Διάλογος Στεφάνου τοῦ Μέλανος.

Βιβλιοπώλης καὶ Φιλομαθής.

Βι. Δεῦρ' ἴθι φιλομαθές, εἴ γε τῆς ἑλληνικῆς ἐρᾷς τῆς φωνῆς. Φιλ. τί ποιή-
σων; εἰπέ μοι διὰ τάχους· οὐ γάρ μοι σχολή ἐστιν. Βι. θεασόμενος τοιγαροῦν ταύ-
την τὴν βίβλον, τὴν νεωστί, ὡς ὁρᾷς, τετυπωμένην, καὶ μετέπειτα ὠνησόμε-
νος. πολλῶν γάρ ἐστι ποικίλων καὶ παντοδαπῶν μεστή. ὁρᾷς δὲ τὸ πάχος αὐτῆς
καὶ τὸ μέγεθος. οὐδὲν γάρ ἐστιν οὔτε παρὰ ποιηταῖς οὔτε παρὰ ἱστορικοῖς καὶ λογογράφοις
οὕτω δύσκολον καὶ σκολιὸν, ὅπερ οὐκ ἐν ταύτῃ σαφεστέρᾳ ἑρμηνείᾳ ἐστίν· ὥστε πλεῖ-
στα καὶ χρησιμώτατα. Φιλ. οὐκ οἶδα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸ πανταχῆ τεθρυλλη-
μένον· ὁ πολλὰ λαλῶν πολλὰ καὶ σφάλλεται. Βι. οἶδα· πῶς γὰρ οὔ· ἀλλ' ἥκιστα καὶ
τοῦ σουίδα πολυφωνία ἐνέχεται τῇ παροιμίᾳ. τὸν γὰρ περὶ πολλῶν καὶ διαφό-
ρων λέγοντα, πολλὰ καὶ λέγειν ἀναγκαῖον. καὶ δὴ καὶ σουίδας πάμπολλα συντε-
μὼν ὀλίγοις περιείληφε. καὶ τὸ τῶν μελισσῶν μάλιστα ἐμιμήθη. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ-
ναι ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα
λαμβάνουσιν, οὕτω καὶ σουίδας, καὶ ἁπλῶς οἱ σπουδαῖοι καὶ λόγιμοι τῶν ἀνδρῶν
πολλῶν μὲν ἀπόπειραν λαμβάνειν εἰώθασιν· ἐξ αὐτῶν δὲ τὰ χρήσιμα καὶ καλλίω
συλλέγειν. Φιλ. νὴ τὸν ἀπόλλω καλῶς ἔφης. καὶ σοὶ χάριν ὁμολογῶ. ἡ
οὖν τῆς βίβλου τιμὴ πόση τίς ἐστι. Βι. χρυσῶν τριῶν. Φιλ. λάμβανε δὴ καὶ δὸς
τὴν βίβλον.

Antonius motta,

Dæmetri æternos debet tibi mundus honores,
Quod dignum quod tam nobile tradis opus,
Debet motta magis, Caro cui tanta resultat
Gloria discipulo te duce quanta datur,

Antonius motta,

Olim phocis erat doctis celebrata poetis
Vnde nouum exhausit fonditus ascra melos,
Proximus huic helicon, Riuo forte æmulus illi
Inquo tam expræssit nobile smyrna sophos,
Cadmeas dircæus olor uolitare per arces
Dictus & immenso est perstrepuisse sono,
Dignius insubri suidæ decus exit ab urbe
In cuius lapsa est græcia tota sinum,

Clarissimo Viro ·D· Alberto Pio Ioannes Maria Cataneus ·S·D·

In omni re gesta potissimum considerari solet, quid, per quos, & ꝗ bene transacta sit: nam si horum unũ absit, nulla operi, nec auctoritas, nec pulchritudo relinquetur· Quis, n, post hanc diuinam imprimendi artem, librum aliquem suis undiq; nume ris absolutum publicauit? nisi characteribus decoris insignitum? emẽdatore opti mo illustratum? utilitate publica necessarium? Ego autem nõ negauerim iam plu rima utriusq; linguæ uolumina per eruditos ĩ lucem uenisse quæ ĩsplẽdoris multũ & utilitatis secum attulere: sed qui eam quam Suidas græcus absolutionem sit con sequutus, nullum facile contenderim· nam ut quædam de eo breuiter perstringã, si ordinem attẽderis, nihil facilius, si rem, nihil melius, si copiam, nihil fertilius· locis ·n· suis necessaria cõplectitur quæcunq; fere ab orbe cõdito supra annos 5780 me moranda, hebræas, græcas, latinas, omniumq; historias compendiose tangens: phi losophorum sectas & dicta, poetarum fabulas mirabili temperamento narrans · so mniorum inuolucra, αἰνιγμάτων latebras, innumera penè prouerbia acri intẽtione dissoluens: opus profecto necessarium tam, latine, ꝗ̃ græce scire uolentibus. Nam quid illam multiplicem uerborum electorum solutionem demirer? cum satis con stet ex probatissimis diuersarũ rerum autorib⁹ excerpsisse diffusã ἀνθολογίαν: & eã tam facili dicendi genere complexũ: ut quiuis mediocriter græcis erudit⁹ per hunc summa breui cõsequi possit: cum aliàs nobis, ad hanc liguã perdiscendam, lõga ui gilia cõtinuo admõitore, & magistro opus esset, latebat tamẽ in tenebris paucorũ factus tam preciosus autor: et ab oĩbus indies desiderabat᷑· nullus opẽ ferebat, nec poterat. tandẽ ad hanc prouinciã reseruat⁹ uir atticæ facũdiæ princeps Demetrius Chalcondyles præceptor noster: nõ ut cæteri græcorũ studiosis tantã felicitatẽ in uidit: sed ducẽ se cõstituẽs: egregios huius artis & industrios artifices Ioannẽ biso lum & Benedictũ mangiũ Carpẽses accersiuit: per quos typis in meli⁹ reformatis, additis etiã plerisq;, & magnæ, & admirãdæ gratiæ: qppe qui in eo genere præstã tissimi sint: & præter conditionẽ, & ætatem suam plurib⁹ multocies collatis exem plaribus emendandũ, imo excolẽdũ, & renouãdũ Suidã aggreditur tanto studio & diligẽtia usus: ut obscura detexerit, inuersa correxerit, mãca suppleuerit, & ut de mũ quod sentio dicã, in illo expoliendo autorẽ ipsum superauerit· Debes itaq; plu rimũ illis Alberte uir Clarissime: nam post græca tot tibi dicata uolumina: quibus enixe oblectaris, nullũ, neq; maius, neq; utilius dicari potuit: cũ sit totius græciæ κέρας ἀμαλθείας: ad qđ necesse sit sigulis horis: ut ad tuã liberalitatẽ doctrinã mq; græ carum litterarũ studiosis, recurrere, confugere, & propter summas uirtutes probe cognitũ admirari Debet & doctorũ Iuuenũ studiosa cohors: ad quos, tã diffusũ, tã utile, politumq; uolumen deuenerit· Quare si ulla absq; contatione librũ hũc eme rit: hi fortasse uicẽ repẽdere nõ putabũt: at illi sic cumulatã sibi restitui censebũt,

Κυρίου Δημητρίου τοῦ Χαλκονδύλου.

Τὸ παρὸν βιβλίον Σουΐδα τετύπωται μὲν ὑπὸ Βενεδίκτου Μαγγίου καὶ Ἰωάννου Βισόλου τῶν Καρκανίων· ὧν ὁ μὲν εὐφυὴς ὢν καὶ πεῖραν οὐκ ὀλίγην ἐσχηκὼς ἐν τῇ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εὐαρμόστῳ συνθέσει, σπουδῇ τε καὶ προθυμίᾳ χρησάμενος, οὐδὲν παρῆκεν εἰς δύναμιν τῶν εἰς ὀρθὴν σύνταξιν καὶ συμμετρίαν τῶν τε πρὸς ἄλληλα στοιχείων καὶ συλλαβῶν συντεινόντων· εἰ μή που τι ἐν τοσούτῳ συγγράμματι παρεώραται. Ἰωάννης δὲ ἄριστος ὢν γραμματογλύφος, καὶ τὰ καινή|σα τῶν γραμμάτων καθόσον οἷόν τε ἦν εἰς ἄκρον ἐκμιμησάμενος τοιοῦτον χαρακτῆρα γραμμάτων ἀποτελέσας ἔχει, οἷόν ἐστιν ὁρᾶν ἐν τῷ βιβλίῳ. Τοιοῦτοι μὲν οἱ τυπώσαντες. Ὁ δὲ τὴν διόρθωσιν τοῦ βιβλίου πεποιηκὼς Δημήτριός ἐστιν ὁ Χαλκονδύλης· ὃς πλείοσιν ἀντιγράφοις χρησάμενος καὶ τούτοις πᾶσιν οὐ σμικρὰ ἅττα ἁμαρτήματα εὑρηκώς, ὧν τὰ πλείω ἐν ἅπασιν ὡσαύτως ἐτύγχανεν ὄντα, πολλὰ μὲν φιλοπονήσας καὶ διασκεψάμενος ἐπηνώρθωσεν. ἔστι δ᾽ ὧν οὐχ οἷός τε γέγονε τῆς προσηκούσης διορθώσεως τετυχηκέναι. ἀλλὰ τὴν μὲν τῆς λέξεως ἑρμηνείαν διὰ σπουδῆς ἔσχε διαφυλάξαι· τὴν μέντοι τῶν ἐσφαλμένων ἐπὶ πρὸς σαφήνειαν τῆς λέξεως ἡμαρτημένην οὖσαν ὡς εἶχεν ἀφῆκεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ λέξεις ἐνίας αἵτινες τὸ παράπαν οὐχ ὑπῆρχον ἐν Σουΐδᾳ ἄλλοθέν ποθεν συλλέξας προσέθηκεν. ὡς ἂν οἱ ζητοῦντες τὸ σημαινόμενον αὐτῶν ἔχοιεν ἀπονώτερόν τε καὶ ἑτοιμότερον ἐν ταὐτῷ πορίζεσθαι· καὶ λέξεις δέ τινας ἀνωμαλούν|τως ἔνθα ἐνεχώρει ἐπιμελῶς αὐτὸς ἐγγὺς σαφηνίσαι. τὸ δὲ βιβλίον τουτὶ πολλαχοῦ χρήσιμον οὐ μόνον τοῖς φιλομαθέσι καὶ φιλολόγοις τῶν νέων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν οἷς ἤδη ποτὲ τῆς ἡλικίας καθεστῶσι πολλὴν τὴν ὠφέλειαν ἅμα καὶ τέρψιν παρέχοι τ᾽ ἄν. ἔτι δ᾽ οὐχ ἧττον τοῖς περὶ ποίησιν καὶ ῥητορείαν σπουδάζουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ διαλεκτικὴν καὶ φυσικὴν θεωρίαν. ἔτι τε ἠθικὴν καὶ φυσικὴν φιλοσοφίαν. καὶ ὅλως τοῖς περὶ ἕν τι τῶν μαθημάτων σχολάζουσι σφόδρα ἂν συντελοίη μετ᾽ ἐπιστασίας ἀναγινωσκόμενον. οὐ γὰρ μόνον λέξεων ποιητικῶν τε καὶ ῥητορικῶν καὶ τῶν ὁπωσοῦν ἐν λόγοις εὐδοκιμησάντων ἀκριβεστάτην ἑρμηνείαν περιέχει, ὅπερ οὐχ ἥκιστα τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπαγγέλλεται, ἀλλὰ καὶ ἱστορίας πολλὰς καὶ ποικίλας καὶ ἃς οὐκ ἄν τις ἀλλαχοῦ ῥᾳδίως εὕροι, διὰ τὸ πολλὰ τῶν βιβλίων ἀφ᾽ ὧν αὗται περιήφθησαν, ἀπολωλέναι· ἑλληνικάς φημι καὶ ῥωμαϊκὰς καὶ ἑβραϊκάς. πρὸς δὲ τούτοις δόγματα διάφορα φιλοσόφων. ἔτι δὲ προβλήματα τὰ μὲν φυσικὰ τὰ δὲ διαλεκτικά, οὐκ ὀλίγα δὲ ἠθικὰ καὶ πρὸς πᾶσαν συντείνοντα ἀρετήν. καὶ μὴν καὶ βίους ἀνδρῶν ἄριστα καὶ ὁσιώτατα βεβιωκότων. καὶ τῶν ἄλλως πως κατὰ δόξαν ἢ κακίαν βεβιωκέναι προειρημένων μετὰ πολλῆς πιθανότητος καὶ ἐναργείας διέξεισιν· ἐξ ὧν ἄν τις οὐ μόνον τοὺς ἀγαθοὺς καὶ γενναίους ἄνδρας μιμεῖσθαι δύναιτο, καὶ κατ᾽ ἴχνος βαίνειν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν ἐναντίαν ὁδὸν τοῦ ζῆν βαδίσαντας παντὶ σθένει φεύγειν καὶ ἀποστρέφεσθαι. τούτοις δ᾽ ἅπασιν ὥσπερ ἡδύσματι καὶ πλῆθος παροιμιῶν δι᾽ ὅλου τοῦ βιβλίου ἐνέσπαρται. καὶ δὴ καὶ λύσεις ὀνείρων μετά τινος εὐρυθμίας. τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο τοιοῦτον καὶ πολύτιμον ἦν ἔν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὡς τὸν τοῦτο κεκτημένον μέγα φρονεῖν ἐπ᾽ αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον κέρας ἀμαλθείας καρποῦσθαι. νῦν δὲ διὰ τὴν τῆς τυπώσεως ἀφθονίαν τῶν βιβλίων εὐπορίας ἔξεστι τοῖς φιλομαθέσιν ὀλίγου κτωμένοις ἀπολαύειν καὶ τῆς τε ποικιλίας καὶ τῆς ἐν ταὐτῷ πολυμαθίας, ἐπισταμένους χάριν εἰδέναι τοῖς μετὰ πόνου πολλοῦ καὶ δαπάνης τοσοῦτον καὶ τηλικοῦτον βιβλίον φροντίσασι γενέσθαι.

ΤΟ ΜΕΝ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ, ΣΟΥΙΔΑ· ΟΙ ΔΕ ΣΥΝΤΑΞΑΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΟ, ΑΝΔΡΕΣ ΣΟΦΟΙ· ΕΥΔΗΜΟΣ ΡΗΤΩΡ· ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΕΛΛΑΔΙΟΣ ΕΠΙ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΟΜΟΙΩΣ· ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝ ΦΡΥΓΙΑ ΟΜΟΙΩΣ· ΖΩΣΙΜΟΣ ΓΑΖΑΙΟΣ ΛΕΞΕΙΣ ΡΗΤΟΡΙΚΑΣ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΚΕΚΙΛΙΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΝ ΛΕΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ· ΛΟΓΓΙΝΟΣ Ο ΚΑΣΙΜΟΣ, ΟΜΟΙΩΣ· ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ ΒΗΡΥΤΙΟΣ, ΑΤΤΙΚΑΣ ΛΕΞΕΙΣ· ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΕΠΙΤΟΜΗΝ ΤΩΝ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΓΛΩΣΣΩΝ· ΠΑΚΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ· ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΛΕΙΜΩΝΑ ΛΕΞΕΩΝ· ΕΣΤΙ ΔΕ ΑΠΟ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ ΕΩΣ ΤΟΥ Ω· ΤΑ ΓΑΡ ΑΠΟ ΤΟΥ Α, ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ Δ, ΖΩΠΥΡΙΩΝ ΠΕΠΟΙΗΚΕ· ΠΩΛΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ, ΑΤΤΙΚΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ·

ἈΡΧῊ ΤΟῪ Α΄ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ·

ἆ

Ἆ· παρὰ Ἀριστοφάνει, ἐπίρρημα μετ' ἐκπλήξεως καὶ παρακελεύσεως. ἆ ἆ. τὸ δᾶ δᾶ, μή μοι πρόσφερε. τὸ ἂ ἂ, κατὰ διαίρεσιν ἀναγνωστέον, οὐ καθ' ἕνωσιν. ἀλλὰ καὶ ψιλωτέον ἀμφότερα. εἰ γὰρ ἐν μέσῳ λόγου ἦν, καὶ κατὰ συνάφειαν ἀνεγινώσκετο, οὐ χρείαν εἶχε τῶν δύο τόνων, ἤγουν τῶν δύο ὀξειῶν. καὶ τοῦτο μὲν ἐκπλήξεως ὄν, ψιλοῦται. τὸ δὲ ᾶ ᾶ, θαυμαστικόν, δασύνεται. ὡς ἐν ἐπιγράμματί φησιν Ἀγαθίας. Ἆ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀνεπλάσατο. Ἀατὸς, ἄθραυστον. ἰσχυρόν. Ἀάδειν· ὀχλεῖν. ἀδικεῖσθαι. ἀπορεῖν. ἀστεῖν. Ἀάλιον· ἄβατον. ἀκρατές. ἅλιον δὲ τὸ μάταιον. Ἄαπτος· ἀβλαβής. Ἡρωδιανός φησι περὶ τοῦ ἄαπτος, ὅτι γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰάπτω τὸ βλάπτω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι, ἄαπτος, ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι. ἢ, οὐχὶ κατὰ στέρησιν ἐκληπτέον τὸ α· ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν. ἵν' ᾖ ὁ μεγάλα δυνάμενος βλάπτειν. ὥστε τὸ μὲν πρῶτον δηλοῖ πάθος· τὸ δὲ δεύτερον ἐνέργειαν. λέγεται δὲ καὶ ἄαπτος, κατὰ στέρησιν ὁ ἄψαυστος. Ἀαρὼν, ὄνομα κύριον. Ἀασάμην· ἥμαρτον. ἐσφάλην. ἐβλάβην. ἄτῃ περιέπεσον.
Ἀάσαι· τέσσαρα σημαίνει· κορέσαι. καθυπνῶσαι. βλάψαι. λυπῆσαι. Ἀάσχετος· ἀκράτητος. Ἄατος· ἀβλαβής. Ἄβαι· πόλις Φωκική. ἐκλήθη δὲ, ἀπὸ ἥρωος Ἄβα. Ἄβαζος· ἥσυχος. ἢ ἐστερημένος τοῦ βάζειν ὅ ἐστι λέγειν. Ἀβαὶρ ὁ λεπτός. Ἀβακήμων ὁ μωρός. Ἀβακαῖνον, πόλις Σικελίας. Ἀβακῆσαι· ἠγνόησαν. ἠσυνέτησαν. Ἀββακούμ· πατὴρ ἐγέρσεως. τὸ μὲν γὰρ ἀββᾶ, σημαίνει πατήρ. τὸ δὲ κούμ, ἔγερσις. ὡς καὶ παρὰ τῷ θείῳ εὐαγγελίῳ. ταβιθά, κούμ. ἤγουν ἡ παῖς ἐγείρου. ὅθεν δῆλον ὅτι διὰ τῶν δύο, ββ, γραπτέον τὸ ἀββακούμ. Ἀβάλε· εἴθε ἄβαλε.
Ἄββαλεν, ἀντὶ ἀνέβαλεν. Ἀβάντειος ὁ τοῦ Ἄβαντος. καὶ Ἀβαντιάδης. Ἀβαντὶς ἡ Εὔβοια.
Ἄβαξι, τοῖς παρ' ἡμῖν λεγομένοις ἀβακίοις. ὁ λογοθέτης ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. τεύφαινα δὲ πάθει ληφθεῖσα, νεκροῖς ὁμοία πρὸς τοῖς ἄβαξιν ὡρᾶτο κειμένη. κυρίως δὲ ἄβαξ, ὁ μὴ βάσιν ἔχων. Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. οἱ μὲν παλαιοί, ἐκάλουν πατέρα τὸν θεὸν ἐξ οἰκείας διανοίας. ὡς Μωϋσῆς. θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες. καὶ Μαλαχίας. ὁ θεὸς ὃς ἐγέννησεν ἡμᾶς καὶ πατήρ. οἱ δὲ ἐν χάριτι, ἀπὸ πνευματικῆς ἐνεργείας κινούμενοι, ὥσπερ πνεύματι σοφίας

εἶναι, καθὸ σποραὶ οἱ ἀσοφοὶ ἐγένοντο. καὶ δηλοῦται τοῦτο ἀπὸ τῆς διδασκαλίας, ἐπιτήδευμα δυνάμεως εἶναι, καθὸ ἐξαναστήσας ἐκ νεκροὺς ἤγειρεν. ἐπιτήδευμα προφητείας, καὶ ἐπιτήδευμα γλώσσης, τοῦτο ἐπιτήδευμα υἱοθεσίας. ἐξ ὧν εὑρίσκομεν τὸ ἐπιτήδευμα τῆς προφητείας, ἀφ᾽ ὧν ὁ ἔχων αὐτὸ λέγει τὰ μήπω ὄντα ἀπὸ τῆς χάριτος κινούμενος, τοῦτο δὴ ἐπιτήδευμα υἱοθεσίας, ἀφ᾽ οὗ ὁ λαβὼν, πατέρα καλεῖ τὸν θεὸν ὑπὸ πνεύματος κινούμενος. ὁ δὴ βουλόμενος δεῖξαι γνησιώτατον ὄν, ἐν τῇ τῶν ἑβραίων ἐχρήσατο γλώττῃ. οὐ γὰρ εἶπεν, ὁ πατήρ. ἀλλ᾽ ἀββᾶ ὁ πατήρ. ὅπερ τῶν παίδων μάλιστά ἐστι τῶν γνησίων, πρὸς τοὺς πατέρας ῥῆμα.

Ἄβαπτος ἀστόμωτος. Ἄβαρις. σκύθης σεύθου υἱός. συνέγραψε δὲ χρησμοὺς τοὺς καλουμένους σκυθικούς. καὶ γάμον ἕβρου τοῦ ποταμοῦ. καὶ καθαρμούς. θεογονίαν καταλογάδην. καὶ ἀπόλλωνος ἄφιξιν εἰς ὑπερβορέους, ἐπιμέτρως. ἧκε δὲ ἐκ σκυθῶν εἰς ἑλλάδα. τούτου ὁ μυθολογούμενος οἰστὸς τοῦ πετομένου ἀπὸ τῆς ἑλλάδος μέχρι τῶν ὑπερβορέων σκυθῶν. ἐδόθη δὲ αὐτῷ παρὰ τοῦ ἀπόλλωνος. τοῦτον καὶ Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν βασίλειον ἐπιταφίῳ μνήμης ἠξίωσε. φασὶ δὲ ὅτι λοιμοῦ καταλαβόντος τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, ἀνεῖλεν ὁ ἀπόλλων μαντευομένοις ἕλλησι καὶ βαρβάροις, τὸν ἀθηναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι. πρεσβευομένων δὲ πολλῶν ἐθνῶν πρὸς αὐτούς, καὶ ἄβαριν ἐξ ὑπερβορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσι κατὰ τὴν γ΄ ὀλυμπιάδα. Ὅτι τοὺς ἀβαρεῖς οἱ βούλγαροι κατὰ κράτος ἄρδην ἠφάνισαν. Ὅτι οἱ ἀβαρεῖς οὗτοι δὴ ἐξήλασαν σαβίνους. μετανάσται γενόμενοι ὑπὸ ἐθνῶν οἰκούντων μετὰ τὴν παρωκεανῖτιν ἀκτὴν τὴν χώραν ἀπολιπόντων διὰ τὸ ἐξ ἀναχύσεως τοῦ ὠκεανοῦ ὁμιχλώδη γινομένην, καὶ γρυπῶν δὲ πλῆθος ἀναφανῆναι. ὃ παρ᾽ ἦν λόγος μὴ πρότερον παύσασθαι πρὶν ἢ βορὰν ποιήσασθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. διὸ δὴ ὑπὸ τῶνδε ἐλαυνόμενοι τῶν δεινῶν, τοῖς πλησιοχώροις ἐνέβαλον. καὶ τῶν ἐπιόντων δυνατωτέρων ὄντων οἱ τὴν ἔφοδον ὑφιστάμενοι μετανίσταντο. ὥσπερ καὶ οἱ σαράγουροι ἐλασθέντες πρὸς τὴν ἀκτὴν οὔννοις ἐγγὺς ἐγένοντο. κλίνεται δὲ ἄβαρις ἀβαρίδος. τοῦ ἀβαρίδος καὶ ἀπὸ κοινῶν ἀβάρεις. ζήτει περὶ τῶν αὐτῶν, ἐν τῷ βούλγαροι. Ἀβαρνὶς, ὄνομα τόπου. Ἄβας σοφιστής. ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών. Ἀβασάνιστος. ἀνεξέταστος. ἢ ἀδύμναστος καὶ ἀδοκίμαστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου. ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον. ἐχρήσατο δὲ αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας τῷ ἀβασάνιστος. ἀντὶ τοῦ ἀνώδυνος. Ἀβάσκανος. ἀφθονής. ἀνεπίφθονος. ὁ δὲ μάρτυς ἀβάσκανος γίνεται πρὸς καὶ σαρκα τῶν ἀντιπα ξυγκαθεθωμάτων. Ἄβατον. ἱερόν. ἀπρόσιτον. ὁμοίως. καὶ ὁδὸς ἄβατος καὶ ἔρημος. Ἀβαχθανὶ λέξις ἑβραϊκή. ἐγκαταλελειμμένος. Ἀβδέλυκτα. τὰ μὴ μιαίνοντα. ἀπὸ δὲ τοῦ βδελυχθείη καὶ δυσχερανθείη. παγκοινότερα δὲ ἡ λέξις. αἰσχύλος μυρμιδόσι. καὶ μὴν φίλου γε, ἀβδέλυκτοί μοι τάδε. Ἄβδηρα. θάλασσα καὶ ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης, ἀβδηρίτης. καὶ φάληρα. καὶ κύθηρα διὰ τοῦ η. γάδειρα δὲ, καὶ στάγειρα. καὶ τὸ πεῖρα. καὶ δότειρα διὰ τῆς ει διφθόγγου. Ἀβδοῦ. ὄνομα κύριον. Ἀβέβαιος ὁ ἀσταθὴς καὶ εὐμετάτρεπτος. Ἀβέβηλα. τὰ μὴ βάσιμα χωρία. ἱερὰ δὲ καὶ ὅσια. βέβηλα γὰρ ἐλέγετο τὰ μὴ ὅσια μηδὲ ἱερά. παντὶ δὲ, βάσιμα. καὶ βέβηλοι οἱ μὴ κεκοινωνηκότες ἱερῶν. καὶ λόγοι ἀβέβηλοι. οἱ ἀπόρρητοι. καὶ ἀβέβηλος ὁ καθαρός. Ἀβὲλ υἱὸς ἀδάμ. οὗτος παρθένος καὶ δίκαιος ὑπάρχει. καὶ ποιμὴν προβάτων. ἐξ ὧν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ προσαγαγὼν καὶ δεχθεὶς, ἀναιρεῖται φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ κάϊν. ὁ κάϊν δὲ γεωργὸς τυγχάνων. καὶ μετὰ τὴν δίκην χειρόνως βιώσας, στένων καὶ τρέμων ἦν. ὁ γὰρ ἀβὲλ τὰ πρωτότοκα τῷ θεῷ καθιερῶν, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν καθίστη. ὅθεν καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ προαίρεσιν ἀπεδέχθη. ὁ δὲ κάϊν δυσσεβῶς ἑαυτῷ ἀπονέμων τὰ πρωτογεννήματα, τῷ θεῷ δὲ τὰ δεύτερα, εἰκότως καὶ ἀπεβλήθη. φησὶ γάρ. καὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας τινάς. προσήνεγκε κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. ὥστε διὰ τοῦτο κάϊν ἐλέγχεται ὅτι μὴ τὰ ἀκροθίνια γεννήματα προσήνεγκε τῷ θεῷ. ἀλλὰ τὰ μεθ᾽ ἡμέρας τινὰς καὶ δεύτερα.

Ἀβελτεροκόκκυξ. ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος. Ἀβέλτερος. ἀνόητος. ἀσύνετος. ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. ὡς δὲ παρὰ τὸ φρῶ φρώτερος, οὕτω παρὰ τὸ βαίνω βέλτερος. βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος. οὐ μὰ δι᾽ οὐχὶ πλεονέκτης καὶ ἀγνώμων. ἀλλ᾽ ὁ ἀνόητος. καὶ εὐήθης μετὰ χαυνότητος. μὴ ἀνδρὸς ἐνπολεμικία. ὅστις παραλαβὼν ἐστὶ τινὰ ἀπείρονα καὶ κούφως ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκοῦν δ᾽ ὅτι τοὺς μεγαλεῖον ἐστὶ διαπεπραγμένος ἐπαβελτερώσας τὸν κύριον ἀβέλτερον. λέγουσι δὲ καὶ ἀβελτηρία τὴν ἀβελτηρίαν. ἀλεξανδρίδης ἐν λευκῇ. ἄγκυρα λέμβος σκάφος. ὅτι βουλ λείπει ὥσπερ ἡρακλῆς. ἀβελτηρίου τεμένιον. ἀλλ᾽ οὐ δ᾽ ἄν, εἰ

πᾶν τὸ μέγεθος δι' αὐτότης. καὶ ἀβελτηρία ἡ ἀφροσύνη. ἢ ἀνοησία. Μένανδρος. εἰς τοῦτο ἀβελτηρίας ἥκουσιν αὐτοῖς ὄντες, ὥστε θάτερον μέρος, τὴν κατὰ θατέρου μανίαν ἢ τὴν κατὰ τῶν πολεμίων σχεδιάζειν νίκην. Ἀβελτερώτατος. ἀεισοφ. τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχηνότες μαμμάκουθοι μελιτίδαι κάθηνται. Ἀβέλτερος νοῦς χαῦνος. εὐήθης. νέος. Ἀβέρβηλος. ὁ ἀκατάστατος. λέγεται δὲ καὶ ἀβέρβηλοι αἱ αἰσχυνθεῖ. ἀπεχθεῖς. Ἀβεσαλώμ, ὄνομα κύριον. ὃς τὸν ἴδιον πατέρα Δαβὶδ κατεπεξανέστη καὶ ἀνῃρέθη ἐν τῷ πολέμῳ. Ἀβρεών, ὄνομα κύριον. Ἀβρεωθαῖος, ὄνομα κύριον. Ἀβὶς ὁ ἀσιώτης. Ἀβιά, ὄνομα κύριον. Ἀβιαδηνός ἀπὸ πόλεως Ἀβιαδηνῆς. Ἀβιαθάρ, ὄνομα κύριον.

Ἀβίας υἱὸς Ῥοβοὰμ τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος. ὃς ἐπολέμησεν Ἱεροβοὰμ τὸν δοῦλον Σολομῶντος. καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀνεῖλεν ἄνδρας δυνατοὺς ᾱφ. Ἀβίζας ποταμός. Ἀβιέζερ, ὄνομα κύριον.

Ἀβιμέλεχ, ὄνομα κύριον. υἱὸς Γεδεών. ἐπάταξε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ Ἐλλαθέρ, ἄνδρας ο ἐπὶ λίθον ἕνα. ἐξ ὧν οὐκ ἀπελείφθη πλὴν Ἰωάθαμ τοῦ νεωτέρου διαδράντος. ὃς καὶ παρερχομένου τοῦ Ἀβιμέλεχ μετὰ τοῦ λαοῦ, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. καὶ ἐπάρας τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἔφη πρὸς αὐτοὺς παραβολὴν τοιαύτην. Ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων. καὶ ἀκούσει ὑμῶν ὁ θεός. πορευόμενα ἐπορεύθησαν τὰ ξύλα, τοῦ χρῖσαι βασιλέα ἐφ' ἑαυτῶν. καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ. βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία. ἀφεῖσα τὴν πιότητά μου ἣν ἐδόξασεν ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ. δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκῆ. ἀφεῖσα τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὸ γέννημά μου τὸ ἀγαθόν, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων; καὶ εἶπον τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον. δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος. ἀφεῖσα τὸν οἶνόν μου καὶ τὴν εὐφροσύνην τῶν ἀνθρώπων, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων. καὶ εἶπον πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμνῳ. δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν. καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος πρὸς τὰ ξύλα. εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίετέ με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμῶν, δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου. καὶ εἰ μὴ ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγῃ τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ὁσιότητι ἐποιήσατε μετὰ τοῦ πατρός μου, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν τῆς παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων. εὐφρανθείητε ἐν αὐτῷ. καὶ εὐφρανθείη καὶ αὐτὸς ἐν ὑμῖν. εἰ δὲ μή, ἐξέλθοι πῦρ ἐξ Ἀβιμέλεχ καὶ καταφάγοι τοὺς ἄρχοντας ὑμῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῆς. καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῶν ἀνδρῶν Σικίμων καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ. καὶ ἀπέδρα Ἰωάθαμ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἀβιμέλεχ ἦρξεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἔτη τρία. καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀναμέσον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀναμέσον ἀνδρῶν Σικίμων. καὶ ἠθέτησαν οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, τοῦ ἐπαγαγεῖν ἀδικίαν. καὶ τὸ αἷμα τῶν υἱῶν Γεδεών, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ. καὶ ἀπελθὼν πλησιάσαι πύργῳ ὥστε καθελεῖν. ἐπιστήσας τῇ θύρᾳ τοῦ πύργου ἐμπρῆσαι αὐτόν, συνεθλίβη τὴν κεφαλὴν κλάσματι μύλου γυναικὸς ἐπιρριψάσης κατ' αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. σπάσον τὴν ῥομφαίαν σου καὶ θανάτωσόν με, μή ποτε εἴπωσι γυνὴ αὐτὸν ἀπέκτεινε. καὶ ἐκέντησεν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ ἀνεῖλε. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτείνων ο ἀδελφοὺς αὐτοῦ. καὶ πᾶσαν τὴν πονηρίαν ἀνδρῶν Σικίμων ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν κατὰ τὸν λόγον καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν Ἰωάθαμ. Ἀβίλα πόλις Φοινίκης ἐξ ἧς ἦν Διογένης ὁ διασημότατος σοφιστής. τὸ ἐθνικὸν Ἀβιληνός. Ἀβίλυξ. Ἀβίλυκη. τὸ ἀντικείμενον ὄρος ἐκ τῆς Λιβύης τῇ Κάλπῃ. ἥτις ἐστὶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῶν Γαδείρων. Ἄβιννα, ὄνομα πόλεως. Ἄβιος ἀντιφῶν, τὸν ἄβιον ἐπὶ τοῦ πολὺν τὸν βίον τὰ λέγει κεκτημένου. ὥσπερ καὶ Ὅμηρος, τὸ ἄξυλον ἀντὶ πολύξυλον. Ἀβιούδ, ὄνομα κύριον. Ἀβίωτον. κακόν. ἀηδές. ὀδυνηρόν. ὁ δέ, ἀβιώτως εἶχεν εἰ μὴ κρατήσει τῆς πόλεως. καὶ ἀβίωτος ὁ μὴ ζῶν. Ἀβισάκ, ὄνομα κύριον. Ἀβίσαρος, ὄνομα τόπου. Ἄβιτος, ὄνομα κύριον. Ἄβιτος τὴν ἀσκητικὴν καλύβην ἐπήξατο. Ἀβλεμέως. ἀφροντίστως. Ἀβλεμέως ἀφροντίστως παρὰ τὸ μέλειν ἀμελέως. καὶ ἐν ὑπερθέσει καὶ πλεονασμῷ τοῦ β. ἀβλεμέως. οὕτως εὗρον. Ἀβλεπτήματι. ἁμαρτήματι. ὁ δέ, φθονῶν ἐκαρτέρει, τὰ δὲ ἰδιωτῶν ἀβλεπτήματα. τὰ δὲ τῶν λογικωτέρων, αὐτονηνία. καὶ ἀβλεπτοῦντες. οἱ δέ, ἀβλεπτοῦντες καὶ αἰδούμενοι ἀντοφθαλμεῖν πρὸς τὸν Φίλιππον, ἐβοήθουν. Ἄβληρος, ὄνομα

κύριον. Ἄβλαπτα βέλη· τὰ μὴ ἐμφθέντα εἰς ζῶσιν. καὶ ἀβλῆτος ὁ ἰὸς τῷ καινόβλητος. ἢ τὸν μή-
πω βεβλημένον. κλίνεται δὲ ἀβλὴς ἀβλῆτος. ἀβλῆτα καινόν. ἢ τὸν καινὸν παρὰ τὸ βέβλημαι. ἢ τὸν και-
νόν. καὶ μήπω βεβλημένον. ἀλλὰ νεοπαγῆ καὶ ἀκέραιον τὸν ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ τοῦ -
τος. οἷον ἀβλὴς ἀβλῆτος. τὰ γὰρ εἰς ς λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μὴ
συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται. εἴτε εἰς ως ὦσιν,
εἴτε εἰς ης. εἴτε εἰς ας. οἷον κέκραται. χαλκοκρὰς χαλκοκρᾶτος. ὁ χαλκῷ κεκραμένος. νεοκρ-
άς. νεοκρᾶτος. ὁ νεωστὶ κεκραμένος. βέβληται. ἀβλὴς ἀβλῆτος, ὁ μὴ βληθείς. τέτρωται. ἄτρως ἀ-
τρῶτος, ὁ μὴ τρωθείς. πέπλωται, ἀπλὼς ἄπλωτος, ὁ μὴ πλευσθείς. ἔγνωσται, ἀγνὼς ἀγνῶτος, ὁ ἀγνώ-
στος. τέθνηκε, ἡμιθνὴς, ἡμιθνῆτος, ὁ ἡμιθανής. Ἀβληχρόν· ἀσθενές. βληχρὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν
Αἰλιανός· κατέστρεψεν οὖν τὸν βίον τελέως καὶ σὺν γαλήνῃ. καὶ ἀβληχρὸς θάνατος. ὅνπερ οὖν ἐπαινεῖ
καὶ Ὅμηρος δοκεῖ μοι. Ἀβολήτωρ καὶ ἄβολις ἢ ἄβολος, ὄνος ὁ μηδέπω βεβληκὼς ὀδόντας. ἐξ οὗ
γνωρίζεται ἡ ἡλικία τοῦ ζώου. ἐκ δὲ τούτου, ὁ νέος οὐδέπω γνώμονα ἔχων. γνώμονα δὲ ἔλεγον, τὸν βαλλό-
μενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηνυκότα ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τε-
τραπόδων. καὶ ἀπογνώμονας, τοὺς ἀπογεγηρακότας, οἷς ἐκλέλοιπε τὸ γνώρισμα. καὶ ἀβόλους τοὺς
μηδέπω βεβληκότας ὀδόντας. Ἀβουλεί· ἀβούλως. ἀφθόνως. ἀμαθῶς. ὁ δὲ, οὐ σφόδρα στοχαζό-
μενος τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης, ἀβουλεὶ δὴ διεπράξατο. Ἀβουλεῖν· μὴ βουλεύεσθαι. ἢ μὴ βούλε-
σθαι παλαίτατον. Ἀβούλητον καινόν. ἀθέλητον. ὁ οὐ θελητής. καὶ ἀβούλητος, ὁ μὴ βουλόμενος. ἀβούλιτος
δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἀβουλία· ἀπαιδευσία. ἄνοια. καὶ μωρία. Ἀβούλως· ἀφθόνως. ἀ-
μαθῶς. κακῶς. ἄνευ λόγου. Ἀβώνου τεῖχος· πόλις ἐν τῷ εὐξείνῳ πόντῳ. καὶ ἀβωνοτειχίτης, τὸ ἐθνι-
κόν. Ἄβωρα, ὄνομα τόπου. Ἀβωριγῖνες· ἔθνος ἰταλικόν. ἀβωριγῖνοι δέ. Ἄβρα οὔτε ἁπλῶς
θεράπαινα, οὔτε ἡ τὴν μορφὴν θεράπαινα λέγεται, ἀλλ' οἰκογενὴς γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος εἴτε οἰκογενὴς εἴτε
μή. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ. παρ' ᾗ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν. ζέφος ἢ παλλακή τις
τοῦ παιδὸς αὐτῆς, ἄβρα τοῦ μειρακίου αὐτῆς γενομένη. Σικυωνία. καὶ ἄβραν δὲ αὐτὴν οὐ μόνον ἐωνημένην,
ταύτῃ μὲν οὐ παρέδωκεν ἔχειν. ζέφυρ δ' ἐχώρεις ὡς ἐλάθρα προὔπεμπεν ἀπίσω. ὤμην εἰ τὸ χρυσίον λάβοι
ὁ στερῶν, θεράπαιναν αὐτοὺς ἠγορασμένην ἀρραβῶν ἔσεσθαι. Ἰάμβλιχος. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο λεπτὸν ἦν καὶ συνα-
νιόντι τὸ τοῦ, οἰκουροῦ φυλαττούσης καὶ ἄβρας τινὸς ἄλλης συμπαρούσης ἀναπείθει τὴν κόρην λα-
θοῦσαν τοὺς γονεῖς ἀποδρᾶναι. Ἀβραὰμ ὁ πρῶτος ἐν πατριάρχαις. εἰς ὃν ἀπεσεμνύνετο δῆμος
ὁ τῶν ἑβραίων τοπρότερον, πρὶν ἤθους ἀποσκιρτῆσαι καὶ γενέσθαι τούτου ἀλλότριοι. καὶ τὸ τοῦ μονο-
γενοῦς αὐτοῦ ἡ γοῦν αἷμα ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπισπάσασθαι. οὗτος ἐκ μὲν τῆς χαλδαίων γῆς ὑπῆρχεν ὁρμώ-
μενος τὰ πολλὰ μετέωρα καὶ τοὺς ἀστέρας τὸν βίον ὅλον κατεναλισκόντων. ἀσυνηθεὶς οὖν καὶ τὸν
πάτριον νόμον, τὰς τῶν ἐπουρανίων ἀστέρων κινήσεις, καὶ στοχασάμενος ὡς οὐκ ἐν τούτοις ἵσταται τὸ με-
γαλουργὸν τῆς φαινομένης ταύτης κτίσεως, ἀλλ' ἔχει τινὰ τὸν δημιουργὸν καὶ κινοῦντα καὶ διαθέον-
τα τὴν ἐναρμόνιον τῶν ἀστέρων πορείαν καὶ τοῦ κόσμου παντὸς τὴν κατάστασιν. καὶ διὰ τῆς μεθόδου καὶ
τῆς καλλονῆς τῶν κτισμάτων, τὸν γενεσιουργὸν αὐτῶν ὡς ἐνῆν θεωρήσας, οὐκ ἔστη μέχρι τούτων. οὐδὲ τὴν ἔ-
φεσιν εἰς ταῦτα κατεδαπάνησεν. ἀλλὰ τῶν οὐρανίων ἁψίδων ὑπεραρθεὶς καὶ πᾶσαν διαβὰς τὴν
νοητήν τε καὶ ὑπερκόσμιον σύμπηξιν, οὐκ ἀπέστη τοῦ ζητουμένου ἕως οὗ ὁ ποθούμενος, ἑαυτὸν αὐτῷ ἐ-
φανέρωσε. τύποις τε καὶ μορφώμασιν. ἐν οἷς ἑαυτὸν ἐμφανίζει ὁ ἀφανὴς καὶ ἀόρατος. καὶ μετανά-
στην αὐτὸν ἐκ τῆς πατρίδος λαβὼν, ἐπὶ τὴν χανανῖτιν κατέστησε. τὸν ἐνενηκοστόν που καὶ ἐν ἀτόνῳ δὴ
χρόνον παρειληφότα. καὶ ἄπαιδα μέχρι τότε τυγχάνοντα, γεννήτορα τοῦ θαυμασίου καὶ μάκαρος
κατέστησεν ἰσαάκ. ἵν' ἔχοι μονογενῆ υἱὸν καὶ πρωτότοκον, τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου μυστικὴν εἰκό-
να προδιαγράφοντα. τοῦτο πέρας αὐτῷ κατεξαίρετον χαρισάμενος τὸ δοῦλον καὶ φίλον καὶ πατέρα
χρηματίσαι τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ κατὰ σάρκα, τοῦ τὸν κόσμον ὅλον δημιουργήσαντος. οὗτος, τὰ ἑβραϊκὰ
γράμματα καὶ γλῶσσαν ἐμηχανήσατο. ἧς ἑβραίων παῖδες ἐπιστήμονες τυγχάνοντες ὡς ὄντες τούτου μα-
θηταὶ καὶ ἀπόγονοι ἐκ τούτου. καὶ τὰ ἑλλήνων γράμματα τὰς ἀφορμὰς ἔλαβε. καὶ ἄλλως ἑαυτοὺς δι-
απαίζοντες ἀναγράφουσιν ἕλληνες. καὶ τούτου μαρτύριον, ἡ τοῦ ἄλφα φωνὴ τοῦ πρώτου στοιχείου καὶ

ἄρχοντος

ἄρχοντος, ἀπὸ τοῦ ἄλεφ ἑβραϊκοῦ λαβόντος τὴν ἐπίκλησιν τοῦ μακαρίου καὶ πρώτου καὶ ἀθανά-
του ὀνόματος. ἐν τούτοις καὶ τὰ ὀνείρων βιβλία ἐσφετερίσαντο Ἕλληνες. καὶ μάρτυς ἰωσὴφ ὁ παν-
θαύμαστος ὁ τούτου ἀπόγονος. ὁ τοῦ Φαραὼ τὰ ἐνύπνια ὡς τὰ μέλλοντα ἀποβήσεσθαι διηγούμενος. τού-
τοις καὶ Φίλων ὁ ἐξ ἑβραίων φιλόσοφος, ἐν τῷ τοῦ πολιτικοῦ βίου συνεπιμαρτυρήσεται Φίλων,
περὶ οὗ ἐρρέθη, Φίλων πλατωνίζει καὶ πλάτων φιλωνίζει. Ὅτι ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία, ἀ-
πὸ σερούχ ἕως τῶν χρόνων θάρα τοῦ πατρὸς ἀβραάμ. ὃς ἀβραὰμ ὑπάρχων ἐτῶν ιδ΄ καὶ θε-
ογνωσίας ἀξιωθεὶς ἐνουθέτει τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων τί πλανᾷς τοὺς ἀνθρώπους διὰ κέρδος ἐ-
πιζήμιον τουτέστι τὰ εἴδωλα. οὐκ ἔστιν ἄλλος θεὸς εἰ μὴ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὁ καὶ πάντα τὸν κόσμον δη-
μιουργήσας. ὁρῶν γὰρ τοὺς ἀνθρώπους κτίσματα σεβάζοντας, διήρχετο διακρινόμενος. καὶ τὸν ὄντως ὄν-
τα θεὸν ἐκζητῶν ἐκ φιλοθέου καρδίας. ὁρῶν δὲ τὸν οὐρανὸν ποτὲ μὲν λαμπρὸν ποτὲ δὲ σκοτεινόν, ἔ-
λεγεν ἐν ἑαυτῷ οὐκ ἔστιν οὗτος θεός. ὁμοίως καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. τὸν μὲν, ἀποκρυπτόμενον καὶ ἀμαυ-
ρούμενον. τὴν δὲ, φθίνουσαν καὶ ἀπολήγουσαν, ἔφησεν οὐδ' οὗτοι εἰσὶ θεοί. καὶ μέντοι καὶ τὴν τῶν ἀστέρων
κίνησιν, ἐκ τοῦ πατρὸς ἐπαιδεύθη τὴν ἀστρονομίαν, ἀπορῶν ἐδυσχέραινεν. ὤφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καὶ
λέγει αὐτῷ. ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου. καὶ λαβὼν τὰ εἴδωλα τοῦ πατρός, καὶ
τὰ μὲν, κλάσας, τὰ δὲ, ἐμπρήσας, ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ πατρὸς ἐκ γῆς χαλδαίων. καὶ ἐλθόντων εἰς
χαρράν, ἐτελεύτησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐν λόγῳ κυρίου, ἦλθε σὺν τῇ γυναικὶ σάρρα
καὶ τῷ ἀνεψιῷ λώτ, μετὰ πάσης αὐτῶν τῆς ἀποσκευῆς. εἰς τὴν ὀφειλομένην γῆν χαναάν. ἣν οἱ χα-
ναναῖοι τυραννικῶς ἀφελόμενοι, ᾤκησαν. λιμοῦ δὲ γενομένου, καταλιπὼν τὴν χαναναίων γῆν, εἰς
αἴγυπτον ἀπῄει. οὗ καὶ τὴν γυναῖκα σάρραν, ἀβιμέλεχ ἥρπασεν ὁ βασιλεύς. τοῦτον ὁ θεὸς ἐνδειμα-
τώσας, καὶ πάρεσιν τῶν μελῶν ἐπάξας, ἀπόδος ἔφη τῷ ἀνθρώπῳ τὴν γυναῖκα ὅτι προφήτης ἐστί.
καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ. καὶ ζήσεις. εἰ δὲ μὴ ἀποδῷς, γνῶθι ὅτι ἀποθανῇ σὺ καὶ τὰ σὰ πάντα. καὶ οὔ-
τως ἀπολαβὼν τὴν γυναῖκα ἀμίαντον, καὶ προσευξάμενος, ἰαθῆναι ἐποίησε τὸ σῶμα τοῦ ἀβιμέλεχ.
καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἔκτοτε τιμῶν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς καὶ προσέχων ἦν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις. δι-
δάσκαλος δὲ ἦν ὁ ἀβραὰμ εὐσεβείας καὶ πολυπειρίας αἰγυπτίοις ἐγένετο. ὁ αὐτὸς ἀβραὰμ ἐπι-
στρέφων ἐκ τοῦ πολέμου, τῆς εὐλογίας τοῦ μελχισεδὲκ κατηξίωται τοῦ βασιλέως σαλήμ, ὃς ἐξήνεγ-
κεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀβραὰμ δεκάτην ἀπὸ πάν-
των. ἦν δὲ ὁ μελχισεδὲκ ἀπάτωρ. ἀμήτωρ. ἀγενεαλόγητος. ἀφωμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ
ἀβραὰμ ἀτεκνίαν ὀλοφυρομένῳ, καθ' ὕπνους ἐπιδείξας ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας, εἰ τὸ πλῆθος αὐτῶν
ἐκμάθοι, τὸ σπέρμα προεδήλου. ὁ δὲ, ἐπίστευσε τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ἡ δὲ σάρρα
στειρεύουσα, συνεχώρησεν ἀβραὰμ, ἀπὸ τῆς παιδίσκης παιδοποιήσασθαι. καὶ ἔσχε τὸν ἰσμαήλ. ἐν-
ενήκοντα δὲ καὶ ἐννέα ἐτῶν ὄντι τῷ ἀβραάμ, ἐπιφανεὶς ὁ θεὸς ἀβραὰμ μετωνόμασεν. ἀβρὰμ
γὰρ πρώην ὠνομάζετο. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν σάραν σάρραν, προσθεὶς καὶ ἕτερον ρ. καὶ περιέτεμε τὸν ἰσ-
μαὴλ καὶ πάντας τοὺς ἐξ αὐτοῦ. κύριος δὲ τῷ ἀβραὰμ ἐπιξενωθεὶς, ἐπηγγείλατο τέξεσθαι σάρραν
αὐτῷ παῖδα. ἡ δὲ, ἐμειδίασε. καὶ ἰσαὰκ ὁ γεννηθεὶς προσηγορεύθη, φερωνύμως τῷ μεθ' ἡδονῆς γέλω-
τι κατὰ τὴν ἑβραΐδα διάλεκτον. Ἀβραμιαῖος, ὁ ἀπόγονος ἀβραάμ, ἢ γιγαντιαῖος. ἰσοπρεπής.
Ἀβραβαίνων. θρυπτόμενος. καλλυνόμενος. ἐκεῖνος ὄντως ἀβραβαίνων ἐδόκει ἔχων τὰς ὀ-
φρῦς ὑπερηρμένας ἄνω. Ἀβραῖτις. χώρα. Ἀβραῖς. ἁπαλαῖς. τρυφεραῖς. αἰλιανὸς ἐπὶ κλί-
ναις μάλα ἀβραῖς καὶ στρωμναῖς ὑφῇ τινι ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντες. Ἀβρέας
ὄνομα κύριον. Ἀβρεττανὴ χώρα ἡ λεγομένη μυσία. ἀπὸ βρεττίας νύμφης. Ἀβρηλία. χώρα
καὶ ἀβρηλιανὸς καὶ ἀβρήλιος, ὀνόματα κύρια. Ἀβρικέστερον, τὸ ἀληθέστερον. Ἀβρικτον
τὸ δύσκωφον ἤτοι ἐκ μέρους ἀκοῦον. Ἀβρίξαι τὸ ἀπὸ βορᾶς νυστάξαι, ἢ κοιμηθῆναι. Ἀβριόριξ
ὄνομα κύριον. Ἀβρογάστης φράγγος. ὃς κατ' ἀλκὴν σώματος καὶ θυμοῦ τραχύτητα φλογοειδὴς
ἦν, διὰ περιγονίας τυγχάνων βαύδωνος. ἄλλως τε ἦν καὶ πρὸς σωφροσύνην πεπηγώς τι καὶ διηρ-
θρωμένος, καὶ πρὸς χρήματα πόλεμον πολεμῶν ἄσπονδον. διέφερε γοῦν τῶν ὁπλιτῶν στρατιωτῶν ὅ-
σον εἰς πλοῦτον οὐδέν. καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκει τῷ βασιλεῖ θεοδοσίῳ χρήσιμος. ὅς γε πρὸς τὸν οὐα-

λεοντιανοῦ ζόπυρον ἀρεσκόμενον ὄντα καὶ δίκαιον, καὶ τὸ παρ' ἑαυτοῦ βάρος ἐπετίθει καθάπερ ὀρθὸν καὶ ἀστραβῆ τινα κίονα τοῖς βασιλείοις πρὸς τὸ μηδὲν τῶν πολλῶν ἄλλων παραβλέπεσθαι ἢ ἁμαρτάνεσθαι. Ἁβροδίαιτα· τρυφερὰ ζωὴ καὶ ἁπαλή. καὶ ἁβροδίαιτος τρυφητής. τρυφερόβιος. τοῖς δὲ Ῥωμαίοις, οὐκ ἔστι ἁβροδιαίτοις ὅριος. ἄλλως δέ, ὡς φιλοπόλεμοι τέθεισι καὶ φερέπονοι. σημαίνει δὲ, καὶ τὸν πλουσίως ζῶντα. καὶ ἁβρότητι, τρυφερότητι, ἁπαλότητι. Ἀβροκόμας. οὗτος σατράπης ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Ἀβρόμιος. χωεὶς οἴνου ἣν ὅλον οὐ διὰ κῦμα φύγον πυρὸς, εἰς ἑκατόμβοι ἡλίου δροσερὰν πίομαι ἐκ λιβάδων. ἀβρόμιος. καὶ ἄοινος. ἐν ἐπιγράμματι. Ἄβρομος. ὁ θορυβώδης. Ἁβρόν. παρὰ Ῥόδοις τὸ καλόν. αὔθαδες. σεμνόν. τρυφερόν. Ἁβρός. λαμπρός. τρυφερός. ἁπαλός. ἐν ἐπιγράμματι. ἁβρὸν ἐπιψύζων κιθάρας ὑπεκρίζετο πηκτίς. ὅμως δὲ ὁ ζυφερὸς ἐκεῖνος καὶ ἁβρὸς καὶ ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος καταγωγὸς καὶ λελυγισμένος. καὶ ταῖς τε κόμαις ἀναδούμενος ὥσπερ αἱ τῶν ἑταιρίδων ἀσελγέστεραι. καὶ ἁβρὸς ἅδην ἔχων ἀεὶ τὸ μείζονι καὶ τοὺς βοστρύχους, λαβὼν χρυσίον ἐκ τῶν κοινῶν συμφορῶν ὅσον ἱκανὸν ἦν ἐμπλῆσαι καὶ τὸν ἐκ μύθου Μίδαν, εἰσέρρει πρὸς τὸν βασιλέα. Ἁβρὸς λειμών. καινότερος καὶ εὐθαλής. παῖδας δὲ ὡς ἁβρότατά τε καὶ ἁμαθεῖς ἔκπληξιν κατὰ πλοῦτον. ὧν ἤδη πλοῦτον θαυμάζοντι, ἐσταλμένους. Ἄβρος προπαροξυτόνως ἔθνος πρὸς τῇ Ἀδρίᾳ. Ἁβροσύνη. φαιδρότης. Ἁβροτάζω ἁμαρτάνω. Ἁβρότερον. ἀλλ' ἁβρότεροι αὐτῶν εἶχον καὶ συβαρίδος μυσοὶ ἦσαν. Ἀβρότη. νύξ. παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι βροτῶν. Ἀβροτήμων. ἁμαρτωλός. Ἄβροτον. ἄψυχον. ἀναίσθητον. Ἀβρότονον εἶδος βοτάνης θαμνώδους. ἔστι δὲ πικρότατον. θερμαῖνον καὶ ξηραῖνον κατὰ τὴν δευτέραν ἀπόστασιν. διαφορητικῆς τε καὶ τμητικῆς ὑπάρχον δυνάμεως. ἀναδευόμενον δὲ σὺν ἐλαίῳ δι' ὅλου τοῦ σώματος κατὰ τὰς περιόδους εὐγχυμάζει καὶ τὸ κεκαυμένον μᾶλλον τοῦ ἀκαύστου ἀλωπεκίας ἰᾶται σύν τινι τῶν λεπτομερῶν ἐλαίων.

Ἁβροχίτων. τρυφηδὸν φορῶν. Ἄβρων. φρὺξ ἢ ῥόδιος γραμματικός. μαθητὴς Τρύφωνος. σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ. γεγονὼς δὲ ἐκ δούλων ὥς φησιν Ἕρμιππος. Ἄβρωνος βίος. ἐπὶ τῶν πολυτελῶν. Ἄβρων γὰρ παρ' Ἀργείοις ἐγένετο πλούσιος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ. καὶ ἁβρώνειος. Ἁβρύνεται. κοσμεῖται. θρύπτεται. καυχᾶται. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. ὅταν ἀκαίρως ἐπιφανέντος τινὸς ἀηδία τις ᾖ, εἰώθαμεν λέγειν ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. διὰ τὸ τοὺς Ἀβυδηνοὺς ὅταν τινὰ τῶν πολιτῶν ἢ ξένων ἑστιῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους, τὰ παιδία προσφέρειν φιληθησόμενα. τῶν τιτθῶν θορυβουσῶν, τῶν τε παιδίων κεκραγότων, ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας. ἀφ' οὗ εἰθίσθαι λέγειν τὸ προκείμενον. Ἄβυδος, πόλις. ἐπὶ συκοφάντου τάττεται ἡ λέξις διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς, καὶ ἐπίρρημα ἀβυδόθι ἐν Ἀβύδῳ. καὶ ἄβυδον φλυαρίαν τὴν πολλήν, καὶ ἀβυδηνὸς ὁ ἀπὸ Ἀβύδου. Ἀβυδών. ἀβυδῶνος. χωρίον Μακεδονίας. ὡς Στράβων. τηλόθεν ἐξ Ἀβυδῶνος ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος. Ἀβύρβηλον. ἀναίσχυντον. ἀπεχθές. καὶ ἀβύρβηλος, ὁ πολιός. ὁ μέγας. ἢ ὁ καταγηρής. λέγεται δὲ καὶ ἀβόλβηλος ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου γέγραπται ὁ ἀκατάστατος. Ἀβυρτάκη ὑπότριμμα βαρβαρικόν, κατασκευαζόμενον διὰ πράσων καὶ καρδάμων καὶ ῥοιᾶς κόκκων καὶ ἑτέρων τοιούτων. δριμὺ δηλονότι. Θεόπομπος Θησεῖ. ἥξει δὲ Μήδων γαῖαν. ἔνθα καρδάμων πλεῖστον τρίβεται καὶ πράσων ἀβυρτάκη. ἔστι δὲ καὶ ἐν Κεκρυφάλῳ Μενάνδρου τοὔνομα. Ἄβυσσος ἦν οὐ ὁ βυθὸς χωρῆσαι δύναται. ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν, βυσσὸν φασιν. ὅθεν δοκεῖ λέγεσθαι καὶ βυσσοδομεύειν παρὰ τὸ δύνειν τοῦ ὑπέρχομαι. κατὰ ζοπὴν βύω βύσσω βέβυσμαι. βυσσὸς καὶ ἄβυσσος. οὗ οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. Ἀριστοφ. [illegible]. αὖθις δ' ἐπὶ λίμνην ἥξεις μεγάλην πάνυ ἄβυσσον. καὶ αὖ διττῶς φησὶν ὁ αὐτός, ἕως ἂν ᾖ τὸ ἀργύριον τὸ ἄβυσσον παρὰ τῇ θεῷ ἐν εἰρήνῃ οὖσιν. ἐν γὰρ τῇ ἀκροπόλει χίλια τάλαντα ἀπέκειτο. Ἄβυσσον καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. ἐπειδὴ γοῦν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν. εἰκότως ἄβυσσον περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ Δαβίδ. καὶ ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, ὁ αὐτὸς προφήτης φησίν. τὰ στρατιωτικὰ λέγων τάγματα καὶ τὴν τοῦ πλήθους ὑπερβολὴν ζοφικῶς. ὡς ἐν ἀβύσσῳ τινὶ ὑποβρύχιον γενομένην. ἄβυσσος ἐστὶν ὑδάτων πλῆθος πολύ. Ἄβυσσος. ἱερὸν ἦν τῆς Περσεφόνης. πολλὴν χρυ

σον ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον ἔχων. ἐν ᾧ χρυσός τις ἄβυσσος. ἀόρατος τοῖς πολ-
λοῖς κατὰ γῆς κεκρυμμένος. Ἀγάγης. αὐθυποτακτικὸν τὸ ἀγάγωμεν. Ἀγάζω γενικῇ. Ἀγαθαὶ ἐπὶ
τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν. ἐχρήσατο Ξενοφῶν τῇ λέξει. καὶ ἀγαθαὶ κιλίκων
λείπει τὸ ἔχει. κιλίκων δὲ ὄνομα κύριον. ἄπορος δὲ ἦν. Ἀγάθαρχος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ζω-
γράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός, τὸ δὲ γένος Σάμιος. Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ᾽ ἄρτον. ἐπὶ τῶν τὰ
δευτερεῖα διδόντων τοῖς αἱρουμένοις. Ἀγαθῆς τύχης νεώς. ὅπερ ἀεὶ δηλοῖ τὸ σημαινόμενον. Ἀγα-
θίας. σχολαστικὸς Σμυρναῖος. ὁ γράψας τὴν μετὰ Προκόπιον ἱστορίαν τὸν Καισαρέα. τὰ κατὰ Βελι-
σάριον. καὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Λιβύῃ πράξεις. τουτέστι τὰ κατὰ Ναρσῆν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ ἐν Λαζικῇ
καὶ Βυζαντίῳ. οὗτος συνέταξε καὶ ἕτερα βιβλία ἔμμετρά τε καὶ καταλογάδην. τά τε καλούμενα
Δαφνιακά. καὶ τὸν κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων. ὧν αὐτὸς συνῆξεν ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν. συ-
νήκμασε δὲ Παύλῳ τῷ σιλεντιαρίῳ. καὶ Μακεδονίῳ τῷ ὑπάτῳ. καὶ Εὐβουλιανῷ ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρό-
νων. Ἀγαθικὰ ἢ σπουδαῖα. Ἀγαθοεργία. Δαμάσκιος. ὡς δὲ ἐνὶ λόγῳ τὸ πᾶν συλλαβεῖν, ὅπερ ἔ-
φη ὁ Πυθαγόρας ὁμοιότητα ἔχειν τῷ θεῷ τὸν ἄνθρωπον, τοῦτο σαφῶς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτὸς ἐπε-
δείκνυτο, τὴν ἀγαθοεργὸν προθυμίαν. καὶ τὴν εἰς πάντας ἐκτεινομένην εὐεργεσίαν. μάλιστα μὲν,
τὴν ἀναγωγὸν τῶν ψυχῶν ἀπὸ τῆς κάτω ῥεπούσης παντοίας κακίας ἔπειτα καὶ τὴν σωτήριον τῶν σω-
μάτων ἐκ τῆς ἀδίκου ἢ ἀνοσίου ταλαιπωρίας. τὸ δ᾽ αὖ τρίτον, ἐπεμελεῖτο τῶν ἔξω πραγμάτων ὅση δύ-
ναμις. Ἀγαθοεργοί. αἱρετοὶ κατὰ τὴν ἀνδραγαθίαν ἐκ τῶν ἐφόρων. Ἀγαθοελπία. ἡ τῶν ἀγαθῶν
ἐκλογή. οὐκ ἀρκεῖ τοῖς πράγμασιν ἡ ἀγαθοελπία μόνον. ἀλλὰ δεῖ καὶ ῥώμης καὶ ἐπιστρεφείας.

Ἀγαθοῦ δαίμονος. ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, μετὰ τὸ δεῖπνον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος. ἐπιρροφοῦν-
τες ἄκρατον. καὶ τοῦτο λέγειν ἀγαθοῦ δαίμονος. ἄλλοι δέ φασι τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι.
χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, διὸς σωτῆρος. καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς, οὕτως ἐκάλουν.
καὶ ἐν Θήβαις ἦν ἡρῷον ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὅτι περὶ τἀγαθοῦ βιβλίον συντάξας Ἀριστοτέλης τὰς ἀ-
γράφους τοῦ Πλάτωνος δόξας ἐν αὐτῷ κατατάττει. καὶ μέμνηται τοῦ συντάγματος, Ἀριστοτέλης ἐν
τῷ πρώτῳ περὶ ψυχῆς. ἐπονομάζων αὐτὸ περὶ φιλοσοφίας. Ἀγαθῶν ἀγαθίδες. λέγεται ἡ πα-
ροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν. καὶ ἀγαθῶν θάλασσα, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν.
καὶ ἀγαθῶν μυρμηκιά, ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας. καὶ ἀγαθῶν σωρὸς, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν καὶ πολ-
λῆς εὐδαιμονίας. Ἀγάθων ὄνομα κύριον. ἦν δὲ τραγικός. διεβέβλητο δὲ ἐπὶ μαλακίᾳ. Ἀριστο-
φάνης Ἀγάθων ποῦ ἐστιν. ἀπολιπών μ᾽ ἀποίχεται. ποῖ γῆς ὁ τλήμων. εἰς μακάρων εὐωχίαν. οὗτος ὁ ἀ-
γάθων ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον. ποθεινὸς τοῖς φίλοις. καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρός. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Πλά-
τωνος συμπόσιον ἐν ἑστιάσει αὐτοῦ γέγραπται πολλῶν ἅμα φιλοσόφων παραχθέντων. κωμῳδεῖται δ᾽ ὡς
Σωκράτους διδασκάλου. ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς θηλύτητα. Ἀγαθώνειος αὔλησις. ἡ μαλακὴ καὶ ἐκλε-
λυμένη. ἣ μήτε χαλαρὰ, μήτε πικρὰ ἀλλὰ εὔκρατος καὶ ἡδίστη. Ἀγαθώνιος ὄνομα κύριον, ὃς ἐβασίλευ-
σε τῆς Γετικοῦ. Ἀγαθοὶ δ᾽ ἀριδάκρυες ἄνδρες. ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον ῥεπόντων. Ἀγα-
θοκλῆς. οὗτος ἐγένετο τύραννος. καὶ ὥς φησι Τίμαιος, κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν κοινὸς πόρνος. ἕ-
τοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις. κολοιός. τριόρχης. πάντων τῶν βουλομένων, τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γε-
νόμενος. ὃς ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναῖκα φασὶ κατακλαιομένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν. τί δ᾽ οὐκ ἐγὼ
σέ; τί δ᾽ οὐκ ἐμὲ σύ; ὅτι δὲ ἐκ φύσεως ἀνάγκη μεγάλα προτερήματα γεγονέναι περὶ τὸν Ἀγαθοκλέα
τοῦτον, δῆλον. εἰς δὲ τὰς Συρακούσας παραγενόμενος φεύγων τὸν τροχόν, τὸν καπνόν, τὸν πηλόν. πε-
ρί τε τὴν ἡλικίαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονώς. καὶ μετά τινα χρόνον ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑπο-
θέσεως. κύριος μὲν ἐγένετο πάσης Σικελίας. μεγίστοις δὲ κινδύνοις περιέστησε Καρχηδονίους. τέ-
λος ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ. κατέστρεψε τὸν βίον. βασιλεὺς προσαγορευόμενος. Ἀγαθὸν κοινῶς
μὲν, τό, τι ὄφελος. ἰδίως δὲ ἤτοι τὸ αὐτὸ ἢ οὐχ ἕτερον ὠφελείας. ὅθεν αὐτήν τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ μετέ-
χον αὐτῆς ἀγαθὸν, τριχῶς λέγεσθαι. οἷον τὸ ἀγαθὸν, ἀφ᾽ οὗ συμβαίνει ὡς τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ἀρετήν.
ὑφ᾽ οὗ δὲ, ὡς τὸν σπουδαῖον τὸν μετέχοντα τῆς ἀρετῆς. ἢ οὕτω. τὸ ἀγαθὸν, τὸ τέλειον κατὰ φύσιν. λογικοῦ
ἢ ὡς λογικοῦ. τοιοῦτο δ᾽ εἶναι τὴν ἀρετήν, ὡς μετέχοντα τάς τε πράξεις τὰς κατ᾽ ἀρετὴν καὶ τὸ σπουδαίους

εἶναι. ἐπιγινόμενα δὲ τήν τε χαρὰν καὶ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὰ παραπλήσια. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι περὶ ψυχήν. τὰ δὲ, ἐκτός. τὰ δὲ, οὔτε περὶ ψυχὴν οὔτε ἐκτός. τὰ μὲν περὶ ψυχὴν, ἀρετάς τε καὶ τὰς κατὰ ταύτας πράξεις. τὰ δὲ ἐκτός, τό, τε σπουδαίαν ἔχειν πατρίδα. καὶ σπουδαῖον φίλον, καὶ τὴν τούτων εὐδαιμονίαν. τὰ δὲ οὔτε ἐκτὸς οὔτε περὶ ψυχὴν, τὸ αὐτὸν ἑαυτῷ εἶναι σπουδαῖον καὶ εὐδαίμονα. ἔτι τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν εἶναι τελικά. τὰ δὲ, ποιητικά. τὰ δὲ, τελικὰ καὶ ποιητικά. τὸν μὲν οὖν φίλον καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ γινομένας ὠφελείας, ποιητικὰ εἶναι ἀγαθά. θάρσος δὲ καὶ φρόνημα καὶ ἐλευθερίαν καὶ τέρψιν. καὶ εὐφροσύνην καὶ ἀλυπίαν καὶ πᾶσαν τὴν κατ' ἀρετὴν πρᾶξιν τελικά. ποιητικὰ δὲ καὶ τελικά. καθὸ μὲν ποιοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν ποιητικά ἐστιν ἀγαθά. καθὸ δὲ συμπληροῦσιν αὐτὰ, ὥστε μέρη αὐτῆς γίνεσθαι τελικά. οἷον φίλος. καὶ ἐλευθερία. καὶ τέρψις. ἔτι τῶν περὶ ψυχὴν ἀγαθῶν, τὰ μὲν εἶναι ἕξεις. τὰ δὲ, διαθέσεις. τὰ δὲ, οὔτε ἕξεις οὔτε διαθέσεις. διαθέσεις μὲν αἱ ἀρεταί. ἕξεις δὲ, τὰ ἐπιτηδεύματα. οὔτε δὲ ἕξεις οὔτε διαθέσεις αἱ ἐνέργειαι. κοινῶς δὲ τῶν ἀγαθῶν, μικτὰ μέν ἐστιν, εὐτεκνία καὶ εὐγηρία. ἁπλοῦν δέ ἐστιν ἀγαθὸν, ἐπιστήμη. καὶ ἀεὶ μὲν παρόντα, αἱ ἀρεταί. οὐκ ἀεὶ δὲ, οἷον χαρά. περιπάτησις. πᾶν δὲ ἀγαθὸν, λυσιτελὲς εἶναι καὶ συμφέρον. καὶ δέον. καὶ χρήσιμον. καὶ εὔχρηστον. καὶ καλόν. καὶ ὠφέλιμον. καὶ δίκαιον. καὶ αἱρετόν. ἀγαθὸν δέ ἐστι τὸ πᾶσιν ἐφετόν. καὶ ἔτι ἀγαθόν ἐστιν εἰς ὃ πάντα ἀνήρτηται. αὐτὸ δὲ εἰς μηδέν.

Ἀγαθόν. ὁμώνυμος ἐστὶ φωνή. κατηγορεῖται δὲ τὰ δέκα γένη τὸ ἀγαθόν. τουτέστιν αἱ ι. κατηγορίαι. καὶ τὸ μὲν ποιεῖν, ἐπεὶ ἐστί τινα ἀγαθὰ ὡς ποιητικά. λέγεται γὰρ τὸ ἀγαθοῦ ποιητικὸν ἀγαθόν. οἷον τὸ ὑγείας ποιητικόν. ἢ ἡδονῆς. καὶ ὅλως ὠφέλιμον. τὸ γὰρ ἐν τῷ ἐδέσματι ἀγαθὸν ὡς ποιητικὸν ἀγαθοῦ, ἀγαθόν. τὸ δὲ ποιόν, ἀπὸ τῆς τοῦ ποιοῦ κατηγορίας. ποτὲ δὲ τὸ ποιὸν ἐπὶ ψυχῆς. ὅταν γὰρ κατηγορήσωμεν τὸ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς, λέγοντες αὐτὴν ἀγαθὴν, τὸ ποιὰν αὐτὴν εἶναι σημαίνομεν. οἷον σώφρονα ἢ ἀνδρείαν ἢ δικαίαν. ποιότητος δὲ μετουσία τὰ ποιά, ὁμοίως καὶ ἀνθρώπου. ὅταν γὰρ τὸ ἀγαθὸν κατηγορήσωμεν αὐτοῦ, τὸ ποιὸν αὐτὸν εἶναι σημαίνομεν. οἷον σώφρονα. ἀνδρεῖον. δίκαιον. φρόνιμον. ἐνίοτε δὲ τὸ ἀγαθόν, τὸ ποτὲ σημαίνει. τὸ γὰρ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ γινόμενον, ἀγαθὸν λέγεται. σημαίνει δὲ ἀγαθόν, καὶ τὸ ποσόν. τὸ γὰρ μέτριον καὶ μήτε ὑπερβάλλον μήτε ἐνδέον, εἴη ἂν ποσὸν καθόσον τοσοῦτόν τι. λέγεται καὶ ὡς οὐσία τι ἀγαθόν. ὡς θεὸς νοῦς. λέγεται δὲ καὶ ὡς πρός τι. τὸ γὰρ σύμμετρον, οὕτως ἀγαθόν. καὶ ἐν τῷ πάσχειν. ὡς τὸ θεραπεύεσθαι καὶ διδάσκεσθαι. ἔστι τι ἀγαθόν, καὶ ἐν τῷ ποῦ. οἷον τὸ ἐν ὑγιάδι εἶναι. τὸ ἐν ὑγιεινοῖς χωρίοις εἶναι. τὸ, ἐν ἡσυχίᾳ ἔχουσιν ἢ εἰρήνῃ. εἴη δ' ἂν καὶ ἐν τῷ κεῖσθαι. ὅταν ᾧ μὲν λυσιτελοῦς τὸ καθέζεσθαι, καθέζηται. ᾧ δὲ τὸ ἀνακεῖσθαι, ἀνακεῖται. τὸ γὰρ ρέπον τι φέρει εἰπεῖν. Ἀγαθὸς ὁ φρόνιμος. ἐκ παρωνυμίας δὲ ὁ φρόνιμος καὶ ὁ ἀγαθός. ἐπιπλέον γὰρ ὁ ἀγαθός. ἀγαθὸς γὰρ ὁ σώφρων. ὁ ἀνδρεῖος. καὶ οἱ λοιποὶ ἀγαθοὶ λέγονται. καὶ οἱ ἐπιστήμονες. τοὺς δὲ δαίτας, ἀγαθοὺς μὲν ἀκοντιστάς. ἀγαθοὺς δὲ, καὶ ἐν χερσὶ κρίνεσθαι μάχην. Ἀγάθυρσα πόλις Σικελίας ὡς Πολύβιος. Ἀγάθυρσοι. ἔθνος ἐνδοτέρω τοῦ αἵμου. ἢ ἀπὸ ἀγαθύρσου τοῦ ἡρακλέους ἢ ὡς πείσανδρος ἀπὸ τῶν θύρσων τοῦ διονύσου. Ἀγακλειτὸς ὁ ἄγαν ἔνδοξος. καὶ ἀγακλυτή.

Ἀγάλακτες. ὁμογαλεῖς. ὅμαιμοι. ἀδελφοί. ἄλλοι δὲ τοὺς ἱερέων κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς. οἱ δὲ, συντρόφους. Ἀγαλεὸν ὄνομα ὄρους. Ἀγάλλει. ποιεῖ. σκιάζει. κοσμεῖ. Ἄγαλμα, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. καὶ δίδωσιν ἀργύριον ἵνα ἐκποιήσῃ τὸ ἄγαλμα, ἄκρας τέχνης. πρὸς ὃ εἰς τὸ μέγεθος καὶ προσωπεῖον τοῦ λίθου τὴν φύσιν. Ἄγαλμα ἀθηνᾶς ἐστιν ἐν ἀθήναις. καὶ ἔστιν ἄγαλμα βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἐν ἀντιοχείᾳ. καὶ ἄγαλμα ἀπόλλων. ἐν τῷ ἀπόλλωνος. καὶ ἄγαλμα διονύσου ἐν τῷ αὐξεντίου. Ἀγάλματα. τὰ τῶν θεῶν μιμήματα. καὶ πάντα τὰ κόσμου τινὸς μετέχοντα. ὅμηρος. βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα. καὶ ἡσίοδος. τὸν ὅρμον ἄγαλμα καλεῖ. πίνδαρος δὲ τὴν ἐπιτάφιον στήλην οὕτω καλεῖ. εὐριπίδης. τὸν ἐπὶ νεκροῖς κόσμον. καὶ ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. καὶ τὸ εἴδωλον. βρέτας. χάρμα. καινουργή. κόσμος. καύχημα, θαλλοί. ἀνδριάντες. ἐπιγραφαί. ἀγάλματα δὲ καὶ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. ἀγαλμάτιον δὲ ὑποκοριστικῶς. Ἀγαλματοποιοὶ οὗτοι εἰσι χειρουργοί. οὗτοι ἀκριβεῖς. λύσιππος. ἀπελλῆς. πολύκλειτος. φειδίας. Ἀγαλματοφορούμενος. ἀγάλματα ἤτοι τύπους τῶν νοηθέντων φθόνων ἐν ἑαυτῷ οὗτος φίλων. Ἀγάλλων ἑαυτὸν σεμνοποιῶν. Ἄγαμαι καρδίας ἀληθῶς ἀντὶ θαυμάζω. ἄγαμαι κατὰ παιδεία

σιν γενικῇ· τὸν φίλον ἄγαμαι τοῦ τρόπου καὶ τοῦ ἐλέγχου οὗ ἦλθες ἱκέτις. αἰτιατικῇ δέ· οἶμαι δὲ τὸν πόλεμον θεῶν τινα ἀγασθῆναι. ὁ δὲ οὖν ἔχει τὴν ἐπὶ αἰτιατικῇ. καὶ ὁ δὲ ἐξακούεται τὸ σὺν ἑνὶ γενικῇ συντάσσεται. Αἰλιανός· ἐπεὶ καὶ τὴν τοῦ Μενέλεω πρὸς τὸν τοῦ Πριάμου πάλιν οὔτε ἐπαινῶ οὔτε ἄγαμαι. ἐγὼ δὲ ἄγαμαι καὶ τούσδε τοὺς ἄνδρας. τὸν δὲ Ἀκαρνᾶνα μέγιστον καὶ πρὸ τούτων. ἀγασθεὶς πεισομένους ἐγίνωσκε, τούτων ἐπεθύμησε τοῖς ἀνδράσι κοινωνῆσαι. Ἀγαμέμνων· Ἀγαμέμνονος· ὦ Ἀγάμεμνον· καὶ Ἀγαμεμνόνεα οἰκία καὶ Ἀγαμεμνονεία ναῦς. Ἀγάμενοι· θαυμάζοντες· ἀγάμενοι τούτων τῆς εὐψυχίας ἐποχοῦσι τοῦ ἵππου. Ἀγαμήδης· ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκὸν Ἀγαμήδη. ἄγαν ἐγκεῖσθαι τῷδε· οἷον αἰτιᾶσθαι καὶ ἀποτείνεσθαι. Ἀγάννιφον, Ὅμηρος τὸ ὄρος τὸ λίαν χιονιζόμενον.

Ἄγανον προπαροξυτόνως τὸ κατεαγὸς ξύλον, ἢ τὸ φρυγανῶδες καὶ ἕτοιμον πρὸς τὸ κατεαγῆναι. αἰγ. τὸ ἀπελέκητον. ἀγανὸν δὲ ὀξυτόνως καλόν, ἢ ἀγαθόν· ἢ ἱλαρόν. οἱ δὲ ἀθάνατον. ἔνθεν καὶ ἀγανοφροσύνη. καὶ ἀγανοῦμεν ἀντὶ τοῦ κοσμήσομεν. καὶ αὖθις. ὡς αὖθι ῥέζομεν. ἀγανὸς ἀτθίδι διαλέκτῳ ἱερὸς, ὁ τοῖς στεφάνοις δῆλον ἐνέχοις πλοκάμοις. Ἀγανόφρονος, τό τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας ἥμερον πρόσωπον τῆς πρᾳέου καὶ προσηνοῦς. Ἀγανοφροσύνη· προσήνεια· πραότης. Ἀγανώπιδος· πραεῖα βλεπούσης. Ἀγανώτερον· ἀσθενέστερον πραότερον. Ἀγαπᾶν· ἀποδέχεσθαι. Ἀγαπᾶν· ἀρκεῖσθαι τινὶ καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν. Ἀγαπήνορος· τὴν ἀνδρείαν ἀγαπῶντος. Ἀγαπησμός· ἀγαπησμὸν λέγουσι καὶ ἀγάπησιν τὴν φιλοφροσύνην. συναριστώσαις Μένανδρος καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμὸν οἷος ἦν. Ἀγαπητὰ ἔθη τὰ καλὰ καὶ ἀγαθά. Ἀγαπητὸν· τὸ ἠγαπημένον ἢ τὸ μονογενές. καὶ ἀγαπητῶς. ὅ τοι δὲ ἄρα πολὺ τὸ ἀνόκνον ἐν τοῖς ἡγεμόσιν αὐτοῦ ἦν, ὥστε ἀγαπητῶς εἶδον, εἰ μὴ μετὰ πάντων ἀγωνιοῦνται τῶν συναραμένων τῆς στρατείας. ἀγάπη οὐ περπερεύεται· ὁ ἀπόστολος Παῦλος φησί· τουτέστιν οὐ προπετεύεται. Ἀγαπητὸς ἐπίσκοπος Συννάδων ὃν ἐπαινῶν πολλὰ τίθεται Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. καὶ θαυμαστῶν αὐτοῦ ἐξαισίων μνήμην ποιεῖται· ὀρῶν μεταστάσεις· καὶ ποταμῶν καὶ νεκρῶν ἐγέρσεις. καὶ ὅτι στρατιώτην ὄντα ἠβουλήθη Μαξιμῖνος ὡς χριστιανὸν ἀποκτεῖναι διὰ τὸ πυνθάνεσθαι πολλοὺς, τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα ὑπεραγαμένους. Ἀγάπιος Ἀθηναῖος φιλόσοφος μετὰ Πρόκλον ἀποιχόμενον ὑπὸ Μαρίνῳ. ὃς ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ ἀπολειῶν προβολῇ δυσεπιβόλων. Ἀγάπιος· οὗτος ἦν Ἀλεξανδρεὺς μὲν τὸ γένος. ἐκ παίδων δὲ λόγοις ἐντραφεὶς ἐλευθερίοις. καὶ ἰατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητὴς γεγονώς, ἀνελθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον διατρίβων τε συνετῶς ἔξαθλα μάλα διαπρεπῆ φύσεώς τε μετεῖχε καὶ δεξιότητι τύχης χρησάμενος ἔνδοξός τε ἐπὶ τῇ τέχνῃ γέγονε καὶ χρήματα μεγάλα συνειλόχει. Ἀγαπῶ, αἰτιατικῶς· ἀγαπῶ ἐπὶ τοῦ ἀποδέχεσθαι· ἀγαπῶ δὲ καὶ τὸ ἀρκεῖσθαι. Ἀγαπῶ τὸ ἀρκοῦμαι δοτικῇ, ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἀγαθοῖς. αἰτιατικῇ δέ· ἀγαπήσεις τὸν θεὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς. Ἀγγαρεία· καὶ ἄγγαρος· ἐργάτης· ὑπηρέτης· ἀχθοφόρος· λείαν ἀγγαρεύων ἡμιόνων. ὅθεν ἀγγαρείαν ἀνάγκην ἀκούσιον λέγομεν καὶ ἐπηρείας γινομένην ὑπηρεσίαν. Ἄγγαρος· καὶ ἀγγαρεία ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία. ὡς παρ' ὀλίγον τι αὐτῷ παρεγένετο τὸ ἐσθίειν, τῆς φύσεως αὐτὸν ἀγγαρευούσης πρὸς τὰ βρώματα ἐφαίνετο εἶναι. Ἄγγαρος· οὕτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς βασιλέων ἀγγέλους· τὸ μὲν τῶν Περσῶν τὸν ἄγγαρον παρὰ τοῖς Βαβυλωνίοις· διαπερσοῦν δηλοῖ τὸν ἄριστον. Ἄγγαροι· οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδαι. τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι· Φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπε. τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν καὶ ὅλως ἀναισθήτων καὶ ἀνδραποδωδῶν. καὶ τὸ ἀγγαροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ τὰ φορτία φέρειν. καὶ ἀγγαρεύεσθαι καλοῦμεν ὥσπερ ἡμεῖς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν καὶ βιαίαν τινὰ ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι. Μένανδρος καὶ τοῦτο ἐν τῷ Σικυωνίῳ παρέθηκεν· ὁ πλέων κατηνέχθη· κεῖνος αὐτοῖς πολέμιος· ἐὰν ἔχῃ τι μαλακὸν ἀγγαρεύεται. Ἀγαρικὸν ῥίζα ἐστὶν ἐπίφυσις πρέμνου, χαύνη τὴν σύστασιν, σύνθετος ἐξ ἀερώδους καὶ γεώδους ὅθεν διαφορητική τε τὴν δύναμιν καὶ πάχους τμητικὴ καὶ καθαρτικὴ μάλιστα τῶν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἐμφράξεων. Ἀγάσαιτο· θαυμάσειε καὶ ἄγασθαι παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν καὶ φθονεῖν. Ἀγασθέντος· ἐκπλαγέντος θαυμάσαντος. τὸ δὲ, ἀγασθέντος ἐπὶ τῇ προαιρέσει

καὶ ἀγαθοθεὶς. ὁ δὲ ἀγαθοθεὶς ἔστι τε τῇ πόλει καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιμένειν ἐξ εἰς ἡμέρας. Ἀγασθῶ τινί, ἀντὶ τοῦ θαυμάζω τινά. Ξενοφῶν· ὁ δ' εἴ τινι ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν. Ἀγασικλῆς ὄνομα κύριον. ὃς λέγεται Ἁλιμουσίοις συνδικάσαι καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ.

Ἀγάσματα· σεβάσματα. ἀφ' οὗ τις ἀγάσαιτο. Σοφοκλῆς κέχρηται. Ἀγάσονος· πολυξένακτος. Ἀγάσορες· ἀδελφοί· ὁμαίμονες, δίδυμοι. Ἀγαστός· θαυμαστός. Ἀγάστου· θανάτου.

Ἀγαυρίαμα· ἔπαρμα. Ἄγαυρος· ὁ κομψός. εἶδε, καὶ ὁ ... ἀπὸ Ἰώνων δὲ ἄγαυρος. ἀπὸ δὲ Ἀττικῶν· ζυφερός. Ἄγβαρος ὄνομα κύριον ὁ τῆς Ἐδέσσης βασιλεύς· ἔστιν ἐν τῷ Αὔγαρος. Ἀγαίομαι· φθονοῦμαι. καὶ ἀγαῖος ὁ ἐπίφθονος. Ἀγαῖος ὄνομα κύριον. Ἄγε δὴ ταφέρε· κόμιζε δεῦρο. καὶ ἐπίγραμμα εἰς Διογένην τὸν κύνα. Διόγενες ἀπολέσας τίς ἔλαβέ σε μόρος εἰς ἄϊδος. εἷλαβέ με κυνὸς ὀδὰξ. τὸ δὲ ἐπίγραμμα, διὰ βραχέων. Ἀγέλαστα· ἤγουν μὴ γέλωτος ἄξια ἀλλ' ἀγανακτήσεως. Ἀγέλαος ὄνομα κύριον. Ἀγελάρχης, ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν ἄρχων.

Ἀγελαίας τὰ φυλὴ εὐτελὴς καὶ ἀγελαῖα ἤγουν ὀχλοναῖα. Ἀγελαίη· ἡ Ἀθηνᾶ. Ἀγέλαιος προπαροξυτόνως μὲν, ὁ ἀμαθής. ἀγελαῖος δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. Ἀγελαῖος, ἰδιώτης. ἢ ὁ εἰς ἀγέλην διάγων. καὶ ἀγελαίων ἰδιωτῶν. ῥεμβωδῶν. τῶν ἀγελαίων ἔοικεν ἀνθρώπων εἶναι ὁ τοιοῦτος ἀντὶ τοῦ εὐτελῶν. καὶ ἀγελαίων τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἴη δ' ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζώων. ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων οὓς βόσκεσθαι εὔδηι καὶ ἀγελαίους φασίν. Ἀγελαιὼν ὁ τόπος τῆς ἀγέλης.

Ἀγελαῖοι ἰχθύες οἱ εὐτελεῖς καὶ μικροί. Ἀγελείη· ἡ Ἀθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ ἄγειν λείαν τουτέστι στρατιωτικήν. Ἀγεληδὸν ἐπίρρημα. Ἀγελήτης βοῦς. ὁ ἐξ ἀγέλης. Ἀγεληφιν ἐκ τῆς ἀγέλης. Ἀγγελιαφόρος· πρεσβευτής. Ἀγγέλιος· οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος. βίον ἀποστολικὸν βιοὺς. ἀνεπαίδευτος ὢν διόλου διήγαγεν. ἐν ᾗ τε χρόνῳ ἐγκέκρυπτο τὸ τοῦ ἀγγελικοῦ φῦλον ... ρικὸν. Ἄγγελοι οἱ ἀγγέλλοντες, τῇ τοῦ νόος καὶ ἀλήθειαν παραγγέλλοντι. ὅτε ἐν τόπῳ οὐκ ἐν σώματι οὐδὲ χρόνῳ. πρὸ γὰρ τοῦ ἡλίου ἐγένοντο. αὐτῶν. ἀγγέλους πονηρούς τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργοὺς ἡ γραφὴ καλεῖ. ὡς πρὸ ἡμέραν πονηρὰν, τὴν τῆς τιμωρίας. ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλῖψιν ἐπὶ θεοῦ, τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ. οὐ τὴν φύσιν οὐδὲ προαίρεσιν φησίν. Ἀγλῶσσα ἡ δυσγλῶσσα. Ἀγλώσσως· ἀνάνδρως. καὶ ἀγλωσσεῖν, ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς. καὶ ἐπὶ δυσγλώσσου. καὶ ἀγλωσσία ἡ ἀνανδρία. καὶ δειλία. ἔθνος τὸ ὄνομα σπουδαῖος ἀγλωσσεῖς διὰ δέος πρὸς σῦνας. Ἀγλῶς· ἰσαῖος ἀν ἄπαις. Ἀγέραστος ἄτιμος.

Ἀγέραστος ὁ ἀπανταχοῦ ἐρχόμενος. Ἀγερωχία ὑπερηφανία. ὅτι οἱ Σκύθαι εἰσὶν ὑπερόπται. καὶ οἱ λοιποὶ ἀγέρωχοι. καὶ ἀγέρωχος ἔντιμος ἀνδρεῖος. ἀγαθίας ἱππότας εἶπες γὰρ ἡνιόχους τε καὶ ἀγεράχου καὶ διὸ οὐκ ἀνέχεσθαι ἐξαλλεσθαι καὶ σκιρτᾶν. καὶ αὖθις ὡς ἂν ἐπὶ τοῖς κλεινοῖς τοῖς μετὰ ταῦτα καὶ ἀγέρωχος. ἢ ἰγέρωχος· ὁ ἀλαζών. Ἀγέστα· πολεμικὸν μηχάνημα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοῦ ἐγειρόμενον. οἱ δὲ ἄγεστα φασὶ τὸ τοιοῦτον μηχάνημα. Ἀγετὸν μνηστευόμενον ἐπὶ γάμον λαμβανόμενον. Αἰλιανὸς τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἰόβαρο ὁμωνύμου ἀπὸ. Ἀγετόν, ἡγεῖσθαι καὶ οἴεσθαι. Ἀγευστος ὄνομα κύριον. Ἀγευστος θοίνης ὁ τῶν ὀλίγων μὴ μετασχών. ἄγευστος θοίνης ἀστεῖ ῥίζαι ἔχων. καὶ ἄγευστοι ἄπειροι. ἄγευστος, διχῶς. ἢ τὸ ἄχυμον ὂν μὲν τέως δυνάμενον δὲ χυμωθῆναι ὡς τὸ ὕδωρ. ἀπὸ τοῦ ὂν δύναται χυμωθῆναι, ἢ τὸ ταῖς ἄλλαις αἰσθήσεσιν ὑποκείμενον ὡς ὁ ψόφος. ἢ τὸ μικρὰν ἔχον γεῦσιν ὡς ἡ ὑδαρὰ τῶν ῥοφημάτων. ἢ τὸ κακὴν ἔχον γεῦσιν ὡς ἡ δηλητήρια. καὶ δηλονότι τινὸς τούτων ἀντιλαμβάνεται ἡ γεῦσις καὶ τινὸς μὲν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δὲ αἰσθήσεων ἡ α' ταῦτα γινώσκεται σημαινόμενα. ἀρχὰς δὲ τῶν γευστῶν, τὸ ποτὸν φασὶ καὶ τὸ ἄποτον. εἰς ταῦτα γὰρ πρότερον διαιρεῖται τὸ γευστὸν. καὶ τὸ ἐν τῷ ὑγρῷ μάλιστα ὁ χυμὸς ἐκ τῆς ἐπιμιξίας τῶν ξηρῶν προσγινόμενος. ὡς ἀπὸ τὸ ποτὸν, ἔντιμον γίνεται διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ χρηστοῦ χυμοῦ, οὕτω καὶ τὸ ἄποτον διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τοῦ ἀπὸ τοῦ χυμοῦ. ἀμφότερα δέ τοι τε ἄποτον καὶ τὸ ποτὸν γευστά. γευστὸν δὲ τὸ ἄποτον, οὐχ ὡς τελειωτικὸν ἀλλ' ὡς φθαρτικὸν τῆς γεύσεως διὰ μοχθηρίαν χυμοῦ. τὸ δὲ ποτὸν, ὡς σωστικόν τε καὶ τελειωτικὸν τοῦ κατὰ φύσιν γευστικοῦ. ἄρχει οὖν τῶν γευστῶν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, τὸ ποτὸν καὶ τὸ ἄποτον. ἐπεὶ δὲ τὸ ποτὸν ὑγρόν. τὸ δὲ ὑγρὸν τῇ ἁφῇ ἀντιληπτόν, ὡς μὲν ὑγρὸν ἁπτόν. ὡς δὲ τοιόνδε χυμὸν ἔχον, γευστόν. τοῦ τε οὖν κοινοῦ ἁφῆς καὶ γεύσεως. τὸ μὲν ἁφῆς ὡς ἰδίου αἰσθητόν. τὸ δὲ γεύσεως ὡς ὕλη καὶ ὄχημα τῶν γευστῶν. Ἀγγείδιον τὸ μικρὸν ἀγγεῖον. Ἄγειν

καὶ φέρειν· τὸ λῃστεύειν καὶ ἁρπάζειν. ἄγειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα. καὶ ἐπὶ ἀψύχων καὶ κομίζειν ἀδιαφόρως. ὁ δὲ, ἐπεὶ ἐπεραιώθη εἰς ὃ κατάντικρυ τοῦ ῥεέθρου, παραχρῆμα τάς τε κώμας ἐνεπίμπρα τῶν σκλαβηνῶν καὶ ἐσίνετο τοὺς ἀγρούς. ἦγέ τε καὶ ἔφερεν ἅπαντα, οὐδενός που τῶν ἐκεῖσε βαρβάρων θαρρήσαντος εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἰς τὰ λάσια καὶ κατηρεφῆ τῆς ὕλης καταπεφευγότων.

Ἀγείρας. ὀχλώδης. Ἀγείρει· συνάγει. καὶ ἀγείρουσι. ὁ δὲ στόλος ἱερὸς ἦν καὶ οὐδὲν ἐοικὼς τοῖς ἀγείρουσι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ λαθεῖν θέλων, ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον. καὶ στολὴν αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, ἣν οἱ τῆς ἴσιδος θεραπευτῆρες ἠμφιέσαντο. καὶ σεῖστρον ἐπισείων καὶ πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβων καὶ τῇ θεῷ ἀγείρων, καὶ ἀναγκαίας τροφὰς λιμοῦ φάρμακα ἀγαπητῶς λαμβάνων. Ἄγη· θαῦμα. χαρὰ ἀπὸ τοῦ ἄγαν. παρ' ἡροδότῳ βασκανία. παρ' ὁμήρῳ, ἔκπληξις. πληγὴ θραῦσις. κλάσις. ἀπώλεια. ἐν ἴωσι, ἱερεία. ἄγη μὲν οὖν παροξυτόνως, ἡ ἔκπληξις, ἀγὴ δὲ ἡ κλάσις τοῦ κύματος. Ἀγέρατο· συνηθροίζοντο. Ἀγηλατεῖν· διώκειν. φυγαδεύειν. ἐξωστρακίζειν. ἡρόδοτος. ὑβρίζειν.

Ἀγηλατεῖν ὡς ἄγος καὶ ἐναγεῖς τινὰς ἀπελαύνειν. ἐὰν μὲν δασέως, τὸ τὰ ἄγη ἀπελαύνειν. ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσαι. κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χὠ συνθεὶς τάδε, ἀγηλατήσειν. καὶ ἡρόδοτος. ὁ δὲ, σὺν μεγάλῃ χειρὶ ἀπικόμενος, ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια ἀθηναίων.

Ἀγηλατοί· οἱ κεραυνοί, ἀγηλατοῖ δὲ ῥῆμα ἄγει. κεραυνοῖ. διώκει. Ἀγλαΐαις τιμῆσαι θεὸν ἀγλαΐαις. οὗτος ἡ πόλις. δήμοις ἀναθῶμεν νῦν χρὴ μεῖς τούτοις, τὰς δὲ ἡλιάς εἰρεσιώνας. καὶ προσαγγέλλωμεν ἐπελθόντες. χαίρετε πάντες. δεχόμεθα. ἀεὶ σοφαῖς εἰρήνη. καὶ σὲ θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαις ἰδίᾳ πάντες ὦ πότνια ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί. ἕρμιππος. ἀρτοπώλισιν. φέρε νῦν ἀγάλλω τοὺς θεοὺς οἵοισ' ἐγὼ καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου. Ἀγηλάσειν· τιμήσειν. ὅτι μουκιανὸς ὁ ῥωμαῖος τιμᾶσθαι ὑφ' ἁπάντων ὑπὲρ πάντας ἤθελε καὶ ἤχθετο εἴ καὶ ὅστις συνὼν οὐχ ὅτι ὑβρίσειεν αὐτὸν ἀλλ' ὅτι μὴ οὐ μεγάλως ἀγήλειεν. Ἄγημα· τὸ πρῶτον τοῦ βασιλέως τάγμα, ἐλεφάντων. καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ, τὸ ἄριστον τῆς μακεδονικῆς συντάξεως, κρατοῦν ὁ πλεῖστος σώματος εὐεξία. Ἀγηνορίη· ἀνδρεία. Ἀγηνόρειον· ὄνομα τόπου.

Ἀγήνωρ, ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος. ἢ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρείᾳ. παρὰ τὸ ἄγαν τῇ ἠνορέῃ, ὅ ἐστιν ἀνδρείᾳ χρῆσθαι. σημαίνει δὲ τὸν ὑπερήφανον καὶ αὐθάδη. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. Ἀγηοχώς. ἐν ἐγγραφικοῖς κανόνισιν ἄγω ὁ μέλλων ἄξω ὁ παρακείμενος ἦχα. καὶ ἀττικῶς ἄγηχα. ἐπεὶ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος θέλει ἔχειν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, πλεονάζει ἡ γ συλλαβὴ καὶ γίνεται ἀγήγοχα καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ ἀγήοχα. ἡ μετοχὴ ἀγηοχώς. Ἀγήρατον· ἄφθαρτον. Ἀγκρινῖοι ὄνομα ἔθνους. Ἀγήρω τὰ μὲν γράφουσι καὶ σὺν τῷ ν ἀγήρων. οἱ δὲ, ἄνευ τοῦ ν θηλυκὸν φασὶν εἶναι. οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν πτῶσιν. τὸ δὲ ἄνευ τούτου τὴν γενικήν τε καὶ δοτικήν. καὶ ἀγήρως ὁ ἄφθαρτος ἀττικῶς. καὶ οὐδετέρως ἀγήρων. Ἀγησαγόρας ὄνομα κύριον. Ἀγησίλαος ὄνομα κύριον. ἦν δὲ λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος βασιλεὺς καὶ ᾄδεται παρὰ πολλῶν τῶν ῥητόρων. Ἀγήτας ὁ τῶν αἰτωλῶν στρατηγός. Ἀγητὸς ὁ θαυμαστός. Ἁγιάσατε· [illegible]. κηρύξατε. Ἁγιάσαι· καρπῶσαι. καῦσαι. ἁγνίσαι. Ἁγίασμα. ὁ θεῖος ναός. δαβίδ. ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ. καὶ ἁγιασία, ἡ ἁγιωσύνη. ἁγιστεία δὲ ἡ ἱεροτελεστία δίφθογγον. Ἁγίζων. ἁγιάζων. ἀλισθῶ. ἔπειτα τὸ θυμίζειν εἰς σῶμα τινά. βωθῦον ἐστὶ ἁγίζω ἰκυ. καὶ ἁγισθέντα, ἀφιερωθέντα καὶ ἁγιάζω αἰτιατικῇ. Ἀγιναργεῖος ὄνομα κύριον. Ἁγιοῦ ἔφορε. ἁγιωτάτου ὁσιωτάτου. Ἅγιος. ἅγιος. ἅγιος κύριος. ὅτι τρὶς λέγοντες μυστικῶς ἐστιν ἅγιος ὁ θεὸς ἐν τριάδι προσκυνούμενος, τὸ τρὶς λέγειν, λαμπρῶς ἐλέγχει τὸ δὲ ζήτησα τὸ πρόσωπόν σου. τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. τὴν ἁγίαν ἀνακηρύττει τριάδα καὶ τὸ θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως. καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ διὰ τούτων καὶ δι' ἄλλων πολλῶν ἡ παλαιὰ κηρύττει. ὅτι οὐχ ἑνὸς προσώπου δεσποτείαν σημαίνει, ἀλλὰ τριῶν μὲν ὑποστάσεων, μιᾶς δὲ οὐσίας. οἱ δὲ λέγοντες ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθείς, ἐπισυνάπτουσιν ἀπὸ τοῦ ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα. Ἆγις ἄγιδος ὁ παυσανίου. οὗτος ἐμβαλὼν εἰς τὴν μαντινικὴν αὐτοὺς μὲν κατέκλεισεν. τὸν δὲ ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παρατρέψας, διέλυσεν. ἦν γὰρ ἐξ ὠμῆς πλίνθου. ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἑλεπόλεις, ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς καὶ

τῶν λίθων· οἱ μὲν, τὰ καθαγνίζουσι καὶ ἐκπλύνουσι τῶν ἁρμονιῶν· ἡ δὲ ὑμηττὸς λίθος, οὐ χρόνῳ μόνον σήπεται· διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἧσσον ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός. Ἁγίσαι καὶ καθαγίσαι τὸ καρπῶσαι. ἁγίζω τὸ ὁσιῶ. Ἁγιστεύειν ἁγιάζειν. καὶ ἁγιστεύσαντες, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελέσαντες. Ἁγιστείας ἁγιωσύνης. καθαρότητος. λατρείας. Ἀγκαλίδα· μερίδα. Ἀγκαλίσασθαι ταῖς ἀγκάλαις βαστάσαι. Ἀγκεῖθι φαίνονται ἀνάκειται. Ἄγκεα· ἄγκεα αἱ φαραγγώδεις καὶ ἀγκυλοειδεῖς τόποι καὶ κοῖλοι· καὶ ἐκδύσεις ἔχοντες. ἢ ἄγκεσι συνδένδροις καὶ ὑλώδεσι τόποις. ἐν ἐπιγράμματι θηροφονεῖ τοὺς ὕλας δ' ἄγκεσι θηροτόκοις. Ἀγκιστρεύει· δελεάζει. Ἀγκιστήνια· ἀντὶ τοῦ μελισσῶν κηρεία. Ἄγκος· ὑψηλὸς τόπος τῆς γῆς. καὶ Ἀλκαῖος· ἐλθεῖν ἄγκος δι' ὑψικάρηνον ἐδίζετο. Ἀγκὼν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ παλατίου, οἴκημα ἦν σκότους ἀνάπλεων. ὃ δὴ ἀγκῶνας ἐκάλουν οἱ καταχθόνιοι· ἔνθα ἐν βραχεῖ τοῦ ἅπαντες οἷς ἂν χαλεπαίνοι ὁ τύραννος. ἐν τούτῳ ἐπὶ Βελισαρίου, πολλοὶ καθειργμένοι ἐτύγχανον τῶν ἑώων ἱερέων, οὓς μέλλοντας κατ' ἐκεῖνον καιρὸν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ τυράννου, ὁ φύλαξ τοῦ δεσμωτηρίου ἀπέλυσε. καὶ διετίθει ταῖς μηχαναῖς ἃς μάλιστα ᾔδει καιρίους. ἀγκῶνας τε καὶ τάφρους ἱδρύετο ἑκατέρωθεν. καὶ ἀγκὼν μέρος τι τοῦ οἴκου. ἀγκῶνες δὲ καὶ παντὸς τὰ πρὸς τὴν ὁμοιούμενα κατ' ὄνομα, τὸ κύριον πτέρυγα σημαίνει. ἀγκῶνες δὲ, καὶ αἱ τῶν τειχῶν ἐξοχαὶ αἱ παρὰ ταῖς ὄχθαις. ἴσως οὐ δυνατὸν ἦν πρὸς ἐναντίον τοῦ ῥεύματος ἀναπλεῖν, διὰ τὸ μέγεθος τῶν προσπιπτόντων ἀγκώνων οὓς ἔδει κάμπτειν τοὺς πλέοντας ταῖς ναυσί. καὶ ἀγκῶνας τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν. οἱ δὲ ἀπειρίας ἀγκῶνας οἱ δὲ ὑψηλοὺς ζητεῖ τι ὄντες τὴν ἀνδρὸς ἔξοδον καὶ τοῦτο. καὶ αὖθις· τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενοι. ὥς φησιν ὁ φιλόσοφος· ὁ μὲν ὁ πατὴρ μου ἦν ἀπελεύθερος τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος· δηλοῖ δὲ τὸν ταριχέμπορον. ἔστι καὶ ἀγκῶνες τὸ γλυκὺ ἄγκων. Ἀγκράτους· ἐλαύνοντα. Ξενοφῶν· πάνυ ἐλαύνοντα. Ἄγκρις ὀδύνη. καὶ ἀγκρίζειν τὸ ὀδυνᾶν.

Ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου. καὶ ἀγκυλωμένοι, ἀγκύλην ἔχων. σημαίνει δὲ καὶ ἕτερόν τι τοῦ σκεύους τὸ μαῦρον. Ἀγκύλια οἱ κρίκοι τῶν ἁλύσεων. Ἀγκυλομήτης. καὶ ἀγκυλομῆται, οἱ σκολιόβουλοι. Ἀγκύλον· καμπύλον ἐπικαμπές. Ἀγκυλοχείλης καὶ ἀγκυλοχείλου σκολιόχειλος. ἐπὶ θεοῦ ἀετοῦ ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων τὰ χείλη. ἐπὶ δὲ κλέωνος, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν. Ἄγκυραν· ὅτι Ἀνάχαρσις ὁ σκύθης φιλόσοφος ηὗρεν ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν. ἦν δὲ ἐπὶ κροίσου. Ἄγκυρα πόλις. καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς ἀγκυρανοί. ὅτι οἱ νῦν ἀγκυρανοὶ, ἑλληνογαλάται πάλαι ἐλέγοντο. Ἀγκυρηβόλιον τὸ σίδηρον τοῦ πλοίου. Ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος. καὶ ἀγκυρίσας, ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας· ἐπὶ ἀγκυρίζειν καταβαλών· ἔστι δὲ ἀγκύρισμα καὶ σκῆμα συγγραφικὸν συγκείμενον. ἀριστοφάνης· διαβαλὼν, ἀγκυρίσας εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐρρικνοῦσαν τοὺς ἐπὶ προσέκειτο. ἢ ἐκ τῶν ὤμων ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ὤμου· ὃν ἀγκὼν λέγεται. Ἀγκυλλεῖς τὰλις ἰταλικοῦ καὶ ὁπλίτης ἀγκυλεὺς ἢ ἀγκυλιεύς. Ἀγλαΐα· λαμπρότης. καὶ ἀγλαΐαις λαμπρότησιν. Ἀγλαΐεσθαι, καλλωπίζεσθαι θαυμαστικῶς. ὅθεν καὶ ἀγλαΐζω. Ἀγλαόκοιτος πάνυ τίμιος. Ἀγλαομητία, μεγαλόβουλος. Ἀγλαότιμον· λαμπρὸν τετιμημένον. Ἀγλαοφῶν ὄνομα κύριον. Ἄγλαυρος θυγάτηρ κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον ἀθηνᾶς. Ἀγλαυκότερον ἀηδές. ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ οἰκονομικῷ. δοκεῖ δὲ ξενικὸν τὸ ὄνομα σικελικὸν πλάσμα εἶναι· ἐπεὶ πάλιν παρὰ τῷ ἐν ἄλλοις. καὶ ἀγλαυκέστερον ἀηδέστερον. ξενοφῶν ἱέρωνι. Ἄγλιθες αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων. ἀριστοφάνης· ὥσπερ αἱ γραῖαι μύες ὀρύσσετε πασσάλῳ τὰς ἄγλιθας. Ἀγλωττία· ἡσυχία. σιωπή. καὶ ἄγλωσσος ὁ ἄναυδος. ἄφωνος, νῦν εἰς γῆν ἄγλωσσος ἀναύδητος τε πεσοῦσα, κεῖμαι μιμεῖται τὴν ζῆλον ἀναμένων. Ἀγμασι κλάσμασι. τομαῖς. ἅγμασι ἀμφορέων εἰς τὰς ἐλώδη τῶν χωρίων λαθραῖα εἰσβάλλεσθαι. Ἀγμοὶ τὰ ὀρεινὰ καὶ κρημνώδεις τόποι. Ἀγνάπτοντες βράζοντες αὖθις. ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον. Ἁγνεία καθαρότης. ἐπίδειξις σωφροσύνης. Ἁγνεὺς ὄνομα κύριον.

Ἁγνεῖ δὲ εὐχὴν παιδείας σπουδῆς. ἐθρέψατο δὲ, τέθνηκε πρὸς τῶν φίλων τοῦ, ἐπὶ τῶν καθαρῶν τι πραγματευομένων. Ἁγνόημα· ἁγνόημα τοῦτο ἠγνοηκότας ὅσοι οὐδεὶς ἂν, ἠγνόησαν ὀλίγα διαλεκτικῶς ἀφαιρούμενος καὶ ὅσον ἐπαίδευον παρ' αὐτοῦ ἔχει. Ἄγνος φυτὸν ὃ καὶ λύγον καλοῦσι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου. ἄγνου ἢ χλοῦ λύγον καλοῦσι. καὶ ἀρσενικῶς. χιονίδης ἥρωσι. καὶ μετὰ τὸν δὲ θεὸν ἐν τῇ τεμαισθηκῶς ἄγνου διαφερειν ἐν χαράδρᾳ πεφυκότας. πλάτανον ἢ πλάτανος αὕτη μάλα ἀμφιλαφής καὶ ὑψηλὴ καὶ τοῦ ἄγνου δὲ τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον, πάγκαλον. ἁγνὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ καθαρός.

Ἁγνότερος

Ἀγνόπτερος· πεδίλιον ἐπὶ τῶν ἁγνῶς βεβιωκότων. παρ' ὅσον ἐν θαλάσσῃ διαπαντός ἐστι τὸ πε-
δίλιον. Ἀγνούσιος· ἀγνοῦς δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς ἀκαμαντίδος. καὶ ὁ φυλέτης ἀγνούσιος.
Ἀγνώμονες· ἐναντιογνώμονες. ἀσύνετοι. σοφοκλῆς φαίδρᾳ· τί καί μοι μέγ' ἦν ποθ' ἀγνώμονες.
Ἀγνωμόνως· ἀνοήτως. ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ πλάτωνι ἀγνώμονες, οἱ ἀμαθεῖς. καὶ δη-
μοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ἀβούλως. καὶ ὁ θεολόγος. ὦ καὶ ἰουδαίων ἀ-
γνωμονέστερε ἀντὶ τοῦ ἀνοητότερε. Ἀγνώνειος· ὁ τοῦ ἄγνωνος παῖς. καὶ ἀγνωνίδης. Ἀγνῶτα·
ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος. οὐ γὰρ παρασχηματίζει ἀπὸ τοῦ ἀγνὼς, εἰς οὐδέτερον γένος. ῥήματα ἄγνωτα
τοῖς θεωμέναις. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. Ἀγνῶτας μὴ ἐπιγινωσκομένους. ἀγνῶτα δέ μοι
προσηκόμιζεν ἄνθρωπον. ὃς καὶ ἑαυτῷ ἀγνὼς ἐτύγχανεν ὤν. οἱ δὲ, ἄρτι τῆς γεωργίας ἀφέμενοι,
ἀνοικείου τοῦ πολέμου κατέστησαν. ἀγνῶτες σφίσιν ὄντες πρότερον ὄντες. καὶ αὖθις φαίνεσθαι ἐθέλων μίσθω-
μα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. φησὶν αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. ἀγνὼς γὰρ ἀγνῶ-
τος ὁ ἄγνωστος. Ἄγνοια· εἴ τις λέγει ἄγνοιαν εἶναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἁμαρτάνει. ἔστι δὲ ἄγνοια ἕ-
ξις μοχθηρὰ καὶ ἠπατημένη. Ἀγνῦθες, οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ. Ἄγνυται· κλᾶται. καὶ ἄγνυνται ὁμοίως. καὶ ἀ-
γνυμενάων, συνθραυομένων. Ἀγναῖος ὄνομα κύριον. Ἄγομαι διαμφοτέρων κύριος μαστιγοῦται. Ἀγο-
μένων τῶν ἡμετέρων ἁρπαζομένων καὶ ληϊζομένων. ἄγοντες καὶ φέροντες, διαπάσης ἰδίας λειλαβοῦν-
τες καὶ πραιδεύοντες τὴν χώραν. καὶ αὖθις. ὁ δῆμος ἀμυνόμενος, εἶχεν ἄδειαν ἄγοντες καὶ φέροντες διε-
τέλεσαν. Ἀγόμφωτον ἀνήλωτον. Ἀγονία ἀτεκνία. ἀγονησία. αἰλιανὸς, διεφθείρετο ἡ νεο-
λαία καὶ ἦν ἀγονία. καὶ μὲν δὴ καὶ γυναιξὶ καὶ τὰ ἀτελῆ τὸ τετράποδος. Ἀγόνων χοῶν ὁ θεολόγος φη-
σί. τουτέστι τῶν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένων. καὶ διὰ βουβῶνα ἀγόνων. καὶ ἀγονία ἡ ἀφορία. τὴν ἄρτεμιν μη-
νίσαι καὶ μὴ ἐπελθεῖν δικαιοῦσαν αὐτὸν γῆς ἀγονία. Ἀγοσπύρια· παρὰ τῶν μελιοῦ ἠλεία. τουτέστιν ἀγ-
γεῖα ὑφανταὶ. ὡς παρὰ κυπροπίνακες. Ἀγορὰ ἡ ἐκκλησία. ὅθεν ὁ νέστωρ ἀγορητής. καὶ ὁ τόπος ἔνθα
πιπράσκονται τὰ ὤνια. καὶ αὐτὰ τὰ ὤνια. Ἀγοράζειν. τὸ ὠνεῖσθαί τι. καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. ἀριστοφάνης ἐν
πλούτῳ, ἐπὶ τοῦ συνήθους ἡμῖν ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι. καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον. Ἀγορὰ κερ-
κώπων. τὸ ἐν ἐφέσῳ ἧσαν οὓς ἔδησεν ἡρακλῆς ὀμφάλης κελευσάσης. οὓς ἀποκτεῖναι καὶ δέον καὶ
τὸ μικρὸς δεηθείσης. ἡ δὲ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων. Ἀγορανομῶ γενική. Ἀγορα-
νομίας λογιστείας. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῶν πωλουμένων ὤνια. καὶ ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγο-
ρὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι τρεῖς τοὺς
λαχόντας τοὺς ἱμάντας, ἐκ λεπρέων. τουτέστι λώρους. φασηλία. τὸ δὲ παλαιὸν, φασηλίοις ἐτύπτον
οἱ λογισταὶ τῆς ἀγορᾶς. λεπρέων δὲ, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ λέπειν ὅ ἐστι τύπτειν. οἱ δὲ ἀπὸ λεπρείου χωρίσματος τῆς
πελοποννήσου. οὗ μέμνηται καὶ καλλίμαχος ἐν ὕμνοις. καυκώνων πτολίεθρον ὁ λέπρειον πεφάτισται. οἱ
δὲ, ἐκ λεπρῶν βοῶν. διὰ τὸ τὰ ἐκ λεπρῶν βοῶν δέρματα, ἰσχυρὰ εἶναι. οἱ δὲ, ὅτι οἱ μεγαρεῖς λεπροὶ τὸ
σῶμα πρὸς οὓς σπένδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἄστεος λεπρὸς καλούμενος, ἔνθα
τὰ μυρσίνια ἦν. οὗ καὶ ἐν ὄρνισι μέμνηται. τί δ' οὐ τὸν ἠλεῖον λέπρειον οἰκίζετε. Ἀγορὰς· ὑπερείδης
ἀντὶ τοῦ συνόδους. λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ πολυεύκτου. οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. δηλοῖ
δὲ καὶ ἄλλα τὸ ὄνομα. Ἀγοράσαι, ὑπερείδης τὸ ὠνήσασθαι, ἀγοράσαι λέγουσι. τὸ δ' ἀγορᾶν βαρ-
βαρικόν. παραδείγματα δὲ μεστὰ πάντα. εἰλήφθω δὲ ὅμως ἀριστοφάνης ἐξ αἰολοσίκωνος. ἀλλ' ἄνυσον.
τὸ μέλλειν ἐχρῆν. ὡς ἀγοράσω ἅπαξ ἅπαντα ὅσα κελεύεις ὦ γύναι. καὶ ἀγορὰς μεστὰ αὐτὰ τὰ ἠγορασ-
μένα. Ἀγοράσω, ἀντὶ ἐν ἀγορᾷ διατρίψω. ἀριστοφάνης. ἀγοράσω τοῖς ὅπλοις ἑξῆς ἀριστογείτονι ἀντὶ
ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίψω μετὰ τοῦ ἀριστογείτονος. ἐπειδὴ ἀριστογείτονι. τουτέστιν ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφ-
φος φορέσομεν ὥσπερ ἁρμόδιος καὶ ἀριστογείτων. ὅτι ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν μυρσινῶν κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες,
τὸν τύραννον κατέβαλον. Ἀγορᾶς ὥραν. οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν κατ' ἀγορὰν ἕωθεν
ἢ καὶ περὶ τὴν ἀγορὰν πεπληθυῖαν. φερεκράτης αὖ ἀεὶ καὶ μεθύειν περὶ ἀγορὰν πεπληθυῖαν. Ἀγοραῖ-
α δίκη τῆς δικαιολογίας. Ἀγοραῖος νοῦς ὁ παντελὴς καὶ συρφετώδης καὶ ὁ κατὰ πέρας βιωτοῦ ἢ πεφροντισμένος.
καὶ ἀγοραῖος ἑρμῆς. ἀριστοφάνης. νὴ τὸν ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον καὶ ἐπιορκῶ γε βλεπόντων. τουτέστιν ὁ ἐν ἀγορᾷ
τιμώμενος. Ἀγοραῖος προσπελαζόμενος ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενος ἄνθρωπος. δαμά-

σκιος. ὁ δὲ παρείσατο. καὶ ἐξήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγυραίων. προπαροξυτό-
νως δὲ ἀγόραιος, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἡ ἀγορὰ τελεῖται. Ἀγρῆθεν. ἐκ τῆς ἀγρᾶς. Ἀγερὼ ἐκ-
κλησίαν. Ἀγέρται σύμβουλοι. φόνιμοι. Ἄγος. μίασμα. ἢ ἁγνόν. λέγεται δὲ ἄγος, καὶ τὸ
τίμιον καὶ ἄξιον σεβάσματος. ἔξεστι καὶ ἱερά, παναγεῖς. καὶ ἀλλ' ἅτινα. θουκυδίδης. πέμψαντες οἱ
λακεδαιμόνιοι πρέσβεις, ἐκέλευον τοὺς ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν τοῦ θεοῦ. ἦν δὲ τὸ κυλώνειον τὸ
ὀλυμπιονίκην τὸν ἀθηναῖον τὸν πάλαι. καὶ ἤλασαν τοὺς ἐναγεῖς. ἀγὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἡγεμών.
Ἀγοστῷ. τῷ ἀγκῶνι. ἐν ἐπιγράμματι. ὃ δ' ἔλαθε χάριτας οὐδ' ἄκος δημίαν πολυμαθέα. τὴν ἐν ἀ-
γοστῷ ἀπιθανὴν ἐπὶ τὸ πρεσβεύοντι λέγω. Ἄγουσιν δὲ ὅπως καὶ βασιλεὺς ἱστάμενος νίκην χρυ-
σῆν ἄγουσαν ὁλκὴν χρυσίων μυρίων, ἐξαπέστειλε πρέσβεις εἰς τὴν ῥώμην τὴν ταύτην κομιοῦντας
τῷ δήμῳ. Ἄγυρσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται. χαίρουσί τι ἡ σύνθεσις καὶ ἱκανῶς πεπαιγμένη κατὰ τὴν
κωμῳδικὴν χάριν. σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας. Ἀγωγεὺς. ὁ ἐν ἀγωγῇ τὴν δίκην. ὁ διώ-
κων. καὶ ἀγωγεὺς ὁ λῶρος. καὶ ἀγωγεῖ ἱμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος. Ἀγωγὴ φορᾶ τινῶν. ὃ καὶ πα-
ρακομίζειν λέγεται. ὡς λέγεται σίτου ἀγωγὴ ἢ οἴνου. Ἀγωγή. ἀναστροφή. τρόπος. ἢ κομιδὴ καὶ
τὸ ἀγόμενον βάρος. ἀγωγὴ λέγεται καὶ ἡ διὰ τῶν ἠθῶν τοῦ τρόπου κατασκεύασμα κατάστασις. ὡς λέγεται παίδων ἀ-
γωγή. καὶ ἡ μεταβολή. ἐφ' οὗ σημαινομένου, ὁ θεριζόμενος ὑπὸ τῶν γνῶσιν, κέχρηται τῷ τῆς ἀγωγῆς ὀ-
νόματι. πολύβιος. ἢ γάρ εἰ ὁ ξενολόγος, καὶ λακεδαιμόνιον ἄνδρα τῆς λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχη-
κότα καὶ ἐμπειρίαν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχοντα σύμμαχον. Ἀγώγιον τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμά-
ξης. οὕτω ξενοφῶν. Ἀγώγιμοι. καὶ ἀγώγιμος. ἄγων. ἀγόμενος. φερόμενος. καὶ ἀγώγιμον φορ-
τίον ἐμπορικόν. αὐτοὺς μὲν τοὺς ἐμπόρους, ἀπαθεῖς κακῶν ἀφεῖσθαι. τὰ δὲ ἀγώγιμα σφίσιν ἀ-
νασώσασθαι. Ἀγωγόν. ἑπακτικόν. καὶ ἀπιάδης. πρὸς τοὺς ἀγωγοὺς ἔχουσιν ἐπὶ τὰ γένη. πρόδηλος
ῥοῦ ὁ λόγος. καὶ ἀγωγοὺς, προπομπούς. Ἀγωαῖος. ἐν ἐπιγράμματι. ἀγωαῖον πέκωπα σχαν. Ἀγά-
μενος. θαυμαζόμενος. ἀγόμενος δὲ φερόμενος. Ἀγών. ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις. ἀγῶνα δὲ
ὅμηρος τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀγωνίζονται φησί. θουκυδίδης πέμπτῃ. προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἡ-
νίοχον. Ἀγωνάρχαι. ἀγωνοθέται. ἄρχοντες τῶν ἀγώνων. σοφοκλῆς. καὶ τὰ μὲν τάχ' ἡμῖν
ταῦτ' ἀγωνάρχαι τινὲς θήσουσ' ἀχαιοῖς. μὴ θὸλυμπεὼν ἐμός. καὶ παροιμία. ἀγὼν οὐ δέχεται σκή-
ψεις. τάττεται, ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀκνησάντων εἰ σκήψαιντο. καὶ ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. ἡ πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων. ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. Ἀγώ-
νων. ἐπιχώρια ἔδρανα παρὰ φαλισκοῖς. Ἀγωνίσαι σπονδὴ ἡ τιμωρητική. Ἀγωνία. ξενοφῶν
ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι. Ἀγωνιᾶν. ἰσοκράτης. ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. Ἀγώνιος ὁ ἐν ἀγῶνι. καὶ θηλυκῶς ἀ-
γωνία ὁ φόβος. ἀγωνία δὲ διὰ τοῦ ὁμικρου, ἡ στείρωσις. Ἀγωνιοῦμεν. εἰς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες.
τοῖς πολεμίοις ἀγωνιούμενοι ἀπηλλάττοντο ἀμαχεί. Ἀγωνιῶ. κινδυνεύω. ἐν φόβῳ εἰμί. πο-
λύβιος. πολλαὶ δὲ πόλεις προσετίθεντο τῷ μεσοῦντι τῶν ῥωμαίοις ἀγωνιῶσαι τὰς περσικὰς δυνάμεις.
καὶ ἀγωνιῶν, δεδιώς. ἀγωνιῶν ἤδη τὴν ἀθυσίαν τῶν κελτῶν. καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς περὶ τὸ σῶμα. ἡ ἀγω-
νία δὲ τοὺς στρατιώτας μὴ ἐπιλείπῃ τὰ ὀψώνια. καὶ ἀγωνιῶντες. ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι ἰσοκράτης.
Ἀγωνὶς, ὄνομα ἑταίρας. Ἀγώνισμα. σπουδήν. ἐπὶ μελλόντων ἀγώνισμα τίθενται συλλαβεῖν
αὐτὸν ἀεὶ ἐσομένων. ἐγὼ δ' ἂν ἐξαίφνης ἄν, ἐν τυχεῖν τινι. λεῖπε θηρίῳ λαβεῖν τἀγώνισμα ἰόντι τὴν ὁδὸν
ἔπαθλον. Ἀγώνων ἐπιταφίων. ἀγώνων δὲ χοῶν. Ἀγωνοθέτης ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς. ἀθλοθέτης
δὲ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Ἀγραδημήτρος. ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τῷ ἰλισσῷ. Ἀγραυ-
λοι, οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ διανυκτερεύοντες ἢ αὐλιζόμενοι. Ἄγραφα. ἀδικήματα, οἱονεὶ ὑπὸ τῶν νόμων
ἐπεγράφεται. Ἀγραφίου. εἶδος δίκης. κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ τοῦ τοῖς ἐγγρα-
φέντων. πρὶν δὲ ἐκτῖσαι ἐξαλειφθέντων. οὕτω δημοσθένης. καὶ δείναρχος. καὶ λυκοῦργος.
Ἀγραφίου δίκη. τῶν ἐκ καταδίκης ὀφληκότων τῷ δημοσίῳ, γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσιν
οἱ κατὰ καιρὸν περὶ τούτων διοικοῦντες. προστιθέντες ἀνὰ πόσον ἐστὶ τὸ ὄφλημα. ὅταν δὲ ἀποδι-
δῶ ἕκαστος, ἐξαλείφεται τῆς σανίδος τὸ ἐπίγραμμα. ἐὰν οὖν τις ἀναγραφῇ μὲν ὠφληκέναι.
δόξῃ δὲ μὴ ἀποδεδωκέναι, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξηλειμμένον ᾖ ἐκ τῆς σανίδος, συγκεχώρηται τῷ βου-

λομένῳ

λημένω τῶν ἀστῶν, εἰσάγειν κελεύω τοὺς δίκην ἀγραφίου. Ἀγράφου μετάλλου δίκη. οἱ τὰ
ἀργύρεια μέταλλα ἐργαζόμενοι, ὁπόσοι βούλοιντο καινοῦ ἔργου ἄρξασθαι, φανερὸν ἐποιοῦντο
τοῖς ἐπικειμένοις τεταγμένοις ὑπὸ τοῦ δήμου. καὶ ἀπεγράφοντο τοῦ τελεῖν ἕνεκα τῷ δήμῳ εἰκο-
στὴν τετάρτην τοῦ καινοῦ μετάλλου. εἴ τις οὖν ἐδόκει λάθρα ἐργάζεσθαι μέταλλον, τὸν μὴ ἀπο-
γεγραμμένον, ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι καὶ ἐλέγχειν. Ἀγρέμιος ὁ ἀπὸ τῆς ἄγρας. ἀγρέ-
μιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς ἀγρόμενος. Ἀγρεσία ἡ ἄγρα. ἐν ἐπιγράμματι. Οἱ βιοσοί τοι ταῦτα τὰ
δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι. Ἀγρόται παῖ. ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης. Ἀγρεὺς ὁ ἐπὶ τῆς θήρας.
Ἀγρεῖ τὰ λεπτά. Ἀγρεῖ. ἄπιθι. Ἀγρεία ἀοιδὴ. ἡ ἀγροικική. τοσσοῦτος ἀγρείης εἵνεκα τοῦ
πλαγίου ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ἀγρεῖος ὁ ἀγροῖκος. ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. Ἀριστοφάνης Νε-
φέλαις. ὡς ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. γράφεται δὲ καὶ ἀγροῖκος, ἤγουν ὁ ἄγροικος καὶ μέγαν πώγωνα ἔχων.
καὶ αὖθις. ἄλλως τὰ Μουσῶν δεῖ ποιητὴν δεινὰ ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. Ἀγρεῖφνα. γεωργι-
κὸν ἐργαλεῖον. δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. ἄλιμος. Ἀγρεῖφναν. καὶ κυνοδόντιδα. καὶ φιλο-
δρύπου φαρέτρας ἀμαστελεοῦ χῆρον ἐλαίνεου. Ἀγριαμήτηλα. ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν καὶ ὠ-
μῶν. Ἀγρίασυνη. ζήτει ἐν τῷ ἀνδρείνασος. Ἀγριάνες. τάξις στρατιωτική. Ἀγρίδιον.
Ἀγριόθυμος ὁ ἄγριος τῇ ψυχῇ. Ἄγριον ὑποβλέπειν μᾶλλον χρυσέον, ἢ ὑποβλέπεται.
οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀνέτρεχον καὶ ἐβόων ἀγριαίνοντες καὶ ἄγριον ὑποβλέποντες. καὶ αὖθις. ὁ δέ,
τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον ὑποκινῶν καὶ διηρέθιζεν εἴπου κύριος γένηται τοῦ χωρίου. Ἀγριοποι-
όν. ἀγρίους εἰσάγοντα τοὺς ἥρωας. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου. ἐγῷδα τοῦτον καὶ ξεπίσταμαι καὶ
διέσκεμμαι πάλαι. ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν αὐθαδόστομον. ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρω-
τον στόμα. ἀπεριλάλητον. κομποφακελλορήμονα. Ἄγριος ὄνομα κύριον. καὶ ἄγριος καὶ ἄμι-
κτος. ἀνήμερος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ μανίας ὑποβολῇ. Αἰλιανός. ἀποστείλας τοὺς ἀγριωτάτους τῶν
δορυφόρων, ἐξήρπασε τὴν γυναῖκα, καὶ πρὸς βίαν ᾔσχυνε ἀπτιωμένην καὶ θρηνοῦσαν. καὶ ὁ ἄ-
δης, δημιουργὸς ἄγριος. Ἀγρίους. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους
περὶ τὰ παιδικὰ οὕτως ὠνόμασε. καὶ Μένανδρος δέ, ἄγριον εἶπε κυβευτήν, τὸν λίαν περὶ τὸ κυ-
βεύειν ἐσπουδακότα. ἀγρίους καὶ κατασποδῶντας ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τοὺς παιδεραστάς.
Ἀγριότης. ὁρμή. θαυμαστὴ γάρ τις κίνησις ὡς ἔοικε τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἀγριότα-
τος ὁ ἀνήμερος. Ἀγριωπός. τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῶς ταυρουμένην. λέγει δὲ τὴν ἁμαρ-
τίαν. ἐκ τοῦ ὢψ ὠπός ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμὸν τοῦτ' ἔστιν ἡ ἀναιδὴς καὶ ἄγριος. Ἀγρίππας
ὄνομα κύριον. Ἀγριππος. ἡ ἀγρία ἐλαία. καὶ παροιμία. ἀκαρπότερος ἀγρίππου. Ἀγρί-
φη, δίκελλα. σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον. Ἀγρολέτειρα. ἡ Ἄρτεμις. Ἀγρόμενοι συνα-
θροιζόμενοι. ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος. σύνταξις πρὸς σχῆμα. ὁ δῆμος ἀγρόμενοι ἐπεὶ ὁ δῆμος πλῆ-
θος σημαίνει. Ἀγρόνομοι. οἱ ἐν ἀγροῖς διάγοντες. ἠχέτας τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθείς,
Ἀγρόνομον μέλπει μοῦσαν ἐρημολάλον. ἐν ἐπιγράμματι. Ἀγρότας. ἀγροίκους. καὶ ἀγρό-
της ὁ ἐν ἀγρῷ διαιτώμενος. ἄλλως πάροινος ἀγρότης ἀνεκλίθης. θηλυκὸν δὲ ἀγρότις ἐν ἐπι-
γράμματι. ἄνθετο δ' Ἑρμοκλέοντος Ἴφικρος ἄρας καὶ τὴν ἀγρότιν αἰγανέαν. Ἀγροτέρου.
ἀγρίου. ἐν ἐπιγράμματι. Τοῦτό σοι ἀγροτέρας Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης θῆκε ῥόπαλον.
Ἀγροφοῖ. ὀρεινόν. Ἀγρώσσω τὸ ἀγρεύω. καὶ ἀγρῶται οἰκωπῆται ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος.
Ὅμηρος ἰχθῦς ἀγρώσσων. Ἀγροῦ πηγή. ἐπὶ τῶν λιπόντων καὶ ἐπιμόνως. ὧ τινι ἂν ἔργῳ προσκαθη-
μένων. Ἀγρωνίδης ἄγρωνος παῖς. Ἄγρωστις εἶδος βοτάνης. Ἀγροικίζω. καὶ ἄγροικος. ἄ-
φρων. δύσκολος. σκληρός. καὶ ἀπαίδευτος. ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν. κατὰ μεταφορὰν δὲ ὁ εἴζων
ταύτην δὲ τὴν ἀγροικίαν, σκληρότητα ἤθους. ἢ τὸ σκληρότης κυρίως ἐπὶ σωμάτων. Ἄγροικος
ἐξ ἄστεος. ὑπαρχῶν τῇ παραθέσει νῷ ἐχρήσατο. οὐ τὸ ὀνειδίσαι βουλόμενος, ἑαυτὸν ἄγροικον καλεῖ.
εἰδότων γὰρ καὶ ἄγροικον πάντως πᾶσι διαβαλεῖν ἑαυτόν. ἀλλὰ πρῶτον μέν, διὰ τούτου λεληθότως
τὴν δὲ ποιεῖαν παρίησι τὴν αὐτοῦ. οὐ γὰρ ἄν, εἰ μὴ πάνυ τὴν πλοῦσι, ἐπεδήκατο ἂν αὐτοῦ ἡ γυνὴ
καὶ τῇ δόξῃ αὐχοῦσα τοῦ γένους καὶ τῇ ἐν ἄστει διαίτῃ. ἀδοξεῖν γὰρ εἰώθαμεν ἐπὶ τοῖς ἀγροίκοις.

ἔπειτα δὲ κἀκείνην θεραπεύει τὴν ἀντίθεσιν. τῷ ὑποτετάχθαι αὐτὸν τῇ γυναικί. διαπαίζει τὸ εἰώ-
θασιν οἱ ἄνδρες τῆς γυναικός. ὁ δέ, τὴν ἀντιπαράθεσιν καὶ τοῦτο ἐπιστώσατο. φήσας ἀγροικότερον αὐτὸν εἶναι. τῆς δὲ γυ-
ναικὸς πολιτικήν. θαυμαστὸν γὰρ οὐδέν, ἀνόνητον ἴδιον πρᾶγμα ὂν καὶ μέτριον τὸν γέροντα διὰ τὸ ἐπὶ τὸ ἀ-
γροικότερον διαιτᾶσθαι, γυναῖκα δ' ὑπὸ τῆς λέξεως πολιτικὴν καὶ κατεδουλώσατο. Ἄγροικος ὀργή. φιλόδικος. ἀκρόχο-
λος εἰς ὀργὴν εὔκολος. Ἀριστοφάνης. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης ἀγροῖκος ὀργήν. καὶ ἀγροίτης ὁ ἀγρός.

Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν. Ἀγροιλῆθεν. ἀγροί-
ληθεν δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθηΐδος. ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ἀγροιλεύς. Ἀγροιώτης ὁ γεωρ-
γικὸς λεώς. ὁ ἐν ἀγρῷ. ἀγροιῶτα τῷδε μονοστόρθυγι περὶ ἵππω. στόρθυγξ γάρ, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. ἢ
τὸ τοῦ βήγους σιδήρειον. θηλυκῶς δὲ ἀγροιῶτις, διὰ τοῦ ι. Ἄγρι πολλὰ σημαίνει. Ἰσαῖος ἢ ἀντὶ τοῦ φέ-
ρειν, καὶ ἐν ἄγειν καὶ ἔληφεν ἔλαβεν. ἔβλαψε γάρ με φησὶ Ξενοκλῆς ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς ἐ-
λευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν. Ἀντιφῶν δέ, τὸ ἄγρι, ἀντὶ τοῦ ἡγεῖτο παρείληφε. φησὶ γὰρ ἐν
τῷ περὶ ἀληθείας, τοὺς νόμους μεγάλους ἄγρι. Ἀγυιαί. ἄμφοδα. ῥύμαι. ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί. πα-
ρὰ τὸ μὴ ἔχειν πως γυῖα καὶ μέλη καὶ κάμψεις. τὰ δὲ ἄμφοδα, ἔχουσιν ἑκατέρωθεν διεξόδους καὶ
ταύτῃ διαφέρουσιν. ἀγυιὰς δὲ ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι. θηλυκῶς δὲ χρώμενοι. οἷον τὰς ὁδούς. βέλτιον δὲ πε-
ρισπᾶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιᾶς. ἀγυιεὺς δέ ἐστι κίων εἰς ὀξὺ λήγων. ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. ἰδίους δέ φα-
σιν αὐτοὺς εἶναι Ἀπόλλωνος. οἱ δέ, Διονύσου. οἱ δὲ ἀμφοῖν. ἔστι γοῦν τὸ ὁλόκληρον ἀγυιεύς. καὶ αἰτι-
ατικὴ ἀγυιέα. ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιᾶ. ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λε-
γόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί. ὡς Σοφοκλῆς μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθη εἰς Τροίαν, φησί.
λάμπει δ' ἀγυιεὺς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμοὺς βαρβάρους εὐοσμίας. καὶ ἀγυιεὺς
ὁ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κωνοειδὴς κίων. ἱερὸς Ἀπόλλωνος. καὶ αὐτὸς θεός. Φερεκράτης κραπα-
τάλοις. ὦ δέσποτ' ἀγυιεῦ ταῦτα νῦν μέμνησό μου. Ἀγυιάν. τὴν στενωπόν. Ξενοφῶν. καὶ ὅλως,
πολλὰ τὰ γλωσσηματικὰ παρ' αὐτῷ. Ἀγύλαι, ὄνομα κύριον. Ἀγύρινα πόλις Σικελίας. τὸ
ἐθνικὸν Ἀγυριναῖος. Διονύσιος δὲ τὸ ἀγύριον ἔφη. Ἀγύρριος, ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ δι-
εβέβλητο ὡς καὶ πορνεύεσθαι αὐτόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς θρασύτητα. καὶ Ἀ-
γύρριος, δημαγωγὸς Ἀθηναίων οὐκ ἀφανής. Ἀγύρριος τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων, λέληθεν. ὁ
Ἀγύρριος, στρατηγὸς θηλυδριώδης. ἄρξας ἐν Λήμνῳ. ὃς τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμεν. ὁ δὲ
Πρόνομος αὐλητὴς ἦν μέγαν πώγωνα ἔχων. Ἄγυρις. ἄθροισις καὶ ἀγυρισμός. ὁ δέ, ἐσπούδασεν
εἰς τὸ δυνατόν, πρὸς ἀγυρισμὸν τῶν ἀπορρεόντων τῶν θείων θεραπείας. καὶ ἀγυρμός, ἐκκλησία συ-
ναγωγή. Ἀγυρτείαν. ὁμιλίαν οἵαν ἐκεῖνος ἐθηρᾶτο πρὸς ἀγυρτείαν τινὰ θρασυνομένην.

Ἀγύρτης. πτωχός. ὀχλαγωγός. ἐπαίτης φιλοκερδής. ἢ συρφετώδης. ἔστι δὲ καὶ βόλος κυβευ-
τικός. καὶ γάλλος. καὶ μάντις. ὡς Ἀπίων ἐν ἐπιγράμματι. κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέ-
βα μητρὸς ἀγύρτης. καὶ αὖθις. δόλιον ἀγύρτην. ὃς ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε. καὶ αὖθις. ἦν
γὰρ αὐτὸς ἀγύρτης τῷ ὄντι καὶ φιλομαντευτής. Ἀγύρτης ὁ ἀλαζὼν καὶ ἀπατεών. τὸ δὲ ἀ-
γείρειν καὶ τὸ περιάγειν, τὸ προσαιτεῖν καὶ προσαινοσπεῖν ἐπινίκια, ἤ τινι ἑτέρῳ τοιούτῳ σημαίνει.
ὁ δὲ ἀγύρτης, καὶ κυβευτικοῦ βόλου ὄνομά ἐστιν. ἐμέμφετο αὐτοῦ τὸ περὶ τὰς μαντείας ἐπτοη-
μένον. καὶ βουλόμενον ἀεὶ τοῖς ἀγύρταις ἐπιτρέπειν τὰ οἰκεῖα πράγματα. καὶ ἀγυρτικά,
χυδαῖα ψεύσματα καὶ ἀγυρτώδη. συρφετώδη. Ἀγχαλάσας. ἀναχαλάσας. ἀνακουφίσας. ἀ-
ναπαυσάσας. Ἄγχαυρος ὁ παχνώδης ὄρθρος. παρὰ τὸ ἄγχι ἤγουν πλησίον ἔχειν τὴν αὔραν. Ὅμηρος,
αὔρη δὲ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό. Ἄγχειος. ὁ πλησίον. Ἀγχίσειος. ὁ τοῦ Ἀγχίσου. Ἀγχιστῖνοι. πυ-
κνοί. καὶ ἀγχιστῖνος ἡ εὐθεῖα. Ἄγχι. ἐγγύς. Ἀγχιάλεια πόλις. καὶ ἀγχίαλος. ἡ ἐγγὺς τῆς θαλάσ-
σης. οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι, καὶ ἀμφίαλοι εἰσίν. οἷα ἐστὶν ἡ Ἀλεξάνδρεια. ἀγχίαλος μέν. οὐκ ἀμφίαλος δέ,
αἱ δὲ νῆσοι, ἀγχίαλοι καὶ ἀμφίαλοι εἰσί. Σοφοκλῆς. Τελαμῶνι περὶ τῆς ἀμφιρρύτου Σαλαμῖνος. καὶ αὖ-
θις. θεῖον Ὅμηρος. Κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ. Ἀγχιάλη. πόλις ἣν ἔκτισεν ἐν
μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεύς. ὁμοῦ ἔκτισε καὶ τὴν Ταρσὸν ὁ αὐτός. Ἀγχιβα-
θύς. ὁ ἐνδύβαθος. Ἀγχιβατεῖν. τὸ ἀμφισβητεῖν. καὶ ἀγχισβασίην. Ἡρακλείδης. Ἀγχίθυρος. πλη-

σιαίτατος

σαι ἀλλήλοις· γείτονα. ἀγχίθυροί τε καὶ γείτονες ἀλλήλων αἱ δυνάμεις ἐγγὺς οὖσαι. Ἀγχίμαχος· ἐγγύθεν μα-
χόμενος. Ἀγχίμολον· ἐγγὺς ἐλθών. Ἀγχίνους· συνετός, ὀξὺς τὸν νοῦν. δημηγορήσαντος τοῦ βασιλέως
περί τινος τοῦ συλλόγου, τὸ ἀγχίνουν τε καὶ βουλευτικὸν τοῦ βασιλέως ἐπαινέσαντος. Ὅτι τρία μέρη
εὐμαθείας. ἀγχίνοια. μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη μέν ἐστι, τήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ
ἡ ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ δέξασθαι ὧν ἔμαθε, θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. Ἀγχίνοια· σύνε-
σις. ἡ ἕξις εὑρετικὴ τοῦ καθήκοντος ἐν τῷ παραχρῆμα. ἡ εὐστοχία τις ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ. καὶ ἀγχί-
νουν Δαμάσκιος. ὀξεῖαν δὲ καὶ ἀγχίνουν φύσεως δύναμιν. ἐπὶ πολλὰ δι' ὀλίγου φέρεσθαι δυναμέ-
νην. ἑτοίμως γὰρ ἦν συνιέναι καὶ γνωρίζειν γὰρ ἴχνη τῶν ἱεραμάτων. περὶ Ἰσιδώρου ὁ λόγος. Ἀγχί-
σης. ἀγχίσου καὶ ἀγχισιάδης. Ἀγχίσπορος. ἐγγὺς γένους. Δαμάσκιος. ἀλλὰ ἐρῶ μὲν γυναικείας φύσε-
ως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου. Ἄγχιστα. ἔγγιστα. Ἀγχιστεὺς καὶ ἀγχιστεία. συγγένεια. καὶ ἀγχιστεῖς, οἱ
ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος. οἱ
δὲ ἔξω τούτων, συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν μιχθέντες τοῖς οἴκοις, οἰκεῖοι λέγονται. Ἀγχι-
στεία. ἡ μετουσία τῆς οὐσίας. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι. νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν. καὶ ἀγχιστεύω ῥῆ-
μα γενικῆς. Ἀγχιστίνδην. τὸ κατὰ ἀγχιστείαν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄριστος, ἀριστίνδην. καὶ πλοῦτος πλουτίν-
δην. Ἀγχίστροφοι. εὐστραφεῖς. ἡ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι. προϊόντι. ἥ τε μάχη καρτερὰ ἐπεγίνετο καὶ
ὀξυχειρὸς ἦν. ἀγχιστρόφους τε τὰς διώξεις ἐποιοῦντο ἀλλήλων ἑκάτεροι. καὶ αὖθις. εἶτα ἡμεῖς τὰς
φάλαγγας ἐξελίξαντες ἀγχίστροφοι γενόμενοι, ἀντιμέτωποι γίνεσθαι διώκουσι. καὶ αὖθις. τῆς ἀγχι-
στρόφου τῆς τύχης. ὁ θηρώμενος ποικίλος τις ὢν καὶ ἀγχίστροφος, κατωμίλει τοῦ καιροῦ πρὸς τὸ κρεῖττον
ἀεὶ διαλλάττων. Ἀγχιτέρμων. ὁ γείτων. Ἀγχόνη. ὁ βρόχος. τὸ σχοινίον. παροξυτόνως. ἀγχονὴ δὲ
τὸ πρᾶγμα ὀξυτόνως. Ἀγχονήσας, πνίξας. Ἀγχότερον. ἐγγύτερον. Ἡρόδοτος. στεινοτέρη ἐφαίνετο καὶ
ἀγχοτέρη ἡ εἰσβολή. Ἀγχοῦ. ἐγγύς. Ἀγχούροις. πλησιοχώροις. παρὰ τὸ ἄγχι τοῦ ὅρου εἶναι.
Ἄγχουσα. εἶδος βοτάνης. ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρά. ᾗ ἐρυθραίνουσι γὰρ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. ἡ ἄγχουσα δύ-
ναται καὶ τὸ ψιμμύθιον. Ἀγχώμαλον. καὶ ἀγχωμάλως ἴσως. ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ συμμίξαντες.
καὶ ἀγχώμαλα ἀγωνισάμενοι. καὶ μήτε ζωγρήσαντές τινα μήτε ἐπὶ τὸ πλέον ἔτι προχωρήσαν-
τες, διελύθησαν. καὶ αὖθις. ἰσομαχία γίνεται κρατερὰ καὶ πλῆθος τῶν ἀγωνιζομένων ἀγχώμα-
λος καὶ ἀρετὴ ἀμφοῖν. Ἄγχων. προσφίγγων. θλίβων. ὁ δὲ, ἄγχων τὴν αὐτῆς δεξιὰν καὶ ἐπεί-
γων, προδιαιρεῖται τὸ ξίφος. Ἄγχω. αἰτιατικῇ. Ἀδαήμονες. ἄπειροι. ὁ δὲ, τῶν τῆς Αἰγύπτου σοφι-
στῶν ἀδαημονέστερος, ὁ Ἀσκληπιόδοτος. Ἀδαΐστι. ἀπείρως. Ἀδάκρυς πόλεμος. ἐπὶ τῶν ἔξω παν-
τὸς κινδύνου πράσσοντα καὶ παρ' ἐλπίδα γὰρ τὰ πράγματα κατορθούντων. Ἀδακρυτί. ἀκλαυστί. Ἀδαυ-
λίδης, ὄνομα κύριον. Ἀδάμ. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος. ὁ χειρὶ θεοῦ πλασθείς. καὶ κατὰ τὴν εἰκό-
να καὶ ὁμοίωσιν μορφωθεὶς τοῦ δημιουργοῦ τε καὶ κτίσαντος. ὁ καὶ τιμηθεὶς τὴν εἰς παράδεισον
οἴκησιν. οὗτος δικαίως ἂν πρῶτος καλοῖτο σοφὸς, ὡς πρωτόκτιστον ἄγαλμα καὶ εἰκὼν οὖσα θεό-
γραφος. ὡς τῶν χαρίτων ὅλων ὑπάρχων ἀνάπλεως. καὶ πάντα καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα προ-
φέρων τά τε τῆς ψυχῆς τε καὶ σώματος αἰσθητήρια. μαρμαρυγαὶ γάρ τινες ὡς εἰπεῖν ἐκ τῆς ἐ-
κείνου ψυχῆς ἀπαστράπτουσαι, καὶ θείων ἐννοιῶν τε καὶ ἐνεργειῶν πλήθουσαι, κατὰ πᾶσαν εἰσῆ-
χον φύσιν. ἀστόχως καὶ ἀναμαρτήτως τὸ οἰκεῖον ἑκάστης πλεονέκτημα φθάνουσαι. ὡς οὐ πα-
ρὰ ἀνθρώπων ἐδοκιμάσθη τῶν τὰς κλήσεις πολλάκις ἐπισφαλῶς ποιουμένων, ἀλλὰ παρὰ
τοῦ τῶν ὅλων θεοῦ τοῦ πᾶσαν γνῶσιν καὶ κρίσιν ὀρθῶς ποιουμένου καὶ πρὸ τῆς ἐννοίας κινηθῆ-
ναι παρὰ τῆς ὠδινούσης γὰρ τοιαῦτα ψυχῆς καὶ ἀποτικτούσης νοήματα. καὶ ἥ φησιν ἡ γραφή, ἐ-
ποίησεν ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ θηρία. καὶ τὰ ἑρπετά. καὶ τὰ πετεινά. καὶ ἤγαγεν αὐτὰ
πρὸς τὸν Ἀδὰμ ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. καὶ ὡς ἐκάλεσεν Ἀδὰμ, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. τί τῆς φωνῆς ταύ-
της καὶ μαρτυρίας, ἀριδηλότερον. τί τῆς σοφίας ταύτης καὶ διαγνώσεως, ὑψηλότερον. ἐκάλε-
σεν ὀνόματα τὴν φύσιν αὐτὴν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἑκάστου ζώου ὥσπερ ἐπιγραφόμενος. οὐ με-
λετήσας. οὐ προσκεψάμενος. οὐδέ τι προεπινοήσας τῶν ὅσα μικρὰ μανθάνουσιν αὐτοί. καὶ Ἑλλήνων αἱ ἀ-
ριθμῶν γενῶν ἀνασφραμενοι οὐκ ἴσχυσαν οὐδὲ εἰς ὑπαλλάξαι καὶ τὸ τυχὸν τοῦ ζώου τὸ ὄνομα. οὐδ' ἡ ἐκείνου

δράξασθαι μεγαλονοίας καὶ διαγνώσεως· μᾶλλον μὲν οὖν μένουσιν ἅπαντες εἰς πᾶσαν ἐσπαρμένοι τὴν γῆν αὐτοί, τῶν ἐκείνου στοιχοῦντες ἀμεταθέτοις θεσπίσμασι· καὶ οὐ δὴ μέχρι τούτου ἔστη τὸ πρωτογόνου ἀνθρώπου γοῦν προβάλλον ἐν πᾶσιν ἀξίωμα· ἀλλὰ καὶ σπερμάτων· καὶ φυτῶν διαφοράς· εἰ ζῶντι καὶ βοτανῶν δυνάμεις· καὶ ὅσας ἀντίληψιν καὶ θεραπείαν ἡ φύσις ἑκάστῳ προσηρμόττει τῶν ζώων διέκρινέ τε καὶ διεσάφησεν· οὗτος καὶ τὴν γυναῖκα πρῶτος ἰδών, οὐχ ὡς ἀπ' ἐκστόματος ἀνθρωπίνου περὶ ταύτης ἐφθέγξατο· ἀλλ' ὡς ἔκ τινος θείας ὀμφῆς ἐνηχούμενος, εὐστόχως τὸ πολυύμνητον ἐκεῖνο καὶ θαυμαστὸν ἀπεφοίβασε λόγιον· τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου· καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη. οὗτος τοίνυν ἐστὶν ὁ δοκιμάσας ἅπασα· καὶ πᾶσιν κανόνας καὶ σταθμὰς ἀκριβεῖς καὶ ὅρους ἀναντιρρήτους ἐναρμοσάμενος· τούτου τέχναι καὶ γράμματα· τούτου ἐπιστῆμαι λογικαί τε καὶ ἄλογοι· τούτου, προφητεῖαι· ἱερουργίαι καὶ καθαρμοί· καὶ νόμοι γραπτοί τε καὶ ἄγραφοι· τούτου πάντα εὑρήματα καὶ διδάγματα· καὶ ὅσαι κατὰ τὸν βίον ἀναγκαῖαι χρεῖαι τε καὶ δίαιται· οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος ἀνδριάς· τὸ θεόπλαστον ἄγαλμα· ἀφ' οὗπερ ἀπευθύνονται πᾶσαι ἄλλων αἱ ἀγαλματουργίαι· κἂν πρὸς τὸ εἶδος μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκτυπῶσιν, ἐκείνου τοῦ μακαρίου καὶ θεοειδοῦς ἀπεικάσματος· μηδεμίαν ἔχοντος ἀφορμὴν ἥττης αὐτῶν, ἐπιλάβοιτο ὁ μετ' ἐκεῖνον διαπλαττόμενος ἢ ζωγραφούμενος· ἕως ὁ παλαμναῖος καὶ ἀποστάτης καὶ πλάνος διάβολος τοῦτον ἐξεκύλισε τῆς οἰκείας ἱδρύσεώς τε καὶ στάσεως· καὶ κατὰ τοῦ πρανοῦς ἐξέωσε φθῆναι καὶ πρὸς βαραθρώδεις τινὰς καὶ ἀλαμπεῖς χώρους· καὶ μέχρι τῶν ἀμειδήτων τοῦ ἅδου κευθμώνων ἐπίζοντας. κἀντεῦθεν ἤρξατο φύσις ἡ τῶν ἀνθρώπων παραχαράττεσθαι καὶ διακιβδηλεύεσθαι καὶ τυποῦσθαι τοῖς τοῦ τυράννου μορφώμασί τε καὶ σχήμασιν· ἐντεῦθεν ἡ νόθος σοφία τὰς ἀφορμὰς ἔλαβε· τῆς θείας δραπετευσάσης· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀναπτάσης ὅθεν τὸ πρότερον ἦν ἀφορμήσασα· ὅθεν ὁ πλάνος τὸ τοῦ θεοῦ σφετερισάμενος ὄνομα, εἰς πολλὰ κατεμέρισε· κρόνους τε καὶ ζῆνας καὶ ποσειδῶνας ἑαυτὸν μετακαλῶν· καὶ τὸ δὴ πάντων ἀνοσιώτατον, εἰς ὀνόματα θήλεά τε καὶ ἄσεμνα τὴν μακαρίαν καὶ ἄρρητον συγκαταπᾶσαι φύσιν ὁ ἀλιτήριος κατετόλμησεν· εἴς τε τὰς ῥέας ἐκείνας· καὶ ἀφροδίτας καὶ ἀθηνᾶς· καὶ εἰς ἄλλας μυρίας καὶ ἀλλοκότους ἀλόγων ἰδέας τε καὶ μορφάς· ἃς ὁ κακίας δημιουργὸς καὶ τὴν ἀκρασίαν νοσήσας ἐπεχρώσατό τε καὶ διεχάραξεν· ἐντεῦθεν αἰγυπτίων τὰ περὶ ὄσιριν καὶ τυφῶνα καὶ ἶσιν, μοχθηρὰ διηγήματα· καὶ περσῶν μαγικὰ μαγγανεύματα· καὶ βραχμάνων γυμνοσοφισταί καὶ ἄκαιροι φαντασίαι· καὶ ἡ θαυμαζομένη σκυθῶν ῥῆσις· καὶ τὰ θρᾳκῶν ὄργια καὶ οἱ φρυγῶν αὐλοὶ καὶ κορύβαντες· ἐντεῦθεν ἡ χαλδαίων ἀστρονομία ἡ σφαλερά τε καὶ πολυώδυνος· ἐντεῦθεν ἡ τοῦ ψεύδους λοχεύτρια ποίησις· ἡ τῶν ἑλληνικῶν ληρημάτων σεμνομυθία· ἐντεῦθεν ὀρφεύς τε καὶ ὅμηρος· καὶ ὁ τῶν ἀθεμίτων γονῶν ζωγράφος, ἡσίοδος· ἐντεῦθεν ἡ θαλῆτος δόξα· καὶ ὁ κλεινὸς πυθαγόρας· καὶ ὁ σοφὸς σωκράτης· καὶ πλάτων τὸ τῆς ἀθηναίων ἀκαδημίας πολυθρύλλητον σεμνολόγημα· ἐντεῦθεν οἱ παρμενίδαι· καὶ πρωταγόραι καὶ ζήνωνες· ἐντεῦθεν αἱ στοαὶ καὶ οἱ ἄρειοι πάγοι· καὶ ἐπίκουροι· ἐντεῦθεν οἱ ῥαψωδῶν θρῆνοι· καὶ κοπετοί· καὶ τὰ κωμικῶν παίγνια καὶ τωθάσματα· ἐντεῦθεν τὰ δολερὰ τοῦ λοξίου καὶ ψευδηγόρου θεσπίσματα· καὶ ἡ λοιπὴ τῶν ἑλληνικῶν κομψευμάτων ἐντελέχεια καὶ τερατεία· καὶ ἵνα μὴ μακρὸν ἀποτείνω τὸν λόγον, εἰς σαπρούς τε καὶ ὀδωδότας μύθους ἐνασχολούμενος, πᾶσαν εἰς ἑαυτὸν τὴν κτίσιν ὁ πλάνος ἐμφορτισάμενος· καὶ λαβὼν ὑποχείριον αὐτὸν ὡς ἀνδράποδον· καὶ διοχούμενος, τὸν ἐπὶ οὐρανὸν καὶ περιπατῶν τὴν γῆν· καὶ ὡσὰν πάντα κατέχων· ὡς αὐτὸς ἐκ φύσεως ἀλαζονευόμενος, ὥστε δεῖν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον θήσειν ἐπάνω τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔσεσθαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ. ἀλλ' ὁ τοῦ θεοῦ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος ὁ προαιώνιος, οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον ὡς ἐκπατούμενον ὑπὸ τοῦ δράκοντος ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς κόλπων ἑαυτὸν ἐκένωσεν· καὶ σαρκωθεὶς ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ θεοτόκου μαρίας· καὶ διὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ καταβαλὼν τὸν ἀντίπαλον· καὶ καταβὰς εἰς τὰ κατώτατα μέρη τῆς γῆς, ἐκεῖθεν ἀνείλκυσε τὸν ἀπατηθέντα πρωτόπλαστον· ἀπέδωκε τῇ εἰκόνι τὸ πρῶτον κάλλος· καὶ τῇ φύσει τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα· κἀντεῦθεν ἠφάνισται πᾶσα ἡ τοῦ τυράννου δυναστεία καὶ συμμορία· τοῦ δὲ ἀστραπῆς φωτὸς διαυγάσαντος πάσῃ τῇ κτίσει τῆς ἡλιακῆς μαρμαρυγῆς τηλαυγέστερον· ἐκ τούτου τοῦ φωτὸς ἡ ἀληθὴς σοφία

πάλιν

πάλιν δὲ ἔλαμψε καὶ πλώσας ἁλιέων ἐστόμωσε. καὶ τῶν σοφῶν διδασκάλους τοὺς ἀσόφους εἰργά-
σατο. ἐντεῦθεν ὁ τῆς βροντῆς γόνος τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, ἐξ οὐρανίων νεφελῶν ἀστράψας, ἐβρόν-
τησε. καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐλλάμπρυνε. κἀκ τούτου τοῦ φωτὸς, Παῦλος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνα-
φοιτᾷ. καὶ ἀνατάττει τὰ ἄθεα. καὶ τῶν ἀρρήτων ὑπήκουσε λογίων. καὶ διατρέχει πᾶσαν τὴν γῆν ὡς πτη-
νὸς καὶ ἀέριος, τὸν Ἰησοῦν ὑπασπιζόμενος. ἐντεῦθεν ὁ Πέτρος ὃν Χριστὸν υἱὸν θεοῦ τοῦ ζῶντος ὠνόμασε. καὶ
τὰς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν πιστεύεται βασιλείας, ἵνα ἀνοίγῃ μὲν τοῖς πιστοῖς. ἀποκλείῃ δὲ τοῖς ἀ-
πίστοις τῶν θείων ἀνακτόρων τὴν εἴσοδον. ἐντεῦθεν ἀπλ μαρτύρων καταβάλλουσιν εἴδωλα καὶ
σπεύδουσιν ἑτοίμως πρὸς τὸν θάνατον. ὡς στεφάνους τὰς πληγὰς καὶ ὡς πορφύρας τὰ ἑαυτῶν αἵ-
ματα περιφέροντες αἱ νικηφόροι. ἴστω γοῦν ὁ πρωτόπλαστος ἀρχηγὸς τοῦ δὲ τοῦ γράμματος καὶ τὰ τε
ἐμμέτρου καὶ λόγου. ὡς κλῆμος πηγή τε καὶ θάλαττα καὶ ῥίζα καὶ κλάδοι καὶ ὅροι πάντων. καὶ πᾶσι σὺν πᾶσι ἔχων
τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπαρχὴ καὶ πρωτόλειον. Ὅτι ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ, ἔτη δισχί-
λια σ. τεσσαράκοντα δύο. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιίας ἔτη φκε. ἀπὸ δὲ τῆς πυργοποιίας ἕ-
ως τοῦ Ἀβραὰμ ἔτη υκε. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀβραὰμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἔτη υλ. ἀ-
πὸ δὲ τῆς ἐξόδου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Σολομωντείου ναοῦ, ἔτη ψνζ. ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ
ναοῦ ἕως τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰσραὴλ, υκε. ὁμοῦ ἔτη τετρακισχίλια ω ὀγδοήκοντα. ἀπὸ δὲ τῆς αἰχ-
μαλωσίας ἕως Ἀλεξάνδρου Μακεδόνος τοῦ βασιλέως, τιη. ἀπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου ἕως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, τγ. ὁμοῦ ἔτη ,εφ. ἀπὸ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἕως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. τιη. ἀπὸ δὲ Κωνσταντίνου
μέχρι Μιχαὴλ υἱοῦ τοῦ Θεοφίλου φνε. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ,ϛτοε. ἀπὸ δὲ Μιχαὴλ ἕως Ῥωμα-
νοῦ ἢ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου, ἔτη   ἀπὸ δὲ τοῦ πορφυρογεννήτου ἕως τῆς τελευτῆς Ἰωάν-
νου τοῦ Τζιμισκῆ, ἔτη κε. καὶ Ἀδαμιαῖος, ἀπὸ Ἀδάμ. Ἀδάμας ὁ λίθος καὶ ἀδαμάντινα τὰ
στερρά. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὡς περὶ ἑαυτοῦ διελέγετο, οἶδα ἔλεγε καὶ δοκεῖ μοι. καὶ τί φρονεῖτε. καὶ
χρὴ εἰδέναι. καὶ αἱ δόξαι βραχεῖαι. καὶ ἀδαμάντιναι. Ἀδάμασι. ἐπίρρημα. Ἀδάμαστος παρθέ-
νος. ἄζυξ. Σοφοκλῆς. νῦν δὴ Διὸς γεγῶσα παρθένος θεὰ ὄφελεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδει νόσῳ.

Ἀδαμίθεος. Ἀδαξῆσαι, τὸ κνῆσαι. ἢ ἐν τῷ ὀδαξῆσαι. καὶ ἀδαχεῖν, τὸ κνήθειν. ἀδαχεῖ γὰρ αὐ-
τοῦ τὸν ἀχῶρα ἐν λέγει τὰ εἰ. Ἀριστοφάνης. Ἀδαῖον, ἄκαυστον. καὶ Ἀδαῖος, ὄνομα κύριον.

Ἀδαῖζον. ἀμφίσον. Ἄδειν. ἤρεσκεν ἐν μύθοις. οὐδέ οἱ οὐδαίθων ἅδε πάρδαλις οὕνεκα θυμοῦ
ἐμπλείη. Ἀδεῶς. ἀσφαλῶς. οὐ φοβερὸν. ὡς ἡ παροιμία ἀδεῶς δὲ Δίας δέος. λεγόμενόν τι ἐ-
στίν. ἐπὶ τῶν μὴ φοβερὰ φοβουμένων. Ἄδεκτος, ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀντιφῶν
ἐν α ἀληθείας. διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται. οὔτε προσδέχεται οὐδενός τι. ἀλλ᾽ ἄπειρος καὶ ἄδεκτος.

Ἀδεκάστως. ἀμερίστως. δικαίως. ἀδωροδοκήτως. ὀρθῶς. Ἀδεκατεύτου. Ἀριστοφάνης. ἀτε-
λωνήτου. τὰς γὰρ δεκάτας τῶν κοιλιῶν τῶν θυομένων ἐδίδοσαν τὴν δεκάτην μοῖραν ἐν τῷ πρυτανείῳ.

Ἀδεκτὼ, ὄνομα δαίμονος. Ἀδελφά. οἰκεῖα. ἁρμόζοντα πρέποντα. Ἀδελφὴ, ὄνομα κύριον.

Ἀδελφιδοῦς ὁ ἀδελφός. ἀδελφιδοῦς δὲ, ὁ ἀνεψιός. καὶ τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ ἀδελφίζειν ἀντὶ τοῦ
ἀδελφὸν καλεῖν. οὕτως Ἰσοκράτης. καὶ ὁ Μιλήσιος Ἑκαταῖος. καὶ Ἀπολλοφάνης ἐχρήσαντο. καὶ τὸ
θηλυκὸν, ἡ ἀδελφιδῆ. Ὅτι Ἀλυάττης ὁ τῶν Λυδῶν βασιλεὺς, ἔσχε τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν
ἀδελφὸς παρεῖν. Ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς βοήθειαν ἐν καιρῷ περιστάσεως. Ἀδένη. ἡ
φλύαρος. ἡ δεῖνα. Ἄδερβος, ὄνομα κύριον. Ἀδὲρ ὁ Ἀλιτήριος. ὁ ἐπαναστὰς Σολομῶντι. παῖς
οὗτος ἦν Ἰδουμαῖος. γένος ἐκ βασιλικῶν σπερμάτων. καταστρεψαμένου δὲ τὴν Ἰδουμαίαν Ἰωάβου τοῦ
Δαβὶδ στρατηγοῦ. καὶ πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ καὶ φέρειν ὅπλα δυναμένους διαφθείραντος μησὶν ἕξ,
φυγὼν οὗτος ἧκε πρὸς Φαραὼ τὸν Αἰγύπτου βασιλέα. ὁ δὲ, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξάμενος, οἶ-
κόν τε αὐτῷ δίδωσι, καὶ χώραν εἰς διατροφήν. καὶ γενόμενον ἐν ἡλικίᾳ λίαν ἠγάπα. ὡς καὶ τῆς αὐ-
τοῦ γυναικὸς αὐτῷ δοῦναι πρὸς γάμον τὴν ἀδελφήν. ὄνομα Θαφίνην. ἐξ ἧς υἱὸς αὐτῷ γενόμενος,
τοῖς τοῦ βασιλέως παισὶ συνανετράφη. ἀκούσας οὖν τὸν Δαβὶδ θάνατον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὸν Ἰωάβου, προ-
σελθὼν ἐδεῖτο τοῦ Φαραὼ ἐπιτρέπειν αὐτῷ βαδίζειν εἰς τὴν πατρίδα. τοῦ δὲ βασιλέως ἀνακρί-
νοντος τίνος ἐνδεὴς ὢν ἢ τί παθὼν ἐσπούδακε καταλείπειν αὐτὸν, τότε μὲν οὐκ ἀφείθη. ὕστερον δὲ

καθ' ὃν ἤδη καιρὸν Σολομῶντι τὰ πράγματα κακῶς εἶχε διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας καὶ παρανομίας, καὶ τὴν ὀργὴν τὴν ἐπ' αὐτοῖς τοῦ θεοῦ, συγχωρήσαντος τοῦ Φαραῶ ὁ Ἄδερος ἧκεν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν. ὃς τῆς Συρίας βασιλεύσας, κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν. ἐπιτίθεται δὲ Σολομῶντι.

Ἀδέρκων πόλις Ἰβηρίας. Ἀδέρκτως· οὐ προσβλέποντες· ἀλλ' ἢ καταμύοντες παραμυθούμεθα ἀδέρκτως. Ἀδέψητον· τὸ ὠμόν. Ἄδεια· ἄνεσις· ἀφοβία· Ἰώσηπος· οἱ δὲ στασιασταὶ τοὺς Ῥωμαίους ὁρῶντες, κακῆς ὁμονοίας κατείχοντο. καὶ λόγοι ἀλλήλοις ἐδίδοσαν· τί μένοιεν· τί παθόντες ἀνέχοιντο. διὰ ταῦτα ἀναπνοαῖς αὐτῶν ἀναφρασσόμενα τείχη. καὶ τὸν πόλεμον μετ' ἀδείας αὐτοῖς πολεμίζοντας ἑαυτόν. Ἄδεια ἡ ἀφοβία. ἐκέλευον αὐτὸν λέγειν ὅτι χρήζει μετ' ἀδείας. ὁ δὲ, τὸ μὲν ἀδεῶς χαίρειν ὡμολόγει. τὸ δ' ἑαυτοῦ πάθος ἐπὶ μέγα διῆρε· Ῥωμαίοις, ἐμέμφετο. Ἀδείας εἶδος ἐσχάρας. Ἀδεής· ἄφοβος. καὶ ἀδεῶς ὁμοίως. Ἀδείμαντα· ἄφοβα. καὶ ἀδείμων, ὁ ἄφοβος. Ἀδείμαντος Κορίνθιος στρατηγός. ὃς ἄπολιν εἶπε τὸν Θεμιστοκλέα. ὁ δὲ, τίς εἶπεν ἄπολις, ἔχων σ' διήρεις. τούτου καὶ Πλάτων μέμνηται ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ. ἦν γὰρ τοῦ Πελοποννησιακοῦ καιροῦ τούτου στρατηγοῦ. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ, καὶ Μύρμηξ. καὶ Νικόμαχος. καὶ Ἀρχέμορος μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου. Ἀδεικέλιον ὀρθῶς περὶ τέττιγα εἰπόντα. διότι πολὺ λάλον ἐστὶ τὸ ζῷον. ἀδεῖν ἢ ἀρέσαι.

Ἀδῆς ὡς πρὸς εἷς δῆλον πλέων. ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου καὶ φιληδοῦντος. Ἀδηκότες· ταλαιπωρήσαντες. Ἀδήλητος· ἀσινής· ἀβλαβής· ἀγαθίας. καὶ ἐπιδείκνυντο σῶοί τε καὶ ἀδήλητοι. δηλῶ τὸ βλάπτω. Ἀδηλία· ἀσάφεια· ἀπειρία. τοῦ δὲ, ὑπερηφανίᾳ χρωμένου, καὶ τὴν τοῦ πολέμου ἀδηλίαν ἥκιστα εἰς νοῦν βαλλομένου, ἤλπιζε ῥᾳδίως αἱρήσειν τὸν βάρβαρον. ἀδηλία δὲ καὶ ἡ κρυφιότης.

Ἀδηλώσας· ἀγνώριστον ποιήσας. ὁ δὲ, ἀδηλώσας ἑαυτὸν παρασκευῇ στολῇ καὶ λαβὼν δρέπανον ὡς αὐτουργὸς ἐργάτης. Ἀδημονία· ἡ φροντίς. Ἀδημονῶ· τὸ λίαν λυποῦμαι. ὁ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἠδημόνει καὶ ἡσυχίαν εἶχεν ὑπὸ τοῦ φθόνου κακοῦ. καὶ ἀδημονήσας, ἀπορήσας. Ἀδημονῶν· ἀγωνιῶν· ἀκηδιῶν. καὶ ἀδημονέστερον ἀντὶ ἀγωνιστικώτερος. ὁ δὲ τοὺς προσήκοντας ἀδημονέστερος, ἀντεῖχε τούτῳ. Ἄδην· ἅλις· ἢ εἰς κόρον· ἱκανῶς· ἀοκνήτως· ἢ λάβρως· κατακόρως. ἐν Χαρμίδῃ· ἐπειδὴ δὲ τῶν βιβλίων ἄδην εἴχομεν. καὶ Ἡρόδοτος· ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες, τὰ λοιπὰ αὐτῶν ἤλαυνον. ἐπινεμομένου τε ἄδην τοῦ πυρὸς τὰς ἀρχαίου τειχῶν οἰκίας, ταραχῆς ἐπλήσθη ἡ πόλις. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, οἴνῳ ἄδην ἐχρῶντο ἑσπέριοι καὶ τὴν νύκτα πλουτοῦντες. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου. καὶ ἀναστάντες ἐκεῖνοι ὡς ἔτυχον αὐτῶν ἕκαστος εἰκῆ. καὶ αὖθις. τοῦ δὲ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων ἄδην ἐνεπίμπλαντο οἱ Κελτοί. τήν τε φύσιν ὄντες ἀκρατεῖς καὶ χώραν ἔχοντες. ὅτι μὴ πρὸς δημητριακοὺς καρποὺς τῶν ἄλλων ἄγονα. καὶ ἀφυᾶ τά τε σώματα αὐτοῖς μεγάλα ὄντα. καὶ ξυμφυλα. καὶ σαρκῶν ὑγρῶν μεστὰ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀδηφαγίας καὶ μέθης εἰς ὄγκον καὶ βάρος ἐξηγέρθη. εἰς δρόμους δὲ καὶ πόνους, ἀδύνατα πάμπαν. καὶ ὑπὸ ἱδρῶτος καὶ ἄσθματος ὀξυτοίδεοι, ἐξελύοντο ταχέως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ βασιλικοὶ ἐν ἐξουσίᾳ γενόμενοι τοῦ ἄδην τὰ δημόσια καταναλίσκειν, συναιρετικῶς τὸν νέον κραιπαλᾶν ἐνῆγον. Ἀδηνέως· ἁπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως. κατὰ στέρησιν τῶν δηνέων καὶ ἐνθυμιῶν. Ἀδήριτος· ἀνίκητος· ἄμαχος· ἀκαταπόνητος. τὴν λείαν τῶν πολεμίων ἤλπισεν ἀδήριτον προδιαιρεῖν. ἀντὶ τοῦ ἄμαχον. καὶ ἀδηρίτως, ἀφιλονείκως. Ἀδῆς. Ἀδῆ δυσκίνητε. τί τὸ ἐπέρασον ἑταῖρε ἠρώτησας. ἦ καὶ σὺ κύπρις ἠμὴν ἐφρένα; Ἀδήσας· ἀρέσας. Ἀδηφαγία, ἡ ἀπληστία. καὶ ἀδηφάγος, ἀθρόως ἐσθίων. πολυφάγος. γαστρίμαργος. ἀδηφάγοι δὲ ἵπποι λέγονται ἄν, αἱ ἐκπλεόμενοι καὶ πλείω ἀναλίσκουσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν ἵππων. Ἀλκαῖος δὲ ἐν τῇ κωμῳδοτραγῳδίᾳ τὸν ἥλιον λύχνον ἀδηφάγον εἶπεν. Ἀδήωτον· ἀπόρθητον. οἱ δὲ, τὴν γῆν ἀδήωτον ἔχειν ἐθέλοντες, ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχίλια δώσειν. Ἀδιαβηνή· αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸς τὸ μεσοποταμίου ὡς ἐπὶ ἀνατολὴν πέραν τοῦ Τίγρητος. ἐν αὐτῇ δέ ἐστι καὶ ἡ ἄσφαλτος ἡ λεγομένη νάφθα. λέγεται δὲ Ἀδιαβηνὴ διὰ τὸ εἶναι πλείους ποταμοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. ἐκεῖ πού ἐστι καὶ ἡ Νινευΐ. τοσαύτην δὲ ἀσφάλειαν ποιεῖ τοῖς κτίσμασιν ἡ ἄσφαλτος, ὥστε τὸ ὀπταῖς πλίνθοις καὶ τοῖς λεπτοῖς λίθοις συμμιγεῖσα, ἰσχυροτέρα γίνεται παντὸς σιδήρου. ἐκεῖσε δέ ἐστι καὶ τὸ χάος ὀρυκτοῦ στομίου. ἐξ οὗ ἀτμίς τινα ἀναδίδωσιν. ὥστε πᾶν μὲν ἐπίγειον ζῷον παντελῶς ἀποφθείρεσθαι. καὶ εἰ πρὸς τὸ τυχὸν ὀσφρήσαιτο, καὶ εἰ

σκεδάννυτο

σκεδάννυται, οὐ καθ' ὧν κίοι ὁ χῶρος. ἀλλὰ κατ' εὐθεῖαν ἄνεισι. καὶ ὀλίγον ἀνασχόμενοι, πάλιν
ἀναζωανακλᾶται. καὶ ἐκ τούτου τότε ἐν ὑψηλοτέρῳ ἐπὶ μὲν σώζεσθαι καὶ τὰ περιεξενεμόμενα. καὶ ἀδια-
φθορος. Ἀδιάδραστον. ἄφυκτον. καταπλαγεὶς δ' ἄν τις τὸ ἀδιάδραστον τῆς δίκης ἐκ τῆς συμβάσης
τούτῳ τιμωρίας. Ἀδιάκριτος. ἀδιαχώριστος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ
δέοντα. ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. Ἀδιάλειπτον. ἀδιαλώβητον. ἀβλαβές. Ἀδιάρθρωτον.
ἄσημον. ἀξάνωτον. Ἀδιάσκευον. ἀκόσμητον. ἀνεπιμέλητον. ὁ δὲ, λαβὼν ἵππον ἀδιάσκευον καὶ
καθοπλισμὸν ἀνεπίφαντον, βάδην προσήλαυνεν εἰς τοὺς πολεμίους. Ἀδιάστατον. τὸ μήπω
διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον ἀντιφῶν εἶπεν. Ἀδιαφορία. ἀμέλεια. χωρὶς παρατηρήσεως. τὸ
δὲ ἀδιάφορον, διχῶς λέγεται. ἅπαξ μὲν, τὸ μήτε πρὸς εὐδαιμονίαν μήτε πρὸς κακοδαιμονίαν
συνεργοῦν. ὡς ἔχει πλοῦτος. δόξα. ὑγεία. ἰσχύς. καὶ τὰ ὅμοια. ἐνδέχεται γὰρ καὶ χωρὶς τούτων εὐ-
δαιμονεῖν. τῆς ποιᾶς αὐτῶν χρήσεως εὐδαιμονικῆς οὔσης ἢ κακοδαιμονικῆς. ἄλλως δὲ λέγεται ἀ-
διάφορον, τὸ μήτε ὁρμῆς μήτε ἀφορμῆς κινητικὸν, ὡς ἔχει τὸ ἀρτίας ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τρί-
χας ἢ περιττάς. ἢ ἐκτεῖναι τὸν δάκτυλον ἢ συστεῖλαι. τῶν προτέρων ἀδιαφόρων οὐκ ἔθ' οὕτως λεγομέ-
νων. ὁρμῆς γάρ ἐστιν ἐκεῖνα καὶ ἀφορμῆς κινητικά. διὸ τὰ μὲν, αὐτῶν ἐκλέγεται. τῶν δὲ ἑτέρων ἐπί-
σης ἐχόντων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγήν. τῶν ἀδιαφόρων, τὰ μὲν λέγουσι προηγμένα. τὰ δὲ, ἀποπροη-
γμένα. προηγμένα μὲν, τὰ ἔχοντα ἀξίαν. ἀποπροηγμένα δὲ, τὰ ἔχοντα ἀπαξίαν. ἀξίαν δὲ, τὴν μέν
τινα σύμβλησιν πρὸς τὸν ὁμολογούμενον βίον. ἥτις ἐστὶ περὶ πᾶν ἀγαθόν. τὴν δὲ, εἶναι μέσην τι-
νὰ δύναμιν ἢ χρείαν συμβαλλομένην πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον. ὅμοιον εἰπεῖν, ἥντινα εἰσφέρεται
εἰς τὸν κατὰ φύσιν βίον, πλοῦτος. ὑγεία. τὴν δὲ ἀξίαν, ἀμοιβὴν δοκιμαστοῦ. ἣν ἄν, ὁ ἔμπειρος τῶν
πραγμάτων τάξῃ. ὅμοιον εἰπεῖν ἀμείβεσθαι πυροὺς πρὸς τὰς σὺν ἡμιόνῳ κριθάς. προηγμένα
μὲν οὖν εἶναι ἃ καὶ ἀξίαν ἔχει. οἷον ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν, εὐφυΐαν. τέχνην. προκοπὴν. καὶ τὰ ὅμοια.
ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν, ζωὴν. ὑγείαν. ῥώμην. εὐεξίαν. ἀρτιότητα. κάλλος. ἐπὶ δὲ τῶν ἐκτὸς, πλοῦτον
δόξαν. εὐγένειαν, καὶ τὰ ὅμοια. ἀποπροηγμένα δὲ, ἐπὶ μὲν τῶν ψυχικῶν, ἀφυΐαν. ἀτεχνίαν. καὶ τὰ
ὅμοια. ἐπὶ δὲ τῶν σωματικῶν, θάνατον. νόσον. ἀσθένειαν. καχεξίαν. πήρωσιν. αἶσχος, καὶ τὰ ὅμοια. ἐπὶ
δὲ τῶν ἐκτὸς, πενίαν. ἀδοξίαν. δυσγένειαν. καὶ τὰ παραπλήσια. οὔτε δὲ προήχθη οὔτε ἀποπροήχθη,
τὰ μηδετέρως ἔχοντα. ἔτι τῶν προηγμένων. τὰ μὲν, δι' αὐτὰ προῆκται. τὰ δὲ, δι' ἕτερα. τὰ δὲ, καὶ δι' αὐτὰ καὶ δι' ἕ-
τερα. δι' αὐτὰ μὲν, εὐφυΐα. προκοπὴ, καὶ τὰ ὅμοια. δι' ἕτερα δὲ, πλοῦτος. εὐγένεια. καὶ τὰ ὅμοια. δι' ἕ-
τερα δὲ καὶ δι' αὐτὰ, ἰσχύς, εὐαισθησία. ἀρτιότης. δι' αὐτὰ μὲν, ὅτι κατὰ φύσιν ἐστί. δι' ἕτερα δὲ, ὅτι
περιποιεῖ χρείας οὐκ ὀλίγας. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ προηγμένον κατὰ τὸν ἐναντίον λόγον. Ἀδι-
αίτητος. ἀλλότριος. ἀήθης. Ἀδιεξίτητον. ἀδιεξέλευστον. Ἀδιῆ. λύπη. Ἀδιήγητον τὸ
μὴ δυνάμενον διὰ ὑπερβολὴν κακοῦ διηγηθῆναι. ὥστε δ' ἀδιήγητον κακὸν γενέσθαι. Ἀδικεῖν αἰ-
τιατικῇ. τὸ βλάπτειν ἑκόντα. τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι θεὸν, ἔνδοξον καὶ ἐναργές. ὑπ' οὐδενὸς ὁ θεὸς
ἀδικηθήσεται. Ἀδικία, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ, ἡ τῶν εἰδώλων ἀπάτη. ἐκεῖνοι οὖν τὴν ἀλή-
θειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ παραπέμπουσιν εἰδώλοις. τὸ δὲ κατεχόντων,
ἀντὶ τοῦ φυλαττόντων. Ἀδικίου. οἷον ἀδικήματος. ἔστι δὲ ὄνομα δίκης. ἀποτίννυται δὲ τοῦτο, ἁ-
πλοῦν. ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας ἀποδοθῇ. εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται. Ἀδικία.
Πλάτων φησὶ τὴν ἀδικίαν, νόσον ψυχῆς εἶναι. μηδεμία δὲ νόσος ψυχῆς ὠφέλιμός ἐστι. καὶ οὕ-
τως πᾶσα κακία βλαβερά ἐστι τῷ ἔχοντι αὐτήν. ἡ δὲ ἀδικία κακία. οὐκοῦν βλαβερόν. ἡ γὰρ ἀδι-
κία καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν ἀδικεῖ ὅσον αὐτῇ σφετερίζεται. ἔστι δὲ καὶ φθαρτικὴ. τοῦτο μὲν, τῆς ἐν
πόλει κοινωνίας. τοῦτο δὲ, τῆς πάσης συναλλαγῆς. ἐναντία δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώποις. οἱ
γὰρ ἄνθρωποι, φύσει κοινωνικοί. Ἀδικοδοξία. παράλογος λοιδορία. ὁ δὲ στρατηγὸς οὐ δυνάμενος
ἐνεγκεῖν τὴν ἀδικοδοξίαν τῶν ταῦτα λεγόντων. Ἀδινοί ἀντὶ τοῦ ἀθρόοι πάντες. ἢ ἀδινῶς οἰκ-
τρῶς. καὶ ἀδινὸν τὸ ἀθρόον. ἢ γοερόν. Ἄδιον τὸ πλάγιον. Ἀδίοπον ἄναρχον ἀφύλακτον.
ἀπὸ τοῦ διέπω. δίοποι γὰρ ἐλέγοντο οἱ τῶν νεῶν φύλακες. Ἀδιόριστον τὸ ἀδιαχώριστον.
Ἀμάδειν ὑγιαίνειν. Ἀδμήτης ὁ ἀδάμαστος. ἀδμῆτις δὲ γυνὴ διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἄδμητος ἐπὶ

μα κύριον. Ἀδμήτου μέλος καὶ ἁρμοδίου. ἐπὶ τῶν ῥαδίων καὶ εὐκόλων. τοιαῦτα μὲν τὸ καὶ τὰ σκο-
λιὰ λεγόμενα. Ἀδμωλεῖν· ἀγνοεῖν ἢ ἀγνωμονεῖν. ἢ ἀκηδιᾶν. Ἀδμωλία ἡ ἄγνοια παρὰ καλλι-
μάχῳ. καὶ ἀδμωλεὶ, χωρὶς δόλου ἢ δουλείας καὶ ἀδμωλῶ τὸ ἀκηδιῶ. Ἀδμωνίδων μιτυλη-
ναίων. Ἀδνοῦμιν. ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ ῥωμαίοις. οἱ δὲ αἰνοῦμιν, τὸ ἀδνοῦμιν. Ἀδόκητον
διεψευσμένοι. δεδιὼς μὴ ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιπέσοιεν. ὁ δὴ οὐκ ἀδόκητον ἐγεγόνει. ἐπεὶ καὶ λίαν
εὖ αὐτῶν προύβαινε. καὶ ἀδόκητος ἀπροσδόκητος. Ἀδοκίμαστος. δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρας
ἐγγραφῆναι. ἀδοκίμαστος, ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος λυσίας οὕτω. Ἀδόκιμος. ἀδοκίμαστος. Ἀδο-
λεσχία. ἀκαιρία. φλυαρία. συνέχεια. ἀπλῶς οἱ ἐκτείνουσι τὸ α. ἀδολεσχία δὲ παρὰ τῇ γραφῇ,
ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς μελετήσω. Ἄδολος. ἁπλῶς. ἀληθῶς
τὸ δὲ ψεῦδος περιεσταλμένον καὶ δόλου μεστόν. Ἀδόνητον. ἀσάλευτον. Ἀδοξεῖται. οὐ τι-
μᾶται. ὑποδεικτικόν ἐστι τὸ νικᾶν παρὰ ῥωμαίοις ἀπὸ παραγγέλματος. ἀδοξεῖται γάρ. Ἀδοξό-
τατα. τὰ παράδοξα. τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀριστοτέλει. ἔστι δὲ παράδοξα τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἐναντία ἃ οὐ-
πάντως ἤδη καὶ ἀδύνατά ἐστιν. Ἀδρατία. ἡ ἀστρατία. κυρίως δὲ ἡ ἀργία. Ἀδωρότατος ὁ
μὴ δωρολήπτης ὤν. Ἀδορεί. ἀνεκδαρτί. Ἄδορος κώρυκος. καὶ ἄδορον τὸ ἀνέκδαρτον. καὶ
ἀδόροις ἀνεκδάρτοις. Ἀδῶ ὄνομα κύριον. ἄδω δὲ ῥῆμα δοτικῆς. Ἄδυ κοινῶν. ἔστιν ἐν τῷ
κοινῷ. Ἀδωναΐ ἑβραϊστί. Ἀδωναῖος, ὁ ὑπὸ τὸν ἄδην. Ἀδώνειοι καρποί λέγονται οἱ μετέωροι
κῆποι. Ἀδωνία. συνεσταλμένως. ἀδωνίαν ἄγομεν καὶ τὸν ἄδωνιν κλαόμεν, φερεκράτης. καλοῦ-
σι καὶ τὸ εἴδωλον τοῦ ἀδώνιδος, ἀδώνιον. καὶ ἀδώνιδος καρπὸς, ὁ τοῦ ἀδώνιδος. Ἄδωνις ἀδώ-
νιδος ὄνομα κύριον. καὶ πένθος ἦν ἱερὸν ἐν λιβάνῳ τὸ ἐπ᾽ ἀδώνιδι, καὶ βύβλῳ. Ἀδώνιδος κῆποι
ἐκ θριδάκων καὶ μαράθρων. ἅπερ κατέσπειρον ἐν ὀστράκοις. χρῶνται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ κού-
φων, τῇ παροιμίᾳ. Ἀδώνιδος κῆπος, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. Ἀδων
τὴν ἀντιθαμνῶ τοῦ ῥίου πρὸς ἄνθον. ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ μικροψύχων. Ἄδωρα καὶ ἀδῶρα. τὰ
ἐπὶ κακῷ διδόμενα. σοφοκλῆς. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. ὁ δὲ νοῦς ὅτι μηδὲ τὰ μέγιστα
τῶν ἐχθρῶν ἐφίεσθαι ἔχειν. τῶν δὲ φίλων, καὶ τὰ ἐλάχιστα. καὶ αἰλιανός. λαβόντες ἑκάτερος τῆς κόρης
τὴν ἄδωρον μοῖραν, τῷ ἑαυτῶν λέχει γαμηθεῖσαν εἶτα ἀποκτείνας, ἑαυτοὺς κατέσφαξαν. Ἀδωρεός,
πόλις. Ἀδραμύττειον. οὕτως ἡ πόλις. καὶ ἀδραμυττηνός. καὶ θουκυδίδης ἀδραμυττηνοῦ. Ἀδρα-
νές. ἀσθενές. καὶ ἀδρανία διὰ τοῦ ι. ἀδυναμία. ἀσθένεια. ἐν ἐπιγράμματι. αἴθε τὸ δειμαίνω γή-
ραος ἀδρανίην. καὶ αὖθις. ἐπεὶ παρενήξατο τὸ πάλαι ἥβης, ἐν γήρως δ᾽ ἀδρανίη δέδεται. σημαίνει
δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ. ἀδράνεια δὲ δίφθογγον ἀπὸ τοῦ ἀδρανὴς ἀρσενικοῦ. Ἀδράστεια. νέμεσις
ἣν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειεν. ἀδραστείας αὐτῆς νέμεσις. τιμωρὸς ὑπερόγκων καὶ ἀχαλίνων λόγων
ἠκολούθησεν. ἀδράστεια οὖν νέμεσις, ἀπὸ ἀδράστου. ἐπὶ τῶν πρότερον μὲν εὐδαιμονησάντων. ὕστερον
δὲ δυστυχησάντων. τῶν γὰρ ἀργείων θηβαίοις ἐπιστρατευσάντων, μόνος αἰγιαλεὺς ἀπώλετο ἀδρά-
στου παῖς. Ἀδράστεια. οἱ μὲν, ταὐτὸν τῇ νεμέσει λέγουσι. λαβεῖν δὲ τοὔνομα ἀπὸ ἀδράστου τινὸς
βασιλέως. ἢ ἀπὸ ἀδράστου τοῦ παλαιοῦ. νεμεσηθέντος ἐφ᾽ οἷς τῶν θηβαίων κατηλαζονεύσατο. ἱδρυ-
σαμένου ἱερὸν νεμέσεως. ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη ἀδράστεια. δημήτριος δὲ ὁ σκήψιος, ἄρτεμιν
φησὶν εἶναι τὴν ἀδράστειαν ὡς ἀπὸ ἀδράστου τινὸς ἱδρυμένην. ὁ δὲ ἀντίμαχος, λέγει. Ἔστι τις νέ-
μεσις μεγάλη θεὸς. ἣ τάδε πάντα. πρὸς μακάρων ἔλαχε. βωμὸν δέ οἱ εἵσατο πρῶτος. Ἄδρηστος, ποτα-
μοῖο παρὰ ῥόον. ἔνιοι μέντοι, ὡς μὴ διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν τῇ νεμέσει. ὡς μὲν ἀνδρο-
καὶ μνησίστρατος. Ἀδρασίδης, ὄνομα κύριον. Ἀδραστίνη ἡ τοῦ ἀδράστου θυγάτηρ. Ἄδρησις ἡ
ἀπραξία. Ἀδριανός. βασιλεὺς ῥωμαίων. ἦν δὲ τὸ γένος, βουλευτοῦ πατρὸς ἐστρατηγηκότος ἄ-
φρου. οὕτω τοῦ ὀνομαζομένου. φύσει δὲ φιλολόγος ἦν ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ. καὶ τινα πεζὰ καὶ ἐν ἔπεσι ποι-
ήματα παντοδαπὰ, κατέλιπε. φιλοτιμία τε γὰρ ἀπλείστῳ ἐχρῆτο. καὶ ἐπὶ τοῦτο καὶ τἄλλα πάντα
καὶ τὰ βραχύτατα ἐπετήδευε. καὶ γὰρ ἔπλασε καὶ ἔγραφε. καὶ οὐδὲν ὅ,τι οὐ καὶ εἰρηνικὸν καὶ πολεμι-
κὸν καὶ βασιλικὸν καὶ ἰδιωτικὸν εἰδέναι ἔλεγε. καὶ τοῦτο μὲν, οὐδέν που τοὺς ἀνθρώπους ἔβλαπτεν.
ὁ δὲ δὴ φθόνος αὐτοῦ δεινότατος ἐς πάντας τοὺς τινὶ προέχοντας ὢν, πολλοὺς μὲν καθεῖλε. συχνοὺς

δὲ ἀπώλεσε. βουλόμενος γὰρ πάντων ἐν πᾶσι περιεῖναι, ἐμίσει τοὺς ἔν τινι ὑπεραίροντας. καὶ τοῦτον καὶ τὸν γαλάτην φαβωρῖνον τόν τε διονύσιον τὸν μιλήσιον τοὺς σοφοὺς, καταλύειν ἐπεχείρει. τοῖς, τε ἄλλοις. καὶ μάλιστα διὰ τοὺς ἀνταγωνιστὰς σφῶν ἐξαίρειν. τοὺς μὲν, μηδενός. τοὺς δὲ, βραχυτάτου τινὸς ἀξίους ὄντας. οὕτως ἐν ἐπιστολῇ ἔγραψε τά τε ἄλλα μεγαλοφρονησάμενος, καὶ ἐπομόσας. μήτε τι τῶν δημοσίων συμφερόντων ποιήσειν, μήτε βουλευτήν τινα ἀποσφάξειν. καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ ἂν καὶ ὁτιοῦν αὐτῶν ἐκβῇ, προσεπαρασάμενος. ἀλλ᾽ ὅμως διεβλήθη εἰς τὰ ἄλλα. οὕτως ἦν ἡδὺς μὲν ἐντυχεῖν. καὶ ἐπήνθει τις αὐτῷ χάρις. τῇ τε λατίνῃ καὶ ἑλληνίδι γλώττῃ ἄριστα χρώμενος. οὐ μὴν ἐπὶ πραότητι τρόπων ἄγαν ἐθαυμάζετο. περί τε τὴν τῶν δημοσίων χρημάτων ἐσπουδακὼς ἄθροισιν. οὕτως φύσει τοιοῦτος ἦν ὥστε μὴ μόνον τοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τετελευτηκόσι φθονεῖν. τὸν γοῦν ὅμηρον καταλύων, ἀντίμαχον ἀντ᾽ αὐτοῦ εἰσῆγεν. οὗ μηδὲ τοὔνομα πολλοὶ πρότερον ἠπίσταντο. ᾐτιῶντο μὲν δὴ ταῦτά τε αὐτοῦ, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβές, τό τε περίεργον καὶ πολύπραγμον. ἐθεράπευε δὲ αὐτὰ καὶ ἀνελάμβανε, τῇ τε ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ καὶ προνοίᾳ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ δεξιότητι. καὶ τῷ μήτε τινὰ πόλεμον ταράξαι. καὶ τοὺς ὄντας παῦσαι. μήτε τινὰ χρήματα ἀδίκως ἀφελέσθαι. καὶ πολλοῖς πολλὰ καὶ δήμοις καὶ ἰδιώταις χαρίσασθαι. ἦν δὲ περιεργότατος. καὶ μαντείαις καὶ καὶ μαγγανείαις παντοδαπαῖς ἐχρῆτο. παιδικά τε αὐτοῦ ἐγεγόνει ἀντίνοος τις. ἔκτισε δὲ πόλιν καὶ συνῴκισεν. ἀπ᾽ αὐτοῦ τε ὠνόμασε. καί τινα ἐρῶντα ἀντίνοον λέγειν. οὗτος ἐς πανονίαν ἀφίκετο. καὶ τὸν ἴστρον μετὰ τῶν ὅπλων διενήξατο. καὶ τοῦτο οἱ ἰδόντες βάρβαροι ἐξεπλάγησαν. Ἀδριανὸς, σοφιστὴς, μαθητὴς ἡρώδου. ἀκμάσας ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου. ἀντισχολαστὴς ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐν ἀθήναις γενόμενος. ἐσοφίστευσε δὲ καὶ κατὰ τὴν ῥώμην. καὶ ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ κομόδου ἐγένετο. ἔγραψε μελέτας καὶ μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ἑπτά. περὶ ἰδεῶν λόγου, ἐν βιβλίοις πέντε. περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεσιν ἰδιωμάτων, ἐν βιβλίοις τρισίν. ἐπιστολὰς καὶ λόγους ἐπιδεικτικούς. φάλαριν. παραμυθητικὸν εἰς κέλερα.

Ἀδριανοὶ, πόλις μυσίας τῆς νῦν βιθυνίας. Ἀδρίας. πέλαγος. ζήτει ἐν τῷ ἀρέθουσα. Ἀδρὸν πολύ. μέγα. δαψιλές. πλούσιον. καὶ ἁδρότης ἡ ὑψηλότης. ἁδροῖς μισθοῖς προαγαγὼν εἰς τὸ τόλμημα, τοῦτον ἀναιρεῖ. καὶ αἰλιανὸς, τινὰς παραλαβὼν ἁδροῦ μισθοῦ ἐς βυζάντιον ἐλθεῖν ἀπείθει. καὶ αὖθις ἑκάστου, τὴν τέχνην ἐπιδεικνυμένου ἐπὶ μισθῷ ἁδρῷ. Ἀδρύνοιτο. αὐξάνοιτο. Ἁδὺ τὸ ἡδύ. θεόκριτος. ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. Ἀδύνατ᾽ εἶεν ἀντὶ τοῦ ἀδύνατοι. πολλάκις γὰρ κέχρηται θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν. μάλιστα δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. ἀδύνατον δέ ἐστιν, ὃ μή ἐστιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ ἀληθὲς εἶναι. οἱ συνηγῆ ἱππαται. ἀδύνατα ἔχοντες τοῦ στρατηγοῦ, κύριον ἀναρρίψαι κλέμμα τοσοῦτον. Ἀδύνατ᾽ ἦν. ἀδύνατοι ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων μείζοσιν ἢ καθ᾽ ἑαυτούς. Ἀδυνασί. ἀδυνάτως. Ἀδύνατοι οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα. ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς, οἱ μὲν πεντακόσιοι ἑκάστης ἡμέρας, ὀβολοὺς δύο. οἱ δὲ, ὀβολόν. φιλόχορος δέ φησιν, ἐννέα δραχμὰς κατὰ μῆνα. Ἀδυσώπητον ἀπροσωπόληπτον. Ἄδυτον. σπήλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. Ἀεικέλια. οὐχ εὔσχημα. οὐδὲ ἐρωαῖα. ἀλλὰ ταραχώδη. κατὰ ἀντίφρασιν τοῦ ἐϊκέλου, ἐοικότος τοῖς οὖσιν εἰκάζειν. ἀλλὰ τοὐναντίον ἀπεικάζεσθαι. ἢ ἀεκούσια ἅ τις ἂν ἑκὼν πάθοι. ἢ ἀεικέλια. οἷον ἀπεοικότα. ὅμηρος. ἀεικέλια ἔργα. Ἀείκητι. τῇ ἀβουλίᾳ. Ἄελλα. ἀνέμων συστροφή. Ἀελλόδες ἵπποι, αἱ ταχεῖαι καὶ τὸ πτηνόν. Ἀελλόπους. ταχεῖα τοὺς πόδας. Ἀελπτε. οὐκ ἐλπίζων. Ἀελπτέοντες ἀνελπιστοῦντες. ἡρόδοτος. ἀελπτέοντες τῷ λοιπῷ ὑπερβαλέσθαι. Ἄελπτον. ἀνέλπιστον. ἢ σκληρόν. δυσχερές. σοφοκλῆς. οὐκ ἔστ᾽ ἄελπτον οὐδὲν ἀλλ᾽ ἁλίσκεται χὡ δεινὸς ὅρκος καὶ περισκελεῖς φρένες. αἴας λέγει. καὶ ἄελπτα, ἀνέλπιστα. ἀπροσδόκητα. ἀριστοφάνης. οὐ πολλὰ ἄελπτ᾽ ἐστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ. Ἀέναον τὸ ἄπαυστον. καὶ ἀέναος ὁ ἀεὶ ῥέων. ἀπὸ τοῦ νάω ὃ ἐστὶ ῥέω. ὁ δὲ ἰουστινιανὸς ὥσπερ ποταμὸς ἀέναος ἐς ἡμέραν ἑκάστην ἐδήου τε καὶ ἐληΐζετο τοὺς ὑπηκόους. Ἀέξετο. ηὐξάνετο. Ἀερέθονται. λίαν παροξύνονται. Ἀεραδεύειν. Ἀεργηλή. ἀργή. ἄπρακτος. ἐν ἐπιγράμματι. Δάφνις ὁ συρικτὰς τρομερῷ ποδὶ γήραι καμὼν, χειρὸς ἀεργηλὰς τάνδε βαρυνομέναν, πανὶ φιλαγραύλῳ, νομίαν ἀνέθηκε κορύναν. Ἀεργὸς ὁ ἀργός. Ἄειον ὕδωρ.

τοῦ ἐν τῷ ἀέρι. ἢ ἀέρι ὁ ἐν τῷ ἀέρι. Ἀερίην· ἀντὶ τοῦ ἀφανῆ· ἐκ παντὸς χόθεν ὁρώμενον. λυσ.

Ἀεροβατεῖν· εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. τῷ ἀέρι ἐπιβαίνειν. ὁ Σωκράτης ἔφη· ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. ἵνα μὴ ἕλκῃ τὴν ἰκμάδα εἰς τὰ κάρδαμα. Ἀερόεν· τὸ μέγα. Ἀερονηχεῖς· τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας νεφέλας. Ἀριστοφάνης. Ἀερόπη ὄνομα κύριον. Ἀερόψ ἀέροπος. Ἀελίπους ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς πόδας. Ἀέσαμεν ἀνεπαυσάμεθα. ἐκοιμήθημεν. Ὅμηρος· νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες. Ἄεσις· πόνος τις. Ἀεσίφρων ματαιόφρων. ἐπεμμένος. βεβλαμμένη τὴν φρένα. παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω. ἢ ἄσαι τὸ βλάψαι. Ἀεστασία· λύπη. Ἀέτειον πτερὸν καὶ κέρας. Ἀετιδεῖς οἱ ἀετῶν παῖδες. Αἰλιανός· καὶ πελαργιδεῖς οἱ τῶν πελαργῶν. Ἀέτιος· ἐξ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας διδάσκαλος Εὐνομίου· ἀπὸ πενιχρῶν καὶ ἀτελῶν γονέων τυγχάνων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ τῶν ἐν στρατιᾷ δυσπραγέστερος ἐν ἡλικίᾳ ὢν γενόμενος, ἐτεθνήκει κομιδῆ παῖδα τοῦτον ἀφείς. αὐτὸς δὲ εἰς ἔσχατον ἀπορίας ἥκων, ἐπὶ χρυσοχοΐαν ἐχώρησεν. ἀνυπόστατός τε ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ ἡ φύσις αὐτοῦ, μειζόνων ὠρέγετο μαθημάτων, πρὸς λογικὰς θεωρίας ἐτράπετο. καὶ δῆτα συγγίνεται Παυλίνῳ ἀρτίως ἀπὸ Τύρου εἰς Ἀντιόχειαν ἀφικομένῳ ἔτι κατὰ τοὺς Κωνσταντίνου χρόνους. τούτου ἠκροᾶτο. πολλὴν ἐπιεικῶς φαίνων τῆς ἀσεβείας τὴν ῥώμην εἰς τὰς πρὸς τοὺς διαφερομένους ζητήσεις. καὶ οὐ χρόνος τοσαῦτος ἤδη τοῖς πολλοῖς ἦν. ἐπεὶ δὲ Παυλῖνος ἐτεθνήκει. Εὐλάλου δὲ τοῦ καὶ εἰκοστοῦ ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἔχοντος τὸν θρόνον, πολλοὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀετίου ἐλεγχομένων δεινὸν ποιησάμενοι, πρὸς ἀνδρὸς δημιουργοῦ καὶ νέου καταχρατεῖσθαι ἐλαύνεσθαι, συστάντες, ἐξήλασαν αὐτὸν τῆς Ἀντιοχείας. ἐξελαθεὶς δέ, εἰς Ἀνάζαρβον ἀφικνεῖται. ὁ δέ, ἤδη τάχιστα δυνάμεως πάσης ἐμπιπλάμενος, μείζους ἀεὶ τῶν διδομένων ἀφορμῶν εἰσέφερε τοὺς καρπούς. ὁ δέ, οὐδὲν ἐπαύετο τοὺς μέν, διελέγχων. φαύλως δὲ ἀμπεχόμενος καὶ ὡς ἔτυχε ζῶν. οὗτος αἱρεσιάρχης ἦν, ὃς καὶ ἄθεος ἐπεκλήθη ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. τὰ αὐτὰ μὲν οὖν ἐφρόνει Ἀρείῳ. καὶ τὴν αὐτοῦ συνεκρότει δόξαν. πρὸς δὲ Ἀρειανίζοντας διεκρίνετο. ἦν δὲ καὶ πρότερον αἱρετικὸς ἄνθρωπος Ἀέτιος, καὶ τῷ Ἀρείου δόγματι διαπύρως συνηγορῶν ἐσπούδαζεν, ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μικρὰ παιδευθείς, ἀναζεύγνυσι. καὶ καταλαβὼν τὴν ἐν Συρίᾳ Ἀντιόχειαν· ἐντεῦθεν γὰρ ἦν, ὑπὸ Λεοντίου τοῦ τότε τῆς Ἀντιοχείας ἐπισκόπου χειροτονεῖται διάκονος. εὐθὺς οὖν συνεξεφώνει τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους κατηγοριῶν διαλεγόμενος τοὺς ἐριστικοὺς καθορθωκὼς λόγους. ἐπιστολάς τε συνέγραψε πρὸς βασιλέα Κωνστάντιον. ἀλλ᾽ εἰ τὰ αὐτὰ τοῖς Ἀρειανίζουσιν ἔλεγεν. ὅμως ὑπὸ τῶν οἰκείων οὐ δυναμένων συνιέναι τὸ περισκελὲς τῶν λογισμῶν, ὡς αἱρετικὸς ὁ ὁμόφρων αὐτοῖς ἐνομίζετο. καὶ διὰ τοῦτο ἐκδιωχθεὶς τῆς αὐτῶν ἐκκλησίας ἔδοξεν αὐτοὺς μὴ βούλεσθαι κοινωνεῖν αὐτοῖς. καὶ νῦν εἰσὶν ἐξ ἐκείνου, οἱ τότε μὲν Ἀετιανοί, νῦν δὲ Εὐνομιανοὶ λεγόμενοι. Εὐνόμιος γὰρ ταχυγράφος ὢν ἐκείνου, καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ παιδευθεὶς τὴν αἱρετικὴν λέξιν, τῆς σίφους τούτων προέστη. Ἀετίτης εἶδος λίθου. ὡς καὶ ἀχάτης καὶ λυχνίτης.

Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις· ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων διδάσκειν τινὰς ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν. Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι· ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τοὺς μείζονας προκαταρξάντας κακοῦ. λέγεται γὰρ τὰ ᾠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζειν ὁ κάνθαρος, Ἀετὸς ἐν νεφέλαις· ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. παρόσον ἀετὸς ἐν νεφέλαις ὢν οὐχ ἁλίσκεται. Ἀετὸς οἰκοδομήματος· τὸ κατὰ τὸν ὄροφον, ὅ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν. Ἀετοῦ γῆρας, κορυδοῦ νεότης· παρόσον καὶ γηράσκων ὁ ἀετὸς ἀμείνων ἐστὶ παντὸς ὄρνιθος. Ἀετὸν κατὰ τὰ τῶν ἱερῶν πλάσματα, πτέρυγας δὲ ἀετοὺς καλοῦσιν Ἀριστοφάνης. τὰς οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετόν, ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν. Ἀζαλέας δρυός· πρὸς τὸ σημαινόμενον. πότερον ὅτι φυλλορροεῖ κατὰ τὴν ὥραν ξηραινόμενα τὰ δένδρα ἐκ ῥιζῶν ἀναβαλλόμενα ὑπὸ τῶν χειμάρρων. ἢ ὅτι δρυτόμοι εἰς τοὺς ποταμοὺς ἐμβάλλουσι διώρυχας κόπτοντες. ἵνα συγκαταφέρηται τῷ ὄμβρῳ ὁ πορυγμός. Ἀζαλέη· ξηρά. Ἀζαρίας ὄνομα κύριον.

Ἀζαίνεσθαι· ξηραίνεσθαι. Ἀζέμιλκος ὄνομα κύριον. Ἀζειάδης ὄνομα κύριον. καὶ πατρωνυμικῶς Ἀζειάδας. Ἀζείδης ὄνομα κύριον. Ἀζείθ· τὸ ζέει. ἀζηρὴ δὲ τὸ ξηραίνει. Ἄζερ· ἀποικίλωτον. ζερὸν γὰρ τὸ ποικίλον. ἢ τὸ ἄχρυσον. Ἀζῶται· Σωικὸν ἔθνος. Ἀζήιος ὄνομα κύ-

ειον. Ἄζηλόν· τὸ μέλαν. Ἄζηλοι· οὓς οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν. Ἄζηλον οὕτως ἑρμηνεύεται ἀζάθαι μυ-φής. καὶ ἄζηλος βίος ὁ εὐτελής. ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον, χωροῦσι πρὸς σέ. Ἀζήμιθρον ἀζήμιον. Ἀζήμιος· ἀβλαβής. κυρίως δὲ ζημία, ἡ τῆς ζωῆς μείωσις. ἢ τὸ ἐν ζωῇ μικρόν. Ἀριστο-φάνης πλούτῳ· μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι ἀζήμιος. ἢ ἀζήμιος ὁ ἀληθής. καὶ μὴ ὑπέχων ζημίαν τοῦ πάθους. Ἀζωαὲ ὄνομα κύριον. καὶ ἀζωιάς. Ἀζωιάς· ἀζωία δῆ-μος ἐπὶ φυλῆς τῆς Ἱπποθοωντίδος. ἀφ' ἧς ὁ φυλέτης ἀζηνιάς. καὶ ἀζηνιεῖς. καὶ ἑρχιεῖς. καὶ ἁλιεῖς. καὶ πάντα τὰ ὅμοια δασέως φασὶ φθέγγεσθαι τοὺς ἀττικοὺς τοὺς παλαιούς. χρώμενοι τ πρὸς ἀδῆσιν ἐν αὐτῇ γῇ. Ἄζηρ· ὁ μὴ ξηρός. Ἄζειν· τὸ ξηραίνειν. ἄζεσθαι δὲ τὸ ζεῖν. Ἀζησία ἡ κόρη. ἀ-μαῖα δὲ ἡ μήτηρ. καὶ παροιμία. ἡ ἀμαία τὴν ἀζησίαν μετῆλθεν. ἐπὶ τῶν πολυχρονίαις ζητήσεσι χρωμένων. Ἀζήτητον· τὸ ζήτησιν καὶ ἐπιμέλειαν ἔχειν κεκωλυμένον. οὕτως Αἰσχίνης. Ἄζη-τος· ὁ σεβαστός. Ἀζηχὲς ἀδιηχὲς ἀδιαλείπτως. Ἀζημὼθ ὄνομα κύριον. Ἀζοῦρος τίς.
Ἄζωρος ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερεκπίνοντα. Ἄζυξ ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ. καὶ ὁ κέλης ἵππος. Ἀεί· ποτέ. ἀεὶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἕως καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι. Ἀεί· εἰώθασι δὲ τὸ ἀεὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὀλίγου χρόνου τιθέναι. ὡς καὶ Ὅμηρος. ἔχων ἦτορ ἐμμενὲς αἰεί. καὶ Σοφοκλῆς· ὡς λελοιπότα κεῖνον τὸν ἀείβιοτον ἐξεπίστασο. τουτέστι τὸ μακρὸν γῆρας τῆς ζωῆς. Ἀεί· τούτου ια φωναί. ἀ-εὶ δὲ χρὴ τὸν σοφὸν εἶναι ὅμοιον. ἐν ἀλγηδόσιν ὀξείαις. ἐν ἀποβολαῖς τέκνων. ἐν μακραῖς νόσοις. οἷ-ος ἦν Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς. καὶ παροιμία. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων. Ἀειγεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος. ἐπὶ τῶν ἐλπίσι μὲν ἀεὶ τρεφομένων ἀπαλλαγήσεσθαι τῶν δεινῶν. τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπι-πτόντων. Ἀειπλώουσιν· ταῖς διηνεκέσι ῥυπαρίαις. Ἀειδάμνα ὄνομα κύριον. Ἀειδεῖ· ἀδε-λέι. Ἀείδελον· ἀόρατον. καὶ ἀηδές. λυπηρόν. καὶ ἀειδέστερον, ἄμορφον. τὸν χαλκὸν ἄμορφον παραλαβόντες καὶ ἀειδέστερον, εἰς μορφὴν ἐντείνουσι καὶ κατασχηματίζουσι. Ἀειδής· ὁ ἀφα-νής. ἀειδὴς ψυχή. καὶ ἀειδία ἡ ἀμορφία. Ἀειδίνητος· ὁ πάντοτε στρεφόμενος. Ἀειδώνιος ὄνομα κύριον. Ἀειεστώ· ἀντὶ τοῦ τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀεὶ ἑστάναι. ὡς παρ καὶ εὐεστὼ ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις παρὰ τῷ διογενιανῷ ἐν ἀληθείας δευτέρῳ. Ἀειθαλὴς, ἀειθαλέων.
Ἀεικέλι· ὁ εὐκαταφρόνητος. Ἀεικῆ· τὰ ἀνόμοια. Ἀεικές· τὸ ἀπρεπές, ἐν ἐπιγράμματι. ὅτι ἀει-κές. καὶ αὖθις εἰς ἄτας εἶμι παρ' ἐλπίδας οὐκ ἀεικές. Ἀεικέστερον· ἀπρεπέστερον. Ἀεικεία ἡ ἀπρέπεια.
Ἀεικέλιον τὸ ἀπρεπές. Ἀεικίας· τὰς ὕβρεις σημαίνει. καὶ ὄνομα κύριον. Ἀεικίσουσιν· ὑ-βρίσουσι. Ἀεικῶς· ἀπρεπῶς. ἀσυνήθως. οὕτως ἀεικῶς οἱ κακῶς τεθνεῶτες. οἱ κακῶς μὲν διὰ τὸ βίᾳ ἐπιβουλευθέντα, ἀεικῶς δὲ, διότι ἐπέλεκει αὐτὸν μεθ' ὕβρεως ἐπίσατο. Ἀειλογεῖς· ἀεὶ λα-λεῖς. καὶ ἀειλογία, πολυλογία ἢ ταυτολογία. ἢ τὸ διὰ παντὸς ἐξεῖναι λέγειν. Ἀειλογία τὸ ἀ-εὶ λόγου καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος. Ἀεὶ μὲν τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν. ἐπὶ τῶν ἀνάνδρων καὶ μηδενὸς λόγου ἀξίων. Ἀείμνηστος. Ἀεινὸν τὸ ἀέναον. Ἀειπαρθέ-νους τὰς ἐριννύας. μυθικὸν δὲ ἐπὶ τούτων. ὑπονοεῖν δὲ χρή, τὰς ἀδωροδοκήτους. καὶ οὐχὶ χρανθῆναι δώ-ροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. Σοφοκλῆς· καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους σεμνὰς ἐριν-νῦς τανύποδας. Ἀειπλανῆ· πεπλανημένα. φλύαρα. πλήρη φλυαρίας. ἀειπλανῆ χεῖλεα γραός.
Ἀείρεμος· ἡ ἔλαφος παρὰ κρήταις. Ἄειρε· προσφέρε. ὅμηρος. μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα.
Ἄειρεν· ἔβαλε. καὶ ἵππεια λύματα τὰ ἄειρεν. Ἀείρος· ὁ ἄπειρος. Ἀείρω τὸ ἐπαίρω καὶ κουφί-ζω. καὶ βαστάζω. Ἀέρων· ἀθώπευτος. Ἀείρυτος· ὁ ἀεὶ ῥέων. Ἀείτης· ὁ ἑταῖρος.
Ἀείτης ἐν κινδύνῳ. ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων. παρόσον κύδων ὁ κορίνθιος, φιλο-ξενώτατος ἐγένετο. Ἀείτις ἐρῶσιν σύνεσιν. Ἀριστοφάνης περὶ ὀρνίθων. διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὄρνιθας αὐτοῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. καὶ κατ' ἤθη δὲ καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον, δεξιὰ πρὸς ἔ-ρωτα φαίνεται. ἐγὼ μὲν ὡς λακεί?ᾳ, δεξιὰ εἶναι κινοῦμαι λεγομένη στέρησις. Ἀείυπνος ὁ ἀ-εὶ κοιμώμενος. Ἀείφρουρος. Ἀειφυγία. ἡ εἰς ἀεὶ φυγή. χωρήσειν δι' ὕποις ἅπαντα τὴν γῆν ἢ τὴν αὐτόχειρα ἐλάσσονα τοῦ σταυροῦ. ἀειφυγία τουτέστιν ἐξορία. Ἀηδὴς ὁ ἀνεύφραντος. ὁ δυ-

σπονδῆς, καὶ ἀκηδὲς τὸ ἀνέραστον. Ἀκηδία ἡ ἀνορεξία. ἀηδία δὲ ἡ ἀμορφία. Ἀηδίζομαι. ἀηδῶς εὐφραίνομαι. Ἀηδονίδος ᾠδή, καὶ ἀηδόνειον μέλος. Ἀηδὼν καὶ ἀηδοῦς. ὡς σαπφὼ καὶ μιτυληναίους. σοφοκλῆς. οὐδ᾽ ἴκτερα γῆρυν ὄρνιθος ἀηδοῦς ἄσει δύσμορος. ἀλλ᾽ ὀξυτόνους ᾠδὰς θρηνήσει. χερόπληκτοι δὲ στέρνοις πεσοῦνται δοῦποι. καὶ αὖθις. τὸ λοιπὸν ἀηδόνος ὑπνώουσιν. ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. καὶ αὖθις. Ἀλλ᾽ ἐμὲ γ᾽ ἁ στονόεσσ᾽ ἄραρε φρένας, ἃ ἴτυν αἰὲν ἴτυν ὀλοφύρεται ὄρνις. ἀτυζομένα διὸς ἄγγελος. ἀττικῶς ἄραρέ με. αὕτη ἴση μοι ταῖς φρεσίν. ἀντὶ τοῦ σύμφωνα περὶ ἐσομένων ἐγώ τε καὶ ἡ ἀηδὼν ἕνεκα τοῦ θρηνεῖν. οἷον ἡρμοσμένη ταῖς φρεσίν. τουτέστιν ἐκείνην ζηλῶ τὴν ἀξίως τὸν ἴτυν στενάζουσαν. διὸς δὲ ἄγγελος ἡ ἀηδών, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει. ἢ ὅτι τὴν ἡμέραν. καὶ ὅμηρος, χλωρηῒς ἀηδών. ἢ ὅτι καὶ ἑαυτῆς ἀγγέλλει κακὰ καὶ τὸ θρυλλούμενον ἀγγελίαν καὶ τὸ πάθος ἡ ἄγγελος. οἱονεὶ τέρας. τὸ παρ᾽ αὐτῆς γινόμενον εἰς τερατείαν τῆς φύσεως. καὶ σαπφώ. ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών. ἀηδὼν δὲ ἀηδόνος, συστέλλει. Ἀηδῶς. ἀνωφελῶς. Ἀήθεσσον. ἀήθεις ἦσαν. καὶ ἀηθέσσουσιν, ἀσυνήθεις εἰσίν. ἀηθέσσω ἐνεστώς. ἀηδίζομαι. ἀΐω. ἄω. οὐ τρέπουσι τὸ α εἰς η κατὰ τὸν πρωτότυπον. καὶ τὸ μὲν ἀήθεσσον καὶ ἀηδίζομαι, ἵνα μὴ ἀμφιβάλλεται παρ᾽ ἄλλων τὸ η. τὸ δὲ ἄω τὸ πνέω καὶ ἀΐω τὸ ἀκούω, ἵνα μὴ συνεμπέσωσιν ἑτέρῳ σημαινομένῳ. τὸ γὰρ ἀΐω συνέπεται τῷ ἡΐω. τὸ πορεύεσθαι. τὸ δὲ ἄω, τῷ ἧκε τῷ ὑπῆρχεν. Ἄηκες. τὸ ἠκονημένον ξίφος. Ἀήματα. αἱ πνοαὶ τοῦ ἀνέμου. δεινῶν τ᾽ ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε στένοντα πόντον. ὁ δὲ παγκρατὴς ὕπνος, λύει πεδήσας. οὐδ᾽ ἀεὶ λαβὼν ἔχει. ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεθα σωφρονεῖν. ἐγὼ δ᾽ ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι ὅ τε ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ᾽ ἐχθραντέος, ὡς καὶ φιλήσων αὖθις. ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ᾽ ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι. ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν, ἄπιστος ἔσθ᾽ ἑταιρείας λιμήν. Ἀήμ. ἐν ἐπιγράμματι. Ἀήσις ἀπὸ βροτέων ὤμων τιμάορ᾽, ἄημαι νηὼ ὑπωροφίας παλλάδος ἀλκιμάχας. ἀντὶ τοῦ ἀνάκειμαι. Ἀήμεναι, πνεῦσαι. Ἀηνές. τὸ ἀΐδιον. τὸ λαμπρόν.

Ἀηνόβαρβος. ὁ χαλκοπώγων. Ἀήπιον. τὸ μὴ πρᾶον. Ἀήσατος. ἀήττητος. ἐμμὶ δ᾽ ἀήσατος πάμπαν, ἀφ᾽ οὗ γνώμαν. Ἀήσυλον. τὸ ἄδικον. ἁμαρτωλόν. Ἀησυρόν. τὸ λεπτόν. τὸ μετέωρον καὶ κοῦφον. τὸ ἐλαφρόν. παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι. ἐπὶ ὀρνέων. ἀήσυρον γοῦν κέμφος. Ἀήτης ὁ ἄνεμος καὶ ὡς παρὰ ἠγήσω ἡγήτης, κρίσω κριτής. οὕτως ἔδει ἀῶ ἀήσω ἀήτης. ἀλλ᾽ ἡμάρτηται. παρὰ τὸ θέλω ὅτι νικητὸς ἄλας τρέψαντος ἀήτου. Ἀήττητος. ὁ ἀκαταπόνητος. Ἀηθῶς τὸ καταπνεόμενον.

Ἀήτος ὁ ἀκόρεστος. Ἀηδᾶς. ὁ δεσπότης. Ἀΐδας, ὁ ᾅδης. Ἀΐδες τὸ ἀκατάληπτον.

Ἀΐδηλον πῦρ τὸ ἀφανιστικόν, καὶ ἀϊδήλως, ἀφανιστικῶς. Ἀΐδης ὁ ᾅδης. κατὰ διάλυσιν. καὶ ἀϊδωνεῖ. καὶ ἀϊδωνῆι τῷ ᾅδῃ. Ἀΐδιος. αἰώνιος. Ἀϊδνὴς ὁ μὴ βλεπόμενος. Ἄϊδος κυνῆ. παροιμία. πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτοὺς διά τινων μηχανημάτων. ταύτῃ γὰρ ἡ τοῦ ᾅδου κυνῇ. ἡ περσεὺς χρησάμενος, τὴν γοργόνα ἐδειροτόμησεν. Ἄϊδος κυνῆ. ἀριστοφάνης. λάβε δέ μοι τὴν ἐκ τοῦ ἱερωνύμου σκοτοδασυπυκνότριχα τὴν ἄϊδος κυνῆν. ἐπὶ τῶν ἀφανῶν εἴρηται ἡ παροιμία. νῦν δὲ ἐπὶ τῶν ἄγαν κομώντων. οὗτος γὰρ ὁ ἱερώνυμος, μελῶν ἦν ποιητής. καὶ ῥαψῳδὸς ἀνώμαλος καὶ ἀνοικονόμητος. διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις. καὶ φοβεροῖς προσωπείοις χρῆσθαι, ἐδόκει κροτεῖσθαι. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς πάνυ κομῶν. διὸ παρ᾽ ἄϊδος κυνῆν φησὶν αὐτὸν κωμῳδικῶς ὡς κομῶντα. Ἀϊδρίη. ἡ ἀπειρία. Ἄϊδρις. ἀμαθὴς ἄπειρος. ἐγὼ δ᾽ ὁ πάντα κωφὸς ὁ πάντ᾽ ἄϊδρις, κατημέλησα. ἀντὶ τοῦ ὁ ἀναίσθητος. ἴδρις γὰρ ὁ ἔμπειρος. ὁ θεολόγος. ἕτερων μὲν εἰμὶ καὶ πολλῶν κακῶν ἴδρις. Ἀϊδρόν, τὸ διαφανές. Ἀΐδηλος. ὁ θρασύς. Ἄϊον. ἐξέπνεον. Ἀΐειν, ἀκούειν. αἰσθάνεσθαι. Ἄϊθες. ἐθνικόν. Ἄϊκες. αἱ ὁρμαί. Ἄϊνες, ἐθνικόν. Ἀΐω, ἀκούω.

Ἀΐξας. ὁρμήσας. Ἀΐξασ᾽ ἐν τῷ βαθέεν τοῖο ἀσσονομοιο καλιῆς, νόσφισεν ὠδίνοντι ῥαέλικτος ὄφις.

Ἄϊρος ὄνομα κύριον. Ἄϊς ὁ μὴ βλεπόμενος. Ἀΐσθων, ἐκπνέων. Ἀΐσσουσιν. ὁρμῶσι. φέρονται. πολύβιος. ἐν γὰρ τῇ ῥώμῃ μάχην πορικὴν ἀνίσταντες ἀριστείας σκιπίωνος, εἰ παρ᾽ ἄλλον ἄλλον πρὸς ἐκεῖνον. τὶ ἀκήκοας. οἷος πέπνυται. τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν. Ἀϊσί. ἀφανῶς.

Ἄϊσος. ἀνισόρροπος. ἀφανής. Ἀϊσωθείη. ἀφανισθείη. Ἄϊσωρ ἄπειρος. ἀμαθής. Ἀϊστῶσαι. ἀφανίσαι. Ἀΐτης ὁ ὁρμητικός. Ἀϊτία. ἡ χορδή. Ἄϊβος ὄνομα κύριον. Ἀΐχθη τὴν

ὡρμήθησαν. Ἀθαμαντιάδης· πατρωνυμικόν. Ἀθάμας ὄνομα κύριον· εἰσάγεται ὁ Ἀθάμας ἐστε-
φανωμένος ὡς πρὸ ἱερεῖον σφαγιασθησόμενος διὰ Φρίξον· καὶ ῥύεται αὐτὸν Ἡρακλῆς, εἰπὼν
ζῶν τὸν Φρίξον· παραδείγματι οὖν χρώμενος ὁ Στρεψιάδης, δεδιέναι φησὶ τῷ Ἀθάμαντι παραπλή-
σια μέλλοντι θύεσθαι. Ἀθαμβής· ἄφοβος. Ἀθανάριχος ὃς ἐβασάνισε τὸν ἅγιον Νικήταν· καὶ
μέγαν μάρτυρα χριστοῦ ἀπεποίησεν. Ἀθάνατος· τὸ ἀθάνατον ἐπὶ ἐμψύχων· τὸ δ' ἄφθιτον, ἐπὶ ἀψύ-
χων φιλόσοφοι ζητοῦσι. Ὅτι ὁ Πλάτων ἀθάνατον λέγων τὴν ψυχήν, ἀθανάτοις ὁμώνυμον εἶναι
ἐπιφέρει· διότι τὸ μὲν κυρίως ἀθάνατον, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἐνέργειαν ἐστὶν ἀμετάβλητον· τὴν
δὲ ψυχήν, κατ' οὐσίαν μὲν οἶδεν ἀθάνατον· οὐκέτι δὲ καὶ κατ' ἐνέργειαν· οὕτω δ' ἂν εἴποις καὶ τὰ
ἔνια ἀθανάτοις ὁμώνυμα. μεταβάλλει γὰρ καὶ αὐτὰ εἰ καὶ μὴ κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ τόπον. ὅ-
τι δὲ πάθος τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία καὶ σύμπτωμά τι. ἐπιτεθείσης γάρ τινι δείκνυται. ἐκ θνητοῦ ἀθά-
νατον γίνεσθαι οὐ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς τὸ θνητὸν ἀθάνατον γίγνεσθαι. ἔγραψε φησὶν ἐν τῷ Πισοικείῳ
περὶ πάθους. ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὁριζόμενος στέρησιν θανάτου, ἁμαρτάνει. οὐ γὰρ στέρησις θανάτου
ἡ ἀθανασία ἀλλ' οὖν ἕξις καὶ διάθεσις. Ἀθάνατοι· ὄνομα ἔθνους. Ἀθάνατοι· μύριοι Περσῶν ἐπίλεκ-
τοι· οὓς Ἀναδαβούλιος ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλέως διέφθειρε καὶ ἠφάνισεν. οὓς εἶχε Ξέρξης ὁ Δαρείου.

Ἀθάρα, ἄλευρον ἑψημένον. κλίνεται δὲ παρὰ μὲν Ἀττικοῖς, διὰ τοῦ η ἀθάρης. οἱ δὲ κοινοὶ διὰ
τοῦ α ἀθάρας. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἀλλά με ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη ὀλίγον ἀ-
πωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραϊδίου. ἀθάρην οὐκ ἀθάρην τὴν ἑψητὴν καλοῦσι. Κράτης ἥρωσιν· οὐκοῦν
ἔτνους χρῆν δ' ὑπὸ ξυβλίον φέρειν καὶ τῆς ἀθάρης. Ἀθαυμαστί· χωρὶς θαύματος. Ἀθε· εὐχῆς
σημαντικὸν ἀντὶ τοῦ εἴθε. Ἀθέατος· μὴ τεθεαμένος. ὧν τὸ εἶς τέλος ἀθέατος τῆς ἑλλάδος διὰ
τοὺς ἐν Ἰβηρίᾳ πολέμους καὶ τοὺς ἐν Λιγυστικοῖς, περιῆγεν ἐπὶ τὴν ἑλλάδα. Ἀθεεί, χωρὶς
θεοῦ. Ἀθέλιμνος ὁ κακός. Ἀθέμιστα· ἄδικα. ἀθέμιστος· ἄνομος. λέγεται δὲ καὶ ἄθεσμος ὁ
παράνομος. ἐρασθεὶς Πιστάσιος Θετταλός, Λαρίσσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς ἔρωτα ἀθέσμον τε καὶ δυσ-
τυχῆ. Ἀθέμιτον· τὸ ἄδικον. καὶ ἀθεμιτώτατον διαφέρεται. Ἄθεον· ἄθεον ἐστὶ δὲ μὴ τὴν ἀθα-
νασίαν τῆς ψυχῆς διασώζειν καὶ ἀνάγειν εἰς τὸ θεοειδές· καὶ συνάγειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον, ἀρρή-
τοις καὶ ἀλύτοις δεσμοῖς. ἢ τοὐναντία τούτων· τὸ κατασπᾶν καὶ καθέλκειν τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον, εἰς τὸ γεῶ-
δες καὶ ἀλιτήριον καὶ γιγαντῶδες, ἢ τιτανικὸν δεσμωτήριον. Ἀθεωρητί· χωρὶς θεωρίας. καὶ ἀ-
θεώρητος ἀθέατος. Ἀθεραπευσία· ἡ παντελὴς καταφρόνησις. τὸ δὲ στρατόπεδον, τὸ τῶν σωμάτων
ἀθεραπευσίαις κακῶς ἀπήλλαττεν. Ἀθέρες· εἶδος σπέρματος. Ἀθέριστον· ἀδοκίμαστον.

Ἀθερώσσει· ἀγρυπνεῖ. Ἀθεσία· παράβασιν. ἀγωνιῶντες τὴν ἀθεσίαν τὴν κελτῶν καὶ τὰς ἐπιβουλὰς
τὰς καὶ ἐπισπωμένας. Ὅτι Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. ἐστὶν ἐν-
[illegible] οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν Γαλατῶν ἀθεσίαν. καὶ αὖθις Πολύβιος· ἐπι-
κρύπτειν ἅπασαν τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἀθέσμιον· τὸ ἄδικον. Ἀθέτησις
ἐκβολή. καὶ ἀθετῶ αἰτιατική. γενικὴ δέ, ὡς τὸ κατάρχων μὲν καὶ ἀθετῶν τοῦ τολμήματος. Ἀθήλω-
τον· ἀδάμαστον· σκληρόν. Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον. ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς
ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα ἡ παροιμία εἴρηται. ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα, τὸν αἴλουρον τῇ Ἀ-
θηνᾷ συμβάλλει. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα, δορυκρατεῖ. διὰ τὸ σταθερὸν καὶ ἀνδρεῖον. ὁμοίως καὶ
ἀσπίδα. διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ νῷ. καὶ περι-
κεφαλαίαν διδόασιν αὐτῇ. διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον· ἀθέατον. καὶ ἐλαίαν, ὡς
καθαρωτάτης οὐσίας οὔσης φωτὸς τὸ ὕλη ἡ ἐλαία. καὶ γοργόνα διδόασιν ἐπὶ τῷ στήθει αὐτῇ, διὰ τὸ
τάχυ τοῦ νοῦ. Ἀθηναία, ἡ θεά. ἡ δὲ γυνὴ ἀστή. Ἀθηναῖ, ὁ Μεγακλείδης, οὔ φησι καλεῖσθαι τὰς γυναῖ-
κας Ἀθηναίας· ἀλλ' Ἀττικὰς ἐν τῷ περὶ Ὁμήρου. ἅμα καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδιδούς. μόνους γάρ φησι τοὺς ἐκεῖθεν
ἄνδρας μὲν Ἀθηναίους ὀνομάζουσι. γυναῖκες δὲ Ἀττικάς. ἵνα μὴ τὴν ἄγαμον αἱ γαμούμεναι, τῇ
προσηγορίᾳ κατακεχρῶσιν. ἀλλ' ἰδοὺ Φερεκράτης ἐν Γραυσί φησιν, ἀθηναίαις αὐταῖς τε καὶ τοῖς
συμμάχοις. καὶ Κάνθαρος Τηρεῖ· γυναῖκα ἀθηναίαν καλήν τε καὶ ἀγαθήν. καὶ Φιλήμων Πτερύγι· τὰς
ἐσσονίκας τάσδε καὶ Λυσιστράτας καὶ Ναυσινίκας τὰς ἀθηναίας λέγω. ὁ δὲ μὴ δεῖν φάσκων

τις Ἀθηναίας λέγεσθαι τὰς Ἀττικάς, καὶ τὴν ὁμωνυμίαν αἰτιῶνται ἣν ἐπιδέχονται, πρὸς τὴν θεόν.
Ἀθηναία γὰρ καὶ ἡ θεὸς καλεῖται. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίας, αὐτὰς φησὶ λέγεσθαι Ἀττικάς. πολλὴ κα-
λὴν ἡ χρῆσις τῆς φωνῆς ἐπὶ τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς οἵ τε προειρημένοι κριτικοὶ μαρτυ-
ροῦσι. καὶ δίφιλος ἐν ἀμαστρίδι. καὶ γὰρ καὶ τὴν θεμιστοκλέους θυγατέρα, Ἀθηναίαν ξένην φησίν.
καὶ πίνδαρος ἐν χολῇ. ὁ μέντοι φρύνιχος ἀντὶ τοῦ Ἀττικῶν φησὶν εἶναι τὴν φωνήν, θαυμάζει πῶς
ὁ φερεκράτης Ἀττικώτατος ὤν, χρῆται τῇ λέξει. Ἀθήναιον. ὅτι ἀπολλώνιον βραχέως, τὸ ἱερὸν
τοῦ ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ ποσειδώνιον τὸ τοῦ ποσειδῶνος. ὡς Ἀθήναιον
τὸ τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ διονύσιον καὶ δημήτριον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμωνύμως τοῖς ἀνθρωπωνυμι-
κοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνιον, δῆλον ὅτι δωρικόν ἐστιν. Ἀθήναιος. ναυκρατίτης, γραμματικός. γεγο-
νὼς ἐπὶ τῶν χρόνων μάρκου. ἔγραψε βιβλίον ὄνομα δειπνοσοφισταί. ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅσοι τῶν πα-
λαιῶν μεγαλοψύχως ἔδοξαν ἑστιᾶν. ὁ μέγας ἀλέξανδρος καὶ κόνων νικήσας ναυμαχίαν λακε-
δαιμονίους, καὶ τειχίσας τὸν πειραιᾶ. καὶ ἑκατόμβην θύσας, πάντας εἱστίασεν Ἀθηναίους. καὶ
ἀλκιβιάδης ὀλύμπια νικήσας, τὴν πανήγυριν ἅπασαν εἱστίασε. τὸ αὐτὸ καὶ λεώφρων ὀλυμπιο-
νίκης, καὶ ἐμπεδοκλῆς ὁ ἀκραγαντῖνος πυθαγορικὸς ὤν, καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος, ὀλύμ-
πια νικήσας, ἐκ λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν πολυτελῶν ἀρωμάτων βοῦν ἀναπλάσας, διένει-
με τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντήσασι. καὶ ὁ χῖος ἴων τραγῳδίαν νικήσας Ἀθήνησιν, ἑκάστῳ τῶν
Ἀθηναίων ἔδωκε χῖον κεράμιον. καὶ ὁ ἀκραγαντῖνος τελλίας φιλόξενος ὤν, καταλύσασί ποτε
πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ὥρᾳ χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ κεράμιον. ὅτι χάρμος ὁ συρα-
κούσιος, εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων, στιχίδια καὶ παροιμίας εἶχεν. κλέαρχος δὲ
ὁ σολεύς, δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα. ἄλλοι ὀψολογίαν. χρύσιππος, γαστρονομίαν. ἄλλοι, ἡδυ-
πάθειαν. ὅτι ἐν τῷ συμποσίῳ πλάτωνος, εἰκοσιοκτὼ ἦσαν δαιτυμόνες. Ἀθηναίων δυσβουλία. ἐπὶ
τῶν παρ' ἐλπίδας καὶ ἀναξίως εὐτυχούντων. τὸ γὰρ κακῶς βουλεύεσθαι, Ἀθηναίοις ἤσκητο. τὸ δὲ Ἀθηναίων
ὑπάρχειν τὸ κακῶς βουλευθὲν ἀποκλῖναι καλῶς. καὶ ἦν τοῦτο λεγόμενον ἐπιχώριον. καὶ εὔπολις
ὡς εὐτυχεῖν μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν τῇ
δε τῇ πόλει προσεῖναι. ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητε, ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν. ὅτι αὐτό-
χθονες οἱ Ἀθηναῖοι ἐλέγοντο καὶ Ἀρκάδες καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι. ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα ταύτην τὴν γῆν ἀργὴν οὖ-
σαν πρῶτοι εἰργάσαντο. ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. Ἀθήνησιν ἐν ταῖς Ἀθήναις. Ἀθῆναι
δὲ πόλις καὶ τῆς λακωνικῆς. Ἀθηνόδωρος. οὗτος ἦν στρατιώτης Ἀθηναῖος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος μαθη-
τὴς διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου. ἔγραψε δὲ διάφορα. καὶ ἕτερος σοφιστής. ἀδελφὸς γρηγορίου τοῦ θαυ-
ματουργοῦ. Ἀθηνόδωρος στωικὸς φιλόσοφος ἐπὶ ὀκταβιανοῦ βασιλέως ῥωμαίων. ἐφ' οὗ πᾶσαν
ἀνάγκη κοινὸν εἶναι δυστύχημα τὴν τοῦ κράτους ἄλογον ἐξουσίαν. ἐξ οὗ δὴ μάλιστα, ταῖς Ἀθηνοδώ-
ρου ταύταις συμβουλίαις ἐπείσθη. καὶ διαδέχεται τιβέριος τὴν βασιλείαν. τότε τοίνυν οἱ κόλακες παρὰ τοῦ
βασιλέως δωρεῶν καὶ τιμῶν ἀξιούμενοι, μεγίστων ἀρχῶν ἐπέραινον. οἵ τε ἐπιεικεῖς καὶ ἀπράγμο-
νες μὴ τὸν αὐτὸν ἐκείνοις αἱρούμενοι βίον, εἰκότως ἐσχετλίαζον. οὐδὲν αὐτῶν ἀπολαύοντες. ὥσ-
τε ἐκ τούτου τὰς μὲν πόλεις, στάσεων πληροῦσθαι καὶ ταραχῶν. τὰ δὲ πολιτικὰ κέρδη τοῖς ἥττοσιν
ἄρχουσιν ἐκδιδόμενα. τὸν μὲν ἐν εἰρήνῃ βίον λυπηρὸν καὶ ὀδυνηρὸν τοῖς χαριεστέροις ἐποίουν. τὴν
δὲ ἐν τοῖς πολέμοις προθυμίαν ἐξέλυον. κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς ἐκείνους καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις
εἰσήχθη. οὔπω πρότερον οὖσα. καὶ προσέτι, ἕτερα πολλὰ κακῶν αἴτια γενόμενα. ὅτι τῷ Ἀθηνοδώρῳ πάν-
τα παρεσκεύαστο πρὸς φιλοσοφίαν, τά τε ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἐπιεικοῦς προαιρέσεως
ὅ τε πρόκλος ἔζη καὶ διαφανῶς ἐξηγεῖτο τοῖς πλησιάζουσιν. ὁ νόσαλούστιος θαυμάζων ἐπὶ σπουδῇ, τοῦ-
το γὰρ. ὅτι πολλοὶ ἄρα ἐῴκει ὁ ἄνθρωπος ἐξαιτοῦντι πάντα τὰ παρακείμενα. ἀλλ' ὅμως ἔπεισεν Ἀθη-
νόδωρον μὴ φιλοσοφῆσαι. Ἀθηρηλοιγὸς τὸ πτύον, διὰ τὸ τοὺς ἀθέρας ὀλοθρεύειν. Ἀθήρεον, τὸ ἀ-
θήρευτον. Ἀθησαύριστον. ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπόθεσιν. Ἀθιμόν. Ἀθλητάς. ἀγωνιστάς. ἀσκη-
τάς. αἰλιανός. τοιγαροῦν οὐ μόνον ταῦτ' εἶχεν αὐτοὺς παρεσκεύαζεν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικί-
ας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς εἶναι. τί δὲ τῶν αἰσχρῶν καὶ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν. ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπου-

δαίων

δηλίαν οὐκ ἀπαιτεῖν. Ἀθλητής· ὁ τοὺς ἄθλους διηνεκῶς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἄνδρα πολεμικὸν ἀθλητὴν ὡς τὸν ἀμίραν ἐκπέμπουσι. Ἆθλον· ἀγώνισμα. ἢ τιμή. ὁ μισθός. καὶ τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον. καὶ ἆθλος ἀρσενικῶς τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον. διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδετέρου. ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον, δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον. τοῦτο δέ, τὸν ἀγῶνα. Ἀθμονίς, ὄνομα κύριον.

Ἀθμονία δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς. Ἀθόλωτος· ὁ ἀτάραχος. Ἄθων τὸ ὄρος σὺν τῷ ν λέγουσιν. Ἀθωνὶς πόλις. Ἀθῶος· ὁ ἀζήμιος. παροιμία. ἐν ψαλμῷ. ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου. ἀντὶ τοῦ ἀθῷον ἐμαυτὸν ἐτήρησα. οὐκ ἐκοινώνησα τοῦ κακοῦ. ἀθῷος ἦν ἀναίτιος. Ἀθώπευτον· ἀκολάκευτον. ἄσπλαγχνον. ἐν ἐπιγράμματι. Θηρὸς ἀθωπεύτου σαρκὶ καὶ ψιλὸν δέρας. ποδηνεκὲς ὑφήκει τοῦτο. Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός. παροιμία ἐπὶ τῶν τινας λυπούντων ἢ βλαπτόντων. ἐπειδὴ τὸν βοῦν τὴν ἐν Λήμνῳ λευκοῦ λίθου πεποιημένην ὁ Ἄθως τὸ ὄρος ἐπισκιάζει. Ἄθραυστον· ἰσχυρόν. ἄκλαστον. Ἀθρέμβολα· ὄργανα τιμωρητικὰ ἀθρόως ὡς ἔοικεν ἐμβαλλόμενα καὶ διασπῶντα καὶ ἀπολλύντα. Ἀθρεῖ· ὁρᾷ, βλέπει. καὶ ἀθρείοντες· ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. Ἀθρεῖν τὸ περισκοπεῖν καὶ μετ' ἐπιστάσεως ὁρᾶν. παραδειγμάτων ἡ πάντα μεστά. Ἀθρήνη εἶδος μελίσσης. Ἀθρηνεί· χωρὶς θρήνου. Ἀθρήνιον ὁ μυσῶν τοὺς. Ἀθρήσειεν, ἀπίδοι. Ἄθριβις· πόλις Αἰγύπτου. Ἀθρίμματα· δῶρα πεμπόμενα ταῖς γεγαμημέναις. Ἀθρόως· ταχέως. Ἀθρόους· καὶ ἄθρους λέγουσι δισυλλάβως. Ἀθρόους· εἰς ἅπαν συνηγμένους. ὁμοῦ. ἢ ἀθρόως. τοιαῦτα μὲν ἐποίκιλλεν ἀθρόους διδασκόμενος.

Ἀθροίζει· συνάγει. τούτους ἀθροίζοντες, ἀλλήλους παρεκρότουν. Ἰώσηπος. Ἀθροίζω· ἀπὸ τοῦ θρόου θροός, θροΐζω. καὶ θροΐζω καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθροίζω. Ἀθρόοι καταρρέοντες ἀντὶ ὁμοῦ. προπαροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα. καὶ δασύνειν τὴν πρώτην συλλαβὴν ἀττικῶς. καταρρέοντες δὲ ἀντὶ τοῦ ἀθρόως κατερχόμενοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων. Ὅμηρος ἅλις ἀπειρέσιον ἔθνεα πεζῶν. Ἄθροισμα τὸ σώρευμα. Ἄθρυπτος· ἀνδρώδης. μὴ βλακεύουσα. μὴ δὲ μαλακιζομένη. μηδὲ χαυνουμένη. Δαμάσκιος. τὴν δὲ τροφὴν ἐκληρώσατο μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον. οὔτε κακουργοῦσαν διὰ πενίαν, οὔτε διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν. ἀλλὰ μέσην καὶ μουσικὴν καὶ τὸν δώριον τρόπον ὡς ἀληθῶς ἡρμοσμένην. Ἄθυμος ἀντὶ ἀθυμήτης. παλαιὸν πολιτείας ἐστὶν ὁ λελυπημένος. οἱ δὲ στρατιῶται καὶ τότε ἄθυμοι δηλοῦντες καὶ τὰ σώματα πονηθέντες ἐν τῇ προτέρα μάχῃ προὔβαλον καὶ ἐνίκησαν. ἀντὶ τοῦ τὴν ψυχὴν κακοί. Ἀθυμότερος· ἀψυχότερος. κακοψυχότερος.

Ἄθυρμα· παίγνιον. Ἰώσηπος. ὡς ἦν τοῦ βασιλέως ἄθυρμα καὶ πρὸς τὰ σκώμματα καὶ τούτους ἐν τοῖς πότοις κλῶντας ἐπεδείκνυτο. καὶ αὖθις. οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀθύρμασιν ἐμφιλοχωρεῖν παιδίων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. Πανὶ δὲ μιν ξέσαντες ὁδοῦ ἔπι, καλὸν ἄθυρμα κάτθεσαν ἀντὶ ἄγαλμα. Κρατῖνος ὁ δυσασπιμεοχμὸν ἐπιχεῖται ἄθυρμα. Ἀθύρειν· τὸ παίζειν. Πλάτων νόμοις. ἢ δι' αὐτῶν ἐπὶ ἢ μὴν ἤρει καὶ διάσποιμα ἀφανισθεῖσα τῇ τοῦ χορευτοῦ παιδιᾷ κεναῖς χερσὶν οἴχωκεν δεῖν ἀθύραι. ἀθύρω ὀξυτόνως. Ἀθύρμιον· παίγνιον. Ἀθυροστομία· ἀχαλίνωτος γλῶσσα. Ἀθύρ· ὄνομα κύριον. Ἀθυρωτόστομα· ἀντὶ ἀθυρώτου. ἀντὶ ἀπυλώτου. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. καὶ Φρύνιχος. οἱ δέ, γεγράφασιν ἀπύλωτον. ἀντὶ ἀνεῳγμένον καὶ πύλην μὴ ἔχον. τουτέστι μὴ χαλιναγωγούμενον, μηδὲ ἠρεμούμενον. Ἄθυτος· ἀνάθυτος. καὶ γάμον ἄθυτον τε καὶ ἀγάμων γάμον ἐκεῖθεν. Ἀριστοφάνης οἶδα τὸν θεὸν σεσαυτὸν καὶ διὸ σημεῖον ἅγιας κατενόησα ὑφ' ἡλίῳ ἐπὶ καὶ τυράννου. ἐδεῖτο μὲν ὁ τὸ σῶμα κρεοφαγίας. ἀθύτου δὲ οὐκ ἠνέσχετο μεταλαβεῖν. Δαμάσκιός φησιν.

Ἀκαδημία· γυμνάσιον ἦν ἐν Ἀθήναις. προάστειον ἀλσῶδες. ὡς δ' ἐστὶ Ἐρατοσθένης. ἀπὸ Ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος ὀνομασθέν. πρότερον δὲ διὰ τοῦ ε Ἑκαδημία ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις. στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου. μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων. ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ. Ἀκαδημία· δύο ὑπῆρχον γυμνάσια. Λύκειον. Κυνόσαργες. ἀκαδημία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὴν Ἀκαδήμου. καὶ οὐδετέρως Ἀκαδήμειον. λέγεται δὲ Ἀκαδημία, ἡ τῶν φίλων διατριβή. Ἀκάθαρτος· ἁμαρτητικός. ἀκάθαρτος δὲ τὴν ψυχὴν ὁ πονηρός. καθαρὸς δέ, ὁ ἐναντίος. Ἀκαθαίρετος· ἀκατάβλητος. πύργος ἀκαθαίρετος. Ἀκάθεκτος· ἀκατάσχετος. ἦν γὰρ ἀκάθεκτος ὁρμὴ περὶ αὐτὸν διὰ τὰς τῶν προσόδων ὑποθέσεις. Ἀκαθοσίωτον· ἀνόμοιον. ἀνόσιον. ἀπρόβλητον.

Ἀκακήσιον ὄνομα ὄρους. Ἀκάκητος ὁ Ἑρμῆς. Ἀκακία ἡ ἀγαθωσύνη καὶ ἡ ἀπειροκακία. Ἀκάκιος ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. οὗτος ἦν ὡς οὐκ ἄλλος τις ὀρφανοτρόφος γεγονὼς καὶ ἐκ τῆς τῶν ὀρφανῶν διοικήσεως πᾶσιν ἐφαίνετο καθηδύνων. καὶ δὴ καὶ τῷ βασιλεῖ Λέοντι συνήθης γεγονώς, ὑπερφυῶς ἤρεσκε. καὶ τοῦτο προσῆν ἀεὶ πάντα ἀνακοινοῦσθαι τά τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια. καὶ ὅτι τὴν βουλὴν ἤθροιζε, συνεκάλει καὶ τοῦτον. καὶ τῆς σκέψεως ἀρχὴν ἐξ αὐτοῦ πάσης ἐτίθετο. ὃς Ἀκάκιος τὴν τοῦ Λέοντος τοῦ Μακέλλη ὠμότητα συνιδὼν πρὸς τοὺς τι λυπήσαντας καὶ τὸ ἦθος ἀκριβῶς τὸ ἐκείνου φωράσας ὅτι τοῖς ἐπαινοῦσι μόνον ὑπάρχει ἁλωτόν, ἐπετήδευε πάντα τὰ ἐκείνου θαυμάζειν. τοιγαροῦν πειθήνιον αὐτὸν εἶχεν ἐντίμως. τό τε θυμὸν αὐτοῦ ῥᾳδίως κατέστελλεν. καὶ πολλοῖς προσκεκρουκόσι τὴν σωτηρίαν ἐπραγματεύσατο. καὶ τοὺς διὰ ἐξουσίαν ἀΐδιον ἔχοντας, ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν παιδείαν. οὗτος μετὰ θάνατον Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, σπουδῇ Ζήνωνος ἱερᾶσθαι προβληθεὶς ὅς ὢν ἀρχιερεὺς καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας ὑφ' ἑαυτὸν ποιήσας, πεφροντισμένως τῶν ἐν αὐταῖς κεκληρωμένων ἐποιεῖτο τὴν κηδεμονίαν. οἱ δὲ χαριζόμενοι ἐν γραφαῖς ἀνέθηκαν αὐτὸν κατὰ τὸν ἀντίον σηκόν. ἐπεὶ παρ' αὐτῶν ἀθρόον ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἐδείχθησαν αὐτοῦ εἰκόνες, ᾠήθησάν τινες κενοδοξοῦντα, τὴν ἀνάθεσιν προστεταχέναι, οὐ μικρὰν ἔχοντες τῆς ὑπονοίας πίστωσιν, τὴν ἐκ ψηφίδων γραφὴν δημιουργηθεῖσαν ἐν τῇ πρὸς τῷ νεωρίῳ ἐκκλησίᾳ. τοῦ γὰρ ἔργου παντὸς ἐπὶ Γενναδίου τελεσθέντος, εἰς τὸν ἐπιφανέστατον ἐξετύπωσαν αὐτὸν τοῦ νεώ. καὶ μεταξὺ τοῦδε, τὸν ἱερέα λέγοντα τῷ Γενναδίῳ· λῦσον τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ σὲ ἐγερῶ αὐτόν. ἐκ τῶν τοιούτων δὲ εἰκόνων Ἀκάκιος, εἰ καὶ ἄλλως μεγαλόδοξος ἦν καὶ προσαγωγικός, ἀλλὰ δοξομανὴς ἔδοξεν ὑπάρχειν. Ἀκάκιος· ῥήτωρ δεινότατος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ. ὃς ἐπεκάλει τὸν Ἰουλιανὸν καὶ διεμέμφετο τὰς κρίσεις αὐτοῦ σὺν Τουσκιανῷ τῷ ἐκ Φρυγίας. καὶ αὐτῷ ῥήτορι ὄντι δεινῷ. Ἀκαλανθίς· εἶδος ὀρνέου. ἢ ὁ κύων· παρὰ τὸ ἀκαλὰ ἴσως τοῖς γνωρίμοις, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. Ἀκαλαρρείτης· ὁ ἡσύχως ῥέων ποταμός. ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο. Ἀκαλὸς· ἥσυχος. ἀπὸ τοῦ ἦκα, ὃ ἐστιν ἠρέμα καὶ ἡσύχως. ὅθεν παράγωγον ἥκαλος, ὡς πέμπω πέμπαλος, καὶ συστολῇ ἄκαλος. Ἀκαλήφη· ἡ ἄκανθα. ἡ κνίδη. παυσάμενος τῆς δυσκολίας, ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι. Ἀκαλήφη· ἡ κνίδη. ἐν χερσαία καὶ ἡ θαλαττία ἥτις ἐστὶ κογχυλίδιόν τι. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις· εἰκὸς δήπου πρῶτον ἁπάντων φύλλα φῦναι καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας. Φερεκράτης Αὐτομόλοις· νὴ τὴν Δήμητρα ἀργὸν ἦν ὅπως ἄδορπος ἀκούειν· βουλοίμην ἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ζώων. καὶ Θεόφραστος ἐν ζ' φυσικῶν. Ἀκαλλιέρητον θῦμα ἀκόσμητον. Ἀκάμαντα· ἀκαταπόνητον. Βοτρύων ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον. Ἀκαμαντίς· καὶ Ἀκάμας· μία τῶν δέκα φυλῶν. ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως. Ἀκάματα· ἀντὶ ἀκαμάτως. καὶ ἀδιαλείπτως ἢ οὐ κεκμηκότως. Σοφοκλῆς· ὃν ἔγωγ' ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος τάλαινα. Ἀκαμάτιος· ἡλιουπολίτης. ἐπιεικέστερος τῶν ἄλλων πολιτῶν. οὐ γὰρ δεῖ ἰδιωτικῶς εἶχεν, ὥστε οὐδὲν προμαθὼν οὐδὲ ἐπιμαθὼν τῶν ἐν λόγοις ἠκόντιζε τοῖς δή τινας, ἠξίου καλεῖσθαι φιλόσοφος. καὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ πρὸς ἅπαντας ἑαυτὸν κατεμήνυε. καὶ οὐδεὶς τῶν ἐν Ἡλιουπόλει τῶν ἄλλων οὐδεὶς αὐτὸν ἐπωνόμαζεν ἢ τὸν φιλόσοφον. τοῦτο μὲν γὰρ ὄνειδος ἐστὶ τὸ ἀντὶ τῆς ἀπαιδευσίας. παραγενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἡλιούπολιν ἀπέβη τοῦτο σχεδὸν τὸ πλάσμα τοῦ Ἀκαματίου φιλοσοφίας. ἐβούλετο δέ τις εἶναι καὶ τῶν ἱεροσκόπων. τοῦτο μὲν γὰρ συγγνώμης ἄξιον· ὅτι καὶ ὁπωσοῦν ἠξίωσε τοιαῦτα περιλαβεῖν. ἀλλ' ὥσπερ καὶ προσειδώς.

Ἀκάματον πῦρ· φοβερόν. Ὅμηρος· δαῖε δέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ. Ἀκαμπίας· ὁ δολιχόδρομος. καὶ ἀκάμπιος δρόμος ὁ μακρὸς καὶ διὰ θεάτρου παρόδους. Ἄκανθα· τὸ φυτόν. καὶ ἡ ῥάχις τοῦ ἰχθύος. τὸ δὲ θηλεῖον ὀρμηβριαῖα προσπεσὸν διακόπτει τὴν ἄκανθαν τοῦ λαιμοῦ. καὶ ἐπὶ τῶν ἀφρῶν καὶ ἀμούσων. παροιμία· ἀκανθοῖ τέττιξ. Ἄκανθα, ἡ ἁμαρτία. διὰ τὸ ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθα. ὡς ἄχρηστον βλάστημα. καὶ ὡς κεντεῖν πεφυκός. Ἀκανθίς· εἶδος τέττιγος, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ θεῶν τέττιξ· ἀπὸ τοῦ ᾄδειν ἐν ἀκάνθαις. ὥσπερ καὶ ὁ ἀχέτας εἶδος τέττιγος· ἀπὸ τοῦ ἀχεῖν. Ἀκαπήλευτον· ἄδολον· καθαρόν· ἀρραδιούργητον. Ἄκαρ· ἀντὶ μικρόν. οὐδέν. οὐ τὸ ἄντικρυ. Ἀκαρές· βραχύ· ὀξύ. οὐχ οἷόν τε καιρόν. Ἀριστοφάνης· οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπεκύκλησεν ὁ σπλάγχνων ἄρχων, σοὶ ἀποκλαύσας παρὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀκαρές. καὶ τὸ πολλάκις ὡς ἐν μιᾷ ῥιπῇ ζῆσαι μικρὸν ἀεί, τοῦ ζῆν ἐνεχῶς παρέλκον. βούλομαι γὰρ σε πεινῆν.

Ἀκαρῆ· ἀκαρῶς· ἐν βραχείᾳ ὥρᾳ. ἐν ἀτόμῳ. ἐπίρρημα. ἐν ἀκαρεῖ δὲ, Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· γυμνὸς θύραζε ἐκπεσὼν ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. ἤτοι ἐλαχίστῳ. ὃν οὐκ ἔχοι ἰόντι διακεῖραι καὶ ψαῦσαι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τὸ ἀκαρῶς. ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρὲς ἐπιρρηματικὸν ὄνομα. κεῖ δὲ ἐκ τῆς κείας.

Ἀκαρείδιος ὁ βραχύτατος. ἀκαρείδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος. καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξελέλειπον.

Ἀκαρεαῖον. μικρὸν. βραχὺ. ῥοπή. καὶ ἀκαρεαῖος, ὁ βραχὺς καιρός. Ἀκαρεαῖον δὲ μὴ δυνάμενον καρῆναι. ἢ τὸ οἷον ἀκέφαλον διὰ σμικρότητα. ἢ ἀδιαίρετον. κατὰ μέγεθος καὶ οὐδὲ ἔχειν ἔχειν. ὅτι καὶ ἀκέφαλα κατὰ γλῶσσαν ποθὲν ἐκάλεσεν. Ἀκαρνᾶνα. ἐγὼ δὲ ἅμα μὲν ἂν δρᾶς. τὸν δὲ ἀκαρνᾶνα, μέγιστον καὶ πρὸ τούτου. καὶ ἀκαρνᾶνες. ζήτει ἐν τῷ ἀπαλγοῦντες.

Ἀκαρπότερος ἀγρίππου. ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων. λέγουσι δὲ, τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἀγρίππον καλοῦσιν. Ἀκαρπότερος ἀδώνιδος κήπου. ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων. λέγονται δὲ κῆποι εἰς τὰ ὄστρακα φυλλόμενα. Ἄκας. ποιητὴς τραγῳδίας. Ἄκαστος. ὁ δὲ ἄκαστος λόχον ὑφήσας, ἐπιβουλεύσας τῷ Πηλεῖ. καὶ ὃς αἰσθόμενος εἰς πόλεμον κατέστη. ζήτει ἐν τῷ ἀταλάντη. Ἀκατάληπτον. ἀπρόσιτον. διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπρόσιτον. Ἀκατάβλητον. ἀήττητον. παρὰ τὸ μὴ καταβάλλεσθαι. τουτέστι τὸν μηδὲν καταβάλλοντα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οὐ γάρ πω τότε ἐξηπίστατο Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον. Ἀκαταλήκτως. ἀκαταπαύστως. ἀκαταλλήλως. ἀναρμοδίως. Ἀκαταμάχητος. ἀκαταπόνητος. Ἀκαταῖος. ἵππος ὠνομασμένος. Ἀκατάπτωτος. ὁ ἀναίτιος. Ἀκατάνασος. ἀκοίμητος. Ἀκάτειρα, ὄνομα πόλεως. Ἀκάτιον εἶδος πλοίου ἁλιευτικοῦ. Ἀκάτηροις. ἐθνικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ οἱ σαράγυροι, ἐλασθέντες ὑπὸ ζήτησιν πρὸς τοῖς ἀκατήροις οὔννοις ἐγένοντο. Ἀκατονόμαστος. ὁ μὴ ὠνομασμένος. Ἀκαχείατο. ἐλυποῦντο. καὶ ἀκαχίζεο, λυποῦ. Ἀκαχημένη. λυπουμένη. καὶ ἀκαχήμενον οὐδέτερον. Ἄκαψις, ὄνομα πόλεως. Ἀκαίη. ῥάβδος θαλασσία. Ἄκαινα. μέτρον δεκάπουν. ἔστι δὲ ῥάβδος δέκα ποδῶν, ᾗ ἐμέτρουν. ὡς τῶν πελασγῶν τοῦτο εὑρόντων. Ἄκαιρος ὁ μὴ ἔχων καιρόν. καὶ ἄκαιρος εὔνοια, οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει. ἴσως ἠλύτον φασὶ τὴν εἰπεῖν πρὸς φαίδραν. φάσκουσαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτόν. Ἀκεανός. εἶδος ὀφεως. Ἀκελιμᾶς. Ἀκενόσπουδον. τὸ ἀδιογένες ἔμαθον τὸ ἀκενόσπουδον. καὶ τὸ ἐπιεικικόν. φησὶ Μάρκος ὁ φιλόσοφος βασιλεύς.

Ἀκέων. ἡσυχάζων. ἀπὸ μέρους τῆς μεσότητος ἐξελών ἐγκλινομένου ἐφησυχίας. καὶ ἐν ἄλλοις. ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι. Ἀκηδὴς χάρις. ἡ μὴ δεόντως διδομένη. ἢς φαῦλον τὸ κηδος. μηδὲ ἄλλας τὸν ἀκηδῆ χάριν αὐτίκα δῶν μεταθέσχοιμί πως. Ἀκήραιον. ἀκέραιον. ὁλόκληρον. καθαρόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔξω κέρως ἤτοι βλάβης ἐστί. Ἀκέραιον συνήθως τὸ καθαρὸν καὶ εἰλικρινές. Δαμάσκιος φησίν. οὐδὲν δεῖ εἶναι τῶν ἀκεραίων συνήθως ἄνευ τὸ μὲν μεταξὺ ἀσχήμονα χρόνον συνδιαιτᾶσθαι τῷ πόλει. εἰ καὶ ἐναντίον εἴη τῷ φαινομένῳ τὸ ἀληθινὸν ἀγαθὸν, μηδέ ποτε ἐκείνου τούτου ἐπιπροσθεῖν ἄγειν. μηδὲ ἄλλο ὁτιοῦν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τοῦ ἀληθοῦς. μήτε κίνδυνον ἀγῶνος ἐπιφερομένου. μήτε πόνον ἀποστρεφομένου ἔργων ἐπιπόνων. μηδὲ κέρδος ἐπαινοῦ ἀδίκου. μηδὲ συνήθειαν φιλίας. μηδὲ συγγενεῖ τινος ἀνάγκην. Ἀκέραιον. ἐκ τῆς Μάρκου αὐτοκράτορος συγγραφῆς. κἂν τρισχίλια ἔτη βιώσεσθαι μέλλῃς καὶ τοσαυτάκις μύρια, ὅμως μέμνησο ὅτι οὐδεὶς ἄλλον ἀποβάλλει βίον ἢ τοῦτον ὃν ζῇ. ἢ ἄλλον ζῇ ἢ ὃν ἀποβάλλει. εἰς ταὐτὸν οὖν καθίσταται τὸ μήκιστον τῷ βραχυτάτῳ. τὸ γὰρ παρὸν, πᾶσιν ἴσον. καὶ τὸ ἀπολλύμενον, οὐκ ἴσον. καὶ τὸ ἀποβαλλόμενον, οὕτως ἀκαρεαῖον ἀναφαίνεται. οὔτε γὰρ τὸ παρῳχηκὸς οὔτε τὸ μέλλον ἀποβάλλοι ἄν τις. ὃ γὰρ οὐκ ἔχει, πῶς ἂν τοῦτό τις αὐτοῦ ἀφέλοιτο. Ἀκέραιος. ὁ ὁλόκληρος ἀκεραίοις τε καὶ οὐ προσδεχομένοις ἐπιγινόμενοι, τῆς γῆς ἐκράτουν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἤμελλε ἅτε οὐκ ἀκεραίου ὄντος ἀπὸ ἀκανθῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν συμπεπολισμένον ἀνέστρεφε τὰ σπλάγχνα. Πολύβιος. τῶν μὲν ἀπιόντων δὲ ἀκεραίους διαγωνίσασθαι πρὸς σφᾶς. ἐπὶ τὸ ἐξελθόντων κόλου θήσων ἀκεραίοις χρήσασθαι τοῖς τῶν κελτῶν ὁρμαῖς, τὸ δ' ὅλον κλῆρον. καὶ αὖθις. οὐ δυνάμενοι δὲ πείθειν τοὺς ἀκεραίους διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπειρίαν τοῦ προειρημένου βασιλέως, ἠναγκάσθη φύλακας προτεῖναι. καὶ διὸ συνεκατίθεντο βουλήσει ὁ σελευκος. καὶ αὖθις. οὐ βουλόμενοι ἀκέραιον ἐπενεγκεῖν τὴν φήμην αὐτοῦ, ἤρξαντο διασύρ

αὐτόν. Ἀκεραιοσύνη· ἀκακία, ζωὴ ἡδεῖα. Ἄκερως βοῦς ὁ μὴ ἔχων κέρατα· καὶ ἄκερων οὐδετέρως μονόπτωτον. Ἀκερσεκόμης ὁ καὶ ἀκειρεκόμης ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. Ἄκεστα· ῥωμαϊκόν τι μηχάνημα ἐκ δενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα κατασκευαζόμενον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τὴν λεγομένην ἄκεσταν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ. δενδροτομήσαντες γὰρ ἀλλεπάλληλα στελέχη τῇ ξυνθήκῃ κατασορεύσαντες, ἀπετείχισαν ὡς ἐν ἑνὶ τὴν ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως. Ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι, ἰάσασθαι. ὅθεν ἀττικοὶ τὴν ἠπήτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν. Ἀκεσίας ἰάσατο. ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἰωμένων. ἔοικε δὲ ὁ Ἀκεσίας πρὸς τὸ χεῖρόν τινα θεραπεῦσαι. Ἀκέσιος· Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος. ὃς παρῆν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν εἰ δέχεται ταύτης συνόδου τόν τε ὅρον τῆς πίστεως καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς. ὁ δὲ, συγκατέθετο. ἐπανερομένου δὲ τοῦ βασιλέως, διατί οὖν χωρίζῃ ἐκεῖνος, τὰ ἐπὶ Δεκίου γενόμενα κατὰ τὸν διωγμὸν ἐδίδασκε. καὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ αὐστηροῦ κανόνος. ὡς ἄρα οὐ χρὴ τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκότας ἁμαρτίαν ἣν πρὸς θάνατον καλοῦσιν αἱ θεῖαι γραφαὶ, τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων ἀξιοῦσθαι. ἀλλ' ἐπὶ μετάνοιαν μὲν αὐτοὺς προτρέπειν. ἐλπίδα δὲ τῆς ἀφέσεως μὴ παρὰ τῶν ἱερέων ἀλλὰ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐκδέχεσθαι. τοῦ δυναμένου συγχωρεῖν τὰ ἁμαρτήματα. ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀκεσίου, εἰπεῖν τὸν βασιλέα. θὲς ὦ Ἀκέσιε κλίμακα καὶ μόνος ἀνάβηθι εἰς τὸν οὐρανόν. τούτου οὔτε Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου οὔτε ἄλλος τις ἐμνημόνευσεν. ἐκεῖνοι γὰρ πολλὰ παραλείπουσιν, ἢ προσπάσχοντές τισιν, ἢ προσώποις χαριζόμενοι. οὕτω λέγει Σωκράτης ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ.

Ἀκεσίλαος, ὄνομα κύριον. Ἀκέσιμον· θεραπευτικόν. Ἄκεσιν· ἴασιν. Ἀκεσίπονον· θεραπευτικόν. Ἀκέσματα· ἰάματα. ὑγιάσματα. ἡ δὲ, λαθοῦσα τὰς φυλακὰς, ἅμα τῇ θυγατρὶ ἀνέδραμεν. Ἄκεσμα· τῆς ἐσομένης ἐνδείας ἐπιφερομένη. ἀνὴρ ἦν ἐν τῇ Γαλεώτιδι δεινὸς λύσεις τε νόσων εἰπεῖν, καὶ ὥραν ἀκαιρίας ἀκέσασθαι. ἀγονίαις καὶ ἀκαρπίαις διά τινων ἱερουργιῶν. ἐπινοῆσαί τε καὶ δῦναι μεταβολάς καί τινας εἰς εὐπορίαν ἀγαθὰς ὁδούς. τοῦτον δὲ Ἀκρίτην ὁμήρως καλεῖ φασιν ἐπὶ δώροις ἵνα τὴν αὐτοῦ τὴν ὑμνουμένην ἀπάλλαξιν ἀνιχνεύσῃ. καὶ ἀκεσμὸν ἰατρείαν. Ἀκεσώ· ὄνομα κύριον θηλυκόν. Ἀκεσώδυνον· θεραπευτικὸν τῶν ὀδυνῶν. Ἀκέστας· ἰατρός. καὶ ἀκέστωρ ἀκέστορος, ὁ ἰατρός. Ἀκέφαλος· αἵρεσίς τις. ἧς ἦν Σεβῆρος ἔξαρχος. ἔστιν ἐν τῷ σ, στοιχείῳ. Ἀκέφαλος· ὁ ἄτιμος. καὶ παροιμία ἀκέφαλος μῦθος. ἐπὶ τῶν ἀτελῶν λεγομένων εἴρηται ἡ παροιμία. Ἀκεόμενος· θεραπευόμενος. Ἀκειρεκόμης ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. Ἀκεῖσθαι· θεραπεύειν. Ἀκή· ἀκμὴ σιδήρου. καὶ ἀκήν, ἡσυχίαν.

Ἀκή· πόλις ἐν Φοινίκῃ ἣν οἱ μὲν, τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι. Δημήτριος δὲ οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν. Ἀκήδεστοι· μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες. ἢ ἀκήλωτοι καὶ ἄταφοι καὶ ἀκήδεστοι ὁμοίως. Ἀκηδής· ἄταφος. ἀμελής. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς ἑαυτῶν πολεμίους ἀκηδεῖς οὐχ ὑπέμειναν περιιδεῖν. καὶ ἀκηδῶς ἀντὶ τοῦ ἀτάφως. ἰδὼν γεωργὸς σῶμα ἐρριμμένον ἀκηδῶς καὶ ὀλιγώρως, παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμησε. ἀλλ' ἔθαψε τὸν τεθνεῶτα. θέαμα τοῦ ἡλίου οὐδαμῆ φίλον, ἀποκρύπτων ἀνθρωπίνῳ θεσμῷ. λέγεται καὶ ἀκηδὲς ἐν μυθικοῖς. σπειρήμεν τε λύκοις ἀταρχμάσοισιν ἀκηδής. καὶ αὖθις· διαλύει τὸν τάφον ἀκηδῶς καὶ ἀνοίκτως. καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τοῦ λίθων ἀνίστησι πύργον. ἐκεῖθεν ἑάλω ἡ πόλις. Ἀκήδεσεν· οὐκ ἐφρόντισεν.

Ἀκηδία· ῥαθυμία. ἀχηδών· λύπη. διὰ Δ. καὶ ἀκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου. Ἀκήκοα· αἰτιατικῇ. ἠνωτίσθην. καὶ εἰσακήκοα. Ἀκήλητον· ἄθελκτον. ἀπαρηγόρητον. ἐν ἐπιγράμματι περὶ Ὀρφέως. ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα, καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρᾳ. Ἀκηλίδωτον· ἄσπιλον. ἀκέραιον. ἀκηλίδωτος ἡ. Ἀκήματα· ἰάματα. καὶ ἄκη πόνων τὰ λουτρά. καὶ κόπων, θάλαττα ἡ λύουσιν. ἢ μάλιστα τοῖς ναύταις ἐστὶ πρόσφορος. ἀναχαλῶντες ἤδη τὰς τῶν μυῶν συστάσεις. ἔτι τε ἐπαλείφοντες λίπα. πρὸς τοῦ μὴ ῥαινόντος τοῦ ὕδατος, ἀπεσκληρυμένα γίνεσθαι τὰ σώματα. Ἀκήν· ἡσύχως.

Ἀκήρατον· ἀκέραιον. ἄφθαρτον. ἀθάνατον. καὶ Ὅμηρος· ἢ λῦν ἀκηράσιον θεῖον ποτόν. Ἀκήρατος· ἄφθαρτος. ἀπαθής. ἀκέραιος. ἀκήρωτος δὲ ὁ δίχα κηροῦ. Ἀκηρυκτεί· ἄνευ κήρυκος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες, ἀκηρυκτεὶ πόλεμον αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. ἀκήρυκτος ἐμίγνυντο πάθου κινδύνου.

κυδίδην· τοῦτ' ἔστιν αὐτὴν κηρυκείου· ὡς πρὸς φίλους ἦλθεν· οἱ δὲ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀπιόντες, ἀσφαλείας ἕνεκεν ὅσοι ἐβούλοντο μετὰ κηρυκείου ἀπῄεσαν· οὓς ἀνόσιον ἡγοῦντο καὶ ἀκηρύκτως κακουργεῖν. Ἀκηχέδαται· λυποῦνται. Ἀκίχητος· ἀκατάληπτος. Ἀκίβδηλον· καθαρόν. καὶ ἀκιβδήλους φασὶν εἶναι τοὺς σπουδαίους· φυλακτικούς τε εἶναι τοὺς ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰ περὶ αὐτοὺς παρεισάγειν διὰ παρασκευῆς δυναμένους τῆς τὰ φαῦλα μὲν ἀποκρυπτούσης· τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἀγαθὰ φαίνεσθαι ποιούσης ἀπλάστως. περιαιροῦσι γὰρ ἐν τῇ φωνῇ τὸ πλάσμα καὶ τῷ εἴδει. Ἀκιδαλία· ὄνομα κρήνης. Ἀκίδας· τῶν βελῶν τὰς ὀξύτητας. καὶ ἀκιδωτὸν τὸ ἔχον ἀκίδας.

Ἀκιδνὸν τὸ ἀσθενές. καὶ ἀκιδνότερον, ὁμοίως. οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.

Ἀκκιζόμενος· προσποιούμενος· γυναικιζόμενος· ἢ μωραίνων· ἀπό τινος γυναικὸς μωρᾶς· ἥτις ἐκαλεῖτο Ἀκκώ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν λέγοντά τι προσποιεῖσθαι μὴ ἐθέλειν. καὶ Αἰλιανός· ὁ δεινός τε τὸ ἐπ' ἄσμασι θαυμαζομένων ἐκείνη ἁβροτέρα. ἅτε δὴ ἄπειρος ἐρωτικῆς συνουσίας. ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ· καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα. καὶ παροιμία· ἀκκιζόμενος σκύθης τὸν ὄνον· ἐπὶ τῶν βδελυττομένων λόγῳ μέν, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς σκύθην ἀπορον· δεῖ πίνοντι ὡς σκύθα. ὁ δὲ ἐμυσάξατο μέν, ὕστερον δὲ ἐκρεωφάγει. καὶ ἀκισμός, προσποιήσεις. ἀκισμὸς δὲ καὶ μωρία. Ἄκικυς· ὁ μὴ ὀξύς· καὶ ἐστερημένος δυνάμεως. Ἄκιμον· ἀθεράπευτον. Ἄκιμος, ὄνομα κύριον. Ἀκινάκης· μικρὸν δόρυ περσικόν. Ἀκίνασις, ὄνομα τόπου. Ἀκινδύνως· χωρὶς κινδύνου. καὶ ἀκινδυνότατος. Ἀκίναιδος· ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα· ὁ σώφρων. καὶ ἀκίναιδα.

Ἀκινησία· ἠρεμία. καὶ τοὺς ἵππους ἐξελαύνειν προσέταξεν ὡς διαλύοιτο αὖθις τὸ ὑπὸ τοῦ παρέκπλου νεναρκηκὸς ὑπὸ ἀκινησίας. Ἀκινητίζω· μὴ κινεῖσθαι ἐπιθυμῶ. Ἀκίνητα κινεῖν. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολήν· ὅτι μηδὲ μηδὲ βωμοὺς κινεῖν ἢ τάφους. Ἄκιτιν· ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ψήκτρην ἄκιτιν ἀπέθυσεν. Ἀκίχητα· ἀκατάληπτα. Ἀκλαυστί· χωρὶς κλαυθμοῦ.

Ἀκλείδης, ὄνομα κύριον. Ἀκλεῶς· ἀδόξως. Ἀκληρεῖ· οὐ μετέχει· οὐ κεκλήρωται.

Ἀκληρήμασι· συμφοραῖς· δυστυχίαις. διὰ τοῦτο δοκεῖ μοι μάλιστα περιπεσεῖν τοῖς ἀκληρήμασι· διὰ τὸ πάντων βούλεσθαι στοχάζεσθαι καὶ μερίζεσθαι εἰς διαφοράν. Ἀκληρίας· δυστυχίας. ὁ δέ, ὅθεν πόρον ἐξευρεῖν τοῦ δηώσασθαι τὰς ἀκληρίας. Ἀκληροῦντες· δυστυχοῦντες. τῶν ἐν τῷ συνεδρίῳ, ἀγεννεῖς ἡγεῖσθαι καὶ παρεικέναι ταῖς διανοίαις· συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ἀπωλείᾳ.

Ἀκλητί· χωρὶς κλήσεως. καὶ παροιμία· ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι. ὁμοία τῇ αὐτόματοι ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἵενται. Ἄκλητον· ἀνώνυμον. δέδωκας σεαυτὸν ἄκλητον τῷ δευτέρῳ. ἀντὶ τοῦ ἀνώνυμον. Ἄκλητος ὁ θεὸς καὶ καλούμενος παρέσται. ἡ παροιμία· ὁ θεὸς τοῖς ἀρετῆς ἀντιποιουμένοις. οὕτω γὰρ ἐδόθη χρησμὸς τοῖς λακεδαιμονίοις· καλούμενός τε καὶ ἄκλητος θεὸς παρέσται. ἔξω πάσης αἰσθήσεως. οὐ γὰρ φωνῆς δεῖται πρὸς τὸ διδάξαι τὰ δέοντα· οὐδὲ ἀκοῆς πρὸς τὸ μαθεῖν. Ἀκλόνητον· ἄσειστον· ἀδόνητον. Ἀκμάζει· νεάζει. ἀκμάζεις τὰ νέων πράττεις. οὕτως Ὑπερείδης καὶ Λυσίας. Ἀκμαῖος· νεανίσκος· σφριγῶν. ἀκμάζων. καίριος· κατὰ καιρόν. περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. ἀπὸ τοῦ Τεῦκρος· ὡς ἀκμαῖος εἰ βαιὸν μόλοι. τουτέστιν εὔκαιρος ταχὺς ἐν ἀκμῇ καιροῦ. ἐν ἀκμῇ καὶ ὀξύτητι κινδύνου. καὶ ἀκμαιότατος καιρὸς ὁ πρωϊνός. καὶ ἀκμαίων· ἰσχυρῶν· ἀνδρείων· γενναίων. Ἀκμαιονίδαι, ὄνομα ἔθνους. Ἀκμή· ὀξύτης. αὐτὴ ἡ κορυφὴ τοῦ πράγματος ἐπιτάσεως. καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ νεότης. ἀκμὴ δὲ καιροῦ, ἡ εὐτυχία. οὕτως Ἰσοκράτης. κράτιστον μέν, τὸ ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι. οὕτως Ὑπερείδης καὶ Σοφοκλῆς. ἀκμὴν γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων, μὴ καὶ μάθῃ μ' ἐκεῖνος κἀκχέω τὸ πᾶν σόφισμα. ἀντὶ τοῦ ἔτι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. Ἀστιλβ ἀρρυτίδωτον· ἰσόχροον ἀρτιγόνοισιν· ἀκμὴν εὐπετάλοις συμφυὲς ἀκρεμόσι. καὶ αὖθις· ὅσσος ἐνὶ πρώτοισι πρὸ τῆς σχολῆς, οὐ μόνος ἀκμὴν ἔχθετ' ἐν ἀψύχοις σώζετ' ἀκρεμόσιν. ἀντὶ τοῦ ἔτι. Ἀκμὴ καλεῖ· καιρὸς καλεῖ. ἐπὶ τοῦ τῆς ὀξύτητος. Αἰλιανός φησιν· ἐν ἀκμῇ δὲ ὢν τῆς τε ὀδύνης καὶ ὧν ἤλγει, οὐκ ᾔδει τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς αὐτοῦ. εἰ δέ τινι καὶ θύσαι ἐξὸν ὑπνοῦν ἐκκλαίειν, καὶ τοῦτον ὀλίγωρος ἦν. φύσει τε ἀμαθὴς ὢν καὶ φιλοχρήματος. ἐν ἀκμῇ τοῦ κακοῦ, μνήματι σεισάλθει τῷ σαμοθρακικῷ. καὶ γῆθεν, τετελεσμένων αὖθις ἤσκει. ἀντὶ τοῦ ὑπέχοι δίκας.

καὶ αὖθις· ἀπὸ γὰρ τῶν δακρύων τὴν ἀκμὴν τὸ ὄμμα ταύτην ἀφῄρημαι. καὶ αὖθις· αἰλιανός· καὶ αὐτὸ τὸ κράτος
ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν. ἀκμὴν ἔτι. τὰς δὲ ἀκμὴν ἀνασωζομένας πόλεις πρὸς τὴν τῶν ῥωμαίων ἔχ-
θραν, τῷ φόβῳ κατασβεννύων. προκόπιος. ὁ δὲ τοῦ καιροῦ τὴν ἀκμὴν, ἐν τῷ παραυτίκα μεθῆκεν.
ἢ σπουδὴ ἔτι ἀντιλαβέσθαι οἷός τε ἐγεγόνει. Ἄκμηνος· ἄγευστος. ἄκμηνος δόρποιο. Ἀκμῆ-
τες· μὴ κάμνοντες. καὶ ἀκμὴς ὁ μὴ κοπιῶν. Ἀκμητί· ἀκαμάτως. ζήτει ἐν τῷ ἀπονητί. Ἄκμο-
νος. Ἄκνηστις· ἡ ῥάχις ἣν οὐ δύναταί τις ἀκνήλως κνήθεσθαι. Ἀκοὴ τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἔστι δὲ καὶ
ἡ φήμη. ὅτι ἀγαθὴ ἡ ἀκοὴ ἣν ἀκούω περὶ ὑμῶν. ὁ ἠλεὶ οἱ ἀδελφοὶ φησὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ υἱούς. ζήτει περὶ
ἀκοῆς ἐν τῷ αἰσθήσεως. Ἀκολασία καὶ ἀκολασταίνω τὸ μωραίνω. Ἀκόλαστον· ἀκρατῆ· θρα-
σύν. ἀκόλαστον καὶ ὑβριστικὸν πρᾶγμα ὁ ἄνθρωπος. λέγοι δ᾽ ἄν τις, καὶ ὑβριστικόν. Ἀκόλαστος· κο-
λάσεως ἄξιος. ἀριστοφάνης πλούτῳ. οὐκ. ἀλλ᾽ ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους. λέγεται καὶ ὁ βλα-
μερός. καὶ ἰάμβλιχος. ὁ δέ, ἐγέλα νῦν μὲν ἱεμόντε καὶ ἀκόλαστον γέλωτα. νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥήμα-
τα αὐθάδη. καὶ αἰλιανός. ἀνὴρ ἀρκὰς ἀπελλίδας τοὔνομα ἀκολάστῳ τῇ γλώττῃ καὶ ἀκρατεῖ,
κακῶς πάντας ἀγορεύειν ἀρρώστημα εἶχεν. ἐμίσει δὲ καὶ τοὺς εὖ πράττοντας. Ἄκολος ὁμη-
ρος· ψωμός. καὶ ἀκόλους, κλάσματα καὶ θραύσματα ἄρτων. παρὰ τὸ μὴ κολλᾶσθαι. αἰτίζων ἀ-
κόλους οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας. ὅμηρος καὶ αὖθις. τὸν κνώδαλον ζῶντα πάλιν ἐπὶ ζαύλιον ἄξω.
ξηρὰς εἰς ἀκόλους ξυνὸν ἔχειν ἕταρον. Ἀκόλῳ τὰ χείλη οὐ σύνω βύσαι. παρεγγυᾷ ὁ λόγος ἐρ-
ρωμένως χρῆσθαι τοῖς πράγμασιν. Ἀκόλουθον· ὅμοιον. ἀκόλουθον ἀπέβη τὸ τέλος ταῖς προτέ-
ραις ἐνεργείαις. καὶ ἀκολουθήσας, ὁμοίως διαπραξάμενος. ὁ δὲ ῥωμαῖος ἔτι μετεωρίζοντος τοῦ
κελτοῦ τὸ ὅπλον ἀκολουθήσας κάτωθεν ὑποφέρει τὸ ξίφος. καὶ διακείρει πᾶσαν ἀπὸ τοῦ στέρνου
ἕως ὀμφαλοῦ τὴν λαγόνα. καὶ πολύβιος. τοὺς δέ, ἐτίμησε χρυσοῖς ὑφάσμασι καὶ λόγχαις. βουλό-
μενοι ἀκόλουθον εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν. ἀκόλουθόν ἐστιν ὃ ἀναγκαῖον ἑνὸς ὄν-
τος τοῦ ἑτέρου εἶναι. μαχόμενον δὲ ὃ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. Ἄκομψον· ἀτελές· ἀπανούργον.
ἄνδρα τὸν τῶν τοῦ πραότερος ἐπιβαίνοντα ῥημάτων. ἀρχὴ δέ τις αὕτη παρὰ ῥωμαίοις οὐκ ἄκομψος.
Ἀκόνη· λίθος. καὶ παροιμία ἀκόνην σιτίζεις. ἐπὶ τῶν τροφῇ μὲν χρωμένων μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα
ἐπιδιδόντων. Ἀκονιτί· χωρὶς κόνεως. ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἢ ῥᾳδίως· ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν ἀθλητῶν τῶν οὕτως ῥᾳδίως περιγινομένων, ὥστε μηδὲ κονίσασθαι. Ἀκόνιτον· εἶδος βο-
τάνης φαρμακώδους. ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον ὑπέκφυγε. τοῦτ᾽ ἀκονιτί. τουτέστι χωρὶς κόπου. Ἀκοντί·
ἀκουσίως. Ἀκοντίζω· ἀκόντιον βάλλω. Ἀκοντιστύς, ἡ ἀκόντισις. Ἄκοπος ἀνήρ· ἀντὶ
τοῦ οὐδέπω ἐνοχλημένος ὑπό τινος. οὕτως ἀμειψίας. Ἀκόρεστος· ἀπλήρωτος. Ἀκόρητος· ἀ-
καλλώπιστος. ἀκόσμητος. κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν. ἔστι δὲ ἀκόρητος οἱονεὶ πολὺς καὶ μὴ κο-
ρούμενος. αὔξων καὶ πληθύων καὶ τεθηλώς. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος παρείληφε ταῦτα. παρ᾽ οἷς τὸ
αὐτὸ ἐστὶ ἔμφυλα καὶ πρόβατα, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ πολλὰ ταῦτα. Ἄκορον· ἰατρικὴ ῥίζα. Ἀκόρυμ-
βοι οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρεμόνων βοτρυδὸν μετέωροι κόκκοι. ὡς ἐπὶ τῶν κισσῶν ἔχει. Ἄκος· ἴασις. θεραπεία.
δέονται δὴ παρὰ θεῶν ἄκους. καὶ αὖθις ἐν τῷ περὶ χρησμοῦ. λέγων, δεῖν χοὰς τοῖς ἐνδίκως τῶν αἰτίων
τεθνεῶσιν ἐπάγειν. Ἄκοσμα· ἀπρεπῆ. ἄτακτα. Ἀκοστήσας· κριθιάσας. ἢ ἀκολαστήσας ἢ συγκο-
πείς. ἢ ἐν ἄχει γενόμενος διὰ τὴν στάσιν. ἢ ἄκος τι καὶ βοήθημα τῆς στάσεως ζητῶν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.
Τὼς ἵππως δόνακας καὶ ἀκοστὰν σιτοκορῶν ἂν. Ὦ παῖ δὲ χρυσοδῶρα τᾶς ἀφροδίτας. Ἀκοστώσας ἡ-
μιόνοις δι᾽ ἀργίαν καὶ πλησμονήν. οἱ μὲν γλωσσογράφοι, κριθιώσας. ἀκοστὰς γὰρ λέγειν τὰς κριθάς, ἀ-
πὸ τοῦ ἄκος λαμβάνειν τουτέστιν ἀνάπαυσιν λιμοῦ καὶ δίψης. ὁ δὲ ἀριστόνικος ἐν ἄχει γενομένας. εἴτε
ἐπὶ φάτνῃ, δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων. τινὲς δέ, ἄδην πληρωθείς. Ἀκουάζεσθε· ὅ-
μηρος· ἀντὶ αἰσθάνεσθε. ἐπεὶ ἡ ἀκοὴ ὁδός ἐστι τῆς αἰσθήσεως. ὡς τό, οἱ δὲ πληγῆς ἀίοντες. Ἀκοὴ κα-
λῶς ἂν εὐφημεῖται. οὕτως ἡρόδοτος. Ὅτι δ᾽ ἀκούειν γίνεται διὰ τὸ εἰσιέναι τὸν ἐκτὸς ἀέρα εἰς τὸ οὖς. ἀλ-
λὰ τῷ ἀφὴν πρὸς τὸν ἐγκατῳκοδομημένον ἀέρα ἐν τοῖς ὠσί. τοῦτο δὲ τεκμήριον, τὸ ἐν ὕδατι ἀκούειν
ἡμᾶς. οὐκ εἰσιόντος τοῦ ὕδατος εἰς τὸ οὖς. εἰ γὰρ εἰσέλθῃ, φθείρει μὲν καὶ ἐξωθεῖ τὸν ἐγκατῳκο-
δομημένον ἀέρα. ὃς ὑπηρετεῖ τῇ ἀκοῇ. ἀμέσως δὲ τῆς μήνιγγος ἁπτόμενον, βλάπτει αὐτὴν τῇ πληγῇ.

καὶ πρός τι

καὶ προσέτι ἐναπτόμενον ἐν ταῖς κοιλότησι, φθείρει καὶ βλάπτει τὸ αἰσθητήριον. πολλοὶ γοῦν ἐντεῦθεν ἐβλάβησαν. Ἀκουϊλία· ὄνομα τόπου. ἀκούω γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ. πᾶς ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους. καὶ ὁ ἀκούων τὸν λόγον μου καὶ μὴ πιστεύων τοῦτ' ἔστι διδασκόμενος. Ὅτι τὸ ἀκούω εἰ μὲν σημαίνει τὸ πυνθάνομαι καὶ μανθάνω, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται. εἰ δὲ τὸ ἐνωτίζομαι τοῖς ὠσὶ μόνοις, μετὰ γενικῆς. καὶ τοῦ μὲν μανθάνω, παράδειγμα τὸ τοῦ θεολόγου Γρηγορίου. ἀκούσατε λόγον ἀνδρός, οὐ μετρίως τὰ τοιαῦτα πεπαιδευμένου. καὶ ἐν τοῖς ἥττημαι. τοῦτο μὲν ἴσμεν καὶ τοῦτο καὶ εἶναι βέλτιον ἐπείσθη, φωνὴν ἀκούειν αἰνέσεως. ἢ δεξιὰν γὰρ τὴν εἶναι τὴν ὑπὸ δύναμιν. τοῦ δὲ ἐνωτίζομαι παράδειγμα τοῦ αὐτοῦ. ὡς ἐγώ τινος ἤκουσα ἀνδρὸς τὸ μὲν τοιαῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα. ζήτει ἐν τῷ μλω ἴσεξ πλατύτερον περὶ τῆς ἀκοῆς. Ἄκουρον· μισόδημε. μοναρχίας ἐραστά. καὶ φορῶν κράσπεδα στεμμάτων. τὴν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων. Ἀριστοφάνης φησί. Ἀκουσίθεον· τὸ εἰς θεὸν ἀκούσας ἐρχόμενον. ἣν δέ μ' ἀνάψας βρόχῳ, λάμψω φέγγος ἀκουσίθεον. Ἀκουσίλαος· Κάβα υἱός· Ἀργεῖος· ἀπὸ Κερκάδος πόλεως οὔσης Αὐλίδος πλησίον. ἱστορικὸς πρεσβύτατος. ἔγραψε δὲ γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν ἃς λόγος εὑρεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ ὀρύξαντα τινὰ τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

Ἀκουσίλαος Ἀθηναῖος ὢν Ἀγαθοκλείας. οὗτος ἐπαιδεύθη λόγους ἐν Ἀθήναις. καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην, ἐπὶ Γάλβα διέλαμψεν ἐν λόγοις ῥητορικοῖς. καὶ χρηματισάμενος, ἐν τῷ τελευτᾶν, κατέλιπεν Ἀθηναίοις δέκα μυριάδας ἐκ τόκων. Ἀκυτίσαι· διδάξαι. Ἄκουφις ὄνομα κύριον.

Ἀκκώ· γυνὴ ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη. ἣν φασιν ἐνοπτριζομένην τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι. ταύτην φασὶ καὶ ἀπόσω πάτταλον κρούειν. Ἀκωδώνιστον· ἀντὶ τοῦ ἀπείραστον. ἀβασάνιστον. κωδωνίσαι γάρ, τὸ διαπειραθῆναι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιπωλούντων. ἐκ κώδωσι διαπειρωμένων εἰ ἐγρηγόρασιν οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ὑπομνηματισταί, ἀπὸ τῶν ὀρτύγων φασὶ μετῆχθαι τὴν λέξιν. Ἀκωκή· ἡ ὀξύτης τοῦ δόρατος. τὸ ὀξὺ τῆς λόγχης. Ἀρριανός. λόγχας δὲ εἶχον πάχος διαπήχεας. ἀκωκὴ δὲ οὐχ ὑπῆν σιδηρέη. ἀλλὰ τὸ ὀξὺ αὐτῶν πεπυρακτωμένον ταὐτὸ ἐποίεεν. Ἄκρα τελεία· ἧς παρὰ βασιλέως παῖς Αὐγάρου καλὸς καὶ μέγας. καὶ ἐν ὥρᾳ ἄκρᾳ. Ἀκραγαλεῖς, ὄνομα ἔθνους. Ἀκράδαντον· ἀσάλευτον. ἀκίνητον. Ἀκρακόρυμβα· τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν τὰ ἐξέχοντα κατὰ πρύμναν ἢ πρῷραν ἐν οἷς τὰ στρεφόμενα ἐνέγραφον. Ἀκρανεπιγύαλον· ἐπ' ἄκραν πέζαν. Ἄκραντον· ἀπλήρωτον. ἀτελείωτον. Τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντ', Πηλεὺς δ' ἀθανάτοισιν ἐπαράσατ' ὠκέ' ἄναξ. Ἀκρασίας· ἀνωμαλίας. παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι. Ἰώσηπος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ χειρῶν ἀκρασίαν ἁλίσκονται. Ἀκρασία καὶ ἀκολασία διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν πράττει τὰ αἰσχρὰ ἡ ἀκολασία. ἡ δέ, παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δὲ καὶ ἀκράσιος. οὗτός τε δὴ πᾶσαν ἀκρασίην ἐκπεπωκὼς ἀζίβον. Ἄκρας νυκτός· περὶ τὸ πρῶτον ὕπνον. κεῖνος ὅτ' ἄκρας νυκτὸς ἡνίκ' ἔσπεροι λαμπτῆρες οὐκέτ' ᾖθον. ὅτε οὐκ ἔφαινον ἔτι οἱ ἑσπέριοι. ἢ ὅτε ἐσβέσθησαν οἱ λύχνοι. καιρὸς δὲ ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιθέσεως τότε. Ἀκρατεῖα· ἀκρατιεῖσθε. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. τουτέστιν ἀπεψωλημένοι ἀκρατιεῖσθε. ἀντὶ τοῦ ὡς τράγοι ἀκρατῆ πράξετε. ἐπεὶ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι λείχουσι τὸ αἰδοῖον, τὸ ἄκρον λείξετε ὡς τράγοι. Ἀκρατίζω· τὸ ἄκρατον πίνω. καὶ ἀκρατισαμένη, ἀκράτου πάσασα. ἡ δὲ Θεοδώρα ἀκρατισαμένη ἡσυχίαν ἦγεν. Ὅτι δεῖπνον τὸ πρωϊνὸν ἄριστον, ἀκρατισμὸς λέγεται. ζήτει ἐν τῷ δεῖπνον. Ἀκράτισμα· ἔμβρωμα. Ἀκρατοπότης ὁ μέθυσος. ὁ τὸν ἄκρατον οἶνον ἀπλήστως πίνων. Ἄκρατον· διειδῆ. ἀκραιφνῆ. διαρρεῖ δὲ λόγος ἐν Μακεδόνων. ὃς λέγει ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα ἀποστέγειν αὐτοῦ καὶ τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα ἑαυτὸν ἀπαιωροῦντα. καὶ ὅτε ὕοι τὸν πολὺν ὑετόν. Ἄκρατος· Ξενοφῶν. πάνυ δὲ ἦν ὁ οἶνος ἄκρατος εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι. καὶ αὖθις. ἢ τρεῖς ἐφεξῆς εἰλκυσ' ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικα. Ἄκρατος ἡλίου ἀκτίς. τὸν δὲ ἀετὸν τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ὡς στέγειν τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου. Ἄκρατος οἶνος, ἀγαθοῦ δαίμονος. αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄκρατος οἶνος περιεφέρετο καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος. οἱ δὲ φασὶ τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι καὶ ἀκρατοποτεῖν. Ἀκρατευ-

ὑποβριζούσης· μή ποτε ἀλόγιστος ὄχλος δι' ὀργῆς ἀκράτου λάβῃ τὴν ἀποτυχίαν. Ἀκράτωρ· ὁ ἀκρατής. ἦν δὲ οἴνου τε ἀκράτωρ καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν. καὶ αὖθις· ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὤν, ἐσκύλευτο δὲ τὸν νεών. φιλοχρηματώτατος ἦν, καὶ ἡδονῶν ἀκράτορες. ἀκράτωρ ὁ ἀκράτορος συστέλλει. Ἀκραῶς· ἐπιτεταμένως. σφοδρῶς. ἱππεῖς ἤλαυνον ἀκραῶς. καὶ ἅμα ἀνεβόων. Ἀκραιβατινή· ὄνομα πόλεως. Ἀκραιφνές· καθαρόν. ὑψηλόν. τέλειον. Φάβιος δὲ κατατιθέμενος τὴν ἀρχήν, παρῄνει τοῖς περὶ τὸν Αἰμύλιον, ἐκβαλεῖς τοῦ πολέμου μακραῖς τὸ ἀκραιφνὲς καὶ ἀκμάζον τῆς τοῦ Ἀννίβου καὶ ἀναλίσκειν φύσεως. Ἀκραιφνῆ· ἀκραιφνῶς ἐπίρρημα. Ἀκραιφνής· βοήθειά τις παραγίνεται καὶ ἀκραιφνὴς γενομένη, πολλὴν ἐποίησε τὴν ῥοπήν. τοῖς μὲν Ῥωμαίοις, ἐπὶ τὸ ἀθυμότερον. τοῖς δὲ βαρβάροις ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον. τουτέστι δυνατή. ὁλόκληρος. Ἀκραιφνοῦς· ἀπροφασίστου. οἱονεὶ ἀβλαβοῦς. κὴρ γὰρ ὁ θάνατος. Ἐκ πενίης ὡς οἷά τε ἀκραιφνέος· ἀλλὰ δικαίης Κύπρις ταῦτα δέχευ δῶρα Λεωνίδεω ἐν ἐπιγράμματι. Ἀκραίφνιον, ὄνομα πόλεως. Ἀκρεμόνες· βλαστοί. κλάδοι. ἰσόχροον ἀκμὴν ἀπεπτάλοις συμφυὲς ἀκρέμοσιν. ὀξύνεται ἀκρεμὼν ὡς ἡγεμών. Ἀκρήβης· ὁ νέος. Ἀκρησία· ἡ ἀκρασία. Ἀκριβές· δοκεῖ ἀκριβές, καὶ τὸ ἀναγκαῖον σημαίνειν. καὶ εἰ κατασκευάσαι βουλόμεθα ὅτι πᾶσα ὑπόληψις τοῦ σπουδαίου ἀκριβής. ἀκριβὴς τὸ δοκεῖ εἶναι ἡ δι' ἀναγκαίου γινομένη. ἐὰν πᾶσα σπουδαίου ὑπόληψις ἔχει. γίνονται γὰρ ὑπολήψεις τοῦ σπουδαίου, καὶ περὶ τῶν ἐνδεχομένων. μεταλαμβάνοντες δὲ τὸ ἀκριβὲς εἰς τὸ σαφὲς ἢ εἰς τὸ ἀληθές, ἀνεγκλητότερον τὸ προκείμενον δείξομεν. πᾶσα γὰρ ἡ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψις, σαφής τε καὶ διηρθρωμένη καὶ ἀληθής. ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν οἰκείαν τινὰ ὑπόληψιν περί τινος ἐκτιθέμενον. οἷον περὶ ἡδονῆς ὁποίαν αὐτῷ εἶναι δοκεῖ. ὁ μὲν λέγων ἀκριβῆ αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν εἶναι, οὐδέπω γνωρίμως λέγει. εἰ δὲ τὸ ἀκριβὲς εἰς τὸ σαφὲς μεταλάβοι, γνώριμον ἄν, ὃ λέγει ποιήσειεν. ἔστι δὲ τὸν μὲν σπουδαῖον φιλοπράγμονα δεῖξαι, μεταλαβόντα τὴν φιλοπραγμοσύνην, εἰς πολυπραγμοσύνην. τό, γὰρ περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ φύσει συνεστώτων ἐτάζειν τε καὶ ζητεῖν, πολυπραγμονεῖν ἐστι. τοιοῦτος δὲ ὁ σπουδαῖος. τὴν δὲ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψιν οὐ σαφῆ μεταλαμβάνοντας τὸ σαφὲς εἰς τὸ ἀκριβές. εἰ γὰρ τὸ μὲν ἀκριβὲς ἀναγκαῖον, οὐ πᾶσα δὲ ὑπόληψις τοῦ σπουδαίου ἀκριβής ἢ. ὥστε οὐδὲ σαφής. Ἀκριβής· βέβαιος. ἐλέγετο γὰρ καὶ ἀκριβὴς ζηλωτὴς τῆς τοῦ μαίνοντος δόξης. καὶ ἀκριβοῦς ἐγνωκέναι δ' ἀκριβὲς δυναμένου. καὶ ἀκριβῶν ὁμοίως. καὶ ἀκριβῶς θεροῦσιν οἷα δὴ ἀκριβῶς κηδομένων ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. Ἀκριβοῦ αἰτιατική. ἀκριβωθήσεται· ἀκριβῶς μελετηθήσεται. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἂν Περσικὴν ἕτερον πόδα εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται. Ἀκρίζω· τὸ ἄκρον κόπτω. Ἀκρίς· εἶδος ζωυφίου. ἤσθιε δὲ ἀκρίδας ὁ πρόδρομος καὶ μέλι ἄγριον. ὑπὸ τῶν δένδρων ἐπισυναγόμενον, μάννα τοῖς πολλοῖς προσαγορεύεται. Ἀκρισία καὶ ἀδιακρισία. καὶ ἀκρίσις. καὶ Λιβάνιος· οὐκ ἦν ἀκρισία μὲν ἐν ἀμφοῖν. ἔχει δέ τινα τὸ μὲν φιλανθρωπίαν. καὶ ἄλλο κατὰ μερισμόν. γυναικός τινος Δανάης ὄνομα, δυσπαθῶς πρός τινα δίκην ἀπαντώσης, σοφός τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθέγξατο. κεῖνται ἐν σοί· ἐπεὶ Δανάη ἡ Ἀκρισίου θυγάτηρ. Ἀκρίσιος, ὄνομα κύριον. ὁ ἐν μύθοις ἀνήρ. Ἀκρισιώνη, ὄνομα πατρωνυμικόν. Ἀκριτά· ἀχώριστα. Ἀκριτί· ἄνευ κρίσεως. Ἀκριτόμυθος· πολύλογος. ἀκρίτους ἔχων τοὺς λόγους. Ἄκριτος ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος. οὕτω Δημοσθένης. Ἀκριτόφυλλον· σύμφυτον πολλοῖς δένδροις. ὥστε μὴ διακρῖναι αὐτῶν τὰ φύλλα ἀφ' ὧν ἢ κατάσκιον. Ἀκροᾶσθαι γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. οὕτως Ἀντιφῶν. Ἀκροατής· καὶ ἀκροᾶσθαι. ὁ μαθητής καὶ τὸ μανθάνειν. Δαμάσκιος. ὁ δέ, ἠκροᾶτο λόγων κεκραμένων ἐν σοφίᾳ τινὶ κεκραμένων. καὶ ἀκροαμάτων τουτέστιν ᾀσμάτων. καὶ διαμένει ἐν τῷ παρ' αὐτοῖς καλιτευόμενον τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἀπότι τῶν ἀκροωμένων αὐλὸς ἢ κιθάρα τέρψεως ἕνεκα καὶ ψυχαγωγίας. Ἀκροβελίς· εἶδος ἀκοντίου. Ἀκροβηλίζειν· τὰ ἄκρα τοῦ σώματος βαίνειν. ἀκροβολίζω δέ. Ἀκροβολισμός· ἐθισμός. καὶ τὸ ἄκρον βαίνειν. ὁ δὲ τῶν βαρβάρων ἡγούμενος, ἐγνωμάτευε σὺν τῷ ἀδελφῷ. καὶ ἔλεξεν. ἐγὼ μὲν ἐνέδραν ποιήσομαι. σὺ δὲ χρῶ ἀκροβολισμοῖς καὶ τοξεύμασιν. ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου καὶ γνώμας. Ἀκρόβολοι· ἀκοντισταὶ τοξόται. Ἀκρο-

βυστία

βυστία· τὸ μὴ περιτετμῆσθαι. περιτομὴ δὲ, τὸ περιτετμῆσθαι τὸ ἄκρον. Ἀκρογωνιαῖος. Ἀκρό
δρυα. καρποὶ δενδρικοὶ πάντες οἱ τῶν δένδρων καρποί. ἢ περιττὸν ἢ αὐτῶν αἱ μὲν κάρυα. οἱ δὲ, ἀκρόδρυα.
Ἀκροθίνια αἱ τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχαί. ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλοῦσι τὰς ἀπαρχὰς
ἃς ἀνατιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορείας παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ θινὸς, τουτέστι τοῦ αἰγιαλοῦ συνάγεσθαι αὐτά.
ἄλλοι δὲ, τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων. παρὰ τὸ σωρεύεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλοὺς, τουτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ
ἄκρα τῶν σωρῶν. ἢ τὰ λάφυρα. ὅτι ἡρακλείδης ὁ λύκιος σοφιστὴς, ἔφη. νικήτης ὁ κεκαθαρμένος
ἀγνοήσας ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῷ ἐφαρμόζειν. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην κοπιώντων.
Ἀκροκορίνθεια ἔοικας χοιροπωλήσειν. ζήτει ἐν τῷ χοῖρος. Ἀκροκελαινιόων. τὸ ἄκρον τοῦ κύ
ματος μελαίνων. Ἀκρόκομοι μετρίως κομῶντες. ἢ λίαν. ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες.
Ἀκροκώλια. Ἀκρόλιθον. ἀπαρχή. ὡς ὑπὸ πρωτόλειον. πολυξένην καταθῦσαι τοὺς ἕλλη
νας ἀκρόλιθον. καὶ αὖθις. ὅσα τοῖς θεοῖς ἀναθήματα καὶ ἀκρόλεια. Ἀκρολοφία. ἡ κορυφὴ τοῦ λό
φου. τουτέστι τοῦ βουνοῦ. Ἄκρον. ἐπιλίγδην. μεσότητος ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην.
ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον. καὶ ὅτι ἐν ἰλιάδι ἅπαξ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ ἅπαξ. Ἀκρόνιον. τὸ τῆς νεὼς
ἄκρον. Ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφράστων καὶ δυσνοήτων. Ἀκρόνυξ
τὸ ἄκρον τῆς νυκτός. καὶ ἀκρονυχία ὁμοίως διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀκρώνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία τὸ
ἄκρον τοῦ ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀκροποδητί. ἄκροις ποσίν. Ἀκρόπολις.
δαμάσκιος. τὰ γὰρ ἐπιφανέστατα τῶν ὀχυρωμάτων ὡς ἐπίπαν κοινὴν ἔχει τὴν φύσιν. γίνοιτο δ' αὐ
τοῖς τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν πόλεων τὰς ἀκροπόλεις συμβαινόντων. αὗται γὰρ δοκοῦσι μὲν μεγάλα
συμβάλλεσθαι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πολεμίων. ἐν οἷς ἂν ὦσι. καὶ πρὸς τὴν τῆς ἐλευθερίας φυ
λακήν. γίνονται δὲ πολλάκις αἴτιαι δουλείας. καὶ κακῶν ὁμολογουμένων. ὥς φησι πολύβιος.
Ἀκροπόλεισιν. ἀκρωρείαις. Ἀκροστόλια τὰ ἄκρα τῆς νηός. τὰ δὲ ἐμπρόσθια τῆς σχεδί
ας ἠρέμα πρὸς τὸ μετέωρον ἐς πρώρας τύπον περιαγαγόντες καὶ ἐπανακάμψαντες, ὥσπερ ἀ
κροστόλια νηὸς καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι. καὶ ἀρριανός. τά τε ἀκροστόλια τῆς βασιλίδος
νηὸς χρυσᾶ. Ἀκροσφαλεῖς. ἄκρως ἐσφαλμένους. ὁ δὲ ἐκέλευσε χωρεῖν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας καὶ ἀ
κροσφαλεῖς ὄντους. ἀνάλωτοι ἵππων, οὐ ῥᾳδίως ἂν, εὔνους τὴν γνῶσιν ἐπιτίθησιν. Ἀκροσφαλεῖς.
ἐν τῷ βαδίζειν σφαλλόμενοι. τουτέστι φιλόνεικοι οἱ οἶνοι. ὡς πάντα δεινὰ καὶ κινδυνώδη ὡς βροτοῖς
κεῖται. παθεῖν μὲν ἄν, παθεῖν δὲ θάτερα. χρὴ δὲ κακὸς ὄντα πήματα τὰ δεινὰ ὁρᾶν. χὤταν τις εὖ ζῇ
τὴν ἰκαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ. Ἀκροτελεύτιον ἔπος. κυρίως
τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικοῦ. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πεζοῦ. καὶ παρὰ θουκυδίδῃ, ὃ ἄκρον
τοῦ τέλους τοῦ στίχου. καλεῖται δὲ ἄκρον, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ στίχου. Ἀκρότομος. σκληρός. ὑψηλός.
ἢ ὀξύτατος λίθος ὁ τέμνων. καὶ ἀκρότομος πέτρα ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος. ἀκρότομοι δὲ ὄρος τὸ δυ
νατὸν διὰ τῶν ἰώβ. ἐν αὐρασίῳ τῶν ὀρῶν, πέτρα ἀκρότομος ἦν. κρημνῶν μέσον ἀνέχουσα. ὃ δὴ πύρ
γον οἱ πάλαι ἄνθρωποι βραχὺν κομιδῇ ποιησάμενοι. καταφύγιον ἰσχυρὰν καὶ ἀμήχανον
τῆς τοῦ χωρίου φύσεως ἅτε ξυλλαμβανούσης ἐδείμαντο. Ἀκροφυσίων λόγιον. ζήτει ἐν τῷ
ἀπὸ ἀκροφυσίων λόγιον ἐνδείκνυμαι. Ἀκροχειρίζεσθαι. συγκρούειν. ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτε
ρον ἄνευ συμπλοκῆς. ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι. καὶ ἀκροχερσίτης ὁ οὕτω
καλούμενος. λαμβανόμενος τῶν ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, ἔκλα. καὶ οὐ πρότερον ἀφίει, πρὶν
αἴσθοιτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ λεόντισκος μεσσήνιος ἐν σικελίᾳ ἐπὶ πάλης ἀγωνιζόμενος. οὗτος δ' ἐπά
λαιε. καὶ ἀκροχειρὶς τὸ ἄκρον τῆς χειρός. Ἀκρόχολος ὁ πρὸς ὀλίγον ὀργιζόμενος. ἀκρόχωλος ὁ πρὸς ὀλί
γον χωλεύων. Ἀκρωλένιον. τὸ ἄκρον τῆς χειρός. Ἄκρων. ἀκραγαντῖνος. ἰατρός. υἱὸς ξένω
νος. ἐσοφίστευσεν ἐν ταῖς ἀθήναις ἅμα ἐμπεδοκλεῖ. ἔστιν οὖν πρεσβύτερος ἱπποκράτους. ἔγρα
ψε περὶ ἰατρικῆς δωρίδι διαλέκτῳ. περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον α. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν πινάκων μετὰ
σημειωσαμένων. εἰς τοῦτον ἐποίησεν ἐμπεδοκλῆς τὸ θαυμαστὸν ἐπίγραμμα. ἄκρον ἰατρὸν ἄκρων ἀκρα
γαντῖνον. πατρὸς ἄκρου. κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης. τινὲς δὲ, τὸν δεύτερον στί
χον οὕτω προφέρονται. ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει. τοῦτο τινὲς σιμωνίδου φασὶν

ἐστί. Ἀκρώνυξ· τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος. καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους. καὶ ἀκρωνυχία ὁμοίως. ὁ δὲ φυλακῇ τινι ἐπὶ τῆς ἀκρωνυχίας ἐντυχὼν, διὰ τὴν αἰφνίδιον προσβολὴν, ἐξέφυγε. ἔστι δὲ ἀκρωνυχία, καὶ ἡ ἀκρώρεια τοῦ ὄρους. καὶ Ξενοφῶν· ἐπειδὴ δὲ ἑώρα ὁ Χειρίσοφος προκατειλημμένην τὴν ἀκρωνυχίαν τοῦ ὄρους, ἀφ' ἧς ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ πεδίον, ἐνδοτέρω χωρεόντων ἀκρωνυχίᾳ τοῦ ὄρους ἐπαρίσατο. Ἀκρώρεια· ἐξοχὴ κορυφῆς. εἰς δεξιὰ δ' ἀπήρεπτο τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν. εἰς ὑπώρειαν. εἰς τέρμα. ἀκρώρεια μέν ἐστιν ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα καὶ πόδες. Ἄκρος· ἀντὶ τοῦ τέλειος. εἰς ἄκρον ἑλληνικῶς. ἄκρως δὲ ἐπιρρηματικῶς. Ἀκρωτηριάζω· αἰτιατικῇ. τέμνω τὰ ἄκρα. καὶ ἀκρωτηριασμός. Ἀκρωτήριον. Ἀκταίη· παραθαλασσία. ἐν ἐπιγράμματι. δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδε πωφελίης. καὶ αὖθις. καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων. Ἀκταινῶ· ἀκολασταίνειν. γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. ἢ πρὸς συνουσίαν ὁρμᾶν. Ἀκταίων ἀκταίωνος ὄνομα κύριον. καὶ ἀκταιονίδων. τῶν ἀκταιονίδων ἐστὶ μία σκυλάκων. ἐν ἐπιγράμματι. συνέστειλε δὲ τὸ ω, διὰ τὸ μέτρον. Ἀκτή· αἰγιαλὸς παραθαλάσσιος. Ἀκτὴ ἰδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς ἀττικῆς. ὅθεν καὶ ὁ ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τὴν ἀττικήν, οἱ μὲν, ἀπό τινος ἀκταίωνος βασιλέως. οἱ δὲ, διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι. Ἀκτία· ἀγὼν παλαιός. ὡς Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀγώνων δῆλον ποιεῖ. Ἀκτίτης λίθος ἄνω ἐν τῷ ἀκτή.

Ἀκοινώνητος· ὁ ἀκριβής. Ἀκοίτης ἀρσενικῶς, ὁ ἀνήρ. ἄκοιτις δὲ θηλυκῶς, ἡ γυνή. καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰς ἀκοίτις. Ἀκύλας· φιλόσοφος. σχόλια λογικὰ γέγραφως περὶ συλλογισμῶν.

Ἀκύλας· γραμματικός. μουσικός. Ἀκυληία· πόλις ἰταλίας πολυάνθρωπος. προκειμένη τῇ θαλάττῃ. καὶ ἀκυλήσιοι, οἱ πολῖται. Ἀκύλλιος ὄνομα κύριον. Ἄκυλος τῆς πρίνου ὁ καρπός. ἔκυλος δὲ, εἶδος βοτάνης. Ἀκύμονα· ἀτάραχον. καὶ ἀκύμων, μὴ γεννῶσα. ὡς ἐγκύμων, ἡ συνειληφυῖα. καὶ ἀκυμότερος. Ἅλα· θάλασσαν. Ἀλλὰ· ἀντὶ τοῦ ὅμως δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ πλήν.

Ἅλα· τὰ ἤπειρα ἐν ὀδυσσείᾳ. οὐ σύ γ' ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης. Ἀλαβαστοθῆκαι· τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων. δημοσθένης λέγει. ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσιν. ἀλάβαστοι δέ εἰσι, λήκυθοι ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειότητα. ἀριστοφάνης. ἐς τὸν ἀλάβαστον, ἢ ὑαλοῦν εἰρώνης ἐνα. ὥσπερ ἐλυτροκοχλιάριον ἐν. Ἀλάβαστρον· ἄγγος μύρου μὴ ἔχον λαβάς, λίθινον. ἢ λίθινος μυροθήκη. Ἀλλὰ γὰρ, ἀντὶ τοῦ δὲ, ἢ πλήν. ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔποτε τρόπαιον ἔστησαν. ἡ παροιμία. ἐπὶ τῶν διὰ ἀθυμίαν μηδὲν γενναῖον πράττειν δυναμένων. ἀλλὰ δ' ἀλλαχοῦ καλέ. πρόσων τὰς εὐμενίδας ἄλλοι ἄλλως καλοῦσιν. ἄλλα οὖν ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλεῖ νομίζονται. παρ' ἡμῖν ἦ ταῦτα τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς εὐμενίδας κατ' εὐφημισμὸν τὰς ἐρινῦς. Ἄλλασμα ὁ προφήτης φησί. καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάσμασιν ἡμῶν. Ἀλαζονεύεσθαι γενικῇ. Ἀλαζονεία· ὑπερηφανία. πολύβιος. τοῖς γὰρ πλείστοις, ὑπεγένετό τις ζῆλος οὐκ εὐτυχὴς ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ ἀκαιρίας. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ τοὺς ἐφ' οἷς οὐκ ἔχουσιν αὐχοῦντας ὡς ἔχοντες ἀλαζόνας νοητέον. καὶ ἰώσηπος. ἦν γὰρ αὐτοῖς ἀλαζονεία ὡς ἐπ' ἀγαθοῖς καινομένης τῆς πόλεως. Ἀλαζών· πλάνος. ὑπερήφανος. ψεύδης. παρὰ τὸ ἐν ἄλῃ ζῆν. καὶ ἀλαζονογαυνοφλύαρος, ὁ μέθυσος καὶ λῆρος. ἢ ἀλαζὼν ἄλλως ζῶν. ὅ ἐστι ματαίως. ἰδίως δὲ, ἀλαζόνας τοὺς ψεύστας ἐκάλουν. ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται περὶ ὧν μὴ ἴσασιν. Ἀλαζὼν, ὁ ἀλώμενος. οὕτως ἀλκαῖος. πλάτων δὲ ἀλαζόσιν ἀντὶ τοῦ ψεύσταις. ἢ ἀλαζὼν, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. ὁ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν προσιόντων ἠλαζονεύετο. συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων. Ἀλαλαγμός· ἐπινίκιος ὕμνος. ἡ φωνὴ ἀπὸ τῶν θαρσαλεωτέρων κατὰ τῶν δειλιώντων. ἀλαλαγμὸς οὖν ὕψωμα φωνῆς. καὶ ἀλαλάξατε κροτήσατε. Ἀλαλαλαὶ ἰηπαιήων. ἐπιφώνημα χοροῦ. Ἀλάλημαι· τεθορύβημαι. πεπλάνημαι. καὶ ἀλαλύκτημαι ὁμοίως.

Ἀλαλητὸν, θόρυβον. ἢ πλεονασμῷ τοῦ α ἐπιτατικοῦ. Ἀλαλκεῖν· ἀποδιῶξαι. ἀποσβῆσαι. τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ' ᾗ δ' ἀσιν ἦν ἵνα ἀλαλκεῖν τῶν παίδων ἀΐδην οὐδὲ θεοῖς δύναμις. Ἀλλεμὸς ὁ λάκωνος ὄνος ἀγαγελάκων φέρε. Ἀλλ' αὖ τίς ποτε τὴν ἐπ' ἄγκυραν θεός. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα γινομένων. παρόσον οἱ ναῦται πολλάκις ἠγνόμενοι ἄγκυραν βαλεῖν ἢ προσορμίζεσθαι,

ἐς τοὐπίσω ἐπήλυσιν. Ἀλάνεια· ἡ ἀλαζονεία· παροιμία. Ἀλλαντοπώλης· ὁ εἴδη ἐντέρων πωλῶν. ἐντεροπώλης. ἀλλᾶς γὰρ τὸ ἔντερον ἀλλᾶντος. ἀντὶ ζωστῆρος ἦσαν τοῦ στρατηγοῦ σημεῖον. ἀλλᾶντας τε αὐτοῦ ἀποκρεμάσαντες, τοῖς πολεμίοις συνελθόντι ἐπετώθαζον. Ἀριστοφάνης· ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων. Ἀπατούρια δὲ ἑορτὴ δημοτελὴς ἀγομένη παρὰ Ἀθηναίοις.

Ἀλλά μ᾽ ὦ θεοὶ πρὸς οὓς συνίστορες. ἀλλὰ νιῶ. ἀντὶ τοῦ διὰ ταχέως ἡ τραγωδία φησί. Ἀλλαξάμενος· Ἀππιανός· ὅτι πατρίδα καὶ γένος ἀλλαξάμενος ἥκοι, τὸ μηδὲν ἡγησάμενος, ἢ τῶν οὐ ὀλίγων ἀντὶ τῆς πατρίδος αἱρήσεσθαι βουληθείς. Ἀλλαξάμενος· προτιμήσας. ὑπὲρ τοῦ κέρδους ὁ κακοδαίμων τὴν πήρωσιν ἀλλαξάμενος. καὶ ἦν παράδειγμα καὶ παίδευμα πᾶσιν ὥστε μὴ τολμᾶν μηδὲ κερδαίνειν παραπλήσια. Ἀλαός, ὁ τυφλός· ἢ στέρησιν τοῦ λάμπειν, ὅ ἐστι βλέπειν. καὶ ἀλαοσκοπιὴν, Ὅμηρος· οὐδ᾽ ἀλαοσκοπιὴν εἶχε. παροιμιακῶς· ἀντὶ τοῦ οὐ τυφλῶς ἐσκοπίαζεν. Ἀλαοτόκος· ὁ τυφλὰ γεννῶν. Ἀλλὰ πᾶν γένοιτ᾽ ἂν ἤδη· τὴν παροιμίαν ἐπαινῶ τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ παντί που χρὴ μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν. ἡ δὲ παροιμία, ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει φυλάσσεο. Ἀλαπάξαι· πορθῆσαι· κενῶσαι. ὁμαλίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς λαπάθου ῥοφήματος κενωτικῆς γαστρός. Ἀλλαείοις· σιτηρεσίοις. ὁ δὲ Μακεδόνιος συνέταξεν ἐν κλεισιαστικοῖς ἀλλαείοις ἀποτρέφεσθαι. Ἀλλᾶς ἀλλᾶντος· εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου. καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. Ἅλας ἄγων καθεύδεις· ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ῥᾳστωνευομένων. ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος τὴν ἀντλίαν ἐπαναβλῦσαι καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· ἁλῶν δὲ φόρτος ὅθεν ἦλθεν ἔνθ᾽ ἔβη. Ἁλασθυμίτας· ἐν θύμῳ κατασκευασθέντας. καὶ ἑτέρα παροιμία· ἅλας ὕεια· ἐπὶ τῆς ἄγαν εὐηθείας. Ἄλασε· ἀνεπάλασε. τέκνον ἐμὸν ἄλασε. Ἀλαστήσειεν· ἀνυπαλλήκτως δεινοπαθήσειεν. ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμῖν μεγαρική τις μηχανή· ἀντὶ τοῦ πονηρά. καὶ πανοῦργος μηχανή. διεβάλλοντο ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς. ἄλλα μὲν λέγοντες ἄλλα δὲ ποιοῦντες. Ἀλάστωρ· πικρὸς καὶ φονικὸς δαίμων. τιμωρῶν καὶ ἀνεπίληστα ἔργα ποιῶν. ὁ δὲ ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς. ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς. εἰ οὕτως αἰσχρῶς πρόησθε τὰ τοιαῦτα μηδὲν παθόντες. ἢ ἰδόντες κακόν. ἢ ἀλάστωρ, ὁ τοιαῦτα τολμήσας, ὧν μή ἐστιν ἐπιλαθέσθαι. Ἀλᾶται· πλανᾶται. ῥέμβεται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ῥεῖ τὸν κατ᾽ οὖρον. σοὶ δ᾽ ἐγὼ φράζω, κακὴ πρὸς ἀλλοῖον εἶ· πρὸς δ᾽ ἐμὲ ψευδὴς αἰεί. Ἀλλαχῇ· ἀλλαχοῦ. Ἀλλάχθητε· ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε Σοφοκλῆς. Ἀλλὰ χρή· ἔσω. τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν· οἷον, καὶ μάλα. Ἀλλαχοῦ καὶ ἀλλαχόσε, τὸ εἰς ἄλλον τόπον. ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀλλαχόθι, τὸ ἐν τόπῳ. Ἄλβα· οἱ μάργαροι. Ἀλβανοὶ ὄνομα ἔθνους Γαλατῶν. τούτων φασὶ τὴν γῆν εὐδαίμονα καὶ καρποὺς ἐκφέρειν καὶ ἀγαθὴν οἶνον ἡδὺν καὶ πολλὴν ἔχουσαν. Ἄλβιος ὄνομα κύριον. ἄλβιος ἐς τὴν ἰσοπαιδα τελῶν τὴν αὐτοῦ νίου θεραπεύων καὶ ὑπηκόων ἅμα φάτνην. Ἄλγεα· κακά. λυπηρά.

Ἀλγινόεις ὁ λυπηρός. καὶ ἀλγεινός. Ἀλγεῖν τοῦ πονεῖν διαφέρει. ἀλγεῖν μὲν γὰρ ἐστιν ἐπὶ σαρκὸς τὸ πάσχειν. πονεῖν δὲ, τὸ ἐν ἔργῳ. Ἀλγηδόνες λῦπαι. Ἀλγεινά· καὶ λυπηρά. Ἄλγησις ἡ λύπη καὶ ἀλγεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· ὦ πρέσβυ πρέσβυ τοῦ φθόνου τὸν ψόγον ἤνεγκας. τὴν δὲ ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλυπήθην. Ἀλγητὸν καὶ ἀνάλγητον. Ἀλγίσατον· τοῦτο δεῖ ἐς ἀλγίσατον ἡμῖν. Ἀλγυνῶ· ὀδυνήσω. Ἀλδήσκος ὄνομα πόλεως καὶ ποταμοῦ. Ἀλδίσκω τὸ αὐξάνω. Ἀλαιδᾶς ὄνομα δήμου. Ἀλαιμῆς ὁ μαινόμενος. Ἀλέα· θερμὴ, ἔκλαμψις. πυρὰ δὲ ἀνεκαίετο ὡς ἅμα μὲν φῶς ἅμα δὲ ἀλέα παρεῖναι τοῖς νεκροῖς γὰρ ἦν. Ἀλεάζειν· ἐκκλίνειν. Ἀλέας πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται Ἀλεεῖς. Ἀλέγεις· ἀρήγεις· βοηθεῖς. ἀλέγεις δὲ ἀεὶ καὶ πονεῖν.

Ἀλέγω σημαίνει καὶ τὸ φροντίζω. Ὅμηρος· οὐκ ἀλέγω ὡσεί με γυνὴ βάλοι. Ἀλεαίνοιμι· θερμαινοίμην. ἔπειθ᾽ ἵν᾽ ἀλεαίνοιμι τοῦ χειμῶνος. Ἀριστοφάνης. ἀλεαίνειν ἀπὸ τοῦ ἀολλίζεσθαι ἡμᾶς ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ ἐν ἀλέαις κλισίας δι᾽ ἀκέστειον ἦν ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνειν ὅ ἐστι θερμαίνειν καὶ διαχεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γινομένης διαπνεύσεως ἐν τῷ στόματι πρὸς τοὺς δακτύλους. ὁ λέγεται αὔειν καὶ ἄζειν. κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς τῆς ἐν τοῦ στόματος. Ἀλεαίνουσιν· ἀντὶ τοῦ θερμαίνονται. πῦρ ἀνέκαυσαν ὅπως αὐτοί τε ἀλεαίνωσι. καὶ τοῖς ῥωμαίοις κατὰ χώ-

ραν μὲν ἐμὲ δόξαν περιάσχωσιν. Ἀλεεινὸς θερινὸς θερμός. Ξενοφῶν. χιόνος πεπτωκυίας, ὅπου ἦν ἡλιώ-
σαι ἵστασθαι. κεῖμαι δὲ, ἀλεεινὸς ἦν ὁ χειμὼν ὥστε μὴ παραρρυεῖν τὴν χιόνα. Ἀλεείνω. ἐκκλίνω.

Ἀλεκινος ὁ δυνατὸς ὁ καὶ ἄλκιμος. Ἀλεκτορίδες, αἱ θήλειαι ὄρνις. καὶ τὰς ἀλεκτορίδας ἢ αὐτὰς ἀποκτείνειν. τὰς μὴ κλαδευούσας καὶ ἀδούσας ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς μηνῦσαι τὸν μοιχόν. καὶ ἀλεκτορίδης ὁ τοῦ ἀλέκτορος. Ὅτι περσικὸς ὄρνις ὁ ἀλέκτωρ λέγεται διὰ τὴν λοφίαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ περσικὸς ὄρνις. Ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ. μυξὸς οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται ἐπὶ τῶν αἴτιᾳ εἰς δυσουρίαν ὄνου. Ἀλεκτρα καὶ ἄνυμφα ἀντὶ τοῦ παράνομα καὶ οὐ νενομισμένα διὰ τὴν μοιχείαν. τουτέστι δύσλεκτρα καὶ κακόνυμφα. Σοφοκλῆς. ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέρριμαι φόνων γάμων ἁμιλλήματα. Ἀλεκτρυόνα ἀθλητὴν ταναγραῖον. ᾄδονται δὲ ἀγγεῖς οὗτοι. ἀφίησι δὲ ἀσκληπιῷ ἀνάθυμά τε καὶ ἄθυρμα εἶναι. οἱονεὶ θρέψαντα καὶ οἰκέτην προσήκοντα αὐτῷ νέον τὸν ὄρνιν. ὁ ἀσκληπιὸς ἐκεῖνος. καὶ παροιμία. ἀλεκτρυόνος μοι φασὶ κοιλίαν ἔχειν. ταχὺ γὰρ κατεψεῖς τὰ ἐρύγειον. καὶ ἀλεκτρυόνος παλαίτερον ζήτει ἐν τῷ αἰρεπαλαίτερον. Ἀλλ' ἐμὸς γοῦν καὶ, ἐν τοῖς ἔλαθοι ποίκα πορπησάμενος. ὁ ἐμὸς φησὶν ἀνὴρ οἷον πορπησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἀποβαλὼν τὴν ἀσπίδα. ἅμα τῷ παρεῖναι ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ἂν ἀπέλθοι τῆς μάχης. Ἀλεξάνδρεια ὄνομα πόλεως. καὶ ὁ πολίτης ἀλεξανδρεύς. καὶ ἀλεξάνδρειος. Ἀλεξανδρέων φονοκτονία. ζήτει ἐν τῷ ἀντωνῖνος. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος. βασιλεύσας μακεδόνων ἐπὶ ἐνιαυτῶν ιβ΄. τελευτήσας δὲ ἐτῶν λγ΄. οὗτος ἦν τό τε σῶμα κάλλιστος, καὶ φιλοπονώτατος καὶ ὀξύτατος· τὴν γνώμην καὶ ἀνδρειότατος. καὶ φιλοτιμότατος. καὶ φιλοκινδυνότατος. καὶ τοῦ θείου ἐπιμελέστατος. ἡδονῶν τε τῶν μὲν τοῦ σώματος, ἐγκρατέστατος. τῶν δὲ τῆς γνώμης ἐπαινουμένων, ἀπληστότατος. ξυνιδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῷ ἀφανεῖ ὂν, δεινότατος. καὶ ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἰκὸς ξυμβαλεῖν ἐπιτυχέστατος. καὶ τάξαι στρατιὰν δαημονέστατος. καὶ πρὸς πᾶν καλὸν ἐπιτηδειότατος. πρὸς θυσίας ἦν ἐπιεικής. καὶ θεοσεβής. ὀργισθεὶς γάρ ποτε θηβαίοις ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τοὺς μὲν οἰκήτορας ἐξανδραποδίσασθαι. τὴν δὲ πόλιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι. τῆς περὶ τοὺς θεοὺς εὐσεβείας οὐκ ὠλιγώρησε περὶ τὴν κατάληψιν τῆς πόλεως. ἀλλὰ πλείστην ἐποιήσατο πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ μὴ δ' ἀκούσιον ἁμάρτημα γενέσθαι περὶ τὰ ἱερὰ καὶ καθόλου τὰ τεμένη. Ὅτι τὸ μεγαλήγορον τοῦ ἀλεξάνδρου, οὐχ ὑπέρογκον μᾶλλον τι ἢ εὐθαρσὲς ἐν τοῖς κινδύνοις ἐφαίνετο. ῥωξάνης δὲ ἠράσθη τῆς ὀξυάρτου τοῦ βακτριανοῦ. ἣν δὴ καλλίστην τῶν ἀσιανῶν γυναικῶν λέγουσιν ὀφθῆναι, οἱ ξὺν ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες, μετά γε τὴν δαρείου γυναῖκα. καὶ ταύτην ἰδόντα ἀλέξανδρον εἰς ἔρωτα ἐλθεῖν αὐτῆς. ἐρασθέντα δὲ οὐκ ἐθελῆσαι ὑβρίσαι καθάπερ αἰχμάλωτον. ἀλλὰ γῆμαι γὰρ οὐκ ἀπαξιῶσαι. καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ἀλεξάνδρου ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ μέμφομαι. καίτοι τῆς δαρείου γυναικὸς, ἣ καλλίστη δὴ ἐλέγετο τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ γυναικῶν, ἢ οὐκ ἦλθεν εἰς ἐπιθυμίαν, ἢ καρτερὸς αὐτοῦ ἐγένετο. νέος τε ὢν καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῆς εὐτυχίας ὁπότε ὑβρίζουσιν ἄνθρωποι. ὁ δὲ κατῃδέσθη τε καὶ ἐφείσατο. σωφροσύνῃ τε πολλῇ διαχρώμενος, καὶ δόξης ἅμα ἀγαθῆς οὐκ ἀτόπῳ ἐφέσει. καὶ τοίνυν καὶ λόγος κατέχει ἀποδράντα, ἐλθεῖν πρὸς δαρεῖον τὸν εὐνοῦχον τὸν φύλακα αὐτῷ τῆς γυναικός. καὶ τοῦτον ὡς εἶδεν ὁ δαρεῖος, πρῶτα μὲν πυθέσθαι εἰ ζῶσιν αὐτῷ οἱ παῖδες καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ μήτηρ. ὡς δὲ ζώσας τε ἐπύθετο, καὶ βασίλισσαι ὅτι καλοῦνται. καὶ περὶ τῆς θεραπείας. καὶ ὡς σωφρονεῖ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ἀνατεῖναι τὸν δαρεῖον ἐς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας, καὶ εὔξασθαι ὧδε. ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ ὅτῳ ἐπιτέτραπται τὰ βασιλέων πράγματα νέμειν ἐν ἀνθρώποις. σὺ νῦν μάλιστα μὲν ἐμοὶ φύλαξον περσῶν τε καὶ μήδων τὴν ἀρχὴν ὥσπερ οὖν καὶ ἔδωκας. εἰ δὲ δὴ ἐγὼ οὐκέτι σοι βασιλεὺς τῆς ἀσίας, σὺ δὲ μηδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ ἀλεξάνδρῳ παραδοῦναι τὸ ἐμὸν κράτος. οὕτως οὐδὲ παρὰ τῶν πολεμίων ἄρα ἀμελεῖ τὰ σώφρονα ἔργα. οὕτω φησὶν ἀρριανός. νέαρχος δὲ φησὶν ὅτι χαλεποὶ αὐτῷ τῶν φίλων ἐγένοντο ὅσοι ἐκόμιζον αὐτὸν ἀρρωστοῦντα. ὅτι αὐτὸς πρὸ τῆς στρατιᾶς κινδυνεύοι. οὐ τὸ στρατηγοῦ τοῦτο ἀλλὰ στρατιώτου εἶναι. καί μοι δοκεῖ ἄχθεσθαι ἀλέξανδρος τοῖσδε τοῖς λόγοις. ὅτι ἀληθεῖς τε ὄντας ἐγίνωσκε, καὶ αὐτὸν ὑπαίτιον τῇ ἐπιτιμήσει. καὶ ὅμως ὑπὸ μένους τε τοῦ ἐν ταῖς μάχαις καὶ τοῦ ἔρωτος τῆς δόξης καθάπερ οἱ ἄλλης τινὸς ἡδονῆς ἡττώμενοι, οὐ καρτερὸς ἦν ἀπέχεσθαι τῶν κινδύνων. Ὅτι ἀ

λέξανδρος ὁ μακεδὼν, θαυμαστὸν βίον ἐβίωσε. φασὶ δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐχέγγυοι, ἢ τῶν ἀγώνων ὑπερέσχε πράξεις. οὐδὲ γάρ ἐστιν εὑρεῖν ἐν παντὶ τῷ τοῦ κόσμου κύκλῳ ἕνα ἄνδρα τοσούτοις κατορθώμασι πλεονεκτοῦντα. τοῖς τε γὰρ ἀρίστοις συμφοιτήσας ἀνδράσιν εἴς τε λόγους οὐ μεῖον τῶν εἰς ἄκρον ἐπαινουμένων εὑρέθη. πρός τε τὰ πολέμια διελθὼν, θαυμαστὰ μᾶλλον ἢ πειθοῦς ἄξια διεπράξατο. καὶ πρὸς δαρεῖον τὸν περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον, τοῦτον κατακράτος νικᾷ. κἀκεῖνον αἰτεῖται εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν. καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα ῥωξάνην πρὸς γάμου κοινωνίαν. Ὁ αὐτὸς πάντα τὰ ἔθνη καταστρεψάμενος, διεφθάρη τὸν νοῦν. καὶ πρὸς τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς διωλίσθησε. περσικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος. μυρίοις δὲ νέοις δορυφορούμενος. θεραπαίναις τε παλλακαῖς χρώμενος ὡς τὴν μακεδονικὴν πᾶσαν τῶν βασιλέων συνήθειαν ἐς πέρσας μεταρυθμίσαι. καὶ τῶν ἰδίων τινὰς διαβληθέντας, ἀνελεῖν. ὕστερον δὲ εἰς ἰνδίαν ἀφικόμενος, ὑπὸ κανδάκης τῆς βασιλίσσης συνελήφθη ἐν ἰδιώτου σχήματι. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀλέξανδρε βασιλεῦ. τὸν κόσμον περιέλαβες καὶ ὑπὸ γυναικὸς συνεσχέθης. καὶ εἰρήνην πρὸς αὐτὴν ἐποιήσατο. καὶ τὴν χώραν αὐτῆς ἀβλαβῆ διεφύλαξεν. Ὁ αὐτὸς ὀκτακοσίοις ἀνδράσιν ἐνέτυχεν ὑπὸ περσῶν πάλαι ἐν ἑλλάδι ληφθεῖσιν. ἠκρωτηριασμένοις τὰς χεῖρας. οὓς μεγάλαις δωρεαῖς ἐφιλοφρονήσατο. καὶ παρεμυθήσατο. εἰς δὲ τὴν λίμνην τὴν ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἀφικόμενος, τὸ διάδημα ἀπέβαλεν ὄμβρου καταρραγέντος. καὶ μόλις ἐπὶ τὴν γῆν διενήξατο. καὶ ὑπὸ κασάνδρου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ φάρμακον δεξάμενος, ἐσπαράχθη. καὶ οὕτως ἐπὶ τοσούτοις κατορθώμασι τὸν βίον μετήλλαξεν. Ὅτι ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν εἴπερ τις ἄλλος τῶν μουσικῶν. τιμόθεος δὲ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν αὐτοῦ. ὅν ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον ἐπικαλουμένης τοσόνδε ἐκπλῆξαι ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μεταξὺ ἀκούσαντα ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. οὗτός τε δὴ ὁ τιμόθεος ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος. Ὅτι οὗτος ὁ μέγας ἀλέξανδρος νικήσας ναυμαχίᾳ λακεδαιμονίους. καὶ τειχίσας τὸν πειραιᾶ. καὶ ἑκατόμβην θύσας, πάντας εἱστίασεν ἀθηναίους.

Ἀλέξανδρος ὁ μαμαίας, σὺν τῇ μητρὶ ἄρξας, ὑπ' ἐκείνῃ πάντα διῴκει. ἥτις πανταχόθεν ἐφρούρει τὴν ἀρχήν. δικάζειν τε οὖν αὐτὸν ἔπειθεν ἐπὶ πλεῖστον. ὡς ἂν ἐν τούτοις ἀσχολούμενος, μὴ ἔχοι καιρὸν ἐς τὸ ἐπιτηδεύειν τι τῶν ἁμαρτημάτων. ὑπῆρχε δὲ αὐτῷ καὶ φυσικὸν ἦθος πρᾶον καὶ ἥμερον. ἔς τε τὸ φιλάνθρωπον πάνυ ἐπιρρεπές. ἐς τεσσαρεσκαιδέκατον γοῦν ἔτος ἄρξας τῆς βασιλείας, ἀναιμωτὶ ἦρξε. καίτοι τινῶν μεγίσταις αἰτίαις ὑποπεσόντων. ὡς μετὰ τὴν μάρκου τελευτὴν τῶν βασιλέων θαυμάζειν ἀλέξανδρον. ἠτιᾶτο δὲ καὶ τὴν μητέρα καὶ πάνυ ἤσχαλλεν ὁρῶν αὐτὴν φιλοχρηματοῦσαν. καὶ πολλὰ ἐξ ἐπηρειῶν θησαυρίζουσαν. πολλὰ δὲ ὑπ' αὐτῆς ἠναγκάζετο πράττειν. ἐπεῖχε γὰρ αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως ἡ μήτηρ. ἥτις ἀπῆγε τῶν αἰσχρῶν καὶ ἀπρεπῶν τοῖς βασιλεῦσιν ἔργων. διδασκάλους τε πάσης παιδείας λάθρα μετεπέμπετο. ὁ δὲ παλαίστραις τε καὶ γυμνασίοις πάνυ ἔχαιρε. καὶ τοὺς διδασκάλους ἀπεσόβει. ἐς τοσοῦτον δὲ ἐξώκειλεν, ὡς δὴ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῶν δημοσίων θεάτρων μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τὰς μεγίστας. διὰ τοῦτο ἐμυσάττοντο αὐτόν.

Ἀλέξανδρος ὁ μιλήσιος. ὃς πολυΐστωρ ἐπεκλήθη καὶ κορνήλιος. διότι κορνηλίῳ λεντούλῳ αἰχμαλωτισθεὶς, ἐπράθη. καὶ αὐτῷ παιδαγωγὸς ἐγένετο. εἶτα ἠλευθερώθη. ἦν δὲ ἐν ῥώμῃ ἐπὶ τῶν σύλλα χρόνων. καὶ ἐπὶ τάδε. ἀνῃρέθη δὲ ἐν λαβρεντοῖς ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἑλένη μαθοῦσα τὸ συμβὰν ἀπήγξατο. ἦν δὲ γραμματικὸς τοῦ κράτητος μαθητής. οὗτος συνέγραψε βιβλία, ἀριθμοῦ κρείττω. καὶ περὶ ῥώμης βιβλία πέντε. ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν ἑβραία μωσώ. ἧς ἐστι σύγγραμμα ὁ παρ' ἑβραίοις νόμος. Ἀλέξανδρος ἱεραπόλεως ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς. ἔγραψε, τί καινὸν εἰσήνεγκε χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, κεφάλαια θ΄. λόγου νοημάτων γέμοντα.

Ἀλέξανδρος ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἐπὶ ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου. ὃς συμβαίνουσαν εἶχε τῇ ἀρχιερωσύνῃ τὴν πολιτείαν. ἐν ἀσκητικῇ δὲ παλαίστρᾳ τὸν πρὸ τῆς ἐπισκοπῆς διατελέσας χρόνον καὶ γυμνασάμενος ἐπὶ πλεῖστον, ὤφθη γενναῖος ἀγωνιστής. καὶ λόγοις παιδεύων καὶ βεβαιῶν τῷ βίῳ τὸν λόγον. ὃς πορφύριον διεδέξατο. ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ πυκνότητι διέπρεπε τῶν φρενῶν. ὁ δὲ ἀλέξανδρος ἀσκήσει

καὶ φιλοσοφία. καὶ ἀντὶ μονιμίῳ καὶ σταθερῷ ἐν μάθημα τῆς φιλοσοφίας. καὶ μυρίοις ἑτέροις πλεονεκτήμασι χάρει
τες. Ἀλέξανδρος αἰτωλὸς· ἐκ πόλεως πλευρῶνος, υἱὸς σατύρου καὶ στρατονικείας γραμματι-
κὸς. οὗτος καὶ τραγῳδίας ἔγραψεν. ὡς καὶ τῶν ἑπτὰ τραγικῶν ἐν ἀκριθῆναι. οἳ ἀπὸ τῆς πλειάδος ἐπωνομάσθησαν πλειάδες.
Ἀλέξανδρος αἰγαῖος φιλόσοφος περιπατητικὸς· διδάσκαλος νέρωνος τοῦ βασιλέως
ἅμα χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ. ὃς ὄνομα δὲ ἔσχε καὶ ἄλλο ὄνομα. οὗτος ἐκάλει τὸν νέρωνα πηλὸν αἵ-
ματι πεφυρμένον. κοινῶς μὲν ὥσπερ οἴομαι κακίους οἱ διδάσκαλοι. διδακτὴ γὰρ ἀρετή. καὶ κα-
κία ἀσκητή. ζήτει. καὶ ἕτερος ἀλέξανδρος ἀφροδισιεὺς φιλόσοφος. καὶ ἄλλος ὁ νουμηνίου σο-
φιστής. καὶ ἄλλος κλαύδιος χρηματίσας σοφιστής. καὶ ἕτερος ὁ κασίλωνος σοφιστὴς ἀδελ-
φὸς ἀσπασίου τοῦ σοφιστοῦ. μαθητὴς δὲ ἰουλιανοῦ. καὶ ἄλλος ἀλέξανδρος, ἀλεξάνδρου, δι-
καιογένου κίλιξ σελευκεύς, σοφιστής. ὃς ἐπεκλήθη πηλοπλάτων. Ἀλέξασθαι. ἐπαμῦναι. ξε-
νοφῶν πολὺ δὲ διέφερεν ἐκ χώρας ὁρμωμένους, ἀλέξασθαι ἢ πορευομένους ἐπιοῦσι τοῖς πολε-
μίοις μάχεσθαι. Ἀλέξαι. βοηθῆσαι. ἀλέξαι δὲ ἐπιλέξαι. Ἀλέξειν. ἀποστρέφειν. Ἀλεξή-
σοντα. βοηθήσοντα. Ἀλεξητῆρα. βοηθόν. Ἀλεξιάρη. ἡ τοῖς ἀνδράσι βοηθοῦσα. Ἀλεξι-
βέλεμνον τὸν τὰ βέλη ἀπερύκοντα. ἐν ἐπιγράμματι. Καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χι-
τῶνα. Ἀλεξίκακον. ἀλεξιφάρμακον. ἀντιφάρμακον. κακοῦ καθαρτικὸν καὶ θεραπευτικὸν καὶ ἀλεξί-
κακε τουτέστιν ἀποτρόπαιε. ὁ τὰ δεινὰ ἀπείργων. Ἀλεξις θούριος. ὅστις πρὸ τοῦ σύβαρις ἐκαλεῖτο.
κωμικός. ἐδίδαξε δράματα σμε΄, γέγονε δὲ πάτρως μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. ἔσχε δὲ υἱὸν στέφα-
νον. καὶ αὐτὸν κωμικόν. Ἀλεξιφάρμακα. ἀλεξιτήρια φαρμάκων. μένανδρος παιδίον ἐφεσία
τοῖς γαμοῦσιν. οὕτω περιπατεῖ λέγων ἀλεξιφάρμακα. Ἀλεξόμενοι. ἀμυνοῦντα. τὸν
κακῶς ἄρξαντα κακῶσαι θέλειν. καθάπερ ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν ἀδικημάτων οἱ νομοθέται καὶ δικα-
σταὶ πάσας τὰς τῶν συμβαινόντων βλάβας ἐπὶ τὸν ἀλεξόμενον ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἄρχοντα χειρῶν ἀδί-
κων ἀναφέρουσι. καὶ ἀλεξομένους παρὰ ἡροδότῳ. ἀντὶ τοῦ ἀμυνομένους. ἢ ἐπιβοηθοῦντας. ἐπιτη-
δείους δὲ τῶν μασσαγετῶν τοὺς περιληφθέντας τῆς κύρου στρατιᾶς ἀλεξομένους, ἐφόνευε. καὶ ἀ-
λέξασθαι, κωλύειν ἀπείργειν. οἱ δὲ ἵπποι οὐκ ἦσαν αὐτῷ χρήσιμοι ἐς τὸ φεύγειν σὺν αὐτοῖς. ἢ ἀπε-
λαύνοντας ἀλέξασθαι τοὺς πολεμίους. καὶ αὖθις. ἦρχε δὲ ὁ κῦρος τοσοῦτον ὑπερέχων ἐς τὲ νικῶν
τοὺς εὖ καὶ κακῶς ποιοῦντας ἀλεξόμενος. Ἀλεωρή. ἔκκλισις καὶ φυλακή. πολλοὶ δὲ ὑπὸ χιό-
νος ἀπέθανον. καὶ οὐδὲ τις ἦν ἀλεωρὴ ἦν ἑκάστῳ ἑαυτοὺς διασώζειν ἱκανῶς ἡγουμένων. Ἀλ-
λ' ἐς ποῦ χώρας τρόποις. ὅτι δεῖ χώρας ἑκάστης ἐν ᾗ ἄν τις γένηται, μιμεῖσθαι τὰ ἤθη. Ἀλλ' ἐσθί-
ε λίθων τοὺς μεγακλέους κίονας. ὡς εἴπε τὸν πλοῦτον ἐμφαίνει διὰ τούτων. ὅτι οὐδὲν αὐτῶν κατε-
λείφθη, εἰ μὴ κίονες. ἀντὶ τοῦ τοὺς λίθους τῆς μεγακλέους οἰκίας. οὗτοι γὰρ μόνοι κατελείφθη-
σαν αὐτῷ πάντα φαγόντι. λέγει δὲ ὁ πρεσβύτης πρὸς τὸν υἱόν. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἐπὶ τῶν
ἀνειμένως διαιτωμένων ὁ λόγος. Ἀλλ' ἐς ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα
κοὐκ ὀνήσιμα. αἴας φησίν. Ἀλεστεύουσιν. ἀληθεύουσιν. Ἀλεύρανος. οἱ μὲν διὰ σίτου τὸ ἄλευρόν τοὺς
ἄλλα τὸν ἄρτον. οἱ δὲ, ψιλῶς. παρὰ τὸ ἀλεῖν. καὶ διὰ δύο ἑξῆς μὲν ἀττικὸν. ἀλεύρανος δὲ ἀσιανόν. λέγεται
δὲ καὶ ἀλότριψ καὶ τοῦτον δικαστικὸν ἀλότριβα. καὶ ἀλετρίς. ἡ μυλωθρὸς παρὰ καλλι-
μάχῳ. Ἀλέοιμι. ἀντὶ τοῦ θερμαίνοιμι. ἀριστοφάνης. Ἀλεύεο. ἐξέφυγε. Ἀλευίων τὸ φυ-
λάξαι οὕτως λέγουσι. καὶ παροιμία. ἀλεύεο ἀπὸ μείζονος ἀνδρός. Ἀλευάδαι οἱ ἐν λαρίσσῃ τῆς
θετταλίας εὐγενέστατοι. ἀπὸ ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. Ἀλευρότησις. τὸ λεπτὸν τοῦ
ἀλεύρου ἢ παιπάλη παρὰ πολλοῖς λεγομένη. Ἀλεῖα. ἡ ἄγρευσις. Ἀλείατα τὰ ἄλευρα.
Ἄλειμμα ἐκ τοῦ ἀλείφω. ἄλιμα δὲ βοτάνη. Ἄλειον τὸ τοῦ ἡλίου ἱερὸν ἐν ῥόδῳ. σημαίνει
ὕδωρ. καὶ ἄλειος ὁ ζεύς. Ἀλειπτὴς πηγὴ ἐν ἐφέσῳ. Ἀλεῖπται οἱ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπα-
σκοῦντες. ὁ θεολόγος. λέγει ἀλεῖπται τῆς ἀρετῆς. καὶ ἀλείπτης ὁ ἀγωνοθέτης. Ἀλειπτὸν ἐσκευασ-
μένον θυμίαμα. Ἀλεὶς ἀντὶ τοῦ συσταλείς. καὶ ἁλεῖς ἀντὶ τοῦ ἁλιεῖς. ἁλεῖς σοφιστοί. Ἀλεί-
σον τὸ ποτήριον. Ἀλεῖται πηδήσει. καὶ χωλὸς, ὡς ἔλαφος ἀλεῖται. Ἀλειτεία. ἡ ἁμαρτία.
Ἀλείτης. τὸ μὲν διὰ διφθόγγου σημαίνει τὸν ἁμαρτωλόν. τὸ δὲ διὰ τοῦ ι, σημαίνει τὸν πλάνην

τὴν. ἀλιτρὸς δέ, διὰ τοῦ ι. Ἀλείτης· ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ μεμυημένος ἐστί, νῦν δ᾽ ἔξεσθαι καλ-
ἀπογραφῆναι τοῦ μετιόντος τὸ ἀπόδει. ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τελεταί τινες ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι
πρὸς ἀλεξιφάρμακον κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν Κορυβάντων μυστήρια. καὶ τὰ τῆς Ἑκά-
της. καὶ τὸ Ζήρινθον ἄντρον. ἔνθα κύνας ἔθυον. ἐδόκουν δὲ οὗτοι οἱ μεμυημένοι, ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι
καὶ ἐγκειμένων. ἀπογραφῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ διαγραφῆναι καὶ κλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοί-
δυκα. ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδόν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ἀποστρέψαι.

Ἀλείφατι· ἐλαίῳ ἢ ἑτέρῳ ἀλείμματι. κανών· ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, εἰ μὲν διὰ τοῦ π ἐκφέ-
ρεται καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. οἷον ἀλειπτόν. ἀλείπτης. εἰ δὲ διὰ τοῦ φ, εἰ μὲν ὦσι σύνθετα
διὰ τοῦ ι. ποσαλιφὴς ἀναλιφής. εἰ δὲ ἁπλᾶ διά, τῆς ει διφθόγγου. οἷον ἄλειφαρ. Ἀλείψας·
αἰτιατικὴ διεγείρας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. εἰς καρτερίαν ἀλείφων τοὺς ἀδικουμένους.
καὶ Ἀριστοφάνης. ἀλείψασθαι ἀπὸ τῶν ταῖς νουμηνίαις διὰ τὸ ταύτας εἶναι τιμίας τῶν ἡμερῶν.

Ἀλῆ· ἡ πλάνη. ὁ δὲ οὐδένα αὐτοῦ ὥστε ποδοῖσιν ἐπανδρεία. καὶ τοσοῦτον αὐτοῦ ἤδη ἡ ἀλῆ ἐπεκρά-
τει, ὥστε κωλύειν ἀναλαβεῖν Ἀχιλλέως. οὕτω τε περιαιρεῖν εἰς ἵππον. καὶ κατὰ τὸν ἱππόδρομον φυ-
λάττεσθαι τοῦ ἵππου. καὶ ἀλώμενος ἀντὶ τοῦ πλανώμενος. ἐν ἐπιγράμματι. ἁλὸς τύραννε ποσει-
δὸν ἀρχηλᾶς ἔθηκε λήξας τῆς ἀπονόμου ἄλης. καὶ ἀλήτης βίος διὰ τοῦ η. Ἄλλη ἀντὶ τοῦ ἄλ-
λως ἢ κατὰ τὸ ἄλλο. Θουκυδίδης. Ἄλλη· ἀντὶ τοῦ εἰ μή. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ η. τίθεται δὲ ἐνίοτε,
καὶ ἀντὶ ἀλλ᾽ ἄρα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ ἄρα. πλάτων. ἀλλ᾽ ἢ τὸ λεγόμενον κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν καὶ
ὑστεροῦμεν. ἀντὶ τοῦ ἄρα. Ἀλληγορία· ἡ μεταφορά. ἄλλο λέγων τὸ γράμμα καὶ ἄλλο τὸ νόημα.
καὶ ἀλληγορικοὶ ὄνειροι, οἱ ἄλλα δι᾽ ἄλλων ἀγορεύοντες. θεωρηματικοὶ δέ, οἱ τῇ ἑαυτῶν θέᾳ προσεοι-
κότες. Ἀλλήλων δόξα ἡλίου. ἥλιον λέγει τὴν νέαν διαθήκην ὥστε λεῖπον φῶς ἔχουσαν τὸ τοῦ ἡλίου
τῆς δικαιοσύνης. Ἀληθές· ἀντὶ τοῦ ὄντως. ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐν
ἐρωτήσει λεγόμενον. οἷον. ὄντως. ἀληθῶς. ἀληθὲς ὦ παῖ τῆς ἀγραίας θεοῦ. Αἰσχύλος φησὶ
πρὸς Ὠκεανίδην. οὐδέ με τοῦτο σωμύλιον ἀληθὲς ἔδη. καὶ ἀλλ᾽ ὦ χρόνου καὶ ἐρανισμένα παράδη. ἀ-
ληθὲς δὲ τὸ ἀντιδιαστελλόμενον τῷ ψεύδει. ἀλήθεια δὲ ἐστι θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων ἠρεμῶν. Ἀλη-
θέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μέν, οὐ πιστευομένων δέ. Σάγρα γὰρ τόπος τῆς Λοκρί-
δος. μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν ἀνατιθεμένῃ. Λοκροὺς δέ φασι τοὺς Ἐπιζεφυρίους πό-
λεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνιάτας, αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς Λακεδαιμονί-
ους. τοὺς δέ, στρατὸν μὲν οὐκ ἔχειν φῆσαι ἕτοιμον. διδόναι δὲ αὐτοῖς τοὺς Διοσκούρους. τοὺς Λοκροὺς οἰωνι-
σαμένους τὸ κατὰ μηθέν, τὴν τύχην ἀποστρέψαι, καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκούρων συμπλεῖν αὐτοῖς.
νικησάντων δὲ αὐτῶν αὐθημερόν, καὶ τῆς φήμης διαγγελθείσης εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστη-
θῆναι. ἐπειδὴ δὲ εὑρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγειν τοῖς ἀληθεστάτοις μέν, οὐ πιστευομένοις δέ. ἀληθέστερα
τῶν ἐπὶ Σάγρα. ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθευόντων. λέγεται γὰρ τὴν περὶ τῆς νίκης φήμην αὐθημε-
ρὸν ἀπὸ Ἰταλίας ἐλθεῖν εἰς τὴν Σπάρτην. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐξενεχθῆναι τὸν λόγον, ἐπὶ τῶν
ἀληθινῶν πραγμάτων. Ἀλήθεια· καὶ ἀληθής. ἀληθῆ καὶ τὰς ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσι. Μέναν-
δρος Ἀφροδισίῳ. εἰ τὰς ἀληθείας ἁπάσας τίς σοι λέγει. Ἀληθίζω τὸ ἀληθῆ λέγω. καὶ ἀληθινὸς
ὁ ἀληθής. Ἀληθινὸς ἔρως. ὁ μὴ περὶ κάλλος σώματος ἐπτοημένος. ἀληθινὸς ἔρως ἐμφύεται
αὐτῶν τῷ φιλοσόφῳ. καὶ πάντα γηγενῆ δεσμὰ ἀπορρήξας, ἐλπίδας τε πάσας τιμῶν τε καὶ χρημάτων καὶ πα-
τρίδος, ἀφικνεῖται πρὸς τὸ καλόν. Ἀλήθω τὸ σῖτον ἢ ἀλευρῶ ἢ ἰῶ, ἢ ἀλήθω τι. Ἀλήιον τὸ πεδίον. καὶ ἄ-
λιμος ὁ πλανητικός. Ἀλλ᾽ ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ᾽ ἀκήκοας λόγον.
Σοφοκλῆς. Ἀλκὴ ὁ πόλεμος. Ἄληκτα τὰ ἀμέριστα μέν. κοινὰ δὲ πρός τινα ὄντα, πρὶν ἢ διανε-
μηθῆναι ἄληκτα λέγεται. Ἀληκτον ἀκατάπαυστον. Ἀλλασσόμενον· Θουκυδίδης. σῖτόν τε ἀλλασσόμενον,
τὸν βουλόμενον ἀργυρίου πωλεῖν ὠνεῖσθαι. καὶ ἀλλασσόμενος βίος. οἱ μὲν ἐπὶ τῶν βαλανειτηρίων χρωμένων ἐδέ-
ξαντο. οἱ δέ, ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιούντων. οἷον κατεσκευασμένον πρὸς τροφὴν ἕτοιμον. καὶ ἀλλασσόμε-
νος βίος. ἐπὶ τῇ ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. ἄλλη δὲ παροιμία φησίν. οὐ γὰρ ἄκανθαι. ἔοικε
δὲ ὑπομιμνήσκειν τὴν τοῦ βίου μεταβολήν, ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους πρότερον ὄντος, πρὶν

ἐπιμέλειαν τῆς γῆς καὶ τῶν σπερμάτων γίνεσθαι. ὅθεν ἀπὸ τῆς ὑπὲρ ἐπιμελείας, ῥηθῆναι τὸν ἀληλεσμένον ῥίον. Ἀληλιμμένος· ἐν τῷ ἀλείφω. Ἀλληλουΐα· αἰνεῖτε τὸν κύριον παρ' ἑβραίοις ἤτοι τὸν ὄντα. Ἀλληλουχία· ἡ ἀλλήλων κράτησις καὶ κληρονομία. Ἀλλήλων· ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως εὐριπίδης καὶ θουκυδίδης. καί που τινὲς ἀλλήλων ἐγένοντο ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. Ἀλλήλοιιν λυγκηθὲν· ὁρῶσιν ἐν τῇ λάρνακι σώματα ἀλλήλοιιν περικείμενα. Ἄλημα· παραλογιστικὸν πανούργημα ἢ ἐπίτριμμα. πῶς ἄν, τὸν αἱμυλώτατον ἐχθρὸν ἄλημα στρατοῦ. τούς τε δισσάρχας βασιλεῖς ὀλέσας τέλος θάνοιμι καὐτός. ὦ τέκνον λαερτίου κακοσπινέστατον τοῦτ' ἄλημα στρατοῦ. ἢ που πολλῶν γέλων ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις. ἀντὶ τοῦ πανοῦργε καὶ περίτριπτε. κακοσπινέστατον δέ, κακόηθες.

Ἀλήμεναι· συναθροισθῆναι. Ἄλλην μὲν ἐξαντλοῦμεν· ἡ δὲ πεισρεῖ. ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ πλέον οὐδὲν ἀνυόντων. ὡς ἐπὶ ἀντλίας νεώς. Ἀλληνάλως· ὡς ἔτυχεν. Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε. ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰτούντων τι. ἢ παρὰ τῶν ἀεὶ δανειζομένων. καὶ ἑτέρα παροιμία. ἅλις δρυός. ἐπὶ τῶν δυσχερῶν μέν τι καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων. ἕτερον δὲ βέλτιον αἱρούντων. Ἄληξ· ὄνομα τόπου. Ἄληπτος· ἀκράτητος. εἰπὼν τὴν αἰτίαν ἀφῆς ἄληπτος ἐστὶ τοῖς ἐχθροῖς. ἀριστοφάνης. Ἄληπτος· ὁ ἀκατάληπτος. ἀλήπτως δὲ ἀκαταγνώστως. Ἄληστος· ἀλάθητος.

Ἀλητεύω· πλανητεύω. καὶ ἀλητεία ἡ πλάνη. Ἀλῆται· πλανῆται. αἰλιανός· οἱ δέ, ὑπὸ ῥωμαίων ἐκτριβέντες διεξανέστησαν. ἀλῆται δεῦρο καὶ ἐκεῖσε τὸ ζῆν τελοῦντες. Ἀλήτης ὁ πλανήτης. ἀλήτην βίον ζῶντας ἤθροισε. καὶ αὖθις· ἀλήτας καὶ φυγάδας ἀποφήναντες. ἀλῆτις δὲ θηλυκόν, ἡ πλανῆτις. Ἀλία· ἡ πορεία. Ἁλιάδας· μικρὰ σκαφίδια. Ἁλιακή· ἁλιευτική.

Ἁλίαρος· ὁ ἠρτυμένος ἅλατι. Ἁλιάρτας· ἀπὸ ἁλιαρτίας χώρας. Ἁλίας· ὄνομα κύριον. Ἁλίαστος· ὁ μὴ ἐκφυγών. Ἁλίβας· ὁ νεκρός, ἢ ποταμὸς ἐν ᾅδου λέγεται. ἢ ἁλίβας καὶ τὸ ὄξος ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι ὅτι νενεκρωμένος οἶνος ἐστίν. Ἁλιβδύειν· κρύπτειν. Ἁλιβδύζειν, τὸ καταδύζειν εἰς τὴν θάλασσαν. μεταφορικῶς δὲ καὶ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν παρὰ τὴν ἅλα καὶ τὸ δύζειν. πλεονασμῷ τοῦ β αἰολικῶς. ὡς σίδη σίβδη. οὕτως καὶ ἁλιδύζειν, ἁλιβδύειν. Ἁλίβρεωτος ὁ ἅλας ἐσθίων. Ἁλίρυνες· ζαυγῖται ὅτι κατὰ τὸ παλαιόν, ἐλέγοντο δύο ἵπποι συνεζευγμένοι τῷ τραχήλῳ ἅμιπποι. ἦν δὲ ὁ μὲν τοῦ ἑτέρου, ἡνίοχος. ὁ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁ παλίτης. καὶ νῦν δὲ χρῶνται πρὸς ἀρχῆς ἁλίβυες οἱ προσαγορευόμενοι ζαυγῖται. Ἁλιγηνής, ὁ ἐν θαλάσσῃ γεννηθείς. Ἁλικέρνης ὄνομα κύριον. τούτου τοῦ γότθου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζῳ τε πολλῷ καὶ ταχυτῆτι οὐ σταθμητῇ ἐφέρετο. ὥστε εἴπερ ἐς λίθον τινὰ ἐμπέσοιεν ἢ ἕτερόν τι σκληρὸν καὶ ἀτέραμνον, διαρρήγνυσθαι ἀπαντῆ βίᾳ τῆς ῥύμης. ῥωμαῖον οὖν τινα ἰδὼν τεθωρακισμένον ἀφίησι βέλος αὐτοῦ ἐκ τοῦ μετεώρου. καὶ αὐτίκα διεπερόνησε τὸν ἄνδρα αὐτῷ θώρακι καὶ ἀσπίδι. οὕτω δὴ τῇ δυνάμει τε τῶν πολλῶν πλείων. καὶ καρτεραὶ αὐτοῦ ἔρυσαι τοξοταὶ χεῖρες. ἀγαθίας φησίν. Ἁλίγκιος ὅμοιος. Ἁλιάεσθαι τὸ ἁλιάειν. λέγουσι δὲ ὡς ἡμεῖς. Ἁλιάς· ἁλιέως. καὶ ἁλιεῖς. καὶ ἐπὶ πολεμίων. ἐκ τῶν προξίνων πόλεων εἰς τὴν τεταγμένην τῇ ἀναγωγῇ ἡμέραν ἠθροισμένοι ἁλιεῖς ἐφειστήκεσαν. αἰλιανός φησι. καὶ παροιμία. ἁλιάς πληγεὶς νοῦν οἴσω. ἁλιάς τοὺς ἁλισκομένους ἰχθύας μεταχειρίζετο. καί ποτε ὑπὸ τῶν πληγεὶς νοῦν οἴσω φησίν. ὁμοία ἐστὶ τοῦ ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. Ἁλιζώνου· τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιεζωσμένης. Λαΐδ' ἔχω κλεινὴν ἁλιζώνοιο κορίνθου.

Ἁλιζῶνες οἱ βιθυνοί. ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσσῃ διέζωσται. καὶ οἱ ὁμοῦ χερσόνησός ἐστιν. ἀπὸ ἀξείνου τοῦ προποντίδος διεζευγμένη. Ἁλίζωσις· εἶδος βοτάνης θαλασσίου. Ἁλίη· ἡ θαλασσία. Ἁλιήτορες· οἱ ἁλιεῖς. Ἄλιθον· ἦν γὰρ ὑπὸ φύσει ἄλιθον οὐδὲ λίγειον τὸ πεδίον. αἰλιανός φησιν. Ἄλλικα χλαμύδα κατὰ θεσσαλούς. ἄλλικα χρυσείῃσιν ἐεργμένην ἐνετῇσιν. οἱ ἰδιῶται γάλλικα ταύτην φασί. Ἁλικαρνασεύς· ἀπὸ ἁλικαρνασσοῦ πόλεως. Ἁλικρεῦδα παρὰ ῥωμαίοις ἡ σχεδία τροφὴ καὶ ἄπυρος. κρουδοῦμ γὰρ τὸ ἀνέψητον. Ἀλίμενον· θάλασσαν τὴν τέλος· οὐκ ἔχουσαν οὐδὲ ὅρμον. Ἄλιμον· βοτάνη δενδροειδὴς παρὰ θάλασσαν. πληθυντικῶς δὲ καὶ ἄλιμα. ἔστι δὲ γεννητικὴ γέλωτος καὶ σπέρματος. Ἁλιμενώτης τόπος λιμένα μὴ ἔχων. Ἁλιμικὸν τὸ πεπασμένον. Ἁλιμούσιος ἁλιμοῦς δῆμος ἐστὶ τῆς λεοντίδος. λέγεται ὁ ἀγασικλῆς τοῖς ἁλι-

μουσίοις

μυστήριον συνειδυῖαν εἶναι. καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὤν, ἐνεγράφη αὐτῇ τῇ πολιτείᾳ. Ἁλιμυρήεις· ὁ εἰς θάλασσαν ῥέων. Ἀλινδεῖσθαι· κυλίεσθαι. καὶ ἀλινδήθρα· κυλίστρα. τόπος ἐν ᾧ οἱ ἵπποι κονίονται. Ἀριστοφάνης· συνεκπαίων πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. καὶ αὖθις· τὸν δ᾽ ἄρα μασώδη καὶ αὐτουργέμναις τῶν λογισμῶν ἐμπεσόντος συνεκποδὼν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. περὶ Αἰσχύλου φησίν. Ἁλινηκτείραν· τὴν ἐν ἁλὶ νηχομένην. καὶ αὐτὴν ἀπέτηλον ἁλινηκτείραν ἐλαίαν. Ἁλινηχέος· ἐν θαλάσσῃ νηχομένης. ἐν ἐπιγράμματι· ἁλινηχέος εἴρια ταῦτα τεχνήσατο ἔθετο. Ἁλιξάνθοις· ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξηραινομέναις. ἐν ἐπιγράμματι. Ἀκταίης κισσίδος ἁλιξάνθοισι χοιράσι. Ἁλιοθαλάσσοι ἰόμασται. ἢ οὓς ἥλιος ἐπιδώσειν. Ἀλίωσε· μάταιον ἐποίησεν. Ἀλιπαρέων· αὐχμηρῶν. ἢ λιπαρῆ· δεήσεις αὐτῷ λιπαροῦσομεν. Σοφοκλῆς· καὶ μου ταλαίνης μικρὰ μὲν τάδ᾽ ἀλλ᾽ ὅμως ἄσχω, δὸς αὐτῷ τήνδ᾽ ἀλιπαρῆ τρίχα. καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον. Ἁλίπεδον· τὸ πῆ μὲν θάλασσα, αὖθις δὲ πεδίον γινόμενον, προσιωμένον. κυρίως μὲν οὖν τὸ παραθαλάσσιον πεδίον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν πεδίον. Ἁλίπεδον· ὁ μαλακὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάσσῃ. τινὲς δὲ τὸν Πειραιᾶ φασιν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὖθις δὲ ἐγένετο πεδίον. διὸ καὶ δασυντέον τὴν πρώτην. ἔστι γὰρ οἷον ἅλος πεδίον. οἱ δέ, τὸ παραθαλάσσιον πεδίον οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἀλινδεῖσθαι τουτέστι κονίεσθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν. Ἁλίπλαγκτος· οὕτω καλεῖται ὁ Πάν. ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς Ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. ἢ ὅτι τὸν Τυφῶνα δικτύοις ἤγρευσεν. ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν Πᾶνα ὡς νόμιον θεόν. ἢ ὅτι μεγαλόφωνος ἐν τῇ χορείᾳ, ὡς ἁλίρροθος. ἢ ὅτι τοῦ ἤχου ἐστὶ πατήρ. πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα. ἐπειδὴ ὁ Πὰν χορῶν προέξει. Ἁλίπλοα· τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ πλοῖα. Ἁλιρρόθιον κῦμα θαλάσσης. ἀκήρατον, ὁ μὴ ἥπτηται παντός, ἁλιρρόθια ξεῖνε κέλευθα νέοις. πειθόμενος ὁ λόγος. Ἁλιρρόθιος δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος. Ἅλις· δαψιλῶς· ἱκανῶς· ἀρκούντως. ὡς δὲ ἅλις εἶχε τῆς τιμωρίας, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἄγειν εἰς τὴν χώραν ὀπίσω τὼ χεῖρε δεδεμένον. Ἀριστοφάνης· ἅλις ἀφύης. παρατέτιλμαι τῶν ἰσθμίων ἐν ἀνταγωνισταῖς φησι. καὶ αὖθις· ἡ δὲ γυνὴ λέγει ἑαυτῇ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ ἔρωτος ἅλις ἔχειν. Ἁλισθεῖσαι· συναθροισθεῖσαι. ἢ κυλίσασαι. καὶ ἁλίσασα, συναθροίσασα. ἢ ὅσα μὴ ἐγὼ μισῶ ἁλίσασα τὴν δύναμιν, τὴν χώραν αἱρεῖ καὶ κεραΐζει. Ἁλισγηθέν· ἐσπιλωθέν. ἢ μιανθέν. ἢ λυμανθέν. καὶ ἁλισγηθείς, σπιλωθείς. Ἀλισγημάτων· τῶν μιασμάτων. ἐκ μυσαρᾶς τῶν εἰδώλων θυσίας. Ἁλισθεῖεν· συναθροισθεῖεν. ὁ δὲ περὶ στρατηγὸς ἐπετεχνᾶτο ὅπως ἁλισθεῖεν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἁλισθείσης· συναθροισθείσης. Ἁλίσκεται· νικᾶται. καὶ ἁλίσκεται καταλαμβάνεται, κρατεῖται. Ἁλισμένοι παρὰ Ἡροδότῳ· συναθροισμένοι. ἀνηκηκοὼς δὲ ὡς ἁλισμένη εἴη ταύτῃ στρατιά. Ἁλιτενής· ἀπαπιανός. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι δεξάμενοι ἐπὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων μηχανήματα, οὐκ ἦγον. οὐ γὰρ ἦν δίοδος οὐδὲ ναυσίν. ἁλιτενὴς γὰρ ἦν ἡ θάλασσα. ἀλλὰ γυμνοί, οἱ μέν, ἄχρι τῶν μαζῶν βρεχόμενοι, οἱ δέ, διενέον.

Ἀλιταίνω· τὸ ἁμαρτάνω. Ἀλίτημα· ἁμάρτημα. καὶ ἀλιτήμων· ὁ ἁμαρτωλός, καὶ συστέλλει.

Ἀλιτήμερος· παράφρων γεγονώς. Ἀλιτήριος· ἀνόσιος. ὁ ἐνεχόμενος μιάσματα ἢ ἁμαρτηματικῶς εἰς θεούς. Ἀριστοφάνης· ἰσαπεύδομεν. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σφιν γεγονέναι τῶν τοῦ θεοῦ. Ἀλιτήριος· ἁμαρτωλός. ἀλιτήριοι δὲ ἐν Ἀθήναις ἐκαλοῦντο. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους. καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων, καὶ χρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μιαρῶν βίας, τὶ ποιούντων ἀπὸ σπονδείας τοῦ καὶ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγωγὸς ἀπὸ τοῦ ἀλιταίνειν ὅ ἐστιν ἁμαρτάνειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀλοῦντας τηρεῖν. Ἀλιτηρίους· ἀποτυχόντας. ἁμαρτόντας, ἀστοχήσαντας. οὐ μόνον ἀπεράντους παρεσκεύασας ἐπανελθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀλιτηρίους πάντων τῶν αὐτοῖς ἐντεταλμένων ἀπέδειξας. καὶ αὖθις· ἢ πῶς οὐκ ἔμελλεν ὅδε ἀνὴρ ὁ δαίμων τις ἀλιτήριος εἶναι. Ἀλιτροῦ· ἁμαρτωλοῦ μιαροῦ. νῦν δ᾽ ἐκ θεῶν τυγχάνω ἐξ ἀλιτροῦ φονός. Ἀλιτόμηνος· ὁ ἀτελὴς μηνός, διημαρτηκώς. ἢ ὁ ἀλιτόμηνος. Ἀλιτρία· ἁμαρτία. Ἀριστοφάνης. καὶ ἀλιτρὸς ὁ ἁμαρτωλός. Ἀλίφηρα, ὄνομα πόλεως. καὶ ἀλιφηρεύς, ὄνομα δήμου. Ἀλιφῶσαι· ἀλείψασθαι. Ἀριστοφάνης.

Ἀλθαία, ὄνομα κυρίου. καὶ εἶδος ἀγρίας μαλάχης. διαφορητικὴ καὶ ἐπουλωτικὴ φυμάτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλθαια πόλις Ὀλκάδων. οἱ δὲ Ὁλκάδες ἔθνος Ἰβηρικόν. ἀλθαίνω· ὑγιάζω θεραπεύοντα. νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα. Ἀλθαία· ὄνομα πόλεως. Ἀλθη

φιάς ἢ ἄμπελος. ἀπὸ ἀλκιφίου τινός. καὶ ἀνθοσμίας καὶ ὑποδρίας, ἀπὸ ὑποδρυσσάνων δένδρου. χρησμός. Πῖνε οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ ἀνθηδόνα ναίεις. Οὐδὲ γὰρ ὑπερείαν, ὅθι τὰ τρυγῶν οἶνον ἔπινεν.

Ἀλκαμένης ὄνομα κύριον ὀλύμπιος. Ἀλκάνης ἀνὴρ τῶν ἐν μέσῳ πολιτῶν τῆς ἐφραιμ κληρουχίας. Ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς βίβλου τῶν δ' βασιλειῶν ἐγκείμενον κεῖται τὸ ὄνομα. ἀρμαθὲμ τὴν πόλιν κατοικῶν. γαμεῖ δύο γυναῖκας, ἄνναν τε καὶ φενάνναν. ἐκ δὴ ταύτης παῖδες αὐτῷ γίνονται. τὴν δὲ ἑτέραν ἄτεκνον οὖσαν, ἀγαπῶν διετέλει. ἀφικόμενος δὲ μετὰ τῶν γυναικῶν ὁ ἀλκάνης εἰς σιλὼ πόλιν θῦσαι, ἔνθα ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ ἐπεπήγει. καὶ πάλιν κατὰ τὴν εὐωχίαν νέμοντος μοίρας κρεῶν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις, ἡ ἄννα θεασαμένη τοὺς τῆς ἑτέρας παῖδας τῇ μητρὶ παρακαθημένους, εἰς δάκρυα προπεσοῦσα καὶ τὴν ἀπαιδίαν αὐτῆς ὀλοφύρεται καὶ τὴν μονώσεως. καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς παραμυθίαν τῇ λύπῃ κρατήσασα, εἰς τὴν σκηνὴν ᾤχετο τὸν θεὸν ἱκετεύουσα δοῦναι γονὴν αὐτῇ. καὶ ποιῆσαι μητέρα. ἐπαγγελλομένη, τὸ πρῶτον αὐτῇ γεννησόμενον, καθιερώσειν ἐπὶ διακονίᾳ θεοῦ. δίαιταν οὐχ ὁμοίαν τοῖς ἰδιώταις ποιησόμενον. εὐχομένης δὲ ἦλθεν ἠλεὶ ὁ ἀρχιερεύς. καὶ ὡς παροινοῦσαν αὐτὴν ἐκέλευσεν ἀπιέναι. τῆς δὲ, πιεῖν ὕδωρ φαμένης. λυπουμένης δὲ ἐπὶ παίδων ἀπορίᾳ, τὸν θεὸν ἱκετεύειν, θαρρεῖν παρακελεύει παρέξειν αὐτῇ παῖδα τὸν θεὸν κατεπαγγέλλων. καὶ γίνεται αὐτῇ παιδίον ὃν σαμουὴλ ἐκάλεσε. θεαίτητον ὥς ἄν τις εἴποι. Ἀλκαία. αὐτὸ μὲν δράκων μετέθηκε μέγιστος ὢν τῷ οὐραίῳ τὸν λέοντα κατηκίζετο. ὁ δὲ λέων, ἤλγει μέν. καὶ τῇ ἀλκαίᾳ πρὸς ἄμυναν διηγείρετο. ὁ λογοθέτης φησὶν ἐν τῷ τοῦ ὁσίου μαρκέλλου βίῳ. Ἀλκαῖος. ὁ ὀμφάλης καὶ ἡρακλέους ἐγένετο μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὰ πολέμια γενναῖος. Ἀλκαῖος. ἀθηναῖος τραγικός. ὅν τινες θέλουσι πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι. Ἀλκαῖος μιτυληναῖος. εἶτα ἀθηναῖος. κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας πέμπτος. υἱὸς ἦν μίκκου. ἔγραψε δράματα δέκα. Ἀλκέτας. μολοττῶν βασιλεύς. ἀλλὰ καὶ ὑποστράτηγος ἄλλος ἀλεξάνδρου.

Ἀλκείδης ὁ ἡρακλῆς πατρωνυμικῶς. ἀλκέως γὰρ παῖς ἀμφιτρύων. Ἀλκή. ἰσχύς. δύναμις. ἡ ἔφοδος. Ἀλκῇ μὲν προέδωκεν ὀλύμπιος αἰακίδῃσι. Νῦν δὲ μυθακίδαις. τελευτὴν δέ περ ἀλέξει. καὶ πολύβιος. οἱ δὲ πρὸς ἀλκὴν ἀλκῇ θανατῶντα κατεφόνευν. Ἀλκήεντας. ἰσχυροὺς δυνατούς. Ἄρτεμι τόξα λαχοῦσα καὶ ἀλκήεντας ὀϊστούς. Ἄλκησις ὄνομα κύριον. Ἀλκιβιάδης. υἱὸς κλεινίου. καὶ τῆς ἀδελφῆς περικλέους. ἀθηναῖος φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ. μαθητὴς πρῶτον σοφίλου, εἶτα σωκράτους. οὗτος ἐφώμενος ὥς τινες. καὶ ἐκ δούλων δὲ τεχθέντα τινὲς ἱστορήκασιν. οὗτος ἐστρατήγησεν ἀθηναίων. καὶ λυπηθεὶς διὰ τὸ ἐκπεσεῖν αὐτὸν τῆς στρατηγίας, τῶν ἑρμῶν ἀκρωτηριασμοῦ ἕνεκα, καὶ ἀποστὰς πρὸς τισαφέρνην τὸν πέρσην, καὶ πολέμου αἴτιος γενόμενος ἀθηναίοις, πάλιν αὖθις φίλος ἐγένετο. μηδ' ὄντος ἢ λυσάνδρου αὐτὸν ἀναιρεῖν παρεσκευασμένου, ἔδωκεν εἰς κώμην τῆς φρυγίας ἑταίρας σὺν αὐτῷ, ὄναρ ἦν τεθεαμένος τοιόνδε. ἐνδεδυκὼς τὴν ἐσθῆτα τῆς ἑταίρας ἔχων, καὶ ἑταίρα διχὰ τῆς κεφαλῆς. οἱ δορυφόροι δὲ ἐπιστάντες, ὑφῆψαν τὴν σκηνήν. ὁ δὲ, ἐξελθὼν βίᾳ τιτρώσκεται διωχθείς. οἱ δὲ, τὴν κεφαλὴν ἀφελόντες αὐτοῦ, φαρναβάζῳ κομίζουσιν. οὗτος ὀλύμπια νικήσας, τὴν πανήγυριν πᾶσαν εἱστίασεν. Ἀλκιμάχη ἡ ἀθηνᾶ ἡ ἐν πολέμῳ κραταιά. Νηὸν ὑπωροφίας παλλάδος ἀλκιμάχας. Ἀλκιδάμας ἀπὸ ἐλαίας τῆς ἀσίας. φιλόσοφος. διοκλέους υἱός. μουσικὰ γεγραφότος. μαθητὴς γοργίου τοῦ λεοντίνου. Ἀλκίμαχος. στρατηγὸς ἦν οὗτος, ἀναγέγραπται τοῦ δήμου. ἕτερος δέ ἐστιν ὁ μακεδὼν οὗ μνημονεύει ὑπερίδης.

Ἀλκιμένης. μεγαρεὺς τραγικός. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἀλκιμένης ἀθηναῖος, κωμικός. Ἄλκιμος. ἰσχυρός. Ἀλκίνοος δυνατὸς καὶ ὄνομα κύριον. Ἀλκίππη. μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ἔστιν ἐκ τῶν ἀλκυονίδες. Ἀλκίφρων. μάγνης τῆς πρὸς μαιάνδρῳ μαγνησίας φιλόσοφος. Ἀλκμάν. λάκων ἀπὸ μεσσόας. κατὰ δὲ τὸν κράτητα πταίοντα λυδὸς ἐκ σάρδεων λυρικός, υἱὸς δάμαντος ἢ τιτάρου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς κζ' ὀλυμπιάδος. βασιλεύοντος λυδῶν, ἄρδυος τοῦ ἀλυάττου πατρός. καὶ ὢν ἐρωτικὸς πάνυ, εὑρετὴς γέγονε τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπὸ οἰκετῶν δὲ ἔγραψε βιβλία ς' μέλη καὶ κολυμβώσας. πρῶτος δὲ εἰσήγαγε τὸ μὴ ἑξαμέτροις μελῳδεῖν. κέχρηται δὲ δωρίδι διαλέκτῳ. καθάπερ λακεδαιμόνιοι. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἀλκμὰν εἷς τῶν λυρικῶν ὃν ἤνεγκεν ἡ μεσσήνη. Ἀλκμανικὸν εἶδος. ὅπερ πεπλεόνακε παρὰ ἀλκμᾶνι. τὸ κατὰ ἀμφότερα ῥημάτων μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τετάχθαι. καὶ παρ' ὁμήρῳ. Ἠχῆεσσας σιμόεις συμβάλλετον. ἢ δὲ σκάμανδρος. Ἀλκμαιωνίδαι. γένος ἐπιφανὲς ἀθήνησιν. ἀπὸ ἀλκμαίωνος. Ἀλκμαιωνίδαι. λαμπροί τινες ἀθήνησιν. ἀπὸ ἀλκμαίωνος τοῦ κατὰ θησέα. καὶ ἀκαταιωνί-

δαι

δων ἀκταιωνίδος· τῶν ἀκταιονίδων. ἔστι μία σκυλάκων. ἐν ἐπιγράμματι. Ἀλκμαίων, ὄνο
μα κύριον. Ἀλκταιωνίδες. Ἀλιτήριοι οἱ φύλακες· θείας ἀλιτήριοι ἡμετέρης φιλότητος.
Ἀλιτήρια λιμοῦ· ἅτινα δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν. Ἀλκυονίδες ἡμέραι. αἱ
εὐδιειναί· περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται. σιμωνίδης δὲ ἐν πεντάθλοις, ια΄ φησὶν αὐτάς· καὶ ἀριστοτέλης ἐν
τοῖς περὶ ζώων. δημαγόρας δὲ ὁ σάμιος, ζ΄. καὶ φιλόχορος θ΄. τὸν δὲ ἐπ' αὐταῖς μῦθον ἡγήσανδρος ἐν τοῖς πε
ρὶ ὑπομνημάτων, λέγει οὕτως. ἀλκυονεὺς τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν, φωσθονία. αἴθη. μεθώνη. ἀλ
κίππα. παλλήνη. δριμώ. ἀστερίη. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ κανάστραιου ὅ ἐστιν ἄκρον τῆς
παλλήνης, ἔρριψαν αὐτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. ἀμφιτρίτη δ' αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε. καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς
ἀλκυόνιδες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι, ἀλκυονίδες καλοῦνται. καὶ ἀλ-
κυονίζουσα ἡμέρα. Ἀλκυονίς. καὶ ἀλκυονῖτις ἡ τοῦ ἀλκυόνος μήτηρ. Ἀλκυὼν ὄρνεον θαλάσ
σιον. Ἄλμα· πήδημα. Ἀλμάδες· κολυμβάδες ἐλαῖαι. Ἀλμηρὸν ἐστ' αὐτῷ. ἐπὶ τοῦ ἀγλυ
κέος καὶ ἀηδοῦς. Ἀλμυρόν· τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ τοῦ γλυκέος θερμότερον. Ἀλοάων. καὶ ἀλοάσαντες. ἀ-
λοάσαντες εἶπεν φερεκράτης ἐν τῷ ἄλφα. ἴσως ὑποζύγιον ἀλοάσαντες τὰ ὄσπρια ἐκπτίσαι. τὸ δ' ἐγ
κόψαι παλαιαῖς ἀλοῆσαι ἐν τῷ η΄. Ἀλογεῖν γενικῇ ἀφροντιστεῖν. ὁ δὲ [illegible] ὅπλων μὲν καὶ μα
χίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἀλογεῖν. πόρναις δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις, ὁμοδιαίτους ὑπάρχειν. Ἀλογῆσαι·
ἀφροντίσαι. παραλογίσασθαι καὶ ἀλογήσει ἀμελήσει, οὐ φροντίσει. Ἀλογία, ἡ ἀφροντισία. ἡρόδοτος
ὁ δὲ κατασκοπεῖς ὑπὲρ τῶν λακεδαιμονίων κτενιζομένους καὶ ἐθαύμαζεν. ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολ
λῆς. ὁ δὲ ξέρξης ἀκούων ταῦτα, οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἐόν. Ἀλογία, ἀταξία. οἱ δὲ παῖδες, ἅμα ἀ
νακραγόντες ἐξ αὐτῆς, οἱονεὶ ἐπεληλύθεσαν. ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος ὅτι ἔτι συ
νέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν. ἀλλ' οἱ μὲν, ἐπὶ τοὺς πρεσβύτας ὥρμων ὡς αἰτίους σφίσι τῶν κακῶν ὄντας τού
των. οἱ δὲ, ἐπὶ τοὺς κατειλημμένους τῶν ἰταλικῶν. καὶ εἰς τούτους ἀπερείσαντες τὸν θυμόν. οἱ ἤδη πρὸς ταῖς πύ
λαις τῆς πόλεως. λέγεται δὲ καὶ ἀλογιστία παρὰ πολυβίῳ. Ἀλογία τὸ μηδένα λόγον ἔχειν. ἀλογιστῆ δὲ πράτ
τειν. οὕτως δημοσθένης καὶ πλάτων. Ἀλόγιστα ποιούμενοι. ἀδιήγητα κακὰ βαστάζομεν. σοφοκλῆς.
ἐν ποιμέσι. δ' ἀλόγιστα ποιούμενοι. Ἀλογιστία παρὰ πολυβίῳ. οἱ δὲ πλείονες αὐτῶν ἔπιπτον. ἔνιοι μὲν
ἀλογιστίαν. οἱ δὲ, μανίαν ἔφασαν εἶναι. τὸ παραβάλλεσθαι ἐν ὑπερβολῇ τοῦ βίου. καὶ αὖθις. τὸ ἦ τῶν αἰώνων
οὐχ ἧττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἁμαρτάνειν. Ἀλογίου δίκη. ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες τοὺς λό
γους οὐ διδόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. Ἀλλογλαὺξ, ἀλλοκορώνη φθέγγεται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλ
λήλοις οὐ συμφωνούντων. Ἄλεγοι ἐρανισταί. οἱ μήπω ἐξειληχότες τὸ ἐπιβάλλον ἑαυτοῖς. καὶ ἀλό
γου τῆς ψυχῆς δυνάμεις ζήτει ἐν τῷ βούλησις. Ἀλλοδαπά· ξένα. παντοῖα. καὶ ἡ ἀλλοδαπὴ τῆς ἀλ
λοδαπῆς κλίνεται. Ἀλλοιότερον. ἐκ παραλλήλου λέγουσι μὲν ἀνδρὸς μέθη. εἰ τοῦ κατέχει οὐ πῦρ
οὐ λίθον ὅτι ἄλλο τι οὐθὲ ἕτερον. κρατῆς παιδιαῖς. τὸ δὲ ῥαψῳδεῖς ἕτερος σεμνὸς πᾶσι λόγος. ἀλ-
λος λέξιν. Ἄλλως· μάτην. Ἀλλοειδής. ὁ ξένον ἔχων εἶδος. καὶ θηλυκὸν ἀλλοειδέα. Ἀλόκ.
εἶδος μυρεψικόν. θερμαίνει μὲν κατὰ τὴν πρώτην ἀπόστασιν. ξηραίνει δὲ, κατὰ τὴν β΄. ὅθεν ἢ καὶ ἀστόμαχον
καὶ ῥυπτικὸν καὶ διαφορητικὸν καὶ γαστρὸς ἐκκοπρωτικόν. πλυθεῖσα δὲ, ἧττον μὲν ῥύπτει. ἀστόμαχος ἢ
μᾶλλον. Ἀλοητός. καὶ ἀλοᾶν. καὶ ἀλοητός, ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. Ἀλλοθροὺς ἀλλοφώνους. Ἀλο
κι. αὔλακι. τομῇ ἀρότρου. Ἀλοκίζειν ἀρότρῳ τέμνειν αὔλακας. αἰλιανός. ἐγὼ δὲ ἀλοκίζειν ἐδεόμην
τὸ χωρίον. Ἀλλόκοτον. ἐναντίον. ξένον. ἀλλοφυές. οὐ ξὺν ἄλλοις ἀσυνάρτητον. ἀνάξιον. τοῖς γάρ τοι
συνα[illegible]ις καὶ εἵλαις χρώμενοι διὰ τὸν λιμὸν, ἐπεπονήκεσαν. ἀππιανός. οἱ μέντοι ὕπατοι καὶ
ὤκνουν μὴ ἐπιχειρεῖν τι ἔργον ἀλλόκοτον. ἔτι δὲ καὶ τὴν πόλιν ἀνοπλοῦσαν λήψεσθαι ἡγοῦντο.
Ἀλλόμενον ὕδωρ. καὶ ἀλλόμενοι πηδῶντες. Ἀλόννησος. νησύδριον ἐν τῷ αἰγαίῳ πελάγει. Ἀλόν
τες· ληφθέντες. Ἄλοξ· ἡ αὖλαξ. Ἀλοᾶν. τὸ κλᾶν. καὶ ἀλοῶν, ἔξωθεν ἐν κύκλῳ περιάγων ὡς οἱ ἐν
ταῖς ἅλωσιν. ἢ τύπτων. ἀπὸ τῶν κτυπούντων στάχυας. αἰλιανός. ἀπειλεῖ με ἀλοῶν αὐτὸς ἐξ ἑωθινοῦ. αἰ
λιανός. οἱ μὲν τύμβοις πυγμαῖς. οἱ δὲ, κορώναις. οἱ δὲ, λίθοις. οἱ δὲ, ὅ τι, ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑπο
χείριον, ἀλοῶντες αὐτὸν, ἀπορρῆξαι τὴν ψυχὴν ἠνάγκασαν. καὶ ἀλοώμενος. πατούμε-
νος. συντριβόμενος. ἐλέφαντι καὶ μόλου ὑπέκλιναν αὐτὸν ἵνα δεδιὼς ὡς μέλλων ὑπὸ τοῦ θη-

ρος ἀλώμενος ἀποθνήσκειν ὕπνου μὴ τυχών. Ἀλόπη· Κερκυόνος θυγάτηρ· ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος, Ἱπποθόων· ὅτι Ἱπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος. Ἀλόπιον· ἴσως ποιόν, ἐπὶ τῆς ἀμόργης τῆς ἀλώπης δεξιᾶς χειρός. Ἀλλοπρόσαλλος· εὐμετάβλητος· ὁ ποτὲ μὲν ἑτέρῳ, ποτὲ δὲ ἄλλῳ προσκείμενος. οὐ τὸ μόνον δειλὸς ἦν ὁ Προυσίας βασιλεύς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλοπρόσαλλος.

Ἄλλος· ἀντὶ τοῦ ἕτερος. Ὅμηρος· ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ. σημαίνει δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τις. ὁ ἀπέτεκεν καὶ ἄλλος. καὶ ἄλλως τε, ἀντὶ τοῦ μάλιστα. καὶ αὖθις· οἱ στρατιῶται ἕτερον λευκὸν ἑτέρῳ ἡ μέλαινα γῆ τε καὶ ἡλίῳ. διὸ δὴ ἡμεῖς οἱ σῶμα μὲν ἄλλον· ἤ γε κυρίως ἐπὶ μὲν τοῖν δυοῖν, τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ ἀντιδιέσταλκεν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἔτι τοῦ, ἄλλο εἴρηκεν. Ἄλλος ἄλλον· ἀντὶ ἀλλήλους. Ἁλὸς ἄχνη· ἀφρὸς θαλάσσης. Ἄλλος βίος· ἄλλη δίαιτα. παροιμία. ἐπὶ τῶν εἰς ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων. Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς· ἐπὶ τῶν βίᾳ τι πραττόντων. παροιμιῶδες. ἐπὶ τῶν ἐκ θεοῦ λεχθὲν τὸ πρῶτον ἐπὶ τῶν ἰδαίων δακτύλων Ἡρακλεῖ. ἢ διὰ τὸ ἀλκιμώτερος διὰ τοὺς παλαιοτέρους. Ἀλλοστρατεῖ· στρατεύει. Ἀλοσύδνης· τῆς θαλάσσης. Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ· ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν δυσπραγούντων, ποτὲ δὲ εὐπραγούντων. Ἄλλο τόσον· Ὅμηρος. τὸ δὲ καὶ ἄλλο τόσον· οὕτως εἰώθει λέγειν ἄλλο τόσον, ἐπειδὰν ἀκλίνηται τι τοῦ ὅλου μικρὸν ἀπελθόν. Ἀλλοῖα βάζειν· ἐπὶ τῶν ἐν τῷ κυβεύειν διαμαρτανόντων.

Ἀλλόθεον ἀμαθέστερος· ἐπὶ τῶν ἀλλόθεα κατηγορουμένων. Ἀλλοθειονομοῦντες· ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες. ἢ ὅλως, τὸ τινὰ μὴ προσηκόντως διανέμοντες. Ἀλλοτριοπραγεῖν· ἐχθρῶς βουλεύεσθαι· συμφέρει δὲ μηδένα αὐτὸν ἀλλοτριοπραγεῖν μηδὲ καινοτομεῖν. Ἀλλοτρίῳ· αἰτιατική. Ἀλλοτρίως· πολεμίως. καὶ ὁ δὲ Δ. καὶ ἀλλοτρίως φείσασθαι τοῦ δούλου· τουτέστι τῶν δυσμενῶν. Ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῆς ἀναισχύντου φύσει γυναικὸς οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄλλαι γυναῖκες· τουτέστιν εἰ μὴ ἄλλη γυνή. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέν τοι πεσοῦντε κατακείσομαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τουτέστιν οὐ μὴ ἀθυμήσω· οἷον οὐ περιοδύσω ἐμαυτὸν ταῖς λύπαις. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτ' ἀλλ' ἐᾶθ' ἃ μὴ δρᾶν ἐκέλευσεν.

Ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ἐν ᾅδου ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἁμαρτίαν. παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἄλλης αἰτίας ὀφειλόντων τιμωρίαν, ἢ ἐφ' οἷς αὐτοὶ πρὸς ἄλλο τι οἰκείως κατηγορούμενοι. Ἀλλ' οὐ θέμις· ἀλλ' οὐ δυνατόν. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τῶν μαθητῶν εἰ λέγειν. ἐπὶ διασυρμῷ καὶ διαβολῇ ταῦτα παρεισάγει. ἀλλότριον τὸ φιλοσόφων τὸ βασκαίνειν καὶ φθονεῖν· οἷς τὸ κοινωνεῖν περὶ πάντων ἀφθόνως. Ἀλλ' οὖν καὶ αὖθις ἀλώπηξ. λείπει τὸ εἰς πάγην. καὶ ἅπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγην. Ἀλλ' οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος· ἐπὶ τῶν ἀκινδύνων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν ἤθει ὁ θεράπων, ὅτι οὐκ ἔστι τις ἐν τῷ δακτυλίῳ ἐπῳδή, ὁ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου. ἐπειώθασι λέγειν οἱ τὰ τοιαῦτα πωλοῦντες, ὅτι χρήσιμα εἰ τὸ δὲ πρὸς τόδε. ἄλλως. ἀλεξιτήριον τὸ δηλητήριον δείκνυσιν αὐτῷ. καὶ βασκανίαν ἀπρεπῆ δακτύλιον ἐκ λοῦ φαρμακίτην φησίν· οὐ μὴν, ὡς ἂν ἔχοι φαρμακίτην δακτύλιον ἄλλος πρὸς δῆγμα τοῦ συκοφάντου· ὡς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων πρὸς ἃ ὁ δακτύλιος ἀντίκειται. Ἀλλ' οὐ λαχοῦσα πρῶτον ἐν τῷ γράμματι. Ἀριστοφάνης. ἐδίκαζον οἱ Ἀθηναῖοι, γράμματα κληρούμενοι ἀπὸ τῶν ι φυλῶν· οἷον ἡ πρώτη, τὸ ἄλφα εἶχε σημεῖον· ἡ δευτέρα τὸ β· καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ κ. δέκα τῶν φυλῶν οὐσῶν, δέκα ἐγένοντο δικαστήρια. ὁ οὖν λαχὼν τὸ ἄλφα, πρῶτος ἐδίκαζε. καὶ ἄλλοι ὁμοίως. τὸ ἀλλὰ σύ φησι λαχοῦσα οὐκ ἐδίκαζες, ἀλλ' ὕστερον. Ἀλουργά· θαλάσσης πορφύρα. Ἁλιμίζαι· ἔνθα ἁλουργὲς ὑφαίνουσι οἱ Τελχῖνες. Ἀλουργαῖον· ἀντὶ ἁλουργές. Ἀντιφάνης. Ἀλουργίς· πορφυρᾶ χλανίς. ἐπειδὴ δὲ τὸ ῥόδον πορφυροῦν ἐστι, στεφάνων τῶν ῥόδων τὴν ἀλουργίδα ἐπαγγέλλει. Ἀριστοφάνης. ἀλουργὶς δὲ ἐσθής. τὸ ἀλουργοῦ. τῇ ἀλουργεῖ· ἐσθῆτι ἁλουργῇ. Ἀλουργοπωλική· ἡ πορφυροπωλικὴ λεγομένη· οὕτως Ἰσαῖος. Ἀλοῦσα· χωρὶς τοῦ σ· ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ ἐξ οὗ τὸ ἀλοῦσ. Ἀλλ' οὐ περιδέχεταί τις ἀλφεὸν πιεῖν. Ἀριστοφάνης. ὁ ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος· ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. Ἀλοφαλίζω· σκιρτῶ· παροινῶ. Ἀλλόφωνος. Ἀλλόφυλος· ὁ ἀπὸ ἄλλης φυλῆς. ὁ ἀλλογενής. Ἀλόχευτος· ἀγέννητος. ἀσπόρευτος. ἀλοχεύτων πηλῶν. καὶ λοχευθεὶς τὴν πλευράν. Ἄλοχος· γαμετή. ἢ εἰσποιοῦσα δέξαι δρομέα. ἀγνὼς μετὰ ξενίας εἴτε ἄμφω ἔτι λελοιπότα λόχον. Ἀλωή· ἡ αὐθεία ἢ ἅλω· τὸ ἅλως, πλαίσμα νεωτερικόν.

Ἅλω· ἀντὶ ἅλης. Φιλύλλιος. Ἀλῶ· πλανῶμαι ἢ καταγινώσκομαι. Ἀλῶ κατὰ τὸ παρείκασιν γυναικός ἐστιν ἡ τοῖς ἐπάχθοις τῶν υἱέων κακώσεως ἁλούς. καὶ ἐάν δέ τις ἀλῷ παρανόμων κληρωτής. Ἀλῷα

ἑορτή ἐστιν

ἑορτή ἐστιν ἀττική. φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατρι-
βὰς περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. Ἁλωαῖς. ἀλωνίαις. τοῖς τόποις ἔνθα ὁ σῖτος ἀλοᾶται. ἔστι δὲ
καὶ ἡ σιτοφόρος γῆ. ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ, ἐστὶν ἀλωὴ ζῶον τι. ἔθων αἴτιος ἀλωήν. τὸ δὲ ἀλωαῖς, ἀπὸ
τοῦ ἅλως. ἀλλὰ τοῦ τ. ἀππιανός. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἔθνους, ἀμφότεροι περὶ σιτολογίαν ἐγίνοντο.
ἀσδρούβας μὲν ἐν τοῖς πεδίοις ἀλωνιζόμενος. ῥωμαῖοι δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ὁ δὲ ἀσδρούβας ἐμπρῆ-
σαι ἐβούλετο διὰ τὴν ἄχυρα. Ἀλώβητον. ἄμωμον. ἀβλαβές. Ἀλωαί. ἀλώνιαι ἢ παρά-
δεισοι. Ἁλῶσιν. ληφθεῖσιν. πορθηθεῖσιν. Ἀλωάς, ὄνομα κύριον. Ἀλωή. σιτοφόρος χώρα,
ἀλωὴ δὲ τὸ μυρσινικόν. Ἀλώμενος. πλανώμενος. οἱ δὲ γῆπαιδες ἀπεφάνησαν ἀλώμενοι, προσ-
χώρουν αὐτῷ κατ᾽ ὀλίγους. καὶ αὖθις. ὁ δὲ θεοσύλας, λιπὼν τὴν παίδα καὶ ἀλώμενος ἐτελ. καὶ
αὖθις. ἀλώμενος λέγω μετὰ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων, ἦλθον εἰς φαραάν. Ἅλων δὲ φόρτος,
ἔνθεν ἦλθεν ἐν ὕβρει. ἐπὶ τῶν καθ᾽ ἑαυτοὺς χρωμένων τοῖς οὖσι καὶ μηδενὶ μεταδιδόντων. Ἁλῶναι.
ληφθῆναι. ζωγρηθῆναι. καὶ ἐπιορκίας ἁλῶναι μάλιστα φυλαττόμενοι. λέγεται δὲ ἁλωή. Ἀλωνιζόμενος καὶ ἀ-
λωνὴ ἐσθητική. Αὐτῆσι παρ᾽ ἅλωσι δυνηπαθὲς ἐργάζεται μύρμηξ, ἤριον ἐκ ῥώλης διψάδος ἐκ πισ-
μίων. ἀππιανός. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἔθνους ἀμφότεροι περὶ σιτολογίαν ἐγίνοντο. ἀσδρούβας μὲν ἐν-
τοῖς πεδίοις ἀλωνιζόμενος. ῥωμαῖοι δὲ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Ἀλώνητον. τοὺς ἀπὸ ἁλῶν ἐωνημέ-
νον. ἴσον τῷ, βάρβαρον. καὶ παροιμία. ἀλώνητον ἀνδράποδον. ἐπὶ τῶν οὐδενὸς λόγου ἀξίων. παρό-
σον οἱ ἔμποροι κομίζοντες εἰς τὴν μεσόγαιαν ἅλας ἀντὶ τούτου οἰκέτας ἐλάμβανον. καὶ ἀ-
λώνητος, ὁμοίως βάρβαρος. οἱ γὰρ θρᾷκες ἀνδράποδα ἁλῶν ἀπεδίδοντο. Ἀλωνία. ἡ τῆς ἅ-
λωνος. καὶ ἀλωνοθηρῶ ἐπὶ τῆς ἅλωνος διατρίβω. Ἀλωπεκῆθεν. δῆμος ἐστὶν ἡ ἀλωπεκὴ τῆς ἀντιο-
χίδος. καὶ ὁ δημότης, ἀλωπεκῆς. ἀλωπεκιανός. καὶ ἀλωπεκία ἡ πολυκεφαλαία. Ἀλωπεκί-
ζων. ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων ἐγχειρούντων. Ἀλωπεκόννησος πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν χερρονήσῳ. ὅτι
αἶνος πόλις ἐστὶ τῆς θρᾴκης. ἴωνες τὰ πρῶτα, ἀλωπεκοννησίοις κατῴκισαν. ὕστερον δὲ ἐκ μι-
τυλήνης καὶ κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους. Ἀλώπηξ, ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. ἀλώπηξ οὐ
δωροδοκεῖται. ἐπὶ τῶν μὴ ῥᾳδίως δώροις πειθομένων. κρατῖνος νόμοις. ὑμῶν εἷς μὲν ἕκαστος, ἀ-
λώπηξ οὐ δωροδοκεῖται. Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον
ἀκραινόντων. κωδωνισθέντι. κωδωνίζουσι προσδόκα. Ἀλωπόχρους ὁ πολιός. Ἀλω-
ροῦνται. οἱ τοὺς ἅλας φυλάσσοντες. Ἄλλως. μάτην. ἢ μάλιστα. ἢ κατ᾽ ἄλλον τρόπον. εἴρηται δὲ
καὶ τὴν ἄλλως μετὰ τοῦ ἄρθρου. καὶ ἄλλως τε. οὐδὲ ὤλισθον ἄλλως αἱ δ᾽ ἀχαιαί. αἱ καλλίστου θεοῦ ἐχθραί.
Ἄλλως. ματαίως. ἐπ᾽ ὀνύξι δὲ ἄλλως. Ἅλως. τῆς ἅλω κλίνεται ἀττικῶς. Ἄλλως. οἰόμενοι
τοῦτο οὐ δυνατὸν εἴτε ἄλλως εἴτε καὶ δυνατὸν φανείη συμφέρον αὐτῷ γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ ἄλλον τρόπον. ἢ μά-
την. ἢ μάλιστα. καὶ αὖθις. ὑπὲρ δὴ τούτων, τί φατε οἱ τὴν πρόνοιαν ἀλᾶσθαι ἄλλως καὶ μυθεύειν λέ-
γοντες. καὶ αὖθις. τὰ δὲ ἄλλα τοῖς φιλοσόφοις ἐπήρκουν καὶ τοῖς δεομένοις. ἀλλ᾽ ὅμως δὲ ἐπιείκειαν καὶ ἐλευ-
θερίαν προαίρεσιν. Ἄλλως ἀδεῖς. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ. ἐπὶ τῶν
μάτην ἐν λόγοις πονούντων. μετῆνεκται δέ, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.
Ἁλώσιμα. εὐάλωτα. ἀρριανός. ἀπὸ τῶν φρουρίων ὁρμώμενος, ἤ τε καὶ ἔφερε τῆς ὑπεκεί-
ρων οὐκ ὀλίγα. καὶ αὐτὸς οὐδαμῇ ἦν ἁλώσιμος. Ἅλωσις ἱερουσαλήμ. ζήτει, ἐν τῷ ἀντίοχος.
Ἄλλως τε. μάλιστα. Ἁλωτὸν τὸ ληφθῆναι δυνάμενον, πᾶν γὰρ ζητούμενον ἁλωτόν. ἐμφαίνει δὲ τὸ με-
λούμενον. καὶ ἁλωτοί, ληπτοί. χειρωτοί. καὶ ἀριστείδης. οὐ μὴν πολλὰ ἁλωτὰ κακὰ πείσονται. Ἀλω-
τὸ ῥῆμα. Ἀλλώτῳ ἀντὶ τοῦ ἄλλῳ τινί. Ἄλπειον, ὄνομα ὄρους. καὶ ἄλπεις, ὄρη ἐπι-
μήκη. ἃς ὥσπερ τεῖχος ἰταλίας ἡ φύσις ἤγειρεν. ὑπερυψῆ μὲν τὸ ὕψος. ἐπιμηκέστατα δέ, ὡς
πᾶσαν ἰταλίαν διειληφότα καθήκειν. ἃς εἰς βολὰς καλοῦσι. καὶ ἄλπεις ὄρη διορίζοντα γαλάτας καὶ
ἰταλοὺς. ἔνθα ξυνέβαινε φρούρια συχνὰ εἶναι. οὐδὴ γὰρ τοῖς ἐκ παλαιοῦ ᾠκημένοι φυλακὴν εἶχον.
Ἄλσει τεμένη. Ἀλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ᾽ ἂν οὐδέν. ἐπὶ τῶν παραπαιόντων μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν
κωδίων καὶ τοῦ οἴνου ὅσοι ἅλες ῥαίνονται ὑπὸ τοῦ μὴ ὀξίζεσθαι μηδὲ ὀξίζειν ἀχρεῶς. ἐπειδὴ τοὺς ὑπερμέ-
θυς ὥσπερ παραφρονοῦντας ἀποβρέχειν εἰώθαμεν ἐλαίῳ ἁλσὶ μεμιγμένῳ. ὥσπερ τοὺς φρενιτιά-

σθου μὴ καθεστηκότας ἀλλὰ καὶ παραφρονοῦντας ἐπὶ ὁμολογουμένοις ἔξαρνός ἐστι, γοῦν τουτὶ μὲν φορᾷ ἐψεύσατο. φησὶ γοῦν ὅτι οὐ τὰ τυχόντα οὗτος ὠφεληθείη διαβρεχθεὶς ἅλσιν. ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. οἵτινες σμηχόμενοι ἁλσὶ, βελτίονες γίνονται. ἅμα δὲ καὶ παραφρονοῦντας βρεχομένους ἐλαίῳ καὶ ἁλσὶ καὶ ὠφελοῦνται. καὶ ὡς παχύδερμοι αὐτὸν χαλάζει. τὰ γὰρ παχέα ὑπὸ τῆς ἅλμης τῶν δερμάτων ἁλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύπορα γίνεται. ὃ καὶ τοῦτον φησὶν, ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα. Ἀλσίνη βοτάνης εἶδος. ψύχουσά τε καὶ ὑγραίνουσα παραπλησίως τῇ ἀλξίνῃ. ὅθεν πρὸς τὰς ζεούσας ἁρμόζει φλεγμονάς. Ἄλσος. ὁ σύνδενδρος τόπος. αἵ τε νῦν ἀεὶ ἐπίξαντο ἐκ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἄλσεων καὶ τοῦ χώρου τοῦ τῷ Διὶ κομῶντος, κατεσπάσθησαν. Ἄλτειον, ὄνομα ὄρους. Ἀλλοιῶσαι ἢ τύψουσαι. καὶ ἀλλοιᾶν τύπτειν. Ἀλοίη. κρατηθείη. καὶ ἁλοῖεν. ληφθεῖεν. Ἀλλοικέμου. ἀλλοιώσαντο. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων. Ἀλλοῖος. ὁ παρηλλαγμένος. ἢ ἀλλοδαπός. Ἀλλοιοφανής. Ἀλοιῶν. τύπτων. κρούων. ὁ δὲ, ῥόπαλον ἀλοιῶν. εἰ δ' ἑτέρῳ τόπῳ τοῦτον ἔκτεινεν. ἔνθεν καὶ πατραλοίας ὁ τὸν πατέρα τύπτων. καὶ ἀλοιῶσαι ἢ τύψουσαι. καὶ Ὅμηρος. ἄλγεις ἀπηλοίησεν. ἀλόω δὲ τὸ χαίρω. καὶ ἀλύω τὸ λυποῦμαι βαρυτόνως. Ἀλλοίωσις. ἀλλοίωσίς ἐστι μεταβολὴ ἐξ εἰδοπεποιημένου εἰς εἰδοπεποιημένον τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου μένοντος. διττοῦ δὲ τοῦ πάθους λεγομένου. τὸ μὲν εἰς φθορὰν ἄγον κυρίως λέγεται πάθος τε καὶ ἀλλοίωσις. τὸ δὲ εἰς τελειότητα οὐ κυρίως λέγεται πάθος. οὐδὲ ἀλλοίωσις. ἀλλὰ τελείωσις μᾶλλον. καὶ παροιμία. ἄλλοις μὲν, γλῶττα. ἄλλοις δὲ γόμφοι. παρόσον οἱ μὲν, λάλοι. οἱ δὲ, φάγοι. Ἀλοίτης. Ἄλοιτο. κινοῖτο. ὁρμῷτο. αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι δῖε Σοφόκλεις, σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας. Ἀλοιφή. τὸ λίπος. καὶ ἡ ἄλειψις.

Ἀλυάττης. Λυδῶν βασιλεύς. ὃς ἦν μὲν τὰ πολέμια γενναῖος. ἄλλως δὲ, ἀκόλαστος. καὶ τό ποτε τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφοῦ, ᾔσχυνεν. ἐγέννησε δὲ Ἀλυάττην. ὅστις ἕως μὲν νέος ἦν, ὑβριστὴς ἦν καὶ ἀκόλαστος. ἐκβὰς δὲ εἰς ἄνδρας, σωφρονέστατος καὶ δικαιότατος καὶ ἀνδρικώτατος. ἐπολέμησε δὴ Σμυρναίοις καὶ εἷλε τὸ ἄστυ. οὗτος γεννᾷ τὸν Κροῖσον. στρατεύσας δὲ ἐπὶ Καρίαν, παρήγγελλε τοῖς ἑαυτοῦ στρατὸν ἄγειν εἰς Σάρδεις. ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ. ὅστις ἦν αὐτῶν πρεσβύτατος τῶν παίδων. ἄρχων ἀποδεδειγμένος Ἀδραμυττείου τε καὶ Θήβης πεδίου. Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πριήνην φησίν. Ἀλύβη. ὄνομα στήλης. Ἀλύδαινος. ὁ κακὸς ἄνεμος. Ἀλύδιμος. ὁ οἰκτρός. Ἀλύει, ἀδημονεῖ. δυσχεραίνει. ἀθυμεῖ. ἀπορεῖ. ἀλύουσα καὶ ἀσχάλλουσα παῦσαι. καὶ ἀλύω τὸ χαίρω ἐνίοτε. Ἀλύειν τὸ ἐν ἄλῃ δυσφορεῖν. σημαίνει δὲ ἐνίοτε, καὶ τὸ εὐγηθέναι ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσεως. Ὅμηρος. ἢ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. ὅθεν καὶ δασύνεται. Σοφοκλῆς. ἐᾶτέ μ' ὧδε ἀλύειν. ἐπὶ δὲ τοῦ δυσφορεῖν καὶ ψιλοῦται. Ἀγαθίας φησίν. ἀλύοντι δέ οἱ καὶ γνωματεύοντι ἔοικε, ἔδοξε χρῆναι ἀποπειρᾶσθαι ἀμηγέπη τοῦ φρουρίου. Δίδυμος δὲ, ἀμφότερα ψιλῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνεσθαί φησι. τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς ἄλης. Ἀττικώτερον δὲ τὸ, ἀμφότερα δασύνειν. καὶ γὰρ τὸ ἀλεαίνεσθαι, δασύνουσιν οἱ Ἀττικοί. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. Ἀλυκόν. δριμύ. ἀλυκὸν δὲ οἷον ἐκπεσεῖν δάκρυ.

Ἀλυκρά. χλιαρά. γίνεται δὲ ἀλυκρά. Ἀλυκτεῖν. δυσφορεῖν. ἀγανακτεῖν. Ἄλυκτον. τὸ ἄφυκτον. Ἀλυκτοπέδη. ἡ χαλεπὴ πέδη. Ἀλυκτοσύνη. ἡ ἔκκλισις. Ἀλύξαι. ἐκφυγεῖν. ἢ κατεξῦσαι. Ἀλυπότερος. ὁ μὴ λυπούμενος. Ἀλυσείδιον καὶ ἀλυσιδωτὸς θώραξ. Ἄλυσις. ἁλύσεως. Ἀλύσιον. πλοκίου γένος περὶ τὸν τράχηλον. Μένανδρος. κἀκείνῳ περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιον τί σοι δότω. Ἀλυσιτελές. ἀσύμφορον. Ἀλυσκάζειν. περιΐστασθαι. ἐκκλίνειν. φεύγειν. Εἰ δὲ φθόνος ἔλιπεν ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων. Ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Λυκαμβίδες. Ἄλυτα. ὄνομα πόλεως. Ἄλυτος. δυσχερῶς λυόμενος. ἐν ἐπιγράμματι. κακοῦ δὲ τοῦ γήραος ἡμῖν. Ἄλυτος ἡ βάσανος, γυμνικῆς πενίη. Ἄλφα. ὅτι τὰ ἄκλιτα. οἷον τὸ ἄλφα χωρὶς ἄρθρου, δίδωσιν ἔννοιαν εὐθείας. ἐὰν δὲ σὺν ἄρθρῳ, πλαγίας πτώσεως. Ὅτι ἡ τοῦ ἄλφα φωνὴ τοῦ πρώτου στοιχείου καὶ ἄρχοντος, ἀπὸ τοῦ ἄλεφ ἑβραϊκοῦ τὴν ἐπίκλησιν ἔλαβεν. ὥστε τὰ ἱερὰ γράμματα ἑρμηνεῦσαι εἶναι τοῦ Ἀβραάμ. κἂν ἄλλως καὶ ἄλλως ἑαυτοὺς διαπαίζοντες, ἀναγράφωσιν Ἕλληνες.

Ἀλφάνει. εὑρίσκει. μηδ' ἀνδρὸς ὁμοπατρίοις. ἣν δῆλον οὔτι νυμφίος τις ἀλφάνει. ἀεὶ σοφοὶ θεσμοφοριαζούσαις.

φοιτᾷ ζώσαις. οἴμοι κακοδαίμων, τὸ τί ποθ' ἡμῖν ὅτι εἶπε μόνον κῆρυξ οὗτος ἀλφάνει. ἀντὶ τοῦ πάλιν ταξι-
αρχίας. οὐ θᾶττον αὐτὴν ἀνεῤῥώμην τοῦ τόξου τοῦ ἀποκηρύξεως ἐὰν ἀλφάνῃ. καὶ ὁ ποιητής. ἑκα-
τόμβοιον ὅς τ' ἀλφάνει. Ἀλφεσίβοια. εὑρετικὴ βοῶν. Ἀλφειός. ποταμός. ὅμηρος. ὅς τ' εὐ-
ρὺ ῥέει πυλίων διὰ γαίης. ὃς ἐκ τῆς πηγῆς εὐθέως κρύπτεται καὶ πολλὴν ἐνεχθεὶς τὴν ὑπὸ γῆς, ἐκ-
βάλλει περὶ λυκόαν τῆς ἀρκαδίας. ὁ δὲ ποταμὸς οὐ πολλῷ τινι ἀποσχὼν τῆς πηγῆς καὶ κρυ-
φθεὶς ἐπὶ δέκα σταδίους, πάλιν ἐκπίπτει. καὶ τὸ λοιπὸν φερόμενος διὰ τῆς μεγαλοπολίτιδος, ταῖς
μὲν ἀρχαῖς ἐλαφρός. εἶτα λαμβάνων αὔξησιν. καὶ διανύσας ἐπιφανῶς πᾶσαν τὴν προειρημέ-
νην χώραν ἐπὶ δέκα σταδίους ἐκφανεὶς γίνεται πρὸς λυκόαν. ἤδη προσειληφὼς καὶ τὸ τοῦ λουσίου
ῥεῦμα. παντελῶς ἄβατος ὤν, καὶ βαρύς. Ἀλφειὸς ποταμὸς τῆς ἀρκαδικῆς πόλεως. ἣ κεῖ-
ται κατὰ τὴν πελοπόννησον. δυόμενος δὲ διὰ τῆς ἀδριάδος θαλάσσης εἰς τὸ πέλαγος, μηδαμῶς
τε τῇ ἁλμυρίδι μιγνύμενος κατὰ τὴν νῆσον ἀναδίδοται σικελίας. περὶ τὴν πηγὴν τὴν λεγομέ-
νην ἀρέθουσαν. ὡς ἂν ζῶντος ὠνόμενος. ἄλλου τοσί τρέχει τις ἀλφειὸν πνέων. οὕτω συντόμως τρέ-
χει, ὥσπερ ὁ ὀλυμπιακὸς σταδιοδρόμος ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ. Ἀλφηστής. εὑρετής.

Ἄλφι. ἄλφιτον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπὸ ζώντων. ὅ φασι πρῶτον εὑρεῖν ἐπίχαρμον. Ἄλφιτα
τὰ ἀπὸ νέας κριθῆς ἄλευρα. Πολλὰ μὲν ἄλφιτα ἀπέκλυζε πεφυρμένα. πολλαὶ ἤρειθαι ἀλεῖν
μύλης ὅτις ἦν αὐτόθι. Ἀλφιταμοιβοῦ. ἀριστοφάνης. ἀποκλίνει τὴν θύραν, τῆς ἀλφιταμοιβοῦ
τοῖς ἀγροῖς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν. ἡ καλαίδη μακρά. Ἀλφιτεῖς. οἱ τὰ ἀλ-
φιτα πιπράσκοντες. ὑπερίδης. Ἀλφιτόπωλις. ἡ τὰ ἄλφιτα πωλοῦσα. Ἀλφιτοσιτῶ. καὶ ὅστις ἀλ-
φιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην ἀεὶ τὴν μᾶζαν ἐσθίει. ξενοφῶν. Ἀλφούς. λευκούς. ἢ λευκάς.

Ἀμαδοτικῇ. δημοσθένης. ἐπὶ τοῦ αὖθις καὶ παραχρῆμα ἡ λέξις. καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητόρων λόγῳ εἰπών. ὁ δὲ
θάνατος τοῖς εὐφρονοῦσιν οἰκτρός. τοῦτο δ' ἅμα τῷ γενέσθαι πάντων κατέγνωσται. αἰσχίνης δὲ ἐπὶ τοῦ ἐ-
γὸν αὐτὸν καὶ ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν. ἅμα τήν τε εἰς αὐτὸν ὕβριν, καὶ
τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου. καὶ παρὰ τῷ ἀντιφῶντι δέ, τὸ ἅμα κεῖται ἐπὶ τὸ
αὐτό. φησὶ γὰρ ἐν προοιμίοις. ἀνέτι τότε, πρᾶγμά μοι κρεῖττον φαίνεται. ἅμα τε μαρτυρίᾳ ἀρετῆς πρό-
ξομαι. καὶ παρὰ δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου. πάσαις δὲ λοιδορίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα
τούτου κεχρημένου. Ἄμμα. ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοῦ λόγου. ἀπὸ τῶν ἐν κασίῳ πλευσιωδῶν. οἱ φυσι-
κῇ τέχνῃ ἅμματα ἔπλεκον, δόκους ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. Ἀμαδίδου καὶ λάμβανε. πα-
ροιμία ἐπὶ τῶν ἀγνωμόνων καὶ ἀπίστων. Ἀμάδοκος. δύο γεγόνασι. πατὴρ καὶ υἱός. οἳ καὶ φιλίππῳ
συμμαχήσαντες ἦλθον εἰς τὸν πρὸς κερσοβλέπτην πόλεμον. Ἅμα ἔπος. ἅμα ἔργον. παροιμία ἐπὶ τῶν τα-
χέως καὶ ὀξέως ἀνυομένων. Ἀμαλλη. ὁ καρπός. καὶ παροιμία. αὐταῖς ἀμάλλαις. ἐπὶ τῶν πα-
νωλεθρίᾳ διαφθειρομένων. οἱονεὶ αὐτοῖς βάθροις. Ἀμηλεῖται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις. παροιμία
ἐπὶ τῶν εὐεργετουμένων καὶ ταχὺ ἐπιλανθανομένων. Ἀμαζόνειον ἱερόν. ὃ ἀμαζόνες ἱδρύσαντο. οὕ-
τως ἰσαῖος. καὶ ἀμαζόνειον κισσάν. Ἀμαθέσιν. ἀνοήτοις. ὁ δὲ, ἤλαυνε νυκτός. ἀμαθέσι τῶν πολι-
τῶν χρήζων τοῖς πολεμίοις ἐπιπεσεῖν. Ἀμαθέστερος. καὶ ἀμαθής. ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος. καὶ ἀκόσμητος. παλαι-
τόν. ἴσασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς. καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος. φύσει δὲ ἐπισταμένου. Ἀμαθεῖ. ἀδι-
δάκτῳ. ἀμυήτῳ. ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα. καὶ μὴ ὢν ἀμαθὴς οἰωνῶν τὸν παῖδα ἐπανάγει καὶ ἐκτρέφεσθαι γνωσθεί:

Ἀμάθητος. ἀδίδακτος. ὁ δὲ ἰουστῖνος ἀμάθητος ἦν γραμμάτων. ἁπάντων, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, ἀναλ-
φάβητος. καὶ ἀμαθὴς ἔφυ καὶ πολυπράγμων. οὐδὲ γὰρ αἴσωπον ἐπεπάτηκας. ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν. τὸ
δὲ πατῆσαι, ἴσον ἐπὶ τοῦ ἐνδιαλεῖψαι. ὡς δ' ἀφικέσθαι που λεγόμενον. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. ἀμα-
θέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον παρὰ τὴν παροιμίαν. σαφέστερόν μοι καὶ μαθέστερον φράσον.

Ἀμαθία. ἀντὶ ἀναισθησία. πλάτων. Ἄμαθος. ἡ τῆς πεδιάδος κόνις. ψάμαθος δὲ ἡ τῆς θα-
λάσσης. Ἀμαθοῦς. πόλις κύπρου. Ἀμανικέφει ὄρθρου. καὶ κνέφαιον λέγουσι τὸν ὄρθρον. Ἀμα-
λασούνθα. αὕτη μήτηρ ἀταλαρίχου. ἡ τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ πλεῖστον ἐλθοῦσα, τῆς τε φύσεως ἐς ἄγαν τὸ
ἀρρενωπὸν ἐπιδεικνυμένη, ὅσον χρόνον τῆς πόλεως προὔστη, οὐδένα τῶν πάντων ῥωμαίων ἐς τὸ σῶμα
ἐκόλασεν. ἢ χρήμασιν ἐζημίωσεν. οὐ μὴν οὐδὲ γότθοις ξυνεχώρησεν ἐς τὴν ἐκείνων ἀδικίαν

ὀργῶσιν. ἐβούλετο δὲ καὶ τὸν παῖδα τοῖς Ῥωμαίων ἄρχουσι τὰ ἐς τὴν δίαιταν ὁμοιότατον καταστήσασθαι. καὶ
φοιτᾶν ἐς γραμματιστοῦ ἤδη ἠνάγκαζε. τρεῖς τε ἀπολεξαμένη τῶν ἐν Γότθοις γερόντων οὓς ἠπί-
στατο μᾶλλον ἁπάντων ξυνετούς τε καὶ ἐπιεικεῖς εἶναι, ξυνδιαιτᾶσθαι Ἀταλαρίχῳ ἐκέλευ-
σε. Γότθοις δὲ ταῦτα οὐδαμῆ ἤρεσκε. τῇ γὰρ ἐς τοὺς ὑπηκόους ἀδικίας ἐπιθυμίᾳ βαρβαρικώτε-
ρον πρὸς αὐτοῦ ἄρχεσθαι ἤθελον. καί ποτε ἡ μήτηρ ἁμαρτάνοντά τι ἐν τῷ κοιτῶνι τὸν παῖδα λαβοῦσα,
ἐρράπισε. καὶ ὃς δεδακρυμένος ἐς τὴν ἀνδρωνῖτιν ἐνθένδε ἀπῆλθε, Γότθοι δὲ αὐτῷ ἐντυχόντες,
δεινὰ ἐποιοῦντο. καὶ τῇ Ἀμαλασούνθῃ λοιδορούμενοι, ἰσχυρίζοντο βούλεσθαί τε αὐτὴν τὸν παῖδα
ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζειν ὅτι τάχιστα. ὅπως αὐτὴ ἑτέρῳ ἀνδρὶ ἐς κοίτην ἐλθοῦσα, ξὺν αὐτῷ ἄρχοι.
ξυλλεγέντες δὲ, ᾐτιῶντο οὐκ ὀρθῶς σφίσιν, οὐδὲ οἱ τὸν βασιλέα παιδεύεσθαι. γράμματά τε γὰρ πο-
λὺ κεχωρίσθαι ἀνδρίας, καὶ διδασκαλίας γερόντων ἀνθρώπων. ἔς τε τὸ δειλὸν καὶ ταπεινὸν ἀπο-
κρίνεσθαι ἐν τῷ ἐπὶ πλεῖστον. δεῖν τοίνυν τὸν ἔν τινι ἔργῳ τολμητήν τε καὶ δόξῃ μέγαν ἐσόμενον,
φόβου τοῦ ἐκ διδασκάλων ἀπαλλαγέντα, τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις μελέτας ποιεῖσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ ὡς
ἀνὴρ αὐτοῦ τὸ ἀπὸ τοῦ σκύτους ἐπαγόμενον δέος, οὐ μή ποτε ξίφους ἢ δόρατος ὑπερφρονεῖν ἀξι-
ώσουσιν. ἐνθυμεῖσθαι οὖν ὦ δέσποινα ἔφασαν, παιδαγωγοὺς μὲν τούτους, χαίρειν ἐᾶν. σὺ δὲ Ἀταλαρίχῳ παῖδας
ὁμοδιαίτους ἡλικιώτας δίδου. οἱ παρ' αὐτῷ τὰ ἐς τὴν ἡλικίαν ξυνακμάζοντες, ἐς τὴν ἀρετὴν κατὰ τὸν βαρ-
βάρων νόμον ὁρμήσουσιν. ἡ δὲ, οὐκ ἐπαινοῦσα μὲν, δείσασα δὲ τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπιβουλὴν ξυνεχώρησε πάντα ὅσα οἱ
βάρβαροι ἤθελον. Ἀμάλη, ὄνομα κύριον. καὶ ἐξ αὐτοῦ Ἀμαλινίτης. Ἀμάλθακτον, ἀνένδοτον.
ἑδραῖον. Ἀμαλθείας κέρας. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων καὶ εὐθυνούντων καὶ εὐπραγούντων.
ἔνθεν ἀναμοιβίως ἐστὶν Ἀμαλθείας κέρας αἰγός. Ἀμάλθεια γὰρ ἡ τροφὸς τοῦ Διὸς παρὰ τὸ μὴ μα-
λάσσεσθαι. Ἀμαλδυνθήσομαι. ἀφανισθήσομαι. καὶ ἀμαλδύνεσθαι, ἀφανίζεσθαι. Ἀμαλκεί-
δης. Ἀμαλλοδετήρ. ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Ἀμάμυξις. σταφυλῆς γένος. οἱ δὲ, τὴν ἀνα-
δενδράδα οὕτως καλεῖσθαι. ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ. καὶ παρὰ Σαπφοῖ τὸ ὄνομα. Ἀμάν.
τος πρῶτος ὢν βασιλικῶν πραγμάτων Δαρείου, ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ μύρια τάλαντα εἰσοίσειν
εἰ ἀπολέσοι Ἰουδαίους. ὡς δὲ ἔπεισεν, ἐπιστάλησαν ἔθνεσιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πάντας ἐξαφανίσαι.
πρὶν δὲ συντελεσθῆναι ταῦτα, Μαρδοχαῖος γνοὺς καὶ αὐτὸς τὴν ἐπίθεσιν διὰ τῆς Ἐσθὴρ ἐδήλωσε τῷ βασι-
λεῖ. ὁ δὲ, τὰ ἐπισταλέντα ἀνεκαλέσατο. τόν τε Ἀμὰν ἀνεσταύρωσε μέλλοντα σταυροῦν τὸν Μαρδοχαῖον.
πλεῖστοί τε τῶν ἐχθρῶν ὑπὸ Ἰουδαίων ἀπώλοντο. καὶ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἑορτάζουσιν Ἰουδαῖοι.
Ἀμανθεείζειν. παρὰ τὸ ἅμα. ῥάθειος. γυμνὸν ὄντως παῖδες ἐκ τόπων φεύγειν ὅταν τὸ ἀ-
μᾶν κὴ φίλοισι πιστεύειν. Ἀμμανῖται ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς μύκητας. Ἀμανὸν
ὄρος πρὸς τῇ Κιλικίᾳ. ἐκλήθη δὲ Ἀμανὸν ἀπὸ τοιαύτης ἱστορίας. Ὀρέστης ἀπὸ Ταύρων σὺν Ἰφι-
γενείᾳ τὴν Ἄρτεμιν κομίσας ἐν τῷ τοιούτῳ ὄρει τῆς μανίας τὴν λύσιν εὗρε. Ἅμαξα
τὸν βοῦν ἕλκει. παροιμία ὅταν τὸ κρεῖττον ὑπὸ τοῦ χείρονος ἄγηται. Ἁμαξεία ὁδὸς ἁμαξῶν
φορός. Ἁμαξεύς. εἶδος πλακοῦντος. ἣν γυνὴ κοπτὴν φαμέν. σύμμαχος δὲ, καὶ τὸ μικρὸν ἁμά-
ξιον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ὅτ' ἐπριάμην σοι διασίοις ἁμαξίδα. Ἁμαξιτόν. ὁδὸν δημοσίαν
Μάλχος. ἡ δὲ εἰς βολὴν τῆς Κιλικίας, ἁμαξιτὸς ἦν ὁδός. ὀρθία ἰσχυρά. καὶ ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρα-
τεύματι εἴ τις ἐκώλυεν. Ἁμαξουργοί. ἁμαξουργοὺς λέγουσι τοὺς ἀγριοπηγούς. εἶδος δὲ οἱ ἀγριο-
πηγοί, τεκτόνων. οἱ τὰς ἁμάξας κατασκευάζουσι. καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. Ἀμά-
ρη ἡ ὑδρορρόα. Ἁμαρτάδας. ἀπὸ τοῦ ἁμαρτὰς εὐθεῖα προπαροξύτονος. αἱ τῶν γυναικῶν ἁμαρτάδες οὐκ ἐ-
πὶ τοὺς ἄνδρας ἰδίᾳ μόνον. ἀλλὰ καὶ παίδων ἀπονέμονται. ὥστε καὶ δόξαν τινὰ φέρεσθαι ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖ-
στον συμβαίνειν, ὡς φύσει ζόφου τοῖς γεγεναμένοις ἐοίκασιν. Ἁμαρτεῖν γνωμικῇ καὶ ἀττικῇ ἀπο-
τυχεῖν. Ἁμαρτῇ. εὐθὺ ἀπὸ τοῦ ἁκτοῦ. ἁμαρτῇ δὲ ἐπίρρημα. ἁμαρτάνω δὲ δοτικῇ. Ἁμαρτήσει.
οὐχ ὑποτάσσεται. ἐὰν ἁμαρτήσει, λιαδ [illegible]. Ἁμαρτία. ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἀποτυχία. πα-
ρὰ τὸ μάρπτω τὸ καταλαμβάνω. ἁμαρτία τίς ἐστι. Ἁμαρτίαι. οἱ ἀλιτικοί. ἁμαρτάδα Ἡρό-
δοτος καὶ οἱ ἄλλοι Ἴωνες. Ἁμαρτωλοί. οἱ παρανομίᾳ συζῆν προαιρούμενοι. καὶ βίον διεφθαρμένον ἀ-
σπαζόμενοι. Ἁμαρτεῖν. εἴρηκε τὸ ἁμάρτημι. Κρατῖνος Δραπέτισι. ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι

φάσκων

φάσκων τῶν μειράκων, οὐκ ἂν ἁμαρτεῖν. καὶ ὅλως, σύνθεσις αὐτῶν διὰ τοῦ β. Ἀμαρτυρήτους ἀντὶ τοῦ ἀμαρ
τύρους. παρὰ τῷ Ἀντιφάνης. Ἀμαρυγάς. ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως. καὶ ἀμαρυγὴ λαμπηδών. καὶ παρ' ἀ
ριστοφάνει ἡ κίνησις. ὠκεῖα μυοῦσα φάτις. οἱ δὲ παρ' Ἴωσιν ἀμαρυγά. τουτέστιν ἡ τῶν μουσῶν
φάτις, ταχεῖα ἐστὶν ὥσπερ ὠκεῖα. ἐπεὶ πτερόεντες οἱ λόγοι. Ἀμαρυγμοὺς ὄνομα κύριον. καὶ ἀ
μαρυγώδης. Ἀμάρυγμα. φόρημα. εἴδωλον. κίνησις. αὐγή, λαμπηδόνα. Ἀμασάντων οἱ δὲ
θερμούντων σκάφη. παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς ἅμα μὲν αἰτούντων, ἅμα δὲ τῶν αἰτουμένων ἐχεῖνα περιττῶν. Ἀμάσεια
πόλις ποντική. ὁ πολίτης ἀμασεύς. Ἄμασις δὲ ὄνομα κύριον. ὃς εἷλκυσε πρῶτος
αὐτῶν. καὶ κατεστρέψατο ἐσφόρου ἀπαγωγήν. ἐστὶ δὲ καὶ ἄμαστρις πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, ἀληθείας ἀπὸ γυναι
κὸς προσαγορευθεῖσα ἀμάστριδος. τὸ ἐθνικὸν ἀμαστριανός. Ἀμάσης. πείθουσιν ἄνδρα γηραιόν τε καὶ
ἀμέστη ἐπιβάλλοντα ἀποπνίξαι τὸν κόμοδον. ὄνομα ναρκίσσου. Ἄμαστος ὁ ἀμάστευτος. ὡς ἄπα
στος, ὁ ἄδαστος. Ἀματροχία. παρὰ ματροχία. Ἅμματα. ἐπὶ δεσμῶν σκολιῶν τοῦ ζώπυρου. ἀπὸ τῶν
ἐν κασίῳ πλουσίων. οἱ φυσικοὶ τέχνη ἅμματα ἔπλεκον, δοκοῦς ἐπὶ δίνη συνάπτοντες. καὶ στῶ
τη ἴσον. ἅμμα. δεσμά. ἐν ἐπιγράμματι. Χρύσεα ψεύστοιο διέτμαγε γράμματα κορέων, ζῶς δια
δὺς διάγματα χαλκελάτους θαλάμους. καὶ αὖθις. ἀβρὲ καὶ στεπτῶν ἅμματι κεκρυφάλων. καὶ ἡσίοδος
ὑπὸ χειρὸς ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἐν τοῖς ἐν τῷ ἁμμάτων, δεσμοῦ σὺν αὐτὸν ἀσφαλεστέρα δέσει. Ἀμαυ
ρὰ σκοτεινά. ὅθεν καὶ ἀμαυρὸν τὸ μὴ διαφανές. καὶ ἀρειανός. δεξῶν καὶ ὑπὸ λοιπὰ δὲ λαπί
δος ἔχω οὐκ ἀμαυρᾶς, ὅτι καλῶς μοι ἕξει. Ἀμαχεί, ἀμάχως. Ἀμάχιος. οὗτος ἐπὶ ἰουλια
νοῦ τοῦ παραβάτου ἄρχων ἦν μιηρᾶς πόλεως Φρυγίας ἑλλήνων. γεγὼς τῶν ἱερῶν ἀνοιγομένων. μακε
δόνιός τις καὶ θεόδουλος καὶ τατιανὸς ζήλῳ τοῦ χριστιανισμοῦ, νυκτὸς εἰσπηδήσαντες, συνέτριψαν
τὰ ἀγάλματα. οἱ πολλάς αἰκίας καὶ τιμωρίας διὰ τοῦτο ὑπομείναντες, ἐσχάραις τε ἐπιτεθέντες
καὶ πυρὶ τιμωρούμενοι. τὴν δὲ ἀνδρείαν ὑπεδείξαντο ἐκ καὐτῆς εἰπόντες. εἰ ἐπεθύμησας ὦ ἀμά
χιε ὀπτῶν κρεῶν ἀπογεύσασθαι, στρέψον ἡμᾶς καὶ εἰς ἑτέρας πλευράς ἵνα μὴ εἰς τὴν γεῦσιν ἡ
μίσεπτοι ὀφθῶμεν. καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν. Ἄμαχον. δυσκαταμάχητον. πίνδαρος, ἄμαχον δὲ
κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος. αἰλιανός. ἰχθύων δὲ ἀπηνέγκαντο πλῆθος ἄμαχον ἡ μέγα. καὶ ἀνέστησαν τρό
παιον καὶ βωμοὺς ὤρθωσαν. καὶ αὖθις. ἐτίθετο ἕκαστος, τὸ ἔργον ἑαυτοῦ ἀποδεῖξαι. ἑώρων γὰρ τὸν
βασιλέα σπεύδοντα τοῦτο ἀμάχως. καὶ αὖθις. ἣν δὲ ἰδέα θεῶν κάλλος ἄμαχος. καὶ αὖθις.
ἀδοκήτου χειμῶνος καταρρήγνυται πλῆθος ἄμαχον. καὶ αὖθις. οὐδυναστεία ἄμαχος. καὶ αὖ
θις. εὐπρόσοψιν δὲ ἐξαφθεὶς ἄμαχον, τὸ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι καταφρονεῖ. Ἄμαχος
ἀντὶ τοῦ μὴ μαχόμενος. ξενοφῶν. καὶ ἀμάχητοι οἱ μήπω μεμαχημένοι. Ἀμβακούμ. ζήτει ἐν τῷ ἀβ
βακοὺμ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ βιβλίου. Ἄμβασις. ἀνάβασις. καὶ ἄμβασις. οὐνύτις εἴσω Ἀμβάτας.
ἀναβάτας. οἱ δὲ ἱπποθνήσκοντες, οὐκ ἔλυπον τοὺς ἀμβάτας. ἠθίον γὰρ αὐτούς. καὶ αὖθις.
οἱ δὲ, καὶ τοὺς ἀμβάτας διὰ κατάπληξιν ἀπωσάμενοι. Ἄμβενα. ὄνομα πόλεως. Ἄμβη ἡ τῆς πο
ταμοῦ ὀφρύς. Ἀμβλήδην βοῶσα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀμβλίζω. ῥῆμα. Ἀμβλίσαι τὸ μαίνα. Ἀμ
βλίσκουσιν. ἀποβάλλουσιν. ὃ συμβαίνει ταῖς διαφθειρούσαις καὶ παραλλαττούσαις γυναιξὶ τὰ ἔμβρυα. ἔ
ρων θεαιτήτω. καὶ ἀμβλίσκειν καὶ ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθείρειν καὶ ἀφανίζειν. Ἀμβλωθείδια
ἐνδώματα. τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα. καὶ ἀμβλωθρίδιον, αὐτό τε τὸ φθόριον φάρμακον. καὶ δὴ
καὶ τὸ διαφθαρέν. Ἀμβλώσκειν τὸ ἀμβλῶσαι. καὶ ἐξαμβλῶσαι τὸ ἀτελὲς γεννῆσαι. τὸ φθεῖραι
βρέφος. Ἀμβλὺ ἀσθενές. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ἐκ καλαμητομίης ἀμβλὺ
φέρει δρέπανον. Ἀμβλυωπίας καὶ ἀμβλυωπὸς ὁ ἀμυδρῶς ὁρῶν. Ἀμβλώω τὸ ἐκλύω. ὁ δὲ
ἐπικλύδιον τὸν πόλεμον, ἀμβλώοντες τῷ πλείμου ὀξύτητι χρονίαις τε καὶ μακροῖς τοῦ ἔργου διατριβαῖς. καὶ ἀμ
βλύνεσθαι μήτε ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Ἀμβλυώττει τυφ
λώττει καὶ ἀμβλυωπέστερον. Ἀμβλὺς ὁ μὴ ὀξύς. σκοτεινός. Ἀμβολάδην ἀναβάλλων. ἤ
ροδοτος καθ' ὑπερβολήν. Ἀμβολάς γῆ. ἡ ὑπὸ τοῦ ὀρύγματος ὑψωθεῖσα. ξενοφῶν. ὁ δὲ κῦρος
πύργους ἐποίει ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς ὅπως ὅτι πλεῖστα φυλακτήρια εἴη. ἔστιν ἐν τῷ δακνό
μενος. Ὅτι δὲ οἰκοδομεῖν καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ἀμβολὰς ποιεῖν, ἔδοκει τοῖς λάκωσι δαπάν.

ραεῖν. Ἀμβολίαι ἡ ὑπερθέσεις ἐν ἐπιγράμματι. Ἠθάδος ἀμβολίης αἰὲν ἀεξομένης. καὶ ἀμβο
λιεργὸς ἀνὴρ ὁ τὸ ἔργον ἀναβαλλόμενος. Ἀμβουλις ὄνομα κύριον. Ἀμβωμοῖσι. περὶ
τοὺς βωμούς. Ἀμβρακία πόλις ἐστὶν ἐν τῷ ἀμβρακικῷ κόλπῳ ἄποικος κορινθίων. Ἀμβρο
σία ξηρὰ τροφή. Ἀλλὰ τὸ γ᾽ ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ. νέκταρ δὲ τουτέστι νεόκταρ
τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. Ἀμβρόσιαι. ἃς οὐδεὶς δύναται βροτῶν ἔχειν. ὅμηρος. Ἀμβρόσιαι
δ᾽ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ᾽ ἀθανάτοιο. Ἀμβρόσιον, θεῖον ἢ ἀθάνατον. ἢ θαυ
μαστόν. ἢ ἀκήρατον. ἢ ἄφθαρτον. ἢ νῦν δὲ ἐρώτων καὶ χαρίτων ἅπαις ἀμβρόσιόν τι θάλος. Ἄμβροτα.
θεῖα. ἄφθαρτα. Ἀμαία, ἡ δημήτηρ. ἀζησία δὲ ἡ κόρη. καὶ παροιμία ἡ ἀμαία τὴν ἀζησίαν με
τῆλθεν. ἐπὶ τῶν πολυχρονίαις ζητήσεσι χρωμένων. Ἀμαιμακέτου. ἀκαταπονήτου. ἐν ἐπιγράμμα
τι. ὀστῖγα ῥύσας θῆκεν ἀμαιμακέτου κρατὸς ἔρεισμα κέρα. Ἀμεβώνη ὄνομα κύριον. Ἀμέλ
γειν. ἰδίως λέγεται ἀμέλγειν, τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν, ἀώρους τοὺς καρποὺς ἀποσπᾶν.
ὅπερ οἱ κλέπτοντες ποιοῦσιν. ἀριστοφάνης. ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους. Ἀμελεῖ ἤτοι.
χωρὶς βραδυτῆτος. διαμελεῖ ἤτοι δὲ μελλησμὸν, κατὰ μέλλω. Ἀμέλει. τὸ γὰρ οὖν. ἀντὶ τοῦ μή σοι με
λέτω διὰ τοῦτο. Ἀμέλεια καὶ ἀμελία. ἀμφότερα ἑλληνικά. καὶ γὰρ διὰ διφθόγγου. καὶ διὰ
τοῦ ἰῶτα φέρεται. Ἀμελητί. ἀνυπερθέτως. ταχέως. καὶ ἀμελητὶ ἀγωνή. Ἀμέλιος. ἀπαμεύς. φι
λόσοφος. μαθητὴς πλωτίνου. διδάσκαλος πορφυρίου. συγχρονίσας ἀμμωνίῳ καὶ ὠριγένει.

Ἀμελῶσου. Ἀμενηνός. ἀσθενής. ὅμηρος. ἀμενηνῶν ὀνείρων. καὶ ὁ καπνὸς ἀμενηνός. καὶ παροι
μία. καπνὸν εἶναι ἡγούμενον. ἐπὶ τῶν οὐδαμινῶν καὶ οὐδενὸς ἀξίων. Ἀμενήνωσεν. ἀσθενῆ ἐποί
ησεν. Ἀμενητὶ χωρὶς τοῦ ἐπιμεῖναι. Ἀμερβεῦ τὸ μεσονύκτιον παρὰ τοῖς ὀρφικοῖς ἀμορφίης καὶ ἐκλεί
ψεως τοῦ ν καὶ προσθήκῃ τοῦ φ εἰς β ἀμορβές. Ἀμεργῆ σώματα. ζήτει ἐν τῷ ἄζυμα. Ἀμεριμνία ἡ ἀ
νεσις. Ἀμεριμνεῖ, χωρὶς φροντίδος. Ἀμετάκλητον. ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχε τὸ πλῆθος,
εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρεῖν βούλεσθαι παρ᾽ αὐτοῦ τὸ λαμ
βάνειν. Ἀμετάπτωτον. κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται τῶν διὰ ἰσχὺν μὴ τρεπομένων. ἢ διὰ ἰδιότη
τα μὴ μεταβαλλόντων. κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται ἡ ἐπιστήμη ἀμετάπτωτος. Ἀμεταποίητον.
ἀμετάθετον. Ἀμεταστρεπτί. ἀμελητί. μὴ ἐπιστρεφόμενοι εἰς τοὐπίσω. ζήτει ἐν τῷ ἀπονητί.

Ἀμέθι. χωρὶς μέρους. καὶ παροιμία. ἀμέθι μᾶζαν ἔδοντες. Ἀμετροκάκου. πλεῖστον πληθυνού
σης κακίαν. ἐς τοσοῦτον δὲ ἐχώρησεν ἀμετροκάκου πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημό
σια ἀπεμπολεῖν. Ἀμείβεσθαι. αἰτιατικῇ. ἀντικρίνεσθαι. καταβάλλεσθαι. λεόντιος μὲν τοσαῦτα
εἶπε. θρασύβουλος δὲ ἀμείβεται ὧδε. ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεται. Ἀμείβομαί σε τοῖσδε. τούτοις ὥσπερ
τῆς εὐσεβείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος. Ἀμείβων. ἀλλάσσων. καὶ ἀμοιβὴ ἡ ἀντέκτισις. Ἀμοιβη
δὶς ὁ ἀντικαταλλάσσων. Ἀμειδὲς στυγνὸν σκυθρωπόν. καὶ ἀμειδὲς σκοτεινόν. καὶ κλίνεται εἰς
ους. ὀργὴν δὲ πρήνων ἀμειδέα. μηδὲ τιτείνεο κηρόν. Ἀμειδήτως. σκυθρωπῶς. καὶ ἀμειδή
των, σκυθρωπῶν. ἀγελάστων ἐν ἐπιγράμματι. Εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις περ
σεφόνη. Ἀμείλικτον. ἀπηνῆ. ἀκαμπῆ. καὶ ἀμείλικτος. ἀπάνθρωπος. ἀνηλεής. οὗτος ἀμείλικτος
ἦσαν ἄμφω κατὰ τὴν ἀλήθειαν. καὶ τὸ ἔργον ἐχώρει πρὸς τὸ φανερόν. Ἀμείλιχος. σκληρός. ἀ
κολάκευτος. Ἀμεινίας ὄνομα κύριον Ἀμειψίας ἀθηναῖος. κωμικός. Ἀμειψόμεθα.
ἀνταποδώσομεν. ἀμείψειν μεταμορφοῦσθαι. Ἀμὴ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον ὃ ἡμεῖς πυ
ράμην λέγομεν οὐκ ὀρθῶς. καὶ παροιμία. ἀμᾶς ἀπαιτοῦσιν. οἱ δὲ ἀπηρνοῦντο σκάφας. ἐπὶ τῶν ἄλ
λα μὲν ἀπαιτουμένων ἕτερα δὲ μὴ ἔχειν ἰσχυριζομένων. Ἀμηγέπη. ὁπωσδήποτε. καθόπωσοῦν. λέγεται
δὲ καὶ ἀμωσγέπως. καὶ ἀμόθεν. καὶ ἀμηγέπου. καὶ ἀμηγέπῃ καὶ ἀμωσγέποι ἀεί. ὑμᾶς μὲν ἀεὶ
μισθοφορεῖν ἀμηγέπη. ἀντὶ τοῦ ἁπανταχοῦ. ὅπως ἂν τύχοι. καθ᾽ οἱονδήποτε τρόπον. καὶ αὖθις. ἀλλ᾽ ἀμη
γέπη τῶν παρατεθέντων ἀπογευσάμενος ἀωρινύκτωρ προσήρχετο τὴν βασιλικὴν αὐλήν. καὶ ἀμηγέ
πη ἀγαθίας φησίν. ἀλύοντι δὲ καὶ ἕκαστα γνωματεύοντι, ἔδοξεν οἱ ἀμηγέπη ἀποπειρᾶσθαι τοῦ
φρουρίου. Ἀμήν. πεπιστωμένως. ἀληθῶς. Ἀμήειον πόλις ἰταλίας τὸ ἐθνικὸν ἀμη
εῖνος. Ἀμήρυτον. πολύ. ἐκτεταμένον. ἀτέλεστον. τουτέστι διηνεκῶς ἐπιμένον. ἀπέραντον.

Ἀμησάμενος· ἀνορύξας. ὁ δὲ, τὸ χῶμα σείσας καὶ τὴν γῆν ἀμησάμενος, ἐζήτει τὸν νεκρόν. καὶ ἀμφοτέραις χερσὶ σωρεύσας. Πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας Ἀνδρομάχης ἀνὰ φθιτὸν κρατὸς ὕπερθε κόνιν. Ἀμήσαντες· ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποτεμόντες. καὶ ἀμήσαντι ἀντὶ τοῦ θερίσαντι. ἐν ἐπιγράμματι· οὐδέ ποτ' ἀμήσαντι κορινθιακὸν, ὃ ἀπὸ πικρᾶς, δυσαμένῳ πενίης. Ἀμησὸς καὶ ἀμισός. ἀμησὸς δὲ καὶ ἀμισηνός. Ἄμητα· ἄμης, εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἄμητα προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί. οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον πρὸς τοῦτο. ὡσανεὶ λέγων μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με. ἄμης οὖν ὁ πλακοῦς. οὐχ ὁ ἰπνός. Ἀμητῆρες· θερισταί. Ἄμητος, ἀμητὸς κατὰ τὰ τελειωμένα ὀξυτόνως· ὁ σπόρος ὁ στάχυς. καὶ τρυγητὸς βότρυς ὁ τρυγώμενος. προπαροξυτόνως δὲ ἄμητος ὁ καιρὸς τοῦ θέρους ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν. ὡς καὶ τρύγητος ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν. ὅτι φρονίμη θυγάτηρ ὑπάρχουσα ἀμήτωρ ἐλείπετο. καὶ ζῆλος ἐν τῷ βάθος. Ἀμήχανα· οἱ δὲ, ἐπεὶ κατὰ ἀμήχανα ὑπὸ λιμοῦ ἔπασχον, ἐνεχείρουν ὀλίγων τινῶν ἡμερῶν ἤθελον διαπράξασθαι. Ἀμηχάνητοι· ἀντὶ τοῦ πολλοί. Ξενοφῶν. Ἀμηχανία· ἀπορία. Ἀμήχανον ὑπὲρ λόγον. ἢ ἀνεπιχείρητον, ἀδύνατον. τοῖς δὲ Ῥωμαίοις ἀμήχανος ἡ χαρὰ ἐπέστη πρὸς τὸ πάθος. καὶ ἀμήχανος, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι. Δαμάσκιος, ἦθός τι ἀμήχανον τῆς περὶ τὸ θεῖον βακχείας. οἷον ἀπομαντευομένῳ ἐῴκει τὴν τῆς ἀληθείας εὕρεσιν. Ἄμμιγα· ἀναμεμιγμένως. Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονα τὴν ὁ μελιχρὸς Ἡσίοδος, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων. Ἀμίδα· οὐρηθρίδα. οὐρητρὸν ἀγγεῖον. καὶ ἀμίδας κατὰ ὑπηρέσια. σοφὸν εὗρόν τι καὶ πορίμῳ τι πρόσφορον ἐξεῦρεν ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. Ἀριστοφάνης. ἀμὶς μὲν τὴν οὐρητιάσεις, αὕτη δέ σοι κρεμήσεται ἐπὶ τοῦ πατταλοῦ. Ἀμίδης ὄνομα κύριον.

Ἀμιθρῆσαι· μετρῆσαι, ἀριθμῆσαι παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἄμικτος· ὁ μὴ μιγνύμενος. Ἅμιλλα· ἀνταγώνισμα, φιλονεικία, ἐξίσωσις. καί ποτε ἀγῶνα ἐπιτελοῦντες τούτῳ τῷ μειρακίῳ ἐς ἅμιλλαν ἀκοντίσεως ἀποδυσαμένῳ. εἶτα μέντοι τῆς σπουδῆς θερμότερον ὑπερπλησθέντων. καί πως ὁ Ἀρπέου υἱὸς ἀλλαχόσε βουλόμενος βαλεῖν, τἀδελφοῦ δυστυχῶς τοῦ στέρνου τυγχάνει καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν. Ἀμιλλητήριον· τὸ πρὸς ἓν ὧν ἁμιλλῶνται. Ἀμίλκας ὁ καὶ Βαρκέας Καρχηδονίων στρατηγός. ὃς ὑπῆρχε κατὰ μὲν τὴν ἡλικίαν ἀκμάζων. καὶ κατὰ τὴν ἕξιν ἐρρωμένος. τὸ δὲ μέγιστον ἐφόδιον πρὸς πολεμικὴν χρείαν, ἱππεὺς ἀγαθὸς καὶ τολμηρός. τούτου τοῦ Ἀμίλκου παῖδα γεγενῆσθαι φασὶν Ἀννίβαν. τὸν χρόνοις ὕστερον μακρῷ πολέμῳ τὴν Ἰταλίαν κακώσαντα. Ῥωμαίοις τε φοβερὸν ἐς τὰ μάλιστα γενόμενον. Ἀμιλλώμεθα· ἀνταγωνιζόμεθα. Ἀμινάδαμ· ὄνομα κύριον. Ἀμινσὸς ὄνομα πόλεως. οἱ δὲ Ἀμισὸς διὰ τοῦ ῑ καὶ Ἀμισηνός. Ἄμιπποι· ξυνωρὶς φασὶν ἦν τὸ παλαιὸν ἐλέγετο· δύο ἵπποι συνεζευγμένοι τῶν ζαχίλων. ἐπὶ μὲν ἑνὸς ἡνίοχος ἐπῆν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁ πολίτης. καὶ νῦν δὲ χρῶνται πρὸ ἀρχῆς Λίβυες οἱ προσαγορευόμενοι Ζυγῖται. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄμιππον καλεῖται. οὕτω Θουκυδίδης. Ἄμιπποι· κατὰ τὸν Ἰσαῖον, οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. οἱ δὲ φασὶν ὅτι ζεύγη μέν τινες ἵπποι καὶ οἱ ἐπελαύνοντες αὐτοὺς, τοῦ μὲν ἐποχεῖται. τὸν δὲ παρέλκεται. καὶ καλοῦνται οὗτοι ἄμιπποι. πεζοὺς δὲ τοὺς ἀμίππους Θουκυδίδης καὶ Ξενοφῶν ὑποδηλοῦσι. καὶ μήποτε πρόδρομοί τινες εἰσὶν, οἱ ἅμα τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένοι. Ἀμισηνὸς ἀπὸ τόπου. Ἀμίσγαλ· ὁ δυσάρεστος. ὁ μὴ ἄλλῳ μισγόμενος. καὶ ἀμίσγαλ. οἱονεὶ ἀμίσγαλος διὰ τὸ ἕτερον τῶν κατεῖλφαν τοῦ γ. Ἀμισθί· χωρὶς μισθοῦ. Ἀμισώδαρος ὄνομα κύριον. Ἀμιξοχίτων· ὁ μὴ χρώμενος μίξα. Ἄμναμος· ἀπόγονος. κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων. παρὰ τὸ ἀμνός. Ἀμνημονῶσου. Ἀμνὸς ὁ πρόβατος καὶ ὁ ἀμνός. Ἀμνημονῶ σου· γενικῇ. Ἀμνησὸς ὄνομα ὄρους.

Ἀμνηστεῖ· ἀμνημονεῖ. Σοφοκλῆς. οὐ γάρ ποτ' ἀμνηστεῖ γε φύσας Ἑλλήνων ἄναξ. Ἀμνησία· ἡ λήθη. καὶ ὄνομα κύριον. Ἀμνίον· τὸ αἱμοδόχον ἀγγεῖον. Ἀμνισὸς ποταμὸς Κρήτης διὰ τοῦ ῑ. καὶ εἰς ος διασύλλαβα ἐπὶ ποταμῶν ὀξύνονται εἰ μὴ καθαρεύωσι διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται οἷον Ἀλφειός. ἀλφειός, εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦ ῑ. οἷον ἀμνισός. κηφισσός. ἰλισσός. Ἀμνοκῶν· προβατώδης. μωρός. εὐήθης. ἠλιθίου καὶ τοῦ προβάτου. Ἀριστοφάνης. καὶ σκοπεῖς τι τῶν ἡλίκων ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα. τοῦ ἐστιν εὐλαβούμενος καὶ φοβούμενος καταστῆναι εἰς πράγματα. πολλοὶ γὰρ διὰ δει

λεῖ καὶ τόπον ἐπιτείνειν, αἱροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον ἢ συγχωρῆσαι διὰ δίκης. καὶ τοιοῦτον σφισὶ συνεπιλεγόμενον ὁ Ἀλκίνους εἰς φόβον τοῦ ἐπεξιέναι ταῖς μάλιστα ἐπειράζετο. Ἀμνόν· τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα. Ἴστρος ἐν ταῖς Ἀττικαῖς· ἄρνα εἶναι ἀμνὸν εἶναι ἀρνειὸν εἶναι λιπογνώμονα. μοσχίον δὲ τὸν πρῶτον. καὶ ἀμνὸς ἀρσενικῶς παρέβη τὸ μέσον τῆς ἡλικίας. καὶ ἀμνή, τὸ θῆλυ. δηλοῖ δὲ ἡλικίαν ἀρνός. ἀμνός· ἄρνειος. καὶ ἀμνὸς ἀμνὸ Ἀττικῶς ὄνομα κύριον. Ἀμνοί· οἱ ὑπὸ τόπον· ἀντὶ τοῦ πραεῖς ἤθεις. ἁπλοῖ· ὡς οἰκεῖοι ἢ μαλακοί. τὸ δὲ ἄρρεν παρὰ τοῖς ὀθνείοις ἔχει τὸ μέσον τῆς ἡλικίας, ἀμνὸς καλεῖται. οὐδὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἀμνὸν καλοῦσιν. Ἀμμοδύτην· εἶδος ὄφεως. Ἀμογητί· ἀκόπως. Ἀμόζεζι· ἀμνοὶ πρᾶοι. Ἀμόθεν· ποθέν. Ἀμολγός, τὸ μεσονύκτιον· ἤτοι καθ᾽ ἣν ὥραν ζῶα οὐκ ἀμέλγεται· ἢ ἀφαιρέσει τοῦ ε καθ᾽ ἣν οὐδεὶς μολεῖ· ἢ ἀφαιρέσει τοῦ λ, καθ᾽ ἣν οὐδεὶς μογεῖ. Ἄμμορον· μετέχειν ἐστὶ τὸ ἀδύνατον καὶ ἀνήνυτον. Ἀμορβός· ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν, ἀμορμὸς καὶ ἀμορβός.

Ἀμόργεια· χρώματος εἶδος ἀπὸ νήσου Ἀμοργοῦ τος· ὡς θήρεια, ἀπὸ Θήρας νήσου. Ἀμοργὴ ἡ ζυγία. Ἀμόργινον· ὅμοιον βύσσῳ καὶ πολυτελοῦς· λέγεται καὶ ἀμοργίνα θηλυκῶς. Ἀμοργίς κυρίως ἡ λινοκαλάμη. ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα ἀμόργινα λεγόμενα. ἢ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη. καὶ ἡ τρὺξ τοῦ οἴνου. ἔστι δὲ ἡ ἀμοργὶς ὅμοιον ἀλεπίστῳ λίνῳ. ἀπολεπίζουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἐργάζονται. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτὸν ὑπὸ τὴν βύσσον ἢ τὴν κάρπασον. Ἀμοργοί, πόλεως ὄλεθρος. Κρατῖνος Σεριφίοις. καλοῦσι δὲ καὶ μοργοὺς τὸ α ἀφαιροῦντες· ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων. μαυρὸν τὸ ἀμαυρὸν καὶ σφόδελον τὸ ἀσφόδελον καλοῦσιν. Ἀμορραῖος· τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων. ἀμώριον δὲ καὶ ὁ ἐκεῖθεν Ἀμωραῖος διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀμορῖτις θηλυκὸν ὄνομα πόλεως.

Ἄμμορος ὁ κακόμορος. Ἀμοτόν· ἀμότως· ἀκορέστως. Ἀμοῦς Αἰγύπτιος. οὗτος νέος ὢν παρῃτεῖτο τὸν γάμον· ὡς δέ τινων τῶν προσηκόντων παρεῶσι μὴ καθυβρίζειν τὸν γάμον ἀλλὰ γυναῖκα ἄγεσθαι πείθεται. καὶ ἔρχεται ἐπὶ γάμον. καὶ πολλὰ διαινέσας τῇ παρθένῳ, πείθει αὐτὴν πρὸ τοῦ συνελθεῖν ἀπολέξασθαι τὸν βίον τὸν κοσμικόν. καὶ ἀποταξάμενοι ἄμφω, ἐπὶ τὸ ὄρος τῆς Νιτρίας χωροῦσι. καὶ βραχὺν χρόνον συνασκοῦντες, ἰδίᾳ τὴν ἄσκησιν ἐποιήσαντο. τούτου τοῦ Ἀμοῦν τὴν ψυχὴν ἀναλαμβανομένην ὁ Ἀντώνιος ἐθεάσατο. οὗτος οὐδὲ ἑαυτὸν γυμνὸν ἐθεάσατο, λέγων ἀπρεπὲς εἶναι τῷ μοναχῷ καὶ τὸ ἑαυτοῦ σῶμα γυμνὸν θεάσασθαι. ἐγένετο δὲ καὶ Δίδυμος ἅγιος μοναχός, ὃς ἔτη πβ΄, οὐδενὶ ἀνθρώπων συνέμιξεν ἄχρι τῆς τελευτῆς. Ἀμουργοὶ λαμπτῆρες. Ἄμουσα· ἀτερπῆ· ἀηδῆ· ἀπαίδευτα. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· ἄμουσ᾽ ἄλλως τὰ μουσόν. ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. σκέψαι δ᾽ ὅτι Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀμοχθεὶ χωρεῖς κόπου. Ἀμώμενοι· θερίζοντες καὶ ἀμῶσιν ὁμοίως. Ἀριστοφάνης· τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχυας ὑπό τινος, ἐν ξυλωδίαις ἀφαιρεῖ καὶ ἀποδόσθαι λέγεται. τοῦτ᾽ ἐστὶν ὁ Κλέων· τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους αὐτὸς καρπούμενος. Ἄμωμον· Ἀρριανός· ἔπεμπε παρὰ βασιλέα ἵππον χρυσοχάλινον καὶ ψέλλια καὶ ἀκινάκας καὶ ἄμωμον. Ἄμωμος· ὁ καθαρός, καὶ ἀναίτιος. Δαβίδ· τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. Ἄμμων· ὄνομα θεοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ἐσμὲν δ᾽ ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος Ἀπόλλων. τοῦτο δὲ μαντεῖα ἐλθόντες πρῶτον ἐπὶ τὰς ὄρνις οὕτω πρὸς ἔργα ἅπαντα τρέπεσθε. Ἀμμωνιανὸς γραμματικὸς κοσμούμενος τῇ συνηθείᾳ Συριανοῦ. καὶ ἅμα τῇ συμφύτῳ ὁμοιότητι τῶν ἠθῶν καὶ τοῦ σώματος, καὶ κατὰ τὸν Ὅμηρον· εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ᾽ ἄγχιστα ἐῴκει. τό τε γὰρ σῶμα καλός τε καὶ μέγας ἦν ἑκάτερος. ἔτι πρὸς τὴν ὑγείαν καὶ ἰσχὺς οὐδὲν ἀποδέουσα τῆς ἄλλης εὐφυΐας τοῦ τε ὅλου καὶ τῶν μερῶν. ἥ τε ψυχὴ ἔρρωτο πρὸς τὸ βέλτιστον αὖθις τὸ ὁμοιότατον. ἀλλ᾽ ὁ μὲν θεοφιλέστερος ἦν ὁ Συριανὸς καὶ ὄντως φιλόσοφος. ὁ δὲ ἠγάπα τὴν ἐπιτικὴν ἐξήγησιν καὶ διόρθωσιν τῆς ἑλληνικῆς λέξεως καθ᾽ εἱμαρμένην τέχνην. οὕτως ἦν Ἀμμωνιανὸς ᾧ κεκτῆσθαι συμβέβηκεν ὄνον, σοφίας ἀκροατήν. Ἀμμώνιος· φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκᾶς. οὗτος ἀπὸ χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην. ὥς φησι Πορφύριος. Ἀμμωνίου Ἀλεξάνδρου γνώριμος. ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου, πρὸ τοῦ μοναρχῆσαι τὸν Αὔγουστον. Ἀμωντιανὸς Ῥωμαῖος συγκλητικὸς γεγονώς. Ἀμωρίκες· πισαϊκὸν ἔθνος. Ἀμώριον καὶ Ἀμωρὸς πόλις. τῆς μεγάλης Φρυγίας. ὁ πολίτης Ἀμωριάτης. Ἀμωσγέπως· ὁ πως δή ποτε ἐν ἔτι τινι καθ᾽ ὅτι πιαστῇ ζόχη

Ἀμπαλίνορσος· ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὁδόν. Φιλέταιρος μελεάγρῳ· ὑπὸ γυναικὸς ὁ κόρος ἀνακαλοῦ ἡ ὁρμὴ ἀπῄει ἀμπαλίνορσος. Ἀμπαύσας· ἀναπαύσας. ὁ δὲ ἀμπαύσας αὐτοὺς ὅσον τὸ περὶ τὴν φυλακὴν τῆς νυκτὸς προσελθεῖν. Ἀμπελών, ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. λίβυς δ' ὃς χεδὰ μπελεών. ζήτει ἐν τῷ αἶγα. ἐχθρὸν γὰρ εἶναι δοκεῖ τὸ ζῶον τῇ ἀμπέλῳ. ἀμπέλειος βότρυς. ἀμπέλιος δὲ ὄνομα κύριον καὶ θηλυκῶς ἀμπελόεσσα γῆ. ἀμπελόφυτος καὶ ἀμπελουργεῖον. Ἀμπελὼν ἡ οἰνόφυτος γῆ. Ἀμπεχόμενος· περιβαλλόμενος. καὶ ἀμπέχει αἰτιατικῇ. περιβέβληται. ὠκακόδαιμον εἶτα λακωνικὸν ἀμπέχει. ἐπείφησι τοὺς ῥόας ἀπολύσας καὶ λαχειμονεῖς. Ἀμπεχόνη· ἀμφίον ἱμάτιον. καὶ ἀμπεχόνιον, λεπτὸν ἱμάτιον. παλλίον. καὶ ἀμπίσχω· ἐνδύω. Ἀμπλάκημα· ἁμάρτημα. καὶ ἀμπλακίαις ἁμαρτίαις. ὅτι ἀρέσκει τοῖς στωϊκοῖς ἴσα ἡγεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα. εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀληθοῦς μᾶλλον οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ψεῦδος ψεύδους, οὕτως οὐδὲ ἀπάτη ἀπάτης. οὐδὲ ἁμάρτημα ἁμαρτήματος. καὶ γὰρ ὁ ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων κανώβου. καὶ ὁ ἕνα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν κανώβῳ. οὕτω καὶ πλέον καὶ ἔλαττον ἁμάρτημα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. οἱ δέ φασιν ὧν καὶ ἡρακλείδης ὁ ταρσεύς, ἄνισα εἶναι τὰ ἁμαρτήματα. καὶ ἀμπλακὴ ἁμαρτία. ἀλλὰ τὸ ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐσάει μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συνᾷδον τὸ ἰβύκειον τουτὶ ῥησείδιον. Ἀμπνοὰς ἔχοντα· ζῶντα. ἀναπνέοντα. Ἄμπωτις λῆξις ἢ ξηρασία. ἢ πλημμύρα. τὸν σπουδαῖον οὐδὲν θαυμάζειν τῶν δοκούντων τι παραδόξων. οἷον χαρώνεια καὶ ἀμπώτεις. καὶ πηγὰς θερμῶν ὑδάτων. καὶ πυρὸς ἀναφυσήματα. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἐν ἐρημίᾳ βιώσεται ὁ σπουδαῖος· κοινωνικὸς γὰρ φύσει καὶ πρακτικός. Ἀμπρεύοντες· διακομίζοντες. ἄμπρον γὰρ σχοῖνός τις μεθ' οὗ εἰώθασιν ἕλκειν ἢ διακομίζειν μεγάλα φορτία. ἀμπρεύειν δὲ κυρίως, τὸ μετὰ ἁμάξης πορεύεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων ζώων λαμβάνεται. ἢ ἀμπρεύειν τὸ τῷ ἕλκοντι ζεύγει βοηθεῖν. καὶ ἄμπρον χοινίον ὃ παρὰ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνουσι καὶ φορτία ἐφ' ἁμάξης κομίζουσιν. ὥστε ὁμοτόνως ἀπὸ τῶν ζυγῶν ἕλκεσθαι. ἀμπρέοντι ὄνῳ τῷ διὰ πρώρων τὸν ζυγὸν δεδεμένον. καὶ ἐξαμπρεύσομεν ἀνακαθελίου· ἀντὶ τοῦ ἑλξόμενον τὸ ξύλον ἀναλῶ ὄνου. Ἀμπυκὴ χαλινοῦ δεσμός. ἄμπυξ δέ, δεσμὸς τριχῶν. ἢ κόσμος κεφαλῆς. οὕτως ὅμηρος. Ἀμοιβαδόν, διὰ ἀμοιβῆς. ἐφεξῆς. Ἀμοιβαία ἔκτισις· ἀνταπόδοσις ἢ ἐκ διαδοχῆς ὁμοία. ὅρκος δὲ ἐστὶ τῇ ἀμοιβαίᾳ φωνῇ ἐδίδοντο πίστει. τὸ μὲν αὐτῷ ἀλλὰ καὶ τῶν παραγινομένοις ἐκ τοῦ βασιλέως τῆς ῥωμαίων διαλλαγῆς ἕνεκα τῶν ἀνδρῶν. πρίσκος φησίν.

Ἀμοιβή, ἀντέκτισις. ἀνταπόδοσις. ἀμοιβὴν τοῦ θεοειδεστάτου τρόπου θαυμαστὴν ἐφέρετο. ἔρρει γὰρ οἱ κατὰ πρύμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης. καὶ πᾶσιν οἷς ἐπέθετο τούτων ἥμαρτεν οὐδενός. Ἀμοιβηδὶς ὁ ἀντικαταλλάσσων. ἀμοιβαδὶς δέ, κατὰ ἐναλλαγήν. Ἀμοιβὸν οὐδέτερον ἀνταποδοτικόν. περὶ κακῶν ἔργων ἀμοιβὸν τιμωρίαν ἐκτίσαι. Ἀμοιρῆσαι γενικῇ· ἀποτυχεῖν. ἀμοιρῶ γὰρ τὸ οὐ μετέχω. καὶ ἄμοιροι, ἀμέτοχοι. ἢ κακόμοιροι. κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκθεῖναι βίον. ἀντὶ τοῦ κακόμοιρον ἢ μηδενὸς τῶν νενομισμένων μετειληφότα ἀλλὰ ἄταφον ἐκβληθῆναι. Ἀμυγδαλῆ τὸ δένδρον. ἀμυγδάλη δὲ ὁ καρπός. καὶ δειλαία δάκνεσθε ἀμυγδαλαῖ.

Ἀμυγὸν τὸ μὴ μυσαρόν. ἀλλὰ ἁγνὸν καὶ καθαρόν. οὕτω σοφοκλῆς. Ἄμυδις· ὁμοῦ. Ἀμυδρά· ἀφανῆ. σκοτεινά. καὶ ἀμυδρῶς σκοτεινῶς. λεπτῶς. ἀσαφῶς. Ἀμύειν τὸ σπεύδειν παρὰ ἀττικοῖς καὶ δασύνεται. Ἀμύητος· ἄπειρος. ἀτέλεστος. Ἀμύκλαι· κόσμιόν τι ὅπερ ἐν ποσὶν εἶχεν ἐμπεδοκλῆς. εἶχε γὰρ χρυσοῦν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς. καὶ στέμματα δελφικὰ ἐν ταῖς χερσίν. καὶ οὕτως ἐπῄει τὰς πόλεις. δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν ὡς περὶ θεοῦ βουλόμενος. ὃς ἔρριψεν ἑαυτὸν νύκτωρ εἰς τοὺς κρατῆρας τοῦ αἰτναίου πυρός, ὡς μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. τοῦ δὲ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λυσανέμας. διὰ τὸ πολλοὺς ἀνέμους ἐπιθεμένους τῇ ἀκράγαντι ἐξελάσαι αὐτούς. δορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. Ἀμυκλαῖος ἀπὸ τόπου. Ἀμύμων· ἄψογος. ἄμεμπτος.

Ἀμυμόνη καὶ ἀμυμώνη ὄνομα κύριον. Ἄμυνα· καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς. καὶ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκης. Ἀμύνασθαι· θουκυδίδης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. σιμωνίδης δὲ ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδι-

δύναι. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. ἐπὶ τῶν προηδικηκότων τάσσουσιν οἱ ῥήτορες τὸ ἀμύνα-
σθαι. ὅτι οἱ κακόν τι παθόντες ἀντιπάσχουσι τοὺς προδιαθέντας. καὶ ἀμύναιντο. Κρατῖνος Πυ-
λαίαις. αὐτοὺς ἐπειδὰν ἐθρέψητε δημοσίοις χρήμασιν εἰς ἥβην. ἵνα οἱ κατελοιπὸν ἀμύναιντο.
καὶ ἀμύνειν παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ βοηθεῖν. ἀμύνεσθαι δὲ τὸ κολάζειν. Ἀμυνίας. ὄνομα κύριον.
οὐδ' ἕτοιμος ἀμύνεσθαι. ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου, μᾶλλον οὐκ ἐκ τῶν Κρωβύλων. Ἀριστοφάνης. οὗτος
ὃν ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς, δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου. πεινῇ γὰρ εἴπερ Ἀντιφῶν.
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ' ἐκεῖ μόνος μόνοις τοῖς πενέσταισι ξυνὼν τοῖς Θετταλοῖς,
αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός. Ἀμυνόμενοι. τοὺς κακόν τι πράξαντας. ἀντὶ τοῦ διατιθέν-
τες. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔθος εἶχον μὴ ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων. ἀλλὰ ἐνδοκεῖν ἀμυνόμενοι πο-
λεμεῖν. καὶ τὴν ἀγέλην ἐμβαίνειν εἰς τοὺς αὖθις. ὁρῶσι καὶ μετὰ τε. καὶ φρονοῦσί τι ἔργοις πεπνυμένως,
ῥήμασιν ἀμύνομαι. Ἀμύνωσι. βοηθῶσι. ἀμύνομαί σε, ἀντὶ τοῦ τιμωρῶ σε. καὶ ἐν ὀνόματι
κυρίῳ ἠμυνάμην αὐτούς. Ἀμύντης καὶ Ἀλκήστης βαρβαρικὰ καὶ αἰσχυλεῖα τὰ ὀνόματα.

Ἀμύντωρ. βοηθός. Ἀμυχάς. λυπήσεις. τρώσεις. πλήξεις. καὶ παροιμία. μὴ δ' ἄκανθα ἀμύ-
ξῃ τὸν ἀγαθόν. καὶ ἄμυξις, ἀμυχή. σπάραξις. ξέσις. ἀμύσσω δὲ παρὰ τὸ αἷμα αἱμύσσω. καὶ ἀμύσσω
ἧς ἐπὶ κάλον ἄμυξε κατὰ ῥέθος ἀφρογύδα. ἀντὶ τοῦ ἐσπάραξεν. ἔξεσε. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ἴσασι
καὶ σκοπιάζει μετὰ τὴν δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσου. Ἄμυρις μαίνεται. ἐπὶ τῶν φρενήρους λέγεται ἡ παροι-
μία. Θεωρὸς δὲ ἀπὸ Συβάρεως πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀ-
πολεῖσθαι Συβαρίτας ἐπειδὰν τότε ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι. θεασάμενος δοῦλον πρὸς ἱε-
ρῷ μαστιγούμενον καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τοῦ μαστιγοῦν-
τος πατρὸς μνῆμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι, συνεὶς τὸ λόγιον, ἐξαργυρισάμενος τὰ ἴδια, ἀ-
πῆρεν εἰς Πελοπόννησον. ὃ γοῦν λογισμῷ πεποίηκεν Ἄμυρις, τοῦτο εἰς μανίαν Συβαρῖται μετέ-
ψαν ὅμως. ὁ δὲ τῷ χρόνῳ διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθαυμάσθη. Ἀμύσσειν. ταράσσειν. ἑλ-
κοῦν. ξέειν. σπαράσσειν. ποτὲ μὲν τοῖς ὄνυξιν ἀμύττων τὰς παρειάς. ὅτε δὲ τῷ ῥύγχει τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ἐκκόπτειν. ἐπειδὲ προῆλθε τοῦ οἰκείου τάγματος κόραξ ἐφιζάνει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι.
ἀντιπρόσωπος τῷ Κελτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα φερόμενος. καὶ τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσω-
πον καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικαλύπτων τοὺς ὀφθαλμούς, ἀφύλακτον τῷ Βαλερίῳ τὸν πολέ-
μιον παραδέδωκεν. τὴν τε νίκην καὶ ἐπωνυμίαν χαρισάμενος. Κορβῖνος δὲ ἐντεῦθεν ἐκλήθη.

Ἀμύσκαρον. τὸ ἁγνόν. Ἀμυστὶ πιεῖν. ἐπίρρημα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπνευστὶ καὶ ἄνευ τοῦ ἀνα-
παύεσθαι πινόντων. οἱονεὶ μηδὲ μυσάντων. τοῦ αὐτοῦ ἔχεται καὶ τὸ ἐξαμυστίσαι. λέγεται καὶ ἀμυ-
στίζειν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἀμυστί. Φερεκράτης εἶπεν. Ὅτι Κόμμοδος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἔπιεν ἐν τῇ
ἀγωνίᾳ καμών, κύλικι ῥοπάλῳ, τῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν ἀμυστί. ἐ-
φ' ᾧ παραχρῆμα πάντες τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι, ἐξεβόησαν. ζήσειας. ὃ ζῆσαι
ἐπὶ τοῦ πλειώσειας τὴν ζωὴν φασὶν οἱ γραμματικοί. κινδυνεύει δ' οὖν, ὁ τοῦτο λέγων ἀντὶ τοῦ εὔχεσθαι
καταρᾶσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης. ἄμυστιν ἐξέλαψα οἰνομοῦ καὶ ἀθρόως ἔπιον. ἢ παρὰ τὸ ἀπνευστὶ
ἐκπιεῖν. ἢ παρὰ τὸ μὴ μύειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου φιαλώδους. ἄμυστις δὲ ἡ ἀπνευστὶ πόσις.

Ἀμυχή. ἐπιπόλαιον ἕλκος. Ἀμυχνόν. τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ' ἁγνὸν καὶ καθαρόν. οὕτω Σοφο-
κλῆς. γράφεται δὲ καὶ ἀμυχρόν. Ἀμφάρης ὄνομα κύριον. Ἀμφασία. ἀφωνία. ἀλαλία.

Ἀμφ' αὐτούς, περὶ αὐτούς. Ἀμφέχανε. κατέπιε. κατέπωκε. τὸ δ' ὁ μέλας ἀμφέχανε θάνατος. Ἀμ-
φήκης, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. ἀπὸ τῆς ἀμφήκους θείας. οἷος ἐμοὶ γέγονε παῖς ἀμφήκει
γλώττῃ λάμπων. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Ἀμφημερινόν. τὸν ἀμφημερινὸν πυρετόν. Σοφοκλῆς. ποι-
μέσι κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου. Ἀμφιρεφές. τὸ ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον.
ἢ κατάσκιον. Ἀμφηρικόν. πέμπει δὲ σκαφίδιον ἀμφηρικόν. καὶ Θουκυδίδης. ἀκάτιον ἀμφηρι-
κὸν ὡς λῃσταὶ ἐκπλεῖν διαπεπλακότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν ἐκόμιζον τὸ πλοῖον ἁμάξῃ. Ἀμ-
φήριστον. ἄνισον. ἀμφίβολον. ἐπὶ φιλονεικῶν. πολίτης ἀμφήριστος Εὐρυβάτῃ τῷ πεμπομένῳ Κροίσου
ἐπὶ πονηρίᾳ. καὶ αὖθις. ἵνα τοι ὅτι καὶ ὁ μὴ ληφθῆναι. ἀλλ' ἀμφήριστον ἀπολιπεῖν τὸ κράτος ἀφαιρε-

θέντος. ἀμφήριστος ἰσχὺν καὶ μέγεθος φρονήσει τε καὶ ἀνδρείᾳ λίαν ὑπερφέρων. Ἀμφί· περὶ ἢ ἐξ ἑκα-
τέρου μέρους. Ἀμφιανακτίζειν· τὸ προοιμιάζειν· διὰ τὸ οὕτω προοιμιάζεσθαι πολλοὶ ἀνδρῶν· ἀμφί μοι
αὖθις ἄνακτα. καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. ἀμφιάνακτας ἔλεγον καὶ
τοὺς διθυραμβοποιούς. συνεχῶς γὰρ ἐκεῖνοι ταύτῃ ἐχρῶντο τῇ λέξει. Ἀμφιανακτίζειν· ᾄδειν
τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν καλούμενον ὄρθιον. ὃ αὐτοῦ προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν· ἀμφί-
μοι αὖτον ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀειδέτω φρήν. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἰωναίᾳ καὶ ἐν Ἀργύρῳ. Ἀμφιαρέων
ἀττικῶς. ἀμφιαρεῖον δέ. Ἀμφίας. μέλιος οἶνος. Νικόστρατος οἰνοποιῷ καὶ Σωσικράτης.

Ἀμφίβιον· ἐν ἀμφοτέραις δυνάμενον βιοῦν καὶ θαλάσσῃ καὶ γῇ. καὶ ἀμφίβια ζῷα, ὅσα καὶ ἐν
τῷ ὑγρῷ καὶ ἐπὶ τῆς χέρσου βιοῖ. οἷον ἵππος ποτάμιος. κροκόδειλος. δύναται δὲ καὶ ἄνθρωπος. εἰ
ἐν τῷ οἷα ἅμα καὶ ἐν τῷ ὑγρῷ καὶ ἐν τῷ ξηρῷ διαιτᾶσθαι. ὡς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἄλλῃ πολλαχῇ. Ἀμ-
φίβληστρον τὸ δίκτυον. Ἀμφιβολία· λέξις δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα λεκτι-
κῶς καὶ κυρίως. ὥστε ἅμα πλείονα ἐνδέξασθαι κατὰ τὴν αὐτὴν λέξιν. οἷον αὐλητὶς πέπτωκε.
δηλοῦται γὰρ δι' αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ οἰκία τις πέπτωκε. καὶ ὅτι ἡ κιθαρῳδὸς ἡ αὐλοῦσα. Ἀμφίβο-
λοι· πανταχόθεν βαλλόμενοι. ἢ ἀπορούμενοι. διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς ἀγνοίᾳ τοῦ αἱρε-
τοῦ. καὶ εἴτε τοῦτο εἴτε ἐκεῖνο ποιήσουσιν. Ἀρριανός. οἱ δὲ Μάρδοι ἑκατέρωθεν ἤδη ἀμφίβολοι γιγνό-
μενοι καὶ ὑπὸ τῶν ἀναβαινόντων παιόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ νώτου ἐπιθεμένων ὠθούμενοι, ἀπέθνη-
σκον. καὶ αὖθις. ὁ δὲ παμπρεσβύτης τοῖς ἀμφιβόλοις ὀφθείς, βραχὺ ἐπιωρᾶτο. Ἀμφίβροχος·
πανταχόθεν βεβρεγμένος. τουτέστι μεθύων. Ἡδὺ μέθυ βλύζων ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχῳ.

Ἀμφιγνοεῖ· ἀμφιβάλλει. ἀγνοεῖ. καὶ ὅπου δὴ ἕνεκα τούτου δρῶσιν ἀμφιγνοούντων τῶν ἀμφι-
βαλόντων. ἀμφιγνοῶ οὖν ἢ ἀγνοῶ ἢ ἐνδοιάζειν. Ἀμφιγυήεις· ὁ Ἥφαιστος. ὁ ἀμφοτέρωθεν βεβλαμμένος
τὰ γυῖα ἢ ὁ ἐξ ἑκατέρου μέρους παλαῖσαι καὶ γυμνάσαι δυνάμενος. Ἀμφιδαὴς· ἡ ἀμφοτέρωθεν κόπτουσα
μάχαιρα. Ἀμφίδεα· ψέλια. Ἀμφιδέαι· ἁλύσεις περιρροδόντω. οἱ δὲ ψέλια. ἀμφιδέαι· ποδοσκε-
λίδες τινές εἰσιν. ἰδίως δὲ λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου φησὶν οὐ δυνάμενος ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφι-
δέας δεδέσθαι τὰς θύρας. Ἀμφιδέδηεν· ἐξῆπτο. διεγείρετο. Ἀμφιδεδύ· περιδεδύ. Ἀμφι-
δείκελον· ἀμφίδηλον δέ. Ἀμφιδήριτον· ἀμφίδοξον ἰσοστάσιον. συνέβη γενέσθαι τὴν μάχην ἀμ-
φιδήριτον. Ἀμφίδοξον, ἀμφίβολον. οἱ δὲ ᾤοντο δεῖν εἰς ἀμφίδοξον ἀγῶνα συγκαταβαίνειν
δυνάμενοι προδήλως νικᾶν. καὶ ἀμφιδοξούμενα βιβλία, τουτέστιν ἀμφιβαλλόμενα. Ἀμφί-
δορον, τὸ πανταχόθεν περιέχον. ἐν ἐπιγράμματι. Καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαιΐνεον· του-
τέστιν ἐλάφου δέρμα. ἀχαΐνη γὰρ ἡ ἔλαφος. Ἀμφιδρομία· ἣν πέμπτην ἄγουσιν ἐπὶ τοῖς βρέ-
φεσιν. ἐν ᾗ ἀποκαθαίρονται τὰς χεῖρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως. τὸ βρέφος περιφέρουσι
τὴν ἑστίαν τρέχοντες. καὶ δῶρα πέμπουσιν οἱ προσήκοντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολύποδας καὶ
σηπίας. τῇ δεκάτῃ δὲ τοὔνομα τίθενται. Ἀμφίδρομον· ἑλικοειδές. ἴδε περὶ μοῖον ἀρτικύμα-
φοιν ὑποζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται. ἑλικοειδὲς ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς. Ἀμφιεγνώσκων
ἐλάμβανεν. ἴσως τὸν ἀναλεγόμενον καὶ ἀναμιμνησκόμενον καὶ κατὰ τὸ ἔργον τὸν προσήκοντα τῶν ἀμφὶ. ἐπειδὴ ἐς ἑκά-
τερον ἑαυτοῦ μέρος. Ἀμφιέννυμι· αἰτιατικῇ τὸ ἐνδύω. Ἀμφιέτει· ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. Ἀμφιε-
τηρίς, ἑορτὴ κατ' ἔτος γινομένη. Ἀμφιθαλής· ἑκατέρωθεν θάλλων. ἀμφιθαλὴς ἔρως ὁ ἐν ἀμ-
φοτέροις τοῖς γένεσι θάλλων. μηδενὸς ὠρφανισμένος. Ἀμφιθέατρον· τὸ πᾶσι πανταχόθεν πε-
ρισκοπούμενος. ἀγαθίας. ὁ δὲ τῶν φραστήρων ἡγεμὼν τῷ ἀμφιθεάζοντι. ἀνεῖτο δὲ τοῦτο ἀνδράσιν,
οἷς ὁ βίος ἐωνημένος τοῦ δήμου, πρὸς θηρία διαγωνίζεσθαι. Ἀμφίθετον φιάλην· κατὰ πᾶν μέρος
αὐτῆς τιθεμένην ἀπτόμενον. οὐ τὸ περὶ ἡμῖν ποτήριον. ἀλλὰ γένος λέβητος ἐκ παντὸς μέρους
δυνάμενον ἕδραν ἔχειν. Ἀμφίκλαστον· πάντοθεν κεκλασμένον. Λείψανον ἀμφίκλαστον ἁλι-
πλανέος σκολοπένδρας. Ἀμφίκορος ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν. Ἀμφίκουρος δὲ ἡ ἑκα-
τέρωθεν ἀνδρὸς περιλαβοῦσα. Ἀμφίκρημνος· περίκρημνος ἢ βραχύβατος. Ἀμφικτύονες, οἱ ἐκ πολ-
λῶν καὶ ἐθνῶν αἱρετοὶ δικασταί. οἷον ἀμφικτύονες καὶ περίοικοι. Ἀμφικτυὼν ἀμφικτύονος. ἀμ-
φικτύων δὲ ἀμφικτύωνος. Ἀμφικτυονεῖς· συνέδριον ἐστὶν ὁ ἀμφικτυών, ἑλληνικὸν συνα-

γενόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος. αὐτὸς γὰρ συνήγαγε
τὰ ἔθνη βασιλεύων. ταῦτα δέ ἐστι δώδεκα. Ἴωνες. Δωριεῖς. Περραιβοί. Βοιωτοί. Μάγνητες. Ἀχαιοί. Φθι-
ῶται. Μηλιεῖς. Δόλοπες. Αἰνιᾶνες. Δελφοί, Φωκεῖς. οἱ δέ, φασὶν ὠνομάσθαι ἀπὸ τοῦ περιοίκους εἶ-
ναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας. καὶ ἀμφικτυόνειος χώρα, ἀμφιζυώνειος δὲ μάχη. ἀμφι-
κτύων δὲ ἀμφικτύονος. Ἀμφίκοιτος ὁ [illegible]της. Ἀμφίκοιλον ξύλον. ἀνάφορον ἐν ᾧ τὰ φορ-
τία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. ἀμφίκυρτον οὖν γε πλέον ὅπερ καὶ ἀληθές. Ἀμ-
φιλαφές. κατάσκιον. ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. οἷον ἀμφιλαφές τι οὖν τὸ ἑκατέρωθεν ληπτόν.
καὶ θηλυκῶς ἀμφιλάφεια. ἀμφοτέρωθεν βοήθεια. Ἀμφιλαφῆ. διπλοῦν. τεχνικόν τε καὶ σο-
φιστικόν. ἐμοὶ δὲ ἐξηγεῖτο λόγιος Ἰσοκράτειος. ὅτι καὶ εἶδον ἀνθρώπων εὕρουν τε ἅμα καὶ ἀμ-
φιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς κριτικὰς ἐξηγήσεις. καὶ ἀμφιλαφὲς μεγάλη. οἷον ἀμφιλαφής,
ὅτι ἀμφοτέραις χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτοῦ ἐστιν. οὐχὶ μαρτυρεῖ δὲ οὖν ἀμφιλαφοῦς περιουσίας. ἐν ἐπι-
γράμματι. ἰτέαι ἠδ' ἱερὰ καὶ ἀμφιλαφὴς πλατάνου. Ἀμφιλεξάντων. ἀμφισβητησάντων καὶ δι-
ενεχθέντων. οὕτω Ξενοφῶν. ἀμφιλεξάντων δέ τι ἐνταῦθα τῶν πεμπομένων στρατιωτῶν καὶ τοῦ Κλεάρχου.
Ἀμφίλογον. ἀμφισβητούμενον. ἐνδοιαζόμενα. Αἰλιανός. ἀξιοῖ δέ γε ὅτι ἄρχειν κεκτημένοι οὔ μοι δοκεῖ εἶ-
ναί σε ἀμφίλογον. Ἀμφιλύκη. νύξ. ἐν ἐπιγράμματι. ἀμάθεως δὲ χαίτην μόλις διὰ ζιοσὴν
πλεξάμενον ἀμφιλύκην. ἀμφιλύκη ἐστὶ τὸ τέλος τῆς νυκτός. ἡμέρα δὲ ὑπέφαινεν οὔπω λαμ-
πρά, ἀλλ' ἔτι πρὸς ἀμφιλύκην ἦν ἡ νὺξ καὶ ἀπέληγεν. Ἀμφιμάσχαλος. χειριδωτὸν ἱμά-
τιον. οἱ δέ, δουλικόν. ἢ μικρὸν χιτωνίσκον. ἦν δὲ ἑτερομάσχαλος. ὁ τῶν ἐργατῶν οὗ τὴν μίαν μασχά-
λην ἔρραπτον. Ἀριστοφάνης. οὐ πώποτε ἀμφιμασχάλου τὸ μηδὲν ἠξίωσας. Ἀμφιμάτρας. ἀμφο-
τέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας. Ἀμφιματῶσαι. ἀποδῦσαι. Ἀμφιμήτορ. ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχύ-
λος. Ἀμφίξοον ἐν ἐπιγράμματι. ἀμφίξοον τὸ σκέπαρνον. τὸ καλῶς ξέον. Ἀμφιον. ἱμάτιον
ἔνδυμα. καὶ ἄμφιος ὄνομα κύριον. Ἀμφιορκία. ἐπειδὰν ὅ τε διώκων καὶ ὁ φεύγων ὀμνύω-
σι κλοπῆς ἐγκλήμασιν ἐπιφέροντες. τοῦτο δέ, πολλάκις ὤφθη μάτην γινόμενον. ἔθεντο οὖν Ἀ-
θηναῖοι νόμον κατὰ τῶν ἀπαγόντων εἰς δεσμωτήριον τινὰς ἐπὶ δίκῃ κλοπῆς, χιλίας διδόναι δραχ-
μὰς τοὺς ἁλόντας. ἀλλὰ καὶ τοὺς οὐσίας ἀπογράψαντας τῶν πολιτῶν τινάς, ὡς τῷ δήμῳ προσή-
κουσαν, εἰ συκοφαντοῦντες ἁλοῖεν, καὶ οὗτοι χιλίαις ἐζημιοῦντο. Ἀμφίων. οὗτος παλαιᾶς μουσικῆς
ἀρετῆς. περὶ οὗ λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ. περίεστι γάρ σοι καὶ σχολὴ καὶ φύσεως ἔχεις εὖ. καὶ
φιλοσοφίας ἐρᾷς εἴπερ τις ἄλλος τῶν πώποτε. ἴσα δὲ ἅμα ταῦτα ξυνελθόντα ηὕρηκεν ἀποφιλῶ ἀ-
ὸν ἀμφίονα, τῆς παλαιᾶς μουσικῆς ἀρετὴν, χρόνος. θεσπίσματα. ἔρως ὑμνῳδίας. οὐδὲ γὰρ
ἡ τῶν ὀργάνων ἔνδεια πρὸς ταῦτα πέφυκεν ἀντιτάττεσθαι. καὶ ταῦτα ῥᾳδίως ἂν ὁ τῶν βίων τούτων
μέτοχος ἐξεύροι. ἡ γὰρ οὐχὶ τοῦτον αὐτὸν ἀκηκόαμεν παραδεδέγμεθα, οὐ τῆς ἁρμονίας μόνον. αὐτὸν δὲ ἐ-
πὶ τοῖς ἐξευρεῖν τὴν λύραν, εἴτε δαιμονιωτέρᾳ κεχρημένον ἐπινοίᾳ. εἴτε τινὶ θείᾳ δόσει διά τι-
να συμμαχίαν ἀμήχανον. καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πλεῖστοι, τοῖς βίοις τούτοις ἐοίκασι μάλιστα προσχόν-
τες οὔτι πλαστῶς φιλοσοφῆσαι οὐδενὸς ἄλλου δεόμενοι. Ἀμφιπάτορες οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς
ἑτέρας δὲ μητρός. Ἀμφιπλήξ. ἡ ἀμφοτέρωθεν ἐλασία. ἢ ἑκατέρωθεν πλήττουσα ἔκ τε πατρὸς καὶ
μητρός. Σοφοκλῆς. καί σ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά. τουτέστιν
διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα. Ἀμφίπολις πόλις ἐστὶ τῆς Θρᾴκης. πρότερον δὲ Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο.
φασὶ δέ τινες αὐτὴν ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι, διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον. κλίνεται δὲ ἡ ἀμφίπολις
ἀμφιπόλεως. Ἀμφίπολος. θεράπαινα. δούλη. ἀμφίπολοι εἰσὶ θοῦτος ἀπὸ πρόθι. οὕτως ὡς
ἔχετε. ἐπὶ θοῦ τοῦ εἰμὶ ἀπαρνηθεῖσα πεζῆς. Ἀμφιπρύμναις. εἶδος πλοίου. ἔμπαλιν διελθεῖν πα-
ρεσκεύασε. ὃν ἱστορεῖν ἐν ταῖς ἀμφιπρύμναις τῶν νεῶν. Ἀμφίπυρον. πανταχόθεν πυρούμενον.
Σοφοκλῆς. τὸν δ' ὑψίβατον Ζεὺς πόδα ἀμφίπυρον λοχῶν ὁσιωθεὶς ἐπίκαιρον. Ἀμφιρρεῦσας.
πάντοθεν διερρωγότος. ἐνεωσμένους. κλωβοὺς τοὺς ἀμφιρρῶγας. Ἀμφιρρύτη. περιρρεομένη κύκλῳ
ἐν ἐπιγράμματι. ἀμφιρύτη Κῶος νῆσος. καὶ πάλιν πένθος ἔχεις οἷον ἐφ' Ἱπποκράτει. Ἄμφις
κωμικὸς Ἀθηναῖος. ἀμφὶς δὲ χωρίς. Ἄμφισσα πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος. ἀμφίσσα δὲ ὠνομά-
σθη, διὰ τὸ

θη, διὰ τὸ προσέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν. Ἀμφισβατεῖν. ἐν τισὶ δὲ τὸ ἀμφισβητεῖν. Ἴαμβος, καὶ ἀγχιβατεῖν. καὶ ἀγχιβασίην Ἡράκλειτος. Ἀμφισβητεῖν. μὴ συμφωνεῖν. ἀλλ' οἷον χωρεῖς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν. ὁ δὲ Πτολεμαῖος εἰδὼς τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους ἐσχηκότας τὴν κοίλην Συρίαν, παρασκευὰς ἐποιεῖτο μεγάλας ἀμφισβητῶν τούτοις. ἤλπιζε γὰρ τὴν ἀδίκῳ πολέμῳ πρότερον ἀνειμένην, τότε δικαίως τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἀνακτήσασθαι. καὶ Αἰλιανός. ἠμφισβήτουν γὰρ τοῖς ἑτέροις ἕτεροι προβαλλόμενοι. οὐκέτι οὖν ἦν ἀμφισβητήσιμα τὸ μὴ οὐ τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι τὸν τεθνηκότα. ἀμφισβητεῖν καὶ τὸ παρακαταβάλλειν. οἱ τὸν κλῆρον ἐπιδικαζόμενοι. ἀμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν λέγονται. οἱ μὲν φάσκοντες ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ὄντος παιδὸς τῷ τε τελευτηκότι κατὰ γένος ἢ ποιήσει. οἱ δέ, ὡς ἄπαιδος τελευτήσαντος, δικαιότερον λέγοντες ἔχειν αὐτοὶ τὸν κλῆρον τοῦ λαβόντος. ἢ συγγενεῖς ὄντες ἢ κατὰ διαθήκας κληρονόμοι. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ὑπερίδης περὶ τοῦ καταβάλλειν διεσάφησαν. Ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν. λέγεται ὅταν τελευτήσας τις ἄπαις εἶναι δοκῇ. φάσκῃ δέ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱὸν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγει. λέγει δὲ ἄλλως κατὰ γένος αὐτῷ προσήκειν τὸν κλῆρον. παρακαταβάλλειν αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσι. τὸ δ' ἀμφότερα ἐπ' ἀντιλογίας τάσσεται. Ἀμφισβήτησις. οἱ ἔξω φασὶν, ἡ ἀμφισβήτησις, κρίσει ἀναιρείσθω. ἡ δὲ κρίσις τοῖς ἐλέγχοις βασανιζέσθω. ἡ δὲ βάσανος, τὸ δέον ὀνειδιζέσθω. ὁ δὲ ὅρος, γεγράφθω. τὰ δὲ γεγραμμένα, κυρούσθω. τὰ δὲ κυρωθέντα, βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις. καὶ πᾶσα ἀντιμαχία οἰχέσθω. καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. καὶ οὐδεὶ ἀποδεισκέ πως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. Ἀμφισβητῶ καὶ σοὶ καὶ σοῦ. Ἀμφίσκω. ἐνδύω. Ἀμφίσματα. τὰ ἀμφισβητήσιμα ἑλληνικῶς. Ἀμφίσταται. περιΐσταται. ἀμφίσταται διαπεύσιος ὁ πόρος. Ἀμφιστεφέες. πάντοθεν πλήρεις. περιπεπλεγμέναι ἀλλήλαις. Ἀμφιστείδης ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ Ζύζυν ἐν τῷ πλοῖος. Ἀμφίστομος. αὕτη ἡ φάλαγξ καλεῖται ἡνίκα ἡμισείας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα ὡς ἀντινώτους εἶναι. Ἀμφίταποι. τάπητες ἀμφίμαλλοι. Ἀμφὶ τὸ λυκόφως. περὶ τὴν αὐγήν. Ἀμφίτρητον. τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τετρημένον ἄντρον. ἀμφιτρίτη δὲ ἡ θάλασσα. Ἀμφιτρύων παῖς ἀλκέως. Ἀμφιζυγῆ. κατερρωγότα. Ἀμφιφορεῦσιν κεραμείοις. ἀμφορεῦσιν. Ἀμφιφορῆα. ἀγγεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. Τίς με Διωνύσῳ πεπλασμένον ἀμφιφορῆα. τίς με τὸν ἀνδρικοῦ νέκταρος οἰνοδόκον δηνοῖς ἐπλήρωσε. τίς ὁ φθόνος εἰς ἐμὲ Βάκχου. ἡ Παλλὰς οἰκείου Ἴακχος ἀσταχύων. Ἀμφοτέρους ἤσχυνε, σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος. Δημήτηρ δὲ μέθην σώφρον οὐ δέχεται. Ἀμφιφάοντες. πλανοῦντος εἶδος οἵτινες ἐγίνοντο ὅτε ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη κατωτέρω ὑπὸ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκόμιζον αὐτὸν, δᾳδία ἡμμένα περιστραγγιῶντες ἐπαύοντο. ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος. Ἀμφίχυτον. περικεχωσμένον.

Ἄμφοδον. δίοδον. ῥύμην. Ἀμφόδοντα ζῷα. οἷον ἄνθρωπος. ἵππος. ὄνος. καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ἔχει. οἷς συμβέβηκε ἐπιμηλῶ, ἀλλ' οὔτε ἀρ' ἔχειν. Ἀμφορεαφόρους τοὺς μισθίους. τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. καὶ ἀμφορεαφόρος, ὁ κεράμια μισθοῦ φέρων. εἶτ' ἀμφορεαφόρος τίς ἀποφορὰν φέρων. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ. καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσι. δέχεις τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν τὸν ἔνδοθεν. καὶ γαῦμα καὶ Γλαύκειον. κἂν πείθω μισθοῦσθαι τὸν ἀμφορεαφορεῖν. Εὔπολις Μαρικᾷ. καὶ περιελιθομένην καὶ φίλον ἀμφορεαφόρων. ἀμφορεὺς δὲ, ἀγγεῖον. μεῖζον κεράμιον μεγαρικόν. οἷον τὸ ἀμφιφορῆα ἀγγεῖα διὰ τὸ μέγεθος. καὶ ἄσκιον. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. καὶ ἀμφορεῖς, κέραμοι. καὶ θάσια ἀμφορείδια. τὰ κεράμια. Ἴων ἐπηρς. συνωνύμως δὲ τοῦτο εἰς τὸ νόμισμα δὲ ὁ τέσσαρας ἀττικὰς δύναται, τέσσαρας ἀμφορεῖς ἐπὶ προσθήκῃ τιμῆς ἡμιαμφόριον. καὶ πλῆθος συνῆπτε χρημάτων. καὶ Ἀριστοφάνης. ἀμφορεῖς λέγει, τὰ μέγα. χυτίδια καὶ σανίδια καὶ ἀμφορείδια. καὶ ἀμφορεῖς νενησμένοι. κέραμοι σεσωρευμένοι. Ἀριστοφάνης. τί κάθησθ' ἀβέλτεροι πρόβατ' ἄλλως ἀμφορεῖς νενησμένοι. καὶ ἀμφορῆας. καὶ ἀμφορείδια τὰ κεράμια.

Ἀμφότερα. ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀμφότερα. Θουκυδίδης ἀμφοτεροδέξιος. ὁ δὲ τὴν λαιὰν ἀντιδεξ-

ἀσέχων, ἀῤῥωστοτέραν ἔχει αὐτήν. ζήτει ἐν τῷ δύσερως. Ἀμφοτερόπλουν. ὅταν τις ναυτικὸν
δανείσηται ἐπὶ τῷ ἐνθένδε πλεῦσαι κἀκεῖθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλουν καλεῖ-
ται. οὕτω Δημοσθένης. Ἀμφότεροι. ἀπρόσληπτόν ἐστιν ἄρθρου. ἐπειδὴ γὰρ ἄρθρον ἀναπόλη-
σιν δήλωσιν ἀγνοουμένου πράγματος. τὸ δὲ ἀμφότεροι, ὡρισμένα σημαίνει δύο. Ἀμφού-
δης, ὄνομα κύριον. Ἄμφω. ἀμφότεροι. καὶ ἀμφοτέρους. καὶ αἱ παλαιαί, ἀμφοῖν. καὶ ἄμ-
φω τὼ χεῖρε. ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δυϊκῶς. οὐ χειρὶ δωρούμενος ἀλλ' ἀμφοῖν. ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ δα-
ψιλῶς μεταδιδόντων τοῖς πᾶσιν. Ἀμφώδων. καὶ ἀμφωτίδες. καὶ ἀμφωτίδων. τῶν δύο ὦ-
τα ἐχουσῶν. καὶ παροιμία μέχρι τῶν ἀμφωτίδων, ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. ἀντὶ τοῦ μέ-
χρι τῶν ὤτων. Ἀμφοῖν. ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. οὐ μιᾷ χειρὶ δωρούμενος. ἀλλ' ἀμφοῖν. Ἀμφοῖν.
ἀμφοτέρων. μέσοι δὲ ληφθέντες ἀμφοῖν, πολλοὶ διεφθάρησαν. καὶ ἀμφοῖν ποδοῖν, ἀντὶ τοῦ παντὶ
σθένει. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἀνιπτάμενος τῆς παιδὸς ἀμφοῖν ποδοῖν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων ἀμ-
φοῖν πτεροῖν. ἢ ἐκ τῶν νεῶν αἳ οὐριοδρομοῦσιν ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ τελέως.
περιληπτικῶς τῇ τῶν ὀρνέων χρώμενος μεταφορᾷ. Ἄν. σύνδεσμος συνδετικός. ἀρριανός. καὶ ἂν
ἤδη ἀφῖχθαι αὐτὸν παρὰ βασιλέως εἰ μὴ ἐδεδοίκει παρελθεῖν. Ἄνα. ἀνάστηθι. ὅμηρος καὶ σο-
φοκλῆς. ἀλλ' ἄνα θᾶσσον ἑδράνων. ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων. καὶ ἄνα ἀντὶ τοῦ ἄναξ κατὰ ἀ-
ποκοπὴν τοῦ ξ. Ἀναβάδην. ἀφ' ὑψηλοῦ. ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν καὶ κοιμᾶσθαι. ἀριστοφάνης.
νῦν δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι. ἢ ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου καθήμενος. καὶ αὖθις. πῶς ἔνδον εἶ-
τ' οὐκ ἔνδον. ὁ νοῦς μὲν, ἔξω συλλέγων ἐπύλλια, οὐκ ἔνδον. αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳ-
δίαν. σκώπτει τὸν εὐριπίδην ὡς συλλογιστικόν. καὶ ὅταν λέγῃ, τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζον-
τα. οἷον ἡ μὲν γλῶσσ' ὀμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. οἷον αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστίν. ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλ-
λογίζεται τὰ ἔξω τι καὶ μετεωρίζεται ὁ μηχανικῶς. ὅμηρος διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα εἰ-
πών. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν ἡρώων αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν. οὕτω καὶ ἀριστοφάνης
ὁ νοῦς μὲν ἔξω. αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίας. καὶ ἀναβάδην καθῆσθαι, μετέωρον καθέ-
ζεσθαι. Ἀναβαθμοί. ἀναβάσεις. λέγουσι δὲ τὴν ἀπὸ βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον. Ἀνα-
βάλλῃ. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναβολὰς καθίστησιν. ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἱμάτιον οἱ ἀττικοὶ οὐ περιβάλλε-
σθαι λέγουσιν. Ἀναβαλλόμενος αἰτιατικῇ. ὑποτιθέμενος. ἀναβαλόμενος δὲ διονύσιος λ', ἀν-
τὶ τοῦ προοιμιασάμενος. ἀναβαλόμενος οὖν ὥσπερ εἰώθει, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον. καὶ ἀναβο-
λὰς γὰρ προοίμια. Ἀναβαλοῦ προαναφώνησιν οἱ ἀττικοί. Ἀναβάλλομαι αἰτιατικῇ. Ἀνα-
βάσεις αἱ προκοπαί. εἰς τὸ ἐναντίον δὲ, καταβάσεις. καὶ ἀναβάσεις καρδίας οἱ εὐσεβεῖς πε-
ρὶ θεοῦ λογισμοί. δαβίδ. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. Ἀνάβαινε. ἴσθι ὅτι ἔλε-
γον οἱ παλαιοὶ τὸ ἐπὶ λογεῖον εἰσιέναι. ἀναβαίνειν. καὶ καταβαίνειν δὲ, τὸ ἀπαλλάττεσθαι. ἐντεῦθεν ἀπὸ
παλαιοῦ ἔθους, ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἀντιβολῶ δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε ἀνάβαινε. σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷ-
ιν φανείς. Ἀναβεβαμένοι. ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχοντες. οὕτω ξενοφῶν. Ἀναβιβάζω.
αἰτιατικῇ. Ἀναβιβῶμαι. ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. ἀμειψίας. Ἀναβιῶναι. ἀναζῆσαι.
ἤδη δέ τινές φασιν ὡς τοσοῦτον ἄρα τὸν αἴσωπον θεοφιλῆ γενέσθαι, ὡς καὶ ἀναβιῶναι αὐτὸν. κα-
θάπερ οὖν τὸν τυνδάρεων καὶ τὸν ἡρακλέα καὶ τὸν γλαῦκον. καὶ πλάτων φησὶν ὁ κωμικός. καὶ
νῦν ὤμοσέν μοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα ἐγώ. ψυχὴ δ' ἀναβιοῖ ὥσπερ αἴσωπός ποτε. Ἀναβι-
ώσκεσθαι. ἀναζῆν. Ἀναβλυστονῆσαι. τὸ ἀναβλύσαι. εὔπολις δήμοις. πάντα γὰρ τοιαῦτα οἱ κω-
μικοὶ ποιοῦσι παρὰ τοῦ. καὶ ἀναβλυστονῆσαι ἀναβλεψῆσαι. Ἀναβεβρύχασιν. ἀναμοχλεύουσιν. Ἀνα-
βολάς. τὰ προοίμια. καινὰς ἀναβολὰς θέλω λαβεῖν. ἢ τὰς ἀρχὰς τῶν ᾀσμάτων. ὅμηρος. ἤ-
τοι ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. καὶ ἀριστοφάνης. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποιού-
μενοι. περὶ ψυχῶν λέγων διθυραμβοδιδασκάλων. Ἀναβολεύς. ὁ ἐπὶ τῶν ἵππων ἀνάγων.
ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀναβολέα προσκαλεσάμενος καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, κατησ-
πειεν. καὶ ἀκροατοῦ ἀνασχόμενος πλεονάκις, ἐνέφαινεν ὡς τοῦ μὴ πρόσθεν πράξων. ἀνα-

λὺς, καὶ

βολάς, καὶ παρὰ Ῥωμαίοις λεγομένη σκάλα. καὶ αὖθις· ὁ δ' ἤδη γηράσας, ἵππου χωρὶς ἀναβολέως
ἐπέβαινεν. Ἀναβολή· ἀνοχή. Αἰλιανός· Λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς πατὴρ, ἀναβολὴν θανάτου ἐψη-
φίσαντο Φαλάριδι ἔτη δύο, ἀνθ' ὧν ἡμέρως Χαρίτωνι καὶ Μελανίππῳ προσηνέχθη. Ἀνα-
βράσσουσιν· ἀναδιδοῦσιν. Ἀνάβραστα· ἑψημένα. ζεστά. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· καὶ κρέα
πρὸς τούτοις ἀνάβραστ' εἴκοσιν. Ἀναβρυχώμενοι· ἀλλ' ἦσαν παραπλήσιοι καθήμενοί τε καὶ ἀνα-
βρυχώμενοι τὸ πάθος, τοῖς ἐπὶ θέᾳ κυνηγεσίων κατακεκλεισμένοις θηρίοις. ὧν ὁ μὲν θυμὸς φλε-
γώδης καὶ ταχὺς ὑφ' ὧν πάσχουσιν· ἡ δὲ ἐνέργεια τῷ κατέχοντι τῆς βίας ἀσθενεστέρα. Ἀναγα-
γών· ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγών. Ξενοφῶν. Ἀναγαλλίς· ἡ Κερκυραία γραμματική· ἥτις τὴν τῆς σφαί-
ρας εὕρεσιν Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι. Ἀναγαλλίς· εἶδος βοτάνης· ἔστι δὲ
διττή· ἑκατέρα ῥυπτικῆς ἐστι δυνάμεως· ἔχουσά τι καὶ ὑπόθερμον· καὶ ἑλκτικόν· ὥστε σκόλοπας ἐ-
ξισπᾶσθαι καὶ ἐκείνων καθαίρειν τὸν χυλὸν αὐτῆς. Ἀναγάσας· ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ ὑ-
ποστάς. Ἀνώγαιον· τὸ οἴκημα ἀνώγαιον καὶ κατώγαιον, διὰ διφθόγγου καὶ μικροῦ. καὶ ζήτει ἐν
τῷ ἀνώγεων σαφέστερον. Ἀναγέλλω δοτικῇ. Ἀναγελάσεται· διαχυθήσεται. Ἀνάγελον·
μηδὲ ἄγελον καταλειφθῆναι. ἔνθα μέχρι ἔτι Λήμνου ἀνάγελοι ἄλλος ἐπ' ἄλλον ἐπιπίπτοντες.
Ἀνάγεσθαι τὸ ἐκ Βυζαντίου ἀπαίρειν. Προκόπιος. οὐ γὰρ θέμις τινὰ ἐκ Βυζαντίου ἀνάγεσθαι
πρὸς τῶν ἀνέμων. καὶ ἀνάγειν, τὸ μηνύειν τὸν πεπονηκότα, καὶ ἐπὶ κεῖνον ἰέναι. οὕτω Λυσίας καὶ Δεί-
ναρχος. Ἀναγεῖς· διὰ μὲν τοῦ α, τοὺς ἀνάγνους· διὰ δὲ τοῦ ε, τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσμα-
τι. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἀναγιγνωσκομένου· ἀντὶ τοῦ ἀναπειθομένου. οὕτως
Ἀντιφῶν καὶ Ἰσαῖος καὶ Ἡρόδοτος. Ἀναγκαία τράπεζα· ἡ εὐτελὴς καὶ πενιχρά. καὶ Σοφο-
κλῆς φησιν· ὦ δέσποτ' ἄν, τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν. διττῶς
φασὶ τὸ ἀναγκαῖον· ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀκολουθίαν τινὰ ἐχόντων. ὡς εἰ εἴποιμεν
ἀναγκαίως τὸ πῦρ ξανθόν· καὶ τὸ γάλα λευκόν. ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης γινομένου. ὡς καὶ νῦν
ἀναγκαίας τύχης τῆς βίας φησί· τουτέστι τῆς δυστυχίας. καὶ Ἰάμβλιχος· τὴν δὲ ἄλυσιν οὐ γὰρ
ἐστιν ἡμῖν ἀναγκαία, προσέπεμψά σοι. Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται. Ἀναγκαῖον, οὕτως καλεῖ-
ται τὸ αἰδοῖον. ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ σύμβολον. οἱ δὲ, πρὸς ἀλήθειαν ἐξάπτοντο ἐκ τοῦ ἀναγκαί-
ου. ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης. Ἰσαῖος δὲ ἀναγκαῖον τὸ δεσμωτήριον καλεῖ. Καλλισθένης δὲ, ἀνώγε-
ων εἶπε. καὶ οὕτω δεῖ μᾶλλον λέγεσθαι. ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὃ παρ' ἀληθὲς ὂν, οὐκ ἔστιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ
ψεῦδος εἶναι. ἢ ἐπιδεκτικὸν μέν ἐστι. τὰ δὲ ἐκτὸς αὐτῷ ἐναντιοῦται πρὸς τὸ ψεῦδος εἶναι. οἷον
ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. ὅτι ἀναγκαῖον δέ ἐστιν. ὃ καὶ ἀληθές ἐστι. καὶ ψεῦδος οἷόν τε αὐτὸ εἶναι· τῶν ἐκτὸς
μηδὲν ἐναντιουμένων. οἷον περιπατεῖ Δίων. Ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης φησὶ μηδὲν ἐκ τοῦ μὴ
ὄντος γίνεσθαι. μηδὲ εἰς τὸ μηδὲν ὂν φθείρεσθαι. καὶ τὰς ἀτόμους δὲ, ἀπείρους εἶναι κατὰ μέγε-
θος καὶ πλῆθος. φέρεσθαι δὲ ἐν τῷ ὅλῳ δινουμένους. καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκρίματα γεννᾶν· πῦρ
ὕδωρ· ἀέρα· γῆν. εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινῶν συστήματα. ἅπερ ἐστὶν ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοί-
ωτα διὰ στερρότητα. πάντα δὲ κατὰ ἀνάγκην γίνεσθαι. τῆς δίνης αἰτίας οὔσης τῆς γενέσε-
ως πάντων. ἣν, ἀνάγκην λέγει. διαιρεῖ δὲ τὰ ὄντα, εἰς τὸ εἶναι ἢ ἐξ ἀνάγκης εἶναι· ὡς τὸν ἄνθρω-
πον ζῷον εἶναι. ὃ γὰρ παντί τε καὶ ἀεὶ ὑπάρχει, τοῦτο ἐξ ἀνάγκης ἐστίν. ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ τὸ
τὸν θεὸν ἄφθαρτον εἶναι. τὰ δὲ, ἐνδεχόμενα. καὶ τούτων τῶν ἐνδεχομένων τὰ μὲν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
ὡς τὸ τὸν ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι. καὶ γηράσκοντα, πολιοῦσθαι. τὰ δὲ, ἐπ' ἔλαττον. ὡς τὰ τού-
τοις ἀντικείμενα. τὸ τὸν ἄνθρωπον τετραδάκτυλον ἢ ἑξαδάκτυλον εἶναι. ἔστι δὲ ἐν τούτοις οὕτω καὶ ταῦ-
τα. ἢ τὸ μὴ πολιοῦσθαι γηρῶντα τὸν ἄνδρα, ἢ μὴ ἀποδημεῖν· ἢ λούεσθαι, ἢ μή. Ἀνάγκη· ἐν ἐπιγράμ-
ματι· ἰδὼς ἐδίδαξεν ἀναγκαῖα πάντα ποτ', ἐξαιρεῖν ἐκ λυγρῶν ἰδίων. καὶ παροιμία· ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.
ἐπί τινων· ὅτι δεῖ τοῖς ἐπ' οὖσιν ἀρκεῖσθαι. ὁμοίως τῷ ἂν μὴ παρῇ κρέα, τάριχος στερκτέον. Ἀναγκαῖον
τὸ ἐκ ποδὸς αὐτοῦ διαφέρει. καὶ κεῖται ἐν τῷ ἐκ ποδὸς αὐτοῦ. Ἀνάγκης ἄξονα· τὸν ἄξονα λέγει. Ἀναγύ-
μικρος· ἀρσενικῶς· ἀνάγυρον εἰ μὲ κινήσοι. Ἀναγκασθείς· ἀναπεισθείς. καὶ ἡ, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς
γυναικὸς, ἐρρωμένως ἔχουσιν ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρί. ἱερὸν δὴ θέμις ἱερωσύνης Ἑβραῖος. Ἀνάγνωσις· ἀναγνώ-

εἰσ. ἢ καὶ ἀπαιτήσεις. Ἡρόδοτος. καὶ ἀναγινώσκειν παρὰ Ἀρριανῷ, ἐπὶ τοῦ ἀναπείθειν. ἔστι τὸ ἀναγινώσκειν καὶ τὸ γνῶναι διαλεχθέντα. Ἀναγωγή. ὁ τῶν νεῶν ἔκπλους. καὶ γίνεται ἀναγωγὴ τῶν νεῶν, οὐ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐπιφανείσης αὐτῶν στρατιᾶς. ἢ κατὰ τῶν ὅπλων λαμπρότητα. ἢ τὴν ἄλλην ὑπὲρ τὸ ἀναγκαῖον εὐκάλλους παρασκευήν. καὶ αὖθις. οἱ δέ, κατασκεψάμενοι τὴν κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐπὶ Κύπρου, κἀκεῖθεν ἐπὶ Συρίας τὴν ἀναγωγὴν ἐποιήσαντο. Ἀναγωγία. ὁ δέ, διὰ ἀναγωγίαν ταῦτα ἔπασχε. τοῦ τέως ἀπαιδευσίαν ἔχων στρατόν, ὑπὸ μέθης καὶ ἀναγωγίας ἠμελημένον καὶ διεφθαρμένον. Ἀνάγωγος. ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀγωγῆς. Ἀναγωγότερον. ἁμαρτητικώτερον. ἀτακτότερον. Ἀναγώγῳ φιληδόνῳ. ἐκλελυμένῳ. Ἀναγώνιστος. ὁ μὴ ἀγωνισάμενος. Ξενοφῶν. Ἀνάγραπτον. τὸ ἀναγεγραμμένον. ἢ τὸ φανερῶς γεγραμμένον. ἢ τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον. φράστε ὑπακούειν κελεύσαντος ἀβαρέως. καὶ εὐφόρως ἀπαγωγὴν ἔσεσθαι ἀναγράπτους. Ἀναγυράσιος. δῆμός ἐστιν Ἀναγυροῦς τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀναγυράσιος. καὶ Ἀναγυράσιος δαίμων. καὶ τέμενος Ἀναγύρου ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἀναγυρασίων. Ἀναγυράσιος δαίμων ἐπεὶ τὸν παροικοῦντα πρεσβύτην καὶ ἐκτέμνοντα τὸ ἄλσος, ἐτιμωρήσατο Ἀνάγυρος ἥρως. Ἀναγυρασιοι δέ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. τούτου δέ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλσος. ὁ δέ, τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέμηνε τῇ παλλακῇ. ἥτις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα, διέβαλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ πατρί. ὁ δέ, ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατῳκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν. ἡ δὲ παλλακή, εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγῳδοποιῶν ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοίνικα. Ἀνάγυρος. δαίμων τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἄνθος ὃ θλιβόμενον ὄζει. καὶ παροιμία ἐν Ἰάμβοις. κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος, ἀλεξίκακον καὶ δυσῶδες. καὶ δριμύ. θερμῆς τε καὶ διαφορητικῆς δυνάμεως. τὸ δὲ σπέρμα, λεπτομερέστερόν τέ ἐστι καὶ ἐμετικόν. οἱ δέ, ὀνόγυρον αὐτό φασιν.

Ἀναγκοπατεῖν. ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀνάγκης ἱππεύειν. Εὔπολις. Ἀναδαίεσθαι. ἀναμερίζεσθαι.

Ἀναδενδράδα. σταφυλῆς γένος. οἱ δέ, τὴν ἀνάμιξιν τοῦτο καλεῖσθαι. εὕρηται δὲ καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ καὶ Σαπφοῖ, τὸ ὄνομα. Ἀναδέξασθαι. ἀναλαβεῖν. ἐνδέξασθαι. ὁ δέ, κατεσκεύασεν εἰς τὸ τέμενος. βουλόμενος ἀναδέξασθαι τοὺς μέλλοντας διακομίζειν αὐτὸν πορθμεῖα. καὶ Πολύβιος. τούς τε κατὰ πλοῦν ἀφυστεροῦντας ἐκ τῆς μεταβολῆς ἀναδεχόμενος. καὶ αὖθις. πρὶν ἀναδέξασθαι τοὺς ἐσκεδασμένους ἐν τῷ πορισμῷ. Ἀναδέξασθαι. ὑπισχνεῖσθαι. ὑπομεῖναι. Πολύβιος. πᾶν ἐβουλήθη μᾶλλον αἰτίαν Φίλιππον ἀναδέξασθαι, ἢ καταφανὴς γενέσθαι Ῥοδίοις τὴν ἐν τούτοις αὐτοῦ προαίρεσιν. ἢ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας. καὶ ἀναδέχομαι ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. καὶ ἀναδέχεσθαι τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων ἀντὶ τοῦ προσδοκᾶν. Ἀναδέρω. ὑποτίθεμαι. ἀναβάλλομαι. Ἀναδέσμη. ὅμοιόν τι διαδήματι ἢ μίτρα κεφαλῆς. Ἀναδεύειν. φυρᾶν. ἀναδεύσει. φυράσει. μαλάξει. Αἰλιανός. εἶτ' ἀποστὰν τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας καὶ τῶν ἀθίων τε καὶ ἀστρῶν καὶ ἐκτεθλιμμένων σιτηράτων τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ. καὶ ἐπιπλασάμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα, πάντα καταδήσει ταινίαις. Ἀναδεῖ. ἀναπλέκει. στέφει. καὶ ἀναδεῖσθαι στεφανοῦσθαι. καὶ ἀναδήσασθαι στεφανώσασθαι. καὶ ἀναδῆσαι, τὸ ταινιῶσαι νικῶντα. καὶ ἀναδήσαντες, στέψαντες. ἀναδήσειν στεφάνῳ χρυσοῦ πεποιημένῳ. καὶ οἱ Σαμοθρᾶκες, κηρύττουσι κήρυγμα. τὸν ζῶντα αὐτόν, ἀγαγόντα δύο τάλαντα ἔχειν. Ἀναδιδάξαι. ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι. ἐπιτατικὸν γάρ ἐστι νῦν ἡ ἀνά. Ἀναδιδοῦσαν. ἀντὶ τοῦ ἀναδιδομένην. Ἀνάδικα. τὰ ἤδη κριθέντα. Ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν. αἰσχροκερδείας ἡττώμενος. Ἀναδικάσασθαι. τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι. οὕτως Ἰσαῖος. ἐν Ἰάμβοις. καὶ τὸ ἀνάδικοι κρίσεις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν. Ἀναδομή. ἀναδασμός. Ἀναδούμενοι. στεφανούμενοι. καὶ ἀναδουμένην στεφανουμένην. Προκόπιος. αἶσχος ἀναδουμένην οὕτω μέγα πρὸς πάντων ἀνθρώπων. Ἀναδούμενος. ὁ δὲ ζυφωδὸς ἐκεῖνος καὶ ἁβρὸς καὶ ὑπὸ μαλακίας τὸ σῶμα τε κατεαγὼς καὶ λελυγισμένος. καὶ τὰς κόμας ἀναδούμενος ὥσπερ αἱ τῶν ἑταιρίδων ἀσελγέστεραι. καὶ μυροσταγὲς ἔχων ἀεὶ τὸ μέτωπον καὶ τὸν βόστρυχον. Ἀνάδοχον. ἣν ἀναδοχέα λέγουσιν. μετ' ἀνδρὸς χήρα. πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων. Ἀναδρομαί. ἀναβάσεις. ἀναδρομὴ γίνεται ἣν ὑποσφαλλόμεθα. δεῖ προχει-

ρου ἔχειν

ρον ἔχειν ἀεὶ τὸν στίχον τοῦτον. τὸ δὲ μὴ ποιήσας λαίκιος ὁ ῥωμαῖος, μεγάλως ἐσφάλη. οὕτω παρ' ὀ-
λίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων ἀγνοουμένων ἀκρισίᾳ. ἱκανὰ τῶν τοιούτων ὑποδείγ-
ματα τοῖς νοῦν φρονοῦσιν, ἡ πυῤῥου τοῦ τῶν ἠπειρωτῶν βασιλέως βία καὶ πάροδος εἰς ἄργος. ἡ
τε λυσιμάχου στρατιὰ διὰ τῆς θρᾴκης, ἐπὶ δρομοχαίτην τὸν βασιλέα τῶν ὀδρυσῶν. καὶ πολλὰ
δὴ τούτοις ἕτερα παραπλήσια. Ἀναδῦναι. ἀναχωρῆσαι. Ἀναδυόμενος. φεύγων. ἀναβαλ-
λόμενος. καὶ ἀναδύομαι, μεταβουλεύομαι. Ἀνάζαρβος πόλις κιλικίας ἀπὸ ζάρβα τοῦ κτίσαν-
τος. ὁ πολίτης ἀναζαρβεύς. Ὅτι νέρβας βασιλεὺς ῥωμαίων κατενεχθείσης ὑπὸ σεισμοῦ διοκαισα-
ρείας τῆς ἐν κιλικίᾳ κειμένης, ἔπεμψε συγκλητικὸν ὀνόματι ἀνάζαρβον. ὃς ἀνοικοδομήσας
αὐτὴν πάλαι λεγομένην κύϊνδαν. εἶτα διοκαισάρειαν, ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἐκάλεσεν ἀνά-
ζαρβον. Ἀναζωπυρῆσαι. ἀνανεῶσαι. ἀνεγεῖραι. ζωῶσαι. Ἀναζυγαῖς. ἀναστροφαῖς. στρα-
τοπεδίαις. πολύβιος. ὁ δὲ φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ χρησάμενος τὴν ἀναζυγὴν καὶ τὸν ἀνάπλουν,
δευτεραῖος εἰς κεφαλληνίαν κατῆρεν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τῶν γεγονότων οὐδὲν ὅλως εἰδότες, πε-
ρὶ ἀναζυγὴν ἐγίνοντο. Ἀνάθεμα. καὶ τὸ ἀνατιθέμενον τῷ θεῷ. καὶ τὸ εἰς ἀφανισμὸν ἐσόμε-
νον. ἀμφότερα σημαίνει. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθημα τῷ θεῷ ἀνατιθέμενον. καὶ ἀναθεματίζω αἰτι-
ατικῇ. Ἀναθέντας, ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας. ξενοφῶν. Ἀναθεώρησις. μεγάλης δὲ οὔσης κα-
τὰ τὴν νομοθεσίαν ἀναθεωρήσεως, μισοπόνηρος φαίνεται ὁ ἀνήρ. διὰ τὸ πάντων τῶν νομοθε-
τῶν, πικρότατα πρόστιμα θεῖναι. Ἀναθέσθαι. ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας φησίν. ἀνα-
θέσθαι ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ.
Ἀναθέσθαι. τὸ μεταθέσθαι. ἀπὸ τῶν πεττευόντων καὶ τὰς κεκινημένας ἤδη ψήφους διορθούντων.
οὔτε δὲ τὸ ὑποθέσθαι σημαίνει ἡ λέξις, οὔτε τὸ ἀνακοινώσασθαι. ἀλλὰ τὸ μεταβουλεύσασθαι καὶ με-
τογνῶναι. πολὺ ἐστὶ παρὰ πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ. μένανδρος ἀφροδισίῳ. ἐκφυγοῦσα δ' ἂν εἶ-
χε νόσον, οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους. Ἀνάθεσις ἡ ὑπέρθεσις. τὰ χρήματα δώ-
σειν ὑπέσχοντο τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἀνάθεσιν. Ἀναθεῖναι καὶ ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. ἀ-
ραιῶς ὑμεναίῳ. ὅπως τε τὴν νύμφην ἐὰν καιρὸς ᾖ μετέωρον ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναθήσει συμφοράδην.
Ὅτι τὸ ἀραιῶς ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ πεπετασμένως. ἀραιὸς δὲ ἁρμόσας. Ἀναθείς. ἐπιβέψας.
ἐπ' ἀψύχων ζητεῖται δ' ἀναθείς. ἀριστοφάνης δὲ ἐν πλούτῳ, ἐπ' ἐμψύχων ἐχρήσατο αὐτῷ. ἀ-
πολῶ σ' ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀναθείς. Ἀναθηλήσει. ἀναβλαστήσει. Ἀνάθημα. πᾶν τὸ
ἀφίδρυμα θεῷ. αἰτιῶνται τῷ πέλοπι ἀνάθημα τὴν ἄρνα τὴν χρυσῆν. ἕτερα παρέχοντι κειμή-
λια, ἐχρήσατο. ὃ βούλομαι δός. μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλω. λέγεται δὲ καὶ ἀνάθεμα. Ἀναθολώσει. ἀ-
ναταράξει. πλάτων νόμων ἑβδόμῳ. ὅπως ἀναθολώσει. κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς σηπίας. ἐπεὶ τὸ μέ-
λαν αὐτοῖς θολὸς καλεῖται. Ἀναθορόντος. ἀναπηδῶντος. Ἀναθρούμενα. ἀνασκοπού-
μενα. ἀναθρώσκει. ἀναπηδᾷ. Ἀναθύειν. τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. φερεκράτης. πά-
λιν αὖθις ἀναθύουσιν αἱ περαιτέρω. Ἀνακαγχάσας. μεγάλως γελάσας, καὶ οὐχὶ ἀνακακχάσας. Ἀνακά-
θαρσις. ἐπίλυσις. διευκρίνησις. καὶ ἀνακαθαίρω αἰτιατικῇ. Ἀνακαθίζησομαι καὶ ἀνακαθίσω αἰτι-
ατικῇ. Ἀνακαλοῦμαι. αἰτιατικῇ. ἀνακτώμενοι πρὸς τὴν προτέραν διάθεσιν ἐπανάγω. ὁ δὲ, ἐσπού-
δαζεν ἀνακαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας ἐκ τοῦ γεγονότος ἐλαττώ-
ματος. Ἀνακαλυπτήρια. δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρά τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκεί-
ων καὶ φίλων. ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται τοῖς ἀνδράσιν ὁρᾶσθαι. ἔστι δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλαια. Ἀνα-
κάμψαι. καταφυγεῖν ὑποστρέψαι. Ἀνακαιᾶσιν. δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος ἡ ἀνάκαια.
Ἀνακαίνισις. ἡ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. καὶ ἀνακαινιῶ. αἰτιατικῇ. Ἀνάκαιον
τὸ δεσμωτήριον εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους καὶ τῶν ἀπελευθέρων τοὺς ἀφισταμέ-
νους. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ἕρμωνα περὶ ἐγγύης. ἑρμοκράτην δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐμβαλεῖν φάσκων
ἀπελεύθερον εἶναι. καὶ οὐ πρότερον ἀφεῖναι πρὶν λ δραχμὰς ἐπράξατο. Ἀνακεκώφηκας.
ἀναπληρώσας βοῆς. τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω. ἀριστοφάνης. Ἀνακεφαλαιοῦται.
ἀναπληροῦται. ἀνακτίζει. καὶ ἀνακεφαλαίωσις, ἡ δ' ἀρχῇ ἑτέραν α. Ἀνακεχωρηκότων. ὁ δὲ, ἐκ τῆ

σαν βιβλίων μυριάδας δύο. καὶ τοσοῦτον σπουδῆς καὶ ἀνακεχωρηκότων ἀπὸ τῶν ἀποκρύφων. λέγει ἢ περὶ τὰς ταφὰς διατρίβουσι χαίροντες. Ἀνακεχυμένη. ἀνειμένη. κεχαυνωμένη. αἰτιατικῇ. Ἀνακεῖ. ὅρα. ἢ τὸ τῶν διοσκούρων ἱερόν. Ἀνακεῖσθαι. ἐπὶ ἀνδριάντων. κατακεῖσθαι δὲ καὶ κατακεκλίσθαι, ἐπὶ τῆς τραπέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις, ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι. Ἀνακηκίεται σκώμμασιν. ἀνακηκίεται λοιδορίαις. ἀνακηκίεται πορνείαις. κύβοις. συμποσίοις. σημαίνει δὲ τὸ οἷον προσκεῖται ἰσχυρῶς. Ἀνακηκιεῖ, ἀναπηδᾷ. καὶ ἀνακηκίει. Ἀνακηρύττειν αἰτιατικῇ. Ἀνάκλησις. ἡ προσφώνησις. ἀνάκλισις δὲ διὰ τοῦ ι ἡ ἀνάπαυσις. Ἀνακλητικὸν. μέλος σάλπιγγος ἀνακαλοῦντος τοὺς ἐπιθυμοῦντας εἰς πόλεμον. καὶ μάρκος ἀντωνῖνος φησίν. ἦν ἀναμένων τὸ ἀνακλητικὸν, ἐκ τοῦ βίου εὔλυτος. μήτε ὅρκου δεόμενος μήτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. Ἀνακλῖναι. ἀνοῖξαι. ὅμηρος. οὕτως δὲ καὶ ἡρόδοτος. οἱ δὲ, ἀνακλῖναι μὲν τὴν θύραν οὐκ ἐπετόλμησαν. οὐδὲ εἴσω παρελθεῖν ἰσχύσαν.

Ἀνακλώμενον τὸ ἀπηχούμενον. ὡς ἐπὶ τοῦ κυρίου ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ. σὺ δ' ὑπάρχεις τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. Ἀνακλῶνται. κηλοῦνται καὶ ἰάζουσι. Ἀνακογχυλιάσαι. ἀναγαργαρίσασθαι. Ἀνακομιδή. ἀναγωγή. ἐπάνοδος. ἀναφορά. Ἀνάκοι. οἱ διόσκουροι. παρὰ τὸ ἀνάσσω ἄνακος. ὡς φυλάσσω φύλακος. Ἀνακομᾷ. τὸ ἀναφύω. Ἀνακῶς. παρὰ ἡροδότῳ. ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς. φυλακτικῶς. ἢ βασιλικῶς. καὶ ἀνακῶς ἔχειν, φροντίζειν. προειρημένου τοῖς ὅπως ἀνακῶς ἕξουσιν. εἴ τι ἐκ τῶν πολεμίων καὶ τὸ ἀφανίσαι τὸν ἐπεργάζοιντο. Ἀνακωχεύειν. παρὰ σοφοκλεῖ τὸ ἀνασειράζειν. καὶ ἀνακωχεύειν δὲ ἐν πελάγει χειμαζομένους ὅταν τινὲς στείλαντες τὰ ὀθόνια σαλεύειν. ἀνακωχεύειν δὲ κυρίως λέγεται, ὅταν χειμαζόμενοι ὄντες ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα σαλεύωσιν αὐτόθι μὴ διαμαχόμενοι αὐτῷ πνεύματι. μεταφορικῶς οὖν ἐπὶ τῶν ἁρμάτων εἴρηκεν, ὅτι οὐ διημιλλήσατο. ἀλλὰ φησὶ τὸν τῶν ἵππων κλύδωνα καὶ ἠρέμα ἤλαυνεν. Ἀνακωχή. ἀνάπαυσις. ἢ εἰρήνη πρὸς καιρὸν, πολέμου ὄντος. Ἀνακωχῆς ἀναπαύσεως. ἐνδόσεως τῆς πρὸς μικρὸν ἐν τῷ πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. Ἀνακράτος. ἐπίρρημα. μετὰ πάσης σπουδῆς. οἱ δὲ, ἔφευγον ἀνακράτος. Ἀνακρέων. τήϊος λυρικός. σκυθίνου υἱός. οἱ δὲ, εὐμήλου. οἱ δὲ, παρθενίου. οἱ δὲ, ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν ἐλεγεῖα καὶ ἰάμβους, ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. γέγονε κατὰ πολυκράτην τὸν σάμου τύραννον ὀλυμπιάδι. νβ. οἱ δὲ, ἐπὶ κύρου καὶ καμβύσου τάττουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν κε ὀλυμπιάδα. ἐκπεσὼν δὲ τέω διὰ τὴν ἱστιαίου ἐπανάστασιν, ᾤκησεν ἄβδηρα ἐν θρᾴκῃ. βίος ἦν αὐτῷ, πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν. καὶ ᾠδάς. καὶ συνέγραψε παροίνιά τε μέλη καὶ ἰάμβους. καὶ τὰ καλούμενα ἀνακρεόντεια. Ἀνάκρισις. ἐξέτασις ἡ ἐφ' ἑκάστης ἀρχῆς γινομένη, πρὸ τῆς δίκης, περὶ τῶν συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρὴ ταύτας. Ἀνακρίνω. αἰτιατικῇ. Ἀνακροτῆσαι. ἐπαινέσαι. ὑμνῆσαι. ὁ δὲ πτολεμαῖος, πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι. τὴν βασιλείας ἀποδεχόμενος αὐτόν. Ἀνακρουόμεθα. οἷον ἀναπροοιμιαζόμεθα. Ἀνακρούσασθαι ἐπὶ ναυμαχίας τὸ συμβαλεῖν καὶ πάλιν ἀναδύεσθαι. Ἀνακτᾶσθαι. θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ πρὸς τὸ ἀπολωλὸς αὖθις κτήσασθαι καὶ ἀπολαύειν. Ἄνακτες οἱ θεοί. καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. Ἄνακτες. καὶ ἄνασσαι ἀριστοτέλης ἐν τῇ κυπρίων πολιτείᾳ φησί. καλοῦνται δὲ οἱ μὲν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως, ἄνακτες. αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες, ἄνασσαι. καὶ ἀνάκτορα τὰ ἱερά. ἢ τὰ βασίλεια. καὶ ἀνακτεῖ. δεσποτεῖ. καὶ ἀνακτόρει, ἱερεῦ. καὶ ἀνακτορεύει, ἱερατεῖ. Ἀνακοινώσασθαι. καὶ ἀνακοινῶσαι ἀμφοτέρως λέγουσι. ξενοφῶν ἦ, καὶ ἀνεκοίνωσεν εἴρηκεν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς. Ἀνακυνδάραξος. βασιλεὺς νίνου περσικῆς χώρας. Ἀνακυκλήϊον τὸν ὀρθόν. Ἀναλαβεῖν. ἐνθυμηθῆναι. μηδεὶς ἐστὶ τὴν ἀναλαβεῖν ἐλπίδα. μήτε διὰ ταύτης πολέμιος ἐπαύσατο ἀναβὰς στρατός. Ἀναλαμβάνειν αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀνέχειν. ἔμελλε τοῖς φιλοσόφοις καὶ τοῖς κοσμίοις ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας, ἔσκωπτον. πλάτων ἐν θεαιτήτῳ. πάντα δυναμένοις ὀξέως τε καὶ τορῶς διακονεῖν. ἀναλαβέσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένοις ἐπιδέξια ἐλευθέρως. οὐδέ γε ἁρμονίαν λόγων λαβόντας ὑμνῆσαι θεῶν. ἡ λέξις δέ φησι περὶ ἐσθῆτος, οὕτως. ἐν γὰρ νομίζω τοῦτο τῶν ἀνελευθέρων εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς. ἐξὸν καλῶς. οὐ μήτε παρὰ τὴν ἐσθῆτα τέλος. μηδὲν δεῖ μας. μήτε δὴ περιττὸν λαβεῖν τι μὴν δεομένας. φασὶ γὰρ

τοῖς μὲν

τοῖς μὲν κεχωσμένας δόξας τινὸς γῆμεν. τοῖς δρῶσιν, ἢ δούλων· κόσμον δὲ περὶ ὧ τὸ τοῦ βίου τὸ πέρας. τίς
ἦν καὶ αὐτὸν τοῦτο φασὶν οὗτοι οὐκ ἔχειν. Ἀναλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ ἀνακτᾶσθαι. Ἀππιανός· τὸ πεζὸν εὐθὺς τῆς
δρόμου διηλάσων ἀπὸ τῆς ἄρσει λυομένου καὶ τὸ σῶμα ἀναλαμβάνοντι. ὁ δὲ, ἐξήλλατο τοῦ ὕδατος βο-
ῶν, ὅτι ἑάλωκοι πρὸ τῆς μάχης. Ἀναλγησίᾳ. Ἀναλγησία· ἀναισθησία. Ἀνάλγητος.
καὶ δυσανάλγητος παρὰ Σοφοκλεῖ· τουτέστι δυσμεταβλήτως· ἀναλγής· ἀπαθής. ἀναλγεῖς. σκλη-
ρός. δυσανάλγητος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν. καὶ ἀναλγήτως· ἀναισθήτως.
ἀπόνως. καὶ ἀνάλγητον· ἀσυμπαθῆ. ἢ τῶν μόλις ἀλγούντων ἐπί τινι. ἢ πολυαλγήτων. τῶν κ
εἰς πολλὰ χεῖ ἡμᾶς ἐμβεβληκότων. Σοφοκλῆς· ὤμοι ἀναλγήτους δισσοὺς ἐθρόησας ἄναυδον ἔργον
ἀτρειδῶν τῶνδ' ἄχει. τουτέστι τῇ παρούσῃ συμφορᾷ. Ἀναλέγεται αἰτιατικῇ. ἀναμφιβόλως
ἔχει. ἐννοεῖται. εἰ μέν τις ἀναλέγεται τοῦτο ὅτι κρατίστων μὲν ἐξ ἐφόδου τῶν πολεμίων. Ἀνα-
λεξάμενος. ἀναγνούς. νοήσας. ὁ δὲ, ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἀναλεξαμένων ἑαυτοὺς
συναγαγόντων. μόλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς καταπλήξεως ἀναλεξαμένων, μόνος ὁ Βλά-
των καλούμενος οἰκείαν τῆς προστάσεως φωνὴν προϊέμενος, εἶπε. καὶ αὖθις. ἐπὶ τὸ τοῦ ἀλεξάνδρου
μνημεῖον συνέκλεισεν. ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀ-
ναλέξηται. Ἀνάλημμα. ὕψωμα. ἔρεισμα. καταλύσας τὸ βάρος τῶν ἀναλημμάτων. καὶ ὡς
ἀδύνατον ἐστι πολιορκῆσαι τὸ τεῖχος, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἔκρινεν. Ἀναλήψεσθαι αἰτιατικῇ. ἤγουν ἀ-
μαντεύσασθαι. ὁ δὲ, ἔλεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ πρότερον πταῖσμα ταῖς εἰς τὸ μέλλον ἀρεταῖς. Ἀνά-
ληψις. ἀνάρρυσις. σπουδὴν ἐποιεῖτο ὑπὲρ ἀναλήψεως ἐπὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν. οὐχ ἧττον δὲ ἐπὶ τῶν
ἵππων. Ἀναλιβόζωρα, ὄνομα τόπου. Ἀναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν αἰτιατικῇ. ἑκάτερα ἀεισό φι-
πλείω. χαίρω τι γὰρ φθόνῳ μὴ ὡς οὐδεὶς ἄλλος. πάλιν τὸν ἀναλῶν ἑνὶ κἀν τούτου δέῃ τ' ἀλλὰ ἐν εἰς
τὰς θύρας. δεῖ μὲν ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη. ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι, καὶ διὰ τοῦ η ἀδιαφόρως. ὡς
ον ἀνήλισκον καὶ ἀνάλισκον. καὶ αὖθις. εἰς ἃ ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ, τὰ χρήματα. Ἄναλκις.
ἀδύνατος. ἀσθενής. οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἄναλκιν ὑφ' ἕνα λαμβάνει ὥς λέγει Πίν-
δαρος. ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται. ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι
δι' ἀνανδρείαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει πειρώμενος. καὶ αὖθις ἡ ῥαψῳδία φησί
περὶ αἰγίσθου. ὁ πάντα ἄναλκις οὗτος ἡ πᾶσα κακία. ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. συνερ-
γούσης γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας, ἀνεῖλε τὸν ἀγαμέμνονα. Ἀναλογεῖον ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία.
Ἀνάλογον. ἀναλόγου ὁ ὁρισμός ἐστιν οὗτος. ἀνάλογον ἔχει μεγέθη πρὸς ἄλληλα ὧν καὶ αἱ ἀνθυφαι-
ρέσεις. ὁ δὲ ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν εἴρηκεν. τὸ ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα. καὶ ὁμοίως ἔ-
χειν πρὸς ἄλληλα λέγεται. ἀνάλογον δέ, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ στρατιῶται γυναιξὶ ὀφθῆ-
ναι καὶ τῷ ἴσῳ ἀξιώματι ἀναλογοῦντες. καὶ ἀναλόγως, ἴσως. καὶ ἀναλογώτερον, τὸ ὑψηλότερον.
τὸ σοφώτερον. τὸ ἀναλογικώτερον. Ἀναλογῶ. ἐπὶ τοῦ ἁρμόζω, δοτικῇ. οἰκοδόμοι μεγέθη δομά-
των ἐφ' ὕψους αἴροντες, τῷ ὕψει τοὺς θεμελίους ἀναλογοῦντας ὑποβάλλουσι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπει-
κάζω καὶ ὁμοιῶ. ὁ αὐλαίαν εἶχεν ἀναλογοῦσαν σκηνῇ οὐρανίῳ. Ἀναλώθησαν. ἠφανίσθησαν.
οὐδὲ γὰρ ἀναλώθησαν ἄλλως αἱ ψυχαί. θεῖον γάρ τι αὐτοῖς τὸ μέρος κρεῖττονι ἐντυγχάνει. καὶ ἀνά-
λωμα καὶ προανάλωμα. Ἀναλοῦντες. ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες. Θουκυδίδης. καὶ ἀναλοῦν. καὶ ἀ-
ναλοῦν τι ἀναιροῦν. Ἄναλτον Ὅμηρος καὶ Κρατῖνος ἀντὶ τοῦ ἀπλήρωτον. Δείναρχος δὲ ἀν-
τὶ τοῦ χωρὶς ἁλῶν. Ἀναλλοίωτος. ὁ ἀεὶ αὐτὸς ὢν καὶ μὴ δεχόμενος ἀλλοίωσιν. Ἀναλύ-
ζουσα. στενάζουσα. λυπαίνουσα. ἔστι δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας κλαίουσιν.
Ἀναλυθῆναι. τὸ καθαρθῆναι ἢ χρήσασθαι φαρμάκῳ. Μένανδρος Ἥρωσιν. ἐπὶ φαρμάκῳ σου γλυκύτα-
τε ἀναλυθεὶς μόλις. Ἀνάλυσις. ἐξάπλωσις. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτίζον-
τος ἐκφερόμενος τοῦ ὁριστοῦ καὶ κεφαλαιωδῶς. ἀνάλυσις ἡ ἀπὸ σχήματος ἐπὶ σχῆμα τοῦ τρόπου
ἀνάλυσις. ἀναλύειν γὰρ λέγεται τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τοὺς ἁπλοῦς. καὶ εἰς
τὰς προτάσεις ἐξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. καθὰ γοῦν τὸ σημαινόμενον τῆς ἀναλύσεως, ἀναλυτικὰ γέγραπται
τὰ ἀριστοτέλους. Ἀναλφάβητος. ἀμαθὴς γραμμάτων ἀπαίδευτος. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον. ἀναλ-

φάρυγγος. Ἀνάλφιτον. φιλύλλιος αἰγεῖ. Ἀναμάθω. ἐξ ἀρχῆς μάθω. Ἀναμαλάττεσθαι. ἀναφυρᾶν. καὶ ἀναμάττεσθαί μοι. Ἄναμμα. ἀναφθεῖσαι δὲ τὰ ἔμπυρα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης νοτερὸν ὄντα ἄναμμα. τὴν δὲ σελήνην, ἐκ ποτίμων ὑδάτων ἀσθενομιγῆ τυγχάνουσαν καὶ πρόσγειον οὖσαν. Ἀναμασσώμενοι. ἀντὶ τοῦ ἀνερευνῶντες. μόλις τὸ πρᾶγμα ἔγνωσαν ἀναμασσώμενοι οἰκεῖται. ἀριστοφάνης. καὶ ἀναμάττωμεναι, ἀναμασσώμεναι. Ἀναμαχούμενον. ἐκ δευτέρου μαχεσάμενον. ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὖθις ἥκειν ἀναμαχούμενον τὴν προτέραν ἧτταν. Ἀναμέλποντες. ἀνυμνοῦντες. Ἀναμετρήσαιμι. διαπεράσαιμι. μή ποτε εἰς ῥηγιον ἐκπλεῖν μήτε τὴν χαλεπὴν θάλασσαν ἀναμετρεῖν. Ἀναμείνω αἰτιατικῇ. Ἀναμηρύεσθαι. ἀνατεῖναι. Ἀναμίλλητον. ἀφιλόνεικον. Ἀναμίξ, ἀναμίγδην. ἀναμεμιγμένως. Ἀνάμνησις. ἀνάμνησίς ἐστι φαντάσματος ἔγερσις. ἀρξαμένη δὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς, διαβαίνει ἐπὶ τὸ ἐζωωμένον σῶμα. ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινος ἡμῖν γενομένου, ὠχριάσαμεν. καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες, ἐναυτιάσαμεν. πῶς δὲ λέγομεν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἄρξασθαι τὴν κίνησιν ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως. ἢ, οὐχ ὡς ἐκείνης αὐτῆς ἀναμιμνησκομένης. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως λέγομεν. ἀρξαμένη ἡ κίνησις ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, διέβη μέχρις ἐκείνου ἐν ᾧ ἡ κριτικὴ καὶ αἰσθητικὴ δύναμις. τοῦτο δέ ἐστι τὸ πνεῦμα. οὕτω δὲ ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως λέγομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γέγονεν ἀνάπαλιν ἢ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως. εἰς ὃ γὰρ τελευτᾷ ἡ αἴσθησις, ἐκεῖθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναμνήσεως. ἢ γὰρ ἀνάμνησις, φαντάσματός ἐστιν ἔγερσις ὅπερ ἐγγίνεται ἐν τῷ πνεύματι. ἐν τούτῳ γὰρ γίνεται τὰ φαντάσματα ἐν ᾧ καὶ ἡ αἰσθητικὴ ψυχὴ ἵδρυται. ἀπὸ τούτου οὖν τοῦ ἐν τῷ πνεύματι ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ψυχὴ ἐγκαταλείμματα ἀπὸ φαντασμάτων καταλειπόμενα ἐγκαταλείμματα. ἐκ τῶν κατὰ τὰς αἰσθήσεις ἀντιλήψεων ἔσχεν. ἀπὸ τούτων ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν κινήσεως γίνεται. ἐπιβάλλουσα οὖν πάλιν τῷ φαντάσματι ὃ πρὶν ἔσχε, τουτέστι τῷ ἐγγενομένῳ πρότερον ἐν τῷ πνεύματι τόπῳ ἀναμιμνήσκεται. καὶ διὰ τοῦ αἰσθητηρίου ᾔσθετο αὐτό. καὶ οὕτω συνδιατίθεται τὸ αἰσθητήριον τὸ σῶμα. Ἀναμοχλευόντων. ἀνορυττόντων. ἀνακινούντων. βιαζομένων δὲ αὐτῶν καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων, δράκοντες ἀνὰ μέγιστοι τὸ μέγεθος ἀνέτελλον αὐτοῖς. Ἀναμύειν. ἀναβλέπειν. Ἀναμφήριστον. ἀναμφίβολον. καὶ ἀναμφήριστος, ὁ ἀναμφισβήτητος. Ἀναμφοῖν. εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦ ὄσιου εὐθυμίου ἐν τῇ μεταφράσει. Ἀνανέμειν. ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν. ἐπίχαρμος. ἡρόδοτος δὲ, ἀνανέμεσθαι ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθεικεν. Ἀνανεῦσθαι. ὡς ἡμεῖς. θουκυδίδης ἕκτῳ. καὶ πολύαρχος, κρατῖνος. Ἀνανεωσάμενος. ἀνακαινίσας καὶ ἀνεγείρας. ἢ ἀναμνησθείς. εἰς ἐννοιαν ἐλθών. ὁ δὲ μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, ἐπεβάλλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος. Ἄνανος, ὄνομα κύριον. ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιστήσας, παρεκάθητο. Ἄναντα. ἀνωφερῆ. δυσχερῆ. Ἀνανταγώνιστος. ἀκαταμάχητος. ἀνανταγώνιστος ἦν ἡ ῥωμαίων ὁρμὴ καὶ δυσαντήτους τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Ἀνάντες. ἀνωφερές. ὅτι τοῦτό ἐστιν ἄναντες. καὶ ἔτι μὲν ἄναντες τούτους καὶ προσάντες. ὅτι ἔτι δὲ τὸ ἀνάπαλιν. τὸ γὰρ προσάντες, ἀπότομον καὶ μὴ ἐπιτήδειον μηδ' ἀποδεχόμενον τὸν ἀναβαίνειν ἐθέλοντα. τὸ δὲ ἀνάντες, καὶ προσάντες ἐναντίον τὸ κατάντες. καὶ τὰ μὲν ἡδέα καὶ τερπνά, λέγομεν ῥᾷστα καὶ ῥᾴω. τὰ δὲ λυπηρά, προσάντη καὶ ἀνάντη καὶ δυσχερῆ. καὶ ἀνάντης καὶ δύσβατος ὁδός. ἐκκλινομένης. Ἀναντίρρητον. τὸ ἀντιλογίαν μὴ δεχόμενον. Ἄναξ. θηλυκῶς. οὕτως αἰσχύλος. Ἀναξαγόρας. σοφιστὴς. ἡγησιβούλου υἱός. κλαζομένιος. νοῦς ἐπεκαλεῖτο. ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φησὶν εἶναι. οὗτός ἐστιν ὅτι ἥλιον εἶπε μύδρον διάπυρον. τουτέστι πύρινον λίθον. ἔφυγε δὲ ἀθήνησιν, περικλέους αὐτῷ συνειπόντος. καὶ ἐλθὼν εἰς λάμψακον, ἐκεῖ κατέστρεψε τὸν βίον ἀποκαρτερήσας. ἐβίω γὰρ ἔτη ἑβδομήκοντα, ἐπὶ τῆς ο. διότι ὑπὸ ἀθηναίων ἐνεκλήθη καὶ δεσμωτηρίῳ οἷα καινὰ δόξαντα θεῶν φρονῶν. Ὅτι Ἀναξαγόρας ὁ κλαζομένιος ... ἐπεὶ ἡκιστα ὑφ' ἑτέρων ... ἐπιφέρεσθαι ... καὶ ... πλεῖστα περὶ ... οὗτος κλαζομένιος ὤν, ἀπέλαυσε ... ἀνέθηκε. ... εἶ τοῦτο ἔφη ἀπολλώνιος ὁ τυανεύς, προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ θηβαῖος κράτης, καταποντώσας τὴν οὐσίαν ἐπὶ προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον ἀπ' ἀνθρώποις. Ἀναξανδρίδης

ἀναξάνδρα

ἀναξάνδρου. ῥόδιος ἐκ καμείρου. γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι φιλίππου τοῦ μακεδόνος. ὀλυμπιάδι ἑκατο-
στῇ πρώτῃ. κατὰ δέ τινας κολοφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ἑξηκονταπέντε. ἐνίκησεν ἤ ι'. καὶ πρῶτος
οὗτος ἔρωτας καὶ παρθένων φθορὰς εἰσήγαγεν. Ἀναξία. ἀξίαν οὐκ ἔχουσα. ἀλλ' ἄτιμος. ἀλλ' ἀ-
πολις ἔμπορος ἀναξία. οἰκονομοῦ θαλάμους πάρος. ὁ ἔμπορος ἀντὶ τοῦ μέτοικος. οἰκονομῶ δὲ
ἀντὶ τοῦ διαιτῶμαι. καὶ ἀναξιοπαθοῦντες. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄξιον ἡγούμενοι. Ἀναξίβιος. λακεδαιμο-
νίων στρατηγός. Ἀναξίλας. κωμικὸς ποιητής. Ἀναξίμανδρος. πραξιάδου. μιλήσιος
φιλόσοφος. συγγενὴς καὶ μαθητὴς καὶ διάδοχος θάλητος. πρῶτος δὲ ἰσημερίαν εὗρε. καὶ τροπάς.
καὶ ὡρολογεῖα. καὶ τὴν γῆν ἐν μεσαιτάτῳ κεῖσθαι. γνώμονά τε εἰσήγαγε. καὶ ὅλως γεωμετρίας ὑπο-
τύπωσιν ἔδειξεν. ἔγραψε περὶ φύσεως. γῆς περίοδον. περὶ τῶν ἀπλανῶν. καὶ σφαῖραν. καὶ ἄλλα
τινά. Ἀναξίμανδρος ἀναξιμάνδρου. μιλήσιος ὁ νεώτερος ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς ἀρτα-
ξέρξου χρόνους τοῦ μνήμονος κληθέντος. ἔγραψε συμβόλων πυθαγορείων ἐξήγησιν. οἷον ἐστὶ τό, ζυ-
γὸν μὴ ὑπερβαίνειν. μαχαίρᾳ πῦρ μὴ σκαλεύειν. ἀπὸ ὁλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν. καὶ τὰ λοι-
πά. Ἀναξιμένης, εὐρυστράτου. μιλήσιος φιλόσοφος. μαθητὴς καὶ διάδοχος ἀναξιμάνδρου
τοῦ μιλησίου. οἱ δέ, καὶ παρμενίδου ἔφασαν. γέγονεν ἐν τῇ νε' ὀλυμπιάδι ἐν τῇ σάρδεων ἁλώσει. ὅ-
τε κῦρος ὁ πέρσης κροῖσον καθεῖλεν. Ἀναξιμένης ἀριστοκλέους. λαμψακηνὸς ῥήτωρ. μαθη-
τὴς διογένους τοῦ κυνὸς. καὶ ζωίλου τοῦ ἀμφιπολίτου τοῦ γραμματικοῦ. τοῦ κακίζοντος ὅμηρον. δι-
δάσκαλος δέ, ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. εἵπετο δὲ αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις. οὗτος βασιλέα ἀ-
λέξανδρον θυμῷ χρώμενον κατὰ λαμψακηνῶν, τὴν πόλιν εἷλε τοιᾷδε. φρονούντων λαμψακηνῶν
τὰ περσῶν, ὑπερζέων τῷ θυμῷ ἀλέξανδρος, ἠπείλει τὰ μέγιστα κακὰ ἐργάσασθαι. οἱ δὲ ἅτε περὶ
γυναικῶν καὶ παίδων καὶ τῆς πατρίδος θέοντες, ἀποστέλλουσιν ἀναξιμένην ἱκετεύοντα. ἀλέξαν-
δρος δὲ γνοὺς καθ' ἥντινα αἰτίαν ἥκει, κατωμόσατο θεοὺς, ἦ μὴν αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι τἀναντία ἐργά-
σεσθαι. ἀναξιμένης δέ, χάρισαι μοι ἔφη ὦ βασιλεῦ τήνδε χάριν. γυναῖκας καὶ τέκνα λαμψακηνῶν
ἐξανδραποδίσασθαι. καὶ τὰ ἱερὰ ἐμπρῆσαι. καὶ τὴν πόλιν εἰς ἔδαφος καταβαλεῖν. ἀλέξανδρος
δὲ οὐκ ἔχων τι πρὸς τοῦτο σοφίσασθαι ἢ ἀντιμηχανήσασθαι. καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀνάγκῃ τοῦ ὅρκου,
συγγνώμην ἔνειμεν οὐκ ἐθέλων λαμψακηνοῖς. ἠμύνατο δὲ θεόπομπον τὸν δαμοστράτου ἐχθρὸν
ὄντα ἀναξιμένης. οὐκ ἀμαθέστατα ἀλλ' ἐπιφθονώτατα. σοφιστὴς γὰρ ὢν καὶ σοφιστῶν λόγους μι-
μούμενος γράφει βιβλίον κατὰ ἀθηναίους καὶ λακεδαιμονίους. συγγράψας λοίδορον κατὰ τὸ ἀκρι-
βέστατον μιμησάμενος. καὶ ἐπιγράψας θεοπόμπου τὸ ὄνομα. ἔπεμπεν εἰς τὰς πόλεις. καὶ συν-
τούτου τὸ ἔχθος τὸ ἐς θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ηὔξετο. οὐ μὴν οὐδὲ εἰπεῖν τις αὐτοσχε-
δίως ἀναξιμένους πρότερον ἐστὶν εὑρηκώς. Ἀναξιοπαθοῦντες. οὐκ ἄξιον ἡγούμενοι. οἱ ἢ κρῖτες
ἀναξιοπαθοῦντες οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὡς μοιχευθέντι. Ἀνάξιππος. κωμικὸς. τῆς νέας κω-
μῳδίας. ἤκμασεν ἐπὶ ἀντιγόνου καὶ δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ. Ἀνάξοιτο. ἀνάσχοιτο. ξενοφῶν.
Ἀναξυρίδας. φιμινάλια. βρακία. ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβαλτα ὑποδήματα. καὶ παρὰ θεοδοσίῳ
ἐκλελυμένον ἔχει ἱμάντα τὸν ἀμφὶ τὰ αἰδοῖα τὰς ἀναξυρίδας δεσμεύοντα. Ἀνὰ οὐλαμὸν, κατὰ
τὸ ἄθροισμα. Ἀναπάλλει. ἀναπηδᾷ, ἀνασείει. Ἀναπαυδήτως. Ἀναπαύεσθαι. τὸ κατα-
κλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον. Ἀνάπαυλαν. ἀνάπαυσιν. ἀνάπαυσις δὲ ὁ μέλλων βίος. σὺν ἑτέροις
ἀξιολογωτάτοις ἀνδράσι τῷ πολέμῳ διὰ τὴν ἀνάπαυλαν. μένανδρος. ὦ [illegible] με-
γιστος ἔτυχεν ἀναπαύλης. τουτέστιν ἀπέθανε. καὶ ἀναπαύλας πέμψεις πρὸς τοὺς νεκρούς. τίς
εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων. κηρύσσει ὁ χάρων καὶ ὥσπερ που καταλέγει. τίς εἰς
τὸ λήθης πεδίον. λήθης πεδίον, χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον. ὡς καὶ αὐαίνου λί-
θον. τίς εἰς ὄνου πόκας. οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσιν. ἐπὶ τῶν
ἀνηνύτων. Ἀνάπαιστοι, κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα. ἰδίως δὲ τὰ τῶν ῥυθ-
μῶν. πᾶσαν δὲ τὴν παράβασιν ἀναπαίστους καλοῦσιν. αὐτὸν ἐπαινεῖ πρότερον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις
φησὶν ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. γράφαι τε παιγνιώδεις εἰς τοῦτο. καὶ ἀνάπαιστοι ᾖδον καὶ τὰ ῥωμαίων
σημαίνει δὲ καὶ ἀνάπαιστος καὶ εἶδος μέτρου στίχων. Ἀναπεμπάζειν. ἀνανεοῦσθαι. ἀναμιμνήσκε-

σθαι περιποιεῖται ἀπὸ τοῦ τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχὲς ἀριθμοῦντι καὶ ἐπαναλαμβάνοντι. οἱονεὶ καὶ τὰ περιττὰ ἀριθμοῦντι. καὶ ἀναπεμπαζόμενοι. ἀναριθμούμενοι. σκεπτόμενοι. Ἀναπεπταμένα χωρία. πεδία. κάμποι. Ἀναπεπτωκώς. ἐκθυμῶν. ἀφροντιστῶν. ἀμελῶν. ὁ δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναπεπτωκὼς τε οὐδενὶ λόγῳ. καὶ ὁ Ἴων τὸ ἔργον παρασκευῇ ὀκνηρῶς ἄγαν διὰ φιλοχρηματίαν ποιούμενος. Ἀναπεπιημένης. ἀναπεφυρμένης. ἀνεζυμωμένης. Ἀναπετῶ. ἀναπετάσω μὲν ἀνδρὸς ἄλλοις ἀναπετοῦ τουτὶ προσελθών. καὶ οὐκ ἂν ἔξομεν ἔτι. καὶ οἱ συνεργοῦσι καὶ ἑταίραις. Ἀναπέφηνα. ἀπεδείχθην. καὶ οὐχὶ ἀναπέφηνα. Ἀνάπειρα. κατασπᾶν τὰς ναῦς. τὰς ὑπηρεσίας ἐμβιβάζειν. καὶ τῆς εἰρεσίας ἀνάπειραν λαμβάνειν παρέλκοντα τὸν χρόνον ἐπὶ τηδες, ἕως τὰ παρὰ Ῥωμαίων αὐτοῦ γένηται φανερά. Ἀναπείρατε. ἀναπείρατε τὰς κίχλας. τουτέστι πήξατε. κεντήσατε. Ἀριστοφάνης. φέρετε τοὺς ὀβελίσκους ἵνα ἀναπείρω τὰς κίχλας. Ἀναπείραις. Πολύβιος. τῶν δὲ ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ θάλατταν ταῖς ἀναπείραις καὶ ταῖς εἰρεσίαις ἐγύμναζον. Ἀναπείσετε. ἀντὶ τοῦ δώροις πείσετε. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδοκούμενον. Ἀριστοφάνης. εἰ μὴ μὰν ἀναπείσητε ἀποθανεῖσθε σήμερον.

Ἀναπειστηρίαν δύναμιν ἔχουσαν πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀριστοφάνης. πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν. καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος. κλῆσιν. τουτέστι μαρτυρίαν. χαύνωσιν λύσιν τῶν δικῶν οἷον ἀπάτην καὶ κενῶν ῥημάτων ἀναπειθόντων τοὺς ἀκούοντας. ἢ ἀναπειστηρίαν ὥστε χαυνῶσαι καὶ ἀναπεῖσαι τοὺς ἀντιδίκους. παρὰ τὸ πείθειν τὸν δικαστήν. ὁ δὲ Ὑπέρβολος ἐκωμῳδεῖτο ὡς ἀπαίδευτος καὶ ὀψιμαθής. ἀξιοπιστεύονται δὲ οἱ διδάσκαλοι λέγοντες. ἔλαττον οὐδὲ οὐ λαμβάνω ἐπὶ τούτῳ τῷ ἀναγνώσματι. καὶ ἐπαγγέλλονται προνοήσασθαι τοῦ κακοῦ μαθήματος ὅσων προνοοῦσι μάλιστα. Ἀναπηδῶν. καὶ οὐδετέρως διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀναπήλας. ἀνακινήσας. ὁ δὲ, διὰ τὸ ἧκον τοῦ ὅσον πρὸς τῇ ἀκωκῇ ἀναπήλας τὸ ξίφος καὶ περιενεγκὼν ὥσπερ ἄν τις δόρυ τὸ κουφότατον περιφέρῃ, τῇ αἰχμῇ διαπείρων τὸ μετάφρενον κατεργάζεται. Ἀναπηνίζω. ἀναλέγομαι. ἐκλύω. ἀνακυκλίω. Ἀναπηρίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Ἀνάπηρον ψυχὴν, τὴν ἐπὶ βλαβῇ μὴ ὑγιαίνουσαν· ἀλλὰ σεσινωμένην καὶ ἀχρείαν. καὶ ἀνάπηρος ὁ χωλός. ὁ καθ' ὑπερβολὴν πεπηρωμένος μέλει τινὶ τοῦ σώματος. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβολοῦ. καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ὠφελεῖσθαι τῶν ὀβολῶν ὡς ὑγιεῖς ὄντας. τοῦτο δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀνάπηρον. ὁ δὲ, δέσμιος ἐσμένον παραγίνεται εἶτα καὶ ὦτα ἀνάπηρος γυίων τε γνὼς παρανάλωμα. Ἀναπιδύει τὸ ὕδωρ.

Ἀναπίμπλαται. ἀναπληροῦται. Ἀναπίπτειν. οὐχὶ κλίνεσθαι. ἀλλὰ τὸ μεταμέλεσθαι. καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν. Θουκυδίδης α'. καὶ νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσιν. Ἀναπίπτειν τὸ ἀθυμεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀναπίπτειν ἐπὶ ψυχῆς ἐστιν. οἷον ἀθυμεῖν. ὀλιγωρεῖν. Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τῶν ἐρετῶν κέχρηται τῇ λέξει. ἐρεσσόντων καὶ ἀνακλινομένων. καὶ ἀναπεσεῖν. ἀνακλιθῆναι. Ἀναμπλάκητοι. αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι. ἢ ἄφυκτοι. ἀπλάκητοι. ἀπρόσπελαστοι, ἀφανεῖς. ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. Σοφοκλῆς. δειναὶ δ' ἅμ' ἕπονται κῆρες ἀναμπλάκητοι. τουτέστι τοῦ Λοξίου. Ἀνάπλασμα. σχῆμα. Ἀνάπλεως. ἔμπλεως. Ἀναπλήσας. ἀναπληρώσας. ὁ δὲ πλέον ἀντὶ τοῦ μολύνας. Ἀναπλάττομαι. καὶ ἀναπλάττω αἰτιατικῇ.

Ἀναπνέοντες. ἔνδοσιν ἔχοντες. καὶ οἱ μὲν ἀναπνέοντες τὰ τοῦ βασιλέως ἐπιτάγματα διέβαινον. οἱ δὲ βάρβαροι καὶ παρ' αὐγὴν προσιόντας ᾔσθοντο. Ἀναποδίζειν τὸ ἐξετάζειν. ὡσπερεὶ συνηγορεῖν. Ἡρόδοτος. καὶ ἀναποδιζόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν πολλάκις τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα. Ἀναπόδοτος. ὅτι ἡ δωρεὰ δόσις ἐστὶν ἀναπόδοτος. ἡ δὲ δόσις, γένος τῆς δωρεᾶς. Ἀναπόδραστον. ἄφυκτον. καὶ ἀναποδράστους τοὺς μὴ δυναμένους φυγεῖν. Ἀναποθήσεται. καταποθήσεται. Ἀναπολεῖ. ἀναμιμνήσκεται. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μηρυκίζεσθαι. Αἰλιανός. μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ. ὥσπερ καὶ τὰ βληχητὰ δὴ μηρυκᾶται. Ἀναπολεῖ. ἀναπτύσσει. καὶ παροιμία. ἀναπολεῖς τοὺς ὤμους ὕδωρ πίσων. ὁμοίως ὕδωρ μετρεῖς. ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων. Ἀναπληκτῶ. τὸ εἴδωλον κρούοντες δακτύ-

λοις ἀνακροταλοῦν· ὥστε τὰ γαργαλικὰ ἐν τοῖς δακτύλοις. καὶ ἦν ἐν τῷ κορδακικῷ πάλος. Ἀνα-
σπώμενα μάθουρα· τὰ ἀποστρεφόμενα. Ἀναπόνιπτος· μὴ νιψάμενος. μηδὲ πλύνας τὰς χεῖ-
ρας. ἀλλὰ καθάπερ ἔτι πιὼν τὸν ζωμόν, ἀναπόνιπτος λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας. καὶ ἀναπό-
νιπτον· ἀνεξάλειπτον. Ἀναπρήσας· ἀνακαύσας ἀναφυσήσας. Ἀνάπτεσθαι· δημοσιεύεται.
Ἀνάπταιστον τὸ μὴ πταῖον. Ἀνάπτειν· προστιθέναι. ἢ ἀνατιθέναι. Ἀναπτήτω· ἀναπτασθή-
τω. Ἀνάπτυξις· ἑρμηνεία. διασάφησις. καὶ ἀναπτύξω. ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξω. Εὐριπίδης. Ἀνάπη-
ρος· ἀνωλυτέρων. Ἀνάπυστα· ἔκπυστα. δῆλα. Ἰάκωβος σθενεροίας ἀνάπυστος ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ
φανερός. ἀνάπυστον δὲ τὸ ἀνήκοον. Ἀναρᾶσθαι· ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν γενομένην ἀράν, οὕτω
Καλλισθένης. Ἀνάργυρος· ὁ ἀργύριον μὴ κεκτημένος. εἰ καὶ εἴη αὐτῷ ἱκανὴ οὐσία ἐξ ἑτέρων
κτημάτων. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπιγόνου δίκης. ἐπειδὴ δὲ ἦν ἐπιγόνης ἀσθενὴς ἐπαρ-
χεῖν ἠναγκάζετο ἀνάργυρος ὤν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων. Ἀναρρηγνύς· παλαί-
των κατασκεδάζων. συντιθείς, Ἀριστοφάνης· ἐλασιβρόντων ἀναρρηγνὺς ἐπῶν. ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο ἐμ-
φάσεως τινὸς μείζονος. Ἀναρρηθῆναι· ἀνακηρυχθῆναι. καὶ ἀνάρρημα κήρυγμα. καὶ ἀνάρρησις
ἀναγόρευσις. τοὺς μὲν ἀναρρήσεων καὶ στεφάνων ἀξιοῖ. τοὺς δέ, δίκης κεῖσθαι τῆς μεγίστης τιμωρίας.
Ἀναρίθμητος· ἄπειρος. Σοφοκλῆς· Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ
φανέντα κρύπτεται. καὶ ἀνάριθμοι, πλεῖστοι. ἄπειροι. εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι. οἱ δ' ἀνά-
ριθμοι, οὐδείς. τοῦτο τοῦτο δῶ. καὶ παρὰ ἀποστροφὴν φησὶν Ἡράκλειτος. Ἀναρριπτεῖν. καὶ ἀναρρῖψαι.
ἀναλαμβάνειν. ὥστε πρὸς τὴν αἰσχύνην πρὸ τοῦ καταλιπεῖν τὸν χάρακα ἠνάγκασε. καὶ κίνδυνον
οὐ τὸν ἐλάχιστον αὐτοὺς ἀναρρῖψαι. σκοποὺς ἀπιόντας διὰ τῆς πολεμίας. καὶ ἀναρριπτεῖν με-
ταμελεῖσθαι μεταπείθεσθαι. Ἀνάριστος μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος. Ἀριστοφάνης Κλυδίων· διὰ τῆς
ἀγορᾶς τρέχω ἀναρίστητος ὤν. Ἄλεξις Καταψευδομένῳ· πάντως ἀναρίστητος οὐ δυνήσομαι διακαρ-
τερῆσαι τηλικαύτην ἡμέραν. Ἀντιφάνης Λακωνίδι· ἐν τούτῳ ἀνάριστος αὐθοὺς Κιθαριστῇ. Τιμο-
κλῆς Νεαίρᾳ. ἐπεὶ τὸ διατελεῖν τοῦτον τοῦτον ἀρίστητος ὤν. μέμφομαι δέ, ἀνάριστον καὶ ἀναρίστου, μήπω εἰληφό-
τα βουλόμενον ἀναρίστους. καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀπαρασκεύους λαβεῖν τοὺς ὑπεναντίους. Ἀναρρι-
χᾶσθαι· τὸ πρὸς ἄναντες ἀναβαίνειν ἅμα ταῖς χερσὶν ἀντιλαμβανόμενον καὶ σπευδόμενον. Ἀρι-
στοφάνης Εἰρήνῃ· ἔπειτα λεπτὰ καὶ μακρὰ ποιούμενος. πρὸς τοὺς θεοὺς ἀνερριχᾶτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν.
καὶ ἀναρριχώμενος, δρασσόμενος. Ἄναρθρα· ἀτύπωτα. ἀδιάρθρωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλ-
λαβῆς λειπούσης στοιχεῖον ἢ λόγου λείποντος συλλαβήν. Ἄναρκτον· τὸ ἀνυπότακτον. Ἀνάρ-
μοστος· ἀνακόλουθος. μηδενὶ ἁρμοζόμενος. Ἀνάρροπον· ὁ πειθόμενον. ἡ δὲ φρασικὴ δύναμις
τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα, ἐξωθεῖτε καὶ ἀνάρροπον τίθησι τὴν πεζικὴν στρατιάν. καὶ μὴν ἀνδρὸς
κατιόντων τῶν βαρβάρων κατ' ὀλίγους, οἱ στρατηγοὶ γνώμῃ ἐχρῶντο παρακελεύεσθαι σφίσι. καὶ
τούτου ἀνάρροπον τιθέναι τὴν τῶν βαρβάρων καθέρξειν. Ἀνάρσιοι, οἱ ἀμύκητοι. οἷς τελεταὶ
καὶ ὄργια οὐκ ἐγένοντο. Ἀνάρσια· ἃ οὐκ ἄν τις ἄροιτο. ἄδικα. ὅς κεν καταψευσάμενος ἐν ἀγχος
καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνηρημένος ἐκδίκως. Ἀνάρσιοι· ἐχθροί. ἄδικοι. ἀνάρμοστοι. παρὰ τὸ ἀ-
ρῶ τὸ ἁρμόζω. Ἀνάρτησις ἡ ἐπὶ ξύλου καθήλωσις. καὶ ἀναρτήσουσι· κρεμάσουσι. καὶ ἀναρτώμενος
κρεμάμενος. Προκόπιος. ὁ δέ, ἐπανήκειν ἐπὶ πόλιν ἔχων ταῖς ὁμοίαις ἐλπίσιν αὐτοὺς ἀναρτήσας.
Ἀναρροιβδεῖν ἀναρροφεῖν. Ἀναρρύει· ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφάττει. Εὔπολις. καὶ θυσία δέ, ἐπα-
νάρρυσις καὶ ἀνάρρυσις. καὶ κυρία τῶν ἀπατουρίων ἡμέρα. ἀπατούρια δέ, ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις
τὸ συμβὰν δηλοῦσα τῇ στρατηγίᾳ καὶ ἀναρρύειν, τὸ ἐπιθύειν. ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. τρεῖς δὲ
ἦσαν αἱ ἡμέραι τῶν ἀπατουρίων. δόρπεια. κουρεῶτις. ἀνάρρυσις. Ἀναρύτειν ἀναντλεῖν ἀπὸ
τοῦ ἀρύεσθαι. Κρατῖνος Διδασκαλίαις· ὅτι σὺ τοὺς καλοὺς θριάμβους ἀναρύτουσα, ἀπεχθάνου.
Ἄνασσα, βασίλισσα. Ἀνασεσυρμένην· ἄκοσμον. ἀπρεπῆ. κωμῳδίαν ἀνασεσυρμένην καὶ πλημ-
μελῆ. καλοῦσι δὲ τὸν μὲν σκωπτικόν, ἐπιχαρῆ. τὸν δὲ εὐτράπελον ἐπιδέξιον. τὸν δ' ἀνασεσυρμέ-
νον ἄπλαστον καὶ ἀπλοϊκοῖς ἐπακολουθεῖ. καὶ τὸν αὐστηρὸν ἄγροικον ἡγεῖσθαι τὸν δὲ δίκαιον, οὐ-
πολιτικόν τε καὶ ἥμερον. Ἀνασείειν· ἐκτινάσσειν. ὡς καὶ ἡμεῖς. οὐ γὰρ ἀνασείειν ἠκολούθει

κελαμίδης. καὶ ἀνασείω ἀναπείθω. ἢ πρὸς μάχην ἐρεθίζω. ὁ δὲ τοὺς συρακουσίους ἐρεθίζων καὶ
τὴν ἐλευθερίαν ἀποκαταστῆσαι ἐπαγγελλόμενος. καὶ ἀνασείσας, ἀπειλησάμενος. δημοσθένης
κατ' ἀριστογείτονος. Ἀνασειράζει. ἀνθέλκει. ἀναστρέφει. ἐν ἐπιγράμματι ἀντ' ἀνασειράζω δὲ
πάλιν ἄρχομαι. Ἀνασειράζω. ἀναχαλινῶ. ἀνακόπτω. Ἀνασκηνῶσαι. ἐνδιατρῖψαι. ἢ ἀνα-
λαβεῖν. ὥσπερ οἱ στάντες. οἷον ἐξισῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως ἀεισοφ'. Ἀνασημαίνει
καὶ τὸ κατὰ ξενοφῶντα. ἐλαύνων ἀνακράτος ἱδροῦντι τῷ ἵππῳ. Ἀνάσιλλος. ἀναφαλαντίας.
ἄκοσμος τὴν κεφαλήν. φαλακρὸς γὰρ κόσμος τις. Ἀνάσιμον. ἄμορφον. ὡς μηδὲν πρότερον ἀνα-
ποδῆσαι ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον. οὐ γὰρ ἀνάσχετον τοῦτο ἐλευθέρῳ. Ἀνασκαλεύων, ἀνα-
κινῶν ἀδημονῶν ἀναλογιζόμενος. Ἀνασκευασάμενοι. ἀπάραντες. ἀνασκευασθείσης τῆς τρα-
πέζης φησὶ δημοσθένης ἐκ τοῦ ἀναστάτου γινομένης. Ἀνασκινδαλευθῆναι. ἀνασκολοπισθῆ-
ναι. ἀνασταυρωθῆναι. ὅθεν τὸ ἀνασκολοπίζω. Ἀνασοβηθείς. διαταραχθείς. ὁ δὲ πρὸς τὴν ἀδι-
κίαν ἀνασοβηθεὶς ματαίως ἀνίσταται αὖθις. καὶ αὖθις. τοὺς δὲ ἵππους εἶναι ἀγρίους ὑπό τε τοῦ
ἀήθους τοῦ δεσμοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀπηρτημένου βάρους ἔτι μᾶλλον ἀνασοβηθέντας διαφορῆσαι αὐτόν.
Ἀνασώσων. ἀνακτησόμενος. τὴν τε χώραν καὶ τὰς πόλεις ἃς ὑπὸ ῥωμαίων ἀπολωλεκό-
τες ἕκαστοι τυγχάνουσιν, ἀνασώσων. τουτέστιν ἀναλαβών. καὶ αἰλιανός. ὅτι προσδοκῶν τὸν τό-
πον τὸν προειρημένον δυνήσεσθαι αὐτοὺς ἀνασῶσαι καὶ κομίσασθαι πόθεν. ἀλλ' ἵνα ὑποδρῶντες
πεπλημμελημένα κακίᾳ φθάνοντες, ἐν τῷ δευτέρῳ κινδύνῳ πείσωσι κολασθέντες. Ἀνα-
σπᾷ ἀντὶ τοῦ καταλύει. ἢ ἀναιρεῖ. θουκυδίδης. ἢ ἀνασπᾶν. τὸ ἀντλεῖν ὕδωρ. κάδδιον ἀνα-
σπῶν. φησὶ φερεκράτης. καὶ ἀνασπῶν, οὐδετέρως διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀνασπονδῆσαι. ἔστιν εἰς
τὸ χρήσιμον. Ἀνασταδόν, ἀνιστάμενοι. Ἀναστάσιος. ῥωμαίων βασιλεύς. οὗτος ἐπὶ τὸ χεῖρον
τραπείς, πᾶσαν ὁμοῦ τὴν βασιλείαν εἰς ἀριστοκρατίαν μετέστησε. τὰς μὲν ἀρχὰς ἁπάσας ἀπεμ-
πολῶν. καὶ τοῖς ἀδικοῦσι συγχωρῶν. καὶ πρὸς χρημάτων ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν τραπείς. ὡς κεκλάκε
ἐντεῦθεν καταλέγων τὰς ἐπαρχίας. καὶ πρὸς τὸ ἄκρον καὶ ξένον καταπεπλῆχθαι τοὺς ἀνθρώ-
πους. οὐδὲ γὰρ ὅπλοις τοὺς ἐπιόντας βαρβάρους ἠμύνετο, ἀλλὰ χρήμασι τὴν εἰρήνην ἐξωνούμενος διε-
τέλει. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰς τῶν πλουτούντων οὐσίας ἐπολυπραγμόνει. κοινὴν ἅπασι δωρούμενος
τὴν πενίαν. ὧν γὰρ αὐτὸς ἐλάμβανε τὰς οὐσίας, τούτοις μετ' ὀλίγον διεδίδου τῆς εὐσεβείας
τρόπῳ. ἐφ' ὧν ἑξῆς ὑμνοῦ πόλει τοὺς ἐνοικοῦντας, τὰς οἰκοδομὰς ἀνανεοῦ. ὡς καὶ τὴν ἐνεγημαμένην, ἐπι-
μελῶς κοσμῆσαι. καὶ ἐπὶ τὸ περιβαλεῖν στεφάνοις. ἐπεὶ δὲ τούτου δεινὰ ταῖς κατὰ λιβύην πόλεσιν
ἐπέσκηψεν θλῖψις ὑπὸ τῶν καλουμένων λαζικῶν. ἐδίδου τὸ γὰρ θυγατριδῷ μαρίνου εἰς ἡγεμονίαν
ἀνδρὶ νέῳ καὶ πολὺ τὸ κοῦφον κεκτημένῳ. καὶ μετ' ἐκεῖνον αὖθις βασιανῷ τῷ παιδί. ὁ δέ, οἷς ἔπρα-
ξε, παντοίως τὰς τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἄρξαντος ὑπερβαλλόμενος ἀσελγείας, ἔδωκε λίβυσιν αἱρεῖσθαι
τὰ πρότερα. καὶ ταῦτα τοῖς μὲν πενίας. τοῖς δὲ θανάτου μνήμην καταλείψαντα. οὕτως εἰ δεῖ
εἰπεῖν, οἵ τε ἀφαιμάξαντες τὴν μαρίνου ἀτυχήσαντες εὔνοιαν τοῖς λίβυσιν διαφέροντας καὶ αἰ-
γυπτίων ἐνεφορήθησαν κτήμασιν. Ἀναστάσιος ὁ σιλεντιάριος ὁ μετὰ ζήνωνα βασιλεύσας. ἔστιν ἐν τῷ φα-
τρίᾳ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἀναστάσεως τὸ ὄχυρον ἐν τῷ αὐτῷ. Ὅτι ἐπὶ ἀναστασίου τοῦ βασιλέως ἦν ὁ ἅ-
γιος θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης. αἱρετικὸς δὲ ἦν οὗτος ὁ ἀναστάσιος. Ὅτι ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἔκ-
τισε τὸ μακρὸν τεῖχος, πρὸ μιλίων τῆς πόλεως ξ΄ διατείνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης.
εἰς μεσημβρίαν μῆκος μιλίων ν΄. εὖρος δὲ ποδῶν, εἴκοσι. καὶ τῷ ἰουλιανοῦ λιμένι προβόλους τί-
θησιν. ὁ αὐτὸς κτίζει καὶ τὸν μέγαν κίονα τὸν ἐν βλαχέρναις. ὃς ἀναστασιακὸς μέχρι τῆς δεῦ-
ρο λέγεται. καὶ τὴν κινστέρναν τὴν μωκισίαν. Ἀνάστασις. ἐπειδὴ ὁ θάνατος παρὰ φύσιν εἰσῆλθεν.
ἡ δὲ ἀνάστασις κατὰ φύσιν. ὁ γὰρ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παραβάσεως ἀθάνατος ἦν. ἀνάστασις δὲ
λέγεται, ἐπειδὴ τὸ φθαρὲν πλάσμα διὰ τῆς ἁμαρτίας, ὀρθοῦται διὰ δικαιοσύνης. εἰ γὰρ ἐπέ-
μεινεν ὁ ἀδὰμ τῇ ἐντολῇ, ἔμεινεν ἂν ζῶν. ἀνάστασις οὖν ἡ δευτέρα στάσις. καὶ ἡ τῆς μακροθυμίας
τοῦ θεοῦ παῦλα. Ἀνάστασις. ἀντὶ τοῦ ἀναστάτωσις. πολύβιος. μάστανα δὲ καρχηδόνι αἴτιον τῆς
ἀναστάσεως γενέσθαι πάμπαν τὴν ἀθένη ῥωμαίοις ὑπολείπε. Ἀνάστατος κατεστραμμέν

καὶ ἀναστάτους πεποιημένους. ὁ δὲ διά τινα συμφορὰν ἢ δίκην καταλιπὼν τὴν οἰκείαν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαγινόμενος. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ πόλεων ἑαλωκυιῶν καὶ οἴκων ἐξηρημωμένων τὸ ἀνάστατον. Ἀνάστατοι πλακοῦντος εἶδος. οὗτοι δὲ αὐταῖς ταῖς ἀρρηφόροις ἐγίνοντο. ἐλέγοντο δὲ τινὲς πλακοῦντες καὶ χαρίσιοι. οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν καταλιπομένων συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο. καὶ δημιουργοὶ πλάσσουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι. πέμψω πλακοῦντας ἑσπέρας χαρισίους. οἱ δὲ ἀμφιφῶντες γίνονται μουνυχιῶνος μηνὸς ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. ἢ εἰς τὸ μουνυχίας ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος κομίζονται. ὀνομάζονται δὲ ἀμφιφῶντες ὡς μέν τινες, ὅτι τότε γίνονται ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρωῒ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς δᾳδία ἡμμένα περιαπτηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Φθόϊς δὲ εἰσὶ πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς καὶ μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθυον. αἱ δὲ σελῆναι, πέμματά εἰσι πλατέα κυκλοτερῆ. πέλανοι δὲ τὰ εἰς θεοὺς πέμματα. πόπανα δέ. καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης. καί μοι πολλοὺς γὰρ πελάνους ἐκπέμπεις δόμων. Φράσον σελήνας τάσδε πυρίμου χλόης. ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις, βοῦν ἕβδομον ἔπεσθαι κέρατα ἔχοντα, μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης. ἔθυον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέσσαρσι κ πλαίοις τοῦτον τὸν βοῦν. καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν. μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν ἕξ, ἕβδομον βοῦν ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν. Ἀναστέλλω· αἰτιατικῇ. Ἀναστεῖλαι· ἀντὶ τοῦ ἀνασχέσθαι. Ἀνάστημα· ἡλικίας ἀλύτης. θαυμαστὸν ὅσον τὸ μουσικὸν τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα. καὶ ἀνάστημα ψυχῆς, τὸ πρὸς ἀρετὰς ἐπιτεταμένον καὶ σιωπηρὸν ἀξίωμα. Ἀναστήσας· ἀναστάτους ποιήσας καὶ μετοικίσας. ἀναστήσασα ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὸν ἄνθρωπον αἰκίαις καθυπέβαλε. καὶ αὖθις. τὴν δέ, καταφυγοῦσαν ἐς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι οὐκ ἐτόλμησε. καὶ ἀνάστατος ὁ θεός. Ἀναστροφάδην φασὶν ὅταν ὁ ἐγκαλῶν τῷ ἠδικημένῳ ἐγκαλῇ. καὶ ἀναστροφή, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν. λέγεται καὶ ἡ ἀνταπόδοσις. καὶ μήν, ἀναστροφὴν εἶναι αὐτοῖς παίσματός τινος γινομένου κατ' ἐκείνους ἀκμῆς πληθυνόμενον.

Ἀνάστρῳ· ἀφεγγεῖ. ἀρά γε ὀρθῶς ζῶμεν. καὶ ὑπὸ Φωτὶ δέ, ἢ ἐν ἀσελήνῳ καὶ ἀνάστρῳ πλεόμεν.

Ἀναστοιχειοῖ· ἀναπλάττει. ὡς μεταστοιχειοῖ μεταπλάττει. Ἀναστύψαι· ἀνασπάσαι. παροιμία. ἀνὰ σοὶ τάδε πάντα λέγουσι. ἐπὶ τῶν οὐδὲ μετὰ τὸν κάματον ἀνιεμένων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. ἐπειδὰν γὰρ ἀπολυθῶσι τοῦ ἔργου, εἰώθασιν οἱ γεωργοὶ τὸ δυνατὸν περιεπιτιθέναι τὸν ζυγὸν καὶ τὰς σκύλας. Ἀνασυντάξας· ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συντάξας. Ὑπερίδης κατὰ Πολυεύκτου. Ἀνασυντάξεις· τὰ διατεταγμένα τιμήματα ταῖς συμμορίαις. ὅταν δὲ ἔξω δοκῇ τῷ δήμῳ χρήζειν προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως, καὶ ἕλωνται τινὰς τοῦτο πράξοντας. τοῦτο ἀνασύνταξιν καλοῦσιν. Ἀνασφήλας· ἀναψύξας. ἑαυτὸν ἀναστήσας. ἢ ἀναλαβὼν ἢ ἀνενεγκών. Ἀνασχοῦσα· ἀναδῦσα. καὶ ἀνασχών· ἀνατείνας. φανείς. ἐξελών. ἀναδύς. ὁ δὲ πρῶτος ἀνασχὼν ἐκ τοῦ ὀρύγματος, ἦν μὲν γὰρ ἀνδρώδης τε καὶ διαφερόντως τολμητής. Ἀνατεθεικέναι· ἐπαπειλήσας. οἱ δὲ ἀναθεὶς ἐκ τοῦ ἔξω τοῦ φόβου ἐπικρεμάσας. καὶ ἀνατατικῶς κελεύων, ἀντὶ τοῦ προστακτικῶς ἐμβριθῶς. Ἀνατάξασθαι· ἀντιτάξασθαι. Ἀνατάσεις· ὑπερηφάνους. τὰς μὲν φιλανθρωπίας προτείνων. τὰς δὲ ἀνατάσεις καὶ ἀπειλήσεις ἔλεγον. καὶ ἀνάτασις, ἡ μετὰ ἀπειλείας καὶ θρασύτητος ἀπειλή. Πολύβιος. οἱ μὲν οὖν περὶ Μνησίδωρον καταπεπληγότες τὴν ἀνάτασιν Φιλίππου τοῦ βασιλέως, ἐπανῆλθον.

Ἀνατετυρβακώς· ἀνατεταραχώς. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται, τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι. Ἀριστοφάνης. τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς. Ἀνατεῖλαι· δοτικῇ. ἀνθῆσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν. Ἀνατεινάμενος· ἐπαπειλήσας. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ τοῖς εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπουργηκόσιν ἀνατεινάμενος, οὐδὲν ἔδρασεν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἀνατεινάμενοι καὶ καταγελάσαντες ἐν ὄψει τοσούτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἴκοσιν ἀποδέοντας πεντακοσίους ἀπέκτειναν. ἀνατεινάμενοι δὲ, ἤτοι μετὰ ὕβρεως ἀπειλήσαντες. ὁ δὲ ἀνατείνας τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὰ ἄνω, ξύψας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν θέαν. Ἀνατί· ἀβλαβῶς. καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. ὡς ἀπὸ καὶ τὸ ἀνατιτί. Ἀνατίθεμαι· ἀθετῶ. Ἀνατινασμός. Ἀνατλάντες· ὑπομείναντες. καὶ ἀνάτλημα, ὑπομονή. καὶ ἀνατλῆναι ὑπομεῖναι. Ἀνατολίη ἡ Ἀραβική. λέγεται δὲ καὶ ἀντολίη. Ἀνατόλιος· μάγιστρος Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. ὃς ἦν φιλότιμος. προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ μὴ φείδεσθαι χρημά-

τον· τὸ πλεῖον διαθεῖναι ἑαυτοῦ δαπανήσαντι. Ἀναβαπτίσαντες· σκελισθέντες· συμπεσόντες. οἱ δέ, ἀπώσαντες τοῦ οἴνου ἄδην καὶ ἀπείρως· καὶ ἀναβαπτίσαντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον αὐτῶν ἕκαστος εἰκῇ. Ἀναβρίχωσιν· ἀναλύω. Μένανδρος. Ἀναβρωτοὺς ἐμβρίδας· τὰς διακεκομμένας καὶ τετρυπημένας ὑποδήματα. τὰς δὲ ἐμβάδια. καὶ ταῦτα συνέχει μαζίον. Ἀριστοφάνης. Ἀνατί με πείθεις, ἀλλ' ἐκεῖνο οὔπω λέγεις· ἀντὶ τοῦ ἀναπείθεις τοιγαροῦν με. Ἀνατυπῶσαι· ἀντὶ τοῦ ἀναξέψαι· Ἀντίμαχος. καὶ ἀνατύπωσις· διανόησις. Ἄναυδος· ἄφωνος. καὶ ἀναύδητον, ἄλεκτον· ἄρρητον· ἀπόρρητον· ἀνέλπιστον. οὐδὲν ἀναύδητον φατίξαι μ' ἄν. ὃς ὑπ' αἰσχύνης τοῦ πάθους προσειρόμενος δακρύειν, ἄναυδος ἦν· ἐξειπεῖν αἰδούμενος τὸ πάθος. Ἀναυλεῖ· χωρὶς ναύλου. Ἀναυμαχίου· ὥσπερ τοῦ μὴ στρατεύεσθαι καὶ τοῦ μὴ λείπειν τὴν τάξιν καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐν τῷ νόμῳ· οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ὄφλημα, ἀναυμαχίου ἐκάλεσεν ὡς Ἀνδοκίδης. τοῦτο δέ, δεῖ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀτίμους εἶναι. Ἀναυσία· τὸ μὴ ναυτιᾶν. Ἀναφαλαντίαν· ἣν ἀναφάλαντον λέγουσι καὶ ἀνάσιλλον, τὸ αὐτό. Ἀναφανδόν· φανερῶς. Ἀναφαίνεις· φανερὰ ποιεῖς.

Ἀναφαιρέτους· μὴ ἀφαιρουμένους. Ἀναφλῶσαι· ἐκφλῶσαι. Ἀναφλασμοί· τὰ ἀφροδίσια. Εὔπολις Αὐτολύκῳ. καὶ ἀναφλᾶν ἔλεγον τὸ μαλάττειν τὸ αἰδοῖον. Ἀναφλύστιος· ἀναφλύστιος δῆμος τῆς Ἀττικῆς φυλῆς Ἀντιοχίδος. ἔνιοι μέντοι τῶν ἱστορικῶν, ὡς πόλεως τῆς Ἀναφλύστου μνημονεύουσιν. Ἀναφοράν, τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρτηθέντων εἰς ἄλλους. Δημοσθένης κατ' Ἀριστοφῶντος. καὶ ἀναφορᾶς τὸ κελευόμενον ὑπὸ θατέρου κοινῇ δοκεῖν κελεύεσθαι μὴ ἐπὶ μιᾶς εἰς τὸν ἕτερον ὑπολαμβανομένης ἀναφορᾶς ἤτοι συμβουλίας. Ἀναφορεύς· ὁ λῶρος. καὶ πληθυντικὸν ἀναφορεῖς· οἱ ἀνέχοντες· οἱ ἀναβαστάζοντες. Ἀνάφορον ξύλον ἀμφίκοιλον. ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν. Ἀριστοφάνης. φέρουσι τὸν ἀνάφορον ὀπαῖς· ἢ ἀμφίκυρτον γερατεῖον· ὅπερ καὶ ἀληθές. Ἀναφρονήσαντες· ἀνανήψαντες. μὴ ἀγνοοῦντες· οὐκοῦν οἱ πλεῖστοι ἀναφρονήσαντες, ἐγίγνωσκον μάχεσθαι καὶ μετεβάλλοντο. Ἀναφοιτῆσαι· ἀνελθεῖν. Ἀναχάζοντες· ἀναχωροῦντες. Ξενοφῶν. ἐπιδιώκοντες καὶ πάλιν ἀναχάζοντες· ὀπίσω πορευόμενοι. Ἀνάχαρσις· γνήσιος. μήτηρ δέ, Ἑλληνίδος, Σκύθης· φιλόσοφος. ἀδελφὸς Καδουΐδα τοῦ Σκυθῶν βασιλέως. ἔγραψε νόμιμα Σκυθῶν δι' ἐπῶν. περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον ἔπη πάντα ὀκτακόσια. εὗρε δὲ οὗτος ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν. ἦν δὲ ἐπὶ Κροίσου. τετελεύτηκεν Ἑλληνικὰς τελετὰς ἐπιτελῶν ἐν Σκύθαις. ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ. κατὰ δέ τινας, ἐν γήρει βαθεῖ καὶ μέχρις ἐτῶν ἑκατόν. Ἀναχάσκει· ἐκ μέσης ἀνέχασκεν. Ἀναχαυνῶ· ἐκλύω. Ἀναχαιτίζει· ἀναποδίζει· ἐγκόπτει. ἀναχαιτίζειν Σοφοκλῆς, τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντιτείνειν. Ἀναχθόνα· ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνοχλίζω· τὸ ἀνακινῶ. Ἀναχωρίζει ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ. Ξενοφῶν. Ἀναχωματισμὸς ζήτει ἐν τῷ χῶμα. Ἀναχρέμπτω· τὸ ἀναπτύω. Ἀνάχυσιν· βλακείαν· ἔκλυσιν. Ἀναψηφίσασθαι· τὸ μεταψηφίσασθαι. δούλῳ διδασκάλῳ Φερεκράτης. κἀναψηφίσας δεῖ ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία. καὶ ἐκτεταμένως λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ἀναψυχῆναι· τὸ ἀναψύξαι λέγουσιν. Ἀμειψίας Μοιχοῖς. καὶ σὺ μὲν ἐλθὼν κἀραλὼν τὸν ὀβολόν· καί τι προσκατεμαρτύρησας ψευδῶς ὡς τὸν ψύχεις. Ἀναψυχήν· ἀντὶ τοῦ ἀνάπνοιαν δίδου. καὶ ἀναψυχομένῃ, ἀντὶ τοῦ ἀναπαυομένῃ. Ἀνδάνει· ἀρέσκει. μέλλει ἵππων χρεμετισμὸς ἀνδάνειν. Ἄνδηρα· τὰ χείλη τῶν ποταμῶν. ἄνδηρα λέγουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά. Ὑπερίδης δὲ τὰ ἀναχώματα λέγει. διὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι τῶν διερῶν. Ἄνδηρα· μέρος τι τοῦ κήπου. ὥσπερ ἡ πρασιά. καὶ ὁ ὀχετός. Δίδυμος φησὶν ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου τῇ τῶν ἀνδήρων καὶ ὀχετῶν ἀφαιροῖτο κατασκευῇ. Ἀνδίκτης εἶδος παγίδος παρὰ τὸ δινεῖν τὸ βάλλειν ἔνθεν καὶ δίσκος ὁ ἐκριπτούμενος. Ἄνδιχα· διχῶς. Ὅμηρος. ἢ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι. ἰστέον ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἠξίωσαν τοὺς πολεμίους ἐπιμεριζόμενοι τὰ χρήματα. καὶ ἀντὶ τοῦ χωρίς. Ἐς εὐμενῇ καθαρεύωσιν Ἀνάκρεον αὐχὲς ἰὼν μήτε ρα τῶν κώμων ἄνδιχα μήτε λύρης. Ἀνδοκίδης· Ἀθηναῖος ῥήτωρ τῶν πρωτευόντων δέκα εἷς. υἱὸς Λεωγόρου. ἀπὸ γένους Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Ναυσικάας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. Ἄνδρα τὸν φύσει· Αἰλιανός. ἄνδρα τὴν νεότητα θερμουργὸν ἀπε-

ἐν πράγμασι τῶν ἀγώνων, καὶ διαφόρων σωμάτων, καὶ τοὺς τοιούτους μάρτυρας πρὸς τοσοῦτον τῷ πλήθει πιθανόν. τὸ δὲ τοῖς ὑπὸ τῶν μεγίστων βουλὰς ἐν ὀλίγοις τοῖς μάλιστα προσιοῦσιν αὐτῶν, ἀλλ' οὐ παντὶ τῷ πλήθει γίνεσθαι. τὸ παρὰ δὲ ἀντιτείνοντας, ξυνδεῖν· καὶ δεδεμένους, μηδὲν μεῖον ἐπιπεσεῖν. Ἀνδραγαθιζομένη· ἀνδριζομένη· ἀνδραγαθῶ δέ. Ἀνδράγρια· σκῦλα τῶν ἀνδρῶν. Ἄνδραρχος· ἀντὶ τοῦ δήμιος· ὁ τοὺς ἄνδρας ἄρχων. Ἀνδρακάς· κατ' ἄνδρα χωρίς. Κρατῖνος Βουκόλοις· τὸ ἴσον καὶ ἀντικείμενον καλεῖ Θουκυδίδης· ἢ ἀνδρακάς, κατὰ ἕνα ἄνδρα. Ἀνδραποδίζω· τὰς συνθήκας συνέχεον οἱ βάρβαροι· τήν τε ὁμαιχμίαν εἰς τὸ φανερὸν ἀνδραποδίζοντες. καὶ ἀνδραποδισμὸς ἡ αἰχμαλωσία. καὶ ἀνδραποδιστής. διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ ἐν ἅπασι. δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ Ἰάσονος ὃς ἠνδραπόδισε τὴν Μήδειαν. Εὐριπίδης· πολλοὶ ἐπίστανται ἅπασι Θετταλοί. εἴρηται δὲ ἀνδραποδιστὴς παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἄνδρα τοῖς πωλεῖν. ὁ τοὺς ἐλευθέρους καταδουλούμενος.

Ἀνδραποδοκάπηλος· μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. ἀνδράποδον δὲ εἴρηται ὁ ποὺς ὁ ἐν ἀνδράσιν· ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τὸ ὅλον. ὑπόκειται γὰρ τῷ δεσπότῃ, ὁ οἰκέτης καθάπερ ὁ ποὺς τῷ ὅλῳ καὶ ἀνωτέρῳ σώματι. ὥσπερ οἶμαι τὰ τῶν ἀνδραπόδων ἀπιστότερα ἐν χρόνῳ καιροφυλακοῦντες πολλοῦ· δραπετεύουσι μὲν τῆς τῶν κεκτημένων χειρός· νέους δέ τινας καὶ ἀγνῶτας αὐτοῖς δεσπότας εὑρεῖν. ἀνδραποδοκάπηλος ὤν, ὁ σωματέμπορος, παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα ὅ ἐστι πιπράσκειν. Ἀνδραποδώδεις· δουλοπρεπεῖς· δουλογνώμονας. καὶ ἀνδραποδώδης θρὶξ ἐπὶ τῶν ἠλιθίων Πλάτων φησίν. ἔχων τὰς ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς θρίχας ὑπὸ ἀμουσίας. Ἀνδραποδώδη τρίχα· τὴν τῶν ἀνδραπόδων ἰδίως κουράν· ἣν ἀπελευθερωθέντες ἤλλασσον ἀθλῶσιν οἱ δοῦλοι. καὶ ταῦτα ἀκούειν πολλῶν συνειλεγμένων ἀνδρῶν οὐδὲ τὰ πάθη κατεσταλμένων· ἀλλ' ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα φασὶν ἐπιδεικνυμένων. Ἀνδράριον· ὑποκοριστικῶς ἄνδρα. θαυμάζειν ἢ τοὺς γ' τίθους εἰ περιφέρουσιν ἀνδράριόν τι θαλαμηπόλον· σκιατραφές τε καὶ ἁβροδίαιτον· καὶ πόρρω τοῦ ἀρρενωποῦ τεθραμμένον. Ἄνδρα Τιθωνὸν ἀπάρατον, καὶ ταρέπιον· καὶ κυνῶν. τοῦτέστιν ὑπεργήρων γεγηρακότα· ἀπὸ Τιθωνοῦ τοῦ πάνυ γηράσαντος καὶ μεταβληθέντος εἰς τέττιγα. Ἀνδράχλη· διὰ τοῦ λ' ἐνικῶς· ἀντὶ τοῦ αἴθρανος· γυναιξὶν ἐπικαθίζειν ἀνδράχλης. Ἀνδράχνη· βοτάνη. ψύχει μὲν κατὰ τὸ τρίτον ἀπόστασιν· ὑγραίνει δὲ κατὰ τὸ δεύτερον· διὸ καὶ ἀποκρούεται τὰ ῥεύματα· τῇ τε γλισχρότητι ἰᾶται ἐν τῇ ἕξει αἱμωδίαν καὶ λεαίνει· διὰ δὲ τὴν σύψιν, καὶ δυσεντερίας καὶ αἱμορραγίας ὀνίνησιν. Ἀνδραιμονίδης· ὁ Ἀνδραίμονος παῖς. Ἀνδρέας ὄνομα κύριον.

Ἀνδρεών· ὁ μέγας οἶκος παρ' Ἡροδότῳ. Ἀνδρία· ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. καλεῖται δὲ πρός τινων ἀνδρία καὶ τὸ αἰδοῖον. Ὅτι διαφέρει ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη· ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος οὖσαι τὴν ἀρετήν· καὶ ζήτει ἐν τῷ δικαιοσύνη. Ἀνδρείκελον· ὅμοιον ἀνδρί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μίγμα τῶν ζωγράφων· ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις. Ἀνδρεῖος ἀνήρ, ὁ ἄφοβος. ἁμαρτάνουσιν οὖν οἱ λέγοντες τὴν ἀνδρίαν ἐγκράτειαν φόβων. καὶ ἀνδρειφόντης, ὁ ἀνδροφόνος. Ἀνδρηλατεῖν· ἄνδρας ἐξελαύνειν. καὶ φυγαδεύειν. Ἀνδρία· οὐχὶ πολιτικὴ ἀρετὴ ἀλλὰ μείζων ταύτης τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη· περιγινομένη τοῦ θυμουμένου τῆς ψυχῆς. ἀνδρεία δὲ ψυχή, διὰ διφθόγγου ἀπὸ τοῦ ἀνδρεῖος. Ἀνδρείζω· τὸ ἀνδρεῖόν τι ποιῶ. ἀνδριάντα γαργαλίζειν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον· καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν. οὐδὲν τὸ ὦ πονηροὶ ἀλλ' ἢ ὀδόντων δεῖ γὰρ ἐστὶν, ἣν μή τι καὶ μασῶνται. καὶ ἀνδρικώτερος. Ἀνδρεῖλυδῶ ζαύματοῦ κλῶ. ὁ δὲ, ἐξελθὼν ἐπρίατο. ἐπὶ τῶν κακῶς ἑαυτοὺς ἐπισπωμένων. Ἀνδρὶ πεινῶντι κλέπτειν ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον. ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης τι ποιούντων. Ἄνδρειοι· ἐκ τῆς Ἄνδρου. Ἀνδροβόρων· ἀνθρωποφάγων. Ἀνδροβόρου ὁμότεχνε κυνῶν αἴλουρε κακίστη· τῶν Ἀκταίωνος ἰδὼν ἐς μίαν σκυλάκων. Ἀνδρικῶς· καὶ ἀνδρικωτέρως. Ἀνδρόγυνος· καὶ ὁ Διόνυσος· ὡς τὰ ἀνδρῶν καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων· ἢ ἄνανδρος καὶ ἑρμαφρόδιτος. καὶ ἀνδρογύνων ἄθεον· γυναικῶν καρδίας ἐχόντων. Ἀνδρόδρομος ὁ κύκλινος. Ἀνδρόκλειος. Ἀνδροκλείδας· ὁ τοῦ συνεστοῦ Λυδοῦ τοῦ Φιλαδέλφεως υἱός. οὗτος δὲ ἐπὶ προφυεῖ τοῦ φιλοσόφου, ἐδίδασκεν. ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν ἐμποδὼν ἀντιλογιῶν. Ἀνδρόκμητος· ξίφος. Ἀνδρονόβαλος ὁ κακοῦργος.

Ἀνδροκτασιάων· ἀνδροφονιῶν. Ἀνδροληψία. καὶ ἀνδρολήψιον. ἐὰν ἔξω τῆς ἀττικῆς ἀνὴρ ἀθηναῖος ἐπὶ βιαίῳ τελευτήσῃ, καὶ μὴ ἐκδιδῶσιν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἐν ᾗ τὸ ἔργον ἐπράχθη τὸν δοκοῦντα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι, ἐφεῖται ἐν τῷ νόμῳ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου πόλεως ἄγειν ἀθηναίους, δίκην ὑφέξοντας τοῦ φόνου. καὶ τοῦτο ἀνδρολήψιον ἐκαλεῖτο. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. πρὸς δὲ τούτοις ὁ νόμος. ἐὰν μήτε δίκας ὑπόσχωσι παρ' οἷς ἂν τὸ πάθος γένηται. μήτε τοὺς δεδρακότας ἐκδιδῶσι, κελεύει κατὰ τούτων εἶναι μέχρι τριῶν τὸ ἀνδρολήψιον. ἀνδροληψία οὖν, τὸ ἁρπάζειν ἄνδρας ἔκ τινος πόλεως. ἐνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ παρεχομένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία. Ἀνδρόμαχος νεαπολίτης ἐκ συρίας. σοφιστής. υἱὸς ζωναίου σαβίνου. παιδεύσας κατὰ νικομήδειαν ἐπὶ διοκλητιανοῦ βασιλέως.

Ἀνδρομέοιο· ἀνθρωπείου κρέατος. Ἀνδρόπαις· ὁ ἤδη ἀνδρούμενος παῖς. Ἀνδροπλήθεια· πλῆθος ἀνδρῶν. Ἀνδροσάθων· μεγάλα ἔχων αἰδοῖα. Ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ κρανίον. ἀπὸ μέρους ἐπὶ τῶν μηδαμῆ χρησιμευόντων. ἀντὶ τοῦ ὅλον τὸ σῶμα ἀσθενές. καὶ ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρίαι. ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων. καὶ ἀνδρὸς γέροντος μήποτε σὺ γῆν ὁρᾷν. ἐπὶ τῶν πρὸς οὐδὲν χρησίμων. καὶ ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς κακίαις μηδεμίαν εὑρισκομένων παρὰ τῶν φίλων ὠφέλειαν. Ἀνδροτίων· ἀνδρωνοῦ· ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. μαθητὴς ἰσοκράτους. Ἀνδροφόνος. οὕτω λέγεται κἂν γυναῖκά τις κτείνῃ. Ἀνδρών. εἰς τὴν τοῦ υ. Ἀνδρῶνα. οἰκία ἔνθα οἱ ἄνδρες εἰώθασιν ἀθροίζεσθαι. ἀριστοφάνης. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοάς, τοὺς ἀνδρῶνας πάντα πνίξω. Ἀνδρώνιος ὄνος. ἐπὶ τῶν παμμεγέθη καὶ νωθρὰ σώματα ἐχόντων. ἢ διὰ τὸ ἐκεῖσε παμμεγέθεις καὶ νωθροὺς ὄνους γίνεσθαι. Ἀνδρωνῖτις. καὶ τὸ λεγόμενον ἐκδύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κομίσαι διὰ τὸ δοκεῖν τὸν στρατηγὸν βραχὺν χρόνον πρότερον ὑπὸ τῶν λυσιμαχείων ἡττῆσθαι. Ἀναία πόλις ἀντικρὺ σάμου. κληθεῖσα ἀπὸ ἀναίας μιᾶς γυναικὸς τῶν ἀμαζόνων. Ἀναιδές. τὸ θρασὺ βλέπειν. καὶ ἀναιδῆ. ἀθρόως. σφοδρῶς. ἀπερυθριασμένως. καὶ ἀναιδῶς. ἀναισχύντως. καὶ ἀναιδής. καὶ ἀναίδεια ἡ ἀναισχυντία. Ἀνεμάξατο· πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο. καὶ ἔτισε τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ. οὕτως αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν. Ἀναίμονες· ἀναίματοι. καὶ ἄναιμος ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ ἀναιμωτὶ ἄνευ αἵματος. καὶ ἀναίμονι δίψῃ, τῇ τέσιν ἀσθενικῇ. αἱμαγαροῦ ἔχουσιν οἱ ἄλλοι. καθὸ οὐδὲ ἐσθίουσι. περὶ τοῦ ἁγίου δανιὴλ φησὶν ὁ λογοθέτης εἰς ἐπίγραμμα δηθὲν τῆς εἰκόνος αὐτοῦ. Ἀναίνεσθαι· κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια. καὶ ἀναίνομαι, ἀπαρνοῦμαι περιέμ. Ἀναιρεθείς· ὑπὸ ἀναληφθείς. οὕτως ἰσοκράτης. καὶ ἀναιρεῖν τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν. καὶ τὸ τεχθὲν ἀναθρέψειν. καὶ τὸ φονεῦσαι. καὶ τὸ ἀναλαβεῖν. ὁ δέ, καθεὶς τὴν χεῖρα εἰς τὴν πήραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι. καὶ τὸ αἴρειν ἢ προσενέγκασθαι. καὶ ἀναίρεσις ἡ ἀνάληψις. ὁ δέ, τὴν πανοπλίαν ἔρριψεν εἰς ἀναίρεσιν τῷ βουλομένῳ. καὶ ἀναιρεῖται λαμβάνει. ὁ δὲ ἀναιρεῖται μεῖζον μέρος τοῦ κηρυκείου. καὶ ἀναιρεῖσθαι, ἀναδέχεσθαι. ἀναλαμβάνειν. τῷ σκηπίωνι τὴν καθωμολογημένην πρὸς καρχηδονίους. ὁ μὴ ἐξοφάσθωσαν. καὶ τοὺς ἐλέφαντας. καὶ τὰς ναῦς. καὶ μήτε τὴν λόγχην νεῖσθαι. μήτε μισθοφόροις χρῆσθαι. μήτε πόλεμον πρὸς μηδένα παρὰ τὴν τῶν ῥωμαίων γνώμην ἀναιρεῖσθαι. καὶ αὖθις. οὐ τὴν τυχοῦσαν πρόνοιαν ἐποιοῦντο ῥωμαῖοι, τοῦ μὴ καταρχοντες φαίνεσθαι μηδὲ ἀναιρούμενοι τοὺς πολέμους. καὶ ἡρόδοτος. ἀναιρεόμενοι ἀντὶ τοῦ ἐν γαστρὶ συλλαμβανόμενοι. καὶ ἀναιρούμενοι. ἀναλαμβανόμενοι. ἐπιχειροῦντες. Ἀναισιμοῦ· ἀναλίσκει. κατεδαπάνα. καὶ ἀναισιμοῦν παρὰ ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ δαπανᾶν. ἀναλίσκειν. ἀναισιμοῦσι. καταναλίσκουσι. τὰς δὲ γυναῖκας ἀπέπνιξαν ἵνα μὴ τὸν σῖτον ἀναισιμῶσι. Ἀναισχύντως. καὶ σιδηροῦς ἄνος. ἐπὶ τῶν ἀπερυθριακότων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τοῦ τρόπου ποιουμένων.

Ἀναίτιος παρ' ἀφροσύνη· ἀντὶ τοῦ ἀνειδήλως ἐπ' ἀφροσύνη. Ἄνατος· ἀβλαβής. καὶ ἀναίτιος. σοφοκλῆς. πόλις δέ σοι, κακῶν ἄνατος τῶν δὲ παλλαχθῇ χθονός. Ἀνέβαινεν· ξενοφῶν. ὁ δὲ πείραιος, φίλος ὢν τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁ ποτε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ ὃν ἵππον ἀνέβαλλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν. Ἀνέβαλλεν· ἀναβολὴν ἐδίδου. Ἀνεβάλλετο· προοιμίαζε

ζετο· ἀνεκεχώρει· ἀνείχετο· καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο· ἀρριανός· ἀνεβάλλετο τὴν τῆς ἄλλης χώρας δῄωσιν· εἰ ὁ μὲν ἐνδώσειν Ἀθηναίους· ἀναβολὰς καὶ τὰς ἀνακρούσεις καὶ τὰς ἀρχάς· ὕστερον τὸ ἤρχετο καὶ ἀπήρχετο· καὶ ἀνεβάλλοντο ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο. Ἀνέβησαν· ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασαν· ἡρόδοτος. Ἀνεβίω· ἀνέζησεν. καὶ ἀνεβιωσάμην, ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα· κράτης. Ἀναβιώσκεται· καὶ ἀναβιώσκεσθαι μᾶλλον ἢ ἀναβιοῖ· λέγουσιν ἤγουν καὶ ἀναζῆν. Ἀνεβόησεν οὐρανοῦ· ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἀφικνοῦμεν. Ἀνεβορβόρυξαν· ἀνέκραγον. Ἀνεβρύαξαν· ἀνεθορύβησαν· ἀνέκραγον. ἐκβαλ ἢ λέγουσι κυρίως τὸ κροῦσαι τῇ ναυσίν. Ἀνεγνάμφθη· ἀνεκάμφθη. Ἀνέγνωσαν· ἀνέπεισαν· ἀνεδίδαξαν· ἡρόδοτος· τοὺς ὀνειροπόλους ἀνεσκολόπισεν· οἵ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν κῦρον.

Ἀνέγρετον· ἀνυπόστροφον. Ἀνεδέχετο· προσεδέχετο· ἐξυπέμενεν. ὁ δὲ, ἀνεδέχετο τὴν ἀδελφοῦ παρουσίαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκεν. ὁ δὲ, τούτοις πιστεύων ἀνεδέχετο τὸν πρὸς ἀριαράθην πόλεμον. Ἀνεδείματο· ἀνῆλθεν· ἀνῳκοδόμησε· κατεσκεύασεν. Ἀνέδην· δαψιλῶς· ἀκωλύτως· κατὰ κόρον· ὡς ἔτυχεν. ἀρριανός· οἱ δὲ, τοῖς φρέασι φύλακας ἐπέστησαν ὡς μὴ ἀνέδην ὅπως τις ἐθέλοι ὑδρεύεσθαι· ἀλλ' εἰς τὸ κοινὸν ξυλλέγεσθαι πᾶν ὅσον περ ἀνιμῷτο τοῦ ὕδατος. ἐκεῖθεν δὲ διανομὴν γίνεσθαι τὴν ἴσην ἑκάστοις. καὶ αὖθις. καὶ τὸ δίθυρσον τοῦτο τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ πολυφυές. Οἷς ἀνέδην βακχεύειν ὁ πρὸς διόνυσον ἐφοίτα. καὶ αὖθις· τὸ ἱερὸν περιστοιχίσαντες, ἐκεῖ ὧν τοὺς βουλομένους καὶ δεομένους τοῦ πυθίου, ἀνέδην ἐπιέναι· ἀντὶ τοῦ ἀκωλύτως. καὶ αὖθις· ἀνέδην ἐξεπόρθουν μετὰ ἀγριότητος ἅπαντες. καὶ αὖθις· ὁ δ', ἀνέδην διαπτύοντο. Ἀνεδήσατο· ἀπηνέγκατο· ὁ δὲ, τὰ στρατιωτικὰ ὀρθῶς διατάττων, πολλὰς ἀνεδήσατο νίκας. Ἀνεδίδοτο· ἀνεπέμπετο· καὶ ἀνεδίδου συμβουλήν· ὁ δὲ, συναθροίσας τοὺς φίλους, ἀνεδίδου διαβούλιον τί δέον εἴη πράττειν. Ἀνέδουν· ἐστεφάνουν. ἀνεδέσμενον· προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινίαζον οἱ ἰδιῶται καὶ ἀνέδουν. Ἀνέδραμεν· ἀντὶ τοῦ ηὐξήθη· ἡρόδοτος. Ἀνεζεύγνυ· ἀνέστρεφεν· ἀππιανός· ὁ δὲ μετὰ πολλῆς λείας ἀνεζεύγνυ.

Ἀνεζωπυρήθη· διεθερμάνθη. Ἀνένηκεν· ἀνέπεισεν. Ἀνέθει· ἀνέτρεχε· καὶ ἀνέθορε.

Ἀνεθουσία· ἐμαίνετο. Ἀνεθυμιᾶτο· ἀνεκινεῖτο. καὶ πρῶτον μὲν ἀρτῦσαι φόνον λυσιμάχῳ ἐς τὸν υἱὸν ἀρσινόης· μετὰ ταῦτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ πρὶν ὑπάρχον μῖσος. Ἀνέκαθεν· κατὰ τὴν ἄνωθεν ἀκολουθίαν· ἢ ἀνέκαθεν, μακρόθεν. τοιοῦτος οὖν εἰς ἡμᾶς κατήντησε λόγος· ἀνέκαθεν ἐκ πατρὸς παιδίοις παραδιδόμενος. περὶ τοῦ ἁγίου διονυσίου· ὡς ὅτι κατὰ τὸν τοῦ σωτηρίου πάθους καιρὸν ἡνίκα μεσούσης ἡμέρας ὁ ἥλιος ἐκρύπτετο. ἐν τῷ παραδόξῳ σφόδρα τεθηπώς· καὶ τὴν ἀνθρωπίαν ὑπερβεβηκὼς γνῶσιν· κατὰ μόνας [illegible], ἄγνωστος ἔφη θεὸς πάσχει· δι' ὃν τὸ δὲ τὸ πᾶν ἐζόφωται καὶ σεσάλευται. Ἀνεκαλέμησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεκαλέσατο. Ἀνεκαλοῦντο· εἰς δίκην ἦγον· οἱ δὲ ἔφοροι ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας ὡς ἂν τὰ ἀπολωλότα τοῖς μεσσηνίοις ἀποκαταστήσῃ. Ἀνεκάς· ψιλῶς τὸ ἄνω λέγουσι. καὶ ἀνέκαθεν τὸ ἄνωθεν. ὦ πόλις αὐτολύκω· ἀνεκάς τε παίρω καὶ βδελυρὸς σὺ τὸ σκέλος. κρατῖνος ἥρωσι· τὸν αὐχέν' ἐκ γῆς ἀνεκὰς εἰς αὐτοὺς βλέπων. Ἀνεκάστην· καθεκάστην. ὅτι φανίας τις καρχηδόνιος, δεινὰ διατίθησι ῥωμαίους ἀνεκάστην ἡμέραν. Ἀνεκήκιεν· ἀνέφερεν· ἀνεπήδα· ἀνεδίδου· ἀπὸ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι. Ἀνεκλίθη· ἀνέπεσεν ἐν τῇ τραπέζῃ. Ἀνεκώχευον· ἀνεχώρουν. ἡρόδοτος· ἀνεκώχευον τὰς νέας· καραδοκέοντες καὶ οὗτοι τὸν πόλεμον ᾗ πεσέεται. ἀντὶ τοῦ ὀθόνια στήσαντες ἐσάλευον. Ἀνέκραγεν· ἐκ τοῦ ἀνεκραύγασεν· καὶ ἀνακραγεῖν. καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτως. Ἀνεκρούετο· ἀνεκόπτετο· ἀνέστελλεν. Ἀνεκτά· ἀγαθίας φησὶ περὶ θευδερίχου· πρόσοικα ἔθνη συνέλεξεν. οὐ γὰρ ᾤετο ἀνεκτὰ εἶναι· ἀντὶ τοῦ ἀνέσεως ἄξια. καὶ πολύβιος· διόπερ οὔτε τὸ λαθεῖν οὔτε κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς εἰσβάλλοντας εἰς μακεδονίαν τοὺς ῥωμαίους ἀνεκτὸν ἦν· ἀντὶ τοῦ δυνατόν. καὶ πισίδης· οὐκ ἦν ἀνεκτὴ τοῖς παροικοῦσιν ἡ βλάβη· ἀντὶ τοῦ ὑπομονῆς ἀξία. Ἀνέλεγκτον· μὴ δυνάμενον ἐλεγχθῆναι. Ἀνεκτησάμην· ἀνωρθωσάμην· ἀνελαβόμην. Ἀνεκυμβαλίαζον· κτύπον ἐποίουν· ἐκρότουν. Ἀνελέγετο· ἀνεπόλει· ἐζήτει. τοῦτο ὁ σιμωνίδης διαμνημονικός τις ἦν εἴπερ τις ἄλλος. τοῦτο δ' ἦν ἐοικὼς ἀπολλώνιος ὁ τυανεύς· ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε. πλεῖστα δὲ ἀνελέγετο. καὶ τὸ μνημονικὸν ἐκ τούτου τῆς γνώμε

νον, ἔρρωται ὑπὸ τὸν σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῶν τίς ἐστιν εἰς μνημοσύνην. ὅμηρός φησιν. ἐν ὧ πάντα μὲν
ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαι φησίν. αὐτὸ τὴν μνήμην τὸν χρόνον ἀγήρωτε καὶ ἀθάνατον ὑπὸ τῆς μνημο-
σύνης εἶναι. Ἀνηλεήμων. ὅτι πᾶς ὁ ἔργῳ τοὺς ἀπειθεῖς καὶ ἀφίλους φασίν. ἀσπόνδους ἤ, τοὺς ἀδι
αλλάκτους καὶ μνησικάκους. καὶ ἀνελεήμονας δὲ, τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον.

Ἀνελεύθερος. ὁ μικρολόγος. ἢ ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας κινούμενος. οἱ δὲ, δι' ἀδοξίαν ἰδόντες ἐπ' ἀνάστατοι
γενόμενοι, ἀγεννῆ καὶ ἀνελεύθερον ἐποίησαν τὴν ἀναχώρησιν οἴκαδε ἀποσώσαντες. Ἀνε-
λεῖν. ἀναξέσαι. πρεσβεύοντα πρῶτον τοὺς μεγαρέων ψήφισμα ἀνελεῖν κελεύοντες. καὶ τοὺς ἕλ
λήνας αὐτονόμους ἀφιέναι. λέγεται δὲ ἀνελεῖν ἐπὶ τὸ ἀναλαβεῖν ἐκκείμενα βρέφη ἐπ' ἐκτροφῇ. ἐπ' ἀπολέσθαι
ὑπὸ ἄντης ἀναλαμβάνοντι. ἀνελοῦσα δὲ τὸν νόμον ἐχειροτόνησαν αὐτήν. τοῦτο τὸ χωρίον, δημοσθέ-
νης μὲν ἐν τῷ κατ' ἀνδροτίωνος εἴρηκε. διττὴ δὲ φέρεται ἡ γραφή. ἡ μὲν, ὡς προγέγραπται. ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ
αὐτήν. καὶ ἡ μὲν κατὰ ἀττικὴν, προσαγομένη, τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν. ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον κα
τὰ παραβᾶσα διὰ χειροτονίαν, πρὶν ἑαυτῆς ἔδωκεν ὅτι χρὴ στεφανοῦν αὐτήν. ἡ δὲ κοινὴ δοτικὴν, ἀ
νελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησαν ἐκεῖνοι ἑαυτῇ. Ἀνέλη. παρὰ ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ χρή-
σει. καὶ ἀνεῖλεν ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν ὅ ἐστιν ἐχρησμοδότησεν. Ἀνελλιπής. ἀνενδεής. Ἀνελκυσθῆ
ναι. ἀναχθῆναι εἰς ὕψος. ἑτέροντι πρὸς τούτῳ ἴσιον μετὰ τείχους ἀνελκυσθῆναι ἐγκελεύσας μέ.

Ἀνελίσσων. ἀνεδίδου ἀνεπαύοντο διέζιρον. ἀνεστρέφοντο δεξιὸν γὰρ ἀνελίσσειν αὖθι μὲν ο
τις. Ἀνέλπιστον βίον τὸν κάκιστον εἰρήκασιν ἀττικοί. ἐν ὧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπιόντι. ἀλλὰ πά
ρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθά. Ἀνεμάξατο. πάντα ὅσα ἔδρασεν ἀνεμάξατο. καὶ ἔτιπτε τῇ ἑαυτοῦ κεφα-
λῇ. Ἀνέμβατος. δυσχερῶς δεχόμενος. δυσπειθὴς στυγερόρροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ περὶ νεκρό
τον. Ἀνεμεστώθη. ἀντὶ τοῦ ἀνεπληρώθη. τὸ γράμμα τὸ ἐφ' βουλόμενον καὶ μὴ στρατεύεσθαι. ἢ ἐπὶ
νικητηρίοις πεσομένων τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις. ἐν τούτοις ἡ πόλις ἡ μὲν
ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη. Ἀνέμητα. ἀμέριστα. Ἀνεμοκοῖται. οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες.
γένος δέ φασι τοῦτο ὑπάρχειν ἐν κορίνθῳ. Ἄνεμος τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνέμου. καὶ τὸ στοιχεῖον ἐν ὧ πνεῖ
ὁ ἄνεμος. καὶ ἀνεμίδιον. πλοῖον ἐν θεαιτήτῳ. γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνει. Ἀνεμοζεφθέν τὸ
ἐν τοῖς ἀνέμοις τόποις τεθραμμένον. τὸ τοιοῦτον γὰρ τοῦτο καὶ τὸ αὐξές. ἢ ἀνεμοζεφὲς τὸ ὑπὸ ἀνέμων
ζεφόμενον. Ἀνέμου πεδίον. ἐπὶ τῶν τὸ μετεώρων καὶ κούφων. Ἀνέμους γεωργεῖς. ἐπὶ
τῶν πονούντων ἐπὶ μηδὲν μετεχόντων. καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει. οὐδὲν δὲ ἕτερον ἢ μό
νην ἄχνην ἀναφέρει. ὥστε οὐδενὸς μεταλαμβάνει. Ἀνεμοφθορία. ἡ πληγὴ τῶν ἀνέμων. Ἀνέ
μου διαλέγῃ. ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. Ἀνεμώκεος. ὁ ταχύς. Ἀνεμώλιος. ὁ μάταιος. Ἀνεμώνη.
εἶδος βοτάνης. Ἀνέμων στάσεις. ἐγχώριοι γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κατὰ τὴν
παροιμίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη κάλλιστα γινώσκουσι. Ἀνεμώνη βοτά-
νη. δύο δὲ αὐτῆς εἴδη. ἀγρία καὶ κηπευτική. καὶ ἡ μὲν κηπαία φέρει ἄνθος ἐρυθρόν. ἡ δὲ ἀγρία φοι
νικοῦν. ἑκατέρα δὲ δριμείας καὶ ῥυπτικῆς ἐστιν ἐπισπαστικῆς τε καὶ ἀναστομωτικῆς δυνάμεως.
ὅθεν φλέγματι προκαλεῖται. καὶ λέπρας ἀφίστασι προστιθέμεναι. καὶ γάλα κατασπᾶσιν.

Ἀνεμύτας. θηβαῖος τὸ γένος. Ἀνενδοίαστον τὸ ἀναμφίβολον. Ἀνενεγκών. ἀνανή-
ψας. ὁ δὲ, ἀνενεγκὼν ἠρώτα πόθεν ἥκοι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἐλεῖ ἀποψύχουσιν. ἀνενεγκόντα δὲ αὐ
τὸν αἰρόμενοι οἱ φύλακες, παρὰ τὸν βασιλέα φέρουσιν ἐκ τῆς νόσου περισωθέντα. καὶ ἀνε-
νεῖκατο. καὶ ἀνενήνοχεν ὁμοίως ἀνήνεγκεν. Ἀνενεοῦτο. ἀνεμιμνήσκετο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐ-
πένθει τε αὐτοὺς καὶ ἀνενεοῦτο τὸ μέγεθος τοῦ κατειργασμένου πολέμου. Ἀνενεχθείσας. ἀ
νενεγκούσας. Ἀνεννόητον. ἀδίδακτον. ἀμελέτητον. ἀνάσκητον. οὐδεὶ παραβάλλεσθαι καὶ
κυβεύειν τῷ βίῳ, τὸ παράπαν ἀνεννόητον ὄντα τῆς μάχης καὶ τῆς βαρβαρικῆς χρείας. ἢ ἀ-
νεννόητοι. μηδεμίαν ἔννοιαν περὶ τούτου ἔχοντες. πολύβιος. πάντων δὲ ἦσαν τούτων οἱ στρατηγοὶ
ἀνεννόητοι. Ἀνέντες. ἐνδόντες. ἀνατείναντες. οἱ δὲ, ἔπλεον τὰ ἱστία τοῖς ἀνέμοις ἐνδόν-
τες. Ἀνεξάλειπτος. ὁ μὴ ἐξαλειφόμενος. ὁ μὴ ἐπιλείπων. Ἀνεξέλεγκτος. ἀβασάνιστος.
ἀγύμναστος. ἀδόκιμος. Ἀνεξέταστον. τὸ μὴ ὑποτεταγμένον. Ἀνεξεραύνητον. τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον
ἔρευναν. Ἀνεξίτητον. ἀνεξέλαστον. ἀδιόδευτον. Ἀνεξιχνίαστον. ἀνεξερεύνητον. ὃ μηδὲ ἴχνος ἐστὶν

θύραν. Ἀνεκοινοῦτο. ἀνεκοινοῦτο. ξενοφῶν. Ἀνεῴγεισαν. ἠνοίχθησαν. καὶ ἀνέῳγεν ἤγουν ἤνοιξε. καὶ
ἀνεῴγνυτο. λέγει καὶ ἀμφιψίας μοιχοῖς. καὶ ἀνεῴγνυτο περὶ πολλαχοῦ. ἤδη ἀνέῳγε τὴν θύραν θετταλή. καὶ
τὸ κεράμιον ἀνέῳγεν. ἡ πόλις πόλεσιν. ἤδη ὑμᾶς ἀνέῳξα τοῖς πολεμίοις ἐγώ. καὶ φερεκρά-
της κραιπαλῶσι λοις. οὐδεὶς δὲ ἐδέχετο ὑμᾶς. ἀνέῳγέ μοι θύραν. Ἀνεῳγμέναι μουσῶν θύραι. ἐπὶ
τῶν δεξιῶν μου μεταδιδόντων ἢ λαμβανόντων, μάλιστα τῶν ἐν παιδείᾳ. Ἄνεως. ὁ ἄφωνος. ἐν μυ-
θικοῖς. ὡς φασιν. οὐδὲ ἀνάξαι ἄνεως ἦν. Ἀνεπάγγελτος. ἄκλητος. κρατῖνος. διονυσαλεξάνδρῳ.
τὸ βδελλολογεύσιον ἀνεπάγγελτον αὐτοῦ φοιτήσας ἐπὶ δεῖπνον. Ἀνέπαλτο. ἀνεπήδησεν.
Ἀνεπαείσαισαν εἰς μέλλον ἦλθεν. ἐπειδὴ οἱ πάριοι πολεμούμενοι ὑπὸ ἀθηναίων, ἀνοχὰς τῆς
πρώτης αἰτήσαντες ἐπὶ τῷ διδῶναι τὴν πόλιν. εἶτα συμμαχίαν τινὰ προσδοκήσαντες, ἔλυσαν τὰ
ὁμολογηθέντα. Ἀνεπάτησας. ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας. Ἀνέπαφον. ἀνάλωτον. καθαρόν. ἀθι-
γές. ἀψηλάφητον. μὴ ἀνδρὸς πεῖραν εἰληφυῖα. τὰ δ' ἄλλα ἀνέπαφα σώματα. ἔδει λη. Ἀνεπαφρό-
διτος. ὁ μὴ ἐπίχαρις καὶ ἀηδής. Ἀνεπαίσθητος. οὐκ αἴσθησις ἔνεστιν. Ἀνεπίδικα. τὰ μὴ δεόμενα δια-
δικασίας, ἐπιδικάζεσθαι τοῖς κλήροις ὁ νόμος συγχωρεῖ τοῖς ἐγγυτάτω γένους. ὅσα ὡς υἱός τις ἢ ἴδιος
τοῦ τετελευτηκότος ἀξιοῖ κατέχειν. ταῦτα ἀνεπίδικα λέγεται. Ἀνεπιεικές. ἀνοίκειον. ἀπρεπές. ἀρρι-
ανός. ὁ δὲ ἀλέξανδρος τοῦτο μὲν οὐκ ἐδόκει ἀνεπιεικές τι ἐν τούτοις ἐργάσασθαι, ἢ ἀποδείξασθαι, ὥς
τι καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐκείνῳ ἐπιτρέψαι. Ἀνεπίκλητος. μηδὲν ἐγκληθείς τις. θουκυδίδης. οἵ τε
πρέσβεις ἑκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπίκλητος. καὶ ἰώσηπος. ἄξιον δέ μοι τυγχάνειν σου χρη-
στοῦ ἀνεπίκλητον ἐμοὶ παρασχόμενος τὴν ἐμαυτοῦ πίστιν. Ἀνεπίληπτον. ἄμεμπτον. καὶ ἀνεπι-
λήπτως. ἀκαταγνώστως. ἢ ἀνεπιλήπτως. Ἀνεπίπληκτος. ᾧ οὐδεὶς ἐπιπλήττει ἁμαρτάνοντι. ἡ
πόλις. Ἀνεπισήμαντον. ἀκλεᾶ. ἄδοξον. πολύβιος. οὐκ ἄξιον ἀνεπισήμαντον παραλιπεῖν
τὸν ἀσδρούβαν ἄνδρα ἀγαθὸν γενόμενον. Ἀνεπισταθμεύτους. σταθμὸν μὴ δεχομένους ἤτοι ἀπα-
ρεῖ. πλὴν εἰ συγχωρεῖ τὸν βασιλέα φιλίππου θασίους, ἀφεῖναι τὸ ἀφορολογήτους ἀνεπισταθμεύτους. ἢ
σταθμὰ μὴ δεχομένους. τοὺς ἐπιζυγοστατουμένους. Ἀνεπίστατον. ἀφύλακτον. καὶ ἀνεπιστά-
τως, ἄνευ ἐπιστασίας. οὐκ ἄξιον ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τοῦ τοιούτου. Ἀνεπίτροπος.
ὅτε γὰρ ἀγαμεμνονίδας πᾶς ἀνεπίτροπος, οὐ θεὸς παρὰ τὸν ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων. Ἀνε-
πιφάντως. ἀπροσδοκήτως. ἀμισθὶ κατὰ μόνας. ἐντειλάμενος ἀνεπιφάντως ἐντυχεῖν τῷ βα-
σιλεῖ καὶ ἀναδοῦναι τὴν ἐπιστολὴν, ἢ ἀφθόνως. Ἀνεπόλει. ἀνέστρεφεν. ἀνέστρεφεν εἰς ἑαυ-
τὸν τὰ μαθήματα. Ἀνεπόπτευτον. τὸ μὴ ἐποπτευθέν. οὕτως ὑπερείδης. τὸ δὲ ἐποπτεῦσαι, δη-
λοῖ φιλόχορος. λέγων. ἀδικεῖ πάντας τά τε μυστικὰ καὶ τὰ ἐποπτικά. καὶ πάλιν. δημήτριον μὲν οὖν
ἐπιδημοῦντα παρ' αὐτοῖς. τὸ μὲν μυηθῆναι ἅμα καὶ ἐποπτεῦσαι καὶ τοῦ πατρίου χρόνου τοῦ πλη-
ρώσεως μεταθῆναι. Ἀνεπόψιος. ὁ ἀθεώρητος. Ἀνεπτοοῦντο. ἐλπίσι χρησταῖς ἠρεθίζοντο. ὁ δὲ νο-
μίσας ἀνεπτοῆσθαι καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι. καὶ ἔδοξεν ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ περιτυχών.
καὶ ἀνεπτερῶσθαι τὴν ψυχὴν οἷον ἀνασοβηθῆναι. κρατῖνος. Ἄνερ. παρὰ ἀριστοφάνει ἐν πλού-
τῳ. φίλτατε ἄνερ. χρῆσις τοῦ ἄνερ, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς ἀλλ' εἴρηται κλητικῶς ἀπὸ ἐκείνου ἐστὶ
παρὰ τῷ ποιητῇ. ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο. Ἀνεργήσει. ἀναρτήσει καὶ οἷον κολάσει. Ἀνε-
ρίνασος. ὑπομένει. ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἀνελθουσῶν μὴ διακατεχόντων. καὶ ἀνερίνασος συκῆ, ἢ μὴ περιβέβλητο
αἱ ἐρινεοί. ἐρινεὸς δέ ἐστι, ὁ ἀγρίας συκῆς ὁ καρπός. ὅμως ἀπαρτῶσι ταῖς ἡμέραις. ὡς ἀνοίγεσθαι τῶν
καλουμένων ψηνῶν, εἰς τοὺς ὀλύνθους μεταστάντες, τελεσφορεῖσθαι τοὺς παρασκευάζουσι. τοῦ
δὲ ἐρινάζειν λέγεται. οἱ δὲ, τὸ ἀνερίνασος, ἀντὶ τοῦ μελανὸς καὶ ἄγονος. Ἀνερρίπιζεν. ἀνε-
κίνει. ἐτάρασσεν. ἀνήγειρεν. Ἀνέρριπτον. ἀνελάμβανον. καὶ ἀνέρριπται κύβος. οἷον διακε-
κινδύνευται. φράζε τίνι ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμαι κύβος. Ἀνέρριψαν. ἀνέβαλον. ἢ ἀπε-
νίσαντο ἢ ἀνεβάλοντο. οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνερρίψαντες ὄλεθρον. Ἀνέεισα. ἀφιλονείκητα.

Ἀνερριχῶντο. χερσὶ καὶ ποσὶ δρασσόμενοι ἀνήρχοντο. κυρίως τὸ τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενον
εἰς ὕψος ἀναβαίνειν, ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον. ἑλληνικῶς. ἀναρριχᾶται ἢ ὥσπερ ποιεῖ ἐπὶ κρα-
τὸ δένδρα. τὰ τείχη πρὸς ὕψος ἀνέβαινε πρὸς δένδρα καὶ τείχους. εἴρηται δ' ἀπὸ τοῦ ἀρριχ. εἶδος δέ ἐστι κο-

φίνων· οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀναιμᾶν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναχαιτίζειν· καὶ ἔστιν οἷον ἀναχαιτίζεσθαι. αἱ δὲ ἀναχαιτίζουσι καὶ τὰς ἐναντίους ὁδούς. Ἀριστοφάνης· πρὸς ταῦτα ἀνεριχᾶται πρὸς τὸν οὐρανόν· περὶ τοῦ κανθάρου λέγων. Ἀνεπιμέτριστον· ἀνέλλιπτον· ἄσπλον· ἀπαράλειπτον. Ἀνέρρωσεν· ὑγιᾶ εἰργάσατο. ὁ δὲ Νικάνωρ ἐνόσει· καὶ πολλάκις ὁ θεὸς ἀνέρρωσεν αὐτόν. Ἀνεσσόπηκε. Ἀνέσαντες· ἀνακαθίσαντες. Ἀνέσαιμι· ἀναπαύσαιμι. Ἀνέσειον· ἀνεβάσταζον· ἀνεκίνουν. οἱ δὲ Κρῆτες φοβούμενοι μή τι τιμωρίας τύχωσιν, ἀνέσειον τὰ πλήθη. παρεκάλουν τοὺς ἐξ αἰῶνος παραδεδομένην ἐλευθερίαν διαφυλάττειν. Ἄνεσιν· τὴν ἄνεσιν· καὶ τὴν ἄδειαν. Πραξίνος [illegible]. Ἀνεσκεδάσαντο· τὸ ἀνασπάστους γενέσθαι καὶ οἷον ἀποσπᾶσθαι. καὶ ἀνεσκεδασμένοι, τὰ ὅπλα ἐνδυσάμενοι. Ἀνεσκολοπισμένοι· ἀνεσταυρωμένοι. σκόλοπες δὲ τὰ ὀρθὰ ξύλα ἢ κάλαμοι. Ἀνεσόβησαν· διήγειραν. οἱ δὲ Ἄραβοι τοῦ σκληρότερον καὶ ὀγκώδη φρονήματα ἔχειν, τὴν ἐς ἀλλήλους ἀνεσόβησαν ἔριν. Ἀνεσώσατο· ἀνεκτήσατο. ὁ δὲ, ἐν στρατείαις χρώμενος, φρενὶ ἀνεσώσατο τοῖς Ῥωμαίοις. Ἀνέσπασεν· Θουκυδίδης· ἀνδρὶ ἐκ κεφαλῆς· μὲν ἀνδρὶ ῥαπιζομένῳ κατὰ πόντου· γὰρ ὦ φίλοι θεοὶ τούτους ἀνεσπάσατε οὗτοι τοῦ λόγου. Ἀνεστάλη· ἐστάθη. μετεκινήθη. Ἀνεσταυρώθη. Ἀνεσκολοπίσθη. Ἀνέστελλον· ἀπεῖργον. ἐκώλυον. δραμόντες ἄρα μέγιστοι τὸ μέγεθος, ἀνέστελλον αὐτούς. Ἀνεστηκώς· ἀνάστημα ἔχων. Ἀππιανός. Ἑλλάθιος δὲ ὢν καὶ ἀνεστηκώς, ἐκ παίδων τὴν τύχην γενόμενος. Ἀνέτεισαν· μετῴκισαν. νεμεσᾷ τι καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέτεισαν ἅπαξ ἅπαντας σφετέρους τῶν Ἀλβανῶν. Ἀνέτιος· ἀναίτιος. μηδὲν εἰς Λυσίστρατον μηδὲ Θούμαντιν δὲν ἀνέτιον αὐλυπεῖν, ἱκνοῦν τι καρδία. οὗτοι ὡς πένητες διεβράχοντο. Ἀνετομώθησαν· ἀνεκρούσθησαν ἢ ἐπληρώθησαν. Ἀνετύρετο· ἐδύμνησεν. Ἀνέφηλεν· ἀνέζησεν. Ἀνέσχετο· ἀνέτεινεν. Ἀνεσχίνδα· ἀνέτειλε. ἐπὶ σελήνη ἀνέσχε. ἐκλαμπεῖ· οἷα δὴ πανσέληνος ἀπολάμπουσα. Ἀνετεμάνθη παρὰ γέρον τὰ δὲ γὰρ ἄλυτα κεκλῄσθαι. οὐ γάρ τι κάμοι τὸ παύσομαι ἀνάριθμος ὧδε θρηνῶν. Σοφοκλέους Ἠλέκτρας πρὸς τὸν χορόν. ἀνιάσατε· παύσασθε με παραμυθούμεναι. ὅ ἐστιν, ἐπιτρέπετε ὀδύρεσθαι. αὔξετέ μου διὰ τῆς παραμυθίας τὸν ὀδυρμόν. τὸ γὰρ θρηνεῖν τὸν πατέρα, ἄλυτόν μοι ἔσται. ὅ ἐστιν οὐδέποτε παύσομαι. ἀλλ' ἀεὶ ἐν τῷ θρηνεῖν ἔσομαι. οἷον οὐκ ἀριθμοῦσα αὐτούς. ἀλλὰ δαψιλῶς χρωμένη. ἐν ὑπονοίᾳ δὲ κεῖται ἀνάνομος. οἷον ἀεὶ νεμομένη ἐν αὐτοῖς καὶ οὐδέποτε χωρὶς οὖσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς. κεῖται δὲ καὶ ἀνάριθμος. τοῦτ' ἔστιν ἐν θρήνοις ἀριθμήσομαι ἀεὶ θρηνοῦσα.

Ἀντετίμων· τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Ἀντώνιον ἐσόμενον ὑπετόπουν καὶ διὰ τοῦθ' ἑαυτοὺς ἀντετίμων οἱ στρατιῶται. Ἀνέτλη· ἔπαθεν. ὑπέμεινεν. παραβὰς δὲ τῆς ἀρᾶς ἀνέτλη. καὶ αὖθις· ἀνέτλησα γοῦν πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ πανδημεὶ καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος. Ἀνετον· ὑπεῖδες τὸ ἀνειμένον θεῷ ἱερόν. λέγεται δὲ καὶ ἀνέτος βίος ὁ ἀνειμένος καὶ μαλακός. Ἀνεῦται· πληροῦται. Ἀνετύφετο· ὑπεκαίετο. διηγείρετο. καὶ γὰρ ἀπαραίτητόν τι μέγεθος αὐτοῖς ὑπετύφετο φιλοτιμίας, λωρεῖν τὸν ἀρχηγέτην. Ἀνευάσαι· τὸ εὐοῖ ᾆσαι. ἔστι δὲ τοῦτο, ὕμνος εἰς Διόνυσον. Ἀνευθύνου· ἀκρίτου. Ἀνεύθυνος· ἀκατάκριτος. ὁ δὲ, ἀνεύθυνον ἑαυτοῖς τὴν ἐξουσίαν λαβών.

Ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζων, περιελκομένους λέγει. ὁ στρατηγὸς ὢν Ἀθηναῖος, προσποιεῖται πρὸς τοὺς ἄλλους κακοῖς καὶ μανίαν. εἰδὼς ὅτι μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιῄει διὰ τὸ ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ. Ἀνεῦρον· καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ. ὅτι ἡ ἀνὰ πρόθεσις, χάριν κόσμου κεῖται. ὥσπερ καὶ τὸ κηδεύειν παρακηδεύειν. ἐγκληρονομῶ ἀποκληρονομῶ. τὸ αὐτό ἐστι· νοήσεως ὅτι τοῖς συγκειμένοις συνήγησαν. Ἀνευφήμησαν· ἀρτίως ἐθρήνησαν. ὠλόλυξαν. Ἀνέφαπτον· ἀψηλάφητον. ἀλλ' ὥσπερ τι ἐξ οὐρανοῦ πάθος ὅλον τῶν γενῶν ἐπιπεσὸν, ἀνέφαπτον οὐδένα παντελῶς εἴασεν. Ἀνέφαινεν· φανερὸν ἐποίει. Ἀνέφελον· ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον. Σοφοκλῆς. ἀνέφελον ἐπέβαλλες οὐ ποτε καταλύσιμον οὐδέποτε ληγόμενον ἀμέτρου οἷον ἐφυκήν. ἀντὶ τοῦ οὐ καταλυόμενον. λήθης τυχεῖν μὴ δυνάμενον. Ἀνέφηνε· ἀπέδειξεν. ἀνέπεσεν. ὁ δὲ, σπουδῆς εἰπλανωμένης θρασὺν ἵππον ἔχων καὶ γενναῖον. καὶ μόλις ἀνέφυγεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος. καὶ αὖθις.

τὰ μὲν

τὰ μὲν αὖος ὢν ὑπὸ τοῦ φόβου· τὰ δὲ, ἀνέφερεν αὑτὸν ἐκ τοῦ θεοῦ πρόσταξις. Ἀνέφερεν αὑτὸν ἀπέμπων· ὅς γε οὐ πρὸς τὴν περιέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερεν τὸν ἑαυτοῦ βίον· ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑποτιθεὶς, ἐκεῖθεν πάντα ἐπέπειστο. Ἀνέφερε· παρεμυθεῖτο· παρεκάλει. Ἀνέφερον· ἀνεμιμνήσκοντο. ἀνέφερον τοῦ ἐπιτηδείου ὅπου τις ἂν εἴη. ἢ ἀνέφερον ἑαυτὸν ἀνεκτώμην· διασώζοντα ἑαυτήν. καὶ ἀνέφερεν· ἀντὶ τοῦ ἤμειν. καὶ αὖθις· διὰ δὲ τὸ βάρος τῶν ὅπλων ἐν ὕδωρ καταδυομένων ἀνέφερεν οὐδείς. Ἀνέφικτον· ἀκατάληπτον. Ἀνεφρόνησεν· ἐκ τῆς μέθης ἀνένηψεν. ἐπεὶ δ' ἀνεφρόνησε καὶ τὸ τολμηθὲν ἐσκοπεῖτο, καὶ ἐνενόει τὸ ἀσέβημα, διαπάλαι ἔννοιαι τοῦτον εἰσῄεσαν. Ἀνέφυ· ἀνέζησεν. Ἀνεφυσῶντο· ἀντὶ τοῦ μετεωρίζοντο. Ἀνεχαίτισεν· ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν. Ἄνεχε· ἀντὶ τοῦ παρέχε. θεόπομπος· ἄνεχέ μοι τὴν χεῖρα. Ἀνέχει· σώζει. οὐχ ὥστινας ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ θουκυδίδης· αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τοὺς πολέμους ἀνέχουσιν ἀντὶ τοῦ σώζουσι. καὶ αὖθις· τὴν ἐπιθυμίαν ἀνέχοντα σιγήν. ἢ ἀνέχειν βαστάζειν. ὡς τὸν πηλὸν δι' ἀχανοῦς ἐκ πολλῶν βάθος καὶ μηδὲν ἐπὶ πολὺ ἀνέχειν δύνασθαι. Ἀνέχει· ἀνυψοῖ· τιμᾷ. σοφοκλῆς· ἐπεί σε λέχος δοριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος αἴας. ἀντὶ τοῦ ἐπεί σε τιμᾷ ὁ αἴας δοριάλωτον, στέρξας τὸ λέχος σου. ἢ οὕτως· ἀλλ' ἐπεί σε ἀνέχει ὁ αἴας δοριάλωτον λέχος σου στέρξας. πρὸς τέκμησσαν δὲ ὁ λόγος γυναῖκα αἴαντος αἰχμάλωτον. ἢ ἀνέχει, ἀντὶ τοῦ ὑπερῆρται. μέχρις ἐς ὃ ὄρος ὁ αὐτὸς ἀνέχει. καὶ πόνοις τὸ ἀνέχων ῥᾷστα. καὶ σκληροδιαίτῳ καὶ τραχεῖ ἐνεθισμένος. καὶ σοφοκλῆς· ὅπως ἀνέχουσι τῶν πόνων ἀντὶ τοῦ ἀπογίνονται τῶν πόνων. ἢ ἀνέχειν ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν· κωλύειν. ἀνέχειν τὰς αὐτοῦ τὰς ἐπὶ πλεῖστον ὁρμὰς καὶ ἐκδρομάς. καὶ πρὸς ἑαυτὸν τὴν σχολὴν ἄγειν. Ἀνέχομαι· μετὰ γενικῆς. ἀνέχομαί σου τοῦ θράσους. καὶ ἀνεχόμεθα ἀντὶ τοῦ αὐξανόμεθα. καὶ ἀριστοφάνης· ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν. ὅταν τὰ μυστήριά φησιν αὔξωμεν τῶν θεῶν δήμητρος καὶ περσεφόνης. ὅταν αὐτὰς τελετὰς αὔξωμεν· τοῖς γὰρ ὕμνοις ἐπαιρόμεθα αὐτάς, τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀνεχόμεθα. τὸ ἀνέχομαι ἀντὶ τοῦ καρτερῶ, μετὰ γενικῆς. τὸ δὲ ὑπομένω, μετὰ αἰτιατικῆς. οὐ γὰρ ἀνέχομαι τὸν ἥλιον γυμνῇ τῇ κεφαλῇ. ἀνέχομαί σου τοῦ θράσους. ὁ ἰατρὸς δυσωδίας ἀνέχεται. εἰ μή πως ἐστὶ φανερὸν τὸν λόγον ὡς ψιλοῦ ὄντος ἠνέσχετο. Ἀνεχρήσαντο· διέφθειραν. οὕτω θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρείαν τινὸς παρειλήφασιν. Ἀνεχύθη· μετωχετεύθη. καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἐπερράγη. καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος ἀρσενικῶς. καὶ ἀνεχύθησαν, ἐπλήμμυραν. καὶ οἱ ποταμοὶ πληρωθέντες ἀνεχύθησαν. Ἀνεψύχησεν· ὁ ἀπορῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνέψυξεν. Ἀνείδεος· ὁ ἀσχημάτιστος. Ἀνηκέσασθε· ἀνασκώψατε. δρᾶτέ τι. κρατῖνος. Ἀνείκαστος· ὁ εἰκασμῷ τινι μὴ ὑποβαλλόμενος.

Ἀνεῖλεν ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. διαφορεῖται γὰρ ἡ λέξις. λακεδαιμόνιοι ἐτείχιζον τὸν ἰσθμόν. ἀθηναίοις δὲ ὁ θεός, αὐτὰ μὲν προσδεχομένοις, ἀνεῖλε φεύγειν. λιπαροῦσι δὲ, ἔχρησε. Τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα ζεύς, Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν. τό σε τέκνα τ' ὀνήσει. μηδὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῶτον ἐπιστρέψας. ἔτι τοί ποτε κἀντίος ἔσσῃ. ὦ θεία σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν ἤ που σκιδναμένης δημήτερος ἢ συνιούσης. ταῦτα τε ἐξηγήσατο θεμιστοκλῆς ὁ νεοκλέους. ὡς δὲ ἐλευθερώτατα ἐπεκηρύχθη· τεῖχος μὲν ξύλινον τὰς ναῦς εἰπών. τὴν δὲ σαλαμῖνα, θείαν οὐκ ἂν ὀνομάσαι τὸν θεόν, εἴ γε τέκνα τῶν ἑλλήνων ἔμελλεν ἀπολέσαι. συνεβούλευσέ τε περὶ τὴν σαλαμῖνα ναυμαχῆσαι. καὶ σοφὸς ἐκλήθη διὰ τοῦτο. καὶ στρατηγὸς ἀπεδείχθη. καὶ τὴν πρὸς αἰγινήτας ἔχθραν ἀποθέσθαι. καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν. καὶ τὰ γύναια τροιζηνίοις καὶ αἰγινήταις παρακαταθέσθαι. καὶ αὖθις· ἔπεμψαν οἱ σπαρτιᾶται χρησόμενοι τῆς μελλούσης ἄκος λαβεῖν γλιχόμενοι. καὶ ἀνεῖλεν οὕτως. Ἴστω τοι δῆλόν τε καὶ λαβεῖν κύτει τίθημι. Πυθῶ τῇ γαθέῃ καὶ ταίναρον ἠνεμόεσσαν. ἔστι δὲ ὅτι τὸ ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε λαμβάνεται. ἀνελεῖν δὲ τὸ μαντεύεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φορουμένου ἀνελεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός. ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνῶσιν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν ἐκτεθέντα βρέφη καὶ τρέφειν.

ἐπὶ ἀπλῶς ὁ πρὶν αὖθις ἀναλαμβάνειν. Ἀνείλλεσθαι· συστρέφεσθαι· ἐπὶ ἀλλήλοις τοῖς ὄρεσι τὸ πεδίον. καὶ ἀνείλλεται, ἀνειλεῖται. καὶ ἀνείλετο, ἀνέλαβεν. Ἀνειλίθυιαι· ἄτοκοι. Εὐριπίδης.

Ἀνείληπτος· ἔστι τὸ ἑλληνικόν· οὐχὶ ἀνάληπτος. οὐδὲ ἕτερον τοιοῦτον οὐδέν. Ἀνήλιπος· ὁ ἀνυπόδητος. Ἀνέλιπε τὴν τυραννίδα. Ἀνελομένη· δύο δηλοῖ· τό τε θρέψασα, καὶ τὸ ἐβάστασα. Ἀνελύσατο· ἀνέβαινε. Ἀνειμέναι· ἐκλελυμέναι· παρειμέναι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· ἀνειμένη, ἀντὶ τοῦ ἄνεσιν ἔχουσα πανταχόθεν· ἀνειμένη μὲν ὡς ἔοικας αὖ στρέφῃ. οὐ γὰρ παρεὶς Αἴγισθος. ἐπὶ ἀνειμένου ἄλσους, τὸ δὲ θεῷ ἀφιερωμένον. ἐπὶ τὸ ἠνεωγμένον. ἐπὶ ἀνειμένη τὸ ῥαθύμως τι ποιεῖν. ἀδύνατόν τε ἦν αὐτοῖς. καὶ οὕτως ἀνειμένα πως καὶ πονουμένοις ἐπικρατῆσαι. καὶ ἀνειμένων πολλοῖο παμφαδὴν τυχών. ἀντὶ τοῦ ἀνεωγμένων. Ἀνείμονες· ἀνιμάτιοι· ἀνιματίων. Ἀνεῖμον τοῖς δόρασιν· ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκον. Ἀνεῖν· Ξενοφῶν· ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ ἔτι πονεῖν ἐθέλουσι καὶ ἀνεῖν. Ἀνεῖναι· ἀφεῖναι. καὶ ἀνεῖναι κύβον ἀντὶ τοῦ ἀναρρίψαι κύβον.

Ἀνεῖπεν· ἀνεκήρυξεν. ἀνηγόρευσεν Ἀριστοφάνης. ὅσα δ' ἀνεῖπεν ἀγὼ Θέογνις τὸν χορόν. Ἀνεῖρξεν· ἀπεκώλυε. καὶ ἀνεῖρξαν, ἀπεκώλυσαν. Ἀργύριον αἰτοῦντα ἀπειλοῦντά τε πολεμήσειν εἰ μὴ λάβοι, οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεῖρξαν. Ἀνείρηκε τὸν χρησμόν. καὶ τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν λέγουσι.

Ἀνεῖρπεν· ἐσύρετο. Ἀνερύσω· ἀνελκύσω. ἦν δέ με χῶς ἐκ νόσου ἀνερύσω ὧδε καὶ ἐχθρᾶς ἐκ πενίης ῥύσῃ δ' ἐξ ὀχιμαιροθύτην. Ἀνείς· ἀφείς. καὶ ἀνεῖσα ἀφεῖσα. Ἀνεῖσθαι· λελύσθαι. Ἀνέσιν· ἀνέχεται. Ἀνείσθω· συγχωρείσθω. Ἀνεῖται· παρεῖται. καὶ ἀνεῖται· ἀπολέλυται. Ἀνεῖτο δὲ αὐτῷ ἡ κόμη καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν. ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένη ἦν. ἐπεὶ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου φησίν. Ἀνεῖτο ἀντὶ τοῦ ἀνέκειτο. ἐπειδὲ ὁ Ναρσῆς ὁ τῆς Ἰταλίας στρατηγὸς ἐς πάντα ξυγκατεμίγνυε τῷ μεγαλουργῷ τὸ νουνεχές, καὶ ἐκοινώνει αὐτῷ τῆς φρονήσεως ἡ ῥώμη. καὶ ἅπας τῷ κρείττονι ἀνεῖτο, ταύτῃ τοι ὥσπερ τὸ ἐμμελὲς ἐκκλίνας, αὐτίκα καὶ ὅτε ἐπόραιώθη τὸ ῥεῖθρον σὺν τῷ ῥείθρῳ. Ἀνεῖχεν· ἐκώλυε. χαλεπώτερον μὲν οὖν, καὶ πρὸ τούτου φανερός τις ὢν καὶ ἀνυπόστατος, τότε πλεονάζοντι τοῦ δραστηρίου φοβῶν, ἀνεῖχεν ἀπὸ λῃστείας ἅπαντας. ἢ ἀνεῖχε, παρεδέχετο. τὸ μὲν πρῶτον, οὐδεὶς ἐπίστευεν. οὐδ' ἀνεῖχε τὸν λόγον.

Ἀνηβητηρίαν· τὴν ἀνελοῦν νεότητος. ἄνηβος ὁ ἀνήλικος. ὁ μήπω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ἐπιφθάσας. ἥβη γὰρ ἡ ἀκμή. καὶ ἀνηβῶν· ἀνανεάζων. προσετέθη ἔξωθεν. ὥστε τὸ μὲν ἄνηβος, κατὰ στέρησιν νοητέον ἐπεντιθεμένου τοῦ ν διὰ τὴν εὐφωνίαν. ὡς τὸ ἀνέγκλητος. τὸ δὲ ἀνηβῶν, κατὰ πρόσθεσιν τῆς ἀνὰ δηλούσης τὸ πάλιν. ὡς καὶ τὸ ἀναδασμός, ὁ ἐκ δευτέρου δασμός. καὶ ποιητικώτερον, ἄμπαλος, ὁ ἐκ δευτέρου κλῆρος. Ἀνηγμένος· ηὐξημένος. Ἀνῆγον· οἱ δέ, ἐπὶ μεγίστην ἑορτὴν ἦν τότε ἀνῆγον, συνεληλύθεισαν αὐτοὶ ἕκαστος. Ἀνήκειμεν· ἀνερχόμεθα.

Ἀνήϊξεν· ἀνώρμησεν. Ἄνηθον· εἶδος βοτάνης ἀρτυματικῆς. Ἀνῆκεν· ἀφῆκεν.

Ἀνήκεστον· ἀνίατον. ἀθεράπευτον. ἐς τί μοι βλέψασα θάλπῃ τῷδε δ' ἀνηκέστῳ πυρί. ἀντὶ τοῦ παρακόπτει τὰς φρένας ὡς ἐν τῷ πυρετῷ. ἀνηκέστῳ δὲ πυρί, ἀνελπίστῳ προσδοκίᾳ. Ἀνήκει· Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ καθήκει. Ἀμειψίας δέ, ἀνῆκα ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα ἔφη. Θουκυδίδης δέ, ἀνήκουσιν ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι λέγουσι. καὶ Δημοσθένης, ἀνήκοντος ἀντὶ τοῦ διαφέροντος. καὶ ἀνήκοντες ἀνελθόντες. τὸ μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως, ἐπὶ τοσοῦτον ἀνήκοντες ὥστε μέγα τι ἐκλαμπρὸν ἀπαύστως συνήθειαν εἰς ὄχλων προαγωγήν. ἐπεὶ μὴν κατεσκληκότι τοῦ βίου. καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἠθῶν μέγα δυνηθέντες, οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθη περιεβάλλοντο. ἀνῆκον δὲ τὸ πρέπον. Ἀνηκόντιζεν· ἀνεφέρετο. Ἀνήκοος· λόγων ἐλευθερίων καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα. καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι. Ἀνηκουστῆσαι· οὐκ εἰσήκουσεν. παρήκουσεν. ὁ δὲ μὴ ἀνηκουστῆσαι τοῦ ὑπάτου καταλμήσας, ἀφίκετο. καὶ Ἡρόδοτος. οἱ δὲ ἐμάχοντο ἀνηκουστήσαντες τοῖς στρατηγοῖσιν. Ἀνήλατος· ὁ μηδέπω δαμασθείς. Ἀνηλεής, ὁ ὠμός. Ἀνηλεοντῆ μὴ ἐξικνεῖται, πρόσαπτε καὶ τὴν ἀλωπεκῆν. ὁ νοῦς, ἐὰν μὴ φανερῶς ἀμυνόμενος ἀντέχῃς, πανουργίᾳ χρῆσαι. καὶ Ὅμηρος. ἢ δόλῳ ἠὲ βίηφι. ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν. Ἀνήλιπος ὁ

ἀνυπόδητος

ἀνυπόδητος. Ἀνήλωται· ἀπεφόνευται. ἢ κεχρήστικε. Ἀνημμένος· ἐξηρτημένος. ἢ καιόμενος. Ἀνήμερος· ἄγριος. Ἀνημιωβολιαῖα· ἀνθ' ἑκάστου ἀνθ' ἡμισέος ὀβολοῦ ἃ ἔλεγον ἤτοι ἡμιωβολίου. ἀφ' ἧς συντάξεως ὀνόματα γίνεται, καλός τε ἀγαθός, καλοκἀγαθία, θεός τε ἐχθρός, θεοεχθρεία. οὕτω καὶ ἀνημιωβόλιον ἀνημιωβολιαῖα. Ἀνήνασθαι· ἀπαρνήσασθαι. Ὅμηρος· αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι. καὶ Αἰλιανός· οἱ δέ, οὐδὲ γὰρ ἔσχον ἀνήνασθαι τὸ πρόσταγμα, ἐπεὶ πάντη τὴν γνώμην τίθενται τὴν κρίσιν. ὑπό γε τινα χειλωνείκην τὴν πόλιν πέμπειν δασμόν. Ἀνήνεγκα· ἐκ βάθους ἐβόησεν. Αἰλιανὸς περὶ Κροίσου· ὁ δὲ ἀνήνεγκατο ἀναστενάξας καὶ δὶς ἐκάλεσε τὸν Σόλωνα. Ἀνηνέχθησαν· τὸ γνῶναι τί τὸ ἀνεμνήσθησαν. Ἀνήνιος· ἄνευ ἀνίας καὶ λύπης. Ἀνήνοθεν· ἀνήρχετο. Ἀνήνυτον· ἄμετρον. πολύ. Πολύβιος· μεγίστης προφαινομένης δυσχερείας περί τε τὰς τροφὰς ἅπαντα καὶ τὸ μῆκος ἀνήνυτον ἔχειν δοκούσης τῆς ὁδοῦ. καὶ ἀνήνυτα τὴν ἀρετὴν μετιόντων. διὸ δυστυχὴς τῶν ὅτι μάλιστα τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα καὶ τὸν ἀτελείωτον βίον. ἡ κλεῆσα φησί. καὶ ἀνήνυτος ἀναρίθμητος. πολύς, ἀπλήρωτος. ἄπειρος. ἀτέλεστος. ὁ πλατειχαλκιδόμενος καὶ βελόνα ἀνήνυτον ἀριθμὸν κατασκευάζειν πρὸς τελῶν. Ἀνῆπται· ἐξῆπται. Ἀνὴρ δὲ φλύγων, οὐ μὲν δὲ λύρας κτύπον. παροιμία· ἐπὶ τῶν ὀξέως ὀφλόντων ἕκαστα πράττειν. Ἀνήρεις ἀνάνδρους

Εὔχρηστον ἀνδρεῖ συμπλακῆναι φιλτάτῳ. Ἀνὴρ ἀνδρὸς διαφέρει. τὸ γὰρ Λουκούλλου στράτευμα στασιάζον ἀεί, τοῦτο παραλαβὼν ὁ Πομπήϊος οὐδ' ὅπως ποιοῦν στασιάζοντας ἔσχεν.

Ἀνήρεσαι· ποιητικῶς ἀνηρώτας. Ἀνηρέθιζεν· ἐπί τι παρώξυνε καὶ παρεθήγετο. ἐναντίον. ὁ δέ, τό τε φρόνημα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀνηρέθιζεν. Ἀνήρετο· ἀνέλαβεν ἠρώτησεν. Ἀνὴρ ἔοικε ναῦς ἰκελᾶν πέτραν. παροιμία· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐποκειλάσης νεὼς πρὸς τὴν πέτραν. Ἀνηρείψαντο· ἀνήρπασαν. Ἀνήρηκεν· ἀντὶ τοῦ ἐκ ποδῶν ἐποιήσατο. Δημοσθένης. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν. Ἀνῃρημένου· πεφονευμένου. ἀναλαβών. ἑλόμενος. ἀπενεγκάμενος. ὁ δὲ βασιλεὺς τοσαύτην νίκην ἀδάκρυτον καὶ ἀναίμακτον ἀνῃρημένος τὰς Σάρδεις ὑπέστρεψεν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἀναρπασθεὶς ἀνῃρημένος ἐκδίκως. Ἀνήρειστο· ἀνεφθάρη. ὡς μόλις ἀνήρεικεν. οὐδένες μὲν οἱ σωτῆρες. ἡ πόλις ἀπόλεσιν. Ἀνῃρῆσθαι· πεφονεῦσθαι. Ἀνήριθμος· ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ ταττόμενος. ἀλλὰ περιερριμμένος. Ἀνηρκόπειος ὡς ἀπόδημου. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον. ἢ κηπουρὸν παρὰ τὴν κόπρον. Ἀνήροτον· ἀγεώργητον. Ἀνηρώτιζεν· ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα. Τηλεκλείδης. Ἀνηρτημένοι· ἐξηρτημένοι. οἱ δέ, ταῖς ψυχαῖς ἀνηρτημένοι, καταπεφρονήκασι μὲν τῶν κοινῶν τῆς ἱκεσίας νόμων. παρ' οὐδὲν δὲ ἡγήσαντο τὴν τῶν συγγενικῶν ἀφιδρυμάτων θεῶν ἀσέβειαν. Ἀνήρτησαν· ἀνεποίησαν. ἀνεκαίνισαν. Ἀνήσει· καταλείψει. Ἄνησις ὁ στεφανωμένος. καὶ ἄνησις ἤνησις. λέγεται παρὰ Κρατίνῳ ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ. ἴσθι σὺ πρῶτος ἄκλητος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνησις. Ἄννησσον· τὸ ἄννισον. διὰ δύο ν καὶ δύο σ. Ἀνήφθη· ἐξήφθη. ἐκρεμάσθη. ἢ ἀνεφλέχθη ὑπὸ πυρός. Ἀνήχθημεν· ἀνεπλεύσαμεν. Ἀνῆψεν· ἀνεκρέμασε τοῖς θεοῖς. ἀνέθηκεν. Ἀνία· λύπη. τὸ ι μακρόν. αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἔτ' ἐστίν· ἀλλ' ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται. Ἀνιαθείς· λυπηθείς. Ἀνιακκᾶς· ᾠδῆς ὄνομα. ὁ σύριμανὼς καὶ μανέρως. λίτυλος καὶ μπυλίωνι. Ἀνιαρὸν· λυπηρόν. καὶ ἀνιαρώτερον. λέγεται καὶ ἀνιγρόν. Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος. οὗτος ἐκαλεῖτο. οἱ γὰρ Καρχηδόνιοι στρατηγὸν ἀπέφηναν Ἀσδρούβαν, τὸν μετὰ Βάρκα κηδεστήν. ὁ δὲ Ἀννίβαν τὸν οὐ πολὺ ὕστερον ἀοίδιμον ἐπὶ στρατηγίαις. παῖδά τε ὄντα τοῦ Βάρκα καὶ τῆς γυναικὸς οἰκειούμενον ἀδελφὸν ἔχων ἐν Ἰβηρίᾳ νέον ὄντα καὶ φιλοπόλεμον, καὶ ἀρέσκοντα τῷ στρατῷ, ὑποστράτηγον ἀπέφηνε. καὶ τῆς τε Ἰβηρίας τὰ πολλὰ προσηγάγετο. πιθανὸς ὢν ὁμιλῆσαι, ἔς τε τὰ βίας δεόμενα τῷ μειρακίῳ χρώμενος. φύσει δὲ φιλοπόλεμος ἦν ὁ Ἀννίβας. καὶ οὔποτε ἀργίαν ἔφερεν. ὕστερον δὲ ἐπὶ τρυφῆς ἦν οὐ συνήθους. ἐρωμένην τε εἶχεν ἄγριος ἀνήρ. καὶ εὐθὺς αὐτοῦ κατὰ τὸ ὀλίγον ἐξέτρεπε πάντα. φησὶ δὲ καὶ Πολύβιος· ὡς Ἀννίβας, νέος μὲν ἦν· πλήρης δὲ πολεμικῆς ὁρμῆς. ἐπιτυχὴς δὲ ἐν ταῖς βουλαῖς. πάλαι δὲ παρωρμημένος πρὸς τὴν κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἔχθραν. Ὅτι Ἀννίβα τοῦ Καρχηδονίων στρατηγοῦ, ἐδηλώθη παρὰ Ἄμμωνος, ὡς ἀποθανὼν γῇ καλυφθήσεται Λιβύσσῃ. καὶ ὁ μέν, ἤλπισεν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων καθαιρήσειν καὶ ἐν Λιβύῃ τελευ-

τῇ σειρᾷ. Φλαμινίου δὲ τοῦ ῥωμαίων στρατηγοῦ σπουδὴν ποιουμένου λαβεῖν αὐτὸν ζῶντα, ἀφίκετο παρὰ προυσίαν ἱκέτης. καὶ ἀπωσθεὶς ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐλπίδος ἐπὶ τὸν ἵππον. καὶ γυμνωθέντος τοῦ ξίφους, τιτρώσκεται τὸν δάκτυλον. προελθόντι δὲ οὐ στάδια πολλά, πυρετὸς ἀπὸ τοῦ τραύματος ἐν τελευτῇ τοῦ βίου συνέβη. τὸ δὲ χωρίον ἔνθα συνέβη ἀποθανεῖν, ἐν ἁλῷ οἱ νικομηδεῖς λίβυσσαν. καὶ ἀθηναίοις δὲ μάντευμα ἦλθεν ἐκ δωδώνης σικελίαν οἰκίζειν. καὶ οὐ πόρρω τῆς πόλεως λόφος ἐστὶ σικελία οὐ μέγας. οἱ δὲ, οὐ συμφρονήσαντες τὸ εἰρημένον, ἔς τε ὑπερορίους στρατείας προήχθησαν. καὶ ἐς τὸν συρακουσίων πόλεμον. Ὅτι θαυμαστόν ἐστι καὶ μέγιστον σημεῖον γεγονέναι τῇ φύσει τὸν ἄνδρα τοῦτον ἡγεμονικὸν καὶ πολύ τι διαφέροντα τῶν ἄλλων πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον. ιζ' γὰρ ἔτη μείνας ἐν τοῖς ὑπαίθροις. πλεῖστα τε ἔθνη καὶ βάρβαρα διεξελθὼν καὶ πλείστοις ἀνδράσιν ἀλλοφύλοις χρησάμενος συνεργοῖς πρὸς ἀπηλπισμένας καὶ παραδόξους ἐπιβολάς, ὑπ' οὐδενὸς ἐκουσίως ἐγκατελείφθη τῶν ἅπαξ αὐτῷ κοινωνησάντων καὶ δόντων ἑαυτοὺς εἰς χεῖρας. ὅπερ καὶ Γαϊνῷ ἐμηχανίζεται. Ὅτι τὸ μέγεθος τοῦ ἀννίβου νίκης τῆς πρὸς ῥωμαίους καὶ τὸ τῶν ἐναντίων συμφορᾶς ὑπόψιν ἀγαγεῖν τοῖς καρχηδονίοις μηχανώμενος, τρεῖς μεδίμνους ἀττικοὺς πλήρεις χρυσῶν δακτυλίων εἰς τὴν λιβύην ἀπέπεμψεν. οὓς ἀφ' ἑκάστου ἱππικοῦ καὶ βουλευτικοῦ ἀνδρὸς σκυλεύσας ἀνῄρει. Ὅτι ἄνδρες τινὲς καρχηδονίων ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ ἀννίβου, τοῖς ῥωμαίοις περιέπεσον. οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ πόπλιος, κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο. περινοστῆσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον. καὶ δεῖπνον ἑλομένους, ἀποχωρεῖν σώους, ἀπαγγέλλοντας ἀννίβᾳ τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς ὡς ἔχει ῥωμαίοις. Ἄνιγρος, ὁ φαῦλος λέγεται. καὶ ἀνιγρόν, τὸ ἀνιαρόν. Ἀνιδρωτί. καὶ ἀνιδρωτί, χωρὶς ἱδρῶτος. οὐ γὰρ ἀνιδρωτὶ καὶ ἀπεριμερίμνως ταῦτα παρεσκευάσαντο τὰ πολίσματα. καὶ αὖθις· ἀνιδρωτὶ πρὸς τὸ ἄριστον οὐκ ἤρχοντο οἱ τοῦ κύρου στρατιῶται. διὰ τὸ ἡδέως ἐσθίειν καὶ ὑγιαίνειν. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Ἀνίδρυτοι. ἀστήρικτοι. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστογείτονος. ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστοι. Ἀνιεμένη κόλπον. ἀνελκύσασα καὶ ἀναχαλάσασα τὸν πέπλον ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα. καὶ αἶγας ἀνιεμένους. Ἀνιέντα. ἐνδόντα. Ἀνίερος. ᾧ ἱερεῖα μὴ θύεται. καὶ ἀνίερος ὁ ἱερῶν μὴ μετέχων. Ἀνιδρύσαντες. ἀναθέντες. Ἀνίει. ἐνεδίδου. ἐχαυνοῦτο. οὐδέν τι πλέον ἀνίει τῆς ἀπονοίας. καὶ αὖθις· ὁ δὲ, οὐκ ἀνίει τοῦ δρόμου. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλέγχου. ὁ δὲ, ἱκετεύων ὑπὲρ πάντων. οὐκέτι ἀνίει. καὶ αὖθις· ὁ δὲ, ζηλῶν οὐκ ἀνίει. καὶ λαμβάνων οὐκ ἐνεπίμπλατο. καὶ αὖθις· οἱ δὲ, τὸ πολὺ τῆς τόλμης παρεληλύθεσαν. οὐ μὴν ἀνίεσάν γε. ἀλλὰ παρακελευόμενοι σφίσιν αὐτοῖς, πάσῃ δυνάμει προσέκειντο τῇ πολιορκίᾳ. καὶ αὖθις· μήτε νύκτωρ μήτε μεθ' ἡμέραν ἐπανιέντι τοῦ πολέμου. Ἀνιείς, ἀφιείς. ἢ παρορμῶν. Ἀνιαθέντα. λυπηθέντα.

Ἀνιηρέστερος. λυπηρότερος. Ἀνίησι. καταλιμπάνει. Ἀννίκερις. κυρηναῖος φιλόσοφος. ὃς ἐπικούρειος ἐγένετο. καίτοι ὢν παραιβάτου γνώριμος τοῦ ἀριστίππου ἀκηκοότος. ἦν δὲ τοῦ ἀννικέριδος καὶ ἀδελφὸς νικοτέλης ὄνομα φιλόσοφος. μαθητὴς δὲ αὐτοῦ ἐπιφάνης, ποσειδώνιος. ἐκ τούτων αἵρεσις ἡ καλουμένη ἀννικερεία. ἦν δὲ ἐπὶ ἀλεξάνδρου. Ἀνίθι. ἀνέλκε. Ἀνιλλομένη. κατειλουμένη. κυνεῖ γὰρ ἴλλεσθαι, τὸ ἀπαξιοῦν. Ἀνιλλαστῶ. ἀνέβαινες. Ἀνιμᾶσθαι. ἀνέλκειν. ἀρύεσθαι. ἀναφέρειν. καὶ ἀνιμώμενος, ἀνέλκων. ἀνέλκων. ἱμωνιά γὰρ τὸ ἀντλητικὸν ἀπὸ τοῦ ἱμάς. καὶ ἱμητὸν τὸ ἀντλητόν. καὶ ἀνιμᾶσθαι διὰ τοῦ η. Ἀνιμῶντο. δρασσόμενοι ἀνεῖλκον. Ἀνιώμενος. λυπούμενος. Ἀνισπασία. καὶ διισπασία τῶν ἵππων ἅμιλλα. ὡς περὶ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἀμφω δηλοῦσιν. Ἀνιῶσαι. πιαστική. Ἀνιωχμὸς ἡ μάχη. Ἀνίππου. ἵππων ἐστερημένου. ἀείσομαι νεφέλαις. ἀλλ' οὐ ποθεινό[illegible] τιμόθεος μεγακλέης ἀνίππου. Ἀνίπτοις χερσίν. τῶν ἀνετοίμοις καὶ χωρίς τινος παρασκευῆς. παροιμία. ἀνίπτοις χερσὶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ τεῖχος. ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. ὅμηρος. ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. Ἀνίεισιν. ἐνδιδῶσιν. Ἄνισον τὸ μὴ ὂν ἴσον. σημαίνει δὲ καὶ ἐπὶ [illegible]. καὶ ἀνισοφυές, ἀνόμοιον. Ἰστέον ὡς ἐν ἴσᾳ τῶν ἐναντίων, στερήσει θατέρου λέγεται οἷον ἄνισον. ἐναντίον μέν ἐστι τῷ ἴσῳ. στερητικὸν δὲ ὄνομα οὐ τὸ οἰκείαν τινὰ φύσιν σημαίνει. ὥσπερ τὸ κακὸν τὸ ἐναντίον τῷ ἀγαθῷ. ἀλλὰ σημαίνει ἀπόφασιν τοῦ ἐναντίου ἐν τῷ πεφυκότι δέχεσθαι ἀμφότερα. τὸ γὰρ ἄνισον οὐκ ἴσον ἐστὶν ἐν τοῖς ποσοῖς ἀπεφυκέ δέχεσθαι καὶ ἰσότητα. ὁμοί

ως καὶ

ως καὶ τὸ ἀνόμοιον. οὐχ ὅμοιον ἐν τοῖς ὁμοιότησι δεικτικοῖς. τουτέστι δυσὶ στερήσεσιν. ἀπόφασις δέ ἐστιν
ἐν τοῖς τὴν ἕξιν ἀποφυγοῦσι δέχεσθαι τὴν μὲν ἀντικρὺς στέρησις καὶ τὸ ἀνόμοιον. ἀνισον ἀντὶ α. τὸ μὲν,
τοῦ ἴσου. τὸ δὲ, τοῦ ὁμοίου. διαφορὰ δ᾽ αὐτῶν, πρὸς τὰς κυρίως στερήσεις. ὅτι ἀπὸ μὲν τῆς στερήσεως, οὐκ
ἔστιν ἐπάνοδος πρὸς τὴν ἕξιν. ταῦτα δὲ μεταβάλλειν οἷά τε ἐπὶ τὰ ἀντικείμενα. καὶ τὸ ἄνισον ἴσον, αὖ γίνε
ται. καὶ τὸ ἀνόμοιον ὅμοιον. Ἀνισάμεναι. αἰχμαλωτιζόμεναι. Ἀνίσῃ. ἀντὶ τοῦ ἐφίσῃ. καὶ
ἀνίσου ἀντὶ τοῦ ἀνίσασο ἀμεμψίας. Ἀνίσχαδον. δ᾽ ἄτηκον. καὶ ἀθήλαστον. Ἀνίσχων, ἀνατέλ
λων. καὶ ἀνίσχουσα, ἀναδύουσα. Ἀνίστω. ἀναδιδόσθω. Ἀνιχνεύουσι. Ἀνθεμίδων. ἄλσος ἀρ
τέμιδος καὶ εὐχαῖς πᾶσι θεούσαις εἶχεν ἐπ᾽ ἀνθεμίδων συμβολικοῦ φαραλῆν. ἀντὶ τοῦ ἀν
θέων. καὶ ἀνθεμίδης παρωνυμικόν. Ἀνθέμιον. τὸ ἐν λεκτὸν χρυσίον. καὶ ἀνθέμιον ὄνομα κύριον.
Ἀνθεμόεντα. ἀναθεματικόν. διηνθισμένον. ποικίλον. καὶ ἀνθεμόεις λειμών, ὁ ἔχων ἄνθη. καὶ
ἀνθεμοείσιος ὄνομα κύριον. Ἀνθεμόκριτος. ἀθηναῖος μὲν ἦν κῆρυξ. ἀποσφαγῆναι δὲ ὑπὸ μεγα
ρέων ἀπαγγέλλων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ὀργάδα μὴ ἐργάζεσθαι. Ἀνθεμοῦς, πόλις ἐστὶ μακεδο
νική. καὶ ἀνθεμουσία γῆ. ὁ δὲ τραϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν ἀνθεμουσίαν γῆν. ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ
αὔγαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι. Ἀνθέμων. ῥόδων. ἀριστοφάνης. πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρως ξυνα
γάγοι λαβὼν ὥσπερ ὁ τῆς γεγραμμένος φησί. καὶ αὖθις. ἔχων στέφανον ἀνθέμων. τουτέστι ῥόδων. ζεῦ
ξις ὁ ζωγράφος ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀφροδίτης ἔγραψεν ἔρωτα ὡραιότατον ἐστεμμένον ῥόδοις.
Ἀνθεμωνίδης παρωνυμικόν. Ἀνθέων. τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς ἴωσιν οἱ ἀττικοί. ἕρμιππος
ἀθηνᾶς γοναῖς. κηροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν ὁρῶν. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. λεπτοὺς διαφαί
ρουσα πέπλους ἀνθέων γέμοντας. καὶ ἀρισταγόρας μαμμακύθῳ. οὕτως δὲ καὶ βελέων καὶ ὀρέων
καὶ ἕτερα πλείονα ξενοφῶν διαιρεῖ. Ἀνθέξεται. ἀντιλήψεται. καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἠχείρ
μου. Ἀνθερεών. ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος. λάρυγξ. Ἀνθέρικοι αἱ τῶν σταχύων προβολαί. τὰ ἄκρα.
ἠρόδοτος δὲ τοὺς καυλούς φησι τῶν ἀσφοδέλων. εἰσὶ δ᾽ ἄθραυστοι. ἢ ἀνθερίκων, ἀνθηρῶν. ἢ λαμπρῶν.
Ἀνθ᾽ ἕρματος. πολλαχῶς κατὰ τὰ παλαιὰ ὡς δίκας ἀντὶ λίθου. ἐπεὶ αἱ γέρανοι πετόμεναι ἐν τῷ στόμα
τι ψήφους φέρουσιν ἕρματος ἕνεκα πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις. Ἀνθ᾽ ἑρμιόνος. ἐπὶ τῶν
ὁμοίως ἱερὰ διασωζόντων. ἑρμιόνη γὰρ ἐν πελοποννήσῳ πόλις, ἱερεὺς καὶ δήμητρος ἄσυλος. ὥσ
τε σκέπην παρέχειν τοῖς ἱκετεύουσιν. Ἀνθεστηριὼν ὄγδοος μήν ἐστι παρὰ ἀθηναίοις. ἱερὸς διονύσου.
κεκλῆσθαι δὲ αὐτὸν οὕτω διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. Ἄνθεια. πόλις. καὶ ὄνομα ἑταί
ρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θῆτα διὰ τοῦ τ ἄντεια γράφουσιν. Ἀνθείλοντο. προέκριναν. Ἀνθεινὸς,
ὁ ἐξ ἀνθέων. καὶ ὁ καιρός. Ἄνθεια. ἐπίθετον ἥρας. Ἀνθημία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλ
κυονίδες. Ἀνθηδόνιος ἀπὸ ἀνθηδόνος οἶνος. Ἀνθηδὼν ὄνομα πόλεως βοιωτίας. ὅμηρος ἀνθηδόνα
τ᾽ ἐσχατόωσαν. Ἀνθήλιος ἡ σελήνη. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνταυγείας. ἐνίοτε δὲ καὶ
τὸ μίμημα ἢ ἀντάλλαγμα. ὡς θεόπομπος. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοποῦντα τῶν ἡλίων νέφη. ἃ καὶ
ἀνθήλια καλεῖται. Ἀνθηρὰ ξενοφῶν ὥσπερ ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ τὰ ἀνθηρὰ εὐδο
κιμεῖν. τῶν ὀρνέων τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἀνθηρὰ, κατὰ τοὺς οἴκους ἀνατρεφόμενα. τὰ δὲ μὴ
ἀνθηρὰ, ἐσθιόμενα. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑ
πέρσοφον οἷον ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν. ὧν τὰ μὲν ἐνοίκια χρήσι
μα. τὰ δ᾽ αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν. Ἀνθερκόμενος. ἀντιλαμβανόμενος. ἢ προκεκει
μένος. Ἄνθης. ἀνθήσεως. Ἀνθίας ὄνομα ἰχθύος. Ἀνθίνη πόλις. καὶ ἡ ἐπωμίς.
καὶ ἄνθινον, ἀνθηρόν. βαπτόν. καὶ ἄνθινος χιτών. καὶ ἡ ζοφή. Ἀνθιππασία ὁ ἱππικὸς ἀγών.
Ἀνθίστασθαι μουσικῆς. καὶ ἠνθισμένοι μουσικῆς οἱ ἐνθερικότες τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς. Ἀνθίστα
μαι δοτικῇ. Ἀνθομολογησόμεθα. ἀντὶ τοῦ εὐχαριστήσομεν. δαβίδ. ἀνθομολογησόμεθά σοι ὁ θεός. ὑ
πὲρ τῆς εὐεργεσίας ὁμολογοῦμεν χάριτας. καὶ ἀναγραπτοὺς ταύτας ποιήσομεν. καὶ ἀνθομολο
γεῖται. διόπερ ὁ δὲ ἀνθομολογεῖτο πρός τινας τῶν ἐν ῥώμῃ μετὰ ταῦτα μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον καὶ
δεινότερον φάλαγγος τῆς μακεδονικῆς. καὶ αὖθις. ταῦτα μὲν οὖν ἀνθωμολογήσαντο πρὸς ἀλ
λήλους ἀντὶ τοῦ συνετίθεντο συνεφώνησαν. καὶ αὖθις. πολλὰ ἀκριβῶς τὰ δὲ ἔγραψε καὶ ἀνθωμολογήσατο

μέλιτος. Ἀνθοσμίας. εὐώδης οἶνος, εὔοσμος. ἀπὸ τοῦ ἀνθοσμίου. πῶς; ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου; ἢ ὅτι ἡδύ; καὶ παλαιόσμιος. καὶ ἀνθηρός. Ἀνθοσμίας. εὐώδης οἶνος ἐγκειμένου τοῦ ἄνθους καὶ τῆς ὀσμῆς. παράγωγος, ἀνθόσμιος, ἀνθοσμίας. τὸν δὲ χυδαῖον οἶνον, καπηβαρίτην ἔλεγον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. διόρυσσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν. ἀντὶ τοῦ μεθύεις κραιπάλαις σκληρὸν οἶνον πίνων. ἄνθος λέγεται καὶ ἡ λευκὴ θρίξ. ὅθεν καὶ φαλανθὸς ὁ φαλακρός. Ἀνθ' ὅτου. ἀνθ' οὗτινος. Ἀνθῶ ἀεί. Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς ἦσαν. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν ἀγαθά. κακουμένων δ' ἀφ' ὧν ἦν αὐτοῖς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς. Ἀνθρακεύω. βαίνειν. ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην. Ἀνθρακιά. πεπυρακτωμένοι ἄνθρακες. Ὅμηρος. ἀνθρακιὴν στορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. σίγλανα τ' ἀνθρακιῆς καὶ φυκίδας οἱ λιμνῆται ἀρτεμιδωρεῦμαι. καὶ ἀνθρακίδες, λεπτοὶ ἰχθύες ὀπτοί. καὶ πάντα δὲ ἐπανθράκων ὀπτώμενα οὕτω λέγουσι. καὶ ἀνθρακεῖ βραχὺ δὲ ἐπιποσίσκει τῇ παλαιᾷ λέξει. Ἀνθρήνη εἶδος σφηκὸς ἡ ἀνθρηνή. καταχρῶνται δὲ οἱ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ μελισσῶν. καὶ ἀνθρήνια. ἐξελεῖν ἡμῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια. τὰς μελίσσας δηλονότι. τὸν ὀφθαλμὸν κεντούμενος ὡς παρ' ὑπ' ἀνθρηνῶν ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται. συγγενὴς δέ ἐστι τῇ μελίσσῃ ἡ ἀνθρήνη. σφηκὶ παραπλησία. καὶ τὸ πλάσμα, ἀνθρήνιον. Ἀνθρωπαρέσκεια. ἡ πρὸς ἀνθρώπους σπουδή. Ἀνθρωπεία φύσις. Ἀνθρωπίζω. τὸ τῶν ἀνθρώπων φρονῶ. Ἀνθρώπινον. δῆθεν διωκομένην ὑπό τινων τὴν ἑταίραν φυγεῖν εἰς τὸ οἰκίδιον. τὸν δὲ ἕνεκα τοῦ ἀνθρωπίνου εἰσδέξασθαι αὐτήν. καὶ ἀνθρωπινώτερον. Ἀνθρωπίνως ἀντὶ τοῦ συμμέτρως. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις. καὶ ἀνθρωπίνως ἀντὶ τοῦ καρτερικῶς ὑπομονητικῶς. Πολύβιος. καὶ συμβέβηκε τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπίνως. ἐν δὲ ταῖς περιπετείαις, εὐλαβῶς ἵστασθαι καὶ νουνεχῶς. Ἀνθρωποδαίμονες. δαίμονες ὄντες ἀνθρώπειον τε ἠμπέσχοντο σῶμα. καὶ ἀνθρωποδαίμονες κεκινημένοι τῷ τρόπῳ τούτῳ, ξύμπασαν κατέσεισαν τὴν οἰκουμένην. Ἀνθρωπολέθρος σφονδύλη. Ἄνθρωπος τὸ προσηγορικόν. καὶ Ἄνθρωπος ἴδιον ὀνόματος τοῦ Ὀλυμπιονίκου πύκτου. οὗ ἐν Ἠθικοῖς Ἀριστοτέλης μνημονεύει. ἀλλ' ἔγωγε οἶμαι ταύτης μόνης ἐπιδεῖσθαι νομίζω τῆς μαντικῆς τοὺς ἄνδρας εἶναι βουλομένους καὶ μὴ δίκην θηρίων ἔξω κεχηνέναι εὐ προνομίας ἀπὸ ταύτης. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος ὁ φιλόσοφος. Ἄνθρωπος ἀνοῦ δαιμόνιον. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ὑπὸ ἀνδρὸς σωζομένων καὶ δι' αὐτῶν εὐδαιμονούντων. καὶ ἀνὴρ εὔριπος. τύχη εὔριπος. διάνοια εὔριπος. ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος λυπησολόγος. σημαίνει μέν, ὁ λυπῶν διὰ τὸ λέγειν κακῶς τοὺς πέλας. Κρατῖνος. Ἄνθρωπος παράδοξος. ὁ πεῖναν σαφῶς ἐξελέγξαι δεξάμενος. Ἄνθρωπος φιλοπραγματίας. ἐπὶ πολυπράγμονος. Ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτοῦ βελτίων γίνεται κατὰ πέντε τρόπους. πρῶτον μέν, ὁμιλία τῇ πρὸς θεόν. ἀνάγκη γὰρ τὸν προσιόντα αὐτῷ, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ χωρίζεσθαι πάσης κακίας εἰς δύναμιν ὁμοιοῦντα ἑαυτὸν τῷ θεῷ. δεύτερον, ἐν τῷ εὐποιεῖν. θεοῦ γὰρ τοῦτο καὶ θείας μιμήσεως. τρίτον. ἐν τῷ ἀποθνήσκειν. εἰ γὰρ καὶ ποσόν τι ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἐν τῷ ζῆν τὸ ζῷον χωριζομένη βελτίων γίνεται ἑαυτῆς. ἔν τε τοῖς ὕπνοις. κατὰ τοὺς ὀνείρους καὶ ἐν ταῖς ἐκστάσεσι τῶν νόσων μαντικὸς γίνεται, πολλῷ μᾶλλον βελτιοῦται ὅταν τέλεον χωρισθῇ ἀπὸ τοῦ σώματος. Ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππου ἀλλ' οὐδὲ πατρὸς. πλὴν ὅσον εἰκάσαι, ἀπὸ θυμοσκοπείου ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήνην ἀλώμενος.

Ἄνθρωπος τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. δοκοῦσι πανουργότατον εἶναι τῶν ζώων πλὴν ἔχει λόγον τοῦ φαυλοτέρου ὑπάρχειν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα ταῖς τοῦ σώματος αὐτῶν ἐπιθυμίαις δουλεύοντα, διὰ μόνας ταύτας σφάλλεται. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος, καὶ περὶ δοξοπεποιημένον οὐχ ἧττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἁμαρτάνει. Ἀνθρωπισματα. ἄγρια λάχανα παραπλήσια ἀνήθοις. οἷα καὶ τὰ μάλαθρα. Ἀνθυπωμοσία ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὴν ὑπωμοσία. οὕτω Δημοσθένης κατὰ Ὀλυμπιοδώρου. Ἀνθυπουργῆσαι χάριν. τὸ ἀνταποδοῦναι. Σοφοκλῆς Κολχίσιν. ἢ φὴς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν. Ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης τὴν ἀνθυφαίρεσιν ἀνταναίρεσιν εἴρηκεν.

Ἀνακρατος ἐλαύνοντα. Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα. Ἂν μὴ παρῇ κρέα ταρίχος τεκτέον. παρεισφρά ἡ παροιμία, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. Ἀνοδία. ἐπιχείρημα τοπικόν.

οἱ δὲ πλείους, ἀνοδίαις ἐχόμενοι τῆς νήσου διεσπάρησαν. Ἄνοδον· ἀδιέξοδον. Ξενοφῶν. τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον. τῇ δ' ἄνοδον ἐρασομένῳ τὸ ὄρος. καὶ ἄνοδον τὴν ἀνέλευσιν. Ἀνόδοντον· γελαίνοις. Φερεκράτης. ἀνὴρ γερόντων ἀνόδοντας ἀλύει. Ἀνόητα ἀφροδίσια. καὶ ἀλλ' ὑγιεία τοῦ πτ μωρά. μωραίνειν τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον. Ἀριστοφάνης. ὄντες τὰ παιδία ἐν γυμνασίῳ καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων. τουτέστι μωρῶν. ἢ ἀνοήτων ἀνεπιστημόνων. Ἀνόθευτον· γνήσιον. ἀπαραποίητον. καθαρόν. Ἀνώγεων· τὸ ὑπερῷον οἴκημα. Ξενοφῶν. ἐν Κύρου ἀναβάσει. καὶ τῶν κωμῳδουμένων οἱ πολλοὶ Ἀριστοφάνην. Ἀνομβρῆσαι· ἀναβλύζουσαι.

Ἀνομένης· παυομένης. ἀνυομένης. Ἀνομείτω· ἐπανομείτω. Ἀνόμιλον· πολὺ τὸ πλῆθος. Ἄνομος· ὁ παράνομος. ἄνωμος δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ὁ μὴ ἔχων ὦμον. διὸ καὶ ἄνωμοι τελωνίδαι οὕτω καλούμενοι. Ἀνόνητα· ἀνωφελῆ. καὶ τὸ πολυτελῆ καὶ ἀνόνητα σώματα, ἐπίτηδες βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις. οἷον ὁ Αἴας. Ἀνωνόμαστος· ὁ μὴ ἔχων ὄνομα. Ἄνοντος· ἀνύοντος. Ἀνόπαια· εἶδος ὄρνιθος. Ἄνοπιν· εἰς πρόσωπον. Ἀνόπλοις· ἀθεάτοις. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπὶ θάτερα τῆς νήσου ὥρμησαν ἀνόπλοι τοῖς πολεμίοις. Ἀνοργίας· ἀμυησίας. ὄργια γὰρ τὰ μυστήρια. καὶ ἀνοργιάστοις. τῶν μυστηρίων ἀπείροις. καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀνοργίαστοί σοι εἰσίν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ὠργίασας τῇ Ἀφροδίτῃ ἀτέλεστοί σοι εἰσίν. Ἄνοργοι· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ὀργῆς κρατῆρος. Ἀνόρεκτος· ὁ μὴ ὀρεγόμενός τινος. ὁ πρὸς τὰ προσφερόμενα βρώματα ἀηδῶς διακείμενος. Ἀνορθοῖ· ἀττική. Ἀνορὸν· τὸ ὀξύ. Ἀνορωρυγμένον λέγουσιν οὐχὶ ἀνωρυγμένον. μὴ ἀνδρὸς ὕβρεια. λίθον κεχρῆσθαι ὃν ἀνορωρυγμένον ταύτην ἰδόντα. Ἀνορταλίζειν· καὶ ἀναρταλίζειν. κούφως ὀρχεῖσθαι ἐπαίρου. καὶ ταχέως ἐπὶ τὰς περιόδους δοκιμάσαι. ὀρταλίζειν δὲ λέγεται, ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπτεροῦσθαι ὀρνέων. Ἀριστοφάνης. τούτοις ὁ ἀπὸ τεχνῆσαι τὸ τοῖς προοιμίοις, ἀνορταλίζειν κεκερουτιάς. ἀντὶ τοῦ μετεωρίζου καὶ μέγα ἐφρόνεις. ἀπὸ δὲ τῶν κερασφορούντων ἡ λέξις. Ἀνόσιον· βέβηλον. ἀνίερον. ἄθυτον. Αἰλιανός. ὁ δὲ τὰ ἄλλα ὢν ἀνόσιος. τότε γοῦν πείθεται τῷ θεῷ. καὶ ἀνοσιωτάτους ὁμοίως. Ἄνθρωπος κρίβανον. παροιμία ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων. ἄνθρωπός τις Αἰγύπτιος, δι' ἣν τῶν ἄρτων ὄπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον. Ἀννόνα· ῥωμαϊκὴ λέξις. Ἀνόσους· ἀνυποστρέπτους. νόστος γὰρ ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος. παρὰ τὸ τῆς περιόδου ἡδύ. Αἰλιανός. ὁ δὲ τοὺς θεοσύλας ἀπέκτεινε καὶ ἔθηκεν ἀνόσους. τοῦτο δὴ τὸ ὁμηρικόν. Ἀνουβείδιον· τόπος. βευδίδιον δέ. Ἀννεμῖνος· ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις. οἱ δὲ, ἀνουμίον φασίν. Ἀνοῦς ἔχων ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. καὶ Σοφοκλῆς. τὸν οἰνωπὰν ἔχουσα κισσόν. ἀντὶ τοῦ ἄνω ἔχουσα. Ἀνουτητί· ἀντὶ ἀτρώσεως. Ἀνοχή· ἡ ὑπομονή. ἀνακωχὴ δέ. Ἀνοχλήσας· ἀνακινήσας. Ἀνοψία· σπάνις τῶν ὄψων. Ἄνω· ἀντὶ τοῦ ἀνά. Ὅμηρος. Ἰλιάδος Χ. ὅσσα λέσβος ἄνω μακάρων ἕδος ἐντὸς ἐέργει. καὶ τὴν πρόθεσιν κωλυτέον τῷ ἐέργει. ἵνα ᾖ ἀνείργει ἀναστέλλει. ὃ καταστρέφει εἰς τὸ [illegible]. Ἀνωκάτω τὸ πάντα λίθον κινεῖν. Ἄνωγε· παρεκελεύσατο. Ἀνώγεον· οἴκημα. ἀνώγεων δέ. Ὅτι καλλιστεύεις τὸ δεσμωτήριον ἀνώγεων εἶπεν. ἀνάγαιον καὶ κατάγαιον διὰ διφθόγγου καὶ ο μικροῦ. τὸ δὲ ἀνώγεων εἴτ' ἄγε καὶ κατώγεων διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ ψιλοῦ γράφουσιν, ἄλλως ὁ τῶν λέξεων θηρατὴς καὶ τῶν τούτων ἀντιστοίχων ἀκριβὴς ὀρθογράφος καὶ προσῳδιογράφος ὁ μαΐστωρ. διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ ο μικροῦ ἐξέδοτο ταῦτα γράφεσθαι. τὸ δὲ μεσόγαιον μόνον διὰ διφθόγγου εἶπεν ἐπειδὴ εὕρηται μεσογεία γῆ. καὶ μεσόγειος γῆ. Ἀνωγή· παρακέλευσις. Ἀνωδύρετο· ἐθρήνει ἔκλαιεν. ὁ δὲ ἀνωδύρετο τὴν συμφορὰν ἐπιδακρύων τῷ πάθει. Ἄνωθεν· ἐκ τόπου. καὶ χρόνου. Βαβρίας. τίβοις ἄνωθεν φέρονται μωλάβοις οἰωνοὺς ἐστρωμένοι ζοφοειδῶς ἀφ' ὧν τι βλαστῶσιν ἀφ' ὧν τὸ κινεῖν εὕρηται. τὰ δ' οὐκ ἐπὶ σῆς τελουμένων. τοῦ τε εἶναι ἄνωθεν ἐκ φύσεως. ἢ τοὺς ἐν τῷ ἀέρι. Ἀνωθῆσαι· ἐπὶ τὰ ἀνακινῆσαι. ἀνωθῆσαι δὲ ἑαυτὸ τὸ θεῖον καὶ ἔξαλον γινόμενον, ἀποσείσασθαι τὴν ὑπὲξ ἵνα ἀπολῦσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνώιστος· ὁ ἀνυπονόητος. καὶ ἀνωϊστί, ἀντὶ τοῦ ἀνυπονοήτως.

Ἀνωκισμένος· ἐνθένδε ἀνῳκισμένος γενηθείς, ἢ ἄνω ὢν καὶ ἀνῳκίσθαι. Ἀνωμαλία· ἡ τραχύτης.

Ἄνωμος· ὁ μὴ ἔχων ὦμον. διὸ καὶ ἄνωμοι τελωνίδαι οὕτω καλούμενοι. καὶ ἀνωμότερος.

Ἀνώμοτος· χωρὶς ὅρκου. ὁ δὲ ἀνὴρ καὶ ἀνώμοτος πιστεύειν ἄξιος. καὶ αὖθις. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Ἀνώμοξεν· ἐστέναξεν. Ἀνωνόμαστος· ὁ μὴ ἔχων ὄνομα. Ἀννόνων· μέτρημα

δή. ἡ δὲ λέξις ῥωμαϊκή. Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί. ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως γινομένων ἢ λεγομένων. οἷον ὁ πόρνος τὸν σώφρονα εἰ λέγοι πόρνον. ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω φέρονται. τουτέστιν ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτοῖς προσόντα ἐλαττώματα, ἑτέροις προσανατιθεμένων. Ἀνωρθιασμένον· τὸ ὀρθότατον. καὶ ἀνωρθωσάμην τὸ ἀνωρθείαζον. Ἀνδοκίδης. ἀντὶ τοῦ ὄρθιοι βοῶντες ἔλεγον.

Ἀνώφλιον. τὸ ὑπέρθυρον. Ἄνωχθι. κέλευσον. Ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες. παροιμία. ἐπὶ τῶν εὖ παθόντων ἀνθ' ὧν εὐεργέτησαν πρότερον. Ἀνταγωνιστής, πολέμιος καὶ μάχη ἰσοστάσιος. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἀνταγωνιστὴς ἀξιόμαχος. ἐπὶ πολὺ τοῖς ῥωμαίοις ἐγένετο. Ἀντάλλαγμα οἱ κατὰ σάρκα πρόγονοι τοῦ Χριστοῦ οὐκ εἶχον. καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταί. Ἀντάλλαγον καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἄλλου καταλλαττόμενον. οὐχὶ ἀντάλλου. μὴ ἀνδρὸς κανηφόρου. ἔδει τὸ χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα ἀντάλλαγον χήραν ἔχουσα ἡ ἀδελφὴ ποιήσει τούτοις οἱ ἀντάλλαγοι τέξεις ὁ τούτῳ δεδομένην. καὶ ἐν ἁλιεῦσι. ἐν ἀλεξέντινι ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχὸς ἀντάλλαγος.

Ἀντάλλης ἀρχῆς ἐστι τοῦ δρᾶν. τουτέστιν ἀντὶ τοῦ ἄρχειν τὸ καινοτομεῖν. τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν. Ἀνταμείρομαι. Ἀντανάκλασις. κατὰ ἀνάκλασιν ἀπό τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἀπὸ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῇ. καὶ ἐπὶ φωτὸς ἡλιακοῦ ὅταν λείῳ τινὶ ἢ λαμπρῷ κατὰ τὸ ὕδατι προσπέσοι.

Ἀντάμειψιν. ἀνταπόδοσιν. Ἀνταναιρεῖται. ἐκτείνεται. καὶ ἀντανῃρέθη, ἀντεφονεύθη.

Ἀντανήγοντο. οἱ δὲ ἐνταῦθα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀποθανόντες, ἀντανήγοντο τῇ οἴτῃ. Ἀντανισχομένη προβαλλόμεθα. καὶ ἀντανίσχοντο. ἀντὶ τοῦ ἀντετάσσοντο. Ἀνταπαιτῆσαι, καὶ παιτῆσαι. θουκυδίδης, ἕκτῃ καὶ τετάρτῃ. καὶ ἀνταποδοῦναι καὶ ἀνταπολαμβάνειν. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ λεπτίνου. Ἀντάρης. νυκτιπελὴς ὁ ψῆφος φησὶ σοφοκλῆς. Ἀνταυγεῖς κόρας. στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας. ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας σου ἀντιπρόσωπον μοι στρέψον καὶ δι' ἀνταύγειαν χιόνος καὶ σκληρότητα τῆς ἀναβαλλομένης ἀνακλάσεως, ἐφθείροντο. Ἀνταία. ἱερεία. καὶ ἀνταῖος ὄνομα κύριον.

Ἀνταίρω. φιλονεικῶ. Ἀνταίας ὄνομα κύριον. Ἀντεγκλήμασι ταὐτόν ἐστι τοῖς ἀντεγκλήμασι τῶν περὶ τῶν δώρων οὐκ ἀπεκρινάμην. καὶ ἀντέγκλημα τῶν ἀντιθετικῶν στάσεων. Ἀντελαμβάνοντο. ὕπνοι τε αὐτῆς ἀεὶ μακρότεροι ἀντελαμβάνοντο. ἀντὶ τοῦ διεδέχοντο. ἡ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι μὲν ἄχρι περὶ τῆς νυκτός. νυκτερινοὶ δὲ ἄχρι τοῦ ἡλίου ἀνίσχοντος. Ἀντεμήνισεν. ἀντωργίσθη. ὁ δὲ, παθὼν ἀνήκεστα καὶ τῆς περιουσίας διωχθεὶς παρὰ τὴν δίκην, ὅμως οὐκ ἀντεμήνισεν. Ἀντεμπλήσαντες. ἀνταποδόντες. ξενοφῶν. οἱ δὲ, θαρρεῖν ἐκέλευον λέγοντες ὅτι οὔποτε τέκνων στερήσοιτο, τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων. Ἀντεξάγειν. ἀντιπαρατάσσεσθαι. ἀντεπανιέναι. Ἀντεπανῄει. ἀντεπήρχετο. Ἀντεπεξελθεῖν. δοτικῇ. καὶ ἀντεπεξέρχομαι. Ἀντεπιτίθησι. ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει. ἰσαῖος. Ἀντεπιχειρεῖν. παρὰ ἀριστοτέλει ἀντεπιχειρεῖν λέγεται. ἔστι δὲ ἀντεπιχειρεῖν, τὸ πρὸς τὰ λεγόμενα μὲν, μὴ φέρειν ἔνστασιν. ἐπιχειρεῖν δὲ δι' ἄλλων τινῶν. καὶ αὐτὸν πάλιν μὲν συλλογίζεσθαι, ὅτι μὴ ἀληθὲς τὸ δεικνύμενον. οἷον πρὸς μὲν τὸ δεικνύναι λόγον ὅτι ἡ ψυχὴ οὐκ ἀθάνατος διὰ τὸ εἶδος αὐτὴν ἔνυλον εἶναι, μηδὲν δὲ ἔνυλον εἶδος χωριστὸν εἶναι τῆς ὕλης, μὴ ἐνιστάμενον δεικνύναι πειρώμενον δι' ἄλλων τινῶν πάλιν αὐτὴν ὅτι ἐστὶν ἄφθαρτος, ἤτοι διὰ τοῦ λαμβάνειν ὅτι αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις. ἢ ὅτι αὐτοκίνητος. ἀντεπιχειρεῖ. οὐκ ἐνίσταται. Ἀντερεῖ. ἀντιλέξει. Ἀντερείδει. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπείκει. Ἀντερῶμεν. ἀντεπιθυμοῦμεν. Ἀντέρως. ὁ καὶ ἀπολλώνιος. ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς παιδεύσας ἐν ῥώμῃ ἐπὶ κλαυδίου τοῦ μετὰ γάϊον βασιλεύσαντος. ἀφ' οὗ περὶ ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἐγένετο. ἀκουστὴς δὲ ἦν ἀπίωνος τοῦ μόχθου. φέρονται αὐτοῦ βιβλία περὶ γραμματικῆς δύο. καὶ τοῦτο δὴ τὸ ὑμνούμενον ὄνομα ἀντέρως ἐν τοῖς δισὶ τοῖς γυναίοις ἐσώζετο. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους ἠγάπων. χαρίτων δὲ καὶ μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπεσέτην. καὶ ὁ μὲν χαρίτων ἐραστὴς ἦν. μελάνιππος δὲ, τὴν ψυχὴν ὁ ἐρώμενος ἐς τὸν φίλον τὸν ἔνθεον ἀναφλεχθείς, ἰσότιμον τὸ τοῦ πόθου κέντρον ἐνεδείκνυτο. Ἀντέσχε. γενναίως ἔφερεν. καὶ πρότερον ληφθείς τις ὑπὸ τῶν ἰουδαίων, πρὸς πᾶσαν αἰκίαν βασάνων ἀντέσχεν. Ἀντέβρεκον. εἰς τὸ ἐναντίον ἠλθε τιτρώσκων. διεπέρασαν. τορῶς δὲ τὸ ξυνῶ. Ἀντευεργεσίης ἀγαμέμνονα τίσαν ἀχαιοί. ἡ παροιμία. ἐπὶ τῶν τοὺς εὐεργέτας προπηλακιζόντων ἢ ὑβριζόντων. Ἀντίφρασμα. τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ κατὰ ἀγαθόν. Ἀντιφέρονται.

ἐναντιοῦνται. Ἀντιφιλοτιμουμένῳ· ἀντὶ τοῦ ἁμιλλωμένῳ. καὶ ἤριζον καὶ ἀντηγωνίζοντο. τοῦτο δὲ
τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν ὑποτασσομένων. καὶ μόνον. ἔστι δέ τινα ῥήματα, ἃ
δύο συζυγιῶν εὑρέθη. οἷον σκηνῶ σκηνώσεις καὶ σκηνώσας. καὶ ἀτολμῶ ἀτολμήσεις καὶ ἀτολμήσας. Ἀν-
τιφοσδύω· ἀντιφώσδυνα, ἀντὶ τοῦ ἀντιπαρέσχον. Ἀντέχομαι· γενικῇ. Ἀντέχει· ἀντὶ τοῦ ἐξαρ-
κεῖ. Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ σώζεται. Δημοσθένης καὶ Ὑπερείδης, ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται. καὶ ὁ
ἴσασιν αὐτοῖς μηδὲ πρὸς τὸ φυγεῖν ὑπὸ τοῦ πλήθους ἔτι ἀντέχειν. καὶ αὖθις· ἀμελετήτους ὄντας
κρύει ἀντέχειν. ἀντὶ τοῦ ὑπομονητικῶς ἔχειν. καὶ αὖθις· ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων. καὶ αὖθις· ἡ
σύγκλητος ὑπολαβοῦσα τοὺς Αἰτωλοὺς ἀντέχειν ταῖς κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἐλπίσιν, ἀπράκτους
ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. καὶ ἀντεχόμενος, ἀντιλαμβανόμενος. Ἀντεχειροτόνησαν· ἀν-
τέλεγον. εἰ δὲ κἀκεῖνα προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν. Ἄντεια ὄνομα κύριον ἑται-
ρας. τινὲς δὲ Ἄνθεια γράφουσιν. Ἀντήλιος· ἐν τῷ η. καὶ ἀπηλιώτης. καὶ πάντα τὰ ὅμοια, φι-
λῶ. καὶ ἔπηλυς ἐστὶ παρὰ [illegible]. Ἀντήνωρ ὄνομα κύριον καὶ συστέλλει· ἐπὶ γενικῆς. καὶ Ἀντηνο-
ρίδης ὁ τοῦ Ἀντήνορος παῖς. Ἀντήρεις· ἀντιθέτους ἀντὶ τοῦ ἴσας τοῖς θρήνοις. μεταπίπτει δὲ
ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων ὅλην κατ' ἴσον ἐρέσσουσι. καὶ μὴ εἰς θάτερον περιωθεῖται ἡ ναῦς. ἀντήρεις οὖν ἀν-
τιτυπούσας τοῖς θρήνοις. θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον ἡ Ἠλέκτρα. πολλὰς δ' ἀν-
τήρεις ᾔσθου στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων. ἀντῆρες δὲ ἀντήρειδες καὶ σημαίνει τὴν θυρίδα.
Ἀντήρκουν· ἀντεῖχον. ἐδύναντο. πρὸς τὰς ταλαιπωρίας ἀντήρκουν μόλις. Ἀντιάζει· ἐναντι-
οῦται. Ἀντιάνειραι· ἰσάνδροι ἐναντιούμεναι τοῖς ἀνδράσιν. Ἀντιάσας· μετασχών. ἐν ἐπι-
γράμματι. δῶρα φέρει Ὁμήρου γήραος ἀντιάσας. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἀντιάζω πρὶν πα-
νωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τε λήσεσθαι κἀξερημῶσαι γένος. Ἀντιάτας· τοὺς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως.
ἣ ἀπέχει Ῥώμης τ΄ σταδίους. Ἀντιβολκείτος· ἀντὶ τοῦ παγγελκείτος. Δείναρχος λέγει. Ἀν-
τιβόλησις. καὶ ἀντιβολία. παράκλησις ἱκετηρία. Θουκυδίδης. πρὸς δὲ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρ-
μὸν τρεπόμενοι, ἐς ἀπορίαν καθίστασαν ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες. καὶ ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι.
μετασχεῖν. καὶ ἀντιβολῶ, τὸ ἱκετεύω. συντάσσεται δὲ ἐπὶ τὸ ἀντὶ τοῦ μεταβάλλω. Ἀντιβολῶ
δοτικῇ. φωναὶ δὲ παρὰ πάντων οἰκτραὶ ἀντιβολοῦσαι καὶ ἀντιχοῦσαι αὐτοῖς. αἰτιατικῇ δέ. ὑμεῖς
δὲ τοὺς νόμους ἔχοντας μὲ πλησίον ἡγεῖσθε παρεστάναι, καὶ τὸν ὅρκον ὃν ὀμωμόκατε, τοὺς
ἀξιοῦντας καὶ ἀντιβολοῦντας ἕκαστον ὑμῶν. Ἀντιγενίδης· Σατύρου Θηβαῖος, μουσικὸς αὐλω-
δὸς Φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο. καὶ κροκωτὸν ἐν τῷ κώμῳ περιεβάλ-
λετο ἱμάτιον. ἔγραψε μέλη. Ἀντιγένη· ὄνομα κύριον. καὶ Ἀντιγενίδειος. καὶ ἀντιγένειος
κλίνεται ἀντιγένους. Ἀντίγονος· οὗτος ἐκλήθη Εὐεργέτης παρὰ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι. νικήσας τῇ μάχῃ
Κλεομένην τὸν τῶν Λακεδαιμονίων βασιλέα, ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς Σπάρτης. αὐτός τε ὢν κύριος ὅ,τι
βούλοιτο χρῆσθαι καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς ἐμπολιτευομένοις, τοσοῦτον ἀπεῖχε τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς ἐγ-
νότας ὑπεναντίους ὡς ἐκ τῶν ἐναντίων ἀποδοὺς τὸ πάτριον πολίτευμα καὶ τὴν ἐλευθερίαν. καὶ τῶν
μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος γενόμενος. καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν Λακεδαιμονίοις. καὶ οὐ μόνον ἐκεῖθεν παρ' αὐ-
τὸν τὸν καιρὸν Εὐεργέτης. ἀλλὰ καὶ μεταλλάξας, σωτήρ. Ἀντιγόχοιαι· οἱ βρόχοι τοῦ ἅρματος. Ἀντιγρα-
φεύς. ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα ὥστε ἀντιγράφεσθαι ταῦτα.
οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ἀλλὰ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. δύο δὲ ἦσαν.
ὁ μὲν τῆς διοικήσεως. ὁ δέ, τῆς βουλῆς. ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων δικασίαις ὅταν τις ὡς ἄ-
παιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ φάσκῃ προσήκειν τὸν κλῆρον. ἐπὶ τῶν τοιούτων λέγεται
ἀντιγραφή. κοινῶς δὲ, τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῶν δικαζομένων γράμματα. καὶ λέγεται ὁμοίως
τά τε τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος ἀντιγραφή. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὰ μαρτύρια. Πλάτων μέν-
τοι ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ, ἀντωμοσίαν καὶ ἀντιγραφὴν τὸ αὐτὸ λέγει. Ἀντιδιαστέλλεται· ἀν-
τιδιίστησι ἢ χωρίζω. Ἀντίδορον, τὸ τοῦ δέρματος δέρμα. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ἀρσενικῶς ὁ ἀντίδο-
ρος λεοντίδος. Ἀντίδοσις· τοὺς εἰς λειτουργίαν τινὰ χειροτονουμένους. καὶ μὴ βουλομένους λειτουρ-
γεῖν, ἐπὶ προφάσει πενίας, ἀντιδιδόναι ἑτέροις τὰς ἑαυτῶν οὐσίας. λέγοντες, εἰ λάβοιεν τὰς ἐκείνων.

λειτουργεῖν· ἐξὸν ἢ ἀναγκάζοντι, ἢ διδόναι τὰς οὐσίας οἱ προστεταγμένοι, ἢ λειτουργεῖν. τὸ οὖν ἀντιδιδόναι τινὰ τὰς ἑαυτοῦ οὐσίας, καὶ λαμβάνειν τὰς ἑτέρου τοῦ προστεταγμένου λειτουργεῖν, ἐλέγετο ἀντίδοσις. Ἀντίθεσις σχῆμα λέξεως ἐστὶ, καθ' ἣν ἀντιτίθεασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢ κατὰ μέρος ἢ ἀθρόως. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. Ἀντικαθίσασθαι· ἐν ἐναντίου τάξει. καὶ ἀντικαθίστασθαι ὁμοίως. οὐ δυνάμενος τῷ πλήθει ἀντικαθίστασθαι. Ἀντικανθηκώδεσιν ἀπατεῶσι. παροιμία ἐστὶ τῶν κακὰ ἀντὶ κακῶν ἀπαιτούντων. Ἀντικαταλλαττόμενος οὐ μόνον ὁ διαλλαττόμενος· ἀλλ' ὅστις ἢ εἰς φιλίαν ἔρχεται πρὸς ὀργίζοντα αὐτῷ. διαφορὰ τοῦ καταλλαττόμενος. ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμείβοντος χρυσίον ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις. Δημοσθένης. ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυεν ὑμᾶς τυροπωλῶν. οἰκοδομῶν. βαδίζεσθαι φάσκων καὶ μὴ χειροτονήσειν ὑμᾶς. ξυλλογῶν. τὸ χρυσίον ἀντικαταλλαττόμενος ἐπὶ τῶν τραπέζαις. Ἀντικατέστησαν· ἠναντιώθησαν. Διόδωρος. οἱ δὲ ὑπολειφθέντες ἀντικατέστησαν ἀλλήλοις. Ἀντικατηγορεῖσθαι· τὸ ἴδιον ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος, ὃ καὶ μόνῳ ὑπάρχει καὶ ἀεί. ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ γελαστικόν. καὶ τοῦτό ἐστιν ἀντικατηγορεῖσθαι τὸ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχειν. Ἀντικείμενα· τὸ ἀντικείμενον τετραχῶς ἀντίκειται. ἢ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις. ἢ ὡς τὰ ἐναντία. ἢ ὡς ἕξις καὶ στέρησις. ἢ ὡς τὰ πρός τι. καὶ καθ' ἑκάστην ἀντίθεσιν οἰκεία τίς ἀκολουθία. ἀφ' ἧς ἀκολουθίας ὑπογράφει πῶς δεῖ ὁρμωμένους κατασκευάζειν τι καὶ ἀνασκευάζειν. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πασῶν τῶν ἀντιθέσεων ἡ ἀκολούθησις ὁμοίως. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ἀντιφάσεως, ἀνάπαλιν ἡ γινομένη ἀκολούθησις ἔχει. εἰ γὰρ τὸ καλὸν ἡδύ, τὸ οὐχ ἡδὺ οὐ καλόν, ἀλλ' οὐχὶ τὸ οὐ καλὸν οὐχ ἡδύ. καὶ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῖς τόποις. Ἀντικλείδης. οὗτος ἔγραψε περὶ νόστων. αἰτοῦντος γὰρ τοῦ πυθίου ἀναθεῖναι τὴν ἄρνα τὴν χρυσῆν καὶ ἕτερα περιέχοντος κειμήλια, εἶπεν τὴν πυθίαν ὃ βούλομαι δὸς μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλω. Ἀντίκρισις· ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις οὕτως Ἀναξίλας.

Ἀντικρύ· κατέναντι. ἐξεναντίας. ἀντικρὺς δὲ διόλου. ἢ παντελῶς ἢ φανερῶς. διεναντίας. ὁ δὲ ποιητὴς ἐκτεταμένως λέγει καὶ δίχα τοῦ σ. ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα. ἢ ἄντικρυς, ἀντὶ τοῦ αὐτίκα. φανερῶς. ὑποβλήτους αὐτοὺς ἔφασκεν εἶναι καὶ νόθους ἄντικρυς. ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. εἶδον δὲ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἄντικρυς ἀπαγγέλλουσαν τὴν τοῦ ἀνδρὸς ὄψιν οἷος ἦν τὴν φύσιν. καὶ ὁ κανών. τὰ εἰς υ ἐπιρρήματα εἰ λήγοιεν ἄνευ τοῦ σ, ἰσοχρονεῖν θέλει. μεσηγὺς μεσηγύ. τὸ μέντοι ἀντικρὺ μεταβαλὸν τὸν τόνον, μετέβαλε καὶ τὸν χρόνον. Ἀντικρυς· κατέναντι. ἐξεναντίας. ἄλλως. συγγράφει καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, καὶ ἕτερα φασὶ δηλοῦν. καὶ τὸ διαμπερές. καὶ ἰθὺ καὶ εὐθὺ καὶ ἐπιτυχές. καὶ ἰσχυρῶς καὶ σαφῶς. καὶ ἀκριβῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ. οἱ δέ φασιν ἀκριβέστερον οἶμαι λέγοντες ὅτι μετὰ τοῦ σίγμα λεγόμενον τὰ εἰρημένα δηλοῖ. ἄνευ δὲ τοῦ σ. οἷον ἀντικρύ. τὸ κατέναντι μόνον καὶ ἐξεναντίας. Ἀντίκυρα ὄνομα χωρίου τινός. Ἀντικυθείας σιδῶν. ἀντὶ τοῦ ἐξουσίας. Ἀντιλαμβανόμενοι· κρατοῦντες. ἐχόμενοι. μεῖναί τε καὶ τὸν ἥξειν, καὶ κατέχειν ἀντιλαμβανόμενοι ὅπλων. Ἀντιλέγειν· ἀντὶ τοῦ ἴσα λέγειν Πλάτων. Ἀντίληψις· ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις. Πλάτων. ἀντιλήπτωρ δὲ ὁ ἀντιλαμβανόμενος. Ἀντιλογιῶν· Θουκυδίδης α'. καὶ ἀντιλογῆσαι. νεφέλαις Ἀριστοφάνης. Ἀντίμαχος· Κολοφώνιος υἱὸς Ὑπάρχου. γραμματικὸς καὶ ποιητής. τινὲς δὲ καὶ οἰκέτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Πανυάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευσάμενοι· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουστὴς καὶ Στησιμβρότου. γέγονε δὲ, πρὸ Πλάτωνος. Ἀντίμαχος ἕτερος Ἡλιοπολίτης Αἰγύπτιος· ὃς ἔγραψε κοσμοποιίαν ἐν ἔπεσιν ἡρωικοῖς ,ςψπ'. Ἀντίμαχος ὁ ψεκάδος. οὗτος μελῶν ἦν ποιητής. ψεκὰς δὲ ἐκλήθη. ἐπειδὴ προσέραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικὸς καλούμενος ψεκὰς διὰ τοῦτο. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι ὅτι μηδένα κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορόν. καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν χορευτῶν ἐπείνων. οἱ δὲ, λέγουσιν ὅτι ποιητὴς ὢν καὶ καλὸς ὢν χορηγός, μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχρήσατο. Ἀντιμάχου τοῦ πυγοστόνος ἀναπλήσει. ἀντὶ τοῦ μαλακοῦ ἀναισχύντου. οὗτος γὰρ εἰς θηλύτητα καὶ δυσμορφίαν ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. καὶ οὗτος ὁ ψεκάδος λεγόμενος. καὶ τέταρτος, τραπεζίτης. οὗ μνημονεύει καὶ Εὔπολις ἐν δήμοις καὶ ἱστοριογράφος. Ἀντιμίσιον παρὰ Ῥωμαίοις, τράπεζα πρὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη. Ἀντινο-

μῶν δὲ τινῶν. Ἀντίγονου πολλῶν λεγόντων εἶναι ἀγήρω ὄντα Ζῆνα καὶ φιλῆσαι· ἴσως εἶναι ὁ εἷς ἀνὴρ πολλοῖς, ὁ Ζῆνα καὶ θεοφιλής. Ἀντίξοοι· ἐναντίοι· πολέμιοι. Ἡρόδοτος· καὶ στρατὸν συλλέγειν ἀντίξοον πρὸ πάσης· καὶ ἀντίξοον ἐναντίον. Ἀγαθίας· ὁ δὲ, ἐχώρει οὐδὲν ἀντίξοον ἔσεσθαι ὑποτοπήσας.
Ἀντιόπη· θυγάτηρ Νυκτέως· ἣν ἔφθειρέ τις τῶν πολιτῶν· ὁ δὲ ἐπιτρέπει μὲν αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ κολάσαι· ὁ δὲ ἔγκυον αὐτὴν θεασάμενος, ᾤκτειρεν· ἡ δὲ γεννᾷ Ζῆθον καὶ Ἀμφίονα· οὓς εἰς ὄρος ἔρριψεν ὁ θεῖος· εἶχε δὲ γυναῖκα ὀνόματι Δίρκην· ἥτις ὑπονοήσασα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Λύκον φιλεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἀνάγει αὐτὴν εἰς ὄρος· καὶ δήσασα αὐτὴν ἀπὸ τραχήλου ταύρου· καὶ ἀναψαμένη δᾶδας ἀπὸ τῶν αὐτοῦ κεράτων ἔμελλεν αὐτὴν ἀπολλύειν· ἡ δὲ ἐθρήνει· καὶ θορύβου γινομένου ἠθροίσθη πλῆθος ποιμένων· σὺν οἷς καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων· καὶ γνωρίσαντες τὴν μητέρα ἐρρύσαντο αὐτήν· τὴν δὲ Δίρκην τῇ προκειμένῃ παρέδωκαν τιμωρίᾳ· Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων κτίζουσι Θήβας· καὶ βασιλεύουσι· καὶ τούτων οἱ ἀπόγονοι μέχρι Λαΐου καὶ Ἰοκάστου τοῦ μετακληθέντος Οἰδίποδος. Ἀντίος· ὁ κατεναντίον· ἢ κυρίως αὐτοῦ ἀντίος. Ἀντίου πόλις· ἥτις ἀπέχει Ῥώμης ἑκατὸν σταδίους. Ἀντιόχεια· ἡ πόλις· ἐκτίσθη μὲν ὑπὸ Σελεύκου· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς Ἀντιόχου· καὶ Ἀντιοχὶς ὄνομα φυλῆς. Ἀντίοχος ὁ βασιλεύς· οὗτος ἐδόκει κατὰ τὰς ἀρχὰς γεγονέναι μεγαλεπίβολος καὶ τολμηρός· καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός· προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἐφάνη πολὺ καταδεέστερος αὐτοῦ· καὶ τῆς τῶν ἐκτὸς προσδοκίας. ἐκ τῶν παίδων τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ἐξῆλθε ῥίζα ἁμαρτωλὸς οὗτος ὁ Ἐπιφανὴς υἱὸς Σελεύκου τοῦ Φιλοπάτορος· ἦν οὖν ὑπάρχων δεινὸς ἀνὴρ καὶ πλεονέκτης· καὶ πολλὰς ἁρπαγὰς ἐκ λεηλασιῶν ποιήσας, συνῆξε χρήματα πολλὰ καὶ ἐν πολλοῖς ἀκόλαστος καὶ εἰς ἀσελγείας εἰς μίμους ἑαυτὸν καθεὶς, ἐν ὄψει πάντων ταῖς γυναιξὶν ἐπεμαίνετο. καὶ καταλαβὼν τὴν Αἴγυπτον ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ ἅρμασι καὶ ἐλέφασι καὶ στόλῳ μεγάλῳ ταύτης ἐκράτησεν· ὑποστρέψας δὲ μετὰ ἀπονοίας εἷλε καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ δοριάλωτον· καὶ κατέσφαξε μυριάδας ιη΄· κατατολμήσας οὖν, καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσελθὼν καὶ στήσας βωμὸν καὶ εἴδωλον, βδέλυγμα ἐρημώσεως καὶ τὸν ναὸν μιάνας διὰ τῆς ἀκαθάρτου θυσίας, ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευσεν· οὗτος τε ἐφ᾽ ὑψηλοῦ καθίσας· καὶ τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ κύκλῳ περιεστηκότων ἐν ὅπλοις, ἐκέλευσε τοῖς δορυφόροις ἕνα ἕκαστον Ἑβραῖον ἐπισπᾶσθαι· καὶ κρεῶν χοιρείων καὶ εἰδωλοθύτων ἀναγκάζειν ἀπογεύσασθαι· εἰ δὲ μὴ θέλοιεν μιαροφαγῆσαι, ἀναιρεῖσθαι στρεβλωθέντας· πολλῶν οὖν συναρπασθέντων· καὶ Ἐλεάζαρ τις τῶν πρώτων γραμματέων ἤδη προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν μὴ μιαροφαγήσας μαστιγωθεὶς ἀναιρεῖται· σὺν ἑπτὰ παισὶ μετὰ μητρὸς Σολομωνίδος· περὶ ὧν καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ, ἰδίᾳ οἱ Μακκαβαῖοι μνημονεύει. ἐκπλαγεὶς δὲ ὁ τύραννος ἔτι μᾶλλον ἐκμανεὶς καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πάντα λαβὼν καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν λαφυραγωγήσας· καὶ τὰ κτήνη κρεουργήσας· καὶ φονοκτονίαν ποιήσας, καὶ μεγαληγορήσας, ἀνεχώρησεν εἰς Ἀντιόχειαν. καὶ μετὰ δύο ἔτη κατὰ Περσῶν ἐπιστρατεύσας, ἀπέστειλεν ἄρχοντα φορολογῆσαι τὰς πόλεις Ἱερουσαλήμ. ὃς παραγενόμενος καὶ λαλήσας εἰρηνικοὺς λόγους πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ. καὶ εἰσελθὼν ἐπάταξεν αὐτὴν πληγῇ μεγάλῃ· καὶ καθελὼν τὰ τείχη πᾶσαν αὐτὴν ἐνέπρησε· καὶ τὸ ἱερὸν ἐκμιάνας· καὶ πολλοὺς ἀνελὼν καὶ αἰχμαλωτεύσας, ἀπῄει. ἄρχοντα καταλιπὼν εἰς τὸ βασανίζειν τοὺς Ἰουδαίους. Ματθίας δέ τις ἱερεὺς, ἔχων υἱοὺς πέντε· ἀφ᾽ ὧν Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος ἐτύγχανε. ζήλου πλησθεὶς· καὶ ὁρμήσας κατὰ τοῦ ἄρχοντος ἀνεῖλεν αὐτόν. καὶ σκάπτει τοὺς τῶν Ἑλλήνων βωμούς· ἐπέρχεται οὖν αὐτοῖς Ἀντίοχος μετὰ πολλῆς δυνάμεως· ὡς γῆς ἐπέτεινεν ὁ πόλεμος· Ἐλεάζαρ ἀδελφὸς Ἰούδα ἀριστεύσας, συντρίβεται ὑπὸ ἐλέφαντος· ὑπεισελθὼν γὰρ τὸν ἐλέφαντα καὶ ξίφει τὴν γαστέρα αὐτοῦ ἔτυψεν. ἐλπίσας ἐπ᾽ αὐτοῦ τὸν τύραννον φέρεσθαι. ἐκστρατεύσας οὖν ὁ Ἀντίοχος κατὰ Περσῶν ὑπέστρεψεν ἡττημένος· καὶ κακῶς τὸν βίον ἀπαλλάττει. Ὅτι αὐτὸς Ἀντίοχος τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος στασιάσαν πρὸς τὸν συνήθη φόρον αὖθις κατεδουλώσατο· συλήσας τε τὰ τοῦ ἱεροῦ ἀναθήματα καὶ διερευνήσας ἅπαντα, εὗρεν ἀγαλμάτιον βυβλίον ἐν ταῖς χερσὶ κατέχον πώγωνά τε ἐπιφερόμενον βαθύν· ᾧ δὴ καὶ λυχνίδι παρειστήκει διακενοῦν· τοῦτο χοιρείοις αἵμασιν ἀναλαβὼν ἐν τῷ ἱερῷ κατέλιπε. καὶ πολλαῖς ἄλλαις τισὶ ζημιώσας πρὸς ὑποταγὴν φόρου τοὺς ἐκπεσόντας Ἰουδαίους. Ἐπὶ τὴν ευείαν

ἐπανῆλθεν. Ἀντίοχος ὁ πρεσβύτατος. οὗτος διαβληθεὶς Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ καθῃρέθη τῆς τιμῆς·
καὶ δημοσιωθεὶς, ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατελέγη. διὰ τὸ ἐξ ἴσης ἐκφωνηθῆναι παρὰ τοῦ βασιλέως, εὐνοῦχον
ἐν τοῖς παστικίοις μὴ τελεῖν. Ἀντίοχος ὁ αὐτόμολος. Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος. ὃς φιλοσοφεῖν κυ
νικὸν τὰ πρῶτα ἐπλάττετο. καὶ πλεῖστά γε ἐκ τούτου τοὺς στρατιώτας ἐν τῷ πολέμῳ ὠφέλησεν.
ἀπαλγοῦντας γὰρ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ψύχους, ἐπιρρώννυεν, ἔς τε τὴν χιόνα ἐμπίπτων καὶ ἐν αὐ-
τῇ καλινδούμενος. ὅθεν παρὰ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν παρά τε Σευήρου καὶ Ἀντωνίνου ἔτυχεν. ἐ-
παρθεὶς δὲ ἐπὶ τούτοις τῷ Τηριδάτῃ συνεξητάσθη καὶ μετ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς Πάρθους ηὐτομόλησεν. Ἀν
τιόντων. ἀπαντώντων. Ἀντιωρήσας. Ἀντιπάθεια. Ἀντίπαλον. ἴσα σημαίνει. τὸ ἐναντίον
καὶ τὸ ἰσόπαλον καὶ τὸ ἰσόρροπον. οὐ γὰρ ἀντίπαλα τῆς δυνάμεως ὁ ἀγὼν ἔσται. Ἀντιπαρα-
κλήσεις. εἰς τοιαύτην προθυμίαν παρέστη τὸ πλῆθος ὥστε παρακλήσεως ἐν θυμασμῷ τὴν ἀντιπαρα
κλησιν γενέσθαι τῶν δυναμένων Ἀντιπαράτορα ἢ ἀντικόσμησις ἢ ἄλλη ἡ πρεσβεία. παρὰ τὸ γάρ,
ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. Ἀντιπαρεξάγειν. ἀντιδιδοῦν ἀντιτάσσειν. Ἀντίπατρος. Ἰολάου. πό
λεως δὲ Παλιούρας τῆς Μακεδονίας στρατηγὸς Φιλίππου. εἶτα Ἀλεξάνδρου καὶ διάδοχος βασιλείας.
μαθητὴς Ἀριστοτέλους. κατέλιπεν ἐπιστολῶν σύγγραμμα ἐν βιβλίοις δυσί. καὶ ἱστορίαν τὰς Περδίκ
κου πράξεις Ἰλλυρικάς. καὶ ἐπέσπευσε καὶ τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέα κληθέντα. μό-
νος δὲ τῶν διαδόχων θεὸν καλέσαι Ἀλέξανδρον οὐκ ἠθέλησεν. ἀσεβὲς τοῦτο κρίνας. ἐβίω δὲ ἔτη οθ'
καὶ κατέλιπεν υἱὸν διάδοχον Κάσσανδρον τὸν μετὰ Ἀλέξανδρον ἀνελόντα Ὀλυμπιάδα. ὅτι τῶν Ἀ
θηναίων τοὺς Ἀθηναίους Ἀντιπάτρῳ τῷ Μακεδόνι παραδόντων ἐνδεεῖς ὄντες οἱ δημαγωγοὶ πρὸς τὴν
ἐπανάστασιν τοὺς Ἀθηναίους ἐπάραντες, μὴ τὴν αἰτίαν ἐπ' αὐτοὺς ἐνέγκωσιν, ἔφυγον. οἱ δὲ Ἀθη
ναῖοι θανάτου ἐρήμην τούτους κατεδίκασαν. ὧν ἦν Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ καὶ Ὑπερείδης. καὶ Ἱμεραῖ
ος. τὴν τοῦ θανάτου ἐν σιγῇ γὰρ εἰσενεγκόντων. ἐπεγένετο δὲ εἰς οὐδὲν μεῖζον ὕστερον τῇ γνώμῃ. διότι μηδὲ
τῆς φύσεως μεταβολὴ κακία συνελθούσης ἦν. ἥττα δὲ αὐτῆς. καὶ νόμου ἐπίταξις μὴ παντελῶς
κολάζουσα. καὶ ἰσχὺς αὐτῇ ἀνταγώνιστος ἐφ' ὅπερ ἂν ῥέψῃ. καὶ οὔτε φόβῳ ἀποτρέπεται τὸ θρασύ
νεσθαι, οὔτε αἰδὼς ἐξείργουσα παραβῆναι ἱκανή ἐστιν αὐτὸ τῷ νόμῳ ὑπήκοον. Ἀντίπατρος.
οὗτος ἐπειδὴ διεδέξατο τὴν ἀρχὴν τῶν Μακεδόνων ἐπολιορκήθη μὲν ἐν Λαμίᾳ τῆς Θετταλίας ὑπὸ Ἑλ
λήνων. ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν, εἶτα τῶν ἄλλων ἐσώθη. νικήσας δὲ, ᾔτει τοὺς δέκα ῥήτο
ρας. οὓς ἐξέδοσαν Ἀθηναῖοι. Δημοσθένην. Ὑπερείδην. Λυκοῦργον. Πολύευκτον. Ἐφιάλτην. Θρασύβου
λον. Χάρητα. Χαρίδημον. Διότιμον. Πατροκλέα. Κάσσανδρον. Ἀντίπατρος. Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ
πατὴρ τοῦ ἱστορικοῦ. ὃς ἔσχε Στρατονίκην γυναῖκα τὴν μητέρα Νικολάου. οἱ διαφανεῖς ἦσαν ἐν Δαμασκῷ
κατά τε σωφροσύνην καὶ ἄλλην λαμπρότητα. πλούτῳ τε τῷ πολλῷ διαφέροντες ἥκιστα ἐπ' αὐ-
τῷ ἐμεγαλύνοντο. εὐδοξίας τε οὐ τὰ δεύτερα φερόμενοι, βραχὺ τοῦτο ἐλογίζοντο. ὁ δὲ δὴ Ἀντίπα
τρος καὶ λόγου δεινότητι προὔχων, ἔβλαψε μὲν οὐδένα πώποτε. ὤνησε δὲ μυρία τοῦτῳ οὐ τῶν κοινῶν μό
νον ἀλλὰ καὶ τῶν ἀστῶν συχνούς. δικαιοσύνην δὲ ἀσκῶν εἴπερ τις ἕτερος πλεῖστα μὲν διῄτησε νείκη
τοῖς πολίταις πρὸς ἀλλήλους. πλεῖστα δὲ τῇ πατρίδι πρὸς τοὺς ἐν κύκλῳ δυνάστας. καὶ ἐτιμᾶτο ὑ
πὸ πάντων διὰ τοῦτο. πλείστας δὲ ἐπιστεύθη πρεσβείας καὶ ἐπιτροπάς, ἀρχάς τε πάσας διεξῆλθε
τὰς ἐγχωρίους. τελευτῶν τε τὸν βίον, δῆλόν ἐστιν ὅτι οὐκ ἐπέσκηψεν Νικολάῳ τῷ υἱεῖ καὶ Πτολεμαίῳ τῷ
τούτου ἀδελφῷ ἢ τῷ διθυμιατήριον ὅπερ ἔφθη αὐτὸς προϋποσχόμενος τῷ θεῷ καθοσιώσασθαι
ἐπειδὰν τελευτήσῃ. δηλῶν οἶμαι ὅτι τὸ πρὸς θεοὺς ὅσιον δεῖ καὶ τελευτῶντας φυλάττειν. καὶ μηδὲν
ἔτι ἀπολαύσεσθαι τοῦ βίου μέλλοντας. Ἀντίπαις ὁ ἐπὶ τοὺς ὄντας ἴσους γενέσθαι. ὁ τὸν παῖ γὰρ ἐκ
φύων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν. Ἀντιπελαργεῖν παροιμία ἐπὶ τῶν
τὰς χάριτας ἀντιδιδόντων. καὶ ἀντιπελάργωσις. φησὶν Ἀριστοτέλης ἀληθῆ εἶναι τὸν περὶ τῶν πελαρ
γῶν λόγον ὁμοίως δὲ αὐτοῖς ποιεῖν φησὶ καὶ τοὺς ἀεροπόδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτροις ἀνωτέρω μὲν
πελαργὸν τυποῦσι. κατωτέρω δὲ ποτάμιον ἵππον. δηλοῦντες ὡς ὑποτέτακται ἡ βία τῇ δικαιο-
πραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ τῶν πτερύγων βαστάζουσι τοὺς γεγηρακότας. οἱ δὲ ἵπποι
ποτάμιοι ζῶον ἀδικώτατον. Ἀντιπεπονθότα. ἀντικειμένως ἐναντία. Ἀντιπεποιημένοι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι

ἀντιπεποιημένοι

ἀντιποιησάμενοι τῆς κατὰ θάλατταν ἐλπίδος διαλαβόντες τὸ ὁρμᾶν εἰς τὸν πόλεμον ἐχρῶντο. Ἀντιπάτρας· παροξυτόνως ἀναγνωστέον. ὄνομα γάρ ἐστι θηλυκὸν γενικῆς πτώσεως συνθέτον. ἀντιπέρας Θάσου μέταλλά ἐστι χρυσοῦ. Ἀντιπερίσπασμα· ἐμπόδιον. ἐξαπέστειλαν στρατιὰν ἐμβαλόμενοι ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τοῖς Κελτοῖς τοῖς μετὰ Ἀννίβου. Ἀντὶ πόρνης σκορπίον· ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ τῶν βελτιόνων. Ἀντιπέτρια, ὄνομα πόλεως. Ἀντιπέτρου βήματος· ἀντὶ τοῦ πέτρας χαλκοῦς ἦν χαλκῆς ἐν ὕλῃ· χαλκοῦς δὲ ἀνδριὰς τὸ μεθυστικόν· ὡς χρυσοῦς χρυσοῦ. ἢ ἰσοπέτρου βήματος τοῦ κατὰ σοῦ βεβηκότος τῶν πέτρων· χαλκοῦς δὲ ἦν ὁ οὐδός. Σοφοκλῆς· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω πόδα κλίνης. Ἀντίπαξ· τὸ κιβώτιον παρὰ τὸ ἀντὶ πρόθεσιν ἐπὶ τὸ πινακωτὸν πηγνύον. Ἀντιπίπτω· δοτικῇ. Ἀντιπνέω· δοτικῇ. Ἀντιπολεμῶ· δοτικῇ. Ἀντιπροκλήσεις· ἀντιλογίας· ἀντεγκλήματα. Ἀντίπροικα· ὅμοια· ἀντίπροικα ὁ δῆμος ἠγανάκτησε, καὶ θροῦς ὑπεξῆφθη. Ἀντιποιηθέντα· φιλονεικήσαντα. δεῖ γὰρ ἀντιποιηθέντας, οὐ πρότερον χαρίσασθαι θελήσαντι. καὶ ἀντιποιούμενοι· ἐπιμελῶς διακείμενοι. Πολύβιος· ὁ δὲ Ἄρατος κατανοῶν τὸν Ἀντίγονον πρᾶξιν ἔχοντα καὶ σύνεσιν καὶ πίστεως ἀντιποιούμενον. τοὺς δὲ βασιλεῖς φύσει μὲν οὐδένα νομίζοντας οὔτε ἐχθρὸν οὔτε πολέμιον, ἐπεβάλετο λαλεῖν πρὸς τῶν εἰρημένων βασιλέων καὶ συμπλέκειν τὰς χεῖρας. ἀντιποιούμενοι τῆς ἀρχῆς τῶν βασιλειῶν. Ξενοφῶν. καὶ αὖθις· οὐδὲν ἀντιποιησάμενοι τῆς ἐκείνου δεήσεως. Ἀντίρροπον· ἰσόρροπον. τῇ τε τοῦ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν Πακόρου. Ἀντισήκωσις· ἡ ἀνταπόδοσις. Ἀντισηκοῦται· ἐξισάζονται, ζυγοστατοῦνται. Ἀντισθένης· Ἀθηναῖος, ἀπὸ ῥητόρων φιλόσοφος Σωκρατικός· ὅστις περιπατητικὸς ἐκλήθη πρότερον. εἶτα ἐκύνισεν. υἱὸς δὲ ἦν ὁμωνύμου πατρός. μητρὸς δὲ τὸ γένος Θρᾴσσης. οὗτος συνέγραψε τόμους δέκα. πρῶτον μαγικόν. ἀφηγεῖται δὲ περὶ Ζωροάστρου τινὸς μάγου εὑρόντος τὴν σοφίαν. τοῦτο δέ τινες Ἀριστοτέλει, οἱ δὲ Ῥόδωνι ἀνατιθέασιν. οὗτος οὖν καὶ τῆς κυνικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας. ἥτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν Κυνοσάργει τῷ γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ Διογένης δὲ καθηγητὴς γέγονε τοῦ κυνὸς καὶ τῶν λοιπῶν. Ὅτι ἀρρωστοῦντι Ἀντισθένει μακρὰν καὶ δυσαπάλλακτον ἀρρωστίαν, ὁ Διογένης ξιφίδιον ἐπιδέδωκεν εἰπών· εἰ φίλου χρῄζεις ὑπουργίας. οὕτως ᾤετο ἐκεῖνος οὐδὲν ἀλγεινὸν τὸν θάνατον, ὥστε γίνεσθαι τὴν ἀρρωστίαν ζυφὴν αὐτόχρημα ἀντὶ τοῦ παντελῶς ὅμοιον. Ἀντισ[illegible]· ἀντιλαμβάνεται. Ἀντισπᾶν· ἐναντιοῦσθαι. Ἄντισσα· μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Ἀντιστρόφους· ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφους. καὶ Ἀριστοτέλης, τὴν διαλεκτικὴν ἀντίστροφόν φησιν εἶναι τῇ ῥητορικῇ. ἐπειδὴ καὶ ἐκείνη περὶ τὰ πιθανὰ καὶ τὰ ἔνδοξα εἶναι, καὶ αὐτὴ ἐστὶ τοιαῦτα. τὸ δὲ ἀντίστροφον, ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον. καὶ περὶ τὰ αὐτὰ στρεφομένην καὶ καταγινομένην λέγει.

Ἀντιστοιχοῦντες· ἑστῶσαν ὡς ὅτι μάλιστα χοροὶ ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις· ἔχοντες ἕτερα πάντες βοῶν λαμπάδων. Ἀντισχεῖν· ὑπομεῖναι. ἀντισχεῖν τῷ δίψει μὴ δυνηθέντες ἐπεκηρυκεύσαντο. καὶ ἀντίσχωμαι αὐθυποτακτικὸν ἀντιλάβωμαι. Ἀντισχῶμαι· δοτικῇ. Ἀντιτείνω· δοτικῇ. Ἀντιτορήσας· διατρήσας, τοιχωρυχήσας. ἐπειδὰν ἀντιτορήσαντες κατά τι μέρος ἑώρων τὸν λόφον, δέος εἰσῄει σφᾶς. Ἀντιτυπῆσαι· ἀντιπαθῆσαι. καὶ ἀντιτυπία, ἐναντίωσις. σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ λίθον ἀντίτυπον κρούσματι πυρσοτόκον. καὶ ἀντίτυπον. πάσης αἰσθήσεως περί τι γένος ἐχούσης, ἡ ἁφὴ οὐκ ἔχει περὶ ἓν καινὸν γένος τῶν ἁπτῶν, φησὶν Ἀριστοτέλης. ὅτι καὶ αὐτὴ καταγίνεται, περὶ ἕν τι γένος τῶν ἁπτῶν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν εὔδηλον τὸ ἓν γένος τὸ τῇ ἁφῇ ὑποκείμενον. διὰ δὲ τούτου ἐσήμανεν, ὅτι ἔστι μέν, οὐ φανερὸν δέ. τί οὖν τοῦτό ἐστι; λέγομεν ὅτι τὸ ἀντίτυπον. ἀντίτυπον δὲ λέγω, οὐ τὸ ἀντικείμενον τῷ μαλακῷ καὶ μὴ ὑπεῖκον τῇ ἁφῇ. ἀλλὰ πᾶν φυσικὸν σῶμα τὸ πρόσπτον καὶ θιγάνον τῆς ἁφῆς, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μαθηματικῶν σωμάτων· ἃ οὐ θιγγάνει οὐδὲ ἀντιβαίνει τῇ ἁφῇ. τὸ οὖν ὁπωσοῦν ἀντιβαῖνον τῇ ἁφῇ, τοῦτό φαμεν ἀντίτυπον. καὶ κοινὸν εἶναι γένος τῶν ἁπτῶν. καὶ ἀντιτύπους ἀνθρώπους, σκληροὺς καὶ ἀνενδότους. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας. καὶ τύπος· ἀντίτυπος φησὶν ὁ χρησμός.

Ἀντιφάνης· Ἀθηναῖος κωμικός· νεώτερος τοῦ παναιτίου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης καρύστιος ζανός· καθ᾽ ἃ θέασιν ἐγγὺς τοῖς χρόνοις· καὶ ἀντιφάνειος κωμῳδία. τοῦ ἀντιφάνους. Ἀντιφάνης· Δημοφάνους· οἱ δὲ, Στεφάνου· ἐκ μητρὸς οἰνόης, κιανός· ὡς δέ τινες, σμυρναῖος· ἢ δὲ Διονυσίου ῥόδιος· κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας· ἀπὸ δούλων ὥς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ϙγ΄ ὀλυμπιάδα. καὶ ἔγραψε κωμῳδίας τξε΄· οἱ δὲ, σπ΄· νίκας δὲ εἷλε ιγ΄· παῖδα τε ἔσχε, Στέφανον, καὶ αὐτὸν κωμικόν. τελευτᾷ δὲ ἐν Χίῳ ο΄ ἐτῶν ὑπάρχων, κατά τινα τύχην ἀπίῳ βληθείς. Ἀντιφάνης· ὄνομα κύριον. Ἀντιφωνίζειν· ἐρίζειν. δίκαιος δὴ ἀντιφωνίζεις σύ, Θεμιστοκλεῖ, ὅτι ἐκ τῆς πόλιν ἢ μεῖον, ἀρὼν καὶ ἔχει λαβεῖν. Αἰλιανός φησιν. Ἀντιφόροι· ἐναντίοι. Ἀντιφῇς ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις. Ἀντιφιλοτιμεῖται· ἀντιδιασπᾶται. Ἀντιφθέγγομαι· δοτικῇ. Ἀντίφθογγον· ὅμοιον. ἕτερος ἀντίφθογγον ἀπεκλάγξασα νομεῦσι πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυβόλοις. Ἀντίφιλος· ὄνομα κύριον. Ἀντιφῶν· Ἀθηναῖος· τερατοσκόπος· καὶ ἐποποιὸς καὶ σοφιστής· ἐκαλεῖτο δὲ λογομάγειρος. Ἀντιφῶν, Σοφίλου, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Ῥαμνούσιος· διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ οὐδεὶς προσγινώσκεται. ἀλλ᾽ ὅμως ἦρξε τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ Γοργίαν. λέγεται δὲ δὴ Θουκυδίδου γενέσθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ, Νέστωρ. Ἀντιφῶν· Ἀθηναῖος. ὀνειροκρίτης. περὶ κρίσεως ὀνείρων ἔγραψεν. Ἀντιφωνῶσι· ἐπινεύουσι. σημαίνει καὶ τὸ ἀντιλέγουσι. Ἀντίχορδα· σύμφωνα. Ἀντλ᾽· ἀμφοτέραις· λείπει χερσί. παροιμία ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων. Ἀντλήσαντες ὕδωρ· αἰτιατικῇ. ἀντλοῦσι δὲ ὕδωρ. Ἀντλία τὸ τοῦ πλοίου εἰσρέον ὕδωρ. Ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ ἔθ᾽ οἷός τ᾽ εἰμὶ προσανέχειν τῆς ἀντλίας ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος. Ἀντλία ἡ σκληρία· αὐτὴν ἀρ᾽ οἴσω συλλαβοῦσα τὴν ἀντλίαν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων. λέγεται γὰρ ἀντλία καὶ ἡ τοῦ πλοίου ἐνεροί. καὶ ἐπειδὴ εὐ τῶν ἐχόντων γὰς δυσώδεις ἀντλίας. καὶ ἄντλος ἡ συγκομιδὴ τῶν δραγμάτων ἐν τῷ ἅλῳ καὶ ταύτας ὁ φθάλωνος. ἐφ᾽ ἃ πολλὴν ἔβρασεν ἄντλον κειθὼν καὶ λιπαρὰν εἶδε πωμοείην. Ἀντόμενοι· συναντήσαντες καὶ ἀντόμενοι, συμβαλόντες. Ἀντονομάζει· ὀνόματα ἀντὶ ὀνομάτων τίθησι.

Ἄντου· ἀντίου. οἱ δὲ τοῦ συνεδρίου, τοὶ μὲν, ἀκούσαντες. τοὶ δὲ, παρακούσαντες ἀπέσειλαν φωνοῦντες αὐτοῦ δέεσθαι, πέμψειν πρὸς αὐτούς. Ἀντοφθαλμεῖν· ἀντιβλέπειν ἐξ ἐναντίας. Ἀντῳδὴ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἡ ἀντιστροφή. καὶ ἀντῳδόν, κατ᾽ ἄλληλα. τὸ μαλακὸν ἠρέξασα κλύθρε οἷα τις ἠχὼ ἀντίτυπον ἀντῳδὸς ἐχείλεσιν ἁρμονίη, νῦν δὲ γᾶν ἄγλωσσος ἀν᾽ αὐδὴ ἐπὶ σε πεσοῦσα, κεῖμαι μιμήτων ζῆλον ἀντιπαμένα. Ἀντωμοσία· γραφὴ κατά τινος ἐν ὅρκῳ, περὶ ὧν ἠδικῆσθαί φησι. διωμοσία δὲ, ὅτε ἑκατέρωθεν γινόμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν δικαζομένων. τοῦ μὲν, ὡς πράξαντος δίκην. τοῦ δὲ, ὡς οὐκ ἔπραξεν. ἐξωμοσία δὲ, ἄρνησις σὺν ὅρκῳ. ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρεῖναι ἢ ὄντος. αὐτῶν λειτουργεῖν. ὥσπερ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ, οὕτω καὶ ἀντιπαρασκευασίας διὰ πάσας τῶν ἴσων ἅμιλλα. ἀντωμοσία· γράμματά τινα γράφαντα περὶ ὧν ἡ δίκη. ὅτε κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀντόμνυσιν ὁ μὲν τὰ ἀληθῆ κατηγορήσειν. ὁ δὲ, τὰ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι. Ἀντωμοσία. ἡ τοῦ ἀντιδίκου. ὑπωμοσία δὲ, οἷον ὅταν τις ἐκκλέπτηται κατὰ μνήμην ἤ τι τοιοῦτον. παρέστασις δὲ, ἡ διδομένη ἴσως τῶν γραμματιδίων ἐν ᾧ τὸ ἔγκλημα ἐπιγέγραπται, ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἐγκλήματα. πρυτανεῖα δὲ τὰ ταμεῖα ἃ κατεβάλλεν ἕκαστος ὅπως εἰσαχθῇ ἡ δίκη. οἱ δὲ ἀντωμοσίαν, τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἃ μαρτύρεις καὶ ἀντέγραφον εἰς ὅρκον προελθεῖσαι μελλούσης δίκης. ἐφ᾽ οἷς ἀνήκειται δικάζουσιν. ἔνιοι δὲ ὅταν ἐπὶ διωμοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένου τινὸς κατὰ μνήμην, ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται φάσκων προσχεῖσθαι αὐτόν. περὶ τούτου διαλαμβάνουσιν οἱ δικασταί. ἢ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ὅρκος ἐπὶ τῷ τὰ ἀληθῆ ἀπολογήσασθαι. ὥσπερ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία ἐπὶ τῷ τὰ ἀληθῆ κατηγορήσειν. Ἀντωνία πόλις. Ἀντωνῖνος· βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ Σευήρου. πρὸς τὴν ἀπόκρισιν καὶ τῇ μιαιφονίᾳ χαίρων. καὶ οἱ στρατιῶται ὑβρίζεσθαι καὶ ἁρπάζειν λαβόντες ἐξουσίαν, οὐκέτι κατ᾽ οὐδὲν διεκρίνοντο βιαίων τῶν πραττόντων ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὴν ἐν πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων ἀπεδήμει τῆς Ῥώμης. ὡς δὴ καὶ τὰ στρατόπεδα διοικήσων καὶ τὰ ἔθνη ἐποψόμενος. ἐπεὶ δὲ τὸν Ἴστρον κατέλαβε καὶ τοῖς ἐκεῖσε γνωμα

ἐφίλο

ἐφιλοποιήσατο ὡς καὶ συμμάχους παρ' αὐτῶν λαβεῖν καὶ τοὺς τοῦ σώματος φρουροὺς καὶ ταῖς φορεσίαις αὐτῶν χρῆσθαι. οὕτω τι καὶ ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἠγαπᾶτο, κοινὸς ὢν πρὸς ἅπαντας, ὡς συστρατιώτης μᾶλλον ἢ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν λεγόμενος. ἐπειδὴ δὲ καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν ἀφίκετο, Ἀλέξανδρον ἑαυτὸν ὠνόμασεν. ἐκεῖθέν τε εἰς Πέργαμον παραγίνεται. καὶ ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον· καὶ στεφάνοις κοσμήσας καὶ ἄνθεσι, τὸν Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο. καὶ διὰ τῆς Ἀσίας καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο. καὶ διατρίψας χρόνον τινὰ, ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο· πρόφασιν ποιούμενος τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν ποθεῖν. ὡς δὲ εἰσήλασεν ἐν αὐτῇ σὺν παντὶ τῷ στρατῷ, ὑπεδέχθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων ὡς οὔπω τις βασιλέων πρότερον. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μνῆμα, τήν τε χλαμύδα ἣν ἐφόρει καὶ τὸν δακτύλιον καὶ τὴν ζώνην καὶ εἴ τι πολυτελὲς περιελόμενος, ἐπέθηκε τῇ ἐκείνου σορῷ. ὁ δὲ δῆμος ἔχαιρεν, οὐκ εἰδὼς τὴν τούτου λανθάνουσαν γνώμην. ἔγνω γὰρ ὅτι πολλὰ εἰς αὐτὸν ἔσκωπτον καὶ τὴν μητέρα ἀπέσκωψαν. διὰ δὲ προγράμματος τὴν νεολαίαν εἴς τι πεδίον ἐκέλευσε συνελθεῖν. φήσας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν φάλαγγας συστήσασθαι. οἱ δὲ συνῆλθον ἀγαθαῖς ἐλπίσι. στοιχηδὸν δὲ ἑστῶτας ἰδὼν αὐτὸς μὲν ἐξῆλθεν. ἐπαφῆκε δὲ τοὺς στρατιώτας· καὶ πάντας συνέκοψαν. τοσοῦτος δὲ ἐγένετο φόνος, ὥστε τὸν Νεῖλον ἅπαντα φοινιχθῆναι. Ὅτι Σευῆρος καὶ πάνυ πᾶσι τοῖς εἰς ἀρετὴν τείνουσι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ ψυχὴν, ἤσκησε τὸν Ἀντωνῖνον· ὥστε καὶ αὐτοκράτορα ἤδη ὄντα, καὶ διδασκάλοις συνεῖναι, καὶ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας φιλοσοφεῖν. ἐξηλείφετό τε καὶ ἵππευε καὶ [illegible] καὶ [illegible] σταδίους· καὶ προσέτι καὶ νήχεσθαι καὶ ἐν κλύδωνι ἠσκεῖτο. ὁ δὲ, ἐκ μὲν τούτων, ῥώμην τινὰ ἐρρώσθη· τῆς δὲ δὴ παιδεύσεως, ὡς οὐδὲ ὄνομα αὐτῆς πώποτε ἀκηκοὼς, ἐπελάθετο. οὐ μέντοι καὶ κακορρήμων ἢ κακογνώμων ἦν· ἀλλὰ καὶ συνίει πολλὰ ὀξύτατα, καὶ ἔφραζεν ἑτοιμότατα. τῇ τε γὰρ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ προπετείᾳ τὸ πᾶν ὁμοίως τὰ προσιστάμενά οἱ ἀπερισκέπτως ἐκλαλεῖν. καὶ τοῦ μηδὲν αὐτῶν ἐκφαίνειν αἰσχύνεσθαι, ἐπιτυχίᾳ τινὶ πολλάκις περιέπιπτεν. Ὅτι Ἀντωνῖνος ὁ βασιλεὺς ἄριστος ἦν καὶ μάλιστα Νουμᾷ κατὰ τὸ τῆς ἡγεμονίας ὁμοιότροπον, ἄξιος παραβάλλεσθαι καθάπερ δὴ Ῥωμύλῳ Τραϊανὸς ὤφθη παραπλήσιος. τόν τε γὰρ ἰδιώτην ὁ Ἀντωνῖνος ἄριστα καὶ ἐντιμότατα διετέλεσε βίον. καὶ κατὰ τὴν ἡγεμονίαν ἀμείνων ἔδοξεν εἶναι καὶ σωφρονέστερος· οὐδενὶ τραχὺς οὐδὲ φορτικός· ἀλλὰ πρὸς ἅπαντας χρηστός τε καὶ ἤπιος ἦν. ἕνεκα μὲν τοῖς πολεμικοῖς ἀπὸ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ τοῦ κυδαλέου δόξαν θηρώμενος, φυλάττειν σώους, ἢ περισσεῖς μέγεθος ἐκφέρειν τῆς ἀρχῆς ἐγίνωσκεν ἄνδρας· ὡς ἔνι μάλιστα πλείστην τοῦ δικαίου ποιούμενος ἐπιμέλειαν· ταῖς τῶν δημοσίων ἐφιστὰς διοικήσεσι, τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τὴν ἡγεμονίαν, ταῖς παρ' αὐτοῦ τιμαῖς ἀμειβόμενος· τοὺς δὲ μὴν φαύλους δίχα τινὸς τραχύτητος τῶν κοινῶν ἀπελαύνων πραγμάτων. οὐκοῦν ὑπὸ τῶν οἰκείων μόνον ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τῶν ἀλλοφύλων ἐθαυμάζετο· ὡς τῶν προσοίκων τινὰς βαρβάρων τὰ ὅπλα καταθεμένους ἐπιτρέποντας τῷ βασιλεῖ τὰς δίκας διαλύεσθαι ταῖς ἐκείνου ψήφοις. αὐτὸς δὲ παρὰ τὸν ἰδιώτην βίον πολύ τι πλῆθος χρημάτων κεκτημένος, ἐπειδὴ παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, τὴν μὲν ἑαυτοῦ περιουσίαν εἴς τε τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φίλων ἀπανάλωσε δωρεάς· τῶν δὲ δημοσίων θησαυρῶν πλῆθος παντοδαπῶν ἀπέλιπε χρημάτων. τήν τε τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπίκλησιν, ἐκ τοῦ ἤθους πρώτως ἀπηνέγκατο. Ὅτι Ἀντώνιος Σατουρνῖνος, ἐπίφθονος καὶ βδελυρὸς, παρὰ Οὐεσπασιανοῦ ἐς τὴν βουλὴν ἐνεγράφη. Οὐεσπασιανοῦ σοφισαμένου ὡς πλουσιώτατα τοῦτο. ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε κακίας δυοῖν· ἀκερδὲς μὲν· σημεῖον δ' ὅμως τὸ [illegible]. Ἀντωνῖνος Ἀλεξανδρεὺς ὃς ἐν διέστρεψεν ἔχων πρὸς τοὺς λόγους, οὐ πάνυ τις ἦν ἀκριβής· πρὸς δὲ ἀλήθειαν ἱερώτατος ἐγεγόνει καὶ λίαν ἐρρωμένην τὴν ψυχὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εἶχε· τήν τε δημοτελῆ καὶ ἀπορρητοτέραν· ὥστε καὶ τὴν Γάζαν ἀπέφηνεν ἱερωτέραν [illegible] πρότερον ἦν. ἐμβὰς δὲ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ δικασάμενος ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς, πρὸς ἔτι αὐτῆς ἐκθυμότερον τοῦ μετρίου καὶ ὑπερδικήσατο κατὰ τὸ καρτερώτατον· οὔτε χρόνου φειδόμενος εἰς οὐδὲν δέον δαπανωμένου, οὔτε δόξης ἀμείνονος ἐπιστροφήν τινα ποιησάμενος· ἤκουσε γὰρ κακῶς ὑπὸ τῶν τότε ἀνθρώπων, οὐχ ὡς ἀδικῶν, ἀλλ' ὡς φιλοδικῶν. ἀνέβη δὲ καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπὶ τῇ δίκῃ καὶ σφόδρα φι-

λόγειμος ἔδοξέ τις εἶναι, περιεχόμενος δὲ τῶν ἀντιδίκων, ταύτην μὲν ἐξέδωκεν ἑτέρῳ ἀνδρί, αὐτὸς δ' ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀπραγμοσύνῃ τὸ λοιπὸν τοῦ βίου διετέλει. ὀλίγα μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ δὲ πλείω διατριβόμενος ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἁπλοῦς δὲ ἦν τὸ ἦθος. καὶ ἔντιμος εἰς τὰς θρησκείας ἄλλως τε, καὶ τὰς περὶ ἱερῶν. ἔγωγε οὖν καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ τῷ ἀνδρὶ μεγίστην ἀτεχνῶς τὴν χάριν ἣν ἀμείψασθαι αὐτὸν εὔχομαι τοῖς θεοῖς ἐν μακάρων νήσοις ἤδη συζῶν ἠξιωμένον. καὶ ἀντωνίδος κλίνη τῆς ἀντωνίου. Ἀντωπεῖ δοτικῇ. ἀντοφθαλμεῖ. ἐξ ἐναντίας καὶ ἀντωπὸν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἀντωπόν, κατὰ τὰ πρόσωπον. ἀπέναντι. ἀγαθίας. ὁ δέ, ὅτε ἂν ἴδῃ νῦν μὲν ἀθρόον ἐπιόν, νῦν δὲ ἀντωπὸν ἠρέμα εἰς τοὐπίσω ἀνασπαζόμενον. καὶ αὖθις. οὐδὲ πῇ μεῖον κλίζειν ἀντωπὸν βοσπόρειον πέλαγος. Ἄντρα νύχια. σκοτεινὰ σπήλαια. Ἀντριάδεσι. ταῖς τοῖς ἄντροις φιλοχωρούσαις. ἴφρεα ἣν λιπαρὸν παίγνιον ἀντριάδων. Ἄντρον. σπήλαιον. καὶ ἀντρῶδη σπηλαιώδη. Ἀντρῶνες. πόλις ἐν θετταλίᾳ. καὶ ἀντρώνιος ὄρος. ὡς μεγίστων γινομένων ἐν ἀντρῶσιν. Ἄντυγες αἱ περιφέρειαι τῶν ἁρμάτων. ἕκτορ μὲν οὐδ' ἐπὶ τὰ τε δωρεὴν παρά, ζωστῆρι περισθεὶς ἵππων ἐξ ἀντύγων, ἐν ἑπτὰ ἔτεσι ἐν ταῖς περιψύξεσι.

Ἀντυγωτὸς. συνδεδεμένος. ἐπειδὴ αἱ ἄντυγες καταδέονται. ἀπὸ τὸ ἀντυγῶ ῥῆμα. Ἄντυλλ ῥήτωρ. Ἄνοια. ἡ ἀναισθησία. Ἀνοίγει δοτικῇ καὶ ἀνοιγνύει διχῶς. ἀνοίγω τὸ διαχωρίζω. καὶ μετὰ αἰτιατικῆς. ὡς τὸ ἄνοιγε τὸ στόμα λόγῳ ἵνα καὶ ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσι. ἀντὶ σχιζομένοις. ὡς ῥόδοις. ἀνοιγνυμένου δὲ τοῦ τάφου ὑφ' ἡλίῳ μάρτυρι καὶ τοῦ ὅσου ἀτίμως ἐκκομιζομένου καὶ ταφαῖς διώτιδας. Ἀνοιδήσας. ἀναφλεγμήνας. ἀναφυσηθείς. ὁ δέ, ἀνοιδήσας ὀργῇ, εἶπε κακοὺς κακῶς ὑμᾶς διολῶ. Ἀνοίκειος ἀντὶ ἀπρεπὴς. Ἀνοικίσαι πόλιν. ἀντὶ ἀνακτίσαι. Ἀνοίκτως. σκληρῶς. ἀνελεημόνως. Ἀνοιμωκτί. ἀστενάκτως. καὶ ἀνοιμώξατε ἀλαλάξατε. Ἀνοναριος ὡς ἐκ κοινῆς συνήθεια. καὶ περὶ τοῦ. ἀντὶ τοῦ αἰτεῖν δι' ἀλλ' αὐτοῦ δίδοσθαι. ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ μετ' αἰτούντων. καὶ καθ' ἣν λαμβανόντων φρύνιχος ἡ ἱστορία ἀπὸ τοῦ κύκλωπος οἶνον αἰτήσαντος καὶ τυφλωθέντος. Ἄνοις. ἀντὶ ἀνύοις. Ἀνοῖσαι κομίσαι. καὶ ἀνοιστέον, δεῖ κομίζειν. καὶ ἀνοίσουσι τοῦ. ἀνενέγκω. φέρω. Ἄνοισις. ἀνακόμισις. Ἀνομιμῶ αἰτιατικῇ. Ἀνυδρεύσασθαι. ἀντλῆσαι. ὕδωρ κατέχειν καὶ αὐτῆς. καὶ ὑδρεῦσαι ἐκ κρηνῶν κοσμεῖν ποιητικοῖς φερεκράτης. Ἀνύειν. τελειοῦν. περαίνειν. Ἄνυμφαι. ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα. ἄνυμφος δέ, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα. Ἀνύπαρκτον. τὸ μὴ ὑπάρχον. πρὸς τὸ πινδαρικόν. τί δέ τις τί δ' οὔ τις σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀντὶ ἀνυπάρκτου ἀνυπόστατον. ἐν τούτῳ δὲ ἐστὶν ὁ λόγος ὑστέρου τῶν ἀληθῶν ἢ περὶ τὸ πινδαρικόν. ὁ μὲν γὰρ πίνδαρος ἐν τοῖς ἀσυστάτοις πεποίηται τὴν ὑπερβολήν. ὁ δέ, ἐν τοῖς φαινομένοις καὶ δοκοῦσιν οὐχ ὑπάρχουσι δὲ κατ' ἀλήθειαν. καὶ ὅμηρος δι' ἑνὸς αὐτὰ ἕως τοῦτο δεδήλωκεν. οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. Ἀνυπαίτιος. ἀναίτιος. Ἀνυπείκοντον τὸ ἀνενδότον. ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὑποτάσσομαι. Ἀνύπαντος. ὁ ἀγνώδος. Ἀνυπόβλητον. περιοῦχον. Ἀνυπόδητος γυμνόπους. ἐν τῷ κ' λέγεται οὐχὶ ἀνυπόδετος. Ἀνυπόστατον. ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον. Ἀνύποιστον. ἀβάστακτον ἀνυπομόνητον. Ἀνύσασθαί τι. παρὰ τοῖς ἄρχουσι διαπράξασθαι καὶ ὁμοίως πάλιν τὸ τοὺς ἄρχοντας προστάξαι τοῖς ὑπηκόοις. καὶ ἀνῦσαι. τελειῶσαι. Ἀνυσίμως. ἐνεργῶς. πρακτικῶς. τελείως. καὶ ἀνυσιμώτατος. ἄνυσις γάρ ἡ τελείωσις. Ἄνυσαι ἤνυσαι. καὶ ἀνυστέον δεῖ ἀνύειν. Ἀνυσικωτέρα. ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικωτέρα. πολύβιος. μία ψυχὴ τῆς ἁπάσης πολυχειρίας ἐν ἐνίοις καιροῖς ἀνυσικωτέρα. ὡς ἀρχιμήδης ἐν συρακούσαις μόνος πολλῶν ῥωμαίων.

Ἀνύτειν. πληροῦν. ἐνεργεῖν. ἐπειδὲ οὐδέν τι πλέον εἶχον ἀνύτειν οἱ βάρβαροι οὔτε ὡς ἐν πολιορκίᾳ ἐφεδρεύοντες τῷ ἐρύματι, οὔτε πρὸς τειχομαχίαν ἐγχειρούμενοι, ἔγνωσαν τὸ ποὺ ἑτέρωσε αὐθάδους τε καὶ γενναίους καὶ φιλοκινδύνους ἀποπειραθῆναι. ὁ δὲ νῖνος ἐν ἀμηχανίᾳ ἦν μηδὲν δυνάμενος ἀνύτειν, τουτέστι περαίνειν. Ἀνύειν. ἀνύτειν οἱ ἀττικοί, ὥσπερ ἡμεῖς ἀνύειν. ἀνύειν γὰρ τὸ παλάθειν δασεῖα ἡ περὶ τῇ. καὶ ἀνύτουσι τελειοῦσιν, ἀνύουσι. καὶ ὅμηρος δέ, τὸ ἀνύεινως ἡμεῖς, ὅτι ἐνύφθονοῦσοι. καὶ ἄνυτο ἀφρεῖτο. ἐλάμβανε. καὶ ἀνύοις ἀντικῶς, Ἄνυτος ἀνθεμίωνος. ἀθηναῖος ῥήτωρ. Ἄξενος ἦν κλῆσις ... ἄξενοι λυθρωτὲ καὶ ἀρεῖ πεπλήθωσι. Ἄξεσος. ξενοκλῆς ὁ καρκίνου ἐκωμῳδεῖτο ὡς ἄξεσος ποιητὴς καὶ ἀλληγορικός, Ἀξιάγαστος. ἀξιοθαύμαστος. ἀξιοχρέως. Ἀξία ἡ κύων τοῦ δέρματος. ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.

Ἀξιαπηγητότα

Ἀξιαπηγητότατα· ἀντὶ τοῦ ἀξία τοῦ ἀφηγεῖσθαι. Ἀξιδάρης· ὄνομα κύριον. ἀξιδάρην δὲ ὅτι χρὴ ἀρμενίας, οὔ μοι δοκεῖ εἶναί σοι ἀμφίλογον. Ἀξιεπαίνετος· ὁ ἄξιος ἐπαίνων.
Ἀξιέραστον· ἄξιον· ἐρασμοῦ· ἐπέραστον. Ἀξινάριον· ἡ ἀξίνη. καὶ ἀξινίδιον ὑποκοριστικῶς. Ἀξιοζήλως· ἐπαινετῶς. ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἁπάντων ἑαυτὸν διεχειρίσατο ἀξιοζήλως. καὶ ἀξιοζήλωτος ὁ ἄξιος ζηλοῦσθαι. Ἀξιόλογα βάρη· ὡς ἂν ἀπὸ τῶν πύργων πεμπόμενα εὐκηβολώτατα ἀξιόλογα λίθων βάρη. καὶ ἀξιολόγοις καταστρώσας λίθοις τὰς ὁδούς. καὶ ἐλίμασιν ἀξιολόγοις τοῖς ὑδροστατουμένοις πεφυρωμένας. τουτέστιν ἐν περιστάσι μεγίστοις. καὶ αὖθις· τὸν μὲν μικρόλην ἡμῖν σημᾶναι ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα οὐδὲ μὴν περιμάχητος· οὐδὲ βασιλικῆς ἔργον ἐκστρατείας. ἀλλ' ἐνυπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὸν καύκασον. Ἀξιόμαχος· δυνατὸς μάχεσθαι. ἰσοδύναμος. οὔτε ἀνδρῶν πλήθει οὔτε ἄλλῳ τῶν ἁπάντων οὐδενὶ ἀξιόμαχοι πρὸς ἡμᾶς ὄντες. Ἄξιον· οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ εὐλόγου καὶ δικαίου ἐκλαμβάνουσι, δημοσθένης. διὰ γὰρ τοῦτο μάλιστα ἄξιόν ἐστι σιωπᾶν· ὅτι τοῦτ' ἔστιν ὁ κατὰ πλείστων ἀδολεσχῶν ἡμᾶς. τάσσουσι δὲ τὸ ἄξιον, καὶ ἐπὶ τῶν ὠνίων ὅταν εὐωνότερα πιπράσκηται. λυσίας ἐν τῷ κατὰ τῶν σιτοπωλῶν. ῥοῦσιν ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως ὠνοῦνται τὸν σῖτον ἵν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλῶσιν. καὶ πάλιν. ἐὰν οὖν αὐτῶν καταψηφίσησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε, καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε. εἰ δὲ μή, τιμιώτερον. Ἄξιος· ὁ εὔωνος. φερεκράτης ἱστῷ. ὁ δὲ στέφους πεντεινὸς πυρὸς ἄξιος. Ἄξιον· ἐπὶ τοῦ δικαίου τέτακται. οὕτω δημοσθένης. καὶ ἄξιον ξύλον εὖ καὶ καλῶς εἰργασμένον. εὐθὺς καλόν. ἀριστοφάνης. κἄν τι σφαλῇ τι ἐξ ἀξίου τοῦ τοῦ ξύλου. κατὰ τὴν παροιμίαν· ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι. θέλει οὖν λέγειν βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις. κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν. ἄξιον δὲ παρὰ ἀττικοῖς τὸν εὔωνον καυλὸν σιλφίου. ὃν ἄξιον τουτέστι τὸν εὔωνον. Ἀξιοπιστία· ἡ πίστωσις. καὶ ἀξιόπιστος οὐχ ὁ κατάπλαστος λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ περιττείᾳ χρώμενος. ἀλλ' ὁ πιστὸς καὶ δόκιμος. Ἀξιόχρεως· ἀξιόπιστος· πιθανός. ἦν δὲ ἀξιόπιστος σφόδρα. ὥστε μηδὲ ξόνον ἂν ὁμοτιμαρτυρεῖν, τούτῳ μόνῳ συνεχώρουν ἀθηναῖοι. Ἄξιος· ὄνομα κύριον. Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός. τοῦτο τῶν εἰς κάλλος ἠσκημένων. σημαῖνον τοιόνδε τι. ἄξιός ἐστιν ὁ μισθὸς ὥστε λαβεῖν αὐτόν. ἔστι δὲ παρὰ κρατίνῳ. ὅμηρος δὲ πρῶτον ἐχρήσατο τῷ σχήματι τούτῳ. ῥηΐτεροι γὰρ ἔσεσθε κείνου τεθνειῶτος ἐναιρέμεν. καὶ πάλιν. ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν. σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ. καὶ σοφοκλῆς. γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος ὡς δ' αὔτως ἀνὴρ ῥᾴων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς ἀνήρ. ὁ δὲ νοῦς· ῥᾷον ἄν τις φυλάξαιτο τὸν ὀξύθυμον ἢ τὸν κρύπτοντα διὰ σιγῆς τὴν ὀργήν. καὶ ἄξιος τριχός, ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ τυχόντος παρόσον ἡ θρίξ, οὐδενὸς ἀξία ἐστίν. ἀριστοφάνης. ἔκλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός. ἀντὶ τοῦ τυχόν. καὶ ἄξιος οὐδὲ μόνου· ἀντὶ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰρημένον. καὶ παροιμία. ἄξιος ὀβελίσκου. καὶ ἀπ' ὀβελίσκου. παροιμία. ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων. καὶ ἄξιος τοῦ παντός. Ἀξιοῦμαι γενικῇ. Ἀξιουμένου· τυγχάνοντος ἀνδρὸς ἱερέως τοῦ παρ' αὐτοῦ ἀξιουμένου. ἀξιοῦσι δὲ αὐτὸν παρακαλοῦσι. ἠξίου κρίνεσθαι πολύβιος. οἱ δὲ περαιοὶ ἀξιοῦσι τὸν βασιλέα μὴ καταλύσαι τὰ παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς δεδομένα. τουτέστιν ἀΐδιον εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν. ὁ δὲ, ἑρμηνευθείσης οἱ τῆς ἐπιστολῆς, ἔφη συγχωρεῖν τοῖς ἀξιουμένοις. πλάτωνος ἐπιτετράφθαι. Ἀξίοχος· αἰσχίνου τῶν σωκρατικῶν διάλογος ἐπιγραφὴ ἀξίοχος καλουμένη. Ἀξιόχρεως· ἐν τῷ μεγάλῳ λέξεσι. καὶ οὐδετέρως ὁμοίως. τὸ δὲ ἀξιόχρεον βάρβαρον. ἀξιόχρεως ὤν, ἱκανός. ἐχέγγυος. ἀξιόπιστος. Ἀξιῶ· ὑπολαμβάνω. ἀριστοφάνης. οὐκ ἀξιῶ γ' ἐμαυτὸν ἰσχύειν μέγα. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπολαμβάνω. οὐκ ἄξιον νομίζω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ. ἀξιῶ σε.
Ἀξίωμα· βούλημα. τί δ' ἐστὶ τ' ἀξίωμα ὑφ' οὗ καλεῖς μὴ δηλωθεῖσθαι τὴν παράκλησιν, ἐπὶ τάξιν. μηδὲ τὸ τοῦ πλάτωνος ἀξίωμα ἀτιμάζειν. τουτέστι τὸ βούλημα. ὁ δὲ ἀρκεσίλαος ἦν ἀξιωματικώτατος καὶ συνηγμένος. Ἀξίωμα· ἡ ἱκετεία. δαβίδ. εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κύριε. Ἀξίωμα· τοῦτο ἐκ κατηγορήματος ὀρθοῦ ἢ πλαγίου ἔχει τὴν γένεσιν. ἀξίωμα δέ ἐστιν ἤτοι ἀληθὲς ἢ ψευδές. ἢ πρᾶγμα αὐτοτελὲς ἀποφαντὸν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ ἢ καταφαντόν. οἷον ἡμέρα

ἐστὶ· δίων πεντηκοστεῷ· ὠνόμαζον δὲ ἀξίωμα οἱ φιλόσοφοι, ἀπὸ τοῦ ἀξιοῦσθαι ἢ ἀθετεῖσθαι· ὁ γὰρ λέγων ἡμέρα ἐστὶν, ἀξιοῦν δοκεῖ τὸ ἡμέραν εἶναι· οὔσης μὲν οὖν ἡμέρας, ἀληθὲς γίνεται τὸ προκείμενον ἀξίωμα· μὴ οὔσης δὲ, ψεῦδος. διαφέρει δὲ ἀξίωμα καὶ ἐρώτημα καὶ πύσμα. ἔστι δὲ προστακτικόν. ὁρκικόν. ἀρατικόν. ὑποθετικόν. προσαγορευτικόν. ἀξίωμα μὲν γάρ ἐστιν, ὃ λέγοντες ἀποφαινόμεθα ἢ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος. ἐρώτημα δέ ἐστι, πρᾶγμα αὐτοτελὲς μὲν ὡς καὶ τὸ ἀξίωμα, αἰτητικὸν δὲ ἀποκρίσεως· οἷον ἆρ' ἐστὶν ἡμέρα ἐστί· τοῦτο δ' οὔτε ἀληθές ἐστιν οὔτε ψεῦδος, ὥστε τὸ μὲν ἡμέρα ἐστὶν, ἀξίωμα. τὸ δὲ ἆρ' ἐστὶν ἡμέρα, ἐρώτημα. πύσμα δέ ἐστι, πρᾶγμα πρὸς ὃ συμβολικῶς οὐκ ἔστιν ἀποκρίνασθαι ὡς ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος· ναί, ἀλλὰ εἰπεῖν, οἰκεῖν ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. τὰ δὲ λοιπὰ δῆλα. ἀξίωμα. οὕτω λέγει ἀριστοτέλης. καὶ τὰς δεομένας ἀποδείξεως προτάσεις καὶ τὰς ἀναποδείκτους ὡς ἔθος αὐτῷ. Ἀξιῶν. ἀντὶ τοῦ νομίζων. ὑπολαμβάνων. λυσίας καὶ πλάτων. καὶ ἀντὶ τοῦ παρακαλῶν. λιπαρῶν. ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ νομίζων. Ἀξίωσιν τιμήν. αὐτὸν δὲ βασιλέα ὄντα κατ' ἀξίωσιν μὲν τῆς αὐτῆς μοίρας μετεῖχε τῇ χώρας καὶ πλήθει τῶν ὑπηκόων. ἀπῆγε δὲ αὐτὸν τῆς δίκης, καὶ ἄπλαστος σωφροσύνη. καὶ ἀξίωσις ὑπέρογκος. καὶ ἡ τῶν συναδικούντων παράκλησις. καὶ ἀξιώσει τοῦ πελέρα λεκανίας διό. ἀηδὲς μὲν σεμνὸν δὲ ὅμως τὸ δὲ ἆθλον. αἰλιανός φησιν ἀντὶ τοῦ τιμῆς. Ἀξιώτερος. ὠνιώτερος. καὶ ἀξιωτέρας ὁμοῦ ὠνιωτέρας. οὐ πώποτε φύσας εἶδον ἀξιωτέρας τῆς ἀξίας τιμῆς. ἀξιῶ δὲ παρὰ ἀττικοῖς, τὸ ὤνιον. Ἀξιοῖ. ἀντιφῶν καὶ λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει. Ἄξονες. οὕτως ἐκάλεσαν ἀθηναῖοι τοὺς σόλωνος νόμους διὰ τὸ ἐγγραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. μέμνηται τῆς λέξεως δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. ἄξονες δὲ καὶ κύρβεις διαφέρουσι. ἄξονα δὲ λέγει ὁ μικρὸν τὸν τῆς ἁμάξης. Ἄξοον τὸ ἄτμητον. Ἄξω. καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε. ἀπάξω δὲ τὸ ὀπίσω ἄξω.

Ἀξυλία. ἡ ἔνδεια τῶν ξύλων. ἀξύλῳ δὲ ὕλῃ ἀντὶ τοῦ πολυξύλῳ. Ἀξύμμετρον τοὺ πρὸς τὸ μέτρον. ὑποδεικνύει δὲ τὰ βέλη διὰ τὸ τῶν πολεμίων ῥεῦμα ἀξύμμετρον ὂν αὐτῶν τὰς βολάς. Ἀξωνεσία. θηλυκῶς δῆμος τ. αἰοιχ. Ἄξων. ἀκοινώνητος. Ἀξύστατον. καὶ ἄστατον παρὰ αἰσχύλου λέγει ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀξυνέτου. τὸ δὲ πυκνόν. ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῶδες. ἢ ἀδιάθετον ἢ ἀπιθάνως συντιθέντα.

Ἀοζῆσαι. διακονῆσαι. ὑπηρετῆσαι. ὑπουργῆσαι. Ἄοζοι. πολύοζοι πολλὰ ξύλα καίοντες. ἢ γυω οἱ μάγειροι. Ἀολλεῖ. ποιεῖ. συνάγει. καὶ ἀολλίσασα. ἀθροίσασα. καὶ ἀολληθῆναι, ἀθροισθῆναι. ὃ καὶ ἀολισθῆναι λέγεται. Ἄοπτα. ἀντὶ τοῦ ἀόρατα. καὶ ὑπόφθεντα μὲν δόξαντα δὲ ὁρᾶσθαι.

Ἄορ τὸ ξίφος. καὶ κλίνεται ἄορος. ἄορι. ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ, ἐπὶ τοῖς στέρνοις ἄορ ἀνασχομένη. Ἀόρατον. πολλαχῶς λέγεται. ἢ τὸ καθόλου ἀδύνατον ὁρᾶσθαι· οἷον ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα ἄλλῃ αἰσθήσει. καὶ τὸ ἄφωνον ἀόρατος καὶ ὁ κόσμος καὶ τὰ ὅμοια. ἢ τὸ πεφυκὸς μὲν εἶναι ὁρατὸν μὴ ὁρώμενον δὲ. ὅπερ ἐστὶ τὸ ἐν στερήσει. ὡς τὸ δυνάμει διαφανές. φωτὸς μὴ παρόντος. ἢ τὸ οὕτω λεγόμενον ἀόρατον, ὡς φαύλως ὁρατόν. τοιοῦτον δέ ἐστιν, ἢ τὸ διὰ ὑπερβολὴν λαμπρότητος φθαρτικὸν τῆς ὄψεως. ἢ τὸ ἀμυδρότητα μὴ κινοῦν εἰς τὴν αἴσθησιν. ἀντιλαμβάνεται γὰρ ἐκείνου τοῦ ἀοράτου ἡ ὄψις, οὐ τοῦ μὴ πεφυκότος ὁρᾶσθαι. τοῦτο γὰρ ὅτε μὴ ὁρᾶται, ὁ λόγος ἐστὶν ὁ κείμενος διὰ ὀργάνου τῆς αἰσθήσεως. οὐ μέντοι γε ἡ αἴσθησις. ἀλλὰ τοῦ κατὰ στέρησιν ὁρατοῦ, ἡ αἴσθησίς ἐστιν ἡ ἀντιληπτική. κεῖται δὲ καὶ τὰ ἄλογα ταῖς ὄψεσιν ὅτι σκότος καταβεβηκὸς τοῦ μὴ πάσχειν ὑπὸ τοῦ ὁρατοῦ. διὸ καὶ εἰς τοὺς φωλεοὺς ἠρεμεῖ. μήποτε δὲ καὶ κατὰ στέρησιν ἀόρατον ἡ φαντασία ἐστὶν ἡ κινοῦσα καὶ οὐχὶ ἡ ὄψις. ἐπεὶ αἱ μὲν αἰσθήσεις ἐν τοῖς πάσχουσι τὴν κρίσιν ἴσχουσι. μὴ πάσχουσαι δὲ ἐν τῷ σκότῳ ἀνενέργητοί εἰσι. διὸ κατὰ τὴν ἕξιν μόνην θεωροῦνται. μὴ ἐνεργοῦσαι δὲ πῶς ἂν κρίνοιεν. Ἀόργητος. ὁ μὴ ὀργιζόμενος. Ἄορες. αἱ γυναῖκες. Ἀόριστος γῆ ἡ μὴ ἔχουσα ὅρους μηδ' ἀφορισμένη. ἢ ὑπὸ ἀφορισμένη ὅρους ἔχει. ἅτε οὖσα μεμερισμένη ἕως ἐστὶν ἕνεκα τὸ δίκαιον τῆς διακρατήσεως. Ἀοισύν. ὁμιλίαν. συναναστροφήν. Ἄορνος πέτρα ἐν τῇ ἰνδικῇ. ἀρριανός. μέγα γάρ τι χρῆμα πέτρας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ λίμνη οὕτω καλουμένη. ταύτην ἀλέξανδρος εἷλεν. ἣν τῷ ἡρακλεῖ ἄπορος ἐγένετο ἡ πέτρα. Ἀορταί. λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἀβέρτας. μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἀορτὴ φλὲψ ἡ μεγάλη. Ἀορτὴρ ὁ λῶρος τῆς σπάθης· καὶ ἀορτῆρες. Ἀοσσητήρ. ὁ βοηθός. ὁ ἀντὶ ὄσσης καὶ κλήσεως καὶ αὐτὸ μέτοχος βοηθῶν. Ἀώρησις κρέμασις. Ἀωρία. ἀντὶ ἀκαιρίας. καὶ παρὰ τὸ δέον καὶ ἀκαίρως

ἄωρα

ἄωρα δὲ τὰ παρὰ τὸν καιρὸν γινόμενα. καὶ ἀωρίᾳ. οἱ δὲ περὶ Σελεύκου ἤκουσαν. ἀωρία. ὅτι ἔξεστι τοῖς Βαβυλωνίοις ἀωρίᾳ τὸν φονέα ὑποτρέχειν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σκοτίαν. καὶ Αἰλιανός, ἐπεὶ δὲ ἀωρία ἦν ὁ μὲν, ἐπὶ τοῦ φόνου ὑπελείπετο. καὶ ἀωρεὶ τῇ νυκτί. Ἀωρόλειος· ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινόμενος. καὶ Φαλακρίων. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων· ὁ παρὰ τὴν ἡλικίαν γηράσας. Ἄωρον· ἀπρεπές. ἄχαρι. ἄκαιρον. ἐν ἴσῳ ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνοίκειον. καὶ ἀσύμφορον. καὶ ἄωρος ὁ ὠμὸς ὁ ἀπὸ παντός. καὶ ἀωρότερον. Ἀωρῶ τὸ ἀλγῶ. Ἄωρτο· ἐκρέματο. ὄρω· ὄρσω· ὦρκα· ὦρμαι· ὦρσο· ὦρτο καὶ ἄωρτο. Ἀωτεῖν· ὑφαίνειν. Ἄωτον· ἄνθος. κόσμος. στέφανος. περιβόλαιον ἐξ ἁπαλῶν ἐρίων. καὶ ἀώτῳ εὐθυτική. ἄωτον δὲ ἀπεῖον, τὸ μὴ ἔχον ὦτα. καὶ ῥῆμα ἀωτῶ, τὸ ἀπανθίζω. Ἀπαγγελικῇ· παῦσαι μὴ γελοῖος. ἢ ἄπαγε ἀντὶ τοῦ χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτω Δημοσθένης. καὶ παροιμία· ἄπαγε ξένον ἐν χειμῶνι. ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν.

Ἄπαγέ με εἰς τὰς λατομίας· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὰ ἀνάξια. φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιός, Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ συνών, ἔπειτα δὲ αὐτοῦ ποιήματα ἀναγινώσκοντος, οὐκ ἐπῄνει· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπαχθῆναι εἰς τὰς λατομίας. εἶτα πάλιν μετεκαλέσατο αὐτὸν ἐλπίζων ἐπαινέσαι αὐτοῦ τὰ ποιήματα. ὁ δὲ μὴ ἐθέλων ἐπαινεῖν, ἔλεγε τὸ προκείμενον. Ἄπαγε μόθον ἀπὸ κώπας· παροιμία. ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν καὶ παρὰ καιρὸν τοῖς σπουδάζουσιν ἐνοχλούντων.

Ἀπαγεῖσα· ἡ μήπω συμπαγεῖσα. Ἀπάγειν· ἐφηγεῖσθαι. γράφεσθαι. δικάζεσθαι. τούτων ἕκαστον ἐπὶ τῶν ἑτέρως κατηγορούντων λέγεται. ἀλλ' ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἡ δικασία γένηται, καλεῖται δικάζεσθαι. καὶ ἀπάγοντες, ἀπωθοῦντες, ἀπελαύνοντες. τὸν ἄνδρα ἀπάγοντες. Ἀπαγορεύει· ἀποξενοῖ. ἀρνεῖται. ἀπαγορεύουσι τῷ Φιλίππῳ. καὶ τὸν δήμιον ἀναγορεύουσιν. καὶ αὖθις. Ἰώσηπος. πρὸς τὸ ἀφανὲς καὶ ἀόριστον τῆς χώρας ἐμπεσόντες, πρὸς τοὺς φόνους καὶ πρὸς τὴν λείαν ἀπαγορεύοντες. καὶ ἀπαγορεύεις αἰτιατικῇ σίμων περὶ τοῦ ἢ ἀπαγορεύειν ἀντὶ τοῦ κάμνειν, καὶ ἀδυνάτως ἔχειν. ἀπαγορεύων τοῖς ἄρχουσι διαρρήδην τῆς φιλαργυρίας ἀπέχεσθαι. Ἀπαγορεύω δοτικῇ. ἐγὼ μὲν ἀπαγορεύω τῷ νόμῳ. ἀλλὰ μόναις ταύταις ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι ταῖς γυναιξίν. αἰτιατικῇ δὲ, ἀπαγορεύσας ἡμᾶς τῆς ἀπωλείας. καὶ ἀπαγορεύεις σίμων περὶ τοῦ ὑπὸ πείσης τὰς χ.

Ἄπαγου· ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἄπαγε. Εὐριπίδης. καὶ ἀπάγω αἰτιατικῇ. Ἀπαγωγάς· αἰχμαλωσίας. ἀδυνατίας. καὶ ἀπαγωγή. μήνυσις ἔγγραφος διδομένη τῷ ἄρχοντι, περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δεῖνα. ἐν τούτῳ θα ὁ Λυκῖνος κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος. τὸ οὖν ἀπαγωγὴ, δίκης ἐστὶν εἶδος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τὰς ἐνδείξεις. Ἀπαγχονίσαι· πνῖξαι. ἀγχόνας δὲ καὶ λιμαγχονῶ. Ἀπᾷδει· ἀπαρέσκει. καὶ ἀπᾷδον· οὐ συνᾷδον. ἀπαρέσκον τὰς σπονδὰς ἀποπέμπεσθαι ὡς ἀπᾳδούσας τῆς Ῥωμαίων μεγαλειότητος. ἀντὶ τοῦ ἀναξίους οὔσας. καὶ Στησίχορος δέ ἐστιν ἀπᾳδὰ αὐτῷ. Ἀπαθέστατα· ἐκτὸς πάθους. ὁ μὲν Ἠλεῖος ἦν καὶ ἀνεκτικὸν τῶν ἰδιωτῶν. καὶ ἀθεώρητον. ἐρώμενοι πρὸς πάντας εὐάρμοστον. ὥστε τῆς κολακείας ἁπάσης προσηνεστέραν εἶναι τὴν ὁμιλίαν. προσηνῆ καὶ αἰδέσιμον πᾶσι. μηδὲ ἔμφασιν ποτὲ ὀργῆς παρέσχεν. εὐσοργώτατον καὶ εὐφημότατον ἀφορητί. Ἀπαθῆ· ἄλυπον. ὁ δὲ Ἀντιφῶν, ἀπαθῆ παλινῳδητικῶς, τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς πεπονθότα πάθη. καὶ ἀπαθής· ἀπαθῆ φασιν εἶναι τὸν σοφὸν διὰ τὸ ἀνέμπτωτον εἶναι. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἀπαθῆ, τὸν φαῦλον. ἐν ἴσῳ λεγόμενον τῷ σκληρῷ καὶ ἀτέγκτῳ. καὶ ἀπαθής, ὁ μὴ πεῖραν κακῶν εἰληφώς. οἱ δὲ, κακῶν παντάπασιν ἀπαθεῖς ἔμειναν. καὶ ἀπαθὲς τὸ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν. Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγοις ἐνδεικνύναι· οἱ ὀνειδίζοντες καινοποιητοῖς. Ἀριστοφάνης. ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνια ἐπιδεικνύναι παντὰ ἀπ' ἀκροφυσίων. καὶ τῶν ἀπὸ κινναβευμάτων. λέγει γὰρ διὰ μὲν τοῦ ἀπ' ἀκροφυσίων, καινῶς εἰργασμένα. καὶ οἷον ἐκ πυρός. διὰ δὲ τοῦ ἀπὸ κινναβευμάτων, οἱονεὶ κενῶς πεπλασμένα. διάθεσιν ἔχοντα. κίνναβος γὰρ τὸ εἴδωλον πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες, διατίθενται. πλάττοντες καὶ γράφοντες κέχρηνται πολλάκις. Ἀπ' ἄκρου· Σοφοκλῆς. ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τὸν δῆδε ἔχου καὶ δῶμα ἀπ' ἄκρου. Ἀπάλαμνος· ἄπειρος. Ἀπαλλάξας· ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστῆναι. Κρατῖνος καὶ Δημοσθένης. καὶ ἄλλοι ἀπαλλάξαι. καὶ ἀπαλλάξομεν ἀντὶ τοῦ ἀφανίσομεν. καὶ Ξενοφῶν. τῶν ἄλλων σκηνῶν τὰς πλείους ἀπαλλάξομεν. καὶ ἀπαλλάξαι ἀντὶ τοῦ φυγαδεῦσαι. ἰδεῖν τὸ

δὲ τὸ πλῆθος, προσαιτοῦντο ἀρμενίας ἀπαλλάξαι ἰωτίμην· ὡς οὐ πρὸ τῶν ἀποσχόμενοι τοῦ νεωτερίζειν εἰ τύχοιεν ἐνδήμου. Ἀπαλλάξειεν· μηδαμινὴ οὖσα. ἀριστοφάνης· πῶς καλῶς αὐτὸν ἀπαλλάξειεν ἄν, μὴ τὸ ῥύγχον. καὶ ἀπαλλαξείοντες, ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι. Ἀπαλγήσαντας παραδείκνυσι δὴ ἀντὶ τοῦ παυσαμένους ἀλγεῖν· ὥσπερ τὸ ἀπολοφυρόμενοι. Ἀπαλγοῦντες· ἀπογνώσκοντες. πολύβιος· οἱ δὲ ἀκαρνᾶνες πυνθανόμενοι τὴν τῶν αἰτωλῶν ἔφοδον ἐπὶ σφᾶς, τὰ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, τὰ δὲ καὶ θυμομαχοῦντες, ἐπί τινα παρέστασαν συνθήκην. καὶ αὖθις· ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ κάλλους ῥίγιστ᾽ ἐπερρώννυεν. Ἀπαλέξασθαι ἀντιτάξασθαι. σοφοκλῆς· χἡμεῖς οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ᾽ ἀπαλέξασθαι σοὶ χωρεῖς ἂν ἀξ. καὶ ἀπαλεξῆσαι κωλῦσαι. καὶ ἀπαλέξοντες ὁμοίως. Ἀπάλλης· ἀποπέμψεις. Ἀπαληθάζειν τὸ τὰ ληθάργα ἐξαρίσκειν. καὶ ἀπαληθάζω τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐμφαίνω. ὁ δὲ χρόνῳ ὕστερον ἐφευρεθεὶς πάντα ἐκκαλύπτοντι. καὶ ἀπαληθάζοντι, τουτέστι τὸ δόλιον ἀναφαίνεται. Ἀπαλθήσεσθαι· ἐκθεραπευθήσεσθαι. Ἀπαλοῖς ἐν μαλακίαις· ἁβροῖς μαλθακωτέροις· ἐπὶ τῆς ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαρρεόντων. Ἀπαλώτερος τρύχνου· ἔστι μὲν εἶδος τρύχνος. Ἀπαμβλωψ· ἐκκαθαίρει σκότους καὶ ἀλλοιώσεως. Ἀπάμεια πόλις. Ἀπαμείρει· ἀποστερεῖ. Ἀπαμυνεῖ· ἀποστρέψει. Ἀπαμφιέσαντες· ἐκδύσαντες. καὶ ἀπαμφιεῖ, ἀποκαλύψει ἐμισουμένῳ. ἀπαμφιεῖ τὸ ὄνομα τὸ πλαστὸν τοῦτό μου καὶ λανθάνειν βουλόμενον, ἡμέτερον. καὶ ἀπαμφίσκων, ἀποκαλύπτων. Ἄπαν· οἱ μὲν ἴωνες συστέλλουσι καὶ ὁ ποιητής. τὸ δὲ ἅπαν ἐπὶ πλῆθος· οἱ δὲ ἀττικοί, ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. καὶ τὸ ἐπάπαν ὁμοίως καὶ ἅπαν καὶ τὰ πάντα. Ἀπανάστασις· ἀποικία· μετάστασις.

Ἀπαναίνομαι· ἀρνοῦμαι. Ἀπανθήσαντα· ξηρανθέντα. μακαρίων τῇ γλώττῃ. μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μύροις ἀγαθοῖς. ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον. τὰ δ᾽ ἄλλα ἀπανθήσαντα πάντα ἀπέπτατο. ἀριστοφάνης. ἀπανθεῖ γὰρ τὸ ἀποβάλλω καὶ ὀθνολογεῖ. τῶν ἐκ κηροῦ τοῖς ἀπανθήσασιν. ἀπανθίζω δὲ τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω. Ἀπανθόμοια· καὶ ῥοδόπις ἡ καλή. σημαίνει δὲ ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί. ζήτει περὶ τῆς ῥοδόπιδος, ἐν τῷ ῥοδόπιδος ἀνάθημα. Ἀπανθρακίζομεν· ἀντὶ τοῦ ἄνθρακας ἐσθίομεν. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύων. ὅπερ ὀπτὸν ἐσθίουσιν. ἢ ὀπτὰς ἐσθίομεν. ἢ ἄνθρακας ζωπυροῦμεν. Ἀπάντα· ἱκανία. ὅταν τις μηκέτι αὖον ᾖ, τοῦτο ἀπανταλέγεται. Ἅπαντα γὰρ τἀπρεπῆ τοῖς πολιορκουμένοις. ἐπὶ τοῦ ἀναγκαίου ὁ λόγος. οἱ γὰρ πολιορκούμενοι, πολλάκις καὶ ὧν οὐ δεῖ ἅπτονται. Ἀπαντῶ καὶ συναντῶ· λέγουσιν ἑκατέρως, τὸ παραγίνεσθαι εἴς τινα τόπον. καὶ ἀπαντήσαντος, γενέσθαι φθάσαντος. αἰλιανός· ἀνέστα ὑπὸ τοῦ δὲ ὁ πολιορκητής. καθ᾽ ὃν τρόπον τὸ τοῦ χειμῶνος τοῦ μηνὸς ὥραν ὑπαντήσαντος, τὸ τέλος ὡρμήσατο. καὶ ἀπαντῶσιν, ἀντὶ τοῦ παραγίνονται. ἅμα δὲ τῷ περὶ ὄρθρον εἰς τὸν τοῦ δεσπότου οἶκον ἀπαντῶσι. καὶ ἀπαντωμένων, ἀντὶ τοῦ συμβαινόντων· γινομένων. οὐ μὴν, ἀλλὰ τούτων ἀπαντωμένων, οὐδὲν ἱκανὸν ἦν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν ῥωμαίων. Ἅπαντα τόλμης πλέα κἀναισχυντίας. ἐπὶ τῶν ἰταμῶν καὶ ἀναιδῶν. Ἀπαντῶ ἐπὶ δικαστηρίου. ἀπαντῶ δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ἅπαξ· ἐπειδὴ ἅπαξ ἐκ τοῦ φρέατος αὐτὸν ἐκπεπωκέναι ἔμαθεν, ἀφικνεῖται πρὸς αὐτόν. καὶ ἰώσηπος· ἅπαξ δὲ καταστάντες εἰς ταραχάς, ἀντὶ τοῦ διόλου· ὁλοσχερῶς. Ἀπαξάπαντα ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. καὶ τὰ χρήματα ἀπαξάπαντα λόγῳ οὐδενὶ λογιζόμενος. τὴν δίκην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς δὲ τὴν δίκην παρανομίας ὀξέως. καὶ ἀπαξάπαντες ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάντες. τὸ γὰρ ἀπαξάπαντες, ἐπὶ ἐπιτάσεως λαμβάνεται. ὁ δὲ καῖσαρ νεμεσᾷ καὶ ἀγανακτεῖ ὅτι ἀπαξάπαντες μὴ ἐνέμειναν. ἀπαξάπαντα· οὐδὲν πλέον σημαίνει τὸ ἅπαξ προσκείμενον. καὶ ἅπαξ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ καθόλου εἰπεῖν.

Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, ἀντὶ τοῦ ἀπαραιτήτως· ἢ παντελῶς. τὸ ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ πάντως ἐσομένου. καὶ παροιμία· ἅπαξ πυρρὸς καὶ δὶς καὶ τρὶς χλωρός. ἐπὶ τῶν δανειζόντων. Ἅπαξ ἁλώπηξ εἰς πάγην· ὁμοία τῇ, οὐκέτι αὖθις ἁλώπηξ. λείπει τὸ εἰς πάγην.

Ἀπαξιῶν· ἀναξιοῦν ἡγούμενος· ἀππιανός· ὁ δὲ δῆμος τὸν μάρκιον μετιόντα τὴν ὑπατείαν οὐκ ἐχειροτόνησεν. οὐ τὸν ἄνδρα ἀπαξιῶν. ἀλλὰ τὸ φρόνημα δεδιὼς αὐτοῦ. Ἀπαξιῶσιν· πολύβιος· ὁ δὲ φίλιππος ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τῷ τῶν κορκυραίων ἀπαξιῶσαι. τουτέστι καταφρονῆσαι.

Ἀπάξω· ἐκεῖθεν ἄξω. Ἀπαπαί· συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. εἰρηκότος τοῦ ἡρακλέους, ἀνδρὸς ἠράσθης· καὶ τοῦ ἀπεφθέγξατο. Ἀπαράβλητος· ἀσύγκριτος· ἀνόμοιος. Ἀπαραστάλτως· ἀκωλύτως. Πολύβιος· καὶ πανταχόθεν ἀπαραστάλτως ἠθροίζοντο. Ἀπαραχ-δισα· ἀπλανῆ. Ἀπαράκλητοι· αὐτόματοι. Θουκυδίδης· τῶν αὐτονόμων ἐρανῶν ἀπαράκλητοι ἐφ᾽ αὐτοὺς γὰρ ἠκολούθουν. Ἀπαράκτιτος· ἀσύγκειτος· ἀνόμοιος. Ἀπαράξειεν· ἀποσπάσειεν· ἀποχωρίσειεν. ὥστε τούτους ἀπαράξειεν τοῦ λόφου, καὶ γένηται τῶν ἄκρων ἐγκρατής, θᾶττον κατειργασμένος τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ. Ἀπαραποίητον· ἄπλαστον. Ἀπαράτιλτος· ἀντὶ τοῦ δασεὺς καὶ ἀκόσμους τὰς τρίχας· ἐξ ἐτῶν ἄλουτος. Ἀπαργμάτων· θείων καθαρωτέρων. φησὶν ὁ θεολόγος ἐν τῷ, χθὲς τῇ λαμπρᾷ. ἀντὶ τοῦ ἐναγισμάτων. ἀφ᾽ ὧν τοὺς τάφους ἔβαλλον. τὸ δὲ καθαρώτερον ἀναγκαιότερον. Ἀπαραιτήτως· ἀσυγχωρήτως. πάντας δὲ τοὺς περιτυγχάνοντας, ἀπαραιτήτως ἀπέκτεινον διὰ τὴν ὀργήν. Ἀπαριθμησόμενος· ἀποδώσων· καταβαλούμενος. ὁ δὲ ἧκέ τις ἀφίκετο ὡς ἀπαριθμησόμενός τι τῶν ἐν κωσιαίων χρημάτων πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν ῥωμαίων. καὶ ἀπαριθμῶν ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶν. ἀπαρίθμων ἰσοκράτης. καὶ ἀπαριθμοῦσα· αἰτιατικῇ. Ἄπαρνος· ὁ ἀρνούμενος καθόλου. καὶ ἀπαρνοῦμαι· αἰτιατικῇ. Ἀπαροῦντα· ἀποχωρήσοντα. οἱ δὲ καρχηδόνιοι προσεδόκων ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀπαροῦντα τὸν στόλον εἰς τὴν οἰκείαν. Ἀπάρσεως· ἀναχωρήσεως. τῆς δὲ ἀλόγου ταύτης ἀπάρσεως ἡ φυγὴ τὸ πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐκ τοῦ δήμου μῖσος αἴτιον ἦν. Ἀπαρτῆσαι· τὸ κρεμάσαι. ἀπαρτίσαι δὲ τὸ τελειῶσαι. Ἀπαρτὶ ἐπίρρημα ἐστὶν ὡς ἀμογητί. παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον καὶ πλῆρες. ἡρόδοτος· ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι ὁ ἀπαρτί. καὶ φερεκράτης ἐν κραπατάλλοις· φράσον μοι ἀπαρτὶ δεῖπνον προλαβεῖν. καὶ ἀριστοφάνης πλούτῳ· τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Ἀπαρτίαν· ἀποσκευήν. τέλος ἀπαρτισμοῦ. ἢ ἀπαρτίζοντος, τὸ μήτε ὑπερβάλλειν μήτε ἐνδεῖν. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτίζοντος ἐκφερόμενος. καὶ ἀπαρτιλογία· ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμὸς ἢ λόγος. οὕτω λυσίας. ἡρόδοτος δὲ ζ΄. λέγει δὲ καὶ ξέρξης πρὸς πύθιον τὸν λυδόν· ἵνα μή τι ἐπιδεεῖς ὦσιν αἱ μυριάδες ἑπτὰ χιλιάδων. Ἀπαρυστέον· ἀφαιρετέον ἀπὸ τοῦ ἀρύω. Ἀπάρχεσθαι· τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον ἐμβάλλειν. ἢ ἀπάρχου· ἀρχὴν βάλλε. κἀπαρχὰς προσέφερε. καὶ ἀπαρξόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀπαρχὰς προσοίσομεν. εἰ μὲν ἐξ ὀλίγων ὀλίγας, εἰ δὲ διδοίης πλείονα, καὶ πολλῶν δαῖμον ἀπαρξόμεθα. Ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίασαι· ἐπὶ τοῦ μηδὲ ποιοῦν ἄλλο κεκτημένου, ἢ ὅπερ ἀμπίσχεται. Ἅπας ἐχῖνος τραχύς· ἐπὶ τῶν δυσκόλων καὶ δυστρόπων. Ἀπασκαρίζειν· ἀριστοφάνης ταγηνισταῖς· ἀπασκαρίζειν ὥσπερ πέρκην χαμαί. μὴ ἀνδρός· ἀπασκαριοῦσι γὰρ οἱ ἐλωπιτήμενοι. Ἀπασία· ἀσοφία· νηστεία. παρὰ τὸ πάσασθαι. καὶ ἄπαστος ἄγευστος· οἷον ἄμασος ἀμάσητος. Ἀπαταγί· ἄνευ ψόφου. Ἀπατεῶνος· ψεύστου. Ἀπατηλὸς ἀπατητικός. Ἀπατῆσαι· αἰτιατικῇ. τῶν παραλογίσασθαι. τηλεκλείδης. Ἀπατούρια· ἑορτὴ δημοτελής. ἤγετο δὲ παρὰ ἀθηναίοις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. ἐν ᾗ ἐγγράφουσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς σιτάλκου τοῦ θρᾳκῶν βασιλέως. καλοῦσι τὴν μὲν πρώτην δόρπειαν. ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρυσιν ἀπὸ τοῦ θύειν. ἔθυον δὲ διὶ φρατρίῳ καὶ ἀθηνᾷ. τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους ἢ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας. ἡ δὲ αἰτία· πόλεμος ἦν ἀθηναίοις πρὸς βοιωτοὺς περὶ κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίαις. ξάνθιος οὖν βοιωτὸς προσεκαλέσατο τὸν ἀθηναίων βασιλέα θυμοίτην. οὐ δεξαμένου δὲ, μέλανθος ἐπιδημῶν μεσσήνιος γένος ἀπὸ περικλυμένου τοῦ νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μονομαχούντων δὲ ἐφάνη τῷ μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ ξανθίου τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν. ἔφη οὖν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ, παίσας ἀνεῖλεν αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἐγένετο ἑορτὴ ἀπατούρια καὶ διονύσου μελαναιγίδος ἱδρύσαντο. οἱ δέ φασιν ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφὰς, εἰκὸς ὁμοπατόρια λέγεσθαι τὴν ἑορτήν. ὃ ἀπὸ τρόπου λεγόμενον ἄλοχον τὴν ὁμόκοιτον ἢ ἄκοιτιν, οὕτως ἢ ὁμοπατόρια ἀπατόρια. καὶ ἀριστοφάνης ἐγέγραφε γὰρ τὰ ἄλλα ἐξ ἀπατουρίων. Ἀπαύγασμα· καὶ ἀπαυγάζω. ἢ ἀπαυγὴ ἔκλαμψις.

Ἀπαυδῶ· ἀπαγορεύω· ἀπολέγομαι. ἀριστοφάνης· τούτοις ἀπαυδῶ. καὶ αὖθις ἀπαυδῶ. καὶ αὖθις τὸ τρίτον μάλ᾽ αὖ ἀπαυδῶ. Ἀπαυθαδιάζοντες· μεγαλοφρονοῦντες. Ἀπαυθαδίζομαι γενικῇ. ἀπαυθαδίζομαι τὸ ἀποτρέπομαι, αἰτιατικῇ. ὡς ὁ δὲ ἀπηυθαδίσατο, τὸν τοῦ σωκράτους νόμον. Ἀπαυθημερίζειν αὐθημερὸν ἐπανέρχεσθαι. ξενοφῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐπιτήδεια οὐκ ἦν λαμβάνειν, ὥστε ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα. Ἀπαυστί· ἀκαταπαύστως. Ἀπαυτοματισθεῖσα· οὐκ ἀφ᾽ ἑαυτῆς τελειωθεῖσα. Ἀπαυτομολῆσαι· ἀναχωρῆσαι· φεύξασθαι. ἔφερον δὲ καὶ ὀψέ ποτε αὐτοῦ σιτία. οἱ μὲν ὑπὸ εὐνοίας ἀκολουθοῦντες· οἱ δὲ ἀπιστίᾳ ἀπηυτομολήκεισαν οἱ πλεῖστοι. Ἀπαφίσκω ἀπατῶ. Ἀπαυχενίζειν ἀφηνιάζειν· ἀτακτεῖν. ἢ τὸν αὐχένα συντρίβειν. Ἀπαχθῆναι. ἀπενεχθῆναι. ἐξαιρεθῆναι. Ἀπαίγειρον θέα. καὶ ἐπαίγειρον. ἢ ἀπὸ τῆς ἐσχάτου. αἴγειρος γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου. ἀφ᾽ ἧς οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν. Ἀπαιγίλιπος πέτρας ἀπὸ ὑψηλῆς πέτρας. Ἀπαίδευτοι· ἀνόητοι ἄτακτοι. καὶ ἀπαιδευτότερος φιλωνίδου τοῦ μελιτέως. οὗτος ὁ φιλωνίδης οὐ μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθής. καὶ ὑώδης. κωμωδεῖ δὲ αὐτὸν ἀριστοφάνης ὡς ὄνου τὴν φύσιν ἔχοντα. καὶ διὰ τὸν λαΐδος ἔρωτα, ἐν κορίνθῳ διάγοντα. κωμωδεῖται δὲ καὶ ὡς συώδης σὺν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ. οὓς νικοστράτους εἶπε. τὴν δὲ λαΐδα νικηράτου. ἐπεὶ τούτου ἐρασθεὶς ἐφαρμάκευσεν.

Ἀπαιδία· ἡλικία. ἐλάσσονι χρόνῳ τοῦ συμπληροῦντος τὸν παῖδα. ἢ ἀγονία. καὶ ἄπαιδος ὁμοίως τοῦ μὴ ἔχοντος παῖδα. Ἀπαιδοτρίβητοι· ἀγύμναστοι. ἀπαίδευτοι. Ἀπαιθεριάζει· ἀντὶ τοῦ εἰς ἀέρα ἄγει. ἐξυπαιθεριάζει· συννεφεῖ δέ, συνάγει τὰ νέφη. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἀπαιθεριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννεφεῖ. Ἀπαινύμενοι ἀφαιρούμενοι. Ἀπαιόλημα· ἀπάτημα. Ἀπαιωρούμενοι· κρεμάμενοι. Ἀπαίρει, ὃ οἱ πολλοὶ ἀπαίρει λέγουσι. καὶ ἀπαίρειν ἀντὶ τοῦ ἀπαλλάττεσθαι. ἀριστοφάνης. καὶ ἀπαίροντες μεθιστάμενοι. Ἀπαίσιον· ἀπρεπὲς βλάσφημον. ἀσύμβολον ἀγαθοῦ. δυσοιώνιστον. ἀνεφάνησαν ἢ τῶν αὐτοῦ φυλάκων τὸ βύρκων οὓς ἔφασαν τὰ ἀπαίσια τελετήρας εἶναι. Ἀπαισός· ὄνομα πόλεως. Ἀπαιτοῦμαι αἰτιατικῇ. καὶ ἀπαιτητέα. καὶ ἀπαιτητέον ἀντὶ τοῦ δεῖ ἀπαιτεῖν. Ἀπαιτέων ἀπαιτῶν. φωκυλίδης. χρήιζων κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φίλος, μήτε τὰ ἴσα ἀποδιδοὺς ἀποστερεῖ, ἀλλὰ καιρὸν ἀπαιτέων. Ἀπέβη· ἀπέθανε. καὶ ἀπεβίω ὁμοίως. Ἀπέβλισεν· ἀφείλετο. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κηρίων. ἢ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. ἀριστοφάνης ὄρνισι. λωποδύτης ἀπαίρομαι ὁ λῶμε, τὸ μῶρον καὶ γὰρ ἀπεπίω μέλλω τι βοᾶν. ὁ δὲ ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου. Ἀπεβρίξεν ἀφύπνωσεν. Ἀπεγένετο· ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως ἀντιφῶν καὶ θουκυδίδης. Ἀπεγνωκὼς γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας. δημοσθένης. καὶ ἀπέγνωσαν τὸ ἐναντίον τοῦ κατέγνωσαν.

Ἀπατᾷ· καὶ ἰσοπατᾷ· κλείδημος. καὶ ἐπάτιζον τὴν ἀκρόπολιν. παρὰ τὸ ἐμβαίνειν ἢ ἐν ἱερῷ περιπατεῖν τὸ πελασγικόν. Ἀπέδει· ἐνέλιπεν. ὁ δὲ φιλοποίμην ὁ ἀρκὰς, μεγέθους μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει πολλῷ τῶν ἐπαινουμένων. τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός. Ἀπεδειλία· ἐδεδίει. κελεύει ὅτι ἀπορεῖς μίαν ἔχων πρόληψιν ἢ νικᾶν ἢ θνήσκειν. ἀντὶ τοῦ εὔνοιαν, τό τε ὠχύ, ἀπέμεινε τῇ ψυχῇ. ἀλλ᾽ ἀπεδειλία καθάπερ οἱ πρόσθεν τῶν ἱππέων. Ἀπέδειξεν. ἀντὶ τοῦ παρέδωκε. ξενοφῶν.

Ἀπεδηδόκει κατέφαγε. Ἀπεδημηκότες· ἀντὶ τοῦ ἀποδεδημηκότες. ἕρμιππος φορμοφόροις. Ἀπεδοκίμαζεν· ἀτίμως ὕβριζεν. ἐξεφαύλιζε. καὶ καθόλου τοὺς μὲν κοσμίως τοῖς ἤθεσι καὶ τῶν ἰδίων βίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαζε. τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας ἐν μέθαις καὶ κύβοις, ἐτίμα καὶ προῆγε. Ἀπέδου δοτικῇ. Ἀπέδον τὸ ἰσόπεδον. καὶ τὸ ὁμαλὸν θουκυδίδης. οἱ δὲ ἀθηναῖοι κατέβησαν εἰς χωρίον ἄπεδον τι καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκείων λαβεῖν τι ἐδώδιμον. ἀνώμαλον ἢ ἰσόπεδον. Ἀπέδοξεν. ἀντὶ τοῦ πῶς οὐκ ἔδοξεν. Ἀπέδοσθε· ἀπημπολήσατε. καὶ ἀπέδοτο, ἐξέδωκε. παρέδωκεν. Ἀπέδραν. καὶ τὸ πρωτότυπον ἀπέδρα. ἀπέδραν. ἀντὶ τοῦ ἐπανεχώρησαν. διὸ καὶ ἀπέδραν. φερεκράτης ἰπνῷ. μεν ἀνδρὸς θετταλῶν. εἶτ᾽ ἀπέδρα μόνος. Ἀπέθανεν· ἀπώλετο. ὅθεν ἦν. καὶ τοῦτο ἐργῶν ἀποθανεῖν. Ἀπέθεισεν ἀπεκείρε(?) ἀπέκοψε. τὴν κεφαλὴν αὖ λαγὸς ἀπέθεισεν ἄλλα τε πάντα κέρασε καὶ φλεγέθων κεφαλῆς ἐκ κορυφῆς. καὶ ἀπέθεισε τὸ αὐτό. Ἀπεκάθητο. ἐκαθέζετο. ὁ δὲ σκηπίων ἀπεκάθητο πρός τινι πυραμίδι θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους καὶ τοὺς τούτων ἀπόνοιαν. Ἀπεκάλει ἀντὶ τοῦ ἀνεκάλει.

μετεπέμπετο. Ξενοφῶν. Ἀπεκαρτέρησεν· ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ὁ δ' Ἀλυάττης ἐλθὼν εἰς κρίσιν, ἀπεκαρτέρησεν· ἵνα μὴ λύσῃ τοὺς νόμους οὓς ἔθηκεν. Ἀπεκαύθησαν· πολλοὶ δὲ ὑπὸ κρύους ἀπεκαύθησαν χεῖρας καὶ πόδας. Ἀπεκαίρυττεν· ἐνίκα. Ἀπέκειντο· ἐταμιεύοντο. αἱ δὲ βάλανοι τῶν φοινίκων οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι, ἦσαν ἀπόλεκτοι. Ἀπέκνισε· ξύλον ἀπέκοψεν. Ἀπεκομίσθη· ἀπηνέχθη. Ἀπεκόμπασεν· ἐν ἐπιγράμματι· βρόχον ὅτε τῆς λύρας ἀπεκόμπασε χορδά. Ἀπεκόπησαν· ἀντὶ τοῦ ἀνεκλήθησαν. Ξενοφῶν. Ἀπεκορύφου· προφανῶς ἔλεγεν. Ἡρόδοτος. Ἀρταφέρνης ὁ Σαρδίων ὕπαρχος ἀπεκορύφου σφι λέγων· ἀ μὲν διδοῦσι βασιλέι Δαρείῳ Ἀθηναῖοι γῆν τε καὶ ὕδωρ, ὁ δὲ συμμαχίην σφι συνετίθετο· εἰ δὲ μὴ διδοῦσιν, ἀπαλλάσσεσθαι αὐτοὺς ἐκέλευεν. Ἀπεκράνιξε· τῆς κέρας ἀπεχώρισεν, ἀπέκοψεν. ὁ δέ, ῥόπαλον συρὸν ἀπεκράνιξε βοὸς κέρας.

Ἀπεκρίθη· ἀφωρίσθη. Ἀπεκτήτου· ἀκτενίστου. ἐν ἐπιγράμματι. οὐδὲ κομίζει χρυσὸς ἀπεκτήτου σὴ ἐστερίχος ἀγλαΐην. Ἀπεκτόνασι· καὶ ἀπεκτόνασι. μισοῦσι μὲν ὃ προστεθείσωμα. ἀπεκτόνασι δ' οὔ. Ἀπέλα· ἀντὶ τοῦ ἀπέλαυεν. Ἀπελέκητος· ὁ ἠργασμένος, ἀντὶ τοῦ ἀπεσκίρτησεν. Ἀπελαύνομαι· γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ. ὡς οἱ τὸ ἀκάθαρτον καὶ ὑλικὸν πνεῦμα τῶν ψυχῶν ἀπελάσαντες. Ἀπέλαυσε· καὶ ἀπέλαυσεν. Ἀπελλαῖος· παρὰ Μακεδόσιν ὁ Δεκέμβριος μήν. Ἀπέλεθρον· πολλήν, ἀμέτρητον. Ἀπελεύθερος· ὁ ἐλευθερωθείς. Ἀπελκωμένος· ἀποφλέγων. Ἀπελλῆς· Κολοφώνιος. θέσει δέ, Ἐφέσιος ζωγράφος. μαθητὴς Παμφίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου. πρότερον δὲ Ἐφόρου τοῦ Ἐφεσίου. ὡς δὲ Πυθέου ἀδελφὸς Κτησιόχου· καὶ αὐτοῦ ζωγράφου. Ἀπέλθοι· ἀντὶ τοῦ ἐπανέλθοι. Θουκυδίδης. Δημοσθένης δέ, ἀντὶ τοῦ ἀποδράναι.

Ἀπελλικῶν· ἔστι τις ἀπελλικῶντος τοῦ Τηΐου κατάλοιπων ὁ Σύλλας βιβλιοθήκην. σημαίνει δὲ ὄνομα κύριον. Ἀπελείπετο· ἀεὶ διὰ διφθόγγου. ἀπέλιπεν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπέλιπον ὡς ὁ παρεληλυθὼς σημαίνει, διὰ τοῦ ι. μεγίστην παρὰ τοῖς βαρβάροις, δικαιοσύνης ἀπέλιπε δόξαν. ἀπέλειπε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπελίμπανε, διὰ διφθόγγου ὡς παρῳχημένου. Ἀπελογίζετο· ἀπηριθμεῖτο. ὁ δέ, εἰσελθὼν ἀπελογίζετο ὅσας αὐτῷ δι' αὐτὸν ἀποφυγὰς εἶχε τὸν Φίλιππον. Ἀπελὲς τὸ ἕλος· διὰ τὸ μὴ πελάζειν ἀλλ' ἀφίστασθαι. Ἀπελπίζω· αἰτιατικῇ. Ἀπελωβήθη· ἐφυβρίσθη. εἴργασται ἢ οὗτος. ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονε. Σοφοκλῆς. μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς ἡμῖν ὁ κλεινὸς νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη. Ἀπελυμαίνοντο· ἀπεκαθαίροντο. Ἀπέλυσεν· ἐλυτρώσατο. Πολύβιος. ἢ καὶ τὸν Ἡρακλείδην ἀπέλυσε τῆς ὑποψίας.

Ἀπεμορξάμην· ἀπεψησάμην. ἐδάκρυσε. ὥστ' ἔγωγε μὲν ἐλέησα καὶ ἀπεμορξάμην, ἰδὼν ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος παρέπεται τοῖς δακρύουσιν, ἀπομάττεσθαι. ἢ ἀπεμόρξατο, ἴσως ἐξεμάξατο. ἐξωμοιώσατο. ὑπὸ τὸν ἀρτίως ἀπεμόρξατο. τοῦ δέ, κατὰ χροὸς βουφάγος εἰς κοίλην ἀγαπὸν ἵκτο λέων. καὶ ἀπεμόρξατο, ἀπεμάξατο. ἀπεσμήξατο. Ἀπεμπολὴ· ἀπόστασις. ἡ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις. καὶ ἐμπολεία καὶ ἀπεμπολήσας πεπρακώς. ἀπονητησάμενος. Ἀπεμυθήσω· ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω. Στράττις. Ἀπεμφαίνει· ἀπέοικεν. Ἀπεναντίας· γενικῇ. Ἀπενεγκάμενος· κτησάμενος. Ἀπενιαυτῆσαι· ἐνιαυτὸν φυγεῖν τὴν πατρίδα ἐπὶ τισιν ἀδικήμασιν. Ἀπολλώνιον φασὶ τὸν Τυανέα ἀπενιαυτῆσαι εἰς τὸ Σκυθῶν ἔθνος διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον. καὶ αὖθις. περὶ Ἡρακλέους ἀπενιαυτήσαντα ὡς νόμος ἔξω καὶ καθηράμενον, ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας. Ἀπέννινα ὄρη. Ἀπεξεσμένον· ἠκριβωμένον. Ἀπεώσατο, ἀπετινάξατο. καὶ ἀπεωσμένοι καὶ ἀπωσμένοι ὁμοίως. ἀπέωσο δέ, ἐξηρέθη. Ἀπέπερδε· καὶ ἀποπαρδεῖν. ἐπέρδειν δὲ περιττεύματι τοῦ ρ. Ἀπεπίστευον· ἠλπίζον. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς ὑλώδεις τόπους ἀπίστως εἶχον πρὸς ἐνέδρας. ἐν δὲ τοῖς ἐπιπέδοις καὶ ψιλοῖς ἀπεπίστευον. Ἀπεπαλίξατο· ἀντὶ τοῦ ἐκ χειρὸς καὶ μετὰ ῥᾳστώνης ἀπεσείσατο καὶ ἀπέφυγε. πάλιξ δὲ τὸ ῥῆμα. καὶ παλίσματα ἢ παλαίσματα. ὅθεν καὶ τὸ προχειράδην, ἀμφιπάλιξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. οὐκ ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπαλίξατο. ἔστι δὲ ὁ μικρὸς. αἱ δ' ὧν μὲν ἔχον ὧν δὲ παλίσσοντο πόδεσσιν. ἔλεγον δὲ πάλιξ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὁμοίως. Ἀπεπόνουν· τὸ πονεῖν ἔληγον. ἀλ-

λοῦντες οἱ Ῥωμαῖοι ἀπεσπόνδουν ἱεροσυλοῦντες τὰ ἐπιχθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρού-ριον τὸ Χλωμάρων. Ἀπεσποδήκισεν Ἀριστοφάνης· μόθωνα περιεκόκκυσεν· ἀντὶ τοῦ ἀπέπαρδον. μόθων δὲ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. περιεκόκκυσεν οὖν κόρδακα ὠρχησάμην. Ἀπερράπισεν. ἀπεφίμωσεν. ἀπεστόμισεν. Ἀπέρατον. ἄπειρον. μέγα. οὗ πέρας οὐκ ἔστιν. οἱ δὲ μετὰ τοῦ ν γρά-φοντες, ἁμαρτάνουσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέρατον. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Χοσρόης τὴν ἀπέρατον καλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς διέλυσεν. Ἀπεργασάμενος. ἀν-τὶ τοῦ ἀποδοὺς ἐξ ὧν εἰργάσατο. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. καὶ ἀπεργάσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶσαι. Ἀριστοφάνης. Ἄπερρε. ἀντὶ τοῦ φθείρου. πορεύου μετὰ φθορᾶς. Ἀριστοφάνης Νε-φέλαις· οὐ θέλεις ἄπερρε. ἄπερρε οὖν, ἀντὶ τοῦ φθάρηθι. καὶ ἔρρων φθειρόμενος. ζητεῖ περὶ ἔρρων αὐτὸν ἐξέωθει μου. Κραπατάλοις, Φερεκράτης. Ἀπερείδομαι τὸν πόνον. ἀντὶ τοῦ ἀποτίθημι. ἀκου-μβίζω. καὶ ἀπερείσασθαι ἐκβαλεῖν. ἐκκενῶσαι. ὡς περὶ ἐκείνους βουλόμενοι ἀπερείσασθαι τὸν θυμόν. καὶ Ἰώσηπος πρὸς τὸν αἴτιον ἔλεγεν ἀπερείσασθαι τὴν ὀργήν. ἀπερείσασθαι οὖν, ἐκκενῶ-σαι. καταθαρρῆσαι. ἐπιβῆναι. πρὸς ἕνα καιρὸν ἀπερείσασθαι τὰς ἐλπίδας, οὐδαμῶς ἔκρινε συμ-φέρειν. Ἀπερείσια ἀπεράντα δῶρα Ὅμηρος. ἀπερείσια ποινά. καὶ ἀπερείσιος ἄπειρος. πολύς.
Ἀπερεύγομαι αἰτιατικῇ. Ἀπερίβλεπτον ἀνυπονόητον. Ἀπερίγραπτον. ἀπεριόριστον. ὅ-τι τὸ ἀπερίγραπτον, ἐπὶ τόπου χρόνου καταλήψει. ὁ μὲν θεὸς κατὰ πᾶν εἶδος ἀπερίγραπτος. τὰ δὲ αἰσθήσει καταληπτὰ καὶ περιγραπτά. καὶ ἀπερίγραπτοι, ἀπερισκόπητοι. Ἀπερικτύπητον. ἀτάραχον. ἀνενόχλητον. Ἀπεριλάλητον. ἤτοι οὐκ εἰδότα λαλεῖν. ἢ οἷον οὐκ ἄν τις περιλα-λήσοι. Ἀπερισάλπιγκτοι. ἀπερίχητοι ἀκατήχητοι. Ἀπερίτροπος. ἀνεπίστροφος. οὔτε ὁ Ἀγα-μεμνονίδης παῖς ἀνεπίστροφος, οὔθ᾽ ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων. ἀπὸ κοινοῦ, τὸ ἀνεπίστροφος τὸ δὲ ὃ ἐχθροὺς μετελθεῖν ἀλλ᾽ ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἢ ἀνεπίλαστος. ὅθεν καὶ τὸ περιτροπέων ἐνιαυτός. Ἀπερρίφθη. ἐξεβλήθη. ἀπορρίπτω δὲ αἰτιατικῇ. Ἀπέρ-ριψεν. ὁ δὲ ἐπιτηρήσας τὸ δοκεῖν ὑπὲρ τούτων ἀπέρριψε λόγους. τουτέστι παρέρριψε παρέβαλεν ἢ ἀπέρ-ριψεν. ἐφλυάρησεν. ὁ δὲ Στωμύλος τί ὢν καὶ ὑψαγόρας, ἀπέρριψε ῥήματα ὑπερήφανα πως καὶ θρασύτερα. Ἀπερύκοντα. κωλύοντα. ἀπείργοντα. στέλλεται ἐκ βασιλέως γράμματα ἀπερύκοντα τὴν τῶν βαρβάρων ἐπίθεσιν. καὶ ἀπερύκουσιν, ἀπαγορεύουσι. καὶ παύσονται τοῦ πολέμου. ἀμέλει τα-χέως πάνυ ἀπερύκουσιν. Ἀπέρρωγεν. οὐκ ἀπέρρηκται. καὶ ἀπερρώγει καὶ σὺν τῷ ν. ἀπερρώ-γει τὸ ζίτον πρόσωπον. καὶ τὰ ἀπερρώγη ὁ χιτών. καὶ ἀπερρωγότες κατεσχισμένοι. ἢ ἀπεσχισμένοι τῆς φιλίας. ἀπερρωγὼς συζυγίας. Ἀπερωεύς. κωλυτής. Ὅμηρος· ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
Ἄπερ σοῦ. ἀντὶ τοῦ ὥσπερ σοῦ. Ἀπερυθριάσαι, ἀπαναισχυντῆσαι. Ἀριστοφάνης· κρεῖττον ἦν τό-τε πύθου ἀπερυθριάσαι ἢ χρήσασθαι μισεῖν πράγματα. τὸ, πράγματα οὐκ ἐπὶ κακοῦ χρῶνται. ὁ δὲ λόγος εἴρηται ἐπὶ τῶν δαπανώντων. καὶ αὖθις· ἅπαξ πυρρὸς καὶ μηδὲ καθόλου χλωρός. Ἀπε-ρύκει ἀποκωλύει. Ἀπέσβη, ἐσβέσθη ἢ ἐπαύσατο. τέθνηκεν. ἀπέσβηκε λέγουσι τὸ ἀποσβῆναι οἵ τε ἄλλοι καὶ Πλάτων Πολιτικῷ. Ἀπεσείσατο ἀπέβαλεν. Ἀπεσκέδασε. διεσκόρπισεν.
Ἀπεσκευάζετο τὴν στολὴν ἀπετίθετο. καὶ ἀπεσκευασάμεθα, ἀπεβαλόμεθα. κυρίως δὲ ἀποσκευ-άσασθαι ἐστὶ τὸ ἀφελέσθαι τὴν σκευὴν καὶ τοῖς πολεμίοις ἀκολουθεῖν. τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια μετὰ πλεί-στων ἀνθρώπων ἐκεῖσε. ἀπεσκευάσατο ἀντὶ τοῦ ἀπέθηκεν. Ἀπεσκληκὼς αἰσθητὸς ἔχων καὶ ἀπεσκληρυμμένος, ἐξηραμμένως. Ἀπεσκολυμμένος. ἐκτετμημένος. κόλλυς δὲ ἐπὶ τοῦ ἀκροθρίξ. ἣν ἐφύλαττον ἀκούρευτον θεοῖς ἀνατιθέντες. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογεγυμνωμένου.
Ἀπεσκοτωμένα. ἐσκιαγραφημένα. κεχρωσμένα. τὰς δὲ χεῖρας, σκότι καλοῦσι ζωγράφοι οὕ-τως Ἀριστοφάνης. Ἀπέσομαι ἀπέρχομαι. ἀναχωρῶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις. Ἀπε-σκύθιζον κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν θριξί. καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀπο-κεῖραι. Ἀπέσπασε μετρίας ἐξέλκει. οἱ δὲ σπαστιάται, ἐν αὐθέντοι τῷ θεῷ δείκνυται εἰς τὸν ναὸν καὶ κλινωστεῖαν. οἱ δὲ, ἀπέσπασαν ἀφειδῶς καὶ μάλα ἀπέκτειναν αὐτούς. Ἀπεσπούδαζεν ἠ-μέλει. κατεφρόνει. οὐδὲ τῶν ἐπικούρων λόγων ἀπεσπούδαζεν Ἀπολλώνιος. Ἀπέσχετο ἀπείχε-

ἀπεχωρίζετο. Κρατῖνος· καὶ γὰρ οὐκ ἀπεστάτει τῆς τοῦ λέοντος ἐπωνυμίας. οὕτω δὲ καὶ τὸ ζῷον
ποιεῖν εἴωθεν. ἀπεστάτει, οὐ παρήλλαττεν. Σοφοκλῆς· μέγας χεράζων ἀντὶ λαμπάδος κέρα-
μος· δέ τις σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ. περὶ Λαΐου φησὶν Ἰοκάστη. Ἀπεσαύρισαν· ὑφείλοντο. Θου-
κυδίδης· λίθους ἤδη πολλοῖς χρώμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην ἐπιφέροντες ἀπεσαύρισαν εἴ πη
δέοιτό τι. Ἀπέσπασεν· ἐκώλυσεν· ἀπέσχε. Πολύβιος· ἐκεῖνον δὲ οὔτε σκότος οὔτε χειμὼν μέχρι ἀπέ-
σπασεν οὐδὲ ἀπέστη τῆς προθέσεως. ἀλλὰ καὶ ζάλην διωθούμενος καὶ τὰς ἀέρωσιν ἐκ πνευμάτων καθίστατο. καὶ διευτύχει κα-
τὰ πάντα τὸν χρόνον. καὶ αὖθις Πολύβιος· ἀποσχόντες τῆς ἰδίας παραλλάξεως ἐφ' ἱκανόν τινα τρό-
πον, οἱ μὲν τελείως ἀπέσπασαν. δύο δὲ ἐπὶ πολὺ περιῆλθον αὐτῶν ἐπεῖχον τὸν δρόμον. Ἀπέσπων· ἀντὶ τοῦ
ἀφέσπων μακρῶν ἐστιν. Ἀριστοφάνης· ἀπέσπων ἐπὶ θεράπης Φυλάσιον. Κρατῆς οὗτος ἦν στρατηγὸς
Ἀθηναίων ὁ καλούμενος σύγαξ, δωροδόκης καὶ προδότης. ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν τριάκοντα. οἱ δὲ
ὡς ἀπὸ κώνειον ἀνήγιον δέ. Ἀπεστομάτισαν· ἀπεφθέγξαντο. Ἀπεστώ· ὡς ἀπόστασις φῶ. ἐπὶ δὲ
Καλλιμάχῳ ἡ ἀποδημία. Ἀπεστώ· οἰχέσθω, διωκέσθω. ὕπνος δ' ἀπέστω λυκυύθυμος ὀμμά-
των. ἐπὶ τοῦ εὐχομένου φιλοσοφεῖν ὁ Σωκράτης φησίν. Ἀπεσυφέλιξεν· ἐκίνησεν, ἔσεισεν.

Ἀπέσυτο· ἐξέλιπε. σεύω τὸ ὁρμῶ, καὶ σύω, ἀφ' οὗ γίνεται σοῦμαι. ἔνθεν τὸ ἔσσυτο. καὶ ἀπέσυτο. καὶ ἀπος-
συντες. Ἀποσφακελίσειν, οἱ μὲν γραμματικοί ἐστιν· ἀποφρενοδίσκεις. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπε-
κνῖσαι ἔτι τὸ ἐξαίφνης ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη. Ἀπέσφηλεν· ἀ-
τυχεῖν ἐποίησεν. Ἀπέσχαζεν· παλαιὸν τὸ ἔσβεσεν. καὶ σχᾶν τὸ σχίζειν, σχάζειν δέ. Ἀπεσχεδίαζε·
ἐπετιμάζετο. Ἀπεσχοίνισεν· ἀπεχώρισε. καὶ ἀπεσχοινισμένος, ἀπεστερημένος. Δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος· ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεισμένος. Ἀπετάφρευον. Μένανδρος· οἱ Ῥωμαῖοι
δὲ οὐκ ἀπετάφρευον τὸ πρότερον ὅτε μὴν ἐν ἐπιτειχίσματι τὸ τοιόνδε εἶχεν πρότερον ἡ Ῥωμαί-
ων εἰκότως τὸν Παύλου ἡγήσασθαι τοῦ ἰώτα πλέμου. ἐπειδὴ δὲ ὅτε τὴν στρατηγίαν εἶχεν ἡγεμονὴν τούτων
αὐτῶν τῆς ἐπὶ τὴν βασιλείαν ἀξαπαγωγῆς, τὸ τοιόνδε προθυμία ὑποφθείν, εὗ τοδὲ ὀνεπανήγαγε. Ῥωμαί-
οις δὲ μὴ ἀρχομένοις ἦν τὸ χρῆμα καὶ εἰς λήθην καθόλου ἀθεν. γένος δὲ ὅτῳ πολέμιος. Ἀπε-
τέμετο περιήκηψε· διεχώρισε καὶ ἀνύσας ἐπὶ τὸν ἰσθμὸν τῆς Σινώπης, ἀπετέμετο τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἐπαύ-
λ. Ἀπετείχιζον· ἀπεχώριζον, ἀπεκώλυον. Ἀπετιμήσαντο· αὐτῶν ἀποτίμημα ἔλαβεν. οὕτω Δη-
μοσθένης. καὶ ἀποτίμησις τὸ ἀποτίμημα. Ἀπετίννυον· ἀπεδίδουν. Ἀπέτισεν· ἀπέδωκεν.
μοιχείω δ' ἀπέτισεν ὅθεν ἀνθαίμαθε σαῖμα ῥαλθείς. Ἀπέτιλον ἐν ἐπιγράμματι· καὶ ταύτην
ἀπέτιλον ἀλινήκτειραν ἐλαίην. Ἀπετμάθη· ἀπεκόπη. Ἀπετρίψαντο· ἀπελογήσαντο.
οἱ δὲ πρὸς ἕκαστον τῶν ἐγκαλουμένων οὐ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς, ἀλλὰ καὶ τιμηθέντες
ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. Ἀπετρύετο· κατεδαπανᾶτο. καὶ αὖθις· εἰ τοῦτον τὸν ἆθλον προὔ-
τεινον ὁ Εὐρυσθεὺς Ἡρακλεῖ σφόδρα ἂν αὐτὸν ἀπέζυσεν. Ἀπευνικός· ἀπεγεννός. Ἀπηλίκα-
σι· ἀπεξηραμμέναι εἰσίν. Ἀπηλεγέως· ἀπείρως ἀπαιδεύτως. καὶ ἀπηλεγής· ἄφημος. Ἀπηλεω-
κολάζει. καὶ ἀπηλίωον τὰ τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα. Σοφοκλῆς· δεσμοῖς ἀπηλεώοντα. Ἀπά-
χομαι· αἰτιατικῇ καὶ ἀπεχθάνομαι καὶ ἀντὶ τοῦ διαδιφθέρω. ἀπηχθόμην δὲ μισητόν. Ἀπέφη-
νεν· ἀντὶ τοῦ ἀνέτειλε. Μένανδρος. Ἀπέφθου χρυσίου· τοῦ πυρὸς τοῦ πολλάκις ἑψηθέντος. ὥστε
νέαν ἔβρυζον. χρυσία ἀπέφθα τοῖς παλαιοῖς ἐμφερῆ. Ἀπεφλαύριζεν· ἐκάκιζεν. ὁ δὲ τὸ δις
ἀντιπαρατρέχει καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα. καὶ αὖθις· περιεφρόνησεν ἢ ὅμως αὐτὸν καὶ ἀπεφλαύ-
ριζεν. Ἀπέφρησαν· ἀφεῖσαν. Ἀπεφρύγοντο. οἱ δὲ ὑφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο. πρὸς τὸ μέ-
λος καὶ τὴν συνήθειαν κακῶς ἑαυτοὺς ἐπιδιδόντες, φλυαρίας διαπλέκοντες καὶ ἀποπαραί-
ροντες, ὑφ' ἡδονῆς ἀπεφρύγοντο. Ἀπεχειρίσθη· τὴν χεῖρα ἀφῃρέθη ὃς μετὰ πολλὰς αἰκί-
ας καὶ στρεβλώσεις, ἀπεχειρίσθη τὴν δεξιάν. Ἀπεχθάνομαί σοι καὶ ἀπεχθάνοντο, ἐμισοῦντο. καὶ ἀπε-
χθέσθαι λέγουσι δὲ καὶ ἀπεχθάνεσθαι. Ἀπέχθεια· μῖσος. καὶ ἀπεχθής, ἐχθρός, μισητός. καὶ ἀπε-
χθανόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς γινόμενος. ἄδειν δὲ ὁ αὐτὴν ὑπερ ἀπεχθανόμενος τῷ τοῦ βασιλέως υἱεῖ.
καὶ ἀπεχθαίρω, μισῶ. Ἀπ' ἐχθρῶν πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί. ἢ τὸ ἀλλ' ὁ φίλος οὐκ ἔμαθεν ταῦτα
ὁ δὲ μὲν φίλος, οὐ μάθοις ἂν τοῦ ἐχθροῦ δὲ ἐχθρὸς αὐτοὺς ἐξηνάγκασε. καὶ Μένανδρος· οὐχ ὅθεν ἀπηλλάμεθα

ποιησάμενοι ἀντὶ τῶν ἐχθρῶν· φοβούμενοι γὰρ τοὺς ἐχθροὺς, ὠφελούμεθα παρ' αὐτῶν. ἐκ τῶν ἐ-
χθρῶν πολλὰ χρήσιμα διδασκόμεθα πρὸς φυλακὴν καὶ πρόνοιαν. αὐτίκα αἱ πόλεις, παρ' ἀνδρῶν
ἔμαθον ἐχθρῶν οὐ φίλων ἐκπονεῖν ὑψηλὰ τείχη, ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς· τὸ δὲ μάθημα τοῦτο,
σώζει παῖδας, οἴκους, χρήματα. Ἀπέχω αἰτιατικῇ ἀντὶ τοῦ ἀπείληφα. ὥσπερ ἀπεχόμενοι τὴν χά-
ριν. εἰ δή τις ὀφείλει. καὶ νεωτέρῳ παρὰ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου, τοῦ πείθεσθαι χάριν. καὶ αὖθις ἐν ἐπι-
γράμματι· τὸ χρέος ἀπέχεις ἀσκληπιὲ τὸ πρὸς γυναικὸς δημοδίκης. καὶ ἀπέχω γε ζόφεια. ἀ-
πέχομαι δὲ γενικῇ. εἶτα ὁ ἀδὰμ ἀπέσχετο τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως. Ἀπεχώρησεν. ὁ δὴ, παρὰ μέν-
τοι ἀπεχώρησε δεξιάς τε παρὰ Ἀρσάκου βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πίστεως ὤμοσεν. Ἀπε-
χρᾶτο. ἡρόδοτος μὲν ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἡγεῖτο. θουκυδίδης δὲ ἀπεχρῶντο ἀντὶ τοῦ ἀνῄρουν. Ἀπέ-
χρη. ἤρκει. Ἀπεχρήσαντο ἀπέκτειναν. καὶ ἀπεχρήσαντο διεχρήσαντο καὶ ἀπέκτειναν. λημνίαι ἀεισφ.
τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους. ἀπέχρησε δὲ, ἐχρησμοδότησεν. καὶ αὖθις οὐχ ἅπαξ ἀ-
πέχρησεν οἱ τυχαῖς εἰπεῖν ἀποσπάσαι τὸ ἀμφιδάρειον. εἶτα ὅτι ἀπέχρησεν οἱ κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν
ἀλλὰ καὶ τὸν νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος ἐσύλησε. καὶ αὖθις. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα κάκιστα ἀν-
θρώπων ἀπολέσαι αὐτόν. σημαίνει δὲ τὸ ἀπέχρησε καὶ τὸ ἐξήρκεσεν. Ἀπεψησάμην. κατεμα-
ξάμην. ἀποψᾶν γὰρ λέγουσι τὸ ἐκμάσσειν. καὶ ἀπέψησαν. ἀπετίναξαν. εἰ δέ που πέσοιεν εἰς δὲ ὃν
ὢ μονῇ μάχῃ τινὶ τοῦτο ἀπέψησαν τὰ αὐτά. τοῦτο ψαῦσαι πλωμαλέεσται ὅλον οἱ πεσόντες, ἐξαναστάντες
ἀποψῶσι τὴν κόνιν ἵνα μὴ ἐλέγχοι τοῦ πτώματος ἔχοιεν. καὶ ἐν πλούτῳ. ἀποψώμεθα δ' οὖ λί-
θοις ἔτι. καὶ ἀπεψήσας, ἑφθὸν ποιήσας. ἢ ἀντὶ τοῦ καινουργήσας ἀριστοφάνης. τὸν δῆμον ἀπεψήσας
ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκας ἀντὶ ἐκαινούργησας. ὡς περὶ μήδειαν λέγεται γὰρ ζοφῶν τοῦ διονύσου
ἀπεψήσασα ἀνανεῶσαι ποιήσασα. Ἀπεψηφίσαντο. τοῦτ' ἔστι κατεδίκασεν. ἡ δὲ βουλὴ τὴν διάγνωσιν
ποιουμένη τῶν πεπραγμένων ἀπεψηφίσατο τοῦ ἀνθρώπου. ἐπεὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπελθόντος αὐτῆς μιαινομένου
τὸ μίασμα ἐγένετο. καὶ αὖθις. τῶν δὲ στρατηγῶν δύο μὲν ἔφυγον περικλέους. κόνωνος δὲ ἀπεψηφί-
σαντο τὴν ἀποδοκιμασίαν. καὶ ἀπεψηφισμένοι ἐπὶ τοῖς δήμοις ἀποψηφίσεις ἐγένοντο τῶν ἐγγεγραμμέ-
νων εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. οὐκ ὄντων δὲ ἀστῶν ἀλλὰ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πο-
λιτείαν, καὶ οὗτοι ἐλέγοντο ἀπεψηφισμένοι. ἐπειδὴ ψήφου περὶ αὐτῆς ἐπαχθείσης, οὐκ ἔτι μετ-
εῖχον τῆς πολιτείας. ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς ἀριστογείτονα. ὅπως πρῶτον μὲν μυριάδας πλείους
ἢ δεκαπέντε τοὺς ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. ἔπειτα τοὺς ὀφείλον-
τας τῷ δημοσίῳ. καὶ τοὺς ἀτίμους, καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους καὶ τοὺς ἀποίκους. Ἀπέψιον τὸ ἑ-
ψιον, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀπέψων δὲ τὸ ἀπεσπόγγιζον διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀπεψωλημένοις. ἀρι-
στοφάνης πλούτῳ. ἀπεψωλημένοι ἀκρατιεῖσθε ἀντὶ τοῦ ὡς γάλλοι ἀκρατῆ πράξετε. καὶ ὅτι ἐν τῷ
ἀκρατιεῖσθε. Ἀπῃ ἀντὶ τοῦ ἀπέλθῃς. σοφοκλῆς. Ἀπῄει. ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπεὶ ἀπῄ-
ει εἰς αὐτὸν ὀργῇ διακεκαυμένος, θανάτῳ τὸν ἐπὶ τὴν ἐκόλασεν. ἀντὶ τοῦ μετὰ δριμύτητος ἐθεά-
σατο. Ἀπειθεῖν δοτικῇ ἀπιστεῖν. καὶ ἀπειθής. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δυσπειθοῦς ἀνθρώπου ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τόπου. αἰλιανός. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἔνθα ἄν τισι ἐχθροῖς ἐνέτυχον, ἐνταῦθα δή που καὶ ἠγωνίζοντο. εἴτε
εἶεν ἀπειθεῖς οἱ τόποι καὶ τραχεῖς. εἴτε καὶ εὐφυεῖς δέξασθαι ὁπλίτας καὶ ἱππέας. Ἀπειθῶ δοτικῇ δι-
φθόγγον. ἀπιθῶ δὲ πεπλασμένως ὡς τὸ, ὣ δρύες οὐκ ἀπίθησαν. ὅτε συνάμ' ἕσποντο πέτρη τε ἄψυχος.
Ἀπείκασμα. ὁμοίωμα. Ἀπεικάζω δοτικῇ. Ἀπεικὸς ἄτοπον. ἀπρεπές. ἀπεικότως δέ. Ἀπει-
λή. ἡ ὀργή. Ἀπειλημμένοι. κεκρατημένοι. Ἀπειλητῆρες. καυχηταί. καὶ ἀπειλῶ δοτικῇ ἢ καυχῶμαι.
Ἀπείπατο. ἀπηρνήσατο. ὁ δὲ, τὴν ἐλπίδα ἀπείπατο. καὶ θέλιος ἀνερρίφθη. καὶ ἀπεῖπεν ἀπηγό-
ρευσεν. ἀπεφήνατο. ὁ δὴ, ἀπεῖπεν ἅπασι μήτε ἄριστον αἱρεῖσθαι μήτε ἀποδαρθεῖν μήτε ἀποθε-
ρανίσασθαι τῶν πάντων οὐδένα. καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ κελεῦσαι μὴ πράττειν. λυσίας ἐν τῷ κατὰ
κτησιφῶντος. καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλλων ἀθηναίων παῖδας ὧν οἱ πατέρες βοηθήσαντες ὑμῖν ἔτι ζῶσιν ἀ-
πειπεῖν ἐν τοῖς νόμοις μήτε ἄδικον μήτε δίκαιον λέγειν. καὶ ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀ-
δυνατῆσαι ἢ ἀπειπεῖν ἀπαρνήσασθαι. ἀρνήσασθαι φιλίαν. καὶ ἀπείπαμεν τὴν χάριν καὶ τὴν
δωρεὰν διὰ τὸ πεγνὸς παρασπόνδημα. Ἀπειπὼν ἐντειλάμενος. ἀπειπὼν μηδενὶ φράζειν τὸ π

γνος. καὶ λακωνικός. ὀλίγοι μὲν ἀπεῖπον περὶ Φιλιππαίων τὸν θρίαμβον. ἢ ἀπειπών. ἀποκαμών. ἀ-
παγορεύσας. ὀρρωδοῦντες μή τις αὐτῶν ἀπειπὼν τοῖς παροῦσι, κινδύνοις ἂν ἀρείψας ὑπαναφθῆ-
ναι δυνηθείη θεῶν ὅσπερ ἔμελλε δικαιώσειν αὐτούς. Ἀπειπὼν ἀπαρνησάμενος. παραιτησάμενος.
οὐκ ἀπέφησεν ἀψαύστου τροφῆς, εἰ μὴ κατὰ φόνον τὸν βαρβαρικὸν ἰσορρήσειεν. ὁ δὲ, ἀπειπὼν τὴν
εὐχὴν συνεπεὶ πίπτει πρὸς τὴν θέαν. Ἀπείραστον ἀπείρατον. ἀδοκίμαστον. οὐκ ἀπείρατοι αὐ-
τοῦ ἔδοξεν ἐκλιπεῖν. ἔτι ὁ χορεὺς γυμνομαχήσας ἀποδύσεται τοῖς ἐκ Ῥωμαίων τισὶ καὶ αὐτὸ ἔξω
δίκης ἀξιουμένοις. Ἀπειράσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀποδεδεῖχθαι. Ξενοφῶν. Ἀπειραίη. ἡ ἀπώθεν πα-
ροῦσα ἢ ἀπειρωτική. Ἀπειρέσια. ἄπειρα τῷ πλήθει. Ἀπείρηκε. δοτική. κέκμηκε. ὁ δὲ,
ἀμφὶ τὴν ἐσχάτην πορείαν τοῦ βίου ὢν, ἐγγεγήρακε. καὶ ἀπειρηκέναι τοῖς πόνοις ἐδόκει. καὶ αὖ-
θις. διά τι τοῦτο, ἀπειρήκασι μὲν διὰ τῶν εἰρηναίων σπονδῶν. καὶ πάλιν αὖθις ἀναζωπυροῦται τὸ
φιλοπόλεμον. καὶ ἀπειρήκει. ἔστι δὲ καὶ πρῶτον πρόσωπον ἀπειρήκειν. καὶ ἀπειρηκυῖα, ἀπαγο-
ρεύσασα. καὶ ἀπειρήκασιν. Ἀπείρητος ὁ ἀπέρατος ὁ ἄπειρος. ἀπείρητος δὲ ἡ ἄπειρος καὶ πολ-
λή. Ἀπεῖρξεν. ἐκώλυσεν. Ἀπειροκαλία. ἡ ἀμετρία τοῦ καλοῦ. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἤδη κεκρατηκότες
ἐτρέποντο εἰς ἀπειροκαλίαν καὶ τὰς σφῶν αὐτῶν ἐξέτειναν δυνάμεις ἀνὰ τὴν ἐκείνου Λι-
βύην. καὶ αὖθις. ἀλλ᾽ εἰ μὴ λίαν ἀπειρόκαλος ὡς διαρρέοντα ἐπιδιηγούμενος. Ἄπειρος ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ
ἀθαλάττωτος. ἀσαλαμίνιος. Ἀριστοφάνης. διὰ τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν. ἢ ὅτι ἡ ἑτέρα τῶν
ὑπηρετίδων νεῶν ἐκαλεῖτο Σαλαμινία. ἡ δὲ ἑτέρα Πάραλος. Ἀπειροῦντες. ἐπὶ τῶν διὰ
κληρονομίαν ἢ ἴδιον κέρδος προσεδρευόντων τινὶ παρόντι οἱ εὖντες τοῖς θυησιμαίοις ἐπιεδρεύου-
σι. Ἄπεισι. ἀπέρχεται. Ἀπείσομαι. ἀντὶ τοῦ ἄπειμι. Ἀπεῖχε. πόρρω ἦν. ὅσον
δὴ ἀπεῖχε τοῦ ἐκπεπλῆχθαι βασιλέα τε καὶ ὄγκον ἐδήλου τῷ μηδὲν ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖσθαι
τὰ τοιαῦτα. Ἀπείλλει. ἐμιλύνθη. Ἀπεῖργε. ἐκώλυεν. ἀπέζευγε. ὁ δὲ Σαλούστιος ἀπεῖρ-
γε τοὺς νέους τῆς φιλοσοφίας. δυοῖν θάτερα πεπονθώς. ἢ προσκρούσας τοῖς καθηγουμένοις ἔχθρα-
τε πρὸς ἐκείνους ἐπιβουλεύων τοῖς φιλοσόφοις διατριβαῖς, ἢ τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιτηδεύματος λο-
γιζόμενος εἶναι πάντας ἀνθρώπους ἀναξίους εἶναι αὐτοῦ. Ἀπειρημένος. ἀπαγορευμένους.
Ἀπέξατο. βρόχον ἧψεν. Ἀπεγέρων. ἀπέκαμνον. ἐταλαιπώρουν. ἡνίκα γὰρ ἀπεγέρων
τῷ χρόνῳ πάλιν ἑαυτοὺς ἀνελάμβανον. Ἀπεγερήσομαι, ἀντὶ ἀπολογήσομαι. Ἀπήεσαν. ἀπήεσαν τὸ.
καὶ ἀπήει, ἀπέρχεται. ἀνεχώρει. εἰ ὡς τὸ χρεώμαι. κανών. διαλύσει εἴω. ἴον. ἢ ἴσθι. ἢ ἴηκα. ἢ ἴα. ἢ ἴειν
καὶ ἐν συνθέσει, ἀπίειν. καὶ ἐν συναιρέσει ἀπῄειν. Ἀπῆκτο. ἀπῆλθε. καὶ ἀπηκτὸς ὁ πορευό-
μενος. Ἀπηλλάγησαν. ἐτελεύτησαν. ἤ τινος ἐστερήθησαν. ἀπηλλαγμένη πολυνόσου νοσήμα-
τος. Ἀπήλαυσε. μετέσχεν. οὔτε Κλέων οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος, ἀπήλαυσε λοι-
δορίας ὑπὲρ τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. Μαρκελλῖνος φησὶ περὶ Θουκυδίδου. Ἀπήλγησαν.
ὁ δὲ δῆμος ἅπας ἀπήλγησαν τὸ πάθος αὐτοῦ. καὶ ξὺν οἰμωγῇ ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον. ἀντὶ τοῦ
ᾠκτίσαντο. Ἀπηλεγὴς ὁ ἀπότομος. καὶ ἀπηλεγέως σκληρῶς. Ἀπηλιανὸς ὄνομα κύ-
ριον. Ἀπηλιαστὴς μισόδικος. παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἀπηλιώτης ὁ ἄνεμος ἐμοῦ κ. καὶ ἀν-
τήλιος καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἔπαλις ἔστι παρὰ Ποσειδίππῳ. Ἀπηλοημένος.
ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι. ὅ ἐστι πατηθῆναι. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ
πρὸς Φαίνιππον. Ἀπηλλοίωσεν ἀπέκοψεν. ἀπηλλοίωσε δὲ ἀλλοῖον ἐποίησεν. Ἀπήμαν-
τον. ἀβλαβῆ. Ἀπήμαρτεν. ἀπέτυχεν. Ἀπημείφθη ἀντὶ τοῦ ἀπεκέκρινατο. Ἀπήμονα.
ἀβλαβῆ. Ὁμήρου. τοὺς δ᾽ αὖ ἐρύσαιτο πάμπαν ἀπήμονας. οὐδ᾽ ὀλέθρους. συλληπτικῶς πέφρακεν.
ἀντὶ τοῦ τοὺς μὲν μὴ ἀπήμονας, τοὺς τετρωμένους. τοὺς δὲ μὴ ἀνωλέθρους, τοὺς ἀνωλέθρους. ἀπήμων
δὲ ἡ βλάβη παρὰ τὸ πῆμα τὸ παθεῖν. τὰ δὲ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα, τριχῶς συντίθενται. ἢ φυλάσ-
σουσι τὸ αὐτὸ τέλος ὡς τὸ δῆμα διάδημα, ἢ ἀπὸ τῆς γενικῆς παράγονται. ὡς γράμμα γράμματος ἐπιγράμματ.
τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ος. ὡς στόμα χρυσόστομος. ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ων. ὡς τὸ αἷμα λευχαίμων. καὶ πῆμα
ἀπήμων. Ἀπηνέμιοι. μὴ ἔχοντες ἀνέμους. Ἀπηνέως. ὠμῶς. ἰσχυρῶς. Ἀπηνέστερον. ἀτιμότε-
ρον. δηλοῦ ἀπηνὴς οὐδὲ μὴν σφαλερὸν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ τὸ πεπόνθημα καὶ ἔδρασε ὁ παρὼν ἐστιν. Ἀπήνη

ἢ ἀπανθρωπία. Ἀπήνη· ἡ ἅμαξα. Ἀπήνη· χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κό-
σμου, καὶ τὰ κανᾶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τἄλλα τὰ πρὸς θυσίαν ἀργυρᾶ πάντα καὶ χρυσᾶ συνεξη-
κολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους, αἱμιλίᾳ τῇ τοῦ σκιπίωνος γαμετῇ. Ἀπηνήνατο· ἀ-
πηρνήσατο· παρῃτήσατο· οὐκ ἠθέλησεν. Ἀπηνθηκώς· τῶν ἐλαιῶν ἀπηνθηκότων τὰ τῶν χειμα-
ρῶν προσκόπτειν. Ἀπηνὴς ὁ σκληρός. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄπωθεν προσαίνεσθαι. Ἀπηνθρακίζειν·
ὀπτᾶν· τὰ ἐπὶ ἐξ ἀνθράκων γινόμενα, κατελέγονται. ἀριστοφάνης βοῦν δ' ἀπηνθράκιζ' ὅλον. Ἀπήν-
τα· καὶ ἀπήντηκα, ἔφθακα· καὶ ἀπήντησεν, ἐπελέσθη, ἐξέβη· πάντα αὐτῷ κατὰ τὰς προφη-
τείας ἀπήντησεν. ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ θεολόγος ὅτι λέγει, εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπήντηκε τοῦ καιροῦ
δεύτερος, καὶ μετὰ τοσούτους ἐπαινέτας. ἀντὶ τοῦ ἥκει εἰς τὸ ἐγκωμιάζειν. καὶ αἰλιανός. περὶ τῆς
ἐν κάνναις τῶν ῥωμαίων ἥττης τοσοῦτον ἄρα αὐτοῖς ἀπήντησε τὸ πταῖσμα. καὶ αὖθις. μέγιστον δὲ
πάθος τῇ λακεδαίμονι τοῦτο ἀπήντησε. καὶ αὖθις. οὐ μὴν ἀπήντησεν οἱ τὰ τῆς ἐλπίδος. Ἀπῆ-
ξεν· ἐφώρμησεν. Ἀπηξιωμένων· ἀτίμων· ἀναξίων. τηλεφάνης ὄνομα τῶν οὐκ ἀπηξιωμένων μετὰ
θεῶν. ἀρχίλοχος δὲ καὶ ἀπαξιώσας, ἀντὶ τοῦ τὴν ἀξίωσιν ἀπωσάμενος τοῦ χοσρόου. τοὺς δ' ἑτέρας οὐκ ἀ-
παξιώσαντας ἀποκαταστῆσαι ῥωμαίοις. καὶ ἀπηξίωσεν, οὐχ ἡγήσατο ἄξιον. καὶ αὖθις τὸ γὰρ
πρὸς ἄλλην τε ἀπέσθαι πρὸς πάντων τῶν μεταχόντων, τῆς βουλῆς ἀπηξιοῦτο. Ἀπή-
ορος· ὁ διεστὼς, καὶ ἀπηρτημένος ἀπὸ τοῦ ἀείρω. Ἀπηρά· τὰ ἀβλαβῆ. Ἀπήραξεν·
ἀπέκοψεν. Ἀπῆρεν· ὕψωσεν. Ἀπηρείσατο· ἐκύμβισεν· ἀπετινάξατο· ἔπηξεν· ἀπέ-
θετο. πολύβιος. ὁ δὲ, ἀπορῶν τοῖς ὅλοις πέρας ἐπί τινα τοιαύτην ἐλπίδα κατὰ τὸ πα-
ρὸν ἀπηρείσατο τὴν ἐνεστῶσαν ἀπορίαν. ἀπηρείσατο δὲ ἀντὶ τοῦ φιλονεικῆσαι διαλυθῆ ἵ. Ἀπηρ-
κότες· ἀναχωρήσαντες. ἄρτι δὲ ἀπηρκότες τοῦ στρατηγοῦ ἠσυνωνίσε ἐφίσταται. Ἄπηρος· ὁ μὴ ἔ-
χων μαρτύριον. Ἀπήροσεν· ἀπηρεμίασεν. Ἀπήρετα· ἐκώλυε διάβασιν παρέχειν. ἀρείας
νὸς ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς ἵνα παρ' ἡμῖν ἄκρα ἐπὶ πολὺ ἀνέχουσα τοῦ ποταμοῦ, ἀπήρετα τὸν πλοῦν
τῆς ὁδοῦ. ξυμπαρέπλει τῇ στρατιᾷ. Ἀπηρτισμένας· ἀπηωρημένας. Ἀπήρυκεν· ἀπεκώ-
λυσεν. ὁ δὲ μόνος ὑφίστατο καὶ ἀπήρυκε τὸ θηρίον. καὶ αὖθις. καὶ βάρη συνεχῆ ἐπιβάλλοντες, ἀ-
πήρυκον τοῦ λυμαίνεσθαι τὸ τεῖχος. Ἀπήστραψεν· ἀπέλαμψεν. Ἀπήτει· ἐζήτει. Ἀπηύ-
ρα· ἀφείλετο· ἀπέλαυσεν. Ἀπηυτομόλησε· προσέφυγε τοῖς ἐναντίοις. Ἀπηχές· κυρί-
ως τὸ σκληρὸν μετὰ ψόφου δέ. δύσφορον. ἀηδές. ἐχθρόν. οὐ τὸν ἦχον ἀποστρεφόμεθα. μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπι-
λαμβάνεσθαι τῶν βαρβάρων ἢ σολοικόν τι ἢ ἀπηχὲς προενηνεγμένων. καινότατον δὴ πεπεισμένων
καὶ ἀπηχθάνοντο. Ἀπήχεια· ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια. οὕτω λυσίας καὶ δείναρχος. Ἀπηχημένον·
ἀπόβλητον· ξένον τοῦ κατὰ πάντων ἤχου. Ἀπήχθετο· ἐμισεῖτο. Ἀπήχει· ἀπεκομίζετο·
ἢ ἀπὸ τῆς ἠχοῦς. ὁ δὲ ἀπολλώνιος τὴν γλῶτταν ἀττικῶς εἶχεν. οὐ δὲ ἀπήχει τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους
διὰ τὸ ἐσώτερον τῆς κιλικίας ἀναστρεφόμενος. Ἀπηχθημένον· ἀπόβλητον. ἀπηχθισμένον δὲ, βεβα-
ρημένον. Ἄπια· εἶδος ὀπώρας. ἀπίους εἰρήκει παλαιῶν ἐν νόμοις. ἔστι καὶ παρὰ ἀλέξιδι. καὶ ἐν
ἀγρίοις φερεκράτους. πρὶν ἀνακυκῆσαι τὰς ἀπίους ἀποπαίζετε. Ἄπιον· οὐδέτερον. ἄπιος δὲ θη-
λυκόν. Ἀπὶν κρατοῦντες· ἀποσχεῖν τῶν ἐλπίδων. Ἄπια· εἶδος ὀπώρας. καὶ παρὰ ἐν τοῖς ἀντιφά-
νης. ἑτέρωθι γέγραφεν ὅτι ἄπια ἡ ὀπώρα. ἡ ἄπιος δὲ καὶ ἄπιοι, τὰ δένδρα. Ἀππιανὸς, ὄνομα κύ-
ριον. οὗτος ὁ ἀππιανὸς ἔγραψε ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν τῶν καλουμένων βασιλικῶν. καὶ αἱ μὲν δεκατέσσαρες βίβλοι ἀππιανοῦ
αἱ πρῶται, περιλαμβάνουσιν ὅσα ῥωμαίοις ἀγωνιζομένοις διὰ ἰταλιωτῶν. ἔτι περιαγωγὴ καὶ ἡγεμονίαν ἐ-
πράχθη. ὅσα τε ἀμφὶ τὴν ἰταλίαν ἅμα κελτοῖς τε καὶ λίβυσιν ἔδρασάν τε καὶ ἔπαθον. καὶ ἔτι πρὸς καὶ τὴν ἰταλί-
αν μέρος ἀνάγκαις ἱεραῖς, ἢ ἐν πάλαις διὰ αὐτῶν μετέθετο, ἐν τῷ περὶ κελτῶν καὶ λιβύων συγγέγραπται. διὸ
οὐκ αὐτῶν ὅσα καὶ διὰ τὰς ἐμφυλίους ῥωμαίων στάσεις ἡ ἰταλία διηρεῖτο. Ὅτι τοὺς πρὸς κελτοὺς τοὺς
τε νῦν γερμανοὺς, οἳ ἀμφὶ τὸν ῥῆνον ποταμὸν εἰσιν, καὶ τοὺς γαλάτας τοὺς τε γάλας, πολέμους καὶ
τὰς αἰτίας αὐτῶν. ὅσαι τε συνθῆκαι καὶ συνθηκῶν παραβάσεις ἢ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο κελτῶν ἕως
ἐπὶ τοῦ γαΐου καίσαρος ἡ τετάρτη βίβλος περιέχει συλλαβοῦσα. εἰ δέ τι που κελτοὶ μὴ κατὰ πρόφασιν οἰκείαν
ἀλλὰ συμμαχοῦντες ἰταλῶν τισιν ἢ μισθοφοροῦντες ἔπραξαν, ἐν τοῖς περὶ ἐκείνων συγγέγραπται.

ἔστιν

τὸ ὅσον εἰς γνώρισμα μόνον, αὐτῶν μέμνηται Ἀππιανός. ἔγραψε δὲ ῥωμαϊκοὺς λόγους ἐννέα. οἱ δὲ, διὰ τοῦ ἑνὸς π γράφουσιν Ἀπιανός. Ἀπία ὁδός· οὕτως ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀππίου ῥωμαίου τι-μητοῦ. ὃς λιθομυλίαις αὐτὴν κατέστρωσεν. καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασεν. Ἀπιδὼν ὄρειον. ἀπὸ τῆς Ἴδης ὄρους. Ἄπιδες· θεοὶ ἴσα τιμώμενοι παρ' Αἰγυπτίοις. σημεῖον ἔχοντες περὶ τὴν οὐ-ρὰν καὶ τὴν γλῶσσαν, δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς Ἄπιδας. οὓς γεννωμένους διὰ χρόνου ὡς ἔλεγον ἐκ τοῦ σέλα-ος τῆς σελήνης, ἑορτὴν μεγάλην ἦγον. εἶτ' ἐς τοῦτο περὶ τὸν τεχθέντα βοῶν ἱερῶν παρατιθέν-τες πανδαισίαν ὡς εὐωχοῦντες αὐτούς. Ἄπις· οὕτως ὁ Ἄπις θεὸς αἰγύπτιος. τοῦτον Αἰγύπτιοι σελήνῃ τιμῶσι. καὶ ἱερὸς ἦν ὁ δὴ ὁ βοῦς τῆς σελήνης ὥσπερ ὁ Μέμφις τοῦ ἡλίου. Ὦχος τὸν Ἄπιν ἀπο-κτείνας, ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις παραβαλεῖν. ἵνα αὐτὸν κρεουργήσαντες παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖ-πνον. Ἀπίδω· θεάσομαι. Ἀπίη· ἡ ἀλλοδαπή. Ἀπίθανον· ἄπιστον. καὶ ἀπίθανον διὰ τοῦ ι ἀπὸ τοῦ πείθω παρασεσημειωμένου. ὦ δρύες οὐκ ἀπίθησαν. ὅτε συνῳδὰ ἴσαντο τὰ ἄψυχα. Ἀπ-θὴς ὁ δυσχερὴς καὶ δυσανάβατος τοῖς βαίνειν ἐθέλουσιν. ἀλαλκομεναί, πόλις ἐστί. καὶ ἀκούω αὐτὴν μήτε φύσει ψιλῷ κεῖσθαι καὶ ἀπειθοῦς λόφου. μήτε τειχῶν περιβολὴν ἔχειν. Ἀπιθοῦ γάρ· αὐτί τοῦ καὶ γάρ. Ἀπίκιος· ῥωμαῖος ἱκανὰς μυριάδας ἀργυρίου καταναλώσας εἰς τὴν γα-στέρα, ἐν Μιντούρναις τῆς Καμπανίας πολλὰς καρίδας ἤσθιεν. μέγισται γάρ εἰσι τῶν ἐν Σμύρνῃ καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀστακῶν. ἀκούσας οὖν ἐν Λιβύῃ γίνεσθαι καρίδας, ἐξέπλευσεν οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἀναμείνας. θεασάμενος δὲ αὐτὰς μικράς, ἐκέλευσε τῷ κυβερνήτῃ, τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖ-θις ἐπ' Ἰταλίαν ἀναπλεῖν μὴ δὲ προσπελάσαι τῇ γῇ. Ἀπίκιος Μάρκος· οὗ διαρρεῖ μυ-ρίον ὄνομα ἐπί τε ἀσωτίᾳ καὶ πολυτελείᾳ καὶ ῥᾳστώνῃ βίου. καὶ κεκοσμημένος ἐκλήθη. ὑ-πάτω δὲ ἦσαν Ἰούνιος Βλαῖσος καὶ Λούκιος ὁ Τίνιος Βλαῖσος, ἐπὶ τὴν οἰνὴν κληθείς, οἷον ἐφολ-κίδα ἄκλητον ἐπάγεται ἀσκώνιον παιδίον. ἔξεστι γὰρ καὶ ἐπικλήτους οἰνοσκίας ἑαυτοῖς πα-ρακαλεῖν τινας. καὶ εἶδε τὸν Ἀπίκιον καὶ φίλους καὶ ἀγνῶσι τὴν οὐσίαν εἰπεῖν τὴν ἑαυτοῦ. πέ-πυσμαι δή, ἐν τῷδε τῷ συνδείπνῳ γενέσθαι καὶ Ἰσίδωρον ὄνομα τῶν ἐκ παλαίστρας καταβρείτον. ἄνδρα παλαιὸν μὲν ἤδη καὶ πολλῶν μὲν τῶν χρόνων. ἐν δὲ καὶ ϛ ἔτη γεγονότα. εὐπαγῆ τε καὶ εὐμε-λῆ. καὶ βαθὺν μὲν τὰ στέρνα. γενναῖον δὲ τοὺς βραχίονας καὶ τὰς χεῖρας ἄκρως. βλέπειν τε ὀξὺ καὶ ἀκούειν ῥᾷστα ὡς μηδ' ἂν πιστεῦσαι πρὸ α' ξ' ἐτῶν εἶναι αὐτόν. σκύφον δὲ ἐπὶ τύλαις, ἁμιλλᾶσθαι διαπίνοντα πρὸς τοὺς νέους. καὶ μέντοι καὶ ὑπὸ πολυδαισίας καὶ πολυποσίας ἰλίσαι καὶ νε-άζειν ταῦτα. ἐν ἰδεῖν ἐπίθυλαι φασιν αὐτόν. ἀπελθεῖν γὰρ τοῦ συνδείπνου θᾶττον. ἐρόντες ἢ ἄλ-λοι τί ἔλεγον ἐπὶ τέχνῃ παλαιστρικῇ. καὶ μέντοι καὶ Ἰούνιος Βλαῖσος. καὶ ὅτε ταῦτα ἔλεγεν. ἔτη γεγονὼς ἑξήκοντα φασί. μακρὸς δὲ τὸ ζῆν γενέσθαι, πέπυσμαι σπουδαῖον ὑπάρχειν. ἔτεσι δὲ τὸ ϛ ὁμοῦ τε ἐβίωσε καὶ πάντα ὡς λόγος τὰ τοῦ σώματος ἀπαθὴς ἦν. καὶ μέντοι καὶ διεσώσατο τὰς αἰσθή-σεις ἁπάσας. ἡ μοιχεία ἀξιοζήλωτε καὶ σοβαρά. Ἀπιμέν· ἀπερχόμεθα. Ἀπίμελος· ὁ μὴ ἔχων πιμελήν. Ἀπιναιόε. Ἀπινής· ὁ καθαρός. Ἀπινύσσω· ἐκπνέω. πονῶ. πινύσ-σειν τὴν ... ἀπὸ τοῦ πινύω, πεπνυμένος. καὶ ἀμπνυθῆναι ἀπὸ τοῦ πνέω, πνευσός. καὶ ἄμπνευ-σις. τὸ πινύω καθ' ἀναδίπλωσιν, πινύσσω. ἔνθεν πινυτή. κατὰ δὲ μεταπλασμὸν, πινύσσω. ὃν ἢ δὸς ἀπὸ τοῦ ἀφύω, ἀφύσσω. ὀδύω ὀδύσσω, οὕτω τὸ πινύω πινύσσω. Ἀπιφόρος· ὄνομα τόπου, ἀ-πὸ Ἀππίου ῥωμαίου. Ἀπίκιος ὁ ψοφοδεής. ζήτει ἐν τῷ ἀφύα. Ἀπίων· ὁ Πλειστονίκου. ὁ ἐπικληθεὶς μόχθος. αἰγύπτιος. κατὰ δὲ Ἑλικώνιον, κρὴς γραμματικός. μαθητὴς Ἀπολ-λωνίου τοῦ Ἀρχιβίου. ἤκουσε δὲ καὶ Εὐφράνορος γεραιοῦ καὶ ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη γεγονότος. Διδύ-μου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπτός. ἐπαίδευσε δὲ ἐπὶ Τιβερίου καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν ῥώμῃ. ἦν δὲ διάδοχος Θέωνος τοῦ γραμματικοῦ. καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασέως. ἔγραψεν ἱ-στορίαν κατ' ἔθνος καὶ ἄλλα τινά. Ἀπιὼν ᾤχετο φάγων. ἀποδιδράσκων. ὁ δὲ τὴν πε-λοπόννησον ἐκλιπὼν εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο ἀπιών. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς ἀττικοῖς.

Ἄπις· θεὸς Αἰγυπτίων. καὶ ζήτει ὄπισθεν ἐν τῷ Ἄπιδες. ὅτι ὁ Ἄπις ὁ αἰγύπτιος τὴν ἰατρικὴν πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα μετακομίσαι λέγεται. Ἀπιτέα· δεῖ ἀπέρχεσθαι. καὶ ἄπιτε, ἀ-πέλθετε. Ἀπειλεῖν· δοτικῇ τὸ ἀπειλεῖν. λέγουσι δὲ καὶ ἀπειλίας, τὴν ἀπείλησιν. καὶ ἀ-

-στος ὁ μὴ πιπτόμενος· οὕτω Πλάτων. Ἄπιτυς· ἡ πίτυς· Θεόκριτος· ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. Ἁπλᾶ· καὶ διπλᾶ· καὶ πολλαπλᾶ· καὶ πάντα περισπῶνται τὰ τοιαῦτα· ἀργυρᾶ· καὶ χρυσᾶ· καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν· καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Ἀπλάνεια· καὶ ἡ ἀπλανὴς τῆς ἀπλανοῦς. Ἁπλᾶς· Καλλίστρατός φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτω καλεῖσθαι. Ἄπλαστος· ἀληθινός· ἄδολος· καὶ ἅμα αὐτοῖς ἐπιθέουσα σεμνότης ἡ θεῖα καὶ ἄπλαστος· αἰδὼς ἐπέβρεχεν ἱκανῶς τὸν φιλόσοφον καὶ ἤδη γνώριμον ἐποίει αὐτῷ τὸν νεανίσκον. ἄπλαστος δὲ, ἡ μεγάλη νόσος, ἣν ἄπλαστος ἴσχει, τουτέστι μανία. Ἄπλετον· ἄπειρον· ἀχώρητον. Ἁπλῆ· μονοειδής. Ἀπλήγιος δασέως· ἁπλοῦς· καὶ Εὔπολις πόλεσιν· οὔτ' ἂν πολυπλέγμων ἐστὶν ἀλλὰ ἁπλήγιος. καὶ ἁπληγὶς ἱμάτιον σύμμετρον ἀναρύερωα. Ἀριστοφάνης· ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἁπληγίδας ποιῶν. Ἀπλικεύω· καὶ ἄπληκτον· τόπος ἔνθα καταλύουσι τῆς ὁδοιπορίας τὰ στρατόπεδα. Ἀπλήξ· ὁ μὴ πεπληγμένος.

Ἀπληστία, ἡ ἀδηφαγία. καὶ παροιμία· ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου. ὁ τετρημένος. ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων, ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς Δαναΐδας μύθου. παρόσον ἀνιμῶσαι ἐκεῖναι ὕδωρ εἰς πίθον ἔβαλλον. πάσχουσι δὲ τοῦτο περὶ τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαί. Ἄπληστον· ἀπλήρωτον.

Ἁπλοΐδας· ἁπλᾶς χλανίδας. ἐν ἐπιγράμματι· οἷα, δὲ πυρὶ ἔσκεπε τὴν κόρην ἁπλοῖς ἐκ παιδί. καὶ ἁπλοϊκός, ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀπόνηρος. καὶ ἁπλοϊκώτερος. Ἄπλοοι· ἀδύνατοι πλέειν. Ἀπλοῦν θύλακον πατεῖ· ἐπὶ τῶν καταφρονούντων. Ἁπλότης διττή, ἡ μὲν ἔμφρων καὶ δικαία, ἡ δὲ ἀνόητος καὶ ἄδικος. ἕπεται καὶ τὴν κακῶν ποικιλίαν ἐμφύεσθαι τοῖς μὲν, μετὰ δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως· τοῖς δὲ, μετὰ ἀδικίας καὶ ἀμαθίας. εἶναι γὰρ δὴ πάλαι καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς τὸν θνητὸν τοῦτον περιπολοῦντα ἐξανάγκης ὥς φησι Πλάτων. ἀλλ' ἧττον κακοήθης ὡς νῦν ἐστι καὶ ἁπλούστερα καὶ οὐκ ἐν βάθει τινὶ ταῖς ψυχαῖς ἐγκεκαυμένα ἀνίατα. πολλὴ γὰρ ἐστὶν ἡ μεταφορὰ τῶν πάλαι κακῶν πρὸς τὰ νέα. καὶ ὀξύτητι μόνον κρατοῦντα καὶ χειρόνων, ἀλλὰ καὶ ποιότητι τρόπων. Ἁπλοῦ καὶ ἁπλοῖ· καὶ πολλαπλοῖ. Ἄπλουν ἀπείργειν· ἢ τὸ μηδὲν ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ἐπινοεῖ πλάττον. Ἁπλουστέρας· Θουκυδίδης λέγει· ναῦς οὐ τὰς ἁπλῶς πάντες ἀλλὰ τὰς διὰ πληρώματος ἔνδειαν καὶ ἁπλοῦς ἱσταμένας. Ἁπλῷ λόγῳ τῷ χωρὶς περιθήκης. καὶ ἁπλῶς παρὰ Ἀριστοτέλει λέγεται· ὁ χωρὶς περιθήκης λεγόμενον, ἀληθές ἐστιν. ὁ γὰρ Αἰθίοψ, ὢν λευκός ὢν κατὰ γὰρ τοὺς ὀδόντας, οὐκέτι καὶ ἁπλῶς ἐστι λευκός. ὁ δὲ δεῖται περιθήκης πρὸς τὸ ἀληθὲς εἶναι, τοῦτο οὐκέτι ἐστὶν ἁπλῶς. ὁ γὰρ Αἰθίοψ οὐκ ἔστι λευκὸς διότι χωρὶς περιθήκης. προστεθέντος δὲ τοῦ κατά τι, ἀληθὲς γίνεται. κατὰ γὰρ τοὺς ὀδόντας. ἀλλὰ καὶ σπουδαῖοι τινὲς, κατά τι λέγεται ἢ καὶ οὕτως, οὐ τὸν ἁπλοῦν τρόπον. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ αὖθις. οὐδὲ γὰρ ἁπλῶς λόγους τινὰς ἐποιήσαντο. ἀλλὰ καὶ σῆμα ὑψηλὸν ἠγέρθη· καὶ ἐπ' αὐτοῦ εἰκόνες τοῦ νεκροῦ ἐτέθησαν. Ἁπλῶς ἐξανάγκης· πῶς πρῶτον καὶ μὴ κατὰ ἄλλο. ἁπλῶς δὲ, οὐδὲν εἶδος τῶν μὴ ὄντων ἔγνωσαν. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἐμφάσεως τῶν πρώρων οἰκτιζόμενοι εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς ἐνέπιπτον. Ἁπλῶς, χωρὶς περιθήκης. Πολύβιος· οὐ καιρὸς ἀφυέστερος οὐκ ἐγίνετο ἁπλῶς. ἀντὶ τοῦ ἐξανάγκης· πῶς πρῶτον. Ἄπλωτα πελάγη καὶ Ἀτλαντικὰ καὶ ἑσπέρια ὠκεανός. καὶ εἶδος· ἄπλωτον γὰρ τὸ ἄπλυτον. Ἀπλυτοπώγωνα· σκώπτων εἶπε. Ἄπνοος· φασὶν Ἐμπεδοκλέα παῦσαι ὑφηγήσασθαι τὴν ἄπνουν. εἶναι ἣν τὴν ἄπνουν τριάκοντα ἡμέρας σώζειν τὸ ἄπνουν καὶ ἄσιτον τὸ σῶμα. ὧν ἕνεκα, φησιν ἑαυτόν· φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ, πεύσῃ. ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα. παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος, οἵ τ' ἐπὶ γαῖαν ὀρνύμενοι πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἄρουραν. καὶ πάλιν ἤν κ' ἐθέλῃσθα παλίντονα πνεύματ' ἐπάξεις. θήσεις δ' ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ καίριον αὐχμὸν ἀνθρώποις. θήσεις δὲ καὶ ἐξ αὐχμοῖο θερείου ῥεύματα δενδρεόθρεπτα τά τ' ἐν θέρει ἔσονται. ἄξεις δ' ἐξ Ἀΐδαο καταφθιμένου μένος ἀνδρός. καί ποτε ἐπισχὼν σφοδρῶς πνευσάντων ὡς τοὺς καρποὺς λυμῆναι. κελεύσας ὄνους ἐκδαρῆναι καὶ ἀσκοὺς ποιῆσαι. περὶ τοὺς λόφους καὶ τὰς ἀκρωρείας διέτεινε πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα. λήξαντος δὲ, καὶ λυσάνεμον κληθῆναι. Ἀπνευστί· ἀπονητί.

Ἀπὸ καὶ ἄπο διὰ τοῦ ὀ μικροῦ· ἀπολέγεται δέ. Ἀποβαλεῖν αἰτιατικῇ. Ἀποβαλο-

μένη δ' ἔνεσι λεμβάδια. ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦσα. Ἀποπόρρω· μακράν. ἐν τοῖς, οὐ σκαιοῖς τοῖς κιν-
δύνοις ἀπὸ ἐγένετο ἀποβαλοῦσας τὰ ξίφη. Ἀποβαδίζειν· οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ.
Ἀποβάθρας, καὶ τὰ λείψανα ἃ λέγονται οἱ χυδαῖοι ἀπόδες. καὶ τὰ μαγειρεῖα ὅπου τὴν βουλὴν σκευά-
ζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. Ἀποβαλβῖδος· ἀπ' ἀρχῆς. Ἀποβάτης· καὶ ἀποβαίνειν. καὶ
ἀποβατικοὶ τροχοί. Ἀποβάτης μὲν, ἱππικόν τι ἀγώνισμά ἐστι. καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι
τὸν ἐπιβάτην. ἀναβατικοὶ τροχοί. οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. Ἀναβαίνει καὶ ἀναβαίνειν, γενικῇ.
ὥστε τὸ ἀναβαίνειν τῶν ἵππων. Ἀποβεβιωκέναι· ἀποθανεῖν. ἀναλγησία μὴ ἀποκρύπτειν ὡς ἂν μὴ ἡ ἔννοια
γένηται σφίσι τοῦ ἀποβεβιωκέναι αὐτόν. Ἀποβλεπόμενοι ἀντὶ θαυμαζόμενοι. οὕτως Αἰσχίνης.
Ἀπόβλεπτον· ἔνδοξον. ἄνδρα τῇ Ῥωμαϊκῇ πολιτείᾳ διὰ τὴν ἀξίαν ἀπόβλεπτον. Ἀποβλίσαι·
ἀποθλίψαι. Ἀριστοφάνης. λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ μου τὸ νῶτον. κἀγὼ πίπτω. μέλλω τι βοᾶν ὅ-
δε ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου. ἀντὶ τοῦ ἐξέδρασεν. Ἀποβλύζων· ἀναβλύζων. ἐπὶ ὑμῶν. Ἀποβου-
κολήσας· ἐξαπατήσας. ἐκβαλών. ἀποδιώξας. ἀποπλανήσας. οἱ δέ, τινὰς ἁλώσαντας ἀποβου-
κολήσειν· ἀποσκεδάζονταί τε τὸν κίνδυνον. Ἀποβραδύνειν ἄλλων ὄνων ἵππους. ἐπὶ τῶν ἀ-
πὸ ἀτελῶν ἐπὶ μείζονα μεταβαινόντων. Ἀποβρέγματα τὰ ἀπὸ τυροῦ παρὰ Καλλιμάχῳ. οὐ-
δὲν ἀπέβρεξα φαῦλον ἁλιεύς. Ἀποβύσαντες· ἀποκλείσαντες. Ἀπογαλακτίζω·
γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀφιστῶ τοῦ γάλακτος ἢ ἀποπαύω. ἡ γὰρ ἀπὸ ἐνταῦθα ἀπόπαυσιν καὶ ἀπο-
πλήρωσιν σημαίνει τοῦ γάλακτος. Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι· ὑπερβατόν. ἀπολοῦμαι γάρ. Ἀ-
ριστοφάνης. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν. Ἀπογεγράφθαι· ἢ ὑστερῆσαι σημαί-
νει, ἢ ἀποθανεῖν. ἄμφω Θουκυδίδης. Ἀπογεύομαι γενικῇ. Ἀπογεισῶσαι· ἀποθεμελιῶσαι.
Ἀπογνούς· Δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ ἀπελπίσας. Δείναρχος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος. Ἀπογνω-
στέον· δεῖ ἀπογνῶναι. Ἀπογινώσκω γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ. ὡς ἀπογνοὺς τὰ τῶν Καρχηδονίων
πράγματα ὁ Φαίδων. καὶ τέλεον ἀπογνοὺς τὸν Φιλήμονα. καὶ ἀπογνόντες τὴν σωτηρίαν. Ἀπό-
γνοια· ἀπόγνωσις. Θουκυδίδης. ἐνέπρησαν δὲ τὰ πλοῖα ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τοῦ αὐτόθι ἢ κρατεῖν τῆς
γῆς. Ἀπόγονοι· οἱ ἔκγονοι. ἀπώγωνες ἢ οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα. Ἀπὸ γραμμῆς· οἷον ἀπ' ἀρχῆς.
ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας· καὶ γραμμὴν ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβῖδα καλοῦσιν. Ἀπογράφειν
καὶ ἀπογραφή. οἱ τῷ δημοσίῳ χρήματα ὀφείλοντες ἐκ καταδίκης καὶ μὴ ἀποδιδόντες μέχρι τῆς ἐνάτης πρυ-
τανείας, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπεκλείοντο. μὴ τὴν οὐσίαν ἔχοντες ἐκτῖσαι δυνάμενοι τὰ ὀφλήματα. Ἀπο-
γραφή· ἐπειδάν τις λέγῃ τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως. ὁ ἐναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται δηλῶν
ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα. μήποτε καὶ εἶδός τινος ἐστὶ δίκης ἡ ἀπογραφή. εἰ γὰρ ἀρνεῖταί τις
μὴ ἔχειν, ἀπογραφῆς ἐκρίνετο. ὡς ἐκ τοῦ ὀρθῶς γεγενημένης τῆς ἀπογραφῆς. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κα-
τὰ Ἀνδροτίωνος. καὶ ἀπογραφὴ ἡ ἀπαρίθμησις. ὁ δὲ Καῖσαρ Αὔγουστος ὁ μοναρχήσας, εἴκοσιν ἄνδρας
τοὺς ἀρίστους τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον ἐπιλεξάμενος, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν ὑπηκόων ἐξέπεμψε, δι'
ὧν ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν τε ἀνθρώπων καὶ τῶν οὐσιῶν, αὐτάρκη τινὰ προστάξας τῷ δημοσίῳ μοῖραν
ἐκ τούτων εἰσφέρεσθαι. αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο, τῶν πρὸ αὐτοῦ τοῖς κεκτημένοις τι μὴ ἀφαι-
ρουμένων. ὡς εἶναι τοῖς εὐπόροις δημόσιον ἔγκλημα τὸν πλοῦτον. ἀπόγραφος δὲ Ὀνησίκριτος ὡς
ἀπόγραφος ἐξάρχεται τοῦ Ἀλεξάνδρου· τοῦτ' ἔστι τοῦ Ξενοφῶντος. Ἀπογράφου αἰτιατικῇ. σὺ δὲ ἀπο-
γράφου δικαίως ἡμᾶς. Ἀπογράψαι τὸ γράψασθαι. καὶ εἰς σημειώσασθαι δηλοῖ. Ἀποδαρθεῖν· ἀ-
ποκοιμηθῆναι. Ἀπόδασμον μοῖραν τινά. ὁ δὲ στρατηγὸς ἀπόδασμόν τινα τοῦ στρατοῦ ἀπο-
λέξας ἐκέλευε προπορεύεσθαι. καὶ αὖθις ἐκ τῶν Σαρακηνῶν, ἀπόδασμον εἰς τὴν Περσίδα χωρή-
σας, μέρη τινὰ τῆς Βαβυλωνίας προσενεμήσατο. Ἀποδάσομαι· ἀπομερίσομαι. Ἀπόδας
τοὺς ἄνους φασί. καὶ ἐστιν τὸ ἀκροσφαλεῖς. Ἀπόδεικτος. Ἀποδέκται· ἄρχοντες κληρωτοί.
δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλήν. οἵτινες παρελάμβανον καὶ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν
ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ. εἶτα ἐξήλειφον τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα σὺν τῇ βουλῇ ἐ-
μέριζον εἰς ἃ χρὴ ἀναλίσκειν. καὶ γινομένης τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων χρημάτων, ἀπήλειφον τὰ γραμ-
ματεῖα δημόσια. Ἀπόδιον τὸ ἀπαρέσκον. καὶ ἀποδιόντων, λειπόντων. ἀπολειπομένων. καὶ ἀπ-

δεῖν τὸ ἀπολείπεσθαι. ἰώσηπος· ὡς ὀλίγου ἀποδεῖν τῶν ἀχθοφορούντων ζώων ἤτοι ὀρέων. ὄντα
ζῶν ἄνδρα τοσοῦτον δὲ ἀποδεῖν τοῦ τῆς πεπεισμένην ἤδη αὐτῶν καὶ ἀπὸ γνώμης προσηκοῦσαν βασιλεῖ
ἀφελέσθαι. Ἀποδέχομαι· ὁμολογῶ. ἀποδέχομαί σε τῶν τρόπων. καὶ ἀποδέχομαί σου τοὺς
τρόπους. Ἀποδείκνυμί σοι χελιδόνα. ἴσον τῷ μαρτύρομαι. Ἀποδείξασθαι τὰ ἐν διδασκα-
λίῳ μαθήματα ἅ τις ἔμαθε λέγειν. Ἀπόδειξις, ὅρου διαφέρει. δεῖ πρῶτον ζητῆσαι περὶ
ὅρου. ἆρα μία ἐστὶ μέθοδος καθ' ἣν πάντων τῶν ὄντων δυνατὸν τοὺς ὅρους ἀποδοῦναι, ἢ πολ-
λαί. καὶ εἰ μία, τίς αὕτη. εἰ δὲ πολλαί, πόσαι τὸν ἀριθμόν. καὶ ποῖαι. καὶ ὅταν εὕρωμεν ποσὰς δὲ καὶ
ποιάς δὲ, ὑπογραφὴ, ἢ ὁρισμός; ἀλλὰ πάλιν ἡμᾶς διαδέχεται ζήτησις. ποίαις τῶν μεθόδων ἐ-
πὶ ποίων πραγμάτων χρηστέον. καὶ ὅταν εὕρωμεν τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ ὁρισμὸς ἐκ γένους ἐστὶ καὶ διαφο-
ρῶν, τί τοῦ προκειμένου πράγματος τὸ γένος καὶ τίνες αἱ διαφοραί. ἵνα συμπλέξαντες τὰς συστα-
τικὰς διαφορὰς τῷ γένει, ἀποδῶμεν αὐτοῦ τὸν ὁρισμόν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα χαλεπότης. ᾧ τινι γὰρ
πρώτως τι ἐνυπάρχει, τοῦτο καὶ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχει. καθ' αὑτὸ δέ ἐστι τὸ κατ' οὐσίαν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ
εἴ τι καθ' αὑτὸ ὑπάρχει, τοῦτο καὶ πρώτως ὑπάρχει. τὸ γὰρ ζῶον τῷ ἀνθρώπῳ, καθ' αὑτὸ μὲν ὑπάρ-
χει. οὐ πρώτως δέ. διὸ καὶ μὴ ᾖ ἄνθρωπος, ζῶόν ἐστιν. ὥστε οὐ πρώτως τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ζῶον ὑπάρ-
χει. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῷ τριγώνῳ. καθ' αὑτὸ μὲν, οὐ μέντοι πρώτως. ἡ δὲ κυρίως ἀπόδει-
ξις, ἐκ τῶν καθ' αὑτὸ καὶ πρώτως ὑπαρχόντων γίνεται. καὶ ἁπλῶς ἡ ἐκ τῶν αἰτίων τὰ αἴτια
πιστουμένη. καὶ ἐκ τῶν καθόλου τὰ μερικώτερα. ἡ δὲ ἐκ τῶν αἰτιατῶν τὰ αἴτια πιστουμένη, τεκμη-
ριώδης ἀπόδειξις λέγεται. οἷον τὸ δεῖξαι ἐκ τῶν φωτισμῶν τῆς σελήνης ὅτι σφαιρική. εἰ γὰρ ἐπι-
δείκνυτο διότι σφαιρικὴ διὰ τοῦ φωτίζεσθαι οὕτως, τοῦτο ἂν εἴη κυρίως ἀπόδειξις. ἐκ τοῦ αἰ-
τίου τὸ αἰτιατὸν ἐπιδείκνυτ' ἄν. οὐκ ἐχρησάμεθα δὲ ἐνταῦθα τῇ δείξει ταύτῃ. διότι τὸ αἰτιατὸν πρὸς
ἡμᾶς σαφέστερόν ἐστι φύσει τοῦ αἰτίου. τεκμηριώδης ἡ ἀπόδειξις καὶ τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν καὶ
κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἕπηται τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ τεκμήριον τοῦτο λέγεται. τεκμήρι-
ον δέ ἐστι, τὸ ἄλυτον σημεῖον. ἂν δὲ μὴ πάντως ἕποιτο, σημεῖον μὲν ἂν λέγοιτο. τεκμήριον δὲ οὐκ
ἔστι. διότι μὴ δὲ ἄλυτόν ἐστι. οἷον ὡς τὸ ὠχρά ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκεν. οὐ πάντως γὰρ τῇ ὠχρότητι
παρακολουθεῖ τὸ τετοκέναι. ἀπόδειξις δέ ἐστι μέθοδος διὰ συλλογισμῶν συλλογιστικὴ ὅταν ἐξ ἀ-
ληθῶν καὶ πρώτων ὁ συλλογισμὸς γίνηται. Ἀποδειροτομεῖ. ἀποτέμνει τοὺς αὐχένας.
Ἀποδημεῖν. γενικῇ. μὴ παρεῖναι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης, ὕειν αὐτόν. ταύ-
τας δ' ἀποδημεῖν. Ἀπὸ δή. ἀπὸ δὴ τούτου πάντων ἀναπειθόμενοι τῶν πλεονεκτημάτων, πάν-
τα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεὶς ἐν δευτέρῳ, ἀθαρσῶς ἐπεί. συνεῖχεν τὸν δὴ ἄμφω ἀλλήλοιν. δέ-
ξιππος. Ἀποδιατρίψουσιν. ἐγχρονίσουσι. χρονοτριβήσουσιν. Ἀποδιδόμενοι. ἀντιφῶν. ἀντὶ
τοῦ ἀποδιδόντες. καὶ ἀποδιδόμεθα ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόαμεν. ἢ πιπράσκομεν. Ἀποδιδρά-
σκω. αἰτιατικῇ. Ἀποδικεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως ἀντιφάνης. Ἀποδιοπομ-
πεῖσθαι αἰτιατικῇ ἀποπέμπεσθαι πρὸς τὸν προστρόπαιον δία καὶ οἱονεὶ καθαίρεσθαι ἢ ἱλάσκεσθαι.
τοὺς νυκτικόρακας εἰς τοὺς ὄρνεις ἀποδιοπομποῦμαι. καὶ ἀποδιοπομπείσθω ἀποδιωκέσθω.
Ἀπὸ δὶς ἑπτὰ κυμάτων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ φόνοις καθαιρομένων. οὗτοι γὰρ δὶς ἑπτὰ
κύμασι πλύνουσι τὰ ἱμάτια. Ἀποδοκιμάσας ὡς ἄχρηστον ἐκφαυλίσας. ὁ δὲ ἀννίβας ἀ-
ποδοκιμάσας τὸν ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντα αὐτοῖς καθοπλισμόν, ἅμα τῷ νικῆσαι τῇ πρώτῃ μά-
χῃ, παραχρῆμα τοῖς ῥωμαίων ὅπλοις καθώπλισε τὰς δυνάμεις. Ἀπὸ δόξης. ἀπὸ εἰκασμοῦ.
Ἀποδόσθαι. πωλῆσαι. καὶ ἀπόδου. Ἀπόλυσον. ἀποδρᾶς, ἀποφυγών. καὶ ἀποδρᾶναι.
Ἀποδρέψασθε. ἀποτρυγήσατε. οὐ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψασθε. Ἀποδρύφω. ἐκδέρω.
Ἀποδύντες. ἀντὶ τοῦ ἀποδυσάμενοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν οἳ ἀποδύονται τὴν ἔ-
ξωθεν στολὴν ἵνα εὐτόνως χορεύσωσιν. ἀριστοφάνης ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίω-
μεν. Ἀποδυσπετεῖ. ἀποδύρεται. δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν. ἀποδυσπετεῖν ἀ-
ναγκάζονται. Ἀπὸ ἕθεν. ἀπὸ ἑαυτοῦ. Ἀποζῆν. τὸ εὐτελῶς ζῆν. ζῆν δὲ τὸ με-
τὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας. τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀγαπῶν κεκτῆσθαι ὅσα ἀποζῆν ἀπ' αὐτῶν

μέδια

μέτρια. Ἀπόζων· γενικῇ. ἀποπνέων. Ἀπόειπε· ἀπαρνῆσαι. Ἀποθανεῖν· ἐάν τις αὐτὸ μό-
νον εἰδῇ καὶ τῷ μερισμῷ τῆς ἐννοίας διαλύσῃ τὰ ἐμφανταζόμενα αὐτῷ, οὐκ ἔτι ἄλλο τι ὑπο-
λήψεται αὐτὸ εἶναι, ἢ φύσεως ἔργον. φύσεως δὲ ἔργον εἴ τις φοβεῖται, παιδίον ἐστί. τοῦτο μέν-
τοι οὐ μόνον φύσεως ἔργον ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ συμφέρον αὐτῇ. πῶς ἅπτεται θεοῦ ἄνθρωπος καὶ κα-
τά τι ἑαυτοῦ μέρος. Ἀποθάνω· αὐθυπότακτον. καὶ ἀποθανούμενος ὁμοίως. καὶ συντάξεις. ἀποθα-
νόντος αὐτοῦ τὸ πάθος, ἀπέτισε πολλὰ χρήματα. Ἄποθεν· χωρίς. ἢ πόρρωθεν. εἰ νοῦ χερ-
μάδιος εὔστροφα κολαπτούσων ἀλκιμένης. πλάνην εἴργει ἄποθεν εἰ νέφος. καὶ αὖθις. ῥουφῖ-
νος δὲ ἐν μεταξὺ ἐπανήκων, ἐντυχὲ πόλεως Νισίβιδος οὐ μακρὰν ἄποθεν. καὶ ἄποθεν ἢ ἄποθεν,
ἀπό τινος μέρους σημείου. Ἀποθέμενος· αἰτιατικῇ. Ἀποθέσθαι· ἀποθησαυρίσαι ἀπο-
ταμιεῦσαι. ὁ δὲ βουλόμενος μηδένα χρόνον ἀργὸν ποιεῖν, προὔθετο τὸ τοῦ χειμῶνος ἀποθέσθαι τὴν
εἴς τινας χρείας ἀκεῖσθαι. Ἀποθεσπίσαι· δογματίσαι. ἐκθέσθαι. εἰπεῖν. Ἀπόθετον· τὸ ἀ-
ποτεθησαυρισμένον. Ἀποθήκην· ἀντὶ τοῦ ἀποστροφήν. Φίλιστος. Ἀποθλίβειν· ἐκ τοῦ βλι-
μάζειν. Ἀπόθετος· ὁ μὴ ποθούμενος. Ἀποθνήσκοντας ἐν πολέμῳ ὁρῶ τοὺς πλεῖστον λό-
γον ποιουμένους τὸ ζῆν. καὶ ζῶντας ὅσοι τοῦ ζῆν ἀπεγνώκασιν. κἀγὼ μαχέσομαι ὡς ἀποθανού-
μενος καὶ ἀλλ' ὅτι πείσομαι. λέγων γὰρ εἶμι ἄνωθεν. καὶ οἶδα τὴν πρὸς Λεωνίδην ἐπιστολὴν
τῶν πολλῶν. μαχέσθων ὡς τεθνηξόμενοι καὶ οὐ τεθνήξονται. Ἀπόθου· ἀποβαλοῦ. ἀπωθοῦ δέ,
ὤθησον. Ἀποθώμεθα· αὐθυποτακτικόν. ἀντὶ τοῦ ἀποβαλώμεθα. Ἀποθρασυνθῇς· ἐκπέσῃς. μη-
δεὶς ὀρχηστρίδος εἰσάγεται τοῦ στήθους εἰσέλθῃς. μή ποτε τῆς ἀληθείας ἀποθρασυνθῇς. Ἀπο-
θρέξεις· συναποδράσεις. οὕτω Πλάτων. Ἀποθρώσκοντα· ἀναπηδῶντα. Ἀθύμια λυπηρὰ
ἐμὲ καὶ θυμοῖ. Ἀποθυμοῦ γενέσθαι τῷ βασιλεῖ. δείσας οὖν μὴ ἀποθυμοῦ γένηται τῷ βασιλεῖ. μὴ θαρσή-
σας αὐτὸν, ἐπαίρει τοῦ πορθμείου. καὶ αὖθις. τοῖς μὲν ὀλίγοις τε καὶ ὧν ὄφελός τι ἐν παντὶ
ἔθνει, ἀποθύμιος εἶναι τῆς λεηλασίας. καὶ ἀποθύμιος ἦν αὐτοῖς ἄρχων ὁ Αὔγαρος ἢ μισητός. Ἀπο-
θωΐζω· τὸ ἀποτίμωμαι καὶ παραλογίζομαι. Ἀπὸ ἵππων ἐπ' ὄνους. ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ χεῖ-
ρον ῥεπομένων. Ἄποκα· πρόβατα ἄκουρα. Ἀποκαθίδουσιν· ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν.
Ἀπόλειψις· τουτέστι γυναῖκα χωρίζεσθαι ἀνδρὸς καὶ ἀφίστασθαι. Ἀποκαθιστῶν· διδούς. χαριζό-
μενος. σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. τουτέστι τὴν τῶν ἐθνῶν βασιλείαν, τὴν
προτέραν δεσποτείαν ἀποδιδούς. Ἀποκακήσαντες· ἀφροντιστήσαντες, παρὰ δὲ σώφρονι ἀ-
ποκακήσαντες. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι. θέλει λέγειν ὅτι βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι
τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις, ἢ τοῖς φαύλοις. κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀ-
πὸ γενναίου ἢ φαύλου πάσχειν. καὶ Ἀριστοφάνης. κἄν τι σφαλῇ τις ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου. Ἀπο-
καραδοκία· προσδοκία. καὶ ἀποκαραδοκῶν. ὁ δέ, καθῆστο ἐν τῇ παρεμβολῇ. ἀποκαραδοκῶν
ὅποι καὶ τύχης χωρήσοι τὰ πράγματα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀνελπιστίαν. Ἀποκαρτερήσαν-
τα· ἑαυτὸν λιμῷ ἢ ἀγχόνῃ τοῦ βίου ἐξαγαγόντα. Λυκοῦργον τὸν Λακεδαιμόνιον νομοθέτην,
μετὰ τὸ θεῖναι τοὺς νόμους, ἐλθόντα εἰς Κρήτην, ἀποκαρτερῆσαι ὅπως μὴ αὐτοὺς ἀναγκα-
σθείη λῦσαι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Ἀναξαγόρας ἐλθὼν ἐν Λαμψάκῳ καὶ ἀποκαρτερήσας, τὸν βίον
καταστρέφει. Ἀποκαταδυομένης· λείπει ὅταν λάβῃς κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐμπόρων ἡ μετα-
φορά. οἱ καταδυόμενοι τῆς νηὸς ὅταν λάβωσι κέρδος ἢ γνῶνται. Ἀποκαταλλάξαι· φι-
λοποιῆσαι. Ἀποκατέστη τοῖς περὶ τὸν Ζιχ', τὰ ὀφειλόμενα χρήματα τῶν ζ' ἐνιαυτῶν.
Ἀποκαυλίζεσθαι τὸν μηχανικὸν κειόν. Ἀποκαίνυμι· νικῶ. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω καίνυ-
μι. ἐκαινύμην. μεταφορικὴ δὲ ἡ λέξις. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῶν φονευόντων καὶ νικώντων λαμ-
βάνεται. ἢ παρὰ τὸ αἴνυμαι τὸ λαμβάνω. ἀπὸ τοῦ αἴνυσθαι καὶ λαμβάνειν ἆθλον τοὺς νι-
κῶντας. Ἀποκεκλήκαμεν· ἀπηγορεύσαμεν. καὶ Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ἀποκεκλήκαμεν
διογενεῖς θεοὺς μηκέτι τὴν πόλιν διαπερᾶν. Ἀποκεκραιπαλισμένος· τῆς κραιπάλης ἀ-
παλλαγεὶς καὶ μέθης. Ἀποκεκρουσμένον· οἷον ἠκρωτηριασμένον. ἀποκεκλασμένον.

καὶ κεκολλημένον. δέσμαι κυλίκιον. τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον ποτήριον. Ἀριστοφάνης
Ἀχαρνεῦσιν. Ἀποκεκύφαμεν. Ἀριστοφάνης. οἱ γὰρ ἄνδρες ὥσπερ λαμπαδοφόροι ὄρ-
νις, ἀποκεκύφαμεν. οἱ γὰρ λυχνοφοροῦντες κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον. Ἀποκείλαντες.
ἀποκλίναντες. Ἀποκέραντες καὶ κέραντες. ἑκατέρως λέγουσιν. Ἀποκέχρημαι δοτικῇ.
Ἀποκεῖσθαι πόρρω. ἀτιμάζεσθαι. οὕτω κρατῖνος. Ἀποκηδήσαντες. Ὅμηρος. παρὰ δὲ σοφο-
κλεῖ ἀποκακήσαντες, ἀφροντιστήσαντες. καὶ ἀποκηδήσονται, τὴν λύπην ἀφαιρήσονται. Ἀπο-
κήρυκτον. ἀλλότριον, ὅτι ὁ λέγων τινὰς ἀποκηρύκτους φαύλους εἶναι, ἁπλῶς δόξαι ἂν λέγειν δὲ
ἀνάγκης τοιούτους αὐτοὺς εἶναι, οὐ μὴν οὕτως ἔχει. ἐνδέχεται γάρ τινα μὴ τοιοῦτον εἶναι ἀπο-
κήρυκτον γενόμενον. θεμιστοκλέα γοῦν ἀποκήρυκτόν φασι γενέσθαι. οὐ μὴν φαῦλος ἦν. καὶ ἀ-
ποκηρύττοντες ἀντὶ τοῦ ἀπ[illegible]σκοντες. οὕτω δημοσθένης καὶ πλάτων. οἱ δέ φασι διαφέρειν ἐκ-
ποίητον ἀποκηρύκτου. ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος, ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται. ὁ δὲ ἐκποίητος, ὑπὸ
τοῦ φύσει πατρὸς εἰς ἕτερον οἶκον δίδοται προσθέσει. Ἀποκηρύττω αἰτιατικῇ. Ἀποκιν-
δυνεύοντες. ἀποτολμῶντες. ἀπελπίζοντες. ὁ δὲ σκιπίων ὁ τῶν ῥωμαίων στρατηγὸς καὶ περὶ βεγ-
σίους τῶν ἰβήρων ἐκ τοῦ τὰ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, ἐν ἀποκινδυνεῦσαι ποτὲ ἐτόλμησεν.

Ἀποκινεῖν. τὸ ἀποσχέσθαι. καὶ ἀποτρέχειν λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων κατὰ γῆν ὁρμιζομέ-
νων, ἀποκινεῖν τὰς κώπας. Ἀπόκινος. εἶδος ὀρχήσεως. Ἀποκλέομαι. αἰτιατικῇ. καὶ
ἀποκλείω αἰτιατικῇ. Ἀποκλήρωσις. μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοπαιῶφον-
τί δι' οὐδὲν ὤκνησε. λῆξις δὲ ἐστι μοῖρα. παῦσις. κληρονομία. Ἀπόκλητοι. κεκλημένοι ἐκ τῶν
κοινῶν πρὸς δεξάμενοι σύνοδον. οὔτε τοῖς ἀποκλήτοις συμμεταδόντες τῆς αὐτῶν κρίσεως δια-
λαβόντες, πόλεμον ἐξήνεγκαν. καὶ αὖθις πολύβιος. διακόσια τῶν ἀποκλήτων προχειρί-
σαντο τοὺς συνεδρεύοντας μετὰ τοῦ βασιλέως. καὶ αὖθις. ὁ δέ, συνῆγε τοὺς ἀποκλήτους καὶ διαβούλι-
ον ἀνεδίδου περὶ τῶν ἐνεστώτων. Ἀπόκλιμα τὸ ὀρεινῶν ἀπόρημα. Ἀποκλίνω αἰτιατικῇ. Ἀπο-
κναίει. διαφθείρει. ἀποκόπτει. Ἀποκνίζει. λυπεῖ. ὀδυνᾷ. Ἀποκναίειν, ἐνοχλεῖν. παρεκτείνειν.
τί οὐ καθαίρεις. σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν. μὴ ἀνδρὸς μισουμένου. οὐ γὰρ ἀποκναίω τῶν μετέθει
τῆς ἀρετῆς τὸν ἄνδρα. λέγω δὴ τὸν ἡρακλέα, ἐν δευτέρῳ τιθείς. εἰ καὶ τῶν παραλλήλων λει-
πόμεθα. φησὶ τιμόκρατος θεοφύλακτος. καὶ αὖθις. οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ ἰουστινιανοῦ ὑπὸ τῶν φορολό-
γων ἀγχόμενοι καὶ ἀποκναιόμενοι τόκοις ὀφλημάτων, ἀφρεύσεις τισὶ δυσθανατοῦντες ἀκού-
σιον διεβίωσαν. Ἀπόκρυζε. ἀπόσκαλλε ἢ ἀπότιλλε. Ἀποκοπῆναι τὸν ἰχθὺν τὴν κύνα
λέγουσιν. ὅθεν μηκέτι ἐξίσηκε τὰ ἴχνη. Ἀποκόπτεις. ἐκτομίας καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποσπασθεὶς δὲ κεῖται.
Ἀποκραιπαλισμός. κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης. Ἀπόκριμα. κατάκριμα. Ἀποκρίνεσθαι
δοτικῇ. Ἀποκρίθητι. δημοσθένης. ἀποκρίνει δεόμενος τῶν ἰδίων. ἀποκρινεῖσθαι δὲ λέγουσι μᾶλλον
ἢ ἀποκριθήσεσθαι. μένανδρος κανηφόρῳ. ὅδ' ἀποκρινεῖται, κἂν ἐγὼ λέγω. μίσοι ἀπορολημαῖα-
φὸς μηδὲν ἀποκρινόμενα δεῦρο λαλεῖν. καὶ ἀπόκρισις ἡ ἀπολογία. οὕτω λυσίας ἐν ἀντιφῶν-
τι. καὶ δημοσθένης λέγει ἐν τῷ κατὰ αἰσχίνου. ὡς προείρηται. Ἀποκρότῳ. τραχεία. οἱ δέ, ἀπαχο-
λοῦντο ἐν γῇ ἀποκρότῳ τῇ καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦντες. Ἀποκρύπτομαι. αἰτιατικῇ.

Ἀποκρούεσθαι αἰτιατικῇ. ἀποβάλλεσθαι. Ἀποκτείνω αἰτιατικῇ. φονεύω. καὶ ἀποκτεῖ-
ναι φονεῦσαι. καὶ ἀποκτείνας αὐθυπότακτον. Ἀποκτιννύναι. φονεῦσαι. ἀποκτίννυσι λέγουσι
μᾶλλον ἢ ἀποκτιννύει. κρατῖνος βουκόλοις. καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιαμαχῶν ἀποκτίννυσι ταῖς
ἀπειλαῖς. καὶ ἀπεκτόνασιν οὐκ ἀπεκτάκασι, μισοῦσι μὲν οἱ ὑπερθράσσωνα. ἀπεκτάκασι
δὲ οὔ. Ἀπόκοιτος. πόρρω τῆς κοίτης. ὁ δὲ τῇ δοκήσει κατεπαννυχίζετο τῆς δειλίας ἀπό-
κοιτος. Ἀποκυηθείς. τεχθείς. ἐκ ἀποκυΐσκω δηνναι. Ἀπολαβόντες. ἐγκλείσαντες. οἱ δέ, τὰς στρα-
τιὰς αὐλῶσι στενοῖς καὶ δυσεμβόλοις ἀπολαβόντες, τοὺς δὲ παγὰς ἐλθεῖν αἰσχρὰς ἠνάγκασαν. ἐξιώ-
πος. διώξαντες, ἀπολαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ. καὶ πάντας κτείνουσι. καὶ αὖ-
θις. τὸ γὰρ χωρίον ἀμφοτέρους ἤρεσε. τοὺς μέν, ὅτι ἀπολαβόντες εἰς αὐτὸ τοὺς ῥωμαίους, ὑπο-

σπόνδους

σπονδὰς ἀφῆκαν, πρὸς ἔνδειξιν ὑπὲρ τῶν ἱερείων. Ἀπολακτίζω· καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· τουτέστιν ἀπεσκίρτησεν. Ἀπολαύω· γενικῇ. ἀπολαύειν ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων λέγεται. ὡς Ἰσοκράτης· δέδοικα μή τι κακὸν ἀπολαύσωμαι. καὶ Μαρκελλῖνος· τοῦ δὲ κινδύνου φησὶν οὔτε κλέων οὔτε βρασίδας ὁ αἴτιος τῆς συμφορᾶς, ἀπέλαυσε λοιδορίας ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. Ἀπολαχεῖν· τὸ διανείμασθαι τὰ πατρῷα καὶ ἄλλα τινὰ δόντα πρός τινας. καὶ ἀπολαχεῖν· διαλαχεῖν δὲ τὸ διανεμεῖσθαι· ὁ ῥήτωρ δὲ εἴρηκεν. Ἀντιφῶν· ὁπότερον αὐτῶν βούλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν. ἀπολαχεῖν ἀντὶ τοῦ διαλαχεῖν. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀντιφῶν. Ἀπολέψεις· ἐὰν διὰ τοῦ ε, ἀπολέψεις, τουτέστιν ἀπολεπίσεις. ἀπολέψαντα τὸ λέμμα. ἀπολεπίσαντα ὥσπερ ᾠοῦ. ἐὰν δὲ ἀπολήψεις, ἐκπιέσεις. ἀπὸ τῶν κωδίων ἡ μεταφορά· καὶ ὅσα λέπουσι τὰ πόκια· καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἀπονεδύνεις. ἀφαρπάσαις· ἀποσπάσαις. Ὅμηρος· λάψαντες γλώσσῃσι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· γνοὺς ἀπολάψεις ὅτι πλεῖστον δύνασαι ταχέως. Ἀπολεγόμενος· παραιτούμενος, ἀπολύων. ὁ δὲ, παρῄτει τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν. καὶ ἀπολέγοντα· ἀπαγορεύοντα. ἀποξέοντα· γράμματά τε ἀντίκρυς ἀπολέγοντα τοῖς πρεσβεύουσιν ἔγραφε, μηδαμῶς ποιεῖσθαι τὰ φρούρια παραδόσεις. Ἀπόλεκτοι· ἐξαίρετοι. ἔκκριτοι. ἐκλελεγμένοι. Ξενοφῶν· αἱ δὲ εἰς τοὺς δεσπότας ἀποκείμεναι, ἀπόλεκτοι ἦσαν. Ἀπολωλεκὼς· ἀπολέσας. Ἀπολειπόντες· ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων. οἱ γὰρ νικῶντες, ἀπολείπουσι τοὺς ἡττωμένους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Παναθηναϊκῷ καὶ Πανηγυρικῷ. Ἀπολέμητον· ἀνενόχλητον. κατέχοντες εἰς χώραν εὐδαίμονα καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον. Ἀπόλεμος· ὁ μὴ ἰσχύων πολεμεῖν· ὁ μὴ εἰδὼς πολεμεῖν. ἀπόλεμος δηλῶν. καὶ ὑπὸ νόσου ποδάγρας οὔτε αἰσχρὸς οὔτε ἀπόλεμος ἐτύγχανεν ἄρτι. τὸ δὲ ἐπὶ τῷ μηδεμίαν πρόφασιν ἐχόντων πολέμου δρασάντων δὲ τῶν πολεμίων. Ἀπολέξαι· ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι· τοῖς οὖν ἐν τοιῷδε πλέουσιν, ἀπὸ λεπτοῦ μίτου φασὶν ἠρτῆσθαι τὸ ζῆν. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτοις κινδύνοις. Ἀπολείπομαι· καὶ ἀπολειπόμεθα, γενικῇ. ἀπελιπόμεθα ἢ ἰῶτα. Ἀπολείπουσιν· ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσι παρὰ Λυσίᾳ. Ἀπόληγε· παῦε. Ἀπολιβάξεις· συντόμως ἀναχωρήσεις. λιβὰς γὰρ ἡ σταγών. ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. Ἀριστοφάνης· ἢν ἀπολιβάξεις οὖν ὡς τάχιστα πολλοῦ μέμνη. Ἀπολιγαίνει· θορυβεῖ. ὀξέως βοᾷ. παρὰ τὸ λιγύ. Ἀριστοφάνης· ἦν δὲ ἀπολιγαίνῃ τοὺς ἀγρανόμους καλῶν. ἀντὶ τοῦ ἱμάντι ὃς οἱ ἀγρανόμοι ἔχοντες, ἔτυπτον. Ἀπόλιδες· ἀγενεῖς. ὡς μὴ οἰκοῦντες ἐν πόλει. ἀπαίδευτοι. Ἄπολις· ἐν τῷ, [illegible]. Ἀπολιμπάνομαι· γενικῇ. ἀπολιμπάνω δὲ αἰτιατικῇ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Ἀπολινάριος· Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γνωσθεὶς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ θαυμαζομένων. ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ περὶ τὴν ποίησιν δεξιός. ἀλλὰ πολλῷ πλέον καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐξήσκητο· καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε κατὰ λογάδην, κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ΄. καὶ δι᾽ ἡρώων ἐπῶν, πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφὴν ὑπομνήματα. τοῦ δέ γε Ἀπολιναρίου, καὶ Φιλοστόργιος μνήμην ποιεῖται ἐν τῇ κατ᾽ αὐτὸν ἱστορίᾳ καί φησιν· Ἀπολινάριος τότε ἤκμαζε κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας. καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ. σταθμὸς δ᾽ οὗτος ὁ τόπος ἐστὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς γὰρ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προὔμαχον, κατὰ τοῦ ἑτεροουσίου μακρῷ παῖδας ἀπενεγκόντες τοὺς πρότερόν τε καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ τῆς αἱρέσεως προστάντας. ὡς παῖδα παρ᾽ αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεσαν. καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὅσον εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἐπὶ πλεῖστον πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. καὶ μάλιστά γε αὐτῶν, ὁ Ἀπολινάριος. οὗτος γὰρ δὴ καὶ τῆς ἑβραΐδος διαλέκτου ἐπαΐειν οἷός τε ἦν. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος αὐτῶν τὸν αὐτοῦ τρόπον, ἦν ἱκανώτατος. τῷ μέν γε Ἀπολιναρίῳ, τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως, μακρῷ ἄριστα εἶχε. Βασίλειος δὲ πανηγυρίσαι λαμπρότατος ἦν. τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ᾽ ἀμφοτέρους ἐξεταζομένῳ

μετάζυβάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος. καὶ ἦν εἰπεῖν ἀπολιναρίου μὲν ἁδρότερος. βασιλείου
δὲ σαφέστερος. τοσαύτης δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης, καὶ τοῖς ἤθεσι δὲ ἦν ἄτ-
τινα αὐτῶν δρῶν παρεῖχον τὰ πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον. ὥστε καὶ οἷς ὁρῷντο καὶ οἷς ἔ-
λεγον. καὶ ὅσα γράφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἥρουν εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθι-
στοῦν αὐτῶν ἢ μαρέστερον ἀλίσκεσθαι δυναμένους. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ φιλοστόρ-
γιος ὁ ἀρειανὸς ἔγραψεν. Ἀπολινάριος. οὗτος ἀνεφάνη μετὰ παῦλον τὸν σαμοσατέα πρόεδρος
λαοδικείας τῆς συρίας. ματαιοφροσύνης ἐπέρας ἡγούμενος. τῶν γὰρ ἀρειανῶν ἄψυχον πάντη
λεγόντων τὴν τοῦ κυρίου σάρκα. αὐτὸς ἔφη ὅτι σάρκα μὲν ἐμψυχωμένην ψυχῇ ζωτικῇ ἀνέλα-
βεν ὁ κύριος. νοῦν δὲ τὸν ἡμέτερον οὐ προσήκατο. μὴ δὲ γὰρ δεῖσθαι ἔφησε τὴν σάρκα ἐκείνην ἀνθρω-
πίνου νοός. ἡγεμονευομένην ὑπὸ τοῦ αὐτὴν ἐνδεδυκότος θεοῦ λόγου. ἀλλὰ μηδὲ χωρεῖν αὐτὴν ἄλλην
δύναμιν παρὰ τὴν θείαν. τοῦτο ὑποθέμενος, διατείνεται μίαν εἶναι τὴν φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς
σαρκὸς ἅτε ἀτελοῦς οὔσης εἰς τὸ εἶναι ἄνθρωπον. διὰ τοῦτο μηδὲ ἰδίαν φύσιν ὀνομάζεσθαι. μεθ᾽ ὃν
ἀναφαίνεται θεόδωρος μοψουεστίας πρόεδρος τῆς κιλικίας. ἐγένοντο δὲ ἀπολινάριοι δύο. πα-
τὴρ καὶ υἱός. ὁ μὲν πατὴρ ἀλεξανδρεύς, γήμας δὲ εἰς λαοδίκειαν τῆς συρίας, ἴσχει υἱὸν ἀπολι-
νάριον. ἄμφω δὲ συνήκμαζον ἐπιφανίῳ τῷ σοφιστῇ. ὃν ἀκμάζοντά ποτε ἐσπάζοντο. θεόδοτος
δὲ ὁ τῆς λαοδικείας ἐπίσκοπος μηδενὶ τρόπῳ ἀποπαῦσαι αὐτοὺς ἐξ αὐτοῦ δυνηθείς, ἄμφω τῆς
κοινωνίας ἐζημίωσεν. ὕβριν τε ἡγεῖται ὁ παῖς ἀπολινάριος τὸ γινόμενον καὶ τῇ ἐννοίᾳ τοῦ σοφιστ-
κοῦ θαρρῶν, καινοτομεῖ καὶ αὐτὸς αἵρεσιν. ἣ νῦν ἐπιπλέκει τὸ ὄνομα τοῦ εὑρόντος ἔχουσα. οἱ δέ
φασι, διενεχθῆναι αὐτοὺς πρὸς γεώργιον. ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἀλλόκοτα δογματίζοντα. οὗτος δὲ ὁ ἀ-
πολινάριος βαθμοὺς ἐπὶ τῆς θείας φύσεως δοξάζειν ἐτόλμησε καὶ μύθους τινὰς ταῖς θείαις ἐ-
παγγελίαις συνέζευξεν. Ἀπολιταργιεῖς. ἀποδραμῇ ἀποσκιρτήσας ἀπὸ τῆς θύρας.
ἔνεστι δὲ ἐν τῇ λέξει τὸ ἀργόν, ὅπερ ἐστὶ τὸ ταχὺ καὶ τὸ λίαν. οὐ ταχέως οὖν φησιν ἀποδραμῇ.
λιταργισμοὺς δὲ ἐκάλουν, καὶ τὰ σκιρτήματα. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐκ ἂν ὑπάγοις τι θᾶτ-
τον ἀπολιταργιεῖς ἀπὸ τῆς θύρας; ἔστι καὶ ἀπολιταργεῖν. Ἀπολογίζω. τὸ ἀποδιώκω καὶ
ἀποβάλλω ὅπερ οὐ προσδέχομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογαριάζω. καὶ τὸ ἀπολογίσασθαι τὸ ἐ-
πεξελθεῖν ἕκαστα δημοσθένης. Ἀπολογισμός. πολύβιος. ὁ δὲ ξάνθιππος παραγινόμενος, εἰς
χεῖρας ἔφη τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμοὺς παρὰ τί νῦν σφαλεῖεν καὶ πῶς δύναιντο τοὺς
ἐναντίους νικᾶν. Ἀπόλογος ἀλκίνου. ἐπὶ τῶν φλυαρούντων καὶ μακρὸν ἀποτεινόντων λόγον.
Ἀπολογουμένοισι δοτική. Ἀπολλόδωρος ἀθηναῖος. κωμικός. ἐποίησε δράματα μζ´. ἐνί-
κησεν ε´. Ἀπολλόδωρος. γελῷος. κωμικός. σύγχρονος τοῦ κωμικοῦ μενάνδρου. δράματα αὐ-
τοῦ ἀποκαρτερῶν ἢ φιλάδελφοι. δευσοποιός. ἱέρεια. γραμματόδειπνος. ψευδαίας. σίσυφος. αἰ-
σχρίων. Ἀπολλόδωρος. ταρσεύς. τραγικός. δράματα αὐτοῦ ἀκανθοπλήξ. [illegible]. ἕλληνες. θυ-
έστης. ἱκέτιδες. ὀδυσσεύς. Ἀπολλόδωρος ἀσκληπιάδου. γραμματικός. εἷς τῶν παναιτίου τοῦ ῥοδίου
φιλοσόφου καὶ ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν. ἀθηναῖος τὸ γένος. ἦρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμέ-
νων τραγιάμβων. Ἀπολλοκρέτης. ὄνομα κύριον. Ἀπολλοφάνης. ἀθηναῖος. κωμικός.
ἀρχαῖος. δράματα αὐτοῦ, δάλις. ἰφιγέρων. κρῆτες. δαναή. κένταυροι. Ἀπολωλεμένη καὶ ἀπολώ-
λασιν ἀττικῶς. ἀπολώλεισαν δὲ ὑπερσυντέλικος. Ἀπόλλων ἀπόλλωνος καὶ κλητική, ὦ
ἄπολλον. Ἀπολωλεκώς. ἀπολέσας. καὶ ἀπολώλεκεν. Ἀπολωλὼς ἀρσενικὸν καὶ ἀ-
πολωλὸς οὐδέτερον. Ὅτι ὁ ἀπόλλων ὑποφήτης ἐστὶ τοῦ πατρός. καὶ παρ᾽ ἐκείνου λαμβάνει τὰς μαντείας
καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ διὸς φήμη. Ἀπολλώνεια ἱερὰ τὰ τοῦ ἀπόλλωνος
Ἀπολλωνιάς. ἀττάλου πατρὸς εὐμένους τοῦ βασιλέως γαμετή. ἥτις δημότις οὖσα, βασίλισσα
ἐγένετο. καὶ ταύτην διεφύλαξε τὴν ὑπεροχὴν μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας. οὐχ ἑταιρικὴν προσ-
φερομένη πιθανότητα. σωφρονικὴν δὲ καὶ πολιτικὴν σεμνότητα καὶ καλοκαγαθίαν. τέτταρας
γὰρ υἱοὺς γεννήσασα πρὸς πάντας τούτους ἀνυπέρβλητον ἐφύλαξεν εὔνοιαν καὶ φιλοστοργίαν
μέχρι τελευτῆς. καίτοι χρόνον οὐκ ὀλίγον ὑπερβιώσασα τἀνδρός. πλὴν ὅπερ ἔδει τὸν ἄτταλον ἐν

τῇ

τῇ ἐπιδημίᾳ καλὴν προσηγορικὴν ταύτην φήμην, ἀποδιδόντες τῇ μητρὶ τὴν καθήκουσαν χάριν τε τιμήν. ἄγοντες τὸ ἐξ ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν μέσην αὐτῶν τὴν μητέρα, ἐπῄεσαν τά τε ἱερὰ καὶ τὴν πόλιν μετὰ τῆς θεραπείας. ἐφ' οἷς οἱ θεώμενοι, μεγάλως τοὺς νεανίσκους ἀπεδέχοντο· καὶ κατηξίουν, καὶ μνημονεύοντες τῶν περὶ Κλέοβιν καὶ Βίτωνα, συνέκρινον τὰς αἱρέσεις αὐτῶν· καὶ τὸ τῆς προθυμίας τῆς ἐκείνων λαμπρόν, τῷ τῆς ὑπεροχῆς τῶν βασιλέων ἀξιώματι συναναπληροῦντες. ταῦτα δὲ ἐπετελέσθη ἐν Κυζίκῳ μετὰ τὴν διάλυσιν τὴν πρὸς Προυσίαν τὸν βασιλέα. Ἀπολλωνιὰς λίμνη. ὅτι Ἄτταλος ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεύς, Νικομήδει τῷ μονόδοντι πολεμήσας, ἐκράτησε τῆς αὐτοῦ χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν Ῥωμαίους ἐπικαλεσάμενος, ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν. Ἄτταλος δὲ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ἀπολλωνιάδα μεταλλάξασαν κατὰ τὸ μέγιστον ἱερὸν παρὰ γάμου κατέθετο, ὅπερ αὐτὸς ἐδείματο. τήν τε γείτονα λίμνην αὐτῇ προσωνόμασεν. Ἀπολλωνιάτης. καὶ Ἀπολλωνῖτις χώρα. Ἀπολλωνῖ. βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. ποσειδώνιον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος. ὡς ἀθήναιον τὸ τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ διονύσιον. καὶ δημήτρειον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνθρωπωνυμικοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνειον δῆλον ὅτι δωρικόν. Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς ἐπῶν ποιητής. διατρίψας ἐν Ῥόδῳ· υἱὸς Σιλλέως. μαθητὴς Καλλιμάχου. σύγχρονος Ἐρατοσθένους. καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου. ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος. καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης. Ἀπολλώνιος Τυανεὺς φιλόσοφος. υἱὸς Ἀπολλωνίου καὶ μητρὸς πολίτιδος τῶν ἐπιφανῶν. ὃν κύουσα ἡ μήτηρ, ἐπιστάντα δαίμονα ἐθεάσατο λέγοντα ὡς αὐτὸς εἴη ὃν κύει. εἶναι δὲ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον. ὅθεν ὑπειλῆφθαι αὐτόν, Πρωτέως εἶναι υἱόν. καὶ ἤκμαζε μὲν ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Γαΐου καὶ Νέρωνος. καὶ μέχρι Νέρβα. ἐφ' οὗ καὶ μετήλλαξεν. ἐσιώπησε δὲ κατὰ Πυθαγόραν πέντε ἔτη. εἶτα ἀπῆρεν εἰς Αἴγυπτον ἔπειτα εἰς Βαβυλῶνα πρὸς τοὺς μάγους. κἀκεῖθεν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας. καὶ συνῆξεν ἐκ πάντων τὰ μυρία καὶ περὶ αὐτοῦ θρυλλούμενα μαγγανεύματα. συνέταξε δέ, τοσαῦτα. τελετὰς ἢ περὶ θυσιῶν. διαθήκην. χρησμούς. ἐπιστολάς. Πυθαγόρου βίον. εἰς τοῦτον ἔγραψε Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος τὸν φιλοσόφῳ πρέποντα βίον. ὅτι Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς τὴν σωφροσύνην ὑπερέβαλε τὸ τοῦ Σοφοκλέους. ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα εἰς γῆρας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ὑπ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης οὐδὲ ἐν μειρακίῳ ἡττήθη τούτου. ὅτι Φιλόστρατος λέγει περὶ Ἀπολλωνίου θειότερον ἢ κατὰ Πυθαγόραν τῇ σοφίᾳ προσελθεῖν. τυραννίδων τε ὑπεράραντα καὶ γενόμενον κατὰ χρόνους οὔτε ἀρχαίους, οὔτ' αὖ νέους. ὃν οὔπω οἱ ἄνθρωποι γινώσκουσιν ἀπὸ τῆς ἀληθινῆς φιλοσοφίας. ἣν φιλοσόφως τε καὶ ὑγιῶς ἐπήσκησεν. ἀλλ' ὁ μὲν τό, ὁ δὲ τό, ἐπαινεῖ τἀνδρός. οἱ δέ, ἐπειδὴ μάγοις Βαβυλωνίων καὶ Ἰνδῶν Βραχμᾶσι καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Γυμνοῖς συνεγένετο, μάγον ἡγοῦνται αὐτὸν καὶ διαβάλλουσιν ὡς μὴ σοφόν. κακῶς γινώσκοντες. Ἐμπεδοκλῆς τε γὰρ αὐτὸς καὶ Πυθαγόρας καὶ Δημόκριτος ὁμιλήσαντες μάγοις καὶ πολλὰ δαιμόνια εἰπόντες οὔπω ὑπήχθησαν τῇ τέχνῃ. Πλάτων δὲ βαδίσας ἐς Αἴγυπτον, καὶ πολλὰ τῶν ἐκεῖ προφητῶν τε καὶ ἱερέων ἐγκαταμίξας τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις. καὶ καθάπερ ζωγράφος ἐσκιαγραφημένοις ἐπιβαλὼν χρώματα, οὔπω μαγεύειν ἔδοξε. καίτοι πλεῖστα ἀνθρώπων φθονηθεὶς ἐπὶ σοφίᾳ. οὐδὲ τὸ αἰσθέσθαι πολλὰ καὶ προγνῶναι διαβάλλοι ἂν τὸν Ἀπολλώνιον ἐφ' οἷς προὔλεγεν ἐς τὴν σοφίαν ταύτην. ἢ οὕτω διαβεβλήσεται καὶ Σωκράτης ἐφ' οἷς προὔλεγε. καὶ Ἀναξαγόρας. ὃς Ὀλυμπίασιν ὁπότε ἥκιστα ὗοι. προελθὼν ὑπὸ κωδίῳ ἐς τὸ στάδιον ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου. καὶ ἄλλα τινὰ ὑπὸ Ἀναξαγόρου προτιθέντες, ἀφαιροῦνται τὸν Ἀπολλώνιον τὸ κατὰ σοφίαν προγινώσκειν. δοκεῖ οὖν μοι μὴ περιϊδεῖν τὴν τῶν πολλῶν ἄνοιαν. ἀλλ' ἐξακριβῶσαι τὸν ἄνδρα τοῖς τε χρόνοις καθ' οὓς εἶπέ τι καὶ ἔπραξε. τοῖς τε τῆς σοφίας τρόποις ὑφ' ὧν ἔψαυσε τοῦ δαιμόνιός τε καὶ θεῖος νομισθῆναι. ξυνείλεκται δέ μοι τὰ μέν, ἐκ πόλεων ὁπόσαι αὐτοῦ ἤρων. τὰ δὲ ἐξ ἱερῶν ὁπόσα ὑπ' αὐτοῦ ἐπανήχθη παραλελυμένα τοὺς θεσμοὺς ἤδη. τὰ δέ, ἐξ ὧν ἕτεροι πρὸς αὐτὸν ἢ αὐτὸς πρὸς αὐτοὺς ἔγραφεν. ἐπέστελλε δὲ βασιλεῦσι. σοφισταῖς. φιλοσόφοις. ἠλείοις. δελφοῖς. ἰνδοῖς. αἰγυπτίοις. ὑπὲρ θεῶν ὑπὲρ ἠθῶν ὑπὲρ νόμων παρ' οἷς ὅτι ἂν παράπτοι. τὰ δὲ ἀκριβέστερα παρὰ Δάμιδος ἀκηκοώς. οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, διαμνημονευτικός τις ἦν εἴπερ τις ἄλλος. ὃς τὴν μὲν

φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε. πλεῖστα δὲ ἀνελέγετο. καὶ τὸ μνημονικὸν ἱκανὸς τούτοις γενόμενος, ἐρ-
ρῶτο ὑπὲρ τὸν σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ τίς ἐστιν εἰς μνημοσύνην ὃν ᾖδεν. ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ
τοῦ χρόνου μαραίνεσθαί φησιν. αὐτόν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον ὑπὸ τῆς μνημοσύ-
νης εἶναι. ζήτει περὶ ἀπολλωνίου καὶ ἕτερα αὐτοῦ προγνωστικὰ ἐν τῷ τιμᾶσι. Ὅτι ἀπολλωνίῳ οὐδέ
γέ τι περὶ ἀναξαγόρου ἔφη. καὶ τῷ κλαζομενίῳ ὄντι καὶ ἀγέλαις καὶ μήλοις τὰ ἑαυτοῦ ἀνεῖναι εἰς τὸ
προβάτοις μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις φιλοσοφῆσαι. ὁ δὲ θηβαῖος κράτης, καταποντώσας τὴν οὐσίαν
οὔτε προβάτοις ποιήσας ἐπιτήδειον, οὔτε ἀνθρώποις. Ἀπολλώνιος ἕτερος· τυανεὺς φιλόσοφος
νεώτερος· γεγονὼς ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως ὡς ἀγγέλφων ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων. Ἀπολλώ-
νιος ἀλεξανδρεύς· ὁ κληθεὶς δύσκολος· πατὴρ ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνογράφου γραμματικοῦ. ὃς ἔγραψε
ταῦτα· περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν βιβλία τέσσαρα. περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, δ΄.
περὶ ῥήματος ἤτοι ῥηματικῶν ἐν βιβλίοις πέντε. περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων ἐπαγωγὸν
βιβλίον ἕν. περὶ ῥημάτων ἤτοι ὀνοματικὸν ἕν. περὶ ὀνομάτων κατὰ διάλεκτον. περὶ τῆς ἐν θη-
λυκοῖς ὀνόμασιν εὐθείας, ἕν. περὶ παρωνύμων ἕν. περὶ συγκριτικῶν καὶ περὶ διαλέκτων δωρίδος
ἰάδος· αἰολίδος· ἀτθίδος. περὶ σχημάτων ὁμηρικῶν. περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας. περὶ πα-
θῶν. περὶ τόνων κατηναγκασμένων βιβλία δύο. περὶ τόνων σκολιῶν βιβλίον ἕν. περὶ προσῳδι-
ῶν, ε΄. περὶ στοιχείων περὶ προθέσεων. περὶ τῶν διδύμων πιθανῶν. περὶ συνθέσεως. περὶ διαφορουμέ-
νων. περὶ τοῦ τίς. περὶ γενῶν. περὶ πτωμάτων. περὶ κτητικῶν. περὶ συζυγίας. Ἀπολλώνιος·
ἀρχεβούλου ἢ ἀρχεβίου. ἔγραψε περὶ λέξεων ὁμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον. Ἀπολλώνιος ἀφρο-
δισιεὺς ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. ἔγραψε καρικὰ περὶ τραλλέων. περὶ ὀρφέως καὶ τῶν τελετῶν αὐ-
τοῦ. Ἀπόλλωνος ἄγαλμα κιθάραν ἐπὶ χειρῶν ἔχον πλάττουσι. τοῦ ἀπόλλωνος ἄγαλμα οἰ-
ονεὶ τὸν ἥλιον τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν. κιρνάμενος γὰρ τοῖς λοιποῖς ἄστρασι, καὶ κτίζει καὶ ζωο-
γονεῖ. Ἀπολλὼς ἀπολλῶ· ὄνομα κύριον ἀττικῶς. Ἀπολοίμην εὐκτικῶς. καὶ ἀπό-
λοιντο. ὡς ἀπόλοιτο ἡ κακία. Ἀπολλύειν· καὶ ἀπολλύω ἀμφοτέρως λέγουσι. καὶ ἀποδεικνύειν καὶ ἀ-
ποδεικνύναι. καὶ πάντα τὰ ὅμοια. Ἀπολύκου θυγάτηρ· ἐπὶ τῶν ἀπράκτως ἐκ βίου ἀπιόντων. οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν
ἀπηνῶν καὶ ἀγρίων. Ἀπολυμαίνεσθαι· ἀποκαθαίρεσθαι. λύματα γὰρ τὰ καθάρσια λέγουσι.
ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ῥύπος. ὅθεν τὸ λυμαίνειν τὸ ὑπολειπόμενον. ἀπὸ τοῦ λῦμα. λυμαίνω καὶ ἀπο-
λυμαίνω. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθαρτικόν. ὅτι καὶ τὰ περιττώματα εἰς τὴν ἀπέραν-
τον θάλατταν βάλλομεν. τὸ δὲ λῦμα ἐκ τοῦ ῥύπτω αἰολικῶς. ῥύπτω ἔρρυμμαι ῥύμμα καὶ λῦμα.
Ἀπολυόμενος· ὑπεραπολογούμενος. ὁ δὲ πρεσβείας διεπέμπετο ἀπολυόμενος τὰς διαβο-
λὰς ἃς κατ' αὐτοῦ γενέσθαι ἐπυνθάνετο. Ἀπολύων· τοῦ θανάτου παραπέμπων δαβίδ. ἢ ἀπο-
λύων ἀπὸ γῆς διαμένειν αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. ἄλλοι δὲ ἑρμηνεύουσιν ἀπὸ ὀλίγων φησίν. Ἀπομαγ-
δαλία· τὸ σταῖς ᾧ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι. ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον. καὶ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀ-
πέρριπτον τοῖς κυσίν. ἢ ἡ τῶν κυνῶν τροφή. ἥτις ἦν σταῖς καὶ λίπος. ὡς καὶ ὁ ποιητής. ἀεὶ γάρ τι φέ-
ρει μειλίγματα θυμοῦ. μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον εἰς τὸ σταῖς ἀπεψῶντο τὸ λίπος καὶ τοῖς κυσὶν ἐρρίπτουν.
καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. πολλὴν ὑπερβαλεῖσθαι οἴομαι τούτοισιν ἦ μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας
σιτούμενος, τοσοῦτος ἐκτραφείην. Ἀπομαγδασκύλλων, ἀπεσκοτισμένα δέ, ἐνκιοσαφημέ-
να. Ἀπομάττεσθαι· ἀναλαβεῖν. μιμεῖσθαι. καὶ ἀποτυποῦν, καὶ ἀπομάττων δημοσθένης ἐνταῦθα ὑ-
πὲρ κτησιφῶντος. οἱ μὲν, ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν. ἄλλοι δέ, ἀντὶ τοῦ περιπλάττων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυ-
ρα τοῖς τελουμένοις. ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα ἐκ τοῦ πηλοῦ. Ἀπόμαχος, ὁ ἐκτὸς τοῦ πολέμου
γεγονώς. ὁ δέ, πλήττεται βέλει τὸν μηρὸν ὡς μικροῦ δεῖν μελλῆσαι ἀπόμαχος ἔσεσθαι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ
ὑπὸ τῆς λύπης κατακλυζόμενος, ἀπόμαχος ἦν. καὶ ἀπόμαχοι ἑαυτοὺς κατεχρήσαντο. οἱ δὲ ἐν
τῇ ἡλικίᾳ ὄντες ἐναντίους ἀθρόοι ὥρμησαν καὶ προθύμως κατηγωνίσαντο. ἢ οἱ ἔξω τῆς μάχης.
ὡς δὲ αὐτῷ ἐξηγγέλλετο ὡς ἕποιτο ὁ θεόδωρος ἢ πατήμενος ἀπόμαχος ὀπίσω ἀναχωρεῖ. καὶ ἀ-
πομαχομένου ἀνθισταμένου παραιτουμένου. ἀπομαχομένου δὲ τοῦ φαρίου καὶ ἀπολλαπριουμένου
δεήσεις ἵνα τῆς ἀρχῆς ἀπολυθείη. Ἀπομάχομαι· δοτικῇ. Ἀπομηνίσας· ἀποχωρίσας

διὸ ὀργήν· ἢ παυσαμένης τῆς ὀργῆς. Ἀπὸ μηχανῆς· ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ παραλόγων. οἱ γὰρ τῶν τραγῳδιῶν ποιηταὶ ὅθεν εἰσάγουσιν εἰς τὴν σκηνὴν ἐτόλμων ὥστε συγχυθῆναι τοῖς θεαταῖς τὰ πρὸς τὰ εἰρημένα, καὶ ἐλεεῖν τοὺς ἀτυχήσαντας δόξαντας ὡς ἀνάξια πεπονθότας· ἢ μισῆσαι τοὺς πεποιηκότας, ἢ παρανομήσαντας, εἰώθασι θεοὺς εἰσάγειν· οὐ κατὰ ταύτης τῆς σκηνῆς ὁρμωμένους. ἀλλ' ἐξ ὕψους ἀπό τινος μηχανῆς· ἣν ἔβλεπον μὲν πρότερον οἱ θεαταί, κατ' ἐκείνην δὲ τὴν ἡμέραν στρεφομένη ἐδείκνυτο τοῦ θεοῦ προσώπῳ· καὶ τοῦτο καταστροφὴν εἶναι τοῦ δράματος. ἐλέγετο δὲ θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. Ἀπόμισθος· ἄμισθος. ὁ μισθοῦ ἔργον τι διαπραξάμενος. καὶ ἄμισθος ἀφειμένος· κεῖται ἡ λέξις παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. ἀπόμισθοι δὲ παρὰ Δημοσθένει οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες. Ἀπομώμοκα· ἀντὶ τοῦ ὀρκωμοσίαν πρὸς τὰς γυναῖκας πεποίηκα. καὶ ἀπομωμοκότας ἀποταξαμένους. πολλοὺς δὲ ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. Ἀπομιμοῦμαι αἰτιατικῇ. Ἀπομνημονεύω αἰτιατικῇ. Ἀπομορξάμενος· ἀποπαυσάμενος. Ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι· τὸ μὲν, ἀρνητικόν· τὸ δὲ καταφατικόν. Ἀπόμοιρα μέρος. ἀπόμοιρα δὲ τῆς στρατιᾶς ἀσκοὺς ἐπιφερομένους ἀσβόλης καὶ τέφρας ἀναπεπληρωμένους, ξιφιδίοις τούτους διέρρηξαν καὶ τὸν ἀέρα ἐθόλωσαν. καὶ Ἀγαθίας· ἀπόμοιρα δὲ ἦν τῶν Φράγγων· καὶ ἀνὰ τὰ τῇδε πεδία ἐφοίτα χιλοῦ ἕνεκα. Ἀπομυξίζω· ἀποσομίζω. Ἀπό, ἀπερισπῶς· σημαίνει καὶ τὸ μὴ παρόν. Ἀπὸ Νάννακος· ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων. Ἀπόνασθαι· κατατρυφᾶν. ἢ ὠφελεῖσθαι. οὐ μὴν ἀπόνασθαι τῆς ἐξουσίας τῆς βασιλείας αὐτῷ. τελευτᾷ δὲ νόσῳ ἑπτὰ ταῖς πάσαις ἡμέραις. Ἀπονεμοῦντες ἁμάξης. τῶν δ' ὄνων οὐδὲν μέλει· παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἀμελούντων, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἐπιμελούντων. παρόσον οἱ ἰδίαν ἔχοντες ἅμαξαν· ὄνους δὲ μισθούμενοι ἀμελοῦσιν αὐτῶν. Ἀπονεύειν· ἐκκλίνειν. τί παθών· συνέβαινε τοὺς Αἰνίους πάλαι μὲν στασιάζειν· προσφάτως δὲ ἀπονεύειν· τοὺς μέν, πρὸς Ῥωμαίους· τοὺς δὲ πρὸς Μακεδόνας. Ἀπόνειμαι· ἀπὸ τοῦ ἀπονέμω. Ἀπονιπτί· ἀνιπτί. ἀπλυτί, ἀνιδρωτί. ἀκμητί. ἀμεταστρεπτί· παρὰ τοῦτο καὶ ἐν τέλει καὶ συστέλλεται. λέγεται δὲ καὶ ἀπονιπτόμενα. Ἀπόνιπτρον· Ἀριστοφάνης· ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας. εἰώθασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι εἴ ποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων ἵνα μή τις βραχῇ· λέγειν τῶν παριόντων ἐξίστω. καὶ ἀπονίψασθαι μετὰ τὸ δεῖπνον ἔλεγον· πρὸ τοῦ δείπνου δὲ κατὰ χειρός. Ἀπονομὴ ἀπόμοιρα· ὡς μέρος τι τῶν προσγινομένων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως· ἢ ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτὰς ἕκαστος φέροι τι μέρος. Ἀπονοῆσαι· ἐπαναλῦσαι. Ἀπονοσφίζεσθαι· ἀποχωρίζεσθαι. Ἀπ' ὄνου καταπεσών· παροιμία. ἐπὶ τῶν ἱππικῆς ἐπιχειρούντων μὴ δυναμένων δὲ μηδ' ὄνοις χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών. ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ὡς οὐκ ἀπὸ τοῦ ζώου τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νοῦ· οὕτως καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλινοι κεκτημένοι τὸ στόμα βίᾳ ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενοι κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπό τινος νοῦ καταπεσεῖν. Ἀπόνοια· ἄνοια. ὕβρις. Προκόπιος· ἀδικούμενοι εἰώθασιν εἰς ἀπόνοιαν τρέπεσθαι οἱ ἄνθρωποι· ὅπερ ἔπαθον καὶ οἱ Βένετοι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. καὶ τρίχας μὲν τοῖς στασιώταις τὰ ἀμφὶ τὴν κόμην ἐς νεώτερόν τινα παραβέβληται τρόπον· ἀπεκείροντο γὰρ αὐτὴν οὐδὲν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις· τοῦ μὲν γὰρ μύστακος καὶ τοῦ γενείου οὐδαμῇ ἥπτοντο. ἀλλ' αὐτὸν κατακομᾶν ἐπὶ πλεῖστον ὥσπερ οἱ Πέρσαι ἀεὶ ἤθελον. τῶν δὲ ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν τὰ ἔμπροσθεν ἄχρις ἐς τοὺς κροτάφους ἀποτεμνόμενοι, τὰ ὄπισθεν ἀποκρέμασθαι σφίσιν ἐπὶ μακρότατον. λόγῳ οὐδενὶ εἴων ὥσπερ οἱ Μασσαγέται· διὸ καὶ οὔννιον ἐκάλουν τὸ αὐτὸ εἶδος. καὶ τὰ ἱμάτια ἐπάρυφα ἐξῆν εἶναι. καὶ αὖθις Ἰουλιανός· τὸ μὴ προσδέεσθαι τοῦ τε δυνατοῦ καὶ τὸ ἀδύνατον ἐν πράγματι τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας ἐστὶ σημεῖον. Ἀπονυχιῶσιν· τὰ ἐν παρευταξίᾳ σιτία· ἀντὶ ἀφαιρήσομαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γάρ φησι τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι. Ἀποξενοῦσιν· ἀπὸ τοῖς ξένοις. Ἀποξύονται· ἀποτίθενται.

Ἀποξύσου· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποξύσου εἶπεν. Ἀποξυστροῦνται· ἐπικάμπτονται. ἐπιστρέφονται. Πολύβιος· αἱ γὰρ μάχαιραι τῶν Γαλατῶν ταῖς καταφοραῖς μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καταφορὰν καιρίαν· ἀπὸ δὲ ταύτης εὐθέως ἀποξυστροῦνται καμπτόμεναι κατὰ μῆκος καὶ πλάτος ἐπὶ τοσοῦτον

τον, ὥστε καὶ μηδ' ὥστις ἀναστροφὴν τοῖς χρωμένοις ἐρεθίσαντες, πρὸς τὴν γῆν ἀποσιμῶσαι δὲ ἀπο-
δὶ, ταχέως ἄπρακτον εἶναι τὴν δευτέραν αὐτῶν πληγήν. Ἀποπάλλω γενικῇ. Ἀπὸ παρα-
σελάσεως. οἱ δὲ, ἀπὸ παρασελάσεως πορευόμενοι, ἀφικνοῦνται ἅμα ἡμέρᾳ πρὸς τὸ ὄρος. Ἀπο-
πάτημα. αὐτὸ τὸ σκύβαλον. ὄρνις χρυσοχόει. τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνος ἀποπάτημα λωπήκος. κρα-
τῖνος δραπέτισι. τὸν κερκυόνα τε, ἕωθεν ἀποπατοῦντ' ἐν ταῖς λαχάναις ὁρῶν ἀπέπνιξα. καὶ ἀ-
ποπατησόμενοι, τὴν κόπρον κενώσαντες. πάτος δὲ ἡ ὁδός. ἀριστοφάνης. οὐδεὶς ἐνταῦθα ἀπαν-
αὐλεῖ σε ἔρχεται πάλιν ἀποπατησόμενοι ἐπλεῖν ἢ μύειν. ἀπόπατος ἡ κένωσις τῆς γαστρός. καὶ
ἀριστοφάνης περὶ κλεωνύμου φησίν. εἰς ἀπόπατον ᾤχετο στρατιὰν λαβών. κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας
ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε τῇ πανσελήνῳ. Ἀπὸ πάππων καὶ πρόγονα
λέγουσιν. ὁ δὲ φεύγων καὶ λυτρώνων, βάρβαρα. Ἀποπέμψαι τε φείδωνι κώπας ἀπὸ τῶν
ναυτικῶν. κέλευσμα γάρ ἐστι ναυτικὸν ἐφ' ἐνδόσει κώπας λεγόμενον. ἀριστοφάνης φησίν. Ἀπο-
πεῖτε ἅλλεσθαι πέραν ἢ κῦμα. ἐπὶ τῶν διὰ τὰ πάσχουσιν αἱρουμένων μᾶλλον ἑαυτοὺς ἐμβάλ-
λειν εἴς τινα δυσκολίαν. Ἀποπεπιστευκότες. εἰς πίστιν ἐλθόντες. ἤδη πάντα ἀναπεπτώκασι
διὰ τὴν ἀποκειμένην ἑορτὴν ἀποπεπιστευκότες τοῖς εἰσιοῦσι. ἀντὶ τοῦ θαρρήσαντες βεβαιω-
θέντες. Ἀποπεπόνηκας τῶν πόνων ἔληξας. Ἀποπεραιοῦσι. συμπληροῦσι. καὶ ἀπο-
περαίνοντες πληροῦντες. παιδαρίων τε καὶ γυναικῶν φληνάφους διαπλέκοντες καὶ ἀποπε-
ραίνοντες. Ἀποπεφασμένον. ἀπειρημένον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον.
οὕτω δείναρχος καὶ λυσίας καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας. Ἀποπεφοίτηκεν. ἀπῆλθεν.

Ἀπόπειρα. δοκιμασία. διαμέσση. τῷ δ' ὄντι συνέβαινε τοῦτο, ἤν τι φιλοσόφῳ ἐρῶντι τῶν νέων ὥσ-
περ οἱ περὶ χρυσὸν δοκιμάζεσθαι. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖ τὴν ἀπόπειραν, αὐτὸ τοῦτο μάλιστα δὴ ἦν ἡ ἀπό-
πειρα, σπουδή τις εἶναι προσποιουμένη καὶ ἐλλοχῶσα τῇ συνουσίᾳ ἀτελοῦς κινήσεως. ἐμὲ γοῦν διε-
κώλυσεν ὡς χαλεπωτάτου ὄντος τοῦ πράγματος. καὶ ἀποπειρῶμαι γενικῇ. Ἀποπηδῶ γενικῇ.
καὶ αἰτιατικῇ δὲ, ἀποπηδᾶν λόγον σοφὸν μὴ δυνάμενον παραδέξασθαι. Ἀποπλανῶ γενικῇ.

Ἀποπληξία. θλίψις. μανία. ἄνοια. ὅτι μάρκος βῆρος ἀντωνῖνος ἀπόπληκτος. βασιλεὺς ῥωμαίων ἀπό-
πληκτος διαφθείρεται. πλῆθος ἰχῶρος τε ἐπιδύμασιν ἐπισχόντος εἰς τὸ πνεῦμα. ὁ δὲ πάθος, ἀποπλη-
ξίαν παῖδες ἰατρῶν ὀνομάζουσι. καὶ ἀπόπληκτος ὁ ἐκπεπονθώς. Ἀποπλήσας. ἐνέπλησε τὸν τρόπον τὸν
προσδιαλεγόμενον ἀποπλήσας, ἐξέπεμψεν. Ἀποπνίγω γενικῇ. ἀποπνίγεσθαι τὸ ἐπείγεσθαι. ἀ-
σχημονέστερον τοῦ ἀποψοφεῖν. Ἀποπομπαῖος. ὁ χίμαρος ὁ τράγος. καὶ ἀποπομπαῖοι θεοί τινες
οὕτως ἐκαλοῦντο. καὶ ἀποπομπή, ἀντὶ τοῦ ἀποτροπή. Ἀποπορευτέα. ἀγαθά. τῇγα-
ροῦν ἀποπορευτέα αὐτοῖς ἐδόκει τῶν ἐπιφανῶν ποταμῶν καὶ τῶν ἐκείνῃ δυσχωριῶν. ἀντὶ τοῦ ἐ-
παναιτέον. ὑποστρεπτέον. Ἀποπορεία ἡ ἀναχώρησις. ἐγκελεύεσθαι δὲ τοῖς ἑπομένοις
οἰκέταις ἐπιταχῦναι τὴν ἀποπορείαν. τὴν ἀποστροφὴν, τὴν ἐπάνοδον. προκόπιος. ὁ δὲ χοσρόης
οὐκ ἐβούλετο τὴν ἀποπορείαν ἥνπερ ἐληλύθει ποιήσασθαι. τοῦ τε σι τὴν ἐπάνοδον. Ἀπο-
πρεσβεύω, ἀπαγγέλλει πρεσβείαν. Ἀποπρίω. ἀντὶ τοῦ ὠνήσω. καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπο-
λωλυίας. Ἀποπταίη. ἀποπετασθῇ. Ἀπόπτολις. ἔρημος ἄπολις. Ἄποπτον. πόρρωθεν ὁ-
ρώμενον ἢ ἀθεώρητον ὑψηλότατον. ἄποπτος ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θίγειν. ἀγρὸς ἄποπτος ὑπὸ πέμ-
ψαι καὶ ἐπὶ ποιμνίοις νομεύς. ὡς πλεῖστον εἰ τοῦ τὰ ἄποπτος ἄστεως. ἄποπτος ὁ ἀθεώρητος. σοφοκλῆς.
ὡς ἂν μάθῃς σου κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως φώνημα γοῦν ὡς ξυναρπάζω φρενί. Ἀποπτύω αἰτιατι-
κῇ. Ἀποπυργίζοντες. λόγους δὲ ἔγραψε διαγραφὲς ὁ ἀθλ. ἀναχώρησιν αὐτοῖς ἐκπίπτοντες περὶ τὸ
θεῖον δόξης ἔχοντες. Ἀπορραγείς. ἀποκοπείς. καὶ παροιμία. ἀπορραγήσεται τεινόμενον τὸ κα-
λώδιον. ἐπὶ τῶν βίαιοι καὶ ἀνάγκην ποιούντων. Ἀπορρέξαντες. ἀπομερίσαντες ἀπόμοιραν
δόντες. Ἀπορρεῖν καὶ σφακελίζειν διαφέρει. τὸ μὲν σφακελίζειν, φλεγμαίνειν ἐστί. καὶ διά-
σπᾶσθαι κρατῖνος. Ἀπορρήγνυμι γενικῇ. Ἀπορρηθὲν ἀπαγορευθέν. ἐπὶ τοῦ κελεύειν
τι μὴ γίνεσθαι. καὶ ἀπορρηθῇ. ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῇ πάλαι τῶν. Ἀπορρῆξαι. τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦ-
σαι. Ἀπορρῆξαι τὴν ψυχὴν διψῶντα μόλις. καὶ ὀψὲ δύνῳ τυχόντα. καὶ ἀπορρήξουσι λελή-

σουσι. Πίνδαρος· οἷς ἐπισκήψαιμεν οἱ λίθοι τὰ γράμματα φωνὰς ἀπορρήξουσι τῶν κεχαραγμένων. Ἀπορρησία· ἀντὶ τοῦ ἀπειλεία. οὕτως Ἀριστοτέλης. καὶ ἀπόρρησιν· ἀπαγόρευσιν. ὁ δὲ ἠνίττετο τὴν ἀπόρρησιν. ἀλλὰ θυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη. καὶ αὖθις τὴν γενομένην ἀπόρρησιν τοῦ γάμου. σημαίνει δὲ καὶ ἀποκήρυξιν παιδός. Ἀπόρρητα ἀνεκλάλητα. ἀπόκρυφα. ἀπόρρητα ἔλεγον, τὰ ἀπειρημένα λέγεσθαι· οὐ μόνον τὰ ἀπαγορευμένα. ἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐχθροῖσι τοῖς ἡμετέροισι λέγουσιν. Ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. ἀπόρρητα τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. παῖδες τὰ ἀπειρημένα καὶ ἀπαγορευμένα λέγουσιν. Ἀριστοφάνης. οὔτι τῶν ἀπορρήτων δρᾶν ἐπιμέλλει. διόπερ τὰ μὴ ἐξαγώγιμα ὀνομάζουσιν οὕτως. Ἀπορριπτεῖ· αἰτιατικῇ· ἀποβάλλει. καὶ ἀπορριπτεῖσθαι παθητικῇ. Ἀπὸ ῥοῆς σταγόνος. Ἄπορος χώρα. ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος. λέγεται δὲ ἄπορος καὶ ὁ μηχανήν τινα μὴ δυνάμενος εὑρεῖν. ὁ ἐνδεής. Ἀποροῦντι· ἐρωτῶντι. ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ τίνι μηχανῇ ἀνευρίῳ τὸ ἐνδιαφᾶναι. Ἀπορῶ· γράφω· ἀπατίλλομαι. λογίζομαι ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν. γράφομεν ἀντὶ τοῦ καταγράφω καὶ ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς ξύων τῷ δακτύλῳ καί τινι τοιούτῳ παιδιάς τινας. ἀπατίλλομαι δὲ τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω θρίχας. ἢ τῶν μασχαλῶν. πάντα δὲ ταῦτα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοί τι. τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν μὴ τυγχάνοντες τοῦ προσδοκωμένου λογισμοῦ. ὅπερ αὐτοὶ ἐφιέντες διατίθενται ἀλύοντες ἐπιγράφουσιν εἰς τὸν ἀγρὸν δὲ ἀποβλέπουσιν. ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι.

Ἀπορῶ πλούτου καὶ χρημάτων γενικῇ. Ἀπορρῶγας· ἐξοχάς. ἀποσχισμένας. ἐπειδή τινας ἀπορρῶγας εὗρε τῶν ὀδόντων διδύμας καὶ αὐτὰς ἀπέκλεισεν ὁ Διοκλητιανός. καὶ ἀπορρὼξ, ἀπόσπασμα ὄρους καὶ γῆς ἀπογονή. οὗτος δὲ ἦν ἄρα ἐριννύων ἀπορρώξ. πᾶσα δὲ ἀπορρὼξ πέτρην ὑπένερθε. καὶ ἄμβασις οὔ νύ τις ἦεν. τίμων. ἦν τις αἴδρυτος ἀβάτοισιν ἐν σκώλοισι περιειργμένος ἐριννύων ἀπορρώξ. ὁ λεγόμενος μισάνθρωπος. ὅν φησιν ὁ ἐναντίως ἀπ' ἀχράδος πεσόντα, χωλὸν γενέσθαι. μὴ προσιέμενον δὲ ἰατροὺς ἀποθανεῖν σαπέντα. καὶ κατὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τὸν τάφον ἄβατον γενέσθαι, ὑπὸ θαλάσσης περιρραγέντα καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον ἀγούσῃ. ἀβάτοις δὲ ἀντὶ τοῦ ἄβατος καὶ ἄστατος. καὶ οἷον ἀκάνθαις τετειχωμένος. καὶ σκληρὸς ἢ σκόλοψι καὶ πασσάλοις ἠφανισμένος ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς καὶ μισάνθρωπος. Ἀπορώτατος· ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἐστὶν εὑρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός. Ἀπόρροια· ἡ ἀπορροὴ τοῦ ὕδατος. Ἀπορρύει· ἀπορρύπτει. ἀπονίπτει. καὶ ἀπορρύπτεται· ἀντὶ τοῦ ἀποπλύνεται. Ἀπορρυφθείς· ἀντὶ τοῦ ἀπονιφθείς. Ἀπορρύψαι καὶ ἀπορρυφθῆναι. Ἀποσαλεύσας· παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος καὶ σάλῳ ὁμιλήσας. τουτέστιν ἔξω τοῦ λιμένος τὸ πνεῦμα [illegible]. Ἀποσάξαντες· Δείναρχος. ἀντὶ τοῦ φράξαντες τὸ στόμα. Ἀποσαφοῦντες· διαρρήδην κηρύττοντες. οἱ πρόφθαλμοι Ἰσιδώρου τὸ τῆς διανοίας ἀκροχεῖν ἀποσαφοῦντος. Ἀποσεμνυνεῖ· αἰτιατικῇ. περιρρεῖ. ἀποσεμνυνεῖται ἢ ἀπονοεῖται. σιωπῶν ὑπερηφανεῖ. σεμνότητος ἕνεκα ἐπεὶ πολλοὺς ἐσιώπα Αἰσχύλος ἐν τοῖς δράμασιν ἐσιώπων καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων ἐτερατεύετο. Ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐτερατεύετο. Ἀποσείομαι αἰτιατικῇ. Ἀποσημήνασθαι. ἀφομοιοῦσθαι. καὶ ἀποσημήνασα, φανερώσασα. δεξαμένου σαι ὡς Ἰώσηπος. ἀποσημήνασα δὲ τοῖς ἄρχουσι τῶν παλαιστρῶν ἐνίδρυσε ἐστράτευσε τῶν ἔνδον τινάς. Ἀποσιμῶσαι· τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προσθεῖναι γυμνήν, Φίλιππος. Θουκυδίδης ἢ, τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς. Ἀποσιώπησις· σχήματος εἶδος. ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει. ὦ μηδαμῶς. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον. ἀλλ' ὦ τί ἄν τις σε προσειπὼν ὀρθῶς προσείποι. εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν. ὦ μηδαμῶς. Ἀπόσιτος ἄσιτος ἄζοφος. ὁ ἤτοι ἀπόσιτος ἡμέρας καὶ νύκτας δύο πολλάκις ἔμενε καὶ τὸ πάσχα ἡμέραις ἀπόσιτος. ἢ ὕδατι βραχεῖ ἀποζῶν. καὶ ἀποσιτῷ τὸ ὑπὸ λιμοῦ πάντων σιτίων ἀπεσκαρίζειν διακεχυμένην γῆν. Ἀποσκευαζόμενοι· ἀποβαλλόμενοι. ἀπορριπτῶν. ἀπωθούμενοι. ὁ δὲ, γράφει παντὶ τρόπῳ τὸν Ἀλκιβιάδην ἀποσκευάσασθαι. καὶ ἀποσκευαζόμενοι, ἀποτιθέμενοι βάρος καὶ ἀποβάλλοντες, ἐκ μεταφορᾶς τῶν διὰ τὴν ζάλην τῆς θαλάσσης ναυτῶν τὰ σκεύη τῆς νηὸς ἀπορριπτούντων. καὶ αὖθις. ἀποσκευαζόμενοι τοὺς πρὸ τοῦ κινδύνους, εἶναι Ῥωμαῖοι βεβαιωσάμενοι. Ἀποσκευάζον

τες· ἀποφέροντες. καὶ ἐκινδύνευσαν ἔμελλον, εἰ μὴ φθάσαιεν τὸ μειράκιον ἀποσκευάσοιτο τὴν ἀπό-
θεσιν ἀνελών. καὶ ἀποσκευάζομαι αἰτιατικῇ. καὶ ἀποσκευασάμενος τὴν βασιλείαν, καθαρὰν ποιήσας. Ἀπο-
σκευὴ ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδή. τὸ δὲ νῦν λεγόμενον τοῦλδον. ἢ σαγμάρια. μετὰ δὲ τὰς δυνάμεις πά-
σαις συνέταξε τούτοις καὶ τὴν ἀποσκευὴν, ἵνα πρὸς τὸ ἕτοιμον ἀπορῶσι τῶν ἐπιτηδείων. πρὸς δὲ τὸ μᾶλ-
λον ἀφροντίστως εἶχε περὶ τῶν σκευοφόρων λογιζόμενος· ὡς εἰ καὶ ἅψαιτο τῆς πολεμίας, ἐπὶ πλεῖς
μὲν οὐ προσδεήσεται τῶν ἀναγκαίων. κρατῶν δὲ τῶν ὑπαίθρων, οὐκ ἀπορήσει τῶν ἐπιτηδείων. Ἀπο-
σκλαίη· ἀποθάνοι. καὶ ἀποσκλῆναι, ἀποθανεῖν. Ἀποσκιρτᾷ· ἀποπηδᾷ. Ἀποσκοπεῖσθαι λέ-
γουσιν· οὐ σκοπεύειν. Ἀπόσκοπος· μετὰ τοῦ ἢ πορρωτέρω ἢ ἐναντίως. Ἀποσκορακίζει· ἀτελίζει.
ἐξορίζει. διώκει. οἱ δὲ, εἴπου ἄν τι τῶν ἀπορρίπτει. δασεῖα. βοηθός μου γενοῦ. μὴ ἀποσκορακίσῃς
με. καὶ ἀποιστείας. ὁ δὲ ἐσκοράκισας, ὕβρεις ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀποσκυδμαίνω· ὀργίζο-
μαι. σκύζω γίνεται ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν σκύδμος ἡ λοιδορία. ὥσπερ παρὰ τὸ ὄζω γίνεται ὀ-
ζαίνω. οὕτω καὶ παρὰ τὸ σκύζω σκυζαίνω. σκυδαίνω, τροπῇ τοῦ ζ εἰς δ, καὶ ἐπενθέσει τοῦ μ
σκυδμαίνω. Ἀποσκυθίσαι· κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐπικεφάλαιον δέρμα σὺν θριξί. κα-
ταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι. Ἀποσμήχει αἰτιατικῇ, ἀποκαθαίρει. Ἀποσμιλεύουσι· τῇ σμί-
λῃ ξέουσιν ἐκκαθαίρουσι. καὶ ἀποσμιλεύματα τὰ τῇ σμίλῃ ἐκβαλλόμενα ἀποξύσματα. ἵνα μὴ
λιθώας ὑπόσχωσι τοῖς παρέχουσι τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα. Ἀποσοβεῖ αἰτιατι-
κῇ ἀποδιώκει. ὁ δὲ, κύνες ὡς ἀποσοβήσων τῆς κεφαλῆς αὐτὸν ἐπιπετόμενον. καὶ ἀποσοβούμενον. ἀ-
πειχόμενον. μὲν ἄνδρος. Ἀπόσον τὸ ἄμετρον. ἄπωσον δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ ἔκπεμψον. Ἀπο-
σπάδας καὶ ἀποσπάδοντες. ἀποσπάδας μ, τὰ ἀποσπασθέντα. ἀποσπάδοντες, ἢ τὰ ἀπηρτημένα.
Ἀποσπάσας. ὁ δὲ καὶ ἐντεῦθεν ἀποσπάσας ἐξαίφνης ταύτης τῆς πληγάς. καὶ ἀποσπάσαι. Ἀ-
ποσπεύδοντας· κωλύοντας. καὶ ἀποσπευδούσης, κωλυούσης. ἐμποδιζούσης. ἀποσπευδούσης.
καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων. καὶ γὰρ ἔθει συνῆσαν αὐτῷ. ὁ δὲ, τὴν ἑλένην ἀπέσπευδε τοὺς τρῶας
ἀποδοῦναι. Ἀποσποδῆσαι· ἀφανίσαι. ἀπὸ τῆς σποδοῦ. αὕτη δὲ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξα-
σαν ὕλην τῶν ξύλων. ἢ ἀποκρούσαι ἀφανίσαι καὶ τυπτόμενοι ἐκβαλεῖν. ἀεὶ τὸ ὄρνισιν. ἀποσπο-
δῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων. Ἀπόσπονδον· ἐχθρὰν μισητὴν, ἐπειδὴ ταύτην ἀφέντες
τὴν ἀπόσπονδον μέθην. καὶ πᾶσαν ἰλὺν ἀλλοφύλων ἀσπάζοντες. Ἀποσπουδάζων· παυόμενος
τῆς σπουδῆς. ἀμελῶν. Ἀποσπώντων· βιαίως ἑλκόντων. αἱ δὲ καταφεύγουσιν ἐπὶ τὴν ἄρτε-
μιν, βαρβάρου παιδὸς ἐγκειμένου. καὶ τῶν δορυφορούντων ἀποσπώντων. ἐκείνων ἀπρὶξ ἐχομέ-
νων διασπᾶται ὁ καὶ τὸ τραχήλου ὅρμος. Ἀπόστα· οὐ μόνον ἀπόστηθι λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ πα-
ράστα. μὲν ἀνδροςπαιδίῳ. ἐνταῦθα ἀπόστα μικρὸν διὸς ἔξαρα παθόντι ἐμοὶ παράστα τὴν θύραν κόψας
ἐγὼ καλῶ τινὰ τῶν. Ἀπόστασις· ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος. πολύβιος. οὐδενὸς ἐπεγνωκότος
τῶν πολιτῶν τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ἀπόστασιν ἅτε μεγάλης οὔσης τῆς πόλεως. ἀπόστασις. καὶ ἡ
ἀποστασία ἀπό τινος πρός τινα. ὁ δὲ, ἀμείβεται τὸν ἀνερέτην ἀποστάσει. καὶ ἀποστασίου δίκη, ἡ
κατὰ τῶν ἀπελευθέρων ὅταν ἀποστῶσι τῶν ἀπελευθέρων. Ἀποστασίου δίκη τίς ἐστι κατὰ τῶν ἀπελευθερω-
θέντων δεδομένη τοῖς ἀπελευθερώσασιν, ἐὰν ἀφιστῶνται ἀπ' αὐτῶν, ἢ προστάτην ἕτερον ἐπιγράφωνται καὶ ἃ κε-
λεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἁλόντας δεῖ δούλους εἶναι. τοὺς δὲ νικήσαντας τελέως λοιπὸν ἐλευθέ-
ρους. Ἀποστασίου δίκη ὅταν δοῦλος ὑπό του ἐλευθερωθεὶς ἐν ἴσῳ φάσκων μὴ προσέχειν τοῖς δουλώσασιν αὐ-
τὸν ἤ τι ποιουμένοις. ἀποστασίου δὲ, τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην ἔχουσι κατὰ νόμον ἐκ τῶν
ἀστῶν. καὶ διὰ τοῦτο τὸ μετοίκιον τίθενται κατὰ ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὁ τοίνυν δοκῶν εἶ-
ναι μέτοικος προστάτην μὴ ἔχειν ἢ μὴ διδοῦν τὸ μετοίκιον, ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκων παρεγγεγραμμένος εἰς
τὴν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγει πρὸς αὐτόν. ἥτις λέγεται ἀποστασίου. Ἀποστα-
τήσαντι ἀποχωρήσαντι. ἀρριανός. ἀποστατήσαντος δὲ ἐγγὺς τοῦ ἔργου. καὶ αὖθις οὐκέτι ὅστις ἀπο-
στατήσας τοῦ τείχους ἐλείπετο. Ἀποσταυροῦντες· σταυροῖς περικλείοντες κύκλῳ τὸ νησίζον τῆς χε-
ρονήσου ἢ χώρας. ἀποσταυροῦντες καὶ περιχαρακοῦντες. Ἀπ[illegible] μακρὰν γίνομαι. Ἀπο-
στέγει· μήτε μὴν τειχῶν ἔχειν περιβολὴν οἷον ἀποστέγειν καὶ ἀνασέγειν τοὺς πολεμίους κατὰ [illegible].

ἄλλον ἀπερύκειν καλύειν. Ἀποστέλλω δοτικῇ. ἀποστεροῦμαι γενικῇ. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ ἀπο-
στερῶ. Ἀποστέρησις. τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντας κατέχειν. καὶ ὅπως ἐλεημοσύνην μὴ ἀπόσχωμεν,
ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποστεροῦσι κολαζόμεθα. Ἀποστέρξας. αἰτιατικῇ. καρτερικῶς ὑπομείνας. ὁ δὲ,
σοφίνου προσιέμενος ἀλλ' ἀποστέρξας, ἀγεννῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἀποστερητίδα. ἀριστο-
φάνης νεφέλαις. οἴμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλλοι ἐξαρνικίδων γνώμην ἀποστερητίδα. ἔπαιξε δὲ
πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι ὀνομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τὸ ἀρνεῖσθαι τοὺς δανειστάς. τὸ δὲ ἀποστερητίδα,
ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβόλαιον. Ἀπέστη. ἀπεχώρησε. καὶ ἀπεῖναι
ἀποχωρισθῆναι. τὸ γὰρ ἀπεῖναι χαλεπὸν ἀεὶ φύσεως ἣν ἔχει τις ἀεί. καίτοι πολλοὶ ζῶντες ἔπαθον.
ζῶντες γνώμαις ἑτέρων μετέβαλλον τοὺς τρόπους. Ἀπεῖναι γενικῇ. Ἀπεικασάμενον ἀντὶ τοῦ
πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τιμόθεον. καὶ ἀπεικάζονται οἷον σταθμῷ λα-
βοῦσιν ἴσον. καὶ ἀπεικάσασθαι. ἀποδῶσαι χρέος. Ἀποστολεῖς. ἀπέπεμψας. δῶρα. καὶ ἀποστελλό-
μενος μετὰ στρατιᾶς εἰς πόλεμον παρασκευῆς. τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συμβιβρόμενα ταῖς ἀποστολαῖς
τοῖς τε σιτοῖς ἀπεπέμφθησαν. καὶ ἀποστελλόμενοι, οὐ μόνον οἱ πεμπόμενοι ἐν προστάγματι τῶν ἀ-
πολυόντων, ἀλλὰ καὶ οἱ παραπεμπόμενοι ἀποδημεῖν μέλλοντες, ἀποστελλόμενοι λέγονται.
καὶ ἀποστολεῖς, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι. ἀπόστολοι δὲ, αἱ τῶν νεῶν ἐκπομ-
παί. οὕτω δημοσθένης. τὸ μὲν ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. τὸ δὲ, ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. Ἀποστο-
λικὴ πολιτεία. τοῦτ' ἔστιν ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια. γλώσσης ἐγκράτεια. σώματος δουλαγωγία. φρό-
νημα ταπεινόν. ἐννοίας καθαρότης. ὀργῆς ἀφανισμός. ἀγγαρευόμενος προστίθει. τυπτόμενος, ἐπιβάλλει. ἀ-
ποστερούμενος, μὴ δικάζου. μισούμενος, ἀγάπα. διωκόμενος, ἀνέχου. βλασφημούμενος παρακάλει. νεκρώ-
θητι τῇ ἁμαρτίᾳ. συσταυρώθητι τῷ χριστῷ. ὅλην τὴν ἀγάπην μετάθες ἐπὶ τὸν κύριον. Ἀποστοματίζειν
ἀπὸ μνήμης λέγειν καὶ ἀποστόματος ἀναγράμματον. ὁ δὲ, κελεύει ἀποστόματος φράζειν τοῖς
ἐμμόσι τῶν μαθόντων. καὶ ἀποστόματος ὡς ἡμεῖς, οὐ μὴ διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ ἀπὸ μνήμης. φιλή-
μων νεμομένοις ἀποστόματος ἅπαντ' ἂν βούλομαι θ' ἐρῶ. κράτινος δὲ ἐπὶ τοῦ τὰ ἀπὸ γλώττης νό-
μοις. ἀλλὰ μὰ δί' οὐκ οἶδα ἐγὼ γραμμάτων. ἀλλ' ἐπίσταμαι τὰ ἀλλὰ ἀπὸ γλώττης φράσωσι. μνημο-
νεύω γὰρ καλῶς. θουκυδίδης ζ'. καὶ ἤκουσε τοὺς ἀθηναίους ἀπὸ τῆς νίκης ὅσα τε ἀπὸ γλώττης
αὐτοῖς εἴρητο εἶπον. πλάτων θεαιτήτῳ. ἀλλὰ τίνες ἦσαν οἱ λόγοι, ἔχοις ἂν διηγήσασθαι, οὐ μὰ τὸν
δία οὔκουν οὕτως ἀποστόματος. ἀλλ' ἐγραψάμην μὲν τοῦ τε εὐθὺς οἴκαδ' ἐλθὼν ὑπομνήματα.
καὶ ἀποστοματίζειν φασὶ τὸν διδάσκαλον. ὅταν κελεύει τὸν παῖδα λέγειν ἅττα ἀπὸ στόματος.

Ἀποσομοῦ. ἀποφράττειν. προσέθηκε τὰς διώρυγας ἀποσομοῦσας ἐπιφανεστάτας. Ἀπο-
στρακισθῆναι αἰτιατικῇ. ἐξορισθῆναι. ἐν ὀστράκοις γὰρ τὸ πρὶν ἐγράφοντο οἱ ἐξορίαι. Ὅτι
ἀπεστρακίσθη κίμων φασὶ, ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ ἐπινίκῃ συγκοιμηθέντα ὑπὸ ἀθηναίων. ἀντὶ τοῦ ἐξορι-
σθῆναι. Ἀποστρέφομαι αἰτιατικῇ. Ἀποστροφὴ ἀντὶ τοῦ καταστροφή. Ἀποσυγοῦντες. μισοῦντες.
ἰώσηπος. ἀντίοχος ἀποσυγνοῦντος. φαβρικίου ἡγεμόνος καθισταμένου τοῦ πρὸς τὸν πύρρον πολέμου. ἀντικαθ-
εζομένων γὰρ τῶν στρατοπέδων ἀλλήλοις, νυκτὸς φυλάξας τις ὡς τὸν φαβρίκιον ἀφικνεῖται. δηλη-
τηρίῳ φαρμάκῳ ἀνελεῖν τὸν πύρρον ὑφιστάμενος. εἴ τις δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια.
ὃν ὁ φαβρίκιος ἀποσυγήσας τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποπέμπει τῷ πύρρῳ δέσμιον. ἀγασθεὶς δὲ τὸ τοῦ πα-
ρ' ἐχθροῦ ὁ πύρρος, ἀναβοῆσαι λέγεται. οὗτός ἐστι καὶ οὐκ ἄλλος φαβρίκιος. ὃν δυσχερέστερον ἄν τις
παραβῆναι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον. Ἀποσυκάζεις. συκοφαν-
τεῖς. δοκιμάζεις. ἀποσυκάζειν, ἀπὸ τοῦ τὰ ἀπέπειρα σῦκα διαλέγειν. διὸ ἀπὸ προσθήκης πιέζων. ἐκθλί-
βοντες γὰρ δοκιμάζομεν τὰ σῦκα εἰ ἀπέπειρα ἐστὶν ἢ μή. ἐπεὶ τοίνυν συκάζειν λέγεται καὶ τὸ συκο-
φαντεῖν καὶ τὸ σῦκα κλέπτειν, ἅπαξ εἰπὼν τὸ συκάζειν ἐπήνεγκε τὸ πιέζων. ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ σύ-
κων. ἅμα δὲ, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ ἔθλιβον τοὺς συκοφαντουμένους. καὶ ἐπίεζον δωροδοκοῦντες καὶ διασείοντες τοὺς ὑ-
πευθύνους τοῦ τε σι τοὺς μὴ λογισμοῖς προσεσχηκότας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπιστεύθησαν. ἐχρήσατο οὖν τῇ
λέξει. ἀφ' οὗ καὶ συκοφάντης κέκληται. τὸ γὰρ παλαιὸν τιμία παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ἦν τὰ σῦκα. καὶ
εἴ τις διέβαλε καὶ κλέπτων σῦκα, ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον καὶ τὸ κατηγορεῖν. Ἀποσιωπῶ.

δὲν πλέον τοῦ συνεῖναι σημαίνει. Ἀπόσσυτος καὶ ἀπέσσυτο. σεύω τὸ ὁρμῶ. καὶ σύω ἀφ' οὗ
τὸ σοῦμαι. ὅθεν καὶ τὸ ἔσσυτο. καὶ ἀπόσσυτος. Ἀποσφαλεὶς, διαπεσών. ὀλισθήσας. τῆς εὐ-
θείας ἐκβάς. Ἀποσφαλμήσας. ἀποπηδήσας. ἀποσκιρτήσας. πολύβιος. ὁ δὲ ἵππος
ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας, ἐφέρετο ῥύδην διὰ τοῦ μεταξὺ τόπου τοῦ στρατοπέδου.
ἀντὶ τοῦ σφαλεὶς. καὶ ἀλλαχοῦ. ὁ δὲ ἵππος ὁ τοῦ σκιπίωνος, ἐδυσχέρανε μὲν ἀπὸ τῆς
πληγῆς. οὐ μὴν ὁλοσχερῶς ἐσφάλμησε. διόπερ ὄρθιος ἀπέπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ὁ σκιπίων. πο-
λύβιος. Ἀποσφείων, ἀφ' ἑαυτῶν. Ἀποσφήλωσις, ἡ ἀποτυχία. Ἀποσφύδην, καρτε-
ρῶν. Ἀποσχεδιάζειν. εἰκῆ καὶ παραχρῆμα λέγειν. καὶ ἀποσχεδιάσας. συνθέμενος. ἢ ψευσά-
μενος. καὶ ἀποσχεδιάζουσιν ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγουσιν. καὶ μέντοι ὁμολογῶ τὴν τῶν
τῶν αἰχμαλώτων ἀποσχεδιάζουσι ψῆφον. καὶ πάντες ἂν εἶλον ἀπεργνάστι καὶ ἡλικίας. τοὺς δὲ παῖ-
δας διέσωζον διὰ τὸ ἄωρον τῆς ἡλικίας. Ἀπόσχη. ἀνθυποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀποσχέσθαι ποι-
ήσαι. καὶ ἀπόσχωμαι γενικῇ. Ἀποσχίζω γενικῇ. Ἀποσχῦναι. ἀπενεχθῆναι. Ἀποσχοι-
νίσαντες. ἀποστερήσαντες. Ἀποταμιεύεται. ἀποκλείει. Ἀπόταξις. τὸ χωρὶς τετάχθαι
τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑπηρετεῖν τὸν ὡρισμένον φόρον. ἀντιφῶν ἐν τῷ
ὑπὲρ τοῦ σαμοθρακικοῦ φόρου. Ἀποτάσσομαι δοτικῇ. Ἀποταυρούμενος. θρασυνόμενος.
Ἀπόταφος. ὁ ἀπεστερημένος τῶν πατρικῶν τάφων. οὕτω δείναρχος. Ἀπωτάτω.
πορρωτάτω. διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀποτεθρίακεν ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν ψιλὸν εἰργάσα-
το. κυρίως δὲ ἀποφυλλίσαι συκῆν. θρῖα γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν ὀδοντο-
μάτων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν. ὁ δὲ ὀδομάντις δὲ ἐστὶ θρακικόν. ἐλεαίροντο δὲ καὶ ἀπετίλλοντο
οἱ θρᾷκες τὰ αἰδοῖα. καὶ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἰουδαίους εἶναι. καὶ ἀποτεθρι-
ασμένοι. ἀπηγριωμένοι. εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θηρίων ἀπὸ τῶν ἄγρια καὶ ἄ-
γονα φυτά. Ἀποτέλεσιοι. οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἰουδαίων. Ἀποτέμνω αἰτιατικῇ τὸ
ἀποκόπτω. Ἀποτεμεῖται. ἀποχωρήσειν. Ἀποτετικέναι. ἀποδοῦναι. Ἀποτεύξε-
σθαι. ἀποτυχεῖν. Ἀποτείνεται. ἐκτείνεται φιλονεικεῖ. Ἀποτειχίζων. ἀποφράσσων. ἀπο-
τειχίσας δὲ τὴν γαστέρα, οὐδενὶ τῶν φαρμάκων ἔτι εἰμὶ ἁλώσιμος. ὡς ἂν ἄδην ἐμφοροῦμαι
τῶν φαρμάκων. καὶ ἀποτειχίσαι, τὸ λαβεῖν τεῖχος. καὶ ἀποτειχίσαι ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου καὶ ἀ-
πειλημμένου. καὶ ἀποτετειχισμένος ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει. οὕτως ἀντιφῶν καὶ θουκυδίδης. καὶ ἀ-
ποτείχισις ἡ τῶν τειχῶν ἀφαίρεσις. Ἀπὸ τῆς ἴσης. θουκυδίδης. οὐδὲ αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ἴσης, κοινὰς
στρατιὰς ἐποιοῦντο. οἷον ἀπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστος οὐσίας τὸ φθάνον. Ἀποτίθημι καὶ ἀποτίθε-
μαι, αἰτιατικῇ. Ἀποτίμησιν. τέλος. ἢ φόρον. Ἀποτιμηταί. καὶ ἀποτιμᾶν καὶ τὰ ἀπ' αὐ-
τῶν. οἱ μισθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος, ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρεί-
χοντο. ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα πέμπειν τινὰς ἀποτιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέ-
χυρα ἀποτιμήματα. οἱ δὲ ἀποτιμησόμενοι ἀποτιμηταί. τὸ δὲ ἔργον ἀποτιμᾶν. καὶ οἱ προῖκα γυ-
ναικὶ γαμουμένῃ διδόντες, ᾔτουν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τῆς προικὸς ἐνέχυρον οἰκίαν ἢ χωρίον ταύ-
της ἄξιον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν διδοὺς τὸ ἀποτίμημα, ἐνεργητικῶς ἀποτιμᾶν. ὁ δὲ λαβὼν, ἀποτι-
μᾶσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων ὡς καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ὀνήτορος
δευτέρῳ. Ἀπότιμος. οὕτω φησὶ σοφοκλῆς. ἀπότιμον θεὸν τὸν λιμὸν τῷ ἔστι τὸν μὴ μετέχον-
τα τῆς τιμῆς. θεῶν γὰρ ἐστὶ τὸ εὐεργετεῖν τοὺς ἀνθρώπους. ὁ δὲ φθείρει καὶ ἀπόλλυσιν. Ἀπο-
τις. ἀπότιστος. Ἀποτίσεις χοῖρε γάργαρε. οἷον ὠνητὰ πέφανες ἀποδώσεις πλείονα. ἐπὶ τῶν μεί-
ζονα τιμωρίαν ὧν ἥμαρτον διδόντων. Ἀποτολμᾶ αἰτιατικῇ. Ἀποτομία. τραχύτης. ἐναν-
τίωσις. οἱ δὲ διὰ τὴν ἀποτομίαν τῆς ἀποκρίσεως, ὅ τι τύχοι διὸ εἶχον περὶ αὐτούς, καὶ ἀπότο-
μον. σκληρόν. Ἀποτοῦ. ζητεῖται ἐπὶ ἀπαύστου θοίνης. Ἀπὸ τῶν δή. ἀπὸ τίνων ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ἀπὸ
τοῦ κρατίστου. μετὰ δυνάμεως ἅπαντα περιβεβληκότων καρχηδονίων ἀπὸ τοῦ κρατίστου πᾶσι τοῖς ἐπι-
τεθομένοις. καὶ πολύβιος. καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγένετο παρὰ ῥωμαίοις ἡ μονο-
μαχία, ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς πολλαὶ ὁδοὶ εὕρηνται. Ἀπὸ τοῦ πλήσματος. ἀντὶ τοῦ ἄπωθεν.

Ἀπὸ τοῦ

Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας· τουτέστι τὴν φρόνησιν αὐτοῦ ἀφελόμενος. Ἀπὸ τῶν ἐχομένων ἐξανομοίων ἀμυνόμενοι· ἀπὸ τῶν ἐχομένων ὅπλων. ὅμως τῇ οἰκείᾳ ἀλκῇ θαρροῦντες. Ἀποτραχηλίζοντες· ἀπάγχοντες. Ἀππιανός· καὶ οἱ μὲν, αὐτοὺς διέφθειρον σχοινίοις ἀποτραχηλίζοντες· καὶ αὖθις, οὐ μὴ παύσονται τῶν ψηφισμάτων πρὶν ἂν ὑμᾶς τοῦ σκέλους λαβόντες ἐκτραχηλίσωσι. Ἀποτραχύνεται· θρασύνεται. Ἀποτρέπω αἰτιατικῇ. Ἀποτρέχει· τοῦ ἐπιτρέχειν διαφέρει. Ἀποτρίβω· αἰτιατικῇ· καὶ ἀποτρίβεσθαι. Ἀπότριψις· μέλλησις· ἀπάρπλησις· ἀγώνισις· προσάλεσις· τεκμάρσις· κάθεξις· πλάνησις· διάφευξις· ἐφόρμησις· ὅπλισις· ξένισις· κούφισις· βλέψις· ἐπαίνεσις· ψόφησις· διάρπασις· γυναίκισις· λάλησις· ὁμοιοκατάληκτα ὀνόματα. καὶ ἀποθειρόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζων· ἀπείργων. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν κακοῖς ὢν ἔμμενε τοὺς πολεμίους ἀποθειρόμενος. Ἀποτρόπαιοι· φευκτοί· μισεῖσθαι ἄξιοι. ἢ ἀποτρέποντες τὰ κακά. οὕτω γὰρ ἐδόκουν ἀποτρόπαιοί τινες εἶναι καὶ ἀλεξίκακοι. Ἀποτροπιαζόμενοι· ἀποτρεπόμενοι καὶ ἀποστρεφόμενοι καὶ μισοῦντες, εἰώθασι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη. ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐκ τοῦ φόνου. καὶ ἀποτροπίασμα ἐξίλασμα. ἀποτρέπον τὰ μὴ προσήκοντα. ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον. οἷον ἀποτρόπαιον. Ἀποτρόφους· τοὺς μὴ ὄντας τροφίμους τῆς φιλοσοφίας. Ἀπότρωκτον ἄλφιτον. τοῦτο δέ φασι τὸ ἀπότρωκτον, πρῶτον εὑρεῖν Ἐπίχαρμον. Ἀποτρύξῃ· Σοφοκλῆς· οὐκ ἀποτρύξῃ ἐλπίδα τὴν ἀγαθὴν χρῆναί σε. ἀνάλγητα γάρ, οὐδ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἀπέβαλε θνητοῖσι Ζεύς. Ἀποτυμπανίσαι· ἀνηλεῶς τι φονεῦσαι. ἔστιν ἐκ τοῦ τυμπανίζεσθαι. Ἀπούατος ἄγγελος ἔλθοι παρὰ Καλλιμάχῳ· τουτέστι δύσφημος. μὴ ἄξιος τοῦ ἀκουσθῆναι. Ἀπουργοὶ γωνίαι· ἀτελεῖς. εἰς ἃς τὰ στρώματα συνῆγον. Ἀπουρία· ἢ ἐξ ἀνίσων γάμων σπορά· ἀπὸ δούλης ἢ δούλου γεννωμένη. Ἀπουρώσαντας· Πολύβιος· τότε μὲν οὖν τὴν Μυσίαν ἀπουρώσαντας καθερμισθῆναι μὴ χρωμένους οὐρίῳ πνεύματι. Ἀπουσιάσει· ὁ δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἀπουσιάσει. τῆς οὐσίας μέρος δώσει. Ἀποφαντικός· σημαίνει κυρίως τὸν ἐκφαίνοντά τι νόημα· εἴτε διὰ καταφάσεως, εἴτε διὰ ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ ἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον.

Ἀποφαντόν, ἢ καταφαντόν ἐστιν ἐκ τοῦ ἀξίωμα. Ἀπόφασις· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων καθ' ἃ μέρος ὁπόσην οὐσίαν ἔχει. ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφή. Ἀπόφασις· ἀπαγόρευσις. ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι. Ἀποφαίνει· φανεροποιεῖ. ἀποφαίνει δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἀντὶ τοῦ φονεύει.

Ἀποφέρειν ἀντὶ ἰδέναι. Ἀριστοφάνης· εἶτα οὐ τὰ προφέρειν πάντα κοὐ καρτερεῖν τὰ διδασκόμενα.

Ἀποφεύγειν αἰτιατικῇ καὶ ἀποφυγγάνειν. ἐκ τοῦ κατὰ Ἀριστοκράτους Δημοσθένους. Ἀποφιλονικεῖ· βιάζεται. ἀπὸ τῶν ὠμὰ συγκαταγόντων. καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα μετῆκται. ἀπὸ τοῦ φῆλιξ φήλικος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ σφάλλω σφῆλιξ· καὶ φῆλιξ ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ ἀπατῶ. Ἀπόφημι· ἀποφαίνομαι καὶ ἀποφῆναι· ἀποδεῖξαι. Ἀπόφημον· δύσφημον. ἢ γλῶττα κἀπαίδευτος καὶ ἀμαθής. τί τε ἄλλη καὶ ζεύ τι ἐπὶ πᾶσα παλαμᾶται. καὶ μέντοι καὶ εὖ τὸ ἀπόφημόν τε καὶ βλάσφημον κατολισθαίνει. Ἀποφθεγγόμενος· μαντευόμενος. Ἀποφθέγματα· Χρυσίππου ἀπόρρητα. ἔστιν ἐκ τοῦ Χρύσιππος. Ἀποφθίμενον· ἀποθανόντα. δέξαι μ' ἀποφθίμενον τὸν κύνα Διογένην. καὶ ἀποφθίσειν, ἀνελεῖν· θανατῶσαι. Τεῦκρος φησὶ πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος· εἶδες ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν. Ἀποφλαυρίζοντες· ἐπιτωθάζοντες· ἐξευτελίζοντες. ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. ἀεὶ γὰρ τὸ φλαῦρον ἐπὶ τοῦ πονηροῦ τάττεται. καὶ ἀπεφλαύριζεν ἐκάκιζεν. ὁ δὲ τούτοις ἀντέπραττε καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα. Ἀποφορὰν· ἣν ἀπεργάζεσθαι. τὸ διάστημα τὸ ἴσον μεταξύ. οὕτως Ἰσαῖος. καὶ ἀποφορὰ ἡ παρ' ἑκάστου ἐκτελουμένη παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις. Ἀποφορτίσασθαι· ἀποβαλεῖν φορτίον. Ἀποφώλιοι· ξένοι· οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. ἢ ὥς Αἰσχύλος ἢ ἀπαίδευτοι. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια ὥς φασιν οἱ Ἴωνες.

Ἀποφράδες· ἡμέραι ἐν αἷς τοῖς κατοιχομένοις χοὰς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πρᾶξιν ἀνεπιτήδειοι. ἀπω[illegible] μέγα τοῦτο Ῥωμαίοις πάθος ἐγένετο καὶ πλήθους ἕνεκα καὶ ἀξιώματος ἀνδρῶν οἵ [illegible] καὶ τὴν ἡμέραν ἀποφράδα τίθενται. ἢ ἀποφράδες μιαραὶ ἡμέραι μάλιστα ἐν αἷς τὰ ἐναγίσματα.

Ἀποφοιβάζων· ἀποκαθαίρων· ἢ χρησμῳδῶν· μαντευόμενος. Ἀποφοιτῶν· ἀποπαύων. ἀναχωρεῖν. Ἀποφροντίζω αἰτιατικῇ. Ἀποφυσήσας τὴν σποδὸν τῶν ἐγκρυβομένων ὡπτημένων σφηκίων ἀφελὼν καὶ περιελὼν ἐλλόνιμα ἀποφυσήσας, εἰς ὀξάλμην ἐμβαλεῖν δεῖ. Ἀποχετεύοντα· μεταφέροντα.

Ἀποχειροβίων· τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων, καὶ ταῖς τέχναις προσκαθημένων. Ἀποχειροτονηθῆναι γενικῇ. ἀποστερηθῆναι. ἀποδοκιμασθῆναι. Ἀριστοφάνης· σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν, ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐπικλητέμου τῶν πρεσβευσαμένων λακεδαιμονίων, ἐστασίασαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀντειπόντος κλέωνος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραυτίκα. καὶ κομαντίολος ὁ βασιλέως στρατηγὸς ἀνίσταται. Ἀποχώρησις· ἀντὶ τοῦ ἀποστροφή. Ἀποχωρίζομαι γενικῇ. καὶ ἀποχωρῶ γενικῇ. Ἀποχρᾷ· ἐξαρκεῖν. Ἡρόδοτος. καὶ ἀποχρῶν· ἐξαρκοῦν. τοῖς γε ἀλλήλοις ὑπέρας καὶ ὅτι ἀποχρῶν ἐστι τοῖς ἀμφ᾽ αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. καὶ ἀποχρώσης· ἀρκούσης. Ἀπόχρη, δοτικῇ· ἀρκεῖ. Ἀποχρησάμενος· τῶν βαρβάρων δέ τισιν αὐτοῦ δῶν ποιησαμένων· ὧν μὴ ῥᾳδίως ἐπὶ ἀποχρησάμενος τοῖς προτερήμασι, μεγίστην παρὰ τοῖς βαρβάροις δικαιοσύνης ἀπέλιπε δόξαν. ἀντὶ τοῦ καταχρησάμενος. καὶ αὖθις· οἱ δὲ περὶ τὸν παλλόν, ἢ περιγενόμενοι δόντες συνάψαι καὶ συναποχρήσασθαι ταῖς τῶν βαρβάρων ὁρμαῖς. Ἀποχρώντως· αὐταρκῶς. ἱκανῶς. Ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἀλλὰ στέφορ᾽ ὦσαι. καὶ τὴν ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη. ὁ δὲ, ἦν δεινὸς ἀνὴρ καὶ παιδείας ἀποχρώντως ἔχων. Ἀποψηφίζω γενικῇ. ἀλλ᾽ ἐνομίζες ἡμᾶς ἀποψηφιεῖσθαί σου. Ἀποψηφίζονται δείναρχος ἐν τῷ κατ᾽ ἀριστοτέλους. ἀντὶ τοῦ κατεδικάζοντο αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ δημοσθένης ἀποψήφισιν καλεῖ. Ἀποψηφισθέντες. εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον. καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπεπράσκετο ὡς ξένος. εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτως δημοσθένης. τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντας ἀντιφῶντα. ζήτει ἐν τῷ διαψήφισις. Ἀποψόφι. τὸ ἀποπορδεῖσθαι. εὐσχημόνως λέγων. εὐσχημονέστερον δὲ, διαπνεῖν. καὶ ἀποπνεῖν. Ἀποψώμενον καὶ ἀποψώμεθα. καθαιρόμενον τὴν πυγήν. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἀποψώμεθα οὐ λίθοις ἔτι. ἀλλὰ σκοροδίοις. τουτέστι τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. Ἀποψύχειν. τὸ ἀποθνήσκειν ἐν παρόντι. θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. ὡς τὸ ἀποψύχειν ἐνθάδε ἡλιβάτῳ λῖνα τὰ ὑγρανθέντα. Ἀπώγωνες. οἱ μὴ ἔχοντες πώγωνα. ἀπώδυνμέλος. τὸ μὴ ἀρέσκον. τὸ τῆς ᾠδῆς ἀλλότριον. καὶ ἀπῳδὸς, ὁ κακόηχος. ὁ ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. Ἀπωθεν· χωρὶς ἢ πόρρωθεν. ῥοῦφινος δὲ οἱ μετὰ ξυνέπαινήκων, ἐνέτυχε πόλεως νισίβιδος οὐ μακρὰν ἄπωθεν. Ἀπώθησαν· ἐξέβαλον. Ἀπωθητὸν τὸ ἐξωθούμενον, καὶ ἀπωθοῦ παρελασωμένων ἀνθ᾽ ὠθησον. ἀπωθοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ἀπωνίσμαι· γενικῇ. Ἀπωλέσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ. ἐπὶ τῶν τὰ καλῶς πρότερον γενόμενα ὕστερον μικροῦ τινος ἕνεκεν κακοῦ, ἀναξιεπύντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρειούντων· διαλυμαινόντων. καὶ μὴ ἀκέραια παρεχομένων. αὕτη δὲ ἡ παροιμία τέτακται ἐν τῷ ἀελισσοῦ κύκλωπος. ὥς φησι χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ σατύρων. Ἀπωλλύτων. ἀντὶ τοῦ ἀπολλύων τὰ τέκνα αὐτῶν ἀθροίσαντες, εἴς τινα ἅλω καὶ ἵππους ἀπεξελάσαντες ἀπώλλυον, μάλα ἀνοικτῶς ἀλοῶντες διέφθειραν. Ἀπώλεια. ἡ διαφθορά. Ἀπωλλύμενη παραλεκτικῶς. Ἀπωλωλέκειν. Ἀπώμοτον· ἀπηγορευμένον. φάμην τὸ ἔξω ὅρκου γενόμενον καὶ ἀπροίκιτον. τί δ᾽ οὐ σὺ θαυμάσιον πρᾶγμα τοῦ μόθου. αὖ πόλις ἐν ταῖς πόλεσι. καὶ ἀπώμοτον, ἀπὸ ὠμότητος μὴ γίνεσθαι καὶ ἐξόμνυσθαι. Ἀπώμοσεν· ἀπὸ τῶν ὤμων. Ἀπώνατο· ἐκαρπώσατο· ὠφελεῖτο ἀγαθίας. ἀπώνατο οὐκ ἐκ τῆς προσπαρτείας ἐπὶ ἐν καλῷ παρέθετο δὲ τὴν λέγων τῷ φασὶ βασιλεῖ. καὶ ἀπόνητο, ὠφελείας ἔτυχεν. ἀπέλαυσε μὴ ὠφελήθη. αἰλιανός. οὐ μὴν ἀπώνητο οὐδὲν, ἀλλ᾽ ἐξέζεσε ζῶν κακῶς θείοις. οἱ μὲν, ἀλλαῖς. οἱ δὲ, ὅτι οὐ ταύταις. φθείρεσι μέν. Ἀπωξυώθαι. Ἀπωσον. τὸ διώξον ὤθησον. καὶ ἀπῶσμαι. καὶ γὰρ ἐπὶ ἀπῶσμαι. Ἀπωστός. ἐκδεδιωγμένος. καὶ ἀπωστόν. τὸ ἀπωθητόν. Ἀπωτέρω. πόρρω μακρὰν. ὑπὸ γάρ οὐχ ἧττον ἀπωτέρω φίλων. ἀλλ᾽ αὐτὸς αὐτῷ τὰ παρασκευῶν μύσας. ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνος ὁ κτείνων, τάχ᾽ ἂν κἀμὲ ἂν, τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. τουτέστιν οὐ μόνον οὐ πόρρω τοῦ ἀποκειμένου βασιλέως ἄξιον προίσασθαι τὴν ἀναζήτησιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. ὁ γὰρ ἐκεῖνον ἐπιχειρήσας, ἴσως καὶ μοὶ ἐπιβουλεύσει. καὶ ἀπώτε

ρος. ὁ μακρότερος. Ἄπυστος· ἐν διηλωμένοις. ἀφανής. τέλος δὲ ἄπυστος γῆς ἀπερριφθεὶς ὤχετο. τὰ
προσφάτως ἀνανεωσάμενοι ἐξελθόντες, ἐδόκουν λόγιον αὐτῷ τελεσθῆναι φανεράς. καὶ αὖθις. ἄπυστος πρότερον
ὑπὸ θεοῦ ὡς τὰ θάνατον γενόμενος. καὶ ἄπυστον τὸ ἀπόκρυφον. Ἀπαρμένη τινῶν. ἀνύπαρκτον. δέον αὐτὸν
εἶναι τὸ ἀπαρμάτιστον λυπηρὰς οὔσης αὐτῷ τῆς γῆς. καὶ πάσης ἀθρόον ἀγραία διαπλασθέν τις ἐν ἀ-
καιρεῖ χρόνῳ, κινδυνεύον διαφθαρῆναι. Ἀπαρμόνως· ἐλλιπῶς. ἀντὶ τινος ἐξελέσεως. ἰάμ-
βλιχος. εἴ τε ἴασαι ταῦτας ἀπαρμόνως ἀποθανεῖν. Ἀπαρμοζώνη· ἡ καταφρόνησις. ἡ ἀμέλεια.
ὁ δὲ ἰουστινιανὸς, ἄδηλον αὐτὸν ἀπεκάλει τὸν κουδεργύρους ἀπαρμοζώνη. καὶ ἀπαρμοσύνη, εἶ-
δος αὐλοῖς. ἀείσομεν φίλαις. μίλακος ὄζων καὶ ἀπαρμοσύνης. ἀντὶ πάσης λωοῖ ὄζων καὶ ἀσφα-
λεῖ. ἡ ἀπολυπραγμοσύνη. οἱ δέ, ὅτι ἀπραγμοσύνη φυτὸν ἐν ἀκαδημίᾳ φυόμενον. Ἀπράγμων. ἄκυ-
ρος. ἀπράγμονας δεῖ εἶναι τοὺς σπουδαίους. ἐκκλίνειν τὸ πράττειν τι παρὰ τὸ καθῆκον. καὶ οἱ προθήσεσθαι
μὲν, οὐ μεθυσθήσεσθαι δὲ, ἔτι οὐδὲ μανήσεσθαι. προσπεσεῖσθαι μέντοι αὐτῷ φαντασίας ἀλλοκότους διὰ
μελαγχολίαν ἢ λῆρον. οὐ κατὰ τὸν τοῦ αἱρετοῦ λόγον. ἀλλὰ παρὰ φύσιν. ἀπράγμων ὁ ἐν ἐπιεικείᾳ μέσῳ
τινὸς ζωῆς. οἷον οὐ φιλόνεικος, ἢ φιλοπράγμων. ἢ ἀνειμένος. ἢ μωρός. Ἀπραγμάτευτον· μηδὲν ἐ-
πηγγέλτερον καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀναγκαζόμενον ἄγειν ἀλλὰ καινοτομήσαντι πάλιν κατ' ἐκεῖνον. Ἄπρα-
κτα. ἀνεκδίκητα. ἀτιμώρητα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔχοι ἀπεῖναι ἄπρακτα γενέσθαι. ἐπεί περ οἱ θεοὶ
ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐκ σφῶν γενόμενα. Ἀπραξίαν· ἀντὶ πράξεως. Ἀπρίξ.
ὅλῃ δυνάμει. ἰσχυρῶς ἀσφαλῶς. ἀπρὶξ προσπεφυκότος. ὁ οὐχ οἷόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύμ-
φυσιν. Ἀπροβούλευτον· τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψή-
φισμα. οὕτω δημοσθένης. Ἀπροθέτως· ἀντὶ προθέσεως. πολύβιος. τὰ μὲν οὖν ἀπροθέτως ἐν
τοῖς πολεμικοῖς συμβαίνοντα, περαίνεσθαι μὲν οὐδαμῶς ἁρμόζει λέγειν. προδιατεθέν δὲ καὶ συγκυρή-
σας μᾶλλον. Ἀπροϊδής· ἀπροόρατος. ἀΐδης ἀπροϊδὴς ἀμφικαλύψει μυχός. λέγεται δὲ καὶ ἀπρο-
ειδής, ὁ ἀπρόοπτος. ἐν ἐπιγράμματι. ἀγνονόμῳ δὲ γραῦσα καὶ ἔδρακεν. ἀπροϊδὴς δὲ ἐγκέφα-
λον πλήξας, ἐξεκύλισε λίθῳ. Ἀπροΐτος· ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος. Ἀπρόοπτος· ἀ-
προόρατος. ἀπροσδόκητος. οἱ δὲ κατασκοποι ὑπὸ τοῦ ἀπροόπτου ἁλίσκονται. Ἀπρόσβλητον.
γυναῖον. ᾧ οὐδεὶς δύναται προσβαλεῖν. οὐκ ἔχοντα λόγον μεθοδικόν. Ἀπροσδεής· ὁ μηδενὸς ἐνδεής.
Ἀπροσέλαστος· ἀπροσπέλαστος. ἀδιεξίτητος. τὸ δ' ἐξόπισθεν, καὶ ἀπροσέλαστον ἦν διὰ τὸν
παραρρέοντα ποταμόν. Ἀπροσήγορε ἄνθρωπος. ὃν οὐχ οἷόν τε προσαγορεῦσαι διὰ τὸ ποὺ τραχύτητα.
Ἀπρόσιτος· ἀπροσπέλαστος. Ἀπρόσιτον ἀκαταληπτὸν διαφέρει. ἀκατάληπτον μέν ἐστιν, ὃ ζητεῖ ἐρευ-
νηθὲν καὶ ζητηθέν, μὴ καταληφθῇ παρὰ τῶν ζητούντων αὐτό. ἀπρόσιτον δέ ἐστιν, ὃ μηδὲ ὅλως ἀνέ-
χεται τὴν ἀρχήν. ἀκατάληπτον ὁ πέλαγος, καὶ τὸ βάθος. ἀπρόσιτον δὲ τὴν ἀρχὴν δυνατὸν ἐπιλυθῆναι.
οἷον πρόθεσις οὐσίας. Ἀπρόσκλιτον· τὴν οὐ προσκεκλημένην. ἀπρόσκλιτον ἢ τὸ ἀπροσπαθές.
Ἀπρόσκοπος· ἀσκανδάλιστος. Ἀπρόσμαχοι· ἀκαταγώνιστοι. καὶ ῥωμαίοις ἐν πεδίοις ἀ-
νατεταμένας. καὶ ἐν τῇ ἐκείνων οἰκείᾳ γινώσκεσθαι ὅτι οὐκ ἀπρόσμαχοι εἶεν πάρεθοι. Ἀπρό-
σωπον· δυσειδές. κακόμορφον. ὁ δὲ πρὸς τὸ κέρδος ἀποβλέπων καὶ τυφλώττων πρὸς τὸ καλόν. ἀπρόσω-
πον μὲν ὅσα ἰδεῖν. μικρὸν δὲ τὸ μέγεθος. λίθου ἢ μὴ κεκειμένης τὸ ἄγαλμα ποιεῖν. Ἀπροστα-
σίου εἶδός ἐστι δίκης κατὰ τῶν μὴ νεμόντων προστάτην ἐν οἴκῳ. καὶ ἕκαστος αὐτῶν ᾑρεῖτο τινὰ τῶν πολι-
τῶν τὸν προεστησόμενον αὐτῶν. περὶ πάντων τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν. ζητεῖται ἀποστασίου. Ἀπρόσωπον, δεί-
ναρχος ἐν τῷ κατὰ πυθέου. ἐμπεπτωκότων τῶν ῥητόρων ὥσπερ ἀπρόσωπον εἰς τὸ ἐμπόριον. ἐν τισὶ δὲ
ὥσπερ παρεόντων γέγραπται. οἱ δὲ πάρεργον εἶδος ἀκρίδος. Ἀπροικον· τῇ προσῳδίᾳ ὡς ἀν-
θρώπου ἀττικοί. Ἄπταιστος. Ἀπτέα. ἀντὶ ἐπιχειρητέον. τοῦτο ἤδη ἔοικεν ἀπτέα τοῦ ἔργου. περὶ ὧν
καὶ τὸ λοιπὸν ἐπαρεῖναι εἰς τὸ νεωτερίζειν τὰς γνώμας. Ἄπτερα πόλις κρήτης ἀπὸ τῶν μου-
σῶν καὶ σειρήνων. εἶδος τῆς ἐν τῷ μουσείῳ πλησίον τῆς πόλεως καὶ τῆς θαλάττης τόπω τοι-
ῷδε καλουμένῳ γενομένης. ἐν ᾧ καθ' ἃ τὴν ἐν μουσικῇ νίκην τῶν μουσῶν, αἱ σειρῆνες δυσφορή-
σασαι, τὰ πτερὰ τῶν ὤμων ἀπέβαλον. καὶ λευκαὶ γενόμεναι, εἰς τὴν θάλασσαν ἐνέβαλον ἑαυτάς.
ὅθεν ἡ πόλις ἄπτερα. αἱ δὲ πλησίον νῆσοι λευκαί. οἱ δέ, ἀπὸ πλαύκου τοῦ κυρηναίου. ὁ πολίτης ἀ-

πιθαῖος. Ἀπιέναι γενικῇ. λαμβάνεται. ἄπιθι. καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρό-
νου διὰ τοῦ ι λεγόμενα τῶν νεωτέρων μᾶλλον ἀττικῶν ἐστιν. Ἀπιοῦσι. τοῖς μὴ πειθομένοις.
Ἀπιοῦσαις. ἀπιούσαις ἐν τῷ λέγειν. Ἀπιόν. ψηλαφητόν. ἄπιον ἡδύσματος ὑπὲρ κέρας τῶν. ζήτει ἐν τῷ ἀν-
τιτυπῆσαι. Ἀπιὼν ὁ ἀφθείς. Ἀποίκησις. μετοίκησις. ἀποικίζω δὲ τὸ ῥῆμα. καὶ ἀποικίσαι τι σαι
πόλιν ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἄποικοι, οἱ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ἔποικοι δὲ οἱ ἐν πόλει παρὰ θουκυδί-
δῃ. Ἀποικοδομεῖς. ἀντὶ τοῦ ἀποφράττεις. ὥσπερ δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς καλλικλέα. Ἀποίμωξον
μετὰ τῆς τριβόλου τὸν ζῶντα μᾶλλον. τὰ μάλιστα διοίχεται. ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλε. καὶ αἰσχύλος ἐν μυρμιδόσι.
αὐτὸ τί λόχοι ἀποίμωξον μὴ τοὺς τεθνηκότας τὸν ζῶντα μᾶλλον. Ἄποινα. λύτρα. ἃ δίδωσί τις ὑπὲρ
φόνου. ἢ σώματος. οὕτω σόλων ἐν νόμοις. ἢ ἐκ τῶν ποινῶν ἐπιμυξία γίνεται. Ἄποιος. ὁ δίχα
ποιότητος. ἄπυος δὲ διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ὁ δίχα ἕλκους. Ἀποίσετε. ἀπενέγκατε. Ἀποιχόμενα. πα-
ρερχόμενα. ἀριστοφάνης. παῦε παῦε νεκρὸν γὰρ ὄντα λοιδορεῖ. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις, τοὺς ἀ-
ποιχομένους μὴ λοιδορεῖν. Ἀπύλωτον στόμα. ἀθύρωτον. αὐτὸς ἢ ἀπύλωτον. ἀριστοφάνης ἐν βα-
τράχοις. καὶ φερώνιχος. οἱ δὲ γεγράφοντο ἀπύλωτον ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένον, καὶ πάλιν μὴ ἔχον τοῖς ἔπεσι μὴ
χαλιναγωγούμενον μηδὲ κρατούμενον. Ἄπυος. ὁ δίχα ἕλκους. Ἄπυρα σπεῖρα. ὁ δὲ, ἐπὶ ἥλιβις
μακεδόσι ζιῶν ἱμερῶν σπεῖρα παρασκευάζειν ἄπυρα. καὶ ἄπυρ ζοφὶ ἢ διὸ πῦρας καὶ λαχάνων. ὁ ἢ
ζέων ἀπύρῳ ζοφῷ ἐνέχεντο. καὶ σίβωνι λεπτῷ. καὶ ἄπυρος οἶνος ὁ μὴ ἑψηθείς. καὶ ὁ ἀναδενδρίτης.
Ἄπυστα. ἀνήκουστα. καὶ ἄπυστοι οἱ ἀθηναῖοι ἀπὸ θησέως. Ἄπφα. ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ καὶ ὑπο-
κόρισμα. καὶ ἀπφίον ὑποκοριστικῶς ὁ πατήρ. παπύστης ὑπερίλα ἀπφύς. Ἀπφῶ. ἀντὶ τοῦ ἑνῶ.
Ἀπφῶ. ὁ σημαίνει τὸ ἀποκρύφῳ, ἢ τὸ ἀποκρυβέντος. ἐλισσαῖος ὁ προφήτης φησί. ποῦ ἐστιν ὁ
θεὸς ἠλιοῦ ἀπφώ. ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τῇ τοῦ ἠλιοῦ μηλωτῇ καὶ οὐ διηρέθη. Ἆρα. συλλογιστικὸς σύν-
δεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δή. καὶ ὡς ἔοικεν. καὶ ὡς φαίνεται. οὕτω πλάτων. Ἆρα. Ἄραβες, ὄνομα ἔθνους.
οἱ δὲ ἀράβιοι ἀρετῇ πολλῇ τῶν ἄλλων διαφέρουσιν. οἱ βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι. ἀντὶ τῶν χει-
ρῶν τοῖς ποσὶν ἐμβαίνοντες εἰς τὴν νευρὰν κυκλοῦσι τὸ τόξον. καὶ ἀραβίζω τὸ τῶν ἀράβων φωνῶ. ἀρά-
βησεν ἀντὶ τοῦ ἤχησεν. Ἀράβιος ἄγγελος. μένανδρος ἀνατιθεμένην ἢ μεσηνία. ἐπὶ τὴν πολυ-
μίαν ἀράβιοι αὐλητής. Ἀράβιον ἀρεῖ ἐγὼ κεκίνηκα αὐλόν. τί θαυμαστὸν δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαυστὶ διαλεγομένων. τὸ
παλαιὸν δὲ φασὶ τοὺς ἐλευθέρους μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάναυσον. τῶν δὲ ἀνδραπόδων τὰ
πολλὰ εἶναι βάρβαρα καὶ ἀράβια. ἐφ' ὧν ἐλέχθη παροιμία. δραχμῆς μὲν αὐλεῖ. τεττάρων δὲ παύεται.
καὶ ἀράβιος αὐλητὴς ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστων. κάνθαρος μηδείᾳ. κιθαρῳδὸν ἐξηγείρατο ἀράβιον
τὸν χορὸν τοῦτον. Ἀραβών. ἡ ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη πρώτη καταβολὴ ὑπὲρ
ἀσφαλείας. Ἆρά γε τοῦτ' ἂν ἐγὼ ποτ' ἐπόψομαι, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονήσω. Ἀραπεγρυκτόν
ἐστιν ὑμῖν. ἀραπεγρύξαι ὀφείλετε, ἢ παρρησίαν ἄγειν. Ἀράμενοι. ἐπάραντες. καὶ ἀραμένη ἀντὶ ἐ-
πάρασα τὴν ὕβριν. Ἄραντες. παρὰ θουκυδίδῃ ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἐπὶ γῆς. Ἀρά-
ξης ἀράξης ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἀράξαι. συντρίψαι. Ἄραρέ μοι. ἤρεσέ μου τῇ φρενί. ἀντὶ τοῦ σύμφωνα
πεφράσομεν ἐγώ τε καὶ ἠκανδοῦν εἵνεκα τοῦ θρηνεῖν. οἷον ἥρμοσταί μου τῇ φρενί. Ἄραρε. κεῖται. οἷον
βεβαίως οὕτως ἔχει καὶ ἀμετακινήτως. καὶ ἄραρον. ἥρμοσαν. καὶ ἀραρίσκω, ἁρμόζω. καὶ ἀραρυῖαν,
ἡρμοσμένην. Ἀραρώς. καὶ κλίνεται, ἀραρῶ. ὡς ἀπὸ ἀμυνώς. ἀμυνῶ. καὶ τυφώς. τυφῶ. ἀ-
θηναῖος. υἱὸς ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. καὶ αὐτὸς κωμικός. διδάξας τὸ πρῶτον ὀλυμπιάδι
ρα. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ, καινεύς. καμπυλίων. πανὸς γοναί. ὑμέναιος. ἄδωνις. παρθενίδιον.
Ἀραρώς. πάγιος. ἢ βέβαιος. Ἀράσιμος. ὁ καταράσιμος. Ἄρασθαι. ἀπενέγκασθαι. ἢ λα-
βεῖν. φορτίσασθαι. ὅσῳ δὲ ηὔξετο τῆς διαδοχῆς τὸ μέγεθος ἐν τῷ λόγῳ, τοσοῦτο μᾶλλον οὗτος πρὸς τὴν
πολιτείαν ἐγίνετο μείζονα ὃν ἧκεν εἰς αὐτὸν ἄρασθαι φορτίον. καὶ τὸ εἴ τις μὲν ἔφη πρὸς ἱερουσαλὴμ ἐκά-
λει, ὁμολογῶν εἶναι τὸ χρῆμα θεοφιλέστατόν τε καὶ ὅσιον, ὅμως τὸ ἑαυτοῦ δέος ὡμολόγησεν, τὸ
ἀσθενές. ὑποκατακλινόμενός τε καὶ δυσωπούμενος πρὸς τὸ μέγα τοῦτο καὶ πάμμεγα τῆς ἱερωσύνης, ἀφί-
σταμαι ἢ πίνδαρε. οὐ μέντοι τοῦ χείρονος ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ τοῦ κρείττονος κατ' ἐμαυτόν. Ἀρασσόμενα.
προσερηγνύμενα. προσκρουόμενα. ἐν ἐπιγράμματι. νῶθ' ἀμὴν παλίρροισι μάτην πρόσωπα ἀράσσεις.
Ἀρᾶται. εὔχεται. ἢ καταρᾶται. ἢ ἐπιθειάζει ἀπό τινος. φοινικρέτης μνημεῖον ὑπὲρ ἀρᾶς. καὶ ἐπιθειάζειν

παιδί. Ἄρατος, στρατηγός· ὥς φησι Πολύβιος. ὃς ἦν τὰ μὲν ἄλλα τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγ-
ματικὸν τρόπον. καὶ γὰρ εἰπεῖν καὶ διανοηθῆναι καὶ στέξαι τὸ κριθὲν, δυνατός. καὶ μὴν ἐν τῷ ἐνεγκεῖν τὰς πο-
λιτικὰς διαφορὰς, πρᾶος. καὶ φίλους ἐνδήσασθαι καὶ συμμάχους προσλαβεῖν, οὐδενὸς δεύτερος.
ἔτι δὲ πρὸς πράξεις· ἀπάτας· ἐπιβουλὰς συστήσασθαι κατὰ τῶν πολεμίων, καὶ ταύτας ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν διὰ
τῆς αὐτοῦ κακοπαθείας καὶ τόλμης, δεινότατος. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος, ὁπότε τῶν ὑπαίθρων ἀντιποιήσα-
σθαι βουληθείη, νωθρὸς μὲν ἐν ταῖς ἐπινοίαις. ἄτολμος δὲ ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς. ἐν ὄψει δ' οὐ μένων τὸ
δεινόν. διὸ καὶ τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων, ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον. καὶ τῇ δὲ πᾶσι τοῖς πολε-
μίοις ἀεὶ ποτὲ ἦν εὐχείρωτος. οὕτως αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσί τι πολυ-
ειδές. ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς. ὥστε τὸν αὐτὸν ἄνδρα μὴ μόνον ἐν τοῖς διαφέρουσι τῶν ἐνεργημάτων πρὸς ἃ μὲν
εὐφυῶς ἔχειν. πρὸς ἃ δὲ ἐναντίως. ἀλλὰ πολλάκις ἐν τοῖς ὁμοειδέσι, πολλάκις τὸν αὐτὸν καὶ συνετώτα-
τον εἶναι καὶ βραδύτατον. ὁμοίως δὲ καὶ τολμηρότατον καὶ δειλότατον. οὐ παράδοξα ταῦτά γε. συ-
νήθη δὲ καὶ γνώριμα τοῖς βουλομένοις συνεφιστάνειν. τινὲς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κυνηγεσίαις εἰσὶ τολμη-
ροὶ πρὸς τὰς τῶν θηρίων συγκαταστάσεις. οἱ δ' αὐτοὶ πρὸς ὅπλα καὶ πολεμίους ἀγεννεῖς. καὶ τῶν πολεμι-
κῶν χρείας τὰς κατ' ἄνδρα μὲν καὶ κατ' ἰδίαν εὐχερεῖς καὶ πρακτικοί. κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐ-
νίων συντάξεως ἄπρακτοι. Ἄρατος, Σολεὺς τῆς Κιλικίας. ἔστι γὰρ καὶ ἐν Κύπρῳ πόλις Σόλοι.
υἱὸς Ἀθηνοδώρου. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Μύρις, Καλλιόνδας, Ἀθηνόδωρος. ἀκουστὴς δὲ ἐγένετο γραμμα-
τικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους. φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου. γεγονὼς ἐν τῇ ρκδ' ὀλυμ-
πιάδι. ὅτε ἦν Ἀντίγονος βασιλεὺς Μακεδονίας. υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, ὁ Γονατᾶς κλη-
θείς. καὶ συνῆν ἐκεῖ αὐτῷ. καὶ παρ' αὐτῷ ἐτελεύτησε. σύγχρονος Ἀνταγόρα τοῦ Ῥοδίου. καὶ Ἀλεξάνδρῳ
τῷ Αἰτωλῷ ἐποποιός. συνέταξε δὲ βιβλία ταῦτα. τὰ Φαινόμενα. ὧν θαυμάσιος ἡ εἰς βολή. καὶ ὁ ζῳ-
λο ὁμηρικός. ὕμνους εἰς Πᾶνα. σπονδοφόρους. παίγνια. ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν. σύνθεσιν φαρμάκων. θη-
ριακὴν ἐπιτηδείαν. ἀνθρωπογονίαν. ἐπικήδειον εἰς Θεόπροπον. εἰς Ἀντίγονον. ἡθοποιίας. ἐπιστο-
λάς. ἐπιγράμματα. εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναῖκα δὲ Ἀντιγόνου. ἀνατομὴν. εἰς
Παυσανίαν τὸν Μακεδόνα ἐπικήδειον. τὸν Κλεομβρότου. διόρθωσιν Ὀδυσσείας. ἐπιστολὰς ὁμοίως καὶ
καταλογάδην. Ἄρατον, ἰσχυρὸν. στερεόν. οὕτως Πλάτων. ἀρράτων δὲ πλίνθων κρύων. Ἀραφή-
νιος δῆμος Αἰγηίδος. Ἀραχὶς ἀρχὴ ἐπιρρήματος. Ἀραχίων, ὄνομα κύριον. Ἀραχνῆ-
εν νῆμα. καὶ ἀραχναῖος μίτος ὁ λεπτότατος. ἐν ἐπιγράμματι. ἀραχναίοιο μίτου πολυδινέα λά-
ιν ἄξαντον. Ἀράχνη θηλυκῶς τὸ ὕφασμα. ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς τὸ ζωΰφιον. παρὰ τὸ ἀραιὰ
ἴχνη ἔχειν. εἴσω δ' αἰθέσεν ἀλίγκιον ἶσον ἀράχναις. τάξαι λεπταλέον μίτον ἐπιστάμεναι. εὕρηται
δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ. καὶ παρὰ Πινδάρῳ. καὶ παρὰ Καλλίᾳ. λέγουσι δὲ καὶ ἀραχνικὰ ἀντὶ
τῆς ἀράχνης ὀρθῶς. Καλλίας Κύκλωψιν. ὥσπερ ἀραχνικὸς τὴν ὁδὸν προφορούμενα. θηλυκῶς
δὲ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. πάντα δ' ἐρείθων ἀράχναν βρίθει. Καλλίμαχος. ἔργον ἀράχνα. Κρατῖνος
δὲ Πυτίνῃ. ἀραχνίων μεστὴν ἔχεις τὴν γαστέρα. φοινικίδα τῆς τυραννίδος. ἀράχνια ὥσπερ ταῖς συ-
κυναῖς ταῖς κεναῖς. Νικοφρῶν Ἀφροδίτης γοναῖς. ἀραρά χνίοντι φαίνεται ἐμπεφυκέναι.
Ἀραχῶσοι ἐθνικόν. καὶ Ἀραχωσία χώρα. Ἀρβαζάκιος, Ἴσαυρος ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέ-
ως. ὃν Ἀρπαζάκιον ἐκάλουν διὰ τὸ πλεονεκτικόν. ἦν μὲν γὰρ ἐξ ἀρμένων τῶν εἰς ἀνάγκην συγκατει-
λεγμένος πάθεσιν ὥσπερ ἡφαιστείοις δεσμοῖς ἀρρήκτοις. καὶ ἔμενεν ἐν αὐτοῖς ἐμπεδον. ταῦτα
δὲ ἦν γυναικομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία. οὕτω δὲ εἰς ἔσχατον ὅρον ταῦτα ἑαυτῷ ἐδιδάσκετο ἀρετὰς ἐπιτή-
δευσιν, ὥστε οὐκ ἄν τις ἐπίστευσε πειραθείς. Ὅτι τοὺς στρατιώτας ἐκείνους τοὺς εἰς ἄκρον ἠσκηκότας. μόνους ἐργμένων
συνέζησε τοσαύτας, ὅσας οὔτε ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν, οὔτε ἕτερός τις τῶν διακονουμένων. καὶ οἵ γε προ-
σήκοντες αὐτῷ λογισταὶ τῶν στρατιωτικῶν ἔργων, τὸν μὲν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν ἤδεσαν. τὸ δὲ πλῆ-
θος τῶν ἑταιρῶν καὶ τὸν ἐκ τῶν γειρῶν ἀριθμὸν αὐτοῦ διέφυγεν. ὥσπερ οὖν ὁρῶντες τὴν τὸν πόρον συμφασι
εἰπεῖν. ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μυρία σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμὸν, οὕτως ἐκεῖνοι τὰς ἑ-
ταίρας κατὰ μονάδας καὶ μυριάδας ἠρίθμουν. Ἀρβάκης βασιλεὺς Μήδων, ἐπὶ Σαρδανα-
πάλου. ἀνήρ, τόν τε περὶ σώφρων. καὶ πραγμάτων, εἴ δή τις ἔμπειρος. τεθραμμένος τε ἐν κυνηγεσίοις.
καὶ πολέμοις. καὶ πολλὰ μὲν πάλαι γενναῖα ἐξειργασμένος. μείζω δὲ τότε διανοούμενος. οὗτος ἀ-

κηκοὼς τὸ μυστήριον, καὶ τὰ ἦλθεν εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως, τούτου ἐνεβάλλετο. καὶ ἐν θυμῷ ἦν ἄρα, ὅτι ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς ἀνδρὸς ὄντος ἐξ ἔπεισε τὰ ἀπίστα κρατεῖν. ἐβουλεύσατο ἐπὶ τῆς ὅλης ἀρχῆς. Ἀρβέλαι. πόλισμα σικελικόν. ἡ ἀρβέλη. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες εὐήθεις, ἐδόκουν δὲ ἐξαπατᾶσθαί τινι εἶναι. καὶ παροιμία. τί οὐ γενήσεται ἐν ἀρβέλ. Ἄρβηλα, ὄνομα τόπου. καὶ ἀρβήλοις. Ἀθηναῖοι. ἀρβύλη δὲ τὸ ὑπόδημα. Ἀργαλέον φρονέοντι παρὰ φρεσὶ μάργα γελᾶν(?). ἐπὶ τῶν δύο λόγους βάζειν(?). καὶ ἀργαλέον, χαλεπόν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄλγους ἀλγαλέον. καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς τὸ ρ. ἔνιοι δὲ παρὰ τὸ παλαιόν, τὸ δυσχερές. ἐκ τούτου παράγωγον, ἀργαλέον. καὶ τροπῇ ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀπύω τὸ φωνῶ. ἀργαλέον ἤδη ὑποκολ., δυσχερές. καὶ ἀργαλέως ἐπίρρημα. καὶ ἀργαλεώτερον. Ἀργὰ ῥήματα, ὅσα ὄνησιν οὐ φέρει ψυχῆς. Ἀργανθώνη, ὄνομα κύριον. καὶ ἀργανθώνειος κλίνη. καὶ ἀργανθώνιον ὄρος τῆς κίου νήσου. ἀμφ᾽ ἀργανθώνιον ὄρος περὶ χαὸς τῆς κίοιο(?). Ἀργαρίζιν, ὄνομα ἔθνους. Ἀργᾶς. ὁ δεινότατος παρ᾽ ἡλικίαν, ἀργᾶς καλεῖται. τούτῳ ἀφομοιοῦσθαι ὑπὸ Αἰσχίνου τὸν Δημοσθένην. ἄλλοι δὲ τὸν δεινότατον ἐνθένδε τὸν τρόπον. καὶ μάλιστα ἀργεῖοι τὸν ὄφιν, ἀργᾶν ἐκάλουν. Τίμαρχος δὲ ὁ Ῥόδιος, ἐπὶ γλῶτταν οὕτω καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ γένος εἶναι ὄφεων τοὺς ἀργᾶς. Ἀργαῖον. ὃ καὶ σπαρεῖ ὄρ.

Ἀργέλλα. οἴκημα μακεδονικόν. ὅπου θερμαίνονται τὰ λουτρά(?). Ἀργελόφους. Ἀριστοφάνης. σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς ἀργελόφους περιτρώγων(?). Ἄργεμον τὸ κατὰ τὸ πάθος γινόμενον λεύκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. Ἀργεῖος. καί πως ὁ ἀργεῖος ἀλλαχόσε βουλόμενος βαλεῖν τὰ τοῦ ἀδελφοῦ δυστυχῶς τοῦ στέρνου τυγχάνει. καὶ ἀναιρεῖ αὐτόν. ὅτι τῶν θρεμμάτων Ἰσοκράτους διδάσκαλος καλλωπιζόμενος μὲν καὶ ἄλλα ἐφαίνετο. δύο δὲ τὰ μέγιστα ἔσχε. ... ἵνα τοὺς ἐν Ἀργινούσαις στρατηγοὺς ἀπαγαγεῖν αὐτοῖς συνεστήσατο μετὰ Καλλιξένους, ἥτε τῶν λ᾽ ἐπικατάλυσιν τοῦ δήμου καταστρώσεις. ζήτει ἐν τῷ δεξιός. Ἀργεννοῖσι. λευκαῖς. Ἀργεία ἡ Ἥρα. ἢ ἡ τῶν ἀργείων γῆ. Ἀργείων, ὄνομα κύριον. καὶ ἀργεῖοι οἱ Ἕλληνες. Ἀργεννὸς ὁ λαμπρός. ἀργεννοῖς. Ἀργιόδους. ὁ λευκοὺς ὀδόντας ἔχων.

Ἀργείους ὁρᾷς. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀτενῶς καὶ καταπληκτικῶς ὁρώντων. Ἀργεῖοι φῶρες. ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν. οἱ γὰρ ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμῳδοῦνται. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ. Ἀργειφόντης ὁ Ἑρμῆς. Ἀργέτης. ὁ λευκός. Ἀργησίκαυνος. καὶ ἀργῆσκος, ὄνομα κύριον. Ἀργιλώδης. ὁ ῥυπαρός. ἡ ἀργιλλώδης, γῆ λευκὴ καὶ καθαρά. ἀκείδα Δημοκρίτου μελεσίππου(?). ἄδειαν ἔσσαν(?), ἄργιλος δολιχὴν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει. Ἀργίλη, ὄνομα πόλεως. Ἀργινόεις, ἀργινόεντος λευκοῦ. παῖδα δ᾽ ἀργινόεντος ἀναθλίβοντο γάλακτος. Ἀργινοῦσαι νῆσοι. Ἀργιόδοντα. λευκόν ἢ ὀξυόδοντα. Ἀργίποδες. ταχεῖς. ὀξύποδες. Ἀργόλαι εἶδος ὄφεων. οὓς ἤνεγκε μακεδὼν ὁ Ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ Ἄργους τοῦ πελασγικοῦ, εἰς Ἀλεξάνδρειαν. καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων. ὅτι μετέθηκε τὰ ὀστᾶ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἀλεξάνδρειαν. οὓς ὁ αὐτὸς προφήτης ἀπέκτεινεν. ἀργόλαι οὖν ἐκ τοῦ Ἄργους λαοί. Ἀργώ. ναῦς. καὶ ἀργοναῦται. καὶ τῇ ἀργοῖ δοτική. Ἀργοναῦται, οἱ ἐν τῇ ἀργοῖ νηῒ πλέοντες. Ἀργὸν ἔτος. ἦγε ἑπτάετίαν ἤπερ τὸ περὶ ἰουδαίας, ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις. καὶ ἀργὸς ἐπὶ θηλυκοῦ. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐ μὴν ἐρρωμένως ἀργὸς ἦν. ἀλλ᾽ ἐσπάθα. Ἀργῶς κινεῖσθαι, δυστυχεῖς ποιεῖ βίους. Ἀργοῦσα πόλις τῆς Εὐβοίας ἐν τῇ χαλκιδικῇ κειμένη. Ἀργυραμοιβός. ὁ κόμμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος. ὁ τραπεζίτης. ὁ ἀργυροπράτης κολλυβιστής. Ἀργυρέα. ἀργυρᾶ. καὶ παροιμία. ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα νικήσεις. ἐπὶ τῶν δώροις τινὰ πειθόντων πρὸς τὰ δυσκατόρθωτα παραινούντων. τοῦτον δὲ τὸν χρησμὸν ἡ πυθία ἔχρησε Φιλίππῳ αἰνιττομένη διὰ προδοσίας περιέσεσθαι τῆς Ἑλλάδος. Ἀργύρεος στερεός(?). ἀργυρίδιον δὲ ὡς ἡμεῖς. Εὔπολις δήμοις. ἐγὼ δ᾽ οὐ μὴ ψηφίσαιμι τἀργυρίδιον. ἀργύριον δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν. ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.

Ἀργυρεῖναι, ὄνομα ἔθνους. Ἀργυρέωσσα πόλις, ἣν κτίζει Διομήδης. Ἀργυρεῖς θῆκαι. καὶ ἀργυρεῖτις γῆ. καὶ χρυσῖτις ἡ ἐργαζομένη χρυσὸν καὶ ἄργυρον. διπλᾶ ἦν γραμματίδια. οἷς ἐχρῶντο ἀθηναῖοι. τὰ μὲν, ὥστε γράφειν μόνον ἑαυτοῖς. τὰ δὲ, ὥς τι καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι. ἃ καὶ κιβώτια ἐκάλουν. τὰ δ᾽ ἄλλα μαρτύρια. καὶ ἀργυρεῖται ἐλέγοντο οἱ ἀργυρίου εὐποροῦντες.

Ἀργυρογνώμων δοκιμαστής. Ἀργυροδίνης. ὁ καλὰς δίνας ἔχων. δῖναι δὲ αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. Ἀργυρόηλον τὸ ἀργυροῦς ἥλους ἔχον. Ἀργυροκοπεῖον ἔνθα κόπτεται τὸ νόμισμα.

ὅνου τιμῆς ἢ μαντήϊον καλοῦσιν. Ἀργυρόπεζα. ἡ ἀργυροῦς πόδας ἔχουσα. πέζα γὰρ ὁ πούς, καὶ ἀργυρόποδα δίφρον. ὁ ξέρξου δὲ δίφρος ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο, ἀνέκειτο δὲ εἰς τὸν παρθενῶνα τῆς Ἀθηνᾶς. Ἀργύρου κρῆναι καλοῦσιν. ἐπὶ τῶν ἀπείρων μὲν, διὰ δὲ πλούτου ὑπερβολὴν, παρρησιαζομένων καὶ λελουμένων. Ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν. τὸ δὲ ἀργύρεον καὶ χρύσεον, ἰακά. τὸ δὲ χρύσειον, κτητικόν. θουκυδίδης α΄. χρῆσιν τρέχει τῶν χρυσείων μετάλλων. ὥσπερ καὶ ἀργύρεια λέγεται δεύτερα. μέχρι λαυρείου τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστιν Ἀθηναίοις. Ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα. ὁμοίως ἡμεῖς. λυσίας. Ἀργυρώνητος. καὶ ἀργυρώνητος δοῦλος. Ἀργύφεον. τὸ μέγαν ἢ τὸ λαμπρόν. Ἀρδαβούριος. ἦν δὲ ἄσπαρος. γενναῖος τὸν θυμόν. καὶ τοὺς τὴν θρᾴκην πολλάκις καταδραμόντας βαρβάρους, ἀνδρείως ἀποκρουσάμενος. τοῦτο οὖν πέρα ἀριστεῖον ὁ βασιλεὺς μαρκιανὸς παρέσχετο, τὴν ἑῴαν στρατοπεδαρχίαν. καὶ λαβὼν δὲ ἐν εἰρήνῃ ταύτην ὁ στρατηγὸς πρὸς ἄνεσιν ἐτράπετο. καὶ ῥᾳστώνην θηλυδρίαν. ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ θαυματοποιοῖς. καὶ πᾶσι σκηνικοῖς ἀθύρμασι. καὶ τοῖς τοιούτοις διημερεύων αἰσχροῖς, ἡ λόγου πάμπαν τῶν πρὸς εὔκλειαν τεινόντων. μαρκιανοῦ δὲ τοῦ βασιλέως στρατηγοῦ μὲν γεγονότος, θᾶττον δὲ ἐκβεβιωκότος, αὐτοκελεύστῳ γνώμῃ ἅπαξ, λέοντα διάδοχον αὐτοῦ γενέσθαι παρεσκεύασεν. Ἀρδαλῶσαι. μολῦναι. οἷον ἐμπεπλήκασι τὸν ἄρδαλον. Ἀρδάνιον. κεράμιον. γάστρα. ὅθεν ἔστι θρέμματα λαβεῖν. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἄρδειν. ἐτίθετο δὲ καὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ τετελευτηκότος τοῖς εἰσιοῦσι καὶ ἐξιοῦσιν ἵνα περιρραίνωνται. ἐχρῶντο δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τῷ ἀρδανίῳ αἱ τὴν κόνιν τρίβουσαι ἐπ' αὐτοῦ. Ἀρδιαῖοι, ὄνομα ἔθνους. Ἄρδην. κατὰ δύναμιν τῆς λέξεως ἀντὶ τοῦ ἀθρόους. τὸ γὰρ ἄρδην, ὅμοιόν ἐστι τῷ φοράδην ἐν ἔννοιαι. ἡ γὰρ ἄρσις τοῦτο δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ πάντας ὁμοῦ αἴρω. Ἀρδήττης. ἀρδήττου ὄνομα κύριον. καὶ ἀρδηττὸς, τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν ἐν ᾧ πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνυον τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ νόμων, καταλελύσθαι τὸ ἔθος τοῦτο λέγει.

Ἀρδιαῖος. ὄνομα ἔθνους. Ἄρδιν. ἀκίδα βέλους. ἤτοι ἐκ χειρὸς ὅπλα. ἢ ῥάβδος. καὶ ἄρδις πλαθωτικῶς ἀντὶ φαρέτρας. Ἀρδομένην. ποτιζομένην. καὶ ἄρδω αἰτιατικῇ. Ἄρδυς. ἄρδυος. ζήτει ἐν τῷ Γύγης. Ἀρεῖ. τὸ ῥῆμα αἴρω καὶ διαίρω. Ἀραιὴν χεῖρα. τὴν ἀσθενῆ. καὶ ἀδύνατον.

Ἀραῖνος ὄνομα ποταμοῦ. Ἀραῖος. ἀρᾷ ὑποκείμενος. μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος εἴ τι δέδρακ' ὀλοίμην. καὶ σοφοκλῆς. εἰ δ' ἡμῖν μενῶ δὲ γὰρ ἐνθένδ' ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς. ὁ κρεανλῆς φησι περὶ τοῦ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἀραιὸς δὲ ὁ ἀσθενής. ἀραιῶς δὲ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ μὴ ἡρμοσμένως. ἄκρον δὲ τὴν θύραν τοῦ μνήματος ἀραιῶς ἐπικειμένην. Ἀραῖς. κατάραις. οὐ μὴν ἔμελλον αἱ ἀραὶ λήθῃ δύσεσθαι. λοιμὸς γὰρ τῇ τῶν ἐφεσίων πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος. καὶ αὖθις. ἐν ἀραῖς ὕθλους μέρος συνεπτοίμην ὡς ἐκεῖνος. Ἀραὶ καὶ οἰχομένων. ζήτει ἐν τῷ τοία συγγέσαι μελανοκάρδιος πέζα.

Ἄρραστος. ὁ ἄφθαρτος. Ἄραιτο. λαβεῖν νομίσειεν. εὐριπίδης. οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος οὐδὲ πάθος οὐδὲ ξυμφορὰ θεήλατος, ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις. καὶ αὖθις. οὓς οὐκ ἂν ἄραιτο οὐδὲ ἕκαστον αἰγύπτιοι. πολλαχοῦ ἦν ὡς ἀχθοφορούντων αἰγυπτίων μέμνηται. Ἀρεάνδρη. ὄνομα κύριον. Ἀρέθουσα. πηγὴ κατὰ τὴν νῆσον σικελίας. εἰς ἣν εἰσβάλλει ἀλφειὸς ποταμὸς τῆς ἀρκαδικῆς ἠλείας. διὰ μέσου διὰ τῆς ἀδριατικῆς θαλάσσης εἰς τὸ πέλαγος. καὶ μηδαμῶς τῇ ἁλμυρᾷ συμμιγνύμενος. ὡς αὐτὸς ἰδίας τῆς πηγῆς ἐρώμενος. Ἄρρεν. καὶ ἀρρενικῶς. καὶ ἡμίανδρος. καὶ ἡμιγύναιξ. καὶ διγενής. καὶ θηλυδρίας. καὶ ἑρμαφρόδιτος. καὶ ἶθεις. οὐ ἰσχὺς πεφύκεισαι. καὶ ἀρρενωπὸς ὁ ἀνδρόγυνος. καὶ ὁ ἀνδρεῖος. ὁ στερρός. λέγουσι δὲ οὕτω, τὰ μὲν ἄλλα γυναικώδεις. ἔχοντας δέ τι ἀνδρόμορφον. ἱππῶναξ δὲ ἡμίανδρον, οἷον ἡμιγύναικα. λέγεται δὲ καὶ ἀπόκοπος. καὶ βάκηλος. καὶ ἀνδρόγυνος. καὶ γάλλος. καὶ γύννις. καὶ ἄπις. καὶ εὐνουχώδης. Ἀρεόβινδος ὄνομα κύριον. Ἀρεοπαγίτης. διφορεῖται. καὶ παροιμία. ἀρεοπαγίτης. ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ὑποσεμνυνομένων καὶ σιωπηλῶν. καὶ ἀρεοσκοπός. καὶ ἄρειος πάγος. ἐπὶ τῶν θρασυνομένων. κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ πλάτων πεισάνδρῳ. τῷ δὲ δευτέρῳ, ἀλεξανδρίδης πεισάνδρῳ. Ἀρεστής. κηφήν. Ἀρέσαι. δοτική. καὶ ἀρέσαι τῷ θεῷ ὑπὸ τὸ μόσχον νέον. Ἀρεῦ. ἄρεον ἤ. Ἀρέσκεια. καὶ ἀρέσκω. πρὸς αἰτιατικὴν συντάξιν. καὶ σοφοκλῆς. καὶ ἀρεστόν σοι ἐστὶ τῷ ἀρέσκειν. Ἀρεσκεύπανον τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον. παρὰ τὸ ἀρεστόν. Ἀρεστική.

ἣν ἐν ἔπεσιν ἡ γνώμη παλαιά· καὶ φημὶ κοὐ φημὶ κοὐκ ἔχω τί φῶ. Ἀρετή· διάθεσις ὁμολογουμένη· καὶ αὐτὴν δι' αὑτὴν εἶναι αἱρετὴν, οὐ διά τινα φόβον ἢ ἐλπίδα, ἤ τι τῶν ἔξωθεν· ἐν αὐτῇ τε εἶναι τὴν εὐδαιμονίαν ἅτε οὔσῃ ψυχῇ πεποιημένῃ πρὸς τὴν ὁμολογίαν παντὸς βίου. καὶ διαστρέφεσθαι δὲ τὸ λογικὸν ζῷον· ὁτὲ μὲν διὰ τὰς τῶν ἔξωθεν πραγματειῶν πιθανότητας, ὁτὲ δὲ διὰ τὴν κατήχησιν τῶν συνόντων· ἐπεὶ ἡ φύσις ἀφορμὰς δίδωσιν ἀδιαστρόφους. ἡ ἀρετὴ δὲ τέλειός ἐστιν ὡς περὶ ἀνδρεία. καὶ ἡ ἀθεώρητος ὡς περὶ ὑγεία. ἢ θεωρηματική, ὡς φρόνησις. καὶ ἐπιγεννηματικαὶ μὲν εἰσὶ καὶ θεωρηματικαὶ αἱ ἔχουσαι σύστασιν ἐκ θεωρημάτων· ὡς φρόνησις καὶ δικαιοσύνη. ἀθεώρητοι δὲ, αἱ κατὰ παρέκτασιν θεωρούμεναι ταῖς ἐκ τῶν θεωρημάτων συνεστηκυίαις καθάπερ ὑγεία καὶ ἰσχύς. τῇ γὰρ σωφροσύνῃ τεθεωρημένῃ ὑπαρχούσῃ συμβαίνει ἀκολουθεῖν καὶ περιγίνεσθαι τὴν ὑγείαν· καθάπερ τῇ ψαλίδος οἰκοδομίᾳ τὴν ἰσχὺν ἐπιγίνεσθαι. καλοῦνται δὲ ἀθεώρητοι, ὅτι μὴ ἔχουσι συγκαταθέσεις ἀλλ' ἐπιγίνονται ὡς ὑγεία καὶ ἀνδρεία. τεκμήριον δὲ τοῦ ὑπαρκτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, τὸ γενέσθαι ἐν προκοπῇ τοὺς περὶ Σωκράτην, Διογένην, Ἀντισθένην. εἶναι δὲ καὶ τὴν κακίαν ὑπαρκτὴν, διὰ τὸ ἀντικεῖσθαι τῇ ἀρετῇ. διδακτήν τε εἶναι τὴν ἀρετήν· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ γίνεσθαι ἀγαθοὺς ἐκ φαύλων. εἰσὶ δὲ δύο ἀρεταί· θεωρητική καὶ πρακτική. οἱ δὲ, τρεῖς· λογικήν· φυσικήν· ἠθικήν. οἱ δὲ, περὶ Ποσειδώνιον, δ΄. οἱ δὲ πλείονας. οἱ δὲ, μίαν τὴν φρόνησιν. πρώτας δὲ ἀνδρείαν· φρόνησιν· δικαιοσύνην· σωφροσύνην. τὰς δὲ λοιπὰς, ὑποτεταγμένας ταύταις· μεγαλοψυχίαν· ἐγκράτειαν· καρτερίαν· ἀγχίνοιαν· εὐβουλίαν. ἀνάλογον δὲ καὶ κακίαι. τὸν δὲ ἐνάρετον καὶ θεωρητικὸν εἶναι καὶ πρακτικὸν τῶν ποιητέων. τὰ δὲ ποιητέα καὶ αἱρετέα ἐστί· καὶ ὑπομενετέα· καὶ ἐμμενετέα· ὥστε εἶναι τὰ μὲν, αἱρετῶς ποιεῖ· τὰ δὲ, ὑπομενετικῶς· τὰ δὲ, ἐμμενετικῶς. φρόνιμός τε ἐστὶ καὶ ἀνδρεῖος· καὶ δίκαιος· καὶ σώφρων. κεφαλαιοῦσθαι δὲ ἑκάστην τῶν ἀρετῶν, περί τι ἴδιον κεφάλαιον· οἷον τὴν ἀνδρείαν, περὶ τὰ ὑπομενετέα· τὴν φρόνησιν περὶ τὰ ποιητέα καὶ μή· καὶ οὐδέτερα. ὁμοίως καὶ τὰς ἄλλας, περὶ τὰ οἰκεῖα στρέφεσθαι. ἀρετὴ δέ ἐστι, βελτίστη ἕξις. ἢ ἕξις ἀφ' ἧς αὐτό τε τὸ ὃ ἐστιν ἄριστόν ἐστι, καὶ τὰς ἐνεργείας οἰκείας ἄριστα ἀποδίδωσιν. ἀρετὴ κατὰ φύσιν, κακία παρὰ φύσιν· ὅτι οὐ πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη ἐστίν, ἀλλ' ἡ μὲν, διανοητική· ἡ δὲ, ἠθική. αἱ δὲ ἠθικαὶ, οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ γνώσει τὸ εἶναι. ὅτι φασὶν οἱ Στωϊκοὶ μηδὲν μεταξὺ εἶναι ἀρετῆς καὶ κακίας. οἱ δὲ περιπατητικοὶ μεταξὺ λέγουσιν εἶναι τὴν προκοπήν. ὡς γὰρ δεῖν φασὶν οἱ Στωϊκοὶ ἢ στρεβλὸν εἶναι ξύλον ἢ ὀρθὸν, οὕτως ἢ δίκαιον ἢ ἄδικον· οὔτε δὲ δικαιότερον οὔτε ἀδικώτερον· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἀρεταὶ κατακοσμοῦσιν ἡμᾶς καὶ ἀμείνους ποιοῦσιν· ὁρίζουσαι καὶ μετροῦσαι τὰς ἐπιθυμίας καὶ ὅλως τὰ πάθη μετροῦσαι· καὶ ψευδεῖς δόξας ἀφαιροῦσαι, τῷ ὅλως ἀμείνονι καὶ τῷ ὡρίσθαι καὶ τῶν ἀμέτρων καὶ ἀορίστων ἔξω εἶναι. τὰς δὲ πολιτικὰς ἀρετὰς ὁ Πλάτων, ἄλλας καθάρσεις λέγει· τέσσαρας δὲ ἀρετάς. Ὅτι ἕπεται τῇ φρονήσει εὐβουλία καὶ σύνεσις· τῇ δὲ σωφροσύνῃ εὐταξία, καὶ κοσμιότης· τῇ δὲ δικαιοσύνῃ ἰσότης καὶ εὐγνωμοσύνη· τῇ δὲ ἀνδρείᾳ, ἀπαραλλαξία· καὶ εὐτονία. Ἀρετή· ζήτει ἐν τῷ ὑπερήφανος. Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ εὐδοξία. Ὅτι ἀποβλητὴ ἡ ἀρετὴ διὰ μέθην ἢ μελαγχολίαν. ἀναπόβλητος δὲ διὰ βεβαίαν κατάληψιν. καὶ αὐτάρκη δὲ αὐτὴν φασὶν εἶναι. οἱ δὲ, οὐκ αὐτάρκη εἶναι, ἀλλὰ χρῄζειν ἰσχύος καὶ ὑγείας, καὶ χορηγίας. Ὅτι ἡ ἀρετὴ τῶν ἀντικειμένων ἐστίν. ἀντικείμενα δὲ εἰσὶν ὅσα τῇ ἀναιρέσει τῶν ἐναντίων συνίσταται· τυφλότης, ὄψις· κατάφασις, ἀπόφασις· καὶ τὰ ὅμοια. Ὅτι ἀρετῆς κτῆμα, ὅλην ἀπέδοι τις εἰς τὴν Ῥωμαίων εὐταξίαν. ἐπιγνῶναι εἶναι ἀρετῆς κτῆμα οὐ τύχης δῶρον. Ἀρετῶν· τὸ ἀρετῆς ἐπιμελοῦμαι. Προκόπιος. ἀμφότεροι δὲ, οἱ μὲν, θανατῶντες· οἱ δὲ, ἀρετῶντες· ἐπὶ τοὺς πέλας πολλοὶ ἵεντο. Ἀρζαρηνὴ τόπος.

Ἀρειανοί· ἰστέον ὅτι ἐγένοντο καὶ Ἀρειανοῖς διαιρέσεις, δι' αἰτίαν τοιαύτην. καθεστηκέσιν παρ' αὐτοῖς ἐρισταὶ καὶ ζητήσεις εἰς ἄτοπα τινὰ τοῦ λόγου αὐτῶν περιῆγον. ἐπειδὴ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεπίστευται ὁ θεὸς πατὴρ εἶναι τοῦ υἱοῦ τοῦ λόγου, ζήτημα ἐνέπεσεν εἰς αὐτοὺς εἰ δύναται καὶ πρὸ τοῦ ὑποστῆναι τὸν υἱὸν ὁ θεὸς καλεῖσθαι πατήρ. ἐπεὶ γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον οὐκ ἐκ πατρὸς γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἐξ οὐκ ὄντων ὑποστῆναι ἐδόξαζον, περὶ τὸ πρῶτον καὶ ἀνωτάτω κεφάλαιον σφαλέντες, εἰκότως περὶ ψιλοῦ ὀνόματος εἰς ἄτοπον φιλονεικίαν ἐξέπεσον. Δωρόθεος μὲν ἐκ τῆς Ἀντιοχείας ὑπ' αὐτῶν μετασταλείς, ἔλεγε μὴ δύνασθαι

πατέρα

σα τὸ περὶ τὸ εἶναι ἐκαλεῖσθαι μὲν ὑφεστῶτος ἤδη· Μαρῖνος δὲ ὃν ἐκ θρᾴκης πρὸς Δωρόθεον κεκλήκεσ-
σαν, καιροῦ δραξάμενος ἀφορμῆς, ἔλυσε· τὸ γὰρ ὅτι καὶ τὸ Δωρόθεος προσεκέκριτο, τοῦ ἐναντίου λόγου
προΐστατο· καὶ γίνεται εἰς αὐτοὺς διαίρεσις διὰ τὸ προλεχθὲν λεξείδιον· καὶ κατ' ἰδίαν ἑκάτε-
ροι τὰς συναγωγὰς ἐποιοῦντο· λέγοντες τὸν πατέρα εἶναι πατέρα μὴ ὑφεστῶτος τοῦ υἱοῦ· ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι ψα-
θυριανοί· ὅτι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης σύρος διαπύρως τῷ δὲ τῷ λόγῳ συνίστατο· ἐπηκολού-
θησαν δὲ αὐτοῖς καὶ σελινᾶς ὁ τῶν γότθων ἐπίσκοπος· καὶ οὗτοι μικρὸν ὕστερον διηρέθησαν· Μαρί-
νου πρὸς Ἀγάπιον διενεχθέντος· ὃν αὐτὸς εἰς ἐπίσκοπον ἐφέσου προβέβλητο· οὗτοι δὲ οὐ περὶ θρη-
σκείας, ἀλλὰ περὶ προεδρίας μικροψυχήσαντες, ἐπολέμουν ἀλλήλοις· ἐχωρίζοντο δὲ ἀλλή-
λων ἐπὶ ἔτη λε΄ ἕως τοῦ νέου θεοδοσίου. Ἀρειανός καὶ ἀρειανίζω, καὶ ἀρειανιστί. καὶ τὰ τούτοις
ὅμοια. ἀπὸ ἀρείου τοῦ αἱρεσιάρχου· ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου ἐν τοῖς ἱερωμένοις πρεσβυτέ-
ροις τεταγμένος, ἐπειδὴ τὰ πάντα συγχεῖν ἐβούλετο, καταδικασθεὶς ὑπὸ τῆς τῶν ἐν νικαίᾳ τρια-
κοσίων ιη΄ ἁγίων πατέρων συνόδου, διεφθάρη ἀθέῳ καὶ καινῷ τοῦ θανάτου τρόπῳ· ἐν γὰρ τῷ τῆς πό-
λεως φόρῳ ἐπισχεθεὶς ταῖς τῆς γαστρὸς, ἀποκλίνας εἰς ἀπόπατον ἅμα σὺν τοῖς διαφορήμασι, πάν-
των ἐκκενωθέντων τῶν ἐντὸς ἀναγκαίων· καὶ ἄξια τοῦ καὶ ἀρειοφρονούντων. Ἀρειή· ἡ ἀπειλή· ἡ ἀσθε-
νής· ὃ καὶ δασύνεται. Ἀρειμάνιος· ὁ ἐν τῷ ἄρει μαινόμενος. ἀρειμένης δὲ ὄνομα κύριον.

Ἄρειος πάγος· δικαστήριον ἀθήνησιν· ἐν αὐταῖς βουλαὶ δύο· ἡ μὲν τῶν φ΄ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν κλη-
ρουμένη βουλεύειν· ἡ δὲ, εἰς μίαν τῶν ἀρειοπαγιτῶν· ἐδίκαζε δὲ καὶ τὰ φονικά· καὶ τὰ ἄλλα πολι-
τικὰ διῴκει σεμνῶς. ἐκλήθη δὲ καὶ ἄρειος πάγος, ἤτοι ὅτι ἐν τῷ πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστή-
ριον· ἄρειος δὲ ἐπεὶ τὰ φονικὰ δικάζει· ὁ δὲ ἄρης, ἐπὶ τῶν φόνων· ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ἐν τῇ πρὸς
ποσειδῶνα ὑπὲρ ἁλιρροθίου δίκῃ· ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον ἀλκίππην τὴν αὐτοῦ καὶ
ἀγραύλου τῆς κέκροπος θυγατέρα ὥς φησιν ἑλλάνικος ἐν α΄. καὶ ἄρειον, τεῖχος καὶ ἀρειοπαγί-
της. Ἀρήγω τὸ βοηθῶ. Ἀρίδηλος ὁ φανερός. Ἀρίθοος· ὁ ἐν πολέμῳ ταχύς. Ἀ-
ρίλυκος· ὄνομα κύριον· καὶ ἀριλύκειος. Ἀρήιος, ὁ πολεμικός· καὶ ἀρήιοι· ἀλκαῖοι· ἀνδρεῖοι·
πόλεως πύργοι ἀρήιοι· καὶ ἀρηίοις τοῖς τοῦ πολέμου· εἶναι ἔλεγε νεότητα ἐπίλεκτον καὶ ἀρηίοις ὅ-
πλοις πεφράχθαι. Ἀρίφατος ὁ ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένος. Ἀρήιφιλος ὁ φίλος τοῦ ἄ-
ρεος, Ἀρήμμενος· ὁ βεβλαμμένος, καὶ ἀρήμενοι. Ἀρήνη· ὄνομα πηγῆς. Ἀρρηφο-
ρεῖν· τέσσαρες μὲν ἐχειροτονοῦντο τῶν ἀρρηφόρων· δύο δὲ ἐκρίνοντο αἳ τινῶν ἦρχον τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου
καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτήν· λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν· εἰ δὲ χρυσία περιέθεντο ἱερὰ ταῦτα
ἐγίνετο. Ἀρήνωρ· ὁ φύλαξ. Ἀρηρεῖ· ἥρμοσται· καὶ ἀρηρὸς τὸ ἡρμοσμένον· καὶ ἀρηρὼς δὲ ὁ ἡρμοσ-
μένος. Ἀρηρομένη· ἠροτριασμένη. Ἄρης· κυρίως ὁ σίδηρος· μεταφορικῶς καὶ [illegible] ἐντὸς ἄρης λα-
γόνων· σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον· παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω· ὁ μέλλων ῥήσω ῥῆς· καὶ μετὰ τοῦ στερητι-
κοῦ α ἄρης· ὁ ἐν τῷ πολέμῳ, οὐ λόγων, ἀλλ' ἔργων χρεία. καὶ ὅμηρος· ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων
δ' ἐνὶ βουλῇ. τὸ α καὶ μακρὸν καὶ βραχύ· ὅμηρος· ἄρες ἄρες βροτολοιγέ. κλίνεται δὲ ἄρης ἄρεος καὶ ἄρης ἄρη-
ος καὶ ἄρης ἄρεως. ἄρης γάρ ἐστι καὶ [illegible] τῆς κλίσεως. Ἄρης τύραννος· ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι διαπραττ-
ομένων. Ἀρέστος μοναχός· ὃς τοὺς νέους πταίσαντας οὐκ ἀφώριζεν· ἀλλὰ τοὺς προκόψαντας.
λέγων ὅτι ὁ νέος ἀφορισθεὶς, καταφρονητὴς γίνεται· ὁ δὲ προκόψας τῆς ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ ὀδύ-
νης ταχεῖαν λαμβάνει τὴν συναίσθησιν. Ἀρήτη· ὄνομα κύριον. ἀρήτιον. Ἀρητῖναι ὄνομα
ἔθνους. Ἀρήσασθαι· εὔξασθαι. Ἀρητήσιον πεδίον. Ἀρητὸν τὸ βλαβερόν. ἄρρητον δὲ λό-
γον κακόφημον· μὴ ῥηθῆναι ὀφείλοντα· σοφοκλῆς· πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον, ἀρρήτων ἀρ-
ρητότερον· καὶ κακῶν πέρα. περισσῶς ἢ καὶ ἐπὶ πολλαχῶς. τί δ' ἐστιν; ἡ μία σοι ὑπερβολὴν ἀρρητουρ-
γίας, ἕτερος μὴ ἀπολελεῖφθαι. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀκαταληψίας ὡς τὸ ἄρρητον
τὸ θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως μητροπάρθενε. Ἀρρητοποιΐα· ἀσέλγεια· αἰσχρουργία. Ἀρήθα
ὄνομα κύριον. Ἀρρηφορία· θυσία· εἰ μὲν διὰ τοῦ α ἀρρηφορία· ἐπειδὴ τὰ ἄρρητα ἐν κίσταις
ἔφερον τῇ θεῷ αἱ παρθένοι· εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, ἑρσηφορία· τῇ γὰρ ἕρσῃ ἐπόμπευον τῇ κέκροπος θυγατρί.
καὶ ἀρρηφόρους· καὶ ἀρρηφόροι· αἱ τὰ ἄρρητα φέρουσαι μυστήρια. ἀρρηφόροι καὶ πανάγεις γυναῖκες.

Ἀρία· ὄνομα πόλεως. Ἀριάδνη γυνὴ τοῦ θησέως· ἐξ ἧς ἐν τῷ αἰγαίῳ πέλαγος. Ἀριαμένης· ὄνομα κύριον. Ἀρριανός· ἐποποιός· μετάφρασιν τῶν γεωργικῶν τοῦ βιργιλλίου ἐπικῶς ποιήσας· ἀλεξανδριάδα· ἔστι δὲ εἰς τὸν μακεδόνα ἐν ῥαψῳδίαις εἴκοσι καὶ τέσσαρσιν· εἰς ἄτταλον τὸν περγαμηνὸν ποιήματα. Ἀρριανὸς νικομηδεύς· φιλόσοφος ἐπικτήτειος· ὁ ἐπικληθεὶς νέος ξενοφῶν. ἦν δὲ ἐν ῥώμῃ ἐπὶ ἀδριανοῦ καὶ μάρκου καὶ ἀντωνίνου τῶν βασιλέων· καὶ ἀξιωμάτων μεταλαβὼν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι· καθά φησιν ἑλικώνιος διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα. ἔγραψε δὲ βιβλία παμπληθῆ. Ἀριαράθης· ὄνομα κύριον. Ἀρίβαλλος· οὐ μόνον παρὰ στησιχόρῳ καὶ ἄλλοις δωριεῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἱππεῦσιν ἀριστοφάνης· εἶτα κατασπένδει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀριβάλλῳ. Ἀριβαρζάνης ὄνομα κύριον. Ἀριγνώτη· μαθήτρια πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ θεανοῦς σαμία· φιλόσοφος πυθαγορική. συνέταξε τάδε· βακχικά. ἔστι δὲ περὶ τῶν τῆς δήμητρος μυστηρίων· ἐπιγράμματα. γράφει δὲ καὶ ἱερὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς διονύσου καὶ ἄλλα φιλόσοφα. Ἀρίγνωτος· ὁ εὐδιάγνωστος. Ἀριδαῖος ὄνομα κύριον. Ἀρίδες· ἡ εὐθεῖα ἄρις· τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ θυρεὰς ἀμφιδέτους ἀρίδας. καὶ αὖθις· αἵ τ' ἀρίδες ξυνέπετο. ἄρις δὲ ὁ μὴ ἔχων ῥῖνα. Ἀριδείκετος· ὁ διάδηλος· καὶ ἔνδοξος. ἀρίδηλος δὲ ὁ διάδηλος καὶ φανερός. Ἀριαῖος ὄνομα κύριον. Ἀριζήλη· ἡ διάδηλος καὶ φανερά. καὶ ἀρίζηλος ἀρσενικόν.
Ἀριήκοον· ὀξυήκοον ἐν πᾶσι. Ἀριθμῷ· αἰτιατικῇ. καὶ ἀριθμοῦντα· καὶ ἕτεροι καὶ ἀριθμοῦντες τινὰς τοῖς δορυφόροις. Ὅτι οἱ πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον· ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα· ὁ γὰρ δέκα σύνθεσις τῶν τεσσάρων· καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον.
Ἄριμα· ὄρη· καὶ ἀριμάνιος θεὸς παρὰ αἰγυπτίοις. Ἀριμάσπειος, τόπος· καὶ ἀριμασπός, ἐθνικόν. Ἀριμαθὲμ ὄνομα τόπου· καὶ ἀριμαθαῖος ὁ ἀπὸ τούτου. Ἀρίμνου ὄνομα πόλεως· καὶ ἀριμνῖοι ὄνομα ἐθνικόν. [illegible]. Ἀριοβαρζάνης ὄνομα κύριον. Ἀρίων μηθυμναῖος· λυρικός· κυκλέως υἱός· γέγονε κατὰ τὴν κη' ὀλυμπιάδα. τινὲς δὲ καὶ μαθητὴν ἀλκμᾶνος ἱστόρησαν αὐτόν. ἔγραψε δὲ ᾄσματα· προοίμια εἰς ἔπη β'. λέγεται καὶ τραγικοῦ τρόπου εὑρετὴς γενέσθαι· καὶ πρῶτος χορὸν στῆσαι· καὶ διθύραμβον ᾆσαι· καὶ ὀνομάσαι τὸ ᾀδόμενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ· καὶ σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα λέγοντας. φυλάσσει γὰρ τὸ ω καὶ ἐπὶ γενικῆς. Ἀριπρεπής· ὁ διάδηλος. Ἄρις· ὁ μὴ ἔχων ῥῖνα. Ἀρίσβη πόλις τῆς βοιωτίας. Ἀρίσημος φανερὸς ἐν πολέμοις. Ἄριστα· κάλλιστα· καὶ παροιμία· ἄριστα χωλὸς ὑφεῖ. ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα κακὰ μᾶλλον αἱρουμένων, ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά. Ἀρίσταρχος· ἀλεξανδρεὺς θέσει· τῇ δὲ φύσει σαμοθρᾷξ· πατρὸς ἀριστάρχου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρνϛ' ὀλυμπιάδα· ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ φιλομήτορος· οὗ καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευσε. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ω' βιβλία ὑπομνημάτων μόνων. μαθητὴς δὲ γέγονεν ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· καὶ κράτιστος τῶν γραμματικῶν. περγαμηνῷ πλεῖστα διημιλλήσατο ἐν περγάμῳ· μαθηταὶ γὰρ αὐτοῦ γραμματικοί, περὶ τοὺς μ' ἐγένοντο. τελευτᾷ δὲ ἐν κύπρῳ ἑαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδείᾳ τροφῆς· νόσῳ τινὶ ὕδρωπι ληφθείς. ἔτη δὲ αὐτοῦ τῆς ζωῆς οβ'. καὶ παῖδας μὲν κατέλιπεν, ἀρίσταρχον καὶ ἀρισταγόραν· ἄμφω δὲ ἐγένοντο ἠλίθιοι. ὥστε καὶ ἐπράθη ὁ ἀρίσταρχος· ἀθηναῖοι δὲ ἐλθόντες παρ' αὐτοῖς ἐξωνήσαντο. Ἀρίσταρχος τεγεάτης· ὁ τῶν τραγῳδιῶν ποιητής· νοσῶν τινα νόσον· εἶτα δὲ αὐτὸν ἰᾶται ἀσκληπιὸς καὶ προστάσσει χαριστήρια τῆς ὑγείας. ὁ γὰρ ποιητὴς τὸ δρᾶμα τὸ ὁμώνυμον, μέμνηται· θεοὶ γὰρ ὑγείαν μὲν οὐκ ἄν ποτε μισθὸν αἰτήσαιεν· οὐδ' ἂν λάβοιεν. ἢ πῶς ἂν εἴπε τὰ μέγιστα ἡμῖν φρενὶ φιλανθρώπῳ καὶ ἀγαθῇ παρέχουσι προῖκα· ἥλιόν τε ὁρᾶν καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τοσούτου τῆς παναρκοῦς ἀμισθὶ λαμβάνειν ἀκτῖνος· καὶ χρῆσιν ὕδατος καὶ πυρὸς συντέχνου μυρίας ἐπικουρίας καὶ ποικίλας ἅμα καὶ συνεργοὺς ἐπικουρίας· καὶ ἀέρος ἁπανταχοῦ· καὶ ἔχειν ζωοφόρον ζωῆς τὸ δι' αὐτοῦ πνεῦμα. ἐθέλουσι δὲ ἄρα ἐν τοῖς δεινοῖς μικροῖς, μήτε ἀχαρίστους εἶναι μήτε ἀμνήμονας ἡμᾶς· καὶ ἐντεῦθεν ἀμείνονας ἀποφαίνοντες. οὗτος δὲ ὁ ἀρίσταρχος σύγχρονος ἦν εὐριπίδῃ· ὃς πρῶτος εἰς τὸ νῦν αὐτῶν μῆκος τὰ δράματα κατέστησε· καὶ ἐδίδαξε μὲν τραγῳδίας ἑβδομήκοντα· ἐνίκησε δὲ δύο· βιοὺς ὑπὲρ ἔτη ρ'. Ἀρίσταρχος· οὗτος τὴν ἐν ἐφέσῳ μοναρχίαν εἶχεν ἐξουσίαν ἐκ τῶν ἀθηναίων ἥκων κλητός· ἐκάλεσε γὰρ αὐτὸν ἄρα οἱ προσήκοντες, ὅτι ἐμμελῶς τε καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ αὐτῶν ἦρξεν ἔτη ε'· ὑπατεύσας γὰρ ἐν τῇ ἀ

θηναίων, ὅτι Ἅρπαγος Κῦρον τὸν Καμβύσου παῖδα ἐπὶ τὴν σύστασιν ἐπέσεισεν. ἐπάρας ἔτυ-
χεν. Ἀρίσταιχμος· ὄνομα κύριον. Ἀρισταίνετος· ὄνομα κύριον. Ἀρίσταινος Φιλοποί-
μην· καὶ Ἀρίσταινον. οἱ Ἀχαιοὶ συνέβαινεν οὔτε τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχειν, οὔτε τὴν αἵρεσιν τῆς πολιτείας. ἦν γὰρ ὁ μὲν Φι-
λοποίμην, εὖ πεφυκὼς ἐν τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, ὁ δ' ἕτερος πρὸς τὰς πολι-
τικὰς καὶ λογικὰς τῶν διαβουλίων. τῇ δ' αἱρέσει κατὰ τὴν πολιτείαν τοῦτο διέφερον ἀλλήλων. τῆς
γὰρ ῥωμαίων ὑπεροχῆς ἤδη τοῖς ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἐμπλεκομένης ὁλοσχερῶς κατά τε
τοὺς Φιλιππικοὺς καὶ ἀντιοχικοὺς καιροὺς ἀρισταίνετος ἦγε τὴν ἀγωγὴν τῆς πολιτείας, οὕ-
τως, ὥστε πᾶν τὸ πρόσφορον μὲν ῥωμαίοις ἐξ ἑτοίμου ποιεῖν. ἔνια δὲ καὶ πρὶν ἢ προστάξαι ἐκεί-
νους. ἐπειρᾶτο μέντοι γε τῶν νόμων ἔχεσθαι δοκεῖν καὶ τὴν τοιαύτην ἐφείλκετο φαντασίαν. εἴ-
κων ὁπότε τούτων ἀντιπίπτοι τις προδήλως τοῖς ὑπὸ ῥωμαίων γραφομένοις. ὁ δὲ Φιλοποίμην
ὅσα μὲν εἴη τῶν παρακαλουμένων ἀκόλουθα τοῖς νόμοις καὶ τῇ συμμαχίᾳ πάντα συγκατῄνει καὶ
συνέπραττεν ἀπροφασίστως. ὅσα δὲ τούτων ἐκτὸς ἐπιτάττοιεν, οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπα-
κούειν. ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἔφη δεῖν δίκαιον ἡγεῖσθαι. μετὰ δὲ ταῦτα, πάλιν ἀξιοῦν. εἰ δὲ μηδ' οὕ-
τως πείθοιεν τέλος οἷον ἐπιμαρτυρομένους εἴκειν καὶ τότε ποιεῖν τὸ παραγγελλόμενον. Ἀρισταῖ-
ος· εἷς τῶν γιγάντων. ὃς περιεσώθη. ἀριστεὺς δὲ ἀριστεῖ καὶ ἀριστῆ ὡσαύτως. ὅδε σάμιος μὲν ἢ πλαταιεύς·
ἐκ μεγαρακυλλίου δὲ ἑταῖρος δημοσθένους. ἐπέμφθη δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἡφαιστίωνα ἕνεκα δι-
αλλαγῆς. μνημονεύει αὐτοῦ ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ δημοσθένους. ὅτι ἐν τῷ ὄρει τῆς σικελίας τῷ λεγομένῳ αἴτνῃ,
ἀρισταῖον μόνον τῶν γιγάντων περισωθῆναι φασὶ καὶ οὔτε πῦρ οὐράνιον ἐπ' αὐτὸν ἦλθεν οὔτε αἴτνη
πιέζει αὐτόν. Ἀρίσταιχμος· ὄνομα κύριον. Ἀριστέας· δημοχάριδος ἢ καϋστροβίου· προκον-
νήσιος ἐποποιός· τὰ ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη. ἔστι δὲ ἱστορία τῶν ὑπερβορέων ἀριμασπῶν, βι-
βλία γ'. τούτου φασὶ τὴν ψυχὴν ὅτε βούλοιτο ἐξιέναι καὶ ἐπανιέναι πάλιν. γέγονε δὲ κατὰ κροῖ-
σον καὶ κῦρον ὀλυμπιάδι ν'. ἔγραψε δὲ οὗτος καὶ καταλογάδην θεογονίαν, εἰς ἔπη ͵α. Ἀριστερά·
τὰ μωρά. δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. σοφοκλῆς· περὶ αἴαντος φησίν· οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀρι-
στερὰ παῖ τελαμῶνος ἔβης. Ἀριστείδης· ἀδριανεύς· σοφιστής. ἀδριανοὶ δὲ πόλις μυσίας τῆς
νῦν βιθυνίας. πολέμωνος τοῦ σμυρναίου ῥήτορος μαθητής. υἱὸς εὐδαίμονος φιλοσόφου τε καὶ ἱε-
ρέως γενομένου τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἱεροῦ τοῦ διός. οἱ δὲ, εὐδαίμονα τὸν πατέρα αὐτοῦ γράφουσιν. ἠκροά-
σατο δὲ ἡρώδου, κατὰ τὰς ἀθήνας. καὶ ἐν περγάμῳ ἀριστοκλέους γεγονώς. ἐπὶ ἀντωνίνου τοῦ καί-
σαρος καὶ διατείνει μέχρι κομόδου. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ οὐδεὶς πέρας εὑρητικὸς ἂν ἢ ἄλλοις ἐπιτυ-
χόντας. Ἀριστείδης ὁ λυσιμάχου· πένης ὢν διὰ τὸν τρόπον αὐτοῦ ὅρκων ἐπιστεύετο. ἐν καλλίου
ποτὲ κρινομένου παρελθών, εἴπατε ἔφη μοι τὸν ἄνδρα χαρίσασθαι καὶ ἔτυχε τοῦ χρυσίου ἀντιπέμ-
ψαντος, ἐπὶ τὴν σκεπὴν τῶν. ὁ μὲν καλλίας πλούσιος, τῆς ἀριστείδου χρῄζει πενίας. ἡ δὲ ἀριστείδου πενία,
καταφρονεῖ τοῦ καλλίου πλούτου. οὗτος θεμιστοκλεῖ ἀντεπολιτεύσατο. συμπρεσβεύων δι' αὐτῶν,
τὴν ἔχθραν ἐπαύσατο τῶν ὁρίων ἀφοῦ μέν. ὁ μὲν οὖν μὴν ἦν ὑπὲρ τῆς πόλεως. οὗτος δὲ ἦν δίκαιος, ὡς
μέλλοντος αὐτοῦ ἐξοστρακίζεσθαι, ἀπὸ τῆς ἀγροικίας τις ὄστρακον αὐτῷ ἐπιδίδωσι, κελεύει δὲ τὸν
ἄνδρα, γράφειν ἀξίου τὸν ἐξοστρακισμοῦ. τοῦ δὲ, ἐρωτήσαντος, τί ἀριστείδης αὐτὸν λυποίη, πάνυ δί-
καιος ὢν ἔφη. καὶ γελάσας ὁ ἀριστείδης, ἔγραψε ψῆφον. ὁ αὐτὸς διέζη ἐν αἰγίνῃ φυγών. ξέρξου
δὲ ὡς αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ πρεσβευσαμένου καὶ δισχιλίους δαρεικοὺς ὅτι εἰς αὐτὸν τὴν ἑλλάδα διδόν-
τος, οὐδὲν ἐπιστρέφεσθαι ἔφη τοῦ περσικοῦ πλούτου τοιαύτῃ χρώμενος διαίτῃ. ἔτυχε δὲ οὐκ ἐπιμελοῦ
τὸν αὐτὸν προσφερόμενος ἀριστείδης καὶ μιλτιάδῃ μάλιστα ἐῴκει. ἑκάτερος τούτων ἄριστος ἐγένε-
το. ἀριστείδης μὲν ἀθηναῖος. ὁ δὲ μιλτιάδης ἐν μαραθῶνι ἐστρατήγησε. τοῦ δὲ ἐν μαραθῶνι πολέμου μέ-
μνηται, διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσι τοῖς ἕλλησι πέπρακται. τὸ δὲ ἐν μαραθῶνι, μόνοι οἱ ἀθη-
ναῖοι. Ἀριστεῖον· τὸ τοῖς ἀριστεύσασι διδόμενον ἔπαθλον. καὶ ἀριστεῖον ἐκ τοῦ ἀριστεύω. Ἀρίστι κύκλωψ·
μέμνηται τούτου χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ σατύρων. Ἀριστίσασθαι· γεύσασθαι. ἀριστήσω δὲ διὰ τοῦ
η. ἀριστοφάνης ὄρνισι. τούτους μὲν ἀγορᾶς μετὰ σοῦ ἀριστήσω. Ἀριστίνδην· κατ' ἐκλογὴν καὶ
αἵρεσιν τῶν ἀρίστων νομοθετῶν. Ἀρίστιππος· ἀριτάδου ἀπὸ κυρήνης. φιλόσοφος. σωκράτους

ἀκουστής. ἀφ' οὗ περὶ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἤρξατο. πρῶτος δὲ τῶν Σωκρατικῶν μισθοὺς ἐ-
πράξατο. Ξενοφῶντι δὲ εἶχε δυσμενῶς. καὶ ἦν ἱκανὸς ἁρμόσασθαι καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ. καὶ τῶν μὲν
παρόντων ἀπέλαυε καὶ ἡδονὴν μετεδίωκε. πόνων δὲ ἀπόλαυσιν οὐδεμίαν ἐθήρα τῶν οὐ παρόντων.
ὅθεν Διογένης βασιλικὸν κύνα αὐτὸν ἐκάλει. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ ἄριστα. διή-
κουσε δὲ αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη. ἀφ' ἧς ὁ παῖς αὐτῆς ὁ νέος Ἀρίστιππος ὃς ἐκλήθη μητροδίδακ-
τος. οὗ Θεόδωρος ὁ ἄθεος ἐπικληθεὶς εἶτα θεός. τοῦ δὲ, Ἀντίπατρος. τοῦ δὲ, Ἐπιτιμίδης ὁ Κυρηναῖος.
τοῦ δὲ, Παραιβάτης. τοῦ δὲ, Ἡγησίας ὁ πεισιθάνατος. τοῦ δὲ Ἀννίκερις ὁ Πλάτωνα λυτρωσάμενος. Ἀρί-
στιππος. Σωκράτους ὁμιλητής. ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν ἀσπασάμενος. καὶ ἐπίχαρις. λέγεται δὲ ὅτι
καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ φέροντος ἀργύριον καὶ ἀχθομένου τῷ βάρει, τὸ βαροῦν ἀπόβαλε ἔφη. ἐπιβουλευό-
μενος δὲ ἐν πλῷ διὰ ἐπήγετο, εἰς τὴν θάλασσαν ἐξέβαλεν αὐτά. ἢ γὰρ τούτων ἔφη ἀπώλεια
ἐμοὶ σεῖα. ἐπεσκώπτετο δ' ὑπισθὲν ἀεὶ διὰ τὴν τρυφότητα. καὶ πρὸς Διονύσιον τὸν Σικελίας
τύραννον ἐλθὼν καὶ ἐπὶ νῶν ἐκεῖνος καὶ ὀρχήσεως τῆς ἄλλης κατῆρξεν, ἐνδὺς ἐσθῆτα ἁλουργῆ.
Πλάτωνος δὲ πρὸς κομιζομένης αὐτῷ τῆς στολῆς εἶπεν τὸ Εὐριπίδου ἰαμβικόν. οὐκ ἂν δυναίμην θῆ-
λυν ἐνδῦναι στολὴν, ἄρρην πεφυκὼς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος. Ἀρίστιππος δὲ δεξάμενος καὶ γελά-
σας εἶπε τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ. καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν οὖσ' ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται. ὑπὲρ φί-
λου δὲ ἀξιῶν καὶ μὴ τυγχάνων, τῶν ποδῶν ἥψατο καὶ ἔπεισε. καὶ οὐ ταύτης ἐγὼ τῆς κο-
λακείας αἴτιος εἶπεν, ἀλλὰ Διονύσιος ὁ ἐν γόνασι τὰς ἀκοὰς ἔχων. Ἀριστογένης. Θάσιος ἰα-
τρὸς ἔγραψε βιβλία κδ. ἐκείνη δὲ περὶ διαίτης ἕν. περὶ δυνάμεως ἕν. περὶ δακετῶν ἕν. περὶ
σπέρματος ἕν. ὑγιεινὸν ἕν. ἐπιστολικά. ἐπιτομὴ φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον. Ἀριστογένης
Κνίδιος. ἰατρός. δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου. ἰάσατο Ἀντιγόνῳ τῷ ἐπικληθέντι Γονατᾷ.

Ἀριστογείτων Κυδιμάχου ἢ Λυσιμάχου. Ἀθηναῖος ῥήτωρ. μες δὲ ἀπελευθερικῆς. ὅστις ἐπε-
καλεῖτο κύων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ. ἐφυλάχθη δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων. λόγους ποιήσας ἀπολογίαν πρὸς Δη-
μοσθένην τὸν στρατηγόν. πρὸς Λυκοῦργον κατὰ Τιμοθέου καὶ Τιμάρχου. κατὰ Ὑπερίδου. κατὰ Θρα-
σύλλου. ὀρφανικόν. ζήτει περὶ τοῦ δὲ τὰ Ἀριστογείτονος. μήποτε οὗτος ὁ Ἁρμοδίου ἑταῖρος. Ἀρι-
στογείτων. Σκυδίμου. συκοφάντης. τοῦ πατρὸς ὀφλήσαντος τῷ δημοσίῳ τελευτᾷ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ
καὶ αὐτὸς Ἀριστογείτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέθη. ἤδη δὲ μὴ ἐπελάθη ἀπὸ
τοῦ δήμου. ἔνδον τοῦ δεσμωτηρίου κλέψας γραμματεῖον, κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν δεσμωτῶν. καὶ τὴν ῥῖ-
να οὗ τὸ γραμματεῖον ἔκλεψεν ἔφαγε. καὶ Ζωβίαν ὑποδεξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἀξιοῦσαν εὖ
παθεῖν ὅτε ἴσχυεν ἐπὶ δ' τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγε. καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐξάγων ἐπέπρα-
κεν. Ὑπερίδης δὲ ἐγράψατο παρανόμων ἐπὶ τῷ μετὰ Χαιρώνειαν ψηφίσματι. καὶ οὐχ εἷλεν.
Ἀριστόδημος. Ἀριστοκράτους. Κύμης τῆς Ἰταλιώτιδος τύραννος. ἀνὴρ τῶν ἐπιτυχόντων ἕνεκα
γένους. ὃς ἐκαλεῖτο μαλακὸς ὑπὸ τῶν ἀστῶν. καὶ σὺν χρόνῳ γνωριμωτέραν τοῦ ὀνόματος ἔσχε τὴν
κλῆσιν. εἴθ' ὅτι θηλυδρίας ἐγένετο παῖς ὢν καὶ τὰ γυναιξὶν ἁρμόττοντα ἔπασχεν. εἴθ' ὅτι πρᾶος
ἦν φύσει καὶ μαλακὸς εἰς ὀργήν. Ἀριστόδημος. ἐπιτομὴν τῆς καθόλου Ἡρωδιανοῦ ἔγραψε πρὸς Δα-
ναόν. Ἀριστοκλῆς Μεσσήνιος τῆς Ἰταλίας. φιλόσοφος περιπατητικός. συνέταξε δὲ περὶ φιλοσο-
φίας βιβλία δέκα. πότερον σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων. καταλέγει δὲ ἐν τούτοις πάντας
φιλοσόφους καὶ δόξας αὐτῶν. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικάς, περὶ Σαράπιδος. ἠθικὰ βιβλία θ'.

Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνὸς φιλόσοφος. στωικὸς ἔγραψεν ἐξήγησιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς
ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα βιβλία δ'. Ἀριστοκλῆς. Περγαμηνὸς σοφιστής. γεγονὼς ἐ-
πὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. τέχνην ῥητορικήν. ἐπιστολάς. περὶ ῥητορικῆς βιβλία ε'. μελέτας πρὸς τὸν
βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ χρυσίου. Ἀριστοκράτης Ῥοδίων στρατηγός. ὃς ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν
ἀξιωματικὸς καὶ καταπληκτικός. διόπερ ἐν πάντων τούτων ὑπέλαβον οἱ Ῥόδιοι τελέως ἀξι-
όχρεων ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἕξειν τοῦ πολέμου. διεψεύσθησαν δὲ τῆς ἐλπίδος. ἐλθὼν γὰρ εἰς
τὰς πράξεις ὥσπερ εἰς πῦρ, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων ἀλλοῖος ἐφάνη. Ἀριστοκρα-
τία. ἡ κράτησις τῶν ἀρίστων. Ἄριστον· περὶ ὥραν τρίτην παρὰ τοῖς ἀρίστοις περιέρχεσθαι τὰ

ἐν τῷ δείπνῳ. Ἀριστομάχη· ὄνομα κύριον. Ἀριστομένης· Ἀθηναῖος, κωμικός, τῶν ἐπιδευτέρων τῆς
ἀρχαίας κωμῳδίας. ἐνίκησεν ἐπὶ τῶν πελοποννησιακῶν ὀλυμπιάδων πζ'. ἐπεκλήθη θυροκοπιός. Ἀρι-
στόνικος· Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ θεογονίᾳ Ἡσιόδου. καὶ τῶν
τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας. ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία ς'. Ἄριστον περιώραν ζήτει. φασὶ τὸ εἰς
ἀριστίαν προέρχεσθαι. καὶ ἔστιν ἐν τῷ δείπνῳ. Ἀριστόνικος ὁ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως Αἰγύ-
πτου εὐνοῦχος μὲν ἦν. ἐκ παιδίου δὲ ἐγένετο σύντροφος τοῦ βασιλέως. τῆς δὲ ἡλικίας προβαινούσης,
ἀνδρωδεστέραν εἶχεν ἢ κατ' εὐνοῦχον τόλμαν καὶ προαίρεσιν. καὶ γὰρ φύσει στρατιωτικὸς ἦν. καὶ
τὴν πλείστην διατριβὴν ἐποιεῖτο ἐν τούτοις καὶ περὶ ταῦτα. παραπλησίως καὶ κατὰ τὰς ἐντεύ-
ξεις ἱκανὸς ὑπῆρχε. καὶ τὸν κοινὸν νοῦν εἶχεν. ὃ σπάνιόν ἐστι. πρὸς δὲ τούτοις, πρὸς εὐεργεσίαν ἀν-
θρώπων ἐπεφύκει καλῶς. Ἀριστονομία· ἡ διανομὴ τῶν ἀρίστων. Ἀριστόξενος· υἱὸς Μνησίου τοῦ
καὶ Σπινθάρου μουσικοῦ. ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας. διατρίψας δὲ ἐν Μαντινείᾳ, φιλόσοφος γέγο-
νε καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἠστόχησεν. ἀκουστὴς τοῦ τε πατρὸς καὶ Λαμπροῦ τοῦ Ἐρυθραίου. εἶτα Ξενο-
φίλου τοῦ Πυθαγορείου. καὶ τέλος Ἀριστοτέλους. εἰς ὃν ἀποθανόντα ὕβρισε διότι κατέλιπε τῆς σχο-
λῆς διάδοχον Θεόφραστον. αὐτοῦ δόξαν μεγάλην ἐν τοῖς ἀκροαταῖς τοῦ Ἀριστοτέλους ἔχοντος.
γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων. ὡς εἶναι ἀπὸ τῆς ρια' ὀλυμπιάδος. σύγ-
χρονος Δικαιάρχῳ τῷ Μεσσηνίῳ. συνετάξατο δὲ μουσικά τε καὶ φιλόσοφα καὶ ἱστορίας. καὶ παν-
τὸς εἴδους παιδείας καὶ ἀριθμοῦνται αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς υνγ'. Ἀριστόξενος· Κυρηναῖος. ὅστις ὑ-
πὸ τῆς ἄγαν ὑπερβαλλούσης τρυφῆς τὰς ἐν τοῖς κήποις λαχάνας οἴνῳ, μέλιτι ἑσπέρας ἐπότιζε. καὶ χλω-
ρὰς πλέον οὔσας ἔλεγεν ἀναπέμπεσθαι αὐτῷ. Ἀριστοτέλης· υἱὸς Νικομάχου. καὶ Φαιστιάδος.
ὁ δὲ Νικόμαχος ἰατρὸς ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους ἀπὸ Νικομάχου τοῦ Μαχάονος. ἐκ Σταγεί-
ρων πόλεως τῆς Θρᾴκης. φιλόσοφος. μαθητὴς Πλάτωνος. τραυλὸς τὴν φωνήν. καὶ ἀδελφοὺς
μὲν ἔσχεν. Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμνήστην. θυγατέρα δὲ ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμείου τοῦ
εὐνούχου. ὃς καὶ θλαδίας ὤν, αὐτὴν ἔσπειρε. γαμουμένη δὲ τρισὶν ἡ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ τικτοῦ-
σα, προτελευτήσαντος Ἀριστοτέλους τοῦ παιδός. ἔσχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλλίδος παλ-
λακῆς. ἣν ἠγάγετο μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμείου τοῦ εὐνούχου. ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνέως. χώρα δὲ
αὕτη Τρῳάδος. Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγονὼς ἔλαβε καὶ αὐτοῦ Ἑρμείου παιδικὰ γενό-
μενος Ἀριστοτέλους. ἦρξε δὲ ἔτι ις' τῆς περιπατητικῆς καλουμένης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν περι-
πάτῳ ἤτοι κήπῳ διδάξαι ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημίας ἐν ᾗ Πλάτων ἐδίδαξεν. ἐγεννήθη δὲ ἐν
τῇ ϙθ' ὀλυμπιάδι. καὶ ἀπέθανεν, ἀκόνιτον πιὼν ἐν Χαλκίδι. διότι ἐκαλεῖτο πρὸς εὐθύνας. ἐ-
πειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον. οἱ δέ φασι νόσῳ αὐτὸν τελευτῆσαι βιώσαντα ἔτη ο'.

Ἀριστοτέλης· Τίμαιός φησι κατὰ Ἀριστοτέλους, εἶναι αὐτὸν εὐχερῆ. θρασύν. προπετῆ. ἀλλ' οὖν σο-
φιστήν. ὀψιμαθῆ. μισητὸν ὑπάρχοντα καὶ τὸ πολυτίμητον ἰατρεῖον ἀποκεκλεικότα. καὶ πρὸς
πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκότα. πρὸς δέ, γαστρίμαργον. ὀψαρτυτήν. ἐπὶ στόμα φερόμενον
ἐν πᾶσι. δοκεῖ δή μοι τὰ τοιαῦτα μόλις ἄνθρωπος ἀγύρτης καὶ προπετής, ἐπὶ δικαστηρίου ῥιψο-
λογῶν ἂν εἰκότως φανῆναι. ὅτι Ἀριστοτέλης τῆς φύσεως γραμματεὺς ἦν. τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς
νοῦν. ὃν οὐδὲ ἴσως ἐχρῆν τῶν χρησίμων εἰ καὶ τεχνικώτερόν ἐστι καὶ περιττότερον ἐξειργασμένον παραι-
τεῖσθαι. καὶ Ἀριστοτέλειος λόγος. Ἀριστοτόκεια· ἡ ἀρίστους γεννῶσα. Ἀριστοφάνης· Ῥόδιος ἤτοι
Λίνδιος. οἱ δὲ Αἰγύπτιον ἔφασαν. οἱ δέ, Καμειρέα. θέσει δὲ Ἀθηναῖος. ἐπολιτογραφήθη γὰρ παρ' αὐ-
τοῖς. κωμικός. υἱὸς Φιλίππου. γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ριδ' ὀλυμπιάδα. εὑρετὴς τοῦ
τετραμέτρου καὶ ὀκταμέτρου. παῖδας ἔσχεν, Ἀραρότα. Φίλιππον. Φιλέταιρον. κωμικούς. τινὲς δ' αὐ-
τὸν καὶ ἀπὸ δούλων ἱστορήκασι. δράματα δὲ αὐτοῦ μδ'. ἅπερ δὲ περιγεγραμμένα Ἀριστοφάνους δρά-
ματα, ταῦτα. Ἀχαρνεῖς. Βάτραχοι. Εἰρήνη. Ἐκκλησιάζουσαι. Θεσμοφοριάζουσαι. Ἱππεῖς. Λυσιστρά-
τη. Νεφέλαι. Ὄρνιθες. Πλοῦτος. Σφῆκες. Ἀριστοφάνης· Βυζάντιος γραμματικός, υἱὸς Ἀπελλοῦ ἡγουμέ-
νου στρατιωτῶν. μαθητὴς Καλλιμάχου. καὶ Ζηνοδότου. ἀλλὰ τοῦ μὲν, νέος. τοῦ δὲ παῖς ἤκουσε. πρὸς
δὲ τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ ἰάμβου, καὶ Εὐφρονίδα τοῦ Κορινθίου ἢ Σικυωνίου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν μ

ὀλυμπιάδα. Ἀρισόχειρ· ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα. καὶ ἀρισόχειρ ἀγών. Ἀρίστων· ὁ πλά-
τωνος πατήρ. τοῦ τε πλάτωνος τοῦ ἀρίστωνος ἐν ἀπεράντοις δογμάτων. καὶ οὔτε ὁ τίμαιος αὐτὸν ἀπο-
δρᾶσαι ἂν εἴη καὶ σφόδρα γραμματικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται. καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κι-
νήσεις, οὔτε ὁ φαίδων. οὔτε ὁ γοργίας. οὐ μὴν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων δια-
λόγων ὁποῖος ὁ παρμενίδης. Ἀριστώνυμος· κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν ἥλιος ῥιγῶν. ὡς ἀ-
θήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς. βασιλεύοντος πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ φιλοπά-
τορος. καὶ προέστη τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης μετὰ ἀπολλώνιον. ἔτος ἄγων ξβ΄. διαδρασ-
θεὶς δὲ ὡς βουλόμενος πρὸς εὐμένη φυγεῖν, ἐφυλάχθη ἐν εἱρκτῇ χρόνον τινά. ἀφείθη δέ. καὶ ὑ-
πὸ στραγγουρίας τελευτᾷ. ἔτη βεβιωκὼς οζ΄. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πάνυ πολλά. Ἀρίστρα-
τος· ὄνομα κύριον. Ἀρίσυλος· αἰσχροποιὸς ἦν. ἀριστοφάνης. τοῦ τῆς δεινὸν ἀκοῦσαι. εἴπερ φα-
λήσειν ἀρίσυλος. φήσων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι. καὶ ἀρίσυλος κεχηνὼς ἀριστοφάνης. οὐδ' ὡς ἀρί-
συλος ὑποκάσκων ἐρεῖς εἰ πέπονθε μὴ χοῖρον. οὗτος αἰσχρὸς ποιητής. ὃς διὰ τὴν αἰσχρουργίαν αὐ-
τοῦ ἀεὶ ἐκέχηνει. Ἀρίσοιχος· ὄνομα κύριον. Ἀριφράδης· οὗτος λοιδορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ
συνών. κιθαρῳδὸς δὲ ἦν. ἀριστοφάνης. ἀριφράδης ἐστὶ μὲν πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται.
ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός. οὐδ' οὐδ' ἂν ᾐσθόμην. οὐδὲ παμπόνηρος. ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι. τὴν γὰρ
αὑτοῦ γλῶτταν, αἰσχροῖς ἡδον. τοῦτ' ἔστι τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ σπέρμα. ἀριφράδης δὲ πο-
λύμνηστος καὶ οἰώνιχος ἄρρητα ποιοῖ. καὶ πολυμνήστεια καὶ αὐτὴ κωμῳδεῖται ἐπ' αἰσχρότητι. ἔ-
τι· ὅστις οὖν τὸν ἄνδρα μὴ σφόδρα φυλάττεται μή ποτε κοινοῦ αὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. καὶ
αὖθις· ἀριφράδες παῦσαι λῆρων. Ἀρίφρων· ὁ κακῶς φρονῶν. Ἀρρίχου· θηλυκὸν τῆς
ἀρρίχου. ἢ ἀρρίχη. ἐξηγοῦνται δέ τινες κόφινοι. ἡγητέον οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ γένους εἶναι. διάφο-
ρον δέ τι. λέγουσι δὲ καὶ νῦν ἔτι συρακούσιοι τι εἶδος ἀρρίχου. ὅτι αἱ ἀρρίχαι εἶδος κοφίνων.
οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. Ἀρθμία· φιλία. ἡρόδοτος. ἀθηναίων μὴ ἐόντων ἀμ-
μῖν ἀρθμίων. τῶν δὲ βαρβάρων συμμάχων. καὶ ἀρθμήσαντες φίλοι γενόμενοι. Ἀρθρέμ-
βολα· ὄργανα βασανιστηρίων. παρὰ τὸ ἐξαρθροῦν τὸν ἐμβαλλόμενον. Ἀρθροπέδαι· ἀρ-
θροπέδαις εἶρξαι τε καὶ ὠλεσίβωλον ἀρούρης σφῦραν. Ἀρκάδας μιμούμενοι. παροιμία ἐπὶ τῶν
ἑτέροις πονούντων. οἱ γὰρ ἀρκάδες μαχιμώτατοι τῶν ἑλλήνων γενόμενοι, ἰδίᾳ ἐνίκησαν μὲν οὐδένα. ἑτέροις
δὲ συμμαχοῦντες, πολλούς. ταύτῃ δὲ τῇ παροιμίᾳ κέχρηται πλάτων ἐν πεισάνδρῳ. διὰ γὰρ τὸ τὰς κω-
μῳδίας αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις παρέχειν διὰ πενίαν, ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη. ἀρκὰς οὖν ἀρκάδος
ἀρκάσι. Ἀρκαδία χώρα καὶ ὄνομα κύριον. ὅτι ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς ζήνωνος, στή-
λη ἐστὶν ἐν ἀρκαδιανοῖς. ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τοῦ βάθρου τῶν λεγομένων τόπων. ἐν ᾧ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν-
θα ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ βασιλίσκον. καὶ σεκρέτον τὸν τόπον ἐποίησεν. τῆς δ' ἑτέρας αὐτοῦ γυ-
ναικὸς πρώτης ἀριάδνης καὶ αὐτοῦ ζήνωνος ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ. καὶ παροιμία. ἀρκαδίαν μ' αἰ-
τεῖς μέγα μ' αἰτεῖς οὔ τοι δώσω. ἐπὶ τῶν τὰ μεγάλα καὶ μὴ συμφέροντα αἰτούντων. Ἀρκάδιος· γραμ-
ματικός. ἀντιοχεύς. ἔγραψε περὶ ὀρθογραφίας. περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν. ὀνομαστικὸν
θαυμάσιον. Ἀρκαῖος· ὄνομα κύριον. Ἀρκεσίλαος· ὄνομα κύριον. ὁ φιλόσοφος. καὶ ζήτει ἐν τῷ
φημί. Ἄρκευθος· εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. οὗ τὴν ὀσμήν, πάντα τὰ ἑρπετὰ ἀποστρέ-
φονται. Ἀρκεῖν· βοηθεῖν. τό γε τοῦτο οὐδαμῶς ἦν καταφρονοῦντος. ἀλλ' ἱκανὸς ἀρκεῖν καὶ πρὸς
τὰ τῶν πραγμάτων. Ἀρκίος κεφαλή· καὶ ἀρκέσιον κρέας. ἄρκιον δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον.
Ἀρκούντως ἔχει· ἀπηρτισμένως εἶναι. Ἄρκου παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖς. ἐπὶ τῶν τὰ παρόντα
ζητεῖν προσποιουμένων. Ἄρκος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ πως ἔτυχε. εἶθ' ὕστερον ἐρασθεῖσα αὐτοῦ
ἐν παραβύστῳ. ἀντὶ τοῦ ἐν ἀποκρύφῳ. ἐν μυστηρίῳ. Ἀρκῶ· δοτικῇ. ἀρκῶ· ἰσχύω. ὑπομένειν δύναμαι.
ὁ πολὺς ἤδη βίοτος ἀπολέλοιπεν. οὐδὲ τἀρκῶ. Ἀρκτέον· δεῖ ἄρχεσθαι. Ἄρκτος· ἡ βραυρω-
νίοις. ἀρκτευόμεναι γυναῖκες τῇ ἀρτέμιδι ἑορτὴν ἐτέλουν. κροκωτὸν ἠμφιεσμέναι. οὔτε πρεσβύ-
τιδες ι΄ ἐτῶν, οὔτε ἐλάττους ε΄, ἀπομειλισσόμεναι τὴν θεόν. ἐπειδὴ ἄρκτος ἀγρία παραφοιτῶσα διέ-
τριβεν ἐν τῷ δήμῳ φλαυιδῶν. καὶ ἡμερωθεῖσα αὐτὴν τοῖς ἀνθρώποις σύντροφον γενέσθαι. παρθέν-

δέ τινα Ἀθηναίους παίζειν αὐτῇ· καὶ ἀσελγαινούσης τῆς παιδίσκης, παροξυνθῆναι τὴν ἄρκτον· καὶ κατα-
ξέσαι τῆς παρθένου· ἐφ' ᾧ ὀργισθέντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς κατακοντίσαι τὴν ἄρκτον· καὶ διὰ τοῦτο
λοιμώδη νόσον τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπεσεῖν. χρηστηριαζομένοις δὲ τοῖς Ἀθηναίοις εἶπε λύσιν τῶν κακῶν
ἔσεσθαι εἰ τῆς τελευτησάσης ἄρκτου ποινὰς ἀρκτεύειν τὰς ἑαυτῶν παρθένους ἀναγκάσουσι. καὶ ἐ-
ψηφίσαντο οἱ Ἀθηναῖοι μὴ πρότερον συνοικίζεσθαι ἀνδρὶ παρθένον εἰ μὴ ἀρκτεύσειε τῇ θεῷ. Ἀρ-
κτεῦσαι· λύσασθαι τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι, ἀρκτεύειν ἔλεγον. καὶ αἱ
αἱ ἀρκτευόμεναι, παρθένοι καλοῦνται· ὡς Εὐριπίδης καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ. Ἀρκτῖνος Τήλεω
τοῦ Ναύτεω ἀπόγονος. Μιλήσιος ἐποποιὸς μαθητὴς Ὁμήρου, ὡς λέγει ὁ Κλαζομένιος Ἀρτέμων. ἐν
τῷ περὶ Ὁμήρου, γεγονὼς κατὰ τὴν θ' ὀλυμπιάδα. μετὰ τετρακόσια ἔτη τῶν Τρωικῶν. Ἄρκτος
τὸ ζῷον καὶ τὸ ἀκίνητον ἀστροθέτημα. ἀρκτοῦρος δὲ λέγεται καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ βοώτης. ἰδίως
δὲ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστὴρ λέγεται. καὶ ἀρκτοφύλαξ καὶ ἄρκτος ὁ ἀνατολικός. Ἄρκυς τὸ θηρευτι-
κὸν δίκτυον τὰ λίνα ἃ ἱστᾶσι πρὸς ἄγραν τῶν λεόντων παρὰ τὸ εἴλειν. ζητητέον εἰς ρ'. ἢ παρὰ τὸ ἀγρεύ-
ειν. ἢ παρὰ τὸ εἴργειν τὸ κωλύειν. τὸ δὲ ἄρκυς ἐκτείνει τὴν ὑστέραν συλλαβὴν ὁμοίως ἐπί τε τῆς ὀρθῆς
καὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως. καὶ ἄρκυς γάρ καὶ τὰς ἄρκυς. καὶ ἀρκυωρὸς ὁ φύλαξ· ὁ τὰς ἄρκυς
τουτέστιν ὁ τὰ λίνα φυλάττων. εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λίνα. καὶ ἀρκυωρεῖν τὰς ἄρκυς
τηρεῖν. αἱ εἰσι θηρευτικὰ λίνα καὶ ἄρκυσιν. Ἅρμα τόπος τῆς Ἀττικῆς. καὶ παροιμία. ὁπόταν δι' ἅρμα-
τος ἀστράψῃ· ἐπὶ τῶν χρονίως γινομένων. Ἁρμαθεία· τόπος. Ἁρμαλιὰ ἡ τροφή· ὧν ἀποτελ-
οπέρων οἴσεαι ἁρμαλιήν. τὸ ἅρμα ἅμαξα, τινὲς ψιλοῦσι παραλόγως. ἁρμαμεντεία. Ἁρμά-
τειος τροχός. ἁρμάτιος δὲ νόμος καὶ ἁρμάτιον μέλος ἀπὸ ἅρματος. ὅπερ ἐποίησεν ὁ Φ' ἐπὶ Ἕκτορι ἑλκο-
μένῳ ὑφ' ἁρμάτων. Ἁρμάτιος· οὗτος μέγιστον ἴσχυσε παρὰ τῇ Ζηνωνίδι τῇ βασιλίσσῃ καὶ αὐτῷ Βασι-
λίσκῳ. ἐσφάγη δὲ ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. καὶ ὑπωρχήσαντο οἱ πολλοὶ τῇ τούτου σφαγῇ ἐπιλέγοντες
πρὸς τοὺς στασιάζοντας ὅπως λάβοι τὴν θεραπείαν τὰς χεῖρας ἐκτέμνων ἀπέπεμπεν. ὁ δὲ οὗτος ἦν αὐτῷ διεχρή-
σατο. ὅντινα ὁ Ἁρμάτιος πάντα καὶ ἀρετὴν ἐκ βαρβάρων ἡγεῖτο προσλαβὼν φιλόσοφον, τὸ μὲν πρῶτον
κόμματα ἐποίησεν ἅπαντα, καὶ στρατηγὸν Ἰλλυριῶν. καὶ εἰς ἑστίασιν ἔχειν πολλὴν ἀργυρίου παρέσχε. αὐτὸς
δοκεῖ δὲ τούτου τὴν βαρβαρικὴν ἀπῆσαν μετὰ χειρὸς μιαιφόνου. Ἁρματηλάτης ὁ ἡνίοχος
Ἁρμάτιος ὁ τῆς βασιλίσκου ὁ Βασιλίσκος ἐπειδήπερ ὡς συνῄδει ἐς Ἁρμάτιον ἀδεῶς ἐπεισφοιτῶντα τοῦ
γάμου Ζηνωνίδι τῇ βασιλίδι, γινομένης σφίσι τῆς ὁμιλίας καὶ τοῦ κάλλους αὐτῆς ἐκεῖ παραδιδ-
όντος ἀμφω ἀλλήλων ἐκ τοῦ παρέργου. εἶτα οὖν ὄμματα ἐπ' ἀλλήλους ἐγίνοντο. καὶ περιε-
στροφαὶ συνεχεῖς προσώπων. καὶ μειδιαμάτων μεταδόσεις. πόνος τε μετὰ ταῦτα ἔρωτος ὑποψιν
στεγομένου. ἐπεὶ δὲ κοινωσάμενοι τὸ πάθος Δανιὴλ εὐνούχῳ, καὶ Μαρίᾳ μαίᾳ ἰάσαντο τοῦτο μό-
λις τῇ τῆς μίξεως ἰατρείᾳ. Ζηνωνὶς Βασιλίσκον διὰ θωπείας ἥττητο, τὸν ἐραστὴν ἔχειν ἐν τῇ πόλει
τὰ πρωτεῖα. ὁ ἐρῶν δὲ θεοδόξειχε τιμώμενον ἐκ πάντων Ἁρμάτιον ἢ σφάλλειν ὡς παρευδοκιμού-
μενος ἐκ νέου. τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντας σωμασκίας. ὁ δὲ Ἁρμάτιος ἐκ τῆς φο-
ρᾶς χρημάτων καὶ τιμῆς ἀπέλιπον τυφωθεὶς οὐδένα αὐτοῦ ᾤετο διοίσειν ἐπ' ἀνδρείᾳ. καὶ τοσοῦτον αὐ-
τοῦ ἤδη ἦν ἀλλ' ἐπὶ πείρᾳ τῆς σκηνῆς ἀναλαμβάνειν Ἀχιλλέως. οὕτω τε περιβαίνειν εἰς ἵππον καὶ
κατὰ τὸν ἱππόδρομον φρυάττεσθαι τῷ οἴκῳ. ἐξῆρε δὲ τοῦτον πλέον πρὸς ταύτην δόξαν μαίνεσθαι
τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον. ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθρο-
πρόσωπον εἶναι, ἐλέγχετο εἰκότως. εἰδὼς πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἐθέλγετο ὡς νέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλ-
λεν ὡς Πύρρος. ἀλλὰ γυναιμανὴς ἦν ὡς Πάρις. Ἁρματηλασία ἡ τῶν ἁρμάτων ἡνιοχεία. καὶ τοῦ
κύκλου παρεξάγει ὑφ' ἁρματηλάτου. ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. ἁρματοτροχιὰ δὲ ἡ ἐκ-
χάραξις τοῦ ἅρματος. ἔστι καὶ ἁματροχιά. Ἄρμενα· οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοὶ καὶ Ἴβηρες καὶ Ἀρμένιοι. ἐπὶ
τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐβαπτίσθησαν. Ἅρμενα· ἁρμόδια. ἐπιτήδεια. ἐν ἐπιγράμματι πα-
νὶ τὰ δ' αὖθ' αἷμα θέσαν ἅρμενα τέχνας. καὶ ἅρμενον τὸ ἱστίον. Ἁρμογὴ, εὐεξία. μαθόν-
τες δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἁρμογὴν τῆς πορείας. ἁρμογὴ ὡς ἡμᾶς. ἐν πόλισιν ἐξ ἧς. τοῦτ' ἦν ἐγὼ ἐζήτουν
πάλαι τὴν ἁρμογήν. Ἁρμόδιοι ἀρεστοί. καὶ παροιμία ἁρμοδίου μέλος ἐπὶ τῶν δυσκόλων.

τὰ τῷ εἰς Ἁρμόδιον μέλη. σκολιὰ ἐστίν. Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐπέθεντο τοῖς τυράννοις. καὶ τὸν Ἱππίαν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι. Ἁρμοζόμενος. ἐπιτηδείως διατιθέμενος. ὁ δὲ, νυκτὸς ἐπὶ τὰς εἰσόδους ἁρμοζόμενος πρὸς τὴν ὑποκειμένην πρόθεσιν. Ἁρμονίαν τὸ ὂν καὶ ἐπιστάμενος εἶναι τὴν οὐρανὸν ἐν τοῖς κρούμασι τῶν ἀσμάτων. ὅτι ἡ ἁρμονία ἐπιγίνεται τοῖς ἡρμοσμένοις. δεῖ γὰρ εἶναι τὰς χορδάς. εἶτα τιθῶς δὲ ἐπιτελεῖναι καὶ οὕτως ἐπιγίνεσθαι τὴν ἁρμονίαν, οὐ μάχεται δὲ τοῖς ἡρμοσμένοις ἀλλ᾽ ἐπειδὴ οὕτως ἔχουσα, ὥσπερ ἔχει τὰ ἡρμοσμένα. ἔστι δὲ ἁρμονία συμφωνία τῶν χορδῶν. ἀναρμοστία δέ ἐστι τοῦ ἐμψύχου σώματος, νόσος καὶ ἀσθένεια καὶ αἶσχος. ὧν τὸ μὲν ἀσυμμετρία ἐστὶ τῶν στοιχείων ἡ νόσος. τὸ δὲ τῶν ὁμοιομερῶν ἡ ἀσθένεια. τὸ δὲ τῶν ὀργανικῶν τὸ αἶσχος. ἁρμονία δέ ἐστι λόγος τῶν μιχθέντων ἢ σύνθεσις. λέγεται δὲ διχῶς κατὰ τὸ πρῶτον μὲν λόγον ἡ σύνθεσις τῶν σωμάτων. ὅταν οὕτω παρατεθῇ, ὡς μὴ δύνασθαι ἄλλον ἐμβληθῆναι μεταξὺ λίθον ἢ τι τῶν συνθέτων βαρέων σωμάτων. ἐκ δὲ τούτου μεταφερόμενον τὸ τῆς ἁρμονίας ὄνομα, καὶ ἐπὶ τὸν λόγον τῶν μεμιγμένων οἷον ἔν τε τοῖς κεκραμένοις, καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὴν μουσικήν. τὸν γὰρ λόγον τῶν μιχθέντων. τὸν ἡμιόλιον ἢ τὸν ἐπίτριτον ἢ τινὰ ἄλλον λεγόμενον ἐκ τῆς συνθέσεως τῆς μεταφορᾶς. ἁρμονία κατὰ β' δὲ λόγον ἡ ἁρμονία ἐπὶ τῆς παραθέσεως λέγεται. ἐπειδὴ γνωριμωτέρα ἡ μὲν ἐστιν. ἤτοι οὖν σύνθεσιν ἤτοι μίξιν ἢ λόγον ποιεῖ τὴν ψυχήν. ἐπεὶ οὖν τῆς ποιητικῆς δεῖ καὶ ὕλης, ἤγουν οὐσίας. ἄλλως γὰρ χαλκὸς ἠχεῖ. καὶ ἄλλως σίδηρος καὶ ἄλλως μόλυβδος καὶ ξύλον. διὸ καὶ τὰ ὀψόρα φασὶν εἰώθασιν ἐκ διαφόρου κατασκευάζειν ὕλης ἵνα τῇ διαφορᾷ τῶν ἀποχέσεων τὴν ἁρμονίαν ἀποτελέσωσιν. ἡ γὰρ ἁρμονία πολυμιγέων ἐστὶ καὶ διχαφρονεόντων ἕνωσις. διὸ καὶ ἀδύνατον ἐνὸς ὄντος γενέσθαι ψόφον. ἁρμονίαι δὲ λέγονται καὶ τὰ συμπτυσσόμενα τῶν κραβάτων μέρη. τῶν ἁρμονιῶν διακεχασμένων. τροπικῶς δὲ τὰ ποιήματα Ἀριστοφάνης.

Ἁρμονίδης. ὄνομα κύριον. Ἁρμοσταί. οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη. ἡ δὲ φαλίσκαι τὸ διεχεῖ προσεῖχον τῶν ἐπιχωρίων ἁρμοστῇ πάντας ὑφορώμενοι. ἁρμοσταὶ ἦσαν οἱ ἀπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις πεμπόμενοι ἄρχοντες. Ἁρμόττων δοτικῇ συντάττων καὶ ἁρμόζων δοτικῇ. Ἁρμοῖ. που ἀρτίως νεωστὶ οὕτω που Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέφριξεν ἁβρὸς ἴουλος. Ἀρνακίδα. ἀρνακὶς τὸ τοῦ ἀρνοῦ κώδιον τὸ μετὰ τῶν ἐρίων δέρμα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. εἴ μοι τις αὐδὴν τῶν παρὰ λοιπῶν ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητίδα. ἔπαιξε πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι ὀνομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν. καὶ τοῦ ἀρνεῖσθαι τοὺς δανείσαντας. τὸ δὲ ἀποστερητίδα. ἅμα μὲν ἀπὸ τοῦ ἀποστερεῖν. ἅμα δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιβόλαιον. Ἀρναῖος. ὄνομα κύριον. Ἀρνευτήρ. κυβιστήρ. Ἄρνη. πόλις Βοιωτίας. Ἀρνίον τι λελάληκεν ἐν Αἰγύπτῳ. ὥς φασιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐλάλησεν. εὑρέθη δὲ ἔχον βασίλειον δράκοντα ὑπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. πτερωτὸν ἔχοντα μῆκος πηχῶν δ'. καὶ τινὶ λελάληκε τὰ μήνου. Ἄρνουφις οὗτος Αἰγύπτιος ἦν φιλόσοφος. ὃς συνὼν Μάρκῳ τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων τῷ φιλοσόφῳ δίψει ποτὲ καμνόντων τῶν Ῥωμαίων ἐξαίφνης ποιῆσαι νέφη τε ἐπισυναζοφῶσαι καὶ ὄμβρον ἀφεῖναι λάβρον ἅμα βρονταῖς τε καὶ σέλασιν ἐπαλλήλοις. καὶ τοῦτο σοφίᾳ τινὶ ἐργάσασθαι Ἀρνοῦφιν. οἱ δέ φασιν Ἰουλιανὸν τὸν Χαλδαῖον τοῦτο πεποιηκέναι τὸ θαυμάσιον. Ἀρνύμενοι. ἀντικαταλλασσόμενοι. ζώειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος ἤθελε κεῖνος ξεῖνος τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνύμενος βίοτον. καὶ ἄρνυσθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ μισθαρνεῖν, τὸ μισθὸν ἀντί τινος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττων. οὕτω Πλάτων. Ἄρομα τὸ ἀροτρίασμα. ἄρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὸ μυρεψικόν. καὶ ἀρόσιμον κλῆμα τὸ ἀροτριούμενον. Ἀρουραία μάντις. ἐπὶ τῶν νωθρῶν, καὶ ἀπρακτῶν. ἔστι δὲ ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρὰ καλουμένη μάντις. ἢ ἐπὶ τινῶν προσεχόντων ταῖς κινήσεσι μαντευομένων. ὅτι ἡ ἄρουρα πόδας ἔχει ν. Ἀροῦσιν. ἐπαροῦσιν. ὑψώσουσιν. Ἆρον. ἆρες δέ. Ἀρωγή. βοήθεια. καὶ ἀρωγὸς βοηθὸς ὠφέλιμος. Ἀρρωδία ὁ φόβος. Ἡρόδοτος. ἀρρωδία ἦν τὸ πεῖθον.

Ἄρρωλος. ὄνομα πόλεως. Ἄρωμα. θυμίαμα εὐωδίαμα μυρεψικόν. ἀρώματα οὖν τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα. Ἀρρώστημα νοσήματος διαφέρει. ἀρρώστημα μὲν γάρ ἐστι νόσημα μετὰ ἀσθενείας. τὸ δὲ νόσημα διάθεσις σφοδρὰ δυνάμεως αἱρετοῦ καὶ

ὡς ἐπὶ

ὡς ἐπὶ σώματος ἐμπλωσίαι τινὲς λέγονται. εἶεν καὶ ἄρρευς. διάρρευσις, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς εἰσὶ
κακοφορίαι. οἷον φθονερὰ ἐλεημοσύνη. καὶ τὰ παραπλήσια. Ἀρρευσία. ἡ ἀσθένεια. ἀρρευσία
δὲ τοῦ στρατιώτου αἰτία ἡ ἀπροθυμία. θουκυδίδης. Ἀρπάζω. αἰτιατικῇ. Ἀρπαλέος ὁ ἐπι-
θυμητικός. καὶ ἁρπαλέα χρήματα. Ἅρπαλος. ὄνομα κύριον. Ἁρπαστὸν καὶ σφαῖρα. εἶ-
δος παιδιᾶς. Ἀρπεδόνες καὶ σχοινία. αἱ πεδόναι ἢ διάκορφοι ἤδη. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ πολ-
λοῖς εἴσω τε ἔξω περιφυέος ἧκεν ἀφ' ἀρπεδόνης. Ἀρπεδόσι. τοῖς ἴσοις. καλύπτει δὲ ἀπεὶ
πορώπου ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον. καὶ αὖθις. τὸ δὲ πρόσωπον ἀραχναίαις ἔοικε
λεπταῖς ἀρπεδόσιν. Ἅρπη. τὸ δρέπανον. καὶ κλίνεται ἅρπης. ἅρπαις δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ ὑπόδημα. καὶ κλί-
νεται ἅρπιδος. καὶ ἁρπηφόρος ὁ δρεπανηφόρος. καὶ ἅρπη μη. Ἁρπίνουσα. ὄνομα νήσου.
Ἁρπίζον. τὸ ἐγχαλίκων ᾠκοδομημένον τεῖχος ἀλώβητον παρὰ ἡροδότῳ. ὅπερ δὲ ἁρπάζον κα-
λοῦσιν. Ἅρπις. ἅρπιδος. Ἅρπυιαι. ἁρπακτικοὶ δαίμονες. Ἁρποκρᾶς. οὗτος συνήθης ἦν ἀμ-
μωνίῳ. ἀνὴρ αἰγύπτιος. ἐπὶ ζήνωνος τοῦ βασιλέως. ὃν ἀνήρτησε ὁ νικομήδης μετὰ ἀμφὶ τὸν ἀμμώνιον ἐ-
πίστασθαι, συλλαβεῖν ἠπείγετο. ὁ δὲ, τὰ μέλλοντα ἀπὸ τῆς ἐκείνης ἢ καὶ προπυθόμενος, ἀφανὴς ἀφα-
νὴς ἐγένετο. Ἁρποκρατίων. ἀργεῖος. πλατωνικὸς φιλόσοφος. συμβιωτὴς καίσαρος. ἔγραψεν
ὑπόμνημα εἰς πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ. λέξεις πλάτωνος, ἐν βιβλίοις δυσίν. Ἁρποκρατίων ὁ
γάϊος. χρηματίσας σοφιστής, ἔγραψε περὶ τῶν ἀντιφῶντος σχημάτων. περὶ τῶν ὑπερίδου καὶ λυσίου
λόγων. καὶ ἕτερα. Ἁρποκρατίων ὁ αἴλιος χρηματίσας σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν δοκούντων τοῖς
ῥήτορσιν ἠγνοῆσθαι. καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων ὑπερίδου. περὶ τοῦ κατεψεῦσθαι τὸν ἡρόδοτον ἱστορίαν. περὶ
τῶν ἀλεξάνδρου ὀφειλόντων λέξεων. περὶ τέχνης ῥητορικῆς. καὶ ἄλλα. Ἁρποκρατίων ὁ βαλέριος χρηματί-
σας ῥήτωρ ἀλεξανδρεύς, λέξεις τῶν ι ῥητόρων. ἀνθηρῶν συναγωγήν. Ἀρσάκης. πάρθων βασι-
λεύς. ὃς ὕστερον πληγεὶς ἐν τῇ μάχῃ κατὰ τὴν πλευρὰν, ἀπέθανεν. ἀνὴρ γενόμενος τό τε σῶμα καλὸς καὶ
περιβλεπτότατος. καὶ τὴν ψυχὴν βασιλικώτατος. καὶ τοῖς εἰς πόλεμον ἔργοις, διαμονώτατος. καὶ δὲ μετὰ
τὸ ὑπήκοον πᾶν, προσέτι τῆς εἰς καθαίρεσιν δὲ τῶν αὐθις ἀνθεστηκότων ἐρρωμενέστατος. καὶ τοῦτον πάρθυ-
αιοι τεθνηκότα μάλιστα ἐπόθησαν. καὶ ἀρσακίδαι οἱ περσῶν βασιλεῖς. ἀρσάκης ὁ παρθυαῖος, τοὺς μα-
κεδόνας κρατήσας τῆς περσῶν ἀρχῆς ἔτη σν, ἐκβαλὼν, πάρθοις τὴν βασιλείαν παραδί-
δωκεν. ἔνθεν ἀρσακίδαι ἐκλήθησαν οἱ περσῶν βασιλεῖς. Ἀρσενοβοαδοκιμοῦ. τὴν θαυμαστὴν φω-
νὴν καὶ δεδοκιμασμένην. Ἄρσεων βαστασμάτων. φορτίων. Ἀρσινόη, ὄνομα κύριον. Ἀρτᾶ. ἐπικρέ-
μαται. Ἀρταβημένον μηδικὸν σίτου. ἀττικὸς μέδιμνος. Ἀρταμος ὁ μάγειρος. παρὰ τὸ διαρτά-
σαι, ὅ ἐστι μερίσαι ἢ συναρμόσαι. Ἀρταξέρξας, ὄνομα κύριον. Ἀρταφέρνης. ἡγεμὼν περσῶν. ἔστιν
ἐν τῷ ἀπηκρούσφη καὶ ἐν τῷ δάτις. Ἀρτέμεια. παρὰ τὸ ἀρτεμής καὶ τῶν ἐνδυόντων ἄλλων. Ἀρτεμὴς ὁ ὁλόκληρος.
ὑγιὴς. ἀρτεμὴς ὁ ἥσυχος. Ἀρτεμίδωρος. δαλδιανός. πόλις δὲ αὕτη λυδίας ἡ δάλδις. φιλόσο-
φος. ἔγραψεν ὀνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν. οἰωνοσκοπικὰ καὶ χειροσκοπικά. Ἀρτεμίδωρος.
ὁ ψευδαριστοφάνειος ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών. Ἀρτέμιος. ὁ ἀναστάσιος. βασιλεὺς
ῥωμαίων αἰσθόμενος στόλον σαρακηνῶν ἔρχεσθαι κατὰ τῆς πόλεως, ἰωάννην ἐφίστησιν ἡγεμόνα
τὸν καλούμενον διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. καὶ λογιστὴν τῶν φόρων. ὃν γενικὸν καλοῦσιν. ὃς πρὸς
τὴν ῥόδον πεπόμφρος, καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἀναιρεῖται. Ἄρτεμις λαφρία.
Ἀρτεμισία. αὕτη κρείττων ἦν περσῶν. διῶκεν ὁ βασιλεὺς, ὡς οἱ ἄνδρες, γυναῖκες γεγόνασιν. αἱ
δὲ γυναῖκες, ἄνδρες. ἀρτεμισίαι δὲ, δύο γεγόνασι καρικαὶ γένος. καὶ βασίλισσαι ἀμφότεραι. ὧν ἡ μὲν
πρεσβυτέρα ἦν συνεστρατεύσατο, ἡ δὲ, νεωτέρα. ἧς καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς ῥοδίων ἐλευθερίας μνη-
μονεύει. θυγάτηρ μὲν ἦν ἑκατόμνου, γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ μαυσώλου. Ἀρτεμίσιος. παρὰ μακε-
δόσιν ὁ μαΐος. καὶ ἀρτεμίσιον, ἰδίως μὲν ὑπερίδης πολλάκις ὠνόμασε, τὸ τῆς ἀρτέμιδος ἄγαλ-
μα. λέγεται δὲ καὶ ἀκρωτήριον τῆς εὐβοίας. οὗ δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος μνημονεύει. Ἀρτηρ
ὑπόδημα τὸ γένος. φερεκράτης γραυσίν. Ἀρτησάμενος. κρεμάσας. καὶ ἀρτήσας, ὁ μέλλων. ἀρτῆσαι δὲ τὸ π-
λάσσαι καὶ ἀπαρτίσαι, διὰ τοῦ ι. Ἀρτι τὸ μὲν περὶ τοῦ ἐληλυθότος συναπτέον τῷ νῦν. ἐναντίον ἔχον τὸ
πάλαι. τὸ δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος συναπτέον τῷ νῦν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀνὴρ ὢν ἄρτι. ἀντὶ τοῦ ἐξ ὑπνοῦ. ἵνα

αὐτοσχεδιάζειν δοκῶσι. καὶ παίζει ἀξυνέτου λέγειν. Ἀρτι καὶ ἄρτι διαφέρει παρ' Ἀττικοῖς. ἄρ-
τι μὲν ἐπὶ τοῦ νῦν. ἄρτι δὲ ἐπὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἐκεῖνο δ' οὖν ἄρτι εἰσήγαγες. ὁ στρεψιάδης φησὶ πρὸς σωκράτην.
καὶ ἐπὶ τῶν νῦν τὸ ἀρτίως. ἔτι παραιτουμένοις καὶ ἀρτίως ἀποραίνουσιν ἐπιτίθεσθαι. κεῖται ἐν τακτικῇ. Ἄρ-
τια. ἡρμοσμένα τέλεια. ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα. καὶ ἀρτιάζειν, τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιττά.
ὥσπερ οἱ ἀρτιαζόμενοι. ἀριστοφάνης. καὶ ἀρτιάκις. ἄρτιος ἀριθμὸς ὁ λβ. ὁ ἀρτιοπέριττος δὲ ὁ
διχοτομούμενος εὐθέως εἰς περιττόν. ἀριθμόν. οἷον ὁ τῶν ι λ. τούτου γὰρ τὸ ἥμισυ, ε περιττόν. Ἀρτι-
δαεῖ. ἀρτιμαθεῖ. ἀρτιγενείοισι τὸ μὲν γενέθλιον ἐπὶ τὸν ἦμαρ πέμπω. ἀρτιδαεῖ σου μὲν νόον ἐν γα-
στρί κ. Ἀρτίδιον. μικρὸς ἄρτος. ὁ δὲ, τινὰ τῶν βασιλικῶν παίδων αἰτήσας ἀρτίδιον κατεκλίσατο.
Ἀρτιεπής. ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. οὐκ ἐπαινῶ τὸ ἀρτιεπὴς κατὰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἁμαρ-
τάνειν. ἀλλ' ὁ τελέως καὶ ἀπηρτισμένος τῷ λόγῳ. Ἀρτιζόμενοι. οἱ δὲ ἀρτιζόμενοι, διεῖλον τὴν
δύναμιν. ὁ δὲ, πανουργευσάμενος. καὶ πρὸς τὸ τῆς τύχης ἄδηλον ἀρτισάμενος. Ἀρτιθαλῆ. νεόφυτα.
Ἀρτικροτεῖσθαι. συμφωνεῖσθαι. ἀρτικροτοῦνθ' οἷά μοι. φησὶ μὲν ἀνδρός. Ἄρτι μὲν ἐπὶ τῆς ἡλικίας.
ἐπὶ τῶν ὀψὲ εἰς αἴσθησιν ἐρχομένων ἐν οἷς εἰσίν. Ἄρτιος. καὶ ἄρτιοι. τέλειοι. ὑγιεῖς. ὑπὸ νόσου ποδά-
γρας. οὔτε αἱ χεῖρες αὐτοῦ, οὔτε οἱ πόδες ἄρτιοι ἐτύγχανον ὄντες. Ἀρτί. τελείως. ὑγιῶς. οὐ μόνον ἀρτι-
πρὸ ὀλίγου. φερεκράτης μυρμηκάνθρωποις. ξένη κουνὴ γραῦς ἀρτίως ἀφιγμένη. καὶ ἐπὶ τοῦ γηισίου. τοῦ
οὐδὲ παραλαφθεὶς ἀρτίως φίλος. Ἀρτίπους. ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων. Ἀρτίστομος. ὁ
σαφής. καὶ ὁ ἤδη φθεγγόμενος. οὕτω διονύσιος. ὁ δὲ, λίαν κομψὸς ἤδη καὶ ἀρτίστομος ἔτι. Ἀρτίτο-
μος προπαροξυτόνως, ὅτι μνόμεθα νεωστί. ἀρτιτόμος δὲ ὀξυτόνως, ὁ νεωστὶ τέμνων. Ἀρτιχανῆ ῥοιὰν τε καὶ ἀρ-
τίχνουν τόδε μῆλον. ἐν ἐπιγράμματι. Ἀρτοπωλεῖον. τὸ μαγειρεῖον. ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται. ἀρ-
τοπώλιον δὲ ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἄρτοι πιπράσκονται. Ἄρτυς. ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράν-
νου. μεσσαπίων καὶ πρόξενον ἀθηναίοις πρεσβείας ἐς τὴν πολέμων. Ἄρτυς. ἑτοιμία. ἄνθρωπος
κρίβανον. ἐπὶ τῶν καινότητι ἐφευρηκότων. αἰγύπτιος γὰρ αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν ἐπενόη-
σε τὸν κρίβανον. Ἀρτοσιτεῖ. ἄρτον ἐσθίει. ξενοφῶν. ὅστις δὲ ἀρτοσιτεῖ ὕδατι διαλαμβάνων τὸν ἄρτον.
Ἀρτῶν. τὸ κρεμῶν. Ἀρτώριος, ὄνομα κύριον. Ἀρτύειν. σκευάζειν. καὶ ἀρτύοντες, παρα-
σκευάζοντες. καὶ ἀρτύσαντες. Ἀρτυλία ἡ διαθήκη. Ἀρύβαλλος. πολυκτόν τι βαλάντιον
ὁ ἀρύβαλλος. ὃ περιλαμβανόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται. παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. ἢ μαρσίπιον.
λέγεται δὲ λέγεται, οὐ μόνον τὰ ὑγρά, ἀλλὰ καὶ τὰ στερεά. ὡς παρ' ὑμῖν ἐπὶ τῆς ἀμβροσίας. εἶτα κυνῶν ...
δειν κατὰ κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ ἀμβροσίαν. τούτου δὲ σκορόδαλμην. Ἀρύβας. ἀλκέτου
μὲν υἱός. μολοττῶν δὲ βασιλεύς. Ἄρρυθμος. ἀδιατύπωτος. ἀκανόνιστος. μὴ ἔχων ῥυθμόν.
ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος. καὶ ἀρρύθμως. καὶ ἀρύομαι. Ἀρυώτης, ὄνομα κύριον. Ἀρυπόται-
νος. Ἀρυσάμενος. ἀντλήσας. Ἀρύσιχος. σκευάριόν τι. Ἀρυστρίς. ζωμοῦ τὰ μὲν φοβολοῦ-
σιν. ἀρυστρίδα. Ἀρύταινα. χαλκοῦν σκεῦος. ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς τοὺς λύχνους. Ἀρυται-
νοειδοῦς. ζήτει ἐν τῷ φάρυγξ. Ἀρύτεσθαι. σὺν τῷ τ λέγουσιν. οὐκ ἀρύεσθαι. ἀριστοφάνης νεφέλαις.
εἶτα ἐραννεῖ λαβοῦσαι προχοαῖς ὕδατ' ἀπὸ χρυσέοις ἀρύτεσθαι προχοῦσιν. καὶ πλάτων νόμοις. ὧν ὁ μὲν, ἀ-
ρυτόμενος. ὅθεν τε δεῖ καὶ ὁπόσα καὶ ὁπότε. Ἀρρυτίδωτον. τὸ μὴ ἔχων ῥυτίδας αἵ εἰσι γραμμαὶ
γήρως σημαντικαί. Ἀρχαῖα τὰ κεφάλαια τῶν χρεῶν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. αὐτοῖ τε καὶ τἀρ-
χαῖα. καὶ τὸν κόβον. Ἀρχαιογονῆ. ἀρχέγονον. Ἀρχαῖον ἐχρῶντο οἱ ῥήτορες τῷ ἀρχαίῳ, ἐπὶ τοῦ δα-
νειζομένου τὸ ἀργύριον. ὅπερ ἔνιοι κατά τινα συνήθειαν, κεφάλαιον ὀνομάζουσι. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
νικοστράτου. δανείσας ἀργύριον ἀρχαῖον, οὐχ οἷός τε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, οὔτε τόκον. οὔτε τὸ ἀρχαῖον.
παρείληπται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου. ὁ δὲ σόλων ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα
εὐδοκιμῶν, γέγραφεν ἀρχαίως. καὶ πάλιν οὗτος ἦσαν σώφρονες. οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι ῥήτορες ὁ περι-
κλῆς. ὁ θεμιστοκλῆς. ὁ ἀριστείδης. τέτακται δὲ παρὰ κωμικοῖς, καὶ ἐπὶ τοῦ εὐήθους. Ἀρχαιότονικῶς
εἰζειν. τουτέστιν οὐδενὸς λόγου ἄξιον. ληρῶδες. ἀνόητον. παλαιὸς γάρ τις λόγος ἀρχαΐζων. ἤγουν
ἁπλοῦς καὶ ἀποίκιλος. Ἀρχαϊκόν. οἱ δὲ τοῦ μὲν οἷον τῆς εὐσεβείας τὸ ἁπλοῦν τὸ συνειδῶν ἵνα καὶ ἀρ-
χαϊκὸν συνειδότες, προσέτι δὲ καὶ τὸ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καθαρῶς ἀγνῶσι, ἐκώλυον εἰς
μέσον

μέσον ἐλθεῖν καὶ τὸ σόφισμα συμβαλεῖν ἐπισυρόμενον. Ἀρχαῖος. ὁ παλαιός. Ἰσοκράτης μὲν ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν. τουτέστιν ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρῆσθαι. Δημοσθένης δὲ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς εἰπών. οὐ γὰρ δὴ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἢ λε-ρον. Ἀρχαῖος ὢν εὐήθης πλάτων. ἢ λῆρος. ἀρχαίως δὲ, ἀπραγμόνως. ἀπαρατηρήτως. ἢ καὶ ἠλιθίως, εὐήθως. μινυρίζοντες μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα. Ἀρχαιότερα τῶν διφθερῶν λέγεις. ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ παλαιὰ λεγόντων. ἡ δὲ διφθέρα παμπάλαιον. ἐν ᾗ δοκεῖ ὁ Ζεὺς ἀπογράφεσθαι τὰ γινόμενα. Ἀρχαιότυπος. ὁ παλαιὸς νόμος. Ἀρχαιρεσία. περὶ ἀρχῶν ἐκλογή. καὶ ἀρχαιρεσίη, τὸ πρὸς χάριν πολλῶν ζητῶν. ἢ τὸ ἐπιδόσεις χρημάτων ποιεῖσθαι ἡρόδοτος.

Ἀρχαιρεσιάζειν. Δείναρχος. τὸ ἀξιοῦν ἑαυτὸν αἱρεθῆναι ἄρχοντα. Ἄρχε. σὺ γάρ γ᾽ εὐφυέστερος. πολέμου γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον τὸν νέον. φιλοσοφίας δὲ τὸν πρεσβύτην. Ἀρχέγονα. τὴν ἀξίωσιν τῆς φύσεως. ἣν ἡ ἀρχέγονος φύσις νομοθετεῖ. Ἀρχέδικος. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι θησαυρός. καὶ διαμαρτάνων. ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. Ἀρχέδικος. κωμῳδιογράφος. ὃς καθ᾽ ἃ Δημοχάρους ἔγραψε τοῦ ἀνεψιοῦ Δημοσθένους. Ἀρχέλαος. Ἀπολλοδώρου ἢ Μίδωνος. Μιλήσιος φιλόσοφος. φυσικὸς τὴν αἵρεσιν κληθείς. ἀπὸ Ἰωνίας πρῶτος τὴν φυσιολογίαν ἤγαγεν. Ἀναξαγόρου μαθητὴς τοῦ Κλαζομενίου. τοῦ δὲ, μαθητὴς Σωκράτης. οἱ δὲ, καὶ Εὐριπίδου φασίν. συνέταξε δὲ φυσιολογίαν. καὶ ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρὸν, οὐ φύσει εἶναι ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα τινά. ὅτι Βασίλειος ἐπίσκοπος Εἰρηνουπόλεως, τὴν φρένα καὶ τὴν ἄσκησιν τῷ ὁμωνύμῳ Βασιλείῳ Καισαρείας ἐοικὼς, ἔγραψε κατὰ Ἀρχελάου πρεσβυτέρου Κολωνείας. Ἀρχέμορος, ὄνομα κύριον. Ἀρχέπλουτον. ἄρχοντα πλούτου. καὶ τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀπολειψόμενον. Σοφοκλῆς. καὶ μή μ᾽ ἄτιμον τῆσδ᾽ ἀποστείλητε γῆς. ἀλλ᾽ ἀρχέπλουτον.

Ἀρχέστρατος. καὶ Ἀρχεστράτειος. Ἀρχέτυπον. πρωτότυπον. καὶ ἀρχέτυπος, ὁ τὴν ἀρχὴν δεδωκώς. ἀρχαιότυπον δέ. Ἀρχεῖα. ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται. χαρτοφυλάκια. ἢ τὰ ἀρχεῖα τῶν κριτῶν, ἢ ἀρχαῖα, ὡς Ξενοφῶν ἱστορεῖ. ἐκ τούτου δὲ ἥκας περιήγγελον τὴν δὲ τάχος γράφουσαν μοῖραν τῆς περὶ τὰ ἀρχεῖα διακονίας. Ἄρχειν. καινότερον. καὶ τὰς μικρὰς ἐπιστασίας καὶ λειτουργίας. ἀρχὰς ἔλεγον. καὶ τὸ βουλεῦσαι, ἄρξαι. ψιλῇ τῇ ἐπιστασίᾳ. Ἀριστοφάνης. οὐκ οὖν δήπου ς δέξεταί τις σ᾽ ἡ πόλις ἄρχειν καθίστησιν. Ἀρχὴ, ἡ μὲν φυσικὴ ὡς λέοντος ἐν ζώοις καὶ ἀετοῦ ἐν ὀρνέοις. ἡ δὲ, χειροτονητή. ὡς ἐπὶ βασιλέως ἀνθρώπων. Μαρῖνός φησι. πέρ γε δὲ ἡμῖν ἡ ἀρχὴ οὐκ ἀρχὴ μόνον. οὐδὲ ἥμισυ κατὰ τὴν παροιμίαν ἥμισυ τοῦ παντός. αὐτὸ δὲ ὅλον τὸ πᾶν. Ἀρχή. ἀρχαὶ τῶν ὅλων δύο. τὸ ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον. τὸ μὲν οὖν πάσχον εἶναι τὴν ἄποιον οὐσίαν. γῆν. ὕλην. τὸ ποιοῦν δὲ τὸν ἐν αὐτῇ λόγον τὸν θεόν. διαφέρουσι δὲ ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα. τὰς μὲν, εἶναι ἀγενήτους, καὶ ἀφθάρτους. τὰ δὲ στοιχεῖα, κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν φθείρεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὰς ἀσωμάτους μὲν εἶναι τὰς ἀρχὰς, καὶ ἀμόρφους. τὰ δὲ, μεμορφῶσθαι. Ἀρχὴ ποιητική. εἰδική. τελική. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης φησίν. ὅτι ἡ ψυχή, οἷον ἀρχὴ τῶν ζώων ἐστίν. ὡς ποιητική. τελική. εἰδική. αὗται δὲ εἰσιν αἱ κυρίως ἀρχαί. ὡς μὲν οὖν ποιητικὴ, ὅτι αὐτὴ κινεῖ τὸ ζῶον μόνη τῇ βουλήσει. καὶ οὐ δεῖται μοχλίας τινός. ὡς εἰδικὴ δὲ, ὅτι αὐτή ἐστιν ἡ εἰδοποιοῦσα τὸ ζῶον. καὶ ἁπλῶς τὰ ἔμψυχα. λέγεται γὰρ τὰ ἔμψυχα εἴδη αὐτὸ τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν ψυχήν. τὸ γὰρ κρεῖττον ἐν ἑκάστῳ τῶν φυσικῶν, εἶδός ἐστιν ἑκάστου. κρεῖττον δὲ ἐν τοῖς ἐμψύχοις, ἡ ψυχή. ὡς τελικὴ δὲ, ὅτι αὐτῆς ἕνεκα τὸ σῶμα. ἔστι γὰρ τὸ μὲν σῶμα, ἕνεκα ταύτης. αὕτη δὲ, οὐχ ἕνεκα. ὅθεν καὶ αἱ διοργανώσεις τῶν ζώων ἄλλη καὶ ἄλλη πρὸς τὴν ἰδιότητα τῆς ἐν ἑκάστῳ ψυχῆς. ἀλλ᾽ ἡ μὲν ψυχὴ τῶν ζώων, πορρωτέρω ἀρχή. ἡ δὲ φύσις, προσεχής. τῶν δὲ ἐξ ἀνάγκης ἑπομένων τῇ ψυχῇ, τὰ μὲν, αὐτῇ ἀκολουθεῖ. τὰ δὲ, ὅλῳ τῷ ζώῳ. λέγω δὴ τὸ ἐκ τῆς ζωῆς καὶ σώματος. καὶ τὰ μὲν τῆς ψυχῆς πάθη, νόησις. τοῦτο γὰρ αὐτῆς ἴδιον. τὰ δὲ ἄλλα πάθη, τὸ αἰσθάνεσθαι. τὸ φαντασιοῦσθαι. θυμοῦσθαι. ἐπιθυμεῖν καὶ εἴ τι τοιοῦτον, κοινά ἐστι τοῦ συναμφοτέρου. ὅτι πέντε γένη ἔλεγεν εἶναι ἀρχὰς πάντων τῶν ὄντων. οὐσίαν. ταυτότητα. ἑτερότητα. κίνησιν. στάσιν. γένη δὲ ταῦτα ἔλεγεν, οὐχ οὕτως ὡς τὰ παρὰ τοῖς περιπατητικοῖς. ἅτινα διήρηται ὑπ᾽ ἀλλήλων. καὶ ἐφ᾽ ἑκάστου σπερμάτισεν ἐνδίδοται τῶν ὑπαλλήλων γενῶν τε καὶ εἰδῶν, ἀλλὼς διὰ πάντων τῶν ὄντων διήκει. ἔστι γὰρ ἐν πᾶ-

σι καὶ οὐσία. καθ' ἣν ἕκαστον ἐστὶ τὸ εἶναι καὶ ἐστὶ ταυτότης, καθὸ ἐν μιᾶς τοῦ ὄντος σημεῖον ἀρχῆς. ἐχόμενον δὲ καὶ ἑτερότητα. ἐπειδὴ καὶ πλῆθός ἐστι τὰ ὄντα. ὅπου δὲ πλῆθος, ἐκεῖ ἑτερότης. ἔστι δὲ καὶ κίνησις ἐν πᾶσι τοῖς οὖσι. κίνησιν δὲ λέγω, οὐ τὴν ἀτελῆ ἐνέργειαν, ἀλλὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ τὴν ἑκάστου. πάντα γὰρ ἔχει οἰκείαν ἐνέργειαν. καὶ αὐτὰ γὰρ τὰ ἄψυχα, ἢ θερμαίνουσιν ἢ ψύχουσι τὰ παρακείμενα, ἢ ὑγραίνουσιν ἢ ξηραίνουσιν, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ποιοῦσι. καὶ στάσις δὲ, ἐπὶ πάντων θεωρεῖται. καὶ τὰ γὰρ κινούμενα, στάσεως μετέχει. οὐ μόνον τῷ τὴν ὁλότητα ἑστάναι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ μένειν ἐπὶ τῆς ἀεικινησίας, στάσις ἐστί. καθὸ οὖν μένει τὰ κινούμενα ἢ ἀεὶ ἢ ἐπί τινα χρόνον, κατὰ τοῦτο τοῦτο, στάσεως μετέχει. Ἀρχήν. τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῦ. ναρσῆν μὲν τοῦ δὲ τὴν ἀρχὴν ἀποπέμπεσθαι ᾤοντο. Ἀρχηγέτης. ἡγεμών. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσιν. ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐπιεικῶν. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἀρχῇ. βιαίων γινομένων. Σόλωνος εἶναί φασιν αὐτὸ ἀπόφθεγμα. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Θεόφραστος, Βίαντος. Ἀρχὴ ἥμισυ παντός. ἐπὶ τῶν τινος ἀρχομένων καὶ προκοπτόντων. Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον, ἢ τελευτήν. δηλοῖ δὲ ἡ παροιμία, ὡς ἀρχομένου τινὸς καὶ πάθους καὶ ἄλλου τινὸς δεινοῦ μᾶλλόν ἐστι κωλύειν, ἢ ἐν ἀκμῇ ὄντος καὶ τελειωθέντος. Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον. μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίοιο. φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι. ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βεβιωκότων. Ἀρχίσαντος. ἄρξαντος. Ἀρχισκυλεία. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων. παρόσον πεζώδης καὶ λυπρά. καὶ διὰ τοῦτο πενιχρὰ ἡ Σκῦρος. οὐδὲν φέρουσα λόγου ἄξιον. οἱ δὲ, ἀπὸ Θησέως. ὅτι ἐπιθέμενος τῇ Λυκομήδους ἀρχῇ καὶ περὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, κατακρημνισθείη. ὀστρακισθῆναι δὲ πρῶτον Ἀθήνησι Θησέα, ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τοῖς πρὸς τοὺς καιρούς. Ἀρχιάδας. οὗτος οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἀπεδείκνυτο. πλείστων γὰρ αὐτῷ χρημάτων διαπεπρασμένων. ἐπειδὴ ᾔσθετο θεράπαιναν ἢ παιδίον ὂν λυπούμενον ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι καὶ πεπορθημένοις, ὦ θεράπαινα ἔφη. θαρρεῖν ἤδη σε χρὴ καὶ τοῖς θεοῖς ὁμολογεῖν σωτήρια χάριτας. ὑπὸ δὲ τῶν χρημάτων, οὐκ ἐνθυμητέον. εἰ τὰ ἀθλῶν ἡλιαστικὰ κέλευσεν αὐτὰ ἀναλῶσαι Παναθηναίοις, ποῦ ἂν ἐπορευόμεθα τὴν δαπάνην ταύτην. ἀλλὰ τὸν παρόντα ἀγῶνα καὶ Παναθηναίων ἡγεῖσθαι δεῖ καὶ παντὸς ἑτέρου λαμπρότερόν τε καὶ σεμνότερον.

Ἀρχίας, οὗτος βουλόμενος τὴν Κύπρον προδοῦναι Δημητρίῳ καὶ φωραθεὶς, καὶ συνεισαχθεὶς, κατὰ λαθὼν τῶν ἐν τῇ αὐλαίᾳ παραπετασμάτων, ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. τῷ γὰρ ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας, κενοὶ κενὰ λογίζονται πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος δόξας φ' τάλαντα προσλήψεσθαι, καὶ τὰ προϋπάρχοντα χρήματα καὶ τὸ πνεῦμα προσαπέβαλεν. Ἀρχίας. Συρακούσιος. καὶ Μύσκελος Ἀχαιός. ἧκον εἰς Δελφοὺς ἐν ταὐτῷ τοῦ χρόνου. καὶ ᾔτουν ἄρα ὑπὲρ ὧν ἔμελλον οἰκίζειν πόλεων, φήμην ἀγαθὴν λαβεῖν τὸν ἐπινοηθέντα αὐτοῖς τε καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῶν βίον. λέγει δὲ ἡ Πυθία. χώρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες, ἤλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον. τίνα γαῖαν ἵκησθε. ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ' ἀγαθῶν πότερον κεν ἕλοισθε. πλοῦτον ἔχειν κτεάνων, ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν. ἐπεὶ τοίνυν ταῦτα ἤκουσαν, Ἀρχίας ὢν φιλοχρήματος, πλούτου προβολὴν αἱρεῖται. ὁ δὲ ἐψεύσθη τῆς ἐλπίδος. παμπλούσιος γοῦν ἡ πόλις συνεργήσασα κατὰ τὴν φήμην τὴν πυθιάδα ἐγένετο. Μύσκελος ἡ αἱρεῖται, αὐτός τε ὑγιαίνειν καὶ ἡ πόλις. καὶ ἀπώνητο ὧν ᾔτησε. δεῖγμα δὲ, ὧν τὸ ἐν Κρότωνι ὑγιείας. ῥωμαλέοι τε εἰσὶν οἱ οἰκήτορες. καὶ ἀθλητῶν ἡ πόλις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐγένετο. πλοῦτος ἄρα καὶ ὑγίεια, δῶρα ἄμφω ἐστόν. αἵρεσις δὲ ἐρρωμένη διάνοια ὑγιαίνουσα, αἱρεῖται τὸ βέλτιον. καὶ ἀπέφηναν καὶ οὗτοι. ὁ μὲν, συνετώτερος ὤν. ὁ δὲ οὐ πάντη ἐλευθέριος. τῶν οὖν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπικῶν, τὸ μὲν, πρεσβύτερον τὸ δὲ δεύτερον. ὡς καὶ Πλάτων φησί. καὶ τὸ σκολιὸν ᾄδει. Ἀρχίβιος. Ἀπολλωνίου γραμματικός. τῶν Καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων, ἐξήγησιν. Ἀρχίβιος. Πτολεμαίου. Λάκων. ἢ Ἀλεξανδρεύς. γραμματικὸς ὢν ἕως Τραϊανοῦ τοῦ καίσαρος ἐν Ῥώμῃ παιδεύσαντος. Ἀρχιγένης. Φιλίππου. Ἀπαμεύς. Συρίας ἰατρός. μαθητὴς Ἀγαθίνου. ἐπὶ Τραϊανοῦ ἰατρεύσας ἐν Ῥώμῃ. βιοὺς ἔτη ξγ'. καὶ συγγράψας πολλὰ ἰατρικά τε καὶ φυσικά. Ἀρχιδάμιος πόλεμος. τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον τὰ πρῶτα ἔτη Ἀρχιδάμιον ἐκάλουν πόλεμον ἀπὸ τοῦ Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν.

Ἀρχίδιον. ὑποκοριστικῶς ἡ ἀρχή. Ἀριστοφάνης. καὶ λαχόντες ἀρχίδιον, εἶτα βούλεσθε ἁρπάσαι τι. Ἀρχιερεσία. κωπηλασία. Ἀρχίκλωψ. ὁ ἀρχαῖος κλέπτης. Ἀρχίλοχος, ὅτι τῶν σπουδαίων οὐκ ἦν θα-

νόντων

νοντ’ ἐν θάλλειν τίθεσθαι. ἀρχίλοχον γοῦν καίτοι γενναῖον τὰ ἄλλα, εἴ τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροεπὲς καὶ τὸ κα-
κορρῆμον ἀφέλοι, καὶ οἷον κηλῖδα ἀπορρύψαι, ὁ πύθιος ἠλέησε τεθνεῶτα. καὶ ταῦτα ἐν δὲ πολέμῳ. ἔνθα δή
που ξυνὸς ἐνυάλιος. καὶ ὅτε ἧκεν ὁ ἀποκτείνας αὐτόν, καλώνδας μὲν ὄνομα, κόραξ δὲ ἐπώνυμον. τοῦ θεοῦ δεό-
μενος ὑπὲρ ὧν ἐδεῖτο, οὐ προσίετο αὐτὸν ἡ πυθία ὡς ἐναγῆ. ἀλλὰ ταῦτα δή που τὰ θρυλλούμενα αὐτῇ
εἶπεν. ὁ δὲ ἄρα προὐβάλλετο τὰς τοῦ πολέμου τύχας, καὶ ἔλεγεν ὡς ἧκεν εἰς ἀμφίβολον ἢ δρᾶ-
σαι ἢ παθεῖν ὅσα ἔπραξε. καὶ ἠξίου μὴ ἀπεχθάνεσθαι τῷ θεῷ, εἰ τῷ ἑαυτοῦ δαίμονι ζῇ. καὶ ἐπηρᾶτο ὅτι
μὴ τέθνηκε μᾶλλον ἢ ἀπέκτεινε. καὶ ταῦτα ὁ θεὸς οἰκτείρει. καὶ αὐτὸν κελεύει ἐλθεῖν εἰς ταίναρον ἔνθα
ὁ τέττιξ τέθαπται. καὶ μειλίξασθαι τὴν τοῦ τελεσικλέους παιδὸς ψυχήν. καὶ πραΰναι χοαῖς. ὁ δὲ
ἐπείσθη. καὶ τῆς μήνιδος τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ ἔξω ἐγένετο. καὶ παροιμία. ἀρχίλοχον πατεῖς. ἐπὶ
τῶν κακηγόρων καὶ λοιδόρων. Ἀρχιμήδης. συρακούσιος. φιλόσοφος. ὑπόμνημα εἰς ὅμηρον καὶ
μηχανικά. Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος φυγαδοθήρα. Ἄρχιππος. ἀθηναῖος. κωμικὸς ἀρχαῖος.
ἐνίκησεν ἅπαξ ἐπὶ τῆς ϙα´ ὀλυμπιάδος. Ἀρχισυνάγωγος. ὁ ἀρχηγός. Ἀρχιτεκτονικὴ ἐπι-
στημονική. Ἀρχοντικὴ γυνή. Ἄρχων. ἄρχοντες. οἱ ἐννέα παρὰ ἀθηναίοις. θεσμοθέται ἕξ. ἄρχων. βασιλεύς.
πολέμαρχος. καὶ πρὸ μὲν τῶν σόλωνος νόμων, οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ἅμα δικάζειν. ἀλλ’ ὁ μὲν βασιλεύς, κα-
θῆστο παρὰ τῷ καλουμένῳ βουκολείῳ. τὸ δὲ ἦν πλησίον τοῦ πρυτανείου. ὁ δὲ πολέμαρχος, ἐν λυκείῳ.
καὶ ὁ ἄρχων, παρὰ τοὺς ἐπωνύμους. οἱ θεσμοθέται, ἐπὶ τὸ θεσμοθέσιον. κύριοί τε ἦσαν ὥστε τὰς δί-
κας αὐτοτελεῖς κρίνεσθαι. ὕστερον δὲ σόλων οὐδὲν αὐτοῖς νομοθετήσαντος, οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἐποίει, ἢ μόνον ἀνα-
κρίνειν τοὺς ἀντιδίκους. Ἄρχων χρόνιος. Ἀρχηγός. πρωτηγός. ἄρχων χρόνου ἐπιμελητοῦ. τὸν ἄρχον-
τα τῶν ἀρχομένων ἕνεκα, ταῦτα διαπράττεσθαι δεῖν. ὁ δὲ ἠλίας ἠξίου οὐ μόνον τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων τί-
θεσθαι πρόνοιαν. ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ πρὸς ἐκείνων. ἐκάστου δὲ εἶναι τὴν φύσιν τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς ἑαυτὸ μᾶλλον
ἢ πρὸς ἕτερον. ὁ δὲ ἰσίδωρος φησὶ τὸν ἄρχοντα ἢ ἄρχοντας ἀκούειν. εἰ δὴ καὶ ἑαυτοῦ φροντίδα ποιοῖ-
το, ὥς ἐν ὅς τε καὶ ἑαυτοῦ τῶν ἀρχομένων καὶ δεομένων προνοίας. τὸν γὰρ τοι ἄρχοντα τὸν ἀκριβεῖ λόγῳ
δεῖσθαι μηδενός. ἢ δὲ ἄλλος ὁ τεχνίτης δηλοῦται. οἷον ἰατρὸς τῆς ἰατρικῆς ἐννοήσας. ἰατρική γε, οὐκ
ἄν ποτε νοήσαι. οὔτοι νυν οὐδὲ ὅτι τὴν ἰατρικὴν ἔστιν ὡς ἰατρός. οὔτοι νυν οὐδὲ ὅτι τὴν ἀρχικὴν ἐ-
πιστήμης ἄρχων ὁρώμενος. λογικώτερον δὲ εἰπεῖν ἐπιχειρητέον ὡς τὰ πρός τι οὐ λέγεται μόνον.
ἀλλὰ καὶ ἔστι πρὸς ἄλληλα. ἄρχων ἄρα, πρὸς ἀρχομένους. καὶ ἀρχόμενος πρὸς ἄρχοντα καὶ
λέγονται καὶ εἰσίν. ὥστε εἴ τι τὸ ἄρχειν ὠφελεῖ τοὺς ἀρχομένους ὠφελῆσαι πρὸς οὓς καὶ τὸ ἄρ-
χειν προβέβληται. Ἀρχύτας. ταραντῖνος. ἑστιαίου υἱός. ἢ μνησαγόρου. ἢ μνασαγόρου. φιλόσοφος
πυθαγορικός. οὗτος πλάτωνα ἔσωσε, μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ διονυσίου τοῦ τυράννου. τοῦ κοινοῦ δὲ τῶν ἰτα-
λιωτῶν προέστη. στρατηγὸς αἱρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον ἑλλή-
νων. ἅμα δὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύων. μαθητὰς τὲ ἐνδόξους ἔσχε. καὶ βιβλία συνέγραψε πολ-
λά. τοῦτον φασὶ γενέσθαι διδάσκαλον ἐμπεδοκλέους. καὶ παροιμία ἀρχύτου πλαταγή. ἐπὶ
ἀρχύτας πλαταγὴν εὗρεν. ἥτις ἐστὶν εἶδος ὀργάνου, ἦχον ἢ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ δὲ πλα-
ταγὴν χαλκοῦσαν μὲν, ἐπλατάγει. Ἆσαι. ὅτε σημαίνει τὸ ὅσαι καὶ ἅτινα, δασύνεται. ὅτε δὲ τὸ τινά, ψι-
λοῦται. τῶν ἄσαι θυμῶν καὶ διὰ μνήμης ἔχω. καὶ ἄσα πλουτοποιεῖν. ἀντὶ τινὰ σκώπτειν. Ἀσάμινθος.
ἡ πύελος. ἡ σκάφη. ἐν αἷς οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο. οὐκ ἦσαν τὰ βαλανεῖα. παρὰ τὸ τὴν ἄσιν μινύθειν.
Ἀσαμωναῖος ὄνομα κύριον. Ἄσαρ εἶδος λαχάνου. ὡς ἐξελθεῖν ἰατροὶ εἰς θεραπείαν τῶν νοσούν-
των. Ἀσάρια. οἱ ὀβολοί. νόμμας ὁ πρῶτος βασιλεὺς μετὰ ῥωμύλον ῥωμαίων γεγονώς. ἀπὸ σιδή-
ρου καὶ χαλκοῦ πεποιημένα, πρῶτος ἐχαρίσατο ῥωμαίοις. τὸ πρὸ αὐτοῦ πᾶν τὸ χρῆμα διὰ σκυτίνων καὶ ὀ-
στρακίνων τῶν χρειῶν πληρούντων. ἅπερ ὠνόμασεν ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος νούμμια. ὥς φησι σαγκύλλιος.
Ἄσβεστος ἐκορέσθη. ἐνεφορήθη. πολὺ ὕχει τὸ ἀφορῶν τὸ ἐν μέσῳ σαρκοπαγοῦς ἰδεῖν κατέθυσέ τε, καὶ σπλ-
άγχνοις κριοῖς λαβὼν τὸ δυστυχὲς ἄρα τὸ δεῖπνον ἄσβεστον αἰγυπτίοις τελεῶν. σὰ μηχανὰ παρὰ τὸ γάμει
τῶν καὶ τέκνων, οὐ πέρσαι ἤγαγον ἀνοίκτως. Ἀσαφές. ἀφανές. ἄδηλον. Ἀσάφεια. νυκτὸς ἀπολλύ-
μενος. ὑπὸ σκοτεινότητος. δηλαδὴ νυκτός. καὶ εἴ τις τι ἀναγνῶναι οὐ δύναται. ὅθεν καὶ ὁ σελή-
νης τὸν ζόφον διασαφήσας. οὕτω γέγραπται ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἁγίων δισμυρίων. Ἀσκα-

μαῖον ὕδωρ οὕτω καλούμενον. Ἄσβεστος· ἀκατάπαυστος. Ἀσβόλη καὶ ἄσβολος· ἡ αἰθάλη τοῦ πυρός. ἡ σακτή. φασὶν οὖν τοῦ ἀσβόλου. καὶ ἐπιδοτική ἐστι τῇ ἀσβόλῃ. Ἀσδρούβας· ὁ καρχηδόνιος στρατηγός. κενόδοξος ἦν καὶ ἀλαζὼν καὶ πολὺ κεχωρισμένος τῆς πραγματικῆς καὶ στρατηγικῆς δυνάμεως. σημεῖα δὲ τῆς ἀκρισίας αὐτοῦ, ὅτι παρῆν ποτὲ ἐν πανοπλίᾳ πορφυρίδα θαλαττίαν ἐμπεπορπημένος. ἀλλ' ἵνα γελάσῃ συνεγίνετο τῷ νομάδων βασιλεῖ μετὰ μαχαιροφόρων δέκα. καὶ προσελθὼν εἴκοσι πόδας ἀπέστη προβεβλημένος τάφρον καὶ χάρακα. καὶ κατένευε τῷ βασιλεῖ προσιέναι πρὸς αὐτὸν. καίτοι γε γίνεσθαι τοὐναντίον οὐ μὴν ἀλλ' ὁ γουλόσσης ἀφελῶς ἔχων νομαδικῶς τινὶ τρόπῳ, μόνος προσῄει πρὸς αὐτόν. καὶ προσστὰς ἤρετο τίνα φοβούμενος τὴν πανοπλίαν ἔχοι. ἢ καὶ τοὺς δεῖ πάντας Ῥωμαίους, ἦν δ' ἀπεκρίνατο, ὁ γουλόσσης ἔδωκας σαυτὸν εἰς τὴν πόλιν μηδεμίαν ἔχων ἀνάγκην. ἦν μὲν οὖν καὶ φύσει σαρκινός. βαλὼν δὲ καὶ τὴν πανοπλίαν καὶ κοιλίαν εἰλήφει καὶ τῷ χρώματι παραφύσιν ἐπικεκαυμένος ἦν. ὥστε δοκεῖν ἐν πανηγύρει διαιτᾶσθαι παραπλησίως τοῖς σιτευτοῖς βουσίν. ἀλλὰ μὴ τηλικούτων καὶ τοιούτων κακῶν προεστάναι. ὧν οὐδ' ἂν ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ διεξιὼν οὐδείς. ὥστε ὅτι μὲν εἰς τὰς ἀκρασίας αὐτοῦ τις βλέψειε, θαυμάζειν τὸν ἄνδρα καὶ τὸ μεγαλόψυχον τοῦ λόγου. ὅτε δὲ εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων, τὴν ἀγνοίαν ἐκπλήττεσθαι καὶ τὴν ἀνανδρίαν. Ἀσδρούβας· καρχηδονίων στρατηγός. οὗτος ἐπεὶ τὴν τοῦ πολέμου συμβολὴν, χαλεπῶς ἔχων τοῦ ἐπὶ τὰ μεγάλα ἐπιχειρήσεως, ὅσα Ῥωμαίων εἶχεν αἰχμαλώτους ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀγαγὼν, ὅθεν ἦν σύνοπτα Ῥωμαίοις ἔμελλε τὰ δρώμενα ἔσεσθαι, τῶν μὲν, ὀφθαλμοὺς ἢ γλώττας ἢ νεῦρα, ἢ αἰδοῖα, σιδηρείοις ἐξεῖλκε καμπύλοις. τῶν δὲ, ὑπέτεμνε τὰ πέλματα καὶ δακτύλους ἐξέκοπτεν. ἢ τὸ δέρμα τοῦ λοιποῦ σώματος ἀπέσπα. καὶ πάντας ἐμπνόους ἔτι κατεκρήμνιζεν. ἀδιάλλακτα καρχηδονίοις τὰ ἐς Ῥωμαίους ἐπινοῶν. καὶ ὁ μὲν, αὐτοὺς οὕτως ἠρέθιζε τὴν σωτηρίαν ἔχειν ἐν μόνῃ τῇ μάχῃ. περιέστη δὲ αὐτῷ ἐς τὸ ἐναντίον ὧν ἐπενόει. ὑπὸ γὰρ τοῦ συνειδότος οἱ καρχηδόνιοι τῶν δεδρασμένων ἀθεμίστων ἔργων, πρὸς δέος ἀντὶ προθύμων ἐγίγνοντο. καὶ τὸν Ἀσδρούβαν ὡς τὴν συγγνώμην σφῶν ἀφῃρημένον, ἐμίσουν. καὶ μάλιστα ἡ βουλὴ αὐτοῦ κατεβόα. ὡς ὠμὰ καὶ ὑπερήφανα δεδρακότος, ἐν συμφοραῖς οἰκείαις τοσαῖσδε. ὁ δὲ, τῶν βουλευτῶν τινὰς ἔκτεινε καὶ δεδιότων ἤδη πάντων, ἐς τυραννίδα μᾶλλον ἢ στρατηγίαν περιῆλθεν. ὡς ἐνταῦθα μόνῳ τὸ ἀσφαλὲς ἕξων εἰ φοβερὸς αὐτοῖς εἴη καὶ διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητος. Ἄσαι· κορέσαι. ἢ ψάλαι. Ἀσαία, ὄνομα ὄρους. καὶ Ἀσαῖος, ὄνομα κύριον.

Ἀσεβεῖς· οἱ πολυθεΐαν ἢ ἀθεΐαν ἀνθρησκεύοντες. Ἀσεβῶν· παρὰ τῷ Δαβὶδ τῶν τὸν θεὸν ἀγνοούντων. Ἀσεβῶ· αἰτιατικῇ. Ἀσέλγεια· ἡ πολυτέλεια. οὕτως Αἰσχίνης. ἢ ἀσέλγεια· πονηρία. ἀκαθαρσία. μιαρία. παρῆκται δὲ ὥς φασιν, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. σέλγη πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας. ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι. καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. κατὰ τὸ πιθανὸν οὖν τὸ ἀσελγαίνειν καὶ ἀσελγές. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου ἔταττον οἱ παλαιοὶ, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῆ λέγουσι. καὶ ἀσελγόκερως τράγος, ὁ μέγας. ἢ ἀσελγόκερως, ὁ κυρίττων. πιόνες εἰσὶν ἀσελγῶς. Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ κατωφερεῖς. θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ ἀσελγείας. οἷον οἱ κόρακες κορυφίζουσιν. ἀντὶ τοῦ μεγάλως φωνοῦσι. καὶ ἀσελγὴς ἐπ' ἀνέμου, ὁ σφοδρῶς πνέων. πολὺς δὲ καὶ ἀσελγὴς τίκτεται ἐν Αἰθιοπίᾳ. φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ ποικίλης ἀφηγήσεως. γένεσις δὲ αὐτῷ, αὐλῶνες βαθεῖς. καὶ φάραγγες. δι' ὧν ὠθούμενος, ἐκτείνει καταρρέοντα.

Ἄση· ῥύπος. καὶ κλίνεται ἄσης. ἡ λύπη. καὶ τοσαύτης ἄσης ὑποπίμπλαμαι καὶ ναυτίας σῶμά τε καὶ ψυχὴν, ὥστε καὶ εἴ τις ἐμέτους ἐμοὶ τὴν ἀχηδόνα προσπίπτει. τουτέστι ῥύπου. Ἀσηκόρος· ὁ ἀκηδεστής. Ἀσήμαντα· τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα. καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγίδας ἔλεγον. καὶ ἀσημάντοις ἀφυλάκτοις ἢ οὐκ ἔχουσι σημάντορας τοὺς ἐπιστάτας. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν σφραγίδων.

Ἄσημον· τὸ δυσγενές. καὶ τὸ μηδὲν σημαῖνον. καὶ ἄσημος ὁ ἀγενής. Ἀσηρῆ· ἀκάθαρτα. Ἄσηρος· ὁ μὴ ἔχων σκώληκας. Ἀσιὼθ, ὄνομα κύριον. ἀσία χώρα ἡ τῆς ἀνατολῆς. καὶ ἀσιάδος κρούματα. τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης. ἀσιάτιδος κρούματι. εἴρηται ἀσιάτις ἡ ἑπτάχορδος κιθάρα. ὅτι εὕρηται ἀπὸ τῆς Λυδίας κειμένης ἐν Τμώλῳ τῆς Λυδίας πρῶτον ηὑρέθη. ἢ ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ. καὶ ἀσιᾶτις γῆ, ἡ τῆς Ἀσίας. Ἀσίνιος Πολλίων· Ῥωμαῖος. ἱστορίας Ῥωμαϊκὰς συνέταξεν ἐν βιβλίοις.

βλίας, ιζ. οὗτος πρῶτος ἑλληνικὴν ἱστορίαν ῥωμαϊκῶς συνεγράψατο. Ἄσιος, ὄνομα κύριον.
Ἀσιὰν τὸ ὄρος. Ἀσιῶ· ἀρσενικῶς τῷ ἀσίῳ. Ἀσχίνη, ὄνομα κύριον. Ἀσθένεια· ἡ ταλαιπωρία·
νόσος· ἀδυναμία. καὶ ἀσθενοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείᾳ ὄντες. τὴν γὰρ τύχην ἰδίως νόσον φασίν. ἀρι-
στοφάνης τοὺς πένητας, ἀσθενοῦντας. Ἀσθήσεται· ἐν τῷ ᾄδω τὸ ψάλλω. Ἄσθμα· ἡ πνοή.
καὶ ἀσθμάζειν, ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνειν. τουτέστι τὴν δυσπνοίαν. βαρέως. ὅταν τις νόσῳ κάμνων ἐβέβλητο ἢ
ἀληθῶς ἀσθμαίνειν. Ἀσκαλαβώτης· ὁ γαλεώτης. οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι. μᾶλλον δὲ γα-
λεώτην. μένανδρος. οὗτοι δὲ γαλεώτης πέραν. ἔστι δὲ ζωΰφιον ἐοικὸς σαύρᾳ ἐν τοῖς τοίχοις τῶν
οἰκημάτων ἀνέρπον ἢ καὶ ὁ ποντικὸς καὶ ἡ κοινῶς λεγομένη νυμφίτζα. Ἀσκάλαφος· πα-
ρὰ τὸ ἀσκαλεῦ τῆς ἀφῆς. ὁ λίαν σκληρός. Ἀσκάλων πόλις συρίας ἀπὸ ἀδελφοῦ τοῦ
ταντάλου, ὁ πολίτης ἀσκαλωνίτης. Ἀσκαμωνία· εἶδος βοτάνης ἰατρικῆς. Ἀσκα-
νία· λίμνη ἐν νικαίᾳ. ἄσκαντος· ἡ μικρὰ κλίνη. τὸ πτωχὸν κλινίδιον. ἢ ἀσκάντης κλίνη, μὴ ἔχου-
σα κάνητα. κάνης δὲ ὁ ψίαθος. ἢ ὁ σκίμπους. ἢ διαφέρει τι εἶδος. οἱ δὲ, τὸν κράβατον. ἀριστοφάνης νε-
φέλαις. ἔξω δ' ἂν ἀσκάντην λαβών. Ἀσκαρδαμυκτί· χωρὶς τοῦ μύειν. ὅ ἐστιν ἀγρίως βλέπειν. καὶ
ἀσκαρδάμυκτον. ἀριστοφάνης. βλέψον εἰς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί. τουτέστι μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλ-
μούς. τὸ δὲ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν σκαρδαμύσ-
σειν λέγεται καὶ ἰλλώπτειν. ἀσκαρδαμυκτεῖν οὖν, τὸ ἀτενῶς βλέπειν. οἷον ἀτενὲς βλέψον
εἰς ἐμέ. Ἀσκελές· ἀδιαλείπτως. Ἀσκέπαρνον· ἄξεστον· ἄγλυφον· ἀπελέ-
κητον. ἀνεξειργασμένον. σοφοκλῆς. καὶ ἐπὶ στομὸν ἑζόμην βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. Ἀσκέρα· ὑ-
πόδημα ἀττικόν. ἢ αὐθεῖα ἀσκέρα. Ἀσκευ· ἀντὶ ἀπαράσκευον. ἄνευ ὅπλων. καὶ ὁ θεολόγος.
βίον ἄσκευον καὶ ἀπερίττον. Ἀσκηθής· ἀβλαβής· ὑγιής. Ἀσκήσασα· κοσμήσασα μετὰ ἐπιμε-
λείας εὐφάνασα. Ἄσκησις· ἐγκράτεια. ἄσκησιν· ἀγωνίαν. καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ διδάσκειν καὶ προσδο-
κᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν οἱ παλαιοὶ καὶ παλαίστων. καὶ ἀσκητὰς καὶ ἀθλητὰς λέγουσιν. Ἀσκητικὸν
μέγα ἀριστοφάνης. καὶ μὴν ὁρῶ τοὺς ἀθηναίους ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων τὰ ἱ-
μάτια ἀποστέλλοντας. ὥστε φαίνεται ἀσκητικόν τι χρῆμα τοῦ νοσήματος. καὶ ἀσκητικός· φιλομα-
θής. φιλόσοφος. Ἀσκητός· μετ' ἐπιμελείας κεκοσμημένος. θηλυχίτων ἀσκητὸς ἀπειρέσι κο-
ρύμβοις. Ἀσκληπιάδης· διοτίμου μυρλεανός. πόλις δ' ἐστὶ βιθυνίας. ἡ νῦν ἀπάμεια καλου-
μένη. τὸ δ' ἄνωθεν, γένος ἦν νικαεύς. γραμματικός. μαθητὴς ἀπολλωνίου. γέγονε δ' ἐπὶ τοῦ ἀττά-
λου καὶ εὐμένους τῶν ἐν περγάμῳ βασιλέων. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλίων διορθωτικά. ἐπαίδευ-
σε δὲ καὶ ἐς ῥώμην ἐπὶ πομπηΐου τοῦ μεγάλου. καὶ ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ δ' πτολεμαίου νέος διέ-
τριψεν. ἔγραψε πολλά. καὶ ἀσκληπιάδειον φάρμακον. ἀσκληπιεῖον δὲ ἱερόν. καὶ ἀσκληπιάδαι οἱ ἰα-
τροί. ἀπὸ ἀσκληπιοῦ. οὗτος δ' ἐπὶ τὸ ἀσκληπιεῖον καὶ ἀπαφυλάσσειν τὰ σώματα. ὅτι ἀσκληπιὸς ἔφερε τῆς
ἰατρικῆς. παυσανία καὶ ἱερὸν καὶ ἄλλον τινὰ τῶν ἀνθρώπων ἰάσατο. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, ἀθλίως νόσῳ
περὶ τὴν πνευμονίαν κελεύουσιν ἀσκληπιαδῶν παῖδες αὐτὴν, πιεζόμενος, τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῆς
ἀνθρώπων ἰατρικῆς. Ἀσκληπιόδοτος· οὗτος ἐκ παίδων αὖθις ὡμολογεῖτο ὀξύτατος καὶ πολυμα-
θέστατος εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. ὥστε καὶ πολυπραγμονῶν, οὐδὲν ἐπαύετο περὶ ἑκάστου τῶν παραπι-
πτόντων. ὧν ἥ τε φύσις ἀπεργάζεται θαυμαστόν. καὶ τέχνη ἑκάστη παρέχεται δημιουργημάτων. ἐν
γοῦν ὀλίγῳ χρόνῳ παντάπασι κατενενόηκε, τῶν τε βαφικῶν χρωμάτων τὰς μίξεις ἁπάσας, καὶ τῶν πε-
ριεσθῆτα κοσμουμένων βαμμάτων παντοδαπῶν. ἔτι δὲ τῶν ξύλων τὰς μυρίας διαφορότητας. ὅ-
πως αὐτῶν αἱ μὲν ἔχουσιν εὐθύτητος πέρι. καὶ διαπλοκῆς. ἀλλὰ μέντοι λίθων καὶ βοτανῶν αἱ ποι-
κίλαι δυνάμεις τε καὶ ἰδέαι, ὧν τε ἐν χρωμένων καὶ τῶν σπανιωτάτων, ἀνεζήτουν τε καὶ εὑρίσκοντο
πάσῃ μηχανῇ. ὄχλον δὲ παρείχετο πολλὴν τοῖς περὶ ἕκαστα διατρίβουσι. παρακαθήμενός τε συ-
χνὰ καὶ περὶ ἑκάστου ἀνιχνεύων τὸ ἀκριβέστατον. τὴν δὲ περὶ φυτῶν ἱστορίαν, ἐπὶ μείζονος ἠγά-
πα τιμῆς. καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν περὶ ζώων. τά τε ἐνόντα διὰ τῆς ὄψεως ἀνακρίνων καὶ τὰ μὴ δυνατὰ διὰ
τῆς ἀκοῆς ἐξετάζων ἐπὶ τὸ μακρότατον. ὅσα τε τοῖς πρεσβύταις ἀναγέγραπται περὶ τούτων ἀνα-
λεγόμενος. τὴν δὲ ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος· τοῦτο οὖν ἐπίσταμαι διὰ πείρας συχνῆς, μάλα τὴν πάγα

θοῦς δὲ τῇ προαιρέσει περιβεβλημένον καὶ τὸ πάθος οὐκ ἀλύτῳ λελησμένον ὑπὸ τῆς ἱερᾶς προθυμίας καὶ τὴν πρὸς τὸ βέλτιον ἀναγομένην ἐλπίδα συντείνοντα καὶ ὀρθοῦντα. φιλοσοφοῦντα μέντοι ὑπὸ τοῖς ἐκείνου καὶ τῇ ἄλλῃ προπαιδείᾳ κεκοσμημένον. τοιγαροῦν ἀνεῖλεν ἑαυτοῦ ἐκ λιθοφόρου ἀφοδίτης εἰς τὸ ἱερὸν τεθέν. ἤδη δέ, καὶ τοὺς ὑπορείους ἀπώλεσε τῶν ἀπορρήτων θέμιτι. ἔστι Ἀλεξάνδρειαν τὴν ὀργάζουσαν καὶ τὸν ἐν πολλαχοῦ τὴν μεταλλεύουσαν. γενόμενος δὲ πρὸς τὸ σεμνὸν καὶ ἀνειμένον ἰδίαν παρείχετο τοῖς ἐν ἰατρικῇ τῆς αὐτοῦ συνουσίας. εὐφυὴς δὲ ἐκ παίδων γενόμενος ἀγχίνοιαν πολλὰ συνεξεύρηκεν εἰς τὴν ἰατρικὴν φύσεως ἔργα μηχανήματα. ἀγάλματά τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προστιθεὶς τοῖς θεοῖς. ἀνακούομεν δὲ ὧν καὶ γεωργικός, ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ παιδὸς ἀπέλιπε χρέα πολλά. ἐν χρήμασι τοίνυν δὲ δικαίως κτηθεῖσι, ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο. τό τε ἰδιωτεύειν κατὰ προαίρεσιν καὶ τὸ ἄλλης πολιτικῆς φιλοτιμίας ἀναδῦναι εἶναι δοκοῦντας. καὶ τοῦ ἐκείνου συγγένους. ὥστε ἀναγκασθῆναι καὶ αὐτὸς ὕστερον ὑπὸ χρεῶν τὴν οὐσίαν καταλιπεῖν ταῖς θυγατράσι. τοῦτο δὲ ἀναχωρήσαντι, χαρίεσσα ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. ἔστιν ἐν τῷ δεισιδαιμονία. Ἀσκὸν δέρειν. ἐπὶ τῶν καθυπερβολὴν ἐπαγγελλομένων πράττειν τι. τὸ δέρμα μὲν εἰς ἀσκὸν ἐκδερματίζειν. ὑπὸ τοῦ πιστεῦσαι αὐτὸν ἐμμένειν τοῖς ὑπεσχημένοις, προσέθηκε πλέον ἢ ἐκεῖνοι ἐπέταξαν. καὶ λέγεται ὑφ ἑρμηνείᾳ ἐκδερομένου τοῦ δέρματος. ὁ δὲ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπισχνεῖτο, ἀρχῆς ἂν τὰ ἐπιθόνα ὑπισχνεῖται. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. Θεοδωρήτου ἑρμηνεία. ὁ Δαβὶδ λέγει ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. ὁ ἀσκὸς θερμαινόμενος, χαυνοῦται. καὶ φυσώμενος, ἐξογκοῦται. ἐν δὲ τῇ πάχνῃ σκληρὸς γίνεται καὶ πήγνυται. οὕτω καὶ τοῦ σώματος ἡ φύσις χαυνοῦται μὲν τῇ τρυφῇ καὶ ἐξογκοῦται. τῇ δὲ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, καταπονεῖται καὶ πιέζεται. καὶ τούτου μάρτυς ὁ Παῦλος βοῶν. ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι. τοιγάρτοι καὶ ὁ προφήτης. ἐπειδὴ διωκόμενος ὑπὸ τοῦ Σαοὺλ, κρείττων ἦν τῶν παθῶν. εἰρήνης δὲ ἀπολαύσας, τοῖς ἀπὸ τῆς τρυφῆς ἐβλαβη σκιρτήμασι καταπονήσας τὸ σῶμα, τῶν θείων νόμων τὴν μνήμην ἀνενεώσατο. Ἀσκὸν τίλλειν. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων, λέγεται ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀττικῶν. Ἀσκὸς Κτησιφῶντος. Ἀριστοφάνης τὰ περὶ τὰς χοὰς εἶπεν ἀπὸ τῆς σάλπιγγος, ὃς ἂν ἐκπίῃ πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται. ἐν γὰρ τοῖς χουσὶν ἀγὼν ἦν περὶ τοῦ ἐκπιεῖν πρῶτόν τινα χοᾶ. καὶ ὁ νικῶν, ἐστέφετο φυλλίνῳ στεφάνῳ καὶ ἀσκὸν οἴνου ἐλάμβανε. πρὸς σάλπιγγος δὲ ἔπινον. ὁ δὲ Κτησιφῶν ὡς παχὺς καὶ προγάστωρ ἐσκώπτετο. ἐτίθετο δὲ ἀσκὸς πεφυσημένος ἐν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ. ἐφ' οὗ τοὺς πίνοντας πρὸς ἀγῶνα ἑστάναι. τὸν προπιόντα δὲ ὡς νικήσαντα λαμβάνειν ἀσκόν. ἔπινον δὲ μεστόν τι οἷον χοᾶ. καὶ ἀσκοφορεῖν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν, ὑπὸ τῶν ἀστῶν ἐπετελεῖτο. τὰ δὲ, τοῖς μετοίκοις ποιεῖν ὑπὸ τοῦ νομοθετήσαντος προστέτακτο. οἱ μὲν οὖν μέτοικοι, χιτῶνας ἐνεδύοντο χρῶμα ἔχοντας φοινικοῦν. καὶ σκάφας ἔφερον. ὅθεν σκαφοφόροι προσηγορεύοντο. οἱ δὲ ἀστοί, ἐσθῆτα εἶχον ἣν ἐβούλοντο. καὶ ἀσκοὺς ἐπ' ὤμων ἔφερον. ὅθεν ἀσκοφόροι ἐκαλοῦντο. παροιμία. ἀσκῷ μορμολύττεσθαι. ἐπὶ τῶν εἰκῇ καὶ διακενῆς δεδιττομένων. καὶ ἀσκωλιάζειν. ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ Ἀσκώλια. ἐν ᾗ ἥλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι τῇ ἀμπέλῳ τὸ ζῶον. ἀμέλει γοῦν καὶ ἐπίγραμμα φέρεται πρὸς τὴν αἶγα οὕτως ἔχον. κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω ὅσσον ἐπισπεῖσαι σοί, τράγε, θυομένῳ. ἀσκωλιάζειν δὲ ἀντὶ τοῦ ἅλλεσθαι. κυρίως ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι ἕνεκα τοῦ γελωτοποιεῖν. ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους. εἰς οὓς ἐναλλόμενοι, ὠλίσθανον. καθάπερ Εὔβουλος ἐν Δαμαλίᾳ φησὶν οὕτω. καὶ πρός γε τούτοις ἀσκοὺς εἰς μέσον καταθέντες ἐνάλλεσθε καὶ καγχάζετε ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν ἀπὸ κελεύσματος. καὶ ἀσκωλιάζοντες, ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι ὑστερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν. ὁ δὲ, ἐμοὶ δοκεῖν ὁρμῇ τῇ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὸν δὲ πόνον ἀσκωλιάζων θᾶττον τῶν ἀνέμων ἔρχεται. καὶ ὄρθριον ᾀδομένου τοῦ παιᾶνος τῷ Ἀσκληπιῷ, ἑαυτὸν ἀποφαίνει τῶν χορευτῶν ἕνα. καὶ ἐν τάξει στὰς ὥσπερ οὖν παρά τινος λαβὼν χοροδέκτου τὴν στάσιν ὡς εἶχε τὴν συνᾴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει. καὶ ἀσκωλιασμὸς ὁμοίως, τὸ ἐφ' ἑνὸς ποδὸς βαίνειν.

Ἀσκοπήρα, τὸ μαρσίππιον. ἤτοι τὸ σακκοπήριον. Ἄσκοποι. οἱ ἀπροσδόκητοι. καὶ ἄσκο-

πος λό

τος λώβη, ἀπροόρατος πυντέσι οἰκίαστος. Ἀσκούμενος κατασκευάζων κοσμῶν. Ἀσκοῦ αἰτιατικῇ. Ἄσκυλον τὸ λεῖον. Ἀσκώματα· τὰ ἐν ταῖς κώπαις σκεπάσματα ἐκ δέρματος οἷς χρῶνται ἐν τῇ εἰρεσίᾳ. καὶ τὸ τρῆμα ἡ κώπη βάλλεται. ἐς διφθέρας τὰς διανοίας τὰς ἑαυτοῦ γράψας ὁ θυρυκίων, ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λακωνικῇ. Ἀσκώνιος Πεδιανός. ὁ τοίνυν βλαῖσος ἐπὶ τὴν θύραν κληθεὶς εἶπεν ἐφολκίδα ἄκλητον, ἐπάγεται Ἀσκώνιον Πεδιανόν. δῆλον δὲ καὶ ἐπικλήτους οἷον εἰς σκιὰς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινας. Ἀσκραῖος· ὁ Ἡσίοδος. Ἆσμα τὸ μέλος ἡ ᾠδή. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δίασμα. καὶ σώφρων. καὶ ἄσασθαι ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι μεταβολῇ τῶν δύο σσ εἰς δ ζ ἐγένετο. Ἀσμένοις δοτικῇ. Ἀσμενίζω δοτικῇ. οἱ μὲν οὖν ὅλυθερει ἀσμενίσαντες καὶ παρακρουσθέντες ὑπὸ τῆς ὑποσχέσεως ἤλυσαν ὑπὸ τοῦ πορσικοῦ. Ἄσμενος· χαίρων ἡδέως. προθύμως καὶ ἀσμενέστατα. Ἀσωλάκως τὸ ἀφιλῶς. Ἀσώματοι· δηλοῖ τὸ μὲν τῶν ἀριθμῶν. ὡς οἱ ἄγγελοι οἷον Μιχαήλ. Γαβριήλ. ἀριθμῶν γὰρ τάδε, τὸ ὡς τὰ καθόλου. Ἀσωπὸς· ποταμὸς Θηβῶν. Ἀσωπόδωρος καὶ Διδύμαρχος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι σώματος διεβέβληντο.
Ἀσωτία ἡ ἁμαρτία. ἑκάτερον ὁμοίως ἀποστρέφεσθαι τό, τὸ δέον μὴ ποιεῖσθαι ἀνάλωμα. καὶ τὸ μὴ δέον ποιεῖσθαι. ὥστε τοῦτο μὲν ἀσωτία οὖσα ἐνέπτει μείζω εἴτε φαυλοτέραν. ἐκεῖνο δὲ σμικρολογία. καὶ ἄσωτος ὁ ἐξώλης ὁ σώζεσθαι μὴ ὀφείλων. Σοφοκλῆς ἐν τῷ ἀσώτους ἐφιδὼν γυναῖκας. καὶ ἀσώτου αἰσχροῦ. Ἀσωχαῖος ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκὴ Ἀσωχὶς ὄνομα πόλεως. καὶ Ἀσωχὶς ὄνομα κύριον. καὶ Ἀσωχιρὸς ὄνομα πόλεως.
Ἀσπάζεσθαι αἰτιατικῇ καὶ τὸ προσκυνεῖν ὡς ἡμεῖς καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἁπλῶς καὶ ἀγαπᾶν. καὶ φιλοφρονεῖσθαι. καὶ ἀσπαζόμεθα σε. ἀσπαζόμενος ἐρετμὰ καὶ σκαλμίδια, φησὶν ὁ κωμικός. καὶ παῖ τὰ ἀσπαζόμενα δήλως λέγουσι. Ἀσπάζου· Ἀριστοφάνης· ἄνοιξον ἀσπάζου με διὰ τοῖσι τοῖν χεροῖν.
Ἀσπάλαθος φυτὸν ἀκανθῶδες ἐν ᾧ ὀρεῖ ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι. Ἀσπάλακος τυφλότερος ἔστιν. ἐπὶ τῶν τυφλοτέρων. ἐπειδὴ ὁ ἀσπάλαξ ζῷον μυῒ ἐμφερὲς ὑπὸ γῆν διάγον. τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερημένον.
Ἀσπαλιεία ἁλιεία ἐργασία. καὶ ἀσπαλιεὺς ὁ ἁλιεύς, ἀπὸ τοῦ σπᾶν τὴν ἄγραν. καὶ ἀσπαλιεύεσθαι παρὰ ῥήτορι τὸ ἁλιεῦσαι ἡμῖν. Ἀσπάραγος· εἶδος ἀσφάραγος. Ἄσπαρ ἐπὶ Ἀρδαβυρίου. ὅτι Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως χρηστοῦ μὲν γενομένου διὰ τὴν ὀργὴν ἐν βίῳ ... αὐτὸν ... γνώμῃ Ἄσπαρ Λέοντα διάδοχον αὐτοῦ γενέσθαι παρεσκεύασεν. Ἀσπασία· πολυθρύλλητος γέγονεν αὕτη. ἦν δὲ γένος Μιλησία. δεινὴ περὶ λόγους. Περικλέους δέ φασιν αὐτὴν διδάσκαλον ἅμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γενέσθαι τοῦ Σαμιακοῦ, καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτοῦ Περικλέα τὸν νόθον. Ἀσπασίαι δύο ἑταῖραι. τῇ δὲ μιᾷ θύτων, ἐκ τῆς χειρὸς Περικλῆς δι' ἣν ὀργισθείς, ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα. ἀπαγορεῦον δέχεσθαι αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας. ὅθεν ἐκεῖνοι εἰργόμενοι τῶν Ἀθηναίων τοῖς Λακεδαιμονίοις προσέφυγον. ἡ δὲ Ἀσπασία, σοφίστρια ἦν. καὶ διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν. ὕστερον δὲ καὶ γαμετὴ αὐτοῦ γέγονεν. Ἀσπάσιος Βύβλιος σοφιστὴς συγχρονῶν Ἀριστείδῃ καὶ Ἀδριανῷ. ἔγραψε περὶ Βύβλου. περὶ σχηματισμῶν, μελέτας, τέχνας. ὑπομνήματα. κολακείας. ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς. Ἀσπάσιος Τύριος σοφιστὴς ἱστορικός. ἔγραψε περὶ Ἠπείρου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱστορεῖ σύμμικτον ἐν βιβλίοις κ΄. περὶ τέχνης ῥητορικῆς καὶ ἄλλα. Ἀσπάσιος· δημοσθενιανὸς τῶν κριτικῶν μαθηματικῶν Ῥαβενναῖος σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. πρὸς τοὺς φιλολοιδόρους καὶ πρὸς ἀείζωνα λόγους διαφόρους. ἠκροάσατο δὲ Παυσανίου καὶ Ἱπποδρόμου. καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ διατρίψας μέχρι πολλοῦ. Ἀσπασίως, ἡδέως. προσηνῶς φιλοφρόνως.
Ἀσπασμὸς ἡ εὐχὴ παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ Παύλῳ. ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρί. Ἀσπαστοί, ἄσμενοι θεοειδεῖς. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ ἀσπαστὸς ἀσπασίως τῷ τῇ προσφιλεία φιλία. Ἀσπαίροντες σκαρίζοντες κινοῦντες. Ἄσπειστον ἔχθραν· ἄσπονδον μῖσος. Ἀσπιδηφόροι· οἱ πολεμισταὶ καὶ ἀσπιδιῶται ὁ ἀσπίδα κινῶν. καὶ ἀσπίδος ἐπέρεισμα, δίκην συνασπισμοῦ. καὶ ἀσπιδίσκαι ἐν οἷς αἱ ἀσπίδες ἐπήγνυνται. ὅπερ ἐστὶν ὅπλον σκευοθήκειον καὶ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης· ἵστασθε ἐφεξῆς ταύτης ἐπὶ τὰς ἀσπίδας. καὶ ἀσπιστῆρες φυλακτῆρες. Σοφοκλῆς. ἀλλ' ἄνδρας ἀσπιστῆρας ἀγαλλίους ὑμῖν τῇ κείνου τῷ δὲ σημεῖα διχαίρειν. Ἀσπιλὸς καὶ ἄσπιλωτος ὁ μὴ ἔχων σπίλον.

τινά. ἐν ἐπιγράμματι· μῆλον ἐγὼ στρούθιον ἄσπιλον ἀρρυτίδωτον. Ἄσπλαγχνος· ἄτολμος.
ταπεινός. δειλὸς ψυχρός. Σοφοκλῆς· μήτοι φύσιν ἄσπλαγχνος ἐκείνου γεγώς. φύσιν δὲ ἀσθενῆ
καὶ ἀλλοίαν παρὰ τὴν τοῦ πατρός. Ἄσπονδεί· ἄνευ φιλίας ἢ χωρὶς θυσίας. καὶ ἄσπονδοι ἐχθροί.
ἀδιάλλακτοι. θουκυδίδης. οἱ δὲ τοὺς νεκροὺς ἀσπόνδους ἀπέδοσαν. ἀστόργους τοὺς ἀπηνεῖς καὶ ἀ-
φίλους φασίν. ἀσπόνδους δὲ τοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους. ἀνελεήμονας ἢ τοὺς ἀκαμ-
πεῖς καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον. Ἄσπονδεί· χωρὶς σπονδῆς. ἀσπουδὶ ἢ διὰ τοῦ η. χωρὶς κακοπαθείας.
ὥστε μὴ μάτην ἀσπουδὶ γε. Ἀστακὸν ὕδωρ· τὸ πολυσταγές. Ἀσταθμήτους· συγχωρεῖν τὸν βα-
σιλέα θυσίας ἀφερεγγύους, ἀφορολογήτους, ἀνεπισταθμεύτους. νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις. Ἀστά-
θμητον· τὸ ἄδηλόν τε καὶ ἀστάθμητον τῆς τύχης ὑποφορώμενοι. καὶ ἀστάθμητος ἄνισος ἄστατος. καὶ
δὴ καὶ τὴν ἄλλως ἀρετὴν ἀστάθμητος ὡς εἰπεῖν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦν. οἱ δὲ ἐπετόλμησαν τῇ θα-
λάττῃ διὰ τὴν ἀνάγκην. τέως ἀστάθμητον στοιχεῖον ἡγούμενοι τῆς γῆς πιστότερον ἔσεσθαι σφίσιν
ἐν τῷ βίῳ τὸ τότε. καὶ τὸ ποιητικὸν εἰπεῖν. ἔσσεται ἦμαρ ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ ἴλιος ἱρή, καὶ τοῦτο εἰ-
πεῖν τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀστάθμητον εἶναι λογιζόμενος. καὶ ἀστάθμητα τἀνθρώπινα. ὥστε οὐδεὶς ἂν δύναι-
το τεκμήρασθαι οὐδὲ σταθμήσασθαι, τί ποτε διανοεῖται ἢ τί πράξει. δημοσθένης ἐν τῷ παραπρε-
σβείᾳ. Ἀστακτί· πολυστακτί. πολυδακρύτως. τὸν νεκρὸν παραπέμπων, ἔκλαιεν ἀστακτί. καὶ αὖθις
ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις στένοντες ὁ μαρτυρούμενοι. Ἀστάνδαι· οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφό-
ροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἄγγαροι. τὰ δὲ ὀνόματα περσικά. Ἀστάρτη· ἡ παρ' ἕλλησιν ἀφροδίτη λεγομένη. καὶ
ἐκ τοῦ ἄστρου τὴν ἐπωνυμίαν πεποιηκόσιν. αὐτῆς δὲ εἶναι τὸν ἑωσφόρον μυθολογοῦσιν. ἀστάρτη.
θεὸς σιδωνίων. καὶ χαμώς. θεὸς ἀμανιτῶν. οἷς ἐλάτρευσε σολομών. ὃς ἠγάπησε γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν αἳ
ἦσαν σὺν ταῖς ἰσραηλίτισιν, ἑπτακόσιαι. καὶ παλλακαὶ τριακόσιαι. ἐκ τούτων πασῶν ἐγένετο
αὐτῷ υἱὸς ῥοβοὰμ μετὰ ἀλλοφύλων ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. οὕτω ἡ πολυγαμία τὴν ἀτεκνίαν ποιεῖ.
Ἀσταφὶς καὶ σταφυλὴ γραίη χοῦ μελίπνους λίβανος. καὶ παροιμία ἀνδρὸς γέροντος ἀσταφὶς τὸ
κρανίον. Ἄσταχυς καὶ ἀσταφὶς καὶ ὅλως τὸ πλεονάζειν τὸ α ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων
ἀττικόν. ἐπὶ τῷ μύῳ ἀσταχύεσσιν. Ἄστεα· πόλεις. καὶ ἀστεῖ δοτική. καὶ ἄστεον καὶ τὸ πληθυντι-
κὸν τῶν ἄστεων καὶ ἄστεος στέφανος. τὸ τεῖχος. χωρίον τὸ μὴ ὑποκείμενον
δανειστῇ. ὅταν τὸ ὑποκείμενον αὐτὸ τοῦτο ὁ δανείσας διὰ γραμμάτων δηλοῖ ἐπικειμένων τῷ χωρίῳ. τὸ δὲ
αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκίας γίνεται. Ἄστεγος· ὁ μὴ ἔχων στέγην. λέγεται δὲ καὶ φλύαρος καὶ ἀνυπο-
μόνητος. Ἀστεϊζόμενος· ἀγλαϊζόμενος κομψευόμενος. καὶ ἀστεϊσμὸς τὸ συμπολιτεύεσθαι.
Ἀστεμφέα· ἀμετακίνητον. βέβαιον. Ἀστελέβη πόλις λυδίας. οἱ οἰκοῦντες ἀστελεβαῖοι. οἱ
δὲ ἀστεμφῆ ποδάγραν καὶ δόνακας αὐτεκτῆρας. καὶ αὖθις οἱ δὲ ἀστεμφεῖς οὗτοι καὶ ὑπὸ τὸ παι-
ρητορικῆς καὶ ποιήσεως οὐ μοι δοκοῦσιν ἱκόντες εἶναι συνέσεσθαι θεῷ καὶ ἀνθρώποις. πενία δὲ φύ-
σεως μὴ δὲ τὰ σμικρὰ ἱκανός. Ἀστενακτί· ἄνευ στεναγμοῦ. ἀριστοφάνης. οὐδὲ στενακτὶ περδό-
μενος, οἴκοι μένεις. Ἀστερία μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ νῆσος ἐν τῷ ἀλκυονίδος. καὶ ἀστερία πό-
λις λυδίας λέγεται καὶ ἀστερίς. ὁ πολίτης ἀστεριώτης καὶ ἀστέριος. Ἀστέρειος· κτητι-
κὸν καὶ ἀστερόεντα ἤτοι ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. καὶ ἀστέρων τέθριππος. ἅρμα τοῦ ἡ-
λίου καὶ ἀστεροπητὴς ὁ ἀστραπαῖος. Ἀστεροπαῖος ὄνομα κύριον. Ἀστεῖα λέγεις. καὶ ἀστεῖον
τὸ πολιτικὸν ἀστεῖον τι καὶ κατεξειργασμένον εἰπεῖν. κωμικὴ καὶ συμπλοκή. σημαίνει δὲ τὸ κατερει-
νημένον τὸ ἀκέρως διειργασμένον ἐν συνουσίᾳ χρῶ. Ἀστεῖος· ὁ συνετὸς ὁ πρόσωπος χαρίεις. κα-
λὸς γελοιώδης. καὶ ἀστειοτέρῳ ἀντὶ τοῦ συνετωτέρῳ. ὁ δὲ καιρὸς ὑμῶν ἀστειοτέρῳ δράματι πλανῆ-
σαι τὸν ἠπατηκότα περὶ δὲ εἰρήνου φησὶν ἀριστοφάνης. καὶ ἀστείους ἀστεϊζομένους. πολιτευομέ-
νους εὐφημότερον ἀστεΐζεσθαι τὸ ὡραΐζεσθαι γέλωτα ποιεῖν ἅ τινα σκώπτειν καὶ ἀστείως πρεπόν-
τως. φρονίμως. Ἄστηνοι· οἱ δυστυχεῖς. οἱ πένητες. οἱ στάσιν καὶ οἴκησιν μὴ ἔχοντες. Ἀστὴρ ἀστέ-
ρος. ἐν τῷ ὁρατόν. Ἀστὴρ· τοῦ ἀστέρος τῆς αἰγὸς λάμψαντος σφοδροὶ πνέουσιν ἄνεμοι. ἔνθεν καὶ
ὅμηρος λάβρος ἐπαιγίζων. Ἀστὴρ ἄστρου διαφέρει. ὁ μὲν ἀστήρ ἐστιν εἷς. τὸ δὲ ἄστρον ἐκ πολ-
λῶν συνέστηκεν. ὃ καὶ ἀστροθέτη μακαλεῖται. Ἀστιβὲς ἄλσος ἀδιόδευτον. ἀκαταμάχητον,

ἀπροσπέλαστον. Αἴας φησί· μολὼν πρὸς χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω, κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμὸν ἔχθιστον βελῶν γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται· ἀλλ' αὐτὸ νὺξ ᾅδης τε σῳζόντων κάτω. Λυκόφρων φησί· τόπον οὗ οὐδεὶς ἐπιβήσεται. ὁ Αἴας φησὶν ἵνα μή τις αὐτῷ ἀκολουθήσῃ. καὶ ἀστιβῆ, ἄβατον ποσί. καὶ ἀστιβὴς ὁ ἀβέβαιος καὶ ἀσφαλής. καὶ ἀστιβὴς ὁ κατάβασιν ἔχων. ἀστιβέσιν αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ἀστίβητος· ἀδιόδευτος τόπος. Ἀστικῶς· ἀστείως. εὐφρόνως. ὁ δὲ, παίζων ἀστικῶς τὴν πρόθεσιν κατανοήσας διχῆ διεῖλε τοὺς προσχωρήσαντας. λέγεται δὲ ἀστικὸς, καὶ ὁ πολιτικός. καὶ τοὺς ἀστικοὺς ὁ ἄγροικος, ὁ θεολόγος φησί. Ἄστιπτος· ἄβατος. ἀδιόδευτος. Σοφοκλῆς· ἀκτὴ μὲν ἥδε τῆς περιρρύτου χθονὸς λήμνου βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη.

Ἀστισμός· πιθανολογία. διαφέρουσι ῥητορικῆς καὶ πολιτικῆς καὶ ἀστισμῶν. Ἄστομοι ἵπποι σκληρόστομοι. ἄστομοι πῶλοι λοίσθια φέρουσιν. Ἀστόργους· τοὺς ἀπηνεῖς καὶ ἀφίλους. ἀσπόνδους δὲ τοὺς ἀδιαλλάκτους καὶ μνησικάκους. ἀνελεήμονας δὲ, τοὺς ἀνεπιεικεῖς καὶ ἀσυνδέτους πρὸς ἔλεον. Ἀστός· πολίτης. Ἀστοχῶ· γενικῇ. Ἀστράβη· ὄνος ἢ ἡμίονος. ὡς Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. τάχα δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον ἐφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκαλεῖτο. ἡ ἀστράβη τὸ ἐπὶ τῶν ἐφιππίων ξύλον ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. καὶ ἀστραβηλάτης ὁ ἡνίοχος. ἢ καὶ αὐτὸ τὸ νωτοφόρον ὑποζύγιον. οἱ δὲ, τὸν σωματηγὸν ἡμίονον ἀστράβην λέγουσιν. ὁ δὲ, τῆς ἡμιόνου ἀποτυχούσης τὸν πεφόρτον καὶ τὴν ἀστράβην διάρας ἐπὶ τῶν ὤμων, εἰς τὴν μονὴν τοῦ θείου Σάββα ἔρχεται. λύσις ὀνείρου. Ἀστραβλέπειν κάλλιστον ἀνθρώποις τελεῖ. Ἀστράγαλος· κυρίως τὸ σύνηθες λεγόμενον καὶ ὁ σπόνδυλος τοῦ τραχήλου. καὶ ὁ πεττικός. καὶ ῥοβίσκη δὲ οὕτω καλεῖται. καὶ ἀστράγαλος· ὃν ἐθεάσατο βαλτάσαρ ὁ υἱὸς ναβουχοδονόσορ ἐν τῷ δείπνῳ ἀνακείμενος κατέναντι τοῦ τοίχου ὡς ἀστράγαλον χειρὸς ἀνθρώπου γράφοντα τῇ ἑβραΐδι γλώττῃ, ἃ μηδεὶς ἠδύνατο γνῶναι. μεταστειλάμενος δὲ τὸν Δανιὴλ, παρεκάλει ἑρμηνεῦσαι αὐτῷ ταῦτα. ὁ δὲ, εἶπεν αὐτῷ· τὸν ἀστράγαλον ὃν εἶδες χεὶρ ἐστὶ θεοῦ ζῶντος. καὶ ἔγραψεν ὅτι ἐμέτρησε καὶ ἐπλήρωσε τὴν βασιλείαν σου. ἀκούσας οὖν ὁ βαλτάσαρ ἐθλίβη. καὶ μετ' ὀλίγον ὑπὸ δαρείου τοῦ μήδου ἀνῃρέθη. καὶ ἀστραγαλίζω. Ἀστράμψυχος· ὃς βιβλίον ἰατρικὸν εἰς ὄνων θεραπείαν, πεποίηκε. καὶ ὀνειροκριτικόν. Ἀστραπὴ ἐξαίφνης νεφῶν παρατριβομένων ἢ ῥηγνυμένων ὑπὸ πνευμάτων. καὶ παροιμία· ἀστραπὴ ἐν πυέλου ἐπὶ τῆς οὐθενείας. παρόσον οὐδὲν δύνανται αἱ ἐκ τῶν κρηνῶν καὶ πυέλων μαρμαρυγαί. Ἀστράπτω· δοτικῇ. Ἀστρατεία· ἡ εἰρήνη. ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ στρατεύονται. Ἄστρια· οἱ ἀστράγαλοι. δεῖκε δ' ἄστρια αἴγυπτι λύγον παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἀστρόβανος· ὁ ἀστρονόμος. Ἀστρονομία· ἡ τῶν ἄστρων διανομή. πρῶτοι βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεῦρον διὰ Ζωροάστρου. μεθ' ὃν καὶ Ὀστάνης. οἳ ἐπέστησαν τῇ οὐρανίᾳ κινήσει, τὰ περὶ τοὺς τικτομένους συμβαίνειν. ἀφ' ὧν αἰγύπτιοι καὶ Ἕλληνες ἐδέξαντο. καὶ τοὺς γινομένους, ἀναφέρουσιν εἰς τὴν τῶν ἀστέρων κίνησιν. καὶ ἄστροις τεκμαίρεσθαι ἐπὶ τῶν μακρὰν καὶ ἔρημον ὁδὸν πορευομένων καὶ ἄστροις σημειουμένων τὰς θέσεις τῶν πεδίων. καὶ ἀστρῷος ὁ ἐκ τῶν ἄστρων. ὅτι μαγεία καὶ ἀστρολογία, ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ τούτοι Πέρσαι μάγοι ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί. Ἄστυ ἄστεος· ἔστι δὲ ἀνάλογον ἡμίσυ ἡμίσεος. ἀλλὰ καὶ ἡμίσεως. Ἀστυάγης· γραμματικός. τέχνην γραμματικὴν, περὶ διαλέκτων, περὶ μέτρων, κανόνας ὀνοματικοὺς καὶ εἰς Καλλίμαχον τὸν κριτικὸν ὑπόμνημα. Ἀστυάναξ· ὄνομα κύριον καὶ ἀστυανάκτειος. Ἀστυάνασσα· Ἑλένης τῆς Μενελάου θεράπαινα. ἥτις πρώτη τὰς ἐν τῇ συνουσίᾳ κατακλίσεις εὗρεν. καὶ ἔγραψε περὶ σχημάτων συνουσιαστικῶν. ἣν ὕστερον παρεζήλωσαν Φιλαινὶς καὶ Ἐλεφαντίνη αἱ τὰ τοιαῦτα ἐξορχησάμεναι ἀσελγήματα. Ἀστυβοώτης· ὁ κῆρυξ ἐπιθετικῶς, ἀπὸ τοῦ ἐν ἄστει βοᾶν. καλήτορα δὲ τὸν αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ καλεῖν φασί.

Ἀστυγείτων· πλησιόχωρος. Ἀστυδάμας· ὁ πρεσβύτης υἱὸς Μορσίμου τοῦ Φιλοκλέους τραγικοῦ ἀμφοτέρων, ἀθηναῖος τραγικός. ἔγραψε τραγῳδίας σμ. ἐνίκησε ιε. ἀκροασάμενος δὲ ἦν Ἰσοκράτους. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τραγῳδίαν. Ἀστυδάμας ὁ νέος· υἱὸς τοῦ προτέρου τραγικὸς καὶ αὐτός. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς· σατυρικός. Ἐπίγονοι. Αἴας μαινόμενος. Βελλεροφόντης. Τυρώ. Ἀλκμήνη. Φοῖνιξ. Παλαμήδης. Ἀστυδρομία· παρὰ Λίβυσιν οἱονεὶ τῆς πόλεως γενέθλια.

καὶ θεοδαίσια ἑορτή, ἐν ᾗ ἐτίμων Διόνυσον καὶ τὰς νύμφας· ἢ μᾶλλον δοκεῖ νηφάλιόν τε καὶ τὴν ἀγα-
θὴν κρᾶσιν ἀντιτιθέμενοι. Ἀστύνιον. Ἀστύνοος ὄνομα κύριον. Ἀστύνομος· δέκα ἦσαν ἀστύνομοι·
πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ· πέντε δ' ἐν ἄστει· οἷς ἔμελλε περί τε τῶν αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κοπρολόγων·
καὶ τῶν τοιούτων. Ἀστυόχεια ὄνομα πόλεως. Ἀστυπαλαιεύς· ὄνομα κύριον. Ἄστυρον·
πόλιν· οὗ τὸ νῆσον δ' ἄστυρον ἀπελιώτης Καλλίμαχος. Ἀστυφέλικτον, ἀτίνακτον. Ἄσυ-
λον ἱερὸν τὸ τίμιον καὶ τηροῦν τοὺς οἰκέτας. καὶ ἀσυλία τὸ πρᾶγμα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ὄντος δη-
μοσίου καὶ μεγάλου διὰ τὴν πρεσβείαν τὴν ἀσυλίαν καὶ τὴν συνήθειαν παρὰ τῶν Ῥωμαίων ὑπὲρ τῶν πρε-
σβειῶν μισοπονηρίαν. συλῶ δὲ τὸ σῦ μακρόν. Ἀσύγχυτον· ἡ γὰρ φύσις τοῦ ἀσυγχύτου, οὔτε σι-
δήρου ὑφίσταται τὴν λύσιν· οὔτε μὴν πάλιν τὴν διὰ πυρὸς λύσιν. Ἀσύμβατον· ἀφιλίωτον.
Ἀσυμφανῶς· ἐπικεκαλυμμένως· ἀδήλως. Ἀσυμφυῆ· ἀνοίκεια· ἀνόμοια ἢ παρῶδες τὸ ἔδαφος τοῦ
ῥείθρου ἦν· ὑπό τε ἀνωμαλίας καὶ τοῦ ἀσυμφυῆ εἶναι ὑποκείμενα ἔσεσθαι τοῖς ὑποτιθεμένοις.
Ἀσυνάρτητον· ἀσυνάρμοστον. Ἀσυνδύαστος· ἀσύμπλοκος ἀσύζευκτος. Ἀσυνέτους· τοὺς
ἀσυνειδήτους. ὧν οὐδὲν ἀφρονέστερον παρὰ τῶν δ' ἀπὸ σόλων νοητέον. καὶ ἀσυνετῶ τὸ μωραίνω. Ἀσυ-
νήθης ἀσυνήθους κλίνεται. Ἀσυνθεσία· παράβασις συνθηκῶν. Ἀσύνθετος· ἀσύμφωνος· ἄμι-
κτος. ἀσυνθέτους δὲ, τοὺς ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμένοντας ἀλλ' ἂν πρός τινας συνθῶνται. Ἀσύγχυτον· ἡ δὲ φύ-
σις τοῦ ἀσυγχύτου οὔτε σιδήρου ὑφίσταται τὴν λύσιν, οὔτε μὴν πάλιν τὴν διὰ πυρὸς λύσιν. Ἀσυνθε-
τώτατον· Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας· ἐπὶ τοῦ ὄχλου τέθειται τὸ νόημα· ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον
καὶ ἀβεβαιότατον καὶ πίστεις διὰ τὸ ἀβέβαιον οὐ τιθέμενον. ἢ ἀνωμόλογον καὶ ἀσύμφωνον. ὁμολο-
γίαι δὲ αἱ συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ ἀσυνετώτατον. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὁ μὴ δυνάμενός τις συνιέναι τι ἀποτεφρονεῖ. φησὶ δὲ
σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον. Ἀσύντακτον· μὴ συντεταγμένον· μὴ συμφραξάμενον. Ἀσυντελής,
ἀσύμφορος· ἀχρήσιμος. Ἀσσυρίηθεν· ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας. Ἀσσυρίων· ἀρχὴ παλαιὰ καὶ ἐς
τοὺς μυθικοὺς ἀναγομένη χρόνους. ὀλίγου τινὸς ἐκράτησε τῆς Ἀσίας μέρους. εἶτα ἡ Μηδικὴ κα-
θελοῦσα τὴν Ἀσσυρίων χρόνον οὐ πολὺν κατέσχεν ἀλλὰ κατελύθη ἐπὶ τῆς γ΄ γενεᾶς. Πέρσαι
δὲ Μήδους καταγωνισάμενοι χρόνον πολλῷ πλείονα τοῦ ἔμειναν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ Μακεδόνων
δυναστεία τὴν Περσῶν καθελοῦσα μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, ἐπὶ τὸ χεῖρον ἤρξατο φέρεσθαι
καὶ ἐπὶ τῶν διαδόχων αὐτίκα· αὐτὴν δὲ κατέσχησαν ὑπὸ Ῥωμαίων καταλυθεῖσαι. αἱ δὲ ἑλληνικαὶ δυνά-
μεις οὐκ ἄξιον αὐτῶν ἀντιπαρεξετάζειν. Ἀθηναῖοι μόνης ἦρξαν τῆς παραλίου ἑβδομήκοντα δυοῖν δέον-
τα ἔτη. Λακεδαιμόνιοι δὲ Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος κρατοῦντες ὅλα λ΄ ἔτη, ἐ-
παύθησαν ὑπὸ Θηβαίων. ἡ δὲ Ῥωμαίων πόλις ἁπάσης ὅσα μὴ ἀνέμβατός ἐστι, ἐν καὶ μ΄ πρὸς τοῖς
ψ΄ ἔτεσιν εἰς τοὺς πάτους Κλαύδιον Νέρωνα τὸ δεύτερον καὶ Πίσωνα Καλπούρνιον οὐδὲν ἀντίπαλον
ἔχουσα. Ἀσσύριοι οὕτως ἐκλήθησαν ἀπό τινος γίγαντος ὀνόματι Σύρου, ἐξ οὗ παρέλαβε τὴν ἐ-
πωνυμίαν ἡ χώρα. ἀπὸ δὲ Ἀσσυρίων καὶ Σύροι προσηγορεύθησαν. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀσσοὺρ τοῦ υἱοῦ Σήμ. τοῦ υἱωνοῦ Νῶε. ὅστις
Ἀσσοὺρ ἔκτισε πρῶτος πόλιν μεγάλην τὴν μετονομασθεῖσαν Νινευΐ. οἱ δὲ, Ἀσσυρίους φασὶ τοὺς Πέρσας.
Ἀσσύριοι τὸ ἔθνος ἀτρεμούντων πάντων οὐδὲν ἐμποδὼν ἦν αὐξηθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖστον.
μετὰ δὲ ταῦτα πολλοὶ καὶ συνεχεῖς πόλεμοι γενόμενοι, ἐπαναστάσεις τε ἑτέρων ἐφ' ἑτέροις ἐμφύλιαι.
καὶ πόλεμοι πρὸς ἀλλήλους συνερράγησαν. ταῦτα ἐπὶ Καίσαρος. Ἀσύστατον· οὐ συνεστῶτα. τὸ
δὲ πυκνὸν ἀλλ' ἀραιὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῶδες. ἢ ἀδιάθετον. ἀπιθάνως συντιθέντα. Ἀσύφη-
λον· ἀπαίδευτον ἀνόητον. Ἀσφαδάστῳ· ἀσκαρίστῳ· σπασμὸν μὴ ἔχοντι. ἀντὶ τοῦ συντόμως. ὅπως
καιρίας πληγῆς γενομένης, μὴ προσγενέσθαι σπασμὸν μηδὲ πολλὴν ἐν τῷ θανάτῳ διατριβήν. σφα-
δάζειν λέγεται τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Σοφοκλῆς· πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, ὦ μένομαι
ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι πλευρὰν διαρρήξαντα τῷ δὲ φασγάνῳ. παραδιδόμενον δὲ
καθ' ἱστορίαν· ὅτι τὸ σῶμα ἄτρωτον ἦν ὁ Αἴας. τὴν δὲ κατὰ μασχάλην μόνον τρωτός, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα
λεοντῇ ταῦτα μέρη τοῦ σώματος σκεπάσαντα τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἐᾶσαι. διὰ τὸ περιεῖχθαι ἐ-
κεῖσε τὸν γωρυτόν. Ἀσφάλιος· εἰ ζυγὰ θεμέλια νέρθε φυλάσσων. τελευταῖος οὗτος τοῦ ε΄
τῶν ἁλιευτικῶν Ὀππιανοῦ. Ἀσφάλιος Ποσειδῶν. Ἀσφαλίσαι· φύλαξαι σαυτόν. ἀσφα-

λίζων τὸ φυλάττων. Ἀσφαλτῖτις λίμνη· ἔνθα ἡ ἄσφαλτος γίνεται. ἄσφαλτος δὲ, ξηρόν ἐστι τῇ ἰδέᾳ ὅμοιον. χρῶνται δὲ αὐτῇ, καὶ ἰατροί. καὶ ἀσφάλτωσις· ἡ ἐπίστωσις ζήτει ἐν τῷ ἀδιαβατεῖν. Ἀσφάραγος· φάρυγξ, στόμαχος· λαιμός. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκανθῶδες ἀποφυόμενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσπάραγος· πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. οὕτω μὲν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ τὴν λέξιν προφέρουσιν· οἱ δὲ πολλοὶ μὴ ἀκριβοῦντες διὰ τοῦ π λέγουσι. καὶ ἀπὸ τούτων τῶν λαχάνων ὁρώμενοι πρώτων ἀσπαράγους καλοῦσι.

Ἀσφόδελος ὁ φυτόν· ἀσφοδελὸς δὲ ὁ λειμών. Ἀσφόδελος· σκιλλῶδες φυτὸν φύλλα ἔχον μακρά, καὶ ἀνθέρικον ἐσθιόμενον· καὶ τὸ σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον· καὶ ἡ ῥίζα κοπτομένη μετὰ σύκων πλεῖστον ὀνίνησιν ἔχει. προσφέρεις καὶ χθονίων ἱερὸν καὶ ῥόδιον· τὴν κόρην καὶ τὴν ἄρτεμιν ἀσφοδέλῳ στέφουσι. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον οὐδέτερον· ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ᾽ ὄνειαρ. τὸν δὲ τόπον ἐν ᾧ φύεται, ὀξυτονητέον ὡς καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ· κατ᾽ ἀσφοδελὸν λειμῶνα. Ἀσχαλίδασμα· ἀσχάλλων ἀδημονῶν λυπούμενος χαλεπαίνων· ὅθεν, ἤσχαλλον ὡς ἐπὶ ὠδῖνι μεμηνυμένος ἐν νέου ζιχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντες σωμασκίας. καὶ αὖθις ὁ δὲ ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ καὶ ἀσπουδάσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις, ἢ ὧν ἕνεκεν ἀνέθορε. καὶ ἀσχαλόωντα ἀδημονοῦντα. Ἄσχετον ἀκράτητον. καὶ ἀσχέτως ἀμέτρως. Ἄχολος ὁ μὴ ἐν καιρῷ. σχολὴ γὰρ ἡ ἐν τῇ λεγομένῃ συνηθείᾳ ἐγκαιρία. μηδὲ χωρεῖς ἀνάγκας λέγειν πρός τινα. ἐν ἐπιστολῇ γέγραφεν· ὅτι ἄσχολός εἰμι. μηδὲ διὰ βίου τοῦ τρόπου, συνεχῶς ἀπαιτεῖσθαι τὰς εἰς πρὸς τοὺς συμβιοῦντας σχέσεις καθηκούσας· προβαλλόμενον τὰ περὶ ἑαυτὸν πράγματα. καὶ ἀσχολοῦμαι αἰτιατικῇ καὶ ἀσχολεῖσθαι παιδὶ ταῦτα μένανδρος λέγει. Φιλήμων δὲ καὶ ἀσχολεῖ. Ἄττα δύο σημαίνει· ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἅτινα, παρὰ ἀντιφῶντι· ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποιά τινα παρὰ δημοσθένει ἐν φιλιππικοῖς. ἐν ἰσχυροῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα· ἐν δὲ τῷ παραπρεσβείας δημοσθένης ἐπὶ τοῦ ὅσα ἔλαβε τὴν λέξιν. ἡ κωμικὴ ὥρπις τὸ ἄττα, ἐπὶ ἀριθμοῦ τέταχεν. ἕτερος ἢ ἐπέχοντα ἄττα τινὰ ἢ ἅτινα ἢ παραπλήσια ὀλίγα. ἀντιφῶν δὲ ἄττα κέχρηται ἀντὶ τοῦ ἅτινα ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοῦ μύρου. οὐ γὰρ ἐγὼ ἐπεπόνθειν ταῦτα ἅττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου. καὶ αὖθις, οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἅττα ἂν ὁρῶσι τῇ ὄψει πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἥκει ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. δαμάσκιος. ὁ δὲ ἰσίδωρος ἐμελέτα ἄττα τῶν ποιητικῶν ἔχοντα δυνάμεως ἄλλο τι ὀρέξεως εἶχεν. εἶχε δὲ ἐπ᾽ ἐλάχιστον τὸ πρὸς αὐτὰ συμπαθείας ἅτε οὐχ ἁπτόμενα τῆς ψυχῆς ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλώττης ἱστάμενα. Ἄττα, προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. ἄττα γεροντίδιος μενελᾶ γάμει. ἡ μία μὲν δὴ νύμφη, καὶ πλούτῳ καὶ γένει κατ᾽ ἐμέ· ἡ δ᾽ ἑτέρα προβέβηκε τῷ λόγῳ. ἀλλ᾽ ἄγε μοι βούλευσον ὁποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω. Ἀταγᾶς· γυμνεία· ἀτιμία. ἐπὶ τῶν

Ἀτταγᾶς εἶδος ὀρνέου· ὅταν λιμνώδη καὶ λεῖα χωρία καταβόσκηται. διὸ καὶ μαραθῶνα φησὶν αὐτὸν ἔχειν ἀριστοφάνης. ἐκεῖ γὰρ πολὺ τὸ ὄρνεον. καὶ ὁ ἀτταγᾶς ἴτω ὁ ἔχων τὸν λειμῶνα τοῦ μαραθῶνος. ἔστι δὲ ὁ ἀτταγᾶς κατάστικτος ποικίλοις πτεροῖς. λέγεται δὲ ἐπὶ δούλων κατεστιγμένων. ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄρνεον κατάστικτον. τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσας βαδίζων. τοῦτον τὸν ἀτταγᾶν ἡ συνήθεια ταγηνάριον καλεῖ. Ἀτάκτημα· ἀταξία. τὸ μηδὲν ἀτάκτημα γίνεσθαι περὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἄτακτοι ἐν τῇ τῶν πλειόνων συνηθείᾳ οἱ πονηροὶ καὶ παρὰ τὸ προσῆκόν τι ποιοῦντες. ἄτακτοι προσαγορεύονται οἱ ῥήτορες ἢ ἐκ τῆς ἐν πολέμῳ συμβουλῆς γινομένης, μὴ παρὰ τάξιν τὴν συμβουλὴν ποιήσαντες ἄλλως ἔτυχεν εἰκῆ καὶ φύρδην. Ἀταλάντη ἀκάστου γυνὴ ἥτις πηλέως ἐρασθεῖσα, λόγους ὑπὲρ μίξεως εἰσφέρει· ἀναινομένου δὲ, δείσασα μή μιν κατείπῃ πρὸς τὸν ἄνδρα, ὑποφθάσασα αὐτὸν προσδιαβάλλει τὸν ἄνδρα. ὡς εὐνηθῆναί οἱ ἐθέλοντα. ὁ δὲ λόχον ὑφεὶς ἐπιβουλεύει πηλεῖ. καὶ ὃς αἰσθόμενος εἰς πόλεμον καθίσταται πρὸς αὐτόν. ἐπικαλεσάμενος βοηθούς τινας τε τυνδαρίδας καὶ ἰάσονα. ἐχθρὸν ὄντα ἐκείνῳ φίλος αὐτὸς ὢν διὰ τὸ συμπλεῦσαι ἐν τῇ ἀργοῖ πεπλευκέναι. καὶ τήν τε ἰωλκὸν αἱρεῖ. καὶ τὴν ἀκάστου γυναῖκα σφάττει. Ἀτάλαντον· ἴσον· παραπλήσιον. Ἀταλὰ φρονέων· νήπια· ἁπαλά. Ἀταλάρειχος υἱὸς μὲν ἀμαλασούνθης· βασιλεὺς δὲ τῶν γότθων. Ἀταλαίπωρον· ἄπονον, ἢ τὸ ἐξ ἑτοίμου λεγόμενον καὶ ἄνευ ἀποδείξεως· ἢ τὸ ἐν χερσὶ καὶ φανερόν. αἰλιανός· ἔτι τοῦ προτέρου λόγου ὑγιοῦς ὄντος· ἀλλ᾽ ἡ

νος τὰ ἀβασανίστως γραφῇ, ἀταλαιπώρου τῆς ἀληθείας ἀκοῇ διεσπαρμένος ὑπὸ τὸ πλῆθος, ἀλλὰ τὰ
ἄλλως ὅ δέ μοι ἀληθὲς ὤν. καὶ ἀταλαιπώρως ῥαθύμως ὀλιγώρως. ἀριστοφάνης δαναΐσιν. οὗ
τος αὐτοῖς ἀταλαιπώρους ἡ ποίησις δείκνυσι. Ἀτάλλουσιν ἀπαλαῖς. νεογιλαῖς. καὶ ἀταλόψυ
χος ἐν ἐπιγράμματι. ἠιθέοις ἐνὶ δὴ τόσος πόνος ὁππόσος ἡμῖν τοὺς ἀταλοψύχους ἔχρισεν
λυπηραῖς. Ἀτάλλει. ἰταλία δέ. Ἄτταλος. βασιλεύς. ἀδελφὸς εὐμένους. οὗ ἄλλο οὐδὲν ἐ
φόδιον ὑπῆρξε πρὸς βασιλείαν τῶν ἐκτός. πλοῦτος δὲ μόνον ὃς μετὰ νοῦ μὲν καὶ τόλμης χειριζόμε
νος ἀληθῶς, μεγάλην παρέχεται χρείαν πρὸς πᾶσαν ἐπιβολήν. ἄνευ δὲ τῶν προειρημένων τοῖς
πλείστοις κακῶν παραίτιος πέφυκε γίνεσθαι καὶ συλλήβδην ἀπωλείας. καὶ γὰρ φθόνους γεννᾷ
καὶ ἐπιβουλάς. καὶ πρὸς διαφθορὰν σώματος καὶ ψυχῆς μεγάλας ἔχει ῥοπάς. ὀλίγαι δέ τινές
εἰσι ψυχαὶ αἱ ταῦτα δυνάμεναι διωθεῖσθαι τῇ τοῦ πλούτου δυνάμει. ὁ δὲ, πρὸς οὐδὲν ἄλλο ἐπαράλ
λευ κεχρῆσθαι τοῖς χορηγίοις, ἀλλ' ἢ πρὸς βασιλείας ἀνάκτησιν. οὗ μεῖζον οὐδὲ κάλλιον οὐ-
δὲν οἷόν τέ ἐστιν εἰπεῖν. ὃς τὴν ἀρχὴν ἐνεστήσατο τῆς προειρημένης ἐπιβολῆς οὐ μόνον διὰ τῆς εἰς
τοὺς φίλους εὐεργεσίας καὶ χάριτος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων. βασιλεύσας γὰρ καὶ
βιώσας ἔτη δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα. τούτου δὲ βασιλεύσας μ´ καὶ δ´ σωφρονέστατα μὲν ἐβίωσε
σεμνότατα πρὸς γυναῖκα καὶ τέκνα. διεφύλαξε δὲ τὴν πρὸς πάντας συμμάχους καὶ φίλους πίστιν. ἐνα
πέθανε δὲ, ἐν αὐτοῖς τοῖς καλλίστοις ἔργοις. καὶ οὕτως ἡρμόσατο τὴν ἀρχὴν ὥστε πᾶσι παισὶν ἀστασία
στον παραδοθῆναι τὴν βασιλείαν. οὕτως ὁ Ἄτταλος παραλαβὼν τὴν ἐξουσίαν παρ' αὐτοῦ μὲν ἐξήνεγκε δεῖγμα τῆς αὐτοῦ
προαιρέσεως καὶ πράξεως τῆς ἀειμνήστου καταγωγὴν ἐπὶ τὴν βασιλείαν. ὁ πάππος Ἄτταλος ὁ Ἀπολλωνί
ἀνὴρ βασιλεὺς Ἀσίας μετήλλαξε τὸν βίον πληρωθείσης ἐπ' αὐτῷ τῆς πυθίας εἴ τις χρησμῳδιαζο
μένη Ἀττάλῳ τῷ μεγάλῳ ἔφη θάρσει ταυρόκερως ἕξεις βασιληΐδα τιμήν. καὶ παίδων παῖδες
τούτων τε μὲν οὐκέτι παῖδες. Ἀτάλλων. ξίφος Σοφοκλῆς κωφοῖς πνεύμασι βόσκουσαν ψυ-
χὴν ἀτάλλων Αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκιρτᾶν. Ἀτεμίαστον. ἀδιά-
κριτον καὶ ἀφύλακτον ἤγουν ὅπου οὐκ ἔστι τεμίσιον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ πρόχειρον καὶ ἐν ἔθει μα.
Ἄτερ καὶ δίχα πλὴν, ἄτερθε, ὅμως. ἢ ἀντὶ τοῦ δέ. Ἀτάρβητος ἄφοβος ἄτρομος. καὶ ἀταρβή
τως, ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως παρὰ Σοφοκλεῖ. ἐχθρῶν δ' ὕβρις ἀταρβήτως ὁρμᾷ. Ἀτὰρ δὲ πλὴν
ὅμως. Ἀτάρμυκτον τὸ ἄφοβον κυρίως δὲ τὸ μὴ μύον. Εὐφορίων ἀτάρμυκτον τρέπειν ὄμ
μα. Ἀταρνεὺς πολίχνιόν τι κατὰ ἀντικρὺ Λέσβου κείμενον καὶ ἀταρνείτης. Ἀτὰρ οὖν. δια-
τοῦτο οὖν. Ἀτὰρ ὡς. εἶτα δὴ. ὅμως. Ἀτάσθαλα ἄδικα ἁμαρτωλά. καὶ ἀτασθαλία. ὁ ἰουδαῖ
ος ἔγνω μὲν ἐπ' ἐκεῖνα, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος. εἰ δὲ μὴ κἀλλὰ συνθλίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτα-
σθαλίας. καὶ ἀτάσθαλον. ἄδικον παράνομον. ἀναστάσιος γυναικῶν δὲ ὕβρεις καὶ τὸ ἀτάσθαλον
εἰς παῖδας ἐπιγνόντες συνεκυρώθη καὶ νόμος εἶναι. Ἀτασθαλία. ἡ φρενοβλάβεια. τῶν τις νεω
τέρων καταλεγέντων στρατιωτῶν ὑπὸ νεότητος καὶ ἀτασθαλίας ἐπιθυμεῖ τῶν ἄρτων. αἰλιανός. ὁ δὲ σερουί
λιος πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα ἐθρασύνετο κατὰ τοῦ παύλου. Ἀταυρώτη. ἀντὶ τοῦ ἁγνὴ καὶ ἀμι
κτος. ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ διὰ τοῦτο ἀταυρώτη ἡ ἁγνὴ ἡ ἄζευκτος γάμου. καὶ ἀζυ-
γής. καὶ βοῶπις ἥρα καὶ ζυγία καὶ γαμηλία. ἐπειδὴ οἱ ταῦροι κατωφερεῖς. οἷα δὴ ταυρῶτιν δ'
ἀξιῶ θηρίον. Ἀτεῦσαι. Ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν. ὁ μὴ βρεχόμενος μήτε
προσιέμενος παραμυθίαν. ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς ἡ πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν. ὡς μηδὲ ὑπὸ
ὕδατος βρέχεσθαι. Σοφοκλῆς. ἄλλο δ' ἄτεγκτος καὶ ἀπλάτητος φανείς. ἀντὶ τοῦ ἀσυμπαθής. ἀ
δάκρυτος. τέγγειν γὰρ τὸ βρέχειν. ἀπλάτητος ἢ δυσπρόσιτος δυσπαράκλητος ἀμείλιχος. καὶ αὖθις.
ὁ δὲ μάγνος ἄτεγκτος ὢν καὶ στερρὸς οἷος ἅπασι τοῖς ἀνιαροῖς ἀντέχειν, ᾤχετο φερόμενος ὑπὸ
τῶν πάλαι ἐπὶ τὸν ἀνθρώπινον. καὶ αὖθις λίθους τῶν ποδῶν ἐξαρτήσαντες ἔρριψαν εἰς τὸ πέλα-
γος ἀτέγκτως καὶ ἀφειδῶς. ἀτέγκτοις τοῖς μήτε δάκρυσι μήτε ἱδρῶσιν ἀβρόχοις. αἰλιανός.
ἀκούσας τιμὴν καὶ δάκρυα ἐμβαλοῦσα παιδὸς ὡς καὶ τοῦ ἀτέγκτου τι καὶ ἀπράγμονας τέρξαι. καὶ
ἀτέγκτως ἐσχάτως. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἱέρειαι ἐπειρῶντο αὐτὸν παραινεῖν καὶ ἀντέχειν τῆς ὁρμῆς.
βιαίως ἢ καὶ ἀτέγκτως διακειμένου, τῶν μὴ ἀπορρήτων καὶ ἀμυήτων λῦσιν ἦν τῶν τοιούτων ἐκκεκινημένων.

αι. τὸ δ' ἦ προώτων καὶ ὀξέων οὔτι τοῖς ἐθισαμένοις ὅτι τοῦ ἐδείξασιν ἔμελλέ τι ἀπαντήσεσθαι δεινὸν παρεῖχον οἱ βλέποντες ταῦτα. καὶ αὖθις· ἱκανὰ πείθειν καὶ δυσωπεῖν τὰς ψυχὰς τῶν μὴ παντάπασιν ἀτέγκτους καὶ ἀτεράμονας ζῶντας ἐχόντων. αἰλιανός· ἦν δὲ ἄτεγκτος ὅδε ὁ παῖς καὶ ἀμείλικτος. καὶ οἱ ἐπέταττεν ἐπίπονα καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων. ἀτέγκτου ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας. Ἀτεδή, ᾠδή. Ἀτέκμαρτον· ἀτελείωτον, ἀκαταστόχαστον. ἀριστοφάνης ὄρνισιν· ἄνθρωπος ἀστάθμητος, πετόμενος, ἀτέκμαρτος. δηλοῖ σημεῖον διὰ τῆς στερήσεως οὐκ ἐμφαίνων περὶ τοῦ τελείου φησίν. ἰνάπιος δὲ λέγεται τῷ ἀξιώματι τῶν συνιόντων ἐθνῶν καὶ τοῖς μεγέθεσι τῶν παρασκευῶν ἐπὶ μέγα προβήσεσθαι πολυειδῶν συμφορῶν καὶ ἀτεκμάρτου τύχης προσδοκηθείσης ἀκατανοήτου. Ἀτεκνία· ἡ λήθη. δαβίδ· αὐτὰ παρέδωσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου· ὡς διὰ τῶν τέκνων φυλαττομένης τῆς μνήμης. Ἀτεκνῶ· αἰτιατικῇ. Ἀτέλεστος· ἀμύητος. βέβηλος, ἀνοργίαστος τελετὰς μὴ πεποιημένος. αἰλιανός· μυστηρίων τελουμένων τοῖν θεοῖν ἀτέλεστος μὲν ἀνθρώποις, ἀνόσιος δὲ, οὐκ ἐβουλήθη μυηθῆναι τοιούτος. ἀλλὰ διδῶναι πολυπραγμοσύνης δυστυχοῦς ἀρεσκείας χάριν. καὶ ἐπί τινος ἀνελθὼν λίθου ἑώρα τὰ γινόμενα. ἐκ γὰρ τοῦ λίθου κατολισθεὶς καὶ βιαία τῇ πληγῇ περιπεσὼν, ἀπέθανεν. Ἀτέλεστος· ἀκέστης. Ἀτελεύτητον· ἀτελείωτον. Ἀτέλεια· ἀλειτουργησία. Ἀτελῆ· ἀδάπανα. ὡς πολυτελῆ, τὰ πολυδάπανα. Ἀτενὲς ἀθύ· συνεχὲς παντελῶς. καθόλου. παραχρῆμα ἄγαν. ἰσχυρῶς ἀφελῶς ἢ πάνυ προσεχῶς. Ἀτενίζω· αἰτιατικῇ. ἐνατενίζω δὲ δοτικῇ. Ἄτερ· ἐκτὸς, χωρίς. καὶ ἄτερα· θάτερα. Ἀτέραμνον· σκληρὸν δυσμετάβλητον. ἀτεράμονες, οὐχὶ ἀτέραμνοι. καὶ τὸ ἑνικὸν ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμνος. καὶ ὄσπρια ἀτεράμονα, οὐχὶ ἀτέραμνα. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν· ἀτεράμονες, μαραθωνομάχοι σφενδάμνινοι. καὶ ἀτεράμων, ἀκατάπονος. σκληρός. αἰλιανός· ὁ δ' ἦν ἀτεράμων ὤν. ἀπεώσατο ἄρα τὸ δῶρον. οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων καὶ βάρβαρος τὴν ψυχὴν, ὃς οὐκ ἐπείθετο καὶ κατεκηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις. Ἀτεράμων· λίαν σκληρός. μὴ τειρόμενος ἀνενδότως. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἑψόμενα τῶν ὀσπρίων ἀτεράμονα λέγονται, οἷον οὐχ ἁπαλά. Ἀτεμάτιος· ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος. Ἄτερος· ὁ ἕτερος. καὶ τούτων ἄτερος τῶν ἀνδρῶν. ὁ δὲ ἰουλιανὸς τῶν πρέσβεων ἄτερος ἀπεῖπεν ἅπασι μὴ διδόναι χρήματα τοῖς πολεμίοις. Ἀτευκτῶ· γενικῇ. ἀποτυγχάνω. Ἀτεχνίαις· πανουργίαις ἢ ἀπειρίαις. καὶ ἀτέχνως βαρυτόνως, ἀντὶ τοῦ ἄνευ τέχνης, ἀμαθῶς, ἀμελῶς. ἐπὶ δὲ τοῦ περισπωμένου ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος. δεῖται τοῦ θεοῦ συμβουλὴν ἀτεχνῶς ἱερὰν παρασχεῖν αὐτῷ. καὶ διδάξαι περὶ τῶν πρακτέων. ἀτεχνῶς περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς ἁπλῶς χωρὶς πανουργίας. σαφῶς. ἢ βεβαίως ἢ ἀσφαλῶς. ἢ φανερῶς. οἱονεὶ ἀτενῶς περισπωμένου ὄντος τοῦ χ. ἢ ἀντὶ τοῦ τελείως καὶ ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. καὶ ἀντὶ τοῦ καθάπαξ. καὶ ἀντὶ τοῦ παντελῶς. οὐ γὰρ πλάττων εὐδαιμονῶν ἀτεχνῶς τὴν ἀριστοτέλους εὐδαιμονίαν. καὶ αὖθις. οὐκ ἂν διαλεχθείην τοῖς ἄλλοις ἀτεχνῶς ὡς δ' ἀνάπαιστον. ἢ ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ὅλως καὶ συνόλως οἷον ἀδόλως. τέχνας γὰρ ἔλεγον τοὺς δόλους. ὅμηρος· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήεντες ἔχυντο. Ἄττει· ὁρμᾷ. βαδίζει. ἐπείγει. τὸ δὲ ἄττω ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω. ἀΐττω. ἄττω. Ἄτη βλαβερά. ὅμηρος· αὐτίκα δ' εἷλε τὴν κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο. ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς εἷλε τὴν ἄτην ἣ κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει. ἄτη δὲ ὁ διάβολος ὁ ἀντικείμενος. σοφοκλῆς· ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ μήτηρ ὡσεί τις πιστὴ μὴ τίκτειν σ' ἄτην ἄταις. καὶ αὖθις σοφοκλῆς· ἐγὼ μὲν οὐδὲν οἶδ'· ἐποικτείρω δ' ἐμὴν δύστηνον ἰσμήνην καί περ οὖσαν δυσμενῆ. ὅθ' οὕνεκα ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ. Ἀττίλας· ὁ τῶν σκυθῶν ἡγεμών. Ἀτημελία· ἡ καταφρόνησις ἢ ἀμέλεια. ἀγαθίας· τὰ δὲ μακρὰ τείχη πολλαχοῦ ὑπὸ χρόνου καὶ ἀτημελίας ἐπεπτώκει. καὶ διελέλυτο ἡ τοῦ μεγίστου κτίσματος οἰκοδομία. καὶ ἀτημελήτους· ἀπερισκέπτους. λίαν ἠμελημένους. Ἀτηρότατον σφιγξ ἐπλάττετο ἐν φάωνι. ἀτηρά. καὶ ἀτηρός. ἀριστοφάνης· ὅστις ἐρωτᾷ ἀτηρὸν ἱκανόν. καὶ αὖθις. οἱ δ' ἐκ πέλων γέλων ἀτηρὸν βλαβερόν. Ἀτίζω εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω τὸ τιμῶ. καὶ ἀτίζω παρὰ τὸ σημαινόμενον. εἰ δὲ σημαίνει τὸ βλάπτω, παρὰ τὴν ἄτην ἀτίζω. Ἄτις παρὰ φρυξὶ μάλιστα

τιμᾶται ὡς πρὸς χρ(όνον) τῶν μερῶν τῶν ἐτῶν. ἄττικα· δημοσθένης καὶ ἑκάστου σάρβας. Ἀττὶς ἡ ἰσάττις· θεόπομπος καταλείπει ἠγλασμένα καὶ τὴν ἐν ἄττιν. Ἀττίλασον· ἀνήμερον. Ἀττικάς· ἀντὶ τοῦ ὑστερίζουσας τοῦ καιροῦ βραδυνούσας· ἀριστοφάνης ἄλλο τε σφόδρα αὐτὰς ἀττικὰς ὄντας μελλούσας ἐν τῷ πράγματι. Ἀττική· ὅτι σπουδῶν καὶ ἀθηναῖοι φιλονεικοῦσι περὶ τῆς ἀττικῆς καὶ ἐστὶν ἐν τῷ πραίτερος. Ἀττικιστὶ ἐπὶ τῶν βεβαίαν φυλαττόντων πίστιν. καὶ ἀττικὸς μάρτυς. Ἀττικισμὸς ὁ πρὸς τοὺς ἀττικοὺς οἰκειότης καὶ εὔνοια ὡς λακωνισμὸς ὁ πρὸς τοὺς λάκωνας. καὶ ἀττικοῖς γράμμασι δημοσθένης κατὰ τιμοκράτους, ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς· τὴν γὰρ τῶν κδ' στοιχείων γραμματικὴν, ὀψέ ποτε παρὰ τοῖς ἴωσιν εὑρεθῆναι. Ἀττικὸς ἐπίσκοπος κωνσταντινουπόλεως μετὰ ἀρσάκιον τὸν ἀπὸ τοῦ χρυσοστόμου ἐπιβατεύσαντα τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ σεβαστείας τῆς ἀρμενίας ἐκ νέου δὲ φιλοσοφεῖν ἐπαιδεύθη ὑπὸ μοναχοῖς τῆς μακεδονικῆς αἱρέσεως. οἱ δὲ τότε ἐν φιλοσοφίᾳ διαπρέποντες ἀνὰ τὴν σεβάστειαν, ἐκ τῆς εὐσταθίου διατριβῆς ἦσαν· ὃν ἐπίσκοπον καὶ ἡγεμόνα τῶν ἐνθάδε ἀρίστων μοναχῶν ἐγνωμεν. ἤδη δὲ εἰς ἄνδρας τελῶν πρὸς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μετέθετο· φύσει δὲ μᾶλλον ἢ μαθήσει φρόνιμος ὤν, ἐγένετο τῶν ἐναντίων ἐπίβουλος ἐπιβουλεῦσαί τε καὶ πρὸς ἐπιβουλὰς ἀντισχεῖν ἱκανός. τὸ δὲ ἦθος ἐπαγωγὸς ὡς πολλοῖς κεχαρισμένος εἶναι· μέτριος δὲ πρὸς τοὺς ἐπ' ἐκκλησίας λόγους· ὡς μήτε γραφῆς ἀξίους νομίζεσθαι τοῖς ἀκροαταῖς· μήτε παιδείας παντελῶς ἀμοίρους. ἐμμελῶς δὲ ὡς εἰ ἐπὶ καιρὸν εἴη τοὺς παρ' ἕλλησιν εὐδοκιμοῦντας συγγραφέας ἤσκειτο· καὶ τῷ δοκεῖν ἰδιώτης εἶναι περὶ τούτων διαλεγόμενος καὶ τοὺς ἐπισταμένους πολλάκις ἐλάνθανεν. ἐλέγετο δὲ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους σπουδαῖος εἶναι· τοῖς δὲ ἑτεροδόξοις φοβερός. καὶ ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς ἡνίκα βούλοιτο, δέος ἐμποιεῖν αὖθις δὲ μεταβαλλόμενος πρᾶος φαίνεσθαι. καὶ τοῦτον μὲν τοιόνδε γενέσθαι φασίν. οὗτος ὁ ἀττικὸς μετὰ τὸ παιδευθῆναι, εὐχαρίς τε καὶ φρόνιμος ἦν διό· καὶ τὰς ἐκκλησίας ἐπ' αὐτοῦ συνέβη εἰς μέγα ἐπιδοῦναι· οὐ γὰρ μόνον τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως συνεκρότει, ἀλλὰ καὶ τοὺς αἱρεσιώτας τῇ φρονήσει κατέπληττε· καὶ σκύλλειν μὲν αὐτοὺς οὐδαμῶς ᾑρεῖτο. φοβῶν δὲ πάλιν ἐπραΰνεν. ἀλλὰ μὴν οὔτε λόγων ἠμέλει, ἐπόνει γὰρ περὶ τὰ τῶν παλαιῶν ἀναγνώσματα διανυκτερεύων ἐν αὐτοῖς. διὸ καὶ οὐκ ἐξεφωρᾶτο παρὰ τῶν φιλοσόφων σοφιστῶν. ἦν δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσι χαρίεις καὶ ἐπαγωγὸς καὶ τοῖς λυπουμένοις συνεστύγναζε. καὶ κατὰ τὸν ἀπόστολον τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἐγίνετο. καὶ πρεσβύτης μὲν ὢν ἐκμαθὼν τοὺς καὶ ἐπόνει λόγους, ἐπ' ἐκκλησίας ἐδίδασκε· μετὰ δὲ ταῦτα σὺν τῇ φιλοπονίᾳ καὶ παρρησίαν κτησάμενος ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ πανηγυρικώτατα ἐδίδασκε. καὶ χαίρειν τῇ γραφῇ φράσας, ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον. οὐ μὴν τοιοῦτοι ἦσαν οἱ λόγοι ὡς παρὰ τῶν ἀκροατῶν σπουδάζεσθαι ἢ γραφῇ παραδίδοσθαι. Ἀτιμαγέλου μὴ συναγελαζομένου· κέρας βουμολγὸς ταύρου κλάσειν ἀτιμαγέλου. Ἀτιμάζω· τὸ καταφρονῶ τὸ ἀναδύομαι. αἰλιανὸς ταῦτά τοι οἱ διόσκουροι οὐκ ἠτίμασαν οἱ φανῆναι πάλιν. καὶ ἀτιμῆσαι ἀτίμως ὑβρίσαι. ὁ δὲ δημοσθένης ἐδίδου συγγνῶναι τῷ παιδὶ καὶ μὴ αὐτὸν ἀτιμῆσαι. Ἀτίμητος ἀγών· ἐφ' οὗ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται· ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτίμων τί δεῖ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. ὁ δὲ τιμητὸς ὥσπερ ἐστὶν ἀπὸ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα. Ἄτιμος ἀνίκεστος καὶ μοι φοῖβος ἄτιμον ἐξέπεμψεν. ἀντὶ τοῦ ἄπαλλον, οὐκ ἤκουσεν ἰδίᾳ δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς, τὸν ἀτιμώρητον λέγει. τουτέστιν ὃν ἄν τις ἀποκτείνῃ οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ· ἀλλ' ἔστι καθαρὸς αἰτίας. οἷον ὁ τὸν ἄτιμον ἑλών. Ἀτιμότερον· ἀντὶ τοῦ εὐτελέστερον ἀτεχνότερον μηδένα μισθοποιοῦν τῶν ἐρέσθαι δεομένων εἴ τις μηδὲν, τοῦτ' ἀφίκωμαι. εἰ δὲ μή μοι προσέξεις· ἐρεῖς ἢ ἄκοντος ἀτιμότερον μεθήσεις. εἰ ναὶ ἴδε γάρ μιν ὁ θερσίτης οὐδὲν ἀτιμότερος. Ἀτιμωρήτως· ἀβοηθήτως, ἢ θαυμαστὸς ἐστὶ δ' ὅτι καὶ ὁ κοινὸς ἐπὶ τοῦ ἀβοηθήτου. αἰλιανός· οὐ μὴν ἀτιμωρήτους εἴασε μεῖναι τοὺς παῖδας τοὺς ἀλωθέντας. ἡ ἡρακλῆς γὰρ ἡνίκα γενομένη, τῶν πλησίον ἦν. Ἄτλας· ὁ μυθευόμενος τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν βαστάζειν καὶ σιδηρέους ἄτλαντος ὤμους. καὶ παροιμία ἄτλας τὸν οὐρανόν. λέγεται ὑπὸ δεξιῶν ἐπὶ τῶν μεγάλοις πράγμασιν ὑποβαλλομένων καὶ κακοῖς περιπιπτόντων. Ἀτλήτω· ἀνυπομονήτω. ἐν ἐπιγράμματι. παίγνιον ἀτλή

τυθρος

τοῦ θηρὸς ἔχουσα κάρη. καὶ ἄτλητον μὴν καρτερῶν. μὴ φέρων. δυσανασχετῶν. πάρεστι μοι τλητόν.

Ἀτλαντικὸν πέλαγος. ἑσπέριος ὠκεανός. καὶ εἶδος. καὶ πάντα δὲ ἁπλῶς τὰ πελάγη. καὶ Ἀτλαντὶς θάλαττα, ὁ ὠκεανός. Ἀτμὴν ὁ δοῦλος παρὰ τὸ τιμὴ ἀτιμὴν καὶ ἡ συνήθεια ἀτμήν.

Ἀτμίς. ἀναθυμίασις. ἄκρον πυρός. καὶ ἀτμὸν, ἀναθυμιάσεων. Ἄτολμοι. δειλοί. κατεπτηχότες. ὁ θοῦν εἴκει ἐστὶν ἀδρανέστατοι ζώων. ψυχὰς ἄτολμοι. μᾶλλον εἰδότες φεύγειν. καὶ αὖθις. ἐπεὶ τοίνυν ὑπ' ἀτολμίας οὔτε τῶν θεῶν ἐπείθοντο. τῶν παρόντων παίδων οἱ φασὶ τὸν πρεσβύτην, ἔργον τῆς παρούσης νόσου γενέσθαι. Ἄτομα. λεπτότατα. τὰ μὴ δυνάμενα διὰ τὴν ἄκραν λεπτότητα τέμνεσθαι. ὅτι ἄτομα ὠνόμασαν οἱ περὶ Λεύκιππον καὶ ἀμερῆ σώματα, διὰ τὸ ἀπαθὲς ἢ σμικρὸν ἄγαν. ἄτεμνον δὲ μὴν τὴν διαίρεσιν δέξασθαι δυνάμενα. οὕτω δὲ καλοῦσι δὲ λεπτότατα καὶ σμικρότατα σώματα. ἃ διὰ τῆς φωταγωγοῦ εἰς βαλλόμενα ὁ ἥλιος δείκνυσιν ἐν ἑαυτῷ ἄνω τε καὶ κάτω παλλόμενα. Ἄτοπον. πλέον πρᾶγμα ἢ θαύματος. δελεάσαντες αὐτὸν διὰ τοῦ τὸ ἄτοπον ἐλθεῖν χερσόου. ἀντὶ τοῦ ἀλογίας, ἀβουλίας. καὶ αὖθις. θαυμάσαι ἄν τις τὴν ἀτοπίαν τοῦ ἀνδρός. ὅς τὴ χωρὶς ἄλλων, τετόλμηκε τοῦτο λέγειν. καὶ αὖθις. ἐπεὶ δ' ἂν ἐφάνη ὕδωρ ὀξίσου τῷ μὴ ῥεῖθρον παρέχειν, ὑπὸ ἀτοπίας ἦν τουτέστι καινῆς. καὶ ἄτοπον. ἀντὶ τοῦ ἄλογον. θαυμάσιον. παράδοξον. ξένον. κακόν. μοχθηρόν. καὶ ὁ μὴ ἔχει τόπον. καὶ τὸ ἀνυπονόητον. οἷον ὁ μὴ δεῖ τοπάσαι. Ἀριστοφάνης. ἄτοπος λέγει τοί μοι τις ὁ τρόπος. ὅς με διακναίσας ἔχει. καὶ αὖθις. ἀτοπίαν ὑποτοπάσας τινά. Ἄτοσσα. ἡ Κύρου μὲν θυγάτηρ. Δαρείου δὲ γυνή. ἰάθη ἐντέχνως ὑπὸ Δημοκήδους ἰατροῦ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Δημοκήδης.

Ἀτώμενος. ἄτης πεπληρωμένος. ἴδοιμί νιν ὧδ' ἀτώμενον. Σοφοκλῆς. Ἀτραβατικάς. ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ τοῖς ἐπινικίοις, καὶ ὑπὲρ τῶν πρέσβεων ἐνεδύοντο χιτῶνας καὶ χλαμύδας ποικίλας ἀπὸ χρυσοῦ καὶ πορφύρας. καὶ ἄλλως πως πολυτελεῖς. ἐν δὲ ταῖς κοιναῖς συνόδοις ξηραμπελίνας τὸ χρῶμα. ἃς ἐκάλουν ἀτραβατικὰς ἀπὸ τοῦ χρώματος. τὸ δὲ μέλαν, ἄτρον καλοῦσιν. ἢ ὅτι Μῆδοι τραβαίαις ταύταις εἰώθασι χρῆσθαι. τραβαῖαι ἢ λέγονται, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. Ἄτρακτος. βέλος. μεταφορικῶς. Σοφοκλῆς. πρὸς δὲ τούτοις ὁμοιβάλοιν ἀεροπετὴς ἄτρακτος αὐτὸς ἀγέλας, ἐκλυομένη δυσὶν θέλκων πόδα. καὶ Προκόπιος. τινὸς τῶν ἐν ταῖς ἐπάλξεσιν ἀμυνομένων ἐσχάτως ἀφιέντες τὸν ἄτρακτον ἀνῄρει βλαβείς. καὶ Μένανδρος. ὁ δὲ, ἐπεὶ ἐξαλεύατο κατὰ τοῦ βαρβάρου. καὶ μάλα ἐσχάτως τὸ κέρας ἐκτείνας, ἀφίησι τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ κόχλου. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. θωμὸν δ' ἐπιθερμώδια ἀλκὰ ἄτρακτον. ἄτρακτος καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον. ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν ἄτρακτον. δολιχὰς ἅς ἅπερ ἀλακάτας. καὶ αὖθις. καὶ δακτυλότριπτον ἄτρακτον σφονδυλοδινήτῳ νήματι νηχόμενον. καὶ αὖθις. τόν τε κερκαδαῖον πολυρρόιβδητον ἄτρακτον κλωστῆρα στρεπτοῦ ἀνδρόμον ἀρπεδόνας. Ἀτραμμύτειον θυννίδης. ἀτραμμυτινὸς δέ. Ἀτραπὸς ἡ ὁδός. καὶ ἀτραπιτὸς, ὁδὸς τετριμμένας. Ἀτράφαξις εἶδος λαχάνου. ὅτι ταχέως εἰς μέγεθος αὔξει. Ἀτρέα. καὶ καθόλου Ἰάς ἀπὸ τῶν εἰς ευς συμφώνων παραληγομένων, αἰτιατικὰς μηκύνουσι. Ἰάς ἢ καθαρὰς τὰς ὡς συναιροῦσι. χοᾶ. καὶ μηλιᾶ. καὶ συνιᾶ. Ἴωνες δὲ συστέλλουσι τὸ πρότερας. ἀτρέα. καὶ πλέα βραχέως λέγοντες. διὸ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἦν ἀναγκαῖον ἐκτείνεσθαι. εἰ μὴ μέτρον ἀναγκάζει. καὶ Ἰάς ἀπὸ τῆς εἰς ης ὁμοίως. τὸ δὲ συστέλλειν ἰακόν. Ἀριστοφάνης. πυργίς. Ἀτρεκές. ἀληθές. ἀκριβές. καὶ ἀτρεκεῖ. ἀληθεῖ. ἀκριβεῖ. Ἀτρέμας. ἠρέμα. καὶ ἀτρεμία. ἡσυχία. καὶ ἀτρεμίζων, ἑδράζων. Ἀτρέως ὄμματα. οἷον ἄτρεπτα καὶ σκληρά. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας. ὃς ὑπονοήσας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν Ἀερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας καὶ ἑψήσας, δεῖπνον οὕτω παρέθηκε τῷ πατρί. αἴσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς, ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι. Ἀτρέπτως. εὐθέως. αἰλινός. ὑπὸ τῶν μελλόντων ἀτρέπτως τε καὶ παναληθῶς προθεσπίζουσα. Ἄτρεστος. ἐν ἠθικῇ δὲ προνοίᾳ αἵρεσιν ἀτρέστου μητέρ' ἀληθείας. καὶ ἀτρέστως, ἀφόβως. ἀνελεημόνως. οἱ δὲ, ἀτρέστως παῖδας ἐφόνευσαν. Ἀτρείδης. καὶ Ἀτρείδας. καὶ Ἀτρείδαιν. τὴν γενικὴν περισπᾶν ἀξιοῦσιν οἱ ἀναλογικοί. τὴν δὲ δοτικὴν βαρυτονεῖν. Ἄτριψ. ἀμαθής. ἀτριβής. οὐδὲ γὰρ ἦν οὐδὲ τοῦτον ἄτριψ ὁ παλαιός. καὶ αὖθις. ἄτριψ γὰρ ἦν τῆς ὁδοῦ ταύτης. Ἀτρόμητος. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἄφοβος. ἐν ἐπιγράμματι. τοῦ ὑπερβαθὺν πίνοντα καὶ σιδηρέοις

ἀτλάντειους ὤμους· καὶ κόμμαν Ἡρακλέους σεμνὰν θυραῖαν· καὶ λέοντος ὄμματα Μιλησίου γίγαντος· οὐχ ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν. καὶ ἀτρόμως, ἀφόβως. φεύγων ἀτρόμως καὶ τρέχων ἀποστρέφει· περὶ τὰ τοῦ πόρου σπίλας. Ἄτρον τὸ μέλαν παρὰ Ῥωμαίοις. Ἀτροφῆσαι ἐμαράνθη μὴ τραφέν. Ἄτρωτος· ἀσινής· ἀπαθής· ἀλλ' ἔμενεν ἄτρωτος ὑπὸ τοῦ τοιούτου πάθους· ὡς αἱ ἐκ σιδήρου. Ἄτρυτος· ἀκαταπόνητος. φιλολογίᾳ τε καὶ ἀτρύτοις πόνοις ἐγκείμενος. ἐν φυσικωτέρων καὶ πρεσβυτέρων κατέχουσα δόξας τῷ ἑαυτοῦ ὀνόματι. καὶ αὖθις. τοὺς δὲ ἡμέραις ἀτρύτοις πόνοις ἑαυτὸν πρὸς ἐνεργίαν ἐξεδίδου. δίκη γὰρ πάντα ἐφορῶσα ἄγρυπνος ἐστὶ φύσει καὶ θεία. καὶ ἄτρυτος. καὶ αὖθις. φιλοπονίαν ἔχειν ἄτρυτον. Ἀτρυτώνη ὄνομα. Ἀτρύφερος· ἡ λιτὴ ἐν ἐραλείαις ὑπὸ λιτοῦ· ὅτι ἦν ἀτρύφερος οὕτω ὡρος ἐστὶν ἀνήρ. Ἀτυζόμεναι ὀλιγοῦ εἰσίν. ἤγουν λυπούμενος θορυβούμενος ταρασσόμενος. καὶ ἀτυζομένη. ἐκπληττομένη τοῖς συμβεβηκόσι. καὶ ὀδυρομένη. ἡ λέκτρα φησὶ ῥήτιος ὃς τῶν οἴκαδε οἰχομένων γονέων ἐπιλαθεται. ἀλλ' ἐμὲ ἀστονόεσσα ἄραρεν φρένας. αἲ Ἴτυν αἰὲν ὀλοφύρεται ὄρνις ἀτυζομένα διὸς ἄγγελος. τὸ δὲ ἄραρεν, ἀντὶ τοῦ ἤρεσέ μου τὰς φρένας. τουτέστιν ἐκείνην ζηλῶ τὴν ἀηδόνα Ἴτυν στενάζουσαν. Ἀτυφία· ταπεινοφροσύνη. καὶ ἄτυφον ἐν Φαίδρῳ. τὸ ἀβλαβὲς ἐπεὶ τὸ τύφον βλάπτει. καὶ τὸ ἐπιτεθυμμένον ὁμοίως. τὸ γὰρ θύψαι ἐπικαῦσαι. καὶ θυμάλωπες, οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες. οἱ ἡμίκαυστοι. καὶ ἀτύφου μοίρας. τῆς ἀβλαβοῦς ὑπὸ τύφου. ἄτυφον φασὶν εἶναι τὸν σοφόν. ἴσως γὰρ ἔχει πρός τι τὸν ἔνδοξον καὶ ἄδοξον. εἶναι δὲ καὶ ἄλλον ἄτυφον κατὰ τὸν εἰκαῖον τεταγμένον. ὅ ἐστι φαῦλον. οἱ δὲ εἰρηναίως ἐσταλμένοι ἄνευ δορυφόρων ἄγοντες τὴν ἡσυχίαν ἢ κόσμον ἄτυφον τὰ ἐκεῖνοι. αἰλιανός φησι. Ἀτυχῆσαι· μὴ τυχεῖν. Ἀοιδή· ᾠδή. Ἀοίδιμος· ὑμνητός. Ἀοιδός· ὁ μελῳδός. καὶ ὁ ποιητής. ὅτι καὶ τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος, σώφρον ἦν τὸ παλαιόν. καὶ φιλοσόφων διάθεσιν εἶχον. Ἀγαμέμνων γὰρ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, σωφρονιστῆρα τοῦτον ἀφίησιν. ὃς πρῶτον ἀρετὰς γυναικῶν διεξερχόμενος, ἐνέβαλλέ τινα φιλοτιμίαν εἰς καλοκαγαθίαν. εἶτα διατριβὴν παρέχων ἡδεῖαν, ἀπεσπᾶτο τὴν διάνοιαν φαύλων ἐννοιῶν. διόπερ Αἴγισθος, οὐ πρότερον διέφθειρε τὴν γυναῖκα πρὶν τὸν ἀοιδὸν ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ Δημόδοκος ᾄδει τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος συνουσίαν. οὐ διὰ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ἀποδέχεσθαι τοῦτο τὸ πάθος. ἀλλ' ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων ὀρέξεων. εἰδὼς ἐν τρυφῇ διαβίω τεθραμμένους. αἰεὶ γὰρ αὐτῶν δεῖ ἐστι φιλικὴν θαρρεῖς ὁμοιότητα τοῖς τρόποις αὐτοῦ τὰ πρὸς ἀνάπαυσιν φέρων, καὶ τὸν Φήμιον ποιεῖ ᾄδοντα πρὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν. καὶ αἱ σειρῆνες δὲ ᾄδουσι τὰ ὁ Ὀδυσσεῖ τὰ μάλιστα αὐτὸν τέρψοντα. καὶ τὰ οἰκεῖα τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτοῦ καὶ πολυμαθείᾳ. λέγουσι δὲ ὅτι πᾶς ὁ τῆς ᾠδῆς αὐτοῦ κατακούσας τερψάμενος εἶσι καὶ πλείονα εἰδώς. Ἀοινί· ἐπὶ τῶν μὴ πινομένων οἴνον. καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον. Ἄοιον· ἑῷον ἀστέρα τὸν ἀεὶ ἑωσφόρον. Αὖ· δή. ἢ πάλιν. Αὖ ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν. ποτὲ δὲ καὶ ἐκ περιττοῦ τίθεσιν. Αὐαλέος καὶ ξηρὸς παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω αὖος καὶ αὐαλέος. Αὐανθῇ· ἐξηράνθη. Αὔγαρος· ἐδέσσης βασιλεύς. ὅστις ἐπὶ Ζαιανοῦ τοῦ βασιλέως ἦν. καὶ δῶρα αὐτῷ προσάξειν ἐκεῖσε ἀφιγμένῳ. Ζήτει ἐν τῷ φιλάρχης. Αὐγάζω αἰτιατικῇ. Αὐγέας· ἀθηναῖος. κωμικὸς τῶν δραμάτων αὐτοῦ, ἄγροικος πορφύρα. δὶς κατηγορούμενος. ἔστι δὲ τῆς μέσης κωμῳδίας. Αὐγοειδής ἔφασκεν δὲ ὢν παρ' ἐκείνου καὶ ἐκεῖνο ἀκηκοέναι ὁ Ἰσίδωρος. ὡς ἔχει τι ἡ ψυχὴ αὐγοειδὲς ὄχημα λεγόμενον ἀστροειδές τι καὶ ἀΐδιον. καὶ τοῦτο μέντοι τῷ ἀστροειδεῖ σώματι τῷδε ἀποκέκλεισται, ἐνίοις μὲν ἔσω τῆς κεφαλῆς. ἐνίοις δὲ εἴσω τοῦ δεξιοῦ ὤμου. ὅπερ οὐδεὶς φαίνεται ἄλλος ἱστορήσας. Αὔγουστος καῖσαρ. Ὀκταυιανὸς ὁ καὶ σεβαστὸς ἐπικληθείς. περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων, βιβλία ιγ. καὶ τραγῳδίαν αἴαντος τε καὶ ἀχιλλέως. ὅτι αὔγουστος καῖσαρ δόξαν αὐτῷ πάντας τοὺς οἰκήτορας ῥωμαίων κατὰ πρόσωπον ἀριθμεῖ. βουλόμενος γνῶναι πόσον ἐστὶ πλῆθος καὶ εὑρίσκονται οἱ τῶν ῥωμαίων οἰκοῦντες υι μυριάδες. καὶ χίλιοι ιζ ἄνδρες. Αὔγουστος ὁ καῖσαρ. ἀνεψιὸς ἰουλίου καίσαρος. ἀφ' οὗ καὶ ὁ μὴν αὔγουστος ἐπικέκληται. αὔγουστα δὲ λέγονται, τὰ τίμια καὶ μεγάλα. καὶ ἐπίσημα. ἐπ' αὐτοῦ γὰρ ὁ κύριος Ἰησοῦς χριστὸς ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν τὴν σάρκα ἀνείληφεν ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. ὅτι αὐγουστεῖον ἐκλήθη

διότι

διότι τῇ ιε' τοῦ Ὀκτωβρίου οἱ ῥωμαίων ἄρχαι καὶ στρατοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ αὐγουστείῳ, οἷον ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ παλατίῳ εἰς τιμὴν Τιβερίου. τὸν δὲ τοιοῦτον τόπον οὕτως ἐκάλεσαν, ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου. ἔστησε δὲ καὶ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος εἰς τὸ ἀσκεπαστὸν τῆς δάφνης στήλην τῆς ἑαυτοῦ μητρός. ἐξ ἧς ὠνόμασε τὸν τόπον Αὐγουστεῖον. καὶ ὅτι Αὐγούστου Καίσαρος ἀποθανόντος, Τιβέριος καὶ Δροῦσος προηγοῦντο τοῦ φέρτρου τοῦ νεκροῦ παντελῶς μὴ ἑπόμενοι. οὐ γὰρ ἐξῆν τοῖς μονάρχουσιν. ὡς δὲ δικαίως αἱ ἑστιάδες εἶχον ἀεὶ διετίθετο. ὅτι Αὔγουστος Καῖσαρ θυσιάσας, ἤρετο τὴν Πυθίαν, τίς μετ' αὐτὸν βασιλεύσει. ἡ δὲ εἶπε. παῖς ἑβραῖος κέλεταί με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσων τόνδε δόμον προλιπεῖν καὶ ἀΐδην αὖθις ἱκέσθαι. λοιπὸν ἀπίθι σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρων. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου ὁ Αὔγουστος, ἔστησεν ἐν τῷ Καπιτωλίῳ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπέγραψε ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν, ὁ βωμὸς οὗτός ἐστι τοῦ πρωτογόνου θεοῦ. Αὐδᾷ. λέγει. καὶ αὐδήσας, βοήσας. φωνήσας. Αὐδὴ ἡ φωνή. καὶ αὐδήεσσα. φωνητική. ὀνομαστή. ἔνδοξος. ἡ αὐδωμένη, εἰς ὁμιλίαν καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη. καὶ αὐδήεις, φωνητικός. Αὐδναῖος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ Ἰανουάριος. Αὐδὼλ. κριτὴς τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν τῇ ἀροτροπόδι τῶν βοῶν, ἐπάταξεν ἄνδρας χ'. Αὐαίνεται. ξηραίνεται. αὗοι γὰρ οἱ ξηροί. καὶ αὐασμός, ξηρασία. ἡ πρώτη δασύνεται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ζῶθα δὴ παιδάριον ἐξαυαίνεται. καὶ ἑτέρωθι. ὥστε γεγηνυαινόμην θεώμενος. καὶ αὐαίνοιτο. ξηραίνοιτο ἐν ἐπιγράμματι. ὁ φθόνος αὐαίνοιτο. ποὺν δέ τοι κῦδος ἀέξοι. καὶ αὐαίνου λίθος. ἀπὸ τοῦ, αὔους τοὺς νεκροὺς εἶναι. αὐαίνου λίθος ἐν Ἀθήνησιν. Αὐερύσαι. εἰς τὸ ὀπίσω ἑλκύσαι. ἐν ἐπιγράμματι. ἀπεὶξ δραξαμένη βόστρυχον αὐερύσαι. Αὔης. φωνεῖς, λαλεῖς. ζῶν γὰρ ὁ Κινησίας, ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν, προσέπταισε. καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε. παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ, φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης. ἔρχομαι. τί μ' αὔεις. καὶ παραχρῆμα ἐτελεύτησεν ἀποπνίξας ἑαυτὸν. βιοὺς ἔτη η' ἄνοσος. οἱ δὲ. δυοῖν δέοντα ξ' ἔτη ζῆσαι αὐτόν φασιν. Αὐήνας. ξηράνας. αὐήνας δ' ἀνέθηκε Φιλοκράτης Διονύσῳ. τὸν τε Διονύσου δῶρα λαζόμενον. περὶ ἐκείνου φησίν. ἐκ τοῦ αὐαίνω ῥήματος. εἰ γὰρ μόνος νῦν λιπαρᾶς πᾶσαν αὐαίνει. τί μὴ παθωμεν τῆς κενῆς ὀλιγήμας ὅμοιον αὐτοῦ παιδίον γενήσεται. Αὐθάδεια. καὶ αὐθαδία διὰ τοῦ ι. καὶ αὐθάδης. αὐτάρεσκος. θυμώδης. θρασὺς. ὑπερόπτης. καὶ κλίνεται αὐθάδους. ὡς ὀξώδης ὀξώδους. καὶ αὐθάδες κλητική. παροξύνεται δὲ τὸ αὔθαδες. Αὔθαιμοι. οἱ ἀδελφοί. ἐν ἐπιγράμματι. Πανὶ τάδ' αὔθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνας. Αὐθαίρετος. αὐτεπάγγελτος. Αὐθέκαστα. αὐτὰ τὰ γενόμενα οἷον ἀκριβῶς καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως. ἢ τὰ ἁπλᾶ καὶ ἀληθῆ. αὐτοακριβῶς καὶ αὐθέκαστος. ἀκριβὴς καὶ αὐστηρὸς τῷ λόγῳ. καὶ ἀπαρέγκλιτος τῷ τρόπῳ. ἀπαρακάλυπτος. οἱ τοίνυν ἀπεχθανόμενοι πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ αὐθέκαστον τῶν νόμων καὶ ἄμικτον, λαμβάνοντές τε καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντα, παρανομοῦντα ἐδείκνυσαν.

Αὐθέντης. ὁ αὐτόχειρ ἢ ὁ αὐτὸν ἀναιρῶν. διὸ παρ' Εὐσεβεῖ σωκράτει αὐθέντης. Λυσίας ἰδίως αὐτὸ ἔταξεν ἐπὶ τῶν λ'. καίτοι δι' ἑτέρων εἰργάζοντο τοὺς φόνους. ὁ γὰρ αὐθέντης ἀεὶ τὸν αὐτόχειρα σημαίνει. καὶ αὐθεντήσαντα, κύριον γενόμενον. μὴ ὀφείλειν αὐτὸν αὐθεντήσαντα τοὺς ἀπὸ ζώνης συνέχειν. ὅτι Μιθριδάτης διετάξατο τοὺς Ῥωμαίους ἀναιρεῖν. καὶ ἔπεμψε γράμματα εἰς τὰς πόλεις. τὸ βασιλικὸν σφράγισμα ἔχοντα. μιᾷ τῇ ἡμέρᾳ τάξας ἀναγνῶναι. καὶ παραχρῆμα τὰ γεγραμμένα πρᾶξαι. ὅπως μὴ προμαθόντες τινὲς, φυλάξωνται. ἀποκτεῖναι γὰρ αὐτοῖς ἐκέλευσε πάνθ' ὅντινα Ῥωμαῖον εὕρωσι. καὶ ἆθλα οὐ μόνον τοῖς αὐθένταις σφῶν ἐσομένοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς δήμοις παρ' οἷς ἂν ἀποθάνωσι, πρὸς τὸ πλῆθος τῶν τελευτησάντων ἔθηκε. τιμὰς ἐπὶ τοῖς ἐφισμένοις τινὸς αὐτοῦ μεγάλην ὥρισαν. παρὰ τῷ δὲ αὐθέντης, οὗτος. ἔστι ῥῆμα φῶ. φονεύω. ὅθεν καὶ φόνος. ἐκ τούτου κατὰ παραγωγήν, φένω. διὰ τοῦ ψιλοῦ. ἀφαιρέσει τοῦ φ, ἕνω. ἐξ αὐτοῦ ἕντης. καὶ μετὰ τῆς αὐτὸ ἀντωνυμίας, αὐτέντης. καὶ ἐπειδὴ ψιλὰ ψιλῶν ἡγεῖται καὶ δασέα δασέων, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ. αὐθέντης ὁ αὐτόχειρ. ἐπικρατεῖ δὲ ἡ συνήθεια καὶ κέχρηται τῷ ὀνόματι ἀντὶ τοῦ δεσπότης. ὅ ἐστιν ἀκυρολεξία. Αὐθημερόν. ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὖθι. αὐτόθι. αὐθιγενής. αὐτόχθων. γνήσιος. πρὸς σ' εἰμὶ καὶ ἐκ πατέρων. πρός σε αὐθιγενής. καὶ δι' αὐτοῦ ἐρημίαν, ἡ μὲν τοῦ χαλεποῦ

φρικωδέστερον θανάτου. Αὖθις. ἐξ ἀρχῆς. πάλιν ἐκ δευτέρου. ἐν παραλλήλουτι θέσει καὶ ταῦ
τα καὶ πάλιν. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν αὖθις ἀττικόν. τὸ δὲ αὖτις, ὁμηρικόν. αὖτις. εἰς τὸ ὕστερον.
αὖθις. χρονικόν. ὣς χεῖμα πέζας δι' ὄπυλον. αὖθις αὖ πάλιν εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων ξί-
φος. αὖθις αὖ πάλιν. ἐξ ἀρχῆς δὴ πάλιν. ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν. Αὐθωρὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους.
Αὐθωρὸν. αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Αὖλαξ. ἡ ἐπιμήκης τομὴ τῆς γῆς ἐξ ἀρότρου. Αὐλαία τὸ τῆς σκη-
νῆς παραπέτασμα. κέχρηται δὲ αὐτῷ ὑπερείδης, ἐν τῷ κατὰ πατροκλέους. πλούσιος. ἀκούων ταῦτα
παύεται διὰ τῆς αὐλαίας, ὅπερ λέγει ὁ βασιλεύς. καὶ αὖθις. ὁ δὲ λαβὼν ἐκ τῆς παραπετάσματος αὐλαί-
ας καλώδιον, ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. Αὐλαὶ ἐπίνειον κιλικίας πλησίον ταρσοῦ. οἱ οἰκοῦντες αὐλαι-
ῶται. Αὐλητὴς περίπλοκος. ἀμφιβολία λέξεως δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα
λεκτικῶς καὶ κυρίως. δηλοῦται γὰρ διὰ αὐτῆς ὅτι καὶ οἰκία εἰς περιπλοκήν. καὶ ὅτι ἡ κιθαρῳδὸς ἡ αὐλοῦ-
σα. ἔστιν ἐν τούτῳ ἀμφιβολία. Αὔλειος θύρα. καὶ προαύλειος. Αὐλὴ τὸ νῦν ἀρχεῖον λεγόμενον.
ὅπου ἀπήγοντο οἱ καταδικαζόμενοι. καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὑπηρέτας, αὐλικοὺς ὠνόμαζον. καὶ παροιμία. εἴ-
σω τὰ δίκαια παρὰ τῇ αὐλῇ. καὶ αὖθις. ἐξὸν ἅπαντας δεδιὼς τοὺς περὶ τὴν αὐλήν, μάλιστα δὲ
τὸν φίλιππον, ὅτῳ περιποιῆσαι τὴν ἀποχώρησιν. καὶ αὐλή, ἡ τοῦ βασιλέως οἰκία. Αὐλὴ τὸ χωρί-
ον ζῆς. ἐπὶ τῶν ἐξαλλοδίαιτον βιούντων. παρόσον ἐπιτηροῦντες οἱ αὐληταὶ τοὺς θύοντας, ἐξαπατῶσι
ζῶσιν. Αὔλεια θύρα. πυλών. καὶ ἡ αὔλειος. τῆς τε αὐλείου καὶ σταθμοὺς τὰς θύρας ἐξέκοψαν.
αὐλία. ἀντὶ τοῦ ἔπαυλις. ἢ ἡ μικρὰ αὐλή. οὕτως λυσίας καὶ αἰσχίνης. Αὐλίζεται. κοιμᾶται.
φυλάττει. παρεμβάλλει. καὶ αὐλιζόμενοι ἀντὶ φθ... ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι. Αὐλίκουροι φύλα-
κες. καὶ αὐλικοὺς. κιθαρῳδούς. Αὔλειος. ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. καὶ αὐλείους θύ-
ρας. καὶ ἐνικὸν αὔλειον λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. αὔλειον δὲ καὶ προαύλειον οὐδετέρως. ἀριστοφάνης δα-
ναΐσιν. πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας ἐχίνου κεφαλῆς κατορύττειν. Αὖλις ἡ κοίτη. αὐλὶς δὲ
πόλις βοιωτίας. Αὐλίσκος. Αὖλος ποστόμιος οἰκίας μὲν ἦν καὶ γένους πρώτου. κατὰ δὲ τὴν
φύσιν στωμύλος καὶ λάλος καὶ περπερος διαφερόντως. ἐπιθυμήσας δ' εὐθέως ἐκ παίδων τῆς ἑλλη-
νικῆς ἀγωγῆς καὶ διαλέκτου. πολὺς μὲν ἦν ἐν τούτοις καὶ κατακορής. ὥστε δι' ἐκεῖνον καὶ τὴν
αἵρεσιν τὴν ἑλληνικὴν προσκόψαι τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἀξιολογωτάτοις τῶν ῥωμαίων. τέλος
δὲ καὶ ποίημα γράφων καὶ πραγματικὴν ἱστορίαν ἐνεχείρησεν. ἐν ᾗ διὰ τοῦ προοιμίου παρεκάλει τοὺς
ἐντυγχάνοντας συγγνώμην ἔχειν εἰ ῥωμαῖος ὢν μὴ δύναται κατακρατεῖν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκ-
του. καὶ τοῦ κατὰ χειρισμὸν οἰκονομίας. ὁ πρὸς δὴ πάσης ἀτοπίας σημεῖον. καὶ παραπλήσιον ὡς ἄν εἴ
τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον παρελθὼν εἰς τὸ στάδιον
ὅτε δέοι μάχεσθαι παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν ἐὰν μὴ δύνηται τοὺς πόνους ὑπο-
μένειν μήτε τὰς πληγάς. δῆλον γὰρ ὡς εἰκὸς τὸν τοιοῦτον γέλωτα ὀφλεῖν καὶ τὴν δίκην ἐγχειρος
λαμβάνειν. ὅπερ ἔδει καὶ τοὺς τοιούτους ἱστοριογράφους ἵνα μὴ κατετόλμων τοῦ καλῶς ἔχοντος. ἦν
δὲ καὶ φιλήδονος καὶ φιλόπονος. Αὐλός. τὸ φωνητικὸν ὄργανον καί, αὐλός. ὁ εἰς ἀνθύψα-
κοντισμὸς τοῦ αἵματος. καὶ περόνης μέσον. καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. καὶ αὐλὸς ὁ ἐπιμήκης φυση-
τήρ. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις. αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον. Αὐλῳδική. Αὐλῶ
νον. φάραγγα. ἢ τόπον πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη. ὁ δέ, κατεστρατοπέδευσε λαβὼν αὐλῶνά τινα μετα-
ξὺ τοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς πολεμίων στρατοπεδείας. καὶ αὐλωνίζουσα, ἐν αὐλῶνι διάγουσα. Αὐξέντιος.
μοψουεστίας ἐπίσκοπος. ὃς ἦν τῶν ὁμολογητῶν ὀνομαζομένων. ἦν δὲ ἐκ τῶν ἐπιφανῶν τῷ βασιλεῖ
λικιννίῳ στρατευσαμένων. τῶν ὑπογραφέων τούτου γενόμενος. οὓς δὴ νοταρίους ῥωμαῖοι καλοῦσι.
τὸ δὲ τῆς ὁμολογίας, τοιόνδε γέγονεν εἶδος. ἦν ἔν τινι τῆς βασιλικῆς ἑστίας αὐλῆς, κρήνη τε ὕδα-
τος καὶ ἐπ' αὐτῇ διονύσου ἄγαλμα. καὶ ἄμπελος μεγάλη περικειμένη. καὶ σκιὰν ἐπιεικῶς
καὶ συνηρεφῆ τοῖς ἅπασι τότε ἐργαζομένη. ἐνταῦθα ὁ λικίνιος κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος τοῦ τε
αὐξεντίου καὶ ἄλλων πολλῶν ἐκ τοῦ θιάσου ἑπομένων εἰς τὴν ἄμπελον ἀνιδών, ἐθεάσατο βότρυν ὡραῖ-
ον τινα καὶ μέγαν τῶν κλημάτων ἀπαιωρούμενον. τοῦτον προσέταξε τῷ αὐξεντίῳ τεμεῖν. ὁ δέ, αὐτίκα ὑποσπα-
σάμενον

τημένῃ τῇ ἀναξυρίδι αὐτοῦ μαχαίρᾳ ἀφελόμενος, ἐπεὶ μὲν μηδὲν ὑπειδόμενος. ὁ δὲ Λικίνιος πρὸς αὐτὸν ἰδὼν τοίνυν τὸν βότρυν ἔφη πρὸς τοῖς τοῦ Διονύσου ποσίν. ὁ δέ, μή, ὦ βασιλεῦ ἀπεκρίνατο. χριστιανὸς γὰρ εἰμί. κἀκεῖνος οὐκοῦν ἐκ πολλῶν εἶχες τῆς στρατείας ἀποπαυσάμενος. θάτερον γὰρ τοῖν δυοῖν ἀνάγκη ποιεῖν. ὁ δὲ μηδὲν μελλήσας τήν τε ζώνην ἑαυτοῦ λυσάμενος καὶ ἀσμένως ἀπεχώρησεν ὡς εἶχε τῶν βασιλείων. καὶ αὐτὸν οἱ ἔφοροι μετά τινα χρόνον ὕστερον ἐπίσκοπον ἐποιήσαντο τῆς Μοψουεστίας. τούτου δὲ ἀδελφὸς νεώτερος Θεόδωρος ἦν ἀνὴρ τῶν ἄγαν πεπαιδευμένων. ὃς καὶ αὐτὸς χρόνον ὕστερον ἐπισκοπὴν τῆς Ταρσοῦ ἐκκλησίας ἔτυχε κληρωσάμενος. ὁ γὰρ δὴ Ἀέτιος τὰ πρότερα δι' ἑαυτοῦ τοῦτον ἐνδόξους αὐτὸν καὶ ἄλλους τοὺς πλείστου λόγου ἀξίους διδάσκων, ἐπειδὴ τὸν Εὐνόμιον εἰς τὸ τῆς διδασκαλίας προὐβίβασεν ἔργον, τούτῳ ἤδη κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνθ' αὑτοῦ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ τοὺς μάλιστα τελεωτέρας μαθήσεως δεομένους. καὶ τὸ ἐκείνου μὲν ἦν ἀρχὰς παρασχεῖν ἀρίστας. οὗτος δὲ τὰς δοθείσας ἀγαθὰς ἀφορμὰς σαφῶς τε ἅμα καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐπιμελοῦσαι παρακλύζων αὐτὸ περ. Αὔξη. αὔξησις. μὴ ἐφιεὶς αὐτῶν ἐπὶ μέγα δυνάμεως αἰρομένοις ἀλλὰ παντὶ σθένει τὴν αὔξην αὐτῶν κωλύων. αὔξη καὶ πλάσις. τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι λέγεται ἐκεῖνα τὰ κατὰ πᾶν μόριον τρεφόμενα καὶ αὐξόμενα. τὰ δὲ κατὰ πρόσθεσιν αὔξεσθαι δοκοῦντα, οὐ κατὰ πᾶν μόριον ἑαυτῶν αὔξονται. διό, οὐδὲ αὔξησις ἐπ' ἐκείνων λέγεται. ἀλλὰ πρόσθεσις. ἐὰν γὰρ ἐπὶ σωρὸν σίτου προσθήσω ἕτερον σῖτον, οὐ δι' ὅλων τῶν μορίων τοῦ σωροῦ ἡ πρόσθεσις γέγονεν. ἀλλ' ἐφ' ἑνὸς καθὸ ἡ πρόσθεσις ἐγένετο. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ λίθων, ὥσπερ ἄν, εἰ καὶ τὸ πῦρ αὔξεσθαι λέγοι τις. ξύλων πλειόνων προστιθεμένων, οὕτω καὶ τὰ μέταλλα αὔξεται. ὑγρᾶς οὐσίας ἔξωθεν παραπαγείσης δὲ ἐξῆς συνεχήκασι. καὶ ταύτης μεταβαλλούσης ἐπὶ τὴν αὐτὴν οὐσίαν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ φυσικῆς δυνάμεως ἐκ τοῦ παντός. ὥστε ἐπὶ τῶν ἐμψύχων καὶ ἐχόντων μόρια λέγεται τὸ αὔξεσθαι. Αὐξίλια. ἔστιν εἰπεῖν ψιλῶς. Αὐξητική. ἔστιν εἰπεῖν γεννητική.
Αὔξω αἰτιατική. Αὖον ξηρόν. Ἡσίοδος. αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τρύφος ἄρδην αὖον ἐπιθεμένους τὴν πενιχρὰν θυσίαν. καὶ αὖθις. καὶ τὰ μέν, αὖος ὑπὸ τοῦ φόβου ἦν. τὰ δέ, ἀνέφερεν ἡ ἐκ τοῦ θεοῦ πρόσταξις τὸν ἄνδρα. αὔω γὰρ τὸ ξηραίνω παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω. αὔω μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. καὶ κράσει αὔω. Αὔραν πνοήν. ὁ δὲ χαγάνος τοὺς ὄρνις ταῖς αὔραις φέρειν ἐδίδου. ἀθρόοντι τῷ πολέμῳ φίλα ἀράμενος σάλπιγγα, τὰς δυνάμεις ἤθροιζεν. Αὐρὸς χαριάμπελ. Αὐροιλαγωοί. Αὐρηλιανός. βασιλεὺς ῥωμαίων. τὰ πολέμια δεινὸς ἦν ἀσκημένος. ἀκάθεκτος ἦν τὴν γνώμην. καὶ πολὺ πρὸς ὠμότητα ῥέπων τοῦ ὑπηκόου, πόλιν ἐπισήμων, θανάτοις πολλοὺς ἐζημίωσεν ὑπὸ Ζηνοβίας ἐλεγχθέντας. χαλεπός τις καὶ φορτικὸς ὑπάρχων. καὶ μᾶλλον ἀναγκαῖος στρατηγός, ἢ προαιρετὸς βασιλεύς. ἐν παντὶ δὲ καιρῷ δυσχερὴς καὶ ἀπρόσιτος, ὡς μηδὲ τῶν οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρός. τὴν γὰρ τοῦ παιδὸς γαμετὴν καὶ ἀνεψιὸν διεχρήσατο. τοῦ δὲ τῶν στρατιωτῶν τάγματος καὶ τῶν ἐξιτήλων καὶ διαλελυμένων ἠθῶν ὡς ἐπίπαν γέγονεν ὡς ἦν ἐπανορθωτής. Αὐσάντων. βοησάντων. φωνησάντων κηρυξάντων. Αὐσόνιος. σοφιστής. ἔγραψε ἐπιστολὰς καὶ ἄλλα τινά, πρὸς Νόννον. Αὐσονίων. ἰταλῶν. καὶ αὐσονίδαι βασιλεῖς παρὰ τὸ αὖ σὺν τὸ τολμῶ. οἱ πάντα ἐπιτολμῶντες τῷ προστάγματι. καὶ αὐσόνιος πόντος. ἡ σικελικὴ θάλασσα. ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Καλυψοῦς υἱοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος. Αὐστηρός. αὐστηροὺς εἶναί φασι πάντας τοὺς σοφοὺς καὶ σπουδαίους. τῷ μήτε αὐτοὺς καθ' ἡδονὴν ὁμιλεῖν, μήτε παρ' ἄλλοις τὰ καθ' ἡδονὴν παραδέχεσθαι. καὶ ἄλλον δὲ εἶναι αὐστηρόν, παραπλησίως λεγόμενον τῷ αὐστηρῷ οἴνῳ ᾧ κατὰ μὲν φαρμακοποσίας χρῶνται. πρὸς δὲ πρόποσιν; οὐ πάνυ. ὅτι τὸν αὐστηρὸν ἡ κωμῳδία ἄγροικον ἡγεῖται. Αὐτάγγελος. ἡ ἀφ' αὑτῆς ἀπαγγέλλουσα. αὐτάγγελος γὰρ ὀφρύς, αὐτίκα φρέσι. ἔχει γὰρ γράμματα. καὶ αὖθις. ἦλθεν αὖ παρὰ βασιλέως αὐτάγγελος τοῦ Ἰωβ, εἰ μὴ νόσῳ μακρᾷ καὶ χαλεπῇ ἐκάμνει. καὶ αὖθις. ξυλληφθέντα δέ, εἰρχθῆναι κελεύει. ὡς μὴ ἐπανελθόντα εἰς τὸ στρατόπεδον, αὐτάγγελον γενέσθαι τῶν ξυμφορωτέρων ἂν κρυπτομένων. Αὐτάρκεις ἑαυτοῖς ἀγάμενοι. Αὐτάρκεια. Πολύβιος. ἄξιος μὲν ὁ ἀνὴρ ἐπαινεῖσθαί τε καὶ θαυμάζεσθαι. μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου ἢ φιλοσοφίας τῆς αὐ-

τοῖς δακτύλοις ἐγγύς. πρὸς αὐτὸν, ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι καὶ αὐταρκῶς διοικεῖ. Αὐταῖς ἀμάλαις· ἐπὶ τῆς παγωλεθρίας διαφθειρομένων. οἱονεὶ αὐτοῖς βάθροις. αὐταῖς ῥίζαις. ἀμάλη γὰρ ὁ καρπός. Αὐταῖσι διαβολαῖς· ἀττικὴ σύνταξις, τοῦτ' ἔστιν, ἐπεὶ διαβάλλων ὁ Κλέων τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς καὶ προσκρούων τῷ δήμῳ, εἰς ἑαυτὸν βλέπειν τοὺς ἀθηναίους ἔπεισεν ὡς εἰ λέγοιμεν, αὐτοῖς ὅπλοις καὶ ἅρμασιν, αὐτοῖς ἵπποις. λείπει ἡ πρόθεσις. σὺν ἄλλων δὲ παφλαγόνων, ὡς πάντων μὲν ὄντων πονηρῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ κλέωνος. Αὖτε· μετὰ ταῦτα. Αὐτερέται· οἱ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι. οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται καὶ ὁπλῖται. Αὐτή· ἐν ἔτει. αὐτὴ δεδεικτικῶς. καὶ αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἣν ἀπὸ κτίσεως κόσμου, αὕτη ἐστὶ τὸ κυριακὸν πάσχα μαρτίου κε. εἰ οὖν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ὁ χριστὸς ὡς αὐτὸς ἔλεγε, δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀποκτανθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι, διὰ τί ὀγδόη λέγεται ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου. καὶ ζ' τῇ μὲν εἴρηται, ὡς ἀπὸ τοῦ πάθους καὶ τοῦ σταυροῦ. ὀγδόη δὲ ὡς ἀπὸ τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἀναστάσεως. ἡ ἀρχὴ γὰρ τοῦ φαινομένου κόσμου, ἐν αὐτῇ γέγονεν. καὶ τὸ ἀληθινὸν φῶς ὁ χριστὸς, ἐν αὐτῇ ἀνέστη. Αὐτὴ ἐκ χρηστῶν ἐστιν ἀνθρώπων γένος· ἐπὶ τῶν ἐν τόρνῳ τὰς λέξεις λεγόντων καὶ τάς τινος, ὃ πᾶσιν ἐστὶν ἄξιον ἐπαινεῖσθαι. Αὐτὴ. ἀριστοφάνης. ἀμὶς μὲν ἣν οὐρητιάσεις, αὐτὴ παρὰ σοὶ κρεμήσεται, ἔσω ἐπὶ τοῦ πασσάλου.

Αὐτίκα μῖνος· αὐτὸς εἶ λύκος κακὸς ἢ λοχός. ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια διαπραττομένων. Αὐτήκοοι· οἱ μὴ ἐπιστάμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες. Αὐτῆμαρ· αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασε. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς τυγχανόντων ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἁλιέων. Αὐτὴν ζητεῖ ἐν τῷ αὐλοῦ αὐτοῦ τὸ ὄνομα, ἐχειροτόνησεν αὐτήν. Αὐτοβοεί· μάχην.

Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ· ἐπί τινος εὐδοκιμοῦντος. καὶ αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἡ μοῦσα. ὅμοιον τῷ προτέρῳ καὶ πολιτικωτέρῳ. Αὐτίκα· μετ' οὐ πολύ. εὐθέως. παραχρῆμα. συντόμως. πρὸς ὀλίγον. ἢ μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ αὐτίκα μάλα, ἀντὶ τοῦ εὐθύ. καὶ παροιμία. αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα ἃ μέλλει κάρπιμα ἔσεσθαι. ἐπὶ τῶν εὐθὺς ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς πρὸς ἀγαθὸν τέλος ἀποβλεπόντων. Αὖτις· καὶ αὖθις, ἑκατέρως λέγουσιν. Αὐτίκα τὸν αὐθιγενῆ οἶνον. ἀμφικτύοσι τῇ λευκλείδης. Αὐτό· αὐτὸ ἔλεγον οἱ φιλόσοφοι τὸ κυρίως λεγόμενον. καὶ τὴν ἰδέαν διὰ τοῦ αὐτὸ ἐδήλουν. αὐτοάνθρωπος λέγοντες. καὶ αὐτοδίκαιον, τὸ κυρίως καὶ μᾶλλον δίκαιον. καὶ μᾶλλον δόξα καὶ αὐτοαληθῶς. ἢ ἔτι μᾶλλον ἀκριβῶς. ὥσπερ ἔστιν αὐτοδόξα. ἐν ᾧ γὰρ τὸ αὐτό, ἐν τούτῳ μάλιστα καὶ ἀκριβέστερον. Αὐταπλότης· ἀλλ' ὅτε βασιλεὺς τὸν λόγον ἦν αὐταπλότης. καὶ σιωπῶσά τις ἐπιείκεια, καὶ πρὸς τὰς δωρεὰς ὑγρὸς καὶ καταφορὰς. καὶ πρὸς τὰς πράξεις βαρὺς καὶ συντεταμένος. Αὐτοβοάς· ὅμοιος ὢν τῷ δέ. ἀληθῶς πάρα συμπέπλεκται. σημαίνει δὲ οἷον αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κεκραγὼς ὅμοιος εἶναι τῷδε. Αὐτοβοεί· ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ ἀγαθίας. πῶς γὰρ ἐν ᾗ αὐτοὺς ὀλίγους ὄντας, ἐν γυμνῷ τῷ πλήθει τῶν πολεμίων καὶ μὴ οὐχὶ αὐτοβοεὶ διαφθαρῆναι ὑποδείξας. καὶ αὖθις ἐν ἑκκλησία ἐν τῇ ἐδογμάτιζον αὐτοβοεὶ παραδοῦσαι τὴν πόλιν. ἀντὶ τοῦ αὐθημερόν. οἱονεὶ ἐν αὐλῇ ἢ ἔτι τῶν βοῶν ἐν ζυγῷ ὄντων. Αὐτοβοεί· παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις οἷον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλάγματι. οὕτω θουκυδίδης. παρὰ θεοπόμπῳ, δὲ ἀντὶ τοῦ κατακράτος. Αὐτογλύφιλον· αὐτογλύφητον. Αὐτοδαῆ· τὰ ἐκ φύσεως. καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς, αὐτοδαῆ ὀρχήματα. Αὐτόδαξον τρόπον· τουτέστι τὸν δάκνοντα. τὸν ἐμπεσόντα. ἢ αὐθάδη καὶ ὀργίλον. ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι δάκνουσι τοῖς ὀδοῦσιν. ἀριστοφάνης. τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτόδαξον τρόπον. καὶ αὖθις. ἵν' ὀζωμένη γυναικὶ αὐτοδὰξ ὡργισμένως ἀντὶ τοῦ πάνυ. αὐτοδὰξ καὶ τὸ παραχρῆμα ἀποδεδώκασιν. Αὐτὸ δείξει· παροιμία. ἐλλείπει τὸ ἔργον. Αὐτοδίκη· ὅταν αὐτός τις δι' ἑαυτοῦ δικάζηται καὶ αὐτομαχεῖ. καὶ αὐτοδικεῖν δείναρχος. ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν. Αὐτοέτης· σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει. Αὐτόθεν· ἀντὶ τοῦ ἐντεῦθεν. οὐκ ἔστ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθάδ' αὐτόθεν. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. καὶ αὖθις. ἀλλὰ χρεὼν αὐτόθεν ὡς ἔχουσιν ἀντεπεξελθόντας, ἐγχειρίσασθαι τὸ τέλος τοῦ πολέμου. καὶ αὐτόθεν, ἀντὶ τοῦ οἴκοθεν. ἔνδοθεν. ὁ δὲ, αὐτόθεν πρὸς τὰ δικαιούμενα. καὶ ἰώσηπος. δῶρα δὲ αὐτόθεν μὴ πέμπειν τῷ βασιλεῖ ἀλλ' οἴκοθεν ἢ αὐτόθεν, ἐκεῖθεν ἢ ἀπὸ

θεν· ἢ ἀπὸ τῶν περιόντων χρόνων. οἱ δὲ ῥωμαῖοι αὐτόθεν ἐλπίσαντες ἤδη τὴν παρεμβολὴν αἱρήσειν. Αὐτόθεν· ἐκ τοῦ παραχρῆμα. καὶ θουκυδίδης· χειμὼν ἦν. καὶ τοῖς ἀθηναίοις τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι, ὥσπερ ἐδόκει. Αὐτόκενον· ἔοικε τῷδε. ἄκρως καὶ κατ' εὐθὺ προβολὴν ἔοικε τῷδε ὄντως. Αὐτοκάρδαλος· ἢ αὐτοκάρδαλον· σκάφος αὐτοσχέδιον. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ ἀλφίτου εἴρηται. ὅτι τὸ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον αὐτοκάρδαλον λέγεται. Αὐτοκέλευστος· αὐθόρμητος. ἀρριανός· κρότου πάθρόος. ἐκ παραγγέλματος. ἀλλ' αὐτοκέλευστος ὁρμήθη. Αὐτοκέραστον· οἷον αὐτοκέραστον συμμέτρως κεκραμένον. Αὐτοκίνητον· αὐτοφυές. τὸ δὲ ἑρμεία τοῦ φιλοσόφου τὸ αὐτοκίνητον τοῦ προενθεὶς τῇ πολυμαθείᾳ. Αὐτοκλείδης· κηδωνίδης. καὶ αὐτοκλείδης. καὶ θεόσανδρος ὡς παιδερασταὶ σφοδροὶ διεσύροντο. Αὐτοκόμου· ἀριστοφάνης βατράχοις περὶ αἰσχύλου. φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίτην. ὡς εἰ ἔλεγεν ὀργισθεὶς ὥσπερ σῦς, παρὰ τὸ ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται. Αὐτοκράτης· ἀθηναῖος. κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ τυμπανισταί. ἔγραψε καὶ τραγῳδίας πολλάς. Αὐτοκράτωρ· δεσπότης. ἄρχων, ἑλληνικὴ φωνή. λέγεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ καταπολεμήσαντος καὶ κρατήσαντος τῶν ἐναντίων. καὶ ἦν κοινὸν πρόσρημα ἐπί τε στρατηγῶν καὶ ὑπάτων. Αὐτοκράτορα· παντελῶς τὸν ἀνυπεύθυνον. αὐτοκράτορες ὧν οὗτοι τῶν δημάτων κρατοῦντες. ἀριστοφάνης ὄρνισι. τούτων πεισάντων αὐτοκράτορες εἰσήκομεν. Αὐτοκτόνα· οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρα. ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου. περὶ αἴαντος καὶ ἕκτορος.

Αὐτολήκυθοι· δημοσθένης ἐν κατὰ κόνωνος. ἤτοι ἀνδρώδεις τινὰς καὶ ἑτοίμως πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν. ἢ ἀντὶ πένητας. μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ λήκυθον ἢ αὐτουργούς. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἑτοίμους. καὶ οἷον τύπτοντας καὶ μαστιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ τοὺς ἐν προχείρῳ διδόντας ἀργύριον καὶ ἑτοίμους πρὸς τὰς μίξεις. καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύρια. καὶ λύσαντες δὲ πολλάκις τὴν λήκυθον. ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν. Αὐτολόχευτος· αὐτογέννητος. ὁ θεὸς ἀγέννητος. Αὐτόλυκος· ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν. καὶ τοὺς οἰκείους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς χαρωνικοῖς ἑάλω. καὶ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ δικασταί. αὐτόλυκοι πένητες. οἷον αὐτοδιάκονοι. Αὐτοματίζουσιν· αὐτόματοι παραγίνονται. αὐτοματίζουσι δύο τινές. ἀδελφῶν δὲ ἦσαν καὶ γένος. καὶ προσέρεισιν ἐν χωρίοις τινὰς ἀσύλους ὑποδεικνύουσι. διὰ τὸ ἔρυμα τοῦ ὀχυρώματος. Αὐτομαχεῖν· τὸ δι' ἑαυτοῦ δικάζεσθαι. ἀλλὰ μὴ δι' ἑτέρου. καὶ αὐτομαχῆσαι, ὅταν ἀντιποιῆταί τις οἰκίας ἢ χωρίου. καὶ εἰ ὁ ἀπεσχηκὼς μὲν ἀξιόχρεως. ὥστε δοκεῖν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν. καὶ συνίστασθαι τὴν δίκην πρὸς τὸν ἀντιποιούμενον. βούλοιτο δὲ ὁ διακατέχων τὴν οἰκίαν ἢ τὸ χωρίον ἴδιον αὐτῷ γενέσθαι ἀγῶνα πρὸς τὸν ἀμφισβητοῦντα, τοῦτο αὐτομαχῆσαι καλεῖται. Αὐτομολεῖ· προδότης. καὶ αὐτομολῆσαι ἐστὶ τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἐᾶσαι καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ. αὐτόμολος δὲ ὁ πρόσφυξ. Αὐτὸν κέκρουκας τὸν ῥατῆρα τῆς θύρας· ἐπὶ τῶν ἀληθευόντων. οἷον ἐπ' αὐτὴν ἐλήλυθας τὴν ἀλήθειαν. Αὐτονομουμένη πόλις· ἡ τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἑτέροις. Αὐτὸν οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἀπορούντων μὲν ἑτέρους δὲ τρέφειν ἐπαγγελλομένων. Αὐτονυχί· αὐτῇ τῇ νυκτί. Αὐτοπαθῶς· πολύβιος. ὁ δέ, τὴν ἀποκρινόμενος ὑπὲρ ἑκάστου ἀπεδίδου λόγον. οὐ μὴν ἀλλ' αὐτοπαθῶς. καὶ γνησίως ὑπέμενε τοὺς ἐλέγχους. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἀννίβας δόξας αὐτοπαθῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρηκέναι πιστεύεται. αὐτοπαθῶς οὖν οἴκοθεν ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. ὁ μὲν οὖν ἀντίοχος δόξας αὐτοπαθῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρῆσθαι παρὰ τοῦ ἀννίβου κατὰ ῥωμαίων, πάσης τῆς προϋπαρχούσης ὑποψίας ἀπέστη. Αὐτόπρεμνον· δύσκολον. πρόρριζον. ἢ μέγα. ἀριστοφάνης περὶ αἰσχύλου. αὐτοπρέμνοις τοῖς λόγοις ἐμπεσόντα, συγκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. Αὐτὸς· ἀντὶ ἐγώ. καὶ ἦλθον ἐμβάδας αὐτὸς μὲν μ'. ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ἀττικῶς. αὐτὸς ἐπὶ σώματος. διορίζουσι γὰρ τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα. ὅμηρος. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχάς. εἶτα αὐτοὺς δ' ἑλώρια. καὶ ἀριστοφάνης, ὁ νοῦς μὲν ἔξω αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίας. Αὐτὸς· ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης. ἀριστοφάνης βατράχοις. φασὶν ταῖς ὀρχηστρίσιν ὅτι αὐτὸς εἰσέρχομαι. Αὐτὸς αὑτὸν αὐλεῖ· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνυόντων ἐν τοῖς πράγμασιν ὁποῖοί τινές εἰσιν. Αὐτὸς δ' ἔρει τοῦ κακοῦ τὴν αἰτίαν, ἤτοι τὴν

περιγὰρ· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ἐπισταμένων. Αὐτίσαι· ἐκ τοῦ ἀλείφειν δὲ καὶ αὐτίσαι διάρασις δὲ οὐκ ἔ-
στιν αὐτίσαι ὅτι μὴ τῷ ζάγματι. Αὐτὸς ἔφα· τοῦτο παροιμιακόν· ἐπὶ πυθαγόρου τοῦ
φιλοσόφου ἀπελθεῖν εἰς τὸν βίον. οὗτος γὰρ ἀπομνημονεύων τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμι-
λίαις ἔλεγεν· αὐτὸς ἔφα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος φησὶν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. Αὐτόπτης· ὁ οἰκή-
πτης. Αὐτοστιγμῶν δρῶν, ἔστι τοιοῦτος καλεῖ ὅμοια τῇ σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει. ἐπὶ τῶν μὴ
χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι κεκμηκότας ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν καὶ μάλιστα ὀφείλουσαν
ἐνεργάζεσθαι. Αὐτόστιχος· αὐτὸς ἑαυτοῦ προέχων ὁ βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἀβέβηλον βί-
ον χαλινάζεσθαι, αὐτόστιχος ἐθέλει εἶναι. Αὐτοσφαγῆ· τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμενον. αἴας φησί· καί
σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειεν. ὥσπερ εἰσορῶσι με αὐτοσφαγῆ πίπτοντα,
τὼς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλτάτων ἐκγόνων ὀλοίατο. σοφοκλῆς φησίν. Αὐτοσχέδιον· ἐκ τοῦ
συνεγγύς τό ποτε. ἢ τὸ ἐκ τοῦ συντόμου. καὶ αὐτοσχεδίως· αὐτομάτως. συντόμως. καὶ αὐτοσχεδιάζουσιν,
αὐτονόμως πράττουσιν. αἰλιανός· ῥωμαῖοι δὲ περὶ παράνομον ὅτι νίκην πλεῖστα εἰσὶν ἀκριβεῖς ὅσοι ἄρ-
χων μὲν ἐκκοινώνησιν, ἐπιτάζονται ἵνα μὴ αὐτοσχεδιάζωσιν ἐν τῷ πράξει πρὸς ὑπηκόους. καὶ αὖθις· ὑπὸ
μεγάλων ἔκειτο καὶ ἀδύνατον αὐτοσχεδιασθῆναι. Αὐτότατος· ἀεὶ σοφοῦ πλούτου. ἐκεῖνος αὐτός.
αὐτότατος· ἀντωνυμία. ἐπίτακται δὲ κωμικῶς. καὶ γὰρ ἀόριστα τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν ἐπιτάττεται. εἰς δὲ
ἀντωνυμίαν ἐπὶ οὐσίας παραλαμβάνεται. καὶ τοῦτο ἐπίτασιν οὐ δέχεται ὡς καὶ ἄλλα μόρια.
Αὐτοτελὴς· ἱκανός. τέλος. πολύβιος· ταῦτα εἰρήσθω χάριν τῆς ῥωμαίων ἀβουλίας. καὶ τῆς ἀ-
νοίας τῶν ὀλιγωρούντων τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως. αὐτοτελεῖς δὲ νομίζοντες εἶναι πρὸς τὸ κα-
τεργάσασθαι τὰς σφετέρας δυνάμεις. καὶ αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς οὐκ ἔστιν ἐκκαλέσασθαι ἑτέραν. καὶ
αὐτὸ τὸ κύριον ἀτελές. Αὐτοῦ· ἐπὶ τόπου. ὅμηρος· ἐπὶ τοῦ τῇδε καὶ λαὸν δ' ὑμεῖς στῆτε πρὸ πυλάων. καὶ
αὖθις· αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ ἀγγελέω παριοῦσι· μίδας ὅτι τῇδε τέθα-
πται. Αὐτουργὸν· αὐτοφυές. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὐτούργητον ἐνείκη ῥέεθρον. Αὐτοφό-
νῳ· ἑαυτὸν ἀνελόντι. τότε γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνδρα τόλμης οὐχ εὗρεν πολέμῳ θάνεν
ἐπ' αὐτοφόνῳ· περὶ αἴαντος ὁ λόγος. Αὐτοφυέσταται· μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσαι κάλλος. αὐτοφυ-
έστατον· καὶ οἷον γόνοις φιλοξύρου κόρης. Αὐτόχειρες· οἱ ἑαυτοὺς φονεύσαντες. αὐτοχειρία.
Αὐτόχθονες οἱ ἀθηναῖοι, ἐπεὶ τὴν χώραν τουτέστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν, πρῶτοι εἰργάσαντο. ἢ
διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. αὐτόχθονες δὲ καὶ ἀρκάδες καὶ αἰγινῆται. καὶ ἀθηναῖοι ἐκαλοῦν-
το. καὶ αὐτόχθων τῆς αὐτῆς πόλεως. Αὐτόχρημα· ὅμοιον. παντελῶς ὅμοιον. αἰλιανός· αὐτό-
χρημα τῶν ὑπὸ τῶν ἐσκαμμένα τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν φυλάττειν εἰργασμένην. τὰς χεῖρας ἐπι-
βαλὼν, εἶχε τὸν ἐρώμενον τῆς περιμύνης ὁ κλάτιος ὄνομα. καὶ ἀριστοφάνης· τὸν παφλαγόνα λαθεῖν
ἔχοιόν τι. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος τὸ μὲν ἐν πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
τοσόνδ' αὐτοῦ τὸ βῆμα διαβεβηκότος, ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν χάοσιν. ἀντὶ τοῦ πάνυ ἀληθῶς. ἀψευ-
δῶς. χάονες δὲ ἔθνος ἠπειρωτικόν. Αὔτως· ὡς ἔτυχεν. ματαίως. Αὐτῷ στεφάνῳ· σὺν αὐ-
τῷ τῷ στεφάνῳ ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ, πᾶς τις ἀπαιτεῖ τὴν δᾶδα λαβών. Αὐτοῖς ἐλα-
ρινεοῖς ἐσθίεις τὸν τυρὸν σύνηθες ἀθηναίοις ἀντὶ τῆς συνθέσεως λέγειν. αὐτοῖς ὅπλοις. αὐτῷ
ταλάρῳ. Αὐχεῖ· καυχᾶται. καὶ αὐχεῖ καυχῶ. Αὔχημα· σεμνολόγημα. ὕψωμα. καὶ ὅτι οὐ τὸ
αὐχήματος ἐφ' ὧν γνώμῃ εἰσὶν ἠκόντες ἀποβάσεως. καὶ πλεονεξίαν ἐξουσίας δεῖ πράττειν. ὅτι αὖ αὐτοῖς ἀπο-
λαμβάνοις συνοίσειν. καὶ αὖθις· διὰ τὸ οἷον λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου εἰς οἴκτον ἀλλά τε
καὶ ταπεινοφροσύνην ἀφῖκτο. Αὐχμηρὰ· τὰ πεζά. ἢ ξηρὰ καὶ στεγνά. καὶ αὐχμηρὸν· στυγνόν.
ἢ σκοτεινόν. Αὐχμεῖς αἰσχρῶς· ῥυπαρὸς εἶναι δοκεῖς. ὡς τοῦ δικαίου παρεωραμένου. ὅ ἐστι,
αὐτεῖ στ. σὺ δὲ γὰρ οὐ πράττεις. καὶ αὐχμοί· ἀνομβρίαι. καὶ ἀριστοφάνης· αὐχμὸς γὰρ ὢν ἤδη τῶν σκαν-
δαλίων ἀπώλεσεν. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε μὲ οὖν αὐχμὸς τῶν σκανδαλίων. μετωνυμικῶς καὶ αὐχμό-
δους ξηροῦ ῥυπῶντος. καὶ αὐχμῶντες· στυγνοί. ἢ σκοτεινοί. Αὐχὸς· τὸ ὄσπριον ἀρσενικῶς. Αὐχοῦντες· καυ-
χώμενοι. Ἀφαγνίσαι· ἀποδοῦναι. καθοσιῶσαι. λέγεται καὶ τὸ λῦσαι. Ἀφαδὲς· ὁ μὴ ἀρέσκων· ἀδὲς
γὰρ τὸ ἀρέσκον. Ἀφανᾶς· ἐκ τῶν χειρισόδων. Ἀφαλόντες· τὰ λόφια ἵνα καταὶ φάλοι λέγονται ἐπὶ τῶν περικε-
φαλαιῶν.

φάλαιν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λοφιαὶ αἱ ἔχουσαι. Ἀφαμαρτοῦσα. ἀποτυχοῦσα. στερηθεῖσα. Ἀ-
φανές. τὸ σκοτεινόν. καὶ ἀφανέστερα. τότε δὴ καὶ μεσημβρίας ἐπεχούσης, παῖδες τῆς νυκτὸς ἀφανέστε-
ρα. ἀφανὴς οὐσία λέγεται, ἡ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι. φανερὰ δέ, ἡ ἔγγειος. οὕτω Λυσίας.
Ἀφανίσαι οὐ τὸ μολῦναι καὶ χρᾶναι δηλοῖ. ἀλλὰ ὅλως τὸ ἀνελεῖν καὶ ἀφανὲς ποιῆσαι.
Ἀφανὲς φῶς. τὸ ἐκ πυρείου λίθου. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ. εἶτ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεί. οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ
μὴ νοσεῖν ἐμέ. Ἀφάπτειν. Ἀππιανός· ἐπὶ δὲ τοῖς προμάχοις ξύλα παχέα ἔχοντας διὰ χειρῶν σεσιδη-
ρωμένα, ἃ ἔμελλον ὥσπερ πελέκεις ἐγχειρὸς ἐς τοὺς ἐλέφαντας ἀφάπτειν. τοῦτ' ἔστι προσκολ-
λᾶν. Ἀφαρεύς. Ἀθηναῖος ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἱππίου καὶ Πλαθάνης, πρόγονος δὲ Ἰσοκρά-
τους τοῦ ῥήτορος. ἀκμάσας κατὰ τὴν ϟγ´ ὀλυμπιάδα. ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. Ἀφα-
ρεῖ. ἀσπουδάστως καὶ ἀπερισκέπτως τι ποιεῖν. Ἄφαρες τὴν λιπαρὰν γῆν τὴν πολλὰ μή-
πω ἀροτριωθεῖσαν. Ἀφαρόωσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀροτριῶσιν. Ἀφαρπάζω αἰτιατικῇ. Ἀφάρτεροι.
ταχύτεροι. ἀπὸ τοῦ ἄφαρ ὃ σημαίνει τὸ αὐτό. ἴσασι δέ τινες ἀφάρτεροι τὸ ἄλλος ποιούμενοι. Ἀ-
φασία ἀφωνία. Ἀφαυμιατῶν πάντη αἰσθητικῶν. ἀπὸ τοῦ ἀφαῦρ ἥματος διὰ τῆς συζυγίας ἐξ
ὧν ἀγωγῶν γίνεται ἀφαύσω. τὸ δὲ ἀφαυ δασύνεται. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφῶ πεφασμένου γεγονέναι.
καὶ ἀπὸ τοῦ ἄφω βαρυτόνου. Ἀφὰς λύχνων. Ἡρόδοτος λέγει. Ἀφάσσων ψηλαφῶν Ἡρόδοτος.
Ἄφατοι μεγάλαι ἢ κατα πληκτικαί. ἐν ἐπιγράμματι. τρεῖς ἀφάτοι κεράεσσιν ὑπαιθούσας τὸ
ἄγραυλ' ἔγειρεν τοὶ κεφαλαὶ μαινάδες ἐλάφων. Ἀφαυανθήσομαι. ξηρανθήσομαι καὶ ἀφαυάσω. ἀ-
φείσθω τοὺς ἀλλοτρίους ἀμῶν στάχυς. τούτους ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει καὶ ἀποδόσθαι βούλεται.
τοῦτ' ἔστιν ὁ Κλέων τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους αὐτὸς γεωργῶν καὶ καρπούμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς
τὴν Πύλον ὅτι τοῦ Δημοσθένους προπεπονηκότος αὐτὸς τὴν νίκην ἐπιγέγραπται. πρὸς τὴν ἐν Σφα-
κτηρίᾳ. νῦν δὲ στάχυς ἐκείνους τοὺς ἐκεῖθεν ἤγαγεν, ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει καὶ ἀποδόσθαι βούλεται.
ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων. ἀπὸ τοῦ ἀμητοῦ στάχυς εἶπεν. τοὺς ζῶντας ἄξειν κατεπαγγειλάμενος ὁ Κλέ-
ων, ἐμπεσόντας ὅμως ἤγαγε. φησὶν οὖν. ἐκείνους οὓς δήσας ἤγαγεν, ἀπολῦσαι διανοεῖται. καὶ ἀφαύειν καὶ
αὖειν. ἀπὸ ξυρεῖν ταῦτα, τὰ κάτω διαφαύει. Ἀφαυροτέροις. ἀσθενεστέροις. ὁ γὰρ ἀφαυρὸς ἐκ
διὸς ἰθείῃσι δίκῃσι τὰς ἄλλας. τὰ δίκης. καὶ ἀφαυρὸς ἀσθενής. Ἀφάψαι. προσκολλῆσαι. Ἀφ' αἵ-
ματος τοῦτ' ἔστι συγγενῶν. ὁ δὲ συχνοὺς ἐφόνευσεν. ἐφειδετο δέ, τῶν ἀφ' αἵματος. Ἀφαίρεμα. ἀνά-
θημα δῶρον ἢ ξένιον καὶ ἀφαίρεσις. Ὑπερίδης ἰδίως τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει. Ἀφαιρεῖν κρο-
κύδας ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολακείας. ἄλλοι τῇ χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης. εἴ τις κο-
λακεύει παρὼν καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν. καὶ ἀφαιρεῖ ὡς τὸς ἐκεῖνος ἀττικῶς ἡ σύνταξις.
Ἀφαιροῦμαι γενικῇ ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ. καὶ τὸ φρονεῖν ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ἀφῃρημένος. Ἀ-
φαῖς. ταῖς ἁπαλαῖς χερσίν. Ἀφεδρείας. ὁ δὲ Ὑπεραῖος κοσ εἰώθει ἀποφθειρομένης γυναικὸς ἀκα-
θάρτου, ἔλεγε παραχρῆμα τὴν κεφαλήν. καὶ τοῦτο σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρείας. Ἀφε-
δρῶν ἀπὸ τοῦ ἕδρα. ἕδρα οὖν λέγονται σέλλαι. σελλάεια σεῖα. ἔστι δὲ καὶ ἀφεδρὼν καὶ σημαίνει
τὸ μέρος τοῦ σώματος τὸ περὶ τὴν ἔξοδον. ὅτι ὁ ἀφεδρὼν καὶ λυγρῶν βάρβαρα. Ἀφεκτέον γενικῇ.
Ἀφελὲς ὁ δὲ ἐπιφθύζεται βεβαρημένον μέν τι καὶ ἀφελὲς. ἐνεργὸν δὲ ὅμως χρήσιμον. ὡς δεῖ
πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας. καὶ ἔπειτα τὸ μέλι χολαίτερον ἀναιρεῖσθαι. καὶ ἀφελής. Ἀ-
φέλεια καὶ Δαμάσκιός φησιν ὡς Ἰσίδωρος πρὸς τὴν ἀφέλειαν καὶ ἀψεύδειαν ἠγαπᾶ διαφε-
ρόντως καὶ ἀπεδέχετο. ὥστε καὶ αὐθύγλωττος εἶναι παρὰ τὸ δέον τι. καὶ οὐ τόπον ἔχειν ἐν ἑαυ-
τῷ πρὸς ποιούμενον. καὶ ἀφελής. ἐπὶ τοῦ ὑγιὴς καὶ ὁλόκληρος ἢ μέγας καὶ ἀνεπικώλυτος. καὶ ἀφε-
λὲς ὁμοίως. μισῶ τὴν ἀφελῆ μισῶ τὴν σώφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ ἀδιαστρόφου καὶ τὰς ἐπι-
σόλια ἀφελῶς γέγραφεν. καὶ ἀφελῶν πεδίων Ἀριστοφάνης. περὶ κρατίνου ὃς πολλῷ ῥεύσας ἐ-
παίνῳ, διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει. καὶ τῆς στάσεως παρασύρων ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλα-
τάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους. ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν συμποσίοις πλὴν δωροῖ συκοπέδιλε καὶ τέκ-
τονες εὐπαλάμων ὕμνων. οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος. νῦν δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντα τῶν

κέλευε τι ἐκ παιδεύσεως τῶν ἐλέγχων καὶ τοῦ τὸ ἐκεῖ τοὺς τῶν ἡγεμόνων διαχρήσασθαι. ἀλλὰ
περων ὧν παρέρρει ὡς ἀπορηθείσας. στέφανον μὲν ἔχων διὰ ψευδῶν πολλῶν. ὃν χρὴ διὰ τὰς προτέ-
ρας νίκας ἀνελεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ. τουτέστιν εὐδοκιμήσας πολλάκις. ὁ γὰρ κρατῶν ἑαυτὸν ἐπι-
νίκιον ἐν πρυτανείῳ λέγων ἄναξ ἄπολλον τῶν ἐπῶν τὸ ῥῆμα τὸ κανάχουσι παγαί, δωδεκάκρουν
στόμα. ἴλιος ὃς ἐν τῇ φαρμακείᾳ τίαν ἄποιμι εἰ μή τι ἐπαρύσει τις αὐτὸ τὸ στόμα, κατακλύσαι τοῖς
στόμασιν. Ἀφέλκε. αὐθυπότακτον. καὶ ἀφέλωνται αἰτιατικῇ. Ἀφελχθείη. κωλυθείη. ξυμ
βουλεύειν ἐδόκει. εἴ πη ἀφελχθείη τῆς ὁρμῆς ταύτης. Ἄφημα. ἦν καὶ τὸ ἄφημα μετὰ ῥύ-
μης ἦν. Ἀφέμενοι γενικῇ. ἀναχωρήσαντες, ἀποστάντες ἀντιλέγοντα. Ἄφενος. πλοῦτος.
τὸ ἄφενος οὐδετέρως. Ἀφέντες τὴν ὑπόραν τὸν πόδα διώκουσιν. ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν
παραλιμπανόντων. τὰ περιττὰ δὲ προτιμωμένων παρὰ ὑπερείδῃ. Ἀφέξει. ἀποκωλύσει. ἀ-
ποστήσει. καὶ ἀφέξομαι παύσομαι. ἀποστήσομαι. Ἀφέωκα. δωρικὸν. ἀφεῖκα δὲ τὸ ἀττικόν.
κέχρηνται δὲ καὶ ἴωνες ὡς ἡρόδοτος. Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου αὐθυπότακτον. Ἀφερ-
πύσαι. βαδίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑρπετῶν ἐκ τοῦ δὲ τὴν ἡσυχίαν κλοπὴν τὴν ἐπὶ τὴν χύ-
τραν δηλοῖ. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἐφ' ἣν ἐπιθυμοῦν δὴ μονίως ἀφερπύσαι. Ἄφες ἀπὸ
βαλβίδων. ἰμένη καὶ τοῦτον τουτέστιν ἀπὸ κανόνων βαλβὶς γὰρ ἡ ἄφεσις τῶν δρόμων. Ἀφεῖσθαι
ἀποσχέσθαι. Ἀφεστίας ἀπὸ τῆς οἰκίας καὶ ἀφεστίας μυεῖσθαι ἀφεστίας μυούμενος, ἀθηναῖ-
ος ἦν. Ἀφέται τόπος ἀθήνῃσιν ἔνθα ὁ στόλος ξέρξου τὸ πρῶτον ἐδυστύχησε. διὰ λιμένων ἀνε-
πιτηδειότητα. ὅθεν τὸν βορέαν ἀθηναίων σύμμαχον εἶναι νομίζουσιν. χρήσας δὴ ὁ θεὸς καὶ ἀνέ-
μῳ συγγενεῖ θύειν. εἶναι δὲ συγγενὴς λέγεται διὰ τὴν ὠρείθυιαν. Ἀφετηρία. ἀρχή. θύρα τοῦ ἱππο-
δρόμου. ἀφετήρια δὲ ὄργανα, τὰ πολιορκητικά. τὰ δὲ ἀφετήρια ὄργανα, δίεισιν ἐπὶ τοῦ τεί-
χους. Ἀφεῖ τῶν φασὶ λωρίων ἄγνωαι, τρεῖς χοίνικας. Ἀφελεῖς τὸν πρωκτὸν, ἀριστοφάνης ἐν
πλούτῳ φλεγμαθείς. Ἀφειδήσας γενικῇ. ἀμελήσας. καὶ τὸν τρόπον ἀφειδέστατος ἦν καὶ φο-
νικώτατος. καὶ ἀφειδία. καρτερία. καὶ ἀφειδῶς ἀπρομηθῶς. ἀφύλως. ἀγαθίας. ὁ δὲ, νεώτερ-
ος ὢν καὶ οὔπω ἐντελῶς τὰς τῆς φύσεως ὁρμὰς ἐπέχειν καὶ ἐγκαθείργειν δυνάμενος. ἀλλὰ πλέ-
ον τοῦ προμηθοῦς καὶ βεβηκότος τῷ φιλοδοξεῖν τι τρόπου πέρα τοῦ μέτρου ἐγκείμενος, ἀφειδῶς
ἐπέθετο τοῖς πολεμίοις. Ἀφεῖκα τὸ ἀττικόν. τὸ δὲ ἀφέωκα δώριον. κέχρηνται δὲ καὶ ἴωνες ὡς
ἡρόδοτος. Ἀφείλετο αἰτιατικῇ. ἥρπασεν. ἀνέσπασε. λέγεται δὲ καὶ ἀφείλατο διὰ διφθόγγου. Ἀφεῖν-
ται. ἠμέληνται. ἀποφέρομαι. πάντη δὲ φρουρῶν ἐναφεῖνται. Ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας
τὸ μὲν ἀφεὶς ἐστὶν ὅταν ἀπολύσῃ τις τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἕνεκα καλεῖ αὐτόν. τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅ-
ταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. οὕτω δημοσθένης καὶ ἰσαῖος. ἐστὶ δὲ καὶ
οὕτως εἰπεῖν ὡς ἀφίησι τις μὲν ἐκεῖνον ὧν ἐγκαλεῖ. ἀπαλλάττει δὲ, ὅταν μηδὲ ἄλλον τινὰ ἀπολίπη-
ται αὐτῷ λόγον πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παρὰ τῷ δημοσθένει. καὶ παροιμία. ἀφεὶς
τὴν ὑπόραν, τὸν πόδα διώκεις. ἡ παροιμία παρὰ ὑπερίδῃ. ἐπὶ τῶν παριέντων μὲν τὰ ἀναγκαιότερα. τὰ
δὲ τὰ φαῦλα διαθηρώντων. ὑπέραι δέ εἰσι ναυτικαὶ χοῖναι αἷς μετάγεται τὸ κέρας. καὶ ἀφεῖσθαι
παίζειν λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀργούντων καὶ πρὸς παιδιὰν ἀφειμένων. μάλιστα δὲ ἐπὶ
παίδων ἀφειμένων παίζειν. Ἀφή. χροιὰ λεπτότης. λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφησις. καὶ αὐτὴ ἡ αἴσθησις
ἐστὶν ἐκ τῶν αἰσθήσεων. Ἀφηβηκότι γεγηρακότι. ὑπερηβηκότι τὴν ἥβην. τουτέστι τὴν νεότητα.
Ἀφηγοῦμαι γενικῇ. Ἀφηλικέστερος. ὁ δὲ καὶ σαφῶς μὲν ἀφηλικεστέρους ἀφῆκε τῶν στρατιωτῶν.
τοὺς δὲ τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν ἔχουσι θιάσους τέθεικεν. ἀρριανὸς. παῖδας δὲ οὐκ εἶναι ἀφήλικος
ἐπισπουδάσαι τε αὐτοῖς μέλλον καὶ ὑπὸ τοῦ ἐκείνου προσχήματι, πᾶν ὅτι περ καθ' ἡδονὴν σφίσι
πράξειν ἐς τοὺς ὑπηκόους. καὶ αὖθις τὸν μὲν, νεανίαν. τὸν δὲ, ἀφηλικέστερον. καὶ ἀφήλικα τὸν πρε-
σβύτην. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει, ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός. ὅπερ δεῖ φυλάτ-
τεσθαι. ἐπὶ δὲ τοῦ πρεσβύτου λέγεται. Ἄφηβος. ἀπειθής. Ἀφηνιάζω γενικῇ. Ἀφηρημένος
αἰτιατικῇ. Ἀφηνιαστὴς ἀνυπότακτος ὑπερήφανος. οἱ δὲ, ἀφηνίασαν μὲν αὐτοῦ τῆς φιλίας
ἐβουλήθησαν δὲ διαμαρτύρεσθαι τῷ τρόπῳ τινά. τὴν γνώμην ἀκήρυκτα φιλίππου ὡς ἀεὶ ἀθλήματα κα-

μένην κατὰ σπασμόν. Ἀφύτερος· οὐ καινότερον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βουλίου ἄιον· ὁ μὲ φύτερος διὰ τὸ ἴδιον εἰς λόγους ἔρχεσθαι τοῖς χρησμῳδουμένοις. Ἀφιᾶσι· καταλιμπάνουσιν. Ἀφῖγμαι· παρακέγονα. ἀφίξομαι ὑμῖν δύο ἡμερῶν ὕστερον, οὐδὲ ἐψεύσατο. καὶ αὖθις Αἰλιανός· ὁ δὲ ὄναρ εἶδε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι. καὶ ἀντιβολῶν δεόμενος τῆς ἐπαρύσεως τῆς ὄψεως, λέγων, ἀφίξομαι ὑμῖν δύο ἡμερῶν ὕστερον. ἀνηρέθη γοῦν μετὰ τοσαύτας ἡμέρας. Ἀφιδρύματα· τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα. Διονύσιος· οὖν ἱκετείαν ἐνόμιζον οἱ πρεσβύτεροι τῶν παλαιοτάτων καὶ τὴν πόλιν ἀφιδρυμάτων. Ἀφίημαι γενικῇ. ἐπὶ τῶν παθητικῶν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικῶν δοτικῇ. ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις. Ἀφ' ἱερᾶς· παροιμία. κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. λέγεται δέ τις παρὰ τοῖς πεττεύουσιν ἱερὰ γραμμή. ὅθεν Ἐπίχαρμος· ζητεῖν δὲ κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. Ἀφιζάνει· ἀπανίσταται τῆς καθέδρας. Ἀφίει· ἀπέπεμπεν. Ἀφίημι· δοτικῇ. καὶ μετὰ αἰτιατικῆς αὐτῷ τὴν ἀφεῖτε τῆς ἁμαρτίας. Ἀφικνοῦμαι· ἐφικνοῦμαι δέ. καὶ ἐφικόμην γενικῇ. Ἀφίκετο· ἐλήλυθεν, ἦλθεν. ὁ δὲ στρατὸς ἀφίκετο τῆς Ἀττικῆς εἰς Οἰνόην, ᾗπερ ἔμελλον ἐσβαλεῖν. ὥσπερ φησὶ Θουκυδίδης τὴν σύνταξιν. καὶ ἀφῖκται· παραγέγονε. καὶ ἀφίκετο. Ἀφιλότιμος· ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τιμᾶν, ἢ ἐφίεσθαι δόξης ἢ ὁ πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπεστραμμένος. καὶ ὁ φειδωλὸς περὶ νίκας. οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς μὴ αὐτὴν θεασάμενος μὴ ἐκπλαγῆναι τῆς εὐμορφίας. Ἀφιμάσθαι· ἀποδῦσαι. Ἀφιπποσχωρία· ἐν οἷς οὐ μὴ ἔστιν ἱππάσασθαι. ὁ δέ, ἐκκλίνας πρὸς τὰ δύσχωρά τε καὶ ἀνάντη καὶ ἄφιππα. καὶ ἄφιπποι χωρὶς ἵππων. ποῦ δ' εἰς ἦσαν ὡς ἐν ἐρημίᾳ. τά τε ἄλλα καὶ ἄφιπποι γενόμενοι ἀντὶ τοῦ πεζοί. Ἀφίπταμαι γενικῇ. Ἀφίστασθαι αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς. γενικῇ σύνταξις. ἀποχωρίζεσθαι. ἀλλοτριοῦσθαι. βουλομένοις ἦν τῶν Μακεδόνων ἀφίστασθαι. Ἀφίστων· ἀπέστησαν ἀπεκώλυον. τοὺς δὲ βαρβάρους τῆς πολιορκίας ἀφίστων οἱ Ῥωμαῖοι. Ἀφίχθαι. Ἀφθαρτοδοκῆται· ἀπὸ αἱρέσεώς τινος. Ἄφθας ὁ Διόνυσος. τὸ α ἐπιτατικόν. ὡς ἄσταχυς. καὶ παροιμία· ὁ Ἄφθας σοι λελάληκεν. ἦν δὲ χρησμολόγος. Ἄφθιτον· ἄφθαρτον. ὅτι τὸ ἄφθιτον ἐπὶ ἀψύχων φιλόσοφοι τάττουσι. τὸ δὲ ἀθάνατον ἐπὶ ἐμψύχων. Ἄφθονα· πολλά. Ἀφθόνιος σοφιστὴς ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην προγυμνάσματα.

Ἄφλαστον· τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης. ἢ τὸ ἀκροστόλιον τῆς νηός. κατὰ ἀντίφρασιν ἄθλαστα· τὸ ἐμμελέστερον τοῦ θ εἰς φ. Ἀφλυσμός· ἀφρός. Ἀφνειὸς ὁ πλούσιος καὶ ὁ ἐξ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ λέγεται ἄφενος. πλοῦτος δέ, ὁ ἐκ πολλῶν χρόνων. Ὅμηρος· ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν. καὶ ἀλλαχοῦ φησιν ὁ αὐτός· οἳ σίτου ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται. ὡς μόνων αὐτῶν καλουμένων ἀφνειῶν. ἐκ τῶν δὲ κατὰ ἀλήθειαν. Ἀφοβόσπλαγχνος· ὁ τολμηρός. καὶ ἀφόβοις τοῖς μὴ φόβον ἐμποιοῦσι, τουτέστι τοῖς προβάτοις τὸν ἐνδαΐοις ἄζυγον μάχαις ἐν ἀφόβοις μεθηρεῖδεν ὃν χέρας.

Ἀφοδεῦσαι· πλάττων ἀδώνισι. καὶ ἄφοδος ὁ ἀπόπατος. ἐξ οὗ καὶ ἀφοδεύειν. καὶ ἄφοδον· ἀναχώρησιν. ὥσπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν. ἀφοπλίζειν· τὸ ὅπλα ἀφαιρεῖσθαι αὐτόν· δι' ἑτέρου τινὸς ἀφοπλίζειν τῶν ἀναγκαίων ἀνδρῶν ὑπέβαλλον. καὶ ἀφωπλίζοντο· ἀπετίθεντο τὰ ὅπλα.

Ἀφόρδιον· ἡ ἀκαθαρσία. καὶ τὸ ἄξιον ἀπωλείας. παρὰ τὸ ἀφορίζω ἀφορίζιον καὶ ἀφορίδιον καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀφόρδιον τὸ ἀφορίζεσθαι ἄξιον. Ἀφόρητον· ἀβάστακτον. Ἀφορμή· ἀφ' ἧς ὁρμώμενός τις ἀποζῆται. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὅταν τις ἀργύριον δῶσιν ἐν θήκῃ, ἀφορμὴ καλεῖται. Ἀφορολόγητον· τὸ μὴ τελοῦν φόρον. Ἀφοσιοῦμαι· τὸ ὅσιον προσποιούμεθα δῆθεν. καὶ ἀφοσιούμενος· πληροφορῶν. ποιήσας τὴν ὁσίαν. ὁ δὲ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ ἐπάρχου, ἐμηχανᾶτο τοιάδε. καὶ ἀφοσιούμενοι ἀντὶ τοῦ τιμῶντες. ἢ τὸ ὅσιον ποιοῦντες καὶ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον διαπράττοντες καὶ τὴν ὁσίαν, ἐπὶ τῶν ἀπελθόντων φαμέν. τουτέστιν οὐδὲν ὀφειλόμενον αὐτοῖς λοιπόν. ὅθεν καὶ ἐσμὲν ὑπεύθυνοι. ἔστι καὶ μὴν ἔθος λέγειν καὶ τὸ ἀφοσιώσασθαι καὶ ὅσα βιαίως. τουτέστιν οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος. καὶ ἀφοσιῶ ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω. ἀφαγνίζω αἰσχύνης. τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' οἷον ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι, Ἰσαῖος λέγει. καὶ ἀφοσιώσας· καθάρας. ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν. τουτέστι κηδείαν. ἢ τὴν ἐπὶ τοῖς θανατουμένοις μνήμην. καὶ ἀφοσιῶσαι· καθαίρειν. καὶ ἀφοσιώσεται, ἀπάρξεται. καὶ ἀφοσιοῦσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι ὁσίως. καὶ τὸ μὴ προσ-

ἐργάζεσθαι μὴ δὲ φιλοτιμεῖσθαι. ὅσια δὲ λέγεται ἄλφιτα· πεφρυγμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ. καὶ κύρια καὶ δίκαια. καὶ ἀφοσίωσις, ἀνάλωσις. καὶ ἀφοσιωσάμενοι, δικαιωσάμενοι. καὶ ἀφοσιουμένοι, τιμῶντες ἢ ἀπαρχόμενοι. ὡς δὲ ἦν ἀθετοῦν τοσαφῶς ἀποσιούμενον καὶ μόνον ἀφοσιούμενον τὸν ἰσίδωρον. ὤχετο ἀπιὼν καὶ οὐκέτι προσῄει. Ἀφθησία· ὑπόθεσις ἐν ᾗ ὑποθέσει ἐστὶν ὁ Ἀφθονητὸς ὁ κύριος θεοφάνης ὁ ποιητὴς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ θεόδωρος ὁ γραπτός. ἀμφότεροι ὁμολογηταί. Ἀφώρισται· ἀπεστρέφονται ἐν τῷ κυπαρίττῳ συγγραφῆς ἀφώρισται τὸ πρᾶγμα. Ἀφραδέως· ἀνοήτως. ἀπείρως.

Ἀφρακτος φίλων· ὁ ἀπεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις διὰ τὸ ἀφράκτους εἶναι κατὰ λιτῶν. Ἄφραστον· ἄρρητον. Ἀφρασύναι· ἀσυνεσίαι. σχέτλιοι ἄνθρωποι ἀφρασύναι.

Ἀφραίνει· παρανομεῖ. μωραίνει. παραφρονεῖ. Ἀφρικανὸς ὁ σέξτος χρηματίσας φιλόσοφος λίβυς ὁ τοὺς κεστοὺς γεγραφὼς ἐν βιβλίοις κδ. εἰσὶ δὲ οἱονεὶ φυσικὰ ἔχοντα ἐν λόγοις τε καὶ ἐπαοιδῶν, καὶ γραπτῶν τινῶν χαρακτήρων, ἰάσεις τε καὶ ἀλλοίων ἐνεργειῶν. κατὰ τούτου ἔγραψεν ὠριγένης ἐν στάσει ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς σωσάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν δανιήλ. Ἀφρικανοῦ· καρχηδὼν ἡ καὶ ἀφρικὴ καὶ βύρσα λεγομένη, μετὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς οἰκισμὸν κρατήσασα ἔτη ψ τῶν περιοίκων λιβύων ἀνῃρέθη. σκιπίων ἦν αὐτῶν σκιπίωνι τῷ ἀφρικανῷ παππῷ λαβὼν ἐπίκλην ἀφρικανὸς τὸ ἐντεῦθεν διά τε τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ τῶν κατορθωμάτων ὁμοιότροπον ὠνομάσθη.

Ἀφριόεν· ἀφρῶδες. ἀφριόεν κῦμα καὶ ῥόθιον ἐπιπρίουσα γένειον. Ἀφρίτις· εἶδος ἀφύας. ἐν τῷ ἀφύα. Ἀφροδίσιον ἔργον ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ἐρωτικῶν περὶ τὴν συνουσίαν καὶ ἀφροδίτης διακειμένων. καὶ ἀφροδισιάζειν τὸ τῆς ἀφροδίτης ἔργον. ὅ ἐστι, διηλεῖ τῷ λόγῳ φιλοτιμοῦντες καὶ συνάφροδίτη ἐν μάχαις παρελθεῖν. αἰλιανὸς καὶ παροιμία ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος. ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὀμνυόντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων. Ἀφροδίτη ταύτης τὸ ἄγαλμα πολλαχοῦ κτένα φέρον. ἐπειδὴ συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν ῥωμαίων γυναιξὶ κνήφην λοιμώδη γενέσθαι. καὶ ξυρουμένων πασῶν τὰς κόμας αὐταῖς οἱ κτένες ἀργεῖ. εὐξαμένας δὲ τῇ ἀφροδίτῃ ἀνατριχωθῆναι. τιμῆσαί τε αὐτὴν ἀγάλματι κτένα φέρουσαν καὶ γένειον ἔχουσαν. διότι καὶ ἄρρενα καὶ θήλεα ἔχει ὄργανα. ταύτην γὰρ λέγουσιν ἔφορον γενέσεως πάσης. καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω λέγουσιν αὐτὴν ἄρρενα. τὰ δὲ κάτω θήλεαν. πλάττουσι δὲ αὐτὴν καὶ ἔφιππον ὅτι αἰνείας ὁ υἱὸς αὐτῆς πλεύσας μέχρι τῆς δύσεως μετὰ τοῦτο ἵππου ἐπέβη καὶ τὴν μητέρα ἐτίμησε τοιούτῳ ἀγάλματι. Ἀφροι· ὄνομα ἔθνους. οἱ καρχηδόνιοι. ἀπὸ ἀφρου τοῦ τῆς λιβύης βασιλεύσαντος τοῦ ἡρακλέους ἐκ φιλύρας γενομένου. ὅθεν ὁ ἀφρὸς λευκὸς ἐστιν ἐκ τούτου χιών. Ἀφροντιστῶ· γενική. Ἀφρουρήτους· ἐκπέσοι ἐπὶ πρὸς μηνόδωρον τὸν φιλίππου στρατηγὸν παραδοῦναι τὴν πόλιν. εἰ διατηρήσει αὐτοὺς ἀφρουρήτους. ἀφορολογήτους. ἀνεπισταθμεύτους. νόμοις χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις. ἐπισημηναμένων δὲ μετὰ κραυγῆς πάντων τὰ ῥηθέντα. παρήγαγον τὸν φίλιππον εἰς τὴν πόλιν. αὐτῶν βεβαιωσάντων. Ἄφρων καὶ ἄνους. διαφέρει ἄφρων καὶ ἄνους. ἀνόητον φασὶ τὸν καλούμενον σοφὸν ὡς συνιέναι τὸ δέον οὐκ ἐθελήσαντα. ἀμαθῆ δὲ τὸν τῆς σοφίας ἀμύητον. κακία δὲ ὁμοίως συζήσαντα. ὁ δ' ἀβρίδας δὲ ἔφησεν. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολεῦνται. Ἀφοιδῶ γενική.

Ἀφύας· ὄνομα δύο ἑταίρων ἀδελφῶν διὰ τὸ λευκαὶ εἶναι. Ἀφύα δ' ἐς πῦρ. ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων ἡ παροιμία. παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει. εἰκὸς δὲ παρὰ ἀριστοφάνει λέγεται ἐν ταγηνισταῖς. ἀφύη. ἀλλὰ εἰ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας. λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς διὰ τὴν λευκότητα. ἔστι δὲ ἡ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἐγγραυλίς. καὶ ἀφύωντι μὴ, τὸ ἔλαιον. ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἕψονται. καὶ ἀφύας φαληρικὰς, τὰς μεγάλας. φαληρεὺς δὲ λιμὴν ἀττικῆς. πληθυντικῶς δὲ λέγεται. συνιώδεται ἢ ἀφύην. ἀριστοφάνης εὕρετο πανδοκεύτριας τὰς λιπαρὰς ἀφύας τιμὴν ποιεῖ ὀψάριον. ἔστι δὲ γένη πλείονα. ἡ μὲν, ἀφρίτις λεγομένη. ἥτις οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου. ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάττῃ ἀφροῦ. ἑτέρα δὲ ἐστιν ἡ λεγομένη κωβῖτις ἣ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωβιῶν. ἐξ αὐτῆς δὲ ἑτέρα αἱ ἐγγραύλεις καλοῦνται. καὶ ἄλλη ἐστὶν ἡ τὸ γένος μαινίδων. καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μεμβράδων. καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων. ἔστι ἡ προειρημένη ἡ ἀφρίτις. ὅτι νικομήδει τῷ βιθυνῶν βασιλεῖ ἀφύας ἐπιθυμήσαντι καὶ μακρὰν ὄντι τῆς θαλάττης·

ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον, ἐπεὶ ἦν ὡς ἀφύας· ἡ δὲ κατασκευὴ ἦν αὕτη·
θήλειαν λαβὼν γογγυλίδα ταύτην ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτὰ τὴν ὄψιν τῆς ἀφύης μιμού-
μενος· ἐπιζέσας ἔλαιον, ἐπιχέας ἅλας, μήκωνας ἐπιπάσας, ἔλυσε τὴν ἐπιθυμίαν. Ἀφυὴς·
ἀμαθὴς, ἄπειρος. ὁ δὲ ἦν οὐκ ἀφυὴς συνιδεῖν πράγματ' εἰς στρατηγίαν. καὶ Πολύβιος· οὐ καιρὸς
ἀφυέστερος οὐ γέγονεν ἁπλῶς. Ἀφυΐα· ἡ πρὸς τὰ προκείμενα μαθήματα σκληρότης. Ἀφυ-
κτα· ἀκαλλώπιστον. Ἄφυκτα· ἀναπόδραστα, ἀναγκαῖα. καὶ ἄφυκτον ὃ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν.
Ἀφυσγετὸν τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν. Ἀφυσμὸς· ἀπάντλησις. Ἀφύσσων· ἀπαντλῶν,
ἀρυόμενος. Ἀφυψηλούμενα κατὰ πλάκας· οἱονεὶ παλυμένα καταφρονεῖς· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀ-
φυψους διαλεγομένων. Ἀχαραβὸς ὄνομα κύριον. Ἀχὰζ· βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ. οὗτος τὸ ἐν τοῖς
θησαυροῖς ἀργύριον ἔπεμψε Θελγαθφαλασὰρ τῷ Ἀσσυρίων βασιλεῖ, δεόμενος ῥυσθῆναι Σύρων
τε καὶ Ἰσραηλιτῶν. κἀκεῖνος αὐτῷ βοηθῶν ἐπεστράτευσε Δαμασκῷ. ἐν ταύτῃ δὲ αὐτῷ συντυχὼν Ἀχὰζ
ἐθαύμασε τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἀρεσθεὶς αὐτῷ μέγα τι αὐτοῦ λαβὼν ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. κελεύ-
σας Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ ποιῆσαι αὐτό· οἰκοδομήσας καὶ ἀλλάξας, ἔθυσεν ἐπ' αὐτῷ τοῖς Σύρων θεοῖς. τὸν
ναὸν ἀποκλείσας τοῦ θεοῦ. τούτου δὲ τελευτήσαντος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἐζεκίας ἐκ Ἀβίας τῆς Ζαχαρίου
θυγατρὸς, βασιλεὺς ἐν Ἱλὴμ ἁπάντων εὐσεβέστερος. Ἀχαΐα· ἡ Ἑλλάς. Μέμμιος γὰρ ὕπα-
τος ἐπὶ τοὺς Κορινθίους σταλεὶς τὸν μὲν πόλεμον ἐν χερσὶν οὖσαν τὴν νίκην ἀφείλετο. ἐπιγνόμενος
δὲ τῇ πονηρίᾳ τοῖς Ἀχαιοῖς πολεμῶν τὸν ἰσθμὸν κατηγωνίσατο. καὶ τὴν Κόρινθον εἷλεν αὐτοβοεί. πρω-
τεύουσαν πάντως τότε τοῦ ἑλληνικοῦ. ὅθεν δηλοῦσι καὶ νῦν Ἀχαΐαν ὀνομάζειν τὴν Ἑλλάδα. Ῥω-
μαῖοι δὲ ἐς τὸ χειρωθὲν ἔθνος ὃ προεστὼς ἦν τότε τῆς Ἑλλάδος τὴν ὅλην μεταβαλόντες τῆς χώ-
ρας ἐπωνυμίαν ἀφίκοντο. καὶ Ἀχαϊκὸν βέλος· ἐπὶ τῶν εὐστόχως βαλλόντων. διότι συμπαίζοντες ἐπι-
τηδειότατόν ἐστι τοῖς τοῦτον βέλος πρὸς πολιορκίαν τὸ τῶν δι' Ἀχαΐας σφενδονητῶν βέλος. Ἀχα-
ΐνη· ἔλαφος καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαΐνεω. Ἀχανὲς πέλαγος καὶ πεδίον τὸ ἐπὶ
πολὺ κεχυμένον. τέλματα δύσπορα διαδέχεται. καὶ ἐπὶ τούτοις ἀχανὲς καὶ ἀνέξοδον πεδίον βά-
θος. ἐν ᾧ μυρίκαι τε δένδρων μείζους ἐπεπεφύκεσαν. καὶ τὸ συνεχὲς τῆς ὕλης φοβερώτατον. καὶ ἀ-
χανεῖς ἀφανεῖς ἀφυεῖς. καὶ ἀχανὴς ὁ μὴ κεχηνώς. καὶ ἄφωνος ὁ ἐν γηρὸς ὁ ἐκπεπληγμένος σιω-
πῶν. Ἀχάνη· μέτρον ἐστὶ περσικόν. ὥσπερ ἡ ἀρτάβη παρὰ Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους ἀττικοὺς
με' ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης. οἱ δέ φασιν ὅτι κίστη ἐστὶν εἰς ἣν κατετίθεντο τὸν ἐπισιτισμὸν οἱ [illegible]
θεωροὶ στελλόμενοι. Ἄχαρι· χαλεπὸν κακόν. Ἀρριανός· ὁ δὲ, πεῖσιν ἔδωκεν τῷ Καβικῷ, μηδὲν ἄχαρι
πείσεσθαι ἐκ βασιλέως. καὶ αὖθις· οὐδὲν πείσεσθαι ἄχαρι πρὸς αὐτοῦ. Ἄχαρι· λυπηρόν. ὁ δὲ τοὺς
αἰχμαλώτους ἀφεὶς ἐξιόντας τοῦ τείχους, ἐφύλαττεν ἐφεστηκώς μή τι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πάθω-
σιν ἄχαρι μίσει τῷ πρὸς Παρθυαίους. καὶ αὖθις· ὁ δὲ, ἐδεῖτο μηδὲν ποιεῖν ἄχαρι πιστεύειν βασιλέα τοῖς
ἑαυτοῦ ἐχθροῖς. καὶ αὖθις ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν. οὐδὲν δὲ ἔδρασεν ἄ-
χαρι. ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενος λύμαις ὅσαις ἐδύνατο παντοδαπαῖς τὸ σῶμα λυ-
μηνάμενος. Ἀχαριστεῖν· μὴ χαρίζεσθαι. καὶ ἀχαρίστως· μὴ εὐχαρίστως. Ξενοφῶν. οἶμαι γὰρ ὅτι
οὐκ ἂν ἀχαρίστως ἐμοὶ ἔχειν οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς ἄλλης πάσης Ἑλλάδος. ἀχαριστεῖν
ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι. οὕτως Ἀντιφῶν καὶ ἀχαριστῆσαι, τὸ μὴ χαρίσασθαι μηδ' ὑπουργῆσαι. Ἀχα-
ρίστως· Ξενοφῶν. Κῦρος δὲ ἢ Λυδῶν αἰχμαλώτους. καὶ οὓς μὲν ἑώρα καλλωπιζομένους καὶ
πειρωμένους αὐτῷ χαρίζεσθαι, τούτους εἴα σὺν τοῖς ὅπλοις. οὓς δὲ ἑώρα ἀχαρίστως ἐπιμένοντας,
τούτων τοὺς ἵππους παρέδωκε τοῖς Πέρσαις. τὰ δὲ ὅπλα κατέκαυσεν. ἀχαρίστως οὖν ἀντὶ ἀχαρεί-
τως. Ἀχαρνέτης ἀθήνηθεν. πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς βλαισὸς ἀχαρ-
νέτης κισσὸς ἐρεψάμενος. Ἀχάτης λίθος καὶ λυχνίτης. καὶ ἀστείτης. Ἀχαία ἡ Δημήτηρ. Ἀριστοφ.
ἀλλ' αὐτὴν Ἀχαίαν κατεδέξατο. οὕτω γὰρ αὐτὴν ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ κτύπου τῶν κυμβάλων καὶ τυμπάνων τῶν γενο-
μένων ἐπὶ ζητήσει τῆς Κόρης. ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θυγατέρα ἄχους. ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου ὃν ἐποίουν αἱ περὶ τὴν γέ-
φυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιοῦσαι. ὅθεν οὓς ἐκεῖ ἔσχεν. αἱ δὲ Ἰὼ Ἀχαίαν αὐτήν. Ἀχαιΐδα· Ἑλλη-
νίδα. Ἀχαιΐνη· ἔλαφος ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν ἀχαιΐνεω. καὶ βάρβει

τοιαῦτα κωτίλλουσαι τὴν ἀχαΐνην ἔπεισαν ἐλθεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην. Ἀχαιὸς συρακούσιος τραγικός· νεώτερος· ἔγραψε τραγῳδίας ι. Ἀχαιὸς πυθοδώρου ἢ πυθοδώρου εἴδους· ἐρετριεὺς τραγικός· γέγονε κατὰ τὴν οδ ὀλυμπιάδα. καὶ δράματα ἐδίδαξε μδ. οἱ δὲ, τριάκοντα ἱστορήκασιν· ἄλλοι κδ. ἐνίκησε δὲ ἕν. ἦν δὲ νεώτερος σοφοκλέους ὀλίγῳ τινί. ἐπεδείκνυτο δὲ κοινῇ σὺν εὐριπίδῃ ἀπὸ τῆς πγ ὀλυμπιάδος. Ἀχέων· μετοχή ἐστιν· ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι. σοφοκλῆς· κρυπτὰ τἀχέων ἐνῆρα. ἀντὶ τοῦ ἐνῆρα κρυπτὰ λυπούμενος. Ἀχέρδος· σοφοκλῆς· κοίλης ταχέρδου καὶ ἀπὸ λαΐνου τάφρου. Ἀχερουσία ἐστὶ λίμνη ἐν ᾅδου· ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες· τὸ νόμισμα ὅπερ δανάκη καλεῖται, τῷ πορθμεῖ διδόντες. Ἀχερωΐς· ἡ λεύκη. Ἀχέρων· ποταμὸς ἐν ᾅδου, μεμυθευμένος· παρὰ τὸ ἄχη ῥεῖν. καὶ ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις ἐκφορῆσαι θέλων φησίν· ἀχερόντειός τε σκόπελος αἱματοσταγής. διὰ τὸν διόνυσον. Ἀχέρων· τόπος τίς μέσος τοῦ παντός· ἐν ᾧ αἱ λίμναι εἰσὶν ὕδατά τε καὶ κατάποσις. μέχρι τοῦ τέρματος τοῦ παντός· σκοτεινός τε καὶ ἀφεγγής. ὁ δὲ ἀχέρων καθαρσίῳ ἔοικε καὶ οἷον λουτρείῳ ῥύπτων καὶ σμήχων τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων. Ἀχέτας· οὐκ εἶδός τι τέττιγος· ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος ὥσπερ καὶ ὁ ἀκανθίας· ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. Ἄχειρος· ὁ χειρὸς ἐστερημένος καὶ κατὰ μεταπλασμόν· σιμωνίδης ἄπους· ἄχειρος, οὐ βαρεῖ τὸν αὐχένα· πλήρεις ἑκάστῳ τῶν μελῶν αἱ συνθέσεις. περὶ τῆς χορρόσου ὠμότητος φησί. Ἀχείρωτον· ἄμωμον. Ἀχηνία· ἀπορεία· πενία. ἀριστοφάνης· ἀμφιαράῳ ὁ σωριασθεὶς ἡ φίλων ἀχηνία. Ἄχην· ὁ πένης. Ἀχηνοὶ πτωχοὶ καὶ ἄχηνες οἱ μηδὲν ἔχοντες. Ἀχήρας ὄνομα κύριον καὶ ὁ σκώληξ. καὶ ἀχώρας ὁμοίως.

Ἀχηεὶς ὁ λυπηρὸς ἐν τάσει τοῦ α εἰς η. Ἄχι· ἀντὶ τοῦ ῥαδίως. Ἀχίας· προφήτης οὗτος ἐπὶ ἱεροβοὰμ βασιλέως τῶν ἑβραίων ἦν. κάμνοντος δὲ αὐτῷ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τοῦ παιδὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ προσέταξεν ἱκεῖν ἔνθα διέτριβεν ὁ ἀχίας περὶ τῆς τοῦ παιδὸς ὑγείας μετασχηματισάμενος τὴν στολήν. μελλούσης δὲ αὐτῆς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὰς ὄψεις ἠμαυρωμένου διὰ τὸ γῆρας, ἐπιφανεὶς ὁ θεὸς, ἀμφότερα αὐτῷ μηνύει· τήν τε τοῦ ἱεροβοὰμ γυναῖκα, καὶ τί μέλλει λέγειν αὐτῇ. καὶ εἰσιούσης ὡς ξένης ἀνεβόησεν· εἴσελθε ὦ γύναι τί κρύπτεις σαυτήν· τὸν γὰρ θεὸν οὐ λανθάνεις. ἄπελθε οὖν πρὸς τὸν ἄνδρα σου καὶ λέγε· κύριος· ἐπεί σε μέγαν ἐκ μικροῦ καὶ μηδενὸς ὄντος ἐποίησα, καὶ ἀποσχίσας τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ δαβὶδ γένους σοὶ ταύτην ἔδωκα, σὺ δὲ τούτων ἠμνημόνησας· καὶ τὴν ἐμὴν θρησκείαν καταλιπὼν χωνευτοὺς θεοὺς κατεσκεύασας καὶ τούτους τιμᾷς, σὲ πάλιν καθαιρήσω καὶ πᾶν ἐξολοθρεύσω σου τὸ γένος· καὶ κυσὶ καὶ ὄρνισι βορὰν γενέσθαι ποιήσω. μεθέξει δὲ τῆς τιμωρίας καὶ τὸ πλῆθος ἐκπεσὸν τῆς ἀγαθῆς γῆς διασπαρὲν εἰς τὴν πέραν εὐφράτου τόπων· διότι τοῖς σοῖς ἀσεβήμασι κατηκολούθησε. τὸν δὲ σὸν υἱὸν καταλήψεται τεθνηκότα ὅπερ καὶ γέγονεν. Ἀχιλλεύς· στάτιος ἀλεξανδρεὺς ὁ γράψας τὰ κατὰ λευκίππην καὶ κλειτοφῶντα· καὶ ἄλλα ἐρωτικὰ ἐν βιβλίοις η. γέγονεν ἔσχατον χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε δὲ περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας· καὶ ἱστορίαν σύμμικτον πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσαν. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἐρωτικοῖς. Ἀχίλλειος αὐχήν· ἢ ποτ' ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας ἀχαιῶν. ὁ κάμιλλος ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς ηὔξατο τὴν ἀχιλλέως αὐχὴν ἐπιθῆσαι ῥωμαίοις κάμιλλον ἐν καιρῷ. ἀπήντησε δὲ αὐτῷ οὐ πολὺ ὕστερον. κελτῶν γὰρ τὴν πόλιν καταλαβόντων, ὁ δῆμος ἐπὶ κάμιλλον κατέφυγε καὶ δικτάτωρα αὖθις εἵλετο· ὡς ἐν ταῖς κελτικαῖς πράξεσιν ἀναγέγραπται. Ἀχιλλείων· τουτέστι κριθῶν καθαρῶν καὶ ἀγρίων οὕτω καλουμένων. ἀριστοφάνης· ἀχιλλείων ἀπομάττῃ· ἀντὶ τοῦ σιτίσεως τῆς ἐν πρυτανείῳ μετέχεις· ἢ ἀχίλλειοι κριθαί, αἱ εὐτελεῖς. Ἀχθέσῃ· λυπηθήσῃ. τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσῃ· ἀντὶ τοῦ λυπηθήσῃ ποτὲ τοῦ δεινοῦ πράγματος γενομένου. Ἄχθεται· λυπεῖται. καὶ ἀχθεσθεὶς λυπηθείς. ὁ δὲ ἀχθεσθεὶς τοῖς ἐπιτάγμασι, πολλὰ καὶ δεινὰ ἀπειλεῖ. Ἀχθεινή· λυπηρά. ἐπεὶ ἡ ἀλήθεια ἀχθεινὰν δεῖ δὲ βοοκτασίαν· καὶ ἀχθεινὸς ὁ ἐπίπονος. Ἀχθηδών· λύπη. ἄχθομαι· βαροῦμαι· ἀγανακτῶ. ἀριστοφάνης· ἄχθομαι τοῖς ζῶσι τοῖς τἀλαζονεύμασιν· ἀντὶ τοῦ τοῖς κόλποις τοῖς πεποικιλμένοις· ἐπὶ ὅλως ποικίλος· ἢ ὅτι πορφύραις ἐχρῶντο καὶ παρύφαις. καὶ ἄχθομαι αὐτῷ εὖ πω, ἀντὶ τοῦ

τῇ ἀνελευθερίᾳ καὶ μικρολογίᾳ. τὸν γὰρ ῥύπον ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. ὥσ-
περ γοῦν ῥυποκονδύλους λέγουσι τοὺς τοιούτους. καὶ Ἀριστοφάνης. κρομμύοις δ' ἄχθομαι. καὶ Ἰ-
ώσηπος ὁ δὲ θεὸς ἄχθεται τῇ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμαληκιτῶν σωτηρίᾳ, καὶ τῇ τῶν βοσκημάτων διαρπα-
γῇ τοῦ πλήθους ὅτι μὴ συγχωρήσαντος αὐτοῦ ταῦτα ἐπράχθη. καὶ ἀχθόμενοι, βαρούμενοι. πιεζόμενοι.
ἀμφί τε ἡμέραν μέσην τῷ ἡλίῳ ἀχθόμενοι, τὰ ὅπλα κατέθεντο. καὶ ἄχθος, βάρος. λύπη.

Ἀχθοφόρον βαστάζοντα. καὶ παροιμία. οὓς οὐκ ἂν ἀραιν τοῦδ' ἕνεκα τὸν Αἰγύπτιον. πολλαχοῦ δὲ
ἀχθοφοροῦντας τοὺς Αἰγυπτίους μέμνηνται. Ἄχλαξ. ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος. ἢ ὁ
μικρὸς λίθος. Ἀχλύς. σκότος. ὁμίχλη. ζόφος. ἀμβλυωπία. καὶ ἱέρος ἀχλύσαντος. ἀντὶ τοῦ
σκοτισθέντος. Ἄχναι. λεπτὰ ἄχυρα. ἢ αἱ καθάρσεις. καὶ ἄχνη ἁλὸς τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδα-
τος ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης. ἐν ἐπιγράμματι. μῆλον ὑπνοῦν λεπτὴ ἐπεσκωμένον ἄχνη. καὶ ἄ-
χνη πυρὸς ὁ καπνός. καὶ ἄχνη ὕπνου, ὁ Ἱπποκράτης φησί. καὶ ἄχνη λιμοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν
ξύσμα. Ἄχνης ἀγρόθιός τις. τὸν ἄχνην ἑρμῆν σα παρ' ὑπαλησεως ἐν εἴκω. Ἀχνύμενος.
λυπούμενος. Ἄχος. λύπη σιωπὴν ἐπιφέρουσα. παρὰ τοῦτο. καὶ ἀχνύμενος. τουτέστι λυπού-
μενος. λήπτε τοῦ δ' ἄχους κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς ἀντὶ τοῦ δύσληπτος. ἀλλ' ἄλωτος. ἡ δὲ
σύγκλητος ὥσπερ ἄχει τινὶ πεπληγμένη ἐξεπορεῦτο. Ἄχω. ἀντὶ τοῦ ἠχῶ. σοφοκλῆς. καὶ μοῦ
ταλαίνης σμικρὰ μὲν τὰ δ' ἄλλ' ὅμως ἄχω. Ἀχὼν ἄμπελος. Ἀχώρ, τὸ πιτυρῶδες τῆς κε-
φαλῆς περὶ αὐτῆς ἄχνη ἀχώρ καὶ ἀποβολὴ τοῦ ν. ἀχῶρ. κλίνεται δὲ ἀχῶρος διὰ τοῦ ω μεγάλου
ὡς ἰχῶρος τοῦ σεσηπότος αἵματος. Ἀχράαντον ἄψαυστον κυρίως οὐχ ἅπερ οὐ χύψατο. ἀμόλυν-
τον. Ἀχράς. εἶδος ἀπίου. Ἀριστοφάνης. ἀχράς τις ἐγκλεισθεῖσ' ἔχει τὰ σιτία. μῶν ἦν Θρασύβου-
λος εἶτα τοῖς Λακωνικοῖς ἡ ἀχρὰς ἐπέχει τὴν γαστέρα. οὗτος δὲ ὁ Θρασύβουλος ἀντιλέγειν μέλ-
λων τοῖς Λακεδαιμονίοις πρέσβεσι, περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν εἶτα δωροδοκήσας ἀχράδας
προσποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν. Ἀχρειόπολις ἄνθρωπος. ὁ ἐπὶ τοῖς ἀ-
χρείοις καὶ μὴ σπουδαίοις πολῶν καὶ χαίρων. Ἀχρεῖον τοῦ τόρμου ὡς ἄμεινον. Ἄχρηστα. καὶ
παροιμία. εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν μήποτε ὑπὲρ δεῖν γέροντα. μὴ παῖδα βάσκανον. μήτε γυναῖ-
κα λάλον μήτε παῖδα νήπιον μήτε γείτονος κώα μὴ λέοντι κοπλάζειν. μὴ δεῖ σε ὀρχησφίδος εἰσά-
πτειν. τουτέστιν εἰς πανδῆσαι. ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς μὴ λωβληθεὶς ὑπὸ κρυνίδος τῆς ὑπηλεῶ-
ς ἀπολεσθῆς. τουτέστιν ἐκπέσῃς. μὴ διὰ τὸ καλλέσαι τὰ μνηστευθῆναι τὴν ἡλικίαν δόξῃς ἐν
φιλοσοφήσας. τουτέστι. λάβει μωρ. ἰατρὸς ἦ εἰς τῶν κηδάντων. ἐν τοῖς φιλοσοφήσῃς ἢ, οἷον ἔγραφες. μὴ
περὶ τοὺς σαυτοῦ υἱέας κακουργεῖν ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις ἄγαλμα ἀναπλῆσαι. μηδὲ παῖδα
τινὰ ποιήσῃς περὶ τοὺς σαυτοῦ γυναῖκας. ὅπερ μέλλεις τῆς αἰδοῦς τὸ ἄγαλμα πληρῶσαι. Ἀχρη-
σία. Ἀππιανός. ὁ ἤδη ὤρα τῷ λελωβημένῳ ἐμβάς· σκέλει ὑπάτευσε. τὸ ὂν ἐτυχεν ὅτι πενταμερῶς τὸ νεῖρον
ὑπὸ δὲ τὴν ἀχρησίαν τῶν ποδῶν. Ἀχριγγίνη. ἄχρις ἂν μέχρις ἕως. ἔστι δὲ ἄχρις, ἂν καθόλου. δι-
όλου καὶ Ὅμηρος. ἀμφοτέρω δὲ τίροντε καὶ ὀστέα λάας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπηλοίησε. ἀκριικό-
ρου παροιμία ἦν. ὅτι ἀκρικόρου ἐκεῖνος αἰσθητός ἐστι. καὶ αὐτὸς ἀκρικόρου ἐφεινάκισεν. Ἀχρί-
νῃ. βαθυζότι. Ἄχρωμος ἦν δὲ ἡ ἐργασία αὐτοῦ, ἄχρωμος τουτέστιν ἀναιδής. ἐπὶ πορνείου γὰρ
ἐκαθέζετο. καὶ ἀχρώματος ἀναιδής. Ἀχρυλίς. ἡ φρυγία. Ἀχυρμιαί οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυ-
ρα ἀποφέρεται λικμώμενα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι καὶ ζυβόλους ὀξεῖς ἀχυρόβιξας. Ἄψ πά-
λιν. Ἀψ ἀνασειράζω. καὶ πάλιν ἀγχιμένῳ ἐν ἐπιγράμματι. ἀντὶ τοῦ ἀνθήκω ἀναζεύπω. Ἀψά-
λακτος. ἀπαθὴς ἀτιμώρητος. ἀψάλακτον γὰρ τὸ ἄθικτον. ὁ Σωκράτης. ἀψαμένη ἐξαρτήσασα.
καὶ ἅψασθαι παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τοῦ προσάψασθαι καὶ θιγεῖν τάσσεται. καὶ ἅψαι προσάψαι. Ἀψαύ-
στως. ἀνεπάφως. Ἀππιανός. ὁ δὲ τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων ἀψαύστως ἐκέλευεν, ἕως ἡ μέρα γένηται
πολύχρυσα εἶναι δοκῶν. Ἀψικνεῖος. αἱ σιωπαὶ τῶν μελῶν. καθ' ἑρμηνεῦς δὲ καὶ τὰ μέλη
παρὰ τὸ ἅπτω ἅψω ἅψον καὶ ἅψεα ἀπὸ τοῦ ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων. Ἀψάδεια. ἡ ἀλήθεια. λέ-
γεται δὲ καὶ ἀψευδεῖν. καὶ ἀψευδές. Ἀψίκτηκοθόρευ. ἀκμαίῳ σκληρῷ ἀμαλάκτῳ τῷ σώ-
ματι παράξω τὴν γνώμην. Ἀψίφιστοι. ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐγγύησαι, ἐπιπλεῖστα πα...

τὴν γραφήν. Ἄψιδες· καμάραι. Ἀψικόρειος· εἶδος ἰδιωτικὸν παράπλασμα ἀψικάρ-
διον ἐθέλεις ἐρύσεται ἂν ταχέως τῆς καρδίας ἁπτόμενον. Ἀψίκορος· ὁ εὐμετάβλητος. ἢ
ὁ ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι κορεννύμενος. εἰδὼς τῶν νομάδων τὴν ἀψικορίαν καὶ τὴν ἀπι-
στίαν τὴν πρὸς ἀνθρώπους. καὶ αὖθις σωτηρικὸν δεῖν εἶναι πρὸς τοὺς φίλους καὶ μηδαμοῦ ἀ-
ψίκορον. Ἀψιμαχία· συναφὴ μάχης. Ἀππιανός. τὸ μὲν πρῶτον, ἐς εἴδη τινὰ ἀψιμαχίαι μι-
κραί. μετὰ δέ, συμβολαί τε δὴ τῶν ἀλλήλων. Ἀψιμισία· πρὸς ὀλίγον διαφορά. Ἀψίνης·
ἀξιόλογος σοφιστὴς ὁ νασίμου πατὴρ τοῦ σοφιστοῦ τοῦ πατρὸς ἀψίνου. Ἀψίνης γαδαρεύς· σοφι-
στής, συναφθεὶς ὁμολόγως ἐκ παιδός. μαθητεύσας δὲ ἐν σμύρνῃ, ἡρακλείδῃ τῷ λυκίῳ. ἦν δὲ βασιλικῶν
ἐν νικομηδείᾳ. ἐσοφίστευσεν ἀθήνησι βασιλεύοντος μαξιμίνου ὑπατικοῦ λαβὼν ἀξίωμα. Ἀψί-
νης· ὁ νασίμου τοῦ σοφιστοῦ ἀθηναίου. σοφιστὴς νεώτερος τοῦ γαδαρέως ἀψίνου. Ἄψινθος πό-
λις θρᾴκης. ἀψίνθιος δὲ ἡ χώρα. Ἀψίνθιον· εἶδος βοτάνης. τινὲς δὲ τῶν κωμικῶν λέγουσιν αὐ-
τὸ ἀσπίνθιον ὅ ἐστιν ἄποτον. Ἄψορρος· ὀπισθόρμητος. ὅτι ἐκ τοῦ σοῦ καὶ ἄψορρον ἐκνεμῆ πόδα,
αἴας λέγει πρὸς τὴν τέκμησσαν τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα. Ἀψοφητί· ἠρέμα. Ἄψυρτος· πρου-
σαεὺς νικομηδεὺς στρατιώτης. στρατευσάμενος ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν σκυθίᾳ παρὰ τὸν
ἴστρον ἱππιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψεν καὶ φυσικὸν περὶ τῶν ἀλόγων. καὶ ἕτερα. ἔγρα-
ψε καὶ σίμων ἀθηναῖος ἱπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον. Ἄψυχος· τὰς προφυλακὰς βλέ-
πων ὁ φαμέας ὢν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν σκιπίωνα συμπλοκάς. καί ποτε συνεπί-
σας ταῖς ἐφεδρίαις, περιβαλόμενος ὁ φρουρὸς ἀπόστομον, ἀπέστη ἐπὶ πλείω χρόνον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ἈΡΧΗ ΤΟΥ Β· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Βάαλ· τυρίων ἦν θεός. Βάαξ· μαλακός. Βαβάκαρδα· βάρβαρος ἐστὶ φωνὴ συγκα-
τατίθεται δὲ ὁ βάρβαρος θεός. Βαβάκινος· εἶδος χύ-
δας. Βαβαίκτης· ὁ ὀργιασθείς. Βάβαξ· λάλος φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω βάξ καὶ κα-
τὰ ἀναδιπλασιασμὸν βάβαξ. Βαβαί· θαυμαστικὴ φωνή. Βαβαὶ μύξος· ἐπὶ
τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων. μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς ἀρτέμιδος ἱερεὺς
ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος. Βαβρίας· ἢ βάβριος. μύθους ἤτοι μυθιάμβους εἰσὶ γὰρ διὰ χο-
λιάμβων ἐν βιβλίοις ι. οὗτος ἐκ τῶν αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας
εἰς ἔμμετρα ἤγουν τοὺς χωλιάμβους. Βαβύς· ὄνομα κύριον. Βαβύλας· πηλὸς βάθρον. βῆμα.
Βαβύλας ἐπίσκοπος ἀντιοχείας. οὗτος φασὶν οὐ μελανῷ· οἱ δὲ δὴ, κίω, κατὰ δή τινα δαίμονα
εἰσελθεῖν δὴ πληθύουσαν τὴν ἐκκλησίαν προθυμουμένω, στὰς πρὸ τῶν θυρῶν ἀντισχεῖν φάσκων εἰς δύ-
ναμιν μὴ περιόψεσθαι λύκον τῷ ποιμνίῳ ἐπεισερχόμενον. τὸν δὲ παραυτίκα μὲν ἀνακεχωρηκέναι
τῆς εἰσόδου εἴτε στάσιν τοῦ ὄχλου ὑφορώμενον εἴτε καὶ ἄλλως αὐτῶν μεταβουλευθέν. ἐγκαλεῖν
μέντοι τὴν ἀντίστασιν τῷ ἐπισκόπου ποιησάμενον, ἐπειδὴ ὡς ἑαυτὸν ἐπὶ τὰ βασίλεια ἀπαλλα-
γῆ, παρατάσσεσθαί τε αὐτὸν καὶ πρῶτα μὲν τὴν αἰτίαν τῆς κωλύσεως ἐγκαλεῖν. ἔπειτα μέντοι κε-
λεύειν αὐτὸν τοῖς δαίμοσι θύειν. εἰ βούλοιτο τὴν ἐπὶ τῷ ἐγκλήματι δίκην διαφυγεῖν. τὸν δὲ πρὸς
τὴν ἐπέγκλησιν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν πρόκλησιν διακρούσασθαι. τὴν μὲν φήσαντα ποιμένι
ὄντι ἑαυτῷ πάντα προσήκειν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου προθυμεῖσθαι. τὴν δὲ, μὴ ἂν ἑλέσθαι τοῦ ὄντος ἀπο-
στάντα θεοῦ ψευδωνύμοις ὀλετῆρσι δαίμοσι θύειν. εἶθ' ὁ μὲν, ὡς ἑώρα μὴ πειθόμενον, προσέταξεν αὐ-
τὸν ἁλύσεσι καὶ πέδαις ἐνδυσαμένους, τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν. τῆς κεφαλῆς ἀφαιρήσοντας.
ὁ δὲ ἐπειδὴ ἤδη τεθνηξόμενος ταύτας ἀναλαβὼν ἦδε τὰς τοῦ ψαλμοῦ ῥήσεις. ἐπίστρεψον ψυχή
μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου ὅτι κύριος εὐεργέτησέ σε. φασὶ δὲ καὶ τρεῖς παῖδας ἀδελφοὺς τὸ γένος κο-
μιδῆ νέους ὑπ' αὐτῷ ἀναστρεφομένους ἁρπαγῆναί τε αὐτίκα ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ ὡς οὐδ' οὗτοι

θύειν

θύειν ἔμελλον, καίτοι παντοίας ἀνάγκας αὐτοῖς προσαγομένης, καὶ αὐτοὺς ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν
ἀφαιρεῖν. οὓς εἰσαγαγὼν ἐκεῖνον εἰς τὸ προκείμενον χωρίον, ὁ βαβυλᾶς ἑαυτοῦ προτιθέμενος, προτέ-
ρους προσέταττε τῷ ξίφει. τοῦ μή τινα δείσαντα αὐτῶν ἀναδῦναι τὸν θάνατον. καὶ ἀποτεμνομένων τού-
των εἶπε τὴν φωνήν. ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. ἔπειτα αὐτὸς προὔτεινε τὸν αὐχένα τῷ
ξίφει. ἐντειλάμενος τοῖς τὸ σῶμα αὐτοῦ συλλεξομένοις, τὰς ἁλύσεις καὶ τὰς πέδας αὐτῷ συν-
θάψαι. ἵνα ἔμελλε ταῦτα φησὶ κείμενα ὁ κόσμος, καὶ νῦν μετὰ τοῦ ὑφάσματος ταῦτα τυγχάνει κείμενα.

Βαβυλωνία κάμινος. καὶ βαβυλώνιοι παῖδες. Βαγαῖος ὄνομα κύριον. παλλομένων τῇ, λαγ-
χάνει ἐν πάντων βαγαῖος. Βαγδαλωνία. μοῖρα καππαδοκίας τοπικῶς ἔτι. Βαγέύει. πλανκτάνει.

Βάγιον. μέγα. Βαγώας, ὄνομα κύριον εὐνούχου αὐτοῦ. Βάδην. πεζῇ τὰ τῶν ἐχθρῶν, τοὺς μὲν
προαπέστειλεν. αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ τὴν στρατιὰν ἐπαγόμενος, ἐχώρει βάδην. καὶ αὖθις. βάδην καὶ σχο-
λαίως ἀκολουθῶν. ἀριστοφάνης. μεγαρεῖς ὅτι πεινῶν βάδην, λακεδαιμονίων ἐδέοντο. ἀντὶ τοῦ ἐλί-
μωττον. ὑπὸ λιμοῦ διεφθείροντο. βάδην ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανομένου τοῦ λιμοῦ. καὶ ἐπίδοσιν λαμβά-
νοντος. προϊόντος ἐπὶ τὸ μεῖζον. Βαδδίν. στολὴ ἱερά. δανιὴλ. ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον. καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ ἐνδεδυμένος βαδδίν. Βαδίζει. καὶ βαδίζου. ἀντὶ τοῦ βαδίζει κρατῖνος. Βαδιστέα. ἀντὶ τοῦ πο-
ρευτέον. ἐμοὶ βαδιστέα. δίοτι σοφία καὶ δαίμων μ' ἄγει. Βαδιστικοῦ. ὀξύποδος. ἀριστοφάνης. ὡς ὄντος
ἐμοῦ βαδιστικοῦ. Βάδιλλος. Βάδιος. ἵππος. σημαίνει δὲ καὶ ἵππος χρώματος. Βάδος. ἡ βάδισις. ἀρι-
στοφάνης ὄρνισι. διὰ ταῦτα τὴν δε τὴν βάδον βαδίζομεν. ἐν παιδιᾷ παρεσχημάτισται. ὡς τὸ ἀπὸ τοῦ
πατεῖν πάτος ὅμηρος. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος. Βα-
άλ. Βαάλη, ὄνομα κύριον. Βαθέα κόμη. ἡ δασεῖα. ἀπεκείραντο τὴν κόμην. τὴν δὲ πολλὴν καὶ
ξανθὴν καὶ βαθεῖαν. βαθεῖα ἀγχινομένων καὶ γεραιὸν πολιᾷ. πολλοῦ ἂν εἶναι τὴν λαφρίαν ἄρτεμιν.

Βαθεῖαν αὔλακα. ὅπου ἐστὶ στίχος γῆς ὑπὸ ἀρότρου. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ βαθείας φρένας καὶ κε-
κρυμμένας σημαίνει. Βάθος. βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μέγεθος ὃ μετὰ τὸ κατὰ πᾶν. καὶ ὃ ἀπὸ λοχαγοῦ
ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, τὸ βάθος λέγεται. Βαθμίδος. Βάθρα. χθὲς μὲν καὶ πρώην διεδρανότης τῶν κα-
πηλικῶν τε βάθρα καὶ ἀλλ' ὧν καὶ τὴν δαφοινῶν φορεῖν. ἄρτι δὲ χλαμύδας τὰς ἁλουργεῖς ἐνδε-
δυκότας, καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπορπημένοι. καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι καὶ βάθρον.
θεμέλιον. καὶ βάθρα ἀγάλματα. ἀπολυομένου δὲ αὐτοῦ τοῦ πλαυτίου, καὶ πρὸς βάθρον προσα-
ρικότος τὸν ἕτερον πόδα, προσδραμόντες τῶν στρατιωτῶν, μετὰ ἐγχειριδίου τοῦτον ἀπέτεμεν. καὶ
σοφοκλῆς. σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου. τουτέστι τὸ θεμέλιον. τὸ ἕδρασμα. διὸ ἵσταται
ἡ σαλαμίς. βάθρον. ἐφ' οὗ καθίζουσιν ἐν τοῖς συλλόγοις. Βαθυγνώμονος καὶ κρυψίνους. ῥαφὴ. καὶ
στίχων. ἐπὶ βορεῖ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. Βαθύγλωσσοι. ἐλλόγιμοι. εὔγλωττοι. Βαθυδίνης. ἐν βάθει ἔ-
χων τὰ ῥεύματα. Βαθυκαμπής. ἐπικαμπὴς τόμος καὶ βαθυκαμπὴς κλεῖδας ὄνων. Βαθυλήιον.
σιτοφόρον πεδίον. Βαθυπέπλων. μεγάλων. ἐν τῷ ἐπανακολουθοῦντος. Βαθύπλουτος. πολύν
πλοῦτον ἔχουσα. εὐδαίμονα. καὶ βαθύπλουτον εἶναι τὴν λαφρίαν ἄρτεμιν. Βαθυρρείτης. ὁ βαθέα
ῥεύματα ἔχων. Βαθύς. ἀντὶ τοῦ πονηρός. οὗτος μὲν ἀνδρός. Βαθύστρωτος κοίτη. τοῦτο δὲ, τὸ βαθυ-
στρώτου καταβᾶσα κοίτης, ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη, ἀντὶ τοῦ πολυτελοῦς. Βαθύσχοινον. ὑψηλὰς σχοί-
νους φέρον. Βαθύτατα. παχέα. αἰλιανός. αἰθρίας δὲ οὔσης καὶ παμφαίνω ἡμέρα, ἄφνω καὶ ἀδό-
κητος νέφη συνδραμεῖν οἷα δήπου βαθύτατα. καὶ καταρρῆξαι πάμπολυν ὑετόν. Βακαύτης.
ὁ σχέτλιος. Βακαύτηρος. σχολαστής. μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ. Βακκαῖοι. ὡς
πρότερον ἰσταῖοι. ἔστι δὲ ἔθνος ἰβηρικόν. Βάκηλος μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. βάκηλος ὁ
εὐνοῦχος. ἀπόκοπος, καὶ παροιμία. βάκηλος εἶ. κατὰ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀπόκο-
ποι. Βάκις. ἐπίθετον περιστερᾶς. τὸν δὲ χρησμολόγος. φιλητᾶς δὲ ὁ ἐφέσιος, φησί. τρεῖς βάκι-
δας. ὁ μὲν, ἐξ ἐλεῶνος τῆς βοιωτίας. ὁ δὲ, ἀθηναῖος. ὁ δὲ, ἀρκὰς. ἐκ καφύης πόλεως. ὃς καὶ κύδας
ἐκαλεῖτο καὶ ἀλήτης. θεόπομπος δὲ ἐν τῇ θ' τῶν φιλιππικῶν, ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ βάκιδος
ἱστορεῖ παράδοξα. καὶ ὅτι ποτὲ τὰς λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν. ἀπόλλωνος
τοῦτο τοῦτον καθαρτὴν δόντος. Βακτηρεύειν. στηρίζεσθαι. Βακτηρία. καὶ σύμβολον. οἱ λα-

χόντες δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν, σύμβολον καὶ βακτηρίαν. καὶ οὕτως ἐδίκαζον. τὸ γὰρ ὅμοιον εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ δικαστήριον. τὸ μέντοι σύμβολον τῷ ἐκεῖσε ἀποδιδόντες, ἐκομίζοντο τριώβολον. ὃ γὰρ καὶ δικαστικὸν ἐγένετο. Βάκτρον. ῥάβδος. γράφεται καὶ ἀντὶ τῆς πανοπλίας βάκτρον ἀμφιθέμενος. λέγεται καὶ σκηπάνιον. ἀντὶ δὲ βάκτρου, σκηπανίῳ δ᾽ ὁμαλὰς χεῖρας ἐρειδόμεθα. Βακύλιον. κύμβαλον. Βάκχαι. καὶ σάτυροι. καὶ πᾶνες. καὶ σειληνοί, ὁ παρὰ διονύσου. Βακχέβακχον ᾆσαι. ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν διόνυσον. βάκχος γὰρ ὁ διόνυσος. Βακχειούσας σὺν τῶν μελῶν. τῶν βακχειῶν τε καὶ ἐνθέων. Βακχεύων. μαινόμενος. ἐκ-κατεβακχεύοντο τουτέστιν ἐνθουσίων. ἐπιπνοίας τινὸς πληρωθέντες. ἐπὰν τὴν πρὸς τὴν τελεσ-ουργὸν κατεβακχεύοντο πρᾶξιν, χωρεῖν, σωφρονιμανία δὲ συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι. Βακ-χεῖα. ποιμαντικὴ καὶ βακχεῖος. Βάκχης τρόπον. ἐπὶ τῶν ἀεὶ στυγνῶν καὶ σιωπηλῶν. παρόσον αἱ βάκχαι σιγῶσιν. Βάκχος. οὕτως οὐ μόνον τὸν διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τε-λοῦντας τὰ ὄργια. οὐ μὴν καὶ τοὺς κλάδους οὓς οἱ μύσται φέρουσιν. ἔστι δὲ καὶ στεφάνου εἶδος. βακ-χείοισι κεφαλὰς πολυανθέσιν ἐστέψαντο. καὶ αὖθις. πολλοὺς δὲ βάκχους ἦν ὁρᾶν ἀκουσίως τὴν ἐσχάτην ὄρχησιν ἐξορχουμένους. Βακχίδης. ὁ τοῦ διονύσου υἱός. Βακχυλίδης. ἀπὸ κέω τῆς νήσου. πόλεως δὲ ἰουλίδος. ἔχει γὰρ πόλεις τέσσαρας. ἰουλίδα. κάρθαιαν. κορησσί-αν. ποιήεσσαν. μέδωνος υἱὸς τοῦ βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ παιδός. συγγενὴς σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ καὶ αὐτὸς λυρικός. Βάκχυρις. ἐπὶ τῶν δικαιολογούντων. τοιοῦτος γὰρ οὗτος βασιλεὺς αἰγύπτου.

Βαλανάγρα. ἡ κλεῖς. παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δέ ἐστι τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδή-ριον. ὃ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανοι τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται, ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται. Βαλανειώτης. βαλανεὺς ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ περιέργου. Βαλανεύσω. διακονήσω ἐμαυτὸν βαλανεύσω. Βαλανόμφαλους. τὰς φιάλας οἱ κωμικοὶ καλοῦσι. βαλα-νεῖον δὲ ἐκλήθη, διότι τὰς βαλάνους ἐσθίοντες, τὰ κελύφη ἔκαιον. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐ-λαττοῦσι τὸν ἀέρα τῶν λουτρῶν εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἕλκοντες. καὶ βαλανείτης, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλούμενος παραχύτης. ἔστι δὲ τὸ βαλανεῖον ὁδὸς ἐπὶ τρυφήν. ὅτι τὸ καθ᾽ ἀρχὰς μὴ ὄντων βαλα-νείων ἐν ταῖς σκάφαις καὶ πυέλοις οἱ ἀρχαῖοι ἐλούοντο. Βαλανίς. ἡ τοῦ βαλανέως γυνή. Βά-λανος. τὸ αἰδοῖον καὶ τὸ ψέλιον. καὶ βάλανοι φοινίκων. οἶνον ἔπινον ἀπὸ τῆς βαλάνου τῆς ἀπὸ τοῦ φοίνικος. καὶ αὖθις. αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων οἵας μὲν ἐν τοῖς ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέ-ταις ἀπέκειντο. αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι, ἦσαν ἀπόλεκτοι. Βαλάντιον. μάρσιππος. Ἀνάσπος. εἴτε φιλοχρήματος εἴη καὶ δοῦλος τῶν βαλαντίων. καὶ ταῦτα σαφῶς ἐκπυνθανό-μενοι, πρὸς ταῦτα διεστρατήγουν τὸν πόλεμον. Βαλαντιοτόμος. κλέπτης. καὶ βαλαντιοτό-μοι χρηματίζοντες μεγάλων ἐωνημένοι, ἢ γυντομοιχοί. πόρνοι. τοιχωρύχοι. βαλαντιοτόμοι. ἀνδρα-ποδισταί. ἐκ τῶν βιαιοτάτων ἔθνη. βαλαντιοτόμοι γοῦν, οἱ τὰς ἀρχὰς βαλάντια τέμνοντες ἤδη κλέπτουσιν. Βαλβίς. βαλβίδος. βάσις στενή. καὶ ἀφετηρία. ὁ καμπτός. ὡς ἀπὸ ἐκ βαλβίδος τινὸς οἱ τὰ τέ-θριππα ἀφιέντες, ἵνα ἀπαρτισθείσης τῆς πύλης. καὶ βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων. ἡ γὰρ ἐπὶ τὴν ὕσπληγα γινομένη γραμμή, διὰ τὸ ἐπ᾽ αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρο-μεῖς, βαλβὶς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι ἁλμίς. ἁλβίς. καὶ ὑπερβιβασμῷ βαλβίς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαί-νω. Βάλε, βάλε τὸ εἴθε εἴη. ἀντὶ τοῦ εἴθε μοι. Βάλλ᾽ ἐς κόρακας. τουτέστιν ἄπιθι εἰς ἀπώλει-αν καὶ φθόρον, ἀπὸ ἱστορίας ἐν ταῖς παροιμίαις κειμένης. Βαλεντινιανός. βασιλεὺς ῥω-μαίων. οἱ δὲ, οὐαλεντινιανός. καὶ ἐν τῷ σαλούστιος. Βαλεριανός. βασιλεύς. ῥωμαί-ων. Βάλλ᾽ ἐς μακαρίαν, οἷον εἰς ἄδου. ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον κατ᾽ ἀρετὴν διδόν-των. μακαρία γὰρ ἡ ἡρακλέους. ὁπηνίκα ἐστράτευσεν ὁ εὐρυσθεὺς ταῖς ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ᾽ αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγουσιν εἰς μακαρίαν καὶ εἰς μακαρίαν. Βάλλεται. πλήττεται. πυρπολεῖται. βάλλεται δὲ ναῦς σκη-πτῷ. καὶ ἦν δέος ἐξαφθῆναί τε καὶ καταδῦναι τὸ σκάφος. Βαλεῖν. τὸ ἐρρωμένον πέμψαι. οὐ-τάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι, τὸ ἐγχειρεῖν δοῦναι. βάλλειν παρ᾽ ὁμήρῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυγχά-

νειν

ὄζειν. βάλλειν ἄγρια πάντα. Βάλλειν μάλας. ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὧν ἐρῶσι. καὶ βάλλω αἰπειν-
νῆ τοῦ στέρρωθεν ῥαγῶντος ξάμασι τοῖς ἐν μέλανος. καὶ τὸν δ' ὑδῶ ἅμα βαλεῖν κύνα λυσσητῆρα.
Βαλλεῖς ἔχοντα τὴν ἐπιτιμίαν. ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους. Βαλλεῖς ὕδωρ. κα-
τέπνιτον. Βαντεία καὶ σχῆμα καὶ σικυώνιον ἐν ὡρολογ. τοῦτο ἐπὶ τῶν σκωπτόντων τοὺς δικαστὰς
ἀθλίωσιν. Βαλίαν. τὴν ἔλαφον τὴν κατάστικτον. καὶ βαλίων ἀνέμων. τουτέστι σφοδρῶς πνεόν-
των. παρὰ συνεσίῳ τῷ κυρηναίῳ. καὶ αὖθις. θηρῶν βαλίους ζωομίλακας ἐν ὁμοῦ ὕλης. ὤχετο
γὰρ τοὺς μετεῖς ἀχέροντος ὁδόν. Βαλιαρίδων νήσων, σφενδονῆται ἄριστοι. Βαλλίζειν.
τὸ κύμβαλα κτυπεῖν. καὶ πρὸς τὸν ἐκείνων ἦχον ὀρχεῖσθαι. Βαλίος ἵππος. Βαλμὸς. σπί-
θος. Βάλλων σωκράτη καὶ ζήνωνα τοῖς ἐκ διονυσίων σκώμμασι. καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἀξιῶν, πάσης
ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης ὡς ὄντας κῆρας τῷ λέοντι καὶ πολιτείας. νῦν δὲ στεφανοῖ αὐτοὺς καὶ πα-
ράδειγμα τιθέμενος βίου γενναίου καὶ σώφρονος. Βαλὼν φλέξεις. οἷς πρὸς τοὺς κακόν τι δρά-
σαντας καὶ οἰομένους ἐκφεύγειν. Βαλτάσαρ. οὗτος ἐπικλήθη ὁ δανιὴλ εἰς τιμὴν τοῦ ἀπο-
ρήτου σαφηνείας. Βάμμα κυζικηνόν. τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην ἀττικοὶ λέγουσι. καὶ ἑτέ-
ρα παροιμία. βάμμα σαρδιανικόν. ἀντὶ τοῦ μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω. οἷον ἵνα μή σε φοινίξω. νῆσος
γὰρ ἐστὶ μεγίστη ἡ σαρδὼ πρὸς τῇ ἰταλίᾳ. ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. βού-
λεται οὖν δηλοῦν ἵνα μή σε πληγὰς ἐντρίψω. Βάμβαξ. ἢ πάμβαξ. καὶ παμβανὶς τὸ παρὰ πολ-
λοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν ξυνοδοκήν κοιτίδα παμβανίδων. Βαμ-
βαίνει. διστάζει. τρέμει τοῖς ποσί. καὶ τῇ γλώττῃ ἀσήμως φθέγγεται. Βάναυσος πᾶς τεχνίτης διὰ
πυρὸς ἐργαζόμενος. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος. καὶ τοῖς ἐκ τοῦ ἀγροῦ βαναύσοις, φασὶ προσέταξε βέ-
λη. καὶ παραβάλλειν ἔξω παρὰ τὸν θεμέλιον τοῦ τείχους. Βάναυσος. ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται κα-
τὰ τὴν πολιτείαν. ἐφ' οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθείη βάναυσος. ἐπὶ γὰρ τῷ πολλὰ καὶ λυσιτελῶς πω-
λεῖσθαι τὴν ἐλαίαν καὶ δαψιλῆ τὰ πρὸς βίον ὑπάρχειν πᾶσιν, ἐπὶ τούτοις μεγαλαυχεῖ. Βάνδον.
οὕτω καλοῦσι ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ. Βάξιν. φήμην. σοφοκλῆς. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμ-
φοραῖς ταῖς νῦν νομίζεις πρός με τοῦ πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον, οὔτοι
βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος φέροντι τήνδε βάξιν. ἀντὶ τοῦ οὐ βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ.
Βαπτά. βαπτὰ ἱμάτια ἐφόρουν οἱ νυμφίοι πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον τῆς φθορᾶς. ἀριστοφά-
νης. πλούτου οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων. ἀντὶ τοῦ ἑτεροχρόων.
Βαπτίζω αἰτιατικῇ. Βάπτουσι. πλύνουσιν. ἀριστοφάνης. πρῶτα μὲν τὰ ἔρια βάπτουσι θερμῷ
κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν καινοτομοῦσι. Βάραθρον. χάσματι φρεατῶδες καὶ σκοτει-
νὸν ἐν τῇ ἀττικῇ. ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ, ὑπὲρ οὗ ὀγκινοῖ οἱ μὲν,
αὐτοὶ δὲ, κατὰ τὸ ἐνταῦθα τὸν φρύγα τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἐνέβαλον ὡς μεμηνότα. ἐπειδὴ προ-
έλεγεν ὅτι ἔρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς κόρης. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, ἀκαρπίαν ἔπεμψε τῇ
χώρᾳ καὶ γνόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησμοῦ, τὸ μὲν χάσμα κατέχωσαν. τὴν δὲ θεὸν, θυσίαις ἵλεον
ἐποίησαν. Βάραθρον. τόπος βαθύς. ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται ἀθήνησι καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ.
ὥσπερ εἰς τὸν καιάδαν οἱ λακεδαιμόνιοι. Βάραθρον. ὄρυγμά ἐστιν εἰς ὃ ὁ τῆς ἱπποθοωντίδος δῆ-
μος τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατακριθέντας ἐνέβαλλον. ἐν δὲ φιλιππικοῖς ὁ δημοσθένης τὴν λέξιν ἐκθεί-
ως εἶπεν. ἀλλ' ἢ μετὰ φορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ. Βαρακηνίς. ἡ ἄκανθα. Βαράμης. Βαρό-
γιος. ὡς τὸ βαρίωνα. Βαρβαρίζει. ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν βαρβάρων φρονεῖ. οὕτω πλάτων. ἔστι δὲ βαρβα-
ρισμὸς ἐκ τῶν κοινῶν λέξις παρὰ τὸ ἔθος τῶν δοκιμωτάτων ἑλλήνων. σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀ-
κατάλληλος συντεταγμένος. ὡς τὸ ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσεν. Βαρβάρους. ἀντὶ ἀφώνους
ἢ ἀνοήτους ἀνθρώπους. καὶ μὴ εἰδότας αὐτῶν τὴν φωνήν. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβά-
ρους ὄντας πρὸ τοῦ, ἐδίδαξα τὴν φωνήν. συνὼν πολὺν χρόνον. περὶ τῶν ὀρνέων λέγει ὁ ἔποψ. Βαρ-
δίνης ποταμὸς διὰ τὸ βαρέας καὶ παχείας δίνας ἔχειν. βαρυδίνης τις ὤν. Βαρδισάγιος. ὁ τὰς γυ-
ναῖκας βιαζόμενος. Βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. Βάρδιστοι. βραδύτατοι. Βάρβιος. φιλιπ-
πικός. οὗτος ἐπὶ τῶν τριῶν τυράννων ἦρχε. ἔγραψε δὲ ἓν τὸν πρὸ τοῦ. καὶ κολακικὸς. καὶ μέντοι

καὶ τῶν περὶ τὸν ἀντώνιον θιασωτῶν, κατελείπετο. καὶ τοῦτον τὴν ἀρχὴν ἦρχε τὴν ἐκείνου χάριν. τῷ
ἰδόντι οὖν τὸν τότε σοβαρὸν καὶ πορφυροῦν τῇ τιμῇ καὶ ἐν ἀγορᾷ τῇ ῥωμαίων ὑψηλὸν διάγοντα
καὶ δικάζοντα, ὁ δεσπότης αἰγύπτου ἐλθών. πρότερον μὲν ἀποδρὰς αὐτὸν. ἐν ἐκείνῳ δὲ δὴ τῷ καιρῷ πομ-
πεύοντα ἁδρὸν καὶ κυδρούμενον, καὶ σὺν τῇ ἀρχῇ θρυπτόμενον. καὶ προσελθὼν ἡσυχῇ κατὰ τοῦ ἱ-
ματίου λαβόμενος, χαῖρε εἶπε τὸ ὄνομα προσθεὶς τὸ ἀρχαῖον ὄντι καὶ δοῦλον. καὶ ἐκεῖνος ἐκπλήτ-
τεται ῥᾳδίως τὸν δεσπότην γνωρίσας. καὶ δεῖται σιωπᾶν. καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα ἄγει. καὶ καταβαλὼν
τὰ μάλιστα. εἶτα μέντοι ἑαυτὸν ἐλύσατο. καὶ αἰδοῖ αὐτὸν ἴσα τῇ κλίνῃ, τῇ δὲ σιγῇ κατεχύθη ἀρ-
γυρώνητος. ἐκεῖνα δὴ καὶ τοῦτον τῆς τύχης μισήσαι τὴν παιδιάν. Βάρβιτον. ψαλτήριον
κιθάρα. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. ὡς τὸ φίλτρον στέρξας φιλοβάρβιτον. περὶ ἀνακρέοντος ὁ λό-
γος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἀριστοφάνης. τίς ἡ στολή. τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου. τί βάρβιτος λα-
λεῖ κροκωτῷ. τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ. τί λήκυθος καὶ στρόφιον. ὡς ἀξύμφορον. τίς δαὶ κατόπτρου
καὶ ξίφους κοινωνία. Βαργαδώθ. υἱὸς λύσεως. Βαρέων. βασταγμάτων. Βαρεῖα χείρ. ἡ
δυνατή. σύνεστι δὲ πλῆθος ἱκανὸν καὶ βαρεῖα χεὶρ καὶ παράδοξος. Βάρεις. πλοῖα. τείχη. στοαί.
αὐλαί. πύργοι. σφαῖραι. ὁ δὲ, ἐπεμέλετο βαρέων. τουτέστι τειχῶν. δέξαι μὲν καὶ σοὶ μέγα βρίθον-
ται, ἀκειρεκόμα βάρεις, ἀποφθίμενον τὸν κῶα διογένην. Βάρεις. ἐλεφάντιναι. αἱ πανταχοῦ
τῆς γῆς ἐκκλησίαι. μία δὲ τῇ πίστει ἐν αἷς περαίρεται ὁ θεός. καὶ βαρέων ἡ γλυκεῖα τῶν πλειώτων
βάρεις ἤ στοὰ καὶ πόλις. Βαρθολομαῖος ὄνομα κύριον. Βαρκαίοις. λιβυκοῖς. βάρκη
γὰρ πόλις λιβύης. ἡ νῦν πτολεμαῒς καλουμένη. Βαρκάζειν. τὸ βαρβαρίζειν. Βάρκ. υἱὸς ἀλ-
λόμενος. Βαρόδε. Βάρος, ἐπὶ τῶν μεγίστων πόλεων. ἡ δὲ κατ' αὐτὴν μεθισταμένη πρὸς τοὺς καρ-
χηδονίους, τῶν βάρεων συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις. Βάρος περὶ πολέμων. ὥσπερ ἦν καὶ τὸ βάρος οἱονεὶ
δώρειός τις οἰκονομία. προσερώμενοι δὲ καὶ κατορθοῦντες τὸ βάρος καὶ τὸ φιλόνεικον τῶν αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ τὸ πλῆ-
θος. τὴν ἰσχύν. πολύβιος φησί. καὶ αὖθις. ἐπισημαινόμενος δὲ τοῦ κινδύνου τὴν ὀχυρότητα καὶ τὸ
βάρος τῆς τῶν ἀργείων πόλεως ἦλθεν εἰς ἐπίδαυρον. καὶ αὖθις. ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς
τῆς πόλεως τὴν θέσιν καὶ τὸ βάρος. βάρος δ' ἡ μάθησις οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει. οὐ δὲ λόγοισι τὸν βίον σπουδά-
ζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις. Βάρος, ὄνομα κύριον. ὥσπερ ἴσως. καὶ ζήτει
περὶ τούτου ἱστορίαν ἐν τῷ ἔμβαρός εἰμι. Βάρων. ἱστορικός. ἐπιτομὴν τῶν κατὰ ἀλέξανδρον τὸν
μακεδόνα. Βαρῶ. αἰτιατική. Βαρῶν. τειχῶν. Βαροῦμας πέδος. ἔστιν ἐν τῷ δεξιός. Βαρύβρο-
μος. βαρύηχος. καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον. διὰ τὸν τῶν κυμάτων ψόφον. Βαρυδαίμων.
ἀτυχής. ὁ δὲ κέρας ὑπάρχων καὶ φύσει ποικίλος, πᾶν ἐβάσταζε πρᾶγμα. καὶ πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐ-
ψηλάφα, ἀντὶ τοῦ διεσκέπτετο. Βαρυηχέος. τοῦ μέγα ἠχοῦντος. οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέ-
οντες, μέγαν ἦχον ἀπεργάζονται. ἀριστοφάνης νεφέλαις. πρὸς ἀπ' ὠκεανοῦ βαρυηχέος. Βαρύμηνις
μνησίκακος. Βαρυνόμενος κατατεινόμενος. πολύβιος. ὁ δ' ἐξαναστὰς, προῆγε μὲν, ὑπὸ τοῦ ἀρρωστεῖν τὰ
δὲ, ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε γὰρ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. Βαρυνῶ. αἰτιατική. Βαρυπότ-
μων. ἄθλιος. βεβαρημένος. κακός. Βαρυπρεπής. πολυτελής. καὶ τὸ μέσον τῆς μεσίας, ἡ οὐχὶ
περικέχυται βαρυπρεπὴς τῷ λέοντι καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐκάλει. Βαρυσυμφορώτατος. δυστυχής.
νομίζων ἑαυτὸν βαρυσυμφορώτατον γεγονέναι πάντων ἀνθρώπων. Βάσανος. αἰσχύνη. εἴ τις κύ-
ριος ἐν βασάνῳ ἐπιτρέψω. ὁ δαρεῖος φησί. Βασανίζειν. τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦσθαι
μάλιστα παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν καὶ ἐλέγχειν τὰ λεχθέντα διὰ λόγων. ἀ-
πὸ τοῦ βασάνου τοῦ χρυσοχοϊκοῦ λίθου μεταφορικῶς. καὶ πολύβιος. τότε νομίσας τὴν ἐκ πυρὸς ἔ-
χειν βάσανον, ἀπελύθη τῆς ὑποψίας. καὶ βασανίσας, ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας κέκληνται δ' ἅπαντες οἱ
ἀξιόλογοι. ὁ δὲ ἀριστοφάνης, οὕτως βασάνιζε τουτονὶ λαβών. κἄν ποτέ μ' ἁλῷς ἀδικοῦντα. ἀπόκ-
τεινόν με ἄγων. καὶ πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον ἐν κλίμακι δήσας. κρεμάσας. ὑστριχίδι μαστιγῶν. δαί-
ρων. στρεβλῶν. ἔτι δ' εἰς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων. πλίνθους ἐπιτιθείς. πάντα τἄλλα πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ. ἐπειδὴ οἱ ἐλεύθεροι, πρὸ τούτου ἐδαίροντο πράσοις καὶ
σκορόδοις. βασάνιζε αὐτὸν πανταχῶς, μὴ ἐν παιδιᾷ μηδὲ ὡς τοὺς ἐλευθέρους παῖδας τοὺς ἐν κα-

λάμετι

λήματι τοῦ παραδείσου ἢ τοῦ γητείου· τουτέστιν ἀμπελοπαραδείσου ἢ ὅστινος παραδείσου φύλλῳ. Βασανίτης χώ-
ρα. Βάσανος, λίθος ἐστὶν ᾗ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσιν. οὕτως ἀντιφῶν. καὶ πίνδαρος. καὶ σο-
φοκλῆς. ὑπερείδης δὲ καὶ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφομένων,
βασάνους ὠνόμασε. καὶ ἄλλοι. Βάσανος λίθος ἐπὶ τῶν ἐξεταζόντων ἐν λόγοις ἢ ἔργοις. παρόσον ἡ
λυδία λίθος τὸν χρυσὸν δοκιμάζει. ὅπη οἱ ἔξω φασίν, ἡ ἀμφισβήτησις κείσθω ἀνασκεπτέσθω. ἡ δὲ κρίσις
τοὺς ἐλέγχους βασανιζέτω. ἡ δὲ βάσανος, τὸ δέον ὁριζέτω. ὁ δὲ ὅρος γεγράφθω· τὰ δὲ γεγραμμέ-
να, κυρούσθω. τὰ δὲ κυρωθέντα, βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις. καὶ πᾶσα ἀντιμαχία, οἰχέσθω. καὶ πά-
λιν φιλία χορευέτω. καὶ οὐδεὶς ἀπόδεισκε πλέως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. Βασσαρικά. ἤτοι διονυσι-
ακά. ἔγραψε σωτήριχος, γεγονὼς ἐπὶ διοκλητιανοῦ καὶ βασσαρικοῦ. ἐν ἐπιγράμματι· στρεπτὸν βασ-
σαρικοῦ ῥόμβον θιασοῖο μύωπα. τουτέστι βακχικοῦ. Βασσαρίς. ἑταίρα πόρνη. ἐν ἐπιγράμ-
ματι· βασσαρὶς εὐρωνόμης καὶ πολυδρόμος. ἡ ποτὲ ταύρων πολλὰ ἐπικραιρῶν στέρνα χαραξα-
μένη. Βασσάρος. ἀλώπηξ κατὰ ἡρόδοτον. Βασιλεύω ὅταν σημαίνῃ τὸ ἐξουσιάζω καὶ ἄρ-
χω, μετὰ γενικῆς συντάσσεται. ὅταν δὲ σημαίνῃ τὸ, ποιῶ βασιλέα, αἰτιατικῇ. καὶ τοῦτον μόνον τῶν
ἁπάντων οὐ καλῶς ἐφιλανθρωπεύσατο. καὶ σῶσαι καὶ βασιλεῦσαι τὸν κακῶς καὶ σωθέντα καὶ
βασιλεύσαντα. Βασιλεὺς μέγας ὁ τῶν περσῶν. τοὺς δὲ ἄλλους προστίθεσι καὶ τῶν ἀρχομένων
τὰ ὀνόματα. οἷον λακεδαιμονίων. μακεδόνων. διαφέρει δὲ βασιλεὺς τυράννου. βασιλεὺς μὲν γάρ, ὁ ἀπὸ
προγόνων κατὰ διαδοχὴν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν γέρασι. τύραννος δέ, ὁ βιαίως τὴν ἀρ-
χὴν σφετερίζεται. χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἑκατέροις ὀνόμασιν. ἱέρωνα γὰρ βασιλέα πίνδαρος
καλεῖ τύραννον ὄντα. καὶ διονύσιος καὶ ὁ πόλις πεισίστρατον βασιλέα καλεῖ. καὶ τοὺς βασιλεῖς τυ-
ράννους. βασιλέως ἐγκέφαλος. ἐν τῷ διὸς ἐγκέφαλος. Βασιλεία τὸ ἀξίωμα. καὶ τὸ ἔθνος
τὸ βασιλευόμενον. οἷον περσῶν ἰνδῶν. ἀράβων. βασιλεία ἐστίν, ἀνυπεύθυνος ἀρχή. οὐ μόνον ἐ-
λευθέρους εἶναι τοὺς σπουδαίους· ἀλλὰ καὶ βασιλέας. ἡ γὰρ βασιλεία, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. ἥτις
περὶ μόνους ἂν τοὺς σοφοὺς συσταίη. Βασιλεία. οὔτε φύσις οὔτε τὸ δίκαιον ἀποδιδοῦσι τοῖς ἀ-
πλῶς ἀνθρώποις τὰς βασιλείας. ἀλλὰ τοῖς δυναμένοις ἡγεῖσθαι στρατοπέδου καὶ χειρίζειν πράγ-
ματα νουνεχῶς. οἷος ἦν φίλιππος καὶ οἱ διάδοχοι ἀλεξάνδρου. τὸν γὰρ υἱὸν κατὰ φύσιν οὐδὲν ὠ-
φέλησεν ἡ συγγένεια διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀδυναμίαν. τοὺς δὲ μηδὲν προσήκοντας, βασιλεῖς γενέ-
σθαι σχεδὸν ἁπάσης τῆς οἰκουμένης. Βασιλεία. ὅτι ἡ βασιλεία κτῆμα τῶν κοινῶν. ἀλλ᾽ οὐ τὰ δημό-
σια τῆς βασιλείας κτήματα. διὸ τὰς ἐξ ἀνάγκης καὶ μεθ᾽ ὕβρεως εἰσπράξεις, ὥσπερ τυραννικὰς ἀ-
κολασίας μισητέον. τὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν εἰσφορῶν ἀπαιτήσεις, ὥσπερ κηδεμονίαν τι-
μᾶν. Βασιλείδης. ὁ τοῦ βασιλέως. Βασίλειος. καισαρείας τῆς καππαδοκίας ἐπίσκοπος. ἥτις πρό-
τερον μάζακα ἐκαλεῖτο. ἑταῖρος γρηγορίου τοῦ ναζιανζοῦ ἐπισκόπου. γέγονε δὲ γονέων περιφανῶν. βα-
σιλείου τε καὶ ἐμμελείας. ὧν ἄνωθεν ἡ συγγένεια. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς
ἄκρον ἐληλακώς. οὗτος ἔγραψε πλεῖστα. ἐν οἷς θαυμάζεται καὶ εἰς τὴν ἑξαήμερον. καὶ κατὰ εὐνο-
μίου δὲ ἐξαιρέτους συνέταξε λόγους. καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τεῦχος. καὶ τὰς εἰς τὴν ἑξαήμε-
ρον ὁμιλίας ἐννέα. ἕτερον τεῦχος ἀσκητικόν. περὶ παρθενίας ἄλλο. ἐπαίνους εἰς τοὺς μ' μάρτυ-
ρας. ἕτερον εἰς γόρδιον. ἄλλον εἰς βαρλαάμ. ἕτερον εἰς ἰουλίτταν. εἰς διαφόρους ψαλμοὺς ἠθι-
κοὶ λόγοι, διάφοροι. ἐπιστολαὶ ὧν οὐδὲν ἄμεινον πρός τε τὸν σοφιστὴν λιβάνιον. καὶ πρὸς τὸν φίλον γρη-
γόριον. καὶ εἰς ἄλλους πλείονας. τοῦδέ τε βασιλείου, καὶ φιλοστόργιος μνήμην πεποίηται ἐν τῇ κατ᾽ αὐτὸν
ἱστορίᾳ γράφων οὕτως. βασίλειος γὰρ ἤκμαζε κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν καισαρείᾳ τῆς καπ-
παδοκίας. καὶ γρηγόριος ἐν τῇ ναζιανζῷ. σταθμοὺς δὲ οὗτος καππαδοκίας. καὶ ἀπολινάριος ἐν
τῇ λαοδικείᾳ τῆς συρίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προὐμάχουν κατὰ τοῦ ἑτερου-
σίου. μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ, τῆς αὐτῆς αἱρέ-
σεως προστάντας, ὡς παῖδας παρ᾽ αὐτοῖς κριθῆναι τὸν ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης
παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεισαν. καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὅσαι εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν
πρόχειρον μνήμην ἔτελε, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν. καὶ μάλιστά γε αὐτῶν, ὁ βασίλειος. καὶ

μὲν καὶ συνέγραψεν ἕκαστος αὐτῶν ὃν τρόπον ἑαυτῷ πρέπον ἦν ἱκανώτατος. τοῦ μέν γε βασιλείου τὸ
πανηγυρικὸν εἶδος τοῦ λόγου μακρῷ ἄριστα εἶχεν. ἦν γὰρ πανηγυρίσαι, λαμπρότατος. ὁ δέ γε ἀ-
πολινάριος ἐν τῷ ὑπομνηματικῷ εἴδει τῆς λέξεως, καὶ αὐτὸς ἄριστα εἶχε. τῷ δέ γε χρησίμῳ καὶ
παρ' ἀμφότερα ἐξεταζομένῳ, μείζω ῥοπὴν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν
ὡς ἐν παραδρομῇ φιλοστόργιος ὁ ἀρειανὸς ἔγραψε. τελευτᾷ δὲ βασίλειος γρατιανοῦ τὰ ῥωμαί-
ων σκῆπτρα διέποντος. ὅτι ὁ μέγας βασίλειος, ἀδελφοὺς εἶχε δ'. τοῦτ' ἔστι γρηγόριον τὸν νύσσης ἐ-
πίσκοπον. καὶ πέτρον, καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον. καὶ ἑτέρους δύο μονάσαντας. Βασίλειος. ἀγκυ-
ρανός. ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς πόλεως. ἰατρὸς τὴν τέχνην. οὗτος ἔγραψε κατὰ μαρκέλλου.
καὶ περὶ παρθενίας. καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ἄλλα. βασιλεύοντος κωνσταντίνου μακεδονιανῆς θρη-
σκείας ἅμα εὐσταθίῳ σεβαστιανῷ ἦρξε. Βασίλειος ἕτερος. ἐπίσκοπος εἰρηνουπόλεως τῆς κι-
λικίας. ἐπὶ ἀναστασίου βασιλέως. τὴν φρένα καὶ τὴν ἄσκησιν, τῷ ὁμωνύμῳ βασιλείῳ καισα-
ρείας ἐοικώς. ἔγραψε κατὰ ἀρχελάου πρεσβυτέρου κολωνείας. Βασίλειος. τὰ διὰ τοῦ ειος ὀ-
νοματικά, διὰ τοῦ ι γράφεται. πλὴν δ'. ἄρειος. ἡράκλειος. βασίλειος. καὶ βασίλειος στοά. δύο
εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας. ἥ τε τοῦ ἐλευθερίου διός, καὶ ἡ βασίλειος. ἔστι δὲ καὶ εἶ τι. ἡ πάλαι μὲν
πεισιανάκτιος ἐκαλεῖτο. νῦν δὲ μετωνομάσθη ποικίλη. Βασίλειοι. παῖδες ἑξακισχίλιοι. οἵ-
τινες κατὰ πρόσταξιν ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος, τὰ πολέμια ἤσκουν ἐν αἰγύπτῳ. Βα-
σιλειῶντα κτείνει. ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι. Βασιλήϊος. Βασιλική. ἐν τῇ βασιλικῇ ὀπί-
σω τοῦ μιλίου ἵσταται ἀνδρείκελον ἄγαλμα χρυσέμβαφον. ἔνθα ἦν καὶ τὸ ἑξάμμον ἕως ἡρακλεί-
ου τοῦ βασιλέως. γυναικῶν ἰουστίνου τοῦ τυράννου. ἐκεῖ ὁ τέρβελις ἐδημηγόρησεν. ἐν οἷς ἐλέφας
ἵστατο παμμεγέθης ὑπὸ σευήρου κατασκευασμένος. ἔνθα ἦν καὶ σχολὴ φυλαττόντων πολλά. ἔ-
μενε δὲ ἐκεῖσε ἀργυροκόπος ἐν πλαστοῖς ζυγοῖς τὴν πρᾶσιν ποιούμενος. καὶ τοῦ οἰκήματος αὐ-
τοῦ ὀρυττομένου, ἠπείλει τῷ τὸν ἐλέφαντα φυλάττοντι θάνατον, εἰ μὴ τοῦτον κερατίσειεν. ὁ δὲ
θηροκόμος οὐκ ἐνεδίδου. ὃν φονεύσας ὁ ζυγοπλάστης δέδωκε βορὰν τῷ ἐλέφαντι. τὸ δὲ θηρίον ἀ-
τίθασον ὄν, καὶ αὐτὸν ἀνεῖλε. καὶ ὁ σευῆρος ἀκούσας, τῷ θηρίῳ θυσίαν ἤνεγκεν. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τό-
πῳ παρ' αὐτῷ ἀνετυπώθησαν τό τε θηρίον καὶ ὁ θηροκόμος. ἔνθα καὶ ἡρακλῆς ἐλαξεύθη. πολλὰς
θυσίας δεξάμενος. ὃς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ μετετέθη. ἐπὶ δὲ ἰουλιανοῦ ὑπατικοῦ, ἀπὸ ῥώμης ἦλ-
θεν εἰς τὸ βυζάντιον. καὶ εἱστήκει ἐν ἀπήνῃ καὶ μηνί. καὶ ἐπὶ λαυδίκα. Βασιλικὴ διαδρομή. ἡ γι-
νομένη τοῦ βασιλέως παρόντος, διαδρομή. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἀθήνησιν ἐννέα ἀρχόντων. ὃς βα-
σιλικὴ διαδρομὴ καλεῖται. Βασιλικός. σοφιστὴς περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχηματιζόντων. περὶ ῥητο-
ρικῆς παρασκευῆς ἤτοι περὶ ἀσκήσεως. περὶ μεταποιήσεως καὶ ἄλλα τινά. Βασιλίνδα τὴν
βασιλείαν. καὶ βασιλίνδα εἶδος παιδιᾶς. Βασιλίς. ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. ὡς καὶ βαλανὶς ἡ τοῦ
βαλανέως. Βασιλίσκος. βηρίνης ἀδελφὸς τῆς βασιλίδος. ἐπὶ λέοντος τοῦ βασιλέως ἀντὶ ῥα-
σικίου στρατοπεδάρχης ᾑρέθη. εὐεπίτευκτος μὲν ὢν ἐν μάχαις. βραδύνους δέ. καὶ φενακίζεσθαι
ῥᾳδίως ὑπαγόμενος. Βασιλίσκος. βασιλίσκος ὁ ῥωμαίων τῶν ἑῴων βασιλεύς. τῶν ἐκκλησι-
ῶν τοὺς ἐπισκόπους εἰσέπραττε χρήματα. καὶ ἀκάκιον τὸν κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπον μα-
κροῦ δεῖν ἀπώσατο, εἰ μὴ τῷ πλήθει τῶν λεγομένων μοναχῶν ἀπεκρούσθη. πολιός τε ἦν εἰς ἐπιθυμί-
αν χρημάτων. ὡς μηδὲ αὐτῶν τὰς εὐτελεῖς καὶ βαναύσους μετιόντων ἐπιστήμας, ἀπέχεσθαι. καὶ
ἦν ἅπαντα μεστὰ δακρύων τῇ τῶν τοιούτων εἰς φορὰν πράξει. ἐν τῷ ἅρματος. Βάσι-
μος. πορευτική. εὐπέρατος. καὶ βάσιμοι τόποι, οἱ πορεύσιμοι. Βάσις. βάδισις. κοινὸς λα-
καίνης ὥστις ὠλένος βάσις. Βασκανία. καὶ βάσκανος. τὸ βάσκανος ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίας
τιθέασιν. ἐψάδη, καί περ σφόδρα βάσκανος ὤν. Βασκαίνει. δοτικῇ. αἰτιᾶται. καὶ
μέμφεται. καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς.
βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες, οὐδέν ἐστι πολίτευμα ἐμόν φησιν ἀντὶ τοῦ φιλαιτί-
ον καὶ συκοφαντικόν. Βασκαίνουσι αἰεί. ὁ δὲ λιβάνιος, αἰτιατικῇ. τὸν προσήκοντα βα-
σκαίνουσι. Βασμοί. βαθμοί. Βάσσος. κορίνθιος ἀπολλώνιος. πρὸς τοῦτον δίκην εἶχε πα-

τραλοίας

τεαλόιας μὲν γὰρ οὗτος ἐδόκει καὶ ἐπαίσευτο· σοφίαν δὲ ἑαυτοῦ κατεψεύδετο· καὶ χαλινὸς οὐκ ἦν ἐπὶ τῇ γλώττῃ. λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν ἐπέσχεν ὁ ἀπολλώνιος. οἷς τε ἐπέσειλεν. οἷς τε διελέχθη καὶ ζῶν τε. πᾶν γὰρ ὅπερ ὡς ἐς παρρησίαν ἔλεγεν, ἀληθὲς ἐδόκει. μὴ γὰρ ἂν γε τοιόνδε ἄνδρα ἐς λοιδορίαν ἐκπεσεῖν μηδὲ ἀναπλάττειν τὸ μὴ ὄν. Βασανίζω αἰτιατικῇ. Βασανίσας· ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. Πολύβιος· ἀπεδείκνυε πρότερα βούλεσθαι τῆς διαθέσεως αὐτῆς ἀκούειν ἢ τὸν ἀρχαῖον λόγον. ἀμφότερ' ἐρεῖς· ἐγὼ δὲ ἀκούσας τὸν λόγον ὃν ἂν δοκῇ μοι βασανίσας, αἱρήσομαι. πᾶν τὸ συμβησόμενον ἐπὶ λόγου ἄγων. καὶ βασανίζων ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων. καὶ βάσανισμα δῆλον ἐγένετο διότι μέγα τὸ βάσανισμα τῆς πόλεως ἦν. πλείονα τῶν κ' μυριάδων ὅπλα παρέδωκε Ῥωμαίοις. καὶ καταπέλτας δύο. καὶ βασανίσαι, οὐ τὸ ἐρευνῆσαι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι καὶ διασκοπῆσαι καὶ διασκέψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὅλην. Βασαχθείη· ἀρθείη, κλαπείη. ὁ δὲ Λακύδης σφραγισάμενος διὰ τῆς ὀπῆς τὸν δακτύλιον ἐρρίπτει, ὡς μηδέ ποτε αὐτῷ παραιρεθείη, καὶ τι βασαχθείη τῶν ἀποκειμένων.

Βαστραγαλῖσαι· τραχηλιάσαι· βαστραγάλας γὰρ τοὺς τραχήλους λέγουσι. Βατακάρας· ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν. κατὰ διαστολὴν δὲ ἀναγνωστέον. Βαβαί· βάρισμα. Αἰλιανός· πάντα δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βαβαί τε καὶ ἐξαιρετέρα εἶναι ἐδόκει. Βατταλίζεσθαι· μαλακῶς καὶ αἰσχρῶς διάγειν. Βάταλος· βδελυρός· αἰσχρὸς Βάταλος. οὕτως ἐκλήθη Δημοσθένης νέος ὤν, ὡς γυναικώδης· γηράσας δέ, Ἀργᾶς, ἀπὸ ὄφεως οὕτω καλουμένου. Βατανεία χώρα. Βατταρίζειν· μόγις λαλεῖν, ἀπὸ Βάττου Κυραίου ἰσχνοφωνοῦντος. Βατταρισμός· φλυαρία. Βατήρ· ἡ ἀρχὴ τοῦ πεντάθλου σκάμματος. αὐτὸν κήρυκα ὃν βατῆρα τοῦ λόγου φησί τις. οἷον, τὸ ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον. Βατίς· εἶδος ἰχθύος. ἐβατιδοσκόπει, οἱ ὀψοφάγοι. Βαττολογία· ἡ πολυλογία, ἀπὸ Βάττου τινὸς μακροὺς καὶ πολυστίχους ὕμνους ποιήσαντος, ταυτολογίας ἔχοντας.

Βατός· ὁ βρώσιμος τόπος. Βάττος, ὄνομα κύριον. ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός. πόλις ἦν Κρητικὴ Ὄαξος. ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς βασιλεύς. ὃς ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι τῇ ὄνομα ἦν Φρονίμη ἐπέγημε... παρέχουσά τε κακὰ καὶ πᾶν ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη καὶ τέλος μαχλοσύνην ἐπενεγκοῦσά οἱ, πείθει τὸν ἄνδρα ταῦτα ἔχειν οὕτως. ὁ δή, ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικός, ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρί. ἦν γὰρ δὴ Θεμίσων ἀνὴρ Θηραῖος ἔμπορος ἐν τῇ Ὀάξῳ. τοῦτον ὁ Ἐτέαρχος παραλαβὼν ἐπὶ ξένια, ἐξορκοῖ ἦ μέν οἱ διακονήσειν ὅτι ἂν δεηθείη. ἐπείτε δὴ ἐξώρκωσεν, ἀγαγὼν οἱ παραδίδοι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ ταύτην ἐκέλευε καταποντῶσαι ἀπαγαγόντα. ὁ δὲ Θεμίσων περιημεκτήσας ἐν τῷ πελάγει καὶ ἀφοσιούμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ ἐπάρχου, σχοινίοις αὐτὴν διαδήσας, καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος. ἀνασπάσας δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν Θήραν. ἐν ταύτῃ δὲ τὴν Φρονίμην παραλαβὼν Πολύμνηστος ἐὼν τῶν Θηραίων ἀνὴρ δόκιμος, ἐπαλλακεύετο. χρόνου δὲ περιιόντος, ἐξεγένετό οἱ παῖς ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός, τῷ ὄνομα ἐτέθη Βάττος. Βάττου σίλφιον· ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόντων. οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐκ τῶν Βάττων ἐξαίρετον ἔδοσαν τὸ σίλφιον. καὶ τοῦ νομίσματος, ἐπὶ μὲν θατέρου, Ἄμμωνα· ἐπὶ δὲ θατέρου, σίλφιον ἐτύπωσαν. οἱ δὲ ἐπὶ Λίβυκες ἀμπελιῶται, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. Βάττου σίλφιον· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐδ' ἂν δοίης γέ μοι καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. τὸ ἐν τῇ Λιβύῃ ὃ θαυμαστῶς πολλά, ἡδύοσμόν ἐστι καὶ πολύτιμον. Βάττος γὰρ τὴν Κυρήνην ἔκτισε.

Βάττων· κωμικός· δράματα αὐτοῦ Συνεξαπατῶν. Ἀνδροφόνος. λείπεται. Βατράχειον· εἶδος χρώματος. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἐχρίοντο γὰρ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. καὶ βατραχὶς εἶδος ἐσθῆτος Ἀθήνησιν, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἔχουσα τὸ χρῶμα. καὶ βατράχειος μοῖρα. Βάτραχος ἐκ Σερίφου· ἐπὶ τῶν ἀφώνων. παρόσον οἱ ἐν Σερίφῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς Σκῦρον, οὐκ ἐφθέγγοντο. Βατράχῳ ὕδωρ· ὡς γαλῆ στέαρ· ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. καὶ βατράχοις οἰνοχοεῖς· ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων, ὧν οὐ χρῄζουσιν οἱ λαμβάνοντες. Βαΰζων· ὑλακτῶν. Ἀριστοφάνης· βαΰζων καὶ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἤμην. Βαυκαλᾶν· τιθηνεῖσθαι μετὰ ᾠδῆς τὰ παιδία. Βαυκίζεσθαι· θρύπτεσθαι. Βαῦνος· κάμινος· ἐξ οὗ καὶ βάναυσοι οἱ διὰ πυρὸς ἐργαζόμενοι τέχνην. Βαυβὼ καὶ Δημώ· ὀνόματα σοφῶν γυναικῶν. ἐξένισεν ἡ Βαυβὼ τὴν Δημώ. Βάψας τὴν κώπην, ἔπλευσας ἐλθὼν πρὸς τὴν ναυτοδίκην. οἱ γὰρ τῆς ξενίας ἐδίκαζον. ἢ ἀπὸ

τῶν φαρμακοποιούντων. λέγουσι γὰρ τὸ βάψας ποιῆσαι μέλαν. Βδέλλα. ὁ Πολέμων φησί· τῇ βδέλλῃ ἦσαν θυγατέρες ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι. καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλαντο. καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν ἱκανόν. βδέλλα ἡ ἁμαρτία. θυγάτηρ αὐτῆς, πορνεία. φθόνος, εἰδωλολατρεία. αἳ οὐκ ἐμπίπλανται διὰ τῶν ἀτόπων πράξεων. ἡ τετάρτη ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία. Βδέλλεται. ἀμέλγει. πλάττει εἰς τὸν Θεαίτητον, βδέλλεται λέγει. Βδέλυγμα πᾶν εἴδωλον. καὶ πᾶν ἐκτύπωμα ἀνθρώπου, οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ Ἰουδαίοις. Βδέλυγμα ἐρημώσεως. τὸν ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως ἀνδριάντα. ὁ γὰρ ἀδριανὸς καθεῖλε τὴν πόλιν ἄρδην. μετὰ γὰρ τὴν οὐεσπασιανοῦ καὶ τίτου γενομένην ἐρήμωσιν ἐπὶ ἀδριανοῦ ἐπαναστάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐσπούδαζον ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανελθεῖν πολιτείαν. στασιάσαντες οὖν, εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν ἑαυτοὺς κατέστησαν. καὶ τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἐπέθηκε τοῖς λειψάνοις τῆς πόλεως. αἰλίαν αὐτὴν προσαγορεύσας. αἴλιος γὰρ ἀδριανὸς ἐκαλεῖτο. Βδέλυγμα ἐρημώσεως. σημεῖον τῆς ἐρημώσεως. ἦσαν δὲ εἰκόνες τινὲς ἀπηγορευμέναι τῷ νόμῳ, εἰς ταύτην εἰσκομιζόμεναι. ὃ δὴ Πιλᾶτος πεποίηκε νύκτωρ εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως εἰκόνα εἰσαγαγών. Βδέλυγμα ἐρημώσεως. Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς υἱὸς Σελεύκου τοῦ Φιλοπάτορος ἀνὴρ ὑπάρχων δεινὸς καὶ πλεονέκτης. ὃς παραλαβὼν τὴν πόλιν δορυάλωτον, ἀνεῖλε μυριάδας ιη. κατατολμήσας οὖν, καὶ εἰς τὸ ἁγίασμα εἰσελθὼν ἐν ὑπερηφανείᾳ πολλῇ. καὶ στήσας βωμὸν καὶ εἴδωλον βδέλυγμα ἐρημώσεως καὶ τὸν ναὸν μιάνας διὰ ἀκαθάρτων θυσιῶν, ἱερὸν Διὸς Ὀλυμπίου προσηγόρευσεν. καὶ τοὺς μὴ ἀποδεξαμένους τῶν χοιρείων κρεῶν, ἀνῄρει. ἐφ' οἷς καὶ οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι ἀνῃρέθησαν. οἱ δὲ λέγουσιν, ἀδριανὸν ἑαυτοῦ ἀνδριάντα. τὴν κατασκευὴν τοῦ τοιούτου ἀγάλματος. ἐν τῷ Ἀντίοχος. Βδελυγμία. ὁ Χρυσόστομος ἐχρήσατο τῇ λέξει ταύτῃ ἐν τῷ ιγ' Ἰωάννου ὁμιλίᾳ τοῦ εὐαγγελίου. Βδελυρός. αἰσχρουργός. αἰλιανός. καὶ ἦν ἐπὶ πᾶσι τῶν βδελυρωτέρα, καὶ τὸν παρανήσατον παρθενῶνα τῆς ἑαυτῆς ἐνέπλησε κακῶν. καὶ βδελυρία ἡ ἀκολασία. Βδελύσσω. αἰτιατικῇ. καὶ βδελύττεσθαι αἰτιατικῇ. μυσάττεσθαι, ναυτιᾶν. ἀποστρέφεσθαι. Ἀπολλόδωρος Κυρηναῖος. μισεῖν. ἀπὸ τούτου καὶ ἡ βδελυγμία ἀπὸ τοῦ μίσους. καὶ ἡ βδελυρία. καὶ βδελυττόμενος τὸν λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. οὗτος εἶχε λέπραν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. ἦν δὲ καὶ κακοπράγμων. καὶ ὀψοφάγος. καὶ λάλος. νὴ τοὺς θεοὺς ὃς οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. Βδέννυσθαι. ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν σημαίνει. τὸ δὲ πέρδεσθαι ὃ καὶ ἐπιχωριάζει μέχρι τοῦ νῦν. βδεῖν γὰρ λέγομεν. Βδύλλετε. ὑπελίζετε. φοβεῖσθε. καὶ τρέμετε. Ἀριστοφάνης. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὔ τι που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι. καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν οὔπω τὸ μυριοστόν. Βδύλλει. καταπέπληκται. βδελύττεται. μισεῖ. ὅτι πάντας βδύλλει λεώς. Βαιαὶ μικραί. καὶ βαιὸς ἰδίως ἀντὶ τοῦ εἷς. Σοφοκλῆς. πότερον ἐχώρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων λοχίτας ἄνδρας. καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσιν. ἐπ' ἄνδρα βαιὰν κύλικ' ὥστε δεύτερα. καὶ αὖθις. ὁ δ' εἶπε πρός με βαιά. ἀεὶ δ' ὑμνούμενα· γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ'. ὁ δ' ἐσύθη μόνος. Βαιθήλ. θεῖος ναός. Βαίτη. διφθέρα. βαίτη δὲ καὶ νεβρὶς καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν. ἐπὶ τοῦ κατὰ χρείαν προσφόρου. Βαιτικὴ ἡ ἕσπερος. Βαιτύνη τὸ τύμπανον. Βεβαλανωμένον. ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τῆς [illegible]. Ἀριστοφάνης. μή με ποδαλίδης διαρραγέντα. μηδὲ βεβαλανωμένον. Βεβαιῶ. αἰτιατικῇ. Βεβαιώσεως δίκης ἐστὶν ὄνομα. ἣν δικάζουσιν ὡρισμένοι τινί. Βέβηκεν. ἕστηκεν. ἐπέπηκτο. Βέβηλος τόπος. ὁ βατὸς πᾶσι καὶ ἀκάθαρτος. καὶ βέβηλος ἀνήρ, ὁ ἀμύητος καὶ μιαρός. Εὐριπίδης. οὐ θέμις βεβήλοις ἐπίστασθαι δόμον καὶ ἄιδα ξυνειδόσι. θύρας δ' ἐπίθεσθε βεβήλοις. καὶ βεβηλοῦται, μιαίνεται.

Βεβηκός. ἀσφαλές. Βέβιος Κείσωπος. περὶ δὲ τούτου ἐν τῷ Βιτέλλιος. Βέβριθε. βαρεῖται.

Βεβριθυῖα. βαρεῖα. ἰσχυρά. Βέβρυχεν. ἠχεῖ. Βεβυσμένα. λαθραῖα ἢ πεπωμένα. καὶ βεβυσμένον, πεπληρωμένον. κεκαλυμμένον. Ἀριστοφάνης. ὥς μοι χυτρίδιον σπογγίῳ βεβυσμένον. ἤγουν ὅτι χύτραν ἔφερον ἐν ᾗ ἦν σπόγγος πεπληρωμένος μέλιτος, ἣν ἐτίθεσαν ἐν τῷ στόματι τῶν παίδων διὰ τὸ ἐκμυζᾶν. ἢ ὅτι οἱ πένητες τὰ τρήματα τῆς χύτρας, σφηνοῦσι σπογγίοις, ἢ τετρημένα πανταχοῦ. Βέβυστο. ἐπεπλήρωτο. βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο. Βεελφεγώρ. βεελ ὁ Κρόνος. φεγὼρ ὅτι πρὸς ἐνὶ ὄρει ἐτιμᾶτο. ἐτελέσθησαν οὖν τῷ Βεελφεγώρ. ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τέ-

πῳ τῷ

που τοῦ Φρυγὸς εἰδώλου. Βεζὶκ ἀστρατοί. ἰεζεκιὴλ. ἀνέκεμπτον δὲ ὡς εἶδος τοῦ βεζέκ. ὅ ἐστι τῆς ἀστραπῆς. Βεκκεσέληνε. ἤτοι ἀπὸ παλαιοῦ. καὶ σεληνόπληκτε. ἢ τὰ δύο σύγκειται ὡς ἐν τῷ βέκος καὶ ἡ σελήνη. ἀρχαῖα δὲ ἀμφότερα. ἢ ὅτι οἱ λυδοὶ τὸν ἄρτον βέκος ἐκάλουν ἢ φρύγες. διεβάλλοντο δὲ ὡς ἀνόητοι. ἀπὸ τῆς τῶν διαλέκτων σκώπτει αὐτούς. ἡ δὲ περὶ τοῦ βεκὸς ἱστορία ἥ ἐστι φωνὴ Φρυγῶν σημαίνουσα τὸν ἄρτον παρὰ ἡροδότου φανερά ἐστιν ἐν δευτέρα.

Βεκκεσέληνε. ἀρχαῖε. τουτέστιν ἀνόητε. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ προσέληνε. τοὺς γὰρ ἀρκάδας ἀρχαιοτάτους καὶ πρὸ τῆς σελήνης φάσκοντας γεγονέναι, προσελήνους ἐκάλουν. βεκκεσέληνε οὖν ὡς προσέληνε. ἔχεται δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὑτὸ τὸ βεκκεσέληνε ἱστορίας τοιαύτης. ψαμμίτιχος αἰγυπτίων βασιλεύσας, ἠθέλησε γνῶναι τίνες πάντων ἀνθρώπων πρεσβύτεροι καὶ πρῶτοι γένοιντο. ὡς δὲ πάνυ πολὺ πραγμονῶν οὐχ οἷός τε ἦν ἀνευρεῖν τὸ ἀκριβὲς διὰ τὸ πολλοὺς περὶ τούτου φιλονεικεῖν, μηχανᾶται τι τοιοῦτον. λαβὼν ἀρτίτοκα δύο παιδία εἰς οἴκημα κατέκλεισεν ἀνακεχωρηκὼς πάντη τοῖς πᾶσι. καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὡς αἶγας ὑποπέμπων αὐτοῖς ἃς θηλάζειν ἔτρεφε τὰ παιδία. οἱ δὲ ὡς τροφοὺς ἐπέστησε τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκτεμών. ὥστε τῆς φωνῆς αὐτῶν μὴ ἀκούειν τὰ παιδία. ταῦτα δὲ ὁ ψαμμίτιχος ἐποίει βουλόμενος εἰδέναι τίνα ποτὲ τὰ παιδία πρώτην ποιήσουσι φωνὴν ἀπαλλαγέντα τῶν ἀσήμων κνυζημάτων. ὡς δὲ διετὴς αὐτοῖς διεγεγόνει χρόνος τῆς τοιαύτης τροφῆς εἰσέπεμψεν εἰς τὸν οἶκον τινὰ τῶν φιλτάτων ἐντειλάμενος σιωπῇ εἰσελθεῖν. τὸν δέ, ἀνεωξάντος τὰς θύρας ὀρέγοντά τε χεῖρας τὰ παιδία, βέκος ἐκάλουν. φρύγας δὲ τὸν ἄρτον οὕτω καλεῖν. καὶ οὕτω μὲν ψαμμίτιχον εὑρεῖν τε καὶ πιστεῦσαι γεγονέναι πρώτους φρύγας. εἰ δὲ ὁ πρῶτος λόγος ἀληθὴς ὅτι ἐξέθρεψαν τὰ παιδία αἱ αἶγες τὸ γνωμή, θαυμαστὸν οὐδέν. κατακούοντα τῆς αἰγὸς μιμήσασθαι τὴν ἐκείνης φωνήν. συμπεσεῖν δὲ καὶ παρὰ φρυξὶ τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. οὕτως οὖν καὶ τὸ βεκκεσέληνε τὸ ἀρχαῖον δηλοῖ. συγκειμένης τῆς λέξεως ἐκ τοῦ βέκος. διὰ τὴν εἰρημένην ἱστορίαν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ προσέληνε. διὸ καὶ τοὺς ἀρκάδας ὡς ἀρχαίους προσελήνους καλεῖσθαι. Βέκυλος. προβατώδης. Βέλικος ὁ ἀπειρον. ἔοικε δὲ τῷ λαθύρῳ. Βέλεμνα. βέλη. Βελίαρ τῇ ἑβραίων φωνῇ τὸν ἀποστάτην δηλοῖ. ὁ ἀπόστολος. τίς ἡ συμφώνησις χριστοῦ πρὸς βελίαρ. Βελλεροφόντης. ὃν ὁ προῖτος ἐβούλετο διὰ γραμμάτων αὐτοῦ τῶν πρὸς ἰοβάτην ἀνελεῖν.

Βελεσίχη. Βελισάριος ὁ στρατηγὸς ἦν μὲν τὸ σῶμα καλός τε καὶ μέγας καὶ εὐπρόσωπος πάντων μάλιστα. οὕτω δὲ πρᾷόν τε καὶ εὐπρόσοδον ἑαυτὸν παρεῖχε τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὥστε ἀνθρώπῳ πένητι τελέως καὶ ἀδόξῳ ἐμφερὴς εἶναι. ἔρως δὲ αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς πρός τε στρατιωτῶν ἀεὶ καὶ ἀγροίκων ἄμαχός τις ἐγένετο. ὅτι δὴ ἐς μὲν τοὺς στρατιώτας φιλοδωρότατος ἐγεγόνει ἀνθρώπων ἁπάντων. τῶν τε γὰρ ἐν ξυμβολῇ ἠτυχηκότων, χρήμασι μεγάλοις παρεμυθεῖτο τὰ τραύματα. καὶ τοῖς εὐδοκιμήσασι, ψέλιά τε καὶ στρεπτοὺς ἆθλα παρείχετο. ἵππον δὲ ἢ τόξον ἢ ἄλλο ὁτιοῦν στρατιώτου ἐν τῇ μάχῃ ἀπολωλότος, ἕτερος ἀντ' αὐτοῦ πρὸς βελισαρίου αὐτίκα ὑπῆρχεν. ἐς δὲ τοὺς ἀγροίκους. ὅτι δὴ τοσαύτῃ φειδοῖ τε καὶ προνοίᾳ ἐχρῆτο. ὥστε βιασθῆναι μὲν αὐτοὺς οὐδὲν πώποτε στρατηγοῦντος βελισαρίου τετύχηκεν. ἀπεδίδοντο δὲ αὐτοῖς κατὰ γνώμην τὰ ὤνια πάντα. καὶ ἡνίκα ἀκμάζοι τὰ λήια, ἐς τὸ ἀκριβὲς διεφύλασσεν μή τινι ἐπισοβοῦσα ἡ ἵππος λυμαίνηται. τῶν δὲ ὡραίων ἐν τοῖς δένδροις ὄντων ἅψασθαι αὐτῶν οὐδενὶ τὸ παράπαν ἐξῆν. ἦν δὲ καὶ σώφρων τελίαν ἐναρετος. Βέλος καὶ τὸ τρῶμα ὁμωνύμως τῷ τιτρώσκοντι παρ' ὁμήρῳ. Βελονοπώλης. οὗτος παρωδεῖται ὡς φησιν ἀριστοφάνης. Βελυσίνα πόλις λακεδαιμονίων. Βέμβιξ. ὀξύλινον στρόμβιον. οἷον δὲ ῥύμην πληγῇσι θοαῖς βέμβηκας ἔχοντες ἐστρεφον εὐρέει παῖδες ἐν ἡσιόδῳ. ἀριστοφάνης. βέμβηκος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. τὸν ἀκίνητον τε εὔστροφον εἶναι δεῖ. ἔστι δὲ βέμβηξ ἐργαλεῖον ὃ μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες, ἢ παίγνιον τῶν παίδων ὡς στρόβιλος μάστιγι διωκόμενος, στρέφεται. καὶ βεμβικιᾷν τὸ περιστρέφεσθαι καὶ βομβηκίζουσιν, ἀριστοφάνης. ἵνα ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβηκίζωσιν ἑαυτοὺς βέμβηξιν.

Βενεβεντὸς ὄνομα πόλεως καλαβρείας ἣν ἔκτισε διομήδης. εἰς τὸν ἀπόπλουν κατενεχθεὶς εἰς ἰταλίαν. οὐκ ἐπέτυχεν. ἀλλὰ διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς καλαβρείαν καὶ κτίζει πόλιν ἣν ἐκάλεσεν ἀργυρίππην τὴν μετονομασθεῖσαν βενεβεντόν. Βενεβεντὸν λέγουσι πνεῦμα τῶν βίων. Βενετ-

μιὸς ὄνομα κύριον. Βενιαμίν. ἐπὶ σαμψὼν κρίνοντος τοῦ ἰσραὴλ διὰ τὴν παράνομον μῖξιν τοῦ βενιαμὶν, πέντε καὶ εἴκοσι κατὰ τὴν ἀλώθησαν χιλιάδες. ἦσαν ἐν τῷ σαμψών. Βέρεδοι. Βέρεθρον. βάθος γῆς πλέον ἢ τὸ παρ' οἷον πύλας κρατερὰς ὀβερέθρου. ὄμμασιν ἀγρύπνοις διαστὰ φυλασσόμενον. Βερενίκαι. ὁ δὲ, ἐν βερενίκῃ τυχὼν ἐχαμεύνιζεν ἀντὶ τοῦ ἐχάμαζεν. Βερέσχεθοι. οἱ ἀνόητοι. πέπλασται ἡ λέξις παρὰ ἀριστοφάνει. Βέρροια πόλις. Βεσπασιανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος ἦν ἥπιος καὶ ἐπιεικὴς ὡς μηδὲ τοὺς εἰς αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλείαν γινομένας ἁμαρτίας παρὰ τιμωρεῖσθαι φυγῆς. τάς τε γὰρ ἀπεχθείας καὶ τὰ προσκρούματα τῆς διανοίας, ταχέως ἀπεσείετο. καὶ σκώμματα ῥητόρων ὑφῶν ἠφίστο καὶ δήμων ἐς αὐτὸν ἀπορριπτόμενα κούφως τε καὶ γαληνῶς ἔφερεν. κατά τε τὰς ἐντεύξεις κοινὸς καὶ δημοτικὸς ὢν ἀπεσκιασμένος δὲ τὰ πολλὰ τῶν βασιλειῶν. οὗτος τοῖς ἀρίστοις τῶν πώποτε βασιλέων παραβάλλεσθαι ἄξιος ἦν. ὅς γε καὶ τὸν ἰδιώτην αὐτοῦ βίον, ἔνδοξον πολλοῖς τε καὶ μεγάλοις ἀπετέλεσε κατορθώμασι. κλαυδίῳ γὰρ τῷ βασιλεῖ, στρατηγῶν ἐπὶ γερμανοὺς καὶ βρετανοὺς λ' μάχας κρατερὰς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀντιπαρετάξατο. εἰς δὲ τὴν ἡγεμονίαν παρελθὼν, μετρίως τε καὶ σωφρόνως τὴν ἀρχὴν διῴκει. ἐπιθυμητικῶς μὲν διέκειτο ἔχειν χρημάτων. οὐ μὴν ὥστε παρὰ δίκην ἀφαιρεῖσθαί τινα τῶν οἰκείων. καὶ τὸν πλοῦτον οὐκ εἰς τὰς ἡδονὰς ἀλλ' εἰς τὰς δημοσίας χρείας ἐποιεῖτο. οὔκουν εὕροι τις ἂν ἕτερον πρὸ τοῦδε βασιλέα οὔτε φιλέστερον οὔτε πρὸς τὸ ἴσον τε καὶ δίκαιον ἐξητασμένον τὴν πρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθεριότητα. Βεστιάριον. παρὰ ῥωμαίοις τόπος. ἔνθα ἡ ἀναγκαία ἀπόκειται ἐσθής. Βεστῖνοι ἔθνος ἐν ἰταλίᾳ θηριῶδες τὸν τρόπον. Βετερανὸς παρὰ ῥωμαίοις ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας. ἐπεὶ ἐκομιστὴ ἀνδρεῖος ἐδούλευ. Βέτων ὁ πάνυ εὐτελής. Βέχειρ δὲ ἐστὶ σκυθικόν. Βέδιος. ὁ ἔνδοξος. Βεέλωπες, οἱ λῶροι. Βῆ τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς. οὐχ ὡς αἰ λέγουσιν αἰτιῶνται κρατῖνος. διονυσαλεξάνδρῳ. ὁ δὲ ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει. Βῆ ἔρρει ἐπορεύθη. καὶ βῆ δ' ἐπορεύθη. Βηθσαϊδά. ὄνομα πόλεως. Βηθφαγή. ὁμοίως. Βήθυλος εἶδος ὀρνέου. Βηθανία. πόλις παλαιστίνης περὶ ἧς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς ἰωάννης ὅτι ταῦτα ἐν βηθανίᾳ ἐγένετο. ὅπερ ἐσφαλμένως γέγραπται. ἡ μὲν βηθανία, ἔνθεν ἐστὶ τοῦ ἰορδάνου. ἡ δὲ θαβαρὰ ὅπου ἦν ἰωάννης βαπτίζων πέραν ἐστὶ τοῦ ἰορδάνου. γεγραπτέον ἦν ὀρθῶς οὕτως. ὅτι ταῦτα ἐν θαβαρᾷ ἐγένετο ἀλλ' οὐκ ἐν βηθανίᾳ. Βηλός. βαθμὸς θύρας. ἢ οὐδός. Βῆμα. ὁ λίθος τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀριστοφάνης. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται. τοὺς κρατῆρας κάθισον καὶ τὰς ὑδρίας. Βῆμα. δικαστικὴ τράπεζα. οὐ μακρὰν δὲ τῶν πυλῶν τὸ δικαστικὸν βῆμα προσέταξε τεθῆναι. Βημάρχιος καισαρεὺς ἐκ καππαδοκίας σοφιστής. οὗτος ἔγραψε τὰς κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις δέκα. μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους. Βῆνα. ὄνομα κύριον. Βὴξ ἀντὶ πορδῆς ἐπειδὴ ἐν ἀπορίᾳ προσποιούμενοί τι πράττειν παρόντων οἱ ἀποροῦντες, λανθάνειν πειρώμενοι, προσποιοῦνται βήττειν. καὶ παροιμία νέα. ἀπορία ψάλτου βήξ. Βηρία πόλις. Βηρίνη. βηρίνης τῆς γυναικὸς τοῦ μεγάλου λέοντος δύο στῆλαι ἦσαν μία μὲν ἑστῶσα ποτὲ τοῦ ἁγίου ἀγαθονίκου μετὰ τὴν ἄνοδον τῶν βαθμῶν. ἑτέρα δὲ κατὰ τὸ μέρος τῆς ἁγίας βαρβάρας. ἡ μὲν τοῦ ἁγίου ἀγαθονίκου, ἔργον ἔτι ζῶντος τοῦ λέοντος. ἡ δὲ ἄλλη μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἡνίκα βασιλίσκον τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἔστεψε φυγόντος ζήνωνος τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς. Βῆρος στρατηγὸς ῥωμαίων. οὗτος οὐκ ἦν κατεσπουδασμένος ἀλλὰ μέθης νόσῳ ἀνειμένος. ἐν τοῖς ἐπὶ πλεῖστον. καὶ ἀπ' αὐτοῦ θεραπείᾳ ἀπειροκάλῳ ἀεὶ εἴχετο. Βηρυτός. ὄνομα πόλεως. φοινικικὸν τὸ ἔθνος ἔνθα σεισμὸς χρῆμα θεόπεμπτον τὴν χώραν ἐλυμαίνετο. καὶ αὐτοὶ πάντες ἐπιχειροῦντες οὐδὲν ἤνυον. μέχρι τις ἀνὴρ τὸν σὺν πειθὲ ἐψας ἐπιτοιοῦ ὥμας ἀνεῖλε. ὁ ὄρνις καὶ πρεσβεία λυνδόνος μυθεύεται. οἱ δὲ φοινικαὶ ἐπετρόνισαν. εἷς ἀνὴρ τῇ ἰδίᾳ φωνῇ τουτέστι βηρούτας. ὅθεν ἡ πόλις βηρυτὸς ἐκλήθη. Βήρυλλος εἶδος λίθου. βηρύτιον ὁ ἀπὸ τοῦ λίθου βηρύλλου. Βησᾶς ἐπαινεῖν. οἷον ἀχαρὶς οὐ τὸ ἐπαινεῖν ἀχαρὶς καὶ παλαιγόνης εὐήμερος. Βησσηὶς δῆμος ἐστὶ τῆς ἀντιοχίδος. Βῆσσα. Βία. ὁ ἐμοὶ ἡ ῥώμη. ὁ δὲ, τῇ βίᾳ τοῦ σώματος ἐξωθεῖ τὰς πύλας εἰς τὸ ἔσω. Βιάζω αἰτιατικῇ. Βίαντος πριηνέως δίκη. οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. λέγεται γὰρ εἰς τὰς δίκας δεινότατος γενέσθαι ... ἐν τῷ γαλαῷ μέν τοι τῶν λόγων ἡ

σχοίνῳ ἐχρῆτο. ἱππῶναξ. δινάζων ἐπριάμην ἀντὶ τοῦ πρινίνοις κρέασιν. Βιάρκιος. τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπιμελούσης. ἐν ἐπιγράμματι. βιαρκὴς ἄλλος ἀπ' ἄλλης αὖθαι μαστιος οἱ δῶρα λινοστασίης.

Βιβάζει. συζεύγ. ὀχεύει. Βιβάξαντες. ἐμβιβάσαντες. Βιβλιοφόρος. γραμματοφόρος. ὁ δὲ, πῶς μὲν ἐπὶ βιβλιοφόρον μὴ θορυβεῖσθαι ἐπαγγελλόμενος καὶ πᾶσα γραφὴ βιβλιαφόρος λέγεται. Βίβλινος οἶνος. αὐστηρὸς ἀπὸ βιβλίνης οὕτω καλουμένης θρᾳκίας ἀμπέλου. οἷον. ὕδωρ δὲ ἐπὶ νεφροῦ δὲ βίβλινον συγγενῆ. Βιβλίον ἡ ἐπιστολή. Βιβλιοθήκη. ἡ γνῶσις αὐτοῦ. καὶ ἡ ἀλκὴ ὡς μνήμη μεταβιβαστέα. καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον συναπάντησις γράφονται. Βιθυνία. πόλις σκυθίας. Βιαιότερον. ἐπικρατέστερον τῆς τῶν ἰατρῶν ἐπιστήμης βιαιότερον ἦν τὸ νόσημα. Βίαιοι ὄντες ἐγγύς ὄντες. φάλαρις. ὁ ἔχετος. διονύσιος καὶ ὁ κασσανδρέων τύραννος. ὑπερβαλὼν παρανομίᾳ. καὶ λίδις ἀδελφὸς ἀλλωνόθος. καὶ οὗτος βίαιος. Βιαίων. ὄνομα δίκης ἐστὶ κατὰ τῶν βίᾳ πραττόντων ὁτιοῦν. ὁ δὲ ἁλοὺς ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἑλόντι. δημοσθένης κατὰ μειδίου. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βίαιοι. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπιφορὰ τῶν ἐκείνων οὔτι τὸ ὄνομα ὅτι ἡ δίκη ἐλέγετο. ἀλλὰ καὶ ἑτέρων ἄλλων. Βιζανίων μικρῶν λίθων. Βιζύη πόλις θρᾳκική. Βιθίας. ὄνομα κύριον. καὶ ἡ μὲν κατὰ τὸν βιθίαν ἐλπὶς τοῦτο τοῦ τρόπου διέπεσεν. Βικάριος. παρὰ ῥωμαίοις διάδοχος. Βίκος. τὸ ἀγγεῖον καὶ βικίδιον διὰ τοῦ ἰ ἡ παράδοσις. ξενοφῶν. κῦρος δὲ τοὺς ἡμίσεας βίκους ἡμιδεεῖς οἴνου καὶ βρίκη τὸ σπέρμα. Βίκτωρ. Βιμβινίζειν ἐπ' ἀκροῦ τι. Βινεῖν τὸ συνουσιάζειν. ἢ τὸ παίζειν ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλὰ τὸ βινεῖν ἐστί τις οὐ λέγει. ἀλλ' ὅταν αἱ τρίχαι λευκὸν μικρότερον γίνεται ἐλαφρότερον. βινεῖν περαίνειν. καὶ βινεῖν μετὰ ἀλειλημμένον. καὶ βινήσομεν ἀριστοφάνης. εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ κατέπλατο. ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διηγάξει ταχὺ, οὐκ ἔσθ' ὅπως μὴ κλεισθένην βινήσομεν. οὗτος ἐπὶ λύτιτι ἐκωμῳδεῖτο. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης ἐπαύσατο τοὺς βινουμένους ἢν γρίπον ἐξαλείψας. Βῖνος ὄνομα θεᾶς. Βιοδώρα. ἡ γῆ. Βιόλα. τὸ διπλοῦν ἀποδήματα. Βίος σημαίνει β' παροξυτόνως. βιὸς δὲ τὸ τόξου ἐνεργεῖ. Βίος ποτὲ μὲν ἡ οὐσία τῶν κτημάτων ποτὲ δὲ αὐτὸ τὸ ζῆν. καὶ παροιμία βίον μεμαγμένον ἐπὶ τῶν εὐδαιμονιζόντων ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ ἡδεῖ βίῳ. καὶ παροιμία. βίον ἀλλεσμένον. ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. Βίος ἐκ τῶν φίλωνος. ὅτι ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία δύο βίους νομοθετεῖ καὶ τρόπους. τὸν μὲν ὑπερφυῆ καὶ τῆς κοινῆς καὶ τῆς ἀνθρωπίνης πολιτείας ἐπέκεινα. οὐ γάμους. οὐ παιδοποιίας. οὐ κτήσεως ὕπαρξιν παραδεχόμενος. ἀλλ' ὅλον δι' ὅλου τῆς κοινῆς συνηθείας τῶν βιωτικῶν ἀνθρώπων ἀγωγῆς παρηλλαγμένος. καὶ μετ' ὀλίγα. ὁ δὲ δεύτερος καὶ ὑποβεβηκὼς ἀνθρωπινώτατος καὶ τοῦ πρώτου λίαν ἀσύγκριτος. ὃς καὶ γάμοις συγκατιέναι σώφροσι καὶ παιδοποιίαις. οἰκονομίας τέ τινας κατὰ τὸ δίκαιον ἐπιμελεῖσθαι. καὶ στρατευομένοις τὰ πρακτέα ὑποτίθεσθαι. ἀγρῶν τε καὶ ἐμπορείας καὶ τῆς ἄλλης πολιτικωτέρας ἀγωγῆς μετὰ τοῦ θεοσεβοῦς φροντίζειν. οἷς καὶ ἀσκήσεως καιρός. μαθητείας τε καὶ τῶν θείων λογίων ἀκροάσεως ἀφωρίσθησαν. καὶ δεύτερος ἐπ' εὐσεβείας αὐτοῖς ἀπονενέμηται βαθμός. κατάλληλον τοῖς τοιῷδε βίῳ παρέχων τὴν ὠφέλειαν. τοῦ ἁγίου ἀθανασίου δύο εἰσὶν ὁδοὶ ἐν τῷ βίῳ. καὶ δύο πολιτεῖαι. ἡ μὲν, μετριωτέρα καὶ βιωτικὴ φέρουσα καρπὸν ἐν λ'. ἡ δὲ ἀγγελικὴ καὶ ἀπόστολος φέρουσα καρπὸν τὸν τέλειον ἐν ρ'. ὡσαύτως καὶ ὁ παλαιὸς βίος, εἰς δύο διαιρεῖται εἰς τὸν πρακτικὸν καὶ ὑψηλόν. καὶ εἰς τὸν ὑποδεέστερον τὸν κοσμικόν. κατὰ δὲ φιλοσόφους βίων αἱρέσεις τρεῖς ἠθική. θεωρητική πρακτική λογική. Βίος ἀκανθώδης. ὁ τραχὺς καὶ σκληρὸς καὶ παλαιός. καὶ βίος ἀληλεσμένος. ὁ λυχερὸς καὶ ἡδύς. ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ὄντων. καὶ βίος ἐξηυλημένος ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχρείων αὐλῶν. καὶ βίος μεμαγμένος ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου καὶ ἀπόνως τρεφομένων. Βιοστερὴς ἐνδεὴς καὶ πένης πολὺ μᾶς βιοστερῆ χωροῦντα. Βιοτὴ. δὲ καὶ βίοτος. ζωή. καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. καὶ οὐσία ἐν ἐπιγράμμασι. ἑλλήνων βιοτὴ δεύτερος ἥλιον. Βιοτεύω. βιοτεία. καὶ συμβιοτεύω. Βιοῦται ἀντὶ τοῦ ζῆν. ἢ ζῆσαι ται. οὕτως ἡρόδοτος. Βιῷαν ἀντὶ τοῦ βιοῖεν ὥσπερ καὶ τὸ δῷαν ἀντὶ τοῦ δίῃ καὶ τὰ ἐκεῖθεν τὸ ὁ μικροῦ εἰς ω. δωρικῶς. Βιῶναι. ζῆσαι. Βιώνης ὁ τὰ δημόσια ἐργαζόμενος. Βιῶνται. μετὰ βίας εἰσελαύνονται. πρὸ δούλου δὲ οὕτως τῆς καρχηδόνος τῆς ἐπὶ ἀλλοῖς τῶν ἰχθύων ὅτι βιῶνται διὰ τὸ πλῶμα τοῦ

τείχους παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν χρείαν. Βιώσιμος· ἐλπίδα ἔχων τοῦ ζῆσαι. ὁ δὲ, ἀνελ-
πίστως καὶ ἔφη ὅτι βιώσιμος εἴη. βιώσιμος· ὁ ζῆσαι ἐν βίῳ δυνάμενος. Βιῶτο· ζήσαιτο. Βίρ-
ρον· ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. Βισαλτία· πόλις καὶ χώρα Μακεδονίας· ἀπὸ Βισάλτου τοῦ Ἡλίου καὶ
Γῆς. περὶ ταύτην οἱ λαγωοὶ πάντες ἁλίσκονται δύο ἥπατα ἔχοντες. ὁ πολίτης Βισάλτιος.

Βιστάκια· τὰ ἐπ᾽ ἐμοὶ πιστάκια λεγόμενα. Βισονία· ἐπίθετον τῆς Ἥρας. ἀπὸ Πακίδραν ἱερέων ἀπέρματος ὑψωθεῖσαν τὴν Βισονίδα Ἥραν. Βιτέλλιος· βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὃς Γάλβαν διαδεξάμενος πᾶν
αἰσχρὸν ἀναδεδεγμένος ἐν τε τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ τὸν βίον καὶ οὐχ ἥκιστα τὴν γαστέρα ἀκρατῶς τε καὶ
ἀκορέστως ἔχειν. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς σιτοῦ ἥρειτο καὶ
ἐπὶ πολλὰς τῶν δείπνων παρασκευάς τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρέψατο. δεῖπνα δὲ δύο μυριάδας ἀργυ-
ρίου ἐπὶ διοχιλίαις καὶ πεντακοσίαις ὡς τὰ δεῖπνα δεδαπανῆσθαι ἱστόρηται. συνεχῶς μὲν καὶ
ἀπλήστως ἐμφορούμενος. συνεχῶς δὲ ἅπαντα ἀπερευγόμενος τε καὶ ἐξεμῶν ὥδε καὶ μόνῳ δι-
ήρκεσε. ἐπεὶ οἵ γε συνόντες αὐτῷ καὶ πάνυ κακῶς εἶχον. Βίβιος γοῦν Κρίσπος διὰ νόσον χρόνου τινὸς
ἀπολειφθεὶς τοῦ συμποσίου μάλιστα ὡμολογεῖ ὡς ἔφη· εἰ μὴ ἐνόσησεν ἀπωλόμην ἄν. ἔν τι δὲ γοῦν καὶ
τὸ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ δεῖπνον τῷ Βιτελλίῳ ἐπίσημον γενόμενον διαμνημονεύεται. καθ᾽ ὅ φασι δίχα τῆς
λοιπῆς πολυτελείας, δισχιλίους μὲν ἰχθῦς, ἑπτακισχιλίους δὲ ὄρνις ἐπὶ τὴν θοίνην παρενε-
χθῆναι. ἐπῄνει δὲ καὶ τὸν Νέρωνα. καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Νέρωνος ἐναγίσαι λέγεται καὶ ἀφανῆ τὸν φόνον κα-
τακείμενον ἀπεσέμνυνε. πρὸς δὲ τῶν στρατιωτῶν Οὐεσπασιανοῦ μεταποιουμένου τῆς βασιλείας
ἤδη κατακτείνεται. Βίττινα, σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια. ταῦτα βίττινα λέγε-
ται ἔργα τῶν σκυτοτόμων καμάτων. Βιττίον· τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιά, βιττίον εἰρῆ-
σθαι. πέζα γὰρ ὕφασμα. Βιοῖο· τῆς τοῦ τεξονδρᾶς. Βλάβη· καὶ βλάβος, οὐδετέρως. τὸ ἁ-
μάρτημα. Ἀριστοφάνης Βαβάχοις. Βλάξ· μαλακὸς, χαῦνος, ἐκλελυμένος ἢ μωρός. Βλά-
κα αἰτιατικὴ τὸν εὐήθη καὶ ἀνόητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τινὸς ὁμοίως λέγω ἀχρήστου δὲ ὄντος, ὡς
μηδὲ κυσὶν αὐτῷ χρῆσθαι. Πολιτείας δ᾽. βλακικόν τε ἡμῶν τὸ πάθος ὡς ἔλεγόν τις πνεύμονι αὐ
ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου ὄντος ἀναισθήτου. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίου τῆς Βλακείας. οὗ μνη-
μονεύει καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τὸ βλακεννόμιον, οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι. διὰ
τὸ τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς. ἐλινύοντα καὶ βλακεύοντα καλεῖν εἰῶσι. καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν
πληθυντικῶν βλᾶκας. ἔστι δὲ μωρός τις μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διακρῖναι. Βλακεύει καὶ βλα-
κεύει. μαλακίζεται. Δαμάσκιος. καὶ παροξύνων τῷ λόγῳ τοὺς ἐν ἔργῳ βλακεύοντας. τὸ δὲ μιᾶς
γοῦν ἐπιθέσθαι κακίας ἐλάττω τὴν ἐπιθυμίαν. ἁπασῶν δὲ σχεδὸν τὴν μεγίστην. καὶ Ξενοφῶν. εἴ τις αὐ-
τῶν δοκοίη τῶν πρὸς ταῦτα τεταγμένων βλακεύειν ἐκλυόμενος τὴν ἐπιτήδειον ἐπιμέλειαν τῇ βασιλείᾳ.

Βλακεία· ὑποτροφία. μωρία. οἱ στρατηγοὶ διώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν. Βλακεία·
ῥᾳστώνη, ἔκλυσις, χαυνότης. οὐ γὰρ στρατηγῶν βλακείαις ἢ φιλοψυχίαις τὰ πράγματα ἐπέτρε-
ψεν, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἑαυτὸν ἀναδείξας στρατηγὸν ἐξώρμησε. Βλακικῶς· ἀντὶ τοῦ
ῥᾳθύμως ὡς βλακικῶς διακονεῖς. Βλάνων· ὄνομα κύριον. μόλις δὲ τῶν Καρχηδονίων ἀπὸ τῆς
καταπλήξεως ἀναλεξαμένων μόνος ὁ Βλάνων καλούμενος, οἰκεῖαν τῆς προστάσεως φωνὴν προ-
έμενος εἶπεν. Βλάπτω· αἰτιατικῇ. Βλάσι· καὶ ἡ αἰτιατικὴ τὴν βλάσιν. Βλάσφημος·
ὁ εἰς θεὸν ἐξυβρίζων. καὶ βλασφημῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀππιανός. οἱ δὲ, ἐβλασφήμουν αὐ-
τὸν ὡς κακῶς ἐπὶ ξένοις ἀνδράσι τὰ πάντα θέμενον. Βλαύτη· εἶδος ὑποδήματος. Σοφοκλῆς. ἀπο-
δεῖν ἀπὸ ῥυτῆρος. τουτέστιν ἀπὸ βλαύτης. ὡς ἕκαστος ἔχει σχήματος. καὶ αὖθις ὁ σκίπων. καὶ ταῦτα
τὰ βλαυτία ποῦ 'στιν; ἱκανῶς περ, ἐγκυκλικῶς σκῦλα ποσωγάρεος. βλαυτίοις· σανδαλίοις. Ἀριστοφά-
νης. ὁ πρότερον ἀνήρ ἀπὸ τῆς ὄλων χρεσάμενος τοῖς ἐρωτικοῖς ἔσωσεν, ὡς παρὰ βλαυτίοις χρῆσθαι. ἐπειδὴ εἰ-
ώθασιν οἱ πίνοντες, τοῖς τῶν ἀνδρῶν ὑποδήμασι χρῆσθαι. εἰ ἐπείγοιντο πρὸς λάσανα. λάσανα δὲ οἱ χυτρόποδες
τὰ μαγειρεῖα. ἔνθα τὴν βουλὴν σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. Βλαῖσος· ὄνομα κύριον. ὕπατοι ἦσαν
Ἰούνιος Βλαῖσος καὶ Λόνιος. καὶ ἐστιν ἐπὶ Ἀντίκιος μάχης. Βλαισός· παραλυτικὸς. διαφέ-
ρει βλαισὸς καὶ ῥαιβός. ὁ μὲν, ἀπὸ τῶν ἀστραγάλων ἐστραμμένος τοὺς πόδας. ὁ δὲ, αὐτὰ τὰ σκέλη-

μας· πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς βλαισὸς ἀχαρνεύτης κισσὸς ἐρεψάμενον·
καὶ βλαισοπόδης βάτραχος. Βλέμμυες· ἔθνος λιβυκόν. Βλεπεδαίμων· ὁ διεστραμμένος
τὰς ὄψεις· καὶ οἷον ὑπὸ δαίμονος πληγείς. Βλέπειν γὰρ αὐτίκα δόξεις μάχας ἐπὶ τῶν ὑ-
πισχνουμένων παντὶ σθένει πράττειν καὶ συναίρεσθαι πρὸς βοήθειαν· δόξεις μὴ φονεῖν ἄρεα ὁρᾶν
κατορθωτικὸν καὶ πρακτικόν. Βλέποντες· ἀντὶ τοῦ ζῶντες· οὕτω Σοφοκλῆς· οἱ δὲ συμπλεύσαντες
καὶ ἐπιχαιρόντων κακῶν τῶν Ἀ... ἴσως κεἰ βλέποντα μὴ πόθουν θανόντ᾽ ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δο-
ρός. Βλέπος Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ἐπὶ τοῦ προσώπου, τουτέστιν Ἀττικὸν βλέπος ἀντὶ τοῦ κακοῦρ-
γον βλέμμα καὶ δραστικόν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐπ᾽ ἀναιδείᾳ διεβάλλοντο. Βλέπος ἀντὶ τοῦ βλέμ-
μα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Βλεσολυτικῶς· καὶ ζήτει τὸ κατόνομα ἐν τῷ ἐμπλείμην. Βλίδας ὄ-
νομα σκύθου. Βλίτυρι οὕτω λέγουσι καὶ σκινδαψόν· εἰσὶ δὲ παραπλήρωμα λόγων μὴ ἐχόντων
λόγον· Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψὸν ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι· τὸ δὲ βλίτυρι, χορδῆς μίμημα.
Βληρόν· τὸ δέλεαρ. Βλῆζον· τὸ σύμβαλμα. Βληχή· καὶ βληχήματα φωναὶ προβάτων
καὶ βληχώμενοι παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ τουτέστι κριᾶ φωνῇ χρώμενοι· καὶ βληχᾶσθαι γὰρ
τὸ τὰ προβάτια κριᾶ κεχρῆσθαι φωνῇ· καὶ αὖθις· βληχὴ τὰ τέκνα καὶ οὐδαμῶς τοῦ τόπου. Βλη-
χώδης· προβάτῳ τὸν νοῦν ὅμοιος μωρὸς δὲ χειμὼν καὶ τὰ πάντα βληχώδης πέμπειν ἔμελλεν.
Βλήχων· ὁ γλήχων· οὕτως λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς· ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης καὶ τὸν ἐφήβαιον Ἀριστο-
φάνης οὕτως ὀνομάζει. Βληχωνία· Ἀριστοφάνης· ἀπὸ οὖν βλαβῆναι διὰ χρόνου τισὶ δοκῶ δὲ
ἀποθέρνητης ὀπώρας καταλέξας· οὐκ ἔτι κυκεῶνος ἐπιποιοῖς βληχωνίαν. καὶ οἱ διὰ χρόνου
ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν, βλάπτονται· καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς· ἐπεὶ οὖν ἐδόκει καὶ ἡ ὀ-
πώρα πόρνη, πρὸς ἀμφότερα ἔπαιξε διὰ τοῦ βληχωνίαν· οἱ δὲ πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες ἐὰν
βληχωνίαν πίνωσιν, οὐ βλάπτονται· διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὀπώρα καταπεσθίεσθαι τὴν καρδίαν· ἵνα οὖν ἀφρο-
μύτης ἀποσυφθεὶς ὀρυβλήχων ἐλάμβανον· καὶ βληχωνίας κυκεών. Βληχρόν· ἀσθενὲς παρὰ Ὁ-
μήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ· Πίνδαρος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει. Βλίκαρος ὁ βάτραχος. Βλι-
μάζειν· κυρίως τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἅπτεσθαι· ὅπερ ἐποίουν οἱ τὰς ὄρνιθας ὠνούμενοι.
οἱονεὶ θλιμάζειν· οἱ δὲ, βλιμάζοντες· ἀντὶ τοῦ κακοῦντες· ἀποτίλλουσι δὲ καὶ καταπεσθίουσι. βλιμά-
ζειν τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν καὶ τὸ τὰ κηρία θλίψαι, βλίσαι λέγεται· καὶ βλιμάζων ἀποσάζων τὸ
μέλι τοῦ κηρίου. καὶ βλιμαζόμενοι ψηλαφώμενοι ἐπιθυμούμενοι. Βλίνος εἶδος ἰχθύος. Βλιτά-
δας οἱ παλαιοὶ τὰς ἀτελεῖς γυναῖκας ἔλεγον. Βλίαρ φύλλον συκῆς ὅθεν καὶ βλίφυλλον ἀντὶ τοῦ σύ-
κινον. Βλίττειν· ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων· πειράζειν· καὶ τὸ ψηλαφᾶν, καὶ τὸ ἐκπιέζειν
τὰ κηρία τῶν μελισσῶν· θλίβειν ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις· οὕτως Ἀριστοφάνης. Βλιττο-
μάμμας καὶ σκυλεῦμεν βλιττομάμμαν· τουτέστι μωρόν· καὶ γὰρ τὸ βλίττον μωρόν ἐστι λάχανον.
Βλίττος· εἶδος βοτάνης. Βλίτυρι· χορδῆς μίμημα. Βλοσυρός· ἀξιωματικὸς καταπλη-
κτικός φοβερός σεμνός. Βλωθρή· χλωρά· ἁπαλή. ὁ αὖθις· οὐκέτι συνειρῶν νόμιον μέλος ἀγ-
χόθι ταύτας ἁρμόσει βλωθρᾶς ἐκεῖ μαχεπλατάνου. Βλωμὸς τὸ κλάσμα τοῦ ἄρτου Ἡσίοδος
ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον ὀκτάβλωμον. Βλύδιον ὑγρόν. Βοαδρόμος· ὁ βοηθός.
ὧδ᾽ ὑπὲρ ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ᾽ ἀείρας τεθνάμεν ἢ φεύγειν ἤθελεν. Βοανεργὲς υἱ-
οὶ βροντῆς   Βόας θωρεῖν εἰς κακὴν πρᾶξιν φέρει· νεκροὶ
βόες δηλοῦσι τοὺς λιμοῦ χρόνους. Βοάσομαι· ἀντὶ τοῦ ὑπέρτονον βοᾶν· Ἀριστοφάνης εἰ οὕτω φησὶ σ-
ψιάδης ὁ παῖς ἐκπεπαίδευται, μέγιστον ὑπὸ τῆς χαρᾶς βοήσομαι. Βόεια· μεγάλα· ῥήματα ἂν
βόεια δώδεκ᾽ εἶπεν· Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Βοέας· βύρσας. Βοηδρομεῖν· μετὰ σπου-
δῆς παραγίνεσθαι. κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν· καὶ βοηδρομούντων ἐπὶ τούτῳ τῶν δημοτῶν
ἄλλος τις παρὼν βάρβαρος ἔτρωσε τὸν ἕτερον ἐπιόντα, καὶ διεκέκειτο οὐδέν. Βοηδρο-
μία· βοηδρομεῖν μὲν τὸ βοηθεῖν ὠνομάζετο τουτέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν· ἔστι δὲ ἡ βοηδρομία, ἑ-
ορτή τις Ἀθήνησι καλουμένη καθ᾽ ἣν ἡμέραν ἐβοήθησεν ὁ Ξοῦθος πολλῶν ὄντων δὴ πολεμουμένοις
Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς τότε, Ἀθηνῶν ἐβασίλευεν. Βοήθεον· ἀν-

τὸ τοῦ ἐν μάχῃ εἴργεσθαι· ἀλλ' ὅμως χρὴ τὸ βοηθεῖν τουτέστι συμμαχεῖν. καὶ βοηθεῖ δοτικῇ ἀντὶ τοῦ μάχεται ὁ νόμος γυναικῶν ὑπὲρ θυγατρὸς βοηθεῖ. Βοηθῶ δοτικῇ. καὶ βοηθῶ αἰτιατικῶς. Βόθυνος εἶδος ἀστέρος. ζήτει ἐν τῷ κομήτης. Βολβός. ἀριστοφάνης· καταφαγὼν βολβῶν χύτραν ἐπὶ τῶν λαγνιστάτων. ἐπιτήδειοι γὰρ εἰς συνουσίαν οἱ βολβοί. ἔστι δὲ εἶδος ὀσπρίου ἢ καὶ κρομμύου. καὶ βολβὸς τὸ ὕδνον. Βολεῶνας. οὕτως οἱ ἀττικοὶ καλοῦσιν· οὗ ἡ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων ῥαγῇ. Βολή. μάχη. καὶ μεγάλη φωνή. Βόθυνος. τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ. οὗ μνήμην ἰσαῖος καὶ καλλίας ἐν [illegible] ποιεῖται. Βολίς. βέλος. ἀκόντιον. λογχάριον. καὶ βόλος τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. ἐν ἐπιγράμματι· τίγρις μὲν πλανᾶσιν ἐφεὶς βόλον. ἐν δὲ λίνοισι κλίτορος ἐνθρεπίδαι μισερχομένοις. καὶ αὖθις ὢ σπρὐδ αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λίπας. καὶ βόλος ἐν ἐπιγράμματι· καὶ φελλῶν κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλον. Βόλιτος ἀττικοὶ οὕτω λέγουσι χωρὶς τοῦ β΄ ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον. ἀριστοφάνης. ἐξέφερε τὴν ἐν τῷ πᾶσι βολίτοις. τουτέστιν ἐν πάσῃ σπουδῇ καὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς. βόλιτα δὲ ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος. οὕτω γὰρ λέγονται ἀπέλεθοι τῶν βοῶν. Βολιτοῦσι μικρὰ πρὸς τοὺς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας. ὁ γὰρ σόλωνος νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει. Βόλος ἰσόρροπος. Βόλος. ὁ κυβευτικὸς ἀγύρτης λέγεται. ἔστι ἐν τῷ ἀγύρτης. Βομβάζειν. φθέγμα ἐπὶ τῶν διασυρόντων καὶ τωθάζειν λεγόμενον. Βομβάλιον· αὐλητοῦ. τὸ δὲ βομβύλιος, ἐν προσθήκῃ τοῦ α΄ ἐστὶ περιβομβαύλιος. παίζων παρὰ τὸν αὐλόν. Βομβεῖ. καὶ περιβομβεῖ. σιμοκράτης ὡς δὲ τὸ πρόσω ἡγεμόνευε περιβόμβει ξυνέστερον, παρεσπείρει μύθοις τὸν πολέμιον. βόμβος δέ, ὁ ἦχος τῶν μελισσῶν. βόμβος ψόφος τις. Βόμβησεν. ἐψόφησέ πως.

Βομβοῦσιν αἱ μέλισσαι. ὕβρις τῆς πρόσθε μύρου ὄζων. πολιτείας θ΄ καὶ οἱ περὶ τὸν διονύσου βομβοῦντες διέπαιζον. καὶ περὶ τὸν ἀλέξανδρον μεμηνότες δὲ ταῦτα καὶ χεῖρα καὶ ἄλλοι ὧν εἷς ἦν. ὀρέστης μαρσύας. καλλίου τοῦ ἀθηναίου κόλακος σὺν ἑτέροις. καὶ ὅδε παρὰ ῥωμαίοις ἄλβιος ὄνομα.

Βομβυλιὸς ζῶον, ἢ τὸ βησίον λεγόμενον. καὶ εἶδος μελίσσης. παρὰ τὸ βομβεῖν. ἐκ πηλοῦ τὰ κηρία πλαττούσης. βομβυλιὸς ζῶον ἐστὶ παραπλήσιον μελίττῃ ὠνομασμένον ἀπὸ τοῦ βόμβου ὃν ἐκεῖνο βομβεῖ. Βομβυλιός. εἶδος μελίσσης. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ βομβεῖν. καὶ παροιμία. βομβυλιὸς ἀνθρώποις ἐπὶ τοῦ ἀκαίρου παρόντος. καὶ βομβυλιός ἐστι μελίσσης εἶδος ἐκ πηλοῦ πλαττούσης τὰ κηρία. Βομβύλιον. σκεῦος στρογγυλοειδές. Βόμβυξ. Βονιφάτιος ὄνομα κυρίου. Βοοβοσκός. Βοοθύτης. ὁ τοὺς βόας βάλλων πελέκει. Βοὸς κέρας. ὅμηρος· ἣ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα. κατασκευάζονται σύριγγα ἐκ κέρατος βοείου περιτιθέασι τῇ ὁρμιᾷ. ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποτρώγωσι τὸ λίνον. Βοοσφάγιον. Βοῶμεν δοτικῇ. ὁμόσωμεν καὶ βοῶμεν. ἐπικαλοῦμεν.

Βοώνης. οὗτος παρὰ τῆς πόλεως ᾑρεῖτο ἵνα βοῦς αὐτῇ πρίηται πρὸς τὰς θυσίας. ἦν δὲ λαμπρὸν τὸ βοώνην γενέσθαι. ἐπειδὴ στρατηγούς φασι βοώνας μάλιστα χειροτονεῖσθαι. Βοῶπις. μεγαλόφθαλμος. Βοώτης. ἄστρον. πλησίον τῶν ἄστρων, ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἀρκτοφύλαξ καλεῖται. ἐν τῷ ἄρκτος. Βουτῆς αἱ μέγισται ἀρχαὶ παρὰ ἀθηναίοις ἀπὸ τούτων ἐχειροτονοῦντο. Βοωτίαις. καί τινων βουτίαις ἐφεστώτων. τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλέα τοῖς ἐρύμασι νενεμημένων κρότων ἐν τοῖς τακτικοῖς. Βοπόρευς· πρὸ ἀργύρου ὀβολοὺς μεγάλους. Βορᾶς. βρώσεως. ἢ τροφῆς. βορρᾶς δὲ ὁ ἄνεμος καὶ κλίνεται βορρᾶ. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν βορραί. σκληροὶ βορραὶ ἐπιπνέοντες καὶ βορέας βορέου. καὶ βορραίη λέγεται ἐπιβορραίη, κλασθεὶς ἐν πελάγει. Βόρβορον. κόπρον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μόριον. βορβοροτάραξις. ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ταραχωδέστατε. κεράσθων ἡμῶν τὴν πόλιν καὶ θορυβῶν ὥσπερ βόρβορον. θορύβου πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βορβόρου. καὶ παροιμία βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήσεις ποτόν. ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνυόντων αἰσχίστοις. ἔκδηλος ἐστὶ βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. ἰλυώδης πηλώδης, τοῦ νοὸς βλάβην. Βορβορυγμός ὁ ἦχος τοῦ ὕδατος ἐκφερόμενος. κἀκ φάρυγξ ἐκελάρυζε. καὶ πολλοῦ ἐν τῷ στόματι ἦν βορβορυγμός. ἀντὶ ἦχος ἐκ τοῦ στόματος. σύνηθες δέ ἐστι τοῖς καμήλοις τὸ καθέζεσθαι ὁ τοιοῦτος ἦχος. Βορεὰς ἐστὶν ὁπίσω ἐν τῷ βορέᾳ. Βορίανθος. ὅτι βάρβαροί τινες κτείναντες βορίανθον τυραννήσαντα, τούτῳ προσεκτήσαντο τὸν τῶν ῥωμαίων στρατηγὸν ἡγούμενοι εὔνοιαν. καὶ διαφθειρόμενοι τοῦ βορίανθου

αὐθεντῶν τινῶν ἄλλων τῶν περὶ τὸν ἄνδρα τεταγμένων ἠξίουν παρὰ Σκιπίωνος κομίζεσθαι. ὁ δὲ
Σκιπίων ἀπεκρίνετο· μηδαμῶς εἶναι Ῥωμαίοις ἐν νόμῳ ἐν τούτῳ ποιεῖσθαι τὰς κατὰ τῶν στρα-
τηγῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιχειρουμένας ἐπιβουλάς. Βορὸν· βρωτικὸν ὀξυτόνως. Ἀριστοφάνης·
μιαρὸν τὸ χρῆμα κἀκόσμητον καὶ βορόν. καὶ ὕδωρ βορόν· ἀγρυπνία βορ. ζήτει ἐν τῷ ὕδωρ βορόν. Βό-
σιν· δόσιν. Βοσκήσομεν· θρεψόμεν. καὶ βόσκουσι· τρέφουσι. Σοφοκλῆς περὶ Οἰδίποδος· ἀλ-
λ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλί-
ου, τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι· τὸ μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.

Βοσόρ· τὸ ἱμάτιον τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον κατὰ Ἑβραΐδα διάλεκτον. Βόσπορος· πό-
λις περὶ τὸν Ἑλλήσποντον· ἣν Βουλγάριος ὁ τύραννος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐπόρθησε. Βόσποροι
δύο· ὁ μὲν ὁ κατὰ τὴν Προποντίδα· ὁ δὲ Θρακικός, ὥς φησι Φιλέας. Βόστρυχος· πλέγμα τριχῶν γυ-
ναικείων ἐν ἐπιγράμματι· εἰ πέντε πλέξεις ἔτι βόστρυχον. Ἀριστοφάνης· πάνυ γάρ τις ἔρως με
δονεῖ. τῶν δὲ βοστρύχων ἀναλαφεὶ τὰς ῥίζας καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους λίθους ἅπασι πρό-
χειρον, ὅτι ἄνθρωπος οὗτος τυχὼν θεῶν καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὠργίαζεν. Βοτά· βοσκήματα. καὶ
βοτῶν ὁ χόρτος. Καδμείων τινῶν ἱστοροῦσιν οἱ περὶ βοτάνης πρόστιμας τῶν Μινύων ἥλιζον. τοὺς
πλησίον ὑπερβάλλοντες λόφους μέσον εὑρήσουσι τὸ πεδίον παντοίων βοτῶν. Βοτηρικὰ κύ-
πελλα· ἐν ἐπιγράμματι. καὶ βοτῆρες ποιμένες. Βοτήρ· καὶ δοτήρ· δώτωρ δὲ καὶ βώτωρ.

Βοτός· τροφή· ἢ βοσκή. καὶ βροτὸς ὁ ἄνθρωπος. Βοτρυδόν· ἐπαλλήλως· ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας
ἐχομένη· ὡς ῥᾶγες τῶν βοτρύων. Βότρυν· τὴν ὀπώραν· οὐχὶ τὴν σταφυλὴν μόνον καὶ μήποτε τὴν
βοτρυϊκὴν ὀπώραν. Βότρυς κατέσθειν ὀμβρικὴν δηλοῖ λύσιν. Βοτρυόδωρος· ἡ εἰρήνη· ἐπειδὴ αἱ ἄμ-
πελοι ἐν εἰρήνῃ φύονται. Ἀριστοφάνης· ὦ πότνια βοτρυόδωρε. καὶ παροιμία· βότρυς πρὸς βότρυν πε-
παίνεται· ἐπὶ τῶν ζηλοῦσθαι φιλονεικούντων. Βοτρυοσταγὲς ἔρνος. ὑπερβεβηκέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύ-
μασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα καὶ τὰ Φιλαινίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντότερον γραφῶν.

Βούβοτον ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν. καὶ βούβοτος ἡ πολλὴν τροφὴν ἔχουσα. Βουβὼν τὸ πάθος
τουβὼν ἐπήρθη τῷ γέροντι. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐπαίρεσθαι· καὶ μεγάλως βαίνειν εἰς οἴδημα. Βουβωνιῶ·
φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι λείπει ἀπελθεῖν. βουβωνιῶ
γὰρ τὼ νεφρὼ ὑπὸ τοῦ κόπου. Βούβρωστις· ὁ μέγας λιμός. εἴρηται δὲ ὅτι βοῦς λυμαίνεται καὶ
τὰς βοῦς βρῶσιν ποιεῖ. Βουγάϊος· τὸ βοῦ κατ' ἐπίτασιν ὡς ἐν τῷ βούπεινα ἡ μεγάλη πεῖνα. καὶ βού-
γλωσσον. Βουδορῶ νόμῳ· ἐπὶ τῶν ἀξίων οὕτω δέρεσθαι ὡς οἱ βόες. Βουζύγης ὁ Ἡρακλῆς. Βου-
θία πόλις Ἰωνίας· ὁ πολίτης Βουθιαῖος. Βοῦθος περιφοιτᾷ· ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρό-
νων εἴρηται. καὶ Βουθοίνας ὁ Ἡρακλῆς. ὕλλου δὲ τοῦ ἠϊθέου τοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θεο-
δάμαντος θοινήσας ἔφαγεν. Βουθυτεῖ δοτικῇ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὁ δεσπότης ἔνδον βουθυτεῖ.
καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ βουθυσία· δηλοῦσα τὸ ὄγκον τοῦ μεγέθους. καὶ γὰρ ἐν τέλει τῆς θυσίας
ἠρ ἑκατόμβην καλοῦσι καὶ ζιτῶ. Βούκαια πόλις Φωκίδος. Βουκεφάλειοι· οἱ ἵπποι γὰρ λαβῇ ὀνομά-
ζονται· ἐκ τῆς Βουκελλαείου χώρας, Ἀλογραικία. Βουκολήσας· ἀπατήσας. βουκόλημα τὸ θέλγητρον. καὶ
ὅπως ἔχει τὸ βουκόλημα τῆς λύπης, ἐνέθηκε τοῖς τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζῴων. Βουκάρας·
ποταμός· πολύριος ἐστὶ τὴν εἰς θάλασσαν ἐμβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ. Βουκόρυζαν· τὴν
μεγάλην κόρυζαν. καὶ κορυζᾶν τὸ ἰσχυρῶς κορύζοντα μὲν ἀνδρός. Βούλγαροι· ὅτι οἱ Βούλγαροι ἠρέ-
θησαν εἰς τὴν στολὴν τῶν Ἀβάρων καὶ μετημφιάσαντο αὐτὴν καὶ ἕως νῦν περιβέβληνται. ὅτι ἐπὶ Ἰου-
στινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου, ἤκμαζεν ὁ Τέρβελις ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγός. καὶ ὁ αὐτὸς Ἰουστινιανός, καὶ
Κωνσταντῖνος ὁ Ἡρακλείου υἱὸς ὑπόφοροι τούτῳ ἦσαν, τὴν δὲ ἀσπίδα ἣν εἶχεν ἐν πολέμῳ, ὑπτί-
αν θείς. καὶ τὴν ἑαυτοῦ μάστιγα ἐχρῆτο ἐπὶ τοῦ ἵππου. καὶ ἕως οὗ ἐσκέπασεν ἀμφότερα χρήματα
ἐνετίθει. καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ γῇ παρεκτείνας μέχρι τοῦ πέρατος καὶ ἐς ὕψος πολύ, ἐκέλευσε ταῦτα ἐ-
πιθεῖναι καὶ κιβώτια πλήσας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς στρατιώταις ἐδίδου. τὴν μὲν δεξιὰν χρυσίου πληρῶν
τὴν δὲ λαιὰν ἀργυρίου. ὅτι τοὺς Ἀβάρεις κατὰ κράτος ἀρδὴν ἠφάνισαν οἱ Βούλγαροι. ἠρώτησε
δὲ Κρέμος τοὺς τῶν Ἀβάρων αἰχμαλώτους· πόθεν οἴεσθε ὅτι ἀπώλετο ὁ ἄρχων ὑμῶν καὶ τὸ ἔθ-

όλον. καὶ ἀπηκείθησαν ὅτι ἐπλήθυνον αἱ κατ' ἀλλήλων κατηγορίαι. καὶ ἀπώλλυσαν τοὺς ἀνδρειοτέ
ρους καὶ φρονιμωτέρους. εἶτα οἱ ἄδικοι καὶ οἱ κλέπται κοινωνοὶ τοῦ κλέους ἐγίνοντο. εἶτα ἡ μέθη. πληθυνθέντος
γὰρ τοῦ οἴνου, πάντες ἐγίνοντο μέθυσοι. εἶτα ἡ δωροδοκία. εἶτα ἡ πραγματεία. πάντες γὰρ ἐγένοντο
ἔμποροι καὶ ἀλλήλους δολιούμενοι. καὶ ἡ ἀπώλεια ἡμῶν ἦλθεν ἐκ τούτων. ὁ δὲ, ταῦτα ἀκούσας
συνεκαλέσατο τοὺς βουλγάρους πάντας καὶ διετάξατο νομοθετῶν, ἐάν τις κατηγορήσῃ τινὸς μὴ
κατέστω πρότερον ἀδεθεὶς ἐξετασθῇ. καὶ εἰ συκοφαντῶν εὑρεθῇ καὶ ψευδόμενος, ἀναιρείσθω.
μηδὲ ἐξέστω τινὶ κλέπτοντι μεταδοῦναι τροφῆς. εἰ δὲ τοῦτο τολμῶν τις, δημευέσθω. καὶ τοῦ κλέ
πτου μὲν συγκλᾶν τὰ σκέλη. τοὺς δὲ ἀμπελῶν πάντας ἐκριζῶσαι ἐκέλευσε. τοῖς δὲ αἰτοῦντι παν
τὶ, μὴ ἁπλῶς διδόναι ἀλλὰ τοσοῦτον ἐπαρκεῖν αὐτῷ ὡς μὴ καὶ αὖθις αὐτὸν δεηθῆναι. εἰ δὲ μὴ, δημευέσθω
ὁ μὴ οὕτω ποιῶν. τοὺς δὲ ἄβαρεις πάντας ὡς λέλεκται, ἄρδην ἠφάνισαν. Βουλαία. δείναρ
χος: μαρτύρομαι τὴν ἑστίαν τὴν βουλαίαν. οἷον, τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἱδρυμένην. Βούλημα. τὸ ἴδιον.
βούλημα δὲ τὸ δημόσιον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. τὸ νῦν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὕρομεν ὥστε
γενέσθαι βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον. Βουλόμαί σοι τόδε.

Βουλεύοντι ἀντὶ τοῦ συμβουλεύοντι θουκυδίδης. Βουλεύσας. ἀντὶ τοῦ βουληθείς. βουλεύσας δὲ
ὅπως τὴν βασιλέως διάνοιαν πολλῷ ἔτι μᾶλλον ἐξελεῖν δύναται. Βουλεύσεως. ἔγκλημά ἐστιν
ὄνομα ἐπὶ δυοῖν πραγμάτων τιθέμενον. τὸ μὲν γὰρ ἐστιν ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ θά
νατον. ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλευθεὶς. ἐάν τε καὶ μή. τὸ δ' ἕτερον ὅταν τις ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δη
μοσίῳ δικάζηται τινὶ ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν γεγραφότι. καὶ ἰσαῖος μὲν ἐπὶ παλλαδίῳ λέγει, εἰσά
γεσθαι τὸ δ' ὑστέρων ἔγκλημα. ὡσαύτως καὶ ἀριστοτέλης. δείναρχος δ' ἐν ἀρείῳ πάγῳ. περὶ δ' ἑτέ
ρου ἐγκλήματος, δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστογείτονος πρώτῳ λέγει. ὁ μέντοι ὑπερίδης ἰδίᾳ τὸ τῆς βουλεύ
σεως ὄνομα ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς χρήματα λαμβάνει. Βουλευτικὸς τόπος. τὸ θέατρον
ἀνειμένον τοῖς βουλευταῖς. Βουλευτικὸς ὡς καὶ τοῖς ἐφήβοις ἐφηβικός. ἀρριανὸς αἰγέψαν-
τες οὐ μόνον τὰ ἔργα τραιανοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ βουλεύματα. καὶ αὖθις. τοῦτο ἡ γυνὴ βουλήσει κρεί
ττονι ἐς ἀνθρωπίνην γνώμην οὐδαμῶς συμβλητή. Βουλεία. τὸ χρηματίζοντά τινα τῆς βουλῆς
παρεῖναι, ἃ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. οὕτω δείναρχος καὶ ἀριστοφάνης βουλείαν. τὸ βουλεύειν. καὶ
οἱ σικελικοὶ καλοῦσι συνήθως, καὶ ἀριστοφάνης φησὶ τί βουλευτής ἐστι, παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν. τὸ βου
λεῦσαι βουλεία ἔλεγον οἱ παλαιοί. Βουλὴ δ' ἦν μάχεσθαι γηρυόνῃ τῷ ζαπέλῳ τουτέστι. ζακεφάλῳ. τρεῖς
γὰρ λόφους εἶχεν ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ. καὶ πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ ἡρακλεῖ. Βουλὴ. τάξις
παρὰ ῥωμαίοις. ἀντώνιος σατορνῖνος ἐπὶ ῥέρτος καὶ βδελυρὸς παρὰ δομετιανοῦ. ἐς τὴν βουλὴν
ἐνεγράφη. δομετιανοῦ σοφισαμένου πλοιότατα τοῦτο. ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν περιέβαλε κακίᾳ δουλ.
ἀκερδὲς μὲν, σημεῖον δ' ὅμως τόδε ἄθλων. Βουλὴ. ἀγορὰ παρ' ὀσούλλοις. Βουλῆς βουλεύοντος καλεῖται
παρὰ θουκυδίδῃ. σημαίνει δὲ τὸν βουλευτήν. Βούλεται καὶ ἐν αἰγύπτῳ τυχεῖν ἂν μᾶλλον ἢ
κεῖναι κακῶς ὡς ἐπὶ κατάρας. ἐπειδὴ λατρευομένη διεβάλλετο ἡ αἴγυπτος. ἢ βούλεται ὅτι πορ
ρωτάτω εἶναι ὅπου αὐτὸν οὐδεὶς βλάψει. ἢ ὅτι ἐν αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν. ὡς ἡρόδοτος. ὕεσθαι
γὰρ τότε θήβαι, οὐδαμῆ πρότερον ὑσθεῖσαι. Βούλησις ὅτι παρεκτικαὶ δυνάμεις εἰσὶ τῆς ψυχῆς,
βούλησις καὶ προαίρεσις. καὶ ἡ μὲν βούλησις αὐτῆς καθ' ἑαυτήν ἐστι τῆς λογικῆς ψυχῆς. ἡ δὲ προαί
ρεσις τῆς συμπεπλεγμένης τῇ ἀλογίᾳ. ὅτε μὲν γάρ ἐστιν ἔξω τῆς γενέσεως ἡ ψυχή. κατὰ βούλη
σιν μόνην ἐνεργεῖ. ἐν μόνῳ γάρ ἐστι τῷ ἀγαθῷ. ὅτε δὲ γίνεται ἐν τῇ γενέσει, ἐπειδὴ συμπλέκονται
αὐτῇ αἱ ἄλογοι δυνάμεις ὅτε τῇ ἐπιπλοκῇ τοῦ ἀλόγου, ἴσχει τὴν προαίρεσιν. διότι ποτὲ μὲν πρὸς τὴν
ἀλογίαν. ποτὲ δὲ πρὸς τὸν λόγον γίνεται, καὶ αἱρεῖται τόδε πρὸ τοῦδε. αὗται αἱ ἄλογοι τῆς ψυχῆς δυ
νάμεις. Βουληφόρος πρόβουλος ἀρχίβουλος. Βουλιμιᾶ. λιμώττει. πεινῇ λίαν. ἀπὸ τοῦ βοῦ
ἐπίρρημα. ὅπερ ἐπιτάσεως ἐστὶ δηλωτικὸν ὡς καὶ ἐν τῷ βούπεινα. ἡ μεγάλη πεῖνα, καὶ βουγάϊος. καὶ
βούγλωσσαι τινὲς. δὲ εἶδος νόσου φασὶν ἐν ᾗ πολλὰ ἐσθίοντες οὐ πληροῦνται. Βουλιμιᾶν τὸ πα
ρ' ἡμῖν λιμώττειν ξενοφῶν δὲ βουλιμιᾶν λέγει, τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ. ὁ δὲ παιδίον
ἐπὶ τῆς ἀποζύγια, εἴ τι που ὁρῴη βρωτὸν, ἐδίδου τοῖς βουλιμιῶσι. βουλιμὸς ἀρσενικῶς. ἡ ἐπιτεταμένη
λιμὸς ἐπὶ δὲ

λιμοῦ. ἐπειδὴ τὸ ὀδοὺς πολλοὶ εἶπον ἀπὸ τοῦ βουλιμιᾶν. ἔχει δὲ καὶ ἡ νόσος αἰτίαν· συμβαίνει γὰρ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς βου-
λιμιῶσιν ὡς πάθος χιόνος οὔσης πολλῆς καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις. εἶτα τὸ θερμὸν διὰ περίψυξιν καὶ
σύνωσιν ὅλον εἰς τὸ ἐντὸς ἅπαν καθείργεται, τὴν τροφὴν ἀθρόως ἀναλίσκοντος. εἶτα δριμεῖα ἐκ λεπτοῦ
τοῦ χιόνος διαδιδομένης ἰοῦσα τέμνει τὸ σῶμα καὶ διαφθείρει τὸ θερμὸν ἔξω αὖθις διαδιδό-
μενον. Βουλιμιώττειν· πεινῆν. παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ λιμώττω. Βου-
λίνη πόλις περὶ Πελλήνην. τὸ ἐθνικὸν Βουλίνιος. Βοῦλις καὶ Σπέρχις. Ἀθηναῖοι οἳ αὐθαίρετοι δοῦναι ἀπελ-
θόντες, ἀνῆλθον δώσοντες δίκας ὑπὲρ τῶν κηρύκων Ξέρξου. Βουλομένῳ. ἐλπιζομένῳ. ἐπιθυμοῦντι.
ὁ δὲ ἔφη θαυμάζων· ἐθελήσας τί μοι μαντεύσασθαι; πάνυ τοι φίλον. εἴ σοι βουλομένῳ ἐστίν. Ἀριστο-
φάνης. βούλομαι δ' ἄναξ καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς. Βουλυτός. ἡ δειλι-
νὴ ὀψία ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων. Ἀρριανός. γίνεται μάχη καρτερὰ ἔστε ἐπὶ βουλυτὸν ἐρ-
χόμενος. καὶ αὖθις Αἰλιανός. καὶ ὁ μὲν ἱδρῶτα τὸ προσαχθέν· ὁ δὲ ὄρνις περὶ βουλυτὸν ἐπ' ἀμφοῖν βα-
δίζων, καὶ τὼ πτέρυγε κροτῶν καὶ βαίνων μακρά, καὶ αἴρων τὸν αὐχένα καὶ τὸν λόφον ἐπισείων, οἷον ὁ
πολίτης γαῦρος τὴν δι' ἃ λόγια προμήθειαν ἀπεδείκνυτο. Βουμολγός. ὁ τὰς βοῦς ἀμέλ-
γων. κέρας βουμολγὸν ταῦρον κλάσειν ἀπειλεῖ. Βοῦρ ἐν γναθοῖς φέρει. ἐπὶ τῶν πολυφάγων.
Βουνίτησι. τοῖς βουκόλοις. τοῖς βοηλάταις. βουνόμοι ἐπιστροφαὶ τῶν βοῶν, ἢ κατανεμόμεναι.
Βουνόμον. τὴν βοῶν θρεπτικήν. βουνόμον ἔχειν ἀκμήν. Βουνοῖς. ὄρεσι προσέρπειν, ἀπό-
ματον δυσχωρίαν. Βουολοῦσκοι. ἔθνος. οὗτοι πόλεμον κατὰ Ῥωμαίων ἐξήγειραν, καὶ πολλοῖς
ζημιοῦνται σώμασι. καὶ πόλεις ἐπιφανεστάτας τοῦ σφετέρου γένους ἀποβάλλουσι. Μαρκίου
νέου παρὰ Ῥωμαίοις ἐπιφανοῦς ὡσαμένου ἐς μέσους τοὺς πολεμίους. συνεισπεσόντος δὲ πο-
λλῶν ἐντὸς ταῖς φάλαγξι καὶ ἀναπείσαντες τοῖς οἰκείοις τὴν εἴσοδον. ἐφ' οἷς πολλοῖς μὲν χρή-
μασι, πολλοῖς δὲ σώμασιν αἰχμαλώτοις πρὸς τοῦ μονάρχου τιμώμενος, τὰ μὲν ἄλλα διωθήσα-
το· ἠρκέσθη δὲ στεφάνῳ τε ἀριστείῳ καὶ ἵππῳ πολεμιστηρίῳ. καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἕνα τῶν αὐ-
τοῦ φίλων αἰτήσας, ἀφῆκεν ἐλεύθερον. Βούπαλος. ὄνομα. Ἀριστοφάνης. εἰ νὴ Δία τις τὰς γνά-
θους τούτου δὶς ἢ τρὶς ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἔχοι. παρὰ τῷ Ἱππώνακτι. λά-
βετέ μου θοἰμάτιον. κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν. Βούπαις. ὁ νέος ἐφῆλιξ βουκόλος καὶ αἱ
μέλισσαι. ὅτι βουγενεῖς εἰσιν. αἴτιοι. Βούπαισι περισσάζοιτο μελίσσαις τύμβος ὑμηττείῳ λει-
βόμενος μέλιτι. ἵπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ μελισσῶν. Βούπεινα. ἡ μεγάλη πεῖνα.
Βουπλήξ. πέλεκυς. μάστιξ. βούκεντρον. καὶ αὖθις. καὶ κέντρα πλαθουγῆ καὶ βούστροφα δισμα-
στευόντων. Βουργαών. ὄρος περὶ τὴν ἑσπέραν. Βουρδίγαλα πόλις Κελτογαλατίας. ἔν-
θα Βελισάριος διαφόρους πολέμους διῴκησεν. Βοῦς ἕβδομος. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. οἱ γὰρ
πένητες ἔμψυχα μὴ ἔχοντες θῦσαι, ἔπλαττον ἐξ ἀλεύρου. θυομένων δὲ τῶν ἐμψύχων. προβά-
του. ὑός. αἰγός. βοός. ὄρνιθος. χηνός, ἐθύετο ἕβδομος ὁ ἐξ ἀλεύρου. καὶ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἄψυ-
χον, ἐξεδόθη εἰς παροιμίαν. Ἐπίγραμμα εἰς βοῦν καὶ τράγον ἐπὶ πίνακος ἀργυροῦ ἐγκεκο-
λαμμένου. Πῶς βοῦς ὑπάρχων αὔλακας γῆς οὐ τέμνεις. ἀλλ' ὡς πάρεργος ἀγρότης ἀνε-
κλίθης. Πῶς οὐχὶ καὶ σὺ πρὸς νομὰς ἀποτρέχεις. ἀλλ' ἀργυροῦν εἴδωλον ἕστηκας ζαλιέστατα τὴν
σὴν ἐξελέγχων ἀργίαν. Βοῦς ἕβδομος. πέμματα κέρατα ἔχοντα. κατὰ μίμησιν τῆς πρω-
τοφανοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸν βοῦν προστιθέντες καὶ τὸ ἕβδομον, ὅτι ἐπὶ ἓξ ταῖς σελή-
ναις ἐπετίθετο οὗτος ἕβδομος. ὡς ἐν θυηλαῖς ἐν Ἀταλάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῆναι πέμματα
πλατέα κυκλοτερῆ. ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν. ἔστι δὲ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ. καὶ παρὰ Χαι-
ρήμονι ἐν Ἰοῖ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. καὶ βοῦς ἐν αὐλίῳ. ἐπὶ τῶν
μηδὲν χρησιμευόντων. Βοῦς ἐν αὐλίῳ κάθη. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρείων. Βοῦς ἐπὶ γλώτ-
της. ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι. ἢ διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου. ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισ-
μα βοῦν ἔχειν ἐγκεχαραγμένον. ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τοὺς παρρησιαζομένους. Βοῦς ἐπὶ σωρῷ. ἐ-
πὶ τῶν ἠδυπαθούντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἀλοώντων. καὶ διαφιμοῦσθαι κωλυομένων. καὶ βοῦς εἰς ἀμνόν. ἐπὶ τῶν
μετὰ ὠφελείας κεκμηκότων. Βοῦς Κύπριος. ἐπὶ τῶν ῥυπαρῶν καὶ ἀναισθήτων. φασὶ γὰρ τοὺς κυ-

περὶ τοὺς βόας· κατοφαγεῖν. Βοῦς ὁ μολοττῶν· ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ διαιρουμένων καὶ κατακοπτομένων πραγμάτων. οἱ γὰρ μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τοὺς βοῦς, τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο. Βοῦς ἐπὶ ζυγῷ ὑπὲρ τῶν ἀεὶ μοχθούντων. Βούσιρις ὁ τῆς αἰγύπτου βασιλεὺς ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις καλεῖται. Βούσταθμον· καὶ βουστάσιον· τὸ βοοστάσιον. Βουτάδης· δῆμός ἐστι τῆς οἰνηΐδος βουτία· ἀφ' οὗ καὶ βουτάδαι οἱ δημόται. Βούτης· οὗτος τὴν ἱερωσύνην ἔσχε· καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ· βουτάδαι ἐν ἀθήναις ἐκαλοῦντο δὲ ἐτεοβουτάδαι οἱ ἀπὸ γνησίου βούτου· τὸ δὲ ἐτεὸν ἀληθὲς δηλοῖ. Βουταλίων· καὶ κόρυδος καὶ μελιτίδης, ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. ἀριστοφάνης· τέως δ' ἂν βελτερώτεροι κεχηνότες μαμμάκουθοι μελιτίδαι κάθηνται. Βούζυγος· βοονόμος. ἀττικὸς ὁ βούτης ἀντίος ἐν πολεμίων ἱεροῦ ἦ, ῥόπαλον γυρὸν ἀπεκρέμιζε βοοσκόπας. Βούζωμον· φυλάκειον· παραπλήσιον καλάμῳ· ὅπερ ἐσθίουσιν οἱ βόες. Βουτέροις· τοῖς πλήττουσι τοὺς βόας. μαυροῦσιν ἔχουσι δόρατα βουτέροις ὀβελοῖσιν ἴσα. Βουθίσα ὄνομα ὄφεως. Βουτύπης· βουθύτης· ὁ τοὺς βόας ῥαίων πελέκει. Βουφάγος· ὑς τὸν ἄρτι κόμης ἀπεμόρξατο· τὸ δέ, κατ' ἴχνος βουφάγος εἰς κοίλην ἀζαντὶ ἰκτολέων. Βουφόνια· ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις πάνυ ἀρχαία. ἐν γὰρ τοῖς διϊπολίοις, φασὶ τὸν βοῦν τὸ πόπανον φαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον εἰς θυσίαν. θαύλωνα δέ τινα ὡς εἶχε, τῷ πελέκει ἀποκτεῖναι τὸν βοῦν· ὡς ἀνδροτίων φησί. Βουφόνια· ἑορτὴ παλαιά· ἥν φασιν ἄγεσθαι μετὰ τὰ μυστήρια· ὅτε καὶ τὸν βοῦν ἔθυον εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονευθέντος ἐν ἀκροπόλει βοὸς ἁψαμένου τοῦ πελάνου ἐν τῇ θυσίᾳ τῶν διϊπολίων. Βουφόρτον· πολυφόρτον· μέγα πλωερὸν ἀνῆψαν δαίμοσι βουφόρτον κοίρανοι εἰκοσόρων. Βουχανδής· βοῦν χωρῶν· ἐν ἐπιγράμματι· βουχανδὴς ὁ λέβης· ὁ δ' ἦ, θεὶς ἐρασιππίδα Λαῦλος καὶ Βότος. Βούχετα· πόλις ἐστὶ τῆς ἠπείρου οὐδετέρως. καὶ ἄλλως χῶς λεγομένη. ἣν φησι φιλόχορος ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ τὴν θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην, ἐλθεῖν ἐκεῖ κατὰ τὸν δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Βουχίλου, ὄνομα τόπου. ἡ ἀδελφεία βουχίλου· παῖδες βουχίλου κραίντορες ἀρκαδίης· τουτέστιν οἱ τρόφοι. Βῶλις ὄνομα κύριον. πολύβιος· ὁ δὲ ἀχαιὸς προσδεξάμενος ἐντίμως καὶ φιλανθρώπως τὸν βῶλιν, ἀνέκρινε διὰ πλειόνων ὑπὲρ ἑκάστου τῶν κατὰ μέρος. Βῶλος· δημόκριτος· φιλόσοφος. ἱστορίαν καὶ τέχνην ἰατρικήν· ἔχει δὲ ἰάσεις φυσικάς, ἀπό τινων βοηθημάτων τῆς φύσεως. Βῶλος· μενδήσιος· πυθαγόρειος. περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγόντων. περὶ θαυμασίων. φυσικὰ δυναμερά· ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν. λίθων κατὰ στοιχεῖον. περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ ἴριδος. Βῶλος ἀρούρας· ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων. ὁμοία τῇ θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ. βῶλος δὲ ὑδρόσος. Βωμακεύματα. Βώμαξ· βωμολόχος. ὁ ἀπὸ τῶν βωμῶν περικαρπωθῆναι αἴρων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακιζομένων. Βωμολοχεύεσθαι· βωμολόχοι κυρίως ἐλέγοντο, οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἐπὶ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες, καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταὶ καὶ μάντεις. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτων ἐλέγοντο βωμολόχοι. καί τινες οἱ κόλακες καὶ τὰ πεινοῖ ἄνθρωποι. καὶ πανταχοῦ ὑπομένοντες ἐπὶ κνίσῃ, διὰ τὸ παίζειν τε καὶ σκώπτειν. ὥστε τοὔνομα δύο σημαίνει.

Βωμολοχεύμασι· πανουργεύμασι. Βωμολοχεύσαιτο· ἀντὶ τοῦ ἀγροικόν τι εἴποι. ἢ εὐτελές. ἀριστοφάνης νεφέλαις· περὶ διαφορᾶς ἁρμονικῶν ἐντεινομένους τὴν ἁρμονίαν ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν. εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτο, ἢ κάμψειέ τινα καμπήν. οἷον ἐκκεκλασμένην τῇ φωνῇ τὴν ᾠδὴν προσενέγκοι τοιαύτας, οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων. καὶ αὖθις· πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τοῦ τύπου βωμολοχίας τε καὶ αἱ μυλλίας μαρτύρια διαρρεῖ. ἐν δὲ τῷ, ἄρα καὶ ἐκεῖνοι. Βωμολόχος· ὁ περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶν ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων. μεταφορικῶς δέ, καὶ ὁ παραπλησίως τούτῳ ὠφελείας ἕνεκά τινος κολακεύων. καὶ βωμακεύματα καὶ βωμολοχεύματα. ἀπολλόδωρος κυρηναῖος, ὁ δὲ ζάπελος καὶ ἐπιλωβητρος. τινὲς δὲ τὸν μετά τινος δὲ ζαπελίας κόλακα, τὸν πανοῦργον δὲ καὶ συκοφάντην. καὶ βωμολόχος, ὁ κακοῦργος. ἀσεβής. παρὰ τοὺς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα θύματα. ἢ τοὺς θύοντας. ἵνα αἰτήσαντες λάβωσί τι. ἢ βωμολόχοις ἔοικε, τῷ προσχαίρειν καὶ ἀπὸ κολακείας. ἀπὸ τῶν

λοχώντων

λοχῶντες περὶ τοὺς βωμούς· καὶ βουλομένων τι λαβεῖν, μετήνεκται ἡ λέξις. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν βω-
μῶν πολλὰ ἐλιπάρουν κολακεύοντες λαβεῖν τι τῶν θυομένων. Ἀγαθίας· οὐδὲ συνεχὲς ὀνειροπόλει μοι
πρέψει· βωμολοχίαις τισὶ καὶ γλισχραῖς ἐλπίσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι. καὶ περὶ Ἰσιδώρου Δαμάσκιος· ὁ
δὲ, ἐπίχαρις ἦν, ὡς ἀπειλίας μὲν καὶ βωμολοχίας ὅτι πορρωτάτω. Βωμὸν· σαπίδα λέγουσι.
Βωμὸς· τίμιος καὶ τὸ προσανάβασιν ἔχων πρὸς τὸ λέγειν ἐπήκοος· ἐφ' οὗ κρατῆσαι ἀναβάς, κρα-
τῆρας ἀπολύσαι κρατῆρας εἰρήνης. καὶ Ἀριστοφάνης· ὁ δὲ βωμὸς θύρασι καὶ δή. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμός ἐστι παρεσκευα-
σμένος. Βωμοί· οὕτως λέγονται αἱ βάσεις τριπόδων. Βῶν· ἀσπίδα. Ἀργεῖοι τὴν βοῦν ἤτοι βύρσαν.
Βῶρος· στρατηγὸς τῆς Μυσίας τῶν ἐπὶ τῶν ὕστερον πολέμων διαπεπραγμένης. ἀνὴρ σωφροσύνης εἰς ἄκρον
ἥκων καὶ λίαν ἀγαθὸς τά τε πολιτικὰ καὶ πολέμια. ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. Βώνυσοι· ἄποικοι. βουκό-
λοι. Βῶξ. Βῶρος ὄνομα κύριον. Βῶροι· ὀφθαλμοί. Βῶς· βύρσα. ἀσπίς. Βωσόμεθα· κα-
λεσόμεθα· μαρτυρούμεθα. Βῶσον· βοήθησον. Κρατῖνος. Βωστρεῖν· καλεῖν· βοᾶν. Ἀριστοφάνης· ποιήσω
τοὺς δημότας βωστρεῖν σε γὰρ ἀπεκτονημένον. Βώτιον· τόπος. Βωτεῖν· ἀροῦν. λέγουσιν. Βωτιά-
νειρα· ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας. Βώτορες· βοήτορες· νομεῖς καὶ δώτορες. ἐν ἐπιγράμματι· τὸν νομί-
ων καὶ ἔπαυλα βοῶν· καὶ βώτορας ἄνδρας στυγόμενον κλεπτὰν τοῦ χρύσεον ἔσταν κυνῶν, πέφνε. καὶ ἐν
ταύτης ἐν ἑρμάσι πίτυος. Βώχανος, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Οὔννων ἀρχηγός. ὃς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τὸν
Βόσπορον ἐπόρθησε. ζήτει ἐν τῷ Βόσπορος. Βραβεύει· δοτική. ἐπιψηφίζεται· διανέμει. καὶ τὸ δαφί-
σι τοῦ δαιμονίου βραβεύσαντος πρὸς τὸν πλοῦν. Βραβευτής· διοικητής· κριτής. ὁ αὐτὸς καὶ βραβεύς. ἢ
ἐπινίκιος ἀμοιβή. Βραβεῖς· οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι κήρυκες. Σοφοκλῆς· ὅσοι γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβεῖς
δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται. Βράβυλα εἶδος καρποῦ, μᾶλλον δὲ δαμασκηνά. Θεόκριτος· ὄρ-
πακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔραζε. Ἀθήναιος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν, φησὶ τὰ λε-
γόμενα κοκκύμηλα καὶ βράβυλα καὶ μάδρυα. εἴρηται δὲ βράβυλα τινὰ ὄντα εἶδος τὴν βορὰν ἐκ-
βάλλοντα. ἔστι δὲ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ καὶ μάδρυα οἱονεὶ μαλόδρυα τινὰ ὄντα. δα-
μασκηνὰ δὲ λέγεται κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸ ἐν Δαμασκῷ τῇ πόλει γεωργούμενα, κάλλιστα καὶ κα-
λίονα εἶναι. Βραγχίδαι· οἱ ἐν Διδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες, Ξέρξῃ χαριζόμενοι, τὸν νεὼν
τοῦ ἐπιχωρίου Ἀπόλλωνος τοῖς βαρβάροις προὔδοσαν. καὶ ἐσυλήθη τὰ ἀναθήματα πάμπολλα
ὄντα. δεδιότες οὖν οἱ προδόντες τὴν ἐκ τῶν νόμων καὶ τῶν ἐν ἄστει τιμωρίαν δίκην, ἐξ αὐτοῦ μισθὸν λαβεῖν τῆς κα-
κίστης ἐκείνης προδοσίας, μετοικισθῆναι ἐν χώρᾳ τινὶ Ἀσιανῇ. ὁ δὲ, πείθεται. καὶ ἀνθ' ὧν ἔπραξαν κα-
κῶς καὶ ἀσεβῶς, ἔδωκεν αὐτοῖς οἰκεῖν ἔνθεν δὴ ἔμελλον ἐπιβήσεσθαι τῆς Ἑλλάδος ἔτι. ἀλλ' ἔξω τοῦ
δέους ἔσεσθαι τοῦ κατειληφότος, αὐτός τε καὶ τὸ ἐκείνων γένος. καὶ τὰ λαχόντες τὸν χῶρον, ἐν οἰω-
νοῖς οὐδαμῶς χρηστοῖς, πόλιν ἐγείρουσι. καὶ τίθενται Βραγχίδας ὄνομα αὐτῇ. καὶ ᾤοντο μὴ μόνους
ἀποδρᾶναι Μιλησίους, ἀλλὰ καὶ τὴν δίκην αὐτήν. οὐ μὴν ἐκφεύξεσθαι τὴν τοῦ θεοῦ πρόνοιαν. Ἀλέξανδρος
γὰρ ὅτε τὸν Δαρεῖον νικήσας τῆς Περσῶν ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο. ἀκούσας τὰ τολμηθέντα καὶ
μισήσας αὐτῶν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, ἀπέκτεινε πάντας. κακοὺς εἶναι κρίνων τοὺς τῶν κα-
κῶν ἐκγόνους. καὶ τὴν ψευδώνυμον πόλιν κατέσκαψε καὶ ἠφάνισε. Βραδύς· ὁ μὴ ἀγχίνους.
καὶ ἐπιλήσμων καὶ βραδύς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ σώματος κινήσεως ἐπείληπται
νῦν. ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγχίνουν καὶ νωθὲς τῆς διανοίας θέλει δηλοῦν. Βράκανα· ἄγρια. καὶ δύσπλυτα
λάχανα. Βραδύνει· ἀναβάλλει. Βρασίδας· ὁ Τέλλιδος. Λακεδαιμόνιος στρατηγός. μεθ' ὅ-
τευ(?) ἀγωνισάμενος πρὸς Ἀθηναίους, πολεμήσας ἀνεκαλέσατο. ἐπίστευσε δὲ καὶ περὶ Πύλον, στρατηγοῦν-
τος τοῦ Κνημοῦ, ἐκπηδήσας. οὐκ ἐσώθη καὶ τὴν ἀσπίδα ἀπώλεσεν. ἐπὶ τούτοις σπονδαὶ ἐγένοντο ἐνι-
αύσιοι. ἃς Ἀθηναῖοι λύειν ἦρξαντο. τὴν δὲ Ἀμφίπολιν καὶ Θρᾴκην ὑπὸ δημοῦντα αὐτὸν, οἰκιστὴν
ἀντὶ Ἅγνωνος ἐπεγράψαντο. ὁ δὲ πόλεμος ὁ μέχρι τῆς Βρασίδου καὶ Κλέωνος τελευτῆς, ἔτη ἑπτά
σχεδὸν κατέχει. ἐν λήθῃ δὲ ἀρχιδάμιος. αἰτίας δὲ περὶ αὐτοῦ προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδα αὐ-
τῇ τῷ Λακεδαιμονίῳ. Βρασμὸς γῆς· ὅταν καχλάζῃ μετὰ κινήματος. ἐκ τιναγμοῦ ἢ, ὅταν ἀναρρίπτη-
ται. Βραυρών· τόπος τῆς Ἀττικῆς. ἔνθα τὰ Διονύσια ἤγετο. καὶ μεθύοντες πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. καὶ
Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ· ὦ δέσποτ', ὅσον ἔχεις τὴν πρωκτὴν τετηρίδα. εἴρηται δὲ διὰ τὸ διαπαντὸς πεντετηρίδος χρόνου ἀποδιδ-

Τὰς βασσαρικὰς τοῦ Διονυσίου· ἐπ' ἐνιαυτὸν ἄρκτος, ὅτι τὰ ψέλια τινὲς μὲν βραχιόλια, χλιδῶνας ὀνομάζουσι. Βρα-
χίων. ζωτικὸς ἡ δύναμις. ἐπειδὴ διὰ τῶν βραχιόνων ἐργάζεσθαι πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι. Δαβίδ· ὅτι βραχί-
ονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται. Βραχμάν. βασιλεύς, ὁ καὶ τῇ χώρᾳ δοὺς τὴν προσηγορίαν. ἐ-
γραψάμενος βραχμάνων καὶ πολιτείαν τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἰδίᾳ διαλέκτῳ. Βραχμᾶνες. ἔθνος
ἐστὶν εὐσεβέστατον, καὶ βίον ἀκτήμονα σφόδρα κεκτημένον. οἳ νῆσον τοῦ ὠκεανοῦ κατοικοῦσι. καὶ
τὸν κλῆρον τοῦτον ἐκ τοῦ θεοῦ κειμήλιον κληρωσάμενοι. ἐν ᾧ ποτε παραγενόμενος Ἀλέξανδρος,
ὁ Μακεδὼν καὶ στήσας στήλην, ἐπέγραψεν. ἐγὼ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεύς, ἔφθασα μέχρι τού-
του. ἐν ᾗ νήσῳ κατοικοῦσιν οἱ μακρόβιοι. ζῶσι γὰρ ρν' ἔτη διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα καὶ εὐκρασίαν
τοῦ ἀέρος. παρ' οἷς οὐδὲν τετράπουν ἐστίν. οὐ γεώργιον. οὐ σίδηρος. οὐκ οἰκοδομή. οὐ πῦρ. οὐ χρυσός. οὐκ ἄρ-
γυρος. οὐκ ἄρτος. οὐκ οἶνος. οὐ κρεωφαγία. ἀλλὰ ἔχοντες τὸν ὑγρὸν καὶ γλυκὺν καὶ εὔκρατον ἀπὸ
καὶ πάσης ἀρρωστίας καὶ φθορᾶς ἀπηλλαγμένοι καὶ σμικρᾶς ὀπώρας καὶ διαδεστάτου ὕδατος
ἀπολαύοντες, σέβονται γνησίως θεὸν καὶ ἀδιαλείπτως προσεύχονται. καὶ οἱ μὲν ἄνδρες, πρὸς τὸ
μέρος τοῦ ὠκεανοῦ προσπαροικοῦσιν. αἱ δὲ γυναῖκες. ἐν τῷ ἔνθεν εἰσὶ τοῦ Γάγγου παραρρέοντος εἰς τὸν
ὠκεανὸν ἐπὶ τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας. οἱ οὖν ἄνδρες περῶσι πρὸς τὰς γυναῖκας Ἰουλίῳ καὶ Αὐγούστῳ μη-
νί. παρ' οἷς ὑπάρχουσι ψυχρότεροι, τοῦ ἡλίου πρὸς ἡμᾶς καὶ βορρᾶν ὑψωθέντος. οἵτινες καὶ εὐκαρπό-
τεροι γινόμενοι, πρὸς οἶστρον αὐτοὺς κινεῖν λέγουσιν. ὅπερ δὴ καὶ τὸν Νεῖλον φασὶν οὐ κατὰ ταυτὸν
τοῖς ἄλλοις ποταμοῖς πλημμυρεῖν. ἀλλὰ μεσοῦντος τοῦ θέρους, ἐπικλύζειν τὴν Αἴγυπτον. ὡς
τοῦ παντὸς ἡλίου τὴν βορειοτέραν διαθέοντος ζώνην, καὶ τοῖς ἄλλοις μὲν παρενοχλοῦντος πο-
ταμοῖς καὶ συγκύπτοντος, τούτου δὲ πλεῖστον ἀπέχοντος, καὶ ποιήσαντες μετὰ τῶν γυναικῶν αὐ-
τῶν ἡμέρας μ', πάλιν ἀντιπερῶσι. τῆς δὲ γυναικὸς δύο παῖδας γεννησάσης. οὐκ ἔτι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
περᾷ πρὸς αὐτήν. οὔτε μὴν ἐκείνη πλησιάζει ἄλλῳ διὰ πολλὴν εὐλάβειαν. εἰ δὲ συμβῇ στεῖραν
ἐν αὐταῖς εὑρεθῆναι, μέχρι πενταετοῦς διαπερῶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ συγγινόμενος αὐτῇ ἐὰν οὐ τέ-
κῃ, οὐκ ἔτι πλησιάζει αὐτῇ. διὰ τοῦτο οὐδὲ πολυάνθρωπός ἐστιν αὐτῶν ἡ χώρα διὰ τὴν ὀλιγογονίαν.
καὶ τὸ πληθυντικὸν βραχμᾶνες καὶ βραχμᾶσι. Βραχυμυθίας. βραχυλογίας. καὶ βραχέσιν,
ἀντὶ τοῦ εὐτελέσι. Βραχυτελῆ. σύντομον. μικρόν. Βραχυφεγγίτης ὁ ὀλιγοφαής. καὶ βραχυ-
φεγγίτου λύχνου σέλας. Βρέβιον. βραβεῖον δέ. Βρέγμα καὶ βρεχμόν. τὸ ὑπὸ μέτωπον
μέρος. πλήξας αἰγανέα βρέγμα κυναπίδι. ἐν ἐπιγράμματι. Βρεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. ἐφύμνιον
παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις, μίμημα φωνῆς βατράχων. Βρέμει. ταράσσει. ἠχεῖν ποιεῖ.

Βρενθύεσθαι. αἰτιατικῇ. διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι ἢ προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι. ὁ δέ, σπαραττόμε-
νος, πολλῷ μᾶλλον κατεβρενθύετο. καὶ βρενθύεται, ἐπαίρεται. βρένθος δὲ εἶδος μύρου. ᾧ χριό-
μεναι αἱ γυναῖκες, μέγα φρονοῦσι. καὶ βρενθύῃ, σεμνύνῃ καὶ μέγα φρονεῖς ἐφ' ἑαυτῷ. οἱ γὰρ ἀ-
ποδεδωκότες ἑαυτοῖς, σοβαρώτερα βαδίζουσιν ὡς τοῦ μὲν προσήκοντος σοφοῦ. τὸ δὲ Σωκράτους
κενὴν ἡμῖν ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν κατεχυμένου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. σοὶ δ' ὅτι βρενθύῃ ἐν ταῖσιν ὁδοῖσι. καὶ
τὠφθαλμὼ παραβάλλεις. ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν τῷ σχήματι καὶ ταυρηδὸν ὁρᾷς. ἢ ἀλαζονι-
κῶς. ἡ μεταφορά, ἀπὸ βρενθείου μύρου. καὶ βρενθυόμενος. ἐπαιρόμενος. μέγα φρονῶν. ἀ-
γαθίας. οἱ δέ, μειζόνως ἢ παρ' ἐχρῆν ἐπὶ τοῖς φθάσασι βρενθυόμενοι, τῶν ἐν ποσὶ κατωλιγώρουν.
καὶ αὖθις. ὁ δέ, εἰς τὴν βασιλίδα ἐπορεύετο ἐξωγκωμένος καὶ μάλα βρενθυόμενος.

Βρέτας. εἴδωλον. ἄγαλμα. παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι. πρὸς πεσεῖν ποι πρὸς βρέτας. πρὸς τέ-
μενος, ἢ πρὸς ἕδος ἢ πρὸς ἄγαλμα θεῶν ἱκέτας γενέσθαι. Βρεντήσιον. χώρα τῆς Ἰταλίας. εἴρη-
ται οὕτως ὅτι λιμένας ἔχει κέρασιν ἐλάφου παραπλησίους. βρένδον δὲ καλοῦσι τὴν ἔλαφον Μεσσά-
πιοι. Βρέχειν. ἐπὶ τοῦ πίνειν λέγεται. καὶ ὑποβεβρεγμένος ὁ μεμεθυσμένος. Βρῆν. ὡς οὖν με-
τὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθεν ὁ Κάμιλλος καὶ τοὺς περὶ τὸν Βρῆν βαρβάρους ἀνεῖλεν εἰς
Κεῖσιν ἀγαγὼν τὴν ἐπίθεσιν, ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι τῶν πεπραγμένων αἴτιον. τὸ [illegible].

Βριαρέω. βριαροί. βαρεῖς. ἄγριοι. στερεοί. φοβεροί. ἐν ἐπιγράμματι. γέρα ἱστοφόρου βριθο-
μένης παλάμης. Βριθομένη. βαρυνομένη διὰ πλῆθος ὧν ἔφερεν. Βρῖθος. βάρος. τινὲς

πύργων

πύργους ἀμήχανον ἑλεῖν μή τι ἂν ἀναβῆναι ῥᾳδίως διὰ τὸ βρίθος, μήτε μετεωρισθῆναι διὰ τὸν σί-
δηρον. καὶ αὖθις· σιδηροβριθές τε λαβὲ δεξιᾷ ξύλον. Βρίθει· ἀντὶ τοῦ βρίθον. τεῖχος ἀνδρῶν τε καὶ
ὅπλων βρῖθον. Βρίθων· γενικῇ καὶ δοτικῇ. ἀθλῶν. Βριμάζων· τοῦ τοῦ λέοντος χρώμενος φω-
νῇ. Βριμήσαιο· ὀργισθείης. ὥστε εἰ σὺ βριμήσαιο, ὁ στρατὸς ἵνα δὴ νύκτωρ κατασπάσαντες ἄν, τὰς
ἀσπίδας τὰς εἰς βολὰς τῶν ἀλφίτων ἀνακαλύψειαν. ἀντὶ τοῦ εἰ βουληθείης αὐτὸν ὀργισθῆναι, εἰς σιτο-
φυλακεῖα κατάσχοιεν. Βριμούμενος· ὀργιζόμενος. οὐ μὴν ἐθέλοντος οὔτε πατρὸς τοῖς ὑπερέταις
σὺν ὀργῇ βριμούμενος. καὶ βριμοῦται· ἀπειλεῖ. καὶ βριμωμέναις, ἤγουν ἀπειλούσαις. μύλη γάρ τις
ἦν αὐτόθι. ὁπότε δὲ οἱ αὐτοῦ στρατιῶται τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἤρχοντο, τότε κἀκεῖνοι ἔσειον τὴν μύλην.
ὑπὸ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βριμωμέναις, ὁ τῆς μιᾶς ψόφος ῥᾳδίως ἐλάνθανεν. Βρόγ-
χος· κατὰ τροπὴν τῆς λ, ὁ λάρυγξ. Βρόμιος· ὁ Διόνυσος. ὁ χορηγὸς τῶν καρπῶν. παρὰ τὸ βορὰ βόριμος.
καὶ ὑπερθέσει βρόμιος. Βρόμος· ἦχος πυρὸς κυρίως. καὶ κούφοιο βαρὺν τυμπάνου βρόμον. ἐν
ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις· οὐκέτι κοιμήσαις ἀνέμων βρόμον οὐδὲ χαλάζης. Βροντή· νεφῶν ψόφος. ἐκ
παρατρίψεως ἢ ῥήξεως. ἔστι δὲ καὶ μηχάνημά τι ὃ ἐκαλεῖτο βροντεῖον. ὑπὸ τὴν σκηνὴν ἦσαν ἀμφορεῖς,
ψηφίδας ἔχοντες θαλαττίους. ἦσαν δὲ λέβητες χαλκοῖ, εἰς οὓς αἱ ψῆφοι κατηνέχθησαν. καὶ κυλιόμεναι ἦχον
ἀπετέλουν ἐοικότα βροντῇ. Βρονταὶ καὶ ὕπνοι· ἀπειλαί εἰσι λόγοι. Βρονταί· ἐν τῷ χθονί
ἀβροντίας. καὶ ἐν τῷ ψόφος. Βροτόεντα· ἡμαγμένα. Βροτέοισιν· ἀνθρωπίναις. Βροτο-
λοιγός· ὁ ὀλέθριος τοῖς βροτοῖς ὁ ὀλοθρεύων. ὡς παρ' οἱ ποιηταὶ λέγουσι. βροτολοιγῷ ἶσος ἄρει. Βροτός·
φθαρτὸς ἄνθρωπος. βρότος ἢ τὸ μεμολυσμένον αἷμα. Βρουμάλια· ταῦτα ἐπενόησε Ῥῶμος. ἐπει-
δὴ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ῥῶμος ἐκ πορνείας γενόμενοι, ἐξετράφησαν καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνε-
τράφησαν. ὁ νόμος ἦν τοῖς Ῥωμαίοις, τὸ ἐξ ἀλλοτρίων ἐσθίειν, ἕκαστος ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἱστορεῖ ὅτι
καὶ ὄνομα ἐκόμιζεν πρὸς τὸ μὴ ἀκούειν ἀλλοτριοφάγος. οὗ δὴ χάριν ἐπενόησε Ῥῶμος τὰ βρουμάλια.
εἰρηκὼς ἀναγκαῖον εἶναι τρέφειν τὸν βασιλέα τὴν ἑαυτοῦ σύγκλητον ἐν τῷ χειμῶνι ὅτε ἀργοῦ-
σιν ἐκ τοῦ πολέμου. ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ ω. κελεύσας καὶ τὴν σύγκλητον καλεῖν τοὺς στρα-
τιώτας. καὶ μέλλοντες οἱ στρατιῶται ἀπιέναι, κύκλῳ ἑστῶτας πρὸς τὸ γυναικεῖον ὅπου ζαφήσονται.
καὶ τοῦτο ἐπενόησε πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὕβρεως αὐτοῦ ὁ Ῥῶμος. καλέσας τὸ ὄνομα τοῦ ἀρίστου.
βρουμαλίζειν. ὅ ἐστι Ῥωμαϊστὶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζαφῶσαι. Βροχή· ζήτει ἐν τῷ ὄμβρος τοῦ ἐπὶ Περικλέους
ἀναξαγόρου γενομένου. ἐν τῷ ἀναξαγόρας. Βρόχος· τὸ τῆς ἀγχόνης σχοινίον. ὁ δὲ ἤδη μεμηχα-
νημένος ἀγχόνην τὸν βρόχον ἐνδεδυμένος. καὶ αὖθις· ἡ δὲ, ὑπὸ τῆς ἀτερποῦς μίξεως ἀλλαξα-
μένη βρόχον. Βρόχοις· σχοινίοις. οἱ μὲν οὖν βρόχοις τισὶν ἐνάψαντες νύκτωρ, ἀπὸ τοῦ περι-
βόλου καθῆκαν. καὶ αὖθις· διὰ τῶν βρόχων τὰς ἐπάλξεις ἀνῄρουν. καὶ βρόχον ἁψάμενοι αἰτια-
τικῇ. εἰ καὶ τὸ ἅπτομαι μετὰ γενικῆς συντάσσεται. Βρυτίδες· γυναῖκες οὕτω καλούμεναι. οἱονεὶ
σιβύλλαι. καὶ προφήτιδες. πάσας δὲ τὰς ἐνθουσιώσας, σιβύλλας ἐκάλουν. Βροῦτος· στρατηγὸς
Ῥωμαίων. ἔγραψεν ἐπιστολὰς καὶ τῶν Πολυβίου τοῦ ἱστορικοῦ βιβλίων, ἐπιτομήν. θαυμάζεται δὲ εἰς
τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν. ἤγουν χαρακτῆρα. ἐν τῷ δημάρχῳ. Βροῦχος· ἡ κάμπη. Βρωμᾶσθαι·
τὸ ὀγκᾶσθαι ποιοῦντα ὄνον. καὶ βρῶμα ἡ φωνή. καὶ βρωμαστίζω αἰτιατικῇ. Βρώμης· βρώσε-
ως. τροφῆς. Βρωτόν· βρῶσιν. τροφήν. Ξενοφῶν. ὁ δέ, παριὼν ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, εἴ τί που ὁρῴη βρω-
τόν, ἐδίδου τοῖς βουλιμιῶσι. Βρῶσος, ὄνομα πόλεως. Βρυάζει· πάλλει. τυφλῶς διάκει-
ται. θάλλει. εὐφραίνεται. Βρυγμός· τρισμὸς ὀδόντων. ἢ μυλῶν ἀκόνησις. Βρύει· δοτικῇ. δέδοικα μὴ
βρύων ἕλκεσιν εἰσάγῃς τὸν ἰάσοντα. καὶ μετὰ γενικῆς. βρύω φυτῶν καὶ ἀνθέων. Βρύει· ἀνθεῖ. τέ-
θηλε. ὁ δέ, ἀπὸ τοῦ Λιβάνου τοῦ ὄρους ἀνέδραμεν καὶ τὸ ὑποκείμενον πεδίον στάχυσι βρύον, τοξεύει ἐμ-
πυρεῖ. καὶ τὸ λήϊον πᾶν τε φέρον ὥσπερ ἐγχρονίαι. Βρύκοντα· βρύοντα. κατεσθίοντα. ἄρτι καὶ
βρύκοντα τὸν ἀθλήμονα μόσχον. Βρύκουσα τοὺς ὀδόντας· τρίζουσα. ἐπεὶ ὀδόντα ὀξὺν ἐπι-
βρύκουσα ἡ λάκαινα γυνή. Βρύκουσα· ἐσθίουσα. δάκνουσα. παρὰ τὴν βορὰν, οἱονεὶ βορύκου-
σα. βρύκουσι τε δεσμοί μου φασὶ τοὺς δακτύλους. Ἀριστοφάνης ὄρνισι. καὶ ἀλλαχοῦ· βρύκου-
σι τοὺς ἀλήμονας καὶ τὰ περὶ Ξαλμίσσῳ. Βρύλλον· ἐπιπίνειν. ὑπὸ τοῖς παιδίοις λεγόμενον.

ἀριστοφάνης. βρύλλων τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ἀνακλαίπιον τί βούλομαι δ᾽ ἔφη ἐν ἀναστάσει. τοῦτον δ᾽ ὅταν ἢ τελέως, τὰ πεινώσας ἢ ταράξας. ἀντὶ τοῦ ὅταν γένηται φαγνός. τουτέστι πλήρης. ὅταν αὐξηθῇ ὠδίνη. ἢ μέγας εἶναι, τοῦτον τὰ πεινὸν ἢ ποίησον. τουτέστιν ἐάσας πληρῶσαι, δηλώσω. Βυρώδης δυσώδης. Βρύσις· πηγὴ διαυγὴς ἰατικὸς λύει λύπας. Βρύτια· τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσματα. ἅτινες ἔμφυλα λέγουσιν. Βρυτίδαι· ὄνομα γένους ἀττικοῦ. Βρύχιος· βυθιζόμενος ὕδατι. ἢ ἐμβρύοικος ἡ ἄγκυρα ἡ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα. καὶ ἔμβρυον τὸ ἐν γαστρὶ βρέφος. ἐν ἐπιγράμματι. ἄγκυραν ἐμβρύοικον ἐρυσινηίδα. ἐπὶ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως. χιλιάδες ἀνδρῶν διεφθάρησαν ἐν τῷ πρὸς ἰσαύρους πολέμῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἡράκλειος χρήματα πολλὰ καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ λίθους πολυτελεῖς ἔπεμψεν. ἅπερ βρύχια γέγονεν ἐπὶ σεργίου πατριάρχου. Βρύχων τοὺς ὀδόντας ὁ λέων. Βοίδιον· βοΐδιον· βοΐδιον δὲ ἐκάλουν τότε ἐγώ. νῦν δὲ χάριτος ἕνεκα τῆς ζητήσεως τὸ, βοίβη καὶ βοιβηὶς λίμνη. Βοιωτία καὶ βοιώτιος νόμος· ἐπὶ τῶν κατὰ ἀρχὰς μὲν ἠρεμαίως ἀδόντων, αὖθις δὲ σφοδρῶς ἐπιγινομένων. Βοιωτὶς ἡ βουνώδης γωνή. Βοιώτια ὗς· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ ἀπαιδεύτων. Βύας· εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. καὶ βύας ὁ ὄφις. δίων ἐν ῥωμαϊκοῖς ἐν τετάρτῳ λόγῳ τοῖς ῥωμαίοις τοῦτο ἐπιφαίνεσθαι πολλάκις λέγει. σημαίνει δὲ συμφοράς. Βύβλις· ὄνομα κύριον. ἀδελφὴ καύνου. ἀμφότεροι δυστυχήσαντες. Βύβλινος οἶνος ἐκ βύβλου πόλεως. Βύβλου· παρὰ πυρός. αἰλιανός. ἐκέλευσε μέν, ἀποδίδοσθαι νικάνορι φασὶ τὴν βύβλον τριάκοντα χρυσῶν. ὁ δὲ ἢ μὴ ἐθέλει, ἀεὶ προσαπαιτεῖ μᾶλλον ἑαυτῷ τοῦ χρυσίου προστιθέντες. ἕως ἂν ἀπειπὼν δῷ ὅσον ἂν αἰτηθεὶς τύχῃ. ἐπὶ πάσαις φωνῇ. καὶ παροιμία. βύβλου ἢ καρπὸς οὐκ αἰτεῖ στάχυν μέγαν. ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς παρόσον ἀσθενὴς οὖσα ἡ βύβλος, οὐ δύναται μέγαν φέρειν καρπόν. Βυζάντιον· τὸ βυζάντιον ἐπὶ σευήρου τοῦ βασιλέως ῥωμαίων τετείχιστο γενναίως. τεῖχει πεποιημένῳ μυλίτῃ λίθῳ εὖ τετράγωνον εἰργασμένῳ. ἑπτὰ μὲν γὰρ ἦσαν ἀπὸ τῶν θρακίων πυλῶν πύργοι πρὸς τὴν θάλασσαν καθήκοντες. τούτων δὲ εἴ τις πρώτῳ ἐνεβόησεν ἢ λίθον ἔρριξεν, αὐτός τε ἤχει καὶ ἐλάλει. καὶ τῷ δευτέρῳ τοῦτο ποιεῖν παρεδίδου. καὶ οὕτως διὰ πάντων ἐχώρει. ἐν τῷ σεβήρου τοῦ βυζαντίου πλατύτερον. Βύζην· ἀθρόως. πυκνῶς. ἐπαλλήλως. συνωθουμένως. ἀρριανὸς κατὰ στόμα τοῦ λιμένος ἡ στενότατον ἦν βύζην τὰς ὁλκάδας ὁρμίζοντες. ὁ δὲ τὰ φρέατα φορυτοῦ καὶ τῶν ἐπιτυχόντων, βύζην ἐνέπλησε. Βυθίζω αἰτιατικῇ. Βυκάνη· ὄργανον μουσικόν. ἐκ βυκάνης ἐξ ἀργύρου ἀργυρᾶς μουσικῆς. ἐγίνοντο δύο. καὶ τῇ μὲν, πρὸς πόλεμον ἐκάλουν καὶ συλλογὴν ἐχρῶντο. τῇ δὲ, συνελθεῖν ἀρχάς. Βύουσι· φράττουσι. καλύπτουσιν. ἔνθεν καὶ ἀκρόβυστος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων. πίνδαρος. ἐρωδιὸς νῦν εἶπον οὐ βύζην θέλεις. Βυρσαίετος ὁ κλέων. συντίθεται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ αἰετοῦ. ἅμα μὲν ὡς βυρσοδέψην κωμῳδῶν τὸν κλέωνα καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἅρπαγα τῶν κοινῶν. ἁρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῷον ὁ αἰετός. σκυτοδέψης, ἀττικόν. βυρσοδέψης δὲ ἀσιανόν. ἢ παφλαγὼν βυρσοδέψης. σημαίνει δὲ τὸ ἐκ τοῦ ἐμβρέχειν τὰ δέρματα. καὶ πλείοσιν ἡμέραις ἐᾶν αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον. ἵνα διαλάβοιεν ἀπὸ τῆς ὀσμῆς τοῦ ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων μολυνομένων ἄχρις ὀδωδέναι. διαβάλλει οὖν ὡς δύσοσμον. ἄλλως τε καὶ τὴν αὐτὴν δεικνὺς κλέωνος ἀφ᾽ οἵας τύχης ὁρμώμενος πρωτεύει τῶν ἀθηναίων. ἡ καρχηδὼν ἡ καὶ ἀφρική, βύρσα λέγεται. καὶ ἔστιν ἔθνος ἀφρικανός. Βυρσοδέψης· σκυτοτόμος. ὁ τὰς βύρσας θεραπεύων. Βυσαύχην· ὁ τοὺς ὤμους συνέλκων ἐπὶ τὸν τράχηλον. Βύσσινον· βύσσῳ βεβαμμένον. δέξαι βύσσινον εἷμα. τό τοι μετὰ παιδὸς ἀγαυᾶς ὕφαινε. Βυσσοδομεῦντες· ἐκ βάθους σκεπτόμενοι. καὶ βύσσωμα. θῶων ἐν κλώστοιο λίνου βυσσώμασι ὄμβρον φράξαντες γλαυκαῖς ἐν ποδίοις πελάγους. Βυσσόν· βάθος. ὀξυτόνως. βαρυτόνως δὲ σημαίνει βαφὴν ἐκ πορφύρας. καὶ βυσσὸς βυθὸς παρὰ ἡροδότῳ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Γαβαὼ πόλις. καὶ γαβαωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας. Γαβίνιος, ὄνομα κύριον ῥωμα-
ϊκόν. Γάβιοι πόλις λατίνων. τὸ ἐθνικὸν γαβῖνοι καὶ γάβιοι. Γαβριὴλ ὄνομα κύριον. καὶ
γαβριηλᾶς ὄνομα. Γάγγης. βασιλεὺς αἰθιόπων. ὃν ἀπέκτεινεν ἀλέξανδρος δεκάπη-
χυς τὸ μῆκος. τὴν δὲ ὥραν οἷος οὔπω τις ἀνθρώπων. γεγονὼς δὲ γάγγου παῖς. οὗ δὲ πατέρα τὸν ἑαυ-
τοῦ τὴν ἰνδικὴν ἐπικλύζοντα, αὐτὸς δὲ τὴν ἐρυθρὰν ἔτρεψε καὶ διήλλαξεν αὐτὴν τῇ γῇ. ὅθεν ἠ-
γάζοντι μὲν ἄφθονα ἔφερεν. ἀτιμασθέντα δὲ, ἐτιμωρεῖτο. ἐπεὶ δὲ τὸν ἀχιλλέα ὅμηρος ἄγειν μὲν ὑπὸ τροίην λέγει
ναῦς δέ. φησὶ δὲ αὐτὸν δώδεκα μὲν πόλεις ἐκ θαλάττης ᾑρηκέναι, πεζῇ δὲ ἕνδεκα. γυναῖκα δὲ ὑπὸ τοῦ
βασιλέως ἀφαιρεθέντα, εἰς μῆνιν ἀποκλῖναι. ὅτι δὲ ἀπεράμονα καὶ ὠμὸν δόξαι, σκεψώμε-
θα τὸν ἰνδὸν πρὸς ταῦτα. πόλεων μὲν τοίνυν ἑξήκοντα οἰκιστὴς ἐγένετο. αἳ περί εἰσι δοκιμώτα-
ται τῶν τῇδε. τὸ δὲ πορθεῖν πόλεις, ὅστις εὐκλεέστερον ἡγεῖται τοῦ ἀνοικίζειν πόλιν, οὐκ ἔστιν. σκύ-
θας δὲ τοὺς ὑπὲρ καύκασον στρατεύσαντάς ποτε ἐπὶ τήνδε τὴν γῆν ἀπώσατο. τὸ δὲ ἐλευθεροῦντα
τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι, πολλῷ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει.

Γάγγρα πόλις. γάγγραινα εἶδος πάθους. Γάδαρα πόλις, κοίλης συρίας ἥτις καὶ ἀντιό-
χεια καὶ σελεύκεια ἐκλήθη. τὸ ἐθνικὸν γαδαρεὺς καὶ γαδαρεῖς καὶ γαδαρηνὴ ἡ χώρα. Γάδειρα
τόπος. κατὰ τὴν ἑσπερίαν μοῖραν. ἀπὸ πλάτυνσις τῆς θαλάσσης. καὶ οἷον ἐκροὴ ἀπὸ τῆς πρὸς ἡ-
μᾶς. καὶ τὴν ἀτλαντίδα θάλασσαν τὸν ὠκεανὸν ὃν διεκπλεῦσαι οὐκ ἦν βραχώδη καὶ σκοπελώ-
δη τυγχάνουσαν. γάδειρα δὲ παρὰ τὴν γῆν καὶ τὴν δειρὴν ὅ φησι ζάγχαλος. μέχρι τούτων ἐλθὼν ὁ ἡ-
ρακλῆς καὶ μὴ δυνάμενος διελθεῖν, στήλας ἐπὶ τοῦ ἐγχωρίου λαβὼν, ἱδρύσατο. δηλῶν διὰ τοῦ ἄχρι τού-
του δὲ βατὴν εἶναι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. Γαδειρηνός. ἀπὸ τόπου. Γάζα. καὶ γαζοφυλά-
κιον. θησαυροφυλάκιον. γάζα γὰρ ὁ θησαυρός. πολλὴν δὲ εὗρεν ἀφθονίαν τροφῆς καὶ γάζαν βαρβαρι-
κήν. ἀργυρεῖς δὲ τάλαντα ͵ς. ὁ δὲ πτολεμαῖος τὸν βασιλέα παρελθὼν, ἐπεδείκνυτο καὶ τὴν ἄλλην
τὴν βασιλικὴν γάζαν. διόδωρός φησι. Γάζα πόλις φοινίκης. ὁ πολίτης γαζαῖος. Γά-
ζακα πόλις μεγίστη τῆς μηδίας. τὸ ἐθνικὸν γαζακηνός. ὡς μάζακα μαζακηνός. Γαϊα-
νὸς. ἀράβιος σοφιστής. μαθητὴς ἀψίνου τοῦ γαδαρέως. ἦν δὲ ἐπί τε μαξίμου καὶ γορδιανοῦ. περὶ συν-
τάξεως βιβλία ε. τέχνην ῥητορικήν. μελέτας. ἐσοφίστευσεν ἐν βηρυτῷ. Γάϊος ἰούλιος καῖ-
σαρ ὁ πρῶτος μοναρχήσας. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν τῶν ἀράτου φαινομένων. καὶ τέχνην γραμ-
ματικὴν ῥωμαϊκῶς. καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου. Γάϊος καῖσαρ. ὃς ἐπεκλήθη καλλιγόλας. ῥητορικὴν
τέχνην ῥωμαϊκῶς. Γάϊος. ῥωμαίων βασιλεύς. τὸν μὲν πρῶτον μεγαλοφρόνως διεῖπε τὴν βασι-
λείαν τά τε πράγματα καὶ πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις καθηκόντως ἐχρῆτο. μετὰ δὲ δύο χρόνους, ἐκστὰς τῆς ἀν-
θρωπίνης φύσεως κατὰ μίμησιν τοῦ πάθους ἑαυτὸν ἀπεθέωσε. καὶ ἀνδριάντας ἑαυτοῦ κατὰ πόλιν ἐν τοῖς να-
οῖς ἀπέστειλε καθιδρύεσθαι. καὶ εἰς τὸν τῶν ἱεροσολύμων ναὸν θεσπίσας, νέου διὸς ἱερὸν προσέτα-
ξεν ὀνομάζεσθαι. καὶ δουλοκρατίαν νομοθετήσας, ἐπέτρεψε κατηγορεῖν τῶν δεσποτῶν εἴ τι ἂν αὐτοῖς
εἰδεῖεν πλημμελήματα. καὶ νῦν ἦν δεινὴ συμφορὰ κατειληφυῖα τὴν οἰκουμένην πᾶσαν. τῶν οἰκετῶν μεγά-
λαις τιμωρίαις ὑποβαλλόντων τοὺς δεσπότας. ἕκαστος γὰρ ἀμύνεσθαι ἐβούλετο τὸν ἴδιον δεσπότην ὑ-
πὲρ ὧν παρ' αὐτοῦ βασάνων προπέπασχεν. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ εἰς μανίαν ἐκπεσὼν ἄθεσμον, στολὰς
γυναικείας ἠμφιέννυτο. καὶ τὴν κόμην πλοκάμοις καὶ πλοκῇ τινι περιστέλλων, καὶ γυναικιζόμε-
νος καὶ πᾶσαν αἰσχρουργίαν διαπραττόμενος, τελετὰς ἐπενόει, καὶ ξένα μυστήρια ἐπετέλει. καὶ δὴ
λαβών ποτε τὴν ἰδίαν θυγατέρα καὶ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀγάλματος θέμενος αὐτὴν, ἔφη· σὺ ταύ-
την ἐγέννησας. καὶ πατὴρ αὐτῆς ἐννόμως ὑπάρχεις. οὗτος μιαρώτατός τε καὶ ἀνοσιώτατος ἐγέ-
νετο. καὶ τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακῶν συνειληφὼς, ἐπεκάλυψε τὰ τοῦ τιβερίου μιαρὰ κατὰ πάντα. ὅσα γὰρ
ἐκεῖνος ἐν πολλῷ χρόνῳ πεποίηκεν, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπετίσατο. μοιχικώτατός τε ἀν-
θρώπων γενόμενος. καὶ γυναῖκας ἡρμοσμένας καὶ γεγαμημένας ἐλάμβανε. τινὰς τε ἑαυτοῦ τιθήνας ἐ-
πιτιμησάσας αὐτοῦ ἀνοίας, ὡς ἂν ἀνάγκῃ ἐσχάτου θανάτου κατέπεισεν. ἐχρῆτο δὲ καὶ ταῖς ἀδελφαῖς καὶ τῇ

παρανόμων ἐν κοινωνίᾳ μίξεων. ὡς καὶ πατὴρ ἀνοσίας κατασχεῖν αἰτίας γυναικὸς ἐκ μιᾶς τῶν ἀδελφῶν ἀποτεχθείσης· ναούς τε καὶ θυσίας ὡς ἡμιθέῳ γίνεσθαι ἐπεσκίαζε. τούτῳ αὐτοκράτορι οἱ ῥωμαῖοι ἐπεδόθησαν· ὥστε καὶ τὰ τῶν πρεσβείων ἔργα καὶ ἀπὸ γλιπτῶν δόξαν γεγονέναι· τοσοῦτον καὶ γαΐου, ὅσον καὶ τοῦ χρύσου ἀπ' ἐκείνου ἀπήνεγκαν. οὗτος μετὰ τιβέριον ἐβασίλευσε καλλίγουλας ὀνομαζόμενος.

Γάϊος λαυτώριος. μάρκος ἐπίκλησιν. ἐν τούτῳ δείκνυται τὸ μισοπόνηρον τῶν ῥωμαίων καὶ πρὸς τοὺς παραβαίνοντας τὰ κοινὰ καὶ νόμιμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀμείλικτον. οὗτος γὰρ χιλίαρχος ἀποδειχθεὶς ἐν τῷ σαυνιτικῷ πολέμῳ νεανίαν τινὰ τῶν ὁμοσκήνων διαφέροντα τὴν ὄψιν ἑτέρων μέχρι μέν τινος ἔπειθεν ἑαυτῷ χαρίσασθαι τὴν τοῦ σώματος ὥραν ἑκόντα. ὡς δ' οὔτε δωρεαῖς οὔτε τῇ ἄλλῃ φιλανθρωπίᾳ τὸ μειράκιον ἡλίσκετο, κατέχειν τὴν ἐπιθυμίαν ἀδύνατος ὤν, βίαν προσφέρειν ἐπεβάλετο. περιβοήτου δὲ τῆς ἀκοσμίας τοῦ ἀνδρὸς ἅπασι τοῖς ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου γενομένης κοινὸν ἀδίκημα τῆς πόλεως νομίσαντες οἱ δήμαρχοι, γραφὴν ἀποφέρουσι κατ' αὐτοῦ δημοσίᾳ. καὶ ὁ δῆμος ἁπάσαις ταῖς ψήφοις τοῦ ἀνδρὸς κατέγνω· τίμημα ὁρίσας θάνατον. οὐκ ἀξιῶν εἰς ἐλεύθερα σώματα καὶ προπολεμοῦντα τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας, τοὺς ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὄντας ὑβρίζειν τὰς ἀνηκέστους καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἄρρεσιν ὕβρεις. ἄλλο θαυμασιώτατον. καίτοι περὶ δοῦλον σῶμα γενομένης τῆς ὕβρεως. ἑνὸς γὰρ τῶν παραδόντων ταύταις τὸ στρατόπεδον χιλιάρχων καὶ ὑπὸ ζυγὸν ὑπελθόντων, ποπλίου υἱὸς ὢν ἐν πολλῇ καταληφθεὶς πενίᾳ, δάνειον ἠναγκάσθη λαβεῖν. ὡς ἐρανισθησόμενος ὑπὸ τῶν συγγενῶν. διαψευσθεὶς δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀπήχθη πρὸς τὸν χρήστην τῆς προθεσμίας παρελθούσης· κομιδῇ νέος ὢν καὶ τὴν ὄψιν ὡραῖος. οὗτος τὰ μὲν ἄλλα ὑπηρετῶν ὅσα δούλοις δεσπόταις νόμος ἦν, ὑπέμενε. τὴν δὲ τοῦ σώματος ὥραν χαρίσασθαι κελευόμενος, ἠγανάκτει καὶ μέχρι παντὸς ἀπεμάχετο. πολλὰς δὲ διὰ τοῦτο μάστιγων λαβὼν πληγάς, ἐξέδραμεν εἰς τὴν ἀγοράν. καὶ στὰς ἐπὶ μετεώρου τινὸς τήν τε ἀκολασίαν τοῦ δανειστοῦ ἐξηγήσατο. καὶ μαστίγων τοὺς μώλωπας ὑπέδειξεν. ἀγανακτήσαντος δὲ τοῦ δήμου καὶ δημοσίας ὀργῆς ἄξιον ἡγησαμένου τὸ πρᾶγμα, κατηγορούντων τὴν εἰσαγγελίαν τῶν δημάρχων, ὦφλε θανάτου δίκην. καὶ διὰ ἐκεῖνο τὸ πάθος ἅπαντες οἱ δουλωθέντες πρὸς ταῦτα ῥωμαῖοι, νόμῳ κυρωθέντι, ἀρχαίαν ἐλευθερίαν ἐκομίσαντο.

Γαλαξαδῆτις χώρα. Γαλαξηνός· ὁ ὑποτίτθιος. ἤγουν ὁ ὑπομάζιος. Γαλακτίων, ὄνομα κύριον. Γαλακτοπότης· ὁ γάλα πίνων. Γαλαξίας· τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς. ὅ ἐστιν ἀντανάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀστέρων. Γάλα ὀρνίθων· ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. ἢ ἐπὶ τῶν σπανίων. καὶ σπάνια φησὶ καὶ δυσεύρετα τῶν ἀγαθῶν παρέξομεν. ὥστε ἀπέσται ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. τουτέστιν ἐν πλησμονῇ γενόμενοι τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι μέλλετε. οὕτω πλουτήσετε πάντες. ἀριστοφάνης ὄρνισι· δώσομεν ὑμῖν πλουθυγίειαν. εὐδαιμονίαν. εἰρήνην. νεότητα. γέλωτα. χορούς. θαλίας. γάλα τ' ὀρνίθων. ὥστε παρέσται ὑμῖν κοπιᾶν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. Γαλασκιδάζει· δυσμενῶν συμβουλίας. Γαλαγαλλωῶν πρόξενον πελαργόπων. Γαλάται· ἐπὶ τοῦ σκιπίωνος τῶν ῥωμαίων στρατηγοῦ καὶ ἀννίβου τοῦ καρχηδονίου, ῥωμαῖοι γαλάτας, τοὺς ἐν τῇ ἀσίᾳ κατεστρέψαντο. οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἑσπερίων γαλατῶν μοῖρα. ἀναστάντες γάρ ποτε τῆς οἰκείας οἱ γαλάται. ἅμα βρέννῳ στρατηγῷ, προσῆλθον εἰς λ' μυριάδας ἀριθμούμενοι. ἐνταῦθα διακριθέντες, οἱ μὲν, ἐπὶ τὴν ἔσω πυλῶν ἑλλάδα. οἱ δὲ, ἐπὶ θρᾴκην καὶ τὴν ἀσίαν ἐτράποντο. ἀμφὶ τὰς δύο μάλιστά που καὶ αὐτοὶ μυριάδας ὄντες. καὶ κρατήσαντες τῷ πολέμῳ πάντων μικροῦ τῶν ἐπὶ τάδε τοῦ ταύρου ἀσιανῶν ἐθνῶν, τοὺς μὲν ἄλλους ὑποτελεῖς ἐποιήσαντο φόρου. αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τὸν ἅλυν ποταμὸν χωρία κατασχόντες, ἐνέμοντο τά τε μεταξὺ βιθυνῶν τε καὶ καππαδοκῶν κείμενα. ἐφ' οὓς ἐστράτευσαν ῥωμαῖοι, κοινωνήσαντες ἀντιόχῳ τῆς ἐπὶ σιπύλῳ μάχης. καὶ συμπεσόντες αὐτοῖς περὶ πόλιν ἄγκυραν μάλιστα ἱδρυμένους, μυρίους μὲν τῶν μαχίμου ἡλικίας κατέβαλλον. τοὺς δὲ λοιποὺς ὑπηκόους ψηφίσιν ἀρεστὰ τῶν ὧν ἦρχον ἐθνῶν, κατηνάγκασαν. Γαλάτεια, ὄνομα θεᾶς. Γαλατία δὲ χώρα. καὶ Γαλατίας, ὄνομα κύριον. Γαλλαίῳ· τῷ τῶν γάλλων. γαλλαίῳ κυβέλης ὀλολύγματι πολλάκι δοῦσα τὸ βαρὺ εἰς ἀκοὰς ἦχον ἀπεστομάζετο. τὰς δὲ θεῶν χαίτας περὶ δικλεῖδ' ἔθηκεν ὀρεία θερμῷ ἐπεὶ λύσσης ἐνθάδ' ἔπαυσε πόδα. Γαλέα· ὁ ἰχθύς. καὶ γαλεὸς ὁμοίως. Γαλεάγρα· ὄργανον τιμωρητικόν. καὶ πελάσαντες εἰς

γαλέαγραν

γαλεάγρας ἐμβαλόντες περόναις σιδηραῖς διηρμένην πᾶσαν, ἐν δυσχωρίαις ἐκύλιον. καὶ αὖθις, ὁ δὴ ἐν γαλεάγρᾳ σιδηρᾷ βαλὼν ἀπέκτεινεν. Γαλεώτης· ὄνομα κύριον. Γαλεώτης καὶ ἀσκαλαβώτης ὁ καὶ περὶ ἐνθάδε ἀσκαλαβώτης. Γαλερόν· φαιδρόν. Γαλῆ τὸ ζῶον· καλεῖται δὲ ἡ πρός τινων κτίδω. καὶ ἱλαρία. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἰσόψηφον δίκη. Γαλῆ. ἀρχή· ἀπὸ τῶν αὐτῶν σύγκειται γραμμάτων. καὶ γαλῆ ταρτησία· ἡ ταρτησσὸς πόλις· ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ· ἔνθα μέγισται γίνονται γαλαῖ. Γαληνῷ· ἡ γαληνιῷ. Γαληνιᾶν· γάννυσθαι· χαίρειν· διαχεῖσθαι. Γαληνὸς ὁ διασημότατος ἰατρὸς περγαμηνὸς γέγονεν ἐπὶ μάρκου καὶ κομόδου καὶ περτίνακος τῶν καισάρων ἐν ῥώμῃ. υἱὸς νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος. πολλὰ συντεταχὼς ἰατρικά τε καὶ φιλόσοφα· ἔτι τε γραμματικὰ καὶ ῥητορικά· ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα καταλέγειν ἄκαιρον ἡγησάμην ἐν τῷ παρόντι. ἐβίω ἔτη ο΄. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἡσύχιον. Γαλήσιον· ὄνομα τόπου. Γαλῆ χιτών· αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται. καὶ μηδὲν ἀνυσίμων. ὁμοία ἐστὶ τῇ οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός. Γαλῇ κροκωτόν· ἐν τῷ κροκωτός. Γαλιλαία· κατὰ κύλισιν τῆς γῆς ἀπλωθεῖσα. διὸ καὶ πηλόβολος ὀνομάζεται. καὶ γαλιλαῖοι οἱ ἀπὸ ταύτης μετωνομάσθησαν χριστιανοί. ζήτει ἐν τῷ ναζιραῖοι. Γάλιψος· ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ καὶ πόλις τῆς θρᾴκης· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ γαλίψου τοῦ θάσου καὶ τηλέφης. Γαλλογραικία ἡ τῶν βουκελλαρίων χώρα· οἱ αὐτοὶ καὶ ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται. Γάλλος· ὄνομα ποταμοῦ. Γάλλος· ἀπόκοπος· ἐν ἐπιγράμματι. γάλλος ὁ χαιτήεις ὁ νεότομος ὁ ἀπὸ τμώλου λύδιος ὀρχηστὰς μάκαρος ὀλολυζόμενος. καὶ γάλλοι οἱ ἀπόκοποι. Γναῖος ὁ ὕπατος ῥωμαίων διερχόμενος, ἐπεφύρωσε τὸν σαγγάριον ποταμὸν τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον. καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν στρατοπεδευσάμενος, παραγίνονται γάλλοι παρὰ ἄττιδος καὶ βαττάκου τῶν ἐκ πεσσινοῦντος ἱερέων τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἔχοντες προστηθίδια καὶ τύπους· φάσκοντες προσαγγέλλειν τὴν θεὸν νίκην καὶ κράτος. οὓς ὁ γναῖος φιλανθρώπως ὑπεδέξατο. καὶ αὖθις ἀπέστειλεν ἀνακτορικοὺς διασκευάσας εἰς γάλλους μετὰ αὐλητῶν ἐν γυναικείαις στολαῖς ἔχοντας τύμπανα. καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς προκαθημένης τῆς χώρας· ὅτι γάλλοι μὲν γεγόνασιν ἄνδρες ἐκ ἢ γάλλοι ἄνδρες ἐγένοντο. Γαῖσος τι τιμῆς· γαῖσοι ἤτοι ἀκόντια ἐπὶ τῶν Γαλόω γάλως· γάλω πλεονασμῷ τοῦ ο γαλόῳ ἀνδραδέλφῳ καὶ γαλόῳ ἡ ὁμοίως ἡ ἀνδραδέλφος.

Γαμβρεῖος στολή. Γάμβορος· ὁ ἀμέτοχος. Γαμβρὸς ἐρεχθῆος ὁ βορρέας· τὴν γὰρ ὠρείθυιαν θυγατέρα αὐτοῦ ἔγημεν. ὅθεν ζήτει καὶ ζήτης καὶ κάλαϊς. Γαμέτης ὁ ἀνὴρ ὁ σύζυγος· ἡ δὲ, σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτῃ δεῦρ' ἐφέσου ἤλθεν. Γαμηλία· ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις ἢ ἡ τῶν γυναικῶν ἡ εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή. οὕτως δίδυμος ὁ γραμματικός. καὶ παροιμία· γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν ὅταν τις ἠγάγετο γυναῖκα πρὶν γενέσθαι παῖδα. οὗτος μαρτυράμενος περὶ τοῦ γάμου κατὰ τοὺς γάμους ἀπεδίδου τοῖς φράτορσιν εἰς λόγον εὐωχίας. καὶ τοῦ τὸ ἐστι γαμηλίαν εἰσενεγκεῖν μέμνηται τοῦ λόγου δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς εὐβουλίδην λόγῳ. καὶ γὰρ ὅτι ὁ πατήρ μου κατὰ τοὺς νόμους ἔγημε. καὶ γαμηλίαν τοῖς φράτορσιν εἰσήνεγκε μεμαρτύρηται. Γαμηλιῶνος· τοῦ μηνὸς τοῦ ἰανουαρίου. Γαμησείειν ἀττικοὶ φασι. Γαμφηλή, ἡ σιαγών. Γαμψωλή· ἡ ἐπικαμψις.

Γαμψώνυχος· ἐπικαμπεῖς ἔχοντες τοὺς ὄνυχας. καὶ γαμψώνυχα ζῶα· ὅσα τῶν πτερωτῶν τὴν ἀπειρυγχίδα κεκάμφασιν ὑπὸ τὴν γένυν. οἷός ἐστιν ἀετὸς ἱέραξ· κεγχρηίς· ἀλλά τε τὰ μὴ πίνει.

Γαμψὸν· ἐπικαμπές. καὶ γαμψὸν χάτησιν ἐφ' εἴκοσι πεδηθὲν ἄγκιστρον κρυφὶ κεῖνα ἁλίοισι πάγη. ἐν ἐπιγράμματι. γαμψόν τε δρέπανον σταχυκτόμον ὅπλον ἀρούρης. καὶ αὖθις. γαμψὰς πυρολόγους δρεπάνας. Γαμψοὺς τὰς καμπτούσας καὶ πλαγίους νεφέλας· ἢ τὰς ὀρνίθων ὄψεσιν εἰκασμένας· γαμψοὺς γὰρ ἐκάλουν τὰς ὄρνιθας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Γαύδειρον ὄνομα ποταμοῦ. Γάνιος. Γανόων· λελαμπρυσμένος. Γάνος ὁ οἶνος παναπάλῳ νυμφαίων πίδακα βάκχε γάνος. καὶ γάνος ἀμπέλου ὁ οἶνος. βότρυος ἕλικα παυσίπονον· γάνος δὲ θηλυκῶς, τὸ πρὸς τῇ θρᾴκῃ ὄρος ἡ γάνος· γάνος καὶ γανιάδα· χωρία ἐστὶ θρᾳκικά. Γαννυμένη· χαίρουσα· γάννυμι γὰρ ὁ ἐνεστώς καὶ γάννυσθαι φαιδρύνεσθαι· χαίρειν. καὶ διαχεῖσθαι. Γαργηττὸς ὄνομα κύριον. Γαργαλίζει· ἐνδοτικῶς κινεῖ· ὑποσημαίνει προτρέπει· ἐρεθίζει· ὥς τι μου γα-

κρουομένου τοῦ μέλους ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπάλλει γάργαλος. Ἀριστοφάνης. γαργαρίζει δέ, ὁ ῥυθμίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥστε ἐμέσαι. Γαργαλισμός. Γαργαίρει. ἐνθάδε ψαμμοκοσιογάργαρα.
Γάργαρα πόλις Τρωάδος ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἴδης ὠνομάσθη ἢ ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διὸς καὶ Λαρίσης τῆς ἐν Σι-καλίᾳ. ἐθνικὸν Γαργαρεύς. Γαργμὸς ὄνομα κύριον ὅ γε ἐπεὶ ταῦρος ἐμυκήσατο κατὰ τὸν φώνημα τὸ μό-
Γαριζεὶν. ὄρος. Γὰρ ἀρσενικῶς λέγεται. ὅτι ἢ οὐδὲν ἄλλο ὁ γάρος, ἢ σηπεδών. Γαστήρ, ἡ κοιλία. ὅμηρος διὰ παντὸς γαστέρας καλεῖ τὰς κοιλίας καὶ παροιμία γαστέρα μοι προφέρεις κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη κενεὴ δὲ βαρεῖα. ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων. γαστέρα δὲ ὁ Δαβίδ. τὸ τῶν λογισμῶν ταμεῖον ἐκάλεσεν. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. Γαστρίζεσθαι λαμπρότερον τρέφεσθαι. Γαστρίζομαι τύπτομαι εἰς τὴν γαστέρα. Ἀριστοφάνης ὦ πόλις ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι. Γαστριμαργία. καὶ γαστρίμαργος ὁ ἄπληστος καὶ γαστριμάργως ἀπλήστως. Γάστρις. ὁ περὶ γαστέρα ἀκρατής. καλοῦσι δ' οὕτω καὶ τὸν ἕλμινθας ἔχοντα. Γαῦλος ὁ ἐξαμοδέζων ἢ ὁ διαστάτης. ἢ πλοῖόν τι φορτηγὸν φοινικικὸν ἢ ἄκατος. γαυλὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ποιμενικὸν ἀγγεῖον ὃ δέχεται τὸ γάλα. Ἡρόδοτος. γαυλούς τε ἐν τούτοις καταδύσας. ἢ γαυλὸς ὁ τοῦ φρέατος ἀντλητήρ. ἢ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον. ὃ νῦν Ἰταλοὶ μασταν ἀνονομάζουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν γαλακτοδόχων ἀγγείων, γαυλούς τε γλαγοπαγέας ἐν ἐπιγράμματι. Γαύνακες ἀμπεχόμενοι. Γαυριᾷ δέ τινι. ἀγάλλεται. ἐπαίρεται. θρασύνεται. Γαυροειδὴς ὁ ὑπερήφανος. Γαῦρον. στερεὸν μέγα. ἀκλινὲς ἀκατάπληκτον. Ἀριστοφάνης βατράχοις οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἦλθεν ὡς Ἡρακλῆς. Ἀγαθίας. ὁ δὲ Βελισάριος τὴν ἐγχείρησιν μείζονα ἔδειξε καὶ γαυροτέραν. καὶ προσχαρὴς τὴν ἰκην. καὶ αὖθις ὁ δὲ γαῦρος ὥσπερ εἰ κινούμενος. Γαῦρος, ὁ δέ, γαῦρός τε ὢν ἀνὴρ καὶ ἀπέρωχος καὶ στρατείαις ὡμιληκώς. καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τὸ ἐν ἀνθρώποις τιμὴν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα. καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ τι βούλοιτο κεχρῆσθαι. ῥᾳδίως διὰ μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι. οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον ἥλιον, ἴσα καὶ ὁμοῦ εἶναι νομίσας τὴν μετάκλησιν ἐκ τῶν ἀλύπων καὶ διακεχυμένων εἰς ὀλιγωρίαν διατριβῶν. ἀπορρήξας ἑαυτὸν καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, ῥᾳδίως ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας ἀνέστρεφε. Τιμάσιος. οὗτος ἦν ὁ τρόπος ἤγαγε. Γαῖα χάνοι. καταπίοι αὐτὸν ἡ γῆ. Γαίειος ὄνομα κύριον ὁ τῆς γῆς υἱός.
Γαιήϊος ὁ γήϊνος. Γαιήοχος ὁ Ποσειδῶν. τεῖχος δέ, Γαιοδότης. ὁ ἀπεμπολῶν γῆν.
Γαιὼν ὄνομα ποταμοῦ. γαιὼν καὶ φισὼν ὀνόματα ποταμῶν καὶ γαιῶν γηΐνων περάσματα. Γαιοῦχος ὁ τὴν γῆν ὀχῶν. Γαῖσα καὶ γαισός. κοντός. εἶδος ἀκοντίου οἷον δόρατος. Γεγανωμένον λελαμπρυσμένον ἐσκεπασμένον. τὸ περιέχον τοῦ κονιορτοῦ γεγανωμένον ἐν χώρῳ βορβορώδει. τουτέστι λελευκασμένον. Γεγαννυμένος ἐπαγαλλόμενος. πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων καὶ κολακείᾳ πολλῇ γεγανυμένος δι' αἰῶνός τε λαχὼν βαρβαρωτάτην οὕτω διατεθῆναι. γέγειαι ῥόδα. αἱ ἀρχαῖαι. καὶ ἀρσενικῶς γέγειος. Γέγηθε. χαίρει. Γεγηροτροφηκώς. ἐν γήρᾳ θρέψας. Γέγονεν ἐν καλῷ. καλλίστως ἔσχε. Γεγράψομαι δικάσομαι. ὥστ' οὐ κρέοντος προστάτου γεγράψομαι. σοφοκλῆς φησί. Γεγωνεῖν καὶ γεγωνεῖν. ἐξάκουστον βοῆσαι. Γεγωνοκῶμαι. γυναικῶν αἱ ταῖς κώμαις ἐμπιπλῶσαι βοήσεων. Γεγωνόν. ἐξάκουστον λαμπρὸν φθέγμα καὶ γεγωνίσκειν τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουστον καὶ γεγωνότερον. γνωστότερον καὶ γεγωνὸς, βοήσας γεγωνός τις. Γεδεών. στρατηγὸς τῶν ἑβραίων. μαδιανίταις συμβαλεῖν ἄρξας καὶ ἀμαληκίταις μέλλοντας πολεμεῖν, ὁ θεὸς συμβουλεύει ἐπιστὰς περὶ μέσην ἡμέραν ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος ὄντος, ἀγαγεῖν τὸν στρατὸν εἰς τὸν ποταμόν. καὶ τοὺς μὲν κατακλιθέντας καὶ οὕτω πίνοντας εὐψύχους εἶναι ὑπολαμβάνειν. ὅσοι δ' ἂν ἐσπευσμένως καὶ μετὰ θορύβου πίνωσι, τούτους δὴ νομίζειν ὑπὸ δειλίας τοῦτο πάσχειν καταπεπληγότας τοὺς πολεμίους. καὶ εὑρέθησαν τ' τῶν χερσὶ τεταραγμένως πίνοντες. Γεδεὼν κριτὴς τοῦ ἰσραήλ. ἐπάταξε τὸν μαδιὰμ μετὰ τῶν λαψάντων ἐν τῷ πίνειν. καὶ τὸν ὠρὴβ καὶ ζὴβ καὶ ζεβεὲ καὶ σαλμουνᾶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. τόν τε πύργον τοῦ φανουὴλ κατέστρεψε. καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἠλόησεν ἐν ταῖς ἀκάνθαις. θλίψαντας αὐτὸν ἰσραὴλ ἔτη ζ'. Γέεννα. ἡ καταδίκη. Γεζίτης τοπικόν. Γενεὸν τὸ γένειον. Γεθσημανή. Γελᾷ. ὁ γέ-

χὸς ὀνομάζεται. καθάπερ γὰρ ἐν ἰσθμῷ ὄρεσιν ὑψηλοῖς τοῦ στενοῦ στόματος περιεχθεῖσα ταύτην τὴν ῥῆμα διήκειν
βοχοῦν καὶ τὴν οἰκουμένην ἐν κύκλῳ· καὶ πᾶσαν ἐπέδραμον· καὶ ἱερατεύουσι πάντες κατὰ
ἔθνος καὶ πόλεις. διὸ καὶ Γαλιλαία κατὰ κύκλον λέγεται τῇ ἑλλάδι γλώσσῃ. Γελέδας. ἀγαλμα-
τοποιὸς διδάσκαλος Φειδίου. Γέλα πόλις Σικελίας· καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ Γέλα. ἐν ᾧ
παράκειται ἡ πόλις. ὁ δὲ ποταμὸς ὀνομάζεται οὕτως ὅτι πολλὴν πάχνην γεννᾷ. ταύτην γὰρ
τῇ ὀπικῶν φωνῇ καὶ Σικελῶν γέλαν λέγεσθαι. ἢ ἀπὸ Γέλωνος τοῦ Αἴτνης καὶ Ὑμάρου. τὸ ἐθνικὸν Γε-
λῷος οὐ Γελῶος. Γελασείοντα. γελαστικῶς ἔχοντα. γελάσαι θέλοντα. Γελασείω. ἐπιθυμητι-
κῶς ἔχω τοῦ γελᾶν. Δαμάσκιος· ἐγὼ δὲ καὶ τότε μὲν πάνυ γελασείοντι γέλωτα παρέξειν γελοῖον, ἐκ
τοῦ ἔργου διέξοδος. Γελασίνοις. γράμμαις ταῖς ἐν τῷ γελᾶν γινομέναις. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ
ῥήμην τροχαλοῖς σφραγιζομένην γελασίνοις. λαμπρὰ ἀπὸ χείλους τῆς ἤνθεεν ἡ ῥαφίνη. Δημόκριτος. ὁ
Ἀβδηρίτης ἐπεκλήθη Γελασῖνος διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων. Γελαστής. ὁ
ἐπιγελῶν. οὕτως γελαστὴς οἷσί περ ἐλήλυθα, οὕτως ὀνειδίζοντι τῶν πάρος κακῶν Κρέων φησί.
Γέλγιθες. σκορόδων κεφαλαί. καὶ ἀπότιμοι γέλγιθες. ἡ δὲ τε ὄχναι δὲ ψιλὴ οἰνοπόταις, γαστρὸς
ἐπισόδια. Γελίμερις ὄνομα κύριον. Γελλὼ παιδοφιλωτέρα. αὕτη ἄωρος ἐτελεύτησε.
καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς ἐδόκουν ἐπὶ τὰ παιδία καὶ τοὺς ἀώρους θανάτους ἰέναι. Γέλων. ὄνο-
μα κύριον. γέλων δὲ τὸν γέλωτα. καὶ γελῶσι. Γελῶν καθ᾽ ὕπνους, δυσφόρους ἕξεις τρόπους.
Γελῷος. ἐθνικόν. καὶ Γελώων. ἐθνῶν. καὶ Γέλως. ἡ ἁρμονία. Γέλως Μεγαρικός. ἤκμασε γὰρ
ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία ἀώρως. ἣν Ἀθηναῖοι καταμωκώμενοι ἐγέλων. Γέλως πλατύς. ὁ δὲ πέ-
σης δ᾽ ἐν τοσούτῳ ἐλελάκει φρυάγματος ὡς γέλωτα τῶν ἀσιλλόντων κατακέχυν πλατύν. Σιμοκά-
της φησί. Γέλως συγκρότησιος. ὁ ἄτακτος καὶ ἄσημος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν μετὰ κρότου χειρῶν
καὶ ποδῶν γινομένων γελώτων. Γελοῖος. ὁ καταγέλαστος, προπαροξυτόνως. γελοῖος δὲ ὁ γε-
λωτοποιός. καὶ παροιμία. γελοιότερον ἀπεργάζῃ τῆς ταῖς κέγχροις ἄχυρα ἐπιχειρούσης ἢ καθάπερ τοῦ Μυρ-
μηκίδου ἀντιποιουμένου τῆς Φειδίου τέχνης. καὶ ἑτέρα παροιμία γελοιότερος Μελιτίδου. ἐπὶ τῶν ἐπὶ
μωρίᾳ διαβεβλημένων. Μελιτίδης γὰρ ἀνὴρ κωμῳδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρίᾳ. τοιοῦτος
τοῦ Ἀμφιστείδου. τοῦτον δέ φασιν ἀριθμῆσαι μὲν πολλὰ παθόντας μέχρι τῶν πέντε καὶ πέρα μη-
κέτι δύνασθαι. γήμαντα δὲ τῆς νύμφης μὴ ἅψασθαι. φοβεῖσθαι γὰρ μὴ αὐτὸν ἡ παῖς τῇ μητρὶ δια-
βάλλῃ. ὁ δὲ Ἀμφιστείδης ἠγνόει ὑπὸ ποτέρου γονέων ἐτέχθη. Γελοῖον. γέλωτος ἄξιον. Γεμί-
ζω γενικῇ. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ τὸ ἀντλῶ. Γεμίνιος ὄνομα κύριον. Γέμω γενικῇ τὸ πλήθω.
ὁ δὲ Σκιπίων πυνθανόμενος τὸν ἀδελφιδοῦν γέμειν ἀργίας καὶ στάσεως καὶ ξυμφορᾶς ἔφη μὴ κρα-
τήσειν πολεμίων πρὶν κατασχεῖν τῶν ἰδίων ἐγκρατῶς. Γεννάδας γενναῖος. ἢ γεννήσας.
Γεννάδιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως νύκτωρ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον προσεύ-
ξασθαι, εἶδέ τι φάσμα δαιμόνιον. καὶ ἤκουσε κράζοντος ὡς αὐτοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσιν, ὕστερον ἐπικρα-
τήσει πάντως τῆς ἐκκλησίας. Γεννάρχου παιδός. Γενναῖος ὁ εὐγενής. καὶ γενναῖος εἰς ἐκ
βαλαντίου ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων. ὅτι χρημάτων κρείττων ὁ γενναῖος ἀνήρ.
Γενναιότατος. ὤ μοι τάλαινα. ὡς κακῶς διάκεισαι γενναιότατος περὶ ἐμὲ γινόμενος. καὶ θανάτου
μερυσάμην. Γενεά. κατ᾽ ἐνίους μὲν ἔτη ζ΄. ὅθεν καὶ λέγουσιν οἱ ἰατροὶ τῶν δύο γενεῶν μὴ δεῖν φλε-
βοτομεῖν τὸν τεσσαρεσκαιδέκατον λέγοντες. ὡς ἔτι προσδεόμενον αἵματος καὶ οὐδέ πω ἔχοντα πε-
ρισσὸν αἷμα. κατ᾽ ἐνίους δὲ λ΄. ὅθεν καὶ τὸν Νέστορα βούλονται ἐνενήκοντα ἔτη γεγονέναι. καὶ Τριγέρων ὁ
τρεῖς γενεὰς βιοὺς τουτέστιν ἐνενηκονταέτης. Νέστωρ ἐν Πύλῳ ἠγαθέῳ τύμβον ἔχει τριγέρων. Γενε-
αῖς γονέων. τουτέστιν ἀπείροις εἰσὶ γονεαῖς. Γένεθλα. γεννήματα. Γενέθλια ἡ ἐν ἑαυτῷ ἐπι-
φοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἑορτή. καὶ Γενεθλιαλογία. μαντεία περὶ τῆς γενέσεως. Γενέθλιος. Γε-
νεθλίου. Παλαιστῖνος ἐκ Πετρῶν. σοφιστής. μαθητὴς Μινουκιανοῦ καὶ Ἀγαπητοῦ. ἀντιπαιδεύσας ἐν ταῖς
Ἀθήναις Καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ. δεξιὸς τὴν φύσιν καὶ ὅλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐν ἀκρο-
άσει. τελευτᾷ δὲ νέος ἐτῶν κη΄. ἔγραψε δὲ λαλιὰς ἤτοι διαλέξεις καὶ μελέτας, ὧν ἐστιν ὁ-
ἡ πόλις ἑαυτὸν ἐπικηρύττουσα μετὰ τὴν τῶν Θηβῶν κατασκαφήν. προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἑ-

ταίρους λαβδύχου καὶ ἀσκληπιάδην παραγενικούς. Γενέσια. ἡ δι᾽ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος μνήμη. Γένεσις ὁ κόσμος περὶ τὴν γένεσιν πεπλάνηται λήθῃ βαρούμενος καὶ κακίᾳ. Γένεσις. ἡ τοῦ παντὸς διακόσμησις. ὁ δὲ Ἰσίδωρος διαπτύων τὴν γένεσιν, ἀεὶ πρὸς αὐτὴν ἐπέβαλε τὴν ψυχήν. καὶ οὐδὲν ἦν ἰδεῖν ἢ ἀκοῦσαι φθεγγόμενον ἢ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. Γένεσις. γένεσις λέγεται καὶ ἡ ἁμαρτία. ἔστι δὲ πρεσβύτερον τῆς γενέσεως, ἔννοια καὶ αὐτεξουσιότης, γένεσις καὶ ἡ ἀρχή. αἰλιανὸς ἐν θεοῖς καὶ τὸ ἀρρώστημα εἶναι τὴν γένεσιν λαβόν. Γενέτειραν. μητέρα. κτητικόν.

Γενετή. παραυτίκα. ἡ γένεσις. Γενέτης ὁ πατήρ. Γεννητικόν. ἡ γένεσις. Γενετυλλὶς δαίμων περὶ τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἴτιος ἀπὸ τῆς γενέσεως τῶν παίδων ὠνομασμένος. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὴν γένεσιν. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμιν φασὶ τῶν τικτουσῶν ἐφόρους. καὶ πάλιν περὶ τὴν γένεσιν Ἀριστοφάνης. ἢ δ᾽ αὖ τὸ μέλος ὦ πότνιαι γενετυλλίδες· καὶ θηλυδριώδες καὶ κατεπλωτισμένον καὶ μανδαλωτόν. Γενειάς. αἱ θρίχες. Γένειον ὁ τόπος τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐκ δὲ δασείας γενειάδος κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ὕδατος. ζήτει ἐν τῷ ἀπόνοια. ὅτι ἡ τοῦ ἀνωχείλους τρίχωσις, λέγεται μύσταξ. τὸ δὲ κάτω. πάππος. Γεννητική. κρείσσων πασῶν καὶ τιμιωτέρα τῶν τῆς ψυχῆς φυσικῶν δυνάμεων, ἡ γεννητική. δεύτερον δὲ ἡ αὐξητική. καὶ τρίτον ἡ θρεπτική. τῆς μὲν γὰρ θρεπτικῆς ἔργον ἐστὶ τὸ σώζειν τὸ εἶδος. μέχρι γὰρ τοσούτου σωζόμεθα ἕως ἂν τρεφώμεθα. τῆς δὲ αὐξητικῆς τὸ εἰς τέλειον καὶ κατὰ φύσιν μέτρον ἀγαγεῖν. εἰς ὃ γενόμενα τά τε ζῶα καὶ τὰ φυτά, ἐπὶ τὸ σκοπιμώτατον τῆς φύσεως τέλος λέγω δὴ τὴν γεννητικὴν δύναμιν παραγίνεται. οὗτος γὰρ τῆς φύσεως ὁ τελικώτατος σκοπός, διὰ τὴν ἔφεσιν τῆς ἀϊδιότητος τοῖς θνητοῖς ζώοις ἐπισκευαζομένης τῇ διαδοχῇ γινομένης. ὥστε ἡ μὲν αὐξητική, ὕλης ἐπέχει λόγον πρὸς τὴν γεννητικήν. πρὸς δὲ τὴν αὐξητικήν, ἡ θρεπτική. ὅτι Μέλισσος ᾤετο τὸ μὴ γινόμενον οὐκ ἔχειν ἀρχήν. ψεῦδος δέ ἐστι. πολλὰ γὰρ ἀγέννητα ὄντα ἀρχὰς ἔχει. Γεννησαρέτ. ὄνομα τόπου. Γέννησιν. τὴν τῶν ἀφροδισίων μίξιν. Γεννῆται. οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ᾽ αἵματος προσήκοντες. ἀλλ᾽ οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συνενεμημένων εἰς τὰς φατρίας. οὗτοι δὲ εἰσὶ συνεθάδες ὥσπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες νόμον τινὰ ἔχοντες κοινωνίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ΄. αἱ δὲ φατρίαι ἐκαλοῦντο τριττύες. ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν, εἰς τρία ἑκάστην διεῖλον μέρη. τὰς μὲν φυλὰς τέσσαρας ποιήσαντες ἀπομιμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας. τὰς δὲ φατρίας καὶ τριττῦς, ιβ΄. καθάπερ οἱ μῆνες. τὰ δὲ γένη λ΄ ἑκάστῃ φατρίᾳ καθάπερ αἱ ἡμέραι τοῦ ξ. Γεννῆται. οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες. καὶ γὰρ διῄρηντο κατὰ μέρη οἱ τῶν Ἀθηναίων πολῖται. καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλαὶ ὠνομάζοντο. ἑκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία διῄρητο. ὧν ἕκαστον μέρος, τριττὺς καὶ φατρία ὠνομάζετο. πάλιν δὲ τῶν φατριῶν ἑκάστη, εἰς γένη διῄρητο τριάκοντα. ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. καὶ γεννῆται οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ πρώτου γένους τῶν τριάκοντα γενῶν. τοὺς καὶ πρότερον. φησὶ Φιλόχορος, ὁμογάλακτας καλεῖσθαι. Ἰσαῖος μέντοι τοὺς γεννήτας ἁπλῶς τοὺς ἐξ αἵματος, συγγενεῖς ὀνομάζει. Γενικαὶ ἀρεταί. δ΄. φρόνησις. ἀνδρία, σωφροσύνη. δικαιοσύνη καὶ ζήτει τὰς ἀντικειμένας αὐτῶν ἐν τῷ ὑπεροψία. Γενικός. ἀρτέμιος ὁ καὶ ἀναστάσιος. βασιλεὺς Ῥωμαίων αἰσθόμενος στόλον παρακινοῦν ἔρχεσθαι κατὰ τῆς πόλεως, ἰωάννην ἐφίστησιν ἡγεμόνα τοῦ πολέμου διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ λογιστὴν τῶν φόρων. ὃν γενικὸν καλοῦσιν. ὃς πρὸς τὴν ῥόδον γενόμενος καὶ στάσεως ἀναθείς ὑπὸ τοῦ πλήθους ἀναιρεῖται. Γενικῶς γενναίως ἰσχυρῶς. Γενόμενα. καὶ γινόμενα, διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ γενόμενα, πάντῃ ἀπήρτισται. τὰ δὲ γινόμενα, ἔτι διαφαίνεται ἔτι. Γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν. αὐτὸς εἶχε τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀγνοίας. Γεννώμενος δὲ διὰ δύο νν, ὁ τικτόμενος. Γεννούστης. οἷον γεννήτης ἢ συγγενής. ἢ ἔγγονος. τὸ πλατωνικόν. ἐκδέχεσθαι ἄμεινον. Γένωμαι γενικῇ. αὐθυπότακτον γεννῶ δὲ αἰτιατικῇ. Γέντα. τὰ μέλη. γέντα βοὸς μέλδοντες Καλλίμαχος. Γέντο ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν. ἕλω. ἑλῶ. εἷλον. ὁ β΄ ἀόριστος εἷλον. εἷλε. εἵλετο καὶ ἕλετο. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἕλτο. καὶ δωρικῶς τοῦ λ εἰς ν, ἔντο ὡς ἦλθε ἦνθε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ γέντο. Γένυς τὸ γένειον. Γένυς εἶδος πελέκεως ὅπου παγχάλκων ἀντία γενύων ὁρμάθη πλαγά. Γένυσι. σιαγόσιν ἐν ἐπιγράμματι. χῶ μὲν ἐνὶ κλειστοῖσι φονίαις γένυσιν. ἐκ δὲ πνεόντων ἔνθας ῥόμβον τὴν ἐστροφάλιζε φόβην. Γεοῦχος. ὁ Ποσειδῶν. ὁ τὴν γῆν ἔχων. γαιήοχος.

δι. Γεωγραφία· ἡ περιήγησις. Γεώδης· ὁ ἐκ τῆς γῆς. Γεώλοφον· ὀρεινὸν ὄρος· ὕψος μαγῆς καλοῦσι δ' οὕτως καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον ἄνθρωπον. ἔπειτα γὰρ οὐ μέγα τὸ κλεῖον ἐν λυπρῇ τῇ γεωλοφίῃ. Γεωμέτρης· ὁ τὴν γῆν μετρῶν. Γεωμετρία· ἐστὶν ἐπιστήμη τῶν ἐπιστημῶν ἡ ἀπολειπτοῦ· ἐπιστήμη δὲ τὸ ἀπολειπτά, καὶ τὸ ὡς ἐστὶν ἡ γεωμετρία ἐπιστήμη. ταύτην δὲ τὴν ἐπιστήμην εὗρον Αἰγύπτιοι ἐκ τοῦ ἀπολέσθαι τοὺς τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν χωρῶν προσδιδαχθέντες. εἶτα καὶ συγγράψαντες. Γεωμόριον γεώργιον. ἐν ἐπιγράμματι· ἐφ' αἷς πολλοὺς ἔβρεξεν ἄντλον κριθῶν καὶ λιπαρὰν εἶδε γεωμορίην. Γεωμόρος· ὁ περὶ τὴν γῆν πονῶν. Γεωπεῖναι· οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν ἔχοντες γῆν. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ οἱ γῆς πεινῶντες καὶ ἀπορούμενοι. γεωπείνης καὶ γεωπόνος ὁ τὴν γῆν πονῶν καὶ ἐργαζόμενος. Γεωπόνος· ὁ γεωργός. Γεώργιος ὁ ἀλλόγλωσσος δογματίσας καὶ ζῆτ ἐν τῷ ἀπολιναρίῳ. Γεώργιος διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ χαρτοφύλαξ, τὸ ἐπίκλην πισίδης· ἐξαμέτρῳ διιάμβων εἰς ἑξακισχίλια· εἰς Ἡρακλεῖον τὸν βασιλέα· καὶ εἰς τὴν ὑπὸ σοῦ ἐκ λεμ. ἐπὶ τε ἀβαρικὰ πολλὰ δέ· ἐγκώμιον εἰς τὸν μάρτυρα ἀναστάσιον. Γεωργῶ· αἰτιατική.

Γεῶρες· οἱ γεωφύλακες. Γεωφάνιον χωρίον ἐν ᾧ μέταλλον. Γεράνεια πόλις καὶ βιστονία ἐπίθετον τῆς γεράνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ βιστονία. Γέρα· οὐ δὴ γέρας τιμαί. καὶ ἐπειδὴ κεκόσμηται βασιλεῦ ὁ στρατός· καὶ τὰ γέρα σὺν δίκῃ νενέμηται ἑκάστοις, τηνικαῦτα ἔγνω ἐξελαύνειν ἐπὶ πόλεμον.

Γέρρα· παρὰ Σικελοῖς τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα. Γέρρα· περσικὰ μέν ἐστι κυρίως ὅπλα τὰ γέρρα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἅπαν σκέπασμα εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης γέρρον ἐλέγετο. διὸ καὶ Δημοσθένης τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ περικαλύμματα ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος γέρρα καλῶν ἐμπίπρασθαι λέγει. λέγει τὸ αὐτὸ ὁμοίως γέρρα, καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα. Γερράδια· στρωτηείδια. Γεράνδρυον· παλαιὸν φυτὸν καὶ γεγηρακός. ἢ τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυὲς καὶ ἐξηραμμένον. εἴρηται παρὰ τὴν δρῦν. δοκεῖ γὰρ πρῶτον φυτὸν γενέσθαι δρῦς. ὅθεν δρυμοὺς ἐκάλουν τοὺς δασεῖς τόπους. ἐφ' οἵων δὲ ποτε ὄντας φυτῶν καὶ δρυφάκτους τοὺς ἀπὸ ξύλων περιωρισμένους. Γεράνδρυον· παλαιφυτευόμενον ἐπὶ τὸ ἀδυνατοῦν. παρεισνοεῖ ὅτι μηδὲν τοὺς παρηβηκότας προσάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα. Γερανία ὄρος τῆς μεγαρίδος. Γέρανος· τὸ ὄρνεον ἐπίκοινον τῷ γένει. βάρβελος· λίβυσσα γέρανος. ὁ δὲ ταὼς ἐπὶ λέξ χλωρὴν ἀειρόσκοιτο χείματος ποίην. Γέρανοι· λίθους καταπεπωκυῖαι. ἐπὶ τῶν προνοητικῶς τι ποιούντων. αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ὕψος πέτονται καὶ τῇ εἰς ἀνθυόρμῃ τὴν ἐπὶ τὸ κάτω δεδιότα ὑποδίζεσθαι λίθους βαστάζουσιν· ὅπως καὶ μένουσι τῇ πτήσει εὐσταθεῖς καὶ αἰσθάνονται πότερον ἐπὶ γῆς ἢ θαλάσσης φέρονται. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάσσης ἵκοιο λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν. εἰ δὲ ἐπὶ γῆς ἀναπαύονται. τοῦτό φησιν Ἀριστοφάνης· γέρανοι λίθους καταπεπωκυῖαι. Γεραρὸν· ἔντιμον ἢ πρεσβύτερον. Γέρας· ἀμοιβαὶ τιμαί· ἀνταποδόσεις. Γέρασα πόλις τῆς κοίλης συρίας. ὁ πολίτης γερασηνός. Γεργέθιμον τὴν ἐκ τῶν δένδρων πεπανθεῖσαν ἐλαίαν, πιτυρίνην τε καὶ ἣν ἀπεθάνικε λάκκῳ τουτέστι τὴν συνθλασθεῖσαν, καὶ ὕδωρ ἀποτεθεῖσαν ἐλαίαν. εἰν ἁλὶ δὲ νήχεσθαι φθινοπωρίδα τὴν κολυμβάδα λέγει. Γερεσαῖος ἀπὸ τόπου. καὶ γερεσηνός. Γέργιθες· ὄνομα πόλεως ἢ τύρβη καὶ οἱ χειρώνακτες. οὕτω καλοῦνται παρὰ τοῖς μιλησίοις τοῖς ἐν περιβολῇ· τουτέστι τοῖς πλουσίοις. Γέρδιος· ὑφάντης. καὶ θηλυκῶς μὲν ἡ γερδία.

Γεραιραὶ ἱερεῖς καὶ γεραιαὶ αἱ τοῦ Διονύσου ἱερώμεναι γυναῖκες. Γεραιὸς· ἔντιμος. καὶ ὁ ῥυτίδων ἀνάπλεως. ἐν ἐπιγράμματι· ῥοιὴν ξανθοχίτωνα γεραιόφλοιά τε σῦκα. καὶ αὖθις οἷς ὁ γεραιὸς λαρότερον μελανῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων. Γεραίρειν· τιμᾶν, δοξάζειν. καὶ γέραιρε· δόξαζε· τίμα. καὶ παροιμία· γέραιρε σαυτόν. ἀντὶ τοῦ εὔφραινε σαυτὸν μεγαλορρημονῶν. Γεραιστὸς· ὄνομα λιμένος.

Γεραίτερος· παλαιότερος. λόγος ἐστί τις ἐστι τῶν γεραιτέρων. ὁ σὺν νόῳ τὰ χείμωρα βουλευσώμεθα ἅπαντες εἰς τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. Ποσειδῶν γὰρ καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. καὶ ἐνίκησεν ἡ Ἀθηνᾶ. ὀργισθέντα δὲ τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταρᾶσθαι τῇ πόλει καὶ λέγειν αὐτὴν ὅτι γένοιτο τοὺς Ἀθηναίους ἀεὶ κακῶς βουλεύεσθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν τῆς κατάρας, προσθεῖναι ὅτι καλῶς βουλεύσασθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν. Γερήνιος· ἔντιμος γέρων. ἢ ἔρτῃ

περίεχε. Γέρης· ὄνομα κύριον. σπάνιος καὶ φαλακρὸς. ἔθνους χαόνων. διεβάλλετο δὲ εἰς μαλακίαν. καὶ
ἀριστοφάνης· σοὶ δὲ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ γέρης. οὐκ ἔστι δὲ παρὰ τὸ γῆρας. Γερμανικός· ὁ φράγ-
γος. οἱ γερμανοὶ κελτοὶ λέγονται οἱ ἀμφὶ τὸν ῥῆνον ποταμόν εἰσι. Γέρρον· ὅπλον. ξενοφῶν. γέρρα
δὲ τὴν ἀριστερὰν ἐκ τῆς ἴσα γάρις εἰς τὴν δεξιάν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, γέρρα ἔλαβον δασείων βοῶν ὠ-
μοβόινα, ἀμφίδια εἴκοσι. Γέρον δὲ σαυτὸν εἰ βλέπεις ἕξεις γέρας. ἡ κλητικὴ ὦ γέρον. καὶ τὸ γέροντι
μηδὲν μήποτε χρηστὸν ποίει. ἀντὶ τοῦ ἵνα μὴ ἀκαίρως εὐεργετεῖν. Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.
ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος ἐμπείρων καὶ δυσαλώτων καὶ γέρων βοῦς ἀπέθανε δόμοισιν, ἐπὶ τῶν
καθαρῶς τελευτησάντων. Γέρων πίθηκος ἁλίσκεται μέν, μετὰ χρόνον δὲ ἁλίσκεται ἐπὶ τῶν ἅπαξ δυστυχησάν-
των. Γερουσίᾳ ἐν τιμῇ. Γέρροις· ἀντὶ σταυροῖς φησίν. ἡ πόλις καὶ δημοσθένης. τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν
καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι καὶ ἀσπίδες περσικαὶ ἐκ λύγων. καὶ γέρρα, τὰ σκεπάσματα παιδικὰ ἡλικοῖς. τι-
νὰ δὲ δέρματά τινα σκεπάσματα καὶ περσικὰ οἷς ἀντὶ ἀσπίδων ἐχρῶντο. σημαίνει δὲ καὶ πᾶν αἰδοῖον.
καὶ αὖθις ἡρόδοτος. κῦρος ποιήσει λῶντα πολλὰ τῶν πολεμίων, κατέλιπε μόνον τὸ σιτίον τοῖς
στρατιώταις. μαχαίρᾳ καὶ γέρρῳ καὶ θώρακι μάχεσθαι καὶ γερροφόροι οἱ πελτασταὶ ἐχόμενοι τούτων.
σιωποδήρεσι καὶ ξυλίναις ἀσπίσιν. αἰγύπτιοι δὲ οὕτως λέγονται. Γεσάται· ἐθνικόν. Γέσιος
ἐπὶ ζήνωνος ἤνθει λαμπρυνόμενος ἐπὶ τέχνῃ ἰατρικῇ. πετραῖος τὸ γένος. καθελὼν δὲ τὸν ἑαυτοῦ δι-
δάσκαλον δόμνον τὸν ἰουδαῖον, καὶ τοὺς ἑταίρους πρὸς ἑαυτὸν μεταστησάμενος ὀλίγου πάντας,
πανταχοῦ ἐγνωρίζετο καὶ μεγακλέος εἶχεν. οὐ μόνον ἰατρικῆς ἕνεκα πάσης τῆς τε διδασκα-
λικῆς καὶ τῆς ἐργάτιδος. ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἁπάσης παιδείας. φιλότιμος γὰρ καὶ φιλόπο-
νος ὢν ὁ ἀνὴρ, ἄλλως τε πολλῷ ἐν πολλῷ χρόνῳ μελέτῃ καὶ εὐφυΐᾳ πρὸς τὸ περιβάλλετο δόξοσο-
φίαν καὶ τὴν τῶν ἰατρικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀκριβεστέραν τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων ἰατρῶν τε καὶ
ἰατροσοφιστῶν κατώρθωσε τέχνην. βραδέως δὲ ἀρξάμενος ἐπιδείκνυσθαι δημοσίᾳ τὴν ἐπιστήμην, τα-
χέως ἀνέδραμέ τε καὶ ᾐδήνθησεν ἐπ' αὐτῇ. πομπικός ὢν καὶ ἐπιδεικτικός. φιλοσοφίας μὲν ἐπ' ὀ-
λίγον ἧκων ἰατρικῆς δὲ ἐπὶ πλεῖστον. ὅθεν καὶ χρημάτων μεγάλων ἐγένετο κύριος. καὶ ῥωμαικῶν
ἔτυχεν ἀξιωμάτων οὐ τῶν τυχόντων. ἀποδέχομαι δὲ τὸ ἀνδρεῖον παράσημα τῆς ἀγαθῆς ψυ-
χῆς. τόν τε γὰρ ἑραΐσκον ἐπιζητούμενον ὑπὸ ζήνωνος βασιλέως οἴκῳ τῷ ἰδίῳ κατέκρυψε. παρα-
βαλλόμενος πρὸς τὸν κίνδυνον. καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ φυγῇ νοσήσας ἀπηλλάγη τοῦ σώματος, αὐτὸς περι-
στείλας καὶ τὰ νομιζόμενα θεραπεύσας. ὁ δὲ ἀποσταλεὶς βασιλικὸς ἀγάπιον καὶ τοὺς ἄλλους φι-
λοσόφους καθελχόμενος, εἰς τὸ ἀρχεῖον ἀπήγαγεν. Γέσοι οἱ ῥωμαῖοι πήξαντες τοὺς γεσσοὺς καὶ τὰς πε-
ρικεφαλαίας τούτοις ἐπιθέντες. φαντασίας παρεῖχον τοῖς ἐν διαστήμασι ὡς μένοντες ἐπὶ τοῦ
λόφου. ἔστι δὲ, ὅπλον ἡγητός. μακρόθεν κεντοῦν ἢ κυντὸς κεῖται ὡς ἔγραψεν ἐν τοῖς πε-
ζοῖς. Γεύομαι· αἰτιατικῇ. Γεύσεις· τὰς περὶ ποιότητα γεύσεων. ἐν τῷ φαιδὸν καὶ ἐν τῷ αἰ-
σθήσεις πέντε. Γευστὴ γλῶττα. ζήτει ἐν τῷ γλῶττα. Γεφυρίζων· χλευάζων. ἐξευτελίζων. πολύ-
βιος. ὁ δὲ σύλλας πορθήσας τὰς ἀθήνας, ἔδεισε μικροῦ διαφθεῖραι τὴν πόλιν θυμῷ, διὰ τὰ σκώμ-
ματα. ἃ δὴ πολλὰ κατ' αὐτοῦ γεφυρίζων καὶ ἐπικερτομῶν ὁ ἀρίστων, ἀπὸ ὅλης ἀπέρριπτε τὴν πολιορ-
κίαν. Γεφυρεῖς ξένη καὶ ἐπείσακτος. οἱ γὰρ γεφυραῖοι ξένοι καὶ ἐπήλυδες ὄντες ἀθήνησιν ᾤκησαν
οὕτως ἡρόδοτος. Γειναμέναις· γεννηθείσαις. δάκρυα μὲν ἔκαρπε καὶ ἰλιάδεσσι γυναιξὶ, μοῖ-
ραι ἐπεκλώσαντο δὴ τότε γειναμέναις. Γείνατο ἐγέννησε. καὶ γείνατο γεννᾷ. Γειοκόμον· τὸ
γεωργίαμα. Γειῶραι οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες. Γειωρίσαι. Γειότομον· τὸ ἄροτρον. Γεί-
σιον. καὶ γεῖσος. τὸ ἄκρον τοῦ τείχου. ἐστεφανωμένοι οἴκου, καὶ γεῖσα τειχῶν ἄκρα. ἢ γεῖσος ὁ γεωργός.
Γεισίπους καὶ γεισιπόδισμα καὶ γεισιποδίζειν, τὸ ἐξέχον τῆς δοκοῦ ἐφ' οὗ τὸ γεῖσον ἐστί. γεισίπους κα-
λεῖται καὶ γεισιπόδισμα. γεισιποδίζειν δὲ, τὸ ποιεῖν τοῦτο. Γειτνιάζω δοτικῇ. Γῆ· ἐπειδὴ
δραπάσης πόλεως ἐστὶν ἡ γῆ ὡς βαστάζουσα τὰς πόλεις, πλάττεται πυργοφόρος. Γηγενέτης
ὁ γηγενής. Γηγενεῖς· οἱ ἐκ τῆς γῆς γεγονότες. ἀδάμ καὶ εὔα. ἐπεὶ οὐκ ἐκ συνουσίας ἐγένοντο κυρίως.
καταχρηστικῶς δὲ πᾶς ἄνθρωπος. Γηγενεῖς· ὠχροὺς καὶ νεκρώδεις ἢ ἀσεβεῖς. καὶ θεομάχους διὰ
τοὺς γίγαντας. οὕτω διαβάλλει τοὺς φιλοσόφους. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ταυτὶ μαθὼν τὰ δε-

ξιά, εἴσω περιελθὼν ἄρτι περὶ τὰς γηγενεῖς. καὶ γηγενεῖ φυσήματι τῷ μεγάλῳ ὥστε συσσεῖσαι. ἀρχαία
μὲν ἀπόνοια τῷ ἀπὸ πνεύματος κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν. ἀριστοφάνης. λέγονται καὶ γηγενεῖς οἱ τὰ γή-
ϊνα φρονοῦντες. Γήδιον μικρὰ γῆ. γήδιον. ὑποδέξασθαι αὐτὸν ἄγροικος πένης. γήδιον λυπρὸν οἰκονομι-
κῶς γεωργῶν. Γῆ ζώντων ὁ προσδοκώμενος βίος. ὥστε θανάτου κεχωρισμένος καὶ ἐλεύθερος
λύπης. δαβίδ. ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν. Γῆ θάλατταν συνανεμίγνυσιν. ἐπὶ τῶν
σφόδρα ὀργιζομένων ἡ παροιμία. Γηθεῖν. χαίρειν. Γηθοσύνη. χαρά. καὶ γηθοσύνως μετὰ χαρᾶς.
Γηθόσυνοι χαίροντες καὶ γηθῶ ἔσομαι. Γήθυσα πόλις λιβύης. τὸ ἐθνικὸν γηθουσαῖος. ἡ γηθυ-
σιος. ἡ γηθυσίτης. Γηθυλλίς. λάχανον πράσῳ ὅμοιον ὅ τινες ἀμπελόπρασον λέγουσιν. Γή-
ινος ὀφθαρτός. Γῆ κληρουχική. οἱ ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πολεμίαν πόλιν καὶ τοὺς ἐνοικοῦν-
τας ἐκβάλλοντες πολίτας ἑαυτῶν ἀποστέλλοντες κλήρῳ τὴν γῆν αὐτῶν διένεμον. Γήλο-
φος, ὁ ψιλὸς τόπος. Γήμας ὁ γυναῖκα λαβὼν ἀνήρ. καὶ γῆμαι αἰτιατικῇ. Γῆμ' ἐπ' ἐμοῦ. γήμαι ἀνέ-
πεισε. κυρίως δὲ τὸ ἐπαίρειν. αὐτὸν ἐγαύρωσε καὶ ἀνεκούφισεν ἐπαγγελλομένη προῖκα μεγάλην εἰσοί-
σειν τὴν γυναῖκα οἰκουρὸν φάσκουσα εἶναι μὴ οὕτως ἐχούσης. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἥτις μεγά-
μη ἐπῆρε τὴν σὴν μερίδα. Γῆν ἰλλομένην. συγκεκλεισμένην. καὶ περιειλημμένην ἰλλάδες γὰρ
οἱ δεσμοί. Γηών. ποταμός. Γηώρας ὁ ἀλλόφυλος. τῶν ψελλῶν. γηώρας ὁ ἀλλόφυλος καὶ πέρδης
ὁ ὑφάντης. Γηῶραι. ἐπιμικτοι. τηρητοὶ τόπων. Γήπαιδες ὄνομα ἔθνους. γήπεδον τὸ χωρίον.
ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. Γηραλέα. ἡ γραῖα. καὶ γηραλαῖος
ὁ γέρων καὶ γηραλέον ὁ δὲ γηραίτερος. νῦν γηραλέαι ἐναγκαλίζονται. Γηρᾶναι. γηρᾶσαι. καὶ παροι-
μία. γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἐμπειροτέρων. Γηραιὸς, παλαιὸς
προβεβηκώς. ὁ δὲ, γηραιός τε ὢν ἤδη καὶ ἐκ πλείστου ἄμφω τὼ πόδε πεπηρωμένος. καὶ οἷος μὴ ἐφί-
ππου ὀχεῖσθαι, ὅμως ὥσπερ τις νεανίας ῥωμαλεώτατος, οὐκ ἀπηγόρευε πρὸς τοὺς πόνους ἀλ-
λὰ φοράδην εἰς τὰς παρατάξεις ἐφοίτα. Γήρειον τὸ πάππος καὶ γήρειον ἔτος τὸ παλαιόν. Γηρεί-
νδος. βοῦς. Γηροτροφῶ γηροβοσκῶ. γηροτροφῶ σοφοκλῆς. ὅπως γένοιτο γηροβοσκὸς αὐτοῦ εἰς ἀεί. μέ-
χρις ἂν μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ. Γηροκομεῖον. γηροτροφεῖον δέ, Γῆρυν φωνήν. ἐν ἐπι-
γράμματι. σὺν καλάμοις ἄδος τε μελανδόκον οἱ σφυλάσσεται ἀὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀπ' εἰχομένην.
Γηρυόνεια δένδρα καὶ γηρυόνειον ὕμμα. Γηρυόνης ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης. βούλει διαμάχεσθαι γη-
ρυόνῃ τετραπτίλῳ. ἀντὶ τετρακεφάλῳ. αἰνίττεται δὲ τὸν λάμαχον διὰ κεφαλὰς τρεῖς λόφους ἔχουσαν ἀ-
πὸ τῆς περικειμένης αὐτῇ πτίλου. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. βούλει πρός τινα ἀπαθῆ μάχιμον μάχεσθαι. ὁ γὰρ γηρυ-
όνης τρικέφαλος ὢν ἦλθεν ἀγῶνα περὶ σχεδὸν ἡρακλεῖ. Γηρυῶνος ὄνομα κύριον. Γῆρυς ἡ φωνή.
Γῆς ἄγαλμα. γυναῖκα πλάττουσι τὴν ἑστίαν οἱ μετὰ τὴν γῆν τυμπάνων βαστάζουσαν. ἐπειδὴ τοὺς
ἀνέμους ἐγκρύφεται τὴν συγκλείει. Γῆς βάρος. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων καὶ ἑτέρα παροι-
μία. γῆς ἔντερα. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. Γῆς ὀμφαλός. ὁ ναὸς τοῦ ἀπόλλωνος. εἰσὶ αἱ τοιαίδε
παράξεις τίμιαι. τί δεῖ με χορεύειν. οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γῆς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων. τουτέστιν οὐ-
κέτι ἄπειμι πρὸς τὸν ἀπόλλωνα. οὐδὲ πρὸς τὸν ἄχραντον καὶ σεβάσμιον καὶ ἀπροσπέλαστον αὐ-
τοῦ ναόν. Γήσυα. κρόμμυα. Γήτεια. εἶδος βοτάνης παρόμοιος πράσῳ. γήτειον ἀμπελόπρα-
σον. ἀριστοφάνης. τύπτε τοῖς γητείοις. δῶρα δέ σοι, γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθεινὰ δώσω. καὶ δροσεραῖς
στόμασι σχιζομένας ψεκάδας. καὶ αὖθις. ἀριστοφάνης. ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θα-
τέρῳ, εἰ τὶς μονήτε αὐτοῦ πότερον ἐπὶ τυραννίδι. ἐστὶν ἐν τῷ βασανίσας. Γιγαντιᾷ. τὰ τῶν γιγάν-
των φρονεῖ. ἀπὸ δὲ ἧς πειθ' ἑτερόου. γιγαντιᾷ δὲ τυραννῆσαι θέλει. καὶ γιγαντιαῖον ὄνομα τὸ μέγα
καὶ γιγαντολέτειρα. ἡ τοὺς γίγαντας ὀλέσασα καὶ γιγαντολέτις ὁμοίως θηλυκῶς καὶ γιγαντο-
λέτωρ. Γιγαντώδης. ἐδόκει γὰρ τότε σῶμα γιγαντώδης εἶναι καὶ τὸν θυμὸν θηριώδης. καὶ δὲ
ἀγχίνοια τῶν συλλιστευόντων ἁπάντων πολυπλοκώτερος. Γίγαρτα. τῆς σταφυλῆς ὁ καρ-
πός. ἀριστοφάνης. ὧν ἂν γίγαρτον καὶ φίλων τὰς ἰσχάδας. οἱ δὲ ἄγροικοι κόπτοντες τὰ γίγαρτα μετὰ τῶν
ἰσχάδων ἤσθιον. Γίδις γίδιδος ὄνομα κύριον. Γιγλισμός. καὶ κιχλισμὸς ἀπὸ χειρῶν ἀ-
λῶς γαργαλισμός. Γίγλυμοι. ἀντεμβολαί τινων ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας οἷα ἀπὸ ἡ καὶ τὸ

πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή. Γιγνόμενος καὶ γινόμενοι. μουσικῆς δοτική. Γιζηνὸν ὄνομα
κύριον. Γίνεται. ἐπὶ τοῦ πλειοῦται διὰ τοῦ ι. ἐπὶ δὲ τοῦ γίγνεσθαι διφθόγγου. τὸ δὲ γινόμενον κα-
τὰ τρεῖς τρόπους γίνεται κατ' οἰκονομίαν. κατ' εὐδοκίαν. καὶ κατὰ συγχώρησιν. γινόμενον καὶ γεγονό-
μενον διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ γεγονὸς πάντως ἀπέβη. τὸ δὲ γινόμενον ἤτοι ἀποβαίνει ἢ οὔ. Γινώ-
σκω. αἰτιατικῇ. γνωρίζω. ἤδη γὰρ σε γινώσκω καὶ ὃν εἶπας ἀκούσασα, καὶ τὴν ὄψιν ἰδοῦσα. Γί-
ωρας ὄνομα κύριον. Γίσχαλα ὄνομα τόπου. Γλάγος. γάλα. καὶ γλαγερόν. ἀντὶ τοῦ λευκόν.
ἐν ἐπιγράμματι. ἀρκιῶν τε γλαγερῶν λαιμοτόμοι δαπεδῶν[?]. Γλάμων. ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς
καὶ διύγρους αὐτοὺς ἔχων. ὡς χάρων. Γλάμων ὁ ἀκάθαρτος. Σοφοκλῆς. ἐπὶ ἐρινέου τοὺς γλαμυ-
ροὺς κατὰ Φορβάν. Ἀριστοφάνης βατράχοις. καὶ ἀρχέδημος ὁ γλάμων. σκορόδου ὁ μὲν ξίφει αὐτὸ τοῦ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ λακωνικοῦ σαυτοῦ παραλεῖψαι τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. εἰώ-
θασιν οἱ ἰατροὶ καὶ παῖδας τῶν ῥοδωνιῶν ὑπὸ Κλαζομενίας ὀνομάζειν οἷον κυρηναϊκὸν ὀπόν. σμυρ-
ναϊκόν. λαβόντες δὲ τὸν λακωνικὸν τιθύμαλλον. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης δριμυτάτης ἐπὶ τὰ λα-
κωσι[?] ἀλειφόμενον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς. τί δ' ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων
ἐπιλοιδορεῖ. τοῦτον κωμῳδεῖ τοῦτον ὡς συκοφάντης καὶ ξένος καὶ κλέπτης. γλάμων δὲ ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας. Γλανίς. εἶδος ἰχθύος. καὶ χρησμολόγος Βάκιδος ἀδελφός. Γλαῦ-
κα εἰς Ἀθήνας. ἐπὶ τῶν ἀρκοῦσι ἐμπορίας ἀγόντων. ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοῦτο σφόδρα ἐπιχωριάζει
ταῖς Ἀθήναις. καὶ γλαύκειον ὠόν. Γλαυκὸς λευκὸς κυάνεος. γλαῦκος δὲ ὄνομα κύριον. γλαῦκος
Καρύστιος πύκτης πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ ὀλυμπιάδι στεφανωθείς. καὶ πύθια δίς. ἴσθμια δεκά-
κις. γενναῖος ὅλῳ τῷ σώματι. Γλαῦκος. Καρύστιος. τοῦ ζευγῶν ἐργαζομένου ἐπειδὴ συνέρρηξε τὴν
ὕνιν ἐκ τοῦ ἀρότρου πεσοῦσαν, καθήρμοσε τῇ χειρὶ ἀντὶ σφύρας. ἰδὼν δὲ τὸ ποιηθὲν ὁ πατήρ, ἤγαγεν αὐ-
τὸν εἰς ὀλυμπίαν πυκτεύσοντα. ὁ δέ, ἅτε οὐκ ἔμπειρος ἔχων, ἐτιτρώσκετο ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν
καὶ ἀπαγορεύειν ἔμελλεν ὑπὸ τῶν πληγῶν. φασὶ δὲ τὸν πατέρα βοῆσαι παῖ τὴν ἐπ' ἀρότρου. ὁ δέ, βιαιό-
τερον ἐπενεγκὼν πρὸς τὸν ἀνταγωνιζόμενον εἶχε τὴν νίκην. σκιαμαχοῦντα δὲ ὁ ἀνδριὰς παρεί-
χετο σχῆμα. ὅτι ὁ Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότερος χειρονομεῖν. Γλαὺξ ἵπταται. ἡ πτῆσις τῆς γλαυ-
κὸς εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. καὶ ἑτέρα παροιμία γλαῦκες Λαυριωτικαί. ἐπὶ τῶν πολλὰ
χρήματα ἐχόντων. παρόσον ἐν Λαυρείῳ τῆς Ἀττικῆς γίνονται χρύσεια μέταλλα. ἐνεχάραττον
δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς χρυσοῖς νομίσμασι καὶ ἑτέρα παροιμία. γλαύκου τέχνη. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κα-
τεργαζομένων. ἀπὸ Γλαύκου τινὸς Σαμίου. ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρεν. λέγεται δὲ ἡ
Γλαὺξ χαλκίς. Γλαφυρόν. ἡδύ. κοῖλον. βαθύ. σοφόν. ἔμπειρον. ἀκριβές. λαμπρόν. Γλεῦ-
κος. τὸ ἀπόσταλαγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ. καὶ ἡ τραγῳδία φησὶ περὶ Αἴαντος. ἐμοὶ πι-
κρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκύς. Γλήναια. ἀξιοθέατα. Γλήνη. κόρη ὀφθαλμοῦ. ἡ ὅρη.
παρὰ τὸ ὁρᾶν. γλίνη δὲ ὀρύζης διὰ τοῦ ι. Γληχώ. θηλυκῶς Ἀττικοὶ τὸ ὀρίγανον. οἱ δὲ βληχῶ φα-
σι λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ γλήχων γλήχωνος. ἐν τῷ βληχωνία βοτάνη. γλίχωνος ἡ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι.
Γλία ἡ κόλλα. Γλίσχρον. τὸ λαίμαργον καὶ ἡδὺ ἢ κολλῶδες. καὶ γλίσχρος φειδωλός. σκῖφος
πάνυ ῥυπαρός. ἀλλ' ἐγώ τις ἄρα δυσαπάλλακτος ἦν ἀπὸ τῶν τοιούτων. καὶ γλίσχρως ἔτι εἰχόμην
τῆς αὐτῆς ἀληθείας ἀπεῶς ἀληθῶς ὄναρ πλουτήσας κατὰ τὴν ἐγχώριον γλίσχρων. καὶ μὴ
δ' ἐν εἰρήνῃ ξέφειν ἱκανῶν ὄντων. οὕτως σοφῆς σπανιζόντων. τὸ γλίσχρον, ἐπὶ δυστυχίᾳ ἔλεγον
οἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης εἰρήνῃ. ὡς λίσχρων ὁρᾷς ὡς οὐκ ἐντεῦθεν μιαρώτατος ἂν ὢν ἐπι-
θυμητά παρὰ τὸ γλίχεσθαι. πρὸς Ἑρμῆν ὁ λόγος. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης εἰρήνῃ. ἕλκουσι δ' ὅμως γλι-
σχρόντα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια. καὶ Ἀρριανὸς. τὰ ἐπιτήδεια γλίσχρως τῇ στρατιᾷ ἐπορί-
ζοντο. ἀντὶ τοῦ φειδόμενος. Γλίσχρος. ταπεινὸς κόλαξ. γλίσχρος προσαιτῶν. λιπαρῶν τοῦ
εἰπεῖν. λιπαρόν. τὸ λιμηρὸν καὶ γλίσχρων, ὁ ἐπιθυμητὴς παρὰ τὸ γλίχεσθαι. καὶ γλίσχρως ὀλι-
σθηρῶς. Γλισχραντιλογεξεπίτριπτε. ἐκ τοῦ γλίσχρου καὶ ἀντιλογίαν ἔχοντος καὶ ἐπιτρίπτου σύγ-
κειται. οἷον τοῦ δυναμένου ἐπιτρίψαι. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐδὲ λιχνὸ μενος γραμματεὺς γλι-
σχραντιλογεξεπίτριπτε. Γλίχεται. ἐπιθυμεῖ γενικῇ. λίαν ἔχεται. ἐπιθυμεῖ. καὶ γλιχόμενοι ἐπιθυμοῦν-

καὶ τοῦ πατρικοῦ δὲ καὶ τοῦ τὴν ἀελὶ εἴχετο. Γλουτὸν· τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης. Γλῶνις, ὄνομα κύριον. Γλωσσαλγίαν· ἀεργολογίαν. Γλῶσσαν μὲν ἀεργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν· νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν, ὁρῶ βροτοῖς γλῶσσαν οὐχὶ τἄργα πάνθ' ἡγουμένην. οὕτω γράφεται. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, αὐτὸς ὢν νέος ποτὲ γλῶσσαν μὲν ἀεργόν, καὶ τὰ ἑξῆς. Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ· πόλιν καταστρέψουσα. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων. Γλωσσαργὸν ἦθος· ἀντὶ τοῦ ταχὺ καὶ στωμύλον. Γλωσσοταμιείου· ἣν ἔσχε Κυρῖνος ὁ σοφιστὴς ἐκ βασιλέως.

Γλωσσημαντικόν· εἶδος διαλέκτου. γλώσσῃ σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει. εἴρηται βουλόμενος ἐκ παντὸς δοκεῖν δίκαια λέγειν. Γλωσσόκομον· θήκη λειψάνων ξυλίνη. ὁ δὲ Φῆστος ὁ ἀνθύπατος, πέμπεται εἰς Ἀσίαν. ὃς τὴν βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. ἤκμαζεν ἐπὶ τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος. Γλῶττα· αὕτη ὑπὸ μὲν τῶν ἁλμυρῶν χυμῶν ὑγραίνεται. ὑπ' ἐνίων δὲ, καὶ ξηροτέρα γίνεται· ὡς ὑπὸ στρυφνῶν καὶ τραχέων καὶ μυρίων ἄλλων· καίτοι ὑγρῶν ὄντων ξηραίνεται. οὐχ ὡς ἔγχυμα, ἀλλὰ διά τινα ἄλλην ποιότητα· οἷον ξηρότητα. οὐδὲ γὰρ ὁ ξηρὸς ἄρτος ξηραίνει, ἢ εἰ τύχοι βωλάρια, καὶ τὰ ὅμοια. ἀλλὰ δεῖ ξηρὰ εἶναι ἢ ὅσμα, ἀλλ' ἡ μέλλει τὴν ἐν τῇ γλώττῃ ὑγρότητα. σημεῖον δὲ τοῦ δεῖν τὴν γλῶτταν δυνάμει μὲν ὑγρὰν εἶναι. ἐνεργείᾳ δὲ οὔ, ὅσοι τὴν γλῶτταν ἀμέτρως ἢ ξηρὰν ἔχουσιν ἢ ὑγράν, οὗτοι οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν γευστῶν. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀντιλαμβάνεται ἡ λίαν ὑγρὰ γλῶττα τῶν χυμῶν. διότι ἡ ἐν αὐτῇ ὑγρότης ἔγχυμος οὖσα καὶ πρώτη αὐτῇ προσβάλλουσα, γίνεται γλώττης ἀφή. αὐτὴ ἑαυτῆς ἀντίληψιν παρέχουσα καὶ τοῦτο οὐκ ἐῶσα ἀντιλαβέσθαι τῶν ἔξωθεν. σημεῖον δὲ τούτου, ὅτι οἱ πυρέσσοντες μὲν οἱ ἄλλοις χυμοῖς καὶ μάλιστα σφοδροτέροις, οὐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων αἰσθάνονται. ὅτι τὴν γλῶτταν ἐχρήσατο ἡ φύσις πρὸς δύο ἔργα. ὧν τὸ μὲν, εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται τοῖς ἔχουσιν· ὅπερ ἐστὶν ἡ γεῦσις καὶ κίνησις ἡ περὶ τοὺς χυμούς. τὸ δὲ, εἰς τὸ εὖ εἶναι. οἷον πρὸς τὴν διάλεκτον. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς δύο ἐποίησεν ἔργα. τὸ μὲν πρῶτον πρὸς τὸ εἶναι· πρὸς γὰρ τὴν τοῦ ἐντὸς θερμοῦ καὶ ψύξιν συμβάλλεται. τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς τὸ εὖ εἶναι. οἷον διάλεκτον. τὸ δὲ, ὅπερ ἐστὶν ἀναγκαῖον ἔργον τῆς φύσεως, καὶ διὰ μόνης αἴτιον φωνῆς. ὕλη ὁ ἐκπνεόμενος ἀήρ. ποιητικὸν δὲ αἴτιον, φύσις. ὀργανικὸν δὲ, βραχεῖα ἀρτηρία. οἷον λάρυγξ ἐστίν. ἀμέλει οἱ μὲν νέοι λεπτοφωνότεροί εἰσιν, ὡς λίαν ἔχοντες αὐτήν. οἱ δὲ γέροντες, κακοφωνότεροι· ὡς βραχεῖαν αὐτὴν ἔχοντες. τελικὸν δὲ καὶ ἡ σημασία. τέλος δὲ τοῦ ζώου τῆς φωνῆς, τὸ σημαίνειν διὰ ταύτης τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις. τῆς διαλέκτου ὕλη μὲν ἡ φωνή. κριτικὸν δὲ αἴτιον, ἡ λογικὴ ψυχή. ὀργανικὸν δὲ, γλῶττα καὶ ὑπερῴα καὶ ὀδόντες. τελικὸν δὲ ἡ σημασία τῶν νοημάτων. ὄργανον δὲ τῆς φωνῆς, ὁ φάρυγξ. τῶν πλὴν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τοῦ πνεύματος διάθεσιν τῶν ἀνθρώπων. δύναται μιμεῖσθαι τὴν τούτων διάλεκτον. οἷον κίτται, ψιττακοὶ, καὶ τὰ ὅμοια. Γλώττῃ κολλᾶν μὲν ζωμὸν οὐκ αὐτῇ τῇ γλώττῃ κολλᾶται. ἀλλὰ τῇ γλώττῃ καθάπερ ὅπλῳ χρώμενος. Γλωχίν· γωνία. ἀπὸ τοῦ ἐν ὁδῷ παρατεινομένην τῆς θαλάσσης γλωχῖνα ὡς εἰς ἐνέδραν καθορμίσας τὰς ἐπανειδὰς ἐκείνους. καὶ συνέστειλε γλωχῖνα μηλοσσόμαιαν ἐς ἑρμᾶ. ὅς τε τὸν αἰγβόταν κατέχεις σκόπελον.

Γλωττοστροφεῖν· τὴν γλῶτταν στρέφειν καὶ ποικίλον ἐν τῷ λέγειν καθεστηκέναι. ἢ ἐκστρέφειν τὰ πράγματα καὶ τὰ ῥήματα ἐν τῷ λέγειν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν. Γλοιάζειν τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν. Γλοιὸς· αὐτὸ δηλοῖ τὸν μάσθλητα. εἴρηται δὲ ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐλαίου πεπινωμένου. ὅπερ τοῖς ἐπιλαμβανομένοις διολισθαίνει καὶ ἐκφεύγει. τοιούτους δὲ τοὺς λεχθησομένους τοὺς βραδεῖς. ἵνα ὥσπερ διολισθαίνει καὶ φεύγει διὰ τοὺς δανειστὰς. καὶ μέχρι δεῦρο διὰ τὴν γνώμην σκάζοντες καὶ μηδὲν σαθρὸν φθονοῦντες καὶ ἅμα μὴ ἐπαγγελλομένους, ἀλλὰ δὲ φονῶντας καὶ πέτροντας. διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον, γλοιοὺς καλοῦμεν. ἄλλως· ἐπὶ τοῦ μιαροῦ καὶ ῥυπαροῦ καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται. καὶ τὸ ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν, σωνεισύς πως ἐστὶ τὸ γλοιῶδες. ἐπὶ δὲ τοῦ ἤθους μετενεχθέν, τὸν μοχθηρὸν δηλοῖ. ἢ ὀλισθηρὸν καὶ ἀμετάβολον. Γλοιώδης· ῥυπαρός. Γλυκαινόμενος· ἡδυνόμενος. Γλυκέρα· ἑταίρα τίς. Γλυκεῖαν ὠδῖνα. Γλυκεῖ ὀπώρᾳ φύλαξ ἐκλελειμμένος. ἐπὶ τῶν αὐτῶν μόχθων τὰ ἀγαθὰ καρπουμένων. Τρυγοῖ γλυκεροῦ, πικροῦ ἐξ ἐς βότρυς. Γλυκίδιον· τὸ γλυκύ. καὶ γλυκὺ, τὸ αὐτὸ τὸ ἐνί· ἴσως δὲ καὶ ἐπὶ συγκριτικοῦ.

Γλυκυδερκής· ἡδὺς ἐν τῷ ὁρᾶν. Γλυκύθυμος· ἁπαλόψυχος. Γλυκὺ μέλι καὶ πνιξάτω. Ἱερ παίδων ᾄδοντες καὶ κεχηνότες πρὸς τὴν ᾠδήν, ἐμβαλόντες εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον ἀπέπνιξεν. Γλυκὺς ἀγκὼν οὐ κατὰ τὴν ἀντίθεσιν ἡ παροιμία. ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν, ὦ γλυκεῖα ἡθῶ. ἔστι δὲ ἡ παροιμία ὡς ἐπιφωνούμενοι. οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Φάωνι. ἔρων δ' αὐτοῦ ὑπόκειται ἐν τῷ αὐλητρίδος. ὦ χρυσῷ ὦ ἄνθημα. ὦ τοῖσιν ἐμοῖς ξυφθεῖσα ὄχοις. ὦ γλυκὺς ἀγκών. ὡς εἴ τις λέγοι, ὦ γλυκὺς πῆχυς. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος· ἐπὶ τῶν διὰ ἀπειρίας πρὸς τὰ ἐπικίνδυνα προθυμουμένων. Γλυκυσίδη ἥ τις καὶ παιωνία καλεῖται. ἔστι δὲ ῥίζα φαρμακώδης ἰαροῦς χαλεστική. τὸ γλυκὺ ὕδωρ τοῦ ἁλμυροῦ ψυχρότερον. Γλυπτὸν παρὰ τῷ Δαβίδ, τὸ εἴδωλον.

Γλυφεῖον· ἐν τῷ γλύφω. Γλυφίδας· τὰς χηλὰς τῆς ἀκίδος· αἷς τὴν νευρὰν προσάγομεν. παρὰ τὸ ἐπιγλύφθαι· ὅ ἐστιν ἐγκεκοιλᾶνθαι. Γναθαινία, ὄνομα κυρίου. καὶ γναθαίνη ὄνομα κυρίου. Γνάθους· ἀλλ' ἐκεῖνο μοι δοκεῖ περιθέναι ὅπερ ποτὲ φάγων ἔπαισε. καὶ Θουκυδίδης· ἀπρόπληκτος ἐπὶ τὰς γνάθους. Γναθωνίδης· παρωνυμικόν. Γνάϊος ὕπατος ῥωμαίων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ γάλλος.

Γναπτή· ἡ καμπτή. Γνάφαλον· ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ γναφάλων. καὶ παιδάριον ἐγγέννησεν ἄρρεν. πίλων τῶν ἀπὸ γνάθοις κειμένων. Γναφεύς· κοινῶς. διὰ τοῦ γ. ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ κ. κνάφος δέ ἐστιν, ἀκανθῶδές τι ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. παρὰ τὸ κνῶ ὅ ἐστι ξύω. καὶ ἐκ τούτου κναφεύς. Γνάψις· τὸ αὐτό. παρὰ τὸ γανὸν ὅ ἐστι λαμπρόν. Γνόφος· σκότος βαθύ. συννέφεια ἢ ζοφώδης ἀήρ. παρὰ τὸ κνοῦν φάος εἶναι. κνόφος καὶ γνόφος. Γνόντες· γνωρίσαντες.

Γνῶθι σαυτόν· ἀπόφθεγμα χίλωνος. τάττεται δὲ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ὅ εἰσι κομπαζόντων. Γνῶθι σαυτόν. καὶ τὸ νόμισμα παραχάραξον. παραγγέλματα πυθικά. τουτέστι τῆς τῶν πολλῶν δόξης ὑπερόρα, καὶ παραχάραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν. ἀλλὰ τὸ νόμισμα. Γνῶμαι. ὀλίγον δεξιωτέρω τῆς στρατηγίδος σκηνῆς, χωρίον τι. ὥσπερ ἀγορὰ ἀπεδέδεικτο. ὅθι γνώμας προσηγορεύοντο. ἐνταῦθα δὲ αἱ περιστρεῖαι καὶ αἱ ἀπειλαὶ καὶ ὅλα ἐγίνοντο. γνώμας ἔλεγον, καὶ τὰς δημηγορίας. ἀπὸ τούτου ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ. Γνωματεύων· διακρίνων. διαγινώσκων ἀκριβῶς. ἢ γνωματεύω τὸ βουλεύομαι. ἕτερα διαλεγόμενοι, ἕτερα γνωματεύουσι.

Γνώμη ἡ συνείδησις. Γνώμη· σκέψις ποιά τις διάθεσις. καὶ γνώμων, ὁ συνετός. λέγεται δὲ καὶ γνώμων, κανόνιον τι μηχανικόν. καὶ δὴ καί τι σχῆμα γεωμετρικόν. καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος. καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὀργάνοις μάλιστα λαμβανόμενον. Γνώμη ἡ βουλὴ καὶ ἡ προαίρεσις. ὅτῳ θεία μὲν ἡ γνώμη ἐπῄει ὄντι. εἰς θεοὺς ἡ κ μεταχώρησις. ἀρριανός. γνώμη, καὶ τὸ σκέμμα. ἀριστοφάνης νεφέλαις. πρώτην δὲ γνώμην μεγάλην ἀφῆκεν ὑπὸ σκαλαβώτου. καὶ τὴν δημηγορίαν ὁ αὐτός. Γνώμη· οὐδὲν δικαίωμα τῶν ὅπλων ἰσχυρότερον. πᾶς γὰρ ὁ δύναμιν προέχων, δικαιότερα ἀεὶ καὶ λέγειν καὶ πράττειν δοκεῖ. Γνώμην ἐμήν. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην καὶ οἴησιν. Γνώμη παρὰ σοφοκλεῖ. γνώμη ἐν αἴαντι μαστιγοφόρῳ· γνώμας βαλοῦσα τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς ἐπ' ὄμμασι. χαρὰν φησὶ τὴν ἐπὶ τῷ δοκεῖν τοὺς ἕλληνας ἀνῃρῆσθαι ταύτης οὖν τῆς χαρᾶς ἀπεῖρξα. δυσφόρους γνώμας ἐμβαλοῦσα τοῖς ὄμμασιν. ἐπικλεψάφησι τὴν ὄψιν ὥστε μὴ ὁρᾶν. ἀλλ' ἐπ' αὐτῇ δύσφορον γνώμην ἐπέβαλον. ὡς οἴεσθαι ἰδεῖν τὰ μὴ ὄντα. τοῦτο δὲ οὐ τῶν ὀφθαλμῶν ἁμάρτημα. ἀλλὰ πολὺ πρότερον τῆς διανοίας. Γνώμην ἐμοί, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Γνωμίδιον· τὸ μικρὸν ἐνθύμημα. Γνωμοδοτῶ· γνώμην δίδωμι. Γνωμοτυπικῶς γνωμολογικῶς. Γνώμων· τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον. ὅπερ ἐφεῦρεν ἀναξίμανδρος. καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων.

Γώμονα ἔλεγον, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τῶν ὄνων. διὸ ὑπὸ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. Γνωρίζω δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ, ἵνα μή τι ἄλλο δεξιῶν ἐνοπτῶ γνωρίσῃς θεόν. Γνωρίζω· γινώσκω. ἱστορῶ. εἰ γάρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας. τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. Γνωριμώτερον· τοῦτο διχῶς λέγεται. κἂν ἁπλῶς οἷον τὸ πρότερον τοῦ ὑστέρου, ἢ ἡμῖν. ὅ ἐστι τῇ φύσει ἔσχατον. τουτέστι τὸ σύνθετον. Γνώριμοι· φοιτηταί. πυθαγόρας ὁ σάμιος, γνωρίμους ἔσχε πλείους, ἢ ἑξακοσίους. Γνώσῃ δὲ τοὺς τούτου τινὰς μοῦ καθηγητάς. τούτων μὲν φορμίων. μισαίνετος ὁ μανῆς δούλων ὀνόματα. Γνῶσις· ὅτι πάντων ἡ γνῶσις, ἡ ὁμοιότητί τινι

τινί τινι καὶ ταὐτό τινι γίνεται, ἢ ἀνόμοιόν τινι καὶ ἕτερόν τινι· τὸ γὰρ λευκὸν καὶ τῇ τοῦ λευκοῦ παραθέ-
σει γνωρίζομεν· διότι ὅμοιον· καὶ τῇ τοῦ μὴ ἄνισος· τὸ γὰρ ἐναντίον ἐστὶ μέλανι λευκόν· καὶ τὴν φύσιν τοῦ
ταὐτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου· ἐν τῇ συστάσει ταύτης μεμῖχθαι φασί. Γνῶσις· ἀντὶ κρίσις· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κα-
τὰ Ἀριστογείτονος. Γνῶσις· Ἀρριανός· ἐν Παρθικοῖς περὶ Παρθυμαρσίου· οὐχ ἃ ἔδοξεν εἶναι, ἀλλὰ
τῇ ἑαυτοῦ γνώσει προδότης παραβαίνων τὰ ξυγκείμενα, ἔτυχε τῆς δίκης· ἀντὶ τὴν αἰτίαν· τὴν ἀφορμήν.

Γνωσιμαχῆσαι· αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ μετανοῆσαι· μεταγνῶναι τὸ δίκαιον καὶ πρέπον· ἢ τὸ γνῶναι τὴν
ἑαυτοῦ ἀσθένειαν καὶ τοῦ ἐναντίου τὴν ἰσχύν. οὐκοῦν οἱ πλεῖστοι ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλοντο. Ἀρ-
ριανός· εἶτα Χοσρόης γνωσιμαχήσας, ὑποδύεται τοῖς ἐκ Ῥωμαίων ξὺν δίκῃ ἀξιουμένοις. Γνω-
στοί· φίλοι. Γνωτὸς· ἀδελφός· καὶ γνωτοί, ἀδελφοί. ὦ φίλοι δίπους· γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προ-
σήλθεθ' ἱμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι νοσεῖτε πάντες· καὶ νοσοῦντες ὡς ἐγὼ οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐ-
ξ ἴσου νοσεῖ. τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος, εἰς ἕν' ἔρχεται μόνον καθ' αὑτόν· κοὐδέν' ἄλλον. ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ, πό-
λιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· γνωτῶν τριοσατίων. ἐκ τριοσατίης λῖνα θή-
ρης δέχνυσο Πάν. Γνὺξ· ἐπὶ γόνατα. Γνύρου· Ἀνάχαρσις υἱὸς ἦν Γνύρου· μητρὸς δὲ Ἑλλη-
νίδος. Γόγγρος· εἶδος ἰχθύος ὃς ἐσθίει τῶν πολυπόδων ὡς πολεμίους. Γογγύλιον·
στρογγύλον καὶ γογγυλίζειν· ἀντὶ τοῦ μεταστρέφειν. Ἀριστοφάνης· ὡς πρὸς γυναικὶ γογγύλῃ μεμαγμέ-
νην. αἱ γὰρ γυναῖκες ἵνα μὴ δοκοῖεν πολυφάγοι εἶναι, ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμφαίνουσι στρογγύλας
ποιοῦσαι τὰς μάζας. Γοδολίας ὄνομα κύριον· καὶ μηνός. Γοερὸν· θρηνῶδες· λυπηρὸν κατα-
νυκτικὸν καὶ γοεροῖο μόνοιο. Γόης γόητος· κόλαξ· πείθων· πλάνος· ἀπατεών. Γοητεία·
μαγεία, καὶ φαρμακεία, διαφέρει. ἀμφότερον μὲν δὴ καὶ πέρσαι· μαγεία μὲν οὖν ἐστιν, ἐπί-
κλησις δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. ὥσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυ-
ανέως θεσπίσματα. γοητεία δὲ, ἐπὶ τῷ ἀνάγειν νεκροὺς διὰ ἐπικλήσεως· ὅθεν εἴρηται ἀπὸ τῶν γόων καὶ
τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων. φαρμακεία δὲ, ὅταν διά τινος συνθέσεως θανατηφόρου πρὸς
φίλτρον δοθῇ τινι διὰ στόματος. μαγεία δὲ καὶ ἀστρολογία, ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γὰρ Πέρσαι,
μάγον τὸν κατὰ τὴν ἐγχώριον ὀνομάζουσι. καὶ μαγοῦσαι οἱ αὐτοί. καὶ γοητεῦσαι αἰτιατικῇ. Γολγοθᾶ· τό-
πος. Γολιάθης· οὗτος Παλαιστῖνος ἦν ἀνὴρ παμμεγέθης τις· πηχῶν τεσσάρων καὶ σπιθαμῆς. ὅ-
πλα τῆς φύσεως τοῦ σώματος ἀναλογοῦντα περικείμενος. ὁ αὐτὸς, Γολιὰθ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ.
Γολὸν, ὄνομα τόπου. Γολόσσης· ὁ Νομάδων βασιλεύς· καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀσδρούβας. Γομὸρ· εἶδος
μέτρου Ἑβραϊκοῦ. Γόμορα· τόπος τῶν Σοδόμων. Γομφιασμός· ὁ συγκλασμός. Γομφίους
ὀδόντας· κλειδώσεις. καὶ γομφιόδουπα χαλινά. ἐν ἐπιγράμματι· τὰς διὰ τοὺς γομφίους κτυποῦν-
τα· τουτέστι τὰς σιαγόνας. Γομφίους· τοὺς προσθίους ὀδόντας. ὀδὼ χειάσας, γομφίους τε συγ-
κρούσας, μή μοι χαρίζου φησί. Γομφοπαγῆ ῥήματα· ἀντὶ ἀκριβέστατα· ἢ συζυγωθέντα. ἐπεὶ Αἰσχύ-
λου ἀρεστοῦ. Γόμφοι· μύλοι· ὀφθαλμῶν δεσμά· ἄρθρα· σύνδεσμοι ὀδόντων. Γόνατα· καὶ κάλαμοι ἐν-
έκειντο τοῖς κρατῆρσιν οὐκ ἔχοντες γόνατα. Γουνάσιν ἀπαθεῖς, τουτέστι μέχρι γονάτων ἀγνώμονες περὶ τὰ σκέ-
λη. Γονεία, ἡ γένεσις. Γονορραίας· ὁ νόσος οὗτος· γονὴ ἐκφερομένη ἀκουσίως καὶ ἐκ ... Γόνυ γόμφου. Γονυ-
κλινής· ἐπὶ γόνυ πεσών. τήν τε γυναῖκα τοῦ βαρβάρου γονυκλινὴς ὤν, ἐθεράπευσεν. Γόνυ κνή-
μης ἔγγιον· ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν μᾶλλον ἑτέρους ἀγαπώντων. ἔνιοι δὲ, ἐπὶ τοῦ τὸ φιλόνεικον ἐπέχειν τῶν προσή-
κουσιν· ἐπειδὴ ἐγγύτερον τὸ γόνυ. Γονύ· γονάτων. Ξενοφῶν· ἐνῆσαν δὲ καὶ κάλαμοι γόνατα οὐκ ἔχοντες.
Γονυπετῆσαι· αἰτιατικῇ· προσκυνῆσαι. Γόος· θρῆνος. Γόρβορα· τόπος τις. Γοργίας Χαρ-
μαντίδου· Λεοντῖνος ῥήτωρ· μαθητὴς Ἐμπεδοκλέους· διδάσκαλος Πώλου Ἀκραγαντίνου καὶ Πε-
ρικλέους καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαΐτου· ὃς αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο. ἀδελφὸς
δὲ ἦν Ἡροδίκου ἰατροῦ. Πορφύριος δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῆς π' ὀλυμπιάδος τίθησιν. ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρεσ-
βύτερον αὐτὸν εἶναι. οὗτος πρῶτος τῷ ῥητορικῷ εἴδει τῆς παιδείας δύναμίν τε φραστικὴν καὶ τέχνης ἔδωκε.
τροπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις καὶ ὑπαλλαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβάσεσι καὶ ἀ-
ναδιπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποστροφαῖς καὶ παρισώσεσιν ἐχρήσατο. ἐπράττετο δὲ τῶν
μαθητῶν ἕκαστον μνᾶς ρ'. ἐβίω δὲ ἔτη ρθ'. καὶ συνεγράψατο πολλά. Γοργία· παρὰ Δω-
ριεῦσι τὰ τῶν ὑποκριτῶν προσωπεῖα. τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Γοργόνων. Γοργόνες· αἱ γυναῖκες.

αἱ τοσοῦτον εἶχον φοβερὰ τὰ πρόσωπα, ὡς τοὺς ὁρῶντας ἐναποψύχειν· ὧν μίαν ἀνελεῖν λογχοδρεπάνῳ τὸν Περσέα. Γοργόνες τίθεσθαι. Τίθρασος ποταμός ἐστι πρὸς Λιβύης, ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. Γοργόνη. Ἀριστοφάνης· καὶ Γοργόνα ἐξήγειρεν ἐν τῇ ἀσπίδι. ὥσπερ λέγει οἷ δῆμοι ἐποίουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· παρ' ὑπόνοιαν. θέλων γὰρ εἰπεῖν καὶ ἀπὸ τῆς πληγῆς κορδύλην ἐποίησεν, ἔφη γοργόνα ἐξήγειρε. καὶ Αἰλιανός· καὶ ἐνέκειντο τὴν ὀξεῖαν τὴν προφθάνοντες καὶ προσπεσόντες ὡς εἰπεῖν γοργόνα κατεπήγασιν αὐτῷ πρόλαλον ὄντα καὶ ἰταμόν. λέγει δὲ τὸ Φειδίου πεποιημένον τῆς Ἀθηνᾶς. ὃς γόμον εἶ σέγει τὸν ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐν Πειραιεῖ μένοντα τεθνάναι. ἔτος ὢν ὄψιον ἀπὸ τῶν ἄκρων καὶ κατεμήνυσεν ἐν τῷ Πειραιεῖ. καὶ αὖθις οἱ ἐχθροὶ εἰς δίκην ὑπάγουσι. διὰ τοῦτο λέγει προσιόντες Γοργόνα. καὶ σκώπτων ὁ αὐτὸς Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον, φησί· Γοργόνες· ἀντὶ φοβεροὶ εἰς γαστριμαργίαν. Γοργόνειον. προσωπεῖον. καὶ Γοργόνη ἡ Γοργώ. Γοργολόφας· ἡ ἐν τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργοῦς τὴν περικεφαλαίαν ἔχουσα ἡ Ἀθηνᾶ. Γοργόνωτον· περιφανῆ τὴν γοργόνα· τὴν ἀσπίδα τὴν ἔχουσαν γοργόνα. Γοργός· ἀντὶ φοβερός. ἀμέλει ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζεν. ἄρχων μικρὸς τὸ λέγειν ἀλλὰ γοργός. Γόργος ὁ Μεσσήνιος· οὗτος ἦν διάπερος μὲν πλούτῳ καὶ γένει. διὰ δὲ τὴν ἄθλησιν καὶ τὴν ἀκμήν, πάντων ἐνδοξότατος ἐγένετο περὶ στεφανίτας ἀγῶνας Φιλοστεφανιτῶν. καὶ γὰρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν τοῦ λαμπροῦ προστασίαν. ἔτι δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν στεφάνων, οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν καθ' αὑτόν. καὶ μὴν ὅτε καταλύσας τὴν ἄθλησιν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὸ πράττειν τὰ τῆς πατρίδος ὥρμησε, καὶ περὶ τοῦτο τὸ μέρος οὐκ ἐλάττω δόξαν ἐφέρετο τῆς πρότερον ὑπαρχούσης αὐτῷ. πλεῖστον μὲν ἀπέχειν δοκῶν τῆς τοῖς ἀθληταῖς παρεπομένης ἀγροικίας. πρακτικώτατος δὲ καὶ νουνεχέστατος εἶναι νομιζόμενος περὶ τὴν πολιτείαν. Γοργῶπις· γοργόφθαλμος. Γοργωπὸν ἕδραν· φοβερὰν καθέδραν. Γοργὼ ἢ δεσμωτήριον ὑπόγειον ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς κακοποιούμενος. ὄρυγμα. τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. οὕτως Δείναρχος καὶ Ἡρόδοτος καὶ ἄλλοι. Γόρδιον πόλις. καὶ Γορδίωνος ὄνομα κύριον. Γορδιαῖος· μὴν ὁ Σεπτέμβριος κατὰ Μακεδόνας. Γορτύνη πόλις Κρήτης ἀπὸ ἥρωος Γόρτυνος. καὶ Γορτύνιος ἀπὸ τόπου. Γόρτυς· ὄνομα νήσου. Γότθοι· ζήτει τὴν Σωαλαφίν. Γουνάσομαι· λιτανεύσω. παρακαλέσω. οὐκ ἔτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον. ὃ λέγει· τὸ μᾶλλον κλαύσομαι. Γοῦνδας· τὸ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενον γουνδίον. γουνὸς ἀλωός. ἐν δὲ γονιμωτάτῳ καὶ καρπίμῳ χωρίῳ τῆς γῆς. Γώρασις, ὄνομα κύριον. Γωρεύας· ὄνομα κύριον. Γωνία καὶ τοῦ οἴκου καὶ γωνιασμός. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου εἰ ἔστι γνήσιος. καὶ μετ' Ἀντιφῶντι τοῦ τείχους ὑβρίζοι. ἔστι γωνιασμὸς ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρία πάνυ πολλή. καὶ γωνιασμοὺς ἀποφυγάς. ἀπαγωγάς. Ἀριστοφάνης· ἔδειξα τουτοισὶ λεπτῶν κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς. Γωνία ἀποβλέψαι· τὸ ἐν γωνίᾳ ὑπό τινος ἀποκρυβῆναι. Γώνυμος ὁ Φερώνυμος. Γωρυτός· θήκη τόξων. καὶ κατὰ γωρυτοῦ παρηρτημένοι τρεῖς ἢ πλείους ἄκοντες· πλατεῖς μὲν αἰχμάς· ὑπὸ ... καὶ αὖθις· καὶ γωρυτοὺς πλήρεις ὀϊστῶν. Γράμματα. τὰ γράμματα Φοίνικες εὗρον πρῶτοι. ἔνθεν καὶ φοινικήια ἐκλήθησαν. καὶ τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι. ἰατρικὴν δέ, ὁ Ἆπις ὁ Αἰγύπτιος. ὁ δὲ Ἀσκληπιός, ηὔξησε τὴν τέχνην. Γραμματεύς. οὗτος πρὸ ἕξεως μὲν ἦν δὲ μιᾶς αἱρετὸς κύριος. ὑπαναγινώσκει δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ γραφόμενα. ὁ δὲ ὑπογραφεὺς καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ γράφειν τὰ παρὰ τῇ βουλῇ ὠνόμασται. Γραμματεύς ὁ νοτάριος. τὸν δὲ ἀπορρήτων γραμματέα ἀσηκρῆτις καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι. κληροῦται δὲ ἦσαν τὸν ἀριθμὸν τρεῖς· γράφοντες τὰ δημόσια. οὐδενὸς δὲ ἦσαν οἱ γραμματεῖς οὗτοι κύριοι ἀλλ' ἢ τοῦ γράφειν καὶ ἀναγνῶναι.

Γραμματείδιον. καὶ γραμματεῖον. τὸ συμβόλαιον. γραμμάτιον δέ· τὸ μικρὸν γράμμα. ἔνθεν μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ γραμματεῖα βασιλικὰ τὴν τῶν πατρικίων τιμὴν δωρούμενα.

Γραμματεῖα· διδασκαλεῖα. ἅτε πλουτούμενος ἀνελπίστως ἐκ τῶν γραμματείων καὶ τῆς τοιαύτης διαθέσεως, πλοῦτον ἐπέπνει. Γραμματεῦ· ἐξαριθμήσεις. Δαβίδ. ὅτι οὐκ ἔγνων γραμματείαν· ὁμοίως εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου. Γραμματιστής· ὁ τὰ πρῶτα στοιχεῖα διδάσκων. γραμματικὴ δὲ ἐστιν, ἐπιστήμη τοῦ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν. ὁ δέ, εἰς γραμματιστοῦ ἐφοίτησε παρ' ἑαυτῷ πονηρευσι καὶ αὖθις· ὁ δὲ τὰ πρῶτα παρὰ τοῖς γραμματισταῖς ἐκμεμαθηκὼς στοιχεῖα. καὶ αὖθις· ὁ γὰρ ἄλλο οὐδὲν τοῦ γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ταῦτα κακῶς γράψαι.

Γραμμα-

Γραμματοκύφων· ἀντὶ τοῦ ταπεινὲ γραμματεῦ. κυρίως γὰρ κύφων, τὸ ξύλον καλεῖται. Δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτων τὸν Αἰσχίνην· καὶ γραμματοκύφωνα αὐτὸν καλεῖ ὃν υἱὸν εἶναί φησιν, ὄνομα Τρόμητος. διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων. Γραμμή· γραμμή ἐστιν, ἐπιφανείας πέρας. ἢ μῆκος ἀπλατές. τὸ μῆκος μόνον ἔχον. καὶ ἡ ἀρχή. ἡ ἀφετηρία. ἡ βαλβίς. Ἀριστοφάνης· γραμμὴ δ' αὕτη. ἀντὶ ἀρχή. ἀφετηρία ἡ λεγομένη βαλβίς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. προβαινομένων ὧδε μέν· γραμμὴ δ' αὕτη. Γρασός· γράσος. ἡ δυσοσμία τῶν τράγων. καὶ γράσων αἶγος, ὁ δύσοσμος. τῷ γράσωνι μὴ ὄρεγε. Γρατιανός· οὗτος ὡς ἐπύθετο τὴν τοῦ Οὐάλεντος τοῦ θείου τελευτήν, αὐτίκα πρὸς τὴν ἑῴαν ῥώμην διέβη. καὶ καταγνοὺς τῆς τοῦ θείου Οὐάλεντος τῆς περὶ τοὺς χριστιανοὺς ὠμότητος, τοὺς μὲν ὑπ' ἐκείνου ἐξορισθέντας διὰ ταχέων ἀνεκαλεῖτο. οὐσίας τε αὐτοῖς ἀποδιδοὺς καὶ θεραπεύων τὰς βλάβας. πᾶσι δ' ἡ νόμῳ παρεῖχεν ἀδεῶς καὶ ἀδιαλείπτως ἐν ταῖς ἰδίαις ἐκκλησίαις συνάγεσθαι. μόνους δὲ τῷ ἀντικρὺς εἴργεσθαι Εὐνομιανούς. Φωτεινιανούς. μανιχαίους. ὅτι ἐν τῷ πεπαίτο ἐφ' ἱππασίᾳ ἐλαίσαντο Γρατιανοῦ. Οὐαλεντινιανοῦ. καὶ Θεοδοσίου καὶ κυρτοῦ Φιρμιλλιανοῦ πρὸς ἄλλως. Γραῦς· καὶ ἡ ἄνθρωπος. καὶ ὁ ἀνώτατος ἀφρός. ἐν τῷ ὑπερζεῖν τὰ ὄσπρεια γινόμενος. Ἀριστοφάνης πλούτῳ· πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία αὐταὶ ποιοῦσι. ποιητικῶς δὲ γρηῦς λέγεται ἡ γρηῦς ἡ χερνῆτις. ἡ γυνὴ πόδας· νίψιν κατεξαντλῶν ὕδατος παιωνίου, ἦλθε ποθὲν ἑρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ. Γραῦς ἀνακροτήσασα· κλωὸν κονιορτὸν ἤγειρε. ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ πολλὰ πράγματα κινούντων. Γραῦς ὥστε τις ἵππος τὸν χαραδραῖον, τὸ ἐφεξῆς. ἐπὶ τῶν ἀξίως τὰ ἔσχατα πασχόντων. παρόσον οἱ γεγηρακότες ἵπποι, εἰς τὰς χαράδρας κρημνίζονται καὶ ἐμβάλλονται.

Γραῦς σέριφος· ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος. ἣν καλοῦσι γραῦν σερίφην καὶ μάντιν. Γραῦς χορεύει· ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι διαπραττομένων. ταῖς γὰρ νέαις πρέπει τὸ χορεύειν. καὶ γραῦν ὕθλον. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων. Γραφάς· δικαστήρια. κατηγορίας. Γραφή τε καὶ λαικαῖος οὐ ταὐτόν· ἐπὶ τῶν ἀνόμοια γραφόντων.

Γράφεται· ἀντὶ τοῦ γράφει. ἢ κατηγορεῖ. Γραφεύς· ὁ ζωγράφος. ὡς ἐπὶ συνηρεῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους. ταῦτα τὰ ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφον. καὶ Δημοσθένης· γράφειν τὸ ζωγραφεῖν. Γραφεῖδιον καὶ γραφεῖον. Γράφειν τὸ τεῖχος. οὕτω λέγεται κατὰ διαστολήν. Προκόπιος· τὴν τὸ τεῖχος γράφουσαν μοῖραν. Γραφή· ἡ περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία. καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων. γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ νόμων καὶ ψηφισμάτων οὐκ ἐπιτηδείων εἰσκομίζεσθαι δοκούντων. αἵτινες γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται. Γραφή· δημοσίου τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. τὸ μὲν γὰρ ὅλον ψήφισμα ἢ νόμον κατηγορεῖν τις, τοὔνομα γραφὴ ἀποφέρεσθαι καὶ γράφεσθαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. πολλὴ δὲ ἡ χρῆσις τοῖς ῥήτορσιν. Γραφή· ζωγραφία. κατηγορία. καὶ ἡ ἐπιγράμμασιν. Ἀριστοφάνης· γράφω. γράφω μὲν, ἀντὶ τοῦ καταγράφω ἢ ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς ξὺν τῷ δακτύλῳ καί τινι τοιούτῳ, παιδιᾷ τινί. Γραφὰς ἐγκλήματα. κατηγορία καὶ ἐγκλήματα. γράφω τὸ ἐπιστέλλω, δοτικῇ. Ἰστέον ὅτι τὸ γράφω πρὸς διαφόρων σημασίαν, διάφορον ἔχει καὶ τὴν σύνταξιν. καὶ εἰ μὲν γράφω σοί ἐστι, δοκεῖ σημαίνειν τὸ ἐπιστέλλω σοι. εἰ δὲ γράφω σε, σημαίνει τὸ ἐκτύπω μέσου ποιῶ, ὡς τὸ, οἱ τὰς μορφὰς γράψαντες καὶ τὰ γράμματα. εἰ δὲ γράφομαί σε, σημαίνει τὸ κατά σου ἐπιγραφὰς ποιῶ. εἰς δικαστήρια ἐκτίθεμαι. ὡς τὸ γράφομαί σε φόνου. καὶ παρανόμων. ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. Γράψαι· κοιλᾶναι. διασκάψαι. Γράψομαι, κατηγορήσω. Ἀριστοφάνης· γράψομαι μὴ διδόναι αὐτὸν προσδιδόναι τ' ἄλλα. Γραῖα· ἡ παλαιά. Γραικοί· οἱ Ἕλληνες ἀπὸ κώμης τινός. ἢ ἀπὸ Γραικοῦ τινος. ἐκ τοῦ γραῖξ γραικός. Γραιοσόβαι· ἀντὶ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραίας, ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἢ γραῖσι συγκοιμώμεναι ἢ σοβάδες τὸ ἀνέρεναι. Γραικύλια· οἱ τῆς ἐν ἡμῖν ἐφθαὶ ὄμφακες. Γρηγόριος· Ναζιανζοῦ ἐπίσκοπος. σταθμὸς δὲ ἐστιν οὗτος Καππαδοκίας. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. ἀναγκαῖος φίλος Βασιλείου τοῦ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπου τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ εἰς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῷ πλέον καὶ εἰς φιλοσοφίαν ἐξησκημένος καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην πολλά. εἰς γὰρ τρεῖς μυριάδας στίχων τὰ συντάγματα αὐτοῦ συντίθενται. ἄφθονα εἰσὶ τάδε. περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀ-

δελφοῦ Καισαρίου· ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα· ἕτερος εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν· περὶ φι-
λοπτωχίας· ἐπαίνους τῶν Μακκαβαίων· ἐπαίνους Κυπριανοῦ· ἐπαίνους Ἀθανασίου· ἐπαίνους Ἥρω-
νος φιλοσόφου· κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως λόγοι δύο· περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγος εἷς·
πανηγυρικοὶ λόγοι δέκα· καὶ ἕτεροι πλεῖστοι· καὶ ἐπιστολιμαῖοι. ἀκολουθεῖ δὲ τῷ Πολέμωνος χα-
ρακτῆρι τοῦ Λαοδικέως τοῦ σοφιστεύσαντος ἐν Σμύρνῃ· ὃς ἐγεγόνει διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥή-
τορος. ἔγραψε δὲ αὐτὸς καὶ ἑτέραν βίβλον δι᾽ ἐξαμέτρων· παρθενίας καὶ γάμου καθ᾽ ἑαυτοὺς δι-
αλεγομένους. καὶ εἰς ἑτέρας ὑποθέσεις ἐν παραβύστοις καὶ διαφόροις μέτροις· ἅτινα συνάγονται
εἰς ἐπῶν μυριάδας τρεῖς. τοῦ δὲ Γρηγορίου τούτου καὶ Φιλοστόργιος ὁ Ἀρειανὸς ἐν τῇ κατ᾽ αὐτὸν ἱστο-
ρίᾳ, μνήμην πεποίηται· καί φησι· Γρηγόριος γὰρ ἤκμαζε κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Ναζι-
ανζῷ· σταθμὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος Καππαδοκίας· καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας·
καὶ Ἀπολινάριος ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας. τρεῖς δὴ οὗτοι τότε ἄνδρες τοῦ ὁμοουσίου προυμά-
χουν κατὰ τοῦ ἑτερουσίου μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον· ἄχρις ἐ-
μοῦ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως προστάντας· ὡς παῖδας παρ᾽ αὐτοῖς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ
ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεσαν· καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁπόσα
εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἔτεινε, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν· καὶ μάλιστά γε
αὐτῶν ὁ Γρηγόριος. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος αὐτῶν εἰς τὸν αὐτοῦ τρόπον ἦν ἱκανώτατος. τῶν
μέν γε Ἀπολιναρίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως, μακρῷ ἄριστα εἶχε· Βασίλειος δὲ πανη-
γυρίσαι λαμπρότατος ἦν. τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ᾽ ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ, μείζω βάσιν ἐς
συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος. καὶ ἦν εἰπεῖν Ἀπολιναρίου μὲν ἁδρότερος. Βασιλείου δὲ σταθηρώτερος.
τοσαύτης δὲ αὐτῆς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης. καὶ τὸ ἦθος οὐδὲν ἧττον οἱ ἄνδρες πα-
ρείχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον· ὥστε καὶ οἷς ἑώρωντο, καὶ οἷς ἔλεγον καὶ ὅ-
σα γράφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἥρουν εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθότιοῦν αὐτῶν ἀ-
μαθέστερον ἁλίσκεσθαι δυναμένους. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος καὶ ταῦτα
Ἀρειανὸς ὢν ἔγραψεν. ἔτι γοῦν περιὼν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ὁ Γρηγόριος ἐπισκοπεύσας ἐν τῇ λαχού-
σῃ αὐτὸν ἐκκλησίᾳ, αὐτὸς ἐν ἀγρῷ τινι βίον μοναδικὸν ἀπενεγκάμενος ἐλάσαι ἢ περὶ τὰ ϛ´ ἔτη καὶ
ἐπέκεινα. Θεοδοσίου τρίτον καὶ δέκατον ἔτος ἄγοντος καταλύει τὸν βίον. ἀνάξιον τοῦτο τῆς αὐτοῦ παιδείας ἀ-
ρετῆς· καὶ τῆς καθέδρας ἀποκριθῆναι τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων καὶ προκριθῆναι μακρῷ τοὺς φαυλο-
τέρους. ἢ τὸν ἀρετῇ καὶ λαμπρότητι βίου πάντων μᾶλλον ὑπερέχοντα. Γρηγόριος. Νύσσης
ἐπίσκοπος. ἀδελφὸς Βασιλείου τοῦ Καισαρέως. ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης ὑ-
πάρχων παιδείας ἀνάπλεως. προσκείμενος δὲ μᾶλλον τοῖς τῆς ῥητορικῆς χαίρουσι. καὶ τοσοῦτον ἐνδόκι-
μος ἐν ταύτῃ γεγένηται. καὶ λαμπρὸς εἴ τις ἄλλος τῶν πάλαι ταύτῃ γεγονημένων. οὗτος συνέταξε κα-
τὰ Εὐνομίου λόγους ἐξαιρέτους. καὶ τεῦχος θαυμάσιον εἰς τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευήν. ἄλλως τε πυκνὰς
καὶ συνεχεῖς ὁμιλίας. εἴς τε τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων. καὶ εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν. καὶ πρὸς τὴν ἀδελφὴν
μακαρίαν, Μακρῖναν τινὰ καὶ περὶ καλῆς ποιεῖ ψυχῆς συνέθηκε λόγον· ἄλλα τε πολλά τε γραφικά. καὶ τὸ
πολυθαύμαστον ἔπαινον τῶν πρώτων τῶν μαρτύρων στεφανιτῶν. καὶ βίον δὲ συνέταξε Γρηγορίου τοῦ ἐν
θαύμασι διαλάμψαντος. Γρηγόριος ὁ καὶ Θεόδωρος ὁ θαυματουργός. Νεοκαισαρείας τῆς ἐν τῷ Πόν-
τῳ ἐπίσκοπος. νέος κομιδῇ. διὰ τὴν παίδευσιν ἑλληνικῶν τε καὶ ῥωμαϊκῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς
Καππαδοκίας εἰς Βηρυτόν. κἀκεῖθεν εἰς Καισάρειαν τὴν τῆς Παλαιστίνης διέβη· ἅμα Ἀθηνοδώρῳ
ἀδελφῷ. οὓς καὶ ἱμέρῳ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν εἰσάγων Ὠριγένης, ζηλωτὰς ἰδίους κατέστησε. καὶ
ἐπὶ πέντε τοίνυν παρ᾽ αὐτῷ παιδευθέντες ἐνιαυτούς, πρὸς τὴν πατρίδα ἀπεπέμφθησαν. ἀφ᾽ οὗ ὁ Γρη-
γόριος ἀποδημῶν, πανηγυρικὸν εὐχαριστίας τῷ Ὠριγένει ἔγραψε λόγον. καὶ συγκαλεσάμενος
πάντας τοὺς ἐπιχωρίους, αὐτοῦ τε τοῦ Ὠριγένους παρόντος, τοῦτον ἀνέγνω τὸν λόγον. ὅστις καὶ ἄ-
χρι τοῦ παρόντος ὑπάρχει. ἔγραψε δὲ μετάφρασιν εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν. ἐλάχιστον μὲν, πάνυ δὲ θαυ-
μαστὸν λόγον. καὶ ἄλλας τε πολλὰς καὶ ποικίλας ἐπιστολὰς καὶ λόγους συνέγραψε. ποιήσας τε
σημεῖα καὶ θαύματα ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐτύγχανεν. ἐτελεύτησεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ.

Γρηγόριος

Γρηγόριος καὶ Ἀθηνόδωρος, συναίμονες· ἀλλ' ὁ μὲν, πρεσβύτερος· ὁ δὲ, σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ σαρκώσεως καὶ πίστεως λόγον. Γρηγόριος ἀδελφὸς Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου. οὗ ἄπαν ἦν τὸ ὑπεναντίον τῷ Ἑρμείᾳ. ὀξύτατος μὲν εἰς ὑποβολήν· καὶ εὐκίνητος ἐπί τε τὰς ζητήσεις καὶ τὰς μαθήσεις· ἄλλως δὲ οὐχ ἡσύχιος οὐδὲ γαλήνην ἐν τοῖς ἤθεσι φέρων τινά. ἀλλά τι καὶ παρακεκινημένος. ἐπειδὴ δὲ Ἀθήνηθεν ἧκεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὕστερον ὁ Γρηγόριος ἑάλω τῇ νόσῳ ἐπὶ πλέον. ὥστε δύσχρηστον αὐτῷ καὶ πολλαχῇ παραλλάττον γενέσθαι τὸ ὄργανον. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος εἰς τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν. Γρήνικος· ποταμός. Γρῆτις· ὁ ῥυσσός. Γρῖος· ὄνομα κύριον.
Γριπεύς· ἰχθύων θηρευτής. γριπεὺς εἰρεσιώνι σοὶ τάδε δῶρα φέρει. καὶ γριπηῒς τέχνη. Ἑρμῶναξ δ' ἐκίχανεν ὅτε γριπηΐδι τέχνῃ εἷλκε τὸν ἐκ πελάγους ἰχθυόεντα βόλον. Γρῖφος· τὸ δίκτυον. λέγεται ἢ καὶ ὁ δύσκολος καὶ ὁ συμπεπλεγμένος λόγος ὁ ἔχων πάθος ἐν ἑαυτῷ μὴ φαινόμενον. Γρῖφος ὁ ἀσαφὴς λόγος. ἦν ἐνὶ παῖδες Ὅμηρον ἤλεγχον ἐκ Μουσῶν γρῖφον ὑφηνάμενοι. καὶ γριφώδης λόγος. Γρομφὶς ἡ παλαιὰ σκρόφα. ἴωνες δὲ πληθυντικῶς. Γρώνη· πήρα.

Γρύνεια πόλις Φωκίδος· τὸ ἐθνικὸν Γρυνεύς. Γρῦ· βραχύ. ἔνιοι δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· καὶ ζῶν τοῦ πονηρευομένου τι παρασπᾶν οὐδὲ γρῦ. τινὲς παρὰ τὸν γρυλλισμόν. τουτέστι τὴν φωνὴν τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος. ἢ τὸ τυχόν. τὸ μικρότατον. ὅθεν καὶ γρύτη καὶ γρυτόπωλις. ὁ πρὸ ὧν εἴρηται. ἀλλὰ γρυτόπωλις. καὶ παροιμία τὸ δίωνος γρῦ· ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος. Γρύζω· θρηνώδη φωνῶ. Γρύλλος· Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱὸς Γρύλλος. καὶ Διόδωρος. καὶ γρύλλος ὁ χοῖρος. Γρωσσίκορμοι δρύινοι καὶ τὰ ἐν ἀλλαγῇ τοῦ λ' εἰς ς'. ἢ τὰ τῶν περανδρύων ξύλα. Γρυκτόν· ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; τουτέστιν ἆρα γρύξαι ὀφείλετε; ἢ παρρησίαν ἄγειν; Γρυμαία· ἡ σκευοθήκη. Γρύξαι· φθέγξασθαι. κράξαι.

Γρύπος· τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ διαβαλλομένων οὗτος ἦν. οἱ δὲ, γρύπος λέγουσι διὰ τοῦ π̄ ὅτι ἦν καταπύγων. Ἀριστοφάνης· ἔπαυσα τοὺς βινουμένους τὸν Γρύπον ἐξαλείψας. Γρυπάνιον. Γρυπαίνειν τὸ γρυποῦσθαι λέγουσιν. οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλιφίων ὄζων κάμψαντες, ἀφ' ὧν μὲν αὐτῶν. Ἀντιφῶν δέ φησιν ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ· καίων γὰρ ἦν τὴν γῆν. καὶ συντήκων γρυπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος· σεισμὸς φησὶ γέγονε καὶ ἐγρύπανεν ἡ γῆ. Γρυψ· ὁ καμπυλόρριν. Γυα· μέλη. ἢ πόδες τοῦ σώματος. γυιοτακὴς δὲ λιπὼν τάδε σύμβολα κώμου, μέμφεται ἀστεροποῦ σεμειλιθηλυτῆρας. Γύαλον· τὸ κοῖλον. Γύαρος νῆσος μία τῶν Σποράδων. λέγεται δὲ ὅτι ἐν ταύτῃ διατρώγουσιν οἱ μύες τὸν σίδηρον. Γύγης· Λυδός. ἐσέβαλε μὲν νῦν στρατιὴν καὶ οὗτος. ἐπεί τε ἦρξεν ἔς τε Μίλητον καὶ Σμύρνην. καὶ Κολοφῶνος τὸ ἄστυ εἷλεν. ἀλλ' οὐδὲν μέγα ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἔργον ἐγένετο βασιλεύσαντος, δυοῖν δέοντα μ' ἔτεα. τοῦτον μὲν παρήσομεν ἐπιμνησθέντες. Ἄρδυος δὲ τοῦ Γύγεω μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος μνήμην ποιήσομαι. οὗτος πριηνέας τε εἷλεν, ἔς τε Μίλητόν τε ἐσέβαλεν. ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος, Σαρδίων. Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων, ὑπὸ Σκυθέων τῶν νομάδων ἐξαναστάντες, ἀφίκοντο ἐς τὴν Ἀσίην. καὶ Σάρδεις πλὴν τῆς ἀκροπόλεως εἷλον. Ἄρδυος δὲ βασιλεύσαντος ἑνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα, ἐξεδέξατο Σαδυάττης ὁ Ἄρδυος τὴν ἀρχὴν καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ'. Σαδυάττεω δὲ Ἀλυάττης. οὗτος δὲ Κυαξάρῃ τε τῷ Δηιόκεω ἀπογόνῳ ἐπολέμησε καὶ Μήδοισι. Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίης ἐξήλασε. Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν, ἐξεῖλεν, ἐς Κλαζομενάς τε ἐσέβαλεν. ἀπὸ μέν νυν τούτων, οὐχ ὡς ἤθελεν ἀπήλλαξεν. ἀλλὰ προσπταίσας μεγάλως. ἄλλα δὲ ἔργα ἀπεδέξατο ἐὼν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀξιαπηγητότατα τάδε. ἐπολέμησε Μιλησίοισι. παραδεξάμενος τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ πατρός. ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον τρόπῳ τοιῷδε. ὅκως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἁδρός, τηνικαῦτα ἐσέβαλε τὴν στρατιήν. ἐστρατεύετο δὲ ὑπὸ συρίγγων τε καὶ πηκτίδων καὶ αὐλοῦ γυναικηΐου τε καὶ ἀνδρηΐου. ὡς δὲ ἐς τὴν Μιλησίην ἀφίκοιτο, οἰκήματα μὲν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οὐ κατέβαλλεν, οὔτε ἐνεπίμπρα, οὔτε θύρας ἀπέσπα. εἴα δὲ κατὰ χώρην ἑστάναι. ὁ δὲ τά τε δένδρεα καὶ τὸν καρπὸν ἐν τῇ γῇ ὅκως διαφθείρειεν, ἀπαλλάσσετο ὀπίσω. τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον. ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι τὸ ἔργον τῇ στρατιῇ. τὰς δὲ οἰκίας οὐ κατέβαλλεν ὁ Λυδὸς τῶνδε εἵνεκα. ὅκως ἐνθεῦτεν ὁρμώμενοι τὴν γῆν σπείρειν τε καὶ

ἐργάζεσθαι ἔχοιεν οἱ Μιλήσιοι. αὐτὸς δὲ ἐκείνων ἐργαζομένων, ἔχοι τι ἐπινέεσθαι τῶν βαιῶν. ταῦτα ποιέων, ἐπολέμεεν ἔτεα ἕνδεκα. ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο. ἔν τε ἐν Λιμηνηΐῳ χώρης σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. Γύγου δακτύλιος· ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὤν, τῆς γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγείσης, νεκρὸν εὗρεν φοροῦντα δακτύλιον, τοῦτον περιεῖλεν. ὁ δὲ εἶχε φύσιν ὥστε κατὰ τὰς στροφὰς τῆς σφενδόνης, ὁρᾶσθαι καὶ μή. διὰ τούτου κτείνας τὸν πρὸ αὐτοῦ, ἐβασίλευσεν. Γύης· μέρος ἀρότρου. καὶ παροιμία· γύης ἀνεῦρες αὐτῶν· ἐπὶ τῶν ἔν τινι ἀχρήστων. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἀρότρου. Γυλιαύχενας· τοὺς μακροτραχήλους. Γύλιος· πλέγμα στρατιωτικὸν σκευοφόρον. ἐπιμήκης. εἰς ὀξὺ λῆγον, πρὸς τὸ μὴ καταγνῦσθαι. ἐν ᾧ κατετίθεντο τυρὸν καὶ ἐλαίας καὶ κρόμμυα. ἡ λεγομένη στρατιωτικὴ ὀψοθήκη. ἔστι δὲ καὶ ζῶον ὁ καλούμενος χοιρογρύλλιος. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐρακλῆς γύλιος. καὶ γύλιον· ἀγγεῖον πλεκτόν. Γύλιππος, ὄνομα κύριον. Γύλων· οὗτος αἰτίαν ἔχων ἐπὶ τῇ τοῦ Νυμφαίου τοῦ ἐν Πόντῳ χωρίου προδοσίᾳ, ἔφυγεν. ἐλθὼν δὲ εἰς Σκυθίαν, ἔγημε. δύο δὲ ἔχων θυγατέρας, ἔπεμψεν εἰς τὴν πατρίδα. ὧν τὴν μὲν μίαν ἔγημε Φιλόχαρις. τὴν δὲ ἑτέραν Κλεόβουλος. Γυμνασία. ἡ εὕρη. ὅτι ἡ διαλεκτική, πρὸς τρία ἐστὶ χρήσιμος· πρὸς γυμνασίαν· πρὸς τὰς ἐντεύξεις· πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας. γυμνασίαν δὲ λέγει, ἤτοι τὴν γινομένην ἐν τῷ διαλέγεσθαι πρός τινας. δεχόμενοι γάρ τινα προβλήματα παρὰ τῶν προσδιαλεγομένων, πειρῶνται τούτοις συμπαρίστασθαι δι' ἐνδόξων τὰς ἐπιχειρήσεις ποιούμενοι. ἢ γυμνασίαν λέγοι ἄν, τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος ἐπιχείρησιν. ἦν δὲ συνήθως τοῦτο τὸ εἶδος τῶν λόγων, τοῖς ἀρχαίοις. καὶ τὰς συνουσίας τὰς πλείστας, τοῦτον ἐποιοῦντο τὸν τρόπον. οὐκ ἐπὶ βιβλίων ὥσπερ νῦν. οὐ γὰρ ἦν τότε τοιαῦτα βιβλία. ἀλλὰ θέσεως τινὸς τεθείσης, εἰς ταύτην γυμνάζοντες, αὐτῶν τὸ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις εὑρετικόν, ἐπεχείρουν κατασκευάζοντες δι' ἐνδόξων τὸ κείμενον. καὶ ἔστι βιβλία τοιαῦτα Ἀριστοτέλους τε καὶ Θεοφράστου γεγραμμένα, ἔχοντα τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα δι' ἐνδόξων ἐπιχείρησιν. πρὸς δὴ τὴν τοιαύτην γυμνασίαν, χρήσιμον εἶναί φησι τὴν διαλεκτικήν. μέθοδον γάρ τινα εὑρετικὴν τῶν ἐπιχειρημάτων ἔχοντες. αὕτη δέ ἐστιν ἡ τῶν τόπων γνῶσις, ῥᾷον ἐπιχειρεῖν δυνησόμεθα. ὡς γὰρ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς γυμνάσμασιν. οἱ διαιρεῖν δυνάμενοι τὰ προβλήματα. καὶ τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων συνορῶντες, ῥᾷον ἐπιχειροῦσιν. οὕτω καὶ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς οἱ τὴν μέθοδον εἰδότες, ῥᾷον ἐπιχειρημάτων εὐποροῦσι, πρὸς τὰ προκείμενα. χρήσιμος δὲ ἡ τοιαύτη γυμνασία ἡ κατὰ τοὺς λόγους, πρὸς εὕρεσιν τῶν ζητουμένων τε καὶ ἀληθῶν. προπαρασκευάζει τὴν ψυχήν, πρὸς φιλοσοφίαν. ὥστε τὰ τοῦ σώματος γυμνάσια γινόμενα κατὰ τέχνην, εὐεξίαν περιποιεῖ τῷ σώματι. οὕτω καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἐν λόγοις γυμνασία κατὰ μέθοδον γινόμενα τὴν οἰκείαν εὐεξίαν τῆς ψυχῆς περιποιεῖ. οἰκεία δὲ εὐεξία ψυχῆς λογικῆς, ἡ δύναμις. καθ' ἣν εὐεξίαν, εὑρετική τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ κριτικὴ γίνεται. δεύτερον δὲ τρόπον τῆς ὠφελείας ἐκτίθεται, πρὸς τὰς ἐντεύξεις. ὃ ἔστιν ἐν τῷ ε στοιχείῳ περὶ ἐντεύξεως. Γυμνάσια· ἀλειπτήρια. ἢ βαλανεῖα. ἢ λουτρά. τρία γυμνάσια τῆς Ἀττικῆς. Ἀκαδημία. Λύκειον. Κυνόσαργες. Γυμνάσιος· Σιδώνιος· σοφιστής. ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψε μελέτας. καὶ εἰς Δημοσθένην ὑπόμνημα. καὶ ἄλλα τινά. Γυμνῆται. ἡ εὐθεῖα ὁ γυμνήτης. καὶ οἱ γυμνῆται. ἦν δὲ τάξις πεζῶν. Ξενοφῶν. ὁ δὲ Χειρίσοφος. ἡγεῖτο τοῦ στρατεύματος. λαβὼν τὸ ἀμφ' αὐτὸν τοὺς γυμνῆτας ἅπαντας. οὐδεὶς γὰρ κίνδυνος ἐδόκει εἶναι. καὶ γυμνήτης ὁ γεγυμνωμένος. ὅς ποτε θυμῷ ἄρσενι, γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον. λέγεται καὶ γυμνὴς γυμνῆτος ὁ πλίτου. καὶ αὖθις. εἵποντο δὲ καὶ γυμνῆτες οὐ ἀποκεκριμένοι, ὡς ὁ δηιεῖν τὰ ἄραβα. Γυμνητεύω. γυμνὸς διατελῶ. Γυμνικοὶ ἀγῶνες. ὁ ἢ ἰσχαλινὸς ἐν πόρσαις ὤν, γυμνικοὺς ἀγῶνας ἦγε. τουτέστιν ὅσους γυμνούς. Γύμνις ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται γύμνιδος. Γυμνοπαιδεία ἡ παλαίστρα. ἐκ τοῦ ἐφήβους Λυκοῦργος ἠνάγκαζε. καὶ γυμνοποδία. χοροὶ ἐκ παίδων ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς. εἰς θεοὺς ὕμνους ᾄδοντες. εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέαις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν. ἐπὶ Ἰώσηπος. τὸ πρὶν δὲ ἐπὶ τῆς πόλεως οὐδεὶς γυμνὸς ἦν ἀνὰ τὰς λιμοῦ καιρὸν εἶχεν ἢ στάσεως. Γυμνοπόδης. ὁ ἀνυπόδητος. καὶ γυμνοποδῶ. γυμνὸς βαίνω.

Γυμνορρύ-

Γυμνορρυπαροί· οἱ σοφισταὶ ἦσαν περὶ αὐτὸν γυμνορρυπαροί τινες. Γυμνὸς καθεύδεις, σῶν ὑπηκόων χειμαζόντων. Γυμνοσοφισταί· παρὰ βαβυλωνίοις οἱ φιλόσοφοι καὶ παρὰ ἀσσυρίοις.

Γυμνότερος ἰαλέμου· ὁ ἰάλεμος, ἐπίρρημα θρήνου. λέγεται δὲ, ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν. καὶ γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος. ἀριστοφάνης δὲ τυφλότερος. ἔστι δὲ τὸ σῦφαρ, καὶ ἔκδυμα τοῦ ὄφεως καὶ συτέλιγος. παρὰ τὴν λεπίδα. κυρίως δὲ ὃ περιέχεται τὸ ἔμβρυον τοῦ βοός. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τυφλόν. τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τριχῇ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν τυφλότερος κενότερος καὶ γυμνότερος. Γυμνότερος παττάλου· ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπορωτάτων.

Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτως ἐχόντων τὰ προστεταγμένα πληροῦν, διὰ τὰ ἀναγκαῖα. τὸ γυμνῶ, μετὰ γενικῆς· μετὰ αἰτιατικῆς δέ, τὸ γυμνώσαντες αὐτὸν δεῖξαι τὰ ἔξω. καὶ γυμνῶν τὰ ἐσφραγισμένα. Γύνανδρος· κίναιδος ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων, τύραννος. ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος. Γυναικεία φύσις. γυναικίας δὲ ἀνὴρ ὁ θηλυμανὴς διὰ τοῦ ι. καὶ γυναικιζόμενος θηλυνόμενος. Γυναίκισις ἡ γυναικεία μίμησις. περὶ ἰντῆς ἑτέρας γυναικίσεως δίκην δοῦναι.

Γυναικοϊέρακες· οἱ περὶ ἔρωτας ἐπτοημένοι. δεινοὶ γὰρ οἱ γυναικοϊέρακες. ὑπερπετεῖς αἰτίας διείσησιν ἐσάγειν τῶν θηλειῶν. Γυναικὸς ἄραν τετύχω· ἀντὶ τοῦ ἴσως γυναικὶ κατεσκευάσθης. παροιμία. Γυναικὸς ὄλεθρος· ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων. παρόσον πολλοὶ δεινῶς ὑπὸ γυναικῶν ἀπώλοντο. καὶ γυναικὸς πυγή· ἐπὶ τῶν ἀργῶν. ἢ ὅτι χρὴ τὰς γυναῖκας οἰκουρεῖν. Γυναικωνῖτις· οἰκία τῶν γυναικῶν. γυναικωνῖτιν φάλαγγα, τῶν εὐνούχων ἀάλευτος. Γυναιμανής· ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος ὁ ἀκόλαστος. Γυνὴ εἰς ἡρακλέους οὐ φοιτᾷ· πρὸς τοὺς ἀναξίους τῶν πράξεων. παρόσον ἡρακλῆς ἐδούλευσεν ὀμφάλῃ καὶ γυνὴ ἐστρατήγει. καὶ ἐπὶ τοῦ παραδόξου.

Γυνὴ μεγάλη· διαβάλλει ἀριστοφάνης τὸν παναίτιον μάγειρον μικροφυῆ ὄντα. ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ᾽ αὐτῆς μεγάλης οὔσης. Γύννις ἀνδρόγυνος μαλακός. ποδαπὸς ὁ γύννις. τίς πατέρα καὶ τὴν σοφίαν μετιών. καὶ τοὺς ἀθέους ἐπικούρους λόγους καὶ γυννίδας ἐπαινῶν καὶ τῆς ἡδονῆς ἦν ἐκεῖνος ὑμνῳδὸς ὀχλήσεις τε καὶ γύννις. Γυπὶ βλέπω· χωλῷ δ᾽ ἐξ ἐκ γνώσει μὲν σοφῶν. Γυπαρίοις· ὧν ἐν φωλεοῖς καὶ καλιαῖς καὶ στενοῖς χωρίοις. κρατῖνος δὲ φησὶν ὅτι πᾶσαν σκηνὴν κατὰ δύσιν γύπας ὠνόμαζον. ἀριστοφάνης οἰκοῦντα τὰ ἐν πιθάκναις καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις καὶ γυπαιείοις. Γυπὸς σκιά· ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων. Γύργαθος· καὶ παροιμία. γύργαθον φυσᾷς, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. γύργαθος οὖν κλινικόν ἐστι παρ᾽ ἑτέροις καὶ δαιμονιώδεις στροβοῦσι. Γυρῖνος· περιφερής· ἐπειδὴ λίμνης ἐπὶ ἐς ἦλθον γυρῖνος. καὶ ὅμηρος γυρὸς ἐν ὤμοισι μελανόχροος. οὐλοκάρηνος περὶ ὀδυσσέως. γυρῖνοι οἱ μικροὶ βάτραχοι. ἀριστοφάνης· οἷον πατέρες βοῶσι γυρίνων. Γυρὸν κυρτὸν στρογγύλον. ἐν ἐπιγράμματι γυρὸν ἠκ ἀνέκαμψε μόλιβον σημάντορα γραμμῆς. Γυρῶν· περιφερῶν. ἐν ἐπιγράμματι γυρῶν τά γ᾽ ἰσχίων λαιμοδακεῖς ἀκίδας. Γυρῶσαι· φιαλῶσαι περιφράξαι διὰ τὸ γῦρον κυκλοῦν παραφέρεσθαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Γ· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Δα. Δαβαινά· ὄνομα τόπου. τὸ ἐθνικὸν δαβαινίτης. Δαήρ· τὰ ἄγαμα τῶν ἀγ. Δαιθὶρ ὄνομα κύριον. Δαγὼν εἴδωλον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων θεραπευόμενον ὅτε τὴν κιβωτὸν λαμβάνοντες, ἀνέθεσαν. Δᾶδες· λαμπάδες καὶ δᾴδιον παρὰ πολλοῖς. Δᾳδουχεῖ· φαίνει. καὶ δᾳδουχήσας ἀθήνησιν. ὡς ἀθηναίων φασὶν οἱ τὰ τοιαῦτα ἀκριβοῦντες δοκιμοι. ἔδοξαν δὲ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῇ κόρῃ διά τε τὸν ἱεροφάντην καὶ τὸ δᾳδουχοῦ στερῆσαι αὐτῶν καὶ δᾳδουχήσας λαμπαδηφορήσας. ὁ πρὸς ραβηλεὺς ἀθήνησι δᾳδουχήσας. ἐν τῆς ἡδονῆς ἦν ἐκεῖνος ὑμνῳδὸς ὀχλήσεις τε καὶ γύννις. Δαήρ· ἀνδράδελφος καὶ ἐπὶ κλητικῆς. δᾶερ ἐμοῦ εἶα δαήρ. Δάειρα ὄνομα κύριον. Δαημονέστεροι· ἐμπειρότεροι. Δαημονέστατος· ἐμπειρότατος· ἐν

ὁ ἀλέξανδρος ἐς τὰ ξύμπασαι στρατείας καὶ ὅτι μάλιστα δαιμονήσαντος ἢ αὐτοῦ καὶ τύχης ἀμφότερα δαιμονήσαντι. καὶ δαιμονέστατοι ἐμπειρίας καὶ ἐπιστημόνων. οἷα δὴ δαιμονέστατοι τῶν τὰ πολέμια. τὰ μάλιστα δὲ πρεσβύτην τῆς τε ἑλλήνων φωνῆς δαίμονα. καὶ τῆς ῥωμαίων οὐ πάντῃ ἀνήκοον, ὡς καὶ τοῦ πολίτην ῥωμαίων κατὰ τὸ οἰκεῖον γενέσθαι μὴ δόξαι ἀνάξιον. Δαΐ. τῇ μάχῃ. ἐν ἐπιγράμματι. ἀπάρος αἱματόεν μέλος πολέμου ἐν δαῒ σάλπιγξ. καὶ γλυκὺ εἰρήνας ἐκπροχέουσα νόμον. Δαΐαν ὀδύναν ἀγωνιστικήν. τὸ ἔμπειρον ἀπὸ τοῦ δαῆναι ὅ ἐστι μαθεῖν, ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. ὁ δὲ καίτοι δράσας κακὸν δάιον ἐλεγχόμενος ὅμως ἦγε τὴν ἡσυχίαν. Δαΐζων. διακόπτων ἢ παρὰ τὴν δαΐ τὴν μάχην καταμαχόμενος. Δαϊκταμένους ἀναιρουμένους. Δαίμονος. τοῦ δαίμονος. Δαΐξας. διακόψας φθείρας. Δαΐς. ἡ μάχη. Δαΐς. ἐν ἀγρῷ τὸ δαῒς καίεται.
Δαῒς ἡ δᾲς. δαῒς δὴ τοῦ χεροῖν ἐστι μακρή. τὸ δὲ τὸ μέλαν τοῦ ἐστὶν αὐτῆς ἐν μέσῳ ἡ πίσσα διὰ τοῦ καιομένης ἐξέρχεται. Δαΐφρονος. συνετοῦ ἢ πολεμικοῦ. Δάκες οἱ νῦν πατζινακῖται λεγόμενοι ἡ δ᾽ εὐθεῖα δάκος τῶν δάκη καὶ δάκη καὶ δάκετα. θηρία ἰοβόλα ἑρπετά. Δακέτες ὁμοίως.
Δάκης αἰτιατικῇ αὐθυπότακτον. Δακνόμενος αἰτιατικῇ. ἐνοχλούμενος. ἀπὸ τῆς ἱπποτροφίας ἀναλωμάτων κατεσθιόμενος. δοκεῖ γὰρ δαπανηρὸν εἶναι τὸ ἵππους τρέφειν. ὅπερ καὶ τῇ λακωνικῇ προσάζονται καθάρα. καὶ γὰρ δὴ τοῦτο οἱ λακεδαιμόνιοι ἐν κατάρας εἴδει σαν μέρει. ἔστι δὲ αὐτῇ οἰκοδομάσαι λέβης καὶ ἀμβολάδ᾽. ὁ δὲ ἵππος καὶ ἀγωνάτοι μοιχὸν ἔχοι. ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων. τὸ δὲ δακνόμενος εἶπεν. ἀπὸ τοῦ αὐτὸν κατακεκλεῖσθαι ἔσω τῶν στρωμάτων. Δακία χώρα ἣν ὁ τραϊανὸς ἐν τοῖς πέραν τοῦ ἴστρου χωρίοις κατῴκισε. καὶ ταύτην αὐρηλιανὸς ἀπέλιπε. κεκακωμένης τῆς ἰλλυριῶν τε καὶ μυσῶν χώρας. ἡγούμενος ἀδύνατος ἔσεσθαι τὴν πέραν ἐν μέσοις τοῖς ποταμοῖς ἀπειλημμένην διασώζεσθαι. ἐξαγαγὼν δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ ῥωμαίους ἀπῳκισμένους ἐκ τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀγρῶν ἐν μέσῃ τῇ μυσίᾳ καθίδρυσε. τὴν χώραν ὀνομάσας δακίαν. ἡ νῦν ἐν μέσῳ τῶν δύο μυσιῶν κειμένη διαιρεῖ αὐτὰς ἀπ᾽ ἀλλήλων. Δακρυόεντα μετὰ δακρύων. Δακρῦσαι αἰτιατικῇ. Δακτυλήθρα ἡ τοῦ δακτύλου σφενδόνη. καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον ἵν᾽ ὡς θερμότατον ἐναλίδῳ τῇ γλώττῃ. Δακτύλιος. ἡ σφραγίς. ὁ δὲ ἀννίβας ὁ καρχηδονίων στρατηγὸς μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος ἐπιστὰς τῷ σώματι αὐτοῦ, ὡς εἶδε τὰ διεξαύματα πάντα ἐπὶ τοῦ στέρνου, οὐ πάνυ μὲν ὡς στρατιώτην, ἐπῄνεσε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολάς. σούκινα καὶ ἐλεφάντινα δακτύλια, γυναιξὶν εἰσὶ σύμφορα. Δάκτυλοι. ἰδαῖοι καὶ οἱ βάλανοι τῆς φοίνικος. καὶ παροιμία δακτύλου ἡμέρα. ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. δάκτυλος γάρ τις ἀνὴρ ἐγένετο ἀθήνησι μεγίστων λαχὼν τιμῶν. Δάλδις πόλις λυδίας. Δάλιον οὕτως οἱ κωμικοὶ διὰ τοῦ λ. φέρε δὴ τὸ δάλιον τὸ δεῖ μὴ ἀπάψω. ἐδόκουν γὰρ καθαίρειν ἀπορραίνοντες τοῦ πυρός. οἱ δὲ δᾳδίον γράφουσι. Δαλός. λαμπάς. ἢ ξύλον ἀπόκαυμα ἢ δαλὸς ἢ ἡμίφλεκτον. καὶ παροιμία. δαλὸς εἰς πῦρ. ἐπὶ Δαμάγητος ὄνομα κύριον. Δαμαλίτης ὄνομα κύριον. Δάμαλις ζῷον. Δάμαρτος γυναικός. Δαμασίφρων ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος. πίνδαρος δαμασίφρονα χρυσόν. Δαμασκηνὸς ἀπὸ τόπου. Δαμάσκιος. στωικὸς φιλόσοφος σύρος σιμπλικίου καὶ εὐλαμίου τοῦ φρυγὸς ὁ μιλήσιος. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν ἰουστινιανοῦ χρόνων. ἔγραψε παρ᾽ αὐτῶν ὑπομνήματα εἰς πλάτωνα καὶ περὶ ἀρχῶν. καὶ φιλόσοφος ἱστορία. Δάμασος ῥώμης ἐπίσκοπος εἰς ἐποποιίαν εὐφυής. πολλὰ καὶ σύντομα ἡρωικῷ μέτρῳ ἐξέδωκε. καὶ ἀπέδωκε μέχρι τῆς ἐπὶ θεοδοσίου βασιλέως ἐπιλάτησεν. ἔγραψε καὶ ἄλλα πολλά. Δαμάστης. σιγειεύς. ἀπὸ σιγείου τῆς τρωάδος διωξίππου υἱὸς γεγονὼς πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν σύγχρονος ἡροδότου τῷ πλουσιωτέρῳ. ἱστορικός. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ἑλλάδι γενομένων. περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς ἴλιον στρατευσαμένων βιβλία δύο. ἐθνῶν κατάλογον καὶ πόλεων. περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν καὶ ἄλλα συχνά. γέγονε δὲ ἑλλανίκου μαθητής. Δαμάτειρα. ἡ δαμάστειρα. Δαμαίων κύριον.
Δαμέντα δαμασθέντα. ἐφορμηθέντα. καὶ Δαμῆναι δαμασθῆναι. Δαμιανός, ἐφέσιος. σοφιστής. ὃς καὶ ἐν ὑπάτοις ἐνεγράφη ὑπὸ τοῦ βασιλέως σευήρου. καὶ βιθυνίας ἦρξε. καὶ τὴν σοφιστικὴν

τῆς ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερόν. θολικὴν κατεσκεύασε. Δάμις. ἀνὴρ οὐκ ἄσοφος. τὴν ἀρχαίαν οἰκῶν νῖνον. οὗτος τῷ ἀπολλωνίῳ προσφιλοσοφήσας ἀποδημίας τε αὐτοῦ ἀναγέγραφεν. ὧν κοινωνῆσαι καὶ αὐτός φησι καὶ γνώμας καὶ λόγους καὶ ὁπόσα ἐς πρόγνωσιν εἶπεν. ὁ γὰρ ἀπολλώνιος ἀπὸ ἀντιοχείας ἧκεν εἰς νῖνον. προσεφοίτησε δὲ αὐτῷ δάμις ὁ νῖνος καὶ συνῆν αὐτῷ ὅ τι μαθεῖν μνημονεύων. φωνὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἀσυνείῳ ξυμμέτρως πεπαιδευμένη. τὸ γὰρ λογοειδὲς οὐκ εἶχεν ἅτε παιδευθεὶς ἐν βαρβάροις. διατριβὴν δὲ ἀναγράψαι καὶ ξυνουσίαν καὶ ὅ τι ἤκουσεν ἢ εἶδεν ἀνατυπῶσαι καὶ ὑπόμνημα τῶν τοιούτων ξυνθεῖναι, σφόδρα ἱκανὸς ἦν. τὸ μὲν ὡς δυνοίη ἀμελῆσαι τούτου τῆς τε ἀνδρείας ἐχόμενος ἀπολλώνιος διεπορεύθη βάρβαρα ἔθνη καὶ λῃστρικά. τὸ δὲ ὑπὸ ῥωμαίους πω ὄντα. τῆς τε σοφίας ἦν τὸν ἀράβιον τρόπον ξυνιέναι τῆς τῶν ζώων φωνῆς ἦλθεν. ἔμαθε δὲ τοῦτο, διαιτώμενος τῶν ἀράβων πορευόμενος. Δάμνα. ἐδάμαζε. Δάμνημι. δαμάζω.

Δαμόκλειτος ἱστορικός. τακτικὰ ἐν βιβλίοις β΄. περὶ ἰουδαίων ἐν ᾧ φησιν ὅτι χρυσῆν ὄνου κεφαλὴν προσεκύνουν καὶ κατὰ ἑπταετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σάρκας διέξαινον καὶ οὕτως ἀνῄρουν. Δαμόξενος ἀθηναῖος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ σύντροφοι ὥς ἀθήναιος λέγει ἐν ι΄ τῶν δειπνοσοφιστῶν. καὶ ἑαυτὸν πενθῶν ὡς πάλιν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ. Δαμόστρατος ἱστορικός. ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις εἴκοσι καὶ περὶ τῆς ἐν ὕδρου μαντικῆς καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα ἱστορίας. Δαμόφιλος. φιλόσοφος σοφιστής. ὃν ἀνέθρεψε ἰουλιανὸς ὁ ἐπὶ μάρκου τοῦ βασιλέως ὕπατος. γέγραφε πάμπολλα. ἐξ ὧν ταῦτά μοι εὕρηται ἐπὶ ταῖς τῶν βιβλιοθήκαις. φιλόβιβλος περὶ τῶν περὶ ἀξιοκτήτων βιβλίων. πρὸς λόλλιον μάξιμον. περὶ βίων ἀρχαίων καὶ ἕτερα πάμπολλα. Δαμώματα. τὰ δημόσια ᾀδόμενα. ἀριστοφάνης. ποῖα δὴ χρὴ ἀγλαΐζειν τὸν δαμώματα καλλικόμων τὸν σοφὸν ἐκπιτνὼ ὑμνεῖν. Δάμων. ὄνομα κύριον.

Δαμάτης κύριον. Δανὰ τὰ ξηρὰ ξύλα. τὸ δὲ α μακρόν. καλλίμαχος. δανὰ ξύλα κεάσαι τουτέστι σχίσαι. Δανάη ὄνομα κύριον ἡ ἀκρισίου. κλίνεται δανάης καὶ σὺ. τῆς δανάης. τῇ δανάῃ. Ταύτης γὰρ δυσπαιδὼς πρός τινα δίκην ἀπαντώσης σοφός τις πρὸς αὐτὴν ἀπεφθέγξατο. κρίθητι καὶ σὺ καὶ ἑξῆς καὶ δανάης ἐλύγαζεν ὁ δὲ φεῖνα τουτέστιν ὁ χρυσός. Δαναΐς δαναΐδος καὶ δαναΐδων. ἔστι παροιμία ἐν τῷ ἀπληστία. Δανάκη τοῦ νομίσματος ἐστὶν ὄνομα ὃ τοῖς νεκροῖς ἐδίδοσαν πάλαι. συγκηδεύοντες ὡς ἀχερουσίας πορθμεῖον. ἀχερουσία δὲ ἐστὶ λίμνη ἐν ᾅδου. ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες τὸ προειρημένον νόμισμα τῷ πορθμεῖ διδόντες. ἐπιχωριάζει τῇ μεγάλῃ ἀντιοχείᾳ τῇ συρίας τὸ δανικὸν ὥσπερ χρυσοῦν εἰς μικρὰς πραγματείας. Δανεῖσαι τοῦ τὸ χρῆσαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων. τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τοὺς τυχόντας, καὶ δανειστὴς ὁ δανείζων. Δανόκεντα. ξύλα ξηρότατα. Δαξισμός. ἀπὸ τοῦ πόνου τινὸς δαξισμοῦ τῆς καρδίας παύσασθαι ἰπτάμενον. Δαόχος εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν προειρημένων φιλίππου τὰ θετταλῶν πράγματα. Δαπανᾶν αἰτιατικῇ. οὐ τὸ ἀναλίσκειν ἁπλῶς ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ ἀσώτως καὶ δαπανᾶν τὴν οὐσίαν οὕτω δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι δικανικοί, οὕτω χρῶνται τῷ ὀνόματι. θουκυδίδης δὲ τὴν πόλιν δαπανᾶν φησὶν. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβάλλειν. Δάπεδον ἔδαφος. ὅμηρος. οἱ δὲ θεοὶ πὰρ ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ. Δάπιδας. τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. καὶ ψιλάπισι, τοῖς τάπησιν οὕτω γὰρ ἀττικοί. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. οὐ ψιλάπισιν ἔστι καταδαρθεῖν. Δάπτω. τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω. ὅθεν καὶ δαρδάπτω λέγεται. βάρβαρος καὶ σπλάγχνα δαρδάπτων. Δάρας. προκόπιος ῥωμαίων δὲ ἱππεῖς ἦσαν ἄρχοντες ἱππέων οἳ τὰ πρότερα τὴν ἐν δάρας μάχην διήνεγκαν. Δαρδανεῖς ὄνομα ἔθνους καὶ δαρδάνειοι. Δαρετίου. τὸν ἐπὶ ἀδελφὰ ἀρθέμενοι ἐξήκοντα λίθων καὶ πεντήκοντα ταλάντων δαρετίου χρυσοῦ, τὰς δεκάδας. Δαρεικός. νόμισμά τι ἦν χρυσοῦν. ὅπερ δαρεῖος πρῶτος ἐποίησεν. ξέρξης ὡς αὐτὸν προσκυνησάμενος εἰς τε ἰδοὺ καὶ δισχιλίους δαρεικοὺς αὐτῷ διδόντος, τὸ δὲ μὴ ἐπιστρέφεσθαι ἔφη τοῦ ποιητικοῦ πλήθους. τοιαύτῃ χρώμενος διαίτῃ. ἔτυχε δὲ οὐκ ἐπιμελῆ, τὸν ἄρτον προσφερόμενος. τοῦτον τὸ δαρεῖος ἠριθμήθη ὁ στρατὸς καὶ εὑρέθησαν μυριάδες χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ σὺν ἱππεῦσιν, ἑβδομήκοντα, νῆες δὲ ἑξακόσιαι σὺν ἑλ-

γησαν ἐπὶ σκύθας. Δαρεικός· εἰσὶ μὲν χρυσοῖ στατῆρες οἱ δαρεικοί. ἠδύναντο δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅ-
περ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσοῦς. οὐκ ἀπὸ δαρείου τοῦ ξέρξου πατρός. ἀλλ' ἀφ' ἑτέ-
ρου τινὸς παλαιοτέρου βασιλέως ὠνομάσθησαν. λέγουσι δέ τινες δύνασθαι τὸν δαρεικὸν δραχμὰς
ἀργυρίου εἴκοσι ὡς τοὺς πέντε δαρεικοὺς δύνασθαι μνᾶν ἀργυρίου. Δαρεῖος. ἀλέξανδρος ὁ τῶν
μακεδόνων βασιλεὺς πρὸς δαρεῖον τὸν περσῶν βασιλέα συνάψας πόλεμον, τοῦτον κατὰ κράτος
νικᾷ. καὶ αἰτεῖται εἰς διαλλαγὴν ἐλθεῖν καὶ δοῦναι αὐτῷ καὶ τὴν θυγατέρα ῥοξάνην πρὸς
γάμου κοινωνίαν. ὁ αὐτός· δαρεῖος ὁ ὑπὸ τοῦ ἰδίου σατράπου ἀναιρεῖται. ᾧ βῆσος ὄνομα
καὶ προσάγει τὴν κεφαλὴν ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι. Δᾶς· λαμπάς. ὑπέρ τε ἐν δα-
σὶ καὶ φακέλους ἐπιστικεχρισμένους κομίζοντες, τὴν πλάτην ἀνάπτουσι. καὶ αὖθις· αἱ μὲν πο-
μαὶ ἐπὶ κλίναις βεβλημέναι μάλα ἀβραῖς καὶ στρωμναῖς ὑφαντοῖς ὑπορραφαῖς κεκοσμημέναις.
ἐπιθεῖσαι ὑπὸ δασὶν ἐπακμαζούσαις τοῦ πυρός. καὶ τὸν ὑμέναιον ᾀδουσῶν γυναικῶν, κομισθεῖ-
ναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κωτομου. Δάσασθαι· διαμερίσασθαι. ἡρόδοτος. ἐς τρεῖς μοίρας
ὁ ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν στρατόν. Δασεῖος καὶ δασεῖα. Δάσιος· ὁ δασύς.
Δάσκιος· ὁ πολύσκιος. Δασμολογία· φορολογία. καὶ δασμολόγοι, φορολόγοι. Δασμο-
λογῶ· αἰτιατικῇ. συνάγω δασμούς. πλάτων μὲν ἀτελεῖς φόρων τοὺς παρ' αὐτὸν φοιτῶντας ἐποίει. σὺ δὲ
δασμολογεῖς καὶ παρ' ἑκόντων καὶ ἀκόντων λαμβάνεις. Δασμὸς μερισμός. φόρου ἀπαγω-
γή. ξενοφῶν. εὗρον δὲ καὶ πόλεις εἰς δασμὸν βασιλεῖ τρεφομένους, δικαστικά. καὶ αὖθις. ἀθηναῖοι
δὲ δείσαντες τὸν μίνωος στόλον, ὑπέστησαν δασμὸν οἴσειν εἰς κρήτην, ὅντινα αὐτὸς ἐκεῖνος δικαιώ-
σειεν. Δασμοφορῶ· δοτικῇ. Δάσονται· διασχίσονται. κατὰ μέρη φάγονται καὶ μερίσονται.
Δασπλῆτα· τὴν ἐπὶ κακῷ πελάζουσαν. ἐν ἐπιγράμματι. σὺν γάρ, ἐγὼ δασπλῆτα διάστα-
σιν οἷά τε πικρὴν νύκτα κατεπλήσσω τὴν ἀχεροντιάδα. δασπλῆτις γὰρ ἐκεῖνος. Δασύπους·
λαγώς. καὶ παροιμία. πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Δα-
σύποδος κρεῶν ἐπιθυμεῖ. λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπιθυμούντων παρ' ἄλλων γενέσθαι τὰ ὄντα παρ' ἑαυτῷ.
Δατεῖσθαι καὶ δατηταί. δατεῖσθαι μὲν τὸ μερίζεσθαι. δατηταὶ δὲ οἱ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δατητῶν
αἵρεσιν, δίκης ἐστὶν εἶδος. ὁπότε γὰρ κοινωνοῖέν τινες ἀλλήλοις καὶ οἱ μὲν, βούλοιντο διανέμεσθαι τὰ
κοινά. οἱ δὲ μή, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις εἰς δατητῶν αἵρεσιν. οὕτω λυσίας καὶ
ἀριστοτέλης. δατηταὶ κυρίως, οἱ τὰ κοινὰ διανέμοντες τοῖς μὴ βουλομένοις. Δᾶτις· πέρσης.
ὃς ἐπετήδευσεν ἑλληνίζειν. ὃν λέγουσι φάναι χαίρομαι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω. καὶ ἔστι δατισμός.
Δᾶτις. οὗτος δὲ εἶδεν ὄψιν ὀνείρου. καὶ ἥτις ἦν οὐκ ὄψις οὐ λέγεται. ὁ δὲ ὡς ἡμέρη τάχιστα ἐπέ-
λαμψε, ζήτησιν ἐποιέετο τῶν νεῶν. εὑρὼν δὲ ἐν φοινίσσῃ ἄγαλμα ἀπόλλωνος κεχρυσωμένον, ἐ-
πυνθάνετο ὁπόθεν εἴη σεσυλημένον. πυθόμενος δὲ ἐξ οὗ ἦν ἱεροῦ, ἀπέπλεε τῇ ἑωυτοῦ νηΐ ἐς δῆλον. καὶ κα-
τατίθεται εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἄγαλμα. καὶ ἐντέλλεται τοῖσι δηλίοισιν ἀπαγαγεῖν τὸ ἄγαλμα. ὃς ἑλ-
ληνίζειν βουλόμενος εἶπεν ἥδομαι καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι. Δᾶτις καὶ ἀρταφέρνης περσῶν κα-
θηγεμόνες. στρατηγοὶ δαρείου μετὰ τὴν καθαίρεσιν μαρδονίου. ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἑλλάδα καταπειράσον-
τες τὰς πόλεις. καὶ γῆν καὶ ὕδωρ αἰτήσοντες. οἱ δὲ νησιῶται πάντες ἔδωκαν. ἀθηναῖοι δὲ βαρέως ἐ-
νεγκόντες τοὺς πρεσβευτὰς ἐξεκήρυξαν. οἱ λακεδαιμόνιοι δὲ ἀμφότερα δώσειν ἐπηγγείλαντο. καὶ
ἐμβαλόντες αὐτοὺς εἰς φρέατα καὶ καταχώσαντες ἀπεφήναντο δεδωκέναι τὴν τῶν αἰτου-
μένων χάριν. Δατὸν παρὰ ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ. ὅτε τις ἦν ἐκ πόλεως
ἢ ἔκ τινος τόπου ἀποσταλῇ. μήποτε τοῦτό ἐστιν ὃ καὶ νῦν συνήθως λέγεται. τί δατὸν ἔχεις οἱ δὲ, ζάκα-
νον. Δατός· πόλεως ὄνομα. καὶ δατὸς ἀγαθῶν. ἔνθα καὶ χρύσεια μέταλλα. Δατός· πόλις θρᾴ-
κης. σφόδρα εὐδαίμων. ἀφ' ἧς καὶ ἡ παροιμία δατὸς ἀγαθῶν. ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν περικει-
μένην χώραν καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ὀνομάζουσι. Δατοῖς ὅλοις πανηγυρεύμασιν ἐκόσμη-
σαν ἐπεγράφοις προσρήμασι διαμαρτύρεσθαι αὐτούς. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦτο οὐχ ἁπλῶς καὶ ὡς ἔθος ἐνεχώρει
γενέσθαι διὰ τὸν τοῦ βασιλέως φόβον δατοῖς οὐκ ἔξωθεν ὅτι τοῖς τεχνασθεῖσιν ἐχρήσαντο. Δα-
ρίδ. προφήτης. προπάτωρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ. ὃς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι, ἐγένετο μεγαλωνύμ

καὶ κʹ πεντακισμυρία Ἰωρεὺς μεγέθει· εἶχε δὲ δυνατοὺς ἄνδρας λζʹ· ὥστε τὸν μικρὸν αὐτῶν ποιεῖν πρὸς ρʹ· τὸν δὲ μέγαν πρὸς χιλίους ἄνδρας· δυνατοὶ δὲ καὶ ἀναλογώνιοι ἦσαν πρὸς τὰς ἐναντίας· θυρεοὺς αἴροντες καὶ δόρατα μέγιστα· κοῦφοι τοῖς ποσίν· ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τρέχοντες· ἦν καὶ τάσις λίαν αὐτῶν ἔκπληκτος· τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς λεόντων· τοὺς δὲ πολεμιστὰς οὓς εἶχε Δαυὶδ μεγάλων τῶν μυριάδες τλβʹ καθὼς ἠριθμήθη ὑπὸ Ἰωὰβ τοῦ ἀρχιστρατήγου αὐτοῦ· καὶ τοῦτο πονηρὸν ἐφάνη ἐναντι κυρίου καὶ ἀπέστειλε κύριος Γὰδ τὸν προφήτην πρὸς Δαβὶδ καὶ εἶπε· τάδε λέγει κύριος ὁ θεός· ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι σοι ἓν τῶν τριῶν· ἢ τρία ἔτη λιμὸν ἐν τῇ γῇ· ἢ μῆνας τρεῖς φεύγειν ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου· ἢ τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου· καὶ εἶπε Δαβίδ· στενά μοι πάντοθεν σφόδρα· πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας κυρίου· καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρις ὥρας ἀρίστου χιλιάδες οʹ· καὶ εἶπε Δαβίδ· ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας· οὗτοι τὰ πρόβατα· γενηθήτω δὴ ἡ χείρ σου ἐπ' ἐμοί· καὶ παρακληθεὶς ὁ κύριος ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ συνέσχεν ἡ θραῦσις· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαβὶδ θυσιαστήριον. Δαβίδ. βασιλεὺς Ἰσραήλ. διώκοντος αὐτὸν τοῦ Σαοὺλ καὶ ἐμπεσόντος δὲ τοῦ Σαοὺλ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Δαβὶδ καὶ ἅπαξ καὶ δίς, καὶ μηδὲν ἀδικηθέντος, ἔφη Δαβὶδ ὁ πραότατος πρὸς Σαοὺλ τὸν ἀπανθρωπότατον· ἵνα τί καταδιώκεις ὦ βασιλεῦ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου· δικάσαι κύριος ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ· καὶ ἐκδικήσαι με ἐκ χειρός σου· καὶ ἡ χείρ μου οὐκ ἔσται ἐπί σε, καθὼς λέγεται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ παραβολῇ, ὅτι ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια· καὶ ὁ μὲν οἶκος Δαβὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο· ὁ δὲ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἐξησθένει. εἶτα τῶν ἀλλοφύλων κατὰ Σαοὺλ ἐστρατοπεδευκότων, τοῦ δὲ πρὸς τὴν ἐπ' Ἀσερίμυθον ἀπελθόντος καὶ τὴν ἀπόφασιν δεξαμένου, προθύμως ἐπῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τρωθεὶς τὰ ὑποχόνδρια, ἐτελεύτησεν. οὗτος ἐν πολέμοις ἄριστος ἦν καὶ τῶν νόμων ἀκριβὴς φύλαξ· καὶ πάντας πολέμους ἐχειρώσατο· ὀλίγοις τέ τισι πταίσμασι τὸ σῶμα περιεθεὶς· θείαις ἐπαιδεύετο μάστιξι· πρὸς γὰρ τῶν ἑαυτοῦ παίδων μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέπεσε· πέλως τε τοῖς πολεμίοις ἀπεδείχθη· καὶ ταῦτα μετανοίαις καὶ δάκρυσιν ἐθεράπευσεν. ἦν δὲ ὁ Δαβὶδ ἐνάρετος καὶ ἀνδρεῖος ὡς οὐκ ἄλλος τις· ἐν δὲ τοῖς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων ἀγῶσι, πρῶτος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ὥρμα· τὸ κινεῖν καὶ μάχεσθαι παρακελευόμενος τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὰς πράξεις· ἀλλ' οὐχὶ τῷ προστάττειν ὡς δεσπότης· νοῆσαί τε καὶ συνιδεῖν περὶ τὰς τῶν μελλόντων καὶ ἐνεστηκότων οἰκονομίας, ἱκανώτατος· σώφρων· ἐπιεικὴς χρηστὸς πρὸς τοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς ὑπάρχοντας· μὴ ἐξαμαρτὼν εἰ μὴ περὶ τὴν τοῦ Οὐρίου γυναῖκα· κατέλιπε δὲ πλοῦτον ὅσον οὐκ ἄλλος βασιλεὺς οὔτε ἑβραίων οὔτε τῶν ἄλλων ἐθνῶν· ὅτι Δαβὶδ εἰς βασιλέα τρίτον ἐχρίσθη. Δαυΐδειος στρὸς καὶ Δαυΐδειον μέλος τὸ τοῦ Δαβίδ. Δαυΐδης ὄνομα κύριον. Δαυλὸν τὸ δασύ· καὶ δαυλία κορώνη ἀηδών· τουτέστιν ἡ δασεῖα. Δαφίδας· τελμισσεὺς γραμματικὸς γεγραφὼς περὶ Ὁμήρου καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως ὅτι ἐψεύσατο· Ἀθηναῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπὶ Ἴλιον. ἦν δὲ οὗτος λοιδορούμενος παντὶ καὶ μέχρις αὐτῶν μὴ φειδόμενος τῶν θεῶν. καὶ Ἄτταλον μὲν τὸν βασιλέα περιεργάζεσθαι διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα. εἰς δὲ τὴν Πυθίαν ἐλθόντα κατασκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον καὶ ἐπιβάλλοντα ἐρωτᾶν εἰ τὸν ἵππον εὑρήσει. χρησθῆναι δὲ αὐτῷ εὑρήσειν ταχέως· εἶτα ἐκεῖνον διαθρυλλῆσαι τοῦτο ὅτι μήτε ἦν αὐτῷ ἵππος μήτε ἀπώλετο· ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος Ἄτταλος ἐπέταξε κρημνισθῆναι· ἐν ᾧ δὲ τόπῳ τοῦτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο Ἵππος ὁ τόπος· καὶ ἔγνω πρὸ τοῦ θανάτου μὴ ἐψεῦσθαι τὸ λόγιον. οὕτως οὖν ἐμφυρείσας, κακῶς ἀπώλετο. Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν· τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ὑπό τινων ἐπιβουλευόμενοι· παρόσον ἀλεξίκακον φάρμακον ἡ δάφνη. Δαφοινόν· τὸ πάνυ φοινίασον· σῶμα τὸ δὲ φθιμένου μένεος δίχα εἶσαν δαμισίπποιο· ἐπιστερὲς τὸ δὲ δαφοινὸς ἔρας τύψε. Δάψαι· ἡ μεγάλα δαψιλῶς γυπτὸς ἐν ᾧ δάψατο χαίτην. Δαψίδων· πολύβιος· οἷων τῶν ἀνδρῶν συμβαίνει τὸ τοῦ τείχους ὕψος τῶν δύο δεῖν καὶ δέκα σταδίων τὰς κλίμακας δαψίδων ὑπάρχειν· τουτέστιν

Δαψιλεύσαντες· πολυτελεύσαντες· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἑρμηνειῶν καὶ ἐπὶ τῶν μεγαλοψυχούντων. Δαψίλεια· ἡ πολυτέλεια. καὶ δαψιλής· ὁ πολυτελής. Δαιδάλεον τεχνικὸν ποικίλον· κεκρύφαλον τί δὲ λαβεῖν κάμυθας· δαιδαλεός τε γὰρ ἐστὶ καὶ ἀδύ τι νέκταρος ὄζει· καὶ δαιδαλόεις ὁ ποι-

κίλος. Δαίδαλον· ποικίλον κατασκεύασμα ἀπὸ δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ. ὃς κατα-
σκευάσας διάφορα μηχανήματα ἔργοις περιβόητος. οὗτος διαλαθὼν ἐπὶ τῶν ῥωμῶν κατὰ τὰ ἑξῆς
δαίδαλος τῶν ζιπόδων ἀπέπτατο. Δαιδαλόχειρ. ὁ ποικίλα καὶ ἔξαισια ταῖς χερσὶν ἐργαζό-
μενος. δήριος ὁ δαιδαλόχειρ τῇ παλλάδι τὸν πῆχυν ἀκέμπτην ἀνέθετο. καὶ αὖθις αἰλιανός. ἦν δὲ τὰ λυ-
χνία ἀργύρου τὰ πεποιημένα καὶ τέχνης θαυμαστῆς δαίδαλα. καὶ ἀριστοφάνης. ὦ χρυσοδαίδα-
τον ἐμὸν μέλημα κύπριδος ἔρνος. Δαιδάλου πτερά. ἐπὶ τῶν διὰ πορείαν χρωμένων παρελ-
κύσει. Δαιδάλου ποιήματα. ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ δημιουρ-
γοί, συμμεμυκότας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίουν. ὁ δὲ δαίδαλος ἀνεπέτασεν αὐτοὺς καὶ τοὺς πό-
δας διέστησε. καὶ ὅμηρος φησὶν ὃς χερσὶν ἠπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν. ἔξοχα γάρ μιν ἐφί-
λατο παλλὰς ἀθήνη. ὃς καὶ ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας. Δαιμονᾶν. ὑπὸ δαίμονος
κατέχεσθαι καὶ μαίνεσθαι. καὶ δαιμονίσας. ὁ δὲ ἐξέλιπε τὸν βίον δαιμονίσας διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς
ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου διὰ τὴν περὶ τὸ ἱερὸν παρανομίαν. Δαιμόνιε· μακάριε. Δαι-
μονία. δαιμονίζεις ἀδελφῆς υἱὸς ἔτι νέος γεγονὼς ἐπιδειξάμενος αὐτοῦ ἐκ νέων φύσεως τινὰ ἐρω-
μην δαιμονίαν. ὃς ἀπὸ τέγους πεσὼν, παραχρῆμα ἐτελεύτα τὸν βίον. Δαιμόνιος ὁρμὴ τοῦ δαίμονος ἢ τοῦ
θεοῦ. Δαιμονίως. παραδόξως. ἐθεραπεύθη δὲ ἔφη δαιμονίῳ τρόπῳ. ὁ δὲ τὰ ἀφροδίσια δαιμο-
νίως ἐσπουδακώς. ἀντὶ τοῦ παραδόξως. ὑπερφυῶς. Δαίμων. ἡ ἑκάστου τύχη. ἀριστοφάνης.
ἐν πλούτῳ. τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. καὶ σοφο-
κλῆς γενναῖος ὡς ἰδόντι πάλιν τοῦ δαίμονος. τουτέστι τῆς τύχης. οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύ-
κλῳ περιερχομένου καὶ τὰ νέρθεν γῆς ἐρευνῶντος. καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκ-
μαρσεως ζητοῦντος. μὴ αἰσθανομένου ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἔνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι. καὶ τοῦτον
γνησίως θεραπεύειν. θεραπεία δὲ αὐτοῦ καθαρὸν πάθους διατηρεῖν καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσαρεστή-
σεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. τὰ μὲν γὰρ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, φίλια διὰ συγγένει-
αν. ἔστι δ' ὅτε καὶ τρόπον τινὰ δι' ἄγνοιαν ἀγαθῶν καὶ κακῶν. ἐλάττων ἡ πήρωσις αὕτη τῆς στερι-
σκούσης τὰ λευκὰ καὶ μέλανα. Δαίνυ. εὐωχεῖ. ὅμηρος. δαίνυ δαῖτα γέρουσι. καὶ δαινύμενος,
εὐωχούμενος. Δάϊον τέρας πολεμικόν. Δαίω τὸ μανθάνω. δαίω, δαήσω καὶ ἀποβολῇ
τοῦ ι δαήσω. ἐπειδὴ τὰ εἰς σκω κοινολεκτούμενα, οὐ θέλουσι δίφθογγον ἔχειν ἀναδιπλασιασμῷ διδά-
σκω καὶ ἔξω τοῦ διδάσκαλος. Δαίρω τὸ τύπτω. δέρω δὲ τὸ ἐκδέρω. Δαὶς ἡ εὐωχία. καὶ δαῖ-
τα θάλειαν ὅτε φησὶ σοι χεῖρα μὲν θύσει. δίαιταν φασὶ λέγεσθαι τὸ ἢ ἀπὸ τοῦ δαίεσθαι λέγειν βιαιότερον.
δαισαίνειν τὴν σιτήσιν ἀπὸ τοῦ σίτου ἑψημένου ἑψηθεῖσα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ δαίεσθαι. τὴν τῶν πρώτων
τροφὴν πρὸ τῆς εὑρέσεως τοῦ ἄρτου οὕτως ἐκηρύττο. Δαιταλεῖς. δαιτυμόνες. καὶ θιασῶται. καὶ
συμπόται καὶ οἷον συνδαιταλεῖς. οὕτως ἀριστοφάνης ἐπιδείκνυσι καὶ βασιλεὺς θέαν τοῖς δαιταλεῦσιν
ὡς περὶ ἀξιόλογον χαριζόμενος τοῦ τε δεῖπνου. Δαῖτας εὐωχίας φοῖβε δέξαι πλουτηρῶν μά-
ζης χειροφυέα δαῖτα. καὶ οἴους ἡσίοδος παρθενοπαῖον τοὺς αἰακίδας. πολέμῳ κεχαρηότας ἠύτε δαιτί.
Δαιτὶς τόπος ἐν ἐφέσῳ. εἴρηται ἀπὸ τοῦ λυδοῦ τὸν κάπηλον αὐτόθι νικήσαντα παρέχειν τὰ
πρὸς δαῖτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. ἦν γὰρ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα ἔφεσος. ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις. Δαιτὶ ἐ-
πεύθεια τοῦ ι. ἡ εὐωχία. ἐπὶ δὲ δοτικῆς δαιτὶ τῇ εὐωχίᾳ ἐκ τοῦ δαὶς δαιτὸς δαιτί. δαιτὸς ἐΐσης δὲ
ἴσου μεριζομένης εὐωχίας. ζηνόδοτος δὲ τῆς ἀγαθῆς φησι. ἐπειδὴ ἡ τροφὴ τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθόν.
ἐπειδὴ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι οἷς δὴ οὐ παρῆν ἄφθονος ἡ τροφή, βίᾳ ἥρπαζον καὶ ἀφῃροῦντο τοὺς ἔχον-
τας. καὶ μετὰ τῆς ἀκοσμίας ἐγίνοντο καὶ φόνοι. ἐξ ὧν λεχθῆναι τὴν ἀτασθαλίαν ἐν τοῖς θαλεί-
αις ἐμάρναντο πρῶτα οἱ ἄνθρωποι. ὕστερον γὰρ διένεμον. καὶ ἦλθον εἰς κόσμον τὰ δεῖπνα. ἔνθεν
καὶ δαιτρὸς καὶ δαὶς ἡ εὐωχία καὶ δαιτυμόνες. ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται δαίς. ἐπὶ θηρίων δὲ οὔ. ἀγνοῶν γὰρ
ζηνόδοτος τῆς φωνῆς ταύτης τὴν δύναμιν ἔφη ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν οἰωνοῖσί τε δαῖτα.
Δαιτρὸν μεριστὸν μάγειρον. Δαιτυμόνες ἀριστηταί. εὐωχούμενοι. Δαιτρεύειν μερίζειν.
Δαιτρὸς. προσδιαιρῶν ἐλάχιστα τοῖς ἑστιωμένοις. οὕτως γὰρ ἑστιῶντο μεριζόμενοι τὰ προβα-
τα καὶ τὸν οἶνον. πρὸ καὶ λέγει. δαιτὸς ἐΐσης ἰσομοίρου τροφῆς. ὁ δαιτρὸς ὁ διαιρῶν καὶ διανέμων τὰ κρέα.

τίμαιος φησὶ τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς συγγραφέας διὰ τῶν ὑπερβαλλόντων πλεονασμῶν ἐμφαίνειν τὰς ἑαυ-
τῶν φύσεις λέγων ἐν τῷ διαβάλλειν τὸν ποιητὴν πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως γαστριμαργίαν παρεμφαί-
νειν. ὃν δὲ ἀριστοτέλην, ὀψαρτύοντα ὀψοφάγον εἶναι καὶ λύχνον. τὸν δὲ διονύσιον τύραννον
κλινοκοσμοῦντα τὰς τῶν ὑφασμάτων ἰδιότητας καὶ ποικιλίας ἐξεργαζόμενον συνεχῶς ἀνάγκη τὴν ἀ-
κόλουθον ποιεῖσθαι διάληψιν καὶ δυσαρεστεῖσθαι κατὰ τὴν προαίρεσιν. Δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. μισθο-
φορεῖ δέ, τοῦ δ' ἀπόλλωνος φησὶν ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι. Δεβελτός. πόλις θρακική. Δεβ-
βώρα ὄνομα κύριον ἡ προφῆτις καὶ ἀρρενόφρων. Δεδαϊγμένος. ἀνῃρημένος. Δέδασται.
μεμέρισται καὶ δεδαίαται. μεμέρισται. Δέδεμαι. δοτικῇ. Δέδηε. φλέγει. ἢ φλέγει. Δέ-
δευκε πεφύρακε. Δεδειχότας δείξαντας. δεδηχότας δέ, δακόντας. Δέδηγμαι τὴν καρ-
δίαν ἠνίαμαι λελύπημαι. καὶ ὅμηρος δάκε δὲ φρένας ἕκτορι μῦθος. καὶ θυμοδακὴς μῦθος. καρδί-
η ἐπεὶ παρόσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ τοῦ θυμοῦ καὶ τὰ τῆς ὀδύνης. παρ' ὁμήρῳ ὀδυσ-
σεὺς στῆθος πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ. τέτλαθι κραδίη φάσκων. Δεδημευμέναι. ἀπηγο-
ρευμέναι. Δέδηε. φλέγει. Δεδήσεται. δεθήσεται. Δέδια. φοβοῦμαι. Δέδιθι. φο-
βήθητι. Δεδιξάμενοι φοβηθέντες. Δεδίξεσθαι. ἐκφοβῆσαι. δίωξαι ἦχον ἐγείρασι μεμιγμένον
καὶ ἄγριον καὶ σὺν τῷ ἀλαλάγματι ἐπιδουπῆσαι τοῖς τυμπάνοις ὡς καταπλῆξαι καὶ δεδίξεσθαι
τὸ ῥωμαϊκόν. Δεδιότες καὶ δεδιὼς φοβούμενος. οἱ δὲ ἀμφὶ τοῖς οἰκείοις δεδιότες, ἐνταῦθα
προθύμως ἠξίουν ἰέναι. Δεδίσσω. τὸ ἐκφοβῶ, τὰ δὲ διὰ δύο σσ ῥήματα ἓξ φωνήεντα παραλαμβάνει. α.
ἄλλος ἀλλάσσω. ε. πῦρ πυρὸς πυρέσσω. η. πτήσσω. ι. δεδίσσω καὶ δηδίσσω, καὶ δεδίττω καὶ δε-
διττόμενος, ἐκφοβῶν. υ. ἀφύσσω τὸ ἀπαντλῶ. ο. τὸ γὰρ ὄσσω ἐκ τοῦ ὄπτω ἐστὶ μετηλλαγμένον.
ὀνειρώσσω, ἀγρώσσω. Δεδιττόμενος. ἐκφοβῶν. Δεδμήμεθα. ὑποτετάγμεθα. Δεδμη-
μένοι δεδαμασμένοι καὶ δέδμηνται, ἐν ἐπιγράμματι. οἱ δὲ χαλινοῖσ ἰχνοδάν. ξεστοῖς ἀμφίβο-
λοι μάκαρες, δέδμηνται ὁμῶς πολέουσιν ἵππους τε καὶ ἄνδρας. παλλαδίου. Δεδοκημέ-
νος, ἐκδεχόμενος. ἐνεδρεύων. δοκεύων καὶ ἐπιτηρῶν. Δεδοκιμασμένα. κεκριμένα. ἔγραψε
δὲ εὐσέβιος καὶ ἄλλα ὑπομνήματα δεδοκιμασμένα. Δεδοξοποιημένον. δόξῃ κοσμούμενον.
πολύβιος. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῷα, ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις δουλεύει. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων
γένος, καὶ προσδεδοξασμένον ὑπάρχον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἁμαρτάνει. Δέ-
δορκεν. ὁρᾷ. βλέπει. Δέδοται καὶ κεκόμισται ἄγε. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν ὑπεραγωνῶτον. Δε-
δουπώς. πεπτωκώς. τεθνηκώς. Δεδραγμένος. πεπραγμένος. Δέδοικα. φοβοῦμαι. δέδοι-
κα μὴ ἐκ θεοῦ πληγῆς τις ἥκῃ. πῶς γὰρ ὁ πεπαυμένος μηδέ τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται. αὐ-
τὸς γὰρ οὐ δέοντι εἴη τὸ κατὰ τὸν αἴαντα εἰ πεπαυμένος τοῦ κακοῦ, μᾶλλον ἐν ἀνίᾳ διάγει. ὡς
ὧδε ἐχόντων τῶν λυπεῖσθαι συνέχει ὅτι κάκιον νῦν ἐκεῖνος ἔχει. Δέδομι. οἰκοδομοίην. οἰκίαν
ἐπιδέδομι. Δέδυκα. ὑπεισῆλθον. δέδυκε δέ, εἰσῆλθε. Δέει. ὃ δεῖ τὸ ὁριστικὸν δηλονότι. δέει
δέ. φόβῳ. ὁ δὲ νικόμαχος ὡς πεφυραμένος ἐν παντὶ ἦν δέει. Δεερός. ὁ δεινός. Δέημα. ὡς
πλοῖον ὠθεῖτο δέημα τῆς νύμφης. ὁ δεῖται μου σφόδρα. Δεήσει. χρείας γινομένης. Δεή-
σεως. ἀντὶ τοῦ ἐνδείας. ἀντιφῶν ἀληθείας πρώτῳ. Δέκα καὶ δεκαδοῦχος. δέκα μὲν ἦρχον με-
τὰ τοὺς τριάκοντα κατὰ στάσεις. ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος. ὡς
δηλοῖ λυσίας. Δεκαρχίαι. τὰς ὑπὸ λακεδαιμονίων καταστάθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαρχίας
συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοὶ καὶ φίλιππος μέντοι παρὰ θετταλοῖς δεκαρχίαν κατέστησεν. ὡς
δημοσθένης ἐν ἕκτῳ φιλιππικῶν. Δεκάζεσθαι. ἐρρέθη μέν, ἀπὸ τοῦ κατὰ δέκα φθείρεσθαι δώ-
ροις. ὅτε τὸ βούλοιντό τινες ἀρχῆς τυχεῖν ἢ ἄλλο τι ἀνύσασθαι κατὰ δέκα ἀνθρώπους ἐδίδο-
σαν τινά. ὅπως συμπράττωσιν αὐτοῖς. ἐξ ἐκείνου δὲ ἤδη τὸν λαμβάνοντα ἕνεκα τοῦ συμπράττειν
μὴ ἀπαντῶντος τοῦ βελτίστου, δεκάζεσθαι φασίν. ὅμοιον καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι τῷ δεκάζεσθαι ἐστὶν
καὶ ἡ ἐριθεία εἴρηται, ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. Δεκάζεσθαι. δωροδοκεῖσθαι. καὶ δεκάζειν
διαφθείρειν χρήμασιν ἢ δώροις. αἰλιανός. πολλοὺς διέφθειρε νομάδων. δεκάσας εἰς προδοσίαν
καὶ δεκάζων. τὸ σημαινόμενον δηλοῖ. ὁ ποιήσας τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν. λύκος μέν ἐστιν ἥρως, μορφὴν

ἔχων τοῦ θείου. πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις. πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες καὶ δεκαζόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθα καὶ ἡ παροιμία λύκου δεκάς. δέξαι τῆς δεκάδος, τὸ δεκάζεσθαι. Δεκαμναιαῖον. δεκάμνας. Σκόπας ὁ Αἰτωλῶν στρατηγὸς ἀποτυχὼν τῆς στρατείας, νόμους ἔγραφε, καὶ ὀψώνιον αὐτῷ ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς ἑκάστης ἡμέρας δεκαμναιαῖον. τοῖς δὲ ἐπί τινος ἡγεμονίας τεταγμένοις μναιαῖον. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠρκεῖτο τούτοις. καὶ φθονηθεὶς. τὸ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ. ἑκατὸν δὲ δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν. Δεκάπαλαι. τὸ πρὸ πολλοῦ πάνυ λέγουσιν Ἀττικοί. Δεκάπους σκιά. τὸ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον ἢ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν. καὶ οὕτως οἱ μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας. οἱ δὲ ἀπῄεσαν ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις οὐδ' ὑποτηρήσεως ἄλλης αἰτίας. ἐφ' οἷς οἷόν τε ἦν τεκμαίρεσθαι εἰς πόσας ὥρας προήκει.

Δεκάπουν σκιάν. Ἀριστοφάνης. σοὶ δὲ μελήσει ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν εἰς δεῖπνον. πρὸς ἡλίου δὲ ὥρας φησί. τουτέστι τοῦ ἡλίου ἡ σκιὰ ὅταν ᾖ δέκα ποδῶν ἤγουν ὅτε γίνεται ὀψινόν. Δεκάσκαλμος ναῦς. Δεκαταῖος. δέκατος. Δεκατεύειν. δεκάτην δοῦναι. ἐφ' οἷς οἱ Ἕλληνες ὤμοσαν ἐνικήσαν, στρατεύσειν καὶ δεκατεύσειν ἅπαντας τῷ Πυθίῳ. καὶ δεκάτην παιδείας κληθεὶς. ὑπέστησεν ἡ τάξει. τὴν δεκάτην ὑπὲρ εἰσίων ἐπὶ τοῖς τικτομένοις καὶ ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισίν. Εὐριπίδης Αἰγεῖ. τίς σε μάτηρ ἐν δεκάτᾳ. τοῦτο ἦν ὀνομάζειν. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ζ' φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα. γράφων οὕτως. πλεῖστα δὲ ἀναιρεῖται πρὸ τῆς ζ' διὸ καὶ τὰ ὀνόματα τότε τίθενται. Δεκατεύειν αὖ τὸ τοῦ δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὰ δὲ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἐδεκάτευον τοῖς θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατεῦσαι, τὸ καθιερῶσαι. κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ τὸ δεκάτην ἀποσυλλαβεῖν καὶ ἀπαιτῆσαι. Δεκατευτάς. τοὺς τελώνας. τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. οὕτως Ἀντιφῶν. καὶ δεκατηλόγοι, οἱ αὐτοί. εἴρηται δὲ καὶ θηλυκῶς τὴν δεκατηλόγον. Δεκατευτήριον. τὸ ἐν τῇ Ἀβύδῳ πορθμεῖον. ὡς ἐκεῖθεν τὴν Ἄβυδον λυμαίνεται. καὶ τὸ ἐν αὐτῇ δεκατευτήριον. Δεκατηλόγοι. τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. ταὐτὸν ἄρα τοῖς δεκατευταῖς. Δεκάτην ἑστιάσαι. ἔθος ἦν παίδων συγγεννωμένων τοῖς Ἀθηναίων ἀστοῖς, τῇ δεκάτῃ τῶν νυκτῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως συγκαλεῖσθαι τοὺς πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς οἰκείους καὶ τοὺς ἐγγύτατα φίλους. καὶ παρόντων ἐκείνων τά τε ὀνόματα τοῖς παισὶ τίθεσθαι. καὶ καλλιερεῖσθαι τοῖς θεοῖς. ἔπειτα εὐωχεῖσθαι τοὺς συνεληλυθότας. καὶ τοῦτο ἦν ἡ δεκάτη. καὶ δεκατεῦ ῥίμα. ὡς τὸ ὁ λαμβάνων δεκάτας διεδεκάτωται. Δεκασμός. δωροδοκία. Δεκάχοια. δεκαπλάσια. Δεκέβαλος. ὁ τῶν Δακῶν βασιλεὺς ἐστὶν ἐν τῷ δεινός. Δεκέλεια. τόπος.

Δεκελεικὸς πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου. Δεκέτης. ὁ δεκαέτης. θηλυκῶς δὲ δεκέτις διὰ τοῦ ι. Δέκιος. Ῥωμαίων βασιλεὺς Φιλίππου διάδοχος. ὃς βασιλικῷ θεσπίσματι τοὺς τὰ χριστιανῶν δοξάζοντας ἐθανάτου. καὶ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖν ἠνάγκαζε.

Δεκτέον. δεῖ δέχεσθαι. Δεκτῆρες. ὑποδοχεῖς. Δελεάζοντες ἐπικρύπτοντες. οἱ δὲ σκυθοκλῇ. δύο ἡμέρας ἠρέμησαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν δελεάζοντες. τῇ δ' ἐπιούσῃ νυκτὶ διατηρήσαντες κοιμωμένους ἀνεῖλον. Δέλεαρ. ἀπάτη. δόλος. τὸ δέ, προθύμως συγκατατιθεμένου δελέατος. προστίθει τὸ ἀκόλουθον παρακαλῶν πλεῦσαι πρὸς τὸν Δημήτριον. Δελεασμός καὶ δελεάσμασι. Δελέαστρα. παγίδες. Δελεάζω αἰτιατικῇ. καὶ δελήτιον τὸ δέλεαρ. Δέλτα τὸ τέταρτον στοιχεῖον. σημαίνει δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. δέλται παρατετιλμέναι. Δέλιθες. τὰ σφηκία. καὶ αἱ δέλιθαι. Δέλτος. πινακίδιον πτυχίον. σχεδιάζειν ὁ Κιτιεὺς Κλεάνθης τὸν αὐτοῦ διάδοχον ἀφωμοίου ταῖς σκληροκήροις δέλτοις. αἳ μόλις μὲν γράφονται. διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα. Δελτωτόν. εἶδος ἐμβόλου. Δέλφακας καὶ δελφάκιον. τοὺς μεγάλους χοίρους. οἱ δὲ καὶ τοὺς μικρούς. Ὅμηρος. ἔσθιε νῦν ὦ ξεῖνε τά τε δμώεσσι πάρεστι χοίρεα. ἀτὰρ σιάλους σύας μνηστῆρες ἔδουσι. δέλφακος ἄρρενος λίθῳ τὴν κεφαλὴν παίοντες ἀλῶνται νέα γὰρ ὄντα ἀλλὰ δελφακουμένη ἤδη μεγάλη τε καὶ παχεῖαν κέρκον. Δελφάκιον ὁ μικρὸς χοῖρος. Ἀριστοφ. οἴμοι κακοδαίμων. δελφάκιον ἔγωγ' ἃ τοῦ ἔρηκεν. ἀφαλεὶς τὸν πρωκτόν. μετὰ τὸ τυθῆναι τὰ δελφάκια, φλογίζονται ἵνα ψιλωθῶσι. Δελφίνιον. ἔστι μὲν τὸ χωρίον ἐν Χίῳ. ἔστι δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἱερὸν Ἀπόλλωνος

ὅτο

τοῦ καλουμένου· ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον. Δελφὶς πρὸς ἱστὸν ἀρτωμένη χαλκῆ μία ἐστὶν ὄργανον ἐπὶ
τῆς δελφινοφόρου ναυός· Θουκυδίδης ἐν τῇ ζ΄ φησίν. ἐπεὶ δὲ αὐταὶ αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὁλ-
κάδων δελφινοφόροι ἠρμέναι ἐκώλυον. Δελφὶς ὁ ἰχθύς· καὶ ὄργανον ναυτικὸν σιδηροῦν ἢ μολύβ-
δινον. Ἀριστοφάνης· πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σου πρότερον τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄ-
κατον παραβάλλου. Δελφίν· σιδηροῦν κατασκεύασμα ἢ μολύβδινον· εἰς δελφῖνα ἐσχημα-
τισμένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τοῦ ἱστοῦ ἠφίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων· καὶ κατέδυον. δελφινοφό-
ρος ἡ ναῦς. τὴν ἄκατον δὲ παραβάλλου ἀντὶ τοῦ ἕτοιμον ποίει· ὡς εἴ τις κίνδυνος ἐκ τοῦ ἀνέμου δὲ
αὐτὴν ἐμβησομένοις. Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δι' ὃ δὲ ἀπόλλυται. ἐπεὶ οὗτοι διὰ τὸ ἱε-
ρᾶσθαι τῷ θεῷ ἐστεφανωμένοι. τῶν δ' ἐπιτηδείων ἀποροῦντες οὐκ ἀπαλλάσσουσι. Δελφοί· τὸ ἱερὸν κ
τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω δὲ ἐκλήθη διὰ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ εὑρεθῆναι· ὃν ἀπέκτεινεν ὁ
Ἀπόλλων. Πυθὼ δὲ, διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι. καὶ Δελφὶς, ἡ Δελφικὴ τοῦ Ἀπόλλωνος. δελφὸς γὰρ φα-
μὲν τὸ λιθάριον· ὃ φραζόμενοι μαντείας ἐκείνας νύμφας, σῆμα καὶ ἱστορεῖ. Δελφύς· ἡ μήτρα. ἔνθα
ἀδελφός, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς μήτρας. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις. ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδευ-
όντων ἐν οἷς ἤσκηνται. καὶ δελφῖνα πρὸς τὸν οὐρανὸν σπᾷς. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. διὰ τὸ δυσκίνητον καὶ
ὀλισθηρόν. Δελφύς· ἡ μήτρα ἤγουν ἔνθεν ἀδελφὸς ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος. Δέμνια
ἐγκοίτια στρώματα. καὶ φυγοδέμνιος ἡ παρθένος. Δέμας· σῶμα. δέμας πυρός. λείπει τὸ ὡς
εἰ ἦν ὡς πῦρ. Δέμω· αἰτιατικῇ. οἰκοδομῶ. ἐξ οὗ καὶ δείματα. Δεννάζων· βλασφημῶν. κακὰ
δεννάζων ῥήματα. Δενδίλλων· τοῖς ὄμμασι ῥαίων. Δένδρει· τῷ δένδρῳ. ξηρῶν φανέντων
δένδρων, κενοὶ ἦσαν. Δενδροκόμους· τὰς κομώσας τοῖς δένδροις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· δεν-
δροκόμους κορυφάς. Δενδρότης· ἡ τῶν δένδρων αὔξησις. Δενδρυάζειν· εἰς δρυμοὺς καταδύε-
σθαι. κυρίως ἀπὸ τῶν παλαιῶν τοῖς δρυσὶ σκεπαζομένων περὶ τὰς οἰκήσεις εὑρεθῆναι. καὶ τὸ κα-
τὰ ὕδατος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἑαυτόν. Δέντατος, ὄνομα κύριον. Δεξαμενή. εἰς τὸ ἱε-
ρὸν τῆς Σοφίας ἥκων. εὗρε αὐτὴν κατὰ τὴν θείαν δεξαμενήν, ἐξαπιναίως ἐκάθισεν. ἀλλ' ἀναρθεὶς δ'
ἀφῆκεν αὐτὴν ἰσχύς. τουτέστιν ἡ τράπεζα ἡ τὰ θεῖα δεχομένη. Δεξάμενος· ἀντὶ τοῦ λαβών.
Ἡρόδοτος. Δεξιὰ κυρίως ἡ ἄνωθεν ῥοπή. καὶ ἡ ἀγαθὴ ἐνέργεια παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. δεξιὰ δὲ ἔλε-
γον οἱ παλαιοὶ καὶ τὰ συνετά. ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρά. Σοφοκλῆς· οὔποτε φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ παῖ Τε-
λαμῶνος ἔβης. Δεξιάς· συνθήκας. ὁ δὲ, πέμπει χιλίαρχον δεξιὰς Ἰωσήπῳ δοῦναι κελεύ-
σας. Δεξίδωροι· δωροδόκοι. δεξιάν τε ἐνέβαλεν αὐτῶν στόμα. Δεξικράτης· οὗτος Ἀθηναῖ-
ος κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστιν· ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι. ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν γ΄ τῶν Δειπνοσοφι-
στῶν. Δεξιμήλων· θεῶν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. Δεξιόλαβος· παραφύλαξ. Δεξι-
ὸν εἰς ὑπόδημα. ἀριστερὸν εἰς ποδονιπτῆρα. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρη-
μένων. Δεξιός· συνετός. ἀγαθός. ἐπιτήδειος. καὶ δεξιώτερος, ἀντὶ τοῦ ἀγαθός. καὶ τοῦτον ὅσ-
τις δεξιώτερος καὶ φιλοικτίρμων, θαρρεῖν ἐκέλευε. δεξιοὺς δὲ τοὺς εὐπαλάμους ἔλεγον.
ζητῶ δεξιὸς εἶναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ὁ δὲ, φῦλος ἐγγὺς τούτῳ. καὶ δεξιάν τε ἐπέβαλεν αὐ-
τῷ καὶ ἐσπασμένην. καὶ Ἴωνες. ὁ δὲ, ἐζήτει ἐπὶ δεξιὰ καταβῆναι. τουτέστιν ἐπὶ συνθήκῃ. Δεξι-
οὺς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ καὶ τοὺς ἐστρατευμένους καὶ ἐπαίνου ἀξίους. τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας στρα-
τιώτας, φιλοδίκους καὶ συκοφάντας. Δεξιὸς καὶ εὐχερής. ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἔπαρχός τις ἦν Βαρσύμης
οὕτω καλούμενος. ὃς ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς χαλκῆς καθήμενος, κέρδη αἰσχρὰ ἐπορίζετο. ἐκ ταύτης τῆς ἐργα-
σίας τὴν πλείστους ὀβολοὺς κλοπὴν ἀεὶ μάλα τεχνάζων τοὺς αὐτῷ ξυμβάλλοντας ἀεὶ τάχει ἐκηρύ-
ον. δεξιὸς δὲ ἦν κλέψαι καὶ αὖθις. ὁ δὲ δεξιᾷ χρησάμενος τύχῃ ἐκυρίευσε Ῥώμης. ὅτι πρώτῳ Πολλίω-
νι ἀλλοχήσεως ἀμοιβῆς δεξιᾶς γινομένης ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς. ἀντὶ ἁρμο-
δίου. καὶ Ἀρριανός. ὁ δὲ ἐπὶ μᾶλλον ἀπεχώρησε. δεξιάς τε παραβὰς Βασιλείδῃ ἐδίδου καὶ ὅρκους πατρί-
ους ὤμοσε. Δεξιός· ὁ εὐπαίδευτος. καὶ δεξιοὶ οἱ εὐπάλαμοι. Ἀριστοφάνης· ὁ δὲ μεταστρέφεσθαι ἀεὶ πρὸς
τὸ μαλθακώτερον, δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους. οὗτος ὁ Θηραμένης τὰ πολιτικὰ πρὸς τὸν
Ἴωνα. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς εὐμετάβολον ὄντα. καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἁρμόζοντα. ὁ δὲ Θηραμένης οὗτος

διδάσκαλος εἰσηγήσατο ἀγνῶτας παῖς. ἐπειδὰν τῶν δήμων. τούτῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐπιφαινόμενα. δύο δὲ μέγιστα καὶ σχετλιώτατα. ἥ τε τῶν ἐναργινούσαις στρατηγῶν ἀπαγωγὴ ἣν αὐτὸς συνηγόρευσε μετὰ Καλλιξένου. καὶ ἡ τῶν λ΄ ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κατάστασις. τοιγαροῦν τοῦ βίου προαιρέσεως, ἐπαξίως τῆς τελευτῆς ἔτυχεν. ὑπὸ γὰρ αὐτῶν τῶν τριάκοντα ἀνῃρέθη κωνείου κεράσαντος αὐτόν. ἔνιοι δὲ φασὶ καὶ καταφυγόντα ἐπὶ τὴν ἑστίαν, ἀποσπασθῆναι. τοῦτον διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἤθους κόθορνον ἐπεκάλουν. ἐπειδὴ ἑκατέρᾳ στάσει τῶν ἀντιπολιτευομένων, ἑαυτὸν ἐπετήδευε καθομιλεῖν πρὸς τοὺς καιρούς. καὶ τὸ συμφέρον ἑαυτοῦ τοῦ ἴσου προτιθέμενος. ἐπειδὴ καὶ ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἁρμόττει. δοκεῖ δὲ οὗτος καὶ τὰ ἴδια ψηφίσασθαι ἐπὶ ζημίᾳ. ἢ δημεύεσθαι. ἐν τῷ ξύλῳ ἢ πιεῖν κώνειον ἢ ἐκφυγεῖν. δοκεῖ δὲ οὗτος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου εἶναι, οὐκ εἶναι δὲ γνήσιος ἀλλὰ ποιητὸς υἱὸς τοῦ Ἅγνωνος. ὁ δὲ Θουκυδίδης αὐτὸν ἐπαινεῖ καὶ διαβάλλει αὐτοὺς ὡς ἁρπάγας.

Δεξιοῦται. προσσαίνεται. φιλοφρονεῖ. Δεξίωσις. ὑποδοχή. Δέξιππος Δεξίππου ὁ Ἑρέννιος χρηματίσας. Ἀθηναῖος ῥήτωρ. γεγονὼς ἐπὶ Βαλλεριανοῦ καὶ Γαλλιήνου καὶ Κλαυδίου δευτέρου. καὶ Αὐρηλιανοῦ τῶν βασιλέων Ῥωμαίων. Δέξιππος. Κῷος ἰατρός. Ἱπποκράτους μαθητής. ὃς μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας Μαύσωλον καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο. τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κάρας τότε αὐτῷ ἐνεστῶτα πόλεμον. ἔγραψεν ἰατρικὸν βιβλίον α΄. καὶ περὶ προγνώσεων β΄. Δεξιοὶ οἱ ἐπιτήδειοι. Δέμος νόμος. ἢ δεσμός. Δέομαι γενικῇ. αἰτιατικῇ δὲ τοῦτον τοίνυν ἐρῶ μὲν ἃ δὴ δέομαί τε καὶ ἀντιβολῶ. Δέον. ὅτι εἰρημένον ἐστὶ τὸν σπουδαῖον πολιτεύεσθαι. χρὴ διειλημμένους τὸ δέον περὶ ἑαυτοῖς ὅτι σημαίνει καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἀναγκαῖον. τὸ μὲν ἀναγκαῖον, ὅταν λέγωμεν. πᾶν τὸ γινόμενον δέον εἶναι καὶ φθαρῆναι. τὸ δὲ συμφέρον ὅταν λέγωμεν, δέον εἶναι πεισθέντας χρῆσθαι. ἢ διαίτῃ τοιαύτῃ. τὸ δὲ καλὸν ὅταν λέγωμεν δέον εἶναι τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἢ τοῖς γονεῦσι. τρία οὖν σημαίνει. δέον δὲ λέγεται, ὅτι συνέχει ἐν οἷς χρή. Δέον. ὡς Περικλῆς εἰς τὸ δέον ἀνάλωσα. Περικλῆς Ἀθηναίων στρατηγός, λόγον ἀπαιτούμενος ὑπὲρ χρημάτων Κλεάνδρῳ τῷ ἁρμοστῇ Λακεδαιμονίων, ἐπὶ προδοσίᾳ τοῦτον ἐδίδου. ἀλλ' εἰς τὸ δέον ἔλεγεν ἀναλῶσαι αὐτά. οἱ δέ, ἄλλως φασί. πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει, εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνάλωσε. φασὶ δὲ ὅτι καὶ λογισμοὺς πεντήκοντα ταλάντων ἁπλῶς εἰπεῖν. εἰς δὲ δέον ἀνηλωκέναι. μετὰ δὲ ταῦτα μαθόντες Λακεδαιμόνιοι, Κλέανδρον μὲν ἐδήμευσαν. Πλειστοάνακτα δὲ πέντε ταλάντοις ἐζημίωσαν. ὑπολαβόντες δωροδοκήσαντας αὐτοὺς φείσασθαι τῆς λοιπῆς Ἀθηναίων γῆς. καὶ δὴ Περικλέα ἵνα μὴ γυμνῶς εἴπῃ ὅτι δέδωκα τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι ταῦτα οὕτως αἰνίξασθαι. Δέον τὸ πρέπον. ὅτι συνέχει ἐν οἷς χρή. Προκόπιος. μίαν ἀπαγγέλλουσαν, οὐδὲ δέον αὐτὴν ἐκπεπονῆσθαι, ἀποξηρανθῆναι. Δέοντο. ἐδεσμεύοντο. Δέος. φόβος. Δέω μικροῦ. μικροῦ ἀπέχομαι. Δέπας τὸ ποτήριον. καὶ δέπασσι, τοῖς ποτηρίοις. Δεραγχέστάγας, τὰς τὴν δέρην ἀγχούσας. Δέρας. τὸ χρυσόμαλλον δέρας ὅπερ οἱ Ἰάσων διὰ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης σὺν τοῖς Ἀργοναύταις εἰς τὴν Κολχίδα παραγενόμενοι ἔλαβον. καὶ τὴν Μήδειαν τὴν Αἰήτου τοῦ βασιλέως θυγατέρα. τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται. ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον. περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χημείας χρυσόν. εἰκότως οὖν οἱ τότε χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ δέρας, διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ. Δερβιστήρ. τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρος δεριστήρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ β΄. δερβιστήρ. πλεονάζουσι δὲ τὸ β. οἱ Συρακούσιοι ὡς ἐπὶ τοῦ ὀλβάχιον. ἀντὶ ὀλάχνιον τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν ἐν ᾧ ἀπετίθεσαν τὰς οὐλάς. Δέργμα. τὸ βλέμμα. ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω. Δεραία. ἐπιτραχήλιος κόσμος. Δεραιοπέδη. τὸ ἱμαντικὸν λίνον. ἐν ἐπιγράμματι. τὴν δ' ἐπὶ πετηνῶν ἀγρευτῆρα πάγης τὴν δεραιοπέδην. λέγεται δὲ καὶ λαιμοπέδην. Δέρκ. ζαύχηλος, λευκὴ καὶ δειρή. Δερίδιον, σκιάδειον δερμάτινον. Δέρρις. δέρμα. βύρσα. ἢ τρίχινον παραπέτασμα. Δερκευνέος τοῦ λαγωοῦ. ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν. Νίκανδρος εἰς τὸ ἀντιφάρμακον. ἢ ἂν ὑπὸ φάρυγος χεύῃ παντοδαπὰ ἱερὰ ἄκανθα δορπαγμάδι ἢ σκύλακι δερκευνέος. Δέρκειν. βλέπειν. καὶ δερκομένων, βλεπόντων. Δερκυλλίδας, ὄνομα κύριον. βασιλεὺς Λακε-

δαιμονίου. Δερματικόν· λυκοῦργος λέγει τὸ ἐκ τῶν δερμάτων τῶν πιπρασκομένων ποριζόμενον ἀργύριον. Δέρμα, πέλλις. Δερμησταί· λυσίας μὲν τὸν σκώληκά φησιν οὕτω λέγεσθαι. ἀρίσταρχος δὲ τὸν ὄφιν. εἴη δ' ἂν μᾶλλον ὁ δέρματα ἐσθίων. ἐτυμώτερον οὕτω καλούμενος. Δερμόπτερα ζῶα· οἷον νυκτερίς. ἥτις μόνη τῶν πτητικῶν ζώων, γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς. καὶ θηλάζει τὸ γεννώμενον. Δερμύλλοντα· αἱ μονοζυγοῦντες ἢ ἐν δέρρεσι. Δέρος· αἰγιαλοῦ τὰ ὑψηλά. ἤτοι ἰωνικὸν ἐστίν, ἢ δωρικόν. δέρος κῶας. ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας καὶ κῶας πεποίηνται. Δέρτρον· ἐπίπλοον. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χιτῶνα τὸν περὶ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος δέρτρον, ἀπὸ τοῦ δέρειν ὅ ἐστι κρούειν. τοῦτο γὰρ διαρρήσσουσιν ἃ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. καὶ ἔστι τὸ ὄνομα ῥηματικόν. ὡς παρὰ τὸ πλάσσω πλάστρον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον. Δέρτρου τοῦ ἐντέρου τὸ λεπτὸν λέγει ὁ ἱπποκράτης φησὶ καὶ ὁ ψελλός. τοῦ γὰρ ἐντέρου τὸ λεπτὸν κατονομάζει δέρτρον. Δερῶσι θύλακον κλοπῆς· ἀντὶ τοῦ ἐκδερῶσι. ὥστε ἀπὸ τοῦ δέρματος θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν τῶν κλεμμάτων. Δέσιος παρὰ μακεδόσιν, ὁ μὴν ἰούνιος. Δεσμὰ τῆς ψυχῆς, αἱ φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι καὶ τὰ νεῦρα. ὅθεν δὲ καθ' αὐτὴν ἠρεμεῖ. δεσμὰ γίνεσθαι αὐτῆς πρὸς τὰ λόγου τὰ ἔργα. Δεσμῷ αἰτιατική. καὶ δεσμὸν αἰτιατική. Δεσμωτήριον ἡ φυλακή.

Δεσμώτης· καὶ αὐτὸς ὁ δέσμιος καὶ ὁ δεσμώτης προμηθεύς, καὶ ὁ δεσμῶν. κρατῖνος ἐν πυτίνῃ ἐπὶ τῶν δεσμοφυλάκων. ὁ ψηφίζεται γὰρ αὐτὴν ἐκ δύο τοῦ πολλοῦ χρόνου πρὸς τοῖσι δεσμώταισι καταπεπτουμένην. δεσμοὶ τυρεινοί· οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμωτῶν κακουχίας. Δεσπόζουσι νικᾷ. Δεσποτεία· ἡ κυριότης. Δεσπότου κεκαρμένου· ἀπενθοῦντος. Δεσπόσυνος παῖς· ὁ τοῦ δεσπότου υἱὸς ἐστιν ἐν τῷ. Δέωτο· χρήζοι. Δεδεύκει· πεφύρακε. Δεύειν· φυρᾶν. ἔστι δὲ καὶ τὸ φυρᾶν ἑλληνικόν. Δευθέντα· βραχέντα. καὶ δευόμενος βρεχόμενος. αἰλιανός· αἵματί τε δευόμενοι οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων, καὶ ἐκ τῶν ἐδαφῶν ἀνέρρευ λύθρον. καὶ παίοντες τὰς διανοίας ἐξέπληττον. καὶ δεύομαι, ὃ στερίσκομαι. Δευκαλίων, ὄνομα κύριον. Δεῦρ' ἀεί· ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου. πλάτων νόμων ζ. πρὸς τοὺς λόγους οὓς ἐξ ἕω μέχρι δεῦρο ἀεὶ διεληλύθαμεν. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὧδε τιθέασιν. Δεῦρ' ἔξαι θᾶσσον. ἢ καθ' ἡσυχίαν ποδός. ἀντὶ τοῦ ταχύτερον, ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν. Δεῦρ' ἴθι· ἀριστοφάνης· δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλαίῃς. ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τινα ἐπισπωμένων. τὸν παῖδά φησιν ἐλθεῖν πλησίον τῆς κλίνης ἐφ' ἧς ἀνέκειτο ὁ δεσπότης, τύψειν αὐτὸν ἀπειλῶν. δεῦρο. ἐνθάδε ἐπὶ τοῦ παρόντος. καὶ δεῦρο ἀεί· ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ παρόντος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐλθέ. δεῦρο νῦν πρόσελθε· ἀντὶ τοῦ πλησίον. ἐνίοτε ἐλθέ. καὶ τὸ ὁμήρου δεῦρ' ἴθι. λέγεται δὲ καὶ δευεὶ παρὰ ἀριστοφάνει. ταχέως ἥκειν ὡς ἐμὲ δευεὶ καὶ μὴ μέλλειν. κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ μὰ τὸν ἀπόλλωνα, εὐγής ἀποπέμψω. Δεῦρο· τοῦτο τὸ ἐπίρρημα τινὲς ἐπὶ χρόνου τετάχθαι νομίζουσιν. οἱ δὲ ῥήτορες, ἐπὶ τόπου πάντες αὐτῷ χρῶνται. ὡς αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου. καὶ ἐπαισχεῖν τῷ φεύγοντι θαρρεῖν. ὅθεν αὐτὸς δεῦρο προσῆλθε. καὶ ἀντιφῶν ἐν τῇ περὶ ἀνόμων κατηγορίᾳ. ναυμάχους ὡς προσδωρεῶν μὲν εἰπεῖν κελεύειν δεῦρο. καὶ δείναρχος ἐν τῷ κατὰ λεωχάρους. περὶ τοὺς λαιπόρους δυνάμεως νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. καί μοι δεῦρο αὐτοῦ τὸ παιδίον κάλεσον. καὶ δημοσθένης· ἀπὸ κεῖναι γὰρ δεῦρο ἀνάστα μοι. καὶ ἄλλοι ἕτεροι. Δεύσας· βρέξας. ὁ δέ, δεύσας τοῦ αἵματος τοὺς δακτύλους, προσέγραψεν.

Δευσοποιός· βαφή. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔμμονον καὶ δυσέκπλυτον. δευσοποιὸς κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς περιφυρᾶς λέγεται τὸ ὄνομα τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκπλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονόν τε καὶ πολυχρόνιον. καὶ δευσοποιὸς πονηρία μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν καταβεβαμμένων ἐρίων. σημαίνει δὲ τὸ βέβαιον καὶ ἀνέκπλυτον τοῦ χρώματος. οἱ συγγραφεῖς δὲ ὅταν ἀμετακίνητόν τι δηλῶσαι βούλονται, καταχρῶνται τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. δασύνεται οὖν ἡ δευσοποιὸς πονηρία ὑπερβάλλουσα εἶναι, καὶ ἧς οὐχ οἷόν τε ἦν περιγίνεσθαι. Δεύτατος· ὁ ἔσχατος. ἀπὸ τοῦ δεύεσθαι καὶ ἐνδεῖν. Δεῦτε· παρακελεύσεως ἐπίρρημα. Δευτεριάζειν· ἐγὼ ἤδη διαπραξάμενος, παραδώσω σοι δευτεριάζειν. τό, ὕστερον διαπράττεσθαι. Δεύτερος πλοῦς· ὅτε ἀποτυχών τις οὐρίου, κώπαις πλεῖ. Δέφεσθαι· ἀριστοφάνης· ὑμᾶς δὲ θρία λαβόντας διαφέρειν συκῆς, ἐν οἷς πρότερον δέφεσθαι. ἵνα κινῶσιν αὐτοῖς τὸ φύλλον ἐμψήχειν. Δέφειν· τὸ τοῦ αἰδοίου τινὰ ἅπτεσθαι. καὶ δεφόμενος ἀντὶ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον.

Δέχεται καὶ βάλλειν ἀλύτας· αἰτιατικῇ. ἐπὶ δὲ τῶν πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων λέγεται. ἢ ἁπλῶς ἐπὶ τῶν μαθεῖν προσποιουμένων. Δέψω· ἐρύσω. Δεψῆσαι· ἁπαλῦναι. Δεῖ παρέται. δʹ ἔχει λέξεις σημαινόμενα. ἀντὶ τοῦ χρή. καὶ ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστί. δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων, οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων. καὶ ἀντὶ τοῦ δεσμεῖ, καὶ δεῖ δὲ οἱ διαλύσαι, ἀντὶ τοῦ ἀπέχει. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει δεῖ. ἀντὶ τοῦ λείπει. ὁ τρίτος τὸ χεῖρες δεῖ. Δεῖγμα· κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἐφ᾽ ἑκάστου τῶν πωλουμένων. ἔστι δὲ καὶ τόπος τις ἐν ταῖς ἀθήναις ἐμπορίου ἐφ᾽ ὃν λέγεται δείγματα ἐκομίζοντο. καλούμενος τόπος. ἀττικὸν δὲ τὸ ἔθος ἐστί, τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Δεῖγμα· τόπος ἐστὶν ἐν πειραιεῖ ἔνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται καὶ ἐλογοποίουν. τὸ δὲ τῶν δικῶν προσέθηκεν ἀριστοφάνης ἵνα δείξῃ καὶ διαβάλλῃ τοὺς ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. οἷον ἀργαλεωτάτου ἤκουσεν ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν ἀντιλεγόντων. Δεῖγμα καὶ κοινῶς δεῖξις. ἀριστοφάνης. τοῦ βίου δεῖξιν ἔβαλλε. Δεῖγμα πρὸ τῶν θυρῶν ἁπλῶς. οἷον τὸ παρ᾽ αὐτῶν ἐνδόξης φύσις σημεῖον καὶ τὸ δεῖξις πρὸ τῶν θυρῶν αὐτῶν λέγεται τῶν ὀρνίθων πτερά, τυλεῖν καὶ τυλείων πρὸς τὴν ὀχείαν παρέβαλλε. Δειδέχαται μύλοις. ὅμηρος. Δειδία ἢ σκοτία νύξ. δειδία ἐγὼ φοβοῦμαι. καὶ δεῖδεν, ἐφοβεῖτο. δείω δείδω. ὡς πείθω πέποιθα. δέδια, δείδια. πλεονασμῷ τοῦ ι δείδια. καὶ δείδιθι φοβήθητι. καὶ δειδιὼς φοβούμενος. Δειδίσκω· δεικνύω. Δειδίσσομαι· ἐκφοβῶ. Δείδω τὸ φοβοῦμαι. Δείελινόν· τὸ δειλινόν. καὶ δείελον τὸ δειλινόν. Δείκελον· εἴδωλον. ἄγαλμα ἢ ὁμοίωμα. ἐν ἐπιγράμματι. ῥέξας πυρφόρῳ δείκελον εἰσορόων. Δείκνυμί σοι. καὶ δεικνύουσι δοτικῇ. δεικνύωτα καὶ δεικνύωσι καὶ δεικνύουσι. Δείκηλα· μιμήματα. εἰκάσματα. τὸ δεῖ δίφθογγον. κυρίως τὸ ὁμοίωμα. καὶ δείκελον τὸ δι. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁμοίωμα. Δείλακρα· ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἐγὼ δὲ κατακνήσομαι δείλακρα σκώπτει κατὰ προσῳδίαν τὴν γραῦν. δείλακρα δέ, ἄκρως ἀθλία· καὶ δειλακρίων ὁ ἄκρως δειλός. ὁ λεπτός. ὁ ταλαίπωρος. ἢ ὁ ἐπίπονος. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης. ὦ δειλακρίων. ὦ λίσχρων. ὁρᾷς ὡς οὐ κατείργει δὴ ὦ μιαρώτατος. Δειλακρίων, ὁ ἑρμῆς ἐλέγετο ὡς λίχνος. κρεάδιον τὸ ἐπιδεικνύμενον αὐτῷ κατήσθιε αὐτίκα. Δειλανδρία καὶ δειλανδρῶ. Δείλαιος· ἄθλιος. Δείλη ὀψία. ἡ πρὸ δύσιν ἡλίου. δείλη πρωΐα. ἡ πρὸ ἀρίστου ὥρα. ἡ μετὰ τὸ ἄριστον. ξενοφῶν. ἡνίκα δὲ δείλη ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός. καὶ κλίνεται δείλης. Δείλης πρωΐας. καὶ δείλης ἑσπέρας. οὕτω λέγουσιν ἀττικοί. Δειλία· ὁ φόβος. δειλία ἐστὶ κακία ἐν ἐνδείᾳ τῇ περὶ τὰ δεινά τινα λέγεται. ἐναντία τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῇ θρασύτητι. καὶ ἡ μὲν τὸ κακία εἶναι, καὶ ἀσυμμετρία. πρὸς ἣν λέγεται ἐναντία ἐστὶ τῇ ἀνδρείᾳ. ἡ δὲ τὸ μὴ ἐνδεία περὶ τὰ δεινὰ εἶναι τῇ θρασύτητι. οὕτω τῇ θρασύτητι ἐναντία ἡ δειλία καὶ τὸ κακία εἶναι, κοινωνεῖ τὸ αὐτῇ τούτου, οὕτω τῇ ἀνδρείᾳ κατὰ τὸ ἐνδεία εἶναι τὰ δεινά. ἐναντίον γάρ ἐστιν ἐναντίον τὸ περὶ τὰ δεινὰ ἐνδεές, τῷ περὶ τὰ αὐτὰ μέσῳ. Δειλιάσας· δειλὸς τοῦτο ποιήσας καὶ δειλινόν. δείλης. Δειλοκομπήσας· ἐξαπατήσας. ἕρμιππος. Δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος. ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. ἀνὴρ γάρ τις ἐγένετο δειλός. ὃς παρακύψας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν ἡρακλέα, ἀπελιθώθη. καὶ διέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδής. φοβούμενος γὰρ τὸν ἡρακλέα, κατέδυ εἰς τὸ σπήλαιον. καὶ διὰ δειλίαν ἀπέθανεν. καὶ ἑτέρα παροιμία. δειλότερος πεισάνδρου. ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶντα ἐκεῖνον προὔλιπε. δειλὸς γὰρ ἦν καθ᾽ ὑπερβολήν. Δείλοψ· ὄνομα ἔθνους. Δεῖμα· φόβος. ἀρριανός. τοσόνδε αὐτοὺς δεῖμα ὡς προσαγόντων δεινῶν κατέσχεν. ὥστε μὴ δύνασθαι ἀποστῆναι τῆς ἐκπλήξεως. Δειμαλέος. ὠχρός. καὶ ὁ δειλίας καὶ φόβου ἐμποιητικός. κόρσαι δειμαλέων ὑληκτὴ νεκύεσσι ἰαμῶν. ἤδη φοιναλέον δείδιθι καὶ σύνεκυν. Δειμάμενοι· οἰκοδομήσαντες. καὶ δείμασθαι οἰκοδομεῖν. καὶ δειμαίνομαι. Δειματώδης· ὁ φοβερός. Δειματοῦν· φοβοῦν. καὶ δειματοῦται φοβεῖται. Δειμαίνειν· φοβεῖσθαι. προσηνέχθη οὐδέν τι πρὸς τὰ ξυνοικοῦντα δειμαίνουσι δέος. ὅτε αἰδῶ τινα, ἔργου ἐλάμβανε πάντες. πάντες δειμαίνοντες τὰ δυστυχοῦ ὑβρίζοντα τὴν ἀκοὴν ἐξεπλήσσοντο, καθάπερ οἱ μνηστῆρες τὸν ὀδυσσέα, γυμνωθέντα τῶν ῥακίων ἰδόντες. καὶ δειμαίνοντα φοβούμενον. οἱ δὲ μάλιστα μὲν καὶ ὡς ἀμφὶ τῷ περιβόλῳ δειμαίνοντες, χώραν περιβεβλημένοι πολλήν. Δεῖμος καὶ φόβος καὶ κυδοιμὸς ὑπηρέται τοῦ ἄρεος ἢ οἱ τοῦ πολέμου. οἳ καὶ αὐτοὶ συμπαρατετάχασι τῷ ἄρει. τῷ ἡφαίστου αὐτοὺς μὴ φοβηθέντες. Δείμομεν· δειμάμενοι οἰκοδομοῦμεν. Δεῖν· δεσμεύειν. καὶ ἀριστοφάνης.

ἀντὶ τοῦ δεῖσθαι. δεῖν δ' ἔοικε· καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλειν. καὶ μικροῦ δεῖν, ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον. Δειν-ακίθην· δίον ὑπέλαρον· ἀναγκαῖον ἐν ὁμίλοις. Δεινά· οὐχὶ δεινὰ ταῦτα τουντευθενί· ἀντὶ τοῦ μεγάλα. καὶ Σοφοκλῆς· γνοὺς δ' ὁ δεξάμενος δεινὸς οἰωνοσκόπος ἔξω παραστὰς κἀνακωχεύσας· ἀντὶ τοῦ ἔμπειρος. Δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταράσσομαι σοφὸς οἰωνοθέτας· οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκοντ'· ὅ τι λέξω δ' ἀπορῶ· πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὔτ' ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω. δοκοῦντα δὲ καὶ ἀποφάσκοντα, οὔτε πιστὰ οὔτε ἄπιστα. Δείναρχος· Κορίνθιος ῥήτωρ. τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων εἷς. υἱὸς τινὸς Σωστράτου. γέγραφε λόγους, ὡς μέν τινας λέγουσι, πάντας ξδ´· ὡς δὲ τὸ ἀληθέστερον, μόνους ξ´. τούτους πάντας δικανικούς. ὧν οἱ μέν εἰσι δημόσιοι· οἱ δέ, ἰδιωτικοί. ἐτελεύτησε δὲ οὗτος, ἐπιμελητὴς Πελοποννήσου κατασταθεὶς ὑπὸ Ἀντιπάτρου. μετὰ τὸ τελευτῆσαι Ἀντίπατρον, Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος. Δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον. ἀνάγκῃ γὰρ καὶ θεοὺς βιάζεται. καὶ Πλάτων φησίν· ἀνάγκην δέ, οὐδὲ θεοὺς βιάζεσθαι. Δεινιάδαι, ὄνομα πόλεως· ἢ τόπου. Δεινίας, ὄνομα κύριον. Δεινοκράτης· Μεσσήνιος. ὃς μόνον οὐ κατὰ τὴν τριβὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν αὐλικὸς καὶ στρατιωτικὸς ἄνθρωπος. τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον, ὑπεφαίνετο μὲν τέλειον· ἦν δὲ ψευδεπίγραφος. καὶ ῥωπικός. ἔν τε γὰρ τοῖς πολεμικοῖς κατὰ μὲν τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν τόλμαν, πολὺ διέφερε τῶν ἄλλων. καὶ λαμπρὸς ἦν ἐν τοῖς κατ' ἰδίαν κινδύνοις. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διάθεσιν. ἐν μὲν ταῖς ὁμιλίαις, εὔχαρις καὶ πρόθυμος ἦν περί τε τὰς συνουσίας εὐτράπελος καὶ πολιτικός· ἅμα δὲ τούτοις φιλέραστος. περὶ κοινῶν ἢ πολιτικῶν πραγμάτων· ἀτενίσαι δὲ καὶ προϊδέσθαι τὸ μέλλον ἐμφρόνως· ἔτι δὲ παρασκευάσασθαι καὶ διαλεχθῆναι πρὸς πλῆθος, ὁ τέλος ἀδύνατος. καί ποτε κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν τῇ πατρίδι, τελείως οὐδὲν ᾤετο ποιεῖν· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἦγε τοῦ βίου. προορώμενος οὐδὲν τῶν μελλόντων· ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας, καὶ τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικώς, βραχεῖαν δέ τινα τῆς περιστάσεως ἔμφασιν ὁ Τίτος αὐτὸν ἠνάγκασε λαβεῖν. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν παρὰ πότον ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχούμενον, παραυτίκα μὲν ἐσιώπησε. τῇ δ' αὔριον ἐντυγχάνοντος αὐτοῦ καί τι ποτὲ τῆς πατρίδος ἀξιοῦντος, ἐγὼ μέν, ὦ Δεινόκρατες, ἔφη, ποιήσω τὸ δυνατόν. ἐπὶ δὲ σοῦ θαυμάζω πῶς δύνῃ παρὰ πότον ὀρχεῖσθαι, τηλικούτων πραγμάτων ἀρχὴν κεκινηκὼς ἐν τοῖς Ἕλλησι. δοκεῖ δὲ τότε βραχύ τι συσταλῆναι, καὶ μαθεῖν ὡς ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε. πλὴν τότε παρεῖναι εἰς τὴν Ἑλλάδα. μετὰ τοῦ Τίτου, πεπεισμένος ἐξ ἐφόδου τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρώσασθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν. Δεινόλοχος· Συρακούσιος ἢ Ἀκραγαντῖνος. κωμικός. ἦν ογ´ ὀλυμπιάδι. υἱὸς Ἐπιχάρμου. ὡς δέ τινες, μαθητής. ἐδίδαξε δράματα ιδ´ Δωρίδι διαλέκτῳ. Δεινομάχη, ὄνομα κύριον. καὶ Δεινόμαχος ὄνομα κύριον. Δεινόν· δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ ξεῖν' ἐπεγείρειν. τουτέστι τὸ ἐπεγείρειν καὶ ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα, δυσχερές. ὅμως δὲ μαθεῖν ἐπιθυμῶ τὴν αἰτίαν τῆς πηρώσεως. καὶ Καλλίμαχος· τί δαὶ κρυεροῖ ὀδόντες ἐγείρεις. Ἀριστοφάνης· δεινὸν μὲν γὰρ οὗτος ὀμφακίαν πέφυκεν αἰτὸ θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε ῥαγῆναι καὶ βοᾶν. ἐθέλειν τὰ κοῦφα μηδὲν ἴσον ἰσόρροπον. ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. οὗτοι δὲ αἴσχα φυλαὶ διειμεῖναι οὖσαι καὶ οὔπω πέπειροι, καλοῦνται. ἐν γὰρ τῷ ἐναντίῳ πέπειρον τὸ ὥριμον καὶ ἡδύ. θηλυκῶς δὲ τὰς ὄμφακας. καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν δράματι Ἑορταῖς· καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθαι καὶ τὰς ὄμφακας. ἴσον δὲ ἰσόρροπον. ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς ἴσον ὕδωρ. λέγει δὲ καὶ τί σοι εἰπεῖν ἐστὶν ἀκοῦσαι. καὶ αὖθις· ἀνόσι' ἐσθίειν βλέποντες καὶ δεινοὺς κατὰ γαστέρα. λέγω δὴ Κλεισόφους τε καὶ Θύρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶντας. Δεινοπαθεῖ· δεινῶς ἔχει, χαλεπὰ πάσχει. Δεινόπους ἀράχνη· ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα. Δεινός· πανοῦργος. ἱκανός. ἀκολάκευτος. σοφός. ἔμπειρος. λέγειν σὺ δεινός. μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί. ὅμοιος. σὺ μὲν δεινὸς ἐν τῷ λέγειν. ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σου ἀκούω διὰ τὴν δυσμένειαν. Δεινός· ὁ Δεκέβαλος· ὁ τῶν Δακῶν βασιλεύς, δεινὸς μὲν ἦν συνεῖναι τὰ πολέμια. δεινὸς δὲ καὶ πρᾶξαι καὶ ἐπελθεῖν εὔστοχος. ἀναχωρῆσαι καίριος, ἐνέδρας τεχνίτης. μάχης ἐργάτης. καὶ καλῶς μὲν νίκῃ χρήσασθαι, καλῶς δὲ ἧτταν διαθέσθαι εἰδώς. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ἀνταγωνιστὴς ἀξιόμαχος ἐπὶ πολὺ τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο. Δεινός· λέγεται καὶ κατὰ τὴν

τῶν λόγων δύναμιν. Δεῖνος· ποτηριασμένος ὡς ὁ ψαλτήρ· ὃ παρ᾽ ἡμῖν ψαλτήριον λέγεται.

Δεινὸν ᾠήθη δέον εἶναι ὑπέλαβον. Δεινότητα· τήν τε τῶν λόγων δύναμιν δηλοῖ, τήν τε πανουργίαν. Δινουμένην· στρεφομένην· δινουμένην ἐπὶ ῥυσὶν ἐμὴν ἐφύλασσον ἅλωα. Δείνων· ὄνομα κύριον. Δείνωσις· δεινότης, σκότωσις. Δεινωποί, δειματώδεις· φοβεροί· ἢ ἔμπειροι, σοφοί. διὸ ἄμφω ἀπάντες ἀλλήλοιν ὠμοσάτην. ὅσοι δὴ ἐν χριστιανοῖς δεινότατοι ὅρκοι, εἴ τε καὶ ὀνομάζονται, μήποτε ἀλλήλων καταπροήσεσθαι ἄχρι ἐς τὸν ὄλεθρον φερόντων κινδύνων.

Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς αἰγύπτιοι· ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργούντων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ αἰγύπτιοι. καὶ ὅμηρος· δεινὸς ἀλήτης ὡς κλυτὸς ἱπποδάμεια. Δείξαντες· οἱ δέ, αἰφνιδίως ἐπιθέουσι τῷ ζεύγματι. καὶ διὰ τῆς φάραγγος δείξαντες, προσέπιπτον τοῖς ῥωμαίοις. Δείξας· ὁ γ᾽ ἀρκεσίλαος τὰς ἀργυρικὰς δείξας, ἀπάντα πρῶτος· συχνοῖς τε ἐπήρκει καὶ συνηράνιζε. Δειπνηστός· ὁ καθ᾽ ἡμᾶς ἀρίστου καιρός. Δειπνίζω ἕτερον. Δειπνῶ δὲ ἐγὼ αὐτός. καὶ δειπνεῖν. καίτοι τὸν ἀγαμέμνονα ἐποίησεν ὅμηρος δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους. καὶ αὖθις· ὑποδέξαι ἡμᾶς καὶ δείπνισον.

Δειπνολόχον· κλεπτοτρόφον. Δειπνοῦντι ὦ σκύθα· ζήτει ἐν τῷ ἀκκιζόμενος. Δεῖπνον· τὸ πρωϊνὸν ἄριστον· ὅπερ ἀκρατισμὸς λέγεται. εἶτα περὶ ὥραν ζ´ τὴν, ἄριστον. παρὰ τὸ εἰς ἀρίστειαν προέρχεσθαι. καὶ δεῖπνος· μεθ᾽ ὃν δεῖπνον. εἶτα τὸ ἑσπερινόν, δόρπος. παρὰ τὸ δόρυ παύειν. καὶ ἀριστοφάνης· δειπνεῖν με διδάσκεις· ἐπὶ τῶν ἀδηφάγων. περὶ πολυτελῶν δείπνων. ἐν τῷ βιτέλλιος. Δειπνοσοφισταί· βιβλίον ἐστὶν οὕτως ἐπιγραφόμενον. ἀθήναιος δὲ ὁ γράψας ὄνομα. ὅ ἐστιν ἐπωφελές. οὐλπιανός, εἷς τῶν δειπνοσοφιστῶν, ὁ κειτούκειτος ἐκλήθη διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν, κεῖται ἐπὶ τῆς ἡμιδίας μορίου. καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός, κ᾽ μίνθα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίμου βρώματος. σύαγρός τε εἰ κεῖται ἐπὶ τοῦ συός. καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον μηδενὸς ἀπογεύειν πρὶν εἴπῃ κεῖται ἢ οὐ κεῖται. τὸ δὲ δειβύνκτου· ζήτει ἐν τῷ ἀθήναιος. περὶ ὧν μνημονεύει ἀνδρῶν παλαιῶν μεγαλοψύχως δεξαμένων ἑστιᾶν. περί τε ἀλεξάνδρου. καὶ ἀλκιβιάδου, καὶ ἐμπεδοκλέους ἀκραγαντίνου καὶ τῶν λοιπῶν. Δειπνοφόροι· αἱ φέρουσαι τοῖς κατακεκλιμένοις ἐν τῷ τῆς ἀθηνᾶς ἱερῷ τὰ δεῖπνα. Δειραὶ καὶ δειράδες· οἱ τραχώδεις τόποι τῶν ὀρῶν. ὁ δέ, δείσας μὴ περὶ τῶν ὅλων τὴν χώραν ἐκλείπειν, ἔγνω. καὶ αὖθις· τὸν πατρὸς ὀρβηλοῖο μεμνηκότα δειρῇσι θοῦρον. Δειραδιώτης· δῆμός ἐστι τῆς λεοντίδος δειράδες. ἀφ᾽ οὗ ὁ δημότης, δειραδιώτης. Δειραχθέν· τὸ τὴν δειρὴν ἀγχόμενον. δειραχθὲν βρόχον ὄμμα πελειάδων. Δειρή· ὁ τράχηλος. Δεῖσα· ἡ ὑγρασία.

Δεισαλέα κόπρω δή. δεῖσα γὰρ ἡ κόπρος. Δείσαντες· φοβηθέντες. καὶ δείσας, φοβηθείς. ἡρόδοτος· ὁ δέ, δείσας περὶ τῆς ἑλλάδος μὴ οὐ δυνῶνται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι. καὶ ἀππιανός· δείσας ὁ καῖσαρ περὶ τῷ κινδύνῳ, ὑποστρέφει εἰς τὴν ὑπατείαν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ δείσας περὶ σφίσιν αὐτοῖς καὶ τῇ πόλει. Δεισιδαιμονία· εὐλάβεια περὶ τὸ θεῖον. δειλία. ἀμφιβολία περὶ τὴν πίστιν. καὶ δεισιδαίμων οἱονεὶ δεδοικώς. ὁ ἀπόστολος· ἄνδρες ἀθηναῖοι ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. ἀντὶ τοῦ θεοσεβεῖς. καὶ κεῖται ἐν τοῖς τακτικοῖς φησιν. οἱ δὲ βασιλεῖς τῶν νῦν ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ δεισιδαιμονίαν ἐνεργασάμενοι αὐτοῖς καὶ ὁμόνοιαν, μεγάλων ἤδη ἐφίενται. καὶ πολύβιος ὁ μεγαλοπολίτης περὶ τιμαίου φησίν· οὗτος γὰρ ἐν μὲν ταῖς τῶν πέλας κατηγορίαις, πολλὴν ἐπιφαίνει δεινότητα καὶ τόλμαν. ἐν δὲ ταῖς ἰδίαις ἀποφάσεσιν, ἐνυπνίων καὶ τεράτων καὶ μύθων ἀπιθάνων. καὶ συλλήβδην, δεισιδαιμονίας ἀγεννοῦς καὶ τερατείας γυναικώδους ἐστὶ πλήρης. ἀσκληπιόδοτος· ὁ δ᾽ ἴσος ἦν καὶ εὐσεβής. καὶ τὰ μὲν πρῶτα δεισιδαίμων ἐγένετο καὶ εὐλαβὴς οὕτως σφόδρα, ὥστε μήτε θύειν ἀνέχεσθαι, μήτε τινὸς ἀπορρήτου μηδενὸς ἀκούειν. οὐ γὰρ εἶναι ταῦτα τῆς γνώσεως ἄξια. ἀλλὰ τοῦ ὀλύμπου καὶ τῶν ἐν ὀλύμπῳ διαζῶν ἡγουμένων. ἡ δὲ εὐσέβεια μέσον τυγχάνει ἀσεβείας καὶ δεισιδαιμονίας. ὁ τοῖς δεισιδαιμονεῖ, ἢ ἄκαιρος θρησκεία. ὁ πύρρος τὰ συλλεγέντα χρήματα τῆς περσεφόνης, ἐπισκώψας ἔφη· ἡ ἄκαιρος θεοσέβεια, δεισιδαιμονία ἐστί. καὶ τὸ συλλέξαι πλοῦτον ἄπονον, εὐβουλία. Δεισιδαίμων· θεοσεβής. ἢ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν. καὶ οἱονεὶ δεδοικώς. καὶ δεισιδαιμονίας· ἀντὶ τοῦ θεοσεβείας. εὐλαβείας περὶ τὸ θεῖον. ἢ δειλίας. ὁρῶν δὲ τοὺς στρατιώτας δεισιδαιμονοῦντας ἐπὶ τοῖς σημείοις, ἐφιλοτιμεῖτο διὰ τῆς ἰδίας ἐπινοίας καὶ

στρατηγίας

στρατηγίας, μὴ ἐκδεθῆναι τὰς τοῦ πλήθους εὐλαβείας. Δήσοι· δεήσει. Δεῖται· προσδεηθήσεται· ἢ χρῄζει. Δὴ ἀντὶ τοῦ νῦν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει. Σωκράτης λέγει πρὸς τὸν πρεσβύτην· τὸ δὴ ἰσοδύναμον τῷ, νῦν. Δηβελτός· πόλις Θρακική. Δήγηροι· οἱ στρουθοί. Δήετε· εὑρήσετε. Δηθά· ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δηθάκις· πολλάκις. Δηθαίωνες· οἱ μακρόβιοι. Δῆθεν· ὡς δή φησι. τοῦτο δὲ πρὸς ποίησιν ἀληθείας ἔχει δύναμιν δὲ ψευδοῦς. λαμβάνεται δὲ τὸ δεῖν, ὡς παραπληρωματικόν. ὁ δὲ Σερτώριος παρῄνει ὡς δῆθεν αὐτοῖς ὑπὲρ ἀσφαλῶν αὐτὴν πόλιν. ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο. ἐφ' οὓς στρατιὰν προυφασίζετο. καὶ αὖθις· προέτεινε τὰς χεῖρας ἱκετεύων δῆθεν. καὶ αὖθις· ὅπως δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς πολιτείᾳ χαίρειν ἐθέλοντα δῆθεν. Δηθύνω· ἐγχρονίζω· βραδύνω. Δήεις· εὑρήσεις. ἐν ἐπιγράμματι· γραψάμενος δήεις.

Δηΐα· κατὰ τὰ πολεμούμενα ἢ κατακεκαυμένα ἢ δηΐα· τὰ πολέμια. κοινῶς πολεμία. ἀττικῶς δύσνους. Σοφοκλῆς· ὦ δαΐα τέθνηκας δύσμορον γένος. Δηϊάνειρα, ὄνομα κύριον. Δηϊδάμεια, ὄνομα κύριον. Δηϊόκης ὅτι Ἀλυάττης Κυαξάρου τοῦ Δηϊόκου ἀπόγονος ἐπολέμησε καὶ Μήδοισι. Κιμμερίους τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἐξήλασε. Δηϊονεύς, ὄνομα κύριον. Δηϊοπίτης, ὄνομα κύριον. Δήϊος, ὄνομα κύριον. Δηϊοτῆτος· μάχης. Δηϊώ, ὄνομα κύριον. Δηΐων· διακόπτων. Δηΐπυλος, ὄνομα κύριον. Δηΐπυρος, ὄνομα κύριον. Δηΐφοβος, ὄνομα κύριον. Δηλαδή· φανερῶς. Δηλαία· ἐλεεινὴ ἀθλία. Δηλάτωρ· ὁ κατήγορος. καὶ δηλατόρευσι· Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων τὸ τῆς δηλατορείας πάθος τιμωρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔργοις. Δηλατωρεῖαι· αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόρου ἀποδείξεις· παρὰ Ῥωμαίοις αἱ εἰσαγγελίαι. Δηλία· καὶ Δηλιακά. Δηλίου κολυμβητοῦ· τοῦτο ἐρρήθη εἰς βίον Ἡρακλείτου, διὰ τὸ δυσνόητον. Δηλίου τινὸς δεῖσθαι κολυμβητοῦ, ὃς οὐκ ἀποπνιγήσεται ἐν αὐτῷ. ἐπιγράφουσι δὲ αὐτό, οἱ μέν, Μούσας. οἱ δέ, περὶ φύσεως. Διόδοτος δέ, ἀκριβὲς οἰάκισμα πρὸς στάθμην βίου. ἄλλοι γνώμην ἠθῶν, κόσμον τρόπων ἕνα τῶν ξυμπάντων. ἢ οὕτως Δηλίου κολυμβητοῦ· ἐπὶ τῶν ἄκρως νηχομένων. Σωκράτει γὰρ δόντος τοῦ Εὐριπίδου Ἡρακλείτου τοῦ σκοτεινοῦ σύγγραμμα, ἐρέσθαι τί δοκεῖ. τὸν δέ, φάναι· ἃ μὲν συνῆκα, γενναῖα. οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα. πλὴν Δηλίου δεῖται κολυμβητοῦ εἰς τὸ μὴ ἀποπνιγῆναι ἐν αὐτῷ. καὶ παροιμία· Δήλιος κολυμβητής. ἐπὶ τοῦ πάνυ ἐμπείρως νήχεσθαι. Δηλητατίων· τῶν Ῥωμαίων ἡ ἐκταγὴ τοῦ στρατοπέδου· καὶ ἡ ἀννόνων μετακομιδή. Δήλημα· βλάβη. Δηλήμων· ὁ βλαπτικός. Δηλήσεται· βλάψει· διαφθερεῖ. καὶ δήλησις ἡ βλάβη. λῃστὰς ἐπελθόντας ἐπὶ δηλήσει τῶν βοῶν θεασάμενος. Δηλητήριον· φάρμακον. Δηλιάς· ἡ ναῦς. καὶ ἡ Δημήτηρ καὶ κύριον ὄνομα. Δηλιασταί· οἱ εἰς Δῆλον ἐξιόντες θεωροί. οὕτω Λυκοῦργος. Δήλιος· ὁ ἀπὸ τῆς Δήλου. Δῆλος γέννησις τοῦ Ἀπόλλωνος. Δηλονότι. Δήλων ὁράσεων. καὶ δῆλοι ὁράσεις· ἐνύπνια. Δημαγωγεῖ· στρατηγεῖ· ἄρχει τοῦ δήμου. ὃς ἐπ' ἔτης ὢν ἐνέφυ φράτορας. νῦν δὲ δημαγωγεῖ· τουτέστιν ἐνεγράφη εἰς τοὺς φράτορας. καὶ αὖθις· ἐνδημαγωγηθέντας εἰς παρρησίαν. Δημαγωγικός· στρατηγικός. Πολύβιος· Μολπαγόρας ἀνὴρ λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός. κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν δημαγωγικὸς καὶ πλεονέκτης. ὃς μοναρχικὴν ἐξουσίαν ἑαυτῷ περιποιησάμενος, ἀνῃρέθη παρά τινων. καὶ αὖθις· ἡ δημαγωγία δὲ οὐ πρὸς μουσικοῦ ἐστιν ἀνδρός. οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους. ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. Ἀριστοφάνης φησί. Δημαγωγός· ἀνδρὸς δημαγωγοῦ μεταπείσαντος αὐτόν. τουτέστι τοῦ δήμου ἄρχοντος. ὁ Φλαμίνιος ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος. πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμόν, οὐκ εὐφυής. Δημάδης· Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. πανοῦργος καὶ εὐτυχής. πρότερον ναύτης ὤν, ἔγραψεν ἀπολογισμὸν πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας. ἱστορίαν περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν τῆς Λητοῦς παίδων. οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. πλουτῶν δὲ ἐπὶ Ἀντιπάτρου.

Δημάδης· μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας, θὴρ ἀνήμερος. Δημάδου ναύτου Ἀττικὸς καὶ αὐτὸς ναυτηγός, καὶ ἠρημένος ἀρχιστὰς δὲ τούτου, ἐπολιτεύσατο, καὶ ἦν προδότης, καὶ ἐκινδύνευσεν ὑπὲρ παντός. καὶ κτήματα ἐν Βοιωτίᾳ παρὰ Φιλίππου δωρεὰν ἔλαβεν. οὗτος Δημοσθένει λέγοντι ὑπὲρ Ὀλυνθίων ἀντέλεγε. Ἐπικράτει δὲ τοὺς Ὀλυνθίους ἀτιμωθέντας παρὰ Ἀθηναίοις, ἐψήφισεν ἐντίμους εἶναι καὶ πρό

ξενον ἀθηναίας. λέγουσι δὲ διδοὺς ἀρχὰς θορυβηθεὶς ἀποδύμασιν· ὅτε ἑαυτὸν εἰπὼν ἐστὲ κύριοι
ὅτε ἐμοῦ. ἐπέστελλε δὲ Φιλίππῳ. καὶ τὸν υἱὸν ἔπεμπε πρὸς αὐτόν. ἱπποστρόφος ἦν. ἐν ἠγωνίζετο ὀ-
λυμπιάσι καὶ ἐνίκα. ἔγραψε δὲ καὶ ψήφισμα τῷ Φιλίππῳ τοὺς ἕλληνας ὑπακούειν. ἐν χαιρω-
νείᾳ δὲ αἰχμάλωτος γενόμενος, ἀφείθη. καὶ πρεσβευτὴς ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἀπεστάλη. ὅτε
ἀνῆκε Φίλιππος. δὶς δὲ παρανόμων ἑάλω. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου. Δημά-
δης. λεωνίδης. ἀθηναῖος ῥήτωρ. τοῦτον εἰσποιοῦσιν ὁ πρότερος Δημάδης ὁ καὶ δημαγωγὸς ἀ-
πὸ αὐλητρίδος τεχθέντα. πατὴρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημέου τοῦ ῥήτορος γέγονε. καὶ ἀπώλετο ῥιφθεὶς
εἰς τὴν Ἀμφιπόλεως λίμνην ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ Κασσάνδρου πατρὸς καὶ διαδόχου.

Δημάρατος. πατροκλέους ἀπόγονος. τῶν καλουμένων τῶν Εὐρυσθένους ἀπογόνου. οἱ ἱππί-
αν καθεῖλε συμβασιλεύων. ἐκβέβληται ὡς νόθος. διότι τεχθέντος αὐτοῦ καὶ ἀγγελθέντος ἀ-
είσωνι τῷ παιδί, λογισάμενος ὁ πατὴρ τὸν ἀπὸ γάμου χρόνον ἐλάττονα δέκα μηνῶν, εἶπε τὰ ἐκ
ἐμὸς παῖς, οὗτός ἐστιν ἔφη. ἐκπεσὼν δὲ εἰς Πέρσας ἀνῆλθε. καὶ πλατύνας τὸ Δαρείου, συμπρά-
ξας εἰς τὴν βασιλείαν τῷ Ξέρξῃ. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεῦσαι αὐτὸν ἔπεισεν. Δημάρητος. ὄνο-
μα κύριον. οἷον εἰ Δημάρατος. Δημαρχία. ὅτε δῆμος ἄρχει. καὶ ὄνομα ἀξιώματος. Δή-
μαρχος. ἑκάστου δήμου τῶν ἐν Ἀθήναις ὁ κατάρχων, δήμαρχος ἐλέγετο. οὗτοι δὲ τὰς ἀπογρα-
φὰς ἐποιοῦντο τῶν προσόντων ἑκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα, πα-
ρ' αὐτοῖς ἦν. ἀλλὰ καὶ συνῆγον τοὺς δήμους ὁπότε δεήσειε. καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. καὶ ἐνε-
χειρίαζον οὗτοι. Δήμαρχοι. ὁ δῆμος εἰς τὴν προτέραν ἐπανελθὼν ἀκοσμίαν, δημάρχους εἵλε-
το, σικίννιον καὶ βροῦτον. οἱ τοῖς ὑπάτοις εἰς τὸ αὐτὸ τῆς δυνάμεως καθιστάμενοι ἐνιαυτῷ τὲ
ταύτην κατασπούμενοι τὴν ἐξουσίαν, ἐδημαγώγουν τὸ πλῆθος τοῖς καθεστῶσιν πολιτεύμασιν. ὄ-
νομα δὲ πολιτείας οἱ δήμαρχοι παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, οἱ πρότερον ναύκραροι καλούμενοι. οἷς ἐξῆν
ἐνεχυράζειν. καὶ Φερεκράτης. ὑπέλυσε δήμαρχός τις ἐλθὼν εἰς χῶ. οἱ κατὰ δῆμον ἄρχον-
τες. οὗτοι δὲ διεκόσμουν τὴν ἑορτὴν τῶν παναθηναίων. Δημαίνετος, ὄνομα κύριον. Δημε-
λίνης. ἑλεφνός. Δημεύσας. δημοσιεύσας. Δημηγόρος. ἐπὶ τοῦ δήμου λαλῶν. Δημή-
τηρ. ἡ γῆ. οἱονεὶ γημήτηρ τις οὖσα. ἐπειδὴ ἕδρα πάσης πόλεως ἡ γῆ ἐστιν ὡς βαστάζουσα τὰς πό-
λεις, πλάττεται πυργοφόρος. καὶ αὖθις. ὤκουν δὲ γῆν εὐδαίμονα μάλιστα καὶ καρποὺς ἐνεγκεῖν
δοσαν ἀγαθήν. οἷον ἡ λὺρ καὶ πολὺν ἔχουσαν. Δημήτρα. ὄνομα θεᾶς. Δημήτριος καρπός.
ὁ τῆς Δήμητρος. ὅτι Ἀπολλώνιον βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὥσπερ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀνάγιο-
σέον. καὶ ποσειδώνιον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος. ὡς Ἀθήναιον τὸ τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ Διονύσιον. καὶ Δημή-
τριον. καὶ πάντα ταῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνθρωπικοῖς. τὸ δὲ ποσειδάνιον, δῆλον ὅτι διαιρ-
έων. Δημήτριος φανοστράτου. Φαληρεύς. Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. ὃς τὸ πρῶτον Φα-
ρος ἐκαλεῖτο. φιλόσοφος περιπατητικός. ἔγραψε φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ καὶ πολιτικὰ καὶ
περὶ ποιητῶν. ἠκροάσατο δέ, Θεοφράστου. καὶ δημαγωγὸς ἀθηναίοις γέγονε. συνέγραψε δὲ συχνὰ
βιβλία. οὗτος δὲ ἦν σφόδρα εὐπρεπής, ὡς καὶ διαβολὴν λαβεῖν ὅτι γέγονεν ἐρώμενος νέ-
ος ὢν καὶ προσαγορευθῆναι ὑπό τινων αὐτὸν λαμπετὼ καὶ χαριτοβλέφαρον. εἰς μέγα δὲ ἀρ-
θεὶς δόξης καὶ ἐπικρατείας, ὑπὸ τοῦ φθόνου κατεστρατηγήθη. καὶ ἐξελαθεὶς ὑπὸ ἀθηναίων,
εἰς αἴγυπτον ἦλθεν. καὶ παρὰ τῷ σωτῆρι Πτολεμαίῳ διατρίβων δηχθεὶς ὑπὸ ἀσπίδος, ἀπέ-
θανε. καὶ ἐτάφη ἐν τῷ βουσιρίτῃ νομῷ πλησίον διοσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἕλεσι. ὅτι τοῦ πατρὸς ἤδη
γεγηρακότος Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, αἱ τῆς βασιλείας ἐλπίδες ἐν τὴν τούτου διαδοχὴν, ἦ-
γον ἅμα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν τῶν ὄχλων εὔνοιαν. ἦν δὲ τῷ κάλλει καὶ μεγέθει διάφορος. ἔτι δὲ ἐ-
κκεκοσμημένος ὅπλοις βασιλικοῖς, εἶχε πολλὴν ὑπεροχὴν καὶ κατάπληξιν. διὸ καὶ εἰς ἐλπί-
δας ἀδρὰς ἦγε τοὺς πολλούς. πρὸς δὲ τούτοις ἱλαρότης τις ἦν περὶ αὐτὸν ἁρμόζουσα νέῳ βα-
σιλεῖ. διὸ καὶ εἰς προθυμίαν ἐξεκαλεῖτο πάντας ὥστε καὶ τοὺς ἐκτὸς τάξεως συνδραμεῖν ἐπὶ τὴν ἀ-
κρόασιν. συναγωνιῶντας τῇ νεότητι καὶ τῇ μελλούσῃ γίνεσθαι κρίσει διὰ τῆς παρατάξεως. Δη

μήτριος ὁ ἐπίκλην ἰξίων· γραμματικὸς ἀδραμυττηνός· γεγονὼς κατὰ τοὺς αὐγούστου τοῦ καίσαρος
χρόνους. ὃς διέτριψεν ἐν περγάμῳ. ἐπεκλήθη δὲ τοῦτο ὡς μέν τινες, διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέ-
πτων ἐν ἀλεξανδρείᾳ τῆς ἥρας ἀγάλματος ἐφωράθη. ὡς δὲ ἄλλοι ὅτι ἀπεσύλησεν ἐν εἰσιδείῳ
φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχοντι ἰξίονα. ἕτεροι δὲ ὅτι τὸν διδάσκαλον ἀρίσταρχον ἐχθρὸν τίθεισιν ὥσπερ
ὁ ἰξίων εὐεργετήσασιν αὐτὸν τοῖς θεοῖς ἀχαριστεῖν ἐπεχείρησεν. ἔγραψε δὲ περὶ τῶν εἰς μι λη γόν-
των ῥημάτων· καὶ ἄλλα περὶ αὐτωνυμιῶν· εἰς ὅμηρον ἐξήγησιν· εἰς ἡσίοδον ὁμοίως. Δημή-
τριος ὁ ἀντιγόνου καὶ πτολεμαῖος ὡμολόγησαν φιλίαν σφίσιν ἔνσπονδον εἶναι ἐπ' ἐλευθερώσει
τῆς πάσης ἑλλάδος. καὶ ἐπὶ τῷ τινα ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. καὶ ἅμιλλα ἦν αὐτοῖς ὁπότερος μᾶλλον
τὰ δόξαντα ἔργῳ ἐμπεδώσει. καὶ ὁ μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ χολαιότητος ἀφικνεῖται καὶ τὴν
πειραιῶς μουνυχίαν οὖσαν φρουρὰν ἐκβάλλει. καὶ διονύσιον τὸν ἐπιτεταγμένον αὐτῇ κτείνει. καὶ δη-
μήτριον τὸν φαληρέα μεθίστησιν. ὃς δὴ τὰ ἀθήνησιν ἦγεν εἰς ὀλιγαρχίαν καὶ αὐτονομεῖσθαι κα-
θότι πάτριον ἀθηναίοις τε καὶ μεγαρεῦσιν ἔδωκε. φυλάττειν τε ὅσα ἦν σφίσιν ἐκ τοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον
πολιτείας νόμιμα. ὁ δὲ πτολεμαῖος ἅτε διαφερόντως τό του πραότητα καὶ φιλανθρωπίαν
ἔργοις δηλώσας, ἐπῄρετο τοὺς ἕλληνας τῇ τοῦ ἐλευθεροῦσθαι ἐλπίδι ἐνδιδόναι σφᾶς ἐπὶ μᾶλλον.
ἐπεὶ καὶ τὰ ἐφολκὰ τῶν λόγων, καὶ ὧν ἐπετίθει θαρσεῖν ἐποίει πιστεύοντας ὡς ἐπὶ σαφεῖ τῇ ἑλ-
λήνων ἐλευθερώσει. καὶ οὐκ ἀρχῆς ἐπιθυμίᾳ τὰ πεπολεμημένα γίγνοιτο. αὐτονόμους τε δὴ τὰς πλεί-
στας τῶν ἑλληνίδων πόλεων ἀφίησι. καὶ τὰς ἰσθμιάδας σπονδὰς ἐπήγγελλε. κελεύων οἷα ἐπ'
ἐλευθερώσει θαλλοφοροῦντας θεωρεῖν εἰς τὰ ἴσθμια. ἄρας δὲ ἐντεῦθεν ἀπέπλευσεν ἐπ' αἰγύ-
πτου λεωνίδην ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ ἀρχῇ ἐπιστήσας. καὶ λιβύης πάσης ἐκράτησεν. ὀφέλλα τοῦ κυρηναίου
δυνάστου πρὸς ἀγαθοκλέους κατὰ σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ. διέμεινε δὲ ἄρα οὐκ ἐπὶ πολὺ
πτολεμαίῳ καὶ δημητρίῳ ἡ ὁμολογία τῆς ξυμβάσεως πέρι. Δήμιον· δημόσιον. Δημι-
όπρατα· ἃ δημοσίᾳ πιπράσκει· τὰ δημοσίᾳ πιπρασκόμενα ἐκ δημεύσεως καὶ τῶν δημευομέ-
νων διὰ κλέωνα. ἀριστοφάνης ἐπιπάσας λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος. Δήμιος· ὁ κολά-
ζων τοὺς παρανόμους. Δημιουργεῖ· αἰτιατικῇ τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. καὶ δημιουργία. Δημιουρ-
γὸς χειροτέχνης· ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν δημώδη ἐργαζόμενος εἴδη. δημιουργὸς ἄγριος καὶ μηκέτι
δέχεσθαι τοὺς κατ' ἔτος ἐκπεμπομένους κορινθίων ἐπιδημιουργοὺς κελεύοντες ἑαυτήν τε παρέ-
χων ὑπόδειγμα ὥσπερ οἱ πλαστικώτεροι τῶν δημιουργῶν τὸν χαλκὸν ἄμορφον παραλαβόντες καὶ
ἀειδέστερον εἰς μορφὴν ἐκτείνουσι καὶ κατασχηματίζουσι. Δημιουργοὶ οἱ κεραμεῖς οἱ σκευοποι-
οί. δημιουργοὺς ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας τουτέστι τὰς παρεστώσας τῇ νύμ-
φῃ γυναῖκας. ὅθεν ἐστὶ καὶ μενάνδρῳ δημιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐρ-
γαζομένους. ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας. ἀριστοφάνης εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς· ἀντὶ τοῦ τεχ-
νικῶς. Δημιουργοὶ γὰρ οἱ τεχνῖται. οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ συμμεμυκότας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίουν.
ὁ δὲ δαίδαλος ἀνεπέτασεν αὐτοὺς καὶ τοὺς πόδας διέστησε. καὶ ὅμηρος φησίν· ὃς χερσὶν ἠπίστατο
δαίδαλα πάντα τεύχειν. Δημοβόρος· ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων. Δημογέροντες· οἱ τοῦ δήμου
ἐντιμότατοι. Δημοδόκος· ἀοιδός. ζήτει ἐν τῷ ἀοιδός. Δημοθοίνια καὶ δημοθοινία ἡ τοῦ δήμου εὐω-
χία ἢ θυσία. Δημοκήδης καλλιφῶντος ἱερέως ἐν κνίδῳ γενομένου ἀσκληπιοῦ κροτωνιάτης
ἰατρός. ὃς ἐν αἰγίνῃ ἰάσατό τε καὶ ἔγημε. καὶ πολυκράτην τὸν σάμου τύραννον ἰάσατο ἐπὶ χρυ-
σοῦ ταλάντοις δύο. καὶ ὑπὸ δαρείου τοῦ πέρσου μετεπέμφθη. καὶ συνεγένετο αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. ἔ-
γραψεν ἰατρικὸν βιβλίον. ὅτι δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἐν ἄγρῃ θηρῶν ἀποθρώσκων ἀπὸ ἵππου, ἐστράφη τὸν
πόδα. καὶ κως ἰσχυροτέρως, ὁ γάρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησεν ἐκ τῶν ἄρθρων. νομίζων δὲ καὶ πρότερον
περὶ ἑωυτὸν ἔχειν τοὺς δοκέοντας αἰγυπτίων εἶναι πρώτους τὴν ἰατρικήν, τούτοισιν ἐχρῆτο. οἱ δὲ,
στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν μέζον ἐργάζοντο. ἐφ' ἑπτὰ μὲν δὴ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ
νύκτας ὑπὸ τοῦ παρεόντος κακοῦ ὁ δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι συνείχετο. τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρῃ ἔχοντί οἱ
φλαύρως παρακούσας τις πρότερον ἔτι ἐν σάρδισι τοῦ κροτωνιήτεω δημοκήδεος τὴν τέχνην, ἀγγέλ-
λει τῷ δαρείῳ. ὁ δὲ, ἄγειν μιν τὴν ταχίστην παρ' ἑωυτὸν ἐκέλευσε. τὸν δὲ ὡς ἐξεῦρον ἐν τοῖσιν ὀρείτεω

ἀνδράποδα ὅκου δὴ ἀπημελημένον, παρῆγον ἐς μέσον πέδας τε ἕλκοντα καὶ ῥάκεσιν ἐσθημένον. σταθέντα δὲ ἐς μέσον ἠρώτα ὁ Δαρεῖος τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο. ὁ δὲ οὐκ ὑπεδέχετο, ὀρρωδέων μὴ ἑωυτὸν ἐκφήνας τὸ παράπαν τῆς Ἑλλάδος ᾖ ἀπεστερημένος. κατεφάνη τε τῷ Δαρείῳ τεχνάζειν ἐπιστάμενος. καὶ τοὺς ἀγαγόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγάς τε καὶ κέντρα παραφέρειν εἰς τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ὦν ἐκφαίνει φάς, ἀτρεκέως μὲν οὐκ ἐπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἰητρῷ φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην. μετὰ δέ, ὡς ἐπέτρεψεν, Ἑλληνικοῖσι ῥήμασι χρεώμενος, καὶ φάρμακα ἰσχυρὰ προσάγων ὕπνου τε μεταλαγχάνειν ἐποίεε. καὶ ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγιέα μιν ὄντα ἀπέδεξεν. οὐδαμὰ ἔτι ἐλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι. οὕτω φησὶν Ἡρόδοτος ὁ λογοποιός, ἔτι καὶ Ἄτοσσα ἡ Κύρου μὲν θυγάτηρ Δαρείου δὲ γυνὴ ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔσχε φῦμα. μετὰ δὲ ἐκραγὲν ἐνέμετο πρόσω. ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἡ δὲ κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη, ἔφραζεν οὐδενί. ἐπεί τε δὴ ἐν κακῷ ἦν μετεπέμψατο τὸν Δημοκήδην. καί οἱ ἐπέδειξεν. ὁ δὲ φὰς ὑγιέα ποιήσειν ἐξορκοῖ μιν ἦ μέν οἱ ἀντυπουργήσειν ἐκείνην τοῦτο τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ. δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην φέρει. καὶ ᾐτήσατο τὴν εἰς Ἑλλάδα ἄφιξιν. Δημοκλείδας. ξένους καὶ μοιχούς. τοιοῦτος ὁ Δημοκλῆς. Δημοκοπεῖν καὶ ἑλληνοκοπεῖν. Πολύβιος. ὁ δὲ Περσεὺς τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν ἀνανεωσάμενος ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλλετο. λέγεται καὶ δημοκοπία ἡ δοξοκοπία. ὑπάτους αἱροῦνται ἐκ δόξης πολεμικῆς Λούκιον ἐκ δὲ δημοκοπίας Τερέντιον. Δημόκημης ὁ στωμύλος. Δημοκρατία ὅτι Πολύβιός φησιν ὡς δημοκρατία ἡ πανελομένη τοὺς ἐπιβουλεύοντας οὐκ ἔτι μισθοφόροις τηρεῖ τὴν ἑαυτῆς ἐλευθερίαν. Δημόκριτος Ἡγησιστράτου. οἱ δέ, Ἀθηνοκρίτου. ἢ Δαμασίππου. γεγονὼς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος κατὰ τὴν οζ' ὀλυμπιάδα. οἱ δὲ κατὰ τὴν π' φασίν. Ἀβδηρίτης ἐκ Θρᾴκης φιλόσοφος μαθητὴς κατά τινας Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου. ὡς δέ τινες καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν. ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους. καὶ παρ' ἑκάστοις ἐπαιδεύθη σοφά. εἶτα ἐπανῆλθε καὶ τοῖς ἀδελφοῖς συνῆν. Ἡροδότῳ καὶ Δαμάστῃ. ἦρξε δὲ καὶ ἐν Ἀβδήροις διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τιμηθείς. μαθητὴς δὲ αὐτοῦ διαφανὴς ἐγένετο Μητρόδωρος ὁ Χῖος. οὗ πάλιν ἀκροαταὶ Ἀνάξαρχος καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός. ἐπεκλήθη δὲ σοφία ὁ Δημόκριτος καὶ γελασῖνος διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενόσπουδον τῶν ἀνθρώπων. γνήσια δὲ αὐτοῦ βιβλία εἰσὶ δύο. ὅ τε μέγας διάκοσμος. καὶ τὸ περὶ φύσεως κόσμου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς.

Δημόκριτος. Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης οὐκ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ἀλλὰ τοσαύτης πόλεως ὑπερεφρόνησεν. οὐκ ἐκ τοῦ τόπου λαβεῖν δόξαν βουλόμενος. ἀλλὰ τῷ τόπῳ δόξαν περιθεῖναι προαιρούμενος. ἐλθόντα Ἱπποκράτην πρὸς Δημόκριτον κελεῦσαι κομισθῆναι γάλα. καὶ θεασάμενον τὸ γάλα, εἰπεῖν αἰγὸς εἶναι πρωτοτόκου καὶ μελαίνης. καὶ τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ θαυμάσαι τὸν Ἱπποκράτην. ἀλλὰ καὶ τὴν κόρην τὴν μετὰ Ἱπποκράτους, πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν. τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπάσασθαι οὕτω. χαῖρε κόρη. τῇ δὲ ἐχομένῃ χαῖρε γύναι. καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη. ἤδη δὲ ὑπέργηρων ὄντα πρὸς τὸ καταστρέφειν εἶναι. τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι ὅτι ἐν τῇ τῶν θεσμοφορίων ἑορτῇ μέλλει τεθνήξεσθαι. καὶ τῇ θεῷ τὸ καθῆκον αὐτὴν οὐ ποιήσειν. τὸν δὲ θαρρεῖν εἰπεῖν. καὶ κελεῦσαι αὐτῷ προσφέρειν ἄρτους θερμοὺς ὁσημέραι. τούτους δὴ ταῖς ῥισὶ προσφέρων διεκράτησεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἑορτήν. ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τρεῖς δὲ ἦσαν, ἀλυπότατα τὸν βίον προήκατο.

Δημόκοινον δημόσιον. τὸ τοῦ δημοσίου. καὶ Δημόκοινος δημόσιος βασανιστής. ἢ ὁ δήμιος. Δημονικάδης ὄνομα κύριον. Δημοποίητος ὁ ὑπὸ τοῦ δήμου εἰσποιηθεὶς καὶ γεγονὼς πολίτης. Περικλῆς γὰρ ὁ Ξανθίππου νόμον γράψας τὸν μὴ ἐξ ἀμφοῖν ἀστυπολίτην μὴ εἶναι, οὐ μετὰ μακρὸν τοὺς γνησίους ἀποβαλών, ἄκων δὲ στέρων καὶ λύσας τὸν ἑαυτοῦ νόμον καὶ ἀσχημονήσας, ἐλεεινὸς ἅμα καὶ μισητὸς ἐτύγχανεν ὢν ἡ βουλή. ὅμως γε μὴν ἀντιβολοῦντος καὶ δικάσαντος τοὺς ἐντεῦθεν ζῶντας, ὅ τε καὶ μόλις τὸν νόθον οἱ παῖδα τὸν ἐξ Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας, ἐποίησε Δημοποίητον. Δημοποίητος οὖν ὁ φύσει ξένος. ὑπὸ τοῦ δήμου δέ, πολίτης γεγονώς. Δῆμος. παρὰ Ἀριστοφάνης, ἡ κώμη. ἢ νῆσος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. ἔκ του αὐτεῖ προσώπου ἐς τὸν δῆμον ἐλθεῖν. Δημὸς τὸ λίπος. Δημοῦ βοείου θεῖον ἐξωπτημένον. σκεπάσματι μετὰ ἐγκεφάλου

γινόμενον ἐν ταῖς θερείαις, τουτέστι ταῖς φύλλαις τῆς συκῆς. Δημοσθένης Ἀθηναῖος, υἱὸς Δημο-
σθένους καὶ Κλεοβούλης, ῥήτωρ, τῶν δήμων Παιανιεύς. ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ εὐφυής, ὡς Ἕρμιπ-
πος ἱστορεῖ. καὶ τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος, ὡς αὐτός φησιν. ὅθεν καὶ νέος μὲν ὢν Βάταλος ἐ-
κλήθη, ὡς γυναικεία ἐσθῆτι πολλάκις χρώμενος. Ἀργὰς δὲ μειράκιον εἰς ἄνδρας τελέσαι. ὅ-
περ ἐστὶν ὄνομα ὄφεως. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ ὠ-
ρωπίων λέγοντα. διήκουσε δὲ τοῦ Ἰσαίου τοῦ Ἰσοκράτους μαθητοῦ. καὶ τοῖς λόγοις ἐχρήσατο Ζωΐλου τοῦ
Ἀμφιπολίτου σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ Πολυκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Γοργίου μαθη-
τοῦ. καὶ αὐτοῦ μέντοι Ἰσοκράτους. συνεφιλολόγησε δὲ Αἰσίωνι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φι-
λοσόφῳ. διηκροάσατο δὲ καὶ Εὐβουλίδου τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ Πλάτωνος. ἐπελθόντος φυγὼν εἰς Κα-
λαυρείαν ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ διὰ τὸν Μακεδόνα Ἀντίπατρον. προσενεγκάμενος φάρμακον
τὸ ἐν τῷ δακτυλίῳ ἔτη βιώσας δύο καὶ ἑξήκοντα. Δημοσθένης. ὁ ῥήτωρ ἀνὴρ ἦν γνῶναί τε καὶ
εἰπεῖν ὅσα ἐνθυμηθείη δυνατώτατος γενόμενος. ὅθεν καὶ δεινότατος ἔδοξε τῶν καθ' αὑτόν. οἷα δὴ
ἱκανώτατος τὸ ἀφανὲς εἰκάσαι. καὶ τὸ γνωσθὲν ἐξηγήσασθαι. καὶ ἐν οἷς ὑπὸ τῶν κοινῶν λέγειν τι
ἢ πράττειν ἐπιχείρησε. καιρῷ μὲν ἐπιτηδείῳ οὐ μάλα ἐχρήσατο ἐς δόξαν τῶν δημαγωγούντων.
πλεῖστα δὲ εἷς ἀνὴρ οὗτος τῶν καθ' αὑτὸν Ἀθηναίων, καὶ τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν παρρησίᾳ ἀν-
τειπών. ἐπί τε τοῖς ἀδωρότατος ἔδοξεν εἶναι. ὅτε δὴ συνέβαινε τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἱ
ἀδήλων κερδῶν ἐφιεμένους μᾶλλον τοῦ ἐς τὸ κοινὸν λυσιτελοῦντος, ἐξωνηθέντας χρημάτων
δόσεσι τὰ κατὰ σφᾶς ὡς ἐδόκει ἐν τῷ παραυτίκα κέρδους τοῦ σφετέρου εἵνεκα πρὸ τοῦ ἐς τὰ κοι-
νὰ συμφέροντος τίθεσθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ' οἷς ὕστερον ᾐτιάθη συγγνόντες οἱ Ἀθηναῖοι, κατεδέξαν-
τό τε αὖθις καὶ ἐς τὰ πάντα συμβούλῳ ἐχρήσαντο. καὶ αὐτῷ ἡ τελευτὴ γενναία ἐπιγενομένη μάλιστα, ἐς
μεταμέλειαν ἤγαγεν αὐτοὺς οὐκ ἀφανῶς τοῦ γνωσθέντος. οὐ πολλῷ γοῦν ὕστερον ἢ ἐξαγγελθῆναι
τεθνηκότα Δημοσθένην μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δι' εὔνοιαν τῶν Μακεδόνων μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἐ-
κρειναν. καὶ ἅτε λοιπὸν τῷ πρεσβυτάτῳ γένει τοῦ Δημοσθένους ψηφίζονται. καὶ χαλκοῦν εἶναι αὐ-
τὸν ἐν ἀγορᾷ. καὶ ἐλεγεῖα τῇ βάσει τοῦ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν. εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ Δημόσθε-
νες εἶχες, οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρξεν Ἄρης Μακεδών. Δημοσθένης. μαχαιροποιὸς. Παιανιεύς. ὁ
Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ. ὀρφανὸς καταλειφθεὶς, ἐπιτρόπους ἔσχε τρεῖς. Ἄφοβον. Δημοφῶντα. Θηρι-
ππίδην. ὧν ἀμελούντων αὐτοῦ καὶ τῆς οὐσίας, αὐτὸς αὑτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλόπονος
δὲ οὕτως ἦν. ὥστε φασὶν ἑαυτὸν οἴκοι καθείρξαντα, ἑαυτοῦ ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος. ἵνα μή-
τε προΐοι μήτε δέχοιτό τινα. παιδευθεὶς δὲ εἷλε τοὺς ἐπιτρόπους. σοφιστὴς δ' ἐκβλη-
θεὶς ἀπὸ τοῦ διαβληθεὶς ἐπὶ Μόσχῳ μειρακίῳ τῶν ἐνδόξων. λογογραφεῖν δὲ ἀρξάμενος. διεβλή-
θη πάλιν ὡς ἐναντίους λόγους ἐκδοὺς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίωνι. καὶ τούτου οὖν ἀποστὰς ἤρξατο
πολιτεύεσθαι. τραυλὸς δ' ὢν καὶ τὸν ὦμον ἀτερπῶς ἐκίνει καὶ τὴν ἀκοὴν ἀσθενὴς καὶ τὸ πνεῦμα
οὐ διαρκής. ἅπερ ἀσκήσει διωρθώσατο. τήν τε ὑπόκρισιν οὐκ ὢν ἄκρως ὑπ' Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτην ἐξή-
σκησεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτριηράρχησε καὶ αἰχμαλώτους ἐλύσατο. καὶ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτι δὲ
ἐχορήγει τυπτηθεὶς ὑπὸ Μειδίου τρισχιλίαις ὥς φασιν, ἐπείσθη. καὶ Δημαίνετον ἀντιγραψά-
μενος τραύματος ὥς φασι, διελύσατο. αἰτιασάμενος δὲ Χαυρίου τοῦ στρατηγοῦ γυναῖκα. Χαυρίου τελευ-
τήσαντος, κτησίππου θυγατέρα ἔγημεν. ἐπολιτεύσατο δὲ κατὰ Φιλίππου. καὶ Θηβαίοις ἐπιόντας, πείθει συμ-
μαχῆσαι. καὶ κατὰ Χαιρώνειαν ἡττηθέντων, χιλίων ἀποθανόντων καὶ μ' καὶ δισχιλίων αἰχμαλώτων. ἀγαπητὴν
δ' ἔσχον θυγατέρα τελευτήσασαν ἐπένθησε. καὶ ἑβδομαίου τοῦ πάθους ὄντος, ἀγγελθέντος ἀνῃρῆσθαι
Φίλιππον ὑπὸ Παυσανίου μετημφιάσατο. καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατὰ Ἀλεξάν-
δρου τοῦ Φιλίππου. Ἅρπαλος πολλὰ νοσφισάμενος χρήματα ὡς Ἀθηναίους κατέφυγεν. ὧν καὶ δὴ
Δημοσθένης εἰληφέναι μέρος ἔδοξε. καὶ ἔφυγεν εἰς Τροιζῆνα. Ἀλεξάνδρου δὲ ἐν Βαβυλῶνι τελευτή-
σαντος, ὁ Δημοσθένης κατῆλθε κληθείς. Ἀντίπατρος δὲ ἄρξας τῶν Ἑλλήνων, πέμψας ἐξαιτεῖ τοὺς
δέκα ῥήτορας. ἐκδόντων Ἀθηναίων, ὁ Δημοσθένης εἰς Καλαυρείαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δὲ ὁ ὑποκριτὴς ἀπο-
σπάσαι ἐπ' αὐτὸν ὑπάγοντα παῖδα, βίαια πρᾶξαι ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ποσειδῶνος ὃ ἦν ἄσυλον. ὁ δὲ ὑπὸ τῆς σφραγ

γὰρ φάρμακον ἔχων μυζήσας ἀπέθανε. Δημοσθένης θρᾷξ οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν Ἰλι-
άδος πεζῷ λόγῳ. ἐπιτομὴν τῶν Δαμαγήτου τοῦ Ἡρακλεώτου. περὶ διθυραμβοποιῶν. μετάφρασιν
εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν. Δημοσιεύω αἰτιατικῇ. δωρεὰν ἐργάζομαι. Ἀριστοφάνης, ἀλλ' οὐ
πονηροῦ Δημοσιεύων τυγχάνω. οἱ γὰρ δημοσίᾳ χειροτονούμενοι ἰατροὶ καὶ Δημόσιοι, προῖκα ἐθερά-
πευον. οἷον οὐ κοινῇ ἐστρατευσάμεθα ἀλλ' ἐμαυτῷ καὶ μόνῳ καὶ ἀμισθὶ οὐ μεταδίδωμί σοι. Δημόσιον
τὸ τοῦ δήμου. Δημόσιος. Δημοσίους ἔλεγον τοὺς τῆς πόλεως δούλους. ἡ βασιλεία κτῆμα τῶν
κοινῶν. ἀλλ' οὐ τὰ δημόσια τῆς βασιλείας κτήματα. διὸ τὰς ἐξανάγκης καὶ μεθ' ὕβρεως εἰσ-
πράξεις ὥσπερ τυραννικὰς ἀκολασίας μισεῖν δεῖ. τὰς δὲ σὺν λόγῳ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν εἰσφο-
ρῶν ἀπαιτήσεις ὥσπερ κηδεμονίας τιμᾶν. Δημοσίων πραγμάτων διοικητής. οἷον φροντιστὴς
χορηγίας. τριηραρχίας. καὶ τῶν τοιούτων. ἰδίως δὲ. οἷον εἰ ἀδικοῖτό τις καὶ δικάζοιτο πρός τινα, αὐ-
τὸς ἐφρόντιζεν. ἀπεχθάνει δὲ διότι ἀλλοτρίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες μισοῦνται. Δη-
μοσιώνης. ὁ τελώνης. οἱ μὲν ἄλλοι ἀπὸ δοχῆς ἐτύγχανον. οὗτος δὲ δοκῶν εἶναι Δημοσιώνης παρεθεω-
ρεῖτο. Δημοτελῆ. Δημόσια. Δημοτελῆ καὶ Δημοτικὰ ἱερὰ διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀργεω-
νικῶν καὶ τῶν γεννικῶν. Δημοτελῶς. παντὶ τῷ δήμῳ. Δημοτευόμενος μετὰ τῶν δημοτῶν φη-
σὶ Δημοσθένης. Δημοτεύεσθαι ἐστὶ τὸ τοῦ δεῖνος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ.

Δημότης. πολίτης. Δημοτικὰ τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. ὁ δὲ ἔλεξε Δημοτικωτά-
τους λόγους. ὁρᾷ τε μὲν μεσιτείας δεόμενον. Δημοῦσθαι δημοκρατεῖν. καὶ ἀντιπαίζειν. Δη-
μοφάνης ὄνομα κύριον. Δημόφιλος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. οἷος ἐμπεσὼν ὁ μὲν
σύμπαντι φύρειν τὸν κόσμον φορεῖσθαι ὥσπερ ἄττανος χειμάρρους πολλῷ ἐν τοῖς λόγοις τὸν συρφετὸν
ἄγων ὥς εἰσι ταῦτα. ἐν γοῦν τοῖς ἐπισῳζομένοις ὑπομνήμασιν αὐτοῦ τῆς γνώμης Δημιουργείας ἐνθάδε
μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἀσφαλείας αὐτὸν φροντίδα θέσθαι τινά. ὡς εἰ περιφοίσαν ἀλαμβανομένων τῶν
λεγομένων, ἐν τούτοις γοῦν ἄλλα τε πολλὰ διείλεκται ἀνάρθρα. διαρρήδην τε ἐν τοῖς περὶ πα-
τρὸς καὶ υἱοῦ λόγοις. φησὶ γὰρ υἱὸς μὲν πατρὸς θελήσει γεγένηται μόνος ἀχρόνως. ἀμεσιτεύτως. ἵ-
να διάκονος γένηται καὶ ὑπηρέτης βουλημάτων τοῦ πατρός. ἐπειδὴ γὰρ ὁ προγινώσκων θεὸς ἅ ἔμελ-
λε πρᾶξαι ἀδύνατα ἦν τῆς ἀκράτου ταύτης φύσεως τὸ μέλλον τοσαύτης ποιεῖν θεοῦ ἐνδεῖ γίνεσθαι μέλ-
λοντα. ἢ γὰρ ἔδει αὐτὰ πάντα θεοὺς γίνεσθαι πρὸς ἀξίαν τοῦ ποιοῦντος καὶ ἐκ τούτων ἔμελλον
εἶναι θεοί, ἔδει αὐτὰ γινόμενα λύεσθαι ὥσπερ κηρὸν πυρὶ θερμῷ προσαγόμενα. γέγονε μὲν οὖν με-
σίτης τῶν τε ἐσομένων καὶ τοῦ γεγεννηκότος αὐτὸν θεοῦ, ὁ υἱὸς ἵνα συντάξας ἑαυτὸν καὶ συγκατα-
βαίνων τοῖς γινομένοις ἀποτελέσῃ τὸ βούλημα τοῦ πατρὸς καὶ μεσίτης γένηται τοῦ θεοῦ. καὶ ἡμῶν
τῶν δι' αὐτοῦ γινομένων. ἐλάνθανε διὰ τούτων θεοῦ τῶν ὅλων ἀθετήσαι καὶ βασκανίαν καταψη-
φιζόμενος. καὶ τὸν υἱὸν πάντων τῶν κτισμάτων ἀποφαίνων καταδεέστερον. ὁ μὲν γὰρ Ἀθηναῖος ἀνὴρ
κατὰ Δημόφιλον εἰ βουληθεὶς. ἐπειδὴ ἀπόρως εἶχε τοῖς πᾶσι τὸ εἶναι δωρήσασθαι. φθόνου δοκεῖ
πάλαι καταγνώσεσθαι. εἰ ἐξὸν αὐτῷ θεοὺς τὰ πάντα ποιεῖν. ὁ δὲ, ἐφαίνετο μηχανώμενος ὅπως μὴ τῶν
αὐτοῦ τύχη τὰ γινόμενα τῆς ἀξίας. τοῦ δὲ γὰρ ὑπὲρ λόγον οὐκ ἦν τῶν κτισμάτων οὐδὲν ὁ μὴ ἅμα ἂν ὑπάρχειν
ἐδείχθη ἄν, εἴπερ τι μὴ διὰ τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἐτύγχανεν ἀλλὰ διὰ σκοπὸν καὶ χρείαν τῆς τούτων γενέσεως. ἅ-
παν γὰρ τὸ διά τι πρὸς γινόμενον χρείας, ἔλαττον ὑπάρχειν ἐκείνου ἀναγκαίως διὰ τὸ εἶναι τυγχάνει. καὶ ἀγαθῆς ἔλλη-
ρον ἀφανίζει. Δημοφῶν ὄνομα κύριον. Δημοχάρης. ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους. περὶ οὗ Τίμαιος φησὶν
ἡταιρηκέναι μὲν τοῖς ἀνωτέροις τοῦ σώματος. οὐκ εἶναι δὲ ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν. ὑπερβεβη-
κέναι δὲ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὰ Βότρυος ὑπομνήματα. καὶ Φιλαινίδος. καὶ τῶν ἄλλων ἀναισχυντογρά-
φων. Πολύβιος δ' ἔλεγε πρὸς Τίμαιον. ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις, οὐχ οἷον ἄν
τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνὴρ ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τέλους ἄρχειν τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδείς. οὐδ' ἵνα
πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν. καὶ προσκατέψευσται τοῦ ἀνδρὸς
κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνώνυμον. ἠξιώθη ὁ Δημοχάρης καὶ στρατηγίας παρ' Ἀθηναίοις
καὶ τῶν ἄλλων τιμῶν. ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε ταῖς ἀτυχίαις παλαίοντι. Δημώ. ὄνομα
κύριον. Ξένιος ἔγραψε τὴν Δημώ. Δημῶ δὲ τῷ λίαν. Δημοδέστερος. ἀσχημονέστερος. διὰ τὸ

ἐν ὄψει πάντων γινόμενοι διὰ τὸν δῆμον. Δημῶναξ ὄνομα κύριον. Δημοφιλὴς, δήμῳ ὠφελῆ. Δὴν ἐπ' ἐρήμης ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δηνάρια· εἶδος ἀργυρίου· ὁ λεγόμενος ἴσον ἔχων ἰσχύν. Δηναδίπλεθρα, ἃς ῥωμαῖοι δωρεὰς βασιλικὰς στρατιώταις διδομένας. Δηναιὸν δὲ ἐνιαύσιον. τὸ μακροχρόνιον καὶ δηναιὸν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Δήνεον· βούλευμα. Δηόμενοι· κεραϊζόμενοι. Δηοῦν· πολεμεῖν· πορθεῖν. δηίουν δὲ, διήρπαζον· ἐπόρθουν. Δηὼ δηοῦς κλίνεται. ἡ δημήτηρ. Δηώσας· κεραΐσας ἀνελὼν κατακτείνας. Δήπου· ὡς δή. Δήπουθεν· δηλονότι. ἢ εἴ τινος τὸ που.

Δηριάασθον. Δηρικλώμενος, ὁ ψηλαφώμενος· ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Δῆρις δήρεως. δὲ ἔρις δῆριν μάχην ἢ φιλονεικίαν. ἐν ἐπιγράμματι. μέλλον ἄρα στυγερὰν καὶ ἐγώ ποτε δῆριν ἀνήκειν ἐκπρολιποῦσα χερῶν τοὺς κλεινοὺς ἀΐειν. καὶ αὖθις. φῶ πελάκων ποτὶ δῆριν. ὑπαντιάσασα δὲ μάτηρ. Δηρὸν· ἐπὶ πολύ. Δήσαντες· δεσμεύσαντες. Δῆτα· οὕτως. Δηφοντίων· ὁ ἐκδίκος χάρτης. καὶ Δηφόντωρ, ὁ ἔκδικος. Δήφελα· πόλις περὶ ἰωνίαν. Δί· ἐπέκτασις.

Δία· τὸν δία. δῖα δὲ ἡ ἔνδοξος. καὶ δῖος ὁ ἔνδοξος. Διαβάλλεται· χρῶνται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατῶν. ἀριστοφάνης. τὸν γὰρ γέροντα διαβαλοῦμεν τήμερον. διαβάλλεται ὁ θεὸς ὑπὸ πονηρῶν. Διαβάλλειν τὸ ἐξαπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι. θουκυδίδης α΄. καὶ περάτης. καὶ διαβάλλειν τὸ πέλαγος τὸ διαπεραιοῦν. ἐντεῦθεν ἐνόει διαβάλλειν τὸ ἐν μέσῳ πέλαγος καὶ λῃστεύειν τὰς νήσους. καὶ ἀρριανός. αὐτὸν τε κυβερνῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβάλλειν ἐπιχειροῦντι ἀλεξάνδρῳ τὸν ὄξον ποταμόν. ἀντὶ τοῦ περαιοῦν. καὶ διαβάλλω αἰτιατικῇ. διαβάλλει τὸν ἀεὶ προτετιμημένον. Διαβάσεις· ἐπελθούσης ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἐπ' αὐτοὺς διαβάσεις. Διαβασιλίζεται· τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται. Διαβαίνει· περιέρχεται. περιέπει. Διαβήιος ὄνομα κύριον. Διαβησείοντας· ἐφετικῶς ἔχοντας διαβῆναι. ἀγαθίας. ὁ δὲ πύργον ἐποίει καὶ ἀπείργειν τοὺς ῥωμαίους διαβησείοντας. Διαβήτης· ὄργανον ὁ διαβήτης. ᾧ χρῶνται τέκτονες πολλοῖς. τὸ λάμβδα στοιχεῖον παρεικώς. τοῦ μὲν τὸ ἓν τιθέντες τὸ δὲ ἕτερον περιάγοντες κύκλους ποιοῦσι. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα καιροῦ παραστατικόν. Διάβολος· ὁ τοῦ σατανᾶ. Διάβολος· διὰ τοῦτο ὡς δυνάμενος βάλλειν καὶ ἐχθροὺς ποιῶν τοὺς φίλους. καὶ ἔστιν ἐν τῷ δύναμις. Διαβούλιον· ὁ διαλογισμός. διαβούλια· συλλαμβάνοντες ἐν διαβουλίοις ἐν διαλογισμοῖς. καὶ οἷον διαβούλια τὰ ἐκ λογισμοῦ ἀπὸ τοῦ βουλεύσασθαι. Διαβούλομαι· ἀναπείθω. θουκυδίδης. Διαβραχέος· ἐν συντόμῳ. Διάβροχος· οἰνωμένος. ὡς δὲ ἐμέθυεν ὁ πορνοβοσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πάνυ, τί μέλλομεν ἔφη. Διαβιασάμενος· παραναγκασθεὶς πολύβιος. διαβιασάμενος δὲ τὴν ἀσθένειαν τῇ συνηθείᾳ τῇ πρὸ τοῦ, παρῆν ἐξ ἀγροῦ εἰς μεγαλόπολιν αὐθημερόν. Διάγαρμα χαρῶν καὶ πυρὸς εἴπερ δεῖ. ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ εἰ φονικὸν δύναται ποιεῖν τούτων. Διαγεγονότες· περιελθόντες μετὰ τὸν πρῶτον οἰκισμὸν τῆς πόλεως τοὺς διαγεγονότας. διαγινώσκειν δὲ δεῖ, τὸ διὰ ἀκριβείας ἐπιστημονικῆς, τὸ πρᾶγμα εἴσεσθαι μετὰ προλαβούσης γνώσεως. Διαγέγραπται· κατέξυσται. ἀνῄρηται. ἀπὸ τῆς τῶν γραμματεῖ δέλτου ὅπου αἱ δίκαι αἱ ἐγέγραφον τὰς εἰσαγωγὰς τῶν δικῶν. ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἤδη μ' ὅτι πεντετάλαντός μοι διαγέγραπται δίκη. Διαγγέλλω· δοτικῇ. καὶ διαγγελλομένους περιαγγελλομένους. ξενοφῶν ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπιέναι βουλομένους καὶ διαγγελλομένους. ἢ ἀντὶ τοῦ φανερουμένους. δήλους γινομένους. Διαγελῶ αἰτιατικῇ. Διάγειν· τὸ ἢ διῆγε τοὺς λόγους. τὸ δὲ λεπτολογία ἐλίνδου. οὐδὲ ἐρωτωμένου τὶς ἤκουσε περὶ ἀπολλωνίου φησὶ φιλόστρατος ὁ λήμνιος. Διαγκωνισάμενος· ἐπὶ ἀγκῶνος καθίσας. ὁ δὲ διαγκωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμποδος ἀναβλεψάμενος εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ ἀσκληπιοῦ εἶπεν. ὦ δέσποτα τί σκευάλωσας. Διαγνώμη· διάγνωσις. καὶ διακρίσις. ὥσπερ καὶ καταβοή. ἡ λέξις ἰδιωτικὴ θουκυδίδου. Διαγνώμων· διακρίνων. διαγινώσκων. ὁ μὲν δὴ ἡραΐσκος αὐτοφυὴς ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζώντων καὶ τῶν μὴ ζώντων ἀγαλμάτων. αὐτίκα γὰρ ἐμβλέπων ἐτιτρώσκετο τὴν καρδίαν ἀπὸ τοῦ θειασμοῦ καὶ ἀνεπήδα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὥσπερ ὑπὸ τοῦ θεοῦ κάτοχος. εἰ δὲ μὴ κινοῖτο τοιοῦτον, ἄψυχον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἄγαλμα καὶ ἄμοιρον θείας ἐπιπνοίας. οὕτω διέγνω τὸ ἄρρητον ἄγαλμα τοῦ αἰῶνος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεχόμενον ὁ ἀλεξανδρεῖς ἐτίμησαν ὄσιριν ὄντα καὶ ἄδωνιν ὁμοῦ κατὰ μυστικὴν θεοκρασίαν. ἣν δὲ

τοῦ ἱερατικοῦ σκεύους τῇ φύσει καὶ τὸ τοῦ μολυσμοῦ τῆς φύσεως ἀναιρούμενον. εἰ γοῦν αἰσθοῖτο φθειρομένης ὅπως δὴ καὶ ὅθεν γυναικὸς ἀκαθάρτου τινὸς, ἢ λέγει παραχρῆμα τὴν κεφαλήν. καὶ τοῦτο σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρείας. ἦν δὲ καὶ ἡ περὶ τὴν αὐτοῦ γένεσιν μυστική. λέγεται γὰρ κατελθεῖν ἀπὸ τῆς μητρὸς τοῖς χείλεσιν ἔχων τὸν κατασιγάζοντα δάκτυλον. οἷον αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι ὧρον καὶ ἥλιον. τούτῳ γαροῦν ἐπειδήπερ οὕτω προσεφύκει τοῖς χείλεσιν ὁ δάκτυλος, ἐδεήθη τομῆς καὶ διέμενεν ἀεὶ τὸ χεῖλος ὑποτετμημένος. Διαγόρας. τηλεκλείδου ἢ τηλεκλύτου. μιλήσιος. φιλόσοφος καὶ ᾀσμάτων ποιητής. ὃν ὠνησάμενος δημόκριτος ὁ ἀβδηρίτης ὡς ἐσταυτὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχμῶν. καὶ μαθητὴν ἐποιήσατο. ὁ δὲ καὶ τῇ λυρικῇ ἐπέθετο τοῖς χρόνοις ὢν μετὰ πίνδαρον καὶ βακχυλίδην. ἐπεκλήθη δὲ ἄθεος. ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. κατοικήσας δὲ κόρινθον διαγόρας, αὐτόθι τὸν βίον κατέστρεψε. Διαγόρας ὁ μήλιος. ἐπὶ τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν. οὗτος δὲ μετὰ τὴν ἅλωσιν μήλου. ᾤκει ἐν ἀθήναις. τὰ δὲ μυστήρια οὗτος ηὐτέλιζεν, ὡς πολλοὺς ἐκτρέπειν τῆς τελετῆς. τοῦτο οὖν ἐκήρυξαν κατ᾽ αὐτοῦ ἀθηναῖοι καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν τῷ μὲν ἀποκτείναντι, τάλαντον λαμβάνειν. τῷ δ᾽ ἄγοντι δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ. ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο. κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν. καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων. φησὶν οὖν ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι. τῇδε μέντοι θἠμέρα μάλιστ᾽ ἐπαναγορεύεται. ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν διαγόραν τὸν μήλιον λαμβάνειν τάλαντον. ἤντε τῶν τυράννων τις τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ. τάλαντον λαμβάνειν τῷ ἀποθνήσκοντι. τουτέστι τῷ ἐπὶ θανάτῳ φυγόντων. ἐν ὑπερβολῇ δὲ εἴρηται τοὺς τεθνηκότας ἀποκτείνειν. Διαγρεύων. ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. οὕτως ἰσαῖος. τὸ δὲ ἐναντίον συνηγορεῖν. ὥσπερ ἐναντίον καὶ τὸ συμφωνεῖσθαι πρὸς τὸ διαφέρεσθαι. καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν. Διαγωνιάσαντες. διευθυμηθέντες. οἱ δὲ διαγωνιάσαντες μὴ διὰ τὸ προσπελάσαι δόξωσι κατὰ πεπλῆχθαι τοῖς ὅλοις εἶξιν ἀμφοτέρων. ἀντὶ τοῦ ἀλαρηθέντες. καὶ διαγωνίζω αἰτιατικῇ. Διάγραμμα. τὸ μίσθωμα. διέγραφον δὲ οἱ ἀγορανόμοι, ὅσον ἔδει λαμβάνειν τὴν ἑταίραν ἑκάστην. Διάγραμμα. τὸ τεταγμένον ἐν ταῖς συμμορίαις ὁπόσον ἕκαστον εἰσφέρειν δεῖ. ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν. ἀλλὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς οὐσίας. διαγραφεὺς μὲν τοίνυν ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακεῖναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. διαγράμματα. ὅταν εἰσφορὰς δέῃ συνεισφέρειν εἰς τὸν κοινὸν πόλεμον ὄντος τοῦ ἑκάστου ἐπιγραφόμενον ἀργύριον διάγραμμα καλεῖται. Διαγραφεύς. ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις. ἐπὶ τῷ διακεῖναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Διαγραφή. ἡ διατύπωσις τῶν ἐπιτελεσθησομένων μετὰ ταῦτα. δηλοῦσα διαγράμματα ἀπὸ ποίας ἀρχῆς. μέχρι πόσου πέρατος ἐπιτελεσθήσεται.

Διαγραφή. καὶ τοῦτο ἐπὶ ἰουστινιανοῦ ἐγένετο ζημίαις πολλαῖς καθυποβάλλεσθαι τὴν πόλιν. Διαγραφὴ δίκης. ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων. ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος καὶ μηκέτι παραμηδενὸς ἐγκαλῆται διαγραφὴ δίκης λέγεται. Διαγράψαντος. τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ καταβαλόντος καὶ καταθέντος. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντος ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Διαγράψασθαι ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα. καὶ διαγράφω αἰτιατικῇ. Διαδακτυλίου δεῖσθαι ἐλκυσθῆναι, ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γινομένων. Διαδέχομαι αἰτιατικῇ. Διάδημα τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα. τάχα δὲ καὶ ἔνδυμα, τὸ στέμμα. Διαδιδράσκει. αἰτιατικῇ διαφεύγει. καὶ διαδρᾶναι. Διαδικασάμενος. ὁ νεικήσας. ἐλέγξας. ὃς διαδικασάμενος αὐτῷ περὶ τῆς ἀποστασίας, ἀπέκτεινεν αὐτοῦ τοὺς παῖδας. Διαδικασία. διαδικασία ἐστὶν ἣν ποιοῦνται τινὲς τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν. οὓς ἂν οἴωνται μᾶλλον δύνασθαι τὸ τέλος ἀεὶ τοῦ ἐργεῖν αὐτῶν. Διαδρατίζω. Διαδόσεις. τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσας ἐπιβαλλούσας δόσεις. λυσίας. Διαδρᾶναι. διαφυγεῖν. Διαδραπετεύσαντας πολίτας. ἀντὶ τοῦ δειλοὺς. ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν. Διαδρομαί. ἐπὶ τῶν ἐπιδείξει κινημάτων. καὶ ἡ κεῖ ἵππος παρήλασε πρῶτη ἅπαντας τε καὶ σὺν κόσμῳ. εἶτα διῃρέθησαν. καὶ ἀλλήλοις ἀντιπρόσωποι στάντες, μαχομένων σχήματα ἐπεδείξαντο. κατὰ τὰ ἔνοπλα

πάλιν διαδρομαί τινων ἐγίνοντο καὶ ἐξελίξεις καὶ περίοδοι. Διαζεύγνυμι· γενικῇ. Διαζηλοτυπούμενοι· φιλονεικοῦντες διακείμενοι. οἱ δὲ διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὴν σκιαγραφίαν, ἐπεβάλοντο διασύρειν τὰς πράξεις αὐτοῦ. Διάζομαι τὸν στήμονα. Διάζωμα· τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα.

Διαζωννύναι· αἰτιατικῇ. Διαειδέται· γνωρίζεται. φαίνεται. ἐν θάρσει τινὶ διαειδέται ἀνδρῶν ἑκάστου τὸν ποιητὴν μᾶλλον δὲ ὅπου ζητεῖται τὸ μέγεθος τῆς ἀρετῆς. Διαΐσσει· διαπέμπει. διάττει ἢ διέρχεται. παρεισόδῳ. Διαθέουσα· διατρέχουσα. Διαθέσθαι· ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι. Διάθεσις· ἐπειδὴ οὐχ ἁπλῶς σχέσις ἐστὶν ὁ ὁρισμὸς τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα, ἀλλὰ συμπαθής. διαφαίνει γοῦν ἐκ τῶν τῆς ψυχῆς κινημάτων ἴχνη πρὸς τὸ σῶμα καὶ ἐκ τοῦ σώματος πρὸς τὴν ψυχήν. ἄλλο γοῦν τὸ εἶδος τοῦ διανοουμένου, καὶ ἄλλο τοῦ λυπουμένου. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐμφαίνονται ἴχνος ἐν τῷ σώματι τῆς κινήσεως τῆς ψυχῆς. ὅθεν καὶ οἱ φυσιογνώμονες ἐκ τῆς τοῦ σώματος ἰδέας, τεκμαίρονται τὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις. ὅτι δὲ ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαφαίνει τι καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν, πρόδηλον. ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ. καὶ ἀθυμοῦντι, συνήδεται. ὅτι δὲ καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα ποίως ἢ ἰδίως διακείμενον οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὅπερ οὐκ ἂν ἐγίνετο ἐμποδίζεσθαι αὐτὴν ὑπὸ τούτου, εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν, οὕτως οὖν τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίας μὲν παθούσης τῆς ὄπισθεν, τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν. ἄλλως δὲ αὐτὸ τὸ λογιστικόν. καὶ ἰδίως μὲν διακειμένου ἀφάνταστον εἶναι τὴν ψυχὴν ἰδίως ἢ δυσφάντασον. καὶ αἱ διαφοραὶ δὲ τῶν ψυχῶν ἐπιτηδειότητες. καὶ τὸ εἰς τάδε ἢ τάδε πάθη ἐπιρρεπῶς ἔχειν, ἐκ τῆς πρὸς σῶμα σχέσεως καὶ συμπαθείας παραγίνεται. ὅθεν καὶ νενομίκασί τινες, ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἕπεσθαι τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις. Διάθεσις· καὶ διατίθεσθαι· ἑκάτερον αὐτῶν κεῖται ἐπὶ τοῦ διαθήκας γράφειν. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ἀριστογείτονι. μετὰ ταύτην τὴν ἀπόκλεισιν ἑτέραν ἐκόμισαν διαθήκην. ἣν ἔφασαν ἀρχέπολιν ἐν λήμνῳ διαθέσθαι. καὶ λυσίας ἐν τῷ πρὸς τιμωνίδην. πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τε τελευτήσαντος ἀμελήσαι μὲν ἣν ἐκεῖνος διέθετο. οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς. ἐχρήσαντο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν ἑκατέρῳ αὐτῶν. παρείσηκε δὲ ἐπὶ τοῦ πάσχειν κεῖται τὸ διατίθεσθαι. ὅς φησιν ἐν ἑλένης ἐγκωμίῳ. γνοίη δ' ἄν τις κἀκεῖθεν ὅσον διαφέρει τῶν ὄντων. ὑφ' ὧν γὰρ αὐτοὶ διατιθέμεθα πρὸς ἕκαστον τῶν καλῶν. ἀντιφῶν δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαί τι. ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως. Διάθεσις· ἰσοκράτης. ἀντὶ τοῦ πρᾶξις. ἀντιφῶν δὲ ἀντὶ τοῦ διοίκησις. καὶ διαθέσθαι, ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. παραλαμβάνεται δὲ τὸ διαθέσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι ὡς ὑπερίδης καὶ δημοσθένης. διαθέσεις οὐ μόνον αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι. ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρεταί. ὑπάρχει δὲ τῇ τέχνῃ, τὸ φαῦλον καὶ σπουδαῖον. τῶν γὰρ τεχνῶν, αἱ μὲν εἰσὶ φαῦλαι. αἱ δὲ, σπουδαῖαι. τῷ δὲ τῆς ἐπιστήμης ὀνόματι ἀριστοτέλης ἀντὶ τῆς τέχνης κέχρηται κοινότερον. ὑπάρχοι δ' ἂν καὶ τῇ διαθέσει γένος οὔσῃ τέχνης, τὸ φαῦλόν τε καὶ σπουδαῖον. διαθέσεις λέγονται ἃ ἐστὶν εὐκίνητα. καὶ ταχὺ μεταβάλλονται. οἷον θερμότης. καὶ ψύξις. καὶ νόσος. καὶ ὑγεία. διακεῖται μὲν γάρ πως κατὰ ταύτην ὁ ἄνθρωπος. ταχὺ δὲ μεταβάλλει ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρὸν καὶ ἐκ τοῦ ὑγιαίνειν εἰς τὸ νοσεῖν. εἰ μή τις διὰ χρόνου πλῆθος ἤδη πεφυσιωμένη καὶ ἀνίατος ἐστὶν ἢ δυσκίνητος ἣν αὖ τις ἴσως ἕξιν ἤδη προσαγορεύοι. καὶ διαφέρει ἕξις διαθέσεως. ἡ μὲν γὰρ ἕξις, δυσκίνητος. ἡ δὲ διάθεσις, εὐκίνητος. Διαθέτης· διοικητής. ἐπιμελητής. ἦν δὲ καὶ τἆλλα σοφὸς οἰκοδιαθέτης. καὶ πολύ τι τῆς ἡμέρας μέρος εἰς ταῦτα ἀνήλισκε. τὰ μὲν, αὐτουργῶν. τὰ δὲ, διατάττων. Διαθείη· διαπράξοι. Διαθηγή. Διαθήκη· διχῶς ἐκφωνεῖται. ἡ μὲν, ἐπὶ θνῄσκοντος διατάξεως. καὶ ἐν τοῖς λήμμασι τὸν χαρακτῆρα φέρουσα. θατέρα δὲ διαθήκη καὶ ἡ τοῦ θεοῦ πρὸς ἀβραὰμ καὶ τοὺς λοιποὺς προπάτορας γενομένη ἐπαγγελία. ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἀναστήσειν τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν ἰησοῦν χριστόν. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει διαθήκη ἡ συνθήκη. ἢν μὴ διάθωνται διαθήκην ἐμοί. καὶ διατίθεμαι ἀντὶ συντίθεμαι. Διαθήκη καὶ ὁ νόμος. δαβίδ. ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ. εἴρηκε δὲ ἀγαπήσας τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. οἱ δὲ οὐκ ἐνήκουσαν αὐτοῦ. Διαθήκην διαθώμεθα. ἣν διέθετο ἐπιθέμενος τῇ γυναικὶ, ἀντὶ συνθήκης. αἰσχρὸς γάρ τις τὴν ὄψιν συνεχῶς διαπληκτιζόμενος τῇ γυναικί

διαπληκτιζόμενος· διέθετο ἐπὶ φίλων μήτε τύπτειν· μήτε τύπτεσθαι· μήτε δάκνειν ὥσαυτον φιλοῦντα, μήτε δάκνεσθαι. οἷον σὺ μὲν φυχελκύσεις τῶν ὀρχιπέδων. οὐδὲ ἐγὼ τῶν τειχῶν. ἔοικε δὲ τὸν Παναίτιον κωμῳδεῖν ὡς καὶ ἐν νήσοις καταλιπὼν αὖ αἴτιον πίθηκον. ἔνθα καὶ μαγείρου παιδὸς εἶναι λέγει αὐτόν. πίθηκον μὲν διὰ τὸ πανοῦργον. μαχαιροποιὸν ὅτι μαχαίραις ἐργαζόμενος ὡς μάγειρος. αὐτόθεν ἔφη εἶναι αὐτὸν μαχαιροποιόν. ὁ γὰρ Παναίτιος μάγειρος μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυνάστευε γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλως οὔσης.

Διαθλίβειν. ἐπὶ τοῦ βλιμάζειν. Διαθλοῦντες πονοῦντες. καὶ διαθλῶ αἰτιατικῇ. Διαθρύπτει. Διαθρύπτεται. χαυνοῦται. διαλύεται. Διακαυνίσασθαι. διακληρώσασθαι. καῦνος γὰρ ὁ κλῆρος. Διακεκαυμένον. πῦρ ἐν ἑαυτῷ ἔχον. Ἀριστοφάνης. ὅσμοι συνεὶ δι διακεκαυμένον λύχνον. τί δῆτα ζάλας τῷ δεῖχ τὸ πλέκους χρέος. χρέος μὲν οὐδὲν βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. οἱ δὲ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν ἐν σκότει διέκρυπτον τὸν λύχνον ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

Διακεκναισμένη. διεφθαρμένη. καὶ διακεκναισμένος. ἠμαυρωμένος. εἶχον οἶμαι ὠχρὸς ὡς οἱ πολλοὶ τὸν Σωκράτην καὶ ἀνυπόδετος καὶ ῥυπῶν. οἱ δὲ ἱππεῖς ὠχροὶ καὶ ὑποδεδεμένοι. καὶ ἐν γυμνασίοις ἐξεταζόμενοι καὶ παλαίστραις. καὶ ἐν Ἱππεῦσι. μὴ φθονεῖτε ἡμῖν κομῶσι. μηδὲ ἀπεστλεγγισμένοις τουτέστι λιπῶσι. τοῦτο οὖν καὶ νῦν ὁ νεανίσκος δεδοικέναι φησί. τὸ ἀπέχεσθαι τοῖς πολλοῖ τὴν ἱππικὴν ἔχουσιν εἰ καταλιπὼν ὃ κοσμεῖν τὸ σῶμα καὶ μετιέναι τὰ τῶν ἱππέων ἐπιτηδεύματα. τῶν φιλοσόφων μετέλθω. καὶ ἐν Νεφέλαις. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος. Διακέκοπται. οἷον ἀδόκιμόν ἐστι. διέκοπτον δὲ τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί. Διακεκορῆσθαι. διαπεπαρθενεῦσθαι. τετμῆσθαι τῇ μίξει. Διακεκλεισμένη· διακεχωρισμένη. Διακελεύω δοτικῇ. Διακενῆς. ἀντὶ τοῦ τινὸς προφάσεως. διαβιδ αἰσχυνθεὶς τοσαυοίανομένης διακενῆς. Διάκενος ἡ κενή. Διακεχαραγμένος. ξίφεσι πεπληγμένος ὁ δὲ διεσώθη εἰς τὸν Καρσῖνον διακεχαραγμένος τὸ σῶμα. Διακεχείρικε γενικῇ. ὥστε ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνον εἶναι ὁμολογιῶν ὧν διακεχείρικεν ἢ πεπολίτευται παρ' ἡμῖν. διαχειρίζω δὲ αἰτιατικῇ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν διεχείρισε. καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς τὴν οὐσίαν παρέδωκε τοῖς υἱέσιν. Διακεχρημένον αὐτί τοῦ καθ' ἕκαστον μέρος δεδανεισμένον. Δημοσθένης. Διακεχυμένοι. ἐκλελυμένοι τὴν ψυχὴν ὑπὸ χαρᾶς. τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήντων πρὸς Γάϊον διακεχυμένοι καί τι καὶ προσπαίζοντες ἀλλήλοις. Διακλιμακίσας. διαπαλαίσας. κλίμαξ δὲ καὶ κλιμακισμός. πάλαισμα ποιόν.

Διακλεισθέντες, ἐξαπορήσαντες. κωλυθέντες. εἰρχθέντες. καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι. Διακλῶν. διαθρύπτων. Διακναιόμενος. ξεόμενος. ἢ λυπούμενος. Ἀριστοφάνης. ἄτοπος δὲ ἐγένετο τοῖς μοι τις πόθος. ὅς με διακναίσας ἔχει. Διακναισθήσεται. διαφθαρήσεται. Διακναίειν ἐστὶ κυρίως, τὸ ξύειν τυρὸν τῇ κνήστι. Διακομισθείς. διελθών. Διακόνιον. οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος κρηπῖδα. Μενεκλῆς δὲ ἐν τῷ γλωσσοκόμῳ ταῦτα εἴρηκε περὶ αὐτοῦ. Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τῶν καλουμένων εἰρεσιωνῶν ὅλων ποιοῦσι πλάττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλα τὰ κυκλοτερῆ πέμματα, ταῦτα καλοῦσι διακόνιον. λέγεται δὲ ἐπί τινος ἐγκρατοῦς. ὁμοίως δὲ καὶ ἀμελεῖ διακόνια ταῦτα τῶν εἰρεσιωνῶν τῷ Ἀπόλλωνι πλασσόμενα πέμματα. τινὲς δὲ λέγουσι ζωμὸν ποιόν. τινὲς ἡμαίζαν. Διάκονος. μακρὸν τὸ ᾱ. ὁ δὲ ἐν ἰσάδι διάκονος τὴν τιμήν. καὶ Φιλοκτήτης ἀλλ' ἢ τότε θνητός εἰμι τῶν διακόνων ὡς εἰκὸς οἶμαι τοῦ μὲν ἐν σμικρῷ μέρει ποιούμενος, τ' οἴκαδ' ἐκπεμψάσθαι λόγον. καὶ διακονῶ. Διακορεῦσαι. διαπαρθενεῦσαι, οἱονεὶ διατεμεῖν. Διακορεῖς. πεπληρωμένους ἰδὼν αὐτοὺς διακορεῖς μέθης ὄντας. Διακορεῖς μεμεστωμένοι. Διακορῶ. κόρην διαφθείρω. Διακόσμησις. τοῦ παντὸς ἡ διάθεσις μέση ἡ γῆ κέντρου λόγον ἔχουσα. μεθ' ἣν τὸ ὕδωρ σφαιροειδὲς ἔχον τὸ αὐτὸ σχῆμα τῇ γῇ, ὥστε τὴν γῆν ἐν ὕδατι εἶναι. μετὰ τὸ ὕδωρ δέ, ἀέρα ἐσφαιρωμένον κύκλους δὲ εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ πέντε. Διακούω γενικῇ. Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ κρίνετε δικαίως. ὁ Μωυσῆς φησὶν ἐν τῷ δευτερονομίῳ, τουτέστι

Διακοράζεσθαι ἀτενὲς βλέπειν, διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κόρας λέγεσθαι. Διακωδωνίζω

διαφημίζω

διαφημίζω. καὶ διακωδωνισθείης. διαφημισθείης. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ, ἐπὶ τῶν ἐμπαιζομένων
λαμβάνεται. Διακωδωνίσαντες. δοκιμάσαντες. διακωδωνίσας δὲ ὁ παιδοτρίβης τὰ μειράκια,
λέγε ὅφρα ὅτι βούλει. πρὸς Ἱππόδρομον διαλεγόμενος τὸν σοφιστήν. Διακωδωνίσω. οἷον δοκι-
μάσω. Ἀριστοφάνης. διότι τινὰ τῶν ὀρνέων δοκιμάζεται διὰ τοὺς κώδωνας ψόφῳ. καὶ τινὲς ἵππεις
οὕτως ἐδοκίμαζον κώδωσιν εἰ ψοφοδεεῖς εἶεν. ἢ ἀπὸ τῶν ὀρτύγων. οἱ γὰρ ὑπομένοντες ἐπι-
τηδείως τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος, ἐπιτηδείως ἔχουσι πρὸς μάχην. τινὲς δὲ, ἀπὸ τῶν ἀσθείων τῶν στα-
θερῶν. ἐπεὶ οὕτως δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ, ἀπὸ τῶν φυλάκων. βέλτιον δὲ, τὸ ἐπὶ τῶν κ
ὀπτῶν καὶ τῶν ἀσθείων. τὰ δ᾽ ἄλλα ἐσχεδίασται. τὸ δὲ τοὺς φύλακας ἐγρηγορέναι, κώδωσι διεση-
μαίνον, ὅπως ἀντιφθέγγονται. καὶ Ἰάμβλιχος. ἐπειδὴ διακωδωνίζων ἕκαστον τῶν ποιμένων, οὐχ
οἷός τε ἦν ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν οἵτινες ἦσαν οἱ παῖδες. Διακωχή. διάληψις. Διακωλύω.
αἰτιατικῇ. Διακραδαίνων. σείων. Διακρεκόν. διακεκριμένως. Διακριθείη. διαχωρι-
σθείη. διαλυθείη. καὶ μέντοι διακριθεὶν πρότερον ὑπὸ τοῦ λεγομένου κλήμ... Διακρίνεται. ἀμ-
φιβάλλει. ἀπιστεῖ. διαχωρίζεται. καὶ διακρίνομαι τὸ χωρίζω, δοτικῇ. Διακρούεσθαι. ἐξωθεῖν
ἢ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι. καὶ διακρούω αἰτιατικῇ. Διάκτωρ. δι-
άκονος. ἄγγελος ἀπαγγέλλων. Διακυβιστῶ. αἰτιατικῇ. Διακυκῶσι. διαταράττουσι.

Διαλαβών. διαδεξάμενος. διαλαβόντες ὅσα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου εἶχετο συγχωνεύσαντες. ἢ
καὶ διαλαβόντες, ἐξῆλθον νυκτός. Διαλαβών. περικατασχών. ὁ δὲ διαλαβὼν τὰς ὁδοὺς φυ-
λακαῖς. Διαλλαγή. εἰρήνη. ὦ κύπρεις ἡ καλὴ καὶ χάρισι ταῖς φίλαις ξυντροφὲ διαλλαγή.
ἐπειδὴ γάμοι καὶ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται. ἢ ὅτι ἡ δίκη καὶ ἐπιχαρείς ἐστι. Διαλ-
λαγῆναι. τὸ διὰ τὸ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι. ἐν ἀνάγκῃ. καταλλαγῆναι δὲ, τὸ ἀπὸ φιλίας
εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδῆσαι τινὸς ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Διαλαγχάνειν. διαμερίζε-
σθαι. διακληροῦσθαι. τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ. διάληξις δὲ, τὸ πρᾶγμα. Διαλλακτής. φιλιωτής.
Ἀριστοφάνης. διαλλακτὴς ὢν καὶ ξυμβαίνετε. ἀντὶ τοῦ φιλιοῦσθε. Διαλαμβάνει. αἰτιατικῇ. ὑ-
πονοεῖται. ἢ δὲ, ὡς μηχανῶς διαλαμβάνει καὶ δεῖται τῶν κρειττόνων. τιμωρῆσαι αὐτῇ καὶ μετελ-
θεῖν τὸν ἐπίορκον. Διαλαμβάνων. ὑπομνηματίζων. συγγράφων. Διαλλάττειν πρὸς ἡ-
μᾶς ἀνδράσι λακωνικοῖς οἷσι πιστὸν οὐδὲν. εἰ μὴ ὥσπερ λύκοις κεχηνότι. ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ ἀλ-
λότρια διαρπαζόντων. οἷν γὰρ τρόπον λύκοις οὐκ ἔστι πίστις, οὐδὲ τούτοις. τὸ δὲ κεχηνότι, ἐπὶ
τῶν μάτην χαιρόντων. Διαλλάττω. δοτικῇ. ὕπατε πρῶτον διαλλάττειθι τῷ ἀδελφῷ σου. αἰτι-
ατικῇ δὲ, διαλλάξαντες τὰ ὅπλα πρὸς ἀλλήλους. Διαλαχεῖν τὸ διανεμεῖσθαι. οἱ ῥήτορες εἰρή-
κασιν. ἀπολαχεῖν δὲ, τὸ διανέμεσθαι τὰ πρὸς ὧν ἐστιν. ἐν τῷ ἀπολαχεῖν. Διαλαίλαπος. Διαλέ-
γεσθαι τὸ συνουσιάζειν. καὶ διαλέγομαι. δοτικῇ. Διαλέγουσαι. διοικοδομοῦσαι. λέγειν γὰρ τὸ οἰκοδομεῖν.
καὶ διαλέγειν. διορύττειν. Θουκυδίδης. Διαλέγοιντο γυναιξίν. ὁμιλοῖεν ἢ συνουσιάζοιεν. οὕτως Ἰσοκρά-
της. Διαλεκτική. ἡ ἀποδεικτική. ὀλίγα διαλεκτικῆς ἁψάμενος. διαλεκτική ἐστιν, ἐπιστήμη
ἀληθῶν καὶ ψευδῶν καὶ οὐδετέρων. τυγχάνει δ᾽ αὐτὴ τὰ ἐπισημαίνοντα καὶ σημαινόμενα. ἢ οὕτως. μέθο-
δος δι᾽ ἐνδόξων περὶ παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογιστική. καλεῖται δὲ διαλεκτική. ἀπὸ τοῦ διαλέγε-
σθαι. τὸ δὲ διαλέγεσθαι, ἐν ἐρωτήσει τε καὶ ἀποκρίσει. διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς. καὶ ἔστιν ἐν τῶν δι-
εξοδικοὺς. Διάλογος. λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος περί τινος τῶν φιλοσοφουμέ-
νων καὶ πολιτικῶν μετὰ τῆς πρεπούσης ἠθοποιΐας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέ-
ξιν κατασκευῆς. διαλεκτικὴ δέ ἐστι τέχνη λόγων. δι᾽ ἧς ἀνασκευάζομέν τι ἢ κατασκευάζομεν ἐξ
ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως τῶν προσδιαλεγομένων. τοῦ δὴ λόγου τοῦ Πλάτωνος, δύο εἰσὶ χα-
ρακτῆρες. οἱ ἀνωτάτω. Διάλεξις. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. διάλεξιν ἡμῖν παρέχουσι. του-
τέστι λόγων ἐμπειρίαν καὶ νοῦν. τουτέστι τὰ νοηθέντα φράζειν. διαφέρει δὲ διάλεξις διαλέκτου. ὅτι
διάλεκτος μέν ἐστι, φωνῆς χαρακτὴρ ἐθνικός. διάλεξις δὲ τῆς συνήθους φωνῆς ἐκτροπὴ ἐπὶ
τὸ σεμνότερον καὶ ἀγροικότερον. Διαλεπτολογοῦμαι. διαλέγομαι. ὥσπερ καὶ ὁ Σωκράτης
ἔφη. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον ἵνα μὴ ἕλκῃ τὴν ἰκμάδα τῆς τὰ κάρδαμα. οὕτω καὶ

ὁ πρεσβύτης, διαλείπω λοιδορούμενος τοῖς δούλοις τῆς οἰκίας. Διάλειμμα· διάστημα. καὶ διαλείποντα τὰ διαχωρήματα. Ἀρριανός· φυλακαὶ δὲ ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐτετάχατο. Διαλείμματος· διαχωρισμοῦ. Διαλείπουσαι· ἀλλήλων ἀπέχουσαι. Ἀρριανός· διαλείπουσαι ὅσον ξύμμετρον εἰς τὸ συνορᾶν τε ἀλλήλους καὶ κατακούειν αὐτῶν. Διαλειπούσῃ· διακοπτομένῃ. ὑφειμένῃ. οὖν καὶ διαλειπούσῃ πολλαχοῦ τῇ φωνῇ. ἐδεῖτό οἱ ξυμπεῖσαι βασιλέα. Διαλήξεις· διαλαγχάνειν μέν ἐστι, τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ. διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα.

Διάληψις· ἐνθύμησις. ἢ γνῶσις. Πολύβιος· διὰ γὰρ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ἐπιθυμίαν, ἣν ὑπὲρ αὐτῶν διάληψις. ὡς οὐδὲν προὔργου ποιουμένους τὸν βίον τῶν κοινωπετεῖν. οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὰν τῶν κατὰ λόγον ἀλλ᾽ ἐκ τῶν συμβαινόντων ἀγαθοὶ ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις τὰς τοῦ νοὸς ὁρμάς. ἔτι γὰρ διὰ τὸ τοῦτο περικεχειρισμένον τὸν Πεισίστρατον· διὰ τὸ πρᾶξιν ἔχειν τινὰ καὶ τόλμαν, παραχρῆμα μετέπιπτον εἰς τὰ ἐναντία ταῖς γνώμαις διὰ τὴν προπέτειαν. καὶ αὖθις· παραπλησίως καὶ τὰ πλήθη ὁμοίως τούτοις ἔχει τὰς διαλήψεις. ὑπὸ τῶν κοινῶν τῆς φύσεως αὐτοὺς διδασκούσης. καὶ Πολύβιος· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, ἐπειδὰν καταφορὰς ἀλλήλοις διαλήψεως χρώμενοι ταῖς μαχαίραις· πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος προσεῖναι τὰς ὑπάρχοντος· τύπτοντες εἰς τὰ στέρνα καὶ εἰς τὰ πρόσωπα, διέφθειραν πάντας. Διαλογή· διάλεξις. ὁμιλία. Δαβίδ· ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου. Διαλοιδορεῖται· δοτικῇ συντάσσεται. ὁ γὰρ Ἀριστοφάνης οὐ φιλῶν Πρόδικον, τοῦτό φησιν· ὅσον μισῶν Σωκράτην. ἐν γὰρ τοῖς Ὄρνισι διαλοιδορεῖται Προδίκῳ.

Διαλύω αἰτιατικῇ. τινὰ μέν ἐστιν. ἀλλὰ διαλύων ὀργήν. Διαμασῶντες· διαβρέχοντες.

Διαμαρτία· ἡ ἀποτυχία. καὶ διαμάρτοι· ἀποτύχοι. μέλλοντος σημασία. καὶ διαμαρτάνω γενικῇ. καὶ τοῦ σκοποῦ δοκοῦσιν ἔμοιγε διαμαρτάνειν. Διαμαρτύρομαι· βεβαιῶσαι. καὶ διαμαρτυρεῖν τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν. καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Διαμαρτυρία. καὶ διαμαρτυρεῖν· τρόπος τίς ἐστιν ἡ μαρτυρία παραγραφῆς. πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον, ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι, ὡς εἰσαγώγιμός ἐστιν ἡ δίκη. ἢ οὐκ εἰσαγώγιμος. διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς· τῷ τὴν μὲν διαμαρτυρίαν γίνεσθαι, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φευγόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων. καὶ πρότερον ὁ διώκων, προὔβαλλε τότε τινὰ μαρτυροῦντα εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. καὶ περὶ τούτου πρῶτον ἐγίνετο ἡ κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον. εἰ δὲ μὴ προβάλλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων· τότε ἐξῆν τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινὰ μαρτυροῦντα, μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυριῶν. καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις. τάχα δὲ ἐπὶ ταῖς τοῦ ἀπροστασίου δίκαις ἐκώλυτο διαμαρτυρεῖν. ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀποστασίου, οὐκέτι. Διαμαρτάνω γενικῇ. καὶ τοῦ σκοποῦ δοκοῦσιν ἔμοιγε διαμαρτάνειν. Διαμάρτῃ ἐκεῖνος· ἀνθυποτακτικόν. Διαμαρτύρομαί σοι ἀντὶ τοῦ βεβαιώσω. μέλλοντα σημαίνει. ἔστι δὲ ἐνεστῶτος, διὰ τοῦ ε μικροῦ. ὡς ἐν τῷ ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι Ἰσραήλ. καὶ διαμαρτύρομαί σοι. Διαμαρτυρομένας· προλέγοντας. ἀποτρέποντας. ἀπέστειλε πρεσβευτὰς διαμαρτυρομένους· μήτε τὴν πόλιν οἰκίζειν. μήτε παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν μηδέν. καὶ διαμαρτύρασθαι· βεβαιῶσαι. ἐβουλήθησαν οὖν καὶ διαμαρτύρασθαι τοῦτο τρόπον τινά. Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν παραβόλως τι ποιούντων. Διὰ μάχης ἐλθεῖν. οὐδενὸς τὸ παράπαν θαρρήσαντος διὰ μάχης αὐτοῖς ἐλθεῖν, ὅτι μὴ ἀντιτάξασθαι εἰς τὸ παντελές. Διαμέλλει· ἀναβολῇ χρῆται. ὁ δέ, πρὸς ὀργὴν ὑπειδόμενος· καὶ μὴ πάνυ πιστεύσας, διεμέλλησεν. Διαμεμετρημένη ἡμέρα. μέτρον τί ἐστιν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. ὡς δή που τὰ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγώνων. διενέμετο δὲ τρία μέρη τοὔδωρ τὸ μὲν τῷ διώκοντι· τὸ δὲ, τῷ φεύγοντι· τὸ δὲ τρίτον, τοῖς δικάζουσιν. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ παρὰ Ἰσαίῳ· ὡς διαμεμετρημένης ἡμέρας, ὅτι μὲν χοεῖς ὕδατός φησι γίνεσθαι πρὸς ἀγῶνας· ὅτι δέ, πρὸς ὕδωρ. Διὰ μέσου τείχους· ἀπὸ τῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀπὸ τοῦ βορείου, καὶ τοῦ νοτίου, καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν ἑκατέρων τὸ μέσον ἐλέγετο, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. Διάμηδος ποιητικόν τι εἶδος ἐνδυμάτων.

ὡς κατά τινας διαμέτζας καθαίας κεχρῆσθαι τὴν γλῶτταν ταῖς αὐτῆς τύποις συμβολαῖς τῶν ἀκί-
δων. Δείναρχος δὲ διάμετζον λέγει, τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος. Διαμησάμενος.
διορύξας. διαμησάμενος γὰρ πᾶσαν τὴν ἀπὸ τῶν κρασπέδων τοῦ Ὀλύμπου ἄμμον, ὕδωρ πολὺ καὶ πότι-
μον εὗρε. καὶ αὖθις. διαμησάμενος τὴν χιόνα τὴν ἐπ᾽ αὐτῇ, ἐξῳκοδόμει τὸν κρημνόν. Διαμεί-
νης. αὐθυπότακτον. Διαμῆσαι. διακόψαι. Διαμώμενος. θερίζων. καὶ διαμώμενοι. διασκά-
πτοντες. ζητοῦντες. Θουκυδίδης. διαμώμενοι τὸν κάχληκα ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕ-
δωρ. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἐσκήνουν ἐπὶ τῆς χιόνος διαμώμενοι καὶ μεταξὺ ἐκκαθαίροντες. Δια-
μνημονεύω αἰτιατικῇ συντάσσεται. οὓς καὶ διαμνημονεῦσαι καθ᾽ ἕκαστον ὁ λόγος διὰ τὸ πλῆθος καὶ
πρὸς ὄνομα διελθεῖν, ἐπικτήσατο. Διαμπάξ. δι᾽ ὅλου. διαπαντός. Διαμπερέως. διαμπε-
ρές. δι᾽ ὅλου διῆκον. ὁ δὲ, διῆγεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὄρυγμα. ὃ διαμπερὲς μὲν ἦν ὀρωρυγμένον ἐπὶ σταδί-
ους λ. εἶχε δὲ ἔξοδον ἐπὶ θάτερα τοῦ ὀρύγματος. Διαμοιρωμένη. διαιροῦσα. καὶ μερίζουσα ἢ τὰς
μοίρας μεμφομένη. Διαμυδαίνεται. ἀντὶ τοῦ διασήπεται. καὶ διαρρεῖ καὶ λιβεῖ. Διαμυλλαίνει.
αἰσχρῶς περιέλκει. καὶ ὅστις δὴ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιός. καὶ διαμυλλαίνειν τὸ διαμωκᾶσθαι τοῖς
χείλεσι. ἢ τὸ ἐσθίειν καὶ διακόπτειν καὶ διαστρέφειν τὰ χείλη. ἀριστοφάνης φησί. Διάνδιχα. διχῶς.
Διανενευκωμένη. ἀντὶ τοῦ ἐπτερωθημένη. Διανεῦσαι. διακολυμβῆσαι. καὶ διανεῦσαι ἐθελήσαντες,
ἐβραδύνοντο ὑπὸ τῆς πανοπλίας. Διανεῖμαι. μερίσαι. Διανείμης. αὐθυπότακτον.
Διανηξάμενος. διακολυμβήσας. Διανίζεται. διανίπτεται καὶ καθαρίζεται. Διανθίζω. ὅ ἐστι τὰ ἄν-
θη συλλέγω. καὶ διηνθισμένας. Διανοεῖσθαι. τοῦτο ἐνέργειά ἐστι καὶ διέξοδος τῆς ψυχῆς. ἐπίστα-
σθαι μὲν τὰ πολλὰ, δυνατόν ἐστι. διανοεῖσθαι δὲ ἅμα πολλὰ, ἀδύνατον. πᾶς γὰρ ὁ διανοούμενος, ἕν τι διανο-
εῖται. ὡς γὰρ ἀδύνατον ἅμα λέγειν πολλοὺς λόγους, οὕτω διανοεῖσθαι ἅμα πολλά. λόγος γάρ
τις, ἡ διάνοια αὐτῆς τῆς ψυχῆς, ἐφ᾽ ἑαυτῆς λεγούσης. Διάνοια ἄρριχος. ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλ-
λομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Διάνοια. ἔστιν ἐν τῷ δόξα. Διανταία πληγή. τοῦ δὲ περὶ τὸν βρα-
χίονα τραύματος διανταία πληγῇ καταβαροῦντος, κατεξανέστη τῶν ἀλγηδόνων. Διανυσθῆναι.
τελεσθῆναι. Διαξαίνειν. ἀναιρεῖν. διακόπτειν. ὁ δὲ, ἑάλω. καὶ ἔμελλεν ὁ δῆμος διαξαίνειν αὐ-
τόν. ὁ δὲ, ἐνακάφηκεν. ἀλλ᾽ εἴασεν αὐτὸν γῆν πρὸ γῆς ἀπιέναι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, φόνους ἐργασάμενος
ἐναγεῖς, καὶ διαρρήξας καὶ διαξήνας τοὺς νόμους. καὶ τὴν ἀνδρῶν ἀπειρασάμενος φύσιν, καὶ γήμας
ἀθύτους τε καὶ ἀγάμους ἐκείνους γάμους. Διαξῆναι. διαλῦσαι. ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἀρχαίων διαξήνειν. τῶν δὲ
ἐρίων οἱ μαλλοὶ, ἔχουσι τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κορυφὰς περιειλημμένας. καὶ ἐπὰν πλυθῶσι, διαλύεται ὁ μαλλός.
πρὸς ἑκάτερον οὖν καὶ τὰς κορυφὰς τοῦ ἐρίου περιειλημμένας ἐν τῷ πόκῳ, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν πονηρῶν
συνισταμένων τοῖς πράγμασι, διαλῦσαι χρή. Διαπαλαίω. δοτικῇ. Διαπαρατριβαί. ἐνδε-
λέχειαι. Διαπαρθενεῦσαι. μιγῆναι παρθένῳ. ἐλέγετο δὲ οὕτως, καὶ τὸ παρθενοφθορῆσαι. καὶ δια-
φυλάξαι παρθένον. Διαπατταλευθείσῃ χαμαί. ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. σημαίνει δὲ
τὸ διαιρεῖν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς. ἢ διαπατταλευθείσῃ ἀντὶ τοῦ ἐκταθείσῃ χαμαί. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνον-
τες ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα μὴ συνάγοιντο καὶ συστέλλοιντο ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως, τὰ ἄκρα πατταλοις κα-
τακρούοντες, ἐκτείνουσι. Διαπαίζω. δοτικῇ. Διαπαρθενεύεσθαι. τετμῆσθαι τῇ μίξει. Διαπε-
πονημένης. κατεργασθείσης. Διαπερονήσαντες. διακεντήσαντες. Διαπερᾶναι. τελειῶσαι. Δια-
πεσούσης. ἀποτυχούσης. ἔδοξεν οὖν ἐπισφαλὲς ἔχειν τι κοινωνῆσαι αὐτοῖς τῆς πράξεως. καὶ διαπεσούσης
καὶ συντελεσθείσης τῆς ἐπιβουλῆς. καὶ διαπίπτων. ἀποτυγχάνων. Διαπέσοιμι. οἷον διαμαρτήσαι-
μι τῆς ἐλπίδος. ἀριστοφάνης. μὴ σὺ ἀπολέσαι με εἴ τι τῶν ἐμῶν ψωσμάτων ἐνείη, διαπέσοιμι πάντα-
χῇ. Διαπεφώνηκεν. ἀντὶ τοῦ ἐσχάτην καὶ τελευταίαν φωνὴν ἀφῆκε. τουτέστιν ἀπέθανεν. ὅτε δὲ λέ-
γει ὅτι διαπεφώνηκε δὲ τούτων οὐδὲ εἷς περὶ τῆς ὁμονοίας τῶν τεσσάρων βασιλέων φησὶν ὁ Χρυ-
σόστομος. Διαπεινῶμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ. ἀντὶ τοῦ προσεδρίαν. ὡς εἴωθε, διαπίνομεν ἀεὶ πρὸς τῷ
πυρὶ ἢ εἴπερ διαπεινῶμεν. οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πῦρ γίνονται. εἴρηκε δὲ οὕτω διὰ τὸν
λιμόν. τουτέστιν ἐσχάτως πεινώμενοι. ὥστε καὶ τὰ ἱμάτια ἀποδυόμενοι, καθεζόμεθα πρὸς τὸ πῦρ
διὰ τὸ ῥῖγος. ἢ διαπύρως καὶ ἐκτόπως πεινώμενοι. ὃ καὶ βέλτιον. Διαπείρας συχνῆς. ἀντὶ τοῦ

ἀνείρξαν. τούτων ἐπίσταμαι διὰ πείρας συχνῆς μάλα τήν τε ἀγαθοειδῆ προαίρεσιν προβεβλη-
μένον καὶ τὸ πάθος, οὐ πολύ τι λειπόμενον κατὰ τὴν αὐστηρὰν προθυμίαν. ἀπόπειραν ποιουμέ-
νη. ὁ δὲ, ἐξώρκισεν αὐτὸν εἰ ταῦτα οὕτως ἐγνωκὼς λέγει. ἢ διαπειρώμενος αὐτοῦ. ὁ δὲ, ὤμοσεν, ἦ μὴν
τῷ ὄντι καὶ φρονεῖν ταῦτα καὶ λέγειν περὶ αὐτοῦ. Διαπηδῶ. αἰτιατικῇ. Διαπηνικίσαι. ἐξαπατῆ-
σαι. πηνήκην γὰρ οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ, τὴν ἐκ τῶν τριχῶν παραθετὴν κόμην. καὶ τὸ φενακίσαι,
τινὲς ἀπὸ τούτου εἰρῆσθαι λέγουσιν. Διαπιθηκίσαι. τὸ διαπαῖξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων. φι-
λοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. Διαπίνωμεν ἀεὶ πρὸς τὸ πῦρ. Διαπίπτω γενικῇ.

Διαπλέκειν. διαποικίλλειν. διάγειν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. εἰ μετὰ τῶν ὀρνίθων τις ὑμῶν
βούλεται διαπλέκειν ζῶν, ὁ δὲ τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἴτω. Διαπληκτίζονται. διαμάχον-
ται. Διαπλώσας. διαπλεύσας. διελθών. ὅσον ὁ οἶδα πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίῳ.

Διαπνεῖν τὸ ἀποπνεῖν καὶ πορδεῖσθαι, εὐσχημονέστερον τοῦ ἀποψοφεῖν. Διαπολε-
μῶ δοτικῇ. Διὰ πολλοῦ χρόνου. ὁ γὰρ Πέρσης ὡς ἔτος διὰ πολλοῦ χρόνου ἤκουσε τοῦ λόγου πε-
ριχαρεὶς τῷ πράγματι, ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται τὰ ἀρχαῖ᾽ ἐκεῖνα οἷς Θέσπις ἠγωνί-
ζετο. Διαπονεῖν. ἀρκεῖσθαι. Διαπορηθέντες. διαπορούντες. Διαπορῶ διαπορήσω. ζητῶ. ἀμ-
φιβάλλω. Διαπορεία. ἡ διαπόρησις. διαπορία ἤγουν ἀμφιβολία. Διαπορθμεύω. διακομίζω.
διαπορῶ. Διαπορθμεύσων. διαπεράσων. διακομίσων. Διαπραξάμενον. ἐλαθεῖν. κατασκευα-
σάμενον. Διαπρέπειν. διαφαίνεσθαι. διαφέρειν. Διαπρεπής. ἔκδηλος. ἐπίσημος.

Διαπρῆσαι. διανύσαι. τελέσαι. Διαπρύσιον. διαπαντὸς διῆκον. μέγα. ἐξάκουστον. διαβόητον.
Διαπτύω. αἰτιατικῇ. Διαπυνθάνεται. ἐρωτᾷ. Διάπυρος ὁ θερμός. Διάρας.
διατείνας τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν. Διαράμενον. ὡς δὴ εἰκός τε αὐτὸν διαράμενον βλοσυροῖς
ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέψαι χρυσίῳ. τὸ ὑπεναντίον μὲν οὖν. Διάργεμοι. οἱ μὲν λευκοί. οἱ δὲ μέ-
λανες. ἄλλοι μὲν, ὑμεῖς μέλανες. οἱ δὲ, πυρρώδεις. ἕτεροι ξανθοὶ καὶ διάργεμοι εἶθε. Διαρραῖ-
σαι. διαφθεῖραι. Διαρρέουσα. ξυφηλῇ. Διαρρεῖν. διαχεῖσθαι. χαυνοῦσθαι. τὸ διαρρεῖ πολὺ
καὶ κλεινὸν ὄνομα. ἀντὶ τοῦ εὐφημία περαίρει. Διαρρήδην. σαφῶς. φανερῶς. διαρρήδην ἀπει-
πών. μήτε μέχρι συνάπτειν. μήτε πορρωτέρω ἰέναι. μήτε ἄλλο πράττειν μηδέν. Διαρρήξομεν
αἰτιατικῇ. διακόψομεν. Διαρθρώσας. διατυπώσας. Διαρκῶς. καρτερῶς. δαψιλῶς. Αἰ-
λιανός. ὁ δὲ, οὐ γὰρ ἐληλύθει τὰ ἔνδον, ὑπωρώδετο καὶ τὴν ἐλπίδα ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐλάμβα-
νεν ἐς τὸ κρεῖττον. καὶ ἔτι μᾶλλον τῇ πολιορκίᾳ διαρκῶς ἐνεκαρτέρει. Διάρμα. Πολύβιος.
ἅμα δὲ πρὸς τὸν ἀπὸ Λιβύης πλοῦν καὶ πελάγιον διάρμα λίαν εὐφυῶς ἔκειτο τοῖς Καρχηδονί-
οις ἡ πόλις. καὶ αὖθις τὴν μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ Χάρακος ἐπὶ θαλάττης, ἑκατὸν εἴκοσι στάδια. τὸ δὲ διάρ-
μα, βραχὺ πλεῖον ξ. καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀδηλότητα καὶ συνέχειαν τῆς ἐπιφύσεως. καὶ αὖθις. εἶδον ὄ-
ψιν πεφυρωμένην τῆς θαλάττης διάρματος ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ἕως Καρχηδόνος. Διαρωπάκια.
τὰ παρ᾽ ἡμῖν ῥωπάκια. Δίαρσις. ἔπαρσις. εἰς ὕψος. Πολύβιος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνδραμόντες εἰς
τὰς χεῖρας, τοὺς Κελτοὺς ἀπράκτους ἐποίησαν. ἀφελόμενοι τὴν ἐκ διάρσεως αὐτῶν μάχην. ὅπερ
ἦν ἴδιον Γαλατικῆς χρείας. διὰ τὸ μηδαμῶς κέντημα τὸ ξίφος ἔχειν. Διαρτᾶν. κινεῖν. δι-
αίρειν. καὶ τὸ ἀρτῆσαι ἐπὶ τοῦ ἀνακρεμάσαι. Διαρτῆσαι. τὸ ἐξαπατῆσαι. οὕτω Μένανδρος. δι-
αρτίσαι δὲ διὰ τοῦ ι, ἀναπλάσαι. καταρτίσαι. Διαρτίζω τὸ πλάττω καὶ τελειῶ. διαρτῶ δὲ τὸ κρε-
μῶ. Διαρτία ἡ διάπλασις. εὔπλαστος διαρτί χειρὶ τεχνικῶς. Διαρτίζεται. ὁρμᾷ. Διαρτώ-
μενος. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τοῖς μὲν ἴχνεσι διαρτώμενος, τουτέστιν ἐξαπατώμενος. οὐδὲν δὲ ἧττον οἰόμενος εἶ-
ναι διερευνήσασθαι τὸν χῶρον. καὶ αὖθις, πολλαχόθεν ἀκροβολισμοῖς χρώμενοι, ἵνα διαρτώμενοι
τῇ δινήσει τῶν κατὰ πρόσωπον ἐπιόντων μηδεμίαν αἴσθησιν λάβωσι τῶν ὑπὸ κεφαλῆς. καὶ
διαρτῶ, τὸ κρεμῶ. καὶ διαρτωμένων. καταρτιζομένων. Διάρροια, πάθος περὶ τὰς [illegible] γι-
νόμενον. εἴδη δὲ εἰσὶ πάθη βράγχη, κραῦρα, διάρροια, ἡ μὲν οὖν βράγχη, μέρους τινὸς τοῦ σώ-
ματος. ἡ δὲ κραῦρα πυρετὸς σὺν κεφαλῆς πόνῳ. σημειοῦται δὲ τοῦτο, τὸ καταβεβλῆσθαι
τὰ ὦτα καὶ κατηφῆ εἶναι τὰ ὄμματα. ἡ μὲν οὖν διάρροια ἐστὶν ἀθρόα ῥεῦσις. τὴν δὲ κραῦραν

οἰομεῖς

οἰνομεῖς ἐγχυματίζουσι. τὰς δὲ βράγχας, περιτέμνουσι τὰ στόματα τῶν σαρκιδίων. Διαφθαρ-ῆναι φθαρῆναι. Διασαλακωνίσαι· διαθρύψαι. Ἀριστοφάνης ὥσπερ ἂς τρυφῶντι διασα-λακώνισον. σαλάκωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους ἀπὸ τοῦ σαυλοῦσθαι ὅ ἐστιν ἁβρῶς βαί-νειν. καὶ οἱ ονεισούσθαι παρὰ τὸν σάλον. οἱ δὲ νεώτεροι διαφθείρεσθαι καὶ βιάζεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τιθέασιν ἀδιαφόρως. Διασαφηνίζειν τὸ τηλαυγῆ ἀκριβοῦν. Διασαφῆσαι· ἑρμηνεῦσαι. Δι-ασαφούσης· ἀντὶ τοῦ φωτιζούσης. σελήνης τὸν ζόφον διασαφούσης. Διασείων τοὺς ὑπευθύνους εἰ πέπων ἢ μὴ πέπων αἰτιατικῇ. ὧν ἁπλῶς καὶ ῥᾳδίως διασεισθῆναι δυνάμεθα. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάζειν κέχρηται τοῖς ὀνόμασιν. Ἀριστοφάνης· ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐκ μὲν τῶν πε-πόνων ἔστι δρέψασθαι καὶ φαγεῖν. ἐκ δὲ τῶν ἀώρων οὐκέτι, οὕτω φασὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. ὁ Κλέ-ων διελογίζετο καὶ διέκρινε, τίς ἐπιτήδειος διασεισθῆναι. καὶ τίς σκληρὸς καὶ δυσκαταμάχητος, ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν πένης ἢ πλούσιος, ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ ὡς ἐπὶ σύκων. Διασείστους· ἐοίκα-σιν ὀνομάζεσθαι οἱ διάσειστοι, παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασείεσθαι πρότερον. εἶτα βάλλεσθαι. ἵνα ἀνα-κυρεχθῶσι μᾶλλον ὦσι. Διασήθειν· διαξύειν. ἀπαλείφειν. παραιτεῖσθαι. Διασηκῶσαι· βασά-σαι. οὐ τὸ ἆραι δηλοῖ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι. καὶ διασηκῶσαι καὶ διασκέψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὁλκήν. Διάσημος· ὁ λαμπρός. καὶ διασημότατος. Διάσια· ἑορτὴ ἀθήνησι με-ιλιχίου διός. προσαγορεύεται δὲ διάσια, ἀπὸ τοῦ διαφυγεῖν αὐτοὺς ἀρὰς τὰς ἄτας. καὶ Ἀριστοφά-νης· ὅτε περιάμην σοι διασίοις ἁμαξίδα. Διασκανδικήσας· μὴ ἀποδειλιάσης. μὴ εὐριπιδίσης. μὴ ἀμελήσης. σκώπτει δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν. σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου λε-πτοῦ. καὶ ἀλλαχοῦ· σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος. Διασκεδαννύουσι· διασκορπίζουσι. λέγεται δὲ καὶ διασκίδνησιν. ἰώσηπος· οὔτε γὰρ ἀταξία διασκίδνησιν αὐτοὺς τῆς συντάξεως τῆς εὐθέως. Διασκευαζόμενα· ἡ πόλις. ἀθηναῖος κωμικός. ἔγραψε τόσα καὶ ἄλλα δια-σκευαζόμενος. Διασκευάσασθαι· ἀντὶ τοῦ συσκευάσασθαι ἴσως. Διασκευή· ἀπὸ τῆς κλίνης σοι γέγραφα μόλις ἀνεχόμενος εἰς διασκευὴν τῶν γραμμάτων. τουτέστι ζωθήκην. Διασκη-νητέον· καταλυτέον. ξενοφῶν ἐδόκει διασκηνητέον εἶναι εἰς τὰς κώμας εἰς στέγας. Διασ-μώμενος· ἐρευνῶν. Διασμύχων· διαξύων. διακαίων. Διασπαθᾶν· ἀφειδῶς δαπανᾶν.

Διασπεύσας· διεγείρας. παρορμήσας. τοὺς μὲν στρατιώτας διασπεύσας. τοὺς δὲ χιλιάρχους πα-ρακαλέσας ἅψασθαι τῆς πράξεως. Διασπείρω· αἰτιατικῇ. Διὰ σπιδέος πεδίοιο· οἱ μὲν, διὰ τὸ πολλὰς ἀσπίδας ἐν αὐτῷ ἐρρίφθαι. οἱ δὲ, ἀσπιδώδους· διὰ τὸ τοῦ πεδίου περιφερές. οἱ δὲ, ἀπὸ μήκους. Διασπώμενος· συντρίβων καὶ κατακλῶν. Διάστασις· ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ δι-ακόσμησις. Διαστελλόμενος· διαχωριζόμενος. Διαστῆσαι· ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι. Διαστήτην· ἐχωρίσθησαν. Διαστείχειν· διέρχεσθαι. Διαστείχοντας· διαπορευομένους. καὶ διαστείχουσαν, διερχομένην. Διαστολή· διαχώρησις. ἐξοχή. οὐ χρὴ θαυ-μάζειν εἰ φιλοτιμότερον ἐξηγούμεθα τὰ κατὰ τὸν Σκιπίωνα. καὶ πᾶν τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ δια-στολῆς ἐξαγγέλλομεν. Διασφάξ· διατομὴ ὄρους. καὶ διασφάγες· διεστῶσαι πέτραι. Δια-σχών· διελθών. διαστήσας. πολύβιος. ὁ δὲ, διασχὼν τῶν πολεμίων ὡς εἴκοσι στάδια, κατεστρατοπέ-δευσε μεταξὺ λαβὼν τὸν ποταμόν. Διατάγματα· ὁ δὲ, διατάγματα προθεὶς, ἱκέτευε τὸν δῆμον εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν. καὶ αὐτοῖς ἀμνηστίαν ὑπισχνεῖτο. ἀντὶ τοῦ λήθην τῶν ἐπταισμέ-νων. Διαττᾶν· σήθειν. Διατακτικώτερον· πολύβιος. τοῦτο ἅμα μὲν ὑπολαμβάνοντες εἶναι καὶ διατακτικώτερον, τὸ μήτε τῷ καιρῷ μήτε ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς καὶ παραστατικαῖς διαθέ-σεσι παραγίνεσθαι τῶν ἐναντίων. Διαταφρεύει· διασκάπτει. Διατάχους· ἐπίρρη-μα. διαταχέων δέ. Διατεθώηκται· τεθρόνισται. διεχώρισται. Διατεθρυλλημένος τὰ ὦτα. οἷον κατηδολεσχημένος. ἢ οἷον πλειστάκις καὶ περὶ τῶν αὐτῶν πλεῖστα ἀκηκοώς. Διατεθρυμ-μένος· διακεκλασμένος. Διατεκμαίρεται· στοχάζεται, Διατερσαίνω, ξηραίνω, Διάττειν, ὁρμᾶν, διατρέχειν ἢ διακινεῖν. Διατείνεται· διαβεβαιοῦται. Διατίθεται πράττει. Δια-τιμᾶται· δοκιμάζει. Διατιμητικός, δοκιμαστικός. Διατιξᾶν διαξυπᾶν, δὲ τὰ ἀπηρεμμένα

ἄνω διαπιδάοντες, καὶ αὖθις, μαχαιριδίοις διαπιδᾶν τοὺς ἀσκούς. Διαβρεθῆναι, ἀπὸ δὲ τῶν ὀρυγμάτων ὑπόρρυχα καὶ κατωτέρω τοῦ χάρακος διαπερᾶσθαι τὴν γῆν. ὑπὸ τὸν περίβολον αὐτὸν ἐξεχύθη τὴν διαπεραθῆναι οὖν. ἀντὶ τοῦ διακοπῆναι. διατρυπηθῆναι. Διάπρυσον. διήκουσον. ὀξύτερον. μεγαλόφωνον. Διαβρώτατον. ξανώτατον. διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως τι διαπεπραγμένων. Διατρέχοντες. οἱ διαπλέοντες. οἱ ἀποπειθανείζοντες. Διατριβή. τόπος ἐν ᾧ τινὲς μανθάνουσιν. ἢ καιρὸς καθ' ὃν ἀναστρεφόμεθα ἐπεί τι. ἢ διάλεξις φιλόσοφος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιτήδευμα. καὶ τὸ ἀσχόλημα. Διατριβήν. διαγωγήν. πρόφασιν. ἀφεὶς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις ἐν τῷ βίῳ. καὶ τὴν ἀργίαν. ἐγίνετο δὲ αὐτῷ ἑκούσιος ἡ διατριβή. ἢ τῆς ἐφόδου ἡ σχολαιότης. τότε ἀπαντοῦ ἕνεκα, καὶ τοῦ ὄντος τὸ ἀπορούμενον προμηθοῦς. Διαβοή. συμπάθεια. οἰκτος. τῶν δὲ καρχηδονίων πολλῶν κλαυθμὸν μετὰ δακρύων ποιουμένων, διαβοὴ μεγάλη τὸ συνέδριον κατέσχεν. Διατοιχεῖ. ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τοίχου τοῦ πλοίου, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γίνεται. Διατυπῶν. διατιθέμενος ἐπὶ τὸ βέλτιον. καὶ διατυπῶν τὸ ἄτοπον. καὶ μεταπλάττων πρὸς εὐσχημοσύνην τὸ ἄτακτον. Διαυανθῆναι. ξηρανθῆναι. Διαύγεια. ἡ ἔλλαμψις. Διαυγία ἡ θεολόγος. μὴ λίθων διαυγίαις. τοῦτο, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ παροξύνεται. προπαροξύνεται δὲ ἐν τοῖς ἀττικίζουσιν. εἰ δὲ ὁ παρὼν λόγος ἀττικίζει, προπαροξύνειν ὀφείλομεν. διαύγειαν λέγοντες ὡς ἀμέλξαι. Διαύλειον προσαυλεῖ τις. τοῦτο παρεπιγραφή. φασὶ δὲ διαύλειον λέγεσθαι, ὅταν ἡσυχίας πάντων γινομένης, ἐνδῷ ὁ αὐλητὴς ᾆσμα. ἀριστοφάνης βατράχοις. Διαυλίζων. βαθύνων. ἢ μηκύνων. Δίαυλος. ὁ διστάδιος τόπος. ἢ μέτρον πηχῶν σ'. δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος. τούτους δὴ τοὺς μακροὺς διαύλους ποιεῖσθαι. Δίαυλος. ὁ διπλοῦν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ χρείᾳ. τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον καὶ ὑποστρέψαι. δολιχοδρόμοι δὲ οἱ ζ' τρέχοντες. διὸ καὶ δολιχοδρόμοι. οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι, διπλοῦν ἐποίουν τὸν δρόμον. ὁπλίτης δὲ δρόμος, ὅταν μεθ' ὅπλων ἀγωνίζωνται. ὀκτὼ δὲ εἰσὶν ἀγωνίσματα. στάδιον. δίαυλος. δόλιχος. ὁπλίτης. πυγμή. παγκράτιον, πάλη. καὶ ἅλμα. Διαυλωνίζειν. τὸ διὰ στενοῦ ῥεῖν. Διαυχενίζεσθαι. ὁ δὲ, τὰ φρονήματα καὶ τοὺς θυμοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀνηρέθιζε. καὶ διαυχενίζεσθαι πρὸς τὸ ἀπέρωχον τοῖς μελέταις ἐξεκάλει καὶ φιλοκίνδυνον. ἀντὶ τοῦ ὕψου τὸν αὐχένα ἔχειν. Διαφανές. διαφανὲς φασὶν εἶναι φύσιν ἐν πλείοσιν ὑπάρχουσαν διακριτικὴν τῶν χρωμάτων. ἥτις φωτὸς μὲν μὴ παρόντος, δυνάμει ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο διαφανής. ἐνεργείᾳ δὲ γίνεται διαφανὲς, φωτὸς παρόντος. ἔστι δὲ διαφανὴς οὐκ ἀὴρ μόνον καὶ ὕδωρ. ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν στερεῶν σωμάτων. οἷον φυσικοὶ λίθοι. κέρατα. ὕελος. γύψος. καὶ ἕτερα. ἔστιν οὖν τοῦ διαφανοῦς ἡ φύσις, ἥτις ἐν πλείοσιν οὐσίαις ὑποκειμέναις ἔχει τὸ εἶναι. ἑτέρα αὐτῶν οὖσα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων ποιοτήτων ὁρῶμεν. μετέχει δὲ τῆς διαφανείας, καὶ τὸ ἀΐδιον τὸ ἄνω σῶμα. οἷον τὸ χῦμα τῶν σφαιρῶν. διαφανὲς γὰρ ἅπαν. καὶ γὰρ ὁρῶμεν τὰ ἐν τῇ ἀπλανεῖ ἄστρα διὰ τούτων. καὶ αἱ μὲν σφαῖραι, διαφανεῖς εἰσί. τὰ ἄστρα δὲ οὐκέτι. ὅθεν καὶ ἐπιπροσθοῦσιν ἀλλήλοις. ἐντεῦθεν γοῦν ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις ἐπιπροσθουμένου ὑπὸ τῆς σελήνης, ἐναργῶς φαίνεται γίνεσθαι. Διαφανῆ χιτώνια. οὐ τὰ λαμπρά. ἀλλὰ τὰ ἰσχνά, δι' ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυναικῶν. καὶ ἡσαΐας ὁ προφήτης, καὶ τὰ διαφανῆ λακωνικά, Διαφανῶς, σαφῶς. ἢ συμφώνως. Διαφαίνει, διαδείκνυσιν. Διαφορεῖσθαι, ἑλκύζειν, φιλονεικεῖν. τοῦτον οὖν ὁ μόδυλος κύων ὑπό τινος παραπεσόντος ἐδέσματος ὀικθεῖσα οἳ διαφέρεσθαι προσπαίζοντος ἄλλως, ὁ δὲ, ἠγανάκτησεν. Διαφορεῖμοι, ἀντὶ τοῦ μόνοι ἐστί, Διαφορήτως, ἐξαιρέτως. Διαφορησώμεθα, φιλονεικήσωμεν. Διαφορῶν, διαρπάζων, διαλόγους τὰ πρότερα τὸν πόλεμον διαφορῶν. ἰουστινιανός, ἀξιόλογα τὴν αὐτοῦ περιίηται τὴν ἀρετήν, καὶ διαφορούντων, ἂν ἐπιλέγητον. πυνθανόμενος τὴν πόλιν ὀχυροῦσθαι καὶ πλῆθος ἀνδρῶν διαφορούντων εἰς αὐτὴν ἀθροΐζεσθαι. Διαφέρω τὸ διαλλάσσω, γενικῇ. τουτέστι διαφορῶ μὲν τῶν προγόνων. δοτικῇ δέ, ἐπὶ τοῦ ἐχθραίνω, ὑπὸ τῶν τότε κοινῶ καὶ ἀεὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. καὶ τίνι διαφέρει στιγμὴ ὑποστιγμῆς, χρόνῳ. Διαφέρουσι, πληθύνουσι, ὁ δὲ

ἐστρα

ἐστρατοπέδευσεν ἐν χώρᾳ πάντα τὰ γεννήματα διαφερούσῃ. Διαφεύγω. αἰτιατικῇ. Δια-
φεῖναι. διαλῦσαι. καὶ διαφεὶς. ἀντὶ τοῦ ἀπολύσας ἐρίδος(?). ὁ δὲ, διαφεὶς τὸν πόλεμον, ἐκίνει τὴν πρεσβ-
εῖ(?). Διαφημίζω. ἀεί. Διαφθείρω. αἰτιατικῇ. Διαφθονούμενος. ὁ δὲ, διαφθονούμενος ζήλῳ τινὶ, ἐν ἡ-
συχίᾳ ἔμενεν. Διαφθορά. θάνατος διάλυσις τοῦ συντεθειμένου. Διαφορά. ἀναλώματα. θου-
κυδίδης. Διαφορά. ἔχθρα. διαφορά, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἡ παραλλαγὴ καὶ ἀνομοιότης. Διαφορηθέν.
διασπασθέν. καὶ διαφορηθῆναι. ἀντὶ τοῦ διασπασθῆναι. Διαφόρημα. τὸ παίγνιον. καὶ διαφορῆσαι.
διάφορος γενέσθαι. Διαφορῆσαι. τοὺς ἵππους εἶναι ἀγρίους ὑπό τε τοῦ ἄθλου τοῦ δεσμοῦ καὶ ὑπὸ
τοῦ ἀπεστερημένους βάρους ἔτι μᾶλλον ἀναστραφέντας διαφορῆσαι αὐτόν. Διαφορότης. ἡ δια-
φορὰ παρὰ αἰλιανῷ. Διαφορὰ ἔχθραι. παρὰ τὸ διαφορεῖσθαι ταῖς γνώμαις. λέγεται δὲ καὶ διάφορον
πρᾶγμα τὸ τίμιον. ἐστέρησαν δὲ πολλοὺς τούτων οἷς ἦν ἀπόθεσιν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον
ἢ κατασκεύασμα. ἢ ἄλλο τι τῶν πλείονος ἀξίων. Διαφορουμένης τῆς κρόκης ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυ-
όνων. ἀντὶ τοῦ διασπωμένης. ἀρριανός. τοὺς δὲ ἵππους ἀναστραφέντας, διαφορῆσαι αὐτόν. Δια-
φορήσαντι. διαπέμψαντι. Διὰ φροντίδος ἦν αὐτῷ. ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύετο. ἐσκέπτετο. αἰ-
λιανός. ὁ δὲ θεὸς λέγει ἐκείνους μὴ πολυπραγμονεῖν. αὐτῷ γὰρ εἶναι διὰ φροντίδος. Δια-
φρυκτοῦν. διαψηφίζειν. διασκληροῦν. τὸν γὰρ κύαμον ἐκάλουν φρυκτόν. ἀντὶ δὲ ψήφων, κυά-
μους ἔφερον οἱ τῶν ἀθηναίων δικασταί. Διαχειρίσαι. φονεῦσαι. διαχειροτονία. διάκρισις τῆς
χειροτονίας. ἐν πλήθει γινομένης τῆς δημοσθένους(?). Διαχεῖται. χαίρει. διαχέεται. Διαχωρήματα. τὰ
διαλείποντα. ἀρριανός. φυλακαὶ δὲ ἐπὶ τὰ διαλείποντα τῆς τάφρου ἐπετετάχατο. Διαχώρους.
τὰ διαστήματα. τῶν λόχων. οὐδὲ τὸ ἀναπληροῦσι τῇ πυκνότητι τοῦ στρατοπέδου διαχώρους. Διαχρό-
νου. ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. ἆρ' ἂν βλαβείην διὰ πολλοῦ χρόνου τι σοι δοκῶ ὅταν δὲ ἀποθερμῆ
τῆς ὀπώρας καταλάβῃ(?). οὐκέτι κινδυνεύει ἐπιπίοι γλήχωνα(?). καὶ γὰρ οἱ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώ-
ραν πολλήν, βλάπτονται. καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. οἱ οὖν πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες ἐὰν γλήχω-
να πίωσιν, οὐ βλάπτονται. διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ οἴνου καταπαύεσθαι τὴν καρδίαν. ἵνα οὖν ἡ δριμύτης ἀ-
ποσύφῃ, γλήχωνα πίνουσιν. Διάχυσις, χαρά. τέρψις. Διαψαλάττεσθαι. τὸ διαστέλλεσθαι
εἰς ἔρανον. τὸ γὰρ ἀψαλακτον, ἄθικτον. οὕτω κράτης. Διάψαλμα. μέλους ἐναλλαγή.
Διαψᾶν. διορύττειν. διασκαλεύειν. κελεῦσαι πάντας διαψᾶν τὴν ἄμμον καὶ ποιεῖν βοθύ-
νους ἀμετρεῖς(?). Διαψαίρουσι. διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσι. Δια-
ψεύδονται. ἐκπίπτουσιν. ἀποτυγχάνουσιν. διὸ τῶν μὴ καλῶν διαψεύδονται. τῶν δὲ παρ' αὐτοῖς συμ-
φερόντων ὡς ἐπίπαν ἐπιτυγχάνουσι. Διαψήφισις. καὶ ἀποψήφισις. οἱ πολῖται συνιόντες κα-
τ' ἰδίους(?) τοῦ δήμου. καὶ περὶ τῶν αἰτίαν ἐχόντων. ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν ψηφ-
φίζουσι κρύβδην. οἷον ἀχαρνεῖς περὶ ἀχαρνέων. καὶ ἐλευσίνιοι περὶ ἐλευσινίων καὶ οἱ λοιποὶ δημόται
παραπλησίως. καὶ τοῦτο διαψήφισις καλεῖται. οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες, ἀναμ-
φισβήτητον τὴν πολιτείαν ἔχουσιν. ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται. καὶ τοῦ-
τό ἐστιν ἡ ἀποψήφισις. Διαψήφισις. ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξεταζομένων. αἳ γίνονται ἐκ μέ-
σου τῶν δημοτευομένων, εἰ δοκοίη τις πολίτης καὶ δημότης εἶναι ἢ ξένος ὢν παρεγγέγραπται. Δι-
βιτύσια. δαρίκια. Διγενεῖς οἱ λεμπεροί(?). ἢ οἱ στρουθοί(?). Δίγλωσσος. ὁ δύο γλώσσας ἐπιστάμενος.
ἀνάχαρσις σκύθης ἦν. μήτηρ δὲ ἑλληνίς. διὸ καὶ δίγλωττος ἦν. ὡς ἐθνικόμενος(?) σκύθαις.
Δίγνωμος. ὁ ἐπαμφοτερίζων τῇ γνώμῃ. Διδαξάμενος. τελέσας τι ὑπὲρ ἑτέρου διδασκά-
λου. Διδάξομαι. ἀεισοφοῦ(?) νεφέλαις ἀναδιδαξάμενος τοῖσι θεοῖσι διδάξομαι ἀντὶ τοῦ διδαχθή-
σομαι. νῦν μὲν παθητικὸν ἀποδεκτέον. τουτέστι διδαχθήσομαι. ἔστι δὲ τῶν μέσων. παθητικὸν μὲν
ἔχει τὸν σχηματισμόν. ἐνέργειαν δὲ δηλοῖ. εἴποι γὰρ ἂν διδάξομαι τὸν υἱὸν φιλοσοφεῖν κυρι-
ώτερον ἢ διδάξω. διδάξω μὲν γὰρ, ὁ διδάσκαλος ἐρεῖ. διδάξομαι δὲ ὁ πατήρ. καὶ πᾶς ὁ παραδι-
δοὺς ἕτερον μανθάνειν. δυνατὸν οὖν καὶ νῦν μὲν εἶναι τὸ αὐτό. ἵν' ᾖ νοούμενον διδάξομαι, ἐπεὶ
αὐτὸν υἱὸν ἐμαυτόν. τοῦ μέντοι οὐκ ἐπιδέξαντος εἶπεν ἐμαυτὸν διδάξας, ἔφη καὶ αὐτὸς βα-
δίζειν εἰς τὸ φροντιστήριον. Διδασκαλεῖον. τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ αὐτὸ τὸ μά-

θῆμα. Διδάσκαλον. ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν
κωμῳδιῶν ἢ τῶν τραγῳδιῶν. καὶ σοφοκλῆς. οἱ δ' ἀκοσμοῦντες ῥεόντων διδασκάλων λόγοισι γίνονται κα-
κοί. Διδάσκαλος. δεικνύω τὸ μανθάνω. δείξω. δείκνω. καὶ κατὰ προβολὴν τοῦ ι δάσκω. ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς κω και
νο λήγοντα ῥήματα τὸ ε θέλουσι δίφθογγον ἔχειν. ἀναδιπλασιασμῷ διδάσκω. καὶ ἐξ αὐτοῦ διδάσκαλος.
Διδαχή. ἀντὶ τοῦ διδασκαλία. ἡρόδοτος ς΄. Δίδημι τὸ δεσμεύω. Διδίας, ὄνομα κύ-
ριον. Διδοῦ διδόντος ἢ καὶ διδοῦντος. Δίδραχμον. συντέλεια. εἰσφορά. λειτουργία. ἔ-
χει δὲ τὸ δίδραχμον οὐγγίας ς΄. ἢ ὀβολοὺς. γράμματα ς΄. Δίδωμί σοι. παρέχω σοι. Διδυ-
μαχίας, ὄνομα κύριον. ὅτι ἀσωτότερος καὶ Διδυμάχου ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι σώματος
διεβέβλητο. Διδυμαῖος. Δίδυμον ξύλον. ἡ παρὰ ῥωμαίοις φύρκα. ἱερῶν δὲ ἰλλοῦστον
φθορέα, ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου. τοὺς ζῶντας ἐν διδύμῳ ξύλῳ ἀπαρτῶν. Δίδυμος.
ἀττικὸς ἢ ἄττιος χρηματίσας. φιλόσοφος ἀκαδημαϊκός. πιθανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις ἐν βι-
βλίοις β΄. καὶ ἄλλα πολλά. Δίδυμος. διδύμου ταριχοπώλου. γραμματικὸς ἀρισταρχειος.
ἀλεξανδρεύς, γεγονὼς ἐπὶ ἀντωνίου καὶ κικέρωνος καὶ ἕως αὐγούστου. χαλκέντερος κληθεὶς διὰ
τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πεντακόσια βι-
βλία. Δίδυμος νέος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ. ἔγραψε πιθανὰ
περὶ ὀρθογραφίας. καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἄριστα. Δίδυμος ὁ κλαύδιος χρηματίσας γραμ-
ματικός. περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν θουκυδίδῃ. περὶ τῆς παρὰ ῥωμαίοις ἀνα-
λογίας. ἐπιτομὴν τῶν ἡρακλέωνος καὶ ἄλλα τινά. Δίδυμος ὁ τοῦ ἡρακλείδου. γραμματικὸς ὃς
διέτριψε παρὰ νέρωνι καὶ ἐχρηματίσατο. μουσικός τε τὴν λίαν καὶ πρὸς μέλη ἐπιτήδειος. Δίδυ-
μος. ἀλεξανδρεύς. γεωργικὰ ἐν βιβλίοις ιε΄. Δίδυμος καὶ ὁ ἀπόστολος θωμᾶς. Δίδυμοι. συ-
νήθως ἡμῖν καὶ οἱ συμφυεῖς. ἰδίως οἱ μόνοι ἢ δισσοί, καὶ αὐλοῖσι διδύμοισι. Δίδυμον τεῖχος. πόλις κα-
λεῖ. οἱ πολῖται διδυμοτειχῖται. Δίδυμοι ὁμοῦ ἑκάτερος τεχθεὶς ἐκ μιᾶς συλλήψεως. Διαίνεσθαι. βρέχε-
σθαι. διαίνω δὲ τὸ ὑγραίνω. Διαίρεσις ἢ διαχώρησις. Διαιωριεῖ. διαιωνιεῖ. παραμενεῖ. Διαιρῶν.
αἰτιατικῇ. ἀναπτύσσων. δοκιμάζων. καὶ διακρίνων τὰ πράγματα. καὶ οἷον διαίρεσιν αὐτῶν ποιῶν. Δίαιτα.
ἡ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ζωή. καὶ κρίσις τῶν ἐγκλημάτων διαιτητῶν ἐπιτρέψαι ἄλλοις. Διαί-
ταις. ταῖς χωρὶς δικαστηρίου κρίσεσι. Διαίτης ὢν ἐν ἡδονῇ, καὶ τύφῳ τεθραμμένης τὸ καλὸν ἐβαστε-
νόμενον καὶ τὴν ὑποτυφομένην ἀλαζονείαν ἐπὶ τῇ βασιλικῇ καραδοκίᾳ διὰ τῶν προσώπων ἀ-
πεμφαίνων, ἀκροβατεῖν τε ἤρξατο. καὶ μετέωρον τὸν αὐχένα αἴρειν. καὶ συλλήβδην φαίνεσθαι προσέ-
χων πᾶσιν ὡς περιοικέτοις ἀνθρώποις. Διαιτῆσαι. κρῖναι. γνῶναι. καὶ διαιτητὴς ὁ κριτής. Δι-
αιτητὰς τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας καὶ καθαροὺς πάσης αἰτίας ὑπειλημμένους ἀπὸ
τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματείου κληρώσαντες τὰς τῶν πολιτῶν διαίτας ἔκρινον. ξένοις μὲν τοίνυν ἐπὶ τοῦτο ἐλ-
θεῖν οὐ συνεχώρουν. ἔξεστι δὲ καὶ τοῖς μεμφομένοις διαιτᾶν, ἐκκαλεῖσθαι τὸ δημόσιον δικαστήριον.
Διαιτηταὶ ἕτεροι παρὰ τοὺς δικαστάς εἰσιν οἱ διαιτηταί. οἱ μὲν γάρ, ἐν δικαστηρίοις ἐδίκα-
ζον. καὶ τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἀφεσίμους ἐκεῖνοι. οἱ δὲ διαιτηταὶ πρότερον κλήρῳ λαχόντες ἐπι-
τρεψάντων αὐτοῖς τοῖς κεκληρωμένοις δικάζειν. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκεν ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δί-
κη. εἰ δὲ μή, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλ-
λας πίστεις ἑκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους. καὶ σημηνάμενοι, παρεδίδοσαν τοῖς εἰ-
σαγωγεῦσι τῆς δίκης. Διαιτητήριον. ἐν ᾧ διαιτῶνται. Διαιτῶν. δικάζων. καὶ διαιτῶν τὸ ἴσον νέμων. δο-
τικῇ. Διαιφνιδίου ὀργῆς. τουτέστι τῆς ἐνθουσιαστικῆς. Διέβαλεν. ἐξηπάτησεν. καὶ θουκυδίδης δὲ τῷ
κέχρηται. καὶ ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. καὶ διέβαλέ μ' ἢ γραῦς ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησεν. Διεγείρο-
μεν. παροξύνωμεν. Διέγνωκα. κέκρικα. Διεδύησαν. ἀντὶ τοῦ καθέστασιν ἐνδύνει. δημοσθένης. Διε-
δροῖ. τὸ καθέδρου. ὡς ἤδη ἰσχύει τῇ εἰσόδῳ χρήσασθαι, ἄραντες αὐτὸν διεδρίου τῷ οἴκῳ τῶν λεγομένων σχε-
λῶν εἰσεκόμιζον. Διέδρος. Διεκαδιδύκησαν. διέγραψε τῇ χειρί. στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς
διδοῦναι. Διέζευξε. διεχώρισε. καὶ πλάτος μεσοπ. διεζευγμένον λίθοις, τὸ τετραχορδὸν. καὶ συνεζεῦ-
χθαι λέγουσι τὸ ἐν δ' αὐτῷ εἶναι. Διέθει. διέτρεχε. Διεθρόκει. θουκυδίδης. οἱ ἐπρέσβεις τῶν
ἀθηναίων

ἀθηναίων διεθρόησαν, ὡς χρήματα πολλὰ ἴσχοιεν. ἀντὶ τοῦ διελάλησαν. διεθορύβησαν. Διέκδυσιν· διεξέλευσιν. τοῦ δεσμοῦ οὐκ ἦν εἰς ἀπορρῆξαι τὰ δεσμὰ καὶ διεκδῦς, εἶτα καταφεύγει ἐπὶ τὰ τῆς δημήκδος πρόθυρα. ἀντὶ τοῦ ὑπεξελθὼν. ἐκφυγών. Διεκομμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τοῖς ἰχθύσιν. ἀντὶ τοῦ Διεκόρησας τὴν παῖδα. διεπαρθένευσας. Διεκορκορύγησε. κορκορυγὴν λέγουσι, τὸ λαλεῖν τὴν γαστέρα. ἐμιμήσατο δὲ τῇ φωνῇ, τῶν ἐντέρων τὸν ἦχον ἀριστοφάνης νεφέλαις. εἶτ᾽ ἐταράχθη τὴν γαστέρα καὶ κλόνος αὐτὴν ἐξαίφνης διεκορκορύγησε. κλόνος δὲ στρόφος. ἴλιγξ. Διεκοσμήθησαν, διετάχθησαν. διεκωδώνισεν. ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασέ τισιν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἢ ἀπὸ τῶν περιπολούντων τοῖς κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακάς. ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἤχῳ τοῦ κώδωνος. Διεκπατῆσαι. τοῦ πάτου παρεξελθεῖν. λέγουσιν ἐπιμενίδην χρόνον ἕνα διεκπατῆσαι ἀσχολούμενον περὶ ῥιζοτομίαν. Διεκπεσόντες. διεκπερύσαντες διεκδραμόντες. Διέκπλοι. τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν τὴν τῶν ἐναντίων τάξιν καὶ πάλιν ἀποστρέφειν καὶ αὖθις ἐμβάλλειν. ἀναστροφαὶ δέ εἰσιν, αἱ εἰς τοὐπίσω ὑποχωρήσεις. Διεκπορδιῆσαι. διαδρᾶναι. ἐκφυγεῖν. ἐξαπατῆσαι. ἀπὸ τοῦ πορδίνου παντὸς ἐρυγόντος καὶ ἀποδιδράσκοντος. Διέκυψαν. χόρτῳ παραπλησίως ἀπὸ τῆς γῆς διακύψαντες, ἤνθησαν. Διελέσθαι. διαμεῖψαι. διέλιπεν ἀφῆκε. Διεμήρισαν ἄνδρες δικασταί. καὶ διαμηρίζοιμι. ἀντὶ τοῦ συνουσιάζοιμι. ἀριστοφάνης. τῆς διακόρου πρώτης ἀνατείνας τὰ σκέλη διαμηριῶ. Διεμπολᾶν. τὰ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγοράζειν. Διενέγκαντες. ὑπερενέγκαντες. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα διήνεγκαν μεθ᾽ ἡμῶν εἰσβολάς τε καὶ μάχας. καὶ αὖθις τοῦτο δὲ διενεγκαντός μου ἐπὶ μῆνα ἡμερῶν. Διενεγκεῖν. διαγαγεῖν. ἀντίπατρος. καὶ τὸ τοὺς τοῦ χρόνους ὑπὸ τῆς ἀνδρώδους γυναικός, ὅ γ᾽ οὖν τι κατεπλάγη καὶ συνεπράχθη γυναῖον οὕτω καὶ ἀνδρῶδες. ὥστε ἄπιστον εἶναι διενεγκεῖν εἰς τὴν διήγησιν. καὶ διενέγκης αὐθυπότακτον. καὶ διενεγκῶ ὁριστικόν. Διενήνοχα. διαφέρω. Διενιαυτοῦ. ἀντὶ τοῦ δι᾽ ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ διημέρας. ἀντὶ τοῦ δι᾽ ὅλης τῆς ἡμέρας. Διενοχλοῦσι. καὶ αἰτιατικῇ. Διεπέρωμα. τὸ ἐρώτημα.

Διεξάγονται. διοικοῦνται. μεθυσκομένους καὶ ῥᾳδίως διεξάγοντας τὰ κατὰ τὴν φυλακήν. Διεξέπεσε. τὸ ὁ παλαιὸς ἐλόμενος, διεξέπεσε διὰ τοῦ πολεμίου, τουτέστι διῆλθε, διῆλθε, διέφυγε. Διέξειν. ἀπείρξειν. οὕτω δὲ διέξει τὰς χεῖρας καὶ φροντιεῖν τοῦ μηδένα ἀδίκημα ποιῆσαι τὴν περουσίαν εἰς αὐτούς. Διεξῆσαν. Διέξοδον. διεξέλευσιν. Διεξιφίσω. διεμαχέσω περὶ τῆς χώρας. ἐν μαραθῶνι πολεμήσας πρὸς τοὺς μήδους τοῖς ξίφεσι καὶ τοῖς ἐγχείσω. μαραθὼν δέ, τόπος τῆς ἀττικῆς εἰς ὃν ἐνώρμισαν δᾶτις καὶ ἀρτάβαζος μηδικοὶ σατράπαι. πεμφθέντες ὑπὸ δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν ἑλλάδα. ἔνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ ἀθηναῖοι μιλτιάδου στρατηγοῦντος, μόνων πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτῶν χιλίοις ἀνδράσι. καὶ οὕτω πληρωθέντες τῷ ἀριθμῷ τῆς τετραπλασίας δυνάμεως περιεγένοντο. καὶ τοῖς ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας αἴτιοι κατέστησαν. μόνοι δὲ ἁπάντων ἑλλήνων πρῶτοι τοὺς πέρσας διαφθείραντες. Διεξοδικούς. περὶ διαλεκτικῆς φησὶν ὁ ἀφροδισιεὺς ἀλέξανδρος. ὅτι διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς. τὴν διαλεκτικὴν περὶ πᾶσαν ὕλην τῇ δυνάμει χρῆσθαι καὶ μὴ διεξοδικοῖς τισὶ χρῆσθαι τοῖς λόγοις. ἀλλ᾽ ἐν ἐρωτήσει καὶ ἀποκρίσει. ἀπὸ γὰρ τούτου καὶ ὅλον τὸ ὄνομα αὐτῇ. καὶ καθολικωτέρας καὶ κοινοτέρας τὰς ἀποφάσεις ποιεῖσθαι. τὴν δὲ ῥητορικὴν μήτε περὶ πᾶσαν ὕλην ὁμοίαν εἶναι τῇ διαλεκτικῇ. περὶ δὲ τὴν πολιτικὴν μᾶλλον ὁρίζεσθαι. καὶ διεξοδικῶς πῶς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χρῆσθαι λόγοις. καὶ περὶ τῶν καθέκαστα μᾶλλον λέγειν πρὸς περιστάσεις καὶ τύχας καὶ καιροὺς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς τόπους. καὶ τὰ τοιαῦτα τοὺς λόγους σχηματίζειν. ἅπερ ἐν τοῖς καθέκαστά ἐστι. περὶ τοὺς τὰ συμβόλαια καὶ τὰ ἐγκώμια καὶ αἱ δίκαι. διεξοδικὸν, ὧν πλατυτέρως καὶ καθολικωτέρως. διεξωδικὸς δὲ τὸ διωγκωμένον. Διεξοδικῶς. λεπτομερῶς. καὶ διεξοδικώτερον λεπτομερέστερον. Διέξοδοι. ἐκπνοαί, ἐκβράσεις. λέγουσι γὰρ τοὺς ἀνέμων διεξόδοι. θήλειαν ὄρνιν πολὺν ὅθεν τὸ κυνοσαρῆ. ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ οἰνομάου σοφοκλέους. Διεξόδους ὑδάτων. ἀντὶ τοῦ κρουνηδὸν ἐφέροντο τὰ δάκρυα. δαβίδ. διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. διέξο

ὅθι οὖν ὑδάτων, οἱ ὀχετοί. Διεκπεραιωθῇ ξίφη: ἀντὶ τοῦ ἐγυμνώθη. εἰ μὴ γὰρ εἰς πόρας ἐληλυθότα ἤδη ἐξέρχεται. Διέπεσεν: ἀπέτυχε. καὶ ἡ μὲν οὖν τὴν ῥᾳθυμίαν ἐλπίς, πάντοτε πρόσω διέπεσεν. Διέπει: ἐνεργεῖ, διοικεῖ. καὶ διέπει, διατάττει, διακοσμεῖ. Διεπίμπρατο. Διέπτυξε: διεσάφησε. Διεπυνθάνετο: ἠρώτα. Διερὰ: τὰ χείλη τῶν ποταμῶν, ἃ καὶ διεραλέγουσι, διὰ τὸ εἶναι ἐν ἰκμάδι καὶ διερά. Διεργάζεται: ἀναιρεῖ, κτείνει. Ἰώσηπος: πλήξας ἢ αὐτὸν κατὰ τοῦ ἐπὶ τὸν βουβῶνα δόρατι παραχρῆμα διεργάζεται. καὶ διεργασθείς: ἀναλωθείς. Διερέθιον τα: διακωμπλαβοῦντα. Διερωνικῶς: ἀπατικῶς. Διέρρει: δύο σημαίνει, τὸ διεφθείρετο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεφήμιστο. καὶ διέρρει δὲ φήμη λέγουσα καὶ ὡς παρίδην αὐτὸν εἶναι. Διερειδόμεθα: ἐπερειδόμεθα. Διερῷ: δίυγρον. καὶ διερός, ὁ δίυγρος. Διερρικνοῦντο: διεκαμπύλουντο.

Διέρριψαν, τήν τε οὐσίαν, καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ, ἐπειδὴ φθάσας ἑαυτὸν προαπεχρήσατο, διέρριψαν.

Διερρωγώς: διεσχισμένος. καὶ διερρωγότα. Διερρύη: διέδραμε, διῆλθε. τὸ γὰρ τοῦ κλέος τῶν τεθλιμμένων διερρύη πολύ. λέγεται καὶ διερρύη. Αἰλιανός· διέρρει τοίνυν περὶ τοῦ ἀνθρώπου κλέος σπαρακτοῦ. ἀντὶ τοῦ λαμπρὸν ἐσπαρμένον. Διερρυηκόσιν: ἠλίθιον ἐφθέγξατο καὶ τοῖς χείλεσι διερρυηκόσι. τουτέστι, μωρῶς καὶ ἀνοήτως καὶ ἀπαιδεύτως. ἐν τοῖς χείλεσι κεχαλασμένοις. καὶ κεχηνόσιν. ἀντὶ τοῦ συνεσπαρμένοις. Δίεσθαι: ἀντὶ τοῦ διώκειν. ἀπὸ τοῦ δίω τὸ διώκω γίνεται παραγωγὸν δίημι, τὸ παθητικὸν δίεμαι καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δίεσθαι. οἷον· αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὦρτο δίεσθαι. Διεσαρδάνισε: διεγέλασεν. οὐκ ἐπὶ διαλύσει ἀλλ' οἷον σαρδάνιον γέλωτα. Δίεσιν: διαχωρισμόν. καὶ ἡ παρὰ μουσικοῖς ᾠδῆς κίνησις. δίεσις λέγεται τὸ ἐλάχιστον μέτρον τῶν ἐναρμονίων διαστημάτων. ὅ γὰρ ἀπόλωλεν ἐκ τῆς ἡμετέρας αἰσθήσεως καὶ τὸ ἐναρμόνιον προσαπώλεσας. ἀγυμνάστου πρὸς αὐτὸ τῆς ἀκοῆς ἀπολελειμμένης.

Δίεσις: τὸ χώρισμα, ἡ ἄνεσις. Διεσκαριφησάμεθα: ἀντὶ τοῦ διελυσάμεθα. σκάριφον γάρ ἐστι τὸ κάρφος καὶ φρύγανον. ἔστι δὲ τὰ εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως Ἰσοκράτης. σκαριφήσασθαι ἐστὶ τὸ ἐπισυρομένως τι ποιεῖν. καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Διεσκεδασμένον: διατετυπωμένον. καὶ διεσκέδασε, διεσκόρπισεν. Διεσκιασμένην: μετὰ δόλου πεπραγμένην. Πολύβιος· ἐκπέμπουσι τῶν Κρητῶν τινας ὡς ἐπὶ λῃστείαν, δόντες ἐπιστολὴν διεσκιασμένην. Διεσκήνωσεν: ἐπέζευξεν ἦλθε παρὰ τὸ ἑρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ. τὸ μὲν διεσκήνωσε τὴν τεζωμένην. Διεσκίασται: ἀποκέκρυπται. Διεσμιλευμένον: διεσχισμένον. ἠκριβωμένον. ἐξεσμένον. ποικίλως κεκαθαρμένον. Διεσπαθηκότα: διεφθορότα. Διεσπουδασάμην: ἀντὶ διὰ σπουδῆς ἐποιησάμην, ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην. Διεσπεκλωμένην: Ἀριστοφάνης· πλούτῳ οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ ὑπὸ μυρίων ἐτῶν καὶ δισχιλίων. τὸ πλέκειν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν λέγουσιν. οὐχ ὡς προηγουμένως τοῦ σημαινομένου ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς ὀνόματα ποιοῦντες καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ ἀθυρημονεῖν ἐνίσταται. Διέστειλεν: ἀντὶ τοῦ ἔκαιον ἀμφιβόλως ἐχρήσατο τοῖς λόγοις. Ποιμένος δὲ ὁ λόγος. Δαβίδ. καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

Διεσφαιρώθη: ὥσπερ σφαῖρα κατηνέχθη. Διεσφηκωμένον: διαδεδεμένον. Διέσχε: διῆλθεν. Ἀρριανός· οἱ μὲν γὰρ διέσχον τὴν φάλαγγα. ἀντὶ τοῦ διεχώρισαν. τῶν δὲ ὑποκυλινδηθεῖσαι αἱ ἅμαξαι, ὀλίγα ἔβλαψαν. Διατέταται. ἀλλὰ διετέτατο ξύλοις τέσσαρσι διατέτατο. Δίεται: διώκεται. Διέτεινε: διαρρήδην εἶπεν. Διετείνοντο. ἰδίως Ἀντιφῶν. ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπηρείσαντο. Διετοῦς: ἀπὸ διέτους καὶ κακωτέρω ὁ ἀναπνέλιστος. Διετίθη: τῶν Λιβύων τὰ σκαφίδια μικρὰ ὄντα ταῖς Ῥωμαϊκαῖς ναυσὶν ὑπερέχοντα διετίθη τὰς πρύμνας καὶ τὰ πηδάλια ἐξέκοπτεν. Διευθετῶ: τὸ καλῶς διατίθεμαι. Διευκρινῆ: σαφῆ. καὶ διευκρίνησις, ἡ σαφήνεια. Διευκρινημένοι: διακρίνοντες. καὶ διευκρινήσας, καλῶς διαχωρίσας τοῦ ἀλιμώδους τοῦ πλήθους διευκρινήσας. Διευφημῶ: διευφημίζω δέ. Διέφερον: Ἀππιανός· οἱ δὲ Κελτοὶ ἐς Ῥωμαίους τι μήνιμα ἐκ πολλοῦ διέφερον. ἀντὶ τοῦ εἶχον, ἐνενόουν.

Διέφερον: Θουκυδίδης. ἀντὶ τοῦ διήνυον, ἢ ὑπέμενον, ἢ ἐπιμελῶς ἐξήνυον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον διέφερον. Διεφθαρμένος τὰ ὦτα πάντως παρασπασθεὶς τὸν νοῦν. ἤδη γὰρ αὐτὸν ἦν

τὸν ἡλιοσπάζας, ὃν ὤετο διεφθαρμένος, ἥλιον εἶναι ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας. Διεφορεῖτο· χρημάτων δὲ ἄπειρον πλῆθος διεφορεῖτο. ἀντὶ τοῦ διήρπαζε καὶ ἐξεκομίζετο. Διεφόρησαν· μετεκόμισαν. ἅμα τε καταληφθείσας ἐν τῷ χάρακι κατασκευάς, πολλαὶ δ' ἦσαν ὡς εἰς χρόνιον πολιορκίαν, διεφόρησαν. Δι' ἔχθρας γίγνομαι· ἀντὶ τοῦ ἐχθρός εἰμι, ἀριστοφάνης· φύσει δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γίγνομαι. τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν· τῷ δ' ἥδομαι. τὸν αἰσχύλον σοφόν· ἥδομαι τῷ εὐριπίδῃ. Διεχέσατο· αἰτιατικῇ. Διέχουσαν· ἀπῳκισμένην οὖσαν. τὴν σελεύκειαν πόλιν ἐπὶ θαλασσίαν ἀφίκετο ἀντιοχείας ρ' καὶ λ' σταδίους διέχουσαν. Διεψευσμένοι· ἠγνοηκότες. πολύβιος. καί τοι τούτων ἦσαν διεψευσμένοι οἱ αἰτωλοί. καὶ αὖθις. διεψεύσθησαν δὲ τοῖς λογισμοῖς. κατειλήχεσαν γὰρ αὐτοὺς ἀντίρας, ἐξελὼν τὴν πόλιν. Διζημένη· καὶ διζήμενος· ζητῶν. Διειδὲς λαμπρὸν διαυγὲς καὶ καθαρὸν ὕδωρ. Διεῖλεν· ἐχώρισε. Δίειμι· διέρχομαι. Διεῖπε· διῴκει. προῄρχετο. Διειργάσατο· ἐφόνευσεν. ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάτερον διειργάσατο. Διείργω· γενικῇ. ὅτε ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἀνάρχου διείργει. αἰτιατικῇ δὲ μόνον· πολλοὺς δὲ τὸν διείργων τοῦ ὀρεινοῦ κόλπων τοῦ ἀβραάμ. Διείργετο. Διείργουσι· τὸ ἐπιβάλλουσι. Διερωτόξενοι· ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους καὶ ψευδόμενοι διερῶνται καὶ ὑπηκείσεως οἱ λάκωνες. παροιμία καὶ ὁ τῆς ξενηλασίας ἐκείνου νόμος. ὅτι δὲ αἰσχροκερδεῖς καὶ μικρολόγοι οἱ λάκωνες, δηλοῖ ὁ χρησμός· ἁ φιλοχρηματία σπάρταν ὀλεῖ· ἄλλο δὲ οὐδέν. ἦσαν γὰρ καὶ περὶ τοὺς ξένους ἀπάνθρωποι καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τινὶ ἀεὶ τῆς σπάρτης ἐπιβαίνειν. ἀλλὰ ὡρισμέναις ἡμέραις. Διείς· ἐκτείνας. ἁπλώσας. διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς. Δίεισι· διέρχεται. Διῆκε· διεξέτεινεν. ἰωάννης ἀντίοχος. ὃς ἐρυμνὰ χωρία κατειληφὼς ἐπὶ πολὺ διῆκε τὸν πόλεμον. ἀμβλύνων τὴν τοῦ ἀννίβου ὀξύτητα χρονίαις διατριβαῖς. Διηγκυλημένον· τὸ ἀκόντιον μεταχειριζόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐν μασχάλῃ κρατοῦν τὸ δόρυ. ξενοφῶν. ὁ δὲ πᾶσι παρήγγελλε διηγκυλωμένους ἰέναι. ὡς ὁπόταν σημαίνῃ ἀκοντίζειν δέῃσοι. καὶ τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς ἤδη τοὺς ἰούς. ὡς ὁπόταν σημαίνῃ τοξεύειν δέῃσον· καὶ τοὺς γυμνῆτας λίθων ἔχειν μεστὰς τὰς διφθέρας. Διηθεῖν· διυλίζειν. καὶ διηθεῖται, ἀφυλίζεται. διήθησις καὶ ἡ διύλισις. Διῆκαν· διέπεμψαν. Διήκει· διέρχεται. ὁ δὲ εἶπεν, ἀλλὰ πιστεύω πάνυ γάρ σου κλέος ἐπ' ἀρετῇ διήκει. Διήκουσαν· διελθοῦσαν διερχομένην. Διήκουσεν· ἠκροάσατο. Διήλλαξεν· ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν· ἐτελεύτησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤμειψεν. Διήλυσις· ὁ χωρισμός. Διήνεγκαν· γενικῇ. ὑπέμειναν. ἐκαρτέρησαν. προκόπιος. ῥωμαίων δὲ ἱππεῖς, ἦσαν ἄρχοντες ἱππέων οἳ τῷ πρότερον τὴν ἐσβολὴν μέχρι διήνεγκαν. τουτέστιν ὑπήνεγκαν ἢ διεπράξαντο. καὶ αὖθις. ἐπ' ἐννέα διήνεγκε τὴν πολιορκίαν ἔτη. Διηνέχθη· ἐμαχέσατο. Διηνθισμένη· ἐκ τοῦ διανθίζω τὸ ἅμα ἀνθοσυλλέγω. Διηρέθιζεν· ἀνεκίνει καὶ ἐτάραττεν ἀνερεθίζειν. ὁ γὰρ θηριώδης καὶ ἄγριος ὑπηκόοις καὶ διηρέθιζεν εἴπου κύριος γένοιτο τοῦ χωρίου. Διῆρες· πλοῖον. Διῄρει· διέτεμνε· διεμέριζεν. ὁ δὲ πρεσβύτης ὢν διῄρει τὰς μοίρας τῶν κρεῶν. Διήρηκε· διεχώρισεν. Διήρης ναῦς· ὑπὸ δύο ἐρετῶν ἐλαυνομένη. Διήρησαι· δέδεσαι. διηρημένος εἶ. Διηρθρωμένον· δεδηλωμένον· ἠκριβωμένον.

Διήρκεσε, διέμεινε. παρέμεινεν. αἱ δὲ ἐντολαὶ ἃς τοῖς βασιλεῦσιν ἐνετείλατο, καὶ τὰ ἐπεσταλμένα τοῖς κελτοῖς εἰς τοσοῦτον διήρκεσεν εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν ἀδικημάτων. ὥστε ἀπεδόθησαν μὲν τὰ ἁρπασθέντα καὶ τὰ λοιπά. Διῆρξα, ἀντὶ τοῦ διατέλους ἦρξα λυθείς. Διιπόλια· ἑορτὴ ἀθηναίων ἐπιτελουμένη διΐ. Διήρτησεν, ἐξηπάτησεν ἐπλάνησεν. Διήσειν· διαφήσειν. οὓς οὔτε δέξασθαι οὔτε διήσειν διὰ τῆς χώρας ὀμωμόκεσαν. Διηύθυνεν· ἐκώλυσε.

Διηυχένιζε· ὑψαυχένει. ἕτερα δὲ οὐ πολυτιμέω ἀνωρθοῦτο. καὶ διηυχενίζετο. ἀλλὰ τούτων βαρύτερα καὶ κεραυνῷ προσεμφερῆ. Διήφυσεν· διέκοψεν. ἀπὸ τοῦ διαφύσσειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφύσσεσθαι, ὅ ἐστιν ἀπαντλεῖν. ὁ γὰρ ἀντλῶν διακόπτει τὸ ἀντλούμενον. Διηυχενίζετο· τὸν αὐχένα ὄρθιον εἶχεν ἀνάπτιος. ὁ δέ, ἐπὶ τὰ λειπόμενα τῶν πραγμάτων διεξανιστάμενος, ἀνωρθοῦτο καὶ διηυχενίζετο πρὸς τὸν λεγόμενον λέοντα ὅπως αὐτὸν φονεύσειεν. Διηχής, ἤτοι ἤχων διαπορθμευτικὴ δύναμις. ἡ διὰ τῶν μηνίγγων καὶ τοῦ ἔνδοθεν πνεύματος ἐνεργεῖται. Δι

θυραμβοδιδάσκαλοι· περὶ τῶν μετεώρων καὶ τῶν νεφελῶν λέγουσι πολλά· καὶ συνθέτους δὲ λέ-
ξεις ἐποίουν καὶ ἔλεγον· ἐνδιαέριαι· ἐλινηχέτους οἷος καὶ Ἴων ὁ Χῖος ποιητής. ἐποίησε δὲ ποίημα
οὗ ἡ ἀρχή· ἀοῖον ἠεροφοίταν ἀστέρα μείναμεν ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον. παίζων δὲ Ἀριστο-
φάνης ἀοῖον αὐτὸν ἀστέρα φησὶ κληθῆναι. περιβόητος δὲ ἐγένετο. ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν καὶ ἐπι-
γράμματα καταλογάδην καὶ πρεσβυτικὸν λεγόμενον· καὶ Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου εἰσὶ λό-
γοι εἰς αὐτόν· καὶ Καλλίμαχος ἐν χωλιάμβοις μέμνηται αὐτοῦ ὅτι πολλὰ ἔγραψε. Διθύραμ-
βος· ὕμνος εἰς Διόνυσον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων ἰδέαν ἐπίσης. οὕτω διθυραμβώδη καὶ φλεγμαί-
νουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασι. καὶ Διθύραμβος ὁ Διόνυσος παρὰ τὸ δύο θύρας βιῶσαι, τήν τε τῆς μητρὸς Σε-
μέλης καὶ τῶν μηρῶν τοῦ Διός. Διθυράμβων νοῦν ἔχεις ἐλάττονα· ἐπὶ τῶν ἀδιανοήτων. Δι-
θύροις· διπτύχοις διπλαῖς θύραις. Δίθυρσον· Ἀρριανός· τὸ δίθυρσον τὸ λογχωτὸν καὶ τὸ πελε-
σφύρειον· οἷς ἀνέδην ἐβάκχευεν ὅτε ἐς Διόνυσον ἐφοίτα. Διϊέναι· διέρχεσθαι. Διϊέντα· ἐκ-
πέμψαντα. Διΐεται· διέρχεται. Διϊθύτης· ὁ διαθύων. Διϊεὶς· διαπέμψας. Διΐη-
μι· διέρχομαι· καὶ διΐησι. Διϊκνείσθω· γενικῇ· φθασάτω· καὶ διϊκνούμενος· διερχόμενος.
Διϊοσοργή· καὶ διϊοσβωμός. Διΐχθαι· διοίχεσθαι. Διϊπλασία· καὶ ἀνιπλασία· τῆς ἐπανάμιλ-
λα· ὥσπερ δὴ διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῦσι. Διϊπετέος· τοῦ ἀπὸ Διὸς πληρουμέ-
νου. Διϊπόλια· ἑορτή τις Ἀθήνησι καὶ διπόλια καὶ διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. διπόλια
καὶ λεγόμενα Διάσια ἑορτὴ οὕτως ἐλέγετο· διότι τῷ Πολιεῖ Διῒ ἔθυον. διϊπετῆ· αἰτιατική. Διϊσθμή-
σαντα· τὸν ἰσθμὸν διαβιβάσαντα. παρεκάλει αὐτὸν βοηθεῖν τοὺς λέμβους διϊσθμήσαντα.
Διϊσθμονίσαι· τὸ διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἕλκειν τὴν ναῦν· ὅπερ ἐποίουν ἐν τῷ ἰσθμῷ οἱ Κορίνθιοι.
Διϊστάς· διαχωρίζων. Διΐσταται γενικῇ· διαχωρίζεται. Διΐσχω σου· καὶ διϊσχύω γενι-
κῇ· τὸ κρατῶ σου καὶ ἄρχω σου. Διϊσχυρίζομαι· ἀνθίσταμαι ἀμφιβάλλω· πειθόντων οὐδὲν δι-
ϊσχυρίζομαι. Διϊτρέφης νῦν ἐπτέρωκεν· ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης· δεινῶς
γέ μου τὸ μειράκιον ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν. οὗτος γὰρ πρότερον πυτινοπλόκος ἦν· ἔ-
πειτα ἐγένετο φύλαρχος καὶ ἵππαρχος. Διϊτρέφης πυτίναια ἔχων πτερά. οὗτος πολυπρά-
γμων ἐγένετο ὃς τάλλινα ποιῶν ἀγγεῖα, ἐπλούτησε καὶ ἱππάρχησε καὶ ἐφυλάρχησε. Ἀσφό-
νιος δὲ τὰ περὶ τῷ τραχήλῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα ἱμάντια ἑκατέρωθεν, πτερὰ καλεῖσθαι.
καὶ ὅτι οὗτος πυτίνας ἔπλεκε. τινὲς δὲ ἐς πένητα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ἀνυπόκριτον· ὡς εἰ ἔφη μηδὲν
ἄλλο ἔχων ἀλλ' ἢ πιθοπόδας καὶ χύτρας ὀμφαλούς. οὗτος δὲ ἦν νεόπλουτος καὶ ἅρπαξ καὶ πονηρὸς
πλάττων ἐν ἑορταῖς. καὶ ξένον· τὸν μαινόμενον τὸν Κρῆτα· τὸν μόγις Ἀττικόν. πυτίνων δὲ εἰσὶ πλέ-
γματα. ὃς ᾑρέθη φύλαρχος ἵππαρχος. εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττει κἄστι νῦν ξουθὸς ἱππαλεκ-
τρυών. ἀντὶ τοῦ ἤδη μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὁ τυχὼν ἢ βουλευτής· ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν ἐν τοῖς ὄρνισιν
ἐντιμότερος. Δικάζεσθαι βίαιος τοῦ πρινέως κρείσσων. καὶ πρινηδὸν δίκη ἐστὶ τὴν ἰσχὺν ἐχόν-
των ἐν τῷ δικάζεσθαι. Δικάζω· αἰτιατικῇ· τὸ ἐγκαλῶ καὶ στρατηγῶ δικάζομαι. δικαιϊκῶς ἔχε ἐπὶ τὸ
σεαυτοῦ ἡγεμονικόν· ἵνα δικαιϊκὸν αὐτὸ ποιήσῃς. Δικασπόλοι· δικασταί. Δίκας πρασσόμε-
νοι· ἀντὶ τοῦ τιμωρίαν ἐπιζητοῦντες. Δικασταὶ αἱρετοὶ ἐν τῷ Ἀμφικτυόνων. Δικαιάρχεια
πόλις. Δικαιαρχία δὲ ἡ δικαίως ἄρχουσα. Δικαίαρχος· Φειδίου· Σικελιώτης· ἐκ πόλεως
Μεσσήνης· Ἀριστοτέλους ἀκουστὴς φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ καὶ γεωμέτρης. καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοπον-
νήσῳ ὀρῶν. Ἑλλάδος βίον ἐν βιβλίοις γ΄. οὗτος ἔγραψε τὴν πολιτείαν Σπαρτιατῶν. καὶ νόμος
ἐτέθη ἐν Λακεδαίμονι καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναγινώσκεσθαι τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον. τοὺς
δὲ τὴν ἡβητικὴν ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροᾶσθαι· καὶ τοῦτο ἐκράτησε μέχρι πολλοῦ. Δικαίαρχος·
Λακεδαιμόνιος γραμματικὸς ἀκροατὴς Ἀριστάρχου. Δικαιογένης· ὄνομα κύριον· ὃς τραγῳ-
δίας καὶ διθυράμβους ἔγραψεν, Δικαιοδοσία· Πολύβιος, ὅταν ἢ τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ
τῶν ἀδικησάντων ἢ κατὰ νόμους ἢ κατά τινας ἄλλας ὑποκειμένας δικαιοδοσίας, ἀντὶ τοῦ λό-
γου ἀφορμάς, Δικαιοδότης ὁ δικαστής Δικαιόπολις πόλις ἐν Θρᾴκῃ πλησίον Ἀβδήρων.
Δικαιοπραγεῖν καὶ μηδενὶ δικαιοπραγεῖν παρὲξ τῶν προσαπτομένων. Δίκαιον πρᾶγμα, ὅτι

τῷ νόμῳ τὸ σύμφωνον καὶ κοινωνίας ποιητικόν. Δίκαιος. κατὰ τὸν αἰσχύλον οὐ δοκεῖν δίκαιος
ἀλλ' εἶναι θέλων βαθεῖαν τῷ ὄντι καὶ αὐτὸς αὔλακα διὰ φρενῶν καρπούμενος. ἡ κωμῳδία τὸν
δίκαιον οὐ πολιτικὸν οὐδ' ἥμερον καλεῖ. Δίκαιος. δοκῶ δὲ ἔγωγε τοῦτον δειλίαν, τὸ ξυνειδέναι
οὐ δίκαιον ὂν περὶ βασιλέα ὧν ἐπάξιος ἦν τυχεῖν ταῦτα ὡς καὶ πεισόμενος ἤδη δειμαίνει. Δί-
καιος. ἔφη τις τῶν ὁσίων. ἄλλους γὰρ οἱ πάντες ἀπαιτοῦμεν θαυμάσαι, ἑαυτοὺς δὲ πάντες, πάντας.
καὶ ἅγιος. σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. καὶ ὁ προφήτης ὡς ἐκ θεοῦ ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ
τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ποιῆσαι ἀδικίαν. πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶ-
σιν. ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται. καὶ δικαιοσύνη δικαίου, οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὸν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
πλανηθῇ. Δικαιοσύνη. ἐπιστήμη ὧν αἱρετέον, καὶ ὧν ληπτέον καὶ οὐδετέρων. δικαιοσύνη οὐχ ἡ κοινὴ
ἀρετὴ καὶ ἡ ἀντιδιαιρουμένη ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ὁμωνύμως. διαφέρει δὲ ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη. ὁμογε-
νεῖς οὖσαι ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος τὴν ἀρετήν. οἷον ἄλλως μὲν ἡ ἀνδρία μεσότης, ἄλλως δὲ ἡ δικαιοσύνη.
ἡ μὲν, τῶν δύο κακιῶν θρασύτητος καὶ δειλίας. ἡ δὲ, πλεονεξίας καὶ μειονεξίας. ἐξ ὧν ἡ ἀδικία. ἐν-
ταῦθα γὰρ ἐν τούτοις τῇ ἀδικίᾳ τὸ εἶναι. καὶ περὶ ἄλλα μὲν ἡ ἀνδρία. περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς. πε-
ρὶ ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη. περὶ τὸ ἴσον τό, τε ἐν τῇ διανομῇ. καὶ ἐν τοῖς συναλλάγμασι. καὶ οὕτω
μὲν τὰ ὁμογενῆ. Δικαιοσύνη οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετή· ἀλλ' ἡ μείζων. τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρωμένη.
δικαιοσύνην δὲ τὴν ἑκάστῃ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν οἰκειοπραγίαν ἀρχῆς πέρι καὶ τοῦ ἄρχεσθαι. καὶ δικαιο-
σύνη, ἀποχὴ τῶν κερδῶν, Δικαιοσύνη καὶ ἡ τελεία ἀρετὴ καὶ ἡ δικαία αἴτησις ὡς ὁ ψάλλων. εἰσά-
κουσον κύριε δικαιοσύνης μου. Δικαιότερον σταγόνος. ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. σταγόνα τὸ
οἱ δωλιεῖς, τὴν ζυγὴν καλοῦσιν ἴσως παρὰ τὴν στάσιν. καὶ ἑτέρα παροιμία δικαιότερος ζυγῆς.

Δικαιούμενος κολαζόμενος. δίκης τυγχάνων. Δικαιοῦν δύο δηλοῖ. τό τε, κολάζειν καὶ τὸ
δίκαιον νομίζειν. οὕτως ἡρόδοτος. δικαιῶν τοῖς αὐτοῖς τοὺς σκύθας ἀμύνεσθαι οἷς δὴ καὶ αὐτοὶ
οἱ ἀθηναῖοι τοὺς ἐνδόντας τὴν ἄκραν ὑπῆρξαν παρασπονδήσαντες. καὶ αὖθις. ἀπαιτικὸς ξυμβα-
σεις πρὶν, ἐφ' οἷς ἂν γάβιοι δικαιῶσιν ἂν δίκαιον εἶναι νομίζωσι. καὶ ἰώσηπος. οἱ δέ, ἐφ' ὕβρει τὴν δι-
καίωσιν λογιζόμενοι, κατασπάσαντες τῶν ὅπλων πολλά, ᾤχοντο ἐς τὸ χωρίον. Δικαιοῦσαν. αἰ-
τιατικῇ. καταδικάζουσαν. ὑπὸ δὲ τούτων, τὴν ἄρτεμιν μηνίσαι καὶ μετελθεῖν αὐτοὺς τῆς γῆς
ἀγρίᾳ. Δικαίωμα. ὅτι οὐδὲν δικαίωμα τῶν ὅπλων ἰσχυρότερον. πᾶς γὰρ ὁ δυνάμενος περιέχων δικαιότε-
ρα ἀεὶ καὶ πράττειν καὶ λέγειν δοκεῖ. ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς τῆς αἱρέσεως ἐπικληθεὶς ἐδόξασε τὸ δίκαιον καὶ αἰ-
σχρὸν οὐ φύσει εἶναι. ἀλλὰ νόμῳ. Δικαιώματα. νόμος ἐντολαὶ κρίματα. νόμον καλεῖ, τὸν
ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μωσέως δεδομένον. ἐντολὰς δὲ καὶ προστάγματα πάλιν αὐτόν. ὡς βασιλικῶς
ἐνταλθέντα καὶ προσταχθέντα. δικαιώματα, ὡς δικαιοῦντα τοὺς κατορθοῦντας δυνάμενα. κρίματα δὲ
ὡς τὰς θείας ψήφους ὑποδεικνύντα καὶ τὰς ἀξίας ἀντιδόσεις τῶν τε ἐννόμως καὶ παρανόμως βι-
ούντων. μαρτύρια δὲ ὡς διαμαρτυρούμενον καὶ ὑποδεικνύντα οἵαις ὑποβληθήσονται κρίσεσιν οἱ ταῦτα
παραβαίνοντες. δικαιώματα δὲ καὶ αἱ κατακρίσεις. Δικαιώματα οἱ λόγοι ἀφορ-
μάς, ἐάν τε γὰρ νικῶμεν ἡμεῖς, ἕξεις πρὸς ἐμὲ δικαιώματα μεγάλα διότι κεκοινώνηκας
ἡμῖν τῶν μεγίστων κινδύνων. Δικαίως καὶ ἀδίκως. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. ἀριστοφάνης.
πλούτῳ. ἡ γὰρ οἰκία αὕτη σοι ἦν δεῖ χρημάτων τήμερον μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως, καὶ ἀδίκως
τουτέστι πάσῃ τέχνῃ. Δικαίωσις. κατάκρισις. οὐδέ τί που μηδὲ μικρὸν ἐκολάσθη ἡ δικαιώσει
δικαιωθέντων παίδων τῶν ἀδελφῶν ἀριστίου τοῦ γίγαντος. δικαίωσιν τὴν περιποίησιν. Δι-
καιώσεις. λύσεις τῆς δικαιολογίας. θουκυδίδης δὲ τὰς κολάσεις λέγει. Δικαιωτήρια. ἤγουν δι-
καστήρια. Δίκελλα. γεωργικὸν ἐργαλεῖον οὐ βουσὶ καὶ δικέλλῃ πορίζομένοις τὸν βίον. ἀλλ' ἵπ-
πῳ καὶ μαχαίρᾳ. καὶ δικελλίτης. Δικέραιον. δύο κέρατα ἔχουσαν ἐν ἐπιγράμματι. δέρμα δὲ
καὶ δικέραιον ἀπὸ ἐρυσάμενον τὸ πυρακασάμενον κεραθέντο παρὰ ἀγρῶται. Δίκη. ἡ ὑπὲρ ἰδι-
ωτικῶν ἀδικημάτων συνισταμένη κατηγορία καὶ ἧς τὸ τίμημα ὥρισται τοῖς νόμοις. ὁ δέ, δίκην ἀ-
δικηθεὶς δικάσας καὶ διαφυγὼν μὴ ἀπολέσθαι πρὸ τῶν πρεσβυτῶν περὶ ὧν καὶ δίκην γράφεσθαι ἀδικη-
θεὶς τοιαῦται δίκαι οὕτω λέγονται. αἱ εἰς ἄκαιρον ἀποκαθιστάμεναι ἤτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν

ἢ τῶν μαρτύρων ἁλόντων ψευδοκατηγόρων. Δίκη. κρίσις. σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα. ἰδίως δὲ ἐ-
πὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων λέγεται. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος δῆλον ποιεῖ. Δί-
κη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην. παροιμία ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκην δίκαις, καὶ δί-
κην ὑφέξει καὶ ὄνος δάκνη κυνά. ἐπὶ τῶν ἐπὶ μικροῖς συκοφαντουμένων. Δίκην. τὸν τρόπον. καὶ
ὁ μὲν, ὀξύτερ' ἰβὴ ἐπί τινος δίκην ἐριφεὶς εἰς θάλασσαν. καὶ δίδωσι δίκας αὐτῷ γένει. Δίκης. δι-
καιοσύνης ἢ τιμωρίας ἐχόμενοι κομιούμενοι παρ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ ψευδόρκων δίκας. ὅτι τὴν
δίκην φασὶν οἱ παλαιοὶ παρθένον τε εἶναι καὶ ἀκλινῆ καὶ ἄτρεπτον. καὶ τοῦτο ᾄδουσι μὲν πλεῖστοι. ἤ-
δη δὲ καὶ ἀνάγκη. φύσιν γὰρ δή που τὸ δίκαιον τοιαύτην ἔλαχεν. ἡσίοδος δὲ αὐτὴν λέγει καὶ
παρθένον καὶ ἀδιάφθορον. τῇ τε ἄλλῃ καὶ μέντοι καὶ ὑπὲρ εὐνῆς ἀφροδισίου. αἰνιττόμενος ὅτι μὴ χρὴ
δολοῦν τὸ δίκαιον. μήτε ἄλλως πεισθέντα, μήτε λέχει παραβάντα. φησὶ δὲ καὶ μετιέναι αὐ-
τὴν τιμωρουμένην τούτους οἷς πάροιθεν ὕβρις μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα. τοῖς γε μὴν ἐκεί-
νην σέβουσι. τήν τε γῆν καὶ τὰ οἰκεῖα βρύειν φησὶν ἀγαθὰ καὶ τὴν θάλατταν χορηγεῖν ὅσα τί-
κτει. καὶ τὸ φέρμα ἀλλ' ἀφθόνως. ἀνιοῦσαν αὐτὴν καὶ παρὰ τῷ διὸς καθῆσθαι θρόνῳ καὶ κοινωνὸν τῶν ἀεὶ
σῶν βουλευμάτων εἶναι. καὶ ὅμηρος δὲ μέγα αὐτῆς τὸ κράτος ὑμνεῖ καὶ λέγει τοῖς ἀτιμάζουσιν
αὐτὴν μηνιεῖν τὸν θεὸν καὶ λάβρως καταντλεῖν ὑετοὺς αὐτὴν ἔχει μαρρεῦσαι(?) ἐπαΐοντας ὠθεῖσθαι
καὶ ἀφανίζειν πόλεις αὐτῶν καὶ ἔργα καὶ ποίμνας. καὶ ταύτῃ κολάζεσθαι τῇ τιμωρίᾳ ὕβρεως
καὶ ἀτασθαλίας ἔργα ὑπομένοντας πρεπωδέστερα καὶ ἕτερα ἄττα. Δίκης ἀνάκρισις.
οὐ πάσας δίκας κελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι. ἀλλ' ὅταν ὁ φεύγων ἀντιλέγῃ καὶ παραγέγραπται λέ-
γων εἰσαγώγιμον μὴ εἶναι αὐτὴν πρότερον, ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρίσις. ἥτις δίκης ἀνάκρισις λέ-
γεται. Δίκης δικαιότερος. κατὰ ὑπερβολὴν ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων. Δίκης ὀφθαλμός.
ὥς καὶ παντὸς ἀνθρώπου ὁμολογῆσαι διότι κατὰ τὴν παροιμίαν ἐστὶ δίκης ὀφθαλμός. ὃς μη-
δέ ποτε καταφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας. Δίκηλα. μιμήματα. εἰκάσματα. ὃ δειδι-
φθόντον κυρίως τὸ ὁμοίωμα καὶ εἴκελον τῶν διϊ κατάχρηστικῶς δὲ, πᾶν ὁμοίωμα. Δικηλι-
στῶν. καὶ μιμηλῶν. εἶδος ἐστὶ κωμῳδίας ὅς φησι σωσίβιος ὁ λάκων. Δικηφορεῖ. φυγαδεύει. ἀλ-
λ' ἔστιν ἔνθα χρὴ δίκη βλάβην φέρει. ἀντὶ τοῦ κατὰ δίκην. Δικιδίοις. ὑποκοριστικῶς ταῖς δί-
καις. Δικλὶς δικλίδος καὶ δικλίδας. δίθυρον. ἐν ἐπιγράμματι. δικλίδας ἀμφετίνα-
ξεν ἐμοῖς γαλάτεια προσώποις. Δικογραφεῖν. δίκας συγγράφειν. ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀνα-
στρέφεσθαι. Δίκορος. ὅτι ἀναστάσιος ὁ τῶν ῥωμαίων βασιλεὺς δίκορος ἐλέγετο. Δίκορσον. δι-
κόρυφον. Δικραιῦ δικέφαλον. Δίκρανα. παρεσκεύαστο δὲ καὶ δίκρανα ὥστε ἀπωθεῖ-
σθαι τὴν τῶν λεγομένων σκαλῶν προσαγωγήν. Δίκραιρος δικραίρω δικέρωτα δασυκνάμω
δασυχαίτην. ἐν ἐπιγράμματι. Δίκροτα. δίκρη. πλοῖα μονήρη. ἐστὶν ἃ καὶ δικρότα κατεσκεύα-
σαν τινὰ ἣ καὶ ἐκ τῆς πρύμνης καὶ ἐκ τῆς πρώρας ἑκατέρωθεν πηδαλίοις ἦσαν, ὅπως αὐτοὶ τε μὴ με-
ταστρεφόμενοι καὶ ἐπιπλέωσι καὶ ἀναχωρῶσι καὶ τοὺς ἐναντίους ἐν τῷ πρόσωπον καὶ τῷ ὄπισθεν αὐτῶν σφάλ-
λωσιν. Δικροῖς. διφυέσι ξύλοις. δικρανίοις. ἀριστοφάνης. δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκρά-
γμασι τὴν εἰρήνην λέγων. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ξύλοις καὶ εἶπε κεκράγμασι. ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦν-
τες τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην. Δικτατορεία. ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. Δικτάτωρ.
ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων. ὃς παρὰ ῥωμαίοις καὶ δισύπατος καλεῖται. ἀρχὴ δὲ ἦν πρόσκαιρος
οὐ διαβίου καὶ ἀνεύθυνος ἢ ὁ μονάρχης πάντων κρατῶν. Δικτάτωρ. ἐπειδὴ μάλιος αἰνῆρ, λα-
τῖνος μὲν γένος καὶ μέγα παρὰ τοῖς ὁμοφύλοις δυνάμενος, ἀναστήσας πανδημεὶ τὸ λατίνων ἔ-
θνος χεῖρά τε μισθοφόρον πολλὴν ἀγείρας τιμωρεῖν τοῖς κηδεσταῖς ἀτίμως παρεωσμένοις, ἢ ξὺν
τῆς δυναστείας ἡ βουλὴ καταδείσασα τὸ πλῆθος τοῦ πολεμίου νέφους καινὸν ἡγεμονίας εἶδος ἐπει-
γόμενος προχειρισαμένη τότε πρῶτον δικτάτωρα ὃς καθ' ἑλλάδα γλῶτταν κληθείη ἂν εἰσηγητὴς τῶν
λυσιτελῶν. ὑπερέχων μὲν τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς τοῖς δὲ βασιλεῦσι προσφερέστατος. ἀνυπεύ-
θυνος ὤν τε τῶν ὅλων εἶχε τὸ κράτος καὶ ἰσοτύραννον ἐν τῷ καθεστηκότι χρόνῳ τὴν ἐξουσίαν. τὸ γὰρ οὖν
γάϊος καῖσαρ πρότερος καὶ μετὰ τοῦτον αὔγουστος ὀκτάβιος ὢν ὕστερον κατὰ τοὺς ἐκείνους χρόνους

μνημονεύσομεν ὑπὸ τῷ δὲ ὀνόματι τῆς μοναρχίας ἀντιλαμβάνεσθαι Αἰγυπτίων. Δικταῖον
σπήλαιον. Δικτυάς· ὁ ἁλιεύς. Δίκτυον· καὶ παροιμία. δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς· ἐπὶ
τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι ποιούντων καὶ δίκτυον φυσᾷς· ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀνοήτων. Δικτυ-
ωτή· κιγκλωτή. καὶ δικτυωτὸς ὁ πολύπλοκος. Δίκτυς· ἱστορικός. ἔγραψεν ἐφημερίδα.
ἔστι δὲ τὰ μεθόμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ΄. Ἰταλικά. Τρωικοῦ διακόσμου. οὗτος ἔγραψε τὰ
περὶ τῆς ἁρπαγῆς Ἑλένης καὶ περὶ Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως. Δίκτυς· ἐπὶ
Κλαυδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης καὶ πολλῶν τάφων ἀνεῳχθέντων εὑρέθη ἐν ἑνὶ
τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ἱστορίας Δίκτυος τὸν Τρωικὸν περιέχων πόλεμον· ὅπερ λαβὼν Κλαύ-
διος, ἐξέδωκε γράφεσθαι. Διδυμαῖα· τὰ διδυμοτόκα πρόβατα. Δίλημμα· τὸ διττῶς λαμ-
βανόμενον φρόνημα. Διλήμματον· διχῶς νοούμενον. Διλίμνιον. Διλοχία· δύο λόχοι. καὶ ὁ ἡγούμενος
αὐτῶν διλοχίτης. Διμήτωρ ὁ Διόνυσος. Διμάχαι· ὄνομα κύριον. διμοιρία δὲ ἡ διπλῆ. ὁ ἔχων δύο μοί-
ρας. Διμοιρίτης· τὸν ἐν τοῖς ὅπλοις διώβολον ἀποδεδώκασιν. ἐπειδὴ τὸ δίμοιρον ἐστὶ τῆς δραχμῆς.
ὁ οὖν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης, διμοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις καὶ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὡς λο-
χαγὸς διὰ τὸ παρ᾽ ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ, διμοιρίαν καὶ ἡμιλοχίαν
ταὐτὸ φασί. καὶ διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας καὶ τῆς ἡμιλοχίας. Δίν-
δυμοις. οἱ ἐν Διδύμοις τῆς Μιλησίας οἰκοῦντες ἑκόντες χαριζόμενοι τὸν νεὼν τοῦ ἐπιχωρίου ἀ-
πόλλωνος τοῖς βαρβάροις προὔδοσαν. καὶ ἔστιν ἐν τοῖς Βραγχίδαι. Δῖναι· αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί
καὶ δίνης τῆς συστροφῆς τῶν ὑδάτων. Δινεύοντες· στρέφοντες. Δινήεντος· δίνας ἔχοντος· συ-
στροφὰς ὕδατος περιφερεῖς τινὰς πεποιημένας. Δινήσας· στρέψας. Αἰλιανός· αἱ δῖναι αἵτινές εἰσιν ὅ-
πη ἀτόπως ἐπιστρέφουσαι· ὡς μὴ προσθεῖναι μηδ᾽ ἐπιλήψεσθαι τὴν ἑπομένην τῇ προτέρᾳ, ἀλλὰ τὴν
φθάνουσαν τῇ ἄγαν εἰρεσίᾳ ἐν ταῖς δίναις ἐξελαθεῖσαν εἰς βυθὸν τοῦ πλοῦ κατασπᾶναι. Δῖνος· ἡ
περιδίνησις. ἡ αἰθεία. ἡ συστροφή. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ᾽ αἰθέριος δῖνος. οἱ δὲ ὅτι κεραμ-
οῦν ἐστὶν ἀγγεῖον τουτέστι βαθὺ ποτήριον ὃ καλεῖται δῖνος. δῖνον φησὶν Ἀριστοφάνης, καὶ τὰς νε-
φέλας θεάς. Δινωτήν· περιφερῆ. Δινωτοῖς· λιθοστρώτοις. Διοσιῶ· δεσμός. Διόβλητος ὁ
ὑπὸ κεραυνοῦ βληθείς. ὁ δὲ τοῦ βλήματος ἡγεμὼν διόβλητος γενόμενος εἶτα κατεπρήσθη. Διό-
βλητοι· ὅπου ὅθεν βαλλόμενοι. σκηπτοί τε καὶ τῷ λίαν ἄνον καὶ ἐγένοντο διόβλητοι ἅπαντες.
Διογένους ἀγγεῖα τοῦ. Διογενειανός· Ἡρακλείας Πόντου γραμματικὸς γεγονὼς αὐτὸς
ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως. ἐπιστέον δὲ μήποτε ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς ἀλβάκης Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρίᾳ.
ἰατρός. ἡ γὰρ τοῦ οὕτως παντοίας λόγοις. οὐ τὸ ἄμορον ῥητῶς τὸ ἐξ Ἡρακλείας αὐτὸν εἶναι τῆς ἐν Πόν-
τῳ. ἀλλ᾽ οὐ τοι παραλέλειπται δεδόξασι. ἔστι δὲ αὐτοῦ βιβλία ταῦτα. λέξεις παντοδαπαὶ κατὰ στοιχεῖον
ἐν βιβλίοις ε΄. ἐπιτομὴ δὲ ἐστὶ τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ϙε΄ καὶ τετρακοσίων. καὶ τῶν Ζωπυ-
ρίωνος ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον. περὶ ποταμῶν. λιμνῶν. κρηνῶν. ὀρῶν ἀκρωρειῶν. περὶ πο-
ταμῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπίτομον ἀναγραφήν. συναγωγήν. καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ πόλεων. καὶ ἄλ-
λα τινά. Διογένης ὄνομα φιλοσόφου τοῦ κυνικοῦ ὅτι χρὴ περὶ τῶν ἀνδρῶν Διογένους λέγειν τοῦ προσό-
ντος τοῦ Ξενοκράτους τοῦ Ἀριστοτέλους ἀμείνους. τοῦ Θεοφράστου βαρύτητος· Ζήνωνος τὸν αὐστηρὸν καὶ γενναῖον τό-
νον Πλάτωνος σεμνότητος Πολέμωνος ἐγκρατείας. τούτων γὰρ οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ πάντα ἀγα-
θὸς ὤν, διέφερεν ὅμως τοῦ πλησίον κατὰ πολύ. φέρεται καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτόν. Διογένους· ἀπελέσ-
της ἐλαβέσει μόρος οὐδ᾽ ἄϊδος. ἔλαβέ με κυνὸς ὀδάξ. τὸ δὲ ἐπίγραμμα διὰ βραχέων. Διο-
γένης· ἢ Οἰνόμαος. Ἀθηναῖος τραγικός. γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν λ΄ καταλύσεως. δράματα αὐτοῦ, Ἀχιλλεύς. Ἑ-
λένη. Ἡρακλῆς. Θυέστης. Μήδεια. Οἰδίπους. Χρύσιππος. Σεμέλη. Διογένης· Ἱκεσίου υἱὸς τραπε-
ζίτου Σινωπεύς· ὃς φυγὼν τὴν πατρίδα διὰ τὸ παρακόψαι νόμισμα, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. καὶ ἀντι-
σθένει παραβαλὼν τῷ κυνικῷ, ἠράσθη τοῦ ἐκείνου βίου. καὶ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν ἠσπάσατο.
πολλοὺς οὕτως ἀνδρῶν ὑπεριδὼν οὐσίας. γηραιὸς δὲ ὤν, ὑπὸ πειρατῶν Σκιρτάλου ἐλήφθη. καὶ πραθεὶς
ἐν Κορίνθῳ Ξενιάδῃ τινί, παρὰ τῷ πριαμένῳ διέμεινεν οὐ θέλων λυθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων
ἢ τῶν οἰκείων φίλων. ἐπὶ δὲ τῆς ριγ΄ ὀλυμπιάδος κατέστρεψε τὸν βίον διχθεὶς ὑπὸ κυνὸς τὸν σκέλ-

καὶ θεραπείας ὑπεριδὼν κατ᾽ αὐτὴν ἡμέραν, ὅτε καὶ ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι ἀπέθανεν. Διογένης· Ἀντισθένους ὁμιλητής· ὃς πρῶτος κύων ἐπεκλήθη. ἐν πίθῳ δὲ διέτριβεν. ἐρομένῳ δὲ αὐτῷ πῶς ἂν πρωτεύσειεν. ἐπολιτεύετο δὲ, ὁ θεὸς ἀνεῖλεν ἐπιχαράξειν. ὁ δὲ, τὸ νόμισμα ἐπιχαράξας ἐφ᾽ ᾧ φυγὼν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ἐντυχὼν δὲ Ἀντισθένει καὶ τῆς δόξης διαλεγομένῳ ἐφιλοσόφησε. πλέων δὲ ὑπὸ καταποντιστῶν ληφθείς, ἐπράθη. κηρυττόμενος δὲ καὶ ἐρωτώμενος τί εἰδείη, ἄρχειν ἀνθρώπων ἔφη. καὶ θεασάμενος Κορίνθιον πλούσιον ἄνθρωπον ἄσωτον, τούτῳ με, ἔφη, πώλησον. δεσπότου γὰρ δεῖται. ὁ δὲ ὠνεῖται καὶ εἰς Κόρινθον ἄγει. καὶ τῶν παίδων ἀποδείκνυσι παιδαγωγόν. ἔλεγε δὲ δαίμονα ἀγαθὸν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεληλυθέναι. Διογένης· ὅτι Διογένης εἶχεν ἐρῶντα παῖδα. καὶ πικρὸς ὢν πατήρ, οὐ συνεγίνωσκεν ἑαυτοῦ ἐπιθυμίαν. ἀλλὰ ἀνείργων αὐτὸν καὶ ἀναστέλλων τοῦ πόθου μᾶλλον εἰς τὸ πάθος παρώξυνε. καὶ ἦν τοῦ κακοῦ δεινὴ ἐπίτασις. ἐξεβιάζετο γὰρ ὁ ἔρως ἐμποδὼν ἱσταμένου τοῦ Διογένους. καὶ ἐς τὴν παροῦσαν νόσον μᾶλλον ἐξήπτετο ὁ νέος. ᾔκει οὖν εἰς Δελφοὺς ὡς ἑώρα φιλόνεικον ὂν τὸ κακόν. καὶ δυσανασχετῶν τε ἅμα καὶ ποθῶν ἀλγῶν. ἐρωτᾷ εἰ οἱ πέπαυται νοσῶν ποτὲ ὁ παῖς. ὁ δὲ, ὡς εἶδεν οὐ πάνυ φρενηρέστερον, οὐδὲ ἐρωτικαῖς συντώμονα ἀνάγκαις, λέγει ταῦτα. λήξει παῖς σὸς ἔρωτος ὅταν κουφινότητι Κύπριδος ἱμερόεντι καταφλεχθῇ φρένας οἴστρῳ. ὀργὴν δ᾽ ἂν πραΰνω ἅμ᾽ ἐθέλῃ μὴ δ᾽ ἐπιτείνειν κωλύων. πείσεις γὰρ ἐναντία σοῖσι λογισμοῖς. ἢν δὲ φύσιν χαλεπὴν ἐλάσῃς, λήθην τάχος ἕξεις φίλτρων. καὶ νήψας αἰσχρᾶς καταπαύσεται ὁρμῆς. ἀκούσας τοίνυν ὁ Διογένης ταῦτα, τὸν μὲν θυμὸν κατεστόρεσεν. ἐλπίδος δὲ ὑποπλησθεὶς χρηστῆς ἔχων τῆς τοῦ παιδὸς σωφροσύνης ἐπιτυχεῖν ἀξιοχρέως. καὶ ἐντεῦθεν βελτίων ἐγένετο ὁ πατὴρ ἡμερωθείς τε καὶ πραϋνθεὶς τὸν τρόπον. τοῦτο καὶ ὁ τραγικὸς Αἵμων ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἀπεδείξατο ἀντιγόνης ἐρῶν καὶ πικρῶς ζυγομαχῶν πατρὶ τῷ Κρέοντι. καὶ γάρ τοι κἀκεῖνος ὁμοίως ἐλαυνόμενος, ξίφει πρὸς τὸν ἔρωτα καὶ τὴν περὶ τὴν νόσον διελύσατο. Διογένης· ἢ Διογενειανός· Κυζικηνός, γραμματικός. ἔγραψε περὶ Κυζίκου. περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων. περὶ ποιητικῆς. περὶ στοιχείων. Διόγνητος· ὄνομα κύριον. Διοδεία· ἡ διέλευσις. Διόδωρος· μονάζων ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουλιανοῦ καὶ Οὐάλεντος. ἐπισκοπήσας Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας. οὗτος ἔγραψεν ὥς φησι Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ, διάφορα. εἰσὶ δὲ ταῦτα. ἑρμηνεῖαι εἰς τὴν παλαιὰν πᾶσαν γραφήν. εἰς Ἔξοδον καὶ ἐφεξῆς. καὶ εἰς ψαλμούς. καὶ εἰς τὰς δ᾽ βασιλείας. εἰς τὰ ζητούμενα τῶν παραλειπομένων. εἰς τὰς παροιμίας. τίς διαφορὰ θεωρίας καὶ ἀλληγορίας. εἰς τὸν ἐκκλησιαστήν. εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων. εἰς τοὺς προφήτας. χρονικὸν διορθούμενον τὸ σφάλμα Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν χρόνων. εἰς τὰ δ᾽ εὐαγγέλια. εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων. εἰς τὴν ἐπιστολὴν Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ. περὶ τοῦ εἷς θεὸς ἐν τριάδι. κατὰ Μελχισεδεκιτῶν. κατὰ Ἰουδαίων. περὶ νεκρῶν ἀναστάσεως. περὶ ψυχῆς. κατὰ διαφόρων περὶ αὐτῆς αἱρέσεων. πρὸς γραπτικὸν κεφάλαια. κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ εἱμαρμένης. περὶ σφαίρας καὶ τῶν ζ᾽ ζωνῶν. καὶ τῆς ἐναντίας τῶν ἀστέρων πορείας. περὶ τῆς Ἱππάρχου σφαίρας. περὶ προνοίας. κατὰ Πλάτωνος. περὶ θεοῦ καὶ θεῶν. περὶ φύσεως καὶ ὕλης. ἐν ᾧ τί τὸ δίκαιόν ἐστι περὶ θεοῦ καὶ ὕλης Ἑλληνικῶς πεπλανημένης. ὅτι αἱ ἀόρατοι φύσεις οὐκ ἐκ τῶν στοιχείων ἀλλ᾽ ἐκ μηδενὸς μετὰ τῶν στοιχείων ἐδημιουργήθησαν. πρὸς Εὐφρόνιον φιλόσοφον κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. κατὰ Ἀριστοτέλους περὶ σώματος οὐρανίου. πῶς θερμὸς ὁ ἥλιος. κατὰ τῶν λεγόντων ζῷον τὸν οὐρανόν. περὶ τοῦ πῶς ἀεὶ μὲν ὁ δημιουργὸς, οὐκ ἀεὶ δὲ τὰ δημιουργήματα. πῶς τὸ θέλειν καὶ τὸ μὴ θέλειν ἐπὶ θεοῦ ἀϊδίου ὄντος. κατὰ Πορφυρίου περὶ ζώων καὶ θυσιῶν.

Διόδωρος ὁ Οὐαλέριος ἐπικληθείς, φιλόσοφος. μαθητὴς τῇ κλήσει· Ἀλεξανδρεύς. υἱὸς Πωλίωνος τοῦ φιλοσόφου τοῦ γράψαντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν, γνωσθεὶς ἐπὶ τοῦ καίσαρος Ἀδριανοῦ. Διόδωρος Σικελιώτης, ἱστορικός. ἔγραψε βιβλιοθήκην. ἔστι δὲ ἱστορία Ῥωμαϊκή τε καὶ ποικίλη ἐν βιβλίοις μ᾽. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐγούστου καίσαρος καὶ ἐπάνω. Διόδωρος· καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, αὐλητρίς, ὡς Ἀθηναῖος ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν λέγει. ἐν δὲ τῷ ιβ᾽ φησίν, ὅτι ἐπίκληρος καὶ πανηγυρισταί. Διόδοι· αἱ διόδοι ἀπὸ τοῦ διοδεύειν. Ἀριστοφάνης. αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους προσαΐττουσι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου τὸ διαλέξασθαι. δεῦρο ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐνθάδε μέ-

ραξ

ῥαξ ὑπὸ τῶν Ὡραίων. Διοκαισάρεια· ἡ νῦν λεγομένη Ἀνάζαρβα πόλις ἐν Κιλικίᾳ. πρότερον γὰρ Κυ-
ΐνδα ἐλέγετο. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀνάζαρβα. Διοκλῆς· Ἀθηναῖος ἢ Φλιάσιος. ἀρχαῖος κωμικός. σύγχρο-
νος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ. δράματα αὐτοῦ, Θάλαττα. Μέλιτται. Ὄνειροι. Βάκχαι. Θυέστης β΄.
τοῦτον δέ φασιν εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις. ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυ-
φίῳ. τὸ δὲ Θάλαττα, ἑταίρας ὄνομά ἐστιν ὡς Ἀθήναιός φησι. Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς βασι-
λεῖς Ῥωμαίων. ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, διωγμὸς τῶν χριστιανῶν ἐκινήθη φρικωδέ-
στατος. προσέταξε γὰρ κατὰ χώραν καὶ πόλιν τὰς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καταστρέφεσθαι. καὶ τὰς
θείας αὐτῶν γραφὰς κατακαίεσθαι. τοὺς δὲ χριστιανοὺς εὑρισκομένους ἀναγκάζεσθαι θύειν τοῖς
δαίμοσιν. ἡττηθέντες δὲ τῷ πλήθει τῶν ἀναιρουμένων χριστιανῶν, ἐξέθεντο δόγμα ὥστε τοὺς εὑρισκομέ-
νους χριστιανοὺς ἐξορύττεσθαι τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. οὐ μόνον διὰ τὸ ὀδυνηρὸν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἄτιμόν τε καὶ πρόδη-
λον. καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας ἀλλότριον. οὓς ἡ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθοῦσα δικαί-
ως ἐξέκοψε. καὶ ὁ μὲν, ἐσφάγη ὑπὸ τῆς συγκλήτου. ὁ δὲ, ἀπήγξατο. οὗτος ὁ αὐτὸς καὶ μισόχριστος
μνήμῃ καὶ ὀργῇ τῶν περὶ τὴν ἀρχὴν νεωτερισθέντων περὶ τὴν Αἴγυπτον, οὐ μετρίως οὐδὲ ἡμέρως
τῷ κρατεῖν ἀπεχρήσατο. ἀλλὰ προγραφαῖς τε καὶ φόνοις τῶν ἐπισήμων μιαίνων ἐπῆλθε τὴν
Αἴγυπτον. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τοῖς παλαιοῖς αὐτῶν γεγραμμένα βι-
βλία διερευνησάμενος, ἔκαυσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης περιγίνε-
σθαι τέχνης. μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ, τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ἦν δὲ τὸ ἦ-
θος ποικίλος τις καὶ πανοῦργος. τῷ δὲ λίαν συνεστραμμένῳ καὶ ὀξεῖ τῆς γνώμης ἐπεκάλυπτε πολλάκις
τὰ τῆς οἰκείας φύσεως ἐλαττώματα. πᾶσαν σκληρὰν πρᾶξιν ἑτέροις ἀνατιθείς. ἐπιμελὴς δὲ ὅμως
καὶ ταχὺς ἐν ταῖς τῶν πρακτέων ἐπιβολαῖς. καὶ πολλὰ τῶν τῆς βασιλικῆς θεραπείας ἐπὶ τὸ αὐ-
θαδέστερον παρὰ τὰ καθεστηκότα Ῥωμαίοις πάτρια μετεσκεύασεν. ὅτι Διοκλητιανὸς καὶ Μα-
ξιμιανὸς τὴν βασιλείαν ἀφέντες, τὸν ἰδιώτην μετῆλθον. καὶ ὁ μὲν, εἰς Σάλωνα πόλιν Ἰλλυρί-
δος. ὁ δὲ, εἰς τὴν Λευκανῶν, ἀφίκετο. καὶ ὁ μὲν Μαξιμιανὸς πόθῳ τῆς ἀρχῆς εἰς μεταμέλειαν
ἦλθε. Διοκλητιανὸς δὲ ἐν ἡσυχίᾳ κατεγήρασεν ἔτεσι τρισὶν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν ἐνδειξάμε-
νος. τῆς δὲ ἑλληνικῆς θρησκείας οὐδόλως ἀποστάς. Διανοχή· ἀνοχὴ χρόνου. ἐν μάχαις τισὶν αὐ-
τοὺς νικήσας, καὶ διανοχὴν αἰτήσασι ἔδωκε. Διολισθαίνω· καὶ διολισθεῖν ἐκφυγεῖν. ὥσ-
τε τοὺς χρήστας διολισθεῖν. τουτέστι τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν. Διολκή. Διόλου ἐπίρρημα.
δι᾽ ὅλου δὲ καιροῦ. Διόμεια· δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς ἀπὸ Διόμου τοῦ Ἡρακλέους. Ἀριστοφάνης· ἐ-
φρόντισα ὅπου Ἡράκλεια τὰ ἐν Διομείοις γίνεται. τὸ δὲ Ἡράκλειον, ἱερὸν Ἡρακλέους. καὶ Διομειαλα-
ζόνας λέγει, ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου. ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπό τινος Διόμου. Διομήδεια ἡ νῆσος.
Διομήδειοι ἵπποι τοῦ Διομήδους. Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. ἀπὸ τοῦ Τυδέως ἢ ἀπὸ τοῦ Θρᾳκός. ὃς ἠνάγ-
καζε τοὺς ξένους αἰσχραῖς οὔσαις ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ μίγνυσθαι, ἃς καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ. εἶτα
ἀνῄρει. οἱ δὲ, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ Παλλάδιον κλέψαντες, νυκτὸς ἐπανῄεσαν. ἑπόμενος δὲ
ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Διομήδην ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι. ἐν τῇ σελήνῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιὰν τοῦ ξίφους ὁ Διομή-
δης δείσας, τὸν Ὀδυσσέα ἐποίησε προάγειν παίων αὐτὸν τῷ ξίφει τὸ μετάφρενον. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν
κατὰ ἀνάγκην τι πραττόντων. διὰ τοῦτο λέγει ὅτι ἵππους ἀνθρωποφάγους εἶχεν ὁ Διομήδης. Διομή-
δης εἰς τὸν ἀπόπλουν κατενεχθεὶς εἰς τὰ ἴδια, ὑπεδέχθη. ἀλλὰ διωχθεὶς ἀπῆλθεν εἰς Καλαβρί-
αν. κτίζει πόλιν ἣν ἐκάλεσεν Ἀργυρίππην τὴν μετονομασθεῖσαν Βενεβεντόν. Διόμνυμι· ὀμνύω.
Διομολογοῦμαι αἰτιατικῇ. Δῖοι· ἔνδοξοι. Διονύσια· ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ παροιμία. ἐξ αὐ-
τοῦ σχεδὸν τοῦ τρόπου. ὅσαι ἐκ Διονυσίων. ἔθος ἦν Ἀττικοῖς λέγειν τὰ ἔτη καὶ τὸν ὑπὸ τὸ ἔτος ἀριθμὸν
ἀπὸ τῶν Διονυσίων αὖθις. ὦ Διονύσια· αὗται μὲν ὄζουσιν ἀμβροσίας καὶ νέκταρος. εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀκροτάτων ἀξίων
προσδοκιῶν εἰρήνης. Διονύσιος· ὁ Ἀρεοπαγίτης. ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν,
ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας εἰς ἄκρον ἐληλακώς. ἀκούσας Παύλου καὶ ὑπ᾽ αὐ-
τοῦ καταστὰς εἰς τὰς Ἀθήνας ἐπίσκοπος. οὗτος ὁ Ἀρεοπαγίτης πρὸ τῆς ἀρχῆς Τιβερίου Καίσαρος ἀ-
πῆρεν εἰς Αἴγυπτον τοῖς ἐκεῖσε σοφοῖς ὁμιλήσων. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ σοφιστής. οὗτο-

λέμων ὁ λαοδικεὺς ἐν σμύρνῃ διήκουσεν ὁ διδάσκαλος ἀκριβεῖσθαι· κατὰ γοῦν τὸν καιρὸν τοῦ σωτη-
ρίου πάθους. ἄμφω ἤστην ἐν ἡλιουπόλει τῇ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ εἶδον τῆς ἡλιακῆς ἐκλείψεως οὐ κατὰ φύ-
σιν γεγενημένης, οὐ γὰρ ἦν συνόδου καιρός, ἀλλὰ παραδόξως τῷ ἡλίῳ τῆς σελήνης συμπεσούσης,
καὶ ἀπὸ τῆς ἕκτης ὥρας ἄχρι τῆς ἑσπέρας εἰς τὸ τοῦ ἡλίου διάμετρον ὑπερφυῶς ἀντικαταστά-
σης. ἦν γὰρ καὶ ἡ ἔκπληξις αὐτῆς ἐξ ἀνατολῶν ἀρξαμένη καὶ μέχρι τοῦ ἡλιακοῦ πέρατος ἐλθοῦσα·
εἶτα ἀναποδίσασα. καὶ αὖθις οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ ἔκπληξις καὶ ἡ ἀνακάθαρσις. ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ κατὰ
διάμετρον ἐναντίου γεγενημένη. ἃ οὐκ ἔξεστιν ἄλλως γενέσθαι εἰ μὴ ὁ θεσμῷ καὶ οἰκονομία μόνου τοῦ
παντοδυνάμου. τούτων δὲ ὑπερφυῶν οὕτω τότε καινουργηθέντων, ἔφη ὁ σοφιστὴς ἀπολλοφάνης
ὥσπερ προφητευσάμενος· ὦ καλὲ διονύσιε. ἀμοιβαὶ θείων πραγμάτων. ὁ αὐτὸς διονύσιος ἔφη·
ἢ τὸ θεῖον πάσχει ἢ τῷ πάσχοντι συμπάσχει. ἔγραψε δὲ ὁ αὐτὸς ταῦτα. πρὸς τιμόθεον ἐπίσκοπον
ἐφέσου καὶ αὐτὸν μαθητὴν παύλου, περὶ θείων ὀνομάτων βιβλία ιβ΄. περὶ ἡνωμένης καὶ δια-
κεκριμένης θεολογίας. περὶ τοῦ τίς ἡ τῆς ψυχῆς δύναμις. περὶ τοῦ μακαρίου ἱεροθέου. περὶ εὐ-
λαβείας καὶ συγγραφῆς θεολογικῆς. περὶ ἀγαθοῦ φωτός. καλοῦ ἔρωτος. ἐκστάσεως ζήλου. καὶ
ὅτι τὸ κακὸν οὔτε ὂν οὔτε ἐξ ὄντων. περὶ τοῦ ὄντος. περὶ ζωῆς. περὶ σοφίας. νοῦ λόγου. ἀληθείας.
πίστεως. περὶ δυνάμεως. δικαιοσύνης. σωτηρίας. ἀπολυτρώσεως. περὶ μεγάλου καὶ μικροῦ. ταὐτοῦ. ἑτέρου. ὁ-
μοίου. ἀνομοίου. στάσεως. κινήσεως. ἰσότητος. περὶ παντοκράτορος. παλαιοῦ ἡμερῶν. περὶ αἰῶνος καὶ χρόνου. πε-
ρὶ εἰρήνης. περὶ ἁγίου ἁγίων. βασιλέως. κυρίου κυρίων. θεοῦ θεῶν. περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας. περὶ τῆς
οὐρανίου ἱεραρχίας. περὶ μυστικῆς θεολογίας. περὶ τῶν οὐρανίων ταγμάτων. καὶ ὅσα τῷ ἀριθμῷ. οὗ-
τος πλήρης ἡμερῶν γενόμενος τῶν τοῦ πνεύματος, μαρτυρίῳ τελειοῦται ἐπὶ τραϊανοῦ καίσαρος. ὅ-
τε καὶ ὁ θεοφόρος ἰγνάτιος. οὗτος ἡνίκα ἐν τῷ καιρῷ τοῦ σωτηρίου πάθους μεσούσης ἡμέρας ὁ ἥλιος
ἐκρύπτετο, ἔφη. ἄγνωστος πάσχει θεός. δι᾽ ὃν τὸ πᾶν ἐζόφωται καὶ σεσάλευται. ὃ καὶ ἐτεκμηριώ-
σατο σημειωσάμενος τὸν καιρόν. Διονύσιος. ἀλεξανδρεύς. ὁ γλαύκου υἱός. γραμματικός. ὅσ-
τις ἀπὸ νέρωνος συνῆν, καὶ τοῖς μέχρι τραϊανοῦ. καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν προὔστη. καὶ τῶν ἐπιστολῶν
καὶ πρεσβειῶν ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος παρθενίου τοῦ γραμματικοῦ. μα-
θητὴς δὲ χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου. ὃν καὶ διεδέξατο ἐν ἀλεξανδρείᾳ. Διονύσιος ἀλεξάνδρου
ἁλικαρνασεύς. ῥήτωρ. καὶ παντοῖος λόγιος. γέγονεν ἐπὶ καίσαρος τοῦ σεβαστοῦ. πρόγονος τοῦ ἐπὶ
ἀδριανοῦ γεγονότος ἀττικιστοῦ. Διονύσιος. μιτυληναῖος. ἐποποιός. οὗτος ἐκλήθη σκυτο-
βραχίων καὶ μυτιληναῖος. τὴν διονύσου καὶ ἀθηνᾶς στρατιάν. ἀργοναῦται ἐν βιβλίοις ἕξ. ταῦτα δέ ἐστι
πεζὰ μυθικὰ πρὸς παρμένοντα. Διονύσιος βυζάντιος. ἐποποιός. περιήγησιν τοῦ ἐν τῷ βο-
σπόρῳ ἀνάπλου. περὶ θρήνων. ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν ἐπικηδείων. Διονύσιος. κορίνθιος. ἐπο-
ποιός. ὑποθήκας. αἴτια ἐν βιβλίῳ α΄. μετεωρολογούμενα. καὶ κατὰ λογάδην ὑπόμνημα εἰς
ἡσίοδον. οἰκουμένης περιήγησιν δι᾽ ἐπῶν. ταῦτα δὲ εὗρον καὶ ἐν διονυσίῳ τῷ καὶ λιβυκὰ γράψαντι.
πότερος δὲ αὐτῶν οὐκ οἶδα. Διονύσιος. σικελίας τύραννος. ἔγραψε τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας
καὶ ἱστορικά. ὅτι καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν. ἀλλ᾽ ἡ πλείστη καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν,
ἡ διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο. Διονύσιος. υἱὸς τοῦ σικελίας τυράννου. καὶ αὐτὸς τύραννος καὶ φι-
λόσοφος. ἐπιστολὰς καὶ περὶ τῶν ποιημάτων ἐπιχάρμου. Διονύσιος ἱστορικὸς τῶν μετὰ δαρεῖ-
ον ἐν βιβλίοις ε΄. περιήγησιν οἰκουμένης. περσικὰ ἰάδι διαλέκτῳ. τρωικῶν βιβλία γ΄. μυθικά. κύ-
κλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ζ΄. Διονύσιος μουσωνίου ῥόδιος ἢ σάμιος ἱστορικός. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱ-
εροῦ τοῦ ἡλίου. ἱστορίας τακτικὰς βιβλία ἕξ. οἰκουμένης περιήγησιν. ἱστορίαν παιδευτικὴν βιβλία ι΄. ὑπολαμ-
βάνω ὅτι διονύσιος ὁ περιηγητὴς βυζάντιος ἦν διὰ τὸν ποταμὸν ῥήβαν. Διονύσιος ὁ ἐξ ἀλε-
ξανδρείας. οὗτος εὗρον ὑπόμνημα εἰς τὸν ἐκκλησιαστὴν σολομῶντος, λίαν εὐφραδές. Διονυσίων σκωμ-
μάτων. ποτὲ μὲν βάλλων καὶ σκώπτων τοῖς ἐκ διονυσίων σκώμμασιν. ἑορτὴ δὲ ἦν τὰ διονύσια. ὁ δὲ
λοξὰ βλέπων καὶ δεδορκώς, ἄλλο μὲν ἐκεῦθε φρεσίν. ἄλλο δὲ ἔφασκεν. οὗ ἀρᾶς καὶ πικρίας
καὶ δόλου τὸ στόμα ἔγεμεν. ὃν ἐνδίκως ἡ δίκη δικάσασα, κατεδίκασεν. ὃς κατὰ τὸν ποιητὴν ἐ-
πέσσιν ἄχθος ἀρούρης ἐτύγχανεν ὤν. ἀλλ᾽ ὁ σκόρακας βέβληται καὶ οἴχεται ἄιστος ἄπυστος. γιγνώ-

μου πολυ

μου πολυστροφώτερος ἐν τοῖς πρακτέοις ἀποδεικνύμενος. ἐρρώσθω· οἰχέσθω· μηδὲν πρὸ δείπνου ἐπαινεσόμενος ὁ εἰσβδέλυρος καὶ κυνώδης καὶ φύρδην καὶ μίγδην ἅπαντα ποιῶν. τὸ κυκλώπειον πέρας. ὁ εἰδεχθὴς καὶ ἐμβρόντητος καὶ πλουτίνδην ᾑρημένος βιῶναι. θεοῦ ὅπερ οὐ καλέγων οὐδὲ κατεπτηχὼς ἀδράστειαν ἄφυκτον. ὁ βωμολοχεύων ἀεὶ καὶ πορ πορα γλισχρευόμενος. ὁ κιμῶν κιμώτερος καὶ δαιμόνων ἀργαλεώτερος. Διόνυσος· ὁ σεμέλης υἱός· παρὰ τὸ διανύειν ἑκάστοις τὸν ἄγριον βίον ζῶσιν. ἢ παρὰ τὸ διανοεῖν ἕκαστα τοῖς τὸν ἄγριον βίον ζῶσι.

Διὸ ὀξείας δραμεῖν· ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην. Διοπετές· ἐξ οὐρανοῦ κατερχόμενον. οἱ παρ' ἕλλησι τὰ ξόανα κατασκευάζοντες φόβον ἐμποιῆσαι βουλόμενοι τοῖς ὁρῶσιν, ἔφασκον ὅτι τὸ ἄγαλμα παρὰ τοῦ διὸς ἐπέμφθη καὶ κατέπτη κρεῖττον ὑπάρχον πάσης ἀνθρωπίνης χειρός. ἐπειδὴ ἄλλως. ὅθεν καὶ διοπετὲς αὐτὸ καὶ οὐρανοῦ ῥεῖν ἐκάλουν, παρὰ τὸ βρέτας ἐοικέναι. τοῦτο δὲ οὕτως ἐκρυπτον τοῦ ἀγάλματος ποιητὰς ἀποκτείνοντες ἢ φυγαδεύοντες, ἵνα μὴ λέγωσιν ὅτι χειροποίητον τὸ ξόανον. φήμην πλάσαντες ἐν ταῖς ἀκοαῖς τῶν πεφρενακισμένων ἐφεσίων ἥτις καὶ τῶν ἐφεσίων ἐπλάνα πόλιν. καὶ μαρτυρεῖ τοῦτο τὸ ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἄγαλμα. πτολεμαῖος γὰρ συναγαγὼν τεχνίτας ὥστε τὸν τῆς ἀρτέμιδος ἀνδριάντα ποιῆσαι, μετὰ τὸ ἔργον βόθρον μέγαν ὀρύξας καὶ τὸν δόλον κρύψας, ἐκέλευσε τοὺς τεχνίτας ἐν αὐτῷ δειπνῆσαι. οἵτινες δειπνοῦντες ἐκεῖσε, κατεχώσθησαν καὶ ἀπέθανον. ἄξιον μισθὸν κομισάμενοι. Διοπείθης· κύριον. καὶ κλίνεται εἰς ους. αἰλιανὸς περὶ διοπείθους. οὗτος νόμον εἰσάγει τὸν ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐν πειραιεῖ μένοντα, τοῦτον τεθνάναι. οὗτος οὖν ὠψίσθη ποτὲ ἄκων καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ πειραιεῖ. καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ εἰς δίκην ὑπάγουσι. Διοπομπεῖσθαι, ἀποσκοπιάζεσθαι· καὶ ἀποκαθαίρεσθαι· καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι. Διόπος· ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων. ὁ τῆς νεὼς ἐπιμελητής. καὶ διοποὶ οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ διοπεῖν ἢ διοπτεύειν. Διοπτεύσων· διοψόμενος κατασκοπήσας. Διόπτρα· κατάσκοπον. οἰκονόμον. διοπτὴρ καὶ μηχανικόν τι ὄργανον. διὸ ἐστοχάζοντο ὕψος ἐπάλξεων. ἡ διόπτρα. Διοπτῆρες· οἱ ἐπιτηρηταί· οἱ προφύλακες. κατεχομένου δὲ ἐπιτηχίσεως ὄμβρου τῶν ἀρβάρων καὶ συννεφοῦς ὄντος τοῦ ἀέρος καὶ ἐσκοτισμένου. οὐχ οἷοί τε ἐγένοντο οἱ διοπτῆρες διαγνῶναι ἐπιόντας τοὺς δυσμενεῖς. Διόπτης. ὦ ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ. τοῦτ' ἔφησεν ἐπειδὴ πολυτελῆ τὰ ῥάκη αἰτῶν ἦν πάντα ἐπισκοπῆσαι· ἀντὶ τοῦ πανταχόπτα. Διόπτρα· μηχανικὸν τεχνούργημα. δι' οὗ ποιούμεθα ἀπ' ἀπείρου τὴν τῶν ἐπάλξεων ἐκ διαστήματος ἀναμέτρησιν. ἐπίδης ταῦτα περὶ πολλοῦ τῇ διόπτρᾳ συνεγράψατο. Διορθοῦμαι αἰτιατικῇ. Διορίζω δοτικῇ. διορῶ δὲ αἰτιατικῇ. Διορία προθεσμία. εἰ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, καιρὸν δηλοῖ διωρία γραφόμενον. Διορίσκος.

Διοριστέον· διαχωριστέον. Διορυγή· ἡ ὄρυξις. διῶρυξ δὲ διώρυγος. καὶ διορωρυγμένος.

Δῖος, ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν ὁ νέος δὲ καὶ ὁ ἔνδοξος. ἡ κλητικὴ ὦ δῖε. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα τόπου. Διόσανθος· φυτὸν ἀκανθῶδες. Διὸς ἐγκέφαλος· ὄνομα ἀλλοίου βρώματος. ὅ τινα λέγουσιν οἱ πέρσαι ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων· ἢ βασιλέως ἐγκέφαλος. Διοσημία· θεομηνία. παρῆσαν δὲ οἱ δισχίλιοι σκύθαι. πάσης ὀξύτεροι διοσημίας ἤτοι ἀστραπῆς· ἢ πρηστῆρος. ἢ κεραυνοῦ· ἢ σκηπτοῦ. ἢ διάττοντος ἀστέρος. ἢ διοσημία δεινὸν παράκαιρον χειμών. ἀριστοφάνης. διοσημία ἐστὶ καὶ ῥανίς. βέβληκέ με ἀπὸ θεράπνας ἀποσιωπῆσαι παρεῖναι δεῖ ἐν ἀχ. οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῶν ἀναβαλλομένων. παρεφυλάττοντο δὲ ἀθηναῖοι τὰς διοσημίας καὶ διέλυον τὰς ἐκκλησίας διοσημίας γενομένης. ἢ ἄλλο τι μέλλοντες ἀνύειν. καὶ ἵνα ἀπόσφηνε περὶ καρείνου τοῦ βασιλέως. καὶ παύεται ἦν αὐτοῦ βαρύτερα διοσημίας. καὶ ἔλυσα ἐν μέσοις τῶν ὑπηκόοις. Διοσκουρίδης ἀναζαρβεὺς ἰατρὸς. ὁ ἐπικληθεὶς φακᾶς διὰ τοὺς ἐπὶ τοῦ προσώπου φακούς. συνῆν δὲ κλεοπάτρᾳ ἐπὶ ἀντωνίου. γέγραπται αὐτῷ βιβλία κδ΄. τὰ πάντα ἰατρικὰ περιφορὰ. Διὸς κόρινθος· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων. παροιμία. ἐρρέθη δὲ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. μεγαρεῖς ὑπακούοντες κορινθίοις, ἐβαρύνοντο τοῖς ἐπιτάγμασι καὶ φανεροὶ δυσανασχετοῦντες ἦσαν ἐπὶ τούτῳ. κορίνθιοι δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ μέγαρα. καὶ τοῦ δήμου προσέχοντος αὐτοῖς, ἀγανακτοῦντες ἐρόων. οὐκ ἀνέξεται ταῦτα

ὁ Διὸς κόρινθος. φασὶν οὖν τοὺς μεγαρεῖς ἐμβάλλοντας αὐτοὺς παίειν καὶ λέγειν· παῖε τὸν Διὸς κόρινθον. Διοσκόρειος· μυραῖος γραμματικός· ὕπαρχος πόλεως καὶ πραιτωρίων· ὁ διδάξας τὰς θυγατέρας λέοντος τοῦ βασιλέως ἐν βυζαντίῳ. Διόσκουροι· κάστωρ καὶ πολυδεύκης· αἰλιανός. καὶ μέντοι καὶ διοσκούρων ἦν ἀγάλματα δύο· νεανίαι μεγάλοι γυμνοί· τὰς παρειὰς ἑκάτεροι ὅμοιοι τὸ εἶδος. καὶ χλαμύδας ἔχοντες ἐπὶ τῶν ὤμων ἐφημμένην ἑκατέραν. καὶ ξίφη ἔφερον τῶν χλαμύδων ἠρτημένα. καὶ λόγχας εἶχον παρεστώσας ἐν αἷς ἠρείδοντο ὁ μὲν, κατὰ δεξιάν· ὁ δὲ, ἐς λαιάν. Διὸς κῴδιον· ὅτε τὸ ἱερεῖον Διὶ τεθῇ· θύουσι τῷ μειλιχίῳ καὶ κτησίῳ Διΐ. τὰ δὲ κῴδια τούτων φυλάσσουσι· δῖα προσαγορεύοντες. χρῶνται δ' αὐτοῖς, οἵ τε σκιροφορίων τὴν πομπὴν στέλλοντες, καὶ ὁ δᾳδοῦχος ἐν ἐλευσῖνι. καὶ ἄλλοι τινὲς πρὸς τοὺς καθαρμοὺς ὑποστρωννύντες αὐτὰ τοῖς ποσὶ τῶν ἐναγῶν. Δίοσμος· ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν· παρὰ θεοφράστῳ· ἣν ἔστι δὲ ἤρεις τὸ αἰσθητήριον. ἀλλ' ἡ μεσότης τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεσις. Διὸς φήμη· ἡ μαντεία. ὁ γὰρ ἀπόλλων ὑποφήτης τοῦ πατρός· καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνει τὰς μαντείας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐκφαίνει. καὶ ὅμηρος· Διὸς ἄγγελος ὄσσα δεδήει. Διὸς ψῆφος· οὕτως καλεῖται ἐν ᾧ ἀθηνᾶ καὶ ποσειδῶν ἐνείκησαν. κρατῖνος ἀρχιλόχοις· ἔνθα Διὸς μεγάλου θῶκος πεσσοί τε καλοῦνται. ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἐνείκησεν, Διὸς ψῆφος καλεῖται. τάττεται δὲ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων. Διότι· ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι λαμβάνεται. οὕτως γὰρ ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ἰσοκλῆς. καθάπερ δέ γε ὅπου τὸ σαφέστερον ἡμῖν θεωρεῖται· καθ' ἕνα μὲν τὸ ὅτι τοῦ διότι. σαφέστερον μὲν γὰρ καὶ πρῶτον εἰς γνῶσιν. καὶ γὰρ ὅτι ἔχομεν ψυχήν. καὶ ὅτι ἀθάνατος, προχειρότερον εἰς νόησιν τοῖς πολλοῖς μᾶλλον, ἢ τὸ παραχωρῆσαι καὶ ἐπιβάλλειν τῷ λόγῳ τῷ ταῦτα κατασκευάζοντι. δεύτερον τὸ καθόλου καὶ συγκεχυμένον τοῦ μερικοῦ καὶ διῃρημένου. οἷον τὸ εἰδέναι ἁπλῶς, ὅτι σῶμα ἢ ὅτι τοιόνδε σῶμα. τουτέστιν οὐράνιον ἢ γήϊνον. ἢ ποιῶς δὲ ἢ ἰδίως δὲ κεκραμένον. εἶτα, τὸ ὡς πρὸς ἡμᾶς μὲν πρῶτον. ὕστερον δὲ τῇ φύσει. τῶν γὰρ ἁπλουστέρων ἀπό ἐστι τῇ φύσει πρῶτα ἡμῖν, τὰ συνθετώτερα γνωριμώτερα. Διότιμος, ὄνομα κύριον.

Διοτρεφής· ἀπὸ Διὸς τεθραμμένος. Διοφάνης· οὗτος μεγαλοπολίτης ἦν· ὃς μεγάλην εἶχεν ἕξιν ἐν τοῖς πολεμικοῖς διὰ τὸ πολυχρονίου γεγονότος τοῦ πρὸς νάβιν πολέμου τοῖς μεγαλοπολίταις ἀσυγείτονος, πάντα συνεχῶς τὸν χρόνον ὑπὸ τὸν φιλοποίμενα τεταγμένος, ζηλωτὴς ἐγχειρήσεων καὶ τὸν πόλεμον ἔργων ἀληθινῶν. χωρὶς τούτων κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν ἦν ὁ ἀνὴρ δυνατὸς καὶ καταπληκτικός. τὸ δὲ κυριώτερον, πρὸς πόλεμον ὑπῆρχεν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ τοῖς ὅπλοις ἐχρῆτο διαφερόντως. Διόφαντος· ὄνομα κύριον. Διὸ χλοῦ· ἐπὶ παροιμίας· ἀριστοφάνης. καὶ διόχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις, ὅμως ἔχει τι τερπνὸν καὶ κωμῳδικόν. Διοχλῶ· δοτικῇ. διοχλοῦμαι δὲ αἰτιατικῇ. Διώβολον. καὶ τριώβολον. καὶ ἡμιωβόλιον ὁμοίως. Διωγκωμένον· πεφυσημένον. Διῴδει· ἐφλέγμαινε. Διῳδηκότα· ὠγκωμένον. ὅσοι γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεγόνασι, κατὰ τὸν πόδα τὸν δεξιὸν, ἔχουσι διῳδηκότα. καὶ βάδισιν ἀσθενῆ τε καὶ νωθῆ. καὶ διῳδηκὼς ὁμοίως. Διωθεῖται· ἀποστρέφεται. καὶ διωθούμενοι, ἀνατρεπόμενοι· ἐκβαλλόμενοι. Δίωκε ἀρετήν· ζήλου. ἐπιτήδευε. Διώκειν· εἰς ἀγορὰν ἄγειν. τοῦτο λέγεται, ὅτε ὑπὸ τὴν ἀποφυγήν τις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συντόμως ἐλαύνειν. καὶ διωκόμεθα· ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα. Διώκειν· ἀντὶ τοῦ ἄγειν εἰς κρίσιν καὶ κατηγορεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν καὶ ὀρέγεσθαι. διώκειν γὰρ φαμὲν ἀρετήν. καὶ ἐπὶ τοῦ διηθεῖν. αἱ δὲ νῆες τὴν φυγὴν κατασπᾶσαι, πολλοὺς μετεδίωξαν τόπους. αἱ μὲν γὰρ, εἰς ἰόνιον κόλπον ἐξέπλευσαν. αἱ δὲ, ἄλλῃ. Διῳκίσατο· διεχώρισεν. ἀπ' ἀλλήλων ἐποίησε. καὶ διῳκίσατο τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ θεοῦ ἡ ἀνοσιότης. ὅστις δὲ δι' ἀρετῆς καὶ ὁσιότητος ἀπάγων ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν αἰτίων περὶ σῶμα τῶν καὶ σπουδασμάτων, ἐπανῆγεν τὸν θεὸν καὶ ζῶντος ἄγει παρόντα. καὶ τελευτήσας, μετῳκίσατο πρὸς αὐτόν. Διῳκισμένος· γενικῇ. κεχωρισμένος.

Διώκουσι· ἐλαύνουσι. τὸ δὲ κατηγορῶ, γενικῇ. ὁ δὲ διώκων τοῦ ψηφίσματος. καὶ ἀμφὶ διώκει τοῦ ψηφίσματος τοῦτ' ἐστί. Διωλύγιον· μέγα. καὶ παροιμία· διωλύγιον κακόν. ἐπὶ τοῦ μεγάλου τι καὶ δεινοῦ ὑφισταμένου. διωλύγιον γάρ ἐστι, τὸ μέγα καὶ ἐπικλύδιον. οὕτως διοπαλίζεις διωλύγιον φλυαρεῖ κα-

πλάτων

πλάτωνι ἢ καὶ διαμάχεσθαι. τοῦτο οὐ διωλύγιος φλυαρία δόξειεν ἂν εἶναι καὶ δικαίως, οὐ κατὰ γραῶν ὕθλον λεγόμενον, ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου φλυάρου. Διωμοσία. ὅρκοι οἱ ἀπὸ τῶν δικαζομένων γινόμενοι. τοῦ μὲν, ὀμνύντος, ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ. τοῦ δὲ, ἄρα ὅτι οὐκ ἐποίησε. Διωμοσία καὶ ἀντωμοσία. ὅταν οἱ κατηγοροῦντες ὀμνύωσιν ὡς ἀληθῶς κατηγοροῦσι, τοῦτο διωμοσία. ὅταν δὲ οἱ κατηγορούμενοι ὀμνύωσι τὸν αὐτὸν ὅρκον διαλυόμενοι τὰ ἐγκλήματα, τοῦτο ἀντωμοσία. ὡς δὲ διϊππασία καὶ ἀνθιππασία ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα, οὕτω καὶ διϊππασία καὶ ἀνθιππασία τὸ αὐτὸ δηλοῖ. Διώμοτος. διωμότους συνίστασθαι τοῖς διαφερομένοις ἐκέλευε τοὺς ῥήτορας. τουτέστι τοὺς συνηγόρους. ὅτι ὁ Σιμόκατος ἐπὶ τοῦ ὅρκου ἐχρήσατο τῇ διωμοσίᾳ λέγων. οἱ Μαυρούσιοι διωμοσίαν κατὰ τῶν Ῥωμαίων ἐποιήσαντο. Διώμνυτο. παρατατικός. Δίων. Ἱππαρίνου. Συρακούσιος. φιλόσοφος πλατωνικός. τοῦ Σικελίας τυράννου Διονυσίου τοῦ προτέρου τῆς γαμετῆς Ἀριστομάχης ἀδελφός. ὃς καὶ ἐκράτησε τῆς Σικελίας τυραννίδος. καὶ ἐκβαλὼν τὸν τοῦ προτέρου Διονυσίου υἱὸν Διονύσιον, οὗ πάλιν ἀδελφὸς Νισαῖος ἐξέβαλε Δίωνα τοῦτον. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς Πλάτωνα καὶ ἄλλους τινάς. Δίων ὁ Κάσσιος χρηματίσας. ὁ ἐπίκλην Κοκκήϊος. οἱ δὲ Κοκκηϊανός. Νικαεύς. ἱστορικός. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις π΄. διαιροῦνται δὲ κατὰ δεκάδας. Περσικά. ἐνόδια τὰ κατὰ Τραϊανόν. βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου. Δίων ὁ Πασικράτους. Προυσαεύς. σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος. ὃν Χρυσόστομον ἐκάλεσαν. ἀντεποιεῖτο δὲ, σεμνότητος. ὡς καὶ λεοντῆν φοροῦντα, προϊέναι. ἦν δὲ λεπτὸς τὸ σῶμα. καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ Τραϊανῷ Καίσαρι ὡς καὶ συγκαθέζεσθαι ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι. ἔγραψεν εἰ φθαρτὸς ὁ κόσμος. ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος. ὑπὲρ Ὁμήρου πρὸς Πλάτωνα δ΄. περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν, η΄. Διώνασα, ὄνομα κύριον. Διωναία ἡ Ἀφροδίτη. καὶ Διώνη ἡ αὐτή. Διώνυμον. διαβόητον. ὄνομα ὁ πολύφημον. διώνυμοι ἐν τῇ νήσῳ διώνυμοι ὄχλοι περιηχοῦσιν ἡμᾶς. καὶ εἰσφοιτῶσι καὶ στρουθίαι καὶ θηρίων. καὶ οἱ περὶ τὸν Διονύσου βομβοῦντες ἀπαρτίζειν. καὶ οἱ περὶ τὸν δεῖνα Ἀλεξάνδρου μεμνηκότες. Διωξικέλευθα κέντρα. Διώξιππος. Ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ, Ἀντιπορνοβοσκός. Φιλάργυρος. Ἱστοριογράφος. Διαδικαζόμενοι. Διώξομαί σε δειλίας. ἀντὶ τοῦ κατηγορήσω σου. οἱ δικασταὶ αὐτὸν ἀγαγόντες, ἐδίωξαν κατηγορήσαντα τυραννίδος. Διώρης, ὄνομα κύριον. Διωρία. ἀνακωχή. δόξαν δὲ τὴν πολιορκίαν καὶ διωρίαν βουλῆς τοῖς στασιασταῖς παρασχεῖν. Διώρθου. προώρθουν. Ἡλίας διώρθου ἐκεῖνος τὰ πράγματα. Διώροφον τὸ οἴκημα τὸ δύο ἔχον στέγας. Διῶρυξ διώρυγος. Διωρυχή. διάνοιξις τοίχων ἢ χώματος. διορυγὴ δὲ ἡ διῶρυξ. Διωσόμεθα. ἀπωσόμεθα. καὶ ἀποπεμψόμεθα. Διωστῆρσιν. ἀναφορεῦσι. τοῖς ἀναβαστάζουσι. Δίπαλτος. ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. οἷον ἀμφιδεξίοις. παντὶ σθένει. Σοφοκλῆς. πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με χειρὶ φονεύοι. ἤγουν. ὁ στρατός με φονεύοι λαβὼν τὰ δίπαλτα δόρατα. Διπλασιάσαι. διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ τὸν ἀριθμὸν αὐτόν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς. ἢ κατὰ λόχους. ἢ κατὰ ζυγά. τουτέστιν εἰπεῖν κατὰ μῆκος ἢ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παρεμβάλλωμεν ἢ παραπλέκωμεν, ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς. τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος. ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνον ἐκ τοῦ τῶν ἀνδρῶν διπλασιασμοῦ. κατὰ βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα. ὥστε κατὰ βάθος, πύκνωσιν εἶναι μόνον. κατὰ μῆκος δὲ τόπου γίνεται διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν, μανότητι μεταλλάττωμεν. ἢ οἱ παρεντιθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους ἀποδοκιμάζουσι. καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς ἵππους ἐπικτείναντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ, χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι. Διπλαῖ. τὸ θηλυκὸν πληθυντικόν. ὅτι τὸ ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦ. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦ. Διπλόη. ἡ ἀπάτη. Διπλόη. ἡ

ξωθεν ἀρετῇ φαινομένῃ. ἔσωθεν δὲ γέμουσα κακίας. καὶ φιλίαν μὲν ὑπισχνούμενοι, πεποιημένοι δ' αὐτὸν τοῖς πολεμίοις. ἐπειδὴ ἐπέσχεν ὑμῶν τὴν βολὴν ὑπερμήκη τοῦ χιτῶνος ἐμπεσοῦσα διπλοΐς. λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν σκολιῶν τρόπων. Διπλοῦν κάππα· ἀντὶ τοῦ κακά. ἐκ διπλῆς ἑορτῆς. Διπλοῦν τῶν διπλῶν κακῶν. τρία κάππα κάκιστα· καππαδοκία. κρήτη. κιλικία. Διπτύχια· δύο περιβόλαια ἔχοντα· ὡς τὸ μὲν ὑποστρώννυσθαι, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιβάλλεσθαι. Δίπυρος ἄρτος· ὁ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς. σπυρίδας ἐπὶ τῶν ὤμων φέροντες. ἐν αἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. Δίρκη· ἡ πηγή. καὶ κύριον ὄνομα. καὶ ἔστιν ἐν τῇ Ἀντιόπῃ. Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πολύπους πιλούμενος. ἐπὶ τῶν κολακευομένων ἀξίων. παρόσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς, τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι. καὶ ἑτέρα παροιμία. δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν. οὕτω χρὴ τὸ καλὸν πολλάκις λέγειν. καὶ δὶς παῖδες οἱ γέροντες· ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας ἀνοητοτέρων εἶναι δοκούντων. καὶ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον. ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοτρίοις τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι περιπιπτόντων. Δισκεύων· ἐκδεχόμενος ἢ κυλίων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον. Δίσκος, ὁ στύλος. Διποδία· εἶδος ὀρχήσεως. ἀριστοφάνης. ἵν' ἐγὼ διαποδιάξω καὶ εἰσκυκλῶ εἰς τὰ ἀσπαλαίους τε καὶ ἱμασθλήματα, τῶν ἀθηναίους. Δισσάζω· αἰτιατικῇ. Διτάλαντοι· κατασείσαντες διτάλαντοι πετροβόλοι. τὰ μὲν κατέβαλλον τῶν τειχῶν. τὰ δέ, διέσειον. Δὶς κράμβη θάνατος. Διοιγνῶντες, ἀνοίγοντες. Διοιδούντων ἐκφυσώντων. Διοιδοῦσα· ἀντὶ τοῦ ὀγκουμένη. Διοικιεῖν· ἀντὶ τοῦ διαιρήσειν. ὥστε μὴ ἐν ταὐτῷ πάντας οἰκεῖν. ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μόνας. Διοικίζω· τὸ διαχωρίζω. καὶ διοικίζεσθαι· χωρίζεσθαι. διοικῶ δὲ τὸ τελῶ. Διοιμώζειν. Διοίσουσα· διαπράξουσα. Διοίσεται· διαφορὰν ἕξει. Διοίσεται· σοφοκλῆς. τροφηθεὶς στερηθείς τ' οὐ διοίσεται μόνου τῶν διαζῇ βιώσῃ. Διοίσειν· διαφέρειν ἢ διαφορὰν ἕξειν. πίστεις τε ἔδοσαν. ὡς καὶ προθύμως σφίσι τὸν πόλεμον διοίσοντες. ἀντὶ τοῦ συνδιενεγκόντες. τὸν πίθον. οὔτε πίθηκον διοίσειν. οὔτε ἀσφαλῆ καινὸν ὄντα, ἀντὶ τοῦ ἀνοῖξαι. καὶ παροιμία. οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. ἐπεὶ τοιοῦτος ὁ χαιρεφῶν τὴν φύσιν καὶ τὴν ἰδέαν. ἅτε σοφίᾳ συντετηκώς. ὅθεν καὶ νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. καὶ ἀριστοφάνης. οὐδὲν διοίσεις ἀντικρυς τῶν ἡρακλειδῶν, τοῦ δ' ἀδοπιοῦν τοῦ παμφίλου. οὗτος ζωγράφος ἐγένετο. καὶ ἔγραψε τὰ συμβάντα τοῖς ἡρακλείδαις.

Διοίσομεν· ἀμφιβάλλω ὅμως καὶ τοῦ διοίσομεν οὐδέν. Δίυγρος· ὁ ἀσθενής. Διύλησις· ἡ διήθησις.

Διυπνίζω· ἐξανιστῶ. καὶ διυπνίσειν ἐξυπνίσειν. Διφαλαγγία· ἀντίστομος. ἥτις μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους. τοὺς μὲν, ἐν δεξιᾷ. οὓς δὲ ἐν εὐωνύμῳ. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ τεταγμένους. καὶ διφαλαγγίαι αἱ δύο φαλαγγαρχίαι, ἀνδρῶν μ ε η β. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπό τινων καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης. Διφασία· ἡ δικαιολογία καὶ δικαιοσύνη. Διφάσια· ἐν τοῖσι στρώματα μεγάλα διφάσια μιλησίων ἐγένετο. ἐν τε λιμένι καὶ τῷ χώρῃ τῆς σφετέρης μαχεσαμένων καὶ ἐν μαιάνδρου πεδίῳ. Διφθέρα· ποιμενικὸν περιβόλαιον ἐκ δέρματος. ὅτι ἀσκώματα λέγεται τὰ ἐν ταῖς κώπαις σκεπαστήρια ἐκ δερμάτων οἷς χρῶνται ἐν ταῖς τριήρεσι καθ' ὃ τὸ τρῆμα ἡ κώπη βάλλεται. εἰς διφθέρας γὰρ τὰς διανοίας ἑαυτῶν γράψας ὁ ἑρμείου ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ λακωνικῇ. Διφρεία· ἡ τοῦ ἅρματος περιφέρεια. Διφρηλατῶν· ἁρματηλατῶν. σοφοκλῆς. σὺ δ' ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν γῆν ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν, ἄγγειλον ἄτας ἐμὰς, μόρον τε τὸν ἐμόν. ὁ αἴας φησί. καὶ διφρηλάτης.

Διφρίσκος· τὸ σκάφος ἐν ᾧ ἐφεστῶτες οἱ ἡνίοχοι ἐλαύνουσιν. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε. διὰ τὸ κούφους εἶναι καὶ μικροὺς τοὺς ἀγωνιστικούς. Δίφρον· σελλίον. ἅρμα. ἢ καθιστήριον. καὶ διφροφόρος ἡ τὸ σελλίον βαστάζουσα. ἀριστοφάνης. Δίφρων διφροφόρος. τὰς γὰρ κανηφόρους σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθοῦντας ἔχουσα. καὶ διφροφορουμένους· φορείοις φερομένους.

Διφροφόροι· στρατηγὶς ἐν ἀταλάντοις διφροφορουμένους προόδους. ἐπὶ δὲ τοῖς φορείοις φερομένους. καὶ πεσόντος αὐτῷ δίφρου ἰζήσας, κήρυκας διεπέμπετο τοῖς ἐν τῷ τείχει σφᾶς ἐκδι

δόναι

δόραι παραινῶν. Δίφρος καὶ τὸ ἅρμα· παρὰ τὸ δύο φέρειν· τὸν παραβάτην καὶ τὸν ἡνίοχον· ἐξ οὗ
καὶ διφρηλάτης. Διφυᾶ· δύο φύσεις ἔχοντα. Διφῶν· ζητῶν· ἐρευνῶν. Δίχα· διχῶς.
Διαζεύξας· κλινούσας· ἤδη δὲ τοῦ καύματος ἀκμάζοντος, καὶ διαζεύξας τὰς ἡμιόνους. Δι-
χοῦ· διχῶς. Διχηλὰ ζῷα· βοῦς· ἔλαφος· δορκάς· οἷς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν
ἀστραγάλους ἔχειν. Διχομηνία· τοῦ μηνὸς τὸ ἥμισυ. καὶ διχομηνίαι αἱ πεντεκαιδέκαται τοῦ μηνὸς
ἢ τῆς σελήνης. Διχόθεν· ἀπὸ τῶν δύο μερῶν. Διχοτομία φάλαγγος· ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταύ-
της δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα· ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ οὐρά· τὸ δὲ ἕτερον, δεξι-
ὸν κέρας καὶ κεφαλή· καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον καὶ δεξιὰ ἀρχή· ἄρεγος· καὶ ὀμφαλός· καὶ ζυγο-
χή· φράγμα ὥς ἔνιοι καὶ στόμα ὡς ἕτεροι ἡ διχοτομία καλεῖται. καὶ διχοτομῶ αἰτιατικῇ.
Δίψα· τῶν δίψης· καὶ τὸ δίψος καταχρηστικώτερον δὲ εἴρηται ὁ ἀπὸ ἡ δίψα. δίψη δὲ τό τε γεγ-
φθῆ ἡ· ὅταν ἔχῃ ἐπαγομένου θηλυκοῦ ἐπισημαῖνον αὐτό· ὡς ἐν δίψῃ τῇ ἐπιγινομένῃ. εἰ δὲ μὴ οὕτως
εἴη, διὰ διφθόγγου τῶν δίψει. Διψάς· εἶδος ὄφεως· ἔστι δὲ ἔχεως ὀλιγωτέρα· ἀποκτεῖναι δὲ, ὀ-
ξυτέρα. οἱ δὲ δηχθέντες ὑπ᾽ αὐτῆς, ἐξάπτονται εἰς δίψος ὥστε ῥήγνυσθαι. λευκὴ δὲ ἐστι, καὶ ἔχει ἐν
τῇ οὐρᾷ γράμματα β´· πρηστῆρα δὲ αὐτὴν τινὲς καλοῦσι· καύσωνα δὲ ἄλλοι· γίνεται δὲ ἐν λιβύῃ
καὶ ἀραβίᾳ μᾶλλον· καλοῦσι δὲ αὐτὴν καὶ μελάνουρον· καὶ ἀμμοδύτην καὶ κενείδα. Διψῶ·
αἰτιατικῇ· τὸ ἐπιθυμῶ. θεῷ γὰρ βούλομαι ἀρέσκειν καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁρᾶν. καὶ τῇ ἐκείνου βου-
λήσει ἕπεσθαι τῶν οἰακιστῶν ἐκείνου. Διψῶν. καὶ δίψα ἡ ἐπιθυμία. δημοσθένης διψῶ τῶν κωνείων.
Διψώσης· αὐχμηρόν. Δμηθέντα· ὑπείξαντα. Δεδμηκότες· δαμάσαντες. Δμῆσις· ἡ
δάμασις. Δμωὶς ἡ δούλη. Δμὼς ὁ δοῦλος καὶ δμωός. Δνοπαλίζω· οὕτως δνοπα-
λίζεις· δυσώνυμος φλυαρία. Δνοπαλίξεις· τουτέστι διὰ τῶν χειρῶν κινήσεις καὶ ἐκτινάξεις. ἡ δὲ
θεῖα ἡ δνοπάλιξις. Δνοφερόν· μέλαν· σκοτεινόν. ὠλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας ἀνδροφόνοις
δνοφερὰν κρατὸς ὑπὲρ κόνιν. Δοάξω· ἀμφιδοξῶ. Δόβηρα, ὄνομα πόλεως. Δογμα-
τίζει· θεολογεῖ· φυσιολογεῖ. δογματίζειν ἐστὶ, τὸ δόξαν τιθέναι. ὡς τὸ νομοθετεῖν· νόμους τιθέναι. δόγ-
ματα δὲ ἑκατέρως καλεῖται, τό τε δοξαζόμενον καὶ ἡ δόξα αὐτή. τούτων δὲ τὸ μὲν δοξαζόμε-
νον, πρότασις ἐστίν. ἡ δὲ δόξα ὑπόληψις. ὁ τοίνυν πλάτων, περὶ μὲν ὧν κατείληφεν ἀποφαί-
νεται. τὰ δὲ ψευδῆ διελέγχει. περὶ δὲ τῶν ἀδήλων, ἐπέχει. καὶ περὶ τῶν αὐτῷ δοκούντων, ἀποφαί-
νεται διὰ τεσσάρων προσώπων· σωκράτους τιμαίου ξένου. οἱ δὲ ξένοι οὐχ ὥς τινες ὑπέλαβον πλά-
των καὶ παρμενίδης. ἀλλὰ πλάσματά ἐστιν ἀνώνυμα. περὶ δογμάτων. οἱ μὲν, γενητὸν, οἱ δὲ, ἀ-
γένητον. καὶ οἱ μὲν, ἔμψυχον. οἱ δὲ, ἄψυχον. ἀναξαγόρας δὲ καὶ πυθαγόρας εἰς αἴγυπτον ἀφικό-
μενοι καὶ τοῖς αἰγυπτίων καὶ ἑβραίων αὐτόθι σοφοῖς ὁμιλήσαντες, τὴν περὶ τῶν ὄντων γνῶσιν ἐ-
κτήσαντο. ὕστερον δὲ καὶ πλάτων ὡς πλούταρχος ἐν τοῖς παραλλήλοις φησίν. ἀμέλει δὲ ἀλλὰ καὶ
θεοὺς αἰγύπτιοι πρῶτοι, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ὠνόμασαν. καλέσαντες τὸν μὲν ἥλιον, ὄσιριν·
τὴν δὲ σελήνην ἶσιν. ἅτε ὁρῶντες αὐτοὺς δρόμῳ ἰόντας· θεοὺς ἐκ τοῦ θέειν καὶ ἰέναι, ὠνόμασαν. Δοθιῆ-
νι· σκορόδῳ ἠμφιεσμένῳ ἔοικεν. Δοθιών· φῦμα φλυκταίνῃ ἐοικός· ἔχουσα δοθιῶνα ὑποφυό-
μενον ἄρτι. Δόκανα· τάφοι τινὲς ἐν λακεδαιμονίᾳ· παρὰ τὸ δέξασθαι τοὺς τυνδαρίδας.
Δοκάζει· ἐπιτηρεῖ. Δόκησις· ὑπόνοια. ἢ τὸ μὴ ὂν νομιζόμενον· ὅ ἐστι φαντασία. καὶ σκιὰ καὶ
ὄναρ. Δόκησις ἀληθείας περιφραστικῶς. ἡ ἀλήθεια παρὰ θουκυδίδῃ. Δοκησίσοφος· ἀντὶ τοῦ
φρόνιμος. ἀριστοφάνης· νεανίας δοκησίσοφος. Δοκίδες· ἀστέρων ὀνόματα. Δοκιμά-
σας· ἀντὶ τοῦ κρίνας· καὶ δοκιμασθείσαις· κριθείσαις· βεβαιωθείσαις· μαθὼν ὡς ταῖς ἤδη ὑπὸ
ζαχαρίου δοκιμασθείσαις σπονδαῖς, οὐ στέργουσι ῥωμαῖοι. ἐπαφίησι τὰ ἔχοντα κατὰ τῆς ῥω-
μαίων ἐπικρατείας. καὶ αἰσχύλος φησίν· οὐ γὰρ δὴ δοκεῖν δίκαιος ἀλλ᾽ εἶναι θέλω. Δοκιμα-
σθεὶς· δημοσθένης μὲν ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς. λέγει γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τὸ δοκι-
μασθῆναι. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων τὸ δοκιμασθῆναι εἰ καὶ μὴ ἥν τινα εἶχεν ἀρχήν.
ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτῶν ἐξητάζετο ὁ βίος. λυκοῦργος δὲ τρεῖς δοκιμασίας φησὶ κατὰ τὸν νόμον γί-
νεσθαι. καὶ γὰρ μία μὲν ἐστιν, ἣν οἱ ἐννέα ἄρχοντες δοκιμάζονται. ἄλλην δὲ, ἣν οἱ ῥήτορες. τρί-

τινὲς δὲ, ἣν οἱ στρατηγοί. λέγει δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἱππέων δοκιμασίαν. Δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι. τὸ δίκην ἑταιρήσεως τινὰ κατεπεῖλαι. γίνεται δὲ ἡ τῆς ἑταιρήσεως δοκιμασία, οὐ πᾶσιν. ἀλλὰ πολιτευομένοις ῥήτορσι καὶ ψηφίσματα γράφουσι. Δοκιμασθέντες. οἱ ἐξετασθέντες. ὁ δὲ, ὢν καὶ πρότερον ἐν τοῖς Ἰταλιώταις πᾶσι δόκιμος. μεῖζον ὡς τὸ εἰκὸς ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ κλέος ἀπήνεγκε. Δόκιμος. καὶ δοκίμων. Δοκιμώταται τῶν πόλεων. Δοκός. τὸ μέγα ξύλον.

Δοκοῦντα ἀντὶ τοῦ ἀρέσκοντα. πολλὰ λέγει παράδοξα καὶ δοκοῦντα τοῖς φιλοσόφοις πολλὰ τῶν καθ' ᾅδου, οὔπω τινὰ ἀκολουθοῦντι τῷ Ἴσαδι τοσούτων ἀκουσμάτων. Δολίωνος. ὄνομα κύριον. Δολιχά. μακρά. πολλά. δόλιχος τὸ ἱπποδρόμιον. ἀπὸ τῶν κ' μήκ[?]. στάδιον δὲ, ὁ ὀρθὸς δρόμος. Δολιχεύουσι. περιοδεύουσιν. Αἰλιανός. Διονύσιος τὸ ὄνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα. δολιχεύσας πολλοὺς πολλάκις πλοῦς. περιβάλλεται πλοῦτον [?] μάλα ἁδρόν. Δολιχόν. μακρόν. ἢ πολύ. ἔχειν δὲ δόρυ, οὐ κατὰ τὸν ἐξ ἵππου μαχόμενον δολιχόν. ἀλλ' ὥστε μόνον τὴν ἐπιδορατίδα ὑπερέχειν τοῦ ξίφους. Δόλιχος. τὸ ὄσπριον. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δρόμου προπαροξυτόνως. δολιχὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, ὁ μακρὸς ὀξυτόνως. ἔστι δὲ ὁ δόλιχος κδ' στάδια. Δολιχόσκιον. τὸ μακροπόρευτον. Δολλοβέλλας, ὄνομα κύριον. Δολόμητις. δολιόβουλος.

Δόλος ἐπὶ λύμῃ τῶν ἀδελφῶν ἐπιβουλή τε καὶ μηχανὴ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Δόλοψ, ὄνομα κύριον. Δόλοπες. ἔθνος θετταλικόν. Δόλων. οὕτω καλεῖται ὁ παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς τὴν Ἄρτεμιν θεραπεύων γυναικεῖος θίασος. ὥς φησιν Αἰλιανός. καὶ Δόλων ὁ παρὰ Ὁμήρῳ καὶ φύλαξ. Δόλωνες. τὰ μικρὰ ἱστία, χαλάσαντες τὰ μεγάλα ἄρμενα τοῖς μικροῖς ἃ δὴ δόλωνας καλοῦσιν ἕπεσθαι. καὶ αὖθις Δόλωνες. προβαλόμενος τοῦ παντὸς στόλου ναῦς ὀλίγας. ταύταις τοὺς δόλωνας ἐπαράμενος, ἔπλει. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πλησίον γενόμενοι, καθεῖλον τοὺς δόλωνας. Δολώνεια. πόλις. Δόμα τὸ διδόμενον δῶρον. Δόμεν ὅς κεν δῷ καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῷ. Ἡσίοδός φησιν ἀντὶ τοῦ δόμεν καὶ μὴ δόμεν. Δομέστικοι. οἱ τῶν Ῥωμαίων ἱππεῖς οἱ παρὰ Ῥωμαίοις οἰκειακοὶ στρατιῶται. Δομετιανός. βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἀδελφὸς Τίτου νεώτερος. Νέρωνι καὶ Καλιγόλᾳ καὶ Τιβερίῳ τοῖς αἴσχιστα καὶ φαυλότατα προστᾶσι τῆς ἡγεμονίας ἤπερ τῷ πατρὶ καὶ τἀδελφῷ προσεοικὼς τὸν τρόπον. μετρίοις γὰρ δὴ τῆς ἀρχῆς προοιμίοις χρησάμενος αὐθωρεὶ εἰς πλείονά τε καὶ ἄτοπα γνώμης ἐνέπιπτε μειονεκτήματα. πλεονεξίαν τε νοσῶν ἄμετρον καὶ ἀσέλγειαν. θυμοῦ τε ἀκρατὴς ὢν καὶ ἀπαραίτητος ἐν ταῖς κολάσεσι. φιλαπεχθήμων τε καὶ φιλάργυρος εἴπερ τις ἕτερος. ταχέως γοῦν πρὸς ἁπάντων μῖσος ἐφελκύσατο. ὥστε τὸ τε τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ πατρὸς ἀποσβέσαι κλέος. σφαγαῖς τε γὰρ τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἑκάστης ἡμέρας ἐμίαινε τὴν πόλιν. τάς τε ἴσας τοῖς κρείττοσι μετὰ διώκων τιμὰς οὐχ ὑπέμενεν ἑτέρων αὐτῷ γενέσθαι ἢ τὸ καπιτώλιον ἀνδριάντας στῆσιν ἐν χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πεποιημένους. ἀπάρχεται ἢ δὲ ἢ τοῦ τῶν συνεστώτων φόνου. ἀνῆγε ἐπὶ πάντας τοὺς ἀφ' αἵματος τὴν ἀνοσίαν ἦγε τε δεξιάν. οὔτε θεοὺς ὁμογνίους οὔτε δίκην αἰδούμενος. ἀλλ' ὁμοῦ τά τε θεῖα περιφρονῶν καὶ τὰ ἀνθρώπινα. Δομετιανός. βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἀδελφὸς Τίτου. οὗ διάδοχος γενόμενος. οὐ τὴν πατρικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἐζήλωσεν ἀρίστην πολιτείαν. ἀλλὰ τὴν Τιβερίου καὶ Νέρωνος ἀνοσιουργίαν ἐν διαμέσῳ. καὶ δὴ πᾶν εἶδος κακίας ἐπελθών. μιαιφονίας τε καὶ γυναικομανίας ἅμα καὶ ἀνδρομανίας ἀνάπλεως γενόμενος, ἑαυτὸν ὁ ἄθεος πλαστοῦ ὀνόματι ἀπεθέωσε. κἀντεῦθεν οὖν ἔχθιστον ἅπασι καὶ ἀπόβλητον διὰ τὸ φονικόν τε καὶ θηριῶδες τῆς μιαρᾶς γνώμης ἑαυτὸν ὅλως ἀποφήνας, εἰκότως μάλα τὰ ἐπίχειρα τῆς οἰκείας δυσμενείας κομισάμενος, αἰσχίστῳ μόρῳ τὸν μυσαρὸν καὶ βέβηλον κατέστρεψε βίον. οὗτος ἐν τῷ βασιλεύειν δαίμονι νεμεσήσας τῷ ἀδελφῷ, τοῦτον ἀναιρεῖ φαρμάκῳ ἔρωτι τῆς ἀρχῆς. καὶ πονηρῶς τὰ πράγματα Ῥωμαίων διαθείς. οὐδὲν ὠμότητος οὐδὲ πλεονεξίας. οὐδὲ φονικῆς ἐνεργείας ἢ ἑτέρου τινὸς παραλέλοιπεν εἶδος ἢ σπούδασμα. μετὰ καὶ τοῦ ἀκρατὴς εἶναι καὶ ἀκόλαστος τὰ περὶ τὸ σῶμα. οὗτος καὶ Νέρβαν μετέστησεν ὡς ἐπιβουλεύοντα τῇ βασιλείᾳ καὶ Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα. ὡς φίλον Νέρβα συλλαβών, ἀπέκειρε καὶ δέσμιον εἰς δικαστήριον ἤγαγε. καὶ ἐπεὶ ὁ φιλόσοφος ἐκεῖθεν δι' ὁδοῦ ἐπεισελθὼν τὰ γινόμενα περὶ αὐτοῦ, αἰσχυνθεὶς ἀ-

φῆκεν

φῆκεν αὐτόν. τότε φασὶ καὶ τὸ πολυθρύλλητον ἔπος εἰπεῖν τὸν ἀπολλώνιον· οὐ μέν με κτενέεις ἐπεὶ οὔτι μόρσιμός εἰμι. καὶ ἄφαντον γενέσθαι παραχρῆμα. οὗτος καὶ τοὺς φιλοσόφους καὶ μαθηματικοὺς φυγαδεύσει ἀπὸ ῥώμης. ἐπὶ τούτου καὶ ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς, εἰς πάτμον ἐξορίζεται. καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ γένους δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξε. καὶ χριστιανοὶ πολλοὶ ἐπ' αὐτοῦ μαρτυροῦσι. νέρβας δὲ ἀπολύει τῆς ἐξορίας τὸν θεολόγον ἰωάννην. ἀδριανὸς δὲ πολλὰ ἀνορθώσας καὶ λαζοῖς ἤτοι κόλχοις βασιλέα ἐπέστησεν. οὐκ εὐβούλως δὲ τῆς μεσοποταμίας παραχωρεῖ πέρσαις δειχθείσης αὐτῷ κτηθείσης ὑπὸ τραϊανοῦ ῥωμαίων. καὶ τὸν εὐφράτην ὅρον ποιεῖται τῆς ἀρχῆς. οὗτος διὰ τὸ φονικὸν καὶ τὸ θηριῶδες ἔχθιστος ὢν πρὸς τῶν οἰκείων συστάντων ἐπ' αὐτῷ κατακτείνεται. καὶ παρασκευασαμένους εἰς τὸ πέμψαι σὺν ξιφιδίῳ στέφανον τὸν ἀπελεύθερον καὶ τοῦτον προσπεσόντα δομετιανῷ καθεύδοντι τὸ μεσημβρινὸν, πατάξαι μέν. οὐ μὴν καιρίαν. ἀναπηδήσαντος ἐκείνου. Δομήτιος ὄνομα κύριον. Δομιτία. ὄνομα κύριον. Δομνῖνος. φιλόσοφος. σύρος τὸ γένος. ἀπὸ λαοδικείας καὶ λαρίσσης πόλεως συρίας. μαθητὴς συριανοῦ καὶ τοῦ πρόκλου συμφοιτητὴς ὥς φησι δαμάσκιος. ἐν μὲν τοῖς μαθήμασιν, ἱκανὸς ἀνήρ. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις φιλοσοφήμασιν ἐπιπολαιότερος. διὸ καὶ πολλὰ τῶν πλάτωνος δοξάσμασιν οἰκείοις, ἀνέτρεψε. καὶ διαλυμηνάμενος, ἀποχρώσας ὅμως ἐνθυμίας τῷ πρόκλῳ δέδωκε. γράψαντι πρὸς αὐτὸν, ὅλην πραγματείαν καθαρτικήν. ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφὴ τῶν δογμάτων τοῦ πλάτωνος. ἦν δὲ οὐδὲ τὴν ζωὴν ἄκρος οἷον ἀληθῶς φιλόσοφον εἰπεῖν. ὁ γὰρ ἀθήνησιν ἀσκληπιὸς τὴν αὐτὴν ἴασιν ἐχρησμῴδει πλουτάρχῳ τε τῷ ἀθηναίῳ καὶ τῷ σύρῳ δομνίνῳ. τούτῳ μὲν αἷμα ἀποπτύοντι πολλάκις. καὶ τοῦτο φέροντι τῆς νόσου τὸ ὄνομα. ἐκείνῳ δὲ οὐκ οἶδα ὅτι νενοσηκότι. ἡ δὲ ἴασις ἦν ἐμπίπλασθαι χοιρείων κρεῶν. ὁ μὲν δὴ πλούταρχος, οὐκ ἠνέσχετο τῆς τοιαύτης ὑγείας. καίτοι οὐκ οὔσης αὐτῷ παρανόμου κατὰ τὰ πάτρια. ἀλλ' ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ ὕπνου καὶ διαγκωνισάμενος ἐπὶ τοῦ σκίμποδος ἀποβλέπων εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ ἀσκληπιοῦ. καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἐγκαθεύδων τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ. ὦ δέσποτα ἔφη. τί δὲ ἂν προσέταξας ἰουδαίῳ νοσοῦντι ταύτην τὴν νόσον. οὐ γὰρ ἂν ἐκείνῳ ἐμφορεῖσθαι χοιρείων κρεῶν προσέταξας. ταῦτα εἶπεν. ὁ δὲ ἀσκληπιὸς αὐτίκα ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος ἐμμελέστατον δή τινα φθόγγον ἑτέραν ὑπεγράψατο θεραπείαν τῷ πάθει. δομνῖνος δὲ οὐ κατὰ θέμιν πεισθεὶς τῷ ὀνείρῳ θέμιν τοῖς σύροις πάτριον, οὐδὲ παραδείγματι τῷ πλουτάρχῳ χρησάμενος ἔφαγε τότε, καὶ ἤσθιεν ἀεὶ τῶν κρεῶν. λέγεται γοῦν μίαν εἰ διαλείπει ἡμέραν ἄγευστος, ἐπιτίθεσθαι τὸ πάθημα πάντως ἕως ἀνεπλήσθη. τούτῳ οὖν ἤδη προσγεγηρακότι, νεώτερος ὤν, ἐντυχεῖν ὁ ἀσκληπιόδοτος λέγεται. ἰδεῖν δὲ ἄνθρωπον ἔχοντά τι πεδινὸν καὶ ἀσεμφὲς οὐκ ἀξιοῦντα λόγου πολλοὺς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἰδιώτας ἢ ξένους. ἄλλως τε καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ διαφθορᾷ αἰσχοῦντας. ἀμέλει καὶ αὐτὸν προσενεχθῆναι βραχύτερον. ἐπεὶ δὲ περὶ ἀριθμητικοῦ ὅτου δὴ θεωρήματος οὐκ ἠξίου ὁμολογεῖν πρὸς αὐτόν. οἷα δὲ νέος ὢν, οὐδὲ ἐνδιδόναι τι μαλθακόν. ἀλλὰ διελέγχειν τὸν λόγον οὕτω θρασέως, ὥστε τὸν δομνῖνον μηκέτι προσίεσθαι αὐτοὺς εἰς ὁμιλίαν. Δόμνος ὄνομα κύριον. Δόμος. Δόμος. οἶκος.

Δόνακες. κάλαμοι ἁλιευτικοὶ ἢ αὐλοὶ ἢ εὐθεῖα δόναξ. Δονάτος ὄνομα κύριον. Δονεῖται. κλονεῖται. σαλεύεται. ἀριστοφάνης πάνυ γάρ τις ὅλως μεδονεῖ τῶν ἱεροσύλων. ἀντὶ τοῦ κινεῖ ἐρεθίζει. Δόξα. ὑπόνοια. ὑπόληψις. δόξα δέ ἐστιν, ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος, εἰ δὲ τῶν πολλῶν. ἔτι τῶν οὐκ εἰδότων. Δόξα. τὸ λογικὸν καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς. διαιρεῖται εἰς νοῦν. διάνοιαν, δόξαν. ἡ μὲν οὖν δόξα καταγίνεται τὸ καθόλου, ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. οἶδε γὰρ ὅτι τὸ λευκὸν διακριτικὸν ὄψεως καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος δίπους. ἔτι γε μὴν τῶν διανοητῶν, οἶδεν ἄνευ λόγου τὰ συμπεράσματα. οἷον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, οἶδε. διατί δὲ, οὐκέτι. ὥστε δοξαστά ἐστι τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καθόλου καὶ τῶν διανοητῶν τὰ συμπεράσματα. καὶ τοῦτ' ἔστιν ἡ δόξα γνῶσις. διατί δὲ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ οὐκέτι οἶδεν ἡ δόξα. διανοίας γὰρ ἔργον ἐστὶ τοῦτο. ὅθεν καὶ καλῶς ὁρίζεται τὴν δόξαν πλάτων ἐν τῷ σοφιστῇ διανοίας λόγων ἀποτελεύτησιν. τῆς γὰρ διανοίας συλλογισαμένης ὅτι ἀθάνατος ἡ ψυχὴ τὸ συμπέρασμα μόνον οἶδεν ἡ δόξα. διανοίας δέ ἐστι τὸ οἷον ὁδόν τινα διανύειν μεταβαίνουσαν ἀπὸ προτάσεως εἰς συμπέρασμα. διὸ καὶ τὴν κλῆσιν εἵλκυσε. Δόξα. σοφοκλῆς. τί δῆτα

δόξης ἡ κηλῖς μοιχαλίδος νος μετὰ τὴν ῥεούσης ὠφέλιμα γίνεται. εἰ τὰς τὰ θηλείας φασὶ θεοστυ-
γεστάτας εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον σώζειν. οἱ ἀστεῖοι καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν. καὶ μοῖραν τοῦ
ἐπαίνου τοῦτ' ἐστι. Δόξα. ἔπαινος. Δόξα θεοῦ. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ τὸ δημιουργικὸν καὶ προνοητικόν. τὴν
τὴν τοίνυν ἀργοῦν προσκυνοῦσιν εἰδώλοις ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων καὶ πετεινῶν καὶ τῶν λοιπῶν.
Δόξαν. ἀρέσαν. βεβουλευμένον. δόξαν δὲ τοῖς αἰγυπτίοις τὸν μὲν ἕτερον αὐτοῦ θέμενον. τὸν
δὲ ἕτερον εἰς τὰς προσχώρους πόλεις ἀφικόμενον ἐφόδους ποιήσεσθαι εἰρήνην ὁρίσαι. καὶ αὖθις
δοξάζων ἑαυτὸν ὑπὸ τῶν ἐναντίων καταφρονεῖσθαι. σοφοκλῆς. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἐστίν. ἐμοὶ δὲ ἄ-
δαν φρονεῖν. οἷον σοὶ μὲν ταῦτα ἐν δόξῃ καταλαμβάνεται. ἐγὼ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι. Δο-
ξάριον. δόξα ὑποκοριστικῶς. Δοξάσαι. ὑπονοῆσαι. εἰκάσαι. ἀριστοφάνης. δοξάσαι ἔστιν ὦ γέραι-
ε, τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν. καὶ σοφοκλῆς. δόξαμοι παρεστάθη ταὐτὰ εἰκάσαι δαιμόνων τὰ δ' εὐχε-
ροῦντες φιλαροῦσι. τὸν σπουδαῖον οὐ δεῖ δοξάσαι. τουτέστι ψευδεῖ μὴ συγκατατίθεσθαι. Δο-
ξασίας. δόξης. ὑπολήψεως. δίων ἐν ῥωμαϊκῶν νγ. προσέσται δὲ καὶ τῆς ἐμῆς δοξασίας. Δό-
ξης. οἱ δέ, σὺν τῷ φαρίῳ μέγα ἐμβροντήσαντες, οὐκέτι δόξης ἀλλὰ πολέμου ἔργα μετεῖχον. Δο-
ξοκοπία. κενοδοξία. ἀππιανός. ὁ δὲ φλαμίνιος τὴν ἀρχὴν ἀπὸ δοξοκοπίας ᾑρημένος, ἠπείγετο
ἀνδράσι συμπλακῆναι. λέγεται δὲ καὶ δημοκοπία καὶ δοξοκοπία. ὑπό του αἱροῦνται ἐν δόξῃ
πολεμικῆς, λούκιον. ἐκ δὲ δημοκοπίας τερέντιον. Δοξολογῶσι. ὑμνῶσι. Δοξολογούμενος.
Δορά. τὸ δέρμα. καὶ δορὰ ὄνων. ὁ ἐμπεδοκλῆς κωλυσανέμας ἐπεκλήθη διὰ τὸ ἀνέμου πολ-
λοῦ ἐπιγενομένου τῷ ἀκράγαντι ἐξελάσαι αὐτὸν δορὰς ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. Δόρατα λό-
χεια. Δοράτιον. μικρὸν δόρυ. Δορί. τῷ δόρατι. Δοριάλωτον. αἰχμάλωτον. Δο-
ρύκλυτος. ὁ ἀπὸ τοῦ δόρυ ἔνδοξος. Δορίκτητος πλοῦτος. ὁ ἀπὸ πολέμου. Δόριλλος. τὸ γυ-
ναικεῖον αἰδοῖον. ἐφ' ὕβρει τραγῳδοποιοῦ δορίλλου. Δορίσκος. χωρίον θρᾳκικόν. Δορκα-
λίδες. ὄργανόν ἐστι κολαστικόν τι. ἱμάσθλαι αἱ ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων. Δορκάς. καὶ παροι-
μία μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψω μαιμάχας. ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων. Δόρκων. ὄνομα τό-
που. καὶ ἡ ἔλαφος. Δορόδομος. τὸ ὑποδεχόμενον τῆς οἰκίας τὸν ὄροφον. Δορός. λόρα-
τος. ἴσως τὶ κεῖσθαι βλέπουσα μὴ ποθοῦν θανόν τὸν ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός. τέκμησσα φησὶ γυναῖ-
κα αἴαντος πρὸς ἀγαμέμνονος. Δορπήσας. δειπνήσας. Δόρπεια. ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν ἀ-
πατουρίων. ἡ δ' ἑξῆς ἀνάρρυσις. κουρεῶτις δὲ ἡ τρίτη. καὶ πλατύτερον ἐν τῷ ἀπατούρια. Δορ-
πηστός. δείπνου ὥρα. Δόρπος. ὁ δεῖπνος. καὶ δορπηρὸ αὐτός. δόρπος οὖν τὸ ἑσπερινὸν
δεῖπνον. παρὰ τὸ δόρυ παύειν ἐν τῷ δείπνῳ. Δορυδάκοντι. Δορυκηρύκειον. τοῦτο. ἐπὶ τῶν ἅμα
ἐπικαλούντων καὶ ἀπειλούντων. οἱ δὲ κατευθέντες εἰς δελφοὺς ὑπὲρ θηβαίων κεφυραῖοι λαβόντες χρησμὸν ἀν-
δρὶ κεφυραίῳ φίλον οἰκεῖν, ἀκολουθοῦντες βουσὶν ἕως ἂν ἐκεῖνοι κοπιάσωσιν ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν. ὅ-
πως ἐκεῖ κατασμείνωσι πολεμούμενοι ἀθηναίων ὑπὸ εὐμόλπου, ὑπὸ τῶν ταναγραίων κελευόμενοι ὤ-
κησαν. λέοντες μὲν τῷ προηγουμένῳ κηρύκειον. καθοπλίσαντες δὲ κατὰ τοὺς ... Δορυ-
άλειον τόπος καὶ Δορύλαιον τόπος. Δορυμέδων ὄνομα κύριον. Δορυμήστορος. τοῦ ἐπιστήμο-
νος πολεμοῦντος. Δορύξενος. ὁ ἐκ τῶν πολεμίων φίλος. ὁ πρεσβεύων περὶ λύτρων, εἰ ζωγρηθεί-
η τινός, ὡς γλαῦκος καὶ διομήδης. δορυξένους ἐκάλουν καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ἐπιξενωθέντας ἀνδρός-
τινος. ὅτι τὸ πρῶτον μὲν ὁ δορύξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰεὶ ἐστὶν ἑστία. ἢ ἐπὶ ταύτῃ τινῶς νῦν αὐτῇ τοῦ ἐ-
καὶ πολεμίας φίλου. Δορυξόος. ἀριστοφάνης. κείνης δορυξόος ἢ κάπηλος ἀσπίδων ἐκεῖν' ἐμ-
πολῶν βέλτιον ἐπιθυμεῖ μαχῶν. ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν, ἐσθίοι κριθὰς μόνας. Δορυσσόντων
μόχθων. τουτέστι τῶν τὸν πόλεμον μόχθων ἐξ ὧν πολεμικῶν. Δορυφορεῖ. αὐτοκρατικῇ τιμῇ περιέπει.
Δορυφόροι. φύλακες. ὑπηρέται βασιλέως ὁπλοφόροι ὑπασπισταί. Δορύχνιον καὶ δορύκνιον.
ἔστι δὲ βοτάνης γινόμενον. ὑπάρχει τῶν θανασίμων. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ὀσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν γάλακτι
παραπλήσιον. ὅθεν δυσδιάκριτον τῷ πίνοντι διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον. δημοφῶν δὲ
ἐτυμολογεῖ αὐτὸ τοῦτο κεκλῆσθαι διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι κατὰ τὴν ἀναίρεσιν. Δὸς λόπε. καὶ
λὸς πᾶς ὅριος. λέγει αὐτοὺς πανκυσὶν ἀκούσαις. Δοσίθεος ὄνομα κύριον. Δόσις. ἰδίως

λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· συμβόλαιον γεγραμμένον, ὅ τινες εἰς αὐτὸ διαδῶσι διὰ τῶν ἀρχόντων.
Δοσοληψία. Δότε μοι λεκάνην. ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων καὶ προσποιουμένων ὑπὸ χολῆς ἐμεῖν.
Δότειρα. δοτήρ. δότης. δώτωρ δέ. Δότης. δότου. Δουλαγωγοῦσι αἰτιατικῇ. Δουλά-
ωσοι. Δουλεία. κατὰ δὲ τοὺς θεολόγους τὸν κατὰ τὴν δημιουργίαν καθάπερ φασὶν ὅτι ἐπὶ σύμπαντα δοῦ-
λοι σά. τὴν παρὰ τῆς πίστεως ὑπεξέρεται. ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε
τῇ δικαιοσύνῃ. καὶ τὸν ἀπὸ τῆς πολιτείας κατὰ τὸ εἰρημένον μωυσῆς ὁ θεράπων μου. Δού-
λειον ἦμαρ. Δουλίχιος. νῆσος. Δουλιχοδείρων. μακροτραχήλων. Δουλοκρατίαν. γάϊος
ῥωμαίων βασιλεύς. δουλοκρατίαν ῥωμαίοις ἐπιθεὶς κατηγορεῖν τῶν δεσποτῶν ἐπιτρέψαι δούλοις
αὐτοῖς πλημμέλημα εἰς ἄλλο πᾶν εἶπεν ὁ γάϊος. Δοῦλος. δυνάλις τις ὢν δύναμαι ἡ κακοπάθεια καὶ
δυστυχία. Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις. ἐπὶ τῶν παραλόγως τι πραττόντων. παρόσον ἐλευθέρων
τὸ κομᾶν. λέγεται δὲ καὶ δουλότερος κατὰ σύγκρισιν. Δουλοσύνη. οἱ δὲ φωνῆς περιπλέκτον
τῇ δουλοσύνῃ. ἀντὶ τοῦ ἐδυσφόρουν. Δουλωτική. Δούλων πόλις. παροιμία ἐν λιβύῃ ἔ-
φορος ἐστὶ καὶ ἑτέρα ἱερὸ δούλων. ἐν ᾗ οὐδεὶς ἐλεύθερός ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ἐν κρήτῃ δουλόπολις. ὡς σωσι-
κράτης ἐν τῇ α τῶν κρητικῶν. ἔστι δέ τις καὶ περὶ θράκην πονηρόπολις. ἣν φίλιππον φασὶ συνοι-
κίσαι. τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα συκοφάντας ψευδομάρτυρας
καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηρούς, ὡς δισχιλίους. ὡς θεόπομπος ἐν τῇ ιϛ τῶν φιλιπ-
πικῶν φησί. Δοῦλοι. πάντες μὲν φύσει θεοῦ. διαθέσει δὲ οἱ τὴν τούτου δεσποτείαν ἀπασίως αἱ-
ρούμενοι. καὶ δοῦλοι οἱ φαῦλοι τῶν κακῶν. οἱ δὲ σπουδαῖοι ἐλεύθεροι. εἶναι δὲ καὶ ἄλλην δουλείαν τὴν ἐν
ὑποτάξει. καὶ ἑτέραν τὴν ἐν κτήσει καὶ ὑποτάξει. ἣ ἀντιτίθεται ἡ δεσποτεία φαύλη οὖσα καὶ αὐτή. οὐ μόνον δὲ ἐλευ-
θέρους εἶναι τοὺς σπουδαίους ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς. ἡ γὰρ βασιλεία, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. ἥτις περὶ μόνους
ἂν τοὺς σοφοὺς συσταίη. Δούπησεν. ἔπεσεν ὥστε ψόφον τινὰ ἀποτελέσαι. Δοῦπον. ψόφον. καὶ δοῦ-
πος, θάνατος μετὰ ψόφου. Δούπων ὄνομα κύριον. Δουράτειος ἵππος. καὶ δουράτεος.
Δούρειος ὁ ξύλινος ἵππος τῶν ἑλλήνων. ἀριστοφάνης. μέγεθος ὅσον ὁ δούρειος ὑπὸ τοῦ πλάτους
ἂν περιελάσαι τήν. τὸ δὲ μῆκος ἑκατοντόργυιον. Δουρηνεκές, ὅσον δόρατος βολή. ὅσον δόρυ διασ-
τεῖναι ἢ μῆκος δόρατος. Δουρί. καὶ δορὶ διὰ δόρατι. Δουρίληπτος. αἰχμάλωτος. Δοῦρις
ὄνομα ποιητοῦ. Δουροδόκης. τῆς εἰς δόρατα δεχομένης. Δοχμὴν παλαιστὴν ἀριστοφάνης.
πρὶν ἡμέραν φορῆσαι. μεῖζον ἢ ἐνδυοῖν δοχμαῖν. Δοχμὴ ἡ παλαιστή. λέγει δὲ πρὸς ῥυσσοδὲ τὴν
ποσότητα τοῦ δέρματος. Δόχμιον. πλάγιον. Δῶ. κατὰ ἀποκοπὴν. δῶμα ὁ οἶκος. Δωδεκάβοιον.
δώδεκα βοῶν ἄξιον. Δωδεκάδωρα. δώδεκα παλαιστῶν ὄντα. δῶρον γὰρ ἡ παλαιστή. ἐν ἐπι-
γράμματι. κυλλήνιων αὐερύσαντες ἔρεξαν. καὶ οἱ δωδεκάδωρα κέρα ἄλλῳ μακροτένοντά τινι τι
πλατὺν ἴσον ἐπάξαι. Δωδεκάκρουνος. κρήνη ἀθήνησιν ἡ νῦν ἐννεάκρουνον. Δωδε-
κάκρουνον στόμα. ὁ γὰρ κρατῖνος ἑαυτὸν ἐπαινέσει ἐν πυτίνῃ λέγων. ἄναξ ἄπολλον τῶν ἐπῶν τῶν
ῥευμάτων καναχοῦσι πηγαί. δωδεκάκρουνον στόμα ἰλισσὸς ἐν τῇ φάρυγι ἂν εἴποιμι. εἰ μὴ ἐπιβύ-
σει τις αὐτοῦ τὸ στόμα κατακλύσει τοῖς λόγοισιν. Δωδεκαμήχανον. ἐπὶ τῶν παντοδαποῖς καὶ
ποικίλοις ἤθεσι χρωμένων. κυρήνη γάρ τις ἐπίσημος γέγονεν ἑταίρα δωδεκαμήχανος ἐπικα-
λουμένη διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐξ ὑψιπύλης εὐριπί-
δου. ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον. καὶ δωδεκαμήχανος πόρνη. ιβ σχήμασι χρωμένη κυρήνη
τοὔνομα. Δωδεκατημόριον ἡ δωδεκάτη μοῖρα. Δωδεκηΐδος. θυσία δώδεκα ἱερείων. ὡς
[illegible]. Δωδωναῖον χαλκεῖον. ἐπὶ τῶν μικρολογούντων. δήμων γὰρ φησίν, ὅτι τὸ τοῦ διὸς μαντεῖ-
ον ἐν δωδώνῃ, λέβησιν ἐν κύκλῳ περιείληπται. τούτους δὲ ψαύειν ἀλλήλοις. καὶ κρουσθέντος τοῦ ἑνός,
ἠχεῖν ἐκ διαδοχῆς πάντας. ὥστε διὰ πολλοῦ χρόνου γίνεσθαι τῆς ἠχῆς τὴν περίοδον. ἀριστοτέλης δὲ
ὡς πλάσματα διελέγχων. δύο φησὶ στύλους εἶναι. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου λέβητα. ἐπὶ θατέρου δέ, παῖ-
δα κρατοῦντα μάστιγα. ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκοῦς ὄντας σειομένους ὑπὸ ἀνέμου τῷ λέβητι προσκρού-
ειν. τὸν δὲ τυπτόμενον ἠχεῖν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ μένανδρος αὐλητρίδι πρὸς δήμωνα. εἰ δὲ πολλοὶ
ἔσονται. ἐκεῖνος δ' ἠκούσεις λέγετο ἡ παροιμία. Δωδωναῖος ὁ ζεύς. παρόσον ἐν δωδώνῃ τῆς θεσπρωτίας.

ἐτιμᾶτο. Δωδώνη· πόλις ἐν τῇ Θεσπρωτίδι πελασγία· ἐν ᾗ ἵστατο δρῦς· ἐν ᾗ μαντεῖον ἦν γυναικῶν προφητίδων· καὶ εἰσιόντων τῶν μαντευομένων, ἐκίνει τε ἡ δρῦς ἦχον ἀφιεῖσα· αἱ δέ, ἐφθέγγοντο ὅτι τάδε λέγει ὁ Ζεύς. καὶ ἀνδριὰς ἵστατο ἐν ὕψει ῥάβδον κατέχων· καὶ παρ᾽ αὐτὸν λέβης ἵστατο. καὶ ἔπαιεν ὁ ἀνδριὰς τὸν λέβητα. ὁ δὲ ἦχος τις ἐναρμόνιος ἀπετελεῖτο. αἱ δὲ τῶν δαιμόνων φωναὶ ἀνθερόεισι. Δωικόρομα κύριον ὄρους. Δῶμα ὁ οἶκος. καὶ δωμάτιον οἰκημάτιον.

Δωνατική διάδοσις ἡ διδομένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς στρατεύμασι. Δῶρα θεοὺς πείθει, καὶ αἰδοίους βασιλῆας· οἱ μέν, ἡσιόδειον οἴονται τὸν στίχον. εἴρηται δὲ καὶ πλάτωνος ἐν τῇ πολιτείᾳ.

Δῶρα καὶ δωρεαί, διαφέρει. δωρεαὶ μὲν γὰρ αἱ σιτήσεις καὶ αἱ προεδρίαι καὶ αἱ ἀτέλειαι καὶ τὸ ἱστᾶσθαι καὶ ὅσα ἄλλα λαμβάνουσιν ἄνδρες. δῶρα δὲ χρυσός· ἄργυρος· ἵπποι· ἀνδράποδα. καὶ ὅσα ὁμοίως εἰς πλοῦτον. ἀπὸ τοῦ δῶρα τὸ δωρεά. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε δωρεά. ἢ ὅτι· δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα. δωρεαὶ δέ, ἐπὶ τιμῆς. Δωρεὰ δόσις ἀναπόδοτος. ὅτι δὲ ἡ δόσις, γένος τῆς δωρεᾶς.

Δωρὴν ὄνομα κύριον. Δωρησάμενος χρήμασι μεγάλοις ἀντὶ τοῦ δωροδοκήσας. Δωρητόν· τὸ ὡς δῶρον διδόμενον. ἡ τραγῳδία. ὅσος παρ᾽ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται. οἱ ὀν τῆσδέ γ᾽ ἀρχῆς οὕνεχ᾽ ἣν ἐμοὶ πόλις δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισε. ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς οὐξ ἀρχῆς φίλος. λάθρα μ᾽ ὑπελθών, ἐκβαλεῖν ἱμείρεται. Δωρητός· ὁ δῶρα λαμβάνων. Δωριάζειν· παραγυμνοῦσθαι. δωρικὸν γάρ ἐστι τὸ παραφαίνειν τὸ σῶμα διὰ τὸ μὴ δὲ ζώνας ἔχειν. τὸ πολὺ δὲ χιτῶνας φορεῖν. ἐν σπάρτῃ δὲ καὶ τὰς κόρας γυμνὰς φαίνεσθαι. Δωριάς καὶ Δωριεῖς. Δωρικόν. Δώριος. αὐλήσεις μουσικῶς παρ᾽ ἧς καὶ λύδιος καὶ φρύγιος. τὴν δὲ σοφίαν ἐκληρώσατο μεγίστην τινὰ καὶ ἄθρυπτον. οὔτε κατεαγυῖαν διὰ πενίαν, οὔτε διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν. ἀλλὰ μέσην καὶ μουσικήν. τὸν Δώριον τρόπον τῆς τύχης ἀληθῶς ἡρμοσμένην. καὶ παροιμία ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ φρύγιον. οὐρανοῦ μαὶ στρογγύλων λογάρια, αὐτὰς δὲ τὰς θέσεις τῶν νοημάτων εἰς μέσον τιθέμενος. μονονεὶ τὸ γλώττης τὸν τόνον ἀπὸ τῆς διαλέξεως εἰς ἐπιστροφὴν μεθαρμόσαιμι. ἀπὸ Δωρίου φασὶν ἐπὶ φρύγιον.

Δώριος· ὄνομα κύριον. καὶ Δώριος οἰκονομία· τήν τε ἀνακαίαν καὶ τὸν αὐχμὸν ὁ πολέμων ἐνεδίδου τοξενοκράτους καὶ ὁ θ᾽ βαῖρος οἱονεί. Δώριος οἰκονομία. καὶ Δώριον μέλος. Δωρὶς Δωρίδος ὦ Δωρί. Δωρίσκος ὄνομα τόπου. Δωριστί· τουτέστι δωροδοκιστί. ἀριστοφάνης· τὴν δωριστὶ μόνην ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν. ἄλλην δ᾽ οὐκ ἤθελεν λαβεῖν. Δωρίχα· ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ ῥοδώπιδος ἀνάθημα. Δωρογραφή· ὅταν τις αἰτίαν ἔχοι τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν. τὸ ἔγκλημα δὲ καὶ τοῦτο δίκη ἐλέγετο. δωροδοκία τε καὶ δωρογραφή. Δωροδοκήσαντα· οὐ μόνον δῶρα διδόναι καὶ ἀναπείθειν. ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. δωροδοκῆσαι τε κἀμ μιτυλήνης πλεῖν ἢ μνᾶς ἕξ. Δωροδοκήσας· αἰτιατική· δῶρα λαβών.

Δωροδόκος· δῶρα δεχόμενος. Δῶρον ἡ παλαιστή. καὶ ὅμηρος· ἑκκαιδεκάδωρα δῶρα πεφύκει.

Δώρων δόκησιν τὴν δωροδοκίαν. θουκυδίδης. Δῶρον· ὃ δίδωσί τις. ὃ ἐπαινεῖ. Δωροξενία· ὅταν τις γραφῇ ξενίας καὶ δῶρα δοὺς ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν· δωροξενία λέγεται. Δῶρα ἀπὸ τῆς ἀραβίας ὥς φησι δαμάσκιος εἰς τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν δεινότατον εἶναι ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν. τοῦτον ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος ᾐσθάνετο μὲν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ταῖς ἀριστοτέλους ἀποθέσεσιν. ἐνδεδεμένον ἀτεχνῶς παιδίων ἐν αὐτοῖς τεθραμμένον· νεωτέρῳ τὸ ἡλικίᾳ καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ πλάτωνος μεγαλοπρεποῦς ἐπιστήμης οὐ δυνάμενον ἀναπτῆναι πρὸς τὸ ὑψηλὸν καὶ λαμπρὸν τῶν νοημάτων. οὕτω δὲ ἔχοντα καταμαθών, ἀνεκαλέσατο κατὰ βραχύ. καὶ ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας. ὥστε ἀποσκεδασάμενον τὴν τε μικρὰν συλλογιζομένην ἀκρίβειαν περιπατητικὴν εἰς τὴν διὰ προμηθέως τινὸς ἀμαφανότητα πυρὶ καταπεμφθεῖσαν διαλεκτικὴν αὐτοψεὶ καθαρὸς τοῦ τε νοῦ καὶ φρονήσεως ἀναδραμεῖν τε καὶ ἐν αὐτῇ ἐνοικίσαι τὰς περὶ φιλοσόφου ἐλπίδας. Δωροῦμαι· δοτικῇ· αἰτιατικῇ ἢ δωροῦμαί σε χρήμασιν. Δῶς· ἡ δόσις ἡ δωρεά, δῶς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή θανάτοιο δότειρα. καὶ αἰλιανός, ῥωμαϊκὴ ἱστορία περὶ τῶν ῥωμαίων γυναικῶν. αἱ δεξάμεναι παρὰ πύρρου τὰ δῶρα, ἔφασαν ἰδεῖν μὲν αὐτὰ πρέπειν καὶ ἄξια εἶναι τοῦ πέμψαντος πύρρου. ἀνόσιον δὲ αὐταῖς εἶναι φορεῖν. Δωσιάδης ὄνομα κύριον. καὶ Δωσίας

Δυσθνήσκους. ἐν λόγοις τῇ δίκῃ. περὶ δὲ τῶν πλεονεκτούντων δυσθνήσκους παρὰ χοιροῖς ἠδικηκότας.
Δυσπύγης. μισῶ τὴν ἀφελῆ. μισῶ τὴν σώφρονα λίαν ἐπὶ τῇ σαπρικῇ ἔδωσι πύγην. Δύσωρ ὄνομα κύριον. Δωτίνη. ἡ δωρεά. Δωτοῖς. Δώτωρ. ὄνομα κύριον καὶ ῥύτωρ. Δωτύς. Δωτύος. τῆς τροφῆς. Δρᾶ, ποίει ἢ ποιεῖ. Δρᾶ. ἀντὶ τοῦ πρᾶττε. προστακτικῶς. ἀριστοφάνης ὄρνισι· σὺ δ᾽ αὐτὸς ἤδη τἀναδρᾶ. Δράγματα. ἀστάχυα. ἠρώναξ πρῶτα δράγματα φυταλιῆς. δισσῶν εἰνοπέδων ἑστῶς ἱέρωσε τοῖς δεῖ ἐκδύσω. Δραγμὴ χαλαζῶσα. ἐπὶ διοφάντου τὸ θεωρητικὸν ἠγγέλθη δραγμή. ἐπειδὲ ἐπέσχε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, δραγμὴν αὐτὴν χαλαζῶν ἐπεσκώπτε. Δράκαυλος σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ἐπειδὴ ἀθηνᾷ δοκεῖ παρ᾽ αὐτοῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς κέκροπος θυγατράσι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἰκὸς κέκροπι ὄντι διφυεῖ. συναυλίζονται μία τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει, δράκοντι προσιμερεύουσαι τῷ θεῷ. Δρακαίνα. δρακοντίδης. εἷς τῶν τριάκοντα. Δράκων ἀθηναῖος νομοθέτης. οὗτος εἰς αἴγιναν ἐπὶ νομοθεσίαις ἐπευφημούμενος ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιρριψάντων αὐτῷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας καὶ ἱμάτια ἀπεπνίγη καὶ ἐν αὐτῷ ἐτάφη τῷ θεάτρῳ. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις κατὰ τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς ἢ μᾶλλον καὶ πρεσβύτερος. τῇ γοῦν λθ ὀλυμπιάδι τοὺς νόμους ἔθετο τοῖς ἀθηναίοις γηραιὸς ὤν. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς ἔπη τρισχίλια. Δράκων στρατονικεύς. γραμματικὸς τεχνικά. ὀρθογραφίαν. περὶ τῆς κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων. περὶ ἀντωνυμιῶν. περὶ μέτρων περὶ σατύρων. περὶ τῶν πινδάρου μελῶν. περὶ τῶν σαπφοῦς μέτρων. περὶ τῶν ἀλκαίου μελῶν. Δράκων. υἱὸς ἱπποκράτους τοῦ διασήμου ἰατροῦ. ἀπὸ θεσσαλοῦ πατρὸς δὲ ἱπποκράτους. οὗ πάλιν ἐγένετο δράκων ἰατρὸς καὶ αὐτὸς ὃς ῥωξάνην ἰάσατο συνοικοῦσαν ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι. δράκων τὸ θηλεῖον διπλῆν ἔχει τὴν γλῶσσαν. καὶ ὁ ῥήτωρ ὁμοίως φασὶν ὅτι δράκων ἐὰν ἀλῷ εἰς τὴν κεφαλὴν παιόμενος ἀποθνήσκει. δράκων ἐν τῷ ἰὼβ ὁ διάβολος λέγεται. ψελλίῳ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ.
Δρᾶμα. ποίημα. πρᾶγμα. ὡς καὶ δρᾶσαι, πρᾶξαι. λέγεται δρᾶμα καὶ τὸ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενον ὡς ἐν ὑποκρίσει. ὁ δὲ, ἐβουλεύσατο ἀστειοτέρῳ δράματι πλανῆσαι τὸν ἠπατηκότα. τουτέστι πράξει. ἰωνάθιος. καὶ τοῦτο ὥσπερ δράματι μεγάλῳ καὶ τραγικῷ τὸ κατὰ μυσσώνιον ἐπεισόδιον, οὐκ ἔλαττον ὀδυρμὸν ἐπήνεγκε. Δραματουργήσας. συνθείς. Δράμης. αὐθυπότακτον.
Δράος. καὶ σάος. ποταμοὶ περιλαμβάνοντες τὴν δευτέραν παιονίαν εἰς τὸν ἴστρον καταφέρονται. Δραπετεύσας. φυγών. Δραπέτης. ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας ὁ τὸ δρᾶν πεπτυκὼς οὐ δεσπότης ὁ ῥᾴθυμος. Δραπέτης τὸ δρᾶν μακρόν. Δραπέτης κλῆρος ὁ μετὰ πανουργίας γινόμενος. τοῦτο δὲ ἱστόρηται παρὰ κρεσφόντου καὶ τῶν ἀριστοδήμου παίδων. ὅτι πανοῦργος ὁ κρεσφόντης. βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε κληρουμένων περὶ μεσσήνης. σοφοκλῆς. οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθείς. ἀλλ᾽ ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν. καὶ δραπέτιδι θαλυκοῦ παρὰ κρατίνῳ. Δραπετίνδα. εἶδος παιδιᾶς. Δράπων ὄνομα κύριον. Δράσας πνοήσας καὶ δρᾶσαι. Δρασείεις. δρᾶν διανοῇ. ὦ ζῶν τί δρασείεις ποθῶν τὸν λεὼν ἀριστοφάνης. καὶ δρασείοντες. ἐπιθυμοῦντες πρᾶξαί τι. Δρασμός. ἡ φυγή. Δράσομαι γνωμικῶς. Δρᾶσον. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἀλλ᾽ οἶσθ᾽ ὃ δρᾶσον ἀτεχνῶς τὸ σκέλος θένε τὴν πέτραν. Δραστήριον τὸ κόσμιον. καὶ ἥσυχον μετὰ τοῦ δραστηρίου αὐτῷ ἐπέτακτο καὶ τοῦ ἀνδρώδους. ἐπιεικὴς γὰρ ὢν καὶ πρὸς ὅτι ἀπαθέστατοι, ὅμως εἰς ἀγῶνα πραγμάτων ἐμβριθὴς δεινὸς ἦν ἄγειν οὐδενὸς ἐλείπετο τῶν περὶ ταῦτα κατὰ λίαν δυναμένων. Δραστήριος. ὁ περίεργος. Δραστηρίοις τοῖς πρακτικωτάτοις. Δραχμῶν. δρύινε ἀχαρνικὲ ἀναίσθητε. ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. πολέμιοι δὲ ὥσπερ δρύινοι δεχόμενοι τοὺς ἐπιγράφους θυμοὺς καὶ δύσαλτοι, ὡς δικαστικοί. Δραχμή. ἐστίν. ἐπεὶ τὰ τάλαντα. αἱ ρ´ δραχμαί, ποιοῦσι μίαν μνᾶν. δραχμὴ δὲ, ὁ λεγόμενον νόμισμα δ´ εἰς ἀργυρίου δραχμὰς ι´. δραχμὴ ἓξ ὀβολῶν. καὶ ἀριστοφάνης ἐν χοιριδίῳ. δάνεισόν μοι τρεῖς δραχμάς. ἐπὶ τῶν μελλόντων ἀποθνήσκειν ἢ μυεῖσθαι. ἐπεὶ οἱ μυούμενοι χοῖρον ἔθυον ἐδόκουν δὲ οἱ μυούμενοι, οὕτω τοὺς τρεῖς ἐκτίθεσθαι. Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ τεττάρων δὲ παύεται. ἐν τῷ ἀγάθιος ἄσωτος. Δρεπανηφόρα τεθρίππεια. ἐν δὲ τῷ δαρείου ὑπ᾽ ἀλεξάνδρου πολεμουμένου τεθρι

τὰ δρεπανηφόρα κατεσκευασμένα, ὥστε διὰ τῶν τροχῶν τῶν συνεισιόντων κύκλον προσεζευγμένα κεκαμμένα δρέπανα συνέβαινε τοὺς προσερχομένους τότε ἑξῆς ἀναιρεῖσθαι καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας οἰκτρῶς ἀπολλυμένους· ἐλαυνομένων γὰρ τῶν δρεπάνων οἱ μὲν τῶν ποδῶν, οἱ δὲ τῶν χειρῶν· οἱ δὲ, ἐκ τῶν ὅπλων κρατούμενοι ἐσύροντο ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνῃροῦντο. Δρεπανηφόρος· ξιφηφόρος καὶ δρεπανηφόροι. Ξενοφῶν· τὰ δὲ δρεπανηφόρα καλούμενα, εἶχεν δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα· καὶ ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα· ὡς διακόπτειν ὅτῳ ἐντύγχανον. Δρέπω· θερίζω. δρεπανίζω· ξυνάγεται. ἐφῆς μνηστῆρες ἀγαυοὶ πλείονες ἢ νύμφαι εἵνεκα τῶν δαΐδος δρεπόμενοι χάριτάς τε καὶ ὥραν τὴν ἀφροδίτην. Δρέπομαι· γενικῇ. τῶν αὖ τῶν σιλόγων ἐδρεψάμην καὶ ἐγώ. αἰτιατικῇ δὲ, πονηρᾶς δόξης καρπὸν δρεπόμενος. καὶ τὰ κάλλιστα δρεπόμενος τῆς φιλίας αὐτοῦ. Δρέπον· ξύγα κρόδδης. τῶν δένδρων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ τὰ φύλλα καταδρέποντες ἤσθιον. Δρεφθῆναι· ἀποδρεπανισθῆναι. Δρῆσος· ὄνομα κύριον καὶ ὄνομα ποταμοῦ. Δρησμός. Δρῆσαι· οἱ οἰκέται. Δρηστοσύνη. Δριμέα· τὰ δριμύτατα. καὶ δριμεῖα ἡ δριμύτης. Δριξίπαρος· πόλις τῆς Θρᾴκης. Δριμώ· μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλκυονίδες. Δρίος· σύνδενδρος τόπος. οὐκέτ' ἀν' ὕλην δρίος εὔσκιον ἀγρότα πέρδιξ ἠχήσεις ἀνεὶς γῆρυν ἀπὸ στόματος. Δροσύλον· χωρίον Θρᾳκικόν.

Δρομαῖος ἐπιρρηματικὸν ἀπὸ κοινοῦ. δρομαίως δὲ ἐπιρρηματικῶς πληθυντικῶς ὡς τὸ δρομαίως ἦλθον οἱ ἄνδρες. δρομαῖος δὲ ἦλθεν ὁ ἀνήρ. δρομάδος δὲ δρομέως. Δρομιχαίτης· ὄνομα κύριον ὁ βασιλεὺς τῶν Ὀδρυσῶν. Δρομοκήρυκες· οἱ ἀγγελιαφόροι σταδίων. Δρόμοις· τοῖς γυμνασίοις κατὰ Κρῆτας. δρόμῳ δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ πράγματα· νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας. περὶ Ὀρέστου φησὶν οἷον οὐκ ἐλλείπων κατὰ τὸ τέρμα τὸ ἀλλ' ἴσος φανεὶς τοῖς τέρμασιν. ἀντὶ τοῦ ἴσος καὶ τεθαυμασμένος ἐν τῷ ἀγωνίσματι ὡς ἐπὶ τῇ μορφῇ τουτέστιν ὡς θαυμαστὸς ἐπὶ τῇ μορφῇ, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἐφάνη. ὡς ἐπὶ τῷ εἴδει, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ ἔργῳ. ἀργῶς κινεῖσθαι, δυστυχεῖς ποιεῖ βίους. βρέχειν καθ' ὕπνους, δυσθενεῖς ποιεῖ τύχας. Δρώμενα· πραττόμενα. ἐνεργούμενα. καὶ δρώμενα πραττόμενα. Δράτων· ἀντὶ τοῦ δράτωσαν. χρήσθων ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. Ἀττικὴ δέ ἐστιν ἡ σύνταξις. ὡς παρ' ἐκείνοις ποιούντων ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. φρονούντων ἀντὶ τοῦ φρονείτωσαν. καὶ νοούντων νοείτωσαν. Δρωπακίζειν· πρῶτον μὲν τὸ μετὰ λοιφῆς τινὸς χρίεσθαι τὸ σῶμα πρὸς ψίλωσιν τῶν τῆς σαρκὸς τριχῶν. καὶ μελικλῶ τινα κένωσιν τῶν ἑαυτῇ προσγινομένων αἰτιῶν· ἀπὸ τοῦ μυζᾶν αὐτάς. Δρωπακίζω· συνάγω. ξύω. δρωπακίζω τὰ δρέπανα. Δρωπαξοκαλλωπισμένος ἀνήρ· πολλοὺς ὁρῶ διὰ τὴν ὑγίειαν ἐπὶ τὸν ξυρὸν καὶ δρώπακα καὶ τὰ φάγγιτας. Δρώπης· πλανήτης πτωχός. Δρωπίδης· ὄνομα κύριον. Δρύινος· ξύλινος ὥσαν τις εἴποι λίθινος. πᾶν γὰρ ξύλον δρῦς καλεῖται. καὶ τὸ δρυϊνὸν ἀπὸ τούτου. καὶ τὰ ἀκρόδρυα. καὶ δρύφακτοι. καὶ δρυμοὶ. καὶ δόρατα. καὶ δούρειος ἵππος. καὶ δρυπετεῖς ἐλαῖαι. Δρυΐδαι· παρὰ Γαλάταις, οἱ φιλόσοφοι καὶ σεμνόθεοι. Δρυμὸς ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους. πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. Δρυμὸς ὁ σύνδενδρος τόπος. ἐν τοῖς δρυμοῖς αὐτόματος ἐξάπτεται φλὸξ τῶν δένδρων ὑπὸ σφοδροῦ πνεύματος κινουμένων καὶ ἀλλήλοις ἐντριβομένων.

Δρυοκοίτης· ἀηδόνι. τῇ κατ' ἄγραν ἀηδόνι καὶ δρυοκοίτῃ τέττιγι ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρώ, παρθένιον στάξασα κόρη δάκρυ. Δρύοπες ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ἄδικον· ὃ Ἡρακλῆς μετῴκισεν. ὅτι γὰρ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν ἐζήτει αὐτοὺς τροφήν· οἱ δὲ, οὐκ ἔδωκαν. Δρύοχοι· τὰ πάσσαλοι οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς. καταχρηστικῶς δὲ τὰ προοίμια, Ἀριστοφάνης. ἀγαθῶν ἔρχεται δρυόχους τιθέναι δραμάτων ἀρχὰς κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν. τὰ δὲ τορνεύει τὰ δὲ κολλομελεῖ καὶ γνωμοτυπεῖ καὶ ἀντονομάζει καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει. καὶ χοανεύει καὶ λαικάζει. ἐν ἐπιγράμματι τὸν δ' ἔτι θεῖκε ἄστοχον ἐμπόνιον δὲ καὶ τὸ δρυόχους. δρυόχους Πλάτων ἐν Τιμαίῳ καλεῖ τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεώς. ὅλου δὲ ἐκ δρυόχων ναυπηγουμένου καθ' ἕνα καιρὸν λαβεῖν ἀδύνατον. Δρύππα· ἀπὸ φιλλήκις δρύππα καὶ τυροῦ δρύψια κυκλιάδων. τουτέστιν ἐλαία καὶ τυροῦ ξύσματα περιφερεῖς. Δρυπετής· ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δέν-

δρῶν ἢ ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθεῖσα ἐλαία. ὡσαύτως καὶ ἡ ἰσχάς, καὶ δρυπεπῆ. τήν θ' ἁλίπαστον δρυπεπῆ. τουτέστιν ἐλαίαν. Δρυοπολεῖν· τὸ ξύλοις πολιορκεῖν. Δρυὸς· ἔστι μὲν πόλις ἐν ἠπείρῳ· ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θρᾴκῃ. δρῦς τὸ δένδρον· τὸ δρῦς βραχύ. οὐκέτι θελγομένας ὀρφνὰς δρῦς οὐκέτι πέτραις ἄξεις. καὶ Ὅμηρος· ἢ δρυὸς ἠὲ πεύκης. τὸ μὲν οὐ κεῖται παρὰ τῷ Ὁμήρῳ. Δρυτόμος· ὑλοτόμος. δενδροτόμος. Δρύφακτοι· ξύλινοι θώρακες. τὰ διαφράγματα ἢ τὰ προτειχίσματα ἢ κιγκλίδες περιφράγματα. τὰ νῦν τὰ ξυλωτὰ καλούμενα τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἔχοντα ξύλα. ὁ δὲ τετρακοσίας φορτίδας νῆας συσχὼν, δρυφάκτοις τισὶ ταύταις περιξάμενος ἐν κύκλῳ. Δρύφη· ξέσματα. Δρύψαι· ἀποξέσαι. Δοιαί· δύο. διοιαὶ δὲ θέσθαι [illegible] μένος. Δοιδυκοποιὸς· ὁ τὰ κοχλιάρια ποιῶν. Δοῖδυξ· κοχλιάριον· παρὰ τὸ δαδύσσω, τὸ ταράσσω. καὶ δοιδυκοποιός. Δοῖδυξ· ὁ ἀλετρίβανος. Ἀριστοφάνης· ὡς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦμεν σκεύη δύο χρησίμω, δοῖδυξ καὶ ἀλετρίβανος. ἔστιν ἐν τῷ ἀλετρίβανος.

Δοίημεν· παράσχοιμεν. Δοιοί· ἀντὶ τοῦ δύο. ὡς τὸ δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει.

Διαλ[illegible]· φλυαρεῖ ἀλογεῖ. Δυεῖν· Πολύβιος, ἀπελθεῖν εἰς πόλιν ἢ δυεῖν μὲν ἡμερῶν ἀπεῖχε. καὶ αὖθις· δυεῖν προσλέσθαι θάτερον ἢ τὸ ἢ τό. Δύερον· βλαβερόν. ἐπιβλαβές. Δύη· ἡ κακοπάθεια. ἡ δυστυχία. ὅθεν καὶ δοῦλος. δυηλόγος τις ὢν Καλλίμαχος. δύην ἀπηθεν τὰ λέλκοι ἂν οὐδεὶς ποθεῖ. ἐν μύθοις. τοιῶν ἔχει τὴν ἰδίαν οὔτις ὅπω πεδύην. Δυηπαθής· ὁ καρτερικός. αὐτοῖσι περ ἀλωνῖ δυηπαθέες ἐργάται μύρμηξ ἤιον ἐκ ῥώλου διψάδος ἐκ τίσαμαν. Δῦθι· ἔνδυσαι.

Δύμας· ὁ φρύξ. ὁ πατὴρ Ἑκάβης. εἰς Ἴλιον πεῖα μοι τὴν ἑαυτοῦ ἐξέδω θυγατέρα. ὁ δὲ Πρίαμος ὁ φρὺξ συμμαχεῖ. ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν. Ὅμηρος. Δύμη πόλις καὶ Δυμαῖος ὁ πολίτης. Δύναμις· ὁ στρατός. συναχθείσης δυνάμεως θαυμαστῆς ἡλίκης τὸ μέγεθος. καὶ αὖθις πλείστης ὅσης στρατιωτικῆς συντάξιν τῶν πολλῶν τὸ πλῆθος. δύναμις λέγεται καὶ ἰσχὺς καὶ ὁ στρατὸς τῶν ἀνδρῶν πολεμίων τὰς ῥώμας συμβάλλεσθαι δυνάμεις. Δύναμις καὶ ἡ ἰσχύς. δαμάσῃ περὶ σιδήρου ὁ γέμης ἐπὶ τὰ πάντα τῆς κριτικῆς. οὐ χρόνου δυνάμεως ἀλλ' ὅσον ὀρέξεως εἶχε. Δύναμις· εἴ τις τῶν φαύλων τινὸς τὴν δύναμιν ἀποδοίη. οἷον ἄν τις τὸν κλέπτην ἢ σοφιστὴν ἢ διάβολον ὀνειδιζόμενος λέγοι τὸν μὲν διάβολον τὸν δυνάμενον βάλλειν καὶ ἐχθροὺς ποιεῖν τοὺς φίλους. τὸν δὲ κλέπτην τὸν δυνάμενον λάθρα τὰ ἀλλότρια ἀφαιρεῖσθαι. τὸν δὲ σοφιστὴν, τὸν δυνάμενον ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. οὐδεὶς γάρ τι τοιοῦτος ἔστι τῷ δύνασθαι. ἀλλὰ τῷ προαιρεῖσθαι τοιαῦτα. δύναμιν γὰρ οἱ ἀγαθοὶ ἔχουσι τῶν φαύλων, ἀλλ' οὐ δρῶσιν αὐτὰ τῷ μὴ προαιρεῖσθαι. ἔστι δὲ δύναμις, ὀργανικὸν ἀγαθὸν δι' ἄλλο αἱρετόν. δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ ἢ ἐντελεχείᾳ. ἀντὶ μὲν τοῦ σώματος ἐχρήσατο ὁ Ἀριστοτέλης τῇ δυνάμει. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀσωμάτου τῷ ἐντελεχείᾳ. περὶ ψυχῆς τὸν λόγον διαιρῶν. καὶ γὰρ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ, δυνάμει ἐστὶ καὶ κατ' οὐσίαν. καὶ κατὰ ποιότητα καὶ κατὰ ποσότητα. καὶ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβολήν. δυνάμει γὰρ οἱ μὲν ἄνθρωποι ἐν τῷ σπέρματι καὶ ἐν τῷ καταμηνίῳ. καὶ δυνάμει παῖδες ὅν τις ἔχομεν τὸ τοῦ ἀνδρὸς μέγεθος. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ. δυνάμει ψυχροὶ θερμοί ὄντες καὶ δυνάμει κυρτοὶ μεθοδικαὶ θήμενοι. τὰ δ' ὁμοίως ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ μόνον ἔχουσι τὸ δυνάμει. ἀνατέλλων ὁ ἥλιος, δυνάμει μεσουρανεῖ. καὶ μεσουρανῶν δυνάμει δύνει. καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλανοῦς κινήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων ἐν τῇ κατὰ τόπον μεταβολῇ, τὸ δυνάμει ἔστι θεωρεῖν ὅτι αἱ δυνάμεις τῷ χρόνῳ μὲν τῶν ἐνεργειῶν πρότεραι. τῷ δὲ λόγῳ δεύτεραι. πρότεραι μὲν γὰρ τῇ διδασκαλίᾳ καὶ σαφέστεραι ἡμῖν εἰσὶν εἰς γνῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν δυνάμεων τῇ τελειότητι. τελειότης γὰρ τοῦ δυνάμει, ἡ ἐνέργεια. ταύτης γὰρ ἕνεκα ἡ δύναμις. τὸ δὲ οὗ ἕνεκα, πρότερον τοῦ ἕνεκά του. καὶ παντὸς δὲ τὸ μὲν τέλος τῷ χρόνῳ ὕστερον. τῷ δὲ λόγῳ πρότερον. προτιθέμενοι γὰρ τῷ λόγῳ τὸ τέλος οὕτω πρὸς αὐτὸ ζητοῦμεν καὶ κατασκευαζόμεθα. δυνάμεις κινητικαὶ πέντε. αἰσθητικαὶ πέντε. δυνάμεις ἀρχιμήδους εἰς μίαν συνάψας ὅλων εἰς τὸ κινῆσαι μόλις τῶν δισχιλίων ἐξοχῶν τὰ φορτία. ὅτι Φίλων ἔφη δύο δυνάμεις εἰς πᾶσαν ψυχὴν συνέρχεσθαι. σωτήριον τε καὶ φθοροποιόν. οὐδ' ὅναρ οὕτως τῆς στερεοῦ ἐπιτυγχάνειν ἀλλ' ὅλως ἀκραιφνεῖς τῆς φθοροποιοῦ ὑπέστη. Δυναστεύω· τὸ ἄρχω, γενικῇ. Δυναστεία· ἡ ἰσχύς. Δυνάστην ἠθεία γραφῇ τὸν διάβολον ἐκάλεσε. φησὶ γὰρ ὁ Δαβὶδ ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν

ἐκ δυσμάστου· τουτέστιν ἱερὰν εἰ ἂν φύσιν ὡς ἔρημον πεπληρωμένην τινὰ καὶ τελείαν. Δυσατήν· ἐνδεχο-
μένην. ξυνεσφῶν ἔφη· ἡγήσασθαι δυσατήν ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. Δύναι· καταπλεῖν. ἢ εἰς
δύσιν ἀποπλεῖν. Δύνωμαι· γίνεται ἐκ τοῦ δύνημι, δύναμαι τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δύνωμαι.
πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν ἔχον ἐν ἐνεργητικὸν περισπώμενον, προπερισπᾶται· ἱστῶ· ἐὰν ἱστῶ· ἐὰν δὲ
ὑπὲρ ἔχει ἐν ἐνεργητικὸν προπαροξύνεται· δύνωμαι δύνωνται. καὶ Ὅμηρος εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ
τετελεσμένον ἐστί. περισσῶς ἐρεῖ τὸ τὸν ἐπιδεχόμενον τελέσαι δυνατὸν εἶναι δεῖν. καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
ἐπιτήδειον εἶναι πρὸς τὴν τελείωσιν. Δυοκαιδεκάτη καὶ δυοκαιδέκατος· δυωδεκάτη δὲ, καὶ δυώ-
δεκα. Δυοτείχους ἀλείφας· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων καὶ διὰ μέσου χωρούντων ἐν
μάχαις ἢ φιλίαις. εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους ἀλειφὰς ποιούντων. Δυοῖν τῶν ἐν τοῖς
ἄλλοις καταμείνας τῆς ἀδικοφυγῆς ἕνεκα. Δυωδεκάτῃ καὶ δυωδέκατον. Δυοῖν· ἀντὶ
τοῦ δύο. δυοῖν ἀποκείνας κακοῖν· ἀντὶ τοῦ ἐν τῶν δύο ποιήσας. ἢ γῆς ἀπῶσαι πρὸ ἴδος ἢ κτεῖναι
λαβών. Δυρράχιον πόλις· τὸ πάλαι Ἐπίδαμνος καλουμένη. νῦν δὲ πάλιν καλουμένη Δυρ-
ράχιον καλεῖται. τὸν τόπον προεχούσης ἄκρας πολυλόφου τὸ κῦμα προσπίπτον καὶ σχιζόμενον, ῥαχίαν
ποιεῖ μεγάλην. ὅθεν καὶ διὰ τὴν ῥαχίαν, δύσορμον Δυρράχιον ὀνόμασαν τὸν τόπον. Δυσάλ-
γητος· ἀσυμπαθής. Δυσαλθὲς· δυσίατον. Δυσάλωτον· δυσάληπτον. Δυσανάγωγος· δυ-
σχερής· ἀπειθής. Δυσανασχετοῦσι· βαρέως οἴσουσι· ἀγραίνονται. δυσανασχετῶν δὲ τῇ συμφο-
ρᾷ ἐκ Καλυδῶνος ἐξεχώρει μετὰ τῆς Δηιανείρας. Δυσανασχέτως· ὀκνηρῶς· ἀπειθῶς. ὁ δὲ
δυσανασχετῶν εἶχε δέξασθαι τὰ βασιλικὰ δῶρα. Δυσάνιος· ἀντίφρων. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος. καὶ
μικρὸν καὶ ἐν καταφρονήσει ὤν. Δυσαῶν ἀνέμων· τῶν σφοδρῶς πνεόντων. πνευμάτων ἐπιπλεου-
σόντων δυσαῶν αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν. Δυσάντητον· δυσχερές. δυσαπάντητον. Δυ-
σαρεστούμενος· μὴ ἀρεσκόμενος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔφασαν τὴν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ τῶν ἐν Λακεδαί-
μονι τεχνῶν καθαιρέσει. καὶ αὖθις χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν. εἰ τοὺς φιλεῖν
μὲν βουλομένους δεδοίκατε τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιπολεμεῖσθαι ἑκάστοτε. Δυσαρεστοτόκεια.
δυστυχῶς ἀριστοτοκοῦσα. ἢ διὰ τὴν ἀριστείαν δύσμορον. Δυσαύλας· οὗτος αὐτόχθων μὲν ἦν συνῴ-
κησε δὲ Βαυβοῖ. καὶ ἔσχε παῖδας Πρωτονόην καὶ Νῖσαν. Δυσαχθές· βαρύ· ἀβάστακτον. Δυσβά-
τους· οἱ δύσβατοι τόποι. Δυσβουλία· κακοβουλία. Δυσβράκανος· δυσκατανόητος. βράκανα
γὰρ τὰ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα. Δυσγάργαλις· δυσυπότακτος. γαργαλίζειν γὰρ τὸ ἐρεθί-
ζειν καὶ ἐπείθειν. Δυσγενὴς ὁ ἐκ κακοῦ γένους καὶ δυσγένεια ὁμοίως. Δυσδιάγνωστον· δυσθεώρητον.
Δυσδιάφευκτον· δυσχερῶς λανθάνον. Δυσδιόρθωτος· ὁ ἀδιόρθωτος. Δυσδιάκριτον· δυσ-
θεώρητον. Δυσέκβατον. Δυσεκλογίστων· δυσδιαγνώστων. ἀδήλων δὲ ὄντων καὶ δυσεκλογί-
στων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἔργων. Δυσέκλυτα· δυσχερῶς λυόμενα. Δυσέκτων· δυσγνώμων.
Δυσέμβολος· δυσεπιχείρητος. καὶ δυσεμβολώτατον φρούριον Ἀρμενίας ἀπόρθητον ὑπάρχειν δο-
κοῦν διὰ τὸ δυσεμβολώτατον. πρὸς ἀφιππασίαν χωρία καὶ δυσεμβόλωτα πολὺ προελθόντες
οὐδένες κωλύοντες τῶν πολεμίων, ἀπενόστησαν πολλοὶ τῶν ὁμαλῶν καὶ ὑπτίων. Δυσέντευκτος
δυσομίλητος. Δυσέξοδος τόπος ἀδιόδευτος. Δυσέξοιστον· δυσεκκόμιστον. Δυσεπίβολος.
Ἀγάπιος φιλόσοφος ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ καὶ ἀκριβῶν προσβολῇ δυσεπιβόλων. Δυ-
σεργόν· δυσχερὲς δύσκολον. ἐπαμφοτέρα πλευρὰ τοῦ δέρατος μεταλαμβανομένου δὴ δυσεργότερον
τὴν ἀρρωστοτέραν ἔχουσι τὴν ἑτέραν. Δύσερις· φιλόνεικος· παρὰ τὸ δυς ὅ ἐστι κακὸν καὶ τὴν ἔριν.
Δυσεργίας· κακῆς ἀποτυχίας. ἀντὶ τοῦ τὴν ἀποτυχίαν καλοῦσι. Δύσερμος ὁ δύσαλπις
Δύσερως ὁ σφόδρα κακῶς ἐρῶν. ἢ ὁ ἐπὶ κακῷ ἐρῶν. ἀποσφαγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐραστοῦ δυσ-
έρωτος. Δύσζηλοι· φθονερώτατοι. Δυσειδής· ὁ ἄμορφος. Δυσείκαστον· ἀπρεπῶς εἰκα-
σθέν. Δυσήμερον· ὀλίγιστον. Δυσηρεσία· τὸ κακῶς βλέπειν. Δυσηχής· κακόηχος χα-
λεπός. Δυσήνεμον· τὸ κακῶς ἀνέμους ἔχον. δυσαέρα. Δυσηρεσία· τὸ κακῶς βλέπειν. Δυσθίας
δυσπειθής. ἀντὶ τοῦ δυσαγώγους δυσμεταχειρίστους ἐν μεταφορᾷ τῶν ἵππων. ἡνίας δὲ τὰ λῶρα.
Δυσθύνικτον δυσκαθάρτων. Δυσηρεῖς δυσχερεῖς. Δυσηχής· ὁ κακόηχος ἐν ἐπιχειρήματι,
ῥυσαμένη

ῥυπαινομένην τοὐθῶρα δυσεκχέος ἐν χαλινοῖς ἀσπίσι ἀθηναίοις ἐν πέμφιξι κρέμασαι. Δυσαπονιψώτε-ρα πολὺ καὶ δυσαπατότερον ὁμοίως. Δυσθάλασσα· ἡ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλλομένη. καὶ δίκτυα δυσθάλασσα. Δυσέντηβος. Δυσθανατοῦντα· βιαίως τὸν βίον καταστρέφοντα. ἐν δέ τινι μοίρᾳ τῶν ἀ-σπαγῶν δυσθανατοῦντα στρατιώτην ῥωμαῖον περιεβάλλοντο ταῖς σπειβολαῖς τὸ σῶμα κοσμούμενον.

Δύσθεος· ἀσεβής. ὦ δύσθεον μίσημα σοὶ μόνῃ πατὴρ τέθνηκε. Δυσθετήσας· ὁ Ἦμαρις δυσθε-τήσας ταῖς συνθήκαις, ἐπιπροσέσχε τὴν Ἐφέσιον. ἀντὶ τοῦ μὴ στέρξας ταῖς συνθήκαις· μὴ ἐμμείνας. καὶ δυσθε-τούμενοι, ἀντὶ τοῦ κακῶς διατιθέμενοι. καὶ δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἄγαν δυσπετοῦσι. Δυσθήρα-τος· ὁ δυσεύρετος. Δύσθυμος· κακόβουλος. σοφοκλῆς· ἐγὼ μὲν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις δύσθυμος. εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς, γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε. Δυσκάθεκτον· δυσνόητον· ἀ-κατάληπτον. Δυσκέλαδον· κακοήχου. Δυσκίνητε· ἀμείλικτε· δυσμετάθετε. ἀεὶ δυσκίνη-τε· τί τὴν ἐπέραστον ἑταίρην ἥρπασας. ἀλλὰ σὴν κύπρις ἐμὴν φρένα. Δυσκλέα· ὅμηρος. καὶ συνο-λὼν ἐκ φρενὸς ἡ τοιαύτη. Δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι. καὶ ἀκλέα, ἀντὶ τοῦ ἄδοξον. οἱ δ' ἀπ' ἰκοῖς ἐκτείνουσι.

Δυσκλεές· ἄδοξον· ἄτιμον· ἀπρεπές. μηδ' οὕτως ἐφίλει δυσκλεέστερον ὥστε τοῖς ἐμέσω αὐ-τὴν μὴ αὐτὴν ποιεῖσθαι. Δυσκληδόνιστον· δύσφημιστον. δυσκληδόνιστον ἦν, δυσκρατοῦ διὰ τοῦ ὑψηλοῦ.

Δυσκολαίνει· λέγει ἀριστοτέλης· δυσκολαίνει τὸ ὁμιλεῖν διὰ προσηκούσης ἀποκρίσεως φθείρει καὶ κωλύει γί-νεσθαι συλλογισμόν. δυσκολία δ' ἐστὶν, ἡ κρίσις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις· συλλογισμοῦ φθαρτική. Δυσκολοκάμπτους ᾠδάς· τὰς κεκλασμένας. ἀριστοφάνης· εἰ δέ τις ἐκεῖνα μὴ ψδάς τινα καμ-πήν· οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων. Δύσκωφος· ὁ ἐκ μέρους ἀκούων. Δυσλόγιστον· ὅμοιον τῷ περὶ γῆς ἄσκοπον. Δύσλοφα· χαλεπῶς φερόμενα. Δυσλυτόβατος· ὁ πάνυ δύσλυτος. Δυσμαῖς βίου· τῷ τέλει τῆς ζω-ῆς. Δυσμεναίνω· δοτική. Δυσμένεια· ἔχθρα· κακόνοια. καὶ δυσμενὴς ὁ πολέμιος. Δύσμηνις· βα-ρύθυμος· ὀργίλος· μνησίκακος. Δύσμητις· ὁ κακόβουλος. Δυσμικοῦ· τοῦ τῆς δύσεως. προνοή-σας δὲ καὶ τὰς τῶν δυσμικῶν μαχιμοῦ, ἐκρίθη κοινοπραγῆσαι τινὰς τῶν δυναστῶν. Δυσμίσητος· ὁ πάνυ ἀπεχθανόμενος. δένδρεα δυσμίσητα καὶ ἦν τε τεῖχος ἴδουσι ζῷον, αὐαλέαν φυλλοχοοῦσι κόμην. Δύσμορος· δυστυχής· κακοθάνατος. ἣν δ' ἐθάνης παλάμῃσιν ἐμαῖς, μήτηρ μὲν ἀκούσω δύσ-μορος ἀλλ' ἐν ἐμοὶ περὶ διασωζομένην. Δύσνους· ἐχθρός. ὁ δὲ ἦν διόνυσος βασιλεῖ καὶ ῥωμαίοις. Δυσξύμβολα· δυσνόητα. Δυσοδία· ἡ κακὴ ὁδός. Δύσοδος. καὶ δυσόδης ὁδός, τραχεῖα. δυσ-χερῆ διάβασιν ἔχουσα. Δυσόμοια· ἀνόμοια. στράττις. Δύσοργος· ὀξύχολος. σοφοκλῆς. τοιαῦ-τ' ἀνὴρ δύσοργος ἐν γήρᾳ βαρὺς ἐρεῖ πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος. πρὸς οὐδὲν ἀντὶ ἀληθοῦς. καί τι ἐμοί. καὶ αὖθις· ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων καὶ πάρος οὐ δύσοργος ὢν. δηχθεὶς πρὸς ἀξίνησιν ὠδῖνε μέμψατο. Δυσό-ριστον. Δυσόρφναια· μέλανα. Δύσοσμος· δυσώδης. Δυσοσμία· ἡ φαύλη ὀδμὴ καὶ κακὴ πνοή. Δυσοσμίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν. Δυσώνυμος· κακώνυμος. Δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι καὶ ὑ-ποπτῶς ἔχειν· φοβεῖσθαι μετὰ ὑπονοίας. ὁρῶν δὲ τὸν ἀδελφὸν πάντα δυσωπούμενον, καὶ οὐ-δὲν ἐπὶ τὴν ὄψιν οὐ χυφορούμενον, καὶ ἐπὶ τῷ κακῶς πάσχειν ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὰς ὄψεις. ὥσπερ κατὰ λάμποντος τοῦ ἡλίου, δυσωποῦντας ἐχθρούς· ἔνιοι δὲ καὶ μὴ τὸ ἀτιμοῦν, ἀντὶ αἰδεῖσθαι. ἡ δὲ συνήθεια καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκετεύ-ειν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται. Δυσωπία. Δυσωποῦμαι· δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. καὶ ξενοφῶν ἐν ἀπο-μνημονεύμασιν, ἀντὶ φοβοῦμαι. Δυσωπῶ αἰτιατικῇ· ἱκετεύω. δυσωπῶ καὶ ἐπὶ τοῦ παρακαλῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν ζεύγμασι τοῖς ἰουδαίοις ἤ τισι δυσωπήσαι ἐν τῷ κακοῦ ὅσον μὴ θέλειν. Δυσωρήσοντα· δυσ-φυλακτήσουσι. Δύσωρον, ὄνομα ὄρους. Δυσπάλαιστος· δυσκαταγώνιστος. οὕτως εὐριπίδης. καὶ δυσπαλές, δυσχερές. δυσκαταγώνιστον. Δυσπέμφελος· ἐπὶ κακῶς ὀνομασμένης. οἷον ζήσας ὡς πά-ρεις δυσώνυμε. Δυσπέμφελον· δυσχερῆ τὸν ξενοφῶν, ἢ τὸ μηδὲ εἶναι δυσπέμφελον τὸ τῇ χωρίον τὸ βάρα-θον, δυσπέμφελον, δυσχερές. Δυσπάλαιος, τραχεῖα. Δυσπετής, δυσχερής. Δυσπετῶς· κακῶς πάσχοι. Δυσπειθής. καὶ δυσπείθεια. Δυσπινῆ, τὰ ἐρρυπωμένα, τὰ ῥυπαρά, ἀπὸ τοῦ ῥύπους. ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἤδη τὰ δυσπινῆ θέλεις περιπλώματα. καὶ αὖθις. εἶτα ἔδυσε δυσπινεῖς στο-λάς. Δυσπλήτης. Δυσπόριστον· δυσεύρετον. Δυσποτμότερον· ἀθλιώτερον. καὶ δυσποτ

μία ὁδὶ πόδος, ἡ δυστυχία. καὶ Πολύβιος· οὐ παραπλησίαν διάθεσιν ἦλθον τοῖς ἐν ταῖς πολυχρονίαις, ἀερωσίαις δυσποτμοῦσι. Δυσπρόσιτα· δυσχερῆ ἐφόδιον εἶναι. Δυσπρόσπελαστος.

Δυσριγότερος· ὁ φρικωδέστατος. Δυσσέβεια. Δυστέκμαρτον· δυσκατέργαστον· δυσζήτητον· δυσεύρετον· δυσκατάληπτον. Πολύβιος· ἐρευνήσεται ἴχνος παλαιᾶς δυστεκμάρτου αἰτίας. καὶ δυστεκμαρτότερον· δυσκαταληπτότερον. Δύστηνος· ταλαίπωρος· δυστυχής· ἄθλιος. σημαίνεται δὲ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ δυσνοητέ τι, ἐπὶ τοῦ σχολαστικοῦ, οὐκ ἐπὶ τοῦ οἰκτοῦ ἐν οἷς φησιν· ἰὼ πᾶ δυσανόητος ἡ λέκτρα μηδὸς· οὐ γάρ ἐστιν νῦν ἐπὶ οἴκτου. Δύστηνος· ἐπὶ τοῦ ἀθλιωτάτου παρὰ Σοφοκλεῖ· τί τι δυστήνω σοφῷ. ἦ που τάλαινα τὴν δ' ὅταν κλύῃ φάτιν, ἦ σοι μέγα κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει. Δυστόπαστος· κακοϋπονόητος· παρὰ τὸ τοπάζω. Δυστοπώτατα· δυσχερέστατα. Δυστραπελία· καὶ δύστράπελος. Δύστροπος· ἄμορφος· δυσμετάθετος.

Δυστράπελος· δυσκίνητος· ἀμετάτρεπτος· δυσμετάθετος· ὃς οὐ χαίρει ἐμφυγεῖν τὸ πάθος. οὕτως λέγουσι καὶ δυστράπελον ἔρυμα, τὸ ἐπὶ δυσδιάλυτον· ἢ καὶ ἀμετακίνητος ὀργή. ἢ διαθέσει ἡ φιλαργυρία τὸν αὐτὸν ἢ καὶ ἀτράπελον. Σοφοκλῆς· κεῖται ὁ δυστράπελος· τουτέστιν ὁ δύσκολος· ὁ δυσώνυμος Αἴας. ὡς καὶ αὐτὸς εἴπεν ὁ Αἴας· αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί· τοῖς τοῖς γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω. Δύστροπος· ὁ ἄχρηστος Μαργαρείτης. Δυστροπία· ἡ κακότροπος γνώμη. Δύστροπον· σκολιόν· δυσάρεστον. ἐνικῆ τὴν δύστροπον δεσμοῖς περιβαλών· ἄγριος ὢν καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν. Δύστρος ὁ μάρτιος μὴν παρὰ Μακεδόσιν. Δυσφίκτω· δυσθεωρήτου. Δύσσιμος· δύσοδος οἷον ἐπίκεκλιμένη ἄγουσα. Δυσύποιστος· ὁ δυσυποχώρητος. Δύσοιστος· δυσφόρητος. Δυσφημία· ἡ κακὴ ἀγγελία. ὁ δὲ στρατηγὸς θεωρῶν τὴν περὶ τὸ στρατόπεδον δυσφημίαν ἐταράττετο. Δύσφορα· χαλεπά· δυσυπόιστα. λέγω γὰρ καὶ τὰ δυσφορεῖ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξιόντα πάντ' ἂν εὐτυχεῖν. ὅ ἐστι καὶ τὰ χαλεπὰ κατ' ὀρθὸν προϊόντα εὐτυχεῖν ἡμᾶς λέγω. καὶ αὖθις· ἀλλὰ ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπὶ τὰ μέγιστα (?) ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι. ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία· τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίεσαι; ἐπιθυμεῖς· τί μοι φασὶ τοῦτον γλίχῃ· ἀπόβ' ἐστιν ἐπὶ τὸ κακῶς φρονεῖν θεωροὺς καὶ πένθους. Δυσφόρατος· δυσκόλως ἐλεγχόμενος· ἢ ὁ κακῶς ὑφορώμενος καὶ ὑπονοῶν. Δυσφώρατος· μόλις φωραθῆναι δυνάμενος. Δυσχερασμάτων· ἀτυχημάτων· ὁ δὲ, ἐπὶ τὸν ἀπράγμονα βίον ἐτράπετο μίσει τῶν ἐν πολιτείᾳ δυσχερασμάτων. Δυσχεραίνω· δοτική· λυποῦ. Δυσχέρεια· εἰ γάρ που τι καὶ εὑρίσκετο ὕδωρ ἄποτον, ὑπὸ δυσχερείας ἦν. καὶ δυσχερής. Δυσχείμερος. Δυσχεραινόμενος· κακῶς διατιθέμενος· ὃ γ' ἀνήρ ὡς δυσχεραινόμενος ἤδη τοῖς πράγμασι, διεπέμπετο εἰς Καρχηδόνα περὶ τὴν περίστασιν διασαφῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Δ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΑΙ· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Ἀἴ· ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, τὸ ὄφελον σημαίνει· ἢ τὰ ἀπὸ κοινοῦ ἐπιρρήματα· δασυνόμενον δὲ, ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν· σημαίνει δὲ καὶ ἐπίρρημα θρηνητικόν. περισπώμενον καὶ ψιλούμενον· καὶ ὃ διπλασιάζεται. αἰαῖ τάλαινα θελαμὼν κακουμένη. Αἰακεῖον. Αἴαγμα· θρῆνος· καὶ στεναγμός. Αἰάζειν· θρηνεῖν· ἢ τὸ ναὶ ἐπιτείνειν. Αἰακίδης· ὁ τοῦ Αἰακοῦ υἱός. Αἰακίς· εἶδος κύλικος. Αἰανὴς κύκλος· σκοτεινὸς· ἀδιάλειπτος· Σοφοκλῆς· νυκτὸς αἰανὴς κύκλος. ἢ αἰανὴς· θρηνητικῆς· παρὰ τὸ αἰάζω τὸ θρηνῶ. Αἰανὴ πόλις Μακεδονίας ἀπὸ Αἰανοῦ παιδὸς Ἐλύμου τοῦ βασιλέως Τυρρηνῶν μετοικήσαντος εἰς Μακεδονίαν· τὸ ἐθνικὸν Αἰαναῖος. Αἰαντεῖ πέλας· ἐπὶ τῶν ταφὸν ὑπερβαλλόντων. καὶ αἰαντεῖ οἶκοι ὁ τοῦ Αἴαντος. καὶ Αἰαντὶς φυλὴ ἡ τοῦ Αἴαντος. Αἴαξ· ὄνομα κύριον. Αἴαψος ὄρος κιλικίας. Αἰβάλη· θύρα. Αἴβηλος ὄνομα κύριον. Αἰβιωναῖος· ὄνομα κύριον. Αἰβοῖ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἡδονῆς, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν· αἰβοῖ· ὅτι ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον. Αἴγαστρος εἶδος ζῴου. Αἰγαλέως· ἐπίγραμμα αὐτίτου. Αἰγανέα ἀκόντιον ὁλοσίδηρον. ἐν ἐπιγράμματι· ἀνέθετο δέρμα λέοντος Ἰάνειρος ἄρα ψίαν τὴν ἀγρότιν αἰγανέαν. ἔστι δὲ ἀκόντιον μικρὸν ἡ αἰγανέα παρὰ τὸ ἄγαν ῥεῖσθαι ὅ ἐστι πορεύεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἱεσθαι· ἢ διὰ τὰς αἶγας· ἐπὶ ταύτας γὰρ μάλιστα ἵεται. ἢ διὰ τὸ εὐθετεῖν αὐτὴν εἰς ἄγραν αἰγῶν

Αἴθε· εἴθε γάρ. Αἴγας αἰγιμήνας· ἐν τῷ αἰγιμήνη κόλπῳ. Αἰγάσερ. Αἰγαῖον πέλαγος· οὕτω καλούμενον ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. ὁ αἰγέως υἱὸς βασιλεὺς τῆς ἀττικῆς, βασιλεύσας κρητῶν· καὶ διώκει τὸν μινώταυρον ἐν τῷ λαβυρίνθῳ χωρίῳ. καὶ κρυπτόμενον αὐτὸν ἐν σπηλαίῳ ἀνεῖλε. καὶ λαμβάνει τὴν ἀριάδνην γυναῖκα τὴν ἀπὸ τοῦ μίνωος τεχθεῖσαν τῇ πασιφάῃ. καὶ οὕτω σωφρονεῖ τῆς κρήτης. εἶτα ἠπείγετο ἀπελθεῖν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τὸν αἰγέα. καὶ τὴν ἑαυτοῦ νίκην τὴν κατὰ τοῦ μινωταύρου ἀπαγγεῖλαι. ὡς δὲ ἦν ἐπάνω ἐπὶ τὴν ἀττικὴν χώραν, προλαβόντες τῶν διαθαλάσσης πορευομένων, ἐψεύσαντο τὸν τούτου πατέρα. εἰρηκότες αὐτῷ ὅτι παρέδωκαν οἱ κρῆτες τὸν θησέα. ἔχουσι γὰρ καὶ ψευδόμενοι ὑπόληψις. καὶ προδεδώκασι τῷ μίνωϊ τοῦτον εἰς θυσίαν. πιστεύσας δὲ ὁ αἰγεὺς καὶ καταλιγωρήσας, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη. διὸ ἀπὸ ἐκείνου τὸ πέλαγος μέχρι τῆς σήμερον, αἰγαῖον ἐκλήθη. ἐλθὼν δὲ ὁ θησεὺς εὗρεν αὐτὸν τελευτήσαντα. καὶ καταφρονήσας τῆς βασιλείας κρήτης καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἀριάδνης, ἐβασίλευσεν ἀντὶ τοῦ πατρὸς ἐν τῇ ἀττικῇ. ζήτει δὲ καὶ αἰγαῖος ὁ κόλπος. αἰγαῖον δὲ πέλαγος τὸ φοβερώτατον. ἀττικώτερον δὲ τὸ αἴγαιον. Αἰγαῖος κόλπος. Αἰγαίωρος ὄνομα κύριον. Αἰγέα τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. αἰγέα καὶ ἐρεχθέα καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἐκτείνουσι τὸ τελευταῖον ἄλφα. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσι. τὸν ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν αἰγέα κάλει. Αἶγες· τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ ἐπαιγίζω ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς πνέω. καὶ αἰγαῖον πέλαγος τὸ φοβερώτατον. Αἰγεσαῖος, ὄνομα κύριον. καὶ αἰγεσεὺς αἰγεσέως. Αἰγεῖα θάλασσα. Αἰγεῖδαι. δημοσθένης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ εἰρηκώς ἐστιν. ἔστι δὲ αἰγηῒς φυλή. ἀπὸ αἰγέως τοῦ πανδίονος. ἧς οἱ φυλέται, αἰγεῖδαι. καὶ αἰγεΐδης, ὁ τοῦ αἰγέως παῖς. Αἰγεῖον τὸ τοῦ αἰγέως μαντεῖον. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ πολυεύκτου. αἰγεῖον ἐστὶν αἰγέως ἡρῷον ἐν ἀθήναις. Αἴγειον μέλος. καὶ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ αἴγειος ἀσκός. Αἴγειρος· ἡ λεύκη· εἶδος φυτοῦ. αἰγείρου θέα. αἴγειρος ἦν ἀθήνησι πλησίον τοῦ ἱεροῦ. ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέατρον τὰ ἴκρια ἐπήγνυον. ἀφ' ἧς αἰγείρου, οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν. αἴγειρος δέ, ὄνομα πόλεως. Αἰγηῒς· ἡ τοῦ αἰγέως φυλή. Αἰγιάζειν· σὺ δ' αἰγιάζεις ἐν θαλάσσῃ καθήμενος. Αἰγιαλεύς, ὄνομα κύριον. Αἰγιάλεια, ὄνομα κύριον.

Αἰγιάλη, ὄνομα κύριον. Αἰγιαλοῦ λαλεῖς· ἐπὶ τῶν ἀνηκόων. καὶ ἀνέμῳ διαλέγῃ. ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἀνηκόων. Αἰγίβοτος· γῆ ἐπιτηδεία αἶγας βόσκειν. Αἴγικες, ὄνομα ἔθνους. Αἰγίζειν· διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων. αἰσχύλος ὁ δ' αὐτὸς ἐν ἠδωνοῖς καὶ τὰς νηρεΐδας οὕτω καλεῖ. Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι· ἀλλ' οὐδὲ δέκατοι· ἐπὶ τῶν ἀγαν ἀτελῶν· οἱ γὰρ ἐν ἄργει αἰγιεῖς νικήσαντες αἰτωλούς, ἠρώτων τὴν πυθίαν τίνες εἶεν. ἀνεῖλε δὲ αὐτοῖς. αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι· ἀλλ' οὐδὲ δέκατοι. Αἰγίθαλος τὸ ζῶον καὶ ὁ ὄρχιλος. Αἰγιλία· δῆμος ἀντιοχίδος. ἧς ὁ δημότης αἰγιαλεύς. Αἰγιλιεύς.

Αἰγίλιψ· πόλις κεφαλληνίας σημαίνει δὲ καὶ πέτραν ὑψηλήν. ὅμηρος. ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ. ὥστε ὑπὸ τοῦ ὕψους, καὶ τὰς αἶγας λείπεσθαι αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις κεφαλληνίας οὕτω καλουμένη. Αἴγιλλος· εἶδος βοτάνης. Αἰγίλοψ ἡ ὄρνις παῖθος. Αἰγίλυρος. Αἰγιμι, ὄνομα κύριον. Αἰγιμώ, ὄνομα πόλεως. Αἰγιναπόλις. καὶ αἰγιναία ναῦς. καὶ αἰγινήτης, ὁ ἀπὸ τῆς αἰγίνης. Αἴγινθος, ὄνομα κύριον. Αἴγιον ὄνομα τόπου. Αἰγίοχος ὁ ζεύς. Αἰγίπλαγκτος. Αἰγιρός, ὄνομα πόλεως. Αἰγὶς τὴν λίβυες φοροῦσι δοράν. Αἰγίς· ὅ ἐστι τῶν στεμμάτων πλέγμα. καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον. ὡς λυκοῦργος καὶ ἡρόδοτος. ἡ δὲ ἱέρεια ἀθήνησι τὴν ἱερὰν αἰγίδα φέρουσα, πρὸς τοὺς νεογάμους εἰσήρχετο. ἐπὶ τῶν ἀναίδην ἐν ποιοῦντων ταπεινὰ ἡ ζημία. καὶ ὁ θώραξ. καὶ ἡ ἐν ταῖς πτύναις οὐλότης. νυμφόδωρος δὲ ταύτας ὑπὸ λιβύων αἰγέας φησὶ καλεῖσθαι. Αἰγίς· καταιγίς. φερεκράτης μυρμηκανθρώποις. εἶμι σκαιοδαίμων αἰγὶς ἔρχεται. Αἴγισθος, ὄνομα κύριον. Αἰγισθεὺς αἰγισθέως ὄνομα κύριον. Αἴγλη· βόλος κυβευτικός· λαμπηδών· αὐγή· κρατὴρ καὶ χιτῶνος εἶδος δηλοῖ καὶ θυσία. ὥς φησι λυσαγόρας. ἔστι καὶ παιδιά τις. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη οὕτω καλεῖται καὶ ὁ ἀσκληπιός. Αἰγλήεντος· λαμπροῦ· ἡ ἀληθεία αὐγήεις. Αἰγλῆς χάριτος· πιθανῶς ἐγκωμιαλόγησε τὰς χάριτας. ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρὰς εἶναι δοκεῖ. Αἰγονηφος ἐάδος ζῷον. Αἰγὸς ἀστήρ· ἐν τῷ ἄστρῳ. Αἰγὸς τὸ κέρας· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἐπιφερ-

ρόντων καὶ ἀπὸ κορινθιακῶν ἐπῶν· καὶ ἐξελθοῦσα τὴν μάχαιραν. Αἰγοφάγος. Αἰγώνη, ὄνομα πόλεως καὶ αἰγωνίς, ὁμοίως. Αἰγῶν. ὀνόματα. οἷον ἀρχέστατα πράγματα. ὅμοιαι γὰρ αἱ αἶγες ἐπὶ γῆς διαφέρουσιν ὡς χαρακτηρίζεσθαι τὸ ὄνομα. Αἰγύπτιον. οὕτως οἱ παλαιοί. αἰγύπτια. αἰγυπτίων δὲ πληθυντικῶς, γυπῶν. ἡρόδοτος· ἡ δὲ θεία αἰγυπιός. ὄρνις. Αἰγυπτιάζειν· τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι. διὸ τοιοῦτοι οἱ αἰγύπτιοι. καὶ παροιμία· αἰγύπτιος πλινθοφόρος. οὗτοι διαβάλλονται ὡς ἀεὶ ἀχθοφόροι ὄντες. περὶ δὲ αἰγυπτίων, ζήτει ἐν τῷ δέλτα εἰς τὸ δογματίζει.

Αἰγυπτία κληματίς. ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ὑπομήκων. οὗτος ἦν ζήνων ὁ κιτιεύς. ὅς φασι χρηστηριαζόμενος πῶς ἄριστα βιώσεται, ἀπεκρίνατο ὁ θεόν, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς. ὅθεν ξυνεὶς τὰ τῶν ἀρχαίων ἀνεγίνωσκεν. Αἴγυπτος. ὄνομα κύριον. καὶ ἡ χώρα τῶν αἰγυπτίων. ὅτι ἀφίκετο ὁ ἑρμῆς ὁ υἱὸς πίκου τοῦ καὶ διός, μέχρι ἐμβασίλευσε τῆς ἐκεῖ. ὃν μετωνόμασαν αἴγυπτον. ἀφ' οὗ καὶ αἴγυπτος ἡ χώρα. τοῦ νείλου τοῦ ὕδατος ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ἡμέραις πεπήγασιν αἱ κατ' αἴγυπτον πάλαι.

Αἰδέσασθαι. ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι. οὕτως λυσίας καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. ἀντὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι καὶ πεῖσαι. Αἰδεσία. ἑρμείου γυνή. αὕτη μὲν ἦν προσήκουσα γένος τῷ μεγάλῳ συριανῷ. καλλίστη δὲ καὶ ἀρίστη γυναικῶν τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ. τὰ μὲν ἤθη τῷ ἀνδρὶ παραπλησία. ἁπλῆ καὶ γενναία καὶ δικαιοσύνης οὐδὲν ἧττον ἢ σωφροσύνης ἐπιμεληθεῖσα διὰ βίου παντός. τὸ δὲ ἐξαίρετον αὐτῆς φιλόθεόν τε καὶ φιλάνθρωπον. διατετέλεκε παρὰ δύναμιν εὐποιεῖν ἐπιχειροῦσα τοὺς δεομένους. ὥστε καὶ τοῦ ἑρμείου τελευτήσαντος ἐπὶ παισὶν ὀρφανοῖς ἀπολειφθεῖσα, τῆς αὐτῆς εἴχετο δαπάνης μέχρι εἰς τὰς ἀπορίας. τοιγάρτοι καὶ ὑπὸ χρεῶν τοῦ υἱέος τὸν βίον ἐκρίνατο. ἔφασκε μέμψασθαι τινὰ αὐτὴν ἐπιχειροῦν. ἡ δέ, ἐν ἀθησαυρὸν ἡγουμένη τῆς ἀμείνονος ἐλπίδος, εἴ τις ἐθέλει τῇ ἱερᾷ καὶ ἐπιεικεῖ αὐτοῖς ἐπικουρίζειν, καὶ ἄχρι τῆς χρησμοσύνης, οὐδενὸς ἐφείδετο δι' ἔλεον τῆς κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν τύχης. τοιγαροῦν ἠγάπων αὐτὴν καὶ τῆς πόλεως οἱ πονηρότατοι. μάλιστα δὲ τῶν υἱέων ἐπεμελεῖτο τὰ περὶ φιλοσοφίαν. ὀρεγομένη τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιστήμην αὐτοῖς παραδοῦναι καθάπερ κληρονομίαν τινὰ πατρῴας οὐσίας. ἤτοι καὶ τὴν δημοσίαν τοῦ πατρὸς αἴτησιν διδομένην τοῖς παισὶ διεφύλαξε νέοις ἔτι οὖσιν ὡς ἐφιλοσόφησαν. ὃ γὰρ ἐπίσταμεν οὐδὲ ἀνθρώπων ἕτερον πεποιηκότα μήτι γυναικῶν. τὴν δὲ πᾶσαν τιμὴν καὶ αἰδῶ οὐκ ὀλίγην τῆς αἰδεσίας. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ συνέπλευσε τοῖς υἱέσιν ἀθήναζε στελλομένοις ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, ἐθαύμασεν αὐτῆς τὴν ἀρετήν. ὅ τε ἄλλος ὁ χορὸς τῶν φιλοσόφων. καὶ ὁ κορυφαῖος πρόκλος. αὐτὴν, ὡς ἦν αἰδεσία, ἣν κόρην οὖσαν ἔτι, τῷ πρόκλῳ κατεγγυήσειν ἐμέλλησεν ὁ συριανός. εἰ μὴ θεός τις ἀπεκώλυσεν ἐπὶ γάμον ὁρμήσειν τὸν πρόκλον. τὰ δὲ πρὸς θεὸν οὕτως εὐσεβὴς οὖσα καὶ ἱερὰ καὶ ὅλον φαίνεσθαι θεοσεβὴς, ὥστε πολλῶν ἐπιφανειῶν ἀξιοῦσθαι. ἡ δὲ αἰδεσία, τοιαύτη καὶ διεβίω πάντα τὸν βίον ὑπὸ θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἀγαπωμένη καὶ ἐπαινουμένη. καὶ ταύτην ἐπίσταμαι γραῦν γυναῖκα, καὶ ἐπ' αὐτῇ τελευτώσῃ, τὸν ἐπὶ τῷ ταφῷ λέγεσθαι νομιζόμενον ἔπαινον ἐπεδειξάμην ἡρωικοῖς ἔπεσι κεκοσμημένον ἔτι νέος ὢν καὶ κομιδῇ μειράκιον. ταύτης δὲ παῖδες ἀπὸ τοῦ ἑρμείου. νεώτερος μὲν ἡλιόδωρος. πρεσβύτης δὲ ἀμμώνιος. οὗτος μὲν οὖν εὐφυέστερος ἦν καὶ φιλομαθέστερος. ὁ δὲ, ἁπλούστερος καὶ ἔτι παλαιότερος ἔν τε τοῖς ἤθεσιν ἔν τε τοῖς λόγοις. ἄμφω μὲν γὰρ ἐφιλοσοφησάτην ὑπὸ πρόκλῳ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν ἀφικομένων παιδαγωγούσης. καὶ ὁ πρόκλος αὐτοῖς παρεῖχεν αὐτὸν ἐπιμελέστερον. ὡς παισὶν ἑρμείου φίλου τε καὶ ἑταίρου ἀνδρός. παισὶ δὲ αἰδεσίας τῷ γένει συριανῷ προσηκούσης καὶ ἅμα σοφιστῇ τὸ ἰωνικὸν τὰ περὶ τῆς, ἀφίκετο μὲν δὴ σὺν αὐτοῖς ἀθήναζε καὶ ἱέραξ ὁ συννοίου ἀδελφός. Αἰδέσιμον. ἀξιοτίμητον. καλόν. ἢ λαμπρόν. Αἰδημόνως. αἰδεσίμως. Αἰδήμων. αἰδέσιμος. Αἰδοῦν ἢ ἐπὶ τῶν ἀποκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων. Αἰδοῦμαι. αἰτιατικῇ. Αἰδῶ. τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ χαλδαίοις. καὶ ἡ εἶπερ παρὰ λάκωσι. καὶ ἡ ζοφὴ τῆς ἀθηνᾶς. καὶ ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει. Αἰδὼς ἡ ἐπιτιμία. καὶ παροιμία· αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ. ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν βλαπτομένων. ὅμηρος ἡσίοδος. αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. καὶ ἑτέρα παροιμία. αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς. παρόσον οἰκεῖα κεκοσμημένοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπὶ αἰδοῦνται. ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀπόντων. ἡ αἰτιατικὴ τὴν αἰδῶ. Αἰδοιέκων. αἰδούμενοι καὶ χρυσοῦν στεφανὸν ἐστέφανον. αἰδοῖ τῶν δρώντων τῶν περὶ τὸν μάρκελλον ἀρετῶν. Αἰδοῖον. τὸ μόριον ὃ καὶ ἀναγκαῖον πρός τινων καλεῖται. ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ σύμβολον.

μεγάλα ἔχει αἰδοῖα ἀνδροσάθων ὁ λέων. Αἰδοῖ· ὁ αἰδοῦς καὶ σεβασμοῦ ἄξιος. δαιμόνιε. ὁ δ' εἰσιδὼν δωρεὰ δ' ἐς παλαιστῆς ἔστω. ὁρῶντες πρόσωπον αἰδοῖόν τε καὶ δεινὸν ἰδεῖν. αὐτὸ δοκοῦν ἐκεῖνο ὁρᾶν τὸ φιλοσοφίας ὄντι πρόσωπον. Αἴδυλος· ὁ θρασύς. Αἰαῖ· αἰαῖ· αἰαῖ· τίς ἂν ποθ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· ὁ Αἴας φησί. νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ καὶ τρίς. τοῦτο ἀρχαιότροπόν ἐστι τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας ἐκφέρειν τὰς συμφοράς, καλῶς μὲν οὖν περιττῶν, ὅτι καὶ ἐμὴν ὁ ... τοῦ ὀνόματος ἐν συμφορᾷ, δεινῶν. Αἰαία νῆσος. Αἰαλοὶ· σύγγαμβροι. Αἰέ μου πόλεις· αἱ πόλεις μου. Αἰένυπνος ὁ θάνατος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. ὑφ' ἓν δ' ἀναγνωστέον. Σοφοκλῆς· σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον. ἀείυπνος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. Αἰέσχος· ὁ τῆς δάφνης κλάδος.

Αἰετὸς τὸ ὄρνεον. Πίνδαρος φησίν· οἷς οὔτε δίψας ἐστὶν οὔτ' ἄλλων ἡ φύσις, οὐδ' αὖ κονίστρας ἐνδεὴς ἡ στερότης. ἀλλ' ἀεὶ δίψης καὶ κρύους ἀνώτεροι. Αἰετὸς ἐν νεφέλαις· ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. παρόσον αἰετὸς ἐν νεφέλαις ὤν, οὐχ ἁλίσκεται. Αἰζηός· ὁ ἀκμάζων. Αἰζήρ, ὄνομα κύριον. Αἰεί· ἀντὶ τοῦ ἀεί. αἰεί μετ' οἱ οὗτοι πολέμιοι διώκοιεν· ἐπὶ τῶν λίαν καταφρονούντων. καὶ αὖθις· αἰεὶ γὰρ ἡ γυνὴ ἔχει διὰ στόμα. ἀντὶ τοῦ διὰ στόματος· κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβοι, κινησία τοῦτ' ἐγένοιτο. Αἰεὶ δὲ γέροντι νέαν παρεβάλλεο κόρην. Αἰεὶ ἔστω· ἀντιφῶν τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀεὶ ἑστάναι. ὥσπερ καὶ εὐεστὼ ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις δ' ἐγγέγραπται ἐν ἀληθείας δευτέρῳ τοῦ ἀντιφῶντος.

Αἰεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν· ἐπὶ τῶν κακούργων καὶ ἀεί τι καινὸν ἐπεισηκόντων νεώτερον. παρόσον ἡ Λιβύη πολυποικιλώτατα εἴωθε φέρειν θηρία. Αἰήτης· ὄνομα κύριον. καὶ Αἰήτειον ἔπος.

Αἰθάλη· σποδός. τέφρα. τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. ἡ αἰθάλη, εἶδος καπνοῦ πεπυκνωμένου. αἰθάλη λέγεται καὶ κονιορτός. ἀσκοὺς πληρώσας κονιορτοῦ, ἤγουν τὴν συμπλοκὴν ἐκέλευσε κατὰ ταμιεῖα τῆς αἰθάλης, μαχαιριδίοις διατιτρᾶν ἵππων διατρεῖν. διακόπτειν. Αἰθαλίδης· δῆμος ἐστὶν αἰθαλιδῶν τῆς Λεοντίδος φυλῆς· ὁ φυλέτης αἰθαλίδης. Αἰθαλόεν· κεκαυμένον. Αἰθαλόεις θεός· ὁ Ἥφαιστος, ὡς χαλκεύς. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ κλυτοτέχνης λέγεται ὡς ἔχων ἔνδοξον τὴν χαλκευτικήν. Αἰθαλοκαμπίαις· καπνοῖς καὶ ψευδολογίαις. Αἴθαλος, ὄνομα κύριον καὶ τόπου.

Αἰθαλώδης· σποδώδης. Αἴθε· εἴθε. Αἰθέρα νῦν ἐμὸν ἐρέσσεις· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Αἰθέρι ὕψος· ὅτι τοῦ αἰθέρος ἐν τῷ αἰθέρι. Αἰθέρι· ἐπὶ τῶν κριτικῶν. ἔγραψε διαφορὰ καὶ ἐπιθαλάμιον διὰ τῶν ἐπῶν εἰς συμπαλίκιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν. Αἰθεροβατεῖν· εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν. καὶ ὁ δοκεῖν αἰθεροβατεῖν καὶ αὐτὸς ἅπτεσθαι τῆς οὐρανίας ἁψῖδος καὶ συμπεριπολεῖν τοῖς ἄστροις, ἡ γνῶσις τὸ κρεῖττον ἐργασθῶσι καὶ ὡς μῦθος ἐκριφῆναι. Αἴθεσι· λαμπροῖς. Αἴθειν· καίειν. ὡς δὲ ἐνέβαλεν εἰς τὴν χλευμίαν, ἐκέλευε αἴθειν καὶ φθείρειν τὴν χώραν. Αἴθη, ὄνομα θηλείας ἵππου. ὅμηρος· αἴθην τὴν ἀγαμεμνονέην. Αἰθήρ· ὁ ἐν ὕψει ἀήρ. ὁ ἐπάνω τοῦ ἀέρος καιόμενος ἐκ τοῦ ἡλίου αἰθήρ. θηλυκῶς ὅμηρος· αἰθέρος ἐκ δίης. καὶ Πίνδαρος, ὑφ' ἡμᾶς δι' αἰθέρος· διότι πυρώδης ὢν οὗτος ἐστί. καὶ αὖθις· ἀστέρος δίαν ὅδε διφρεῦσαι αἰθέρος. Αἰθικοί, ὄνομα ἔθνους. Αἰθιόλας, ὄνομα κύριον. Αἰθίοπα σμήχειν· ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Αἰθιοπεὺς καὶ Αἰθιοπίας. Αἰθιοπία χώρα. Αἰθιόπιον· τῆς Εὐβοίας ἐστὶ χωρίον. Αἰθίοψ ὁ μέλας. καὶ ἐν τῷ ἁπλῷ λόγῳ. Αἴθλη· ἦχος. Αἰθόμενος· καιόμενος. Αἴθουσαι· ἀντὶ τοῦ διάπυρον φλεγμαίνουσαι. ἐν ἐπιγράμματι. μέχρι καὶ αὐτοῦ βλέμματος ἐνστάσας αἴθοπα βασκανίην. Αἴθοπος· διαπύρου. θερμοῦ ἐν ταῖς μάχαις. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ παρακεκινηκότος ἐχρήσατο. οἵαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθοπος ἀγγελίαν ἄτλητον οὐδὲ φευκτόν. Αἶθος· ὁ ἐκκαύσις, Αἰθός, ὁ καιόμενος. Αἴθ' ὄφελε, παραλλήλως καὶ ἀντὶ καὶ κείμενα μόρια, πλὴν τούτῳ διαφέρουσιν· ὅτι τὸ μὲν ἐστὶν ἀπαρέμφατον προσώπου, τὸ δὲ ὄφελον, καὶ πρόσωπα ἐμφαίνει. Αἴθ' ὄφελες θανεῖν κἂν πανύστατον ὀρχήσασθαι, ἐπειδὴ τὴν γλαῦκα ὄρνιν λαβοῦσι τὰ παιδία, περιάγουσιν. ἡ δὲ, μὴ βλέπουσα δι' ἡμέρας, ὥσπερ ὀρχεῖται, ἢ ὅταν πλήγῃ πελάτου στρέφεται ὥσπερ ὀρχουμένη. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ λέγει περὶ αὐτῆς. Αἴθοψ· ὁ μέλας. Αἴθρανος τὸ γυναικεῖον ὑποπόδιον. ἐν ᾧ ὡς διὰ τῆς αὐγῆς θερμαίνονται τοῖς κάρβωσιν. Αἴθουσα· ἡ στοά. Αἴθω· τὸ καίω. Αἰθώ, ὄνομα πόλεως. Αἴθων ὁ βίαιος λιμός. ἀπὸ Αἴθωνος ἡλίου τινός· ὃς τὸ δήμητρος ἄλσος κατέκοψε. καὶ τιμωρίαν ὑπέστη ἀξίαν καὶ διατε-

το ἐλίμωττεν αἰεί. Αἰθωνίδης, ὄνομα κύριον. Αἴθει· χειμάζει. Αἴθρη, ὄνομα κύριον.
Αἰθερηγενέτης. Αἰθρία· ἔξω ὑπὸ τὸν ἀέρα. λέγεται δὲ καὶ ὕπαιθρον. καὶ αἰθρία. Ξενοφῶν· οἱ δὲ, τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες, δίκην ἔδοσαν ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες. Αἴθεια σίφη· τὰ ὀξύρροπα νομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα. Αἰθεσαίμης, ὄνομα κύριον. Αἴθριξ, ὄνομα κύριον. Αἰθέρι· καὶ αἰθέρι ὁ ὑπὸ τὸν ἀέρα. Αἰθέροπος· ὁ ταχύς. Αἴθρον· τὸ καῦμα. Αἴθυια· εἶδος. καὶ ἡ θαλαττία ὄρνις. αἰθυίας ὑπὸ τῆς ὑετώσεως ἔλυσαν πείσματα νεώς. αἱ γὰρ αἴθυιαι ὅταν δύωσι, κλύδωνος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι. τὴν δὲ αἰτίαν λέγουσιν ὅτι γαλήνης οὔσης οὐ τολμῶσι περιϊέναι, φοβούμεναι τὰ θαλάσσια ζῶα. χειμῶνα δὲ προορωμένη, περιέρχεται τῶν ἄλλων ζώων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ὄντων. Αἴθυγμα· ὅρμημα. ὁ δὲ βασιλείαν ὠνειροπόλει· καὶ αἴθυγμα ἀμαυρὸν καὶ φαντασίαν τινὰ ἀπείλει μοναρχίας. ταύτῃ καὶ ἐκ πολλῶν ἐγένετο τῷ ἀνδρὶ ὕπατον γενέσθαι. Αἴθυγμα ἐπὶ πυρός. Αἰθύξασα· κινήσασα αὐτόθεν. ἐξαίφνης ὀλίγον ῥάκος αἰθύξασα. Αἰθύσσω· θερμαίνω· ἐκτείνω. οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγαῖς θαλπωρὰ ποδὸς ἢ εἰληγενέης ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων. καὶ αἰθύσσων διαλάμπων. εἰς Ἀνακρέοντος ἐπίγραμμα. αἰθύσσων· λιπαρῆς ἄνθος ὑποθεμένης. Αἰκάλλει· θωπεύει· κινεῖ· προσπέπτεται. τὴν βασιλέως θεραπεύουσι καὶ ὑπαικάλλουσι δάφνην. λέγεται καὶ ὑπαικάλλειν. τὴν αὐτοῦ οὖν θεραπευόντων καὶ ὑπαικαλλόντων ἅμα φαίνειν. Αἰκάλλει· σαίνει. αἰκάλλει τὴν καρδίαν ἐμήν. Αἰκανός, ὄνομα ὄρους. Αἰκατερίνα, ὄνομα κύριον. Αἴκε πως· ἐάν πως. αἴκε πάθοι τά κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο. κεκοσμηθεὶς περὶ τῆς Αὐρηλιανοῦ φόνων καὶ ἀδικιῶν. Ἀριστοφάνης· Ἀθηναίων πᾶς τις αἰκιῶν, κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας· ζητεῖτε, ποῦ 'στι μου χύτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν; τίς τὰς ἐλάας παρέτραγε; ταῦτα μικροπρεπῶν πάντα. τὸ δὲ τέθνηκεν, ἀντὶ τοῦ κέκλασται. Αἴκε ποθι· ἐάν ποτε. Αἰκία· ὕβρις μετὰ πληγῆς. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἰσομοιρία τῶν κακῶν ἔχουσα τινά, ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν. οὐ πάνυ ῥᾴδια ὑπῆρξε τῷ παρόντι ἐδόξαζε. Αἰκία· ἀτίμωσις. αἰκίας εἶδος δίκης ἐστὶν ἰδιωτικῆς ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης· ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὡρισμένον. ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφει ὁπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα. οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσιν.

Αἰκίζει· κακοῖ· τύπτει· καθυβρίζει. Αἰκισμός. Αἰκιστήρια· ἡ αἰκίζουσα. καὶ αἰκιστήριος.

Αἶκλος, ὄνομα κύριον. Αἶκλον· τὸ συνδεῖπνον. Αἴκολος, ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ὄρους.

Αἱ λαχάνων προσθῆκαι· ἐπὶ τῶν μηδεμίαν ὄνησιν ἐμποιούντων. Αἰλία, ὄνομα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ. Αἰλιανός· ἀπὸ Πραινεστοῦ τῆς Ἰταλίας ἀρχιερεύς. καὶ σοφιστὴς ὁ χρηματίσας Κλαυδίῳ· ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωσσος ἢ μελίφθογγος. καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετὰ Ἀδριανὸν χρόνων.

Αἰλιανός· οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐν συνέδροις ἐλάττονος ἄγαν. καὶ αὐτουργὸς ἐκ παιδὸς τῆς τύχης γενόμενος, ἀφθόνως ἐχορηγεῖτο τὰ περὶ τοῦ σώματος. τά τε ὄργανα συνεπεπήγει· καὶ ἐνέτρεχε τοῖς τῆς ψυχῆς κινήμασιν, ὥσθ' ἅμα τι πρᾶξαι ἐδίδου. καὶ ἐπὶ πλέον καὶ παιδείας οὐ πάντως ἦν ἔτι ἄμοιρος. ἀλλ' ἦν ἀγροικότερος. ὅσον θυμοειδέστερος. καὶ τὸ θηριῶδες τοῦ θυμοῦ καὶ ἄγριον ἐξημέρωτο καὶ κατείργαστο ὑπὸ τοῦ λόγου. Αἴλινον· εἶδος θρήνου. καὶ ᾠδῆς. ὠκυμόρῳ μελέχω· ἰδὲ τοῦτο κεκόφθαι τῆς Διοδωρείου γράμμα λέγει σοφίης. Αἴλινον· κακῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου ἐστίν. ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης. Αἴλινος· ὀδυρτική· θρηνητική. οὐκ ἐμάλαξε τὸν θρέψαντα αἴλινος αὐδή. Αἴλιος· Ἀδριανός· ἐν τῷ Βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως. Αἴλιος, ὄνομα ἐθνικόν. Αἴλουρος· τὸ ζῶον. Αἷμα· τὸ ζωτικὸν τοῦ ἀνθρώπου. Αἷμα· τὸ γένος. ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι. καὶ τῶν ὑμῖν προσαίρων χυμῶν δικαιώσετον. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ λέκιθα τὸ μαλχαραν αἱμάφυσιν. Αἱμαλέας· ὁ κτῶ θώρακας. τοὺς δύο μαλέας καὶ παῖδας. Αἱμασιά· τὸ ἐκ χάλικος ᾠκοδομημένον τειχίον αὐτῶν ἁπλοῦ τῶν ἐρρόδου· ἦν τινι ἠργάζετο. καὶ ἰὼν τὸ περιέχον. λοιπὸν δὲ κρόσσοτε ἐν τῇ πρώτῃ Φαίδ. ἢ οἱ πολλοὶ τὸ χωρίον τὸ ἀπὸ αἱμασιῶν περιεχόμενον, αἱμασιὰν καλοῦσι. Αἱμασιαῖς· τοῖς φραγμοῖς· κυρίως τοῖς ἠκανθωμένοις. Αἱμάτῃ. Αἵματι κλαίειν· καθ' ὑπερβολὴν τοῦ δακρύειν. ἐφ' ὧν μηδὲν αὐτοὶ περὶ σφᾶς παρ' αὐτῶν πεπόνθασι. ὅτι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὸ δακρύειν αὐτοῦ. τὸ δ' αἵ

ματι

ματι κλαίων. λέγουσι γὰρ καὶ οὐδ᾽ ἂν αἵματι στεν περίσσειεν. Αἱματόεντα· αἱματώδη. Αἱματο-
πότης· ὁ φονεύς. οἰκεῖος δὲ ἐπὶ τοῦ δράκοντος· αἱματοπότει γὰρ τὸ ζῶον. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπώ-
λου. ταῦτα γὰρ ἔντερα καὶ τοὺς ἀλλᾶντας μετὰ αἵματος καὶ ἐπιμελῶς καὶ ἀλφίτων φυρῶντες πληροῦ-
σιν. αἱματοπὴν τὴν ὄψιν τὸ αἷμα κατὰ ζωναλίσκου καὶ ὡς πορφυροῦν. Αἱματοῦ ἀσάμινθα· αἵμα-
τος κορέσαι. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι. ἄσις γὰρ ἡ ῥυπαρία. ὅθεν καὶ ἀσάμινθος ἐν ᾗ τὴν ἄσιν μινύθοντες
ἐλούοντο διὰ τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες. Αἱμαλωπός· ὁ τοὺς ὦπας ᾑμαγμένους ἔχων. Αἱ-
μηρόν· αἵματος πλῆρες. Αἰμιλία· σκηπίωνος τοῦ μεγάλου γυνή. ἣ συνέβαινε μεγαλοπρεπεστά-
την περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις. ἅτε συνακμάσασα τὸν βίον καὶ τὴν τύχην τοῦ σκη-
πίωνος. χωρὶς γὰρ τοῦ περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κόσμου, καὶ τὰ κανᾶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τἆλ-
λα τὰ πρὸς θυσίαν, ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πάντα συνεξηκολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους αὐτῆς. τό
τε τῶν παιδισκῶν καὶ τῶν οἰκετῶν παρεπομένων πλῆθος, ἀκόλουθον ἦν τούτοις. ταύτην δὲ τὴν περικο-
πὴν ἅπασαν τουτέστι τὴν ὕπαρξιν, εὐθέως μετὰ τὸν Αἰμιλίας τάφον ἐδωρήσατο τῇ μητρί. ἣ συνέ-
βαινε κεχωρίσθαι μὲν ἀπὸ τοῦ λουκίου πρότερον ἤδη πολλοῖς χρόνοις. τὴν δὲ τοῦ βίου χορηγίαν ἐλ-
λιπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας. διὸ δὴ πρὸ τοῦ χρόνου ἀνακεχωρηκυίας αὐτῆς
ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων. τότε κατὰ τύχην οὔσης ἐπιφανοῦς καὶ πανδήμου θυσίας, ἐκπορευομένης αὐ-
τῆς ἐν τῇ τῆς Αἰμιλίας περικοπῇ καὶ χορηγίᾳ, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν ὀρεωκόμων καὶ τοῦ ζεύγους
καὶ τῆς ἀπήνης τῆς αὐτῆς ὑπαρχούσης, συνέβη τὰς γυναῖκας θεωμένας τὸ γινόμενον, ἐκπλήττεσθαι
τὴν σκηπίωνος χρηστότητα καὶ μεγαλοψυχίαν. Αἰμιλιανός, ὄνομα κύριον. Αἰμίλιος ὁ ὕ-
πατος· ὁ τὸν Περσέα τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα χειρωσάμενος. οὗτος ἀνὴρ ἦν σώφρων καὶ φειδω-
λὸς στρατηγίας εἰδώς· καὶ ἱκανὸς ὤν. ἅμα γὰρ βασιλικῇ θεραπείᾳ τὸν ἄνδρα ὑπεδέξατο πεσόντα πρὸ-
λαβεῖν τε πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ ἀναστήσας, καὶ εἰσελθὼν ἀνέστη μετὰ καὶ τὰς βουλὰς τὸ κατόρθωμα, ἐ-
πί τινος βασιλικοῦ θρόνου παρέδρον ἑαυτοῦ κατεστήσατο. Μακεδόνας δὲ καὶ Ἰλλυριοὺς τῶν πρόσθεν δου-
λείας ἀπηλλαγμένους, ἐλευθέρους εἶναι καὶ αὐτονόμους πρὸς τὰ συνέδριον. δασμόν τε φέ-
ρειν βραχὺν καὶ πολλῷ τιμὴ τοῦ πάλαι κομιζομένου τοῖς ἑκατέρων βασιλεῦσι καθεστηκότος. ὡσαύ-
τως ὁμολογεῖτο πρὸς ἅπαντας Ῥωμαίους τῶν ὑπαρξάντων εἰς αὐτοὺς ἀδικημάτων ἢ παρεφέσει
τῆς μακεδονικῆς ἡγεμονίας ἐξενηνοχέναι τὸν πόλεμον. ὁ γὰρ Αἰμίλιος εἰς τὴν ἅπαντων τῶν πα-
ρόντων ἀκοήν. ἦσαν δὲ πολλοὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συνειλεγμένοι, τὸ τῆς βουλῆς ἐξενεγκὼν δόγμα,
ἐλευθέρους εἶναι τοὺς ἄνδρας ἀπεφήνατο. τούς τε πρὸς αὐτὸν ἀφικομένους τῶν Εὐρωπαίων πρέσ-
βεις, ἑστίᾳ πολυτελῶς τῇ λαμπρότητι τοῦ συμποσίου φιλοτιμούμενος. ἔλεγε δὲ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν
εἶναι τό τε πολέμῳ κρατεῖν, καὶ ταῖς παρασκευαῖς τῶν συμποσίων ἐπιμελεῖς τε καὶ φιλοτίμους φαί-
νεσθαι. Αἴμιλλος, ὄνομα κύριον. Αἵμνιον τὸ ἄγγος ἐν ᾧ αἱμοδόχον. Αἱμοβόρος· ὁ αἷμα
ἐσθίων. Αἱμορροοῦσα θεραπευθεῖσα· αἱμορροοῦσα· ἦν δ᾽ ὁ ὁσβορείας ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὄρος. Αἱμονία, ὄνομα κύριον. Αἰμόνιος Ῥω-
μαῖος κατὰ τῶν Περσῶν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον θαύματι δραμὼν εἰς Ἀθήνας. καὶ εἰς τοὺς πρυτάνεις ἐλ-
θών, εἶπεν αὐτοῖς χαίρετε καὶ χαίρομεν· καὶ πεσὼν ἀπέθανεν. Αἱμόρρους, γένος ἔχεως ἐν τοῖς πεζῶ-
δεσι χηραμοῖς ἔχον τὰς διατριβάς. Αἱμοπότης, ὁ φονεύς. Αἱμοῦς τὰς δρόσους φησὶν ὁ Αἰσχύ-
λος. Αἱμωδεῖν· τὸ αἱμωδιᾶν καὶ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶσθαι. αἱμώδεις. Αἱμωπούς· αἱ-
ματοχαρεῖς. αἴπαρος αἱμωποὺς ἐσυφέλιξαν λύκους καὶ αἱμύλος· κόλαξ. ἀπατεών, ἐν
μέν τισιν αἱμύλων καὶ κομψῶν ἐγένοντο εἰς με παίζειν. παροξυτόνως τὸ αἱμύλος· πετύλος. ῥω-
μύλος· αἰσχύλος. Αἰμίλιος, ὄνομα κύριον. Αἰναρέτη· καὶ αἰναρέτης, ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀ-
ρετὴν κεκτημένος. Αἰνέας, ὄνομα κύριον. Αἰνείας· οὗτος ἔγραψε περὶ πυρσῶν ὡς φησὶ
Πολύβιος· καὶ περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα. Αἰνιάδες οἱ ἐκ τοῦ Αἰνείου καταγόμενοι· αἰνι-
άνες δὲ ὄνομα ἔθνους· καὶ Αἰνιεῖς πληθυντικόν. Αἰνὴ ἡ δεινή. αἰνὴ δὲ τὸ τῆς σικελίας ὄρος. Αἰ-
νιξάσθαι· αἰνίξασθαι· αἰνίττεσθαι δὲ οἱ ἀπὸ τοῦ αἴνου. Αἰνίζω καὶ αἰνίσσω τὸ ἐν παραβολαῖς λαλῶ. Αἰνίγ-
ματα· ζητήματα. Αἴνικος Ἀθηναῖος κωμικός· ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. δράματα αὐ-
τοῦ ἀντεία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος σοφιστής· οὗ τινος βιβλία αἱ μεταβολαί. Αἰνικτά· ἄγνωστα, κεκρυμ-

μένα ὡς πάντα γε αἰνικτὰ καὶ ἀσαφῆ μοι λέγεις. Αἴνιον. καὶ αἰνία πόλις. συνέβαινε δὲ τοὺς αἰνίους πάλαι μὲν στασιάζειν. προσφάτως δὲ καταλαβεῖν τοὺς μὲν πρὸς εὐμένη. τοὺς δὲ, πρὸς μακεδονίαν. Αἶνος. πόλις ἐστὶ τῆς θρᾴκης. ἣν οἱ ἕλληνες κατὰ πρῶτα ἀλωπεκοννησίοις κατώκισαν. ὕστερον δὲ ἐκ μιτυλήνης καὶ κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους. καὶ ἐξ αὐτῆς αἰνίτης ὁ πολίτης.

Αἰνίττεται ἀντὶ τοῦ δηλοῖ. ἀριστοφάνης. δοκέω μὲν ὡς κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται. καὶ αἰνίττεσθαι τὸ λεληθότως περί τινος λέγειν. Αἰνορίας. πολεμικός. αὐδήσειν προθανόντα καὶ τὸν αἰνορίην ἀγάθωνα, τοῦ σ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδε βόησε πόλις. Αἰνόθεν. αἰνῶς. λίαν δεινῶς. ὡς ἐκ δεινοῦ. τὸ δὲ αἰνόθεν, γενικῶς. Αἰνόμορος. ὁ κακόμορος. Αἶνος. λόγος παροιμιώδης. ἢ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον. αἶνός τίς ἐστιν ὡς ἀνήρ τε καὶ οὐκ ἀνήρ. ὄρνιθα κοὐκ ὄρνιθα. ὄρνιθα δ' ὅμως. ἐπὶ ξύλου μενοῦ ξύλου καθημένην. λίθῳ τε κοὐ λίθῳ μὲν βαλὼν διώλεσεν. Αἶνος διαφέρει μύθου. τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι. καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν. ὅπερ ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς. αἰνὸς δὲ ὀξυτόνως. ὁ δεινὸς αἶνος. καὶ αἶνος. ἔπαινος. ὕμνος. δόξα. Αἶνος πόλις θρᾴκης ἄψινθος καλουμένη. ἑτέρα δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ αἴνου τοῦ γυίως ἀδελφοῦ. Αἰνῶ. ἐπαινῶ μαι. σοφοκλῆς. καὶ ἐπαινῶ καὶ αἰνῶ. Αἰνοίην. ἀντὶ τοῦ συγκατένευσα. Αἴνυτο. ἀφῄρει. ἐλάμβανε. καὶ αἴνυσθαι ὁμοῦ. Αἶξ αἰγός. καὶ παροιμία. ἡ αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν. κορινθίων τῇ ἥρᾳ ἀκραίᾳ θυόντων, ἣν λέγεται ἱδρῦσαι μήδειαν, οἱ ἐν τῇ παρόχῳ μεμισθωμένοι γῇ κρύψαντες τὴν μάχαιραν ἐσκήπτοντο ἐπιλελῆσθαι. ἡ δὲ αἶξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν. Αἶξ τὴν μάχαιραν. Αἶξ οὐρανία. ἐπὶ τῶν λαχόντων κυάμῳ γένη ὡς ἐπεψήφιζον καὶ ἐχειροτόνουν. ὁ δὲ κρατῖνος καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ διὸς αἶγα ἀμάλθειαν φασίν. ἔθος καὶ τῶν δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἀργυρίζεσθαι τισὶν ἀφθόνως ἀφορμὴν παρεχόντων. οὕτως εἰώθασι λέγειν κωμῳδοῦντες καὶ καταλαμβάνειν. αἶξ οὖν ὀνῶνται, ἐπὶ τῶν τυγχανόντων ὅσων βούλεται. τὴν δὲ αἶγα τοῦ διὸς σοφὸν κατηστερίσθαι φασί. καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτυγχάνειν ὅσα ἂν εὔξηται. Αἶξ σκυρία. ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀνατρεπόντων. φασὶ γὰρ αὐτὰς πολύγαλα ἐχούσας ἐπειδὰν ἀμελχθῶσιν, ἀνατρέπειν τὸ ἀγγεῖον. Αἰξωνεύεσθαι. τὸ κατηγορεῖν βλασφημοῦντα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν αἰξωνέων. βλάσφημοι γὰρ κωμῳδοῦνται. Αἰξωνεύς. ὁ βλάσφημος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τὰς αἶγας ὠνούμενον. Αἰξωνεία. ἡ βλασφημία. Αἰξωνῆς. δῆμός ἐστι φυλῆς κεκροπίδος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγεσθαι ἀξωνεύεσθαι ἔλεγον. Αἰξωνίδα τρίγλην. δοκοῦσιν αὗται κάλλισται εἶναι. καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν ταύτῃ. Αἰόλαν. ποικίλην. αἰόλαν χρείαν ἐφθεγξάμεθα βρεκεκέξ. Αἰόλαν. σκοτεινήν. Αἰόλλει. ποικίλλει. στρέφει. πλανᾷ. Αἰόλη νύξ. ἤτοι μέλαινα. ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. Αἰόλιος, ὄνομα κύριον.

Αἰολοκένταυρος. Αἰολομίτρης. ποικίλην ἔχων μίτραν. Αἰολόπωλος. ποικίλους ἵππους ἔχων. Αἰόλος, ὄνομα κύριον. Αἰόλος εὐκίνητος. ποικίλος. ἢ ταχὺς παρὰ τὴν ἄελλαν. ἥτις ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ εἰλεῖν. Αἰονῶ. τὸ βρέχω. Αἰών. ὁ νωτιαῖος μυελός. ἢ χρόνος ἀΐδιος. σημαίνει δὲ ἕν. αἰὼν δὲ καὶ ὁ παρὼν βίος. δαβίδ. ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Αἰῶνα. ζωήν. βίον. σοφοκλῆς. ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν. πρὶν ἂν θάνοι τις. οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἰ κακός. ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν καὶ πρὶν εἰς ᾅδου μολεῖν, ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν.

Αἰωνίζει. διαπαντὸς μένει. Αἰωνίου μακαριότητος. Αἰωνοδέλιος. ὁ ἰαννναῖ μετὰ τοῦτο λόγιος αὐτὸν ἐρημῶσαι βιάζεται. ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα. Αἰῶνος ἄγαλμα. ἐν τῷ διαγινώμων.

Αἰώρα. ἀγχόνη. ὕψωσις. ἔπαρσις. ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ' αὐτῆς, ἔκαμψε πόδας, οὐδὲν κρεμασθεῖσα σχοῦσα πλεῖον αἰώρας. ἐπεὶ λίθον οὐ βρόχον ἀπολῦσαι τὴν λύπην. Αἰωρηθέντες. ἀντὶ τοῦ μετεωρισθέντες. Αἰώρημα. Αἰωρήσεις. κρεμάσεις. Αἰωροῦντο. κρέμανται. εἰς τὸν δὲ τῇ καρχηδόνι αἰωρεῖτο πρᾶγμα. Αἰπόρ. ὡς πόρ. Αἰπεινῶν. ὑψηλῶν. ἡ αὐθεῖα αἰπὺς ὁ δεύτερος. Αἰπεία, ὄνομα κύριον. Αἰπεινή. ὑψηλή. αἰπεινὴν ἐλάτην ἔχεις ὤρωρεν αὐλισθῆναι. καὶ αἰπειναῖς. ὑψηλαῖς. μακραῖς ἐν μύθῳ. αἰπεινὴ ἐλάττους εἶναι σάλης. ἡ μὲν ἔστη καὶ ναῦς καὶ νηὸς τεμνομένην πλέει. Αἰπεινός. ὁ χαλεπός.

Αἰπήεσσα

Αἰπεινοῦ· ὑψηλοῦ. Αἰπόλια· αἰγονομία. καὶ αἰπόλος· αἰγονόμος. καὶ αἰπόλῳ, δοτική. Αἰπύ· ὑψηλὸν· μέγα. Λεωνίδας· αἰπὺν ἔχων ναύτας τηλέσκοπον ὄχθον. σὺ δ' ὦ τὸν οὐρανὸν διφρηλατῶν ἥλιε, πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν, ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμάς.

Αἰπύνωτος ἔλαφος· ὑψηλὰ νῶτα ἔχων. Αἰπύς· ὁ ὀλέθριος. Αἰπὺ δέ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι· μεταφορικῶς· ἀντὶ τοῦ δυσπέρατον, δυσχερές. Αἶρα· ἡ τοῦ σίτου διαφθορὰ διαφθείρουσα. ἔρα δὲ ἡ γῆ ψιλόν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφαῖραν· καὶ ὄνομα πόλεως. Αἱρεῖσθαι· προσαγγέλλεσθαι. Κρατῖνος Σοφωνίᾳ. οὐ σῖτον αἱρεῖσθ' οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος. Αἶρε· πρόσφερε. Ὅμηρος· μή μοι οἶνον ἄειρε. καὶ Ἀριστοφάνης· αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. Αἶρε δάκτυλον· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ γωνίᾳ. ἐπαίρεται γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ νενικῆσθαι. καὶ Πολύβιος, ὁ δὲ πρὸς πᾶσαν, αἴρεται νίκην ἀτυχεστάτην. Αἰρεθέν· θεληθέν.

Αἶρε μασχάλην· ἐπὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. Αἶρε πλῆκτρον· τουτέστιν ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων. εἰ δὲ πλῆκτρα· πλῆκτρα δέ εἰσι, τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων τὰ χαλκᾶ. Αἵρεσις· καταστροφή. καὶ ἡ λύσις. διὸ καὶ περὶ τοῦτο τῶν ἄλλων ἐπέθεντο δι' ἐπιβουλῆς ἵνα σφίσι τὸ λεγόμενον ἐξ ἄκρας ἡ αἵρεσις γένηται τῶν θεοφιλῶν. καὶ ἀρχαιονόμων ἠθῶν τε καὶ ἐπιτηδευμάτων. Αἵρεσις ἡ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα, ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. Ἱππόβοτος δὲ θ' φησὶν αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ ἀγωγάς. α' μεγαρικήν. β' ἐρετριακήν. γ' κυρηναϊκήν. δ' ἐπικούρειον. ε' ἀννικέρειον. ς' θεοδώρειον. ζ' ζηνώνειον. τὴν καὶ στωϊκήν. η' ἀκαδημαϊκήν. θ' περιπατητικήν. οὔτε δὲ κυνικὴν οὔτε ἠλιακήν, οὔτε διαλεκτικήν. τὴν δὲ πυρρώνειον οὐδ' οἱ πλείους προσποιοῦνται διὰ τὴν ἀσάφειαν. εἰ γὰρ αἵρεσιν νοοῦμεν, πρόσκλισιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσαν οὐκέτ' ἂν προσαγορεύοιτο αἵρεσις ἡ πυρρώνειος. οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. ἔτι δὲ καὶ ἐκλεκτική τις εἰσήχθη ὑπὸ Ποτάμωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως. ἐκλεξαμένου τὰ ἀρέσαντα ἐξ ἑκάστης τῶν αἱρέσεων. κριτήρια δέ φησιν εἶναι τἀληθοῦς· τὸ μὲν ὡς ὑφ' οὗ γίνεται ἡ κρίσις, τουτέστι τὸ ἡγεμονικόν· τὸ δὲ, ὡς δι' οὗ, οἷον τὴν ἀκριβεστάτην φαντασίαν. ἀρχάς τε τῶν ὅλων τήν τε ὕλην καὶ τὸ ποιοῦν. ποιότητά τε καὶ τόπον. ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ καὶ ποίῳ καὶ ἐν ᾧ. τέλος δὲ εἶναι ἐφ' ὃ πάντα ἀναφέρεται· ζωήν, κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν καὶ τῶν ἐκτός. Αἱρέσιος ὄνομα κύριον. Αἱρεσιώτης πολιτεία ἡ τῶν αἱρετικῶν. Αἱρετίζω· τὰ τῶν αἱρετικῶν φρονῶ. αἰτιατικῇ. σημαίνει τὸ προαιροῦμαι. ἐξ οὗ καὶ αἱρετισάμενος. καὶ ᾑρέτισαν. Αἱρετικοί· εἰσὶν ἐν τῷ Ἀπολινάριος. Αἱρετὸν ἐπιθυμητόν. τριχῶς λέγεται τὸ καλὸν, τὸ ἡδὺ, καὶ τὸ συμφέρον. ὧν δὴ ταῦτα πάντα ὑπάρχει, καὶ διαπαντὸς αἱρετὸν τοῦ τὰ μὴ πάντα ἔχοντος αἱρετώτερον, οἷον ἡ φρόνησις. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Αὐρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς μᾶλλον ἀναγκαῖος ἢ στρατηγός. ὅπερ ὁ αἱρετὸς βασιλεὺς ἐν παντὶ καιρῷ δυσχερὴς ὢν καὶ ἀπρόσιτος ὡς μηδὲ τῶν οἰκείων αἵματος διαμεῖναι καθαρός. Αἱρετώτερος· προκριτώτερος. οὐκ ἐν ἐπαλλήλου κεῖται τὸ αἱρετώτερον τοῦ βελτίονος ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον τοῦ αἱρετωτέρου. τὸ μὲν γὰρ αἱρετώτερον, ἐν τοῖς αἱρετοῖς καὶ μόνοις. τὸ δὲ βέλτιον, καὶ ἐν ἄλλοις. καὶ γὰρ θεωρητικοῖς καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς ἡ ζήτησις ἡ τοῦ βελτίονος. ὁ γὰρ ζητῶν πότερα βελτίων οὐσία ἡ κινουμένη ἢ ἀκίνητος φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα. λογικὸς δὲ ὁ ζητῶν πότερον βέλτιον ἐπαγωγὴ ἢ συλλογισμός. θεωρητικὸς γὰρ ὁ ζητῶν πότερον ἡ φρόνησις πρακτικωτέρα ἢ θεωρητικωτέρα. Αἱρούμενοι· ἀφαιρούμενοι. Αἰραὶ πόλις Μακεδονίας· τὸ ἐθνικὸν Αἰραῖος. Αἱρεῖ· ἀναιρεῖ. φονεύει. Σοφοκλῆς· πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν· ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί. Αἱρεῖ· καταλαμβάνει. καὶ αἱρεῖν· κατακράτος τι λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν. Αἴρειν· αὔξειν, ἢ τράπεζαν παρατιθέναι ἢ αἴρειν. Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ, ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καὶ αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας. Αἴρειν· καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ. αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. Ἀριστοφάνης εἰρήνῃ. καὶ μετὰ τῆς προθέσεως· φέρε κρά τις παῖ λαβὲ προσαίρετο καινόν. εἰ δὲ βούλει πρόσφερε. ἐπίθεσαν δὲ τὴν λέξιν ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρακειμένου ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος κεκρυφάλῳ· εἶτ' οὐ θᾶττον τὴν τράπεζαν αἴρετε· μύρα στεφάνους ἑτοίμασον· σπονδὰς ποίει· καὶ συναριστώσαις

αὐ ἔστι σιτίων μοιδῶ τις· ἀλλ' ἢ βάρβαρος ἅμα τῇ βασταζῃ καὶ τὸν οἶνον ὤχετ' ἀναρπάσας ἀφήμων. Αἱρεῖ δοξάζεις ἢ γῆ. Αἱρεῖσθαι· ἐργάζεσθαι. Αἱρῇ βούλει· ἐπεὶ παρ' αὐτὸς αἱρῇ λέγειν; Αἱρησαμένων· βουλευσαμένων. Αἱρήσεσθαι· λαβεῖν. Αἱρήσεται· λήψῃ. Αἱρῆσαι· κρατῆσαι συλλαβεῖν· ἑλκύσαι χειρώσασθαι· πορθῆσαι. Αἱρήσω ταῦτα· οἱ ἀπειρώμενοι μετελθεῖν τινὰ δὲ εἰώθασι τοῦτο λέγειν. καὶ αἱροῦντες ἡρήμεθα. ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατήσειν τινῶν. καὶ ὑπ' ἐκείνων ἁλόντων. αἱροῦντες οὖν ἡρήμεθα δοκοῦντες κρατεῖν ἐλήφθημεν. Αἱρήσομαι λήψομαι σκέψομαι βουλεύσομαι. Αἱρείτω κατασχέτω. Αἱρεσιέων ὄνομα ἔθνους· καὶ αἱρισεύς.

Αἰρόμενος φερόμενος. Αἰρόπινον· σκοτεινὸν καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται ὑπὸ τὰς αἴρας διελθεῖν. Αἱρούμενος· βουλόμενος. καὶ δεῖπνον αἱρουμένοις ἀντὶ τοῦ αἱρουμένοις δειπνεῖν. καὶ αἱρεῖ· ἀντὶ τοῦ λαμβάνεις μετέχεις. εἶτ' οὖν τί αἱρεῖ δ' ἦν αὐτὸν ἐκεῖνος· καὶ τὸ μεταπαλύσιον. Αἴρω καὶ ἐπαίρω αἰτιατικῇ. Αἶσα ἡ μοῖρα. ἐν ἐπιγράμματι· οὐ φθονέω τὴν ἐν ἔθλον αἶσαν ἔχειν. καὶ αἴσακη μανία· τὸν αἰσάπλαβος ἴσχει· τουτέστι μανία. Αἴσακος· ὁ κλάδος τῆς δάφνης· ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς. Αἰσαλὼν εἶδος ζώου. Αἴσηπος ὄνομα ποταμοῦ.

Αἴσιμα ταῦτα προσήκοντα παρὰ τὴν αἶσαν. ἐνίοτε δὲ ταῦτα καθήκοντα ἢ ταῦτα ἀγαθά. ἔσθ' ὅτε δὲ τὰ εἱμαρμένα. Αἰσιμία· ἡ μαντεία. Αἴσιμος ὁ χωλός· καὶ ἄτιμος καὶ ἀμαθής. Ἀριστοφάνης· σκοπείσθω ἕκαστος ὅ τι κατθανεῖ· τὸ δὲ κοινὸν ὡς ἀπὸ αἴσιμος κυλίνδεται. αἰσιμῶ· τὸ καταναλίσκω.

Αἴσιον· τὸ καλὸν μετὰ τοῦ δικαίου. καὶ ὑπεραίσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν ὑπὲρ τὸ προσῆκον. Αἴσιος· ὁ καθήκων ἀληθῶς· μὲν ἀνδρός. ἀλλ' οὐκ αἴσιος αὖθις ἀπέπνευσεν ἔτυχε· οἱ γὰρ ἐθελοκακοῦντες οὐχ ὑπεστάλησαν. καὶ αὖθις· καὶ τοῦτο οὐκ αἴσιον δόξαι ἂν βασιλεῖ· ὅτι δημοσθένης συνεφιλολόγησεν αἰσίῳ τῷ ἀθηναίῳ. Αἰσθάνεσθαι· γενικῇ. τοῦτο δύο σημαίνει· ὅτι κατὰ δύναμιν καὶ κατ' ἐνέργειαν. αἰσθάνεσθαι τοίνυν λέγομεν οἱ κοιμώμενοι δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι. Αἰσθέσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἰσθέσθαι ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι. τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι, ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν τι. καὶ περὶ μὲν τοῦ αἰσθάνεσθαι ἀντιφῶν ἐν προοιμίοις· ἔγραψα μὲν ταύτην τὴν γραφὴν ἠδικημένος ὑπὸ τοῦ συνηδία πολλά. ἔτι δὲ καὶ πλείω ὑμᾶς ᾐσθημένος ἠδικημένους· καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. τὸ δὲ αἰσθάνεσθαι· ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύειν καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ βεβαίως εἰδέναι. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην φησίν. οἶμαι μὲν τοίνυν καὶ ἐκεῖνο ὑμᾶς αἰσθάνεσθαι ὅτι Ἀρχιβιάδης οὐκ ἄλλο τι ζητεῖ κομίσασθαι ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἀμφισβητεῖ. ἔταξαν δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι Ἰσαῖος. τὰ δὲ τοιούτων δὴ μαρτυριῶν οἱ δικάζοντες, τὰ μὲν αὐτοὶ συνειδότες ὅτι ὑγιαίνων ὁ παῖς τῶν ἑωράκεσαν αἰσθανόμενοι μαρτυροῦσι· τὰ δὲ ἀκοῇ πυνθανόμενοι. Αἰσθήσεις ε'. ὅτι ἀκριβεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς· καὶ αὐτὴ τῆς ὀσφρήσεως· ἡ ὄσφρησις, τῆς γεύσεως καὶ τῆς ἁφῆς. ἡ μέν τοι ἁφὴ δοκεῖ μὴ δὲ μία αἴσθησις εἶναι. ἑκάστη γὰρ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, περὶ μίαν τινὰ τῶν αἰσθητῶν τὴν ἀντίθεσιν ἐνεργεῖ καὶ ταύτης μεταξύ. οἷον ὄψις μὲν περὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ λευκὸν καὶ τὰ τούτων μεταξὺ χρώματα. ἀκοὴ δὲ περὶ τὸν βαρὺν καὶ τὸν ὀξὺν φθόγγον καὶ τοὺς μεταξύ. ὄσφρησις περὶ τὸ εὐῶδες καὶ τὸ δυσῶδες. γεῦσις περὶ τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν καὶ τὰ τούτων μεταξύ. ἡ μέντοι ἁφή, περὶ πλείους ἀντιθέσεις ἔχει, οὐκ οὔσας ὑπ' ἀλλήλας. περί τε γὰρ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν· καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρόν. καὶ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακόν, τὸ βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον. τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν ἅπερ ὑπ' ἄλληλα εἶναι οὐ δύναται. ὅτι αἱ αἰσθήσεις τῶν μειζόνων αἰσθητῶν ἀντιλαμβανόμεναι, οὐκέτι μετ' ἐκεῖνα τῶν ἡττόνων ἀντιλαμβάνεσθαι δύνανται. ὁ γὰρ πληκτικωτέρων χυμῶν γευσάμενος, τῶν ἠρεμαιοτέρων οὐκ ἐπαισθάνεται. καὶ ὁ μεγάλων ψόφων ἀκηκοὼς πρὸς τοὺς ἥττους ἐστὶν ἀνεπαίσθητος. καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀτενίσας, ἀναγιῶναι οὐ δύναται οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀκριβῶς ὁρᾶν ἀντιλαμβάνεσθαι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἁφῆς. ὁ δὲ νοῦς τούτοις ἐναντίως ἔχει. ὅσῳ γὰρ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀντιλαμβάνεται, τοσοῦτον καὶ ἀκριβέστερός ἐστι πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἡττόνων. καὶ τὰς μὲν αἰσθήσεις ὑπερβολαὶ τῶν αἰσθητῶν φθείρουσιν· ὑπερβολὴ γὰρ φωτὸς ἢ ζόφου, ἔφθειρε τὴν ὄψιν. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. τὸν δὲ νοῦν τῶν μειζόνων νοητῶν ἡ ἀντίληψις ὀξυδερκέστερον ποιεῖ. ὅτι κοινὰ αἰσθητὰ ε'. α' κίνησις. β' ἠρεμία. γ' ἀριθμός. δ' σχῆμα. ε' μέγεθος. κοινὰ δὲ ταῦτα εἶναι λέγονται, οὐχ ὅτι ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπί-

πτει. ἀλλ' ὅτι ἑκάστου πλείοσι καὶ οὐ μιᾷ. τινὰ δὲ καὶ πάσαις ἅμα. τὸ μὲν γὰρ μέγεθος κοινόν ἐστιν αὐ-
τοῦ ὄψεως καὶ ἁφῆς. ὁρῶμεν γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶ τυχὸν ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἁπτόμενοι αἰσθανό-
μεθα ὅτι μέγας ἢ μικρὸς ὁ προσπεσὼν ὄγκος καὶ τὸ διάστημα. ἤδη δὲ καὶ ψόφου λεγομένου αἰσθά-
νεσθαι μεγάλου ἢ μικροῦ. ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ μέγεθος, ἀλλ' ἀναλογίᾳ ἀλλ' ἐπιταίου κυρίου. μέγεθος δὲ λεγόμενον τὸ συ-
νεχὲς τῆς κοινῆς εἶναι αἰσθητῆς. ὁ μέν τοι μέγας ψόφος, ὁποῖός τίς ἐστιν ἐπιτεταμένος καὶ ἀνειμένος δὴ
λυπηρός. διὸ τὸ ἀμυδρὸν ἢ σφοδρὸν κυριώτερον ἐπὶ τῶν ψόφων ἁρμόζει λέγειν. τὸ δὲ σχῆμα κοινὸν
ὄψεως καὶ ἁφῆς. σχῆμα δὲ οὐ τὸ τετράγωνον ἢ ὀκτάγωνον· τοῦτο γὰρ λόγου ἐστὶ τὸ εἰπεῖν ὅτι σχῆμα ἐστὶ τὸ
ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον ἢ ὑπὸ πλειόνων ἢ ὁσωνδήποτε. ἀλλ' ὅτι ἁπλῶς περιγέγραπται. πᾶσα δὲ
περιγραφὴ κατά τι τῶν σχημάτων γίνεται. καὶ τὰ ἄλογα ζῷα, ὅταν ἐπὶ μικρὸν ὕψος καὶ ἐπανάστη-
μα γῆς ἐμπέσωσιν ἐπιβαίνουσι διελθεῖν. ἅτε δὴ ἐπιστάμενα ὡς περιγέγραπται τὸ μέγεθος καὶ οἷά
τε ἐστὶ διελθεῖν. εἰς δὲ ὑψηλὸν καὶ ἀπόκρημνον ἐμπεσόντα οὐκ ἐπιχειρεῖ διελθεῖν συναισθόμενα
τοῦ μεγέθους τοῦ σχήματος. ὁ δὲ ἀριθμός, κοινόν ἐστιν αἰσθητὸν πασῶν. ὁρῶμεν δὲ ὅτι ἑ τυχὸν ἄν-
θρωποι ἀλλὰ καὶ ψηλαφῶντες, τὸ αὐτὸ ἴσμεν καὶ μὴν ἀκούοντες. Αἰσθητήριον. καὶ αἰ-
σθητόν. Αἰσθόμενοι γενικῇ. Αἴσθομαί σου. τοῦ αἰσθήσεως ἐπιλαμβάνομαι. Αἰσθόμενοι
νοήσαντες. οἱ δὲ τὴν προθυμίαν τοῦ καίσαρος ἰδόντες καὶ τὰ ἔργα ὁμολογοῦντα ταῖς ἐλπίσιν αἰ-
σθόμενοι. Αἴσθων. αἰσθόμενος καὶ βασανιζόμενος ἢ ἐκπνέων. Αἰσυὲρ ὄνομα κύριον.

Αἰσώπειον αἷμα. ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων. οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αἴσωπον
οἱ Δελφοί. Αἰσώπειον οὖν αἷμα ἐπὶ τῶν δυσαποτρίπτοις ὀνείδεσι καὶ κακοῖς συνεχομένων. Δελφοῖς
γὰρ συνέβη τὸ δαιμόνιον ὀργισθῆναι ἀδίκως ἀνελοῦσιν Αἴσωπον. Αἴσωπος Μιθριδάτου ἀνα-
γνώστης. ἔγραψε περὶ Ἑλένης. ἐν ᾧ φησι ταύτην ἰχθὺν καλεῖσθαι κιχλίδα. ἐν τούτῳ ἢ ἀστερίτην λί-
θον εὑρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα, ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώ-
μιον. Αἴσωπος Σάμιος ἢ Σαρδιανός. λέγεται δὲ Μεσημβριανὸς εἶναι. ἄλλοι Κοτιαεὺς Φρύγα. ἐ-
γένετο δὲ λογοποιός, ὅς ἐστιν εὑρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων. διέτριψε δὲ ἐπὶ Κροίσου φιλού-
μενος τοῖς χρόνοις πρὸ Πυθαγόρου. ὃς μέσος ὢν ἐπὶ τῆς μ' ὀλυμπιάδος ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐ-
τῷ συμβάντα ἐν βιβλίοις β'. μᾶλλον δέ τινές φασι τὸν Αἴσωπον ἀποκρίματα γεγραφέναι μό-
νον. ἐν γὰρ Δελφοῖς, ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλου-
μένων πετρῶν. κατὰ τὴν να' ὀλυμπιάδα. οἰκέτην δὲ γενέσθαι Ξάνθου τοῦ Λυδοῦ. ἄλλοι ἀνδρός τινος
Σαμίου Ἰάδμονος. ἔτι νέος καὶ Ῥοδῶπις δούλη ἦν. ἣν ἑταίραν γενομένην ἐθεράπευσαν τὸ γένος Χά-
ραξος ὁ ἀδελφὸς Σαπφοῦς ἐλευθερώσας. καὶ ἔσχεν αὐτῆς γυναῖκα. Αἴσωπος ὁ
τῶν μύθων ποιητὴς οὐ τὴν τύχην μᾶλλον ἢ τὴν προαίρεσιν οἰκέτου ἀφερμόσας. οὐ γὰρ κατὰ τοῦτο τοῦ ἀνὴρ.
ᾧ γὰρ ὁ νόμος οὐ μετεδίδου παρρησίας τοῦτο προσποιηθεὶς ἐν σχήματι γραφομένας τὰς συμβουλὰς καὶ πε-
ποικιλμένας ἡδονῇ καὶ χάριτι παρέφερεν. ὥσπερ καὶ τῶν ἰατρῶν οἱ μὲν ἐλεύθεροι τὸ δέον ἐπιτάττουσι.
ἐὰν δέ τις οἰκέτης γένηται καὶ τὴν τέχνην ἰατρὸς πρᾶγμα ἔχει. κολακεύειν ἅμα καὶ θεραπεύειν
τὸν δεσπότην ἀναγκαζόμενος. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας θρασεῖα καὶ μεθύσης τις
ὑλακτεῖ κύων. κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν ὦ κύον κύον εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροὺς
πρίαιο σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς. τὸν Αἴσωπον φασί τινες ὡς τοσοῦτον ἄρα θεοφιλῆ γενέσθαι
ὡς καὶ ἀναβιῶναι αὐτόν. καθάπερ οὖν τὸν Τυνδάρεων καὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Γλαῦκον. καὶ
Πλάτων φησὶν ὁ κωμικός· καὶ νῦν ὀμόσον μοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα. ἐγὼ ψυχὴ δ' ἀπονίκης
ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ. Αἴσωρ. ὁ ἅγιος. Αἰσυήτου τοῦ αἰσυήτου. Αἰσυητῆρι. χοιροβο-
σκῷ. Αἴσυλα. παράνομα, ἄδικα. ἐν μύθοις αἰπεινὴν ἐλάτην εἶλες ὥρωρεν αἴσυλα φάσθαι.

Αἰσύμη πόλις. καὶ Αἰσύμνη πόλις. Αἰσυμνητήρ. ὁ βασιλεύς. Αἰσυμνῆται. οἱ ἀγωνοθέται.
οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες. ἢ οἱ ἐνσαρίαι ἢ οἱ αἰσυμνῆται ὅ ἐστι βραβευταί. Αἰσυμνῆτις, ἡ δέσποινα.

Αἴσυμνος ὄνομα κύριον. Αἰσύφηλος ὁ δειλός. Αἰσχίνης Χαρίνου ἀλλαντοποιοῦ φι-
λόσοφος Σωκρατικός, τινὲς δὲ Λυσανίου παῖδά φασιν, Ἀθηναῖον Σφήττιον. διάλογοι δὲ αὐτοῦ. Μιλ-
τιάδης. Καλλίας. Ῥίνων. Ἀσπασία. Ἀξίοχος. Τηλαύγης. Ἀλκιβιάδης. οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι

φαίδων. πολύαινος δράκων. ἐρυξίας περὶ ἀρετῆς. ἐρασίστρατος. σκυθικοί. Αἰσχίνης ἀθηναῖος
ῥήτωρ, υἱὸς ἀτρομήτου καὶ γλαυκοθέας, μαθητὴς κατὰ τὴν ῥητορικὴν ἀλκιδάμαντος τοῦ ἐλεά-
του. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγράφασιν. οὗτος ἐπειδὴ συναίρων ἐν δίκῃ τινὶ διέ-
φθειρε τοὺς δικαστάς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ κώνειον πιὼν ἀπέθανε. καὶ τὰ
πράγματα αὐτοῦ μὴ ὡς ἀτίμου ἐδημοσιώθη. ᾤκησε μέντοι ἐν ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν. ἡσσηθεὶς ὑπὸ δη-
μοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα. πρῶτος δὲ πάντων τοῦτο, θείως λέγειν ἤκουσε διὰ τὸ σχεδιάζειν
ὡς ἐνθουσιῶν. Αἰσχίνης. ἀθηναῖος. ἀτρομήτου γραμματοδιδασκάλου καὶ γλαυκοθέας τῆς τε-
λεστρίας, αὐτὸς ὑποκριτής. εἶτα γραμματεύς. εἶτα ῥήτωρ. προδότης κερσοβλέπτην καὶ φω-
κέας προδούς. γραψάμενος δὲ παρανόμων κτησιφῶντα στεφανοῦν γράψαντα δημοσθένην, ἡττή-
θη. καὶ ἔφυγεν εἰς ῥόδον. καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ. Αἰσχίνης ὁ τοῦ λυσανίου. οὗτος παρὰ διονύσιον εἰς σικε-
λίαν ὑπὸ χρημάτων ᾤχετο. πλάτων δὲ τρὶς ἀναμετρῆσαι λέγεται τὴν χάρυβδιν ὑπὸ πλούτου σι-
κελικοῦ. ἀρίστιππος δὲ ὁ κυρηναῖος. καὶ ἑλίκων ἐκ κυζίκου. καὶ φαίτων ὅτε ἔφυγε ῥήγιον οὗτοι
ἐς τοὺς διονυσίου κατέδυσαν θησαυρούς, ὡς μόγις ἀνασχεῖν ἐκεῖθεν. καὶ μὴν καὶ τὸν κνίδιον φασὶν
εὔδοξον ἐς αἴγυπτόν ποτε ἀφικόμενον ὑπὲρ χρημάτων τε ὁμολογεῖν ἥκειν καὶ διαλέγεσθαι τῷ βα-
σιλεῖ ὑπὲρ τούτου. καὶ ἵνα μὴ πλείους διαβάλλω, σπεύσιππον τὸν ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρασιχρήματον γε-
νέσθαι φασὶν ὡς ἐπὶ τὸν κασάνδρου γάμον ἐς μακεδονίαν κωμάσαι. καὶ ποιήματα ψυχρὰ ξυνθέντα
δημόσια ταῦθ' ὑπὲρ χρημάτων ᾆσαι. Αἰσχίνους ἄνδρας ἀμόρφους. Αἰσχίω χείρω. Αἶ-
σχος. ἀτιμία. Αἰσχρὰ γυνὴ ἄμορφος. καὶ αἰσχρὸν ἐπὶ κακοῦ. ταῦτα αἰσχρὰ μὲν οἱ ἀμ-
φ' αὐτὸν ἐγίνωσκον καὶ τὴν ἀποχώρησιν οὔτε ἐν τῷ παραυτίκα ἐπιτηδείαν οὔτε ἀσφαλῆ ἐς τὰ
μέλλοντα. Αἰσχρίων. μιτυληναῖος ἐποποιὸς ὃς συνεξεδήμει ἀλεξάνδρῳ τῷ φιλίππου.
ἦν δὲ ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρώμενος ὡς νίκανδρος ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἀριστοτέ-
λους μαθητῶν. Αἰσχροκερδής. καὶ θηλυκὸν αἰσχροκέρδεια. αἰσχρόν. σοφοκλῆς. αἰσχρὸν γάρ ἐστι
τοῦ μακροῦ χρήζειν βίου κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται. τουτέστιν ὅστις ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξετά-
ζεται. αἰσχροῦ εἴδη δ΄. ἄδικον. δειλόν. ἄκοσμον. ἄμορφον. Αἰσχύλος. ἀθηναῖος τραγικὸς υἱὸς
μὲν εὐφορίωνος καὶ κυναιγείρου τῶν εἰς μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἅμα αὐτῷ. ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς τρα-
γικοὺς δύο. εὐφορίωνα καὶ βίωνα. ἠγωνίζετο δὲ αὐτὸς ἐν τῇ ο΄ ὀλυμπιάδι ἐτῶν ὢν κε΄. οὗτος πρῶ-
τος εὗρε προσωπεῖα δεινὰ κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγικοὺς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλου-
μένοις ἐμβάταις κεχρῆσθαι. ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα καὶ τραγῳδίας ϙ΄. νίκας δὲ εἷλεν κ΄. φυγὼν δὲ ἐπὶ
σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἰκρία ἐπιδεικνυμένου αὐτοῦ χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῷ ὑπὸ ἀετοῦ
φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπώλετο ἐτῶν νη΄ γεγονώς. Αἰσχύνει. αἰκίζεται. λυμαίνεται.
αἶσχος περιτίθησιν. Αἰσχύνη πόλεως πολίτου ἁμαρτία. Αἰσχύνομαι. αἰτιατικῇ καὶ αἰ-
σχύναι. Αἰσχύνομαι ταῖς προτέραις ἁμαρτίαις. Αἰσχυνόμενος περιπαθεὶς τὴν συμ-
φορὰν ἐν συνουσίᾳ. Αἴτημα ἐπιθυμία. δαβὶδ. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν. Αἰ-
τήσασθαι. τὸ χρήσασθαι. ἀνδρὸς τίτθη ἦν ἄν τις ὑμῶν παιδίον ᾐτήσατο ἢ κέχρηκεν ἀνδρὶ γλυκύ-
τατοι ἐν ὕμνοισι. οὔπω γὰρ αἰτῶν οὐδὲ λεπάδα αἰτούμενος. Αἴτησις παρὰ ἀριστοτέλει. αἴτη-
σίς ἐστι τὸ ἐν ἀντιθέσει ἐν λόγοις παραγωγὴ τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου. καὶ μετὰ ταῦτα
πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἐ-
ναντιολογίαν τοῦ ἀποκρινομένου. Αἰτήσιος ὁ αἰτῶν. Αἰτηταί. οἱ παρά τινος τι αἰτοῦντες. οἱ δὲ
ῥόδιοι τῷ περσεῖ οὐκ αἰτηταὶ τῆς εἰρήνης μᾶλλον ἢ δόται ὄντες ὑπερηφανωτέροις ῥήμασι διελέ-
χθησαν. Αἰτία. ἡ παναιτία. Αἰτίζων. ποιητικῶς. αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄορας. οὐδὲ λέβη-
τας. Αἴτιον. τετραχῶς. τὰ αἴτια ὡς ὕλη. ὡς εἶδος. ὡς τέλος. ὡς ποιητικόν. καὶ τῶν αἰτίων τὰ
μὲν προκαταρκτικά. τὰ δὲ συνεκτικὰ ἢ συναίτια. τὰ δὲ τελικά. Αἰτιώδης ψῳδός. ἤτοι ὁ ἀπὸ
ψῳδοὺς ἄρχεται ἢ μὴ εἰς ἀκόλουθον λήγει ἢ ἔχει τῷ λέγοντι τὸ ἀρχόμενον ἀκόλουθον. οἷον διότι
νύξ ἐστι διὸ περιπατεῖ. οἱ δὲ περιφανέντες ἦσαν ἀπὸ τῶν μυστηρίων αἰτίαις βιαίοις δέ. Αἰτιῶμαι. δοτικῇ. τί ἡ-
μῖν αἰτιᾷ ὡς αἰτίοις. αἰτιατικῇ δὲ μὴ καὶ τὸν ἰάσονα αἰτιῶτις. Αἰτναῖα πῶλος. ἡ μεγάλη. αἰ-

τναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν. Αἰτναῖον πῦρ. τὸ σικελικὸν πῦρ ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ λεγομένου αἴτνα
καὶ αἰτνίζοντος. Αἴτνη ὄρος σικελίας. Αἰτναῖος κάνθαρος ὁ μέγας. διὸ καὶ τὸ ὄρος μέ
γα ἀριστεῖον μόνον τῶν γιγάντων πεπεισθῆναι φασί. καὶ οὔπω πῦρ ὅπωποτ᾽ ἐν ἑαυτῷ τὸν ἥλιον ὅτι αἴτνη
πιέζει αὐτόν. Αἰτούμενος κιχράμενος. μὲν ἀνδρὸς ὕμνισι οὐ πῦρ γὰρ αἰτεῖ, ἀλλὰ λοπάδα
αἰτούμενος. τὸ μὲν αἰτεῖ εἰσαεὶ ἔξω· τὸ δὲ αἰτούμενος λαβὼν αὖθις ἀποδώσων. Αἰτῶ αἰτι-
ατικῇ αἰτοῦμαι. Αἰτωλία χώρα. αἰτώλιος αἰτωλὸς ὁ ἀπὸ αἰτωλίας. οἱ δὲ πόδες ἀραὶ ἐπὶ
τῶν μεγάλως δυστυχούντων. Αἰφερητιάδης. πατρωνυμικόν. Αἴφνης. ἐξαίφνης. Αἰφνί
διον. αἰφνιδίως. Αἰχάεντες γυμναί. δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι. ἢ ὅτι οἱ ἀχάεισοι
τὸν ἑαυτοῦ κόσμον περιέρχονται. Αἰχμαλωτίζω καὶ αἰχμαλωτεύω αἰτιατικῇ. Αἰχμάλω
τος. Αἰχμάσουσι δόρατα μαχήσουσιν. Αἰχμή, ἡ ἐπιδορατὶς ὁ σίδηρος τοῦ δόρατος. Αἰχ
μητής. πολεμικός. Αἶψα. θᾶττον. λάζετο τι μέσα κυθηρείας ὑμνοπόλοιο αἶψα δὲ κλυτὰ
δῶρα λεωνίδεω. Αἶψα. ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ ὅμηρος. αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρά
σκουσιν. Αἰψηρὸν. ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς ταχέως. λῦσεν δ᾽ ἀγορὴν αἰψηρὴν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. καὶ
αἰψηρὸς ὁ ταχύς. ἀπὸ τοῦ ψαίρειν ὃ σημαίνει ταχύνειν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ͂ ΑΙ΄. ΣΤΟΙΧΕΙ΄ΟΥ

ἈΡΧΗ͂ ΤΟΥ͂ Ε΄. ΣΤΟΙΧΕΙ΄ΟΥ.

Εα. συγχώρει. Ἐάγη. ἐθραύσθη. ἐκλάσθη. Ἕαδη, ἀπηδή. Ἑαδότα. ἀρέ
σκοντα. ἥδω ἥσω ἧδα. διαλύσει ἕαδα. ἑαδὼς ἑαδότος. ἑαδότα κλίνεται ἡρο-
δότος, τοῖσι δὲ ἕαδε μὲν βουλή. ἀδύνατα δὲ ὀφείλειν. Ἐαγότες. παρῳχημένοι α
παρακειμένου. Ἑάλη. συνεστράφη παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ ἐγκλίνω καὶ πλανῶ. Ἑάλω. ἥ
λω. ἐκρατήθη καὶ ἑάλωκεν ἐλήφθη. καὶ ἑαλωκὼς καὶ ἑαλωκότων. καὶ ἑάλωσαν. ἐ
ὰν ὁ λοχηλέρως οἱ περὶ θανάτου δίκην λέγουσιν ὅτι πρόσκειται ὁ κ. ὅταν δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ τῆς τάξεως, συνη-
ρημένως λέγει ἐν δευτέρᾳ ἢ ἐὰν οἱ πολέμιοι μή τι στρατοῦ ἐπιπλεύσωσιν, ἢ ἐὰν βιασθῇ ὑπάρχει τοῖς
ἀποστατήσασι πολεμίοις. Ἑανὸν τὸ λεπτὸν καὶ ψιλόν. Ἑανῷ λιτί. οὕτω κέκληκε τὸ λεπτὸν καὶ αὖ
θις ἀμεγάλα διῆ γυπτος ἑανῷ δὲ ψαῦτο χαίτην. Ἔαρ. εὐκρασία τοῦ ἀέρος ὥρα τοῦ ἔτους. κατὰ τὴν
πρὸς ἡμᾶς τοῦ ἡλίου πορείαν. κλίνεται δὲ ἔαρος. καὶ κράσει ἦρος. καὶ ἡ δοτικὴ ἔαρι καὶ κράσει
ἦρι. ἔαρ λέγεται καὶ τὸ αἷμα διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν ἢ χιονίσαι ἄξενοι λύθρῳ τε καὶ εἴαρι
πεπλήθασι πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἔαρος χρῄζει. ἐπειδὴ παλαιὸν χιτῶνα ἔχει. καὶ ἀριστοφάνης. δεῖ
σθαι δ᾽ ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων. μία γὰρ χελιδὼν, ἔαρ οὐ ποιεῖ. Ἐαρινὴ καὶ ἐαρινῆσιν.
Ἐαρινὸς ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Ἕαται ἐκ τοῦ ἧμαι. ἧσμαι ἧμαι. κάθημαι. ἧνται. ἕαται ἰωνι
κῶς καὶ πλεονασμῷ εἴαται. ὡς μέμνηνται μεμνέαται. Ἑαυτοῦ. ἐπὶ γ΄ προσώπου. οἱ ἀττικοὶ δὲ
καὶ ἐπὶ β΄ προσώπου κέχρηνται. Ἑαυτοὺς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἐάφθη
ἐπηκολούθησεν ἐπεὶ ἕψω ἧφα. ἧμμαι ἥφθην. καὶ ἐν διαλύσει ἐάφθην. τὸ ἑάφθη. Ἔβαμεν. κα
τέλαβέ με ἀριστοφάνης νεφέλαις. τί χρέος ἔβαμεν μέγα δὴ πασίαν. Ἐβαρύνετο. κυριώτερον
οὐ δεῖ γὰρ λέγειν ἐβαροῦντο, ἐβαροῦμαι ἐβαρούμενος. οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσιν ποιεῖσθαι τοῦ βα
ροῦμαι ῥήματος ἀλλὰ βαρύνομαι. καὶ βαρυνόμενος. καὶ αὖθις. ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνόμενον τοῦ
συγκλήτου. Ἐβαρυώπησαν, βαρεῖς ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς. Ἔβασαν. ἔασαν. Ἐβάστασεν. ἀν-
εδοκίμασεν. πάσας δ᾽ ἰδέας ἐβάστασε. πάντα δ᾽ ἐβάστασα φρενὶ πυκνῶς τε καὶ ποικίλως τοῦ
λόγου ἀνεῦρεν. Ἐβδελύχθησαν. ἀπεστράφησαν. Ἐβδομάτη. ἑβδόμη. Ἑβδομαῖος ἕβ-
δομος. Ἑβδομευόμενα τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις τὰς ἑβδομάδας καὶ τὰς δεκάδας ἦγον. καὶ τότε
ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς. οἱ μὲν, τῇ ἑβδόμῃ. οἱ δὲ, τῇ δεκάτῃ. ἐπὶ ἐξσελήναις βοῦν ἕβδομον ἐπίτιον
κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφανοῦς σελήνης. ἕβδομον οὖν βοῦν ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν τὸν

ἔβδομον βοῦν ἢ σοφὴ παροιμία. Ἔβενος τὸ μέλαν ξύλον καὶ ἔβενος ὁμοίως. Ἐβιάζοντο καὶ ἐπὶ τῶν παρόντων θουκυδίδης. Ἐβλήχοντο· ἐπὶ τῶν προβάτων. Ἐβόησεν· ἐφώνησεν· ἐβόμβησεν ἤχησεν. Ἐβίσκος· κατὰ ἰατροὺς ἡ μαλάχη· ἢ καὶ ἀλθαία λεγομένη. Ἐβόων· ἔκραζον· καὶ ἐβόησεν· ἔκραξεν· ἔκραξεν. Ἐβουλιμίασαν· λίαν ἐπείνασαν· καὶ ἔστιν ἐν τῷ βουλιμιᾶν. Ἐβραγχίασε· κεκοπίακεν ἐβρόντησεν. Ἔβρασεν ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν ἐξέρριψεν· μυελόπλων σκολόπενδραν ὑπὸ πολείων κυκλωθεὶς πόντος ἰάπυξ ἔβρασε τοῖς σκοπέλοις. Ἑβραῖοι· ἀπὸ Ἐβὴρ τοῦ σάλαφος ἐμέλλοντες τοῖς ἔθνεσι τὴν γῆν ταύτην προσοικήσας ὀνομάσας ἑβραίους· οὗτοι οὐ συνεπάνηκον τοῖς πυργοποιοῖς καὶ διέμεινεν ἡ διάλεκτος αὐτοῦ ἀμετάβλητος. Ἐβρόμησεν· ἤχησεν. Ἐβρόντησεν· ἤχησεν. Ἕβρος, ποταμὸς θρᾴκης τὰ ῥεύματα ἔχων ἐκ ῥοδόπης τοῦ θρᾳκικοῦ ὄρους. Ἐβρυάζοντο· ηὐφραίνοντο. Ἐβύουν· ἐπλήρουν ἔφραττον. ἀριστοφάνης· χρυσίῳ τούτων ἐβύουν τὸ στόμα τουτέστι τῶν ῥητόρων. Ἐγανώθην· ἐχάρην· ηὐφράνθην· ἀπὸ τοῦ γάνυμαι. ὅμηρος· γάνυται δέ τε φρένα ποιμήν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπρυνομένων χαλκωμάτων. Ἐγγαστρίμυθος· ὁ ἐγγαστρίμαντις ὃν νῦν τινες πύθωνα. σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν. πλάτων ὁ φιλόσοφος εὐρυκλέα. ἀπὸ εὐρυκλέους τινὸς τοῦ μάντεως. ἀριστοφάνης σφηξὶ μιμησάμενος τὴν εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν. φιλόχορος δὲ ἐν γʹ περὶ μαντικῆς καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους. αὗται τὰς τῶν τεθνηκότων ψυχὰς ἐξεκαλοῦντο. μία δὲ αὐτῶν ἐχρήσατο σαούλ. ἥτις ἐξεκαλέσατο τὴν ψυχὴν σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Ἐγεγήθει· ἔχαιρεν. Ἐγελών· πελάσων. Ἐγγένετο· ἐγγίνει· ἐγγώνει δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν. Ἐγγέγονε καὶ μανδρώνι συνίκηκας λέγεται ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἐλπίδα καὶ παρ᾽ ἀξίαν εὐτυχησάντων εἶτα θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦσιν. ὁ γὰρ ναύαρχος ᾑρέθη ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς· ὁ δὲ συνίκηκας τὸ εὐτελὲς δηλοῖ. Ἐγενήθη· ἐπὶ τῆς ποιήσεως δι᾽ ἑνὸς ν· ἐπὶ δὲ τῆς κινήσεως διὰ δύο· καὶ δαβίδ· ἐγεννήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος τουτέστιν οἱονεί τινα τροφὴν ποιοῦμαι τὰ δάκρυα. Ἔγγεον τὸ ἀσφαλές. Ἔγγισα· πολεμικὸν μηχάνημα ἐκ λίθων ἢ ξύλων καὶ χοῦ ἐγειρόμενον. τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι προκαλύμματι θέασιν· ἐξ αἰγείων τριχῶν τῶν λεγομένων κιλικίων ἃ δὴ πάχος τε καὶ μῆκος διαρκῶς ἔχοντα ἀναρτήσαντες ἐκ ξύλων μακρῶν, ἐπίπροσθεν ἐτίθεντο· ἐνταῦθα γὰρ οὔτε πυρφόροι ὀϊστοὶ οὔτε ἄλλα βέλη ἐξικνεῖσθαι εἶχον. ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ τῶν προκαλυμμάτων ἔμενον. οἱ δὲ διὰ τοῦ α ἄγγισα φασὶ τὸ τοιοῦτον μηχάνημα. Ἐγεύσαντο καὶ πρότερον ἀλλήλων ἐγεύσαντο ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως εὐριπίδης καὶ θουκυδίδης.

Ἐγείνωνται· γεννήσωσιν. ὅμηρος· εὐλὰς ἐγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν. Ἔγγειον· χέρσον· ξηρόν. πισίδης· ταύτην κράτιστε τὴν ἀπεξενωμένην ὁδὸν πράξας ὥσπερ ἔγγειον δρόμον. Ἔγγειον, ὁ δὲ κατεκληρούχει τὴν χώραν διδοὺς ἑκάστῳ τὰ λάχειον κλῆρον οὕτως ὑπολαμβάνων εἶναι τὰ ἐς τὴν πόλιν προσδεθέντων τῶν ἀνθρώπων ταῖς ἐγγείοις κτήσεσι. τινὲς ἐπὶ τοῦ ἐγγυτέρω· οὐχ οὕτως ἢ οἱ ῥήτορες ἔταξαν. ἀλλ᾽ ὅταν τὸ ἐν γῇ θέλωσι δηλῶσαι. ὡς δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἀπατούριον· οὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ οὔτε ἐγγείου συμβολαίου. καὶ λυσίας τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι. οὗτος δὲ ναυτικοὺς ἡμᾶς ἀποφαίνει. ἔγγιον δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ ἐγγύτερον. Ἔγγειον κτῆσιν τὴν ἐπὶ γῆς. Ἐγεῖραι· ἔγειραι σὺ αὐτὸς διὰ διφθόγγου ἀντὶ τοῦ ἐπεγέρθητι. ἔγειρε δὲ τὸν λίθον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἐνέργειαν γάρ τινα σημαίνει.

Ἐγείρεται τῆς νυκτός· οὕτως οἱ ἀττικοί. Ἐγείρω αἰτιατικῇ. Ἐγήγαρτος ὁ ἐπιχαρής. Ἐγηγερμένος· διανιστάμενος. Ἐγγίζωσι· δοτικῇ. ἔγγιον ἐγγύτερον διὰ τοῦ ι. Ἐγκαθέτους· δολίους κατασκόπους. ἐγκάθηνται ἀντὶ τοῦ ἐγκεκρυμμένοι εἰσί. οἱ ἐγκεκρυμμένοι ὑποκάθηνται. μὴ τοῖς τείσωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι. καὶ ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ. Ἐγκαθειργνύντες· ἀποκλείοντες.

Ἐγκάθηται· ἐν ἐνέδρᾳ. δαβίδ· ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἢ ἐν ἕδρᾳ. Ἐγκαθιέμενοι· ἀφιέντες. Ἐγκαθίζουσιν· ἐνεδρεύουσι. οἱ δὲ ἐγκαθίζουσι λόχους ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις. Ἐγκαλινδεῖσθαι σωματικοῖς παθήμασιν. Ἐγκαλῶ· δοτικῇ· ἐγκαλῶ σοι ῥᾳθυμίαν. ἐγκαλοῦμαι δέ, αἰτιατικῇ· ἡμεῖς τὰς αἰσχίστας σχεδὸν ὡς πράξεις ἐγκαλούμεθα. Ἐγκαλωπισαμένου· ἐναβρυνομένου· εἴτε τοῦ βασιλέως τῷ ψηφίσματι ἐγκαλλωπισαμένου. Ἐγκάναξον.

ἐν σαισὶν προσέθηκεν ἔγχεον. πεποίηται δὲ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης, ἴθι νῦν ἀκράτου ἐγκέρασον μοι πολύ· ἐλλιπὴς εἶναι ὁ Κρόφιος, ἦν δέ. Ἐγκάρπιον. ἔγκυον. ὁ δὲ Φίλιππος ἀρτίως ὁμιλήσας εἶτα ἐξαίφνης κατέλιπεν ἐγκάρπιον καὶ ὅτι τὴν Ὀλυμπιάδα ἅπτεται. Ἐγκάρσιον. πλάγιον.

Ἔγκασιν. ἐγκάτοις ἐντέροις. Ἐγκατελέγησαν λίθοι ἀντὶ τοῦ ἐγκατῳκοδομήθησαν. καὶ Ὅμηρος αἱμασιάς τε λέγων. Ἐγκατῳκοδόμησεν. ὁ δὲ πατὴρ μηνίσας τὸν παῖδα ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ παλλακῇ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατῳκοδόμησεν. ἱστορεῖ Ἱερώνυμος ἐν τῷ περὶ τραγῳδιοποιῶν.

Ἐγκαταζεύξας. συνθεὶς. συναρμόσας. νέας βουλὰς νέοις ἐγκαταζεύξας τρόποις. Σοφοκλῆς.

Ἐγκατέσκηψαν. ἐφώρμησαν. ἐπέδραμον. ἐπιδράξαντο καὶ αἰγυπτίων κακὰ καὶ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ ἐγκατέσκηψε τῇ Ῥώμῃ, ὥσπερ φησίν. Ἐγκατειλημμένην. ληφθεῖσαν. Ἐγκαυχῶμαι δοτικῇ. Ἐγκαταλελειμμένος. περιλελειμμένος. Ἔγκαφος. τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ· τὸ λέλειπται. τὸ ἥμισυ ἔγκαφος. ἀπὸ τοῦ ἔγκαφος τὸ μὴ ἐγκάψαι ἀρκεῖν. Ἐγκαίνια. ἑορτὴ καθ' ἣν ἐκαινουργήθη τι. Ἐγκαινίδες μέρη τινὰ τοῦ πλοίου. ξύλα ἰθυτενῆ καθάπερ ζυγὰ ἐπὶ ἐγκαινίδας ὑποβεβλημένα τὸ ἐγκαίνιον ἐνθέντες οὐ διὰ παντὸς. ἀλλὰ μόνον ἀμφὶ τὰ ἄκρα καὶ τὸ μεσαίτατον δεσμοῖς περιεσφίγξαντες.

Ἐγκεκορδυλημένος. ἐντετυλιγμένος. ἐγκεκαλυμμένος καὶ συνεστραμμένος ὥστε μηδὲ ἀνοῦ σχῆμα δηλοῦν. ἀπ' ἐξοχὴν φαίνεσθαι τῶν στρωμάτων. κορδύλην ἰδίως λέγεται τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ ἐξέχον οἴδημα ὑπὸ πληγῆς εἰς ὕψος καὶ ὄγκον ἀρθὲν ὃ καλοῦμεν κόνδυλον. κρέων δὲ ἐν τῷ α' τῶν ῥηθέντων, κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ περὶ κεφαλῆς περιείλημα. ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον ἀντὶ τοῦ ἐνειλημμένος καὶ ἐγκρύψας ἑαυτὸν διὰ λόγον τῶν ἐπιφερομένων. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἐγκεκωμένην ἐγκεκαλυμμένοι. ψύχος γὰρ ἦν ὡς εἰκὸς καὶ περιεκαλύπτοντο ὅθεν καὶ πέντε περιβόλαια περιβεβλῆσθαι τὸν ἥρωα εἶπεν. Ἐγκεκοινωνημένην. ἀντὶ τοῦ περιεστὼς κεκοσμημένην. τὰς κοινώρας φοροῦσαν ἔστι δὲ ἐπιεικῶς τὸ ὄνομα. ἔστι δὲ εἰς Ζυφὴν διαφέρουσα. αὕτη ἡ ἐγαμήθη πειρασθέντα ἐπιχειρήσαντι τυραννεῖν. λέγει δὲ τὴν περιεργίαν τῆς κομμωτικῆς. πολλοῖς γὰρ διαφόρως ἐκέχρηντο καλλωπίσμασιν. ἐγκεκοινωνημένη κεῖται οἷον Ζυφῶσα ἀπὸ Κοισύρας γυναικὸς πλουσίας Ἀλκμαιωνιδῶν. Ἐγκεκύλισαι ἀνέστρεψαι. Ἀριστοφάνης. οὐκ οἶδ' ὅπως ἐγκεκύλισαι. Ἐγκέλευσοι μετὰ προστάξεως. Ξενοφῶν. προσήνεγκε Κυαξάρῃ δῶρα. οἱ μὲν καθ' ἑαυτοὺς οἱ δὲ ὑπὸ Κύρου ἐγκέλευσοι. Ἐγκεντρωθεὶς ἀσφαλισθείς. Ἐγκέχοδα. ἀπεπάτησα διὰ φόβον τινὰ γαμετῆς. ἔχεσον. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. κάλει θεὸν εἰς βοήθειαν. Ἐγκέχυται. ἐγκέχεται πάντα τιμολέοντι. Ἔγκειται. ἐπίκειται. λίαν ἐπιθυμητικῶς ἔχει. Λαχάρης δὲ ὁ τηνίκα ἀπέδρα ἁλώσεσθαι μέλλων τῶν διαρειφθῶν κατ' ὀλίγον τοῖς ἐγκειμένοις μεθεὶς τὸ πλεονέκτημα τῶν δὲ λεκάνη τι δὲ ἐξέφυγε τὸ δυσμενές. Ἐγκιλικίζεται. κακοηθεύεται. κακοποιεῖ διεβέβληντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Κίλικες ἐντεῦθεν λέγεται Κιλίκιος ὄλεθρος. ἐγκιλικίζειν δὲ τὸ κακοηθίζεσθαι. ἐγκισσῶσι. συλλάβωσι. ἐπιθυμήσουσιν ἐγκισσῶσαις ἡ ὀχλήσεις. Ἐγκλητον λέγοντες δικαστηρίου τὸ δίκην ἐγκλητοῦ ἐγκαλέσασθαι οὐ λέγουσι. Ἐγκλιμάτισιν. Ἔγκλισιν. Ἀναξαγόρας φησὶν ὥστε κατὰ κορυφὴν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαινόμενον εἶναι πόλον ὕστερον δὲ τὴν ἔγκλισιν λαβεῖν τουτέστι περιαγωγὴν. Ἐγκλιτικόν. αἰτιατικῇ. Ἐγκολεάσας. καθεὶς εἰς τὸν κολεὸν τὸ ξίφος. Ἐγκολπίζονται οἱ βάρβαροι τὸν λιμένα ἐγκολπίζοντο προσχωρήσαντες Ῥωμαίοις ὑποκειμένοις οἱ ὑπὸ τὸν ἀριθμόν. Ἔγκομμα. τὸ πρόσκομμα. Ἐγκομβώσασθαι. Ἀπολλόδωρος Καρυστίοις ἀπὸ λινοῦ στολῆς ἐπωμίδα πτύξασα διπλῆν ἀνωθεν ἐνεκομβωσάμην. Ἐπίχαρμος εἶπε μὲν ὅτι κεκόμβωται καὶ ἀμύνει. Ἐγκονοῦσα. κυσὶ διεγείρουσα ἐπισπεύδουσα. δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονοῦσα κυσίν. Ἐγκόνει. ἀντὶ τοῦ σπεῦδε. μέλλον τὸ ἔσεσθαι ἐπείγεις δεῖ τι ποιεῖν. ἢ κωλύεις πάλαι. καὶ ἐγκονεῖν ἐνεργεῖν. Ἐγκονεῖτε. ἐνεργεῖτε ταχύνατε. ἢ ἐπεὶ οἱ ἔχοντες κόνιν πληροῦνται ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν ἐγκονῆσαι ἐκεῖνο τὸ ἔργον ὅτι περὶ τοῦ τὸν κόνεως ἅπτεσθαι νικῶσι. Ἀριστοφάνης. ἐγκονεῖτε σπεύδεθ' ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν ἀλλ' ἔστι παύτης τῆς ἀκμῆς. Ἐγκονητί. Ἐγκονίδες. αἱ ὑπηρέτιδες. Ἐγκοπεύς. ἐργαλεῖον λιθοξόον.

Ἐγκοπὴ ἔνεδρον ἐμπόδιον χωρὶς ἐγκοπῶν καὶ κλιμακτήρων, οὐκ ἦν ἐπιβῆναι τῆς πέτρας.

Ἐγκορδυλῶ δοτικῇ. Ἐγκοτῶσι ἐγκότει ἐσαῦ Ἰακὼβ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἐγκώμιον. ἔν-

δήμων κῶμαι γὰρ ταῦτα τὰ δήμου συστήματα. Ἐγκώμιον ἐπαίνου διαφέρει. ἔπαινος μὲν γάρ ἐστι λόγος ἐπαινετικὸς μίαν πρᾶξιν ἐπαινῶν. ἐγκώμιον δὲ λόγος ἐγκωμιαστικὸς πολλὰς ἐν ἑαυτῷ πράξεις περιλαμβάνων. καὶ ἐπιστολή, ἡ μίαν πρᾶξιν ἐπαινοῦσά τινος ἐπαινετικὴ καλεῖται. ἡ δὲ πολλάς, ἐγκωμιαστική. Ἔγκοτον ἐχθρὸν ἐν διαθέσει. καὶ ἐγκότως ὀργίλως. τοὺς φθόνους αἱ ἐν φύσει δὲ ἀγαθῶν ἐγκότους αἰεὶ ἔχει. ἔγκοτος οὖν ἡ ἐπίμονος ὀργή. Ἐγκωμήσασθαι· πολίσασθαι. Ἐγκώπεα τὰ πολυτέλεια. Ἐγκραγόν· ἐμβοῶν. Ἐγκρατῆ· λόγοις κατεξαναστὰς διαλοιδορεῖσθαι μὴ δυνηθεὶς συνεστάλη. Ἐγκρατέστερον. Θουκυδίδης· τήν τε ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν ἐποιήσαντο καὶ περὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπὶ μέγα δυνάμεως ἐχώρησαν. Ἐγκράτεια· διάθεσις ἀνυπέρβατος τῶν κατὰ ὀρθὸν λόγον. καὶ ἕξις ἀήττητος ἡδονῶν. ὅτι ἐστὶ δεικνύντων μεταλαμβανόντων ὡς ποτὲ μὲν ὁ σπουδαῖος οὐ σώφρων μεταλαμβανόντων τὸν σώφρονα εἰς τὸν ἐγκρατῆ. ἐπεὶ τοῦ μὲν ἐγκρατοῦς οὐ συμφωνεῖ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα. τοῦ δὲ σπουδαίου συμφωνεῖ. οὐκ ἂν εἴη ὁ σπουδαῖος ἐγκρατής, ὥστε οὐδὲ σώφρων. εἰ ταὐτὸν ἡ σωφροσύνη τῇ ἐγκρατείᾳ. πάλιν δ' αὖ διὰ ταύτης δεικνύουσι τὸν σπουδαῖον ἐγκρατῆ. μεταλαμβάνοντες τὴν ἐγκράτειαν εἰς τὴν σωφροσύνην. εἴπερ ὁ μὲν σπουδαῖος ἐν ὁμολογίᾳ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων πρὸς ἀλλήλας ἐστίν. ἡ δὲ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων πρὸς ἄλληλα σωφροσύνη. οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσαι βουληθείς, μηδὲ ἓν χάριν ἔχειν Φιλίππῳ ὑπὲρ ὧν ἔδωκεν. μετέλαβε τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀπέδωκεν. καὶ ὁ Θουκυδίδης τοῦτο βουληθεὶς ἀποξῦσαι τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτυληναίους τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπανάστασιν μετέλαβε. καὶ συνήθεις δὲ πλήρεις τῆς τοιαύτης χρήσεως μεταλαμβάνοντες ἀεὶ τὰ ὀνόματα πρὸς τὰ ἐμφαντικώτερα. τὸ τέμνειν. τὸ ἐσθίειν εἰς τὸ κατατέμνειν καὶ κατεσθίειν. τὸ μειδιᾶν εἰς τὸ γελᾶν. μεταλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸν πανοῦργον εἰς τὸν φρόνιμον. τὸν δὲ τολμηρόν, εἰς τὸν ἀνδρεῖον. τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον. τὸν ἐλευθέριον εἰς τὸν ἄσωτον. τὸν οἰκονομικὸν εἰς τὸν ἀνελεύθερον. οὕτω καὶ Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ παρὰ Πλάτωνι τοὺς σώφρονας εἰς ἠλιθίους μεταλαμβάνει. δεῖξαι δὲ θέλοντες ὅτι ὁ σώφρων οὐκ ἔστιν ἐγκρατής, μεταληψόμεθα τὸν ἐγκρατῆ εἰς τὸν αὐτοῦ κρατοῦντα. τοῦτο δὲ σημαίνει τὸ ὄνομα. καὶ δείξαντες ὅτι ἔνθα τὸ κρατοῦν ἐνταῦθα καὶ κρατούμενόν τί ἐστι. τὸ δὲ κρατούμενον ἀντισπῶν καὶ μαχόμενον κρατεῖται. ἔνθα τὸ μὲν κρατοῦν τὸ δὲ κρατούμενόν ἐστι τῆς ψυχῆς, οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ὁμολογία. ὁ δὲ σώφρων ὁμολογοῦντα ἔχει τὰ τῆς ψυχῆς μέρη πρὸς ἄλληλα. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοὺς ἀκρατεῖς καὶ ἀκολάστους.

Ἐγκράτεια σωφροσύνης διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ σωφροσύνη, ἠρεμαίας ἔχει τὰς ἐπιθυμίας. ἡ δὲ ἐγκράτεια σφοδράς. ἐγκρατὴς λέγεται, οὐ κατὰ ἀπάθειαν. ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μέν, μὴ ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν παθῶν. καὶ ἐγκρατὴς ὁ ἐπικρατέστερος. Ἐγκράτεια· ἡ τῆς καλῆς ἀρχή. Ἐγκρατής. ὁ δὲ πολλάκις ἐν ὀδύναις. καὶ ἀνέρρωσεν αὐτὸν ὁ θεός. ἐπειδὴ ἐγκρατὴς ἐγένετο ἑαυτοῦ καὶ τῆς ὑγιείας τοῦ σώματος οὐδεμίαν ὥραν ἐτίθετο. καὶ αὖθις. ἔλεγεν ὁ Λεωργὸς τῶν φθανουσῶν ἰάσεων τυχεῖν μᾶλλον ἢ βούλεσθαι θεοῦ ἐγκρατὴς γενέσθαι. Ἐγκρίνω, συντάττω. ὅτι τοῦτον μὲν ἐγκρίνει. τοῦτον δὲ ἀποκρίνει. Ἐγκρὶς γλύκασμα δι' ἐλαίου ὑδαρές. Ἔγκρισις· ἱερὸς ἀγών. Ἐγκρυφίας. Ἐγκρυφίας ἄρτος ἐν σποδῷ κεκρυμμένος τὰ δὲ γ' μέρη τῆς σεμιδάλεως. ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγένετο τὴν ἡμέραν τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττεται. Ἐγκυκλήθητι· εἰ μὴ σχολὴν ἔχεις κατελθεῖν ἐγκυκλήθητι. τουτέστι συστράφηθι. Ἐκκύκλημα δὲ λέγεται μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς ἔχον, ὃ περιστρεφόμενον τὰ δοκοῦντα ἔνδον ὡς ἐν οἰκίᾳ πράττεσθαι καὶ τοῖς θεαταῖς ἐδείκνυεν. λέγει οὖν, ὅτι καὶ φανερὸς ἐγένου. Ἐγκύκλιον· ἀπανταχοῦ. καθολικόν. Ἀνάγιος περὶ ἐκείνου φησίν ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. τουτέστιν εἰς παῖδας ὑβρίζειν. οἱ δ' ἐξ ἀξιώματος ἀνθρώποι ποιούμενοι τὴν ἐγκύκλιον ἐπαιδεύοντο παιδείαν. ἡ δ' ἐγκύκλιος παιδεία διὰ πάσης ἐχώρει παιδεύσεως καὶ ῥυθμοῦ καὶ παντὸς κινήματος. Ἐγκύκλιος· ἡ ἐτήσιος τῶν χρημάτων δόσις. τοῦ δὲ Χαγάνου τοῦ ἡγεμόνος τῶν Ἀβάρων ἐξαιτοῦντος τὸν ἐγκύκλιον πλοῦτον ὃν αὐτὸς ἕκαστον παρὰ Ῥωμαίων ἐλάμβανον. καὶ αὖθις. ὁ δὲ στρατηγὸς τὰς ἐγκυκλίους διανεμήσεις τῶν χρημάτων αὐτοῖς ἐποιήσατο, Θεοφυλάκτου Σιμοκάττου. καὶ αὖθις ἡ ἐγκύκλιος τῶν χρημάτων ἐπίδοσις. τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐχέτω σὺν τῷ σχήματι. ἐγκύκλια λέγεται καὶ τὰ ποιητικά. Ἐγκύκλιον ἱμάτιον ἄριστον

φάνης· ἐγὼ γ᾽ ἂν εἴ μοι χρεὼν τοὔγκυκλον τουτὶ καταθεῖσαν. καὶ ἀλλαχοῦ· φέρ᾽ ἔγκυκλον τουτὶ λάμβανε ἀπὸ τῆς κλινίδος. καὶ δῆλον ὡς τὸ μὲν ἔγκυκλον ἐστὶν ἱμάτιον· ὁ δὲ κροκωτὸς ἔνδυμα.

Ἐγκύμονος· ἐγκύου οὔσης. καὶ ἔγκυος γυνή. Ἐγκυρῆσαι· ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν. οὕτως Κρατῖνος.

Ἐγκύρτια· τὰ ἐν τοῖς κύρτοις ἐνυφάσματα. πέπλασται δὲ κεῖται ἐν Τιμαίῳ, ἐπὶ τοῦ φάρυγος τῇ λέξει. Ἐγκαρσίχολοι· ὀξύχολοι, χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ γὰρ ἰχθύες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν χολὴν ἔχουσιν. Ἐγκυσίχωλος· εἴρηται παρὰ τὸν κύσον· ὅ ἐστιν ἀπὸ τοῦ κύσου χωλὸς ἐπὶ τῆς κοτύλης. κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν· περὶ ὃν ἡ κοτύλη ἐστίν. Ἐγκυτί· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. οὕτω Καλλίμαχος. Ἐγλιξάμην· ἐπεθύμησα. οὕτως Πλάτων. Ἐγλωττογάστωρ· ἐγλωττογάστορες, οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοτεύοντες. ὡς ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Ἐγλωττοτυπεῖν· τὴν γλῶτταν ψοφεῖν τὰ κατορθώματα. καὶ σεμνολογεῖν τὰ ἐκείνων κατορθώματα. ἢ ἀεὶ ἐπὶ τῆς γλώττης ἔχειν. Ἔγνω· ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν. ἔγνω οὖν ὁ βασιλεὺς αὐτοὺς ἀδικεῖν. οἱ δέ, φεύγουσιν. καὶ ἔγνωσαν ἀντὶ τοῦ ἔκριναν. καὶ τὸν Μάγκινον ἐκδοθῆναι τοῖς Νομαντίνοις ἔγνωσαν. Ἐγνώκει. Ἐγνωμάτευεν· ὁ δὲ τῶν βαρβάρων ἡγούμενος ἐγνωμάτευε ξὺν τῷ ἀδελφῷ. καὶ ἔλεξεν. ὡς ἐγὼ μὲν ἐνέδραν ποιήσομαι. σὺ δὲ χρῶ ἀκροβολισμοῖς καὶ τοξεύμασιν. ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου καὶ γνώμας. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ἐγνωμάτευε ταύτῃ ἀξύμφορον εἶναι πρὸς σφᾶς φιλίαν θέσθαι ὡς πρὸς Τούρκους. Ἐγνωσμένον· βεβουλημένον. ὁ δὲ φράζει ὡς ἐγνωσμένον αὐτῷ εἴη, ἐπὶ νυκτὸς ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς πολεμίους. Ἐγνωσμένον· κεκριμένον. Ἀρριανός· ἐγνωσμένον δὲ εἶναι σφίσιν, ἐπειδὰν ἐλάσωσιν οἱ Μαυρούσιοι εἰς αὐτούς, τοὺς μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν φεύγειν ὡς πεφοβημένους. τοὺς δὲ ἐφ᾽ ἑκάτερα τεταγμένους, ἐς τὰ πλάγια ἐμβάλλειν τῶν διωκόντων. Ἔγωγε· κατὰ ἑπτὰ τρόπους διαιρεῖται. σύνθεσις ἀπὸ παραθέσεως· κατὰ τόνον· κατὰ γραφήν· κατὰ πνεῦμα· κατὰ εἰσβολὴν μορίου· κατὰ διάλεκτον. κατὰ τόνον, ὡς παρὰ τὸ πάροδος. κατὰ γραφήν, ὡς παρὰ δισχίλιοι. κατὰ πνεῦμα, ὡς ἔνεστι καὶ ἔξεστι. κατὰ εἰσβολὴν μορίου, ὡς τὸ ὡσεὶ χνοῦς. κατὰ διάλεκτον, ὡς παρὰ ἔγωγε. Ἐγώδυον· ἀρχεῖον. ὠδύγιον. τὸ ἀρχεῖον. Ἐγῷδα· ἐγὼ γινώσκω. περὶ Αἰσχύλου. ἐγῷδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι ἄνθρωπον ἀγριοποιόν. Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν. ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια πασχόντων. Ἐγὼ δ᾽ ὁ πάντα κωφὸς ὁ πάντα ἴδρις, κατημέλησα. ἀντὶ τοῦ ὁ ἀναίσθητος. Ἐγῷμαι· ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι. Ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ καλοῦ εἰς καλὸν μετήνεγκα. ἐκ τοῦ κιθαρῳδικοῦ καλοῦντος εἰς τὸ τραγικόν. ἐπὶ τῶν ὁμοίως τι πραττόντων. Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον. ὁ Νικόστρατος οὗτος, κωμῳδίας ἦν ὑποκριτής, δοκῶν κάλλιστα ὑποκεκρῖσθαι.

Ἐγώ σου ὀναίμην· ἐγώ σου ἀπολαύσω. Ἐγώνιος τράπεζα ἡ μὴ στρογγύλη. καὶ μὴ ἄγαν περιφερής. ἐν δὲ συνδείπνῳ τοῦ μὲν καινὰ τράπεζα ἐγώνιος ἦν ὑπὸ τῇ κλισίᾳ. τὸ μέγεθος μεγίστη. καὶ κάλλος ἄμαχος. καὶ οἷα εἰκὸς ἐπῄνουν ἄλλοι ἄλλως αὐτήν. ὁ δὲ Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὅτι παρ᾽ αὐτοῦ τερατεύσασθαι, σιγῆς γινομένης. ἐκεῖνο δὲ οὐκ οἶδ᾽ ἔτι ὠφίλοι συμπόται ὡς στρογγύλη ἐστὶ καὶ ἄγαν περιφερής. ἐπὶ τοίνυν τῇ ἀκρότητι ἠγχωνεία, ὡς τὸ εἰκός, τέλος κατερράγη. Πλούταρχος.

Ἐγρήγορεν· ἔνηφεν. ἐγρήγορος· ὁ νηφάλιος. Ἐγρήγοροι· ἄγγελοι οἱ τοῦ Σὴθ υἱοί. Ἐγρηγορώς· ἀγρυπνῶν διατελῶν. Ἔγρυπτε· σεισμός φησι γέγονεν ἐπεὶ ἔγρυπτεν ἡ γῆ. μηδαμόθι. καὶ ἔστιν ἔνθα γρυπάνι.

Ἐγγύη· ἡ ἀσφαλὴς ἀντιποίησις καὶ σαθρά. καὶ ἀπὸ τοῦ γῆ γύη καὶ ἐγγύη. καὶ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων παγιωτέρα. Ἐγγύη· ἡ περί τινος ἀναδοχή. Ἐγγυᾶσθαι· αἰτιατικῇ. μνηστεύεσθαι. καὶ ἐγγυητὴ γυνὴ ἡ μεμνηστευμένη. Προκόπιος. ἡ δέ, ἐγγυητὴ ὕστερον Βελισαρίῳ γυνὴ γέγονεν. ἤδη παίδων μήτηρ γενομένη πολλῶν. αὐθύς τε ἦν ἡ ἔξω μοιχεύτρια δ᾽ ἐξῆς εἶναι. Ἐγγύθετος· ὁ προσεδρεύων τόπος. Ἐγγυθήκη· σκεῦος τι πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέβητας ἢ τι τοιοῦτον οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι, ἐπιτήδειον εἶναι. Ἔγγυον· ἀσφαλές. καὶ ἔγγυος, ὁ ἐγγυητής. καὶ ἐγγυωμένη, ἀσφαλιζομένη. ἐπίτηδες· νῦν πανσέληνος ἡ σελήνη λάμπεται, τοῦ Χοσρόου λέγοντος ἐγγυωμένη πρὸς σὰς τὸ λοιπὸν μὴ θεουργεῖν τὴν κτίσιν. Ἐγγυοδοτικῇ· ἐκδίδωμι. Ἐγγυώμεθα· ἀντιφωνοῦμεν. Ἐγχανὼν ἂν καταγελάσας. Ἀριστοφάνης νεφέλαις· σὺ δ᾽ ἐγχανὼν τέθνηξ. καὶ αὖθις, ὁ δ᾽ ἡμῖν στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει, ἀλλὰ παθεῖ τὸ χωρεῖς αὐτοὺς οὐκ ἠσθέρανας. Ἔγχε-

δέρατα. Ἐγχέλεις θηρώμενος. ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιούντων. ὅταν γὰρ τὸ ὕδωρ
καταστῇ, οὐδὲν λαμβάνουσιν· ὅταν δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ ταράξωσι κινοῦσι καὶ λαμβάνουσιν,
οὕτω καὶ οὗτοι ταράττοντες τὴν πόλιν. Ἔγχελυς ἀττικῶς. παρὰ βοιωτοῖς δὲ, ἔγχελις.
Ἐγχεσίμωρος ὁ πολεμιστής. Ἔγχει· ἔμβαλε. Ἔγχεια· ἀντί τοι πολλάκις ἐγχείλην
ἐλυσαμένην χολάδων. Ἐγχεῖν· ἐγκερᾶσαι. Ξενοφῶν· ὁ δὲ, τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσεν
εὔχεσθαί τε τοῖς θεοῖς. ἢ ἀντὶ τοῦ σπεῖσαι. Ἐγχειρίδιον· ξίφος· ὄργανον· ἰματικὸν ὄργανον. Ἐγχει-
ρογάστορες. οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες. Ἐγχειρῶ ἐγὼ δοτικῇ. ἐγχειρίζω δὲ ἕτερον· καὶ ἐγχειρίζω, δο-
τικῇ. Ἔγχος δόρυ Ὅμηρος. ἔγχος ἐν δὲ καὶ πήχυ. τὸ γὰρ διπλάσιον, δύο καὶ εἰκοσίπηχυ.
Ἔγχος· ἀλληγορικῶς ἡ ἀσφαλὴς βοήθεια. παρὰ τὸ ἔχεσθαι. οὐδὲ νῷ φροντίδος ἔγχος. οἷον ἔν-
εστι τῶν ὦ φροντίδος ἔγχος. τουτέστι βουλῆς καὶ προμηθείας ἔργον. Ἐγχώριον. οἰκεῖον. ἐγχώριοι
γὰρ οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κατὰ τὴν παροιμίαν ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤ-
θη κάλλιστα γινώσκουσιν. Ἐγχρίπτεται. ἐγγίζει. τοῖς δὲ κλοιοῖς ὁ ἀπὸ τοῦ ἀποφέροντος ἐπιβάλλοντος βα-
ρεῖ. ὡς ἐγχριπτομένοις ὁ λύοιτο ἡ βία. Ἐγχρίπτων· προσπελάζων· προσεδρεύων. Ἐγχριμφθεῖσα
προσπελασθεῖσα. καὶ ἐγχρίψαι παρ' ἣν ἐρρόδησε ἐμπεσεῖν παραπολαῦσαι. Ἐγχρόνων· τῶν προ
πολλοῦ χρόνου συντεθεισῶν. Ἀππιανός. κατεφρόνουν τῶν σπονδῶν ἔτι ἐγχρόνων οὐσῶν. Ἐγχυ-
τρίστριαι· αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι. Μίνως, ἢ περὶ νόμου. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι
κατεγχυτρίσαι. ὡς Ἀριστοφάνης. ἐγχυτρίστριαι δὲ λέγονται καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν. αἷμα ἐ-
πιχέουσαι ἱερείου. καὶ τὰς θρηνητρίας. ἔτι δὲ μὴν καὶ τὰς ἐντιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. ὅθεν καὶ ἐγ-
χυτρίζειν τὸ ἀποκτείνειν. Ἐδάισεν· ἐμέρισεν. Ἐδάμη· ἐδαμάσθη. Ἑδανόν· ἡδὺ· εὐῶδες.
ἀμβροσίῳ ἑδανῷ. παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω ἡδανὸν καὶ συστολῇ ἑδανόν. Ἐδάσαντο· διεμερίσαν-
το. Ἔδαφος· γῆ. Ἔδαισεν· εὐώχησεν. Ἐδάσατο· κατέφαγε. Ἐδέατρος· τὸ μὲν ὄνομα
ἑλληνικόν. ἡ δὲ χρεία περσική. ἦν δὲ προγεύστης τὸ πρῶτον καὶ προκαθίεν τοῦ βασιλέως εἰς ἀσφάλει-
αν. ὕστερον δὲ ἐν ὁμοίῳ ἦν, ἐδέατρον καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης διακονίας καὶ παρασκευῆς. Ἐδε-
δίεσαν· ἐφοβήθησαν· καὶ ἐδεδίζετο. Ἐδεδίσκετο· ἐξεφόβει. Ἐδεδίξατο· ἐφοβήθη. Ἐδέδμη-
μητο· ᾠκοδόμητο. Ἔδεθλον· ἔδρασμα. Ἐδέκαζε πολλούς· ἐδωροδόκει πολλούς. Ἐδεμ
ψυφή ἑρμηνεύεται. Ἔδεσσα· πόλις Συρίας. εἰς ἣν ἀφικομένου Ζαιανοῦ, ὑπαντιάζει πρὸ τῆς
πόλεως Αὔγαρος ἵππους τε ἄγων ν' καὶ σ' καὶ τοὺς παραφράκτους θώρακας ἵπποισι καὶ τ'
ἵπποις ν' καὶ σ'. καὶ βέλη ἐξακισμύρια. ὁ δὲ Ζαιανὸς ζεῦς λαβὼν θώρακας, τἆλλα ξύμπαντα
αὐτὸν ἔχειν ἐκέλευσεν. Ἐδεσσηνός· ἀπὸ πόλεως Ἐδέσσης. Ἔδεσιν· ἱεροῖς ἐκ τῆς ἕδρας αὐθεί-
ας. Ἐδεστὰ κρέατα τὰ τετρωγμένα. Ἐδεστή· βρωτή. Ἐδεύετο· ἐνδεὴς ἐγίνετο. ἐν ἑτέρῳ
ἐκορέννυτο. εὐφραίνετο. ἐβρέχετο. Ἔδει· ἔπρεπεν. Ἐδείματο· κατεσκεύασεν. Ἐδεί-
μαντο ἐκ τοῦ δέμω τὸ κατασκευάζω. ᾠκοδόμησαν. καὶ ἐδειμάτουν· ἀντὶ τοῦ ἐξεφόβουν. εἰς πλοίαν ἤ-
γον καὶ δέος. δράκοντες δὲ μεγέθει μέγιστοι, συνέστελλον αὐτούς. καὶ ἐδειμάτουν τὰ οὐραῖα μέρη δὲ
σπείρας ἑλίξαντες. Ἐδείναζον· δεινῶς ἔφερον. ἐδεινολόγουν. ἐσχετλίαζον. οἱ δὲ, ἐδεινολόγουν
ἐπὶ τῇ τοῦ βασιλέως ῥαθυμίᾳ καὶ ἐδεινοπάθουν. ἀντὶ τοῦ δεινὰ πεπονθέναι ἔλεγον. διὸ πρὸς ἀλ-
λους ἐδεινοπάθουν εἰ γυναικὶ ζόπον γυμνώσουσιν ἑαυτοὺς ὅπλων. Ἔδεξεν· ὑπέδεξεν. Ἔδε-
ραν· ἐξέδειραν ἔδηραν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔτυψαν, διὰ τοῦ η. Ἔδεισα· ἐφοβήθην. Ἐδεῖτο· ἐδέετο τοῦ
θεοῦ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐδεσμεῖτο. Ἔδη. τὰ ἱερά. τὰ ἐδάφη, ἐκ τοῦ ἕδους, Ἐδηδοκώς, καταφα-
γών, καὶ ἐδήδοκα καὶ ἐδηδώς, Ἐδηλήσαντο, ἔβλαψαν, Ἐδήμευσαν, δημόσιον ἐποίησαν, καὶ
ἐκράτησεν ὁ φθόνος, καὶ τὴν θυσίαν ἐδήμευσαν αὐτοῦ. ὁ δὲ, ὑπεξαιρεῖται χρυσοῦ δέκα τάλαντα
Ἐδημοσίωσαν· δημόσιον ἐποίησαν. ὁ δὲ Θευδέριχος ἐπὶ Ζήνωνος ἐδημοσιώθη. χιλίας καμήλους
προπέμψας, χρυσίου καὶ ἀργυρίου. Ἐδημώθη· ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη. δῆλος πᾶσιν ἐγίνετο. οὕτω
Δίων ἐν ῥωμαϊκῶν ἑπτακαιδεκάτῳ. καί τις λόγος περὶ αὐτῶν τοιόσδε ἐδημώθη. Ἔδηξεν· ἔδακεν.
Ἐδῄουν· παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ διέκοπτον. διέφθειρον. ἅπασαν κατεδῄουν τὴν ἀνατολικὴν χώ-
ραν. καὶ ἐδῄωσαν ὅμοιοι. Ἔδησαν· ἐδέσμευσαν. Ἐδητύος· βρώσεως. Ἐδιδάξαμεν· ἐπαιδεύσαμεν. δ-

ἑτέρα

ἑτέρου αὐτὸς ἐπὶ μειρακίοις τούτου· ὃ παιδευτικὸν ἀντὶ τοῦ ἐν γυμνασίῳ, διὰ τὸ εἶναι μεσότητος ἀστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐξεπαίδευσε. Ἐδίδαξεν· ἔπεισεν· ἀνέπεισεν· ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἀναγκαίως κατακηρῦσαι, οὐ προσώποις ἔδοικα μέν. Ἐδίδη· ἐδέσμευεν. Ἐδίδοσαν. Ἐδικαιοῦντο· ἠξιοῦντο. Ἐδικαίου· δίκαιον εἶναι ἔλεγεν. καὶ μήτε τὴν βασιλείαν ἑαυτοῦ ἀποδίδωσί τις, ἀλλὰ τούτου ἀπαλλάσσεσθαι κύριος, ἐδικαίου εἶναι αὐτός. Ἀππιανός. Σύφαξ δὲ τούτων γινομένων πυνθανόμενος, ἐπεχείρει διαιτῶν διαλύσεις. καὶ ἐδικαίου μήτε Ῥωμαίους Λιβύης μήτε Καρχηδονίους Ἰταλίας ἐπιβαίνειν ἐπὶ πολέμῳ. ἢν δέ τις ἀπειθῇ, τοῖς πειθομένοις ἔφη συμμαχήσειν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Μάρκιος ἀντιλέγειν μὲν πρὸς οὐδὲν ἐν αὐτοῖς ἐδικαίου. ἐδικαίου τοίνυν ἀντὶ τοῦ ἐκείνους δίκαιον εἶναι ἐνόμιζεν. Ἐδικαιώθησαν· δίκαιοι ἐκρίθησαν δικαίως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς ιϛ. ἔκ τε γὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἀξιώσεως καὶ ἐκ τῆς παλαιᾶς πρὸς τοὺς Ῥωμαίους φιλίας, συγγνώμην δικαιωθέντες. ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου, καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι. καὶ ἐδικαιώθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. πολλαχοῦ δὲ οὕτως κέχρηνται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σημαινομένου. ὡς καὶ ἐν τῷ ιϛ. πάντες ἀποθανεῖν ἐστὲ ἄξιοι. οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω. ἀλλ' ὀλίγους μὲν οὓς καὶ συνείληφα ἤδη δικαιώσω. τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι. καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πολλαχοῦ ὁμοίως. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον, κατεδικάσθησαν. Ἐδικαίωσαν ἀντὶ τοῦ κατέκτειναν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι καταγαγόντες αὐτὸν ἐδικαίωσαν θανάτῳ. Ἐδίνευον· κύκλῳ περιεῖσαν· ὠρχοῦντο. Ἐδίωκον· ἐξεδίωκον· ἐδίωξεν. Ἐδίψησαν· ἐπεθύμησαν. ὁ δέ, ἐλευθερῶσαι τὴν Ἑλλάδα ἐδίψησεν. Ἕδνα· τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. Ἑδναῖα· ἡ καθέδρα. Ἐδοκίμαζεν· ἔκρινε. σιωπηλὸς ἦν. ἐπὶ τούτοις ἀποκρύπτειν ἐδοκίμαζεν. καὶ Ἀππιανός. ὁ δέ, ἐπὶ Τασκωνίας χωρεῖν ξυνελόμενος ὅσους ἐδοκίμαζεν· ἀντὶ τοῦ ἔκρινεν ἱκανῶς εἶναι ἀξίους. Ἐδοκίμασαν· προέκριναν· ἐκύρωσαν. πολλῶν δὲ ῥηθέντων εἰς ἑκάτερα λόγων, οἱ πλείους γνῶναι τὴν προτέραν ἐδοκίμασαν. Ἔδοξεν· εἰς ὑπόληψιν ἦλθεν. Ἕδος· τὸ ἄγαλμα. καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἵδρυται. Ἕδος· ἔδαφος· ἕδρασμα· ἱερόν· ναός. τὸ τῆς τύχης ἕδος· τὸ περὶ τὸν προσκυνήσας, τὴν ἐπάνοδον αἰτεῖ. Ἐδός· ὀφαγᾶς. Ἔδοσαν δίκην. Ἐδοῦμοι· ὄνομα ἔθνους. Ἐδωδή· βρῶσις· τροφή. Ἐδώδιμον· βρώσιμον. ἐπεὶ ἀποροῦν τὴν προπαρασκευὴν αὐτοὶ ἄγοντες οὐδὲν ἐδώδιμον ἐποίησαν ἵνα ἀπολέσθω λυπηρᾶς οὔσης αὐτῶν τῆς γῆς. καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεφθέντες. Ἑδώλια· τὰ σανιδώματα κυρίως τῶν πλοίων ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται καθέζονται. καθέδραι. ἑδράσματα. Σοφοκλῆς· ἀρχαιόπλουτα πατρὸς ἑδώλια· ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα οἰκήματα. καὶ ἑδωλίασι παρ' Ἀριστοτέλει ἀπὸ στρώματος. Σοφοκλῆς· ἀκραῖσιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγοντος. Ἑδωλιάσαι· συγκαθίσαι. Ἑδωλιάσαι καὶ ἰκριῶσαι. ἑκατέρῳ αὐτῶν ἐχρήσαντο. τὸ μὲν οὖν ἑδωλιάσαι, οἷον συνθεῖναι ἔκ τινων ξύλων ἁπλῶς πρός τόπον τινὰ συντιθέντων. τὸ δὲ ἰκριῶσαι δύναιτ' ἂν καὶ ὡς κοινότερον λεχθὲν νοεῖσθαι. πολλοὶ γὰρ τῶν ἰδιωτῶν ἰκρίας μακρῶν ξύλων συντιθεμένων στέγας· ὑπὸ στέγαις ἑτέραις καλοῦσι, Ἰὰς ἐκ τοῦ Ἐδώμ, ὄνομα κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ θερμασία. Ἔδων· ἐσθίων. Ἐδωρεῖτο· δώροις ἐτίμα. ἐδωρεῖτο δ' ἔσθ' ὅτε καὶ τοῖς ἄλλοις κειμηλίοις. Ἐδωρήσατο· ἐφιλοφρονήσατο. καὶ πολλὰ τῶν ὅπλων τοῖς ἐπιτηδείοις προσανέδωκε. τισὶ δὲ τῶν γνωρίμων σκηνὰς ἐδωρήσατο τῶν ἐπιτηδείων. καθόλου δὲ παρ' αὐτὸ πρόσφορον ἐπειρᾶτο χαρίζειν ἑκάστοις. Ἕδρα· βάσις· καθέδρα. ἕδρα καὶ ἡ προεδρία παρὰ Ἀριστοφάνει. καί σ' ἂν τι τούτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ εἰς τὴν ἕδραν, θ' ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ Φαρμακός. καὶ Ἀρριανὸς ὅτι μετὰ ὄμματι καὶ φωνῇ καὶ ἕδρᾳ ἐτίμησας ἂν καθέδρα. Ἕδρα· καὶ ὁ σφιγκτὴρ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ τό φησιν ὁ προφήτης καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· τῆς ἕδρας τὸ πάθος σημαίνουσα. σεμνότερον δὲ τοῦτο εἴρηκεν εἰπὼν εἰς τὰ ὀπίσω. Ἕδραι λέγονται καὶ αἱ σέλλαι· σελλάρια· σωτήρια. Ἕδραν· τὴν μονὴν εἴρηκεν ὁ Θουκυδίδης. καλοῦσι δὲ καὶ τὸν μέρος ὡς ἡμεῖς ἕδραν. Ἑδράνων, θρόνων. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἄναξ ἑδράνων ὅπου μακραίωνι στηρίζῃ σχολῇ. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· νηῶν ἕδρανον ἀσταθέων ἄγκυραν, ἀντὶ τοῦ ἕδρασμα. Ἕδρασεν, ἔκρινεν, ἐκάθισεν. Ἑδραῖος, καὶ ἑδραίωμα στήριγμα. Ἑδριόωντο· ἐκαθέζοντο. Ἑδρῖται, οἰκεῖται ἀπὸ τοῦ καθέζω,

γεν ἐπὶ τὴν ἑστίαν. Ἒ ἔ· ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. Ἐδλυντής· ὁ προμηθής· ὁ εὐπειθής.
Εἴλαρ· ἐπιθύμημα, βούλημα. Ἔεσο· ἐνεδέδυτο. Ἔσχατος· ὁ ἔσχατος. Ἐντῶς· ἰσχυρῶς. Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰσραήλ· υἱὸς Ἄχαζ. ἁπάντων εὐσεβέστερος· οὐ μόνον τὰ εἴδωλα κατέσκαψεν καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συνέθλαψεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθεῖλε καὶ τὰ ἄλση κατέκοψε. καὶ τὸν ὄφιν ὃν ἐκρέμασε Μωϋσῆς, ἔτι γὰρ αὐτῷ πάντες ἐθυμίων, μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων ἠφάνισε. τοὺς τοίνυν Ἰουδαίους εἰδωλολατροῦντας ἐτιμωρεῖτο. ἐκκόπτων τὰ μνημόσυνα καὶ λείψανα τῆς ἀθεότητος. τοσοῦτον τῆς θεοσεβείας ἀφίκοντο, ὡς ὄπισθεν τῶν θυρωμάτων, ζωγραφεῖν τὰ εἴδωλα καὶ προσκυνεῖν. ἵνα εἴ τινες τῶν παρ' Ἐζεκίου ἐρευνῶσιν, ἀνοιγνυμένων τῶν θυρῶν, σκέποιτο τὰ βδελύγματα. καὶ μόνος ἐβασίλευσεν Ἰουδαίας κατὰ προαίρεσιν θεοῦ. φέρεται δέ τι καὶ τοιοῦτον· ἦν Σολομῶντος βίβλος ἰαμάτων πάθους παντὸς ἐγκεκολαμμένη τῇ τοῦ ναοῦ φλιᾷ. ταύτην ἐξεκόλαψεν Ἐζεκίας οὐ προσέχοντας τοὺς λαοὺς τῷ θεῷ. διὰ τὸ τῆς θεραπείας τῶν παθῶν ἐνθένδε τοὺς πάσχοντας αὐτοὺς κομίζεσθαι, περιορῶντας αἰτεῖν τὸν θεόν. ἐπολέμησε δὲ μέχρι Γάζης τοῖς ἀλλοφύλοις ἀστυγείτων ἀναστὰς πρότερον ὑπήκοος ὤν. Ἕζεσθαι· καθέζεσθαι. καὶ ἕζετο. Ἔζε· ἔβρεζεν. ἔζη δὲ διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ ζῶν ἦν. Ἐζήλωσεν· ἐπεθύμησεν. Ἐζημίωσεν· ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Αὐρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς, τῇ τοῦ θανάτου πολλοὺς ἐζημίωσεν. ἀντὶ τοῦ κατέκρινε, κατεδίκασεν. Ἔζων· ἀντὶ τοῦ ζῶν ἦν. Ἐζωσμένοι· ἐνδεδυμένοι. Ἐζυγοστατεῖτο· ἐφ' ἑκατέρω ῥοπὰς ἐλάμβανε. Πολύβιος· ἐζυγοστατεῖτο τοῖς Ῥωμαίοις ὁ πόλεμος. Ἐεικόσορος ναῦς· ἢ ἐεικοσόρειος ἢ εἰκοσικώπου. Ἐεισάμενος· ὁμοιωθείς. Ἔηκε· συνεχώρησε. Ἐήλακεν· ἐλήφθη. Ἐῆος· τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρός. ἐῆος Ὅμηρος φησίν. Ἐϊκτόν· τὸ ὅμοιον. Ἐΐσῃ· ἴσῃ. καὶ ἐΐσας νῆας. Ἐΐσκω· τὸ ὁμοιῶ αἰτιατικῇ. Ἐθαγενής· ὁ ἐγχώριος, ὁ ἐν τόπῳ ἰδίῳ γεγεννημένος. Ἐθάδας· συνήθεις φίλους. ἐθὰς ἡ συνήθεια. Ἐθανατώθη· ὡς ἔνοχος θανάτου ἐκρίθη. Ἐθέλγετο· ἐθηλύνετο. Αἰλιανός· ὁ μὲν ἐθέλγετο οὐ πάντως τοῖς ὑπηρέταις τῶν ὀργὴν ἠρεμούμενος. Ἐθελημός· ἥσυχος.
Ἐθελῆσαι· ἀντὶ τοῦ ἐθελήσειεν. Ἐθελῆσαι· δυνηθείη. Ὅμηρος· οὐδ' ἄλλα ἐθέλει περιέσσεσθαι. καὶ αὖθις· οὐδ' ἂν ἐθελήσαι μαθεῖν· ἀντὶ τοῦ οὐ δυνηθῆ. Ἐθελοδουλεία. Ἐθελοθρησκεῖ· ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν.
Ἐθελοκακῆσαι· ἑκουσίως ἐλέσθαι τὸ κακόν. καὶ ἐθελοκακοῦντες, ἑκουσίως τὸ κακὸν αἱρούμενοι. ἐθελοκακοῦντα αὐτὸν περὶ τὴν πορείαν καὶ καταλειφθῆναι παραμένοντα. Ἐθελοκακία.
Ἐθελοκάκως· ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεγόμενον. Ἀππιανός· τῶν δὲ στρατηγῶν στρατὸς ἦν δυναστείας ὑπομνήσει κακίας ἐθελοκάκως τε ἠγωνίζοντο καὶ ἔφυγον. ἐπιδησάμενοι τὰ σώματα ὥσπερ μένοι καὶ τὰς σκηνὰς διέλυον· καὶ ἀναχωρεῖν ἐπεχείρουν. ἀπειλὴν ἐπικαλοῦντες τῶν στρατηγῶν. καὶ αὖθις· ἐθελοκακοῦντες αὐτῶν διὰ πλείους αἰτίας. Ἐθελοκωφῶν· μὴ βουλομένων ἀκούειν. θελόντων παρακουόντων. Ἐθελονταί· φανερῶς ἐκλήθησαν οἱ δοῦλοι οἱ στρατευθέντες ἑκουσίως ὑπὸ τῶν δεσποτῶν τῶν ἐν Κάνναις τελευτησάντων. Ἐθελοντηδόν· Θουκυδίδης διὰ τοῦ η.
Ἐθελοντήν· ἐπίρρημα. τοὺς παραβόλους κινδύνους ἐθελοντὴν ἂν ἀναδεδεγμένος. καὶ Πολύβιος· τοῖς βουλομένοις πάντα κίνδυνον ἐθελοντὴν ὑπομένειν. καὶ αὖθις ἐκ παντὸς ἐπιλέξει τοῦ στρατεύματος ἐθελοντὴν τοὺς ἀρίστους. Ἐθελοντής· βουλόμενος ἢ χωρητός. Ξενοφῶν· δηλώσατε εἴ τις ἐστὶν ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλει ἂν γενέσθαι ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. προσλαβὼν ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τοῦ στρατεύματος. λέγεται καὶ ἐθελοντίους. προσεδέχθησαν ἐθελοντίους τοὺς Ἀραβίους ὁμολογήσαντας. Ἐθελοντί· ἐπίρρημα. Ἐθελοπρόξενος· ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ γενόμενος καὶ μὴ κληθεὶς ἐκ τῆς πόλεως. οἱ γὰρ πρόξενοι κελευόμενοι, ἐκ τῆς ἑαυτῶν πόλεως ἐγίνοντο.
Ἐθελουργός· ἔθιμος. Ἐθελυμνοί· πυκνοί. Ἐθέμην· ἐκεῖνα ἐνόμισα. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. οἷον κἀμοὶ τοῦτο δοκεῖ σύμφορον τὸ μὴ εἶναι δικαστήρια. καὶ Ἀριστοφάνης. Ἔθεσαν· ἐποίησαν.
Ἔθει· ἔτρεχεν. ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως, ἔθει δρόμῳ. Ἔθει· ἔτρεχεν· ἔπλευν, ὁ δὲ ἄνεμος τὰ ἱστία ἐπλήρου, ἡ δὲ ναῦς ἔθει καλῶς. Ἔθειρ, ἡ θρίξ, ἡ αἰτιατικὴ ἔθειρα. οἱ δὲ ἔθειραι· ἐθείρ φασί. Ἔθειραι αἱ τρίχες. ἔθους ἐπιμελούμεναι τρίχες περιωπ' ὁπότε Ξεναλὰς ὁ δόξος ἐθείρας ἀντὶ τοῦ ἐκ τέχνης, καὶ ἐν ἐπιγράμματι, χρυσῆς εἰρεσιώνης μίαν τρίχα δωρεῖς ἐθείρης. Ἐθείρει· ἔθους ἐπιμελεῖται.
Ἐθέσαντο.

Ἐθηήσατο· ἐθαύμασε. Ἔθηκεν· ἔχρισεν. ἢ κυρίως. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἱππικὸν ἀγῶνα ἔθηκεν.
Ἐθηλώθη· ἐκηλίδη. βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλώθη τὸ στόμα. ἐν τῇ βαφῇ οὐκ ἀνίεται ὁ σίδηρος ἀλλὰ
σκληροῦται. οὕτως οὖν φησὶ διασταλτέον. καὶ γὰρ Φασινὸς ἢ ἐπιλέγει καὶ ζέον καὶ ἐβό ὡς ἐν βαφῇ
σίδηρος, νῦν ἐθηλύνθη ὑπὸ τῶν λόγων τῆς γυναικός. ἢ ὅτι διττῶς βάπτεται ὁ σίδηρος. εἰ μὲν τὸ μαλ-
θακὸν βούλονται αὐτὸν εἶναι, ἐλαίῳ βάπτουσιν. εἰ δὲ σκληρὸν ὕδατι. Ἐθημοσύνη· συνήθεια.
ἐθισμός. καὶ ἔθιμος συνήθης καὶ ἐθάς. Ἐθνῖται· οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἐθνοπά-
κτου ὁ Ἰώσηππος λέγει ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Μακκαβαίων. Ἔθνος· τὸ πλῆθος. ἤγουν τό, μοιχοί, κερνοι-
τοιχωρύχοι, βαλαντιοτόμοι. καὶ τὰ βιαιότατα ἔθνη. Ἔθνος· οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάνθρωπον γένος. ἀλ-
λὰ καὶ ἰδίως μέρος τι τῆς πόλεως. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. καὶ ἐν τῷ θʹ τῶν Φιλιπ-
πικῶν. Ἔθος ἀντὶ τοῦ σημεῖον. ἢ νόμος ἄγραφος. νόμος δὲ, ἔθος ἔγγραφον. τὸ ἔθος οὐκ ἔστιν ἤρεμα αὐτῶν.
ἀλλὰ βίᾳ καὶ χρόνῳ. καὶ ὁ μὲν νόμος ἔοικε τυραννίδι. φόβῳ γὰρ ἕκαστα καὶ μετὰ προστάγματος δι-
απράττεται. τὸ δὲ ἔθος μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς βασιλείας. βουλόμενοι γὰρ αὐτῷ πάντες δί-
χα ἀνάγκης ἕπονται. καὶ ὁ νόμος τοσαύτης δικαιοσύνης καὶ φιλανθρωπίας μεστὸς, ὥστε καὶ τοῖς ἀτυχοῦ-
σι χρησιμώτερος καθέστηκε τῶν γένει προσηκόντων. καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἰσχυρότερος τῆς αὐτῶν ἐκείνων
ῥώμης. καὶ πατράσιν υἱῶν ἐγγύτερος. καὶ παισὶ γονέων. καὶ ἀδελφοῖς ἀδελφῶν. πολλοὶ γοῦν ὑπὸ τῶν φί-
λων ἀδικούμενοι, πρὸς τοὺς νόμους κατέφυγον. καὶ ἄλλα πλείονα ἐν τοῖς περὶ νόμων. Ἔθω· τὸ ἐξ ἔθους τι
διαπράττομαι. ὡς τὸ ἔθων οἶνος ἀλωήν. Ἐθώπευον· ἐκολάκευον. Ἐθαύμαζον· ἀντὶ τοῦ ἐθαύ-
μαζον. Ἐθείγκωσε· περιεστοίχωσε. περιεχαράκωσε. Ἔθειραν· ἐκ τοῦ θείζω. Ἐθρυλλίχθη· ἐτεθρυλ-
χθη. Ἐθοινήσαντο· εὐωχήθησαν. Ἔθυσας· ἀντὶ τοῦ θύσει. τοῦτο παρὰ Φιλοξένῳ ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν
Ὀδυσσέα. ἀπεκδέχου γὰρ τὸ ἐνθάδε πῦρ καίοντες, ἐθύσαμεν. παρὰ τὸ ἐν τῇ Εἰρήνῃ λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ἀρνῶν
οὐχὶ δὲ τὸ ἀπεθύσαμεν νοεῖσθαι. Ἐθνέσαι· ἔθνος Θεσσαλίας. Ἑκάβη· ἡ ἕκαθεν βεβηκυῖα
πρὸς τὸν ἄνδρα. ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας ὁ Φρὺξ, εἰς Ἴλιον Πριάμῳ ἐξέδοτο. ὅθεν Πρίαμος Φρυξὶ
συμμαχεῖ. ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν. Ὅμηρος. Ἑκαδημία· οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο
ἡ ἀκαδημία, ἀπὸ Ἑκαδήμου τινὸς ἥρωος. Ἔκαθεν· πόρρωθεν. Ἐκκαινῶ· ἀπειροκαινῶ πολλάκις τοῦ
χρῷ. Ἐκκαλαμᾶται· ἡ θυγάτηρ παππάζουσα ἅμα τῇ γλώττῃ εὐστόμολον ἐκκαλαμᾶται.
Ἐκαλαμήσαντο· ἀπεθέρισαν. Ἐκκαλέσασθαι· παραθῆξαι. παρορμῆσαι. ἐκκαλέσασθαι σπου-
δάζοντες ἐπὶ πράγματι τῶν λεγομένων πρὸς τὰς τῶν Ῥωμαίων ἐλπίδας. Ἐκκαλεῖται· προκαλεῖται. ὁ δὲ
Κεκίλιος ὁρῶν αὐτὸν καὶ τεθαρρηκότα, βουλόμενος ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, συνεῖχε τοὺς στρατιώτας ἐν τοῖς
τῶν πυλῶν, ἀντὶ τοῦ προκαλεῖσθαι. καὶ ἐκκαλούμενοι προκαλούμενοι ἢ προμηθούμενοι. τῆς βουλῆς οὐδὲν προθυ-
μουμένης, εἴτε τὴν καθ' αὑτῶν ἐκκαλούμενοι διαβολὴν. ἵνα μὴ δόξοιεν αὐτοὶ Μάρκιον ἐπάγειν ἐπὶ
τὴν πόλιν, εἴτε τῷ δήμῳ φιλονεικοῦντες καὶ ἐθίζοντες αὐτὸν, μὴ ῥᾳδίως ἀνδρὸς παντὶ ὑποκαταδι-
κάζειν. Ἐκάλη, ὄνομα κύριον. ἡ ἡρωῒς ἡ παρὰ Καλλιμάχῳ, ἢ πρὸς ἑαυτὴν καλοῦσα. ἔχει τὸ τεῖ-
χος ἀκλήϊστον. Ἐκαλλίστρουν· ἰακόνδειν. Ἐκαμήδη· Νέστορος παλλακίς, παρὰ τὸ ἑκὰς
μήδεσθαι ὃ δεῖ βουλεύσασθαι. Ἐκάμον· ἐκοπίασαν. Ἐκκαπηλεύειν· δολοῦν. πανουργεῖν. Ἐκά-
πυσεν· ἐξέπνευσεν ἐκ τοῦ καπύω τὸ πνέω. ἀφ' οὗ καπύω. Ἐκαραδόκησεν· ἀπέβλεψεν. ἢ ἐμοὶ προ-
σέθετο τὴν κεφαλὴν μετεωρίσας διὰ τὸ ὁμιλεῖν. καὶ τοῦ εἰωθέναι. ἀντὶ τοῦ ἐκαραδόκει προσεδόκα
ἐκαρτέρει. ἀπεσκόπει. Ἐκκαρπωσάμενοι· προσόδους μεγάλας λαβόντες. Ἐκαρπώσαν-
το· μετειλήφασιν. οἱ κοσμηθέντες φυγῇ ἐκαρπώσαντο εἶναι. Ἑκὰς· πόρρω. μέν τοι οὐχ ἑκὰς οὐδ' ἀπὸ
σφῶν τὸν κίνδυνον ἡγοῦντο εἰ οἱ πολέμιοι κρατήσειαν. συνηγείροντο ἑκούσιοι καὶ οὐκ ἐπίκλητοι.
Ἑκαστάτω· πορρωτάτω. Προκόπιος. ἑκαστάτω τῆς τοῦ βαρβάρου ἐπιβουλῆς ὄντες.
Ἑκασταχοῦ· ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ. ταῦτα μὲν οὖν ἑκασταχοῦ ἐπράσσετο. Ἑκάστοτε· ἀντὶ τοῦ ἀ-
εί. οὐδὲ γὰρ λέγεται πάντοτε. Βάβριος. τῶν οὖν τριχῶν ἑκάστοθ' ἡ μὲν ἀκμαία ἔτεμνεν ἃς εὕρι-
σκε λευκανθιζούσας. καὶ αὖθις. τοὺς μὲν φιλεῖν βουλομένους δεδοίκατε. τοὺς δ' οὐκ ἐθέ-
λοντας, ἀντιβολεῖσθε. ἑκάστοτε ἀντὶ τοῦ ἀεί. Ἐκ καταλόγου· τῶν εἰς στρατιώτας τελούντων.
τὴν γάρ τοι πληθὺν καὶ τοὺς ἐκ καταλόγου, ἐώνηνται. Αἰλιανός φησιν. Ἑκαταῖος· Ἀβδηρίτης

φιλόσοφος. ὃς ἐπεκλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικός. διὰ γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. γέ-
γονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ ταῦτα. περὶ τῆς ποιήσεως ὁμήρου καὶ ἡσιόδου. Ἑκαταῖ-
ος. ἡγησάνδρου μιλήσιος. γέγονε κατὰ τοὺς δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ καμβύσην βασιλεύσαντος,
ὅτε καὶ διονύσιος ἦν ὁ μιλήσιος. ἐπὶ τῆς ξε'. ὀλυμπιάδος. ἱστοριογράφος. ἡρόδοτος δὲ ὁ ἁλικαρνασεὺς
ὠφέληται τούτου, νεώτερος ὤν. καὶ ἦν ἀκουστὴς πρωταγόρου. ὁ δὲ ἑκαταῖος. πρῶτος δὲ ἱστορίαν πε-
ζῶς ἐξήνεγκε. συγγραφὴν δὲ φερεκύδης. τὰ γὰρ ἀκουσιλάου νοθεύεται. Ἑκάτειον. ἑκάτης ἄ-
γαλμα. καὶ παροιμία. θεαγένους ἑκάτειον. οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπιών. ὃς καπνὸς ἐκαλεῖ-
το. ἦσαν δὲ θεαγένεις ἄλλοι β'. ὁ περὶ ὁμήρου γράψας, καὶ ὁ ἐπὶ μαλακίᾳ διαβεβλημένος.

Ἑκατηβελέτης ὁ ἀπόλλων. ὁ αὐτὸς καὶ ἑκατηβόλος. Ἑκάτην. ἀπὸ ταύτης ἔστι μαθεῖν εἴ-
τε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πένεσθαι ἐστὶ βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας,
δεῖπνον κατὰ μῆνα ἀποπέμπειν. τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἔθος γὰρ ἦν ἄρτους καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα τιθέναι τῇ ἑκάτῃ τοὺς πλουσίους. καὶ λαμβάνειν
ἐξ αὐτῶν τοὺς πένητας. Ἑκάτην. οἱ μὲν, τὴν ἄρτεμιν. οἱ δὲ τὴν σελήνην ἐμφάσμασιν ἐν τό-
ποις φαινομένην τοῖς καταρωμένοις. τὰ δὲ φάσματα αὐτοῖς δρακοντοκέφαλοι ἄνθρωποι καὶ
ὑπερμεγέθεις. ὥστε τὴν θέαν ἐκπλήττειν τοὺς ὁρῶντας. Ἑκατήσιον. πρὸ τῆς δήλου κεῖταί τι
νησύδριον. ὃ ὑπὸ ἐνίων ψαμμίτη καλεῖται. καλεῖσθαι δὲ οὕτως φασὶν αὐτὴν διὰ τὸ τοῖς ψαμμί-
τοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν. ψάμμιτον δέ ἐστι, ψαιστῶν τις ἰδέα. Ἑκατομβαιών. μὴν ἀθηναῖ-
ος. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἀπὸ τοῦ πλείστας ἑκατόμβας θύεσθαι τῷ μηνὶ τούτῳ. Ἑκατόμπυλος. ὄνο-
μα κύριον. Ἑκατόμπεδος. νεὼς ὁ ἀθήνησι παρθενών. καὶ ἑκατόμπεδον. λυκοῦργος ὁ παρθε-
νὼν ὑπό τινων, ἑκατόμπεδος ἐκαλεῖτο. διὰ κάλλος καὶ εὐρυθμίαν οὐ διὰ μέγεθος. Ἑκατο-
στὸς ὁ ἀριθμός. Ἐκβακχευθείς. ἐκμανείς. ὁ δ' οὖν ἀλκεὶς ἐκβακχευθείς, ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἀθρόαν ἐπήγ-
γειλεν ἔξοδον. Ἐκαυλίζεχες. ἐκκαυλίζων. ἀποκλῶν. ἀνασπῶν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν λαχάνων ἀ-
νασπωμένων. Ἐκβαλεῖν λέγουσιν ἰδίως τὸ κροῦσαι τοῦς ναυσίν. Ἐκβάλλω αἰτιατικῇ. τὸν ἀ-
δὰμ ἐξέβαλε τοῦ παραδείσου. ἐκβάλλομαι δὲ γενικῇ. ἐξεβλήθη ἀδὰμ τοῦ παραδείσου. Ἐκβεβρό-
λισται. ἐξορώρυκται. Ἐκβιασταί. ἄμφω γὰρ εἰσὶν ἐκβιασταὶ τῆς δίκης νύττουσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ τῆς
δίκης πέρας. περὶ γρηγορίου καὶ βασιλείου φησίν. ἐκβαίνω αἰτιατικῇ. καὶ ἐκβὰς ἐξελθών.

Ἐκβιβάσας. ἐξαγαγών. τὴν ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα μούσης κατειληφῆ μὴν δῶρ' ἐκβιβάσας
ἵνα πείσωμεν μετ' ἐκείνης. ἀντὶ τοῦ χρεάσωμεν. Ἐκβιασθῇ. ἐκβληθῇ. ἐκλειφθῇ. λέγεται δὲ καὶ ἐ-
πὶ τῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκπιεζομένων. λέγεται δὲ καὶ ἐξεπτύσθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Ἐκ-
γαμηθῆναι. ὅταν εἰς ἕτερον γένος ἐκδοθῇ παρθένος, οἷον εἰ τοῖς μὴ προσήκουσι, τοῦτο ἐκγαμεῖσθαι
λέγεται. Ἐκγεγάμεν. ὅμηρος εὔχεται ἐκγεγάμεν. ἀντὶ τοῦ γεγενῆσθαι. ἀπὸ τοῦ γῶ γήσω γέγημι.
ἀπαρεμφάτως γεγάναι. καὶ δωρικῶς γεγάμεν. ὡς τιθέναι τιθέμεν. Ἐκγλυετῆς τυφλός.

Ἐκγειτόνων. ἐκγειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. ἀντὶ τοῦ
γειτνιῶσαν. Ἐκδεδαρμένον δέρας. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ἐκδεές. ἀτελές. ἐλλιπές. ὁ
δ' ἔδοξε δὲ αὐτῷ πρότερον ὡς μηδὲν ἐκδεὲς εἴη τῶν θείων λογίων εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν ὅπου τὸ ἄγαλμα
εἰσδῦναι καὶ κλέψαι τῆς ἀθηνᾶς. Ἐκδέξασθαι. οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀναμεῖναι. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀναδέξασθαι καὶ
ἀναλαβεῖν. ἐκδέξασθαι ἐστὶ τὸ παρ' ἑτέρου λαβόντα αὐτὸν ἐγχειρεῖν τὸ λοιπόν. ἐπισκε-
πτέον δὲ τὸ ἐν τῷ ε'. φιλιππικῶν λειφθέν. καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχεσθαι τῶν ἐκείνῳ πεπραγμέ-
νων. Ἔκδεξαι τῶν ἀληθινῶν ἢ ψεύδομαι πίστευσιν ὑποσχομένῳ τῷ δούλῳ σου. αὐτὸς ἐγγυητὴς γε-
νοῦ τῆς ἐμῆς ὑποσχέσεως. Ἐκδέχεσθαι. ἀπείργειν. κωλύειν. πέρα τε παρατεταμένα ἦν.
εἰς τὸ ἐκδέχεσθαι τὰ τῶν βαρβάρων τοξεύματα. Ἐκδέχῃ. νοεῖς. ὑπολαμβάνεις. πολύβιος. οὐκ ὀρ-
θῶς ὦ στρατηγὲ τοὺς ἡμετέρους ἐκδέχῃ λόγους. καὶ ἐκδέχομαι αἰτιατικῇ. Ἔκδεια. ἡ κεχρε-
ωσμένη λοιπάς. ἔκδεια γάρ ἐστι, τὸ μέρος καταβαλεῖν ὧν ὀφείλει τις, εἰ καὶ μὴ πάντα. ἔνδεια
δέ, τὸ μηδὲν ὅλως καταβαλεῖν. ἢ ἔκδεια μέν ἐστι τὸ ἔχοντα μὴ καταβαλεῖν. ἔνδεια δέ, τὸ μηδὲν ἔ-
χειν. ὡς εἶναι τὸ μὲν, ἑκούσιον. τὸ δὲ ἀκούσιον. ἔκδεια μέν ἐστιν, ἑκάστου στέρησις χρημάτων. ἔνδεια

δέ, ἐν

δὲ ἐν διαμέτρῳ. Ἐκδιαιτηθῆναι· διατριβῆναι. Ἐκδιῄτησε· κακῶς διῴκησεν. Ἐκ-
διαίτησις ἡ τρυφή. ὁ δέ, τρυφαῖς μαλακαῖς καὶ ἐκδιαιτήσεσι διαλυθεὶς ἐπανήει· ῥᾳθυμία τε καὶ
μαλακία καὶ ἀβουλία τὰς τῆς ἀρχῆς ἡνίας ἀφίησι. καὶ αὖθις· ἀπαγορεύει πρὸς τοὺς πόνους
πόθῳ τῆς ἐν συνηθείᾳ ἐκδιαιτήσεως. καὶ αὖθις· τὴν γέροντος δὲ τρυφὴν ἐκδιῄτησεν. Ἐκδικάσασθαι·
Ἰσαῖος· ἀντὶ τοῦ ἀνάδικον ἐκπρᾶξαι διὰ τοῦ δικάσασθαι. Ἔκδικον· τὸ ἔξω τοῦ δικαίου. Αἰλιανός· τε-
τόλμηται μὲν αὐτῷ τὸ ἔκδικον ἐκεῖνο καὶ παράνομον ἔργον. Ἐκδίκους· ἀδίκους καὶ ἔξω τοῦ δι-
καίου ὄντας. ὁ δέ, ἦν ἔκδικός τε καὶ ἔκνομος. ἀντὶ τοῦ ἄδικος. Σοφοκλῆς· θρασὺν ἐπαίδευσαν
κακόν· οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν. σὺ δ' ἐᾶν οὐκ ἔσῃ αἰσχυνεῖς πόλιν τὴν αὐτὸς
αὑτοῦ. καὶ ὁ πληθύων χρόνος γεροντόμου, τίθησι καὶ τὸ νῦν κενόν. Ἐκδίκως· δεῖν χοὰς τοῖς ἐκ-
δίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν. καὶ αὖθις· καὶ μεγάλα ἀνδρεῖα ἀνῃρημένος ἐκδίκως.
Ἔκδος· ἔκδοσις. τὸ ναυτικὸν δάνεισμα. οἱονεὶ ἔξω δόσις. οὕτω Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου πρώ-
του. Ἔκδοτος· προδεδομένος. Ἐκδοχεῖον· τὸ ταμιεῖον. Ἐκδυθεῖν ἐστι ἀβλέπτεις· ἐπὶ τοῦ διὰ γῆ-
ρας ἢ ἄλλο τι πάθος ὑπὸ ξυδερκοῦντων. οἱ δὲ ἀλικεῖναις ἐχόντων τὰς ὁράσεις. Ἐκκαιδεκά-
δωρα· ἑκκαίδεκα παλαιστῶν. δῶρον γὰρ καλεῖται ἡ παλαιστή. Ὅμηρος· τοῦ κέρα ἑκκαιδεκάδω-
ρα πεφύκει. Ἔκαινον· ἔκοπτον. Ἐκκαίομαί σου· γυναικῶς· ἐρῶ σου. Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική· φασὶν
ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολογίᾳ χρωμένων, οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ
κιθαριστρίας ἐπεισήγαγον. ὅθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι, τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.
Ἐκεκράγεσαν· ἔκραζον. Ἐκκεκρικῶς· ἐκκεχωρικῶς. Ἐκκεκυμασμένους· ὑπὸ τῶν κυμά-
των ἐκβρασθέντας. ὁ δέ, κατέλαβε τοὺς περὶ τὸν ἀδελφὸν νεκροὺς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐκκεκυ-
μασμένους. Ἐκκέλαστος· καὶ κατήγορος· ἐκκέλαστος ὃς ἂν μὴ γράψηται, παρανόμων ἑάλω-
κεν. Ἐκενώθησαν· ἠρημώθησαν. Ἐκεράϊζον· κατέσχον· ἐλῄζοντο· ἐπόρθουν. Ἐκερουτί-
ας· τὴν κεφαλὴν ἀνατείνας δίκην τῶν κερατοφορούντων ζώων. ὅτι ἀεὶ δὴ γίνεται μετεωρίζοντα
τὴν κεφαλήν. δηλοῖ δὲ τὸ γαῦρον. ὡς ἔλαφος φησὶν ἠγάλλου τοῖς κέρασιν· ἀνορθιάζων καὶ κε-
ρουτίας. Ἐκάθαιρον· ἔκρυπτον. Ἐκεχειρία· ἄνεσις· ἀργία· συνθήκη· ἔνδοσις· ἀνοχὴ πολέ-
μου. ἡ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀναβολὴ καὶ ἡσυχία. παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας. ἐχεχειρία
τις οὖσα· ὥσπερ πως· ὥσπερ τοῖς ὅπλοις συμπεφυκότες. οὐδέποτε τῆς ἀσκήσεως λαμβάνουσιν
ἐκεχειρίαν. Ἐκκεχλωμένην· ἐψαλισμένην· ἀνακεχερσωμένην. ὅτι ὁ χλόος ἐν χέρσῳ φύεται. τοῦ-
το δέ ἐστι χόρτος. οἷον ἐξημελημένην. Ἔκζεσις· ἐκβρασμός. φασὶ δὲ αὐτὴν φθείρειν ἐκζέσαι.
Ἐκζωπυρῆσαι. Ἐκζωπυρῆσαι αἰτιατικῇ· ἀνάψαι κυρίως τὸ ἐκ μικροῦ φυσῶντα, μεγάλην φλό-
γα κινῆσαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων. Ἐκεῖ· ἐκεῖσε· ἐκεῖθεν· ἐκεῖνοθι· ἐκεῖνοθεν. καὶ
κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν δηλοῖ. Ἐκκείμεθα· μόνοι σοι τῶν ζώντων ἐκκεί-
μεθα. οὐ γάρ ἐστιν ἡ ἀλήθεια πρᾶγμα ἐκκείμενον. οὐδὲ καταβεβλημένον. οὐδὲ θήρα ληπτέον.
ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένον. Ἐκείνῃ· ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ τοὺς αὐτόθι. τὰς ἐκείνῃ νάπας δι-
εξελθών. καὶ αὖθις, τοῖς τε Γέταις καὶ τοῖς ἐκείνῃ βαρβάροις. Ἐκεῖνα· τὰ ἐκεῖσε. εἰς Παρ-
θυαίαν ἐμβαλεῖν. καὶ τὰ ἐκεῖθεν ἄγειν καὶ φέρειν. καὶ τῇ στρατιᾷ σῖτα παρέχειν. Ἐκεῖ-
νος· καὶ κεῖνος καὶ τὸ αὐτός, ἀντὶ τοῦ ὀνόματος λαμβάνουσιν οἱ ποιηταί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
ἀλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ. καὶ Ὅμηρος τὴν Θέτιν παρεισάγει λέγουσαν· τί πτέ με
κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός. καὶ τὸ αὐτὸς ἔφα παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις. Ἔκηαν, ἔκαυσαν.
Ἐκηβολία. Ἐκηβόλιος, σοφιστὴς Κωνσταντινουπόλεως. οὗτος ἐπὶ Κωνσταντίνου διαπύρως
χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος, ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἄλογος Ἕλλην ἐφαίνετο. ῥίψας γὰρ ἑαυτὸν πρὸ
τῆς πύλης τοῦ ἀντικειμένου οἴκου, πατήσατέ με ἐβόα τὸ ἅλας τὸ ἀναίσθητον. τοιοῦτος ἦν κοῦφος
καὶ ἀνάχερὴς ἐκηβόλιος, καὶ πρότερον καὶ ὕστερον. Ἐκηβόλος, ὁ Ἀπόλλων. Ἐκήδευσαν,
κατ' ἐπιγαμίαν συνήφθησαν. ἐκήδευσάν τε αὐτοῖς δόντες γυναῖκας, καὶ αὐτοὶ παρ' ἐκείνων λα-
βόντες. Ἐκήκιεν· ἀνεφέρετο. Ἐκήλει· σὺν ἡδονῇ ἔτερπε. κηλῶ γὰρ τὸ ὑπαλλὸν ἥδομαι.
οὕτω μὲν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκήλει. καὶ αὖθις· ὁ δέ, διηγεῖτο μυρία ὅσα δι' ὧν ἐ-

κελεύει τὸ ἀκούοντας. Ἔκηλος. ἥσυχος. Ἐκηλώθην ἐν κοττάβῳ. ἤτοι διὰ τὸ δέος, καὶ ἐνεὸς ἐγενόμην. Ἐκήρυξεν. ἀπήλασεν. καὶ ἐξεκήρυξαν. ἀντὶ τοῦ ἀπεσκοράκισαν. Ἐκητι. ἀντὶ τοῦ ἕνεκα. σημαίνει δὲ καὶ χωρίς.

Ἐκίσσησεν. ἐν γαστρὶ ἔσχε. μεθ' ἡδονῆς ζωὴ ἔλαβεν. ἐγκύμων. Ἐκλάμπει. ἀντὶ τοῦ ἐκλάμπει καὶ ἐκπλήξει. Ἐκλάν. ἀπελάν. Ἐκλαπίζουσι. ἐκπυρηνίζουσι. ἐκφαυλίζουσι. ἐξελέγχουσι. οἱ δὲ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν εὐτυχούντων, οὐ παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τὰ δὲ παρέργα ζηλοῦντες, ἐκπιθήκιζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρισίαν. Ἔκθεσμον. παράνομον. Ἔκθετα. ἐκριπτόμενα. Ἐκθεῖ. ἐξαπιν. ἐξέρχεται. ἀριστοφάνης. ἐκδραμὼν ἐν τὸ πρυτανεῖον κατὰ τὴν κοιλίαν, ἐκθεῖ πλέα. τουτέστιν ἐξέδραμεν ἐκ τῆς πόλεως γενόμενος πλούσιος προσελθὼν τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαντικὴ δὲ λέξις κέχρηται. ἵνα δείξῃ αὐτὸν ἐπιπεπηδηκότα ἀναισχύντως τῇ πολιτείᾳ. Ἔκθλιψις. αἰτιατική.

Ἐκθειάσαι. θεοποιῆσαι. Ἐκθορεῖν. ἐξαπιδῆσαι. βάβριος. φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης. Ἐκθορεῖν. ἐκδραμεῖν. ἐκφυγεῖν. Ἐκθρώσκειν. ἐκπηδᾶν. Ἐκθυμία. προθυμία. ἐπεὶ δ' ἔλαβε καιρὸν τῆς ἐκείνων ἐκθυμίας κατὰ τὴν μάχην πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀπέσφαξεν αὐτόν. Ἐκθύμως. προθύμως. ὁ δὲ, ἠγωνίζετο πεζὸς ἐκθύμως. Ἐκθύσασθαι. τὸ ἐξιλεώσασθαι καὶ μειλίξασθαι. Ἐκκυκλήθητι. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ἀλλ' ἐκκυκλήθητι. ἐκκύκλημα λέγεται μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς ἔχον, ὅπερ περιστρεφόμενον καὶ τὰ δοκοῦντα ἔνδον ὡς ἐν οἰκίᾳ διαπράττεσθαι τοῖς ἔξω ἐδείκνυε τοῖς θεαταῖς. Ἐκλαβεῖν. ἀπολαβεῖν. πολύβιος. ὅθεν ἦν τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων, ἢ κατὰ νόμους ἢ κατὰ ἄλλας τινὰς ὑποκειμένας δικαιοδοσίας. Ἐκλαγξαν. ἤχησαν. Ἐκλεγόμενος. αἰτιατική. προκρίνων. προτιμῶν. ὁ δὲ, καταπιστεύων τοῖς πράγμασιν ἑαυτῷ διὰ τὸ κεῖναι τὰ ὅλα. διόπερ οὐ τὸν τῶν πραγμάτων ἐκλεγόμενος καιρὸν, ἀλλὰ τὸν ἴδιον, ἔμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι. Ἐκλέγοντες. ἀπαιτοῦντες.

Ἐκλεκτός. ὀξυτόνως. ἐπίλεκτος δὲ προπαροξυτόνως. διότι τὸ μὲν, ἐκ τοῦ ῥήματος, τὸ δὲ, ἐκ τοῦ ὀνόματος συντέθειται. ὁ δὲ σολομῶν φησὶ χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς. τὸ μὲν γὰρ κρατεῖν ἴσως ἐστὶ καὶ τῶν ἐπὶ πλεῖστον φαύλων ἢ φόβῳ ἢ αἰσχύνῃ τὴν διὰ τοῦ σώματος ἐνέργειαν κωλυόντων μετὰ πολλῆς τῆς ἀνάγκης. τὸ δὲ εὐχερῶς τῶν αὐτομάτως ἡττηθῆναι τοῖς κατὰ μόνον ἐστὶ τῶν φιλοθέων. καὶ οὓς ἡ γραφὴ ἐκλεκτοὺς ὀνόμασεν. Ἐκλελοιπηκεν. ἀποβέβληκεν. ἀπέφυγεν. Ἐκκλείεται. ἐμποδίζεται. ἐκκλεισθήσεται ἡ πάροδος ἡ εἰς τὴν χερρόνησον διὰ τῆς πόλεως ταύτης. Ἐκκλείουσι. κωλύουσι. εἴργουσιν. πολύβιος. ἐπεὶ τὸν φίλιππον ἐκκλείουσιν οἱ καιροί. βούλεσθαι τὸν βασιλέα τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πράξεως ἐκείνῳ περιποιῆσαι ὡς ἐν δωρεᾷ προφέρων τοῦτο τοὺς λόγους. Ἔκλειψια. ἡ συγχώρησις. ἄδικον ἡγεῖτο τὴν ἐκλειψίαν τῆς πρὸς τοὺς ὀμωμοκότας πίστεως. καὶ σφάζει ἑαυτόν. Ἔκλειψις. καὶ ἐξέλιπεν. ἑκάτερον αὐτῶν τέτακται ἐπὶ τῶν διαψηφίσεων τῶν γινομένων ἐν τοῖς δήμοις. ἐπειδὴ τῶν γινομένων εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. ὅσοι μὲν ἐγκαλοῦνται ὅτι μὴ εἰσὶν αὐτοὶ, ἀπελέγοντο πρὸς τὰ ἐγκλήματα περὶ τούτων οἱ δημόται ψῆφον φέρουσιν. ὅστις δὲ μὴ παρεγένετο κριθησόμενος, ἐξέλιπεν οὗτος τὴν περὶ αὐτοῦ διάγνωσιν. καὶ τοῦτο ἔκλειψις καλεῖται. ὅτι ἡ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις. ἐπὶ προσθουμένου ὑπὸ τῆς σελήνης, ἐναργῶς φαίνεται γίνεσθαι. ἔτι ἐν τῷ διαφανεῖ. Ἐκλειπόντα.

Ἐκληροδοτίζετο. ἐμαντεύετο. Ἐκλητέον. δεῖ λαμβάνειν. Ἐκκλίσεις. πρόδηλος γὰρ ἐστὶν ἡ φυγή. καὶ τὸ ὑπεναντίον ἐκκλίσεις πρὸς ἐπίθεσιν. Ἐκκλησιάζων. εἰς ἐκκλησίαν συγκαλῶν. ἡνίκα ἐκκλησιάζων ἐδίδου τὸ παράγγελμα. Ἐκκλησία κυρία. οὕτω λέγεται. κυρία, ἐν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι κύριαι, τρὶς τοῦ μηνὸς ἀθροίζονται. ἡ πρώτη. καὶ ἡ ι. καὶ ἡ τριακάς. εἰσὶ δὲ καὶ προσκλητοὶ ἀναγόμεναι κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι, καὶ ὡρισμέναι, κύριαι καλοῦνται. αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι σύγκλητοι. Ἐκκλησίαν. συναγωγὴν ὄχλου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἐκκλησία δοῦλοι διὰ τοῦ γίνεται. ἐκκλησιάζομεν γὰρ ἢ τῶν ἰδίων τι σῶσαι βουλόμενοι, ἢ τῶν ἀλλοτρίων τι ὠφεληθῆναι. διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ φιλοτιμίᾳ τῶν ἀθηναίων τριώβολον. Ἐκκλησίαν, σὺ μὲν ἑαυτοῦ τὴν ἐκκλησίαν καλεῖ ὄχλος καὶ διὰ ταύτης ἰσοπολιτεύεσθαι. δέχεται δὲ τὰ προσφερόμενα ὡς θεὸς. προσφέρεται ἡ ἐκ-

κλησία

κλησία δὲ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τοῦ αἵματος σύμβολα, ποιῶ τὸ φύραμα διὰ τῆς ἀπαρχῆς ἁγιά-
ζουσα. Ἐκκλησίαις ἰσῶσιν ἔγκλησιν φέρε. Ἐκκλητεύειν τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν. ἵνα ἐπαναγ-
κάσῃ τις μαρτυρεῖν. οὕτως Αἰσχίνης. Ἐκκλητευθῆναι. τῶν ἐγκαταλιπόντων μαρτυρίαν τὰ ὀ-
νόματα ἐν τῷ δικαστηρίῳ κηρύσσεται. ὅπερ ἔλεγον ἐκκλητευθῆναι καὶ ἐκκλητεύεσθαι. Ἐκλήτευ-
σεν. ἐκάλεσεν. Ἐκκλητικῶς ἐκκαλούμενος. καὶ ἐκκλήσεις. πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγὴ καὶ
τῶν ὑπεναντίων ἐκκλίσεως πρὸς ἐπίθεσιν. Ἐκκλητον τὴν ἐπισυνόδου παραίτησιν. Ἐκκλίνω
αἰτιατικῇ. Ἐκλιπαρεῖ. παρακαλεῖ. Ἐκλογισάμενος. ἀριθμήσας. καὶ ἐκλογιζόμενος τὸ πλῆθος
τοῦ στρατοῦ ἀντὶ τοῦ ἀριθμῶν καὶ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος. ἐμπείρως καὶ φρονίμως ἐκλογιζόμενος. ὁ δὴ
καὶ ἐκλογισμοῖς κατυπερβάλλετο. Ἐκλογεῖον. ἐκλογάς. Ἐκλογεῖς οἱ ἐκλέγοντες καὶ
εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ ἐκλογεῖς. ὁπότε δέοι χρήματα τοὺς πολίτας εἰ-
σφέρειν, τούτους κατὰ δύναμιν οἱ καλούμενοι ἐκλογεῖς διέγραφον. ἀλλὰ καὶ οἱ τοὺς φόρους ἀπὸ
τῶν ὑπηκόων ἀθροίζοντες πόλεων οὕτως ἐλέγοντο. Ἐκλόνησεν. ἐτάραξεν. Ἐκκλώζεται.
κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον. ᾧ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροα-
μάτων ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. ἐκλώνισεν δὲ κλῶνας ἔκοψεν. Ἐκλώπιον. ἀντὶ τοῦ ἔκλεπτον. ξε-
νοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. Ἐκλωπίζω. ἐκδέρω. Ἐκλυεν ὑπήκουσεν ἐκέλευσεν. Ἐκλύσαι.
Ἐκλύκου στόματος. ἔστι τῶν ἀνελπίστως παρά τινων τι λαμβανόντων κατὰ τὸν μῦθον τοῦ λύκου καὶ
τοῦ γεράνου. Ἐκμαγεῖον ἐκτύπωμα καὶ ἐκσφράγισμα. ξυμφλεγέντα τε καὶ κατασφαλισθέν-
τα ἐκμαγείοις κηρίνοις καὶ ἐκτυπώμασι δακτυλίων, ἐπέδοθη. Ἐκμαγῆσαι. ἐκτυπῶσαι.
Ἐκμαλθακῶσαι. ἐκμαλάξαι χαυνῶσαι ἀλλὰ πλεῖστα ἐκμαλθακῶσαι. οἵας τε ὄντα ἀλαζο-
νείας ἀνάπλεα φρονήματα. Ἐκμαρτυρεῖν. φασὶ τὸ λέγειν οὐχ ἃ περ αὐτὸς εἶδεν ἀλλ᾽ ἅπερ ἑτέ-
ρων ἤκουσε λεγόντων. ἐκμαρτυρία ἡ γεγραμμένη ἀναγινώσκεται, ὅταν τις ᾖ τελευτήσας ἢ ὑπερό-
ριος. Ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας ὅτι ἡ μὲν τῶν παρόντων ἐστίν. ἡ δ᾽ ἐκμαρτυρία τῶν
ἀπόντων. Ἐκμαρτυρίῳ διαμαρτυρίῳ. οὐκ ὤκνησαν δὲ δεύτερον ἐκμαρτυρίῳ χρήσασθαι. Ἐκ-
μαίνω. αἰτιατικῇ. Ἐκμελὴς ἐμμελὴς μὲν οὖν. ὁ δὲ δήριτος οὐκ ἦν τὸ ἐκμελὲς αὐτῷ οὐδ᾽ εὔρυθ-
μότερον ἐβάδιζεν οὐδὲ πρὸς τὴν ὁδοῦ. ἀλλὰ συντόνῳ τῷ τάχει πρὸς τὴν ἑσπέραν ἐχρῆτο. καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα καθάπερ τὴν
ἐμμελῆ λύραν ἐθεραπεύετο φησὶν ἀντάπιος. ἐκμελὴς οὖν ἦν κακόηχος. ὅτι καὶ θεοδόσιος ὁ βασι-
λεὺς ἐκμελὴς ἦν καὶ πάσῃ ῥαθυμίᾳ ἐκκείμενος. Ἐκμασσαλίας ἥκεις. ἐπὶ τῶν θηλυδριῶν καὶ
τεθρυμμένων. παρόσον ἐκείνους φασὶ θηλύτερον στολίζεσθαι μεμυρισμένους. καὶ τὰς τρίχας ἀνα-
δουμένους καὶ διὰ ταύτην τὴν μαλακίαν ἀσχημονεῖν. Ἐκμέσου νυκτῶν λέγουσι καὶ ἐκμε-
σημβρίας. Ἐκμεταβολῆς. οἱ δὲ, μετὰ ταῦτα ἐκμεταβολῆς ὡς ἐπὶ λυμεῶνας, τουτέστι μεταμελείᾳ
τῆς προτέρας ὁρμῆς. Ἐκμειλίσσεσθαι καταπραΰνειν. Ἐκμιλίου τῶν ἐξ μιλίων. τῆς λέξεως
φερομένης ἐκμίνου παρείλετο. Ἐκμίνων. μινῶν ἐξ. λαβὼν δούλους σὺν τροφῇ ἐκμίνων ἠλευθέ-
ρωσεν. Ἐκμηρυομένους. δυσχερῶς ἐκμηρυομένους καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας ἀντὶ τοῦ ἀναλα-
γομένους. Ἐκμηρυσάμενος. ἐξελκύσας ἐπεκτείνας ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυμάτων. ὁ δὲ, ἐκ-
μηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν κατεστρατοπέδευσε. καὶ αὖθις ὁ δὲ ἐκμηρυσάμενος
τὸν πλοῦν, τὸν πολέμιον πάντα καταχαλδαῖον ἦν. ἀντὶ τοῦ διαπλεύσας. Ἐκμηχανώμενος. κατα-
σκευάζων. Ἐκμυζήσας ἐκπιέσας. ἐκθλίψας. Ἐκμυκτηρεῖ. διαχλευάζεται. Ἐκνάπτετο. ἐ-
ξύετο. ἐδάπανᾶτο διαμεμέρισται. Ἐκνενέμηται. ἐξῆλθεν. Ἐκνευρισθῆναι ἀδυνατῆσαι. ὁ δὴ, ἀπο-
κείνατο καθεικότας πάντας. ἵνα πολλὴν δύναμιν τῆς ῥώμης ἐκνευρίσῃ. καὶ αὖθις εἰδόμενοι αὐ-
τὸν ἄνδρα εἶναι διὰ τῶν ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γινόμενος. Ἐκνε-
φίας. ἐκνεφῶν ἄνεμος. Ἐκνίζειν. ἔδακεν ἀπὸ τῆς πόας προσόδους. Ἐκνισεν ἐκίνησε. καθό-
ψατο. ἀπεπιάσος σύφακα λαβὼν τὸν δυνάστην ἔρως ἔκνιζε τῆς παιδὸς εἰδὲ. καρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐ-
τήν. Ἐκνομίως. ἀντὶ τοῦ μεγάλως ὑπερβαλλόντως. κυρίως ἡ τὸ ὑπὲρ τὸ νενομισμένον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. καὶ γὰρ ἐκνομίως μὲν ἰσχύνετο λέπεται ἢ καὶ ἐκνόμως. Ἐκνόμοις παρανόμοις
Ἔκνοοι παραφρονοῦμενοι. ἔξω τοῦ νοός. ἀπλῶν. Ἐκνοσφιζόμενοι. ἐκθεραπεύων Ἐκνυεν. ἔξυσεν

ἠρέμα· παρὰ τὸ κνᾶν. Ἀριστοφάνης· οὗτος πόθεν μοι ἔκνυσεν ἐλθὼν τὴν θύραν. Ἐκξυγκλύδων· ἐστὶν ἐκ τῶν συγκλύδων. Ἐκόησεν· ἐνόησεν. Ἰακῶς παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἐκκοκκίσας· ἐρημώσας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοιῶν τῶν τοὺς κόκκους ἐκβαλλουσῶν. ὥσπερ γὰρ αἱ πόλεις σκέπαι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν, οὕτω καὶ αἱ ῥοιαὶ τῶν κόκκων. ἐχρήσατο δὲ τῇ μεταφορᾷ ὁ ἄγροικος. Ἀριστοφάνης· ὦ Ζεῦ, λίσσας σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. Ἐκολάβρισας· περιεκύβησας. τὸ δὲ ὅλον κατεπάλαισας αὐτὸν καὶ ἐκποδὼν ἐλθὼν καὶ διασείσας αὐχενίζει· παρὰ τὸ ἐπὶ κόλαις βαίνειν. κόλα δὲ ἡ γαστήρ. ἢ ἐθέρμανας; ἐκόλασας κατ' αὐτῆς ἀπὸ τοῦ κολάβρου ὅ ἐστι ψωμός. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι ὃν ἂν παραλάβῃ ῥᾳδίως ἀπόλλυσιν. Ἐκκοβαλικά· [illegible] ἐπιχεῖ. Ἐκολάφισαν· ἐβασκάνισαν. ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς πανίον ἐπέθηκαν. Ἐκολλόπωσε· κόλλῃ συνήρμοσεν. ἀπὸ γὰρ τῶν νωτιαίων κόλλωπος καὶ δέρματος ἑψομένου ἐγίνετο ἡ κόλλα τῶν βοῶν. ὅθεν καὶ ᾧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς κόλλοψ λέγεται. Ἐκολῴα· ἐθορύβει. Ἐκκομιδήν· ἐκφοράν. Ἐκομπάσθη· ἠπάτηται εἰς ὄγκον διετέθη. Ἐκομπαλάκουν· κομπώδεσιν ἐχρῶντο λόγοις. Ἐκονδύλιζον· τοῖς δακτύλοις ἔκοπτον. Ἑκοντί· Ἀρριανός· τὴν μέσην τῶν ποταμῶν γῆν ἑκοντὶ ἐνδιδόντων τῶν ἐποικούντων κατέσχεν. Ἑκοντὶ ἐθελοντί. καὶ παροιμία· ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ. Ἑκόντων εἶρξαι βουλομένων οἱ δὲ ἐπεραιώσαντο τὸν Ἴστρον· δόντων ἑκόντων εἶναι τὴν δίοδον Ἰουθούγγων ἔχθει τῷ πρὸς Ῥωμαίους. καὶ ἑκόντα εἶναι. ὁ δὲ ἐξεπάτητο πρὸς τῆς γυναικὸς ἑκόντα εἶναι. Ἐκόπασεν· ἐπαύσατο.

Ἐκκόπτω αἰτιατικῇ. Ἔκκοπος καὶ ἔγκοπος. ὁ δὲ διανύσας τε τριακοσίους σταδίους καὶ γενόμενος ἔκκοπος ἐπέμεινεν. Ἐκκορακίζειν· ἀποδιώκειν. Ἐκκορηθείης· παντελῶς ἀφανισθείης. μὴ ἀνδρὸς ἐκκορηθείης σύ γε. Ἐκορίζετο· ὑπεκορίζετο. εὐφημοτέροις ἐχρῆτο λόγοις.

Ἐκορίζετο· ἐνεκολάκευεν. ἀπὸ τοῖς μικροῖς παιδίοις ἔθος χαριεντιζομένους προσπαίζειν τοὺς γονεῖς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνων ἐκορίζετο. Ἐκορωνία· ἐγαυρία. τὸ [illegible] μετέωρον ὂν τῇ φύσει καὶ πάσης πονηρίας ἔμπλεων ἐκορωνία τε παρεσείετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας. Ἑκουσία· εἶδος κηρᾶς. Ἑκούσια· ἃ οὐχ ὑπόκειται νόμῳ, ἀλλὰ προαιρέσει. Ἐκουσιάζομαι· προσφέρω. καὶ βροχὴν ἑκούσιον. αὕτως οἱ ο'. ὁ δὲ Ἀκύλας ὄμβρον ἑκούσιον. ὁ δὲ Σύμμαχος ὑετὸν ἑκούσιον. τὸ θηλυκὸν ἡ ἑκούσιος. Ἐκκόψαντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τουτέστι πηρώσαντες τυφλώσαντες. Ἐκκόψαι· ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. οὕτως Ἄλεξις. καὶ ἐπὶ τοῦ πηρῶσαι τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐξεκόπη ἐπὶ τοῦ ἐπηρώθη. Ἐκωδωνίζοντο· ὑπὸ δοκιμῆς ἐγίνοντο. τέτακται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπηρώθησαν. οὕτω Λυσίας. Ἐκωθώνιζον· ἔπινον. Ἐκώμασε· μεθυσθεὶς ἦλθε. θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν. Ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ. ἕως γὰρ μένω τῆς ἐκείνου γνώμης [illegible] γλῶττα. Ἐκπαγλούμενος· ἐκπληττόμενος. Ῥωμαίοις μὲν γὰρ ἐκπαγλούμενος ὁ Πύρρος ταῦτα φησίν. ἢ ἀντὶ τοῦ σεμνυνόμενος. ἐκπαγλούμενοι· θαυμάζοντες ἐκπληττόμενοι [illegible] ἐκπαγλούμενοι τὸν Ἡρακλέα. Ἐκπαθεῖς· ὑγιεῖς. ἐκτὸς πάθους, ἵνα μὴ ὦσιν ἔκδιψοι καὶ περικεκλημένοι ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ κεκαινοποιημένοι. Ἐκπαθὴς Αἰλιανός· ἐκπαθὴς δὲ ἐγένετο τε πρὸς τὰς ἀκρατοποσίας. ὥστε καὶ μεθημέραν πλεονάκις μεθύοντα, καταφανῆ γενέσθαι τοῖς φίλοις. Ἐκ παντός· διόλου. εἴπερ οὖν τοῦτο καταμαθόντες οἱ πολέμιοι ἐκ παντὸς ἀπίασιν, οὐδὲν ἂν ἐκώλυσεν ἀπολωλέναι τὴν στρατιὰν πᾶσαν. Ἐκ παντὸς ξύλου· ἐλλείπει τὸ, κοῦφον γένοιτ' ἄν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρασθῆναι μὲν ὡς καταφρονήτων, ἀναγκαίων δέ· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν δόξαν ἐχόντων ὡς ἀγαθῶν ἀρεθέντων ἢ ἐπιτηδείων. Ἐκπαραλλήλου· ἐξ ὁμοίου. Ἐκ παραλόγου· ὁ δὲ διασωθεὶς ἐκ παραλόγου θαλασσίου κλύδωνος ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα. Ἐκπελαθῆναι· ἐκβληθῆναι. Ἐκπελμαθῶσαι. Ἐκπεπολέμωται· ἐχθρωδῶς διάκειται. Ἐκπερδικίσαι· τὸ διαδρᾶναι ἐκ μεταφορᾶς τῶν περδίκων πανούργων ὄντων. Ἐκ περιουσίας· ἐκ περισσοῦ. ἐκ περιουσίας λέγει ὁ Ἀριστοτέλης μεταπεμψάμενοι ἐκ περιουσίας καὶ παμπρέπιον· ἐκ περιουσίας ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος. Ἐκπορεῖν αἱ ἐστιν ἐν τῷ ἐκπεπορεῦσθαι.

Ἐκ περιουσίας τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. ἀναγκαῖον μὲν γάρ ἐστιν ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι. ἐκ περιουσίας δὲ ὧν ἡ παρουσία οὐκ ἔστιν ἀναγκαία, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει ὁ [illegible] τῶν ἀναγκαίων,

περιουσία abundantia
παρουσία praesentia

ἀλλά τινα προσγενέσθαι λέγεται τῶν καλῶν. οἷον τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον· ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν. τῇ
γὰρ τοῦ εὖ ὑποστάσει οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίᾳ ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον. βελτίω δὲ
τὰ ἐκ περιουσίας τῶν ἀναγκαίων φησί. βέλτιον γὰρ τὸ εὖ ζῆν τοῦ ζῆν. τὸ δὲ εὖ λέγειν τοῦ λέγειν. οὐ καὶ
εἰ μὲν αἱρετώτερα ἐστὶ βελτίω εἰ καὶ ἁπλῶς αἱρετώτερα ἐστὶ γνῶ ἡμῖν ἀδύνατα εἰ καὶ βελτίω
εἴη τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' οὐχ αἱρετώτερα. βέλτιον μὲν γὰρ ἀθανασία μακροβιότητος. ἀλλ' ἡμῖν οὐχ αἱ-
ρετωτέρα. καὶ τῶν ἐκ περιουσίας δὲ, ἐστὶ μὲν, πρὸς τὸ βελτίω εἶναι καὶ αἱρετώτερα ἐστίν· ὥσπερ τοῦ
λέγειν τὸ εὖ λέγειν ἐστὶ δὲ βελτίω ἐστὶν οὐ μὴν καὶ αἱρετώτερα. τὸ γὰρ φιλοσοφεῖν τε καὶ θεωρεῖν, βέλ-
τιον μέν ἐστι τοῦ χρηματίζεσθαι. οὐ μὴν καὶ αἱρετώτερον τοῖς ἐν ἐνδείᾳ οὖσι καὶ μὴ δυναμένοις ἄλ-
λως εἶναι αὐτοῖς. ἐπεὶ καὶ τοῦ ὑγιαίνειν τὸ φιλοσοφεῖν τῷ νοσοῦντι αἱρετώτερον. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑ-
πὲρ Κτησιφῶντος· ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω, οὗτος δὲ ἐκ περιουσίας κατηγορεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐκ
πολλοῦ τοῦ περιόντος. Ἐκπεριζοσῆ: ἐξ ἀποστροφῆς. ἐκ νίκης. Ἐκπέρσαι· ἐκπορθῆσαι.
Ἐκπεσών· ῥυεὶς. οὐδεὶς χρησμὸς ἢ ἐκπεσὼν περὶ αὐτῶν Νικήρατος. Ἐκπεφυσημένοι· φιλοτιμίᾳ
διατεθειμένοι. ὁρῶν δὲ τὸν Μάρκον ἐκπεφυσημένον. Ἐκπήγνυσθαι· τὸ ἐκπλήττεσθαι. Ἐκπι-
δώσου· γενική. Ἐκπινεῖται· ἐξελκύσαι ἀπὸ τῶν κρουνῶν μερυομένων εἰς πινία. ὁ μικρὸς
πινίον ἐξέλκυσε. Ἐκπλαγεὶς ἐκπλήξεως πλέοι. Πολύβιος. ἐκπλαγεῖς γενόμενοι οἱ λί-
βυες διὰ τὸ παράδοξον ἐκκλίναντες ἔφυγον. καὶ αὖθις. οὕτως ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ περίφοβοι τὸ
μέλλον. καὶ ἐκπλαγεὶς θηλυκῶς ἀντὶ τοῦ θαυμασαί. ποιμένες ἀγρευλοῦντες ἐκπλαγοῦς φω-
τοφανείας ἔτυχον. Ἐκπλεα· πλήρη. ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεα παρεῖχεν. ἀντὶ τοῦ
αὐτάρκη. καὶ αὖθις Αἰλιανός· οἱ δὲ κατακορεῖς εἰς αὐτὸν καὶ φιλοφροσύνης ἐκπλέας ἀπολαύ-
σαντες. Ἐκπλεύσαντες· ἔξω γενόμενοι. οἱ δὲ ἐκπλεύσαντες τῶν φρενῶν εἶτα ἐν ἑαυτοῖς ἐγένοντο.
Ἐκπλεῦσαι· ἔξω γενέσθαι. μὴ δὲ ἂν ἐκπλεῦσαι ποτὲ τῶν φρενῶν οὕτω σφόδρα, ὥστ' ἂν ἱερῶν ποιεῖσθαι προ-
τιμῆσαι θεοῦ. Ἐκπλήκτην· ἐκπληκτικόν. Ἔκπληξις· φόβος. Ἐκπλήξας· γενική. Ἐκπλῆσαι·
πληρῶσαι. Ἐκπλινθεύσας· ἰσάζοντας διαλύσαντας καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους. Ἐκπλυθεὶ· ἐξίτηλα.
Ἐκποδὼν· ἐκτὸς κατόπιν ἀντὶ τοῦ συνέσεως. Ἐκποδὼν τὸ πρὸς ὀλίγον χρόνον ὑποστέλλεσθαι.
Ἀριστοφάνης ὅτι πρὸς ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ διατρίβεις ἐκποδών. καὶ αὖθις ἀργεῖοι καὶ θηβαῖοι ἐκ-
ποδὼν ἔστησαν. καὶ παροιμία ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Ἐκποδὼν γενέ-
σθαι φυγεῖν ἢ ἐξαλείφεσθαι ἢ ἐκ τοῦ μέσου γενέσθαι. Ἐκπονεῖσθαι· τὰς τρίχας ἐκσπάσω. Ἀριστο-
φάνης ἐκποιεῖσθαι τὰς τριάδας ἐπιγνωσκομένη ἐχθρῶν ὡς τὸ πολύ. ἐτυμολογεῖ δὲ τὸν πόνον. λυκό-
φρων ἢ ἁπλῶς τὰς θρίξας. ἐμπλοκὴ δέ τις φαίνεται καὶ πλοκαμίδες. σπανίως παρὰ τοῖς ἀνθρώ-
ποις λέγεται. Ἐκπολεμῶσαι, αἰτιατικῇ ἀντὶ τοῦ εἰς πόλεμον καταστῆσαι. γράφεται δὲ τὸ ἐκπολε-
μῆσαι διὰ τοῦ η. ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. ἐκπολεμῆσαι συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς. ἐκπολε-
μῶσαι δὲ τὸ πολεμίους ποιῆσαι οἷον ἐπὶ πόλεμόν τινας παροξῦναι. Ἐκπολλοῦ· ἐκ παλαιῶν
τῶν χρόνων ἄγαλμα ἐντιμώμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐκ πολλοῦ. Ἐκπολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν συ-
νάγαγον. ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν πονούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων. Ἐκποριζόμενοι· ἐξευρίσκομεν
Ἐκπορίσαι· συλλέξαι. Ἐκπορπούσθαι· ἐκφιβλοῦσθαι. Ἐκπρεπεῖς· ἐπίσημοι. Ἐκπροθυμεῖ·
ἐκπροθυμεῖ ἑκουσίως. Ἐκπροσαγωγῆς· ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην καὶ οὐκ ἐκ φύσεως διὰ πάσης. Ἔκ-
πωμα, φιάλη. ποτήριον. δῶρα τε λαμβάνει ἄλλα τε καὶ ἐκπώματα ἀπ' ἀργυρίου. Ἐκποίητον
γενέσθαι· ἀποκηρυχθῆναι τοῦ γένους. οἱ δέ φασι διαφέρειν ἐκποίητον ἀποκηρύκτου. ὅτι ὁ μὲν ἀποκή-
ρυκτος ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται· ὁ δ' ἐκποίητος ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς εἰς ἕτερον οἶκον δίδοται τῇ
προθέσει. Ἐκπυστα· ἐξάκουστα. ἔκπυστα. καὶ ἐκπύστου γενομένου παντελῶς χόσε ἀκοαθείσης. φαί-
νεσθαι ἐκπύστου τῆς πράξεως γεγενημένης καὶ αὖθις. ὁ δὲ, παραστείλας τι τοῦ ζῆν ἀντὶ τοῦ ἔκπυστον μὴ
ποιῆσαι τὴν πρᾶξιν, ἀφῆκε πρὸς τὸν σίλανον φοιτῆσαι. Ἐκκραγανομένων μετὰ κραυγῆς
λεγομένων. Ἐκρεῖεν· ἀντὶ τοῦ ἦχει. Ἐκρέαινεν· ἐπλεῖσθ. Ἐκκρεμαννύμενοι ἀπηρτημέ-
νοι. θουκυδίδης τῶν τεξευσμένων ἤδη ἀποθνησκόντων ἐκκρεμαννύμενοι Ἐκρήγματα τὰ ἐκ τῶν χειμάρρων
γινόμενα ἐκ τῶν [illegible] κοιλώματα. Ἐκρήμυισι κατέαγε. Ἐκρηξις, [illegible]. Ἐκκηρικὸς, κ

μεγχωρικῶς. Ἐκείνοις ἐχώρισαν· ἀπελέξαντο. Ἐκκείσθω· ἐκκείσθω· ἐκρείφθω. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀν-
θρωπίνης γνώμης ἐπιπεμπ. καὶ τῆς τῶν κτηνῶν. Ἐκκρίνειν· διιμάζειν. Ἐκκρινόμεθα· ἐπὶ πολὺ χρό-
νον διαφερόμεθα· καὶ διαμφισβητοῦμεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθα. Ἐκ-
κρουόμενος· παρεκτείνων· παραβλέπων. ὁ δὲ ἔτι ἐν μεταιχμίῳ τῷ μονομαχήσων· ἀλλὰ τὸν καιρὸν
τοῦτον τοῖς ἐναντίοις ἐκκρουόμενος. Ἐκκρισθείη τις· ἐξαφθείη τις. εἰπεῖν γὰρ τὸ ὅπλα ἀπὸ
τῶν εἰπασσάλων. Ἔκκριτον· ἐπίλεκτον· προκεκριμένον. οὐδενὶ δὲ ὅπλων διαλλάττουσιν οἱ περὶ τὸν
στρατηγὸν ἔκκριτοι, τῶν ἐν ταῖς ἴλαις ἱππέων. Ἐκκρούομαι· αἰτιατικῇ. Ἐκσαλεῦσαι αὐτὸ
δεξιὸν ἑνικὸν ἦν δὲ ἐμπαὶς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ. Ἐκσφωγισθείη· ἐκκενωθείη· ἐκρυῇ διασκορπι-
σθείη. Ἐκσκέπτωρ· ἐκσκέπτωρος. Ἔκσπονδος· ὁ μὴ ἐς σπονδὰς μὴ φυλάττων. ὅτι νῦν τινῶ
ὅρκους ἐκσπόνδους μὴ ποιήσας καλῶς μὲν ἐρίωσιν. ἐπὶ πολὺ δὲ ἤλασε δόξης. Ἔκστασις· θαυ-
μασμὸς καὶ ἀλλοίωσις. Ἔκστασις καὶ ἡ ἁμαρτία. Δαβὶδ· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρ-
ριμμαι. ὤμην φησὶ τῇ ἁμαρτίᾳ περιπεσὼν πόρρω τῆς σῆς γενέσθαι κηδεμονίας. τὴν γὰρ τῆς
δικαιοσύνης ὁδὸν ὁδεύων ὁδὸν ἐξέστη μὲν ἐκείνης καὶ ἐξετράπη. προσέπταισε καὶ περιέπεσε τοῖς ὠμο-
βόροις γενέσθαι. Ἐκστῆναι· ὑποχωρῆσαι τῆς ἐπὶ τοῖς ἥττοσι ταλαιπωρίας ἑτέροις ἐκστῆναι. καὶ
αὖθις Μιθριδάτην ἐκστῆναι Βιθυνίας Νικομήδει. Ἐκστρατεία. Ἔκστρεψον μεταβαλε· ἀπὸ
μεταφορᾶς τῶν ῥυπουμένων καὶ ἐκστρεφομένων ἱματίων. ἐκστρέψαι τὸ ἱμάτιον λέγεται, τὸ ἀλ-
λάξαι τὸ πρὸς τὸ σῶμα μέρος ἔξω. ἄλλαξον φησὶ τοῦ σοῦ τρόπου· συμμετάβαλε. Ἀριστοφάνης Νεφέ-
λαις· ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τὸν σαυτοῦ τρόπον. Ἐκσυγκειμένου· προσυπειρημένου· προεγυμνασμένου μὲν ὑ-
πό τε καὶ ἐν τάξει τινὰ ὡς ἀπὸ ἐκσυγκειμένου κατέστησαν. καὶ ἐν κόσμῳ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν.

Ἐκσφενδονῶ. Ἐκταδὸν· ἐκτεινόμενον. Ἐκτάδην· ἐκτεταμένως· ἡπλωμένως. Ἔκτακτοι.
τούτου τὸ μὲν παλαιὸν ἡ λέξις εἶχεν· ὥσπερ τοὔνομα δηλοῖ. διότι τῆς τάξεως ἐξ ἀριθμοὶ ἦσαν εἰσὶ
δὲ πέντε· στρατοκῆρυξ· σαλπικτής· σημειοφόρος· ὑπηρέτης· οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος
λέγονται καὶ τῶν ἄλλων ἔχειν δὲ δεῖ τούτου τὴν τάξιν, ἥ τε τὸ σύνταγμα· τὸ μέν, ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ
τὸ προσταττόμενον· τὸν δὲ ὅπως τῷ σημείῳ εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον· τὸν δὲ σαλπικτὴν
ὁπότε μηδὲ σημεῖον βλέποιμεν διὰ κονιορτόν· καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τῶν εἰς τὴν χρείαν διακομί-
σαι. τελευταῖον ἔκτακτον οὐραγὸν πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν λειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν. ὃς τῶν τεσσάρων
ἀνωτυπουμένων, κατὰ μέτωπον κατατάσσεται. Ἐκταῖος· ὁ ἕκτος. Ἐκτεθνεῶτα· οἷον τὸν ἐν
ἐσχάτοις ὄντα. Ἐκτενῶς· ἐπιμελῶς· ἔργον δὴ αὐτοῖς ἐκτενές. Ἐκτενέστερος· ἐνεργητικώτε-
ρος· ἐπιμελέστερος. ὁ δὲ ἔλεγεν ἔσεσθαι αὐτῷ σύμβουλος καὶ συναγωνιστὴς ἐκτενέστατος. Ἐκ-
τένεια· ἡ συνέχεια. Ἐκτενῶς· ὁλοψύχως· προθύμως. Πολύβιος· ὁ δὲ Ἀχαιὸς προσδεξάμενος
ἐκτενῶς καὶ φιλανθρώπως τὸν βοῦλον ἀνέκρινε διὰ πλειόνων ὑπὸ ἑκάστου τῶν κατὰ μέρος. ἐκτέον
κρατητέον. Ἐκτετηκυῖα· ἀπερρυηκυῖα· ἐκτετηκυῖα καὶ ὅρασις ὑπὸ τῶν δακρύων. Ἐκτετι-
κότες· ἀποδεδωκότες. Ἐκτετιναγμένων υἱοί· τῶν ἐκτετιναγμένων οἱ σφόδρα καταλαιπωρούμενοι· ἐν
ψ. ὁ θεός. Ἐκτετοξεῦσθαι· ἐκκεκενῶσθαι· ἀνηλῶσθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ τοξείᾳ ἀναλισκομέ-
νων βελῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τὸν ἐμὸν ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον. Ἐκτεθλιμμένας κύλι-
κας πιεῖν· ἐπὶ τῶν διημαρτημένων ἐν πίστει. Ἐκτεὺς μέτρον· τοῦτον ὃ αὐτὸν εἶναι λέγουσι τῇ χοίνικι.
Ἀριστοφάνης· οἴμοι ὁ ὢ ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα τουτέστι δ' ὀβολῶν. Ἐκτείνω. Ἐκτει-
χίσαι· τειχοποιῆσαι. ἐν ἐπικαίρῳ χωρίῳ ἐδόκει ἐκτειχίσαι τὴν πόλιν. Ἐκτῆνδε· οἱ βοιωτοὶ οὕ-
τως ὠνομάζοντο. Ἐκτιθέναι τὰ βρέφη· ἀντὶ τοῦ εἰς βορὰν θηρίοις, ἢ καὶ ἄλλως εἰς διαφθορὰν πα-
ρατιθέναι ἐν ἐρημίαις. Ἐκτικὸς· σχετικός. Ἐκτικῶς· ἐπίρρημα σχετικῶς. Ἐκτίλαι,
ἀποσπάσαι. Ἐκτιλούμενοι· συνήθεις. ἐπεὶ ὁ κτίλος ἡγούμενος τῆς ποίμνης κριὸς συνήθης
τῷ ποιμένι. Ἐκτιμᾶται· ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθεται, αὔξεται κατὰ τιμήν. Ἐκτιμημάτων, δ' Ἀθή-
νησι τιμήματα ὑπὸ Σόλωνος ἐγένετο, πεντακοσιομεδίμνων. ἱππέων. ζευγιτῶν. θητῶν. Ἔκτιμος
καὶ ἐκτίμους, ἔξω καὶ ἐκτὸς τῆς τιμῆς ἔχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων. Ἐκτίνων, δοτικῇ, ἀποδι-
δοὺς τῇ μητρὶ γῇ τὸ χρέος ἐκτίνων, τὸν ναυηγὸν θάπτει καὶ ἐκτινύων ἀποδιδούς. Ἐκτιναγμὸς καὶ ἀνα-

ῥεασμὸς μὲν γῆς ὅταν καχλάζῃ μετὰ κινήματος. ἐκπιασμὸς δὲ ὅταν ἀναρριπτῆται. Ἐκτῖσαι· ἀποδοῦναι. Ἐκτίσει· κατατίσει, κατατάξει. Ἐκτίσαι, ἀποδῶσαι, ὃ ἢ καθ' ἡμᾶς βασιλεὺς ἐκτίσειν μοι δίκας ἐνδέοντι. Ἐκπίπτουσιν· ἐκ μικροῦ ἡλικίας. Ἐκπλυτεῦσαι· ἐργάσασθαι. καὶ ἐκπλυτεῦσαι τὸ πληρῶσαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν λυόντων τὰς ἐργασίας ἐν τῇ ἑλίξει. Ἐκτομίας· εὐνοῦχος. Ἔκτοπα· ξένα. Ἔκτυπα· ἐπιχωρισμένα. ἐκτύπωμα ἐκλίσματα τῶν γραφομένων καὶ πλαττομένων. Ἐκτοπίζω· περιάγω. τὸν πολίτην ἐκτοπίζων ἐν ἀκαδημίᾳ διέτριβεν. Ἐκτόπιοι· ἀπόξενοι τόπου. ἐκ τόπου θεὶς τουτέστιν ὁρμήσας. Ἐκτοπίσαι· μακρὰν καταστῆσαι ἀεὶ διὰ τοῦ ι. Ἐκτοπισμὸς· πόρρω διαγωγή. οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν εἰς Ἰταλίαν ἐκτοπισμὸν ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις διεδίδρασκον.

Ἐκτόπου· ἐπηλλαγμένου· βίαιον· μέγα. Ἀριστοφάνης· ἔστι τι δένδρον πεφυκὸς ἔκτοπόν τι καρδίας ἀπωτέρω Κλεώνυμος. χρήσιμον μὲν οὐδέν. ἄλλως δὲ δειλὸν καὶ μέγα. τοῦτο μὲν οὖν ἦρος ἀεὶ βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ. τοῦτο δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ. δένδρῳ ἀπεικάζει τὸν Κλεώνυμον ὡς μέγαν ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὸ ὁμοιότερον. καρδία δὲ πόλις. καὶ καρδιακοὶ οἱ κλέπται διὰ τὸ ἀκάρδιον δὲ τοῦτό φησιν. Ἔκτοπος· ἐπηλλαγμένη, ἀφόρητος. τοῖς δὲ Κελτοῖς παρέστη ἔκτοπος ἡλικία πρὸς τὸ παράδοξον ὀργὴ ἀντὶ τοῦ μεγίστη οὖσα. Ἐκτόπως· μεγάλως, ἀπρεπῶς, παρηλλαγμένως. ἀφόρητος ἀνὴρ φιλεῖν ἀνθρώπων ἐκτόπως ἔτυχεν. εἶθ' ὕστερον ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἐπαρύσω. Ἐκτόπως· ὑπερβαλλόντως πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς κόρης ἔχαιρεν ἐκτόπως. Ἐκτοπώτατον· ἐξεστραμμένον. Ἐκτρέμειν· τὸ ἐκ τοῦ καθήκοντος δρόμου ἐκβαίνειν. Ἐκτὸς ἐόντες· ἐξοχυρωμένους. Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν· ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνων καθεστώτων. ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ ἐπὶ ξυροῦ. Ἐκ τοῦ κύματος γινώσκω· ἐπὶ τῶν ἐκ μικρῶν πολλὰ καταλαμβανόντων. Ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον. Ἐκ τοῦ ἔμπαλιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου. Ἐκ τοῦ παραχρῆμα· ἐκ τοῦ αὐτομάτου. Ἐκ τοῦ ὑπείκοντος· ἐκ τοῦ ἐνδιδοῦντος· ἐκ τοῦ ἐπιτυγχάνοντος. Ἐκ τῶν ἐπιόντων· ἐκ τῶν φθασάντων γενέσθαι. νικώμενοι οὖν ἐκ τῶν ἐπιόντων ἀνάγκας αἰτοῦσι παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐρωτῶσι τὴν Πυθίαν. Ἐκ τῶν παρόντων· ὡς ἐκ τῶν ἐπιόντων, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐνεστηκότων καὶ ἀπορουμένων. Ἐκτρα. ὁ ἱερέως· ἐχέτωρ τις ὢν καὶ ἐκτοπείδης ὁ υἱὸς τοῦ ἐκτρόπος καὶ ἐπιληπτικὸς ὢν ἐκτρέπεται ὁ μικρός. Ἐκτραορδιναρίους· ῥωμαϊκὴ λέξις· δηλοῖ δὲ ἐπιλέκτους. Ἐκτραγῳδῶ· αἰτιατικῇ. Ἐκτραχηλίζω· καὶ ἐκτραχηλισθῶσι. τοὺς τραχήλους συγκλασθῶσι. ἵππου μετὰ θορυβουμένης· πολλοὶ μὲν τῶν ἵππων ἐκτραχηλισθῶσι. πλείους δὲ τῶν ἵππων ἐξαδυνατήσουσιν. οἱ μὲν ὑπερτενεῖς γενόμενοι, οἱ δὲ ὑπότρηνοι. Ἐκτρέπω· αἰτιατικῇ. Ἐκτρίβω· αἰτιατικῇ. Ἐκτρίβεται· διαφθείρεται ἐν τοῖς κακοῖς, ἢ ἀπολεῖται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργυρῶν ἢ χαλκῶν ἢ ἄλλων τοιούτων σκευῶν. ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται. Σοφοκλῆς· οὐ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κάκιον ὅς τις ἐκτριβήσεταί ποτε. Ἐκ τριχὸς κρέμαται· παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων. Ἐκτρυπῆσαι· ἐξελθεῖν μετὰ βίας. Ἐκτριχωθεὶς· ἐκπιασθείς· ἐκφθαρείς. Ἐκτυπώτερον· φανερώτερον. Ἐκτυποῖ· ἐξομοιοῖ. Ἐκκυβεῦσαι· ῥιπτεῖν ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον ὁ ἱστάμενος κατὰ τὸν ποιητὴν δόλον εἶναι οὐδαμῶς εἴκειεν ἐκκυβεύειν οὐ δεῖ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις· ἐπειδὴ τὴν τύχην ἐπὶ τῶν χέρσῳ. καὶ αὖθις· ἔδοξε τοῖς Καρχηδονίοις ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι. ἔστι δὲ καὶ παροιμία· ἐρρίφθω κύβος. Ἐκύει· ἐνεκυμόνει· ἐν γαστρὶ εἶχεν, ὃ ἢ ἐκρύπτειν καὶ ἐξειπεῖν τὴν ὠδῖνα ἣν ἐκύει, οὐκ ἐτόλμα. Ἐκύησεν· ἐγέννησε. Ἐκύκα· ἐτάρασσεν. Ἐκκυκλεῖ· ἐκκαλύπτει καὶ ἐκκυκλούμενος ἐκκύκλημα ἔχων. Ἐκυλινδεῖτο πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἔκυλος· εἶδος βοτάνης. ἄκυλος δὲ πρίνου καρπός. Ἐκκυμανθῆναι· ἐκ τοῦ κύματος τῷ λιμένι προσορμισθῆναι. Ἑκυρὰ· πενθερά. καὶ ἑκυρὸς ὁ πενθερός. Ἐκύρου· ἐτύγχανε βωμολοχῶν. ἐκύρου· ἠκύρου ἢ ἀντὶ τοῦ ἀβέβαια ἐποίει. Ἐκφανεστάτας· περιφανεστάτας. Πολύβιος· τὸ γὰρ μάλιστα λυποῦν ἀεὶ τῶν ἐγχειρούντων ἐκφανεστάτας ἔχει τὰς χαράς. Ἐκφαντεία· ἐκφανῶς φανεροῦσαι. Ἐκφαυλίζων· ἀτιμάζων. Ἐκφέρεται· λέγεται, ἢ ἐκκομίζεται. Ἐκφεύγω· αἰτιατικῇ. Ἐκφθαρεὶς ἐξελθὼν οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν. εἰσφθαρεὶς δὲ τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν. Ἐκφοβῶ· αἰτιατικῇ. Ἐκφορὰ· ταφὴ ἐκ τοῦ ἐπὶ μνήματος ἐκφέρεσθαι. Ἐκφο-

ρος. αἰσθανόμενοι νομιζόμενος ὑπὸ τοῦ πάθους ἔκφορος τουτέστι παράφορος. Ἐκφερούμενοι, ἐκ-
κινούμενοι. Ἐκφρενωθέντων ἐκβληθέντων. ἐκφρενωθέντων δὲ τῶν ἐπικούρων ἐκ τῆς πόλεως,
τοὺς ἱερεῖς ἐκκαθαίρει καὶ ἱερά. οἱ δὲ, περιχαρείας αὐτίκα ὑπεπλήσθη καὶ τοῦ μὴ ἐκφρενωθῆναι
ἐκφαυλισθέντα καὶ ἀτιμασθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτόν. Ἐκφρόνως ἀνοήτως. Ἔκφρων ὁ
ἐξεστηκώς. παρὰ τὸ ἀπιὼν ἔξω φρενῶν. ὁ δὲ ὑπὸ μέθης ἔκφρων γενόμενος. Ἔκφυλον, ἀλλόφυλον ἀπὸ
θεοῦ. ξένον ὄθνειον καὶ παντὶ ἔκφυλον. Ἔκφυλος ξένος. παρηλλαγμένος. αἰλιανός, ὁ δὲ ἕτε-
ρος διὰ τὸ παγῆναι τὴν κόρην ἐξίστασθαι ἐμαίνοντο. ὁ πόλεμος οὖν ἔκφυλος ἐγένετο καὶ ἀνάμικτος. καὶ μά-
λα ἀδόλωτος. οὐκ ἔχων οὔτε γυναῖκαν οὔτε παρεῖσαν τὴν ὑπόθεσιν. Ἐκφυλλοχωρεῖν οἱ ἀρχὴν
τινὰ ἄρξαντες ἀνευθυνόμενοι ὑπὸ τῆς βουλῆς ἁλῶσιν, ἐν φύλλοις ἐλαίας τὰ ὀνόματα αὐτῶν
ἔγραφον οἱ βουλευταί, καὶ καθίασιν εἰς τοὺς ἐχίνους. ἅμα τε ἡ περὶ αὐτῶν ψῆφος προσενεγράφετο
τοῖς φύλλοις. Ἐκφυλλοφορῆσαι. καὶ ἐκφυλλοφορία. εἴποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει
καὶ ἀνάξιος εἶναι τοῦ συνεδρίου τὴν ψῆφον ἐσκόπει ἡ βουλὴ περὶ αὐτοῦ εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι
βουλεύειν ἀλλ᾽ ἀπελαθῆναι καὶ τοῦ συνεδρίου. ἀντὶ δὲ τῆς ψήφου. φύλλοις ἐσημαίνετο τὴν αὐτοῦ γνώ-
μην ἕκαστος ὥσπερ ὀστράκῳ ἐπὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ. καὶ ἐλέγετο τοῦτο ἐκφυλλοφορῆσαι. καὶ ἐκφυλ-
λοφορία. οὕτω δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας. Ἐκφῦσαι. γεννῆσαι. Ἐκφὺς ἐκγεννηθείς. Ἔκφυ-
σιν. βλάστησιν ἢ γονήν. Ἐκφοιτᾷ ἐξέρχεται. Ἔγχειρος βοήθειν τοῖς πράγμασι. πολύβιος. αὐ-
τοῖς μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἐπιτεταμένως συντόνως. Ἐγχοΐζω. τὸ σκέπω. Ἐλαία. ὁ
καρπός. ἐλαία δὲ τὸ δένδρον. τὴν ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσαν ἐλαίαν ἱπέριμον ἔλεγον τὰς μὲν δὲ
ῥουπάζων. Ἐλάαν ἐλαύνειν. καὶ ἐλᾶν ὁμοίως. Ἐλαγώθερε. ἐκκυνηγέτει. λαγὼς ἐθήρα.
Ἑλλάδιος ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς γεγονὼς κατὰ θεοδόσιον τὸν βασιλέα τὸν νέον. λέξεως
παντοίας χρῆσιν κατὰ στοιχεῖον. ἔκφρασιν φιλοτιμίας. διόνυσον. ἢ μοῦσαν. ἔκφρασιν τοῦ λουτροῦ
κωνσταντιανῶν. ἐγκώμιον θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. Ἐλαΐδας. ἐλαίας δένδρα. Ἐλαΐτις πόλις.
Ἐλάκησε μέσον ἐσχίσθη. ἐλάκησε καὶ ἐκτύπησε καὶ ἐκροτάλησεν. ἐλακίσαι λακῆσαι καὶ ὠρύξειν.
Ἐλακωμάνουν. τῆς τῶν λακώνων ἤρων πολιτείας. ἐμνήσθησαν δὲ αὐτῶν διὰ τὸ ὑπερέχειν τότε τοὺς
λάκωνας τῷ πολέμῳ. Ἔλαμψαν αὐτῶν τὰ ἔργα. ἀντὶ τοῦ φανεροὺς αὐτοὺς ἐποίησαν. Ἑλ-
λάνικος μιλήσιος. ἱστορικός. περίοδον γῆς καὶ ἱστορίας. Ἑλλάνικος μιτυληναῖος ἱστορικός
υἱὸς ἀνδρομένους. οἱ δὲ ἀριστομένους. οἱ δὲ, σκάμωνος ὁμώνυμον ἔσχεν υἱόν. διέτριψε δὲ ἑλλάνικος καὶ
σὺν ἡροδότῳ παρὰ ἀμύντᾳ τῷ μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους εὐριπίδου καὶ σοφοκλέους.
καὶ ἑκαταίῳ τῷ μιλησίῳ ἐπέβαλε. γεγονότι κατὰ τὰ περσικὰ καὶ μικρῷ πρός. ἐξέτεινε δὲ καὶ μέ-
χρι τῶν περδίκκου χρόνων. καὶ ἐτελεύτησεν ἐν περπερήνῃ τῇ καταντικρὺ λέσβου. συνεγράψατο δὲ
πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ἐπικῶς. Ἑλλανοδίκαι. οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας. ἀνάξιος
οὕτω καὶ τότε ὁ μέγιστος ἑλλανοδίκης γαΐνας τὸν ῥωμαϊκὸν ὄλεθρον ἠθλοθέτει. Ἑλλανοδίκαι. τὸ
μὲν πρῶτον ἕνα καθίστων ἑλλανοδίκην οἱ ἠλεῖοι. εἶτα δύο τελευταῖον δὲ θ΄. ἀριστόδημος δὲ ὁ ἠλεῖος
τοὺς τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα δέκα εἶναι ἑλλανοδίκας ἐφ᾽ ἑκάστης φυλῆς α΄. Ἐλαο-
λόγοι ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖ θ᾽ ἅμα τῶν τὸν μισθὸν ἔχοντι. Ἐλᾶσαι καὶ εἰσελάσαι. Ἐλα-
σίβροντα ἀναρηγνύς ἐστιν. ἀριστοφάνης τῆς ἀρχῆς πινδάρου ἐλασίβροντα παῖ ῥέας. ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ
βροντῆς ἐλαυνόμενον. τουτέστι μεγαληγορῶν καὶ ὑπερόγκοις χρώμενος ῥήμασι καὶ σκώπτει ψό-
φου. ἤτοι διὰ τὴν φωνὴν σκώπτει τὸν κλέωνα ὅτι τραχέως ἐφθέγγετο. ἢ ὡς ταχέως. Ἐλαολόγοι
οἱ τὰς ἐλαίας συλλέγοντες. Ἐλασμὸς μολίβδου. εἰς ἐλασμοὺς μολίβδων γράφοντες.
Ἐλάσσων ἀπὸ τοῦ ἐλαχὺς ἐλαχύτερος ἐλαχίων ἐλάσσων. Ἐλαστρηθεὶς βιασθεὶς κινηθεὶς
ξανὸς ἐλαστρηθεὶς συοπαγεῖ νιφάδι. Ἐλάτεια. πόλις μεγίστη τῶν ἐν φωκίδι. ἐν ἰαμβῷ διὰ τοῦ ρ̄ προ-
φέρουσιν. ἐλάτρειαν δοκοῦντες ἄμεινον γράφειν. Ἐλάτειραν. ἀπελαστικήν. Ἐλατήρ. πλακοῦς
τις σχῆμα πλατύ. ὅθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία. παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἢ παρὰ τὸ
πλατύς, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεσαν καὶ προσῆγον τοῖς βωμοῖς. ἐδήσατ᾽ ἀλκμὰν ἀλύρας ἐλατῆρας
λακαίνης ἐξόχου ὀνομαστῶν ἐννέα ἀριθμὸς ἔχει. εἰσὶ δὲ καὶ λαγαρώδεις παρὰ τὸ λαγαρὸν καὶ πλα-

νον παρ' Εὐπόλιδι. καὶ ἐλατῆρος πέμματος εἶδος ἀζύμου. Εὐπόλιδι ἢ πλατεῖα. Ἐλατῆρι· ἡνιόχῳ. Ἐλαύνουσιν· αἰτιατικῇ. ὅμοιον ἐλαύνουσι. τύπτουσι. τιθέασιν. ἐπὶ τῆς ἐκ χειρὸς πληγῆς τὸ ἐλᾶσαι. Ὅμηρος. Ἐλάφειον, ὃ τῆς ἐλάφου κέρας. καὶ κέρας καὶ ἐλάφειος ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος. Ἐλαφηβόλος· ὁ κυνηγὸς καταχρηστικῶς. Ἐλαφρία· ἡ ὀλιγότης. Ἐλαφρίζω, ἀνασηκῶ. Ἐλαφροτάτοις· ἐν ἐπαίνῳ λέγουσι τὸ ὄνομα οἱ παλαιοί. ἀντὶ τοῦ πεζοτάτοις καὶ τὸ ἐναντίον τοῦ βαρυτάτου καὶ φορτικωτάτου.

Ἐλάχεια· ἐλάχιστος. οὕτως ἐκάλεσεν ὁ Χριστὸς τὸν ἐπίγειον πλοῦτον. φησὶ γὰρ ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ. τουτέστιν ὁ καλῶς εἰδὼς βιοῦν καὶ τὸν πλοῦτον τὸν ἐπίγειον. ὃν καὶ μαμωνᾶν ἐκάλεσεν, εἰς τοὺς ἐνδεεῖς δαπανῶν, ὁ τοιοῦτος ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πιστὸς εὑρισκόμενος, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἔσται. τουτέστιν ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν. ὁ δὲ ἐν τῷ πλούτῳ τούτῳ ἄδικος γινόμενος, καὶ εἰς ἑαυτὸν μόνον σωτηρῶν αὐτόν, δηλονότι καὶ ἐν τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἄδικος εὑρεθήσεται. ἀλλότριον δὲ τὴν τῶν χρημάτων ποθοῦσι ὠνόμασεν. ἐπειδὴ οὐ μετὰ πλούτου γεγεννήμεθα. γυμνοὶ δὲ μᾶλλον καὶ ὡς ἀληθῶς οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν. καὶ οὐδὲν ἐξενεγκεῖν δυνάμεθα. Ἔλγη· πόλις. Ἐλδωμένους· προθύμοις ἢ ἄλλοις ἐλδωμένους καὶ χρείοις ἔχεσι. Ἐλαιᾶ· διεγείρεσθαι. καὶ ἐλαιωμένη· διεγειρομένη. ἐλαία τὸ δένδρον. ἐλάα δὲ ὁ καρπός. Ἐλαιόδευτος· ἐλαίῳ διάβροχος. Ἐλαίου ἀγρίου· τὸ ἀγριέλαιον. Ἐλαιὼν ἐλαιῶνος· τὸ περιεκτικόν. ὁρῶν ἔλαιον ἐκφύγῃς πᾶσαν βλάβην. Ἐλέα· ὄνομα πόλεως ἢ περὶ Ζήνωνος. αὕτη πρότερον Ὑέλη ἐκαλεῖτο. Φωκέων οὖσα ἀποικία. πόλις οὖσα εὐτελής. καὶ μόνον ἀγαθοὺς ἄνδρας τρέφειν δυναμένη. ἣν ἠγάπησε μᾶλλον τῆς Ἀθηναίων μεγαλαυχίας. οὐκ ἐπιδημήσας τὰ πολλὰ πρὸς αὐτούς, ἀλλ' αὐτόθι καταβιούς. λέγεται δὲ καὶ ἑτέρα πόλις Ἐλαία διὰ διφθόγγου. ἧς ὁ πολίτης Ἐλαΐτης. καὶ κόλπος οὕτω καλούμενος. Ἐλεάτας· πόλεις τὰς ἱδρυμένας ἐν φέλλεσι. καὶ Ἐλεάτης ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἐλλεβοριᾶν· τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμακοῦ. οὕτω [illegible] καὶ ἐλλεβορίζω αἰτιατικῇ. ἐλλεβορίζειν δὲ τὸ διὰ ἐλλεβόρου καθαίρειν. Ἐλλέβορον· εἶδος βοτάνης φαρμακώδους. τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς καθαρτικὸν λεγόμενον. Ἐλεγαίνειν· τὸ παραφρονεῖν. τινὲς τῶν παλαιῶν. καὶ τὸ ἐλεγεῖον μέτρον, ἀπὸ τούτου τινὲς κληθῆναι νομίζουσι. Θεοκλῆς μὲν ὁ Νάξιος ἢ Ἐρετριεὺς πρῶτος αὐτὸ ἀνεφθέγξατο μανείς. Ἐλεγεῖον· μέτρον τι. καὶ ἐλεγείαν θηλυκῶς. Ἔλεγος· θρῆνος ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν. ἢ οἱ πρὸς αὐλὸν ᾀδόμενοι θρῆνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι. ἢ ὅτι πρὸς αὐτὸν ᾔδοντο οἱ θρῆνοι. τουτέστιν οἱ ἔλεγοι. τὸν δὲ αὐλὸν ὕστερον ἐπικήδειον, Μίδαν φασὶ τὸν Γορδίου βασιλεύοντα, ἐπιβώμιον ποιῆσαι, βουλόμενον τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποθεῶσαι τελευτήσασαν. Ἐλέγχεια. Ἐλέγχιστος· ἐπονείδιστος. Ἐλεγχόμενον, ἀντὶ τοῦ κακολογούμενον. νυκτὶ δ' ὅλῃ βασιλῆας ἐλεγχομένη. καὶ ἔργα ἢ χεῖρας ἐλέγχει. Ἔλεγχος· αἰσχύνη. καὶ ἐλέγχωσι. Ἐλεδανός· ὁ δεσμός. Ἐλεδώνη· εἶδος πολύποδος. ἥτις ἔχει μίαν κοτυληδόνα. καὶ ἔστιν ἐπτάπους ὥς φησιν Αἰλιανός. ἔστι δὲ τὸ λ' ποδιαῖον. καλεῖται δὲ ἐλεδώνη ἀπὸ τοῦ ἑαυτὴν ἔδειν. ὅ ἐστιν ἐσθίειν. καὶ Ἡσίοδος· ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει. Ἐλεεινός· ὁ ἐλέους ἄξιος. ἐλεεινοὶ τοῦ πάθους ἀξιέπαινοι τῆς ἀρετῆς γινόμενοι. μέγα γὰρ τοῦτο πάθος Ῥωμαίοις ἐγένετο καὶ πλήθους ἕνεκα καὶ πανωλεθρίας. καὶ τὴν ἡμέραν ἀποφράδα τίθενται. Ἐλεεινῶς· οἰκτρῶς. ἀθλίως. Ἐλελαῦτου· ἠφάνιζον. Ἐλεήμων· ἀντὶ τοῦ ἠπίων. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἰμὶ τῶν χρυσίδων καὶ συστέλλ. Ἐλεημοσύνη· ἀποστέρησίς ἐστι τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντας κατέχειν. καὶ ὅταν ἐλεημοσύνην μὴ παράσχωμεν ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποστεροῦσι κολαζόμεθα. Ἐλελεῦ· ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλελεῦ. καὶ γὰρ οἱ προσιόντες εἰς πόλεμον τὸ ἐλελεῦ ἐπεφώνουν μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. καθὸ καὶ Ἀχαιὸς Ἐρετριεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα παρακελεύοντα τοῖς Ἀχαιοῖς· ὥρα βοηθεῖν ἐστί. ἐγὼ δ' ἡγήσομαι. πρὸς λαβέτω τις χεῖρα, φασγάνου λαβῆς. σάλπιγγα δ' ἄλλος ὡς τάχος σημαινέτω. ὥρα ταχύνειν, ἐλελεῦ. μήποτε καὶ τὸ κατὰ μάχην θύω τὰ λαλάγματα νομαῖον δοῦναι. τοιοῦτόν ἐστιν. ἀείσω φ' ὄρνισιν ἢ ἐλελεῦ. χώρει. κάθες τὸ ῥύγχος οὐ μένειν ἔχειν. Ἑλιξάμενος· ἐπιστραφείς. Ἐλελίχθησαν· συνεστράφησαν.

Ἑλένη· βασίλισσα. μήτηρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένη. εἶχε δὲ καὶ χριστομίμητον ταπεινοφροσύνην πρὸς πάντας μέν. διαφερόντως δὲ πρὸς τὸ ἱερὸν τῶν μοναζόντων σχῆμα. τὰς

γάρ ἐστι διὰ βίου τῇ θεῷ, ἣν ἀσκοῦσα συναγείρουσα πολλάκις καὶ ἐπιρραδίως κλίνουσα αὐτῇ δίαιταν τῆς καθυπερέσθω ὑψαπτιθεῖσα καὶ κύλικα ὀρέγουσα καὶ ὕδωρ τῇ χειρὶ αὐτῆς ἐπιχέουσα, θεραπαίνης ἔργον ἐπλήρου. οὕτω καὶ τὴν ἀείμνηστον αὐτῆς υἱὸν ἐξεπαίδευεν ἄτυφον ἔχειν φρόνημα ἀρετῆς. καὶ πολιτείας ἀκριβοῦς ἐπιμελεῖσθαι. καὶ δουλεύειν τῷ θεῷ μετὰ φόβου καὶ τρόμου. ἐπὶ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου βασιλέως. οὗτοι καὶ οἱ ἐνδοξότεροι ἰνδοὶ καὶ ἴβηρες καὶ ἀρμένιοι, ὅτι ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου ἵστανται δύο στῆλαι ἑλένης καὶ κωνσταντίνου καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γράφων εἷς ἅγιος καὶ δύο ταχυδρόμων στῆλαι ὁμοίως ἀνετέθησαν ὑπὸ τούτων φόρον ἐπεχόντων. Ἔλεινος. ὁ συνεχόμενος τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα ὡς ὄντων τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἰπόντων παιδοποιεῖ ἤ τι τοιοῦτον. Ἐλεόθρεπτον. τὸ ἐν ἕλει τεθραμμένον. Ἐλεονή. ἀπό. λυσίας τοὺς ἐλκόπτοντας τοῦ ἐ παρεμβεβλημένου. ὡς τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον παρὰ ὁμήρῳ. μήποτε δὲ παρὰ τὸ ἔλεον ὅπερ ἐστὶ ξύλινον, γεγένηται τοὔνομα. Ἔλεος. ἀρσενικῶς ἡ ἐλεημοσύνη. ἐλεός δὲ ὀξυτόνως ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. ἀριστοφάνης. ἴθι δὴ κάθελε αὐτοὺς τοὐλεὸν τουτέστι τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον. ὅμηρος. βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν. ἔστι δὲ ἐλεὸς καὶ εἶδος ὀρνέου. Ἐλεοῦντα. πόλις ἐστὶν ἐν χερρονήσῳ τῆς θρᾴκης. ἐλεοῦς δέ ἐστιν ἡ εὐθεῖα. Ἐλεόβωμος. Ἐλεπίωθαι. Ἐλεών. ὄνομα πόλεως. Ἐλεῶ σε. αἰτιατικῇ. Ἑλεπόλεις. μηχανήματα. πόλεις πορθοῦντα. λιθοβόλα ὄργανα δι' ὧν αἱ πόλεις ἁλίσκονται. Ἔλθερα ἔργα φόνια χαλεπὰ κακά. Ἐλέσθαι θέλειν προκρῖναι. Ἐλετή. αἱρεθῆναι δυναμένη. Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων. παροιμία ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς ἱκανῶν ἀπηλλαγμένων. Ἐλευθέριος ὁ ζεύς. διὰ τοῦτο ἐκλήθη διὰ τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ. οὕτως μὲν ὑπερείδης. ὁ δὲ δίδυμος οὐ διὰ τοῦτο φησὶν ἀλλὰ διὰ τὸ τῆς μηδικῆς δουλείας καὶ ἐπικρατείας, ἀπαλλαγῆναι τοὺς ἀθηναίους.

Ἐλευθεριότης. ἡ μὴ κατὰ κίβδηλον χάρις διὰ τὴν πρὸς τὰς δωρεὰς ἐλευθεριότητα. φησὶν οὐεσπασιανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων. ὁ δὲ, εἰς τοσοῦτον ἐλευθεριότητος ἐληλάκει, ὥστε οὐδὲ ἀπὸ τῆς πολυτελείας ἣν ἐσχεδίασεν αὐτῷ παρασκευάσαι. καὶ τῆς οἰκίας οὔσης μονήρους ἀλλὰ συχνῆς ἀμικέτων. Ἐλευθεριώτερος σπαρτιάτης διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γυναιξὶν φρόνημα. διὸ οὐδὲ τέχνῃ προσεβάλλοντο νόμοις παιδευόμενοι. ἀλλ' οὐδὲ ἠθέλησαν. ἐκ μάχης ἡττημένοι ὑποστρέψαι οὐδὲ τυραννήθησαν. Ἐλεύθερος. μόνος ἐλεύθερος ὁ σπουδαῖος. οἱ δὲ φαῦλοι, δοῦλοι. εἶναι γὰρ τὴν ἐλευθερίαν ἐξουσίαν αὐτοπραγίας. ἐλεύθερος καὶ ὁ ἐλευθερῶν ὅπου ἐρρ. τὸν ἐλευθεροῦντα τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἄνδρα ἀγαθὸν φαίνεσθαι πολλῷ βέλτιον τοῦ δουλείαν ἐπάγειν τῇ πόλει. οἷος ἦν γαγας βασιλεὺς αἰθιόπων. Ἐλευθεροστομῶ. παρρησιάζομαι. καὶ ἁπλῶς φάναι, λόγοις ἐλευθερίοις προσέχειν λ' ἐ τῇ ἤρξατο. Ἐλευθερῶσε. αἰτιατικῇ. ἐλευθεροῦμαι δὲ γενικῇ. Ἐλευσίνια. τοῖς νικῶσι τὰ ἐλευσίνια, ἐδίδοτο ἆθλον. ὠνομάσθη καὶ ἡ πόλις, ἀπὸ ἐλευσῖνος τοῦ ἑρμοῦ. οἱ δ' ὠγύγου αἰτίαν φασί. καὶ ἑορτὴν εἶναι μόνον τὰ ἐλευσίνια. Ἐλευσῖνος, ὄνομα κύριον. Ἐλεύσιος. καὶ μαραθώνιος. ὁ μὲν, κυζικηνὸς. ὁ δὲ κωνσταντινουπολίτης ἤστην. τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως οὐδοτιοῦν ἀνήκοντες. ὥστε μέγα τι καὶ λαμπρὸν ἀπαυτοδυνηθῆναι εἰς ὄχλων παραγωγήν. ὑπὸ δὲ τῆς κατεσκληκότι τοῦ βίου καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἠθῶν, πολλὰ δυνηθέντες πλήθη ἀνθρώπων προσεβάλλοντο. ἀσκητήρια πολυάνθρωπα συστησάμενοι ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. καὶ ἄλλων οὐχ ἥκιστα πολλῶν εἰς αὐτοὺς ἀνήρτησαν ὄχλον. τῷ τὸ αὐχμηρῶς ζῆν καὶ τὴν ἐν τῇ διαίτῃ σκληραγωγίαν αὐταρκέστατον εὐσεβείας ἔνδειγμα λογιζομένων. Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν, ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων τῷ λόγῳ καὶ μεγάλα ποιούντων. λουκιανὸς μυίας ἐγκωμίῳ, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν. Ἐλεφαντόκωπον ἀπὸ τῆς λαβῆς τὴν μάχαιραν ἔφη.

Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις. ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων. παρόσον καὶ τὸ ζῶον τοιοῦτον. καὶ ἐλέφαντα ἐκ μυίας ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαιρόντων καὶ μεγάλα ποιούντων. ὅτι σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι, γυναιξὶν εἰσὶ σύμφορα. Ἐλεφαίρετο. ἐπλανᾶτο, ἐβλάπτετο. Ἐλεφῆραι. βλάψαι ἀπατῆσαι. Ἔλεψεν. ἐλέπισεν. Ἐλεῶ πρὸς αὐλῶν, τουτέστι τὰς ἐλώδεις διώρυχας. ἢ ἐλώδεις τόπους. ἀπὸ τοῦ ἑλοῦ ἑλεῖ ἑλεία. Ἐλεβάται βαίνοντες ἐν τοῖς ἕλεσι καὶ ἐλεβάτης. Ἐλεῖν, λα-

βεῖν

βεῖν, Ἐλειόνομος, Ἔλαφος, ὁ καθ' ὑγρὸς καὶ συνδενδρος τόπος, καὶ ἔλαφος ὄρνις. καὶ ἔλαφος ᾠδή,
σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ὄρους. Ἐλλείποντι. τὸ ἐνδεές. ἐλλιπὴς δὲ διὰ τοῦ ι. καὶ ἐλλείποντες. ἐλ
λιπόντες δέ. Ἐλλείπω. αἰτιατικῇ. ἐλλείποντος ψυχήν. Ἐλληβομανία. καὶ ἐλλιβέ τυφλὰ καὶ
ἀπρόοπτα. Ἐλλογάτωσαν. κατὰ ῥωμαίους ἀπένειμεν. Ἐλήλυθεν. ἐπελήλυθε. Ἐλκίζον
το. ἑλκεύοντο. Ἐλλήπτυσαν κατὰ ῥωμαίους ἀνάγιους διώρθωσαν. Ἐλήλακεν. ἐλήλυθεν
Ἐλήλαται. συνέχεται. Ἐλελεισμένον. κατισχυμένον. Ἐλελέδατο. ἐκ τοῦ ἐλαύθω.
Ἔλλην. φρόνιμος. Ἑλληνικὸν ἐπένευσαν ἀνδρὸς οὐδενί. ἀριστοφάνης. ὡς διαφέρον
τος καὶ τοῦ νόματος τοῦ ἑλληνικοῦ. Ἑλλήνειος στρατός. καὶ ἑλληνίδος γλῶσσα. Ἑλληνοκο
πεῖν. Ἑλληνοταμίαι. οἱ τὰ ἐκ τῶν φόρων χρήματα φυλάσσοντες. ἃ πρότερον κοινῇ οἱ ἕλλη
νες ἐν Δήλῳ ἀπετίθεντο, οὕτως ἐκαλοῦντο. παραλαβόντες γὰρ οἱ ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν ἑ
κόντων τῶν ξυμμάχων διὰ τὸ παυσανίου μῖσος, ἔταξαν ἃς τε ἔδει παρέχειν τῶν πόλεων χρή
ματα πρὸς τὸν βάρβαρον καὶ ἃς ναῦς. πρόσχημα γὰρ ἦν ἀμύνασθαι δηοῦντας τὴν βασιλέως χώ
ραν. καὶ ἑλληνοταμίαι κατέστη τοῖς ἀθηναίοις πρῶτον ἀρχή. Ἑλληνοταμίαι. ἀρχὴ ἦν. οἱ
διεχείριζον τὰ χρήματα υ τάλαντα καὶ ξ ἐτάχθη ὁ φόρος ὑπὸ ἀριστείδου τοῦ δικαίου.
Ἕλως. αὐθυπότακτον. Ἑλλήσποντος. ἐλιάσθη. διέκλινεν. Ἐλιγμός. ἡ συστροφή.
Ἑλίκας. τοὺς περιπλοκὰς καρποὺς ψέλια. ἐνώτια. Ἑλίκη. πόλις. Ἑλικών. ὄρος.
Ἑλικώνιος. σοφιστὴς βυζάντιος. ἔγραψε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τοῦ ἀδὰμ μέχρι θεοδο
σίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις δέκα. Ἑλικώνιος. ἀστρονόμος. ἀποτελεσματικά. περὶ διοση
μείων καὶ ἄλλα πολλά. Ἑλικώπις. ὁ ὀφθαλμός. καὶ ἑλίκωψ. ὁ ὀφθαλμός. Ἑλικῶτα
τον ὕδωρ τὸ ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥύσιν ἢ διαυγές. Ἑλίκωψ. Ἑλλικτήρ. εἶδος ἐνωτίου.
καὶ ἑλικτῆρες. ὁμοίως. Ἑλλιμενίζω. Ἑλλίνιον. ὕμνος. Ἔλινος καρπός. Ἐλινύειν
ἡσυχάζειν. βραδύνειν. Ἐλινύειν. στρατεύειν. διατρίβοντας. ἢ ἐγχρονίζοντας. καὶ πότμον ἐλι
νύσειεν. ἀντὶ τοῦ τὴν δυστυχίαν παύσειεν. ἡρόδοτος. διέβη δὲ ὁ στρατὸς ἐν ζ ἡμέρησι. καὶ ζ εὐφρό
νησιν. ἐλινύσας οὐδένα χρόνον. καὶ ἀριανός. αἱ δὲ κατασκοπαὶ οὐδέν τι ἐλινύουσαι ἐγίνοντο.
καὶ αὖθις. ὁ δὲ ἀπῆγε τὴν στρατιὰν μηδέν τι ἐλινύσας τουτέστι χρονίσας. καὶ ἐν ἐπιγράμματι.
ἦ τε διπέλλει ὄρθρος ἐλινύσαι μικρὰ χαριζόμενος. καὶ αὖθις. ἐλινύοντα καὶ βλακεύοντα καλοῦ
σιν ἴωνες. καὶ αὖθις. μή ποτε ἄρα ἐν τῷ ἐλινύειν καὶ μέλλειν διαρρυῇ ὁ καιρός. Ἕλιξ. ἕλικος. ἑ
λίξας. συστρέψας. Ἔλιξος. εἷς τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν παρὰ μεγαρεῦσιν. Ἐλίπαρας. λιπαρῶς
ἐποίησας. Ἐλιπάρησε. προσεκάλεσε λιπαρῶς. Ἐλλιπές. τὸ ἐνδεές. καὶ ἐλλιπὴς ὁμοίως.
Ἐλλιπόντες. Ἑλισσαῖε ὄνομα κύριον. καὶ ἑλισσαῖος. Ἐλισθαῖος. Ἑλισσόμενος.
ἀναστρεφόμενος. Ἐλίσσετο. ἐλιττόμενος παρεκάλει. καὶ ἐλίσσοντο. ἱκέτευον. Ἑλιχθέντων
συστραφέντων. Ἑλίχρυσος. τὸ τοῦ κισσοῦ ἄνθος. ἄνθει ἑλιχρύσου ἐναλίγκιος. Ἔλθεμος, ὄ
νομα κύριον. Ἐλθεῖν. τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι. παρεξελθεῖν δὲ τὸ μετὰ ἄλλου πλα
γιάσαντος συνεξελθεῖν. διὰ τοῦτό φησιν ὁ ἀπόστολος παρεισῆλθεν ὁ νόμος. Ἐλθὲ ἀντὶ τοῦ ἐλθέ
τω. νόμων θ. μήτε εἰς ἱερὸν ἐλθεῖν μηδέν. Ἐλθωμεν. αὐθυπότακτον. Ἑλκεσίπεπλοι. ἐφελκό
μεναι τοὺς πέπλους ἐνδοῦ φορεῖν. τὸ ο ἐν τῇ συνθέσει πολλάκις εἰς τὸ ε μεταβαλόμενον καὶ τὴν σι συλλαβὴν
προσλαμβάνει. ἕλκω ἑλκόπεπλοι ἢ ἑκέπεπλοι. ἑλκεσίπεπλοι. ὥσπερ πρωτόπλοι πρωτέπλοι. πρω
τεσίπλοι. ταγός. ταγόμαχος. ταγέμαχος. ταγεσίμαχος. ἔνιοι δὲ αὐτὰ ἀπὸ μέλλοντος σχηματίζου
σι. τῶν διπλῶν μὲν ἀναλυομένων. τῶν δὲ ἢ ἑτέρων μὴ τηρουμένων. οἷον ἕλξω ἑλξίπεπλος ἑλκεσίπεπλος πή
ξω πηξίμαλλος, πηκεσίμαλλος. Ἑλκεῖ μοιχὸς εἰς μοιχὸν ἕλκεται. Ἑλκηθμός. ἑλκυσμός.
σπαραγμός. Ἕλκος τὸ τραῦμα τὸ χρονίσαν. ἀπὸ τοῦ μετὰ τοῦ ζῶσιν ἑλκοῦσθαι τὸ σῶμα καὶ τὸ σῶμα αὐ
τοῦ πᾶν, ἑλκοῦ διέζεσεν. Ἑλμηνός. Ἕλξει. ἑλκύσει. Ἑλλόβια τὰ ἐνώτια. διὰ τὸ ἐν τοῖς
λοβοῖς τῶν ὤτων εἶναι. ὁ δὲ τραϊανὸς λέγεται αὐγάρου παιδί. μέμφομαί σε ὅτι μὴ πρόσθεν ἥκες
παρ' ἐμὲ συστρατεύσων καὶ τῶν πόνων συμμετασχών. καὶ ἐπὶ τούτῳ δὲ ἀνηδέως τῶν ἐλλοβίων τοῦ βοσ
τῶν ἑτέρου ἐνεσπάρασσε. ἐξαψάμενος. ἅμα τῷ ὠτὸς τοῦ ἑτέρου. τὸ δέ, ἦν ἀμφοτέρα τὰ ὦτα τετρη

μένα· καὶ ἐξαμφοῖν χρύσεα ἐνώτια ἐξηρτημένα. Ἐλωρήσατο· ὕβρισεν. Ἐλλόγιμος· τί-
μιος· περάσμιος. καὶ χωρίον ἐλλόγιμον τὸ τίμιον. Ἐλογίσατο· ἐλάλησεν· ἐφθέγξατο δια-
ρίδα· ὅλην τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου. Ἐλογοποίουν, πρὸς ἀλλήλους λόγους
διετίθεντο. οἱ δὲ, ὡς ἀλλήλοις ἐλογοποίουν περαιτούμενοί τε καὶ κομπάζοντες· ὡς εἰς πολλὰ
γὰρ τοῦτό που καθ' ἅπαξ ἀλείψεις τούτοις ὀνήσει. Ἔλλογος· ὁ ἔνδημος ἔλλογος τὸ ἀρχόμενον.

Ἐλώδης· ὁ καθυγρὸς τόπος. Ἐλωΐ· ἑβραϊστὶ ὁ θεός. Ἔλωμαι· ἀφέλωμαι· λήψομαι. Ἐλόμε-
νοι· βουλόμενοι. Ξενοφῶν· ὁ μὲν, ἦρχεν. οἱ δὲ, ἐπείθοντο. οὐχ ἑλόμενοι ἄλλον, ὁρῶντες ὅτι μόνος ἐφό-
νει, οἷα ἔδει τὸν ἄρχοντα. Ἑλόμενος· θέλων. Ἕλωμαι· αὐθυποτακτικόν. Ἑλόντες· λα-
βόντες. Ἐλῶν· ἐλάσας. Ἡρόδοτος. καὶ ἐλῶντες δὲ, ἤγουν ἐλαύνοντες. Ἔλλοπες· οἱ ἰχθύες.

Ἕλος· δίυλον δάσος· ἢ ὕδατος ἰλὺς ἐπικεχυμένου πηλοῦ καὶ βαθείας ὕλης· ἢ παπύρου ἢ
καλάμου ἐκφυομένης ἀεὶ τοῦ πηλοῦ. καὶ ὑπερανεστηκυίας τοῦ ὕδατος. Ἐλλοφόνος ἡ Ἄρτε-
μις ἡ τοὺς ἐλλοὺς φονεύουσα, ὅ ἐστιν ἐλάφους· κυνηγετικὴ γὰρ ἡ θεός. Ἔλλουρος· ἐθνικόν.

Ἔλουσε· ἀντὶ τοῦ ἐβάπτισε. τὸν δὲ Οὐνομιανὸν ἔλουσε Βελισάριος τὸ θεῖον λουτρόν. χερσὶ δὲ οἰκεί-
αις ἀνελόμενος, εἰσποίητον ἐποιήσατο παῖδα. ἧπερ εἰσποιεῖσθαι χριστιανοῖς νόμος. Ἐλο-
χεύθη· ἡ ἐγεννήθη ἢ ἐγαμήθη. Ἐλόχισε· παρὰ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ εἰς λόχους κατέταξεν.

Ἐλόχων, ἐν Ἰλιάδι. ὁ δὲ, ἔχων κοινωνοὺς τῶν ἀσπρημάτων ἐλόχων τῆς καθ' ἡμᾶς ὁδοῦ.

Ἕλωρ· τὸ λῆμμα. Ἐλώρια· ἑλκύσματα· σπαράγματα. Ἐλῶσα· ἐλαύνουσα. Ἐλῶ-
σι· καταλαβῶσιν. Ἐλώφησεν· ἐπαύσατο ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων. ὅθεν καὶ τὸ ἀλόγως φέρειν.

Ἐλπιδηφόρος, ὄνομα κύριον. Ἐλπίσας· οὐ μόνον ἐπ' ἀγαθῷ· ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλ-
λοντος ἐκβάσει λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Ἐλπίς· προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσ-
δοκᾷ· ἀλλ' οὐκ ἀγαθά. κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος· ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφε-
στώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς. ὡς μὲν οὖσι τοῖς ἤδη σκεδαν-
ται. Ἐλπωρή· ἐλπίς. Ἐλσεμών. Ἐλοιδόρησε· διέβαλεν· ἐσυκοφάντησεν. Αἰλιανός· ὁ δὲ
Ἀλέξανδρος ἐλοιδόρησε τὸν ὕπατον τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχῆς κωμῳδῶν· καὶ παραλύει αὐτὸν τῆς ἀρ-
χῆς, οὐδὲν ἀδικοῦντα. Ἐλοιδορούμεθα· ἐστασιάζομεν· ὡς ὑπὸ τῆς φιλονεικίας, ἐς λοιδορί-
αν ἐξαφθῆναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐπεὶ τὸ νόμα ὡς δὴ τ' ἐλοιδορούμεθα. Ἀγαθίας. καὶ δὴ τὸν Ναρσῆν
πάντες ἐλοιδοροῦντο· ἀλαζόνα τε ἀποκαλοῦντες καὶ ἀτάσθαλον. καὶ ἔργῳ μὲν αὐτὸν εἶναι
λέγοντες, βίαιόν τε καὶ μιαιφόνον· τὴν δὲ τοῦ εὐσεβεῖν ἀεὶ καὶ τὸ θεῖον θεραπεύειν δόξαν, ἄλλως
αὐτῷ κεκομψεῦσθαι. Ἔλοιτο· θέλοι. Ἐλύγωσεν· ἔκαμψε. καὶ Δανάης ἐλύγωσεν ὅδε φρένα.
τουτέστιν ὁ χρυσός. Ἔλυμα· σκέπασμα. Ἐλυμαῖοι· ἔθνος. ἐξ Ἐλύμου τοῦ Ἀγχίσου νόθου ὄντος καὶ
ἐλθόντος εἰς Σικελίαν. Ἐλυμήναντο· ἔβλαψεν. οἱ δὲ, σύστημα γενόμενοι ἐλυμαίνοντο· πολ-
λοῖς ὁδίταις ἐμπίπτοντες εἰς τὰ καταλύματα. Ἔλυμος· σπέρμα ὃ ἕψοντες οἱ Λάκωνες
ἐσθίουσιν. Ἐλυσάμην· ἀπέδωκα. Ἐλύσατο· ἐλυτρώσατο. Ἐλύσθη· συνανεστράφη. ἐστρέφ-
θη. ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη. παρὰ τὸ ἐλαύσθη καὶ ἐλύσθη. ἢ παρὰ τὸ εἴλω εἰλύω εἰλύσθη. ὅ
ἐστι συνανεστράφη. ἐγὼ δ' ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθείς. Ἔλυτρον· κάλυμμα· ἐκπέτασμα. Ἐνείλημ-
μα· ὁμοίως καὶ θήκη τοῦ δόρατος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τοῦ ὀστρέου ὄστρακον. Ἐμαλάκισε· μαλα-
κὸν ἐποίησε. Ἐμάλθαξαν· ἐν ᾗ τῷ πλανεῖ καὶ ὀλισθηρῷ τόπῳ ξύλα σταυροῦντες τὴν κατάβασιν.
καὶ τὸ μέσον αὐτοῖς ἐγκαρσίοις περιφράττοντες καὶ φορμοὺς ἐπιβαλόντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πά-
νυ πλανές τε καὶ ὀλισθηρόν· τουτέστι κατεπράϋναν καὶ ὡμάλισαν. Ἐμμαπέως· σπουδαίως.
ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις ὁπότε φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινα, τὸ ἔργον ἀφοσιουμένοις, ἀκρωτηριά-
ζειν τὸν νεκρόν. καὶ τῶν μορίων ὁρμαθὸν ποιήσαντας, κρημνᾶν αὐτὰ κατὰ τοῦ τραχήλου κα-
τὰ τῶν μασχαλῶν διείροντας· ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. Σοφο-
κλῆς ἐν Τρωΐλῳ· πλήρη μασχαλισμάτων εἴρηκε τὸν μασχαλισμόν. καὶ ἐν Ἠλέκτρᾳ· ἐμασ-
χαλίσθη. Ἐμματάζων· ματαιολογῶν. Ἐματαίασε· μάταια ἐλάλησεν. Ἐμάτη-
σεν· ἠμέλησεν· ἐματαιοπόνησεν. Ἐμαυτὸν βαλανεύσω, οἱονεὶ ἐμαυτῷ διακονήσω, εἴρη-

ται

ται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς ἑαυτῷ λαμβάνῃ τὴν ῥυπαρίαν καὶ διακονῇ. ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλανείους ἐγκρυπτόντων εἰς τὸ πῦρ. Ἐμβαδὸν. διὰ τὸ εἰς ναῦν ἐμβῆναι. καὶ αὖθις. ἢ τὸ ἐμβαδὸν ὑπονοοῦντες εἶναι κρυπτήρια, ἔστρεφον τοὺς οἴκους. Ἐμβαλεῖς. εἰσελάσει. ἰδίως δὲ ἐμβαλεῖν, τὸ ταῖς ναυσὶ κροῦσαι. ἢ ταῖς κώπαις. ῥυππαπαὶ τίς ἐμβαλεῖ. ἔστι δὲ καὶ τὸ ῥυππαπαὶ μίμημα ψόφου ναυτικοῦ. ἀπὸ τῶν κωπῶν ἀποτελουμένου. Ἐμβαλόντα. ὁ δὲ, παῖς ὢν ἔτι τὸν διδάσκαλον λίθον πλήξας αὐτῷ ἐμβαλόντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. δυσανασχετήσας, καὶ ὅτι ἐθέλων ἄρχεσθαι, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινεν. Ἐμβάλλουσι. κατευνῶσιν. ἀπέρχονται. ἐμβάλλουσι δὲ ὁ μὲν βασιλεὺς εἰς Λυδίαν. ὁ δὲ προκόνσιος εἰς Φρυγίαν τὴν ἄνω. Ἔμβαρός εἰμι. νουνεχής. φρόνιμος. ἦν πρότερον ὁ Πειραιεὺς, νῆσος. ὅθεν καὶ τοὔνομα εἴληφεν. ἀπὸ τοῦ διαπεραν. οὗτος ἄκρα Μούνιχος κατασχὼν, Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναιρεθείσης, λιμὸς ἐπεγένετο. οὗ τὴν ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἔχρησεν, εἴ τις τὴν θυγατέρα θύσῃ τῇ θεῷ. Ἔμβαρος δὲ μόνος ὑποσχόμενος ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ τὸ γένος διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας αὐτοῦ τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν περιέστη. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμηνότων. Ἐμβάς. τὰ ὑποδήματα τὰ ἀνδρεῖα. παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβὰς περόντων εὐρύθμοις προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ ὑποδήμασιν. Ἐμβατεύων. καὶ ἐμβατεύσαντες εἰσελθόντες. οἱ δὲ οὖν οἱ εἰς τὴν προκειμένην νησίδα τῆς πόλεως ἐμβατεύσαντες. τῶν βοσκημάτων πρότερον διὰ τὸν πόλεμον φρουρᾶς ἕνεκα, εἰς αὐτὸν διακομισθέντων. Ἐμβαίνει. κατέλθῃ. Ἔμβαινε καὶ ἐμβαίνειν. ἀρχὴν λαμβάνειν. τὸ δοκεῖν δικαίως ἐμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον. οἱ γὰρ Ῥωμαῖοι πρόνοιαν ἐποιοῦντο μηδέποτε προτέρας τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας. μηδὲ ἔχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων. ἀλλὰ εἰ δοκεῖν ἀμυνόμενοι, ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους, ἢ συμβαίνειν τὸ συμπλέκεσθαι. Ἐμβαίνοντες. ἐπιβαίνοντες. οἱ δὲ Ἀράβιοι ἀρετῇ πολλῷ τῶν ἄλλων διαφέρουσιν. οἱ βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὴν νευρὰν, κυκλοῦσι τὸ τόξον. Ἐμβεβλημένα. ἐγκεκεντρισμένα. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐμβολάδας ἀπίους τὰς τοιαύτας λέγει. Ἐμβεβροντημένος. μάταιος γενόμενος. Ἐμβελὲς. ὁ δὲ Ἀρχιμήδης παρεσκεύασε ὄργανα πρὸς ἅπαν ἐμβελὲς διάστημα. πόρρωθεν μὲν ἐπιπλέοντας τοῖς εὐτονωτέροις καὶ μείζοσιν. ὅτε δὲ ἐντὸς ὑπ[illegible] γίγνοιντο τοῖς ἐλάττοσιν. Ἔμβιον. ἀντίφων. τὸ ζῶν καὶ μὴ ξηρανθὲν μηδὲ ἐναποθανόν. ἐμβιόντι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξε μοι ἡμίσεα. Ἔμβολα. μοχλοί. ἀσφάλειαι. ἔμβολα τε νικώμενοι οὐδὲν ὤνησαν οἱ ἀνδριάντες. ἐν ἐπιγράμματι. ἔμβολα χαλκογένεια φιλόπλοα τεύχεα νηῶν Ἀκτιακοῦ πολέμου κείμεθα μαρτύρια. Ἀριστοφάνης. ἔμβολον δέ φασι χρημάτων ἔχειν αὐτόν. Ἐμβολάδας ἤτοι ἐγκεντρισμένας. Ἀριστοφάνης. ἐμβολάδας ἀπίους.

Ἐμβολάς. ὁρμάς. ἐπιδρομάς. Ἐμβολή. τὸ ἄκρον τοῦ κειοῦ. τοῦ μηχανικοῦ ὀργάνου. τῶν ἐπιφερομένων ἄχρι ἀποκαυλίζειν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. Ἐμβολή. κλεισούρα. εἴσοδος. πλήθους ὁρμή. καὶ τὸ βίαιον τῆς ἐμβολῆς, ἐδόκει παραλογώτερον. Ἐμβόλιμος. ἀτελής. ἱπποκράτης παῖδες ἐμβόλιμοι τινές. Ἔμβολος. χάλκωμα πεπυρωμένον. περιτιθέμενον κατὰ τὰς πρῴρας ταῖς ναυσίν. Ἔμβολον. παρατάξεως ὄνομα. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφενδονοειδές. ῥομβώδης δὲ παράταξις καὶ τῆς νεὼς τὸ πολεμικὸν σιδήρεον. τὸν δὲ παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον στρατηγὸν κατασπάσας ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἐποιεῖτο τοὺς λόγους. ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ. τὰ δὲ ἑπόμενα διεστῶσα. ἀγαθίας δέ φησιν. ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ ἰδέα τῆς παρατάξεως. οἷον εἰς ἔμβολον. δέλτα τῷ γὰρ ἐῴκει. ἐς τὸ μὲν ἐμπρόσθιον ὅσον ἐς ὀξὺ ἐλήλατο. στεγανόν τε ἦν καὶ ἐπεστομωμένον τῶν πάντοθεν ταῖς ἀσπίσι περιπεφράχθαι φαίνεσθαι ἀν αὐτοὺς, ὡς συὸς κεφαλῇ τῇ συνθέσει ἀποτυποῦσθαι. τὰ δὲ σκέλη ἑκατέρωθεν. κατὰ στίχους τε καὶ λόχους εἰς βάθος ξυγκείμενα ἐπὶ πλεῖστον εἰς τὸ ἐγκάρσιον παρατεταμένα, διίσταντο ἀλλήλων ἠρέμα καὶ διεκέκριτο. καὶ πρὸς

ὄντα, τὸ μέγιστον μέρος ἀπεπλάττετα, ὡς καὶ τὸ μεταξὺ χωρίον κενὸν καθεστάναι. καὶ τὰ ἐν μέσῳ τὰ γυμνὰ τῶν ἀνδρῶν στοιχηδὸν διαφαίνεσθαι. ἀπεστραμμένοι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς ἐτύγχανον. ὅπως τοῖς μὲν πολεμίοις ἀντιπρόσωποι εἶεν. καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀγωνίζοιντο ταῖς ἀσπίσι περιβεβλημένοι. τὰ δὲ ὀπίσθια διὰ τὸ ἀλλήλοις ἀντιτετάχθαι, διαφυλάττοιντο. Ἐν βραχεῖ. ἀντιφῶν. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ. Ἔμβραχυ. ἁπλῶς. ὅλως. συντόμως. καὶ οὐδέν ἐστιν εἴ τινα ἔμβραχυ ἀγαθόν. ὃ μὴ ἐκ σάρκου κατέτεινε τὴν ψυχήν. ἀντὶ ἐλάχιστον. ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληται ὅπου περ ἔμβραχυ εἰσὶ θεαταί. Ἔμβραχυ. τὸ μικρόν. καὶ ἁπλῶς. μαρτύρεται ὁ θεὸς ὅτι μηδὲν αὐτὸν λαθεῖν δύναται ἔμβραχυ. Ἔμβραχυ. συντόμως. καὶ οἷον ἐν βραχεῖ. Ἐμβριθές. στερεόν. στιβαρόν. τὴν πρὸς βασιλέως Ἰουστίνου κρατήσασαν δόξαν. ὡς ἔστι μάλα ἐμβριθής τε καὶ κατηκριβωμένος. καὶ πέτρος ὁ ῥήτωρ καὶ μάγιστρος, ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥᾳδίως καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικά. Ἐμβριθεστάτη. στερροτάτη. εἷλε δὲ πόλιν ὀρτηρεῖσαν δοκοῦσαν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθεστάτην εἶναι. Ἐμβριθέστατος. καὶ γὰρ ἐν τοῖς λόγοις ἐμβριθέστατος καὶ φιλογράμματος ἱκανὸς γενόμενος, ἔτι δὲ καὶ ποιητικῆς. Ἐμβριθῆ. Ἐμβριθῆ νοῦν. στερεὸν καὶ ἔμφρονα λογισμόν. Ἡσίοδος. ἴσω τῶν ἀσπίδων ἦλθεν ἐμβριθεῖ τάχει. μένανδρος. ὁ δὲ τυχοσδρώ, ὁ τῶν χερρόνου στρατηγὸς οὐχὶ ἐλέφαντάς τε καὶ ἀγροίκων ὅμιλον καὶ ἕτερα ἄττα φόρητρα. ἥκιστα μὲν ἁρμόδια, ἐν ἀγῶνι δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς. ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ ὡπλισμένους ἄνδρας, πλήθους τε ἀγνοοῦσαν ταλλαλαιμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκτείνας. καὶ αὖθις. ἑστάναι τε ἐμβριθέστατα. καὶ ἐπαμύνειν τῇ πόλει. Ἐμβρίαι. αἱ εἰς βάθος δεικνύμεναι ῥίζαι. καὶ ἐμβρίψαι. Ἐμβριμῶνται. μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτιμᾶν. καὶ ἅμα γινόμενοι μανιώδεις καὶ ἐμβριμούμενοι, τὰ πονηρὰ ἀπελαύνειν ἐδόκουν. καὶ ἐμβριμῆσαι. μετ' ὀργῆς λαλῆσαι. Ἐμβρίμημα. τὸ μετ' ὀργῆς λάλημα. Ἐμβρόντητος. καρδιόπληκτος. μαινόμενος. ἔκφρων. Ἔμβρυον. νεογνὸν βρέφος. ἢ τὸ ὠμὸν καὶ ἄπεπτον. Ἐμαί. λείπει τὸ αἱ ἄρθρον. ἵν' ᾖ αἱ ἐμαὶ πόλεις. Ἐμαίμασε. προεθυμήθη. Ἔμελλε. παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἐῴκει. ἀεροῦ τελέεσθαι ἔμελλε. Σοφοκλῆς. ἔμελλες ἔμελλες τάλας. ἀντὶ τοῦ ἐῴκεις. δῆλος ἦς. Ἐμμελέστερον. συνετόν. εὔρυθμον. Ἐμμέλεια εἶδος ὀρχήσεως. ἔστι δὲ ἡ τῶν τραγῳδῶν. Ἐμμέλεια. χορικὴ ὄρχησις. διχῶς. ἐμμέλεια. καὶ ἐμμελία ἡ εὐρυθμία. ἴσθα γὰρ ὅπως διακείμεθα περὶ τὴν ἐμμελίαν τὴν σήν. καὶ ἡ μετὰ μέλους τραγικὴ ὄρχησις. Ἐμέλλησεν. ὑπερέθετο. ὁ δέ, οὐδὲν ὧν ἔχρηζε μαθεῖν ἀποκρύψαντο. ἢ λέγων ἐμέλλησεν ἢ ἀντὶ τοῦ ἐβράδυνεν. καὶ Ἰώσηπος οὐδεὶς δὲ ἐδόκει οὐδ' ἐμέλλησεν εἰπεῖν. ἐμέλησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφρόντισεν. Ἐμμελῶς. συνετῶς. εὐρύθμως. καὶ ἐμμελής. συνετός. εὔρυθμος. αἰλιανός. οἱ δέ, ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι, πρὸς τοὺς ἀρκάδας τοὺς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο. Ἔμετος. ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις. ἐμετὸς δὲ αὐτὸ τὸ κενωθέν.

Ἐμεχωνῖται, ὄνομα ἔθνους παρὰ Ἰωσήπῳ. Ἔμηα. τόπος πλησίον μυκηνῶν. Ἐμηδίασε. ἐγέλασε. Ἐμήδισαν. τὰ τῶν μήδων εἵλοντο. μετὰ τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην θετταλοὶ ἐμήδισαν. δείσαντες τὴν ἀπὸ φράξεν τῶν πεμπτῶν. Ἐμηκῶντο. Ἐμημεκώς. ἐμέσας. Ἔμμηνα. τῇ μήνα. μηλοσφαγεῖν θύεσθαι ἔμμηνα ἐν ἀσωτείοις. καὶ ἔμμηνοι δίκαι. αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί. Ἐμήνισεν. ὠργίζετο. ἐμνησικάκει. ἐπεὶ αὐτὸν δὲ τὸν στρατηγὸν ἀφῆκαν βέλη. διὸ καὶ πλεονεμήνισεν. Ἐμήνιον. ὠργίζοντο. Ἐμὴν χάριν. συντάσσεται. ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ ἕνεκεν παρὰ πλάτωνι.

Ἐμηχανᾶτο. ἐτεχνάζετο. οὐ μόνον τοῖς ὀθνείοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὑπηκόοις. ἀνεμπράκτως ὄρη ἐμηχανᾶτο φαίνεσθαι. μηχάνημα γὰρ τὸ στρατήγημα. οὐ μόνον τῶν ἀνεφίκτων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν δυσχωρειῶν. Ἔμισα. πόλις. καὶ ἐμισαῖος ὁ πολίτης. Ἔμμισθοι. οἱ ὀφείλοντες λαβεῖν μισθόν. οἱ δὲ ξένοι, ὅσοι ἐν τῷ ἐξ ἴσου ἔμμισθοι ἐγένοντο. λῃζόμενοι τὰ ῥωμαίων. Ἐμιτρώσατο. ἐζώσατο. καὶ ἀνεῖσθαι ἐν θεσμοφοριαζούσαις. καὶ κλέος οἱ περὶ ἁρμονίαν ἐχύμισαν, ἐμιτροφόρουν τε καὶ διενίτρουν, ἰωνικῶς. ἀντὶ μίτραις ζώναις διαζωσάμεναι, ἁβρῶς περιεστάζυν. Ἐμνώοντο. μνήμην

μνήμην ἐποίησεν· ἢ ἐμνηστεύοντο. Ἐμόγησα· ἐμόχθησα. Ἔμμορεν· ἔλαχεν. Ἐμπάζεται·
ἀναβάλλεται. ἐνθυμεῖται ἢ ἐντρέπεται· ἢ φροντίζει. Ἐμπαλασσόμενοι· ἐμπίπτοντες εἰς τὸ
ὕδωρ. θουκυδίδης. οἱ δέ, ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ. περιστάν-
τες δὲ οἱ συρακούσιοι ἔβαλλον τοὺς ἀθηναίους. Ἔμπαλιν· ἐναντίον· ἢ εἰς τοὐπίσω. ὁ δέ, ἔμπα-
λιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν ἵππον. ἐν ταῖς λεγομέναις ὁλκάσι μακραῖς διαβιβάσας τὰ βαρ-
βαρικὰ πλήθη. Ἐμπαράθετος. Ἐμπαροινοῦντες· ἐνυβρίζοντες. καὶ ἰώσηπος· οὕτως ἐμ-
παροινοῦσι τοῖς πράγμασιν. Ἐμπαιγμὸς ἀπὸ τοῦ ἐμπαίζω. Ἔμπαιος· ὁ ἔμπειρος. οἷον καὶ ἦ δ' ἔμπαιος ἀλή-
της. Ἔμπεδα· βέβαια. Ἐμπεδοκλῆς· θυγατριδοῦς τοῦ προτέρου τραγικός. τραγῳδίαι αὐτοῦ
κδʹ. Ἐμπεδοκλῆς· μέτωνος. οἱ δέ, ἀρχινόμου. οἱ δέ, ἐξαινέτου. καὶ ἀδελφὸν ἔσχε καλλικράτη-
δην. ἠκροάσατο δὲ πρῶτον παρμενίδου. οὗτινος ὥς φησι πορφύριος, ἐγένετο παιδικά. οἱ δέ, ἔφα-
σαν μαθητὴν τηλαύγους τοῦ πυθαγόρου ἢ τοῦ τὸν ἐμπεδοκλέα γενέσθαι. ἀκραγαντῖνος δὲ φιλόσοφος
φυσικὸς καὶ ἐποποιός. οὗτος ὁ ἐμπεδοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ ἀμύκλ-
ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα δελφικὰ ἐν ταῖς χερσίν, ἐπῄει τὰς πόλεις δόξαν περὶ αὐτοῦ
κατασκευάζων ὡς περὶ θεοῦ βαλλόμενος. ἐπειδὴ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νύκτωρ ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς κρατῆ-
ρα πυρὸς ὥστε μὴ φανῆναι αὐτοῦ τὸ σῶμα. καὶ οὕτως ἀπώλετο τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ τοῦ
πυρός. ἐπεκλήθη δὲ κωλυσανέμας. διὰ τὸ ἀνέμου πολλοῦ ἐπιθεμένου τῷ ἀκράγαντι ἐξελάσαι αὐτὸν
δορὰς ὄνων περιθεὶς τῇ πόλει. γέγονε δὲ τούτου μαθητὴς γοργίας ὁ ῥήτωρ ὁ λεοντῖνος. καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν
περὶ φύσεως τῶν ὄντων βιβλία γʹ. καὶ ἔστιν ἔπη ὡς ͵β. ἰατρικὰ καταλογάδην καὶ ἄλλα πολλά.

Ἐμπεδοκλῆς. τὸν ἀκραγαντῖνον ἐμπεδοκλέα, βαδίσαι φασὶ τὴν ὁδὸν πυθαγόρου· ἣν καὶ ἀ-
πολλώνιος ὁ τυανεὺς ἐζήλωσε. ξυνεῖναι γὰρ τοῖς θεοῖς. καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν ὅπῃ τοῖς ἀνθρώ-
ποις χαίρουσι καὶ ὅπῃ ἄχθονται. περί τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαίρε-
σθαι τὰ θεῖα καὶ δόξας ἀνομοίους ἀλλήλαις περὶ αὐτῶν δοξάζειν. ἀπολλωνίῳ δέ, τόν τε ἀπόλλω-
να ἥκειν ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη. ξυνεῖναι δ' αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦντα ἀθηνᾶν τε καὶ μοῦσαν
καὶ θεοὺς ἑτέρους. ὧν τὰ εἴδη καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅτι ἀπεφή-
νατο ὁ πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἡγοῦντο. καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ διὸς ἥκοντα. καὶ ἡ σιω-
πὴ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο. πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα, ἤκουον. ὧν κρατεῖν χαλε-
πὸν ἦν μὴ πρότερον μαθοῦσιν ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. ὅτι δὲ καὶ ἐμπεδοκλῆς τὸν βίον τοῦτον ἤσκη-
το, δηλοῖ τὸ χαίρετ' ἐγὼ δ' ὔμμιν θεὸς ἄμβροτος. οὐκέτι θνητός. καὶ ἤδη δὲ πότ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε
κόρος τε. καὶ ὁ ἐν ὀλυμπίᾳ βοῦς ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ πυθαγόρου ἐπαινοῦν-
τος, εἴη ἄν. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα. ἐπὶ τῶν ἐπιμόνως ἐχθροδούντων πρός τινας. λυσίας. ᾤ-
μην δὲ ἔγωγε τοιαύτῃ φιλίᾳ συνηρμόσθαι, ὥστε μηδ' ἂν τὴν ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδὼν
ἡμῖν γενέσθαι. Ἔμπεδον· ἀσφαλῶς. ἀπὸ τῶν ἐν πεδίῳ θεμελίων κειμένων. Ἐμπεδορκεῖν·
ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὅρκια. ἡ δὲ φέρε τί μοι τὸν ὄροφον ὑποστήσασα τοῦ βόθρου ὡς ἂν ἐμπεδορ-
κοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐμπεδότιμος. οὗτος ἔγραψε περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως. πε-
ρὶ οὗ λέγει ὁ παραβάτης ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις κρονίοις. ἡμεῖς δὲ ἐμπεδοτίμῳ καὶ πυθαγό-
ρᾳ πιστεύοντες, οἷς τε ἐκεῖθεν ὁ λαβὼν ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἔφη. καὶ μικρῷ πρότερον, καὶ ὁ χαλκί-
νος ἡμῖν ἔδοξε καὶ ἱεροφάντωρ ἰάμβλιχος. Ἐμπεδωθῆναι· ἀσφαλισθῆναι. Ἐμπεδοῖ·
βεβαιοῖ. ἀσφαλίζεται. διδάσκει. Ἐμπεδονῆσαι· διατηρῆσαι. Ἐμπεσὼν τοῖς πράγμα-
σιν. ἄρξας τῶν πραγμάτων. ὃς ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασι τοῖς ὑποχείρια, τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀρ-
γὴν ἀφεὶς καὶ ἐκχέων, καὶ μόνην ἀρετὴν ἡγούμενος τὸ ἀδωροδόκητον, ἐκαίνωσε τὰ πράγματα.

Ἐμπειρεῖν· πεπειραμένως ἔχειν. φήσας πεπονηκέναι πλείω χρόνον ἐν ταῖς σάρδεσι καὶ τὸν τόπον ἐμ-
πειρεῖν. Ἐμπειρία. Ἐμπεδῆσαι· κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες ἐπὶ κλοπαῖς, ἐν τῷ λα-
μικῷ αὖθις ἐμπεδῆσαι αὐτῶν κειμένῳ. τουτέστιν ἐκορέσθην. Ἔμπηρα· πεπηρωμένα. αἱ δὲ γυναῖκες
ἔτικτον ἔμπηρα καὶ τέρατα. οἱ δέ, τῶν πεπλημμελημένων ὄφισι λίθων καταχέαντες, ἧκον ἐς δελφούς.
Ἔμπης· ἰωνικῶς. ἔμπας δὲ καὶ ἔμπα, ἀττικῶς. σοφοκλῆς. δύσκνον ἔμπης καί περ ὄντα

θυσμῶν· κορέννυσθαι τὸ ἀποβαλεῖν ὑγίειαν. ἐμπίπλασθαι. Ἐμπιπρᾶται. ἐμπρήζεται.

Ἐμπίπλη ἀττικόν. λέγεται τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίμπλημι. πίμπληθι. ὡς ἵσταθι. ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ κύκλα ἀντὶ τοῦ ἐπίκυκλον παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀττικοὶ γὰρ οὐ δέχονται ἐπὶ τῶν εἰς μι τὸ μ εἰς θ ἐν τοῖς προστακτικοῖς. καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν, ὡς ἡ κοινὴ ἵστημι ἵσταθι. αὐτοὶ δὲ ἵστη. πίμπλημι πίμπλαθι. ἀττικοὶ δὲ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μι ποιοῦσι· πίμπλη λέγοντες καὶ ἐμπίπλη. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τίθημι τὸ τίθει λάβε. Ἐμπίς. κώνωπος παραπλήσιον. ζωΰφιον παρὰ τοῖς ὕδασι γινόμενον. ὅμοιον κώνωπι. μεῖζον δὲ τῇ ὑπεροχῇ. καὶ κατὰ τὸ μέσον λευκῷ ὑπεζωσμένον. ἀριστοφάνης. ἐμπίδες καὶ μύρμηκες. αὐτὶ τοῦ ἐσθίεται. ἐμπίδης. κύκλῳ περισφίγξαντες ἐμπίδων δίκην. λέγεται ἐμπὶς ἐπικορυσία. ὡς ἐν σικορύσσου πολλῶν ἐμπίδων γινομένων. ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος. Ἐμπλασσόμενοι. ὑπεμβαίνοντες. συρρηγνύμενοι. αἰλιανός. τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἐμπλασσόμενοι, ἀπεσφάττον αὐτοὺς ὡς πολεμίους. Ἐμπλασσόμενοι. προσκρούοντες. προσπελάζοντες. οἱ δὲ καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι καὶ περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις, ἀπέθνησκον. Ἐμπλατειάσασα. συμφυρασαμένη. Ἔμπλεως. πλήρης. μεστός. Ἐμπλείμην τῶν κορεσθείην. ἀριστοφάνης. ἀχαριστοῦσι βάλλων ἐκείνους, εὐκαὶ ἐμπλείμην λίθοις. εὐκτικὸν δὲ ἐγκλίσεως τετύχηκεν. ἔστι γὰρ τὸ ἐμπίπλω ὃ παρὰ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν κέκλιται ἀφ' οὗ παράγωγον, τὸ ἐμπίπλημι. ἀπὸ τούτου γίνεται ὁ πιμπλάς ἐν μυχοῖς λιμένος εὐόρμου. ἔστι δὲ ἑτέρα παραγωγὴ ἀφ' οὗ τὸ πλήθω. ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ νήθω. ἀπὸ δὴ τοῦ πλῶ. πλείμην. ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμην. τὸ δεύτερον εἴπερ γὰρ ἦν βλεῖο ἀπονέμενος. πλείμην οὖν καὶ ἐμπλείμην. Ἔμπληκτοι. μεμηνότες. ὡς δεινότατε ὢν καὶ αὐθάδης. καὶ οἷος τὸ μανιῶδες καὶ ἔμπληκτον ἀνδρείαν ἡγεῖσθαι. Ἔμπληκτοι. κοῦφοι. εὐμετάβλητοι. καὶ ὅμηρος. ἐμπληγδην. ἕτερον μὲν τῆς φρονούντων. καὶ σοφοκλῆς. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν, τουτέστιν οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ φιλίᾳ καὶ ἀρετῇ.

Ἐμπλήμενος. πεπληρωμένος. ἀριστοφάνης. ἔρπητε τὴν ὑχθόλην ἐχίδνα ἐμπλημένος.

Ἔμπλην. ὅμως. Ἐμποδοστάτης. ἐμποδίζων. Ἐμπλὴν. πλησίον ἐπλησίαζον. ἔστι ῥῆμα πλῶ τὸ πλησιάζω. παράγωγον πλῆμι. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πλῶ. κατ' ἀναδιπλασιασμὸν πιπλῶ πίπλημι. ὡς στῶ ἱστῶ ἵστημι. καὶ πλῶ πλήσω πλήτης. καὶ συνθέσει, τειχεσιπλήτης. ὡς βῶ βήσω βήτης καὶ διαβήτης καὶ ἐμπυριβήτης. πλῶ πλήσω πλῆτος καὶ πλάτος. πλῶ ἐκ τοῦ πέλω πλῶ. ὡς κέλω κλῶ. παρὰ δὲ τὸ πλῶ πλὴν. καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἔμπλην. ἐπίρρημα σημαντικὸν τὸ πλησίον. τὸ δὲ πλὴν τὸ χωρὶς, κατὰ ἀντίφρασιν ἐξενήνεκται. Ἐμποδὼν. θουκυδίδης. ἢ. ἀντὶ τοῦ προχείρου. φησὶ γὰρ τὰς ἐμποδὼν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν. ποῤῥωτέρω δὲ, μηδὲν ἐπεξέργεσθαι ταῖς διανοίαις. λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ κατὰ λυκόφρονος, ἀντὶ τοῦ φανερὸν. πλάτων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπόγυον καὶ ἐν χερσί. φησὶ γὰρ ἐν τῷ ὑπὲρ εὐμαθοῦς εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. ἀλλὰ τὸ προϊζὸν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. τουτὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδὼν εἶναι. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει ἱεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίου. φησὶ γὰρ φιλοσοφουμένων περὶ τῶν φιλοσόφων. τίς γὰρ αὐτῶν οὐχὶ καὶ ἔγημε καὶ παῖδας ἀνείλατο, καὶ οὐσίας ἐπεμελήθη, μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος. ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν ὡς εἰ περιπλάζον, πιθανώτερος ὑπάρχειν. φυγαδευθεὶς ἄλλους μεμεριμνημένη στωμυλία λογιώτερον παίζων ἐκείνης παιδεύσιν τῶν γνῶσιν τίνου. διὸ καὶ πολλὴν αὐτῷ δίδωσι παραμυθίαν ἐκ τῶν δημοσίων. Ἐμποδὼν ἡρόδοτος. τῶν λυδῶν μὴ φειδομένους κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον. κροῖσον δὲ μὴ κτείνειν. ἀντὶ τοῦ προχείρους. Ἐμποδὼν. ἀντὶ φθάνοντας ἐμπεσόντας. λέγει γὰρ τοὺς ἐμποδὼν ἐκκολάσαι. ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ἐξελκύσαι. ἀριστοφάνης. περιττὸν δὲ μὴ εἴρηκε, δεῖ προσθεῖναι τὸ ἐμποδών. χρῶνται δὲ τῷ τοιούτῳ. ἐνῶ δοκεῖ περιττεύειν τὸ μὴ ὡς καὶ τοιαῦτα ἀπαγορεύουσι μὴ εἰσιέναι. Ἐμπολᾶ. πραγματεύεται. Ἐμπολαῖος. πραγματευτικός. Ἐμπολέμια. τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ εὔχρηστα. Ἐμπολεμῶσαι. τὸ πολεμίους ποιῆσαι. οἷον ἐπὶ πόλεμον τινὰς παροξῦναι, ἐμπολεμῆσαι ἤτοι ἐκπορθῆσαι. Ἐμπολή. φορτίον. ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος. ἐξωνηθεὶς τῷ κέρδους. τὸ ῥῆμα ἐμπολᾶν. ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐδὲ ἡ μὴ πολλὴ καὶ πω οὔτ' ἄλφιτον ὕτερον.

ρὸν· ὡς ἀπολούμενος. ὁ δὲ ἔφη· ἀπολουμένων ἐστρατευσόμενος. οἱ γὰρ στρατευόμενοι, πῦρ καὶ ἄλφιτα ἑαυτοῖς ὠνοῦνται. Ἐμπόλημα καὶ ἐμπολήσαντες. Ἐμπολησόμενοι· ἐμπορευσόμεθα. συναξόμενοι πωλήσαντες τὸν καρπόν. Ἔμπολιν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὄντα. ἄνδρα σὺ μὲν ἔμπολιν οὐκ οἶδας συγγενῆ δέ. Ἐμπομπεύει· ἐπαιρόμενος θριαμβεύει. Ἐμπορεῖ· ἐστὶ τί δεῖ ὡς ἐμπορεῖ. Ἔμπορος ὁ πραγματευτικὸς ἄνθρωπος. κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν. παρὰ τὸ πόρος. πόρος δὲ κυρίως ἐστὶν ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. Ἔμπορος ὁ ναύλου ἕνεκα πλέων ἐπ' ἀλλοτρίας νεώς. ἢ ὁ πραγματευτής. Ἔμπορος εἰμὶ σκηπτόμενος· ἀντὶ τοῦ· ἐπὶ τῷ προφασιζόμενος ψευδῶς διὰ δειλίαν. εἴ πως γάρ τις λέγων ὅτι ὅτε πέμπομαι εἰς πόλεμον σκηπτόμενος ἔμπορος εἶναι. ὡς τῶν ἐμπόρων μὴ ἀξιούντων ἐπὶ τὰς στρατείας διὰ τὸ ἄχρηστον τὰ πρὸς ζωοφόρον. Ἐμπορεύω τὸ συμβάλλω. καὶ ἐμπορεύεσθαι τὸ συμβάλλεσθαι. Ἔμπουσα· φάντασμα δαιμονιῶδες ὑπὸ τῆς Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν. ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. Ἀριστοφάνης βατράχοις· ἔμπουσα τὸ θεατὸν ἰνδάλλεσθαι. ἤγουν ἕτερον πόδα χαλκοῦν ἔχειν. ἢ ὅτι ἀπὸ σκοτεινῶν τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυουμένοις. ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη καὶ ὀνόπωλις. οἱ δὲ, ὅτι ἐξαλλάττεται τὴν μορφήν. δοκεῖ δὲ καὶ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι ὅταν τοῖς κατοιχομένοις ἐναγίζωσιν. ἔνιοι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ. ὀνοκώλη δὲ ὅτι ὄνου πόδα ἔχει. ὃ λέγουσι βολίτινον. τουτέστιν ὄνειον. βόλιτος γὰρ κυρίως τῶν ὄνων τὸ ἀφόδευμα. Ἀριστοφάνης βατράχοις· καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα. ὁποῖόν τι; δεινόν. παντοδαπὸν γοῦν γίνεται. τοτὲ μέν γε βοῦς. νυνὶ δ' ὀρεύς. τοτὲ δ' αὖ γυνὴ ὡραιοτάτη τις. ποῦ 'στιν; ἐπ' αὐτὴν ἴω. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή ἐστιν. ἀλλ' ἤδη κύων. ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. πυρὶ γοῦν λάμπει ἅπαν τὸ πρόσωπον καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει. Ἐμπρήσαντες· καύσαντες. Ἐμπρησμός· ὁ διὰ πυρὸς ἀφανισμός. Ἐμπρίσαντες· συσφίγξαντες· προσερμόσαντες. οἱ δὲ, ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας τοῦ δεῖξαι τῷ τυράννῳ, γέγονασι κρείττους. Ἐμπριμμένον εἷμα· τὸ ἔνδυμα. ἀπὸ τοῦ ἐκπρίμνης. Ἐμποίνιμον· θέσιμον. ἐπιζήμιον. Ἐμποίνιμον· ἐμποίνιον τουτέστιν ἔνοχον ποινῆς. οἷον ἐφ' οἷς ἥμαρτε δοῦναι τιμωρίαν. καὶ ποινὴ λέγεται ἡ ἐπὶ φόνῳ προσαχθεῖσα κόλασις. Σατορνῖνος οὗ πατὴρ τυραννίδι ἐπέθετο. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι, ἀναγκαίαν αὐτῶν τὴν φύσιν ὑπισχνοῦνται μᾶλλον, ἢ παρὰ ἀληθεστέραν καὶ καταγαγόντες ἐδικαίωσαν θανάτῳ. ὅρκους δὲ ἐμποινίμους ἡγησάμενοι εἶναι ὅσους πρὸς τὸν κοινὸν ἀλάστορα ἐποιήσαντο. Ἔμπυον· τὸ ἕλκος. Ἐμπύρευμα· ἔναυσμα σπέρμα πυρός. Ἐμπύρου· θερμοῦ. καὶ ἔμπυρα τὰ καιόμενα ἱερεῖα. ἔστι δὲ σημεῖα ἐν τούτοις ἀποδεδειγμένα. Ἐμπυρώτατος· ὁ κατάπυρος. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις. λέγουσιν ὅτι βαρβάρων τινῶν στρατευομένων ἐπὶ Δελφοὺς ἐρωτώμενος ὁ θεὸς, ἔφησεν· ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις. ὕστερον δὲ ἐφάνη μετὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος ἐν καὶ ἱδρυθεῖσιν ἐν Δελφοῖς ἀπαντῶν τοῖς πολεμίοις. Ἐμοὶ δὲ τοιοῦτον ἔργον ἐστὶν εἰργασμένον. ὥστε ἅπαξ ἅπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν. ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐν Πύλῳ τι λοιπόν. θρυλλεῖ πάλιν ὁ Κλέων τὰ περὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν. ἔθος δὲ ἦν τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὅπλα, τοῖς ἱεροῖς ἀνατιθέναι. ὡς οὖν φησὶν ἀνάκειται τὰ ὅπλα Πύλου καὶ Σφακτηρίας ἅπερ ἀνέθηκε, οὐδεὶς τολμήσει κατ' ἐμοῦ λέγειν. Ἐμάτην ἐπιστολαί· ἐπαρθεὶς ἢ χαυνωθεὶς ὧν οὐθεὶς ἔγραψεν ὑψηλοτέροις τοῖς κατὰ Πανέως ὑπὸ τῶν θυέστου πολλάκις ὑπομιμνήσκομεν δ' ἰὼ νέμεσις. καὶ τὸ Διὸς βαρύβρομος, βρονταὶ ῥοίζους, ἀπαγορεύουσα αὐτῷ μὴ φείδων. Ἐμυκᾶτο· ἐβρυχᾶτο. ἐμήνιεν. Ἀριστοφάνης βατράχοις· ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ κἀμυκᾶτο. Ἐμύξατο· ἔξεσεν. Ἐμυωπίασεν· ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέσχε. μυωπάζω δὲ τὸ καμμύω. Ἐμφαλκωμένοις, προσπεπλεγμένοις. ἐπὶ κάλοις ἐμφαλκωμένοις ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀνηρτημένοις διὰ σχήματος· παράκειται μηχανικοῦ. Ἐμφανὲς ἐστὶ θετέον τῆς ἡμέρας, ὡς καὶ τὸ τῆς νυκτὸς νύκτα μέλαιναν. Σοφοκλῆς· ἔρξει κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε αἰανθὺ ποσὶ σκηπτοῦσι. ἐμφανίζουσι· φανεροῦσι. Ἔμφασιν· προσποίησιν. ἔννοιαν. ἢ τὸ μέγεθος. Πολύβιος· ὁ δὲ Φίλιππος ἀνεχώρησε διαταραχθείς· ποιῶν δὲ ἔμφασιν ὡς ἐπί τινα τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πράξεων. ἐπιστραφείς. ταύτην δὲ τὴν ἀπολογίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις. οὐχ ὅσιον αὐτῆς διέθετο ταπεινωμένος ἀνήρ. ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἄχρι τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδείς.

Ἔμφασις· ἐν λέξει. Πολύβιος· τοῦτον δὲ τὴν λοιδορίαν καὶ τὰς ἐμφάσεις, οὐχ οἷον ἄν τις διέθετο πεπαιδευμένος ἀνήρ, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἀπὸ τοῦ τέγους ἄχρι τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδείς. ὁ δ' ἵνα πιστὸς φανῇ κατὰ τὴν αἰσχρολογίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀναισχυντίαν, καὶ προσκατέψευσται τἀνδρὸς, κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος ἀνώνυμον. Ἐμφαντικῶς· ἐννοητικῶς. ὁ δὲ παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου. ἀντὶ τοῦ πρεπόντως.

Ἐμφαίνει· σημαίνει, δηλοῖ. Ἐμφέρεια· ὁμοιότης. Ἐμφερεῖς· ἀντὶ τοῦ ὁμοίους. ὁ δὲ, ἐμφερεῖς παῖδας τοῖς ἐπιζητηθεῖσι κοσμήσας ὑπὸ πεπλασμένης τιμῆς. καὶ σηρικῆς ἐσθῆτος.

Ἐμφερέστατος· τοῦ τρόπου καὶ τὴν δίαιταν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Σφηξίν. Ἐμφιλοχωρῶν· τὴν χώραν ἀγαπῶν. ἀπὸ τούτου καὶ ἐγχειριστικῶς ἐνοικῶν. Ἐμφορούμενος· κορεννύμενος. Ἐμφρεάτῳ· δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος ἀκριβῶς διέρχεται περὶ αὐτῶν. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν, ἀπό τινος Φρεάτου ἥρωος, ὡς Θεόφραστος ἐν ιϛ' νόμων μαρτυρεῖ. Ἔμφυλος πόλεμος· ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἐμφὺς· ἐμπλακείς, ἐμπεσών. ὁ δὲ κελτὸς προθυμίαν εἶχεν ἐμφὺς τῷ πολεμίῳ, καὶ χερσὶ καὶ στόματι δι' ἣν ἤθελε διασπάσαι αὐτόν. Ἔμφυτον· ἐγκάρδιον, ἐκ φύσεως, διὰ τὸ προσυπάρχον αὐτῷ. μῖσος ἔμφυτον. Ἔμψοφον φίλημα· τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον. Ἐναβρύνεται· μεγαλοφρονεῖ, καυχᾶται.

Ἐναγές· τὸ σεβάσμιον καὶ ἅγιον. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ἔνθεν τὸ ἄγη μέχει. καὶ ὡς ἐν γυναιξὶν ἄγαμαι. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα, ἄγη λέγεται. καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται. Ἐναγεῖ· ἐμβιβάζει. ἐνάπτει· ὀφείλει ἢ προτρέπει. Ἐναγεῖς· βεβήλους, ἀποτροπαίους. Δαμάσκιος· τοὺς δὲ παντάπασιν ἀπεωθεῖτο, ὡς ἐναγεῖς ὄντας καὶ ἀνιάτους. οὐδέν τι αὐτὸν ἐδυσώπει προσδέχεσθαι σφῶν τὴν ὁμιλίαν. οὐ πλοῦτος ἐξαίσιος. οὐ περιφανὴς πολιτείας. οὐ δυναστεία ἄμαχος, ἢ ἀνακοίθεξα τυραννική τις. Ἐναγὴς διὰ τοῦ η· τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσματι. ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. διὰ δὲ τοῦ α ἀναγεῖς τοὺς ἀραγίους. Ἐναγὴς· σεβάσμιος. ἢ καὶ βέβηλος. ἐν δὲ τοῦτον ἐκεῖνος τῇ τελετῇ προσίξεν ἐναγής. ἐναγῆ φίλων· τὸν μηδέ ποτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ γενόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν ὄντα, δεόμεθα μὴ λόγων ἄτιμον βαλεῖν. ἀλλὰ προσδέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν. εἴτε ἐναγῆ τὸν ἐνεχόμενον μίσει, οὕτως θεώμεθα. τὸν δὲ μηδέ ποτε ἐναγῆ γενόμενον εἰς φίλους μὴ ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ ἄτιμον κρίνῃς τῶν λόγων. Ἐναγίζειν· παρὰ Ἡροδότῳ χοὰς φέρειν. ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, ἢ τὸ διὰ πυρὸς δαπανᾶν. Ἐναγίζων· φονεύων, κατακαίων. ἐναγίζουσιν οὖν τῷ Ξανθῷ Μακεδόνες καὶ καθαρμὸν ποιοῦσι σὺν ἵπποις ὡπλισμένοις. Ἐναγισμοί· ὁλοκαυτώματα. ἐναγισμῶν ἐνεστηκότων Ῥωμαῖοι ὀλίγαις δ' ὕστερον ἡμέραις Χαρίαν μοίραις ἐτίμησαν εἰς τὸ πῦρ τιθεμέναις. καὶ αὖθις· ταῦτα γὰρ ἢ μὴν ζῶσιν ἔτι τὰ ἐναγίσματα. Βιτέλλιος καὶ Οὐεσπασιανὸς διδοῦσιν. ἵν' ἢ μαθεῖς πάλαι νεκροῖς καταθύσωσιν. Ἐναγωγή· ἡ ἔγκλησις. καὶ πάντα ἄνθρωπον ἀδικηθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ἀδεῶς καὶ ἀζημίως ἐναγωγαῖς κεχρῆσθαι. Ἐναγωγὴ οἰκέτου· τοῦ πραθέντος οἰκέτου εἴ τι ἔχει νόσημα εἰ μὴ προείποι ὁ πωλῶν, ἐφίησιν ὁ νόμος τῷ ὠνησαμένῳ, διακρίνεσθαι πρὸς τὸν πεπρακότα πρότερον ἀπογραψάμενον πρὸς τὰς ἀρχὰς τὴν αἰτίαν. Ἔναγχος· πρὸ ὀλίγου. ἐν τῷ ἐπίσης παρελθόντι χρόνῳ. ὃν ἦν καταψευσάμενος ἔναγχος καὶ μεγάλα ἀνάρσια ἀνηρημένοι ἐνδίκως. Ἐνάδου· οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τῷ ἐν ἀντὶ τῆς εἰς. ἐν διδασκάλου. ἐν κιθαριστοῦ. Ἐναέριον· πνεῦμα ἀκάθαρτον. Ἐνναίεται· οἰκίζεται. ἐν ἐπιγράμματι· τὸν θρασὺν ὑψικόμων ἐνναέτην δονάκων, περὶ κάπρου φησί. Ἐναία· ὄνομα κύριον. καὶ ἡ νόσος. Ἐνακαρεῖ· ἐν βραχεῖ. ἐν ὀλίγῳ. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι.

Ἐνακμάζων· ἐνισχύων. Ἐναλλάγδην· συμπεπλεγμένως. Ἀγαθίας· παρείησι δὲ τοὺς πρέσβεις ἐναλλάγδην τὼ χεῖρε ὑπὸ τὴν ἰξὺν περιεσφιγμένους. κατὰ δὲ τὸν κάρα ἐπινενευκότας.

Ἐναλλαγῆναι τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μετελθεῖν τινος ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. διαλλαγῆναι δὲ τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι. Ἐναλλάξ· ἐνηλλαγμένως. Ἐνάλια· θαλάσσια καὶ ἑνικῶς ἔναλον θαλάσσιον. Ἐναλίγκιος· ὅμοιος. Ἐναλοῦντες· ἐμπεσόντες. Ἐνάλω κρύπτει· ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λανθάνειν ἐπιχειρούντων ἢ ἄλλως. Ἐνα-

λῳ διαρπάζεις τοῦτ' ἔστι κρύπτεις ἐπὶ τῶν ἀδικούντων. Ἐναμούσοις· ἐν κόρυδα φθέγξει. ἐπὶ τῶν μὴ ἐμπείρως μὲν, ἐνάπταλα δὲ τοῖς διαλεγομένων. Ἐνανθρωπῶ· συνθετὸν ἐκ μόνου διὰ τοῦ κ. Ἐναντία ὅτι τὰ ἐναντία αἰεὶ ἐν ἴσοις τέλεσιν συμπλέκεται μετ' ἀλλήλοις ἑξαχῶς· ἐναντίως μὲν γὰρ λέγεται τὰ παραλλάσσοντα συμπλεκόμενα. ἐναντία ἤδη λέγεται, τὰ πολὺ ἀλλήλων διεστῶτα. ἢ τὰ ἀλλήλων ἀναιρετικά· τούτου δὲ λεγομένου, οὐχ οἷός τε ὁ ἀπὸ τούτου ὁρμώμενος δεῖξαι ἓν ἐνὶ ἐναντίον· δι' αὐτὸ δὲ καὶ πολλὰ πολὺ ἀφεστῶτα ἀλλήλων λαμβάνειν· τοῦτο μὲν ἐν τῷ αὐτῷ γένει· τὸ γὰρ ξανθὸν καὶ τὸ ὠχρὸν πολὺ λευκοῦ διεστᾶσιν. ἀλλὰ καὶ ἀναιρετικὰ ἔστι τοῦ λευκοῦ καὶ κεῖνο τοῦτον· ἔστι δὲ πολὺ διεστῶτα καὶ ἐν διαφόροις γένεσι λαβεῖν· ἐν γὰρ ἐνὶ τὰ δύο διέστηκεν. Ἐναντίον γενικῇ· ἐναντιοῦσθαι δὲ δοτικῇ. Ἐναντιοῦμαι σοι. Ἐναπωλεία. Ἐναποβρέξασθαι· ἐμβάψαι. Ἐναπέρεισεν· ἐντετίνακεν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ διατεινομένους ἐμπήξειν. Ἐναποματτόμενοι· ἐντυποῦντες. Ἐναπομόρξεται· πρέμις τὴν ἀρυπαρωτίαν σου τουτέστι τὴν μαλακίαν ἐναποψήσεται ἢ ἀπομάξει. κατὰ πύγων δὲ ἐκωμωδεῖτο ὁ πρέμις. ἀριστοφάνης φησίν. Ἐναπομόργνυται· ἐναποτίθεται. Ἐναπλέοντες· ἐνδεσμοῦντες. ἠσφαλίζοντο δὲ τὰς σχεδίας τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιτόνοις. εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν δένδρων ἐναπλέοντες πρὸς τὸ συμμένειν. Ἐναρα τὰ σκῦλα. οἱ ἀπὸ τοῦ ἐκ σφαγῆς ἀλλ' ἄλλο χωρὶς οἷς ἐναρεθ' ἔβαλλε μὲν κοσμεῖ τε γαμήλιον. καὶ ἐναίρειν τὸ τὰ ὅπλα σκυλεύειν. Ἐναρα· κυρίως ἐν ἄρα ὅσα ἄραρε καὶ συνήρμοσται τῷ σώματι· οἷον θώραξ· κνημῖδα· καὶ τὰ λοιπὰ περιληπτικῶς δὲ εἴρηται καὶ τὰ ξίφη ἔναρα.

Ἐνάργεια· ἡ τῶν λόγων λαμπρότης καὶ φανότης. ἐνέργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις ἢ ἁθρόα προσβολή.

Ἐναργής· φανερός. Ἐναείζειν· καὶ ἐναειζόμενον. Ἐνάρθρως· ἠκριβωμένως. Ἐναρμόνιον· ἐμμελές. Ἐνάστει· ἐν τῇ πόλει. Ἐναῦθα δασύνεται. ἐκ τοῦ ἕνεκεν ὅς. Ἐναυθα καὶ ἐνθάδε τῇ δ' ἦν ὅς νῦν· ἐντεῦθεν δὲ διὰ δύο νν. καὶ ψιλοῦται. Ἐνατενίζω· δοτικῇ βλέπω. Ἐναύειν· πυρὸς μεταδιδόναι. πολύβιος. εἰ δέ τις λειπόμενος μὴ θάνοι φύγοι δὲ τὸν κίνδυνον· τοῦτον μήτε πόλει δέχεσθαι μήτε πῦρ ἐναύειν· ἐπεὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο. πᾶσι μὲν, μάλιστα δὲ τοῖς ἱεροῖς ταῖς εἰς τὸ μηδένα τῶν φυγόντων δέξασθαι τῇ χώρᾳ. καὶ αὖθις αἰλιανός· εἴποτε δημοσίᾳ νόσος ἐπεπόλασεν ἐπὶ τὸν σηκὸν τοῦ διεφοιτῶντες οἱ ἱερογραμματεῖς, εἶτα μέντοι τὰς δι' ἑαυτοὺς ἱερουργίας ἐπιτελοῦντες, ἐκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύονται. καὶ ἐξῆπτον πυρὰς κατὰ πόλεις. καὶ τοῦ δυσώδους ἀέρος τὴν φθοροποιὸν ἐκείνην νόσον μαραίνουσι καὶ λεπτύναντες τοῦτο δὴ τὸ καινότατον τὴν νόσον ἔσβεσαν τῷ πυρί. καὶ αὖθις καλλίξενος ὁ ἀθηναῖος διὰ συκοφαντίαν, ἆθλα ἀπηνέγκατο τῆς ἀναισχυντίας καὶ ἀσεβείας, ἐνάστει μισούμενος καὶ πεινόμενος καὶ ἀποκλειόμενος, λιμῷ ἀποθανεῖν. ἐπεὶ μήτε ὕδατος ἐκοινώνουν αὐτῷ, μήτε πυρὸς ἐναύειν ἐβούλοντο ὥσπερ οὐ κοινωνεῖν τοῖς βουλομένοις καὶ δεομένοις. Ἐναύειν, τὸ ἱκετεύειν πρὸς τοῖς ναοῖς. εἰ δὲ ἐντεῦθεν εὐριπίδης ἐναυσάμενος τὸν λόγον ἅπαντα, εἶτα μέντοι φοίνικι περιτίθησιν. Ἐναυλήματα ἄλφιτα. οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ἄλφιτα ἐναυλήματα καλοῦσιν. Ἐναυλισθῆναι· ἐνοικισθῆναι. Ἐναύλισμα· ἐνοίκισμα. Ἐναυλον· οὐ πρὸ πολλοῦ μνημονευόμενον. ἔτι ἐνηχούμενον. παισὶ δ' ἠὲ αἰεὶ γάρ ὡς ἔοικεν αἱ πλεῖσται σῆς ἐκ τῶν ἐναύλων ἐρεθισμένων πόνων, τίκτουσιν ὁρμὰς κρειττόνας βουλευμάτων. Ἐναύλους, τοὺς χειμερινοὺς χρόνους παρὰ τὸ αὐλεῖν. Ἐναύσασθαι· ἅψασθαι.

Ἐναύσματα· ἀρχάς. ἐμπυρεύματα. ὑπεκκαύματα καί τινα ἀξιοῦται διδασκαλίαν ἐναυσάμενοι καὶ τὰ ἐμιμήσαντο τὸ εὖ καὶ καλῶς αἰλιανὸς φησίν. Ἐναυτῇ γὰρ καταφαίνοντες· ἐν τοῖς τοιούτοις, πρὸς δὲ πρωτότυπον ἡ σύνταξις ἐπανάγεται. ἔστι τὸ λέγω ἑκατέρου θεῖν εἴ τι προσάπτει. γένος ἀρσενικὸν θηλυκὸν οὐδέτερον. πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ μὴ δεῖ ἐξελθεῖν. ὅμοιον τοῦτο καὶ τὸ ἄρθρον δυνάμενον κεκτημένοι τὸν στρατόν. ὀφείλουσιν εἰπεῖν ἑαυτῶν πρὸς τὸν στρατόν. Ἐναφῆκαν· ἐνέβαλον. ἐναφῆκαν τῆς δρυὸς σφῆνα. ὡς διαστάσιν. Ἐνβρεχεῖ· ἀντιφῶν. ἀντὶ τοῦ ἀποκαὶ ἐνκεφαλαίῳ. Ἐναμηχανίαις· κατ' ἀπειρία· ἐν δὲ ἀμηχανίῃ καὶ κασιγνήτους ἔμμορε τιμῆς. ἐπὶ τῶν ἀτελῶν τῶν διὰ προστασίαν, τιμῆς ἀξιουμένων.

Ἐνγελῶνων· τῶν πλησιαζόντων. Ἐνγηράσεσθαι, μᾶλλον ἢ παλαιοῦσθαι ἀλθεῖν. Ἐνγκρύπτεσθαι ἐνπαλιόσθαι. Ἐνγυάλοισιν ἐν τοῖς κοιλώμασι χαῖρε μελαμπετάλοις ἀγλαὸν ἐνγυάλοισι παρείας. Ἐνδαιτούμενοι. τὸ δύστηνον ἀλέκτορα ἐνδαιτούμενος. σοφοκλῆς ζαχνίαις. Ἐνδεῖ δίχα

στασιάσας Ἀνδροκλέους πολεμαρχεῖ. παραμεῖναι ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ παλαιστέας τινά, τιμῆς ἀξι-
ούμενον. ταύτης δὲ ταῦτα λεγούσης, ἐν γὰρ Ἀμυκλαίοις καρκῖνος ἔμμορε τιμῆς. καὶ τὸ ἐνάμυστις
καὶ ὁ κόρυδος φθέγγεται. Ἐνδεέστερος· ἐλλιπέστερος. ἐνδεέστερος ἦν ἀεὶ τῆς συμβαινούσης χρείας.
διὸ καὶ ὅσα ἔγραφεν Σωκράτης αὐτὸ, τὸ μὲν ὑψηλόν, οὐ καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα. τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ-
πάνυ συνηρμοσμένα. Ἔνδεκα· ἀρχὴ ἐν Ἀθήναις ἐπιμελουμένη τῶν ἐν τῷ δεσμωτη-
ρίῳ κατακειμένων. ἐφ' ἧς ἀνήγοντο οἱ κλέπται καὶ οἱ ἀνδραποδισταί. Ἐνδεκάζοντας· ἀντὶ τοῦ ἐνο-
ρεζίζοντας. ἐν τῷ αὐτῷ τὴν δεκάτην ἄγοντας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου. Ἐνδελεχι-
σμός· ἐπιμονὴ ἡ συνήθης θυσία καὶ καθημερινή. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Ἑβραίοις καὶ πρωῒ καὶ ἑσπέρας
καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ θεῷ θύειν. πράγμασιν ἐνδελεχέσι τοῖς ἀπὸ τῆς πόλεως μαχόμενοι. ἀπαλ-
λαξείοντες ἐς Βυζάντιον ἤεσαν. Ἐνδελεχῶς· συνεχῶς. Ἐνδέξασθαι· παραλαβεῖν. ἀκροά-
σασθαι. οὐκ οὖν πρέπει ἔτι ἀποκείνασθαι περὶ σπονδῶν. οὐδὲ φίλου λόγον ἐνδέξασθαι, παρὰ τῶν τὰ
πολέμια ἔργα δρώντων. Ἐνδέξια· αἴσια, καλά. Ἐνδέοντι· τῷ χρησίμῳ. Ἀριστοφάνης· ὧν τε χο-
ῶν ἀπόλωλε καὶ δέοντι τῇ πόλει. ἢ περίεργον μυστήριον ἡμῖν ἐγχεῖ. τουτέστι περιεργάσαι ἡμᾶς.
Ἐνδέχεσθαι· παραδέχεσθαι, πείθεσθαι. ὁ δὲ ἐλπίσι κεναῖς αὐτοὺς ἔβοσκεν οὐκ ἐῶν τῶν βελτιόνων λό-
γων ἐνδέχεσθαι καὶ λόγου ὑπὲρ αὐτοῦ θειοτέρους ἀπαλλάττων καὶ φήμη ἐνδέχεσθαι περαιτέρω. Ἐνδεί-
κνυμι. ἐνδεικνύναι ἔλεγον, τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινά. καὶ ἐνδείξασθαι
ἐπὶ τοῦ κατηγορῆσαι. Ἰώσηπος. πολλοὺς γὰρ διὰ τὰ οἰκεῖα μίση καὶ διαφορὰς ἰδίας ἐνδείξα-
σθαι τοὺς αὐτοὺς αἰτίους. Ἐνδείκνυται· παράγεται ὁ ἀπὸ ἐνδεικτοῦ. κακῶς ἐπιφώτων τῇ κυρίᾳ ἢ τοῖς
συκοφαντῶν κατηγόρων. Ἐνδεῖκται· οὗτοι ἦσαν κατὰ τὴν Ἀσίαν. μηνύσεις ἔργον ἡγεῖσθαι συκοφαν-
τῶν ἐνδεικτῶν κοινῶν ἀλαστόρων τῶν χωρῶν. Ἐνδεῖν· χρήζειν, ἐλλείπειν. καὶ ἔνδεια. Ἐνδειξαμένῳ· ἀντ-
απολογησαμένῳ. καὶ ἔνδειξις ἡ ἀπολογία. Ἔνδειξις· δίκη κατὰ τῶν ὀφειλόντων καὶ δημηγο-
ρούντων. οὐ γὰρ ἐξῆν λέγειν οὐδ' ὅλως ἐπίτιμον εἶναι ὀφείλοντα. ὥστε εἰ καὶ ἦρχέ τις ὀφείλων ἐ-
νεδείκνυτο. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φυγάδων ὅπου μὴ ἔξεστι κατιόντων, ἡ ἔνδειξις. Ἔνδειξις· ἐάν
τις ἄτιμος ὢν ἢ ὠφληκὼς τῷ δημοσίῳ καὶ μὴ ἐκτετικώς, ἄρχειν ἢ δικάζειν ἐπιχειρῇ, τοῦτον ἐν-
δείκνυσιν ὁ βουλόμενος τῶν πολιτῶν. ὁμοίως καὶ τὸν ἀντιποιούμενον πράξεων ἢ τόπων ἀπηγο-
ρευμένων τοῖς νόμοις. οἷον τὸν ἡταιρηκότα τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. ἔτι τὸν κακῶς λέ-
γοντα τοὺς τετελευτηκότας ἀδίκως. ἐπειδὰν ἁλῶσι τούτων τιμῶσιν οἱ δικασταί, τί χρὴ πα-
θεῖν ἢ ἀποτίσαι. Ἔνδειξις εἶδος δίκης δημοσίας. ὑφ' ἣν τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν
ἢ τόπων ἢ πράξεων εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν ὑπῆγον. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. Ἐν-
διάει· ἔνεστι, διατρίβει. ὄμμασι μούνοις θέλγομαι οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει. καὶ ἔνδιος παρὰ Ὁμή-
ρῳ ὁ μεσημβρινός. καὶ ἔνδια· θοάζει μὲν ἀντολικῶν ἀναπέπταται ἐνδιακύκλων. Ἐνδιαβάλλω·
αἰτιατικῇ. Ἐνδιαεριαυρινηχέτους· λέξεις συνθετικαὶ διθυραμβοποιῶν. ἐπεὶ ἦν Ἴων ὁ Χῖος
ποιητής. καὶ οὗτοι ἐν τῷ διθυραμβοποιοὶ διδάσκαλοι. Ἐνδιατρῖψαι τῇ πόλει ἡμερῶν τινῶν. Ἐν-
διαίτημα· διατριβή. Ἐνδίκη· ἀντὶ τοῦ δικαίως καὶ μάλα εἰκότως. Ἔνδικον· δίκης ἄξιον. ἢ δί-
καιον. καὶ τὸ ὁμοιοειδὲς τά τε ἄλλα ἐνδίκως ἦν βασιλεύς. Ἔνδινα· τὰ ἔντερα ἔνδον τῶν ἰνῶν
ὄντα. Ἐνδιομίοις Ἡράκλειον. ἐν Διομίοις ἀγομένη τῷ Ἡρακλεῖ ἑορτή. Ἔνδιος· μεσημβρι-
νός. ὄφρα μὲν οὖν ἔνδιος ἦν ἐπιθέρμετο δὲ χθών. τὸ φρασὶν ἦν ὑέλοιο φαεινότερ' οὐρανὸς ἦν ὁ δ'. του-
τέστιν ὁ λαμπρός. Ἐνδόμυχος· σκοτεινός, ἀπόκρυφος, δαιμόνιος. οὕτω δὲ ἐνδόμυχος ἦν τὰ
μὲν καὶ σιωπηλὸς ἐπὶ τούτοις ἀκρύπτειν ἐδοκίμαζεν, ὥστε οὐδὲ ἐν τῷ στόματι λέγειν ὅσα ἀπῄει.
Ἔνδοξα· φησὶν Ἀριστοτέλης. συλλογισμὸν διαλεκτικὸν εἶναι τὸν δι' ἐνδόξων γινόμενον. ἔνδοξα
δέ ἐστι δι' ὧν ὁ διαλεκτικὸς γίνεται συλλογισμός. τουτέστι τὰ δοκοῦντα πᾶσιν. ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς
σοφοῖς. καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωριμωτάτοις καὶ ἐνδόξοις. καὶ εἰσὶν
κυριώτατα μὲν καὶ πρῶτα, τὰ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις δοκοῦντα. πᾶσι μὲν ὡς τὸ αἱρετὸν ἀγαθὸν εἶναι
ὑγίειαν. πλοῦτον. ζωήν. οἱ γὰρ ἄλλως λέγοντες οὐχ ὡς διακείμενοι λέγουσιν. ἀλλὰ θέσιν παρίστανται. μαρ-
τυροῦσι γὰρ αὐτοῖς ὡς τοιούτοις, διὰ τῆς αἱρέσεως αὐτῶν. τιμῶντες καὶ τὸ, τὸ ἀγαθὸν ὠφελεῖν. καὶ τὸ δεῖν

τοῦ ὑγιαίνειν τιμᾶν. καὶ τοῖς πλείστοις, τὸ τὴν φρόνησιν πλούτου αἱρετωτέραν εἶναι· ἢ τὸ ψυχὴν σώματος τιμιωτέραν. καὶ θεὸν εἶναι. οἱ δὲ σοφοὶ ὡς ὁ Πλάτων· ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. καὶ Ἀριστοτέλης ὡς ὁ οὐρανὸς πέμπτου σώματος· καὶ ἡ εὐδαιμονία ὑπ' ἀρετῆς γίνεται· καὶ τὴν ἀρετὴν δι' αὑτὴν αἱρετὴν εἶναι. ἐπεὶ δὲ οὗτοι ἔνδοξοι κατὰ σοφίαν, ἔνδοξα καὶ τὰ εἰρημένα. διαφέρει δὲ ἔνδοξον τοῦ ἀληθοῦς, οὐ τῷ ψευδὲς εἶναι. ἔστι γάρ τινα ἔνδοξα καὶ ἀληθῆ. ἀλλὰ τῇ ἐπικρίσει· ὅτι ἔστιν ἀληθῆ. τὰ δὲ ἔνδοξα ἀπὸ τῶν ἀκουόντων καὶ τῶν τούτων ὑπολήψεων ἀφ' ὧν ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων. ἔνδοξα ἁπλῶς τὰ κατὰ τὴν πάντων δόξαν ἢ τῶν πλείστων. ὡς τὸ τὴν ὑγίειαν αἱρετὸν εἶναι. ὡρισμένως δὲ ἔνδοξα, τὰ τῷ δεῖ τινι τῶν ἐνδόξων ἑπόμενα, οἷον Πλάτωνι ἢ Ἀριστοτέλει ἢ Γαληνῷ. ἄδοξα δὲ ἁπλῶς μὲν τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἀντικείμενα. ταῦτα δ' ἂν εἴη τὰ παρὰ τὰς τῶν πάντων ἢ τῶν πλείστων δόξας λεγόμενα. ἐπεὶ μάχεται τῇ Πλάτωνος δόξῃ. οὔτε δὲ ἔνδοξον οὔτε ἄδοξόν ἐστι πρόβλημα. περὶ οὗ οὐδέτεροι οὐδετέρως δοξάζουσιν. οἷον τὸ, περὶ τοῦ εἶναι τοὺς ἀστέρας ἀρτίους ἢ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. ἢ περὶ οὗ ἐπίσης ἀμφοτέρως. οἷον περὶ τοῦ ἄπειρον εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ἢ τὸ εἶναι ἐπιστήμας τὰς ἀρετάς. ἢ πάλιν μὴ εἶναι. Ἐνδόσιμον. οἱ δὲ κελευσταὶ τοῖς ἐρέταις τὸ ἐνδόσιμον ἐνέδοσαν. οἱ δὲ, ἐπὶ τῇ ἐνδόσει ἀθρόοι τῷ ῥοθίῳ ἐπηλάλαξαν. καὶ ἔνδοσις ἐπὶ τούτου. Ἐνδόσιμον. κινήσεως καὶ ἀρχῆς αἴτιον. ὀφθαλμὸς οἷος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. Ἐνδοῦναι. παραδοῦναι ἢ καθεῖξαι. Ἐνδούς, ἀραιώσας. Ἐνδώσειν ὀεῖσαι. προσδέξαι. καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τότε ἦν αὐτοὺς ἐνδώσειν ἔφη. Ἐνδρανής. πρακτικός. Ἐνδοιάζω. διστάζω. Ἐνδοίαστον. ἀμφίβολον. Ἐνδύεταί μοι τὴν λεοντῆν. ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων πράγμασιν. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους. Ἐνδυκέως. ἐπιμελῶς. Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις. ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν εἴρηται ἡ παροιμία διὰ τὸ τὸν Ἐνδυμίωνα ὕπνου ἐρασθῆναι καὶ ἔτι καθεύδειν σὺν αὐτῷ εἶναί φασι. Ἐνδύω αἰτιατικῇ. ἐνδύνειν καὶ ἐνδῦσαι. Ἔνδυο. τὸ ταχέως ὡς ἡμεῖς. Μένανδρος Ἐφεσίῳ. ἀποδύσομαι γὰρ ἔνδυο. Ἐνδυομένια. τὴν μὲν ἐνδυομένην ἅπασαν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐξήρπασαν τὰ ἔπιπλα. Ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους· τουτέστι περιβλήματα. Ἕναι. ἀρχαὶ αἱ παρῳχημέναι. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. Ἔναιεν. ᾤκει. Ἐναιθεῖσα. ἐμφανερῶ. Ἔναιμος. πλήρης αἵματος. Ἔνναιον. τόπος. Ἔναιον. ᾤκουν. Ἐναῖος ὁ λαγωός. Ἐναίρειν. τὸ τὰ ὅπλα σκυλεύειν. Μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνων κυσιβαρέων τ' αἰὲν ἔμεινεν ἄρει. Ἐναίρειν σκυλεύειν καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ θηρίων. Ὅμηρος. θῆρας ἐναίρειν. θηρία οὐκ ἔχουσιν ὅπλα ὥστε σκυλευθῆναι. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. Ἐναίσιμος. δίκαιος καθήκων. ἐναισίῳ δὲ συντύχοιμι. μηδέ τῳ πονηρῷ συντυχών. Ἐννέα ὁδοί. τόπος Θρᾳκικὸς περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. ἔνατος δὲ καὶ ἐνάτη διὰ τοῦ ν. καὶ ἐνιαυτός. Ἐνεαίζω δοτικῇ. Ἐννεάκρουνον. κρήνη τις Ἀθήνησι Καλλιρρόη καλουμένη πρότερον. Ἐννεάκρουνος. κρήνη Ἀθήνησιν ἦν δωδεκάκρουνος. Θουκυδίδης δὲ ἐννεάκρουνον. Ἐνέβαλεν. ἔτυψεν. ὁ δὲ κρίνας πρότερον τὸν ἀδικεῖν, πληγὰς ἐνέβαλε. καὶ αὖθις. τοῖς μὲν, ταῖς μάστιξ ἐνέβαλεν. Ἐνέβη. ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε. τῶν δὲ συνήθων τις αὐτοῦ ἐνέβη τῷ ποδὶ λακτίσας κείμενον τὸν ταῦρον. καὶ ἀκούω τὸν πόδα ἐκεῖνον, εἰς οἴδημα ἀρθῆναι. καὶ φλεγμαίνοντα σφακελίσαι. καὶ αὖθις. ἐνέβη δὲ ναῦν ἀποχρῶσαν τοῖς ἑταίροις. Ἐνεβριμήσατο. μετ' ὀργῆς ἐλάλησεν. ἐνεβριμήσατο μετὰ αὐστηρότητος ἐπετίμησεν. Ἐνεγκαμένη. πατρίς. Ἐνέγκασθαι. ἐνέγκαι. Ἐνεγκεῖν. ἐνέγκαι δέ. Ἐνεγκοῦσα. πατρίς. Ὅμηρος. Ἐνεγκώμεθα. αὐθυπότακτον. καὶ ἐνέγκῃς. Ἐνεδύνησεν. ἡ δὲ ἐνεδύνησε κατὰ τὸ καρτερὸν τὰ κέρατα περισχίσαι αὐτίκα. οὕτω τε τοὺς βαρβάρους εἰσδέξασθαι ἀντὶ τοῦ περιελθεῖν. Ἐνεδέχοντο. παρελάμβανον. εἰσεδέχοντο. οἱ δὲ τὸν Κινέαν ἐνεδέχοντο. καὶ παρελθόντες τὴν πόλιν ἐσημολόγει περὶ Πύρρου. Ἐνέδει. ἐνέλειπεν. ὅσοις ἐνέδει ἐδίδοσαν. εἶτα χρυσίον ἐνέδει, ἐξεπλήρου. Ἐνεδοίαζεν. ἠμφίβαλλεν. Ἐνεδρεύω δοτικῇ. Ἐνέδρευεν. ἐγκρυμμα δόλου. Ἐνεδίδου καὶ μετεδίδου γενικῇ. Ἐνεθουσία. ἐμαίνετο. Ἐνέκαψα. ἐξέπτυσα. κἀγὼ τὸ βδελυχθεὶς ὃς σφόμιγξ ἐνέκαψα. Ἐνέκειντο. ἐπιμόνως ἠσχολοῦντο. εἰ δή τι ἐλέλειπτο ἀρπασάμενοι ἐνέκειντο τῇ πολιορκίᾳ. Ἐνεκότει. δοτικῇ. ἐμνησικάκει. ὠργίζετο. ὁ δὲ γὰρ ἐνεκότει δὲ δοκιμασθείσαις τῶν Ῥωμαίων δυνάμεσι. Ἐνεκότουν. Δαβίδ. καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι· τουτέστι μετ' ὀργῆς κ

ναντιώθησάν μοι. Ἐμμένειν· τοῖς καλῶς συνειθισμένοις· ὡς ἀπέκρινον ἀπεδοκίμαζον. αἰλιανός· ῥωμαῖοι πολεμοῦντες οὐδένα τρόπον οὔτε ἐνέμεινον, οὔτε ἀπέμεινον· ἀλλ' ἔνθα ἔτυχον ἠγωνίζοντο.

Ἐνελίξας. Ἐνελόχησεν· ἐνήδρευσεν. Ἐνέμοντο, ἐκαρποῦντο ὤκησαν. Ἐνεμημένων, τῶν δὲ ἄλλων τῶν περὶ βασιλέα τοῖς ἐρύμασιν ἐνεμημένων. κεῖται ἐν τακτικοῖς. Ἐνενήκοντα ἐννέα.

Ἐνένιπεν· ἐκακολόγησεν. Ἐννεός, ἄφωνος· κωφός, ἐξεστηκὼς νωθρός· νωχελής· μετέωρος. ξενοφῶν· τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ ἐννεοῖς ὅ,τι δέοι ποιεῖν. πολὺς δὲ διὰ τῆς νυκτὸς ἐνέπεσε σεισμός, ὥστε ἐξέθορον ἐκ τῆς κοίτης. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Ἐνεώλκυσαν· τὰς ναῦς εἵλκυσαν. Ἐνέωρος· ἐνναετής. Ἐνεώχμωσε· νεωστὶ κατεσκεύασεν· ἐκίνησεν.

Ἐνεώχμωσεν· ἠλλοίωσεν· ἐκαινοποίησε. Ἐνεπάρην· ἐνέπεσον. Ἐνέπασεν· ἐνέβαλλεν· ἐνεποίκιλλεν. Ἐνέπεσε· συνέβη ἐγγενέσθαι. πολύβιος· ἐνέπεσε δέ τις ὁρμὴ τῷ σκιπίωνι καὶ διάθεσις εἰ δεῖ συμβαλεῖν καὶ μονομαχῆσαι πρὸς τὸν βάρβαρον. Ἐνέπηκον εἰς ἐπήκοον πάντων. Ἐνεπίπρων· καὶ ἐνεπίμπρασαν τὸ ἐνεπίμπλαντο καὶ ἐνεπίμπλα. Ἐνεπίσκημμα τὸ ἐνεπισκήψασθαι· ὁπότε δημευθείη τινὸς οὐσία, ἐξῆν προσελθεῖν τῷ φάσκοντι πεπιστεῦσθαι δανεῖσαι τοῦ ἀνδρὸς καὶ λέγειν ὡς ὀφείλεται αὐτῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ χρέος. καὶ τοῦτο λέγεται ἐπίσκημμα καὶ ἐπισκήψασθαι καὶ ἐπιδίκην καταβαλεῖν· καταδικασθέντων τινῶν δημεύεσθαι τὰς οὐσίας. εἰ λέγοιέν τινες ὡς εἰσὶν δανεισταὶ τῶν δημευομένων ἀπογράφεσθαι. τούτοις ἐκέλευον πότερον καὶ πόσον ἀργύριον ἐδάνεισαν· ὅπερ ἐλέγετο ἐπισκήψασθαι. εἰ μέντοι πιστεύσειεν ἐπιτυχεῖς τῷ μὴ ἂν διαψεύσασθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ δανείσαντες, τοῦ ἐπιδίκου καταβολῆς ἔλεγον. Ἐνεπορθήθησαν· συνεβλήθησαν. Ἐνέργεια· ἡ ἐνέργεια, καθολικωτέρα ἐστὶ τῆς κινήσεως. ἡ δὲ κίνησις, τοῦ πάσχειν· παυομένου γὰρ τοῦ πάσχοντος καὶ κινεῖται. πᾶν μὲν γὰρ τὸ κινούμενον καὶ ἐνεργεῖ. οὐκέτι μέντοι τὸ ἐνεργοῦμεν, κινεῖται. ἐνέργεια μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἀθρόα προσβολὴ ἀπὸ τῆς ἕξεως. κίνησις δέ ἐστιν, ἀτελὴς ἐνέργεια. ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου δυνάμει ἐπὶ τὴν ἕξιν ὁδός, κίνησίς ἐστι. πᾶσα δὲ γένεσις καὶ πᾶσα ἐνέργεια, ἄλλου τινὸς γίνεται τέλους χάριν. τέλος γὰρ τῆς γενέσεως καὶ τοῦ γινομένου, τὸ εἶναι καὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ ἐνεργεῖν τὸ ἐνηργηκέναι. οὐκ ἔστι πάντως τοῦτο ἀληθές. ἡ γὰρ εὐδαιμονία ἐν τῷ ἐνεργεῖν κατ' ἀρετὴν οὐκ ἐν τῷ ἐνηργηκέναι. δεῖ οὖν σκοπεῖν πότερον ἐνέργεια τὸ τέλος τῆς δυνάμεως. ἢ ποίημά τι καὶ ἔργον. ἐφ' ὧν μὲν οὖν ποίημα, πταίουσιν οἱ πρὸς τὴν ἐνέργειαν ἀποδόντες. τέλος γάρ ἐστι τούτων τὸ ἔργον καὶ βέλτιον τῆς ἐνεργείας. ἐφ' ὧν δὲ ἐνέργεια ψιλή. ἐνέργειαν μόνην θετέον, πολλῶν γὰρ οὐδὲ προσγίνεσθαι τέλος, ἀλλὰ τὸ γίνεσθαι. καὶ γὰρ ἥδεσθαι μᾶλλον αἱρούμεθα, ἢ πεπαῦσθαι τῆς ἡδονῆς. καὶ θεωρεῖν ἢ τεθεωρηκέναι. Ἐνεργόν· ἐπιτεταμένην· σύντονον. πολύβιος· οἱ δὲ, ἐξαναστάντες ἐνεργὸν ἐποιήσαντο τὴν πορείαν καὶ τὴν ἔφοδον. Ἐνερευθής· ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸς τῷ χρώματι γινόμενος ἐνερευθής. Ἐνερείδοντες· ἐμπηγνύντες. καὶ ἐνερείσας· ἐμπήξας. Ἔνερθεν· ὑποκάτωθεν. Ἐνέρσαι· τὸ ξύλον σιδήρῳ διέφθειραν· ὥσπερ ἐνέρσαι τείχους ἑκατέρου ἐναρμοσθέντες τὰς πύλας ἐπιζυγνύναι εἰώθασιν. Ἐνέρσαι κρωβύλον ἀναδούμενοι· τουτέστιν ἐνδιέρσει ἢ συμπλοκῇ, κρώβυλος δέ ἐστιν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν· ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ καταλῆγον. Ἐνέρτερος κατώτερος. Ἐνέροις· νεκροῖς· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ κεῖσθαι. Ἐνεσκευασμένην· ἀντὶ τοῦ διεσκευασμένην. ἰσαῖος καὶ δημοσθένης. Ἐννεσία ἡ συμβουλή. Ἐνέσκηψαν· ἐνώρμησαν· ἐνέπηξαν. Ἐνεσκιρρώθη· ἐκ τοῦ σκίρρος ὃ σημαίνει τὸν γύψον. Ἐνεσκήσαντο καὶ μετῆλθον· ἀντὶ τοῦ ἔκριναν ποιῆσαι. ὅσοι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐνεσκήσαντο καὶ μετῆλθον. Ἐνεσκίμφθη· ἐνεπάγη. Ἔνεστι καὶ μύρμηκι καὶ σέρφῳ χολή· [illegible], μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.

Ἐνετῆσι περόναις· χρυσείῃσιν ἐνεργμένην ἐνετῆσιν. Ἐνετιμᾶτο· διαφέρει τοῦ ἀπετιμᾶτο. ὅταν μὲν γάρ τις ὥστε ποσὸν ἀργύριον ἀποτίμημα λαμβάνῃ, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται. ὅταν δὲ ἐν εἴδεσί τισι λογίσηταί τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου τοῦ λέγεται ὡς ἐνετιμήσατο. Ἐνετόλμησα τὸ ἀπεθάρρησεν. εἶτα μέντοι ἐνετόλμησα τηλικοῦτον τόλμημα. Ἐνετρύλλισε· κατεῖπεν. ἀριστοφάνης· προαγωγὸς οὗτος ἐνετρύλλισε τῷ δεσπότῃ. Ἐνετοί· ἔθνος παφλαγόνων. Ἐνη· ἐπιφώνημα. Ἐνεχείρισε· [illegible]μαίνεσθαι τοῖς μαθηταῖς. Ἐνέχεις· ἐκίρνας. ἀριστοφάνης· εἰ θάσιον ἐνέχεις εἰκότως γε νὴ δία. ὡς

τοῦ θασίου οἴνου ἡ ὀσμὴ ὄντος. ὁ γὰρ σταφυλὸς ὁ ἐρώμενος διονύσου ἐν θάσῳ ᾤκει. καὶ διὰ τοῦτο δια-
φέρει ὁ θάσιος οἶνος. Ἐνέκη. ἀντὶ τοῦ ἐνίκησεν. ἀριστοφάνης. εἰ μὴ ἀπολέσαιμι εἴ τι τῶν ἐμῶν
ψαλμῶν ἐνίκη, διατριβοίμην πανταχοῦ. οἷον διαμαρτήσαιμι τῆς ἐλπίδος. εἰ μὴ ἀπολέσαιμι, εἴ τι
τῶν ἐμῶν ὑπὸ ἐκείνου ψάσματος. ἐπειδὴ αὐτὸς ἀντιψαλμὸς ἔδοξεν ὁ ἀλλαντοπώλης αὐτὸν παρευ-
δοκιμεῖν. ἄλλως. εἴ τι τῶν ἐμῶν ψαλμῶν σώζει. τουτέστι τῶν ἐνόντων μοι εἰ μὴ ἀπολλύναι τὸ ψάλλε-
σθαι, διατρίβοιμι πανταχοῦ. εἰ μὴ ἴσα δὲ ἀνθρώπων ποιήσαιμι. Ἐνείκασθαι. ἐνεγκεῖν. Ἐνεῖκαι.
ἀπὸ τοῦ ἐνέγκαι ἐν ἕξω ἤνεγκα πλεονασμῷ τοῦ ι. ἤνεικα. καὶ ἐνεῖκαι. ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι. διότι
πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων σ ἢ ξ ἢ ψ, μακρᾷ θέλει παραλήγεσθαι. οἷον ἤνεικα. ἔνειμα. ἤνεικα. Ἐνεί-
κασιν. ἐκ ἀναλόγισιν ὕβρισιν. Ἐνείλλοντες. θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ πολέμου. ἀπλῶν ἐνείλλον-
τες εἰσέβαλλον εἰς τὸ διηρημένον τοῦ τείχους. Ἐνείματο. ἐμέρισαν. Ἔνθος. Ἐνείραντες. ἐμ-
πορπήσαντες. Ἐνειρμένος πανδημεὶ. ἀντὶ τοῦ συμπεπλεγμένος. Ἐνεῖσα. ἐμβαλοῦσα σαρκὶ
τῇ ἐκ γλουτῶν πικρὸν ἐνεῖσα χόλον. Ἐνέσιν. ἐμβάλλει. Ἐνεχώρουν. οἱ δὲ ἱερεῖς καταπεπλη-
γμένοι τῷ δέει ἐξίσταντο. καὶ ἐνεχώρουν αὐτῇ ἅπαντες ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν. Ἐνέχεαυε. τὸ σῶ-
μα ἐνεπέπληστο. ἐρόδου δ' ὅσα μὲν ἐόντα ἀπομερεύεσθαι ὅκως ἂν τύχοι ἀπαρτητέων, ἐνέχεαυε
τὸ πρόσωπον τῷ σιαπέρα. περιειλεομένους τὰ ἀπαρτία τοῦ λέγων. Ἐνέχυρον. τὸ διδόμενον ὑπὸ
χρέους. οὐ μόνον ἐνέχυρον φασὶν ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρα. φαίνεται δὲ καὶ τῶν ἀπηγορευμένων εἶναι
μὴ θεῖναι τὰ ὅπλα ἐνέχυρα. λέγει γοῦν περὶ τούτου. ὁ κωμικὸς ὅτι αὐτὴ τῆς ἑαυτῆς βία, ἀναγκά-
ζει. καὶ τὸ νόμος παραινεῖν τοῖς θεασαμένοις ὅπλα ἐνέχυρα μὴ τιθέναι. Ἔνη καὶ νέα. ἡ τριακὰς
καλουμένη. ἕνον γὰρ τὸ παλαιὸν, ἐκ τοῦ ἕνον δὲ καὶ νέον ἡ ἕνη καὶ νέα ἐκ τοῦ αὐτοῦ. βιώτης βροτὸς ἐπὶ ἐννῆ-
νων ὡς βροτὸν αἱματόεντα, τὸν φονικὸν σημαίνων λέγει. Ἔνη καὶ νέα. οὕτως παρὰ ἀθηναίοις ἡ παρ' ἡ-
μῖν τριακὰς ἐνεομηνία. ἐπειδὴ συμβαίνει ἐν αὐταῖς καὶ λήγειν τὴν σελήνην καὶ γεννᾶσθαι. τότε γὰρ
μὴ ταχέως ἀποδίδοσθαι τοὺς τόκους ἢ τὰ δάνεια, ἀλλ' οὕτως ὡς ὑστέρους γινομένους. διὸ λυπεῖσθαι
φησὶν ὀρῶν ἐνισταμένην ἕνην τε καὶ νέαν. ἢ δὲ πέμπτῃ ἐπὶ δέκα φθίνοντος. τὰς γὰρ λ' ἡμέρας τῆς
σελήνης εἰς τρεῖς δεκάδας διῄρουν οἱ ἀθηναῖοι, καὶ τὴν μὲν πρώτην ὡς ἡμεῖς. ·α β γ δ ε ς ζ η θ ι.
ἀπαριθμοῦντες. προστιθέντες μὲν τὸ ἱσταμένου ἑκάστῃ. τὴν δὲ δευτέραν οὕτως. πρώτη ἐπὶ δέκα, δευ-
τέρα ἐπὶ δέκα, τρίτη ἐπὶ δέκα καὶ καθεξῆς ἄχρι τῆς ιθ'. τὴν δὲ εἰκοστὴν εἰκάδα ἐκάλουν. τὴν δὲ
πρώτην ἔλεγον ἐνάτην φθίνοντος. τὴν δὲ εἰκοστὴν δευτέραν ὀγδόην φθίνοντος. καὶ οὕτω
μέχρι τῆς δευτέρας φθίνοντος. τὴν δὲ τριακάδα ἕνην καὶ νέαν ἐκάλουν. Ἔνη. παρεῖ-
ναι δεῖ εἰς ἕνην. οἷον εἰς τρίτην μὴ δὲ παραλλάσσεσθαι ἐς αὔριον ἐς ἕνην φησὶ. τινὲς ἢ εἰς τριακάδα. ἀττικοὶ
δὲ καλοῦσιν ἕνην καὶ τὴν παλαιάν. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστογείτονος. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς
νέαις ὑπεξιέναι. ἕνη ἡ τρίτη τῆς σελήνης. ἀριστοφάνης θάρσει. κατατεύξῃ. καὶ ἕνης ἔλθῃς ἂν
εἰς τρίτην. οἶδα γὰρ τούτους χειροτονήσαντες μὲν τὰ χρήματα ἂν δόξῃ. καὶ ταῦτα πάλιν ἀργουμένους. ἕνην
καὶ νέαν. τὴν ὑφ' ἡμῶν τριακάδα καλουμένην ἀθηναῖοι λέγουσιν, ἐκ τοῦ τὴν τελευτὴν ἔχειν τοῦ προ-
τέρου μηνός, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑστέρου. πολέμων δέ φησιν ὅτι ἐκαλεῖτο ἂν τὴν ποτὲ δημητριά-
δα ἐπὶ τιμῇ δημητρίου τοῦ μακεδόνος. ἕνης δὲ καὶ εἰς ἕνην τὴν τρίτην λέγουσιν. καὶ ἁπλῶς τὸ ἕνον
δασυνόμενον, τὸ πρότερον καὶ παρεληλυθὸς δηλοῖ. Ἔνη. ἀττικοὶ τὸ ἕνον ἢ ἀπειλητὸν ἔθεσαν, ὥστε τὸ
πλῆρες ἔχειν. περιττὸν δὲ τὸ ἐχθὲν ἢ, λείπειν φασὶ τὰ δύο ἔρωτα ἢ λέγει, ἐν ἡδύ. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ἢ
δὴ πεπρέσβευκας σὺ πολιός ὢν, ἐν κ'. Ἐνηόξυτόνως ἐννέα. Ἐνηρατήρια, ἐνδωχατήρια παρὰ
ἡροδότῳ. Ἐνηρεώντο. ἠλαζονεύοντο. Ἐνῆγε. ἐκεῖνος δὲ ἐπείθετο. προκόπιος. ἐνῆγε δὲ αὐτὸν
ὅ τε τοῦ τῆς κρισιανῶν λόγος. καὶ ἐδάκρυεν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν, ὅτι ἀνάλωτον ἔδεισεν ἰσχυρίζοντα εἶναι
καὶ αὖθις. ἐνῆγε δὲ πάντας εἴς τε τὰς ἀρχὰς τὰς ὑπὸ αὐτοῦ καὶ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν, ὅτι χρεία
τῆς στρατείας ἀναγκαία οὖσα, ἣν ὑπὸ πάντων κοινῇ ποιούμενος, δῆλος ἦν. τό τε κάλλος τοῦ
σώματος καὶ τὸ μέγεθος. Ἐνηγμυλωμένα. ἀποφορημένοι καὶ κατὰ σκοπὸν παρεγίνοντο. ὥστε τὰ
τόξα ἐνηγμυλωμένα φέροντας ἁλῶναι. ἀντὶ τοῦ ἐντεταμένα. ἢ ἐντεταμένα, Ἐνηέος, τοῦ πράου
καὶ ἐνηὴς ὁ πρᾶος, Ἐνηέα ἡ πραότης. Ἐνήλατα. ἐγκαρτερεῖ. καὶ ὁ μὲν, ἐπὶ τούτοις τῇ πενίᾳ ἐγκα-

βαλε. Ἔνηκαν· ἐνέβαλον, Ἐνήκισεν, ἐπλήξεν, ἐτιμωρήσατο, Ἐνήλατα, τῆς κλίνης μέ-
ρος τι. Ἐνήλατο. Ἀριστοφάνης. ἐνήλατα σκίρτα. καὶ πόρδει· καὶ τὰ ἄλλα. ὥσπερ κεχηνότων ὀνίδιον
βωχημένον. Ἐνηλινδεῖσθαι· κεκυλίσθαι. καὶ ἐν καλινδουμένῳ τε ἐκυλίοντο. Ἐνήλιος. Ἐνημ-
μένος· περιβεβλημένος. τὴν τοῦ πανὸς ὑπὸ διφθέραν ἐνημμένος ὁ ἡρακλῆς ἐχρῆτο τῇ λεοντῇ περι-
ειλημμένος. Ἐνῆν· δυνατὸν ἦν ἐνδεχόμενον. ὁ δὲ μάστιξιν ὡς ἐνῆν αἰκισάμενος· διέγνω ὡς
ἔχει τὸ πολέμιον αὐτῷ τε ὡς δυνατόν. Ἐνῆν· ὑπῆρχεν. Ἐνηνθρώπησεν· αὐτὶ τοῦ ἐν ἀνθρώποις
γέγονεν. αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ἐνῆος. Ἐνήρατο· ἀπέκτεινεν. Ἐνήρξα-
το· προσετέλεσε. Ἐνήρης· ναῦς. πληθυντικῶς δὲ διαφέρει, ἐνήρεις μίαν εἰρεσίαν ἔχουσαι. ὁ δὲ
σύλλας συνῆλθε τῷ μιθριδάτῃ ἐν δαρδάνοις τῆς τρῳάδος, ἔχων ναῦς σ' ἐνήρεις. Ἐνῆρι· ἐν τῷ
ἀέρι. Ἐνήρεσεν· ἐφήρμοσεν. Ἐνησόμενον· ἐμβαλούμενον. Ἐνισχημένος· κατεχόμενος. Ἐνηυ-
λισμένον· ἐμπεριειλημμένον. Ἐνῆφι· μετὰ βίαν. Ἐνι· ἔστιν. ὑπάρχει. Ἀριστοφάνης αὐτὶ τοῦ ἔνεστιν.
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι μετὰ σοῦ δι' ἀρετῆς ἐνεχοῖς ἔνι φύσις. ἔνι θράσος. ἔνι δὲ σοφὸν ἔνι φι-
λόπολις ἀρετὴ φρόνιμος. Ἔνια· τινά. Ἐνιαυσιαῖος. Ἐνιαυτίζω· ἐνιαυτὸν που διατρίβω.

Ἐνιαυτός. οἱ ἑβραῖοι τὸν ἐνιαυτὸν, κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἀριθμοῦσιν. ὥστε τὸν μῆνα ἡ-
μερῶν εἶναι παρ' αὐτοῖς κθ. ὥστε τοῦ μὲν ἡλιακοῦ κύκλου ὑπάρχοντος τξε. τοῦ δὲ σεληνιακοῦ, τνδ.
ὥστε τὸν ἡλιακὸν παραλλάσσειν ἐνιαυτὸν ἡμέρας ια' τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ. ὥστε ἕλληνες καὶ ἰου-
δαῖοι μῆνας τρεῖς ἐμβολίμους ὀκτὼ παρεμβάλλουσιν. Ἐνιαυτός· μέτρον. ἡ ἐννεακαιδεκαετηρίς·
μέτρον δὲ ὁ μαθηματικὸς περίοδον συντιθεὶς χρόνου, ἐν τάξει ιθ'. Ἐνιαχοῦ· πολλαχοῦ. καὶ ἐνι
αχῆ ὁμοίως. Ἐνίδυος· ὁ ἓν μέλος ἔχων ὁ κυλλός. Ἐνιδρωθείς· ἐνιδρυθεὶς δέ. Ἐνίδρυ-
ται ἐγκάθηται. Ἐνιαία· ἡ μοναδική. Ἐνίεται· ἐμβάλλει. Ἐνίεσαν· ἐνέβαλον. ἐν τοῖς πύρ-
γοις πῦρ ἐνίεσαν. Ἐνιζάνει. ὁ δὲ, καὶ τεῖχος ἑπόμενος τῷ τυράννῳ καὶ τὸν ἀγῶνα ποτὲ ἐνι-
ζάνει τῷ προκαταλαβεῖν τὰς ἐφόδους περιϊππάζεται τῶν πεδίων. Ἐνιζῆσαι· καθίσαι. Ἐνίει·
ἐμβάλλει. καὶ ἐνιεῖσαι, ἐμβάλλουσαι. Ἐνίηψε. Ἐνίησιν· ἐμβάλλει. Ἐνίκησε τὸ ὑπέρ-
βαλεν. Ἐνικλᾶν· ἐμποδίζειν. Ἐνιλλωπῶ ἢ ἐνιλλώπω· τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συστρέφω.

Ἔννιος· ῥωμαῖος ποιητής. ὃν αἰλιανὸς ἐπαινεῖν ἄξιον φησί. σκιπίωνα γὰρ ᾄδων, καὶ ἐπὶ μέ-
γα ἐξαίρειν τὸν ἄνδρα βουλόμενος, φησὶ μόνον ἂν ὅμηρον ἐπαξίους ἐπαίνους εἰπεῖν σκιπίωνος.
δῆλον δὲ ὡς ἐτεθήπει τοῦ ποιητοῦ τὴν μεγαλόνοιαν καὶ τὸ μέγιστον τὸ μεγαλεῖον καὶ ἀξιάγαστον
καὶ ὡς ἐπαινέσαι δεινὸς ὅμηρος ἔστι καὶ κλέος ἀνδρῶν πυργῶσαί τε καὶ ἆραι ἐξῶν ἐπήνεσε τὸν ἀ-
χιλλέα. καλῶς ἠπίστατο ὁ ποιητὴς ὁ μεσσάπιος. Ἐνικμα· ὅτι τὰ χείλη τῶν ποταμῶν ἀν-
θηρὰ λέγουσι διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ ὑγρά. Ἐνιπή· ἡ διὰ τῶν λόγων ἀτιμία. καὶ ἐπίπληξις.

Ἐνισκήψη· κατηνέχθη. Ἐνίσσω· ἐπιπλήσσω. Ἐνίστασθαι· ἀντιστασιάζεσθαι· παρασκευάζεσθαι
μὴ διαμέλλειν. ἀλλ' ἐνίστασθαι τῷ πολέμῳ. ὡς μὴ προπαθόντες. ἀμύνασθαι δὲ οἱ ἐπικατειρ-
γασμένοις. καὶ αὖθις, ὁ δὲ ἰουλιανὸς ἐδυσχέραινε καὶ πολὺ πλέον ὥρμητο τῷ πολέμῳ ἐνίστασθαι.

Ἐνισχηθέντας· κατασχεθέντας, Ἐνισχύω· αἰτιατικῇ, Ἔνιοι, φανεροί. καὶ οἱ μὲν, ἢ τινές.

Ἔνθα· τότε. Ἐνθάδε· ὧδε. Ἔνθεν· διὰ τοῦτο. ἐνθέντοι. Ἐνθέρει τὴν χλαῖναν κατατρίβεις. ἐπὶ τῶν
μὴ καθαρὰν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων. Ἔνθεσις· ὁ ἄγγελος. ὁ ψωμός. Ἀριστοφάνης ἐπὶ θεοφαύ-
λως ὥσπερ ἀλευρόν, ἐκράλοις τὴν ἔνθεσιν. ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν εὐδοκιμησάντων. τὸ γὰρ ἄλευρον, τὸ κα-
μάτῳ καὶ πόνῳ περιεργάζεσθαι τινὸς τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἐστὶν ἔλεγχος.
τὸ δὲ ἀλεῖν ἁπλῶς τῆς παραχούσης τύχης καὶ τῆς τοῦ ἀλέοντος γνώμης ἔργον. ὡς οὐκ ὀρθῶς προνοί-
α κατορθώσατο ἃ διεπράξατο, ἀλλ' ἁπλῶς ἀλέοντος τὸ ἄλευρον, Ἐνθέσμιον, νόμιμον. Ἔνθου,
ῥόφησον παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τῷ στόματι, Ἔνθεα· τεθεοφορημένας ἐνθουσιῶν συναλοιφῇ τοῦ
ἔνθεοι. ἀππιανὸς ὁ δὲ σκιπίων καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ βλέμμα διαθεὶς, ὥσπερ ἔνθους ἔφη τὸ δαι-
μόνιον ἥκειν τὸ σύνηθες αὐτῷ καὶ καλεῖν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τὸ ὑπὲρ σιθεόληπτος. Ἐνθουσιᾷ· ὑπὸ
ἐνθέου κατέχεται τινός, Ἐνθουσιαζόμεναι, ἐφορμῶντες, ἢ ἐλλαμπόμεναι, Ἐνθουσιασμός
ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ, Ἐνθουσιώσας, πεισθεὶς, καὶ τοὺς ἀθέσμους ἡδονάς,

τοῦ βαρβάρου ἐνθουσιώσας τῇ πυρώσει τῆς μέθης, ἐπεξανέστη· ἀντὶ τοῦ ἐξανεγειρούσας, μαινομένου.

Ἐνθοῦ τι μίμνειν αὐτὸν ἐμοῦ ἔτι καλεῖν ἐᾷ, ἐπὶ τῶν δυσχερέσι τοῖς περιπεσόντων τούτοις λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης. Ἔνθρυπτον. τὸ ἐν τῷ πέμματι ὅ ἐστι πλακοῦς. ἢ τὸ ἐνθρυπτόμενον βρῶμα. ἔνιοι ταῖς τελεταῖς αὐτὸ προσοικειοῦσι. καὶ ἀπ' ἄλλων δὲ παρὰ Ἀθηναίοις ἔνθρυπτος. Ἐνθύμημα. οὕτω λέγονται οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί. ἐν ἐκείνοις γὰρ διὰ μιᾶς προτάσεως, δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμὸς διὰ τὴν ἑτέραν γνώριμον οὖσαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ τῶν ἀκροατῶν προστίθεσθαι. οἷον οὗτος ἄξιός ἐστι κολάσεως. προδότης γάρ ἐστι. προστίθησι δὲ ὁ δικαστὴς, ὡς ἐναργές· τὸ πάντα τὸν προδότην τῆς κολάσεως ἄξιον εἶναι. ἐφ' ὧν οὖν μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ παραλειπόμενον, οὐκέτι ἐπὶ τούτων οἴονταί τε τὸν διὰ ἐνθυμήματος γίνεσθαι συλλογισμόν. ὁ γὰρ συλλογισμός. σύνθεσίν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν. Ἐνθυμήστον. ἄπειρον· ἔννομον. Ἐνθυμιζόμενοι. λογιζόμενοι. οὕτως Δίων ἐν ἑπτακαιδεκάτῳ Ῥωμαϊκῶν. Ἐνθύμιον. ἄπορον. σημαίνει κατὰ νοῦν. καὶ δὴ καὶ παραχθέντα ἔθετο ἐνθύμιον. καὶ γενόμενος τῶν Μυρμιδόνων ἐγκρατὴς, παραλύει τὸν Ἄκαστον τῆς ἀρχῆς. Ἐνθύμιον. καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου. βραχὺ τιμώριον. Ἐνθυμοῦμαι. γενικῇ. μήποτε τῶν κοινωνιῶν βίων ἐνθυμηθείς. καὶ αἰτιατικῇ δὲ, εἰ μή τι ἕτερον ἄλλο ἐκεῖνο ἐνθυμούμενος. Ἐνθύμιστον. ὕποπτον.

Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον. ἐπὶ τῶν μισθὸν πωλούντων καὶ οἰκεῖα δυσχερῆ. διὰ τὸ τοὺς Κᾶρας πρώτους ἀνθρώπων μισθοῦ στρατεύεσθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων.

Ἐν καρὸς εἴπετο τάξει. ἀντὶ τοῦ ἐμμισθοφόρου. ἐπειδὴ πρῶτοι Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν. Ἐν κλείον. ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων ἢ στασιαστῶν ἢ συνωμοσιῶν. Ἐν κλάρῳ. συνήθως τοῖς παλαιοῖς τὸ λέγειν ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν ὁ ἐν μελίτῃ ὁ ἐν κλάρῳ. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων ὁ ἐκ κλάρου ὡσαύτως καὶ ἐπὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας. Ἐν λίμναις Διονύσιον. τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις λίμναι. ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος. Ἐν λόγῳ. ἐν τῇ ὑποθέσει Ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ. Ἐν μετεώρῳ ἦν ἡ ναῦς. ἀντὶ τοῦ πελάγιος καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένη. ἀλλὰ ἀπέχουσα τῆς γῆς. Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος κρατήσω. ὅτι Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐν μύρτοις κρύψαντες τὸ ξίφος, Ἵππαρχον τὸν τύραννον ἀπέκτειναν. Ἐνόδιον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ἐνώδιον ἢ τὸ ἐνώτιον παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὦτα. Ἐνοδώθησαν. ἐνέργῳ ὑνέργεις. ἐν βίῳ ὑπάρξει. Ἐν ὅλμῳ ἐκοιμήθη. οἱ μὲν ὅλμον φασὶ μαντεῖον. οἱ δὲ τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι. ὅτι καὶ οἱ τρίποδες τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅλμοι καλοῦνται. Ἐνόν. δυνατόν. ἢ ἐνυπάρχον. οἱ δὲ ὥσπερ δή που θυσίαν λιτὴν ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ παρόντων προσαχθεῖσαν αὐτοῖς ἐπαινοῦντες. Ἐννοῶ. αἰτιατικῇ.

Ἐνοπή. πόλεμος. μάχη. Ὅμηρος ζῷα μὲν κλαγγῇ τε ἐνοπῇ τε ἴσαν. ὄρνιθες ὥς. καὶ αὖθις· σοὶ ἀπὸ οὐκ ἐνοπὰς ἀλλὰ χορῶν ἔναρα. οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον. Ἐνόπτερον. τὸ κάτοπτρον.

Ἐνόρσας. ἐμβαλὼν μίξας. Ἔνορχα. ἄρσενα. Ἔνος. ὁ ἐνιαυτός. Ἐνόσει. ἠρώστει. ὁ δὲ ἔπραττε κακῶς καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει καὶ τὰ τῆς ἐμπορείας ἐπικερδῆ οὐκ ἴσα ἦν αὐτῷ. Ἐνοσίγαιος. ὁ κινῶν τὴν γῆν σεισμὸν ποιῶν. Ἔνοσις. ἡ κίνησις ἢ μίξις. Ἐνοῦμαι. δοτικῇ. Ἐνοσίχθων. σείων τὴν γῆν. Ἔννους ὁ συνετὸς Σοφοκλῆς. ἔννους καὶ κοινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται. ταῦτα δράσας ὕστερον ἔννους ἐγένετο καὶ ἐσωφρόνησεν. καὶ αὖθις. ἔννους ἀνὴρ διὰ τῶν φθασάντων καὶ τὸ παρὸν ἐγίνωσκε. ὁ δὲ ὑπὸ Ἀπόλλωνος οὐδεὶς χρησμὸς ἠκύρωται δηλονότι καὶ τὰ νῦν ἃ ἐμαντεύσατο ὁ Τειρεσίας. Ἐνοφθαλμισμῶν. θεαμάτων. Ἐνοχλῶ σοι. δοτικῇ. ἔστι δὲ καὶ αἰτιατικῇ. ὁ δὲ ὠκυτάτοις ἵπποις αὐτὸν ἐνώχλει καὶ ὑπέφευγε. Ἔνοχος. ὑπαίτιος. Τίμαιος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πεποίηται καταδρομήν. αὐτὸς ὢν ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος. τὸ μὲν ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις, οἷς αὐτὸς ἔνοχός ἐστι. τὸ δὲ ὅτι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι. Ἐνώδιον τὸ ἐνώτιον παρὰ τὸ οἰδεῖν τὰ ὦτα. Ἐνῶμα. ἐκίνει.

Ἐνωμόρξατο. ἀπεμάξατο. ἀπεψήσατο. Ἐνωμοτάρχης τάξεως τινὸς στρατιωτικῆς ἄρχων παρὰ Λακεδαιμονίοις. Ἐνωμοτία. τάξις τις στρατιωτικὴ ἀνδρῶν ε' καὶ κ' παρὰ Λακεδαιμονίοις. εἴρηται δὲ ἐκ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείψειν τὴν τάξιν. οἱ δὲ, ἐνωμοτίαν τὸ ἥμισυ τοῦ λόχου. τὸ αὐτὸ καὶ δεκανίαν. οἱ δὲ, τὸ τέταρτον τοῦ λόχου ἐνωμοτίαν φασί. καὶ ἐνωμοτάρχης ὁ αὐτῆς ἄρχων.

Ἐνωμοτία ἡ αὐτὴ ἑταιρία. Ἐνώμοτος· ἔνοχος τοῖς ὅρκοις βέβαιος καὶ ὁ αὐτὸς ἑταῖρος. Ἐνωμότως· ἐπιρρηματικῶς, ὁμοίως. Ἐνὼν ἐν ὑπάρχων· ἐπήγγειλε μὴ ἀφαιροῦντας ἀπὸ τῆς ἄλλης στρατείας ὅσον ἐνὸν, ἐπηρεάζειν αὐτῷ. Ἐνωπή· ἡ πρόσοψις. Ἐνώπια· αὐλεῖα. Ἐνώπιον, καὶ ἐνώπιος καὶ ἐνωπίως, ἔμπροσθεν. Ἐνωρμίσθη· προσωρμίσθη. Ἐννώσας· παρὰ Ἡροδότῳ διανοηθείς. Ἕνωσις· διεστώτων πραγμάτων κοινωνικὴ συνδρομή. κατὰ δὲ καὶ δέκα τρόπους εἴρηται παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἕνωσις δὲ εἴρηται διὰ τὸ εἰς ἓν συνῳθεῖσθαι τὰ πράγματα. γίνεται δὲ κατὰ δέκα τρόπους· κατ' οὐσίαν, ὡς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος· κατὰ σχέσιν· ὡς ἐπὶ τῶν γνωμῶν· ὡς ἐν θέλημα. κατὰ παράθεσιν ὡς ἐπὶ τῶν σανίδων, κατὰ ἁρμονίαν, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων. κατὰ κρᾶσιν ὡς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν οἴνου καὶ ὕδατος. κατὰ φύρσιν, ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ ὑγρῶν· ἀλεύρου καὶ ὕδατος. κατὰ σύγχυσιν, ὡς ἐπὶ τῶν τηκτῶν κηροῦ καὶ πίσσης. κατὰ σωρείαν, ὡς ἐπὶ τῶν ξηρῶν σίτου καὶ κριθῆς. κατὰ συναλοιφήν, ὡς ἐπὶ τῶν ἀποσπωμένων καὶ αὖθις ἀποκαθισταμένων· οἷον λαμπάδος πυρὸς προσεχομένης· καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένης. Ἐνώπια· κόσμος περὶ τὰ ὦτα. ὁ δὲ ἐνωτίοις ἐκ μαργάρων κεκοσμημένοις δωρεῖται αὐτόν. Ἐνωτίζω αἰτιατικῇ· τὸ ἀκούω καὶ ἐνώτισαι, ἄκουσον· εἴσω τῶν ὤτων δέξασθαι ποίησον. ἐνώτιον δὲ τὰ ὦτα περικείμενα. Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μῦσος· Πασιφάην φασὶν ἐρασθεῖσαν ταύρου, Δαίδαλον ἱκετεῦσαι ποιῆσαι ξυλίνην βοῦν καὶ κατακλεῖσαι αὐτὴν ἐνθεῖναι· ἧς ἐπιβαίνων ὡς βοῦν ὁ ταῦρος, ἐγκύμονα ἐποίησεν· ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Μινώταυρος. Μίνως δὲ διά τινας αἰτίας ὀργιζόμενος τοῖς Ἀθηναίοις, ἑπτὰ παρθένους καὶ ἴσους νέους ἐξ αὐτῶν ἐδασμολογεῖτο. οἱ παρεβάλλοντο τῷ θηρίῳ. εἰς Δαίδαλον οὖν ἀρχηγὸν τούτων τῶν κακῶν αἴτιον γενόμενον καὶ μυσαχθέντα ἐξηνέχθη ἡ παροιμία. Ἐν παραβύστῳ· ἐν μυστηρίῳ. ἠράσθη καὶ τῶν τὰ μὴ πρέποντα ἐν παραβύστῳ τελουμένων δέ, καὶ οἴκει τῶν παρόντων. Ἐν παραβύστῳ ἐν ἀποκρύφῳ. Προκόπιος· ὕβριζον ἐς αὐτὸν οὐ σιγῇ. οὐδὲ ἐν παραβύστῳ, ἀλλ' ἐς ὄψιν. Ἐν παρενθήκης μέρει· ἐν προσθήκης μέρει. Ἐν παιδοτρίβου· εἰς τὸν τόπον ὅπου γυμνάζονται καὶ διατρίβουσιν οἱ παῖδες. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐν παιδοτρίβου δὲ βαδίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι. τουτέστιν ἀκόσμως καθῆσθαι· ὡς μηδὲν τοῖς παροῦσιν ἐπιδεῖξαι ἄκοσμον. Ἐν πεντήκοντα γύναις· παρ' ὅσον τὸ παλαιὸν ἔκειντο ἐκεῖνοι τοὺς κωμικοὺς ὥς φησιν Ἐπίχαρμος. συνάγεται δὲ παρ' Ὁμήρῳ θεῶν ἐν γούνασι κεῖται· ἐπειδὴ οἰκεῖται ἐν τοῖς γόνασι εἶχον ἀγῶνες γραμματεῖα ἐγγράφονται.

Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μὲν μαθήσεις ὑπερβαινόντων ἁπτομένων δὲ τῶν μειζόνων. τουτέστι τῶν παριέντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἐφιεμένων τῶν τελευταίων. Ἐν προσχήματι· ἐν ὑποκρίσει. Ἐν πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι· οἱ κινδυνεύσαντες καταφρονούντων γαρτίνων ἀπόλλωνος καὶ ἐν τούτῳ μὲν αὐτοῦ ἀποπατούντων, Πεισίστρατος ἐγράψατο μὲν τὸν ἁλόντα, ἐπὶ τούτῳ θνήσκειν· καταγελώντων δὲ τοῦ γράμματος καὶ πλειόνων μᾶλλον τοῦτο ποιούντων, ἐς φυλακὴν· ληφθέντος δέ τινος, ἐκέλευσε δήσαντες αὐτὸν, περιάγειν ὁ δὲ μαστιγῶν, κηρύσσοντες ὁ δ' ἀνὴρ κολασθεὶς ἀπέθανεν, ὅτι ὀλιγωρεῖ τοῦ γράμματος. κἀκεῖνος ἔθ', ὥς τῷ ἐμέλλε ἐν λόγῳ νόμου τ' Ἀθηναίοις ὥστε ἐπί τινων τῶν κακοπαθούντων ἐπιμελείαις ἐνεχομένων διά τινα αὐτῶν πλημμέλειαν, ἐπιλέγειν· ἐν πυθίῳ κρεῖττον ἦν αὐτὸν ἀποπατῆσαι. Ἐν πυρὶ βέβηκας· τοῦτο ἐπιλέγειν χρὴ τοῖς ἐν ἐπισφαλέσι καὶ ἐπικινδύνοις πράγμασιν ἐμφιλοχωρεῖν ἐθέλουσι. καὶ ὅτι χρὴ τὸν ἐν πυρὶ ταχέως ἐκβαίνειν. Ἐνράσσει· ὁρμητικῶς ἐφορμᾷ. Ἰώσηπος. ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνράσσει ταῖς πύλαις αὐταῖς καὶ φλιαῖς καὶ μοχλοῖς, ὅσα τε ἄλλα περὶ αὐταῖς ἦν ξύλωσις. Ἐνσείει τὸν ἵππον αὐτοῖς· ἀντὶ τοῦ ἐπιτίθησιν. ἑσπέρας ἐνσείει τὴν ἵππον αὐτοῖς ἀθρόαν. Ἐνσεισθείς· ἐντιναχθείς. ὁ δὲ Σαμψὼν ἐνσεισθεὶς τοῖς κίοσιν, ἐπικαταβάλλει τὸν οἶκον. Ἐνσημαινόμενος αὐτῷ· τοῦ ἐνδεικνύμενος καὶ ἐμφαίνων. Ἐνσιναὶ ἑβραϊκόν. Ἐνσκειρωμένη· ἐν λελακημένα λελιθωμένη σεσαρκωμένη, Ἐνσκιρωθεὶς· ἐμπαγεὶς σκείρωμα γὰρ τὸ ἀνίατον πάθος. Ἐνσκηπτομένη. Ἐνσκόπτω ὀρχεῖσθαι· ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων ὧν τὸ ἔργον ἀφανές. Ἔνσπονδος· ὁ ἀπὸ πολέμου γινόμενος φίλος. Ἀππιανός· Λατῖνοι ἔνσπονδοι Ῥωμαίοις ὄντες, ἐστράτευον

ἐπ' αὐτοὺς

ἐπαύτοις. καὶ αὖθις· ὡς παλαιὸν δή τι νόμιμον καὶ ἐναποδοθὲν κλεινῷ τινι ἐπὶ καλῷ. Ἐνστάσεις· αἱ τῆς ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεως ἐνστάσεις τῆς ζωῆς. τουτέστιν. καὶ πᾶσαν ἔνστασιν θάμνου καὶ πᾶσαν πέτρας προσβολὴν διερευνησάμενοι. ἔνστασιν οὖν σώματος τὴν φύσιν καὶ σύστασιν τῶν θάμνων λέγει. Ἐνστάτης· ὁ ἐπὶ πάντα ἐνιστάμενος. εἰ δὲ δικασθῇ καὶ ἐπὶ τῆς κρίσεως, οἷον ἀντίδικος. κυρίως δὲ ἐνστάτης λέγεται, ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστάς τινι. ὥσπερ λέγει τις τὸν Οἰδίποδα τῷ Λαΐῳ ἐνστάτην γενόμενον. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ θείων ἐνεργειῶν φησί· καί τινα χρησμὸν βουληθεὶς ἱλάσασθαι τὸν δαίμονα αὐτοῦ γενόμενον ἐνστάτην δαίμονα. καὶ αὖθις· πικρὸς ὄντως αὐτοῖς ἐνστάτης ἦν. Ἐνστατικός· ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἐνστατικὸς ὤν, ἄπληστος ἐγένετο τῶν ἐνστάσεων πρός τινα ποιούμενος. Ἐνστερνισάμενος· περιπτυξάμενος. Ἐνστομισμένων· ἐπεὶ ἄρα ἤδη ὁ βασιλεὺς χρήζων ἐνστομισμάτων τῇ ἀρετῇ τῶν Ἰουδαίων εἰς φιλίαν χρήσασθαι. Ἐνστροβιλήσας· ἀντὶ τοῦ συστρέψας. Ἐνταγεῖς· ἐμφυεῖς. Ἐντάσεις· αἱ ἐπιτάσεις. καὶ ὅσον ἐκ τοῦ βίου ἐντάσεις ἐπεδέχετο κοινωνικωτέρα περιελθοῦσα, καὶ φύσει καὶ ἐπιτηδεύσει.

Ἐνταξεῖς ἐστιν, ἐπειδάν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν. Ἐνταφιάζω· αἰτιατικῇ. Ἔντεα· οὐ πάντα τὰ ὅπλα, ἀλλὰ ἀσπὶς καὶ περικεφαλαία. τὰ δὲ δόρατα κατ' ἐπικράτειαν. Ἐντεθηλότων· θαλλόντων. Ἐντεθείωται· ἐνεσκίασται, ἀπὸ τῶν θείων. ἢ τὸ ἐντετυλίχθαι λέγεται ἐντεθειῶσθαι, ἀπὸ τοῦ σκεπάσματος. ὃ ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἰλεῖται. ἃ λέγεται θεῖα. Ἐντελέστερον· τελειότερον. Ἐντελέχεια· ἡ τελειότης. καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου, τουτέστι τὸ εἶδος τὸ ἀπογινόμενον ἐκ τῆς τοιᾶσδε συνθέσεως τῶν στοιχείων τῇ ὕλῃ. ἤτοι τὸ ἀχώριστον εἶδος τοῦ σώματος. καὶ τὸ ἐντελέχειά ἐστι τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης τοῦ σώματος. λέγεται δὲ ἐντελέχεια τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος ὡς ὁ πλωτὴρ τοῦ πλοίου. ἥτις ἐντελέχεια ἔξωθεν οὖσα τελειοῖ καὶ διακοσμεῖ καὶ τελειοῖ τὸ ὑποκείμενον. ὅταν οὖν ἐντελέχειαν λέγῃ τὴν ἄλογον καὶ φυσικὴν ψυχήν, τὸ ἀχώριστον εἶδος τῆς ἐντελεχείας λέγει. ὅταν δὲ τὴν λογικὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν λέγῃ, τὸ κεχωρισμένον. ἐντελέχειά ἐστι τὸ εἶδος. παρὰ τὸ ἓν καὶ τὸ τέλειον καὶ τὸ συνέχον. καὶ γὰρ ἑνώσεώς ἐστι τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος αἴτιον καὶ τελειώσεως. ἐπεὶ καὶ τελειότης ἐστὶ τοῦ ὑποκειμένου. καὶ ἔχει αὐτό· ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας ἐντελεχείας μάλιστα ἕκαστον ὅ ἐστι κατ' ἐκεῖνο λέγεται. ἐπεὶ καὶ ὁ ἀνδριὰς αὐτὸ τοῦτο ἀνδριὰς λέγεται καὶ οὐ χαλκός. ἐντελέχειαν λέγει ὁ Πορφύριος τὴν ψυχήν. ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας τύριος φιλόσοφος. Ἐντελεῖ· ἐν ἀρχῇ. Ἐντελεῖς· οἱ ἄρχοντες. καὶ οἱ ἄρξαντες πανοπλίας ἐντελεῖς κατασκευάσαντες. τουτέστιν ἀρχοντικάς. Ἀππιανός· ναυμαχίας δὲ γινομένης καὶ βοῆς παμμιγοῦς ὡς ἐντεῦθεν λοιπὸν Καρχηδονίοις τῆς σωτηρίας οὔσης, ῥωμαίοις δὲ τῆς νίκης ἐντελοῦς.

Ἐντελής· ὅστις οὐδὲν ἀπὸ φύσεως ἐντελὴς ἔσεσθαι. καὶ ἀτελὴς καὶ ἀπέραντος τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ πλείονα ἔξω ἔχει διατελέσαι. ἀντὶ τοῦ τέλος. ἐντελῆ στρατόπεδα δύο ἐκάθητο ῥωμαϊκά.

Ἐντέλλομαι· δοτικῇ. Ἐντελόμισθος· ὁ δὲ ἔπλευσε νηΐ οἰκείᾳ ναύτας ἔχων ἐντελομίσθους οἴκοθεν κρῆτας. τουτέστιν ἐντελῶς μεμισθωμένους. Ἐντεριώνη· τὸ ἐντὸς ἢ ἀφλοιος τοῦ δένδρου.

Ἔντερον· ἔντερα καὶ ἐγχόμειον· ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς ῥεῖν. Ἐντερόνεια· τὰ ἐγκοίλια τὰ ἀπὸ τῆς στείρας ἀρχόμενα ξύλα ἐντερόνεια καλεῖται. οἱ δέ, τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος. οἱ δέ, τὰ ἐγκοίλια. βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐγκοιλίων ὕλην λέγειν. Ἡρωδιανός· συνέταλε καὶ προσεδόξουν. τὸ δὲ τὴν ἐντεριώνην ἀεὶ στοῦ φησιν. ὅπερ ἐστὶ μεσαίτατον τῆς νεώς. ὅ ἐστι συνεκτικώτατον. ἥτις ἐστὶ νηὸς τρόπις. καλεῖται δὲ καὶ μίλα. φησὶ δὲ ὁ κωμικὸς ὅτι εἰς τὰς τριήρεις ξύλα ἐντερόνειαν ἔπεμψε. Ἐντετιτανωμένης· μετὰ τιτάνου ἑψηθείσης. μετὰ γὰρ τιτάνου ἕψουσι τὰς ἐγχέλεις. λέγουσι τιτάνοις συνεψόμεναι, ἥδισται εἰσίν. Ἀριστοφάνης· μηδὲ τεθνεὼς ποτέ σου χωρισθείην ἐντετιτανωμένης. Ἐντέτηκεν· ἐγκεκόλληται. περὶ πάντε τοῦ καὶ τὰ λιθώδη ψευδὴς ἐντέτηκε δόξα. Ἐντέτηκεν. Ἐντετριμμένη· ἀντὶ τοῦ συμμιχθεῖσα. ἢ εἰλημμένα. ὅπως ἐντετριμμένη περιφορῆς τὰ μανιακὰ ἔχουσα πολλοὺς διθυράμβους κατεστρέψατο ἐμέ. ἀντὶ καλέψασα. Ἐντεῦθεν· ἐκ τούτου. Ἔντευξις· ἐντυχία φησὶν Ἀριστοτέλης. ὥς ἐστιν ἡ διαλεκτικὴ φιλοσοφία πρὸς γυμνασίαν. καὶ πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐντεύξεις. περὶ γυμνασίας προεγράφη ἐν τῷ γ στοιχείῳ ἐνταῦθα δὲ περὶ ἐντεύξεως. ἐντεύξεις λέγει τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας. οἷς δεῖ μὲν ἐντυγχάνειν κοινω-

νικοὺς τε ὄντας καὶ φιλαρέτους. καὶ ἐντυγχάνειν ὠφελίμους. διὰ μὲν οὖν ἀληθῶν καὶ ἀποδεικτικῶν, οὐχ οἷόν τε κοινολογεῖσθαι πρὸς αὐτούς, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῶν τοιούτων συνιέναι δύνανται. ἀλλ' οὐδὲ μανθάνειν ὑπομένουσι. διὸ οὐδ' ὠφελεῖσθαι δύναιντ' ἄν, διά τινων τῶν τοιούτων. ὧν γε τὴν ἀρχὴν μηδὲ συνιέναι δύνανται. εἰ δὲ διὰ τῶν ἐνδόξων τε καὶ δοκούντων καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις τὰς πρὸς αὐτοὺς συνουσίας ποιούμεθα, ἐπακολουθοῖεν τε ἂν τοῖς λεγομένοις καὶ ῥᾳδίως μεταβιβάζοιντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, εἴ τι μὴ εἶεν ὀρθῶς τιθέμενοι. τῷ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἡγουμένῳ καὶ δουλεύοντι ταύτῃ, ἂν μέν τις διὰ τοῦ λέγειν τὴν ἡδονὴν γένεσιν εἰς φύσιν αἰσθητὴν εἶναι. τὴν δὲ τοιαύτην φύσιν μὴ δύνασθαι ἀγαθὴν εἶναι διὰ τὴν γένεσιν ἀτελῆ εἶναι, μηδὲν δὲ ἀγαθὸν ἀτελές, ἂν δὴ διὰ τούτων τις δεικνύναι θέλῃ διὰ τοιούτων. ὅτι μὴ ἔστιν ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, οὐδὲν ἂν πλέον ποιοίη. διὰ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰδέναι τί ποτέ ἐστι τὸ λεγόμενον. ἂν δὲ ἀπὸ τῶν κοινῶν τε καὶ ἐνδόξων ὁρμώμενος ἐξετάζῃ αὐτόν, εἰ μὴ δοκεῖ αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἀγαθοὺς ποιεῖν. ὥσπερ καὶ τὸ λευκὸν, λευκούς. καὶ τὸ θερμὸν, θερμούς. καὶ τό τε τοῦ τιθέντος περαίνει. εἰ ἡ ἡδονὴ δοκεῖ αὐτῷ ἀγαθοὺς ποιεῖν, λήψεται μὲν ὅτι ποιεῖ ἐναρέτους τούτους. συνάξει δὲ ὅτι μὴ ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ ἐκ τῶν ἐξ ἐκείνου ἐνδόξων τε καὶ οἰκείων. διὸ καὶ μεταπείσειεν ἂν αὐτόν. εἰ καὶ γάρ πως παύσαιτο ὑπὸ τοῦ πείθοντι. Ἐνταξόμενος. διαλεχθησόμενος. Ἐντεῖλαι. προστάξαι, καὶ ἐντείλῃς αὐθυπότακτον. καὶ ἐντείλωμαι ὁμοίως. Ἐντείνας ἑαυτόν. διόδωρος. εἰς τὸν στρατιωτικὸν καὶ ἀντελῆ βίον ἐντείνας. ἀντὶ τοῦ ἐπιδούς. καὶ ἐντεῖναι τύψαι. καὶ ἐντείναντες, ἐπιθέντες. πληγάς τε ἐντείναντες τῆς κεφαλῆς ἀπετέμοντο. ἀντὶ αἰκισάμενοι. καὶ αὖθις. πληγάς τε τοῖς προσιοῦσιν ἐντεινόμενοι. Ἐντήκων. ἐμβάλλων. ἐνιείς. καὶ αὐτοῦ τῷ στόματι ἐντήκων χρυσόν. καὶ ταῖς ἀκοαῖς ἄργυρον. καὶ εἰς τὰς ῥῖνας ἐλέκτρου ὕλης αὐτῆς, ἀπεκτεῖναι. Ἐντήξας. ἀντὶ ἐμβαλὼν διδάξας ἐμφυτεύσας. καὶ ἐντήξας αὐτῷ ταῖς ψυχαῖς ἰσχὺν λόγων ἄμαχον καὶ σειρῆνας εὐγλωττίας ἐφολκοτάτην.

Ἐντομίας ὁ εὐνοῦχος. θλαδίας ἢ ὁ τεθλασμένος. Ἐντομίδια. οἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνόμενοι. τοιαῦτα εἰώθασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς τὰ ἔντομα ἔθυον τῶν παρ' αὐτῶν ὡς ἅγνα. τὰ δὲ ἔνορχα τοῖς θεοῖς. οἷον σφήξ. μύρμηξ. μέλιτται. ἃ οὔτε ἀναπνεῖ οὔτε πνεύμονα ἔχει. Ἐντομίς. ἡ ἐγχάραξις ἢ γλυφὴ ἢ ἐντομίδος. Ἔντονος. ἰσχυρά. Ἐντοπίζω. Ἐντὸς οἱ λογισμοὶ καὶ ἐνθυμήσεις. καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα. δαβίδ. καὶ πάντα τὰ ἐντός μου. Ἐντός. καὶ ἐκτὸς γενικῇ. ἐντὸς ἑβδόμης. ἀθήνησιν ἀπείρητο ἐντὸς ἑβδόμης στρατιὰν ἐξάγειν. Ἐνταῦθα μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκυλευσάτω. παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα ἐπιδεχομένων. πλείονα δῶρα διδοὺς καὶ ἀντιλαβὼν ἐνταῦθα μέρει. Ἐνταῦθα μέρει. ἀντὶ κατὰ τὸ τι μέρος διαδεχόμενος ἕτερος τὸν ἕτερον. καὶ αὖθις. ἰδὼν κἀκεῖνος ἐν μέρει τὸν κλῶνα, γαμεῖν ἔμελλεν. Ἐνταῦθα φονεύειν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος. σοφοκλῆς. ἐνταῦθα μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν κακῶν. ἐπεὶ ἔσται τέλος οἷον τοῦτο ὡς τιμᾶν τὸ τῆς ἀφροσύνης. Ἐντραπεζίτιδος. παρασίτου. Ἐντρέπει. ἐπιστρέφει. Ἐντρεπομένους. ἐγκλίνοντας. οἱ δ' ἠλίβατοι θεωροῦντες τοὺς βαρβάρους ἐντρεπομένους. καὶ δεδιότες μὴ λάθωσιν ἐγκαταληφθέντες, ὥρμησαν ἐπὶ τὸ παραπλήσιον. Ἐντριβής. συνήθης αὖθις ἐντριβὴς τῆς χώρας. Ἐντριόδῳ εἰμὶ λογισμῶν. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδήλων καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων. ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἐντριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ. Ἐντροπαλιζόμενον. ἐπιστρεφόμενος. Ἐντροπίας. οἱ μεταβόλοι. καὶ ἐντροπίας οἶνος ὁ ὀξίνης. Ἔντροφος. ἡ ἐντεθραμμένη. ἤπου παλαιὰ μὲν ἔντροφος ἡμέρα. λευκῷ τε γήρᾳ μάτηρ εἴη. ἀντὶ ὄντως που ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέρᾳ τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνῳ ἔντροφος μήτηρ. Ἐντρυφῶ. γενικῇ. οἱ τῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες. δοτικῇ δέ. ἵνα τὸ πορίσωμεν καὶ ταῖς ἀλλοτρίαις συμφοραῖς ἐντρυφήσαι. Ἐντοῖς ἱματίοις. ἀντὶ τῶν ὅπλων. οἱ δὲ πολιτικοὶ ἔθεον ἐν τοῖς ἱματίοις. Ἐντυγχάνειν καὶ συντυγχάνειν δοτικῇ. τουτέστιν ἐντυγχάνειν ἥρωσι. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ. ἀντὶ ἐπικεκαλυμμένως. ὥστε διὰ τοῦ ἱματίου τοὺς τύπους τοῦ σώματος διαδήλους εἶναι. Ἐνοικέτης τῶν νήσων. ἡ ἀφροδίτη. ἐξαιρέτως ἐν αὐταῖς τιμᾶται. Ἐνυάλιος. πολεμικός. σοφοκλῆς. διαστέλλει δὲ τὸν ἄρεα ἀπὸ τοῦ ἐνυαλίου. ὡς ἕτερον δαίμονα ὑπουργὸν τοῦ μείζονος θεοῦ. ἀρειανός. οἱ δὲ τῷ ἐνυαλίῳ ἀλαλάξαντες, ἐναντίοι ἐφέροντο. καὶ αὖθις. φάλαγγα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι, δρόμῳ ἐπῄεσαν ἀλαλάζοντες τῷ ἐνυαλίῳ. Ἐνυδροβίων. καὶ τὸ πολιὸν χηνῶν ζώων γένος ἐνυδροβίων. Ἐννυχὶ ἡ βουλή. διὰ τὸ τὴν νύκτα κατὰ σχολὴν διδόναι λογισ-

μου, ταῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένας. Ἔνυξεν· ἔπληξεν. Ἐνυάλιος· πολεμικὸς θεός. Ἐνύ-
πνιον· ἐφ' ὅσον τις ὑπνοῖ. ὄνειρον δὲ παυομένου τοῦ ὕπνου ἐγεῖρον καὶ ὁρίζον τὴν ψυχήν. ἢ παρὰ τὸ εἴρειν
ὅ ἐστι λέγειν. Ἔνυγρον· τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον. τὸ τῶν βρωμάτων δοχεῖον. Ἐν φρέατι κυσὶ
μάχεσθαι. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶν τινὶ προσμαχομένων καὶ ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων. τί δ' ἄν τις ἔχοι ποιεῖν
οὐκ ἐν φρέατι συνεχόμενος ὑπὸ τοῦ πολεμιαζομένου κυνός. ἀνευρεθεὶς μέν τινι ζητήσεως ὑπὲρ θαυμαστῆς
οὐδὲν ὑποφορᾷ χρείας. οὐ μὴν ἐφικτῆς γε οὐδενὶ αὐτῶν. παρὰ τὸ εἶτα θεὸς αὐτὴν μηνύσειεν. Ἐν χρῷ· εἰς χρῶ-
τα· πάνυ ἐπ' αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐφάπτεσθαι τοῦ χρωτός. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ. Ἐγκυτί· ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ· ἐν χρωτί· πλη-
σίον τοῦ χρωτός. τὸ δὲ ἐγκυτὶ τινῶν ἐν ὅσῳ. καὶ Ἀγαθίας· περιοξήσαντες ξυνῆπτον αὐτὰς ἀλλήλαις
καὶ συνεμίγνυον λίαν ἐν χρῷ παραπεπιεσμένα. Ἐν χρῷ κεκαρμένος· πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί. ἐν ζώ-
σι τοῦ καὶ πλησίον τοῦ δέρματος ἐκτεμὼν τὰς τρίχας ξυρουμένου. καὶ αὖθις· τὴν δὲ ἄρα αὐτῷ ἐν χρῷ φιλ(ον)· ὁ χρὼς
τοῦ χρωτὸς ἀπ' ἰκ(μάδος)· ὡς πέλως πέλω(ρος)· ἀπὸ τοῦ χρὼς χρωτί· ἀκροθιγῶς τῆς συλλαβ(ῆς). Ἐν χρῷ παραπλέων·
παρὰ Θουκυδίδῃ ἀντὶ τοῦ πλησίον. ἔστι δὲ ἡ ἀκρίβεια, οἷον ἐν χρωτί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς κουρᾶς τῆς ἄχρι τοῦ χρωτὸς
γινομένης. Ἐξάγιστος· ἀκάθαρτος. ἡ πονηρός. ὁ δέ, τὸ ψεῦδος ἀποστρέφεται καθάπερ ἄλλο τι τῶν ἐξα-
γίστων. καὶ αὖθις· διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονὴν καθάπαξ αἱ θηλυδρίαι διχοστατοῦσι πάντες εἰσίν. Ἐξ-
άγιστος· ἀντὶ τοῦ ἐναγής. Αἰσχίνης ἐπὶ τῷ λιμῷ· εἴρηκε τοὔνομα ἐξάγρια εἰ. ἀντὶ τοῦ ἀγρεῖος(?) ἀγριόω
ἐξαγριοῦται καὶ θρασύς. Ἐξαγριάζω αἰτιατικῇ. ἐξαγριαίνω δοτικῇ. Ἐξαγωγή. ἀρέσκει χρὴ κολάσαι
τὸν δοῦλον καὶ ἐπὶ ἐξαγωγῇ ἀποδόσθαι ἢ ἐᾶσαι τῶν προσηκόντων ἐν δεσμοῖς ἐναποθανεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀ-
φεῖσαι. ὁ δὲ τὴν δεξαμένην αὐτὸν φυγόντα ἀξιοῦσαν παθεῖν ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητὴν εἶναι.
καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακεν. Ἐξαγώνιος· ἔξω τοῦ ἀγῶνος. οἱ μὲν πολλοὶ τοὺς ἐν ταῖς σκη-
ναῖς ἀγωνιζομένους οἴονται καλεῖσθαι δεῖν. ὅλον ἡ παραλείπουσί τι τῆς ἐξ ἀνάγκης ῥήσεως. ἢ ποιεῖν τι
παρὰ τὸ προσῆκον. Αἰσχίνης δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἔξω τοῦ ἀγῶνος λεγομένων λόγων. τουτέστιν οὐ προσηκόντων εἰ-
ρῆσθαι. Ἐξάδιος· ὄνομα κύριον. ὁ ἐξέχων ἐν τῷ διώκειν. Ἐξαιρουμένους(?) τοὺς ἀγῶνας· ἐπὶ τῶν πολ-
ραῖς ποιοῦσιν. οὐδέ ποτε τοῦτο μέσον ληφθήσομαι ἢ παραδώσω ἵνα τῶν χειρῶν ἐλήλυθε. καὶ μὴ μέσην ἀρά-
μενος, γνῶ ὅτι γυνὴ εἰμὶ ἐν τῷ τίτθῃ. Ἐξακελαρρεῖ· ταραρρεῖ οὐ ὠκεανοῖο. ἐκ τοῦ ἡσύχως ῥέον-
τος διὰ τὸ βαθύ. Ἐξακμαῖον· ἀντὶ τοῦ ἀκέραιον. ἀμαρῶς. Πολύβιος. ὅτε τοὺς ἐξακμαίους συμπε-
θομένους τῶν ἀνθρώπων. πρός τινας βασιλεῖς ἢ δυνάστας. κοινωνίαν πραγμάτων ἀεὶ προσδεκτέον μᾶλ-
λον, ὅτε τοὺς Αἰτωλοὺς ποιήσαντας μετατιθέντας αὐτῶν τὰς ἐπιδίδας ἀπηνεῖς τινες ὑποκειμένων πρὸς ἑτέ-
ρας φιλίας καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους. πολλάκις δὲ ἐπεὶ τοῖς πολλάκις ἐν βίῳ τῶν μεγίστων ἀγα-
θῶν ἐγένοντο αἴτιοι ταῖς πόλεσι. καὶ τὰ παραδείγματα ἐξ αὐτῶν τῶν ἐνεστώτων καιρῶν. Ἐξακεραίου· οὐ
δυνάμενος ἢ πείθειν ἐξακμαίου διὰ τὴν ἀλαζονείαν καὶ ἀπειρίαν τοῦ βασιλέως. Ἐξακριβωθέντες· ὀλι-
γωθέντες. Διόδωρος. ἄνδρες ἐξακριβωθέντες ὑπὲρ βασιλέως εἰς μέγεθός τε καὶ ὕψος σωμάτων καὶ τόλ-
μης ὀξύτητα καὶ ἀπονοίᾳ. Ἐξαλέξαι· ἀντὶ τοῦ ἀλέξασθαι. μὲν ἀνδρός. ἀντὶ τοῦ ἐξαλέξομεν καὶ τί σοι δῶ-
σουσι. Ἐξάλειπτρον· τὸ μύρου λήκυθον ἢ ἀλάβαστρον. ἐξ οὗ ἀλείφονται διὰ τοῦ ἐπιτηδεύοντες. ἀλεισοφάνες.
ὑποχῶν δὲ ἀλάβαστρον τοῦ ἐξαλείπτρου γυναί. Ἐξαλειλιμμένος· ἠλειμμένος. Ἐξαλίσας· ἐκκυλί-
σας. ἵππους ἐκκυλίσας εἰς τὴν κόνιν. ἀλινδήθρα δὲ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ διαθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν. ὡς
ἀλεισοφί ἐν βαλανείοις. πολλὰς ἀλινδήθρας τε καὶ ἐκκυλίσματα. Ἐξαμομένης· ἀνασκιρτώσης.
Ἴωνες. οὐκ αὐξάνεται, τῆς φλεγομένης δι' αὐτὴν τῆς ἐπιδόσεως ἐξαμομένης. Ἐξάμοος καὶ ἐξάμης
ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης, ἀπόρρητον παραδόξως. Πολύβιος. τὸ δ' ἅμα τε θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖ-
ον προσποιουμένους καὶ λιπαροῦντας τοὺς βωμοὺς ἐξαμῶς καὶ παλινδιαφθείρειν, μανίας ἐστίν. Ἐξάλ-
λως· καθ' ὑπεροχήν. τὸ δ' ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον λιπαροῦντας τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως. ὁ ὑπὸ
ἐξουσίας ὁ βασιλεὺς ποιεῖν γυναικεῖον γυναικιζόμενος. ἅμα δὲ ταῦτα λυμαίνεσθαι. καὶ διὰ τὸ
τούτων καταφορᾶς τὴν ἐς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, λυπῶντος ἔργα καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας καὶ
λογισμῶν. Ἐξάμαξις· ἡ λεγομένη ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις Λήναια. ἐν ᾗ ἠγωνίζοντο οἱ ποιηταί συγ-
γράφοντές τινα ᾄσματα, τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅ ποιεῖν δημοσθένης ἐξαμάξης εἶπεν. ἐφ' ἁμαξῶν γὰρ οἱ ᾄ-
δοντες καθήμενοι, ἔλεγόν τε καὶ ἦδον τὰ ποιήματα. λέγεται καὶ Λήναιά τις ὁ χορὸς ὁ τῶν Ληναίων. Ἐξαμβλίσ-

κειν. ἐκ τιτρώσκειν. Αἰλιανός· καὶ τὸ τῆς τραχηδόνος ἀπέλω ἐξαμβλίσκειν ἔφασαν. Ἐξαμβιστίανος,
ἐκ παραδρόμου τι πλείστων ὑπὸ Ῥωμαίοις. Ἐξαμένοις πόνοις· ζήτει ἐν τῷ πόνου. Ἐξαμήσω· ἐξ-
ανύσω, ἐξοίσω τοὺς πνεύμονας. καὶ ἐξαμήσω. Ἐξαμμορμιλίου· ζήτει ἐν τῷ βασιλικῷ.
Ἐξάμμου σχοινίον πλέκειν· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἐξαμυσθαι· ἀμυσθῆναι τουτέστιν ἀπαντλῆσαι καὶ ἀνα-
παύεσθαι. ἐπεὶ γάρ. Ἐξαναγκαίας τύχης· οἷον ἀναγκαστῷ μόρῳ. καὶ ὅτι ἐκ τούτων ἐκ βίας
καὶ ἰδίῳ θανάτῳ. Σοφοκλῆς· τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξαναγκαίας τύχης. ἔστι δὲ πυθικὸν πρόσταγμα.
Ἐξαναστάς· μετοικίσας. ὁ δὲ Θεσπιάδης ἐξαναστὰς ἐξ Ἀθηνῶν, Θεσπιὰς ἐν Βοιωτίᾳ ἔκτισεν. Ἐξα-
ναχωρεῖ· Θουκυδίδης. Ἐξανδρούμενος· τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα. Ἐξανεμοῦσθαι· ἐπαίρεσθαι.
Ἐξανθίζω· τὸ βάπτω. ὥστε τὸ ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς ῥαφάς. ἐξανθῶ δὲ τὸ ἀναβλαστάνω. ὡς τὸ
ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος. Ἐξανθρωπίζω. Ἐξάντης· ἔξω ἄτης καὶ βλάβης. καὶ οἱ μὲν ἔδρασαν ταῦ-
τα. εἶτα μέντοι ἐξάντεις γίνονται τοῦ κακοῦ. Ἐξάντη· ὑγιῆ. ἔξω ἄτης. ὡς ἂν γενέσθαι με τῆς ἐξ-
άντη νόσου. τὸν γ' εἴκελον δώσομεν. ἀλλ' ἐξάντης τοῦ τραύματος ὁ θαυμαστὸς γενόμενος, καὶ εἶτα ἄθλον ἀ-
παιτεῖ. καὶ Αἰλιανός· θυγάτηρ δὲ ἤπερ λώη τοῦ ἐκείνου μηχανῶντι καὶ ἐπιβουλευθὲν μαθοῦσα, ἐξάντης
γίνεται τοῦ κακοῦ. ἔστι δὲ καὶ ἐπιφώνημα ἐξάντης. λάσω τὸ ὑμὸν κακὸν ἄλλον ἔχοντα. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.
Ἐξανύω· κατεργάζομαι. Ἐξαπατῇ· ὁ λογοθέτης ἐν τῷ μάρτυρι τῶν κακηκλέδου. ἐν ὀλίγῳ γὰρ συνι-
δόντες ὡς οὐκ ἐξαπατᾷ τι καὶ ὄνειρος ταῦτα ὁρώμενα ἀλλ' ἐγρήγορσις καὶ ἀλήθεια. Ἐξάπινα· ἐξαί-
φνης. Ἐξαπίναιον· ἐξαίφνης. οὐ μέγα τι σωφρεῖ τὸ τῆς ἐπιθέσεως ἐξαπίναιον οὔτε βλάψαι
Ῥωμαίους, οὔτε ὠφελῆσαι. καὶ ἐξαπιναίως· ἐξαίφνης. ἐκ κυκλόθεν. Δαβίδ. ἐξάπινα κατετοξεύ-
ουσιν. Ἐξαπλῶν· διπλασιάζων καὶ πολυπλασιάζων. ἀντὶ τοῦ πότερα ἀνέλοιο εἶ σοι δοίη τις αἵρε-
σιν. λυπῶν τοὺς φίλους αὐτὸς ἐν ἡδονῇ διάγειν, ἢ κοινωνεῖν τοῦ παντός, καὶ αὐτοὺς φίλους λυπεῖν. κ.
πρὸς Αἴαντός φησιν. ἀνὴρ ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ, αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἴχετ' ἐν κακοῖς. ἡμᾶς δὲ τοὺς
φρονοῦντας ἠνία ξυνών. νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου, κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κα-
κῇ. ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος. ἆρ' ἐστὶ ταῦτα δὶς ἐξαπλῶν κακά; Ἐξαπόπτου· ἐξ ὑψηλοῦ
τόπου. Ἐξάπτεσθαι· ἐξαρτᾶσθαι. ἀντιλαμβάνεσθαι. Ἐξάραντος· ἔξω ποιήσαντος. Ἐξαράξειν. καὶ
ἐπὶ μᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὀργὴν καὶ ἠπείλουν τὰς θύρας ἐξαράξειν. τουτέστι συντρίψαι καταβαλεῖν.
Ἐξαρέσασθαι· τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀράς. τουτέστι τὰς εὐχὰς ἃς ἐπὶ τῇ ἱδρύσει τοῦ ἱεροῦ εἰώθασι ποιεῖ-
σθαι. Ἐξαργυρῶσαι· οὐκ ἐξαργυρεῖσαι. Θουκυδίδης. ἢ. ὁ δ' ἄλλην δὲ ἐκπελῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν
ἐξαργυρῶσαι. Ἔξαρθρος· ἐκμελής. ἐξωστεισμένος. Ἔξαρνος· ὁ τοῦ ἀρνεῖσθαι ἐπιμένων καὶ ἀρνού-
μενος καθόλου. ὁ δέ, μαστιγωθείς, ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι. Ἐξάρξαντες· ἐκκηρύξαντες. κηρύξαν-
τες. Ἐξάρξατε· ἄρξατε μελῳδίας ὑμνήσατε. προκατάρξατε. καταλήξατε. Ἐξάρσεις· ἐπάρ-
σεις. ὁ δέ, θρασύτερος γενόμενος, ἐξάρσεις τε τῆς ψυχῆς καὶ ἐπειδὴ νικήσας ποιούμενος, συνελαθείς, ἀπέλιπε
τὸν βίον. Ἐξαρτήσας· ἀντὶ τοῦ ἐφελκύσας. ἢ κρεμάσας. καὶ ἐξαρτῶμαι· συμπαρέπομαι. ἀεὶ σοῦ γὰρ ἐξαρτῶ-
μαι. καταρτῶμαι καὶ περιπίπτω. καὶ σπουδάζω. καὶ αὖθις· ἐν μὲν εἰρήνῃ σπουδῆς ἐξαρτώμενος ἀεὶ γὰρ δο-
λερῶς ἐπὶ τὸ πάλιν πολέμου αἴτιον. Ἐξαρτίζει· τελειοῖ. πληροῖ. παρασκευάζει. Ἐξαρτύσας· ἐκπλη-
ρώσας ἢ ἑτοιμάσας. Ἐξάρτυσις· πυθόμενος δὲ τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ στόλου τῶν Ἰώνων τουτέστι τὴν
παρασκευήν. Ἐξάρχοντες· ᾄδοντες, οἱ δὲ σὺν μετὰ θορύβου καὶ ἡδονῆς παιᾶνας ἐξάρχοντες.
Ἐξατμισθῆναι· ἐξελεπτώθη. Ἐξατρεία· ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας. Ἐξαυδᾷ· ἐκφωνεῖ. ὁ-
μολογεῖ. Ἐξαυτῆς· παραυτίκα. εὐθέως. ἐξαυτῆς οἱ προειρημένοι βιβλιοφόροι ἐπέμφθησαν πρὸς τὸν
πορεία, διαστρέφουντο ὁ ὄχλος. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ἐξαυτῆς προήει βάδην τῇ πορείᾳ χρώμενος. Ἐξα-
ψάμενος· ἐπισχών. πολλαπλακείς. Ἐξαιθριασθέν· λαμπρυνθέν. Ἔξαιμοι· οἱ λείψαιμοι οἱ πλεῖστον
αἷμα κενώσαντες. Ἐξαιρέσεως δοτική. ὁ δ' ὅτε τις ἄγοι μέν τινα ὡς δοῦλον. ἄλλος δέ τις αὐτὸν ὡς ἐ-
λεύθερον ἐξαιροῖτο, ἐξῆν τῷ ἀντιποιουμένῳ τοῦ ἀνθρώπου ὡς δούλου λαγχάνειν ἐξαιρέσεως δίκην, ὑπὲρ ἧς τὸν ἐλεύθε-
ρον αὐτὸν ἐξαιρουμένου. Ἐξαιρετέα· ἄξια τοῦ ἐπιγραφῆναι. ἡ Καρχηδὼν παρὰ Ῥωμαίοις ἐξαιρετέα ἐδόκει
εἶναι καὶ Κορνηλίῳ ὑπάτῳ καὶ ἔλεγεν ὅτι ἀδύνατόν ἐστι συνεστώσης αὐτῆς, ἀδεῶς ἀσφαλεῖν. Ἐξαιρε-
τὸν δ' ἐπὶ λεκτόν, ἐξαιρετὸν ἢ ὃ ξυνὸν τὸ ἐκκρινόμενον. Ἐξαίρει· ὑψοῖ. Ἐξαιρεῖται· ἀφαιρεῖται λαμβάνει.
καὶ ἐξαιρέσομαι ὁμοίως. Ἐξαίροντες. Ἐξαιρούμενοι· ἀπονομιζόμενοι. Ἐξαιροῦσιν· ἐκβάλλουσιν. ἀ-

φανίζουσι

φοινίζουσι· φθίνοντα γὰρ καὶ οὗτοι ὑφαντὰ ἐξαίρουσιν ἤδη. Ἐξαίσια· παντὸς ἐπιεικῶς καθαί με-
τος· ὑπερβαλόντος. πλοῦτος ἐξαίσιος. Πολύβιος· ἐπιγίνεται χειμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον. Ἐξ-
αίτης· ἀφαιρέτης. Ἔξαιτον· τὸ ἐξαίρετον. ἔξαιτα περιπέρκεα ἀπὸ λαΐδος ἦμος ἀπαρξεῖς πτίσας
ὑπερθύμαις πέτρας. Ἐξεβοήθη· τὸ ἐλαλήθη. ἐξεβοήθη δὲ τὸ ἐβοήθησεν. Ἐξεγεγράψαμεν· αὐτὶ τοῦ
ἐμνημονεύσαμεν. ἀλεισοφόρου ὄρνισιν· ὃν ἐγὼ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐξεγεγράψαμεν. Ἐξεγρόμενος· ἐξυπνισθείς. Ἐξερ-
γάσεις· τὸ ἐκτελέσαι τινὰ διὰ τὸ τῆς ἐπινοίας τῆς κατασκευῆς· οὕτως Δημοσθένης. Ἐξεδιήτησε· κακῶς
διῴκησε. Ἐξέδησεν· ἐξεζήτησεν· ἐκ τοῦ δίζω τὸ ψηλαφῶ. Ἐξέδοτο· ἐξέδωκε. Ἐξέδρα· ὁ δέ, κα-
τῆρχε χωμάτων· τὸ μὲν, κατὰ τὴν βόρειον ἐξέδραν. ἡ μεταξὺ τῶν δύο πυλῶν. καὶ αὖθις· κατῴκει πλη-
σίον τῶν μυστηρίων ἐπὶ τῆς ἐξέδρας. Ἔξεδρον· ἔξεδρον χρόαν ἔχων· τουτέστι παρηλλαγμένην. καὶ Σοφο-
κλῆς· οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ. αἰωνοὶ ἐλέγοντο ἔξεδροί τε εἶναι καὶ μηδαμῇ χρηστοί. Ἐξ-
έζεσεν· ἐπληρώθη. καὶ τὸ σύμπαν αὐτοῦ σῶμα ἑλκῶν ἐξέζεσεν. Ἐξεθειάσθησαν· ἐπαλίτωσαν· ὁ δὲ ἐκπολεμώ-
σας οὐ μόνον ἑαυτὸν ἐξεθείασεν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν κατέστρεψεν. Ἐξέθει· ἐξέτρεχεν.
Ἐξεθύσαντο· ἐμαντεύσαντο. οἱ δὲ μάντεις ἐξεθύσαντο, ὡς ἥκιστα ὅσιον ὂν τοῦτο. Ἐξέθορεν.
Ἐξεκάκησα· ἀπηγόρευσα. Ἐξεκαρυκώθη· ὡψοποιήθη· συνεκόπη. Ἐξεκλήθη· ἐκ τοῦ δείπνου ἀ-
νίστατο. νυκτὸς δὲ γενομένης, τοὺς οἰκέτας ἐξεκάλει τοὺς ναυάρχους. Ἐξεκέκλητο· προεκαλεῖτο.
ταχὺ δὲ ἐξεκέκλητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν· ἅτε οἰκείους ὄντας τῶν βιωτῶν ἐγχειρημάτων.
Ἐξεκίνησεν· ἐξεδίωξε. Σοφοκλῆς· παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν στικτὸν κεράστην ἔλαφον.
Ἐξεκλησίασε· συνήθροισε. Ἐξέκνισεν· ἐξένοψεν. Ἡρόδοτος· δελτίον δίπτυχον λαβών, τὸν κη-
ρὸν αὐτοῦ ἐξέκνισεν. Ἐξεκόκκισεν· ἀντὶ τοῦ ἐξέκλασεν· ἐξέβαλεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων.
Ἐξεκόπη τὸν ὀφθαλμόν· ἐπηρώθη. Ὁράτιος ὁ Ῥωμαῖος. καὶ ἐπεκλήθη Κόκλης· τὸν γὰρ ὀφθαλ-
μὸν ὄκλον καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Ἐξεκώμασεν· ἐξαπορρεύσεν. Ἐξεκύκλησαν· ἐξώ-
σησαν. Αἰλιανός· ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεκύκλησαν αὐτὸν ἐγκαλυψάμενος τὴν κεφαλὴν
ὑπὸ ἄσωτον. Ἐξέλαθον· λαθεῖν ἠδυνήθησαν. Ἐξελέγχειν· φανεροποιεῖν. ὁ δέ, ἠξίου τὰ ἐγχει-
ρισθέντα βασάνοις ἐξελέγχειν. Ἐξέλεξεν· συνήθροισε. χρήματα δὲ παρὰ τῶν Λιβύων πολ-
λὰ μὲν εἰς τὸ κοινόν· πολλὰ δὲ καὶ εἰς τὸ ἴδιον ἐξέλεξεν. Ἐξελιγμοί· ἰδέαι διπλαῖ, ἡ μὲν κατὰ λόχους,
ἡ δὲ, κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἀνὰ ἑκατέρου αὐτῶν, τρία. καλεῖται γάρ ὁ μὲν, Μακεδών· ὁ δὲ, Λάκων·
ὁ δὲ, Χόρειος· ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. Μακεδὼν δὲ ἐξελιγμός ἐστιν, ὁ κατὰ λόχους
ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος, τὸν ἔμπροσθεν τόπον. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας
τὴν ὄπισθεν. Λάκων δέ ἐστιν, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος, τὸν ὀπίσω τόπον. ὁμοίως δὲ ἀντὶ
τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὴν ὄπισθεν. Χόρειος δέ ἐστιν, ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγ-
γος· τὸ μὲν κατὰ μῆκος ὁπλιτῶν αὐτῶν προκατεῖχον τόπον, ἑτέρους μεταλαμβανόντων. τοῦ μὲν λοχαγοῦ
τὸν τοῦ οὐραγοῦ. τοῦ δ' οὐραγοῦ, τὸν τοῦ λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, ὄπι-
σθεν. οἱ δὲ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοί, γίνονται, ἐπειδὰν ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν, βουληθῶμεν τὰ κέρατα καθι-
στάναι· τὰς δὲ ἀκμὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ καὶ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖσθαι καὶ ὁμοίως τὰ δε-
ξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις· καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς. Ἐξελίξαντες· εἶτα ὑμεῖς τὰς φάλαγ-
γας ἐξελίξαντες ἀγχίστροφοι γινόμενοι αὐτίκα μέτωπον ποιήσεσθε τοῖς διώκουσιν. κἄτα ἐν ὅπλοις
διαδρομαί τινες ἐγίνοντο καὶ ἐξελίξεις καὶ περίοδοι. Ἐξέλιπε φυσητήρ· ἐξέλιπε μόλιβδος
φυσητήρ, καὶ τὸ ὄργανον ὃ ἐμφυσᾷ ὁ χρώμενος· καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος. συγ-
καίουσι δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλιβδον, ἵνα συγκαιόμενος ἀναιμᾶται καὶ ἀναλαμβάνῃ εἰς αὐτὸν τὸ νόθον.
Ἐξελίσσουσι· κινοῦσι. Ἐξελοφίζετο· ἡ δὲ γῆ ἐκ τῆς Δικαιαρχίας λόφων ἐξελοφίζετο. Ἐξε-
μεῖν· ἐκκενοῦσθαι. Ἀριστοφάνης· μὴ δῆθ' ἱκετεύω. τουτέστι μὴ εἴπῃς. πάλιν γ' ὅτι μέλλω ἐξεμεῖν, τό-
τε λέγε φησί. ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν. ῥᾷστα γὰρ ἂν μαθὸν ἐξεμέσαιμι. Ἐξέμμαν-
αι· αἰτιατικῇ. Ἐξεμηρύσατο· διεξῆλθεν. ὁ δὲ ἀνανίας ἐν ὅλῃ τῇ νυκτί, μόλις ἐξεμηρύσατο τὰς
χαράδρας. Ἐξ ἐμοῦ· παρ' ἐμοῦ. Ἐξεναντίας· ἐπίρρημα. Ἐξένευσαν· ἀντὶ τοῦ ἀνένευσαν τὸ ἀπηρνή-
σαντο. οἱ δὲ, μὴ θέλοντες βοηθεῖν αὐτοῖς, ὡς πρὸς ἄλλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν.

Ἐξένωσαν· ἐξεκολύμβησαν. Θουκυδίδης· τὰς δὲ ἄλλας ναῦς ἐπικαταλαβόντες, ὅσαι μὴ ἔφθησαν πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλὰς ἀπέκτειναν ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν. Ἐξένιζεν· ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν. ὁ δίδυμος δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ ἀττικοῖς ἀλλὰ ξένοις ῥήμασι διελέγετο. Ἐξένισεν· ἐξενοδόχησε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν. ἡ λέξις δέ φησιν. ὁ δὲ ἄρης ὅτι ἐξένισεν αὐτόν. τουτέστιν ὅτι ἀπέκτεινε. ξένια δὲ ἄρεως τραύματα καὶ φόνοι. καὶ ἀρχίλοχος· ξείνια δυσμενέσι λυγρὰ χαριζόμενος. ταῦτα θρηνεῖ ἀδελφὶ τοῦ ὀρέστου. Ἐξένος τὸ παιδίον ὁρῶ· ἐπὶ τῶν παρορώντων. Ἐξέπεσεν· πόρρω ἀπέφυγεν. καὶ τελευτῶντες τῆς νήσου ἐξέπεσον· ἀντὶ τοῦ ἐξεβλήθησαν. Ἐξεπιμέτρου· ἡ τῶν ἐσσαίων αἵρεσις οἵ εἰσιν ἰουδαῖοι τῶν φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν δικαιοσύνην ἐξεπιμέτρου διανίστησι. Ἐξεπιώκατον· ἐθλίβουσιν. ἢ ἐθλίψατε. ὡς ἐμοῦ γε τὸ ξύλον τὸν ὦμον ἐξεπιώκατον. ἀριστοφάνης λυσιστράτη. Ἐξεπίσδου· Ἐξεπιπολῆς· οἷον ὅτι ἀβαθὲς ἀλλ' εἰς ὄψιν. Ἐξεπιτάγματος· ἐκ προστάγματος. ἐξεπιτάγματος· ἀλλ' ἑσπούδασε καὶ εἴπετο. Ἐξεπίτηδες καὶ ἐπίτηδες· ἑκατέρως λέγουσιν ἀττικοὶ ἀντὶ μάτην. ἐξ ἀνάγκης. ἀργῶς. ὅτι ἐπίτηδες ἡ πόλις ἄρχειν καθίστησι δικαστάς. Ἐξέπλευσεν· ἐξώκειλε. παρέβαινεν. ὁ δέ, ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν καὶ πολλὰ εἰς τὸ ἄγαλμα παρώνησεν.

Ἐξέπλευσας· ἠρόδοτος. πῶς ὅτι ἐξέπλευσας τῶν φρενῶν, σεαυτὸν διαφθείρας. ἀντὶ τοῦ ἐξέπλευσας. τουτέστι παρέβαινες. καὶ ἐξώκειλας. Ἐξεπολέμωτο· ἐνικήθη. Ἐξέπραξεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν. ὅτι πυρφόρος ὁ θεοῦ ἱκανῶς ἐξέπραξεν. Ἐξεπρέμνιζον· ἀντὶ τοῦ ἐξετέμνον τὰ πρέμνα. τουτέστι μεταχειρίζων τὰ στελέχη. οὕτω δημοσθένης. Ἐξεράσατε τοὺς λίθους ἐκκενώσατε. ἐκβάλλετε. ἀποῤῥίψατε. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ ἔρας ὅ ἐστι τῆς γῆς. Ἐξερέων· ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶν.

Ἐξερεύξει· ἐκφέρει. ἐξενέγκῃ. Ἐξερήσομαι· ἐρωτήσομαι. Ἐξεθίζουσι τοὺς νέους καὶ παρασκευάζουσιν αὐτοὺς συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον. Ἐξερήμωτο· κατὰ ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον.

Ἐξερῶ· ἐξώσω. Ἐξερωγυῖα· διεφθαρμένη. ἡ πληγή. ὡς ἀπὸ γενικοῦ τρόπου ἐξερωγυῖα. καὶ οἱ θυμοὶ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ δόξαι καὶ τοῦ χρυσοῦ ὁμοῦ ἐξερρωγότες. Ἐξ ἔρωτος ὅτι δι' ἔρωτος ἐν οἷς τι νόσος ἐπισυμβαίνει. ὅπου ἀντίοχος ὁ σελεύκου παῖς ἔπαθεν. εἶτα ὑπὸ ἰατρῶν ἐφωράθη τὸ πάθος. Ἐξερύσατο· βαδίσασι. Ἐξερρύησαν· ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκπεσόντων φανέντων.

Ἐξεσάλαξας· μετεκίνησας. ἐν ἐπιγράμματι. τὴν δὲ θυμοῦ ἐξεσάλαξας ὅλην θαμβεῖ φαντασίην. Ἐξεσία· ἡ πρεσβεία. Ἐξεσκληκώς· τὸ ἀποξηρανθέν. Ἐξεσόβησα· ἐξεδίωξα. ἐν ἐπιγράμματι. ἔκχυτον ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον. καὶ αὖθις. καὶ τὰς ὄρνιθας πολλάκις ἐξεσόβει. Ἐξεστεμμένοι· ἀντὶ τοῦ κεκοσμημένοι. εἰώθασι γὰρ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δέ ἐστι ὁ προσειλημμένοι ἔριον τῷ θαλλῷ. σοφοκλῆς. ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. Ἐξέστηκε· μαίνεται. ὁ δέ, τῇ πολυχρονίῳ τριβῇ τῶν πολεμικῶν, τελέως ἐξέστη τῶν φρενῶν. Ἐξέστησαν· ὑπεχώρησαν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐξέστησαν αὐτοῖς ὡς κρείττοσιν. Ἐξέστιν· δοτικῇ. Ἐξέστω· ἐξουσίαν ἐχέτω.

Ἐξέσσυτο· ἐξώρμησεν. Ἐξέσχε· τουτέστι τὴν πλευρὰν λόγχῃ διήλασε. καὶ ἀπὸ ῥύμης τῆς αἰχμῆς. ἐξέσχεν ἐπὶ θάτερα ἀντὶ τοῦ διήλασε. διῆλθε. Ἐξέσχεν· ἡ κοντὸς ἢ τὸν δεξιὸν ὦμον διαμπερές. καὶ ἐξέσχε τὸ βέλος ἀντὶ τοῦ διῆλθε. Ἐξετάζω· αἰτιατικῇ. Ἐξεταζόμενος· ἐλεγχόμενος. δοκιμαζόμενος. ἢ συναριθμούμενος. ἐν πράξεσι μεγίσταις ἐξεταζόμενος. καὶ αὖθις. ἐρεύνα τὴν πόλιν ἔνδον ἐξεταζόμενος φρετονίων στρατηγὸς τῶν ἐπὶ τῆς μυσίας. οὓς δοῦκας καλοῦσι.

Ἐξεταζόμενος πρὸς τοῖς βασιλείοις. Ἐξέτει· ἐξαέτει βαρυτόνως ἀττικῶς. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὃ λέξ ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πειθόμην. καὶ ἐξ ἔτους ἀττικὴ σύνταξις. Ἐξευγενίζω· αἰτιατικῇ. Ἐξέτηξεν· ἠφάνισεν. Ἐξευθετεῖ· ἐπιστολὴ δὲ ἐξευθετεῖ πρὸς αὐτὸν ἐπιθεῖναι ἐγχαράξασα. τουτέστιν ἰδιάζουσαν, ἐκ τοῦ παραυτίκα. Ἐξευμενίζεσθαι· πείθεσθαι. Ἐξεφαύλισαν· παρὰ τοῦ ὀλιγώρως ἐλογίσαντο. οἱ δέ, ὅτι ἐξεφαύλισαν τὸ τῆς κρήνης αὐτοσχέδιον ἐκείνου μῦθον. οἷα δὴ κρουνῶν λιτὴν τινα θυσίαν.

Ἐξεφόδου· ἐκ τοῦ παραχρῆμα χωρὶς πόνου. ὡς ἔγωγε μὴ ἐξεφόδου οἷόν τε ἐξελεῖν τὴν θεοδοσίου πόλιν ἀναχωρεῖ. Ἐξεφώνει τὸ ὄγδοον ἀττικὸς ἐπίσκοπος κωνσταντινουπόλεως. ὅτι ἐπαύετο διανυκτερεύων περὶ τὰ τῶν παλαιοτέρων ἀγωνίσματα. διὸ καὶ ὅτι ἐξεφώνει παρὰ τῶν φιλοσόφων σοφιστῶν. Ἐξεφοίτα· ἐθριάμβευεν. ὁ δὲ πλείστους ἀπελέγξας καὶ βεβήλους ἐξεφοίτα τὰ τῶν σωματοθερ-

κῶν ὄργια ὡς Φυγάδας, ἀπέδρα πρὸς τοὺς Κυζικηνούς. Ἐξέφυ· ἐβλάστησεν. Ἐξεφύρθης· ἐμιάνθης. Ἐξεφύσησα· διεσκόρπισα· ἐβδελυξάμην. Ἐξεφύσησεν· ἐκίνησεν· ἐξέπραξεν. ἀπὸ τοῦ σπινθῆρος δὲ τὸ φυσῆσαι ἔλαβεν, Ἀριστοφάνης· ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικῶν ψηφισμάτων, ἐξεφύσησε τοσοῦτον πόλεμον· ὥστε τῷ καπνῷ πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι. Ἐξέχεα· ἐπ' ἐμοὶ τὴν ψυχήν μου. τουτέστιν διεχύθην καὶ διεκινήθην εἰς ὀδυρμούς. ἄπαυστον ἔχω τὸν θρῆνον. Ἐξέχειν τὸν ἥλιον· τὸ ἐπιτεταλκέναι. ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε καλάριόν τι παροιμιῶδες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον. ὅταν ἐπινέφῃ ψύχους ὄντος. Ἀριστοφάνης Νήσοις· λέξεις ἅπερ ὡς περὶ τὰ παιδία, ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε. καὶ ἐν σφηξί· καὶ ταῦτα μὲν νῦν ὁ λόγος ὧν ἐξέχει ὕλη κατὰ τὸν ὄρθρον ἡλιάσαι πρὸς ἥλιον.

Ἐξεχώρησεν· ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησεν ἐκ τῶν ἄρθρων. Ἐξέχεε· οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχεε κακά. ἢ θόρυβον χώραν περὶ ἐν Ἰαῦθα καὶ μεταξὺ τὸν ἐλαιοπώριον. Ἐξῆ· τουτέστιν ἔξελθε. παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἐξῇ· παρέξῃ. οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἐξῆς αὐτῷ ἐξῆν. Ἐξείδιον. Ἐξείη· συνεκεχώρητο. εἴθισο. Ξενοφῶν· ᾔδεσαν γὰρ πάντες ὅτι ἐξείη αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι προσελθεῖν. καὶ εἰ καθεύδει ἐπεγείραντα εἰπεῖν. εἴ τις τι ἔχοι πρὸς πόλεμον. Ἐξείης· παρὰ ποιηταῖς ἐφεξῆς ἐπὶ στίχον. Ἐξῃκασμένον· θεραπεύοντι τὸν νεὼν καὶ περαίροντι πᾶν ὅ τι οὖν ἄγαλμα ἐξῃκασμένον αὐτῷ καὶ τετιμημένον. ἀντὶ τοῦ ἐξωμοιωμένον. Ἐξῃκασμένος· πεπλασμένος. Ἀριστοφάνης· μὴ δείσητε. οὐ γάρ ἐστιν ἐξῃκασμένος. ἀντὶ τοῦ πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὅμοια τὰ προσωπεῖα ποιεῖν τοῖς κωμῳδουμένοις ὑπ' αὐτῶν. καὶ περιτίθεναι τοῖς ὑποκριταῖς.

Ἐξῃκονισμένον· μεμορφωμένον. Ἐξῃλειμμένον· ἐκλεκτόν. Ἐξείλετο· ἔλαβεν. Ἐξῃρημένοι· ἀφῃρημένοι. Ἐξῇμι· οὐκ ἐξελεύσομαι λέγουσιν Ἀττικοί. Ἐξεῖναι· δυνατὸν εἶναι.

Ἐξένισαν· ἐξενοδόχησαν. Ἐξείραντες· ἐξελκύσαντες ἐξελόντες. Ἀριστοφάνης· τὴν γλῶσσαν ἐξείραντες αὐτοῦ ἐκκοψόμεθα. Ἐξείργειν· ἀπείργειν· κωλύειν. Ἐξήρετο· ἠρώτα. Ἐξείρπυσεν· ἐξεσύρη. ἐξῆλθεν. ἡ δ' ἔχιδνα ἐξείρπυσεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναγκασθεῖσα. Ἐξῇσιν· ἐξέρχεται. Ἐξήκει· ἐξηλλάττετο καὶ τρόμος εἶχε. καὶ ἡ χρεία αὐτοῦ ἐξήκει καθεδεῖσθαί τι τὸ πλῆθος τῆς στρατείας καὶ τῶν ὅπλων τὴν λαμπρότητα. Ἐξέρψεν· ἀνέδωκεν. Ἐξῆν· αὐθυπότακτον· δυνατὸν ὑπάρχει. Ἐξηγήσασθαι τοῦ διηγήσασθαι διαφέρει. διηγήσασθαι μὲν γάρ ἐστιν, εἰπεῖν ἁπλῶς, ἅτινα αὐτὸς ἐπίσταται. ἤτοι πρὸς ἀγνοοῦντας τοὺς ἀκροωμένους λέγων. ἢ καὶ πρὸς εἰδότας. τὸ δ' ἐξηγήσασθαι, ἅμα λέγειν τὰ περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες, καὶ διδάσκειν αὐτοὺς περὶ ὧν πυνθάνονται. Ἐξηγηταί· οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσιν ὑποδεικνύοντες καὶ διδάσκοντες περὶ τοῦ ἀδικήματος οὗ ἕκαστος γράφεται. Ἐξηγηταί· τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι. οἷς μέλλει καθαίρειν τοὺς ἄγει τινὶ ἐνισχεθέντας. καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. καὶ Ἡρόδοτος· ἐν εἰς οἶκον τὸν βασιλέως ἐξηγητὴς γίνεται πραγμάτων ἀγαθῶν. καὶ ταῦτα ἐπιφανείας πάντα. ἐξηγητὴς ἰδίως ὁ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἔστι δὲ καὶ ἃ πρὸς τοὺς κατοιχομένους ὀνομαζόμενα ἐξηγοῦνται τοῖς δεομένοις. Ἐξηγεῖα· ἐπαγγελία. Ἐξηγοῦμαι· δοτικῇ. Ἐξηγρόμην· ἐξηγειρόμην. Ἀριστοφάνης· κατ' ἐγὼ ἐξηγρόμην ἐπὶ τῶν ᾀδομένων. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου, καὶ καθεύδομεν τε ναῦς τῶν χλεμι... σκώπτων τὸν Διόνυσον. καὶ ἐγώ φησιν ἀνέστην ἐξ ὀνείρων. δηλονότι τοῦτο ὄναρ ἔπραξα τῶν ἐπὶ τῆς δὲ ᾀδομένων, λεγόντων τοῦτο καθὸ δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ ἐῴκει τὸ λεγόμενον. Ἐξήεσαν· ἐξεπορεύοντο. Ἐξήθων· ἐκ τῶν συνήθων τόπων ἐν οἷς συναναστρέφονται.

Ἐξηκεστίδης· καὶ κλίνεται Ἐξηκεστίδου. Ἀριστοφάνης ἐπὶ ξένων ἀμηχάνων. τοῦτον γὰρ ὡς ξένον διαβάλλουσι πλάνον. οἱ δὲ ξένοι μάλιστα ἴσασι τὰς ὁδούς. ἐξαπορήσαντος οὖν τοῦ ὁδοῦ ἐκεῖ ἀποπλανηθέντος εἶπεν. οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὁδοῦ ἀποπλανηθέντων. Ἐξήκεστος, ὄνομα κύριον. Ἐξήκει· παρῴχηκεν. Ξενοφῶν· ὁ δὲ χρόνος ἐξήκει. ἐπ' αὐτοῖς. ὁ δὲ, συνῆκεν ἐξήκειν τοῦ χρησμοῦ τὴν φήμην. Ἐξῆκον· ἀλλ' ἐκεῖνος ἀντὶ τοῦ ὑπερέχον. καὶ ἑώρων φάσμα τὸ μέγεθος ἐξῆκον πόρρω καὶ ἀνωτέρω τοῦ ἴσου. Ἐξήκοντος· παρερχομένου. ἐξήκοντος τοῦ χρόνου τοῦ πορευτοῦ ἔδει ἐπανιέναι πρὸς τὸν Ξενοφῶντα ἄρχοντα. Ἐξήλασμα· ἐδίωξας. Ἐξήλατο· ἐπήδησεν. Ἐξηλιασμένων· κεκαυμένων. Ἐξηλιθιότης· ἐπίτασις τῆς μωρίας. Ἐξήλικας· ἐξέβαλες, ἐξέωσας

ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἀλλ᾽ ὦ μέλε ἐξήλικας ἡμέτερον τὸν ἐμόν. Ἐξήλασεν· ἐξέβαλεν· ἐπελέσθη κ.
ζώωνι παρ᾽ ἣν εἶχε δόξαν ἐξήλασε τὸ μάντευμα. ἀντὶ γὰρ τῆς βασιλίδος ὡς ᾤετο πόλεως· εἰς
λόφον συγκλεισθέντι τὸ αὐτὸ ὄνομα ἔχοντα, συνέβη τὸ πέρας τοῦ βίου. Ἐξήλυσις· ἐξέλευσις
Ἐξήμβλωκας· ἡμιτελῆ ἐξέωσας. ἐξαμβλῶσαι δὲ ἰδίως ἐπὶ τῶν ἀποτικτουσῶν λέγουσι γυναι
κῶν ἔμβρυον. οὐκ ἐκ τῶν ὠδίνων καὶ τῆς κυοφορίας νόμον. καὶ τὸ φάρμακον δὲ τὸ αἴτιον τοῦ ἐξαμ
βλοῦν τὰς γυναῖκας, ἀμβλωθρίδιον καλεῖται. Ἐξημβλωμένον. ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ εἰπέ μοι τὸ
πρᾶγμα τὸ ἐξημβλωμένον. τουτέστι τὸ παραπόλωλος καὶ διεφθαρμένον. Ἐξήμβλωσεν· ἐξέ
τρωσεν. ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἐξήμβλωκας ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ ἐποίησας. καὶ αὖθις· καὶ δὴ ἐξήμ
βλωτο οἱ ἡ ἐλπίς· ἀλλ᾽ ἀτελὴς ἐγένετο. οὕτω φησὶν αἰλιανός· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ ἐλπὶς ἐξήμβλω
ται αὐτῇ. καὶ αὖθις αἰλιανός· ἐξήμβλωται δὲ ἡ ἔννοια τῆς θεοσυλίας, ὡς ἂν ὁσίου ἀποσφαγέντι. καὶ τὰ ἐξη
μβλωμένα ἔμβρυα. Ἐξῆμμαι· γενική. Ἐξημμένοι· ἐνδεδυμένοι· ἢ ἐξαφθέντες. Ἐξημμένος.
ἀφηρημένος. σοφοκλῆς εἰ δέ τις στρατὸς βία σε ἀποσπάσειε τὸν δὲ τῶν νεκροῦ, κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι
χθονός. γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημμένος. Ἐξῆν· ἐγένετο. δυνατὸν ἦν. Ἐξηνδραποδισμένον. πλεί
στας δὲ πόλεις ἐξηνδραποδισμένον καὶ πεπραξικοπηκότα. ἀντὶ τοῦ προδεδωκότα. Ἐξήνθη
σεν· ἀνεβλάστησεν. ἀνέθαλλεν. ἐξήνθισε δέ, τὸ ἄνθη συνέλεξε. καὶ ἐξανθίζω δὲ τὸ βάπτω. ὡς τὸ ποι
κίλας ἐξήνθινα τὰς βαφάς. Ἐξηνθισμέναι. ἄνθεσι κεκοσμημέναι. οἷον ψιμμυθίῳ φύκει
καὶ τοῖς ὁμοίοις αἱ καθήμεθ᾽ ἐξηνθισμέναι κροκωτὰ φοροῦσαι. καὶ κεκαλλωπισμέναι καὶ κιμβε
ρικὰ ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας ἐγχοῦσαι τὰ διαφανῆ χιτώνια. Ἐξήνιον· ἔξω ζυγοῦ. ἀνυπό
τακτον. ἐξήνυον δὲ ἐκ τοῦ ἀνύω. Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ
σῶζον ἐξαπατηθῇ. Ἐξήπαφεν· ἐξηπάτησεν. Ἐξῆπται· ἐξῆρται. κρέμαται καὶ ἐξῆπτο· διεγήγερτο
φλόξ. Ἐξήρετο· ἠρώτα. Ἐξῆρεν· ἀπῆρεν. Ἐξήρητο· ἐκβέβλητο. Ἐξήρκει· ἐξίσχυεν. ὅτε
ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τῆς ὁδοῦ τὴν χαλεπότητα ὥστε αἰρόμενοι τὰς ἁμάξας, ἐξέφερον
ἐκ τῶν δυσπόρων. Ἐξηρημένην· ὑψουμένην. Ἐξῆρτα· ἐξῆπτεν ἀπεκρέμα. τὰ δὲ γράμμα
τα τὰ βασιλικά, ἀπὸ τῶν ἀνδριάντων ἐξῆρτα. καὶ ἐξηρτῆσθαι ὁμοίως. ἐξηρτίσθαι δὲ ἑτοιμάζεσθαι
ἢ τρεπάζεσθαι. καὶ τὴν παρασκευὴν ἐξηρτίσθαι πολέμου. Ἐξήρτημαι· γενική. Ἐξηρτημέ
νος παρὰ ἡροδότῳ κατεσκευασμένος ἡτοιμασμένος. Ἐξῆς· μετὰ ταῦτα. Ἐξησθενηκότας. τε
ταλαιπωρηκότας παρειμένους. οἱ δὲ κελτοὶ ἰδόντες τοὺς ῥωμαίους μάχεσθαι παρεσκευασμέ
νους. καὶ δόξαντες ἐξησθενηκότας τὰ σώματα ὑπὸ λιμοῦ τὸν τάχιστον αἱρεῖσθαι τὸν θάνατον.
Ἐξήσκει· ἐπαίδευεν. ἐγύμναζε. καὶ πάνυ ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων, ὅμως ἔκαμνε καὶ
τὰς δυνάμεις ἐξήσκει καὶ κατεκόσμει πρὸς τὸ ἀνδρικώτερον. Ἐξησκηκότες· κεκμηκότες. Ἐξη
τασθείς. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου καὶ κατ᾽ ἀνδροτίωνος. ἀντὶ τοῦ ὠφθεὶς ὡραθείς. Ἐξητασμέ
νον ἢ πεπειραμένον. ὅτι καὶ ἀνέροιτις οὔτε διαψιλοῦν οὔτε πρὸς τὸ δίκαιόν τε καὶ ἴσον ἐξητασμένον.
Ἐξήχει τὸ· ἐξηκούετο. Ἐξιαλλεῖν· ἐκβάλλειν. Ἐξίδησεν· ἀπεπάτησεν. ἀριστοφάνης. εἶτε πρὸς κλεί
δης· τίς ὑμῶν χεζητιῶν, ὅτι κἂν ἐξίδησεν εἰς θοιμάτιον ἀλλ᾽ ἢ πτάτο. Ἐξίη· μέλλοντος σημασίαν.
Ἐξίκοιν· ἐξέλθῃ. Ἐξικμασμένη. ἐξηρασμένη ἄλλως τε ἐν ξηρᾷ χώρᾳ ὑπὸ τοῦ θέρους ἐξικμασ
μένη, δεινῶς ἐσπάνιζεν ὕδατος. Ἐξιλασμός· ἡ δυσώπησις. ἢ παράκλησις. Ἐξιλάσομαι, αἰ
τιατική. δυσωπήσω. Ἐξιλεοῦσθαι. Ἐξίλλειν ἐκφεύγειν. Ἕξις· ἕξις ἐστίν, ἡ κατὰ φύ
σιν ἑκάστου ἐνέργεια καὶ ὁλοκληρία. οἷον ἐπὶ μὲν ψυχῆς, αἱ ἀρεταί. ἐπὶ δὲ σώματος, τὸ ἐντελὲς
τῶν μελῶν καὶ ἀνάλογον καὶ ὑγεία. ἡ δὲ τούτων ἀταξία καὶ διαμάρτησις, καὶ καθόλου ἀναίρεσις, λέγεται στέρη
σις. διαφέρει δὲ ἕξις, διαθέσεως. ἡ μὲν γὰρ ἕξις, δυσμετάθετός ἐστιν. ἡ δὲ διάθεσις, εὐμετάβλητος. διάθεσις
δέ ἐστι συμβεβηκός τι οἷον δὲ ἑκάστου ποιότης. λεγόμενον τὸ ὅτι πολεμικῶς ἢ φιλικῶς διάκειται ὁ δεῖνα πρὸς τὸ
δε. ἢ ὁ δεῖνα αὐτὸς ὑγιεινοτέρως διάκειται πρὸς ἑαυτὸν νῦν, ἢ πρότερον. Ἕξις· δυσμετακίνητός τρό
πος. ἢ τὸ διάθεσις. διαιρεῖται δὲ ἡ ἕξις, εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν. ἕξεως δὲ εἴδη, ἀρετή τε καὶ κακία
Ἐξισωτής· ὁ ἐπόπτης. Ἐξίσταμαι· γενική. καὶ ἐξιστάμενος. Ἐξιστάμενον πολλαχοῦ. ὁ δὲ
μάρκελλος, κύριον ὂν τῶν πραγμάτων, ὀνόματος μόνου καὶ σχήματος τοῦ ἰουλιανῷ ἐξιστάμενος, τὴν δὲ
ἀληθεστέραν

ἀληθεστέραν αὐτὸς ἀρχὴν μεταχειριζόμενος. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκπληττόμενος. Ἐξίστασθαι· παραχωρεῖσθαι. ὁ δέ, ὅσοι τῆς στάσεως ἐναγεῖς, ἐκέλευσεν ἐξίστασθαι· οὓς κατηκόντισεν. εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν, ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει. καὶ αὖθις· ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖσιν. Ἀριστοφάνης. Ἐξίσωσιν· ἐκπληροῖ. οὔτε δέος ἐξίσωσιν αὐτῷ οὔτε δαπάναι οὔτε πόνος. Ἐξιστορήσαντες· αἰτιατικῇ. ἀναζητήσαντες, διηγησάμενοι. τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες ἃ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατιᾶς, ἀποπέμπουσι δεδεμένους. Ἐξισοῖ· ἴσα παρέχει. Σοφοκλῆς· μὴ κάλει τοῦ μείονος οὐδὲν ἐξισοῖ. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἴσα παρέσχε τῷ τῆς μερίδος ὀνόματι. Ἐξισοῦμαι· δοτικῇ. Ἐξιτηλία. Ἐξίτηλα· ἀφανῆ, ἀτελῆ, χαῦνα.

Ἐξιτηρίους εὐχάς· ἐφοδίους, τοῖς πρὸς ἔξοδον ἰοῦσιν ἢ πρὸς θάνατον. Ἐξιτηρία καὶ ἐξαιτηλία· παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ὑπὲρ τῆς ἐξόδου περιεχόμενα. Ἐξιχωρίζεσθαι· ἐκπιέζεσθαι τὸν ἰχῶρα, ἐκβάλλειν. οἷον εἰς ξηρὸν ἐξιχωρίζεσθαι. Ἐξοδία· ἡ ἔξοδος. Πολύβιος· τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὡς ἐπ' ἐξοδίαν ὁρμήσαντες ἐκ τῆς πόλεως, παρὰ τὴν ὁδὸν ἔμειναν. Ἐξοδίαν· πανδημεὶ ἐξοδίαν ποιησάμενοι, καθῆκαν ἐνέδραν. Ἐξόδιοι νόμοι· αὐλοὶ δι' ὧν ἐξῄεσαν οἱ χοροὶ καὶ οἱ αὐληταί. οὗτος Κρατῖνος τοὺς ἐξοδίους ὑμῖν ἐναυλῶ τοὺς νόμους. Ἐξόδων· ἀνατολῶν. Πίνδαρος· οὔτε ἐξ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν. Ἐξοκέλλει· ἐξολισθῇ, ἐκπέσῃ. μεμνημένας ἀεὶ λέγειν τοῦτο τοὔπος ἅμα, ὡς μή ποτε ἐξολίσθῃ κἀμᾶς. ὁ γὰρ κίνδυνος οὐχὶ μικρὸς ἢν ἁλῶμεν. Ἐξολῶν· ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας. ἀλλ' αὖ τί πόρων ἔσω τοῦτον ἐξολῶν. Ἐξομηρευσάμενος· καλῶς διοικήσας. τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρευσάμενος, ἠσφαλίσατο Φερεκλῆς. ἐξομηρευσάμενος δὲ ἀντὶ τοῦ συμφωνήσας. Ἐξομηρευσάμενοι· ὁμογνώμονας ποιήσαντες. ἐξομηρευσάμενοι δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοὺς πλείους τῶν δυναστῶν, ἐνέβαινον εὐθαρσῶς εἰς τὸν πόλεμον. Ἐξομιλῶ· δοτικῇ. Ἐξόμνυσιν καὶ ἐξόμνυσθαι· ἀρνεῖσθαι. Ἐξομολόγησις· εὐχαριστία, ἀφήγησις τῶν βεβιωμένων. Ἐξομολογοῦ· προφανῶς διὰ τὰς ἐξομολογοῦ καὶ συστάδην μάχας πολλοὶ ἔπιπτον ἐξ ἀμφοτέρων. καὶ αὖθις· εἰς ὁ λόχος χερῆν δὲ κεῖσαι ἐξομολογοῦ καταβαίνειν ὁ χοῖος τῇ κατὰ πρόσωπον. Ἐξομολογοῦμαι· δοτικῇ. Ἐξομόργνυνται· ἀπομάττονται, ἀφοσιοῦνται. Ἐξομόσασθαι· οἱ μαρτυρῆσαί τι ἐν δικαστηρίῳ ὑποσχόμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλοιντο καταμαρτυρεῖν, ὤμνυον μηδὲν ἐπίστασθαι. καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἐξομόσασθαι. ἐξομόσαι δὲ παντελῶς ἀρνήσασθαι. δημοσίᾳ δὲ οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο, τοῦ εἶναι τῆς κήτους.

Ἐξόν· δυνατοῦ ὄντος. Ἰώσηπος· νῦν δὲ Ἰουδαίους ἐλπίσας δυσωπήσειν ἐν τῷ κακῷ. ἐξὸν μὴ θέλειν.

Ἐξόν· τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνούμεθα, ἐξὸν καθέντα χειρίδιον τουτονὶ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν, ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γέγραφεν. καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς. Ἐξονομήνης· ἐξονόματος ἐξείπῃς.

Ἐξονυχίζειν· ἐξετάζειν τοῖς ὄνυξι. βλάβην νομιζομένην τὸ μὴ πάντα ἕκαστον ἀκριβοῦν καὶ ἐξονυχίζειν. ἢ τὸ ἀκριβολογεῖσθαι. Ἐξώξους δίκης· οὗτοι κατὰ περίξημα τὸν ἀπ' ἄλλω. ταυτὸ δρῶν ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξώξους δίκην. Ἐξόπλους· ἅμα δὲ λαμβάνειν ἐξόπλους τοὺς πολεμίους καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς Μακεδόνας ἔφοδον. Ἐξοργιεῖν· εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. ταῦτα δὲ ἔπραξεν ὁ Καῖσαρ οὐχ ὅτι καταπλήξειν αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἐξοργιεῖν καὶ τοῦτο ὑπὸ πρόφασιν τοῦ πολέμου λήψεσθαι.

Ἐξορυγμία· ἡ ὀρυγή. ὀξυρυγμία δὲ λέγεται ἡ τῆς τροφῆς ἐποξίση. Ἐξορίζομαι· γενικῇ. ἐξορίζω δὲ αἰτιατικῇ. Ἐξόριστον· ἀντὶ τοῦ φυγάδα. Δημοσθένης. Ἐξοστρακισμός· ἐξορισμὸς ἐκ τοῦ ὀστρακισμός. Ἐξορχησάμενος· αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ φυγὰς καὶ ἀποδράς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος.

Ἐξοῦ, οὐ σημαίνει τὴν ὕλην ὡς τοῖς ἔξω δοκεῖ, ἀλλὰ συνηθέστερον τῇ γραφῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς τάττω αἰτίας τὴν φωνὴν ταύτην παραλαμβάνειν, ὡς ἐπὶ τοῦ εἷς θεὸς ἐξ οὗ τὰ πάντα. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ τῆς ἀληθείας λόγος τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης πολλάκις, ὥς που λέγει· ποιήσεις τὴν κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων. καὶ ποιήσεις τὴν λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. καὶ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός. καὶ ἐκ πλευροῦ διηρτίσαι σὺ ὡς κἀγώ. Ἐξοστρακίζω· γενικῇ. Ἐξότου· ἐπίρρημα. καὶ αἰτιατικῇ. Ἐξουθενῶσαι· ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς λογίζομαι. Ἐξούλης· ἦν τῶν ἐλασσάντων τοὺς ἑλόντας ἐκ τῶν τοῦ ὀφλόντος. καὶ ἦν τῶν ὀφλόντων τοῖς ἁλοῦσιν, ἐπειδάν τις καταδικασθεὶς μὴ ἐκτίνῃ τὴν καταδίκην, εἰσεπράττετο

ὑπὸ τοῦ δήμου· καὶ ἄλλο τοῦ δήμου τοσοῦτον λελογισμένως πάνυ. εἰ δὲ τοῦ ἰδιώτου διαλάσσει ἐπὶ τὸ ἔτι παραιτήσεως ἂν ἐτύγχανε, δεόμενος ὁ ἁλοὺς καὶ ἀπολουθεὶς ἐξέτεινε· νυνὶ δὲ ἀπαραίτητόν ἐστι τὸ δημόσιον. δηλοῖ δὲ καὶ δημοσθένης. δίκην δὲ τοῦτο λαχὼν τῆς κατηγορίας εἷλον ἐρήμην. ὃ γὰρ ἅπαντα. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον εἰσελθεῖν δέδοικα μή. τὸ δὲ κωλύειν, ἐξίλλειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ἔστιν οὖν ἐξίλλειν κατὰ τὸ ἔτυμον. τὸ ἐκφλύγειν καὶ περιπλέκειν μὴ ἐπέχοντα τὴν τιμωρίαν. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ διακωλύειν. Ἐξούλης. ὄνομα δίκης ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων. εἴρηται μὲν οὖν τοὔνομα ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν ὅπερ ἐστὶν ἐξείργειν καὶ ἐξωθεῖν καὶ ἐκβάλλειν. δικάζονται δὲ ἐξούλης. κατὰ τοῖς ἐπιτιμίοις οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες ἐν τῇ προσηκούσῃ προθεσμίᾳ ὑπερημέρων γενομένων τῶν καταδικασθέντων. οἱ μέντοι ἐξούλης ἁλόντες καὶ τῷ ἑλόντι ἐδίδοσαν ἃ ἀφῃροῦντο αὐτοῦ καὶ τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν κατὰ τὰ τιμηθέντα. ἐδικάζοντο δὲ ἐξούλης καὶ ὁ χρήστης κατέχειν ἐπιχειρῶν κτῆμα τοῦ χρεωστοῦντος καὶ κωλυόμενος ὑπό τινος. καὶ ἀπεργασίας δέ τις εἰ εἴργοιτο. δίδωσιν ὁ νόμος δικάζεσθαι πρὸς τὸν εἴργοντα ἐξούλης. καὶ περὶ ἀνδραπόδου δὲ καὶ παντὸς οὗ φησί τις αὐτῷ μετεῖναι. δείναρχος δὲ ἰδίως κέχρηται τῷ τῆς ἐξούλης ὀνόματι, ἀπὸ τῆς ἱερείας τῆς μὴ βουλομένης τὰ ἴδια δρᾶν. Ἐξούλης δίκη. οἱ δίκῃ νικήσαντες ὥστε ἀπολαβεῖν χωρίον ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατεύειν κωλυόμενοι, μὴ ἐμβατεύσαντες ἐξελαυνόμενοι δίκην εἰσάγουσι πρὸς τοὺς ἐξελαύνοντας ἢ οὐκ ἐῶντας ἐμβατεύειν. καὶ αὕτη ἡ δίκη ἐξούλης καλεῖται. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξίλλειν. οἱ παλαιοὶ γὰρ τὸ κωλύειν καὶ ἀπελαύνειν ἐξίλλειν ἔλεγον. Ἐξουσίου. ἐξ ἐπιτηδείου ἀνίμου καὶ ἐξουσίων φέρεται τὴν ἄγαν ἔχων ἀνημελείαν ἐκλανίζειν τοῦτον χρῆ. Ἐξουσιάζω γενικῇ. Ἐξοχετευόμενα ἐκρέοντα. Ἐξόχως πάνυ.

Ἔξω βελῶν καθῆσθαι. ἐπὶ τοῦ αἰνεῖ ἔξω κινδύνου εἶναι. Ἐξώγκωσεν ὕψωσε. καὶ χῶμα ἐξώγκωσαν αὐτῷ καὶ ἐν ἐπιγράμματι τιμῶσι τῷδε. Ἐξωπλαῦκε χειμῶνα γὰρ σημαίνει ὁ θαλάττιος. Ἐξῴδηκει ὠγκώθη. Ἐξῳδηκώς. ὁ ὠγκωμένος. Ἐξῳδηκυῖα. Ἐξωθοῦμαι γενικῇ. Ἐξώκειλας τὸ λῃστρικὸν πλοῖον ἢ ἄστρωτος ἵππος. Ἐξώκειλεν. ἐξήλασεν. ἔπεσε. ἐπὶ νόσου ἐξέβαλεν. ἐξέρριψεν. ἡ δὲ κλεοπάτρα βασιλὶς ἀβασιλίδων ἑαυτὴν ἀνεῖπεν. ἐς τοσοῦτον ἄρα φρονήματος ἐξώκειλεν. Ἐξῳκοδόμηται τὸ τεῖχος ὡς ὅλον ἐπάνω μὲν προξενίδης ὁ κομπασεὺς καὶ θεαγένης ἀμφότεροι κομπασταὶ ἐναντίω δύο ἅρματα ἵππων ὑπόντων μέγεθος, ὅσον ὁ δούρειος ἀπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. ἡράκλεις τὸ δὲ μῆκος ἑκατοντόργυον. Ἐξωλέστερον ἀριστοφάνης πλούτῳ. πενία γάρ ἐστιν ἧς οὐδὲν θηρίον ἐξωλέστερον ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι ὀφεῖλον. ἢ ἐξολοθρευτικώτερον ἢ χεῖρον. αἰλιανός. συνῳδοὶ τινὲς εἰς αὐτὸν ἐγίνοντο καὶ συμφοιτήσεις ἀκολάστων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀσελγῶν καὶ μειρακίων ἐξωληβίων προηρημένων. Ἐξώλεια. πανωλεθρία. καὶ ἐξώλειαν ἑαυτῷ προσεπαρασάμενος καὶ ὅτι σὺν αὐτῷ ἐκβῇ. τουτέστιν ἀπηγορευμένον κακῶν. Ἐξώλης. εὐθείας πτώσεως. καὶ προώλης καὶ ἐξώλης ἀπολλύμενος κίναιδος. καὶ ἐξώλεια. ἡ παντελὴς ἀπώλεια. τὸ τιμωρὸν περὶ ἐπαρωμένου ἐξώλειαν ἐπίπλασον. καὶ αὖθις. ὅπως ἂν ἐπὶ ἐξωλείᾳ τῶν ἰσραηλιτῶν ἀρὰς ποιήσηται. ὁ μάντις. Ἐξώλισθεν ἐξερρίφη. ἐξέπεσε. διονύσιος ὁ δὲ δὴ ἐπεὶ ἐξώλισθε τῆς ἀρχῆς. καὶ ἐς κορινθίους ἧκε φυγάς. Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορευόμενον ἀπὸ σοῦ, οὐ τὸ γειτνίον. καὶ μὴ πορευόμενον. Ἐξωμμάτωμαι. ἐπιβλεμμένως ὁρῶ. ἡ γὰρ ἐξ πρόθεσις, ἐπίτασιν δηλοῖ ὡς ἐκθυμοῦ φιλέων ἢ μᾶλλον παίζων, ἐπὶ στερήσεως λέγει. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας. Ἐξωμὶς ἀττικῶς λεξείδιον. σημαίνει δὲ χιτῶνα ἑλλαδεῖον ἐπισκεπάζοντα τὸν βραχίονα ἀτελῆ. Ἐξωμισάσαις. ἀρχαὶ τῶν ὤμων γυμνωσάσαις. χειροτονεῖτε ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα ἀριστοφάνης. Ἐξωμοσία καὶ ἐξωμόσατο. ἀπηγόρευσε. καὶ ἐξωμόσασθαι τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα διὰ νόσον ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινὰ ἐξωμόσασθαι ἐστίν. οὕτως δημοσθένης. Ἐξωμοσία ἐν ὅρκῳ παραίτησις δι' εὐλόγου αἰτίαν. ἐξωμοσία ὅταν τις φάσκῃ ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλουμένου, μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐκ εἰσαγώγιμος ἡ δίκη, εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιοῦν, ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσίᾳ χρήσασθαι. καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη. ἐξώμοτος.

Ἐξωνήσατο ἐξηγόρασεν ἐπορίσατο. χρυσίον δίδωσιν. οὐ μὴν ἐξωνήσατο τὸ μηδὲν παθεῖν.

Ἐξωστηλῆσθαι· ὡς ἐπιτήδειον ὑπάρχειν. Ἔξωρα· σὺ φορτικὸς εἶ· ἔξωρα προσάγων καὶ κινεῖς μοι προσήκοντα. Ἐξωραϊσμένοι· κεκαλλωπισμένοι. Ἐξώργισαν· ἐξεθύμωσαν. Ἐξωθείσθω· ὑπερορισθήτω. Ἔξωρος· ὁ ὑπεργήρως· ἢ ἄκαιρος· ὅσοι ἀπόλεμοι ἦσαν καὶ ἔξωροι τὴν ἡλικίαν, ἐξωθοῦνται. ἄωρος γὰρ καὶ ἔξωρος ἡ ἡλικία. Ἐξωρχησάμην· πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην ταῦτα ὡς ἀνέκπυστα· ἐξεφαύλισα κατέπαιξα. καὶ αὖθις· ὁ δὲ μεθυσθεὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ Πουλυτίωνος τοῦ πλουσίου, τὰ μυστήρια ἐξωρχήσατο ἀντὶ τοῦ ἐξεμυκτήρισεν ἢ ἔκπυστα ἐποίησεν. Ἐξώστης· ἄνεμος ὁ τραχύς. Ἐξώστρα. Ἐξωστρακίσθη· ἐξωρίσθη, ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον. Ἐξώτερος ὁ ἐξώτατος. Ἐξωφρυωμένοι· ἐξηρμένοι ὑπερηφανευόμενοι. Ἐξώπλιστα· τὰ στρατιωτικὰ πλήθη. τῶν ἐξωπλίστων ταλαιπωρούντων διὰ μῆκος τοῦ χρόνου. τετραετὴς γὰρ ἐνιαυτὸς ἐτύγχανεν ὤν.

Ἐξπλοράτορες· οὗτοι οἱ ἐξπλοράτορες τῶν βασιλείων πόλεις τε καὶ κώμας καὶ τῶν ἄλλων τόπων καὶ τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων καὶ τῶν ὁδῶν διαστήματα καὶ τὰς θέσεις· καὶ ὧν ἕκαστος τόπος εὐπορεῖ τε καὶ οὔ· ἐπιτηδείων ὄντων τοῖς ὁδοιπόροις. καὶ εἰ πρὸς πλῆθος ἐπαρκεῖν οἷα τέ εἰσιν· ἔργον δὲ τούτοις τὸ περιεργάζεσθαι τίς ἡ τῶν πραγμάτων κατάστασις· καὶ ποῖα τὰ κατὰ Ῥωμαίων σκεπτόμενα ὑπὸ Περσῶν καὶ ἀναφέρειν ἐπὶ τὸν βασιλέα. Ἐξκουβίτορ. Ἐξκουσσία. Ἔξοινος ὁ μεθύων. ὁ δὲ ἔξοινος ὢν καὶ ἡ μικρὰ πάλιν ἀπὸ τοῦ ὕπνου διακοπτόμενος. Πολύβιος· ἐξοινοιεγνότες καὶ τὰς σκηνὰς ἐλειμμένοι πάντες οὔτε παραγγέλματος ἁπλῶς ἤκουον, οὔτε τοῦ μέλλοντος ἐλάμβανον οὐδ' ἥντινα οὖν πρόνοιαν. Ἐξοίων ἔχω· ὡς ἐξ οἵων μοι δυνατὸν ὡς δυναμένως ἔχω. Ὀρέστης φησίν· ἄναξ Ἄπολλον ἵλεως αὐτῶν κλύε. ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν ἦσαν πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χερί. νῦν δ' ὦ Λύκει' Ἄπολλον ἐξοίων ἔχω, αἰτῶ προσπίτνω λίσσομαι· γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶν δ' ἐμῶν βουλευμάτων. Ἐξοιστρηθεὶς· μανείς· παρορμηθεὶς· ἐρεθισθείς. Ἐξυβρίζοντες· παρασπονδοῦντες· παραβαίνοντες τὰς συνθήκας ἀδικοῦντες. τὰ δὲ ἐνδικήματα τοῦ Δεκεβάλου ἐς τοσόνδε προεληλύθει, ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι πολέμω καταπαῦσαι ἐξυβρίζοντα. Ἐξυμνῶ· αἰτιατικῇ. Ἐξυπαρχῆς· ἀπαρχῆς. Ἐξυπερδεξίων· ἐξ ὑψηλῶν ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων σκοπιάς. Ἐξυπολύου· παραυτὰ ἀπερισκέπτως. ἐκ τοῦ σύνεγγυς· ἀπὸ Μαρκέλλης τὸ γένος ἀνέκαθεν. τὸ δὲ ἐξυπολύου πρόσθεν ἀπὸ ἐκδικείου ῥήτορος.

Ἐξυποθέσεως ὁ Ἀριστοτέλης λέγει παρακολουθεῖν ταῖς ἕξεσι δυνάμεις τινὰς ἐξυποθέσεως, αἷς χρήσαιτ' ἂν εἰ ἐν τούτῳ γένοιτο, πρὸς ὃ εἰσὶν αἱ δυνάμεις χρήσιμοι. οἷον τῇ πρᾳότητι ἕξει οὔσῃ παρακολουθεῖ ἡ δύναμις ἐξυποθέσεως, τὸ δύνασθαι κρατεῖν ὀργῆς ἀμείζονός τε καὶ μὴ προσηκούσης ἄρτι ἐμπεσούσῃ· ἐξυποθέσεως οὖν ἡ δύναμις τῇ πρᾳότητι ἕπεται· εἰ δὲ ὀργισθείη κρατήσει. Ἐξυπτιάζω· οἱ μεθυσθέντες οἷον ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν· οἱ δὲ κώνειον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν. ἐξυπτιάζειν δέ ἐστι τὸ ἐπὶ νῶτον φέρεσθαι. Ἐξυρημένος· τὴν κόμην ἀποβαλών.

Ἔξυσαν· ὕφηναν. Ἐξυφήνας· κατασκευάσας. Ἔολπα· ἤλπιζον. παρακείμενος καὶ ἔοργα· εἰργασάμην παρακείμενος. Ἔορ· τὸ ἴδιον. Ἑορτή· πολλὰ ἔχουσα ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀποτιθεμένων φορτία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπειγομένων. οἳ πολλὰ ἐπιφέρονται καὶ ἱερεῖα καὶ ἱμάτια καὶ ἄρτους ἵνα μηδενὸς ὑστερήσωσιν. Ἑορτολόγιον. Ἐῶ, συγχωρῶ. Ἔωθεν· πρωΐθεν. Ἑωθινός. Ἑωλός· χωρὶς τοῦ ι. ἀρχαῖος· καὶ ἀραιῶς ἑώθας· καὶ Θουκυδίδης· ἐώθεσαν.

Ἑῴη· ὅμοια ἦν. Ἕωλα· τὰ χθεσινά· καὶ ἕωλον ὁμοίως τὸ ψυχρὸν μάταιον. ἀνωφελὲς ἀνίσχυρον· τὸ εἰς τὴν ἕω λειπόμενον· καὶ ἑώλων κρεῶν πλήρεσι χθιζῶν· τὸ εἰς τὴν ἕω λειπόμενον ἐπιόψων ἢ καθ' ἕτερα ἄρτων. Ἑωλοκρασία· τὸ χθιζὸν βρῶμα. κυρίως ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι καταχεῖν τῶν κοιμωμένων τὰ ἕωλα τῶν δείπνων ποτοῦ ζωμοὺς πρὸς τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους. ἐγὼ δ' ἠμαθὴ νομίζω περιῆσθαι τοὔνομα ἀπὸ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἑώλων ἅπερ ἀρχαῖα. ὅτι πρᾶγμα τὸ ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης. Ἑωλοκρασία ἡ ματαία κρᾶσις. Δημοσθένης· ἀντὶ δὲ τούτων ἑωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκεδάσας. Ἑωλονεκρός· ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκὼς ἀναδικός. Ἑώλπει· ὑποσυντελικ. Ἑωνημένοι· ἀγοράσαντες ἢ ἠγορασμένοι. ἄριστον πολὺ τό τε σώματος γὰρ ἐκεῖνος τὸν κύριον κρατεῖν οὐδαμῶς ἀλλὰ τὸν ἑωνημένον. ἀντὶ τοῦ τὸν ὠνησάμενον. ἀπὸ

περὶ ὠροῦμαι λείπεται τὸ καὶ ἡ ἑφεξῆς τοῦ ῥήματος κλίσις. τὸ δὲ ὀνόματος τὸ παλλιωτικὸν οὐκ ἔστιν
εὑρισκόμενοι. διὸ μεταβαλόντες οἱ Ἀττικοὶ περιαιρούμενοι λέγουσιν ἐν περιφράσει. Ἐωνοχόει· ἐκίρνα.
Ἐώων· ἀντὶ τοῦ ἀνατολῶν. Ἔωξας· ἀνέωξας. Ἑῷος· ὁ ἀνατολικός. καὶ ἑῷοι, ὄρθριοι. ἢ ἀνατο-
λικοί. Ἐώρα· ὕψωσις. ἡ μετάρσις. Ἐωρεῖν· ὑπεραιωρεῖν. Ἐωρεῖτο· ἐκρεμᾶτο.
Ἐώρημα· ὁ Βελλεροφόντης διὰ τοῦ Πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ, ἐπεθύμησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. καὶ
φησὶν Εὐριπίδης ἄγ᾽ ὦ φίλον μοι Πήγασου ταχύπτερον. μετέωρος δὲ αἴρεται ἐπὶ μηχανῆς. τοῦτο δὲ
καλεῖται ἐώρημα. ἐν αὐτῇ δὲ κατῆγον τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἐν ἀέρι πλοῦντας. Ἐώρα· ἐκρέμαθρα. καὶ
ἐωρῶ τὸ κρεμῶ. Ἐώρησις· κρέμασις. καὶ ἐώρημα ὁμοίως. Ἐωρίζω τὸ μετεωρίζω. Ἐωροσίαις·
ὑψηλοφρονίαις. Ἐώρων καὶ ἐωρῶμεν. Ἐώρταζον· ἐτέλουν. Ἕως· ἐν τοσούτῳ. ἐν ὅσῳ.
πρότερον τοῦτο τὸ ἕως παρὰ τῇ γραφῇ καὶ ἐπὶ τοῦ διηνεκοῦς πολλάκις εὑρίσκομεν κείμενον. ὡς τὸ
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. καὶ ἔστι διηνεκές. καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἡ περιστερὰ
πρὸς τὸν Νῶε, ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὴν γῆν. καὶ εἰς τὸ παντελὲς οὐκ ἀνέστρεψεν. καὶ ἕως ἂν καταγη-
ράσητε, ἐγώ εἰμι φησὶν ὁ θεός. καὶ ἔστι διηνεκῶς. καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλάκις σποράδην ἐν τῇ
θείᾳ εὑρίσκεται γραφῇ. οὕτω καὶ τὸ ἐν τοῖς θείοις χρησμοῖς εἰρημένον τοῖς ἁγίοις. ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν
αὐτῆς. οὐχ ὡς μετὰ ταῦτα ὡς βλασφημοῦσιν οἱ ἀχάριστοι Ἰουδαῖοι συναφείας τῆς μνηστείας πρὸς τὴν
παρθένον γεγενημένης. Ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. ἀντὶ τοῦ πάντα τὸν ἀπέραντον χρόνον.
τὸ δὲ ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου, οὐ χρονικόν ἐστι τὸ ἕως ἀλλ᾽ ἰδίωμα τῆς
γραφῆς. οὕτω καὶ διὰ τοῦ προφήτου φησὶν ὁ θεός. ἐγώ εἰμι καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγώ εἰμι. δῆ-
λον δὲ ὅτι οὕτω προσδιορίζεται τὸ εἶναι τοῦ θεοῦ τὸ γῆρας τῶν ἀνθρώπων. Ἕως τῶν περάτων· ἕως τοῦ
τέλους. Ἕως· ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. Ἐώσαντο· βιαίως εἰσῆλθον. οἱ τοίνυν τελευ-
ταῖοι τῶν φίλων, ἐώσαντο καὶ εἰσεπήδησαν. Ἔωσεν· ἀπώσατο. ἐξέβαλεν. ὁ δὲ ἐγκύψαντα αὐτὸν εἰς
πίθον ἵνα ἀρύσηται οἶνον ἔωσεν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπέπνιξεν. καὶ περὶ τοῦ Αἰσώπου οἱ ἀδελφοὶ, ἔωσαν
αὐτὸν κατὰ κρημνοῦ μάλα. Ἑωσφόρος· ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωϊνός. καλούμενος φωσφόρος. ὅ-
μηρος τοῦτον λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν ἀλλ᾽ οὐχὶ τὸν ἥλιον. Ἑωυτόν· ἑαυτόν. Ἐπαγαγέσθαι·
παρασπάσαι ἐφελκύσασθαι. ἀνὴρ διαφέρων ἱκανὸς ἐπαγαγέσθαι τὸ θεῖον. καὶ αὖθις ἐσβαίνοντες
ἰόντας ὡς πλεῖστα ἐπαγαγέσθαι τῶν ἐπιχωρίων ἐκέλευεν. Ἐπαγγέλλω· παρακαλῶ. ἀξιῶ
οὕτως Ἡρόδοτος. Ἐπαγγέλλεται· ἀντὶ τοῦ ἐπαγγελίας ἐντέλλεται. διακελεύεται. ἐπαγγέλλει τὴν ἐ-
πὶ Ἰταλίας ἔξοδον. καὶ αὖθις ὁ δὲ βασιλεὺς φιλοφρόνως δέχεται αὐτὸν καὶ κελεύει θαρρεῖν. καὶ
εἴ τι θέλει ἐπαγγέλλειν. ἀντὶ τοῦ αἰτεῖσθαι. ὁ δὲ δεῖται ὑπὲρ μονάδος τοῦ πρεσβύτου ὃς ἦν λ΄ ἔτη ἐν
σκότῳ καθειργμένος. καὶ αὖθις ἐπαγγέλλοντες ἀντὶ τοῦ ἐπαγγελίας ὄντες. εἰθισμένοι γὰρ ἦν γράμματα
οἰκεῖα τοῖς βιβλίοις ἐντιθέναι τὸν βασιλέα. ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντες αὐτοῦ γένοιτο. Ἰουστῖνος ὁ βα-
σιλεὺς οὔτε ἐπήγγειλεν, οὔτε τοῖς παρεπομένοις ξυνεπίστασθαι οἷός τε ἦν ἐν τῷ αὐλαίῳ καθειργμέ-
νος. καὶ τοὺς πολεμίους ὁρῶν τὸ θεῖον ἔλεγον ἐπαγγέλλεσθαι. ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με. ἐπαγγε-
λία καὶ ἐπαγγεῖλαι. σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἐγκαλούντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πο-
λιτεύεσθαι οὐκ ἐξόν. καὶ ἔστιν οἷον ἐπαγγελία λέγουσι δὲ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν
ἢ αἰτεῖσθαι ὡς Ἀντιφῶν. ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Ἐπαγγελίαι, καθ᾽ ὧν εἰσὶ
μὴ ἐγκλήσεις ὁρμώμεναι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους. Ἐπαγγείλαντες· ἐπικαλεσάμενοι.
τοὺς δὲ ὀρθοῖς λόγοις χρησαμένους καὶ τὴν σὴν βοήθειαν ἐπαγγείλαντες, σεῖας τετυχηκότας. Ἐπα-
γωγά, ἀπατηλά. πιθανά. ἐφολκά. διεκελεύετο ἐπαγωγοῖς λόγοις αὐτοὺς παύεσθαι ὧν δρᾶν διανο-
οῦνται. Ἐπάγομαι· αἰτιατικῇ. Ἐπαγωγή· πειρασμός. ἡ ζημία. αἰχμαλωσία. ἤτοι τὸ ὑπο-
σοῦ ἐπαγόμενον κακόν. βουλόμενος δὲ ὁ Ὠριγένης μηδὲν ἐᾶσαι ἀνερμήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν προέ-
βαλεν ἁμαρτίας. Ἐπαγωγὴ παρὰ Πλάτωνι φησὶν ἀναγκαῖον ἡγούμενοι ὑπογράψαι καὶ τὴν φύσιν
τοῦ λόγου καὶ τὴν τάξιν τῆς διαλέξεως τῶν λόγων καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐπαγωγῆς. Ἐπαγωγή· ἐπαγωγή ἐστι, λό-
γος διά τινων ἀληθῶν τὸ ὅμοιον αὐτῷ ἀληθὲς οἰκείως ἐπιφέρων. δύο δὲ τῆς ἐπαγωγῆς εἰσὶ τρόποι.
ὅ τε κατ᾽ ἐναντίωσιν, καὶ ὁ ἐκ τῆς ἀκολουθίας. ὁ μὲν οὖν κατ᾽ ἐναντίωσίν ἐστι, ἐξ οὗ τῷ ἐρωτωμένῳ περὶ

πᾶσαν ἀπόκρισιν ἀκολουθήσει τὸ ἐναντίον· οἷον ὁ ἐμὸς πατήρ, τῷ σῷ πατρὶ ἤτοι ἕτερός ἐστιν ἢ ὁ αὐτός. εἰ μὲν οὖν ἕτερός ἐστι τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ὁ σὸς πατήρ, πατρὸς ἕτερος ὢν οὐκ ἂν εἴη πατήρ. εἰ δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἐμῷ πατρὶ ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἐμῷ πατρὶ ὁ ἐμὸς ἂν εἴη πατήρ. καὶ πάλιν εἰ μὴ ζῷόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, λίθος ἂν εἴη ἢ ξύλον. οὐκ ἔστι δὲ λίθος ἢ ξύλον. ἔμψυχος γάρ ἐστι. καὶ ἐξ αὐτοῦ κινεῖται. ζῷον γάρ ἐστιν. εἰ δὲ ζῷόν ἐστι· ζῷον δὲ καὶ ὁ κύων καὶ ὁ βοῦς, εἴη ἂν καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῷον καὶ κύων καὶ βοῦς. καὶ οὗτος μὲν ὁ τῆς ἐπαγωγῆς κατ' ἐναντίωσιν καὶ μάχην τρόπος ὁ διελέγχων. ὁ δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐστὶ διπλοῦς. ὁ μὲν τὸ ἐπὶ μέρους ζητούμενον, διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους ἀποδεικνύς. καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρότερος ῥητορικός. ὁ δὲ δεύτερος διαλεκτικός. οἷον ἐν τῷ προτέρῳ ζητεῖται. εἰ ὁ δεῖνα ἀπέκτεινεν. ἀπόδειξις τὸ εὑρῆσθαι αὐτὸν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ᾑμαγμένον. ῥητορικὸς δέ ἐστιν ὁ τρόπος τῆς ἐπαγωγῆς οὗτος. ἐπειδὴ καὶ ἡ ῥητορικὴ περὶ τὰ ἐπὶ μέρους, οὐ τὰ καθόλου τὴν πραγματείαν ἔχει. ζητεῖ γὰρ οὐ περὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου ἁπλῶς. ἀλλὰ τῶν ἐπὶ μέρους, δικαίων. ὁ δὲ ἕτερος ἐστὶ διαλεκτικὸς παραποδειχθέντος τοῦ καθόλου διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους. οἷον ζητεῖται εἰ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος καὶ εἰ ἐκ τῶν τεθνεώτων οἱ ζῶντες. ὁ γὰρ ἀποδεικνὺς ἐν τῷ περὶ ψυχῆς διάλογος καθολικοῦ, ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ καθόλου κατασκευάζεται, ἔκ τινων τῶν ἐπὶ μέρους ὅτι τὸ καθεύδειν ἐκ τοῦ ἐγρηγορέναι καὶ ἀνάπαλιν. καὶ τὸ μεῖζον ἐκ τοῦ μικροτέρου καὶ ἀνάπαλιν. ἐκ τῶν λεκτικῶν. ἐπαγωγὴ πάλιν ἐστὶν ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσηται. οἷον τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ πᾶσαι τετραρχίαι ὑποτάσσονται. ἢ ξεναγίας ἡγουμένης αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι. καὶ καθόλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι πορεία ἕπηται. ὥστε τοῖς προηγουμένοις τοῦ συντάγματος οὐραγοῖς, τοὺς τοῦ ἑξῆς συντάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν. Ἐκ τῶν τακτικῶν. ἡ ἐπαγωγὴ καὶ ὁ συλλογισμὸς ὄργανα εἰσὶ διαλεκτικῶν καθ' οὓς τὸ γυμνάζεσθαι γίνεται. καὶ ἡ μὲν διὰ τοῦ καθόλου δεῖξις, συλλογιστική. ἡ δὲ διὰ τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου ἐπακτική. ὑποτάσσεται δὲ τῷ μὲν συλλογισμῷ τὸ ἐνθύμημα. τῇ ἐπαγωγῇ δὲ τὸ παράδειγμα. καὶ ἔστι τὸ μὲν ἐνθύμημα, ῥητορικὸς συλλογισμός. τὸ δὲ παράδειγμα, ῥητορικὴ ἐπαγωγή. ἐπαγωγή ἐστιν, ἡ διὰ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὸ καθόλου πρόοδος. διὸ οὐχ ὑγιῶς λέγουσιν οἱ λέγοντες τὴν ἐπαγωγὴν, λόγον εἶναι ἀπὸ ὁμοίου ἐπὶ τὸ ὅμοιον. οὐ γὰρ ὅμοιον τὸ καθόλου τοῖς ὑπ' αὐτό. τῆς γὰρ τοῦ καθόλου δείξεως χάριν, ἡ ἐπαγωγὴ μάλιστα. ὁ γὰρ ἀπὸ ὁμοίου ἐπὶ ὅμοιον λόγος, μᾶλλον ἂν τὸ παράδειγμα σημαίνοι. ὁ γὰρ λόγος ὁ διὰ τῶν καθέκαστα τὸ καθόλου δεικνὺς καὶ πιστούμενος, οὗτος ἐστὶν ἡ ἐπαγωγή. ὁ γὰρ δεικνὺς διὰ τοῦ καθόλου ὅτι ἐν πᾶσιν ἄριστος ὁ ἐπιστάμενος. διὰ τοῦ λαβεῖν, ὅτι κυβερνήτης ἄριστος ὁ ἐπιστάμενος ὁμοίως καὶ ἡνίοχος. ὁμοίως καὶ στρατηγός ὁμοίως καὶ ἰατρός. ὁμοίως καὶ [illegible] μουσικὸς τέκτων. διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τὸ ἐν πᾶσιν ἀρίστους εἶναι τοὺς ἐπισταμένους, τὴν δεῖξιν ποιεῖται. Ἐπαγωνιεῖται, φιλονεικήσει προσκαρτερήσει.

Ἐπάδοντος φαρμακοῦ γόητος. Ἐπάραν ἐπῆραν. Ἐπαθαίνειν. πάσχειν ὥστε δεινά.

Ἔπαθλον. νικητήριον. Ἐπαΐειν. ἀκούειν. ὀλίγα διαλεκτικῆς ἁψάμενος. καὶ ὅσα ἐπαΐειν ὑπὲρ αὐτῆς ἔχων, ἄλλο οὐδὲν πλέον περιεργασάμενος. καὶ τὸ εἰ τὸ α. τὸ ρ. ἀλλὰ μὴν τὸ α. τὸ ἄρα β´ ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον αἱ παιδικαὶ γραφαί. Ἐπαΐοι. αἰσθάνοιτο. ἀντιλαμβάνοιτο. συγκατατίθοιτο. ἄρχειν δὲ αὐτῶν ἐξ ἐλλογάρους ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἐπαΐοντας. Ἐπακτῆρες κυνηγοὶ ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας. ἢ ἐπάγεσθαι ὑπὸ τῶν κυνῶν. περιέλκονται δὲ οἱ κυνώδεις τοὺς κυνηγέτας ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα. Ὅμηρος πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἤϊσαν. Ἐπακτόν. ἐπαγόμενον ξένον σφοδρόν. ἐπακτὸν τῇ ψυχῇ φησὶ πλωτῖνος τὴν ἀρετήν. ἐκείνῳ δὲ ὅθεν μίμησιν μὲν ἔχει σύμφυτον. ἀλλ' εἰ μὲν οὖν μεταλαμβάνει ἡ ψυχὴ, τὸ αὐτὸ ἐστὶ τῷ ἀφ' οὗ. νῦν δὲ ἕτερον μὲν ἐκεῖνο. ἕτερον δὲ τοῦτο. Ἐπακτὸς ὄμβρος. σφοδρός. Ἐπακτὸς ὅρκος. ὁ μὴ αὐθαίρετος. ἀλλ' ἐφ' ὃν ἕτερος ἄγει. Ἐπακτὸς ὅρκος. ὃν ἄν τις αὐτὸς ἑκὼν ἑαυτῷ ἐπάγηται τουτέστιν αἱρεῖται. ἄλλοι δὲ τοὐναντίον. ὁ ἀλλαχόθεν ἐπιφερόμενος ἀλλ' οὐ καθαίρετος. ἔστι δὲ ὅρκου τρία εἴδη. ἐπώμοτος. κατώμοτος. ἐπακτός. Ἐπακρία χώρα. μία τῶν παλαιῶν χρόνων κωμῶν οὓς κατῴκησαν οἱ Ἀθηναῖοι. ὁ Κέκροψ συναγαγὼν, κατῴκισεν εἰς φυλὰς ιβ. καὶ τὴν τῶν πόλεων ἐπωνυμίαν ἀφ' ἑαυτοῦ, Κεκροπίαν προσηγόρευσεν. δύο δὲ τετραπόλεις ἐκάλεσεν ἐκ τῶν τεττάρων πόλεων ἑκατέραν περὶ ἣν κατασκευάσας.

τὰς δὲ τὰς ἐλάττους ἐπακτρίδας ὀνόμασε· καὶ ἡ προσεχὴς χώρα ταύταις ταῖς νήσοις ὁμωνύμως
αὐταῖς ἐπακτρία ἐκαλεῖτο. Ἐπακτρὶς εἶδος πλοίου. ἐμβαίνετε δ' εἰς τὰς ἐπακτρίδας καὶ
τὰς δρομάδας ὁλκάδας, τὸν ὅρμον προλιπόντες. Ἐπακτροκέλης. πλοῖον λῃστρικὸν μεταξὺ
ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. ἀπὸ γὰρ καὶ αὐτῶν πλοιαρίων ἐστίν. Ἐπαλαμᾶτο. ἐμηχανᾶτο. ἐτεχνά-
ζετο. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. καὶ ἐπαλαμήσατο. ἐμηχανήσατο. ἐπενόησεν. Ἀριστοφάνης Νεφέ-
λαις· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο. Ἐπαλλάξαντες. ἐπιλέξαντες. Ἐπαλλάξεις.
ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἐπιμίξεις. Ἀντιφῶν. Ἐπαλεξήσων. βοηθήσων. Ἐπαλείφων.
συμφράζων καὶ χρίων. κασσιτέρου δὲ ἐπαλήλιπτο τὰ κράνη αὐτῶν. Ἐπαληθείς. πλανη-
θείς. Ἐπάλληλον. ὅμοιον. Ἐπάλξεις. προμαχεῶνες οἱ τῶν τειχέων καὶ τῶν πύργων. καὶ ἐν
ἐπιγράμματι. προβλῆτες ὥστις ἔπαλξις ἀνέμβατος. Ἐπαλξίτης, ἐπαμυνάμενος. αἰακι-
νήσας. Ἡρόδοτος. Ἐπαμινώνδας. Ἀθηναίων καὶ Μαντινέων μαχεσαμένων, Ἐπαμινώνδας τι-
τρώσκεται κατὰ τὸν πόλεμον. καὶ τετρωμένον αὐτὸν κομίζουσιν ἐκ τῆς παρατάξεως. ἔτι ζῶντα.
ὁ δέ, τέως μὲν τὴν χεῖρα εἶχεν ἐπὶ τῷ τραύματι. ἐταλαιπώρει καὶ ἐς τοὺς συμμάχους ἀφεώρα.
λαβόντος δὲ ἴσον τοῦ ἀγῶνος τὸ πέρας, οὕτω τὴν χεῖρα ἀπέσχε τοῦ τραύματος. καὶ αὐτὸν ἀφῆκε
τὴν ψυχήν, ἔθαψαν ἔνθα σφίσι γέγονεν ἡ συμβολή. τῷ τάφῳ δὲ κίων ἐφέστηκε καὶ ἀσπὶς ἐπ' αὐ-
τῷ δράκοντα ἔχουσα ἐπειργασμένον. ἐθέλει δὲ ὁ δράκων σημαίνειν τὸ γένος τῶν σπαρτιατῶν ὄν-
τα τὸν Ἐπαμινώνδαν. στρατηγίας οὕνεκα τῶν τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμησάντων μάλιστα ἐπαινέσαι τις ἄν,
ἢ οὐδενὸς ποιήσαιτο ὕστερον. ὅτι ἐγεγόνει τῷ Ἐπαμινώνδᾳ χρησμὸς πέλαγος αὐτὸν φυλάττεσθαι. καὶ ὁ
μέν, ἐπιβῆναι πλοίου δεῖμα εἶχε. τῷ δ' ἄρα πέλαγος δρυμὸν καὶ οὐ θάλασσαν προὔλεγεν ὁ δαίμων.
χωρία δὲ ὁμώνυμα. Ἐπαμῦναι. ἐπιβοηθῆσαι. δοτικῇ συντάσσεται. ἐπαμύνω τοῖς ἀδικουμένοις. καὶ
ἐπάμυνον βοήθησον. Ἐπαμφοτερίσαι. εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον ὡς καθ' ἑκάτερον
ἐλέγχεσθαι. Ἐπανακροῦσαι πάλιν ἀπὸ τῆς πρύμνης. ὅταν στρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακρού-
σωνται. ἵνα ὀπίσω τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. δεῖ γ' ἐπανακροῦσαι πάλιν αὐτὸ
τὸ ἐπανακάμπτειν. ἡ δὲ μεταφορά, ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων. ἢ τὰς ναῦς. ἢ ὑπόστρεψον. ἢ ἐ-
πάνιθι. ἐπανάκρουσις δὲ κυρίως τὸ ἐπισχεῖν τὴν ἐπερχομένην ναῦν μεθορμίσαι ἐς τὸν ὅρμον.
ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραύσῃ. τὸ δὲ πάλιν ἐπὶ τοῦ ὀπίσω ἀπὸ τῶν εἰς τοὔμπροσθεν ἐρεσσόντων. ἢ
ἀντὶ τοῦ αὖθις πρὸ τούτου, πάλιν ἄνω καὶ ἐπανάλαβε. Ἐπαναβάλλεσθαι. περιστολίσασθαι ἱ-
μάτια τὰ ἀνδρεῖα περιστολίσασθαι. Ἐπαναβαίνω δοτικῇ συντάσσεται. οἱ δὲ ἐπανέβαινον τῷ ὄρει
καὶ γενικῇ ἐπαναβαίνειν τῶν τοιούτων τῆς νεὼς πειρώμενοι. Ἐπανάγω αἰτιατικῇ. Ἐπανα-
φορά. ἀναφέρειν καὶ κοινοῦσθαι τῷ πλήθει. Ἐπαναχθέντες. Ἐπανείρω αἰτιατικῇ. Ἐπα-
νθήσεται. ἀντὶ τοῦ ἐπαφθήσεται. καὶ μέντοι τῶν πλῶν ἐπανθήσεται καὶ μεγάλα κερδανῶ. Ἐπα-
νέντες. ἀφέντες. Ἐπανέσχετο. ἐπανελάβετο. ὁ δέ, ὃν πρὸς τοὺς πόλεμον ὡς μάλιστ' ἐπείγον-
τα, ἐπανέσχετο. Ἐπανετείνοντο. δοτικῇ. Ξενοφῶν. ἐπανετείνοντο ἢ καὶ μείζονας ἐλπίδας τοῖς
ἀξίοις ἐπαινοῖτε καὶ εἴ τι ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ ἀγαθὸν εἶναι μεῖζον φαίνοιτο. ἐπανετείνοντο αὐτῷ, ἐν
προσδοκίᾳ ἦσαν ἢ ηὔξοντο. ἐμεγαλύνοντο. Ἐπανέσαι. οἰκείᾳ συνέσει χρῆσθαι καὶ μὴ ταῖς βί-
βλοις ἐπανέχειν. Ἐπανέχειν. ὑψοῦν. Ἐπανεῖπον ἐκήρυξαν. Θουκυδίδης δ'. τῶν δὲ διαφυ-
γόντων θάνατον διαγνόντες ἐπανεῖπον, ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. Ἐπάνηκε, ἐπανῆλθε.
Ἐπανήρετο. ἐπειρᾶτο. εἵλετο. Ἐπανηρημένος. προῃρημένος. θέλων. Ἐπανιτέον. ἐπανα-
κτέον. Ἐπανισῶ δοτικῇ. καὶ ἐπανισάμαι δοτικῇ. Ἐπανορθῶ αἰτιατικῇ. Ἐπαντλῶ αἰτιατι-
κῇ. Ἐπάντους, ὑψηλοῦ. Θουκυδίδης, οἱ δ' Ἀθηναῖοι βιαζόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄν-
τος, δ' ὠκνοῦντο γὰρ ἔργον οἱ ἄνωθεν, οὐ δυνάμενοι βιάσασθαι ἀνεχώρησαν. Ἐπαποδυώμεθα. ἀντὶ
τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐπαποδυώμεθα τουτῳὶ τῷ πράγματι. Ἐπαπόρησις, ἀπο-
ρία, Ἐπαποδύρομαι αἰτιατικῇ, Ἐπάρας. πείσας. θρασυτέρους ἄνδρας ἐλπίσιν ἀπι-
στῶν ἐπάρας ἀνοσίων ἔργων ἀρχηγοὺς γενέσθαι. καὶ αὖθις, μειζόνως ἐπαινέσας, τοῖς τε ἄλλοις ἐπάρας
καὶ ὅτι ἀπὸ χρεῶν ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς, καὶ αὖθις

καὶ καταψευσάμενος τοῦ βασιλέως θάνατον καὶ ἑταίρους πολλοὺς τὸ λυσιτελὲς φρονεῖν, καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι· ἀθροίσας δύναμιν ῥᾳδίως πολλήν. Ἐπαίρατοι· ἐπαγωγοί. καὶ ἐπαίρας ἐπικαθέρατ. Ἐπαίγειν· βοηθεῖν. Ἐπαιώμενοι· δεσποτικῶς καταρώμενοι. Ἐπαικῶ· δεσποτικῶ. Ἐπαιτήσας· ἐπικρεμάσας. ὁ δὲ εἰς πέρας ἤγαγεν αὐτοῖς τὴν ἐκείνου δουλείαν ἐπαρτήσας αὐτοῖς. καὶ αὖθις αἰλιανός· μὴ ἀποδέξασθαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν τὸν συνῳδὸν μηνύματα ἀλλ' ἐπαρτῆσαι τὰς δι' αἰῶνος τιμωρίας αὐτοῖς. Ἐπαρτωμένων· ἐπικρεμαμένων. τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοσόνδε καρτερίας ἥκειν, ὥστε μεγίστων φόβων ἐπαρτωμένων, καὶ βασάνων προσαγομένων αὐτῷ, οὐδὲν τῶν ἀπορρήτων εἰπεῖν. Ἐπαυστρίδες· ἀντλητίδες. Ἔπαιχος· πραιτωρείων ὁ τῶν ὤων τῆς φορολογίας τὴν ἐπίστασιν ἔχων παρὰ ῥωμαίοις. Ἐπαίσαντο· ἐπτύσαντο. Ἐπαοιδός· φαρμακός· γόης. καὶ θηλυκῶς ἐπαοιδία.

Ἐπαυδῆσαι· ἐπειπεῖν. Ἐπαύλειος· ἡ τῆς αὐλῆς ὁδός. Ἐπαύλια λέγεται καθόσον ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ ἡ νύμφη τὸ πρῶτον ἐπηύλισται καλεῖται δὲ ἐπαύλια, καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τῶν γάμων παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς δῶρα φερόμενα τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῆς σχήματι. παῖς γὰρ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπειτα μετὰ τοῦτον κανηφόρος. εἶθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθοῦσιν ἐφεξῆς. φέρουσαι χρυσία· λεκανίδας· σμήγματα· φορεῖα· κτένας· κοίτας· ἀλαβάστρους· σανδάλια· θήκας· μυραλείπτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δὲ φασὶν ἐπαύλια τὴν δευτέραν μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι. ἐν ᾗ πρῶτον ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἡ νύμφη. ἐπαύλιον δὲ μονή. περὶ ἑκάλης θανούσης. ἴθι πρηεῖα γυναικῶν τὴν ὁδὸν ἣν ἀνίαι θυμαλγέες οὐ περόωσι πολλάκι σεῖο μαῖα φιλοξενίοιο καλιῆς μνησόμεθα. ξυνὸν γὰρ ἐπαύλιον ἔσκεν ἅπασιν. Ἔπαυλις· ἡ οἰκία ἐν ᾗ τὴν αὖλιν ποιοῦνται. αὖλις δὲ ἡ κοίτη. καὶ ἐπαυλόσυνος, ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών. ὅτε τινὰ ἄνδρα ὅτι βροτῶν βλέψας οἴχεται ἐπαυλόσυνος. περὶ λέοντος ὁ λόγος. Ἐπαυλόσυνος· ὁ εἰς τὴν ἔπαυλιν ἰών. καὶ ἐπαυλίζονται· ἐπισκιάζονται.

Ἔπαυλις· μάνδρα βοῶν καὶ προβάτων αὐλή. τότε μὲν οὖν ἀμφότεροι τὴν ἔπαυλιν ἐπὶ τοῦ χώματος ἐποιήσαντο. οἵ τε ῥωμαῖοι καὶ οἱ καρχηδόνιοι· τουτέστι τὴν κοίτην. Ἐπαύρασθαι· ἐπαπολαῦσαι. τούτων τὴν αἴτησιν προσιεμένων καὶ συγχωρούντων ἐπαύρασθαι τῆς χλιδῆς. καὶ αὖθις ἄπιθι τῆς ἀκαδημίας καὶ φαῦλον φιλοσοφίαν. οὐ γάρ σοι θέμις ἐπαύρασθαι αὐτῆς. πρὸς κλέαρχον ὁ λόγος τὸν σολέα. ὃς ἔγραψε διαφορά. ὁ ἔρως τὸ πρὸς σὲ ἔχθιστον. Ἐπαυείζω· τὸ φυσῶ· καὶ ἐπαυείσκω. Ἐπαυτόπτῃ, ἐπαυτοφώρῳ· ἐπ' ὀφθαλμοῖς ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι ἁλούς. ὁ δὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ τὴν πρᾶξιν λαβὼν ἐν καρχηδόνι, ἐξηπάτα τοὺς πρὸς τῆς γυναικὸς ἑκών τι εἶναι. Ἐπαυχοῦσι· μέγα φρονοῦσι. καὶ ἀριστοφάνης· ἐπαυχήσαντο τοῖς σοῖς λόγοις. ἀντὶ τοῦ ἐμεγαλοφρόνησαν.

Ἐπαυχῶ, βεβαίως οἶδα. σοφοκλῆς, ὡς κἀμὲ ἐπαυχῶ τῆς δε τῆς φήμης ἀποδεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὣς λάμψειν ἔτι. Ἐπαφαυάνθην, ἐξηράνθην. ἀριστοφάνης βατράχοις, ὥστ' ἐπαφαυάνθην παναθηναίοις πέλων. Ἐπαφίασιν, ἐπαφιᾶσι δὲ πέμπουσιν. Ἐπαφωμένων, γυνικῆ ψηλαφωμένων. Ἐπαφρόδιτος· ἐπίχαρις. ἡδύς. ἀππιανὸς καὶ τὴν ἐν πᾶσιν ἐπαφροδισίαν ὑπεραίρων ἐσεμνολόγει περὶ ἑαυτοῦ. ὁ δὲ, τοῦτ' ἔξω ἐπαφώμενος ταῖς χερσὶν ὡς καὶ ταύτῃ περιορᾶν δοκεῖν τὰ ῥωμαίων πράγματα. Ἐπαφρόδιτος· χαιρωνεὺς γραμματικὸς ἀρχίου τοῦ ἀλεξανδρέως γραμματικοῦ θρεπτός, ὑφ' οὗ παιδευθεὶς, ὠνήθη ὑπὸ τοῦ μοδέστου ἐπάρχου αἰγύπτου, καὶ παιδεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ πετηλῖνον ἐν ῥώμῃ διέπρεψεν ἐπὶ νέρωνος καὶ μέχρι νέρβα καθ' ὃν χρόνον καὶ πτολεμαῖος ὁ ἡφαιστίωνος ἦν, καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν ὀνομαστῶν ἐν παιδείᾳ. ὠνούμενος δὲ ἀεὶ βιβλία, ἐκτήσατο μυριάδας τρεῖς καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. τὸ δὲ σῶμα ἦν μέγας τε καὶ μέλας ὡς ἐλεφαντώδης. ᾤκει δὲ ἐν τοῖς καλουμένοις φαινιανοκορείοις, δύο οἰκίας αὐτόθι κτησάμενος. ὁ δὲ καὶ ἔτος ἄγων οε' ἐτελεύτησεν ὑδέρῳ περιπεσών. συγγράμματα δὲ κατέλιπεν ἱκανά.

Ἐπαφροδιτότερος, ἐπιχαριτώτερος. Ἐπάχνωσεν· ἐλύπησεν. ἔφθειρεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φθειρούσης καὶ λύπην ἐμποιούσης τοῖς φυτοῖς. ἡσίοδος καὶ τε σμικρὸν ἐὸν τό γ' ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ. Ἐπαιγίζων· σφοδρῶς πνέων. Ἐπαινέσας, ἀποδεξάμενος ἢ χαιρέτως ὡς ἐπαινέσας τῆς προθυμίας, ἀρκεῖσθαι ἔφη τοῖς παροῦσι. καὶ αὖθις ἐπαινέσας

αὐτὴν τῆς φιλανδρίας. Ἐπαινέτης· Αἰλιανός· τοῦ τε ξὺν κόσμῳ δρωμένου ἐπαινέτης καὶ τοῦ ἀκοσμίας που ἐν τῷ παραυτίκα ἐπιτιμητής, καὶ τοῦ ἐς ὕστερον κολαστής. Ἐπαινεῖσθε· ἀντὶ τοῦ καυχᾶσθε· Δαβὶδ. ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἐπαινῶ· αἰτιατικῇ. Ἐπαιόμενοι ἐν βαύρωνι· συνουσιαζόμενοι ἢ λαυνόμενοι. βαύρων δὲ τόπος Ἀθήνησιν. Ἐπαιώνισον· εὐφήμισον. Ἐπαιρόμενοι· Δημοσθένης· ἐν μὲν τοῖς καιροῖς τισι σφῶν αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπανατεινόμενος. ἀλλαχοῦ δέ. Ἐπαίρω· ὑψῶ. Ἐπαίρεσθαι· τὸ φυσᾶσθαι. Ἔπαισεν· ἔτυψεν, ἔκρουσεν. ἔπαισε δὲ τὸν ἵππον τῇ λόγχῃ. Ἐπαισθάνομαι· γενικῇ. Ἐπαισχὲς Αἰσχίνης περὶ αἰτίου· καί μοι μὲν ἐπαισχὲς ἐστὶ τὸ πρᾶγμα καὶ βλαβερὸν, κἀκείνῳ πολὺ αἴσχιον καὶ βλαβερώτερον· τῆς μὲν προεδρείας ἐπιτυχόντος, τῆς δὲ ἀποχωρήσεως ἐπαισχοῦς. Ἐπαίτης· ὁ πτωχός. καὶ κλίνεται ἐπαίτου. Ἐπαιχθεὶς· ἐμπαιχθεὶς ἐκ τοῦ παίζω. ἐπαίχθη δὲ ἐκτινάσθη. Ἐπέβαλεν· ἤρξατο, ἐπεχείρησεν. ἢ ἀντὶ τοῦ συρίω. ὅς γε καταπέω τῶν Μιλησίων ἐπέβαλεν πυκνότητι κατὰ τὰ ἀρπαστικὰ καὶ μικρῶν πρὸς. διέτεινε δὲ μέχρι τῶν περσικῶν χρόνων. ἐπιβολὴ δὲ λέγεται ἔννοια ἐπιχείρησις. Ἐπαράτευον· συνουσίαζον. Ἡρακλῆς φησὶ πρὸς τὸν Διόνυσον· ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ὁ δέ φησιν· ἐπαράτευον Κλεισθένει. τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ γὰρ Κλεισθένης ἐπ' αἰσχρότητι κωμῳδεῖται. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον ὡς εὐνούχῳ εἰκάζειν αὐτόν. τὸν δὲ Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τῷ πασχητιᾶν κωμῳδοῦσι. τὸ δὲ ἐπαράτευον κακέμφατον. Ἐπαροᾶ τὸν χ. Ἐπέβρισεν· ἐπεζάρησεν. Ἐπεγράφου· ἀντὶ τοῦ ἐξωγράφεις. Ἀριστοφάνης καὶ τὸ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν γοργόνα καὶ ἐπεγράψατο ἀντὶ τοῦ ἀπεγράψατο, ἐχειροτόνησε, κατέστησεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τῶν προστάτας προσγραφόντων ἑαυτοῖς. Ἐπιγράφομαι· αἰτιατικῇ. ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων ἀγαθὸν ἐπεγραψάμεθα τῇ ἐν πόλει. Ἐπεγράψαντο· ἀντὶ τοῦ διισχυρίζοντο, ἐβεβαίουν. οἱ δὲ εἰς Θράκην ἀποδημοῦντα αὐτὸν οἰκιστὴν, ἀντὶ τοῦ ἀγνῶτος ἐπεγράψαντο. Ἐπεγχανὼν καταπλάσας· οὐ μὴν ἀτιμώρητος δίκης ὧν ὕβρισεν, καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ μέλλοντος θανάτου. Ἐπεδαψιλεύσατο· καταχόρως ἐχρήσατο. ἐπεδαψιλεύσατο τοῖς ἐπιθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως. Ἐπεδίκασε καὶ ἐπεδικάσατο· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου. τὸ μὲν ἐπεδίκασεν οἷον προέκρινε. τὸ δὲ ἐπεδικάσατο· οἷον ἔπεισε τοὺς δικαστὰς ἑαυτῷ προσνεῖμαι τὸν κλῆρον. Ἐπέθεντο· ἐπανέστησαν. τὸ γὰρ χρήματα ἀφαιρέσει ἐπέθεντο· ἀντὶ τοῦ ἐλιχνεύσαντο, ἐπεφθόνησαν. Ἐπεθείαζε· μανικῶς διετίθετο, θεόληπτος ἐγίγνετο. μὲν ἀνδρός, ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐν ἑνὶ τῶν ζ' λόφων ἀνελθὼν ἐπεθείαζε ῥήμασι βαρβάροις. καὶ γαύρῳ τῷ φρονήματι μεγαληγορίᾳ ἐχρῆτο.

Ἐπεθείαζον· ἐχόρευον. Ἐπέθρωσκον, ἐπεπήδων. Ἐπεκάλει· ὠνείδιζεν, ἐμέμφετο. καὶ αὖθις· μὴ οὐδεὶς ἐπεκάλει τῶν πώποτε φίλων ὅτι ὄκνου πρόφασιν, ὅτι μαλακιζόμενον τινὰ ἀναβολὴν ἐν ταῖς χρείαις, ὅτι ῥᾳθυμίαν ἀργίας ἢ δειλίας ἔκγονον. ὁ δὲ ἐπεκάλει τῶν φίλων τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα· ἀντὶ τοῦ ὠνείδιζε. καὶ αὖθις· ἐπεκάλουν αὐτὸν φθορέα τῶν νέων καὶ κιναιδολόγον ἀποκαλοῦντες. Ἐπεκερτόμησεν· ἐχλεύασεν, ἔσκωψεν. ὁ δὲ ἐπεκερτόμησεν αὐτοῦ τῆς ἀβουλίας.

Ἐπέκεινα· παρεκεῖ. Ἐπεκήρυξαν· ἐπεσήμαναν καὶ διαπρυσίως ἐλάλησαν. ἐπεκήρυξαν τε τάλαντα δώσειν τῷ μηνύσαντι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ἀντισχεῖν τῷ δίψει μὴ δυνηθέντες, ἐπεκηρυκεύσαντο.

Ἐπεκηρυκεύετο· διὰ κήρυκος ἔλεγεν. ἐπεὶ μηδεὶς ἐπεκηρυκεύετο ὑπὲρ τοῦ λαμίου διελέγετο αὐτῷ ὁ Δεκέβαλος. Ἐπέκλωσεν· ἐπεκλήρωσεν, ἐμέρισεν. Ἐπέκλυσεν· ἐκάθαρισεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπόρευσε. τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐπέκλυσε κακά, ὥστε χρυσὸς ἦν αὐτοῖς καὶ λαμπρά τις ἡμέρα κρατῆσαι τοὺς βαρβάρους. Ἐπεκώμαζεν· ὠρχεῖτο, αἰσχρῶς ἐλάλει. ὁ δὲ προσελθὼν ἐπεκώμαζε τοῖς βαρβάροις. καὶ αὖθις· πολλαὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας ἐπεκώμασαν ταραχαί. Ἐπεκτείνομαι· δοτικῇ. Ἐπελάχιστον· ἐπὶ ὀλίγον, πρὸς βραχύ. Δαμάσκιος· εἶχε δὲ ἐπελάχιστον τῆς πρὸς τὰ ποιητικὰ συμπαθείας, ἅτε οὐχ ἀπὸ πόμματος τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ μέχρι φαντασίας καὶ γλώττης ἱστάμενα.

Ἐπελάβετο· αἰτιατικῇ. Ἐπελέξαντο· ἀνέγνωσαν. εὑρόντες δὲ τὰ γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ διπτύχου, ταῦτα ἐπελέξαντο. Ἡρόδοτος. καὶ αὖθις· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα. Ἐπελήκεον· ἐπεβόων, ἐκρότουν. Ἐπελήφθη· ἐπήρξατο. Αἰλιανός· ἤδη τε ἐπελήφθη νὺξ τῆς τρίτης

φυλακῆς

φυλακῆς· καὶ οἱ ἐπιμαχώτατοι τοὺς λόχους καθίστατο. Ἐπελπίζων· εἰς ἐλπίδας ἄγων. ὁ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ταῖς ὑποσχέσεσι. ὁ δὲ, ὑποπτεύων αὐτὸν ὀλίγα κερδαίνει. τοὺς δὲ ἠξίωσε πίστεις δοῦναι μὴ πολεμίους ἄλλων ἢ Ῥωμαίων. Ἐπεμαρτύρατο· μάρτυσιν ἐχρήσαντο. οἱ δὲ, πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες, ἐπεμαρτύραντο τοὺς θεούς. οὕτως Ξενοφῶν. Ἐπεμβαίνων· δοτικῇ· ἐπιχλευάζων· ἐπικείμενος. ὁ δὲ, ἐπεμβαίνων τῇ τύχῃ αὐτοῦ. σφόδρα ἀμαθῶς καὶ ἀγεννῶς ἥκιστα. Ἐπεμηνιᾶτο· ἐπεμαίνετο. Ἐπέμυξεν· ἐξεμυκτήρισεν· ἦχον διὰ τῶν ῥινῶν ἐποίησεν. Ἐπενεγκεῖν δόρυ· ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι· ἐπὶ τοῖς βιαίως ἀποθανοῦσι τοῦτο παρεῖχον. καὶ ἱστορεῖ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων φησί· τινὲς ἐπὶ τοῦ τάφου δόρυ φασὶ καταπηγνύειν τὸν ἐγχέα. ὅπερ σημαίνοι διὰ τὸ, νόμον εἶναι τοῖς προσήκουσι τοῦτον τὸν τρόπον μετέρχεσθαι τοὺς φονέας. Ἐπενεγκὼν· δοτικῇ· καὶ δικαιώσας. Προκόπιος· ἐπενεγκὼν τῷ αὐτῷ ὅτι δὴ ὡς ἥκιστα ἀληθίζεται, ἄμφω τὼ χεῖρε ἀπέκοψεν. Ἐπενδύτης· ὃ ἐπενδύεται ἱμάτιον καὶ ὑποκάμισον λέγεται. Ἐπένησε· συγκατετίθετο. Ἐπενήνοθεν· ἐπιλώθε· ἐπέκειτο. Ἐπεξυρήσαντες· ἐγέλασαν τοῦ. ἐπειδὴ τε οὐκ ἀνῆκε τὸ δοῦναι τοῦ χρυσίου παρέλιπεν καθυβρίσαντες μὲν καὶ ἐπεξυρήσαντες αὐτόν. Ἐπεξαγωγῆ· ἐμαστίγουν ῥάβδοις. εἶτα ἐπεξαγωγὴ ἐπὶ πλέον ἦγε. ἀλλ᾽ ἔτι καὶ ἀνδράποδον τίμημα φέρομεν δοῦλον εἶναι. Ἐπεξιέναι· αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ. ἐπεξιοῦσα νεανίσκ ἀρετὴ τῶν πολεμικῶν θαλάμων. Ἐπεπάμεθα· ἐκεκτήμεθα· παρ᾽ ὅσα καὶ ἐν ζώοις ἐπεπάμεθα. ταῦτα παρ᾽ ἃ δεῖ ἐρχόμενον ἔχων. λείπω δ᾽ οὐδὲν ὑπ᾽ ἡλίῳ. Ἐπεπαιώνιστο· ἐξύμνητο.

Ἐπεπαίχειν· ὑποσοῦν πηλίκος τὸ ἐνεπαίχειν. ἐπεπέχειν δὲ· ἐπεπέχεισαν· ἐκ τοῦ πέκω τὸ κτενίζω. Ἐπεπλεῖτο· ἐπεπορεύετο. Ἐπεπόνθει· ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθειν· καὶ ἑωράκει· ἀντὶ τοῦ ἑωράκειν· καὶ ᾔδει ἀντὶ τοῦ ᾔδειν. Ἐπέπυστο· ἠκηκόει. Ἐπέρραξεν· ἐπέπεσε· συνεπλάκη· μαχεῖν συνῆψεν. ὁ δὲ, πολλὴν διανύσας ὁδὸν, ἄφνω τούτοις ἐπέρραξεν. Ἐπέρασος· ἐράσμιος. Ἐπερατώθη· ἐπλώθη· ἐπεραιώθη. ἐπέρασεν· ἐπλώθη. Ἐπέρεσθαι τὸ φυσοῦσθαι· ἐπέρεσθαι δὲ τὸ ἐρωτῆσαι. Ἐπερείπω· ἔπεσον. Ἐπερρώσαντο· ἐπεσείσθησαν καὶ ἐπερρώσθησαν.

Ἐπερωτῆσαι· αἰτιατικῇ. Ἐπέρω τὸ ἐρωτῶ· καὶ ἐπερόμενος ἐρωτώμενος. Ἐπερρύη· ἐπέρρυσεν ἀνέβλυσεν. Ἐπέσαξε τὸν ὄνον αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ ἐπεφόρτισεν. Ἐπέσβη· ἐπεισῆλθε. Ἐπεσβόλοι· λοίδοροι φλύαροι. Ἐπέσεισεν· ἐπανετείνετο. ὁ δὲ, ἐπέσεισε φόβον, ὡς αὐτίκα κατειλήξοντες. Ἐπεσημήναμεν· ἐξεπλάγημεν· ἐθαυμάσαμεν. καὶ Πολύβιος· τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο καὶ θαυμάσαι τὸν προειρημένον ἐπὶ τούτοις ἡγεμόνα. Ἐπέσθων· ἐπεσθίων. ὁ δ᾽ ἐχόμενος· τὴν ἐλαίαν Δῆμος· ἐφ᾽ ἧς ἀλάλητον ἐπέσθων, χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε, θῆκε θεοῖς Σαμόθραξιν. Ἐπεσκήψατο· ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν· σπανιάκις δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου. ὡς Ἀντιφῶν. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν δὲ ἐπέσκηψεν, ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο. τὸ γὰρ ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ μετά τινος ἐπιθειασμοῦ λέγω καὶ οἷον ἐξορκίζω. Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίας ἔλαβε. καὶ ἐπεσκήψατο, ἔβλαψεν. Ἐπέσκηψεν· ἐπέπληξεν. Ἐπέσπερχε· διήγειρε· παρώξυνε. ὃς δὴ μάλιστα ἐπέσπερχεν αὐτόν. Ἐπεστάτει· ἦρχεν ἡγεμόνευεν. Ξενοφῶν· ἐνταῦθα τὸν Κλέαρχον καταμαθεῖν, ὡς ἐπεστάτει. ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ δόρυ ἔχων· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν. Ἐπέστησε· γενικῇ. ἐπέστησεν ἐξαίφνης τοῦ δρόμου. Ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν αἰκιζομένων ταῦτα λέγων. ὁρῶν τὴν χεῖρά σου ἐπικειμένην καὶ λίαν μαστιγοῦσαν. Ἐπεσίμαι· βούλομαι· θέλω· δύναμαι. ἢ ἐπίκειταί μοι. Ἐπεσφάλλαν· οἱ μὲν, ἐσπάσθη· οἱ δὲ, ἐσφάλη· ἢ παρακαιρὸν ἀτρεσφῆσαι, ἐμαράνθη. Ἐπέτου· οἱ θάλποντες· παρὰ τὸ ἕπεσθαι. ἕπεται δὲ ἀκολουθεῖ. Ἐπέτειον· ἀπὸ τοῦ νῦν ἔτους. ἐπέτος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνεστῶτα καιρόν. οὐχὶ διὰ τοῦ φ· ἀλλὰ διὰ τοῦ π' ὡς φησὶ Πίνδαρος. καὶ ἐπέτειος ὁ κατ᾽ ἔτος γινόμενος.

Ἐπετείους ὑμᾶς ὄντας· ἀπὸ τῶν αἰωνίων μετήνεγκε τῶν μὴ μονίμων ὄντων. ἀλλὰ φερομένων τῇ πίστει· τουτέστιν ἢ μεταβλητοὺς ὀλιγώρους καὶ μὴ διαμένοντας ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ· ἀψικόρους. Ἐπέτηξεν· δέλτιον δὲ ἐπιτυχὼν λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐπέτηξεν· ἀντὶ τοῦ ἐλέανεν· λεῖ-

ον ἐποίησε. Ἐπετίλησεν· ἐξεκένωσε τὴν κόπρον. Ἀριστοφάνης. ὁ δὲ τῆς μαίας μοιουχὴν ὡς ἐπετίλησεν, ὥσπερ σηπίαι. θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι, ἐναφιᾶσιν ἐκ τοῦ προσιόντος αὐτοῖς θολοῦ· ταράττειν βουλόμεναι τὸν περὶ αὐτοὺς τόπον· ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσι. Ἐπετίμα· ἐπηύξει τὴν τιμήν, οἱ δὲ κερδαίνειν οἰόμενοι ἐπετίμων ὡς λιμώττοντι τὸν σῖτον. ὁ δέ, οὐδὲν ἧττον ἠγόραζε, Μάλχος φησίν. Ἐπετοξάζοντο· ἐτόξευον. Ἐπευκτή· ἐπιθυμητή. εὐχῆς ἀξία. Ἐπευωνίζων· κερδαίνων. Ἐπευφήμησαν· μετ᾽ εὐφημίας συγκατέθεντο· ἐπῄνεσαν.

Ἐπεφάνη· φησὶν ὁ ἀπόστολος· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος. διατί οὐκ εἶπεν ἐφάνη, ἀλλ᾽ ἐπεφάνη· ἐπειδὴ ὁ ὢν ἐφάνη. εἰ γὰρ εἶπεν ἐφάνη, ἀρχὴν εἰσηγεῖτο τοῦ ἀεὶ ὄντος. καὶ διατοῦτο εἶπεν ἐπεφάνη ἵνα τὴν ἄναρχον ὕπαρξιν μηνύσῃ. ἐξὸν δεῖ σαφῶς εἰδέναι ὅτι ὁ αὐτὸς κύριος ἐφάνη καὶ ἐπεφάνη· τῇ οἰκονομίᾳ τῆς ἐνανθρωπήσεως. ἀρχὴν γὰρ ἐδέξατο. ἐπεφάνη δὲ τῇ ἐναργείᾳ τῆς θεότητος. ἄναρχος γὰρ ἡ ὕπαρξις. τὸ δὲ πᾶσιν εἶπεν ὅτι οὐ μερικῶς· ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις.

Ἐπεφόρησεν· ἐπεσώρευσεν. Ἀριστοφάνης. ὅσους ἂν ὦθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων. καὶ αὖθις βόθρον ὀρύξαντες καὶ ἐπιπολὺ στεγάσαντες γῆν ἐπεφόρησαν. ἐξαδηλοῦσα ὅ ποιοῖεν. Ἐπεφώρατο· ἐφανεροῦτο· ὡς εἰσήκετο· ἠλέγχετο. Ἐπέφραδεν· ἐδήλωσε· διεσάφησε. καὶ ἐπέφραδον, εἶπον.

Ἐπεφράσατο· ἐθεώρησεν. Ἐπέφυ ἀντὶ τοῦ ἐκράτησεν. ἀλλ᾽ ὅ δὴ λεγόμενον ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ. Ἐπεφύκει· προσεπεπλάκει. Ἐπεφύοντο· ἐπείχοντο. καὶ ἐπέφυσαν οἱ συκοφάνται καὶ τὸ ἔγκλημα ἦν. Δίωνι ἔφασαν εἶναι φίλον. Ἐπέχε· ἐπίκεισο· ἐπίμενε· φύλαξαι· παραιτοῦ. περὶ μὲν ὧν κατείληφεν ἀποφαίνεται. περὶ δὲ τῶν ψευδῶν διελέγχει. περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει. Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος. διὰ τὸ περὶ πάντων ἐπέχειν. οὐδὲ βιβλίον τι συνέγραψε. καὶ ἐπέχω αἰτιατικῇ. ἐπέχομαι δὲ γενικῇ. καὶ ἡ χεὶρ ἐπέχει τοῦ πονηροῦ γραφεῖ. Ἐπεχώρησεν· ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν. οὕτως Ἀρριανός. καὶ ἐπεχωρήθη συνεχωρήθη καὶ τὰ ὅμοια. Ἐπέχθη· ἐκπτερίσθη. ἐκάρη. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἐκέλευσα ᾆσαι Σιμωνίδου τι μέλος τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη. Ἐπεὶ· ἐπειδή. Ἐπείγω· σπουδάζω. Ἐπείγομαι δοτικῇ. Ἐπειγωλή· ἡ σπουδή. Ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου. Ἐπειδὴ ὅτι μὲν σύνδεσμος παρασυναπτικός. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ᾽ οὗ. ὡς Θουκυδίδης πολλάκις ἐχρήσατο. καὶ Ὅμηρος πρότερον. ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπε. περὶ τοῦ σκήπτρου.

Ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα. λέγεται δὲ ἐπὶ κινδύνου τινὸς ἐπηρτημένου, καὶ παρελθόντος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος. εἶτα ὀλιγωρήσαντος. Ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἠξίους πίνειν συνεχῶς ποτέ, ἔπινες καὶ τὴν τρύγα. Ἐπεὶ· ἐπειδή. Ἐπεικάζω· στοχάζομαι. Σοφοκλῆς. ἦ καὶ δάμαρτα τὴν ἂν ἐπεικάζων κυρῶ. Ἐπείκτης, ὁ κατεπείγων. Ἡσίοδος· ὅπως ὑφέξῃ βίας ἐπείκτους ἀπέλας τοὺς συλλογισμοὺς τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων. ἐπείκτης λέγεται, καὶ ὁ τὴν κογχύλην ἀπαιτῶν. Ἐπεκτός. Ἐπελέγχει καὶ ἐπιλέγχει συνελέγχει. Ἐπελεγμένος· ἐπιλελεγμένος δέ. Ἐπείλημμαι γενικῇ. Ἐπειλημμένη· ἀντιλαμβανομένη. Ἐπεῖξις. Ἐπεῖος ὄνομα ἐθνικόν. ἐπεῖος δὲ ὁ συνεπωνής. Ἐπειοῦ δειλότερος, οὕτως ἐλέγετο Κρατῖνος ὁ κωμικὸς ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. καὶ δειλότερος πεφάνθαι. καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν. Ἐπείρα αἰσχρῶς προσέβαλλεν. ἀσυδὲ μὲν ἠράσθη ἀπλέως τοῦ Αἰλιανοῦ. ὁ δέ, ἀναίνετο. ἡ δὲ φοβηθεῖσα μὴ κατείπῃ αὐτῆς σοφώτερα ἢ ἀληθέστερα λέγει ὅτι αὐτὴν ἐπείρα ὁ παλλὰς εἰποῦσα· πειράγματα πέμπων τῆς διαφθορᾶς δέλεαρ. Ἐπειράσατο· ἀπόπειραν ἐποιήσατο. Ἔπειρεν· ἐσούβλιζεν. Ἐπειρωνευόμενος· χλευάζων· ἐπεγγελῶν. ὁ δέ, ἄντικρυς Ῥωμαίων προσαχθείς, ἀναιρεῖται· τοῦτο δὲ ὥσπερ ὁ Σίμων ἐπειρωνευόμενος· εἴ τι βοηθήσουσιν αὐτῷ πρὸς οὓς ἐξελθεῖν εἵλετο. Ἐπεισάκτους· ἀλλοφύλους. Ἐπεισέφρησεν· εἰσῆλθε. Ἐπεισήρρησεν· εἰσεφθάρη. Ἐπείσιμοι· ἐπέρχεταί μοι. Ἐπεισκρινόμενον. Ἐπεισκύκλησις· ἡ ἀνακύκλησις καὶ ἐπεισκυκλεῖσθαι· ἐπιφέρεσθαι· ἐπισυνάπτεσθαι. Ἐπεισκυκλεῖ· εἰσφέρει· ἐπισυνάπτει.

Ἐπεισόδιον τὸ τὰ εἰς τὰ δράματα εἰσαγόμενον. κατὰ προσθήκην τινὰ καὶ αὔξησιν τοῦ δράματος. Εὐνάπιος. καὶ τοῦτο ὥσπερ δράματι μεγάλῳ καὶ ταχεῖ· τὸ κατὰ Μεσώνιον ἐπεισόδιον.

οὐκ ἔλαττον

ἀπελάσιον ὁ δαίμων ἐπήνεγκε. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ἥρωσι γύψου χρίσματα καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδια. Ἐπεισόδιον. τὸ εἰς φερόμενον τῷ δράματι πλάτος χάριν, ἔξω τοῦ ὑποθέσεως ὄν. καὶ παρακεχώρηκε. καὶ ὡς δὲ τὸ ἐξαγώνιον ἅπαν ἐπίσημα. Ἐπεισπέπαικεν. εἰσπεπήδηκεν. ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ βιαίως ἢ ἐπὶ στρατιᾶς πολεμίων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἡμῖν γὰρ ἀγαθὸς σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσι. καὶ αὖθις· Μυκονίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὸ συμπόσιον. Ἐπεισπαίσας. ἐπεισβαλών. Ἐπεισφοραῖς. καταδίκαις. Ἐπεισφρήσας. ἐπεισελθών. καὶ ἐπεισφρήσω. ἐπεισενέγκω. Ἐπεισχέω. ἐπεισβάλλω. Ἔπειτα. μετὰ ταῦτα. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς κέχρηται τῷ ἔπειτα. αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτὰς τεμέσας καὶ Αἴας ὁ δυστυχής. ὅτι ἐστὶ μετὰ ταῦτα. ἅμα γὰρ ἀφῆκεν ὁ μέν, τὸν ὀϊστόν, ὁ δέ, τὸ δόρυ. Ἐπεὶ οἱ προήκοντος. ἐπεὶ εἰ δὴ ἦν βουλομένῳ τὰς χεῖρας ἰέναι τοῖς πολεμίοις.

Ἐπεῖχεν. ἐπήρκεσεν. ἐπείκετο. Ἐπεχθῶμεν. ἀπώσωμεν. Ἐπήβολος. ἐπιτευκτικός. ἐπιτυχής. εἰ δὲ οἴεσθαι τὸν δαίμονα ὡς ἐπήβολον καὶ πολυχρύσοι, γνωσόμενοι ὅτι γνώμη καὶ τύχη.

Ἐπηβολώτατος. Ἐπηγάγετο. προσοικειώσατο. ἰδιοποιήσατο. τὸ δὲ οἰκήτορας τῆς πόλεως μηδὲν βίαιον δρᾶσαι, ἐπηγάγετο. Ἐπήγγειλεν. ἐπήγγειλεν ἐπὶ τοῦ σιτίου συσσίτια. καὶ αὖθις. οἱ μέν, ταύτην τὴν γραφὴν ἐπήγγελλον. οἱ δέ, τὴν ἄλλην. Ἐπήγγελλεν. ἀντὶ προσέταττεν. ὁ δὲ Μίνως πανταχόσε ἐπήγγελλε. καὶ πολλοῖς ξενίαν ἐπήγγελλεν. ἀντὶ ἐνετέλλετο. εἰθισμένοι ὄντες γράμματα οἰκεῖα τοῖς βιβλίοις ἐντιθέναι, ὅσα ἂν ἐπαγγέλλοντος αὐτοῦ γένοιτο. καὶ αὖθις· ἀντὶ ἔχειν ὀνομάσαι ὅ,τι οἱ ἐπήγγελλον στρατιὰν ἀραβίοις τὸ παρασχεῖν ἄκοντας. ἀντὶ τοῦ ἐθέλουσιν. Ἐπήνετο. ἐπεφέρετο. Ἐπήγγελλε. ἔλυσε τὴν ἐκκλησίαν. καὶ εἰς τετάρτην ἡμέραν ἐπήγγελλε. ἀντὶ διήγγελλε. Ἐπηγκενίς. ἡ μακρὰ σανίς. Ἐπηγκυλημένα ξύλα. τὰ κεκεραμένα εἰς θεοειδῆ σχήματα. εἰς χρῆσιν ὅπλων. ἐπῄεσαν. ἐπήρχοντο. Ἐπηετανός. ὁ αὐτάρκης. Ἐπήϊξέ μοι. ἐπήρχετό μοι. Ἐπηθρικῆα. ἰσδύσα.

Ἐπήϊξας. ἐφώρμησας. Ἐπηρείαις. ἐλοιδοροῦντο τοῖς ἐπηρείοις. καὶ πολὺ πλέον ἐνθύμως ἐμάχοντο. ἀντὶ παντὸς ἄκοντος φανέντος. Ἐπήρεια. ἀνεὶ μέν τις ἐκ τούτου ἀπών τι ἐδεδράκει ἢ ἐπεπόνθει, ἐπήρειαν εἶχε. Ἐπήκτο. ἐπηκολούθει. Ἐπηλυγάζονται. ἐπισκιάζονται. ἐπικρύπτονται. καὶ ἐπηλυγάζω. ὀλιγοφαίνω. σκοτάζω. καὶ ἐπηλυγάζοντες. καλύπτοντες. σκεπάζοντες. οἱ δὲ ἐν περιπλείστῳ τιθέμενοι τὰ τοῦ Φοίνικος. καλλωπιοῦνται ἄρα τὸ κακὸν αὐτοῦ καὶ ἐπηλυγάζοντες, ἀνέως φασὶ τοῦτο γενέσθαι. καὶ αὖθις. ὁ μὲν οὖν Φρύνιχος ἐπηλυγασάμενος θοιμάτιον χρῶ δῆλον ἔφη. καὶ δακτύλῳ τὴν νόσον ἐδείκνυε. πασχητιῶν δὲ μειράκιον, τοὺς θεοῖς σημαινόμεθα. Ἐπηλυγασάμενος. σκεπάσας. καλύψας. λύγη γὰρ ἡ σκιά. Ἔπηλυς. εἴρηται παρὰ Ἡσιόδῳ καὶ αὐτήλιος καὶ ἀπηλιώτης ἐν τῷ κ' καὶ ψιλῶς. Ἐπήλυν. ξένον. ἔποικον. διανείμων τὸν ἐπήλυν λαὸν ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων. Ἐπήλυς. ὁ ξένος. Ἐπήλυσιν. μὴ τῶν δύο γονέων ζομένοις. ἐν ἐπιγράμματι· ἀφικέσθαι ἐπέλασιν ἐκπέμψαι. Ἐπήλυσις. ἐπιδρομή. ἐπήλυσιν ὀφειλέτω φώριον. τουτέστι ληστρικήν. Ἐπήλυσις. ἐπέλευσις. ἐν ἀποπτῷ Καρχηδόνιοι ὄντες τι καὶ θεώμενοι εἴ που ἐπήλυσις ἔσται βαρβαρική. Ἐπήλυτος. πάροικος. ἔποικος. Ἐπ' ἤματι. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ Θεοδόσιος τὴν βασίλισσαν θανοῦσαν ἐπ' ἤματι σχεδόν τι ἐδάκρυσεν. ἀνάλγητος γὰρ καὶ ὁ προκείμενος πόλεμος συνεσκίαζεν αὐτῷ τὸ περὶ τὴν γυναῖκα πάθος. Ἐπήμησαν. ἔβλαψαν. καὶ ἐπημήνατο. ἔβλαψεν. Ἐπημοιβοί. ἐπηλλαγμένοι. ὥστε τὸν μέν, ἔνθεν. τὸν δέ, ἔνθεν ἐφέλκεσθαι. Ἐπημῦ. ἐπερρώθουν. Ἐπημύω. τὸ καμμύω. Ἐπήνει μὲ πολλοῖς. ὁ ψάλτης. καὶ ὁ ἀθρόοι φανεὶς καὶ νῦν ἐπήνει μὲ βλέπων. Ἐπήνουν. συγκατετίθεντο. Ἐπήνεσεν. ἀμείψαιτο ὡς ἐδέχετο συγκατετίθετο. τὸ δὲ θεῖον ἐπήνεσε τὸ παρὰ τοῦ βασιλέως προστιθέμενον. Ἐπηνηκέναι. ἐπαινέσαι. ἐν τῷ ἐπαινῶ. καὶ ὁ παρακείμενος ἐπήνεκα. καὶ ἐπηνηκέναι. Ἐπηνώριζεν. ἐξηπάτα. οὕτως κρατῖνος. Ἐπήνουν. συγκατετίθεντο.

Ἐπηνωρθωκέναι. Ἐπηωρεῖτο. ἐκρέματο. Ἐπηπείλησα καὶ κατόμοσα. ἀντὶ ἐπαπειλήσαμεν ὤμοσα. Ἐπήπυον. ἐβόων. Ἐπήρας. ἀνεπείσας. Ἐπηράσαντο. ἀντὶ ἀραῖς ὑπέβαλον. ἐπηράσαντο αὐτῷ Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες. Ἐπήρατε. ἐπείσατε. ἠπατήσατε. Ἐπήρετο. ἐπηρώτα. Ἐπήρασον. ἐπίρρασον. κλεῖσον. Ἐπηρεάσαι. βλάψαι. Ἐπῆρεν. ἀντὶ ἀνεπτέρωσεν. ἐπῆρεν ἐρέθισεν. ὁ δὲ Ἴνωνος ἔρως συμπνεύσας καὶ ἡ τοῦ τυράννου Φαλάριδος ἐπῆρεν αὐτόν. καὶ αὖθις τοῦ τὸν ἴδοντο.

καὶ κωμῳδεῖ διδάσκων αὖθις ἐπῆρεν. Ἐπῆρες. ἀντὶ τοῦ ἐσκευασμένον ἕτοιμον. τὸ δὲ πλοῖον ἐπή-
ρες ἦν, εἰς ὃ τὴν αὐτοῦ ἐμβαλὼν καὶ ἀπέπλει. Ἐπηρεάζω αἰτιατικῇ. δοτικῇ δέ, οἱ τοῖς ἑαυτῶν
κακοῖς βοηθοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλοις ἐπηρεάζουσιν. Ἐπήρετο. ἠρώτα. Ἐπηρεφέες, ἐπηρεφεῖς. ὑ-
πὸ τὰ κάτω ἐστραμμέναι κατωφερεῖς. Ἐπῆρξα. βλάψει. θουκυδίδης. τοὺς τε φρύγας ἐκέλευ-
ον κατεπῆρξαν δέχεσθαι αὐτούς. καὶ αὖθις. καὶ παρήγγελλε παραφυλάσσειν μὴ ἄρα κυτὶ ἐπὶ τῆς αὐγῆς
στρατιᾶς ἐν ὧν, ἐπηρεάζοι αὐτῷ ἀντὶ τοῦ βλάπτοι. καὶ αὖθις. ὥστε ἢ δὲ ταῦτα ἐπῆρξα, εἰκότως ἂν ἀ-
δίκημα μέγα εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ παντὸς αἰῶνος, δόξειεν εἶναι. κυρίως δὲ ἐπῆρξα, ἡ τοῦ πολέμου κα-
ταδρομή. ἐκ τοῦ ἄρης ἄρεως. Ἐπήρκεσεν. ἐβοήθησεν. ταῦτα συνεχῶς ἀπαγγελλόμενα τῷ ἀντω-
νίῳ αὐτόν τε ἐπήρκει εἰς τὴν ἀποχώρησιν, καὶ τοὺς στρατιώτας μαλακωτέρους ἐποίει. καὶ αὖθις. τὰ
δὲ ἄλλα τοῖς φιλοσόφοις ἐπήρκει. Ἐπηρμένοι πρόχειροι. ἀντὶ τοῦ ἐπαρθεῖς. θουκυδίδης. οἱ δὲ ἕλληνες
ἐπηρμένοι ἦσαν διὰ τὴν τῶν ἀθηναίων κακοπραγίαν, ὅτι ἁπτέον τοῦ πολέμου εἴη. Ἐπηρώθησαν.
ἐσκοτίσθησαν. ἐτυφλώθησαν. Ἐπηρτημένην. ἐπικειμένην. Ἐπήρτησεν. ἐπέθηκεν. ἐπέφε-
ρεν. ὁ δέ, τὰς ὁδοὺς διαλαβών, οὐ μικρὸν φόβον ἐπήρτησε τῶν ἐν τῇ πόλει. Ἐπησθέντες. ἐπιχαρέν-
τες. Ἐπήσθετο. ἐπέγνω. Ἐπῄσθη. ἐλαλήθη. Ἐπήσπαιρεν. ἐψυχορράγει. Ἐπητεία
ἡ ἐπέλευσις. Ἐπήτης. ὁ λόγιος καὶ συνετός. Ἐπήζιμος. πυκνός. Ἐπητύϊ. τῇ συνέσει.
Ἐπηύξησεν. Ἐπιάλτην. ὅμηρος καὶ ἡσίοδος καὶ οἱ ἀττικοί, τὸν δαίμονα. διὰ δὲ τοῦ φ, τὸν ἄν-
δρα ἐφιάλτην καὶ τό, εἰ γὰρ πυρετὸς λεγόμενον. Ἐπίασιν. ἐπέρχονται. Ἐπὶ ἀσπίδα
καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ. ἡ μὲν γὰρ ἐν ἰκσὶ θανατηφόρον ἰόν. ὁ δέ, καὶ τῇ θέᾳ λώβην ἐργάζεται.
Ἐπιβάθρα. ἐπίβασις. πρώτη δὲ ἤδη ἀπειρηκόσιν ἐπιβάθραν αὐτῇ κατασκευάζουσα καὶ κα-
τὰ πόλεσιν. πολύβιος. ὁ δὲ φίλιππος ἠβούλετο προελέσθαι ῥωμαίων τὰς ἐν τούτοις τοῖς τόποις
ἀφορμὰς καὶ τὰς ἐπιβάθρας ἐμπείρως ἔχουσα. πολύβιος. ἵνα ἐὰν χρείη τοι διαβαίνειν αὖθις εἰς
τὴν ἀσίαν, ἐπιβάθραν ἔχοι τὴν ἄβυδον. Ἐπιβαίνω δοτικῇ. Ἐπιβὰς τῆς ἀσίας. Ἐπιβα-
τεῦσαι γενικῇ. Ἐπιβῆναι. κατασχεῖν. χωρίων ἐκστῆναι. ὧν περ θαδίβεντος τὸ δὲ ἐπιβατεῦσαι
διὰ σπουδῆς ἔσχεν. Ἐπιβατήρια. τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν μηχανήματα. ὁ δὲ τὰς μηχανὰς ἐπῆγε. πύρ-
γους ξυλίνους καὶ χελώνας. καὶ ὅσα τειχῶν ἐπιβατήρια. Ἐπιβάτης. ὁ ἐπὶ τῆς νηὸς ἀπραγμόν-
ως ὤν, ἐρέτης δὲ ὁ κωπηλατῶν. Ἐπιβάτης. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένους
καὶ μὴ κωπηλατοῦντας μέν, ἐπιτηδείους δὲ πρὸς τὸ μάχεσθαι. Ἐπίβδαι. αἱ μετὰ ἑορτὴν ἡμέραι
διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν ταῖς προτέραις ἡμέραις γίνεσθαι. ἄλλως ἐπιβαίνουσαι. Ἐπιβαίνω γενι-
κῇ. Ἐπιβεβήκασιν. ἐνέτυχον. σύγχρονοι ἐγένοντο. οὗτοι μὲν οὖν ἐγένοντο ἐπὶ τῆς ἀρχαιοτέρας πο-
λιτείας. τοῖς δὲ γινομένοις ἐπιβεβήκασι καὶ ἐνέτυχον. καὶ παρ' ἐκείνων ὠφεληθέντες. ἔπειτα
τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἐγένοντο πολλῶν ἀγαθῶν ἡγεμόνες. τῶν τε ἄλλων καὶ παλαιῶν διηγημάτων πο-
λύφωνοι κήρυκες. Ἐπίβλημα. τὸ ὑπὸ προτέρῳ ἐπιβαλλόμενον. Ἐπιβλής. ὁ μοχλὸς ἢ σαῦρα.
οἱ μέν, φασὶν ὅτι δοκός ἐστιν. οἱ δέ, ποιά τις δοκός. Ἐπιβλήτης. ὁ δόκιμος. Ἐπιβόημα. θου-
κυδίδης. ὁ δέ, εἴτε τὸ ἐπιβόημα, ἢ καὶ αὐτὸ ἄλλο τι ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν, ἐξαίφνης τὸ στράτευμα ἀπῆ-
ει. τουτέστιν ἐπιφώνημα. καὶ ἐπιβοώμενος. ἀντὶ τοῦ ἐπικαλούμενος. Ἐπιβολή. ἔννοια. καὶ ἐπι-
χείρησις. ἐπὶ θεωρημάτων γεωμετρικῶν. ἐπὶ δὲ ἰουστινιανοῦ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ὄνομα, ὄλεθρος ἦν ἀ-
πρόοπτος. ἐξαπιναίως τοῖς τὰ χωρία κεκτημένοις ἐπιγινόμενος. προσρίζοντι αὐτοῖς ἐκ βί-
ων τὴν περὶ τὴν ἐλπίδα. χωρίων τε γὰρ τέλος τῶν ἐρήμων τε καὶ ἀπόρων τετιμημένων. ὧν δὴ τοῖς τε
κυρίοις καὶ τοῖς γεωργοῖς ἤδη τετύχηκεν ἀπολωλέναι τὴν γῆν πᾶσαν ἀπολιποῦσιν. οὐδ' ἐς ἐ-
κείνους σφίσι διὰ ταῦτα κακοὺς κρύπτεσθαι. ὅτι ἀπηξίου ἀφεῖναι τοῖς οὔπω διεφθαρμένοις παν-
τάπασι. καὶ τοῦτο ἐκάλουν ἐπιβολὴν καὶ ἐπιβαλεῖν. ὡς ὁριζομένη ζημία τοῖς ἁλοῦσιν ἐξημαρτηκέναι
περὶ στεφάνους ἐπιτρόποις. ἢ καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλῶς διοικησάντων. ἢ τοῖς κα-
τέχουσι τὰ ἀλλότρια καὶ μὴ εἰς ἐμφανὲς καθιστῶσιν. ἣν οἱ ἄρχοντες ζημίαν ὁρίζουσιν, ἐπι-
βολὴ καλεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα ἐπιβάλλειν. Ἐπιβολή. καὶ ἡ ἐγχείρησις. ἡ προκατάρξις. πολύ-
βιος. ἔτι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταὐτόματον αὐτὲ προσῆξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. ἔτι

δ' ὅτι πάλιν ᾖ τὴν ἐπιθυμίαν ἐσθλὸς ἐών, ἄλλου κρείττονος ἀντιτύχῃ. τοῦτο δέ φασι περὶ ὕλλου τοῦ ἡρακλείδου καὶ ἀχέμου τοῦ αἰπάλτου. Ἐπιβολή· παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἡ ζημία. καὶ αἱρεισθ'. ταύτης ἐπιβολὴν ὀφείλει μίαν μόνην. Ἐπίβολος. ἐπιβολὴ ἡ εἰσφορά. ὁ δὲ σκιπίων ἀπεκρίνατο μηδαμῶς εἶναι ῥωμαίοις ἔννομον, ἐν ἐπαίνῳ ποιεῖσθαι τὰς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιχειρουμένας ἐπιβουλάς. Ἐπίβοον· ἡ ἐν τῷ βοὸς θυσία. Ἐπιβουλή· καὶ ἐπίβουλος καὶ ἐπιβουλεύω δοτικῇ. Ἐπιβώμιον· τὸ εἰς τὸν βωμόν. Ἐπιβοῶμαι αἰτιατικῇ· τὴν πεῖραν μάρτυρα καὶ κανόνα τῶν ἐμῶν λόγων ἐπιβοῶμαι. Ἐπιβοώμενοι· ἐπικαλούμενοι μάρτυρας. τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς τύπτοντες καὶ τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι. Ἐπιβοῶμαι σε· τὸν χριστὸν ἐπιβοᾶται. Ἐπιβωσάμενος· ἐπιβοησάμενος· ἐπικαλεσάμενος. Ἐπιβωσώμεθα. Ἐπιβρίθων· ἐπιβαρῶν. καὶ ἐπιβρίσει, ἐπιβαρήσει. Ἐπιβρύκουσιν ὀδόντ'. ὅσον οἱ θυμούμενοι τρίζουσι τοὺς ὀδόντας. Ἐπιβρόντητος· ὁ ἐμβρόντητος σοφοκλῆς. ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολών. Ἐπιβρέχω δοτικῇ. Ἐπίβοιον· ὅταν τις τῇ ἀθηνᾷ θύῃ βοῦν, θύει καὶ τῇ πανδώρᾳ οἶν μετὰ βοός. καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον. Ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζετο· τοῦτο παρὰ σκύθαις ἐπετελεῖτο, ἐπειδάν τις ἀδικεῖται πρὸς ἑτέρου. ἀμύνασθαι βουλόμενος, ἑαυτὸν οὐκ ἀξιόμαχον μόνον ᾤετο, βοῦν ἱερεύσας, τὰ μὲν κρέα κατακόψας ἥψει. αὐτὸς δὲ ἐκπετάσας χαμαὶ τὴν βύρσαν, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς. εἰς τοὐπίσω περιαγαγὼν τὼ χεῖρε. καὶ τοῦτό ἐστι σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. τῶν δὲ κρεῶν τοῦ βοὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνων καὶ ἐπιβαίνων τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα, ὑπισχνεῖται κατὰ δύναμιν ἕκαστος συμμαχήσειν. καὶ ἔστιν αὐτοῖς τοῦτο ὅρκων βεβαιότατος. Ἐπιβύσαντες· ἐπικαλύψαντες· σκεπάσαντες. προκόπιος· ἐπιβύσαντες τοῦ ὀχμοῦ χώματι, τὸ ὕδωρ μεταχετεύουσι. καὶ ἀκρόβυστος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων. Ἐπιβύσας· ἐμπλήσας· γεμίσας. ὡς ὅμηρος· νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον. ἀριστοφάνης πλούτῳ· τὸ στόμ' ἐπιβύσας κόμμασι τῶν ῥητόρων. Ἐπιγαμβρεία. Ἐπιγάννυται· δοτικῇ· ἐπιχαίρει. Ἐπιγαυρωθείς· ἀνδρωθείς· θρασυνθείς. ξενοφῶν· ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούσας καὶ ἐπιγαυρωθεὶς τῇ ἐντολῇ τοῦ κύρου, ἐπορεύετο. Ἐπιγεννήματα· τὰ ὕστερον τοῖς τραύμασιν ἀναφυόμενα. πολύβιος· δεῖ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους περὶ τοῦ πολέμου, καθάπερ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρρωστίαις· μηδὲν ἧττον τῶν ἐπιγεννημάτων ποιεῖσθαι λόγον, ἢ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποκειμένων παθῶν. Ἐπιγένης· κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν ἡρωΐνη καὶ μνημάτιον. καὶ βακχεία. ὡς ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

Ἐπιγένης, ὄνομα κύριον. ἐπειδὴ τοίνυν ἐπιγένης ἀσθενὴς διαρκεῖν ἠναγκάζετο ἀναγείρειν ὑφ' ὧν καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων. Ἐπίγειος· ὁ γήϊνος. Ἐπιγηθεῖ· χαίρει. Ἐπιγλωττήσομαι· φλυαρήσω· βλασφημήσω. περὶ τῶν ἀθηναίων τὰ νῦν ἐπιγλωττήσομαι. Ἐπιγνώμονας· ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους καὶ ἐπιγραφέας τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τοῦ γράφειν ἑκάστῳ, ὅσον εἰσφέρειν δεῖ τὸ δημόσιον ὀφείλουσι. Ἐπίγονος, ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης· ἐπιβλέψας ἐκεῖσε γυναῖκας τοῦ ὁμίλου λέγειν. οὕτως ἐκωμῳδεῖτο ὡς μαλακός, καὶ ὡς μετὰ γυναικῶν ἀεὶ εὑρισκόμενος. Ἐπιγουνίδα· τὸ περὶ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἐνίοι δὲ τὴν ἐπωμίδα. Ἐπίγραμμα· πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισι· κἂν μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, ἐπιγράμματα λέγεται. Ἐπιγραφεῖς· ὁ ἀπὸ τῆς διαιρέσεως ἀργυρίου εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τῶν ἀστῶν ἢ τῶν μετοίκων. οἱ τοῦτο διαγράφοντες, ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο. Ἐπιγραφόμενοι· ἰδιοποιούμενοι, οἰκειούμενοι. καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημένα ἐπιγραφόμενος. Ἐπιγράφων αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦ· διισχυριζόμενος. ὁ δὲ ψευδοφίλιππος, ἐπέγραφεν ἑαυτῷ φίλιππον τὸν μακεδόνα. ἀντὶ τοῦ ἐπισπώμενος. Ἐπιγράψας· ἐπιξέσας.

Ἐπίγυα· τὰ πρυμνήσια ἐπίγυα ἔλεγον. Ἐπιγύοις· τοῖς ἀπὸ γῆς. τὰ δὲ πλεῖστα καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις προσέλαβον εἰς τὸ ζεῦγμα. καὶ αὖθις· τὴν δ' ἀπὸ τοῦ ῥεύματος πλευρὰν ἠσφαλίζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐπιγύοις. Ἐπίδαμνος· ἡ πόλις τὸ νῦν δυρράχιον, τὸ πάλαι ἐλέγετο. Ἐπιδαύριος, ὄνομα τοπικόν. Ἐπίδαυρος, ὄνομα τοπικὸν ἐν ᾧ ὁ ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο. Ἐπιδαψιλευόμενος· πολυτελῶς διαπρεπόμενος. καὶ ἡρόδοτος· τάς τε μητέρας καὶ ἀδελφὰς ἐπιδαψιλευόμεθ' ὑμῖν. ὡς παντελῶς μάθητε τιμώμενοι πρὸς ἡμέων. Ἐπιδαψιλεύονται

νικῇ. Ἐπιδιάν. Ἐπίδικος οἶκος· ὁ ἐπίκοινος καὶ ὁ μεριστός. ὁ δ' ἐξ ἴσου κληθεὶς δυσὶ τισίν. Ἐπιδιά. ἐν δίᾳ. ἐλλιπῶς. Ἐπὶ δ΄ εἶδος ἐπὶ τύπου. πλὴν τέλειος καὶ παρέλκον τὸ ε΄. καὶ ἐν τῷ εἴδους οὕτως ὁμοίως. Ἐπιδέκατον. τὸ δέκατον. καὶ ἐπίπεμπτον τὸ ε΄ λέγειν εἰώθασιν. Ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον Ἀθήνησιν. ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ.

Ἐπιδεξιωτέρως· πλάττων ἐν ἑαυτῇ τὸ πάντα δυναμένους ὀξέως τε καὶ ῥᾳδίως διακονεῖν. ἀναλαβέσθαι δὲ ἐπισταμένους ἐπιδεξιωτέρως. οὐδὲ ἁρμονίᾳ λόγων χαίροντας ὑπαντῆσαι θεωζήτει ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν. Ἐπίδεσμος· ὁ ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμός. Ἀριστοφάνης· ἀνὴρ μὴ φθεῖρ' ἐν ἀβάρει. γυνή ποτε κατεάξειεν. ὁ ἐχῖνος οὖν ἔχων τί ἐπιμαρτύρεται. εἴθ' ἡ συρβαλεῖ τις εἶπεν εἶναι τὴν κόρην. τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας ἐν τάχει ἐπίδεσμον ἐρίων. νῦν ἂν ἔχοις πλείονα.

Ἐπίδειξον. ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἔχεις τινὰ γνώμην; ἐπίδειξον αὐτήν. Ἐπιδειπνεῖς. λέκιθον ἵν' ἐπιδειπνῇς κόνισαι ἰσχυρῶς. καὶ δεύτερον δειπνεῖν συνήθεις. Ἐπὶ Δηλίῳ μάχην. χωρίον ἐστὶ Βοιωτίας τὸ Δήλιον. ἐν ᾧ μαχόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐνικήθησαν. Ἐπιδήμιος. ἐμφύλιος. κοινὸς δημόσιος. Ἐπιδήμῳ. δοτική. Ἐπὶ δ' αἴνουν. ἐπαίνουν. συγκατετίθεντο.

Ἐπιδιατίθεσθαι· τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι. κατατιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον παρά τινι τῶν μεταξὺ γινομένων. ὅπερ ἐδύναται. ὥστε εἰ ἡ πρᾶξις γένοιτο θατέρῳ παντὸς τὸ ὁμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι. Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι. ἀντὶ τοῦ ἐν καὶ δέκα ἐτῶν γενέσθαι. τὸ δ' ἡβῆσαι μέχρι ιδ΄ ἐστίν. αὐτοὶ ἔφηβοι παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαετεῖς γινόμενοι ἐλέγοντο. καὶ ἔμενον μὲν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη β΄. ἔπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐνεγράφοντο γραμματεῖον. Ἐπίδικα. οἷς ἄν τις ἐπιδικάζεται ὡς προσήκουσιν αὐτῷ κατὰ γένους ἀγχιστείαν εἰ μὴ εἶεν υἱεῖς ἢ υἱωνοὶ τῷ τετελευτηκότι. μήτε μὴν διαθῆκαι. ταῦτα ἐπίδικα καλεῖται. Ἐπιδικάζεται. γενικῇ. αἰτιατικῇ ποιεῖται. Ἐπίδικος καὶ ἐπίκληρος καὶ ἐπὶ προικὶ καὶ ἐπικληρῖτις. ἐπίκληρος μὲν, ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη. μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἡ δ' αὐτὴ καὶ ἐπικληρῖτις. ἐπὶ προικὶ δὲ, ἡ ἐπὶ μετρίῳ τινὶ τοῦ κλήρου. ἤτε προῖκα ἔχειν καὶ ἀδελφοὺς ἔχουσα. ἐπίδικος δὲ, ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος. τίνι χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. Ἰσαῖος δὲ τὴν ἐπίκληρον ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον, ἐπικληρῖτιν ἐκάλεσε. Ἐπιδοκιμάζω. ἀντὶ τοῦ ὑπομαχῶ. γενικῇ. Ἐπιδίφρια. τὰ τῷ ἅρματι ἐπιτιθέμενα. καὶ ὁ ἐπιδιφρίζων ἢ καθήμενος παντοδαπῶς. Ἐπιδιφρεῖ. ἀεργός. καὶ γυναικώδης. Ἐπιδορατίς. ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω. Ἐπίδοσαν. ἀντὶ τοῦ ἔδοσαν. Ἐπίδοξος. ἔνδοξος. ἢ προσδόκιμος. ὡς τὸ ἐπίδοξος γὰρ ἦν αὐταρχῆσαι. καὶ Προκόπιός φησι· παρεχομένη χιλίας ἀργύρου λίτρας τὸν υἱωνὸν ὠνεῖσθαι ἐπίδοξος ἦν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἀπήγγελλεν ὡς Πέρσαι ἐπίδοξοι εἶεν ἐς τὴν Ῥωμαίων γῆν ἐσβάλλειν. ἀντὶ τοῦ προσδόκιμοι. καὶ αὖθις ἐᾶσαι τὴν ὁδὸν ἢ ἔνδοξοι ἦσαν, ἐπιθήσεσθαι οἱ Πέρσαι. Ἐπίδοσιν. ἐπὶ ἀρετῆς αὔξησιν. προκοπήν. προσθήκην. ὁ δὲ φιλοσοφῶν, ἀνεμπόδιστος εἰς ἐπίδοσιν διετέλει. καὶ ἐπιδιδόναι καὶ ἐπέχειν, ὡς φωναὶ ἀτεχνῶς. ἐπίδοσιν μὲν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. ἡ δὲ προκοπὴ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἰώνων. Ἐπίσις. αὔξησις προσθήκη ἐπιδίδης. πρὸς τὰς ἐπιδόσεις τῶν ξιφῶν καὶ τῶν λίθων. Ἐπίδρομον. ἐπιδρομὴν παρέχον ἁλωτόν. Ἐπιδυπτῆσαι. ἐπικυπτῆσαι. καὶ ἐπεισδύντες ὁ μεγαλόηχος. Μένανδρος. οἱ δὲ ἄραβοι τὴν τοῦ πολέμου κίνησιν, ἐβάλοντο ἦχον ἐγεῖραι ξυμμιγῆ τε καὶ ἄγριον. ἔτι τε οὖν ξὺν τῷ ἀλαλάγματι ἐπιδυπτῆσαι τοῖς τυμπάνοις. ὅπως ἂν δὲ τοῦ τούτου αὖθις οὕτω πως δεισανθείη, ὡς καταπλῆξαί τε καὶ διελέγξασθαι τὸ Ῥωμαϊκόν. ταῦτα ἐπεὶ προέγνω ὁ Βρώνας, προαφηγήσατο τοῖς στρατιώταις. ὥστε αὐτοὺς τῷ ἀθρόῳ μὴ καταπλαγῆναι. ἀλλὰ προαναπτύξαντας ὅπερ ἔμελλεν ἔσεσθαι, ἐθίζεσθαι τῇ δοκήσει. καὶ τῷ μήπω παρόντι πρὸς τὸ ἐσόμενον. καὶ ὅταν αἴσθοιντο τὸν πάταγον τῶν τυμπάνων, ἀντιπαταγεῖν καὶ αὐτοὺς ταῖς ἀσπίσι. καὶ ἐπαλαλάζειν τὸ ἐνυάλιον. καὶ παιανίζειν. καὶ τοῖς ὑδροχόοις ἀγγείοις ξυλίνοις οὖσιν, ἐπικτυπεῖν. Ἐπιέναι. ἐπελθεῖν. Ἐπιεικές. πρέπον. καθῆκον. προσῆκον. Ἐπιεικεστάτη. παρὰ Ἡροδότῳ, μετρία. εὐγνώμων. καλῶς ἔχουσα. Ἐπιεικὴς πρεπόμενος. Ἐπιεικῶς· τὸ ἐπίρρημα τοῦτο. σημαίνει τὸ πάνυ. καὶ σημαίνει καὶ παραδόξως. καὶ ἀπὸ τῆς ἐλπίδος καὶ τὸ μετὰ ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως ἤτοι συμμέτρως. καὶ τὸ ἱκανῶς. προσηκόντως. λαοὶ δὲ ἐπιεικῶς ἤχθοντο δεῖσθαι χρημάτων οὐ πολλῶν εἰς τὴν ὁδόν. ζήσεσθαι γὰρ ἐπιεικῶς. καὶ αὖθις.

ταῦτα

τοῦτο παρὰ λαπίδα τοῦ βασιλέως εἰς τὸ αὐθαδέστερον καὶ ὑπέρογκον φέρονται. ἢ καθότι εἰκάζετο ἐπιεικῶς γεγράφθαι ἔδοξεν. καὶ αὖθις. τὸ γὰρ ἐπὶ γῆρας κομιδῇ ἐπιεικῶς ἀνατίθεσθαι τῶν πάντων θεῶν, τὰς κυρίας τῆς ἀποφάσεως. Ἐπίηρα· ἡ μετὰ προθυμίας χάρις. οἱ δὲ νεώτεροι, ἀντὶ [illegible] φασίν. Ἐπιΐσμονα· ἔμπειρον. Ἐπιΐστορος. Ἐπιζητῶ· αἰτιατικῇ. Ἐπιθάνατος· προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν. Ἐπιθαρρῶ· δοτικῇ. Ἐπιθάτερα. Ἐπιθανής· ἐγγίζων τοῦ θανάτου, ἢ ὑπερπρεσβύτης νοσῶν καὶ ἐπιθανὴς ὤν. Ἐπιθαυμάζειν· ἀντὶ τοῦ δώροις τιμᾶν. Ἀριστοφάνης· Σωκράτης φησί· Στρεψιάδην ἀσπάζομαι. ὁ δὲ καὶ γονεῖ· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ· δεῖ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον. Ἐπιθέντες· ἀπειλήσαντες. οἱ δέ, πέμψαντες τὸν Ἰάσονα ἐπιθέντες γράμματα πρὸς τὸν Πτελεών. καὶ αὖθις. πέμψας τῶν σωματοφυλάκων μοῖραν οὐκ ὀλίγην, ναυσὶν ἐπιδόντες. Ἐπιθεραπεύων· ἀντὶ τοῦ διορθούμενος. προμηθούμενος. Θουκυδίδης. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον εἰς τὴν πατρίδα. εἰδὼς εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτὴν ὅτι ἔσται ποτὲ αὐτοῦ. Ἐπίθετοι ἑορταί· Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ. τὰς μὴ πατρίους ἑορτάς, ἄλλως δὲ ἐπιψηφισθείσας, ἐπιθέτους ἐκάλουν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ἐπίθετά τινα, ὅσα μὴ πάτρια ὄντα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἐδίκαζε. Λυσίας δὲ ἐπιθέτους ἐπιβολὰς λέγει, τὰς δοθείσας τισὶν ὥστε διανομῆσαι, καὶ ἐπιθεῖναι ἐπιβολάς. ἀντὶ τοῦ ἐπιδοῦναι. καὶ ἐπέθηκεν ἀντὶ τοῦ ἐπέδωκεν. Ἐπίθετοι· αἱ ἔξω ἀλλοτρίων. Ναρσῆς δὲ τὰς ἐπιθέτους δυνάμεις τὰς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας γνοὺς πλησιάζειν, γράφει πρὸς Ἰωάννην. Ἐπιθειάσας· τὸ θεῖον εἰς δέησιν [illegible]. θεοφορούμενος. Θουκυδίδης. Ἀρχίδαμος τινὰ ἐπιθειάσας, καθίστατο τὸν πόλεμον τὸν στρατόν. Ἐπιθειασμοί· πρὸς θεὸν ἱκεσίαι. ἐπιθειασμοί τε ὑπέρ τε αὐτοῦ βασιλέως καὶ τῆς στρατηγίας ἐγένοντο. καὶ αὖθις. οὐκ ἀνῄει ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι, τουτέστι θείων ἐπικλήσεων. καὶ αὖθις. τοῖς ἐπιθειασθεῖσι συνεπευφήμησαν.

Ἐπιθειάσων· ἑορτάσων. ὁ δέ, ἔμενεν αὐτοῦ ἐπιθειάσων τῇ γενεθλίᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Χριστοῦ. καὶ γὰρ προσπελάζει τῆς ἡμέρας τὸ σέβας. Ἐπιθεῖναι. Ἐπικλεῖσαι· πέμπει ἄγγελον ἐπιθεὶς ἐπιστολήν.

Ἐπιθήκησα· Ἀριστοφάνης. ἀπό τι μικρὸν ἐπιθήκησα. Ἐπιθήξας· ὁρμήσας, ἐρεθίσας. τὸν ἐλαυνόμενον ἀπέκτεινον. ἐπιθήξας οἱ τῶν δορυφόρων τοὺς ἀφεστῶτας. Ἐπιθήρα· ἐπὶ ἀπάτῃ.

Ἐπιθήσειν· ἀντὶ τοῦ ἐπεμβαίνειν. ὅτι εἰς μακρὰν καὶ παντελῶς ἐπιθήσειν αὐτὸν δίκην ξὺν τοῖς θεοῖς. καὶ αὖθις. ἐπιθεὶς γράμματα δηλοῦντα τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν. Ἐπιθιγγάνει· ἐφάπτεται. Ἐπὶ Θρασύλλου· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Παντανίνετον παραγραφῇ. τὸ ἐπὶ Θρασύλλου φησὶν Ἀττικὸν ἔθος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι. Ἐπιθρώσκων· ἐφαλλόμενος. Ἐπιθυμηταί· πρόθυμοι. οἱ δέ, ἐμεγαλοφρονοῦντό τε καὶ ἐπιθυμηταὶ ἐξίσταντο, ὡς δὴ μεγάλα μὲν λυμαινόμενοι τοὺς ἐναντίους. καὶ πολλὰ καὶ κινδαλεία ἐνθένδε οἰσόμενοι. καὶ ἐπὶ τοῦδ' αἰτεῖσθαι. ὁ δέ, τοῦτον ἔλεγεν ἐπικαλεῖσθαι ξύμμαχον. τουτέστι δέεσθαι χρῄζειν. Ἐπιθυμία· ἐπιθυμία ἐστὶν ἄλογος ὄρεξις. ὑφ' ἣν τάττεται ταῦτα. σπάνις. μῖσος. φιλονεικία. ὀργή. ἔρως. μῆνις. θυμός. ἔστι δὲ ἡ μὲν σπάνις, ἐπιθυμία τις ἐν ἀποτάξει καὶ οἷον κεχωρισμένη ἐκ τοῦ πράγματος. τεταμένη δὲ διακενῆς ἐπ' αὐτῷ καὶ σπωμένη. μῖσος δέ ἐστιν, ἐπιθυμία τις τοῦ κακῶς εἶναί τινα μετὰ προκοπῆς τινὸς καὶ παρατάσεως. ὀργὴ δὲ ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ δοκοῦντος ἠδικηκέναι οὐ προσηκόντως. ἔρως δὲ ἐπιθυμία τις οὐ περὶ σπουδαίου πράγματος. ἔστι γὰρ ἐπιβολὴ φιλοποιίας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον. μῆνις δέ ἐστιν ὀργή τις πεπαλαιωμένη ἐπίκοτος καὶ ἐπιτηρητική. θυμὸς δὲ ὀργὴ ἀρχομένη. Ἐπιθυμῶν· γενικῇ. προαιρετικῶς ἔχων. τοὺς δέ, ἤ τε ζῶντας ἐπιθυμεῖ Λακεδαιμονίοις ἀγαγεῖν. συντάσσεται μετὰ γενικῆς. Ἐπιθωΰσσων· ἐπανορθούμενος. Ἐπικαγχάζων. Ἐπικάθηται· ἐπικρέμαται. Πολύβιος. ὁ δέ, διατειχίζει τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας, ἵνα μηδεὶς ἐπὶ φόβος ἐπικάθηται τοῖς Ταραντίνοις ἀπὸ τῶν κατεχόντων τὴν ἀκρόπολιν. Ἐπικαθίζει· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. κρατοῦσι γοῦν καὶ τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε, ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθίζῃ μόνος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν. ἐπικαθίζεσθαι ἢ τὸ βαροῦν λέγομεν. Ἐπικαλάμην ἀροῦν· ἔθος ἐστὶ τοῖς γεωργοῖς, παρεῖναι τὸν ἀργὸν καταλείπειν τὴν γῆν. ὅπως ἀκεραίους ἐκτρέφῃ τοὺς καρπούς. ὡς μὴ κατ' ἔτος τοῖς σπέρμασι πονοῖτο. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὸν πόλεμον λόγῳ. διαβάλλων τινὰ τῶν ἀπλήστων γεωργῶν

ζει ἐν τῇ γῇ κατακεχωσμένον. καὶ κατὰ τοῦτο ἐξαναλίσκοντα τὴν ἰσχὺν αὐτῆς φασίν. οὗτοι δὲ πυρσοὶ ἐ-
πικαλέμας ἀρχῆς. τουτέστιν ἀεὶ ἀπείρων οὐδεμίαν αὔξησιν τῇ γῇ δίδωσιν. Ἐπικαλέσας· μεμψά-
μενος. Ἐπικαλυμμάτων· τῶν κατηγορουμένων. ἐν ἴαις τῆς κατηγορίας, ἀλλ᾽ οὖν ἀπίστους ποιεῖν, ὁ τῆς
ἐπικαλυμμάτων βίος. Ἐπικαλῶν· ἀντὶ τοῦ κατηγορῶν ἐγκαλῶν. ἐν ἄλλοις δὲ τοὺς ἄνδρας ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐ-
πικαλῶν πλὴν ὅτι σοφώτατοι καὶ εἶεν τῶν ἀνδρῶν γεγόνασι. τὸν αὐτὸν λοιδορίαν πλεῖ, οὐδὲν ἐπικα-
λεῖν ἐπαγγείλασα πλὴν ὅτι παιδεραστεῖ. Ἐπικαμπὴς παρεμβολὴ ἐπειδὰν τὰ μέσα τοῖς πολε-
μίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τοῦ ὄπισθεν συμμέρων ὄρθια ὑφεστῶτα τὴν ἔχει τεταγμένα. Ἐπικάρ-
διον· τὸ ἐπικεφαλὴν πορείων ἐπικάρσιον ἐπὶ τὰ κατωφερῆ. Ἐπικαρπίας· κέρδη.

Ἐπικάρσιον· πλάγιον. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἐπικατέσεισεν· ἐπικατέβαλεν. ἰώσηπος· πολλοὺς
κτείνας αὐτίοχου τῶν ἱεροσολύμων. ἰδὼν ἐλεάζαρος ὁ υἱὸς ματθίου τὸν ὑψηλότατον τῶν ἐλεφάντων
κεκοσμημένον, ὑπολαβὼν ἐπ᾽ αὐτοῦ τὸν ἀντίοχον εἶναι, καὶ διακόψας τὸ ξίφος τῶν πολεμίων. καὶ
τὸ θηρίον ὑπὸ τὴν γαστέρα πλήξας, ἐπικατέσεισεν ἑαυτῷ τὸν ἐλέφαντα. μηδὲν δράσας πλέον τοῦ
μεγάλοις ἐπιβαλέσθαι καὶ συνθραύεις ἀπώλετο. Ἐπικαιρότατα· ἐπικινδυνότατα. Ἐπικαιρότα-
τος· ἐπιτήδειος. ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείοις. Ἐπικαίρου· ἐν και-
ρῷ· ἁρμοδίως. Ἐπικεκηρυχέναι· ὁπότε βούλοιτο πόλις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὑ-
φ᾽ ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα τῷ ἀνελόντι ἢ ζῶντα προσαγαγόντι. καθὰ καὶ ξέρξης ἐπε-
κήρυξεν οἱ ἕλληνες τῷ καταγαγόντι ἢ ζῶντα ἢ τεθνηκότα ἀθηναῖον, ἑκατὸν δώσειν τάλαντα.

Ἐπικελεύομαι· δοτικῇ. Ἐπίκηνος λόγος ὁ μάταιος. Ἐπικαίρως παραπλέοντας· του-
τέστι μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρα. Ἐπικεκομμένος· χλευάζουσιν· ἀγαθίας. ὁ δὲ, ἤκει ἐπικε-
κομμένος αὐτοὺς τῆς ἀβουλίας καὶ ἀμελείας. πρὸς αἰτιατικήν. καὶ αὖθις· ἄχθοιντο δὲ τὸ παράλογον ἐ-
λύπησεν αὐτὸν ἐπικοπτομένους τοιαῦτα. Ἐπικλύσω· ἐπικρύψω. Ἐπικεφαλαίου· συντό-
μως. ταχέως. πολύβιος. μνησθεὶς δὲ ἐπικεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων. καὶ θεὶς πρὸ
ὀφθαλμῶν τὰ τῶν μακεδόνων προτερήματα. Ἐπικεχήνασι. Ἐπικεχοδὼς· ἀποπατή-
σας. ἀποπλύσας. Ἐπικείμενα· ἀντὶ τοῦ ἐπιφερόμενα. δισχιλίας λίτρας χρυσίου τέλλουσι. καὶ κό-
μηλα καὶ λίτρα ὁ προεστὼς εἶχον, τοῦ βασιλίσκου πρόφασιν τὴν τῶν ἀρχῶν ἐπικείμενα. Ἐπί-
κειμαι· τὸ προσκεῖμαι διαφέρει. Ἐπικειμένου· τοῦ φαινομένου. ὁ δὲ, ἤτει τιμὴν τοῦ κεκτημένου
τοῦ ἐπικειμένου καρποῦ. καὶ παρὼν μὴ λάβοι διέφθειρεν. Ἐπικήδειον· ἐπιτάφιον· ἐπιθανάτι-
ον. καὶ ἐπικήδειος θρῆνος ὁμοίως. Ἐπίκηρα· ἐπιθανάτια. κὴρ γὰρ ὁ θάνατος. Ἐπίκηρος
ὕλη. ἡ πρόσκαιρος. Ἐπικηρυκεύεται· διὰ κήρυκος τινὸς συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται.
ἢ φιλίαν σπένδει. Ἐπικηρυκεύω δοτικῇ. Ἐπικηρυκεία· φιλία ἐκ τῶν πολεμίων ἐπικη-
ρυκία· τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας πέμπειν. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Ἐπι-
κίδναται· ἐπισκορπίζεται. Ἐπικινδυνότατος. Ἐπικλάσωσιν· εἰς οἶκτον ἀγάγωσι. μὴ καὶ
πρὸς ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι τοὺς στρατιώτας ἐπικλάσωσιν. ἰώσηπος. ὁ δὲ τοῖς ἔργοις ἐφεστὼς,
παρ᾽ αὐτοῦ γὰρ ἐμεμαθήκεσαν βραδυτῆτα ἐπικλάσας τῆς ἀφίξεως. Ἐπίκλαυτον· γερόν-
θρωκτικόν. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις. ἐπὶ βάρβαρον ἑζόμενοι πέλαγος, κελαρύζει ἐπίκλαυτον ἀη-
δόνιον νόμον. Ἐπίκλημα· ἔγκλημα. ἀγαθίας. ἡγούμενος δὲ ἀδύνατον εἶναι, ὥσπερ ἐπίστατα-
ο ὄντα ἀπώσασθαι τὸ ἐπίκλημα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ πάκορος ὁ παρθυαίων βασιλεὺς, καὶ ἄλλα τι-
να ἐπικλήματα ἐπέφερε τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ. καὶ τοῦ δοκεῖν ἐπίκλημα ἐποιεῖτο κατὰ ῥω-
μαίων. ὅτι δόξαν ἐν τοῖς λ ἡμερῶν μηδέτερα παρὰ τὰ ξυγκείμενα ἐπιτελεῖν. οἱ δὲ, οὐ κατὰ
τὸ θέσπισμα ἐν ἐπιτηδεύουσιν. Ἐπίκλησιν· ἐπωνυμίαν. Ἐπίκληρος· ὅταν παῖς ὀρφανὴ πα-
τρὸς καὶ μητρὸς, ἀδελφῶν τε οὖσα ἔρημος, καὶ ταύτῃ τύχῃ ἐπικειμένη ἡ οὐσία, ταύτην καλοῦ-
σιν ἐπίκληρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἤδη γεγαμημένην. ὅταν ἦ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλη καταλελειμ-
μένη. καλοῦσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον. καλεῖται δὲ ἐπίκληρος. καὶ ἡ μηδέπω γεγαμημένη
ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα. καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλοῦνται ἐπίκληροι καὶ δύο ου-
σαι καὶ πλείους. τινὲς δὲ τὴν ἐπίκληρον καλοῦσιν, ἐπιπαματίδα καὶ πατροῦχον. Ἐπίκληρος·
νόμος

νόμος ἦν ἀθηναίοις γνησίας μὲν οὔσης θυγατρὸς νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τῶν πατρῴων
ἢ μὴ ἔχουσα ἀδελφοὺς, ἑτέρους συγκληρονόμους ἀλλὰ μονοκληρονόμος οὖσα, ἐπειδὴ οὐκ ἐ-
ξῆν τοῖς νόθοις κληρονομεῖν τὰ νοθεῖον διὰ χειρὸς ἐδίδοσαν. νόμος δὲ ἦν ἀττικὸς τοὺς νόθους,
μέχρι πέντε μνῶν καταλιμπάνειν, ἀγαθίας. ἐφοίτων δὲ γυναῖκες ἀνὰ τοὺς προμαχεῶ-
νας. τυχὸν μὲν μητέρες οὖσαι τῶν ἀπολωλότων, τυχὸν δὲ ἐπίκληροι τυχὸν δὲ ὁπωσοῦν ἄλλῳ
τρόπῳ μέλλον αὐταῖς. Ἐπίκλησιν. ἐπωνυμίαν. Ἐπίκλητος ἔξωθεν ἐρχόμενος.
διὰ τῆς ἐπικλήτου καὶ ἀλόγου λοιδορίας ὑπελάμβανεν προσφανήσεσθαι. Ἐπίκλητος. ὁ ἐπί
τινι καλούμενος, ὑποθέσει. ὃν ἐν ταῖς ἀμηχανίαις ἰουδαῖοι ἐπίκλητον ἑαυτοῖς τύραννον προ-
σήγαγον. Ἐπικλινὲς ἐπιρρεπές. εὐσκανόν. ἐπικλινὲς δὲ τάλαντον. καλλίμαχος. Ἐπικλι-
νὴς ὁδός. καὶ κλίνεται τῆς ἐπικλινέος καὶ ἐπικλινοῦς. Ἐπικλίντης ὁ σεισμός. καὶ κλί-
νεται ἐπικλίντου. Ἐπίκλιντρον. εἶδος κοσμίου γυναικείου. τὸ ἐπίκλιντρον ἀποβάλλεις.
Ἐπίκλοπος. ἀπατεών. Ἐπικλοπώτερος. παραλογιστικώτερος. Ἐπικλύσασα. ἐπιθλί-
ψασα καταβαλοῦσα. ἡ οὖν κλεοπάτρα καὶ τοὺς ἠλείους ἐπειρᾶτο πολλῷ χρυσῷ ἐπικλύσασα
τὸ ἄγαλμα τοῦ διὸς περιαιρεῖσθαι. Ἐπὶ κνάφου ἕλκεις. ἤγουν διαφθείρεις. οἱ γὰρ κναφεῖς ἀκαν-
θῶν σωρὸν συμπλέξαντες, ἱμάτια κνάπτουσιν, ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος. Ἐπικναίει καὶ ἐπέκναιεν.
Ἐπικνίζεται. διακνίζεται. Ἐπίκνω ἀντὶ τοῦ ἐπίβαλε. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἀλλ' ἐπίκνω τὸ σίλ-
φιον. Ἐπικόρρης. ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου. κόρρην γὰρ καὶ κόρσην ὅλην τὴν κεφα-
λὴν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν ἅπτομεν
καὶ τοῦ κροτάφου. Ἐπὶ κόρρης. ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπέδοσαν. βέλτιον δὲ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμ-
βάνειν. ὃ κατ' ἔθος λέγομεν ῥάπισμα. οὕτως δὲ χρῶνται καὶ οἱ ῥήτορες. Ἐπικουρῆσαι. δοτικῇ. βοη-
θῆσαι. καὶ ἐπικουρία, βοήθεια. Ἐπικούρειος ἑρμῶν. ὁ παρὰ τῷ λουκιανῷ. Ἐπίκουρος βοη-
θός. καὶ ἐπικουρῶ δοτικῇ. Ἐπικωμάσαι. ὀρχεῖσθαι ἢ λαλῆσαι αἰσχρά. πολλαὶ ταῖς ἐκκλησίαις
ἐπεκώμασαν ταραχαί. Ἐπίκωμος. ὑβριστής. συγχαίρων, ταῦτα δὲ ἀχρεῖα τυγχάνειν ἔδοξεν ὡς
πρόσιτος ἐπίκωμος ὁ προκόπιος φησὶ περὶ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. Ἐπικωπητὴρ ὁ τροπωτὴρ ἱ-
μάς, Ἐπίκωπος. ξιφήρης. κώπη δὲ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἢ ἀντὶ τοῦ διὰ νεὼς καὶ ναυτικὸς ὤν. καὶ ὅ-
μηρος. οὐ γάρ μοι νῆές εἰσιν ἐπήρετμοι. ἐπὶ πολλοῖς συνθήκας ἐποιήσαντο ῥωμαῖοι καὶ καρχηδόνιοι
μὴ ἔχειν μήτε κατὰ θάλασσαν καρχηδονίους πλοῖον ἐπίκωπον, πλὴν δὲ καβίρων καὶ τῶν ἁλιευτικῶν
καὶ περιχώρων ὧν οὐδὲν ἦν δικασκάλμου μεῖζον. Ἐπίκουρος. νεοκλέους ἀθηναῖος. γαργήττιος
τὸν δῆμον. μητρὸς χαιρεστράτης. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ, νεοκλῆς. χαιρέδημος. φιλοσοφίας δὲ ἤρξατο ἀπὸ ἐ-
νιαυτῶν ιβ. καὶ οἰκείαν αἵρεσιν εἰσηγήσατο. πρῶτον μὲν ἐν σάμῳ διατρίψας σὺν τοῖς γονεῦσιν. εἶτα
σχολαρχήσας ἐν μιτυλήνῃ, ἐν αὐτοῖς ὢν ἦν. εἶτα ἐν λαμψάκῳ. καὶ οὕτως ἐν ἀθήναις ἐν ἰδίῳ κήπῳ.
ἀκούσας δὲ ναυσιφάνους τοῦ δημοκριτείου καὶ παμφίλου τοῦ πλάτωνος μαθητοῦ. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς
ρθ' ὀλυμπιάδος μετὰ ἑπτὰ ἐνιαυτοὺς τῆς πλάτωνος τελευτῆς. καὶ παρέτεινεν ἐπὶ τῶν διαδόχων
ἀντιγόνου τοῦ γονατᾶ. καὶ διέμεινεν ἡ αὐτοῦ σχολὴ ἕως καίσαρος τοῦ πρώτου ἔτη σκζ. ἐν οἷς διά-
δοχοι αὐτῆς ἐγένοντο ιδ'. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ πολλά. Ἐπίκουρος. οὗτος τὸ θεῖον ἐτίθετο
παρ' οὐδέν. ἀδελφοὶ δὲ ἦσαν τρεῖς μυρίοις ἀρρωστήμασι περιπλακέντες ἀπέθανον οἴκτιστα. ὅτε μὴν
ἐπίκουρος ἐτῶν ὢν αὐτὸς ῥᾳδίως ἀπὸ τῆς κλίνης οἷός τε ἦν κατιέναι ἀμβλυώττων τε καὶ πρὸς
τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν δειλὸς ὤν. καὶ τῷ φαιδροτάτῳ τε καὶ ἐναργεστάτῳ τῶν θεῶν ἀπεχθανόμενος. καὶ
μέντοι καὶ τὴν τοῦ πυρὸς αὐγὴν ἀπεστρέφετο. αἷμά τε αὐτῷ διὰ τῶν κάτω πόρων ἀπεκρίνετο. τοσαύ-
τη δὲ ἀραιότης ἦν ἐκ τοῦ σώματος ἦν ὡς ἀδυνατεῖν καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. καὶ μητρόδω-
ρος δὲ καὶ πολύαινος ἄμφω τὼ ἑταίρω αὐτοῦ κάκιστα ἀπέθανον ἀνθρώπων. καὶ μέντοι καὶ τῆς ἀθε-
ίας ἠνέγκατο μισθὸν οὐδὲ μικρὸν μεμπτόν. οὗτος δὲ ἄρα ἦν ἡδονῆς ἥττων ἐπίκουρος, ὥστε διὰ τῶν ἐσχά-
των ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτοῦ ἐγγράψαι τὸν μὲν πατέρα καὶ τιμεῖν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, ἐναγίζειν ἀπὸ τῶν
ἰδίων καὶ μητροδώρῳ καὶ πολυαίνῳ τοῖς προειρημένοις. ἑαυτῷ δὲ διαστῶς εἰπεῖν τῆς ἀσωτίας τὸ
πλέον προτιμῶν. καὶ ἐνταῦθα ὁ σοφὸς καὶ τραπέζας λίθοις ποιεῖσθαι. καὶ ὡς ἂν ἀθρήμασι τι ἐκ τῶν

τῷ σοφῷ προσέταξε τε θῦσαι ὁ προφήτης τε καὶ ὁ ψοφαγὸς οὗτος. καὶ ταῦτα ἐπέσκηψεν ἥκων ἐν τῇ
ἐλευσῖνα. λυττῶν ὄντα ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν. ὡς ἀπορούν καὶ ἐκείνων συναυτῷ τεθνηξομένων. ἐξήλασαν δὲ
τοὺς ἐπικουρείους τῆς ῥώμης δόγματι τῆς βουλῆς κοινῷ. καὶ μεσσήνιοι δὲ ἐν ἀρκαδίᾳ τοὺς ἐκ τῆς
αὐτῆς οἱονεὶ φάτνης ἐδηδοκότας ἐξήλασαν. λυμεῶνα μὲν εἶναι τῶν νέων λέγοντες. κηλῖδα δὲ
φιλοσοφίᾳ προσβάλλοντας διὰ τὴν μαλακίαν, καὶ ἀθεότητα. καὶ προσέταξαν πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου
δυσμῶν ἔξω τῶν ὅρων τῆς μεσσηνίας γῆς εἶναι αὐτούς. ἐκφορηθέντων δὲ τοὺς ἱερέας καθῆραι τὰ ἱερὰ
τοὺς τιμούχους, καλοῦσι δὲ οὕτω τοὺς ἄρχοντας μεσσήνιοι, καὶ τὴν πόλιν καθᾶραι πᾶσαν. οἷα
δή που λυμεώνων τινῶν καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην. ὅτι οἱ κρῆτες λύκτιοι τῶν ἐπικουρείων τινὰς
ἐκεῖ παραβάλλοντας ἐξήλασαν. καὶ νόμος ἐγράφη τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ τοὺς τὴν θήλειαν σοφίαν
καὶ ἀγεννῆ καὶ αἰσχρὰν ἐπινοήσαντας, καὶ μέντοι καὶ τοῖς θεοῖς πολεμίους ἐκκεκηρύχθαι τῆς λύ-
κτου. ἐὰν δέ τις ἀφίκηται θρασυνόμενος καὶ τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' οὐδὲν ποιήσηται, δεδέσθω ἐν κύ-
φωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν εἴκοσιν. ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι. ἵνα ᾖ μελίτ-
ταις καὶ μυίαις δεῖπνον. καὶ ἀναλώσωσι χρόνῳ τῷ προειρημένῳ αὐτούς. τοῦτον περιὼν διελθόν-
τος ἐὰν ἔτι περιῇ, κατὰ κρημνοῦ ὠθείσθω στολὴν γυναικείαν περιβληθείς. Ἐπικούρου ὄνομα κυρίου. εἶχε δὲ
τὸ βιβλίον τὰς ἐπικούρου δόξας. ἃς ἐκεῖνοι κυρίας οὕτω καλοῦσιν. ἐπικούρου κακάγνεισματα. ἐν
αἷς καὶ τόδε ἦν. ὅτι καὶ τὸ δεῖ γε τὸ πᾶν φέρεσθαι τύχῃ τινὶ, οὐ μὴν βουλήσει καὶ κρίσει θεοῦ. ταύτας δὴ τὰς θρυλλουμένας ἀ-
τόμους, πλητομένας ὑπ' ἀλλήλων εἶτα ἀφισταμένας. ἐκ τούτων γίνεσθαι ἀέρα γῆν καὶ θάλατταν. εἶτα δια-
λαβέσθαι τὰς ἀνακράσεις καὶ συνόδους. καὶ παντελῶς ἀφανίζεσθαι εἰς ἀτόμους. φέρεσθαι δὲ εἰκῇ τὰ πάν-
τα καὶ ὡς ἔτυχεν. οὐ μὴν ἐκ τῆς τοῦ ποιητοῦ σοφίας. εἶτα ὅτι ἐκ προνοίας φύεται πάντα οὔτε κυ-
βερνήτου οὔτε ἰθυντοῦ οὔτε ποιμένα ἔχοντα. εἶτα ὁ   πομπῶν τοῦ θεοῦ ἥκειν οὐκ ἠνέσχετο παραλαβεῖν
αὐτόν. ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλήγα λύπην κατεσίγασεν. εἶτα ἀνέθορεν ἐπικούρῳ καὶ ταῖς ἐ-
κείνου δόξαις κλάειν λέγων. Ἐπιεικῶς ἀντὶ τοῦ λογίως. ἐπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ποιητικῶς. Ἐπι-
κρᾶναι τὴν κεφαλὴν καλύψασαι. Ἐπικράτεια. Ἐπικράτης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ
ἔμπορος καὶ ἀντιλαΐς. Ἐπικράτης, ἐπικράτους, ὀλίγῳ καλλίονα πώγων ἔχεις. οὗτος
γὰρ μέγαν πώγωνα εἶχεν. ἐπεκαλεῖτο δὲ σακεσφόρος. καὶ πλάτων ὁ κωμικός φησιν ἄναξ ὑπή-
νης ἐπικράτες σακεσφόρε. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς δασύτης. ἦν δὲ ῥήτωρ δημαγωγός. Ἐπικράτης ἀ-
θηναῖος δημαγωγός. ἐφορεῖτο ἐπικαλούμενος, ὃ καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας μνημονεύει. περὶ δὲ
τούτου μνημονεύει λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως. δόξαν φασὶ κεκτῆσθαι ταλάντων χιλίων. ἄλλος δέ ἐστιν ἐ-
πικράτης αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής. ἐπώνυμον κυρηβίων ὡς δημοσθένης ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου. Ἐπι-
κρεμαμένου. ἐπικειμένου. οἱ δὲ ὑπὸ μετέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου πάντα οἷσα ἐλογίζοντο.
Ἐπικρεμάσας. ἐπενεγκών. οἷς λαλήμα ἀνατιθεὶς καὶ τὸν δεδοικότα φόβον ἐπικρεμάσας. Ἐπικρίατε
τῆς νεὼς σανιδώματα. Ἐπικρίνει δοκιμάζει. Ἐπικριτὴς σύμβουλος δοκιμαστής χρώμενος ἐπικριτῇ
τῷ λεγομένῳ τὸ μαστεύειν διὰ τὸ τῷ τόπῳ ἐμπειρεῖν. Ἐπίκτητος. ἐπίκτητος ἱεραπόλεως τῆς φρυγίας
φιλόσοφος. δοῦλος δὲ ἐπαφροδίτου τοῦ σωματοφύλακος τοῦ βασιλέως νέρωνος. πηρωθεὶς δὲ τὸ
σκέλος ὑπὸ ῥεύματος ἐν νικοπόλει τῆς νέας ἠπείρου ᾤκησε. καὶ διατείνας μέχρι μάρκου ἀν-
τωνίνου ἔγραψε πολλά. ὅτι θεοσέβιος ὁ φιλόσοφος, ἔλεγε πολλὰ ἀπὸ τῶν ἐπικτήτου σχολῶν. τὰ δὲ καὶ
αὐτὸς ἐπετεχνᾶτο τῆς ἠθοποιοῦ διανοήματα μὲν ὅσοις ἱκανὰ πείθειν καὶ δυσωπεῖν τῶν ψυχῶν τὰς μὴ
παντάπασιν ἀτέγκτους καὶ ἀτεράμονας. ἀπάζεσθαι δὲ τὰ ἀμείνω καὶ μεταδιώκειν καθόσον οἷόν
τε ἦν. ἀποστρέφεσθαι δὲ καὶ ἀποδιδράσκειν τὰ χείρω τῆς ζωῆς εἰ δὴ κατὰ δύναμιν. τὸ γὰρ οὖν καὶ ἐν συγγράμ-
ματι καταλέλοιπεν τοιούτοις τισὶ τὰς ἑαυτοῦ νουθετήσεις. οἷς ὁ ἐπίκτητος πρότερον. καί μοι δοκεῖ
ἀνηρτημένοι ἀντικρὺς ὥσπερ ἕνα πρὸς ἕνα ἀντιπαλεῖν τοῦτο καθ' ἡμᾶς χρόνου ἐπίκτητος. ἀλλὰ μὲν
τοι τῶν στωικῶν δοξασμάτων. ὁ γὰρ θεοσέβιος οὐδενὸς τοσοῦτον ὅσον τὴν πλάτωνος ἀλήθειαν ἠ-
γάπαζε καὶ ἐθαύμαζε. καὶ δή τι καὶ συνεγράψατο μικρὸν βιβλίδιον. περὶ τῆς ἐν πολιτείᾳ τῆς μεγά-
λης κεκομψευμένων. τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ἥκουσαν θεοσοφίαν ἐξαίρων λόγων. ταύτην γὰρ διαφερόντως
ἐτίμα καὶ ἔσεβεν. ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἠθικωτέροις φιλοσοφήμασι, διαφόρως ἐφαίνετο. καὶ δι' ἣν ἐπεφύκει

πρὸς εὐζωΐαν μᾶλλον ἢ ἐπιστήμην. οὐδὲ ταύτην ἡσυχάζουσιν. οὐδὲ ἐν μόναις ταῖς φαντασίαις γυμναζόμενοι. ἀλλὰ ζῶσιν ἱκανῶς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων. εἰ μὴ γὰρ καὶ τὸν δημόσιον ἐπολιτεύσαντο τρόπον, ἀλλὰ τὸν ἴδιον ὃν καὶ Σωκράτης ἐκεῖνος καὶ ὁ Ἐπίκτητος καὶ πᾶς ὁ φρονῶν μεταχειρίζεται τὴν ἑαυτοῦ καὶ ἐν ἑαυτῷ πολιτείαν διακοσμῶν. τοῦτο μὲν πρῶτον ἔπειτα καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐν μέρει καθ' ἕκαστον ἰδίᾳ συνισταμένην πρὸς τὸ βέλτιστον. Ἐπικυδέστερος. ἐπικρατέστερος, νικητικὸς, ἐνδοξότερος. κῦδος γὰρ ἡ δόξα. τοὺς Ῥωμαίους ὁ Τοῦρκος ἐν τιμῇ πλείονι ἐποιήσατο ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐπικυδεστέραν ἀνακλῖναι στιβάδα. Ἐπικύδης. ὅτι Ἐπικύδης καὶ Ἱπποκράτης ἀδελφὼ ἀλλήλοιν. στρατηγὼ δὲ Συρακουσίων. οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ πολλοῦ δυσχεραίνοντες. ἐπεὶ τὰς Συρακούσας οὐκ ἴσχυον ἐκπολεμῶσαι κατέφυγον ἐς Λεοντίνους διαφερομένους τοῖς Συρακουσίοις. καὶ κατηγόρουν τῆς πατρίδος ὅτι τὰς σπονδὰς Ἱέρωνος ἐφ' ὅλῃ Σικελίᾳ πεποιημένου Συρακούσιοι σφίσιν αὐτοῖς ἀνακοινώσαιεν. οἱ δὲ ἠρεθίζοντο. καὶ Συρακούσιοι μὲν ἐπεκήρυσσον. εἴ τις Ἱπποκράτους ἢ Ἐπικύδου κομίσειε τὴν κεφαλὴν, ἰσοστάθμιον αὐτῷ χρυσίον ἀντιδώσειν. Λεοντῖνοι δ' αὖ τὸν Ἱπποκράτην στρατηγὸν ᾑροῦντο. Ἐπικυκλῆσαι, ἐπεισαγαγεῖν. Ἐπικύλλωμα. τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάπλασιν περισσευόμενον. κόλλυξ γὰρ ὁ ἄρτος ὅθεν καὶ κολλούριον ἀπὸ τοῦ κολλυρόν. Ἐπικυφότερος. πλέον κυρτός. Ἐπιλαθεῖ. καὶ ἐπιλάθωμαι γενικῇ. Ἐπιλαμβάνεσθαι γενικῇ, μέμφεσθαι μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τὸν βάρβαρον ἢ σόλοικον ἢ ἀσυνεχές τι προειρημένων. Ἐπίλαμπος. καταφανὴς παρ' Ἡροδότῳ. Ἐπιλανθάνεσθαι ἀποβαλεῖν ἐπιστήμην.

Ἐπιλαχόντα. τυχόντα. Ἐπιλαχὼν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. οὔτε λαχὼν οὔτε ἐπιλαχὼν ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος. τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ λεγόμενον. ἐκλήρουν τοὺς βουλεύειν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι. ἔπειτα ἑκάστου τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν ἵν' ἐὰν ὁ πρῶτος λαχὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών. Ἐπιλέγει πρὸς τοῖς εἰρημένοις φησίν. Ἐπίληκτος προπαροξυτόνως ἐκλεκτός. ὀξυτόνως διότι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ῥήματος τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος συντίθεται. Ἐπιλεξάμενος ἀναμετρήσας. ἀναλογισάμενος. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξάμενος. καὶ Ἡρόδοτος ὁ δὲ ἐπιλεξάμενος ὡς ἢν δι' αὐτοῦ κατέλθωσιν οἱ φυγάδες ἐς τὴν πόλιν, ἄρξει τῆς Νάξου. ἀντὶ τοῦ ἀναλογισάμενος. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγνοὺς. ὁ δὲ ἀνείσας τὰ γεγραμμένα καὶ ἐπιλεξάμενος, ἐλέγχει τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο.

Ἐπιλείψει με καταλείψει με διηγούμενον ἡ ἡμέρα. Ἐπιλειψυδρίῳ μάχῃ. χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων. οἱ Ἀλκμαιωνίδαι προσεπήκεσαν. ἐκπολιορκηθέντων δ' αὖ τῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾔδετο. αἰαῖ λειψύδριον προδοσέταιρον οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας, οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἦσαν.

Ἐπίληθον τὸ λαθαστικόν. Ἐπιληναίῳ περίβολός τις μέγας ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἦγον τοὺς σκηνικούς. Ἐπίληπτος. ἐπιλήψιμος. καὶ μέμψεως ἄξιος. καὶ ἐπίληπτος ὁ νοσῶν τὴν ἱερὰν νόσον καὶ λυόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. Ἐπιλησμότατον. ἰδίως ἐπιλησμονέστατον. Ἄλεξις δὲ ἐπιλήσμων. Κρατῖνος ἐπιλησμοσύνη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον. Ἐπιλείψειμε κατελάβοι με. Ἐπιλίγδην συμψαῦσαι καὶ ἐφάψασθαι μόνον ὃ παρ' ἡμῖν ἄνωθεν ἄνω. Ἐπιλλίζω τὸ διανεύω. Ἐπιλογισάμενος καὶ ἐφ' ὧν ἐνόμιζε πλεονεκτήσειν κατὰ τὴν μάχην ἐπιλογισάμενος πείθει. Ἐπιμύζουσα ἐπιγελῶσα ἐπιμύουσα τοὺς ὀφθαλμούς. ὃ παρ' ἴδιον ἐστι τῶν γλαυκῶν διὰ τὸ μὴ βλέπειν δι' ἡμέρας.

Ἐπίλυκος κωμικὸς ποιητὴς τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Κοραλίσκος ὡς Ἀθήναιος. Ἐπιλυομένου συγχωροῦντος. Ἐπίλυσιν ἔφοδον. ὁ δὲ ἔπεμπε Ἰωάννην ὡς ἂν προφυλακὴ ἔχοι σοι τὸ προκαταμαθεῖν τὴν ἐπίλυσιν τῶν βαρβάρων. Ἐπιλύτης ἐπίλυτος. Ἐπιμᾶλλον ἐπὶ ῥῆμα προθυμοτέρως καὶ ἐπιμᾶλλον ἐξῆπτον τὸ εἰς ὀργήν. Ἐπιμᾶλλον ἀντὶ τοῦ προθυμότερον. Δέξιππος τῶν δέ τινων τοῦ ὑπερορίου λόγοις ἐπιμᾶλλον ἀχθέντων καὶ ἀντὶ τοῦ πειθοσοόπερα ἐνδιδόναι σφᾶς ἐπιμᾶλλον. καὶ αὖθις ταῦτά τοι ἐπιμᾶλλον ὀξύτερον αὐτοῦ τὸ μῖσος. Ἐπιμάργως μεμηνώς. Ἐπιμασίδιος ὁ θηλάζων ὁ δὲ νεώτατος παῖς ἐπιμασίδιος ἦν οὐκ ἡμέρᾳ ἀντείχετο.

Ἐπιμαχία συμμαχίας διαφέρει ἡ ἐστὶ μὲν τῷ συμμαχία. Ἐπιμαχεῖν· φιλίαν σφίσιν ἔνσπον-
δον εἶναι ἐπὶ τῷ τὴν ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. καὶ ἅμιλλα ἦν ἀμφοῖν ὁπότερος μᾶλλον τὴν δόξαν τῷ
ἔργῳ ἐμπεδώσει. Ἐπίμαχος δυνάμενος πολεμεῖσθαι. καθόμενος ἐπίμαχος ἦν πολλὰ χώμα-
τα ἐγείρων. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἐπορεύοντο ἐπὶ χωρίον ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι. Ἐπὶ μέγα.
ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ μεγάλως. οἱ ἐπὶ μέγα ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ ὀνόματος τῆς ἀσίας ἐπέχον ἐ-
πὶ μέγα τύχης προελθόντες οἱ συρακούσιοι. καὶ πλοῦτον ἐπὶ μέγα ἥκοντες ἑαυτοῖς τε ἄλλοις ἐ-
δόκουν ἀξιόζηλοι εἶναι. Ἐπιμελέστερον· φροντίδος ἄξιον. ἡρόδοτος. ὡς δὲ παρεξῆν ἡ γυνή, ἐπιμέ-
λεσθαι δὲ αὐτῷ διαρείῳ ἐγένετο. ἐπιμελὲς δὲ ὡς οἱ ἐγένετο πέμψαι τῶν δορυφορούντων τινάς, γνῶναι ὅτι χρή-
σαιτο τῷ ἵππῳ ἡ γυνή. Ἐπιμέλεια ἡ σπουδὴ ἡ φροντίς. Ἐπιμελὴς ἀὴρ ὁ καθαρός. Ἐπι-
μεληταὶ ἐμπορίου. δέκα ἐκλήρουν οἱ ἀθηναῖοι ἐπιμελητὰς ἐμπορίου. οἷς προσετέτακτο τῶν τε
ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου καταπλέοντος εἰς τὸ ἀττικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη ἀ-
ναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν. Ἐπιμεληταὶ ὁπόσοι ἦσαν. ἐπιμεληταὶ ὥς φησι ξενοφῶν
οἱ τοὺς τετρωμένους ἐν πολέμῳ ἐθεράπευον. Ἐπιμεληταὶ ἐχειροτονοῦντο τῶν χορῶν ὡς μὴ ἀδικοῖεν
τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐμπορίου ἄρχοντες εἰσὶ κληρωτοὶ ἑκάστου
ἔτους καθιστάμενοι. οἷς προστέτακται ἐπιμελεῖσθαι τοῦ καταπλέοντος σίτου εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ ἀτ-
τικὸν καὶ τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν. Ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων παρὰ ἀ-
θηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεύς. πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν. οὓς ὁ
δῆμος ἐχειροτόνει. δ' δὲ ἦσαν. δύο μὲν ἐξ ἀθηναίων ἁπάντων εἷς δὲ ἐξ εὐμολπιδῶν. καὶ εἷς ἐκ
κηρύκων. Ἐπιμελόμενος. Ἐπιμεμφόμενος. πρός τε πλεῖστα ἐπιμεμφόμενος ἦν τοῖς
πέρσαις ἅτε πλεῖστα ἀδίκως ὑπ' αὐτῶν πεπονθώς. Ἐπιμενίδης φαίστου. ἢ δοσιάδος ἢ ἀγιασάρχου
υἱὸς καὶ μητρὸς βλάστας κρὴς ἀπὸ κνωσσοῦ ἐποποιός. οὗ λόγος ὡς ἐξίοι ἡ ψυχὴ ὁπόσον ἤθελε καιρὸν
καὶ πάλιν εἰσῄει ἐν τῷ σώματι. τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ πόρρω χρόνων τὸ δέρμα εὑρεθῆναι γεγρα-
μμασι κατάστικτον. οὗτος ἐκάθηρε τὰς ἀθήνας τοῦ κυλωνείου ἄγους κατὰ τὴν μδ' ὀλυμπιάδα
γηραιὸς ὤν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπικῶς μυστήρια. καὶ καθαρμοὺς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. οὗτος ἔ-
ζησεν ρν' ἔτη. τὰ δὲ ἐξ ἐκαθεύδησεν. ἡ παροιμία τὸ ἐπιμενίδιον δέρμα ἐπὶ τῶν ἀποθέτων. Ἐπι-
μεζούσης. ἐπιμεζῶ δοτική. ἐπιχορηγούσης, ὡς παρ' ἐπιμεζούσης καὶ συναγωνιζομένης τοῖς πε-
γνόσι τῆς τύχης. Ἐπιμείλιον τὸ προοίκιον. ἢ τὸ ἐξωπροίκιον. Ἐπιμείνας αὐθυπότακτον.
Ἐπιμηλίδες νύμφαι. Ἐπιμήνια. τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα φυόμενα. ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς
ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα. Ἐπιμὶξ ἐπιμεμιγμένως. Ἐπιμύω ὁ καμμύω. Ἐπι-
νάσιος μέτοικος ξένος φυγάς. Ἐπινενασμέναι. πεπληρωμέναι ἀριστοφάνης. αἱ δὲ πτέζαι
γεῖσιν ἐπινενασμέναι ἀγαθῶν πάντων καὶ ἐπεσκευασμέναι. Ἐπινέμησις ὁ τοῦ χρόνου μερι-
σμός. Ἐπινενησμένοι ἐπικεκλωσμένοι καὶ ἐπινήθεισαν. ἐπικλώθεισαν ἡνίκα αὐτὴν τὴν πε-
πρωμένην ὁδὸν καὶ ἐπινήθεισαν διανύσω. Ἐπινεφέλιον. τὸ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς λίπος. Ἐπι-
νείμας αὐθυπότακτον. Ἐπίνειον. παραθαλάσσιον χωρίον ἢ προσορμητήριον. ὁ λεγόμενος κατὰ βο-
λάς. πολύβιος. οἱ ῥωμαῖοι τὰς μὲν ναῦς ἐνεώλκησαν. τοὺς δὲ ἐν τῇ τεραγῶνι συναθροίσαντες. ἐκ
δὲ τῶν περιγενομένων ἐλαττωμάτων ἐπίνειον ἐποίησαν. ἐπὶ τῶν προκαθίσαντας ἐπὶ τῆς διαβά-
σεως διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους. Ἐπίνειον. παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ νήχεσθαι τὰς ὁλκάδας καὶ ὀ-
κέλλειν. ἢ πόλισμα παραθαλάσσιον. ἔνθα τὰ νεώρια τῆς πόλεως εἰσὶν ὥσπερ πειραιεὺς τῶν ἀθηναίων
καὶ νίσαια τῆς μεγαρίδος. δύναται δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλασσίου χρῆσθαι τῷ ὀ-
νόματι τούτῳ ὃ νῦν οἱ πολλοί, καταβολὴν καλοῦσιν. Ἐπινηθέντα τὸν ἐπινηθέντα ἐνίοις βίον.
τὸν ὁρισθέντα. καὶ αὖθις αἰλιανός τε ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινηθεῖσαν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἀπιέ-
ναι, ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. Ἐπινήσαντες φρύγανα πρὸ τοῦ τείχους καὶ πάντα διαπυρφόρους συγκομι-
σάμενοι τε ἐπινήσαντες κόπρον, πῦρ ὑπέβαλον. ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ ἐπιδόντι ἤρθη ὁ καπνὸς ὥστε αὐ-
τοὺς ἀπιόντες μὴ καταφανεῖς εἶεν, ἀπανέστησαν τῆς πολιορκίας. Ἐπινηθεῖσαν. ἀντὶ τοῦ ἐπικλωθεῖσαν.
Ἐπίνικος τε αὐτὸς κωμικὸς τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν ὑποβαλλόμεναι ὡς ἀθήναιος. Ἐπι-

νικος ἐστὶν αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν ὑποβαλλόμεναι ὡς ἀθῆναι. Ἐπίνικος ὕπαρ-
χος τῆς πόλεως ἐπὶ βασιλίσκου χρηματισμοῦ οὐδὲ μικρὸν λαμβάνων μηδένα. καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰς
πόλεις πάσας κατεπλάνων. ἐκ τῶν ἀτόπων τῆς ἐπαρχίας προσταγμάτων ἐμπλήσας ἃ μὴ φέρουσαι
ἔτι τῶν ἀρχόντων αἱ τάξεις μηδὲ αἱ ἔξω φυλαὶ φυγοῦσαι κατέλιπον τὰς τῶν φόρων εἰσπράξεις.
ἐκ δὲ τούτου πλεονεξίας ἀρχόμενοι, ἱκέται ἐν τοῖς κοινοῖς ἱεροῖς ἐκαθέζοντο ἐλέγχοντες τὰ
τούτου κλέμματα. ἦν δὲ πᾶσιν ἀπεχθής. τιμὴν οὐδενὶ νέμων προσήκουσαν καὶ τότε τῆς ἀρ-
χῆς ἀπήλλαξεν ἀτίμως. ἀνθαιροῦνται δὲ ἄνδρα λαυρέντιον ἐξ ἀρχῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς
τῆς μεγάλης ῥητόρων καὶ στρατεύσας ἐν ταύτῃ. ὅτῳ δὲ συνείποι, οὔτε δίδωσιν ὡς ἂν μᾶλλον κερ-
δαίνοι, οὔτε διέλκειν ἠνείχετο. Ἐπιεικῶς. τὸ λίαν. Ἐπίνυσιν. Ἐπίξηνος ὁ μαγειρικὸς κορ-
μὸς ἐφ᾽ ὧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. ἀριστοφάνης, ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν
εἰ μὴ λέγω φησὶ δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθεῖναι. Ἐπὶ ξυροῦ ἐπὶ κινδύνου. ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ πρά-
γματος ἐπιτάσει. ὁ δέ, προσαγαγὼν ἐπὶ τῇ προρρήσει, δῆλος ἦν ἐπὶ ξυροῦ τε ἀκμῆς τὸ λεγόμενον
ὁ τούτων κίνδυνος ὤν. οἵ τε γὰρ αὐτοὶ καὶ ὅσοι πρόσοικοι οὐκ ἀνεχόμενοι τῆς τούτου μελλήσεως δῆλοι ἦσαν. καὶ
αὖθις καὶ αὐτῷ τὸ κράτος, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἦν. Ἐπιορκήσαντα. λυσίας ἐπιορκήσαντα τὸν ὀμό-
σαντα εἶπεν. Ἐπίορκον ἀπώμοσεν οὐ τὸ ἔξωθεν ἐπιπεφωνημένον ἐπίορκον ὤμοσεν ἑκουσίως.
ἀλλ᾽ ἐπειδὴ οὐκ ἔμελλε τελειωθῆναι τὰ ὀμωμοσμένα. καὶ ἐπιορκεῖν ἄλλως μάλιστα φυλαττόμενον. Ἐπιού-
σιος ἄρτος ὁ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων ἢ ὁ καθημερινός. Ἐπιωγή. ἡ σκέπη. Ἐπιώρει. ὑποσυροντι λι-
κ, ἤγουν ἐπιώρησεν. Ἐπιώψατο κατέλεξεν. ἐξελέξατο. ἔστι δὲ ἀττικόν. ὁ βασιλεὺς ἐπιώψατο ἀρρη-
φόρους. οἷον κατέλεξεν. ἐξελέξατο. πλάτων ἐν νόμοις. Ἐπὶ παλλαδίῳ. δικαστήριον ἀθήνησιν. ἐν ᾧ οἱ ἐφέ-
ται ἀκουσίου φόνου ἐδίκαζον. ἀργεῖοι γὰρ ἀπὸ ἰλίου πλέοντες ἡνίκα προσέσχον φαλήροις, ὑπὸ
ἀθηναίων ἀγνοούμενοι ἀνῃρέθησαν. ὕστερον δὲ ἀκάμαντος γνωρίσαντος καὶ τοῦ παλλαδίου εὑρεθέν-
τος κατὰ χρησμὸν αὐτόθι τὸ δικαστήριον ἀπέδειξαν. ὡς φανόδημος. κλειτόδημος δέ φησιν ἀγαμέ-
μνονος σὺν τῷ παλλαδίῳ προσενεχθέντος ἀθήναις δημοφῶντα ἁρπάσαι τὸ παλλάδιον καὶ πολ-
λοὺς τῶν διωκόντων ἀνελεῖν. τοῦ δὲ ἀγαμέμνονος δυσχεραίνοντος κρίσιν ὑποσχεῖν ὑπὸ ν' ἀθηναίων
καὶ ν' ἀργείων οὓς ἐφέτας κληθῆναι, διὰ τὸ παρ᾽ ἀμφοτέρων ἐφεθῆναι αὐτοῖς περὶ τῆς κρίσεως.
Ἐπιπαρενήσαν θουκυδίδης τοῦ χώρου πλέονος γιγνομένου διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλ-
λης πόλεως ὅσον ἐδύναντο. ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσαν. Ἐπιπάστα. τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ σώματι ἄλ-
φιτα. ἔθος γὰρ εἶχον ποιεῖν πλακοῦντας ἢ ἄρτους. καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρυκεύματα ἢ ἁλμυρά.
καὶ ἐν τούτοις ἠναγκάζοντο πίνειν πολλά. τουτέστι τὸ ἐπιπάστα. ἐπιπάστα λείξας δημιόπραθ᾽ ὁ βα-
σκανος, ῥέγχει μεθύων ἐν ταῖς θύραις ὕπτιος. συμβαίνει δὲ μάλιστα τοὺς πάσχοντας μεθύοντας
ἢ τοὺς ὑπτίους κειμένους. Ἐπιπέμπτον. λυσίας μὲν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τὸ πέμπτον εἶπεν. Ἐπι-
πηδῶ δοτικῇ. οἷς οὐδὲ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐπεπηδήσαμεν. αἰτιατικῇ δὲ ἐπεπήδησεν ἀναιδῶς τὴν ἐξουσίαν.
Ἔπιπλα. ἡ μὲν ἔπιπλος κτῆσις ἀλλὰ ἐπιπόλαιος. Ἔπιπλα σκεύη. τὰ μὲν ἔπιπλα ἀλλοῖον ἐπι-
πόλαια οἱ δὲ ἐπίπλεα αὐτὰ φασιν. Ἔπιπλα. τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκεύη. οἷον ἡ ἐπιπόλαιος κτῆσις
καὶ ὅση δυνατὴ πλωίζεσθαι ἀλλαχοῦ ἢ ἔπιπλος. Ἐπιμπλάντο. ἡδονῆς τε ἐπιμπλάντο. καὶ ἐπίμπλα-
το. Ἐπιπλέα ἀνάμεστος. πεπληρωμένη. ἡ ῥόδοις καὶ τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν παν-
τοίων παραθέντες. Ἐπιπλέον. καὶ ἐπιπλεῖστον ἐπίρρημα ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέ, ἐπιπλεῖον.
Ἐπίπληξις. ἐπιτίμησις. Ἐπίπλους. θουκυδίδης. ρ' νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες οἱ ἀθηναῖοι
πρὸς τὸν πόλεμον. Ἐπίπλους ἐπιβάτας. ἀρριανός. κυβερνήτας δὲ καὶ πρωράτας μόνους ἐπί-
πλους εἶχον. Ἐπιπλώσας. ἐπιπλεύσας. καὶ ἐπιπλὼς παρῳχημένου. παρὰ τὸ πλέω πλώω πλώσω
πλώσας καὶ συγκοπῇ πλὼς καὶ ἐπιπλώς. ἔστι δὲ ἄκλιτον διότι ἰωνικὸν τοῦ ἀορίστου ἐστί. τὸ δὲ ση-
μαινόμενον παθητικῶς. Ἐπιπολύ. Ἐπιπλήττω δοτικῇ. Ἐπίπνοια ἐνθουσιασμός. πολύβιος
οἱ δὲ ῥωμαῖοι θείας ἐπιπνοίας τινὸς ἐπεπλήρωντο. τήν τε προθυμίαν ταγωνίσασθαι ἐνεφραξά-
μενοι. Ἐπιποθία. ἡ ἀγάπη. Ἐπιπολάζει. ἐπιπλέει. Ἐπιπολασ τὰ ὤνια. τοῖς δὲ ῥωμαί-
οις θαρρεῖν συνέβαινε κρατοῦντας τοὺς πολεμίους ἐπιπολαστό που. ἐπιπολαστικῶς καὶ κατακόρως χρώ-

μένοι τῇ κραυγῇ. Ἐπιπόλαια· τὰ πρὸς ὀλίγον φαινόμενα. Ἐπιπόλαια· τὰ φαινόμενα ἐν
δόξα ἀλλ' ἐπιπόλαιοι ἔχοντες παντελῶς τὴν φαντασίαν. Ἐπιπόλαιοι δέ εἰσιν οἱ τὸ ἐκ βραχείας
ἐπιστασίας ἐλεγχόμενοι. τοιοῦτον δὲ τὸ εἶδος τῶν ἐλεγκτικῶν προτάσεων. ἢ συλλογισμῶν οἷον τό, τὸν ὁρῶν-
τα ὀφθαλμοὺς ἔχειν. διὸ συνωδὸς ὁ ἐξ ὧν προόφθαλμος ὀφθαλμοὺς ἔχει. καὶ τὸ ἃ λαλεῖς διὰ τοῦ στόματός σου
διέρχεται. λαλεῖς δὲ ἅμαξαν. διὰ τοῦ στόματός σου ἄρα διέρχεται. καὶ ἃ οὐκ ἀποβέβληκας ἔχεις.
τοῦ τοιαύτης λέξεων συνάγει ὅτι κέρατα ἔχεις. οὐκ ἀποβέβληκας γὰρ κέρατα. ὁμοίως καὶ τὸ
τὴν ὄψιν ἔχοντα ὁρᾶν. τὸν δὲ κοιμώμενον ὄψιν ἔχειν, ὁ κοιμώμενος ἄρα ὁρᾷ. τὰ τοιαῦτα, ἐπιπό-
λαιον ἔχει τὸ πιθανόν. Ἐπιπόλαιος· ὁ δὲ σιλβανός, ἐπιεικὴς μὲν ἦν καὶ τἆλλα ἱερὸς καὶ ἀ-
πλούστερος τὰ ἤθη καὶ ἐπιπόλαιος ἀντὶ τοῦ ῥᾳθυμότερος τὸν τρόπον. Ἐπιπολαίως· ἐξεπιπολ. ἰώ-
σηπος τιτρώσκεται αὐτὸν ἐπιπολαίως περικλύσαντος τὸ βληθὲν τοῦ διασήματος. Ἐπιπολῆς·
τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον ἀνθίζον. Ἐπὶ πολλῷ· ἀντὶ τοῦ πολυπλασίως. οἱ δὲ χρόνον μέν τινα ἡσύ-
χασαν. ἔπειτα ἐπὶ πολλῷ τὸ παῦμα σφῶν τοῖς ῥωμαίοις ἀπέδοσαν. Ἐπιπόνως· χαλεπῶς.
ὁ δὲ γυμνὸς ὢν ὥραζε μῶνος ἐν ἄντρῳ ἐναυλισάμενος ἐπιπόνως, πρόφασιν ἐρῶν ἀεὶ ἕλκειν τοὺς
δὲ αὐτὸν ἠμφιέσθαι. Ἐπιπραξάμενοι· ἐπὶ τῶν προτέροις προσεπαιθέντων. ἀπαιτήσαντων οἱ ῥωμαῖοι
τῶν καρχηδονίους χρήματα ἐπιπραξάμενοι σπονδὰς ἀνενεώσαντο. Ἐπιπρεπείαις· στολαῖς εὐ-
πρεπέσιν. ὁ δὲ ἀννίβας ὁ καρχηδονίων στρατηγὸς κατεσκευάσατο πολυτελεῖς τρίχας ἁρμοζούσας
ταῖς κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπείαις. καὶ ταύταις ἐχρῆτο συνεχῶς
μετατιθέμενος. Ἐπὶ πρόσθεν· ἔμπροσθεν τιμητικώτερον ξενοφῶν. τὸν δὲ κῦρον ἀφελκύσαν-
τες ἦγον ἐπὶ πρόσθεν ἡγούμενοι τοὺς προσάγοντας ὅτι ἑώρα τὸ πρόσωπον τοῦ πάππου ἠγριωμέ-
νον. ὅτι πρόκλος τῆς φιλοσοφίας πάσης ἐπὶ πρόσθεν ἦγε τὴν θεολογίαν. τῆς δὲ πρὸς ἀρετὴν
ζωῆς ἐρρωμένης τὴν ἀντίστροφον πρὸς ἐκείνην εὐσέβειαν προσομένου ἐφαίνετο. Ἐπιπροσθεῖ·
ἐπισκιάζει. ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὑπορέχει. Ἐπιπρύμνοις· ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο
καὶ ὤκελλον τὰς ναῦς. καὶ τὰ πρύμναν ὑποχωρεῖν ἤχι ἐπιστραφέντες. καὶ ἐξέκλιναν τῶν πολεμίων
τὰς ἐπιούσας ναῦς. Ἐπιπρυτανείῳ δικαστηρίῳ. ὅπου ὁ μὲν ἀποκτείνας βέλος ἢ φανερὸν ἢ λί-
θος ἤ τι τοιοῦτον. ὁ δὲ δράσας μὴ ἦ. ἀρχαῖον τὸ ἔθος τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνειν ἐκεῖ ἐξορίζεσθαι.

Ἐπὶ πυγὴν καθίσαι· ταπεινῶσαι. Ἐπὶ πυγὴν βέχειν· εἰς τοὐπίσω βέχειν. Ἐπιρραπίζων·
κωλύων. ὁ δὲ ἤσχυνε τῇ ἀπειλῇ μόνῃ τὸ ἀκέλευστον αὐτοῦ καὶ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ βούλεσθαι τὴν πρᾶξιν
ἐπιρραπίζων ἄρα ἐκεῖνος. Ἐπιρρέξει· θύσει ἐν ἐπιγράμματι. καί σοι ἐπιρρέξει γεργὸς χι-
μαρ οἰονομαίης αἷμα. Ἐπιρρεπής· ἐπικλινόμενος. Ἐπίρρημα· παρὰ ἀριστοφάνει μέ-
ρος τι τῆς κωμῳδίας ἐν μετ' ὀρνίθων τὰ σύμβολα ὧν καταβάλλεται διαπλέκειν ζῶν ἡδέως, τὸ λαὸν
ὡς ἡμᾶς ἔστω ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα, ταῦτα πάντ' ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖς ὄρ-
νισι καλὰ καὶ τὰ ἑξῆς δῆλον. Ἐπίρρησις· ὁ ψόγος καὶ ἡ κατηγορία. Ἐπίρρητον· αἰσχρὸν
καταγνώσεως ἄξιον. ὁ τῶν βίων ἐκείνων τῶν ἐπιρρήτων εἷς. ζῶν ἢ τιμεῖ ἐς οὐδὲν ἱερόν. ἢ λαῦνον τὸ
ὡς ἐπιρρεῖ αὐτὸν καὶ ἐπίρρητον. καὶ αὖθις. ἦν δὲ ἐπίρρητος ἐπὶ παιδεραστίᾳ. βιώσας ὡς ἐπίρρητον καὶ βδελυρὸν
οὐδὲ μὴ ἐπιστεύθη βασιλικοῖς χρήμασιν ἐξουσία. Ἐπὶ ῥητοῖς· πέρασιν. ὧν ἐπὶ φανεροῖς τισίν. ἐπὶ ὁμολογου-
μέναις. Ἐπίρροθος· βοηθὸς καὶ ἐπιτάρροθος. Ἐπιρρωννύντες· ἐνισχύοντες. ἐνδυναμοῦντες. καὶ ἐπιρ-
ρώσει· ἐνισχύσει. Ἐπίρρωσις· ἐνίσχυσις. Ἐπιρρήξας· ἄχρι αὐτῶν ἐπιδύσας. Ἐπίρρητοι· αἰ-
σχροί. Ἐπιρρυγχίδα· γαμψώνυχα. ὅσα τῶν ζῴων τὴν ἐπιρρυγχίδα κεκαμμένην ἔχει. ἀπὸ τῶν γενῶν, οἷά ἐστιν
ἀετὸς ἱέραξ καὶ κεγχρηὶς ἄλλα τε τοιαῦτα. Ἐπίσαλος· ἀβέβαιος. ἐν μετεώρῳ. ἐπισά-
λων τε τῶν τῆς σελίδος λαμπάδων γενομένων αὐτοῖς ἐξεχώρουν τοῦ ἄστεος. Ἐπισάξαι· ἐπαναβῆ-
ναι. ξενοφῶν. ἐὰν θόρυβος γίγνηται, δεῖ ἐπισάξαι τὸν ἵππον πέρσῃ ἀνδρὶ καὶ θωρακισθέντα ἀναβῆ-
ναι ἐπὶ τὸν ἵππον. ταῦτα δὲ πάντα χαλεπὰ ποιεῖν νύκτωρ. καὶ θορύβου ὄντος. Ἐπὶ σαυτὴν τὴν
σελήνην καθέλκεις· αἱ τὴν σελήνην καθέλκουσαι θετταλίδες, λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν
στερίσκεσθαι. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. Ἐπισεῖσαι· ἐπικινῆ-
σαι. ἀπεκάλουν μὴ χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν κίνδυνον. καὶ αὖθις ἅπαντα ζόφια ἀπὸ τῆς

τοῖς δεομένοις ἐπισείσας ἀντὶ τοῦ ἐπαγαγών. Ἐπισημαίνεσθαι ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν μὲν καὶ ἐπι-
φωνεῖν Ἰσοκράτης. ἀντὶ δὲ τοῦ ἐπισφραγίσαι. Ἰσαῖος. Ἐπισημαινόμενος διάφορα σημαίνει.
καὶ νῦν πολύβιός φησιν. Ἐπὶ σημείου ἐπὶ ὕψους. Ἐπισημήνασθαι· βεβαιῶσαι. ἐπισημαινο-
μένων δὲ τῶν ἐκ τῆς ἑλλάδος πρεσβευτῶν, ἀντὶ τοῦ κυρωσάντων. καὶ πολύβιος. τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐ-
πισημήναιτο ἂν ἐκπλαγεὶς θαυμάσειεν. καὶ αὖθις. τὸ μὲν χαρίσασθαι τούτοις, κολάσαι. ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις
παράδειγμα ἦν ἐπισημαίνεσθαι. Ἐπισίζει· ποιόν τινα ἦχον ἐπιβοᾷ ἐν τῷ σίζω σίττω. Ἐπί-
σιον· τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. Ἐπισίτια τὰ εἰς τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ
ἐνίοτε καὶ σιτίον ἐκάλουν. Ἐπισιτίζω αἰτιατικῇ καὶ ἐπισιτίσιν. Ἐπίσιτος ὁ τροφῆς χά-
ριν ἐργαζόμενος. Ἐπισθένης. οὗτος ἦν ἐπισκύθου τοῦ θρακῶν βασιλέως ἐπέρρευσε ἐπὶ παιδε-
ραστίᾳ. Ἐπισκαλμίσι· τοῖς τῆς νεὼς μέρεσι πλὴν ἅ ὡς πλεῖστα ταῖς ἐπισκαλμίσιν ἐντροπωσά-
μενοι, ἤρεττον. Ἐπισκευάσασθαι· ἐπιφορτίσασθαι. Ἐπισκήψομαι αἰτιατικῇ. Ἐπισκή-
νι. Ἐπισκήνους σοφοκλῆς μὴ δὲ ἐπισκήνους γόους δάκρυε· ἤ τι μεγάλως ἢ ἀπρεπεῖς. οἷος ἐπὶ τῇ σκηνῇ.
Ἐπισκήπτει· δοτικῇ ἐπιτιμᾷ. τὸν μὲν οὖν λοιμὸν καίπερ ἐπισκήψαντος τοῦ ξύμπασαν διέφυγον οἱ
αὐτοὶ, οὐχ ὥσπερ ἕτεροι διαφθαρῆναι τετύχηκε. τὸ δὲ παρακαλῶ αἰτιατικῇ. Ἐπισκήψεις δίκην τοῦ ψευ-
δομαρτυρήσαντος. Ἐπισκήψω· σημειώσομαι ἐπισημήσω τὸν νοῦν. σοφοκλῆς ὑμῖν τε κοινῇ τήνδ᾽ ἐπισκή-
πτω χάριν. Ἐπίσκιον σοφοκλῆς. ἄνακτα δ᾽ αὖ τὸν ὀνομάζομεν ἐπίσκιον χεῖρα τιθέντα κρα-
τὸς ὡς δείματός τινος φόβου φανέντος. οὐδ᾽ ἀνασχετοῦ βλέπειν. Ἐπίσκοπα· εὔστοχα. τὴν ἄφεσιν τῶν
βελῶν. κατὰ τὸν βιαίαν. καὶ ἐπίσκοπα ἵεσαι. καὶ αὖθις οἱ καρδοῦχοι σφενδονῶνται ἄριστοι. λίθοις
τε καὶ μολιβδίναις σφαίραις ἀκοντίζουσιν ἐπίσκοπα. Ἐπίσκοπον· σημαντικόν. ἔφο-
ρον οὐχ ἁμαρτητικὸν τῆς συμφορᾶς, ἀλλ᾽ ἐστοχασμένον. οὐδὲν γὰρ δοκῶ ἐκλύειν ἄτης τῆς δὲ ἐπίσκο-
πον μέλος. Ἐπισκοπῶν καθορῶν. τί μοι ποθὲν ξένοι ὦδε ἐπισκοπῶν στένεις. Ἐπίσκοπος
οἱ παρ᾽ ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ᾽ ἑκάστοις πεμπόμενοι, ἐπίσκο-
ποι καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο. οὓς οἱ λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον. Ἐπίσκοποι· ἐπόπται. κατά-
σκοποι. Ἐπισκοπῶ σοι. καὶ ἐπισκοπῶ αἰτιατικῇ. καὶ τὸ πῶς οὐκ ἐπισκοπεῖς. Ἐπι-
σκότησις. Ἐπισκοτῶ· καὶ ἐπισκοτεῖν. δοτικῇ. ὁ ἐπικεῖσθαι τινὶ καὶ ἐπιτειχίζειν τὸ φῶς. Ἐπι-
σκύζονται· ὀργίζονται. Ἐπισκύνιον τὸ ἐπικείμενον ταῖς ὀφρύσι δέρμα. γυμνώσαντα βίου
παντὸς ἐπισκύνιον. Ἐπισμῆ· ἐπιχρίει. ἐπιξύει. σμῆξαι δὲ ἐστὶ τὸ τὸν ῥύπον ἀποξύσαι. οἱ δὲ, με-
ταφορικῶς ἀπὸ τοῦ σμήχειν. οἷον. ἐπιτρίβειν. σφοδρὰν γάρ τινα τρῖψιν καὶ τὴν σμῆξιν εἶναι. τινὲς γὰρ
καὶ τὴν σμώδικα εἰρῆσθαι ἀπὸ τούτου. οἱ δὲ ἐξ ἔθους γλωσσηματικὴν εἶναι τὴν λέξιν. καὶ μὴ εἶναι
ἐπιτρίβειν ἀλλὰ τύπτειν καὶ σκώπτειν τὸ σμώχειν. ἔστι δὲ λοιδορία ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.
ἀριστοφάνης. τί δ᾽ οὗτος ἢ μᾶσ᾽ ἣ ἐπισμῇ τῶν ἱκανῶν. Ἐπισσῶτρα· οἱ κανθοὶ τὰ ἐπάνω τῶν τρο-
χῶν σίδηρα. Ἐπισπασάμενος ἐφελκύσας. ὁ δὲ ἐπισπασάμενος τῆς κόμης τοῦτον κτείνειν ἔ-
μελλεν. Ἐπισπαστῆρες τῶν θυρῶν τὰ προσηλωμένα σιδήρια δι᾽ ὧν ἀνακλίνονται καὶ ἐπιτίθεται
ἡ πύλη. Ἐπισπαστήρων τῆς θύρας κρατημάτων ἱερῶν προσκειμένας τὰς θύρας. καὶ λα-
βόμενοι τῶν ἐπισπαστήρων ἀπεῖξε εἶχε τοῦ καρτερῶς τε καὶ ἐγκρατῶς. Ἐπισπέρχει· κατεπείγει σπουδάζει.
Ἐπισπείρας χοιρίον ἐπὶ τῶν προσφερόντων τοῖς ἔχουσιν ἔτι πλείονα. ἐπειδὴ καὶ αἱ σπεῖραι ἐξ
ὧν καὶ τὰ χοινία εἰσίν. Ἐπισπῆ· ἕψηται. Ἐπισπώμενος ἐπακολουθῶν. ἐπισπώμενος δι-
προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων. Ἐπισταθμευόμενοι· κρίνοντες ὑποτοποῦντες. οἱ δὲ φωκεῖς τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀ-
πολειφθέντων ῥωμαίων ἐν τοῖς ναυσὶν ἐπισταθμευόμενοι. τινὲς δὲ, τὰς ἐπιταγὰς δυσχερῶς φέροντες, ἐστα-
σίαζον. Ἐπισταθμευόμενοι εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἴκους δεχόμενοι. ἐπισταθμευομένους τε ὑπὸ τῶν
καὶ διαρπαζομένους. Ἐπίσταθμοι· ἄρχοντές τινες. Ἐπίσταθμος Ἰσοκράτης πανηγυρικῷ.
ἐκαθῆτο μὲν ὁ καρ ἐπίσταθμος. ὃς οὐδ᾽ ὑπὲρ ἂν ἠξίωσε παρὰ πείραν καρδίᾳ κυεῖ. Ἐπίστασθαι· τοῦτο δύο ση-
μαίνει. τὸ ἐπιστήμην αὐτὸς ἔχειν. ἢ τὸ ἐπιστήμων αὐτοῦ εἶναι καὶ ἑκάτερον διχῶς. ἢ καθ᾽ ἕξιν. ἢ κατὰ προχεί-
ρισιν. Ἐπιστασία· προστασία. Ἐπίστασις γνῶσις. ἐπίστασις καὶ ἡ προσοχὴ καὶ ἡ μίμησις. πολύ-
βιος. ὁ δὲ ἀσδρούβας πεφυκὼς ἡμῖν ἄξιος ἐπιστάσεως εἶναι καὶ ζήλου. καὶ αὖθις τὰ δὲ τῶν πλείων

πρᾶγμα ἀνθ' ὅτου περ ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μικρολ. Ἐπιστάται. Ἐπιστάτης· ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω
τεταγμένος· ὁ δὲ μετ' αὐτὸν προεπιστάτης· ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης· ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ προε-
πιστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσι. καὶ οὐ-
ραγὸν τὸν ἐπιστάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστά-
την. ἤτοι τὸν δεύτερον· τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου, ὑποστάτην. Ἐπιστάτης·
τῶν πρυτανέων εἷς ὁ λαχὼν, ἐπιστάτης ἐλέγετο. δὶς δὲ τὸν αὐτὸν ἐπιστατῆσαι οὐκ ἐξῆν. φυ-
λάσσει δὲ τὰς τῶν ἱερῶν κλεῖς. ἐν οἷς τὰ δημόσια χρήματα. ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα. ἐ-
πειδὰν δὲ οἱ πρυτανεῖς συναγάγωσι τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ὁ ἐπιστάτης κληροῖ προέδρους ἐν-
νέα ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης ἕνα. πλὴν τῆς πρυτανευούσης. καὶ πάλιν ἐκ τούτων ἐννέα τούτων ἐπι-
στάτην ἕνα κληροῖ. καὶ τὸ πρᾶγμα παραδίδωσιν. αὐτὸς δὲ εἰσάγει τὴν δίκην. καὶ ἐπιμελεῖται κα-
τὰ νόμον πάντα γίνεσθαι. καὶ μηδὲν παραλειφθῆναι πρὸς τὸ διδαχθῆναι τοὺς δικαστάς. Ἐπιστά-
της· δύο ἦσαν Ἀθήνησιν· ὧν ὁ μὲν, ἐκ πρυτάνεων ἐκληροῦτο. ὁ δὲ, ἐκ τῶν προέδρων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ ἐν
τοῖς κοινοῖς ἐφεστηκὼς πράγμασιν ὁτῳοῦν. Ἐπιστάτης καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδήμονος· ὡς ἰχολέσχης
τῶν γραφῶν ἐπιστάτης ἐπισίδης φησίν. Ἐπιστάτης· χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκτελῶν χρεί-
αν. οἱ δὲ, πήλινος ἥφαιστος πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένος ὡς ἔφορος τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ ξύλον ἐπὶ μῆ-
κος πεπασσαλωμένον, ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη. Καλλίστρατος δὲ τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέ-
μενον ξύλον. οἱ δὲ πυρεστάτην πλαττόμενον τινὰ ξύλινον ἐν ταῖς ἐσχάραις ὡς παρὰ τοῖς καμί-
νοις τὸν ἥφαιστον ἀναπλάττουσιν. ἢ ξύλον κόρακας ἔχον. ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ
δὲ τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτιθέασι τὸν λέβητα καὶ ὑποκαίουσιν. οἱ δὲ, ἀνδριάντα πήλινον πρὸς ταῖς
ἐσχάραις. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. τὴν πανοπλίαν λαβόντε κρεμάσατον τύχ' ἀγαθῇ εἰς τὸν ἰπνὸν
εἴσω πλησίον τοῦ ἐπιστάτου. Ἐπιστάτης. καιρὸς γὰρ ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος, ἔργου παντὸς ἐστὶν ἐ-
πιστάτης. ἐφ' ἑκάστου τοῦ πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατον καιρός ἐστιν. ὅπου καὶ τὰ σπου-
δαῖα παρακαιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται. ὡς ἰατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήμα-
τος διαλεγόμενον. ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο. Ἐπιστάτις θηλυκῶς
ἀρχή τις. ἥτις ἂν ἰσαμένη συμβουλεύῃ περὶ πολέμου ἢ εἰρήνης ἢ ἄλλου τινός. Ἀριστοφ. Θεσμοφορια-
ζούσαις. Τιμόκλεια ἐπεστάτει. Λυσίλλα ἐγραμμάτευε. καὶ Σοφοκλῆς ποιμνίων ἐπιστάταις. του-
τέστι τοῖς κυσί. Δίων δὲ ὁ Κοκκιανὸς λέγει. οἱ δὲ ἐλέφαντες ἀχθόμενοι τοῖς πύργοις, οὐδὲ αὐτοὺς ἔ-
τι τοὺς ἐπιστάτας ἔφερον. Ἐπιστατῶ δοτικῇ. Ἐπιστέλλει. ἐντέλλεται. ὑποτίθεται. νῦν ἐπι-
στέλλει σαφῶς τοὺς αὐτὸν χρεὶ τιμωρεῖν τινά. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν ποτῶν τοὺς λόγους δι' ἐπι-
στολῆς εἰς βασιλέα παρέπεμπεν. Ἐπιστεφέας κρατῆρας. ὑπερχειλεῖς. οὕτω δὲ ἐπλήρουν τοὺς
κρατῆρας οἱ παλαιοὶ πρὸς οἶνον τιθέμενοι. ἑκάστῳ δὲ ποτήριον παρέκειτο. καὶ μετὰ τὸ διανεῖμαι
ἐπαρξάμενοι ἐνίερευν. πᾶσι δὲ ἐπαρξάμενοι, οὐ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. Ἐπιστίβων. ἐπ-
ιπατῶν. Ἐπιστίειον. τὸ τῆς νηός. Ἐπίστη. ἀόριστος β΄. ἀντὶ τοῦ ἐπίστασαι. ἢ ἐπιτίθει. Ἐπι-
στῆθι. ἐπενέχθητι. ἐπιτίθητι. Ἐπιστήματα. στῆλαι. ἐπιτάφιοι. ἔθαψάν τε ἐκείνους αὐτόθι, σημεῖά
τε καὶ σταθμοὺς ἐπιστήματα ἐπέστησαν. νεανία ἤστην, ὁ μὲν ἤδη γηραιῶν, ὁ δὲ αὖ τὴν γυμνικὴν τὴν
ἄνετι. Ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις τῶν ὁμογενῶν καὶ μὴ πολὺ διεστώτων. ἀλλ' ἕτερα ἀλλήλων κατὰ
γένος. τῆς μὲν γὰρ ἐπιστήμης ἡ ὑπόληψις γένος. ἡ δὲ αἴσθησις οὐχ ὑπόληψις. κατὰ ἀναλογί-
αν μέντοι ταὐτά ἐστιν. ὡς γὰρ αἴσθησις πρὸς αἰσθητά, οὕτως ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητά. καὶ ἀμ-
φότερα κριτικά. ἤδη γοῦν τινὲς διὰ τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν, ταὐτὸν ἐπιστήμην τε καὶ αἴσθησιν ἔφασαν εἶναι.
διαφέρει δὲ ἀλλήλων. ἡ μὲν γὰρ αἴσθησις, περὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν. ἐπιστήμη δὲ οὐδενὸς ἐνδε-
χομένου. καὶ ἡ μὲν ἐπιστήμη, ἑκάστου τῆς τῶν ἐπιστητῶν οὐσίας γνωστική. ἡ δὲ αἴσθησις οὐδενὸς τῶν αἰ-
σθητῶν τῆς οὐσίας ἐστὶ γνωστική. καὶ ἡ μὲν ἐπιστήμη ἐπίκτητος. ἡ δὲ, ἐξ ἀρχῆς. καὶ ἡ μὲν, κοινὴ τῶν ἄλ-
λων ζώων. ἡ δὲ ἴδιος ἀνθρώπων ἢ ὅλως λογικῶν. καὶ ἡ μὲν φύσει. ἡ δὲ διδασκαλία. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς αἰ-
σθήσεως, προάγει ἡ ἕξις τὰς ἐνεργείας. ὁρατικοὶ γὰρ ὄντες εἴδομεν. κατὰ δὲ τὰς ἐπιστήμας τὰς ἕξεις
διὰ τῶν ἐνεργειῶν κτώμεθα. ἐνεργοῦντες γὰρ κατὰ τὰ γραμματικά, γραμματικοὶ γινόμεθα. καὶ αἰσθή-

σεως μὲν

ως μὲν ἀναιρημένης, συναναιρεῖται καὶ τὸ ζῶον. ἡ ἐπιστήμης δὲ ἀναιρημένης, οὐκ ἀναιρεῖται τὸ ζῶον.
Ἐπιστήμη. ὅτι γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη ἐπιστητοῦ ἢ ὑποληπτοῦ. ἐπιστητὰ δὲ καὶ ὑποληπτά. καὶ τούτων ἐστὶν ἡ γεωμετρία ἐπιστήμη. ταύτην δὲ τὴν ἐπιστήμην ἐφεῦρον αἰγύπτιοι ἐκ τοῦ ἀπολέσθαι τοὺς τῆς γῆς καὶ τοὺς διαιρέσεως τῶν χωρῶν προσδιδαχθέντες. εἶτα καὶ συγγράψαντες. Ἐπιστήμη. ὅτι φησὶν ὁ ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ καθ' ἃ δύο τρόπους κρίνεσθαι ἐπιστήμην ἐπιστήμης ἀκριβεστέραν. καθ' ἕνα μὲν, ὅταν ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας τὰς ἀρχὰς ἀποδεικνύῃ. οἷον φυσιολογία ἰατρικῆς ἀκριβεστέρα. ὡσαύτως καὶ γεωμετρία μηχανικῆς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, καὶ ἀριθμητική, ἀκριβεστέρα ἁρμονικῆς. καθ' ἕτερον δὲ λόγον, ἀκριβεστέρα ἐστὶν ἐπιστήμη ἐπιστήμης. ὡς ἄϋλον ἔχουσα τὸ ὑποκείμενον. ὡς γεωμετρία ἀριθμητικῆς καὶ θεολογία, τῶν προβαλλομένων τὸ ὑλικὸν ὑποκείμενα. διό φησι καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ μετὰ τὰ φυσικά, ὅτι ἡ τῶν νοητῶν θεωρία, καὶ ῥάστη ἐστὶ καὶ χαλεπή. ῥάστη μὲν, ὅτι περιεστῶτα ἐστὶ πράγματα καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἐχόντων. φανώτατα γὰρ τὰ θεῖα ὡς ἀμετάβλητα καὶ ἅπαξ κατ' οὐσίαν ἐνεργοῦν ἀμιγῆ κατ' ἐνέργειαν. ῥάστη μὲν οὖν διὰ ταῦτα. χαλεπὴ δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν. οὐ γὰρ δυνάμεθα ἐν σώματι καὶ ἐμπαθεῖς ὄντες, εἰς ἐκείνων φῶς ἀτενίσαι. ὅπερ πάσχουσι καὶ αἱ νυκτερίδες πρὸς τὸν ἥλιον. ἐπιστήμη δέ ἐστιν, ἕξις ἐν φαντασιῶν προσδέξει ἀνυπείκτω. ἐπιστήμας δὲ κατὰ φιλοσοφίαν λέγει ὁ ἀριστοτέλης, τὴν φυσικὴν, τὴν λογικὴν, τὴν ἠθικήν. τὴν μετὰ τὰ φυσικά. ἐπιστήμη δὲ καὶ ἡ γνῶσις τοῦ πράγματος. Ἐπιστήμονος. τοῦ ἐμπείρου. Ἐπίσιον. στρατιωτικὸν κατάλυμα. ἡρόδοτος. ὁ δὲ, ἀγηλατέει τὰ ἐπίσια τῶν ἀθηναίων. Ἐπίσιος. παρὰ ἡροδότῳ ὁ οἴκιος. Ἐπιστολεῖς. γραμματοφόρους. ὁ δὲ μαρκιανὸς ἐπιστολεῖς πρὸς ἰωάννην πέμπει. καὶ ἔπειθεν ἵνα αὐτοῦ ὡς οὐδὲν ἀποσοιτο συμπλέκεσθαι. παρὰ ταῖς δυνάμεσι συναφθεῖεν. Ἐπισολή. ἐμβολή ἐπίσκηψις. ὁ δὲ θεοῦ ἱερεῖ ἐπισολὰς λέγει καθάπερ τινὶ. ὅτι τὰς ἐπισολὰς τοῦ θεοῦ διαφυλάττων, μέμνηται καλῶς καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπανόδου. Ἐπισολὴ ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου πρὸς πορφύριον καθολικόν. πολλή τις ἦν πάνυ καὶ μεγάλη βιβλιοθήκη γεωργίου. παντοδαπῶν μὲν φιλοσόφων. πολλῶν δὲ ὑπομνηματογράφων. οὐχ ἥκιστα δὲ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ τῶν γαλιλαίων πολλὰ καὶ παντοδαπὰ βιβλία. ταῦτα οὖν ἀθρόως ταύτην τὴν βιβλιοθήκην ἀναζητήσας, φρόντισον εἰς ἀντιόχειαν ἀποστεῖλαι. γνώσκων ὅτι μεγίστη μὲν αὐτὸς περιβληθήσῃ ζημία. εἰ μὴ μετὰ πάσης ἐπιμελείας ἀνιχνεύσειας καὶ τοὺς ὁπωσοῦν ὑπονοίας ἔχοντας ἀφηρῆσθαι τῶν βιβλίων. πᾶσι μὲν ἐλέγχοις. παντοδαποῖς δὲ ὅρκοις. πλείοσι δὲ τῶν οἰκετῶν βασάνοις πείθειν μὴ δυνάμενος ἀναγκάσειας, ἅπαντα παρακομίσαι. Ἐπιστομίζειν. ἐμφράξαι. κατασχεῖν. Ἐπιστομίζουσι. Ἐπίσω. γινώσκει. τὸ γνῶναι ἐπίσω τὰ δ' ὅσων ζητῆς ἐμοὶ ζητεῖ ὄλεθρον. Ἐπίσω. γίνωσκε. τῶν γὰρ ἀλημένης τοι καὶ ζῶντες ἐπίσω καὶ κρατοῦντες. καὶ αὖθις σοφοκλῆς. καὶ τοῦτ' ἐπίσω καὶ γράφει φρενῶν ἔσω. οὐδὲ νοσεῖς. τὸ δὲ ἀλγεῖς ἐν κακοῖς τύχης. γνῶναι ἐπίσω τὸ δέ μαι σχολὴν ἔχειν. καὶ ἀριστοφάνης. σύ γνῶθί μοι σκώπτειν τὸν ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ δύναμαι. Ἐπιστρεφέως. ἀντὶ ἐπιμελῶς. παρὰ ἡροδότῳ καὶ ἀττικικῶς. Ἐπιστρέφεται. φροντίδα ποιεῖ. καὶ ἐπιστροφὴ ἡ ἀντέκτισις. Ἐπιστρέφεια. ἡ ἀγχίνοια. Ἐπιστρεφὴς. ὁ δέ, ἀγχίνους ὢν καὶ ἐπιστρεφὴς ὅμως τι καὶ παράλογον ἐπεδείκνυτο. Ἐπιστροφάδην. μετ' ἐπιστροφῆς. ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη στρεφόμενοι. Ἐπιστροφή. ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα συγκινήσαντες κατὰ πρωτοστάτην καὶ ἐπιστάτην καθάπερ ἀνδρὸς ἑνὸς σῶμα ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐκκλίνωμεν, καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τοῦ λοχαγοῦ παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος. καὶ μεταλαβόντες τὸν τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν. ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν. διαμένοντες ἑκάστων τῶν τε παραστατῶν καὶ ἐπιστατῶν. Ἐπιστροφῆς. ἀμνήμονας. ὁ δὲ, δεινὸν ἡγεῖτο τὸ γινόμενον. καὶ κοινῆς αὐτοὺς ἐπιστροφῆς ἐφιλάξεσθαι καὶ τοῦτο. πείσεσθαι δικαίως. λέγεται δὲ ἐπιστροφή, καὶ ἡ φροντίς. ἡ σύγκλητος πλείονος ἐπιστροφῆς εἶναι τὸ πρᾶγμα νομίσαντες. καὶ ἀριστοφάνης. μυρίαι ἐπιστροφαὶ κακῶν. ἀντὶ συνελεύσεις. πλῆθος καὶ συναθροίσεις. Ἐπισυνάζουσι. δοτική. Ἐπισυνάγω αἰτιατική. Ἐπισυνήεσαν. συνηθροίζοντο. οἱ δὲ ἐξόπισθεν ἀπολελειμμένοι ἐπισυνήεσαν. Ἐπισύρει. ἐφέλκει. Ἐπισύστητε. ἐπισυναχθῆτε ἐπὶ συνελεύσει. Ἐπισυνιέναι. ἐπισυνάπτεσθαι ἐξ ὑστέρου καὶ συνέρχεσθαι. Ἐπισφαλές. βλαβερόν. ἐπικίνδυνον. Ἐπισφυρίοις. τοῖς ἐπὶ τῶν κνημῶν περιδιδεμένοις. Ἐπισχερὼ. ἐφεξῆς. Ἐπισχολάζει. ἀπραγμονεῖ φιλοσοφεῖ. ἀντὶ τοῦ σχολὴν ἄγει ἢ ἀργεῖ. Ἐπισχών. κρατήσας. βραδύνας. σοφο-

κλ. ἐν δ' ἄλλοις· αὐτοῦ ἐρᾶν διαφθαρῶν ἥλιε πρὶν ἂν τὴν ἐμὴν ὅλην χιόνα ἴδῃς ἐπισχὼν χρυσίτιον ἠΐαν, ἄλλοι ἄλλας τὰς ἡμέρας· μόρον τὸν μόνιμον τῇ τάξει. Ἐπὶ τάδε· τὴν ἐνθένδε· πᾶν ἐπὶ τὸ ἐπὶ τάδε· πρὸς τοῖς βαρβάροις ἀβάτοις ὄντας. Ἐπιτακτικόν· προστακτικόν. τοὺς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς προβάλοντας ἐπιτακτικοὺς αὐτῶν διατάξειν προσέταττον. Ἐπιτακτοί· στρατιῶται οἱ προτεταγμένοι τὴν μάχην ἐκφορεῖν καὶ τῶν πονούντων τῷ μέρει βοηθεῖν. Θουκυδίδης· ἐς τοὺς σκευοφόρους ἐν τοῖς τούτοις τῶν ἐπιτακτικῶν ἐποιήσαντο. καὶ αὖθις· σωκράτης δὲ ἦν ἐπιστάτης καὶ οὔτε ἐψήφιζεν οὔτε κατεχειροτόνει. Ἐπὶ τὰ μανδροβούλου· ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χείρονα προκοπτόντων. ἀπὸ μανδροβούλου τινός, τὸ ἐν σάμῳ ἡραῖον ἀνιδρύσαντος· καὶ πρῶτον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀναθέντος, ἔπειτα ἀργυροῦν· ἔπειτα χαλκοῦν ἐλάττονα. εἶτα οὐκέτι ὡς ἔφορος. Ἐπιτάρροθος· ὁ βοηθός.

Ἐπιτάσσω· δοτικῇ. Ἐπιτάφιον· αὐτὴ ἡ παλινῳδία τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ἐπιτάφιον ἦν, ἐγκώμιον. Ἐπιτεθῆναι. Ἐπιτελοῦν καὶ ἐπιτέλεωμα λέγεται, τὸ ἐπὶ πᾶσι θυόμενον ὑπὸ τῇ τελείᾳ γίνεσθαι τὰς πρότερον θυσίας. Ἐπιτέλλεται· παραγγέλλει. Ἐπιτελῆ· εἰς πέρας ἀγόμενα. ὁ δὲ ὑπέσχετο πάντα ἐπιτελῆ ποιήσειν. Ἐπιτεμόμενος· συντεμόμενος. ἐκέλευσε μὴ ἀποθνῄσκειν. ἐπιτεμόμενος τὸ στρατὸν τὴν πρόσοδον. Ἐπὶ τεξέμεν ἡ γυνὴ αὐτῶν ἐν αὐτῷ τῷ κύειν. Ἐπιτέρπομαι· δοτικῇ. Ἐπιτετράφαται· ἐπιτετραμμέναι εἰσί. Ἐπιτέτριψαι· ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίας τάττεται· ποτὲ δὲ ἐπὶ καταρᾶς. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαι. Ἐπιτετυφωμένον· ἐπικεκαυμένον.

Ἐπιτευγμα· ἐπιτυχία. οἱ δὲ, θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν κατοικούντων τὴν αἴγυπτον καὶ τὰ τῶν τόπων ἐπιτεύγματα διέλαβον μεγίστην εὐημερίαν εἶναι. Ἐπιτάξομαί σου. Ἐπιτείλας· ἀνατείλας. νενικηκότας αὐτοὺς ὁ ἥλιος ἐπιτείλας ἤδη. Ἐπίτειλον· πρόσταξον. Ἐπιτειχίζει· ἐποικοδομεῖ. Ἐπιτειχισάντων· ἐπελθόντων. Ἐπιτείχισμα· τὸ τειχιζόμενον κατά τινων χωρίων. ὅθεν ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν. καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἐπιτειχισμός. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. Ἐπίτηδες· ἐκ σπουδῆς. οὐκ ἦν ἐπίτηδες ξυνειλεγμένον. καὶ αὖθις ὥσπερ ἐπίτηδες. Ἐπιτήδευμα· ἄσκησις· μάθησις. ἱκανὸς ὄνομα λαβεῖν τὸ ἐπιτήδευμα. ὃς ἀνεῖλεν αἰσχύλον τὸν αὐλητήν. καὶ στησίχορον τὸν κιθαρῳδόν. καὶ τὸ μὲν ἐπιτήδευμα ἡ ῥήτωρ διοπείθης ἢ τὸ ὄνομα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἦν τὸ ἐπιτήδευμα ἔμπορος. Ἐπιτήδευμα· τοῦ βίου ἡ διαγωγή. Ἐπιτήδευσις· πρᾶξις. καὶ σπουδὴ καὶ ἐργασία. ὁ δὲ, ἦν εὐτελὴς τὴν ἐπιτήδευσιν ὅτι μὴ ποιμὴν τὸ κατ' ἀγρὰς. Ἐπιτήδεια· τὰ πρὸς τροφὴν ἁρμόδια. ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔκπλεα παρεῖχε. ξενοφῶν. τὰ ἐπιτήδεια, ἄφθονα ἦν. ἀρριανός. οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ τὰ ἐπιτήδεια τῆς δικαίας τιμῆς λαμβάνοντας. Ἐπιτηδειότερος. καὶ γὰρ ὁ μιθριδάτης τά τε ἄλλα ἐνδικος βασιλεὺς ἦν καὶ ῥωμαίοις ἐπιτηδειότερος. Ἐπιτήδειος· φίλος· εὔνους. ἁρμόδιος. ξενοφῶν. ὁ δὲ βακτηρίαν ἔχων εἴ τις αὐτῷ δοκοίη βλακεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον ἔπαιεν ἄν. Ἐπιτήδειος· παρὰ τὸ δέος ὃ σημαίνει τὸν φόβον. ἄδεος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἄδειος ὁ ἐστερημένος τοῦ φοβεῖσθαι. ἐκτάσει τοῦ α εἰς η καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπιτήδειος. Ἐπιτηδείως· ἐπιρρηματικῶς. Ἐπιτίθεμαι· δοτικῇ. Ἐπιτίθη· ἡ τῆς τίθης μήτηρ· ὡς εἶναι τὴν μὲν τίθην, μετὰ τὴν παιδὸς μητέρα. τὴν δὲ ἐπιτίθην, τῆς τοῦ παιδὸς μητρὸς καὶ τῆς μετὰ μητέρα. τίμαιος ἐν τῷ πρὸς δωρόθεον. Ἐπιτίθης· πορνοβοσκός(?)· ἐπειδὴ καὶ σὺ τῶν σῶν ὑπηκόων τὴν τιθασὸν ἄξιον ἐργασαμένοις, αὐτὸς ἐπιτίθης τὴν δίκην. Ἐπιτίθησιν· ἀντιπέμπει. δαμάσκιος. καὶ διηρεθισμένος ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐνναίεια δύο φιλοσόφους ἐπιτίθησιν. Ἐπιτιμήδης, ὄνομα κύριον. Ἐπιτίμησις· παρὰ ἀριστοτέλει πέντε εἰσί. λέγει δὲ ὅτι ἢ αἰαῦ ταῖς ἐπιτιμήσεσιν ἐξεταζομένῳ λόγῳ καὶ ἐρωτωμένῳ πρὸς τι δεῖ ἐπιλογίσασθαι ἐκ τῶν ἠρωτημένων, μηδὲν συμπεραίνεται· μήτε τὸ προκείμενον· μήτε ἄλλο τι. τουτέστιν ἀσυλλόγιστον ᾖ. καὶ ὅτε ψιλαῖς ὥσπερ κείμεναι προτάσεσιν ἢ ἀδόξοις ἐφ' αἷς ἐπιφέρεται τὸ συμπέρασμα. βιάστος δὲ ὃ λέγων τὸ πᾶν ὄν, οὐκ ὄν, τὸ οὐκ ὂν οὐδέν, ἐν ἄρα τὸ ὄν. οὐδὲ τοῦτο συνάγει. οὕτω μὲν οὐ δοκεῖ τὸ προκείμενον συνάγεται, ἀλλ' ὅτι συνάγει συλλογιστικῶς. τὸ δὲ πᾶν ἀν μὴ ὂν οὐδέν. ἕτερον ἔλεγεν. εἰ δὲ γινόμενον ἀρχὴν ἔχει. τὸ μὴ γινόμενον ἀρχὴν οὐκ ἔχει ἀλλὰ τὸ προκείμενον ὅτι ἀεὶ ὅτι συλλογίζεται. πρὸς δὲ τοῖς λαμβανόμενα ψιλὰ δεῖ πρὸς ἄδοξα

λαμβάνειν

λαμβάνειν. δευτέραν δὲ τὴν κρίσιν ἐπιτίμησιν. εἰ αἱ μὲν προτάσεις συλλογιστικῶς ἔχειν κείμεναι· ὁ λόγος εἴη συλλογιζόμενος τι. μὴ μέντοι τὸ προκείμενον. ἀλλ' ἄλλο τι. εἴη ἡ ἐπιτίμησις εἰ προστιθέμενα τινὰ συνάγει τὸ προκείμενον συλλογιστικῶς. τὸ μέντοι προστιθέμενον χεῖρόν τι εἴη τῶν κειμένων καὶ ἐρωτημένων. καὶ ἧττον ἔνδοξον τοῦ συμπεράσματος. τετάρτη ἐπιτίμησις, ἂν ἀφαιρουμένων ἀπὸ τοῦ λόγου τινὰ ἐκ τῶν λεγομένων, συνάγηται συλλογιστικῶς ὃ ἔχουσιν οἱ περιττεύοντες λόγοι. πέμπτη ἡ ἐπιτίμησίς φησιν εἶναι εἰ ἐξ ἀδοξοτέρων καὶ ἧττον πιστῶν τοῦ συμπεράσματος ὁ λόγος εἴη, ἢ ἐξ ἀληθῶν μὲν, χαλεπωτέρων δὲ δειχθῆναι τοῦ προβλήματος. Ἐπιτίμησις· ἀντιστροφή. Ἐπιτιμηταί· τιμηταὶ μὲν, οἱ πρῶτόν τι ἐκκαλοῦντο τιμώμενοι· ἐπιτιμηταὶ δὲ, οἱ χρόνῳ ὕστερον ταῦτα τιμώμενοι.

Ἐπιτιμία· εὐπορία. ἡ δὲ μὴ ἀτιμία. Κέφαλος ῥήτωρ. ὁ πολλάκις αὐτὸν κινδυνεύοντα περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἢ τῆς πατρίδος ἢ τοῦ βίου παντὸς διεσώσατο. Ἐπιτίμια· τὰ ἐπὶ τιμῇ τινος γινόμενα. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἐσορέσου ταῦτα τὰ ἐπιτίμια. Ἐπιτίμια· οἱ μισθοί. Σοφοκλῆς· γενοῦ πρόφρων καὶ μὴν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων. καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ ἐπιτίμια. ἀντὶ τοῦ τοὺς μισθούς. Ἐπίτιμον· πλούσιον. ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. Λουκιανός. ἡ βουλὴ δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸν, ἀφίησι τὸ μὲν κρατεῖ τὴν καταδίκην. καὶ ἤδη ἐπίτιμός ἐστι. τούς τε δούλους ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους. καὶ τοὺς μετοίκους πολίτας. καὶ τοὺς ὀφείλοντας ἀφεῖσθαι ἐψηφίσαντο. Ἐπίτιμος· ὁ τετιμημένος. καὶ οὐκ ἄτιμος. Ἐπιτιμῶσα· τοῖς μὲν ἐρασθεῖσιν, ὡς ἑταίρα συνῆν· ἀδρῶς αἰτοῦσα τοὺς μισθούς. ἐπιτιμῶσα δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς ὁμιλίας αἴτησιν. διὰ τὸ μὴ δοκεῖν δρᾶν ἐμφανῶς ἃ ἤθελε, βαρυνοῦσα τὴν τιμήν. Ἐπιτιμῶ· δοτικῇ. Ἐπιτίτθιον· ὑπομάζιον· ἀπὸ τῶν τιτθῶν. Ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐπιρρηματικῶς. ὁμοῦ. Ἐπὶ τῆξιν· ἰσὲ λέγουσιν· κατὰ φίλαξιν· ἐπὶ τῆξιν δὲ ἐστι κυρίως, τὸ τῆς πλατείας ναῦς, ἐπὶ τῆ χειρί. ἔνθεν οὖν μετῆνεκται ἡ λέξις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν. συνῆλθον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπὶ τηξὶν χρόνον. ἐπιτοῦ δὲ δεῖνος τ', ἀποχρεῖσθαι. ἐπαρκεῖσθαι. λείπει τὸ ἐπίτον. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Ἐπίτιμος ὁ δεσμεύων ἱμὰς πρὸς τὸν ἱστὸν τὸ κέρας. Ἐπίτονος· Ἀριστοφάνης· ἐπὶ ἐπιτόνου. πλοίου δὲ ἐπὶ δέρματος. καὶ Ὅμηρος· ἐπίτονος βέβλητο. Ἐπιτοπίζω· κατοικίζω. ἐπὶ τοῦ Μανδραβούλου. ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ χεῖρον προκόπτοντος. ὁ γὰρ Μανδράβουλος θησαυρὸν εὑρὼν, τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ Ἥρᾳ. τῷ δὲ δευτέρῳ ἀργυροῦν. καὶ τῷ γ' χαλκοῦν. Ἐπιτωθάζων· ἐπιλοιδορούμενος. ἢ ἐπεμβαίνων. ἢ καυχώμενος. ἢ χλευάζων. Ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων· ἐπὶ τῶν φθασάντων γενέσθαι. πρέσβεις δὲ ἔπεμπον διασαφοῦντας. τὸ πάλαι μὲν οὐ δοκεῖν τὴν εἰρήνην. τοὺς δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ διαφέρεσθαι. καὶ φανῆναι διαφέρειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ἐνεστώτων. Ἐπιτραπέζια διηγήματα. Ἐπιτραπεζώματα· τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Ἐπιτραχήλιος κόσμος. Ἐπιτρέπει· χαρίζεται. παραδίδωσιν. ὁ δὲ, τῆς ἐμῆς στρατείας φυγάδα ἐλαύνει καὶ τοῦτο ἐπιτρέπει. Ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις Δημοσθένης τῶν δικαστῶν αὐτῶν αἱρεῖσθαι. Λυσίας δὲ ἐπιτρέψειν ἀνδράσιν εἶπεν. τῶν ἐπιτρόπων καταστήσειν. Ἐπιτρέχειν δοτικῇ. διαφέρει τοῦ ἀποτρέχειν. Ἐπιτρέχειν τοῦ ἐπιδιώκειν διαφέρει. ἐπιτρέχει μὲν γάρ τις τῷ μὴ φεύγοντι. διώκει δὲ, τὸν φεύγοντα. ἔστι δὲ ὅτε διώκειν ἀντὶ τοῦ ἐλαύνειν. ἔνθεν καὶ ἀποδιώκειν λέγεται. Ἐπιτριβείη· ἐν Ὄρνισι. γένοιτο. ἔμπειρος ὑπάρξοι. ἢ ἀπορηθείη. σημαίνει δὲ καὶ ἀπολυθείη. Ἐπιτριβόμενοι· ἀπαγχόμενοι. Ἐπίτριπτος· ὁ ἐπιτριβῆναι ἄξιος. Ἐπιτρίτοις· ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος. ἑξακοσίαις δραχμαῖς ἐπιτρίτοις· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κ' ὀβολοῖς. πρὸς τὸ τρίτον εἶναι μεῖον δὲ τοὺς κ' ὀβολοὺς τῶν λ' δραχμῶν. Ἐπιτρίψαι· αἰτιατικῇ. ἀπολέσαι. καὶ ἐπιτρίψεις τὰς ζωτρίψεις. Ἐπιτροπή· παραδοχή. ὁ δὲ Λεύκιος προχειριζόμενος διαπέμπεσθαι πρὸς τὸν Ἀλαβαστηνὸν διαλέγειν ὑπὲρ ἐπιτροπῆς, ἀπαράσκευος ἦν εἰς τὸ μέλλον. Ἐπιτροπεύω· γενικῇ. αἰτιατικῇ δὲ, καὶ ἐπετρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου τὸν Ἡρακλέα ἐκληθέντα. Ἐπιτροχάδην· ἐπειγμένως ὥσπερ ὁ τρέχων. ἢ κεφαλαιωδῶς ταχέως. κόραξ ἐπιτρόχως φθεγγόμενος, χειμῶνα σημαίνει. Ἐπὶ τροχοῦ δεῖ σε κεῖσθαι στρεβλούμενον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν. τροχὸς γάρ τις ἦν ἐν Ἀθήνησιν ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἐπιτυχοῦσιν· εὐτελέσι. τοῦ δ' ὑπάτου μὴ ῥᾳθύμως σκοπεῖν ὡς οὐ τοῖς ἐπιτυχοῦ

τι δέον ἐγχειρίσαι τὴν ἀρχὴν τοσούτων περιεστηκότων τὴν πόλιν κινδύνων. Ἐπιτυφῆ· ἐπικαυθῇ, πυρωθῇ. οὕτως Ἀριστοφάνης. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου, ἐπικαυθῇ περὶ ἐμοί. Ἐπιτυγχάνω γενικῇ. Ἐπιφάνεια ἐστὶ σώματος πέρας. ἤγουν, μῆκος. καὶ πλάτος μόνον ἔχον. βάθος δὲ οὔ. αὕτη δὲ κατ᾽ ἐπίνοιαν καὶ καθ᾽ ὑπόστασιν λέγεται. ἐπιφάνεια δὲ καὶ ἡ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔνσαρκος οἰκονομία. Ἐπιφάνιον. καὶ τὰ ἐπιφάνια. Ἐπιφάνιος. ἄραψ(?) πετραῖος σοφιστής. παιδεύσας ἔν τε αὐτῇ καὶ ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων. προγυμνάσματα. μελέτας. Δημοσθένους πολεμαρχικόν. λόγους ἐπιδεικτικούς. καί τινα σύμμικτα θεωρήματα. Ἐπιφάνιος. Κωνσταντείας τῆς Κύπρου ἐπίσκοπος τῆς πρότερον Σαλαμῖνος. ἔγραψε κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων λόγους ἃ Παναρία λέγονται. καὶ ἕτερα πολλά. ἅτινα παρὰ μὲν τῶν πεπαιδευμένων διὰ τὰ πράγματα. παρὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ τὰ ῥήματα, ἀναγινώσκονται. τελευτᾷ ἐσχατογήρως. Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Σηλυβρείας ἢ Ὀλυβρείας(?). ἔγραψε λόγον ἀντιρρητικὸν κατὰ εἰκονοκαυστῶν, λίαν ὠφέλιμον. Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρέπιος. ἐγενέσθην Ἀλεξανδρέε τὸ γένος ἀμφότεροι. καὶ τῶν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τελεστῶν νομιζομένων δαιμονέστατοι. τῶν μὲν ἀπορρήτων καλουμένων ὁ Εὐπρέπιος ἐξάρχων. τῶν δὲ ἀμφὶ τὸν Ὄσιριν, ὁ Ἐπιφάνιος. οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τοῦ τὸν αἰῶνα ὑμνουμένου θεοῦ. ὃν ἔχων εἰπεῖν ὅστις ἐστίν, ὅμως οὐ γράφω κατά γε τὴν παροῦσαν ταύτην ὁρμήν. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος ἐξηγεῖτο καὶ τῶν Διονύσου ἱερῶν(?). οὗτοι οἱ ἄνδρες ἐγένοντο μὲν ἐπὶ τῆς ἀρχαιοπρεποῦς πολιτείας. τοῖς δὲ γινομένοις ἐπιβεβήκασι. καὶ ἐνέτυχον. καὶ παρ᾽ ἐκείνων ὠφεληθέντες, ἔπειτα τοῖς καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐγένοντο πολλῶν ἀγαθῶν κειμένων τῶν τε ἄλλων καὶ παλαιῶν διηγημάτων πολύφωνοι κήρυκες. Δαμάσκιος. Ἐπίφασις. δήλωσις. ἔνδειξις. οἱ δέ, ἧκον μετὰ παιανισμοῦ καὶ στεφάνου. ἐπὶ τῆς τῶν νικώντων ἐπιφάσεως. Ἐπίφασις διὰ τὸ πολλὴν γενέσθαι ἐπίφασιν τῆς εὐδαιμονίας. πλεῖστα πολὺ κατ᾽ ἰδίαν βίου καὶ πρὸς τὰ κοινὰ τῆς ἐκ Μακεδονίας μετακομισθέντων εἰς τὴν Ῥώμην χρημάτων. καὶ αὖθις. κατὰ μὲν τὴν ἐπίφασιν, ἐποίει τινά. τῇ δὲ ἀληθείᾳ περὶ τὰς παρασκευὰς εἶχεν. Ἐπιφαίνεται ὕψοθεν. ὑποφαίνεται δὲ χαμόθεν. Ἐπιφθονεῖν(?) καὶ ἐγείρειν(?) διασύρειν. ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐπιφθονεῖν ἔχων. ὅτι δὲ Λίγυς εἴη Ῥωμαίοις. Ἐπιφθασάμενοι λέγουσι τὴν αἶγα τὴν Διὸς ψόφον(?) καταστείλασθαι. καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτυγχάνειν ὅσα ἂν εὔξηται. Ἐπιφορά(?). καταδίκαις(?). οἱ δέ, πεισθέντες ὑποδόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων ἀπέθανον(?) γενναίως(?). ἀντὶ τοῦ ἐπέλευσιν(?). Ἐπιφορήματα τὰ ἐπὶ ἀκροδόντου(?) τραγήματα. Ἐπίφορος. ὁρμητικός. ὁ δὲ πρὸς ἀδικίαν πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν. προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἀμείλικτος πρὸς τοὺς ἄρχοντας. Ἐπιφορτιστικῇ(?). Ἐπιφρασθείς. ἐνθυμηθείς. διαλογισάμενος. Ἀρριανός. ὁ δὲ Νέαρχος ἐπιφρασθεὶς ὅτι αἱρεῖσθαι τὴν χώραν εἰκός, λέγει πρὸς Ἀρχίαν καταλιπεῖν ἀφίσιν(?) εἰς τὸ χωρίον. Ἐπιφροσύνη. σύνεσις. φρόνησις. Ἐπίφρων. συνετός. Ἐπιφοιτᾷ. παραγίνεται. Ἐπιφυλλίδα. ῥαγολογίαν. ἤγουν μικρὸν βοτρύδιον. καὶ ἐπὶ τοῖς φύλλοις. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. ἐπιφυλλίδες ταῦτ᾽ ἐστὶ καὶ στωμύλματα. ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. ἐπὶ τῶν δοκούντων εἶναι σοφῶν ἤγουν(?). ἐπιφυλλίδες δὲ εἰσι, τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρύδια. Καλλίστρατος δέ, τὰ αὐτὰ καθ᾽ αὐτὰ μικρά. κέκληνται δὲ οὕτως, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. Ἐπιφυόμενος. δοτική. περιπλεκόμενος. τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυόμενοι, ἐδεῖτο βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι. καὶ αὖθις. νυκτὸς γενομένης, ἐπεφύοντο τοῖς δυσίν. ἀντὶ τοῦ κατείχοντο ἐπεχείρουν. Ἐπιχάνη. ἔχεσθαι ἢ αὐτοῦ ἐκέλευσεν. ἵνα μὴ διαδρᾷ ἔξω τοῦ στρατοπέδου. εἴτε μέντοι ζῶν ἀπέλθῃ καὶ ἐπιχάνῃ αὐτῷ τι ἐπαγγελάσῃ(?). Ἐπιχάρις, ὄνομα κύριον θηλυκόν. Ἐπιχαρεῖ. Ἐπιχάρης. Σικυώνιος προδότης. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἐπίχαρις. ἐπιτερπής. ὁμιλητικός. ὁ δέ, σεμνὸς ὢν καὶ σπουδαστικὸς ὁ μὲν ἐπίχαρις ἦν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ. Ἐπιχαρίστερον(?). Ἐπίχαρμος. Τιτύρου ἢ Χιμάρου καὶ Σηκίδος Συρακούσιος. ἢ ἐκ πόλεως Κραστοῦ τῶν Σικανῶν. ὃς εὗρε τὴν κωμῳδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ´. ὡς δὲ Λύκων φησί λε´. τινὲς δὲ αὐτὸν Κῷον ἀνέγραψαν τῶν μετὰ Κάδμου εἰς Σικελίαν μετοικησάντων. ἄλλοι Σάμιον. ἄλλοι Μεγαρέα τῶν ἐν Σικελίᾳ. ἦν δὲ πρὸ

τῶν(?)

τῶν περσικῶν, ἔτη ἓξ διδάσκων ἐν συρακούσαις. ἐν δὲ ἀθήναις, εὐέτης καὶ εὐξενίδης καὶ μύλλος ἐπεδείκνυντο. καὶ Ἐπιχάρμειος λόγος τοῦ Ἐπιχάρμου. Ἐπιχαιρεκακία. ἡδονὴ ἐπὶ ἀλλοτρίοις κακοῖς. οὕτως οἱ φιλόσοφοι. Ἐπιχειλές. οὕτω λέγεται μέχρι τοῦ μὴ πλῆρες. ἀλλὰ ἀπολειπόμενον. ἀριστοφάνης τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ἐποίησεν δώρων ἐπιχειλῆ. Ἐπίχειρα. μισθοὶ καὶ τῆς χειρουργίας. αὐθ᾽ ὧν καὶ ἐπίχειρα ἠνέγκαντο ἀλλήλοις παρεσπονδηκότα. Ἐπιχειρεῖν. τὸ ἐρωτᾶν καὶ συλλογίζεσθαι. τὸ γὰρ ἐπιχείρημα διαλεκτικός ἐστι συλλογισμός. ἐπιχειρῶσι δὲ εἰ. Ἐπιχειρηματεῖ. ἐνταῦθα.
Ἐπιχειρήσειν. ἐπιβαλέσθαι. ἔγραφον ἐπιχειρήσειν μέλλειν τοῖς στασιάρχαις. καὶ ἐπὶ τοὺς μεθ᾽ ἡμῶν πεζοὺς ἐπιχειροῦντας. Ἐπιχειρητέα. ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρητέον ὡς τὸ τολμητέα. φιλεῖ δὲ θουκυδίδης τὰ τοιαῦτα. Ἐπιχειροτονία. ἡ τῆς χειροτονίας ἐπίστασις. Ἐπιχειροῦν ἐν οὖσιν. ἀντὶ τοῦ χειραγωγήσουσι, ποδηγήσουσιν, ὑποδείξουσιν ἀσθενοῦντα. παντοδαποὶ ἐπικουρίαν προσοίσουσιν.
Ἐπιχθονίων. ἐπιγείων. Ἐπιχωρήσας. συμβιβάσας. παραχωρήσας. ἐθέλουσι καὶ δύναται τὰ ἐπιχωρήσας. τοῦ μὴ τὸ πέρας δὲ ἀμφίλογον προάγειν τὰ ῥωμαίων πράγματα ξύμβασιν γενέσθαι.
Ἐπιχώρησις. παραχώρησις. ἀρριανός. ἴασιν δὲ τῶν παρόντων ἐποίει τὴν τῆς εὐνοίας πρὸς ποίησιν μᾶλλον, ἢ τὴν ὡς γινωσκομένων ἐπιχώρησιν. ἐπικεῖσθαι. τὸ πολλάκις κεῖσθαι παρὰ θουκυδίδῃ. Ἐπιψαύειν. δοτικῇ. ἐπιθιγγάνειν. Ἐπιψηφιζόμενος. ἐπικρίνων. καὶ ἐπιψηφίζων. ἐπικυρῶν. Ἐπλαστολόγει. ἐψεύδετο. Ἐπλάττετο. ὑπεκρίνετο. Ἐπλημμέλησαν. ἠτάκτησαν. ἐρραθύμησαν. πλημμελὲς τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον. ἵνα ὑπὲρ ὧν ἐπλημμέλησαν κακῶν, φθάνοντες ἐν τῷ δευτέρῳ προφανεῖ κινδύνῳ ἰσωθῶσι κολασθέντες. Ἔπλων. ἐπλησίαζον. ἔστι δὲ ῥῆμα. πλῶ τὸ πλησιάζω. παράγωγον πλῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπλων. Ἐπλινθώθησαν. τὸ κατακλεισθῆναι ἐν οἰκοδομήματι μόνον. ὥστε ἔξοδον μὴ εἶναι. καὶ οὕτω παντελῶς ἀχρεῖα πρὸς τὰς σοφιστείας, πλινθωθῆναι λέγεται. Ἐπλώϊσαν. ἔπλευσαν. Ἔπνει δεινόν. ὠργίζετο.
Ἐπόγδοον. τὸ δεδανεισμένον. ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος λαβεῖν τὸν δανειστήν. οἷον διώβολον τοῦ τετραδράχμου. Ἐποδήγει. ὡδήγει. Ἐπόθησεν. ἐβουλήθη. ἠθέλησεν. ὁ δὲ σκιπίων διὰ τὸ σὺν ἑαυτῷ πεζῶν ἐπόθησε τὴν ἱππείαν ἀποφῆναι. Ἐποκέλλουσιν, ἐπικαθίζουσιν. ἐπιζῶσι.
Ἐπολιάρχει. τῆς πόλεως ἦρχεν. Ἐπολιόρκει. Ἐπόλιος. εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.
Ἐπόλισεν. ἔκτισεν. Ἐπολολύζω. Ἐπολυώρησας. ἐφύλαξας. ἐφρόντισας. Ἐπομβρεία. καὶ ἐπόμβρησις. Ἐπομβρεῖ. Ἐπομοσάμενος. ὀμοσάμενος. Ἐπόνουν. ἐκακοπάθουν.
Ἔποπος. ἡ εὐθεῖα ὁ ἔποψ. Ἐποποῖ. ἐπίρρημα ὂν ἐποποῖ. ἐὰν δὲ προπαροξύνεται. δηλοῖ ὅτι ἐσχημάτισται ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. ἐποποῖ. ποῖ. ποποῖ. ποποῖ. ποποῖ. ἰὼ ἰώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ. ταῦτα δεῖ ὀξυτόνως φέρεσθαι τῇ φωνῇ ὥσπερ ὁ ὄρνις ἔοικε προφέρεσθαι καθὰ μίμησιν. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. τιό. καὶ ταῦτα ὀξυτονητέον. τριοτό. τριοτό. τοτοβρὶξ. λαῦρο λαῦρο. λαῦρο. λαῦρο. τορό. τορό. τορό. τοροτίξ. κικκαβαῦ. κικκαβαῦ. τοροτοροτολιλιλίγξ. τοροτίγξ. τι. τι. τι. τι. τι. τι. τιό. τιό. τιοτίγξ. τιό. τιό. τιό. τιοτίγξ. ποῦ ποῦ ποῦ πι. ποῦ ποῦ ποῦ σι. ποῦ ποῦ ποῦ σι ποῦ πῦ, διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τὴν σπουδαίαν ζήτησιν ἐμφαίνει. αὐτίκα. ποῖ ποῖ ποῖ ποῖ ἐστί μοι ἥσυχος. ἔχω τρέμας ἐπίσχες τοῦ δρόμου. τίς ἐστι. ποδαπὸς ἀνήρ. πατάξ. ἐπιφθέγματα καὶ ἤχους. παρὰ τὸ δεύτερος μιγήσομαι καὶ πατάξω. ὅθεν καὶ χαμαιτύπαι αἱ πόρναι. ταῦτα δὲ καὶ ἐπιρρήματα. ἀνέλαρε διὰ τὸ κανὲν ἐμφαίνει. ὢ ὄψ. παρακελευστικὸν ἐπὶ τοῦ παύεσθαι τινὸς παιδεύσεως ὅσοι ἐρέσσοντες. κέλευσμα γάρ ἐστι τὸ ὤοπ τῶν ἐρεσσόντων. κατὰ τὸν κώπην καταπλασίαν. βαβαιάξ. ὡς βαβαὶ κατὰ φορήματος στριβιλικίγξ. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μίαν ῥανίδα. στρίβος καλεῖται ἡ ὀξεῖα βοή. λικὶγξ δὲ, ἡ ἐλαχίστη βοὴ τοῦ ὀρνέου. ἡ μὲν λέξις ἐν τοῖς ἀχαρνεῦσι κεῖται. λέγει δὲ, ὅτι ἐλάχιστον μέρος μεταδίδωμι. ἀτταταῖ. θρηνῶν παρατραγῳδεῖ, ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν ἰατταταὶ. σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. παρεπιγραφὴ δὲ λέγεται τὰ τοιαῦτα. ῥυππαπαὶ ἐπιφώνημα ναυτικὸν, ἱππαπαὶ ἐπὶ ἵππων. ἀριστοφάνης. ἐμβαλεῖ ῥαπαπαὶ παπαιάξ. σχετλιαστικὰ ἐπιρρήματα φεῦ φεῦ. οἴμοι τάλας. οἴμοι κακοδαίμων. οἴμοι μάλα. ὠεία. ὠεία. μιμητικὸν μαρβαρβαρ ἑλκόντων τι. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι ταῦτα ἀνὰ μέρος λέγουσι τῶν ἐρμηνευόντων ἑλκόντων τὸ ῥῆμα, τῶν ἑλκόντων, ὑπακουόντων ὠεία, εἶα μάλα, ὠεία ἔτι εἶα.

μέλα. ὠεία. ὠεία. φῦ φῦ· ἐπὶ τοῦ φυσῶντος τὸ πῦρ. σοῦ σοῦ. παῦ παῦ, σίμου τὸ δίκτυον. πάλιν σοῦ. ἀππαπαί. παπαιάξ. στενόντων σχετλιασμός. αὖ αὖ. αὖ αὖ. μίμημα ὑλακῆς κυνῶν. ῥυππαπαί. βομβάξ. ἐπίρρημα ἐπὶ θαυμασμοῦ λαμβανόμενον. βομβαλοβομβάξ, ἀναδιπλασιάζει τὴν λέξιν. ἀτταταταί. ἐπὶ τῶν ἀλγούντων. μῦ μῦ. ἐπὶ τῶν διὰ μυκτήρων ἠχούντων. ἰαππαπαιάξ. αἴρεσθ' ἄνω. ἰαί. εὐαί. δειπνήσομεν εὐοῖ. εὐαί. εὐαί. ὡς ἐπὶ νίκῃ. εὐαὶ εὐαί. εὐαί. τέλος τῆς ἐκκλησιαζουσῶν ἀριστοφάνους. Ἐπόπται· οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες. λέγονται δὲ ἀρχὴν μὲν μύσται. μετὰ δὲ ἐνιαυτὸν δὲ ἐπόπται καὶ ἔφοροι. Ἐποπτεύειν· διαφέρει μύστης καὶ ἐπόπτης. Ἐποπτεία. ἡ ἐπίσκεψις. Ἐποποιΐα. ἡ δι' ἡρωϊκοῦ μέτρου ἱστορία. καὶ ἡ στερομένη μύθου ποίησις, ἐποποιΐα ἐστίν. Ἐπορεγῶσαι· μηνιῶσαι. Ἔπορεν· ἔδωκεν. Ἐπορθρεῦσαι· ἀγρυπνῆσαι. ἢ πρὸ ἡμέρας ἐπεγερθῆναι. Ἐπ' οὐ θασίων· ἐπαινῶ τοὺς ὄρους τῶν θασίων. Ἔπος· λόγος. στίχος ἔμμετρος. Ἔπος πρὸς ἔπος ἐρειδόμεθα. τουτέστιν ἀντιπαραβαλλόμενοι ἐφιλονεικοῦμεν. Ἐποστρακίζειν· παιδιά τις ἣν παίζουσιν οἱ παῖδες. ὄστρακα ἀφιέντες εἰς θάλασσαν. Ἐποξύνει· παροξύνει· διεγείρει. Ἐπουδόν· ἐπὶ πρόθυρον. Ἔπου κατεπείγων· ἀντὶ τοῦ σεαυτὸν κατέλαυνε. Ἐποφθαλμιῶ· φθονῶ ἢ ἐπιθυμητικῶς ἐπιβάλλω. ὁ δέ, ἰδὼν τὸ χρυσίον, ἐποφθαλμιᾷ τῷ ἀνθρώπῳ. καὶ αὖθις. ὁ δὲ εἰς ἐπίνοιαν ἦλθεν ὡς ἐποφθαλμιῶν βασιλεία. τουτέστιν ἐπιθυμητικῶς ἔχων. καὶ ἰώσηπος. διὰ δὲ ἐποφθαλμιᾶν τῷ πλήθει τῆς κτήσεως. καὶ αὖθις. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ παῖς δηλαδὴ ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ. Ἐποχετεῦσαι· ἐπιρρεῦσαι καὶ ποτίσαι. Ἐποχεῖται· ἐπικάθηται. Ἐποχή· πρῶτος πύρρων ἀκαταληψίας καὶ ἐποχῆς εἶδος εἰσήγαγεν. ἐποχή ἐστιν ἡ μοῖρα ἐν ᾗ καταλαμβάνεται ὅτε ἥλιος καὶ σελήνη καὶ ἕκαστος τῶν πλανήτων. εἰσὶ δὲ οὗτοι κατὰ τάξιν. φαίνων. φαέθων. πυρόεις. ἥλιος. φωσφόρος. στίλβων. σελήνη. ἕκαστον δὲ τῶν ζωδίων, διαιρεῖται εἰς λ' μέρη. ἃ καλοῦνται μοῖραι. ἡ δὲ μοῖρα διαιρεῖται, εἰς ξ' μέρη. ἃ καλοῦνται ἑξηκοστὰ. πρῶτα λεπτά. καὶ ἓν ἕκαστον πρῶτον λεπτὸν διαιρεῖται εἰς ἑξήκοντα πάλιν. ἃ καλοῦνται δεύτερα λεπτά. πλέον δὲ τῶν δευτέρων λεπτῶν ἐν τῷ προχείρῳ κανόνι, παραλαβεῖν οὐκ ἀναγκαῖον. Ἔποψ· ἀριστοφάνους. ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ, ἐδίδαξα τὴν φωνὴν συνὼν πολὺν χρόνον. περὶ τῶν ὀρνέων λέγει ὁ ἔποψ. Ἐποψιασμός. Ἐποψία. Ἐπῳάζειν· τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθέζεσθαι τὰ ὄρνεα. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἄλλως ἄρα ὁ ἔποψ ὡς ἔοικε τὴν λόχμην ἐμβὰς ἐπῴαζε. τὰ δὲ ὄρνεα ἐν τῷ ἐπῳάζειν λάλα εἰσίν. Ἐπῳάζουσιν· ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς ᾄδουσι. βοῶσιν. Ἐπωβελία· πολλῶν εἰς χρήματα συκοφαντούντων τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ ἀπράγμονας τῶν πολιτῶν. καὶ μάλιστα τοῦτο πράττειν διαβαλλομένων τῶν περὶ τὸ ἐμπόριον συμβαλλόντων. ἐπὶ ναυτικοῖς τόκοις, ἀθηναῖοι ζημίαν ἔταξαν κατὰ τῶν ἐγκαλούντων ὀβολὸν ἐκτίνειν, εἰ μὴ καθ' ὧν ἐνεκάλουν τούτους ἕλοιεν. ταύτην τὴν ζημίαν ἐπωβελίαν ὠνόμασαν. Ἐπωβελία· τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος. Ἐπωβελία· τὸ ἕκτον τίμημα τῆς δίκης. ὃ ἔπραττον οἱ γραψάμενοι τινὰς καὶ μὴ ἑλόντες αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὅτι καθ' ἑκάστην δραχμὴν, ὀβολὸς ἦν. ἐπωβελία οὖν, ἡ ζημία. καὶ ἐπωβελία ὁ τόκος ὑπὲρ τῶν πλατῶν νομ. ια'. Ἐπῳδός· ἡ ἐπάδουσα τοῖς νοσοῦσι παισί. καὶ ἐπῳδὴ ἡ γοητεία. πολύβιος. πάσης ἐπῳδῆς καὶ γοητείας καὶ περιάμματος, πεῖραν ἐλάμβανον. σοφοκλῆς. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι. Ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων· ὅμηρος. ἀντὶ ἐπ' ὠκεανοῦ ῥοάς. καὶ ἀλλαχόθι. ἀλλά γ' ἠΐστευσεν μενελάου. ὡς ἐπὶ τὸν μενέλαον. Ἐπώκελλα· ἀπέκλινα. Ἐπώλησε· διέπραξε. Ἐπωμαδόν· ὁ δὲ φέρων τοῖς ὤμοις ἐπωμαδὸν λέγεται καὶ ἐπωμάδιος. Ἐπωμίς· εἶδος περιβολαίου. ἐπωμίδες δὲ καὶ ἀναξυρίδες. καὶ τῶν ὑποδημάτων τὰ πλεῖστα. ἐκ τῶν οὖν νῦν ποτε ὄνομα καὶ τὸν ζόπορον ἀποκεκλῆσθαι. πρωτόπτιος φησιν. οἱ μὲν τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες μύσται καλοῦνται. οἱ δὲ τῷ ἑξῆς ἐνιαυτῷ, ἔφοροι καὶ ἐπόπται. ἐγὼ οὖν φησιν. ὅταν λάθρα κερδήσωμαι τῷ δεσπότῃ λίαν οὕτως ἥδομαι. ὡς δοκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν καὶ ἑορτάζειν. τὸ δὲ ἀλλ' ἐποπτεύω, ἀντὶ τοῦ οὐ. ἀλλ' ἐν οἵῳ τρόπῳ λεγόμενον. οὐχ οἷον ἥδομαι. ἀλλ' ὑπερήδομαι. Ἐπώμοτον· σοφοκλῆς. ὄμνυμ' ἔγωγε τὴν ἔχων ἐπώμοτον. τουτέστι τοῦ ὅρκου ἐπισυνετήν. Ἐπώνια· τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὠνῇ διδόμενον. εἴη δ' ἂν ἴσως ἡ ὑπὲρ [illegible]. Ἐπώνυμον, τὸ μηδ' ἕτερον κυρίως καθ' ἑνὸς λεγόμενον. ἐπωνυμίαν θέμενοι μαρκίῳ κόρβινον, ἐπὶ τοῦ συνα-

γωνιζομένου

ἀγωνιζομένου καὶ τὴν μονομαχίαν ζῶσι· κόρβας γὰρ τοὺς κόρακας φασὶ ῥωμαῖοι. καὶ αὖθις ἀ-
ριστοφάνης· ὡς ἀγαθόν ἐστι ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν· ὥσπερ εἰ ἔλεγεν, ὡς ματαίως ἄρα αὐτῷ δοκοῦσιν
οἱ δικάζοντες πολλὰ ὀνόματα ἔχειν. Ἐπώνυμοι· δισσοί εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι· οἱ μὲν. τὸν ἀριθμὸν ἀφ'
ὧν αἱ φυλαί· ἕτεροι δὲ δύο καὶ τοῖς μὲν, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔ-
τος· ἀπὸ ιη' ἔτους ἄχρις ξ'. οἱ κατὰ ἔτος τὴν διατρίβοντες ἀστοὶ καὶ ξένοι, χαλκαῖ ἑστήκασιν ἐπιμῶν
τυ· ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς ἐτέθη ὀνόματα· φασὶ δὲ ἐκεῖθεν προελθὸν δόξαι τὰς φυλὰς ἐξηγήσα-
σθαι· ἀρχαιότερον δὲ αὐτὸ τοὔνομα τῶν φυλῶν θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τὸ τεθῆσαι. καὶ ἕκαστον ἑκατὸν ὀνό-
ματα ἴδια γεγραμμένα κληρῶσαι· παρὰ γοῦν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς νό-
μους· πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους· ἵν' ἐντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι, κατηγορεῖεν. Ἐπωπάς·
ἐπωπτικῶς. Ἐπωπτικόν· οἱ μυηθέντες ἐν ἐλευσῖνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυήσει, ἐπόπται ἐλέγοντο.
Ἐπωρώθησαν· ἐσκληρώθησαν. Ἐπωρυόμενος· φωνῶν. Ἐπωτίδες· θουκυδίδης· καὶ τὰς ἐπωτί-
δας ἐπέθεσαν ταῖς πρῴραις παχείας· ὡς ἐπὶ ξ' πήχεις· ἐντός τε καὶ ἔξωθεν. Ἐπωτίδες εἰσὶ,
τὰ ἑκατέρωθεν τῆς πρῴρας ἐξέχοντα ξύλα. Ἐπωτίσιν· ἐκ φορτίδων πολεμιστηρίας τὰς νέας κατε-
σκεύασε ταῖς ἐπωτίσι καὶ ταῖς στερίφοις ἀποφήνας ἐρρώστους. Ἐπωϋτόν· ἐπ' αὐτόν. Ἐπωφε-
λεῖ. Ἐπώχετο· ἐπεπορεύετο. Ἐπράξατο· ἀπῄτησεν. τοὺς δὲ βυζαντίους καί τινας ἄλλους
ἐπράξαντο τῶν χρήματα ἀπῄτησαν. καὶ αὖθις· ὡς δὲ δίκας αἱ τῶν τοὺς ἀθηναίους περὶ τοῦ παιδὸς
οὐκ ἔτυχεν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπράξατο. Ἐπραδεῖν· ἀπέπαρδε. καὶ ἀποπαρδεῖν λέγεται· ἐπρα-
δεῖν δὲ προστεταγμένου τοῦ ε. Ἐπραξικόπει· ὁ δὲ, ἐπραξικόπει τὴν πόλιν ἐν πολλοῖς κατασκευα-
ζόμενος ἐν αὐτῇ προδότας. Ἔπρασσον· τῶν ἐβουλεύοντο· ἀλλήλοις ξυνιόμενοι ἔπρασσον· ὅ-
πως τά τε διάφορα λύσωσι· καὶ τὰ ἀμφὶ τὴν εἰρήνην καθίσονται. Ἐπρατόμην· ἀπέδων.
Ἔπρατον· ἐπέβαλλον· προεδίδοσαν· ἐπεπώλουν τοὺς αἰχμαλώτους. καὶ τούτοις ἔπρατον τὴν πό-
λιν. καὶ αὖθις· αἴ κέ τις ἐπρατηκὼς· καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ. Ἐπρέσβευεν· ἐτίμα. ὁ δὲ σωκρά-
της ἰθ. τὴν φιλοσοφίαν ἐπρέσβευεν. Ἐπρήσθη· ἐκαύθη πυρί. ἔολπα μέγα κακοεργῶν καὶ
ζῶν ἐνεπρήσθη. Ἔπρηξας· ἔπραξας. ἔπρησας δὲ ἔκαυσας. Ἐπρίατο γυνικῶς· ἠγόραζεν. Ἐπρω-
σεν· ἐμοίρασεν. Ἐπρυτάνευσε· παρέσχε· διῳκήσατο. δῶρά τε πέμψει ἐπὶ φιλίᾳ καὶ συμμα-
χίᾳ· ἣν στρυταῖος ἐπρυτάνευσεν. Ἑπτά· ὁ ἀριθμός. Ἑπταβόειον· ἑπτάβυρσον· ἑπτάπτυχον.
Ἑπτάπηχυς· βραθεῖαν ἔχουσα κόμην. ἢ ἑπτάκις δυναμένη καρῆναι· πέξαι δὲ τὸ κεῖραι ἢ κτε-
νίσαι. Ἑπταπλάσιον· τῶν πολυπλάσιον. ὁ γὰρ ἑπτὰ ἐπὶ πολλῶν τίθεται. Ἔπταρ· ἠσθό-
μην· πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται.
Ἐπταικώς· σφαλείς. ὁ δὲ ὑπερβαίνων τὸν οὐδὸν τῆς αὐλῆς, ἔπταισε βιαιότερον. καὶ πρὸς γῆν κα-
τηνέχθη. Ἐπτερυῦτο· ἐκουφίζετο. Ἑπτέτης· ζ' ἐτῶν. ἑπτέτης ὢν ἀρχέδημος, οὐκ ἔφυσε φρά-
τορας· τουτέστι φάλσας· ὀδόντας. Ἔπτηξεν· ἐφοβήθη· συνεστάλη ἐταπεινώθη. Ἐπτηχότες· δει-
λιῶντες· φοβούμενοι. Ἐπτοημένος· θαυμάζων. Ἐπινίκιον· τιθέμενοι ἐν τοῖς ἐπινικίοις τὴν
τὴν χώραν ἐκ τῶν ποιμένων. Ἔποικος· μέτοικος. ἔποικοι παρὰ θουκυδίδῃ οἱ ἐν πόλει. ἄποι-
κοι δὲ οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐκπεμπόμενοι οἰκῆσαι. Ἐποιμᾶν· ἀκολουθοίην. Ἐποίνιος· μέθυ-
σος· ἐπιβάζος. Ἐποῖσαι· ἐπενέγκαι. Ἐποιωθήσεται· ἐπιρεχθήσεται. Ἕποιτο· ἀκο-
λουθοῖτο. Ἐποιχόμεθα· ἐπερχόμεθα. Ἐπύθοντο· ἤκουσαν· ἠρώτησαν. Ἐπύλλια· ξυλλέγω
τὰ ἔπη ὑποκοριστικῶς. Ἐπύρευσαν· πυρκαϊὰν ἐποίησαν. Ἐρᾷ· ἐπιθυμεῖ. ἔρα δὲ ἡ γῆ. πα-
ρὰ τὸ ἐρίσαι ὅ ἐστι φιλονεικῆσαι. καὶ ἔρρει· ἐφθείρετο. Ἔρανα· δῶρα τὰ ἐκ συλλογῆς.
Ἐρανεμπόλοις· τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. Ἐράνιον· ἐκ συνει-
σφορᾶς δῶρον. Ἐρανικαί· ὅτι ἔμμηνοι δίκαι αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί. Ἐρανισάμε-
νος· ἐκ πολλῶν συναγαγών. καὶ ἐρανίσας· δημοσθένης. ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας. ἐρανιστὴς μέντοι
κυρίως ἐστὶν, ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων. καὶ τὴν φορὰν ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰ-
σφέρειν. Ἔρανος· ἡ ἐκ κοινοῦ ἑστίασις. ἢ ἐν τέλει. εἰσφορά. ἢ συλλογή. ἢ σπουδαιότερον.
Ἐρασιππίδαο· ἐν ἐπιγράμματι· ῥυγιάνδης ὁ λέβης ὁ δ' ἀθλέας ἐρασιππίδαο κλύροτος. Ἐρασ-

ναίδης, ὄνομα κύριον· στρατηγὸς δὲ ἦν. Ἐρασίστρατος· ἰουλιήτης· ἀπὸ ἰουλίδος πόλεως, κέω τῆς
νήσου· χρηματίζει οὖν κῷος υἱὸς κρητοξένης τῆς μηδίου τοῦ ἰατροῦ ἀδελφῆς καὶ κλεομβρότου· οὗ-
τος ἀντίοχον τὸν βασιλέα νοσοῦντα ὑπὸ τοῦ τῆς μητρυιᾶς στρατονίκης πόθου, ἰάσατο· εὑρὼν τὸ πά-
θος ἐκ τοῦ σχεῖν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸν παλμὸν συνεῖναι· ὁσάκις γὰρ ἔβ-
λεπεν ὁ ἀντίοχος τὴν μητρυιὰν αὐτοῦ τυχὸν διερχομένην, ἔπαλλε τὴν καρδίαν μάλιστα τοῦτο αὐ-
τῆς ἔρωτι· τέθαπται δὲ πρὸς τῷ ὄρει τῆς μυκάλης καθερτικευσάμενος· ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία β´.

Ἐρατεινός· ὁ ἐπέραστος. Ἐρατοσθένης· ἀγλαοῦ, οἱ δὲ ἀμβροσίου· κυρηναῖος· μαθητὴς φιλο-
σόφου ἀρίστωνος χίου· γραμματικοῦ δὲ λυσανίου τοῦ κυρηναίου καὶ καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ· με-
τεπέμφθη δὲ ἐξ ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου πτολεμαίου· καὶ διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου· διὰ δὲ τὸ δευτερεύ-
ειν ἐν παντὶ εἴδει παιδείας, τοῖς ἄκροις ἐγγίσασι τὰ βήματα ἐπεκλήθη. οἱ δὲ, καὶ δεύτερον ἢ νέον
πλάτωνα, ἄλλοι πένταθλον ἐκάλεσαν· ἐτέχθη δὲ ρκς´ ὀλυμπιάδι· καὶ ἐτελεύτησεν π´ ἐτῶν
γεγονώς· ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώττειν· μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν ἀριστοφάνην τὸν
βυζάντιον· οὗ πάλιν ἀρίσταρχος μαθητής· μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ μνασέας καὶ μένανδρος καὶ ἄριστις·
ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ ποιήματα· καὶ ἱστορίας· ἀστρονομίαν· ἢ καταστηριγμούς· περὶ τῶν κατὰ φι-
λοσοφίαν αἱρέσεων· περὶ ἀλυπίας· διαλόγους πολλοὺς καὶ γραμματικὰ συχνά. Ἐργάζω αἰτιατικῇ.

Ἐργαλεῖον· ἔργυντι. Ἐργάνη ἡ ἀθηνᾶ· παρ' ὅσον ἔφορός ἐστι τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας· ταύτῃ
παρὰ ἀθηναίοις καὶ σαμίοις ἱερόν· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν. Ἐργαστῆρας· ἐργάτας· ὁ δὲ
νενόηκα τινὰς ἐργαστῆρας ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπανιόντας· καὶ πῶς λαθὼν εἰς αὐτὸν ἐρπύσας. Ἐρ-
γαστήριον ἐν ᾧ τινὰ ἐργάζονται· πολύβιος· ὅτι ἐστὶ κατὰ τὸν ξενοφῶντα· ὃς θεασάμενος τὴν πόλιν
ἐκείνην ὅτι ἄντικρυς εἴη τοῦ πολέμου ἐργαστήριον. Ἐργαστικός· πολύβιος· ἰδίως δὲ τῶν πολιτικῶν καὶ
τῆς τῶν ἐργαστικῶν κατασκευῆς. Ἐργάτιδες· αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες· τὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν ἐργάται καὶ
θῆλα ἐργάτις. Ἐργίσκη· τῆς θρᾴκης ἐστίν· ἀπὸ ἐργίσκου τοῦ ποσειδῶνος καὶ ἀρασνύμφης. Ἐρ-
γολάβος· οὕτως ὑπὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ δοκοῦμεν ἐργολάβον καλεῖν τὸν ὑπό τινων ἔργων μισθὸν λαμ-
βάνοντα καὶ ἔχοντα τοὺς συνεργαζομένους, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες ἐξεδέξαντο τὸν ἐργολάβον· ἀλλ' ἐ-
πὶ φλυάρων πραγμάτων χρῶνται τῷ ὀνόματι· ὡς δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆ-
μον ἐπιστολῇ· πολὺ γὰρ μᾶλλον εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τὰ παρόντα πράγματα δεῖται· ἐκ τα-
ραχῆς καὶ δυσμενείας ὡς ὑπερβολῇ χρώμενοι τοῖς ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ἀποδοχὴν πραγμά-
των ὧν διαψευσθεῖεν· καὶ ἔργον ἐπὶ τοῦ δυσχεροῦς· πολύβιος· οἱ δὲ ῥωμαῖοι πολιορκοῦντες τοὺς
συρακουσίους, ἔργου εἴχοντο· οὐ λογισάμενοι τὴν ἀρχιμήδους δύναμιν. Ἐργοκλῆς στρατηγὸς ἀ-
θηναίων. Ἔργ' εἰπεῖν· χαλεπὸν εἰπεῖν· καὶ σοφοκλῆς· ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην· ἀντὶ τοῦ ὄφελ.
ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί. Ἐργόφιλος· στρατηγὸς ἀθηναίων. Ἐργῶδες· μετὰ κό-
που γινόμενον· δυσχερές. Ἔρδειν· πράττειν. Ἔρδοι· πράττοι· ἐργάζοιτο· ἔρδοι τίς ἣν ἕκαστος εἰ-
δείη τέχνην. Ἐραΐα· ὁ κλάδος· σημαίνει καὶ τὸ ἔλαιον τὸ σκυβαλῶδες. Ἔραιεν. Ἐρεὺ φθείρου· ἔρ-
ρε κακὴ σκυλάκαινα· κακὲ μιαρές· ἔρρε πρὸ ἅδαν ἔρρε τὸν ἀπάλεστα ἄξιον ὀνειδίου· ὦ ξένε φανδ... καὶ
διαγόραι καὶ ἵππωνες ἐπίκουροι καὶ πᾶς ὁ λοιπὸς τῶν κακοδαιμόνων τε καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἔρρετε. Ἐρε-
βεννός· ὁ σκοτεινός· καὶ ἔρεβος τὸ σκότος. Ἐρεβησσαίων· πόλις. Ἐρέβινθος· τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰ-
δοῖον· ἀριστοφάνης νεφέλαις· τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων, λάβοιμεν ἄν· ὁ δὲ πρεσβύτης· ἀλλ' οὐδὲ ἐρεβίνθου
τουτέστιν αἰδοίου· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὄσπριον. Ἐρεβίνθινος διόνυσος· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

Ἐρεβοδιφῶντες· τὰ ὑπὸ σκότος ψηλαφῶντες· οἱ ἢ ῥωμαῖοι ἀπηνεῖς ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑποχθό-
νια· καὶ ἐρεβοδιφῶσι· τουτέστι τὰ ὑπὸ γῆν ζητοῦσι καὶ καταμανθάνουσιν· ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἐρεβοδιφῶσιν
ὑπὸ τὸν τάρταρον. Ἐρεεῖ· ἐρεῖ· ἔρεε δὲ ξένος εἰρώτα. Ἐρέειν ἀντὶ ἐλέγχειν· ἐρέειν ἀντὶ ἀναγγέλλειν.
Ἐρεείνω· ἐρωτῶ. Ἐρεθίζειν, τὸ τῇ ῥιπίδι τὸ πῦρ ἀνάπτειν· καὶ τὸ παρορμᾶν ἐπί τι καὶ παραθήγειν.
Ἐρέθισμα· ὕβρεις· ἀππιανός· ὁ δὲ αὐτὸν εἰς μονομαχίαν προὐκαλεῖτο σκώπτων δὲ αὐτόν· ὁ δὲ,
τέως μὲν αὐτοῦ κατεῖχε· μετὰ δὲ οὐ φέρων ἔτι τὸ ἐρέθισμα, ἀντήλασε τὸν ἵππον. Ἐρέμβοντο· ἀπεπλα-
νῶντο· οἱ δὲ, ἐρέμβοντο κατὰ τὴν χώραν ἕνεκα τῆς ἰδίας ὠφελείας. Ἐρεμνὴ σκοτεινὴ παρὰ τὸ ἔρεβος
ἐρεμνή

ἐρεμνὴ καὶ ἐρεμνὴ κατὰ συγκοπήν. Ἐρέννιος ὁ Φίλων ὁ Βίβλιος· ὁ Ἑρέννιος χρηματί-
σας ὡς αὐτός φησιν. Ἐρεοῦν, κλῶσμα τοῦ μαλλίου. Ἐρέσσειν ζωστῆρ' ἐσθίειν, ἀπὸ τῶν
ἐρεσσόντων. Ἐρέσιον· πόλις Βοιωτίας. Ἐρέσσουσιν ἀντὶ τοῦ ὡς κινοῦσιν· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων· ἢ ἐ-
λαύνουσι κινοῦσι τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλάς. Ἐρέσσων κωπηλατῶν. οὐκέτι μὲν τὸ πάρος περ
κινεῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων ὄρεσιν ἐξαίφνης ὄρθιος ἐγρόμενος. Ἐρεσχελεῖται φλυαρεῖται.
Ἐρεσχελία· ἡ φλυαρία. Ἐρεσχελοῦντα σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἷον ἐρίζοντα.
Ἐρέτης ὁ κωπηλάτης. Ἐρετμῶσαι· κωπηλατῆσαι. Ἐρρέτω· οἰμωζέτω· φθειρέτω· ὁ πόλε-
μος ἐρρέτω· τουτέστι χαιρέτω· οὐδεμίαν φροντίδα τοῦ πολέμου ποιούμεθα. Ἀριστοφάνης.
Ἐρετριάς ὄνομα κύριον καὶ ἐθνικὸν καὶ Ἐρετρία πόλις. Ἐρεχθεΐδης ὁ τοῦ Ἐρεχθέως παῖς.
Ἐρέψειν· ἰώσπος· ἐρέψεμέν τοι καὶ ἠρώδη τὸ βούλευμα. Ἐρέψεις· καλύψεις· νεῶν τε ἐ-
ρέψεις περὶ Φοίβ. Ἐρέψιμον· εἶδος πόας· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄκαρπον φυτόν. Ἔρρει· ἀφθόνως
ἐχορήγει τό· ἔρρει γάρ οἱ κατὰ πρύμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης· καὶ πᾶσιν οἷς ἐπέθετο, τούτων ἡμάρτανεν
οὐδενός. Ἔρρε· κατέπιπτε· καὶ ἔρρειν στελέχη φέροντας· ἀντὶ τοῦ ἤκουσε ἀπέρχεσθαι ξύλα
φέροντας. Ἐρείδειν· οὕτω φασὶν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὅτι οὖν συντόνως γινόμενον. Ἀριστοφάνης· ἔρει-
δε μὴ παύσαιο μηδὲ ποτοθίων· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων καὶ ἀπερειδομένων ταῖς κώπαις.
Ἐρείδειν· συνουσιάζειν· ἐρείδω δὲ τὸ ἀκουμβίζω. Ἐρείκη· εἶδος φυτοῦ σχιστοῦ· καὶ
ἐρείκω τὸ σχίζω. Ἐρεικτὸν τὸ σχιστόν· ἐρεικτὰ τὰ κεκομμένα ὄσπρια· ἢ τὰ σχιζόμενα ὄ-
σπρια εἰσὶ δὲ κύαμοι. Ἀριστοφάνης· ἢ ψευκατερεικτῶν χύδας. Ἔρειξις· ἡ σχίσις. Ἐρειόμενοι· ἐ-
ρωτώμενοι. Ἐρείπιον· τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα καὶ ἐρείπιος γῆ ἡ χέρσος. Ἐρείπω τὸ καταβάλλω
καὶ διαφθείρω· κατηρειπωμένος δέ. Ἐρεῖπε· λείπει. Ἐρήμαζε· τὰ θρέμματα· καὶ ἐρῆμα ποιη-
τικῶς. Ἐρημαῖος· ὁ ἔρημος λόγος. Ἐρημοδίκην· ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν
δίκην καταδικασθῇ· ὅμοιον καὶ τῷ ἐρήμην ἁλῶναι· ἐρήμην ὡς ἂν εἴποις τὸν ἄνδρα ἑλόντες, ἐ-
ξερημώσαντες αὐτὸν καὶ πλεονεκτικώτερον ἀπετέλεσαν· καὶ ἐρημαίην ἀπήλυσα· ἐρημικὴν ἀπήλασ.
Ἐρημία καὶ ἐρημικὴ ὁμοίως. Ἐρημίτης ὁ ἐν ἐρήμῳ διάγων. Ἐρημικοῖς ἐν ἐρήμοις ἀγρι-
τι. Δαβίδ· ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ. Ἐρήμου ἐμβλέπειν· ἀκίνδυνον καὶ νωθρὸν· οἷον ὅταν εἰς
ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς ἐμβλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ. Ἔρημος κυρίως
ἡ μονωθεῖσα τῶν οἰκούντων γῆ παρὰ τὴν ἔραν· καὶ ἐρημονόμοις θηρσίν. Ἐρημοσκόπους· ῥᾳ-
θύμως φυλάττοντας· ἀπέκτειναν τοὺς ἐρημοσκόπους. Ἐρημώτης· ἐρημοχώριος, ἐν ἐπιγράμ-
ματι· τοῦρον τὸν περὶ ἐρημώταν θήραμα Μακεδονικόν. Ἐρηρέδαται· ποιητικῶς. Ἐρηρεισμέ-
νος· ὁ ἱδρασμένος· ἐρηρεισμένος δὲ ὁ ἀπεφιλονεικημένος. Ἐρήρειπτο· ἐπεπτώκει. Ἐρεστικὸς
ἤδη ἐρωτητικός. Ἐρήσεσθε· ἀντὶ τοῦ μηδ' ἄφθογγος βαδίζετε ἐπὶ καλέ· ὑμῶν κόρακας ἐρήσεσθε· καὶ ἐρήσομαι
ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσω. Ἐρήτυεν· κατέσχεν. Ἐρητύω τὸ κωλύω. Ἔρια· τὰ μαλλία· τῶν ἐρίων οἱ μαλ-
λοὶ ἔχουσι τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κορυφὰς πεπιλημένας· καὶ ἐπὰν πιλῶσι διαλύεται ὁ μαλλός. Ἐριβῶ-
λαξ· ἡ ἄγειος καὶ πίων γῆ. Ἐριβρεμέτης ὁ μεγάλους κτύπους ἀποτελῶν· τὸν Αἰσχύλον λέγει.
Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· πρὸς τὸ βροντῶδες τῶν ῥημάτων καὶ κομπῶδες· οἷά ἐστι κἀκεῖνα, ἐν ἀρ-
χῇ τοῦ Προμηθέως· χθονὸς μὲν ἐς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον Σκύθην ἐς οἶμον ἄβατον εἰς ἐρημίαν Ἥφαι-
στε· σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λε-
ωργὸν ὀχμάσαι ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἀρρήκτοις πέδαις· καὶ αὖθις· ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς
αὐθάδη γνάθον στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως. Ἐρίβρυχον· πολύηχον· ἐν ἐπιγράμ-
ματι· ἐριβρύχων παυσαμένη κελάδων· ἡ σάλπιγξ φησίν. Ἐρίγδουπος· ὁ μεγαλόκτυ-
πος. Ἐρίζει· φιλονεικεῖ. Ἐρίζει δοτικῇ καὶ ἀντερίζει ὁμοίως. Ἐρίηρες· ἐναρμόσιοι.
Ἐρίθακος ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον. Ἐριθεύεσθαι, ὅμοιόν ἐστι τῷ δεκάζεσθαι·
καὶ γὰρ ἡ ἐρίθεια εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. Ἐριθευόμενος διαλόγων φι-
λονεικιῶν καὶ ὁ στασιῶν ἐριθευόμενος. Ἐριθεία· ἡ διὰ λόγων φιλονεικία, λέγεται δὲ καὶ ἡ
μισθαρνία. Ἐριθηλέος, πάνυ θάλλοντος, περὶ μὲν ἐπὶ χλοεροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι πεύκης.

Ἐριθαλὴς ὁ μεγάλως θάλλων. Ἔριθος ἡ ἔρια ἐργαζομένη. Ἐρικνωμένοι· συνεστραμμένοι καὶ καμπύλοι γενόμενοι, ἐρρυτιδωμένοι. Ἐρινώδης· ὁ διηγριωμένος τὸν τρόπον. Ἐρινεὸς ἡ ἀγρία συκῆ καὶ ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας συκῆς. ὃν ἀπάπτουσι τοῖς ἡμέροις ὡς ἂν οἱ ἐξ αὐτῶν καλούμενοι ψῆνες εἰς τοὺς ὀλύνθους μεταστάντες, τελεσφορηθῆναι τούτους παρασκευάσωσι. Ἐρινύς, καταχθόνιος δαίμων κακοποιός. ἀμφὶ δ' Ἐρινὺς φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ἔπος. Ἐρινύων ἀπορρώξ. ἐπὶ τῶν ἀπροσώπων καὶ δυσειδῶν. ἀφ' οὗ κ' Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, περὶ Αἴαντος φησί. Ἐριοπώλιον. Ἐριοπωλικῶς πεποίηκας· ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες βρέχουσιν αὐτὰ ἵνα βαρυνῶσιν ἐν τῷ σταθμῷ ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τὰ ἔρια. οὐδεὶς σε θαυμάσας τοὔπος ἐπῃνωμένον. Ἐριούνης· μεγαλωφελής. ἐπίθετον Ἑρμοῦ. Ἐριώλη· πνοὴ σφοδρά. ἢ ἄνεμος συστρεφόμενος πρὶν ἐκπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ οὕτως. ἐριῶπις δὲ ἐριώπιδος. Ἐριοστέψαντες· ἂν στέμμα περιθέντες. πλάτων πολιτεία γ'. Ἐρειπίοις· ἐν ἀρειπίοις νεκρῶν ἐρριφθεὶς ἂν ἐν τοῖς πτώμασι τῶν νεκρῶν καὶ τῶν πεσόντων ἐρριμμένος. πάντα δὲ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα ἐρείπια καλοῦνται. καὶ αἰεὶ παῖ ἐν τοῦθεν. οἱ δὲ ἐρειφθεὶς γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ἐπερειδόμενος καὶ ἐρείπια ἡ πτῶσις. Ἐρίπναι· οἱ κρημνώδεις καὶ παρατεταμένοι τόποι δι' ὧν αἱ μεγάλαι πνοαὶ ἐκδύουσι. ἐρίπνη δὲ ἡ ὑψηλὴ μεγάλη. Ἐριποῦσα· πεσοῦσα. ἐριπὼν γὰρ παραπεσόμενος. Ἐρριπασμένον· γεγυμνασμένον ἢ ὑγρασμένον. ὥστε μεριμνῶντα μὲν ῥιπάζεσθαι καὶ στρέφεσθαι. τοιοῦτοι δὲ οἱ μεριμνῶντες. βέλτιον δὲ ἀπὸ τῶν κύβων τὴν μεταφορὰν νοεῖν ἀνερριμμένων ὅπως ἂν τύχῃ ἔλθῃ. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κύβου ἀναβαλλόμενον ἄχρις ἂν εὑρεθῇ τὸ προκείμενον βληθῆναι. ἀριστοφάνης. ἀλλ' εἰσὶν ὑπὸ μυρίων πραγμάτων ἀνεζητημένοι πολλαῖς τε γυναίαισιν ἐρριπασμένοι. Ἔρις· ἡ διὰ λόγων ἐπὶ ψόγους φιλονεικία. παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. ἐν τῷ ἑτέρῳ τὸ λέγω. Ἔρις· ἐρεῖν τίκτουσα πρὸς μνείαν τοῦ λόγου ἐπὶ τῆς ἐκ φιλίας ἀδολεσχούντων. Ἐρισσεῖς· ὄνομα ἔθνους. καὶ ἐρισσαῖ. Ἐρισμάραγος· ἡ βαρεῖα. Ἐρίτιμος· ὁ μεγάλως ἔντιμος καὶ ἐριτιμώτατος. Ἔριφος· κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν αἰόλος πελταστής. μελίβοια. ὡς φησὶν ἀθήναιος ἐν τῷ ιδ' τῶν δειπνοσοφιστῶν.

Ἐρρίφθω κύβος. Ἐριχθόνιος. Ἑρκεῖος Ζεύς, ᾧ βωμοὶ ἐν τοῖς ἕρκεσιν ἐν τῇ αὐλῇ ἱδρυνται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. μετὰ δὲ τῆς πολιτείας εἰς Δία Ζεὺς ἑρκεῖος. ἑρκεῖον δὲ τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς. ἢ τοῦ δώματος στέγη. ἑρκίον δὲ τὸ δῶμα. σοφοκλῆς. πρὶν ἂν διεθεὶς πρὸς κίονι ἑρκίου στέγης. μάστιγι πρὸ τῶν νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ. καὶ ἕρκιος ὁ σωχός. ὁ φύλαξ. Ἑρκίτης· ὁ φύλαξ. Ἕρκος· περίφραγμα. περιτείχισμα. αἰλιανός. βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν. μὴ δὲ προπηδᾶν μὴ δὲ τοῖς δαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν. ἄδηλον δὲ εἶναι τὰ ἀνθρώπινα. ἕως ἂν ἑκάστου ἡ ψυχὴ εἴσω τοῦ τῶν ὀδόντων ἕρκους ᾖ. Ἑρκούλιος οὗτος ἦν δίχα παντὸς προκαλύμματος, ἄγριός τε ἦν καὶ τυραννικὸς τὸ τῆς οἰκείας γνώμης ταχύ, τὸ ἐκπληκτικὸν τοῦ προσώπου ἐπαγγέλλων. τῇ γνώμῃ ἑαυτοῦ φύσει πανταπᾶσιν ἐνδιδοὺς καὶ τῷ διοκλητιανῷ πρὸς ἅπαν ἄτοπόν τι καὶ σκληρὸν βούλευμα, ἑκούσιος ὑπουργὸς καθίστατο. Ἑρκώνιοι δρυμοί. ὅθεν ὁ ἴστρος ναυσιπόρος ἐκ πηγῶν αἱρεῖται. ζήτει ἐν τῷ χεῖμα. Ἕρμα· λίθος μέγιστος. τὰς ἐκκομιζούσας φορτηγοὺς ἕρματος γεμούσας ἐπενόει βυθίσας κατὰ τὸν τοῦ λιμένος ἔκπλουν ἀποκλείειν τοὺς πολεμίους καὶ ὅλου τῆς θαλάττης. Ἕρμα· ἀρριανός. ἕρμα τε ἐς τὴν πρύμναν ἐνθέντες τοῦ ἐξᾶραι ἐς ὕψος τὴν πρῷραν. πιεζομένης κατὰ πρύμναν τῆς νεὼς ἕρμα καὶ ἡ ἀσφάλεια ἀσύλευτον εἶναι τοὺς χώρους διὰ τὸ ἕρμα τοῦ ὀχυρώματος. Ἕρματα δὲ, λίθου ἕρματι περιπεσόντος καὶ συντριβέντος καλύματι ἐρείσματι. καὶ ἀριστοφάνης. ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας ἀντὶ τοῦ λίθου. ἐπεὶ αἱ γέρανοι πετόμεναι ἐν τῷ στόματι λίθους φέρουσι στηρίγματος ἕνεκα πρὸς τὸ μὴ περιφέρεσθαι ἀνέμοις. καὶ ἕρματα. ὁ δὲ ἡρακλῆς ἕρματα μεγάλα ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὠκεανοῦ ὡς ἂν μὴ διαείη τοῖς ἐπιφοιτῶσι θηρίοις. τουτέστι λίθους μεγάλους. Ἑρμαγόρας· ἀμφιπολίτης φιλόσοφος. μαθητὴς περσαίου. διάλογοι αὐτοῦ μισοκύων α' περὶ ἀτυχημάτων. ἐκχυτον. ἔστι δὲ ᾠοσκοπία, περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς ἀκαδημαϊκούς. Ἑρμαγόρας, τήμνου τῆς αἰολίδος ὁ ἐπικληθεὶς καρίων. ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις ς', περὶ ἐξεργασίας, περὶ πρέποντος. περὶ φράσεως. περὶ σχημάτων. ἐπαίδευσε δὲ

οὗτος μετὰ Κικιλίου ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου, καὶ τελευτᾷ πρὸ ἔρωτος τῆς ἡλικίας. Ἑρμαί-
διον τὸ τοῦ Ἑρμοῦ. Ἑρμαῖος ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης. Ἑρ-
ματίζω. Ἑρμαφρόδιτος ἤτοι ἀμφότερα ἔχοντα τὰ μόρια ἀρρένων καὶ θηλειῶν φασίν. ἢ τὸν
αἰσχρῶς καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα. Ἑρμαῖ. Μνησικλῆς ἢ Καλλιστράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων
γράφει οὕτως· ἀπὸ γὰρ τῆς Ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ καλούμενοι. ἐ-
καλοῦντο δέ τινες, καὶ Ἱππάρχειοι Ἑρμαῖ ἀπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου. Ἑρμαῖον τὸ ἀπροσ-
δόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν. ἢ ἀπὸ τῶν
σωρῶν τῶν λίθων, αὐτῷ Ἑρμαῖον ἐκείνῳ οὐ κατά τινα ἄλλως ἀγαπήσας τὸ ἑρμαῖον, οὐδὲ οἰηθεὶς
ἄρα μηδὲν ἀδικεῖν ἐκείνων τὸν ἔχοντας, ὅτι οὐ γ' ἐωνήσατο. Ἑρμαῖον. ἑρμαῖ ἐπειδὴ λίθους σω-
ροὺς ἀφιέρουν τῷ Ἑρμῇ ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς ἀδήλοις. Δαμάσκιος· καὶ ἔδοξεν ἑρμαίῳ ἐντετυχη-
κέναι ἐμοὶ περιτυχών. Ἑρμαῖον ἐστὶ τῶν κηρύκων ἅπας ἐπιφανής. καὶ ἡ πρόσοδος τοῖς πορι-
ζομένοις ἐκ τῆς ἑτέρας μεθόδου παραγίνεται. Ἑρμαῖος ὁ τετράγωνος λίθος. Ἑρμείας ὁ θεὸς τῶν
Ἑλλήνων. Ἑρμείας φιλόσοφος Ἀμμωνίου καὶ Ἡλιοδώρου τῶν διδασκάλων Δαμασκίου πατήρ
ἦν δὲ ὁ Ἑρμείας φίλος τούτῳ μάλιστα Αἰγυπτίῳ ἀδελφῷ Θεοδότης μητρὸς Ἰσιδώρου φιλοσό-
φου. ὁ δὲ Αἰγύπτιος ἦν φιλομαθής. Ἑρμείας. οὗτος ὁ φιλόσοφος ἐπιεικὴς φύσει καὶ ἁπλοῦς
τὸ ἦθος. φιλοσοφήσας δὲ ὑπὸ τῶν μεγάλων συνειλεγμένων· φιλοπονίᾳ μὲν οὐδενὸς ἐλείπετο. οὐδὲ αὐτὸς ἐπιστάμενος
ἀκροωμένου τοῦ πάλαι Πρόκλου. ἀγχίνους δὲ καὶ ὀξὺς σφόδρα ἦν ὥστε ὁ Ἀμμωνιανὸς λέγεται
πρός τὸν Αἰγύπτιον τελευτῶντα ἀθάνατον εἶναι καὶ ἀνώλεθρον τὴν ψυχήν. ἐπεὶ ἤδη τοῦτο θάρρει ὡς
ζῷα ἀναιρούμενα κατὰ τὴν τοῦ σώματος φύσιν. καὶ εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρέφουσα καὶ συναισθανομένη τοῦ χωρισμοῦ καὶ
αὐτὴ ὅπως ἐγνώσθη τῆς ἀθανασίας. ἦν γὰρ τὰ μὲν περὶ λόγους ἐνδεέστερος ἢ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν. τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν
ἐπιστήμων. ὥστε μηδὲ αὐτὸν μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι μηδὲ ὑπομιμνῆσαι τὸν φθόνον. τοσαύτη περὶ
ὅτης καὶ τοιαύτη δικαιοσύνη ἐν τῷ ἀνδρί. ὡς ὠνούμενός τι, καὶ μάλιστα βιβλίον ἐκ τοῦ πωλοῦντος ἴσως ἔ-
λαττον ἐδίδου τοῦ τιμήματος, οὐκ ἐλάμβανε τοῦτο. ἀλλὰ τὸ ἄξιον ἐδίδου καὶ πολλῷ πλέον ἦν οὗ
ζητήσειν ὁ πωλῶν. Ἑρμῆν τοῦτον υἱὸν Διὸς λέγουσι καὶ Μαίας, οἷον τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως. ἐκ
νοῦ γὰρ καὶ φρονήσεως ὁ λόγος γεννᾶται. διὰ τοῦτο καὶ πτερωτὸν αὐτὸν ποιοῦσιν ὡς ταχύν. οὐδὲν γὰρ
λόγου ταχύτερον. καὶ Ὅμηρος ἔπεα πτερόεντα. παύτην δὲ νεωτέρων αὐτὸν ἐργάζονται, διὰ τὸ μὴ
γηράσκειν τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ τετράγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν στερρότητα τοῦ ἀληθοῦς λόγου. λέ-
γουσι δὲ αὐτὸν καὶ τοῦ κέρδους αἴτιον. καὶ τῶν ἐμπορίων ἔφορον ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἰσῶσι
βαστάζον μαρσίππιον. ἀλλὰ καὶ οἱ Φοίνικες τοὺς θεοὺς αὐτῶν πλάττουσιν ἐπιφέροντας βαλάντια
ὡς τοῦ χρυσοῦ συμβόλου ὄντος δυναστείας. οἱ δὲ Ἕλληνες, σιδηροφοροῦντας αὐτοὺς πλάττουσιν ὡς τοῖς
ὅπλοις ὑποτεταγμένων τῶν ἀνθρώπων. Ἑρμῆς ὁ τρισμέγιστος. οὗτος ἦν Αἰγύπτιος σοφός. ἤκμαζε
δὲ πρὸ τοῦ Φαραώ. ἐκέκλητο δὲ τρισμέγιστος, διότι περὶ τριάδος ἐφθέγξατο εἰπὼν ἐν τριάδι μίαν
εἶναι θεότητα. οὕτως ἦν φῶς νοερὸν πρὸ φωτὸς νοεροῦ καὶ ἦν ἀεὶ νοῦς νοὸς φωτεινὸς καὶ οὐδὲν ἕτερον
ἦν ἢ ἑνότης αὐτοῦ. καὶ πνεῦμα πάντα περιέχον. ἐκτὸς τούτου οὐ θεὸς οὐκ ἄγγελος οὐκ οὐσία ἄλλη. πάν-
των γὰρ κύριος καὶ πατὴρ καὶ θεὸς καὶ πάντα ὑπ' αὐτὸν καὶ ἐν αὐτῷ ἐστιν. ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ παντέλειος
ὢν καὶ γόνιμος καὶ δημιουργικὸς ἐν γονίμῳ φύσει πεσὼν καὶ γονίμῳ ὕδατι, ἔγκυον τὸ ὕδωρ ἐποίησε.
καὶ ταῦτα εἰρηκὼς ηὔξατο λέγων. ὁρκίζω σε οὐρανέ, θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον· ὁρκίζω σε φωνὴν πατρὸς
ἣν ἐφθέγξατο πρώτην. ἡνίκα τὸν πάντα κόσμον ἐστήριξε. ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ μονογενοῦς λόγου καὶ τοῦ πα-
τρὸς τοῦ περιέχοντος πάντα ἵλεως ἵλεως ἔσο. Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι. Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ
ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα. Ἑρμίας ὁ εὐνοῦχος Ἀταρνεύς. χώ-
ρα δὲ ἐστὶ Μυσίας τῆς πρὸς τῷ Ἑλλησπόντῳ, καὶ ἦρχε βασιλέως τοῦ Περσῶν ὑπήκοος. εὐνοῦχος ἦν καὶ δοῦ-
λος γενόμενος Εὐβούλου Βιθυνοῦ δυνάστου καὶ φιλοσόφου. ἀσκηθεὶς παιδείαν παρὰ Ἀριστοτέλους. ἔ-
γραψε περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνατος. οὗτος ἐστὶν εὐνοῦχος ὁ τύραννος. οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστο-
τέλην. καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. τούτου δὲ τὸν ἐμίαν μόνον γράφουσι διὰ
τοῦ ι. ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἱππώνακτος στίχοις ἰαμβικοῖς εὕρηται στίχος οὗτος. εὐνοῦχος ὢν καὶ δοῦλος

ἔχειν ἑρμίας. ὅτι καὶ τοῖς λακιάσων, ἐπιφέρων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα καὶ ἐπεὶ ἦξαν τῆς Ἰοῦς πόλιν θυγατέρα αὐτοῦ. Ἑρμῖνες· οἱ τῆς κλίνης πόδες. καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἑρμῖσιν.

Ἑρμιονεῖς· ὄνομα ἔθνους. Ἑρμιόνη· ὄνομα κύριον. Ἕρμιππος. Ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἑτερόφθαλμος. ἀδελφὸς δὲ Μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ. δράματα διδάξας μ΄.

Ἕρμιππος. Βηρύτιος. ἀπὸ κώμης μεσογαίου, μαθητὴς Φίλωνος τοῦ Βυβλίου· ὑφ᾽ οὗ ᾠκειώθη Ἐρεννίῳ Σευήρῳ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως. ἦν δοῦλος ὢν γένος, λόγιος σφόδρα. καὶ ἔγραψε πολλά. Ἑρμογένης Ταρσεύς. ὁ ἐπίκλην ξυστήρ. σοφιστής. οὗ διήκουσε καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος καὶ Μάρκος ὁ βασιλεύς. γέγονε δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως. εὐφυέστατος καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐν δευτέρας οὔσης ἐπιχούσης μᾶλλον ἐφρόνησεν ὑπερεῖχεν. γενόμενος δὲ περὶ τὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη ἐξέστη τῶν φρενῶν μηδεμιᾶς ἀφορμῆς γενομένης ἀρρωστίας τοῦ σώματος. ὥστε καί τινας ἀποσκῶπτειν εἰς αὐτόν· ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων. ἐν δὲ γέρουσι παῖς. ἔτη δὲ γεγονὼς περὶ ὀκτωκαίδεκα, γέγραφε τέχνην ῥητορικήν, ἣν μετὰ χεῖρας ἔχουσιν ἅπαντες. περὶ στάσεων βιβλίον ἕν. περὶ ἰδεῶν βιβλία β΄. περὶ [illegible] β΄. περὶ οὗ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος ταῦτά φησιν. ὁ Ἑρμογένης δὲ ὃν Ταρσοὶ ἤνεγκαν πεντεκαίδεκα ἔτη γεγονὼς. ἐς τοσόνδε μὲν δόξης προὔβη, ὡς καὶ Μάρκῳ βασιλεῖ ἐπισχεῖν ἔρωτα ἀκροάσεως. ἐβάδιζε δὲ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀκρόασιν ὁ Μάρκος καὶ δωρεὰς λαμπρὰς ἔδωκεν. εἰς δὲ ἄνδρας ἥκων, ἀφῃρέθη τὴν ἕξιν ὑπὸ οὐδεμιᾶς αἰτίας φανερᾶς νόσου. ὅθεν καὶ ἀστεϊσμοῦ λόγοις παρέδωκε τοῖς βασκάνοις. ἔφασαν γὰρ τοὺς λόγους ἀτεχνῶς κατ᾽ Ὅμηρον πτερόεντας εἶναι. ἀποβεβληκέναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἑρμογένην καθάπερ πτερά. καὶ Ἀντίοχος ὁ σοφιστὴς ἀποσκώπτων ποτὲ εἰς αὐτὸν οὕτως ἔφη. Ἑρμογένης ὁ ἐν παισὶ γέρων. ἐν δὲ γηράσκουσι παῖς. ἡ δὲ ἰδέα ἣν ἐπετήδευε, τοιάδε τις. ἐπὶ τοῦ Μάρκου διαλεγόμενος. ἥκω σοι ἔφη βασιλεῦ ῥήτωρ παιδαγωγοῦ δεόμενος. ῥήτωρ ἡλικίαν περιμένων. ἐτελεύτησε δὲ ἐν βαθεῖ γήρᾳ εἷς τῶν πολλῶν νομιζόμενος. λέγεται δὲ ὅτι τελευτήσαντος αὐτοῦ ἀνετμήθη καὶ εὑρέθη ἡ καρδία αὐτοῦ τετριχωμένη καὶ τῷ μεγέθει πολὺ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὑπερβάλλουσα. Ἑρμοκοπίδαι. οὗτοι ἠκρωτηρίασαν τοὺς ἑρμᾶς ὅτε ἔμελλον πλεῖν ἐν Σικελίᾳ.

Ἑρμόλαος. γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως. γράψας τὴν ἐπιτομὴν τῶν ἐθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ προσφωνηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ. Ἑρμόναξ. ἑρμόναξ. δεῖ κἀκεῖνον ὅτι γριπίσι τέχνῃ εἷλε τὸν ἐκ πελάγους ἰχθυόεντα βόλον. Ἕρμος δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ ἕρμος ὡς [illegible]. Ἑρμῶν. ἑρμαῖ ἦσαν ἐν τῇ Ἀθηναίων πόλει λίθινοι ἐν προθύροις καὶ ἐν ἱεροῖς. ἐπειδή φασι τὸν Ἑρμῆν λόγου καὶ ἀληθείας ἔφορον εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ τετραγώνους καὶ κυβοειδεῖς κατεσκεύαζον, αἰνιττόμενοι τὸ τοιοῦτον σχῆμα ἐφ᾽ ἃ μέρη πέσῃ πανταχόθεν βάσιμον καὶ ὄρθιον εἶναι. οὕτω καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ἀλήθεια ὁμοία ἐστὶ πανταχόθεν αὐτὴ ἑαυτῇ. τὸ δὲ ψεῦδος πολύχουν καὶ πολυσχιδές. καὶ ἑαυτῷ μάλιστα ἀσύμφωνον. Ἔρνος. τὸ φυτόν. Ἑρμώνιος χάρις. ἡ κατὰ τὴν αἴγλην διδομένη. ἢ οὐκ ἐκ διαθέσεως ψυχῆς ἀλλ᾽ ἐκ πλάσεως καὶ κατὰ προσποίησιν φιλίας. οὐ κατὰ ἀλήθειαν. ὁ γὰρ Ἕρμων ὁ Πελασγῶν βασιλεύς, Δαρείου ἐπὶ Θρᾴκην ἰόντος καὶ πάντα χειρουμένου, παρεχώρησεν Ἀθηναίοις τῆς Λήμνου. τῷ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος. τῇ δὲ ἀληθείᾳ Δαρεῖον φοβηθείς. Ἐρομαίσε. ἐρωτῶσε. ἐρόμεθα πληθυντικῶς. ἐρήσομαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσω. Ἐρόμενος. ἐρωτῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἐρώμενος δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ὁ ὑπὸ ἐραστῶν ἀγόμενος. καὶ ἐρομένη ἡ ἐρωτῶσα. ἐρωμένη δὲ ἡ ἐπιθυμουμένη. Ἔρον. τὸν ἔρωτα.

Ἐρρόντων. φθειρέσθωσαν. Ἔρυλοι ὄνομα ἔθνους. Ἐρρώγασιν. ἐσχίσθησαν. Ἐρόεντος δὲ νὸς ρ΄ σεσημειωμένον. Ἐρωδιός. εἶδος ὀρνέου ὁ πελαργὸς λεγόμενος ἢ ὅμοιος αὐτῷ. ἑλωδιός τις ὢν παρὰ τὸ ἐν ἕλεσι διαβαίνειν. τουτέστι καθύγροις τόποις. Ἐρωήσας. ὁ ὑποχωρῶν. ἐρωὴς δὲ μυρώσας κατατάξας. ἐρωήσας ὁ λαὸν κέρας. Καλλίμαχος. καὶ ἐρωήσει περὶ δουρί. Ὅμηρος. Ἐρωμανής. ὁ ἐν τῷ ἔρωτι μαινόμενος. Ἐρρωμένως. ἰσχυρῶς. ἀνδρείως. Ἐρωτιγενὴς ἐφιέμενος. ἐπιθυμῶν. Ἐρώμενος ὁ ἐπιθυμούμενος. Ἐρρων. μετὰ φθορᾶς παραιτούμενος ἢ πορευόμενος.

Ἔρως. οὐδεὶς ἔρως ἀστεῖος, τοῦτο πρόβλημά ἐστι καθόλου ἀποφαντικόν. ἀνασκευάζω δὲ ὅτι μὴ πᾶς ἔρως φαῦλος. διαιροῦμεν δὲ τὸν ἔρωτα εἰς τὴν συνήθη ὄρεξιν ἀφροδισίων. ὡς Ἐπίκουρος λέγει.

ὃν οὐχ ὑπάρχοντα ἀστεῖον εἶναι. καὶ εἰς ἐπιβολὴν φιλοποιΐας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον· ὡς οἱ ἀπὸ τῆς
στοᾶς. ἢ ἀνάμνησις τοῦ ποτὲ ὁραθέντος κάλλους ὡς Πλάτων. ἀστεῖοι γάρ εἰσιν οἱ ἔρωτες. καὶ μὲν οὐδὲ
τὸ, τὸν σοφὸν ἐρασθήσεσθαι, ἀνασκευάσαι τοὺς θέλοντας ὀφειλόμεθα τὸ ἐρασθῆναι. καὶ ληψόμε-
θα τὸ ἔρωτα τινὸς λαβεῖν. καὶ ἐπεὶ μηδὲ παγγνώριμον τὸ λεγόμενον, ἐπὶ τὸ δὴ ἔρωτα ὁρίζεσθαι περι-
λυσόμεθα. ἂν δὴ ὁριζόμενοι τοῦτο, λάβωμεν ἄλογον ἐπιθυμίαν ἤδη, τὴν ἀπὸ τῶν σωματικῶν κακῆς,
ἢ σύντονον ὄρεξιν ἀφροδισίων, ἀνασκευακότες ἂν εἴημεν τὸ πρόβλημα. δῆλον γὰρ ὅτι ἀλλότρια
ταῦτα τοῦ σοφοῦ. ὁμοίως κἂν ὁρισώμεθα αὐτὸν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν, ἐπεὶ τὸ σφοδρὸν ἀσαφὲς
πάλιν αὐτὸ τοῦτο εἰς λόγον μεταληψόμεθα. τὸν ἔρωτα φασὶν ἐπιβολὴν εἶναι φιλοποιΐας διὰ
κάλλος ἐμφαινόμενον. καὶ μὴ εἶναι συνουσίας. ἀλλὰ φιλίας. τὸν γοῦν Θρασωνίδην καίπερ ἐξου-
σίαν ἔχοντα τῆς ἐρωμένης διὰ τὸ μισεῖσθαι, ἀπέχεσθαι αὐτῆς. εἶναι οὖν τὸν ἔρωτα φιλίας μὴ εἶναι
θεόπεμπτον. εἶναι δὲ τὴν ὥραν ἄνθος ἀρετῆς. ἀττικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρος τοῦ ἔρου κλίνεται. οὕτω δὲ
καὶ αὐτοὶ τοῦτο τὸ ὄνομα γράφουσι καὶ ἐκφωνοῦσι. ὥσπερ καὶ τὸ ἀμείνων καὶ χείρων, ἐν τῷ ἄμφω
καὶ χεῖρος φασίν. ὁ δὲ Πλάτων περὶ ἔρωτος λέγει διεξοδικώτερον. τίθεται δὲ ἐν τῷ περὶ παροι-
μίας ἐν τῷ ε στοιχείῳ. Ἔρως. τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον στοιχεῖον τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱ-
στορίας καὶ φιλοπονία καὶ ἀγχίνοια. οὗτος δέ ἐστιν ὁ τῶν ἁπάντων τῶν καλῶν καὶ προσέτι ἀγαθῶν,
δεινότατος ἰχνευτής. ζήτει καὶ λοιπὰ κυ στοιχεῖον. τουτέστιν ἀγχίνοιαν καὶ φιλοπονίαν. ἃ δὴ καλεῖ Δαμά-
σκιος στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας. ζήτει περὶ ἔρωτος ἐν τῷ Διογένης

Ἐρρύσαντο. ἐπορεύθησαν. Ἐρρῶσθαι φράσας ὁ μὲν ζῆν εἰπὼν ὑγιεινῶς. Ἐρώτησις ἔνδο-
ξος, πρότασις διαλεκτική. οὐ πᾶσα οὖν πρότασις, ἐρώτησις. ἀλλ᾽ ἡ διαλεκτική. οὐ πᾶσα ἐρώτη-
σις πρότασις διαλεκτική. ἔστι γὰρ εἴδη πλείω τῆς ἐρωτήσεως. οἱ γὰρ ἐρωτῶντες, ἢ περὶ συμβεβηκότος
ἐρωτῶσιν, τίς τοῦ πυρὸς κατὰ φύσιν κίνησις, ἢ τί Σωκράτει συμβέβηκεν. ἢ ἔμπαλιν. τὸ μὲν συμ-
βεβηκὸς, δεικνύουσί τι καὶ λαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐρωτήσει. ᾧ δὲ συμβέβηκεν, ἀξιοῦσι μαθεῖν. ὡς οἱ ἐρω-
τῶντες τίνι τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν τῶν ζώων συμβέβηκε. καὶ τί τῶν ἀγαθῶν διὰ τὸ αἱρετόν ἐστι. καὶ τίς ὁ
καθήμενος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο εἶδος ἐρωτήσεως ἐκ παλαιστίας ὅλον προσενηνεγμένον τί ποτέ ἐστι τὸ δι᾽
ἐρωτήσεως εἴπη ὁ ἐρωτῶν. τί ἐστιν ἄνθρωπος. τὴν γὰρ οὐσίαν τοῦ πράγματος ἀξιοῖ μαθεῖν. οὐχ ὃ συμβέβη-
κεν αὐτῷ. ἄλλο εἶδος ἐρωτήσεως ἐστίν, οἷον ὅταν παρὰ προτάσεως τις τὴν ἐρώτησιν εἴη τὸ ἀντικείμενον
αὐτῷ τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως εἰπεῖν. οἷον ἆρα γε ὁ κόσμος σφαιροειδής, ἀπὸ τούτου τὸ εἶδος
τῆς ἐρωτήσεως ἐστὶν ἡ διαλεκτικὴ πρότασις. ἐρωτηματικὸν Ἀριστοφάνης ἐν τῷ [illegible]
ρέξει. Ἐρωτικόν. ἐπιθυμητικόν. καὶ ἐρωτικῶς ἐπιθυμητικῶς. Ἐρωτῶσι. παρακαλοῦσι. ἱκε-
τεύουσι. δέομαι. καὶ αὖθις ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα. ἀντὶ τοῦ παρεκάλει. Ἑρ-
πυσμὸς ἑρπυστής. ἑρπυστικὸς ὁ ὄφις. Ἕρπυλλος εἶδος ἄνθους σαμψύχῳ ὅμοιον. ὃ μάλι-
στα ἐν τοῖς ὕδασι θάλλει. φυτεία τι εἶδος. παρὰ τὸ ἕρπειν ταῖς ῥίζαις. ἔστι δὲ καὶ εὐωδέστατον.

Ἑρσαῖος ὁ δροσώδης. Ἑρσηφορία ἐν τῷ ἀρρηφορία. Ἕρσαι ἡ δρόσος θηλείας ἕρσης ἱμαλ-
δυνόμενος. οἷον τὸ πέτηλες δρόσον νοτίζονται. Ἕρσην. πρόσφατον ἐν ὑγρότητι καὶ ἀμόλυντον.

Ἑρσήεντα. δροσώδη. ἁπαλὸν, νεαρόν. ἰσόθεα ὁ ἐρσήεις. Ἑρσηλία ὄνομα κύριον. Ἔρ-
σις τὸ παλεξείδιον. Ἐρχιάδαι. οἱ ἐρχιάδαι. δῆμος ἐστὶ τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. Ἐρυγγάνειν
ἀλίσκεσθαι. ἐγκωμιάζειν. αὐχεῖ ῥᾳ ἐρυγγάνω καὶ εἰς πεῖσμα καὶ δόκιμον ἐρυγγάνειν ἡμᾶς, δοῦλος ἐπι-
τρέψαντο. Ἐρυγή. πνεύματος ἀναπομπὴ ἐκ στομάχου. ἔνθεν καὶ τὸ ἐξηρεύξατο λέγεται. Ἐρυ-
γή. ἐρυγή ἐστι πνεῦμα κρύφιον κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς ἀπορρηγνυμένων τῶν πομφολύγων
ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνεόμενον. Ἐρύμηλος ὁ μεγαλόφωνος ἤγουν ἐρύμηλον. Ἐρυθραίνεται
μελαίνεται. Ἐρυθραίνει. πυρὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον. ἡ βα-
φικὴ ἡ ῥίζα, ἐρυθρά. ἢ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες, ἄγχουσα λέγεται. καὶ ἔστιν εἶδος ἀγχού-
σης. Ἐρύθρα. πόλις. Ἐρύθημα τὸ χρῶμα ἄνθος προσώπου ἐπιφυόμενον. οἷον ὑδέεις λειμῶ-
νος πρός τε καὶ ἀφρὸς καὶ θαλάσσης τινὰ ἀπὸ δρόσου ἐαρινοῦ οἴδεν, ἐρύθημά τε ὡραῖον καὶ μειδίαμα
ἥδιστον. ὁ δὲ, προσαισθόμενος καὶ μεθίεσι τοῦ χρώματος τοῦ ἐπιεικοῦς. τὸ δὲ μὴ ἐρυθριᾶν ἐπὶ

τοῖς εἰρημένοις· ἐπεὶ οὐ μεταβάλλει τὸ χρῶμα οὐκ ἐρυθριᾷ. Ἐρρύθμισαν· ἐκόσμησαν. Ἐρυθρὰ θάλασσα· ἐκλήθη ὁ περσικὸς κόλπος· οὐκ ἀπὸ τῆς χροιᾶς τοῦ ῥεύματος καθάπερ τινὲς οἴονται, ἀλλ' ἀπό τινος ἀνδρὸς Ἐρυθρᾶ τὴν περσικὴν δυναστεύσαντος τοῖς δεῦρο τόποις. Ἐρυθραία· ὄνομα τόπου. Ἐρυθραῖοι· οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἰωνίας ἐρυθρὰς καλουμένης. Ἐρύθριος ἔπαρχος γενόμενος ἐπὶ Ζήνωνος, ὃς ἐπειδὴ μήτε τὰ κοινὰ διαρκοῦντα ἑώρα, μήτε βάρος προσθεῖναι πλεῖον τοῖς ταμιείου τοῖς τέλεσιν ἣν εἴχετο, μήτε τι ποιεῖν πονηρόν, ὡς ὢν φιλάνθρωπος, τῶν ὀφειλομένων ἠδύνατο χάριν· αἰτησάμενος παρὰ Ζήνωνος ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐπαύσατο. λύπην δὲ τῇ πόλει παρέσχεν ἡνίκα ταύτην ἀπέθετο· μόνος γὰρ τῶν πλείστων τότε εἰς τὴν πολιτείαν ἐπὶ τοῖς παντὸς ἀγαθοῦ ἐπεφύκει. θαυμάσιος μετὰ τὰς χάριτας ἐπέχων τῶν αἰτουμένων· οὐκ ἔχων ἤ τινα πανταπάσι τῶν προσόδων προσοικειούμενον ἀμύνεσθαι τὸν ἠδικηκότα ποτὲ εἰς πᾶσαν ἀπορίαν κατῆλθεν· ὡς μηδὲν ἔχειν τῶν λοιπῶν. ἀπηγγέλθη δὲ κοινῶν ταμιείων λέων κατέλιπεν ἀπὸ δημοσίων ὑπὸ Ζήνωνος ταχὺ ἐκινήθη τότε παύεσθαι, πολλὰ μὲν χαριζόμενος τοῖς φίλοις ὡς ἔτυχεν· ἑκόντος δὲ ἀκριβοῦς ὥστε αὐτὰ γινώσκειν εἶναι καὶ ἄλλως καλὲ ποιοῦντο. Ἐρυθρόν· τὸ μέλαν. Ἐρύκειν καὶ ἀπερύκειν, τὸ κωλύειν καὶ ἀπείργειν· πολύβιος· τὸ κυριώτατον ἦν, τὸν πόλεμον ἐρύκειν ἀπὸ τῆς μακεδονίας. Ἔρυμα· φύλαγμα, τεῖχος· ἀσφάλισμα· τὰς μὲν ἁμάξας ὥσπερ ἔρυμα περιεβάλλοντο· τὴν δὲ διάθεσιν τῆς στρατοπεδείας ἐποίησε κατὰ χώραν. Ἐρύμανθος· ὄνομα ὄρους ἐν ἐρυμάνθῳ καὶ ποταμός. Ἐρυμβόνα· τὰ τιμιώτατα εἰς ἃ σώζειν ἀφειδεῖς τῶν· ἀπὸ τοῦ ῥυμβονῶ ῥήματος· αἰλιανός. Ἐρυμνά· τὰ ἠσφαλισμένα χωρία καὶ ἐρυμνοῦσθαι κατασφαλίζεσθαι· οἱ δὲ ὤοντο τοῦ λοιμοῦ πολλῶν, ὅτι ἀνάλωτοι τῷ ἐρυμνοῦσθαι καὶ τὰ νῶτα τοῦ τῇ ἀκτῇ· τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοὶ διενοοῦντο ἐπαμύνειν. Ἐρυμνήν· ἠσφαλισμένην.

Ἐρύπειος· τόπος. Ἐρύσαντες· ἀντὶ τοῦ ἐκδείραντες· ἐρύσαντες τὸ δέρμα σὺν τῷ χάσματι φυλάττειν. Ἐρύσαι· ἑλκύσαι. τὸν δὲ, ἐρύσαι τὸν ἄξαντον ἐκ τοῦ μυκτῆρος. Ἐρυσίβη· θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον· ὃ λυμαίνεται τὸν καρπόν. τινὲς νόσον ἐπιγινομένην τοῖς σπέρμασιν ἢ κονιορτώδης φθορὰ τούτων. Ἐρυσίβη· ἡ παχνη. Ἐρχιᾶθαι. Ἐρχία δῆμος τῆς ἀττικῆς. Ἐρχθέντα· ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντας. Ἔσα, ὄνομα πόλεως. Ἐσάλευ· καὶ ἀπεσάλευ· τοῦτο καὶ ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπ' ἀνθρώπων. ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς δίων ἐν ῥωμαϊκοῖς· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τὴν γῆν ὥρμει· τὰ δὲ δὴ πλεῖω καὶ μάζω μετέωρα διὰ τὰ τέναγη ἀπεσάλευεν. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὥστε ἐφ' ἑνὶ τῶν παίδων ἀπεσάλευεν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὸ τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτοις εἶχεν· καὶ αἰλιανός ἐπεὶ τοίνυν ὑπὸ τῶν ἐσχάτων ἐσάλευεν ἤδη, κομίζουσιν αὐτὸν οἱ προσήκοντες εἰς ἀσκληπιοῦ. Ἐσάω· εἰς μίαν ἡμέραν. Ἐσώρας· εἰς καιρούς.

Ἔσατο· περιεβάλετο· ἔσατο δὲ δάμαρ ἑοῦ υἱοῦ θυγάτηρ. Ἔσβη· ἐσβέσθη· ἐπαύσατο. Ἔσδρας· οὗτος ἐπὶ ξέρξου τοῦ περσῶν βασιλέως· νομομαθὴς ἄριστος γενόμενος· ὃς τῶν μὴ εὑρεθέντων βιβλία τὰς γραφὰς ἀναμνημονεύσας παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους. Ἐσθὴρ τὸ ἰουδαϊκὸν γένος τυχοῦσα τὴν βασιλείαν μὲν ἐκ τῆς τούτου ἀρταξέρξου ὃς ἐκλήθη μακρόχειρ· αὕτη ἡ ἐσθὴρ τοὺς πρὸς γένος αὐτῆς ὠκειωμένους, προσεποιεῖτο· ἐν οἷς ὁ μαρδοχαῖος ἦν· ὃς τὴν ἐπιβουλὴν μηνύει τῷ ἀρταξέρξῃ. Ἔσδριαβος, ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ἔσδρισβος ὑπὲρ παίτονκατασάς, ἡ λέξις τάδε

Ἐσσαῖοι· ἰουδαῖοι ἀσκηταί· φαρισαίων καὶ γραμματέων τὴν ἄσκησιν ἐξ ἐπιμέτρου διεσχηκότες, πρόγονοι ἰωναδὰβ υἱοῦ ῥεχὰβ τοῦ δικαίου· φιλάλληλοι καὶ τῶν ἄλλων εὐλαβέστεροι. οἳ τὴν μὲν ἡδονὴν ὡς κακίαν ἀποστρέφονται· τὴν δὲ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν· καὶ τὸ μὴ τοῖς πάθεσιν ὑποπίπτειν, ἀρετὴν ὑπολαμβάνουσι. καὶ γάμος μὲν παρ' αὐτοῖς ὑπερορᾶται· ἀλλοτρίους δὲ παῖδας νέους ἔτι προσλαμβανόμενοι καὶ διδάσκοντες, ὡς συγγενεῖς ἡγοῦνται· καὶ τοῖς ἤθεσιν ἑαυτῶν ἐντυποῦσι· καὶ πᾶν αἰσχρὸν ἀποβάλλονται· καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν ἐξασκοῦσιν. οἳ ἐπιμελοῦνται τῆς ἠθικῆς λέξεως· θεωρίᾳ δὲ τὰ πολλὰ παραμένουσιν· ἔνθεν καὶ ἐσσαῖοι καλοῦνται. τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος· τουτέστι θεωρητικοί. ὅτι ἐσσαῖοι ὑπέρτεροι σφόδρα· καὶ λίαν ὑπερκείμενοι τῶν φαρισαίων κατὰ τὴν πολιτείαν. Ἐσέφθη· ἀντὶ τοῦ ἐσεβάσθη, ἐτίμησεν· ἐθαύμασεν· ἐξεπλάγη.

Ἐσπέρεσαν ἂν ἐνεχήνεσαν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κυνῶν δι' ἀγέλας τε ἐσπέρεσαν· ἡ

μιμανδύ τι καὶ ἀγρίου αἰσκύθαι. καὶ αὖθις. ἐστασίαζεν. ἐδυσχέραινεν ὀργίζετο, λίαν γὰρ ἐς αὐτὴν ἡ Θεο-
δώρα ἠγρίαινέ τε καὶ ἐστασίαζε. Ἔσται. ἔσται, Ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν, ἀντὶ τοῦ ἐλύπησεν. ὁ δὲ
ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν, ὅτι τὸ τοῦ Αἰσχύλου προσδοκῶν χρήματα εἰσήχθη τὸ τοῦ Θεογνίδος. Ἐσκίασε τὴν
νίκην αὐτοῦ. Ἐσήλατο. εἰσῆλθεν εἰσέφρησεν. ὁ δὲ ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὢν ἐσήλατο ἐς τὸν νεών.

Ἐσήμαινε. προσέταττεν. ὁ δὲ ὁρῶν τὸ πρόθυμον τῶν Ῥωμαίων, ἐσήμαινε τοῖς ἑαυτοῦ ἑπομένοις ἐπι-
χειρεῖν. Ἐσθῆτα βασιλικὴν κυρίως τῶν μηλιωτῶν. ἐσθῆτος ἐγχωρίου. Ἑστιοῦχος ὁ πολίτης. Ἐσθί-
ει. τρώγει. λόγοι γλυκεροί, σπείρας ἕξεις λόπους. Ἐσία. ἡ πρεσβεία. Ἐσίνοντο. ἐβλάπτοντο.

Ἐσθήσεως καὶ δυνάμεως μετεῖχεν. ἠδύνατο. Αἰλιανός, ὁ δὲ ἀλέκτωρ ὕμνει τὸν ἥλιον ... οὖν ἐσθείῃ φωνῇ. καὶ ἐδόκει τι ἀρετῇ προυνοεῖσθαι αὐτόν. Ἐσθήμασι. ἱμάτια. Ἐσθὴς ἀλουργὴς
διὰ τοῦ η. ἀλουργὴς δὲ ἰδίως διὰ τοῦ ι. ἐσθὴς ἐσθῆτος καὶ τὸ πληθυντικὸν ἐσθῆτες. Ἐσθὴρ
αὕτη σύνοικος τοῦ Ἀρταξέρξου βασιλεῖ τὴν βασίλειον τιμὴν ἐκέκτητο. γένος Ἰουδαϊκοῦ τυγχά-
νουσα. καὶ ζῆλον τῆς δόξης ποιουμένη, τούς τε προσήκοντας αὐτῇ διαφέροντας προσκαλουμένη μά-
λιστα Μαρδοχαῖον μητράδελφον ὄντα, ἐν τοῖς βασιλείοις κατεῖχεν. ὡς δὲ τῷ βασιλικῷ προστάγματι
Ἀρταξέρξης διεκήρυξε τοὺς Ἑβραίους μεθίστασθαι μὲν τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. προσκυνεῖν δὲ τὴν ἑαυ-
τοῦ εἰκόνα, ἕως ἡμερῶν μ´. ἀνακωχὴν τῆς τιμωρίας τοῖς ἀπειθοῦσι διαταξάμενος, οἱ Ἰουδαῖοι διαδιδόντες ἀλλή-
λοις. ὥρισαν τινὰ τῆς προσευχῆς ἡμέραν νηστείας καὶ προσευχῆς, τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ὡς ἕ-
καστος εἶχεν, ἐν τῇ ἰδίᾳ σκηνῇ τὰς ἱκεσίας ἐποίουν. Μαρδοχαῖος δὲ εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν ἐν-
σκότῳ κρυπτόμενος, ἤκουσε περὶ τῆς ἐπιβουλῆς κατὰ Ἀρταξέρξου. καὶ δηλοῖ τῷ Ἀρταξέρξῃ.
καὶ οὕτως ἧκε τὰ Ἰουδαίων ἡ λύσις ἐπιβουλῆς. Ἐσθίω. αἰτιατικῇ, τρώγω. καὶ φάγω δὲ, αἰ-
τιατικῇ συντάσσονται. ἐσθίω ἄρτον. τρώγω ψωμίον. φάγεσθαι. Ἐσθλά. ἀγαθά. ἐσθλὸς ἐὼν
ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν. τουτέστιν ὅτι καὶ τὸ αὐτόματον ἀντέπραξε ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγα-
θῶν ἀνδρῶν. ἔστι δὲ ὅτι πάλιν κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

Ἐσθόμενος. ἐσθίων. ἔσθω γὰρ τὸ ῥῆμα. καὶ ἔσθοντες. ἐσθίοντες. Ἔσθος. ἱμάτιον. Ἔσθ' ὅτε.
ἔστιν ὅτε. Ἔσκαζεν ἐνεδοίαζεν. ἀμφέβαλλεν. ὁ δὲ, ἔσκαζεν ὅπως ἔχει γνώμης τὰ τῶν Ῥωμαί-
ων συντάγματα, καὶ εἰ ἀρσενικὰς ἔχουσι τὰς ψυχὰς εἰς παράταξιν. Ἐσκάλλεν. ἐσκάλλον. ἐσκάλλεν
ἠρεύνα ἀνεζήτει. καὶ ἔσκαλλε τὸ πυνθανόμενον, Ἐσκευώρησεν, ἐπεβούλευσεν. ζητοῦ καὶ σκευωρία ἡ
ἐπιβουλή. Ἐσκεφαλωμένοι. ἐπιφυόμενα κατὰ κέρας. προειρηκότος γάρ τινος χαλεπὰ ἔσεσθαι, ἃ μοῖ-
ραι αὐτὰ ποιήσειν ταῖς ἐσκεφαλωμένοι. Ἐσκήνωσαν. ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν. κέκληται τὸ ῥῆμα ἀπὸ
τῆς πρώτης τῶν ἐπιλασσομένων. καὶ ἐσκήνηντο. ἀντὶ τοῦ ἐσκήνωντο καθίκουσι. Ἐσκιμά-
λισεν. τὸν μέσον δάκτυλον συναρμόσας τὸν μέγαν καὶ πλήξας, ἐφυβρίζει. ἢ ἀντὶ τοῦ κατεδακτύλισε.
σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως. τὸ τὸν μέσον τῶν δακτύλων εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου ἐμβαλεῖν. οὐ μό-
νον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅτε βουλόμενοι ἐνυβρίσαι τινὰ, μέσον τὸν δάκτυλον ἐντείνοντες καὶ τοὺς
λοιποὺς συνάγοντες, δείξωσιν αὐτῷ. Ἀριστοφάνης. καὶ τὸν δεῖξον οἷον ἐσκιμάλισεν. Ἐσκληκότα.
προσλιπαροῦντα. τὸ πρόσεσκληκότα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσξηραινομένων. Ἐσκιατροφημένα.
Ἀριστοφάνης. ἀπὸ μακρῶν σκυτάλων ἐσκιατροφημένα. Ἐσκοπίαζε. περιέβλεπεν. Ἐς κόρα-
κας. Βοιωτοῖς Ἄρνην ποτὲ οἰκοῦσιν ἐρρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι τῆς χώρας, λευκῶν κοράκων
φανέντων. νέοι δὲ μεθυσθέντες τινὲς συλλαβόμενοι κόρακας, γύψωσαν παίγνιον, καὶ ἀφῆκαν πέτε-
σθαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἐταράχθησαν ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τέλος. καὶ φοβηθέντες οἱ νεα-
νίσκοι τὸν θόρυβον, ἔφυγον. καὶ ᾤκησαν τινὰ τόπον, ὃν ἐκάλεσαν κόρακας. εἰς οὖν μετὰ ταῦτα οἱ
τὴν Βοιωτίαν οἰκοῦντες τοὺς ἁμαρτάνοντας ἔπεμπον. οἱ δὲ, ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ δυσοιωνίστου
τοῖς ἀνθρώποις ὄντος. Ἀριστοτέλης δέ φησι, λοιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γινομένων,
τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας, ἐᾶν ζῶντας. καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ φεῦγ' ἐς
κόρακας. ὁ δὲ Αἴσωπος μυθικῶς, κολοιὸν μέγαν νομίσαντα τοῖς κόραξιν ἴσον εἶναι, πρὸς αὐ-
τοὺς πορευθῆναι. ἡττηθέντα δὲ πάλιν εἰς τοὺς κολοιοὺς ὑποστρέψαι. τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παί-
ειν αὐτὸν λέγοντας, φεῦγ' ἐς κόρακας. Ἀριστείδης ἢ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν βαράχεσι τόκις καὶ κρημνῷ

δεῖ τι νεώτερον ποιεῖσθαι, λέγειν ἢ μᾶς φαῦλ' ἐς κόρακας δὲ ἡ ὀργὴ ἦν εἰς τὸ σκότος, εἰς ὄλεθρον. Ἐσκόρακας καὶ σαυτὸν τέτροφας· τουτέστιν ἀπὸ φθορᾶς τὸ πρᾶγμα, καὶ σαυτόν. Ἐσκορόδισας κλαῦσαι ἐποίησας, ἀπὸ τῶν τὰ σκόροδα τριβόντων ἢ ἀνδήσας· ἐπίκρανας, ἢ ἐδριμύξας. Ἐσκοροδισμένοι σκόροδα φαγόντες· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· ὅτε γὰρ ἐς μάχην συμβάλλωσιν αὐτούς, σκόροδα διδόασιν αὐτοῖς· ἵνα δριμύτεροι ὦσιν εἰς τὴν μάχην. Ἐσκοροδισμένοις. αἰσχύλος· οὐ μὴν προσέσται τούτοισιν, ἐσκοροδισμένοις· ἀντὶ τοῦ οὐ καταβαλεῖς σφοδροῖς οὖσι καὶ πικροῖς γινομένοις μετειληφόσι τῶν σκορόδων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων. Ἐσκουπόδιαι· κατὰ ῥωμαίους, στρατιωτικὰ ἐφόδια. Ἐσκυνόσαρκες οἱ ὄντες κυνόσαρκες· ἀπὸ τοῦ, θυσίας πλησίον γινομένης εἰσελθόντα κύνα καὶ ἁρπάσαντα κρέας τοῦ θύματος ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε· ἐν ᾧ καὶ ναὸς ἐκτίσθη καὶ οἱ νόθοι ἐν τούτῳ ἐκρίνοντο· εἰ τούτου ὄντος τις γνήσιος υἱός. ἐκάλουν δὲ ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἀπελευθέρους νόθους· εἰς τὸ κυνόσαρκες σαφέστερον κεῖται. Ἐς μασσαλίαν πλεύσειας· ἐπὶ τῶν θηλυτέρως καὶ μαλακῶς ζώντων. οἱ γὰρ μασσαλιῶται, θηλύτερον ἔζων· στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδήρεσι καὶ μύροις χρώμενοι. Ἐσμὸς πλῆθος· ὄχλος· κυρίως τῶν μελισσῶν· παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἵεσθαι. Ἔσο· ἐν δὲ δυσὶ σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὕπαρχε. Ἐς ὃ ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου· ἕως οὗ ἐπολιόρκει τὴν πόλιν ἐς ὃ ἐξεῖλεν αὐτήν.
Ἐσόπτερον τὸ κάτοπτρον. Ἐς ὅτι ἀντὶ τοῦ λίαν. ξυνεστήσατο φάλαγγας ἐς ὅτι μάλιστα καρτεράς. Ἐς ὅτι μάλιστα ἀντὶ τοῦ λίαν. καλάμους δὲ ὅτι μάλιστα στερροὺς καὶ παχίστους.
Ἐσοψιζομένους τοὺς μετὰ τοῦτο. Ἔσω βατικόν. Ἔσω ἄνθρωπος· κατὰ τὸν ἀπόστολον ἡ ψυχή· ἔξω ἄνθρωπος τὸ σῶμα. ἰστέον ὅτι γὰρ ἀπὸ μέρους τὸ σύμπαν ἡμῖν δηλοῦται ζῷον· ὡς ἐν τῷ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ μωσέα προσδιαλεγόμενον τοῖς ἑξήκοντα, ἐν οἷς καὶ ἑ ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς αἴγυπτον. Ἔσωθεν· τοπικόν. Ἐσώθην ἀπὸ τοῦ σώω σώσω· σέσωκα· σέσωμαι ἐσώθην· τὸ δὲ σέσωσμαι ἀπὸ τοῦ σώζω· τὸ δὲ σώζω ἔχει τὸ ι. καὶ πᾶσα κλίσις ἔχουσα τὸ ζ. οἷον σώζομαι, ἐσωζόμην· καὶ τὰ ὅμοια. Ἐσωκράτουν· ἀντὶ τοῦ ἐκόμων· ἐρρύπουν ἐπείνων. Ἐσωματοποίει· ἔπλαττε. πολύβιος· ὡσανεὶ καὶ τὸ αὐτόματον· καὶ τύχη τις ἐσωματοποίει τὰς τοῦ σκιπίωνος πράξεις· ὥστε ἐπιφανεστέρας ἀεὶ καὶ μείζονας φαίνεσθαι τῆς προσδοκίας.
Ἐσωμάσκει· συνεκρότει· ηὐτρέπιζεν· ὤδινεν· ἡτοίμαζεν· ὁ δέ, πολλοὺς δεικάζων τῶν ἱσταύρων, τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐσωμάσκει. Ἐσπάθα· κατανήλισκε καὶ κατήσθιε· διὰ τοῦτο ὁ καρπὸς ἦν. σπαθᾶν δὲ τὸ ἀφειδῶς ἀναλίσκειν· καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται· οἰκείως δὲ νῦν τῇ λέξει ἐχρήσατο. καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων, λεγόμενον· σπαθᾶν τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην· ὥστε προσκαθίζειν· καὶ πολλὴν μὲν ἀναλίσκειν κρόκην· ἰσχυροτέραν δὲ ἀπεργάζεσθαι τὴν ὑφήν· δύναται οὖν τὸ σπαθᾶν, ἐπ' ἀμφοτέρων νοεῖσθαι· ὅτι δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ πολλὰ δαπανᾶν παρείληπται· δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου· ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδί, πρόφασιν ἔφασκον· ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς. Ἐσπαθᾶτο· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ αἰσχίνου· ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο· παρὰ τὴν σπάθην· ἢ τὸ ἐρρίπτετο ἢ διεκόπτετο· ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο· ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαινόντων σπάθης· ἥτις συντίθησι τὰ ὑφαινόμενα.
Ἐσπαθημένος· πεπυκνωμένος· ἀπὸ τῶν κατακρουσάντων σπαθῶν τὴν κρόκην. Ἐσπάργασεν· ἠρέθιζεν· ἰώσηπος· μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ, ἐσπάργασε. Ἐσπαργμένη πρὸς τὴν τάξιν· ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν πραγμάτων. Ἔσπασας· ἐπεσείλκυσας· ἀρκεσίλας· τί μοι τόσον ἄκρητον ἀφειδῶς ἔσπασας ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὤλισθεν ἐών. Ἐσπαίρε ἐκινεῖτο. Ἑσπερινός, ὁ τῆς ἑσπέρας. Ἑσπερῖτις λίμνη ἡ πρὸς δύσιν οὖσα. Ἕσπερον· κέλευθον ἑσπέριοι· ἐπὶ δυσμὰς ὁδόν. Ἕσπερος· παρμενίδης· πρῶτος πεφώρακε τὸν αὐτὸν ἕσπερον εἶναι καὶ φωσφόρον· οἱ δὲ πυθαγόραν. Ἕσπερος· ὃς κάλλιστος· ἐνταῦθα τὸν ἕσπερον λέγει κάλλιστον· ἐν ἄλλῳ δὲ τὸν ἑωσφόρον, φαεινότατον. Ἔσπετε· εἴπατε. Ἐσπεικὼς τεθυκώς. Ἐσπείσατο· διηλλάγη καὶ ἔσπεισεν· ἔθυσεν. Ἐσπεῖσθαι· σπονδὰς πεποιῆσθαι· ἔν τινα δ' ἄρα αἰτίαν ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς σχεῖν πρὸς τὸ μὴ αὐτοὺς ἐσπεῖσθαι δοκεῖν. Ἐσπόδει κατέτριβεν καὶ κονιορτοῦ ἐπλήρου· συνέτριβεν.
Ἑσπόμενη, ἐπακολουθῶν. Ἐσπούδαζον· ἐσεμνολογοῦντο· ἐπεμελοῦντο. πολύβιος· ἐσπούδαζον περὶ τὰς ἀναλωθείας καὶ τὰς ἐσθῆτας διαφερόντως· καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς ὑπερέχων

ὑπάρχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν· ὅπλων δὲ ἠμέλησαν. Ἐς πῦρ ξαίνεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.
Ἐσταθμωμέναις. ἐξητασμέναις. ὁ πλαθείσαις. σταθάω γὰρ τὸ μιαίνω. ὁ ποιῆσαι. ἢ χλιανθείσαις πυρί. ὡς
περ εἴ τις σκιαῖς τὰ πυγώνια περιβάλλουσιν ἐσταθμωμέναις. Ἐστάθμησαν. ἐμέτρησαν. Ἐσταλκεν
ἐμείωσεν. Ἐσταλμένοι ἐσκευασμένοι νεανίαι χορευτικῶς ἐσταλμένοι καὶ αὖθις. παῖδες δὲ ὡς
ἁβρότατα τὶ καὶ ἅμα δὲ εὐπαλεξεν καὶ παλαίστην, ὥστε δὴ παλαιοῦ τὸν θαυμάζοντι ἐσταλμένους. Ἐστά-
χος γράφε. οὕτω λέγεται ἀττικῶς. καὶ δὲ κάλλος γράφει. καὶ δὲ τάχος παίζει. ἄλλοι οὖν καλλιγραφεῖ. Ἐσται
τεσσαράχως κεῖται τοῦτο ὅμηρος. ἔσσεται. ἔσται. ἔσαι. Ἐστε. ἀντὶ τοῦ ἕως. οἱ δὲ, τῆς ἀσίας ἦρχον ἐστε
ὑπὸ τῶν μακεδόνων τὴν ἀρχὴν ἀφῃρέθησαν. Ἐστε. μέχρις οὗ. ἀππιανός. ἐλίθοι αὐτὴν δὲ ὥστε τι
ζωσκομένη κατεσχῶσθη καὶ ἐστύμεις. Ἐστερήθην. ἐζημιώθην. Ἐς τέφραν γράφεις. ἐπὶ τῶν μά-
την πονούντων. Ἐστεφάνουν, οἱ ἀθηναῖοι τοὺς δὲ ἀπελιζομένους καὶ τοὺς συναγορεύοντας αὐτοῖς
στεφάνοις ἐτίμων. Ἔστειλα. ἀπέστειλα. Ἔστηκε. ἀντὶ ἵσταται. Ἐστηλιτευμένους ἀναγεγραμ-
μένους. Ἐστιν. ὑπάρχει. Ἑστία. δίαιτα. οἴκησις. βωμός. χυδαίως δὲ χάρα. γυναῖκα πλάττουσι τὴν
γῆν τύμπανον βαστάζουσαν. ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἡ γῆ ὑφ᾽ ἑαυτὴν συγκλείει. Ἐστιάδες. ἱέρειαι. αἳ
ἑλένη ἡ μήτηρ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου μετὰ τὸ ἀνευρεῖν τὰ ἅγια καὶ τίμια ξύλα. καὶ ναὸν ἀνεγεί-
ρασα ἐν τῷ τάφῳ τοῦ κυρίου. τὰς παρθένους ἐν τοῖς ὑμνητηρίοις ἀναγράψασα σιτήσεις τε αὐ-
ταῖς ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπιχορηγεῖσθαι προσέταξε. ταῦτα διαπραξαμένη καὶ ὀγδοήκοντα πυ βιώ-
σασα χρόνους, τὸν βίον μετήλλαξεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆς ἐν τοῖς κατὰ τὴν ῥώμην βασιλείοις τὸ σῶμα
αὐτῆς ἐκήδευσεν. σύνεστι οὐδὲν ἀφαιρεῖν ἀπερρηγότι κρύπτειν αὐτό. ὥσπερ τὰς ἑστιάδας τὸ πῦρ.
Ἑστιαθυόμενοι. ἐφ᾽ ὧν ὁ καταφρονούμενος ἀπὸ τῆς ἑστίας. Ἑστιᾶν. αἰτιατικῇ τρέφειν. καὶ ἑστιᾶσθαι τρέφε-
σθαι. εὐωχεῖσθαι. οὐχὶ τὸ παρέχειν τινὶ ἔλεγον. δοτικῇ συντάσσουσι τὸ ἑστιῶ. ἀριστοφάνης. τοῖς κόραξιν ἑστιῶ.
Ἑστιατορεῖον. τὸ συμπόσιον. Ἑστιατορία. ἑστίασις. Ἑστιατόρια. ἃ δὲ ἑστιατόρια πολλὰ καὶ κα-
ταλύσεις. Ἑστιάτορες. οἱ εἰς ἀφοσίωσιν καὶ εὐωχίαν καλοῦντες. δαιτυμόνες δὲ οἱ ἀπαιτοῦντες οἱ εὐωχούμενοι.
Ἑστιαιᾶς, ὄνομα κύριον. καὶ ἑστιαῖος, ὄνομα κύριον. Ἑστί. ἔστι. μέχρι τινός. Ἑστιεῖς, ὄνομα ἔθνους. Ἑστιμ-
μίσαντο. τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῖς ἐκαλλωπίσαντο. Ἑστινύπαρχειν. ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός.
Ἔστιξαν. τὸ μετὰ τὸ ὑπογράψαι. Ἑστιωμένων. Ἑστιῶν. ἀριστοφάνης. ὁ δὲ, ἑστιᾶ τὸν ἄνδρα ἡ-
μερῶν ς δὲ πανθοινίαν. Ἔστι τῆς δίκης ὀφθαλμός. ἧς μηδέ τις καταφρονεῖν αὐτῆς ὑπάρχον-
τας. Ἐστομώθη. ἀντὶ ἠνοίχθη. οἱ δὲ, ὠρύτησαν. καὶ τάχεως τὸ χωρίον ἐστομώθη. Ἐστόρεσεν. ἔστρωσεν. οἱ
ἄνεμοι παραχρῆμα ἐκ ὅπασαν. καὶ τὸ κῦμα ἐστορέσθη. τινὰ μάθε κεκινημένον τὸ ῥεῦμα ἐπορεύ-
ετο εἰς τὰ ἐπέκεινα. Ἐστορέσθη. ἐστρώθη. ὡμαλίσθη. Ἐστω. ὑπαρχέτω. Ἐστωμυλημένην. ἀντὶ
ἐφλυάρησαν. πλεονάζοντι τοῦ δέοντος ἐλάλησαν. ἢ πανούργως ἐφθεγξάμην. ἀριστοφάνης. συγγνώμην ἔχε. καὶ
πτωχὸς ὢν εἶπον τι καὶ ἐστωμυλάμην. Ἐστρατήγησε μετὰ θρασυλλίδου. ἐπὶ τῶν δυστυχῶν. ἐκ τῶν περὶ ἀρ-
γινούσας στρατηγησάντων δυστυχῶς ἀποθανόντων δημοσίᾳ. οὗτος τε καὶ οἱ συστρατηγήσαντες. θρασύλλου πε-
ρικλῆς. καὶ οἱ λοιποί. ἐγένετο δέ τι καὶ περιττότερον θρασυλλίδου τὸ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ ἐλ-
λείπουσιν τῶν χρημάτων. Ἐστρέβλου. ἐκόλαζεν. ἠνάγκαζεν. τοῦτον οὐ πολλάκις τις νόσος περιλαβοῦσα,
ἐστρέβλου δεινῶς. Ἔστυξεν. ἐστύγησεν. ἀπὸ τοῦ προσώπου στυγνότητος. ὅμηρος. καὶ ἔστυξε μῦθον
ἀκούσας. Ἐστυκὼς. οὐδὲν μέγα φρονεῖ ἐστυκὼς ἀνήρ. Ἐς ὕδωρ γράφειν. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.
Ἐσφαλκέναι. ὥσπερ καὶ τοῦ ἴδιον οἰκεῖν ἐσφαλκέναι. τὸ καθ᾽ αὑτὸν διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ
προστασίαν. Ἐσφηκωντο. καὶ ἐσφηκῶσθαι δεδέσθαι. καὶ ἐσφήκωτο. ἐδέδετο. Ἔσφηλε. κατέβα-
λεν. ἀῆσι δὲ ἐχθρῶς ὑπερκράτους τε καὶ τοὺς ξὺν ἐκείνῳ ἔσφηλεν. ἀντὶ σφαλῆναι ἐποίησεν. Ἐσχάρα.
ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι λυκοῦργος καὶ ἀμμώνιος, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος ἀλλ᾽ ἐπὶ γῆς ἱδρυμένην. ἢ κοίλην.
ἀπὸ δὲ τῆς ἰατρικῆς τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη, ἐσχάρας καλεῖν. | Ἐσχάρα, μαγειρικὸν ἐργαλεῖον,
ἐν ἐπιγράμματι, ἡ μόνη τε πολύζηλος ἥ δε τ᾽ ἐσχάρην πυρὸς τέφρην ἐσχάρην κρεκόδην. Ἐσχάρ᾽,
τὸ χεῖλος τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Ἐσχάρα πυρὸς, ἐπὶ ἐσχάρα φιλανθρωπίαι, Ἐσχαρίου πυρός, τὸ ἐπὶ τῆς
ἐσχάρας κεῖται. ἐσχαρίου λαβὲ ἐπὶ ἄθαμα πυρός. Ἐσχαρίτης, ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου, Ἐσχα-
τα, ἔσχατα κακὰ διὰ τὸ παρελθεῖν, ὁμοία τοῖς τι δεινότερον δεινῆς καὶ κώντερα, κώντον ἤδη ἐπὶ τῶν ἀκρο-
ν ἐκ. Ἔσχατα κακά. τὰ μεγάλα παλαιὸν τὸ ἔσχατα κακὰ, ἐκ τῆς ὁμοφυλίας ἀνδράποδα τοῖς σφαγῆς ἐπὶ

ψαι. καὶ αὖθις· ὁ δὲ οὐ παύεται πολιορκίᾳ τὴν πόλιν, ἀλλ' εἰς τὸ ἔσχατον ὑπάγων κινδύνου. καὶ αὖθις· λιμοῦ ὄντος οἰκτρῶς καὶ ξὺν ἱκεσίᾳ μὲν τὰ ἔσχατα αὐτὸν προσιδεῖν παθόντα. ἀντὶ τοῦ πάλαι, μεγάλα.

Ἐσχάτη ἀδικία· ἄκρα τε καὶ τελεία. Ἐσχάτη ἀμαθία· τὸ δέ ἐστι τῆς ἐσχάτης ἀμαθίας. ὑπὸ τοῦ πολλὰ λέγειν ἔχων νοῦν, ἀφίημι. Ἐσχατιά· τὰ πρὸς τῷ πέρατι τῆς χώρας, ἐσχατιὰς ἔλεγον. οἷς γειτνιᾷ εἴτε ὄρος εἴτε θάλασσα. καὶ ἀντὶ τοῦ πάλαι λέγεται ἐσχατιά. καὶ αὖθις· ὁ δὲ Διοκλητιανὸς λόγον ποιούμενος τῶν πραγμάτων, ᾤετο δεῖν καὶ δυνάμεσιν ἀρχούσαις, ἑκάστην ἐσχατιὰν ὀχυρῶσαι καὶ φρούρια ποιῆσαι. Ἐσχατιαί· ἔσχατον τόπον. ἢ τὰ νομὰς ἔχοντα χωρία. ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ β΄ ἢ τοῦ ἡλιτεῦ. ὅτι τὰ ἀθροίσματα τῶν σημαντικὰ καὶ τούτου, πάντα ὀξύνεται. ἀχυρμιαί. φυλλιαί. πυρκαϊαί. ἀνθρακιαί. ἐσχατιαί. οὕτω καὶ βασιαί. ἐπειδὴ τὸ πρὸς ὃ χρῶ ἐστὶ πολλῶν σύκων ξηραινομένων ἢ τυρῶν ἢ ὅπου δή ποτε. καὶ τὸ μασιά τοῦτο ἔχει ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὸ ὄνομα. τὸ ἐξουσία. ὅσια ἤγουν ἀντικεῖται ἐπὶ πράγματος. Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖν· Ἕλλησι λοιμῷ κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν. οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ἠπόρουν. αὖθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μυσίας εὗρον. ἔνιοι τὴν παροιμίαν τοῦ χρησμοῦ λέγουσι. Τηλέφῳ μαντευομένῳ, πῶς γνοίη τοὺς γονεῖς ἐπὶ τίνας τόπους ἐλθὼν, εὕροι τοὺς γονεῖς. τὸν δὲ θεὸν προστάξαι, πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν. ἀφικόμενον δὲ εἰς Τευθρανίαν. νομίσαι δὲ ταύτην τὰ ἔσχατα Μυσίας, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς ἐπιτευξομένων. ἔσχατος δὲ, παρὰ τὴν σχέσιν καὶ κώλυσιν ὁ τελευταῖος καὶ ὕστατος. καὶ ὅτι ὑπ' αὐτὸν ἐστὶν ἡ στάσις. καὶ οὐκ ἔτι προβῆναι δυνατόν. ἀλλ' ὕστερος εἴρηται τοῦ πρώτου μὲν ὄντος. καὶ τὸ, πύματος, ἀπὸ τοῦ πεπαῦσθαι. καὶ τέρμιον τὸ ἔσχατον. ἀπὸ τοῦ τέρματος ὅ ἐστι τέλος. Ἐσχάτωσαν· καὶ μὲν τὴν ἐσχάτην.

Ἐσχάτως· ἄκρως. Μένανδρος, φερβὲ μαίσι ἐσχάτως. Ἔσχε· κατέπαυσε. Θουκυδίδης. αἱ δὲ ἐπιρὲς πλεύσαι εἰς Αἴγυπτον, ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας. καὶ Αἰλιανός. οὐδὲ ἔσχον ἀντιλαβέσθαι τοῦ πρόσταγμα. ἀντὶ τοῦ ἠδυνήθησαν. Ἐσχεδίαζον· ἐποίμαζον. ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔλεγον. Ἰώσηπος. τοῖς δὲ τὸν πόλεμον ἐξάψασιν, ἐσχεδίαζον τὰ πρὸς ἡδονήν. καὶ Πολύβιος. ἁπλῶς δὲ πάντα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι. Ἔσχετο· ἐπεσχέθη. Ἐσχηματισμένος· ὁ προσποιητὸν τρόπον ἔχων καὶ δοκῶν εἶναι κόσμιος. ὡς παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ πρὸς Τίμωνα. οὐδὲ λαζόντων μὲν Τίμωνι παρ' ἄλλοις καὶ ἐσχηματισμένοι περιέρχονται ὥσπερ οὗτος. Ἐσχολάρχησε· σχολῆς ἦρξεν. ἐδίδαξεν. Ἐτάζω· αἰτιατικῇ. Ἑταῖοι· πολῖται. Ἑταῖοι δὲ οἱ κατ' ἐπιγαμβρείαν συγγενεῖς. Ἐταινίωσε· περιείλησε. συνέσφιγξεν. ὁ δὲ, κατεταινίωσε τὸ σῶμα τῇ ζώνῃ. Ἑταιραφίλη πόρνη. ὅτι Σκιπίων ἑταίρας καὶ θύτας καὶ μάντεις, ἐξήλαυνε τοῦ στρατοπέδου. οἷς διὰ τὰς δυσπραγίας οἱ στρατιῶται περιδεεῖς γεγονότες, ἐχρῶντο. Ἑταῖραι Κορίνθιαι· Λαΐς. Κυρήνη. Λέαινα. Σινώπη. Πυρρίνη. Σκιώνη. Ῥοδῶπις, Θρᾳκική· σύνδουλος Αἰσώπου τοῦ λογοποιοῦ. ἥτις ἐλευθερωθεῖσα, κατέμεινεν ἐν Αἰγύπτῳ. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. καὶ τὰς γε ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας, ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. ἂν δὲ πλούσιος, τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς εἰς τοῦτον στρέφειν. Ἑταῖροι· οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ ἄλλοι φιλόσοφοι τοὺς γνησίους ἐραστὰς τῶν λόγων, ἑταίρους ἐκάλουν, οὓς ἐμιμεῖτο Ἰουλιανὸς ἑταίρους πάντας καλῶν ἐν ταῖς συνουσίαις. οὐκ ἀπαυθαδιζόμενος τῇ βασιλείᾳ. Ἑταιρεία· ἡ συνήθης ὁμόνοια καὶ φιλία. Βάβριος. θεῖντο μετ' ἀλλήλοισιν ἑταιρείην μύωνοι οὐκ αθόμαζοντες. ὁ μὲν, κατὰ γῆν ἐρήμην ἐβόσκετο. ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειοῦ. ἑταιρεία καὶ τὸ τάγμα. καὶ ἑταιρειάρχης, ὁ τῆς ἑταιρείας ἄρχων. Ἑταιρεῖος· ὁ Ζεὺς παρὰ Κρησί. σημαίνει δὲ καὶ τὸν φίλιον. Ἑταιρεία· ἡ φιλία. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῆς ἑταιρήσεως τοὔνομα τέτακται. Ἀνδοκίδης. Ἑταιριζόμενοι· ἢ ἐρεθιζόμενοι. ἢ προσηνούμενοι. ἑταιρίζω τὸ φίλον προσλαμβάνομαι. Ἑταιρισάμενοι· συνεργήσας. καὶ ἑταιρήσας· πορνεύσας. καὶ ἑταιρήσεις τὰς πορνείας. Ἑταιρίστριαι· αἱ καλούμεναι τριβάδες. Ἑταῖρος· ὁ ἴδιος. Ἑταιρῶ ἐπὶ τοῦ πορνεύω. Ἑταιρῶν ἀνθινῶν· νόμος Ἀθήνησι, τὰς ἑταίρας ἄνθινα φορεῖν. Ἔτεα· ἔτη παρὰ Ὁμήρῳ. Ἐτέθησαν· ὑπέκυψαν. ἐπείσθησαν. οἱ δὲ, τῇ τοῦ βασιλέως μανίᾳ, καὶ τοῖς ἐπὶ σκοπὸν ὑπὲρ τούτους ἐτέθησαν βουλαῖς. Ἐτίκταινον· κατεσκεύαζον. Ἐπίαρχος· ζήτει ἐν τῷ βάπτος.

Ἐτελέσθησαν· ἐμυήθησαν. μετέσχον τῆς ἱερᾶς συνουσίας. Ἐτέλει· ἐτέλουν. Ἐτεοβουτάδαι· γένος Ἀθηναίοις πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀπὸ Βούτου. ἀφ' οὗ οἱ ἱερεῖς καθίσταντο Ἀθήνησιν. ὅτι οἱ Ἐτεοβουτάδαι ἀπόγονοι τοῦ Βούτου εἰσίν. τὸ δὲ ἐτεὸν ἀληθῶς δηλοῖ. Ἐτεοκλῆς ὄνομα κύριον. καὶ Ἐτεοκλέης. Ἐτεά· ἀληθῶς. ἐτεὸν ἐγὼ τε θεός; ἀληθῶς πεπίστευκας εἶναι θεός. Ἐτεόνικος, ὄνομα κύριον. Ἐτεωνεύς, ὄνο

μα κύριον. Ἑτεραλκέα· ἑτεροκλινῆ. ἑτεραλκὴς νίκη ἐστὶν ἴσως, ὅταν οἱ ἡττηθέντες νικῶσι.
Ἑτερόγναθος· ἀπειθὴς ἢ ἀτάλαιστος. καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. Ἑτερομάσχαλος
χιτών· τὴν ἐξωμίδα λέγουσιν. Ἑτερομόλιος δίκη· εἰς ἣν ἀντίδικος οὐκ ἦλθεν. Ἕτερον ὃ μὲν ἑ-
ὅσχ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν· ἄλλο δὲ εἴπῃ. ἐν τούτοις δοκεῖ συγκεχύσθαι τὸ δυϊκόν. ἔδει γὰρ ἕτερον
μὲν εἰπεῖν. ἑτέρου πρὸς ἕτερον ἀντιδιαστελλομένου. τὸ γὰρ ἄλλος ἐπὶ πλειόνων τίθεται. πιθανὸν οὖν
ἦ ὅτι ἐστὶ τῶν ὁμοίων τὸ ἕτερον. Ἕτερος· ἐπὶ μειζόνων. πλεονάκις δὲ ἐπὶ μειζόνων. εἰς ἐκ δύο.
ὡς ἕτερος τῶν ὀφθαλμῶν. δύο καὶ ἵνα ὡς ἑκάτερος. εἰς ἐκ πολλῶν ὡς ἄλλος. πολλοὶ καὶ ἕνα ὡς
ἕκαστος. Ἑτερόστομον φάλαγγα καλοῦσιν· ἥτις περὶ τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγω-
γῇ. τουτέστι τοῦ κέρατος ἐξ εὐωνύμων. τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ κέρατος ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. Ἑτερόφθαλμος· ὁ ἐν Λο-
κροῖς νομοθετήσας. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἑτερόχροος· ὁ ἀνόμοιος κατὰ τὴν χροιάν. Ἑτερωθι·
καὶ ἑτέρωθεν· καὶ ἑτέρωσε· εἰς ἕτερον μέρος. ἀλλαχόσε. Ἑτεροῖος· ὁ ἄλλος. Ἑτεροιουμένη· ἀλ-
λοιουμένη. Ἑτεροιῶ· τὸ μεταβάλλω. Ἑτεροίως· ἀλλοίως. Ἐτεθήχει· ἐτεθάχυτο. Ἐτε-
χνίτευε· μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἔπραττε. Ἰώσηπος· ἐτεχνίτευε μαθεῖν τίνι τρόπῳ τοσοῦτον προέχει
κατ' ἀρετήν. Ἔτειον· ἐνιαύσιον. ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνον, ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον. καὶ ἔ-
τειος καρπὸς ὁ καιρός. Ἔτειρε· κατετρύχετο. Ἐτειχήρουντο· τοῖς τείχεσι περιετειχίζον-
το. περιεκλείοντο. ἐν δὲ ἡ τῆς τάφρου καὶ τοῦ ἐρύματος, ἐτειχήρουν. Ἐτήρει· ἐταμίευε. τοὺς δὲ νε-
ωτέρους ἐτήρει τῶν θελομένων. Ἔτης ὁ πολίτης· ἀπὸ τοῦ ἔθους ὡς ξένος. ὁ ἔξω τῆς ἑνότητος ὤν.
ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι. Ἐτησίαι· οἱ ἄνεμοι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. πνέουσι δὲ ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους. διότι ὁ
ἥλιος μετεωρότερος, καὶ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν τόπων ἀρκτικώτερος γινόμενος, λύει τὰ ὑγρὰ τὰ ἐν τοῖς
ἀρκτικοῖς. λυόμενα δὲ ταῦτα, διαπνεῖται καὶ πνευματοῦται. καὶ ἐκ τούτων γίνονται οἱ ἐτησίαι. καὶ ἀπὸ τῶν ἀρ-
κτῴων τόπων φέρονται ἐπὶ τοὺς μεσημβρινούς. ἀπροσπίπτει τοῖς ὑψηλοτέροις ὄρεσι τῶν Αἰθιόπων καὶ
πολλὰ νέφη ἀθρόα γινόμενα, ἀποστάζοντα ὕδατα. καὶ ἐκ τῶν ὑετῶν τούτων, πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος τοῦ θέρους
ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν καὶ ξηρῶν τόπων ῥέων. Ἐτησί· ὁ κατ' ἔτος. Ἐτήτυμος· ὁ ἀληθής. Ἔτι·
ἐπίρρημα παρέλκει ἀεὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. παρὰ Ἀλέξιδι. ἦν δὲ ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθε ἔτι.
Ἐτίθετο· ὅ ἐστιν ὅτι τὸν ὄνειρον ἐτίθετο· ἀντὶ τοῦ προσείχετο. προσεῖχεν. Ἐτιθηνήσατο· ἐγαλούχησε. Ἐτί-
θεις σκαρδαλον ἐπίχρις. Ἔτι μήν· χρονικὸν ἐπίρρημα. Ἐτιμησάμην· ὡς ἐγὼ ἐτιμησάμην αὐ-
τοῦ παντὸς αὐτὸν, ἢ ἀποκτείναντα Κικέρωνα περιεῖναι. ἐτιμήσατο. διηριθμήσατο. ὁ δὲ, συλληφθεὶς
ἐκ τῶν βαρβάρων ὑπὸ τοῦ βασιλέως περὶ ἀφέσεως ἀντιπρεσβευόμενος. ἐτιμήσατο τὴν ζωὴν αὐτοῦ
ὁ βάρβαρος, λιτρῶν υ. Ἐτιμήσαντο· ἐζημίωσαν. κατεδίκασαν. οἱ δὲ, τὸν Σωκράτην θανάτου ἐτί-
μησαν. τίμημα γὰρ ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη. Ἐτιμήσασθε ἂν ἢ γράψαντες. Θουκυδίδης. ὑμεῖς
πολλῶν χρημάτων ἐτιμήσασθε. Ἐτισάμην· ἐτιμωρησάμην. Ἔτισαν· ἔδωκαν. Αἰλιανός.
ἀνθ' ὧν οἱ Φωκεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας. Ἔτισε· δέδωκεν. ὁ δὲ, ἔτισε δίκας ὧν ἔπραξεν. οὐ
γάρ που τοὐκεῖ καὶ ὠκυμόρῳ τέλει τὸν βίον κατέστρεψεν. ἀλλ' ἐκολάζετο χρόνῳ. Ἔτλη· ὑπέμει-
νεν. Ἐτνήρυσις· ἀθάρα μετὰ γάλακτος. καὶ ἐτνήρυσις ἡ ζωμάρυσις. ἐν ᾗ τὸ ἔτνος ἀρύονται ὡς
περὶ ἡ ἐτνήρυσις, παρὰ τὸ κεράσαι. ἔτνος δὲ ἔλεγον τὴν ἀθάραν. καὶ τὸ πίσινον ἀφέψημα. καὶ κυάμινον καὶ
τὸ ἐτνοδόκον τρύβλιον. Ἔτνος· τὸ ὄσπριον. Ἐτόπασεν· ὑπενόησεν. ἐνόμισεν. Ἔτορεν· ἔ-
τρησεν. ἐτρύπησεν. Ἐτός· παρέργως. ἔτος δὲ ὁ χρόνος. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ ἔτει. καὶ πληθυντικὸν τὰ ἔτη.
Ἐτυρώθη· ἐσκληρώθη. Δαβίδ. ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν. Ἐτώθαζον· ἔσκωπτον. ἐχλεύ-
αζον. ἐλοιδόρουν. οἱ δὲ, τὸν Χοσρόην ὕβριζον ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων. καὶ ξὺν γέλωτι ἀκόσμῳ ἐτώθαζον.
ἢ ἐτώθασαν· ἐκαυχήσαντο. Ἐτώσιον· τὸ μάταιον. Ἐτραχηλίασεν· κατισχυρίσατο. ἠγανάκτησεν.
ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν ἀπαυχενιζόντων τοῦ τραχήλου τὸν ζυγόν. Ἰώβ· ἐναντίον δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασε. Ἔτρησ-
ε· ἐτρύπησεν. Ἐτρίβετο· ὑπερετίθετο. ἀνεστρέφετο. μέχρι πολλοῦ διαφθειρομένων ἐτρίβετο ἡ προσβολή.
Ἔτρυχεν· ἐδάμαζεν. Ἐτρύχωσεν· διέτριψεν. ἡ δὲ ταῖς ἀγρυπνίαις κατειλημμένη, ἔτρυχεν
αὐτοὺς ἀλγεινότατα. Ἑτοιμάζω· αἰτιατικῇ. Ἕτοιμος· ὁ εὐχερής. Ἐτοίμως· ἐμφατικῶς.
ἐτύμως δὲ ἀληθῶς. διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. καὶ ψιλοῦται. Ἔτυμος· ὁ ἀληθής. Ἐτύγχανεν. Ἐτύ-
θη· ἐσφαγιάσθη. Ἐτυμοκλῆς, ὄνομα κύριον. Ἔτυμον γλωσσικῶς· ἐτυμολογία. Ἑσμεν· ἐσ

κάμνῃ. Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν. Ἐοίκασι τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς. παροιμία ἐπὶ τῶν ὠχριώντων καὶ ἰσχνῶν. Πύλος δὲ χωρίον τῆς Λακωνικῆς. ἔνθα Κλέων στρατηγήσας, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ Σφακτηρίας ἔλαβεν. εἰκὸς οὖν τούτους διὰ τὸν τοῦ αἰχμαλωτισμοῦ φόβον καὶ διὰ τὸ πολλαῖς μὲν ἡμέραις πολιορκεῖσθαι ἐν ἐρημονήσῳ καὶ ἀφθόνως οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχειν λαβεῖν, πολλῷ δὲ μετὰ τὴν ἅλωσιν συγκεκλεῖσθαι χρόνῳ δεδεμένους ἐν ξύλῳ, ὠχρούς τε καὶ ἰσχνοὺς καὶ δυσειδεῖς γενέσθαι. Ἔοικεν. ἔπρεπεν. Ἐοικότα. πρόσφορα. Εὖ. καλῶς. ἱερεὺς αὐτῆς ἀνὴρ Ῥωμαῖος. ἄπιος ὄνομα τοῦ ἀπογόνου. Εὔα. ἡ πρώτη γυνή. καὶ πρώτη τὴν παράβασιν ποιησαμένη. εἶτα ἀδὰμ ὀνομάζει αὐτῆς ζωὴν τουτέστιν ἐκάλεσεν. ὡς ἐσομένην μητέρα τῶν ζώντων.

Εὐαί. ζάγρου φωνῆς μίμημα. ὁ δὲ ζάγρος ἐκ τοῦ φρέατος ἀπεπήδησε. τὸ αὐτὸ φωνήσας εὐαί. Εὐαγγέλου, ὄνομα κύριον. Εὐαγγέλια. τὰ κάλλιστα διαγγέλματα. Εὐαγγελίζομαί σε. Ἀττικοί. εὐαγγελίζομαι δέ σοι χαράν. Εὐάγγελος. κωμικός. τοῦ δράματος αὐτοῦ ἐστιν, ἀνακαλυπτομένη. ὡς Ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. Εὐαγής. ἁγνός. καθαρός. εὐσεβής. ὅσιος. θεοφιλής. γίνεται δὲ καὶ εὐαγεστάτη ἐπὶ δυνάμεως συφῶς λαμπρυνομένου. ἡ δὲ ἐπικεκριμένων περιουσία κολακική. Εὐαγής. καλῶς κεκλασμένον. Εὐαγής. καλῶς περιηγμένος. μεταφορικὸς κύκλος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι ποικίλου λαπίθα τὸν εὐαγέων βαρεῖ ὕμνων χαλκὸν ζεῦξαν κατέχει πίνδαρον ἠδὲ κόνις. Εὐαύγητον. καθαρόν. λαμπρόν. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. δροσερὰν εὐαύγητον φύσιν. Εὐαγκάλου. ἐλαφρόν. εὐβάστακτον. ὁ δὲ αἰνείας τὸν πατέρα ἐπιθέμενος τοῖς ὤμοις, ἐξεκόμιζεν ὡς ἦν φιλοστράτου. καὶ τοῦτον εὐαγκαλον. οὕτω φησὶν αἰλιανός. Εὐαγόρας. λίνδιος. ἱστορικός. ἔγραψε βίον Τιμαγένους καὶ ἐπιτομὴν ζητήσεις κατὰ στοιχεῖον. Θουκυδίδου τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ε. τὸν περὶ Θουκυδίδην ζήλου μένων κατὰ λέξιν. ἱστορίαν περιέχουσαν τὰς αἰγυπτίων βασιλείας. Εὐάγωγον. εὐχερές. καλῶς ἀναγόμενον. ἢ εὐάγωγον. εὐθήρατον. εὔληπτον. Εὐάγριος. οὗτος ἔγραψε διάφορα. καὶ ὑπόμνημα εἰς τὰς παροιμίας τοῦ σολομῶντος. Εὐάδειν. ἀρέσκειν. Εὔαθλος. δίκαιος. Εὔαθλος. ῥήτωρ ἦν. πονηρός. ἀριστοφάνης ὁ λησταῖς. ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος. ὥσπερ εὔαθλος παρ᾽ ἡμῖν τοῖς νέοις. ἦν δὲ καὶ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος. καὶ ἀγοραῖος. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ. οἷον ὑπηρέτην. Εὐάλωτον. εὐκόλως χειρούμενον. Εὐανακλήτως. συμπαθῶς. καὶ πρὸς τοὺς χαλεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας, εὐανακλήτως ἔχειν. εὐαναδιδάκτως. ἐπειδὰν αὐτοὶ ἐπανήκειν θέλωσι. Εὐανδρία. δείναρχος εὐανδρίαν ἄγων ἥβη. Εὐανθὴς γλῶσσα. ὅταν ἀκριβῶς ἡ τῆς κισσηνῆς ὁμιλία καὶ πολλῶν ἐμμηνῆ χαρίτων, καὶ μουσικῶν ἀποχρημάτων ἀπόζουσα. Εὐαπάντητος. εὐαπάντητος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Εὐάντυγα. εὐάξονα. Εὐάρεστος. Εὐαρεστῶ δοτικῇ. Εὐαρίθμητοι. ὀλίγοι. ἐν εὐαριθμήτοις ἡμέραις ἐπικαίσαρι σωθέντες. ἀντὶ τοῦ ὀλίγαις. Εὐαρμοστότερος. τοῦ συμφέροντος στοχαζόμενος. ὁ δέ, ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι πανστρατοῦ. διὰ τὸ βαθύτερος τῇ φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. Εὐαστήρ. ἐπίθετον διονύσου. παρὰ τὸ εὐοῖ ἐνθουσιαστικόν. ἐν ἐπιγράμματι. ἀγρονόμων τάδε πανὶ καὶ εὐαστῆρι λυαίῳ, πρέσβυς, καὶ νύμφαις ἀρκάσι ἔθηκε βίτων. Εὐαφῆ. εὐμάλακτον. εὐψηλάφητον. Εὐαφορία. εὐσκοπα. εὐθεώρητα. κολωνὸν ἐπιλεξάμενος ὑφ᾽ οὗ ἐκ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν εὐάφορα ἦν, λόχον ἐπ᾽ αὐτοῦ ἐπέστησεν. Εὐβερνητότατα. εὐσταθῆ. Εὐβοεῖς. ἐθνικόν. Εὔβοτον. καλὰ βοσκήματα ἔχουσαν. Εὐβουλία. ἐπιστήμη τοῦ σκοπεῖσθαι ποῖα καὶ πῶς πράττοντες πράξομεν συμφερόντως. Εὔβουλος. δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος. Εὔβουλος. κήττιος ἀθηναῖος. υἱὸς εὐφράνορος. κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κα. ἦν δὲ κατὰ ρα ὀλυμπιάδα μεθόριος τῆς μέσης κωμῳδίας καὶ τῆς παλαιᾶς. Εὔβοια. ἡ νῆσος. Εὐγαίων, ὄνομα κύριον. Εὖγε. καλῶς. ὁσίως. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. Εὐγενέτορος. σοφιστοῦ τινός. Εὐγενέστερος κόδρου. τοῦ υἱοῦ μελάνθου τοῦ μεσσηνίου. παῖς δὲ μέδοντος καὶ νηλέως. οὗτος ὁ κόδρος δωριέων ἐπιστρατευσάντων ἀθηναίοις, ἐπεὶ τοὺς ἐκ πελοποννήσου φυγάδας προσεδέξαντο ἐν οἷς καὶ μέλανθον. χρησμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος αἱρήσειν τὴν πόλιν ἐὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως, νοήσας τὸν χρησμὸν ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν δωριέων, ἕνα τούτων ἀνεῖλε. διοργισθέντες δ᾽ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἀνεῖλον ὡς εὐδημος. οἱ δ᾽, τὸν κόδρον φασὶν ἔτι βασιλεύοντα

στάντος αὐτῷ Ἀθηναίων, τοῖς Λακεδαιμονίοις γενομένης καὶ ἀφορίας κατὰ τὴν χώραν, πᾶσι συνέδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας· ὅπως ἐξαναστήσαντες τοὺς Ἀττικοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας, αὐτοὶ κατανείμωνται τὴν χώραν. καὶ πυνθανομένοις τῆς Πυθίας εἰ λήψονται τὰς Ἀθήνας, ἀνεῖλεν ἡ θεὸς αὐτοῖς διότι τὴν πόλιν οὐ χειρώσουσιν, ἐὰν τὸν βασιλέα τῶν Ἀθηναίων Κόδρον ἀποκτείνωσι. καὶ ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεομάντιν δὲ τὸν Δελφὸν πυθέσθαι τὸν χρησμὸν καὶ ἀποστεῖλαι Ἀθηναίοις. τοῦτο μαθὼν ὁ Κόδρος, πρὸ τῆς πόλεως ἐξελθὼν φρύγανα συνέλεγε. δύο δέ τινων ἐλθόντων πρὸς αὐτὸν, πυνθανομένων τίς εἴη, ὁ δὲ Κόδρος τῷ δρεπάνῳ πατάξας ἀπέκτεινε τὸν ἕτερον αὐτῶν· ὁ δ' ἕτερος ἀνεῖλε τὸν Κόδρον. οἱ δὲ ῥήτορες τῷ Κόδρος ἐπὶ τοῦ ἐντίμου χρῶνται, ὡς φησὶν ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ λέξεων ῥητορικῶν. Εὐγένεια· ἡ καλλιγένεια. εὐγενία δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ι. Εὐγενής· ἐπὶ γένους ἢ ἐπὶ παιδείας. ἐπεὶ γὰρ τῆς πολιτείας ἐπεισῆλθε τῶν ὅπλων ἀπαλλάσσειν κρίνεσθαι, ὀδυρμός τις εὐγενὴς ἦν· καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐν ἑκάστοις τοῖς πλήθεσι. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή. πάντα ἀκήκοας λόγον. Εὐγένιος· Τροφίμου· Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικός. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ τὰ μάλιστα διαφανὴς ἦν· πρεσβύτης ἤδη ὤν, ἐπ' Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου· ἀπὸ δραμάτων ιε. περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν παλιμβάκχειον. περὶ τῶν τεχνικῶν ὅπως προφέρεται· οἷον Διονύσειον· Ἀσκληπιεῖον. παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον. ἔχει δὲ καὶ τὰ παράδοξα περὶ τῶν ἢ πνεῦμα ἢ γραφὴν ἢ μῦθον ἢ [illegible]μί· ἐν μὲν αὐτῇ περὶ τῶν εἰς α λήγοντων ὀνομάτων· οἷον ἔνδεια ἢ ἐνδία. ὅτι διφορεῖται καὶ ἄλλα τινὰ δίμετρα ἰαμβικά. Εὔγειος· τόπος καλὴν ἔχων γῆν. καὶ οὐδετέρως τὸ εὔγειον. τὸ πρὸς τὴν δύσιν κείμενον. Εὐγερότατος· καλὸς γέρων ἀξιότιμος. Εὐγνωμοσύνη· εὔνοια γνησιότης. Εὔγνωτος· φωνός. Εὐγράμματον ὄνομα· τὸ εὔφημον. δυσγράμματον δὲ τὸ δύσφημον· ὥστε τὸ Νεφερσῶφις Αἰγυπτίου βασιλέως. Εὐδαμίδας, ὄνομα κύριον. Εὐδαιμονεῖν· καὶ γηρῶντι γῆρας εὐδαιμονεῖν τε καὶ μακαριστόν. καὶ εὐδαιμονέστατος· εὐτυχής· πλουσιώτατος· μακαριστότατος. εὐδαιμονία δέ ἐστιν εὔροια βίου. καὶ εὐδαίμων, ὁ κατὰ ἀρετὴν ἐν ἀγῶνι. Εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστατος ἐν εἰρωνείᾳ. στροβίλους φησὶν Ἀριστοφάνης τοὺς υἱοὺς Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ. οὓς ἀνωτέρω ὄρτυγας καὶ γυλιοτραχήλους εἴρηκε διὰ τὸ ταχὺ τοῦ σώματος· ἢ πρὸς τὸ τοῦ Καρκίνου ὄνομα παίζων. ὁ στρατηγὸς δ' ἐμοὶ τὸ· οἱ Καρκίνοι καθάπερ καὶ οἱ στρόβιλοι· ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι. ἐπεὶ καὶ οἱ στρόβιλοι κώνων ἔχουσι δίκην· ἢ ὅτι στρόβιλός ἐστιν ἡ συστροφή. στροβίλους οὖν εἶπε καθότι καὶ ἀμάχους γυλιαύχενας. καὶ Σοφοκλῆς· οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι πρώτης· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀγαθῆς. ἀλλὰ κακῆς· οὐ πάνυ τῆς πρώτης κατ' εὐδαιμονίαν μοίρας. τοὐναντίον δὲ κατὰ δυσδαιμονίαν ἐσχάτην.

Εὐδαιμονία· εὐτυχία· εὐπραγία. Εὐδαιμονία καὶ εὐδαίμων. εἰσί τινα τῶν ἐναντίων ἄμεσα· οἷον τὸ ἀνθρώπου νόσον· ὑγείαν. καὶ λευκὸν καὶ μέλαν. εὐδαίμων δὲ καὶ κακοδαίμων, τῶν ἐμμέσων. εἰ γάρ τις εὐδαίμων, οὗτος οὐ κακοδαίμων· οὐ μὴν εἰ μὴ εὐδαίμων, κακοδαίμων ἐξ ἀνάγκης. οὐ γὰρ ἀμέσως ἀντίκειται εὐδαιμονία τε καὶ κακοδαιμονία. ἐπεὶ ἐνδέχεταί τινα σπουδαῖον ὄντα μὴ εἶναι εὐδαίμονα. καὶ εἰ μὲν οὐ σπουδαῖος, ἤδη ἐξ ἀνάγκης κακός. οὐ γὰρ ἄμεσα ἀρετὴ καὶ κακία. καὶ ὁ μὲν σώφρων οὐ μαίνεται· οὐ μὴν ὁ μὴ σώφρων μαίνεται. ὥστε ἤδη ἔτι πρὸς κατασκευὴν καὶ ἀνασκευὴν τὰ οὕτως ἐναντία χρήσιμα. μεταφέροντες δὲ τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λέγομεν· ὅτι ὁ σπουδαῖος εὐδαίμων ἐστί. τὸν εὐδαίμονα μεταλαμβανόμενοι εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λόγον. ὁ γὰρ εὖ τὸν δαίμονα ἔχων, σημαίνεσθαι δοκεῖ ὑπὸ τοῦ εὐδαίμονος ὀνόματι. εἰ δὴ δαίμων ἑκάστου ἡ ψυχή, καθ' ὃ Ξενοκράτει δοκεῖ· εἴη ἂν εὐδαίμων, ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων. εὖ δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει, ὁ σπουδαῖος. σπουδαῖος δὲ ἄρα ὁ εὐδαίμων. Εὐδαίμων· πολλὰ μὲν οὖν χρήματα εὑρίσκεται καὶ ἄλλα ὅσα ἐπὶ προλήψει τοῦ εὐδαίμονος ὠφελείας ἔχουσιν. ἀγαθοδαίμων ὁ πλούσιος. ὁ ἐνάρετος. πᾶσα ἀνάγκη τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐν ᾅδου ἔσεσθαι ἀμείνω τῶν δικαίων κακῶν. οἶμαι δὲ ὅτι καὶ ἐνθάδε ἔτι διατρίβουσι, τοῖς μὲν δικαίοις, ἀκολουθήσειν ἀγαθοδαίμονα χρεών· τοῖς δὲ ἀδίκοις κακοδαίμονα τίσιν. Εὐδαίμων· Πηλουσιώτης, γραμματικός. σύγχρονος Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ. πρὸς ὃν καὶ διαφόρως φαίνεται γράφων. οὗτος ἔγραψε τεχνικὰ διάφορα· τέχνην γραμματικήν.

ὀνοματικὴν ὀρθογραφίαν. Εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος· ἐγὼ δ' εἴην τεναγίτης· τέναγα δὲ καὶ μὴ παλαιοὶ Κορινθίων καὶ ἄφυτος· ὡς τῶν Κορινθίων ἅτε ἐν μεγάλῳ πλούτῳ φθονουμένων καὶ πράγματα ἐχόντων. τῶν δὲ τεναγιτῶν ἀπραγμονέστερον διὰ τὸ εὐτελῶς ζώντων, ἐλέχθη ἡ παροιμία. Εὐδαῖος ὄνομα κύριον. Εὐδείελον· εὐπροσόριστον. Εὔδημος ῥήτωρ. ἔγραψε διάφορα, καὶ κατὰ στοιχεῖον περὶ λέξεων, αἷς κέχρηνται ῥήτορές τε καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι, πάνυ ὠφέλιμον. Εὐδία· ἡ ἄνευ ἀνέμων ἡμέρα. Εὖ διάγειν· οὕτως ἐπέγραφεν Ἐπίκουρος εὖ διάγειν, χαίρειν δὲ ὁ Κλέων. καὶ εὖ πράττειν ὁ Πλάτων. Εὐδιάλογος· εὐόμιλος. Εὐδιαῖος· χειμάρρους καὶ νᾶμα τῆς νεώς. δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ. Εὔδιος ὁ καιρός καὶ ὁ ἄνεμος· καὶ εὔδιος ὁμοίως. Εὐδικία· δικαιοσύνη. τὸ δὲ κλέος ὅπερ ἐπὶ ταῖς νίκαις τῶν πολεμίων καὶ ἐπὶ τῇ κατ' εἰρήνην εὐδικίᾳ ἦν ἀπεπορισμένος. ἔτι ἀξιοθεατότερον αὐτὸν πᾶσιν ἐποίει. Εὔδικος· εἷς ἐστιν οὗτος τῶν ἐπισταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἁπάσης. Εὐδίνητα· εὔστροφα, εὐκίνητα. ξύν πάντα τεῦ δίνητα καὶ ὠκύεντα τέρετρα. ἐν ἐπιγράμματι. Εὐδίοδον· εὐπόρευτον, βάσιμον. ἐσώρευον δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα ἐπὶ τοῦ μεταξὺ χώρας, ὡς εὐδίοδα εἶναι. Εὔδμητον· καλῶς ᾠκοδομημένον. Εὐδοκεῖν· συγκατατίθεσθαι. ὁ δὲ ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις, εἰ λάβοι πίστιν τῶν ἀρεσκόντων. Εὐδοκήσας· τῆς σῆς ἠξίωσας οἰκειότητος, ὅτι εὐδοκήσας ἐν αὐτοῖς. Εὐδοκία· τὸ ἀγαθὸν θέλημα τοῦ θεοῦ. ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς. καὶ ὁ ἀπόστολος· κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. Εὐδοκιμώτερος· ὁ ἐνδοξότερος. Εὐδοκουμένην· καλῶς προσδοκωμένην, ἀρέσκουσαν. Πολύβιος· τοῦ δὲ λέγειν ἀληθινῶς ζῶντα, πίστιν ἔφη ποιήσειν εὐδοκουμένην. Εὗδον· ἐκάθευδον. Εὐδόξιος· ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας. ἐξ Ἀραβισσοῦ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Καισάριος, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο, καίτοι πρότερον ἡδονῶν ἥττων φανείς. ἀλλ' ἔρρωσε λήθη τὰς προτέρας κηλῖδας διὰ τοῦ μαρτυρίου τοῦ αἵματος ἀπορρίψασθαι. ἥλους δὲ μεγάλους ἑκατέρου τῶν ποδῶν ἓξ τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ διαπερονήσαντες, πυρὶ παρέδοσαν. καὶ ἐπειδὴ αὐτίκα πρὸς τὴν φλόγα χωρῶν ἀπέθανεν, ἡμίφλεκτον ἔτι καὶ σῶον οἱ προσήκοντες τὸν νεκρὸν ἀνελόμενοι, ἔν τινι ἀγρῷ Ἀσσουβελ λεγομένῳ κατέθεντο. Εὔδοξος· Αἰσχίνου Κνίδιος φιλόσοφος, Πλάτωνος ἡλικιώτης. ᾧ τρεῖς ἐγένοντο θυγατέρες· Ἀκτὶς, Δελφὶς, Φιλτίς. καὶ ἔσχε πρὸς ἀστρολογίαν ἐπιφυῶς. ἔγραψε τε πλεῖστα τῶν εἰδῶν τούτου καὶ ὀκταετηρίδα. ἔτι δὲ δι' ἐπῶν ἀστρονομίαν. Εὐδρῶσι· καλῶς ποιοῦσι. Εὐαίων, ὄνομα κύριον. Εὐαίτητος. Εὔεδρον· ἀσφαλῆ, βεβαίαν. ὁ δὲ ἐπὶ τῶν νώτων ἐκάθισε, καθέδραν εὔεδρον καὶ ἰσχυράν. Εὐέκτης· ὁ ἐν ὑγείᾳ διάγων, ἐπιμελείᾳ καὶ σωμασκίας καλῶς εὐέκτης. Εὐεκτικῶς· σχετικῶς. Εὐεξία· εὐρωστία σώματος. εὐεξία δέ ἐστιν ἐπιτεταμένη ὑγεία, ἀκρότης ὑγείας εὐεξία. ὅτι τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναντίον, μεῖζόν ἐστι κακόν, ἐπ' ὀλίγων ἄν τις εὕροι τοῦτο μὴ ἔχον οὕτως. ὡς δοκεῖ ἐπί τε εὐεξίας ἔχειν καὶ τῆς ὑγείας. ὅτι τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναντίον, τοῦτο δέ ἐστιν ἡ καχεξία, ἔλαττον εἶναι δοκεῖ κακὸν τῆς νόσου, ἥτις ἐναντία ἐστὶ τῇ ὑγείᾳ τῷ ἐλάττονι ἀγαθῷ. τοὺς μὲν νοσοῦντας πάντας καχεκτεῖν, οὐ πάντας δὲ τοὺς καχεκτοῦντας καὶ νοσεῖν ἤδη. τὸ δὲ αἴτιον τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡ μὲν εὐεξία περιείληφεν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὑγείαν. ἔστι γὰρ ἡ ὑγεία εὐεξία. διὸ περιέχουσα ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὑγείαν, ἡ μείζων αὐτῆς ἀγαθόν. πρόσεστι γὰρ αὐτῇ τὸ εἶναι αὐτὸ τοῦτο δι' αὐτὴν αἱρετόν. ἡ δὲ καχεξία, οὐκέτι ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν νόσον. ἀλλ' ἔστι μόνῳ ἐκείνῳ ἐν ᾧ ὑπερέχει ἡ εὐεξία τῆς ὑγείας. ἡ δὲ νόσος ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν καχεξίαν. ἐπὶ γὰρ καχεξίᾳ γίνεται νόσος. ὡς καὶ ἡ εὐεξία, ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ. Εὐέπεια· ἡ καλὴ φράσις. Εὐεπήβολος· ὁ καλῶς ἐπιβαλὼν· καὶ εὐεπιβόλως σαφῶς καὶ ὀρθῶς. Εὐεπιτῶ· αἰτιατικῇ. καὶ εὐπρεπτήσειν. Εὐθηκεῖ· καλῶς ὀφθαλμισμένῳ. ὄφθαμοι εὐθηκεῖ καν ἀγαθὸν μοι ἐνδοθείη. Εὐημερία· εὐτυχία, ὡς δυσημερία ἡ ἀτυχία. ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὑρήματα, κοινὸν ἑρμῆν ἔλεγον. Αἰλιανός. Μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν λυκούλου, ἑαυτοῦ καλλέγραφεν εὐημερεῖν. καὶ αὖθις· ἀσπαζόμενος εὐημεροῦ καιροῦ, καὶ ἀναλγήτους καλοῦσας, μὴ εἴκων κακῇ. Εὐερνής· εὐθαλὴς βλαστὸς ἔρνος ὁ κλάδος. Εὐερκῆ· εὐτειχῆ πόλιν καὶ μαλακήν. ὥσπερ σισύραν εὐέριον. Πλάτων ὑποβολιμαίῳ λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων· καὶ τοσοῦτον τῆς εὐερείας ἀπολέλαυκεν, ὥστε ἀθλιωτάτη ἐστί. Κρατῖνος· πυλαίαν ἠνθοῦσαν εὐερίαν βροτῶν. Εὐε

τοῦ· εὐθηνία· καταστάσει. Εὐεστώ· ὅτι Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης τέλος τὴν εὐθυμίαν εἶναι λέγει, οὐ
τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἔνιοι παρακούσαντες ἐξεδέξαντο· ἀλλὰ καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐστα-
θῶς ἡ ψυχὴ διάγει, ὑπὸ μηδενὸς τυραννουμένη φόβου ἢ δεισιδαιμονίας ἢ ἄλλου τινὸς πάθους. καλεῖ
δὲ αὐτὴν καὶ εὐεστώ, καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασιν. ὅτι τὸ εὐεστὼ εὐδαιμονία καλεῖται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἑστῶ-
τος ἐπὶ τῆς ἀϊδιότητος. Εὐετηρία· εὐθηνία· εὐνομία· εἰρήνη· τὸ καλῶς διακεῖσθαι. Εὐετήρ.
ὅστις ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως· ὃς διὰ μὲν παιδείαν καὶ φύσεως ὑπερβολὴν οὐδέν τι τῶν ἀρχαίων ἀ-
ποδέων· διὰ δὲ μαλακίαν ψυχῆς καὶ ἁπλότητα, πολλοὺς τῶν οἰκετῶν εὐκείσιν κατέδησεν. Εὐέχειν
στόμα· τὸ εὐφημεῖν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Εὐζώϊος, ὄνομα κύριον. Εὐζωΐην· καλῆς ζωῆς. Εὔζω-
νος· ἡ εὔζωνος καλλίζωνος ἢ καλή. Εὔζωνοι· ἔνοπλοι· ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία. Ἀππιανός· ποιμὴν
ὑπέσχετο στρατὸν εὐζώνων ἄξειν ὁδὸν ἀνύειν ἡμέραις. Εὔζωρον· εὐκέραστον· ζωρὸν, ἄκρα-
τον· καὶ εὔζωρον, καλὸν ἄκρατον. Εὐήθης· ὁ κατὰ ἀλήθειαν καλός. Εὖ εἰδότες· καλῶς γινώ-
σκοντες. Εὐήκτον· εὐπειθῆ· καλῶς εἴκοντα. Εὔηλος· τὸ πρὸς ὀθωμός. Εὐηγεία· ἡ καλὴ ἡγε-
σία. Εὐήθη· ἐπὶ τοῦ βελτίονος· καὶ Θουκυδίδης ἐν γ' καὶ ὁ φιλόσοφος. Εὐηθείας· μωρίας· ἀνοί-
ας. ὅτι τε ἀπολαύων τοῦ καιροῦ καὶ τῆς εὐηθείας τῶν ἐπιχωρίων, οὐδὲν ἦν πρᾶγμα φενακίζειν τοὺς ἐπιχωρί-
ους. Εὐήθιαν· ἀντὶ τοῦ κατηγορικῶς τὸ αὐτό. Εὐήθης· βλάξ· ἀνόητος· ἢ ἀχρεῖος· τὸ ἦθος· πολύ.
Εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς. Εὐηθίζω· τὸ μωραίνω. Εὐηκής· ὁ καλῶς ἠκονη-
μένος καὶ εὐηκέος. Εὐήλατον· τὸ καλῶς ἐληλασμένον. τὸ δὲ παιδίον ἦν ὕπτιον καὶ εὐήλατον καὶ ἐπι-
τήδειον ἵππῳ ἐμμάχεσθαι· ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς ἐλαυνόμενον. Εὐήλιος· ὁ καθαρός. Εὐημερήσαν-
τες· Ὑπερείδης. τῶν τε σφῶν αὐτῶν βασιλέων καλεῖν οἷς εὐημερῆσαι ἐν ταῖς ἡλίου δυσμαῖς καὶ τὰ ἐς
κλήματα ἐπιφέρειν. Εὐημερία· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ. ἄλλως· ὀλωθία εὐημερία δεσποινα καὶ φί-
λαι μισοῦσι. Εὐημεροῦσαν· ἡ καλὴ ἡμέρα εὐδιάγουσαν. φίλοις τε ξυνοῦσαν οἷς ξυνῆμιν δὴ εὐ-
ημεροῦσαν ὅσ πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα. Εὐηνέμους· εὐδιεινούς· καλούς· εὐχειμάστους.
Εὐήνια· εὐπειθῆ· καλῶς ἡνιοχούμενα. ἡνία δὲ τὰ λῶρα. Εὐηνιώτατα· εὐήνιος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος
καὶ μὴ τραχώδης· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων. Εὐηνίνη ἢ τοῦ εὐηνοῦ θυγάτηρ. Εὐήνορα· τὸν ἀν-
δρείαν ποιοῦντα ἐπὶ τοῦ οἴνου· ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ· τὸν ἄνδρα τιθέντα. Εὔηνος· δύο ἀναγράφουσι
γεγράφθαι ἐλεγείων ποιητάς· καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. Εὐήρες· εὐάγωγον· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας.
Εὐηρέτμοισι· ἐρέσσω. Εὐηρόβον· τὸ καλὴν ἔχον γῆν τὸ κάλλιστον τῆς γῆς. Εὐήρατον· καλῶς ἠρο-
τριωμένον. Εὐήτριον· ἱμάτιον εὐυφές. Εὐιεδιονύσῳ· ὕμνος ἐνθουσιαστικός. Εὐιλατεύειν·
εὐμενῆ εἶναι καὶ ἵλεως ὁ εὐμενής. Εὖ ἴσθι· καλῶς γίνωσκε. Εὐθαρσῶς ἔπνει· δέξιστο. ὁ δὲ
παῖδα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεὶς ἐν δεξιᾷ ἐκ τῆς πείρας εὐθαρσῶς ἔπνει. Εὐθένια· ἡ εὐθηνία.
Εὐθέος· φανεροῦ· ὀρθοῦ. καὶ ὁ δ' ἄρ' ἰδὼν τίς εὐθεῖ πρέπει αἴνεσις· τουτέστι τοῖς τὸν θεὸν ἐπεγνω-
κόσι καὶ πλάνης ἀπηλλαγμένοις. εὐθέως δὲ τὸ ἐπιρρηματικόν. Εὐθέσθαι· καλῶς διοικῆσαι.
Εὐθετῆσαι· κοσμῆσαι· συνθεῖναι· οὕτως Ἀριστοφάνης. Εὐθεῖαν· ἀντὶ τοῦ ἐπ' εὐθεῖαν εἰς ὁδὸν ἐ-
λαύνοντες ἐπὶ Σελεύκειαν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ κτείνει μὲν αὐτὸν ἐκ τῆς εὐθείας ἐνδεισιν. Εὐθεῖαν· τὴν ἥβης
ῥύσιν· εἴπερ ἀδύνατος γένοιτο εὐθεῖαν παρὰ βασιλέα ἐλάσαι, ὡς λεῖσαι τὰς φυλακὰς τὰς ἀξιο-
χρέους καὶ περιελθεῖν ἐν κύκλῳ· καὶ οὕτω διὰ μακροῦ ἀφικέσθαι. Εὐθηλήμονα μόσχον. Εὐθη-
λήμονα· ἄρτι καὶ τεθρέψαντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον. Εὐθημοσύνη· τάξις. ἰδὼν καὶ πολιτικὸν διήγη-
μα τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων εὐθημοσύνης ἐλέπετο. Ξενοφῶν· καλὸν μὲν οὖν ἡγεῖτο ὁ Κῦρος καὶ ἐν οἰκίᾳ εἶναι ἐ-
πιτήδευμα τὴν εὐθημοσύνην. ὅταν γάρ τις τοῦ δέηται, δῆλον ὅπου δεῖ ἐλθόντα λαβεῖν. Εὐθηνία·
εὐθαλία τίς ἐστι. Εὐθηνούμενοι· ἐπὶ τὸ βέλτιον προκόπτοντες· καὶ κατὰ λόγον εὐθηνούμεναι, λυπρό-
τεροι γινόμενοι τῶν δεξαμένων αὐτῆς. Εὐθηνῶ· πληθύνω. Εὐθίας, ὄνομα κύριον· τῶν ἐπὶ συκοφαντίᾳ δι-
αβεβλημένων. Εὔθικτον· εὐαφές· εὐψηλάφητον· καὶ εὐθίκτως δὲ ἐπιρρηματικῶς. Εὐθιξία· ἔχων
τὸν νοῦν εὐθυξίαν πρὸς τὰ θεάματα εὐθυβολοῦντα· τουτέστιν ἀκρίβεια εὐφυΐα. Εὐθύ· καὶ τὸ εὐθὺ καὶ κατε-
ναντίον ἐπ' εὐθείας. Εὐθυβόλῳ· ἐξ εὐθείας βάλλοντι. Εὐθυγενής· ἴσος καὶ πρὸς τὸ εὐθὺ τεταγμέ-
νος. Εὐθύγλωττος· ὡς ἔστι καὶ εὐθύγλωττος πέρα τοῦ δέοντος· ἀντὶ τοῦ ἀληθής. Εὐθύδημος· διδάσκαλος

γειτονίᾳ τῶν τυράννων ἐν δεσμοῖς τῆς κιλικίας. ὁ δὲ ἀπολλώνιος πρεσβεύων εἰς κιλικίαν ἐν λόγοις πολλάκις ἴσχυσεν ἔχει καὶ μηδὲ τῆς κεφαλῆς. καὶ γλώττης ἀπηλλαγμένος. ὀφθαλμοί τε ἦσαν τοῦ δὲ αὐτὸν ἐπιφέροντο. ὡς δὲ περίβλεπτος ἦν τῇ ὥρᾳ. ἐγεγόνει δὲ αὐτῷ ἔτη ιδ. ἐπὶ εὐθύδημον ἄγει δὲ τοὺς ἑσμοὺς τῆς κιλικίας. ὃς δὲ τοῦτον ἐπαίδευεν. ὁ δὲ τὰ μὲν διδασκάλου εἴχετο. τὸ δὲ τῆς πόλεως ἦθος ἄτοπόν τε ἡγεῖτο καὶ οὐ χρηστὸν ἐμφιλοσοφῆσαι. τρυφῆς τε γὰρ οὐδαμοῦ μᾶλλον ἅπτονται. σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες. καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον ἢ τῇ σοφίᾳ ἀθηναῖοι. ποταμός τε αὐτοὺς διαρρεῖ κύδνος ᾧ παρακάθηνται καθάπερ τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι. μεθίστησιν οὖν τὸν διδάσκαλον δεηθεὶς τοῦ πατρὸς ἐς αἰγὰς τὰς πλησίον, ἐν αἷς ἡσυχία τε πρόσφορος τῷ φιλοσοφήσοντι. καὶ ἱερὸν ἀσκληπιοῦ ἐπίδηλον τοῖς ἀνθρώποις. ἐνταῦθα ξυνεφιλοσόφουν μὲν αὐτῷ πλατωνικοί τε καὶ χρυσίππειοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ περιπάτου. ὁ δὲ τῶν ἐπικούρου λόγων ἀπεσπούδαζε. διδάσκαλος δὲ ἦν αὐτῷ τῶν πυθαγόρου λόγων εὔξενος. Εὐθυδικία. ὅταν εἰσάγηταί τις κληθησόμενος περὶ ὧν μηδέπω γνῶσις ἐγένετο δικαστηρίου, τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται. περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τί φησι περὶ τούτων παραγράφεσθαι ἐφεῖται. οὐκ ἀκούσαντες τῆς εὐθυδικίας. ὡς εἰκότως. οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ δικάζειν ἐκάθηντο. ἀλλ' ἐπὶ προσχήματι καὶ προσώπῳ δικαστῶν. Εὐθυεπείαις. ὀρθολογίαις. Εὐθυκλῆς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν ἄσωτοι. ἢ ἐπιστολή, ὥς φησιν ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. Εὐθυλήπτων. εὐχερῶς κρατουμένων. εὐκόλων. τοῦτο γὰρ δρᾶν εἰώθασιν αἱ σφοδραὶ ἐπιθυμίαι. οὐκ εὐθυλήπτων ὄντων τῶν ἐπιθυμουμένων. Εὐθυμένης ὄνομα κύριον ἄρχων ἀθηναῖος. ἐφ' οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τὸ μὴ κωμῳδεῖν γραφὲν ἐπὶ μορυχίδου. Εὔθυμος λοκρὸς τῶν ἐπιζεφυρίων. ὃς ἠγωνίσατο πὺξ πρὸς θεαγένην τὸν θάσιον. καὶ ὑπερεβάλλετο μὲν ὁ θεαγένης ἐπερείσας τὸν εὔθυμον. οὐ μέντοι ἐν παγκρατίῳ λαβεῖν ἠδυνήθη τὸν κότινον προκατειργασμένος ὑπὸ εὐθύμου. ἐνίκησε δὲ εὔθυμος τρὶς ἐφεξῆς ὀλυμπιάδας τρεῖς καὶ ἐστεφανώθη. τοῦ θασίου μὴ καταστάντος οἱ δὲ πυγμὴν ἀλλ' ἑτέρων. οὗτος ὁ εὔθυμος ἠγωνίσατο καὶ πρὸς τὸν ἐν τεμέσῃ ἥρωα ἀλύβαντα. ἡ δὲ τέμεσα τῆς ἰταλίας ἐστί. εἰς ἣν ὀδυσσεὺς πλανώμενος περὶ σικελίαν ἦλθεν. ἔνθα εἷς τῶν ναυτῶν μεθύσας καὶ παρθένον βιασάμενος κατελεύσθη ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. καὶ ὀδυσσεὺς μὲν οὐδενὶ θέμενος τὴν ἀπώλειαν ἀπέπλευσε. τούτου δὲ τελευτήσαντος. ὁ δαίμων οὐκ ἀνίει τοὺς ἐν τεμέσῃ ἀνθρώπους ἀπεξεργαζόμενος. καὶ φονεύων. ὥστε καὶ ὥρμησαν φυγεῖν καταλιπόντες τὴν πόλιν. εἰ μὴ ἡ πυθία σφᾶς ἐπέσχε τὸν ἥρωα ἱλάσκεσθαι. τέμενος ἐργασαμένους καὶ κατ' ἐνιαυτὸν τὴν καλλίστην οὖσαν παρθένον εἰς γυναῖκα ἐπιδιδόντας. ταῦτα πολλοῖς ἔτεσι τελούμενα πυθόμενος ὁ εὔθυμος εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος. καὶ τὴν παρθένον ἰδὼν καὶ οἰκτείρας, πρὸς ἔτι καὶ εἰς ἔρωτα ἐλθὼν, ἐνεσκευάσατο ὡς πολεμήσων τῷ δαίμονι. καὶ αὐτὸν μὲν νύκτωρ φανέντα ἐνίκησε. καὶ ἐξήλασεν ὡς μηκέτι αὐτόθι φανῆναι. τὴν δὲ παρθένον γαμετὴν ἠγάγετο. Εὐθύνη. κυρίως ἣν εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς. καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι. κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος. καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσιν. ὅτι τῆς ἐλεφαντίνης ἀθηνᾶς ἣν φειδίας ἐποίησεν. ἐπὶ τῷ ἀναλώματι ἐλεγχθεὶς ὁ περικλῆς καὶ νοσφισάμενος ν' τάλαντα ἵνα μὴ δῷ τὰς εὐθύνας τὸν πόλεμον ἐκίνησε. Εὐθύνας. δίκας. τιμωρίας. Εὐθύνεσθαι. ἐξετάζεσθαι ὀρθοῦσθαι. Εὔθυναι. ὄνομα ἀρχῆς παρὰ ἀθηναίοις. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν. παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες. ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων, τὰς εὐθύνας. Εὐθύνοντες. ὁρμῶντες. Εὔθυνος. εὐθύντης. Εὐθύνουσιν. ἐρωτῶσι. δίκην εἰσπράττουσι. Εὐθυωρία τὸ κατ' εὐθεῖαν. Εὐθυωρὸν, ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν. οὕτως ἀντιφῶν καὶ ξενοφῶν. εὐθυωρὸν. αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. τὸ δὲ ῥεῦμα ἀνεῳγμένον προφθάσαν τὸ στόμα, ἐνέπεσε ἐμπεσὸν κατέπαυσε τὴν πλῆσιν. καὶ διώκων, εὐθυωρὸν ἀπηρίω. Εὐθυρρημονεῖν. εὐθυλογεῖν ἐτυμολόγως. καὶ ῥῆμα εὐθυρρημονῶ. ὅτε λέγει ἀριστοφάνης τὸ δεῖνα τὸ ἐκθησόμενον ἀηδὲς ἐκφαύγειν εὐθέως λέγει, ἵνα μὴ εὐθυρρημονήσῃ. Εὐθὺς ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ. παραυτίκα. ἀριστοφάνης. ἐπίσχες. εὐθὺς γάρ σε τῷ χω μέσον λαβὼν ἄφυκτον. δεξιὰς λαβὼν ἄφυκτον ἔχω. εὐθὺς μέσον λαβών. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν τῶν λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον καὶ ἡττωμένων. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης νεφέλαις. σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοις διδάσκεις ἐντετυλίχθαι. Εὐθὺς καὶ εὐθέως. ἀμφότερα ἑλληνικά. τὸ δὲ εὐθὺ διαφέρει τούτων. οὐ γὰρ τὸ παραχρῆμα σημαίνει. ἀλλὰ τὸ ἕως καὶ εἰς. οἷον. παρέρχεσθαι

κυλ/δη

κυδίδη τὸ παρακείμενον· καὶ τὸ δ' εὐθείας καὶ τὸ ἀσκόπως. Εὐθυσκόπου· ἀκριβοῦς. κατ' εὐθεῖαν. καὶ οἱ μὲν, ἐν τῷ λιμένι ὄντες ἀπεῖρξαν. εὐθὺ δὲ Παχύνου ἐφέροντο. Εὐθὺ τοῦ Διὸς· ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν Δία. Εὐκαρδίως· προαιρετικῶς. ἡ δὲ κόρη ὑπακούει προθύμως τε καὶ εὐκαρδίως. Εὐκατάπρηστος· εὐκατάκαυστος. Εὐκατεργάστου· εὐχειρώτου. εὐδιαλύτου. τῆς οἰκονομίας οὔσης εὐκατεργάστου. Εὐκαιρία. ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς πάνυ ὠρέγετο τῆς ἐφέσου διὰ τὴν εὐκαιρίαν. δοκεῖ δὲ κατὰ μὲν κατὰ ἰωνίαν καὶ τῶν ἐφ' ἑλλησπόντου πόλεων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἀκροπόλεως ἔχειν θέσιν. κατὰ δὲ τῆς εὐρώπης ἀμυντήριον ὑπάρχειν ἀεὶ τοῖς τῆς ἀσίας βασιλεῦσιν εὐκαιρότατον. Εὐκέαστον· τὸ εὔσχιστον. Εὔκερως βοῦς ὁ καλὰ κέρατα ἔχων. εὔκαιρος δὲ ὁ καλὸς καιρός. καὶ εὐκαίρως ἐπιρρηματικῶς. ἀντὶ τοῦ ἁρμόζοντος εἰς καιρὸν δέοντα. εὐκαίρως δὲ παριόντος κράτητος ὁ βιβλιοπώλης δείξας αὐτὸν φησί, τούτῳ παρακολούθησον. Εὐκαιρεῖν· πλουτεῖν. ὁ δὲ, ἐκέλευε τῶν πολιτῶν τοὺς δοκοῦντας εὐκαιρεῖν τοῖς βίοις. Εὐκαιρίαν. ὁ δὲ, θαυμάσας τὴν τῆς πόλεως θέσιν καὶ τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν, πρός τε τοὺς ἐντὸς ἰσθμοῦ, καὶ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπολαμβανομένους τόπους, καὶ αὖθις. οἱ δὲ, ἐθαύμαζον τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας καὶ τὴν τοῦ νείλου εὐκαιρίαν. Εὐκηλήτειρα καὶ εὐκηλήτρια ἡ ἡσυχάστρια. Εὔκηλος· ὁ ἥσυχος. Εὐκλεές· ἔνδοξον. Εὔκλεια. ἡ δόξα. ἡγεῖσθαι μὲν ἀγαθὸν οὐδὲν εἶναι τὴν εὔκλειαν. ἀντιποιεῖσθαι δὲ αὐτῆς ἱκανῶς ὠφελείας ἕνεκα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὡς τῶν φιλοσόφων δόξαν τοῦ ἀσχημονεῖν οἴχεσθαι ἐκ τοῦ βίου πᾶσαν αἰδῶ καὶ ζήλωσιν τοῦ ἀμείνονος ἤθους. καὶ αὖθις. ἰώσηπος θέμενος εὐκλείας ἐνδεέστερον τὸ ζῆν. Εὐκλείδης μεγαρεύς, μεγάρων δὲ τῶν ἐν τῷ ἰσθμῷ φιλόσοφος. καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν μεγαρικὴν αἵρεσιν εἰσηγάγετο. ἣν δὴ καὶ διαλεκτικὴν καὶ ἐριστικὴν προσηγόρευσεν. γέγονε δὲ μαθητὴς σωκράτους μεθ' ὃν ἰχθύας εἶτα στίλπων, ἔχων τὴν σχολήν. συνέγραψε δὲ διαλόγους· ἀλκιβιάδην. αἰσχίνην κρίτωνα. φοίνικας. λαμπρίαν. ἐρωτικὸν καὶ ἄλλα τινά.

Εὔκλεισον ἀντὶ τοῦ δόξης καὶ εὐκλείας ἀξίωσον. προφέρων ἀμετέραν εὔκλεισον γενεάν. Εὐκληρία. εὐτυχία. Εὐκολίνη. ἡ εὔκολος πόλις. Εὔκολος. ἁπλοϊκὸς τὸν τρόπον καὶ ἐλευθέριος. ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. ὁ δὲ, ἁπλοῦς ἦν καὶ μάλα εὔκολος. συμπειθόμενος καὶ παραληγόμενος ἀγωνιᾶν τὸν ἀνδράποδον. καθάπερ ὁ λύσανδρον τινὰ καὶ θεμιστόκλειον ἐφελκυσότα δεινότητα καὶ πανουργίαν. Εὐκραής. ἀντὶ τοῦ εὔκρατος. Εὐκρινές· εὐχερές. Εὐκρίνεια. ἡ καθαρότης. Εὐκρινὴς συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρουσίας ὑγιαίνας λέγεται. διὰ τὸ εὐκρινεῖσθαι. οὗτοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τιθέασι κατὰ ἀντίφρασιν. Εὔκριτος ὄνομα κύριον. Εὐκταῖον εὐχῆς ἄξιον. κλῦτε μοι ὑμεῖς. παρὰ ἐμοὶ δειπνήσατε πρότερον ἀμφότεροι. θύω τυγχάνω ἱερὰ εὐκταῖα καὶ τοὺς παῖδας ἄγων ἴθι. καὶ τῶν φίλων οὓς χρῄζεις. καὶ εὐκταῖος. Εὐκτήμονος· πλουσίου. Εὐκτὸν ἐπιθυμητικόν. ἀγαθίας. οἱ δὲ φράγγοι ἀφειδῶς ἐνέκειντο ὡς τὸν ναρσῆν ζωγρήσοντες. καὶ πόνῳ ξὺν βραχεῖ πέρας εὐκτὸν ἐπιθήσοντες ἅπαντι τῷ πολέμῳ. Εὐλάβεια. παρὰ σοφοκλεῖ, εὔνοια καὶ σκέψις. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν εὐλάβεια τῶν ποιουμένων οὐ τὸν φόβον φησὶν νῦν. Εὐλάβεια. ἡ καθαρότης καὶ ὁ φόβος. εὐλαβία δὲ ὄνομα κύριον. Εὐλαβεῖτο. Εὐλαβηθείς. τῶν ῥωμαίων τὸ πρόθυμον εὐλαβηθεὶς ὅπερ εἶχε στρατοῦ ἑαυτοῦ ἑπομένοις ἐσήμαινε διὰ τείχους ἐπικουρεῖν. καὶ πισίδης οὐκ ηὐλαβήθη τὰς ἐνοχλούσας νόσους. Εὐλαβής. ὁ εὖ τὸ πρᾶγμα ἐπιλαμβανόμενος. ὁ μὴ προχείρως τινὶ ἢ ἐφ' ὃ εἰς λαβὴν ἐπιτήδειον. οἷον εὐλαβὴς μάχαιρα. ἢ ὁ εὖ περιλαμβάνων τὸ μέλλον. δύσληπτος. δὲ ὁ δυσχερὴς ἀπὸ τῶν χειρῶν. Εὐλαβοῦ φυλάσσου. εὐλαβοῦ ἡ μὴ ἐκφύγωσι. καὶ τὸ οἶδε τὰ σόφους ἅσπερ εὐκράτης ἐφθέγγετο εὐθὺ τῶν κυρηβίων ἐπὶ τῶν φθεγγόντων ἀριστοφάνης. καὶ εὐλαβοῦμαι αἰτιατικῇ. γενικῇ δὲ ἀψύχων εὐλαβοῦμαι. εἰ γὰρ βαπτίσωσι. Εὐλαβῶς. ὁ δὲ φίλιππος ὁρῶν τοὺς ἀχαιοὺς εὐλαβῶς διακειμένους πρὸς τὸν πρὸς ῥωμαίους πόλεμον, ἐσπούδαζε πάντα τρόπον ἐμβιβάσαι αὐτοὺς εἰς ἀπέχθειαν. Εὐλάκα τὸ ἄροτρον παρὰ θουκυδίδῃ ἐν χρησμῷ τινί. δωρὶς δὲ ἡ λέξις. Εὐλαὶ σκώληκες. καὶ εὐλαὶ τῶν σκωλήκων. ἡ δὲ φερετίμα ἡ κυρήνης βασίλισσα αὐτῶν ἔδρασε δίκην. ἔτι ζῶσα ἐξέζεσεν εὐλαιῶν ὅ ἐστι σκωλήκων. ὥς φησι βάβριος ἐν μυθικοῖς. καὶ αὖθις ἐξέζεσε ζῶν κακοῖς θείοις. οἱ μὲν εὐλαῖς. οἱ δὲ, ὅτι οὕτως φθειρσὶ δὲ μᾶλλον ἦν οὗτος φθειρσὶν ἐμήν. Εὐ

ληπτος· ὁ ταχέως λαμβανόμενος. Εὐλόγησα ἢ οὐκ ηὐλόγησα· ὡς ἀττικοί περ τὸ εὐλόγησα εὐλο-
γημένος γὰρ λέγεις καὶ οὐκ ηὐλογημένος. Εὐλογείτωσαν· εὐλογείτωσαν· ἐπαινείτωσαν. Εὐ-
λόγηκεν· ἐβλασφήμησεν· ἐπὶ τοῦ ἰὼβ εὐλογῶν εὐλογήσει. Εὐλογῆσαι· ἐπαινέσαι· ὑμνῆσαι· ἐγ-
κωμιάσαι. ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός· αἰτιατικῇ· καὶ
δεῖναι προσήκει· ὡς εὐλογοῦντες μὲν οἱ ἄνθρωποι τὸν θεὸν λόγους αὐτῷ προσφέρουσι μόνους· ἔργῳ
δὲ αὐτὸν εὐεργετῆσαι οὐ δύνανται· ὁ δὲ θεὸς εὐλογῶν, βεβαιοῖ τοὺς λόγους τῷ ἔργῳ καὶ παντοδα-
πὴν παρέχει φορὰν ἀγαθῶν τοῖς εὐλογουμένοις. Εὐλογιστής. Εὐλογιστίας· εὐλογίας εὐβου-
λίας. Εὔλογον ἀξίωμα δ' πλείονας ἀφορμὰς ἔχον εἰς τὸ ἀληθὲς εἶναι, οἷον βιώσομαι αὔριον.
λόγου ἀποτεινομένου πρὸς κλεάνθην τὸν φιλόσοφον καὶ πτολεμαῖον τὸν βασιλέα περὶ τοῦ δο-
ξάζειν τὸν σοφόν· καί τινος εἰπόντος ὡς οὐ δοξάζει, βουλόμενος ὁ βασιλεὺς ἐλέγξαι αὐτὸν κηρί-
νας ῥόας ἐκέλευσε παρατεθῆναι. τοῦ δὲ σοφοῦ ἀπατηθέντος, ἀνεβόησεν ὁ βασιλεὺς ψευδεῖ συγκα-
τατεθεῖσθαι αὐτὸν φαντασίᾳ. πρὸς ὃν ὁ σοφὸς εὐστόχως ἀπεκρίνατο εἰπὼν, οὕτω συγκατατεθεῖσθαι
οὐχ ὅτι ῥόαι εἰσὶν ἀλλ' ὅτι εὔλογόν ἐστιν ῥόας αὐτὰς εἶναι· διαφέρειν δὲ τὴν καταληπτικὴν φαν-
τασίαν τοῦ εὐλόγου. Εὐλόφως· γενναίως. ὁ δὲ πρὸς τοὺς ἐπαναστάντας εὐλόφως ἀγωνισά-
μενος, ἀπέδειξεν ἀληθεύοντα τὸν λόγον ὃν ἔφη σωκράτην εἰπεῖν ὁ ξενοφῶν, πρὸς ἰσχόμαχον, ὡς
ἔστιν ἄρα τὸν ἀγαθὸν ὠφελεῖσθαι καὶ ὑπὸ τῶν βλάπτειν αὐτὸν πειρωμένων. καὶ αὖθις· εὐλόφῳ
αὐχένι τὴν ἄσκησιν ὑπομένων ἐφαίνετο· οὔτε τὸ σῶμα κεκακωμένος οὔτε τὴν ψυχὴν τεταλαιπω-
ρημένος. Εὔλυτος· μάρκος ἀντωνῖνος φησὶν ἔστω ἀναμένων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὔλυ-
τος μήτε ὅρκου δεόμενος μήτε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. Εὐμάθεια· τὸ καλῶς μανθάνειν.
Εὐμαρείη· ἀπόπατος παρὰ ἡροδότῳ. Εὐμάρεια· ἡ εὐκολία. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐκο-
σμία παρὰ μάρκῳ ἀντωνίνῳ. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· οὐ βαθὺ πέπλος εὐμαρέις. Εὐμαρεῖα·
ἡσυχία παρὰ ἡροδότῳ. τοῦτο φυγῆς τῶν ἀνρίβα πλείονα εὐμάρειαν παρέσχε. διώκει γὰρ οἱ
πετρώμενοι ἦσαν ἥκιστοι. Εὐμαρεῖαι· εὐχέρειαι. τὸν πλοῦτον κτήσασθαι μὲν εὐμαρές· φυ-
λάξασθαι δὲ οὐ ῥᾴδιον. Εὐμαρὴς εὔκολος εὐχερής. εὔμαρις δὲ θηλυκόν. Εὔμαιος· ὄνομα κύ-
ριον. Εὐμενὴς βασιλεὺς μακεδόνων. ὃς τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν· τῇ δὲ τῆς
ψυχῆς λαμπρότητι προσαντεῖχεν. ἀνὴρ ἐν μὲν τοῖς πλείστοις οὐδενὸς δεύτερος τῶν καθ' αὑτὸν βασι-
λέων γενόμενος· περὶ δὲ τὰ σπουδαιότατα καὶ κάλλιστα μείζων καὶ λαμπρότατος. ὅς γε πρῶτον μὲν
λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν συνεσταλμένην τελέως εἰς ὀλίγα καὶ λιτὰ πολισμάτια
ταῖς μεγίσταις τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. οὐ τύχῃ δὲ πλεῖον
συνεργῷ χρώμενος οὐδὲ κατὰ περιπέτειαν ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας. ἔτι δὲ πράξεως
τῆς αὐτοῦ. τῶν καθ' αὑτὸν βασιλέων· δεύτερον φιλοδοξότατος ἐγένετο, καὶ πλεῖστα μὲν πόλεις ἑλληνίδας εὐ-
ηργέτησε· πλείστους δὲ κατ' ἰδίαν ἀνθρώπους ἐσωματοποίησε. τρίτον ἦν ἀδελφοὺς ἔχων τρεῖς· καὶ τὴν ἡλι-
κίαν καὶ πρᾶξιν πάντας τούτους συνέσχε πειθαρχοῦντας αὐτῷ καὶ δορυφοροῦντας καὶ σώ-
ζοντας τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. τοῦτο δὲ σπανίως εὕροι τις ἂν γεγονός. ὁ δὲ εὐμενὴς οὗτος
ὑπὸ ἀντιγόνου ἀναιρεῖται ἀνὴρ σοφώτατος ἦν κατὰ τοὺς λοιποὺς τῶν μακεδόνων, δόξας εἶ-
ναι καὶ ἀνεπίληπτος ἐν στρατηγίαις ὡς καὶ τῷ ἔπειτα χρόνῳ παρασχεῖν ὄνομα. Εὐμενί-
δες αἱ ἐριννύες. αἳ εἰσι κατὰ χθόνιοι δαίμονες. μεταβαλεῖν δέ φασιν αὐτὰς τὸ ὄνομα ἐπὶ ὀρέστου.
τότε γὰρ πρῶτον εὐμενίδας κληθῆναι εὐμενεῖς αὐτῷ γενομένας. κριθέντι νικᾶν παρὰ ἀθη-
ναίοις καὶ ὁλοκαυτώσαντι αὐταῖς οἶν μέλαιναν. φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἑτέρας φησὶ τὰς σε-
μνὰς θεὰς τῶν εὐμενίδων. σοφοκλῆς. αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαί σφ' ἔχουσι γῆς τε καὶ σκότου κόραι.
καὶ παροιμία· ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά· ἐπὶ τοῦ ὅσον τὰς εὐμενίδας ἄλλοι ἄλλως καλοῦσιν· ἀλλὰ οὖν ὀνόμα-
τα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται. παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα. τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς εὐμενίδας κατ' εὐφη-
μισμὸν τὰς ἐριννύας. Εὐμενίδες αἰσχύλος εὐμενίσιν. εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν ὀρέστου
φησίν. ὡς ἡ ἀθηνᾶ ἐπράϋνε τὰς ἐριννῦς ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν ὀρέστην. καὶ εὐμενίδας αὐ-
τὰς ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ τρεῖς ἀληκτώ· μέγαιρα· τισιφόνη. Εὐμεταβολότερος· [illegible] κόθορνος

εἶδος ὑποδήματος ἑκατέρῳ ποδὶ ἁρμόζον. ὅθεν καὶ Θηραμένην τὸν ἐπὶ τῶν λ΄ καὶ τὸν κόθορνον ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῷ οὐ συνεχῶς μεταβαλλομένῳ. ἡ παροιμία. Εὐμολπία. πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος ἡ εὐφωνία ἡ ἐμμέλεια. Εὐμολπίδαι. γένος ἀπὸ τοῦ Θρᾳκός. οἳ καὶ τὴν μύησιν εὗρον. ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱοῦ. ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτος ἱεροφάντης· ἀφ' οὗ αἱ τῶν Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες. καὶ αὖθις. εἶτα μέντοι τοῦ δ' ἐνθέμενος τὰ σεμνὰ Εὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων καὶ τῶν ἄλλων γενῶν ἱερῶν τε ὄντων καὶ θεοφιλῶν ἐπέρρεπον δὲ καὶ ἐκείνῳ σοφίαν προελόμενος. Εὔμολπος Ἐλευσίνιος ἤτοι Ἀθηναῖος υἱὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ. ὡς δέ τινες, μαθητὴς Ὀρφέως ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὁμήρου. γέγονε δὲ καὶ πυθιονίκης. πρὸς λύραν γὰρ ὑπεδείκνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος ἔγραψε τελετὰς Δήμητρος. καὶ τὴν τῶν μυστηρίων παράδοσιν τὴν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ γενομένην. ἔστι δὲ πάντα τρισχίλια χειροσκοπικά. περὶ δὲ βιβλίον ἕν. Εὐμοιρία. εὐκληρία. καὶ εὐμοιρότερον εὐτυχέστερον. οἱ δὲ τοὺς ἀχρείους σφῶν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ πιεζόμενοι, ἐξέβαλον εἰς τὸ μεσοτείχιον καὶ ἐκτείνοντο εὐμοιρότερον ὑπὸ τῶν πολεμίων εἰς θέαν καὶ νόησιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ ψαδίως εὐμοιρεῖν. Δαμάσκιος. Εὐμοιροῦσιν. Εὐνασκοίτας. ἀγηνύρας. καὶ εὐνίων τῶν στρωμάτων. οἱ μὲν, ἐκ τῶν εὐνίων ἀποπηδῶν. οἱ δὲ ὡπλίζοντο ἀμελῶς. Εὐνείκα. Σαλαμινία. Εὐνηθέντας κατακοιμηθέντας. Εὔνικος. ὄνομα κύριον. Εὐνίδαι. γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομαζόμενον. ἦσαν δὲ κιθαρῳδοὶ πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρείαν. Εὖνις ἡ γαμετή. Εὖνις ἐστερημένη τῶν ἐπιτηδείων. Εὐνοϊκῶς. φιλικῶς. πιστῶς. Εὐνομία. εἰρήνη. Εὐνομιανὸς ὄνομα κύριον. τὸν δὲ Εὐνομιανὸν εἷλου Βελισάριος τὸ θεῖον λουτρόν. ἀναβάπτισαι. χερσὶ δὲ οἰκείαις ἀνελόμενος εἰς ποίητον ἐποιήσατο παῖδα. ἦ περ εἰς ποιεῖσθαι χριστιανοῖς νόμος. Εὐνομουμένη. εἰρηνεύουσα. εὐθυνουμένη. καλῶς διοικουμένη. Εὐνόμιος. οὗτος Κυζίκου προβάλλεται ἐπίσκοπος ἐπὶ Οὐάλεντος βασιλέως. ὑπογραφεὺς δὲ οὗτος ἐγένετο Ἀετίου τοῦ ἐπικληθέντος ἀθέου. συνὼν δὲ αὐτῷ, τὸν ἐκείνου σοφιστικὸν τρόπον ἐζήλωσε. λεξειδίοις σχολάζων καὶ ποιῶν ἑαυτῷ σοφίσματα, οὐκ ᾐσθάνετο. ἐκ τούτων τυφωθεὶς ἐβλασφήμει. ἐξέπεσε. τὸ Ἀρείου δόγμα ζηλῶν. κατὰ πολλὰ δὲ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασι πολεμῶν. ὀλιγομαθῶς μὲν ἔχων πρὸς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ μὴ δὲ συνιέναι αὐτὰ δυνάμενος. πολύχους δὲ τὴν λέξιν. καὶ τὰ αὐτὰ περιστρέφων ἀεί. καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ. ὡς δεικνύουσιν οἱ ζ΄ τόμοι οὓς ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολάς. πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτοὺς ἀναλώσας τῆς ἐπιστολῆς τὸν σκοπὸν ἑλεῖν οὐκ ἠδυνήθη. ἐφάμιλλοι δὲ αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι τυγχάνουσιν. ἐν πολυλεξίᾳ ἔχοντες νοημάτων ἐπίλειαν. Εὐνοίας. φιλίας. τὸν δὲ στρατὸν ὡς καταρασόμενον, ἐλθεῖν αὐτὸν παρακαλοῦσι, δι' εὐνοίας εἶναι τῷ θεῷ. Εὐνοοῦσι.

Εὔνους. Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς τοπικοῖς. δεῖξαι θέλοντες τὸν φίλον μὴ εἶναι εὔνουν ἀεὶ, εὔνους μὲν ὀρθῶς νοῶν καὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ἀγαθὰ νοῶν. οὐ πάντα δὲ ὀρθῶς ὁ φίλος νοεῖ. ὁ δὲ τόπος οὗτος τὸ μὲν πιθανὸν καὶ ἔνδοξον καὶ διαλεκτικὸν ἔχει, οὐ μὴν ὑγιὲς τὸ λεγόμενον ἐπὶ πάντων. οὔτε γὰρ εὐθάλασσος λέγεται ὁ ἔχων ἀγαθὴν θάλασσαν. οὔτε εὔχειρ ὁ καλὰς ἔχων χεῖρας. ἀλλ' ὁ πρακτικός. οὔτε μεγαλόψυχος ὁ ἔχων ψυχὴν μεγάλην. διὸ οὐδὲ εὐδαίμων ὁ σπουδαῖος ὡς ἤδη καὶ τὸν δαίμονα ἔχων τὸν ἐν αὐτῷ. καὶ τὸ τοῦ φίλου ἔργον αἱρετώτερον ἢ τὸ τοῦ εὔνου. καὶ φιλία εὐνοίας. ἔστι δὲ τοῦ μὲν φίλου ἔργον, ἡ μετὰ βουλήσεως πρᾶξις τῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν φίλον. τοῦ δὲ εὔνου ἡ βούλησις μόνον. καὶ ἐπεὶ φιλία εὐνοίας αἱρετωτέρα, καὶ τὸ τῆς φιλίας ἔργον, τοῦ τῆς εὐνοίας αἱρετώτερον. καὶ τὸ εὖ ποιεῖν τοὺς φίλους, τοῦ κακῶς ποιεῖν τοὺς πολεμίους. καὶ ἔστι τὸ μὲν εὖ ποιεῖν τοὺς φίλους ἔργον τοῦ ἐλευθερίου. τὸ δὲ κακῶς τοὺς ἐχθροὺς, τοῦ ἀνδρείου. Εὔνους. ὁ σφάλτης. τοῦ τοκέως δύναται λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου. Εὐνούστατα. φιλίως. Εὐνοῦχος. ἀνήρ τις ἦν. εἴδει μὲν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι διὰ τὸν ἐπικούρου λόγον. τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενόμενος. ὁ χλούνης τε καὶ γύννις ὥσπερ ἐπιλαθόμενος, ὤθησεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον, φέρων. ἔνθα δή που τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν. ὅτι Ἀριστόνικος ὁ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως εὐνοῦχος ἦν. ἀλλ' ἀνδρώδης τὴν προαίρεσιν. Εὔξενος, οὐ πάνυ σπουδαῖος. οὐ γὰρ ἐνεργῶ τῇ φιλοσοφίᾳ

χρώμενος, γαστρός τε γὰρ ἡττῶν ἦν καὶ ἀφροδισίων καὶ κατὰ τὸν ἐπίκουρον ἐσχημάτιστο. τὰς δὲ πυ-
θαγόρου δόξας ἐγίνωσκεν, ὥσπερ οἱ ὄρνιθες ἃ μανθάνουσιν παρὰ τῶν ἀνθρώπων. τὸ εὖ χαῖρε καὶ τὸ
εὖ πρᾶττε καὶ τὸ ζεὺς ἵλεως καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ ὄρνιθες λέγοντες, οὔτε εἰδότες ὅτι λέγουσιν οὔτε
διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶτταν. ὁ δὲ ὥσπερ οἱ νέοι τῶν ἀετῶν
ἐν ἁπαλῷ μὲν τῷ πτερῷ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν. ἐπει-
δὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας· ἄλλως τε κἂν λίχνους αἴσθωνται καὶ κνίσσης
ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους, οὕτω καὶ ὁ ἀπολλώνιος προσεῖχε τῷ εὐξένῳ παῖς ἔτι. καὶ ἤγετο ὑπ'
αὐτοῦ. προελθὼν δὲ εἰς ἔτος ις ὥρμησεν ἐπὶ τὸν πυθαγόρειον βίον πτερωθεὶς ἐπ' αὐτὸν ὑπό τινος
κρείττονος. οὐ μὴν ἐπαύσατο τὸν εὔξενον ἀγαπῶν. ἀλλ' ἐξαιτήσας προάστειον ἐν ᾧ κῆποί τε ἁπαλοὶ ἦσαν
καὶ πηγαὶ τοῦτον ἀγαγὼν, ἔφη. σὺ μὲν ζῆθι τὸν σαυτοῦ τρόπον. ἐγὼ δὲ τὸν πυθαγόρου ζήσομαι.

Εὔξεινος ὄνομα πελάγους. ὁ πόντος λέγει ἡρόδοτος. πελαγέων γὰρ πάντων ἐστὶ θαυμασιώτα-
τος. Εὐξίθεος. προδότης ἠλείων. Εὔξοον. καλῶς ἐξεσμένον. Εὐοδία. ἡ καλὴ ὁ-
δός. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα. εὐωδία δὲ ἡ εὐοσμία διὰ τοῦ ω μεγάλου. Εὐοδιανὸς ὄνομα κύριον.
Εὐοδίας ὄνομα κύριον. Εὔοδος. ῥόδιος ἐποποιὸς γεγονὼς ἐπὶ νέρωνος. ὁ θαυμαζόμενος
εἰς ῥωμαϊκὴν ποίησιν. τούτου βιβλία οὐ φαίνεται. Εὐομιλώτατος. εὐόργητος. πρᾶος. Εὐορ-
γήτως. ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως. ὀργὴ ὁ τρόπος παρὰ θουκυδίδῃ. Εὐορκία. τὸ καλῶς ὀμνύειν. Εὐόρ-
κου. ἀληθοῦς εὐσεβοῦς. ἡσίοδος. ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων. καὶ αὖθις ἀνεῖ τινι
χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις. Εὔοπτος ἀντὶ τοῦ εὐόφθαλμος. Εὐόφθαλμον τὸ εὔοπτον. καὶ εὐόφ-
θαλμος ἀντιφῶν. ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς. Εὐοχεῖται ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ καλῶς ἡνιοχεῖται. εὐω-
χεῖται δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεται ἐν τραπέζῃ. Εὐοψίαν ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν. Εὐωδία. ἡ εὐο-
σμία. Εὐωδοῦτο κατευωδοῦτο καὶ εὐωδώθη. κατευωδώθη. Εὐωνίκη ὄνομα κύριον. Εὔ-
ωνον. εὐτελές. καὶ εὔωνος ὄνομα κύριον. Εὐώνυμον. τὸ ἀριστερόν. Εὐωρία. ψιλῶς. τὸ μὴ
πάνυ φροντίζειν ἀλλὰ ῥαθυμότερόν πως ἔχειν. Εὔωπος. ἡ εὐόφθαλμος. Εὔωροι ἀπα-
φύλακτοι. εὐφορίων. οὐδέ τοι εὔωροι θυέων. παρὰ τὸ εὐωρεῖν καὶ φυλάσσειν κατὰ ἀντίφρασιν.

Εὐωρῶ τὸ παίζω. Εὐωχία ἡ τράπεζα. Εὐωχοῦμαι γενικῇ. Εὐπάθεια. διάχυσις καὶ ἄ-
νεσις τῆς ψυχῆς καὶ σαρκός. ἡ εὐπάθεια διαιρεῖται εἰς χαρὰν εὐλάβειαν. βούλησιν. καὶ τὴν μὲν χα-
ρὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ λύπῃ φασὶν οὖσαν εὔλογον ἔπαρσιν. τὴν δὲ εὐλάβειαν τῷ φόβῳ οὖσαν εὔλογον ἔκκλι-
σιν. φοβηθήσεσθαι μὲν γὰρ τὸν σοφὸν οὐδαμῶς. εὐλαβηθήσεσθαι δέ. τῇ δὲ ἐπιθυμίᾳ ἐναντίαν εἶναι τὴν βούλησιν
οὖσαν εὔλογον ὄρεξιν. καθάπερ οὖν ὑπὸ τὰ πρῶτα πάθη πίπτει τινὰ, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τὰς πρώ-
τας εὐπαθείας. καὶ ὑπὸ μὲν τὴν βούλησιν εὔνοιαν. εὐμένειαν. ἀσπασμόν. ἀγάπησιν. ὑπὸ δὲ τὴν
εὐλάβειαν αἰδῶ. ἁγνείαν. ὑπὸ δὲ τὴν χαρὰν, τέρψιν εὐφροσύνην, εὐθυμίαν. Εὐπαθεῖσθαι.
ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν καὶ διαχεῖσθαι. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν τοῖς καπηλείοις διεκελεύετο εὐπαθεῖ-
σθαι. καὶ εὐπαθοῦντες ὑγιαίνοντες τρυφῶντες. Εὐπαλάμων ὕμνων. ἀντὶ τοῦ εὐδια-
κεχειρισμένων. ἢ συντεταγμένων. τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων ἀντὶ τοῦ εὖ διακεχειρισμέ-
νων. ἢ συντεταγμένων. Εὐπαράγωγος. εὐπειθής. ἀριστοφάνης ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ
θωπευόμενός τε χαίρεις κἀξαπατώμενος πρὸς τὸν λέγοντα ἀεὶ κέχηνας. ὁ νοῦς δέ σου παρὼν
ἀποδημεῖ. καὶ αὖθις ὁ δὲ εὐηθέστερος ἦν καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος. Εὐπαρα-
χὸν ἀντὶ τοῦ παραχόντος. δῆλον ὅτι τοῦ δαίμονος ὅ ἐστι δωρησαμένου τὴν νίκην. Εὐπά-
ρεδρον καλῶς παραμένον καὶ διηνεκῶς. Εὐπάρειστο. Εὐπάροιστον εὐπαράγωγον. Εὐπάρυ-
φα. εὐκατέργαστα ἢ πλούσια. ἰδὼν διογένης ὁ κύων εὐπάρυφόν τινα ἐννοεῖν θῶ ἔφη. τοῦτο μεταπω-
λεῖ. ἔπειτα ἐς τὰ ἱμάτια ἠξίουν ἅπαντες εὐπάρυφοι εἶναι κομψοτέραν ἢ κατὰ τὴν ἑκάστου
ἀξίαν ἐνδιδυσκόμενοι τὴν ἐσθῆτα. ἔκειτο γὰρ αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα δὴ προσηκόντων παρεῖναι. τὸ δὲ
χιτῶνος τοῦ ἀμφὶ τὰς χεῖρας μέρος αὐτοῖς τὰ μὲν εἰς τὸν καρπὸν ξυνῄει σφίσιν ἐς στενὸν μάλιστα. τὰ
δὲ ἐνθένδε ἄχρις ἐς ὦμον ἑκάτερον ἐς ἄφατόν τι εὖρος διεκέχυτο ὁσάκις αὖτις ἡ χεὶρ σείοιτο.
ἀναβοῶσιν ἐν τοῖς θεάτροις τε καὶ ἱπποδρομίαις τοῦτο δὴ μέρος ἀτεχνῶς ᾔρετο αἴσθησιν παρε-

χόμενοι τοῖς ἀνοήτοις ὅτι δι' αὐτοῖς οὕτω καλὸν τὸ σῶμα καὶ ἁδρὸν ἂν εἴη. ὥστε πλεῖν καὶ αὐτοῖς πρὸς τῷ τοιούτῳ ἱματίῳ καλύπτεσθαι. καὶ οὐ κοινὸν ὅτι δι' αὐτοῖς τῆς ἐσθῆτος ἐρραιωμένω τε καὶ καινῷ, πολλῷ ἔτι μᾶλλον τὸ τοῦ σώματος ἐξίτηλον διελέγχεται. Εὐπατέρεια. ἡ καλὸν πατέρα ἔχουσα. καὶ εὐπάτερος. ὄνομα κύριον. Εὐπατρίδαι. αὐθιγενεῖς. Εὐπερίκοπος. ὁ δὲ ἵππος τοῖς ἐντυχοῦσιν εὐπερίκοπος ἦν καὶ ἀνεπίφθονος. Εὐπερίοπτον. εὐκαταφρόνητον. καθ' ἃ ἐπὶ γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπερίοπτον ἐσομένην. εἰ δὴ τῆς πρώτης πείρας οἱ ἐπαναστάντες κρατήσειαν. Εὐπερίστατον. μωρόν, ταχέως περιϊστάμενον. καὶ ὁ ἀπόστολος. καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν. Εὐπέτεια. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ πολλὴν εὐπέτειαν, τῆς ὑπαίθρου ἐκράτησαν. εἴτε κατ' εὐπέτειαν ἀπανιστάμενος μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν, εἴτε ἄλλο τι γνώσκοντες. ὁ δὲ Γανυμήδης κατ' εὐπέτειαν ἑαυτὸν ξίφει διειργάσατο. τουτέστιν εὐχερῶς. φύσει γὰρ πάντες οἱ τὸ εὐπετὲς ἕπονται. Εὐπετής. εὐχερής. καὶ εὐπετῶς, ῥᾳδίως. εὐχερῶς. εὐκόλως. καὶ εὐσταλῶς.

Εὐπεφυκώς. ἁρμόδιος. παρεκελεύσατο ἐμβαίνειν τοὺς στρατιώτας. καὶ γὰρ ἦν εὐπεφυκὼς εἰ καὶ πρὸς ἄλλο τι πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν καὶ συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακελευομένους.

Εὐπείθεια. Εὐπείθιος καὶ Ἀρχιάδας. δύο υἱοὶ ἠγίου. καὶ ὁ μὲν Εὐπείθιος εὐφυέστερος ἐγένετο. τὰ δὲ ἤθη ἐπεσυρμένος εἰς ἰδιωτισμόν. ἤδη δέ τι καὶ ἀτοπώτερον ἢ κατὰ ἰδιώτην ἔχων. ὡς δὲ συλλήβδην εἰπεῖν, πολλῷ τοῦ πατρὸς ἀπολειπόμενος. ὁ δὲ Ἀρχιάδας τὸ μὲν ὅλον τοῦ πατρὸς οὐκ ὀλίγῳ διαφέρων εἰς ἀρετὴν καὶ τῶν πολλῶν. τὰ δὲ εἰς φιλοσοφίαν ἄγοντα παρειμένος. ἅτε πρὸς ταῦτα ἀνάγωγος ὤν. διὰ τὴν [illegible]. ἱερὰν δὲ ζωὴν προβεβλημένος εἴπερ τις ἕτερος. καὶ πολυτελεῖς ἀσκήσας ἱερῶν ἔργων τε καὶ λόγων οὐδὲν ἐνδεέστερον τοῦ πατρός. ἔχω δὲ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὑγιᾶ μαρτυρεῖν. ὁ δὲ Ἀρχιάδας καὶ τοῦ καθαροῦ συνειδότος ἐπεμελεῖτο διαφερόντως οὐδὲν ἧττον τῶν φιλοσοφούντων. ἢ νοῦν αἰσθάνεσθαι πάντων. καθ' ἀνομίαν δὲ καὶ αὐτὸς ἑκάστοτε τῶν ἀμφ' αὐτόν. κενοῦ φυσήματος ἀνωτέρω ἐμπεπλησμένων. παθῶν δὲ παντοίων κατάμεστοι ὄντες οὐδὲ ἐν μέσοις αὐτοῖς τοῖς δρωμένοις οἷοί τε ἦσαν, ἤθεσι μετρίοις ἐγκαρτερεῖν. ἐπεὶ τά γε ἔξω μισγάγκεια κοινῶν ἐφαίνετο μηδὲν διαφέρουσα τῆς τῶν ἀγελαίων ἀνθρώπων. ὁ δὲ οὖν Διομήδης διέφθαρτο καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς συνουσίας καὶ οὐδὲν ἔχων ἔξαρμα φύσεως. ἔτι ταπεινότερος ἐγεγόνει πρὸς τὰ ἐπιταττόμενα καίτοι ὑπὸ κολάκων διεφθαρμένην τὴν διάνοιαν. εὐφυὴς τε γεγονὼς ὁ ἀνὴρ πρὸς φιλοσοφίαν ἢ οὐδὲν ἀλλοτρίῳ κακῷ βλάπτεται οὐδὲ φθείρεται οἰκείῳ ἢ μόνῳ ὡς ἔφη Σωκράτης. διὸ καὶ φιλοσοφίαν ἐλυμήνατο τοῦτο αὐτὸ οἴκοθεν ὄνειδος. ὅν τε ἔδει μάλιστα διασώζειν καὶ θεραπεύειν πρὸς τὸ βέλτιστον, τοῦτον πρὸς τὰς δυναστείας ἀναστρέφοντες καὶ μετεωρίζοντες ἐς αὔχημα μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτόν, ἔλαθον ἑαυτοὺς εἰς πᾶσαν ἀτιμίαν καταβάλλοντες. Εὐπίδαξ χῶρος. ὁ καλὰς πηγὰς ἔχων. Εὐπήληκος. καλὴν περικεφαλαίαν ἐχούσης. ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος Ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ τὸν τέττιγα φέρει μοῦνον ἐφεζόμενον.

Εὐπλοῆσαι. τὸ καλῶς πλεῦσαι. Εὐπλοΐαν. εὔπλοιαν. Εὐπλοκαμίδες. καλλιπλόκαμοι.

Εὐποιΐα. ἡ ἐλεημοσύνη. ἀποστέρησις δὲ ἐστὶ τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντα κατέχειν. ὅταν ἐλεημοσύνην μὴ παράσχωμεν, ἐν ἴσῳ τοῖς ἀποστεροῦσι κολαζόμεθα. Εὐποιΐαι. αἰτιατική. Εὐπολέμης. ὄνομα κύριον. Εὔπολις. Σωσίπολις Ἀθηναῖος κωμικός. καὶ ἔτος ιζ' ἐτῶν ὤν, ἤρξατο ἐπιδείκνυσθαι. καὶ ἐδίδαξε δράματα ιζ'. ἐνίκησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε ναυαγήσας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ. καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη στρατεύεσθαι ποιητήν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ αἶγες. ἀστράτευτος. ἢ ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα. Εὐπόριστον. εὐχερῶς ποριζόμενον. λέγεται δὲ ὡς παρευρηκόσιν. οὐκ εὐπόριστον χρῆμα ὁ σίδηρος. Εὐπορεῖν. γενική. Εὐποτμία. εὐτυχία. ζηλῶ τοῦ τῆς εὐποτμίας. καὶ αὖθις εὐποτμίας δὲ εὐηλλάχθη πάσης ἐξουσίαν φερόμενοι. καὶ πάλιν ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ διῆγον πολλοί. Εὔποτμος. εὐτυχῶς. ἡ τοῦ στρατηγοῦ φρόνησις ἔχουσα τι καὶ τύχης εὐπότμου δι' αὐτήν. Εὐπραγότερος. εὐτυχέστερος. Εὐπραξία. εὐημερία εὐτυχία. ὁ δὲ Ὀζίας ὤλισθεν ὑπ' εὐπραγίας καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα. πρὸς ἃ κἀκεῖνον τῶν ἀγαθῶν ἡ λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων οὐ δυνηθέντα προσῆναι καλῶς αὐτῶν, ἐξήγαγεν. Εὐπρέπιος. οὗτος ἐπιγραφὴ τῶν ἐπιστολῶν Ἀπολλωνίου. ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰς ιε'.

εἰ πᾶσι δὲ τῆς ἠθικοῦ εἴδους. εὐδιάγειν. οὕτως ἐπίκουρος ἐπέγραφε· χαίρειν δὲ ἐπέγραφε κλέων. Εὐπρεπῶς· κοσμίως ὡραίως. Εὔπρηστον· εὐφύσητον. Εὐπροσοδώτατον· τὸ πρὸς εὔδρομον. Εὐπρόσιτος· ὁ πάνυ ἥμερος. Εὐπρόσωπος· εὐπροσήγορος. σοφοκλῆς ἐν τευκρῳ· τελαμὼν ὃς στέριμος πῶς δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος. Εὐπρόσωπος· εὔμορφος ὁ ἐξειργασμένος. εὐπρόσωπον λίθον, ἐπ' ἀλώσεσιν. Εὐπτέρων· ἀριστοφάνης· ὥστε ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τὴν κοισύρας. ἀντὶ τοῦ εὐγενῶν. ἢ κούφων. ἢ ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀρνέων τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων ἢ τιμίων ἐπὶ γῆς. Εὐπτόρθου· εὐκλάδου. Εὐπριᾶ· αἱ πιατικῇ. Εὐράξ· ἐκ πλαγίου. Εὗρεν· ἀριστοφ. εὖ θ' ἐφαύλως ὥσπερ εὗρεν ἐμβάλλοις τὴν σύνθεσιν. ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν εὐδοκιμησάντων. τὸ δὲ εὗρες, δηλοῖ, τὸ κομμάτιον τοῦ αὐτομάτου περιγίγνεσθαι τινός. ἔξω τῆς προκειμένης γνώμης καὶ προαιρέσεως ἔλεγχος. τὸ δὲ εὑρεῖν ἁπλῶς τῆς παρατυχούσης τύχης. καὶ οὐ τῆς τοῦ εὑρόντος γνώμης ἢ προαιρέσεως.

Εὑρεσιεπία· εὑρεσιλογία. Εὑρεσιλόγος· φλύαρος ἐτυμολόγος. πλὴν οὖν εἰ χωρῇ ἐπὶ πλείω λέγειν, ἀγωνιῶ μὴ δόξω τισὶν ὑμῶν, οὐκ ἀναγκαῖα εὑρεσιλογεῖν. Εὑρεσιεπής· καινολόγος. Εὑρετής· ἦν δὲ καὶ εὑρετὴς ἑτοιμότατος ὤν τε αὐτὸς ἢ ἀπορεῖ πρὸς ἑτέρους καὶ ὧν ἕτεροι πρὸς αὐτὸν οὐ πολυμαθείᾳ καὶ ἀλλοτρίων δραμάτων ἱστορίᾳ καταχωννύμενος τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποκρύπτων· ἐπιστομίζων δὲ τοὺς ἀπορεῦντας. εὕρετις δὲ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι, ἡ εὑρετική. Εὐρεῖα· ὁ μὲν ποτε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών. οὐ καθολικὸν δὲ ἐπίθετον ἡ εὐρεῖα, ἀλλ' ἐν ἴσῳ τοῦ εὐρεῖα γενομένη. οἷον εὐρύ μοι χάσμα γένοιτο. Εὐρείτης· ἐπίθετον ὁ καλῶς ῥέων ποταμός. Εὕρημα· ἐπίτευγμα, βούλευμα. δηλοῖ δὲ ὡς τὰ πολλὰ πεπαιδευμένῳ καὶ πολλὰ εἰδέναι ἐπιχειρουμένῳ, καὶ τοῦτο εὕρημά ἐστι· τουτέστι βούλευμα ἐπιτήδευμα. καὶ εὑρήματα ὁμοίως ἐπιτηδεύματα βουλεύματα. ξενοφῶν· ἐπεὶ εἶδον ὑμᾶς εἰς πολλὰ καὶ ἀμήχανα ἐμπεπτωκότας, εὕρημα ἐποιησάμην, εἴ πως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι, δοῦναί μοι ἀποσῶσαι ὑμᾶς εἰς τὴν ἑλλάδα. εὕρημα ἦν τοῦ μάγου ἐποιεῖτο οἱ βαβυλῶνα καὶ σοῦσα οἰκοῦσιν. Εὔρηνος ὁ καλλιπρόβατος, πάμπαν εὔρηνός τε καὶ εὔβοτος. Εὕρῃς· αὐθυπότακτον. Εὑρήσεται· ἀντὶ τοῦ εὑρεθήσεται. Εὑρῆσθαι. Εὑρεσιλογίας. Εὐρίζῳ· δαβίδ. εὐρίζῳ ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς. ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνως καλῶς ἐρριζωμένῳ. Εὐρίζων· πλατύνων ἢ καλὰς ῥίζας καρποποιοὺς ἔχων καλῶς θεμελιῶν καὶ παγίως ὥστε ἀσάλευτον αὐτὴν ἀεὶ διαμένειν. Εὔρινος· εὔοσφρος. σοφοκλῆς κωφοῖς· εὔρινος βάσις· τουτέστιν ἡ βάδισις. Εὐρινόβατος· καλόρρινος· ἢ καλῶς ὀσφραινόμενος. Εὐριπίδιον ἔπος· τὸ εὐριπίδου καὶ εὐριπίδιος λόγος ὁμοίως. ἔφη εὐριπίδης· ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσι βρύων. καὶ αὖθις· στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρρενες. Εὐριπίδιον· ἀριστοφάνης· ἐρωτικῆς μιμήσεως φωνή. οἱ δὲ ἐρῶντες εἰώθασι τοὺς ἐρωμένους ἐρωτικῶς διὰ ὑποκορισμῶν καλεῖν. Εὐριπίδης· ἀθηναῖος· τραγικός· πρεσβύτερος τοῦ ἐνδόξου γενομένου· ἐδίδαξε δράματα ιβ'. εἷλε νίκας δύο. Εὐριπίδης τραγικὸς τοῦ προτέρου ἀδελφιδοῦς ὡς διονύσιος ἐν χρονικοῖς. ἔγραψε δὲ ὁμηρικὴν ἔκδοσιν, εἰ μὴ ἄρα ἑτέρου ἐστί. δράματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα· ὀρέστης. μήδεια. πολυξένη.

Εὐριπίδης· μνησάρχου ἢ μνησαρχίδου καὶ κλειτοῦς, οἳ φεύγοντες εἰς βοιωτίαν μετῴκησαν· εἶτα ἐν τῇ ἀττικῇ. οὐκ ἀληθὲς δὲ ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν ὡς ἀποδείκνυσι φιλόχορος. ἐν δὲ τῇ διαβάσει ξέρξου ἐκυοφορεῖτο ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ ἐτέχθη καθ' ἣν ἡμέραν ἕλληνες ἐτρέψαντο τοὺς πέρσας. γέγονε δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος. εἶτα μαθητὴς προδίκου μὲν ἐν τοῖς ῥητορικοῖς. σωκράτους δὲ ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ ἀναξαγόρου τοῦ κλαζομενίου. ἐπὶ τραγῳδίαν δὲ ἐτράπη, τὸν ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα κινδύνους δι' ἅπερ εἰσῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ ἦν καὶ ἀμειδὴς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας. ὅθεν καὶ μισογύνης ἐδοξάσθη. ἔγημε δὲ ὅμως πρώτην μὲν χοιρίνην θυγατέρα μνησιλόχου· ἐξ ἧς ἔσχε μνησίλοχον καὶ μνησαρχίδην καὶ εὐριπίδην. ἀπωσάμενος δὲ ταύτην, ἔσχε καὶ δευτέραν. καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς. ἀπάρας δὲ ἀπ' ἀθηνῶν, ἦλθε πρὸς ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν μακεδόνων. παρ' ᾧ διῆγε τῆς ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ ἐπιβουλῆς ἀρριβαίου τοῦ μακεδόνος καὶ κρατεύα τοῦ θετταλοῦ. ποιητῶν ὄντων καὶ φθονησάντων αὐτῷ. πεισάντων τε τὸν βασιλέως οἰκέτην

κυνὸς ἐταφῆι αὐτοῦ. οἱ δὲ ἱστοροῦσιν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν νύκτωρ διασπασθῆναι, πορευόμενον ἀ-
ωρὶ πρὸς κρατερὸν τὸν ἐρώμενον ἀρχελάου. καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ τοὺς τοιούτους ἔρωτας.
οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν νικοδίκου τοῦ ἀρεθουσίου. ἔτι δὲ βιῶναι αὐτὸν οε. καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐν πέλ-
λῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μέν τινας οε, κατὰ δὲ ἄλλους ϙβ'. σώζονται
δὲ οζ'. νίκας δὲ εἵλετο ε'. τὰς μὲν τέσσαρας περιών. τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτὴν, ἐπιδειξαμένου
τὸ δρᾶμα τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ εὐριπίδου. ἐπεδείξατο δὲ ὅλως ἐνιαυτοὺς κε. ἀπέθανε δὲ ἐπὶ
τῆς ϙγ ὀλυμπιάδος. Εὔριπος. πέλαγος στενὸν. ἢ τόπος ὕδατος μεταξὺ δύο γαιῶν. τοῦ
τε βοιωτίας καὶ ἀττικῆς. ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖσε ὕδωρ τρέπεται. Εὕρομεν. πα-
ρὰ ἀττικοῖς καὶ εὕροσαν. Εὐροναίτοις. καλῶς ῥέουσιν. Εὐρούτερος. ὁ πλατύτερος. Εὔ-
ρους. ἐμοὶ δὲ ἐξηγεῖτο λόγιον ἰσοκρατείους ὅτι εἶδον ἄνθρωπον εὔρουν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ
τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις. Εὐρυόδεια. ἡ πλατυάμφοδος. Εὐρώεντα.
σκοτεινά. ζοφώδη. Εὐρώεις ὁ σκοτεινὸς ἢ ὁ πλατύς. καὶ κλίνεται εὐρώεντος. Εὐρῶμαι.
τοῦ εὐρῶσαι. καὶ εὐρωμένων τῶν εὐρωσμένων. Εὐρώπη ὄνομα κύριον ἐπὶ τόπου, καὶ εὐρώπιον κλίμα
τὸ τῆς εὐρώπης. ἐπεὶ τρεῖς εὐρωπαί. Εὐρὼς ὑγρότης σηπεδὼν. καλλίμαχος. πέδιλα τὰ μὴ πῦσι
νήχυτος εὐρώς. Εὐρωστία παρὰ τὸ αὔρα ἀέρος καὶ ζωῆς εὐρὼς καὶ εὐρωστία. θεόκριτος. ἀσύ-
ειξ εὐρῶτι παλαιῷ. εὐρώεντα. ἐν ἐπιγράμματι τὸν δ' ὑπὸ ῥαδινὸν κατέσχε πεπταμένη χεὶρ. ἄ-
χολον εὐρώεντα, ἀλλ' ὅσον ἡδὺ ἀεὶ περὶ αἰδοῖα ἀνδρὸς ὁ λόγος. καὶ αὖθις φησὶ λάκαινα πρὸς τὸν ἴδι-
ον υἱόν. λεῖπε τὸν εὐρώεντα ἴθι τάρταρον ἡνίκα δειλὴν οἶσθα φυγὴν πλεῖθειν. οὔτε μὸς οὔτε λά-
κων. Εὐρώτας. ποταμὸς λακωνικῆς. Εὐρῶτι. σηπεδόνι. Εὐρωτιῶν σαπεὶς ἠφανισμέ-
νος. ἢ εὐρωτιῶν σκωληκόβρωτον. Εὐρωτιῶν τοῦ εὐρωτιῶντος. ἐξήγησις, τοῦ εἰκῆ κειμένου. τοῖς
δὲ εἰκῆ καὶ ἀμελῶς κειμένοις, ἱδρὼς προσίζει καὶ νοτίς. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ἀγροίκων βίος ὡς ἂν
οὐκ ἐπιμελὴς καὶ καθάριος ὁ τῶν ἀστικῶν διότι περὶ καὶ εἰς πενίαν συνεχῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν τὸ τοιοῦτο
καὶ ὀνειδίζεται ὥς φησι μένανδρος. εἰς τὰ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται. Εὐρυάγυια. πλατυάμ-
φοδος. Εὐρυβατεύεσθαι. πονηρεύεσθαι. τὸν γὰρ εὐρύβατον ἕνα τῶν κερκώπων γενέσθαι τοιχω-
ρύχον φασίν. οἱ δὲ προδότην περὶ τοὺς χρόνους τοῦ κροίσου. Εὐρυβάτης ὄνομα κύριον. Εὐ-
ρύβατον ἄνδρα. φασὶ τοῦτον ἐφέσιον εἶναι λαβόντα χρήματα παρὰ κροίσου. ὥστε στρατιὰν συ-
ναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τοὺς πέρσας, προδότην γενόμενον ἐγχειρίσαι τῷ κύρῳ τὰ χρή-
ματα τοῦ κροίσου καὶ ἐντεῦθεν τοὺς πονηροὺς εὐρυβάτας καλεῖσθαι. Εὐρύβατος πονηρός.
ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων ὥς φησιν ἔφορος. εἶτα μεταβαλ-
λομένου πρὸς κῦρον. ἦν δὲ οὗτος ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν κέρκωπα τὸν ἕτερον. διότιμος ἡρακλέους ἄ-
θλοις. κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες βοιωτῶν σίνοντο. γένος δ' ἔσαν οἰχαλιῆες ὦ-
λος τ' εὐρύβατός τε δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες. νίκανδρος αἰγίνιον εὐρύβατον πανουργότατον.
οὗ μνημονεύει ἀριστοτέλης ἐν α' περὶ δικαιοσύνης. δοκεῖ δὲ ἐν λ' τῶν περὶ ἀγαθοκλέα ἀπὸ τοῦ
ὀδυσσέως ἑταίρου καὶ ἀριστοφάνης. δαιδάλῳ ὑποθέμενος τὸν δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλον-
τα καὶ πλουτοῦντα καὶ πανουργοῦντα εἰδῆτις ὑμῶν εἶδεν εὐρύβατον δία. λέγεται τὸν εὐρύβατον
κλέπτην ὄντα. εἰρχθέντα καὶ παραφυλαττόμενον, ἐπειδὴ συμπίνοντες ἔλυσαν αὐτὸν οἱ φυ-
λάσσοντες ἐκέλευσαν ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς οἴκους ἀναρρίχησιν τὸ μὲν πρῶτον διωθεῖ-
σθαι, δεομένων δὲ ὡς οὐ βουλόμενον. ἐπεὶ μόλις ἀνέπεισαν, περιθέμενος τοὺς σπόγγους καὶ τὰς
ἐγκεντρίδας ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους. ἀναβλέποντας δὲ ἐκείνους καὶ θαυμάζοντας τὰς
τέχνας. λαθεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον καὶ ὑπερβάλλοντα πρὶν ἐκεῖνοι κύκλῳ περιέλθωσι διὰ τοῦ
τέγους καταπηδῆσαι. Εὐρυδίκη ὄνομα κύριον. Εὔρυθμον εὐτεταγμένον. Εὐρυκλῆς.
πᾶς ὁ ἐγγαστρίμυθος ἀπὸ εὐρυκλέους τοιούτου τινὸς μάντεως. Εὐρυκρείων μεγάλως βασι-
λεύων. Εὐρυμέδων. ποταμὸς παμφυλίας. Εὐρύνεται. πλατύνεται Εὐρυόδεια. ἡ πλα-
τεῖα ὁδὸς καὶ κλίνεται εὐρυοδείας. Εὐρύοπα. μεγαλόφθαλμον ἢ μεγαλόφωνον. ἡ εὐθεῖα
εὐρύοψ. Εὐρυπύλας πλατείας πύλας. Εὐρύς. ὁ πλατύς. Εὐρύσακες. ὁ μεγάλην

ἔχων ἀσπίδα. Σοφοκλῆς. ἀλλ' αὐτό μοι σὺ λαβὼν, ὦ παῖ, ἐπώνυμον Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρ-
ράφου στρέφων πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος. Εὐρυσάκης, ὄνομα κύριον. καὶ Εὐρυ-
σάκειον τέμενός ἐστιν Εὐρυσάκους τοῦ Αἴαντος ἐν Ἀθήναις οὕτως ὀνομαζόμενον. Εὐρυσθενής.
μεγαλοδύναμος. Εὐρυσθεύς, ὄνομα κύριον καὶ Εὐρυσθείδης. Εὐρυχωρία, πλάτος. εὐ-
ρύχορος δὲ ἡ καλλίχορος. Εὖς ὁ ἀγαθὸς, παιδὸς υἱός. ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν. Εὐσέβεια. ἐπιστήμη θεοῦ θεραπείας. σπουδαῖοι τοιγαροῦν θύειν θεῶ ἁρμόδιοι
ἅγιοι τυγχάνοντες. ἀγνοεῖν γὰρ τὰ περὶ θεὸν ἁμαρτήματα. καὶ ὃν θεὸν ἀγαθὸν καὶ αὐτοὺς ὁσίους τε
γὰρ εἶναι καὶ δικαίους. καὶ μὴν τούτους, ἱερέας εἶναι. ἐπεσκέφθαι γὰρ περὶ θυσιῶν, ἱδρύσεων
καὶ καθαρμῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸ θεῖον οἰκείων. ὅτι ἡ εὐσέβεια, κούφου ἐστὶ καὶ σωφρονοῦντος ἀνδ-
ρὸς λόγων. καὶ ἥκιστα ἀχθεινόν. ἡ δὲ εὐσέβεια συνετῆς φρενὸς καὶ ζῶσι καὶ θανοῦσιν ἐκείνων πολλῶν. Εὐσ-
βεῖν δεῖ τὰ πρὸς θεὸν, ὡς τἄλλα πάντα δεύτερα ἡγεῖται πατὴρ Ζεύς. καὶ αὖθις ἕτερος λέγει. ὁδὸς ἀν-
θρώποις εἰς εὐδαιμονίαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ καταδείκνυται μία διὰ τῆς ἀρετῆς. τιμιώτατον δὲ ἐν αὐτῇ
καὶ ὥσπερ κεφάλαιον ἀρετῆς ἁπάσης, εὐσέβεια. μόνη γὰρ αὕτη τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἱκανῶς ἐπι-
μελεῖται. καὶ πρὸς τὰ θεῖα γίνεται ἡγεμὼν ἀνθρώποις ἀγαθή. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου προσκεί-
μενος τῇ Ἀρειανικῇ αἱρέσει. ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. σπουδαῖος ἐν ταῖς θείαις γρα-
φαῖς καὶ τῆς θείας βιβλιοθήκης ἅμα Παμφίλῳ τῷ μάρτυρι ἐπιμελέστατος ἀνιχνευτής. ἐξέδω-
κε πολλὰ τεύχη. ὧν εἰσὶ ταῦτα. εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως λόγοι κ. εὐαγγελικῆς προπαρασκευῆς λόγοι ιε. θεο-
φανείας λόγοι ε. ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, λόγοι ι. χρονικῶν κανόνων παντοδαπῆς ἱστορίας. καὶ τούτων ἐπι-
τομή. καὶ περὶ τῆς τῶν εὐαγγελίων διαφωνίας. εἰς τὸν προφήτην Ἠσαΐαν, λόγοι ι. κατὰ Πορφυρίου τοῦ
τότε συγγράφοντος ἐν Σικελίᾳ ὥς τινες οἴονται, λόγοι λ΄. τοπικῶν λόγος α. ἀπολογίας ὑπὲρ ὠ-
ριγένους, λόγοι ς΄. περὶ τοῦ βίου τοῦ Παμφίλου, λόγοι γ΄. περὶ μαρτύρων ἕτερα συγγράμματα. καὶ εἰς
τοὺς ρν ψαλμούς. δεδοκιμασμένα ὑπομνήματα. καὶ ἕτερα πολλά. ἤνθησε μάλιστα ἐπὶ Κων-
σταντίνου τοῦ βασιλέως καὶ Κωνσταντίου. καὶ διὰ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Πάμφιλον τὸν μάρτυρα, τῆς ἐ-
πωνυμίας αὐτοῦ ἠξιώθη. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. οὗτος ὁ Εὐσέβιος, ἔγραψε καὶ πρὸς Μαρῖνον,
ἐν ᾧ λέγει ὅτι ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία. δύο βίους νομοθετεῖ καὶ τρόπους. τὸν μὲν ὑπερφυᾶ καὶ τῆς ἀνθρω-
πίνης πολιτείας ἐπέκεινα, οἷός ἐστιν ὁ μοναδικός. τὸν δὲ ὑποβεβηκότα καὶ ἀνθρωπινώτερον. ὃς
καὶ γάμοις ὑποτίθεται συγκοινωνεῖν. Εὐσέβιος Ἀράβιος σοφιστής. ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐτὸς
Οὐλπιανῷ. Εὔσημος, ὁ περιφανής. Εὐσθένεια, ἡ ἰσχύς. Εὔσκαρθμος. εὐκίνητος, ταχύς.
ἢ ταχὺ ποιῶν σκαρθμὸς γὰρ ὁ πούς. Εὐσκευοῦμεν. καλῶς παρεσκευάσμεθα. καὶ ἔχομεν πάντα
ὧν δεῖ πρὸς θάνατον. ὅτε μὲν εὐσκευοῦμεν Σοφοκλῆς. Εὐσπειρῆ. καλῶς συνεσπειραμένον. τὸν εὐσπειρῆ δὲ
δράκοντα χρύσεον ἐρεδινῶν κόσμον ἐπισφυρίων. Εὐστάθεια, ἡ καρτερία. Εὐσταθής, αὐτὸς
γὰρ λαβὼν ἀνέμων εὐσταθῆ παρεκομίζετο παρὰ τὴν χώραν ἀκινδύνως πλέων. Εὐστάθιος ἐπι-
φανὴς χρονικὴν ἐπιτομὴν τῶν ἀπὸ Αἰνείου μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τόμοις θ΄. καὶ ἄλλα τινά. ὅτι
Εὐστάθιος Σεβαστηνὸς μοναδικῆς θρησκείας ἦρξεν. ἅμα Βασιλείῳ Ἀγκυρανῷ ἐπισκόπῳ τῆς
αὐτῆς πόλεως. Εὐσταθῶς. Ἀππιανός. ὁ δὲ ἐστρατοπέδευσεν εὐσταθῶς ἐπὶ ἐβρύλεω. ἀντὶ τοῦ
ἀσφαλῶς βεβαίως. Εὐσταλῶς. καλῶς ἐστολισμένος ἢ κοῦφος. ἀπεδίδρασκον εὐσταλεῖς ὑπο-
ζύγια καὶ σκευὰς καταλιπόντες. ἦν δὲ τὸ ἑπόμενον στράτευμα Μαρκελλίνου, ἐπιφανέστερον τῷ
εὐσταλεῖ τῆς ὁπλίσεως. Εὐστέφανον, εὐτείχιστον. Εὐστέφιος. Ἀφροδισιεὺς σοφιστὴς ἐπιφανὴς τῶν
ἐν Ἀδροτήλοκ τῶν εὐκτηρίων ὃ κεῖται ἐν Λυδίᾳ. ἔγραψε μελέτας. Εὐστιβὴς τετριμμένη. Εὔστολον
εὐήσμον ὁ δὲ πρῶτος ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν. Εὐστομεῖν, τὸ εὐφημεῖν καὶ οἱ Ἴωνες εὖ
στόμα κείσθω φασί. Εὔστομον, εὐπρόσωπον ἀπὸ μέρους. Εὐστόχιος Καππαδόκης, σοφι-
στὴς ἔγραψε κατὰ Κώνσταντα τὸν βασιλέα καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ λοιπῶν ἐθνῶν.
Εὔστρα. τὸ μεσοπύρεσον ἢ φλογίστρα. Ἀριστοφάνης. ἐνταῦθ' ἐν εὔστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην ἂν
ἐπαιδευόμην ἀπὸ τῆς μουσικῆς. Εὐσία. εὐαγίζοντα τὴν θυσίαν χάριν. Εὐσύμβολος.
ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως. καὶ εὐσυμβάτως. τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν ἐν τοῖς πολιτικοῖς. Εὐ-

συνείδητος

συνειδότος· καλῶ ζῶν συνειδότι. Εὐσυνθετεῖν· εὐνοϊκῶς ἔχειν. μανθάνεται ἡ βουλὴ τοῦ εὐ-
συνθετεῖν πρὸς Γελίμωνα καὶ Βελισάριον. Εὐσυνόπτον· εὐεπίγνωστον εὐθεώρητον. Εὐσχήμων·
κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν ἐμπολή. ὡς Ἀθήναιος λέγει. Εὐσχήμων· οὐχ ὁ πολλὰ κεκτη-
μένος καὶ πλούσιος. ἀλλ' ὁ κόσμιος καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις καὶ συνετός. Εὐτᾶ, ὄνομα κύριον. Εὖτε· ἔστι καὶ
χρονικὸν ἀντὶ τοῦ ἡνίκα. καὶ ὁμοιωματικὸν ἀναλογοῦν τῷ ὥσπερ. εὖτε ὑπερβᾶσα πέλει φιλομήτρου. ὁ οὖς μὲν γενικῶς. ἕτε-
ρος δὲ εἰδικῶς. Εὐτέλεια· μικροπρέπεια. εὐτελία δὲ ἡ εὐδαιμονία παρὰ τὸ εὖ τελεῖν. Ἀριστοφά-
νης· σοὶ γὰρ δίδομεν ἐπ' εὐτελίᾳ, τὸν σανδαλίσκον. Εὐτελὴς ἑταιρίσκος· ὁ φαῦλος καὶ ὀ-
λιγοδάπανος. οὕτω μὲν ἀνδρός. ἐγὼ ἢ ἀνόητος εὐτελὴς ὑποβολῆ· καὶ ὁ ἄσωτος ἐστι πολυτελής.
θρασὺς σφόδρα. Εὐτειχεῖ πάγῳ· καλῶς τετειχισμένῳ. Εὐτοκία· πολύγονος. Εὐτόκι
ἀπὸ Θρᾴκης ἐλθών. ὅτε γυμνὸς ἐπεδήμησεν ἦν, ὅτε γε πρὸς εὐήκων. ἀλλὰ καὶ στρατιώτης μὲν ὁ τυ-
χών. πολλὰ δὲ χρήματα κοινὰ τὰ ἴδια χρήματα ὑπολείψας, ὤχετο εἰς τὴν Παλαιστίνην. ἐπεχείρη-
σε μὲν οὖν ἐλευθεροπολίτας ἑαυτὸν καταλέξαι τῆς βουλῆς μετασχὼν ἐπὶ χρήμασι μεγάλοις. καὶ
ἐπεχείρει τῆς τύχης μεταβαλεῖν ἐς τὸ εὐγενέστερον. ἀλλ' ὅμως οἱ ἐλευθεροπολῖται οὐ προσεδέξαντο
τὸν Ἀντώνιον. ὁ δέ, μετεχώρησεν ἐς τὴν Ἀσκάλωνα. καὶ ὅτε παρ' αὐτῶν κρατερὸς εὐμενῶς αὐτὸν ὑ-
ποδέξατο μετὰ τῶν χρημάτων. πολιτικῆς μετέδωκεν ἐλευθερίας. οἱ δὲ Θρᾷκες ὕστερον χρόνῳ τινί που
σιν ἥκοντες ἐπὶ τὸν Ἀντώνιον, ἀπῄτουν τὸν κρατερόν, τὸν Ἀντωνίου καὶ τὰ χρήματα. ὁ δέ, οὐ μεθίει τὸν
ἄνδρα. τῶν δὲ στρατιωτῶν ἐπὶ δίκην ἐλθόντων ὁ κρατερὸς ὑπεραγωνίζεται τοῦ Ἀντωνίου. καὶ περιγίνε-
ται τῶν Θρᾳκῶν. ἐφ' ᾧ καὶ χρησμὸς ἐξέπεσεν ἔχων ὧδε. Εὐτραπελία· μωρολογία. κου-
φότης. ἀπαιδευσία. ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι τῆς εὐτραπελί-
ας ἀποδεχόμενος αὐτοῦ. Εὐτράπελον οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον.
καὶ αὖθις εὔστροφον. αὐτὸς ἀρχόμενος. οὕτω δ' ἦν εὐτράπελος τὴν φύσιν, ὥστε παρ' Ἀθη-
ναίοις Ἀθηναῖος ἦν ἄκρος. καὶ Λάκων Λακεδαιμονίοις. καὶ Θηβαίοις Θηβαῖος. τὸν εὐτράπελον ἡ κω-
μῳδία, ἐπιδέξιον καλεῖ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀνεστραμμένῳ. εὐτράπελος οὖν κυρίως ὁ μιμολόγος. ὁ γε-
λωτοποιός. Εὐτρεπῆ· τὰ ἕτοιμα καὶ τέλος ἔχοντα. Εὐτρεπισμός, ἡ ἑτοιμασία. Εὐτρόπι-
ος· Ἰταλὸς σοφιστής. τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐπιτόμως τῇ Ἰταλῶν φωνῇ ἔγραψε καὶ ἄλλα.

Εὐτρόπιος· ὁ εὐνοῦχος. ἐπὶ τῆς τοῦ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. ὥς φησιν Εὐνάπιος. ὁ μὲν γὰρ Ῥου-
φῖνος ἀνήρ τε ὢν ἤδη τῶν καὶ ἐν ἀξιώμασι γεγονώς. καὶ ποικίλαις ὁμιλήσας τύχαις, οὐ παράλο-
γον οὐδὲ τοῦ πρέποντος ἐκτὸς ἐδόκει κατεξανίστασθαι τῆς νεωτεριζούσης ἅπαντα τύχης. ὁ δὲ θα-
λαμηπόλος εὐνοῦχος παραλαβὼν τὸ ἐκείνου κράτος εἰς τοσόνδε κατέστησεν ἅπαντα καὶ κατε-
βρόντησεν, ὥστε οὐ μόνον Ῥουφῖνος ἦν αὐτός, ἀλλ' ὁ τοῦ μύθου Σαλμωνεὺς μικρόν τι χρῆμα πρὸς
αὐτὸν ἦν. ὅς γε ὢν εὐνοῦχος, ἀνὴρ εἶναι κατεβιάζετο. καὶ οἱ μὲν μυθολογοῦσι τὴν γοργόνα φανεῖσαν
ἅμα τε φαίνεσθαι καὶ τοὺς ἰδόντας μεταβάλλειν εἰς λίθον. ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς βίος, λῆρόν τινα καὶ πι-
θανὸν καὶ φλήναφον τὸν μῦθον ἀπέδειξε. καὶ πολλὴν κατὰ χεῖρα διασυρμὸν ὁ ἱστορικὸς τοῦ εὐνού-
χου τούτου, ὕβρισε αὐτοῦ ἐπάξιον. Εὐτρόπιος· ὁ τοῦ βασιλέως ἀρχευνοῦχος πρόκοιτος, ὃς οὐδὲν τῶν δει-
νῶν ἀπέλιμπανε. τάς τε ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων καὶ διὰ τῆς δυνάμεως συκοφαντῶν. ἐξορίαις
τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων. καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρ-
βάρων ἀπείχετο συμμαχίας. ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καί γε
τοὺς ἐν ἐκκλησίαις προσφυγόντας συλλαμβάνειν βουλόμενος, νόμον ἔθηκεν ἐπιτρέπων τούτους ἐκ
τῶν θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. καὶ ὁ μὲν νόμος ἐτέθη. δίκη δὲ εὐθέως τῆς ὠμότητος ἠκολού-
θει. μετ' οὐ πολὺ γὰρ προσκρούσας τῷ βασιλεῖ, ἐν τοῖς προσφυγεῖν ἐγένετο καὶ ὑπὸ τὸ θυσιαστήριον πρὸ τοῦ
Ἰωάννου ἐπισκοποῦντος τοῦ Χρυσοστόμου. ἐκεῖθέν τε ἀφαιρεθεὶς νυκτὸς τὴν κεφαλὴν ἀ-
ποτέμνεται. οὕτω μὲν ὁ Εὐτρόπιος δίκας τῆς ἁμαρτάδος ὑπέσχε. καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου τῶν ὑ-
πάτων ἠμείφθη. μόνου τοῦ συνυπάτου αὐτοῦ Θεοδώρου γεγραμμένου. ἐπὶ τούτου τὸ τῶν εὐνούχων ἔ-
θνος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα καὶ δυναστείαν εἰς τοσοῦτον ἐπέδωκε καὶ ηὐξήθη πλῆθους, ὥστε τι-
νὲς ἤδη τῶν γονάδας ἐχόντων εὐνοῦχοι βουληθέντες γενέσθαι, ζῶντες τοὺς ὄρχεις ἀφῃρήκασι καὶ τάς

ψυχάς. Εὐσόχαστον· εἰ μὴ γὰρ τὴν ἀσπίδα μικρὰν καὶ εὐσόχαστον περιφέρεις. Εὔσοχον· οἵ τε ὀφθαλμοὶ τὸ τῆς διανοίας εὔσοχον ἀπεσαφοῦντο. Εὔτυκτα· παρὰ Ἡροδότῳ ῥᾴδια. ἢ ἕτοιμα εἰργασμένα. καλῶς κατεσκευασμένα. Εὐτυχεῖ· ἐπιτυγχάνει. ἐν τῷ τοιχωρυχεῖς, οὐδὲν εὐτυχεῖ. Εὐτυχής· οὗτος ἡγούμενος ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει μοναστηρίου τινὸς καὶ μετὰ ταῦτα ἀπεκλίνατο, ἀντιθέτου μοίρας ταύτης ὑπαπαντήσας. ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτοῦ τὸν Χριστόν. καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κηρύττων. μηδ' ἂν ἔχομεν ὁ μεσίτης ἡμῖν καὶ ὁ μορφωθεὶς τῇ σαρκὶ κατ' αὐτὸν ὁμολογεῖν. καὶ ἅπερ ἐστὶ σώζεσθαι λέγειν ἐν τῷ Χριστῷ δύο φύσεις μετὰ τὴν ἕνωσιν ὡς τῆς συμφυΐας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τεράστιον δή τινα καὶ ἀλλόκοτα περιέπλαττεν. ἐξ οὐρανοῦ λέγων κατενηνέχθαι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου καὶ ὡς διὰ σωλῆνος τῆς παρθένου παραδραμεῖν τὸν θεὸν λόγον οὐρανόθεν. τοῦτο ἐνδεδυμένον. ἵνα δόξῃ γεγεννῆσθαι ἐκ γυναικὸς καὶ ἀπὸ μήτρας γεγεννημένος. Μανιχαῖος οὗτος ὁ λόγος καὶ ἀποφαντασμένος πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου. μίαν φύσιν καὶ οὗτος διεστραμμένῃ καρδίᾳ τῷ Χριστῷ ἐπεγράφετο. Εὐτυχίδης· πατρωνυμικόν. Εὐτυχῶ γενικῇ. Εὐοῖ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα καὶ ἐπὶ εἰρωνείας ἐξελάβετο. Εὐοιώνιστον· εὔφημον. καλὰ προσημαίνουσαν. Εὐνίκης ἄγαλμα χρυσοῦν ἐκ ... ἀπέστειλαν οἱ δῆμοι ἅμα ἡμῖν διὰ τὸ λυσιτελὲς ἅμα ἢ διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι πρὸς δέξασθαι τὴν νίκην.

Εὐοῖ· σαβοῖ. δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστιν. εὐοῖ σαβοῖ. μυστικά μὲν ἐστιν ἐπιφθέγματα. φασὶ δὲ τῇ φρυγῶν φωνῇ τοὺς μύστας δηλοῦν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ σαβάζιος διόνυσος. Εὐοῖ ἄσαι· ἐπιτοῦ μὲν εἰς διόνυσον ἐπαινέσαι. Εὔυφαντον. Εὐφεγγής· ἀπὸ τῶν δύο τοίχων εὐφεγγῆ ποιοῦντων. Ἐφέλιξαν· ἀντὶ τοῦ ἔφυγον σχοινίον τε ἐφείλιξαν μίλτῳ. Εὔφημα· καλὰ λαλεῖν. ἢ ἐπαινεῖν. ἀείσω φίλ'. εὔφημος πᾶς ἔστω λεὼς στόμα συγκλείσας. ἐνδημεῖ γὰρ θίασος μουσῶν, ἔνδον μελάθρων. εὔφημα ὅπως σιώπα μηδ' ἀκαιρολόγει. Εὐφημισμός. Εὔφημον στόμα φροντίδος, ἢ φωνὴ. στόμα γὰρ ἡ φωνὴ ὅμηρος. πολέμου στόμα. καὶ σοφοκλῆς χαλκοστόμου κώδωνος. ὁ δὲ νοῦς τὴν φωνὴν τῆς εὐφήμου φροντίδος ἰέντες. ὅ ἐστι μετὰ φροντίδος πολλῆς εὔφημον τὴν φωνὴν ἀφιέντες. εὔφημον οὖν τὴν σιωπηλήν. τὸ γὰρ εὐφημεῖν ἐπὶ τοῦ σιωπᾶν τίθεται. Εὐφήτης, ὄνομα κύριον. Εὐφημία εὐφημίαν χαίρειν προτιμᾶ τὴν λακεδαίμονα τὸ θεῖον, ἤπερ τῶν ἀθηναίων βωμούς συμπάντας καὶ νεὼς καὶ ἀγάλματα καὶ ἑκατόμβας καὶ τὸν λοιπὸν φλήναφον, τῶν ῥαθυμούντων τε καὶ θοινάζειν εἰληχομένων. ὧν οὐκ οἶδα σπεύδοντες ὡς ἔοντες εὐσεβεῖς κοῦφον ἐστὶ καὶ σωφροσύνης ἀνάπλεον καὶ ἥκιστα ἀχθεινόν. εὐφημία τὸ ἀκόλουθον τοῦ νόμου. ἤκουσας που ὦ παῖ ἀείσωνος καὶ εὐριπίδου. εὐφημία τὸ παρὰ σπονδαῖς καὶ ἡσυχον. Εὐφημία. Εὐφημία τὸ γυναικὸς ἰουστίνου τοῦ θρακὸς ἐπεκλήσατο ἐν τῇ ἁγίᾳ εὐφημίᾳ ὑπ' αὐτοῦ κτισθείσῃ. Εὐφημία ἔστω. εὐφημίᾳ χρῶνται οἱ κωμικοί, ἐπειδὰν εὐχὴν ἢ ψήφισμα εἰσάγωσιν. Εὐφήμιος· πατριάρχης κωνσταντινουπόλεως. ἐν τῷ φαλλία. Εὐφορία. ἡ εὐθηνία. Εὐφορίων υἱὸς αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ. ἀθηναῖος τραγικὸς καὶ αὐτὸς. ὃς καὶ τοῖς αἰσχύλου τοῦ πατρὸς οἷς μήπω ἦν ἐπιδειξάμενος τετράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεῖα. Εὐφορίων· πολυμνήτου. χαλκιδεὺς ἀπὸ εὐβοίας μαθητὴς ἐν τοῖς φιλοσόφοις λακύδου καὶ πρυτάνιδος. ἐν δὲ τοῖς ποιητικοῖς ἀρχεβούλου τοῦ θυραίου ποιητοῦ· οὗ καὶ ἐρώμενος λέγεται γενέσθαι. ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ ρκς' ὀλυμπιάδι ὅτε καὶ πύρρος ἡττήθη ὑπὸ ῥωμαίων. καὶ ἐγένετο τὴν ἰδέαν μελίχρους. πολύσαρκος. κακοσκελής. τοῦ ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλεύσαντος εὐβοίας. ἧς οὐδὲ κρατερὸς γυναικὸς νικίας στέρξασης αὐτόν. εὔπορος δὲ σφόδρα γενόμενος ἦλθε πρὸς ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐν συρίᾳ βασιλεύοντα καὶ προέστη ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἐκεῖ βιβλιοθήκης. καὶ τελευτήσας ἐκεῖ, τέθαπται ἐν ἀπαμείᾳ. ὡς δέ τινες ἐν ἀντιοχείᾳ. βιβλία δὲ αὐτοῦ ἐπικά, ταῦτα. ἡσίοδος. μοψοπία ἢ ἄτακτα. ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱστορίας. μοψοπία δέ, ὅτι ἡ ἀττικὴ τὸ πρὶν μοψοπία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς ὠκεανοῦ θυγατρὸς μοψοπίας. καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποτείνεται εἰς τὴν ἀττικήν. χιλιάδας ἔχει δὲ ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀποστερήσαντας αὐτὸν χρήματα ἃ παρέθετο. ὡς δίκην δοῖεν κἂν εἰς μακράν. εἶτα συνάγει διὰ χιλίων ἐτῶν χρησμοὺς ἀποτελεσθέντας. εἰσὶ δὲ βιβλία ε'. ἐπιγράφεται δὲ ἡ πέμπτη χιλιάς. περὶ χρησμῶν ὡς χιλίων ἐτῶν ἀποτελοῦνται. Εὔφορος· κοῦφος. ἐλαφρός. ὁ ἐλαφρός ὁ ἐλεύθερος τῶν βαρέων, εὔφορος. Εὔφωνον κήρυκα. δυνάμενον μέγα βοῆσαι. Εὐφόραστον. φανερόν. Εὐφραδής. σαφής. Εὐφραίνομαι σοι. εὐφραίνουσα δέ. Εὐφραῖος, ὄνομα κύριον. ὠρείτης ἦν τὸ γένος. μετέσχε δὲ τῆς τοῦ πλάτωνος διατριβῆς. Εὐφραῖ, ὄνομα κύριον. Εὐφράτης. ὁ εὐφράτης ποταμός. Εὐφρόνη. ἐπίθετον τῆς νυκτός. ταύτης μὲν τῆς εὐφρονοῦς οὕτως ἠμφίασαν. Εὐφρόνη νύξ. τί στῆ μεγιστοφόρου ἐν ἀρχῇ τῆς γῆς

(ἐπειτεν

ὄρνιν ὡρολογεῖν τὴν ἑσπέραν. Εὐφρόνου γοῦν· ἀντὶ τοῦ εὔφρονός σοι εἰμί. Εὔφρος· εὔθυμος. Εὔφρων· κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, αἰσχρά· μοῦσαι· συνέφηβοι· θεωροί· ὡς Ἀθήναιος γράφει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς. Εὐφυᾶ· καλὴν φύσιν ἔχοντα ὡς εὐφυὴς καὶ εὐεπιχείρητος, ἀπεληλυθὼς τῆς διατριβῆς εἰ καὶ νεανίσκος· Πολύβιος· ὁ δὲ ἦν ὑπηρετικὴν σκηνὴν εὐφυὴς καὶ πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. Εὐφυΐα· εὐφυοῦς ἐστι τὸ ὠκέως αἰσθέσθαι μὲν πρὸς τὸ ἀληθές· ἀποστρέφεσθαι δὲ τὸ ψεῦδος· ὁ δὲ τοῦτο ἔχων ἔχει καὶ τὸ κρίνειν τὰ ἀληθῆ δύνασθαι καλῶς· οἱ δὲ ῥᾳδίως μὲν τι παρακολουθοῦντες καὶ λανθάνοντες· ὁμοίως δὲ ἔχοντες πρὸς πάντα τὰ μαθήματα, οὐκ ἂν κυρίως εὐφυεῖς λέγοιντο διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ κριτικὸν ἐν αὐτοῖς ὅ ἐστιν ἡ προσοῦσα καὶ κυρίως εὐφυΐα. καὶ τῶν προσφερομένων εἴτε μαθήματα ταῦτα εἴη εἴτε ἄλλα τινὰ τὰ μὲν ἄξια εὐκρῖσαι καὶ φιλεῖν αἱρούμενοι, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἀποστρεφόμενοι καὶ μισοῦντες, εὐφυεῖς οὗτοι ἂν εἶεν ἀγαθοὶ κεκλημένοι. Εὐχαριστῶ· δοτικῇ.

Εὐχαὶ αἱ ὑποσχέσεις· τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω. εὐχὴ δὲ ἐπαγγελία θεῷ τοῦ κατὰ τὴν εὐσέβειαν ἀφιερουμένου· προσευχὴ δὲ δέησις μετὰ ἱκετηρίας τῷ θεῷ προσαγομένη. Εὐχαίτης ἵππος καλόθριξ. Εὔχεμος, ὄνομα κύριον ὁ αἰπόλος. Εὐχέρεια· εὐκολία. Εὔχεται· καυχᾶται. Εὐχείμου· τοῦ καλὰ ἱμάτια ἔχοντος. Εὐχείρεια· ἡ διὰ χειρῶν εὐκινησία· αἱ δὲ Μακεδόνων ταῖς εὐχειρείαις πολὺ προεῖχον. Εὐχολόγιον· τὸ βιβλίδιον. Εὐχίδης· καὶ Ἀσπασία καὶ χρυσόμαλλος καὶ εὐχίων ὀνόματα κύρια· ὠκύποδι οὕτω τοῖς ποσὶν ὑπέχων. Εὔχομαι σοι τὰ δὲ· ἀντὶ τοῦ κατεύχομαι τὰ ἀσύμφορα. Εὖχος· καύχημα. Εὐχωλή· εὐχή· ἢ καύχημα. Εὐχρηστία· ἡ καλὴ χρῆσις. Εὔχροεῖς· εὐσωματεῖς. Εὐχυλότερος ὁ ταχέως πεπτόμενος. Εὐψυχία· ἀνδρεία· καθάπερ τὸ ἐπὶ τῆς Ἐπαμινώνδα καὶ Πελοπίδα καὶ Βρασίδα καὶ Κλεομβρότου τελευτῆς· ἐκ δὲ τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐν τῷ τελευτᾶν εὐψυχίαν ἀδυνατοῦσιν οἱ συγγραφεῖς, ἀξίους εὑρίσκειν λόγους τῆς προκαθηγουμένης τῶν ἀνδρῶν ἐννοίας καὶ αὖθις μὴ εἶναι φοβερὸν ὅτι πλῆθος προέχουσιν οἱ πολέμιοι τὴν δὲ εὐψυχίαν ἀεὶ τοῦ πλείονος ἐπικρατεῖν. Εὔψυχος· Ἀριστοτέλης· ἐν τοῖς τόποις λέγει τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐν τῷ τελευτᾶν εὐψυχίαν οὐχ ὁ ἀνδρεῖος μόνος εἰ μεταλαμβανόμεθα τὸ εὔψυχος εἰς τὸν λόγον κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν. ἔστι δὲ οὗτος ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων. ἀλλὰ μὴν εἰ εὔψυχός ἐστιν ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, ἀγαθὴν δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει καὶ ὁ δίκαιος καὶ ὁ σώφρων καὶ ὁ φρόνιμος, οὐ γὰρ ἂν ὁ ἀνδρεῖος μόνος εὔψυχος εἴη· οὐ γὰρ ἂν ἡ εὐψυχία ἀνδρία εἴη· ὅτι δὲ εὔψυχος ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, δείξομεν τῇ τῶν ὀνομάτων παραθέσει. καὶ γὰρ εὐέλπις ὁ εὖ ἐλπίζων· τουτέστιν ὁ ἀγαθὰ ἐλπίζων. καὶ εὐδαίμων ὁ εὖ τὸν δαίμονα ἔχων. Ἀρριανός· τῶν μάλιστα εὐψυχίαν τινὰ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀποδεικνυμένων. ἀντὶ εὐτολμίαν. μήτ' ἀνδρός· μὴ εἶναι φοβερὸν τοῦτο ὅτι πλῆθος προέχουσιν οἱ πολέμιοι· τὴν δὲ εὐψυχίαν τοῦ πλείονος ἐπικρατεῖν. Εὐψύχους· ἀντὶ τολμηρούς· ἐπιλεξάμενος ἄνδρας εὐψύχους τε καὶ γενναίους. Εὐψυχότερον. Εὔψυχος. Ἐφ' ᾧ· ἐφ' ᾧτινα. Ἐφάλια· παραθαλάσσια. Ἐφαμμα τὸ περίβλημα· Πολύβιος· οἱ μὲν, τὰ Γαισάτας ἀξυνείδας καὶ τοὺς εὐπετεῖς τῶν σαγῶν ἔχοντες περὶ αὐτοὺς ἐξέταζον· οἱ δὲ, διὰ φιλοδοξίαν ταῦτα περιέψαντες, γυμνοὶ μετὰ τῶν ὅπλων ἔστησαν· ὑπολαβόντες οὕτως ἔσεσθαι πρακτικώτερον· διὰ τὸ τινὰς τῶν τόπων βατώδεις ὄντας, ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασιν.

Ἐφαμιλλόματοι ἴσοι. Ἐφαπλώματα· Ἀριστοφάνης ἐπιπλώματα λέγει· καὶ ζητεῖν διὰ δυσαπιστίαν καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ πλοῖς. Ἐφαπτίδας· οἱ δὲ φιλοιέρωμαι ἕκαστος αὐτῶν εἶχον ἐφαπτίδα καὶ κνημίδα τε καὶ λογχάς θ' ἅμα καὶ ἀκόντια διὸ λύουσι δι' ἐρυθροχρώμου. Ἐφαρμόζω· δοτικῇ. Ἐφαύλιζον· εὐτέλιζον· οἱ δὲ, ἐφαύλιζον αὐτὸν· οὐδαμῶς σπουδαῖον ὄντα· μικρὸς δὲ ἦν τὸ σῶμα. Ἐφάψασθαι· ἄρξασθαι· ψηλαφῆσαι. Ἐφεδρεύει· ἐπικάθηται· ἐφεδρεύειν δὲ ἐκείνοις φίλους καὶ συγγενεῖς τῶν ἀπολωλότων· ἀντὶ εἴ τινες ἐξ ὑστέρου τιμωροὶ τῶν ἀπολωλότων. Ἐφεδρεία· ἡ ἐπικλερο παραμονή. Ἐφεδρεία τὸ πρᾶγμα· παρὰ ῥωμαίοις θάνατος πρόστιμον, τῷ λιπόντι τὴν ἐφεδρείαν τουτέστι τὴν παρατήρησιν. Ἔφεδρος· τουλιανὸς ζῆτος καὶ ἐν ἑδραίων· Ἀριστοφάνης βατράχοις· νυνὶ γὰρ ἔμελλε καλλιδημίδης ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· καὶ μὲν Αἰσχύλος κρατεῖ ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης διαγωνιεῖσθαι. Ἔφεδρος ἐστιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ μὴ πλανώμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν· ἔφεδρος δὲ λέγει Σοφοκλῆς τὸν Αἴαντα, ὅτι ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μόνος

ὁ αἰεὶ σθένος καινόν· οἷον πρὸς τοῖς προὔπτοις κακοῖς· ὥσπερ ἀλλ᾽ ὅπερ ἐστί μοι καινὸν τὸ παλαιὰν ἔχοντα ξένως
στικός· τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ ἔφεδρος. λέγει δὲ καί μοι δυσθερὲς παντὸς αἰτίας ξυνέστιν ἔφεδρος. Ἔφε-
δρος· ἐλπίζων περιγενομένων· ἔφεδροι γίνονται τοῖς καιροῖς καὶ ἑτοίμως διάκεινται πρὸς τὸ πάλιν ἀντο-
φθαλμεῖν τούτοις. μεσολαβηθεὶς λόγιος δεξιχειρῶν ὑποκειμένων καὶ ἐφέδρων. εἰς τὸ ἄστον εἰσει-
θείς, ἐπὶ κυρίου συνεστήσατο καὶ θηριώδη. Ἐφεθέν· παρασχεθέν, ἐασθέν. συγχωρηθέν. ὁ δὲ βασιλεὺς
αὐτίκα τοῦ ἐφεθέντος δικάσαι, προσέταξε κλήρῳ διακριθῆναι. Ἐφεκτικοί· φιλόσοφοι τινὲς περὶ
τὸ ἐπέχειν περὶ τῶν πραγμάτων καὶ δογματίζειν αὐτὰ ἀκατάληπτα. Ἐφεκτικός· ὁ ἐπὶ τὸ ἐκ-
τὸν τῆς κεφαλαίου. Ἐφελκυστὴς βοηθός. Ἐφενδικίζον· ἐπὶ πάντων. Ἐφ᾽ ἐν δικασκώπαις· κέλευσμα
ἐπὶ ναυτικοῦ τοῦ λεγομένου· αἴρεσθαι τὸ πλοῦ τὸ ῥόθιον. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετήνεγκεν ἐφ᾽ ἕν δικασκώ-
παις. Ἐφέντες· ἐνδόντες· ὑποχαλάσαντες. οἱ δὲ ἄνδρες. ἐπειδὴ τὸ σύμμετρον ἀπ᾽ ἀλλήλων διέ-
στησαν ἐφέντες τοῖς ἵπποις. τὰς ἡνίας ἐφέντες σημαίνει, καὶ τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον ἐλθόντες.
Ἐφεζεῖτο· ἐπεκάθητο. Ἐφέξει· στήσει. ἐφελκύσει. Ἐφεξῆς· ἐπὶ στίχου τάξιν. Ἐφεῖς· ἐπι-
πέμψον. Ἐφέσεις· ὁρμάς. ἀπὸ δὲ τοῦ στρατιωτῶν γνώμης λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ξέ-
νην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπεισῆλθε πρὸς τὴν ὑποκειμένην κατάστασιν. Ἐφέσια γράμματα· ἐ-
πῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι. ἃς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλησίου καὶ
Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ
ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα. φανερῶν δὲ γενομένων καὶ λυθέντων αὐτῷ τριάκοντα, τὸ ἑξῆς πεσεῖν τὸν
Ἐφέσιον. Ἔφεσις· ἐπιθυμία, ὁρμή. ἔκκλητος αἵρεσις ἄλλου δικαστηρίου καὶ μεταγωγή. ἡ ἔφεσις
λέγεται καὶ ἔκκλητος παρὰ τὸ ἐκκαλεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι καὶ φεύγειν τὸ πρῶτον καὶ ἔλαττον δι-
καστήριον. Ἔφεσις· ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγή. ὃ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται. τὸ
οὖν ἔφεσις, ἀπὸ τοῦ ἐφεῖναι ῥήματος. Ἐφεσπέρια ἡ τῆς ἑσπέρας. Ἐφεσπόμενα· ἐπακο-
λουθοῦντα. Ἐφέστιος ἀνὴρ κατ᾽ οἶκον· καὶ ἐφέστιον ἀνὴρ ἐπὶ τὴν οἰκίαν γενόμενον· τουτέστιν ἔνοικον
Σοφοκλῆς. εἶτα τὸν ἐφέστιον ἀπῶξαι λαβόντα σκῆπτρον. Ἐφεστιασάμενοι· εὐωχηθείς. Ἐφέστιοι·
αὐτόχθονες· σύνοικοι· ἔνοικοι. Ἐφεστὼς πόρρωθεν τῆς παρατάξεως. Ἐφεστρὶς ἱμάτιον ῥω-
μαϊκόν. λέγεται δὲ καὶ μανδύας. καὶ βίρρον. ἅτινα ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενα, θλίψεις σημαίνουσιν. Ἐφε-
στρίς· δέξων οἱ τοξόται ταῖς ἐφεστρίσι καλυπτόμενοι, βαλοῦσι τοὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν. ὕφασμα. δεξαίγεί-
ων τριχῶν. ἀρτῶντες κύκλῳ ἐφεστρίδας καὶ νάκη. ὡς ἂν τὰ τοιαῦτα προβλήματα μὴ διαφλέγεσθαι.
Ἐφεστρὶς χλανὶς ἀγαθίας. γυναῖκα δ᾽ ἐκπλὰ διαπλεκτιζόμενα καὶ τὰς ἐφεστρίδας περιερρηγ-
νῦντα ἀνὰ τοὺς προμαχεῶνας ἐφοίτα. καὶ αὖθις ὁπηνίκα ἀποφαινόμεθα χρημάτων περιουσίαν. πάλιν τε δὴ
στρατιωτικὴν ἐφεστρίδα. ἥν τε δὴ καὶ περιβεβλήμεθα. Ἐφέται· ἄνδρες, οἵτινες ὄντες ἐδίκα-
ζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἤτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν. ἢ ὅτι ἡ ἔφεσις παρ᾽ αὐτῶν οὐ δύναται
εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι. τουτέστιν ἔκκλητος. Ἐφέται ἄνδρες ὑπὲρ ν᾽ ἔτη γεγονότες καὶ
ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες. οἳ καὶ τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον. ἐκαλεῖτο δὲ αὐτῶν τὰ δικα-
στήρια, ἐφετῶν. Ἐφέται· οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ᾽ αἵματος κρίσεις ἐπὶ παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ πρυτανείῳ καὶ
ἐπὶ δελφινίῳ καὶ ἐν φρεατοῖ· ἐφέται καλοῦνται. καὶ ἐφέτης ὁ δικαστής. Ἐφετικός· ἐπιθυμητικός. Ἐφε-
τόν· εἶδον ἐγὼ δικαστὴν ἐφετόν. μετὰ τοῦ τὰ τοῖς ἀγρεύουσιν χρόνου. Ἐφευρετὰς κακῶν. τοὺς ἐπὶ τοῖς πα-
λαιοῖς κακοῖς ἕτερα καινοτομοῦντας κακά. Ἐφείλιξαν· σχοινίον τι ἐφείλιξαν μίλτῳ ἀν-
έφυραν καὶ περιείλιξαν. Ἐφειμένον· συγκεχωρημένον. ὡς δὲ ἐφειμένον αὐτῷ παραγίνεσθαι, ὃς
ὄψιν ἐλθών, εἶπεν. Ἐφεῖναι· συγχωρῆσαι. κελεῦσαι. ὁ δὲ ὁπηνίκα πείθειν ἠπείγετο τοὺς προσήκοντας ἐ-
φεῖναι λαβεῖν. Ἐφείσθω τοῦ τοῖς δεξιοῦ χείζειν. ἀντὶ συγκεχωρείσθω ἀκριβολογεῖσθαι. Ἐφεῖτο· συνεχω-
ρεῖτο. καὶ οὐδενὶ ἐφεῖτο μὴ κελευσθέντι ἐξ ἑτέρου προϊέναι. Ἐφεῖτο· ἐνετέλλετο. ἀεὶ ὑποφῆτις οὖν καλεῖ
ἡμῖν ἐφεῖτο τεν ὥρα ἥκειν. Ἐφηβεία· νεότης ἀκμῆς τῆς ἡλικίας. Ἔφηβος· νέος. ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ. ὅ-
θεν καὶ ἐφηβαίῳ τιμαστή· μεγακίονα αἰγύπτιοι, ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑπανθοῦσι καὶ τὴν ὥραν ἄρτι ἐρρωμένοι. σωφρο-
νοῦντι δὲ αὐτῷ, ἡ μήτηρ ἐρασθεῖσα ἐπέκειτο καὶ χαλεπὸν ἦν περὶ ἐπόσοιν. Ἔφηβος Κιλίκιος. λόγος
ποῦ τρέχεις ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον. ἐπὶ Ἀπολλωνίου ἐλέγετο. καὶ παροιμιώδη τιμὴν ἔσχε. μόνον δὲ

ἐλευθέρας

ἐλευθέροις ἐφίησιν ὁ νόμος ἐφηβεύειν. ἔχειν δὲ τὸν ἔφηβον ἐν τῇ χλαμύδι τὴν δεξιὰν ἔχειν ἐνειλημμένην, διὰ τὸ ἀεργὸν εἶναι εἰς ἔργα καὶ λόγους εἰς ἐνιαυτὸν καὶ μὴ προϊέναι τὴν χεῖρα. ἔνδημον δὲ χρὴ εἶναι τὸν ἐφηβεύοντα. ἡ δὲ ἐφηβεία, κατὰ τὴν ὀρθὴν ῥίζαν καὶ ὑγιοῦς. Ἐφήγησις. ἡ δίκη εἰσαγομένη ἐπὶ τοὺς ὑποδεξαμένους τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαίνειν τῆς χώρας, οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον. ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχειν δοκῇ τις κρύφα. Ἐφήδεσθαι. εὐφραίνεσθαι.

Ἐφήδῃ. εὐφραίνῃ σύ. Ἐφήδοιτο, τέρποιτο. καὶ ἐφήδοντο ἐπέχαιρον. αἰλιανός· καὶ αὐτῶν τῶν συνήθων τινὰς ἐφήδοντο ὡς ζῆν αὐτῷ διαδεξομένων. ἐκεῖνο γὰρ μὴ εἶναι παῖδας. ἀπρεχθυμον βίον καὶ λέγοντα τὸν εἰς ἑταίρας καὶ πότους περιερχομένων. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἑαυτὸν δὴ θέλων ἐφησθῆναι αὐτοῖς. Ἐφῆκα. ἔπεμψα. Ἐφήλανε. ἐπεσπάσατο. Ἐφηλὶς ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον γινομένη ἔκκαυσις καὶ μελανία καὶ πάθος περὶ τὸ πρόσωπον γινόμενον. εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἡλίου. γράφεται καὶ ἔφηλις.

Ἔφηλος. ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. Ἔφηλος. ὁ ἀπατηλός. ἐκ τοῦ φηλῶ τὸ ἀπατῶ.

Ἔφηλος. ὁ ἥλιος καὶ ἔφηλος ὁ ἡλωμένος. Ἐφῆμαι ξυμβουλήσειν οἴει. ἀντὶ τοῦ καθῆμαι. Ἐφημερία. ἡ πατρία. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία. Ἐφημέριοι. βροτοί. καθημερινὰ εἰδότες. οὐ προορώμενοι τὸ μέλλον. Ἐφημερίς. ἡ ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας συμβαινόντων ἀναγραφή. Ἐφήμερος. πρόσκαιρος. ἐφήμερον δηλητήριον, τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀναιροῦν. λέγεται δὲ καὶ ἀφήμερος. καὶ ἀφημερινὸς πυρετός. Ἔφησεν. ἔδειξεν. Ἐφῆπτο. ἐπεκρέματο. ἐπέκειτο. Ἐφησθέντες. ἐπιχαρέντες. καὶ ἐφησθείη. ἐπιχαρείη. Ἐφήσθη. ἐχάρη. ἡ δὲ, τοῖς τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν. καὶ αὖθις· ἐφησθῆναι θέλων ἐκείνοις ἑαυτὸν δεῖν ἢ ἐπιτελέσαι. Ἐφιάλτης. πάθος τὴν κεφαλὴν ἀναβρέχουσα ἀναθυμίασις διὰ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας. διὰ παντὸς ἐφιάλτης λέγεται. ὁ λεγόμενος παρὰ τοῖς πολλοῖς βαβουτζικάριος. Ἐφιᾶσι. συγχωροῦσιν. ἐπιτρέπουσιν. ἐφιᾶσιν ὅπη τις ἐθέλοι ἀπιέναι. Ἐφιέμενοι. ἐπιθυμοῦντες. Ἐφιέναι. ὑποκριτοῦ ῥαψῳδίας ἐφιέναι φήσαντος. ἐξεληλυθέναι γὰρ παρὰ πολέμωνος κατὰ τὰς τοῦ δράματος. ὁ δὲ ἀντώνιος ἤρετο ἡνίκα εἴη ὅτι τῆς σκηνῆς ἦλθε. τοῦ δὲ εἰπόντος ὡς μεσημβρία τυγχάνει οὖσα, μάλα ἀστείως ὁ αὐτοκράτωρ· ἐμὲ δὲ ἕσπερ ἀμφιμέσας νύκτας ἐξήλασε τῆς οἰκίας καὶ οὐκ ἐφῆκε. ἐχέτω τοίνυν δήλωσιν βασιλέως πρᾴου καὶ ἀνδρὸς ὑποφέροντος. Ἐφίερον. δημοσιεύοντες ἐν τῶν περὶ τοῦ ἐπιραγχίματος ἱερόν ἐστι τῶν ιβ´ θεῶν ἐν βοσπόρῳ. Ἐφίετο. γενικῇ. ἐπεθύμει. Ἐφίεσαν. εἴασαν. Ἐφιζάνει. ἐπικάθηται. Ἐφίζετο. ἐπεκαθέζετο. Ἐφίει. ἐπέβαινεν. ὁ δὲ καῖσαρ, δυνηθεὶς ζῆν περὶ τὸν ἥλιον ἐπέβαινεν. Ἐφίει. ἔπεμπε καὶ ἐφιεὶς ἐπιπέμπων. ἐπιβάλλων. Ἐφίῃ. ἐπιθυμεῖς. τί μαι τῶν δυσφόρων ἐφίῃ. γλίχῃ. τί μοι φησὶ τούτων γλίχῃ ἃ πάρεστιν οὐκ ἀνήλως φέρειν θερμῶς καὶ πένθος. Ἐφίησιν. ἐπιτρέπει. ἐπιπέμπει. Ἐφικέσθαι. γενικῇ. καταλαβέσθαι. Ἐφικνούμενος. γενικῇ. καταλαμβανόμενος. μέγα ἀνιῶσε καὶ ἀνεφικτῶν. Ἐφίκοντο. ἐφίκαντο. Ἐφικτόν. δυνατὸν καταληφθῆναι. ὁ δὲ, ἥτε αὐτοῦ διὰ τῶν θεῶν πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔτι τε ἄλλα καὶ τὸ ἀρχῆς τὸ κράτος εἰς ὅσον μήκιστον ἀνθρώπῳ ἐφικτόν.

Ἐφίλατο. ἠγάπησε. δι᾽ ἧς οὐ λυκάβαντος ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν. Ἐφίππιον. ἐκλύσαι δὲ τὸν ἵππον τοῦ χαλινοῦ καὶ τοῦ ἐφιππείου. ὁ δὲ σκύθαι ἴσως ἀποδοῦναι ἀξιοῖ τὸ ἐφίππιον τῶν αἰχμαλώτων, ῥωμαίων ἀντιδωρουμένων. ἐμοὶ μὲν ἔξω λόγου δοκεῖ ὅτι τοσούτοις τὸ ἐφίππιον ἐτιμήσαντο. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τῶν αἰχμαλώτων οὐκ ἠλλάξαντο. προκόπιός φησιν. Ἐφίππιον. ἀγώνισμα ἐφ᾽ ἵππων ζευχθέντων. Ἔφιππος. ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. Ἔφιππος. κυμαῖος υἱὸς δημοφίλου. οἱ δὲ, ἀντιόχου. ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος. ἱστορικός. ἔσχε υἱὸν δημόφιλον τὸν ἱστορικόν. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ργ´ ὀλυμπιάδος. ὡς καὶ πρὸ τῆς φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ μακεδόνος. ἔγραψεν ἀπὸ τῆς ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν ζωικῶν, μέχρι τῶν αὐτοῦ χρόνων, βιβλία λ´. περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, βιβλία κδ´. παραδόξων τῶν ἑκασταχοῦ βιβλία ιε´. περὶ εὑρημάτων ὧν ἕκαστος εὗρε, βιβλία β´. καὶ ἄλλα. Ἐφίππων ὀνόματα. ἴλη. ἱππέων ἀνδρῶν ξδ´. ἐπιλαρχία δύο ἶλαι. ἱππεῖς ἀνδρῶν ρκη´. ταραντιναρχία δ´ ἶλαι. ἱππέων ἀνδρῶν σνς´. τέλος. ἐφιππαρχία ἱππεῖς φιβ´. ἐπίταγμα δύο τέλη. ἱππεῖς ἀνδρῶν ͵βμη´. Ἐφιππίδαι. πατικῆ. Ἐφιστάμενοι. ἀναμένοντες. σχολαῖ βαδίζοντες. ὁ δὲ, ἐκέλευε τὰ μὲν ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἐφισταμένους ὅσον διὰ ἀνὰ χρόνου τὸ ἡγούμενον τοῦ στρατεύματος ἐπιέναι, ὅπως τοι ἀναγκαῖον ὂν ὅλου τοῦ στρατεύματος γίνεσθαι τὴν ἐπίστασιν. Ἐφίστη. ἔστησεν. ἐφίζει. ἄρχον τάς τε

ἐφίησι τούτοις ἅπασι τοῖς ἀδωροδοκήτοις· ὅπως μὴ διαφιλοπονῶσι βλακεύοιεν. Ἐφθαλέος· ἐφθοῦ καὶ ἐφθοῦν τὸ ὀπτᾶν. ἢ τὸ δι' ὕδατος ἕψειν. Ἐφθοὶ πυροί, διεγερτικοί εἰσι πρὸς συνουσίαν. καὶ πυροὺς τῇ Ἀφροδίτῃ ἔθυον. Ἔφλαμεν· ἐτύπτεμεν. Ἔφλεγε· ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. αἰλιανός· ὁ δ' ἰάσων ὀφθαλμοῖς ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν ἐν Δελφοῖς ἐφλέγετο. Ἐφόδευε· διώδευε. Ἐφοδευσάτωσαν· κατασκοπησάτωσαν. Ἐφόδια· τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα. ἐφόδιον παιδεία ὁ πλοῦτος. Ἐφόδιον· ἀρχὴ τοῦ βίου τοῖς κακοῖς μὴ δυναστεύειν καὶ ἔχειν πλοῦτον εἰς ἐφόδιον ἀδικίας.

Ἔφοδος· ὁρμή. Ἐφόλκια· καράβια μικρά· παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων. καλοῦνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ ὤνια ἐπισκοπούμενοι. τῶν δέ, στειλάντων ἐν ἐφολκίῳ τινάς καὶ μαθόντων Ῥωμαϊκὴν εἶναι τὴν πεῦσιν. καὶ τὰ ἐπὶ πλατὺ ἀγώγιμα. ὁλώπιμοι καὶ ἄπειρα ἐφόλκια. καὶ Ἀριστοφάνης σφηξίν· οὐ μὴν πρό τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν. ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν ἡγεῖτο τὰ ἀειδῶν Φρυνίχου. ἀντὶ τοῦ ὕστερος. καὶ αὖθις· ἐθάρρει γὰρ τὸν χῶρον ἐφολκὸν εἶναι τῇ ὄψει. καὶ πολλοὺς Ῥωμαίους ἐπάξεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐφελκυστικόν. Ἐφολκίδα· ὁ τοίνυν βλέπος ἐπὶ τὴν θοίνην ἀνακληθεὶς οἷον ἐφολκίδα ἄκλητον ἐπάγεται ἀστεῖον παιδίον· δῆλον ὅτι καὶ ἐπικλήτους οἱονεὶ σκιὰς ἑαυτοῖς παρακαλεῖν τινάς. ἐν τῷ α΄ ἀπίκιος μάρκος. Ἐφορᾶσθαι· ἐποπτεύεσθαι. Ἐφορεία· ἡ ἐποψία ἡ ἐπίσκεψις. Ἐφορεία· ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων γινομένη προσαγόρευσις. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἐφορμεῖν· ἐν τῷ ἐφεδρεύειν. οὕτω Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐνεδρεύειν ἢ ἐν πλοίοις. Ἐφόρμους· Θουκυδίδης· οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο τὰς ἐφορμίσεις. Ἔφορος· ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. Ἔφορος· Κυμαῖος· ἱστορικός· ὃν ἐκ ὤ τε ρ΄· ἔγραψε τὰς ἀπὸ Ἰλίου ἱστορίας ἐν βιβλίοις κζ΄. Κορινθιακά· περὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν τινά. Ἔφορος· Κυμαῖος· καὶ Θεόπομπος Δαμασιστράτου Χῖος. ἄμφω Ἰσοκράτους μαθηταί. ἀπ' ἐναντίων τό τε ἦθος καὶ τοὺς λόγους ὁρμώμενοι. ὁ μὲν γὰρ Ἔφορος ἦν τὸ ἦθος ἁπλοῦς, τὴν δὲ ἑρμηνείαν τῆς ἱστορίας ὕπτιος καὶ νωθρός, καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐπίτασιν· ὁ δὲ Θεόπομπος τὸ ἦθος πικρὸς καὶ κακοήθης, τῇ δὲ φράσει πολὺς καὶ συνεχὴς καὶ φορᾶς μεστός, φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραφεν. ὁ γοῦν Ἰσοκράτης τὸν μὲν ἔφη χαλινοῦ δεῖσθαι· τὸν δὲ Ἔφορον κέντρου. φυγὰς δὲ γενόμενος ὁ Θεόπομπος ἱκέτης ἐγένετο τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. ἐπέστελλέ τε πολλὰ κατὰ Χίων Ἀλεξάνδρῳ. καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ἐγκωμιάσας πολλὰ λέγεται ἢ καὶ ψόγον αὐτοῦ γεγραφέναι, ὃς οὐ φέρεται. Ἐφόρουν· ἐκόμιζον. Θουκυδίδης· ἐφόρουν δὲ τὴν ὕλην εἰς αὐτὸ καὶ λίθους καὶ γῆν καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. Ἔφοροι· Περικλέης τοὺς ἐφόρους τῶν Σπαρτιατῶν συμπείσας ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως συμφέρουσι χρήμασι, τοῦτο μὲν τοῖς λόγοις εἰς δέον ἀνήλωσεν ἔγραψεν ὡς ἂν ἄρρητον ὑπάρχον καὶ πολλὴν αἰσχύνην τοῖς δωροδοκήσασι φέρον. διὰ μέντοι τὸ δέον ἀναγράφειν αὐτὰ ἀνηλῶσθαι. καὶ αὖθις· οἱ δὲ Ἡρακλεῶται συμπέμπουσιν εἰς στρατείαν. εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβιβάσεις βουλόμενοι, προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὐτῶν ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. καὶ αὖθις ὁ δέ, πρὸς τοὺς ἐφόρους ἔγραψεν· ὡς ἐκείνους κήρυγμα ποιήσασθαι δημοσίᾳ. τήν τε πύλην τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας. καὶ τὰς παραστατείας ἐξελαύνοντας, διὰ τὸ ἀρχαῖον ἀποκαθίστασθαι. Ἔφοροι παρὰ Λακεδαιμονίοις τὸν ἀριθμὸν ε΄. οὓς ἐφόρους ἐκάλουν διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ἐν διδαχῇ δὲ ἦσαν. Ἐφόσον· ἐν μέρος λόγου. Ἐφ' ὅτῳ· ἐφ' ᾧ τινι. Ἐφούδ, τὸ μὲν ὄνομα ἑβραϊκὸν ἑρμηνευόμενον, δήλωσιν ἢ λύτρωσιν σημαίνει. τὸ δὲ εἶδος αὐτοῦ σπιθαμιαῖον ἦν ὕφασμα δίκην περιστηθίου ἐκ χρυσονήματος τέχνης ποικίλης πεποικιλμένον. καὶ ἐν μὲν τῷ μέσῳ, εἶχεν ὥσπερ ἀστέρα ὁλόχρυσον. ἑκατέρωθεν δὲ αὐτοῦ, δύο σμαράγδους ἔχοντας ἀνὰ ἓξ τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τῶν σμαράγδων λίθον ἀδάμαντα. ἡνίκα γοῦν ἔμελλεν ὁ ἱερεὺς ἐρωτᾷν τὸν θεὸν περί τινος κεφαλαίου, ἐδέσμει αὐτὸ ἐν τῇ ἐπωμίδι κατὰ τὸ μέσον τοῦ στέρνου. καὶ ἐπετίθει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν καὶ εὑρίσκετο ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ ἐξηπλωμένον ὥσπερ πυξίον. καὶ ἀποβλέπων εἰς τὸ ἐφούδ, ἠρώτα τὸν θεὸν ὑπὲρ οὗ ἐπερώτημα. καὶ εἰ μὲν ἀρεστὸν ἦν τῷ θεῷ τὸ ἐρώτημα, εὐθέως ἤστραπτεν ὁ ἀδάμας λίθος καὶ ἐφωσφόρει ἀκτῖνας ἐκπέμπων. εἰ δὲ οὐκ ἦν ἀρεστόν, ἔμενεν ἐν τῇ ἰδίᾳ τάξει ὁ λίθος. εἰ δὲ ἔμελλεν ὁ θεὸς εἰς μάχαιραν παραδιδόναι τὸν λαόν, ἐγίνετο αἱματώδης. εἰ δὲ θανατικὸν ἔμελλεν, ἐγίνετο μέλας. Ἐφ' ᾧ· ἐπὶ τούτῳ. Πολύβιος· ὁ δὲ Μάρκος διαπιστεῖς ὑπὲρ ἀσφαλείας, ἐπέστειλεν αὐτῷ εἰς χώρας εἰς Ἰταλίαν ἐφ' ᾧ λαμβάνειν

τὰς μὲν ζευγμάτων διὰ τὴν ῥηχίν, κρεῖττον τὴν βρεττανίαν κυρίους ὄντας ὡς ἂν ἐκ τῆς πολεμίου ὠφεληθῆναι. καὶ αὖθις· καὶ συνέθεντο μεθέξειν τῆς κοινῆς συμμαχίας. ἐφ᾽ ᾧ λαμβάνειν κ τάλαντα κατ᾽ ἐνιαυτόν. Ἐφώλευσαν· ἐπέτρεχον. Ἐφ᾽ ὧ πάρει· καὶ χριστὸς πρὸς τὸν ἰούδαν· ἑταῖρε ἐφ᾽ ᾧ πάρει, ἀντὶ τοῦ οὐ χάριν παραγέγονας. Ἐφωδήγει· ἐποδήγει δέ. Ἐφραθά· ὁ βηθλεέμ. παρ᾽ ἑβραίοις δὲ μαρία σημαίνει τὸ ἐφραθά. Ἐφραίμ, ὄνομα κύριον. Ἔφαιος, ὄνομα κύριον. Ἔφιξα· τὰς θρίχας ὠρθώθην, ἐπυκνώθην. ὅμηρος· ἔφριξε δὲ μάχη. καὶ σοφοκλῆς· ἔφριξ᾽ ἔρωτι περιχαρὴς δ᾽ ἀνεπτάμην. ἀντὶ τοῦ ὠρθώθην τῇ ἡδονῇ ἀνεπτερώθην. Ἐφρύαξαν· ἐταράχθησαν. Ἐφοινίσσετο· ἐρυθραίνετο. αὐτίκα δὲ ὅτε πολιτικῶς τοῦ λόγου συγχέας τὸ πρόσωπον ἐφοινίσσετο. Ἔφυ· ἐγένετο. Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. τάττεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ κακῶν εἰς κρείττονα ἐλθόντων. ἔθος γὰρ ἀθήνησιν ἐν γάμοις στρέφεσθαι ἀμφιθαλῆ παῖδα. ἀκάνθας μετὰ δρυΐνων καρπῶν φέροντα καὶ λίκνον πλῆρες ἄρτων, λέγειν τὸ προκείμενον. αἰνισσόμενος τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν. τὸ γὰρ ἐκ τῆς δρυὸς καὶ ἀκανθῶν στέμμα, κακὸν ἔλεγον. Ἔφυδρος· ὕδωρ ἐπάγων· κολυμβηταῖς ἐφύδροις. ἐφύδρους δὲ ἀλύσας διατείνας διὰ τοῦ στόματος τοῦ λιμένος. Ἐφ᾽ ὕδωρ ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάγχανεν ὁ ἐπιμελησόμενος τούτου. Ἐφυλάξατο· ἐξέκλινεν. εἶτα συντάξας μαλακὰ καὶ πηλώδη καὶ ψαμμώδη ἐφυλάξατο διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις. Ἐφύμνιον· τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾆσμα. Ἐφύοντο· ἐνέφυσαν. σφόδρα ἐπέβαλλοντο, ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι. Ἐφύπερθεν· ὑπεράνω. Ἔφυρον· ἔβρεχον· ἐπάλυνον. Ἐχάτιζεν· ἐχέτιζεν. Ἐχέγγυον· ἀσφαλῆ. ἄλλως· παρ᾽ ἔλαβον δ᾽ οἰκέτην ἐχέγγυον ῥύσματος φύλακας. Ἐχέγγυος· ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής· ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. παρὰ δὲ θουκυδίδῃ· ἰσχυρὸν ἐγγυῆσαι δύναμιν. Ἐχέδην ἀντὶ τοῦ ἀποδεῖν. ἢ ἄρα δὴ πρόσεχε ἢ τί τοιοῦτο. Ἐχέδημος, ὄνομα κύριον. Ἔχεεν· ἔχωσεν. Ἐχεκρατίδας καὶ ἐχεκρατίδης ὁ τοῦ ἐχεκράτου παῖς. Ἐχεμυθεῖ· ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. Ἐχεμυθία· σιωπή. μυστήρια. Ἐχέμυθος· μυστήριον κρυπτὸν φυλάττων ἢ φρόνιμος. ἣν δὲ ἐχέμυθος οὐ τὰ μάλιστα καὶ κρυψίνους. ἀλλ᾽ ἔστι συναύξουσι ἀρετῆς καὶ κωμῳδίας μείωσιν, ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. Ἐχεμυθότατος· ὁ φρονιμώτατος. Ἐχενηΐς· ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν ἄγκυρα. ἐν ἐπιγράμματι· ἄγκυραν τ᾽ ἐπὶ τοῖς ἐχενηΐδα δεσμὸν ἀέλλας. Ἐχενηΐς· γένος ἰχθυδίου ὃ δεινὰ βροτῶν μέγεθος δ᾽ ἔχει κορίου καὶ πόδυγας λ´. χρῶνται δὲ τούτῳ αὐτῷ πρὸς φίλτρα καὶ δίκας. εἴληφε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι τῆς θείας νηῶν. ὃ καὶ ναυκρατὴς καλεῖται. ὁ ἅγιος βασίλειος περὶ τούτου φησίν. Ἔχεσθαι· γενική. Ἐχέπωλος· ὁ ἔχων ἵππους. Ἐχέτλη· τὸ ἀρότρου κράτημα. Ἐχέτον· ἀντὶ ἐχέτωσαν δυϊκῶς. καὶ λέγεται τοῦτο τιμαῖς καὶ ἀναξιώμασιν. ἐχέτην δὲ κλείνεχον αὐτοῖς νοοῦντες ἐς μίαν καὶ τὴν αὐτήν. καὶ ἐχέτην δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ εἶχον. Ἔχετος· τύραννος ἀπηνὴς καὶ σκληρός. ὅμηρος· εἰς ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων. ὃς κ᾽ ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ. καὶ ἕτερος· ἐκπέμψει δ᾽ ὁ φῆστος τὸν κριτικὸν καὶ μυθώδη ἔχετον. καὶ εἴ δή τις ἄλλος ἐκ σικελίας ἤθελεν χρυσὸν ἀποδείξων καὶ πανήγυριν. Ἔχετο· ἐκρατεῖτο. ἀεὶ δ᾽ ἐχέτο δὴ πνοαῖς νήνεμος αἰθήρ. κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω γλαυκόν. Ἐχέφρων· συνετός. Ἔχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος καλύψας· ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν. Ἔχει ὁ ἀνὴρ γυναῖκα· ἔχεται δὲ ἡ γυνὴ ὑπὸ τοῦ ἀνδρός. Ἐχειρώθη· ἐκρατήθη. Ἔχεις τι· ἐπὶ τῶν ἀγρευόντων ἢ ὄφιν ἢ ἰχθῦν. λέγεται δὲ τὸ ἔχεις τι, ἀντὶ τοῦ εἴληφας τι; συνεβούλευε γὰρ αὐτῷ ὁ σωκράτης ὥσπερ ἀναπτῆναι τὴν διάνοιαν ἐάσαντι τὴν φροντίδα. τῇ τῶν ἀγρευόντων χρησάμενος λέξει τῇ ἐπὶ ἁλιεῦσι καὶ τοῖς ὀρνιθοθήραις, τὸ τοῖς σοφοῖς· ἔχεις τι; ὅ δή περ φασί· μὰ τὸν δί᾽ οὐδὲν ἔγωγε. οὐδὲν πάνυ; οὐδέν. πλὴν τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ. τουτέστι τὸ αἰδοῖον. καὶ μιμεῖσθαι δεῖ δερμύλλοντα ἑαυτόν. Ἐχεῖτο· ἐξεκέχυτο. Ἐχηρώθησαν· ἀνδρῶν ἐστερήθησαν. Ἐχήρευσαν. Ἐχήρωσεν· ἐστέρησεν. ὁ δὲ, τῶν ἀγαθῶν τὸν βασιλέα ἐχήρωσεν ἁπάντων. Ἐχείδιον· τὸ ὀφείδιον. Ἔχιδνα· ὄφις. Ἐχινάς· ἐχινάδες ὄνομα νήσου. Ἐχῖνοι τὸ ποικίλον ἀναβάλλει. λέγεται ἐφ᾽ ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς καιρὸν γίνεται. καὶ τὰ σίτια οἱ ἐχῖνοι δοκοῦσι κρυπτόμενοι. αἰεὶ ἐχεῖν τὸ ποικίλον. ἔνθα ὕστερον ὑπὸ ζακύνθου τῆς ἰμβροῦ, καὶ ἀπαγορεύσει τὸ ποικίλον. ἐχῖνοι δὲ τοὺς λίθους ἐπὶ ἴσα παρὰ τὸν ῥόον. ἐν ἐπιγράμματι· ὀξεῖ λαχνήεντα δέμας κεντρεῖσιν ἐχῖνον. καὶ αὖθις· κώμαυλος τὸν

ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νώτων φέροντα ῥᾶγας, ἀπέκτεινεν ὡς ἐπὶ θηλοπέδῳ. Ἐχῖνος. τοῖς δὲ κηρὰς τῶν ἐχίνων τοῖς σάλοις, προβλέπειν ἱκανὰς δίδωσιν ἐν ῥυθμῷ ἡμέρας. ὅπως φύγωσι τοὺς ζάλας τὰ τῆς ζάλης. καὶ παροιμία· πρὶν ἢ δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθοιεν, ὁ μὲν ἐν πελάγει, ὁ δὲ ἐν χέρσῳ. ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. Ἐχίνους· τοὺς χοιρογρύλλους. Ἐχῖνος· ἄγγος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο. μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τούτου. ἀγγεῖα καὶ Ἀριστοτέλης. καὶ Ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ἑ φιλιππικῷ. ἔστι δέ τι καὶ ζῶον χερσαῖον καὶ θαλάττιον ὄστρεον. Ἐχῖνοι· οἱ μὲν χαλκοῖ. οἱ δὲ ἐκ κεράμου. εἰς ἃ καθιᾶσιν διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν ἅτινα ἐμαρτύρησαν. καὶ κατασημηνάμενοι μετὰ ταῦτα εἰ ἐγκληθείη ἡ δίαιτα τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδουν.

Ἐχίων, ὄνομα κύριον. καὶ συστέλλεται. ἦν δὲ ὠκύτατος ποσίν. Ἔχις· εἶδος ὄφεως. ἀπὸ τοῦ κατέχειν. διότι μόνον τῶν ὄφεων ἐν ᾠοῖς οὐ τίκτει. ἀλλὰ ζωοτοκεῖ. ἡ δοτικὴ τῷ ἔχει. καὶ ἐχίδιον. λέγεται καὶ αἱ μόρρους γένος ἔχεος. ἐν τοῖς περιῳδέσι χηραμοῖς ἔχουσι τὰς διατριβάς. Ἐχθραντέος. Σοφοκλῆς. ὅ τε ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθραντέος ὡς καὶ φιλήσων αὖθις. ἔς τε τὸν φίλον τοιαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. δεῖ φησὶ προσέχειν τοῖς ἐχθροῖς ὡς αὖθις φίλοις ἐσομένοις. καὶ τοῖς φίλοις ὡς ἐχθροῖς. συμμέτρως οὖν φησι χρῆσθαι τοῖς πράγμασι. Ἐχθαίρει· αἰτιατικῇ. μισεῖ. Ἔχθημα· μίσημα. Ἐχθοῖ· ἐχθραίνει. Σοφοκλῆς. οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐχθοῖ κακόν. τούτοις ἐγὼ ζῶντι τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι. Ἔχθιστος· ἐχθρότατος. Ἐχθοδοπεῖν· ἐχθροποιεῖν. Ἐχθόμενος· ἐχθρὸς ἢ μισούμενος.

Ἔχθος· ἔχθρα. μῖσος. Ἐχθραίνει· δοτικῇ. ἐχθρὸν ποιεῖ. καὶ ἐχθρεῦσαι. ἐχθρὸς γενέσθαι. ἐχθρεῦσαί φασιν αἱ ἔτι καὶ κάνθαρον. ἐν τῷ τὸν ἕτερον αὐτῶν θατέρου τὰ ᾠὰ διασπᾶν. Ἐχθρὸς καὶ ἐκδικητής. παρὰ τῷ Δαβίδ, ὁ διάβολος. Ἐχθρωδῶς· ἀπεχθῶς καὶ κακῶς. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. ὁ Αἴας φησίν. ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λειμῶνας. ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμά, μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς. μολὼν δὲ χῶρον, ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω, κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμὸν ἔχθιστον βελῶν. γαῖαν ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται. ἀλλ' αὐτὸ νὺξ ᾅδης τε σῳζόντων κάτω. ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου, οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα. ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς εἴκειν. μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν. ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μήν; καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει. Ἐχθροῖς συνέσθαι εἰς ἀλλαγὴν φέρει. Ἔχμα· τὸ στήριγμα. Ἐχολώθησαν· ὠργίσθησαν. Ἔχομαι· γενικῇ. Ἐχόμενα. ὁ δὲ Περσῆς πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔδρασεν ἀσεβείας τε καὶ ὕβρεως ἐχόμενα. καὶ βάρβαρον ἀμαθίαν τε καὶ ἀπαιδευσίαν ὁμολογοῦντα. ἀντὶ τοῦ ἀκόλουθα καὶ ἀντεχόμενα. Ἐχόμενος· ἐφεστὼς ἢ κατέχων. Ἔχοντας σιτία ἡμερῶν. τριῶν. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν μέλλοντας. οἱ γὰρ πολεμοῦντες πρὸς γ' ἡμέρας ὡρίζοντο παρὰ τῶν στρατηγῶν ἔχειν σιτία εἰς τὸν πόλεμον. ἐχορηγοῦντο δὲ αὐτὰ ἐκ τῶν δημοσίων. Ἔχοντες· οἰκοῦντες.

Ἐχόντων ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. ἐχόντων μὲν οὖν ὡς ἔχουσιν ἕκαστοι. καὶ ὡς τῷ ἑκάστῳ φίλον κείνετα. Ἔχουν· ἐχώννυον. καὶ κατὰ τούτου οἱ μὲν, ἔχουν. οἱ δὲ τοῖς βάλλουσιν ἀντεμάχοντο. καὶ αὖθις καὶ χώματα δύο ἑκατέρωθεν ἔχουν ὡς πρὸς τὸ τεῖχος. ξύνδεσμος δὲ τοῦ χώματος αἱ πλίνθοι ἐγίνοντο αἱ ἐκ τῶν οἰκιῶν. Ἔχω· αἰτιατικῇ. Ἐχώλαναν· ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν μηρῶν αὐτῶν. ἐξέκλιναν ἀπὸ τῆς εὐθύτητος. Ἔχραον· μετὰ βλάβης ἐπῆλθον. Ἐχρηματίσθη· χρησμὸν ἐδέξατο. καὶ ἐχρήσθη ὁμοίως. Ἐχρῆν· ἔπρεπεν. ἥρμοζεν. Ἐχρήσατο· ἐμαντεύσατο. ἢ ἐδανείσατο. Ἐχρίμπτασθαι· ἐπλησίαζε καὶ ἔχριμψαν. Ἔχρισεν· ἤλειψεν. Ἐχρωματίσθη· χρῶμα ἐδέξατο. ἐχρώσθη. Ἔχοι. Ἐχύμισαν ἀντὶ τοῦ ἔγχυμον ἐποίησαν. Ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. ἀνακρεῖ. Ἀλκαῖος. οἱ παρ' ἁρμονίαν ἐχύμισαν. Ἐχύρωμα· ἀσφάλεια. ὁ δὲ Σκόλοπας ὀξέως ἐπιφθόμενος, ἐν ἄλλῳ τῷ ἐχυρώματι καὶ μετεωροπορεῖ. Ἐχυρῶς, ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς. Ἐχύρωσαν· ἰσχυροποίησαν. Ἐχυρώτατον· ἀσφαλέστατον. Ἔψαι· ἑφθὸν ἐποίει. Ἔψανον ἀπαλὸν καὶ ἀτέραμνον. τὸ δυσέψητον. ὑπὸ παλαιῶν. Ἔψεαι· ἀκολουθήσεις. Ἔψημα· ὁ ἀπό τινος ἑψηθεὶς ζωμός. Ἔψεται· ἀκολουθήσει. ἢ ἀκολουθεῖ. Ἐψήσας. καὶ ἑψημένος. Ἐψητήριον· ἡ λοπάς. Ἐψητοί. καὶ ἑψητὸς ὁ ἑψημένος. Ἔψηχον· κατέμασσον. ἔξυρον. ἔξεον. οἱ μὲν, τοὺς ἵππους ἔψηχον. Ἐψία· ἡ ὁμιλία.

ἡ ὁμιλία. Ἔψια· τὰ ἀπόλογοι παίγνια. καὶ φιλέψιος ὁ φιλοπαίγμων· ψιλοῦμεν δὲ φιλόλογός ἐστιν ὁ φιλέψιος. Ἐψιάσθων· παιζέτωσαν, καὶ ἑψιᾶται παίζει. Ἐψιατέον· παικτέον δεῖ παίζειν. Ἐψιάστιμον· γνωστικὸν παίγνιον. Ἐψιλωμένοι· πεγυμνωμένοι. Ἔψιμον· τὸ παίγνιον. Ἐψίωσαν· ἐψώμισαν. Ἐψόμενος· ἀκολουθήσων ἕψων. Ἕψοντα· κυάμους. Ἑψοῦνται· βαρύνεται καὶ πυρώσεται. ὁ ἐνεστὼς ἑψῶ ἑψήσω. ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτιν γῆν ἕψοντες. Ἐψώμισεν· ἔθρεψεν. Ἔψον καὶ ἄπεψον τὸ ἕψιον διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἄπεψον δὲ τὸ ἀπεπτῶδες ἴζον διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἐψῶν δὲ ἀντὶ τοῦ κυκώμενος. Ἔψυγεν· ἀπεδίωξεν. ἐψυχαγώγησεν. Ἐψυχαγώγησεν· ἐπὶ λύπαις παρεμυθήσατο. ἢ ψυχὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν. Ἐψύχθη· ἀπεπαύθη ἠρέμησεν. ἄγρια δ᾽ αὖ τοῦ ἐψύχθη χαλεπῆς πνεύματα θυφοείκης.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

αβαρεῖον ἐν ᾧ αἱ ζάβαι, αἵ εἰσιν ὅπλα πολεμικὰ ἀπόκεινται. ζάβαζαρ τὸ λωρίκιον. Ζαβουλὼν χώρα. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ βουλόμενος. Ζαβρόν· πολυφάγον. Ζαγρεύς· ὁ Διόνυσος παρὰ ποιητῇ. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιχθῆναι τῇ Περσεφόνῃ ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος. Ζαγρὸς ἀνυπόδετος. Ζαδύ· μέγα. πολύ. λαμπρόν. ἢ ἰσχυρόν. Ζαὴς ἀνέμων τῶν σφοδρῶς πνεόντων. Ζαθέη· ἀγαθεία καὶ ζαθέων. Ζαθέρει· ἀγαθερμῶ. ἐν ἐπιγράμματι· ᾄδε καθίζων ἀείδειν ζαθέρει καύματι θαλπόμενος. Ζάκορος· νεωκόρος. μὴ ἀνδρὸς δὶς ἐξαπατῶντι. ὁ μεγάβυζος ἦν ὅστις γένοιτο ζάκορος καὶ ὑπηρέτης. λαμπάδια ἐπιθεὶς τὸ πῦρ. ἢ ζάκορος. Ἡρόδοτος δὲ καὶ ὑποζάκορον φησὶ τὴν ἱέρειαν ἢ ἱερέα ὃ τὸν ναὸν σαίρων. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. Ζακότως ἄγαν ὀργίλως. κότος γὰρ ἡ ὀργή. Ζακχαῖος ὄνομα κύριον. Ζάλευκος· Λοκρὸς ἐκ Θουρίου. Πυθαγόρειος φιλόσοφος καὶ νομοθέτης. ὃς τελευτᾷ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνιζόμενος. ἦν δὲ οὗτος πρότερον δοῦλός τε καὶ ποιμήν. καὶ ἐκπαιδευθείς, νόμους ἔθετο τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ἐν οἷς καὶ τὸ περιούσας ἐπὶ γραφὰς τὰς γυναῖκας τὴν μὲν ἐλευθέραν λαγχείμονα μετὰ οἰκείων βαδίζειν ταῖς δὲ σὺν μίαν ἔχουσαν. τὰς δὲ ἄλλας ἐν ἀνθίνοις. Ζάλη· μεγάλη ἅλα. ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἁλίζεσθαι. καὶ ζάπλουτος. ὁ σφόδρα πλούσιος. πλάτων πολιτείᾳ. οἷον ἐν χειμῶνι ἀπὸ κονιορτοῦ. καὶ ζάλης ὑπό τινος φερομένου ὑπὸ τείχει ὑποστάς. καὶ ἐν Τιμαίῳ εἴτε ζάλη πνεύματος ὑπ᾽ ἀέρος φερομένη καταληφθείη. συστροφὴν τε καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν. τινὲς δὲ ἀνέμου λάβρου πνεῦμα θορυβῶδες. κλύδωνος δὲ ἄλλη καὶ ζάλη τίς ἐστι μεγάλη. συστροφὴ ἀνέμου. τινὲς ζάλην τὴν χάλαζαν. Ζαμέτη· ξυλίον. Ζαμβρὲ ζαμβρεὶ ὄνομα κύριον. Ζαμβύκη μουσικὸν ὄργανον. Ζαμμῆς σοφοκλῆς. ἢ ζαμμῆς λόγος ἐκ Δαναῶν καὶ ἤθεος ἐπιβόηγε ὦν ὀργίλος καὶ λοίδορος· καὶ βίαιος. Ζάμολξις· Πυθαγόρου δοῦλος ὥς Ἡρόδοτος δ΄ Σκύθης. ὃς ἐπανελθὼν ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχήν. Μνασέας ἡ παρὰ Γέταις τὸν Κρόνον τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν. Ἡρόδοτος δ΄ ἀνικοῦ δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νόμοις φησίν. ὅτι Ζάμολξις τις ἐγνώκει τελευτὰς κατέδειξε Γέταις τε ἐν θεραπείᾳ καὶ ἔλεγεν ὅτι οὔτ᾽ ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι. οὔθ᾽ οἱ μετὰ τούτου ἀλλ᾽ ἕξουσι πάντα ἀγαθά. ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ᾠκοδόμει οἴκημα κατάγαιον. ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐκ Θρᾳκῶν, ἐν τούτῳ διητᾶτο. οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται. καὶ οἱ Θρᾷκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν. λέγουσι δέ τινες ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδούλευσε Πυθαγόρᾳ Μνησάρχου Σαμίῳ καὶ ἐλευθερωθείς, ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρότερος δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γενέσθαι. ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τέρι ζοι καὶ Κρόβυζοι καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἴχεσθαι. ἥξειν δὲ αὖθις. καὶ ταῦτα ἀεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν. θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται, ὡς αὖθις ἥξοντος τοῦ ἀποθανόντος. Ζάμολξις θηλυκῶς, ὄνομα θεᾶς. Ζανὸς ἐλασσωθεὶς γυ[illegible]γένει φάσι. ἐν ἐπιγράμματι. ἀντὶ τοῦ βιασθεὶς κινηθείς. Ζαπληθοῦ ἄμετρον ἄπειρον στοιχεῖον

ζαπληθεὶς ἀμέτρητον στόμα μύσας ἐκ τῆς σκαλμίας αἰθαλόεντα πέδον. Ζατεῦσαι· τὸ φράσαι. Ζαζῶ· τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω. Ζαγραφής· ὁ διαγραφής· καὶ τὸ πληθυντικὸν ζαγραφέων. Ζαφελὴς ὁ ἀφελής· καὶ ζαφελῶς πάνυ ἀφελῶς. Ζαχαρίας ὄνομα κύριον. Ζαχρεὴς· ὁ ἄγαν χρεώδης· ζαχρεῖς δὲ ζαχρήεντες. Ζεβεδαῖος, ὄνομα κύριον. Ζέα· σῖτος. Ζέλεια ὄνομα πόλεως· καὶ ζελείτης ὁ ἀπὸ τόπου. Ζέρκων σκύθης τὸ γένος καλούμενος μαυρούσιος τὸ γένος· διὰ δὲ κακοφυΐαν σώματος, καὶ τὸ γέλωτα ἐκ τῆς τραυλότητος τῆς φωνῆς καὶ ὄψεως παρέχειν. βραχὺς γάρ τις ἦν· κυρτός· διάστροφος τοῖς ποσί· τὴν ῥῖνα τοῖς μυκτῆρσι παραφαίνων διὰ σιμότητος ὑπερβολήν. ἄσπαρι τῷ ἀρδαβουρίῳ ἐδεδώρητο καθ' ὃν ἐν λιβύῃ διέτριβε χρόνον. ἁλοὺς δὲ τῶν βαρβάρων ἐς τὴν θρᾳκῶν ἐμβαλόντων· καὶ παρὰ τοὺς βασιλεῖς ἤχθη σκύθας καὶ ἀττήλας μὲν οὐδὲ τὴν αὐτοῦ ἤνεγκεν ὄψιν. ὁ δὲ βλήδας, ἥσθη τε λίαν αὐτοῦ φθεγγομένου οὐ μόνον γέλωτος ἄξια καὶ βαδίζοντι καὶ περιττῶς κινοῦντι τὸ σῶμα. συνῆν δὲ αὐτῷ εὐωχουμένῳ καὶ ἐκστρατεύοντι πεποιημένην πρὸς τὸ γελοιότερον ἀναλαμβάνων ἐν ταῖς ἐξόδοις πανοπλίαν. διὸ δὴ περισπούδαστον αὐτὸν ὁ βλήδας ποιούμενος μετὰ αἰχμαλώτων ἀποδράντα ῥωμαίων, τῶν μὲν ἄλλων κατωλιγώρησεν αὐτὸν δὲ μετὰ πάσης φροντίδος ἀναζητεῖσθαι προσέταξεν. καὶ ἁλόντα καὶ παρ' αὐτὸν ἀχθέντα, ἐν δεσμοῖς ἰδὼν ἐγέλασε· καὶ καθυφεὶς τῆς ὀργῆς ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν τῆς φυγῆς· καὶ ὅτου χάριν νομίζοι τῶν ῥωμαίων τὰ παρὰ σφίσιν ἀμείνονα. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ἁμάρτημα μὲν τὴν φυγὴν εἶναι· ἔχειν δὲ τοῦ ἁμαρτήματος λόγον τὸ μὴ γαμετὴν αὐτῷ δεδόσθαι. τῷ δὲ γέλωτι μᾶλλον ὁ βλήδας ὑπαχθεὶς, δίδωσιν αὐτῷ γυναῖκα τῶν εὖ γεγονότων καὶ τῇ βασιλίδι διακονησαμένων. ἀπό του δέ τινος πράξεως ἕνεκα οὐκέτι παρ' ἐκείνην φοιτῶσαν καὶ οὕτω διετέλει ἅπαντα τὸν χρόνον τῷ βλήδᾳ συνών, μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ἀττήλας ἀετίῳ τῷ στρατηγῷ τῶν ἑσπερίων ῥωμαίων δῶρον τὸν ζέρκωνα δίδωσιν· ὃς αὐτὸν παρὰ τὸν ἄσπαρα ἀπέπεμψεν. Ζέσας θυμῷ· ἐξαφθεὶς τῇ ψυχῇ. Ζευγήσιον· τὸ τοῦ ζευγίου τέλος. Ζεύγλη· τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ καθ' ὃ ἐντίθεσι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα. Ζεῦγμα· ἀντὶ τοῦ ἡ τοῦ ποταμοῦ διάβασις γέφυρα. ζεύγνυνται δὲ ῥωμαίοις εὐπονώτατα τῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα ἅτε καὶ τοῦτο διὰ μελέτης ἀεὶ τοῖς στρατιώταις ὂν ὥσπερ ἄλλο τι τῶν πολεμικῶν ἀσκούμενον, ἐπί τε ἴστρῳ καὶ ῥήνῳ καὶ εὐφράτῃ. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, οὐ γὰρ δὴ πάντας εἰδέναι, τοιόσδε. πλατεῖαι μέν εἰσιν αἱ νῆες δι' ὧν ὁ ποταμὸς ζεύγνυται. ἀνορμίζονται δὲ ὀλίγον ἄνω τοῦ ῥεύματος ὑπὲρ τὸν μέλλοντα ζεύγνυσθαι πόρον. ἐπὰν δὲ τὸ σημεῖον δοθῇ, ἀφιᾶσι μίαν πρώτην ναῦν κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι πλησίον τῆς οἰκείας ὄχθης. ἐπὰν δὲ κατὰ τὸν ζευγνύμενον ἥκῃ τόπον ἐμβάλλουσιν εἰς ῥεῦμα φορμὸν λίθων ἐμπεπλησμένον καλωδίῳ δήσαντες ὥσπερ ἄγκυραν. ἀφ' οὗ δεθεῖσα ἡ ναῦς πρὸς τῇ ὄχθῃ ἵσταται σανίσι καὶ ζεύγμασιν, ἅπερ ἄφθονα αὐτὴ ἡ ναῦς φέρει. καὶ τὸ ἀπὸ χρήματος μέχρι τῆς ἀποβάσεως καταστρώννυται. εἶτα ἄλλην ἀφιᾶσιν ὀλίγον ἀπ' ἐκείνης· καὶ ἄλλην ἀπ' ἐκείνης ἔστε ἐπὶ τὴν ἀντιπέραν ὄχθην ἐλάσωσι τὸ ζεῦγμα. ἡ δὲ πρὸς τῇ πολεμίᾳ ναῦς καὶ πύργους ἐπ' αὐτῇ καὶ πυλίδα καὶ τοξότας καὶ καταπέλτας φέρει. βαλλομένων δὲ πολλῶν βελῶν ἐπὶ τοὺς ζευγνύντας, ὁ καταπέλτης ἀφίησι βέλη καὶ καταπέλτας κηλαύφ. πεσόντων δὲ τοῖς βαρβάροις τῶν πρώτων ἐφεστηκότων ἐπεραιοῦντο. Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοϊκόν· ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα ἐπὶ νομοιάδας ἄγουσι τὴν νύμφην μέθοδον ποιούμενοι. παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρῴας ἑστίας ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἄγουσιν ἐς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἑσπέρας ἱκανῆς. καθίζουσι δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁμάξης, μέσην μὲν τὴν νύμφην, ἑκατέρωθεν δὲ ὅ τε νυμφίος καὶ ὁ πάροχος. οὗτος δὲ ἦν φίλος ἢ συγγενὴς ὅτι μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἅμαξα ὄχημα ἐλέγετο, ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος, πάροχος ἐκλήθη. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας κἂν πεζοὶ μετίωσι τινὲς κόρην, ὁ τρίτος πάροχος λέγεται ὁμωνύμως. Ζευξιδία ἥρα. Ζεύξιθεος ὄνομα κύριον. Ζευξίλεω· οὗ πεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί. Ζευξίππου· ὅτι χρυσόδωρος ἔγραψεν ἐν ἐκφράσει ἀγαλμάτων τοῦ ζευξίππου. Ζεῦξις· ζεύξιδος ὄνομα κύριον. ἀριστοτέλης περὶ τὸν ἰσοκράτους χρόνον ζωγράφον. οὗτος ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀφροδίτης ἔγραψεν ἔρωτα ὡραιότατον ἐστεμμένον ῥόδοις. Ζεύς· τοῦ διὸς ἄγαλμα ἱστορεῖται καθήμενον γυμνὰ ἔχον τὰ ἄνω· τὰ δὲ κάτω ἐσκεπασμένα κρατοῦν τῇ μὲν

εὐωνύμῳ σκῆπτρον. τῇ δεξιᾷ δὲ ἀετὸν προτείνοντα. καὶ τὸ μὲν καθῆσθαι, τὸ ἑδραῖον τῆς δυνάμεως
αἰνίττεται. τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνὰ ἔχειν, ὅτι φανερὸς τοῖς νοεροῖς. καὶ τοῖς οὐρανίοις τοῦ κόσμου μέ-
ρεσι. τὰ δὲ λοιπὰ σκέπεται. διότι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἄγνωστος. τὸ δὲ τῇ λαιᾷ σκῆπτρον κατέ-
χειν, σημαίνει τὸ ἐξουσιαστικόν. τὸ δὲ τῇ ἑτέρᾳ προτείνειν ἀετὸν δηλοῖ ὡς τῶν ἀεροφόρων πνευμά-
των κρατεῖ ὡς ὁ αὐτὸς τῶν μεταρσίων ὀρνέων. καὶ παροιμία Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς δι-
φθέρας. ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀμειβομένων ὑπὲρ ὧν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν ὅτι οὐκ ἀπρονόητα φασὶ
τὰ πάντα. ἀλλὰ τὸν δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι καὶ ποτὲ ἐπεξιέναι. Ζεὺς κτή-
σιος. ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο ὡς πλουτοδότην. Ζεφυρία πνοὴ ἡ τοῦ ζεφύρου καὶ ζε-
φύριον πνεῦμα. ζέφυρος γὰρ λαῖος ἄνεμος. Ζεῖ. βράζει. καὶ ὅμηρος ὡς δὲ λέβης ζεῖ. ἀπὸ τοῦ
ζέω ῥήματος. Ζειὰ εἶδος κριθῆς. Ζείδωρον τὴν γῆν τὴν τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην. καλεῖ-
ται δὲ αὕτη καὶ βιοδώρα καὶ φερέσβιος. Ζειπύτης ὄνομα κύριον. Ζειρά. ἤτοι σειρά, ὥς τι-
νες ἢ ἔνδυμά τι ὃ ἐπενδύονται μετὰ τοὺς χιτῶνας ὥσπερ ἐφαπτίδας. Ζειραί. χιτῶνες. ἀνακε-
κολπωμέναι ἢ ἀνακόλουθα μίζα. ἡρόδοτος. Ζῆ. ἀντὶ τοῦ ζῆθι. ἀττικῶς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ζεῖ. Ζῆ
χύτρα. ζῆ φιλία. ἐπὶ τῶν δεῖπνῳ συνιόντων εἰς φιλίαν καὶ ζῆ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. βιοῖ. Ζὴβ. ὄνομα
κύριον ἑβραϊκόν. Ζήβυρον ὄνομα ἔθνους. Ζήθης. καὶ ζῆθος ὀνόματα κύρια. Ζῆθος. καὶ ἀμ-
φίων ὀνόματα. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀντιόπῃ. Ζηκαίσπυρ. ἐπὶ τῶν μόλις γινομένων. Ζηλήμων. ὁ ζη-
λούμενος. Ζηλίτης ὄνομα κύριον. Ζῆλος. σοφοκλῆς ἴσχε τὴν ὁμευνέτιν αἴαντος ὃς μέγι-
στον ἴσχυσε στρατοῦ δίας λατρείας ἀνθ' οἵου ζήλου ξίφει. Ζῆλος. ἀγαθοῦ τινὸς ἐπιθυμία φθό-
νου τινὸς χωρὶς γινομένη τῇ ψυχῇ. οἷον ἔχει τις ἀνδρείαν. ζηλῶ τοῦτον τῆς ἀρετῆς. τουτέστιν ἐπιθυ-
μῶ τῆς σπουδῆς καὶ μὴ φθονῶ τῷ κεκτημένῳ. ἀλλὰ κἀγὼ βούλομαι ἀνδρεῖος εἶναι. ἀππιανὸς δὲ
διά τὸ κατὰ ζῆλον ἀρετῆς εἰ παντοίων λογάδων πλῆθος ὀκτακοσίων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα ἕτοιμοι
καὶ βαρεῖς ἦν τῇ βουλῇ παρὰ τὰς ἐκκλησίας. Ζηλοτυπία ζῆλος ἐξ ὑπονοίας τοῦ ἀνδρὸς κατὰ
τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. ἰάμβλιχος. ἤδε, μετὰ μὲν ἦν καὶ τῆς ἔμπρο-
σθεν ζηλοτυπίας προσελάμβανε δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πράξεως ἀτολμίαν. ὡς οὖν ἔλαβε τῆς ὁδοῦ
ὁ μὲν πρῶτος ἀγὼν ἐφ' ᾧ διηγώνισται. ἐχώμεθα ἤδη καὶ τοῦ δευτέρου εἰς ὃν καιρῷ γυμνασόμεθα. καὶ
πολύβιος λέγει τοῖς γὰρ πλείστοις ὑπεγένετο τις ζῆλος ἐκ τῆς τῶν ἄλλων ἀλαζονείας καὶ
τῆς ἀκαιρίας. ἐσπούδαζον γὰρ τὰς ἀκολουθίας καὶ τὰς ἐσθῆτας διαφερόντως. καί τις ἦν πε-
ρὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς ὑπερέχων τὴν ἐν τοῦ βίου χορηγίαν. ὅπλων δ' οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον
ἐποιοῦντο λόγον. Ζηλοτυπεῖν αἰτιατικῇ. αἰσχίνης ἀντὶ τοῦ μισεῖν ζηλοῦν δὲ τὸ μακαρίζειν
ζηλοτυποῦμεν δὲ τρεῖς ἀπεχθείας ἐληλυθέναι. Ζήλου. αἰτιατικῇ. μιμοῦ. Ζηλοῦν. σοφοκλῆς
καί σοι καὶ νῦν τοῦτο ζηλοῦν ἔχω. ὁθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνῃ κακῶν. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν
ἥδιστος βίος. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν. ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς. Ζη-
λῶ δοτικῇ ζηλῶ ἐζήλωκα τοῦ κω. αἰτιατικῇ δὲ ζήλωσιν ἕτερον. Ζηλῶ. μακαρίζω. ἀρι-
στοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. οὐ ζηλῶσε τῆς παιδεύσεως ζηλῶσε τῆς εὐβουλίας μᾶλλον δὲ τῆς εὐ-
ψυχίας ἀντὶ τῆς ἐπιούσης καὶ πάλιν ζηλῶσε τῆς εὐγλωττίας ἀντὶ τοῦ τῆς γραφῆς. τῆς κατηγορίας.
καὶ αὖθις ζηλῶσε τῆς εὐψυχίας τὸν πρεσβύτην. οἵων μετέσχηκε φρενῶν τρόπων καὶ βιοτῆς. ἕτερα ἦν δὴ
ἀντιμαθών. Ζηλώματα. ζηλοτυπίας κώμης καὶ τὰ νέων ζηλώματα καὶ τὰ πόθων ταῦτα κνί-
σματα. καὶ μύσην λύχνον ἀπεσπασμένη. Ζηλῶσαι μιμήσασθαι. ἡρόδοτος ὧν εἴ τις παρὼν μὴ ζη-
λῶσαι τὴν διάθεσιν ἐπιχειρήσει οὐδὲν ἄμεινον διακείσεται τῶν τὸ κώνειον προσενηνεγμένων ἢ τὴν ἀ-
κόνιτον ἢ τὸν ἐλλέβορον. Ζηλωταὶ παρὰ ἰουδαίοις οἱ τοῦ νόμου φύλακες. ἄνανος ἀποκλείσας
τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐπιστήσας, παρεκάθητο. Ζηλωτὸς μακαριστὸς
ἐπαινετός. Ζηλωτότατον. πάνυ μακάριον. ἀεὶ σὺ δ' ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις. Ζημία
ἡ στέρησις. Ζημιῶ δοτικῇ ἢ ζημιῶ σε χρήμασιν αἰτιατικῇ ἢ πῶς μὴ τὰ μέγιστα ζημιώσω τοὺς πα-
ρόντας. Ζὴν ζηνὸς ζηνί. Ζῆν τὸ ζῆν τοῦ ἀποζῆν διαφέρει. ζῆν μὲν γὰρ τὸ μετὰ τρυφῆς καὶ πολυτελεί-
ας ζῆν. ἀποζῆν ἢ τὸ ἁπλῶς ζῆν καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀποζῆν. Ζηνόβιος σοφιστὴς παιδεύσας ἐν ῥώμῃ ἐπὶ ἀδρι-

Αὐγούστου Καίσαρος, ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ Ταρραίου ἐν βιβλίοις γ΄. μετάφρασιν ἑλληνικῶς τῶν ἱστοριῶν Σαλουστίου τοῦ ῥωμαϊκοῦ ἱστορικοῦ· καὶ τῶν καλουμένων ὡν αὐτοῦ βελῶν γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα καὶ ἄλλα. Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ γραμματικός, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ· ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονὼς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὁμήρου διορθωτὴς ἐγένετο καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προύστη, καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν. Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς ὁ ἐν ἄστει κληθεὶς, πρὸς τὰ ὑπ' Ἀριστάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ. ἔγραψε πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς Ὁμηρικῆς συνηθείας, λύσεις Ὁμηρικῶν ἀπορημάτων, εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν καὶ ἄλλα πολλά. Ζηνόθεμις· ὄνομα κύριον.

Ζήνων Τελευταγόρου Ἐλεάτης φιλόσοφος, τῶν ἐπὶ Πυθαγόρα καὶ Δημοκρίτου κατὰ τοὺς χρόνους· ἦν γὰρ ἐπὶ τῆς οη΄ ὀλυμπιάδος· μαθητὴς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου. ἔγραψεν ἔριδας, ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως. τοῦτόν φασιν εὑρετὴν εἶναι διαλεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς. καθελεῖν δὲ θελήσας Νέαρχον, οἱ δὲ Διομέδοντα, τὸν Ἐλέας τύραννον, ἑάλω· καὶ ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ, τὴν γλῶτταν αὑτοῦ ἐνδακὼν καὶ ἀποτεμὼν, προσέπτυσε τῷ τυράννῳ· καὶ ἐν ὅλμῳ βληθεὶς συνετρίβη πτισσόμενος. διαφέρει δὲ Ἐλεάτης καὶ Ἐλαΐτης. Ζήνων Μουσαίου Σιδώνιος φιλόσοφος στωϊκός, μαθητὴς Διοδώρου τοῦ κληθέντος Κρόνου· διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν ἀπολογίαν ὑπὲρ Σωκράτους καὶ Σιδωνιακά. Ζήνων Μνασέου ἢ Δημέου Κιτιεύς· πόλις δὲ ἐν Κύπρῳ τὸ Κίτιον· φιλόσοφος, ὃς ἦρξε τῆς στωϊκῆς αἱρέσεως. ἐκλήθη δὲ καὶ αὐτὸς στωϊκὸς διὰ τὸ ἐν τῇ στοᾷ τῇ ἐν Ἀθήναις διδάξαι αὐτούς· ἥτις πρῶτον μὲν Πεισιανάκτειος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα, Ποικίλη ἐκλήθη. μαθητὴς δὲ ἦν Κράτητος τοῦ κυνικοῦ, εἶτα Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου. ἐτελεύτησε δὲ ἔτη ϟη΄ ἀφελὼν ἑκάστοτε τῆς τροφῆς ἕως ἀσιτίᾳ διεφθάρη. ἐχρήσθη δὲ αὐτῷ πυνθανομένῳ περὶ βίου, χρωτίζεσθαι τοῖς νεκροῖς· ὅπερ ἦν τοῖς ἀρχαίοις διὰ τῶν βιβλίων. Φοῖνιξ δ' ἐκλήθη ὅτι Φοίνικες ἔποικοι τοῦ πολιχνίου ἐγένοντο. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἀντιγόνου Γονατᾶ ἐπὶ τῆς κ΄ καὶ ρ΄ ὀλυμπιάδος, καὶ παροιμία· Ζήνωνος ἐγκρατέστερος· οὗτος γὰρ ἀκριβῆ εἶχε δίαιταν καὶ λιτὴν ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι. φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ οὗτος ἐφιλοσόφει· τῷ γὰρ ὄντι πάντας ὑπερεβάλετο τῷ τε εἴδει καὶ σεμνότητι καὶ νὴ Δία μακαριότητι. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον ἄνοσος καὶ ὑγιὴς διατελέσας. Ζήνων Διοσκουρίδου Ταρσεύς, ὡς δέ τινες Σιδώνιος φιλόσοφος, μαθητὴς Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου στωϊκοῦ καὶ διάδοχος. Ζήνων Κιτιεύς· εἰ δὲ ἕτερός τις ἦν ὁ φιλόσοφος, ἄδηλον. ἔγραψε περὶ στάσεων, περὶ σχημάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυσίαν, εἰς Δημοσθένην, περὶ ἐπιχειρημάτων. Ζήνων Ἀλεξανδρεύς, ἀνὴρ Ἰουδαῖος μὲν γένος, ἀποσπώμενος δὲ δημοσίᾳ πρὸς τὸ φῦλον τῶν Ἰουδαίων ὡς παρὰ σφίσι νενόμισται τὸν λαὸν ὄνον ἐν τῇ ἀργούσῃ ἡμέρᾳ διὰ τὸ κελευσμὸν αὐτῶν συναγωγῆς ἐλασάμενος. οὗτος ὁ Ζήνων, ἐπιεικὴς μὲν ἦν φύσει καὶ ἱερός, ἀλλὰ νωθέστερος ἐν λόγοις καὶ μαθήμασιν· ἐφιέμενος μὲν ἀεί τι μανθάνειν καὶ ἐρωτῶν ὅτι ἂν ἀγνοοῖ· πάντα δὲ σχεδὸν ἀγνοῶν. καὶ γὰρ νοῆσαι βραδύτατος ἦν καὶ τῶν νοηθέντων ὀψέ ποτε προσδόντης ἐπιλήθης ἑτοιμότατος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος Ζήνων τῷ Πρόκλῳ ἑταῖρος κατὰ τὸν χρόνον, τὸ μὲν γένει πεπηγμένος. τῇ δὲ φύσει καὶ αὐτὸς ἐνδεέστερος τὰ πρὸς ἐπιστήμην· ἐπιεικὴς δὲ καὶ τὰ ἤθη κατηρτυμένος ὅσπερ ἦν αὐτοῖν ἀφορμὴν τῆς διαστάσεως περιέσχε βασιλείου πρὸς τὸν Πρόκλον, οὐκ ἔχω φράζειν. Ζηνωνίς· ὄνομα κύριον. ἔστι μὲν τῶν Ἄρβατος. Ζήνων ὁ βασιλεύς, πυθόμενος τὴν οἰκείαν ἧτταν, ἐς φρούριον καταφυγὼν ἐπὶ λόφῳ κείμενον ὃ Κωνσταντινούπολιν οἱ πρόσχωροι ἐκάλουν. ὁ δ' ἀστρολόγος, ὃς συνῆν, στενάξας θεοῦ παίγνιον ἄρα εἴη ὁ ἄνθρωπος· εἶπε καὶ ἐμὲ οὕτω παίζειν φιλεῖ τὸ δαιμόνιον. ἐμοὶ γὰρ δὴ οἱ μάντεις τὸν Ἰούλιον μῆνα διαβάντα με εἰς Κωνσταντινούπολιν διατετάμενοι προὔλεγον. κἀγὼ μὲν ἐνόμιζον ἐς Κωνσταντινούπολιν ἀναβήσεσθαι. νῦν δὲ πάντων ἔρημος καὶ φυγὰς εἰς λόφον ἦλθον ἐρημικὸς ὁ δείλαιος προσηγορίαν ὁμώνυμον. Ζήνων βασιλεὺς Ῥωμαίων τὴν μὲν ὠμότητα ἣν ἐκέχρητο Λέων ἐν τῇ φύσει οὐκ εἶχεν· οὐδὲ τὸ θυμούμενον ἀπαραίτητον αὐτῷ καθειστήκει ἐσάπαξ, ἀλλ' ὄντα λέοντος διέμενε καὶ τὴν προαίρεσιν ἐν πολλοῖς εἶχε φιλότιμον· καὶ ἃ ἔπραττε πρὸς δόξαν ἐποίει καὶ

τὸ θαυμάζεσθαι ἐπορίζετο· ἐπιδεικτικῶς μᾶλλον ἢ ἀληθῶς. οὐ μέντοι γε ἔμπειρος τῶν πραγμάτων ἦν οὔτε ἐπιχειρήσει ἣν ἔχειν δεῖ ὅσην ἀσφαλῶς τὰς βασιλείας ἱδρύεσθαι. πρὸς δὲ κέρδος ἐς λῆμμα οὐχ οὕτω μὲν ἐμμανῶς ὡς ὁ Λέων διέκειτο· οὐδὲ ἐπλάττετο μὴ ὄντα τοῖς κεκτημένοις ἐγκλήματα. οὐ μέντοι οὐδὲ παντελῶς κρείττων ὑπῆρχε τοῦ πράγματος. ἐχρήσατο καὶ βασιλεύειν τύχῃ Ῥωμαίοις εἰ μὴ Σεβαστιανὸς ὁ τότε παραδυναστεύων ἦγεν αὐτὸν ἐς ὅ τι βούλοιτο καταπωλῶν ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἅπαντα καὶ μηδὲν ἄπρακτον ἐῶν ἐν τῇ βασιλέως αὐλῇ διαπράττεσθαι. ἀλλὰ τὰς μὲν ἀρχὰς ἀπεδίδοτο πάσας ἰδίᾳ μὲν ἑαυτῷ, ἰδίᾳ δὲ λαμβάνων τῷ βασιλεῖ τὰ τιμήματα. καὶ εἰ προσῆλθεν ἕτερος βραχύ τι πλέον τιθεὶς ἐκείνου ἂν ᾑρεῖτο· προσῆν δὲ οὐδὲν τοῖς ἀρχείοις γινομένων ἁπάντων, οὐδὲν ἦν ὃ μὴ λαβὼν ἀπεπέρασκεν. εἰ δέ τινα ἀρχὴν τῶν φίλων αὐτὸν ὄντων ἐχαρίσατο Ζήνων ὥσπερ πολιτικὸς κάπηλος αὐτὸς ταύτην ὀλίγου παρ' ἐκείνων λαμβάνων ἄλλοις παρεῖχε τοῦ πλείονος. Ζήνωνι τὰ ἐγκλήματα παρέχων. Ζήνων· βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς Ζήνωνα τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν διάδοχον καταλιμπάνειν θέλων κομιδῇ νέον, περιττότερον διά τε ἰδίων καὶ σώμασιν ἀσκεῖσθαι ἐκέλευσεν εἰς ἐπίδοσιν τῆς ἡλικίας. οἱ δὲ βασιλικοὶ ἐν ἐξουσίᾳ γενόμενοι τῶν ἀδήλων τε δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ κακῶν συνεργοὶ τὸν νέον κραιπαλᾶν ἐν ἔργῳ· καὶ μαστροπεύοντες αὐτῷ τοὺς συνήβους πρὸς ἔρωτα τῶν ἀρρένων ἐρώτων λυσσᾶν ἐπαίδευσαν. ἐν τούτῳ διαίτης δὲ ἐν ἡδοναῖς καὶ τυφωθεὶς μὲν ὡς τὸ καλὸν ἐλασσούμενος καὶ τὴν ἀποτυφομένην ἀλαζονείαν ἐπὶ τῇ βασιλικῇ καραδοκίᾳ διὰ τοῦ προσώπου ὑπεμφαίνων ἀκροβατεῖν τε ἤρξατο καὶ μετέωρον τὸν αὐχένα αἴρειν καὶ συλλήβδην φάναι, προσέχειν πᾶσιν ὡς οἰκέταις ἀνθρώποις. ἀλλ' ὁ πάντων ἔφορος τὴν φυσικὴν καὶ διδακτὴν κακότητα αὐτοῦ τεθεαμένος διαρρύσαντα τὴν γαστέρα καὶ ἀναισθήτως ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐς τὴν εὐνὴν ἀποπατοῦντα, πρόωρον τῶν ἀνθρωπείων ἐδικαίωσεν ἐκβῆναι. Ζηρυνθία ἡ Ἀφροδίτη. καὶ Ζηρύνθιον. καὶ Ζήρυνθον ἄντρον ἐν ᾧ θυσίας κυσὶν ἔθυον. ἔνθα ἦν τὰ τῶν Κορυβάντων καὶ τῆς Ἑκάτης μυστήρια. ἔστιν ἐν τῷ ἀλλεῖτις. Ζῆσαι δὲ λέγουσι καὶ ἀναβιῶναι τὸν Ἡρακλέα· τὸν Τυνδάρεων καὶ τὸν Γλαῦκον τινὲς δὲ καὶ τὸν Αἴσωπον. Ζήσειας· ἐν τῷ ἄμυσι. Ζητεῖν ἐπὶ τοῦ βουλεύεσθαι τιθέασιν οἱ Ἀττικοί. μηδὲ σὺ ζήτει τί βουλεύεσθαι. Ζήτης ὁ τοῦ Βορέου παῖς. Ζητήσεται· ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται. Ζητηταὶ ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν ἐπὶ τὰ ἱερὰ καθισταμένη πρὸς οὓς ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες χρήματα τῇ πόλει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες. Ζητητηρίων· ὄργανα τὰ βασανιστήρια οἱ δὲ, πρὸς ἃ ἄγουσι πῦρ καὶ τὰ τῶν ζητητηρίων ὄργανα· ὅ ἐστι τὰ παραχθέντα ἐξετάσαι. Ζήτειον τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. ἢ πόλις. Ζηθῶν· ζητῶν τὸ ὄψον θοιμάτιον ἀπώλεσα· ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων. Ζευχύδα· ζῆ φιλία· ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δείπνου συνιόντων εἰς φιλίαν. Ζιβύνη· ὁλοσιδήρειον ἀκόντιον· λόγχη· σπάθη. Ζιβύτης ὄνομα κύριον. Ζιγγίβερ εἶδος ἀρώματος. Ζιγνῶσαι τὸ σκυθρωπάσαι. Ζιζάνιον ἡ ἐν τῷ σίτῳ αἶρα. Ζίλας ὄνομα κύριον. Ζινίχιον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. Ζίερις καὶ κλίνεται ζιέρη σκυθικὴ φωνή. Ζόαστρος. Ζομίκλος ὄνομα κύριον. Ζοροβάβελ, ὄνομα κύριον. Ζοφερά· ἡ σκοτεινή καὶ ζοφερὸν ὁμοίως. Ζοφοδορπίας ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος. Ζοφώδης, ὁ σκοτεινὸς καὶ ζοφοειδής. Ζοφομηνία· ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης. Ζόφον τὴν δύσιν· οὕτως γὰρ καλεῖται ἡ δύσις ζόφος. Ζῶ δῆτα ἦ Σοφοκλῆς οὐ γὰρ ἔτι σοι ζῶ δοῦλος ἀλλὰ Λοξίᾳ. Ζῷα ὅπισθεν ἄνω ἔχειν τὴν κεφαλὴν λέγεται, οὐ πάντως ὡς πρὸς τὸ ὕψος λαμβανόμενα ἀλλ' ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. καὶ τῶν ἀλόγων τοίνυν ζώων τῶν πλείστων σχεδὸν δὲ πάντων ἐπὶ γῆς κεκυφότων ὡς μηδὲ τοῦτο ὅπισθεν μᾶλλον τὸ πρὸς ὕψος ἔχειν τὴν κεφαλὴν, ὅμως λέγεται τὰ ἄνω τῶν ζώων μέρη εἶναι κεφαλή τε καὶ τὰ κατὰ τὴν κεφαλήν. καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν δὲ ὁμοίως ὡς μὲν πρὸς τὸ ὕψος ἄνω λέγοιντ' ἂν οἱ κλάδοι καὶ τὰ φύλλα. ὡς δὲ πρὸς τὸ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ μᾶλλον ἐστὶ συμφυές· ἄνω μὲν αἱ ῥίζαι κάτω δὲ οἱ κλάδοι. διὸ καὶ ἀνάλογον κεφαλῇ τῇ μὲν καὶ στόματι· δι' αὐτῶν τοῖς φυτοῖς ὡς διὰ στόματος ἡ τροφὴ χορηγεῖται καὶ διοχετεύεται τῷ σώματι. Ζωάγρια καὶ ζώγρια δῶρα λύτρων τοῦ ζῆν περιγίνεσθαι. ζωάγρια τὰ ὑπὲρ ζωῆς χαριστήρια. Ζωαρκεῖν τὸ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. καὶ ζωαρκοῦμαι. Ζωάς καὶ τὸ πληθυντικὸν τῶν ζωῶν. Ζωβία ὄνομα κύριον. ἔστιν ἐν τῷ ἀρισογείτονι σκυθίμων. Ζωγρέφοα καὶ ζωγρέφω αἰτιατική. ζωγρεῖ αἰτιατικῇ. ζῶντας λαμβάνει. καὶ ζώγρει· ζῶντας λάμβανε τήρει. Ζωγρεῖον

εἶδος ἀσυνείδιον. Ζωγρία· τὸ ζῶα ἀγρεύειν. Ζώγρια δίδων λύτρον τὸ ζῆν προσγίνεται. Πολύβιος· τῷ Χερρονήσῳ ζώγρια δόντες τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς διεσώσαντο. Ζώγρια λαβεῖν· ἀντὶ τοῦ ζῶντα κρατῆσαι καὶ λαβεῖν. καὶ Πολύβιος· οἱ δὲ γενόμενοι ζώγρια κύριοι τοῦ στρατηγοῦ, τοῦτον ἀνεσταύρωσαν. Ζωγρεῖ· Ἡρόδοτος· τὸν δὲ Ἱστιαῖον ζωγρήσας ἔλαβεν. ἐζωγρήθη δὲ ὧδε· ὡς φεύγων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς Πέρσεω, καὶ ὡς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι, περσίδα γλῶσσαν μετεὶς καταμηνύει ἑαυτὸν ὡς εἴη Ἱστιαῖος Μιλήσιος. καὶ αὖθις ὑπὲρ δὴ τούτων τοῦτο ζωάγρια ἀποδιδοὺς ὑπὲρ οὗ δυνατὸν ἦν. Ζώδιον· τὸ μικρὸν ζῶον. Ζώεσκον· ἀντὶ τοῦ ἐπαλέπτουν. ἐγὼ δ' ἐπιζώεσκον. Ζωηλυτική. Ζωὴ· παρατήρησις καὶ μονὴ τοῦ ὄντος. ἡ ζωὴ καὶ τὸ ζῆν, πολλαχῶς λέγεται. τουτέστι πλειόνων οὐσῶν ψυχικῶν δυνάμεων καθ' ἃς τὸ ζῆν ἐγγίνεται πλείους καὶ αἱ διαφοραὶ ζωαὶ καὶ τὸ ζῆν. οἷον κατὰ νοῦν· κατὰ αἴσθησιν· καὶ τὰ λοιπά. διὸ καὶ ἔν τι τούτων ὑπάρχει τινὶ, ζῆν λέγεται τὸ μετέχον αὐτοῦ. ὅθεν καὶ τὰ φυτὰ θρεπτικὴν ἔχοντα δύναμιν, ζῇ. μηδεμίαν τῶν ἄλλων ἔχοντα μήτε αἰσθητικὴν μήτε τὴν κατὰ τόπον κινητικὴν μήτε τὴν ἄλλην μηδεμίαν. ζῆν μὲν γὰρ λέγεται τὰ φυτά· οὐ ζῶα δὲ εἶναι· διότι ὥσπερ δρομέας λέγομεν οὐ τοὺς ὁπωσοῦν δρόμου μετέχοντας, ἀλλὰ τοὺς σφοδρῶς καὶ τραχύτερον μετειληφότας τοῦ τρέχειν, οὕτω καὶ ζῶα λέγονται. οὐ τὰ ὁπωσοῦν μετέχοντα τοῦ ζῆν καὶ τῆς ζωῆς ἀλλ' ἐν οἷς τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ τρανότερον καὶ περιφανέστερόν ἐστιν. Ζωὴ πίθου· ἐπὶ τῶν μετρίως καὶ εὐτελῶς ζώντων ἀπὸ Διογένους τοῦ φιλοσόφου. ὧ πίθος ἦν ἡ οἴκησις καὶ διαγωγή. Ζωή· τὴν κτῆσιν. τὴν οὐσίαν. διαφέρει δὲ ζωὴ ψυχῆς. ζῇ γὰρ καὶ τὰ φυτά. Ζωηρὸς· ὁ ζῶν καὶ ἐπέχων ζωήν. Ζωΐλος Ἀμφιπολίτης· πόλις δ' ἐστὶ Μακεδονίας Ἀμφίπολις ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο ἐννέα ὁδοί. ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν Ὅμηρον· διὸ αὐτὸν διώξαντες οἱ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ, κατὰ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν ὤθησαν. ῥήτωρ δὲ ἦν καὶ φιλόσοφος, ἔγραψε μέντοι τινὰ καὶ γραμματικὰ κατὰ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως λόγους ἐννέα· ἱστορίαν ἀπὸ θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς· βιβλία γ΄. περὶ Ἀμφιπόλεως καὶ κατὰ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἐν οἷς καὶ ψόγος Ὁμήρου. Ζῶμα· ἡ ζώνη. Σοφοκλῆς· δὸς αὐτῷ τὴν δὲ λιπῆ ζίγα καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐχ ἰδοὺς ἠσκημένον τὴν ζώνην λέγων ἢ τὸ ἔνδυμα. Ζωμάλμη, ὄνομα κύριον ἦν δὲ Θασία. Ζῶμεν οὐχ ὡς θέλομεν. ἀλλ' ὡς δυνάμεθα. ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων κέχρηται Πλάτων ἐν Ἱππίᾳ. Ζωμεύματα· ὑποζώματα ἢ τὰ ξύλα τῆς νηός. ὁ οὖν σκυτεὺς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα. ὡς ἀρτύσεως ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. Ζωμήρυσις· μαγειρικὸν ἐργαλεῖον ἐν ἐπιγράμματι. ζωμήρυσίν τε τὴν λίπους ἀφρολόγον. Ζωμὸς μέλας, ὁ λεγόμενος αἱματία. Ζῶναι ἐπὶ γῆς πέντε· βόρειος ὑπὸ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον ἀοίκητος διὰ ψύχος. εὔκρατος· ἡ καλουμένη διακεκαυμένη. ἀντεύκρατος νότιος· ἀοίκητος διὰ ψύχος. Ζωναῖος· ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς· καὶ περὶ τοῦ σφαιρίζειν· φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί· ἀλλ' ἀπᾴδουσι τοῦ χαρακτῆρος. Ζώνη· πορφυροῦν ἱμάτιον Ἡρόδοτος. Ζώνη, τροπικῶς ἡ δύναμις ἐπειδὴ ὁ ἐζωσμένος εὐσταλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν. Ζώνη· τὸ ἀξίωμα. ἀμαζητουμένας τῆς βασιλίδος ἐξωθεῖσθαι οὐ μόνον ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην. καὶ Αἰλιανὸς· καί πως τὴν ζώνην τοῦ χρυσίου ἣν ἐπῆπτο ὁ ξένος, ὁ πανδοκεὺς ἐθεάσατο. καὶ παραχρῆμα ἐποφθαλμία. Ζώνην ὁ πεῖσα τὴν ὁδὸν λύει λέχος. Ζωντεῖον· κολαστήριον οἰκετῶν. Ζώννυσθαι· καθοπλίζεσθαι. καὶ ζωννύω αἰτιατικῇ. Ζωογονῶ αἰτιατικῇ. Ζωοδότειρα· ζωὴν παρέχουσα.
Ζωοδότης· ὁ ζωὴν πᾶσι διδοὺς ἀγαθὸς θεός. Ζωοποιῶ αἰτιατικῇ. Ζωοὶ γενήσονται· κρομμύου μόνου λαβών. πρὸς τοὺς ἀπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλας δόξας καρπουμένους. Ζώων· ζῶν· ζῶον μὲν στόμεσι διαμπερὲς αἶγος ἀνάπηξε καὶ κραιπρᾶ σπάραξε τὰ διαθεσμὰ λύκος. Ζώπυρα· τοῦ ζῆν ποιητικά. Ζώπυρα· φυσητήρια. ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσι. Ζώπυρα λείψανα. Ζωπυρεῖ· ἀναζῆν ποιεῖ. ἢ ἐκκαίει. Ζωπυρῆσαι· ἀναθάλψαι. ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός. ἐπεὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρρωννυμένους λέγουσιν Ἀττικοί. Ζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα, μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. καὶ ἐπὶ πολέμου δὲ λέγεται. Ζωπυ

ῥῆσαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα, μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. καὶ ἐπὶ πολέ-
μου δὲ λέγεται. Ζωπυρήσας αὖτις τοῦ ἀνερεθίσας. εἰ μὴ θεοῦ ζωπυρήσας, λύσω τὸν ἐμαυτῆς
υἱόν. καὶ ποιήσω τὴν ἥμερον τοὺς δημότας βοσκεῖν σε γῶ πεπατημένον. Ζωπύρια φυσητή-
ρια. Ζώπυρον τὸ πεπυρακτωμένον. ἔνθερμον. Ζωπύρου τάλαντα. ὅτι ζώπυρος ὁ πέρσης
βασιλεῖ χαριζόμενος μαστιγώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος εἰσῆλθεν εἰς βαβυλῶνα
καὶ πιστευθεὶς διὰ τὸ πάθος τὸ σῶμα, προὔδωκε τὴν πόλιν. ἐκ μεταφορᾶς οὖν ἐπὶ τὰ τάλαντα καὶ ζυγά. οἷον
αἴρεται καὶ πράξεις. Ζωροάστρης. περσομήδης σοφὸς παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ. ὃς καὶ πρῶτος ἦρξατο τοῦ
παρ᾽ αὐτοῖς πολιτευομένου ὀνόματος τῶν μάγων. ἐγένετο δὲ πρὸ τῶν τρωικῶν ἔτεσι φ΄. φέρεται δὲ αὐτοῦ περὶ
φύσεως βιβλία δ΄. περὶ λίθων τιμίων ἕν. ἀστεροσκοπικὰ ἀποτελεσματικὰ βιβλία ε΄. Ζωροά-
στρης ἀστρονόμος ἐπὶ νίνου βασιλέως ἀσσυρίων. ὅστις ηὔξατο ὑπὸ πυρὸς οὐρανίου τελευτῆσαι. παρεγ-
γυήσας τοῖς ἀσσυρίοις τὴν τέφραν αὐτοῦ φυλάττειν. οὕτω γὰρ αὐτοῖς ἡ βασιλεία οὐκ ἐκλείψει
ἀπ᾽ αὐτῶν. ὅπερ μέχρι νῦν πεφυλάχασι παρ᾽ αὐτοῖς. Ζωρομάσδρης χαλδαῖος σοφός. ἔγραψε μαθη-
ματικὰ καὶ φυσικά. Ζωρὸν ἄκρατον. οἶνον καὶ ζωρός. Ζωρότερον ἀκρατέστερον. Ζωρότερον ἀκρατότερον
ἐν ἐπιγράμματι καὶ ζωρότερον κεράσας ἰσχαλέα. καὶ ὅμηρος εἶπε ζωρότερον δὲ κέραιε. διαφορὰς
κράσεων λέγει. ὡς μή τι μᾶλλον τινός, στερεμνίους τοὺς πίνοντας. Ζῶς ἀντὶ τοῦ ζῶν. Ζώσας ἐν ἀσ-
πίσιν οὐκ ἀπολλυμένους. σοφοκλῆς ὡς εἰσὶν ἐμπείροισι, καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βου-
λευμάτων ὀρθῶς ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐσφαλμένας. ἀλλὰ τοῦ ἀποβησομένου στοχαζομένας καλῶς.

Ζωσιμᾶς, ὄνομα κύριον. Ζώσιμος ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. χημευτικὰ πρὸς θεοσέβειαν
τὴν ἀδελφήν. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις κη΄. ἐπιγράφεται δὲ ὑπό τινων χειρόκμητα καὶ
ὁ πλάτωνος βίος. Ζώσιμος γαζαῖος ἢ ἀσκαλωνίτης. σοφιστὴς κατὰ τοὺς χρόνους ἀναστασίου
τοῦ βασιλέως. ἔγραψε λέξιν ῥητορικὴν κατὰ στοιχεῖον. καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν δημοσθένην καὶ εἰς
λυσίαν. Ζῶσμα φωτεινὸν τὸν χιτῶνα ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι, ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα. οἱ δὲ, κυρίως τὸ
ζῶσμα. οἱ ῥωμαίων ψιλοὶ ἐφαπτίδας εἶχον ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ζώσματα περὶ τῶν μηρῶν. Ζώστιον
ὄνομα τόπου. Ζωστῆρες ὧν ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται. Ζῶστρα. ἐνδύματά τινα ἀνδρῶν οἷον χι-
τῶνας βαθεῖς οἷς ζώννυται ἡ ζώνη. Ζωτεῖσθαι. ζωογονεῖσθαι. Ζώφιον. Ζυγάδην συνε-
ζευγμένως. Ζυγάστροις ξενοφῶν τὰ δὲ ἄλλα χρήματα παραδεχομένους ἐν ζυγάστροις στεγασ-
τοῖς ἐφ᾽ ἁμαξῶν κομίζειν ἵνα ὁ ἐπικαιρος εἰ διαλαμβάνοιεν ἕκαστοι τὰ ἄξια. ζύγαστρον δὲ ἡ ξυλίνη σο-
ρός. Ζύγαινα. εἶδος ἰχθύος. Ζυγεῖν τὸ ἐπ᾽ εὐθείας κεῖσθαι τῶν κατὰ βάθος στίχων. τοῦτο δὲ κυρίως
λέγεται στίχος. Ζυγία ἥρα. Ζυγιανὸς ὁ ζυγός. Ζυγίζω. Ζύγιοι ἵπποι. οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ
τοῦ ἅρματος ζυγῷ. τουτέστιν ὁ μέσος ἀριστερὸς καὶ ὁ μέσος δεξιός. καὶ ἁπλῶς ὁ μὴ παράσειρος, οὕ-
τω λέγεται. Ζυγόδεσμος ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. Ζύγωθρον ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός.

Ζυγομαχεῖ, στασιάζει ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι. μετῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλή-
λους μάχης. ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὅταν ἑλκῶσι κάμνοντες, ἐπιρρίπτουσι τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους.
κέχρηται δὲ εὐπείθης. Ζυγομαχεῖν. ἀπὸ τῶν πωλούντων σταθμῷ καὶ διαφερομένων πρὸς τοὺς ὠνουμέ-
νους. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων ἢ βοῶν ἢ ἵππων ἢ τινῶν τοιούτων μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. ἡσίοδος βόε
δ᾽ ἐνναετήρω ἀρσενικὼ κεκτῆσθαι. τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν. οὐκ ἂν τῷ περίσσοντε. ἡρόδοτος δὲ ἀπὸ
τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ζυγῶν δύνασθαι εἶναι τὴν λέξιν. ὅταν περὶ τὰς καθέδρας διαφέρονται
οἱ ἐρέται. Ζυγὸς ἐν τοῖς τακτικοῖς τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος. ἐρετικὰ καθέ-
δρα. καὶ τὰ ζώοις ἐπιτιθέμενα. καὶ τὸν ζυγὸν ἐνθαλάμου τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς. τὸ τὰς ἰσότη-
τας διακρῖνον σκεῦος. καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου. καὶ ἡ ζυγοστατική δέ, στάσιμον καὶ ὁ
περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων. ἀριστοφάνης. τὸ δακτυλίδι-
ον, πιέζει τὸν ζυγόν. Ζυγός. ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. καὶ ὁ χριστὸς ἄρατε τὸν ζυγόν μου ὅτι χρηστός
ἐστι καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν. καὶ ζυγὸν τὴν τοῦ νόμου βαρύτητα φησὶν ὁ δαβίδ. Ζυγοστά-
της καὶ ζυγοστατῶ. Ζυγοφορούμενα ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγῶ. γυμνοὺς ὁ πλάτων τοὺς ἄν-
δρας ζυγῷ καθέκαστον ἀποδυομένους ἐπὶ εἰδέσι πως ὑπελθεῖν προσαναγκάσαντες. Ζυγῶ-

θρισον. ἴσως οὖν ζυγοστατήσων ἔασεν τὸ ἀπηρεισμένον. ἔπειτα πάλιν ἀνασκόπησον καὶ οἷς ἂν οἴγειν ἀποπειράθητι. οὐ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστι, τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. οἱ δὲ ζυγώθρισον συνάρμοσον· σύμπηξον. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ζύγωθρον ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Ζυγῶσαι. τὸ ζεῦξαι. ζυγῶ. ἥρως ζυγώσας αὐθέντης τὰ θεράπουσι ζεύγεσι. Ζυγοί. παρὰ Ἡροδότῳ αἱ καθέδραι. Ζύθος οἶνος ἀπὸ κριθῆς γινόμενος. Ζύμη τὸ φύραμα καὶ ζυμίτης ἄρτος ὅτι λόγος ἔχει ὡς ἀπὸ ς΄ ὥρας τῆς ιδ΄ τοῦ μηνὸς ἡμέρας σάλπιγγος φωνούσης, πᾶς ἄρτος ζυμωτὸς ἐν τοῖς ἑβραίοις ὑπὸ πλειόνων πυρὶ καιόμενος ἠφανίζετο.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ζ.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΙ ΔΙΦΘΟΓΓΟΥ

Εἶ. ἆ. ἆ. ἒ. ἒ. ἆ. ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἒ ἐν λιόσωι. κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιίας παλαιᾶς. Ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. Εἶ. δευτέρου ἐνεστῶτος ἐπεκτάσει, ἀθετεῖ διπλῆς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀστερίσκου ὡς δισταζομένης. Εἶα παρακελεύσεως ἐπίρρημα. Εἶ ἐπὶ πολλοῦ. ἐπὶ ῥῆμα εἰσενεχθέντος τοῦ ὡς τιθέασιν ἄλλα πλείω, τὸ δὲ ἀπευκτικὸν μόνιμα ἐστὶ πρὸς τὸ ἐπὶ πολύ. Εἴασον ἐχώρει. Εἶα χαίρετε. ἴσα δὲ ῥεύματα. Εἴασον τὰ. αὐτὶ τοῦ ἀρέσκοντα. Εἰαμενή. ὁ κάθυγρος τόπος. Εἰανὸν τὸ λεπτόν. Εἶαρ. τὸ ἔαρ. Εἰαρινὸν ἄνθος τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Εἴασεν. ἀφῆκεν. Εἵατο ἐκάθητο. ἥμην ὁ παρατατικὸς ἦν τὸ ἰωνικὸν ἕατο κριτικῶς εἵατο. ἥμωσε ἕως ἧμαι. ἧμαι. κάθημαι. ἧνται ἕαται ἰωνικῶς καὶ πλεονασμῷ εἵαται. ὡς μέμνηνται μεμνέαται. Εἰβέσθαι. δακρύειν στάζειν. καὶ εἶβε. στάζε. ἀπήλυντες νυμφῶν αὐτίδανον αὐτόσυν ὕδωρ εἴρουσαι σκολιοῦ διὰ κύκλου φρέατος. Εἰ γὰρ εἴθε γάρ.
Εἰ γνώμην ἔχεις. εἰ φρόνιμος εἶ καὶ συνετός. Εἰδάλιμος. διὸ δή. Εἰδάλιμος εὐειδής. Εἰδάλιμον τὸ εὐειδές. Εἴδαρ. ἔδεσμα καὶ εἴδατα τὰ βρώματα. Εἰδαυλος συνετὸς λογισμός. Εἰδέα ὅτι πολλαῖς διαφόροις ὀνόμασι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου χρῆται. τὴν γοῦν ἰδέαν εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα καὶ ἀρχὴν καὶ αἴτιον. καὶ οὕτω κινουμένον ὅτι μὲν ὂν καὶ ταὐτὸ καὶ ἓν καὶ πολλά. καὶ πάλιν ἐν ὀνόματι διαφόροις σημαινομένοις. οἷον τὸ φαῦλον ὃ σημαίνει τὸ ἁπλοῦν καὶ εὐχερὲς ὡς εὐριπίδης ἐν λικυμνίῳ. φαῦλον ἄκομψον τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δὲ ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος. πολλάκις ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φαῦλον πρᾶγμα ἐφικνεῖσθαι ζητεῖς. τιθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος οἷον φαῦλον πρᾶγμα ἔσται τὸ τυχὸν πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τιθείη ἂν πρὸς τὸ οὐ τὸ τυχὸν πολλάκις πρᾶγμα δ' ἔσται ὡς ἔοικεν οὐ φαῦλον οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. Εἰδέα ἡ μορφή. καλὸς τὴν ἰδέαν εἴ τις καὶ ἄλλος. Εἰδέ τῳ εἰδέ τινι. Εἰδεχθής, ἄμορφον. ἀπρεπές. μυσαρόν. συσπειρασμένον σκυθρωπὸν καὶ θηλυκὸν εἰδέχθεια. Εἰδείην γινώσκοιεν. καὶ εἰδείη γινώσκει. ἐπίσταται. Ἀριστοφάνης ἔρροι τις ἂν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Εἰδείην εὐκτικῶς ἀντὶ τοῦ γνοίην. ἔστιν εἰδὼς εἰδότος καὶ τὸ εὐκτικὸν ὤφειλεν εἶναι εἴδοιμι ἀλλ' οὐκ εἰδείην. ἐπειδὴ τὰ ἔχοντα τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον διὰ τοῦ ντ κλινόμενα εἰς ην ἔχουσι τὸ εὐκτικὸν οἷον τυφθεὶς τυφθείην. αὐτὸ δὲ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ. οὐκ οὖν ὤφειλεν εἶναι εἰδείην ἀλλ' ὡς παρὰ τὸ ἔστημι εἰς ην καὶ τὸ ὁ εἰς ε εἰδείην. καὶ ἐπειδὴ εἰς ην καθαρόν ἐστι τὸ εὐκτικὸν ἡνίκα ὦσι μὴ δέον πλεονασμὸν ὑπερβεβηκότος. οἷον γνῶ γνοίην ἐὰν ἔχωσι τὴν μετοχὴν εἰς ς μετοξείας διὰ τοῦ ντ κλινομένην διαιρεθείς διαιρῶ. ἐν οἷς οὖν τοῦτο οὔτε μὴ δέον πλεονασμένου τοῦ ἐνεστῶτος οὔτε ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς ς ὀξύτονον, διὰ τοῦ ντ κλινομένην. εἰδὼς γὰρ εἰδότος οὐκ ὤφειλε πλεονάσαι ἀλλὰ πλεονάσαν ὡς εἴρηται ἐπειδὴ ἐγένετο τὸ εὐκτικὸν εἰς ην καθαρόν. Εἰδῇ ἐπίρρημα. Εἰδῶν. ὅτι ἀρχὰς τῶν εἰδῶν ἔλεγον οἱ πυθαγόρειοι τὴν μονάδα καὶ δυάδα καὶ τριάδα. διότι οἱ ἀπὸ μονάδος ἐντεθειμένοι μέχρι τῆς τριάδος ποιοῦσι δὲ δέκα ὡς αὖθις καὶ τέλειος ἐνομίζετο. καὶ δεκάδα ἐπονόμαζε

ἐπωνομάζετο. εἶναι οὖν ἔλεγον τὰς τετραδικὰς ταύτας ἀρχάς. καὶ κοινῶς ἐν πᾶσι καὶ ἰδίᾳ. ἔν τε τοῖς νοητοῖς καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς. καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. κοινῶς μὲν οὖν ἐπὶ πάντων. μονὰς μὲν τὰ νοητά. ἀμερὴς γὰρ ἐκείνων οὐ μόνον ἡ οὐσία ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνέργεια ἐν στάσει καὶ ἀκινησίᾳ θεωρουμένη. δυὰς δὲ ἡ ἐπιστήμη. ἢ καὶ ἡ ἐπιστημονική. ὡρισμένως γάρ τοι, ἀπό του ἐπί τι ἔρχεται. ἡ γὰρ ἐπιστήμη μετάβασίς ἐστιν ἐξ ὡρισμένων εἰς ὡρισμένα. ὅτι ἔστι γὰρ ἐπιστήμη ἀόριστος. ὅθεν δὴ καὶ ἡ ἐπιστήμη ἐκλήθη παρὰ τὸ ἐπίστασιν ἡμᾶς ἄγειν. τριὰς δὲ τὰ δοξαστὰ καὶ φυσικά. φυσικὰ δέ φημι τὰ καθόλου τὰ ἐν τοῖς φυσικοῖς ἀλλ' οὐ τὰ καθ' ἕκαστα. τῶν γὰρ καθόλου φυσικῶν ἡ δόξα. τριὰς οὖν ἡ δόξα. διὰ τὸ ὁρμᾶν μὲν ἀπό τινος μὴ ὡρισμένως δὲ ἐπί τι φέρεσθαι. ἀλλ' ἢ ὧδε ἢ ὧδε. Εἰδημονικῶς. ἐμπείρως. Εἰδήμονος. ἐπιστήμονος. Εἰειδῆς. εἰγνῶς. Εἰδήσεις. μαθήσει. ἐπιγνώσει. Εἰδήσεις. ἀλκμᾶνα λύρας ἐλατῆρα Λακαίνας ἔξοχον. ὃν Μουσῶν ἐννέα ἀριθμὸς ἔχει. καὶ εἰδῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. ἐπιγνῷς μάθῃς. ὅμηρος. ὄφρ' εὖ εἰδῇς ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι. Εἰδῆς. γνῷς. Εἴδησις. ἡ γνῶσις. ὅτι ἡ εἴδησις ἐστί. ἡ γὰρ ἐπιστήμη λέγεται εἴδησις ὥς φησιν ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι. τὸ γὰρ εἰδέναι τοῦτό ἐστι τό, λαβόντα του ἐπιστήμην, ἔχειν καὶ μὴ ἀποβεβλῆσθαι. ἡ ὁλοσχερεστέρα γνῶσις. ἢ ἁπλῶς. ἢ κοινοτέρα. καὶ τοῦτο ἑκάτερον περιέχουσα ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς. ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι συμβαίνει περὶ πάσας τὰς ἐπιστήμας. διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰδέναι τὴν ὁλοσχερῆ γνῶσιν σημαίνει. διὰ δὲ τοῦ ἐπίστασθαι, τὴν ἀκριβῆ. ἢ τὴν κοινῶς ἐπὶ πάσης γνώσεως λεγομένην. ἣν ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ παρέλαβε. Εἰδοθέα ὄνομα κύριον. Εἰδόμεν. ἐθεασάμεθα. Εἰδομένη. ὁμοιωθεῖσα. Εἰδοποιῶ. αἰτιατικῇ.

Εἶδος. ἡ μορφή. καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γένος. οἷον ὑπὸ τὸ ζῶον ὁ ἄνθρωπος παρὰ φιλοσόφοις. ὁ δὲ Πρόκλος ἐθαύμαζε τοῦ Ἰσιδώρου τὸ εἶδος. ὡς ἔνθεον καὶ πλῆρες εἴσω φιλοσόφου ζωῆς. Εἴδω, τὸ κτίζω. εἴσω ὁμήρου. εἴδω δὲ τὸ γινώσκω αἰτιατικῇ. Εἰδωλεῖον ὁ ναὸς τῶν εἰδώλων. εἰδώλιον δὲ τὸ ὁμοίωμα τοῦ εἰδώλου. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ζυγὸν τῆς νεώς. Εἰδωλολατρεία. ἡ τῶν εἰδώλων σπουδή. Εἰδωλολάτρης. ὁ τῶν εἰδώλων θεραπευτής. Εἴδωλον. σκιῶδες ὁμοίωμα. ἡ φαντασία σώματος. σκιοειδὴς αἰθεροειδής. καὶ Βακχυλίδης. μελαμπεταφὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου. καὶ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς ἀντικλείας. τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον. αὐτὸς δὲ ἡ ὑπόστασις ἡ ἀληθής. δεῖ δὲ νοεῖν ὡς φαντασίαν σωμάτων παρέχουσι τοῖς ὁρῶσιν. οὐ μὴν καὶ ὑπόστασιν ἀληθῆ. κελεύει ἡ Πυθία εἴδωλόν τι πεπλασμένον εἰς ὄψιν γυναικός, μετέωρον ἐξαρτῆσαι. καὶ ἀνερρώσθη ἡ πόλις. καὶ αὖθις. ἦν δὲ ἄρα εἴδωλα ταῦτα, ὧν ὑπὸ οὐ μετὰ μικρὸν ἔμελλε πείσεσθαι ὁ δυστυχὴς νεκρὸς ἐκείνου ἀντὶ τοῦ ὁμοιώματα καὶ ἡ γραφὴ λέγει. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον. οὐδὲ πᾶν ὁμοίωμα. ὡς διαφορᾶς οὔσης μεταξὺ εἰδώλου καὶ ὁμοιώματος. εἴδωλα μὲν γὰρ τὰ τῶν οὐχ ὑφεστώτων μιμήματα. οἷον τρίτωνες καὶ σφίγγες καὶ κένταυροι. ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ὑφεστώτων εἰκάσματα. οἷον θείων. ἢ ἀνθρώπων. διαφέρει δὲ τὸ προσκυνῆσαι τοῦ λατρεῦσαι. συμβαίνει μὲν τὸ διάφορον προσκυνῆσαι. τὸ μὴν δὲ λατρεῦσαι τῇ ψυχῇ. ἑκάτερον δὲ ἀσεβὲς καὶ θεοστυγές. Σοφοκλῆς. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλα. ἀντὶ τοῦ ἀπεικάσματα ἀνυπάρκτων ἀνυπαρκτότερα. καὶ Δαμάσκιός φησιν. ὅταν αὐτὸ πρᾶγμα τοιοῦτον γένηται μέν, ὡς εἴδωλα ἄττα ἀναγράφωμεν σκιαὶ ὀνείρατα ἢ ἐπίδαρ. καὶ οἵ γε ὑφαίμοι εἰδώλων θεραπευταὶ ἐτύγχανον ὄντες. Εἴδωλον. ὁμοίωμα εἴδους. Σοφοκλῆς. ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλα ὅσοι περ ζῶμεν. ἢ κούφην σκιάν. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος. μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν, εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια. τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς. Εἰδώς. μαθών. Εἰδοί. τοῦ μηνὸς ἡμέρα. Εἰδυλλίοις. ἐπιστημ. Εἶεν. ἔστω ταῦτα ἄγε δή. συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων. συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. Εἶεν. τοῦτο καλεῖται παράθεσις λόγου. ἀντὶ ταῦτα μὲν δὴ οὕτω. Εἰειδῆς, εἰγνῶς. Εἴη, ὑπάρχει. Εἶθαρ, χρονικὸν ἀντὶ τοῦ, εὐθέως. ὁ δὲ ἰθὺς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τοῦ εὐθέος. Εἶθε. εὐκτικὸν ἐπίρρημα. καὶ εἴθε μοι. Εἰκάδιος ὄνομα κύριον. Εἰκάζων. ὁ ὁμοιῶν. ὁ ὁμοιῶν. εἶχε δὲ περικαλύμματι τοῦ προσώπου φάσμα μικρὸν ὡς εἰκάζεσθαι μαθόντι ἀλλ' ἀβίως καθορᾶσθαι τὴν μορφὴν αὐτῆς. καὶ αὖθις. δεινότατος ἔδοξε τῶν καθ' αὑτόν, οἷα δὴ ἱκανώτατος τὰ ἀφανῆ εἰκάσαι. Εἴκαθεν, ὑπεχώρει, εἰς εἴκαθε πῦρ ἀκάματον. Εἰκάθειν, εἴκειν καὶ τὸ παραγωγ.

Εἰκάθειν· ὑποχωρεῖν, ὑπείκειν. Σοφοκλῆς· ἀλλ' ἐν χρόνῳ θέλουσα μηδέν τι ἧσσον εἰκάθειν. Εἰκά-
ζουσιν· ὑπονοοῦσι. τέλειον. ἐκ τοῦ εἰκάζω. Εἴκασιν· ὡμοίωσιν. Εἰκασία· ὁ εἰκασμός. Εἰκάσ-
μεθα· ἀντὶ τοῦ. Ἀριστοφάνης· ὡς ἐσκέμμεθα ταυτὶ τὸ εἰκάσμεθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον. Εἰκασμένος· ὅμοιος.

Εἰκαία· ὀλίγη ὡς ἔτυχε. Καλλίμαχος· τὴν εἰκαίην οὐδὲν ἀπέρρασε φαῦλον. Ἀλεξίς· ταύτῃσιν
ἧς τὰ ἀποβρέγματα, ἢ τὰ ἀπίτυρα, ἢ ἀπεκένωσεν ἢ ἀπεκάθηρεν ἡ μυλωθρός. ἀντὶ τοῦ ἄσειστον τὸ ἄλευ-
ρον. Εἰ καὶ λύκους ἐμήνατο· τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν ὧν ἂν μνησθῇ τις, καὶ αὐτοῦ παραγινομένων. Εἰ καὶ
νῶν ἐγὼ τὸν πατέρα ὅτι βούλομαι· τοῦτο ἀπαλλαχθέντα τῶν ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρό-
πων, ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω ταῦτα δρᾶν· ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.
Ἀριστοφάνης. Εἰκαιοβουλία· ματαιοφροσύνη. Εἰκαιομυθεῖ· φλυαρεῖ. καὶ εἰκαιομυθία, ἡ φλυαρία.

Εἰκαῖον· μάταιον· ἀνωφελές. θεραπεία δὲ τοῦ ἐν ἑκάστῳ ἡμῶν δαίμονος, τοῦτον καθαρὸν πάθους δια-
τηρεῖν· καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσαρεστήσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων γινόμενα. καὶ αὖθις· μηδὲν τὸ εἰκαῖον
ἐμπλάττων λέγειν φησίν. Εἰκαιορρημονεῖ· ματαίως λέγει. Εἰκαιορρημοσύνη· ἡ ματαιολο-
γία. Εἰκαῖος· μάταιος. καὶ εἰκαιότης. Εἴκελος· ὅμοιος. διφορεῖται. Εἰκῇ· ματαίως. ἀντὶ τοῦ
ψευδῶς. τοῦτο τὸ εἰκῇ πεπιστευμένον ἐστί. Εἰκῇ· μάτην. παροιμία· μὴ εἰκῇ τὴν ἄρυστιν. λείπει πα-
ραπλεῖν. ἢ διαφθείρειν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. Εἰκῇ ῥαψῳδεῖ· ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ. ὁ δέ, σκέ-
πτεται μανίαν καὶ εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐλάλει. καὶ ἀκόλουθον οὐδὲν προσῴδευσε περὶ οὐδέν.
Εἰκῇ τῷ Ἡρακλεῖ· ἐπὶ τῶν ἀνεπιλήπτως τὰ πράγματα ἐπιτελούντων. Εἰκοβολεῖν· εἰκάζειν. ἢ εἰκῇ
καὶ μάτην βάλλειν. φησὶ ἑαυτοῖς ἐπεσκιάζειν εἰς τὸ μήτε σφάλλεσθαι μήτε εἰκοβολεῖν. Πολύβιος
φησίν. Εἰκομένων· ὑποχωρούμενων. καὶ εἴκοντες ὁμοίως. Εἰκονίζεσθαι· αἰτιατικῇ. καὶ χαρακτηρίζεσθαι τοῦ-
τον ἐστιν. ἀπὸ γὰρ τοῦ σχήματος κινεῖται ἄμφω λαμβάνεται. Εἰκός· πρέπον. ἢ ἀκόλουθον. ἀντὶ τοῦ λαμ-
βάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τάχα. τῶν Πικαίων κρατησάντων ὅτι ἐπεδίωξαν τινά. ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ αὐτὸ τὸ εἰ-
κὸς συμβάλλεται. ὅτι μὴ καταλαβεῖν αὐτοὺς ἐδύναντο. ἢ ἐφοβήθησαν δὲ ἐνεῖλαι εἰς τὰ βραχέα. καὶ αὖθις
ταῦτά τε ἐπὶ τοῖς πρόσθεν δὲ ἠπείλει αὐτοῖς. καὶ ἄμφω τὸ εἰκότι ἐδόκει ξυμβαίνειν. καὶ αὖθις. καὶ ἴσως τι-
τε ἄλλα ἀγαθὸς ἀρετῇ καὶ ταύτῃ. διότι κἂν ταῖς ἀτυχίαις τὸ τῆς φύσεως θεσμὸν τὸ εἰκὸς ἀ-
ποδιδούς, οὐ πέρα τοῦ νενομισμένου τῇ ἀτυχίᾳ ἐπεξῄει. εἰκὸς δὲ ἐγχειροῦντας καὶ πράσσειν κακῶς πα-
ρὰ τὸ Πινδάρειον δεῖ ἔρξαντά τι καὶ παθεῖν. καὶ ἡ πρόσοδος. ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, καὶ τὸ εἰκὸς ἐμοὶ συμμα-
χεῖται, ὅτι κλῶνος Λακεδαιμονίοισι. τῶν μηχανημάτων δὲ παλαιοφρονούμενων, πρὸς τὸ εἰκὸς ἐξελύοντο.

Εἴκοσιν· ὁ ἀριθμός. καὶ εἰκοσάκωπον πλοῖον. καὶ εἰκοσιέρετμον καὶ εἰκοσάριθμον. Εἰκότα· τὰ ἐ-
στοχασμένα. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων τὸ συμβησόμενον. δόξα γάρ τις ὑπῆλθεν ἐκ τῶν εἰκότων
λογισμῶν γενομένη, διεφθάρθαι τὴν στρατιὰν ἅπασαν. Εἰκότα· τοῦτο δὲ πρότερον αὐτοὶ κατε-
δόξαζον ἐκ τῶν εἰκότων. Εἰκοτολογῆσαι· ἐστοχασμένως εἰπεῖν. εἰκότος μετοχή. Εἰκότων·
ὁμοίων. ὁ δέ, εἴ τι τύχοι πρὸς ἕκαστον τῶν προσιόντων ἠλαζονεύετο. συμπλάττων ἀπὸ τῶν εἰκότων. τουτέστιν
ἐψεύδετο. καὶ παροιμία· εἰκῇ τῷ Ἡρακλεῖ· ἐπὶ τῶν ἀσυκοφαντήτως πάντα τελούντων. Εἰκότως· δικαί-
ως πρεπόντως. Εἴκω· δοτικῇ. τὸ ὑποτάττομαι. καὶ ὁμοιῶ αἰτιατικῇ. Εἰκώ· τὴν εἰκόνα Ἀττικῶς κατὰ ἀ-
ποκοπήν. εἰκὼν δὲ τὸ ὁμοίωμα, παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ἰστέον δὲ ὅτι φασὶν οἱ ἀκριβέστατοι τῶν ἱ-
στορικῶν, ὡς τὸ οὖλον καὶ ὀλιγότριχον, οἰκειότερόν ἐστι γράφειν ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ· καὶ εἰκώ
τὴν εἰκόνα. καὶ εἰκοῦς πληθυντικῶς τὰς εἰκόνας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐ-
μὰς μιμούμενοι. Εἰκὼν εἰκόνος· ὁμοίωμα. δαρειδα· κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξ-
ουδενώσεις. ἡ δὲ εἰκών, πρόσωπον αἰεὶ ἔχει τὸ ἄνθος. Εἰκόνας· δύο κειμένων τῆς πόλεως ἐν παραμυκάλῳ.

Εἴκων, ὑποχωρῶν. καὶ εἴκοι, ὑποχωροίη. Εἰλάδον· κατὰ συστροφήν. Εἰλαπινάζων· εὐωχούμενος.
καὶ εἰλαπιναστής· εὐωχητὴς συμπότης. Εἰλαπίνη· ἑορτή. εὐωχία. ἀπὸ τοῦ δαψιλῶς δαπανᾶν λάπτειν
τὸ ἐνδεῖν ἐκκενοῦν. Εἴλαρ· ἀσφάλεια. Εἰλάρχας· ταξιάρχας. Εἶλε· ἀπέκτεινε. Εἰλατίνοις, τοῖς ὄζοις,

Εἰλεδανός· ὁ δεσμός. Εἷλε· ἔλαβεν. ἀνεῖλεν, ἐνίκησεν, ἐκράτησεν. Εἰλείθυια, πόλις. Εἰλε-
ός, ἡ μαγειρικὴ τράπεζα, σημαίνει δὲ καὶ τὴν νόσον. Εἰλεοῖ, τόπῳ. Εἴλετο, ἠθέλησεν. Εἰλείθυιαι, αἱ
ἐπὶ τῶν τικτουσῶν θεαὶ ἔφοροι. Εἴλλειν· εἴργειν. κωλύειν. παλαιὰ ἡ λέξις. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· μὴ νῦν
περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί. ἀντὶ τοῦ ἀποκλείειν. ἐφελκυσθῆναι. καὶ τὸ εἰλεῖσθαι. καὶ ἐν σωθεῖσθαι.

ρεῖσθαι

νειλλειν παρὰ θουκυδίδῃ. οἱ δὲ πελοποννήσιοι ἐν ἑκατέροις καὶ λέμβῳ ὑπὲρ τῶν εἰλλόντες, ἐπέβαινον εἰς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους. ἀλλὰ χάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην.

Εἴλη. ἐπὶ τοῦ τάγματος καὶ τοῦ πλήθους συστροφή. ξενοφῶν. καὶ εἰλεῖ ὁ ἀπὸ τοῦ... ἐξ οὗ καὶ εἰλεὸς ἡ κατάδυσις. Εἴλη. ἡλίου ἀλέα. αὐγή. Εἰλημένη. συνεστραμμένη. Εἰληθερούμενος. θερμαινόμενος. τὸ ῥῆμα εἰληθερῶ. Εἴληθρα. εἴλυθρον τὸ εἰλήλουθα. καὶ εἰληλούθειν. Εἰλήσας. συστρέψας. Εἴλησις. ἔκκαυσις. Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν. ἐπὶ τῶν ἀξίως ἑαλωκότων. Εἴληχεν. ἔλαχεν. εἴληφεν. Εἰλιγγιῶ. τὸ μὲν ῥῆμα διὰ διφθόγγου. ἀντὶ τοῦ σκοτοδινιῶ. τοῦτο δὲ οἱ συρακούσιοι ἴλιγγον λέγουσι. τὸ δὲ ὄνομα ἴλιγγος διὰ τοῦ ι. ἀπὸ τοῦ δέους τὸ εἰλιγγιῶ. Εἴλιγγον. σκότωσιν. Εἰλικοειδές. τὸ κυκλοειδὲς καὶ ὁμαλόν. Εἰλικρινές. τὸ καθαρὸν καὶ ἀμιγὲς ἑτέρου. Εἰλικρινὴς καὶ εἰλικρίνεια ἡ καθαρότης καὶ οὐδέτερον εἰλικρινοειδές. Εἰλίποδας βοῦς. ὅτι τοὺς πόδας ἑλίσσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ. Εἷλκον. ἔσυρον. καὶ εἱλκύσθη. Εἱλόμην. προεθέμην. Εἰλόμενον. συνειλούμενον. συγκλειόμενον. Εἰλομένων. συνεσταλμένων. συγκεκλεισμένων. Εἱλόμην. προέκρινα. ἠθέλησα. Εἰλούμενος. συστρεφόμενος. Εἵλως. εἵλωτος. ὁ δοῦλος καὶ τὸ ἐθνικόν. εἵλωτες. παρὰ λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, ἀπὸ τοῦ ἕλους. ἕλος δὲ πόλις ἐν πελοποννήσῳ. οἱ οὖν λακεδαιμόνιοι διὰ τὸ ἀεὶ διαφέρεσθαι ἀλλήλοις, τοὺς δουλώσαντας τῶν ἑκάλουν εἵλωτας. καὶ ἀτιμίᾳ καὶ ὕβρει. Εἱλωτίζειν. δουλεύειν. εἵλωτες δὲ οἱ μὴ γνήσιοι δοῦλοι λακεδαιμονίων, ἀλλ' οἱ πρῶτοι χειρωθέντες τῶν τὴν ἕλος πόλιν οἰκούντων. Εἱλωτεία. ἡ δουλεία. Εἱλωτίς. ἡ δούλη. Εἰλυθμός. ἡ κατάδυσις. Εἴλυμα. τὸ ἱμάτιον. Εἰλυμένος. ὁ κεκαλυμμένος. καὶ εἰλύω. ὅθεν ἐστὶ τὸ κελύφω. Εἰλυφάζω. τὴν φλόγα συστρέφω. Εἰλυφόωσι. εἰλοῦσι συνάγουσι. Εἷμα. ἱμάτιον. ἔνδυμα. καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἐπιγράμματι παρὰ ξενοκλῆ μὲν ἔρεξεν. ἔβαλλον δὲ δύο εἵματα τόδε. ξυνῇ δ' ἀμφοτέροισι σοφίη. καὶ αὖθις. δέξαι ῥύσιον εἷμα σύ. καὶ λαχεῖ μοι. Εἱμαρμένη. γέγονεν ἀπὸ τοῦ εἴρω. εἰρηκὼς σοφοκλῆς περὶ αἴαντος. ἔρξαι κατ' ἦμαρ τοὐμφανὲς τὸ νῦν τόδε αἰὲν θεοῦ ἀπὸ σκηναῖσιν, ἀναγκάζει τὴν εἱμαρμένην. οἱ δὲ φιλόσοφοι ἔφασαν εἶναι θεὸν καὶ ... καὶ εἱμαρμένην. καὶ ἄλλαις ὀνομασίαις ὀνομάζεσθαι. ἔστι δὲ εἱμαρμένη, αἰτία τῶν ὅλων εἰρομένη, ἢ λόγος καθ' ὃν ὁ κόσμος διεξάγεται, ἢ εἱρμός τις καὶ ἐπισύνδεσμος ἀπαράβατος, δι' αἰτιῶν ἀνέκφραστον, ἢ δύναμις κινητικὴ τῆς ὕλης. ἣν μὴ δέχονται θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. Εἱμαρμένη, τὰ μετὰ τὴν σελήνην τέσσαρσιν αἰτίαις διοικεῖται, κατὰ θεόν. καθ' εἱμαρμένην κατὰ προαίρεσιν ἡμετέραν κατὰ τύχην. οἷον τὸ μὲν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ναῦν ἐφ' ἡμῖν ἐστι. τὸ μὲν τὸ ἐν εὐδίᾳ ἢ χειμῶνι καὶ ζάλῃ ἐξαίφνης ἐπιγίνεσθαι κατὰ τύχην ἐστί. τὸ μὲν τὸ βαπτιζομένην τὴν ναῦν περιγενέσθαι σωθῆναι, προνοίᾳ θεοῦ, τῆς δὲ εἱμαρμένης πολλοί εἰσι τρόποι.

Εἱμαρμένην ἀναγκαστικὴν δύναμιν ἔφασαν εἶναι, καὶ τῆς ὕλης κινητικήν. τὴν δὲ τύχην ὁ πλάτων αἰτίαν λέγει κατὰ συμβεβηκὸς γινομένην ἐν συμπτώματι φύσεως ἢ προαιρέσεως. καὶ δημόκριτος ἐπειδὴ τὰ μὲν ἐνθένδε πάντες ἔχομεν, τὰ δὲ ἐκ τῆς εἱμαρμένης καὶ τῆς τύχης, καὶ τῆς μικρότητος ἐν ᾗ τῷ σώματι καὶ προδήλως φθειρόμενοι ἄνω καὶ κάτω, παιζόμενοί τε καὶ περιελκόμενοι καὶ δινούμενοι, καὶ περιφερόμενοι δὲ ἁμαρτίαις, ἀφ' ὧν οὐ μόνον πλοῦτον καὶ πενίαν, καὶ νόσον, καὶ ὑγείαν, καὶ δουλείαν, καὶ ἡλικίαν, καὶ πόλεμον, καὶ εἰρήνην διανέμειν, ἀλλὰ καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀνακληροῦν ἔφη. καὶ ἄλλοι ἄλλα εἰπόντες, ἀντιπαρατάξαντο ἀλλήλοις,

Εἱμένος ἐνδεδυμένος, εἰ μὲν οὖν ἄνοσον δεῖ πολλὰ ἀκοῦσαι καὶ κακὰ αὐτὸς ὢν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθην φίλου. νῦν δ' ἀεί γινώσκω τοὺς οὐδεὶς ὅστις ἐπίσταται, ὅστις ἢ τὸ λαλεῖν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον παρὰ τὸ λεγόμενον εἴ τις οἶδε τὸν λαμπρὸν ἢ τὸ μέλαν, οἱ δὲ λέγουσιν ἀρίγνωτον κιθαρῳδόν, ὃς οἶδε τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον. καὶ τὸν λαμπρόν, οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ὁ δὲ ἀριφράδης, παρὰ φύσιν ἐσέλγαινε ταῖς γυναιξίν, Εἰμὶ δυναμοβοῦν ἐλαύνειν, ἐπὶ τῶν ὀλίγην δύναμιν ἐχόντων περιεληλυθότων, Εἷμι κατὰ τρίψει τὴν θεραπείαν χιόνι πολλῇ, καὶ τότε ... τοῦ χρόνου, ἡνίκα θέογνις ἠγωνίζετο. οὗτος τραγῳδὸς ἦν ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδοῦνται αὐτοῦ παρίστησιν ἡ μὲν τὴν πολλὴν χιόνα. διὰ τὸ τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος. Εἶμι πὰρ ἡδέα. καὶ ... τὸ ἡπατήρ ... ἀπὸ ... εἰ μὴ τάχα ἀπωλόμεθα ... πάντες ... τὴν παροιμίαν διὰ στόματος ἔχουσι ... Εἶμι. πορεύομαι, Εἶμι οὖν ἐγώ, ...

οὐκ ἔχει· τοῦ ἢ εἶμι, τοῦ σημαίνοντος τὸ ἔρχομαι τρεπομένου διὰ τοῦ ι· καὶ τὸ ἴδυῖαι· ἴμεν· ἴτε· ὅμηρος.
εἶμι δ' ὀψόμενος πολυφόρβου πείρατα γαίης. αἴας φησίν· ἀλλ' εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ παρακτίους λει-
μῶνας· ὡς ἂν λύμαθ' ἁγνίσας ἐμὰ, μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς. Εἰναλίοις· δαίμοσι θα-
λασσίοις. Εἰνάνυχος· ἐπὶ ἐννέα, νύκτας. Εἰναέτεσιν(?)· Εἰνάτηρ· ἡ νύμφη. Εἶναι· τὸ θεῖναι καὶ
σύ σαυτὸν ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι τοὺς δρομεῖς· τινὲς δὲ γράφουσιν εἶπε· ἀντὶ τοῦ ἀφίετε οἱ δρομεῖς δηλονότι· ἀντὶ τοῦ
ἢ γνωριμώτερον ἔχει δὲ νῦν· ἐπειδὰν οἱ θεώμενοι εἴπωσιν ἀφίετε δηλονότι οἱ τρέχοντες· καὶ σύ σαυτὸν
εἴψει καὶ τὸ· γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς εἶναι· ἀντὶ τοῦ ἴστε· μὴ ἀποπίπτε [illegible] εἶναι δὲ καὶ σύ σαυτὸν
ἁμαρτανομένου τοῦ προτέρου· λέγοι δ' ἄν τις καὶ τοῦτο λόγον ἔχειν ὡς τῶν θεωμένων ἐπικελευόντων
τῷ σημείῳ ἀφιέντι· καὶ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα τοῦτο εἶναι. Εἶναι· ὑπάρχειν· εἶναι μὲν ὃς ἀπό εἰμι
φαίνεσθαι δὲ μή· τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν· ἀλλὰ τὴν μορφήν. Εἵνεκα· καὶ ἕνεκεν· οὕνεκα δέ.
Εἰνὲ λεοῖσι· τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις. Εἰνοδίους κώμας· τὰς ἐν τῇ ὁδῷ. Εἰνοσίφυλ-
λον· ἔνθα κινοῦνται τὰ φύλλα· ἔτι καὶ τὸ εἰνοσίφυλλον ὄρος ἀπὸ πότνια βαίνει· ἔνθα σεισμὸς καὶ κίνησις.
καὶ ἐνοσίχθων ὁ σεισίχθων. Εἴνυον· ἐφόρουν. Εἴξασιν· ὑπεχώρησαν. Εἴξασι καὶ ἔοικασι λέ-
γει πλάτων· ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι· καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις· εἴξασι δ' οὖν ἐοίκασι παρθένοις· περὶ τῶν
νεφελῶν λέγει. Εἶξεν· ὑπεχώρει. Εἷο· ἑαυτοῦ. Εἴωθεν· καὶ εἰώθειν καὶ εἰώθεσαν. Εἴπα-
τε· λέξατε. Εἴσας· αὐθυπότακτον. Εἰσακούσῃ· ὑπακούσει· εἰσακούσῃ τῷ τῶν ὄντων τινί· λείπει τὸ
ἐπακούσας. Εἰσακὴν ἐκπεύκασι καὶ γὰρ καὶ ξύλων ἐπηγυμένων· ἀριστοφάνης· ὃ συνεῖδε λέγω· εἰ
ἀπ' ἐξ ἀνθρώπων εἰμὶ κἀγώ· σωματοποιεῖ τὰς ναῦς· καὶ τὰς μὲν παλαιὰς καλεῖ γραίας· τὰς δὲ μὴ
πλευσάσας παρθένους· τὸ ψυχρὸν δὲ τὸ ψυχρὸν παρέβαλε πάνυ χαριέντως. Εἶτα· ἀντὶ
τοῦ εἶτα πρὸς τὸ κατηγορικόν. Εἶτα οὖν· ἠκολούθει. Εἴσοις τὰ ἴδια παρὰ τῇ αὐλῇ· τοῖς ἐπὶ θάνατον
ἀγομένοις, ἐξὸν σίτου καὶ οἴνου πληρωθεῖσι ἴδια λέγειν ἃ βούλοιντο· μεθ' ἃ φιμωθέντες, ἀπήγοντο
τὴν πρὸς θάνατον· τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον, αὐλὴ ἐκαλεῖτο. Εἰρ· λαίλαψ· ἡ λαμπάδων.
Εἰραφιώτης· ὁ διόνυσος παρὰ τὸ ἐρράφθαι, ἐν τῷ μηρῷ τοῦ διός. Εἰργασμένος πλοῦτος· πολλοὶ
ὁ ψευδῆ πλοῦτον εἰργασμένοι αἰσχυνόμενοι. Εἴργεσθαι· κωλύεσθαι· τὸ εἴργομαι γλωττική· ἐπείσθη
ὁ θεὸς ἔτι καὶ βασκαίνει τοὺς τῶν γνώσεως ξύλου τινὸς εἴργοντος· ἐπὶ δὲ τῶν ἐνεργητικὴ αἰτιατική. ὁ δὲ ζῆ-
λος διωθήσατο τοὺς εἴργοντας αὐτὸν ῥιθμῶν. Εἰργοῦ· φυλάττου· χωρίζου. Εἰρεσία· ἡ δουλεία.
Εἰρεσίας· κωπηλασίας. Εἰρέσιον· πόλις βοιωτίας. Εἰρεσιώνη· θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐ-
ρίοις· καὶ προσηρτημένους ἔχων παντοδαποὺς τῶν τῆς γῆς καρπῶν· τοῦτον δὲ ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς καὶ
τίθησι πρὸ τῆς θύρας τοῦ ἀπόλλωνος ἱεροῦ τοῖς πυανεψίοις. λέγεται δὲ θησέα καθ' ὃν εἰς κρήτην καιρὸν
ἔπλει προσχόντα δήλῳ διὰ χειμῶνα, εὔξασθαι τῷ ἀπόλλωνι καταστέψασθαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σω-
θῇ τὸν μινώταυρον ἀποκτείνας· καὶ θυσιάσαι καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψας ἐψῆσαι χύτρας
ἀθάλης· καὶ ἔτνος· καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι· διὸ καὶ πυανέψια δοκεῖ λέγεσθαι· οἷον κυανέψια· τὸ δὲ
πρότερον τοὺς κυάμους πυάνους ἐκάλουν· ἤγαγον δὲ ἑορτὴν ὅτε ἐπαύσατο τὸ πρότερον λοιμοῦ· ᾖδον δὲ παῖδες οὕ-
τως· εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους· καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ· καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι καὶ κύ-
λικ' εὔζωρον· ὅπως μεθύουσα καθεύδῃς. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἔξω τῶν ἀγρῶν τιθέασι παρ' αὐτὰς τὰς
θύρας. κράτης δὲ ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθήνησι θυσιῶν, ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης τὴν πόλιν
θαλλὸν καταστέψαντας ἐρίοις, ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ ἀπόλλωνι· ἐὰν δὲ αὐτὴν εἰς μόνος ἀπενθὴρ
λάβῃ, ὡς ἀπὸ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσει· ἀντὶ τοῦ καύσει· εἰρεσιώνη δὲ θαλλὸς ἐλαίας ἢ δάφνης ἐξ
ἐρίων πεπλεγμένας ἔχων ἄρτον ἐξηρτημένον καὶ κοτύλην· ὅ ἐστιν ἡμίξεστον, καὶ σῦκα, καὶ παῖδα τὰ
γαθά· ταύτην δὲ πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεσαν καὶ κατ' ἔτος αὐτὴν ἤλλαττον. ἄλλως. Εἰρεσιώνη κλάδος ἐλαίας ἐ-
στὶ δ' ἐρίοις πεπλεγμένος· ἐξήρτηντο δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα πάντα· προσετίθεντο δὲ αὐταῖς μετὰ τὴν εἰρεσιώνης πρὸ τῶν θυ-
ρῶν κατὰ παλαιὸν χρησμόν· οἱ μὲν γάρ φασιν ὡς λοιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν κατασχόντος, ὁ θεὸς εἶπε προ-
ηρόσια τῇ δηοῖ, ὑπὲρ πάντων θῦσαι θυσίαν ἀθηναίους· οὗ ἕνεκεν χαριστήρια πανταχόθεν ἐκπέμπουσιν ἀ-
θήναζε τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. ἄλλως, πυανεψίοις καὶ θαργηλίοις ἡλίῳ καὶ ὥραις, θύουσιν ἀθηναῖοι·
φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τὰ προκατειλημμένα ἀκρόδρυα· καὶ ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι καὶ τὰ ἐπιχώρια

ἐκαλεῖτο. ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην ἱστᾶσιν Ἀθηναῖοι νενομίκασι. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς
παραπρεσβείας. ἡ βουλὴ τὰ εἰσιτήρια ἔθυσε· συνειστιάθησαν δὲ καὶ τῶν. ἐκοινώνησαν οἱ στρα-
τηγοί· καὶ σχεδὸν εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι. Εἰσιτήριος· ὁ ἐσόδιος λόγος. Εἰσιτητός· ὁ ἐρευνητός.
Εἰσιθεῶν ὦτα ἦλθεν· ἐπὶ τῶν λανθανόντων ἐφ' οἷς ἔπραξαν. Εἰσθορόντα· εἰσπηδήσαντα. ὅταν
ἴδωσιν αὐτὸν εἰσθορόντα τοῖς πολεμίοις φονῶντα καὶ περιφορημένον θεάσωνται. Εἰσκα-
λόν, εὐκαίρως. Εἰσκαιρόν, ἐγκαίρως. Εἰσκεκριμένον· ἐπείσακτον. καὶ εἰσκριθείς· εἰσελ-
θών. Εἰσκεκύκληκεν· εἰσενήνεχεν. εἰσήγαγεν. Ἀριστοφάνης· νὴ τὸν Διόνυσον, ἀπορῶ γε μὴν περὶ τοῦ
κακοδαίμων τίς εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν. ὁ γὰρ γέρων ὡς ἐκ διὰ πολλοῦ χρόνου, ἤκουσε τοῦ
λόγου, περιχαρὴς ἦν τῷ πράγματι. Ἀριστοφ. Εἰσκηρύττεται· καλεῖται ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Εἰσκολπω-
σάμενος· τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ ἐν μεγαλορρημοσύνῃ ἀναλαβόμενος. Εἰς κόπρον θυμιᾷ· ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων
ἢ μὴ ὄντων λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Εἰς κόρακας· εἰς τὸ σκότος· εἰς ὄλεθρον. Εἴσκω· εἰκά-
ζω. Εἰσκριθείς· ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. ἐναρίθμιος γενόμενος. ὁ δὲ, εἰς τὸ ἄδυτον εἰσκριθείς, ἐπί-
πονον βίον συνεστήσατο καὶ θηριώδη. Εἰσκρίνειν· εἰσχωρίζειν. Εἰσκυκλεῖ· εἰσφέρει καὶ ἐπι-
συνάπτει. καὶ ἐπικυκλεῖ καὶ εἰσκυκλεῖσθαι· κυκλοφορῶς εἰσφέρεσθαι. Εἰσκυνόσαργες· εἴρηται ἐπὶ ὕ-
βρει καὶ ἀρᾷ. ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως
ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ· τουτέστι λευκοῦ· ἢ ταχέος. καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ θυόντων κύων ἀλευκὸν ἢ ταχὺν ἀ-
ργὸν ἁρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία αὐτοῦ καταθεῖναι. καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς λαβεῖν
χρησμὸν, ἱερὸν Ἡρακλέους ἱδρύσαι τῷ τόπῳ. διὸ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν· ὅτι καὶ Ἡρακλῆς
νόθος ὢν, ἴσα θεοῖς ἐτιμᾶτο. Εἰς λατομίας· Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς οὐκ ἀνεχόμενος τοῦ
Διονυσίου τοῦ τυράννου ποιήματα ὡς φαῦλον, ἐνεβέβλητο ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰς λατομίας. ὕστε-
ρον δὲ ταῖς τῶν φίλων δεήσεσιν ἀπολυθεὶς καὶ αὖθις ἀκροώμενος ἐξανέστη. τοῦ δὲ Διονυσίου
ἐπερωτῶντος τὴν αἰτίαν· λέγεται τοῦτο εἰπεῖν ὡς κρεῖττον εἶναι ἐκεῖ διατρίβειν, ἢ τῶν αὐ-
τοῦ ποιημάτων ἀνέχεσθαι τοῦ ἐπαινοῦ. οἶκος φίλος. οἶκος ἄριστος· ἀπὸ τῆς χελώ-
νης. Εἰς λῆξιν· εἰς τελειότητα. Εἰς μελίττας ἐκώμασας· παροιμία. ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κα-
κουμένων ἀθρόως. Εἰς νέωτα· εἰς τὸ ὕστερον. καὶ ὁ μὲν, ὧδε τὰ καθ' ἑαυτὸν διετίθει· ὡς πολε-
μήσων εἰς νέωτα. καὶ αὖθις· ἀναζεύξεις τε παρήγγελλε· ὡς εἰς νέωτα παρεσομένου αὖθις ἐν τοῖς ὅπλοις.
Εἴσοδος· εἰσφορά. Εἴσομαι· γνώσομαι. τοιγάρτοι λοιπὸν, εἰσόμεθα μὲν θεοῖς εἴκειν· μαθησόμεσθα
δ' Ἀτρείδας σέβειν. ἄρχοντές εἰσιν ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή; καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα, τι-
μαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν, νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει· ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰα-
νὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν. Εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι· τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρ-
χῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον. ὥστε εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο,
εἶτα αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι, δέοι ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖται δὲ τοῦ-
το καὶ ἐπ' ὀρθὸν καταστῆσαι. Εἰσορόων· βλέπων. καὶ εἰσορόωντες. Εἰς ὅτι δή· ἕως ἄν.
παροιμία. Εἰς οὐρανὸν τοξεύειν· ἐπὶ τῶν διακενῆς καὶ κατ' αὐθάδειαν τι ποιούντων. Εἴσω τὸ
τῆς εἰσόδου πρόσωπον. καὶ εἴσοδος ὡς ἔνθεν ἦν καὶ πάλαι εἴσω φιλοσόφου ζωῆς. Εἴσω ἁλός·
ἰσοδυναμεῖ δ' εἴσω τῷ εἰς· οἷον εἰς ἁλός. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται. εἴσω τὴν χεῖρα ἔχειν· ὅ-
περ ἔνιοι ἁμάρτημα ἔδοξαν εἶναι· ἀλλ' ἐπλανήθησαν ἀγνοοῦντες· ὅτι ὥσπερ εἰ ἔνδον εἴποιμεν,
δηλοῖ καὶ τὸ ἔν τινι. καὶ τὸ εἴς τινα, οὕτω καὶ τὸ εἴσω ἐφ' ἑκάτερα παραλαμβάνεται. Εἰσωθεῖν·
καὶ εἰσωθούμενοι. Εἰσωπή· ἀντιπρόσωπη. Εἰσωχέτευσαν· ἐνδομετέφερον. Εἰς πάγας
ὁ λύκος· ἐπὶ τῶν πονηρῶν. ὅταν εἰς προὖπτον ἐμπέσωσι κίνδυνον. Εἰς παραβολήν· εἰς πλοῦ-
τα· εἰς δεῖγμα. Εἰσπεπαίκασιν· εἰσπεπηδήκασιν. Εἰσπιμπλάς· Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κῦ-
ρος εἰσπιμπλὰς ἅπαντας τὴν γνώμην ἀπέπεμπεν. Εἰσπομπή· εἰσβολή. Εὐνάπιος·
ἐνεφέρετο δὲ ὁ ἄρης δὲ καὶ δόρατα εἰς πομπὴν ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου βραχίονος. Εἰς πρᾶξιν· ἀ-
παίτησιν. καὶ εἰς πρᾶξιν αἰτιατικῇ. Εἰσποίητον· θετόν. οὐ γνήσιον. καὶ εἰσεποιεῖτο αὐ-
τὸν τοῦ υἱοθετεῖ. καὶ εἰσποιῶ τὸ καλλωπίζω δοτικῇ. Εἰς πῦρ ξαίνειν· παροιμιακὸν ἐπὶ τῶν

καθ' αὑτῶν τι πραττόντων μετὰ τὴν ἡλικίαν. ὁμοίως τῷ κατὰ πετρῶν σπείρειν. Εἰς τέφραν γράφειν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ἐγὼ δὲ τοὺς ὅρκους αὐτοῦ τὸ τῆς παροιμίας οἶμαι δεῖν εἰς τέφραν γράφειν. παροιμία. Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν. εἴρηται ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν περὶ τὰς δαναΐδας μύθων. ὑπὸ ὅσον ἂν ἱμῶσαι ἐν εἶναι ὕδωρ, εἰς πίθον ἐβαλλ. παρὰ σχοῦσι περὶ τὸν τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαί. Εἰσῄκισαν. Εἰσῳκισμένην. ἀντὶ εἰσῳκηκότες ἦμεν. Εἰσία. ἐκάλει ὤχει. ὁ δ' εἰσία τὸν στρατὸν ἡμερῶν εἰς πανθωνί. καὶ εἰσιὰν, ἐξέφυγε καὶ εἰσίω. Εἰς τὸ δέον καὶ ἀντὶ τὸ δέον. περικλῆς δῶρα δοὺς τοῖς πολεμίοις τοῖς περὶ κλεανδρίδαν, ἵνα μὴ δηώσωσι τὴν χώραν δεκαπέντε τάλαντα ἀνήνεγκε τὸ ἀνάλωμα τοῖς ἀθηναίοις. οὕτω πως ἀπογράψας εἰς τὸ δέον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὥσπερ περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα. καὶ μὴν ἀνδρὸς ἐν ἀπαγγελλομένοις. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρωθι. Εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπων. ἀριστοφάνης. οἱ γὰρ πολεμούμενοι καὶ πολιορκούμενοι εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπουσιν ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι. Εἰς τὸν τετρημένον. λείπει πίθον ἀντλεῖν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς κενὸν πονούντων. καὶ γὰρ μυθεύονται ἐν ᾅδου τινὲς ἀτελεῖς εἰς πίθον τετρημένον ἀντλεῖν. Εἰς τοὔμπαλιν. εἰς τοὐναντίον. Εἰς τροφωνίου μεμάντευται. ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγελάστων ἡ παροιμία λέγεται. οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς τροφωνίου, λέγονται τὸν ἑξῆς χρόνον ἀγέλαστοι εἶναι. τὸν δὲ τροφώνιόν φασιν ἔχοντα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀγαμήδους, καὶ διωκόμενον ὑπὸ αὐγαίου. δεξάμενον εἰς χάσμα ἐμπεσεῖν. οὗ δὴ καὶ τὸ μαντεῖόν ἐστιν. Εἰς ζαζῶνα δεῖ βαδίζειν. ἐπὶ τῶν κακοζηλούντων καὶ σπανοπωγώνων εἴρηται. πώγων γάρ ἐστι λιμὴν εἰς ζαζῶνα. Εἰσδυπαί. τὸ παρεισέρχεσθαι.

Εἰς ὕδωρ σπείρειν. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. ὡς τὸ καθ' ὕδατος γράφειν. Εἰς ὕδωρ γράφειν. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Εἴσφας. εἰς ἑαυτούς. Εἰσφθαρείς. τὸ ἐπὶ κακῷ εἰσελθεῖν που. ἐκφθαρεὶς δὲ ἐξελθών. οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν. Εἰσφορά. τέλεσμα.

Εἰσφρήσασθαι. εἰσδέξασθαι. ἀνάπαιστος. ἕτερος δὲ μηδικὸς ὅ ἐστιν ἐπὶ θάτερον χεῖλος ἐνθεν εἰσφρησόμενος, ἀντὶ τοῦ προσαντείνου. ἀντὶ τοῦ εἰσδῦσαι ἐκλθών. Εἰσφρῆσαι. εἰσάξειν, εἰσδέξασθαι. πολύ τοὔνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Εἰσφρήσωσιν αὐτὶ τοῦ εἰσδέξωσιν. εἰσωθεν ἱερῶν εἰσφρήσωσιν. Εἴτε φύλλον κάρφος. ἐπὶ τῶν δυσκληρούντων ἡ παροιμία εἴρηται. ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φαυλότατον ἔργον ἦν ὕδωρ διαμετρεῖν τοῖς δικαζομένοις. ἐγένετο δὲ τοιοῦτος ὁ ἄκληρος. Εἴτι περὶ ἀνδρὸς ἀβδηρολύτης τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς. οὗτος ἐπὶ δειλίᾳ ἐσκώπτετο παρὰ τοῖς πολλοῖς. φιλοπόλεμος δὲ ἦν. καὶ πολεμοποιὸς κατὰ τῶν ἰδίων ἔμενεν. ἦν δὲ καὶ δειλός. ἐχρῆτο δὲ φιλοσοφίᾳ καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις. ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι μόνον. καὶ ἐν ἄλλοις ἐπαχθῶς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται. Εἴτις ἐν αἰγύπτῳ σποι ἄγει καὶ ἐν κιλικίᾳ κρόκον. ὅμοιόν ἐστι τὸ γλαῦκα ἀθήναζε. ἐπὶ τῶν μάτην συμφερόντων τινὰ πρὸς ὑπάρχοντα. Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο κορίνθου καὶ σικυῶνος. αἰσώπου τῷ μυθογράφῳ χρωμένῳ περὶ πλούτου. ὁ θεὸς ἀνεῖλε τὸ λόγιον τοῦτο. εὔφορος γὰρ αὕτη ἡ χώρα καὶ χρησμὸς ἐξεδόθη παρὰ βάκιδος τοῦ χρησμολόγου. ἀλλ' ὅταν αἰκίσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι ἐν τῷ μεταξὺ κορίνθου καὶ σικυῶνος ἀνίξασθαι. ὅτι ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἵδρυται νεφελοκοκκυγία. Εἶτα πρατθέσθω. συγχωρείσθω. σημαίνει καὶ τὸ ἐάν τινι. Εἴ τι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς. σοφοκλῆς. Εἰ φίλου χρήζεις ὑπουργίας. ἐπὶ τῶν γενναίαν ψυχὴν ἐχόντων. ἀριστοφάνης. τί γὰρ ἂν πάθοιμι, εἰ φίλον δὲ λόγοις διοχλεῖς. εἰπὼν τοιοῦτον λόγον. Εἶχεν. γυναῖκα ἐγεγαμήκει. Εἶχον. καὶ ἔχε τὴν. Εἶχεν ἠκολούθει.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΙ ΔΙΦΘΟΓΓΟΥ.

ἢ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις. ἦ ἦ. σιώπα. μηδὲν εἴπῃς ἐναντίον. συγκαταθετικῶς μὲν εἴπῃς δὲ ὤλεθες. Ἧ ἀντὶ τοῦ ὡς καθώς. Ἦ χωρὶς τοῦ ν ἀντὶ τοῦ ἦν ἀλλ' οἱ παρ' αὐτοὺς ἔμαθον ὅτι πρῶτος ἦ ἀντὶ τοῦ ἦα Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. καὶ ἐν Λυσιστράτῃ. ἦ δ' ἐκεῖ τῆς αὐτῆς ἐστιν συναιρέσεως ἦ ἀντὶ τοῦ ἤμην καὶ χωρὶς τοῦ ν Ἀριστοφάνης. πλούτῳ ἀκρύπτειν ἦ παρωνυμασμένος. τίθεται καὶ ἐπὶ γ προσώπου. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἤμην ἐκ τῆς ὁμηρικῆς διαιρέσεως ὡς ἔον εἰπόντι ὑπ... ἀπὸ τοῦ ἡ σύνδεσμος ἢ διαζευκτικός ἐστιν ἢ διασαφητικὸς ἢ ὑποδιαζευκτικός. καὶ διαζευκτικὸς μέν, ὁ τὰ ἐναντία τῇ συντάξει δηλῶν. οἷον. ἢ μέρα ἢ νύξ. ἢ νέος ἢ παλαιός. ὑποδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν ὁ διαφορὰ πράγματα τιθεὶς μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ διαιτήσει δηλῶν. οἷον δέσμαι χρυσὸν ἢ ἄργυρον ἢ λίθους τιμίους. διασαφητικὸς δέ ὁ ἐκ τῶν δύο προτεθέντων τὸ ἓν αἱρεῖται. οἷον κρεῖσσον ἐν γῇ πένεσθαι ἢ πλουτοῦντα πλεῖν, καὶ θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον. Ἧ ὅπου. τοπικόν. καὶ ἅμα μὲν στερεὸν ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν. Ἧ νομίζεται. ὡς ἐννόμισται ἐπὶ τοῖς νεκροῖς. καὶ αὖθις. ἢ ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἧ σοὶ φιλκδῶν οὕτως ἀρέσκει καὶ μὴ δίειγως. Ἤα. δίου λλάβως τὸ ἐπορευόμην. σὺν τῷ ι γράφεται. οἱ γὰρ Ἴωνες ἤια λέγουσι. καὶ ἤισαν τὸ ᾔεσαν καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνωστέον. ἀνημαζοντές τε ἤισαν ἐς αὐτὸν οἱ Ἴωνες ἤεσαν καὶ ἤισαν Ἀριστοφάνης ὁ λκά σι. ἐπειδὴ ἐγγρόμην οἷπερ ἤιε πᾶσι ξύλα. Ἠγάπα ἀντὶ τοῦ προσηγάπα. ἀντὶ τοῦ ἠγάπητο. καὶ ἔστιν ἐνθάδε προσηγορία. Ἠακότες. θρηνήσαντες ἀπὸ σκυθῶν ῥῆσις. τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκρότομως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων ἐπὶ ὅσον οἱ Σκύθαι δαρείῳ τῷ Πέρσῃ μηνύσαντι πρεσβεῦσαι ἀποκείναντο κλαίειν αὐτὸν εἰπόντες. Ἠάειζον. τὸ δὲ ἔαρος ἐλέγοντο ἐαρηδικῶν. Ἡβᾷ. ἀκμάζει σφριγᾷ. Ἡβάσκει ἀκμάζει. Ἡβαιαί. καὶ ἠβαιὸν μικρὸν ὀλίγον. Ἥβη. νεότης ἀκμή. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα θεᾶς. Ἡβηδὸν ἡβῶντας ἤτοι στρατιάς, ἢ ἀθρόον ὅλας καθ' ἡλικίας οἱ δὲ ἡβηδὸν ἅπαντας ἀπέσφαξαν. ὀργὴν ποιούμενοι τῶν μὴ τοῖς φθόνου ὑπαχθῆναι λόγοις. Ἡβηδὸν σὺν πάσῃ ἡλικίᾳ παρὰ δὲ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ μετὰ αἰσχύνης. μετὰ ἀκολασίας. Ἡβήσαντες καὶ γενόμενοι θυμοῦ καὶ χειρῶν κύριοι καὶ ἐπίδιέτες ἡβῆσαι λέγεται ὅταν οἱ ἐπικλήρων υἱεῖς δηλῶσι γεγονέναι ἁρμόδιοι τὰ χρῶα παραλαμβάνειν. Ἰσαῖος φησίν. ἐν ἡτόμεθα μὲν ἐκείνη τὸν ἐγγυτάτω γένους δεῖν συνοικεῖν. τὰ δὲ χρήματα τέως μὲν τῆς ἐπικλήρου εἶναι. ἐπειδὰν δὲ παῖδες ἐπίδιετες ἡβῶσιν ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν. Ἡβητήρ. καὶ ἥβη ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. ἐν ἐπιγράμματι. τὸ καλὸν ἡβητῆρα. ἀποχαίρω τὸ ἐκείνην τὴν τρίχα τὴν ταχὺ φυομένην. Ἡβητιᾷ τὸ παιδοτριβεῖ. Ἡβητρί. ἡ κατάλυσις. Ἡβιζον τὸ ξόανον. Ἡβολεῖν τὸ ἀργεῖν. Ἡβρεσόκυρτος. Ἱππόλυτος ὅκως φησίν. Ἡβουλόμην. ὡς ἀττικώτερον ἐβουλόμην δὲ πολλοί. Ἡβούλοντο καθαρῶς ἐβούλοντο.

Ἡβῶμαι καὶ ἡβῶμι καὶ ἡβώοιμι, αὐξάνοιμι. Ἡβώωσα. αὐξάνουσα. Ἡβυλλιῶσαι. ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν. Ἀριστοφάνης Ῥαβδούχοις. ὀρχηστρίδες ἡβυλλιῶσαι καὶ ἀρτιπαρατετιλμέναι. λεῖπε τὰς τρίχας. αἱ μελλόνυμφοι, ἔτιλλον τὰς τρίχας. Ἠγαθέη. ἡ ἀγαθεία. Ἤγαλλεν. ἐθεράπευεν. Διονύσιος ἐν ιϛ λόγῳ Ῥωμαϊκῶν. διά τε τοῦτο τὰ ἔθη καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἤγαλλεν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ ἄλλοι τε καὶ Ἀντώνιος ὁ Διογένης. καὶ αὐτὸς οὗτος πολλάκις. Ἠγαλλέη. ἐθεραπεύθη. Ἠγαμήλιος. Ἦ τὸ ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως. Ἠγάσαντο. ἐθαύμασαν. καὶ ἠγάσθη ἐθαύμασε. ὁ δὲ καῖσαρ ὡς ἔμαθε τὰ κατὰ τὰς Τύχας, ἠγάσθη τὸν ἄνδρα καὶ ἔσχε σύμμαχον. Ἠγέλη ἀπηγέλη. Ἠέλοχος γάρ ... σύγκριτις ἐξεστάναι ὡς πρόπελοχος ἡμῖν λέγει ἐν Κύμαις. καὶ αὖθις γαλήνορων ἐπὶ τῶν διαφυσόντων τὰ λυπηρά. ὁ δὲ ἠέλοχος οὗτος καὶ ἐνθάδε ὀρέσκει τὸ ἐλπίδων πλεονάζων αὐτῷ τὸν ... ἐνθάδε δεῖ στίχον. ἐκκυμάτων τὸ αὖθις γαλήνορων γαλήνη γὰρ τὸ πλῆρες αἰφνιδίως ὀφθῆναι συμβαλόντα τὴν συναλοιφήν. τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀπεῤῥωγὼ τὴν φωνὴν πλάτων σιωπῇ ἤμπουσα φράσει. Ἡγεμονεύω. διοικῶ καὶ ἡγεμόνι ὑπεροχικῶ ἄρχοντι καὶ καθηγεμόνι. Ἡγεῖται καὶ ἔφερεν. ἀντὶ τοῦ ᾐχμαλώτιζε. κατέδεχε. ὁ δὲ, ἐκεῖθεν ὁρμώμενος ἤγε καὶ ἔφερε τῆς ὑπηκόου οὐκ ὀλίγην. καὶ αὐτὸς οὐδαμόθεν ἀνεῦρε ἀλώσιμον. Ἡγεμονία δικαστηρίου τὸ ἄρχειν πάσας τὰς ...

δικαστήριον εἰσάγειν. ἀλλὰ τῷ μὲν ἄρχοντι τὰς τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς τῶν παρανοίας. καὶ τὰς τῶν ἐπικλήρων ἐπι-
δικασίας. τοῖς δὲ λογισταῖς, τὰς κατὰ τῶν ἀρξάντων εὐθύνας. τῷ μέντοι βασιλεῖ, τὰς τῶν φονι-
κὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας καὶ εἴ τις ἱερωσύνης ἀμφισβητεῖ. πρότερον δὲ καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν
τῶν ἱερῶν ἀμφισβητήσεις. περιεγράφη δὲ καὶ τῶν νόμων ἔρρωσθαι τὰ ἐναντία. τῷ πολεμάρχῳ
δέδοται. ἀποστασίου γραφὴν εἰσφέρειν. ἔτι μὴν καὶ ὅσα ὁ ἄρχων ἐν τοῖς ἀστοῖς, ὁ πολέμαρχος τοῖς με-
τοίκοις δικάζει. οἱ θεσμοθέται συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ὕβρεων καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως. τοῖς
ἕνδεκα. ὅσοι λῃσταὶ καὶ λωποδύται καὶ ἀνδραποδισταὶ εἰσάγουσι. τῷ στρατηγῷ περὶ τριηραρχίας
καὶ ἀντιδόσεως. οὕτως οὖν διαιροῦντες ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχειν λέγονται. ἀλλὰ καὶ ὁ βασιλεὺς
καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προΐσταται. ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον. Ἡγεμο-
νία. δικαστηρίου Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόντων ἐλάγχανον
τὸ δίκαι. τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἱ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτῶν ἑκάστη νόμον εἰσῆγον, εἰς δικαστήριον ἡγού-
μεναι καὶ προεστῶσαι. οἷον πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα αἱ τῶν ὀρφανῶν καὶ αἱ τῶν ἐπικλήρων. πρὸς δὲ τὸν
βασιλέα αἱ τῆς ἀσεβείας. πρὸς δὲ πολέμαρχον, ἀπροστασίου τε καὶ ἀπρονοησίου. πρὸς δὲ τοὺς
θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας. καὶ συκοφαντίας καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ὕβρεως. καὶ
μοιχείας καὶ ἐπιβουλεύσεως, καὶ ἄλλων. Ἡγεμονικόν. ὁ νοῦς ἢ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς. ἐν
ᾧ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται. καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται, ὅπερ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ.

Ἡγεμὼν ἡγεμόνος. καὶ ὦ ἡγεμών. ἡγεμόνας ἐδέοντο τῆς ἀτραποῦ σφίσι ξυναποστεῖλαι ὡς ἂν
αὐτοὶ ἡγήσοιντο τούτοις ἐπὶ τὸ σημεῖον. Ἡγεμών. ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος. Ξενοφῶν. καὶ τὸν ἡγε-
μόνα δήσαντες παραδιδόασιν αὐτοῖς. Ἡγεμὼν συμμορίας, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶν-
τος. ὁ προέχων πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπιλελεγμένος. Ἡγεῖτο. ἐπετέλει. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν
[illegible] τῶν γυμνικῶν ἀγώνων ἡγεῖτο. Ἡγερέθεσθαι. συναθροίζεσθαι. Ἡγεῖ. ὄνομα κύριον. Ἡγέτης. ὁ ἡγε-
μών. ὦ δισσαῖν ἀγέτα θηροσύναιν. Ἠγκάλιζω. ἄγω, φέρω. ὁ δ' ἡγῶ ἐπιμελοῦμαι ὁμηρε καὶ σὺ κακόν μοι
ἠγκάλιζες. Ἥγημα. βουλή. γνώμη παρὰ τῷ προφήτῃ εἴρηται. Ἥγημαι. λελόγισμαι, ἔχω. Ἡγήμων
ὁ Θάσιος. ὁ ἐπικληθεὶς φακῆ. Ἡγήμων Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς ἦν τῶν μακε-
δονιζόντων καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φιλίννα ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνο-
σοφισταῖς. Ἤγειρα. παρώξυνα. Ἠγάσθησαν. ἀντὶ τοῦ ἠγάσθησαν ἐθαύμασαν. Ἡγήσανδρος. ὄνομα
κύριον. Ἡγήσιππος, οὗτός ἐστιν ὁ Κρωβύλος ἐπικαλούμενος οὗ δοκεῖ εἶναι ὁ ζ΄ Φιλιππικός.
Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φιλαίτερος ὡς Ἀθήναιος. Ἡγήσει. προσδο-
κήσεις. Ἡγήτορες. ἡγεμόνες καὶ ἡγητορία ἡ ἡγεμονία. λέγει δὲ καὶ ὁ ψωμὸς ἡ ἡγητορία ἀπέφυκε τῶν
σύκων ἢ παλάθη. παλάθη δὲ λέγεται ἡ μᾶζα τῶν σύκων. Ἡγίας. οὗτος ἀμείνων τὰ παιδὸς ἦν τὰ
πρὸς ἀρετὴν ἢ κατὰ τὰ πρὸς λόγους. ἔτι μὴν μειράκιον ὢν ἐλπίδας ἔσχεν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ
πᾶσι παρέσχεν ὡς οὐ πολύ τι ἀπολειπόμενος τοῦ μεγάλου Πλουτάρχου. τοιγαροῦν ὁ Πρόκλος ἠ-
ξίωσεν αὐτὸν ἔτι νέον ὄντα τῆς τῶν Χαλδαϊκῶν λογίων ἀκροάσεως. φιλομάθεια γάρ τις αὐτῷ καὶ ἐ-
πιείκεια προσῆν κατὰ φύσιν. ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ εἰωθὸς ὁ πλοῦτος μέγα κακὸν ταῖς ψυχαῖς ἔασεν εἶ-
ναι νομὸν ἄφθονον τοῖς κόλαξι παρεχόμενος οὐ χρυσίον μόνον. οὔπω γὰρ τοῦτο δεινὸν ἀλλὰ
νέου ψυχῆς ἁπαλῆς καὶ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν τοιούτων θηρίων καταβοσκομένης. ὥσπερ ἀτεχνῶς αὐ-
τίκα ἀνθούσης βοτάνης. ἔτι διέφθειραν τὴν Ἡγίου ζωὴν πρὸς τὸ μὴ γνησίως φιλοσοφεῖν. ἄλλως δὲ φι-
λομαθὴς ὅσα τὴν φύσιν ἐξηγήσασθαι. ἐπεὶ κατὰ τὴν ἄλλην συνήθειαν, ἐστὶν ὅτε καὶ διεκπίπτει τῶν
ὀρθῶν λογισμῶν. ἱερὸς δὲ εἴπερ τις ἄλλος εἶναι βουλόμενος τὰ περὶ τῶν κηδεστῶν ἱερὰ λαθὼν ἐπελ-
ώσατο κατὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ πείσας ἐκείνους. καὶ πολλὰ ἄλλα τῶν κειμένων πως ἐκ παλαιοῦ χρόνου
πάλιν ἐκίνησε παραβολώτερον ἢ εὐσεβέστερον τῇ προθυμίᾳ χρησάμενος ὅθεν ἐν τῇ πολιτείᾳ πε-
ριβόητος ἐγένετο. καὶ χαλεπῶς ἔφερον αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς ἐπαναστάσεις. τῶν τε μεγάλων χρημάτων ὀρεγομένους
ὧν κύριος ἦν καὶ ἀπὸ τῶν καθεστώτων νομίμων ἐπιβουλεύοντας. ἐνῆν γάρ τις αὐτῷ Ἡγίᾳ καὶ τῆς Θεαγένους μεγαλο-
φροσύνης φύσεως. ἐν τῇ εὐεργεσίᾳ ἀκριβέστερον ἐκεῖνος τοσοῦτον ὅσον ἐς φίλους καὶ δεομένους ἀναλίσκειν.
Ἠγλαϊσμένη. χαίρουσα. λαμπρυνομένη. Ἡ γλῶττα. τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται. τουτέστιν ἡ

ἤκαχον ἐν μουσείῳ γρῖφον ὑφηνάμενοι αὐτὶ τοῦ ἐλύπησαν. Ἠκηρεῖσθαι· ἐκωλύεσθαι καιρὸν οὐκ εἶχετε. Ἤκεν· ἦλθεν· ἔπεμψεν ἀφῆκεν. Ἠκέσατο· ἰάσατο· ἐθεράπευσεν. Ἠκέσιος· ὁ ἀδάμαστος. Ἡκεσίδης ὄνομα κύριον. Ἤκεστος. Ἠκὴ ἀντὶ τοῦ ἠκή· ὁμοιωτικόν. ὄρτυξ καλεῖται καὶ τὸ ἦκι δὲ ὄρτυγι ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸ ὅμοιον. Ἦκις· ἀλλοῦ· ἦκις γὰρ ἦν ἦκις φαύλως τὰ πονηρὰ οὐ λέξεις. οἷον δρῶσας δι' ἔδυς ἔργον. λείπει δὲ καὶ ἧττον. ἦκις φησὶν εἰς ἡμᾶς χεῖρας ἡμῶν ἔθνους ὑφάξει. Ἠκὴ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. Ἠκίασεν. Ἠκισμένους ἠφανισμένους. Ἥκιστα· οὐδαμῶς οὐχὶ πλεῖον. καὶ λιβάνιος φησιν. εἴ τινα ἄλλον ζόφον ὃν ἥκιστα ὤφθη μετελθὼν ὁ ἐπὶ τῇ φιάλῃ ἔμπορος.

Ἥκιστα δὲ οὔτις αὐτὸν ἐθεάσατο περαίνοντα τὸ ἀληθὲς ἔργῳ ἢ λόγῳ ποτέ. ὁ δὲ Δομετιανὸς ὕπατον αὐτὸν ἀποφήνας ὡς ἥκιστα ἐπιφανῆ, ἔπεμψε τὴν στρατιὰν πρὸς Κελτούς. καὶ αὖθις τὰ τῆς ἐμπορίας αὐτῷ ἥκιστα ἐπικερδῆ ἦν. Ξενοφάνης ἔφη τοῖς τυράννοις ἐντυγχάνειν ὡς ἥκιστα ἢ ὡς ἥδιστα. καὶ αὖθις ἥκιστα μελῆσαι αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ἰάμβλιχος· ἀνὴρ ἐπιστάμενος ἥκιστα ψεύδεσθαι. φίλοι εἰ πορίζοις ἄλλος ἀλήθεια. καὶ αὖθις ἥτις δεινὸν ἡγησαμένη καὶ φορητὸν ἥκιστα, ἑαυτὴν διέφθειρε. καὶ αὖθις. τὸ δαιμόνιον πάντα ἐφορᾷ καὶ ἥκιστα βούλεται ταῖς τιμωρίαις ἀπαραιτήτοις καὶ ἀμειλίκτοις εἶναι. οὐχ ἥκιστα δὲ, ἀντὶ τοῦ πάνυ μάλιστα. Ἥκιστος, ἐλάχιστος. παρὰ τὸ ἦκα· ὅ ἐστιν ἡσυχῆ. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ ψιλῶς προσενεκτέον. οὐχ ὡς ἐπὶ τοῖς Ἀττικοῖς δασέως. Ἤκμαζεν· ἔρρωτο. ὁ δὲ Ζαιανὸς τῇ ψυχῇ ἤκμαζεν. ὥστε μήτε ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Ἥκομεν· παρεγιγνόμεθα. Ἠκόνα τὴν προθυμίαν. Ἠκύσας· παρὰ Ἡροδότῳ. Ἥκω· ἦλθον. Ἥκω τοῦ κατέρχομαι διαφέρει. ἐλθεῖν μὲν γὰρ ἐς τὴν πόλιν ἔστιν ὅστις μετὰ τινος τῆς παρουσίας. ὅστις δὲ φυγὰς ἐλθὼν κατέρχεται. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· εἰς γῆν μὲν ἐλθεῖν ἔστιν ὅτῳ μετῇ πάτρας. χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν. φεύγων δὲ ἀνὴρ, ἥκει τε καὶ κατέρχεται. Ἥκω τὸ ἔρχομαι διὰ τοῦ κ, ἵκομαι δὲ παθητικὸν διὰ τοῦ ι. Ἠκροβολίζοντο. Ἠκρωτηριασμένος· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἠκρωτηριασμένοι γὰρ αὐτῶν ἕκαστοι τὰς πατρίδας ἀντὶ λελυμασμένοι. οἱ γὰρ λυμαινόμενοι τινὰς εἰώθασι ποδῶν καὶ χειρῶν αὐτῶν τὰ ἄκρα τέμνειν. ἢ ἠκρωτηριασμένοι ἀντὶ ἠκρωτηριακότες. Ἠκουσιάσθη· κατὰ ἄκουσαν ἐθέλουσαν κρῖσαι τί. Ἥκω· ἥκει· ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω. Ἥκυον ἐν τῇ φάτνῃ. ἐπὶ τῶν μήτε ἑαυτῶν χρωμένων μήτε ἄλλους ἐώντων. παρόσον αὐτῇ κεῖσθαι οὐκ ἔσθιε, καὶ τὸν ἵππον κωλύει. Ἠκύρουν· ἀβέβαια ἐποίουν. ἐκύρουν δὲ ἐτύγχανον. ἢ ἐβεβαίουν βωμὸν θύοντες ἐκύρουν. Ἠλαζονεύετο· ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ἠλαζονεύου ἵνα φοβηθείην ἐγώ. εἰδὼς μεμαχημένον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενον. Ἠλακάτη· ἐργαλεῖον γυναικεῖον. ἐργάτην ἀκλώστου νήματος ἠλακάτιν. καὶ ἠλακάτα λέγεται τὰ νήματα. Ἠλαλήσα· ἀπεσόβουν. Ἤλασεν· ἔσκαψεν ἔπληξεν. Ἠλάσκοντο ἐπλανῶντο. Ἠλάστρεον ἐδεινοπάθουν. Ἤλατο· ἐξεπήδησεν. ἤλατο ἢ ἐπλανᾶτο. καὶ ὁ μὲν τῶν νόμων ἀπωσάμενος ἤλατο. Ἤλαυνεν ἤλαυνε δ᾽ ἔσχατος ὀρέστης διὰ τὸ πιστεύων ὅτι ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ δρόμου περιελαύνεται. Ἤλεγχον· ἐφανεροποίουν. ἢ ἀνέκρινον ὡς Ξενοφῶν. οἱ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους συναγαγόντες, ἤλεγχον τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν τίς ἑκάστη εἴη. Ἠλέκτρα· ὄνομα κύριον. λέκτρα ἢ τὰ λισβοιωτῶν. Ἤλεκτρα· ἰδίως δὲ τὰ κλίναις ἐπηρμένα ἐλεφάντινα οὕτως ἐκάλει ἠλέκτρας Ἀριστοφάνης ἐν τῷ περὶ τῶν ἠλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔχοντος, ἀκολούθως μετὰ τὴν κλίνην ἐμνημόνευσε καὶ τοῦ τόνου. τόνος δὲ τῆς κλίνης τὰ σχοινία. τροπικῶς δὲ δηλοῖ τὰ τῆς φωνῆς ταῦτα. αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλῖναι τοὺς πόδας εἶχον ὠφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις. ὡς παρ' ἡμῶν ἀργύρῳ ἢ κασσιτέρῳ. ἁρμονίας δὲ, τὰ συμπηγνύμενα τῶν κραβάτων μέρη. ἐπέμεινε δὲ τῇ ζωῇ. Ἤλεκτρον· ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθίᾳ. οἵας ἐστὶν ἡ κατασκευὴ τῆς ἁγίας σοφίας τράπεζα. Ἠλέκτωρ ὁ ἥλιος. καὶ ἥλιος δὲ ἐστιν ἄστρον ἡμεροφανές. λέγεται δὲ ἠλέκτωρ ὅτι ἄλυκτός ἐστι καὶ ἀκάμας. ἀλλ' ἔτυμότης ὁλοσφαιρικοῦ. ἔνιοι δὲ, ἀπὸ τῆς λαμπρότητος τοῦ ἠλέκτρου, ἢ ὅτι ἐγείρει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου. ἀπὸ τοῦ ἀλέκτορος. πολυόχευτον τὸ ζῶον ὅτι ἐκ τῶν λέκτρων ἡμᾶς ἐγείρει. ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, ὄρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν. Ἠλεκτρυών· ὄνομα κύριον καὶ Ἠλεκτρυώνη ὄνομα κύριον. Ἠλέματος· ὁ μά

ταιος. Ἠλεὸς ὁ ματαῖος καὶ μωρός. Ἤλδανε, ηὔξανεν. Ἠλεὶ ἱερεὺς ἦν. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνὶ καὶ Φινεές· οὗτοι τῇ ἀσωτίᾳ καὶ τῇ ἀταξίᾳ τῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν μετῆλθον ἤδη θείᾳ δίκῃ. οἱ μὲν γὰρ ἐν πολέμῳ δεινῶς ἀνῃρέθησαν. ὁ δὲ τῆς θείας ἀκούσας φωνῆς λεγούσης εἶπον· ὁ οἶκος σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω. καὶ οἱ ἐξουθενοῦντές με ἀτιμασθήσονται καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου μου. καὶ πάλιν ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν οἶκον Ἠλεὶ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ. Ἠλεῖος· ὁ πολίτης καὶ τὸ ἐθνικόν. Ἠλήλατο· ἐνεπάγη. Ἠλήλιμμην· ἐχριόμην. Ἠλὶ ἠλὶ λιμὰ σαβαχθανί· θεέ μου θεέ μου. Ἠλία χώρα. Ἠλίας ὁ προφήτης· ἐπὶ Ἀχαὰβ βασιλέως ἦν. ὁ δὲ υἱὸς Ἀχαὰβ Ὀχοζίας ἀσεβέστατος ἦν. ὃς ἐχρήσατο μαντείᾳ τῶν ἐν Ἀκκαρὼν εἰδώλων. ἐντυχὼν δὲ αὐτοῖς Ἠλίας ὁ προφήτης ὠνείδισεν τὴν εἰδωλολατρείαν καὶ μεταπεμφθεὶς διὰ πεντηκοντάρχου, διέφθειρεν αὐτὸν ἐν τῷ πυρὶ ἅμα πεντήκοντα τοῖς σὺν αὐτῷ. καὶ δεύτερον ὁμοίως. ὁ δὲ τρίτος γονυπετήσας ἐσώθη καὶ παρέλαβε τὸν προφήτην. Ἡλίασις· ἡ τοῦ ἡλίου θέρμη. Ἡλιασταί· οἱ ἐν ἡλιαίᾳ δικασταί. ἡλιαία δὲ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν. οἵτινες ἀπὸ τοῦ δήμου ἐτρέφοντο διώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρῖναι. ὡς δημαγωγὸς οὖν ἐπιμελεῖται ἐτρέφε· συνήθεις δὲ αὐτοὺς εἶπε τοῦ διωβόλου. Ἡλιαστής· δικαστής· ἀπὸ μεγάλου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας. αὕτη δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι τὸ πῶς καὶ ἀπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι. Ἀριστοφάνης, μάλα ἀθλά τε ἀπὸ θεοῦ ἐστι τοῦτο. τῶν ἀνδρῶν οὐκ ἄλλως θατέρου τρόπου τουτέστι μισόδικος. εἰπὼν γὰρ ἀπηλιαστὴς τῶν ἀνδρῶν μισόδικος. οἱ γὰρ ἄγροικοι οὐ φιλοδικασταί. καὶ φιληλιαστής· ὁ φιλόδικος. Ἀριστοφάνης· φιληλιαστής ἐστι καὶ φιλόδικος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ. πάντες Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ ὤμνυον τὸν παλαιὸν τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. Ἡλίβατα. Ἤλιθα· ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Ἡλιαία· τὸ μέγα δικαστήριον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ οἱ δικασταὶ ἡλιασταὶ ἐκαλοῦντο. Ἡλιαία· καὶ ἡλιάζεσθαι. βουλὴ συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος ἐν ᾧ συνηθροίζοντο. ἡλιάζεσθαι δὲ καὶ ἡλίασις ἐστὶ τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζεσθαι. Ἡλιαία καὶ ἡλίασις. ἡλιαία μέν ἐστι τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι, ἐκ δυοῖν δικαστηρίων. οἱ [illegible] ἐκ τριῶν. Ἠλιθιάζω· ἀναισθητῶ. μωραίνω. προσποιοῦμαι ἠλίθιος εἶναι. ἀναίσθητοι γὰρ οἱ ἠλίθιοι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἠλίθιος· ἀντὶ τοῦ ἀνόητος. καὶ παροιμία· ἠλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης Ἀδώνιδος· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. Ἠλιθιάζω ἑκουσίως μωρὸς ὑποκρίνομαι. τοὺς ἐκείνου τοῖς νόμοις ἐμμένοντας ὅτι μὴ φρονεῖν νομίζετε· ἐγὼ δὲ κοινὸν τοῦτο τῷ ἠλιθιάζειν. Ἠλιθίκεισαν. Ἠλίθιος· ἄφρων. ὁ σκληρὸς καὶ ἀναίσθητος. ἠλίθιος γὰρ ὑπῆρχεν. καὶ νωθὴς ὄνῳ ἐμφερὴς μάλιστα. καὶ οἷος τῷ χαλινὸν ἕλκοντι πείθεσθαι συχνὰ δὲ σειομένων τῶν ὤτων. τὸ δὲ ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλίθιον εἶναι. Ἥλικες οὕτως ἐλέγοντο οἱ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς μακεδόνων ξίφος. ὕστεροι πάντες ὀλίγοι ὑπὸ ἀντίπαιδας τὸν μακεδονικὸν τρόπον ὡπλισμένοι τε καὶ πεπαιδευμένοι. ὅθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν εἶχον. Ἡλικία τῆς πόλεως· ἀντὶ τοῦ οἱ ἐν ἡλικίᾳ νέοι. οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἡλικιῶται· συμπρεσβύτεροι. Ἡλικιώτης· τῆς αὐτῆς μετεσχηκὼς ἡλικίας. λέγεται δὲ καὶ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ ἡλικιῶτις ἔτι γεγονώς. Ἡλίκον μέγα· πηλίκον. ὅτι Φάρις ἐνετέλλετο μὴ τοιαύτην πείθεσθαι σπουδὴν ὑπὸ τοῦ βλέψαι τοὺς πολεμίους. Ἡλίκην ὑπὸ τοῦ μηδὲν αὐτοῖς παθεῖν δεινόν. Ἠλινδημένον· ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου. ὁ περὶ Σωκράτης καλινδεῖσθαι λέγει.

Ἠλινδεῖσθαι· κεκυλίσθαι. Ἧλιξ ἥλικα τέρπει. μόνος ἀνθρώπων ὧν ἀκοῇ ἴσμεν τὴν παλαιὰν παροιμίαν διήλεγξεν. οὐ γὰρ ἐκεῖνόν γε ἧλιξ ἔτερπεν ἥλικα ὄντα. ὁ νέος τὸν νέον ἀλλά τινι λόγῳ ἑτέρῳ κατακηλοῦσα ἡ φύσις τοῖς ὁμοίοις αὐτὸν συνῆπε κατὰ τὸ ὅμοιον οὐ τῶν τοῦ σώματος ἀλλὰ τῶν τρόπων τῆς ψυχῆς. Ἡλιομανής· ὁ τῇ θέᾳ ἐπιμαινόμενος τῷ ἡλίῳ. Ἥλιον κρύπτεσθαι ἄστρα δείκνυσθαι ταῦτα οἱ μὲν ῥήτορες καλοῦσι γελᾷ. γραμματικοὶ δὲ ὁμοιοκατάληκτα. φιλόσοφοι δὲ παρέλκοντα. Ἥλιος φωστὴρ ἐστὶ δεῖν πραγμάτων δηλοῖ φάος. Ἥλιος μετὰ τὴν τελευτὴν Ἡφαίστου τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου. ἥλιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν διεδέξατο ζήσας ἡμέ-

ρας, λυοζ. ὡς γίνεσθαι ἔτη ιβ' μῆνας ζ' ἡμέρας ε'. οἱ μὲν, τὰς ἡμέρας ἐνιαυτοὺς ἐψήφιζον· οἱ δὲ τὰς περιόδους τῆς σελήνης. ἕτεροι δὲ τοὺς δ' καιρούς. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα δυναστεύσαντες, καὶ ὑποτελεῖς τὰς χώρας ποιήσαντες, ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τῶν καρπῶν τοὺς χρόνους διένειμαν καὶ ἐνιαυτοὺς κυρίως ἐκάλεσαν. ὁ τοίνυν ἥλιος τὴν τοῦ πατρὸς φυλάττων νομοθεσίαν, εὑρηκὼς μοιχευομένην γυναῖκα, ταύτην ἐθριάμβευσεν. ὅθεν μεταβαλὼν ποιητικῶς ὅμηρος ὅτι ὁ ἥλιος τὴν ἀφροδίτην ἔδειξε μιγνυμένην τῷ ἄρει, ἀφροδίτην μὲν τὴν ἐπιθυμίαν καλέσας· ἄρεα δὲ τὸν μετὰ ταύτης καταληφθέντα στρατιώτην. Ἥλιος δασύνεται. ἠλίας δὲ ψιλοῦται καὶ κλίνεται ἠλιοῦ. Ἥλιος ἀπὸ τῆς ἁλός. Ἡλίους τὰ τέκνα ὑποκοριζόμενοι φασὶν οἱ γονεῖς. ἡλίους καὶ τὴν ἀλήθειαν καλοῦσιν. Ἥλιος ἀπὸ τοῦ ἀολλίζεσθαι ἐν ταῖς ἡμέραις. καὶ ἐν ἀθήναις δὲ δικαστήριον ἦν ἡλιαία ἀπὸ τῆς συναγωγῆς τῶν ἀνθρώπων. ὁ δὲ ἥλιος ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνειν ὅ ἐστι θερμαίνειν καὶ διαχεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γινομένης διαπλώσεως ἐν τοῦ στόματος πρὸς τοὺς δακτύλους ὃ λέγεται αὔειν καὶ ἄζειν κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς τῆς θαλψέως τοῦ στόματος, ἐμπεδηλῆς ἀλεαίνεσθαι μέγαν ὄντα ἀμφιπολεύειν. Ἡλιοστερὴς σκηνὴ, σκιαστική. πλατύπιλος σκηνὴ καλύπτουσα καὶ ἀφαιρουμένη τὴν ἡλίωσιν. θεσσαλὶς δὲ, διότι πλατεῖς ἦσαν οἱ θεσσαλικοὶ πῖλοι.

Ἡλιοτρόπιον ὡρολογεῖον. γνώμων ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον ὅπερ ἐφεῦρεν ἀναξίμανδρος καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων. Ἡλιούπολις καὶ ἡλιουπολίτης. Ἦλις ὄνομα πόλεως καὶ κλίνεται ἤλιδος. Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου. γενική. Ἠλισγήθην. ἐταράχθην. Ἠλισγημένος μεμιασμένος μεμολυσμένος. ἠρτυμένος. Ἤλισεν ἅλατι ἤλειψεν. ἅλισε δὲ συνήθροισε.

Ἠλίσκοντο. ἐπορθοῦντο. ἠλέγχοντο. Ἤλιτεν ἥμαρτεν καὶ ἀλιτήσας ὁμοίως. Ἠλιτενὴς πέτρα. ὑψηλή. Ἠλιτοεργὸς ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχών. ὡσανεὶ ἠλιθοεργός. Ἠλιτόμηνον τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν. ἢ τὸ ἁμαρτάνον τῆς γενέσεως τοῦ ἐνδεχομένου καιροῦ. Ἤλκωσαι. τέτρωσαι. καὶ ἡλκωμένος. Ἠλογήθησαν. ἠμελήθησαν. κατεφρονήθησαν. οἱ δὲ ἠλογήθησαν εἰς τὴν ἔξοδον. καὶ κατεπατήθησαν. καὶ αὖθις πάντων ἠλόγουν. τουτέστι κατεφρόνουν. Ἠλοίησεν ἢ μᾶλλον ἠλοίησεν ἀντὶ τοῦ ἔτυψεν. οὕτως ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. Ἠλοκίσατο. προσβίασεν. Ἧλος τὸ ἠλάειον.

Ἥλω. ἐλήφθη. ἐφανερώθη. ἐπορθήθη. λύσις ὀνείρου. Ἥλους κρατῶν τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε. Ἡλωτὸν ἢ ἀλ' ἐκ κηρύξ. περὶ τοῦ ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα ἀποδεῖξαι ἐλέγξαι. τὸ ἐν χερσὶ ὄντι. Ἥλωκεν. ἐκράτησεν. Ἠλλώνισεν ἀνηχοῦ ὤνισεν. Ἡλωκότος κρατηθέντος. καὶ ἡλωκόσιν. Ἡλωγοική. ταύτης ὁ μέγας ἡλωκυπρεία. Ἠλωμένην. ἐπλανωμένην. Ἧλων ἤλαυνον. Ἠλώνη πόλις. καὶ ἠλωνιαῖος ὁ πολίτης. Ἥλωσαν. ἐνικήθησαν ἐλήφθησαν. Ἠλλοιωμένος. μεταβληθείς. οὐδὲν ἠλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων δυστυχημάτων. ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως. Ἠλύγη τὸ σκότος τῆς νυκτός. καὶ ἠλυγισμένον τὸ ἐσκιασμένον. βαρύνεται. παρὰ τὸ λύγη πλεονάζει τὸ η. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. οὐδὲν ὁρῶντες εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἠλυγαία. Ἠλυκοδεκάς. παροιμία. λύκος ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἥρως, μορφὴν ἔχων θηρίου. δεκὰς ἦν τὸ δεκάζεσθαι πρὸς ὃν συναγόμενοι καὶ οἱ παρ' ὧν τοι δικασταὶ πρὸς τῷ λυκοδεκεῖ ἡρῴῳ ἐκλήθησαν. Ἠλύσιον ἱερὸν πεδίον τοῦ ᾅδου. οἱ μὲν περὶ αἴγυπτον οἱ δὲ περὶ λέσβον. οἱ δὲ τὸ κεκεραμωμένον χωρίον ἢ πεδίον. τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα. καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. πολέμων δὲ ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκαφὲν χωρίον καλεῖν. Ἠλύσιον πεδίον ἐν ᾧ οἱ παρ' ἕλλησι δίκαιοι αὐλίζονται. μετὰ θάνατον ἐλαυνόμενοι. οἱ δὲ κολάσεως ἄξιοι, ἐν τῷ κωκυτῷ. καὶ τῷ πυριφλεγέθοντι ἀπελαύνονται. ποταμοὶ δὲ οὗτοι. ὁ μὲν κωκυτὸς, ψυχρότατος. ὁ δὲ πυριφλεγέθων θερμότατος. Ἤλυσις ἔλευσις. ἄφιξις. ἔφοδος. πορεία. Ἠλυσκάζειν. ἐκκλίνειν. Ἥμα ἀκόντισμα. Ἠμαθία. ἡ τὸ παλαιὸν παιονία προσαγορευομένη. καὶ ἡμαθίων ἡμαθίωνος, ὄνομα κύριον. Ἠμαθόεις ἠμαθόεντος ψαμμώδης. Ἠμάκτει. καὶ ἠμέκτει ἂν ἐδυσφόρει. καὶ ἠμέκτει παρὰ ἀκροδέτῳ ἀντὶ τοῦ δυσφορεῖν. Ἤμαλαψεν ἔβλαψεν. Ἠμαντήριον καλοῦσί τινες τὸ ἀργυροκοπεῖον ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. Ἦμαρ, ἡμέρα. τὸ ἦμαρ ψιλοῦται. τὰ δὲ ἀπὸ δασέων μετασχηματιζόμενα ψιλοῦται. οἷον ἡδονὴ ἦδος. ἅμα, ἄμυδις. οὕτως ἡμέρα ἦμαρ. ὁ δὲ ἡρωδιανός φησιν ὅτι

τὰ εἰς ος, οὐδέ περ ἀεὶ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἄρχονται, ψιλοῦνται, οἷον αὐχὸς· αὔχος· αὔρος· ἦθος οὕτω καὶ ἦμος. καὶ ἦμαρ. Σοφοκλῆς· τί δ' ἐστὶν ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει πρὸς θάτερον εἰς τὸ ζῆν; καὶ ἀναβαλλομένη τὸ θανεῖν τέρπει τὸν ἄνθρωπον. Ἤματα· ἡμέρας. εἵματα δὲ τὰ ἱμάτια διὰ διφθόγγου καὶ δασύνεται.

Ἤμβλω ἐπὶ λόγους εἰς πέδας ἔχοι· οἱ δὲ ἀσπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια, τούτων ἀπέσφαξαν καὶ ἐξημβλωμένην ἐν νοίᾳ τῆς θεοσυλίας ἐπανισῶν ὑπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ δέους οἱ Δελφοί. Ἤμβροτεν· ἀπέτυχεν. Ἧμαι· κάθημαι. Ἡμεδαπὸς· ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος. Ἀριστοφάνης· ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τοῦ ῥήματος. καὶ αὖθις· καί τι καὶ παίσωμεν ἐπὶ ἀσπίτου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ. καὶ ἡμεδαπῶν, ἰδίων, ἐγχωρίων, αὐτοχθόνων. διὰ παντὸς τὸ ἔδαφος. ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖος λαμβάνεται. ἢ ποίας χώρας, ἢ τίνος πατρίδος. Ἦμεν· ἐπορευόμεθα ἀπὸ τοῦ εἴω. διὸ καὶ τὸ ι ἔχει προσγεγραμμένον. Ἀριστοφάνης· πλοῦτον ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ. Ἡμὲν ἀπελάσαι· ἐπὶ τοῦ ἀπελαύσαι τὸν καὶ τὰ ἀντιπαρεξέτασιν τῆς παλαιᾶς. αἱ δ' ἐξιπτάμεναι, ἀπατῶσιν ἑτέρας. παλαῦσαι δὲ τὸ ἀπατῆσαι σημαίνει. Ἠμὲν κλέος ἠδὲ καὶ ἦθος. ἐπὶ τοῦ ὁμοίων τῇ ὁδεῖ αὐτοῦ φήμῃ. Ἠμέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρῆξαι ἐν μέρος λόγου ἐστί. τὸ δὲ ἐν τελέστερον, ἤμεν. ἐστι γὰρ ὁρκικὸν ἐπίφθεγμα. Ἡμμένος· ὁ καθήμενος. ἡμμένος δὲ ὁ ἐξημμένος καὶ ἀνηρτημένος.

Ἡμμένοι· συνημμένοι. ἀντὶ τοῦ ἀνηρτημένοι. οἱ δὲ καταρράκτας οὓς εἶχον ὀλίγον ἐξωτέρω διὰ μηχανημάτων ἀνημμένους, αἰφνίδιον καθῆκαν καὶ ἐπέβαλον τούτοις. καὶ τούτοις κατασχόντες πρὸ τοῦ τείχους ἀνεσκολόπισαν. Ἡμέρα ζήτει ἐν τῷ ἀξίωμα. Ἡμέρα δυνάμεως, ἡ δευτέρα τοῦ Χριστοῦ ἐπιφάνεια. Δαβίδ. μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου. Ἡμέραι ἐπαγωγῆς, ἐπὰν τοῖς ἀνταποδῶσιν ἡμῖν τὰ ἄξια τοῦ βεβιωμένου. Ἡμέρα πονηρά· ἡ γραφή, τὸν τῆς τιμωρίας ἡμέραν πονηρὰν καλεῖ. ὥσπερ καὶ ἀγγέλους πονηροὺς τοὺς τῆς τιμωρίας ὑπουργούς. ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλῖψιν ἐπὶ θεοῦ, τὰς ἐπικρὰς τιμωρίας καλεῖ. οὐ τὴν φύσιν οὐδὲ προαίρεσιν φησίν. Ἡμέρα πονηρά· ἡ τῆς κρίσεως ἡμέρα καὶ αἰωνία κόλασις. Δαβὶδ. τοῦ πραῦναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν. ὁ γὰρ μικρὰν παιδείαν καὶ τὴν ἐνταῦθα δεχόμενος, πραότερον τὸ κριτήριον ἕξει. Ἡμέραι πλήρεις, τὸ γῆρας. Ἡμερήσιον· τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον. Ἡμερινὰ ζῶα τὰ πᾶσι φαινόμενα καθ' ἡμέραν. νυκτερινὰ δὲ γλαῦξ. αἰγώλιος. βύας. νυκτικόραξ. ἐπόλιος. σκώψ. θαλάσσια δὲ, ἀλκυών. ἀηδών. κήρυκες. αἴθυιαι. λάρος. χαραδριός. καταρράκτης. κέγκλος. Ἡμερινῶν σιτίων· ἀντὶ τοῦ τῶν τε ἐπιγείων. Ἡμερίς· ἄμπελος, ἀπὸ τοῦ ἡμεροῦν ἡμᾶς καὶ κνίδη. τινὲς δὲ ἀνδράχνην καὶ ἐλαίαν. καὶ ἥμερος ὕλη. λεπτόφυλλος δρῦς ἢ οἰνάνθη. ἡμερὶς πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε μῆτερ ὀπώρης οὔλης. καὶ σκολιὸν πλέγμα φύσας ἕλικος. Ἡμεροδρόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι. νέοι δέ εἰσιν ἔφηβοι ὀλίγον πρεσβύτεροι, πρωτοπειρίων ἐπὶ ταῖς τοιαύταις ὑπηρετούμενοι χρείαις. τόξων καὶ βελῶν καὶ ἀκοντίων, καὶ πυροβόλων λίθων ἐπιφερόμενοι πλέον οὐδέν. ταῦτα δὲ αὖθις πρὸς τὴν ὁδοιπορείαν γίνεται χρήσιμα. Ἡμεροκαλλὲς εἶδος ἄνθους. Ἡμερόκοιτος· ἰχθυοπώλης καὶ ὁ κλέπτης. Ἡμερόλεκτον. Ἥμερος ὁ πρᾶος.

Ἡμεροσκόποι οἱ ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντες. Ἡμερῶ· αἰτιατικῇ. Ἡμερωρεῖν· ἡμεροφυλακεῖν.

Ἡμέτερος κτητικόν. Ἠμείβετο· ἀντεπεκρίνατο. Ἡμιδήμνου καὶ ὁ μέδημνος μὲν πλάσσεται ἀμέδιμνον τὸ ἁπλοῦν. Ἤμειψε· ἤλλαξε. Ἤμειψα· ἤλλαξα. Ἡμημένον· τελειούμενον.

Ἡμιεμπειρία· ἡ μὴ ἐμπειρία. ὥσπερ ἡ ἀπειρία ἄριστον, δεινόν ἐστιν ἡ μὴ ἐμπειρία. Ἦ μὴν ὄντως δή. καὶ ἀληθές· ἀλλ' ὅμως ὄμνυμι τοὺς βασιλείους θεοὺς ἦ μὴν ἐγὼ ὑμᾶς σώσω. Ἥμην ὑπὲρ χονὴν καθήμενος. Ἠμί φημί· λέγω. Ἡμιδαής, ἡμίκαυστος. Ἡμιδεὴς ἢ ἐπὶ θεοῦ ὁ τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ ἔνδειαν ἔχων. ἐν ἐπιγράμματι· ἡμιδεὲς πέμψαι. χοῦς γὰρ ἐνεστι δύο. Ἡμιδαπής, ἡμιτελής. Ἡμιδιπλοΐδιον· γυναικεῖον ἱμάτιον. ἀναβολαὶ γυναικῶν. ὁ ἀπένδεξ. Ἡμιεκτέον μέτρον, τουτέστι δ' χοινίκων. ὁ δὲ μέδιμνος μη' χοινίκων ἐστί. τούτου οὖν ὁ ἑκτεύς εἰσιν η' χοίνικες. τὸ δὲ ἡμίεκτον, τουτέστι τὸ δωδέκατον τῶν μη' χοινίκων, τέσσαρα. τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας μη', τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι τὰς κδ' εἶχεν. ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν δ' χοίνικας. τὸ δὲ ἑκτεὺς χοίνικες ὀκτώ. ἡμιεκτέον δὲ καὶ οὐχ ἡμιεκταῖον. Ἡμίεργον· ἡμιτέλεστον. ἀντὶ Ἰωνικῶς δὲ ἡμικοδο-

μέγιστον μέγαρος ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος ἀπολαφθεὶς τοῦ σφαραγώδους ἐπετελέσθη. Ἡμικάδιον· τὸ ἡμίμετρον. Ἡμίκαυτος· ἡμίφλεκτος. Ἡμικλεῆς· ἐξαίφνης αὐξήσαντες τὰς ἡμικλεεῖς ποῦ ἐξελαύνουσι τῆς πόλεως αὐτῶν, ἀποδοῦναι καὶ μὴ δοῦναι ὅπερ ὀφείλουσι τῇ ἱππικῇ δυνάμει, ἱππέας ὡς ἔχ. Ἡμικράνιον· τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς. Ἡμίκραιρα· καὶ ὁμοίως τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων. Ἡμικύκλιον· τὸ ἥμισυ τοῦ κύκλου. Ἡμιμανέοντες· μαινάδες· νύμφαι· βάκχαι. Ἡμιμέδιμνον· μέτρον χοινίκων κδʹ. Ἡμιμόχθηροι· οἱ κακίζοντες δῆθεν τὰ ἁμαρτήματα, πράττοντες δὲ αὐτήν.

Ἡμὶν αὐτωνυμία ἀντὶ τοῦ ἡμετέροις. Ἡμῖνα· μέτρον. Ἡμιολία· τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. δίδοσθαι δὲ ὁ ψωμὸς τοῖς στρατιώταις ἐν αἰρουμένοις ἀπ' αὐτῶν, ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου. καὶ ἡμιόλιος ἡμίσεως.

Ἡμιολισμός· ἀντίφασις· ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι. Ἡμιολίαις· πειρατικοῖς πλοίοις. ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπηρεσίας μὲν οὐκ εἶχεν ἄλλων καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν ἐπισώσοδον. καὶ αὖθις· λῃσταί τινες εἰς πολυχειρίαν καὶ πειρατικαῖς ἡμιολίαις τῇ Λακωνικῇ προσ-ενεχθέντες εἰς, τὰ χωρία ἐσκεδασμένοι, λείαν ἀπήγαγον. Ἡμιόλιος ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἔχων ὅλον καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. Ἡμιόνειον ζεῦγος. καὶ ἡμιονεία ἡ κόπρος τοῦ ἡμιόνου. Ἡμιωβόλιον· τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ. Ἡμιωβόλιον· καὶ παροιμία· τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ γὰρ ἔχων ὁ Πάσης ἐδίδου τοῖς πιπράσκουσι παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι. καὶ πάλιν παρ' αὐτῷ εὑρίσκετο. οὗτος ὁ Πάσης μαλακὸς μὲν ἦν τὴν φύσιν. πάντας δὲ τοὺς ἐν μαγείᾳ διενήνοχε. ὥστε ἐκ τῆς ἐπαοιδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνον πολυτελὲς ὁρᾶσθαι καὶ διακονουμένους τινάς. καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι. Ἡμιπαίδαυλος ὁ ἀπαίδευτος. Ἡμιπέλεκκα· αἱ μονόστομοι ἀξίναι. Ἡμιπελέκιον· ἡμιπελέκεως. Ἡμίσεια· ἥμισυ παντός· Ἡσίοδος· νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. ἔστι δὲ οὕτως· ἀδελφὼ δύο ἤστην· ὁ δὲ ἕτερος ἀποθνήσκων, καὶ παῖδα ὀρφανὸν ἀπολείπων, τὸν ἀδελφὸν ἐπίτροπον ἐποιήσατο τοῦ υἱοῦ ἐπὶ ζῶσι· τῶν χρημάτων ὧν ἐκείνῳ κατέλιπε μελέδωνα. ὁ δέ, ἀνόσιος ὢν τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι γλιχόμενος, εἶτα μέντοι καὶ τὰ οἰκεῖα προσαπώλεσε. δεόμενος δὲ πολυωρίας τινὸς καὶ ἔρωτος τυχεῖν τῆς εἰς τὸ κρεῖττον, ἀπεκείνατο· νήπιος· οὐκ οἶδεν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. πάλαι δὲ τοῦτο εἶχε καὶ ψυχὴν καθαίρει· καὶ βίον κοσμεῖ· καὶ σωφροσύνην ἐντίθησι καὶ δικαιοσύνην νομοθετεῖ. Ἡμισυς· ὁ βραχύς· ἡμισυς ἀνὴρ πρόκειται ὁ βασιλεὺς τῆς ἐπιφανείας· καὶ πρὸς τὰ πολεμικὰ χρεία, ἄγονος καὶ γυναικώδης. Ἡμισυς· ἡμίσεος καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμίσεος.

Ἡμιτύβιον· σίκερος· ἀριστοφάνης πλούτῳ· ἐπειδὴ καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών. Ἡμιτύμβιον ὁ μικρὸς τάφος. Ἡμιφάριον· τουτέστιν ἥμισυ ἱματίου. Ἡμίφωνον· τὸ ἐξ ἡμίσεος φωνῆεν καὶ ἄφωνον. Ἡμὸν αἰχμητικοί. Ἡμερσίμου τίς ἐπιστήμη· καταψαλεὶς ἐπὶ τῆς ἀποβολῆς καὶ διαβεβλημένος· ὁ δὲ μόρσιμος, τραγῳδίας ἦν· ποιητὴς ὑπόψυχρος· φιλοκλέους, ὀφθαλμῶν ἰατρός· μικρός· υἱὸν δὲ ἔσχε τὸν Ἀστυδάμαντα. Ἡμωδιῶ· ἀντὶ αἱμωδιῶ. Ἡμωδὸν ὄρος. Ἡμων· ἐθέριζον. ἤμυνεν ἤγουν ἐμέτω κατεῖχον. Ἡμπέσχετο περιεβαλέσθαι τινά· ἠμπείχετο δέ. Ἡμπόλησε· ἐπώλησας· ἐκ τοῦ δια. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ φαύλων· σοφοκλῆς αὐτόπλεως ἀμπολήσας· ἀρχῆς ἐμπολὴν ὥσπερ ὁ φαλερεὺς κρατεῖ. Ἡμοιρηκώς· ἀμοιρήσας μὴ μετέχων· μὴ τυχών. Ἡμύω· κλίνω· ἡμύουσι δὴ τὴν καρδίαν ἀντὶ ἐταράσσετο. Ἡνάν ἡμῖν· ἀριστοφάνης πλούτῳ· ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν· καὶ ἐπειδὴ ἀγαθὸς ἦν τῆς βοῆς ἦν ἀπέσχετο· ἀνετική. Ἡνάνεται, ἀριστοφάνης· τὰ ζῶα τὸ δὲ καὶ βουλομένου ἡμίονου μὴ προσάδεσθαι· ἀνάμηλα ἠλαύνετο· ταῦτα ἔλεγεν ἐπὶ τῶν ... σωκράτους. Ἡνάρα καὶ πυρὸς θημόσιν· ἐλθὼν ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀνδιστεραί ἐπὶ τῆς κατ' ἐκείνου βροχῆς γενομένης. Ἡνάρισεν καὶ ἠνάριξεν· ἐφόνευσεν· ἐσκύλευσεν· ὅτι ἀτιμότης ὁ φιλαίματος ἄρης ἠνάρισε τοὺς ἐν τῇ ὁμαλίσει μάχης. Ἡνδανεν· ἤρεσκεν. Ἡνδέγων· φωνὴ ἐγώ· ἀπὸ πολλοῦ τὰ ἔχω καὶ ἀριστοφάνης. Ἡνδρίσατο ἀνδρικῶς ἐπάλαισεν. Ἡνδραπόδισεν· ἀνδραποδισμῷ ἐμίλησεν. ὅτι δίων πολλάκις ἐχρήσατο. Ἡνδρωμένοι· ηὐξημένοι. Ἡναιδηκότες ἀναισχυντήσαντες. Ἡναίνετο· ἀπηρνεῖτο· ἀπεστρέφετο· καὶ ὑπὸ τῶν ἐδιψάκισσαι ἠναίνετο. Ἡνεγκ. ἀντὶ τοῦ ἐνέγκαι· ἐνέγκας ἢ ἀντὶ τοῦ ἤνεγκε. Ἡνεμόωσαν· ὑψηλά· καὶ ἠνεμῶσθαι τὸ πεφυσῆσθαι· αἰλιανὸς καὶ ἔδοξε περὶ τῶν ἄνω ἀκροασαμένων ἠνεμῶσθαι. Ἡνεμίενος. Ἡνέσαμεν· ἠπατασάμεθα· ἐγαστίσαμεν· ἐν ἐπιγράμματι. ἐκ τρυφὴν ταύτην ἠνέ

σαμένου βιοτήν. Ἠνεσχέθην· ὑπέμεινα. καὶ ἠνέσχετο γλυκύ. Ἤνεγκα· ἐκόμισα. Ἠνίχοντο·
ἐβούλοντο· ἤθελον, δαμάσκιος, ὅτε ἐπιστειλαι ἠνείχοντο τοῖς εἰρημένοις, Ἠνίσαμεν, ἠνέσαμεν.
Ἠνί, ἀντὶ τοῦ ἰδοὺ δωρικῶς. ἠνὶ δὲ σμβλαὺς κηρόδετα δῶρα μελισσῶν ἐς μῶρον μὲν τῇ κυκλώσει βρι-
θόμενα. Ἠνιγμένος· μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος. αὐτόθι φανερὸν ἔχωντες νοῦν. περὶ ὅσσοι χρησ-
μοὶ λοξῶς ἐφέροντο. καὶ ποικίλως πῶς καὶ σαφῶς ἠνιγμένα. οἷον ἄλλα μὲν λέγοντες. ἄλλα δὲ νο-
οῦντες. Ἡνία. λάβροι χαλινῶν. ὁ ἕτερος σφῶν ὦμε μᾶλλον ἀντιποιεῖ. τούτῳ παραδώσω τῆς ἡνιο-
χείας τὰς ἡνίας. τουτέστι τὴν ἐξουσίαν. τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. ταῖς δὲ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπ-
ποι. οἱ δὲ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων. Ἡνιμᾶσθαι. καὶ αἰνιμᾶσθαι. αἰτλεῖσθαι. αἰνέλληξιν. Ἡνίκα. ὁπότε.
Ἠνιξάμην· αἰνιγματωδῶς εἶπον. Ἡνίοχος. καὶ ἡνιοχεία. Ἡνίοχος. ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης
κωμῳδίας. ἔστι τῶν δραμάτων αὐτοῦ, τὰ δὲ ὄχλος. ἐπίκληρος. γεγηνής. πολυπράγμων. θωρύκι-
πλύνοντες. ἀπροφαὲς. ἡμιγυναῖος. θεοστυγής. βαρυόργητος. κωκυτός. καὶ στυγός. δεινόν καὶ ὀλέθριον
ἐπιβρίων ἐκλόχευμα. Ἠνίπαπεν· ἐκακολόγησεν. Ἦνις. ὁ ἐνιαύσιος. ὁ ἀκένδυτος. βοῦς. Ἠνθι-
σμένον. εὐχαρισταὶ γέρα μακρῷ γνῶσαι οὐδὲν ὑπερπλάσσουσιν ὡς δὴ ἠνθισμένον. τινὲς τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς ἤκουσαν. οἷον τῆς πολιαῖς ἠνθισμένον. τοῦτο δὲ ἀπίθανον. ἐγνώσθη δὲ εἰ καὶ τοσοῦτον ἤλλαξε τὴν κε-
φαλὴν. δοκεῖ οὖν μοι τὸ ἠνθισμένον ἀντὶ τοῦ ἠσκημένον. οὐ μὴν οὕτως ἐπιγνῶσαι τοιαῦτα ἠσκημένα ἐπιπλέον τοῦ
τὸ ἐπαλαττόμενον. εἰ δὲ τὸ ἠνθισμένον ἐπὶ ἡλικίας δεξαίμεθα, ἔστιν ἐπὶ τῶν τριχῶν ἀλλ' ἐπὶ παντὸς
τοῦ σώματος. Ἠνικα περιγράψειν· ἐὰν διαπράξῃς ἅπερ αὐτοῖς ἐπαγγέλλω. Ἠνορέη· ἀνδρεία. ἄτ-
ταλλ' ἠνορέῃ κρατὺς ἐκκεκρατίδα. ἐν ἐπιγράμματι. Ἠνοπίδης, ὄνομα κύριον. Ἤνοψ. ὁ λαμ-
πρός. οὐρανὸς ἤνοψ. καὶ ἤνοπα πυρὸν ἔδυσε. τουτέστι στίλβοντα. καὶ ἡ δοτική. ἤνοπι. Ἠνάγκα-
σεν· ἐβιασάμην. Ἠντησα. συνήντησεν. Ἠντιβόλει. ἱκέτευεν. ἐδεῖτο. ἐλιπάρει. Ἤνυσαν·
ἔφθειραν. καὶ ὅμηρος. ἤθελον ἐξανύειν καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας. καὶ σοφοκλῆς. ἤνυσας ἐν τῷ παφλό-
γματι ἐν ταύτῃ. καὶ τί τοῦ ξένου καὶ ἀνόλεσον. ἀντὶ ἐν ταύτῃ γενέσθαι. ὅ ἐστιν ἐν τοῖς καὶ ἀπὸ
τῶν τόπων τῆς πόλεως. Ἤνυστρον· τὸ παχύ μέρος τῆς κοιλίας ἐν ἐντέρῳ. εἰς δίαιταν ἐκτέμνεται ἡ
γαστὴρ. ἤνυστρον. ἐχῖνον. κεκρύφαλον. ἐγὼ δὲ ἤνυστρον βοός. καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβρεχθείσας. Ἠξε-
ταζομένου. Ἠξίου διὰ φροντίδος εἶχε. περικλέιος. οὐ δὲ ἠξίου τοῖς καιροῖς ἐναρμόζειν τὰς πρά-
ξεις. ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ παντὸς εἰργάζετο. καὶ ἠξίων. Ἠξιοῦτο. ἐπιστεύετο. ἐπειδὴ καὶ συμμαχι-
κῶν χρημάτων ἠξιοῦτο, ταῦτα μὲν ἀφῃρέθη. αὐτὸς δὲ ἂν ἐπέμφθη παρὰ τὸ ἔθνος τῶν ἰαζύγων.
Ἤσμεν· ἐπορεύθημεν. ὅμηρος ἤομεν ὡς ἐκέλευσας. ἀπὸ τοῦ εἴω τοῦ πορεύομαι δωρικῶς. λέγεται
τὸ ἰδρύσθαι εἰς τι. Ἠπιάται. ἄλλ' ἔβρειτο. γαλατῶν ἔθνος. δύσμαχοι δὲ αὐτῶν ἦσαν αἱ πόλεις ἀπὸ τῆς
ἀμπώτεως ἐφ' ἡμέραν ἠπειρούμεναί τε καὶ νησούμεναι. οἱ δὲ, πλοίοις ἐπολέμουν. τοῦ δὲ καίσαρος
γαίου περὶ τὰς πόλεις στρατὸν ἀνέξαμένου ὑψηλοῦ καὶ τοῖς στρατοῖς ἐπιθέντος πυργώματα, ὁ μὲν κλύ-
δων ἐχώρει διὰ τῶν σταυρωμάτων ὑπὸ τοῖς πυργώμασι. ῥωμαίοις δὲ ἀδιάδετον ἦν καὶ ἐπίμονον τὸ ἔρ-
γον. Ἠοῦς ὄρθρου· ἡμέρας. ἀνατολῆς. Ἠοίην ἀπὸ ὄρθρου ἕως μεσημβρίας. ὅμηρος. ὑπὸ σκιαδίοις ἠοίην
μενόμεν τελλόπι θυμῷ. Ἠώη, ὄνομα πόλεως. Ἠῶθεν· ἕωθεν. ὄρθρου. Ἠώκοιτος ὁ πρωινὸς ὕ-
πνος. Ἠών. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. πόλις ἐστὶ μακεδονίας ἀρχαΐα. Ἠωρίηκε· ἐβράδυνεν. ἐ-
χρόνισεν. ἀπὸ τοῦ αἰωνίζω. Ἠωρεῖμ, ὄνομα κύριον. Ἠωρημένου· κρεμαμένου. καὶ ἠώρησεν. ἐκρέμασεν
αὐτήν. ἐν ἐπιγράμματι ἀβροκόμου διόνυσε πρὸ παστάδος ἠώρησε ταῦτα τάδε ποικίλα κόσμια καὶ
μανίης. Ἠώρουν· ἐβάσταζον. ἀνεῖχον. τὴν δὲ κλίνην ἐβάσταζον τέσσαρες χρυσοῖ ἠώρουν. αἰωροῦντο ἐν μέσῳ.
Ἠώς. ὁ πρὸ ἡμέρας ὄρθρος. ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς, ἠὼς δὲ ἐκλεχέων. ἐπὶ δὲ ὅλης τῆς ἡμέρας, ἡ δ' ἤδη μοι νῦν ἡ
ὡς ἐν δεκάτῃ. ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας, ἕως ἕκτης ὥρας, ἕως τῆς μεσημβρίας. ἢ ἠώς. ἢ δείλης. ἢ μέσον ἦμαρ. λέγεται
δὲ ἡμέρα κοινῶς ἠώς. ἰωνικῶς. ἕως, δωρικῶς ἀώς. αἰολικῶς ἐκ τούτου αὔως. Ἠπαλίνθησαν
Ἤπατα. ἡ ἡπατοσκοπία. ἐν τῷ περί σου. καὶ ἡπατοσκοπία ἡ τῶν σημάτων ἀνάθεμα. δι' ὧν προεμήνυον τὰ
συμβησόμενα ἀνατέμνοντες. τὰ σημεῖά τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἱεροῖς. Ἠπεδανός. ἀσθενὴς ἐν μύ-
θῳ. ἐπεί νύ τοι ἀσθενὴς ἡ ἠπεδανὸς ὁ λέοντος. Ἠπέδιζον. ἀπεδίδοσαν. ἰσοπεδα. καὶ λέγεται. καὶ ἠπέδιζον τοὺς
ἀκροπόλιν. πελοπίδας δὲ ἐν ἐννεαπύλοις τὸ πελασγικόν. Ἤπερ· ἀντὶ ὥσπερ. ὃν ἡπερ αὐτὸς τοῦ διαδω-
ρείσω. ἀλλ' ὁδρόβου τῷ ξένῳ. ἰσχυρίζεται λέγειν ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἤπερ. ὥσπερ. εἰ στερήσαντο αὐτὸν χερσὶ νοικεῖ
αὐτοῦ. ἤπερ εἰς ποιεῖσθαι χρηστὸν νόμου. Ἠπερ καθότι δοκεῖ δὲ τῶν ἀρχαίων ἀρκεῖσθαι τοῦ ...

καὶ μὴ σφόδρα ἐπαίρεσθαι ἤπερ ἐστὶν ἀεὶ σὺν πολέμῳ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνουσιν ὁμιλεῖν· ὡς οὐδενὸς ἐν αὐτοῖς βεβαίου καὶ πιστοῦ πάντως ὑπάρχοντος. Ἠπερέσια ἄρτεμις· καὶ αὕτη ἐπὶ τῷ μὰ γυρεύειν καὶ πλανᾶσθαι· παρ' ὅσον ἡ θεὸς αὕτη νομίζεται ἀγυρτάζειν· ἀεὶ καὶ πλανᾶσθαι.

Ἠπεροπεύειν· ἐξαπατᾶν· παραλογίζεσθαι. καὶ ἐν τοῖς ἐπανορθουμένοις· ἀντὶ τοῦ· σὺ μὲν ἔργον ἐστὶ τοῦτο πλανᾶν καὶ ξενίζειν οὐκ ἐξ ἠπεροπεύειν. καὶ παρὰ τοῦ ἀπέχειν· πάλιν ὢν συνῴδα ἡ κύλιξ. παρὰ Κικιννάτῳ φησὶν ὅτι κατὰ φωνὰς ἦν εἰς συνουσίαν πάλιν ὥρμησεν μεθ' ἃ μὴ πιεῖν ἐπὶ τῆς κύλικος· τουτέστι συνουσιάζειν. ἔστι γὰρ ὁ ἔρανος ὁ ἐπὶ τῆς κύλικος· οὐδὲ πιεῖν οὐδὲ τὰ ἄνδρα τὸν μὲν πείσομαι· οὐδὲ μὴ ἀνήσω βιάσασθαι· κακῶς παρέξω οὐχὶ προσκυνήσομαι. Ἠπεροπευτὴς ὁ ἀπατεών. καὶ ἠπεροπείας. Ἤπερ οὖν· ἀντὶ τοῦ ἰσοκράτης ζωννύναι ἐστὶ τὴν ἀπὸ τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ συνήθειαν, οὕτω καλεῖν. Ἤπειρος· χέρσος γῆ. οἷον ἄπειρος τις οὖσα. ἢ ἄπειρος ἡ λέγεται παρὰ τοῖς νεωτέροις ἡ γῆ καταχρηστικῶς. κυρίως δὲ ἤπειρος ἐν ᾗ ἐπὶ ῥαίνουσα ὡς ἐπ' ἀεὶ ἐπὶ δὶς ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα. καὶ ἠπειρωτικὴ θάλασσα. Ἠπειρώτης. Ἠπειγμένος· ἐπαίρουσι τυχόντες· ὁ δὲ ἐκ τέλους τὰ πρὸς τὰ ἠπειγμένα πλείονα μισθὸν κομίζεσθαι.

Ἠπίαλος· ῥίγος πυρετώδης· καὶ ἠπιάλιον τὸ συμβαῖνον μετὰ τοῦ ῥίγους πυρετοῦ. οἱ δὲ Ἀττικοί, ἀκέστριαν.

Ἠπίαλος· ὁ ῥιγοπύρετος. καὶ ἠπιαλεῖν· μετοχή. ἀντὶ τοῦ ἠπιαλοῦντα ἐοικὼς ἐξ ἵππων βαδίζει. Ἠπιάλην· ὁ ῥιγοπύρετος. παρὰ πολλοῖς. ἠπίαλος δὲ κυρίως· ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. ἐξ ἵππων ἢ ἐξ ἱππικῆς. καὶ ἐν ἑαυτοῖς διέβησαν οἱ ἵπποι ἐν τῇ δοκιμασίᾳ. Ἠπιόδωρος· ἤπια καὶ προσηνῆ δωρούμενος. Ἠπιόνη· γυνὴ Ἀσκληπιοῦ. καὶ θυγάτηρ αὐτῆς· ὑγεία. αἴγλη· ἰασώ· ἀκεσώ· πανάκεια. Ἤπιος· πρᾶος. ἢ λιπαρός. καὶ ἠπιώτατος. Ἠπίσιππος· καὶ ἀξία τῷ ἐπιδιβλίῳ. ἢ ἡ μεγάλη φθειρομένη· ἀντὶ τοῦ πάλαι πλεῖ τὸ πρίν. αὕτη μὲν ἡ μὲν ἠπίσιππος οἴχεται. Ἠρ' ὧν εἶχεν ἕκαστος εἶδος· ἀντὶ τοῦ ὡς εἶχον δυνάμεως. Ἠπολλά πη δεῖ ἄν οὐδ' ὅλως. Ἦπου· ἴσως· σχεδόν. ἆρα· ὄντως ἦπου δεόμενοι δυσωπῶ. Ἦπουπε· πολλῷ μᾶλλον. Ἠπύει· φωνεῖ. καὶ ἀπύει καὶ ἤπυε καὶ ἤπυεν. καὶ ἠπύτης· ὁ φωνητικός· ὁ κῆρυξ. Ἠπυτίδης. Ἤπυτον· ὄρος Θρᾴκης. Ἢρ· ὄνομα κύριον ἑβραϊκόν. Ἤρα· ἐπεθύμει. ἐπλησίαζε. ἐρωτικῶς εἶχεν. ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἤρα ῥωμαϊκῆς παραζεύξεως ἀεὶ πῶς αὐτῶν πλάνην τινὰ τύχης οἰόμενος. αἰσχρᾶς τινὸς ἤρα καὶ κακοδόξου δούλης· βάρβαρος. καὶ αὖθις· ἤρα νεκρὸν ἰδεῖν βάρβαρον καὶ ὑπ' αὐτοῦ πεφονευμένον. Ἤρα· ἐπεθύμει. ἰσχυρῶς ἤρα τῶν λόγων Κράτητος· οὐδενὸς αὐτοῦ ἐπιστρεφομένου πραγμάτων. ἤπτετο εἰς συμπόσιον ἐλθοῦσα σὺν Κράτητι, Θεόδωρον τὸν ἄθεον ἐλέγχειν. σόφισμα προτείνασα τοιοῦτον· ὃ ποιῶν Θεόδωρος, οὐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο, οὐδὲ Ἱππαρχία ποιοῦσα τοῦτο, ἀδικεῖν λέγοιτ' ἄν. Θεόδωρος τύπτων ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ. οὐδὲ Ἱππαρχία Θεόδωρον τύπτουσα ἀδικεῖ. ὁ δὲ, πρὸς τὸ λεχθὲν οὐκ ἀπήντησεν. ἀνέσυρε δὲ αὐτῆς τὸ ῥῆμα τοῦτο. Ἤρα· ὁ ἀήρ. καὶ ἐπεὶ ὁ ἀὴρ καθαίρει, τὸ εἶδος λαβὼν αὐτῆς ἀντιπαρατάζει· ψαλίδα χαλκῆν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κουρευτικῆς ψαλίδος τὰς τρίχας καὶ καθαρὰ ἀποδεικνυούσης τὸ σῶμα. Ἡραΐσκος· τὴν μὲν φύσιν θεοειδέστερος ἦν Ἡραΐσκος. ὁ δὲ τὴν αἰγυπτίαν σοφίαν ἀδαημονέστερος ὁ Ἀσκληπιάδης ἅτε τοσοῦτον χρόνον, οὗτος μὲν τοῖς Αἰγυπτίων προσδιατρίβων. ἐκεῖνος δὲ ἀποδημῶν. ὁ δὲ πρῶτος, ὅμως τῆς ἑτέρου καὶ πολὺ ἐλείπετο φύσεως ἢ ἐπιστήμης. ὁ μὲν δὴ Ἡραΐσκος αὐτοφυὴς ἐγένετο διαγνώμων τῶν τε ζώντων καὶ τῶν μὴ ζώντων ἱερῶν ἀγαλμάτων. αὐτίκα γὰρ ἐμβλέπων, ἐτιτρώσκετο τὴν καρδίαν ὑπὸ τοῦ θειασμοῦ. καὶ ἀνεπήδα τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. ὥσπερ ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατάσχετος. ὡς εἰ δὲ μὴ κινοῖτο τοιοῦτον, ἄψυχον ἦν ἐκεῖνο τὸ ἄγαλμα καὶ ἄμοιρον θείας ἐπιπνοίας. οὕτω διέγνω τὸ ἄρρητον ἄγαλμα τοῦ Αἰῶνος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεχόμενον. ὃ Ἀλεξανδρεῖς ἐτίμησαν Ὄσιριν ὄντα καὶ Ἄδωνιν ὁμοῦ κατὰ μυστικὴν ὡς ἀληθῶς φάναι θεοκρασίαν. ἦν δὲ τοῦ Ἡραΐσκου τῇ φύσει καί τι τοιοῦτον μολυσμοὺς τῆς φύσεως αἰρομένων. εἰ γοῦν ἀκούσειε τοῦ φθεγγομένου ὁπωσδὴ καὶ ὅθεν γυναικὸς ἀκαθαρτούσης τινός, ἤλγει τὴν κεφαλὴν παραχρῆμα. καὶ τοῦτο σημεῖον ἐποιεῖτο τῆς ἀφεδρίας. οὕτω μὲν ζῶντι ζωῆς ἀεί τι θεοειδές. ἀποθανόντι δὲ ἐπειδὴ τὰ νομιζόμενα τῷ Ὀσίριδι ὁ Ἀσκληπιάδης ἀποδιδοὺς ἐπεσκεύαζε, τάς τε ἄλλας καὶ τὰς Ὀσίριδος ἐπὶ τῷ σώματι περιβολάς, αὐτίκα φωτὶ κατελάμπετο πανταχῇ τῆς σινδόνος ἀπόρρητα διαγράμματα. καὶ περὶ αὐτὸν καθεωρᾶτο φαντασμάτων εἴδη θεοπρεπῶν. ἐπιδεικνύντων τὴν ψυχὴν ἐναργῶς, τίσιν ἄρα θεοῖς ἐγεγόνει συνέστιος. ἦν δὲ αὐτοῦ καὶ ἡ περὶ τὴν γένεσιν τὸ ὄντι μυστική. λέγεται γὰρ κατελθεῖν ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπὶ τοῖς χείλεσιν ἔχων τὸν καταπιάζοντα δάκτυλον. οἷον Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι γενέσθαι τὸν Ὧρον καὶ πρὸ τοῦ Ὥρου τὸν ἥλιον. τοιγαροῦν ἐπεὶ

οἷον συνεκπεφυκὼς τοῖς χείλεσιν ὁ δάκτυλος, ἐδεήθη τομῆς. καὶ διέμεινεν ἀεὶ συγχείλης ὥσπερ τετμημένον ἰδεῖν ἅπασι φανερὸν τὸ σημεῖον τῆς ἀπορρήτου γενέσεως. ὅθεν αὐτῷ καὶ ὅριος δέ τις προσῆλθεν. ἐν ἀδύτοις ἐνίοτε καὶ τελεσιουργὸν ἐνδιαιτᾶσθαι τὴν ψυχὴν τοῦτο κατ' Αἴγυπτον μόνην κινοῦντι τὰς πατρίους τελετάς. ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς εἴ πού τι κατελέλειπτο τῶν τοιούτων. καὶ ἐπηγγέλλετο ὁ Ἡραΐσκος βάκχος· ὡς ὄνειρος αὐτὸν κατεμήνυσεν. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης ἐπὶ πλεῖον ἐν τῇ Αἰγυπτίᾳ βίβλοις ἀναγραφείς, ἀπειρέστερος ἦν. ἀμφὶ θεολογίαν τὴν πάτριον. ἀρχάς τε αὐτῆς καὶ μέσα διεσκεμμένος καὶ τὴν ἀπειρίαν ἀτεχνῶς τῶν ἐσχάτων περάτων πολυπραγμονήσας, ὡς ἔξεστιν εἰδέναι σαφῶς ἀπό τε τῶν ὕμνων ὧν συνέγραψεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους θεούς, καὶ ἀπὸ τῆς πραγματείας ἣν ὥρμησε γράφειν περιέχουσαν τῶν θεολογιῶν ἁπασῶν τὴν συμφωνίαν. καὶ συγγραφὴν δὲ ἔγραψεν Αἰγυπτίων ὠγυγίων πραγμάτων περιέχουσαν οὐκ ἐλαττόνων ἐτῶν ἢ τριῶν μυριάδων· ἀλλὰ πλειόνων ὀλίγῳ. ὁ δὲ Ἡραΐσκος οὐ μόνον ἀγαθὸς ἦν καὶ ἤπιος, ἀλλ' εἶχέ τι καὶ πρὸς τὴν πονηρίαν θυμούμενος καὶ πρὸς τὰς ἐπιβουλὰς τῶν ἀνθρώπων ἀνδριζόμενος· οὐδαμοῦ δὲ ὑπερβαίνων τὸ μέτρον τῆς δικαιοσύνης. ὅτε γὰρ Ἀμμώνιος καὶ Εὐθέριος ὁ Αἰγύπτιος διεμάχοντο πρὸς ἀλλήλους ἐν Βυζαντίῳ, καὶ διετέλει προωθῶν ἀεὶ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους. Ἡραΐσκος· ἀνὴρ Αἰγύπτιος. οὗτος ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος. ἀγωνιστὴς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ἀπὸ τῆς ἀληθείας, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀμηχανοῦσαι καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γοῦν τοὐναντίον ἐνεκλήρωτο τὴν ὁμοιείαν.

Ἡρακλεοπολίτης. Ἡρακλέος γυνική. Ἡρακλέους ἄγαλμα· βαστάζον ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ μῆλα γ'. διὰ τὸ τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς κεκοσμῆσθαι αὐτόν. Ἡρακλῆς ὁ ἐπίκουρος τοῦ καὶ Διὸς φιλόσοφος ἄριστος. γράφεται δὲ δορὰν λέοντος φορῶν καὶ ῥόπαλον φέρων· καὶ τρία μῆλα κρατῶν ἃ παρ' ἀφελέσθαι αὐτὸν ἐμυθολόγησαν τῷ ῥοπάλῳ. φονεύσαντα τὸν δράκοντα τουτέστι νικήσαντα τὸν τῆς ἐπιθυμίας λογισμόν. καὶ οὕτως ἔχοντα τὰ γ' μῆλα τουτέστι τρεῖς ἀρετάς, μὴ ὀργίζεσθαι· μὴ φιλαργυρεῖν· μὴ φιληδονεῖν. καὶ τὸ περιβόλαιον τοῦ λέοντος τὸ γενναῖον περιβεβλημένον φρόνημα. Ἡρακλέων· Αἰγύπτιος. ἀπὸ κώμης Τιλώτεως, οὔσης ὑπὸ τὴν Ἡρακλέους πόλιν. γραμματικός. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον κατὰ ῥαψῳδίαν καὶ εἰς τοὺς λυρικούς. περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ προστακτικῶν ῥημάτων. Ἡρακλεωτικός. Ἡράκλεια· πόλις περὶ Σικελίαν ἡ λεγομένη Μινῴα. Ἡράκλεια· πολλῶν ὄντων κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ἤτοι τοῦ ἐν Μαραθῶνι ἢ τοῦ ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει. ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι. Ἡρακλεία λίθος· ἡ μαγνῆτις. ἑλκυστικὴ τοῦ σιδήρου ἐστί δὲ· πάντας ὑφέλκων οἷα μαγνῆτις λίθος. ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Ἡρακλείαν τὴν λίθον. φύσιν γὰρ αὐτὸς ἑλκτικωτέραν ἔχει. Ἡρακλείαν λίθον, τινὲς τὴν μαγνῆτιν ἀπέδοσαν. διὰ τὸ τὴν Ἡράκλειαν τῆς Μαγνησίας εἶναι. οἱ δέ, ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον, Ἡρακλεῶτις· ἡ δὲ μαγνῆτις ἀργύρῳ ὁμοία ἐστὶν ὡς Λεωνίδης ἐν Οἰνεῖ. τὰς βροτῶν γνώμας σκοπῶν· ὥστε μαγνῆτις λίθος τὴν δόξαν ἕλκει καὶ μεθίστησι πάλιν. οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς μαγνήτιδος λίθου τὸν σίδηρον, ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἕλκεσθαι πλανωμένην ὡς ἐπ' ἀργύρῳ. ὅτι ἄποικοι οἱ Ἡρακλεῶται. Ἡράκλεια λουτρὰ τὰ θερμά. ὕδωρ γὰρ ὁ Ἥφαιστος ἀνέδωκεν αὐτὰ τῷ Ἡρακλεῖ ζῶντα θερμά. Ἡρακλείδης· Εὔφρονος. φιλόσοφος. Ἡρακλείας τῆς ἐν Πόντῳ. ὁ δὲ γένος ἄνωθεν ἀπὸ Δαμίδος ἑνὸς τῶν ἡγησαμένων τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Θηβῶν ἀποικίας. Πλάτωνος γνώριμος. ἐκδημήσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν προστῆναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος καὶ δράκοντα ἔθρεψε καὶ ἡμέρωσε καὶ εἶχε συνδιαιτώμενον αὐτῷ καὶ συγκαθεύδοντα. ὃς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς κλίνης εὑρέθη τοῦ Ἡρακλείδου καταληφθέντος μὲν ὑγιοῦς· οὐχ εὑρεθέντος δέ. καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὸν ἀποθανατίσθαι ἐνόμισαν. ἄλλοι δὲ ἐν φρέατι αὑτὸν ἐμβεβληκέναι. ὡς αὐτὸ δόξῃ τοῖς ἀνθρώποις ἀποθανατίσθαι. ἔγραψε πολλά. Ἡρακλείδης· ὁ Ὀξυρυγχίτης. φιλόσοφος. ὁ τοῦ Σαραπίωνος· ὃς ἐπεκλήθη Λέμβος. γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἕκτου. ὃς τὰς πρὸς Ἀντίοχον ἔγραψε συνθήκας. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ἄλλα. Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστής, ἐφ' Νικήτης ὁ κεκαθαρμένος ἀγνοήσας ἀκροθίνια πυγμαῖ κολοσσῶν ἐφαρμόζειν. Ἡρακλείδης· κριτικός. ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς Πόντου. γραμματικός. ὅστις Διδύμῳ τῷ πάνυ τῷ Ἀλεξανδρεῖ ἐφοίτησε. [illegible]

ἄνθρωπος τοῦ Ἀριστάρχου μαθητοῦ δοκιμώτατος, εἰς τὴν Ῥώμην, πολλά τε πρὸς Δίδυμον διαφερόμενος· γέγραφε μέτρῳ σαπφικῷ, ἤτοι φαλαικίῳ βιβλία γ΄· δυσερμήνευτα, καὶ πολλὴν τὴν ἀσάφειαν ἔχοντα, προβαλλομένων ζητήσεων· ἅτινα λέσχας ἐκάλεσεν. εἰς Ῥώμην δὲ κομίσας ὁ ἄνθρωπος κατὰ φανεὶς κατέμεινε σχολάζων ἐν αὐτῇ ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος. ἔγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἐπικὰ πολλά.

Ἡρακλεῖδαι στῆλαι. Ἡράκλειος βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ὑπὸ Ἀθανασίου πατριάρχου Ἰακωβιτῶν καὶ Σεργίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν μονοθελητῶν ἐξεκυλίσθη. Ἡρακλείῳ τῷ βασιλεύοντι ἐν Περσίδι, ἐτελεύτησαν δύο υἱοὶ καὶ β΄ θυγατέρες. αὐτὸς δὲ λαβὼν τὰ ζωοποιὰ ξύλα ἐσφραγισμένα καθάπερ ἐλήφθη πρὸ διαμείναντα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀφίκετο. καὶ Μοδέστῳ τῷ ἀρχιερεῖ καὶ τῷ αὐτοῦ κλήρῳ ταῦτα ὑπέδειξεν. οἱ δὲ, τὴν σφραγίδα σώαν ἐπιγνόντες καὶ ἀνέπαφον τήν τε κλεῖδα τὴν παρ' αὐτοῦ ἤγαγον καὶ προσεκύνησαν καὶ ὕψωσαν. καὶ δὲ τὸ Βυζάντιον ἐξέπεμψεν ὁ βασιλεύς. ἃ δὴ Σέργιος ἀρχιερεὺς εἰς Βλαχέρνας ὑπεδέξατο. καὶ μετ' οὐ πολὺ Ἡρακλεῖ εἰς Βυζάντιον ἐχώρει. δεχθεὶς μετὰ πολλῆς εὐφημίας. ὁ αὐτὸς Ἡράκλειος ἐκ Περσῶν εἰς τὸ Βυζάντιον, δ΄ ἤγαγεν ἐλέφαντας. οὓς δὴ καὶ εἰς τοὺς ἱππικοὺς ἀγῶνας εἰσελάμβανεν ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως τέρψει. πάσαις δωρεαῖς φιλοτιμούμενος. ἐπειδὴ ἦν ἑλὼν ἐκ τῆς ἐπιστασίας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐκ τοῦ βασιλέως ταμιείου, αὐτῇ τε καὶ τοῖς κατ' αὐτὴν κλήροις ἐτήσια χρήματα ἔταξε παρέχεσθαι. καὶ Κωνσταντῖνον υἱὸν αὐτοῦ παρασκευάζει ὑπατεῦσαι. Ἡράκλειόν τε τὸν ἀπὸ Μαρτίνης, καίσαρα προχειρίζεται. τυθόμενος δὲ ἀποθανεῖν, ἐν τοῖς εἰς τὰ Ἱερεῖα παλατίοις διέτριβε. καὶ συναγαγὼν ὁ ὕπαρχος, καὶ συζεύξας πλοῖα εἰς τὸν κρημνὸν τὸν καλούμενον στενόν, διέβη τὰς ἀκτὰς τὰς καλουμένας κόλπου φειδαλίου. καὶ διὰ τῆς γεφύρας τοῦ καλουμένου Βαρβύσου ποταμοῦ, εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλθε. ὑστέρῳ δὲ τὸν βίον κατέστρεψε. ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου σ΄ χιλιάδες ἀνθρώπων διεφθάρησαν ἐν τῷ πρὸς [illegible] πολέμῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος χρήματα πλεῖστα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ λίθους πολυτελεῖς τιμήματι ἀποβρύχια ἔγγεν ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου. Ἡράκλειος. στρατηγὸς γεγονὼς ἐπὶ Ζήνωνος. οἷος μὲν τολμῆσαι καὶ πρόθυμος ἐγχειρεῖν τοῖς πολέμοις ἑτοίμως. οὐ μέντοι τὸ προμηθὲς εἶχεν ἐν τοῖς κινδύνοις. τὸ δὲ βουλεύεσθαι πρότερον ποιησάμενος, ὥρμα πρὸς ὃ ἐσπούδαζε πράττειν. ἀλλ' ἔξω τοῦ λογισμοῦ πρὸς τὰ ἔργα ἐχώρει. καὶ τὸ ἐμπλήκτως ὀξύ, ἐν ἀνδρὸς μοίρᾳ ἐτίθετο. ὅπερ δὴ καὶ μάλιστα αὐτὸν ὕστερον ἔσφηλεν. Ἡράκλειος ψώρα. ἡ δυσθεράπευτος. ἡ Ἡρακλεῖ λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν. ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ πολλὰ ἀνῆκε λουτρὰ πρὸς ἀνάπαυσιν πόνων. Ἡρακλειώτης. ὁ ἀπὸ Ἡρακλείας. Ἡράκλεις. σχετλιαστικὴ φωνή. οὕτως γὰρ ὁ Ἡρακλῆς εἰς ἐπικουρίαν ἐκαλεῖτο ὡς ἀλεξίκακος τοῖς σχέτλια πάσχουσιν.

Ἡράκλεις. ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. τὸ δὲ Ἡράκλεις, κλητικὴ πτῶσις. ὥσπερ τὸ ὦ Δάματερ τῷ κλητικῷ μὴ τῷ διαφέρει. ἐπὶ καλοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους. ὁμοί. μὲν ἀνδρ. ἀλλ' ὦ Ἡρακλεῖδαι καὶ θεοί. Ἡράκλειτος, ὄνομα κύριον. Ἡράκλειτος ἔφη ὀλιγωρεῖν παντὸς τοῦ σώματος, καὶ νομίζειν αὐτὸ καὶ κοπρίων ἐκβλητότερον. ἐκ τοῦ ῥᾴστου δὲ αὐτῷ τὰς θεραπείας ἀποπληροῦν. ἕως ἂν ὁ θεὸς ὥσπερ ὀργάνῳ τῷ σώματι χρῆσθαι ἐπιτάττῃ. Ἡράκλειτος. Βλόσωνος. ἢ Βαύτωνος. οἱ δὲ, Ἡρακίνου. Ἐφέσιος φιλόσοφος φυσικός. ὃς ἐπεκλήθη σκοτεινός. οὗτος ἐμαθήτευσεν οὐδενὶ τῶν φιλοσόφων. φύσει δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ ἠσκήθη. οὗτος ὑδρωπιάσας, οὐκ ἐνεδίδου τοῖς ἰατροῖς ᾗπερ ἐβούλοντο θεραπεύειν αὐτόν. ἀλλ' αὐτὸς βολβίτῳ χρίσας ὅλον ἑαυτόν, εἴασε ξηρανθῆναι τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἡλίου. καὶ κείμενον αὐτόν, κύνες προσελθοῦσαι διέσπασαν. οἱ δὲ, ἄμμῳ χωσθέντα φασὶν ἀποθανεῖν. τινὲς δὲ αὐτὸν ἔφασαν διακηκοέναι Ξενοφάνους καὶ Ἱππάσου τοῦ Πυθαγορείου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ξθ΄ ὀλυμπιάδος. ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. καὶ ἔγραψε πολλὰ ποιητικῶς. ἐν τοῖς Δηλίου κολυμβητοῦ. Ἡρακλεώτειος λόγος καὶ Ἡρακλεῶτις θηλυκὸν καὶ Ἡρακλεῶτις [illegible]. Ἡρακλεῖον ἐρινὴ ἡ τοῦ Ἡρακλέους. Ἡρακλ. ἀλκιμώτατος υἱός. τοῦτον φιλόσοφοι ἱστοροῦσι καὶ γράφουσι δορὰν λέοντος φοροῦντα καὶ ῥόπαλον φέροντα καὶ γ΄ μῆλα κρατοῦντα. ἅπερ ἤδεια μῆλα νικήσαντα τὸν πολυποίκιλον τῆς πονηρᾶς ἐπιθυμίας λογισμόν, διὰ τοῦ ῥοπάλου τῆς φιλοσοφίας, ἀφελέσθαι ἐμυθολόγησαν. ἔχοντα περιβόλαιον, φρόνημα, ὡς δορὰν λέοντος. καὶ οὕτω φονεύσας διὰ ῥοπάλου τὸν δράκοντα τῆς ἐπιθυμίας ἀφείλετο τὰ γ΄ μῆλα. ὅ ἐστι τὰς τρεῖς ἀρετάς. τὸ μὴ ὀργίζεσθαι καὶ τὸ μὴ φιλαργυρεῖν. καὶ τὸ μὴ φιληδονεῖν. διὰ γὰρ τοῦ ῥοπάλου τῆς καρτερικῆς ψυχῆς καὶ τῆς δορᾶς τοῦ θρασυτάτου καὶ σώφρονος λογισμοῦ, ἐνίκησε τὸν ἀγῶνα τῆς φαύλης ἐπιθυμίας φιλοσο

φύσας ἄχρι θανάτου. Ἡρακλῆς, ὄνομα κύριον. Ἡρακλῆς ἄθλιον ἔσχε κλέος. οἷον μέγα καὶ περιβόητον. ἀντίφασις δὲ ἐπὶ μίνωος. ἡρακλῆς τέλειος. ὡς ἀπὸ τῶν ῥαφῶν τῶν καλουμένων κογχύλης, ἀπὸ κυνὸς αἱ μαχαῖραι τὰς σιαγόνας. καὶ προσῆγαγε φοίνικι τῷ βασιλεῖ. ὃς πρῶτος ἐφόρεσε πορφύραν. Ἡρακλῆς ξενίζεται. παροιμία ἐπὶ τῶν βραδυνόντων. οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι τὸν ἡρακλέα βραδύνουσι. πολυφάγος γὰρ ὁ ἥρως. ἡ ἐτυμολογία τῆς κλήσεως, ἀπό τινος χρησμοῦ. ἡρακλῆν δέ σε φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. ἥραν γὰρ ἀνθρώποισι φέρων, κλέος ἄφθιτον ἕξεις. Ἥρανος. παῦλος σαλεντιάδει. ἱλαθίζαμένη τῇ μεγαλοσθενεῖ ἥρᾳ καὶ ἧρος πρὸς βασιλέα ἰουστινιανὸν ἐν τῇ ἐκφράσει τῆς ἁγίας σοφίας. Ἤραρεν. ἥρμοσεν. Ἠρασάμην. ἠράσθην. ἥρα δὲ δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος. πλάτων πολιτείας β΄. οὕτω γὰρ πλέον. περὶ ἀπινοδάρυθ ὑπὸ ἡφαίστου δεσμὸν ἐνδεθῆναι ὑπὸ παιδὸς ἐγκαθεσθεῖσαν ἐν τῷ θρόνῳ. ὅτι νὲς ἀγνοήσαντες, γράφουσιν ὑπὸ διός. καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν ἡρακλεῖ. κλήμης. ἱστορεῖ καὶ ἐπίχαρμος ἐν κωμασταῖς. ἢ ἡφαίστῳ. Ἡραοῦ. εἴργου. ἐπλήσθη. ἐβλασφήμουν. μαθόντες ἀμφισβήτησαν. εἴτε ὁ ἔνδον ἠρᾶσθε ἔνθεν κἀκεῖθεν. οὖν πάντες ὁμοφρόνως. καὶ αὖθις. αὐτὰρ ὁ ἐπιπλάμενος μέγα τι μὴ πάντως ἔσχε τὸ χεῖρε, ἤραξεν. κατεαχὼς διίαχεν αὐτὸν ἅπαν. Ἠρᾶτο. ηὔξατο. Ἠρεβλεβηκώς.

Ἠρεδαλωμένος. λεπρὸς καὶ μεμιασμένος. καὶ ἠρδάλωσεν ἠσβόλωσεν. Ἤρεῖ. ποδοφανοῦς ἅρμασιν ἐπασόν. Ἡραία. πόλις. Ἡραῖον. ὁ τῆς ἥρας ναός. Ἡραῖον τεῖχος. ὄνομα πόλεως ἢ χωρίον ἐστὶν ἐν θράκῃ. ἀπὸ σαμίων ἢ ὠκίσθη. καὶ ἠρᾶι. Ἠραιωμένῳ. ἀραιοῦντι. Ἠρέμα. ἀτρέμας. καὶ ἠρεμέως. καὶ ἠρεμαῖ ἡσύχως. Ἤρημαι. αἰτιατικῇ. Ἠρεμία. ἀτρεμία τις οὖσα ἔστι στέρησις τοῦ γεγονέναι. κίνησις. Ἠρετισάμην. αἰτιατικῇ. εἱλόμην. ἐξελεξάμην. Ἠρέτο. ἠρώτα. ἔλεγεν. Ἠρώτησε. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἑταιρεῖσθαι τῷ φονήματι. Ἤρει. ἐλάμβανεν. Ἤρεσεν. ἤρεσκεν. ἐπειγόμενον ἐστὶ ἤρεσεν τὸ ἴσως. Ἤρεικον. ἔσχιζον. ἤρεικε χιόνα δίαν. Ἠρεικὼς. σθενώσας καὶ ὑπανυμβρίσας. καὶ ἤρεσεν, ἠκούμβισεν. Ἠρεῖτο. ἐπεθύμει. ἐλάμβανε. πολλάκις γὰρ ὁ μὲν τὸν ἡμέρον, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἐσιτοποιεῖτο. καὶ ὑπὸ τὰς τοῦ δείπνου παρασκευὰς τὰ πολυτελῆ τοῦ δήμου ἀπεζύγυτο. Ἠρεῖτο. ἐξελέγετο. προέκρινεν. ἠρεῖτο δὲ ὅπου καχλυκου τοῦ ἐμφερομένου τῷ ἐδάφει. Ἠρεῖτο. ἐπρίατο.

Ἤρεικηρα. καὶ κυλινδήρης. Ἠρήκασι. ἀπηρθήκασι. καὶ ἠρηκότων. ἀπηρθηκότων. Ἠρημένην. κεχειροτονημένην καὶ ἠρημένον. ἐπειδὴ ἐν ληῒ μένων. ἐπειδὴ ἐτύγχανεν ἐν πλείστου τε περὶ σὺν ἠρημένοι. προσπλανίζεσθαί τι ἀπὸ πολλῶν αὐτῶν. καὶ ῥῶμαι. καὶ τὸν ἀτιμοτάτοις τετάχθαι. Ἠρήρειστο. ἥρμοστο. δὲ λαῖσι φος ἀπὸ μέλανος ἠρήρειστο τῷ σημαντισμῷ. καὶ ἀκειδὲς ὑπεῖχε στερεόν τε καὶ ἀπείραστον.

Ἤρης. τῆς ἥρας. ἠρήσατο. ηὔξατο. Ἤρεισεν. ἔφθασεν. ἦλθεν. ὅθεν καὶ τὸ ἐπερείσεν. Ἠρι. ὄρθρου. ἕωθεν. ἠέρι. Ἠρία. τὰ ἐν τῇ γῇ μνήματα. ἡνίκα δυσδάκρυτα καὶ χθονὸς ἠρία τάχων ὡς ἀνὰ ἀποφθιμένου κεῖθι δέμας κτερείσω. καὶ αὖθις. ἠρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐκ πισάμην. ὄφρα σε καὶ φθίμενον δηοῦς σταχυολόγος αὔλαξ θέλγῃ ἀροτραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ. Ἠρία. οἱ τάφοι. φασὶ δέ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι. κατ' ἐξαίρετον δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένους. ὀνομάζεσθαι δὲ, παρὰ τὴν ἔραν. Ἠριγένειαν. τὴν τὸν ὄρθρον γεννῶσαν. οὐδὲ ἀπὸ μαρμαρυγῆ θαλερώπιδος ἠριγενείης ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων. Ἠρίγρυφος τάφος. Ἠρίθμησεν. ἀπεδειλίασε. μεθ' ἡσυχίας ἦγαγε. τοὺς ἐναντίους ἰδὼν οὐκ ἠρίθμησεν. ἀλλ' ἀθυμίαν ἀμυνίας ἕτοιμος πρὸς ἄμυναν. Ἠριδανὸς ποταμός. Ἠρικεπαῖος ὄνομα κύριον. Ἠρικνωμένον. ἐρρυτιδωμένον. παλαιόν. Ἤρικῶς, ἐξισώσας, καὶ φιλονεικήσας,

Ἤριον, ὄνομα τόπου, ἠρίον δὲ ὁ τάφος. Ἤριννα, τηΐα ἢ λεσβία. ὡς δὲ ἄλλοι, τηλία. τῆλος δέ ἐστι νησίδιον ἐγγὺς κνίδου. τινὲς δὲ καὶ ῥοδίαν αὐτὴν ἐδόξασαν. ἦν δὲ ἐποποιός. ἔγραψεν ἠλακάτην. ποίημα δέ ἐστιν αἰολικῇ καὶ δωρίδι διαλέκτῳ ἐπῶν τ΄. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπιγράμματα. ἐτελεύτα δὲ παρθένος ἐννεακαιδεκέτις. οἱ δὲ στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς ὁμήρου. ἦν δὲ ἑταίρα σαπφοῦς καὶ ἰσόχρονος. Ἠρινὸν ἄνθος, ἐαρινόν. Ἠρινὸς καιρὸς ὁ τοῦ ἔαρος. Ἠρίπεν εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν. ἠρίπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός. Ἠριπόλη. ἡ ἡμέρα. ἐν ἐπιγράμματι. οὐδὲ φαεινῆς φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠριπόλης. Ἠριπώθη, ἔπεσεν, Ἤρισεν, ἐφιλονείκησεν. Ἤρθη, ηὔξηθη. ὑψώθη. Ἤρκεσεν. ἐβοήθησεν. ὁ δέ, τὸν θώρακα αὐτοῦ διέρρηξεν. ὃς ἤρκεσε τοι ἀμῦναι λυγρὸν ὄλεθρον. Ἡματισμένον ἠσφαλισμένον, Ἠμέραντο, ἀφῃρέθησαν, ἤδη, ἠμό-

σαντο πρὸς τὴν βασιλικὴν καὶ συνέθεντο δίκας τὰς λαμπάδας δοῦσαι. Πολύβιος· οἱ δὲ στρατιῶται, παντὸς ἡρμό-
ζοντο πρὸς τὴν εἰς οἶκον ἐπάνοδον. ἀντὶ τοῦ ἐγίνοντο. παρεσκευάζοντο. Ἡρμόσθησαν· φιλικῶς διετέ-
θησαν. λόγοις οὖν προσποιήσαντες, καὶ ἥδιστα προσειμένου τοῦ ἡρμόσθησαν ἄμφω. Ἡρμοττόμην· ἐπαιδευ-
όμην. Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἱππεῦσιν· κονδύλοις ἡρμοττόμην. ἀπὸ τῆς μουσικῆς δὲ ἡρμοττόμην.

Ἡρόδικος, ὄνομα κύριον. Ἡρόδοτος· Λύξου καὶ Δρυοῦς, Ἁλικαρνασσεύς, τῶν ἐπιφανῶν. καὶ ἀδελφὸν ἐσχηκὼς, Θεόδωρον. μετέστη δ' ἐν Σάμῳ διὰ Λύγδαμιν τὸν ἀπὸ Ἀρτεμισίας τρίτον τύραννον γενόμενον Ἁλικαρνασσοῦ. Πισίνδηλις γὰρ ἦν υἱὸς Ἀρτεμισίας. τοῦ δὲ Πισινδήλιδος, Λύγδαμις. ἐν οὖν τῇ Σάμῳ καὶ τὴν Ἰάδα ἠσκήθη διάλεκτον. καὶ ἔγραψεν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις θ΄. ἀρξάμενος ἀπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καὶ Κανδαύλου τοῦ Λυδῶν βασιλέως. ἐλθὼν δὲ εἰς Ἁλικαρνασσὸν καὶ τὸν τύραννον ἐξελάσας, ἐπειδὴ ὕστερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονούμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θούριον ἀποικιζόμενον ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐθελοντὴς ἦλθε κἀκεῖ τελευτήσας, ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τέθαπται. τινὲς δὲ ἐν Πέλλῃ αὐτὸν τελευτῆσαι φασίν. ἐπιγέγραπται δὲ οἱ λόγοι αὐτοῦ Μοῦσαι. περὶ Ἡροδότου λέγει ὁ παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ. τίς οὖν ἀγνοεῖ τῶν Αἰθιόπων ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν σοφιμωτάτου στίχου λόγου. ἁψάμενοι τῆς μάζης, θαυμάζειν ἔφασαν, ὅπως καὶ κόπρια σιτούμενοι ζῶμεν. εἴπερ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογογράφος δοκεῖ. ἰχθυοφάγων δὲ καὶ σαρκοφάγων ἀνθρώπων γένη, μηδ' ὄναρ ἰδόντα τὴν παρ' ἡμῶν δίαιταν. οἱ τὴν οἰκουμένην περιεργούμενοι γῆν ἱστοροῦσιν. ὧν εἴ τις παρ' ἡμῖν ζηλῶσαι τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσει, οὐδὲν ἄμεινον διακείσεται, τῶν τὸ κώνειον προσενηνεγμένων ἢ τὴν ἀκόνιτον. ἢ τὸν ἑλλέβορον. Ἡρομένης, ὄνομα κύριον. Ἡροσαν· ἠροτρίασαν. Ἡρόστρατος, ὄνομα κύριον. Ἡροῦντο· ἐλάμβανον. οἱ δέ, ὡς εἶχον χαμαὶ δεῖπνον ᾑροῦντο. Ἡροφίλα ἡ καὶ Σίβυλλα Ἐρυθραία. Θεοδώρου θυγάτηρ. ἔγραψε βιβλία γ΄. μαντικὰ ἐπικῶς. καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην ἐν τοῖς χρόνοις τῶν ὑπάτων. ἄλλοι δὲ Ταρκυνίου, δοκοῦσα χρηματισθήσεσθαι δι' αὐτῶν. ὡς δὲ κατεφρονήθη, τὰς μὲν β΄ κατέφλεξε βίβλους. ἀεὶ ἔτυχεν ἐπιφθονουμένη. ἀπελείφθη δὲ ἡ λοιπὴ μία. ἥτις καὶ παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἐξωνήθη πολλοῦ τιμήματος.

Ἡρῶας· τὰς ἀπολελυμένας τῶν σπουδαίων ψυχάς. Ἡρώδειον· τόπος. Ἡρώδης· ὁ πρῶτος βασιλεὺς Ἰουδαίων. ἔσχεν υἱοὺς ὁμωνύμους αὐτῷ καὶ διωνύμους γ΄. Ἡρώδην Ἀντίπαν. τὸν καὶ πρόδρομον ἀποτεμόντα. ἐφ' οὗ καὶ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη. καὶ Ἡρώδην Φίλιππον, ᾧ πρῶτον Ἡρωδιὰς συναφθεῖσα θυγατέρα Σαλώμην ἔσχε, τὴν καὶ ὀρχησαμένην. καὶ Ἡρώδην Ἀγρίππαν. τὸν καὶ Ἰάκωβον ἀνελόντα τὸν τοῦ Ζεβεδαίου. πρὸς ὃν τοῦ δήμου ἐπιφωνήσαντος τότε, φωνὴ θεοῦ καὶ οὐκ ἀνθρώπου, δίκην ἔδωκεν αὐτίκα. στολὴν γὰρ ἐξ ἀργύρου πεποιημένην ἐνδυσάμενος, καὶ εἰς τὸ θέατρον ἐλθών, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος καθίσας, ἐδημηγόρει. τῶν δὲ ἡλιακῶν ἀκτίνων προσπεσουσῶν τῷ ἐνδύματι, λαμπηδὼν τῇ αὐγῇ τοῦ ἐσθῆτος ἀνακραθεῖσα, τὰς ὄψεις τῶν πελιστῶν κατέστραψε. καὶ αἰωρηθέντων ἐπὶ τούτῳ καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εὐφημησάντων, ἐπαίρεται πλέον ὁ δείλαιος. ὃν εὐθὺς ἄγγελος κυρίου ἐπάταξεν ἀθρόως. ἐπιδήσας τῆς καθέδρας, ἐν τῷ παραλύεσθαι δεινῶς τὴν γαστέρα αὐτοῦ. τὸν δὲ Ἰάκωβον ἰδὼν ἀπαγόμενον τὴν ἐπὶ θάνατον ὁ κατήγορος αὐτοῦ καὶ μεταμεληθείς, προσέπεσε τοῖς ποσὶ τοῦ ἀποστόλου λέγων. συγχώρησόν μοι ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ. ὅτι μεταμεμέλημαι ἐφ' οἷς ἐλάλησα κατὰ σοῦ. ὁ δὲ μακάριος παραυτίκα τοῦτον καταφιλήσας, εἶπεν αὐτῷ. εἰρήνη σοι τέκνον εἰρήνη σοι. καὶ συγχώρησις τῶν πταισμάτων. ὁ δέ, μεγάλῃ φωνῇ μεγάλης εὐθέως Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἐπὶ πάντων ἀνηγόρευσεν. ὡς καὶ τὸ τοῦ μαρτυρίου βραβεῖον ἀπενέγκασθαι. ὁ δὲ ἄθλιος Ἡρώδης ἐπὶ ἡμέρας φθειρόμενος καὶ σκώληκας ἐκβράζων, ἐλεεινῶς τὸν βίον κατέλυσεν. ὥσπερ καὶ ὁ δυσσεβέστατος αὐτοῦ πατήρ. κἀκεῖνος γὰρ τὰ πρὸ χεῖρα τῆς Χριστοῦ καὶ τῶν ὁμηλίκων αὐτοῦ τολμήσας ἐπὶ πολὺ ὢν τῷ βίῳ κομισάμενος, αἰσχίστῳ μόρῳ, τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἡρώδης Ἰούλιος· χρηματίσας υἱὸς Ἀττικοῦ τοῦ πλευτάρχου. γένος Αἰακίδης. Ἀθηναῖος. τῶν δήμων Μαραθώνιος. σοφιστής. πλούτῳ ἐνθησαυρούμενος σφόδρα. ὥστε καὶ στάδιον κατεσκεύασε τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ θέατρον ὑπωρόφιον. ἦρξε τὴν ἀπὸ ἑαυτοῦ ὕπατ. καὶ τοῖς δυσυπάτοις συγκατελέχθη. ἦν δὲ ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τῶν αὐτοκρατόρων. διδαχθεὶς ὑπὸ Φαβωρίνου καὶ Πολέμωνι. καὶ ἔγραψεν ἐφημερίδας. σύνταγμα πολυμαθές. καὶ ἐπιστολάς. καὶ λόγους αὐτοσχεδίους. ὧν μέμνηται Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διαδέξαντο δὲ αὐτοῦ τὴν σχολὴν ἀ-

Ἡριανὸς ὁ σοφιστής· σύγχρονος δὲ ἦν Ἡρώδης Ἀριστείδῃ τῷ σοφιστῇ· φασὶ δὲ καὶ ἅμα πλεῖστα ἐν οἷς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψηλὸν τοῦ δὲ τἀνδρὸς θεωρεῖται καὶ νοεῖται καὶ διαδείκνυται. πλὴν ταῦτα ἀμφὶ τὰ ἑξήκοντα καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη ξυντακεὶς γενόμενος. Ἡρωδιανὸς· Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς· υἱὸς Ἀπολλωνίου τοῦ γραμματικοῦ τοῦ ἐπικληθέντος δυσκόλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν καίσαρα Ἀντωνῖνον τὸν καὶ Μάρκον. ὡς νεώτερον εἶναι Διονυσίου τοῦ τὴν μουσικὴν ἱστορίαν συγγράψαντος καὶ Φίλωνος τοῦ Ἑβραίου. ἔγραψε πολλά. Ἡρωδιάς· ὄνομα κύριον. Ἡρωδίων. Ἡρωελεγεῖον μέτρον τι. Ἡρώησαν· ἐπαύσαν. Ἡρωΐνη, ὄνομα κύριον. Ἡρωρ· κότυος Ἀθηναῖος ῥήτωρ. τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας ἔγραψε φὼς, εἶτα δὲ ἐξήγησιν δεκάλεχον· ὑπομνήματα εἰς Ἡρόδοτον, Ξενοφῶντα, Θουκυδίδην, κεκλημένων ὀνόματι βιβλία γ΄. ἐπιτομὴν τῆς Ἡρακλείδου ἱστορίας. περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων καὶ τῶν λόγων οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι. Ἥρων· ἐπέγραψεν ἑαυτὸν ὁ Πρόκλος ἀνδριάντος ἐρεῖ. καὶ πλεῖστα σκηνὴν ἐσχηκότι τὴν κατὰ τὴν παιδείαν ὁδῶν Ἀλεξάνδρου. Ἡρῶναξ, ὄνομα κύριον. Ἡρῷναι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· μόνη ἡρῷναι τινὲς εἰσι. σύμμαχος δὲ τὸ ἡρῷναι πολλὴν ἡγνοῦσιν· ὡς ἢ θεοὶ ἢ θεαί. Αἰλιανὸς· γυναῖον ἔργον καὶ τολμηρὸν ἡρωΐνης ἀντικρυς τοῦτο δρᾶσαι. Ἡρῷον· μνημεῖον.

Ἥρως· ὁ ἡμίθεος· δυνατὸς· γενναῖος· δισυλλάβως δὲ κέχρηται Ὅμηρος ἥρω ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι καὶ ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ἡρώων· παρεκάλει· ἔθυεν· ηὔχετο· ἱκέτευεν· ἡρώων. Ἡρτημένη· γυναικῶν· κρεμαμένη. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐδεῖτο τῶν αὐτῶν ἰαξικῆς καὶ ἐκείνων ἠρτῆσθαι. Ἥρετο· ὑψοῦτο· ἠγείρετο. τὸ δὲ χῶμα ἐπὶ βαθὺ ἤρετο, ὥστε ἐπὶ στάσιν ἐπὶ τὰς ὀφρύας τοῦ ὄρους τὰ ὑπερβλήματα διικνεῖσθαι. Ἠρτύνετο· παρεσκεύαζεν. Ἠρύγανεν· ἐμεγαλαύχει· ἐνεβριμᾶτο· ἐπιπρέπεσιν εἰ καὶ περίβλεπτοι καὶ δόκιμοι ἠρύγανεν· γένος· ἠρύγανεν οὖν κυρίως ἐβρύχετο. Ἤρυγεν· ἐβόα. Ἠρύγγιον ὄνομα τόπου. Ἠρυσίπτης· αἶγος ἢ εἶδος βοτάνης. Ἠρυθροδανωμένον· ἐρυθρῷ βάμματι βεβαμμένον. Ἠρύλλος ὁ Ἡρακλῆς. Ἤρυον· ἤντλουν καὶ ἤρυσαν· ἤντλησαν. Ἧς· ὑπάρχεις. Ἠσαΐας, ὄνομα κύριον. Ἠσαΐνον· ὄρος. Ἤσαν· ἀντὶ τοῦ ὕμνησαν· ἐδόξασαν. Ἦσαν· πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ. ἐπὶ τῶν ποτὲ εὐτυχούντων ὕστερον πεσόντων. Ἤσαν· ᾔδεισαν· ἐγίνωσκον· ὁ δὲ Φιλημόνιον τὸ παράπαν ᾔσαν. Ἥσας· χαίρειν ἐποίησας· ἐδόξασας. Ἥσατο· εὐφράνθη. Ἡσαῦ· ὄνομα κύριον. Ἧσαν· ἔπεμψαν. Ἡσσηθῆναι· ἡττηθῆναι. Ἡσσηθέντες· ἡττηθέντες. Ἡσσῶντο· ἡττῶντο. Ἥσσηθαι· ἀντὶ τοῦ ἡττῆσθαι. Ἠσί· φησίν. Ἡσίοδος· Κυμαῖος· νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς Πυκιμήδης ἐν Ἄσκρῃ τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀπελλίδου τοῦ Μελανώπου. ὅν φασί τινες τοῦ Ὁμήρου προπάτορα εἶναι, ὡς ἀνεψιαδῆν εἶναι Ἡσίοδον τὸν Ὅμηρον, ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ Ἄτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ταῦτα· θεογονία, ἔργα καὶ ἡμέραι, ἀσπίς, γυναικῶν ἡρωΐνων καταλόγους ἐν βιβλίοις ε΄. ἐπικήδειον εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτοῦ. περὶ τῶν ἰδαίων δακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρὰ Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ, οἳ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυτῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσίοδον ἄκοντες. ἦν δὲ Ὁμήρου κατά τινας πρεσβύτερος· κατὰ δὲ ἄλλους σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι, νεώτερον ἑκατὸν ἐνιαυτοῖς ὁρίζουσιν, ὡς λβ΄ μόνους ἐνιαυτοὺς συμπροτερεῖν τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος. Ἡσιόνη, ὄνομα κύριον. Ἧσις· τέρψις. Ἧσθα· ἦς, ὑπῆρχες, ἦσθα γὰρ αὐχωλῇσι κατήκοος ἔνθα κελεύθοις ἵλαος, Ἡσθείη, χαρείη· ταύτην μὲν αὐτὸς ὁ ἡσθείη λαβὼν τὴν κύλικα, φησίν. ἐπεὶ μεγάλην καὶ παλαιά, καὶ ἡσθεὶς, χαρείς, Ἥσθην, εὐφράνθην ἐχάρην, Ἥσθηνται, ἔγνωσαν, Ἀριστοφάνης, οἱ δὲ σύμμαχοι ὡς ᾔσθηνται τὸν σὺν Φανῇ ἐκκήθει λαρυγγιζόμενον, καὶ ᾔσθετο ὁμοίως, Ἧσθαι, καθῆσθαι καθῆσθαι, περιβεβλῆσθαι, θεραπαινίδα τιν' ἦσθαι στολὴν αὐτόν. καὶ ἠσθῆσθαι· κατανοῆσαι. Ἤσθητο, ἀντὶ τοῦ περιεβέβλητο, καὶ ᾔσθητο κροκωτὸν χιτῶνα ὑπὲρ τοὺς πλείονας δὲ αὐτὸν ἐπιστρέφειν, ὁ δεῖνα οὗ προσαποθνήσκων, καὶ ἕτερον ἀδελφὸν ἀπολείπων, Ἤσθιον, ἔτρωγον. Ἤσκει, ἐπαίδευεν· κατεσκεύαζεν· μετήρχετο. Ἠσκημένοι, κατεσκευασμένοι, ἀσκήματα γὰρ τὰ σκευάσματα. ἀλλ' οὐκ ὀρέσου πάλιν λόγῳ γ' ἠσκημένον, Ἠσμένισας, ἐχάρης, Ἧσο, κεῖσο. ἔστω τοι μελία τανάα ἐπὶ κίονα μακρὴν, ἧσο πανομφαίῳ Ζηνὶ μέγ' εὐχομένη. καὶ αὖθις ἧσο κατὰ γαίης

πότνια

τὸ δ' ἀνάγκῃ ἀναιφανιᾶ, Ἧσσον ἐσθίμως κατέχειν, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. καὶ αὖθις, ἧσσον ἢ ζῶντες τοῖς πα-
ρεπιδημοῦσιν ἐνίᾳ ἧττον πρὸς ἰουστινιανὸν ἐς τὴν πόλιν. Ἡσσῶντο, ἡττῶντο. Ἡσσαιρεῖ ἡ πρόοδος ὅκη
εἰργάσθη στρατηγὸς τῶν λοιπῶν ἢ σπαιρεσμοῦ φασιν ἀπὸ παλαιστικῆς σοφίας ὑπὸ ἀρτεμισίου. Ἡσσηκότες συνελ-
θόντες. Ἧσται· καθέζεται. ἧσται δὲ ὠνόμασται. Ἡστείοις· ἐν τῷ ἀσπίζω ῥήμασι. Ἧστ' ἐκαθέζοντο
δυϊκῶς. ἀριστοφάνης ὄρνισιν· τὸ δὲ ἐρήσειν· τινὲς δὲ διὰ τοῦ ι ἴσαν. ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν· οὐδὲν ἄλλοι ἦσαν
ἢ δάκνειν. Ἧστην· ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον δυϊκῶς. ἀδελφὼ δύω ἤστην ἡμαρτημένω καὶ αὖθις ἐπηρμένω τοῖν ἦ-
στην ἀμφοτέραις ἐλπίσιν. Ἧσον· ἥδου· εὐφραίνου. Ἡσσωθέντες συνέθου καὶ ὡμολόγησας· πα-
ρέβης. Ἡσυχαῖον· συγκείμενον ῥυπαρὸν πρὸς τοῖς ἑαυτοῦ ὠφέλιμα λαμβάνοντα ἀξίαν τοῦ. Ἡσυ-
χάζουσιν δικάζειν ἐστὶ τῶν σφόδρα πλουσίων. Ἡσυχάζω δοτικῇ. Ἡσυχίου μιλησίου ἡ τοῦ ἡσυχίου δικηγό-
ρου καὶ σοφίας γνωστὸς ἐπὶ ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψεν ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀ-
νομαστῶν. οὗ ἐστιν ἐπιτομὴ τοῦτο τὸ βιβλίον. καὶ χρονικὴν ἱστορίαν ἣν διεῖλεν εἰς ἓξ διαστήματα. τοῦ-
το γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον. ἐν οἷς ἐμφέρονται, οἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν ῥωμαίων βασι-
λέων καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρατησάντων τυράννων. καὶ τὰ κατὰ τὸ βυζάντιον πρα-
χθέντα ἕως τῆς βασιλείας ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου δικόρου. εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παι-
δείᾳ λαμψάντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει. ὡς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέ-
χειν μὴ εἶναι αὐτὸν χριστιανὸν ἀλλὰ τῆς ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων. καὶ ἡσυχῆ ἡσύ-
χως. Ἥσχαλλον· ἐλυποῦντο. Ἠσχάτισαν· ὑστέρισαν. Ἦ τὸ στοιχεῖον τὸ γράμμα. Ἡτα-
κύτησις. Ἡ τότε· ἡ ἐπὶ τότε. ἡ τότε τὴν ἐπὶ ταύτῃ· γυνὴ λέγεται τοῦ παιδὶ δοῦναι τὴν ἀσπίδα τοῦ
το ἐπ' ἄν. Ἡταίρηκεν ἠτίμησεν. ἡταίρηκεν δὲ τὸν αὑτοῦ μέρος τοῦ σώματος. οὐκ εἶναι δὲ ἄξιον τὸ ἱ-
ερὸν πῦρ φυσᾶν. Ἡταιρηκὼς ἐπὶ τῆς πορνείας. ἑταιρικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ἑταίρου. Ἡττηθεὶς ἀπῆλθεν ἀντὶ τοῦ
ἧττον ἔχων ἢ νικηθεὶς ἀπῆλθεν. Ἡττήθης τῆς ἀληθείας· καὶ ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος. ἐπὶ
τῶν δούλων ἀποδρασάντων ἑπομένων τοῖς δεσπόταις. φυσικόν ἐστι τοῦτο ταῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκ-
τρυόνων, οἱ ἡττηθέντες ἕπονται τοῖς νενικηκόσι. καὶ θεόκριτος. ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοίδε κυ-
δοιμοί. Ἡττημαίσου γλωκινῆ. Ἡττημένην· ἀντὶ τοῦ νικηθεῖσαν. καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ
νικᾶσθαι. Ἡττημένου ὀνειδισμοῦ. Ἠτίμασεν ἐζήτησεν. Ἠτίμασεν· ἠτίμασεν ὕβρισεν. Ἧττον· τῶν
ἄλλων ἀπάντων ἧττόν μοι μέλει· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ἦτορ ψυχὴ ὅμηρος· ἀπαλὸν τέσφισιν ἦτορ ἀ-
πύρα. ὅπερ ἐκίνησεν εἰς δόξαν τοὺς στωικοὺς ὅτι συναύξεται τῷ σώματι ἡ ψυχὴ καὶ συμμειοῦται
πάλιν. Ἦτοι· ὑπάρχετω ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας. εἶδος προσώπου ἐστὶ προστακτικὸν ἀπὸ
τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. ἡ μετοχὴ ἐὼν. εἰς ἐν τῷ τὸ προστακτικὸν ἔθει ἔστω ἐπεκτάσει ἤτω καὶ πλεονασμῷ τοῦ
σ ἔστω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω, ἤσιν, ἦς, ἦ, καὶ τὸ προστακτικὸν ἔε ἔτω καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο
εε εἰς η ἤτω. Ἡττώμενος γλωκινῆ· νικώμενος. Ἥττων· ἐλάττων ὑποχείριος ἥττω δὲ ἦν ἐπί-
κουρος ἡ δοῦναι ἡττῶν ὡς διὰ τῶν ἐσχάτων ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτοῦ ἔγραψε, ἀλλὰ μὴν παρ' ἣν καὶ τιμὴν
ἐναγίζειν ἅπαξ τοῦ ἔτους. ἑαυτὸν δὲ διὰ τὸ σώζεσθαι τῆς ἀσωτίας τὸ πλέον προτιμῶν. Ἡτρέμιζεν· ἐκαρ-
τέρει· ἡσύχαζεν. Ἧτρια· οἱ στήμονες τοῦ ὑπὸ πρόσθεν ἄρξαντος καὶ τὴν ἄλλα κεχαμένην κερκίδα.
τὴν ἱστὸν μόλπαιτινα. Ἦτριαῖον ἠτραῖον. τὸ ἦτριον ἔνδυμα ὑμένωδες μετεωρίζον τὸ χιτώνιον τοῦ
στασιάσεως προσάς. λέγει περὶ τοῦ δρακοντοειδοῦς σημείου τοῦ ἐν πολέμῳ· ἦτριον δὲ τὸ ἄτρωτον.
Ἦτρις ἐξ ἤτρεις κύβοι. τὸ μὲν τρὶς ἕξ, τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ. τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἧτταν. Ἦτρον
τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. καὶ τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας. ὃ καλοῦσιν ἔλυτρον. ἀριστοφάνης τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύ-
τρας ἐλάκτισεν ἐν χύτραις τὰ τὰ παιδία ἐξετίθεσαν. Ηὐγένει ὁ καλὸν γένειον ἔχων. Ηὔγησεν. Ηὔ-
δα· ἔλεγεν· εἶπεν. Ηὔξανε· εὐφήμισαν. Ηὔδησα· ἐφώνησα. Ηὐδόκησα· ἠθέλησα. Ηὔ-
λισαν· ὠργάνισαν. Ηὐλίσατο ἐταράχθησαν· ἐστράφησαν· ἐφύσησαν. ηὐλίσατο δὲ κατέλυσεν ἢ παλι-
κώσεν. Ηὐλόγησα· ηὐξάμην. καὶ εὐλόγησα ὡς ἀττικώτερον. Ηὐμοίρησα· ἐπέτυχον. Ηὐπόρει.
σεῖναι ποιεῖ ἀεὶ μή. Ηὐρῆσθαι· καὶ εὑρῆσθαι. Ηὖς· ὁ ἀγαθός. Ηὔσεν ἐφώνησεν. Ηὐ-
τομόλησεν. ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο. Ηὐτρέπισεν ἡτοίμασεν. Ηὐχένιζε· τὸν τράχηλον ἀπέκο-
πτεν. ἐλαιμοτόμει. ὅπερ ὅμηρος αὐερύειν φησί. Ἡφαιστεύρα· τὸν φαίνον φησὶ δίμων ὁ βολο-

πᾶσαν εἶναι. ἄλλως δὲ τυφλόν. ὑπανοιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς τοῦ ταμιείου θύρας, καὶ ἐκκλειομένου
βιαίως, ἵνα εἰ καί τις ἤνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας. ἐνίους δὲ λέγειν ὡς μοιχευομένης αὐτῷ τῆς γυ-
ναικός, τὴν αὔλειον θύραν εἰργάσατο, ὡς μὴ αἴσθοιτο ψόφου ἀνοιγομένης. τῆς δὲ, μετὰ σπουδῆς δεχομένης τὸν
μοιχὸν χλευάζοντος τοῦ γείτονος, λέγειν ἡφαιστότευκτος θύρα. ἐκ τούτου παροιμιώδης ὁ λόγος, ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυ-
όντων ἐν τῷ φυλάττειν. Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε. οὕτως ὡς ἔχεις ἐπελθὼν μηδὲν ὑπερθέμενος. Ἡφαί-
στειος δεσμὸς ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. ὁ δὲ συγκατειλημμένος πάθεσιν ὥσπερ ἡφαιστείοις δεσμοῖς ἀρρή-
τοις ἀλύτοις ἔμενεν ἐν αὐτοῖς ἐμπεδούμενος. ταῦτα δὲ ἦν ἐρωτομανία καὶ μέθη καὶ πλεονεξία. Ἡφαιστία.
δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου, Μυρρίνα τε καὶ ἡφαιστία. Ἡφαιστίων. Ἀλεξανδρεὺς γραμματι-
κός. ἔγραψεν ἐγχειρίδια περὶ μέτρων. καὶ μετρικὰ διάφορα. περὶ τῶν ἐν ποιήμασι ταραχῶν. κωμικῶν
ἀπορημάτων λύσεις. τραγικῶν λύσεων καὶ ἄλλα πλεῖστα. καὶ τῶν μέτρων τοὺς ποδισμούς.

Ἡφαιστίων. ἑταῖρος τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου. λόγος δὲ ἔχει Ἀλέξανδρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν σκη-
νὴν τῶν γυναικῶν Δαρείου τοῦ Πέρσου. καὶ παρελθεῖν εἴσω ξὺν ἡφαιστίωνι μόνῳ τῶν ἑταίρων. καὶ τὴν
μητέρα Δαρείου ἀγνοήσασαν, ὅστις ὁ βασιλεὺς εἴη αὐτοῖν, ἐσταλμένω γὰρ ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ,
τὴν δὲ, ἡφαιστίωνι προσελθεῖν καὶ προσκυνῆσαι. ὅτι μείζων ἐφάνη ἐκεῖνος. ὡς δὲ ἡφαιστίων
τε ὀπίσω ὑπεχώρησε, καί τις τῶν ἀμφ' αὐτὴν τὸν Ἀλέξανδρον δείξας, ἐκεῖνον ἔφη εἶναι Ἀλέξανδρον,
τὴν μὲν καταιδεσθεῖσαν τῇ διαμαρτίᾳ ὑποχωρεῖν. Ἀλέξανδρον δὲ οὐ φάναι αὐτὴν ἁμαρτεῖν.
καὶ ἐκεῖνον γὰρ εἶναι Ἀλέξανδρον. καὶ ταῦτα ἐγὼ οὔτε ὡς ἀληθῆ οὔτε ὡς πάντῃ ἄπιστα ἀνέ-
γραψα. ἀλλ' εἴτε οὕτως ἐπράχθη, ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον, τῆς εἰς τὰς γυναῖκας κατοικτίσε-
ως καὶ τῆς εἰς τὸν ἑταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς. εἴτε πιθανὰ δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασι τὰ αὐτοῦ ὡς καὶ
ταῦτ' ἂν ἔπραξε καὶ εἶπε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῶ Ἀλέξανδρον. Ἥφαιστος. ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ. ὃν μετὰ
βασιλεύσαντος εἰς Αἴγυπτον καὶ θανόντος, ὁ ἥφαιστος παραλαμβάνει τὴν βασιλείαν. ἡμερῶν ͵αχπ.
ὡς γίνεσθαι ἔτη τέσσαρα. μῆνας ζ΄ ἡμέρας κ΄. οὐκ ᾔδεισαν γὰρ τότε Αἰγύπτιοι ἐνιαυτοὺς μετρῆσαι
ἀλλὰ τὴν περίοδον τῆς ἡμέρας, ἐνιαυτὸν ἔλεγον. ἦν δὲ μυστικὸς καὶ πολεμικός. διὸ καὶ θεὸν αὐ-
τὸν ἐκάλουν. ὅστις πολεμῶν, ἐπλήγη τὸν πόδα καὶ γέγονε χωλός. ἔθηκε δὲ καὶ νόμον τοῖς Αἰγυ-
πτίοις σωφροσύνης. οὐκ ᾔδεισαν γὰρ μονανδρεῖν αἱ τούτων γυναῖκες. ὑπὸ δὲ μυστικῆς εὐχῆς τὴν ὀ-
ξυλάβην ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐδέξατο. δι' ἧς κατεσκεύασεν ἀπὸ σιδήρων ὅπλα πολεμικὰ καὶ γεωργικὰ
ἐργαλεῖα. πρὸ γὰρ αὐτοῦ μετὰ ῥοπάλων καὶ λίθων ἐπολέμουν. Ἠφειδήκεσαν. ἐκπεφειδηκότες. παύσαν-
τες. μὴ φεισάμενοι. Ἠφείθη. ἰάθη. συνεχωρήθη. Ἠφηνιακόσιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἡνίων τῶν ἵππων
ὅτε ἀτάκτως φέρονται μηκέτι εἴκοντες τοῖς ὀχουμένοις. Ἠφίεσαν. ἔπεμψαν. Ἠφλυσμὸς. ἀφρός.
Ἠφωρεῖσθαι. διακεχωρεῖσθαι. Ἠφώρισεν. ἐχώρισεν. Ἠφρόνησε. κακῶς ἐφρόνησεν. Ἠφῦ-
σα. ἡ γεννήσασα καὶ ὁ φὺς ὁ γεννήσας. Ἤφυσεν. ἤντλησεν. Ἤχαραξε τὴν ἄμπελον. ἐπὶ
τῶν ὑποκείρα. Ἠχάνω. πτωχεύω. Ἦχεν. ἐστεγαμένης. Ἦχεν ἐπὶ τὸν οἶκον. ἀντὶ τοῦ ἐκόμι-
σεν. Ἠχέτης ὁ ἄρρην τέττιξ. ἀλλὰ σιγηρεύοντα κατὰ τὴν ἄρρεν ἠχέτα τέττιξ. παιδὸς ἀεὶ θέσχε-
ει μεταπτάμενον. Ἠχεῖς ὄχλον ἀποτελῶν. Ἠχὴν. ἦχον φήμην. Ἠχήσας. βοήσας.
Ἠχητικὸν. θορυβητικόν. Ἦχι. ὅπου. Ἤχθαιρεν. ἐμίσει. Ἤχθοντο. ἠγανάκτουν. ἤχθοντο
τὸ στρατιωτικὸν κατηγόρουν τε αὐτόν. Ἤχλυσε. συνεσκότασεν. Ἦχος. κραυγή. Ἠχώ. γί-
νεται ἡ ἠχὼ κατὰ ἀνάκλασιν τὴν ἀπὸ τῶν τύπων καὶ λείων σωμάτων μάλιστα δὲ κοίλων, τοῦ πλη-
γέντος ἀπὸ τῆς φωνῆς ἀέρος. ὁ γὰρ διαλεγόμενος, ὠθεῖ μὲν σχεδὸν πάντα τὸν πέριξ ἀέρα. μάλι-
στα δὲ τὸν ἔμπροσθεν. διὸ μᾶλλον ἀκούομεν πρὸς ἡμᾶς ὁρῶντος τοῦ διαλεγομένου, ἢ ἀπεστραμ-
μένου. οὗτος δὴ ὁ ἔμπροσθεν ἀὴρ ὠθούμενος, ὅταν ἐντύχῃ ἐπί τι ἀντίτυπον ἔχον κοιλότητα, οἷα δὴ
τὰ ἄντρα, συνεχὴς ὢν καὶ ἀδιασκέδαστος, διὰ τὸ περιέχεσθαι ὑπὸ τοῦ κοιλώματος προσπεσὼν αὐ-
τῷ ἀντιτύπῳ ὄντι σώματι, ὠθεῖται εἰς τὸ ἔμπαλιν ὥσπερ ἡ ῥιπτομένη πρὸς τοῖχον σφαῖρα καὶ οὕτως ἡ
παναστροφὴ ἐπὶ τὸν πλήξαντα. ἐνεργοῦντος δηλονότι τοῦ ἀέρος δι' ἀμφότερα κατὰ τὴν διεχῆ αὐτοῦ
δύναμιν. οὐ μόνον γὰρ διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ κοίλου τόπου διασκεδασθῆναι, οἷος ἦν ἔχειν ἀπὸ
τῆς ἀντιτυπίας τοῦ σκληροῦ σώματος εἰς τοὐναντίον ἀπωθεῖται, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῦ κοίλου τούτου

προσπίπτει οὐκ ἐνὸν ὄντι προσπίπτειν· ἀλλ' ὁ δίος ἀήρ· ὥσπερ ὁ ἀὴρ συνεχής ἐστι καὶ ἡνωμένος διὰ
τὸ πνεῦμα ἔχειν. τοῦτον οὖν ὑπὸ τοῦ φωνήσαντος πληγεὶς ὁ ἀὴρ καὶ ψόφον διελὼν τῇ φορᾷ καὶ κωλυθεὶς
ὑπ' αὐτοῦ συνεχοῦς ὄντος καὶ ἡνωμένου, διασκεδασθῆναι πρὸς ταῖς ἐν τῷ σκληρῷ σώματι· καὶ μὴ
δυνάμενος προσχωρῆσαι, ἀνακλᾶται εἰς τοὐπίσω μετὰ τῆς οἰκείας ἐνεργείας. λέγω δὴ τοῦ
ψόφου· καὶ οὕτω συμβαίνει παλινδρομεῖν τὸν ψόφον. Ἀλέξανδρος δὲ ἑτέρως φησίν. Ἠχὼ λό-
γων αὐτῷ δὸς ἐπικοσμήτρια αὐτῇ τὰ εἰωθότα πλανᾶν, πλάστρια. Ἠχώ· καὶ τὰ λεγόμενα ἠχὼ ἔ-
χει· ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιστευόμενα. Ἠχθέσθησαν· ἀχθέσθαι λέγονται καὶ ἄχθεσθαι βαρυθεῖν
ἢ μελαγχολᾶν ἐπὶ τῷ μήτε λυπεῖσθαι μήτε χαίρειν. Ἥψατο· ἐκράτησεν. Ἡ ψελλὶς ὅπῃ λῴω·
παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἐλαττώματα πειρωμένων ἀποκρύπτειν. Ἧψεν· ἀνῆψεν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Η· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

αμία· ἡ φωνήρια. Ἰακὼρ ὄνομα κύριον. Ἴαβιν· ὡς τὸ Ἴαβιν ἐν τῷ χα-
μαρέων τῶν κιτιαίων. Ἰάδμων Ἰάδμωνος. ἦν δὲ Σάμιος. οὗτινος καὶ Ἡροδῶπις δούλη
ἦν· ἣν ἑταίραν γενομένην, Θρᾷσσαν τὸ γένος, Χάραξος ὁ ἀδελφὸς Σαπφοῦς ἔλαβε
γυναῖκα· καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾷ· καὶ ἔστιν ἐν τοῖς Αἰσώπου Σάμιος. Ἰαζάρτης· ὁ Ἰαξάρτης
ποταμός. Ἰάζυγες ὄνομα ἔθνους. Ἰάθωνος, ὄνομα κύριον.

Ἴαδρος· ὄνομα κύριον. Ἰακχάζουσι· λέγουσι· φυλάττουσι. Ἡρόδοτος. Ἴακχος· ὁ Δι-
όνυσος· ἢ ὕμνος εἰς τὸν Διόνυσον. Ἰάκωβος· Ἡσυχίου υἱὸς ἰατροῦ. ὁ ἐπικληθεὶς Ψυχρηστός. εἰς
τὸ ἐξάρχου Δαμασκηνοῦ. εἰς Ῥόδον ἢ ἐγγεγραμμένου τοῦ πατρός, εἶτα εἰς Βρέτανον τὸ ἐνάργει ἐλ-
θόντος, κἀκεῖ γήμαντος τὴν ἐξ αὐτοῦ τεκοῦσαν τὸν Ἰάκωβον, καταλιπόντος δὲ τὴν τε γαμετὴν
καὶ τὸν παῖδα. καὶ ἐνδημήσαντος ἐπὶ ἔτη ι, εἴς τε Ἀλεξάνδρειαν καὶ Ἰταλίαν· καὶ οὐ παρεῖναι δοκοῦντος· ὁ
γαμεῖται μὲν ἡ Ἰακώβου μήτηρ δευτέρῳ ἀνδρί· καὶ παίδων αὐτῇ γενομένων, ἀρρένων καὶ θηλειῶν,
τελευτᾷ τὸν βίον ὁ γαμήσας αὐτήν. ἐπανήκει δὲ Ἡσύχιος εἰς κώστα? τινὰ πόλιν. ὁ πατὴρ γοῦν Ἰακώ-
βου ἦλθε πρὸς αὐτόν· καὶ τῆς παιδείας ἤρξατο ἐν Ἰάσῳ οἰκοῦντα τινὰ πόλιν ἐπιλέγοντος τῆς πα-
ρασελέως. Ἰάκωβος· ἰατρὸς ἀπὸ Δαμασκοῦ εἶλκε τὸ γένος. καὶ οὗτος ἀκριβέστατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἐπι-
στήμης τέλειος ἦν. οὐ διαγινώσκων μόνον τὰ νοσοῦντα, ἀλλὰ καὶ ἰώμενος. ὁ μὲν μὲν κατὰ τὸν λόγον,
ὁ μὲν δὲ κατὰ τὴν πεῖραν. ἐπιμελῶς τε καὶ ἱκανῶς. ὥστε τὰ πρωτεῖα τῆς ἰατρικῆς εὐκλείας ἀ-
πενέγκασθαι τῶν καθ' αὐτὸν ἰατρῶν. παραβάλλεσθαι δὲ ἤδη πρὸς τοὺς ἀρχαίους, ὑπερβάλλειν δὲ αὐτὸν τοὺς πο-
λλούς. οἷα δὲ ἔχοντα δύναμιν ἰσόθεον ἀγαπᾶσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν δεομένων. ὅτε δὲ θαρ-
ρεῖν ἐφ' ἑαυτῷ καὶ ἐπὶ τῇ κρείσσονι τῶν οἰκείων μεθόδων, ὥστε εἰ ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἄρρωστον καὶ τοῖς
σημείοις τὸ νόσημα διαγνούς, ἀπεφήνατο βιώσιμον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ἐν ἐλπίσι γίνεσθαι
πάντας ὡς ὑγιείας ἐσομένης. εἰ δὲ μή, ὡς τελευτῆς. καὶ μηδένα πώποτε τῶν ἐλπίδων διαψευσθῆναι.
ἔλεγε δὲ ὁ αὐτὸς χρῆναι τὸν ἄριστον ἰατρὸν ἤτοι ἀπογνῶναι τῆς νόσου, ἢ ἀψάμενον εὐθὺς εἰς ἔργον
μεταβαλεῖν τὸν νοσοῦντα. καὶ ἔχοντα μετριώτερον ἀπολείπειν. ἄλλως δὲ μὴ ἀποστῆναι πρότερον.
πάντας γὰρ ὡς εἰπεῖν ἀπαλλάττει τῶν ἐνοχλούντων παθῶν παραυτίκα ἢ μικρὸν ὕστερον. διό περ οἱ
μὲν Ἀσκληπιὸν τὸν Ἰάκωβον ἀπεκάλουν οἷα ὄντα τε καὶ ὄντα Ἀσκληπιόν. οἱ δὲ ἰατροὶ δὲ ἔβαλλον αὐτὸν καὶ ἐλοιδό-
ρουν. ὡς οἷά τινα οὐκ ἰατρὸν ἀλλὰ θεοφιλῆ τινα καὶ ἱερὸν· καὶ οὐκ ἐψεύδοντο. ἦν γὰρ θεοφιλὴς καὶ ἐπιεικὴς
ὁ ἀνήρ. καὶ θεῷ τῷ ὄντι κεχαρισμένος. εἰ δὲ δεῖ τὸ τοῦ φιλοσόφου εἰπεῖν, Ἀσκληπιαδικὴν ὄντως τὴν
τοῦ Ἰακώβου ψυχήν. καὶ κατὰ φύσιν παιώνιον. προσεῖναι γὰρ καὶ τὴν ἐρωτικὴν τῆς ἐπιτηδεύσεως ἐπι-
μέλειαν ἣ μάλιστα φιλεῖ τοὺς τεχνίτας ἱκέτους οἰκειοῦν καὶ προσάγειν τοῖς ἐφόροις τῆς τέχνης
θεοῖς καὶ φιλίαν ἐνθουσιῶντα δημιουργεῖν. οὗ τὴν λέξιν εἰκάζειν τὰ ἀγάλματα. Ἰάκωβος·
οὗτος ἠπίων φαρμάκων ἐπ' ἀνάλωτος, ἐτελεύτησεν. ἦν γὰρ ὁ συμβουλεύσας αὐτῷ πιεῖν τὸ φάρμακον

λιβανίου ὁ σοφιστὴς διὰ τὸ ἐπιζητῆσαι τίς ὁ διαδεξόμενος τὴν βασιλείαν οὐ ἁλόντος. Ἴακχος. ὁ
μὲν εἰς Διόνυσον. ᾄδουσι γοῦν τὸν ἴακχον ὡς παρὰ Διαγόρας. τοῦτόν φασιν ἀθέως κεκλῆσθαι. ἐγγράφει δὲ
ἕτερος κωμῳδούμενος ἐπὶ μεγέθει. Ἕρμιππος ἐν Μοίραις. μείζων γάρ ἐστι νῦν ἀλέξει καὶ δοκεῖ δέ μοι
ἐάν τις ἐπιδῷ τῆς ἡμέρας, ὅτι μείζων ἔτι ἔσται Διαγόρου τοῦ Τερθρεῶς. Ἴακχος Διόνυσος ἐπὶ τῷ μα-
στῷ. καὶ ἥρως τις. καὶ ἡ ἐπ᾽ αὐτῷ ᾠδή, καὶ ἡ ἡμέρα καθ᾽ ἣν εἰς αὐτὸν ἐπανηγύριζον. ἔνιοι δὲ ὁ θόρυβος
ὅτι μυστικὸς ἴακχος ἠκούσθη κατὰ τὴν ναυμαχίαν περὶ σωτηρίας τῶν Ἑλλήνων. Ἴακχος ἐστὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις μέλος
καὶ ὁ ἴακχος ἠκούσθη ἐκ τοῦ ἀρείου πεδίου ὑμνούμενός τε καὶ ᾀδόμενος. Ἰάλεμος. ἐπὶ τοῖς ἀπολω-
λόσιν αἰτίαν φέρων. καὶ παροιμία. ἰαλέμου ψυχρότερος. ἰάλεμον τὸν θρῆνόν φασι. λέγουσι δὲ
αὐτὸν υἱὸν καλλιόπης κακοδαίμονα καὶ ὑστερούμενον καὶ ὀρφανόν. Ἰαλεμώδη. τὰ ψυχρὰ καὶ
οὐδενὸς ἄξια. Ἰαλυσὸς χώρα. Ἴαλλος. ὁ σκωπτόλας καὶ ἴαλλοι τὰ σκώμματα. Ἰάλ-
λω. ἐκτείνω. Ἴαμα. Ἰαμβεῖος λόγος. καὶ τὸ οὐδέτερον ἰαμβεῖον. ἰάμβιον δὲ καὶ ἰαμβί-
ον. Ἰάμβη. ὄνομα κύριον. Ἰάμβη. ὄνομα κύριον. Ἰαμβίζω. Ἰαμβίζειν, τὸ ὑβρίζειν. ὡς γὰρ ὁ ἴαμ-
βος ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, οὕτω καὶ ἡ ὕβρις ἐξ ὀλίγου ἀρχομένη, πρόεισιν ἐπὶ μεῖζον. καὶ ὅμηρος
ἐκ τ᾽ ὀλίγου μὲν τὰ πρῶτα. Ἰάμβλιχος. οὗτος ὥς φασιν ἀπὸ δούλων ἦν. ἔγραψε δὲ τὰ καλού-
μενα βαβυλωνιακά. ἔστι δὲ ῥοδίνης καὶ σινωνίδος ἔρως ἐν βιβλίοις λθ΄. οὗτος λέγει περὶ ζωραστ-
τοῦ ἡνιόχου τοῦ ἐραστοῦ τῆς μεσοπύλης τῆς Ἀφροδίτης. Ἰάμβλιχος ἕτερος χαλκίδος τῆς συ-
ρίας φιλόσοφος. μαθητὴς πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πλωτίνου ἀκουστοῦ. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων κων-
σταντίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία φιλόσοφα διάφορα. Ἰαμβρῆς, ὄνομα κύριον καὶ
κλίνεται ἰαμβροῦ. Ἰαμβύκαι. ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα. ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ, σαμβύκαι
φασίν. Ἰαμνίας. ὄνομα κύριον. καὶ ἰαμνιος. Ἰάμνια πόλις. Ἰαμαι τὰ ὕδατα
ταῦτα ἴδμαι δέ. Ἰάνειρα ὄνομα κύριον. Ἰαννῆς. ἰαννοῦ ὄνομα ἑβραϊκόν. Ἰάνθη. ἰάνθη
ἐχάρη. διεχύθη. Ἰανοκρήδεμνος. ὁ στέμμα ἐξ ἴων φορῶν. Ἰανόκροκον τὸ λεπτόν. Ἰανός.
τὰς πύλας τοῦ ἰάνου διαπετάσας ὁ βασιλεύς, αἳ περὶ ἐπὶ τῶν μεγίστων πολέμων διηνοίγοντο, ᾤχετο
πρὸς τὴν ἕω. Ἰανουάριος. ἄγαλμα τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπάς. οἱ δὲ, πλάττουσι
αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἄνοιξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ θυρεόν.
ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ΄. τῇ δὲ ἀριστερᾷ ξε΄ κατέχοντα ὥσπερ τὸν ἐνιαυτόν. ὅθεν καὶ ὁ λεπῖνος αἰω-
νοάριον αὐτὸν ἑρμηνεῦσαι βιάζεται. ὡσανεὶ αἰώνων πατέρα. Ἰαολκός. Ἰαπετός. ὄνομα κύρι-
ον. λῆρος μωρὸς ἀρχαῖος εἷς τῶν γιγάντων. μὴ διὰ τοῦτον καλέσαντα με μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν δ᾽ ἐξῆς
ἐν ἑορτῇ σοφίθης. οἷον ἐτράφης. τουτέστι λῆρον. μωρόν. Ἰάπτων. βλάπτων ὑβρίζων. σοφο-
κλῆς. λόγοις ἰάπτων. ἰδὲ πεπτωὸς μὲν ἐστιν Αἴαντος ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ. Ἰαπυγία. ὄ-
νομα τόπου. Ἰάπυξ. ἄνεμος ἐλαφρὸς ἢ ὄνομα τόπου. Ἰορδάνης ὄνομα ποταμοῦ.
Ἰάρχας ὄνομα. Ἴασι. πέμπουσιν. ἴασι δὲ πορεύονται. Ἴασις καὶ ἄρηξις διαφέρει. τῶν γὰρ
νοσημάτων, τὰ μὲν θεραπεύεται πρὸς καιρὸν θεραπείαις ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις. τὰ δὲ θεραπεύεται
παντελῶς ὅπερ ἐστὶν ἴασις. φησὶ γοῦν σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. πόθεν δ᾽ ἂν ἄλλοις τῶν ἐμῶν συμπτω-
των ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἐστὶ δρᾶν. τουτέστι κατ᾽ οὐδὲ γὰρ δόπου προκόπτει τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τὸ βέλτι-
ον. Ἰάσων Ἰάσονος ὄνομα κύριον. Ἴασος ὄνομα τόπου. καὶ ἰασεύς ὁ ἀπὸ τούτου. Ἰασώ. ὄνομα
γαμετῆς ἐνθυγαδὸς φιλάρχου. Ἰάσων. μενεκράτους νυσαεὺς ἐκ πατρὸς. ἀπὸ δὲ μητρὸς ῥόδιος. φι-
λόσοφος μαθητὴς καὶ θυγατριδοῦς καὶ διάδοχος τῆς ἐν ῥόδῳ διατριβῆς ποσειδωνίου τοῦ φιλοσό-
φου. ἔγραψε βίους ἐνδόξων. καὶ φιλοσόφων διαδοχάς καὶ βίον ἑλλάδος ἐν βιβλίοις δ΄ καὶ ἐπιτ.
οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ ῥόδου. Ἰάσων ἀργεῖος ἱστορικὸς νεώτερος πλουτάρχου τοῦ χαιρωνέως
γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῆς ἑλλάδος βιβλία δ΄. ἔχει δὲ ἀρχαιολογίαν ἑλλάδος καὶ τὰ ἀ-
πὸ τῶν μηδικῶν. καὶ τὰ κατὰ ἀλέξανδρον ἕως τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ μέχρι τῆς ἀθηναίων ἁλώσεως
τῆς γενομένης ὑπὸ ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς κασσάνδρου. Ἴασπις λίθος πολυτελής. Ἰασί.
ἰατταταττατταταττατταί. σχετλιαστικά. καὶ τοῦτο ἀλγήσας φησίν. Ἰατρεῖα μίξεως. ἐν τῷ ἀρ-
μάτων. Ἰατρὸς δημοκήδης. ἐν τῷ δημοκήδης. Ἰατταιαὶ τῶν κακῶν ἰατταιὰξ, φησὶν ἀρι-

σοφαῖνος. ἔστι δὲ θρηνητικὸν ἐπίρρημα. Ἴαται· ἰᾶται. Ἰασός· βραχὺ τὸ ι παρὰ
σοφοκλεῖ ἐν πλεύρωνι. τίς δ᾽ ἦν ὁ ἰασός; ἔστι κώμη ἐν τῇ ἀττικῇ. παρὰ δὲ ὁμήρῳ ἴασος γὰρ ἀνήρ. ἰασὸς δὲ ὁ
ἐπιστήμων οὐχ ὁ ἰώμενος μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τὴν αἰτίαν καθ᾽ ἣν ἰᾶται γινώσκων. ἰασοτέχναι δὲ ὅτι καὶ ἰα-
σοί, περὶ ἀέρων ὀρνέων καὶ ὑδάτων ἔγραψαν. συντάγματα δέ εἰσιν ἱπποκράτους οὕτως ἐπι-
γραφόμενα περὶ ἀέρων τόπων καὶ ὑδάτων. εἰώθασιν οἱ ἰατροὶ ὑπὸ ἀλαζονείας παρ᾽ ἰδίας ὀνο-
μάζειν τῶν βοτανῶν οἷον κυρηναϊκὸν ὀπόν. τιθύμαλλον λακωνικόν. καὶ οἰνώ, ῥέον ποντικόν. καὶ
ῥέον βάρβαρον. Ἰασὶν καὶ θηλυκόν. τουτέστι περὶ ἰατρείας ὑείων κρεῶν. ζήτει ἐν τῷ δομρῖνος.
Ἰαῦ καὶ τοῦτο σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Ἰαύειν· κοιμᾶσθαι καὶ ἐνδιατρίβειν. Ἰαονική ἐστι.
ζήτει ἐν τῷ ἄρχων χρόνιος. Ἰαυθμοὶ αἱ κοιμήθραι. παρὰ τὸ ἰαύειν λέγεται καὶ ἐπιαύειν. τὸ δὲ ἐπιαύει
ἀϊόσι μακρῷ γήρᾳ τειρόμενος. Ἴαχεν· ἐβόησεν. Ἰαχείμ, ὄνομα κύριον. Ἰαχὴ κραυγή,
βοή, ἦχος, θρῆνος ἀπὸ τοῦ ἰάχω. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἴα ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. Ἰαχήματα· ᾠδαὶ διο-
νυσιακαί. καὶ κορυβαντείων ἰαχήματα χαλκᾶ, ῥόπτρων. Ἰαχήν· οὗτος ἐγένετο αἰγύπτιος. ἀνὴρ
θεοφιλὴς καὶ εἰς πολλὰ λυσιτελής. ἦν δὲ ἐπὶ σινύου βασιλέως αἰγυπτίων. πολιά τινα καὶ ἐπα-
οιδῶν ἀντίπαλα καὶ ἐν ταῖς ὀδύναις καὶ νόσοις σοφίας ἄκρως. ὃς λοιμώδη ἐπιδημίας ἔσβεσεν,
καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα τὸν σείριον ἀρωτίσιν ἐπὶ τὸ λ καὶ ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμέρως τοῦ ἀστέρος.
διὸ καὶ πολυτελοῦς ἐτύγχανε. καὶ εἴποτε δημοσία νόσος ἐπεπόλασεν, ἐπὶ τὸν σηκὸν τοῦδε φοιτῶντες οἱ ἱ-
ερογραμματεῖς καὶ τὰς δεούσας ἱερουργίας ἐπιτελοῦντες, ἐκ τοῦ βωμοῦ πῦρ ἐναύοντες καὶ ἐξάπτον-
τες πυρὰς κατὰ πόλιν, καὶ τοῦ δυσώδους ἀέρος τὴν φθοροποιὸν ἐκείνην νόσον μαραίνοντες καὶ
κρατύνοντες, τοῦτο δι᾽ ὃ καινότατον τὴν νόσον ἔσβεσαν τοῦ πυρί. Ἰάψαι· ἐπιβαλεῖν. καὶ ἰάψης·
ἐπιβάλῃς ἡ συλλάβῃς ἡμῖν ὀχήματος αὐτοῦ. τοῦ τὰ ἀΐξω ἰάψης. σοφοκλῆς. Ἴβηρες· ὄνομα ἔ-
θνους καὶ ἰβηρία χώρα. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἰβηρία ἡ καὶ σπανία ἡ καὶ ἱσπανία λεγομένη. ὅτι ἐπὶ τοῦ μεγάλου
κωνσταντίνου ἐβαπτίσθησαν οἱ ἐνδότεροι ἰνδοί. καὶ ἴβηρες. καὶ ἀρμένιοι. Ἶβις· ὄρνεον ὁ φιλοφά-
γος. καὶ κλίνεται ἴβιδος τῆς. Ἴβις. Ἰβυκανῶν ἀπὸ ἰβύκου. ἄρρεν τὸ ἰβυκανὴ τῶν καὶ σαλπιγκ-
τῶν πλῆθος. Ἰβύκειον ῥησείδιον. ἀλλὰ τὸ ἰβύκου ἔχει αὐτὸν ἐπεί μή τι παρὰ θεοὺς ἀμπλα-
κὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συνᾷδον τὸ ἰβύκειον τοῦτο ῥησείδιον.
Ἰβύκινον μουσικὸν ὄργανον. ἀπὸ ἰβύκου καθ᾽ ἣν συμπλοκὴν τῶν κελτῶν πρὸς ῥωμαίους, ἀνα-
ρίθμητον ἦν τὸ τῶν ἰβυκανητῶν καὶ σαλπιγκτῶν πλῆθος. οἷς ἅμα τοῦ παντὸς στρατοπέδου παιανί-
ζοντος κραυγὴ ἦν συμμιγής. ὡς καὶ τοὺς παρακειμένους τόπους ἠχεῖν. καὶ δοκεῖν προΐεσθαι φωνὴν
ἐκπληκτικήν. Ἴβυκος φυτίου, οἱ δὲ πολυζήλου τοῦ μεσσηνίου τοῦ ἱστοριογράφου. οἱ δὲ κέρδαντος. γένει ῥη-
γῖνος. ἐνθένδε εἰς σάμον ἦλθεν ὅτε αὐτῆς ἦρχε πολυκράτης ὁ τοῦ τυράννου πατήρ. χρόνος δ᾽ ἦν οὗτος ὁ ἐπὶ
κροίσου. ὀλυμπιὰς νδʹ. γέγονε δὲ ἐρωτομανέστατος περὶ τὰ μειράκια. καὶ πρῶτος εὗρε τὴν καλου-
μένην σαμβύκην. εἶδος δὲ κιθάρας τριγώνου. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὰ βιβλία ζʹ. τῇ δωρίδι διαλέκτῳ. συλ-
ληφθεὶς δὲ ὑπὸ λῃστῶν ἐπὶ ἐρημίας ἔφη· κἂν τὰς γεράνους αἳ ἔτυχεν ὑπερίπτασθαι ἐκδίκους γενέ-
σθαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἀνῃρέθη. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν λῃστῶν εἷς ἐν τῇ πόλει γεράνους θεασάμενος ἔφη· ἴδε
αἱ ἰβύκου ἔκδικοι. ἀκούσαντος δέ τινος καὶ ἐπεξελθόντος τῷ εἰρημένῳ, τὸ γεγονὸς ὡμολογήθη. καὶ
δίκας ἔδωκαν οἱ λῃσταί. ὡς ἐκ τούτου καὶ παροιμίαν γενέσθαι αἱ ἰβύκου γέρανοι. Ἴβυξ· εἶδος ὀρνέου.
Ἴγδη· ἡ θυΐα. Ἴγδισμα· λόγισμα. Ἰγνάτιος διάκονος καὶ σκευοφύλαξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κων-
σταντινουπόλεως. καὶ γεγονὼς μητροπολίτης νικαίας. γραμματικός. ἔγραψε βίους ταρασίου καὶ
νικηφόρου τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατριαρχῶν. ἐπιτυμβίους ἐλέγους. ἐπιστολάς. ἰάμβους εἰς θω-
μᾶν τὸν ἀντάρτην. ἃ περ ὀνομάζουσι τὰ κατὰ θωμᾶν καὶ ἄλλα πολλά. Ἰγνύς· ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος
ὀπίσω τοῦ γόνατος. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἰγνύες. Ἴδωρ· ἐθνικόν. Ἰδάλιμον· ὠφέλιμον καὶ ἰδά-
λιμος ὁ ἱδρώς. καὶ ἰδάλιμον τὸ καυστικόν. Ἰδαμφύην πῦρ. παροιμία ἐπὶ τῶν χαιρόντων ἀμείνοσι ἀμείνων.
Ἴδας· ὄνομα κύριον. καὶ ὁ μέγας. Ἰδαῖον ἄντρον ἐν κρήτῃ. Ἰδαῖος ῥόδιος. υἱὸς λίσου τοῦ ἐπι-
χωρίου. παρεμβαλὼν στίχους στίχω ἐδιπλασιάσατο ποίησιν ὁμήρου. ἔγραψε καὶ ἄλλα ῥόδια ἐν βιβλ. γ.
Ἰδαῖος δάκτυλος. ἰδαῖος δὲ ἀπὸ τῆς ἴδης. Ἰδαίους· ψυχρούς, ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ᾽ ὑπό

βολὴ τοὺς δακτύλους δὴ ποῦθεν ἰδίους ἔχω. Ἴδε βλέψον. ἰδὲ σιώπησον. Ἰδέα. ὅτι περὶ δὲ πολλῶν ἰδέαι καὶ ἢ συνέχον τὴν πόλιν τουτέστιν ὑποθέσεις. Ἰδέας τὰς θεωρίας διὰ τοῦ ι καὶ ἰδέαι τὴν ἰδέαν ὁ Πλάτων καὶ εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος καὶ παράδειγμα. καὶ ἀρχήν. καὶ αἰτίαν. ἰδέα δὲ λόγου, ὁ χαρακτήρ. Ἰδέαι μουσικαί. ἐν τῷ σιμος. Ἴδερως. ὁ ἀμαθὴς ἰδεῖν ἱερῶν. Ἴδει. ἱδρῶτι. ἡ ἀλήθεια τὸ ἴδος. καὶ ἴδει. σημαίνει δὲ τὸ δέρ. ὑπὸ σπόδου. Ἰδεῖν. βλέψαι. Ἴδη. πᾶν τὸ σύμφυτον. ὄρος ἢ ἄλσος ἐν Κρήτῃ. Ἰδιαχωρείς. Ἰδίαν ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικήν. Δημοσθένης ἐν τῷ [illegible] καὶ ἴδιον τὸ ἰδιωτικόν. Ἰδιαίταται μόνας καὶ ἰδιαίτατος ὁ μοναχός. Ἰδιαίτερον. ἰδιωτερον.
Ἰδίειν ἱδροῦν ἢ σπᾶν. καὶ ἴδιος, καύματος ἱδρῶτος. ἰδίω δὲ ἱδρῶ. ἴδιον ὡς ἐνόησα ὅλως.
Ἰδίῃς ἱδρώσεις. Ἀριστοφάνης μή μοι σπαρνῶς χώρει πρὶν ἂν ἰδίῃς τουτέστιν ἱδρώσῃς καὶ διαλύσῃς ἄρθρων ἶνας πτερύγων εὖ μάλα. ἐπὶ τοῦ κανθάρου. Ἰδιῶς κατὰ μόνας. Ἴδιον ἰδιωτικόν. τὸ δὲ συμβαῖνον ἴδιον ἦν καὶ παρηλλαγμένον τουτέστι σπάνιον συμβαίνειν γενέσθαι καὶ αὖθις. εἰ δὲ ἐπολυπραγμόνησαν ἀκριβῶς τά τε ἄλλα καὶ τὰς περὶ τὸν Φάρον ἰδιότητας. Ἴδιον. τὸ ἀποδοτέον ἐστίν. εἴτε ὡς μέρους ἴδιον. ὡς λεγόμενον ἴδιον τοῦ ποδὸς τὸ βαδίζειν οὐχ ὡς μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου λεγόμενον ἴδιον εἶναι τὸ βαδίζειν. δεῖται γάρ. ἀλλ᾽ ὡς τοῦ μορίου τούτου παρὰ τὰ ἄλλα μόρια ἴδιον ὂν ἢ τὸ μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου πρὸς ὕπαρξιν. ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι ἡ γλισχρότης ἡ ἐν τῷ ὑδρελαίῳ ἰδία ἐστὶ τοῦ ἐλαίου ἢ ἡ γλυκύτης ἡ ἐν τῷ οἰνομέλιτι, ἰδία ἐστὶ τοῦ μέλιτος. λέγει οὖν ὅτι τοιοῦτος τὸ ἴδιον οὐχ ἁπλῶς ὡς μόριος, ἀλλ᾽ ὡς μὴ δεόμενον τοῦ ὅλου πρὸς ὕπαρξιν. οὐ γὰρ δεῖται τοῦ οἰνομέλιτος ἵνα συστῇ ἡ γλυκύτης ἀλλ᾽ οὖσα τοῦ ὅλου χωριστή. ἔστι γὰρ ἐν μόνῳ τῷ μέλιτι καὶ ἴδιον ἔχουσιν οἱ Κελτίβηρες κατὰ τὸν πόλεμον. θεωροῦντες γὰρ τοὺς παρ᾽ αὐτῶν πεζοὺς πιεζομένους, καταβαίνοντες ἀπολείπουσι τοὺς ἵππους ἑστῶτας ἐν τάξει ἄκρως δὲ ταῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους μικροὺς ἀπηρτηκότες ἐπιμελῶς πήξαντες, πειθαρχεῖν διδάσκουσι τοὺς ἵππους ἐν τάξει. μέχρις ἂν ἀνακάμψαντες ἀνασπάσωσι τοὺς πασσάλους. Ἰδιοξενία. δεδιὼς μὴ διὰ τὴν ἰδιοξενίαν ἣν ἔχει πρὸς τὸν Ἀρχίδαμον. Ἰδιόξενος ὁ ἰδίᾳ καθ᾽ ἑαυτὸν ξένος ὤν. πρόξενος δὲ ὁ ἐκ πόλεως ξένους ὑποδεχόμενος καὶ οἱ πρέσβεις κατάγονται. καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὗτος πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ πράττει ἐν τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ, τὰ τῇ πόλει ἐκείνῃ διαφέροντα ἧς προξενεῖ. δορύξενος δὲ, ὁ ἐν πολέμῳ ξένος γνωσθεὶς καὶ περιγνοὺς τινί. ἀσόξενος ὁ ἐν πολέμῳ μὴ ἀσμ., αὐτὸς δὲ ξένος καὶ ἀναγνωσθεὶς δεόμενος. οἷον Ἀγαμέμνων ἐν Λυδίᾳ ἀπιανός. ὁ δὲ στρατηγὸς αἰσθόμενος τὴν ἰδιοξενίαν ἐξήλασεν ὁ Σιλίῳ. Ἰδιοπραγεῖ. τὰ ἴδια πράσσει. ἡσυχάζει. Ἰδιότης. ἡ συνήθεια. καὶ κλίνεται ἰδιότητος. καὶ ἰδιοτεία. Ἰδίω. κοπιῶ. ἱδρῶ. Ἰδίωμα. τὸ δὲ τῆς χώρας ἰδίωμα συνήργει αὐτῷ. σύνδενδρος γὰρ ἦν. Ἰδίως. κατὰ μόνας χωρίς. Ἰδιώσασθαι ἰδιοποιήσασθαι. Ἰδιῶται ἀντὶ τοῦ πολῖται. οὕτως Θουκυδίδης. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βαβυλωνίοις, ἰδιώτας τοὺς ἰδίους λέγει. πρὸς τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας κατὰ παραγωγήν. ἰδιώτης δὲ λέγεται, ὁ πρὸς γένος ἴδιος. καὶ ὁ ἀμαθής. καὶ ἐν Πλούτῳ ἴδιον τὸ, ἰδιωτικὸν φησίν. Ἰδιώτης. ὁ ἀγράμματος. Δαμάσκιος περὶ Ἰσιδώρου φησί. πάντων τῶν καθ᾽ αὐτὸν ἰδιωτῶν ὁμοῦ καὶ φιλοσόφων, ἐχέμυθος ἐς τὰ μάλιστα καὶ κρυψίνους ἦν. ἀλλ᾽ ἐς τὴν συναύξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας μείωσιν, ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. καὶ ἰδιωτεία. Ἴδμεν. οἴδαμεν. Ἴδμονα. ἔμπειρον καὶ ἐπιίδμονα. τὸν κώδωνα πάσης κρατερῆς ἐπιίδμονα θήρης. Ἰδνωθείς. καμφθείς. Ἰδομενεύς. ἱστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν Σαμοθρᾴκην. Ἰδοσαίνει ὕδατα. διιπετοῦς ἀοίσου. Ἰδοῦ. ἄν λαβὲ κράτει. συγκλείσεως ἐπίρρημα. Ἰδοῦ. ἰδὲ θεάσασθαι. Ἰδριεύς. δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρίᾳ. ὃς ἐκ τοῦ μὲν ἀδελφὸς δὲ Μαυσωλοῦ καὶ Ἀρτεμισίας. Ἴδρις ἐμπείρους. πολέμοιό τε δήμας ἴδριν ἄνδρας ἀμωσγέπως ἀρέσοιτε ἂν καὶ ἐν ἐπιγράμματι ἴδριτης. ἴδριδας καὶ γαίης ἴδριδας καὶ πελάγιος Σοφοκλῆς. εἰ δὲ πέφυκας τῶν δὲ τῶν λόγων ἴδρις, σχεδόν τι τὴν σὴν ὡς κατεσχύνω φύσιν τουτέστι ζηλῶσαι. Ἰδρίῳ. ἱδρῶ. Ἴδρις. ἔμπειρος. ἀπὸ τοῦ ἰδῶ ἴσω καὶ ἴσος. ὁ ἐν γνώσει ἡμῖν ὤν. παρὰ τὸν μέλλοντα αὐτοῦ ἴσωρ. καὶ εἰδήμων ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἰδήσω. γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδῶ εἴσω. εἶσος. καὶ ἴσος. κυρίως δὲ ἴσος ἐστὶν ὁ ὅμοιος τινί. Ἱδρώοντας. ἱδροῦντας. Ἱδρῶτι. λελείψεται ἡμῖν ἱδρῶτι πολλῷ λούεσθαι. ἱδρῶτι περιρρεόμενοι ὡραθέρους ὑπὸ τροφῆς ὄντας βραδεῖς καὶ δυσκινήτους

Ἱδρυμένος· τεθεμελιωμένος. Ἱδρύω αἰτιατικῇ· καὶ ἱδρυνθέντι. ἱδρύσαιτο· ἐκάθισεν. Ἵδρυσαν· ὁ δὲ ἐπὶ κηλώνης τινὸς ἱδρύσας τῶν πεζῶν αὐτὸν ἱππέας, ἐσκόπει τὴν θέσιν τοῦ στρατοπέδου ἀντίσας. Ἵδρυσις· ἑδραία ἀσφάλεια. Ἱδρύθη. Ἰαίνεσθαι· εὐφραίνεσθαι καὶ ἰαινόμενοι. Ἰαιρὸς· ὄνομα κύριον. Ἱεβοὺς· ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως. καὶ ἱεβουσαῖος ὁ ἀπὸ ταύτης. Ἰεζάβελ· γυνὴ τοῦ ἀχαὰβ βασιλέως. γυνὴ θρασεῖα καὶ τολμηρὸν, εἰς τοσαύτην ἀσέβειαν καὶ μανίαν προσέπεσεν, ὥστε καὶ ναὸν τῷ τυρίων καὶ σιδωνίων θεῷ κατασκευάσαι. καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ἀχαὰβ ἀνοίᾳ καὶ κινείᾳ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερβέβηκεν. ἐπὶ τούτου ἦν ἠλίας ὁ προφήτης. Ἰεζάβελ· ἡ τοῦ ἀχαὰβ βασιλέως γυνή. ὑφ' ἧς διωκόμενος ὁ προφήτης ἠλίας ἐν ἅρματι πυρὸς μετετέθη. αὕτη ἰοῦ ὁ βασιλεὺς ῥιφεῖσαν ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ κυσὶ παραδίδωσι βρῶσιν. Ἰεζεκιήλ· ὄνομα κύριον. Ἱερεμίας· ὄνομα κύριον. Ἱέμενοι· ἐπιθυμοῦντες, προθυμούμενοι. Ἱεμένην· ἐπορευομένην. ἔλθοις γὰρ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνθένδ' ἱεμένην. Ἱέναι· πορεύεσθαι ἢ πορευθῆναι. Ἵενται· ὁρμῶσιν. οἱ δὲ γλιχόμενοι τῆς νίκης, τέλεον ἵεντο κρατῆσαι. Ἱέντες· ἀφιέντες. ἀππιανὸς περὶ τῶν κελτῶν φησὶν· οὓς γυμνοὺς ἐπιδείκνυς ῥωμαίοις· οὗτοι εἰσὶν οἱ τὴν ῥώμην τὴν ῥωμαίων ἱέντες ὑμῖν ἐν ταῖς μάχαις καὶ ὅπλα παταγοῦντες καὶ ξίφη μακρὰ καὶ κόμας αἰωροῦντες. ὧν τὸ ἄτολμον ὁρῶντες καὶ τὸ σῶμα μαλακὸν καὶ ἄτολμον προσίεσθε τῷ ἔργῳ. Ἵεντο· προεθυμοῦντο, προεχώρουν. Ἱερὰ νόσος· αὕτη τῇ σελήνῃ ἀνάκειται. ὑπὸ γὰρ ταύτην γίνεσθαί φασι. κίρκος· κίρκους κατασχὼν ὃ θέλῃς πάντως τύχῃς. χειρὸς ἐπιτασθεὶς κίρκος, ἄρχουσι βλάβη. Ἱέραξ· εἶδος ὄρνιθος. Ἱέραξ, εἷς ἦν τῶν ἀμφίπολιν πεμφθέντων πρέσβεων ἀθήναζε βουλομένων αὐτῶν ἀθηναίοις παραδοῦναι τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν. Ἱερὰ ὁδός· ἣν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος εἰς ἐλευσῖνα. Ἱερᾶσθαι· ἱερουργεῖν ἢ ἱερᾶσθαι τοὺς ἱερεῖς νενόμισται. Ἱερατικὴ καὶ φιλοσοφία, οὐκ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν· ἀλλ' ἡ μὲν φιλοσοφία ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν πάντων αἰτίας εἰς τὴν ὑποστάθμην τῶν ὄντων καθήκουσα, διὰ μέσων τῶν ὅλων γενῶν θείων τε καὶ τῶν μετὰ θεοὺς κρειττόνων καὶ ἐν ἀρρήτῳ φάσει ῥήματι φαινομένων. ἐνταῦθα δὲ ἡ ἀπὸ τῶν καθόλου προειρημένων τοῖς ἑκατέρωθι φιλοσόφοις· ὥστε ῥᾳδίαν εἶναι τὴν ἐφαρμογὴν τῷ βουλομένῳ, προσαρμόττειν τοῖς αἰγυπτίοις τὰ τῶν ἑλλήνων. τὴν δ' ἱερατικὴν ἡ ἐπὶ θεῶν θεραπεία, ἐντεῦθέν ποθεν ἀπὸ τῶν περικοσμούντων αἰτιῶν ἄρχεσθαι καὶ περὶ ταῦτα πραγματεύεσθαι. περὶ ἀθανασίας ψυχῶν ὅτι κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ αἰγυπτίοις φιλοσοφεῖται. τῶν τε ἐν ᾅδου μυθείων λήξεων παντοίων πρὸς ἀρετὴν καὶ κακίαν ἀφωρισμένων τῶν τε περὶ τὸν βίον μεταβολῶν μυθεῖ. ὡς ἄλλοτε ἐν ἄλλοις σώμασιν ἐγγίνεται ζώων καὶ φυτῶν διαμειβουσῶν, αἰγυπτίοις ταῦτά εἰσιν οἱ πρῶτοι φιλοσοφοῦντες. ἀπὸ δὲ τῶν αἰγυπτίων ἕκαστα τούτων οἱ πυθαγόρειοι διήνεγκαν εἰς τοὺς ἕλληνας. Ἱερά· ὑποσυντελικῶς· διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἱερὰ τὰ ἐννόμως ὀργιαζέτω καὶ θυέτω. ὀρεῶνες γὰρ οἱ θυτ. Ἱερὰ ἐπὶ κέρας λέγει τὴν αὐτὴν παράταξιν. οἱ δὲ τὴν εἰς δεξιὰν ἀπερχομένην καὶ ἐπὶ τοῦ. Ἱερεμίας· ὄνομα κύριον περὶ τῶν ἁγίων τοῦ προφήτου τούτου ἐν τῷ ἀγγέλῳ. Ἱέρευσεν· ἔθυσεν. Ἱερεῖα· θύματα. Ἱερὸν ἐνύπνιον. ἄλλοι δέ φασι δεῖν μᾶλλον ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι. ἱμεραία δὲ γραῦς τις ὥς φασιν ὁρᾶν ἑαυτὴν ἔδοξεν ἀναγομένην εἰς οὐρανούς. καὶ δὴ ταχὺ ἐλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ διὸς οἰκήματα, θεάσασθαι ἄνδρα πυρρὸν δεδεμένον ἁλύσεσι δήρα ὑπὸ τὸν βασιλέως θρόνον. πυθομένην δὲ τίς εἴη, ὁ ἀλάστωρ ἀκοῦσαι τῆς σικελίας. τὸ μὲν οὖν ἐνύπνιον ἦν τοῦτο. ὕστερον δὲ χρόνοις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν διονύσιον τότε, τὸ ὄναρ πολλοῖς διηγήσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀπέφηνεν. ἣν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε διονύσιος. Ἱερεῖον· θῦμα· πᾶν τὸ θυόμενον θεῷ. Ἱερείτης· ὁ ἱερεύς. Ἱερή· θαυμαστή. Ἱεριχώ· ὄνομα πόλεως καὶ ἱεριχούντια τείχη. διὰ τοῦ ι σημειωτέον δέ· διὰ διφθόγγου. Ἱεροβαάλ· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ γεδεὼν διὰ τὸ καταβαλεῖν τὸ ἱερὸν τοῦ βάαλ. Ἱεροβοὰμ, ἀδελφὸς γεδεὼν πλείστας εἶχε γυναῖκας. ὁ δ' ὢν υἱὸς ὁ ἀπεποιήσατο ἕνα ἐκ παλλακῆς ἰωάθαν, ὃς εἰς γαρίζιν ἐλθὼν, ὅπερ ἅγιον ὄρος ἑρμηνεύεται, μῦθόν τινα διηγησάμενος προεδήλωσε τὰ περὶ ἀβιμέλεχ καὶ τῶν ὑπηκόων τὴν μέλλουσαν ἔχθραν ἀποβήσεσθαι. ἱεροβοὰμ ὑπονοήσας εἰ ἀνέρχοιτο ὁ λαὸς εἰς ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων ἐπιστρέψειν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀποστασίας ἐπὶ τὸ δαβίδειον γένος, δαμάλεις δύο χρυσᾶς τὴν μὲν ἐν βεθὴλ, τὴν δὲ ἐν φυλῇ δὰν ἀναθεὶς ἐκέλευσε τούτους ἡγεῖσθαι θεοὺς οἱ ἐξ αἰγύ

ἐς τὰ πέρας τῆς γῆς Αἰγύπτου. καὶ τοῦτο προσκυνεῖν ἐδικαίου τοὺς αἰτουμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ προφάσει πορείας πολλῆς. ἱερεῖς τε ὡς ἔτυχεν ἐπέστησε τῷ λαῷ· τοὺς λευΐτας ἐξέωσεν εἰς Ἱερουσαλήμ. ἑορτὰς δὲ ταύτας αὐτὰς τῆς τάξεως τῆς ἐν τῷ ναῷ. καὶ ὁ λαὸς δὲ διάφθορος ὢν ἐξηκολούθησεν ἐκείνῳ. Ἱεροβοάμ· οὗτος κατασκευάσας βασίλειον ἐν Σικίμῳ πόλει, ἐν ταύτῃ τὴν δίαιταν εἶχε. κατεσκεύασε δὲ καὶ ἐν Φανουὴλ πόλει λεγομένῃ. μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτῆς ἐνίστασθαι μελλούσης, λογισάμενος ὡς ἐὰν ἐπιτρέψῃ τῷ πλήθει προσκυνῆσαι τὸν θεὸν εἰς Ἱεροσόλυμα πορευθέντι καὶ ἐκεῖ τὴν ἑορτὴν διαγαγεῖν, μετανοῆσαν ἴσως καὶ δελεασθὲν ὑπὸ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς θρησκείας τῆς ἐν αὐτῷ τοῦ θεοῦ, καταλείψῃ μὲν αὐτόν· προσχωρήσῃ δὲ τῷ πρώτῳ βασιλεῖ, καὶ κινδυνεύσει τούτου γινομένου τὴν ψυχὴν ἀποβαλεῖν, ἐπιτεχνᾶταί τι τοιοῦτον. δύο ποιήσας δαμάλεις χρυσᾶς καὶ οἰκοδομήσας ναΐσκους τοσούτους, ἕνα μὲν ἐν Βεθὴλ πόλει· τὸν δὲ ἕτερον ἐν Δὰν, ἣ δ' ἐστι πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ μικροῦ Ἰορδάνου, τίθησι τὰς δαμάλεις ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ναΐσκων καὶ ἐπαινεῖ αὐτοὺς θῦσαι ταύταις. Ἱεροβοὰμ βασιλεὺς ἕτερος τῶν Ἰσραηλιτῶν. ἔτη μʹ. ὃς ἦν μὲν εἰς θεὸν ὑβριστὴς ἦν. καὶ παράνομος δεινὸς ἐγένετο. εἴδωλά τε σεβόμενος καὶ πολλοῖς ἀτόποις καὶ ξένοις ἐγχειρῶν ἔργοις. ὃς τῷ λαῷ τῶν Ἰσραηλιτῶν μυρίων κακῶν αἴτιος ὑπῆρχεν. Ἱερογλυφικὰ ἔγραψεν ὁ Χαιρήμων. Ἱερογραμματεῖς· οὗτοι παρ' Αἰγυπτίοις ἦσαν δεινοὶ καὶ περὶ τῶν μελλόντων τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν. καὶ τούτων τις ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ τεχθήσεσθαί τινα κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τοῖς Ἰσραηλίταις, ὃς ταπεινώσει μὲν τὴν Αἰγυπτίων ἡγεμονίαν· αὐξήσει δὲ τοὺς Ἰσραηλίτας, τραφείς· ἀρετῇ τε πάντας ὑπερβαλεῖ καὶ δόξαν ἀείμνηστον κτήσεται. περὶ Μωυσέως λέγων. καὶ αὖθις. ὁ δὲ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς δίκαιος πάνυ. ἕπεται δὲ τῷ τρόπῳ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ἀλλὰ μὴν ἐκ θεοῦ ἀγαθά. καὶ μέντοι καὶ ἱερογραμματέα ᾄδουσιν οἱ Αἰγύπτιοι λόγιον αὐτὸν γενέσθαι. θεοφιλῆ τε καὶ εὖ πολλὰ λυσιτελῆ, ὄνομα αὐτῷ Ἰαχίμ. ὄνφασι περὶ Αἰγυπτίων καὶ ἐπαοιδῶν ἔμπειρον γενέσθαι.

Ἱεροκῆρυξ. Ἱεροκλῆς· φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς. οὗτος μετὰ τοῦ ἀτρέπτου καὶ μεγαλοπρεποῦς ὑπερεῖχε τὴν διάνοιαν εἰς ὑπερβολὴν καὶ διαφέρων εὐγλωττίᾳ καὶ εὐπορίᾳ τῶν καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων· κατέπληττε πανταχοῦ τοὺς ἀκροωμένους. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μαθητὴς Θεοσέβιος. ἀνὴρ εἴπερ τις ἕτερος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν εἰωθὼς ἀποβλέπειν εἰς τὰς ἀνθρώπων ψυχάς. ἔλεγε γοῦν ὁ αὐτὸς Θεοσέβιος ἐξηγούμενον φάναι ποτὲ τὸν Ἱεροκλέα κύβοις ἐοικέναι τοὺς Σωκράτους λόγους. ἀπτῶτας γὰρ εἶναι πανταχοῦ ὅπῃ ἂν πέσωσι. τοῦ δὲ Ἱεροκλέους τὸ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλόθυμον ἦθος ἀπέδειξεν ἡ συμβᾶσα τύχη περὶ αὐτόν. εἰς γὰρ τὸ Βυζάντιον ἀνελθὼν, προσέκρουσε τοῖς κρατοῦσι καὶ εἰς δικαστήριον ἀχθεὶς ἐτύπτετο τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. ῥεόμενος δὲ τῷ αἵματι, σπάσας κοίλην τὴν χεῖρα προσραίνει τὸν δικαστὴν ἅμα λέγων. Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα. φυγὼν δὲ καταγνωσθεὶς καὶ ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, συνεφιλοσόφει τοῖς εἰωθόσι τοῖς πλησιάζουσιν. ἔξεστι δὲ μαθεῖν τὴν Ἱεροκλέους μεγαλογνώμονα φρόνησιν, ἀπὸ τῶν συγγραμμάτων ὧν γέγραφεν εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη τῶν Πυθαγορείων βιβλίων καὶ περὶ προνοίας ἑτέροις βιβλίοις συχνοῖς. ἐν οἷς φαίνεται ὁ ἀνὴρ τὴν μὲν ζωὴν ὑψηλόφρων· τὴν δὲ γνῶσιν οὐκ ἀκριβής. Ἱερολογία· θεία λειτουργία. Ἱερομηνία· ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα. Ἱερομηνίαι· αἱ ἑορτώδεις ἡμέραι, ἱερομηνίαι καλοῦνται. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ἱερομνήμονες· οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ἱερομνήμονες δὲ οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν οὕτω καλοῦνται. Ἱερομύστης· ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος. ἅγιος. Ἱερὸν ἅγιον τοῦ θεοῦ ἀνατεθειμένον. ἱερὸν δὲ λέγουσι πᾶν τὸ ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς. καὶ παροιμία· ἱερὸν ἡ συμβουλή. ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλεύειν. Ἱερὸν ἰχθύν. Ὅμηρος τὸν ἄνετον καὶ αὐτεξούσιον λέγει. οὐ τὸν καλλιχθὺν ἢ τὸν πομπίλον ὥς τινες.]

Ἱερόν τινε κεράσας. ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερὰ τεύξας. Ἱερόντισι ὄνομα πόλεως.

Ἱεροποιός. Ἱεροσόλυμα· ὄνομα πόλεως. Ἱερὸς πόλεμος. δύο ἐγένοντο ἱεροὶ πόλεμοι Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς βουλομένους ἀφελέσθαι Φωκέων τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ Φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν. ὁ δὲ ἕτερος, Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκέων διὰ τὸ ἐν Δελφοῖς

ἱερόν.

ἱερόν. Ἱερὸς λέγεται καὶ ὁ εὐσεβής. Ἱερουργῶ· αἰτιατικῇ. Ἱερουσαλήμ, ὄνομα πόλεως.
ζήτει τὴν ἅλωσιν αὐτῆς ἐν τῷ ἀντίοχεια. Ἱεροφάντης· μυσταγωγός. ἱερεύς. καὶ ὡς οὐ μέλλει
τῷ Ἀθηναίων θεῷ δεῖξαι φλεγόμενον, ἔθηκεν ἑαυτὸν φέρων εἰς τὸ μέγαρον. ἔνθα δή που τῷ μὲν ἱ-
εροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατά γε τὸν τῆς τελετῆς νόμον. ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἔδεισεν. ἐπειδὴ δὲ ἐ-
τόλμησεν οὗτος τὸ τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται καὶ νόσῳ νόσον μακροτάτην. Ἱεροφάντης
οὕτω φασὶ τὸν πρῶτον ὠνομάσθαι ἱεροφάντην. τὸν ἀποφήναντα ἐν τῷ πολέμῳ ἀπόρ[illegible] τι ἱερόν.
Ἱεροφώνων· μεγαλοφώνων. Ἱερῷ ῥείθρῳ· ἤτοι μεγάλῳ. Ἱέρων· οὗτος τύραννος ἦν. ὃς πρῶ-
τον μὲν δι' ἑαυτοῦ κατεκτήσατο τὴν τῶν Συρακουσίων βασιλείαν καὶ τῶν συμμάχων ἀρχήν. οὐ πλοῦτον.
οὐ δόξαν. οὐκ ἔχει περ ἐκ τῆς τύχης ἕτοιμον παραλαβών. καὶ μὴν οὐκ ἀποκτείνας οὐ φυγαδεύσας.
οὐ λυπήσας οὐδένα τῶν πολιτῶν. καὶ διεφύλαξε τὸν αὐτὸν τρόπον. ἔτη γὰρ ν' καὶ δ' βασι-
λεύσας, διετήρησε μὲν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην. διεφύλαξε δ' αὐτὸς τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβούλευτον.
διέφυγε δὲ τὸν ταῖς ὑπεροχαῖς παρεπόμενον φθόνον. ὅς γε πολλάκις ἐπιβαλλόμενος ἀποθέ-
σθαι τὴν δυναστείαν, ἐκωλύθη κατὰ κοινὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. εὐεργετικώτατος δὲ καὶ φιλοδοξό-
τατος ὤν. ἐν περιουσίᾳ δὲ τῇ ζωῇ καὶ δαψιλείᾳ πολλῇ διαγενόμενος, ἐβίωσε πλείω τῶν ϟ' ἐτῶν.
διεφύλαξε δὲ τὰς αἰσθήσεις πάσας καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλαβῆ. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ σημεῖ-
ον οὐ μικρὸν ἀλλὰ παμμέγεθες εἶναι βίου σώφρονος. Ἱερώνυμος· τύραννος γέγονεν οὗτος. τινὲς δὲ τῶν λογο-
γράφων τῶν ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ γεγραφότων, πολλήν τινα πεποίηνται λόγον, καὶ τῶν δει-
νῶν τῶν περὶ τὴν καταστροφὴν αὐτῷ συμβάντων. ὥστε μήτε Φάλαριν μήτε Ἀπολλόδωρον μήτ' ἄλ-
λον μηδένα γεγονέναι τύραννον ἐκείνου πικρότερον. καὶ παῖς παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, εἶτα μῆ-
νας οὐ πλείους τριῶν ἢ δώδεκα ζήσας, μετήλλαξε τὸν βίον. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἕνα μέν τινα ἢ
δεύτερον στρεβλωθῆναι καί τινας τῶν φίλων καὶ τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀποκτανθῆναι δυνατόν. ὑπερ-
βολὴν δὲ γεγονέναι παρανομίας. καὶ παρηλλαγμένην ἀσέβειαν οὐκ εἰκός. καὶ τὸν μὲν τρόπον δια-
φερόντως εἰκαῖον αὐτὸν γεγονέναι καὶ παράνομον φασίν. οὐ μὴν εἰς γε σύγκρισιν ἀκτέον οὐδε-
νὶ τῶν προειρημένων τυράννων. ἀλλά μοι δοκοῦσιν οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις. ἐπει-
δὰν ὑποθέσεις εὐπεριλήπτους ὑποστήσωνται καὶ στενάς. πτωχεύοντες πραγμάτων. ἀναγκάζεσθαι
τά γε μικρὰ μεγάλα ποιεῖν καὶ περὶ τῶν μηδὲ μνήμης ἀξίων πολλούς τινας διατίθεσθαι λόγους. ἔ-
νιοι δὲ καὶ δι' ἀκρισίαν εἰς τὸ παραπλήσιον τούτοις ἐμπίπτουσιν. ὅσῳ γὰρ αὐτῆς εὐλογώτερον
καὶ περὶ ταῦτα τὸν ἀναπληροῦντα τὰς βίβλους καὶ τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον τῆς διηγήσεως εἰς
Ἱέρωνα καὶ Γέλωνα διαγράφει. παρεὶς Ἱερώνυμον. καὶ γὰρ τοῖς φιληκόοις ἥδιον οὗτος. καὶ τοῖς
φιλομαθέσι τῶν παντὶ χρησιμώτερος. Ἱερώνυμος· Καρδιανός. ὃς τὰ ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πραχθέν-
τα συνέγραψε. Καρδία δὲ ὄνομα πόλεως. Ἱερῶς· μεγάλως. Ἱερῶσθαι· φησὶ Θουκυδίδης
νομίσαντες κατά γε δή τινα παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερῶσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ ἱεροὺς νο-
μίζεσθαι καὶ οἷον καθιερῶσθαι. Ἱεσσαί· ὄνομα κύριον. Ἱέσθην· προεθυμοῦντο. ἐπορεύοντο.
Ἵεται· προθυμεῖται. πορεύεται. καὶ ἵετο. Ἰεφθάε· κριτὴς Ἰουδαίας. ὁ ῥυσάμενος τὸν Ἰσρα-
ὴλ ἐκ χειρὸς Φιλισιείμ. ὃς ηὔξατο τῷ θεῷ τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ ὑπαντώμενον καταθύειν. ἐπειδὴ οὖν
τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐπὶ τοῖς νικητηρίοις ὀρχουμένην ἐθεάσατο, ταύτην εὐθέως ἀνεῖλε. διὸ δὴ
αἱ τῶν Ἰουδαίων παρθένοι τετραήμερον αὐτῆς κατ' ἔτος ἐπιτελοῦσι μνήμην. Ἰεχονίας, ὄνο-
μα κύριον. Ἵζανε· καθέζομαι. Ἵζει· καθίζει. ἐκάθητο. Ἵει· πέμπει. ἀφίησιν. ὁ δὲ ἵει ἑ-
αυτὸν εἰς ὕδωρ ψυχρόν. φασὶ γὰρ γῆρας ἀνθρώπων εἶναι τὰ βαλανεῖα. Ἱείη· κατὰ λαιμόν.
Ἰὲς· ἀφιείς. τοξεύων. Σοφοκλῆς ἀποκρινοῦ τίς. κατὰ μὲν τῶν μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς τις, οὐκ
ἂν ἁμάρτοι. κατὰ τοιαῦτα δὲ ἱεὶς τις, οὐκ ἂν πείθοι τὸν ἀκούοντα. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντα ὁ φθόνος ἕρ-
πει. ζητητέον. ἀπὸ τῶν τοξευόντων ἐπὶ μεγάλου σώματος. οἳ οὐχ ἁμαρτάνουσι. πρὸς ὃν τοῖς ἄκουσι τὰς
τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. Ἱείς· ἀφιείς. πάσας δὲ μὴν φωνὰς ἱείς. [illegible]. Ἰή· πα-
ροψιλοῦται. ὅταν μὴ ᾖ ἐν ὕμνῳ. ἐκεῖ γὰρ δασύνεται. ὡς εὐφημίᾳ δὲ κέχρηνται εὐριπίδης τὸ ἰή

κόποι τὸ πλῆθος ἐπαγέρωχα. Ἰή. ἰή. ἰή. προσφώνημά ἐστι καταφρονοῦντος. σημαίνει δὲ μῆκος τοῦτο λεγόμενον. φησὶ γάρ. ὅπου δὲ μέλλεις ἑστὼς εἶναι τῶν θεῶν. Ἰῇ. μιᾷ. μιᾷ φωνῇ. Ἰὴ ἐπὶ μέλλοντος ἀντὶ τοῦ ἔλθοι. Ἰήϊος. ὁ τοξότης. ὁ ἀπόλλων. καὶ ἰήϊε φοῖβε. Ἰηοῦ. βασιλεὺς σαμαρείας. ὃς ἀνεῖλεν ἰεζάβελ καὶ τοὺς υἱοὺς ἀχαάβ. κατὰ τὸ ῥῆμα ἠλιοῦ τοῦ προφήτου. ὃς συναθροίσας πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ ἔφη μετὰ πανουργίας. ἀχαὰβ μὲν ἐδούλευσε τῷ βάαλ ὀλίγα. ἰηοῦ δὲ, πολλὰ δουλεύσει αὐτῷ. καὶ νῦν πάντας καλέσατε πρός με τοὺς προφήτας καὶ ἱερεῖς τοῦ βάαλ ὅτι μεγάλη θυσία τῷ βάαλ. πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἀπολείψῃ οὐ ζήσεται. συναθροισθέντων οὖν ἁπάντων καὶ τοῦ εἰδωλίου πλησθέντος, στόμα πρὸς στόμα ἔφη. ἐρευνήσατε εἴ ἐστι τῶν δούλων κυρίου τίς: καὶ μὴ εὑρεθέντος, ἀπέκτεινε πάντας. καὶ τὸν βάαλ ἐνέπρησε. πλὴν οὐκ ἐφύλαξεν εἰς τέλος πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου. Ἰηΐων. τῶν μετ᾽ ᾠδῆς γινομένων ἢ τῶν λοιμικῶν. ἰήϊος γὰρ ὁ ἀπόλλων εἰς ὃν ἡ ἀγυιὰ τῶν λοιμῶν ἀναφέρεται. ἢ ὅτι ἐπίφθεγμα κοινόν ἐστι καὶ ἀρτέμιδος. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν ταῖς ἀνάγκαις ταύτας ἀφιᾶσι φωνάς. οἱ δὲ, ἀκούουσι τῶν θρηνητικῶν. σοφοκλῆς. οὐδὲ ἰηΐων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες τουτέστιν οὐ περιγίνονται τῶν πόνων. Ἴηλα. ἐδέσμευσε καὶ ἴηλαι ἐπικάμψαι. Ἰηλεμῆσαι. θρηνῆσαι. καὶ ἰηλεμῆσθαι. τεθρηνῆσθαι. Ἵησι. ἀφίησιν. ἐπεὶ μὴ ἐπισχίζοντές τις ξύλα. ὡς εἶδε τὸν κλέαρχον προσιόντα, ἵησι τὴν ἀξίνην. ξενοφῶν. Ἵησι. ἀπόλλει. Ἰησονίδης. ἰάσονος παῖς. Ἰησοῦς. ὁ χριστὸς καὶ θεὸς ἡμῶν. ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ αὐτοκράτορος βασιλέως ἰουστινιανοῦ, ἐγένετο ἀνὴρ ἐπίσημος ἀρχηγὸς τῶν ἰουδαίων. θεοδόσιος ὄνομα αὐτῷ. ὃς πλείστοις τῶν χριστιανῶν γνωστὸς ὑπῆρχε. καὶ αὐτῷ τῷ μνημονευθέντι πιστῷ βασιλεῖ. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους ἐκείνους, ἦν τις ἀνὴρ χριστιανὸς φίλιππος ὄνομα αὐτῷ, τὴν μέθοδον ἀργυροπράτης. οὗτος γνωστῶς εἶχεν πρὸς τὸν θεοδόσιον, καὶ πολλὴν πρὸς αὐτὸν σώζων τὴν γνησιότητα, προετρέπετο αὐτὸν καὶ ἐνουθέτει γενέσθαι χριστιανόν. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ὁ προλεχθεὶς φίλιππος πρὸς τὸν λεχθέντα θεοδόσιον, τοιαῦτά τινα ἔλεγε. τί δή ποτε σοφὸς ἀνὴρ ὑπάρχων καὶ ἀκριβῶς ἐπιστάμενος τὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν κεκηρυγμένα περὶ τοῦ δεσπότου χριστοῦ, οὐ πιστεύεις αὐτῷ καὶ γίνῃ χριστιανός. πέπεισμαι γὰρ περὶ σοῦ ὅτι οὐκ ἀγνοεῖς τὰ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν προλεχθέντα περὶ τῆς τοῦ κοινοῦ ἡμῶν δεσπότου χριστοῦ παρουσίας. παραιτῇ τοῦ γενέσθαι χριστιανός. σπεῦσον οὖν σῶσαι τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. πιστεύων εἰς τὸν σωτῆρα καὶ κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν. ἵνα μὴ ἐπιμένων τῇ ἀπιστίᾳ, κρίσει αἰωνίᾳ ὑπεύθυνον σεαυτὸν καταστήσῃς. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἰουδαῖος παρὰ τοῦ χριστιανοῦ λεγόμενα πρὸς αὐτὸν, ἀπεδέξατο αὐτόν. εὐχαριστίας τε αὐτῷ τοὺς διαλόγους προσήγαγε, καὶ τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο. ἀποδέχομαι τὴν κατὰ θεὸν σου ἀγάπην ὅτι τὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ἐμῆς ψυχῆς σπουδάζεις, ἀγωνίζῃ χριστιανόν με γενέσθαι προτρεπόμενος. διὸ ὡς ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦ τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἐπισταμένου καὶ θεωροῦντος, ἀδόλως καὶ ἀνυποκρίτως καὶ μετὰ πάσης ἀληθείας τοὺς πρὸς σὲ λόγους ποιήσομαι. ὅτι μὲν οὖν παραγέγονεν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκηρυγμένος χριστὸς, ὁ ὑφ᾽ ὑμῶν τῶν χριστιανῶν προσκυνούμενος, πεπληροφόρημαι καὶ ὁμολογῶ τε θαρρητικῶς, ὡς πρὸς γνήσιόν μου φίλον καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν μοι ἀεὶ σπουδάζοντα. ἀλλ᾽ ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ κρατούμενος, οὐ γίνομαι χριστιανός. καὶ ἐν τούτοις καταγινώσκω ἐμαυτοῦ. νῦν γὰρ ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἀρχηγός εἰμι τῶν ἰουδαίων. καὶ τιμῆς πολλῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ παντοίων τῶν πρὸς τὴν ζωὴν ταύτην ἐπιτηδείων ἐν ἀπολαύσει τυγχάνων. ὑπολαμβάνω δὲ ὅτι οὐδὲ ἂν πατριάρχης τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας γένωμαι, ἢ ἀρχὰς μείζονας καὶ ὑπεροχὰς λαμβάνω παρ᾽ ὑμῶν, τοσαύτης θεραπείας ἀξιωθήσομαι. ἵνα οὖν μὴ τῶν δικαίων εἶναι περιττῶν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ ἐκπέσω, καταφρονῶ τῆς μελλούσης ζωῆς. κακῶς τοῦτο ποιῶν. ἵνα δὲ τοὺς λόγους μου ἀληθεῖς τῇ σῇ ἀγάπῃ παραστήσω, θαρρῶ σοι μυστήριον. ὅ ἐστι παρ᾽ ἡμῖν τοῖς ἑβραίοις ἀποκεκρυμμένον δῆθεν, οὐ ἀκριβῶς ἐπιστάμεθα ὅτι ὁ ὑφ᾽ ὑμῶν τῶν χριστιανῶν προσκυνούμενος χριστὸς, αὐτός ἐστιν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν προκεκη-

ρυγμένος

εὑρημένος. οὐ μόνον δὲ ἐκ τῶν προγεγραμμένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν ἐναπογράφου καὶ ἀπο-
κεκρυμμένου μυστηρίου. ἔστι δὲ ὁ λόγος τοῦ μυστηρίου τοιοῦτος. κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἡνίκα ὁ
ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸς ἐκτίζετο, συνήθεια ἦν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἰσαρίθμους τῶν παρ' ἡμῖν
γραμμάτων εἰκοσιδύο τυγχανόντων, ἱερέας ἐν τῷ ναῷ καθίστασθαι. ὅθεν καὶ τὰ θεόπνευστα βι-
βλία, εἰκοσιδύο ἀπαριθμούμεθα. κώδηξ οὖν ἀπέκειτο ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾧ ἀπεγράφετο ἑκάστου ἱερέ-
ως τῶν κβ΄ ἡ προσηγορία καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς μητρός. ἑνὸς οὖν τελευτήσαντος τῶν ἱερέ-
ων, οἱ λοιποὶ συνήρχοντο ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐκ κοινοῦ ψηφίσματος καθίστων ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἕτερον ἱ-
ερέα, πληροῦντες τὸν ἀριθμὸν τῶν κβ΄ ἱερέων. καὶ ἀπεγράφετο ἐν τῷ κώδηκι ὅτι τῇ δεῖνι ἡμέρᾳ ἐτε-
λεύτησεν ὁ δεῖνα ἱερεύς, ὁ υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε. καὶ ἀντ' αὐτοῦ προεχειρίσθη ὁ δεῖνα, ὁ υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε.
τούτου οὖν τοῦ ἔθους κρατοῦντος ἐν τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων, συνέβη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους καθ'
οὓς ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ διέτριβε, τελευτῆσαι ἕνα ἐκ τῶν κβ΄ ἱερέων, πρὶν ἄρξηται ἐμφα-
νίζειν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ διδάσκειν πιστεύειν τοὺς ἀνθρώπους εἰς αὐτόν. συνῆλθον οὖν οἱ λοιποὶ
ἱερεῖς ἐπὶ τῷ ποιῆσαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἕτερον ἱερέα. καὶ ἑκάστου προβαλλομένου τὸν νο-
μιζόμενον αὐτῷ ἄξιον τοῦ γενέσθαι, οἱ λοιποὶ τοῦτον ὡς ἐλλιπῶς ἔχοντα πρὸς ἀρετὴν ἐξ ἧς ὀ-
φείλει καταστῆναι ἱερεύς, ἀπεδοκίμαζον. εἰ γὰρ σοφὸς ἦν, ἤθει τε καὶ βίῳ χρηστός, ἐν ἀγνοίᾳ δὲ τοῦ
νόμου καὶ τῶν προφητῶν ἐτύγχανεν, ἀπρόσφορος ἱερατείας ἐκρίνετο. ἕως οὖν πολλῶν ἱερέ-
ων ψηφισθέντων καὶ πάντων ἀποδοκιμασθέντων, εἷς τις ἱερεὺς ἐγερθείς, ἔστη εἰς τὸ μέσον
καὶ λέγει τοῖς λοιποῖς. ἰδοὺ πολλοὶ ὑφ' ὑμῶν ὀνομασθέντες, ἀνεπιτήδειοι εὑρέθησαν πρὸς ἱ-
ερωσύνην. δέξασθε οὖν κἀμὲ λέγοντα περὶ ἑνὸς ἀνθρώπου ὀφείλοντος προχειρισθῆναι ἀντὶ τοῦ τελευ-
τήσαντος ἱερέως. ὑπολαμβάνω γὰρ ὅτι οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἀπαρεσθήσεται τῷ παρ' ἐμοῦ γινομένῳ ψη-
φίσματι. ἐπιζητούντων δὲ τῶν λοιπῶν ἱερέων, εἶπεν, ὅτι βούλομαι ἐγὼ γενέσθαι ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱε-
ρέως, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν Ἰωσὴφ τοῦ τέκτονος· ὅστις νέος μὲν τῇ ἡλικίᾳ ἐστί, λόγῳ δὲ καὶ βίῳ καὶ ἤθεσι
χρηστὸς κεκόσμηται. καὶ ὑπολαμβάνω μηδένα τινὰ τῶν ἀνθρώπων ὀφθῆναι ἐν λόγῳ ἢ ἐν βίῳ ἢ ἐν ἤθεσι τοιοῦ-
τον, οἷός ἐστιν οὗτος. καὶ ἅμα ὑμῖν πᾶσι τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦτο γνωστὸν καὶ ἀναντί-
ρρητον ὑπάρχειν. ἀκούσαντες δὲ τὸν λόγον τοῦτον οἱ λοιποὶ ἱερεῖς, ἀπεδέξαντο τὸν ἄνδρα καὶ ἐ-
βεβαιώσαντο τὸ ψήφισμα, ἐπιτήδειον εἶναι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον εἰς ἱερωσύνην τὸν Ἰησοῦν εἰρη-
κότες. ἔλεγον δέ τινες περὶ αὐτοῦ μὴ εἶναι ἐκ φυλῆς Λευΐ, ἀλλ' ἐκ φυλῆς Ἰούδα τυγχάνειν, τοῦ Ἰωσὴφ τὸν
υἱὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνοντες εἶναι, ὅτι τοῦτο παρὰ Ἰουδαίοις ἐχρημάτιζε, τὸν Ἰωσὴφ ἐκ φυλῆς Ἰούδα,
οὐκ ἐκ φυλῆς Λευΐ καλεῖσθαι, ἐμαρτύρουν πάντες. καὶ τούτου ἕνεκα, ὡς τῷ δοκεῖν μὴ ὄντα αὐτὸν ἐκ φυλῆς
λευϊτικῆς, ἐκώλυον γενέσθαι ἱερέα. ὁ δὲ τοῦτον ὀνομάσας ἱερεύς, ἀποδείξας περὶ αὐτοῦ ἐπιμι-
κτὸν εἶναι τὸ γένος αὐτοῦ. πάλαι γὰρ ἐν γενεαῖς ἀρχαίαις ἐπιμιξία τις ἐγένετο τῶν δύο φυλῶν, κἀ-
κεῖθεν κατάγεσθαι τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ. τοῦτο οὖν ἀκούσαντες οἱ λοιποὶ ἱερεῖς, συνῄνεσαν τῷ ψηφίσ-
ματι. καὶ κοινῇ βουλῇ πᾶσι τοῖς συνελθοῦσιν ἱερεῦσιν, ἔδοξεν ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντος ἱερέως τὸν
Ἰησοῦν καταστῆσαι. τῆς δὲ συνηθείας ἐχούσης μὴ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ γινομένου ἱερέως ἀπογρα-
φῆναι ἐν τῷ κώδηκι, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἶπόν τινες ὀφείλειν αὐτοὺς προσκα-
λέσαι τοὺς γονεῖς καὶ παρ' αὐτῶν μαθεῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν. λαβεῖν δὲ καὶ κατάθεσιν αὐτῶν, εἰ υἱὸς αὐτῶν ἐστιν ὁ
πρὸς ἱερωσύνην προχειριζόμενος. καὶ ἤρεσε τοῦτο πᾶσιν. ὁ οὖν προονομάσας τὸν Ἰησοῦν γενέσθαι ἱερέα,
ἔλεγε τετελευτηκέναι Ἰωσὴφ τὸν πατέρα Ἰησοῦ· μόνην δὲ τὴν τούτου ζῆν μητέρα. συνῄνεσαν οὖν ἅ-
παντες ἀγαγεῖν τὴν μητέρα αὐτοῦ εἰς τὸ συνέδριον καὶ μαθεῖν παρ' αὐτῆς εἰ μήτηρ τυγχάνει τοῦ
Ἰησοῦ, καὶ εἰ αὐτὴ ἔτεκεν αὐτόν. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀκοῦσαι, ἐξ οὗ ἔτεκε τὸν Ἰησοῦν. καὶ δὴ
τούτου πᾶσιν ἀρέσαντος, ἐκάλεσαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· ἐπειδήπερ ὁ δεῖνα
ἱερεὺς ἐτελεύτησεν, ὁ υἱὸς τοῦδε καὶ τῆσδε, καὶ βουλόμεθα ἀντ' ἐκείνου ποιῆσαι τὸν υἱόν σου Ἰησοῦν, ἔθος
δέ ἐστιν ἀπογράφεσθαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός, εἰπὲ ἡμῖν εἰ ὁ Ἰησοῦς υἱός σου ἐστὶ
καὶ εἰ σὺ ἔτεκες αὐτόν. ἡ δὲ Μαρία ἀκούσασα ταῦτα, ἀπεκρίνατο λέγουσα πρὸς τοὺς ἱερεῖς· ὅ-

τὸ μὲν υἱός μου ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς, ὁμολογῶ· ἐγὼ γὰρ ἐγέννησα αὐτόν· καὶ μαρτυροῦσί μοι οἱ εὑρεθέντ-
ες αἱ εὑρεθεῖσαι γυναῖκες τικτούσης μου αὐτόν. ὅτι δὲ οὐκ ἔχει ἐπὶ γῆς πατέρα, πληροφορίαν λά-
βετε παρ' ἐμοῦ ὡς βούλεσθε. παρθένου γὰρ τυγχανούσης μου, καὶ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ διαγούσης, ἄγ-
γελος θεοῦ ἐγρηγορούσης μου καὶ οὐ καθευδούσης εἰσελθὼν ἐν ᾧ ᾤκουν οἰκήματι, εὐηγγελίσατό μοι ἐκ
πνεύματος ἁγίου τεκεῖν υἱόν· καὶ τὸ ὄνομα ἐνετείλατο καλέσαι Ἰησοῦν· παρθένος τοίνυν ὑπάρχουσα
ταύτην ἰδοῦσα τὴν ὀπτασίαν, συνέλαβον καὶ ἐγέννησα τὸν Ἰησοῦν μείνασα παρθένος μέχρι τῆς
σήμερον. καὶ μετὰ τὸ τεκεῖν με. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἱερεῖς, ἐκέλευσαν ἐλθεῖν μαίας πιστάς. καὶ
ἐπέτρεψαν αὐταῖς πολυπραγμονῆσαι εἰ ἔτι ἀληθῶς παρθένος ἐστὶν ἡ Μαρία. αἱ δὲ, ἐκ τῶν πραγ-
μάτων λαβοῦσαι πληροφορίαν, διεβεβαιώσαντο παρθένον αὐτὴν ὑπάρχειν. παρεγένοντο δὲ καὶ
αἱ παρευρεθεῖσαι τότε θεασάμεναι αὐτὴν τίκτουσαν. μαρτυροῦσαι ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστιν ὁ Ἰησοῦς. ἐκ-
θαμβοι δὲ γενόμενοι οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τοῖς λεγομένοις παρὰ Μαρίας καὶ τῶν προμαρτυρησάντων περὶ τοῦ τόκου αὐ-
τῆς, ἀποκριθέντες εἶπον τῇ Μαρίᾳ. εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ ἵνα ἐκ τοῦ στόματός σου ἀκούσωμεν τί-
νος ἐστί. καὶ τίνος υἱός. ἵνα οὕτως ἀπογραψώμεθα αὐτόν. οὓς γὰρ εἴπῃς ἡμῖν γονέας αὐτοῦ, τού-
τους ἡμεῖς καὶ οὐχ ἑτέρους ἀπογραψόμεθα. ἡ δὲ, ἀποκριθεῖσα εἶπεν. ἐν ἀληθείᾳ ἐγὼ αὐτὸν ἐγέν-
νησα πατέρα αὐτοῦ ἐπὶ γῆς μὴ ἐπισταμένη. ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου ἤκουσα υἱὸν θεοῦ εἶναι αὐ-
τόν. υἱὸς οὖν ἐμοῦ τῆς καλουμένης Μαρίας ἐστί. καὶ υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ μὴ γημαμένη παρθένος ὑ-
πάρχω. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἱερεῖς ἤγαγον τὸν κώδικα καὶ ὑπέγραψαν οὕτως. τῷ δε τῇ ἡμέρᾳ ἐτε-
λεύτησεν ἱερεὺς ὁ δεῖνα. ὁ υἱὸς τοῦ δε καὶ τῆς δε. καὶ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ κοινῇ ψήφῳ πάντων ἡμῶν
ἱερεὺς, Ἰησοῦς. ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ Μαρίας τῆς παρθένου. καὶ οὗτος ὁ κῶδιξ ἐσώθη ἀπὸ
τοῦ ναοῦ σπουδῇ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἁλώσεως τοῦ
ναοῦ καὶ τῶν Ἱεροσολύμων. καὶ ἀπόκειται ἐν Τιβεριάδι. καὶ τὸ μυστήριον τοῦτο ὀλίγοις πάνυ καὶ
πιστοῖς τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἔγνωσται. διὸ καὶ ἐμοὶ ὡς ἄρχοντι καὶ διδασκάλῳ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων
ἀπεκαλύφθη. οὐ μόνον γὰρ ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν πεπληροφορήμεθα ὅτι ὁ ὑφ' ὑμῶν τῶν
χριστιανῶν προσκυνούμενος χριστὸς, αὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ὁ ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ κόσμου
ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς ἥτις καὶ σέσωσται μέχρι τῆς σήμερον καὶ ἀ-
πόκειται ἐν Τιβεριάδι. ταῦτα ἀκούσας ὁ χριστιανὸς παρὰ τοῦ Ἰουδαίου πρὸς αὐτὸν λελαλημένα τῷ
θείῳ ζήλῳ κινηθεὶς ἔλεγε τῷ Ἰουδαίῳ, ὅτι αὐτὸς καὶ παραχρῆμα ἀναφέρω τῷ πιστῷ καὶ εὐσεβεῖ βα-
σιλεῖ τὰ ὑπὸ σοῦ λεγόμενα. ἵνα πέμψῃ ἐν Τιβεριάδι καὶ φανερώσῃ τὸν κώδικα ὃν λέγεις. εἰς ἔ-
λεγχον τῆς ἀπιστίας τῶν Ἰουδαίων. ὁ δὲ Ἰουδαῖος πρὸς τὸν χριστιανὸν ἔλεγε. τί θέλεις κρίμα τῇ
σεαυτοῦ ψυχῇ προσαγαγεῖν καὶ ἀναγαγεῖν τῷ βασιλεῖ. καὶ μὴ τυχεῖν τοῦ σπουδαζομένου. εἰ γάρ
τι τοιοῦτον γένηται, πόλεμος μέγας μέλλει συνίστασθαι. καὶ φόνοι παρακολουθήσουσι. καὶ τό-
τε ἐὰν ἴδωσιν ἑαυτοὺς καταπονουμένους ἐμπρήσουσι τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀπόκειται ὁ κῶδιξ. καὶ
ματαίαν κοπιῶμεν τοῦ σπουδαζομένου ἡμῖν μὴ κατορθουμένου. μόνον ἐκχύσεως αἱμάτων πρό-
ξενοι γενόμενοι. ταῦτα γάρ ὡς γνησίῳ φίλῳ φανερὰ πεποίηκα τῇ σῇ ἀγάπῃ, ἵνα πιστώσῃς, ὅ-
τι οὐκ ἐξ ἀγνοίας παραιτοῦμαι τὸν χριστιανισμὸν, ἀλλ' ἐκ κενῆς δόξης. ταῦτα ἀκούσας παρὰ
τοῦ Ἰουδαίου ὁ χριστιανὸς, καὶ ἀληθῆ εἶναι πιστεύσας τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῦ, τῷ μὲν πιστῷ βα-
σιλεῖ Ἰουστινιανῷ, τὸν τοιοῦτον λόγον οὐκ ἐγνώρισεν ἵνα μὴ τῷ θείῳ ζήλῳ ὁ πιστὸς ἐκεῖνος καὶ μέ-
γας βασιλεὺς κινούμενος, ἐκχύσιν αἱμάτων παρασκευάσῃ γενέσθαι. καὶ ταῦτα μηδὲ τοῦ σπουδα-
ζομένου κατορθωθέντος. πολλοῖς δὲ τῶν γνωρίμων καὶ φίλων τὸν λόγον τοῦτον ἐποίησε δῆλον. ὃν
ἡμεῖς παρὰ τῶν ἀκουσάντων ὑπὸ τοῦ προεξονομασθέντος Φιλίππου τοῦ ἀργυροπράτου με-
μαθηκότες, φροντίδα οὐ μικρὰν ἐθέμεθα, γνῶναι βουλόμενοι εἰ ἄρα ἀληθῶς τοὺς λόγους τού-
τους ὁ Ἰουδαῖος εἴρηκε περὶ τῆς τοιαύτης ἀπογραφῆς. εὕρομεν οὖν Ἰώσηπον τὸν συγγρα-
φέα τῆς ἁλώσεως Ἱεροσολύμων. οὗ μνήμην πολλὴν Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῇ ἐκκλη-
σιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ποιεῖται φανερῶς λέγοντα ἐν τοῖς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτοῦ ὑ-

πομνή

πομνήμασιν ὅτι Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ μετὰ τῶν ἱερέων ἡγίαζε. τοῦτο οὖν εὑρόντες λέγοντα τὸν Ἰώσηπον ἄνδρα ἀρχαῖον ὄντα καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον τῶν ἀποστόλων γενόμενον, ἐζητήσαμεν εὑρεῖν καὶ ἐκ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν τὸν τοιοῦτον λόγον βεβαιούμενον. εὑρομένου οὖν ἐν τῷ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίῳ, ὅτι εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον, καὶ ἀνέγνω Ἡσαΐαν τὸν προφήτην λέγοντα· πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέ με· ἀνελογισάμεθα δὲ ὅτι εἰ μὴ τάξιν τινὰ λειτουργικὴν παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις εἶχεν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, οὐκ ἂν ἐν τῇ συναγωγῇ ἐδόθη αὐτῷ τὸ βιβλίον ἀναγνῶναι εἰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ. οὐδὲ γὰρ παρ' ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἔξεστί τινας ἀναγνῶναι τῷ λαῷ βίβλους τῶν θεοπνεύστων γραφῶν, εἰ μή τις ἐν κλήρῳ καταλέγηται. καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Ἰωσήπου οὖν γραφέντων, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἱστορηθέντων, ἔγνωμεν ὅτι Θεοδόσιος ὁ Ἰουδαῖος τὸ προλεχθὲν διήγημα εἰπὼν τῷ μνημονευθέντι Φιλίππῳ τῷ ἀργυροπράτῃ, οὐκ ἐπλάσατο τοῦτο, ἀλλ' ἀληθῶς ὡς γνησίῳ φίλῳ τῷ Φιλίππῳ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις ἀποκεκρυμμένον μυστήριον ἐθάρρησεν. Ἰητήρ· ὁ ἰατρός. καὶ ἰητρός.

Ἰθαγενής· αὐτόχθων, γνήσιος παῖς. ὁ ἰθὺ καὶ ἀδιάστροφον ἔχων τὸ γένος. Ἀγαθίας· τοὺς γοῦν ἐκ παλαιοῦ οἰκήτορας καὶ ἰθαγενεῖς ἀνέκαθεν ἡγεμόνας τὴν γῆν ἀνανομίσασθαι. Ἰθάκη πόλις. καὶ Ἰθακήσιος ὁ πολίτης. Ἴθανος, ὄνομα κύριον. Ἰθαγενής· ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα γεννηθείς. Ἰθαιμένεα. Ἰθέως· ὀρθῶς. Ἰθεῖα· εὐθεῖα, ὀρθή. οὐ γὰρ ἀφανέως ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης. Ἴθι· ἔρχου, ἢ πορεύου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἴθ' αὖ τί προλαλῶ; πορεύου. νῦν δὲ πειράθητί μοι ἀντιπρολαλῶ· παρακαλῶ ἀττικῶς. ὁ αὐτὸς ἐν Βατράχοις· ἴθι νῦν ἐπειδὴ λημματιᾷς, ἀντὶ τοῦ ἄγε. συνωνυμεῖ γὰρ τῷ δεῦρο, σημαίνει καὶ τὸ ἄγε. Ἴθματα· ἴχνη, βήματα, δικαιώματα, ὁρμάς. τὸ δὲ σὺν ἦ ἐπιδιεκρίθη ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἰθμοῦ. Ἴθορος· παροιμιῶδες. ἐπὶ τῶν παρακελευομένων. Ἰθώμη ὄνομα πόλεως· καὶ Ἰθωμίτης ὁ ἀπ' αὐτῆς. Ἰθύ· ἰθύς. καὶ ἰθεῖα ἐπ' εὐθείας. Ἡρόδοτος· ἐκ μὲν δὴ τῆς ἰθείας στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐδόκεε πέμπειν, ἅτε οἱ δεόντων ἔτι τῶν πρηγμάτων. ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ προφανοῦς παρευθύ. Ἰθύει· αἰτιατικῇ. διώκει. κατευθύνει. ὀρθοῖ.

Ἰθυντήρ· ὁδηγός, κυβερνήτης, χαλινός, πηδάλιον. Ἴθυσεν· ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν. Ἰθυτενές· εἰς εὐθεῖαν τεταμένον. Ἰθύφαλλοι· οἱ ἔφοροι Διονύσου καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ γυναικείαν στολὴν ἔχοντες. λέγεται δὲ φαλλὸς τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον. καὶ ποιήματα δὲ καλεῖται ἃ ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾔδετο μετ' ὀρχήσεως. Ἰθύφαλλοι· οἱ εἰς τοὺς μηροὺς μόνον. ἔχουσι δὲ καὶ ἐν τοῖς τραχήλοις ἐπ' εὐθείας δεσμούμενοι ἐξ ἐρυθρῶν δερμάτων. εἴρηται ἐκ τοῦ ἐπὶ φαλλοῦ. Ἵκανε· παρεγένετο. Ἱκανός· ὁ ἀρκῶν. ὁ γὰρ ἱκάνων, ὅ ἐστι παραγενόμενος, ἤρκεσε πρὸς τὴν ὁδόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσι; καὶ ἱκανὸς ὁ θεός.

Ἱκανῶς ἔχω· γενικῇ, ἀρκούντως. Ἰκαριεύς· δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. Ἱκέσιος· ὄνομα κύριον. Ἴκαρος· ὄνομα κύριον. Ἱκεσία· ἡ ἱκέτευσις. Ἱκέσιος· ἱκετικός. Ἱκέσθην· παρεγένοντο. Ἱκεσίγονος, ὄνομα κύριον. Ἱκέτευμα· τὸ δουλοπρεπῶς παρακαλεῖν καὶ ἱκετεύειν. ὁ γὰρ Αὔγαρος ἀπαντήσας Βαιανῷ προσιόντι καὶ συγγνώμης ἔτυχεν. ὁ γὰρ παῖς λαμπρὸν οἱ ἱκέτευμα ἦν. Ἱκετεύω· αἰτιατικῇ. ἱκετεία, ἡ ἱκεσία. ἱκετεία δὲ ἱκετηρίας διαφέρει. ἱκετεία μὲν γάρ ἐστιν ἣν ποιεῖταί τις διὰ λόγων, ὅταν δέηται συγγνώμης τυχεῖν ἢ ἐλέους. Ἀντιφῶν· περὶ τοῦ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη δείσας μὴ ἐγὼ δακρύσω καὶ ἱκετείαις πειρῶμαι ὑμᾶς ἀναπείθειν. ἱκετηρία δέ ἐστιν ἣν οἱ δεόμενοι κατατιθέασιν ἢ μετὰ χεῖρας ἔχουσιν. Ἱκετηρία· ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ· ἱκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος στέμματι ἐστεμμένος. Ἱκέτης· ὁ δουλοπρεπῶς παρακαλῶν, καὶ δεόμενος περί τινος οὑτινοσοῦν.

Ἱκέσθω· παραγενέσθω. Ἰκμάζω· ὑγραίνω. καὶ ἰκμὰς ἡ ὑγρασία. Ἴκμενον· πορευτικὸν ἄνεμον. Ἱκνοῦμαι· ἔρχομαι. ἱκετεύω. καὶ ἱκνούμενος· παρακαλῶν. Ἰκόνιον ὄνομα πόλεως. καὶ Ἰκονιαῖος. Ἵκοντο· παρεγένοντο. Ἵκου· ἐλθέ. ἀλλ' ὦ τάλαιπωρ' Οἰδίπου κλύων ἐμοῦ, ἵκου πρὸς οἴκους. Ἵκω· καταλαμβάνω. Ἰκρία· ὀρθὰ ξύλα ἢ σανιδώματα τῆς νηός. καὶ τὰ τῶν θεάτρων ἃ ἦσαν καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ἐπὶ ξύλων γὰρ ἐκάθηντο πρὶν

χειν ἢ τὸ θᾶττον ξύλα ἐνδεδεμένον· καὶ οὕτως ὑφεώρων. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· ὥστ' αὐθις εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων ὑποβλέπουσιν ἡμᾶς. πήγματα δὲ ξύλων ἢ τῶν ἡμιτελέστων ἐπιφίστασιν. καὶ ἴκρια προσπήξαντες διαβάθρας παρὰ σφᾶς ἐμηχανῶντο. Ἴκριον. ἰκρίῳ ἰουδαῖοι τὸν σωτῆρα προσηλῶσαι. ἴκριον γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ ζόφῳ κεῖται τοῦ κενοταφίου. Σιμωνίδης· γνώρισμα ἐπιχώριον καὶ νόμιμον ἀττικὸν τῶν ἐπὶ δυστυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐναθλίως ταφέντων. Ἴκταρ, πλησίον. ἐγγύς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. καὶ παροιμία· οὐδ' ἴκταρ βάλλει. εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν. ὥσπερ τὸ διωλύγιον. Ἰκτεριῶσι. τοῖς ἰκτεριῶσι πᾶς χυμὸς δοκεῖ πικρὸς εἶναι. διὰ τὴν ὑγρότητα τὴν περὶ τὴν γλῶτταν, τοῦ τοιοῦτον ἔχειν τὸν χυμόν. οὐ πρῶτον γενομένην, οὐκ ἀντιλαμβάνεται τῶν προσφερομένων. ζητήσειε δ' ἄν τις εἰ πικρὸς ὁ περὶ τὴν γλῶτταν χυμός, ἵνα ὁπηνίκα προσφέρεται τὸ μέλι, ἧττον δοκεῖν πικρὸν εἶναι μεμιγμένον τοῦ γλυκέως καὶ κολάζοντος τὴν ἀμετρίαν τοῦ πικροῦ. νῦν δὲ ὅταν προσφέρηται τὸ γλυκύ, τότε τῆς πικρίας μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται. ἀλλὰ διὰ τὸ ἠρεμεῖν πρὸ τούτου τὴν αἴσθησιν, οὐκ ἀντιλαμβάνεται τοῦ περὶ αὐτὴν χυμοῦ· ἐπειδὰν μὲν δέ τινος προσενεχθέντος κινηθῇ, μᾶλλον αἰσθήσεται τῆς πικρότητος. ὥσπερ οὖν οἱ ὑγρὰν ἔχοντες τὴν γλῶτταν ἧττον αἰσθάνονται, οὕτω καὶ οἱ ἄγαν ξηράν. δεῖ γὰρ παθεῖν τι τὸ αἰσθητήριον ὑπὸ τοῦ γευστοῦ ὑγροῦ ὄντος. τὸ δὲ ἄγαν ξηρόν, ἧττον πάσχει ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ καὶ διὰ πλείονος χρόνου. δηλοῦσι δὲ αἱ κατεξηραμμέναι τῶν βυρσῶν ἐπὶ πολλὺν χρόνον, μὴ πάσχουσαι ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ. Ἴκτερος. νόσος ἐκ χολῆς συνισταμένη. τοὺς ἰκτέρῳ χρωσθέντας ὥσπερ χρυσίῳ. λέγουσι δὲ εἶναι τὸν ὠχρὸν διὰ τὸ ἀπὸ θυμοῦ ἐγειρόμενον. ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων ὠχροὺς καὶ μέλανας ποιεῖν ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων. ἀφ' ὧν καὶ καλοῦνται οἱ ἰκτεριῶντες. ἀπαλλάττονται δὲ πρὸς ὄρνιν τὸν χαραδριὸν ἀποβλέψαντες. καὶ ζήτει ἐν τῷ χαραδριός. Ἰκτῆρας. ἱκετευτικούς. ἴσασθε τοὺς δ' ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους. Ἴκτις. ἰκτίδος. εἶδος ζώου ὡς οἱ κάστορες. ἢ ἔνυδρόν τι ἰχθυοφάγον. καὶ ἰκτιδέα τὸ τοῦ αἰλούρου δέρμα. Ἰκτῖνα. ὄνομα κύριον. Ἰκτῖνος. εἶδος ὄρνιθος, ἁρπακτικοῦ ἐν ἔαρι φαινομένου. καὶ παροιμία· προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοις. ἔαρος γὰρ ἀρχομένου, ἰκτῖνος φαίνεται· ἐφ' ὧν ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο. ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες εἰς βασιλέα. ἴδιον τῶν βασιλέων τὸ ἐξ ἀνθρώπων γονυπετεῖσθαι. ἢ ὅτι τὸ διὰ μεταβολῆς γινόμενον καὶ εἰς βασιλικὴν μετέπεμψε τιμήν. οἱ γὰρ ἰκτῖνοι τὸ ἔαρ σημαίνουσι. οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος προεκυλινδοῦντο προσκυνοῦντες αὐτούς. Ἰκτῖνος. εἶδος ὀρνέου. οὐ γὰρ οἶμαι ῥᾴδιον ἐν γήρᾳ μετατιθεμένῳ διαφυγεῖν τὸν λεγόμενον ἀπὸ τοῦ ἰκτίνου μῦθον. ὃς ὄρνις ὢν ἐπιθέμενος τῷ χρεμετίζειν ἀμφοῖν ἥμαρτεν. ἀγροικίας τε ἅμα καὶ δεξιότητος. Ἰλάδες. οἱ δεσμοί. Ἰλαδόν. ἐν ἀθροίσει ἢ ἴλας. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ. Ἵλαθι. ἵλεως ἔσο. Ἵλαος. ὁ ἵλεως καὶ εὐμενής. Ἱλαπινάζω. εὐωχοῦμαι. Ἱλαπίνας. θυσίας. ἑορτάς. εὐωχίας. Ἱλάριος. ἀντιοχεὺς τῆς ἐν συρίᾳ πόλεως. ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τὰ πρωτεῖα φέρων. ἐπιεικὴς δὲ τὴν φύσιν ὢν καὶ φιλομαθής. καὶ προσέτι ὀξὺς ἐν τοῖς λόγοις καὶ βιβλίων παντοδαπῶν εὐπορώτατος, ὅμως ὀψιμαθὴς ἐγένετο λόγων φιλοσόφων. πολιτεύεσθαι δὲ ἀναγκαζόμενος τὰ κοινὰ πολιτεύματα τῆς πατρίδος, οὐδεμίαν εἶχε σχολὴν πρὸς φιλοσοφίαν. ἐν ᾗ ἦν αὐτῷ δυσάγωγον ἦθος ἐν τῇ νεότητι ἐν σωφροσύνῃ. ὥστε καὶ τοῦτο πολλὴν ἀσχολίαν παρείχετο. οἱ πρὸς καλλίω βίον. ἀλλ' ἐπεὶ τύχῃ σοφώτεροι τούτῳ κατέστη. καὶ ὁ καιρός, ἅμα παρελθούσης ἤδη τῆς ἀκρατοῦς ἡλικίας. ἀτύχημα γάρ τι συνέβη περὶ τὸν οἶκον· ὅπερ ἀτύχημα ἀπέβη κατὰ τὸ ἀληθέστερον. ἡ γὰρ γυνὴ αὐτοῦ τῶν οἰκείων τινὶ συμφθειρομένη κατελήφθη. ὁ οὖν οἰκοφθόρος τὸ ἐπιτήδευμα ῥήτωρ ἐγεγόνει. μόσχος ὄνομα. τυγχάνων δὲ τοῦ Ἱλαρίου τινὸς εὐνοίας καὶ οἰκειότητος, ἄδικος ἐφάνη περὶ τὸν εὐεργέτην. ἑάλω γὰρ συνὼν τῇ γυναικί. καὶ ὃς οὐδὲν βραχεῖς ἐπὶ τῇ συμφορᾷ, πρᾶγμα ἐποίησεν ἀνδρείας τε καὶ φρονήσεως ἐχόμενον. τὸν μὲν ἄνδρα παραλαβών, ἐξέσχεν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα· ἐξέστη δὲ τοῦ σφετέρου κλήρου, ἐφ' ᾧτε κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον βουλεύειν. αὐτὸς δὲ καὶ τὸ ἄπαιδα βίον τῇ γυναικὶ συμβεβίωκεν, ἀπολιπὼν τὴν πατρίδα, μετεσκευάσατο τὸν βίον πρὸς τοὺς φιλοσόφους. εἰς καρίαν τε καὶ λυδίαν μεταναστάς, ἀθήναζε δὲ ἀφικόμενος, ἐβούλετο τοῦ πρόκλου ἀκροάσασθαι καὶ λόγων φιλοσόφων. ὡς δὲ ἐπήγγειλεν αὐτοῦ τὴν τρυφὴν ὁ πρόκλος ἀκηκοὼς

αὐτοῦ

αὐτὸν ἐληλυθέναι μετὰ τῶν παλλακίδων καὶ τῆς συνήθους ἔτι ἐνδιαιτήσεως, ἀναχωρήσας ἀθή-
νηθεν. ὁ ἱλάριος, ἄλλον μετεδίωκε ζόφον ὠφελείας τὸν συμμετρότερον ἢ κατὰ τὸν πρόκλον.
Ἱλάριος. ὁ ἐκ φρυγίας ἐπὶ ἰοβιανοῦ βασιλέως ῥωμαίων. ἐς παιδείαν μὲν τὴν ἄλλην οὐ γνώριμος.
κοινωνεῖν δὲ αὐτῷ θεὸς ἐδόκει τῆς τοῦ μέλλοντος προγνώσεως ὥστε τὴν μαντικὴν ἄριστος. Ἱλαρίων
ἱλαρίωνος. Ἱλαρός. εὔχαρις. ἀστεῖος ἡδύς. ἀππιανός. συνέβη ἱλαρᾶ καὶ θορύβου χωρὶς τῷ πα-
ρεστηκότι αὐτὸν καὶ θαρρεῖν ἐκέλευεν. ἐπέπρεπε δὲ αὐτῷ μάλιστα τὸ τῆς ψυχῆς ἱλαρόν. Ἱλα-
ροῖς. ἀφορῶντες τὴν πόλιν ἱλαροῖς τοῖς προσώποις, εὔθυμοι τὴν τελευτὴν προσδέχεσθαι ἔλε-
γον. Ἱλαρώτερος. εὐπροσωπότερος. Ἴλας. ἀπίλας. ἢ τάξεις. καὶ ἰλάρχας. ταξιάρχας. ἴλη, ἡ
συστροφή. καὶ τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. Ἱλὰς τὸ σχοινίον. καὶ ἱλάσι τοῖς δεσμοῖς. Ἱλάσθητι. δοτικῇ.
Ἵλαός μοι γένοιο. Ἱλάσκεσθαι. ἐξιλεοῦσθαι. Ἱλάσκονται. περὶ τὸν αὐτὸν εἰλοῦνται τὸ περι-
ὲν κύκλῳ πλανῶνται. Ἱλασμός. εὐμένεια. πραότης. συγχώρησις. καὶ διαλλαγή. Ἱλα-
στήριον. θυσιαστήριον. Ἱλεδανοὶ οἱ δεσμοί. Ἰλεός. ἡ καταδύσις τοῦ ὄφεως. ὁ φωλεός. σημαίνει δὲ καὶ
ὄνομα νόσου περὶ τὰ ἔντερα γινομένης. Ἱλεοῦμαι. αἰτιατικῇ. Ἵλεων. πρᾶον. καὶ ἵλεως τὸ ἀττικὸν εὐ-
μενής. Ἱλευτήριον. ἱλαστήριον. Ἰλεύς, ὄνομα κύριον. Ἴλλειν. συνέχειν. Ἴλη. σύστημα. συστροφή.
τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. κυρίως δὲ φάλαγξ. μία δὲ ἐκκλησία ἀνδρῶν ἴλη. τῆς ὑπασπιδίου κόσμου φερέτω σο-
φοκλῆς. καὶ αὖθις. ὅτε δὲ ἴλη τῶν καταφράκτων ἱππέων ὑπὸ τοὺς οὐδύντας ὁ στρατοφύλα-
ξ κατερράγη. Ἱλήκοις. ἵλεως καὶ εὐμενὴς γένοιο. ἐν ἐπιγράμματι. ἱλήκοις διόνυσε τεῆς ἀμέλη-
σα χορείης. Ἰλιάς. τὸ πλῆθος. ἰλιὰς κακῶν. ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν, λιβυνοί. ὄνομα ἔθνους. Ἰλιγ-
γιᾶν. ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στροφὸς γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος. καὶ τοῦτο καλοῦσιν ἰλιγγιᾶν. καὶ ἴλιγγον τὸ
πάθος. ἴσον δὲ ὅτι εἰλιγγιῶ διὰ διφθόγγου. ἴλιγγος δὲ διὰ τοῦ ι. Ἰλιεύς. ὁ ἀπὸ τοῦ ἰλίου τῆς πόλεως.
καὶ ἰλιέων. Ἰλιάς. ἀθηνᾶ. ἡ παρὰ ἰλιεῦσι τιμωμένη. Ἰλλίζω. διανεύω. Ἴλιον. ἡ τῆς φρυ-
γίας πόλις ὅτε τὰ κατὰ τοὺς ἀργοναύτας ἐπράχθη, τηνικαῦτα παρ᾽ ἕλλησιν ἐχρημάτιζε καὶ
ἡ ἐρυθραία σίβυλλα. κατὰ δὲ τὴν φρυγῶν χώραν τρὼς ὁ πατὴρ ἴλου, καὶ γανυμήδης ἐβασίλευσεν.
κτίσας τὴν μὲν τροίαν εἰς ἴδιον ὄνομα. τὸ ἴλιον δέ, εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ πληρώσας τὰς πό-
λεις, πάντας τοὺς τοπάρχας ἐν τοῖς ἐγκαινίοις προσέταξε δέχεσθαι πλὴν ταντάλου τοῦ βασιλέως τῆς θρᾳ-
κης. καὶ μετά τινα χρόνον, ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ γανυμήδην τὸν ἀγαπώμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ σφό-
δρα, θυσίαν ἐπάγειν. καὶ δῶρα τῷ εὐρωπαίῳ διὶ ὑπὲρ εὐχαριστίας δεδωκὼς αὐτῷ ἄνδρας ν΄. νομί-
σας οὖν ὁ τάνταλος ὅτι κατάσκοπος ἐπέμφθη τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐκράτησεν αὐτὸν πρὶν ἢ κατα-
λαβεῖν τὸ ἱερόν. καὶ μαθὼν τὴν αἰτίαν ἐθεράπευσεν. ὁ δέ, μικρὸν διατρίψας καὶ νόσῳ περιπεσών,
ἐτελεύτα. λυπηθεὶς δὲ ὁ τάνταλος, αὐτὸν μὲν ἔθηκεν ἐν σορῷ. τοὺς δὲ σὺν αὐτῷ ἀπέστειλεν ἀπαγγέ-
λοντας τῷ πατρὶ τὸν ἐκείνου θάνατον. οἱ δὲ ποιηταὶ ἁρπαγῆναι τὸν γανυμήδην ὑπὸ τοῦ διὸς ἔγραψαν
διὰ τὸ ὀξὺ τοῦ θανάτου μυθολογήσαντες. Ἰλισσός. ὄνομα τόπου καὶ ποταμοῦ. Ἰλλόμενος. δεσμού-
μενος. Ἰλλόν. στρεβλὸν στραβὸν ἢ τυφλόν. ἀριστοφάνης. ἴλλος γεγένημαι. ὀδοῦσί που καὶ τὸ παλι-
θυντικὸν ἴλλοι. Ἴλλος. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν μάγιστρος ζήνωνος. Ἰλλοῦσον. ἀντὶ δὲ ἰλλοῦσον
φθορέα ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου πυτέσιν ἐσφήκαν. Ἰλλώπτειν. ἐν ἐπιγράμματι. τὸ γλυ-
κερὸν καὶ ἦλυ κατιλλώπτοντι παρ᾽ ἵππῳ. Ἰλλυριοί. βάρβαροι θρᾳκικοί. οἱ δέ, προσίδδες αὐτοὺς
φασίν. καί φησιν. ἀριστοφάνης. ἰλλυριοὶ κεκραγότες. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες. κε-
κραγότες οὖν διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κεῖται δὲ ὅτι τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς
ὀδοῦσι γινόμενος. Ἰλύς. βόρβορος. καὶ ἰλύς τὸ πληθυντικόν. Ἰλυσπώμενοι. συνειλούμενοι. εἰς τέρ-
μα βορῆν ἐμπεσόντα. καὶ ἰλυσπώμενον ἕως τεθνάναι. Ἰλυοῖσι. ταῖς καταδύσεσιν. ἕρπει γὰρ αἳ ἰλυ-
οῖσιν ἐνεκρύφθεν. Ἱμᾶν καὶ ἱμεῖν. ἀντλεῖν. ἀνέλκειν. ἀνασπᾶν. Ἱμάντες λαῦροι. δεσμοί. ἱ-
μάντι τε πολλάδεξω δεθῆναι ἐν τειχισμένῳ ἑκάστῳ ἀνδρί. Ἱμάντωσις. δέσις ξύλων ἐμβαλλομέ-
νων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι. Ἱμάς. ὁ λῶρος. Ἵμασεν. ἐμάστιξεν. Ἱμάσθλην. μάστιγα. ἐν ἐ-
πιγράμματι κώπην δ᾽ ἀμαρηνὸς ἱμάσθλην. Ἱμάσσω. πλήσσω. πατάσσω. Ἱματίδιον. τὸ μι-
κρὸν ἱμάτιον. Ἱματισμένος. ἱμάτια ἐνδεδυμένος, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα διὰ τοῦ ι.

Ἱμαντισμός· ἐλασθείς. Ἴμβρασος, ὄνομα κύριον. Ἱμαῖον ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῇ ἀντλήσει λεγόμενον παρὰ τοῖς ἱμῶσιν. οἱ δὲ, τὸ μυλωθρικόν. καί πού τις ἀνὴρ ὕδατι χρεῖος ἱμαῖον ᾄδει. καλλίμαχος ἐκάλη.

Ἱμαῖος· ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή. δηλοῖ δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Ἱμέρα, ὄνομα κύριον. Ἱμεραία· γραῦς τις ἢ πόλις. ἐν δὲ τούτων νόσοι καὶ ζόφων ἀπορίαι τὴν Ἱμεραίαν κατέσχον. Ἱμεραῖος· ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως Ἱμέρας. Ἱμέριος· Ἀμεινίου ῥήτορος προυσιάδος τῆς Βιθυνίας, σοφιστὴς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ βασιλέως· ἀντιπαιδεύσας Προαιρεσίῳ ἐν Ἀθήναις. ὕστερος ἐπιληψίας ἐν γήρᾳ. ἔγραψε μελέτας. Ἱμερία· πλόκαμος. Ἱμερόεντα· ἐράσμια. λέλεκται ἐν ἐπιγράμματι· αὐτίς οἱ Κυθέρεια τὸν ἱμερόεντα παρὰ μαστῶν κεστὸν ἔδωκεν ἔχειν. καὶ ἱμερόεις ὁ ἐπιθυμητικός. Ἵμερος· ἡ ἐπιθυμία. ἵμερος αὐτὸν εἰσῆλθε διὰ πυρὸς ἰδεῖν Μαρκέλλου νεκρόν. Ἱμερτής· ὁ ἐπιθυμητής. Ἱμερτός· καλός· ἐπέραστος· ποθεινός. Ἱμείρω γενικῇ. καὶ ἱμείρομαι γενικῇ. ἐπιθυμῶ. τὸ ἱμείρειν τοῦ βίου καὶ φιλοζωεῖν τῆς μεγίστης ἀγνοίας ἐστὶ σημεῖον καὶ κακίας. Ἱμητόν· τὸ ἀντλητόν. ἱμονιὰ δὲ τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον. οἱ δὲ ἄβαροι ἐχώρουν ἵνα ὁ Δάναρις ἔρρει ποταμός. Ἱμονιά· τὸ δὲ φρέαρ ἅτε ὀρεινὸν ὄν, κοῖλον ἦν καὶ βαθύ· ὥστε δεῖν ἱμονιᾶς μακρᾶς. οἱ δὲ αὐτὸ τὸ ἀντλητήριον παρὰ τὸν ἱμάντα. Ἱμονιοστρόφου μέλη· ἱμονιὰ καλεῖται τὸ ἀντλητήριον τῶν φρεάτων. ἱμαῖον δὲ τὸ ᾆσμα. ἱμονιοστρόφου δὲ τοῦ εὐτελοῦς. Ἱμονιᾶν· ἀποπατεῖν. ἀπὸ τοῦ μακρὰ χέζειν ἀπὸ τοῦ σχοινίου διὰ τὸ ὕδατα ἀρύεσθαι. ὃ καλοῦσιν ἱμονιάν, καὶ ἀείσοφοι. πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη. ἦδον δὲ ᾆσμα οἱ ἀντλοῦντες ἱμαῖον. Ἱμῶσα· τεμίζουσα ἀντλοῦσα. Ἵνα· ὅπου. ἀντὶ τοῦ ἐν ᾧ. ἐπεὶ τοῦ μόνου δὲ οὐκ ἦν ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν. καὶ Αἰλιανός· ἀντὶ τοῦ ὅπου. ἵνα ἐπιμαχώτατον τοῦ τείχους ἐφαίνετο, ἐστρατοπεδεύσατο. ἵνα δὲ τὴν δύναμιν αἰτιατικῇ. ἐστὶ ψιλοῦται καὶ περισπᾶται ἀπὸ τοῦ ἴς ἀθείας.

Ἵνα τοῦτο χρεὼν ἦν ἄν· ἵνα μὴ ῥέξωμεν ὧδε. Ἵνα πόλις. Ἵνα μή σε βάψω βάμμα σαρδιανικόν, τουτέστιν ἵνα μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω τῷ βάμματι μαστίξας. οἷον ἵνα μή σε φοινίξω. νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. γίνονται δὲ ἐν αὐτῇ πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. βούλεται οὖν δηλοῦν ἵνα μή σοι πληγὰς ἐντρίψω. ἐν Σαρδοῖ γὰρ τῆς Ἰταλίας, βάμματα πυρρὰ γίνεται. Ἵνα μὴ φάγῃ σκόροδα. μηδὲ κυάμους. τουτέστιν ἵνα μὴ δικάσῃ. μηδὲ πολεμήσῃ. εἰς γὰρ τὸν πόλεμον ἔφερον σκόροδα. οἱ γὰρ δικασταὶ ἔτρωγον κυάμους ἵνα μὴ κοιμηθῶσι. Ἰναρεῶ. Ἰνασῶ· ἰσχὺν παρέχω. Ἰνάχειον ἄστυ· τὸ τοῦ Ἰνάχου. Ἴνδακος, ὄνομα κύριον. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλέως. λαμπρὸς τὴν τόλμαν. καὶ τοῖς ποσὶ χρήσασθαι δυνατώτατος· χειρῶν δὲ τῶν ἀριστερῶν ἀμείνων. ταχυτῆτι ποδῶν διαφέρων. Ἀχιλλεὺς γὰρ καὶ Ἀσώπου. καὶ Χρυσομάλλου καὶ Ἐχίονος καὶ εἴ τις ἕτερος ἐπὶ ποδῶν ὠκύτητι διεβεβόητο, ὠκύτατος ἦν. οὗτος γὰρ ἐξεφαίνετο ὁ Ἀλίωρ καὶ ἠφανίζετο αὖθις οἷάπερ ἀστραπὴ κατὰ κρημνῶν οὐ τρέχοντι μᾶλλον ἢ πετομένῳ ἐοικώς. ἣν γὰρ ἡ κέλευθον αἰὲρ δι' ἵππων ἀμαξῆς αὐθημερὸν οὐκ ἔσθ' ἐνδρᾶσαι, τοῖς ἰδίοις αὐτὸν ποσὶν ἰσχυρίζοντο ἀναλγήτως διατρέχειν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἑρύματος χέρεως, διὰ μιᾶς ἐφοίτα ἐς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ πάλιν τῇ ἑξῆς εἰς τὸ ῥηθὲν εἰσῄει τὸ φρούριον. ἐν δὲ τούτῳ αὖθις μηκύναι τὴν ἀπαύλησιν δεόμενος διὰ μιᾶς ἡμέρας εἰς Νεάπολιν ἐγίνετο. Ἰσαυρίας. Ἰγγρυσία παρὰ Ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον. ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. Ἴνδακος.

Ἰνδάλλεται· καταφαίνεται· ὁμοιοῦται. Ἰνδάλματα· φαντάσματα· ὀνείρατα· ἃ περὶ μὴ παρόντα ὑπονοεῖ τις. ὁμοιώματα· ἀπεικονίσματα. Αἰλιανός· ὁ ψευδὲς ἰνδάλματος ἱερῶ ὄναρ ἐπιτάσσει λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίου. Ἰνδικτιών, καὶ ἴνδικτος λέγεται. Ἰνδοί, ἔθνος βάρβαρον. κατὰ δὲ τὸν πόλεμον ἦσαν αὐτοῖς σημαῖαι τῶν ἱππέων καθ' ἑκάστην χιλιοστὺν δράκων ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος. οὗ ἀργυρᾶ μὲν ἡ κεφαλὴ πεποίηται, σκληρόβων ὀδόντων καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα, σηρικὸν ὕφος ἦν εἰς τε μῆκος καὶ βάθος. καὶ τὸ ποικίλον τοῦ χρόας, εἰς ἀληθινὸν δράκοντα. τούτους φέρων ἱππεύς, μετεωρίσας εἰς τὸν ἀέρα τὴν κάμακα, ῥύμῃ δὲ ἵππον διώκει, καὶ ἐμπίπτει μὲν ὡς περ εἰκὸς ἐλαυνόμενοι βίᾳ τὸ πνεῦμα. εἰλούμενον δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ κοίλου ὕφους, καὶ διέξοδον εὑρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον, κυμαίνεται εἰς τὸν ἀέρα, καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἐστί, πάσας ἑλίσσει στροφὰς ὥσπερ ὁλκὸς δράκοντος

ἀληθι

ἀλυθινοῦ. Ἰνδοὶ, οὔτε σώματα οὔτε χρήματα συνεμάχεσαν τῷ ῥωμαίων τῷ βασιλεῖ, οὐ γὰρ
ὅσιον αὐτοῖς πολεμεῖν πρὸς ἄνδρας ἀδικουμένους. Ἰνδὸς, ὕδρα, καὶ ἰνδικὴ ἡ πλεκτικὴ
ἐστί. Ἵνα εἰδῇς. ἵνα μάθῃς. εἰδῶ περισπωμένως. ἵνα εἰδῆτε. ὅπως μάθητε. ἀλλὰ τοῦτον μὲν τὸν χρό-
νον ἵνα δῶσιν δίκην οὐκ εἰς μακρὰν ἵνα εἰδῆ θεῖος ἐστι ζόφος ἀνδρῶν ὀξυθύμων τισὶ δικαίων καὶ βλε-
πόντων κάρδαμα. Ἰνίον ἀπὸ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως ἐπὶ τὰ πλατέα νεῦρα. ἃ δὴ τὴν ἰ-
σχὺν ἡμῶν ἔχειν δοκεῖ. Ἶνις. ὁ υἱός. ὁ υἱός. Ἶνις. τοὺς ἑτέρους καὶ ἶνις χώρα. Ἰνοῖ ἀρχή.
αὕτη δύο παῖδας ἔσχε. λέαρχον καὶ μελικέρτην οἳ κατεβλήθησαν ὑπὸ ἀθάμαντος. ὕστερον δὲ
ἐκλήθη λευκοθέα. Ἰνώ. ὄνομα θεᾶς. Ἰνωπὸς ὄνομα ποταμοῦ ἐκ μὲν λευκῆς δὲ ἰνωποῦ κατὰ χρόα
ῥαθιδὸς οἴκους. Ἰνυφὸ ὄνομα κύριον. Ἰννοὶ οἱ κολοβοὶ τῶν ἵππων. γάννοι δὲ οἱ κολοβοὶ τῶν ἀν-
θρώπων καὶ γαννόφυεις. ἰνοῖ κρεμαμένην περὶ ποδῶν. εὐριπίδης. Ἴξαλος. ἐπιθετικὸς ἐν ἐπι-
γράμματι. ἴξαλον εὐσκάρθμω λόχμιον ὑλοβάταν πανὶ φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα
χαράκ' ἐκεῖνον ὑπνώοντα τόνδε ἀνέθηκε ζάγρη ἔτ' αὖθις. ἴξαλος δέ, ἀγραύλοιο διὰ ζυγὸς ἴξαλον αἰ-
γὸς δὺς ἐπιχωρίοις ἐπιφόμενα πεδίλοις. Ἰξὸς. καὶ ἴξον. οἱ οἱ ἴξον καὶ λευκὰ ἐδίωμεν. Ἰξευτής. ὁ
ἰξευτικὸς. ὁ δὲ ἰξοῦ τὸ ὄρνεα δὲ θήρας ὢν εἰ κολλητικός. Ἰξιονίδης ἀπὸ ἰξίου. Ἰξίων. Ἰξώδης. Ἰξί-
ωνος ἠράσθη πρὸ ἥρας. ὁ δὲ τῷ σφάλματι τῷ διὶ ὃς βουληθεὶς τοῦτο γνῶναι ἐξομοιοῖ νεφέλην τῇ ἥρᾳ καὶ ἐσ-
τρόφη ἰξίων μιγνυμένῳ ὀργισθεὶς ὁ ζεὺς κολάζει αὐτὸν τροχῷ δι' ἀπείρου ἀεὶ φερομένῳ καὶ ἀνα-
κυκλουμένῳ. Ἴξιρος ποταμός. Ἴξος. ᾧ χρῶνται εἰς ἄγραν τῶν πτηνῶν. Ἰξὺν τὴν ὀσφὺν
ἀπὸ τοῦ ἰοῖ ψυχόμενον χαλᾶσθαι καὶ ἰξύας. τουτέστι τὴν ῥάχιν. καὶ αὖθις ἤνεγκεν τὰς ἱεροὺς δὲ ἰξύος ἀ-
χέτα μολπᾷ τέττιξ, οἰονόμοις τερπνότερον χέλυος. Ἰόβακχος, ὄνομα κύριον. Ἰόβας.
ἰόβ λίβυς καὶ μαυρούσιος βασιλεύς. ὃν λαβόντες καὶ μαστιγώσαντες, ὑπὸ μὲν τεύσαντες ῥωμαῖοι. ἀπὸ μὲν
αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν παιδείαν. ἐπὶ αὐγούστου καίσαρος καὶ τὴν κλεοπάτρας θυγατέρα σελήνην ὑπ' ἐκ τοῦ
καίσαρος γαμβροῦ γενομένην ἐπεποίητο γυναῖκα εἰλήφει. συνήκμαζε δὲ αὐτῷ δίδυμος ὁ χαλκέντερος
καὶ πολλὰ γράψας καὶ ζῶν τε ἔγραψε πάνυ πολλά. Ἰοβάτης, ὄνομα κύριον. ὁ πατὴρ σθενε-
βοίας. ὃς ἐπέζα τὰ γράμματα περὶ τοῦ ἀνελεῖν τὸν βελλεροφόντην. Ἰοβιανὸς βασιλεὺς ῥω-
μαίων ὀρθόδοξος ὃς ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα πολλὴν ἐποιεῖτο τῶν ἐκκλησιῶν. καὶ τοὺς ἐν ἐξορίαις
ἐπισκόπους πάντας ἀνεκαλέσατο. τῷ τε ἁγίῳ ἀθανασίῳ ἀπέστειλε τῆς ἀμωμήτου πίστεως
ἔγγραφον αὐτοῦ σημαίνουσαν τὴν ἀκρίβειαν ὁ δὲ, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πλήρη ὀρθοδοξίας. οὗτος με-
τὰ ἰουλιανὸν ἦρξεν. ὃς ἡνίκα ἰουλιανὸς αἵρεσιν τοῖς στρατευομένοις ἐτίθει, θύειν ἢ ἀποστρατεύ-
εσθαι, μᾶλλον τὴν ζώνην ἀποθέσθαι ἐβούλετο. ἐλθὼν δὲ ἐς νίσιβιν πόλιν πολυάνθρωπον, δύο
μῆνας ἐνδιατρίψας αὐτῇ ὅσα πρὸ εἶχε χρήματα καταναλώσας. τοῖς ἐνοικοῦσι μηδενὸς μετα-
δοὺς ἢ λόγου φιλανθρώπου. ἦν δ' ἐξ ἕως ἀγαθῆς ἄνθρωπος οὐ διὰ τὴν οἰκείαν ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ πα-
τρὸς δόξαν ἐς τοσοῦτον ἀρχῆς προελθών. ἦν μὲν γὰρ οὐδὲ παντάπασιν ἀσθενὴς τὸ σῶμα οὔ-
τε πολεμικοῖς ἔργοις ἀγύμναστος. ἀμελέτητος δὲ ὢν καὶ ἄγευστος παιδεύσεως, καὶ ὑπεκεχύ-
σιν διὰ ῥαθυμίαν ἠμαύρου καὶ ἠφάνιζεν. οὗτος μετὰ ἰουλιανὸν ὡς εἴρηται τῆς ῥωμαίων βασι-
λείας ἐγκρατὴς γενόμενος, πάντων καταφρονήσας, ἔσπευδε τοῦ συμβάντος αὐτῷ ἀξιώματος
ἀπολαῦσαι. καὶ φεύγων ἐκ περιστάσεως, ἔσπευδε γενέσθαι τῶν ῥωμαίων ἐθῶν ἐντὸς εἰς ἐπίδειξιν τῆς
τύχης. καὶ τὴν νίσιβιν πόλιν τοῖς πέρσαις πάλαι ῥωμαίοις ὑπήκοον ἐκδίδωσιν. ἀπέσκωπτον
δὲ αὐτὸν ᾠδαῖς καὶ παρῳδίαις. καὶ τοῖς καλουμένοις φαμώσοις διὰ τὴν τῆς νισίβιδος προδοσίαν. ὁ
δὲ ἰοβιανὸς ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κινηθεὶς, τὸν ὑπὸ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως κτισθέντα ναὸν χα-
ρίσαντα ἐς ἀποθέωσιν τοῦ πατρὸς τραϊανοῦ, παρὰ δὲ τοῦ ἰουλιανοῦ κατασταθέντα βιβλιοθήκην εὐνού-
χῳ τινὶ θεοφίλῳ κατέφλεξε σὺν πᾶσιν οἷς εἶχε βιβλίοις, αὐτῶν τῶν παλλακίδων ὑφαπτουσῶν με-
τὰ γέλωτος τὴν πυράν. οἱ δὲ ἀντιοχεῖς ἠγανάκτησαν κατὰ τοῦ βασιλέως καὶ τὰ μὲν ἀπέρριπτον τῶν
βιβλίων ἐς τὸ ἔδαφος. ὥστε ἀναιρεῖσθαι τὸν βουλόμενον καὶ ἀναγινώσκειν. τὰ δὲ τοῖς τοίχοις προσεκόλλι-
ζον. ἦν δὲ τοιαῦτα ἢ λυθεὶς ἐκ πολέμου ὃς ὤφειλεν αὐτὸ θολέσθαι. καὶ διὸ παιδὸς ἄρας καὶ τὰ ἑξῆς

καὶ εἰ μὴ ἔγνωσε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω χλαῖνάν τε δὲ χιτῶνά τε καὶ δῶ ἀμφικαλύπτειν· αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοῶς ἐπιστρέψας ὀπίσω. γραῦς δέ τις μέγαν καὶ καλὸν αὐτὸν θεασαμένη, μαθοῦσά τε νέον ὄντα εἶναι, ἐφθέγξατο ὅσον μῆκος καὶ βάθος ἡ μωρία. καὶ ἄλλος δέ τις ἰδιώτης ἀποτολμήσας μεγάλῃ τῇ φωνῇ βοῆσαι ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ, γέλωτα παρέσχε πᾶσιν ἐπῶν· κεραὲ καὶ ψυχρὰ τῇ ἡλικίᾳ αὐτοῦ. καὶ εἰ τραχεῖαν ἄτοπα εἰ μὴ σαλούστιός τις ἔπαυσε τὴν στάσιν. ὁ δὲ Ἰοβιανὸς χειμῶνος ὄντος ὡδοιπόρει ἐπὶ Κιλικίαν καὶ Γαλατίαν, καὶ ἐν Δαδαστάνοις ἀπέθανε μύκητας πεφαρμαγμένον φαγών. τὴν δὲ ἡγεμονίαν κοινὸς καὶ ἐλευθέριος ἔδοξεν εἶναι. ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Παλαιστίνης· ὃς λίβελλον ἔγραψε περὶ ὀρθοδόξου πίστεως, ἀποδεχόμενος τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον. Ἴορις παρ' Ἰταλοῖς ὁ Ζεύς. Ἰόβιοι καὶ Ἑρκούλειοι ὀνόματα ταγμάτων. τάγματα γάρ τινα διδύμοσιν ἐπώνυμα. Ἴορις γὰρ παρ' Ἰταλοῖς ὁ Ζεύς, Ἑρκούλης δὲ ὁ Ἡρακλῆς. Ἰοβόλος· ὁ ὄφις. Ἰώδας, ὄνομα κύριον. Ἰοδόκη· βελοθήκη.

Ἰόεντα σίδηρον, ἢ τὸν μέλανα. ὡς ἰοειδέα πόντον, τὸν μέλανα. βέλτιον δὲ εἰς ἰοὺς ἀθροίζοντα. Ἰοειδὲς, τὸ μέλαν καὶ ἰοειδής. Ἰοθόρ· ὁ πενθερὸς Μωυσέως. Ἰοκάστη, ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Οἰδίπους.

Ἰόλαος, ὄνομα κύριον. Ἰόλαος ἥρως τις τιμώμενος παρὰ Ἀθηναίοις. Ἰόλεως ἢ ἀττικῶς. Ἰόλκα.

Ἰόλη, ὄνομα κύριον. Ἴομωρος. Ἰονθάνθος. Ἴονθος ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀνθεῖν. Ἰόνιον πέλαγος ὁ νῦν Ἀδρίας καὶ Ἰόνιος κόλπος. Ἰόντες· πορευόμενοι.

Ἰόπη, ὄνομα κύριον. Ἰόππη ὄνομα τόπου. Ἰορδάνου ῥεῖθρα. Ἰορδάνης· ὁ ποταμὸς. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συμμίγνυσθαι δύο ἅμα ποταμοὺς· Ἰὸρ καὶ Δάνην. Ἰόρτιος, ὄνομα κύριον. ὁ τοίνυν Ἰόρτιος οὐκ ἔχων ὅτι πάθοι ἑαυτὸν θεραπεύσαι τῆς σιγῆς γενομένης εἶπεν· ἐννοεῖτε ὦ φίλοι συμπόται ὡς στρογγύλη ἐστὶν ἡ τράπεζα καὶ ἄγαν περιφερής. ἐπὶ τοίνυν τῇ ἀκράτῳ κολακείᾳ, ὥστε τὸ εἰκὸς, τέλως κατεγελάσθη. Σιδώνιος γὰρ ἦν καὶ οὐ στρογγύλη ἦν ἡ τοῦ Μαικήνα τράπεζα. Πλούταρχος. Ἰοστέφανοι· Πίνδαρος αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Ἰότητι βουλῇ σῇ γνώμῃ. ἀρτεμισίῃ δ' ἰότητι γάμος θάλαμος τε γόος εἴη τῇ Λυκομηδείου παιδὶ φιλοστραγάλῃ. Ἰοὺ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ οἴμοι φεῦ. καὶ ἰοὺ ἰού· σχετλιαστικὸν ὁμοίως ἐπίρρημα. Ἰοῦ ἰού· τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς ἀεὶ περισπᾶται. Ἰουβενάλιος ποιητὴς Ῥωμαῖος. οὗτος ἦν ἐπὶ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. ὁ γὰρ Δομετιανὸς ἐφίλει τὸν ὀρχηστὴν τοῦ πρασίνου μέρους τὸν λεγόμενον Πάριν, περὶ οὗ καὶ ἐλοιδορεῖτο ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ Ἰουβεναλίου τοῦ ποιητοῦ. ὅστις βασιλεὺς ἐξώρισε τὸν Ἰουβενάλιον ἐν Πενταπόλει ἐπὶ τὴν Λιβύην. τὸν δὲ ὀρχηστὴν πλουτίσας, ἔπεμψεν εἰς Ἀντιόχειαν, ὃς κτίσας δι' οὗ καὶ λουτρὸν ἔξω τῆς πόλεως ἐκεῖ τελευτᾷ. Ἰούδας καὶ Ἰουδαῖος. Δαμόκριτος ὁ ἱστορικὸς περὶ Ἰουδαίων τάδε φησί· χρυσῆν ὄνου κεφαλὴν προσεκύνουν. κατὰ τριετίαν ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ τὰς λεπτὰ ὄντας σάρκας διέξαινον. καὶ οὕτως ἀνῄρουν. Ἰουδὶθ· ἐπὶ Ξέρξου τοῦ βασιλέως Περσῶν οἱ τῶν Αἰθιόπων βασιλεῖς ἐπανίσταντο Πέρσαις καὶ τοῦ βασιλέως κατ' ἐκείνων στρατεύσαντος οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἀπόστασιν εἶδον. καὶ καταφρονήσαντες αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀνῆλθον. οὗτος δὲ περιγενόμενος τῶν Αἰθιόπων, ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους στρατεύει. Ὀλοφέρνην τὸν κατὰ τῶν πολέμων ἐπιστήσας. πολιορκοῦντος τοίνυν Ὀλοφέρνου τὴν Ἱερουσαλὴμ, γυνή τις ὄνομα Ἰουδὶθ προσποιησαμένη τὴν φιλοξενίαν αὐτὸν ὡς ἐν κέλευσεν, ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνασκολοπίσασα ταύτην ἀπὸ τοῦ τείχους φυγεῖν παρεσκεύασε τοὺς Πέρσας. οὕτω τε τῆς πολιορκίας λυθείσης ἀπηλλάγησαν οἱ Ἰουδαῖοι τοῦ φόρου. ὁ δὲ τῶν Ἰουδαίων ἱερεὺς, νεμεσήσας παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἔπεισεν αὐτὸν εἰρήνην σπείσασθαι πρὸς αὐτοὺς καὶ συγχωρῆσαι αὐτοῖς ἀνακτίσασθαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἕδρα περιηγουμένους αὐτῶν. Ἰουλίου Ἀφρικανὸς λέγει ὅτι Ναβουχοδονόσορ ὁ Καμβύσου, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῆς. Ἰουδὶθ· ἑβραία ἡ τὸν Ὀλοφέρνην τὸν ἀρχιστράτηγον Καμβύσου τοῦ ἡγεμόνος ἀνελοῦσα. τὰ τοῦ Ὀλοφέρνου πάντα λαβοῦσα, ταῦτα ἀνέθηκε τῷ θεῷ. καὶ ὑποστρέψασα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, ἀρετὴν καὶ ἄσκησιν ἔχουσα, ἐτελεύτησε ρε' ἔτη βιώσασα. Ἰουθοῦγγοι· ὄνομα ἔθνους. οἱ δὲ ἐπρεσβεύσαντο τὸν ἱερὸν, δόντων ἑκόντων εἶναι τὴν δίοδον ἰσθμούς ἔχειν τὸ πρὸς Ῥωμαίους. Ἰουλ

ανὸς χαλδαῖος φιλόσοφος. πατὴρ τοῦ κληθέντος θεουργοῦ ἰουλιανοῦ. ἔγραψε περὶ δαιμόνων βι-
βλία δ΄. ἀνθρώπων δέ ἐστι φυλακτήριον πρὸς ἕκαστον μόριον. ὁποῖα ἐστὶ τὰ τελεστικὰ χαλδαϊ-
κά. Ἰουλιανὸς ὁ τοῦ προλεχθέντος υἱὸς, γεγονὼς ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε καὶ
αὐτὸς θεουργικὰ, τελεστικὰ, λόγια δι' ἐπῶν. καὶ ἄλλα ὅσα τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης κρύφια τυγχάνουσι.
τοῦτόν φασί ποτε δίψει καμνόντων τῶν ῥωμαίων ἐξαίφνης ποιῆσαι νέφη τε ἀθροισθῆναι ζο-
φώδη καὶ ὄμβρον ἀφεῖναι λάβρον. ἅμα βρονταῖς τε καὶ σέλασιν ἐπαλλήλοις. καὶ τοῦτο σοφίᾳ
τινὶ ἐργάσασθαι τὸν ἰουλιανόν. οἱ δέ φασιν ἀρνοῦφιν τὸν αἰγύπτιον φιλόσοφον τοῦτο πεποιηκέναι τὸ
θαυμάσιον. Ἰουλιανὸς δόμνου ἀπὸ καισαρείας καππαδοκίας. σοφιστής. σύγχρονος καλλινίκου τοῦ σοφι-
στοῦ. γεγονὼς ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Ἰουλιανὸς ἁλικαρνασσεὺς, ἀναρρῶσαι ἐβουλήθη τὴν
σευήρου κακοδοξίαν. ἄφθαρτον εἶναι φάσκων τὸ σῶμα χριστοῦ τοῦ θεοῦ. αὐτῆς ἤδη ἀπὸ τῆς ἐνάδος
θεότητος ἑνώσεως καὶ τοῦ σώματος καὶ πρό γε τῆς ἐκ τῶν κατοιχομένων τοῦ χριστοῦ ἀναστάσεως. λοιπὸν ἐκ
τούτου ἐξ ἀνάγκης εἰσάγεσθαι οὐκ ἐνεργείᾳ τινὶ τοὺς ἰουδαίους αἰκίσασθαί τε καὶ θανατῶσαι τὸν χριστόν. ἀπεσκια-
ζουσά τε καὶ οὐκ ἐρρωμένη ἡ δόξα, πρὸς τῶν παλαιθεωρητῶν ἐξωβελισθεῖσα τυγχάνει. τότε δὲ ἰου-
λιανὸς εἴτε ὑπὸ τοῦ γήρως τὰ καινούργια οὐ φρονῶν, εἴτε ὑπὸ ὑπερβολῆς τῆς πρὸς χριστὸν ἐπιμε-
λείας τῆς ἀληθοῦς τε καὶ ἀπταίστου δόξης ἐπὶ κέρματα ἐκπεσὼν, εἴτε καὶ ἑτέρου τινὸς ἀναδιδάξαν-
τος, ὑποψιθυρίζεται γὰρ καὶ τοῦτο, ὡς πόλεώς τινος ἰδίας ταύτην δή που τὴν κακίστην δόξαν
ἰουλιανοῦ εἰσηγήσατο. ἔμελλεν οὖν τὴν ὀρθογνώμονα τοῦ χριστοῦ διακηρύττειν. καὶ δὴ μαθεῖν τὸν ἀ-
πὸ καισαρείας τῆς ἐν συρίᾳ πόλεως ἔστειλεν ἐν αὐτῇ ἔσω βεβαιῶσαι τὸ δόγμα. εἰ μὴ μετὰ βραχὺν
χρόνον ᾤχετο ἐξ ἀνθρώπων. ὁ ἰουλιανὸς οὗτος τῆς σευήρου κακοδοξίας προστάτης ἐγένετο ἀθυμοῦν-
τος. σευήρου μὲν μιᾶς φύσεως λέγοντος τὸν χριστόν. καὶ τὴν ἐν τῷ χριστῷ διαφορὰν μὴ δεχομένου. ἰου-
λιανὸς δὲ μίαν μὲν κατὰ σευῆρον ἔφασκε φύσιν. ἀνῄρει δὲ τὴν διαφοράν. Ἰουλιανὸς ὁ πα-
ραβάτης καὶ ἀποστάτης ῥωμαίων βασιλεύς. κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως ἀνεψιὸς ἀπὸ
δαλματίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς γάλλας τοὔνομα. ἔγραψε τοὺς καλουμένους καίσαρας. πε-
ριέχει δὲ τοὺς ἀπὸ αὐγούστου ῥωμαίων βασιλεῖς. ἑτέραν βίβλον περὶ τῶν τριῶν σχημάτων. καὶ τὰ
καλούμενα κρόνια. καὶ τὸν μισοπώγωνα ἢ ἀντιοχικόν. περὶ τοῦ πόθεν τὰ κακὰ καὶ ταῦτα τοῖς ἀπαιδεύ-
τοις. πρὸς τὸν κυνικὸν ἡρακλείδην. πῶς κυνιστέον. ἐπιστολὰς παντοδαπὰς καὶ ἄλλα. περὶ τοῦ ἐμπε-
δοτίμου λέγει ὁ παραβάτης οὕτως ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις κρονίοις. ἡμεῖς δὲ ἐμπεδοτίμῳ
καὶ πυθαγόρᾳ πιστεύοντες, οἷς τε ἐκεῖθεν λαβὼν ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἔφη. καὶ μικρῷ πρότερον
καὶ ὁ κλεινὸς ἡμῖν ἔδοξε καὶ ἱεροφάντης ἰάμβλιχος. ἐπὶ τὸν ἰουλιανὸν πολλαὶ δίκαι ἐχώρουν.
χαριζόμενοι ἐμφορουμένων τῶν ἀνθρώπων τῆς δικαιοσύνης τοῦ κρίνοντος. ἀναβολαί τε οὐκ ἦσαν ἐπ' αὐ-
ταῖς ὁ ταὐτονόμιμον ἐκ τῶν συνήθων γραμμάτων τὸ ἄδικον ἔχουσιν εἰς βοήθειαν τῶν ἀδικούντων καὶ
προειληφότων. ἀλλ' ἢ παραχρῆμα ἔδει τὸ ἴσον ἐλέγχεσθαι κατὰ φύσιν ἢ τὸ μέλλον καὶ διωθούμενον
εἰς τὸν χρόνον, ὕποπτον ἦν. βαρὺς μὲν οὖν καὶ λυπηρὸς ἐτύγχανε καὶ ἐπὶ τοῖς δὴ καὶ τὸ τῶν πονηρῶν
ἔθνος καὶ ἀδικούντων διηγείρετο. οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἐξῆν. οὐδὲ λανθάνειν ἀδικοῦσι. βαρύτερον δὲ αὐτὸν
ἀπεδείκνυε, τοῖς μοχθηροῖς, καὶ τὸ εὐπρόσοδον. οἱ γὰρ προϊόντος μὲν πολλάκις διὰ τὰς ἱερομη-
νίας καὶ θυσίας ἡμέρας δὲ φύσει πρὸς πᾶσαν ἔντευξιν τυγχάνοντες, ἀκώλυτον τοῖς δεομένοις λόγου τυ-
χεῖν. ὁ μὲν οὖν ἐλάχιστον τὸ ἀπὸ τῆς κινουμένης ταύτης βλασφημίας τε καὶ ὀργῆς ᾐσθάνετο καὶ ἐφρόντιζε. πε-
ρὶ τῆς τελευτῆς ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου τοῦ ἀθέου χρησμὸς ἦν οὗτος. ἀλλ' ὁπόταν περσήιον
αἷμα ἄχρι σελευκείας κλονέων ξιφέεσσι δαμάσσῃς, δὴ τότε σε πρὸς ὄλυμπον ἄγει πυριλαμπὲς
ὄχημα, ἀμφὶ θυελλείῃσι κυκώμενον ἐν στροφάλιγξι ῥίψαντα βροτέων ῥεθέων πολύ-
τλητον ἀνίην. ἥξεις δ' αἰθερίου φάεος πατρώιον αὐλήν. ἔνθεν ἀποπλαγχθεὶς μεροπήιον ἐς δέ-
μας ἦλθες. ἔστι δὲ καὶ ὁ χρησμὸς ὁ δοθεὶς αὐτῷ ὅτε περιεκτυπεῖ φῶντα δίκτε γεγηθέναι ἐπὶ τὸ φῦλον
ἐν κρητῶν μητιέτα ζεύς. ἔχθιστον μακάρεσσιν ὀλυμπιάδεσσι τέχουσι. ῥωμαίων βασιλεὺς ἰου-
λιανὸς θεουδὴς, μαρνάμενος περσῶν πόλιας καὶ τείχεα μακρά. ἀγχέμαχον διέπερσε πυρὶ κρα-

πρὸ τῆς σιδήρου πολέμου δὲ διὰ μάστιγος λέσχης καὶ ἐθμεῖ ἄλλα ἅμα. καὶ ἔπειτα αὐτῶν ἀλαμανικῶν οὐδαμῶς. ὑσμίναις πυκιναῖσιν ἑλὼν ἀλαπάξειν ἀγέρας. Ἰουλιανὸς ὕπατος ὠνησάμενος τὴν βασιλείαν, ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, εὐθέως τρυφαῖς τε καὶ κραιπάλαις ἐσχόλαζε. τῆς μὲν τῶν δημοσίων ἐπιμελείας ῥαθύμως προσφερόμενος. εἰς δὲ τὸ ἁβροδίαιτον ἐπιδεδωκὼς ἑαυτόν. διεψεύσατο δὲ καὶ τοὺς στρατιώτας ψευσάμενος. οὔτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα. καὶ οἱ δημόσιοι θησαυροὶ ἐκκεκένωντο ὑπὸ κομμόδου. ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας οἵ τε στρατιῶται ἠγανάκτουν. καὶ ὁ δῆμος ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν καταφρονήσει αὐτὸν ἐποίουν. Ἰουλία αὐγοῦστα ἡ τοῦ σευήρου γαμετὴ τοῦ βασιλέως ὑπὸ πλαυτιανοῦ πολλὰ καὶ δεινὰ κακὰ εἰργάσατο. πάνυ γὰρ αὐτῇ ἤχθετο, καὶ σφόδρα αὐτὴν πρὸς τὸν σευῆρον διέβαλλεν. ἐξετάσεις τε κατ᾽ αὐτῆς καὶ βασάνους κατὰ τῶν εὐγενῶν γυναικῶν ποιούμενος καὶ ἡ μὲν αὐτή τε φιλοσοφεῖν διὰ ταῦτα ἤρξατο καὶ σοφισταῖς συνημέρευεν. Ἰούλιος μὴν, καὶ ὄνομα κύριον. Ἰουλόπεζα· ἡ ψεῦς. Ἴουλος· ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ πολύπουν δίπεζον. καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ τῶν γενείων, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύαις ἄνθος καὶ ᾠδῆς τι γένος ἴουλος τε ὁ ποιητὴς φιλὰς τῇ ἀρτέμιδι. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρίαις γινόμενον πολύποδα τε συστρεφόμενον ἴουλον καλοῦσιν. ἐν ἐπιγράμματι· ὥριοι ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους κειράμενοι γενύων ἄρσενος ἀγλαΐσας φοίβῳ θῆκε λύκων πρῶτον κέρας. Ἴουλος ἀπὸ τοῦ οὖλον εἶναι πυκνόν τε συνεστράφθαι. καὶ ἴουλοι λέγονται ἡ πρώτη ἐξάνθησις τοῦ γενείου. Ἰούνιος, ὄνομα. εἰς τὴν ἱσπαδατελῶν διὰ δὲ καὶ φαγεῖν ζῶν συνήθης ἦν ζισιπλευσίοις κοιλιοδαίμων τε καὶ ταγηνορνιθοθήρας. βούλομαι γὰρ τι ἐπὶ τῆς κωμῳδίας τοῦ τοιούτου εἰπεῖν οὐδὲ μιᾷ μάτην

Ἰοῦσαν· πορευομένην. Ἰουστινιανός, οὗτος κτίσας τὴν ἁγίαν σοφίαν, ἐκάθηρε τὴν αὐλὴν καὶ ἐμαρμάρωσεν αὐτήν, τὸ πρὶν οὖσαν αὐγουστεῖον. καὶ ἔστησε τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα ἐπὶ κίονος ἐφ' ἵππου καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ χειρὶ φέρει σφαῖραν ἐμπεπηγότος τοῦ σταυροῦ ἐν αὐτῇ. ὑποσημαίνοντος ὡς διὰ τῆς εἰς τὸν σταυρὸν πίστεως, τῆς γῆς ἐγκρατὴς γέγονε. σφαῖρα μὲν γὰρ ἡ γῆ διὰ τὸ σφαιροειδὲς τοῦ αὐτῆς σχήματος. πίστις δὲ ὁ σταυρὸς διὰ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα θεόν. τὴν δὲ δεξιὰν χεῖρα ἀνατεταμένην ἔχων κατὰ ἀνατολάς, στάσιν τῶν Περσῶν σημαίνων καὶ μὴ μεταβαίνειν ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς γῆς διὰ τῆς ἀνατάσεως καὶ ἀπώσεως τῶν χειρῶν, βοῶν· στῆτε καὶ μὴ πρόσω χωρεῖτε· οὐ γὰρ συνοίσει ὑμῖν. Ἰουστινιανὸς ὁ ῥινότμητος· βασιλεὺς ῥωμαίων υἱὸς Κωνσταντίνου. οὗτος πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς καθίστη ἀνδράσιν ἀπηνέσι καὶ ὠμοτάτοις. ὧν ἦν Στέφανος ὁ εὐνοῦχος Πέρσης ταμίας τῶν βασιλικῶν χρημάτων. καὶ πολλὰ τοὺς ὑπὸ χεῖρα αἰκιζόμενος ἄχρι καὶ εἰς τὴν μητέρα Ἰουστινιανοῦ τὴν τόλμαν ἐξέτεινε. μάστιγας αὐτῇ ἐν σχήματι ὡς οἱ γραμματισταὶ τοῖς παισὶν ἐπιθέμενος. καὶ Θεόδοτόν τινα ἔγκλειστον γεγονότα κατὰ τὰ θρᾳκῷα μέρη τοῦ στενοῦ τῶν δημοσίων λογιστήν. ὃν τὸ δημῶδες λογοθέτην γενικὸν ἐκάλεσεν. ὃς ὑπερβολῇ ὠμότητος τὰ χρήματα εἰσπράττων μετεώροις σχοινίοις ἀναρτῶν καὶ ὑποκαπνίζων ἀχύροις τοὺς περιφανεστάτους ἀπέκτεινε. καὶ Λεόντιον στρατηγὸν τὸν ἀνατολικὸν καὶ πατρίκιον ἴσαυρον ἐν εἱρκτῇ ἐν τρισὶν ἔτεσιν ὑποφρουρεῖσθαι ἐκέλευσεν Ἰουστινιανός. ὕστερον δὲ στρατηγὸν Ἑλλάδος ἀπέδειξεν. ὃν Παῦλος τῆς Καλλιστράτου μονῆς μοναχὸς ἀστρονόμος καὶ Γρηγόριος Καππαδόκης ἡγούμενος τῆς τοῦ Φλώρου μονῆς προεμαντεύσαντο, ἐγκρατῆ γενήσεσθαι τῆς ἀρχῆς. καὶ ἐγκρατὴς τῆς βασιλείας ἐγένετο. Ἰουστῖνος φιλόσοφος καὶ τῷ σχήματι τῶν φιλοσόφων χρώμενος ἀπὸ τῆς Νεαπόλεως τῆς [illegible], Παλαιστίνης. ἐν πάσῃ (?) περίσσου τοῦ βαρχείου ὑπὲρ τῆς θρησκείας τῶν χριστιανῶν πάνυ ἐκοπίασεν. ὥστε καὶ Ἀντωνίνῳ τῷ ἐπικληθέντι Εὐσεβεῖ καὶ τοῖς τούτου υἱέσι καὶ τῇ συγκλήτῳ ῥωμαίων βίβλον κατὰ τῶν ἐθνῶν συνταχθεῖσαν ἐπιδοῦναι τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ σταυροῦ μὴ αἰσχυνόμενος. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ἣν καὶ ἐπέδωκε τοῖς Ἀντωνίνου διαδόχοις τουτέστι Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ καὶ Λουκίῳ Αὐρηλίῳ Κομμόδῳ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη αὐτοῦ βίβλος κατὰ τῶν ἐθνῶν ἐν ᾗ περὶ τῆς φύσεως τῶν δαιμόνων διαλέγεται. καὶ τετάρτη βίβλος ὁμοίως κατὰ τῶν ἐθνῶν. ἣν ἐπέγραψεν ἔλεγχον. καὶ ἄλλη περὶ τῆς τοῦ θεοῦ μοναρχίας. καὶ ἄλλη ἣν ὠνόμασε ψάλτην, καὶ ἑτέρα περὶ ψυχῆς. διάλογόν τε κατὰ Ἰουδαίων ὃν ἐσχεδίασε κατὰ Τρύφωνος ἀρχηγοῦ τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἰουδαίων. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ Μαρκίωνος ἐπίσημα τεύχη ἐξέδωκε. καὶ τὴν ἄλλην βίβλον κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων ἧς μέμνηται ἐν τῷ ἀπολογητικῷ ὃν ἐπέδωκεν Ἀντωνίνῳ τῷ Πίῳ. οὗτος ἐν τῇ Ῥώμῃ ἔχων τὰς διατριβάς, [illegible] Κρήσκεντα τὸν κυνικὸν τὸν τῶν χριστιανῶν βλασφημοῦντα, καλῶν αὐτὸν λαίμαργον, ἀσεβῆ τε καὶ ἀκόλαστον καὶ τὸν θάνατον φοβούμενον πάνυ κατ' ἰσχὺν ἀποδείξας. τέλος δὲ τῇ τούτου ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιβουλῇ ὡς χριστιανὸς ὑπὲρ Χριστοῦ ἔπαθεν. Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων ὀρθόδοξος ὤν. ἦν δὲ ἀμαθὴς γραμμάτων ἁπάντων. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητος. οὗτος ἔκτισε καὶ τὸν ἐν τῷ παλατίῳ χρυσοτρίκλινον. καὶ τὸν ἅγιον Παῦλον τὸ ὀρφανοτροφεῖον. καὶ αὔξει τὴν περὶ τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου κρατήσασαν δόξαν, ὡς ἦν μάλα ἐμβριθής τε καὶ [illegible]. Ἰοῦστος· Τιβεριεύς, ἐπαρχίας Γαλιλαίας. ἐπεχείρησε μὲν καὶ αὐτὸς Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν συντάξαι. καί τινα ὑπομνήματα περιέγραψεν. ἀλλὰ τοῦτον Ἰώσηπος ἐλέγχει ψευσάμενον, καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ συνέγραφεν ὅτε καὶ Ἰώσηπος. Ἰοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός· υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τραγῳδιοποιοῦ· γνήσιος ἀπὸ Νικοστράτης. γέγονε δὲ αὐτοῦ καὶ νόθος υἱὸς Ἀρίστων ἀπὸ Θεωρίδος Σικυωνίας. δράματα δὲ Ἰοφῶν ἐδίδαξε ν'. ὧν ἐστιν Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου πέρσις, Δεξαμενός, Βάκχαι, Πενθεύς. καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους. Ἰοχέαιρα· ἡ τοῖς ἰοῖς χαίρουσα, ὑποδεχομένη. ἐν ἐπιγράμματι· οἱ μὲν καμπύλα τόξα καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα δῶρα παρὰ Προμάχου Φοῖβε τάδε κρέμαται. Ἰώ, ὄνομα. Ἴναχος Ἀργείων βασιλεὺς κτίζει πόλιν εἰς ὄνομα τῆς σελήνης Ἰοῦς. οὕτω γὰρ τὴν σελήνην ἐκάλουν Ἀργεῖοι. ἔσχε δὲ καὶ θυγατέρα Ἰὼ ἥντινα Πῖκος ὁ καὶ Ζεὺς ἥρπασε. καὶ ἔσχε θυγατέρα ἐξ αὐτῆς Λιβύην. ἡ δὲ Ἰὼ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ διαφθορᾷ, ἔφυγεν εἰς τὸ Σίλπιον ὄρος. κἀκεῖ τελευτᾷ. ὁ δὲ πατὴρ καὶ

οἱ ἀδελφοί, τοῦτο μαθόντες, κτίζουσιν αὐτῇ ἱερόν· καὶ ἐκάλεσαν τὸν τόπον ἰώπολιν· καὶ ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τῆς τελευτῆς ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην· καὶ κρούοντες εἰς τὰς ἀλλήλων θύρας κατ' ἔτος, ἔλεγον· ἰὼ ἰώ. Ἰώ· σχετλιαστικόν. ἰὼ νέμεσι βαρύβρομοί τε βρονταί. καὶ αὖθις· ἰὼ ἰὼ πραγμάτων ἐπωδύνων. Ἰώ· Ἀριστοφάνης· ἰὼ μακάριαι χελῶναι τοῦ δέρματος καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς, ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς. Ἰὼ πρασιαὶ τρισάθλιαι· καὶ πεντάκις καὶ πολλῶ δεκάκις ἀπολεῖσθε τήμερον. ἔστι δὲ πόλις Λακωνική. Ἰὼ σκότος ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαεννότατον ἐμοί. ἕλεσθ' ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα, ἕλεσθέ μ', οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἁμερίων ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνησιν ἀνθρώπων. τουτέστιν οὔτε θεῶν οὔτε τῶν ἀνθρώπων γένος ὁρᾶν ἄξιός εἰμι εἰς ὠφέλειαν. ἄξιον τοίνυν ἐξιέναι τοῦ βίου. οὐδ' ὅλως εἰς ὠφέλειαν οὐκ εἰσί μοι οὔτε ἄνθρωποι οὔτε θεοί, τί οὖν ζῶ· ὡς ἂν εἴ τις θάνατον σωτηρίαν νομίσειεν. Ἰωάβ, ὄνομα κύριον. Ἰωακείμ, ὄνομα κύριον. Ἰωαθάμ, ὄνομα κύριον ἐν τῷ Ἀβιμέλεχ. Ἰωάννης, ὄνομα κύριον. ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τῆς ἐν Πάτμῳ ἐξορίας ἐπανελθὼν συντάττεται τὸ εὐαγγέλιον ὢν ἐτῶν ρʹ· διαρκέσας ἕως ρηʹ. ἐπειδὴ δὲ διάγων συγγέγραφε τὴν θεολογίαν. δέχεται δὲ ὁ Χρυσόστομος καὶ τὰς ἐπιστολὰς αὐτοῦ τὰς τρεῖς καὶ τὴν ἀποκάλυψιν. Ἰωαννίκιος, ὄνομα κύριον.

Ἰωάννης· Ἀντιοχεὺς ὁ ἐπικληθεὶς Χρυσόστομος· πρεσβύτερος μὲν ἐν πρώτοις Ἀντιοχείας. Εὐσεβίου δὲ τοῦ Ἐμεσηνοῦ φιλοσόφου καὶ Διοδώρου ἀκόλουθος. οὗτος πολλὰ συγγράψαι λέγεται· ἀφ' οὗ καὶ οἱ περὶ ἱερωσύνης ὑπερβάλλουσι λόγοι ἕξ τῷ ὕψει καὶ τῇ φράσει καὶ τῇ λειότητι καὶ τῷ κάλλει τῶν ὀνομάτων· τούτοις ἐφάμιλλοι, καὶ οἱ εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ λόγοι. ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου σημασία. καὶ τὰ εἰς τὸν Ματθαῖον καὶ Μάρκον καὶ Λουκᾶν ὑπομνήματα. τὰ δὲ λοιπὰ αὐτοῦ συγγράμματα κρείττονα ἀριθμοῦ τυγχάνει. ἅπασαν γὰρ Ἰουδαϊκὴν γραφὴν καὶ χριστιανικὴν ὑπεμνημάτισεν ὡς ἄλλος οὐδείς. τὰς δὲ τῶν μαρτύρων δὲ πανηγύρεις ἐπανύξησεν ἐν τῷ σχεδιάζειν ἀνεμποδίστως. καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ καταρρεῖν ὑπὲρ τοὺς νειλῴους καταρράκτας. οὐδεὶς οὖν τῶν ἀπ' αἰῶνος τοιαύτην λόγων εὐπόρησεν εὔροιαν· ἣν μόνος αὐτὸς ἐπλούτησε· καὶ μόνος ἀκιβδήλως τὸ χρυσοῦν τε καὶ θεῖον ἐκληρονόμησεν ὄνομα. τῶν γὰρ συγγραμμάτων αὐτοῦ καταλέγειν τὸν ἀριθμὸν οὐκ ἀνθρώπου· θεοῦ δὲ μᾶλλον τοῦ τὰ πάντα γινώσκοντος. οὗτος ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀσκητὴς ἦν ἄκρος· καὶ πολυάγρυπνος καὶ φιλήσυχος λίαν. ἐκ διαζήλου σωφροσύνης ὑπερεπίαστος. καὶ ἀκρόχολος· θυμῷ γὰρ μᾶλλον ἢ αἰδοῖ ἐχαρίζετο. καὶ ἐλευθεροστομίᾳ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀμέτρως ἐκέχρητο. καὶ ἐν μὲν τῷ διδάσκειν, πολὺς ἦν πρὸς ὠφέλειαν· ἐν δὲ ταῖς συντυχίαις, ἀλαζονικός τις καὶ ὑπερόπτης ἐνομίζετο τοῖς αὐτὸν ἀγνοοῦσι· διὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν προβληθεὶς μείζονι ὀφρύϊ κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐκέχρητο. πρὸς διόρθωσιν ἑκάστου καὶ σωτηρίαν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους μεταλλάττων. οὐ τοίνυν εἰ μή τις εἴη κόλαξ, τοῦτον ἀλαζόνα νομιστέον εἶναι. οὐδ' αὖ πάλιν εἰ κόλαξ εἴη καὶ ἀγεννής, τοῦτον μετριόφρονα λεκτέον· ἀλλὰ τὸν ἐν τῇ προσηκούσῃ τάξει τῆς ἐλευθεροπρεπείας ἑαυτὸν φυλάττοντα, μεγαλόψυχον μὲν εἶναι προσήκει οὐχ ὑπερήφανον· ἀνδρεῖον οὐ θρασύν· ἐπιεικῆ οὐ δουλοπρεπῆ· μετριόφρονα, οὐ ταπεινοφροσύνην ὑποκρινόμενον· ἐλεύθερον, οὐκ ἀνδραποδώδη. ὡς καὶ αὐτὸς λέγει· διὰ τοῦτο ποικίλον εἶναι δεῖ τὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον· ποικίλον δὲ λέγω οὐχ ὕπουλον· οὐδὲ κόλακα καὶ ὑποκριτήν· ἀλλὰ πολλῆς ἐλευθερίας καὶ παρρησίας ἀνάμεστον. εἰδέναι καὶ συγκατιέναι χρησίμως, ὅταν ἀπαιτῇ τοῦτο ἡ τῶν πραγμάτων ὑπόθεσις. καὶ χρηστὸν εἶναι ὁμοῦ καὶ αὐστηρόν. οὐ γὰρ ἐνὶ τρόπῳ χρῆσθαι τοῖς ἀρχομένοις ἅπασι δέον· ἐπεὶ μηδὲ ἰατρῶν παισὶν ἐνὶ φαρμάκῳ πᾶσι τοῖς κάμνουσι προσφέρεσθαι καλόν. μηδὲ κυβερνήτῃ μίαν ὁδὸν εἰδέναι τῆς πρὸς τὰ πνεύματα μάχης. ἐννόησον οὖν ὁποῖόν τινα εἶναι χρή, τὸν μέλλοντα πρὸς χειμῶνα τοσοῦτον ἀνθέξειν καὶ τοιαύτην ζάλην καὶ τοσαῦτα κύματα. πρὸς τὸ γενέσθαι τοῖς πᾶσι πάντα ἵνα πάντας κερδήσῃ. καὶ γὰρ σεμνὸν εἶναι δεῖ τὸν τοιοῦτον. καὶ ἄτυφον καὶ φοβερὸν καὶ προσηνῆ. καὶ ἀρχοντικὸν καὶ κοινωνικόν. καὶ ἀδέκαστον καὶ θεραπευτικὸν καὶ ταπεινὸν καὶ ἀδούλωτον καὶ σφοδρὸν καὶ ἥμερον, ἵνα ταῦτα εὐκόλως δύνηται μάχεσθαι. οὐκοῦν δεῖ τὸν ἐν ἱερεῦσι τὸν ἐχέφρονα φεύγειν τὸ κολακεύειν καὶ κολακεύεσθαι μήτε ἀλαζονικὸν εἶναι μήτε κόλακα· ἀλλ' ἀμφοτέρων

τῶν κακῶν τούτων κολάζειν τὴν ἀμετρίαν καὶ ἐλεύθερον εἶναι μήτε εἰς αὐθάδειαν ἀποκλίνοντα μήτε εἰς δουλοπρέπειαν καταπίπτοντα. πρὸς μὲν γὰρ χρηστοὺς ταπεινὸν ὑπάρχειν δεῖ. πρὸς δὲ θρασεῖς ὑψηλόν. ἐπεὶ παρ' οἷς μὲν, ἄριστον εἶναι τὴν ἐπιείκειαν ἡγοῦνται. οἱ δὲ αἰδοῦς ἐπὶ θρασύτητα. ἐκείνοις μὲν τὴν ταπεινοφροσύνην προσφέρειν. τούτοις δὲ τὴν ἀνδρείαν σβεννύουσαν αὐτῶν τὴν ἀπὸ τῆς θρασύτητος δόξαν. ἵνα τοὺς μὲν, ὠφελήσῃς, τοὺς δὲ, ταπεινώσῃς τὸ φρόνημα. καιρὸς δὲ τῷ παντὶ πράγματι φησὶ Σολομῶν τουτέστι ταπεινότητος. ἐξουσίας. ἐλέγχου. παρακλήσεως. φειδοῦς. παρρησίας. χρηστότητος. ἀποτομίας. καὶ ἁπαξαπλῶς παντὸς πράγματος. ὥστε ποτὲ μὲν τὸ τῆς ταπεινότητος δεικνύναι. καὶ μιμεῖσθαι ἐν ταπεινώσει τὰ παιδία αὐτῆς κυριακῆς φωνῆς. ποτὲ δὲ τῇ ἐξουσίᾳ κεχρῆσθαι ἣν ἔδωκεν ὁ Κς εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν. ὅταν ἡ χρεία ἐπιζητῇ τὴν παρρησίαν. καὶ ἐν καιρῷ μὲν παρακλήσεως τὸ χρηστὸν ἐνδείκνυσθαι. ἐν καιρῷ δὲ ἀποτομίας, τὸν ζῆλον ἐμφαίνειν. καὶ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἄλλων ὁμοίως τὸν εὐκρινῆ καὶ δίκαιον λογισμὸν ἀποφέρεσθαι. λογισμοὶ δὲ δικαίων κρίματα. καὶ ἵν' εἴδωμεν δὲ τὸν ἄρχοντα δίκαιον εἶναι δεῖ καὶ φοβερόν. ἵν' οἱ μὲν εὖ βιοῦντες θαρρῶσιν. οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες ὀκνῶσιν. θάτερον δὲ θατέρου χωρὶς, ἀναρχία μᾶλλον ἐστὶν ἢ ἀρχή. εἰ μὲν δὲ πάντες ἦσαν εὐπειθεῖς καὶ φιλάρετοι, ἀγαθότητος ἔδει μόνης. εἰ δὲ φιλαμαρτήμονες, φόβου. ἐπειδὴ δὲ καὶ ἀγαθοί εἰσι καὶ κακοὶ, ἀμφότερα κατὰ χρείαν τῷ ἄρχοντι καὶ πλεῖστα μέλει.

Ἰω. γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος. τούτου συγγράμματα πάμπολλα γραμματικὰ φιλόσοφα. ἀριθμητικὰ ῥητορικά. τῆς θείας γραφῆς. καὶ κατὰ τῶν δεκαοκτὼ προκλείων ἐπιχειρημάτων. καὶ κατὰ σευήρου πάλιν ὅτι παρὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων ὥστε τριθεΐτας ἐμβάλλεται καὶ τὰ κατὰ λόγου τῶν ὀρθοδόξων ἀποδείκνυται. Ἰω. φιλαδελφεὺς. λυδός. οὗτος ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α'. καὶ περὶ διοσημιῶν ἕτερον. καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων μαθηματικῶν. προσομιλεῖ δὲ ταῦτα γαβριηλίῳ τινὶ ὑπάρχῳ. Ἰωάννης ὁ ἐπονομαζόμενος στοβαῖος, ἀνθολόγιον περιέχον τὰς ἐπὶ πᾶσι πολλῶν δόξας ἐν βιβλίοις δ'. ἐν ἄρεσε πάνυ καὶ τέμνοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς ἐπτίμιον υἱὸν αὐτοῦ. Ἰωάννης ὁ δαμασκηνός. ὁ ἐπικληθεὶς μανσούρ. ἀνὴρ καὶ αὐτὸς ἐλλόγιμος τῶν οὐδενὸς δεύτερος τῶν καθ' αὑτὸν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων. συγγράμματα αὐτοῦ πάνυ πολλὰ καὶ μάλιστα φιλόσοφα εἴς τε τὴν θείαν γραφὴν παράλληλοι κατ' ἐκλογήν. καὶ οἱ ᾀσματικοὶ κανόνες ἰαμβικοί τε καὶ καταλογάδην. συνήκμαζε δὲ αὐτῷ καὶ κοσμᾶς ὁ ἱεροσολυμίτης ἀνὴρ εὐφυέστατος καὶ πνέων μουσικὴν ὅλως τὴν ἐναρμόνιον. οἱ γοῦν ᾀσματικοὶ κανόνες ἰωάννου τε καὶ κοσμᾶ, σύγκρισιν οὐκ ἐδέξαντο. οὐδὲ δέξαιντο μέχρις ἂν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος περαιωθήσεται. Ἰωάννης ὁ τυραννήσας εἰς ῥώμην ἐπὶ θεοδοσίου πρέσβεος ἦν καὶ ξυνέσεως εὖ ἥκων καὶ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος. ὃς τὴν τυραννίδα μετρίως ἐξηγήσατο. οὐδὲ τοῖς διαβάλλουσι τὴν ἀκοὴν ὑπεῖχεν. οὐδὲ φόνον ἀδίκως εἰργάσατο ἑκών γε εἶναι. οὐδὲ χρήματα τοῖς ἀφαιρέσει ἐπέθετο. Ἰωάννης ὁ καππαδόκης ὕπαρχος ἰουστινιανοῦ, λόγων μὲν τῶν ἐλευθερίων καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐν γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι. φύσεως δὲ ἰσχύϊ, πάντων ἐγένετο δεινότατος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν. γνῶναί τε γὰρ τὰ δέοντα ἱκανώτατος ἦν. καὶ λύσιν τοῖς ἀπόροις εὑρεῖν. πονηρότατος δὲ πάντων ἀνθρώπων γεγονὼς, τῇ τε φύσεως δυνάμει ἐς τοῦτο ἐχρῆτο. καὶ οὔτε θεοῦ λόγος οὔτε ἀνθρώπων αὐτὸν αἰδώς τις εἰσῄει. ἀλλ' ἀρίους τε αὐτὸς ἀνθρώπων πολλῶν ἀπολλύναι κέρδους ἕνεκα καὶ πόλεις ὅλας καθελεῖν ἐπιμελὲς ἦν. χρόνου γοῦν ὀλίγου χρήματα μεγάλα περιβαλλόμενος, ἐς κραιπάλην τινὰ ἐκλελάληκεν ὅρον οὐκ ἔχουσαν. ἄχρι μὲν ἐς τοῦ ἀρίστου καιρὸν ληϊζόμενος τὰς τῶν ὑπηκόων οὐσίας. μέθῃ δὲ τὸ λοιπὸν καὶ σώματος ἔργοις ἀσελγέσιν ἠσχολημένος. κατέχειν δὲ αὑτὸν οὐδαμῆ ἴσχυεν ἀλλὰ τὰ τεθρυμμένα μέχρις ἐς ἔμετον ἤσθιε καὶ τὰ χρήματα κλέπτειν μὲν ἦν ἑτοιμότατος, προΐεσθαι δὲ καὶ δαπανᾶν ἑτοιμότερος. οὗτος ὁ ἰωάννης παρ' ἀνθρώποις βαρὺς ἦν. ὁμοίως καὶ χαλεπός. πληγάς τε τοῖς περιπίπτουσιν ἐντεινόμενος. καὶ τὰ χρήματα ἁπαξάπαντα λόγῳ οὐδενὶ ληϊζόμενος, τὴν δίκην ὀρθῶς καὶ δικαίως τῆς ἐς τὴν δίκην παρανομίας ἐξέτισεν. Ἰωάννης βασιλεὺς ἱεροσολύμων μετὰ θάνατον ἰωνάθου τοῦ ἀρχιερέως, προδίδωκε

τὴν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸν θεόν. συνδιεφθάρησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τοῦ πλήθους πρωτεύοντες ὡς
πλημμελεῖν εἰς τὰ δίκαια καὶ νενομισμένα παρ' αὐτοῖς ἄριστα εἶναι. δυσχεράνας δὲ ὁ θεὸς ἐπὶ
τῇ μεταβολῇ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἄλλων, πέμπει τοὺς προφήτας διαμαρτυρησομένους τὰ πραττ-
όμενα καὶ παύσοντας τῆς πονηρίας αὐτούς. οἱ δὲ ἰσχυρὸν ἔρωτα καὶ δεινὴν ἐπιθυμίαν ἀπ' αὐ-
τῆς εἶχον. ἀλλὰ καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν τοῦ ἀρχιερέως Ἰωδαὲ, κατέλευσαν λίθοις ἐν τῷ ἱερῷ. διότι προ-
εφήτευσεν αὐτοῖς τιμωρίαν μεγάλην ὑφέξειν μὴ πειθομένοις. Ἰὼβ ὁ μέγας ὄντως ἐκεῖνος καὶ
γενναῖος τῆς ἀληθείας ἀγωνιστής· ὁ πρῶτος ἀνοίξας τὸ γυμνικὸν ἐκεῖνο καὶ μέγα καὶ παγκόσμιον στά-
διον. ὁ τὸν ἀντίπαλον πάσαις ταῖς πάλαις καταβαλών. ὁ μέχρι καὶ τῶν ὀστέων τὰς πληγὰς καὶ τοὺς
μώλωπας εἰσδεξάμενος καὶ μείνας ἀήττητος. ὁ σκωλήκων πλήρης καὶ στεφανίτης. ὃν οὐδὲ θάνα-
τος ἴσχυσε καταστρῶσαι καὶ κονίσαι τῷ ὄπισθεν. ἀλλ' ἔτι ἑστηκὼς ὥσπερ τις ἀνδριὰς ἀπερίτρεπτος
ἢ καὶ ἄκμων ἀνήλατος διόλου τοῦ βίου καταπαλαίων καὶ καταράσσων τὸν ἀντικείμενον. οὗτος πρῶ-
τος κατεπάλαισε τὸν διάβολον. οὗτος ἤρατο κατὰ τοῦ πονηροῦ νίκης τρόπαια οὐκ ἐν Ὀλυμπίᾳ
ἢ Ἰσθμίᾳ τε καὶ Πυθίᾳ. καὶ ὅσα Ἑλληνικοὶ διακομπάζουσι λόγοι, ἀγωνιζόμενος, ἀλλὰ περὶ παί-
δων. καὶ κτήσεως καὶ βοσκημάτων καὶ θεραπείας καὶ πάσης τῆς περὶ τοῦ βίου διαγωγῆς. καὶ πτῶμα τῆς οἰκίας
τάφους τε αὐτοὺς καὶ πολυάνδρια τῶν αὐτοῦ παίδων πεπηγμένας, ὁ καρτερόψυχος θεασάμενος ἐς
ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐπὶ τῆς τραπέζης εὐωχουμένους καὶ συνεσθίοντας κατέστρωσε σχεδὸν ὁ παμ-
μίαρος, ἐπισείσας αὐτοῖς τὸ δωμάτιον· οὐ δύο καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἀλλὰ δέκα τοὺς πάντας καὶ πά-
σας καταβαλών. καὶ οὐδὲ μέχρι τούτων ἔλυσε καὶ βασκανίᾳ ἠρκέσθη τοῦ ἀντιπάλου. ἕως αὐτὸν
τὸν ἀθλητὴν γυμνὸν ἐπὶ τῆς κοπρίας ἐγκαλεσάμενος καὶ κατέστιξεν ὅλον τοῖς ἕλκεσι καὶ πλή-
ρης σκωλήκων ἀπεργασάμενος, θέαμα φρικτόν τε καὶ ξένον ὅλῃ τῇ ὑφηλίῳ κατέστησεν, ἔπεσεν ἐ-
πιστὰς ὁ [illegible] δαρδάπτων καὶ τῇ γλώσσῃ λιχμώμενος ὅλον τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος. μέχρις ὅ-
του τὴν ἧτταν ἐφ' ἑαυτὸν ὁ παμμίαρος ἐπεσπάσατο. καὶ τὴν αἰσχύνην τέλεον ἐκληρώσατο. ἔχεις
τὸ λοιπὸν καὶ τούτου τοῦ φιλοσόφου τὰ ἔπαθλα. ἔχεις καὶ τούτου τὴν βίβλον πολὺ τῆς Ὁμήρου καὶ
Πλάτωνος ἀηδόνος λιγυρώτερον ᾄδουσαν. οὐ μύθων καὶ παθῶν ἀλλοτρίων ὑφηγήσεις διαγορεύ-
ουσαν. ἢ τὸν θρασύτατον Ἀχιλλέα ἢ τὸν Ὀδυσσέα τὸν πολυμήχανον. ὧν αἱ σφαγαὶ τυγχάνουσι τρό-
παιον καὶ γυναικῶν φθοραὶ κατορθώματα. ἀλλὰ τὸν σατανᾶν ὑπὸ γυμνοῦ τινος καὶ ἀόπλου καὶ μό-
νου καταρασσόμενον. καὶ φίλων συμπαθῶν δημηγορίας. καὶ διάκρυα καὶ φυσιολογίαν ὅλης τῆς
κτίσεως καὶ ζώων καὶ ὀρνέων φύσεις καὶ λαμπρά τινα διηγήματα. καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ δράκοντος τὴν
εἰκόνα τοῦ σκολιοῦ. καὶ πολλὰς ἔχοντος τὰς ἑλίξεις. καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς πῦρ ἀποστίλβοντας
καὶ τὴν εἴσοδον καὶ τῶν καταχθονίων τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ συγκατάβασιν. καὶ τὴν ἔξοδον καὶ
τῶν νεκρῶν ἀναβίωσιν. καὶ πάλιν τὸν δίκαιον στεφανίτην ἀναγορεύουσαν. καὶ παῖδας καὶ κτῆσιν ὅ-
λην πολλαπλασίως λαμβάνοντα. καὶ χρόνους ζωῆς διπλασιαζομένους καὶ θυγατέρων ὀνόματα
ἐξαλλάσσοντα. οὐ Λήδας ἢ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀντιόπης, ἃς ὁ τῶν θεῶν ὕπατος Ζεὺς διεκόρευσε. ἀλλ' ἡμέ-
ρας τε καὶ κασσίας, καὶ ἀμαλθείας προσωνυμίας λαμβανούσας. καὶ τὸ κεῖσθαι πασῶν γυναικῶν
τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εὐπρεπεστέρας. καὶ τὸ δὴ μέγιστον τοῦ νικηφόρου καὶ στεφανίτου Ἰὼβ τὴν ἀγγελίαν.
ὥς πρός τι γνώρισμα καὶ κλῆρον λαχούσας ἐξαίρετον. μόνος γὰρ οὗτος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατο-
λῶν, ὁ κλεινὸς καὶ τρισπόθητος ὁ τοῦτο κερδάνας τῶν ἑαυτοῦ ἄθλων τὸ τελευταῖον καὶ ἔσχατον. τὸ μετὰ
Χριστοῦ συναναστῆναι καὶ τὸν τῇδε κόσμον θεάσασθαι πάλιν μετὰ τοῦ σώματος, οὐ κατὰ τὸν Ἡρακλέους
μῦθον καὶ τὴν Ἀδμήτου Ἄλκηστιν. ἣν ὁ καλλίνικός τε καὶ [illegible] ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς τελευτήσα-
σαν ἤγειρε κἂν ἔσχατον πυρός τε καὶ γυναικὸς γέγονε ἀνάλωμα. ἀλλὰ καὶ τὴν ἀήττητον τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν δύναμιν τοῦ τὸν ᾅδην σκυλεύσαντος καὶ τοὺς νεκροὺς τῶν καταχθονίων ἁρπάσαντος. ὃς ἐκά-
θισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ γεννήτορος μετὰ τοῦ προσλήμματος καὶ βασιλεύει πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου
κτίσεως. Ἰωβηλαῖος μὲν παρὰ Ἰουδαίοις τιμώμενος. ἱστέον ὅτι τὸ ἀργὸν ἔτος καὶ ἑπταετίαν ἐτήρει τὰ πα-
ρὰ Ἰουδαίοις. ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις. Ἰωγή. σκέπη. Ἰωδαέ. οὗτος ἱερεὺς ἦν ὃς διὰ
τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐσέβειαν ἐβίωσεν ἔτη ρλ΄. Ἰώανδρος ὄνομα κύριον. Ἰωή. πνοή. Ἰωὴλ
ὄνομα κύριον.

ὄνομα κύριον. Ἰωθάμ, ὄνομα κύριον καὶ Ἰωάθαμ. Ἰώθη ἐχολώθη. Ἰώθων, ὄνομα κύριον. Ἰωκάς. ὁρμάς. δίωξις. Ἰῶκά τε δακρυόεσσαν. Ὅμηρος. ἰωκὰ λέγει τὴν ἰωκήν. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κρόκα τὴν κρόκην. καὶ αὐτὸς Ὅμηρος τὴν ἀλκὴν ἄλκα. ἀλκὶ πεποιθώς. λέγει δὲ ἰωκὴν ἀπὸ μέρους τὴν μάχην. ἐπεὶ διώξεως αἰτία γίνεται. ὅθεν καὶ βοὴν τὸν πόλεμον ἀπὸ τοῦ ἀλαλαγμοῦ. Ἰώ. κλαυστὸν βροτοῖσί του αὖθί τε καὶ τέκεα καὶ τὸ κοιτίκων. οὐδὲν τῶνδ' αὖ μοι φλαῦρον ἐπάγεσθ' ἔτι. οἷος ἐμοὶ ξίφει τοῖς δ' ἐν δώμασι παῖς. ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων. περίβολος ἐμός. σωτὴρ δόμοις. ἐχθροῖς ἀνιαρός. Λυσανίας περὶ ζώων μεγάλων καὶ θηρῶν. Ἰῶλκα. αὔλακα. Ἰῶμαι. αἰτιατικῇ. ἰώμενος θεραπεύων. Ἴων Χῖος. τραγικὸς καὶ λυρικὸς καὶ φιλόσοφος. υἱὸς Ὀρθομένους. ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγῳδίας διδάσκειν, ἐπὶ τῆς πβ' ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ιβ'. οἱ δὲ λ'. ἄλλοι δὲ μ' φασίν. οὗτος ἔγραψε περὶ μετεώρων. καὶ συνθέτους λόγους. ὃν παίζων Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός, ἀοῖόν φησι. Ἰών. βελών. ἰὼν δὲ ὀξυτόνως, ἀντὶ τοῦ πορευθείς. Ἰωνάθης, ὄνομα κύριον. Ἰωνᾶς ὄνομα κύριον. Ἰωνάς ἀσπῶται καὶ ἀττικοί. ἀθηναῖοι διὰ τῶν μεγάλων. εἴκοσι μακάρεσιν αὐκερσον λόχος ἰώνων. Ἰωνιά. ὁ λειμὼν τῶν ἴων. ὥσπερ ῥοδωνιά ὁ τῶν ῥόδων. καὶ κρινωνιά ὁ τῶν κρίνων. Ἰωνία χώρα. καὶ Ἰωνίας πόλεις ιβ'. ἃς ἐνοικίζει Νηλεὺς ὁ Κόδρου. εἰσὶ δὲ Ἔφεσος. Ἀνδροκλος. Μίλητος. Μυοῦς. Πριήνη. Κολοφών. Τέως. Λέσβος. Ἐρυθραί. Φώκαια. Κλαζομεναί. Χῖος. Σάμος. ταύτας Δαρεῖος ἐπὶ Σκύθας αὐτῷ φυλάττειν ἐπὶ τοῦ Ἴστρου ἐκέλευσε. ἐν τιμίας δὲ αὐτῶν τὸν ἀγγέστατον ἐποίει. καὶ παλλακὰς τὰς θυγατέρας. Ἰωνικός. Ἰωνικὸς ἀθηναῖος ἀρχαῖος. καὶ ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἁβρῶς. ἐμιξοφόρουν τε καὶ διεκίνουν ἰωνικῶς. Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Ἰωνίς. χώρα. Ἰῶξις. ἡ δίωξις. Ἰωράμ. ὁ Ὀχοζίου υἱὸς βασιλέως Ἰσραήλ. πάσης κακίας καὶ πονηρίας ἀνάπλεως καὶ ἀσεβής. ἦν δὲ τὰ ἄλλα δραστήριος. Ἰωράμ, ὄνομα κύριον, Ἰωρός. ὁ θυρωρός. ὁ φύλαξ καὶ παροιμία. οὐδὲ ἐντὸς Ἰώρου. καὶ ὄνομα ὁ παρὰ ἀθηναίοις, ἐντὸς Ἰώρου ἐκέλευσεν εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους. ἐπὶ τούτων τῶν ἀπειλούντων καὶ σπαραττομένων τῇ παροιμίᾳ κέχρηνται. Ἰωσαφάτ. βασιλεὺς Ἰουδαίων. οὗτος ἀκρέστατος ὤν, τῷ θεῷ διὰ δὲ τὴν πρὸς Ἀχαὰβ φιλοστοργίαν ἔφη πρὸς αὐτὸν Ἰοὺ ὁ προφήτης ὅτι οὐκ ἀνάγκη βασιλεῦ Ἰωσαφάτ. εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου. εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί. καὶ ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα. καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον. καὶ εὑρέθη ἡ καρδία σου τελεία πρὸς κύριον. διὰ τοῦτο ἐφείσατό σου ὁ κύριος. πλὴν ὅτι διεκώλυσαν τὰ ἔργα σου καὶ συνετρίβησαν τὰ πλοῖά σου. κἀντεῦθεν διδασκόμεθα ὡς ἡ ἀπαιτίας ἐπὶ τῶν ἁμαρτημάτων τιμωρεῖ τὰ προηγούμενα κατορθώματα. ὁ δὲ θεὸς τὰ μὲν τὰ ἐκεῖ ἀντιμετρῶν, οὗ τὸ ἐμφανὲς τῆς ψυχῆς φ. Ἰωσεδέκ. ὄνομα κύριον. Ἰώσηπος Ἰουδαῖος φιλαλήθης. λέγων περὶ τοῦ προδρόμου καὶ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ματθαίου παῖς ἱερεὺς ἐξ Ἱεροσολύμων. ὁ γράψας τὴν ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις κ'. οὗτος ἁλοὺς παρὰ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ τῶν Ἱεροσολύμων ἁλώσει κατελείφθη. καὶ ζῶν αὐτὸς εἰς Ῥώμην ἦλθεν, ἑπτὰ λόγους τῆς Ἱεροσολύμων ἁλώσεως τοῖς βασιλεῦσι προσήνεγκεν. οἵτινες τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ παρεδόθησαν. καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς συγγραφῆς, ἀνδριάντος ἠξιώθη. ἔγραψε δὲ καὶ τὴν ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν, λόγους κ'. ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς ἕως τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους Δομετιανοῦ καίσαρος. καὶ β' βιβλία ἕτερα ἀρχαιότητος. κατὰ Ἀπίωνος γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως. ὃς ἐπὶ Καλιγόλα πρεσβευτὴς ἀπεστάλη παρὰ τοῦ μέρους τῶν Ἑλλήνων κατηγορήσων Φίλωνος διὰ λόγου τινός, καὶ τὰ γνῶσιν περιέχοντα τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους. ἔστι καὶ ἄλλος αὐτοῦ λόγος περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ ἐναρετος πάνυ. ἐν ᾧ καὶ τὰ πάθη τῶν Μακκαβαίων ἐμνήσθη. οὗτος ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ τῆς ἀρχαιολογίας βίβλῳ φανερῶς ὁμολογεῖ διὰ τὸ μέγεθος τῶν σημείων τὸν Χριστὸν ἐσφάλχθαι ὑπὸ Ἰουδαίων. καὶ Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἀληθῶς γεγονέναι προφήτην. καὶ διὰ τὴν σφαγὴν Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου τὰ Ἱεροσόλυμα πεπορθῆσθαι. γράφει δὲ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως. γίνεται δὲ κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ἰησοῦς σοφὸς ἀνήρ. εἴγε ἄνδρα αὐτὸν λέγειν χρή. ἦν γὰρ παραδόξων ἔργων ποιητής. διδάσκαλος ἀνθρώπων τῶν ἡδονῇ τἀληθῆ δεχομένων. καὶ πολλοὺς μὲν τῶν Ἰουδαίων. πολλοὺς δὲ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπηγάγετο. ὁ Χριστὸς οὗτος ἦν. καὶ αὐτὸν ἐνδείξει τῶν πρώτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῖν σταυρῷ ἐπιτετιμηκότος Πιλάτου, οὐκ ἐπαύσαντο οἱ τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀγαπήσαντες. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς τρίτην ἔχων ἡμέραν πάλιν ζῶν. τῶν θείων προφητῶν ταῦτά τε καὶ ἄλλα μυρία θαυμάσια περὶ αὐτοῦ εἰρηκότων. εἰς ἔτι νῦν τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοῦδε ὠνομασμένων οὐκ ἀπελεί

περὶ φυλῶν τούτων ἰώσηπος περὶ χριστοῦ ἐν τῷ ιη' λόγῳ φησίν. Ἰώσηπος. ἰουδαῖος ἱστοριογράφος. τοῦτον
φρουρεῖσθαι κελεύει οὐεσπασιανός. ὡς ἀναπέμψων αὐτίκα νέρωνι. τοῦτο ἀκούσας ἰώσηπος μόνῳ
τι διαλεχθῆναι θέλειν ἔλεγεν αὐτῷ. μεταστησαμένου δὲ ἐκείνου πάντας, πλὴν τοῦ παιδὸς τίτου καὶ
δυεῖν φίλων, σὺ μὲν ἔφη οὐεσπασιανὲ νομίζεις αἰχμάλωτον εἰληφέναι ἰώσηπον. ἐγὼ δὲ ἄγγελος ἥ-
κω σοι μειζόνων. μὴ γὰρ ὑπὸ θεοῦ προπεμπόμενος ᾔδειν τὸν ἰουδαίων νόμον. νέρωνί με πέμπεις. τί
γάρ; οἱ μετὰ νέρωνα μέχρι σοῦ διάδοχοι μενοῦσι. σὺ δὲ καῖσαρ καὶ ὁ παῖς οὗτος. δέσμει δέ με ἀσφα-
λέστατος καὶ τήρει σεαυτῷ. δεσπότης σὺ καὶ γῆς καὶ θαλάσσης καὶ παντὸς ἀνθρώπων γένους. ἐγὼ δὲ φρου-
ρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάζω καὶ θεοῦ. ὁ δὲ οὐεσπασιανὸς παραχρῆμα μὲν, ἀπιστεῖν ἐδόκει. καὶ
τὸν ἰώσηπον ἐδόκει πανουργεῖν. ἀξιωθεὶς δὲ τὸν ἰώσηπον εἰρηνικῶς, ἐδωρεῖτο ἐσθῆτι καὶ τοῖς ἄλλοις
κειμηλίοις. Ἰωσὴφ ὁ πάγκαλος. οὗτος ἐτῶν ιζ' φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν καὶ πραθεὶς γενόμε-
νος ἐτῶν λ', ἄρχων τῆς αἰγύπτου καθίσταται. ἐν ᾗ γεννήσας β' υἱοὺς ἐφραὶμ καὶ μανασσῆν ἀπέθανεν ἐτῶν
ρι'. ταῦτα ὅσα ἰωσὴφ, μωσῆς δὲ ἦγε μεθ' ἑαυτοῦ. ὅρκῳ γὰρ ὥρκωσεν ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ λέγων.
ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος. καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Ἰωσίας βα-
σιλεὺς ἱερουσαλήμ. ἐπὶ τούτου χελκίας ὁ ἱερεὺς εὗρεν ἐν τῷ ναῷ βιβλίον νόμου. καὶ κοινωσάμενος τῷ
γραμματεῖ, ἐπέδειξε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ εὐλαβὴς ὢν καὶ δίκαιος ὡς ἀνεγνώσθη αὐτῷ, περιέρρηξε
τὴν ἐσθῆτα. τότε τὸν ναὸν ἐκάθηρε τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων, καὶ τὰ εἰδωλεῖα ἐκπορθήσας, ταῦτα καὶ
τὰ ἐν σαμαρείᾳ, ἀνέζευξεν εἰς ἱερουσαλήμ. ὅτε καὶ πάσχα ἤχθη πολλοῖς ἐκλελειμμένον χρόνοις. Ἰωσίας.
βασιλεὺς ἰσραὴλ δικαιότατος. ὑπὲρ τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεῖς γενόμενος. ὃς τὸν νόμον κυρίου
ἀναγινωσκόμενον ἀκριβῶς ἀκούσας, καὶ λίαν ἀθυμήσας εἰδὼς τοῦτον ἐν τοσούτοις ἔτεσι καταπατούμενον, τὰ ἱμά-
τια διαρρήξας καὶ ἔμφοβος γενόμενος, ἀπέστειλε πρὸς ὀλδὰν τὴν προφῆτιν. πυνθανόμενος τί
βούλεται περὶ αὐτοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ἡ δὲ, φησί. τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐταπεινώθη ἡ καρδία
σου. καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου μου, ὡς ἤκουσας ὅτι ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ τοὺς ἐνοικοῦν-
τας αὐτὸν, τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς κατάραν, καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου, καὶ ἔκλαυσας
ἐνώπιόν μου, ἰδοὺ προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ. καὶ οὐκ ὄψει πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς ἐ-
πάξω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. ὁ δὲ, ζήλῳ θείῳ κινούμενος, οὐ μόνον τὰ πανταχοῦ εἴδωλα καὶ σεβάσματα
κατέστρεψεν ἐκ βάθρων, ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰδωλολάτρας μαστίζων ἐξωλόθρευσε. τῶν δ' ἤδη τεθνηκότων ἐν τοῖς
τάφοις κατέκαυσε. καὶ ἰδὼν παρ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, εἶπε. τί τὸ σκόπελον ἐ-
κεῖνο ὃ ἐγὼ βλέπω. καί φασιν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ προφήτης ὁ λέγων τοὺς λόγους τού-
τους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον βεθήλ. καὶ εἶπεν. ἄφετε αὐτόν. μηδεὶς κινησάτω τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. καὶ μέντοι καὶ τοὺς
ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας. καὶ πᾶν βδέλυγμα καὶ προσόχθισμα ἐν ἱερουσαλὴμ ἐξῆρε. καὶ
ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἰσχύϊ καὶ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον μωσέως. καὶ τὸ πά-
σχα ἐποίησεν οἷον οὐ γέγονεν ἀπὸ τῶν χρόνων ἰησοῦ τοῦ ναυῆ καὶ σαμουήλ. ἐν ᾧ βόας ἔθυσε χιλιάδας ιβ'.
πρόβατα χιλιάδας λκ'. καὶ κατωρθώθη τὰ ἔργα ἰωσίου ἐνώπιον κυρίου. ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐ-
σεβείας. πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. οὗ ἐθυμώθη ἐν τῷ ἰούδᾳ ἐπὶ τοὺς
παροργισμοὺς οὓς παρώργισεν αὐτὸν μανασσῆς. Ἰῶτα τὸ στοιχεῖον. τὸ γράμμα. Ἰωτάπατα
πόλις. καὶ ἰωταπατηνὸς ὁ ἀπ' αὐτῆς. Ἰωτόμης. ἐδεῖτο δὲ τὸ πλῆθος προσμένειν ἀρεμὴν ἀπαλ-
λάξαι ἰωτόμην. ὡς οὐκ ἂν ἀνασχόμενον τοῦ νεωτερίζειν εἰ τύχοι ἐν δήμοις ὤν. Ἰωϋμός. Ἰωχμός.
θόρυβος. Ἰὼψ. ἰχθύς ποιός. Ἱππαγωγός. ναῦς ἡ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἄνδρας ἄγουσα.
Ἱππάζεται. οὐχ ἁπλῶς τὸ περὶ ἱππικὴν ἔχειν. ἀλλὰ τὸ ἐφ' ἑνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι. ὅ τινες κέλητα κα-
λοῦσιν. Ἱππαλεκτρυών. εἶδος ζώου. Ἱππαρχία. ἀδελφὴ μητροκλέους τοῦ κυνικοῦ. μα-
ρωνεῖτις φιλόσοφος. κυνική. γυνὴ κράτητος τοῦ κυνικοῦ. ὃς ἦν ἀθηναῖος. βρύσωνος μαθητὴς τοῦ ἀ-
χαιοῦ. ἢ ὥς τινες διογένους. ἔγραψε φιλοσόφους ὑποθέσεις. καί τινα ἐπιχειρήματα καὶ προτά-
σεις πρὸς θεόδωρον τὸν ἐπικληθέντα ἄθεον. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς ρια' ὀλυμπιάδος. Ἱππαρχίων ἄ-
φωνος. δύο ἐγένοντο κιθαρῳδοί. ἱππαρχίων καὶ ῥουφῖνος. καὶ ἀγῶνος ἐνστάντος, ὁ ἱππαρχίων ἄφωνος ἦν. Ἵπ-
παρχος. κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ περὶ γάμων. Ἵππαρχος. νικαεὺς φιλόσοφος. γε-
γονὼς ἐπὶ τῶν ὑπάτων. ἔγραψε περὶ τῶν ἀράτου φαινομένων. περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν συντάξεως. καὶ τοῦ καταστερις-
μοῦ. περὶ τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως. καὶ εἰς τοὺς ἀστερισμούς. Ἵππαρχος. ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων.

πρῶτος αἱρεθεὶς δικτάτωρ, μέχρι νῦν, προσαιρεῖται ἵππαρχον ἀπὸ τοῦ πρώτου δικτάτορος. καὶ τῆς ἱππαρχικῆς ἐπιμονηθείσης ἡγεμονίας· δευτερευούσης κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ δικτάτορος. Ἵππαρχος· τύραννος Ἐρετρίας. ἕτερος δὲ Ἵππαρχος Πεισιστράτου. ἄλλος δὲ Ἵππαρχος ὁ Χάρμου· ὃς συγγενὴς ἦν Πεισιστράτου τοῦ τυράννου· καὶ πρῶτος ὑπέστη τὸν ἐξοστρακισμόν, διὰ τὴν ὑποψίαν τοῦ Πεισιστράτου ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγός, ἐτυράννησεν. ἄλλος δέ ἐστιν Ἵππαρχος ὑποκριτής· οὗ μνημονεύει Δημοσθένης. λέγεται δὲ ἵππαρχος παρ' Ἀθηναίοις, καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δὲ ἦσαν οὗτοι.

Ἱππάρχου πίναξ· ἐπεὶ παρὰ Συρακουσίοις οἱ ἵππαρχοι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημαίνοντο. Ἱππάς· ὁ Σόλων τοὺς νόμους Ἀθηναίοις γράψας, εἰς τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε τῷ τιμήματι. καὶ τῷ πρώτῳ ὄνομα ἦν, πεντακοσιομέδιμνοι. τῷ δευτέρῳ ἱππέων. τῷ τρίτῳ ζευγιτῶν. τῷ δ' θητῶν. τῶν δὲ ἡ ἱππάς. Ἱππαφέσεων· τῆς ἀφετείας. Πολύβιος· παραπλήσιόν τι πάθος ἔφασκε τοῖς ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων· οἷον εἰκὸς ἐφισταμένοις ἐκ τῶν αἰρομένων πυρσῶν. Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ· δηλονότι ἔνθα ἂν ᾖ κρείττων τις. τὰ γὰρ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ. Ἵππερος· ὡς ἴκτερος. ὁ πολὺ τοῦ ἵππου τὸν ἔρωτα ἔχων. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων. ἔπαιξε παρὰ τὸν ἴκτερον· ὃς περιχεῖται ταῖς ὄψεσι τῶν νοσούντων. οὕτως ἐπικεχύσθαι τοῖς χρήμασι τὸν ἵππερον. Ἶπες· θηρία διαλυμαντικὰ ξύλων καὶ τῶν καρπῶν. Ἵππευε· ἵππων φρόντιζε. Ἵππευμα· χρείαν. ἀεὶ δ' ὥς μακρὸν ἵππευμα διώκεις ἀστεροειδέα νῶτα διαφέρουσα αἰθέρος. Ἱππεύς. Ἱππεία· ἡ ἱππασία· ἱππεία φάτνη καὶ οὐρά. Ἱππείου κράτος· ἡ τοῦ ἵππου ἰσχύς. καὶ ἱππείου θράσος. καὶ ἱππείου ζυγός. Ἱππειολόφου. Ἱππείου ὁπλῆς· τῶν ὀνύχων τῶν ἵππων. Ἱππεῖς· εἰς τέσσαρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων· εἰς πεντακοσιομεδίμνους. εἰς ἱππέας. εἰς ζευγίτας. εἰς θῆτας. καὶ τοὺς μὲν πεντακοσιομεδίμνους, διὰ τὸ προσεργεῖσθαι τοσαῦτα μέτρα οὕτως ὠνόμαζον. καὶ ἦσαν οὗτοι εὔποροι. οἱ δὲ ἱππεῖς, ἥττους μὲν τῶν πεντακοσιομεδίμνων. μέχρι δὲ τῶν τριακοσίων ἐγεώργουν μέτρων. ἱππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι εἴ ποτε χρεία γένοιτο, ἵππον ἕκαστον αὐτῶν τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ἑξακόσιοι τὸν ἀριθμόν. οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα τῆς πόλεως πληθυνούσης, ἐγένοντο σ' πρὸς τοῖς χιλίοις. ὅθεν καὶ ταῖς θυσίαις αὐτοὶ ἔπεμπον τῆς πομπῆς ἐκάλουν ἱππάδας. ἐξῆν δὲ αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ κομᾶν. ἦσαν δὲ οἱ θῆτες παρ' αὐτοῖς. οἷς οὐκ ἐφεῖτο ἄρχειν ἀλλ' ἢ δικάζειν ἢ ἐκκλησιάζειν μόνον· ἵν' ἐκ τοῦ δικαστικοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοιντο.

Ἱππεῖς λευκοθώρακες. καὶ παροιμία. ἱππεῖς μὲν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Θρᾴκῃ· τοξόται δὲ καὶ τὰ κουφότερα τῶν ὅπλων ἐν Ἰνδίᾳ καὶ Κρήτῃ καὶ Καρίᾳ. Ἱππήλατον· εὐρύχωρον. πλατύ. λεῖον. ἐψιλωμένον. Ἱππημολγός· ὁ τοὺς ἵππους ἀμέλγων. Ἰπί· σκώληκι. ἢ ψηλάθα. ἰπός. ἰπί. Ἱππεία Ἀθηνᾶ· ταύτην Ποσειδῶνος εἶναί φασι θυγατέρα. καὶ Πολυφῆς τῆς Ὠκεανοῦ. ἅρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν, διὰ τοῦτο ἱππείαν κληθῆναι. Ἱππίας· Διοπείθους Ἠλεῖος· σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος· μαθητὴς Ἡγησιδάμου· ὃς τέλος ὥριζε τὴν αὐτάρκειαν. ἔγραψε πολλά. Ἱππίας· οὗτος τῆς εἰς Ἀθηναίους ὀργῆς καὶ τῆς ὕστερον ὠμότητος προὔσχετο αἰτίαν τὸν Ἱππάρχου θάνατον. καὶ πικρὸς ἐν τούτῳ δεσπότης κατὰ τοῦ χρόνου γενόμενος, ὅμως οὐκ ἀπώνατο· ἤλασαν γὰρ οἱ Κεκροπίδαι αὐτόν. ὁ δέ, ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, ἐπήει τοὺς Πέρσας συμμάχους ὁρῶν ὃν εἶχεν ἔρωτα Δαρεῖος τῆς Ἀττικῆς· διὰ τὴν ἄτοπον ἐκείνην σπουδὴν ἵνα τὰ σῦκα τὰ Ἀττικὰ μὴ ἐν ἐλευθερίᾳ γῇ ἔτι, ἀλλὰ δουλευούσῃ γίνηται τῇ ἐκείνου. ἰὼν μὲν οὖν Ἱππίας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα σὺν τοῖς Πέρσαις καὶ ἐκπλήττων τοὺς βαρβάρους, μέγα ἔπταρε. καὶ ἅτε γέρων ἤδη εἶχε τοὺς ὀδόντας κραδαινομένους. ἐκ τοίνυν τῆς βιαίας κινήσεως τοῦ πταρμοῦ εἷς ὀδοὺς ἐξεκρούσθη καὶ κατώλισθεν εἰς τὴν ψάμμον. καὶ εὑρεθῆναι ἀδύνατος ἦν. ἐπεὶ δ' ἡττήθησαν οἱ βάρβαροι, φεύγων αὖθις, εἰς Λῆμνον ἀφικνεῖται. καὶ καμὼν νόσῳ· καὶ τὴν ὄψιν τυφλοῦται· αἵματα ἐπερρύησαν τόσοι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀλγεινῶς ἀπέθανε. δίκας ταύτας δοὺς τῇ πατρίδι. ἐπεὶ τοὺς βαρβάρους ἦγεν ἐπικαταδουλώσει αὐτῆς. μηνῖσαί τε τοὺς πατρῴους θεούς. Ἱππίας· Ἀθηναίων τύραννος. οὗτος Δαρεῖον, προξενῶν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους στρατεῦσαι καὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ Ἀρταφέρνους καὶ Δάτιδος σατραπῶν, καὶ λ' μυριάδων στρατοῦ, καὶ αὐτὸς σὺν αὐτοῖς κατῄει γηραιὸς ἤδη ὤν. καὶ ἐλθόντες, ἐσαγήνευσαν μὲν Ἐρέτριαν, καὶ τοὺς ληφθέντας πρὸς βασιλέα ἔστειλαν. ὁ δέ, αὐτοὺς παρὰ τὰ Σοῦσα κατοικίζει, ἐφ' οἷς καὶ Πλάτωνός ἐστιν ἐπίγραμμα.

Ἀβροίων γένος δὲ μὲν ἐρετρικόν. ἄρχει δὲ σύνεγγυς. κεῖμεθα Φιλίππαις ὅσον ἀφ' ἡμετέρας. ἐν τάχει ἐπὶ Μαραθῶνα ἦλθον. Ἀθηναῖοι δὲ ὑπὸ Μιλτιάδῃ στρατηγουμένοι τῷ Κίμωνος, τοῖς βαρβάροις ἐπολέμησαν. ἐκάλουν δὲ ἐπὶ συμμαχίαν τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ Φιλιππίδου τοῦ ἡμεροδρόμου· ὃς τοὺς χιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτός. καὶ ὅτι ὁ νόμος ἐκεῖ ἀστράτευτον αὐτοὺς πρὸ πανσελήνου. τῷ δὲ Φιλιππίδῃ ἐπανιόντι κατὰ τὸ Παρθένιον ὄρος τῆς Ἀρκαδίας ὁ Πὰν ἐντυχὼν, ἐμέμψατο μὲν Ἀθηναίοις ὡς μόνος θεῶν ὑπ' αὐτῶν ἀμελούμενος· καὶ συμμαχήσειν ὑπέσχετο. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι συμβαλόντες ἐνός, ἔδοξαν δεῖν ἀναμεῖναι τοὺς Λακεδαιμονίους, Μιλτιάδου δὲ παραινοῦντος δεξιᾷ τε καὶ Καλλιμάχου, ἐξῆλθον αὐτοὶ μὲν ὄντες θ. Πλαταιέας ἔχοντες, α. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ φάσει τῆς ἡμέρας ἐνίκησαν. ἐν τούτοις Καλλίμαχος ἐπὶ δόρατι εἱστήκει νεκρός. Πολύζηλος δὲ πληρωθεὶς ὡς φάσμα θεασάμενος τῷ πώγωνι κρύπτον τὴν ἀσπίδα. σύμμαχον τὸν Πᾶνα δεῖν νομίζειν εἶναι, ἐμάχετο ὡς ὁρῶν. καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τούς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους. Ἱππική. εἰσὶ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως, τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν, γάρ ἐστιν ἱππική. ἡ δὲ, δι' ἁρμάτων. ἡ δὲ, δι' ἐλεφάντων. τῆς δὲ ἱππικῆς, τὸ μὲν, ἁπλῶς οὕτω καλεῖται ἱππεῖς καὶ ἱππικόν. τὸ δὲ, ἀφιπποι. καὶ ἀφιπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν, ὀχούμενοι. οἱ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον. ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ, τὸ μέν ἐστι κατάφρακτον. ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται. τὸ δὲ, ἀκατάφρακτον. οἷον, δορατοφόροι ἤγουν κοντοφόροι ἢ ξυστοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον τοῖς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. τούτων δὲ, οἱ μὲν, δορατίοις χρῶνται. οἳ καλοῦνται ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τόξοις. οἳ καλοῦνται ἱπποτοξόται. οἱ δὲ, ἀκροβολισταί. οἷον οἱ πόρρωθεν βάλλοντες. οἱ δὲ, μόνον ἀκοντίζουσιν. εἰς χεῖρας δὲ τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται. καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταί. καὶ ἰδίως ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τὰ μὲν πρῶτα ἐλαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίζουσι πόρρωθεν. ἔπειτα δὲ καὶ πλησιάζοντες, συμπλέκονται τοῖς πολεμίοις. ἢ σπάθαις ἢ πελέκεσιν ἀπομαχόμενοι. οὓς φασιν ἐλαφρούς. Ἱππιολόφος. Ἱππιόθων, ὄνομα κύριον. Ἵππιος. ὁ Ποσειδῶν.

Ἴπνια. τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἰπνοῦ τοῦ λεγομένου φούρνου. ἢ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα. λέγει δὲ οὕτω καὶ τὴν κόπρον τῶν ζώων Καλλίμαχος. σὺν δ' ἅμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματα δρεπ. ἢ ἰπνὸς τὸ μαγειρεῖον. ἢ καπνοδόκη. ἢ ὁ φανός. ἀεὶ σοφὸς πλούτῳ. ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν δέξατ' ἐπὶ ὕλης ἐλεφάντινος. καὶ ἰπνοί. οἱ λαμπτῆρες. οἱ φανοί. οἱ λύχνοι. Ἰπνοπλάσαι. Ἰπνός. ὁ φοῦρνος. ἢ κάμινος. ἢ ὁ φανός. κατα χρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. ἱπνεσταλέου φθοῖς. τουτέστι πλακοῦντος. καὶ μέρος τι τῆς οἰκίας. τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαγειρεῖον. λέγεται δὲ κυρίως ἰπνὸς ἡ κάμινος.

Ἱππόβοτος. μεγάλην γῆν ἔχων. δυνάμενος ἵππους τρέφειν. Ἱππόβοτος. φιλόσοφος. ὅς ἔφησεν ἐννέα αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων. καὶ ἔστιν ἐκ τῶν αἱρέσεις. Ἱπποδάμεια. ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ. οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἱπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομήσαντος Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ.

Ἱππόδαμοι. ἐφ' ἵππων ἀναστρεφόμενοι. Ἱπποδασείης. τῆς ἱππείας τρίχας λόφον ἐχούσης. ὁ δασύ ἐστιν. Ἱπποθόων. τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος. Ἱππόθων, ὄνομα κύριον. Ἱπποκόμος. ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελούμενος. Ἱπποκόωντος. Ἱππόλυτος. οὗτος ἔγραψεν εἰς τὰ ὁράσεις τοῦ Δανιήλ. ὑπομνήματα καὶ εἰς τὰς παροιμίας Σολομῶντος. Ἱππόλυτον μιμήσομαι. ἐπὶ τῶν σωφροσύνην ἐπαγγελλομένων. Ἱπποκράτης. Κῷος. ἰατρός. Ἡρακλείδου υἱός. προτετάχθαι δὲ τοῦ πάππου τοῦ Ἡρακλείδου πατρός. ὃς καὶ ὁμώνυμος ἦν διὰ τὸ ἀστέρα καὶ φῶς τῆς βιωφελεστάτης ἰατρικῆς γενέσθαι. ἀπόγονος δὲ χρύσου τὸ ὄνομα. καὶ Ἐλάφου τοῦ ἐκείνου παιδός. ἰατρῶν καὶ αὐτῶν. οὗτος μαθητὴς ἐγένετο μὲν πρῶτον τοῦ πατρός. μετὰ δὲ ταῦτα. Ἡροδίκου τοῦ Σηλυβριανοῦ. καὶ Γοργίου ῥήτορος. καὶ φιλοσόφου. ὡς δέ τινες Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου. ἐπιβαλεῖν γὰρ αὐτὸν νέῳ πρεσβύτην. ὡς δέ τινες καὶ Προδίκου. διέτριψε δὲ ἐν Μακεδονίᾳ φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ Περδίκκᾳ. παῖδας δὲ σχὼν δύο Θεσσαλὸν καὶ Δράκοντα κατέστρεψε τὸν βίον ἐν Λαρίσῃ τῶν ἐτῶν ρδ καὶ ρε. καὶ τέθαπται ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θετταλίας. ἐν ᾗ τὴν εἰκόνα, ἱστορεῖται δ' ἱματίῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀναβεβλημένος καὶ σκεπόμενος. ὅτι τοῦτο ἔθος ἦν αὐτοῦ. ἢ διὰ τὸ φιλόκαλον. ἢ διὰ τὸ ἴδιον ἐν ταῖς χειρουργίαις. οὗτος ἔγραψε πολλά. καὶ πᾶσιν ἐγνώσθη διὰ δηλώσεως ὥσπερ καὶ τῶν πρὸς βασιλέα τῶν καλουμένων ἀρταξέρξην γέγραφε, πρὸς ὑπατείαν τοῦ ἀνδρὸς σοφοῦ δεόμενος. Βασιλέως

βασιλέων

βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης Ὑστάνῃ Ἑλλησποντίου ὑπάρχῳ χαίρειν. Ἱπποκράτεος ἰητροῦ κῴου ἀπὸ Ἀ-
σκληπιοῦ γεγονότος εἰς ἐμὲ κλέος ἀφῖκται τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσὸν ὅσον ἂν βούληται. καὶ τὰ ἄλλα
χύδην ὧν σπανίζει, καὶ πέμπε πρὸς ἡμέας. ἔσται γὰρ ἰσότιμος τοῖσιν ἀρίστοισι τῶν Περσέων. καὶ εἴ τις ἄλ-
λος ἐστὶν ἀνὴρ κατὰ τὴν Εὐρώπην ἀγαθὸς, φίλον οἴκῳ βασιλέως τίθεσο, μὴ φειδόμενος ὄλβου. ἄνδρας
γὰρ εὑρεῖν δυναμένους τί κῇ συμβουλίην οὐ ῥᾴδιον. ἔρρωσο. αἱ μὲν οὖν γραφεῖσαι παρ' Ἱπποκράτους
βίβλοι, πᾶσι τοῖς μετερχομένοις τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἔνδηλοι. καὶ οὕτως αὐτὰς κατα-
σπάζονται, ὡς θεοῦ φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνου προελθούσας ἐκ στόματος. πλὴν τῶν ἐν ταῖς πρώ-
τοις καὶ ἡμεῖς ἀπομνημονεύσωμεν. πρώτη μὲν οὖν βίβλος, ἡ τὸν ὅρκον περιέχουσα. δευτέρα δὲ ἡ
τὰς προγνώσεις ἐμφαίνουσα. τρίτη, ἡ τῶν ἀφορισμῶν ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα σύνεσιν. τετάρτη
ταύτην ἔχει ἡ πολυθρύλλητος καὶ πολυθαύμαστος ἑξηκοντάβιβλος. ἡ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ
σοφίαν ἐμπεριέχουσα. Ἱπποκράτης. γνωσιδίκου υἱὸς, κῷος. πατὴρ Ἡρακλείδου τοῦ πατρὸς
Ἱπποκράτους. ἰατρὸς καὶ αὐτὸς τοῦ γένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν. ἰατρικῶν. Ἱπποκράτης. Θεσσα-
λοῦ. κῷος ἰατρὸς. ἔκγονος δὲ Ἱπποκράτους τοῦ δευτέρου τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρι-
κά. Ἱπποκράτης. τέταρτος. ὁ Δράκοντος ἰατρὸς, κῷος καὶ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ γένους. ὃς ἰάτρευσε
μὲν Ῥωξάνην. ὑπὸ δὲ Κασσάνδρου τελευτᾷ τοῦ υἱοῦ Ἀντιπάτρου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά. Ἱππο-
κράτεις, δύο πέμπτος καὶ ἕκτος. ἰατροί. Θυμβραίου παῖδες κῷοι καὶ αὐτοὶ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψαν
ἀμφότεροι εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην. Ἱπποκράτης ἕβδομος. κῷος καὶ αὐτὸς ἰατρὸς. Πραξιάνακτος
παῖς. καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἱππεμανές. οὕτω
λέγεται τὸ ἐπιπεφυκὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πώλου. ὅπερ εὐθέως ἡ μήτηρ κατεσθίεται. ἔστι δὲ τοῦτο, τῷ
μεγέθει ἔλαττον ἰσχάδος. μέλαν, πλατύ. περιφερές. ἔστι δὲ εἰς πολλὰ δόκιμον. Ἱππομανῆ.
μεγάλως μαινόμενον. ἢ τὸν ἐφ' ἵππους μαινόμενον καὶ ἱππικῇ. ἢ πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκληπτέ-
ον. τὸ δὲ ἵππος, ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάσσεται. ὡς ἱππόσελινον. καὶ ἱππογνώμων. ὁ μεγαλογνώμων. εἶ-
πε δὲ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, τὸν ἄγαν ἀνθοῦντα καὶ ἐνυβρίζοντα τῇ χλόῃ διὰ τὸ πλῆθος. ἢ ὅτι εὐανθὴς, ἐφ' ᾧ
αἱ ἵπποι μαίνονται. Σοφοκλῆς. ἐν τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐπιβαίνει. Ἱππόμαχος. Ἠλεῖος. κατε-
μαχέσατο τρεῖς ἀνταγωνιστάς. οὐδὲ πληγὴν δεξάμενος. καὶ πολίτης τις ἐκκιθαρῳδοῦ τῶν ἐν θεατρι-
κείας τὴν ἀρετὴν τῶν ᾠδῶν ἀναφαίνων ἀπὸ μηκίστου καὶ διαρεστάτου, καὶ δι' ὀλιγίστου δὴ καιροῦ
μεθηρμόσατο ἐπὶ τὸ βραχύτατον ὁμοῦ καὶ ὤκιστον. Ἱππομένης, Ἀθηναίων ἄρχων. ὃς ἐξέπε-
σε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιάνδε. ἦν αὐτῷ θυγάτηρ, ἥντινα τῶν ἀστῶν τινὸς αἰσχύναντος λάθρα, ὑ-
πὸ ὀργῆς καθεῖρξεν εἰς οἴκημα δήσας σὺν ἵππῳ, καὶ τροφὴν οὐδετέρῳ εἰσέπεμπεν. πιεσθεὶς οὖν λι-
μῷ ὁ ἵππος, ἐφορμήσας τῇ παιδὶ ἀνήλωσέ τε αὐτὴν καὶ αὐτὸς ὕστερον ἀπέθανε. μετὰ ταῦτα
ἐπισκαφείσης αὐτῷ τῆς οἰκήσεως, ὁ ἐκείνου χῶρος ἐκαλεῖτο ἵππου καὶ κόρης. Ἱππονεῖο
πεδίον ἄξιος, ἀντὶ τοῦ ὅπου μοι ἐστὶ λυσιτελές. Ἱππόκερε, ὦ μεγαλόκερε, σπανίως γὰρ Ἀριστο-
φάνης, καὶ Καλλίαν τὸν Ἱππονίκου κύαθον λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον, παρεγράμματι-
σε διὰ τὴν ἀσέλγειαν παρὰ τὸ Ἱππονίκου εἰς πορνομανῆ. τὸ δὲ ἵππος πολλαχοῦ ἐπὶ τοῦ μεγά-
λου λαμβάνουσιν. Ἱππόκερε. κωμῳδεῖται γὰρ ὁ Καλλίας πανταχοῦ ὡς σπαθῶν τὴν πατρικὴν οὐσίαν. καὶ
μάλιστα ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς. ὀνοματοποιεῖ γὰρ πάντα πρὸς μαλακίαν αὐτοῦ. Ἱπποποτάμιοι
ζῷα ἀδικώτατα. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν. Ἵππος. δίεδρος. ὁ δὲ ἵππος αὐτῶν ἤσκηται ἄρα καὶ ἀ-
νεῖται ἐλαυνόμενος τε ὠκύτατα φέρεσθαι. καὶ βάδην προϊόντας, τρόπῳ ἵστασθαι. καὶ ἐκκλίνοντος ὅ-
πως προσδοίσεται. καὶ κυκλώσεται. ἀνακάμπτεσθαι ἐπιστρέφειν. Ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ
μελισσῶν. Ἵππους μελαίνας, οὐ καλὸν πάντως βλέπειν. Ἵππων ἢ λύκων ὄψις, ἀδήλων φάσις.
τὸ ἵππους τρέφειν, δοκεῖ δαπανηρὸν εἶναι. ὅπερ καὶ τῇ λακωνικῇ προσίζανται κατάραν. καὶ τοῖς δυσμενέσιν
οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν κατάραις ἔθεσαν μέρει. ἔστι γὰρ αὐτή. οἰκοδομαῖς σε λάβοι καὶ ἀμβολαί. ὅ γε ἵππω καὶ
ἀγωνάτοι μοιχὸν ἔχοι. ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων. Ἱππευσιάος. με-
ταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Ῥακζιανῆς, τόπος ἐστὶ καταστιγία. ὅπερ Ἑλλάδι γλώσσῃ νίσος καλεῖται. ἐν ταῦ-
θα ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ, ἀπὸ ἐρυθρᾶς θαλάσσης. εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τὸ

μηδείας ὄντι τόπον εἶναι νισαῖον. ὁ δὲ πολέμων κακῶς φησι λευκὸν ἵππον νισαῖον. ἐν δὲ δικτυί-
ὀρφαῖς λέγει. ἔνιοι τὸ ἔθνος ὄντα ἐν ἐρυθρᾷ κείμενος. Ἱπποσαύνη. ἡ πλείστοις ἵπποις ἐμπειρία.
Ἱπποστεφάνης ἀλεξάνδρου ἀλκιβιάδην. Ἱππότης. ἱππεύς. ἔφισταο. εἶδε νεκρὸν κείμενον
ἱππότην ἄριστον. καὶ ἤχθετο ἄρα πλῆξαι δυνάμενος. κείμενον αὐτῶ ἵππω. Ἱππούμενος. πιεζόμενος
ἀναγκαζόμενος. ἀριστοφ. ἱππάζουσιν. ἱππούμενοι ταῖς συμφοραῖς. Ἱππουρὶν. τὴν δὲ ἱππείων θριχῶν κα-
τεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν. Ἱπποφορβός. ἱπποτρόφος. φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. καὶ ἱπποφόρβι-
ον ἔνθα οἱ ἵπποι τρέφονται. Ἱππῶ. βλέπω μέγα. ἀΐψα λαοὺς ἀχαιῶν. ἱππῶ δὲ πιεζούμενος
ἂν θλίβω. καὶ ἀριστοφ. ἱππούμενοι ταῖς συμφοραῖς. Ἱππουρεῖν. Ἵππω γηράσκοντι τὰ μείονα
κύκλα περίβαλλε. ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥαστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης. Ἱππών. ἱππῶν.
σημαίνει δὲ καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ἵστανται. Ἱππῶναξ. πατρὸς πύθεω καὶ μητρὸς
πρωτίδος. ἐφέσιος. ἰαμβογράφος. ᾤκησε δὲ κλαζομενὰς ὑπὸ τῶν τυράννων ἀθηναγόρα καὶ κω-
μᾶ ἐξελαθείς. γράφει δὲ πρὸς βούπαλον καὶ ἀθήνιν ἀγαλματοποιούς. ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕ-
βριν εἰργάσαντο. Ἵπτα. πέτου. Ἵπτω. βλάπτω. αἰτιατικῇ. Ἵππυς ῥηγῖνος ἱστορικός. γεγονὼς
ἐπὶ τῶν περσικῶν. καὶ πρῶτος ἔγραψε τὰς σικελικὰς πράξεις. ἃς ὕστερον μύης ἐπετέμετο. κτίσιν ἰτα-
λίας. σικελικῶν βιβλία ε. χρονικὰ ἐν βιβλίοις ε. ἀργολικῶν γ. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρῳδίαν καὶ
χωλίαμβον καὶ ἄλλα. Ἱρά. ἐκκλησία. καὶ πληθυντικῶς ἱραί, ἱράων προπάροιθεν. ὅμηρος. Ἱρεῦ.
ἐθνικόν. Ἱρεῖον. θυσία. Ἱρεῖς. ἐθνικόν. Ἱρὴ πόλις. Ἶρις. νέφους ὑγρότης κατ' ἔμφα-
σιν ἡλίου πεποικιλμένου. οἷον τὸ τόξον. ἢ αὐγαὶ ἀφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμέναι. ἢ ἔμφα-
σις ἡλίου τμήματος ἢ σελήνης ἐν νέφει δεδροσισμένῳ κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν. ὡς ἐν κατό-
πτρω φανταζομένη, κατὰ κύκλου περιφέρειαν. τὸ ἰριδῶδες τὸ χλωρὸν, ἀέρος σημαντικόν. τὸ πυρρὸν πυ-
ρός. τὸ δὲ μηλανίζον ὑδάτων. Ἶρις. ἀρσενικὸν ὄνομα ποταμοῦ. θηλυκὸν δὲ σημαίνει τὴν ἄγγελον τῶν
θεῶν. Ἶρος. ὁ πτωχός. διὰ μακροῦ τοῦ ι. ἱρὸς ἢ ὁ ἱερὸς κατὰ κρᾶσιν. χῶρος δ' ἄδ' ἱρὸς ὡς ἀπεικάσαι
βρύων. δάφνης ἐλαίας. ἀμπέλου πυκνόπτεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες. Ἰσ' ἡμισ. πα-
ρὰ ὁμήρω. Ἴρτιος, ὄνομα κύριον. Ἲς. δύναμις. νεῦρα. Ἴσα. πόλις. ἴσα δὲ τὰ ὅμοια. Ἴσα
ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἴσα λαχόντων. καὶ ὅλως δυσπραγούντων. ἔστι καὶ ἐν μισουμένω μενάνδρου. καὶ ἐν ἥ-
ρωϊ. Ἰσαάκ, ὄνομα κύριον. ἐπεὶ ξενωθεὶς ὁ θεὸς τῷ ἀβραὰμ ἐπηγγείλατο τέξεσθαι σάρραν αὐ-
τῷ παῖδα. ἡ δὲ, ἐμειδίασε, καὶ ἰσαὰκ ὁ γεννηθεὶς προσηγορεύθη φερωνύμως τῷ μειδιάσαι γέλωτι κατὰ
τὴν ἑβραΐδα διάλεκτον. Ἰσαραίνων πυθοκλεῖ. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου, ἀλλὰ συνὼν ἀεὶ
καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος, καὶ μὴν ἀνδρός. παρ' αὐτὸν ἰσαραίνουσα ἑταίρα πολυτελής. Ἴσα δ' ἀλη-
θῶς φαίνεταί μοι ψάδεσιν, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων καὶ δυσκρίτων. ἀριστοφάνης ὄρνισι,
Ἰσάγγελος, ἴσος ἀγγέλω, Ἰσανίω ἀνδρείω, Ἴσακος, ἢ ἴσως εἴρηται, ὁ ἰσαάκ, Ἴσαμεν, καὶ
ἴσασι, γινώσκουσι, Ἴσαν, ἐπορεύθησαν, παρ' ὁμήρω καὶ μόνον, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔγνωσαν, Ἴσας
δῆς μὴν κεφαλὰς ἔχον. ἤτε τῶν ἑλλήνων φησὶ καὶ ἡ τῶν βαρβάρων μάχη, ἰσοκέφαλος ἦν. Ἴσα-
σι. γινώσκουσιν. οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, οὐκ ἴσασι πρίν τις ἐκβάλῃ. Ἴσαυρα
ἐν τῷ. βρύχιος. Ἴσατο. καθίδρυσεν. Ἰσδιγέρδης, ὄνομα κύριον. Ἰσραηλίτης. ἑβραῖος.
Ἰσαῖος. εἷς μέν ἐστι τῶν δέκα ῥητόρων. μαθητὴς δὲ ἰσοκράτους. διδάσκαλος δὲ δημοσθένους. ἀθη-
ναῖος τὸ γένος. δημήτριος δὲ χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ. καὶ ὡς δημο-
σθένην ἀμισθὶ προσαγαγών. Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος, νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαν-
τος, ἤρετο αὐτόν τις. τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν. πέπαυμαι ἔφη ὁ ἰσαῖος ταῦτα
σπουδάζων. ξένως κατὰ τὸ [illegible] συρ. ἐνδεικνύμενος δήπου τῶν ἡδομένων ταῦτα, ὅτι σκιὰ καὶ ὀνεί-
ρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. Ἰσαῖος. ὁ πολίτης. Ἰσαιών. ἰσαιῶνος ὄνομα κύριον. Ἴσαι ψῆφοι. ἐπὶ τῶν πα-
ρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἁλισκομένων. ἀπολύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἀπὸ τῶν δικαζο-
μένων ἂν ἴσαι γίνωνται ψῆφοι ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτη-
σιφῶντος. ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς ῥόδον ὅτι τὸν φόβον ἀνανδρῶς ἤνεγκε, πρώην μέν πο-
τε εἰ συνέλθη καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ

ἀπέθανε

ἀπέθανεν. Ἴσαι ψῆφοι· ὡς ἀπώλετο καὶ ἴσαι ψήφοι γενομένων. ὑπερβολικῶς εἴρηται. ὅτε γὰρ
αἱ ψῆφοι ἴσαι ἐγίνοντο, ἀπελύετο ὁ κατηγορούμενος. Ἰσηγορεῖ· ἐπίσης λέγει. Ἰσολογεῖ.
πολύβιος. οὔσης δημοκρατίας παρὰ τοῖς μεσσηνίοις, καὶ τῶν μὲν ἀξιολόγων ἀνδρῶν πεφυγα-
δευμένων, τῶν δὲ κατακεκληρουχημένων τὰς τούτων οὐσίας, ἐπικρατούντων τῆς πολιτείας δυ-
σχερῶς ὑπέφερον τὴν τούτων ἰσηγορίαν οἱ μένοντες τῶν ἀρχαίων πολιτῶν. Ἰσηλίκων· τῆς αὐ-
τῆς ἡλικίας. γυναικῶν ἰσηλίκων χορὸν ἑαυτῇ περιχέασα γεραιαὶ αὗται. χορὸς θεοφιλής. καὶ
θεῖσαι τὰς παλαιὰς ἐκείνας κόμας, ἐθεοκλύτουν. Ἴσημι· γινώσκω. Ἰσίδωρος· πρεσβύτης
ὁ πηλουσιώτης. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. φιλόσοφός τε καὶ ῥήτωρ. ἐπιστολὰς ἑρμηνεύσας τὴν θεί-
αν γραφὴν ͵γ. ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά. Ἰσίδωρος· φιλόσοφος. ὃς ἐφιλοσόφησε μὲν ὑπὸ τοῖς
ἀδελφοῖς εἴπερ τις ἄλλος, ἐν τοῖς μαθήμασιν. ἐπιμελής τε καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ τὰ πρὸς ταῦτα ἠ-
σκηκὼς ἅπαντα, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἱκανώτατος εἰς ὑπερβολήν. ἐμοί τε δοκεῖν τὴν ζωὴν μὲν
ἦν φιλόσοφος. τὰ δὲ πρὸς ἐπιστήμην οὐ διεξησκημένος. ἀγύμνασος ὢν μᾶλλον ἢ ἀφυὴς τὰ διαλεκ-
τικά. νέῳ δὲ ὄντι, θαυμαστόν τι συμβέβηκεν. ἀδελφὸς γάρ ἦν αὐτοῦ καὶ ἡλικιώτης, ἔτι ἰκ νεογ-
νός, ἐπιδεδειγμένος αὐτίκα ἐκ νέων φύσεώς τινα ῥώμην δαιμονίαν, ἀπὸ τοῦ πύργου πεσὼν, ἐτελεύτα
παραχρῆμα τὸν βίον. καὶ πένθους ἐπ' αὐτῷ μεγάλου συνεστῶτος, ἐπιφανεὶς ἐνύπνιος τῷ ἰσιδώρῳ
τοῦτον παρεμυθεῖτο. Ἰσικὸς κόλπος. Ἰσιονίας, ὄνομα κύριον. Ἶσις. Ἴσιδος ὄνομα δαί-
μονος καὶ ἡ κλητικὴ ὦ ἶσι. σὺ δὲ ὦ ἶσι τάλαινα μένεις ἐπὶ χεύματος νήσου. Ἶσις. αὕτη λέγεται
ἰώ. ἣν ἥρπασεν ὁ ζεὺς ἐξ ἄργους. καὶ τὴν ἥραν φοβούμενος, αὐτὴν μετέβαλε ποτὲ μὲν εἰς λευκὴν
βοῦν. ποτὲ δὲ εἰς μέλαιναν. ποτὲ δὲ εἰς ἰάζουσαν. μεθ' ἧς πλανωμένη ἦλθεν εἰς αἴγυπτον. τιμῶσιν οὖν
αἰγύπτιοι τὴν ἶσιν. διὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀγάλματος αὐτῆς, κέρατα βοὸς γλύφουσι. δηλοῦντες
τὴν ἐπὶ βοῦν τῆς κόρης μεταβολήν. Ἴσθι· γίνωσκε. Ἴσθμια· περισόμια. περιδέραια. περι-
χείλια. λέγονται δὲ καὶ ἑορταὶ ἑλλήνων. καὶ παροιμία. ἰσθμιάζειν. ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων. ἐπί-
νοσος γάρ ὁ τῶν ἰσθμίων καιρός. ἴσθμιον ἀμφιφορεῖ. ὁ τράχηλος τοῦ κεράμου διὰ τὸ στενὸς εἶναι.
Ἰσθμικὴ πίτυς. ἆθλον ἐπινίκιον. Ἰσθμὸς. θαλάσσης μεταξὺ δύο γαιῶν. πορθμὸς δὲ γῆ μετα-
ξὺ δύο θαλασσῶν. ἀριστοφάνης. ἰσθμόν τιν' ἔχεις ἄνθρωπε. αὖ ὥσπερ καὶ τὸ πέος διέλκεις πυκνό-
τερον κορινθίων. ἐπεὶ τὰς ναῦς διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἕλκουσιν οἱ κορίνθιοι. ὥστε μὴ περιέχεσθαι. τοῦτο δὲ διϊ-
σθμονίσαι ἐκάλει. Ἰσκαριώτης. σκηνὴ θανάτου. Ἴσκεν. ὡς τὸ ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέ-
γων. καὶ ἴσκειν εἰκάζειν. Ἴσμα. ἵδρυμα. Ἰσμαήλ. ὁ μέθη ὀδύνης τέλος ἑβραϊστί. καὶ ἰσμαηλί-
της ὁ ἀπὸ ἰσμαήλ. Ἰσμαρικὸς οἶνος. ἀρχίλοχος. ἐν δορὶ δ' οἶνος ἰσμαρικός. πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλι-
μένος. ἴσμαρος δὲ πόλις ἣ νῦν μαρώνεια λεγομένη. Ἴσμεν· οἴδαμεν. Ἰσμηνίας. εἷς τῶν παρ'
ἀθηναίοις ἦν πολέμαρχος ἐπιφανής. Ἰσοδαίτης. ξενικός τις δαίμων. ᾧ τὰ δημώδη γύναια καὶ
μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει. Ἰσοκλεής. ἰσόδοξος. Ἰσόκωλον. τὸ ἴσα μέρη ἔχειν. λέγει δὲ ἀρι-
στοτέλης. ὅτι ἐὰν συνθέτου τινὸς λόγους ἀποδοθῇ τοσαῦτα μέρη ἔχων ὅσα καὶ τὸ σύνθετον ἔχει, οὐ
ὁ ὁρισμὸς ἀποδίδοται, οὐκ ἔσται οὗτος ὁ λόγος ὁρισμὸς ἐκείνου. ἐν γὰρ τοῖς οὕτως ἀποδιδομένοις λό-
γοις ἀναγκαῖον ὀνομάτων εἰς ὄνομα τὴν μετάληψιν γίνεσθαι. Ἰσοκράτης. θεοδώρου. αὐλο-
ποιοῦ ἀθηναῖος ῥήτωρ γενόμενος ἐπὶ τῆς πς' ὀλυμπιάδος. ὀλίγῳ μετὰ τὰ πελοποννησιακά. καὶ
διὰ μὲν τὸ φωνῆς τὴν ἀτονίαν καὶ τὸ ἀπαρρησίαστον δίκας οὐκ εἶπεν. ἐδίδαξε δὲ πλείστους. καὶ λόγους
ἔγραψε λβ'. βιώσας δὲ ἔτη ϛ' πρὸς τοῖς ρ ἐτελεύτησεν. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῷ ἐγένοντο, τί-
σιππος καὶ θεόμνηστος. καὶ θεόδωρος. διδάσκαλοι δὲ γοργίας. οἱ δὲ, τισίαν φασίν. οἱ δὲ, ἐρῖνον. οἱ δὲ,
πρόδικον ἔφασαν. οἱ δὲ, θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ πλεῖστοι. Ἰσοκράτης. ἀμύκλα τοῦ φιλο-
σόφου. ἀπολλωνίας τῆς ἐν τῷ πόντῳ ἡρακλείας. ὡς καλλίστρατος ὁ ῥήτωρ. μαθητὴς καὶ διάδο-
χος τοῦ μεγάλου ἰσοκράτους. διακούσας δὲ καὶ πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. οὗτος δὲ ὁ ἰσοκράτης καὶ
θεοδέκτῃ τῷ ῥήτορι καὶ τραγῳδιοποιῷ καὶ θεοπόμπῳ τῷ χίῳ ἅμα τῷ ἐρυθραίῳ ναυκράτῃ διηγωνί-
σατο περὶ λόγων εἰς τὸν ἐπιτάφιον μαυσώλου τοῦ καρὸς. βασιλεὺς ἁλικαρνασοῦ. καὶ λόγοι αὐτοῦ ὁ
ἀμφικτυονικός. προτρεπτικός. περὶ τοῦ τάφον μὴ ποιῆσαι φιλίππῳ. περὶ τοῦ μεθ' ἰσθμικὸν εἶναι. περί

ἐν τῇ ἑαυτοῦ πολιτείᾳ. Ἰσοκράτης ἔφη· ὁ μὲν φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Ἰσολογία· ἰσοτιμία. διαψηφισθεὶς δὲ τοῦ κλείσεως ἐν οὐδενὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἰσολογίαν ἕξειν, οὐδέποτε πρὸς τὸ συνέδριον. Ἴσον· καὶ ἄνισον. ἐν τῷ ἀμπλάκημα. καὶ ἐν τῷ ἴσον. Ἰσόξ· ὄνομα ἔθνους. Ἰσοπαλῆ· ἴσα ἐν κλήρῳ. πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. Ἰσόπεδον· ὁμαλὸς τόπος. Ἰσόρροπον· ἰσοβαρές. ἰσοστάσιον. καὶ ἐν τῷ ἴσον. Ἴσος ὄνομα ποταμοῦ. Ἰσσὸς ὄνομα πόλεως. ἴσος δὲ ὁ ὅμοιος. καὶ περισπᾶται. δηλοῖ καὶ ἰσότερος. Ἰσοσθενής· ἰσοδύναμος. Ἰσοστάσιον· ἰσόσταθμον. Ἰσοτελεῖς· οἱ ἀπὸ τῶν μετοικῶν κατά τινα τιμὴν παρὰ τοῦ δήμου γενομένην, κατὰ ψήφισμα μεταβαίνοντες εἰς τὸ τῶν δημοτικῶν δίκαιον, ἰσοτελεῖς ὠνομάζοντο. ἐγίνετο δὲ τοῦτο τοῖς μετοίκοις ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅτε ἐδόκησαν εὖ πεποιηκέναι τὸν δῆμον.

Ἰσοτελεῖς· ἴσα τελοῦντες τοῖς ἀστοῖς. ὅτι τοῖς πολίταις τέλη διδόντες. Ἰσοτελὴς καὶ ἰσοτέλεια. πολλάκις τιμῆς ἐδίδοτο τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων. καὶ ἦν τοῦ μετοικίου ἄφεσις αὐτοῖς ἐγίνετο. ὅτι ἢ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἐτέλουν οἱ μέτοικοι ἄφεσιν εἶχον, ἰσοτελεῖς ἐλέγοντο. Θεόφραστος λέγει. καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψηφίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι ὡς Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις. ὁ δὲ ἰσοτελής, ὡρισμένον φόρον τὸ τέλος ἐδίδου. Ἰσότης· φιλότης. αὕτη γνωμικὴ δηλοῦσα ὡς ἰσότης τὴν φιλίαν συνέχει. Ἰσουργός· ἴσα ἐργαζόμενος. Ἰσοψεῖς οἰκίαι· καὶ παράλληλοι τῷ τείχει, ἐν [illegible] καταλύματα τοῖς ἐργαζομένοις τὰ χρύσεια μέταλλα. ἰσοψὴς δὲ ἰσοψῆς κλίνεται.

Ἰσοφαρίζειν· ἐξισοῦσθαι. Ἰσοφωνία. Ἰσοφυᾶ· ἴσα. Ἰσοχειλεῖς· μέχρι χείλους πεπληρωμένοι. ἦσαν δὲ κρατῆρες οἴνου ἰσοχειλεῖς. Ἰσοζυγοῦ· ἀντὶ τοῦ ἐξισοῖς. ὁ δὲ, ἀγαπήσας αὐτὸν καὶ φιληθεὶς τὸ λεγόμενον ἰσοζυγοῦ παρ᾽ ἐκείνου, ἡδέως μὲν αὐτῷ συνῆν. ἐπέστη δὲ οὐδέν, ὧν μὴ πρότερον ἐκεῖνος βούλοιτο. καὶ φήσειεν εἶναι πρακτέον. Ἰσωνία· ἰσοτιμία. ἡ ἴση ἀγορά. Ἰσῶ.

Ἰσπανία χώρα. ἡ καὶ Ἰβηρία καὶ Ἱσπανία καλεῖται. Ἰσραηλίτης· ἑβραῖος. Ἴστε· γινώσκετε. Ἴστην· δεῖ γινώσκειν. Ἴσαμεν· γινώσκομεν. Ἴσα. Ἴσαν. εἰσὶν προστακτικόν. Ἰσμιαί· [illegible]. Ἰσία· ἡ καθέδρα. Ἰσιτοπεία· [illegible]. Ἰσσαία πόλις. καὶ Ἰσσαῖος, ὁ ἀπὸ ταύτης. καὶ Ἰσσαῖος ὄνομα κύριον. Ἴσαιτον, ὄνομα τόπου. Ἴσιον· ἰσίῳ εἴρηται ἡ παροιμία κατὰ τῶν μηδενὶ ῥᾳδίως μεταδιδόντων. διὰ τὸ ἔθους εἶναι τοῖς παλαιοῖς, ὁ ἀπὸ τῆς ἔθυον ἰσία, μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς θυσίας.

Ἴσιον σαπρόν· ἄρμενον παλαιόν. ῥίβακον, ἢ μὴ ἁρμόζον. Ἀριστοφάνης αὐτίκα ἰσίον σαπρόν. ὡς ἀποεπιγνούσης ὀψὲ τῆς φύσεως αὐτοῦ τὸ οἰκεῖον ἔργον, οὐ κατὰ μικρόν. ἀλλ᾽ ὅλοις ἰσίοις ἀπενέχθη τῆς σοφιστικῆς προαιρέσεως, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐφιλοσόφησεν. Ἰσιορράφος· πανοῦργος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα ῥαπτόντων. καὶ οἱ αἰγύπτιοι δὲ, λινοποιοί εἰσιν. Ἀριστοφάνης. ὁ λίγον τούτων ἰσιορράφος. Ἰσίοις· τοῖς τοῦ πλοίου λαίφεσιν. Ἀριστοφάνης. μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξῃς. ἀλλ᾽ ὑποστείλας ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἰσίοις, εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις. ἡνίκ᾽ ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον καθιστῇ καὶ, λάβοις. Ἰσιοφόρος. Ἰσοδόκη· ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἱστόν. Ἰστοπέδη· ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. ὥσπερ ὃς δέδεται ὁ ἱστός. Ἱστορημέναι· περὶ θέαν ἱστάμεναι. οὕτω γὰρ ἦσαν ἱστορημέναι μόνον. ὡς ζωγραφοῦσιν οἱ γραφεῖς τὰς εἰκόνας. Ἱστορῆσαι· θεάσασθαι. ὁ κατὰ [illegible] τοῖς ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε. συγγραφὴν Θουκυδίδης. [illegible]. Ἵστωρ· μάρτυς. ἢ κριτής. Ἱστορία· ἡ θέα. οὐ γάρ τί που παραπλήσιον ἢ μυρίων ἱστορίαν. ἢ τὴν ὑποστροφὴν ἐθελῆσαι ἁρπάσαι αὐτήν. Ἴσορος· ἐπίσημος ἢ μάρτυρος. Ἱστός· τὸ κατάρτιον. Ἴστω· γινωσκέτω. καὶ ἴστων ἀντὶ ἴσασι. ἴστω [illegible] κωμῳδία. Ἰσῶνος· καὶ ἰσῶνος. ἐν ᾧ οἱ ἴσοι.

Ἴσωρ· ὁ ἐπὶ ἥρω τῷ ῥυμῷ ἐμπεπηγμένος πάσσαλος. Ἴσωρ· ὑπερίσωρ. πανοῦργε, παμμίαρε πολλὰ δεινὰ συγγράψας. Σοφοκλῆς. καὶ γὰρ τοῦ δ᾽ ἴστωρ ἀντὶ καὶ γὰρ τοῦτο ἐπίσταμαι. εἰμὶ ὅτι ταλαίπωρός εἰμι. οἶδα ὅτι δειλαία εἰμί. αὐτὸς τοῦτο τοῦ πανούργου τῶν πολλῶν ἀχρηστότερος [illegible]. ἢ πανοῦργος. [illegible] ἑρμηνευομένου. παμμίαρος δὲ [illegible] καὶ δυσμενεῖ. δειλαία οὖν εἰμι. ὅτι πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς συνῆλθε καὶ δίκην ἐπὶ παρεῖμεν.

Ἴσρος· [illegible] Ἴσρου. Κυρηναῖος. ἢ Μακεδών. συγγραφεύς. Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος. [illegible] αὐτὸν φησι [illegible] ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς διαδοχῆς [illegible] δουλ. ἔγραψε δὲ πολλά.

καὶ

καὶ κατὰ λογάδην. καὶ ποιητικῶς. Ἴσχαρα. ἔξυσε καὶ ἔλεπε. Ἀριστοφάνης· ἴσχανα τὴν τιχλὴν
ἐν πωλίοις καὶ ποδεστᾶσι καὶ πυτιαλίοις λελαξεύσαντο τῆς διαζιβραῖς ὡς ἐπὶ ἀσθενοῦντος. χλωρ
δὲ ὥστε ἐγὼ τῶ μυλλήματι ἀπὸ ἰθάδων. οὐκ ἀπὸ τῆς ἰσχάνος. ἀλλὰ ἀπὸ ἰθάδων ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. Ἴσχαν
δρος τραγικὸς ὑποκριτής. Ἰσχάνει. κωλύει. Ἰσχανόωσα κωλύουσα καὶ ἰσχανόωσι. κω-
λύουσι. κατέχουσι. ἰσχανόω δὲ τὸ ἐπιθυμῶ ὁμηρικῶς. Ἰσχάς. ἰσχνάς τις οὖσα. ἐπειδὴ πρὶν
ἢ ἐσθίειν τὴν κρεωφαγίαν τοῖς ἀθηναίοις ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. ἢ ἐπειδὴ μέχρι τούτου προβαίνει. πρῶ
τον δὲ ὄλυνθος εἶτα φήληξ. εἶτα σῦκα. εἶτα ἰσχάς. ἰσχειν ποιοῦσα τὴν αὔξησιν. πάντα δὲ τὰ
γήματα ἰσχάδας ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. αὐίσαθῶς ἁρπασόμενοι τὰς ἰσχάδας. ἐπὶ
ὄνα τοῦ ἀποδρέψασθαι. καὶ αὖθις ἰσχάδα καὶ Ἀριστοφάνης. κέχηνεν ὥσπερ ἐμπεδίζων ἰσχάδας ὡς
προφασὶν οἱ τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες ἀνεμποδίστως καὶ λαύρως αὐτὰς ἐσθίουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον
καὶ ὁ δῆμος, ἐπειδὰν ἐν τῇ πυκνὶ καθέζηται καταπεπείνεται καὶ δημαγωγεῖται. Ἴσχε, κάτεχε καὶ ἴσχετε. κρατεῖτε καὶ
ἴσχειν. Ἴσχενος. Ἴσχευ. ἐπίπαυσο. Ἰσχέσθαι. παύσασθαι. Ἰσχέτω. κατεχέτω. ἴωμεν ἢ-
δη μηδεὶς ἡμᾶς ἰσχέτω. Ἴσχειν. τὸ ἔχειν. οὐκ ἐξηρκικλίζειν οὐδὲ ἴσχειν τοῦ ποδὸς. ἀλλ' ἀξ. Ἀρι
στοφάνης φησί. ποῦ δὲ ξενίζειν οὐδέ ποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα. ἀντὶ τοῦ κωλύει. ἀποκλείει. ἐπὶ τῶν πολλοὺς
ξένους ἀποδεχομένων. Ἰσχιάζειν τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπὶ πολὺ ἑκατέρως ἑαυτὸν μεταφέρειν.
Ἰσχίον τὸ κοῖλον τῆς λαγόνος ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται. διὰ τὸ ἴσχειν τοὺς καθημένους. Ἰσχνομυ
θίας λεπτολογίας. Ἰσχνομυθοῦντες. ἀκριβολογοῦντες. Ἰσχνός γάρ ὁ ξηρός. Ἴσχω. αἱ
στατικὴ ἡ κρᾶσις. Ἰσχύων. ὃς καὶ τὸ πτερόεν τ' ἄστρον ἵκεν καὶ θαλάσσιον παραμείβεται δελφῖνα.
πίνδαρος τοῦτό φησιν. Ἰσχύων αἱ στατικὴ οὔτε τις θεῶν βλάπτει, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυ
γεῖν. Ἰσχυρὰν θέρμην εἶχεν ὁ βασιλεὺς διὸ καὶ πλειόνων ἡμερῶν ἐν τῇ πόλει διέτριψεν.
Ἰσχυρίζεσθαι ἀντὶ τοῦ διαβεβαιοῦσθαι. ὁ δὲ περὶ ἧς κείμενος ἰσχυρίζεται οὐδεὶς τοῖς βεβαίοις ὑπολέλει
φθαι τῶν πάντων χρημάτων. καὶ αὖθις. ταῦτα γράφω οὐκ αὐτὸς θεασάμενος ἀλλὰ τῶν θεασαμένων ἰσχυριζομένων
ἀκούσας. Ἰσχυρίσαι ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. οὕτως Ἀλεξις Ἰσχυρογνώμων. ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἁμαρτανομένοις ἰσχυ
ρογνώμων ἦν καὶ δημοκρατικός. Ἰσχυρὸν μέγα. βαθύ. ἀλλ' οὐκ οὐκ ἔπαιζεν αὐτὴν ἔτι, ἰσχυρὸν
θαῦμα καταλαβοῦσαν ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ αὖθις πνεύματος δὲ ἐπιγενομένων ἰσχυρῶν ἐν οἷς σὺν τοῖς ὑπο
ζυγίοις εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν κατηνέχθησαν. Ἰσχυρὸς ἰσχύος καὶ δυνάμεως ἔχ-
χων ἰώσηπος. ὁ δὲ σαμψὼν, ἔτι γὰρ φρονεῖν ἰσχυρὸς ἦν, αὐτίκα ἀπάγειν τὴν γυναῖκα. καὶ αὖθις. ἰσχυ
ρῶς εἶχε τοῦ ἀνδρὸς ἐρωτικῶς. καὶ αἰλιανός φησιν. οὕτως ἄρα αἱ ἰσχυραὶ τιμωρίαι πολλάκις
εἰς τοὺς δρῶντας αὐτὰς περιτρέπονται καὶ ὅσα προσέταξαν παθεῖν ἑτέρους, αὐτοὶ πεπόνθασι.
Ἰσχυρότατος. Ἰσχύς ἐστι συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν νεύρων τε καὶ ὀστῶν καὶ πνεύματος. τὰ χω
ρία ἰσχυρῶς ὄρθια ἦν καὶ λίθων περιβολαῖς ὀχυρωτά. Ἰταβύριον ὄρος οὕτω καλούμενον.
Ἰταλιώτης ὁ ἀλαζὼν. ἀπὸ τῶν πυθαγορικῶν. διὰ δὲ τὴν συβαριτικὴν ὁ λάγνος. Ἰταμὸς. ἀναιδὴς
σκληρὸς ὠμός. παρὰ τὸ ἵεσθαι ὁ ἐστιν ὁρμᾶν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀναιδεῖς. ἤδη νῦν μὲν ἔτι λα ἰταμόντε
καὶ ἀναίσχυντοι ἃ ἀκόλαστοι τέλος. νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥήματα αὐθάδη. καὶ αὖθις τὸ δὲ μὴ ἐρυθριᾶν
ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, πάσης ἰταμότητος καὶ ἀναισχυντίας. ὁ αὐτὸς μέν ὢν ἐπὶ τὸ χρῶμα οὐκ ἐρυθριᾶ.
καὶ ἰταμῶς. Ἴτε δῆτα ὦ ἀπέλθετε. σοφοκλῆς. ἴτ' ὦ τάχεια ποινίμοι τ' ἐριννύες Ἴτεα ἢ λις
ἀφ' ἧς ὁ δημότης ἰτεαῖος. Ἰτεαί. δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Ἰτέον. πορευτέον. Ἴτην.
ἐπορεύθησαν. Ἴτης ἰταμὸς σκληρὸς. τολμηρὸς καὶ διὰ τῶν χορῶν τῶν πεπραγμένων πα
ρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις. Ἴτης. ὁ ὁρμητικός. Ἰτητέον. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις
ἰτητέον τί τοῦ τείχους στρατεύομαι. Ἴθια κατὰ πυρώδη πλάσματα. τὰ δὲ ἀνεστὶ θησαυρισμένα.
τὰ πεζὰ. προσκεφάλαια. στρώματα. στέφος. μύρον. τραγήματα. ἀπάρχεσθαι. ἄμυλοι. πλακοῦν
τες. ἴτρια. ὀρχηστρίδες. ἀλλῶς ἰταχος αὐτός. Ἰτόγαλα. Ἴτον δὲ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος
δὲ οὗ καὶ ἴτια καὶ μίτρα ἡ περὶ αὐτὴν ζώνη. Ἴτω, ἐάσθω ἐρχέσθω. ἀλλ' ἴτω χαιρέτω γῆν πρὸ
γῆς ὅποι βούλεται. Ἰτώνη καὶ Ἰτωνία ἡ ἄρτεμις. Ἰτωνὶς ἡ Ἰτωνίδος χώρα. Ἰτύκη ἡ χώ
ρα τῶν ἰτυκαίων. Ἴτυλος ὀρφικός. Ἰτυμονέα. τὸν ἰτυμονέα. Ἴτυξ. ὄρνεον. Ἴτυς.

προσφέρεια ὕπαλου ξενοφῶν. ὁ δὲ καλλίμαχος ὡς ὁρᾷ αὐτὸν παριόντα ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ
τῆς ἴτυος. ἐν δὲ τούτῳ παραθεῖ αὐτοῦ ἀειστώνυμος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. γερῶν τὰ γυῖ ἐστρωμ
καμπυλόεσσαν ἴτυν. Ἴτυς. ἀσπὶς γεραλέαν μὲν ἴτυν πολέμων ὕπο. γεραλέαν δὲ
ὀμφαλόν. ἀμμάρπτα λέμπομαι. αἶς ἔνιχον. καὶ αὖθις. ἀλλ᾽ ὄλετα μφὶ ταρεων σχὼν
κυκλόεσσαν ἴτυν. Ἰτύς ἰτέα. Ἴυγγες λεπτοὶ πόροι καὶ αἱ πτέρυγες. Ἴυγξ ἡ χοῦς ἡ παιδὸς θυ-
γάτηρ ἱερονίκης καὶ ἀφροδίτης. καταφαρμάττουσα δὲ τὸν δία ἐπὶ βίαις τοῖς, ἀπελιθώθη ὑπὸ
ἥρας. καλεῖται δὲ ὑπ᾽ ἐνίων κιναίδιον. ἔστι δὲ καὶ ὀργάνιόν τι ἴυγξ καλούμενον ὃ περιειλοῦσιν
αἱ φαρμακίδες στρέφειν ὡς κατακηλούμεναι τοὺς ἀγαπωμένους. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεόν τι. ὃ προσάγε-
ται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν. ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς ζοχίσκοις. Ἴυγξ. τὸ ὄρνεον τὸ λεγόμενον σει-
σοπυγίς. Ἴυγξ τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα. ἐν ἐπιγράμματι. ἴυγξ ἡ νικῶ-
σα καὶ διαπόντιον ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισαμένη. δεῖ δή σε νῦν ἰκνεῖσθαι. δεινὴν
ἀγαθὴν. φαύλην. σεμνὴν. ἀγανήν. πολύπειρον ὡς οἱ περῶντοι τῶν ἑλλήνων τῇ ἐπιληφθέντες ἴ-
υγγι κοινῇ παντὶ ἐπείξαν αὐτὸ τῷ τοῦ σοῦ πόθῳ τῇ ἐπιθελκούσῃ. οἱ δὲ, ὅτι ὄρνεόν ἐστιν ἐπιτήδειον πρὸς
τὰς τῶν φίλτρων κακίας ἥν φασιν ἠχοῦς εἶναι θυγατέρα. ἔνιοι δὲ παιδὸς. καὶ ἴυγξιν. ἡ δὲ κλεοπά-
τρα ὡς ταῖς αὐταῖς ἴυγξιν αἷς περὶ ὀνναίσαρ καὶ ἀντωνίου καὶ μέντοι καὶ τὰς ἀπρασ τοῦ κρατίσαι εἶδεν.
καὶ αὖθις. τοιχύτητις προσῆν ἴυγξ διογένει τῷ λογιστικῷ ὡς. Ἰυγμὸς βοὴ φωνή. Ἰύζει. βοᾷ.
κράζει. Ἶφι. ἰσχυρῶς ἡ εἰς φι συλλαβὴ παρὰ σαυταῖς Φυλάττει διὰ λεία ὁδὸς δὲ ἀτήρ ἶφι. γλυκὺ
ἀπὸ γαληνόφι. δοτικῇ παραφρασιώ οἱ φι αἰτιατικῇ ἐπὶ δ᾽ ἐξιόφιν κλητικὴ οὐρανία φιλίγαινε. τὸ
δὲ νόσφι καὶ ἶφι μόνα μετὰ σπονεις ἐπιρρηματικὴν σύνταξιν. Ἰφιάλου. τοῦ ἰφιάλτου.
Ἶφιαμῆλα. ἰσχυρῶς βαδίζοντα. Ἴφιον τὸ λιπαρόν. Ἰφιγένεια ὄνομα κύριον. Ἰφι-
κλῆς ὄνομα κύριον. ἰφικώλεστις ὤν. ἱστορεῖται γὰρ ταχύτατος εἶναι. Ἰφικρατίδες εἶδος ὑπο-
δήματος. ἀπὸ ἰφικράτους. δαμάσκιος ἐν φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ. εἴπε δὲ τὰς ἀττικὰς ἰφικρατίδας
ἢ τὰς συνήθης σάνδαλα σπεῖσδε δέμῳ προσηνός ἐστι. Ἰφικρατίδης, ὄνομα κύριον. Ἰφικράτης. σκυτο-
τομος ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ στρατηγός. ὃς πρῶτος ἐν τῷ λαφύρων ἐπιγράμματι ἐπισεμέμνημαι
τοῦ στρατηγοῦ. πρότερον μόνης τῆς πόλεως ἐπιγραφομένης. Ἰφινόη ὄνομα κύριον. Ἶφις ἶφιδος
ὄνομα κύριον ἡ ὁ ταχὺς. Ἴφισπος ὄνομα κύριον καὶ ἴφιτος ὁμοίως. Ἰφθίμη ἰσχυρά. καὶ ἴ-
φθιμος ἰσχυρὸς καὶ ἰφθιμότατος. Ἴφυκ. εἶδος ἀγρίου λαχάνου. ἀειστοφάνης. ἐγὼ δὲ μενε-
λεων ὅσσον ἐκ τῶν ἰφύων. Ἰφύσ. ὄφεως. Ἰχθυάα. ἰχθυσάγρα. καὶ παροιμία. ἰχθύων ἤχε-
σθαι διδάσκεις ἐπὶ τῶν διδασκόντων ἃ ἐπίστανται. Ἰχθυοβολεὺς καὶ ἰχθυουλκός. ἁλιεύς.
Ἰχθυόκωλον. ἡ τρίαινα. Ἰχθύς. προσλαμβάνεται. αἴσωπος ὁ μυθολόγος ποιᾶν ἀγῶνας, ἠρέ-
ψε πρὸς ἐκλέγειν ἐν ᾧ φασὶ πάντα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκε-
σθαι. ὃς ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀναλάμπεται. ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα. Ἴχλα. κίχλα. Ἰχναίη. ἡ μακε-
δονία. Ἰχνᾶται. ἰχνοσκοπεῖ. Ἰχνεύει. ἐρευνᾷ. ζητεῖ. Ἰχνεύμων. εἶδος ζῴου καὶ ἰχθύος.
Ἴχνη βιοῦ κατὰ σάρκα προγόνους τοὺς κυρίους, ἀντὶ τὰ λλα ἰμάτια καὶ ἴχνη ἐκάλεσαν οἱ ὁ ἑρμηνευταί.
Ἰχνηλατῆσαι. κατ᾽ ἴχνος ἀναζητῆσαι. Ἴχνια. σημεῖα ποδός. Ἴχνος ὁδόν. πορείαν βῆ-
μα. Ἰχὼρ ἰχῶρος. τὸ πεπηγὸς αἷμα. Ἴψ. ὁ σκώληξ. καὶ κλίνεται ἰπός καὶ ὁ πληθυντικὸς
ἶψι. Ἴψω. ἔβλαψας μέγα δ᾽ ἴψεο λαὸν ἀχαιῶν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Αβώρ, ὄνομα ὄρους. λέγεται δὲ καὶ θαβώριον. Θάκος. τόπος ἔνθα πολλοὶ συνήχοντο
σκεψόμενοι. Θᾶκοι. θρόνοι. καθέδραι. Θαλαί. καὶ τὴν θαλὰν ἐπλήρωσεν ὕδατος.
Θαλαμακεῖς καὶ θαλάμακοι. οἱ κωπηλατοῦντες ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους. οἱ δὲ
θαλαμακεῖς ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις. πρὸς τὰς ἄλλας
τρεῖς τάξεις τῆς τριήρους ὅτι μᾶλλον εἰσὶν ἐγγὺς τοῦ ὕδατος. ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῆς τριήρους. ἡ μὲν κάτω

θαλαμῖται, οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται· οἱ δὲ ἄνω θρανῖται. θρανίτης ὁ πρὸς τῇ πρύμνῃ. θαλαμία δὲ ἡ ὀπή, δι' ἧς ἐξέχεται ἡ κώπη. Θαλάμη καὶ θάλαμος. οἶκος ἢ κοιτών. ἱερῆος θαλάμην ζωάγρια καὶ λαλάγημα τοῦτο τὸ θεῖον φυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι. καὶ αὖθις ἠνδὲ μελιχροῦ νέκταρος ἐμπλήσαις σκηνοπαγεῖς θαλάμους. Θαλαμηπόλος. ὁ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφόμενος καὶ φυλάττουσα. ἡ νεωκόρος ἀγχίαλις, ἡ φρυγίη θαλαμηπόλος ἡ περὶ πτύκας πολλάκι τοῖσδ' ἱεροῖς χευαμένη κατὰ πλοκάμους. Θαλαμιδίοις κώπαις αἱ ἠρέμα ἐλαύνουσαι. ἡρόδοτος τούτου δῆσαι θαλαμίας διελόντας τῆς νηὸς κατὰ τοῦτο ἔξω μὲν κεφαλὴν ποιεῦντας ἔσω δὲ τὸ σῶμα. Θαλάττῃ ἐν χαράδρας ὕδωρ. ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ πρὸς φιλοτιμουμένων ὁμοίως τῷ βῶλος ἄρουραν. Θαλάττιον κῦμα. Θαλαττοκοπεῖς. ματαιολογεῖς. ταράττῃ. θορυβεῖ. ἀπὸ τῆς θαλάττης ἣν ὅταν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθῇ ἀλλήλοις συγκρούεται τὰ κύματα. Θάλατταν ἰδεῖν μειδιῶσαν, ἀντὶ τοῦ ἀκύμονα· φλοῖσβος θαλάσσης πράγματα δηλοῖ κλόνου. Θρῆξις θαλάσσης, ἀγρίας δηλοῖ λύπας. Θρῆξις θαλάσσης ἡμέρας γαλήνην. Θαλέθουσι. συμφοραῖς. θαλλαῖς ποιοῦσαις. τὸ μὲν γὰρ θαλέθουσι μανῆ ξιφίων, ἔνθ' ἔρωτες καὶ χάριτες ἡ παῖς ἀμβρόσιον τι θάλος τουτέστι βλάστημα. Θαλέθοντες θάλλοντες. Θαλέλαιος, ὄνομα κύριον. Θαλεροί. διυγροί. νέοι. ἀκμαῖοι ἢ ὑγιεῖς. οἱ δὲ ἐπιλεξάμενοι τοὺς θαλεροὺς τῶν ἰσαύρων, ὥρμησαν ἐπὶ τὴν παράλογον πρᾶξιν. καὶ θαλερώπιδος ἠελίοιο. τῆς ἀνθηρὰς ὄψεως ἡμέρας. Θάλεια. ἡ εὐωχία. ἀπὸ τοῦ θάλλειν. τὴν μὲν δὴ νύκτα ἐκείνην ἐν θαλείαις καὶ εὐπαθείαις διετέλεσαν. καὶ θάλεια δαίς. ἡ θάλλουσα. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα μούσης. Θαλῆς ἐξαμίου καὶ κλεοβουλίνης μιλήσιος ὡς δὲ ἡρόδοτος φοῖνιξ, γεγονὼς πρὸ κροίσου ἐπὶ τῆς λ' ὀλυμπιάδος. κατὰ δὲ φλέγοντα γνωριζόμενος ἤδη ἐπὶ τῆς ζ' ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔπεσι περὶ ἰσημερίας καὶ ἄλλα πολλά. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός. θεώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα. πνιγεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος. πρῶτος δὲ θαλῆς τὸ τοῦ σοφοῦ ἔσχεν ὄνομα καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον. ἐκλείψεις τε καὶ ἰσημερίας κατείληφεν. ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα. καὶ τὸ θρυλλούμενον γνῶθι σαυτόν. τὸ γὰρ ἐγγύα πάρα δ' ἄτα χίλωνός ἐστι μᾶλλον ἰδιοποιησαμένου αὐτὸ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν. Θαλῆς ὁ φυσικὸς φιλόσοφος. ἐπὶ διαρείου προειπὼν τὴν τοῦ ἡλίου ἔκλειψιν. καὶ ἀριστοφάνης φησί. ἀνθρωπος θαλῆς. ἀντὶ τοῦ ἄκρος τὴν ἀστρονομίαν. κλίνεται δὲ θαλοῦ. θάλης δὲ θάλητος. παρατηρητέον δὲ ὡς ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς θαλῆς, ὡς ἑρμῆς ἑρμοῦ. θαλῆν ἔκλινεν ἀριστοφάνης. καὶ θαλέας. ὡς ἑρμέας. διχῶς δὲ τοὔνομα ἐκφωνητέον βαρυτόνως μὲν θάλης ὡς χρέμης. οὗ ἡ γενικὴ θάλητος ὡς χρέμητος. θάλης θάλητος. θαλῆς δὲ θαλοῦ. Θαλήτας. κρὴς ἢ ἐλύριος λυρικὸς γεγονὼς πρὸ ὁμήρου. μέλη. Θαλήτας κνώσσιος ἐρεψωδός. ποιήματα τινὰ μυθικά. Θαλίαις ἑορταῖς.
Θαλλόν. κλάδος ἐλαίας. ἢ πᾶν τὸ θάλλον. ἔχοντες θαλλοὺς οἱ γὰρ ἀριθμοὶ ἔπεμψαν αὐτοῦ. Θαλλῶ ἀρτική. Θαλπόμενοι. ἐξαπατώμενοι ἰώνων. τὸ δὲ ὑπὸ θαλπομένους ἐλπίδι συνήθως μὴ εἰ παρακρατηθεῖεν, ἐπιλελῆσθαι τῶν ἰδίων τολμημάτων. Θάλπω αἰτιατική. Θαλπωρή. παραμυθία. Θαλπνότερον. λαμπρότερον. πίνδαρος. μηκέτ' ἀελίου σκόπει θαλπνότερον ἄλλο ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος. Θαλπτήρια θάλλειν ποιοῦντα περὶ σκέπην τὰ σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα. Θαλυκρόν. διάπυρον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸ θαλυκρὸν κεῖνο κατημβλυώθη καὶ νέον ἐρωμανίης. Θαλύσιον. τὸ ὑπὲρ τῶν θαλίας διδόμενον.
Θαλφθεῖη. ἐξαπατηθείη τῶν λόγων περιδρομῇ δελεασθεῖη. ἀριστοφάνης ἤδη κρατήσειν αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις. Θαμά. συνεχῶς πυκνῶς. διηνεκῶς. Θαμέες πυκνοὶ καὶ θαμειαὶ καὶ θαμειοί. Θαμίζεις. πυκνάζεις. συχνάζεις. Θαμινὰς καὶ θαμινοὺς συνεχεῖς πυκνούς. Θαμινός ὁ πυκνός καὶ θαμινώτατος ὁ πυκνότατος. Θάμνος, ῥίζα ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ θέσεως. ὅμηρος δὲ τὰ πολυπληθῆ φυτὰ τῶν φύλλων θάμνω ὑπαμφικόμω καλυπτόμενος ἀσθενικῶς ἰόντος. ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ τὸν θάμνον καὶ τὰ ἄλλα φαντάσματα συντυχεῖν προειρηκαμεν. Θάμνοις συμφύτοις τόποις. Θάμυρις ἢ θαμύρας. θρᾷξ. ἐξ ἠιδωνῶν τῆς ἐν θρᾴκῃ πόλεως. ἢ ὡς φιλάμμωνος καὶ ἀργιόπης. ἐποποιὸς ὄγδοος πρὸ ὁμήρου. τινὲς δὲ αὐτὸν ἔτει μιλήσιος εἶναι, ἀπὸ ὀδρύσης

ρύτος ὁ θάμυρις ἐπειδὴ εἰς τὰς μούσας ὕβρισεν, ἐπηρώθη. φέρεται δὲ αὐτοῦ θεολογία εἰς ἔπη γ. καὶ
πρῶτος ἠράσθη παιδὸς ὑμεναίου. τούνομα ἢ οὖν καλλιόπης καὶ μάγνητος. οἱ δὲ κρῆτα φασὶ τὸν ἀπόλ-
λωνα ῥαδαμάνθυος ἐρασθῆναι. οἱ δὲ λάϊον φασὶν ἐρασθῆναι πρῶτον χρυσίππου τοῦ πέλοπος
υἱοῦ. οἱ δὲ ἰταλιῶται πρῶτον καὶ τὸν ἀλκμῆνι στρατείαν εὑρέσθαι τοῦτο. κατὰ δὲ ἀλήθειαν, αὐτὸς ὁ ζεὺς
πρῶτος ἠράσθη γανυμήδους. Θάμυρις μαίνεται. ἐπὶ τῶν καὶ τὰ συνήθη παράλογα δοκούν-
των πράττειν. Θανατᾶν καὶ θανατιᾶν. οὕτως ἅπαν αὐτοῖς συμβέβηκε τὸν μὲν, φονᾶν τὸν δὲ, θα-
νατιᾶν. Θανὼν καθ' ὕπνους φροντίδων ἔσται δίχα. Θάνατος. κακῶν ἀπόδρασις. καὶ ὥς-
περ ἔκ τινος χειμῶνος ἀναγκαῖος ὅρμος. τὸ γὰρ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνάναι ἐστὶ μᾶλλον ἢ ἐν τῷ ζῆν.
Θανατᾶν θανάτου ἐπιθυμῶν. ὁ καππαδοκὸς ἐκέλευε μὴ συμπλέκεσθαι θανατῶσιν ἀνθρώποις. οὐδὲν
γὰρ ἀλκιμώτερον ἀπογνώσεως. αἰσχύλος μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. λέγεται δὲ
θανατᾶν καὶ ὁ ἀποκτεῖναι καὶ θανατῶσιν ἀνθρώποις. Θάπτω. αἰτιατικῇ. Θαρραλέοι θρασεῖς. θρα-
σὺς θαρραλέου διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν θρασὺς, διαβολὴν ἔχει κακὸς ὤν. ὁ δὲ θαρραλέος ὡς ἀγαθὸς
ἐπαινεῖται. ὑπερείδης φησὶν ἐν τῷ κυθνιακῷ. οἱ μὲν θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν. οἱ δὲ
θαρραλέοι μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσπεσόντας κινδύνους, ἀνέκπληκτοι ὑπομένουσι. Θαρραλέος
ὁ εὔτολμος καὶ θαρραλεώτατος εὐτολμότατος. θαρραλέως δὲ ἐπιρρηματικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου
ἀντὶ τοῦ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως. Θαργήλια ἑορτὴ ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος. καὶ μὴν θαρ-
γηλιών. καὶ ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος ἱεροῦ ἑψήματος. ἦγον δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς τῶν ἰῶν τῶν
πεφηνότων καρπῶν ὀνομαζόμενα ἀπὸ τοῦ θέρειν τὴν γῆν τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἡλίῳ. ἵσταντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χο-
ροὶ καὶ ἀγαθῶν θαργήλια. Θαργήλια. ἑορτὴ ἦν καὶ θαργήλια ἄγεται θαργηλιῶνι μηνὶ ὅς ἐστιν ἱερὸς
ἀπόλλωνος. Θαργηλία ἀγησαγόρου θυγάτηρ βασιλεύσασα θετταλῶν λ' ἔτη. μιλησία τὸ γένος ἀναι-
ρεθεῖσα δὲ ὑπό τινος ἀργείου διέθετο τοὺς ὑπ' αὐτῆς. Θαρρηλείδης. σύμμαχος ἀπολλοδώρου. διδύμαρχος
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ σμικρότητι διεβέβλητο τοῦ σώματος. Θαρρῶ σοι. Θαρσεῖς καρχη-
δόνα τὴν τῆς λιβύης προκαθημένην, ἐσπερίας καὶ ἑξῆς ὀνομάζουσι. παρὰ δὲ αἰθιοπικῷ ἔθνει. ἀλ-
λὰ λίβυες μὲν οἱ καὶ ἄφροι προσαγορευόμενοι τὰ ἑσπέρια τῆς οἰκουμένης κατέχουσι τμήματα.
αἰθίοπες δὲ τὰ ἑῷα καὶ τὰ νότια. ἄραβες δὲ τὴν μέσην ἤπειρον. οἱ δὲ νησιῶται τὰ τῆς θαλάσσης μέ-
σα. τούτους ἔφη προσπεσεῖσθαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὁ δαβὶδ προσκυνοῦνται αἰθίοπες. Θαρσεῖς χώρα
τῆς ἰνδικῆς ὅθεν ἤρχετο τῷ σολομῶντι τὸ χρυσίον. Θαρσυνος. τεθαρρηκώς. Θασίαν κυκῶσι
λιπαράμπυκα. διαφέρει δὲ θάρσος θράσους. θάρσος μὲν γὰρ λέγεται τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς
θράσος δὲ τὸ ἐναντίον. ἀριστοφάνης. οἷον φιάλην θασίου οἴνου πεπληρωμένην. ἄμπυξ δὲ λέγεται τὸ περιέ-
χον. μὲν δὲ τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου λέγει. λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἴνου. ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ πυκά-
ζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον. καταχρηστικῶς δὲ λείπει τὸ λάγυνον ἐπεὶ καταχρίονται πίσσῃ τὸ στό-
μα οὐ πιθανῶς. οὐδέπω γὰρ τότε θάσιος οἶνος εὐδοκίμει παρὰ ἀθηναίοις. οἱ δὲ, ὅτι θάσιοί τινες ῥαφα-
νίδες λέγονται. λέγει δὲ τὴν ἠρτυμένην καὶ βρασσομένην. οἱ δὲ θάσιον ῥάμμα φασὶ λέγεσθαι. οἱ
δὲ, τὴν λεγομένην θερμοποτίδα. ἢ θασίαν ζωμάλμην εἰς ἣν ἀπέβαπτον τὰ ἀνθρακευόμενα τῶν ἰ-
χθυδίων. Θάσιος οἶνος καὶ παροιμία εἰ θάσιον ἐνέχεις. ἐπειδὴ ἐν θάσῳ ᾤκει στάφυλος ὁ ἐρώ-
μενος διονύσου. ὅτι διαφέρει ὁ θάσιος οἶνος. ἐνέχεις ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας. Θάσσει ἀγαθῶν. ἐπὶ τῶν εὐ-
δαίμονα καὶ λαμπρὸν ἀποδεῖξαι τινὰ ἐπαγγελλομένων. Θάτερα ἑτέρως ὡς πάντα δεινὰ καὶ
ποικίλ' ὁμῶς βροτοῖς κεῖται. παθεῖν δὲ θάτερα. χρὴ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων, τὰ δείν' ὁρᾶν. χὤταν τις
εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον σκοπεῖν μάλιστα μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ. Θάτερον ἕτερον μέρος. Θᾶττον
ἀνάπτυξον τὴν χεῖρα. ἢ ὡς μᾶλλον τὰ σιτία τοῦ τεκόντος θᾶττον ἐπιπέμψειαν. ὑπάτους δὲ προδόντας, θᾶττον
ἢ κατὰ δόξαν ἐπελέσθη τὸ ἔργον. καὶ αὖθις ὁ δὲ θᾶττον ἢ φρονιμώτερον ἐγχειρήσας τοῖς λόγοις. καὶ αὖθις.
θᾶττον ἀναπτύξας αὐτοῖς ἐπέπλυξαν καὶ συγκλείσαντες κατηκόντισαν. καὶ αὖθις ὧν θᾶττον ἀνίδης τὴν καρ-
δίαν ἦν τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ ἀδυνατούσης τῆς γλώττης ἐξερμηνεῦσαι τὴν γνώμην. Θᾶττον ἢ βότρυς ἐπὶ τῶν
ῥᾳδίως γινομένων. τούτου γὰρ μόνον ἐφαίνετο τὸ κρανίον καὶ ὁ ὀφθαλμός. τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ ὄρους
ἐκρύπτετο. Θᾶττον ὁ τόκος ἡρακλείτου ποδὸς τρέχει. οὗτος ἐθαυμάσθη ἐπὶ τὰ χεῖ. ἐθεράπευεν

ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δακνιζομένων διὰ τὸν τόκον. Θᾶσσον γὰρ αὖ τις τὴν πᾶσαν ψάμμον ἐ-
ξαριθμήσειεν ἢ ὅσους οὗτος ἀνῄρηκε. τὴν δὲ χώραν διαριθμουμένοις ἔρημον οὖσαν τῶν ἐνοικούντων
μυριάδας μυριάδων μυρίας φημὶ ἀπολωλέναι. Θαύλων θαύλωνος ὄνομα ἰδίῳ πελέκει
ἀποκτείνει τὸν βοῦν τὸν φαγόντα τὸ πόπανον ὅθεν εἰσέτι παρεσκευασμένοι εἰς τὴν θυσίαν ἐν τοῖς
Διϊπολίοις καὶ ζήτει ἐν τῷ βουφόνια. Θαυμάζω ὅτι πρὸς γενικὴν συντασσόμενον τὸ καταγινώ-
σκω σημαίνει. πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ ἐπαινῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐκ θεῶν τε. ἱστάμενοι ἐθαύμαζον. θαυμάζω
δὲ ἔγωγε πῶς τοσούτων ἐρημωθέντων ἐκείνων μὲν ὄντων πολλῶν καὶ καλῶν ἐπελάθου. τὸ δ' ἐν οἴκῳ ὅκως
δὲ ποτ' ἂν ἐποίμι περὶ σοῦ, πλὴν εἰ μὴ πρότερον ἐμαυτὸν πολλάκις ἀγνοήσαιμι. Θαυμαλ-
λωψ. ὁ ἡμίφλεκτος. ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ. Θαυμάσας ἔχω ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα ἀττικῶς
οὕτω τετιμηκὼς τῶν λόγων ἐθούπαι θαυμάσας ἔχω. Θαυμάσια ἐν γῇ χαμαί. θαυμάσια ἐπὶ θεοῦ τὰ
ἐπ' εὐεργεσίαις τισὶ γινόμενα. δυνάμεις δὲ φοβερῶν, ἐπὶ τιμωρίᾳ ἑτέρων δειχθεῖσαι μεγαλουρ-
γία. Θαυμαστοί. ἐν πλαγεῖ σὺν κολοῦθον. οἱ μὲν, σοφίας. οἱ δὲ εἴδους. οἱ δὲ, διαίτης. οἱ δὲ σχήματος
οἱ δὲ, πάντων ὁμοῦ θαυμαστοὶ ὄντες. Θαυμαστούς. μεγάλας ἔχων ἐλπίδας θαυμαστούς τινας
ἐξοίσειν θησαυροὺς τοὺς προσόδους. Θαψακηνὸς ἀπὸ τόπου. Θαψίνη γυναικὶ κλεπτεύειν ἐοικὼς θα-
ψίνη. Θαιμανίτης. ὁ ἀπὸ θαιμὰν ὅ ἐστιν ἀνατολή. Θαιρούς. τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας. Θεαγένης,
ἀθηναῖος ἄρχων φιλότιμος ἀνὴρ καὶ μεγαλοφυὴς ἑλλήνων τε ὅτι μάλιστα χρήμασι λαμπρυ-
νόμενος εἰς ἃ δέοι ἐχρῆτο τὰ πολλά. πολλοῖς τε ἐν ἴσῳ τὰ πταίσματα ἐπανορθούμενος. καὶ
τοῖς δεομένοις τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρῶν. οὐ μιᾷ χειρὶ δωρούμενος ἀλλὰ ἀμφοῖν κατὰ τὴν παροιμίαν.
ἦν γὰρ φιλόδωρός τε καὶ μεγαλόδωρος εἰς ὑπερβολήν. ἀνάλωτο δὲ αὐτῷ πολλὰ τῶν χρημάτων
εἴς τε διδασκάλους καὶ ἰατροὺς καὶ τὴν ἄλλην τῆς πατρίδος εὐθημοσύνην. ταῦτα μὲν ἀξιέπαινα
τοῦ θεαγένους. ἦν δὲ θυμοειδὴς καὶ οὐδαμοῦ καταφρονεῖσθαι ἀνεχόμενος ἀλλὰ καὶ θεραπεύεσθαι ἀσ-
πάζων ὑπὸ παντὸς τῶν ὑπερορώντων διαπτύων τοὺς ἄλλους καὶ μάλιστα τοὺς ἐν δυνάμει δοκοῦντας εἶ-
ναι καὶ προθυμουμένους ἐν τῇ ῥωμαίων πολιτείᾳ λαμπρύνεσθαι, καὶ τὰ νέα ἀξιώματα προτιμῶν
τῶν ἀρχαίων εἰθ' ὧν τῆς εὐσεβείας, ἔλαθεν ἑαυτὸν ἐμπεσὼν εἰς τὸν τῶν πολλῶν βίον ἀποσπασθεὶς
τῶν ἑλλήνων καὶ τῶν ἐπὶ ἄνω προγόνων. ἔλαθε δὲ τοὺς πέλας οὐκ ἔτι φίλους ἀληθινοὺς, ἀλλὰ κό-
λακας ἀπατηλοὺς κεκτημένος. οὐκοῦν ἔτι διέσωζε τὴν πάλαι αἰδῶ πρὸς φιλοσοφίαν, ἀλλὰ
τῷ μὲν λόγῳ τοὺς φιλοσόφους ἐπεποίητο περὶ ἑαυτὸν τῷ δὲ ἔργῳ τοὺς θεραπεύοντας. αὕτη πως
τι ἀρχὴ ἐγένετο τῆς πρὸς μαρῖνον ὑποψίας. ὁ δὲ μαρῖνος ἐμμένων τῇ παραδοθείσῃ σεμνότητι
τῶν φιλοσόφων, ἐθεράπευε μὲν τὰ εἰκότα τὸν θεαγένην. καὶ οὐκ ἦν τις ἄρα πρὸς αὐτὸν ἀλαζὼν οὐδὲ
σκαιὸς οὐδὲ σοβαρὸς τὴν ἔντευξιν οὐδὲ δυσόμιλος. οὐδὲ ἄλλως ὑπὸ τοῦ ἰδιότην εἶναι βουλόμενος
ἀλλὰ προσδεχόμενός τε καὶ προπέμπων, ἐγένετο δοῦλος καὶ τὰς ὀφειλομένας αὐτῷ τιμὰς ἀπο-
νέμων οἵας ἂν εἵλετο πρωτεύων ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει. μέγα δὲ ἐν τῇ ῥωμαίων πολιτείᾳ συνεπάσπα-
καὶ τὸ ἦν τῶν ῥωμαίων πατέρων εἷς. καὶ προὔβη τῆς περὶ τὰ βασίλεια συγκλήτου βουλῆς τῇ τε δόξῃ ἀρ-
χῆς εὐγενείᾳ καὶ τῇ μεγαλειότητι τῶν τρόπων καὶ τῇ περὶ τοὺς λόγους διαφανεῖ σπουδῇ τε καὶ ἐπιμε-
λείᾳ. ὥστε καὶ ὁ μαρῖνος ἐσπούδαζεν αὐτῷ συναύξειν τὸ μέγεθος τῆς κατὰ πάντα ἐπιφανείας.
Θεαγένης. ἐν τῷ ἀρχιάδας. Θεαγένης ὄνομα κύριον καὶ παροιμία θεαγένους ἑκάτειον.
οὗτος δειλὸς ἦν εἶχε δὲ ἑκάτης ἄγαλμα οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπιών. ὃς καὶ καπνὸς
ἐκαλεῖτο. Θεαγένους χρήματα, τὰ τοῦ αἰσχίνου. ἐπὶ τῶν πενήτων μὲν ἀλαζονευομένων δέ. οὗτος
γὰρ πένης ὢν, ἔλεγεν ἑαυτὸν πλούσιον εἶναι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο θεαγένεις εἷς μὲν ὁ περὶ ὁμήρου
γράψας ἕτερος δὲ ἐπὶ μαλακίᾳ σκωπτόμενος. οὗτος δὲ πένης ὢν μεγαλέμπορος ἐβούλετο
εἶναι ἀλαζὼν ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ καπνὸς ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. ὁ δὲ αἰσχί-
νης δὲ πένης θρυπτόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλούτῳ καὶ λέγων ἑαυτὸν πλούσιον. ἦν δὲ αἰσχίνης σέλλος. ὃς
λέγων ἢ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτους σέλλους. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν. Θεάμονας. θε-
ατάς. θεωρητικούς. Θεανὼ μεταποντίνη ἢ θουρία πυθαγορεία θυγάτηρ λεώφρονος. γαμετὴ δὲ κα-
ρύστου ἢ κρότωνος βροντίνου τοῦ πυθαγορείου. αὕτη ἔγραψε περὶ πυθαγόρου. περὶ ἀρετῆς ὑπο-

διὰ μονασ(τ)είω παραινέσεις γυναικείας καὶ ἀποφθέγματα Πυθαγορείων. Θεανὼ Κρῆσσα φιλόσοφος,
θυγάτηρ μὲν Πυθώνακτος, γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου· ἐξ οὗ ἔσχε Τηλαύγην καὶ Μνήσαρ-
χον καὶ Μυῖαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ Κρατίνου γυναῖκα γενέσθαι. γέγραφε δὲ καὶ, τὸ γένος Κροτω-
νιᾶτιν. ὑπομνήματα φιλόσοφα καὶ ἀποφθέγματα. καὶ ποίημά τι δι' ἐπῶν. Θεανὼ Λοκρὶς λυ-
ρικὴ ἄσματα λυρικὰ καὶ μέλη. Θεαρίων, ὄνομα κύριον. Θεατρεῖον. θέατρον.

Θεατρίζω αἰτιατικῇ καὶ θεατρίζουσι τὸ διελέγχουσι. Πολύβιος. οἱ δὲ πολλοὶ τὰ μὲν ἔργα τῶν ἀ-
τυχούντων οὐ πειρῶνται μιμεῖσθαι· τὰ δὲ περιεργαζόμενοι καὶ ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρασίαν· καὶ
αὖθις οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατέστρεψαν. Θεγλαφαλα-
σάρ ἐν τῷ Ἄχαζ. Θεατροκρασία. ὀχλοκρασία. Θεαιδέστατος θεοῦ ἰδέαν ἔχων. εἶπε δὲ
Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας οὕτως· ἄνθρωπος ὅς φησι μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατος γενέσθαι.
Θέαινα. θεά. Θεαίτητος Ἀθηναῖος ἀστρολόγος φιλόσοφος μαθητὴς Σωκράτους, ἐδίδαξεν
ἐν Ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ πέντε καλούμενα στερεὰ ἔγραψε. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.
Θεαίτητος ἐν Ἡρακλείᾳ τοῦ Πόντου φιλόσοφος, ἀκροατὴς Πλάτωνος. Θέειν καὶ θεῖν. τρέχειν.
Θέειον θεῖον. Θεείω θαυμάζω. Θεηγόροι θεολόγοι. Θεήλατος ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς. Μέ-
νανδρος. ὁ δὲ Ναρσῆς, ὃς εἰώθει τῶν πολεμίων ἀεὶ κρατεῖν κατά τινα θεήλατον ὀργήν, ἔφυγε πρὸ
ποδός δὴ. Θεηπολεῖν. θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν ἀργυρίου ἕνεκα προσαιτούμενον. Θεηκόος.
Θέκλα. θέκλας. Θέλγει. ἀπατᾷ. κηλεῖ. ἀμαυροῖ. σκοτοῖ. ἢ ἀπατᾷ ἢ θάλπει. θέλγειν δὲ κυ-
ρίως ἐστί, τὸ εἰς ὃ θέλει τις ἄγειν τινά, ὅθεν καὶ θελκτήρια τὰ ᾄσματα ἀπὸ τῆς ᾠδῆς τῶν ᾠδῶν τοὺς
ἀκούοντας θέλγειν καὶ ἄγειν εἰς τέρψιν τὴν ἀοιδόν. καὶ Τελχῖνες θελχῖνες τινές εἰσι. τὰ γὰρ θάλ-
λοντά φασι βασκαίνοντες τοῖς ὕδασι τῆς φύσεως αὐτῶν ἀποίουν. ἕως φυτῶν βασκαίνοντες.
Θελξίνεια θυγάτηρ Ὠγύγου. Θέλοιρ' ἄν τι τοῦ δύνασθαι. Θελκτήρ. Θελιμός. ἄκαρπος
καὶ γονιμώτατη. Θελκτήριον θελκτικὸν τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον. Θελκτικόν. κολακευτικόν.
Θελξινόοις τοῖς τὸν νοῦν ἐπαπατῶσιν. ἐν ἐπιγράμματι. ὡς αἱ θελξινόοισιν ἀεὶ φίλτροισι δαμά-
ζεις ἀνέρας. Θέμεθλα τὰ ἐσώτερα μέρη τὰ ἐν βάθει. Θέμενος τὰ ὅπλα ἀντὶ τοῦ περιθέ-
μενος καὶ ὁπλισάμενος. Δημοσθένης καὶ Ὅμηρος καὶ Αἰσχίνης. Θεμείλια. θεμέλια. Θέ-
μιν. δικαιοσύνην. βούλεται πόλις εἶναι τῆς ἠπείρου ὀξυτέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη. ἥν φησι
Φιλόχορος ὀνομάσθαι διὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ μετὰ τὸν Δευκαλίωνος κα-
τακλυσμόν. Θέμις. τὸ δίκαιον. καὶ Αἰλιανός. εἰ θέμις καὶ τῷ Ἱμεραίῳ πρὸς Ὅμηρον τὸ ὄμμα ἀνατεί-
νειν. Θεμίσων τυράννου ὄνομα. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ δὲ ἀναγκασθεὶς ὑπὸ
τῆς γυναικὸς ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρί. ἦν δὲ Θεμίσων ἀνὴρ Θηβαῖος. ἐν τῷ βαθέος.
Θέμιστα. νόμον. ἢ δίκην. Θεμιστεύειν ἀντὶ τοῦ χρησμῳδεῖν. Λυσίας. γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ
Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Θεμιστεύσαντος. ἄρξαντος δικα-
σαντος περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. καὶ τὸ λεγόμενον ἠχὼ εἶχεν ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου θεμιστευό-
μενα. Θεμίστια. Θέμιστις. Θεμίστιος φιλόσοφος γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουλιανοῦ τοῦ
παραβάτου υἱὸς Εὐφραίου καὶ ὕπαρχος προβληθεὶς Κωνσταντινουπόλεως. γέγραφε δὲ τῆς Ἀριστοτέλους φυ-
σικῆς ἀκροάσεως παράφρασιν ἐν βιβλίοις η΄. παράφρασιν τῶν ἀναλυτικῶν ἐν βιβλίοις β΄. τῶν περὶ
ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ΄. ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρεισήγαγε περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν
κατηγοριῶν. ἐν βιβλίῳ α΄. καὶ διαλέξεις. Θεμιστογένης Συρακούσιος ἱστορικός. κύρου ἀνάβασιν
ἥτις ἐν τοῖς Ξενοφῶντος Ἑλληνικοῖς φέρεται. καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. Θεμι-
στοκλῆς. Ἀθηναῖος δημαγωγὸς Νεοκλέους υἱὸς ἀσώτως τὴν πρώτην ἡλικίαν γενόμενος. μετὰ δὲ ταῦ-
τα στρατηγὸς αἱρεθεὶς καὶ κτίσας τὸν Πειραιᾶ καὶ ναυμαχίᾳ νικήσας τοὺς Πέρσας κατὰ Σαλαμῖ-
να καὶ φθονηθεὶς φεύγει πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα καὶ σφόδρα τιμηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ
ἠναγκάζετο μετὰ ταῦτα τοῖς Ἕλλησι πολεμεῖν. καὶ μὴ βουληθεὶς προδοῦναι τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἑαυτοῦ
κλέος, ταύρειον αἷμα πιὼν ἀπώλετο. ἔγραψεν ἐπιστολὰς φρονήματος γεμούσας. Θεμιστοκλῆς
στρατηγὸς Ἀθηναίων ὁ καὶ ναυμαχήσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τοὺς βαρβάρους. εἶθ' ὕστερον

φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίας αἰτίᾳ ψευδεῖ, καταφυγὼν πρὸς τὸν ἀρταξέρξην
τὸν ξέρξου τοῦ πέρσου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ ὡς τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἄρτον
καὶ ποτὸν λαβεῖν· μαγνησίαν· μυοῦντα· λάμψακον· ἐπειδὴ ἐλέγετο οὖν καταδουλώσασθαι τὴν ἑλ-
λάδα δυνάμενος εἰ λάβοι· παραγενόμενος δὲ ἅμα τῷ στρατεύματι εἰς μαγνησίαν, καταγνοὺς ἑαυτοῦ εἰ
οἱ δι' αὐτὸν σωθέντες ἕλληνες, δι' αὐτοῦ δουλώσουσι βαρβάροις, προφάσει χρησάμενος ὡς θυσίαν ἐπι-
τελέσαι βούλεται, καὶ ἱερουργῆσαι τῇ λευκοφρυΐνῃ ἀρτέμιδι τῷ ταύρῳ ὑποθεὶς τὴν φιάλην
καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα, χανδὸν πιὼν ἐτελεύτησεν. Θεμιστοκλέους παῖδες νεοκλῆς καὶ δη-
μόπολις ἀγωνισάμενοι τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα ἐν ἀθήναις, καὶ νικήσαντες ἐστεφανώθησαν ἀ-
γορευόμενοι καὶ νεοκλῆς μὲν, δόλιχον ἐν ἵπποις· δημόπολις δὲ στάδιον· γνωρισθέντες, δὲ μετὰ τὸν ἀ-
γῶνα κατελεύσθησαν ἐκ κινδύνου ὑπὸ τοῦ θεμιστοκλέους ἐχθρῶν ὑπομνήσαντες τοὺς ἀθηναίους
τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῶν φυγάδων. Θέμιστος· δικαιοσύνης. Θεμιστῇ· πολλὰ τῶν κειμη-
λίων ἐν ταῖς διώρυξιν ἀνελέσθαι· καὶ πᾶσαν θεμιτὴν ὁδὸν ἐποίει τὸ κέρδος· τοὺς νεκροὺς γὰρ ἐ-
νεπάττου. Θεμιτὸν αἰλιανός· θεοὺς δὲ οὐδαμῇ θεμιτὸν ὁρᾶν τινὶ νεκρούς· καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φί-
λοι· οὐδὲ, ὄμματα χραίνειν θανασίμοις ἐκπνοαῖς. Θεμιστῶς· νομίμως· δικαίως. Θέναρ· τὸ κοῖλον τῆς χει-
ρός· ὅμηρος· πρυμνὸν ὑπὸ θέναρος. Θεογονίαν. Θεογένης θάσιος· οὗτος ἔτι παῖς ὢν ἄ-
γαλμα χαλκοῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ κείμενον ἀναθέμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους· ἤνεγκεν εἰς τὸν οἶκον· ὀργιζο-
μένων δὲ τῶν πολιτῶν πάλιν ἀράμενος ἐκόμισεν εἰς τὴν ἀγοράν· καὶ ἀπὸ τούτου μέγα κλέος ἔ-
σχεν ἀνὰ τὴν ἑλλάδα. Θεογείτων· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ δεινάρχου· δείναρχος δὲ καὶ ἄλλοι θεογείτονα ὀνο-
μάζουσιν. Θεόγνητος κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι φάσμα· ἢ φιλάργυρος· φιλοδέσπο-
τος· κένταυρος· ὡς ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς. Θέογνις· μεγαρεὺς τῶν ἐν σικελίᾳ μεγάρων γεγο-
νὼς ἐν τῇ νθ' ὀλυμπιάδι· ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν συρακουσίων ἐν τῇ πολιορ-
κίᾳ· γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη ͵βω· καὶ πρὸς κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλε-
γείων καὶ ἑτέρας ὑποθήκας παραινετικὰς τὰ πάντα ἐπικῶς· καὶ μὲν παραινέσεις μὲν ἔγραψε θέογνις· ἀλ-
λ' ἐν μέσῳ τούτων παρεσπαρμέναι εἰσὶ μιαρίαι· καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ ἄλλα ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀπο-
στρέφεται βίος. Θεόγνις· τραγῳδοποιητὴς πάνυ ψυχρὸς ἐκ τῶν λ'· ὃς καὶ χιὼν ἐλέγετο· ἔστι δὲ
καὶ ποιητὴς ὁ θέογνις· οὗτος ἄλλος ἦν μεγαρεύς. Θεοδέκτης· ἀριστάνδρου φασηλίτης ἐκ λυκίας ῥή-
τωρ· τραπεὶς δὲ ἐπὶ τραγῳδίας· μαθητὴς πλάτωνος· καὶ ἰσοκράτους καὶ ἀριστοτέλους· οὗτος καὶ ὁ ναύ-
κρατος ναυκράτης καὶ ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπολλωνιάτης, καὶ θεόπομπος, ἐπὶ τῆς ργ ὀλυμπιάδος
εἶπον ἐπιτάφιον ἐπὶ μαυσώλῳ, ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ προτρεψαμένης· καὶ ἐνίκησε μάλιστα
εὐδοκιμήσας ἐν ᾗ εἶπε τραγῳδίᾳ· ἄλλοι δέ φασι θεόπομπον ἔχειν τὰ πρωτεῖα· δράματα δὲ ἐδίδα-
ξεν ν'· τελευτᾷ δὲ ἐν ἀθήναις ἐτῶν γεγονὼς μα' καὶ μ'· ἔτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος· ἔγραψε δὲ καὶ τέ-
χνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ· καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην. Θεοδέκτης φασηλίτης ῥήτωρ· υἱὸς
τοῦ προτέρου· ἔγραψεν ἐγκώμιον ἀλεξάνδρου τοῦ ἠπειρώτου· ἱστορικά· καὶ ὑπομνήματα νόμιμα
βαρβαρικά· τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις α'· ἄλλα τινὰ ὑπομνήματα. Θεόδμητος· ὑπὸ θεοῦ
κατεσκευασμένος. Θεόδοτος, οὗτος ἐπὶ ἰουστινιανοῦ ὕπαρχος ἦν τῶν στρατευμάτων· ὃν παραλύσας
τῆς ἀρχῆς τρίτον ἐπέστησε βαρσυάμην καλούμενον· ὃς πάλαι μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ χαλκοῦ τραπέζης
καθήμενος, κέρδη αἰσχρότατα ἐκ ταύτης διεπορίζετο τῆς ἐργασίας, τὴν περὶ τοὺς ὀβολοὺς κλο-
πὴν εὖ μάλα τεχνάζων· καὶ τοὺς αὐτῶν ξυμβάλλοντας ἀεὶ τῶν δακτύλων τάχει ἐκκρούων, δεξιός τε
ἦν κλέψαι μετὰ τῶν αὐτῶν παραπεπληκότων ἀναιδῶν· ἁλοὺς ᾗ ὀμόσαι καὶ τῶν χειρῶν τὸ ἁμάρτημα τῷ
τῆς γλώττης περικαλύψαι θράσει· ἐς δὲ τοῖς τῶν ὑπάρχων στρατηγοῖς καταλεχθεὶς εἰς τοσοῦτο
ἀτοπίας ἐλήλακεν· ὥστε τῷ βασιλεῖ ἀρέσκειν τε τὰ μάλιστα· καὶ ἐκ τῶν ἀδικιῶν αὐτῷ βουλεύματα
ἃ ἔστιν ὑπουργεῖν τὰ ἀμήχανα· τοὺς στρατευομένους ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἁπάσας· καὶ ὠνίους
τὰς ἀρχὰς ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον προσθήσας. Θεοδόσιος φιλόσοφος· ἔγραψε σφαιρικὰ ἐν βι-
βλίοις γ' εἰσίν· ὑπόμνημα εἰς τὸ θευδᾶ κεφάλαια· περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν δύο· ὑπόμνημα εἰς τὸ ἀρ-
χιμήδους ἐφόδιον· διαγραφὰς οἰκιῶν ἐν βιβλίοις γ'· σκεπτικὰ κεφάλαια· ἀστρολογικὰ περὶ οἰκή-

ρκων· Θεοδόσιος ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἔαρ. καὶ ἕτερα διάφορα. ἦν δὲ τριπολίτης. Θεοδόσιος βασιλεὺς ῥωμαίων μετὰ τὴν μαξιμίνου τοῦ τυράννου ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἧτταν καὶ τὴν σφαγὴν τὴν ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἕλεσι κρυπτομένων σκυθῶν, καὶ σφαγὴν ῥωμαίων ὑπὸ τὴν κωνσταντινούπολιν ἐλθών, πολέμοις μὲν ἀπειπεῖν ἐγνώκει καὶ μάχαις ἐπιτρέψας τὰ περὶ τούτων προμώτῳ, αὐτὸς δὲ τῆς προτέρας ἀνεμιμνήσκετο διαίτης· πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῶν καὶ πολυπραγμονῶν ταῖς ἡδοναῖς καὶ τοῖς θεάτροις· καὶ ἱπποδρομίαις ἐναβρυνόμενος. θαυμάζω δὲ τούτου τὴν ἐφ' ἑκάτερον τοῦ βίου ῥοπήν. φύσει γὰρ ὢν εὐκόλου ῥᾳθυμίᾳ τινὶ πάσῃ ὑποκείμενος, λυπηροῦ μὲν αὐτὸν οὐδενὸς ἢ δέους ἐπείγοντος, ἢ ἐνοχλοῦντος ἐνεδίδου τῇ φύσει· καθιστάμενος δὲ ἐς ἀνάγκην δουλεύειν καὶ κατά τινα καθεστῶτα προσδοκωμένην, ἀπετίθετο μὲν τὴν ῥᾳθυμίαν καὶ τῇ τρυφῇ χαίρειν εἰπὼν, ἐπὶ τὸ ἀνδρωδέστερον καὶ ἐπίπονον καὶ τλησιπαθὲς ἀνεχώρει. τοιοῦτος δὲ αὐτῆς ἀποδεδειγμένος τῆς πείρας, ἐπειδὴ πάσης ἦν ἀπηλλαγμένος φροντίδος, ταῖς αὐτῷ φύσει προσούσαις ἐμμελείαις ἐδούλευε. τῶν δὲ τὰς ἀρχὰς μετιόντων, κατεξαίρετον ἐνετιμήθη ῥουφῖνος κελτὸς τὸ γένος· μάγιστρος τῶν ἐν τῇ βουλῇ τάξεων καταστάς. ὁ αὐτὸς μετὰ τὸ ἀναγορεῦσαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὀνώριον ἐν τῇ ῥωμαίων βασιλείᾳ, συνεκάλεσε τὴν γερουσίαν τοῖς παλαιοῖς ἐμμένουσαν ἔθεσι καὶ οὐχ ἑλομένην ἐνεχθῆναι τοῖς ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν ἀποκλίνασι καταφρόνησιν, λόγους τε προσῆγε παρακαλῶν ἀφεῖναι μὲν ἣν πρότερον εἵλοντο πλάνην· ἑλέσθαι δὲ τὴν τῶν χριστιανῶν πίστιν, ἧς ἐπαγγελία παντὸς ἁμαρτήματος καὶ πάσης ἀσεβείας ἀπαλλαγή. μηδενὸς δὲ τῇ παρακλήσει πεισθέντος μηδὲ ἑλομένου τῶν ἀφ' οὗ περ ἡ πόλις ᾠκίσθη παραδεδομένων αὐτοῖς πατρίων ἀναχωρῆσαι καὶ προτιμῆσαι τούτων τὴν χριστιανῶν, ἐκεῖνα μὲν φυλάξαντας σ' καὶ χιλίοις σχεδὸν ἔτεσιν ἀπόρθητον τὴν πόλιν οἰκεῖν· ἕτερα δὲ ἀντὶ τούτων ἀλλαξαμένους τὸ ἐκβησόμενον ἀγνοεῖν, ὁ δὲ βαρύνεσθαι ἔλεγε τὸ δημόσιον τῇ περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς θυσίας δαπάνῃ· βούλεσθαί τε ταῦτα περιελεῖν, οὔτε τὸ πραττόμενον ἐπαινοῦντα καὶ ἄλλως τῆς στρατιωτικῆς χρείας πλειόνων δεομένης χρημάτων. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς γερουσίας μὴ κατὰ θεσμὸν εἰπόντων πράττεσθαι τὰ τελούμενα, μὴ τε δημοσίου δαπανήματος ὄντος, διὰ τοῦτο τοῦ θυηπολικοῦ θεσμοῦ λήξαντος, ἡ ῥωμαίων ἐπικράτεια κατὰ μέρος ἐλαττωθῆ. ὅτι ὁ ἅγιος θεοδόσιος ὁ κοινοβιάρχης ἐπὶ ἀναστασίου βασιλέως ἦν τοῦ δικόρου αἱρετικοῦ.

Θεοδόσιος βασιλεὺς ῥωμαίων ὁ μικρός. οὗτος διαδεξάμενος παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν ἀρχήν, ἀπόλεμος ὢν καὶ δειλίᾳ συζῶν καὶ τὴν εἰρήνην χρήμασιν οὐχ ὅπλοις κτησάμενος, πολλῶν προεξένησε κακῶν τῇ ῥωμαίων πολιτείᾳ. ὑπὸ δὲ τοῖς εὐνούχοις τραφεὶς πρὸς πᾶν [illegible] ἐπίταγμα εὐπειθὴς ἦν ὥστε καὶ τοὺς λογάδας τῆς ἐκείνων δεῖσθαι ἐπικουρείας. καὶ πολλὰ νεοχμεῖσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ στρατιωτικοῖς τάγμασι· μὴ παρειόντων εἰς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν διέπειν ταύτας δυναμένων, ἀλλὰ τῶν χορηγούντων χρυσίον διὰ τὴν τῶν εὐνούχων πλεονεξίαν. καὶ τῶν σεβαστιανοῦ δορυφόρων πειρατικὸν συστάντων, τόν τε ἑλλήσποντον καὶ τὴν προποντίδα διαταράξαι, ἐς τοῦτο τὰ πράγματα ἀτοπίας οἱ εὐνοῦχοι προεστήκασιν ἀποβουκολοῦντες τὸν θεοδόσιον ὥσπερ τοὺς παῖδας ἀθύρμασιν οὐδὲν ὅτι καὶ ἄξιον μνήμης διαπράξασθαι προεστήκασιν. ἀλλ' εἰς ν' ἔτη ἡλικίαν ἐληλυθὼς διετέλεσε· βαναύσους τέ τινας μετιὼν τέχνας· καὶ θήρας προσκαρτερῶν, ὥστε τοὺς εὐνούχους καὶ τὸν χρυσάφιον ἔχειν τὸ τῆς βασιλείας κράτος. ὃν περ ἡ πουλχερία μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀδελφοῦ πελεκίσαι τοῦτον. ὅτι ἐν τῷ μιλίῳ θεοδοσίου ἵστατο στήλη ἐφίππου χαλκῆ. ἣν ἀνεγείρας πολλὰ στήρισμα τῇ πόλει ἐχαρίσατο. ζητητέον δὲ ὁποίου θεοδοσίου. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς καταλύσας ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον, ἐν τοῖς πρεσβυτέροις κατέταξεν. ὁ αὐτὸς κῦρον τὸν τούτου διαδεξάμενον τὴν δυναστείαν, καὶ τὰς δύο μεγίστας τῶν ἐπάρχων ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν διανύων χρόνον. ὃς τὴν τοσαύτην εὐπραγίαν θαυμάσας, ἀπεφθέγξατο τόδε· οὐκ ἀρέσκει μοι τύχη πολλὰ γελῶσα. καθαιρεῖται γοῦν καὶ αὐτὸς ὡς ἕλλην καὶ βασιλείας ἐλπίζων, καὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ δημευθείσης, γέγονεν ἐπίσκοπος ἐν κοτυαείῳ τῆς φρυγίας. μετὰ δὲ τοῦτον, ἐδυνάστευσε μόνος χρυσάφιος ὁ ἐπίκλην ζουμμᾶς. Θεόδουλος ἐμαρτύρησεν οὗτος ἐπὶ ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. καὶ ὅτι ἦν ἐνταῦθα ἀμάχιος. Θεοδώριτος ὄνομα κύριον θεοδώρητος δὲ διὰ τοῦ η ἡ δωρεὰ τοῦ θεοῦ. Θεοδώριχος ὄνομα κύριον. Θεόδωρος βυζάντιος

ζάντιος σοφιστής. ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη. ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατ' Ἀνδοκίδου καὶ ἄλλα τινά. Θεόδωρος ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος. ὃς ἠκροάσατο Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. διήκουσε δὲ καὶ Βρύσωνος καὶ Πύρρωνος τοῦ ἐφεκτικοῦ. ἀδιάφορα δοξάζων. καὶ παραδιδοὺς αἵρεσιν ἰδίαν ἤγειρεν. ἥτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ὃς ἔγραψε πολλὰ συντείνοντα εἰς τὴν οἰκείαν αἵρεσιν. καὶ ἄλλα τινά. οὗτος εἰς τοσοῦτον προῆλθε τῶν γυναικῶν κράτιστος. αὐτὴν ἰδεῖν τὰς πρὸς ἱστοὺς ἐκκλησιαζούσας καὶ ἔδωκα φορτικά. Θεόδωρος Γαδαρεὺς σοφιστὴς ἀπὸ δούλων. διδάσκαλος γεγονὼς Τιβερίου καίσαρος. ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη ἐπὶ σοφιστικῆς, ἀγωνισάμενος Ποτάμωνι καὶ Ἀντιπάτρῳ, ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ καίσαρος, ἄξιος αὐτῷ ἀνθ' ὧν συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ'. περὶ ἱστορίας α'. περὶ διαλέκτου ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β'. περὶ πολιτείας β'. περὶ κοίλης Συρίας α'. περὶ ῥήτορος δυνάμεως α' καὶ ἄλλα. Θεόδωρος ποιητής. ὃς ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν. καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν. Θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. ἔγραψεν ἱστορίαν ἐκκλησιαστικὴν ἀπὸ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου, ἕως τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ. Θεόδωρος. οὗτος ἀντιφωνῶν μετὰ Ἀπολιναρίου τῆς Λαοδικείας τῆς Συρίας τὴν ἐπισκοπὴν λαχὼν Μοψουεστίας τῆς Κιλικίας, ἐκ διαμέτρου τῷ Ἀπολιναρίῳ φερόμενος ὕβρεις τε τὰς τυχούσας τολμηρᾷ ψυχῇ καὶ ἀφόβῳ καρδίᾳ κατέχεεν τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. ἄνθρωπον εἶναι τὸν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλῶν. καὶ ἐκ προκοπῆς λαβόντα τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, θεὸν ὀνομάζεσθαι καὶ ἐκ τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίσματος ἀξιωθῆναι τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς. ἐν προσώποις εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτισθέντα. τὸν δὲ θεὸν λόγον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν αὐτοῦ κατ' εὐδοκίαν ἐν αὐτῷ κατοικίσαντα μεταδοῦναι τῆς θεϊκῆς ἀξίας αὐτῷ καὶ προσκυνήσεως ὕστερον μετὰ τὴν τελείωσιν. ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα δυσφημήσας φύσεις ἰδιοπεριορίστους ἐδογμάτισεν ἐπὶ Χριστοῦ σχέσει τινὶ καὶ μόνον ἀλλήλαις ἡνωμένας. δευτέρα καὶ αὕτη βλασφημία τὸ μίαν φύσιν καὶ δύο φύσεις ἐν Χριστῷ μὴ κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον ὁμολογεῖσθαι. Θεοδρομεῖν. κατὰ θεὸν τρεχόμενος. Θεοειδεστάτη. Θεοειδής· θεῷ τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεοειδῶς· θείως. Θεοείκελος· θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεόθεν· ἀπὸ θεοῦ. Θεόκλεια· ὄνομα κύριον. Θεοκλυτήσαντες· θεοῦ ἀκούσαντες. θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. δεξιὰν καὶ χεῖρας καὶ θεοκλυτήσας ἐγγύοντι καὶ λιταῖς. καὶ αὖθις. μήτε μὴν καταναγκάζεσθαι τοὺς ἐν Περσίδι Χριστιανοὺς εἰς μαγικὴν μετιέναι θρησκείαν. μήτε μὴν θεοκλυτεῖν ἀκουσίως τοὺς παρὰ Μήδοις νενομισμένους θεούς. καὶ αὖθις. καὶ Κυζικηνῶν θυγατέρας τὴν ὥραν διαπρεπεῖς τῷ Δαρείου θυγατριδῷ ἀρεσάμενοι ξένια ἀποστεῖλαι ἐπελίχθη. αἱ δὲ κατέφυγον ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν θεοκλυτοῦσαι. καὶ τοῦ ἀγάλματος ἐκκρεμάμεναι. καὶ Αἰλιανός. οὐ δὲ μὴν φορητὸν εἶναι τὸν βίον ἑαυτῇ μετὰ τὴν λύμην τὴν ἄθεσμον πεπιστευκυῖα. θεοκλυτοῦσα. καὶ μυρίας ἀρὰς ἐπιφημίσασα ἐπαρωμένη. εἰ μὴ πράξαιντο τιμωρίαν τούτους παρὰ τῶν τυράννων, ἑαυτὴν διέφθειρε. Θεόκλυτος· θεότιμος. Θεοκλυτοῦντες· θεοὺς ἐπικαλεσάμενοι. καὶ ἐν ἑαυτοῖς θεοκλυτοῦντες ἅμα καὶ τῶν ὀργίων ἐμεμύηντο. τουτέστι τῶν μυστηρίων. Θεοκρίνης· δημοσιώνης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἦν δὲ συκοφάντης. Θεόκριτος· Χῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ. ἔγραψε χρείας. ἀντεπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ. φέρεται δὲ αὐτοῦ ἱστορία Λιβύης. καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Θεόκριτος Πραξαγόρου καὶ Φιλίνης. οἱ δὲ Σιμμίχου Συρακούσιος. οἱ δέ, φασὶ Κῷον. μετῴκησε δὲ ἐν Συρακούσαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλούμενα βουκολικὰ ἔπη Δωρίδι διαλέκτῳ. τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα. Προιτίδας. ἐλπίδας. ὕμνους. ἡρωΐνας. ἐπικήδεια μέλη. ἐλεγείας καὶ ἰάμβους. ἐπιγράμματα. ἰστέον δὲ ὅτι τρεῖς γεγόνασι βουκολικῶν ἐπῶν ποιηταί. Θεόκριτος οὗτος. Μόσχος Σικελιώτης. Βίων ὁ Σμυρναῖος. ἔκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσσης. Θεόληπτος· ὑπὸ θεοῦ συσχεθεὶς. ἔνθεος. ὁ δ' ἦν φιλιππισμὸς ἐνεργῶν τι καὶ κολακικός. καὶ μάλιστα περὶ Ἀντίπατρον θιασώτης καὶ λεκτικός.

Θεολογοῦ δηλονότι. Θεομισής· ὑπὸ θεοῦ μισούμενος. θεομισὴς δὲ ὁ μισῶν θεόν. Θεόμηνι· θεόφονι. θεοβλάβη. Θεόπομπος Θεοδέκτου ἢ Θεοδώρου Ἀθηναῖος. κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδ'. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας τῶν ἀρίστων. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἀσαλπιστος. καὶ τῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀπομαθής. φιλόσοφος θεόπομπος ῥινώμενος τε καὶ λαβόμενος ἰάσατο. καὶ κωμῳδίας αὖθις διδάσκειν ἐπῆρεν. ὁ λόγιος ἐόντι γὰρ καὶ σὺν καὶ ἐρετμῷ ἐνζασάμενος. καὶ δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθου θεοπόμπου

προσῆλθεν ὁμολογοῦντες αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος· τίς σου μὲν ἦν ἡ ὄψις· εἴδωλον παρείας λίθου· καὶ ἔστι τὸ ἴνδαλμα τοῦ παιδὸς μάλα ἐναργές· κλίνη δὲ αὐτῇ λιθίνη· ἐπ' αὐτῆς κεῖται νοσοῦντος ἐκείνου φάσμα· χειρουργία φιλοτέχνου. παρέστηκε δὲ ὁ θεὸς καὶ ὀρέγει τὴν παιώνιον χεῖρα· καὶ ὁ παῖς νεαρὸς ὑπομειδιῶν καὶ οὗτος. τί δὴ ἄρα νοεῖ ὁ παῖς· ἐγὼ συνίημι τοῦ φιλοπαίστου ποιητοῦ ἀποδηλοῦν. γελᾷ τῷ δὲ τῆς κωμῳδίας τὸ ἴδιον διὰ συμβόλων αἰνίττεται. εἰ δὲ ἄλλος νοεῖ ἑτέρως, κρατείτω τῆς ἑαυτοῦ γνώμης· ἐμὲ δὲ μὴ ἐνοχλείτω. Θεόπομπος· Χῖος ῥήτωρ· υἱὸς Δαμασιστράτου· γεγονὼς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀναρχίας Ἀθηναίων ἐπὶ τῆς ϟγ' ὀλυμπιάδος· ὅτε καὶ Ἔφορος· Ἰσοκράτους ἀκουστής, ἅμα καὶ Ἐφόρῳ· ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἱστοριῶν ἐν βιβλίοις β'· Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις ρ'· Ἑλληνικὰς ἱστορίας· ἕπεται δὲ ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος· καὶ εἰσὶν ἐν βιβλίοις ια'· ἔχουσι δὲ τὰ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον καὶ λοιπά. ἔγραψε καὶ ἕτερα πλεῖστα. Θεοπροπία· μαντεία. καὶ θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ἢ προφήτευμα. καὶ θεοπροπήσας. Θεοπρόπος· μάντις· ὁ τοῦ θεοῦ προφήτης. Θεοπτίαν· θεία ὀπτασία· ὀπτεία δὲ καὶ ἐποπτεία. Θεορημοσύνην· τὴν θείαν διδασκαλίαν τὴν κατήχησιν. Θεόρρυτον· ἐκ θεοῦ προϊὸν ἢ θεόθεν προχεόμενον. Θεός· φίλων τοῦ, θεὸς κύριος τὴν σημασίαν ἑρμηνεύουσι, περιεχόμενος τῆς βασιλικωτάτης τριάδος ἔννοιαν ἴσχειν· φάσκων γὰρ ὅτι εἷς ἐστι θεός, οὐ πρὸς τὸν ἀριθμὸν κατέδραμε τῆς μονάδος· ἀλλὰ πρὸς τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας τριάδος· τὸ, τῶν μὲν πάντων διαιρετῶν ἑνικώτερον· τῶν δὲ ὄντως μοναδικῶν ἀφθονώτερον. καὶ οὗτος κατακράτος εἷλεν αὐτοῦ τὴν ψυχήν, ὡς εἰπεῖν δύο μὲν εἶναι τὰς τοῦ ὄντος δυνάμεις· ὧν ἡ μὲν ποιητική τε καὶ ἐνεργητική φησι καλεῖται θεός· ἡ δὲ βασιλικὴ καὶ τιμωρητικὴ κύριος. θεὸν δὲ εἶναι δοξάζουσιν Ἕλληνες, ζῷον ἀθάνατον· λογικὸν τέλειον· νοερὸν ἐν εὐδαιμονίᾳ· κακοῦ παντὸς ἀνεπίδεκτον· προνοητικὸν· κόσμου τε καὶ τῶν ἐν κόσμῳ· μὴ εἶναι μέντοι ἀνθρωπόμορφον· εἶναι δὲ τὸν μὲν, δημιουργὸν τῶν ὅλων· καὶ ὥσπερ πατέρα πάντων· κοινῶς δὲ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ διῆκον διὰ πάντων· ὃ πολλαῖς προσηγορίαις προσαρμόζεται κατὰ τὰς δυνάμεις. Θεός· Δαβὶδ φησὶ πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα· ἐν θεῷ καὶ τὸ τρισάγιον ἡμῖν ᾀδόμενον. Θεός· Σοφοκλῆς· ὅταν τις θεὸς βλάπτῃ δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν· ὅμοιον τοῦτο τὸ Πινδαρικόν, θεὸς καὶ πτερόεντ' αἰετὸν ἔκιχε καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα. καὶ παροιμία· θεὸς ἡ ἀναίδεια. καὶ ζήτει αὐτὸ ὡς ἱστορ. ἐν ια'. Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς· ἐν τῷ ἀπὸ μηχανῆς. ἀποσυντάξεως ὄνομα γίνεται· καλὸς καὶ ἀγαθός· καὶ καλοκἀγαθία. θεὸς καὶ ἐχθρὸς θεοχθρία.

Θεοσαλεύσοφισμα· ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν· ἀλλὰ κακουργούντων.

Θεοσέπτωρ· θεοσεβής. Θεόσεπτον Ἀριστοφάνης βροντῆς μυκησαμένης θεόσεπτον· ἀπὸ θεῶν κατασκηφθείσης· θείας τινὸς καὶ τετιμημένης. Σοφοκλῆς δὲ λέγει· ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· τουτέστιν ἡ ἐκ θεοῦ κατασκήψασα εἴς τινα περὶ τῆς μανίας Αἴαντος. Θεοσημεία· ἡ τοῦ θεοῦ μαντεία.

Θεοστυγεῖς· θεομίσητοι· οἱ ὑπὸ θεοῦ μισούμενοι· καὶ οἱ θεὸν μισοῦντες. παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ θεοστυγεῖς· οὐχὶ οἱ ὑπὸ θεοῦ μισούμενοι· ἀλλ' οἱ μισοῦντες τὸν θεόν. Θεοσυλής· ὁ τὰ ἱερὰ συλῶν. ὁ δέ, θεοσυλὴς γενόμενος· καὶ τὰ ἕδη τῶν θεῶν αὐτὰ ἐξ ἑδρῶν ἀναστήσας καὶ φόνους ἐργασάμενος ἐναγεῖς.

Θεοῦ παρόντος, ἅπαν ἄπορον πόριμον. Θεοὺς τοὺς τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς· ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς· καὶ θεοὺς οὐ κακολογήσεις· ἐπειδὴ ὁ θεὸς ἀληθῶς κριτής ἐστιν ἐνεργείᾳ· θέσει δὲ καὶ οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι προσηγορεύθησαν. Θεοί· οἱ ἐνδίκως δικάζοντες. Θεοί· οἱ κατ' εἰκόνα θείαν γεγενημένοι καὶ ἀκέραιον τὴν εἰκόνα φυλάξαντες. ὁ τῶν θεῶν θεὸς συνάγει τὴν οἰκουμένην εἰς τὸ κριτήριον. ὁ Δαβίδ. θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν· καὶ τὰ ἑξῆς. Θεοίνια· τὰ ἱερὰ Διονύσου. Διονύσια θεοίνια ἐλέγοντο· ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἀπέθυον. τὸν γὰρ Διόνυσον, θέοινον ἔλεγον. Θεοῖς τέθνηκεν οὗτος· οὐκ ἐκείνοισι· τουτέστι θεῶν βουλομένων· οὐ τῶν Ἑλλήνων τὴν τοιαύτην αὐτῷ αἰτίαν παρεσχηκότων. Σοφοκλῆς περὶ Αἴαντος. Θεοφάνια· ἡ τοῦ θεοῦ φανέρωσις· θηλυκόν. οὐδετέρως δὲ πληθυντικὸν τὰ θεοφάνια· ἡ ἑορτὴ τῶν θεοφανείων. Θεοφάνης, ὄνομα κύριον· κλίνεται Θεοφάνους. Θεόφιλος κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν· Ἰατρός· Ἐπίδαυρος· Παγκρατιαστής· Βοιωτία· Προιτίδες· Νεοπτόλεμος. Θεόφιλος· βασιλεὺς Ῥωμαίων· υἱὸς Μιχαὴλ τοῦ Ἀμοραίου· τοῦ Μιχαὴλ· ὃς διὰ ταύτην ἀφιλοθεΐαν καὶ ἄνοιαν ἐξώκειλε· καὶ τὴν τοῦ Κοπρωνύμου χαλεπὴν καὶ μυσαρωτάτην αἵρεσιν διαδεξάμενος καὶ ἀνακαινίσας, ὥστε μηδενὶ ἧττον ὀφθῆναι τῆς ἐκείνου δυσσεβείας καὶ ἀπονοίας· τυραννίδος τε καὶ ἐμβροντησίας ὁ πα

φενακισμένος καὶ ματαιόφρων. ἐπειδὴ γὰρ τῇ αὐτῇ συσχεθεὶς τῶν ἀστρων ἐκείνων καὶ παλαμναί-
ων ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ τῆς ἐκ μηχανικῆς μανίας καὶ ἀρειανῆς λύσσης ὁρμωμένης πάλαι, διωγμὸν καὶ
αὐτὸς κατὰ τῆς ἐκκλησίας ὡσαύτως ἐπανετείνετο. συμμύστην καὶ σύμμαχον καὶ συνίστορα τῆς αἱρέ-
σεως ἔχων ὁ δύστηνος γὰρ νεκρομαντείᾳ, τὸν φατριάρχην ἰωάννην μᾶλλον δὲ μαντιάρχην ἢ δαιμονιάρχην
τὸν νέον ὄντως ἀπολλώνιον ἢ βαλαὰμ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀναφανέντα λεκανόμαντιν. καὶ
πάσης θεοστυγοῦς πράξεως καὶ τερατείας δεινὸν ὑποφήτην. ὑφ' οὗ καὶ τὰ γράμματα παιδευθεὶς ὁ δύ-
σπιστος καὶ δείλαιος, ὑπηρέτης, δόκιμος ἐχθίστων πραγμάτων, καὶ τοῦ διαβόλου ἐπιτήδειον ὄργα-
νον γέγονεν. οὓς ἂν ἐνδίκως ὁ θεῖος λόγος ἐπαράσαιτο, σχετλιαστικῶς φάσκων οὐαὶ αὐτοῖς. ὅτι τῇ
ὁδῷ τοῦ κάϊν ἐπορεύθησαν. καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν. καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ κορὲ
ἀπώλοντο. καὶ τὰ ἑξῆς. Θεόφιλος. οὗτος ἀπὸ ἰνδῶν ἐπανελθὼν, ἐν ἀντιοχείᾳ διῆγεν. ἐκκλησίαν μὲν
ἀφωρισμένην οὐδεμίαν ἔχων αὐτός. κοινὸς δέ τις ὤν, ὡς πάσαις αὐτῶν μετ' ἀδείας ἐπιφοιτᾶν ὡς ἰδίαις.
ἐξόν. βασιλεὺς αὐτὸν δὲ καὶ μάλιστα διετίμησε πάσης καὶ αἰδοῦς ἄξιον. καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅ-
σοις ἐπισταίη, μετὰ πάσης προθυμίας αὐτὸν ὑποδεχομένων, καὶ δι' ἀρετῆς αὐτοῦ μέγεθος καταπληττο-
μένων. ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ κρείσσων ἢ ὡς ἄν τις δηλώσειε λόγῳ. ὡς ἄν τις τῶν ἀποστόλων εἰκών. λέγεται τοι-
γαροῦν καὶ νεκρὸν ἀναστῆσαι ἐν ἀντιοχείᾳ ἰουδαίας τινός. θαλάσσιος δὲ τοῦτό φησι, τῶν ἐπ' οὐκ ὀλίγον τῷ ἀνδρὶ
συγγενομένων χρόνον. καὶ ἥκιστα δὴ εἰς τὰ τοιαῦτα ψεύδεσθαι ὕποπτος ὤν. ἄλλως τε καὶ ἔχων οὐκ ὀλίγους τῶν
κατ' αὐτὸν αὐτῶν γενομένων χρόνων τούτου ἐπιμαρτυροῦντας. Θεοφορία. ἐνθουσιασμός. ἄγρια δ' αὐτοῦ
ἐψύχθη χαλεπώτατα πνεύματα θεοφορίης. Θεόφραστος. μελάντου γναφέως. οἱ δὲ, λέοντος. ἀπὸ ἐρέσσου
ἀκουστὴς ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθείσης εἰς χαλκίδα
ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο τύρταμος. διὰ δὲ τὸ θεῖον φράζειν, ὑπὸ ἀριστοτέλους ἐκλήθη θεόφρα-
στος. εἶτα θεόφραστος. ὡς ἀπὸ πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος, τούτου ἐπονομασθέντος πρότερον καλου-
μένου ἀριστοκλέους. μαθητὰς δὲ ἔσχε πλείους ἢ δισχιλίους. ἐρώμενος δὲ τοῦ ἀριστοτέλους υἱὸν τοῦ φιλοσόφου νικόμα-
χον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ κασσάνδρῳ τῷ ἀντιπάτρῳ. καὶ πτολεμαίῳ. καὶ τελευτᾷ κατὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀεὶ γράφειν γινόμενος. εἶτα
ἐνδείας ἐπιβραχείας ἡμέραν διὰ μαθητοῦ γάμου. βιβλία δὲ αὐτοῦ πάμπολλα. ὧν ἐστι ταῦτα. ἀνα-
λυτικὰ πρότερα βιβλία. ἀναλυτικὰ ὕστερα ζ. ἀναλύσεως συλλογισμῶν. ἀναλυτικῶν ἐπιτομήν. ἀνηγμέ-
νων τόπων. περὶ λίθων. περὶ φυτῶν. περὶ μετάλλων. περὶ ὀδμῶν. τοὺς καλουμένους χαρακτῆρας
καὶ ἄλλα. θεόφραστος. ἕως ἐπὶ νθ μὲν δέκα ἀπορῶν. εἶτα εὐθέως κατέλανε σπορομήνης. Θεοφύ-
λακτος. σοφιστής. ὁ ἐπώνυμος σιμοκάττης. Θεοδοτικὴ. τὸ ξέχω. Θεόθεν. τὸ πρὸς μείζονα δόξαν ὑ-
ψωθέν. τὴν μὲν τῆς οἰκείας φύσεως ἀξιωθέν. Θέων. ἀλεξανδρεύς. φιλόσοφος στωϊκός. γεγονὼς ἐπὶ αὐγού-
στου μετὰ ἄρειον. ἔγραψε τῶν ἀπολλοδώρου φυσιολογικῆς εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα. περὶ τέχνης ῥητορικῆς βι-
βλία γ. Θέων. σμυρναῖος φιλόσοφος. καὶ θέων ἀντιοχεὺς τῆς ἐν δάφνῃ φιλόσοφος στωϊκός
ἔγραψεν ἀπολογίαν σωκράτους. Θέων. ὁ ἐκ τοῦ μουσείου αἰγύπτιος φιλόσοφος. σύγχρονος δὲ πάπ-
πῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ αὐτῷ ἀλεξανδρεῖ. ἐτύγχανον δὲ ἀμφότεροι ἐπὶ θεοδοσίου βασιλέως τοῦ πρεσβυ-
τέρου. ἔγραψε μαθηματικά. ἀριθμητικά. περὶ σημείων καὶ σκοπῶν ὀρνέων. καὶ τῆς τῶν κοράκων φωνῆς.
περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς. περὶ τῆς τοῦ νείλου ἀναβάσεως. εἰς τὸν πτολεμαίου πρόχειρον κανόνα. καὶ
εἰς τὸν μικρὸν ἀστρόλαβον ὑπόμνημα. Θέων. ἀλεξανδρεύς. σοφιστής. ὃς ἐχρημάτισεν αἴλιος.
ἔγραψε τέχνην περὶ προγυμνασμάτων. ὑπόμνημα εἰς τὸν ξενοφῶντα. εἰς τὸν ἰσοκράτην. εἰς δη-
μοσθένην. ῥητορικὰς ὑποθέσεις. καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου. καὶ ἄλλα πλείονα. Θέ-
ων ὁ οὐαλέριος χρηματίσας σοφιστής. ὑπόμνημα εἰς ἀνδοκίδην. Θέων. γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ
παῖς. σιδώνιος σοφιστής. παιδεύσας κατὰ τὴν πατρίδα. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως κωνσταντίνου, καὶ ἀ-
πὸ ὑπάτων καὶ ὕπαρχος. Θέων. σοφιστής. λόγους ῥητορικούς. γεγονὼς ἀπὸ τῆς ἰδίας μαρκέλλης
τότε ἀνείκαθεν. τὸ δὲ ἐξ ὑπογείου πανδόθεν ἀπὸ ἐκδικίου διδασκάλου. καὶ οὗτος τέχνην ῥητορικήν. ἦν
δὲ οὗτος ὁ θέων, οὐ μάλα ἀγχίνους. οὐ δὲ ὀξύς. φιλομαθὴς δὲ καὶ φιλόπονος εἰς ὑπερβολήν. ταύτῃ τοι καὶ ἐπιγ-
νοὺς πολυμαθέστατος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. πολλὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν πολλὴν δὲ νέαν περιβαλόμενος. Θεῶν ἀγορά.
ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσι. Θεωνίδαι. οἱ τοῦ θέωνος. Θεωρεῖα. τὰ πρωτεῖα.
Θεώρημα διαλεκτικόν. τουτέστι ζήτημα καὶ πρόβλημα. τὸ συντεῖνον ἢ πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγήν

ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν· ἢ αὐτό· ἢ ὡς συντεῖνον πρός τι ἕτερον τῶν τοιούτων. ἔθος δὲ Ἀριστοτέλει τὸ ζη-
τεῖν θεωρεῖν λέγειν. εἴη δ' ἂν τὸ θεώρημα, λόγος γνώσεως ἡμῖν τινος τῶν τῆς διαλεκτικῆς αἴτιος. ἀ-
πὸ τοῦ θεωρίας καὶ γνώσεως αἴτιον ἡμῖν εἶναι ὠνομασμένον θεώρημα. ἠθικόν· ἢ φυσικόν· ἢ λογικὸν οὐ
μὴν πᾶν θεώρημα ἠθικόν, ἢ φυσικὸν ἢ λογικόν, ἢ διαλεκτικόν· ἀλλ' ὅσα τῶν θεωρημάτων ἔχει τῶν προ-
ειρημένων τινὰ ἀφορισμόν. ἔστι δὲ εἰς περὶ ὧν ἢ μηδετέρως δοξάζουσιν ἢ ἐναντίως οἱ σοφοὶ τοῖς πολ-
λοῖς· ἢ οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς, ἢ ἑκάτεροι αὐτοὶ ἑαυτοῖς. ὅσα μὲν οὖν τῶν ζητουμένων εἰς αἵρεσιν, ἢ φυ-
γὴν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, ἠθικὰ τὰ τοιαῦτα προβλήματα. ἡ γὰρ περὶ τὸ ἀγαθόν τε καὶ κακὸν αἱρετόν τε
καὶ φευκτὸν ζήτησις ἐστὶν ἠθική, εἰς αἵρεσιν καὶ φυγὴν τὴν ἀναφορὰν ἔχει. ἐπεὶ δ' ἐστὶ ψιλὴν γνῶσιν
ὁ ζητῶν πότερον ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν ἐστιν ἢ οὔ, ἢ ὅλως περί τινος τῶν ἐπιτηδείων ἀγαθῶν, ὑπὲρ τοῦ αἱρεῖ-
σθαι ἢ φεύγειν τὴν ζήτησιν ποιεῖται. πάλιν ὁ ζητῶν πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστιν ἢ οὔ. ἢ ἡ ψυ-
χὴ ἀθάνατος ἢ οὔ. ἤ τι ἄλλο τῶν φύσει γινομένων τε καὶ ὄντων, τέλος ποιεῖται τὴν τοῦ ἀληθοῦς γνῶσιν.
ὃ τῆς θεωρητικῆς ἐστιν ἴδιον. ἡ γὰρ γνῶσις τῶν ἐν τοῖς ἀϊδίοις πολιτεῖ τῆς θεωρίας τέλος. ὅσα δὲ μή-
τε ὡς πρακτικὰ ζητεῖται· μήτε τέλος ἔχει τὴν γνῶσιν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀληθείας, ἀλλ' ὡς συνεργὰ ἢ
πρὸς τὴν τῶν αἱρετῶν τε καὶ μὴ γνῶσιν· ἢ πρὸς τὴν τῶν ἀληθῶν τε καὶ ψευδῶν αἵρεσιν ζητεῖται, ταῦτα
προβλήματα λογικά. ἡ γὰρ λογικὴ πραγματεία ὀργάνου χώραν ἔχει ἐν φιλοσοφίᾳ. ὅσα δὴ κατ' αὐ-
τὴν ζητεῖται, τοῦ πρὸς ἐκείνην ζητεῖται χρησίμου χάριν. ὁ γὰρ ζητῶν περὶ ἀντιστροφῆς φέρε εἰπεῖν
προτάσεως· ἢ περὶ συλλογιστικῆς ἢ ἀσυλλογίστου συζυγίας ὡς συνεργὰ ταῦτα· καθὼς συντελοῦν-
τα πρὸς τὴν τῶν προειρημένων αἵρεσίν τε καὶ γνῶσιν ζητεῖ καί τε θεωρημάτων, ζητητικὰ τῆς ἀ-
ληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, νωθρὸς ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμώδης. ἐν-
δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος. εἰπὼν τὴν κωμῳδίαν αὐτοῦ χάσκοντος, εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι. Θεω-
ρία, αἱρετωτέρα πράξεως τῷ εἶναι περὶ τὰ τιμιώτερα τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς. ἡ μὲν γὰρ πρᾶξις πε-
ρὶ τὰ πρακτέα τε καὶ ἐφ' ἡμῖν. ἡ δὲ θεωρία, περὶ τὰ θεῖα. καὶ ἐπειδὴ τῷ τιμιωτάτῳ τῆς ψυχῆς γίνε-
ται, τιμιώτατον δὲ ὁ νοῦς τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων, οὗ ἐνέργεια ἡ θεωρία. Θεωρία καὶ πρᾶξις.
Ὅτι τοῦ νοῦ τὸ μέν ἐστι θεωρητικόν· τὸ δέ, πρακτικόν. τὸ μὲν οὖν πρακτικόν, ἐκ τῆς σχέσεως αὐτῆς λο-
γίζεται τῆς πρὸς τὸ σῶμα. διὸ μετὰ τὸ ἀπολυθῆναι τοῦ σώματος, οὐκ ἔτι ἐστὶ πρακτικός· μόνον δὲ θεω-
ρητικός. διαφέρει δὲ ὁ πρακτικὸς νοῦς, τοῦ θεωρητικοῦ. τῷ τέλει μηδὲν τῶν ὑποκειμένων διαφέρειν· ὡς
οὐδὲ τὸ ἄνθρωπος καὶ ὁ καρπός. τῷ μὲν τοῦ θεωρητικοῦ, τέλος ἐστὶν ἡ τῆς ἀληθείας κατάληψις· τῷ δὲ
πρακτικῷ, ἡ τοῦ ἀγαθοῦ. ὁ μὲν οὖν νοῦς φησι γένος ἕτερον εἶναι δοκεῖ ψυχῆς· καὶ μόνος χωριστὴν ἔ-
χει τὴν οὐσίαν. ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα ψυχὴ ἀχώριστος. Θεωρία· τέλος ἐστὶν Ἴωνες μὴ ψευδόμε-
νοι τὸ ὄνομα. θεωρία δὲ καὶ πρᾶξις ὡς ἀξιοῦσι συγγίνεσθαι. ὁρμὴ μὲν γὰρ ἀρχὴ πράξεων. οὐδεμία
δὲ ἀπαθής. Θεωρία. οὕτω καλοῦνται πᾶσαι αἱ πανηγύρεις· καὶ θεωρία ὄνομα πόρνης. Θεωρι-
κά. ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων, συνέβαινέ τινας τῶν
πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεσθαι. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν. ἐκ μι-
σθοῦ δὲ ταῖς θέαις τοῦτο ποιεῖν. πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων, διὰ τὸ ῥᾳδίως τοῖς πλουσίοις πλεί-
ονος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα. θεωρικὸν αὐ-
τῷ θέντες ὄνομα καὶ τὸν ἐπὶ τούτου ἐφεστηκότα, θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰ
λοιπὰ ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικὰ ἔλεγον. Θεωρικά· χρήματά τινα ἦν ἐκ κοινοῦ ἀπὸ τῶν τῆς
πόλεως προσόδων συναγόμενα. ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο. καὶ ἐ-
καλεῖτο στρατιωτικά. ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τὰς δημοσίας κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πο-
λιτῶν. ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμὴ τῆς θέας. ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη. Φιλῖνος δέ φη-
σιν· ὅτι διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικά, διότι τῶν Διονυσίων ὑπογύων ὄντων, διένεμεν Εὔβουλος εἰς τὴν
θυσίαν· ἵνα πάντες ἑορτάζωσι· καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ἔνδειαν ἀναλωμάτων. ἄλλοτε δὲ
ἄλλως ὁρίζεται τὸ διδόμενον εἴς τε τὰς θέας καὶ τὰς θυσίας· καὶ τὰς ἑορτάς. ὅτι δ' ἦν ὅτε τῶν ἀποδημοῦσι
θεωρικὸν λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ. ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ.
Θεωρικόν· καὶ θεωρική. Ἀθήνησιν ἦν χρήματα κοινὰ ἃ θεωρικὰ ἐκαλεῖτο. διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς δι-
ανομήν. περιεῖχε δὲ οὗτος· τὸ παλαιὸν ὄχλου γινομένου ἐν τοῖς θεάτροις καὶ τῶν ξένων τὰς θέας προ-

καταλαμβανόντων, διεδίδοτο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν· ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται διδῶσιν αὐτὸ τῷ [illegible] μισθὸν τῆς θέας. ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων, ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν. ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικά· ἃ διενέμετο ἐν ταῖς ἑορταῖς ἡ πόλις.

Θεωρίς· πλοῖον Ἀθήνησιν, ἣ κατ' ἔτος εἰς Δῆλον ἐπέμπετο. ηὐξάμενοι θησέως ὅτε εἰς Κρήτην ἀπῄει καθ' ἕκαστον ἔτος Ἀθηναῖοι ἔπεμπον. καὶ ταύτης ἀχθείσης πρὶν ἐπανελθεῖν, οὐκ ἀναιρεῖσθαι τινὰ κατάδικον. διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης ἐδέδετο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπὶ πλείω χρόνον· ἕως ἐπανῆκεν ἡ θεωρίς. Θεωρίς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. εἰ γνήσιος. μάντις ἦν ἡ θεωρίς. καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανε. Θεωροδόκος· ὁ τῶν θεωρικῶν χρημάτων ἐπιμελούμενος. Θέωρος, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἐπίορκος καὶ κόλαξ. κωμῳδεῖται δὲ ὁ Θέωρος καὶ ὡς μοιχὸς καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονηρός. [illegible] διὰ τὰς ἐμπορίας. Θεωροί· οἱ εἰς θυσίαν πεμπόμενοι καὶ τὰς ἑορτάς. καὶ θεωρὶς ναῦς, δι' ἧς πεμπόμενοι ἐπὶ τὰς θυσίας τὰς ἀποδημοῦσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἢ καὶ ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας καὶ ἄλλας πανηγύρεις οἱ θεωροὶ ἐστέλλοντο καὶ εἰς χρηστήρια. Σοφοκλῆς· θεωρὸς ὡς ἔφασκεν ἐκδημῶν. θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι. καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας καὶ φροντίζοντας, οὕτως ὠνόμαζον. ὤραν γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. Θεράπαινα· δούλη. καὶ θεραπαίνη ἐτίμησεν αὐτὸν [illegible]. καὶ θεραπαινὶς θηλυκόν. φοβοῦσι ὡς θεραπαινίς. Θεραπευταί· Φίλων περὶ τῶν ἐξ Ἑβραίων ἀσκητῶν γράφει· περὶ θεωρητικοῦ βίου. οὓς θεραπευτὰς καλεῖ καὶ τὰς ὁμοίους χαὶ ὁμοιοζήλους. γυναῖκας θεραπευτρίδας ὀνόμασε. καὶ θεραπευταὶ μὲν φησὶ κέκληνται, ἢ παρὰ τὸ τὰς ψυχὰς τῶν προσιόντων αὐτοῖς ἀπὸ κακίας παθῶν ἰατρεῦσαι δίκην ἀπαλλάττοντας θεραπεύειν, ἢ παρὰ τὸ τὸ θεῖον καθαρᾶς καὶ εἰλικρινοῦς θεραπεύειν καὶ θρησκεύειν ἕνεκα. οὗτοι πρῶτον μὲν ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν, ἐξίστανται τῶν προσηκόντων καὶ τῶν ὑπαρχόντων. ἔπειτα δὲ πάσαις ἀποταξάμενοι ταῖς τοῦ βίου φροντίσι, καὶ ἔξω τειχῶν προελθόντες, ἐν μοναγρίοις ἢ κήποις ἢ ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιοῦνται, τὰς ἐκ τῶν ἀνομοίων ἐπιμιξίας ἀλυσιτελεῖς τε καὶ βλαβερὰς εἰδότες, τὸν προφητικὸν ζηλοῦσι καὶ ἀσκοῦσι βίον. καὶ ἐν ἑκάστῃ συμμορίᾳ οἴκημά ἐστιν ἱερόν, ὃ καλοῦσι σεμνεῖον καὶ μοναστήριον. ἐν ᾧ μονούμενοι, τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦνται· μηδὲν εἰσκομίζοντες, μὴ ποτόν, μὴ σιτίον, μηδέ τι τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα. ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν καὶ ὕμνους καὶ τἄλλα οἷς ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια συναύξονταί τε καὶ τελειοῦνται. καὶ συνελόντι φάναι σιτίον ἢ ποτὸν οὐδεὶς αὐτῶν προσενέγκαιτο πρὸ ἡλίου δύσεως· ἐπειδὴ τὸ μὲν φιλοσοφεῖν ἄξιον φωτὸς εἶναι κρίνουσι, σκότους δὲ τὰς τοῦ σώματος ἀνάγκας. ὡς δὲ ἐξηγήσεις τῶν ἱερῶν λογίων γίνονται αὐτοῖς δι' ὑπονοιῶν ἐν ἀλληγορίαις. ἅπασα γὰρ ἡ νομοθεσία δοκεῖ τοῖς ἀνδράσι τούτοις ζώῳ ἐοικέναι, καὶ σῶμα μὲν ἔχειν τὰς ῥητὰς διαλέξεις, ψυχὴν δὲ τὸν ἐναποκείμενον ταῖς λέξεσιν ἀόρατον νοῦν. ὡσαύτως δέ εἰσι τῆς αὐτῆς καταστάσεως καὶ αἱ γυναῖκες. Θεραπευτῆρες· οἱ τῶν ἱερῶν προϊστάμενοι θεραπευταί. Ἴσαλος παρ' Αἰγυπτίοις. Θεράποντες· δοῦλοι, ὑπηρέται. θεράποντες ἐπικλητικοί. Θεράπναι· τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ, οὗ μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαῖος. Θέραψ· δοῦλος, ὑπηρέτης. θέραψ δὲ ἦν [illegible] καὶ κολακικός. [illegible]. Θέρεσθαι· θερμαίνεσθαι. Θέρευ· καίου. Θέρεα· τοῦ θέρους ὁ καιρός. Πολύβιος· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι εἰς τὴν ἐπιφερομένην θερείαν ἀνήχθησαν διακοσίαις ναυσὶ καὶ θέρει ὥρᾳ. Θερείβοτον· πεδίον τὸ ἐν θέρει [illegible]. Θερίζαι· [illegible]. Θερίζειν ἂν κεφαλήν· [illegible] θερίζειν ἂν κεφαλήν. [illegible]. Θέριστρον καὶ θερίστριον ἱμάτιον. [illegible] καὶ θέριστρα καὶ [illegible]. Θερίζω αἰτιατικῇ. καὶ θερίζω τὸ θέρος διάγω. ὥσπερ καὶ ἐαρίζω. Θερινός. Θερινοῦ καὶ κομιδῇ καὶ χειμῶνος. [illegible]

πειθέ τις αὐτοῖς τῶν πολιτῶν ὑπισχνεῖτο ἀργύριον, οὕτω πως λέγων, ὅτι ἐγὼ ὑμῖν δανείσω. θορυβεῖν δὲ καὶ ἔχεσθαι λέγοντας διὰ τὸν βαρβαρισμόν. καὶ οὐ δὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν, ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοικος ἢ καὶ ὑπολαβόντος αὐτῶν τινος ἔφη· δανείσω ὑμῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον. τότε δ᾽ ἐπαινέσαι καὶ λαβεῖν. διὰ τοῦτο βαδίσω καὶ βαδιῶ, ἀμφοτέρως δόκιμα. ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεστηκὸς ἐνίκα περ λέγεται ἐκτεινομένου καὶ συστελλομένου τοῦ ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ. οὐκ ἔτι δὲ ἀγοράσω. οὐδὲ κολάσω. οὐδὲ γὰρ ὅλως τὸ ι παραλήγει. Θερμὰ λουτρά, χλιαρὰ ὕδατα. Θερμαὶ ἰβηρικόν ἐστιν πόλισμα. Θερμέλη· θέρμη. Θερμόν· παράδοξον. ἀριστοφάνης· πολὺ τοῦτο ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε. καὶ σοφοκλῆς· οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν. ὅστις κενοῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται. Θερμοποτίδα. Θερμοπύλαι· τόπος οὕτω καλούμενος ὑπὸ τῶν παλαιῶν. ἐν ἄλλοις ἀπὸ τῶν ἐπιχωρίων καὶ πολιτικῶν πύλαι. Θερμοπύλαι· ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν, τινὲς τὰς πύλας καλοῦσι. φιλανίας θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ τῷ ἡρακλεῖ ἐποίησεν.

Θερμός· θερμουργὸς ὁ προπετής. οἱ δὲ πέρσαι καὶ ἰωερρόδησαν πυθόμενοι νέον αὐτὸν εἶναι καὶ θερμουργόν. παῦσαι σχύλλε καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ. Θερμόταται· μέθυσοι. ὦ θερμόταται γυναῖκες μέγα καταπληρεῖς καλόν. ἡμῖν δὲ κακόν. ὅτι ἡ θυγάτηρ φαραὼ τὸν μωϋσῆν υἱοποιήσασα, θερμοῦθις ὠνομάζετο. Θερμώδων· ὄνομα ποταμοῦ. Θερόμενος· θερμαινόμενος. Θέρος ἐστίν· ὁ ὑπὲρ γῆν ἀὴρ καταθαλπόμενος τῇ τοῦ ἡλίου πρὸς ἄρκτον χρεία. Θέρος· τὸν καιρὸν οἱ ῥήτορες ἐκάλουν. οἷον χειμῶνα καὶ ἔαρ καὶ θέρος. ἀλλὰ τοὺς συγκομιζομένους καρποὺς τῶν σπερμάτων οὕτω προσηγόρευσαν. Θέρσης. Θερσίτης, ὄνομα κύριον. καὶ θερσίτειον βλέμμα.

Θεσσαλός· κῷος ἰατρός. υἱὸς ἱπποκράτους, τοῦ διασημοτάτου πάλιν υἱοὶ γεγόνασι καὶ ἱπποκράτης. ἰατρικὰ βιβλία ἕξ. Θεσσαλῶν σόφισμα· ἐπὶ τῶν μὴ ῥᾳθυμαχούντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν ἀλλὰ κακουργούντων. Θεσσαλῶν νόμισμα· παροιμιῶδες τοῦτο λεγόμενον. ἐπὶ ἀπάτης. τῆς δὲ μακεδονίας βασιλεύοντος φιλίππου ἔτη κ΄ καὶ τὴν θεσσαλίαν ὑποτάξαντος, ἐν ᾗ πόλιν κτίσας, ἐκάλεσε θεσσαλονίκην. οἱ δὲ, ἐπ᾽ ὀνόματι θεσσαλονίκης θυγατρὸς ἐκτίσθαι τὴν πόλιν φασί. Θέσανδρος· οὗτος εἰς παιδεραστείαν δεινῶς διεβάλλετο. ὡς κηδωνίδης καὶ αὐτοκλείδης. Θέσεις· αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων ὅσπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης. ἀριστοφάνης· ἵνα αἱ θέσεις γίνοιντο τῇ νουμηνίᾳ. διονύσιος· τῶν δὲ ῥωμαίων ἐπαινούντων τοῦτο βιαζομένων ἄπορον αὐτῆς ἀποδεῖξαι καὶ πλῆθος καὶ θέσιν καὶ βέλη καὶ μηχανὰς καὶ μεγέθη ποταμῶν πρὸς τὸ μὴ νικηθῆναι σφῶν καὶ ὁμολογεῖν εἶναι χείρους. ἔλεγε κράντωρ ὁ φιλόσοφος τὰς θεοφράστου θέσεις ὀστρέῳ γεγράφθαι. Θέσις· κατ᾽ ἀριστοτέλην ὑπόληψις παράδοξος τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν. τουτέστι πρόβλημα. οὐ πᾶν ἢ πρόβλημα θέσις ἐστίν. ἀλλ᾽ ἡ παρὰ τὰς κοινὰς δόξας ὑπόληψίς τινος τῶν ἐνδόξων κατὰ φιλοσοφίαν. διὸ δεῖ καὶ τὸν προστάτην τῆς δόξης τὸν συνιστάντα τὴν θέσιν προσκεῖσθαι τούτῳ τῷ προβλήματι. οἷον ὥσπερ πάντα συγχωρεῖσθαι κινεῖσθαι. τὸ δὲ ὥσπερ οὐδέν ἐστι καθ᾽ ἡράκλειτον ὄν. καὶ ὥσπερ ἐστὶν ἓν καὶ ἀκίνητον τὸ ὂν ὡς παρμενίδῃ δοκεῖ, ἢ οὔ. καὶ ὥσπερ κίνησίς ἐστιν ἢ οὔ. ὡς δοκεῖ ζήνωνι. καὶ εἴπερ ἡ ὑγεία ἀγαθὸν, ἢ οὔ. ὡς χρύσιππος λέγει. καὶ ὥσπερ οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν ἢ οὔ. ὡς ἀντισθένει δοκεῖ. ἀντιδιαιρεῖται δὲ τὸ θέσει τῷ φύσει. ὡς περὶ καὶ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων θέσει. καὶ τὸ ἐκεῖ θέσει λεγόμενα τὰ ὀνόματα σημαίνοντες ὅτι μὴ φύσει. ἤδη δέ τινα καὶ τὰ ἐρωτηματικὰ προβλήματα θέσεις καλοῦσιν. ἐφ᾽ ὧν τὸ γὰρ ὑποθέσεως ὄνομα συνηθέστερον τοῖς δ᾽ ἤδη τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ὑποκειμένοις τισὶ καὶ ὡρισμένοις συνίστασθαι. τὰς δὲ θέσεις καὶ ὑποθέσεις λέγει ἀριστοτέλης.

Θέσθαι· ἀντὶ μὲν τοῦ ἀποθήκην λαβεῖν ὑπερίδης. ἀντὶ δὲ τοῦ προέσθαι καὶ κυρῶσαι μόνον, δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ἀτελειῶν. ἐν μέντοι τῷ κατὰ στεφάνου φησίν ἑαυτῷ νόμον ἰδίως θέμενος. Θέσμιον· νόμιμον. Θεσμοθέτης· νομοθέτης. ἢ νομοφύλαξ. οὐδεὶς ἀποκλείσει θεσμοθέτης τὴν κιγκλίδα. Θεσμοθέται· ἀρχή τις ἀθήνησιν. ἓξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμόν. καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων θ΄ ἀρχόντων. καλοῦνται δ᾽ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. Θεσμός· ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός. καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους εἶπε.

Θεσμοθέτου· τὰς μελίους φησὶ διὰ τὸ αὐτὰς νῦν θεῖναι θεσμοθέτου χορὸν ἀπελθεῖν. Θεσμοφόρεια· ὄνομα ἑορτῆς. ὥσπερ ἐν θεσμοφορείοις νηστεύομεν αἱ τὰς θυηλάς. ἀριστοφάνης. Θεσμοφόρος· ὁ τοὺς νό-

μους

μους ἐπιφερόμενον καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ὁμολόγως ἥξειν εἰς νύκτα μοι τὸ πρόσθε. καὶ σεμνὴν ὤμοσε
θεσμοφόρον. Θεσμοφόρου. Βάττος ὁ Κυρήνην κτίσας, τὰ θεσμοφορίας τὰ μυστήρια ἐπιχειρῶν μαθεῖν
καὶ προσιὼν εἶτα λίχνοις ὀφθαλμοῖς χαριζόμενος. Θεσπέσιος· θεῖος. θαυμαστός. μέγας. Θεσπιδαὲς πῦρ·
τὸ μεγάλην. Θέσπια· ὄνομα πόλεως. Θεσπιαί. Θεσπιεῦσι· φασὶ τὸν πτερόεντα ἔρωτα μάλιστα ὑπὸ τῶν
νεωτέρων θεὸν Θεσπιεῦσι. Θεσπιάς· πόλις. ἐν Θεσπιαῖς. καὶ Θεσπιοῖ. Θεσπίζει· νομοθετεῖ. θεσπιῳδεῖ. χρη-
σμολογεῖ. Ἀριστοφάνης πλούτῳ· ὅτι θεσπιῳδεῖ Φοῖβος ἐκ χρυσηλάτου. ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως παρὰ τὸ θεοῦ σπου-
δαῖον ἢ παρὰ τὸ τὴν Θέμιν ἐκεῖ τὰς μαντείας ἄγειν. ἐπαγωγικῶς δὲ τῇ φράσει. ἡ δὲ Πυθία ἐπὶ τρί-
ποδος καθημένη ἐχρησμῴδει. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐκαθέζετο, ὅλμος. Θέσπις· Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς·
τραγικός. ἑκκαιδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγῳδιοποιοῦ Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τιθέμενος. ὡς
δέ τινες, δεύτερος μετὰ Ἐπιγένην. ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασί. καὶ πρῶτον μὲν χρίσας
τὸ πρόσωπον ψιμμυθίῳ, ἐτραγῴδησεν. εἶτα ἀνδράχνῃ ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδείκνυσθαι. καὶ μετὰ ταῦτα
εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπείων χρῆσιν ἐν μόνῃ ὀθόνῃ κατασκευάσας. ἐδίδαξε δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ ξ.
ὀλυμπιάδος. μνημονεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ, ἆθλα Πελίου ἢ Φορβάς. ἱερεῖς. ἤϊθεοι. Πενθεύς.

Θέσπις ὄνομα κιθαρῳδοῦ. Ἀριστοφάνης· ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐ παύεται τἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἠγω-
νίζετο. Θέσπισμα· θεῖα δόγματα. Θεσπρωτίς· Θεσπρωτία χώρα. Θεσπρώτιος λόγος.

Θεσπιάδες· Θεσπίου ἐν πόλει γυναῖκες ἦσαν ν θυγατέρες αἷς Ἡρακλῆς ἐμίγη. Θέσφατος· τελεστή. ἡ θε-
σπισθεῖσα. Θετταλὴ γυνή· ἐπὶ τῶν φαρμακίδων. διαβάλλονται γὰρ οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες. καὶ μέχρι καὶ
νῦν φαρμακίδες αἱ Θετταλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ Μήδεια φεύγουσα κίστην ἐξέβαλε φαρμά-
κων ἐκεῖ καὶ ἀνέφυσαν. βαρυτόνως δὲ οἱ Ἀττικοὶ ἀναγινώσκουσιν. Ἀριστοφάνης· γυναῖκα φαρμακίδα εἰ πρι-
άμενος Θετταλὴν καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα καθείρξαιμι ὥσπερ κάτοπτρον. ὅτι τὸ τῆς σελήνης κύ-
κλος στρογγυλοειδὲς ὡς κάτοπτρον. καὶ φασὶ τὰς ποιούσας τοιαῦτα δεινοὺς τοῦτο κατάγειν τὴν σελήνην.
ἦν δὲ καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ κατόπτρου τοιοῦτο. πληροσελήνου τῆς σελήνης οὔσης, εἴ τις κάτοπτρον
ἐπιγράψειεν αἵματι ὅσα βούλοιτο καὶ προειπὼν ἑτέρῳ στῆναι κατόπιν αὐτοῦ, δεικνύοι πρὸς τὴν σε-
λήνην τὰ γράμματα. κἀκεῖνος ἀτενίσας ὁ πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον, ἀναγινώσκει πάντα
τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα ὡς ἐν τῇ σελήνῃ γεγραμμένα. Θετταλικαὶ πτέρυγες. τοῦτο εἴρηται
διὰ τὸ πλατύγυρον ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας. αἳ προσεῖσιν αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι. διὰ τὸ ἐοι-
κέναι πτέρυξι. Θετταλῶν σόφισμα. καὶ ἐπὶ μάχης. καὶ ἐπὶ σχήματος. καὶ ἐπὶ παρακρούσεως. καὶ
ἄλλων μυρίων τάσσουσιν ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Ἀράτῳ τῷ κατιόντι, ὁ θεὸς ἔφη φυλάξασθαι, μὴ
λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξεναντίας ἀρχῇ μείζονι καὶ λαμπροτέρᾳ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ, ἑκατόμβην
ἀνδρῶν ηὔξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἐβούλετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπὲς
εἶναι ἀεὶ ἀναβάλλεσθαι. διαβάλλονται οἱ Θετταλοὶ ὡς ἀνδραποδισταὶ καὶ ἄπιστοι. Θετταλός· εἷς τῶν Κί-
μωνος παίδων ἐκαλεῖτο οὕτως. Θέτις· μήποτε θέτιν λέγουσι τὸν τεθνηκότα. οὐχ ὡς ὁ
Δίδυμος τοὺς κτισαμένους. θέτας δὲ ἔλεγον τοὺς κτίστας. Θέτις Θέτιδος, ὄνομα κύριον. καὶ Θετίδειον.

Θετὸν· εἰσποιητόν. οὐ γνήσιον. Θαλῆν τὸν φιλόσοφον μὴ γήμαντα, τῆς ἀδελφῆς τὸν υἱὸν θέσθαι. Θευ-
δέριχος· ῥὴξ Γότθων καὶ Ἰταλιωτῶν συγκατηγόρων αὐτοῦ προὔστη. περιφανόμενος ὅσα τῇ φύσει βασι-
λεῖ ἥρμοσται. δικαιοσύνης τε γὰρ ὑπερφυῶς ἐπεμελήσατο. καὶ τοὺς νόμους ἐν τῷ βεβαίῳ διεσώσατο. ἔκ τε
βαρβάρων τῶν περιοικούντων τὴν χώραν ἀσφαλῶς διεφύλαξε. ξυνέσεώς τε γὰρ καὶ ἀνδρείας ἐς
ἄκρον ἐληλύθει ὡς μάλιστα. καὶ ἀδίκημα σχεδόν τι οὐδὲν οὔτε αὐτὸς ἐς τοὺς ἀρχομένους εἰργά-
ζετο, οὔτε τῷ ἄλλῳ τὰ τοιαῦτα ἐγχειρήσοντι ἐπέτρεπε. καὶ ἦν λόγῳ μὲν τύραννος. ἔργῳ δὲ βασιλεὺς ἀ-
ληθής. τῶν ἐν ταύτῃ τῇ τιμῇ ἐξ ἀρχῆς ηὐδοκιμηκότων οὐδενὸς ἧσσον. ἔρως τε αὐτοῦ ἐν τε Γότθοις καὶ Ἰτα-
λιώταις πολὺς ἤκμαζεν. Θευδερίχου. Θευδέριχος ὁ ἄφρων διάκονόν τινα εἶχεν ὀρθόδοξον. ὃν
πάνυ ἠγάπα καὶ ἔθαλπεν. οὗτος δὲ ὁ διάκονος νομίζων Θευδερίχῳ χαρίζεσθαι, τῆς ὁμοουσίου
πίστεως ἀποστὰς, τὰ Ἀρείου ἐφρόνησε. γνοὺς δὲ τοῦτο Θευδέριχος τὸν οὕτως ἀγαπώμενον αὐ-
θέως ἀπεκεφάλισεν εἰπών, εἰ τῷ θεῷ πίστιν οὐκ ἐφύλαξας, πῶς ἀνθρώπῳ φυλάξεις συνειδήσει
ὑγιαινούσῃ. Θευδίβαλδος, ὄνομα κύριον. λεόντιος μὲν τοῦτο εἶπε. Θευδιβάλδῳ ἢ ἀμέρβωθ

δὲ· ἀντὶ τοῦ ἀποκείνεται. Θεοδώρητος υἱὸς Θεοδειλείχου, καὶ ἐν τῷ Πολυμνίας. Θεόδερτος ὁ
βασιλεὺς τῶν Φράγγων. Θεοδόσιος· ὁ θεοδόσιος. καὶ Θεοδοσία χώρα κειμένη κατὰ τοὺς Σκύθας. ἣν
πλησίον ἧς ἐστὶ Σάτυρος ἐτελεύτησεν. Θεὺς ἄρης· τουτέστι θεὸς ἄρης. ἐν Πέτρᾳ τῆς Ἀραβίας. σέβουσι δὲ
θεὸν Ἄρην· τοῦτον γὰρ μάλιστα τιμῶσι. τὸ δὲ ἄγαλμα λίθος ἐστὶ μέλας τετράγωνος, ἀτύ-
πωτος. ὕψος ποδῶν δ'. εὖρος δύο. ἀνάκειται δὲ ἐπὶ βάσεως χρυσηλάτου. τούτῳ θύουσι καὶ τὸ αἷμα τῶν ἱε-
ρείων προχέουσι. καὶ τοῦτό ἐστιν αὐτοῖς ἡ σπονδή. ὁ δὲ οἶκος ἅπας ἐστὶ πολύχρυσος, καὶ ἀναθήματα πολλά. Θευ-
σούμενος· δραμούμενος. οἱ δὲ, ἀφικνούμενος, ἀγωνιούμενος πυγμῇ. ὁ δὲ θευσούμενος ἐστί. Θεῖ· ὡς ἠγόλως ῥεῖ·
ἀεὶ σοῦ νῦν μὲν τοῦτο θέομεν οὔτε ἐλαύνομεν παρὰ τῶν ποδοῖν. ἀλλ' ὅτ' ἦν ἀργύριον, παῖς δὲ θεῖν ἐλαύνει.
οὔτε νῦν ἐμοῖς οὔτε κώπαις πλέομεν. Θεία δὲ θεῖα καὶ ὅρεια καὶ θαυμαστά. Θεοσεβεῖν τὸν σπουδαῖον
ἔχειν γὰρ ἐν ἑαυτοῖς οἱονεὶ θεόν. τὸν δὲ φαῦλον ἄθεον. διττὸν δὲ εἶναι αὐτὸν ἄθεον, τόν τε ἐναντίως τῷ θεῷ
λεγόμενον, καὶ τὸν ἐξουθενητικὸν τοῦ θείου. ὅπερ οὐκ εἶναι περὶ πάντα φαῦλον. θεοσεβεῖς τε τοὺς
σπουδαίους. ἐμπείρους γὰρ εἶναι τῶν περὶ θεοῦ νομίμων. Θειαζόντων· μαινομένων. ὅτι δὲ θαυ-
μαζόντων. Θειάζουσα ἐνθουσιῶσα· μαινομένη. μέσυος ὁ Σεννόνων βασιλεὺς καὶ Γάννα παρθέ-
νος ἦν μετὰ τὴν Βελήδαν ἐν τῇ Κελτικῇ θειάζουσα. ἦλθον πρὸς τὸν Δομετιανὸν, καὶ τιμῆς παρ' αὐτοῦ
τυχόντες, ἀνεκομίσθησαν. Θείας ἀμυθάμονος Βορέας ὁ ἄνεμος. ἀμυθάμων δὲ ὁ ἀπόγονος. ὡς
ὁ Ἡσίοδος λέγει, τό. Θείας ἀπόγονοι οἱ ἄνεμοι. θειάσαντες· θεόληπτοι γενόμενοι. Θειασμὸς ἀρ-
ειανός. κρότος τε ἀθρόος. καὶ ἐπιθειασμοὶ ὡρμήθησαν. ὑπό τε τοῦ βασιλέως καὶ τῆς στρατιᾶς ἐ-
πιτυχεῖν ἀμφοῖν γενέσθαι τὴν ὁρμήν. Θειασμοί· Ἰώσηπος. θειασμοί τε τοῖς εἰρήνην ἀγαπῶσι δύσ-
φημοι. Θειάσομαι ὅλη χαρᾷ μανικῶς. Θεῖεν· ποιήσειεν. Θειλόπεδον· ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ σταφυ-
λαὶ ξηραίνονται. ἐν ἐπιγράμματι. ἔχον ῥαγολόγον γλυκερῶν σύντροφα θειλοπέδων. Θεῖναι·
ποιῆσαι. Θείνω· τύπτω. Θειοδάμη· ἡ θεοὺς δαμάζουσα. Θειοειδέστατη· θεοειδής. Θειο-
μένη· ἐμβαλλομένη. Θεῖον· θαυμαστόν. Θηβαΐς, χώρα. Θῆβαι πόλις. καὶ Θηβαῖος. Θηβαϊκὴ
πόλις. Θηγάνη· ἡ ἀκόνη. σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής. Σοφοκλῆς. Θήγοντες· αἰτιατικῇ ἀ-
κονῶντες. Θῆκαι· αἱ σοροί. διὰ δὲ ξύλων ἀχρείαν τὰς θήκας τῶν πέριξ τεθαμμένων ἀνορύσσον-
τες, ἐν ἐκείνοις δὲ τὴν ἀγρεῖα ἔχρωντο. Θηεῦντο· ἐθαύμαζον. Θηεῖσθαι· θαυμάζεσθαι. θηεῖσθαι δὲ
θεᾶσθαι. Θηήσαντο· ἐθαύμασαν. Θηκτόν· ἠκονημένον. θηκτὸν δὲ ἐν προβόλῳ θεμένα ξίφος εἶ-
χεν ὀδόντα ὀξὺν ἐπερεύγουσα. Θηλάζειν· ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντὶ λαμβανόμεθα τοῦ ῥήμα-
τος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς κέχρηται ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης
γάλα. Θηλαμόνος· τῆς οἰκίας. Θηλάσαι. Θηλή· μαστὸς ὁ γαλουχῶν. Θηλυδρίας· τεθηλυμ-
μένος διὰ τὴν ἐξάλγησιν ἡδονήν. οἱ γὰρ θηλυδρίαι διχοπλασται εἰσί. Θηλύμηξις· ὁ πόρνος. Θή-
λυνοι· ἥσυχοι. Θῆλυς· τὸ μέρος ἐσχημάτισται ὡς παχύς. ἦρκε θῆλυς ἐοῦσα καὶ θηλέας ἵππους.
οἱονεὶ θηλείας. ὁ διττέρως ἡ θῆλυ. Θηλυτεράων· τῶν θηλειῶν. Θημακεύς· δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς
Ἐρεχθηίδος θήμακος. Θημῶνες· οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. καὶ θημωνία ὁ σωρός. Θηραμένης· ἀ-
θηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κείου. ὃς ἐπεκαλεῖτο Κόθορνος. μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλ-
λα τινά. Θηραμένης Κεῖος σοφιστής. μελετῶν βιβλία γ'. περὶ ὁμοιώσεως λόγου. περὶ εἰκόνων
ἤτοι παραβολῶν. περὶ σχημάτων. Θηραμένης· σοφὸς γὰρ ἀνὴρ ὃς ἦν κοινοῖς που περιπέσοι καὶ πλη-
σίον πάθεσι, πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν. οὗτος γὰρ ἦν ἀεὶ μετάβολος. καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἁρμόζων, ἐν τῷ δὲ
ξιος. Θηραμένης· σοφὸς ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα. ὃς οὐδέ πω τις ἐν κακοβόλοισιν ὡς ἐν ἀστραγάλοις
ἀλλ' ἐπετύγχανε. Θηραμένης δὲ ὁ Χῖος, ἀλλὰ Κεῖος φησί. παρ' ὅσον εὐκίνητος ἦν. καὶ ἀγχίστρο-
φος. καθωμίλει τε τοῖς καιροῖς. πρὸς τὸ κρεῖττον μέρος ἀεὶ διδοὺς ἑαυτόν. κόθορνος δὲ ἐλέγετο. οὗ-
τος ἀνῃρέθη, κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'. κλίνει δὲ εἰς τό. Θηρατὴς λέξεων. θηρευ-
τὴς ἐστὶ ζώων χερσαίων καὶ ἐναλίων. Θηρᾶσθαι· ἀναβάλλεσθαι. καὶ θηρατὴς λόγων τῶν ἐπι-
θυμητής. Θήρατρα· δίκτυα παγίδες. Θηρεύω· αἰτιατικῇ. Θηρήτορας· κυνηγούς. Θηρία
οἱ ἐλέφαντες. θηρία καὶ τὰ δάκετα ἔχιδνα. φαλάγγια. ὄφις. ἐγίνοντο δὲ οἱ περὶ τὸν Πρυσίαν περὶ
τὴν τῶν θηρίων συναγωγήν. Θηρείων· Αἰλιανὸς. τὰ γινόμενα βρέφη κρᾶσιν θηρείων τε καὶ ἀνθρω-

πείων

περὶ σωμάτων περάσια ἐνδύει. Θηρικλέους τέκνον κύλιξ. ἣν λέγουσι πρῶτος κατασκευάσαι Θηρικλῆς.
Θηρίκλειον· ποτήριον ὑάλινον. Θηριοῦ· αἰτιατικῇ. καὶ θηριωδεία· ἀγριότης. ὀργιλότης. Θηρολέ-
ξης· ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος. Θηρώμενοι· ἀντὶ ζητοῦντες. καὶ τιμὴν ἐκ τούτου παρὰ τῶν ἀνθρώπων θηρώμενοι.
Θηρῶντες· ἐπιτηροῦντες. Θῆς· θητὸς ὁ μισθωτός. Θῆσσα· μισθωτική. ἀντὶ τελικῆς ἡ δουλική
τροφή. Θησαυρίζω· αἰτιατικῇ. Θησαυροὶ ἀνέμων· οὐ κατὰ τεθεῖκαί τινας. ἀλλ' ἡ ῥαδία κίνησις. ἀπη-
νέμου παλαιὸς ὄντος. Θησαυρούς· Ἀππιανός. ὅπλα τε πολλὰ καὶ σῖτον ἡτοιμάζετο καὶ θησαυ-
ροὺς ἐπλήρου. καὶ θησαυροφυλάκιον. Θησεύς· ἱστορικός. βίους ἐνδόξων ἐν βιβλίοις ε΄. Κορινθιακῶν ἐν βι-
βλίοις γ΄. ἐν ᾧ δηλοῖ τοὺς καταστασιάσαντας τοῦ Ἰσθμιακοῦ ἀγῶνος. περὶ Θησέως ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ. Θησεύς· ὁ Αἰ-
γέως υἱός. ὁ βασιλεὺς Κρήτης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. Θῆτες· καὶ θητικόν. εἰς δ΄ διαιρουμένης τῆς πα-
ρὰ Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας. οἱ ἀπορώτατοι θῆτες ἐλέγοντο καὶ θητικὸν τέλος. οὗτοι οὐδεμιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς. οὐδὲ
ἐστρατεύοντο. καὶ θῆσσαν ἣν ὠνόμαζον οἱ Ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην. ἣν ἐπάναγκες ἦν τὸν ἔγγιστα γένους
ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον, ἢ πέντε μνᾶς διδόναι. Θησείδαις· τὸ σφοδρὸν αἱ ἐν Θησείδαις ἀγαθῶν ἐγκομβοῦς αἰὲν
ἔχει. ἔστιν ἐν τοῖς ἐξικοτ. Θησειομάχος(?) καὶ θησεῖα. μαστιγίαι ἐπὶ τὸ Θησεῖον. ἢ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν. τουτέστι τῶν Ἐρινύων.
εἰς τὰ τεμένη γὰρ ἱερὰ οἱ ἱκέται καθήμενοι, ἀσυλίαν εἶχον. ὅτι ἦν τὸ Θησεῖον τέμενος ἀνειμένον τῷ Θησεῖ. Θη-
σεῖα· ἑορτὴ τελουμένη παρὰ Ἀθηναίοις. μετὰ δὲ τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις
τὸν Θησέα Λύκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Σκῦ-
ρον, δῆθεν παρὰ Λυκομήδει δυνάστῃ τῆς νήσου. ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλῳ. Ἀθηναῖοι δὲ λοι-
μώξαντες καὶ κελευσθέντες ἐκδικῆσαι τὸν Θησέα, τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνεῖλον. τὰ δὲ ὀστᾶ μετα-
στειλάμενοι καὶ τὸ Θησεῖον οἰκοδομήσαντες, ἰσοθέους αὐτῷ τιμὰς νέμουσι. καὶ ἐγίνοντο διανομαὶ καὶ
εὐωχίαι τοῖς Θησείοις. ἑορτὴ δὲ αὐτῷ ἐτελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνῴκισε τὴν πόλιν, τῆς Ἀττικῆς
πρότερον κατὰ κώμας οἰκουμένης. οὗτος δὲ ὁ Θησεὺς υἱὸς Αἰγέως Ἀθηναῖος, πολλὰ ἔργα ἐπεδείξατο
καὶ γὰρ τὸν ἀπὸ Τροιζῆνος χῶρον ἅπαντα ἄχρις Ἀθηνῶν ἡμέρωσε. λῃστῶν ἔμπλεων ὄντα. ἀνε-
λὼν Κερκύονα καὶ Σκίρωνα, καὶ Σίννιν τὸν πιτυοκάμπτην καὶ Περίφαντον τὸν Κορυνήτην. οὗ τὴν κο-
ρύνην αὐτὸς, ὕστερον ἐφόρει καὶ Προκρούστην τὸν ξενοφόνον καὶ Ἀμαζόνων στρατὸν ἐλθόντα ἐπ' Ἀθή-
νας, ἐχειρώσατο καὶ τὴν βασιλίδα γήμας, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἱππόλυτον. εἶτα ἔγημε Φαίδραν. ἐπολε-
μήθη δὲ αὐτῷ καὶ πρὸς Κενταύρους πόλεμος. ὑπὸ Λαπιθῶν καὶ Πειρίθου τοῦ βασιλέως καὶ ἄλλα ἄττα
Θησειότριψ· ὁ ἐν τοῖς Θησείοις διατρίψας. Θῆσθαι· ἀμέλγειν. Θήσομαι· ὁρίσω, ποιήσω ἀναδεί-
ξω. Θῆττα· ἐπίκληρος οὐκ ἔχουσα φερνὴν πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός. ὑπὸ δὲ τῶν
ἀγχιστέων προικιζομένη κατὰ τὸν νόμον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν. Θῆτες· οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύ-
οντες. Θητεύειν· μισθῷ ἐργάζεσθαι. Θητεία· παραμονὴ ἡ δουλεία. Θητικὸν πλῆθος τὸ ἐ-
πὶ μισθῷ δουλεῦον. καὶ θητικὸν ἐπήγοντο οἱ αὐτοὶ εἰς τὸν πόλεμον πορίσαι πλεῖστον ὅσον καὶ παιδία
καὶ γυναῖκας οὓς κατά τινα δὴ πάτριον νόμον εἰς τοὺς κινδύνους θεατὰς τῆς οἰκείας ἀλκῆς ἦγον.
Θητώνιον· τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον. Θίασος· χορὸς καὶ θιασώτης. Ἀριστοφάνης. ἐπιδη-
μεῖ δὲ θίασος μουσῶν ἔνδον μελάθρων τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν. θιασῶνται μίμων καὶ κορ-
δακισμῶν περὶ αὐτὸν μάλα πλῆθος εἶχε. Θίασος· ἱερὸς χορός. καὶ θιασώτης ὁ χορευτής. ἀπὸ τοῦ θεῖν
ὅ ἐστι θύειν. ὁ δὲ χορὸς ἀπὸ τῆς συνελεύσεως. θέμις γὰρ τὸ λέγειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιᾶν ὅθεν θιασῶται
κυρίως οἱ περὶ τὸν Διόνυσον. ἐλθὲ χορεύσων ὅσιος ἐς θιασώτας. οὕτω λέγουσι τοὺς συνθιασώτας. ἐν
ἐπιγράμματι· στρεπτὸν βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα. Θίασος· τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος
ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν. Ἴων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τέθεικε τοὔ-
νομα. θιασῶται δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων. οὕτως Ἰσαῖος. Θιασώτης Κότυς·
δαίμων παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος. Ἔφορος τῶν αἰσχρῶν ὅθεν Σικελιῶται ἐνεὶς καὶ Τίμαρχοι. καὶ
πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι διὰ τὴν ἐξαίρετον ἡδονήν. καθάπαξ οἱ θηλυδρίαι
κοτυλάται πάντες εἰσίν. ἄλλοι μὲν ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀντικρὺς οὗτοι. καὶ τινὲς καὶ νομίζουσιν
ὡς ταύτῃ μάλιστα τὸ θηλυτέρων γένους ἐκμιμούμενοι. Θίβις· κιβώτιον ἐκ βύβλου λεπτὸν ὡς
κοφινῶδες. Θιγάνει· ἅπτεται. Θίγειν· γενικῇ. ψαῦσαι. ἐπίσαι. πολλοὶ σιδηρείαις χερσὶ θίγον-

τὴν μάχην ἐπεὶ τὰ ξιφῶν αὐτῶν δρόσος ἀελλίου θιγεῖν, πείθεσθαι μὲν δεῖ ἴσως τὰ· τὰ μὲν δὴ κακὰ οὐ δεῖ ἴσως οἷός τε
πάλιν ἐμποφέρειν βροτῶν. Θίμβρων· λακεδαιμόνιος. οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν ἀσίαν ἁρμο-
στὴς μετὰ τὰ πελοποννησιακά. Θῖνα· αἰγιαλόν. σωρόν. ἀριστοφάνης· τὴν θῖνά μου ταράττεις ἐπὶ τὸν
νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον. καὶ καλλίμαχος· ὅτι χρήματα μὴ ποιεῖς ἐν ἐπιγράμματι. ἐπὶ τὴν παρὰ θῖνα κινεῖ
σθαι αὐχμηρὸν πόντου σήματι τῷδε λίθον. Θὶς ὁ αἰγιαλὸς καὶ ὁ σωρὸς τῶν χρημάτων. Θί
σβη, ὄνομα κύριον καὶ ὁ σωρός. Θλαδίας εὐνοῦχος. παρὰ δὲ ἀλεξίνῳ τινὶ ἐν ἀλκυόσι μνη-
μονεύει τὴν γυναικωνῖτιν λέγων φάλαισα. οἱ περὶ εἰσὶ ἀεὶ τῶν φαύλων πράξεων ἐμπυρεύματα, κατη
γορῆσαι τὰ ἀστεῖα καὶ τὰ βασιλέως ἐμμελετῶν. ὥσαν ἐπιβατεύσῃ τις ἐξουσίᾳ· ἀγωνίζονται πεῖσαι
τὸν βασιλέα ἦν τὸ βαρὺ ὁ σταθμὸς τῆς ὑποσχέσεως τῆς χρυσίου ὁ ὑποσχόμενος αὐτῶν τῶν ἐμπρόσθεν
δεινοὶ δὲ εἰς τὸ συρράψαι βλάβας, προκειμένης χρυσίου ὑποσχέσεως· ἄπληστον δὲ τὸ γένος. καὶ πρὸς
πλεονεξίαν ἀεὶ κεχηνός. καὶ οὐκ ἔστι τί τῶν φαύλων αὐτῆς αἰτίων δυσζοφίας ἐν τοῖς βασιλείοις τε
λούμενον. πείθεται ταῖς συκοφαντίαις ὁ βασιλεύς. καὶ λόγου ταχύτερον πρὸς τὸν φόνον ἀπηνῶς
κινηθείς, τοῦτον ἀναιρεῖ. καὶ ὡς ἔρημα αὐτῷ τότε παρέχει λογισάμενος, φησὶ πρός τινα τὸν στοχάζεσθαι
τὰ ἀπόρρητα δυνάμενον οὐ καλῶς μοι πέπρακται ἡ τοῦ αἰτίου τούτου ἀναίρεσις, ὁ δὲ φησίν· εἰ κα
λῶς ἢ μή, οὐκ οἶδα· γινώσκω δὲ ὅτι τῇ λαιᾷ χειρὶ, τὴν δεξιάν σου ἀπέκοψας. Θλίβει· ἐκπιέζει
ἔστιν ἐν τῷ βλιμάζει. θλίψις· τοῦτο τῷ ὀνόματι πολλὰ δηλοῦται· φυλακαί· ἁλύσεις· ἐξορίαι καὶ
ὅσα τοιαῦτα. Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν ἐπὶ τοῦ τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ. οὐ τὸ φύσιν
οὐδὲ προαίρεσιν. Θυμοῦς ὄνομα θηλυκόν. Θνησιμαῖον· τὸ νενεκρωμένον καὶ θνησείδιον τὸ
νεκρὸν καὶ θνήσεως ἡ φθορά. Θνήσκω· θνητός. Θοάζειν· κατὰ διάλυσιν. ἀντὶ τοῦ θοάσσειν. ἢ θο
ῶς προκαθῆσθαι. σοφοκλῆς· τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε. Θόας θόαντος, ὄνομα κύ-
ριον. Θοάς· ταχείας ὁρμάς. σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας. καὶ ὅμηρος ἐνθένδε νήσοισιν ἐπιπροέηκε
θοῇσι. Θολερός· τεταραγμένος. Θολερῶς περαίνεις· ἐπὶ τῶν ἀστάτως καὶ τεταραγμένως
προϊόντων καὶ μὴ καθισταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἐχόντων. Θόλος· οἶκος περιφερής. ἐν ᾧ
οἱ πρυτάνεις εἱστιῶντο. πρυτανεῖον δέ τι ἰδίως ὠνόμασαι, ἐπεὶ πυρῶν ἦν ταμιεῖον. Θόλος ὁ
τόπος ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον. θολὸς δὲ τὸ τῆς σηπί
ας μέλαν. Θοός· ταχύς. Θόωκοι θρόνοι. Θόων θόωνος, ὄνομα κύριον. Θοραὶ δῆμος τῆς
ἀντιοχίδος. Θορεῖν· πηδᾶν. καὶ θοροῦντες ὁρμῶντες πηδῶντες. Θορὴ θορῆς· ἡ γονή. τὸ σπέρμα.
Θορικὸς δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Θόρνυσθαι. Θορός· τὸ σπέρμα τοῦ σώματος. ὁ δὲ νέ-
σος λέγει τὴν δηιάνειραν τὸ αἷμα ἀπὸ τῶν βελῶν οἷς ἐβλήθη ἀποξῦσαι. καὶ τῷ θορῷ, ὃν ἐπ' αὐτὸς
ἀφῆκε συμμίξασαν, ἀλεῖψαι τὸν ἡρακλέα ἢ χρῖσαι τὰ ἱμάτια. Θορυβηθέντων· ταραττομένων.
θορυβούντων δὲ τῶν ὄχλων καὶ αὐτίκα τιμωρεῖσθαι δεομένων, ἐπικρατῆσαι δ' ὁρμὴν ὅμως ὑποθέμενοι
τῷ βασιλεῖ τέλος τοῦ φυλαχθῆναι. καὶ αὖθις. μετήνεκτο δὲ ἅπας ἐπὶ τὴν ἑρμηνείαν ὁ θόρυβος ἄλ
λων ἄλλα αὐτοῖς διακληρωσαμένων. Θουκυδίδης ὀλόρου ἀθηναῖος. παῖδα δ' ἔσχε τιμόθεον.
ἦν δὲ ἀπὸ μὲν πατρὸς μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἕλκων· ἀπὸ δὲ πατρὸς ὀλόρου τοῦ θρᾳκῶν βα
σιλέως. μαθητὴς ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν
πελοποννησίων καὶ ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων ἡροδότου· ὃς ἐπὶ τῆς ὀλυμπίας
τὰς ἱστορίας αὐτοῦ διερχομένου, ἃς συνεγράψατο, κινηθεὶς ὑπό τινος ἐνθουσιασμοῦ, πλήρης δακρύων
ἐγένετο. καὶ ὁ ἡρόδοτος κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν, πρὸς τὸν πατέρα θουκυδίδου ὄλορον ἔφη· μα-
καρίζω σε τῆς εὐτεκνίας ὄλορε. ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. καὶ οὐκ
ἐψεύσθη τῆς ἀποφάνσεως. οὗτος ὁ θουκυδίδης, ἀνὴρ ἦν πολὺ ταῖς τέχναις κάλλει λόγων καὶ ἀ
κριβείᾳ πραγμάτων καὶ στρατηγίαις καὶ συμβουλίαις καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. οὗτος ὁ συγγρα
φεὺς μεταβαίνειν εἴωθεν ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς τὸ οὐδέτερον· οἷον ξέπον εἰς μακεδονίαν. ἐφ' ὃ πρὸ καὶ
πρότερον. καὶ θουκυδίδειος γραφή. Θοῦλις· οὗτος ἐβασίλευσε πάσης αἰγύπτου καὶ ἕως τοῦ ὠκε
ανοῦ. καὶ μίαν τῶν ἐν αὐτῷ νήσων ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος ἐκάλεσε θούλην. ἐπαρθεὶς δὲ τοῖς κατορ
θώμασι, παραγίνεται εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ σαράπιδος. καὶ θυσιάσας, ἐρωτᾷ ταῦτα· φράσον ἡμῖν πυρὶ

σθενὲς ἀψευδὲς μάκαρ ὁ τὸν αἰθέριον μετακλίνων δρόμον. τίς πρὸ τῆς ἐμῆς βασιλείας ἐδυνήθη τοσαῦτα; ἢ τίς ἔσται μετ' ἐμέ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς ἔχων οὕτως· πρῶτα θεός· μετέπειτα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς. σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἓν ἰόντα. οὗ κράτος αἰώνιον. ὠκέσι ποσὶ βάδιζε θνητέ, ἄδηλον διανύων βίον. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου, ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐσφάγη ἐν τῇ τῶν Ἀφρῶν χώρᾳ. Θούμαντις, ὄνομα κύριον. μηδὲν δὲ Λυσίστρατον μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ. οὗτοι ὡς πένητες διεβάλλοντο. Θοῦρας. οὗτος ἐβασίλευσε μετὰ Νῖνον Ἀσσυρίων· ὅντινα μετεκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος Ἄρεα. ὃς ἦν δεινὸς σφόδρα. καὶ πολεμήσας Καυκάσῳ τυράννῳ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰάφεθ καλουμένῳ, ἀνεῖλεν αὐτόν. τοῦτον προσεκύνησαν οἱ Ἀσσύριοι ὡς θεόν, καὶ ὠνόμασαν αὐτὸν Βάαλ. ὅ ἐστι κατὰ τὴν αὐτῶν γλῶσσαν Ἄρης πολέμων ἔφορος. οὗ μνημονεύει καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ. Θουριομάντεις· ἀπὸ τοῦ γενικοῦ, ἐχώρησεν ἐπὶ τὸ κατ' εἶδος. εἰπὼν γὰρ ὅτι πάντας αἱ νεφέλαι βόσκουσι σοφιστάς, ἐπήγαγέ τινας· θουριομάντεις δέ, οὐ τοὺς ἀπὸ Θουρίου μάντεις, ἀλλὰ τοὺς εἰς Θούριον πεμφθέντας. ἁλούσης γὰρ Συβάρεως, Θούριοι ἐκλήθησαν ἀπὸ κρήνης Θουρίας. ἐξέπεμψαν δὲ εἰς τὴν κτίσιν αὐτῆς Ἀθηναῖοι ι' ἄνδρας, ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις ἐξηγητὴς ἐσόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. Θούριοι ὄνομα ἔθνους. καὶ θούριος Αἴας ἀντὶ τοῦ ἐπιθετικὸς ταχὺς πολεμικώτατος. Θοῦρον καὶ θούριον ἐπιθετικὸν ταχύν. πολεμικώτατον. ἐν ἐπιγράμματι· ἄλλος ἀπὸ κραδίης θοῦρος ἀνὴρ ἔθετο. Θούριος Ἄρης ἔασσεν ἀρχεῖ καὶ Λακεδαιμονίων. Θόες. θόων θηλεία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκης γεννώμενα. Θωὴ. ἡ ζημία καὶ ἀθῷος ὁ ἀζήμιος. θωὴ δὲ ὀνομαστικὴ ὁ ζημιῶν. Θωθ. ὁ Ἑρμῆς. Θώκλειον, ὄνομα τόπου. Θῶκος. θρόνος. καθέδρα. Θωμᾶς ὄνομα κύριον. Θωμίζω. δεσμῶ χοινίοις. Θῶμιγξ τὸ λεπτὸν χοινίον. Θωμοὺς σωροὺς ξύλων. θωμοὶ δὲ λέγονται καὶ οἱ τῶν πυρῶν σωροί. τυφὼς δὲ ἡ ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς συστροφή. πρὶν ἐκπυρωθῆναι. Ἀριστοφάνης. εἶθ' αὖ τὴν ὥσπερ τινὰ θωμὸν μεγάλῳ τύφῳ καὶ πρηστῆρι ξυστρέψας καὶ ξυνδονήσας οἴχοιτο φέρων. καὶ αὖθις ἐν ἐπιγράμματι· ἀκταῖς κρηταιεῖς εὐθαλέος περ θωμοῦ. Θῶν, ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Θῶνος. Θῶπα κόλακα. ἰόρτιον τε καὶ τοῦτον θῶπα ἰσχυρὸν ὑμνοῦσι. Θῶπες οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ λόγοι. θῶπάς τε καὶ ἀπατηλοὺς προτείνοντες λόγους ἢ ἀληθείας θωπός. καὶ οὗτος μὲν θεραπεύει τὰ δίκαια καὶ φιλοσοφίᾳ πρέποντα. ἀλλ' οὐ τὸν θῶπα ζόπαν καὶ βάναυσον.

Θωπεύει αἰτιατικῇ. ἀπατᾷ. ἐν ἐπιγράμματι· Κύπριδα θωπεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην. καὶ Ἀριστοφάνης· εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας, ηὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς ἀφύων τιμὴν προσάψας λιπαρὰς ἀφύας. ἀντὶ τοῦ λιπαρὰν τιμὴν ἤτοι εὐτελῆ. λέγεται δὲ καὶ ἑνικῶς ἀφύη. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς. ἄλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων. Θωπεία ἡ κολακεία· ἡ προσποιητὴ πρός τινας κολακεία καὶ τὸ μὴ ἐλευθέρως προσφέρεσθαι τοῖς ὑπερέχουσιν ἀντὶ φιλίας ἐκ προσποιήτου ὁμονοίας. πολλοὶ δὲ ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν. ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας. Θωπικαί κολακευτικαί. καὶ ἔστε θωπικαὶ φύσει. καὶ θωπικῶς κολακευτικῶς. Θωράκιον τὸ τεῖχος. θωρακίοις προμαχῶσι. δρυφάκτοις λωρικίοις. μέχρι μέν τινος ὑποπεπληχότες τοῖς θωρακίοις ἠρέμουν. Θωράκιον τὸ τοῦ ἐλέφαντος. Ἀννίβας ὁ Καρχηδονίων στρατηγὸς φέρων τῶν ἐλεφάντων τὰ θωράκια καὶ τοῖς τῶν θηρίων οἰκιδίοις ἐπὶ πλεῖστον ὕψος τοὺς κλάδους ἀποκόπτων, ἀσφαλῆ καὶ ῥᾳδίαν τὴν ὁδοιπορίαν κατεσκεύαζεν. Θώραξ. πύργος. χιτών. στῆθος. παρὰ τὸ θεῖον ὠρεῖν. τουτέστι φυλάττειν τὸ διανοητικὸν ὅ ἐστιν ἐν ἡμῖν θεῖον. θώραξ δὲ ἴσως ὁ ... βίος δέ ἐστι. τὸ μὲν περὶ αὐτοῦ πρόσω στέρνα τε καὶ μηροὺς καὶ χεῖρας ἄκρας καὶ κνήμας κωλύπτει. τὸ δὲ ὄπισθεν, νῶτά τε καὶ ὀσφὺν αὐχένα καὶ τὴν κεφαλὴν ἅπασαν. πρὸς δὲ εἰσὶ πρὸς ταῖς πλευραῖς περονημέναι αἷς ἑκάτερα τῶν μερῶν συμπεπόρπηται, ὅλον σιδηροῦν ἐκ... φαίνεσθαι τὸν ἵππον. κωλύει δὲ οὐδὲν ὁ σίδηρος οὔτε ταῖς ἐντάσεσι τῶν μελῶν, οὔτε ταῖς συστολαῖς. οὕτως ἀκριβῶς πρὸς τὴν τῶν μελῶν φύσιν πεποίηται. ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὸν ἵππον ὁμοίως σιδήρῳ πάντῃ μέχρι τῶν ὀνύχων. διότι οὐδὲν αὐτοῖς ὄφελος ἂν εἴη τῶν ἰδίων ὅπλων εἰ οἱ ἵπποι αὐτοῖς προαπόλοιντο. Θώρηκος τοῦ θώρακος. Θωρήξασθαι. θωρήξασθαί ἐστι τὸ κεθωπλίσθαι. καὶ τὸ

μεθυσθῆναι. ἐπειδὴ θώραξ τὸ στῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν ἐν τὸ στῆθος, θωρήσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν
καὶ ἀκροθώρηκας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων. ἐξαίρετα
φησὶ κἀμοὶ τὸν χόα ὃν ἐκάλει θώρακα. ὥστε θωρακισθῆναι οἷον τὸν θώρακα πληρῶσαι. θωρή-
ξομαι οὖν ἀντὶ τοῦ μεθυσθήσομαι· καὶ θώρηξις ἡ μέθη. ἢ ἡ ἀπὸ τοῦ οἴνου γινομένη βλάβη. ἔνιοι δὲ
τὸ μὲν θωρήσσεσθαι ἀντὶ τοῦ πίνειν διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφουσι καὶ τοῦ ι. τὸ δὲ θωρήσσεσθαι ἀν-
τὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι διὰ τοῦ ω μεγάλου καὶ τοῦ η. Θωρήσσετο καθωπλίζετο. Θωρη-
χθείς. ὁπλισθείς. Θωρυκίων. οὗτος ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς τῶν Ἀθηναίων. ὃς
ἐπίστασιν ἔπεμψε τοῖς ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. ὅθεν γνωσθεὶς ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ
τῇ προδοσίᾳ. οἱ δὲ ὅτι τὸν θωρακίω μιμούμενος ὃς ἦν Αἰγινήτης ταξίαρχος. προδότης ἀσκώματα
καὶ λῖνα καὶ πίτταν πέμπων εἰς Ἐπίδαυρον ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχων.

Θῶς θωός. Θωὺθ καὶ θὼθ ὁ Ἑρμῆς. Θωυμάζω καὶ ἐθωύμαζε. Θωΰσσοντες. ὑλακ-
τοῦντες. Ὅμηρος. βαρύβρομα θωΰσσοντες καὶ θωυκτὴρ κύων ὁ ὑλακτικός. καὶ θώυξεν ἀνεβόησε. Σο-
φοκλῆς. καὶ πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύθει στέγας, παίσας κάρα θώυξεν. ἐκάλεσεν ἐβόησεν. Θρᾷ-
κες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται. ταύτης μέμνηται μὲν Ἄνδρος ἐν τῇ πρώτῃ. λέγει γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ γῇ
ὁ πρεσβύτατος ἀκηκοὼς διὰ τὸ ἔθος ἀπώλετο καὶ ἐντεῦθεν ἴωσι καὶ αἰολεῦσιν αἴνιγμα ἐγέ-
νετο. Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται. Θρακία παρεύρεσις. φασὶ τοὺς Θρᾷκας ἐπελθόντας ἐπὶ Βοιω-
τοὺς περὶ Κορώνειαν καὶ σπεισαμένους σπονδὰς πενθημέρους ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Βοιωτοῖς. καὶ
τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. ἀγανακτούντων δὲ Βοιωτῶν, εἰπεῖν τοὺς Θρᾷκας ὅτι τὰς ἡ-
μέρας οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο. Θρανεύσω. ἐκταθήσεται. θρᾶνος γὰρ τὸ ὑποπόδιον ὅπου τὰ
δέρματα ἐντείνεται ἡ βυρσοδέψου. θρανεύσω Ἀριστοφάνης ἱππεῦσι. Θρανίδιον εἶδος δίφρου
ἐρθρανίς, θρᾶνος. καὶ θρανία τὰ ἐπιτάπινα δίφρεια. καὶ ὑποπόδια λέγονται καὶ ὑπὸ τῷ ποιητῇ θρῆ-
νυς. ἐφ' ὧν ἱστάμενοι οἱ ἀπαρχόμενοι ἀρέσιν ἑαυτοὺς λακτίζοντες αὐτῶν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις
μία μὲν ἐστὶν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίς καὶ θράνιος δίφρος. Θρανίτης λεὼς ἀντὶ τοῦ ὁ ναυτικός. ἐκ
μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε. τῶν γὰρ ἐρεσσόντων οἱ μὲν ἄνω θρανῖται λέγονται οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται. οἱ δὲ
κάτω θαλάμιοι. Θρανίτης ὁ πρὸς τὴν πρύμναν ζυγίτης. ὁ μέσος. θαλάμιος ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ.

Θρᾶνος ὑποπόδιον. ἔνθεν καὶ θρανίτης Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κε-
φαλὴν κατεαγότος. τουτέστι κεραμίου. Θρασέας ὄνομα κύριον. Θρασέως τολμηρῶς.

Θράσιον τόπος. Θρασκίας ὁ ἄνεμος. Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος σοφιστής. ἐν Βιθυνίᾳ
ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε. καὶ τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο. μα-
θητὴς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε συμβουλευτικούς. τέ-
χνην ῥητορικήν. παίγνια. ἀφορμὰς ῥητορικάς. ἡ γῆ μὲν Καλχηδὼν ἐμοὶ πόλις, φύσει δ' ἐξιεθεὶς μα-
θήσει. ἀλλ' ὡς ἔοικεν οὐχ ὁ τρόπος αἴτιος, ἀλλ' ὁ χρόνος καθ' ὃν ἤκμασαν οἱ μεγαλοφυέστατοι ἄνδρες
τούτων ἢ θυμοσκοποῦσιν οἱ τῇδε καὶ λίνοις καὶ ὁρμιαῖς προσανέχουσι. τουτέστιν ὄντες χειρογάστορες
ὡς πολλά τις γ' ἀθυχωλεία. ἐφημέρια τι φρονέουσιν ὀλίγα ἢ οὐδὲν τῶν λόγων φροντίζοντες, ὧν
ἀρχιερατεύειν ἔλαχεν εἰς Τροιζῆνα βαδιοῦνται ὁ ἐξοχώτατος. ἴσασιν οἱ τῆς παροιμίας ἐθά-
μονες. ζήτει τὴν παροιμίαν ἐν τῷ εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν. Θρασύχειρ. τολμηρὸς ἄλλος ὁ θρα-
σύχειρ. Ἀργοῦς πρόμος ταξιμελείνου συνακολουθῶν. Θρᾶττα. θρακικὴ δούλη ἢ Θρᾷκες.
Ἀριστοφάνης Γηρυτοδώρου. θρᾶτταν. τουτέστι θρακικὴν δούλην. λέγεται καὶ κοινῶς δούλη.

Θράττειν. ταράσσειν ἐνοχλεῖν. νύσσειν κινεῖν. δυσωπεῖσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι, ὥστε μὴ θράττεσθαι τὸ
ἀκοῦον ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων. Θραυλοτέρας. πῦρ ἐνιέντες ταῖς πέτραις, ὄξος ἐ-
πεξέχεον θραυλοτέρας ἐκ τούτου ποιήσαντες. Θραύω αἰτιατικῇ. Θραυσάντων. ὢ σκληρὲ δαῖ-
μον ὢ τύχαι θραυσάντων ἵππων ἐμῶν ὢ Παλλὰς ὥς μ' ἀπώλεσας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.
Θραῦσις φθορά. ἧττα ἐν πολέμῳ θαύματος. ἀγρυπνία. συντριβή. πληγή. διαρίδα καὶ ἐκ... θραῦ-
σις. Θραυσθεὶς ἐκπεσών. Θρᾶξ ὁ Θρᾷξ. Θρέμμα τὸ ἐκ πολυθρέμματος καὶ πολυθρέμμων ὁ
πολλὰ θρέμματα ἔχων ἢ βοσκήματα ἔχων. Αἰλιανός ὁ πολὺ δὲ γράφει μαλακὸν ...

καὶ θρέμματος ἀλόγου δίκην παίεσθαι· καὶ ἀρχῶν τε καὶ τιμῶν κρέμασθαι καὶ θαυμάζειν αὐλάς.
καὶ τραπέζας καὶ σατράπας· οὐδέ μοι κάλλος ἀνθρώπινον δίαιτά ἐστιν οὐδὲ χρηματίζομαι.

Θρέπτρα, τροφεῖα. Θρεπτική· ἡ γεννητική. Θρεττανελό· ἦχος κιθάρας. Φιλόξενον δὲ τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγῳδιοδιδάσκαλον φασὶ γεγραφέναι τὸν ἔρωτα τοῦ Κύκλωπος τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ. εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενον, ἐν τούτῳ τῷ συγγράμματι τοῦτο εἰπεῖν τὸ ῥῆμα· θρεττανελό. ἐκεῖ δὲ εἰσάγει τὸν Κύκλωπα κιθαρίζοντα καὶ ἐρεθίζοντα τὴν Γαλάτειαν. ἐπεὶ οὖν ἔφη ὁ χορός· ὡς ἥδομαι ἔφη καὶ, ὁ οἰκέτης· κἀγὼ βούλομαι χορεύειν. καὶ ἅμα ἀναφωνεῖ τὸ μέλος ἐκεῖνο ἢ τὸ κιθάρας κρουομένης, τουτέστι μέλος ποιεῖ· θρεττανελὸ θρεττανελό. Θρέττε, οὐκ ἐν ἱμοῖ τὸ θρέττε τῶν θαρραλέον καὶ ἀνδρεῖον καὶ θρασύ. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσον διανοῇ. καὶ Θρέψας· πήξας ἐπὶ γάλακτος. Ὅμηρος· ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος. καὶ τροφὴ ἡ πηγνύουσα τὸ σῶμα. Θρήικι αἴθρα ἤ. καὶ Θρηικία. Θρηνακία ἡ Σικελία. Θρηνῶ ἐπῳδὰς· ἀντὶ τοῦ ἐπάδειν. Σοφοκλῆς· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι. τουτέστιν οὐκ ἔστιν ἰατροῦ σοφοῦ ἴδιον ἐπῳδαῖς χρῆσθαι, τοῖς τραύμασι τοῖς ἤδη τομῆς δεομένοις. καὶ ἐν τεμένῳ· λόγῳ γὰρ οὐδὲν ἕλκος οἶδά που χανόν. Θρήνους τοὺς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρηνῳδούς. διαλύσας Ὅμηρος τὴν συνήθειαν θρήνους αὐτοὺς καλεῖ. ῥαψῳδικὸν δὲ τὸ θρηνεῖν. ἐπὶ Πατρόκλῳ γοῶν οὐ γίνεται. Θρηνῶδες, κλαίουσι. Θρῆνυς, ὑποπόδιον. Θρήξονες ὄνομα κύριον. Θρῆσσα· ἡ θρακικὴ γυνή. Θρησκεύει· αἰτιατικῇ. θεοσεβεῖ· ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς. λέγεται γὰρ ὡς Ὀρφεὺς ὁ Θρᾷξ πρῶτος ἐτεχνολόγησε τὰ Ἑλλήνων μυστήρια. καὶ τὸ τιμᾶν θεὸν, θρησκεύειν ἐκάλεσαν ὡς Θρακικῆς οὔσης τῆς εὑρέσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ θεὸν διερκεῖν ὅ ἐστιν ὁρᾶν. Θρησκεία ἡ λατρεία. ὅθεν καὶ ἑτερόθρησκος. ἢ ἑτερόδοξος. Θρία τὰ φύλλα τῆς συκῆς. θρῖον τεῖχος οἷον δεύτερον τοῦ σταυροῦ. Ἀριστοφάνης. θρῖον ἐστὶ σκεύασμά τι παρὰ Ἀθηναίοις. ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἐρίφειον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα καὶ λεκιθῶδες ὠὸν πρὸς τὸ ἐπιγίνεσθαι καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον, ἥδιστον ἀπετέλει βρῶμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρίου. ἐγκέφαλος μετὰ γάλακτος καὶ τυροῦ σκευαζόμενος καὶ ἑλιττόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώμενος, ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχη βαλλόμενα βαστάζονται. ὥσπερ οὖν δὲ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μηνέου. οὐ τὸ θρῖα καὶ κάνδυλον καὶ ἄμητας. μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἀπολέσαι μ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο. πρὸς τὸ σχῆμα φησὶ τοῦ ἐγκεφάλου. ἔστι γὰρ ὥσπερ θρῖον συγκείμενον· τουτέστι φύλλα συκῆς. Θριαὶ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. Θριαμβεύσας· αἰτιατικῇ. δημοσιεύσας. Θριαμβευτῶν καὶ τὰ ῥωμαίοις τοῦ τυραννοκτόνου ἰνδοῦ. Θριαμβίδας· ὃ λέγω ἐᾶσθαι αὐτόν. Θρίαμβος· ἐπίδειξις νίκης πομπή. καὶ τὸ σεμνύνεσθαι. καὶ ἐπὶ θρίαμβος δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν ἐπῶν τῶν πρώτων εἰς Διόνυσον γεγραμμένων δι' ἐπὶ ἁρμάτων τίγρεων ἐπανερχομένων. λέγουσι δὲ θρίασιν, τὴν τῆς νυκτὸς μανίαν. ἢ ἀπὸ τοῦ θρία τὰ φύλλα τῆς συκῆς ἀνακειμένας τῷ Διονύσῳ. καὶ ὅτι πρῶτον πρὶν εὑρεθῆναι τὰ προσωπεῖα, συκῆς φύλλοις ἐκάλυπτον πάντες τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα. καὶ διθύραμβον ἔσκωπτον. ἀλλὰ καὶ οἱ στρατιῶται μιμούμενοι τοὺς ἐπὶ σκηνῆς, τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα φύλλοις συκῆς ἐν τῷ σκώπτειν καλύπτοντες, σκώμματα εἰς τοὺς θριαμβεύοντας ἔλεγον. ἄλλως. ἐν τισι πόλεσιν ὅτε ἤνθησαν αἱ συκαῖ, παῖδες περιαιροῦντες σὺν αὐτοῖς τοῖς θρίοις ἔπαιζον. προφερόμενοι ἰάμβους τετραμέτρους. λέγεται δὲ καὶ Διόνυσος θρίαμβος, διότι ἐπὶ θηρῶν τουτέστιν ἐπὶ λεόντων βέβηκεν. οἷον θηρίαμβος. ἢ ὅτι καὶ συκίνης ἐστὶν εὑρετής. ἢ ἀπὸ τοῦ θορεῖν. ἐνδυτικὸς δὲ ὁ ἀνήρ. λέγεται δὲ καὶ θυρσήριος ἀπὸ τοῦ θύειν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ αἰρόμενον θύσανον. Θριάσιον πεδίον. Θριδακίνη· τὸ παρ' ἡμῖν μαρούλιον. λέγεται καὶ θρίδαξ. Θριγκὸς τὸ περίφραγμα τοῦ οἴκου. στεφάνη μικρὸν τειχίον. περίβολος. ἢ τῶν οἰκιῶν τὰ ἀνώτατα μεταφορικῶς ἀφ' ἡμῶν. διότι τὰ ἀνώτατα σώματα ἡμῶν θριξὶ περιπέφρακται. ἐν ἐπιγράμματι. τίς τάδε μοι θνητῶν θριγκοῖσιν ἀνῆψε σκῦλα. Θρίδακας ἔοικεν σωματώδη λοινόσον. τῶν θριδάκων τὰ φύλλα, φυλλεῖα λέγονται. Θρίναξ· τὸ πτύον. ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν. καὶ παλαιστροφόρου χεῖρα θέρους θρίνακα. Θρίναξ· ἡ Σικελία. Θρὶξ. καὶ κλίνεται τριχός. Θριοβόλος ὁ ἀπὸ ψήφου μάντις. Θρίον· Ἀριστοφάνης τὸ λίπος. δημοβορείου·

θρίον ἐξωπτημένον, σκεύασμά τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον ἐν τοῖς θρίοις· τουτέστιν ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς. Θριπόβρωτα· ἀντὶ τοῦ βεβρωμένον καὶ διεφθαρμένον ἢ ξύλα ἀπὸ θριπῶν βεβρωμένα. οἷς ἐσφράγιζον. θρῖπες δὲ εἶδος σκωλήκων. θρῖψ γάρ ἐστι ζῶον ἐπὶ κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. μέμνηται Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημαρέτου. Θριπήδεστον· Ὑπερείδης τὴν ἑλλάδα φησὶν ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην ἀπὸ τῶν ἀποθειπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων. Θρίσσα· ὁ ἰχθύς.

Θρόμβος, εἰς τοσαύτην ἀγωνίαν συνεχώρησεν ἡ θεία φύσις τὴν ἀνθρωπείαν λαβεῖν, ὡς ἱδρῶσαι αἵματος θρόμβους· καὶ θρόμβοι ἁλῶν παχεῖς ἅλες. Θρόνοι· πόλις ἐστὶ τῆς λοκρίδος. Θρόνου· φησὶν ἡ γραφή· κεκάθικεν ἐπὶ θρόνου Δαβὶδ τὸ σπέρμα Ἰεχονίου. θρόνου δηλονότι τοῦ βασιλικοῦ ἀξίωμα λέγων· καὶ θρόνοι ἀνομίας οἱ ἀδικοῦντες. Θρόος καὶ θροῦς ἡ φήμη· θροῦς δὲ ἐφοίτησε πρότερον, ὡς διώλοντο τῶν πυγαίων αὐχμῶν. Θροῦς ἦχος· φωνὴ ἄσημος λαλιά· θόρυβος. ὁ δὲ ὄχλος ἐς θροῦν κατέστη καὶ ἐθορύβει. Ὅμηρος δέ φησιν· οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος. καὶ αὖθις θροῦς ὑπ' ἀκουόντων τῶν πολεμίων, ὁποῖος ἂν γένοιτο ἄρτι κινουμένης στρατιᾶς. θροῦς οὖν κἀνταῦθα διεξαγγέλλεται. Θρύοις· φησί. καὶ θρυόεις ὑψηλὸς τόπος βρυοειδής· ἀφ' οὗ ἐπικαταβαίνοντες ἐστὶ θορεῖν· ὅ ἐστι θεάσασθαι ἢ ἐπιδῆσαι. Θρυαλλεῖ· λαλεῖ· κινεῖ. Θρυαλλίζω· ψιθυρίζω. Θρυαλλὶς· ἡ χάρτη λύχνου· ἀντὶ τοῦ σπινθὴρ ὁ ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ βοηθεῖν πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα. μέμνηται Ἀριστοφάνης Νεφέλαις τῶν παχειῶν ἐντίθεις θρυαλλίδων, τουτέστι τῶν ἐλλυχνίων. ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ θρύου τὸ παλαιὸν ἦσαν ἐλλύχνια. Θρυαλλὶς· ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδα· διὰ τὸ ἐλλύχνια. ἀπορρήτου ὄντος καὶ δεινοῦ εἰσφέρειν θρυαλλίδα εἰς τὰς Ἀθήνας. ἡ δὲ αἰτία τίνι τινὶ ἐστιν· αὕτη δὲ ἐμπρήσειε τὸ νεώριον. ἐνθεὶς ἂν δ' εἰς τὴν ἀλώπεκα ἀνηρθρωμένην ἅψας ἂν εἰσπέμψειεν εἰς τὸ νεώριον δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν. ὅτε φησὶν ἡ καλουμένη σίλφη. ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες. ὑδρορρόα δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. Θρυλλίζω καὶ θρυλλῶ καὶ ἐθρυλλίχθη. Θρυΐνη· ψιάθω καὶ διὰ τοῦ γυμνωθέντα αὐτὸν καὶ θρυΐνῃ περιβληθέντα ψιάθῳ. καὶ θρυλλούμενον. Θρύλλος· ψιθυρισμός. ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη ἢ ἡ τῶν βαρβάρων ἐγχείρησις, θρύλλον οὐκ ἐποίησεν ἡμῖν. Σιμοκάτης φησί. καὶ πολὺς ἐγίνετο τῶν ἁλισκομένων ὁ θρύλλος. καὶ θρυλλούμενον. Θρύπτεται· δοτικῇ. μαλακίζεται ἢ βλακεύεται. χαυνοῦται. ἢ ἀνακλᾶται. καὶ ἄθρυπτος γυνὴ ἡ μὴ μετέχουσα τοῦ τοιούτου. ἡ δὲ ἦν ἀνδρόβιος καὶ ἄθρυπτος δὲ συμβιῶσαι. καὶ αὖθις· τὴν καὶ ἁμαρυσσῶ καὶ ἁλουργίδι. καὶ σὺν ἔρωτι θρυπτομένην· ἁπαλῆς Κύπριδος ἁβροτέρην λεχέων. Θρύψις· ἡ βλακεία ἵνα καλλωπίσηται καὶ θρύψις χρήσηται βαρβάρων. ἔστιν δὲ καλὸν καὶ μέγα λίαν ὡραῖος ὁ νέος οὐ τεθρυμμένος μὴν ἀλλὰ γυναικεῖον ὁρῶν. καὶ ἀεισόφου χρυσοδαιδάλτου ἐμὸν μέλημα Κύπριδος ἔρνος μελιττὰ μὴ σὺ χαίτην θρύμματα ξυφῆς πρόσωπον ἀνοίξον. Θρύπτομαι· σφόδρα ξυφήσω. σεμνυνοῦμαι ἢ ἀπευθρύπτομαι. ἀριστοφάνης. σήμερον ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐγὼ θρύπτομαι. Θρία, ζεῦγος ἡμιόνων. Θοιμάτιον τὸ ἱμάτιον θοιματίου λαβόμενος, χαῖρε εἴπας τὸ ὄνομα προσθεὶς. ἀριστοφάνης. εἰ σωφρονεῖτε θοιμάτιον λήψεσθε ὅπως τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται. τουτέστιν εἰ μὴ περιβαλεῖσθε ἀλλὰ φανερὰ ἕξετε αἰδοῖα, ἀκρωτηριάσει τις ὑμᾶς τῶν ἑρμοκοπιδῶν. Θοινάω θοινῶ. καὶ θοινᾶται λύκος. Θοινήτωρ ὁ κατεσθίων. ὤλεσε δὲ διὰ λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χέρσου. πρὶν πρώτην ἀρᾶσθαι ἑλεῖν παλάμας πρὸς Πτολεμαίου ὁ λόγος. Θοίνη· Σοφοκλῆς· εὐωχία. κατάβρωμα. ὡς ἐπὶ θοίναν χάσμα φέρων χαλεπὸν πεινάλεου φάρυγος. Δαμάσκιος. τοῦ πλουσίου οὐκ ἐνθοίνη ποιούμενος. οὐ δὲ ἐστὶ τούτων δῶρα προσιέμενος. Θοίνωνος Φερεαρχου Συρακούσιος. Θυάδες, ὀργιαστικαί.

Θύαμις ὄνομα κύριον. Θυάτειρα· ὄνομα τόπου καὶ θυατειρηνὸς ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου. ὅτι Διοσκόρειος Μυραῖος γραμματικὸς ὕπαρχος ἦν πόλεως καὶ πραιτορίων. ὁ διδάξας τὰς θυγατέρας Λέοντος τοῦ βασιλέως ἐν Βυζαντίῳ. Θυγατριδοῦς· ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ καὶ θυγατριδοῦς καὶ θυγατριδῆς ὁ τῆς θυγατρὸς παῖς. Θυέεσσι· θυμιάμασιν. Θύελλα· συστροφὴ ἀνέμων. καὶ πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολύ, θύελλαν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν. ὥστε καὶ τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· ὥστε ποντία θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότε

χρόνῳ. Θυεία. ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τινὰ ἀρτύματα, τρίβομεν καὶ λεαίνομεν. ἀριστοφά-
νης. καὶ θυείαν ἑαυτοῖς ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο. καὶ τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύε-
ται. Θύειν. τὸ θύειν θεοῖς χαλδαῖοι ἔθνος περσικὸν πρῶτοι ἐξεῦρον. ἢ κύπριοι. Θυηλαί. κυ-
ρίως οἱ θύλακοι εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλονται. λέγονται δὲ θυηλαὶ αἱ ἀπαρχαί. Θυηπόλος.
ὁ θύων. ἱερεύς. καὶ θυηπόλοι. Θυηπολοῦσι. πλεῖν λόγου διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι.
Θυεία. ἡ ἴγδη. σὺ δὲ θυείαν λαβὼν ἄξον καὶ τὴν κεφαλὴν σκαφίδα. Θυείδιον. ἡ ξιβαία. Θύϊνα.
ἐπὶ ζήνωνος βασιλέως εὑρέθη ἐν κύπρῳ τὸ λείψανον βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου τοῦ συνεκδήμου παύ-
λου, ἔχοντος δὲ ἐπὶ τοῦ στήθους βαρνάβα τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον. ἔχον πτυχία θύϊνα. Θύσκη.
Θύλακος ἡ ἀρτοθήκη. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ. Θυλά-
κους καὶ σφηνοὺς καὶ ὑποψάλματα, συμμαχίων εἴδη. Θυλήματα. πέμματα. ἀπαρχάς. ἄλ-
φιτα. ἃ ἐμίσγον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες. Θυμαλέα λυπηρά. Θυμάλωπες ἡμίκαυ-
τα ξύλα. ἢ σπινθῆρες ἢ διακεκαυμένοι ἄνθρακες. Θυμάλωπες, οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θρύψεως
ἄνθρακες ἡμίκαυτοι. Θυμαρέα τὴν τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν. καὶ θυμάρεια ἡ ἀρέσκουσα.
Θύματα καὶ θυμιάματα. ἀπαρχάς. θυσίας. ἀριστοφάνης. τὰ θύματ' οὐδέν ἐστι πλὴν ἢ γένεια καὶ
κέρατα. ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκας. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θυμιᾶσαι τὸ θύειν. ἐπὶ μὲν
γὰρ τοῦ βοὸς σφάξειν. ἐπὶ δὲ τοῦ ψαιστοῦ θυμιάσειν. Θυμάτιον τὸ θῦμα. Θύμβρις ὄνομα
τόπου. καὶ πεδίον τὸ θυμβραῖον δείπνου γαστρός, τὰ θύμβρα δυνάμενος δειπνεῖν. ἔστι δὲ βοτάνης εἶδος
ἀφ' οὗ δηλοῖ ὅτι λάχανα μόνα ζωγοῦντες εὐτελῆ. θυμβροφάγον δὲ ἤτοι ἀγροικικὸν καὶ εὐτελέσιν.
ἀπὸ ὅσον οἱ ἐν ἀγρῷ διαζῶντες ἀσφαλέστεροι καὶ ἐπιεικέστεροι. τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται. ἔστι
δὲ τοῦτο ἄγριον φυτὸν καὶ δριμύ. θυμβροφάγον οὖν ἀντὶ τοῦ πικρὸν καὶ δριμὺν κατὰ τῶν ἐχθρῶν.
οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ δριμὺ καὶ ἱλαρόν. τινὲς δέ φασι τῷ θύμῳ εἶναι παραπλήσιον. Θυμαιτάδαι. δῆμος
ἱπποθοωντίδος ἀπὸ θυμοίτου ἥρωος. Θυμέλη. ὁ βωμὸς ἀπὸ τοῦ θύειν. ὁ δὲ ἀθηναίας λέξας καὶ
πολέμους καὶ θυμέλας ἔθετο. Θυμέλη ἡ αὐλητική. πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τε-
θηλὼς βλαστὸς ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμαν. πεινόπιος. μισθὸς δὲ τῶν ἐν θυμέλῃ πε-
πορευμένων. Θυμελικοί. οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι. Θυμήνας. χολωθείς.
Θυμηδία. τέρψις. ζυφή. εὐφρασία. καὶ θυμηδούμενοι. οἱ δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ αὐλῶν θυμηδού-
μενοι μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν περὶ θυμηδίας ἦσαν. Θυμῆρες κατὰ θύμιον, Θυμηδέστερον.
ἡδύτερον. Θύμηλις. Θυμήτιον τὸ μικρὸν θῦμα καὶ εὐτελές. ἐθυμίασε τίς. πι-
κρὸν τὸν ἀρτοπέλ. Θυμικὸν ὀργίλον. Θυμιώμενος. ἀρωματιζόμενος. Θυμιτιδῶν ἁ-
λῶν. οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. ἀριστοφάνης περὶ δύμοι περὶ θυμίτων ἁλῶν. Θυμοβαρὴς
τὴν ψυχὴν ἀλγυνόμενος. σῆμα παρ' αἰάντειον ἐπὶ ῥοιτηίσιν ἀκταῖς. θυμοβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι
ἑζομένα. Θυμοβόρος ἡ τὴν ψυχὴν διαφθείρουσα. Θυμολέων θυμώδης τὴν ψυχήν.
Θυμομαχοῦντες. ἀλγυνόμενοι τὴν ψυχήν. πολύβιος. οἱ δὲ τὰ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι
τὰ δὲ θυμομαχοῦντες ἐπί τινα παράστασιν κατήντησαν. Θύμον ὀξίνην πεπωκότες. ξὺν οὐδενὶ ξὺν
ἀπὸ διαμαχόμενοι αὐτοῖσι, θύμον ὀξίνην πεπωκότες. Θύμος. εὐτελὴς βοτάνη. ἀριστοφάνης.
πλούτῳ. ὦ πολλὰ δὴ τοῦ δεσπότου ἐπὶ αὐτὸν θύμον φαγόντες. ἀντὶ τῆς αὐτῆς πενίας μετασχόντες. θύμος
γὰρ εὐτελὴς βοτάνη. ἕτερον τὸ θύμον βραχυκατάληκτος. ζῶ δῆται δὲ ἐν τῇ ἡσιόδου οὐδ' ὅσον ἐν
μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ ἀντὶ τοῦ δίκαιοι τὰ εὐτελῆ θέλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ θέλειν ἀδι-
κεῖν. ἅμα δὲ καὶ τὸ ταχὺ τῆς γῆς διαβάλλει. Θυμός. ἐπιθυμία καὶ θυμός, εἰσὶν ὀρεκτικαὶ δυ-
νάμεις τῆς ψυχῆς. διαφέρει δὲ θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. ζητήσειεν ἄν τις πῶς τί ἐστι καὶ ὁ θυμὸς μὴ ἐπι-
θυμεῖ τοῦ ἀντιλυπῆσαι τὸν προλυπήσαντα. τί δὲ οὐχὶ καὶ ὁ λόγος ἐπιθυμεῖ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν θεωρημά-
των καὶ λέγομεν πρὸς τοῦτο ὅτι ἔστιν ἐπιθυμία καὶ κοινότερον λεγομένη καὶ ἰδικώτερον. ὥσπερ ἡ διάθεσις
καὶ λέγεται κοινῶς ἐπὶ τῆς ἕξεως. λέγεται καὶ ἰδικῶς ἡ ἀντιδιαστελλομένη πρὸς τὴν ἕξιν, οὕτω καὶ ἡ ἐπιθυμία
λέγεται καὶ κοινῶς ἐπὶ πασῶν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς. λέγεται καὶ ἰδικώτερον ἡ ἀντιδιαστελλο-
μένη πρὸς τὸν θυμόν. ὁ δὲ ὁριζόμενος τὸν θυμὸν ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως, οὐ φυσικῶς ἀλλὰ διαλεκτικῶς

ζεὶ σαπτό. ὥστε τοῦ οὐκ ἔστι τὸ θυμοῦσθαι ἄλλως νοῆσαι, ἢ ἐν τῇ ζέσει τοῦ θυμοῦ ἔχειν τὸ εἶναι ἀντιτιμωρίαν ὡς εἰσάγει
ἐξ οὗ οὐδὲ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ θυμῷ ὁρίζονται μὲν αὐ. ὥσπερ οὖν ὁ λέγων τὴν ὀργὴν ζέσιν εἶ-
ναι τοῦ περικαρδίου αἵματος, δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως· οὕτως δὲ καὶ τὰ παρακολουθοῦντα γινώσκει-
μεν ποιεῖ· παλμός τις τῆς καρδίας παρακολουθεῖ τοῖς ὀργιζομένοις· καὶ ὅτι θερμότης γίνεται
περὶ ἐκεῖνα τὰ μέρη· ὅτι ἐρυθραίνονται οἱ ὀργιζόμενοι· τοῦτο δὲ διὰ τὴν αἵματος κίνησιν· ὅτι τὰ πά-
θη τῆς ψυχῆς ὅσα τοῦ συναμφοτέρου, οὐδὲ ἐπινοίᾳ δυνατοὶ χωρισθῆναι. ἐπεὶ δὲ ὁ θυμός ἐστιν ἐν
τῷ λόγῳ καὶ ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἐζωωμένῳ σώματι, οἷον τοῦ μὲν λόγου ἐπιτρέποντος τῷ πνεύ-
ματι τὴν ὄρεξιν· τοῦ δὲ πνεύματος τῇ ὀρέξει κινοῦντος τὸ περικάρδιον αἷμα τοῦ ζώου, ὥσπερ ἔ-
χει ἐπὶ βασιλέως καὶ στρατηγοῦ καὶ στρατιωτῶν· ὁ μὲν γὰρ βασιλεὺς ἐπιτρέπει τῷ στρατηγῷ ἀμύνασθαι
τοὺς δέ τινας· ὁ δὲ στρατηγὸς κινεῖ τοὺς στρατιώτας· οἱ δὲ ἀμύνονται. ὁ μὲν οὖν ἐν τῷ λόγῳ, οὐκ ἔστιν
ἀχώριστος τοῦ ζώου· οὗτος γὰρ χωριστὸς παντὸς σώματος· ὁ δὲ ἐν τῷ πνεύματι εἰ μὴ παντὸς χωρ-
ιστός, ἀλλ' οὖν τοῦ παχυτέρου χωριστὸς σώματος· ὁ δὲ γ'. τουτέστιν ἡ ζέσις τοῦ περικαρδίου αἵματος, ἀ-
χώριστός ἐστι τοῦ τοιούτου ἐζωωμένου σώματος. Θυμὸς ἐπάρθιος· ὁ μέγας ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς
ἀσπίδος τοῦ Αἴαντος· κρέων οἰδίποδι· θυμοῦ γὰρ οὐδέν ἐστιν ἄλλο γῆρας πλὴν θανεῖν. θανόντων δ' οὐδὲν
ἄλγος ἅπτεται. οἷον οὐκ ἔστι θυμοῦ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. οὐ καταγηράσκει τὸ ὠμὸν τοῦ θυμοῦ
εἰ μὴ ἐξέλθοι τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος· ἀδύνατον γάρ ἐστιν ὄντα ἄνθρωπον, μὴ θυμῷ χρήσασθαι· τοῦτο καὶ
παροιμιακῶς λέγεται· ὅτι ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει. λέγεται δὲ διὰ τοὺς πρεσβυτέρους οἳ ὅσον γη-
ράσκουσι, τὸν θυμὸν ἐρρωμενέστερον ἔχουσι· καὶ ἀλκαῖος ὡς λεγομένους κατὰ τὸ κοινὸν αὐτοῦ μιμνή-
σκεται. Θυμὸς ὀργῆς· ὁ μὲν θυμὸς ὀξὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος· ἡ δὲ ὀργὴ βραδυτέρα μὲν, μονι-
μωτέρα δέ, θυμὸν τοίνυν ὀργῆς τὴν ἐπίμονον ἐκάλεσε τιμωρίαν. Θυμοσοφικώτατος· ἀριστο-
φάνης· εἶτ' ἀριφράδην πολύ τι θυμοσοφικώτατον ὅντινα ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενὸς ἀλ-
λ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖα εἰσιόνθ' ἑκάστοτε. Θυ-
μόσοφος· αὐτομαθής· φυσικὸς αὐτοφυής· ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφός· καὶ οὐκ ἐκ μαθήσεως· τοὺς οὖν ἐκ
φύσεως ὀξυμαθεῖς, οὕτως ἐκάλουν. ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἃ μέλλει διδάσκειν. θυμόσοφος ἐστι
φύσει. Θυμοφθόρα· τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. Θυμοίτης ὁ τῶν ἀθηναίων βασιλεὺς καὶ θυμοι-
τάδαι· οὕτως ἐκωμῳδοῦντο οἱ ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί· καὶ ἔστιν ἐν τοῖς ἀχαρνεῦσι. Θυννά-
ζοντες· ἀντὶ τοῦ κατακεντοῦντες· τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους, διόδοις ἐλάμβανον. Θυννεῖα
θερμὰ καταφαγών. κἆτ' ἐπιπίνων ἄκρατον οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν πύλῳ στρατηγούς. Θυν-
νίζω καὶ ἀποθυννίζω τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παραλογίζομαι. Θυννοσκόπος· καθάπερ τὸν θυν-
νοσκόπον εἰσιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν οἱ θύννοι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν κλέωνα τῆς
πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες· προαρπάζει οὖν τούτους. διόπερ πάλιν λαμβάνει αὐτούς. ὀνει-
δίζει οὖν αὐτὸν ὅτι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρήματα. ἅμα δὲ καὶ εἰς ὀψοφαγίαν αὐτὸν διαβάλλει. ἀριστοφ. ἢ
βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει· μὴ ἐν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει· ἢ προδίδωσι φρούριον
ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει ἐξ αἰγίνης θωρυκίων ὢν εἰκοστολόγος. Θυννοσκοπῶν· ἀριστοφάνης
ἐπεὶ οἱ θυννοσκόποι ἐφ' ὕψους ἱστάμενοι τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόντων θύννων εἰς τὰ δίκτυα ποιοῦ-
νται καὶ αὖθις· ἄνθρωπος οὐκ ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάππου ἀλλὰ δὲ πατρός φασι· δηλῶν ὅσον ἀ-
πὸ θυννοσκοπείου ἐπὶ τὴν ἡγεμονικὴν ἀπήνην, ἀλάμενος. Θύννοι· ὄνομα ἔθνους. Θύννον·
ἑρμῶν θύννωμος. Θυόεν· εὐῶδες καὶ λιπαρὸν θυόεν ἄσμα πνέουσι κόμαι. Θυόεις· ὁ τεθυμι-
ασμένος. Θύον· ἐφορολόγουν οἱ ῥόδιοι τοὺς βασιλεῖς· μνασαμένου γὰρ ἀπέστειλεν αὐτοῖς
ἐλέφαντος λ' τάλαντα θύου δὲ ν'· πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀγαλμάτων ὧν ἔδει ἐψηφισμένα κατα-
σκευάζειν. Θυοσκόος· ἱερεύς· θυοσκόπος ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος. Θύουσιν· αἰτι-
ατικῇ δέ, θύουσι θυσίαν δικαιοσύνης. Θυῶδες· τεθυμιασμένον· ἡ ἐρεπτομένη λακώνιον ἢ τὸ θυῶ-
δες πολλάκις οὐ πόθεν νισομένη καθορᾶς· καὶ θυώδης ὁ τεθυμιασμένος. Θυωμάτων· θύμα-
τα μύρων· ἀρωμάτων θυμιαμάτων. Θυώνη ἡ σεμέλη· παρὰ τὸ θύειν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. Θυωρός· κυ-
ρίως ἱερὰ τράπεζα· ἔλεγε φερεκύδης, ὅτι οἱ θεοὶ τὴν τράπεζαν θυωρὸν καλοῦσι. Θύραζε· ἔξω τῆς
θύρας.

θύρας. Θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' Ἀνθεστήρια· οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς
Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν, ἐπὶ τὰ
ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς, θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ' Ἀνθεστήρια. τινὲς δὲ οὕτω τὴν παροιμίαν φασί· θύ-
ραζε Κῆρες, οὐκ ἔτ' Ἀνθεστήρια· ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων. Θύ-
ραθεν· ἔξωθεν. ἔσω. ἡ δὲ ἡ μανία, οὐ θύραθεν· ἀλλ' ἔνδον ἡ λύσσα καὶ ἐμαίνετο αὐτὸς φύσει πονη-
ρός. καὶ ὀξεῖαν ἔχων. Θύρασιν· ἀεὶ σοῦ. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δῆλον. ἀεὶ δ' ἔστι μοι τοῦ ἐπισκευασμοῦ. Θυραυλεῖν· πλανᾶσθαι κατὰ τὴν χώραν ἢ παρὰ ταῖς θύραις αὐλίζεσθαι. ὅπου δεῖ καθεύδειν καὶ προσ-
[illegible]. ὡς ἂν θηρῶντες κόρες καὶ θυραυλοῦντες, βρεχόμενοι μὲν ὄμβρασι, πιεζόμενοι δὲ ἀνέμοις, καὶ μὴ
[illegible] καὶ βαθεῖα. Θυργονίδαι· δῆμος Πτολεμαΐδος φυλῆς. Θυραῖος· ξένος. ὁ ἔξω τῆς θύρας. θυρε-
ὸς δὲ τὸ ὅπλον. Θύραι οὐρανοῦ· ἡ αἰώνιος χορηγία. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Δαβίδ· καὶ θύρας
οὐρανοῦ ἀνέῳξε. Θυρεὸς ὅπλον· τὸ παρ' ἡμῖν σκουτάριον. καὶ θυρεοφόρος. Θυρεπανοίκτης· Κρά-
της ὁ Θηβαῖος ἐκλήθη οὕτω, διὰ τὸ ἐπεισιέναι εἰς πάντα ὃν ἐβούλετο οἶκον. Θύρετρα· θυρώ-
ματα ἢ ἀραιόθυρα. Θυρηβόλος· ὁ τίκτων. Θύρηφιν· ἔξωθεν. ἔξω. θυρεὶς θυρεῖδος. καὶ θυρειώτης, ὁ
ἔξω τῆς θύρας. καὶ θυρεῖον, ἡ θύρα. Θυροκοπητής· καὶ θυροκόπος ὁ τὰς θύρας κόπτων. ἀεισομένης ὁ Ἀθηναῖ-
ος, θυροκοπικὸς ἐκλήθη. Θυρωρός, ὁ φύλαξ τῆς θύρας. λέγεται καὶ θηλυκῶς. Θύρσος· βακχικὴ ῥάβ-
δος. ἢ λαμπάς, ἣν ἐβάσταζον εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. Θυσανόεσσα· κροσσοὺς ἔχουσα. Θυσανίοις
κορύμβοις· κροσσοῖς. Θῦσαι· τὸ σφάξαι. καὶ θυσιαστὸν παρ' Ὁμήρῳ. Θύσιον· ἓξ θυσίαι δ' ἐκ μὲν ἐμψύχων ἐθύ-
οντο· προβάτου. ὑός. βοός. αἰγός. ὄρνιθος. χηνός. καὶ ἕβδομος ὁ δὲ ἀλεύρου. καὶ ζήτει ἐν τῷ βοὸς ἕβδομος.
Θύσθλα· αἱ κράδαι αἱ βακχικαί. ἤτοι συκῆς φύλλα. ἔνιοι δέ, τὰ ἐπιφερόμενα τῶν βωμῶν. οἱ δέ, τὰ φύλ-
λα τῆς ἀμπέλου. ἢ κισσοῦ ἢ κλάδους. ῥάβδους. νάρθηκας. θύματα. στεφανώματα. χοάς. Θυσία· τῶν θυσιῶν αἱ
μέν, δωροφορικαί. αἱ δέ, ἀπολυτρωτικαί. αἱ δὲ διαλεκτικαί. αἱ δέ, ἀποπληστικαί. Θύσκη, ἡ σκάφη. θυσ-
εῖον, τὸ ἁρμικτήριον. Θύστη πόλις τῆς Αἰτωλίας. τινὲς Θύστιον, ἄνευ τοῦ σ. Θυτηρίοις· θυμιατηρίοις.
Θύψις, καὶ θύψαι, ἐπιτινάξαι. καὶ θυμαλώπας, οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς θύψεως ἄνθρακες. οἱ ἡμίκαυτοι.

Αβάδης· ὄνομα κύριον. Καββαλής· ὁ καταβαλών. οἷον ἀπὸ καταπάλαις ἔστι. κλίνε-
ται δὲ καββαλεῖ. ἔγκειται ἡ κατά. καὶ ὁ πάλις. παρείληπται γάρ ἐστι, τῶν ἀπὸ κατάπας ἐσθιόντων
ἀλόγων. Καββαλών· ὁ καταβαλών. Κάβαξ, πανοῦργος. Κάβαισος ἄπληστος· κά-
βος γὰρ μέτρον σιτικὸν καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς. Καβειρῶν πόλις καὶ Κάβειροι
ὄνομα ἔθνους. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας. Κάβηξ ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδηφαγεῖν. κάβη γὰρ ἡ τροφή.
[illegible] κάβηκ. Κάβησος, πόλις. καὶ Καβησόθεν, ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως. Κά-
βος εἶδος μέτρου καὶ κάβος. Καβύλη χώρα τῆς Θρᾴκης. ἵδρυμαι πρὸς τῶν τῆς ἔξω τεταμένων, μέσον τῆς Θρᾴ-
κης. Κάγκανον, ξηρόν. Καγχάζει· ἀθρόως γελᾷ. Ἰουδαῖος. οἱ δὲ ξένοι πλατὺ καγχάσαντες, ᾤχοντο.
καὶ καγχασμός, ὁ ἔκχυτος γέλως. Κάγχρυς τὰς κριθάς, καὶ καγχρύδιον ἔρβος. καὶ καγχρύσαι, τὰς ἀλιελισμένας
κριθάς. Κάδδης ἁγιασμός, καὶ συστάσεις τῆς ἐρήμου Κάδδης. Καδίσῳ, ἀπιόντι, εἰς ὃ ἐψηφο-
φόρουν οἱ δικασταί, ὃ ἐκαλεῖτο. Καδμεία, ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις. Καδμεία γυνή, καὶ Καδμεία νίκη,
διὰ διφθόγγου. Καδμία δὲ χώρα, διὰ τοῦ ι. οἱ δέ, τοῦτο καὶ διὰ διφθόγγου γράφουσι. Καδμεία νίκη· λέ-
γεται ἐπὶ τῶν κακῶς νικώντων. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὕστερον ἐπὶ τῶν Ἐπιγόνων ἡττήθησαν. οἱ δὲ
ὅτι Οἰδίπους τὸ αἴνιγμα λύσας, ἔπαθλον τὴν μητέρα ἔγημε. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν. ὡς
δὲ αὐτὸς ὁ περὶ τῶν θηρῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκον-
τα, ἐθήτευσεν Ἄρει ὀκταετῆ. Καδμείαν νίκην ἀποδιδόασι τὴν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης.
ἐπειδὴ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες, ἀμφότεροι ἀπώλοντο. ἕτεροι δέ φασιν αὐτὴν
λέγεσθαι, ἐπὶ τῶν νικώντων μὲν τοὺς πολεμίους. πλείονας δὲ τῶν οἰκείων ἀποβαλλόντων. Κα-
δμεῖος, ὁ Θηβαῖος. Κάδμος ὁ Μιλήσιος. εὑρετὴς τῶν γραμμάτων. ἐπιγράμματι ζῴων. Κάδ-
μος, Πανδίονος, Μιλήσιος, ἱστορικός, ὃς πρῶτος κατά τινας, συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μι-
κρῷ νεώτερος Ὀρφέως. συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις δ'. ὅτι τὸν Κάδμον
φασὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι τὰ γράμματα, ἅπερ πρῶτοι Φοίνικες ἐφεῦρον. Κάδμος Ἀρχελά-
ου, Μιλήσιος ἱστορικὸς νεώτερος. τινὲς δέ, Λυκίνιον καὶ Κάδμον ἀνέγραψαν ἴσως οὗτοι εἰσὶν ἕτεροι. ἔγρα-

φησὶ δὲ τοῦτο ἐν τῷ λύσει ἐρωτικῶν βιβλίων ιγ΄. καὶ ἀδηλικὰς ἱστορίας ιϛ΄. Κάδδος· μέτρον οἰνηρόν.
Καδουίας· βασιλεὺς σκυθῶν. Κάδρα, ὄνομα κύριον· καὶ πόλις. Κάϊν· ὁ τοῦ Ἄβελ ἀδελφὸς· ὃς πλεονέκτης ἦν· ὁ δὲ Ἄβελ δικαιοσύνης ἐπεμελεῖτο. εἴρηται δέ τισιν ὡς ὁ Κάϊν, ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου σπορᾶς ἐγένετο. καὶ μισήσας τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Ἄβελ, τοῦτον ἀνεῖλεν. εἴρηται δὲ περὶ τούτου καὶ λέξις τοῦ κυρίου ἐν τοῖς εὐαγγελίοις πρὸς τοὺς ἰουδαίους· ὑμεῖς τέκνα ἐστὲ τοῦ διαβόλου· ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀπ᾽ ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἐστίν, ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καθαγιάζεται· ἀφιεροῦται.
Καθαγίσω· καύσω· ἀφιερώσω. Καθαλόμενος, κατασπάσας. Κάθαρμα λύεις· ἐπὶ τῶν δυσκολόν τι λύειν ἐπιχειρούντων· ἀπὸ τῆς ἁμάξης Μίδου. λόγιον γὰρ τοῖς φρυξὶν ἐκπεπτώκει· τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἁμάξης, ὅστις ἐπιλύσει τὸν δεσμόν, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσε. Καθάπαξ, παντελῶς· συλλήβδην. λέγεται καὶ καθάπαξ. Καθαπτός· ἐνδεδυμένος. Καθαρίζω αἰτιατικῇ. Καθάρσια· κάθαρμα. ὑπὸ δὲ καθαρισμοῦ πόλεως, ἀνῄρουν ἐστολισμένον τινά· ὃν ἐκάλουν κάθαρμα. Καθαρῶς, ἀκριβῶς· σαφῶς. Καθάρσιον· ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους· μικροῖς πάνυ χοιριδίοις· ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια. τοῦτο δὲ ἐποίουν, οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι· ὄνομα θέντες οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ περιίσχειν, ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας. Καθαριώτερα· λαμπρότερα. Κάθαρσις γυναικῶν μανεισῶν. θεόπομπος, ἐν τῇ θ΄ τῶν φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα. καὶ ὅτι ποτὲ τῶν λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας, ἐκάθηρεν. ἀπόλλωνος τοῦτον καθαρτὴν δόντος. Καθ᾽ αὑτοῦ βελλεροφόντης· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιφερόντων.
Καθ᾽ αὑτό· δι᾽ αὑτό. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀντίθεσις, λαμβάνεται αὐτῶν, ἐκ τῶν κριτικῶν αἰτίων· ἡ δὲ δευτέρα ἐκ τῶν τελικῶν. Καθαιρήσεται· καθελεῖται. Καθαιρήσονται· καταλήψονται. Καθαίρω αἰτιατικῇ. Καθεδεῖσθαι καὶ καθεδοῦνται. Καθέδρα ἡ ἐπίσχεσις παρὰ θουκυδίδῃ. Καθεκάστην· καθέκαστα δέ, ἐπίρρημα. Καθελών· δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελών· ἤγουν ἀποκτείνας. καὶ περιττῶς ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι. Καθελῶσι, αἰτιατικῇ. Καθέντες· καταγαγόντες. Καθέξει· κρατήσει. Καθεῖς· χάλασον. Καθεσάμενος· ἐπιτεθραμμένος. Καθεσάμενος· ἐπὶ τῆς γάζης τεταγμένος. Καθεστηκώς· τὸ πᾶν δὲ θύελλα ἐπεγένετο. ὥστε τὸ καθεστηκὸς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν. Καθεστῶτα, ἠρεμοῦντα. Καθεστῶτι· ἡσύχῳ ἀταράχῳ. Καθεστώτων νόμων· τῶν ὡρισμένων. Καθεῦδε ὁ καθήμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνός· οὕτω λυσί καὶ μελίτων. Καθηκέναι· καθηκῶς· πέμψας. Καθεῖλον· κατέβαλον. Καθημμένην· κεχαλασμένην. Καθεῖναι, ἐπὶ τοῦ καὶ τὸ ἀπολῦσαι. Καθεῖντο· ἐκρέμαντο. Καθ᾽ εἱρμόν· κατὰ εἱρμὸν μὲν καὶ ἀκολουθίαν.
Καθεὶς ἐμβαλών· χαλάσας. Καθεῖτο· ἰώσηπος· ἔνθα καθεῖτο ἡ πολιτικὴ μοῖρα φρουροῦσα τὴν βουλήν. Καθηγοῦμαι· δοτικῇ· καθηγοῦμαι ταύταις εἰς τὸν λιμένα. Καθηδυπαθῶν· γενικῇ· καθηδυπαθῶν τοῦ βίου. αἰτιατικῇ δέ, τὸν τῆς ἐξουσίας καιρόν, καθηδυπαθοῦντα ἱκανῶς.
Κάθη· καθέζη. Καθήγισμαι· κεκάθαρμαι. Καθῆκαν, περιέβαλον. οἱ δέ, ἐπεξῆσαν τῇ ῥωμαίων, καθῆκαν τὸν λόγον. Καθῆκαν ἐχάλασαν. Καθῆκον· φασὶ πρῶτον ὠνομακέναι ζήνωνα κιτιέα. καὶ λόγον περὶ αὐτοῦ πεποιηκέναι καθῆκον. Καθῆκον φασὶν εἶναι, ὃ πραχθὲν, εὔλογον ἴσχει ἀπολογισμόν, οἷον τὸ ἀκόλουθον ἐν ζωῇ. ὅπερ καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ ζῷα διατείνει· οἷον καὶ ... φος ἀνελέσθαι· γραφῇ κρατεῖν ς λεξίδα. καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, καὶ τὰ μὲν, εἶναι καθήκοντα ἄνευ περιστάσεως· τὰ δὲ· ἀγείας ἐπιμελεῖσθαι. καὶ αἰσθητηρίων. καὶ τὰ ὅμοια. τὰ περίστασιν δὲ τὸ πηροῦν ἑαυτὸν. καὶ τὴν κτῆσιν διαρρίπτειν. ἀνάλογον δὲ καὶ τὸ περὶ τὸ καθῆκον. πολύβιος· τολμῶσι παρὰ τὸ δέοντος καὶ κρίνουσι παρὰ τὸ καθῆκον. ἔτι τῶν καθηκόντων, τὰ μὲν ἀεὶ καθήκει· τὰ δέ, οὐκ ἀεί. καὶ ἀεὶ μὲν καθήκει, τὸ ἐρωτᾶν καὶ πυνθάνεσθαι καὶ περιπατεῖν. καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ καθῆκον. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς μέσοις τι καθῆκον· ὡς τὸ πείθεσθαι τοὺς παῖδας τοῖς παιδαγωγοῖς. Καθήκοντα δημοσθένης ἐν ιά φιλιππικῶν φησίν· ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφέξουσιν ποιεῖν ἀντὶ τοῦ τὰ ἥκοντα, Καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως, Καθηκούσαις διεκτρεχούσαις, ξενοφῶν, ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ᾽ αὐτὸν τὸν τόπον, Καθήκω, γενικῇ, Καθημαξευμένος τετριμμένος, ἐπιγεγυμνασμένος· αἰλιανός, γυναῖκα δὲ ἐκ πονηρᾶς καθημαξευμένην ὑπὸ παντὸς τοῦ προσιόντος· ἑταίρα δὲ ἦν ἐμφανής, καὶ τῶν ἐν τοῖς μίμοις διακολασίᾳ περιπατεστέρα, τῶν πορ-

νομένοις ἐν τῇ κοίλῃ ὄψει σχήμασιν ἐγκαλουμένοις τοὺς ὁρῶντας ἐς τὰ πάθη τοῦ σώματος· καὶ
κατατείνουσα τὸν ὦμον καὶ ὅσον μεταξὺ τοῦ ὤμου, πρὸς ὀδύνην τινὰ καὶ μανικὴν ἀσέλγειαν.

Κάθημαι. Καθήμενον πεδίον· τὸ ὁμαλόν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι, ἐν καθημένῳ πεδίῳ ἐστρατοπεδεύοντο.

Καθημέριοι. Καθῄρει· τοῦ ἀξιώματος κατέπαυσε. ὁ δὲ Τραϊανὸς οὔτε ἐφθόνει, οὔτε καθῄρει τινά. ἀλλὰ πάνυ πάντας τοὺς ἀγαθοὺς ἐτίμα. διὰ τοῦτο οὔτε ἐφοβεῖτό τινα, οὔτε ἐμίσει. Καθῄρηντο τὰς γνώμας· ἀντὶ τοῦ εἰς δειλίαν ἐνέπεσον. οἱ δὲ πλέον ἔτι καθῄρηντο τὰς γνώμας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς βασιλέας ὑπὸ τοῦ δέους ἀφίσταντο. Καθῆσθαι. καὶ καθῆσο. ἐκαθέζετο.

Καθιγμένος. θέλων φθάσας. ὁ δὲ βασιλεὺς καθιγμένος ἐπὶ ταύτης τῆς ἐπιβουλῆς, ἐγένετο πρὸς ἀναζυγήν. Καθαγνίσαι· νεκροῖς θῦσαι. Καθιδρώς· κεκμηκώς. Καθίδρυσαν· ἀσφαλῶς κατῴκισαν. ἐπιθύσαντες καθίδρυσαν τὰς πόλεις. Τραϊαναὶ μὲν δὴ ἐπώνυμοι ἑκατέρα ἦν. Καθιδρυθέντες. Καθιδρύσασθαι· βεβαιῶσαι. ἐν πέμπτῃ γνώμῃ τοῦ πόθου συμβιβάσεως λόγους δυνατοὺς καθιδρύσασθαι κεχειροτονηκὼς πρεσβευτάς. Καθιεροῖ· θεῷ ἀνατίθησι. Καθίεσαν· κατῆλθον. Καθιζάνει· ἐγκάθηται. Καθίζεσθαι. Καθίει· ἐνέβαλεν. ἐπεχείρει λέγειν. ὁ δὲ, καθίει πεῖραν εἰς τὸν ἄνδρα οἷον μὲν αὐτὸν ἐξελέγχειν ὧν ὥρμητο. Καθίει· ἀντὶ καταφέρει. ἐπὶ θάλασσαν βυβλίων τῶν χάλκεα αὐτά. Καθιεὶς· ἀντὶ καταβαλών. ἐναρξάμενος. ὁ δὲ, πεῖραν καθιεὶς τῆς ἐπιβουλῆς ἐλέγξαι πανταχόθεν τά τε τοῦ λέβητος καὶ τῆς χελώνης ἐπὶ τοῦ ἀέρος ἐν μυχοῖς ἐπαλαμᾶτο. Καθιεὶς· πέμπων. ὁ δὲ, ψευδεῖς ἀγγελίας διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς, ἐθίζειν αὐτοὺς ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι.

Καθίζω αἰτιατικῇ. Καθίκετο· καθήψατο. Καθικνεῖται γενικῇ. ἅπτεται. ὁ δὲ μίαν τῶν σχιζῶν ἀνελόμενος, καθικνεῖται τῆς κεφαλῆς. καὶ ὁ μὲν, νεκρὸς ἔκειτο. Καθικόμενοι· καθαψάμενοι. πολύβιος. πάντες μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς καὶ φίλους προσαγορεύουσι τοὺς συμμάχους κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων. καθικόμενοι δὲ τῶν πράξεων, τὰ ἀπόδας οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται τοῖς πιστεύσασι. Καθίκωμαι· αὐθυπότακτον. Καθιλαρύνω δοτικῇ. Καθιλαρεύομαι γενικῇ. Καθίμησε· κατήντλησε. Καθιμῶσι· χαλῶσι. καὶ καθιμῆσαι· χαλάσαι σχοινίον ἤ τι τοιοῦτον.

Καθιππάζεσθαι· συνελαύνειν. ἐρίζειν. συντρέχειν. ὁ δὲ βίων ὁ σοφιστὴς ποικίλος ἦν. πλείστας ἀφορμὰς δεδωκὼς τοῖς βουλομένοις καθιππάζεσθαι φιλοσοφίας. Καθίστα· ἐτίμαζε. Καθιστάμενος· ἐπὶ τὸ βέλτιον μετάγων. ὁ δὲ καῖσαρ τὴν ἀσίαν ἦλθε τά τε ὑπήκοα ἐπὶ τῶν πάρθων ἅμα καθιστάμενος. καὶ αὖθις· πολεμοῦντί τε αὐτῷ ἐπὶ πλεῖον τὴν ἀρχὴν καθισταμένῳ συμπονούμενος. φασὶ κεῖται ἐν ποιητικοῖς. Καθίστατο· ἐπεμελεῖτο. ἐφρόντιζεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ξυνενεχθέντα, αὐτίκα καθίστατο ἐς τὸν πόλεμον. Καθόδοις· ἀγοραῖς. περιόδοις. Καθολικῶς· καθόλου.

Καθόρμια· περιθέματα. Καθοσιούμενος· ἀντὶ τοῦ πληροφορῶν. ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τῆς ἀρχῆς παραλύσει τότε Μαξιμῖνος καθοσιούμενος, ἀθροίσας στρατὸν, ἧκεν ἐπὶ τὴν καρχηδόνα.

Καθοσιωθεῖσαι· ἀνατεθεῖσαι. ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν παθεῖν αὐτοὺς κακὸν, τὰς θεὰς ἱκετίας ἔσεσθαι ἃς καθοσιωθεῖσαι τὰς ἱκεσίας χρήσουσι πρὸς τὸν ὕπατον. Καθοσίωσις· δικαίωσις. κατάκρισις· παρὰ τοῖς τὸ ὅσιον γίνεσθαι ἤτοι τοῦ βασιλέως. ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ῥωμαίων σύμμαχος ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὸν τύραννον Μάξιμον βασιλικὸν λόγον διεξῆλθε. καὶ δεδιὼς τὸ τῆς καθοσιώσεως ἔγκλημα, τῇ τῆς ἐκκλησίας ἱκέτης προσκαταφεύγει. ὃν ὁ θεοδόσιος πάσης φιλανθρωπίας ἠξίωσε. καὶ αὖθις παρ' ἐχίσου· τοῖς ἁλισκομένοις αὐτοὺς παρεδώκαμεν καὶ εἰς καθοσίωσιν ἐχρηματεύομεν. Καθόσιον ἐπίρρημα. Καθωσιωμένος, ἀνακείμενος, ἐπιγεγραμμένος. καὶ καθωσιωμένος ἔννομος, κόσμιος, τίμιος, οὐράνιος. ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανὸς ἐνεφανῆ γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ καλανδίωνι. καὶ καθωσιῶσθαι. Καθωραΐζεται· σεμνύνεται. Καθ' ὃ μὲν καθ' ὅδον. Καθυβρίζω, αἰτιατικῇ. Καθ' ὕδατος γράφειν, ἐπὶ τῶν μάταια πονούντων. Καθυλακῶσαι. Καθύπερθε, Καθυπερηκόντισαν, ὑπερέβαλον, ἐνίκησαν. Καθύπερθεν· ὑπεράνωθεν. Καθυπέρτερον, μεῖζον. Καθ' ὕπνους, λύσις ὀνείρου. ὄναρ καθ' ὕπνου μηδὲν λαλεῖν τὸ δε· θανὼν καθ' ὕπνου, φροντίδων ἐστὶ δίχα. π... καθ' ὕπνους, διαφόρους ἔξεστι τρόπους. ἐλαίων καθ' ὕπνους παγιαρεὺς παντὸς ἔσῃ. Καθυπουλῶ αἰτιατικῇ. Καθυφεῖντο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν εἰς ὄλεθρον. πολλοὶ δὲ καὶ καθυφεῖντο ἑαυτοὺς ὁλοσχερῶς διὰ τὴν ἔνδειαν καὶ συνέχειαν.

τῶν πόνων. Καθυφῆκεν· ἐνδέδωκεν, ὑποκατέβη. Καθυφίεντο· ἀντὶ τοῦ ἀπηλαύνοντο καὶ προεδίδοσαν. οἱ δὲ τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου υἱοὶ δώρων καὶ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον.

Κακὰ κακῷ. Διοκλῆς Βάκχαις· πλουτεῖ τις κακὰ τῷ κακῷ ὑμᾶς. Κακανδρία· δειλία. Σοφοκλῆς· τὸν δειλίᾳ προδόντος καὶ κακανδρίᾳ τὸν φίλτατον Αἴαντ'. Τεῦκρός φησι περὶ τῆς τοῦ Αἴαντος τελευτῆς.

Κακεντρέχεια· ἡ πονηρία. Κακερέτισι· κακοθηγῆς. Κακκείοντες· κατακοιμηθησόμενοι.

Κακοσιτίας. Ἀριστοφάνης· ἀνωβελίζον κακοσιτίας ὑπὸ ἐμπεπνευμένοι. μέγα ἐφρόνεις. ἀντὶ δὲ τοῦ κερατοφορεῖν τῶν ζώων ἡ λέξις. Κάκη· κακία. οὕτως Πλάτων. Αἰλιανός· ὅστις ἐστὶν ἔλε|γχον, θανάτου ἄρα ὁ νομοθέτης αὐτὸν κάκης τὴν στάσιν ἐξελέγχει λιπόντα. Αἰλιανὸς τρικοίλῃ|στρείᾳ· οὐδεὶς οἰκέτης μνημονεύσει κάκην εἴξας, προδοῦναι τὸν δεσπότην. καὶ αὖθις· ἀνάγκης καλού|σης μὴ εἴκειν κάκῃ. Κάκκη· ἔχει δὲ καὶ τὸ κακέμφατον ἡ ἀκαθαρσία. καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα. Ἀριστοφάνης· ἀπὸ μὲν κάκκης εἶναι τῶν πηχῶν. Κακηγορῶ καὶ κακημορῶ αἰτιατι|κῇ. Κακὴ μὲν ὄψις, κόμμα πονηροῦ. κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες. Μένανδρος Σικυωνίῳ.

Κακία· ἀντίκειται ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι. αἱ μὲν γάρ εἰσι πρῶται, αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας. οἷον ἀφρο|σύνη, δειλία, ἀδικία, ἀκολασία, ἀκρασία, βραδύνοια, κακοβουλία. εἰσὶ δὲ ἄγνοιαι αἱ κακίαι. ὧν δὲ μετέχουσι τῶν κακιῶν, αἵ τε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν, καὶ οἱ φαῦλοι. ἐπιγεννήματα δὲ, δυσθυμία, δυσφο|ρία, καὶ τὰ ὅμοια. κακία δέ ἐστιν, ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδή. παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Κακία· διώνυμος ἐστὶν ἡ λέξις. ἡ ὄντως κακία· οἷον πορνεία, μοιχεία, πλεονεξία, ἐπιορκία, καταλαλιά. λιμὸς δὲ καὶ λοιμὸς, θάνατοι καὶ νόσοι, καὶ τὰ ἄλλα δή ἐστι κακά. διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἴ|τια γίνεται. καὶ περὶ ταύτης φησὶν ὁ προφήτης· εἰ ἔστι κακία ἐν πόλει ἣν κύριος οὐκ ἐποίησε. Κα|κιζόμενοι· τεταπεινωμένοι. Κακίζω αἰτιατικῇ. Κακιστός· ὁ κακιζόμενος. Κακίων· κακίονος, χείρονος.

Κακοδαίμων· ὁ θεοῦ ἐπαχθής. ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. Αἰλιανός· ἀνὴρ ἄφρονι κακοδαίμονι αὐτῷ· καὶ ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς περιττοτέραις φλυαρίαις. καὶ δεξιὸν εἶναι κακὰ εἰρύσατο δύο. ἀθλιώτατος καὶ ἀκόλαστος εἶναι. Κακοεπεῖα· βλασφημία. Κακοζηλία· Καλλίμαχος ἔγραψεν ὅσοι ἐρωτῶσι περὶ κακοζη|λίας ῥητορικῆς. Κακοθέστατα· ἐπὶ κλεψίων λέγεται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία φοροῦσι κρυπτὰ κακοηθέστατα, Λακωνικά ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους. πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν, ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν ποιησάμεναι δακτύλιον, τριωβόλου. νῦν δ' οὗτος αὐτὰς ἐδίδα|ξεν οἰκοτρίψ Εὐριπίδης. Κακοήθεια· ἡ κακοδοξία. παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Κακοήθης· κακόδοξος. ἢ καὶ ἄλ|λως κακοήθης αὐτὸς διακληθείη. Κακόθεος, διάβολος. ἢ Ζαμβρῆς λόγος κακοθέους ἐν ὀδα|ναῦν περί. Κακόναι· ἐχθροί. ἐκ κακόνοου οὖν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης· ὡς κακόνοι τινὲς εἰσὶν ἐν ἡμῖν. καὶ αὖθις· κακόνουν φωραθέντα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις τούτους ἐλαθῆναι. Κακοπάθεια· ἡ ταλαιπωρία. Κακοπινέστατον· τὸ πῖνος ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδίας, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους λαμ|βάνεται. ἐν ταῦθα δὲ τὸ κακόηθες σημαίνει, ἀντὶ κολάκευμα. ῥῆμα· κακοπινέστατον. ῥυπαρὸν. πινῶδες. ἀδόκιμον τὴν γνώμην καὶ οὐ καθαρόν. ἀφ' ὅτε ἀφανοῦς. ὡς ἀνδρεῖον ἰσχυρὸν, ἐν βρίθει μάλιστα· ὑποδιδαΐει χει|ρῶν ἡ κακοπινία. εἴδωλον ἄλλως. οὐδ' αὐτοὶ οἱ οντε πεῖ λέμον περὶ ὅτι ἀνέχομαι τε εἰ μὴ δόλῳ. νῦν δὲ τῷ πά|τῃ μαίνονται δύσμορος τὴν χεῖρα. Κακορρήμων, καὶ ὁ ὑπὸ τῆς ῥεως. τὸ κακόρρημον, Κακορραφίαι, κα|κοσυνθέσεις. Κακορροθεῖ, κακολογεῖ. Ἀριστοφάνης· ἅπασαι ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ. Κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο, εἰ μὴ καὶ προαπόλοιτο τῆς ἀρᾶς, ὡς ἄξιος τοῦ ἔργου γενέσθαι τοῦ προσώπου χει|μῶνος. ἐμνησικάκησεν γὰρ ὁ Παλαμήδειος κακὸν κακῷ μείζονι σβέσαι. Κακοτεχνιῶν· δίκης ὄνομα, ἣν εἰσελθόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν ὑπὸ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν. Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν. ταύτην τὴν παροιμίαν, οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζῴου φασὶν εἰρῆσθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸ βρωτόν ἐστιν, οὔτε τὸ ᾠὸν ὅτι κτλ. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος, πρώτου δι|δάξαντος τέχνην ῥητορικήν. ὑπὸ γὰρ Τισίου φασὶν ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Τισίας ὄνομα μισθὸν ἀπαιτού|μενος, εἰς τὸ δικαστήριον ἐλθόντες. εἰ μὲν νικήσαιμι, οὐδὲν μεμάθηκα, εἰ δὲ ἡττηθείην, οὐχ ἡ μισθός μοι |θοῦ, θαυμάσαντες ὅπως εἰδῆ καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ Νικίου, ἐπεφώνουν, κακοῦ κόρακος

κακὸν ᾠόν. Κακοῦργοι· οἱ λῃσταί. οἱ ἐνεδρευταί. ὁ δέ, λαβὼν ἑαυτόν, ἐπῆλθε σὺν τῷ ξίφει ὃ ὑπὸ ταῖς τε διὰ τοῦ κακούργου τούτου κατὰ τὴν ὁδόν. Κακούργων· αἰτιατική. Κακόχαρτοι· κακοῖς χαίροντες. Κακόσχολος· ὁ πονηρός. Κακή· ἀναίτιος ὁ θεὸς τῆς κακῆς. κακὰ δὲ κυρίως ὀνομάζομεν, οὐχ ἃ τῶν πολλῶν ὀνομάζειν τισὶ φίλον· ἀλλὰ κακίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ τὰς ἄλλας παρανομίας, ὧν ἐφ᾽ ἡμῶν αὐτεξουσίως τολμωμένας. ἡμεῖς γὰρ τούτων αἴτιοι· οὐχ ὁ τὰ ἐναντία νομοθετήσας θεός.

Κακὴ πανήγυρις· ἐπὶ μεγίστων· ἐπίσης· καὶ πάντες ὥσπερ ἐν κακῇ πανηγύρει, ἄλλος κατ᾽ ἄλλων συμφορὰν ἐδυστύχει. Κακώσεως· δίκης ἐστὶν ὄνομα ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν. οὕτω δημοσθένης καὶ λυσίας καὶ ὑπερίδης. Κακῶς εἰδότες· ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες. ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης.

Κάκιζε· κατεφρόνησον. Κακοῖς ἐπισωρεύων κακά· ὦχος ὁ πέρσης αἴγυπτον ἀνδραποδίσατο καὶ ἀπέκτεινε τὸν ἆπιν· καὶ κατέκοψε τὴν μέμφιν. κακοῖς ἐπισωρεύων κακά. Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὁμίχλην. ἐπὶ τῶν κατὰ ἀξίαν τιμωρουμένων. Κακῶς εἶναι τὸν ἁπλοῦν· τουτέστι τὸν ἄξιον ὕβρεως ὑβρίζειν. Κακχεῦσαι· καταβαλεῖν. Καλὰ τὰ ξύλα. Καλαβρία νῆσος πλησίον τροιζῆνος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον εἰρήνη. Καλαῦροψ· βουκολικὴ ῥάβδος. βαρυτέρα οὖσα τῇ κεφαλῇ ἀπὸ τοῦ κάτωθεν. φιλόστρατος· ἀφεὶς τὸ θήειον καλαῦροπι. ἢν ὁρᾷ σαυτὸν ἐμβάλλοντα τῷ θηρείῳ ὡς ἄγκυραν. Καλὰ δὴ πατάγεις· ἀντὶ τοῦ λέγεις. Κάλαϊς ὄνομα κύριον. καὶ καλάϊνον χρῶμα. αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι. Καλαμάτω· ζυγὰ τὰ ἀνωτέρω μέρη τῶν ἐλατῶν. ἢ καταπαθίς. Καλαμητόμις· ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλὰ καὶ αὖθις ἐν καλαμητόμις, ἀμβλυφέραν δρέπανον. Καλάμη· ὁ στάχυς τοῦ σίτου. Καλάμη· ἀπὸ καλοῦ τοῦ ξύλου· αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως. Καλαμίνθη· εἶδος βοτάνης. ἣν τις καὶ ὄφις ἐλαύνει καιομένη. ἀριστοφάνης· σὺ δὲ τὸ ὄζεις καλαμίνθης. ὄφεως ἐλατικόν. Καλαμίτης· ἡ ἐπὶ τῆς καλάμης τοῦ σίτου. καὶ ὄνομα κύριον. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· καὶ τὸν κλισιῶν τὸν πρὸς καλαμίτῃ ἥρωι. καὶ θηλυκὸν ἡ καλαμῖτις. διὰ σοῦ δὲ λυκάβαντος ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν. ἀντὶ τοῦ ἐφίλησεν.

Καλαμώμενος· σταχυολογῶν. καλάμη γὰρ ὁ στάχυς τοῦ σίτου· καὶ καλαμῶνται· πλεονεκτοῦσι.

Καλαμῶνος. Καλαμῶντα· αἰτιατική. Κάλανος· ἰνδός. ἐκ τῶν βραχμάνων· οὕτω δὲ πάντα σοφοὺς αὐτοὶ προσαγορεύουσιν. ἐπὶ τούτου δὲ ἀλέξανδρος ὁ μακεδὼν ἐπειδὴ ἐτελεύτησε παρόντος αὐτοῦ ἐν ἰνδίᾳ, ἐπιτάφιον ἀγῶνα συντελέσας· καὶ ἀκρατοποτὰς ἁμιλληθῆναι παρεσκεύασε διὰ τὴν παρ᾽ ἰνδοῖς φιλοινίαν. οὗτος ἀπόκρισιν ἔδωκεν ἀλεξάνδρῳ πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν, εὔστοχον. Κάλα παλαίφατα· ξηρὰ ξύλα ἐκ πολλοῦ ἀποτεθέντα χρόνου. κάλον γὰρ τὸ ξύλον· ἀπὸ τοῦ καίω. καὶ καλόπους ὁ ξύλινος πούς. Καλάσιρις· χιτὼν πλατύς. οὕτως αἰγύπτιοι. καὶ ὄνομα κύριον. Καλλατίς· πόλις. Καλαῦροψ· ἡ ποιμενικὴ ῥάβδος. Κάλλαια· οἱ πώγωνες τῶν ἀλεκτρυόνων. χ ὥπως τὰ κάλλαια ἀποφαγών, ἧξε πάλιν. Καλλαίσχρος, ὄνομα κύριον. Κάλλη· τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια καὶ κόσμος. καλλάϊνος. αἰσχύλος ἐν ποικίλοις κάλλεσι.

Καλήμεναι· καλεῖν. Καλήσιος, ὄνομα κύριον. Καλτορίδης. Καλιά· νοσσιά. ἢ οἰκίσκος ξύλινος. κάλα γὰρ τὰ ξύλα ἐξ ὧν σύγκειται. ἐν ἐπιγράμματι· πανὸς τῇ χήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή. μακρὸν δ᾽ ἰ. Καλλιάνειρα. Καλλίας· ἀθηναῖος. κωμικός. υἱὸς λυσιμάχου· ὃς ἐπεκλήθη σχοινίων· διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὗ δράματα, αἰγύπτιοι. ἀταλάντη. κύκλωπες. πεδῆται. βάτραχοι. σχολάζοντες. περὶ καλλίου ἐν τῷ ἀριστείδης. Καλλίας ὁ λακκόπλουτος ἐπικληθείς. στρατηγῶν πρὸς ἀρταξέρξην, τοῦ ἐπὶ κίμωνος τῶν σπονδῶν ἐβεβαίωσεν ὅρκους. καθ᾽ ὧν εἰσβαλόντες λακεδαιμόνιοι πλείστονα ἀνακτεῖ τοῦ παυσανίου βασιλεύοντος, ἐδῃώσαντο τὴν ἐλευσῖνα καὶ τὸ θριάσιον πεδίον. ἔτι τὸ πεντηκονταετὲς οὕτως ἥτις ἦρχε τὸ μετὰ τὴν ἐν πλαταιαῖς μάχην, ἔληξε δὲ εἰς ἅλωσιν σάμου καὶ ἀρχόντων κερκυραϊκῶν. Καλλίας ὁ συρακούσιος δικαίως καὶ προσηκόντως κατηγορίας ἀξιωθείη· ἀναληφθεὶς ὑπὸ ἀγαθοκλέους καὶ δῶρα μεγάλα ἀποδόμενος τὴν προφῆτιν τῆς ἀληθείας ἱστορίαν, οὐ διαλέλοιπεν ἀδίκως ἐγκωμιάζων τὸν μισθοδότην. οὐ ὀλίγων δὲ αὐτῷ πεπραγμένων πρὸς ἀσεβείας θεῶν καὶ παρανομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεύς, ἑαυτὸν εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπία

πολλοὺς τοὺς ἄλλους ὑπερβεβηκέναι. καθόλου δὲ καθάπερ Ἀγαθοκλῆς ἀφαιρούμενος τὰ τῶν πο-
λιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ συγγραφεῖ μηδὲν προσήκοντα παρὰ τὸ δίκαιον. οὕτως ὁ θαυμαστὸς ἱστοριογρά-
φος ἐχαρίζετο διὰ τῆς γραφῆς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ τῷ δυνάστῃ. ῥᾴδιον δ᾽ ἦν οἶμαι πρὸς ἄμειψιν χά-
ριτας τῷ γραφεῖ τῶν ἐγκωμίων μὴ λειφθῆναι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους δωροδοκίας. Καλλίας πτε-
ρορρυεῖ. κωμῳδεῖται Καλλίας ὡς ἀπολέσας πάντα τὰ χρήματα. ἀπ᾽ ἀγαθῶν γενναῖος, ὑπὸ συκο-
φαντίας τίλλεται. αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά. πένης δὲ ἐγένετο τὰ πατρῷα κατα-
ναλώσας εἰς πόρνας. καὶ Καλλίου πιθήκου. τὰ δυσχερῆ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ ἀτ-
τικοὶ προφέρεσθαι. καὶ τὸν πίθηκον οὖν, Καλλίαν προσηγόρευσαν. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. ἀλ-
λ᾽ οἶμαι ὥσπερ οἱ τοὺς Καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες, τουτέστι τοὺς πιθήκους. οὕτω δὲ καὶ τὰς ἐρινύ-
ας, εὐμενίδας λέγουσι. Καλλιγούλας. οὕτως ἐκαλεῖτο Γάϊος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων. ἐπειδὴ ἐκ
μικρᾶς ἡλικίας τὰ πολλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐτρέφετο. καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ἐχρῆτο ὑποδήμα-
σιν. ἐκ τῶν καλλιγῶν οὖν, Καλλιγούλαν αὐτὸν ὠνόμασαν. ἢ Καλλιγούλας ὁ Γάϊος διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ
γεννηθῆναι. ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν. Καλλιγύναικα. τὴν καλὰς ἔχου-
σαν γυναῖκας. Καλλιερεῖσθαι ἐπὶ τοῦ θύειν τὰ ἔντομα. Ἡρόδοτος. καὶ καλλιέρημα θυσία εὐπρόσ-
δεκτος. Καλλιερῆμα. τὸ αὐτὸ περὶ καλλιερεῖς. τὸ δὲ ὄνομα καλλιέρημα. ἔστι δὲ ἕκαστον θῦ-
μα θεῷ φίλον. καὶ Χριστιανοὶ μὲν τῷ τε θεῷ καλλιεροῦσιν ὅταν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ προσαγάγωσι. πνεύματι
γενόμενοι συντετριμμένῳ. καὶ καρδίᾳ τεταπεινωμένῃ. Ἕλληνες δὲ τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν ὅ-
ταν δαίμονί τινι θύσαντες αἰσίων ἐπιτύχωσι σημείων ἐν τοῖς ἥπασι τοῦ ἱερείου. καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέ-
ρημα. ὅταν τῷ δαίμονι τὸ θῦμα ᾖ φίλον διὰ τῶν ἐπιφαινομένων ἀπατηλῶν σημείων. Καλλι-
κέλαδος. εὔφωνος. εὐόμιλος. Καλλικολώνη. τόπος Ἴδης. θεὸς ἐπὶ Καλλικολώνῃ. Καλλίκομος.
σοφὸς κριτής. Καλλίνων, ὄνομα κύριον. ἔσχε δὲ ἀδελφὸν Ἐμπεδοκλέα. Καλλικύρειοι. οἱ ἀν-
τὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι. πολλοί τινες τὸ πλῆθος. δοῦλοι δ᾽ ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων,
ὥς Τίμαιος ἐν ς΄. ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς, καλλικυρείους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ
εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες. ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ. ὅμοιοι τοῖς Λα-
κεδαιμονίων εἵλωσι καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς πενέσταις. καὶ παρὰ Κρησὶν κλαρώταις. καὶ παροιμία. Καλλι-
κυρείων πλείους. τοῦτο ἔλεγον εἴ τι τὸ πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι. οἱ γὰρ καλλικύρειοι δοῦλοι ἦσαν. πλεί-
ους τῶν κυρίων αὐτῶν. ὥστε καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλον. Καλλίμαχος. Ἀθηναῖος. οὗτος εἰς τὸν κατὰ Περσῶν
πόλεμον εὑρέθη ἐπὶ δόρατι ἱστάμενος νεκρός. Καλλίμαχος. υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας. Κυ-
ρηναῖος. γραμματικός. μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασέως γραμματικοῦ. γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν
Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν, ὁ νέος Καλλίμαχος. ὁ γράψας περὶ
νήσων δι᾽ ἐπῶν. οὗτος δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συγ-
γράψαι δὲ καὶ καταλογάδην, πλεῖστα. καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία, ὑπὲρ τὰ ω΄. ἐπὶ δὲ τῶν χρό-
νων ἦν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῇ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευ-
σῖνι κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου. ὀλυμπιάδος
δὲ ἦν ρκζ΄. ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων, ἐστὶ καὶ
ταῦτα. Ἰοῦς ἄφιξις. Σεμέλη. Ἄργους οἰκισμοί. Ἀρκαδία. Γλαῦκος. Ἐλπίδες. σατυρικὰ δράματα. τρα-
γῳδίαι. κωμῳδίαι. μέλη. Ἶβις. ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν εἴς
τινα Ἶβιν γενόμενον ἐχθρὸν τοῦ Καλλιμάχου. ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτι-
κά. Μουσεῖον. πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων. καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ΄ καὶ ρ΄.
πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ᾽ ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων. πίναξ τῶν Δημο-
κρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων. μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις. κτίσεις νήσων καὶ πόλεων. καὶ μετονο-
μασίαι. περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν. καὶ περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων. πε-
ρὶ μετονομασίας ἰχθύων. περὶ ἀνέμων. περὶ ὀρνέων. περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν. θαυμάτων τῶν εἰς
ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή. Καλλίμαχος. Κυρηναῖος. ἐποποιός. ἀδελφιδοῦς
τοῦ προτέρου. υἱὸς Στασήνορος. καὶ Μεγατίμας τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου. Καλλιμήκης.

Καλλιμος

Κάλλιμος ὁ καλός. Καλλίνικος γαΐου ὁ καὶ σουκτώριος, ἐπικληθεὶς σοφιστὴς σύ-
ρος· ὡς δέ τινες ἀράβιος· τὸ δὲ ἀληθὲς, πετραῖος σοφιστεύσας ἐν ἀθήναις. ἔγραψε πρὸς λοῦ-
πον περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς. προσφωνητικὸν γαλλιηνῷ. πρὸς κλεοπάτραν. περὶ τῶν κα-
τὰ ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία δέκα. πρὸς τὰς φιλοσόφων αἱρέσεις. περὶ τῆς ῥωμαίων ἀνα-
νεώσεως. καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους. Καλινδούμενοι· κυλιόμενοι. Καλλίνικος·
ὁ ἡρακλῆς. Καλλιόπη ὄνομα μούσης. Κάλλιος, ὄνομα κύριον. Καλλιπάρηος· ἡ κα-
λὰς παρειὰς ἔχουσα. Κάλλιππος ἀθηναῖος φιλόσοφος πλάτωνος μαθητής. ὃς ἐν συρα-
κούσαις ἀνῃρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρῶν, πονηρὸς οὗτος ἱστορεῖται παρὰ τῷ πλουτάρχῳ. καὶ δίωνος τοῦ συρακου-
σίου προδότης. Καλλιρόη κρήνη ἐν ἀθήναις ἥτις πρότερον ἐννεάκρουνος ἐκαλεῖτο. Καλλίρρο-
οι· καλῶς ῥέοντα. Καλλισθένης δημοτίμου, οἱ δὲ, καλλισθένους, ὀλύνθιος. μαθη-
τὴς ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς. ὃν ἔδωκεν ἕπεσθαι ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι. ὃ δὲ ἐν γαλεά-
γρᾳ σιδηρᾷ βαλὼν, ἀνεῖλεν ἅμα νεάρχῳ τῷ τραγικῷ. διότι αὐτῷ συνεβούλευε μὴ ἐπιζητεῖν
ὑπὸ ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα ἀλεξάνδρῳ ἀνῃρῆσθαί
φασιν ἅμα νεάρχῳ. ἦν δὲ εὐφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. καὶ φέ-
ρεται λόγος ὡς ὁ καλλισθένης ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον κατα-
στρέψει. καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἴαμβος οὗτος. καὶ φθειριῶσιν ὡς ὁ περὶ καλλισθένης περὶ τῆς ἰατρι-
κῆς τέχνης λέγων ὡς ἠμέλητο πάνυ. Καλλιστεῖα· τοῖς τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα περί-
πωνρίδα καὶ χρυσέην τὴν ἀνέθετο πρόχοην. Καλλίσφυρος· ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα.

Καλλιφάνης ὁ παραβεβυκότος. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων πολυμάθειαν. οὗτος γὰρ ἀρχὰς
ποιημάτων πολλῶν καὶ λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων ἀπαγγέλλων, πο-
λυμαθείας δόξαν προσεποιεῖτο. Καλοκαγαθία· ἀγαθότης. Καλὸν τὸ τελείως σύμμε-
τρον. Καλὸν πρᾶγμα καλεῖ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν συμμέτρως ἔχον. εἴδη δὲ τοῦ κα-
λοῦ δ΄. δίκαιον. ἀνδρεῖον. κόσμιον. ἐπιστημονικόν. ἐν γὰρ τοῖσδε τὰς καλὰς πράξεις συντε-
λεῖσθαι. ἀνάλογον δὲ καὶ τοῦ αἰσχροῦ, εἴδη δ΄. ἄδικον. δειλόν. ἄκοσμον. ἄφρον. λέγεσθαι καλὸν τὸ ἐ-
παινετοὺς παρεχόμενον τοὺς ἔχοντας ἀγαθόν. ἐπαίνου ἄξιον. ἑτέρως δὲ, τὸ εὖ πεφυκέναι πρὸς τὸ ἴ-
διον ἔργον. καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν. ὅθεν λέγομεν μόνον τὸ σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ μό-
νον τὸ σοφὸν ἀγαθὸν καὶ καλὸν εἶναι. λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι. εἶναι δὲ τοῦτο, ἀρετήν. καὶ τὸ
μετέχον ἀρετῆς. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν εἶναι καλόν. καὶ τὸ ἰσοδυναμεῖν, ὃ καλὸν τῷ ἀγαθῷ. δοκεῖ δὲ
πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι. καὶ πᾶν ἀγαθὸν, ἐπ' ἄκρον αἱρετὸν. καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπίτασιν ἐπιδέχε-
σθαι. καλὸν δέ ἐστι καὶ τὸ διὰ ὄψεως ἢ δι' ἀκοῆς ἡδύ. Καλὸν δ' ξύλον. τὰ κᾶλα δὲ ἀττικῶς. Κα-
λοπόδιον. σκυτικὸν ἐργαλεῖον. Καλόπους· ἀπὸ μέρους καλή. Κάλλος· συμμετρία τῶν ὁμοι-
ομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν. προσώπου. βραχίονος. χειρῶν, τῶν ἀνομοιομερῶν. ἀλλ' ὕστερόν ἐστι τῶν πρώτων δυνάμεων
τῷ ἤθει τῷ λόγῳ δεικνύναι αὐτὴν ἰσχὺν αἱρετωτέρα τοῦ κάλλους. περὶ δὲ τὰ ὁμοιομερῆ ἐν ἡμῖν ἐν οἷς ἡ
ἰσχύς. τῶν ἀνομοιομερῶν. ἐν οἷς τὸ κάλλος. ἕκαστον δὲ τῶν ἀνομοιομερῶν, ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν συνέστηκεν. οἷ-
ον τὸ πρόσωπον ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων καὶ σαρκῶν. διὸ καὶ συναναιρεῖται μὲν ἀναιρουμένων. οὐ συναναι-
ρεῖ δὲ ἀναιρούμενον. Καλὸς κἀγαθὸς λέγεται κατὰ συναλοιφὴν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός.
καὶ καλὸς ὁ ἐρώμενος. καὶ ἦν τῷ μὲν ἐραστῇ μέλιτος ὄνομα. τῷ καλῷ δὲ τιμαγόρας. τὸ μὲν κα-
λὸς, ἐπὶ τῆς ἐν σώματι ὥρας. τὸ δὲ ἀγαθὸς, ἐπὶ τῆς ἐν ψυχῇ. ἀπὸ συντάξεως ὀνόματα γίνε-
ται καλὸς καὶ ἀγαθός. καλοκαγαθία. θεὸς καὶ ἐχθρός. θεοεχθρία. καλοῦ εἴδη δ΄. δίκαιον. ἀνδρεῖον.
ἐπιστημονικόν. Καλούμεθ' αὐτοῦ τὸν εἰς δικαστήριον ἄξομεν. Καλούμενός τε καὶ ἄκλητος ὁ θεὸς
παρέσται. χρησμὸς δοθεὶς λακεδαιμονίοις. Καλώδιον· σχοινίον. Καλώνδας ὄνομα κύριον. Καλ-
λωπίζομαι ἀττική. Καλλώπισμα, Κάλως, σχοινίον, καὶ πόδες, πάντα κάλων κινεῖν, ζωτικὸς ἀπὸ
τοῦ ἴσου λέγεται, ἀπὸ πλοίου δὲ τὰ ἄρμενα, τοῦτέστι πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ πορεύεσθαι αὐτοῦ καὶ
κάλως καὶ κάλω ἀττικῶς. ἀριστοφάνης βατράχοις. μία μέν ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου. ἀπὸ τῆς
θείας τοῦ κάλως. Καλῶς· ἀντὶ αὐστηρῶς καὶ φιλανθρώπως, παρὰ θουκυδίδῃ, οἷς κόσμου καλῶς τοῦτο

ἔδρασε· τουτέστι τὸ λῃστεύειν· οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐληλάκει πω, οὔτε ἔκλεπτεν νυκτός· οὔτε μὴν φό-
νον ἐποίει τὴν λῃστείαν. Καλῶσαι· αἰτιατική. Καλῶς· τοῦτο ἐπὶ παραιτήσεως καὶ ἀρνήσεως
χρῶνται. εἰρηκότος γοῦν τοῦ Διονύσου πρὸς τὸν Εὐριπίδην ἐπιθεῖναι καὶ σὺ δὴ λιβανωτόν, ἐπήγαγε καλῶς
ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς. διὸ λέγει ὁ Διόνυσος ἴδιοί τινές σοι εἰσὶ κόμμα καινόν· εἶτα καὶ λα-
πὰ προσέσχε καλῶς τε καὶ εὖ. Καλβάζειν· τὸ ἀβρῶς βαδίζειν. Κάλπις· ὑδρία. Κα-
λοί· Ἀριστοφάνης. ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφον Ἀθηναῖοι καλοί. ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων
ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις δένδρων οὕτως· ὁ δεῖνα καλός. Καλυ-
δὼν πόλις καὶ Καλυδώνιος πορθμός. Κάλυκας· σύριγγας. ῥόδα κεκαλυμμένα. Κα-
λυμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος· ἀντὶ τοῦ καλύμνιος. ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδῶνος μετήγαγε
τὸ σπέρμα ὁ Ἀπολλόδωρός φησι. λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύρας. Καλλιώων· χθὲς μὲν καὶ
πρώην διδρακότες τοῦ κατακλεῖσαι καὶ τοῦ τὰ βάθρα καλλύνειν καὶ τοὔδαφος κορεῖν. Καλυπτρα-
κόσμητρα· ἀντὶ δὲ τοῦ δόρατος καλύπτρον φέρων. καὶ κόσμιον ἀντὶ τοῦ ἀσπίδα. καὶ κό-
φινον ἀντὶ κράνους ἐπ᾽ ὄνου καθήμενος. Κάλυξ· ἄνθος ῥόδου μεμυκός. Καλύπτω αἰ-
τιατική. Καλυψώ· ὄνομα θεᾶς ἡ μὴ ἀπατηλὴ καλύπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον. δολόεσσαν γὰρ λέ-
γει αὐτὴν Ὅμηρος. Κάλχη· ῥοδωνιά τις δι᾽ ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. Καλχαίνειν κατὰ βάθος
μεριμνᾶν. καὶ κάλχη ἡ πορφύρα. ὅθεν καὶ πορφύρειν τὸ μεριμνᾶν. Κάμαξ χάραξ. ὀρθὸν
ξύλον λέγεται θηλυκῶς. οἱ δὲ περὶ Θοισέα φησὶν ὀπίσω τοὺς ἵππους ποιοῦντες αὐτῶν αὐχένι τὰς κάμα-
κας ἑλίξαντες καὶ αὖθις· μυρία καὶ δολιχὰς δεξάμενοι κάμακας. οἱ δὲ βάρβαροι δρεπανηφόρῳ κάμα-
κι τὸ χοινίον ὡς εἶχε σὺν αὐτοῖς διακόπτουσι. καὶ ἐν τῷ χιλιοστῷ. Καμαρίνα καὶ πόλις Σικελίας.
καὶ Καμαριναῖος ὁ πολίτης. Καμάρινοι ὄνομα ἔθνους. Καμασηνὸς ἐθνικόν. Καμα-
τηρούς· κεκοπιακότας. μήπως καματηροὺς καὶ πρηνεῖς ὄντας, ἀνήκεστα δράσωσι τοῖς βαρβάροις.
Κάμψα ὄνομα πόλεως. Καμψεραία ἰσχάς· βάβελος· μικρὸν δὲ ἰσχὼν αὐτὴ πόθεν ἐγκύψας
φαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος καμψεραίας. Ἀναξανδρίδης δ᾽ ὁ Ῥόδιος ἐν Καμείρῳ ἦν. Καμηλαύκιον
ῥωμαίων ἡ λέξις. ῥηθείη δ᾽ ἂν καὶ ἑλληνιστί· παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν. Κάμηλος τὸ ἀχθοφόρον
ζῶον. Ἀριστοφάνης. πῶς ἂν ἀνακαμήλους μήδους ὤνησεν ἐπειδὴ διὰ καμήλων ἦλθον οἱ Μῆδοι εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα. καὶ καμηλίτης βοῦς οὕτω καλούμενος. κάμιλος δὲ τὸ παχὺ σχοινίον. Κάμιλλος ὄνο-
μα κύριον. ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς. ἐν τῷ ἀχιλλεύς. Κάμινος. Κάμιρος· ὄνομα κύριον
καὶ ὄνομα πόλεως. Κάμνειν ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπο-
θανόντων. εἴδωλα καμόντων. προσλαβὼν δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπα-
γορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι. οἷον ἀπέκαμον νουθετῶν. Κάμνων· πονῶν. Καμμονίη ἡ ἐκ μονο-
μερὴς νίκη. Καμόντων τῶν νεκρῶν. οἳ καί σοι βέβριθεν ὑπὸ δούλοισι καμόντων ὁλκάς. Κάμ-
μορος ὁ ταλαίπωρος. Καμπανία χώρα. Κάμπη. Καμπιδούκτωρ. Κάμπιος δρό-
μος· δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι. οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ. ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. Κάμπτω· ὠ-
δὰς ἔκαμπτεν. ὁπόσας ὀνείρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε. Κάμψαι· αἰτιατική. ἀντὶ τοῦ μαλα-
κίζω τὴν ψυχήν σου. Καμπύλα τόξα. Ὅμηρος. συνέμιξε τὸν κατὰ τοῦ τόξου λόγον τῷ κατὰ
τῶν βελῶν. καμπύλα μὲν γὰρ τόξα τουτέστιν ἐπικαμπῆ. ἐπτωκότα δὲ ἄλλως ἀλλὰ τὰ βέλη ὡς
χοίνιξ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον καὶ κοτύλη ὁμοίως. Καμπυλιάζειν· κάμπτειν καὶ στρέφειν
Κάναθρα. Καναστραῖα· κοῖλα ἀγγεῖα. Καναχηδόν· μετὰ κτύπου. Κανδάκη ἡ τῶν Αἰ-
θιόπων βασίλισσα καὶ ζήτει ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου ἱστορίᾳ. Κανδήλα παρὰ τὸ καίειν δῆλα. Κάνδυ-
λος· βρῶμα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος σκευαζόμενον. ὡς καὶ ἀμυγδάλων ἐρύκων βρῶμα. καὶ ἄλλων τινῶν
ἀκρόδρυα. Κάνδυς χιτὼν περσικός. ἀποδύσαντες δὲ τὸν κάνδυν καὶ τὰς ἀναξυρίδας ἐξελκύσαν-
τες καὶ τὸν πῖλον ἀφελόντες. Κάνναις καὶ καλάμαις χρῶνται οἱ νομάδες εἰς τὴν σκηνοποιΐαν.
Κάνεον τὸ κανίσκιον καὶ κανοῦν ὁμοίως. Κάνης ὁ ψίαθος καὶ κλίνεται κάνητος. Κανη-
φόροι· Φιλόχορός φησιν ὡς ἐπὶ Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέ-
ρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ. ἐφ᾽ οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις

πομπαῖς

χρημπαῖς· Κάνθαρος· Ἀθηναῖος κωμικός· μνημονεύεται τούτου δράματα, Μήδεια. Τηρεύς. Συμμα-
χίαι. Μύρμηκες. Ἀηδόνες. Κάνθαρος παρὰ τὸν κάνθωνα τουτέστι τὸν ὄνον, καὶ παρὰ τὸν ὀρὸν τουτέ-
στι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κάνθαρος οὕτω τίκτεται· ἐπειδὰν ἐκ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μηνὶ κυ-
λίωσι τοῖς ποσὶ καὶ ἐν τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει· καὶ ἐκ τούτου ὁ κάνθαρος τὸ ζῶον γίνεται. ὅθεν καὶ
τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν κάνθωνα καὶ τὸν ὀρὸν τουτέστι τὸ σπέρμα. κάνθαρός τις ὤν. ἢ πα-
ρὰ τὸν θορὸν ὃ δηλοῖ τὸ σπέρμα. ἢ ὁ θορὼν περὶ τὸν κάνθωνα. ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν κόπρον τοῦ ὄνου. ἢ ὁ ἐκ
τοῦ κάνθωνος ὀρούων. κάνθων δὲ κυρίως ὁ ὄνος. κάνθαρος δὲ τὸ ζῶον. καὶ ὄνομα λιμένος ἐν Ἀθήνη-
σι. καὶ εἶδος ποτηρίου. κάνθαρος θῆλυς οὐ γίνεται. ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. Κανθάρου
μελανώτερος. παροιμία. μηδ᾽ ἀνδρὸς θησαυρῷ. καὶ κανθάρου σοφώτερος. ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακο-
ήθων. Κανθήλη πόλις. Κανθήλιος· βραδὺς νοῦς ἢ ἀφυής. ὄνος μέγας. Ξενοφῶν λέ-
γει· ἐν Βαβυλῶνι οἱ Φοίνικες οὐ μεῖον ἢ πλεθριαῖοι τὸ μέγεθος γίνονται. οἱ δὴ πιεζόμενοι ὑπὸ βάρους
ἀνακυρτοῦνται. ὥσπερ ὄνοι κανθήλιοι. καὶ Πολύβιος· ἐν γὰρ τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις τὰ καν-
θήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὄπισθεν, προσθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοῦ πεζοῦ ἡγουμένου, σωρεύ-
παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γενήσεσθαι τὸ πρόβλημα. Κάνθωνος ὄνος. Κανό-
νιον. οὕτω καλεῖται ἡ οἱαδήποτε πραγματεία καὶ πλεόνων τυγχάνει στιχῶν ἢ στίχων ἢ παρα-
στίχων, τὸν κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενον ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενον. σελίδι
δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω. Κανωνὶς ἐργαλεῖον καλλιγραφικόν. ἐν ἐ-
πιγράμματι. καὶ κανονὶς δύσπαστον. Κάννος καὶ Βύβλος ὀνόματα κύρια. ἀμφότεροι δυστυχή-
σαντες. Κανοῦν κανίσκιον· παρὰ τὴν τῶν Διονυσίων ἑορτὴν Ἀθήνησιν αἱ εὐγενίδες ἐκανηφόρουν.
ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ ἐφ᾽ ὧν τὰς ἀπαρχὰς πάντων ἐπέθεσαν. κανοῦν δὲ ἀπὸ τοῦ
κανεῖν. ἐν τῷ κανῷ γὰρ ἐκρύπτετο ἡ μάχαιρα καὶ ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς στέμμασι. κανοῦν δ᾽ ἔχοντες καὶ
χύτραν καὶ μυρρίνας, πλανώμεθα ζητοῦντες τόπον ἀπράγμονα. Ἀριστοφάνης. τὰ πρὸς θυσίαν κο-
μίζουσιν ἵνα οἰκήσαντες ἐπὶ τῇ ἱδρύσει θύσωσι. χύτραις γὰρ ἵδρυον. οἱ δέ φασιν, ὅτι ἀμυντήρια
τῶν ὀρνέων ἐβάσταζον. ἀντὶ ὅπλων μὲν κανοῦν. ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας χύτραν. ἵνα μὴ ἐφιπτάμε-
να τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς. τὰς δὲ μυρρίνας πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν. Κάνωβος, ὄνομα κύριον. καὶ ὄνο-
μα πόλεως. Κάνωπος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ. ποτὲ ὡς λόγος Χαλδαῖοι τὸν ἴδιον θεὸν ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ
ἀποσεμνύνοντες, πανταχοῦ περιέφερον. ὥστε τοῖς θεοῖς πᾶσι τῶν ἐπαρχιῶν συμβεβληκέναι. καὶ τὸν νι-
κῶντα ἐκεῖνον παρὰ πάντων νομίζεσθαι θεόν. τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοί, ἀπὸ χαλκοῦ ἢ
ἀργύρου ἢ ξύλου ἢ λίθου ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης ἐτύγχανον ἱδρυμένοι. ἡ δὲ τοιαύτη ὕλη, ὑπὸ χε-
ρῶν ἀπὸ τοῦ πυρὸς διεφθείρετο. ὥστε πανταχοῦ τὸ πῦρ ἀναγκαίως νικᾶν. τοῦτο ἀκούσας ὁ τοῦ κα-
νώπου ἱερεύς, πανοῦργόν τι τοῦτον ἐνθυμηθείς. ὑδρίαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Αἰγύπτου εἰώθασι γίνε-
σθαι ὀστράκιναι. τρήσεις ἔχουσαι λεπτὰς συνεχεῖς. ὥστε διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων τὸ θολούμενον ὕ-
δωρ διυλιζόμενον, ἀποδίδοσθαι καθαρώτατον. ἐκ τούτων τῶν ὑδριῶν μίαν λαβὼν ὁ τοῦ κανώπου
ἱερεύς· καὶ τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῷ. καὶ διαφόροις ζωγραφήσας χρώμασι, πληρώσας
ὕδατος, ἔστησεν ὡς θεόν. καὶ ἀποτεμὼν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλήν, ὅπερ ἐλέγετο μενελά-
ου τινὸς κυβερνήτου τυγχάνειν, ἐπιμελῶς ἐπιθείς, ἥρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. παραγενόμενοι με-
τὰ τοῦτο οἱ Χαλδαῖοι ἀνήφθη τὸ πῦρ. καὶ ὁ κηρὸς δι᾽ οὗ αἱ τρήσεις ἐτύγχανον πεφραγμέναι, διελύ-
οντο. τῆς δὲ ὑδρίας ἱδρωσάσης καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης, ἐσβέννυτο τὸ πῦρ. ἐκ τούτου τῇ
πανουργίᾳ τοῦ ἱερέως Κάνωπος τῶν Χαλδαίων νικητὴς ἀνεδείχθη. καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θε-
ὸς ἐτιμᾶτο. ὃς ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων Κανώβου καὶ ὅτινα, ἐπείπερ ὅτι ἐστὶν ἐν Κανώβῳ. οὕτω καὶ
πλεῖον καὶ ἔλαττον ἁμάρτημα ἐπὶ τῆς ἀνήστιν ἐμοῦ κεβρεοῦ. σαφέστερον δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ἀμπλάκημα.
Κἄν τι σφαλῇ τι ἐξ ἀξίου γυνῶν. Ἀριστοφάνης. ἐν τῷ ἀρχὴ καὶ λοῦ ξύλου. Κἀξ αὐτοῦ. Κάπωνος.
Καππάδοι πολοῦσαν κακόν. τρία κάππα κάκιστα. Καππαδοκία Κρήτη καὶ Κιλικία. Καπ-
πάδοξ. μόνον τῶν εἰσάξ διὰ τοῦ ο μικροῦ. λέγεται δὲ καππαδόκης ἰδιωτικά. καὶ καππαδοκιωτέρας.
Καπανῆται. Κάππαρις εἶδος βοτάνης. ἧς ὁ καρπός, ἰατρεῖς δοκεῖ εἶναι ὀνήσιμος, ὁ δὲ ζύ-

γων ὁ κιθαρῳδός, ὁ μουσικὰ παρ᾽ ἀρὴν καθ᾽ ὃν Σωκράτης τὸν κυνα. Καπανεύς· παρὰ τὸ ἐκ τοῦ καπ μ

πονεῖσθαι. Κάπετος· σωρὸς, θήκη. ἢ τάφρος. παρὰ τὸ σκάπτω σκάπετος καὶ κάπετος.

Καπετώλειον τὸ ἱερόν, καπετώλιον δέ. Καπέτων καὶ καπίστριον. Καπάνη φάτνη παρὰ
τὸ κάπτειν τὸ ἐσθίειν. κάπος δέ ἐστι τὸ πνεῦμα. ἢ ἀπὸ τῶν ἀσθμάτων τῶν ἵππων καταπνεομένη. ἢ
παρὰ τὸ σκάφθαι καὶ κεκοιλᾶνθαι. Καπηλεύω αἰτιατικῇ. Καπηλείας· ἐμπορίας. καὶ
καπηλεῖον. Καπηλικῶς ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς. ἐπεὶ οἱ κάπηλοι ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον συμμι-
γνύντες αὐτῷ σαπρόν. οἱ κάπηλοι μωνθολεύουσι τὸν οἶνον. Καπηλίς. παρὰ τὸ κακώσειν τὸν πηλ.
πηλὸς δὲ ὁ οἶνος ὅθεν καὶ ἄμπελος οἷον ἐμπηλὸς οὖσα ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. Κάπηλος
μεταβολεύς. πραγματευτής. κάπηλος ἀπίδων ὁ μεταβόλος παντὸς πράγματος. Κάπη-
λος ἐν αὐτῷ ἐν ὅστινι οἶνον εἶναι οἷον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. ὁ ἐπίφορος ἐπὶ τὸν πηλόν. ὁ μέντοι οἶ-
νος οὐκ ἔστι πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ οἶνος ἐγίνεται. καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἰνοπώλης καὶ ἕ-
τερον κάπηλος. καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντας τι καπήλους ἔλεγον. ἔστι δὲ καὶ παρὰ Σώφρονι ἐν
τῷ ἀκεστρίαις. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐν ταῖς δολίαις παιῶσι καπηλεῖα καλεῖ. κάπηλα προφέρων τεχνήματα. Κα-
πήλεια εἶδος πλακοῦντος. ἢ παρὰ τὸ μὴ καπύλεια. Καπιδῶσαι μοιδηκῶ τὸ χρῆμα μᾶλλον. ἀν-
προθήκῃ σχίσαι. Καπίστριον ἢ τὸ ἵππου φορβειά. κάπου γὰρ ῥωμαϊκῶς ἡ κεφαλή. καὶ ἐξ αὐ-
τοῦ καπίστριον. Καπιτώλιον. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ κτίσαι τὸ παλάτιον ἔκτισε καὶ τὸ καπιτώλι-
ον ὅ ἐστι κεφαλὴ τῆς πόλεως ἐν ᾧ καὶ τὸ παλλάδιον λαβὼν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἄλβης ἀπέθετο. σαβύ-
ριον δὲ πρότερον ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ καπιτώλιον ἐκ τῆς φανείσης ὀρυττομένων τῶν θεμελίων
ἐν τῇ γῇ κεφαλῆς σώματος νεοσφαγοῦς. Καπίτων. λύκιος ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν ἰσαυρι-
κὰ βιβλία η. μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς εὐτροπίου ῥωμαϊστὶ ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον
καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας. Κάπνη ἡ καπνοδόκη. Ἀριστοφάνης· τί ποτ᾽ ἄρ᾽ ἡ κάπνη ψοφεῖ

Καπνίας οἶνος ὃς γίνεται ἐν βενεβενδῷ τῆς Ἰταλίας. καὶ καπνία ἄμπελος ἡ μέλαινα.

Καπνίας ποιητὴς ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. Καπνοῦ σκιά ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν. καὶ ὅποι
ἀηναίρων νεκρὸν. ἢ καπνοῦ σκιὰν εἴδωλον ἄλλως. ἐν γαρ ἀνθεσιον ἢ ἐπεὶ λέμε. λέγεται ὁ καπνὸς
καὶ ἀμενηνός, καὶ παρὰ καπνὸν εἶναι ἡγούμενον ἐπὶ τῶν ἐνδαμινῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. Κα-
πρέαι. αἱ ἐν ὅς τῶν περυγμάτων τῆς φύσεως τῶν καμήλων ἐπανισοῦσαι. σπέρμα αἳ τέμνου-
σιν ὅπου εἰς πόλεμον ἐξίωσιν. οὐκέτι δὲ συνουσιάζουσιν. Κάπρος τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Κάπρος ἐρυμάνθιος. δρύοπες ἔθνος περὶ τὴν πυθῶνα ἄδικον ὁ Ἡρακλῆς μετῴκισεν. ὅτι γὰρ
τὸν ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐζήτει αὐτοὺς βοφλω. οἱ δ᾽, οὐκ ἔδωκαν. Καπρῶντας. ὁρμητι-
κῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν. Καπύη, ὄνομα πόλεως μεγίστης. ἡ δὲ καπύη μετατιθεμένη πρὸς
τοὺς καρχηδονίους τῷ βάρει συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις. Κὰρ Ἀριστοφάνης. εἰ γὰρ δοῦ-
λός ἐστι καὶ κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης, φυσάτω πάππους παρ᾽ ἐμοὶ καὶ φανοῦνται φράτορες. Κα-
ραβις· τὸ ἐς τίς. Καραδοκεῖ προσδοκᾷ. παρὰ Ἡροδότῳ καραδοκεῖ. παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ δοκεύειν. ἢ
τὸ ἐμβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν καὶ ἐλπίζειν. ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν ἐκδεχόμενον. μήποτε δὲ τὸ καρ
ἐγγίνεται. τὸ δὲ καρηβαρεῖν, ἤτοι καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν ἢ παραβάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης.
τινὲς δὲ ὅτι σύνθετόν ἐστι τὸ κάτω κάρα ἐπιφέρειν, τὸ καραδοκεῖν. παρατίθενται δὲ φίλων λέ-
γοντα τὴν νύκτ᾽ ἐκείνην διεκαραδόκησεν. Καραδοκήσοντες. Ἡρόδοτος. ὁ δὲ πέμπει εἰς Δελφοὺς
Κάδμον καραδοκήσοντα τὴν μάχην ᾗ πεσεῖται. Κάρανος ἐκ τῶν Ἡρακλειδῶν στρατολογήσας ἐκ
τῆς Ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν ἔνδοξον οὖσαν τότε καὶ ἐβασίλευσε. καὶ διαδοχὴ κέκρηται μέ-
χρι Φιλίππου. Ἀμύντας δὲ ὁ Φιλίππου πατὴρ Εὐρυδίκην Ἰλλυρίδα γήμας, ἔσχε παῖδας. Ἀλέ-
ξανδρον. Περδίκκαν. Φίλιππον. οὓς ἔνιοι καὶ ὑποβεβλῆσθαι τὴν Εὐρυδίκην φασί. πολε-
μήσας δὲ Θηβαίοις, ὅμηρον ἔδωκεν νέον ὄντα τὸν Φίλιππον. οὗ γενέσθαι Θηβαῖόν τινα Παμ-
μένην ὄνομα, ἐραστὴν ὥς φασιν. Ἀμύντου δὲ τελευτήσαντος, Παυσανίας φυγαδευθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ
πρότερον κατελθὼν ἐβιάσατο τοὺς παῖδας καὶ κατέσχε τὴν ἀρχήν. Εὐρυδίκη δ᾽ Ἀθηναίων στρατηγῷ δια

τρίβοντι περὶ τὴν μακεδονίαν χρησάμενος συμμάχῳ, τὸν παυσανίαν ἐκβάλλει. ἕως μὲν οὖν ἦρ-
χον οἱ πρεσβύτεροι, οὐδὲν ἐνεωτερίζετο. φίλιππος δὲ ἄρξας δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονώς, πολλὰ
κατεστρέφετο βαρβάρους τε καὶ ἕλληνας. ἔλαβε δὲ καὶ ἀθηναίων ἀμφίπολιν. καὶ θετταλοὺς ὑφ' αὑτῷ ἐ-
ποιήσατο. καὶ τὰς χαλκιδικὰς πόλεις δύο καὶ τριάκοντα, ὧν ἐπρώτευον ὀλύνθιοι. ὃς ποτίδαιαν ἀ-
φελόμενος ἀθηναίους ἐδωρήσατο ταύτην αὐτοῖς ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. ὅμως δὲ βοηθοὺς ἔπεμψαν ἀθη-
ναῖοι ναῦς μ'. καὶ χάρητα στρατηγόν. οὐχ ἧσσον μέντοι ἀπολειφθέντος προδόντων ἐξ τῆς πόλεως ὀλυνθίων
εὐθυκράτους καὶ λασθένους, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε. τὰς δὲ ἄλλας εἷλεν. ἀθηναῖοι δὲ τοὺς
περισωθέντας, πολίτας ἐποιήσαντο. μεθωναίοις δὲ τοῖς ἐπὶ θρᾴκης πολεμῶν, τὸν ὀφθαλμὸν
ἐπηρώθη ἀστέρος τινὸς ὄνομα βαλόντος αὐτὸν βέλει. ἐπιγράψαντος τῷ βέλει. ἀστὴρ φιλίπ-
πῳ θανάσιμον ἐπιπέμπει βέλος. πρὸς ὃν ἀντιγράψας ἔπεμψε βέλος ὁ φίλιππος. ἀστέρα φίλι-
ππος ἢν λάβῃ κρεμήσεται. καὶ ὑποσχόμενος εἰρήνην, ἐξήτησε. καὶ λαβὼν ἐκρέμασεν. εἷλε δὲ καὶ
κερσοβλέπτην θρᾳκῶν βασιλέα καὶ φίλον ἀθηναίων. καὶ ἀλόννησον ἔλαβε. καὶ ἄλλας πόλεις
μεθ' ἃς ὁ πόλεμος ὁ φωκικὸς συνέστη. Καραιούσθω πληρούσθω. Κάρες, ὄνομα ἔθνους.

Καρατομεῖν. ἀποκεφαλίζειν. Καρβάτινον εἶδος ὑποδήματος. ἐπειδὴ ἀπὸ λέξεως τῆς, ἀρχαῖα
ὑποδήματα καρβάτινα αὐτὰ ἦσαν περιεκομένα ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν. ἐν θρᾳξὶ βαίνειν,
ἐχρῆν ἢν δηλοῖ βλάβην. Κάρβων κάρβωνος. Κάρδαμα. ἐπισχετικά οὔρων τὰ κάρδαμα
καὶ πτύσματος καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς πόρνας χρῆσθαι φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν
καὶ ἀπομύττεσθαι. Κάρδαμις εἶδος λαχάνου. Καρδία πόλις θρᾴκης. καὶ καρδιανοὶ οἱ
πολῖται καὶ ὄνομα πελάγους. Καρδία. τὰ ἔνυδρα καρδίαν οὐκ ἔχει οὐδὲ πνεύμονα. ὅσα δὲ
πνεύμονα ἔχει τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καταψύχεται τὸ ἐντὸς θερμὸν, δι' αὐτῆς εἰσιόντος τοῦ ἀέρος.
οἱ δὲ ἰχθύες διὰ τῶν βραγχίων καταψύχουσι τὸ ἐντὸς θερμὸν συστέλλοντες αὐτὰ καὶ δεχόμενοι τὸ
ὕδωρ. ὥστε οὐ δέονται πνεύμονος καὶ ἄλλως οὐδὲ πάνυ δέονται τὰ ἔνυδρα τῆς εἰσπνοῆς αἱ ἔξωθεν τὸ
ὑγρὸν ἵνα ἐμψύξῃ. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς περικείμενον αὐτῇ ἁφῇ τὴν ἔμψυξιν ἐργάζεται. ἡ καρδία
δὲ πρώτως τῆς ψύξεως δεῖται. πηγὴ γάρ ἐστι τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τοῖς ζώοις ἡ καρδία. διὰ δὲ αὐτὴν
καὶ ὁ πνεύμων. διὰ μὲν οὖν τῆς εἰσπνοῆς ἐμψύχει ἡ καρδία. διὰ δὲ τῆς ἐκπνοῆς τὰ λιγνυώδη
περιττώματα ἀποκρίνει. ἐπὶ πολὺ δὲ ἀπνευστὶ οὐ δυνάμεθα διαλέγεσθαι, διὰ τὸ δαπανᾶσθαι τὸ πνεῦμα
τὸ ἐν τῷ θώρακι. δεόμεθα οὖν πρότερον εἰσπνεῦσαι ἄλλο εἰς χορηγίαν τῆς φωνῆς. ἅμα δὲ εἰσπνεῖν τε καὶ
διαλέγεσθαι ἀδύνατον. ἐπεὶ μηδὲ εἰσπνεῖν τε καὶ ἐκπνεῖν. ἐναντία γάρ. διὰ τοῦτο καὶ οἱ τραγῳδοὶ
ἐκτείνειν μέλλοντες τὰ μέλη, πολὺ πρότερον εἰσπνέουσι πνεῦμα καὶ οὕτως ἄρχονται φωνεῖν
ἵνα ἐξαρκέσῃ αὐτοῖς περὶ τὴν ἐκπνοήν. Καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστιν ἡ ἐλεημοσύνη. Καρδία
οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμός. Καρδιαλγίαι λῦπαι καρ-
δίας. Καρδιουλκία τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων. Καρδιοφύλαξ. παρὰ ῥωμαίοις
χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως. ὃ προσετίθεντο πρὸ τῶν στέρνων. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου, ἁλυσι-
δωτοὺς χιτῶνας περιετίθεντο περὶ τοὺς θώρακας. Καρδιωσάμενος. τῶν θυομένων τοῖς θεοῖς ἱε-
ρείων, ἀφῃροῦντο τὰς καρδίας καὶ ὅλα τὰ ἱερεῖα ἔμελλον ὁλοκαυτοῦν. καὶ τῇ κεκαλυμμένῃ πιμελῇ
καλύψαντες, οὕτως ἐπετίθεσαν τῷ πυρί. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καρδιωσάμενος. Καρδιώττειν τὴν
καρδίαν ἀλγεῖν. σικελιῶται οἱ ἡμεῖς βουλιμιᾶν. ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ ἐπιχάρμου τοὺς
σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν ὃ περὶ βουλιμιᾶν λέ-
γει ξενοφῶν καὶ οἱ κάρδια πολλά τὰ στόμαχα λέγουσι. Κάρδοπος. ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου
μαγὶς ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους ἔματτον. ἢ σκαφίδιον ἐν ᾧ ἂν ἀματτῇ καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφιτα. θηλυ-
κῶς ἡ κάρδοπος. ἀριστοφάνης. τὴν κάρδοπον ἀρσενικῶς καλεῖς ὥσπερ κλεώνυμον ἀρσενικῶς
καλοῦσί τινες δέον θηλυκῶς; γυναικώδης γάρ ἦν. Καρδοῦχοι. σφενδονῆται ἄριστοι.

Κάρηψ. Καρήαβος τῆς κεφαλῆς. Καρηβαρία ἡ μέθη. Καρηβαρῶν τὴν κεφαλὴν
καρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου, Κάρηνα ἀκρόπολις. Καρηνὸς ἐθνικόν. Κάρης κάρη-
τος. Καρηφαεῖ της ὀχυδαῖος οἶνος καὶ μηκανθοσμίας. ἐν δὲ ἀνθοσμίας. Καρθαλγῆμα.

Καρθαιατόποστίς· Καρία τόπος τίς· καὶ ἡ κεφαλὴ ἐπὶ γλώσσαις ὅθεν καὶ κέρας. Καριαθιαρεὶμ τόπος· ἑβραϊκὴ δὲ ἡ λέξις. Καρίδας· Ἀπίκιος ὁ ῥωμαῖος μυριάδας ἀργυρίου κατηνάλωσεν εἰς τὴν γαστέρα ἐν κιντούροις τῆς γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων· ἐν τῷ ἀπίκιος. Καρικὴ μοῦσα· ἡ θρηνώδης· δοκοῦσι γὰρ οἱ κᾶρες θρηνῳδοί τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ κᾶρες βαρβαρόφωνοι. καὶ παροιμία καρικὸς αἶνος. Καρικὸν θῦμα· ἐπὶ τῶν ἀσάρκων καὶ ἀβρώτων μελῶν θυόντων· οἱ γὰρ κᾶρες κύνα θύουσιν. Κρατῖνος. Καρίνη γυνή. Καρῖνος κάρου τοῦ βασιλέως υἱὸς γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ βουλήσεως κύριος ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα. οὕτω καὶ τοὺς ὠνόμα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. παίδων μὲν γὰρ οἱ γεγονότων ὕβρεις διὰ τὸ συνήθεις οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. ὁ δὲ, ἐγκλήματά τε ἀνέπλαττε. καὶ ἐδίκαζε τοῖς ἀδικουμένοις καὶ τῶν δικαζομένων οὐδεὶς ἐσώζετο. ὅπου γε πολλοὺς οὐ σῆς καὶ ἀδιηγήτου τῆς φθορᾶς ἀπηναλίσκοντο τινὲς τῶν εὐδαιμόνων ὥσπερ ἐν κοινοῖς δείπνοις ἀλεκτορίδες εἰς τὴν καρίνου τρυφήν. μεμνῆσθαι δὲ τῶν κατακοπτομένων ἔφασκε τῶν μὲν ὅτι οὐκ ἐπῄνεσαν αὐτοῦ τὸ κάλλος· τῶν δὲ ὅτι λέγοντα ὅτε ἦν μειράκιον οὐκ ἐθαύμασαν ὡς ἐβούλετο. ἀπώλλυντο δέ τινες καὶ πτάρσαντες ἐναντίον αὐτοῦ ποτὲ καὶ πάντα ἦν αὐτῷ βαρύτερα διοσημείας. καὶ ἐλύπησαν ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις. οὗτος ὁ καρῖνος βασιλεύσας πρᾶγμα μὲν ἐς κοινὸν ὄφελος φέρον, οὐδὲν εἰργάσατο. τρυφῇ δὲ καὶ ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ τὰ καθ' αὑτὸν παραδοὺς, τὸ ἀνάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων καί τι προσκεκρουκέναι νομισθέντων αὐτῷ. βαρυνομένων δὲ πάντων ἐπὶ τῇ πικρᾷ τυραννίδι συναναμιχθείσῃ νεότητι καὶ πάντα ἐκμελῶς καὶ δίχα λογισμοῦ πράττοντος. Καρκάδοντα τοὺς λέπτους χάροντας δάνεσιν συναγόμενον ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκαθημένου τοῖς πλουτοῦσιν. οὐχ ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομά φασιν εἶναι. Καρκαίρω· ἠχῶ. ἐν τῷ ψαμμακοσιογάργαρα. Καρκίνος· ἀκραγαντῖνος τραγικός. καὶ καρκίνος· θεοδέκτου ἢ ξενοκλέους· ἀθηναῖος τραγικός· δράματα ἐδίδαξεν ρξ'. ἐνίκησε δὲ α'. ἤκμαζε κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα πρὸ τῆς φιλίππου βασιλείας τοῦ μακεδόνος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν· ἀχιλλεύς. σεμέλη ἀρχὴ ὡς ἀθήναιος φησὶν ἐν δειπνοσοφισταῖς. λυσίας· ἐλυμαίνοντο γὰρ μὲν τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι φησὶν αἱ κύνες καὶ ὅταν. ὁ σῖτος εἰς ζωθῇ κατὰ τῆς γῆς κατακαρκινοῦσθαι φασί. φερεκράτης ὁ ποτὰν χολάξης νῆψον ἵνα τὰ λήια συγκαρκινωθῇ. λέγεται καρκῖνος, καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν. ὅθεν καρκίνωμα λέγεται. λέγεται δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄνομα. Καρκίνος λαγὼν αἱρεῖ· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Καρκίνος ποιητὴς ἀττικός· σκώπτει δὲ τοὺς καρκίνου παῖδας οὕτως· ὄρτυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας ὀρχηστὰς· νανοφυεῖς· σφυράδων ἀποκνίσματα μηχανοδίφας. καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ γαλῆν τὴν ἑσπέρας ἀπάγξαι. λέγει δὲ ὄρτυγας μὲν διὰ τὸ ἑλικτὸν τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. οἰκογενεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐν οἰκίᾳ τραφέντες ὥσπερ εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ στρατιωτικὸν ἐστὶ πλέγμα ἐπὶ μήκους. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι αὐτοῖς τὸ ὅλον σῶμα. τὸν δὲ τράχηλον μικρόν. ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας καθάπερ ὁ γύλιος. ὡς μικροὺς οὖν καὶ γυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι ἐν τῷ πανί. νανοφυεῖς δὲ ὅτι νᾶνοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων γίννοι. ὀρχηστὰς δὲ, εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα ἀντὶ τοῦ λεπτοὺς καὶ μικρούς. σφυράδες δὲ εἰσι τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. τούτοις οὖν ἀπεικάζει αὐτοὺς μᾶλλον δὲ οὐδὲ τούτοις ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτμήμασιν. ὑπολίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἢ ὅτι τοὺς μικροὺς μερεὶς μικρὰ, οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφας ἢ ἀπὸ μέρους. ξενοκλῆς ὁ καρκίνος δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασιν ὃν πλάτων δωδεκαμήχανον φησὶν ἢ ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγῳδοὶ μηχανικὰ εἰσέφερον ἡνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ πατὴρ δὲ δρᾶμα ἐποίησε μύας· παρὰ προσδοκίαν τουτέστι μυδαμόχθου. γαλῆν δὲ εἶπεν ἀπάγξαι διότι αἱ γαλαῖ νυκτὸς πνίγουσι τοὺς μύας. Καρκίνου ποιήματα.

μένανδρος ψευδηρακλεῖ. αὔτη τὸ αἴνιγμα τοῦτο δή. ὁ δὲ καρκῖνος ὀρέστην ἀπὸ ἰλίου ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι᾽ αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον. Κάρμηλος δὲ ὄρος καὶ καρμήλιον τὸ ὄρος. Καρμητὶς πόλις οὕτω καλουμένη. Καρνεάδης. λίβυς. ἀπὸ κυρήνης. υἱὸς φιλοκώμου φιλόσοφος ἀφ᾽ οὗ ἡ νέα ἤρξατο ἀκαδημία. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ, τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι. Καρνεάδης ἕτερος. ἀθηναῖος. φιλόσοφος. μαθητὴς ἀναξαγόρου. Κάστωρ. ῥόδιος ἢ ὥς τινες γαλάτης. ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν μασσαλιώτης ῥήτωρ. ὃς ἐκλήθη φιλορώμαιος. γήμας δὲ τὴν δηιοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα, ἀνῃρέθη ὑπ᾽ αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ ἀναγραφὴν τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις δύο, χρονικὰ ἀγνοήματα. καὶ περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις η᾽, περὶ πάθους β᾽ περὶ τοῦ νείλου, τέχνην ῥητορικὴν καὶ ἕτερα. Καρνείων. Κάρνη ἀπόλλων. Κάρνια ἀπόλλωνος ἑορτὴ παρὰ λακεδαιμονίοις. Καρρόθεν. ἀπὸ τοῦ κρείττονος. Καρρόον. καὶ τὸ ῥεῦμα. Κάρος. ἡ ἐξ ἀνοχῆς ἐπιγινομένη μέθης καὶ παραφορά. Καρωθεὶς. βαρυνθεὶς τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ δαβὶδ βαλὼν ἐπὶ τὸν γολιὰθ εἰς τὸ μέτωπον καὶ διῆλθεν ἕως τοῦ ἐγκεφάλου. ὡς δὲ ὁ λίθος καρωθέντα, πεσεῖν ἐπὶ τὴν ὄψιν. καὶ κεκαρωμένος. ὁ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς ἤδη κεκαρωμένος, παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὁδόν. Κάρρων. δηλονότι ὁ κρείττων. καὶ καρρόθεν, ἀπὸ τοῦ κρείττονος. δαμάσκιος γὰρ λέγει περὶ ἰσιδώρου. ὤμην αὐτὸν κεκραγέναι καταβάντα εἰς γένεσιν. ἐγὼ δὲ καρρόθεν ἐνθάδε ἀφικόμην. Καρπαλίμως. ταχέως. Καρπασινοί. κερτῖναι. Καρπαία. εἶδος ὀρχήσεως οὕτω ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς. Καρπίζουσι. ποτίζουσιν ἢ καρποποιοῦσι. Κάρπιμος τόπος. Καρπὸς ἡ ἐπικαρπία καὶ τὸ μέρος τῶν χειρῶν. δύο σημαίνει. Καρπὸς καὶ περικάρπιον διαφέρει. καρπὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως αἱ κεγχραμίδες τῶν σύκων καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. περικάρπιον δὲ τὸ περικεχυμένον τούτοις ὑγρὸν μετὰ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ δέρματος. Καρποῦ δίκη. τῶν βλαψάντων καρπούς, δίκας ἐπετίθουν. Καρποῦ δίκη. οἱ ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης αὐτοῖς, λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν. εἶτα ἑλόντες λαγχάνουσι περὶ ἐπικαρπίας. τοῦτο καρποῦ δίκη καλεῖται. καὶ λυσίας ἐν τῷ κατὰ δημοσθένους ἐπιτροπῆς. εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῶν διὰ μεφανίω, καὶ τῶν σῶν τι ἔχεις δικάσαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου ὡς περὶ ὧν οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικάζει.

Καρποῦμαι αἰτιατικῇ. Καρποφορῶ δοτικῇ. Κάρπωμα θυσία προσφορά. Καρσίως πλαγίως. καὶ ἐγκαρσίως. Κάρτα. λίαν ἢ μεγάλως. λείζεται γὰρ ἠθολχίς, κάρτα κομιδῇ. καὶ ἄσχετον ἦν τὸ κακόν. ἐχήρευε τὸ τοῦ στρατηγήσαντος. Κάρτα. ἐπ᾽ ἀφροδίτης. Κάρτα. ἐν τῇ σοφοκλέους. αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ᾽ ἀνώδυνον κακόν, ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς. Κάρταλλος. ἀρχὰς ἄλωνος μὲν καὶ ληνοῦ προσφέρω χοῦν. κάρταλλον ἢ βοτρύων τῶν παρακλάτων. κόφινος ὀξὺς τὰ κάτω. Καρτερία. ἡ ἐπιστήμη ἕξις ὧν ἐμμενετέον καὶ μὴ καὶ οὐδετέρων. Καρτερός. καὶ ὁ δυνάμενος τινὸς κρατεῖν. ὁ δέ, ἐδύνατο καρτερὸς εἶναι τῆς πόλεως. ἀλλ᾽ ἐνέδωκε ταύτην τῷ βασιλεῖ. καὶ αὖθις. τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν ἧς τινος οἱ νεωστὶ καρτεροὶ εἰσιν ἐνδώσοντες. καὶ αὖθις. καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἐν ὧ ἔτι ἁρμονίας καρτερὸς ἦν. καὶ μάχης καρτερᾶς διαγγελομένης, φθείρεται πᾶσα ἡ στρατιὰ τῶν ἀντιόχου. πρὸς δὲ τὴν ἡ σύνταξις. Καρτερὸς ὁ ἐγκρατής, ὅπερ οὐκ ἦν νόμιμον δρᾶσθαι ἐν γῇ ἧς τινος ῥωμαῖοι ἐκ παλαιοῦ καρτεροὶ εἰσιν. ἀντὶ τοῦ κύριοι ἐγκρατεῖς. Καρτερῶ δοτικῇ. Καρτερώνυχας. ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας. Καρτερούντες. Καρύα. τὸ δένδρον. κάρυα δὲ ὁ καρπός. Καρύανδα. πόλις καρίας. Καρυκάων. ἀρτύων ἡδύνων. Καρυκεία ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν. Καρύκη ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον. βρωμάτων λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ συνταράττειν καὶ ἀναδεύειν, καρυκεύειν φασί. καὶ καρυκοποιεῖν. τὸ κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥήματος τὸν λόγον. καρυκεύματα τὰ ἡδύσματα καὶ ἀρτύματα. καὶ καρύκη κοιλία. ἢ γυρῶν μετὰ θυλάκων τὸ καλοῦσι καὶ παροιμία μήτε λυδῶν καρύκας μήτε μαστίγων ψόφους. Καρφαλέον. ξηρόν. καὶ καρφαλέον καὶ ξηρόν. Κάρφη ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. διφθέρας εἶχον σκεπάσματα ἐμπεπλασμένα

χέρσου κούφου. εἶτα συνῆγον καὶ συνέπασσον τὰς διφθέρας ὡς μὴ ἀπιέναι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ. λέγεται δὲ θηλυκῶς. ἀρριανὸς καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπεπλασμέναι. καὶ οὐκ ἔχει τὰ σα πλήρης φαινομένη, οὐκ εἴα ἠρεμεῖν τὸν πόρον. λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ κάρφος. Καρχαλέος ὁ ξηρός. Καρχαρόδοντα. ὅσα στροφύλας καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι. λέων κύων πάρδαλις. ἀετίδες. καὶ ἰχθύων γένος ἃ σαρκοφάγα εἰσί, Καρχαρόδους. τραχεῖς ὀδόντας ἔχων καὶ κάρχαρον τὸ τραχύ. καὶ καρχαρόεντι μεθ' ἧς σοι μισθὸς ἀρκεῖ φησὶ τῆς ἰάσεως κεφαλῶν λυκείου φάρυγος ἐξελεῖν σῶσαι. ἐν μυθικοῖς. Κάρχεδημος ὁ τλήμων. ἀριστοφάνης λέγει περὶ αὐτοῦ. Καρχηδὼν πόλις λιβύης μεγίστη καὶ τῶν οἰκουμένων πόλεων καὶ δυναμικωτάτη ἐτύγχανεν ἐκ ταύτης καὶ βύρσα ἐκαλεῖτο ἀπὸ ἱστορίας καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀφρικανός.

Καρχηδὼν ἡ ἀφρική. ἐξῆς ὁρμᾶται ὁ μέγας κυπριανός. ταύτην σκιπίων καθεῖλεν εἰς ἔδαφος. ἡ μετὰ τὸν πρῶτον συνοικισμὸν ἑπτακόσια ἔτη κρατήσασα τῶν περιοίκων. Κασαλβάδες ἑταῖραι τουτέστι ἀεὶ ἐπὶ τέγους καὶ οἰκήματος ἑστῶσαι γυναῖκες ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομένοις ἑαυτάς. Κασαλβὰς πόρνη. κασάλβας δὲ ἐρυθρὰ φασὶ ποιοῦσι. κελευσμῷ οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστάς. στροῦσι δὲ τοὺς ὄντας ἵνα ἄλλους λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν εἰς τὸ στρεῖν. Κασαλβάσω. λοιδορήσω. ἀριστοφάνης. κασαλβάσω τοὺς ἐν πύλῳ στρατηγούς. Κασάνδρα. Κασσωρείοις ἢ κασαλβίοις. τουτέστι τοῖς πορνείοις. ἀριστοφάνης ἐν κασωρείοις λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον. Κασία ὄνομα πόλεως. σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ ἰώβ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀρωματικοῦ καὶ δαβὶδ. σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία. Κασίγνητος. ἀδελφὸς γνήσιος. κασίγνητοι δὲ κοινότερον οἱ συγγενεῖς. ὁ δὲ ὅμηρος τοὺς ἀνεψιοὺς ἐπὶ κασιγνήτους. ἕκτορ δὲ κασίγνητος. Κασιέπεια. ἡ καλλονὴ καὶ ὄνομα κύριον. Κάσιον ὄρος πρὸς τῷ εὐφράτῃ. καὶ κάσιος ζεύς. ἔνθα τραϊανὸς ἀνέθηκε κρατῆρας ἀργυροῦς καὶ κέρας βοὸς παμμέγεθες κεχρυσωμένον. ἀκροθίνια τῆς κατὰ τῶν γετῶν νίκης. καὶ ἐπίγραμμα τὸ ἐν τοῖς ἀναθήμασιν ἀδριανοῦ πεποιημένα. ζηνὶ τάδ' αἰνεάδης κασίῳ τραϊανὸς ἄγαλμα κοίρανος ἀνθρώπων κοιράνῳ ἀθανάτων ἄνθετο. ὅτι αἱ κάσιοι πολουσιοῦνται φυσικῇ τέχνῃ ἅμματα ἐπαλεικοὶ δοκοῦσι ἐπιδοκοῖς συνάπτοντες καὶ κασιτικὸν ἅμματα δεσμά, ἐν ἐπιγράμματι. χρύσεος ἄψαυστον διέτμαγεν ἅμμα κορείας ζεὺς διαδὺς δαιδαλέας χαλκελάτους θαλάμους. Κασιῶται, ὄνομα κύριον. Κάσις. ἀδελφός. Κασσίτερος. Κάσσος ῥωμαίων γένους ὁ νικήσας τὴν μονομαχίαν, ἀνεδεῖτο στεφάνῳ ἀγρώστεως. καὶ ἦν κάσσος ἄμαχος φησὶν αἰλιανός. Κασωρὶς πόρνη ἑταίρα. Κάσπια ὄρη. καὶ κάσπιαι πύλαι. ἔστιν ἐκεῖ θάλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ ὠκεανοῦ. καὶ τὸ μὲν στενότατον αὐτῆς, κάσπιαι πύλαι καλοῦνται. τὸ δὲ λοιπὸν ὑρκανία θάλασσα. περιοικεῖται δὲ βαρβάροις ἔθνεσιν. Κασπίῳ λίθῳ οἱ κάσπιοι εἶχον ἀγχέμαχα δόρατα. τεθηγμένα λίθῳ κασπίῳ ὃν ὀξύτατόν τε φασὶ ζῶσαι καί τινα ἰὸν ἐμποιεῖν τῷ τραύματι ὀλέθριον. Κασταλία. πηγὴ ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ δάφνῃ. ἐν ᾗ ἐλέγετο παραδραμὼν τὸν ἀπόλλωνα καὶ χρησμολογεῖν αὔρας καὶ πνοὰς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένης. ἐξ ὧν οἱ περὶ τὴν πηγήν, ἔλεγον ἅπερ οἱ δαίμονες ἔλεγον. Καστανέα πόλις. Καστάνειον. Καστόρειον μέλος τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζώου. Καστορίδων. κυνῶν. σοὶ γὰρ καστορίδων ὑλακὰ κυνῶν ἄδει.

Καστόρειον. εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς κογχύλης. Καστωλὸς ὄνομα κύριον. Κάστωρ. ῥόδιος. ἢ ὥς τινες, γαλάτης. ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν, μασσαλιώτης ῥήτωρ. ὃς ἐκλήθη φιλορώμαιος. γήμας δὲ τὴν δηιοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ διότι αὐτὸν καίσαρι διέβαλεν. ἔγραψε δὲ ἀναγραφὴν βαβυλῶνος καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β΄. χρονικὰ ἀγνοήματα καὶ περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις θ΄. περὶ πειθοῦς β΄. περὶ τοῦ νείλου. τέχνην ῥητορικὴν καὶ ἕτερα περὶ ἀγαλμάτων κάστορος καὶ πολυδεύκους. ἐν τῷ διόσκουροι. Καστρώσαντες δὲ ἑαυτοὺς περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον διὰ παρακλήσεως περιθεῖν ἐνόμιζον. Κάστρον. κατὰ ῥωμαίους, παρεμβολὴ ἀσφαλής. Κατὰ. κυρίως ἐξ ἐπί. ἐκ. ἀντὶ τοῦ εἶτα. κᾆτα πηδαλίῳ ὑπερβάντες ποιήσωνται τὴν ὁρμήν, σοὶ δὴ τὰ μελίσσαι κατ' αὐτὴν ἀνήψατο μεθύειν. Καταδρίζομαι καὶ καταρραίνω γενικῇ. Κατάβα. ἀντὶ τοῦ κατάβηθι. ἀριστοφάνης βατράχοις κα-

τείρα πάνυ οὖσα· μόνως γὰρ λέγεσθαι ἀξιοῦσί τινες τὸ καταβῆναι. καὶ καταβαίνειν, τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν. ἐν τούτῳ θανὼν καταβαίνει παραβαλλόμενος. Κατάβαλε· ἀντὶ τοῦ ῥῖψον. ἄφες. Καταβάλλω αἰτιατικῇ. Καταβαίνω σου γενικῇ. Καταβαλεῖς πολλῶν βελῶν βολὰς δεξάμενος. Καταβλακεύω αἰτιατικῇ. Καταβοή· μέμψις κατηγορία. ὁ δὲ οὐχ ἥκιστα ἐπεμέμφετο αὐτῷ· καὶ καταβοὴν ἐποιεῖτο τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἐλαχίστην. Καταβολή· περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ. τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ καταβολῆς συνεισπεσόντων τοῖς βαρβάροις, εὐθέως ἐκκλίναντες ἔφυγον. Καταβολὴ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ὥσπερ περίοδος ἢ καταβολὴ πυρετοῦ ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις. λέγεταί τις καὶ καταβολὴ διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ περὶ ἐν αἷς χρόνῳ καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων. Καταβολή· καινούργησις. ἐκ καταβολῆς πεντήκοντα ναῦς ναυπηγήσασθαι. πεντήκοντα δὲ ὑπαρχουσῶν κατελθεῖν ἐκ τῶν νεωρίων, Πολύβιος. οἱ δὲ παρεστῶτες θεασάμενοι τὸν ἐπίπλουν τῶν Ῥωμαϊκῶν πλοίων, ἐκ καταβολῆς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. λέγεται δὲ καὶ θυσία περίοδος· τελετή. Καταβοῶ· τὸ καταβραυάζω γενικῇ. Καταβόστρυχος· τὸ θριξὶ κεκαλυμμένος. Καταβραβεύω αἰτιατικῇ. Καταβραβευέσθω. Καταλογιζέσθω· ἢ κρινέτω. ἢ ἀγωνιζέσθω. τὸ ἄλλου ἀγωνιζομένου ἄλλον στεφανοῦσθαι, λέγει ὁ ἀπόστολος καταβραβεύειν. Καταβραχύ· κατ' ὀλίγον. Καταβροντῶ γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ. Καταβροχθίσας· ἐκροφήσας. καταπιών. ἐπὶ δὲ τῶν ἀθρόως ῥοφουμένων καὶ ἀπλήστως λέγεται ὁ καταβροχθίσας. ἐγὼ δ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας, λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας. Κατάπλους· τούτου κατάπλους. ἐστὶν ἀνθρώποις πλατύς. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ κατάπλῳ τι καὶ καταπλῶ σου γενικῇ. Κατεπείγω γενικῇ. μή ποτέ σου κατεπείγει ἐπὶ τοῦ νομοθέτου. δοτικῇ δέ. εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμέρα κατεπείγει τοῖς ἰδίοις ἐκ τῶν μυστείων. Κατεπείλητο. οἱ δὲ ἔλεγον ἀπαλλαγῆναι αὐτούς, πρὶν κατεπειλῆσαι τισὶν ὅτι παρεσηγγέλθαι. Κατείμων· δαψιλῶς ἔχων. ὁ δὲ λείας κατείμων, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Κατάγαιον οἴκημα καὶ κατάγειον, ὑπόγειον. αἱ δὲ οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι. Καταγδαθεὶς· τιγλώσσαι κηδεὶς. Κατάγειν· ἄνδρας περιφανεῖς στεφανηφορεῖν καὶ στεφάνους κατάγειν τέκνων αὐτῶν ἀπολωλότων. κατάγειν καὶ τοὺς φυγάδας εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν. ὁ δέ, ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας. Ξενοφῶν. Κατάγειν τὰ πλοῖα. Δημοσθένης ἐν κ' Φιλιππικῷ· ἀντὶ τοῦ λῄζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πλέοντας ὅποι βούλονται πλεῖν· ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς λῃστεύουσι κατάγειν. Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον καὶ τοῦ Κινύρου πλουσιώτερον καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερον. ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ. οἷς παῖδες οἱ ἱέροντες ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λεγομένη. ὁ δὲ Τιθωνὸς ὑπὸ γήρως γενόμενος, κατεύχεται εἰς τέττιγα μεταβαλεῖν. Κινύρας δὲ ἐπίγονος Φαρνάκης βασιλεὺς Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ Ἀσσυρίων βασιλεύς, ἐπὶ ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιούς, ἐτελεύτησε. Καταγιγαρτίσαι· συνουσιάσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ποιητικῶν γιγάρτων ἐκβαλεῖν καὶ καταμηρῦσαι. τὸ δὲ ῥῆμα πρόσκαιρον ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων τὸ μόριον ᾖ πεπλασμένον. οὐ γὰρ διὰ παντὸς συνουσιάσαι δηλοῖ τὸ καταγιγαρτίσαι· ἢ καταθλῖψαι. γίγαρτα δὲ τὰ τῆς σταφυλῆς ὀστώδη. Ἀριστοφάνης· [illegible] ὑλοφόρον μέσην λαβόντ' ἄραντα καταβαλόντα καταγιγαρτίσαι. Καταγινέων· καταλύων. Ἡρόδοτος. Καταγινώσκω γενικῇ. καταγινώσκω σου ῥᾳθυμίαν πολλὴν καὶ νωθρότητα. Καταγλῶσσαν· ἐν τῷ ἀκαριαίῳ. Καταγλωττίζειν· τὸ βλασφημεῖν. ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσι. ψάλτην καταγλωττιζόμενοι. Καταγλωττίσματα· περίεργα φιλήματα. κατασπάσματα. παιγνίαι μυραλοιφίαι. ἢ περιλαλήματα ἢ εἶδος φιλήματος. περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα ἢ κόλλημα. Κάτασμα· ἐρίου κατάσπασμα ἢ μήρυμα. Καταγνῶναι καὶ γνῶναι ταὐτὸ διενηνοχέναι φασὶν ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι, ἰδίως ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. γνῶναι δὲ χωρὶς τῆς καταπροθέσεως τὸ μαθεῖν. καταγνοὺς ἢ νοήσας ἢ καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος.

Καταγητεύω αἰτιατικῇ ἀπὸ τοῦ. Κατάγονται· ξενοδοχοῦνται καὶ ἐν αὐτῷ κατάγονται· καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανῆλθον. Καταγορεύω σου γενικῇ. Καταγωγή· παρ' Ἡροδότῳ πανδοχεῖον. Καταγωγή· ἀνάπαυλα. Δέξιππος. ὁ δὲ εἰς τὴν πανδοχὴν ἐλθών, ἠξίου τυχεῖν καταγωγῆς.

ρα ἐδέξατο καὶ πῦρ ὑπέκαυσε. Καταγωνίζεσθαι· αἰτιατικῇ· νικᾶν. Καταγέλαστος ἀκα-
μίλος. Καταγελῶν· προσμυθούμενος· προσξενῶν. Αἰλιανός· ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγελῶν
ἑαυτοῦ λύσσα πλεῖστα ὑπὸ τῆς κόρης, ἢ χρυσίον παμπολὺ ἀπώλοιτο αὐτῷ. Καταδακρύ-
σου· γενικῇ. Καταδακτυλικὸς· συνουσιαστικός· κατὰ τῶν δακτύλων τοῦ πρωκτοῦ. Κατὰ δάκτυ-
λον· εἶδος ἀριθμητικὸν ἢ ποιητικόν· ἢ ῥυθμοῦ καὶ κρούματος τὸ κατὰ δάκτυλον· ᾧ ἐχρῶντο οἱ
αὐληταὶ πρὸ τοῦ νόμου. Καταδαρθάνειν, κατακοιμίζεσθαι. κυρίως δὲ καταδαρθάνειν ἐστὶ,
τὸ ἐν δέρματι κατακοιμηθῆναι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἔτι δ' οὐκ ἔχεις οὐδὲ κλίνην καταδαρθεῖν.
βαρυτόνως δὲ οἱ Ἀττικοὶ καὶ καταδάρθειν. καὶ Αἰλιανός· καταδαρθόντι οἱ τῶν τις ἱερέων ἔδοξε
λέγειν μίαν εἶναι σωτηρίας ὁδὸν τῷ ἀνδρὶ, καὶ ἐν τῷ ἐφεστῶτι κακῷ φάρμακον. Καταδεδέ-
σθαι· ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκῳ. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ.
Καταδέψει· φυράσει· μαλάξει. Αἰλιανός· εἶτα τὰ τοῦ Ἐπικούρου βιβλία καὶ φλέξας καὶ τῶν ἀθέ-
των καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων δογμάτων τὴν σποδὸν καταδεψήσας κηρῷ ὑγρῷ. καὶ ἐπιπλασά-
μενος τὴν ὄψιν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσκτοιμίαις. Καταδὲ φρονεῖν ἦγαπε πολλῶν·
ἐμίσησε· κατεφρόνησεν. Ὅμηρος· κατὰ δὲ φρονεῖν ἦγαπε πολλῶν. Καταδείσας· φοβηθείς. καὶ
καταδεῖται· φοβεῖται. Καταδημαγωγῶ· αἰτιατικῇ. Καταδημοβορῆσαι· καταφαγεῖν.
Κατὰ δήμους δικασταί. οἵτινες πρότερον μὲν ἦσαν λ΄, καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον. ὕστε-
ρον δὲ ἐγένοντο μ΄. Καταδηοῦν· κατακόπτειν· καταπραιδεύειν. Καταδιαιτήσω· κατα-
δικάσω· κατακρινῶ. εἰ δ' ἔστ' ἐμοῦ γ' ἀντίον ὀφθήσεται ἀδίκως ἐγκαλῶν, αὐτὸς ἐγὼ καταδιαι-
τήσω τοῦ Σαρακηνοῦ. Καταδιέλυσε· ἠμείψατο. Καταδιϊστᾶσι· καταχωρίζουσι. Καταδικά-
ζουσι· αἰτιατικῇ. γενικῇ δὲ αἱ γυναῖκες κατεδίκαζον ἡμῶν. Καταδικασάμενος· ἀντὶ τοῦ
νικήσας καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως. Κατα-
διώκω· αἰτιατικῇ. Καταδολεσχῶ· γενικῇ. Κατάδουπος· καταρράκτης ἦχος ψόφος. Κα-
ταδύεται· δοτικῇ· καταβυθίζεται· κρύπτεται· συγκαλύπτειν μέντοι τὸ ἔργον τοῦτο ἐν σπουδῇ εἶχε καὶ
καταδυόμενον τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασι. Καταδυναστεύω· γενικῇ. οὐκ ἄξιον τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθε-
νῶν καταδυναστεύειν. αἰτιατικῇ δὲ, καταδυναστεύων τὸν πένητα ὁ ἅγιος Βασίλειος φησίν. Κα-
ταδύοντα· κρύπτοντα. Καταδύς· κατακρυβείς· κατακαλυφθείς. ὁ δὲ καταδὺς ἐς πᾶσαν ὀδύσ-
σειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν, διεπέμπετο πρὸς Γαϊανόν. Καταδύσαντες τὰς ναῦς· παρὰ
Θουκυδίδῃ καὶ ἐπὶ τοῦ ζώσαντες οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες. Καταδύσεις· φωλεοὶ ὑπόνομοι
σπήλαια. Καταζυγέν· ὡς ἂν ἐκ τοσούτου πλήθους κατ' ἄνδρα κατὰ ζυγὸν οἱονεὶ μονομαχικῆς
τινος συνεστώσης φιλοτιμίας. ζυγὸς γὰρ, τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος. Καταειμένον·
ἐγκαλυπτόν. Καταείσατο· κατῴχετο. Καταῖξ· καταιγίς. ἤδη δ' ἀπὸ μυχοῖσι θοοῦ βορέαο κα-
ταΐξ ἤτοι ἀπὸ τῆς Θρᾴκης. Καταθαρρῶ σου· γενικῇ. Καταθεῖν· κατατρέχειν. οἱ δέ γ' ἤ παῖδες ἐ-
πεὶ οὔπω ὁ τῆς μάχης ἐνειστήκει καιρὸς, πείθουσιν αὐτοὺς καταθεῖν μεταξὺ τὴν Ῥωμαίων χώραν. τὰ
ἔργα τῆς σφετέρας ἀκαιρίας ποιούμενοι τὴν ἐς Ῥωμαίους ἐπιβουλήν. Καταθέλξας· ἐξαπατή-
σας. καταθέλξας γὰρ αὐτοὺς δεινότητι λόγου ὡς δυνάμενος τὸν ἄνδρα πρὸς σφᾶς μεταθεῖναι.
Καταθεμένους· ἀποβαλόντας. μὴ πρότερον τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου τυχεῖν, ἢ καταθεμένους τὰ
ὅπλα. Καταθέουσι· αἰτιατικῇ. οὗτος δὲ κατέθεε τὸν οἰκεῖον χῶρον. Καταθέασαι· γενικῇ.
Καταθεῷτο· βλέποιτο. Καταθήσει· καταπαύσει· καταλήξει. ἢ λήψοιτο αὐτὸν ἐπὶ καταθέσει τοῦ
πολέμου. Καταθεῖ, κατατρέχει. Καταθέοι· τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους, οὕτως ἔλεγον καὶ θεῖ-
ον ὦφθαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων τουτέστιν ἀκαίρως ἐπιφαινομένων, καὶ θεῖον ἔλεγον. ἐ-
πειδὴ καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις μὲν, μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπεφάνη, εἶπεν· ὁ δὲ
προσέρχεται ὥσπερ καὶ θεῖον εἰς ἀγοράν. Καταθλήσαντες· καταγωνισάμενοι. Καταθλῶ· αἰτιατι-
κῇ. Καταθρηνῶ· αἰτιατικῇ. Κατάθου. Καταθρασύνω· γενικῇ. Καταθρήσομεν· καὶ σκοπήσομεν.
Καταθρώσκοντα· καταπηδῶντα. Ἡρόδοτος· καταθρώσκοντα ἢ τὴν αἱμασιὰν τὸν μηρὸν παρασθῆναι.
Καταθύμιοι· κατὰ ψυχὴν ἀρεστόν. καταθύμιος, ἀνάλογος τῷ Ὁμήρῳ· ἀχὸς ἐπιθυμητικὸς ἀλλο-
θύμιος

θύμιος. Κατακάθεσιν· τὰ ἀνύψους εἰς βάθος διασημαίνει. λάκκος ἦν χειροποίητος πρὸς ὕδα-
τος συναγωγήν· ἔχων τὴν μὲν κάθεσιν, οὐκ ἐλάττω πλέθρου. τὴν δὲ διάμετρον, πλεῖον ἢ δυεῖν πλέ-
θρων. Κατακαλῶν· ἐπιμελῶς ἐκκαλῶν. πολύβιος. ὁ δὲ περσεὺς ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς ῥωμαί-
ους φιλίαν, εὐθέως δημοκοπεῖν ἐπεβάλετο, κατακαλῶν εἰς τὴν μακεδονίαν τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας, καὶ
τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας. καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασιν ὑποκεχωρηκότας. καὶ τούτων δὲ
ἐξετίθει προγραφὰς εἴς τε δῆλον καὶ δελφούς. διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς κατερχομένοις, ἀλλὰ
καὶ τὴν ὑπαρχόντων κομιδὴν ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε. Κατακέας· κατακοφθεὶς ἢ ἀξία τῷ κατακαυθῆναι
ἢ ὅτι κέαται τὸ σῶμα τοῦ ἀνδρός. ὅθεν καὶ κασίγνητος. Κατακαυχῶμαι γενικῇ. Κατακεχεῦσαι·
ῥῆξαι. ψοφῆσαι. πρῆσαι. ἀπὸ τοῦ φυσήματος κελ. Κατακαίνειν· ἀναιρεῖν. φονεύειν. ὁ δὴ τοξότης κηφιδρέ-
λ εὔστοχος ὢν τοσούτους κατακαίνειν, ὅσα ἐφίει βέλη. ἀρριανός φησι. Κατακαίνων· ἀναιρῶν. πλήτ-
των. τοὺς μὲν, κατακαίνων ἐν χερσί. τοὺς δὲ, πλήττων. οἱ δὲ, φοβήσας. καὶ ξενοφῶν. τοὺς μὲν, κατακαίνον-
τες. τοὺς δὲ, καταδιώξαντες. Κατακεκλεῖσθαι καὶ κεκλεῖσθαι, ἐπὶ τραπέζης. ἀνακεῖσθαι ἢ ἐπὶ ἀνδριάντων.

Κατακέλευσον· ἀντὶ τοῦ σιώπην κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ κελεύουσι σιωπᾶν παραγγέλλειν εἰώθασι. σιώ-
πα λέγοντες, καὶ ἄκουε καὶ τὰ ὅμοια. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ὢ τρισμάκαρ. ὢ κλεινότατε. ὢ σοφώτατε. ὢ γλα-
φυρώτατε. ἐπειδὴ κήρυξ ἦν φησιν, ὢ κατακέλευσον. ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι καὶ λέγουσι παύσασθαι, παρα-
κέλευσαί μοι. Κατακοντομεῖν καταχλευάζειν αἰτιατικῇ. Κατακεχρημένας· παραλόγως καὶ
ἀφειδῶς ἀπολαυούσας. τῇ τε κουφότητι τοῦ ἀνδρὸς κατακεχρημένας. Κατακηλοῦσαι αἰτιατικῇ.
θέλγουσαι. πραΰνουσαι. Κατακλεὶς κατακλεῖδος ἡ τοῦ τραχήλου. Κατακληρουχῶ· αἰτιατικῇ.

Κατακλινὴς ἐπὶ κλίνης ἀνακείμενος. ὁ δὲ, ἔτυχε τότε κατακλινὴς ὢν καὶ μαλακιζόμενος.

Κατακλιθείς· κλίνας. θρόνους. εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηδείους. Κατακλωθοῦσι βαρεῖαι· αἱ κατα-
κλώθουσαι καὶ καταμοιρῶσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. καὶ κατεκλώθη, ἡ εἱμαρμένη. Κατάκλυ-
ζε· κατακλύζεσθαι πίνειν. ὁ δὲ ἐστὶ ἥμισυ ὕδατος. ἀριστοφάνης· καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε καὶ θέρμαιν' ὕ-
δωρ. Κατακολουθῶ δοτικῇ. Κατακοντίζουσι· ἐπὶ πολέμου. μετὰ αἰτιατικῆς. Κατακοντυ-
λίζω αἰτιατικῇ. Κατακορής· ἄχρι κόρου ἐσθίων. σιτίοις. καὶ ποτοῖς κατακορὴς οὐδαμοῦ ἐγένετο. ἀλ-
λὰ σχεδὸν ἀκροδακτύλως γευσάμενος, ἀπηλλάττετο. Κατακορὴς συνουσία· ἐπιπλεονάζου-
σα. ἐν τῷ διαπλουτεῖν κατακορὴς γινομένη τῶν παθῶν. Κατακόρεες παῖς αὐτόν. Κατακόρευ-
ε· ἀπλήστου. ἅπτε τοῦ τῇ γυναικὶ γέρως καὶ ἄλλου καὶ κατακόρευ ὄντος. Κατακνῶ γενικῇ. Κατακνυ-
σαι· θερμῶσαι. Κατάκωλον καὶ κατὰ λέξιν. Κατακωμῳδεῖται αἰτιατικῇ. Κατακωχή· ἡ
κατάσχεσις. καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον. ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς ὥρας. καὶ αὖθις τὴν ἐκ θεοῦ κα-
τακωχὴν ἠρέμα διανοίγουσαν καὶ ἀποκαθαίρουσαν τὰ τῆς ψυχῆς ὄμματα. Κατακωχή· ἔνιοι ἀντὶ
κατοχή. τὴν βίβλον πρόκλου τὴν μαρτυρίαν, εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται ὡς ἐκ θείας κα-
τακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ θεοῦ. Κατακωχή· ἐκ κρόνου περὶ αἴνην ἐξ ἄρεως κατακω-
χή, ἡ μονομαχεῖ. Κατακώχιμοι· μὲν οὖν χρόνοι ἐπισυχνοὶ τοῖς αὐλήμασι κατακώχιμοι· τοῦ
τέστιν ἁλωτοί. Κατάκρας· ἐπίρρημα. θουκυδίδης. ὁ δὲ βρασίδας ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως
ἐβάδιζε βουλόμενος κατάκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν. καὶ αὖθις. ἐλπίσαντες τὴν πόλιν ἔχε-
σθαι κατάκρας, παραδιδόασι σφᾶς αὐτοὺς ἀξιοκλήρῳ. Κατάκρας· ἐπίρρημα. δι' ὅλου. παντελῶς.
ὁ δὲ, ἔλεγε μηδὲν ἔτι λείπεσθαι φυλακτηρίου, τὸ μὴ οὐ κατάκρας ἁλῶναι τὴν πόλιν, εἰ μή ποτε εἴη
κατὰ τὴν ἄκραν πόλεως, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀκρόπολεως. Κατακράτος· μετὰ πολλῆς ἐξουσίας. Κα-
τακρατῶ σου· γενικῇ. Κατακραυγάζω σου· γενικῇ. Κατακρῆθεν· κατακεφαλῆς. Κατα-
κρίνω· αἰτιατικῇ. Κατακροῶμαι γενικῇ. Κατακροτεῖ· ἄγαν ἐπαινεῖ. Καταλαβεῖν·
εἴρηται καὶ ἐπὶ τάχους ποδῶν τὸ καταλαβεῖν. ὅθεν λέγομεν. ὁ δὲ, τὸν φρύγα διώξας κατέ-
λαβεν. ὡς δὲ ῥήτορες, καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. ἀντιφῶν. μὴ ἀναίτιοι καταλαβόντες τὸν αἴτιον.

Καταλαλιά· ἡ εἴς τινας ὑπό τινων βλασφημία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Καταλαλῶ· γενικῇ.
ἐπὶ ἐμψύχων. καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις. καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπον.
ἐπὶ δὲ ἀψύχων αἰτιατικῇ. μὴ καταλάλει τὸν γειτνιῶντα, ἀλλὰ μᾶλλον τίμα. Καταλαμβάνω αἰ-
τιατικῇ. Καταλάμπω αἰτιατικῇ. Καταλλάττω αἰτιατικῇ. Καταλιπέσθαι· καταλιπέ-

σθαι. Καταλέγω γενικῇ. Καταλύσιμον τὸν ἄξιον τοῦ καταλυθῆναι. εἶπε δείναρχος
ἐν τῷ κατὰ λυκούργου. Κατελείφθη· κατεσάγη. Καταληΐζεται· διαρπάζεται. Κατάλληλον·
ἁρμόδιον. Καταλλήλως· ἀκολούθως· ἁρμοζόντως. Καταληπτικός· περικαταλαμβανό-
μενος τοὺς ἀκούοντας, ὥστε θόρυβον μὴ κινῆσαι. Καταληρῶ γενικῇ. Κατάληψις· γνῶσις. ἀ-
ριστοφ. νεφέλαις καὶ περὶ λέξιν. καὶ κρεῖσσον καὶ κατάληψιν. μουσικῶς δὲ ταῦτα εἶπε. λέγουσι δὲ κατάλη-
ψιν, ἐπειδὰν καταλάβωσι τῷ πλήκτρῳ ἢ τοῖς δακτύλοις τὰς χορδὰς πλήξαντες, ὥς καὶ ἀποτεί-
νεσθαι τὸν φθόγγον. Κατάληψις· τὸ ἐπεισελθεῖν τείχει. Καταλιμπάνωσι· ἀφίημι. Κατα-
λιπόμενον· αὐθυπότακτον. Καταλογάδην· τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. Καταλογεῖς· ἀθη-
ναίων συνεψηφισμένων ἐπὶ πεντακισχιλίοις τῶν ἀστῶν ἐγχειρίσασθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ἦσάν τι-
νες οἳ τοὺς εἰς τοῦτο ἐπιτηδείους καταλέξοντες. καὶ τοῦτο εἰκότως κληθῆναι καταλογίσασθαι. καὶ καταλογεὺς ὁ
εἰς τοὺς ἐπιταγμένους. Καταλογίζομαι αἰτιατικῇ. Καταλογεῖται· καταριθμήσει. Κατά-
λογος· ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι καὶ ἡ ἐξαρίθμησις. ὁ πίναξ ἐφ' οὗ ἐνέγραφον τοὺς ἐκστρα-
τευομένους τὰ ὀνόματα. ἀριστοφ. ἐπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ, οὐδεὶς κατασπουδὰς μετεγ-
γράφεται. ἀντὶ τοῦ ἄλλου σπουδήν. ὁ δὲ τραϊανὸς δύο στρατεύματα καὶ τῶν μεγάλων καταλόγων καὶ ξενι-
κὸν τῷ γὰρ τοι πλήθει καὶ τοῖς ἐκ τῶν καταλόγων, ἐθνῶν. οὕτω φησὶν αἰλιανός. Καταλογῶ σου γενικῇ.
Καταλούει· καταναλίσκεις. ἀριστοφ. νεφέλαις. σὺ δ' ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούει μου τὸν βίον. ἔθος ἦν
μετὰ τὸ ἐκκομισθῆναι τὸ σῶμα καθαρμοῦ χάριν, ἀπολούεσθαι τοὺς οἰκείους τοῦ τεθνεῶτος. ἢ εἰς [illegible]
φλῶ καταναλίσκεις. βίον δὲ τὴν περιουσίαν λέγει νῦν. ἢ εἰς τὰ λουτρὰ καταναλίσκεις. ἀπὸ μετα-
φορᾶς τοῦ ὕδατος. τὴν δὲ κατὰ πρόθεσιν, ἐπιτατικῶς λαμβάνουσιν ὡς ἐπὶ τοῦ καταφαγεῖν. Κα-
ταλοφάδια· ἐπὶ τοῦ τραχήλου. Καταλοχίσαι· εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. Κα-
ταλυφθέντι δήμοι ἂν βλάπτει. Καταλύσας· καταστρέψας. ἀφανίσας. ἢ λοχηθείς. τάττεται
δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαρξαμένου καπηλείας. οὐ δεῖ λέγειν κυρίως καπηλεύειν ἐπαύσατο, ἀλλὰ καταλῦσαι.
Καταλῦσαι παρὰ θουκυδίδῃ· ἐπὶ τοῦ ὀχουμένου ἐπὶ ἅρματος. καὶ καταγενὴς ἐπὶ ἵππος. Κατάλυσις· ἡ οἰκία.
πολύβι. τῷ δὲ ἐπὶ τὴν ῥωμαίων κατάλυσιν ἐπιγράψαντι, τοῦτο θάνατον ὤλισεν ἀννίβας τὴν ζη-
μίαν. Καταλυτῶ γενικῇ. Καταμαλάττω καὶ καταμανθάνω αἰτιατικῇ. Καταμαρτυ-
ρῶ σου γενικῇ. Καταμάχομαι· αἰτιατικῇ. Καταμαίνομαι σου. Καταμέμφομαι δοτικῇ.
καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ ὅροις καταμεμφόμενοι. αἰτιατικῇ δέ, πολλὰ τὸν βασιλέα μόνον καταμεμψά-
μενοι. Καταμελλῶ γενικῇ. ἤγουν καταφρονῶ. ὁ δέ, μηδὲν εἰπὼν τοῖς ἐρωτῶσιν, ἐστέρηθη τοῦ θανά-
του καταμελλῶν. Καταμηλῶσαι λέγεται, τὸ μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τῶν ἰατρῶν εἰς τὸν λαιμόν. ὡς
ποιοῦσιν οἱ ἐμοῦντες τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν. Καταμηρεῖα καὶ καπηλεῖα τὰ μη-
ριαῖα ὀστᾶ. Καταμησάμενος· ἐπιβαλών. ἐπικαταχέας. ἰώσηπος. ὁ δέ, περιρρήξας τὴν ἐσθῆ-
τα καὶ καταμησάμενος τῆς κεφαλῆς κόνιν. Καταμήλην· μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μήλην κα-
θεῖναί που. ἣν δὲ καὶ παροιμία τις ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων. λέγεται καταμηλοῦν, καὶ τὸ βά-
πτειν ἔρια ὅταν πιέζωσι ἐν ὄμῳ. Καταμνημονεύω αἰτιατικῇ. Καταμόνας· ἐπίρρημα. καὶ καταμο-
νομαχῶ, αἰτιατικῇ. Καταμωκώμενος· χλευαζόμενος. Καταμωλωπίζω. Καταμυ-
θεύω αἰτιατικῇ. Καταμύουσι· κλείουσι. Καταναγκάζω αἰτιατικῇ. Κατανάγκη. Κατανα-
λίσκω αἰτιατικῇ. Καταναλῶσαι καὶ κατηνάλωσε, τὸ αὐτό. Καταναρκῶ γενικῇ. Καταναστάς. ὁ
δέ, διὰ τὸ τάχος τῆς εἰρεσίας ἀπέπλευσε καταναστὰς μιᾶς νηὸς παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου.
ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλὼν, ὑπερνικήσας. Καταναυμαχῶ αἰτιατικῇ. Κατὰ ναῦν· κατὰ τάξιν. εἴ-
ρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας· κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα. Κατανδρίζεσθαι γενικῇ. Καταπαλαί-
ειν. Καταναῖος· ὁ ἀπὸ κατάνης. Καταναισχυντῶ γενικῇ. Κατανταυιάζεται· κατισχύει, ἢ
καυχᾶται. Κατανομιστεύσας· νόμισμα ἐργασάμενος. ὁ δέ, κατὰ σπάνιν ἤδη χρημάτων ὅσον εἶ-
χε κόσμον καὶ νομιστεύσας, αὐτονίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἔπεμψε. Κατὰ νοῦν, τουτέστι θυμῆρες. οἳ
ὁμοῦ ὅπερ τῷ γένοιτο κατὰ νοῦν αὐτῶν ἔσεσθαι. Κατανωτίσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ νώτου φέρειν. μὴ ὅτι τὰ
ἄλλα τὰ ἔχουν κατανωτίσασθαι κρεῖσσον, μηδὲ αὖ μείζω φρονεῖν τῆς κοινωφελοῦς προαιρέσεως. ἀντὶ τοῦ κατα-
φρονεῖ, ὀπίσω ῥίπτειν. Καταξαίνει, καταφέρει. Καταντήσωσι, παραγένωνται. τὸ περὶ ἐκείνου πρὸς αὐτῶν

τας ὑπὸ τῶν ἀερίων ἧς συνθήκης. ὅτε οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καταλύσωσι πρὸς αὐτούς. Καταντλοῦμαι τοῦ δὲ καταντλῶ σου δὲ ἐστι. Κατανυγείς. λυπηθείς. μεταγνούς. καὶ κατανυγῶ ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. δαβίδ. ὅπως ἂν ψαλλήσοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ ἀντὶ σιωπήσω. Κατανυγῆς αἰθυ[illegible].

Κατανυγῶ. ὁ μὲν χρυσόστομος, ἀντὶ τοῦ μὴ μεταβληθῶ. τοῦ μὴ μεταστῶ. ὁ δ' ἀπόστολος. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως. οὐκ ἐνέργειαν δηλοῖ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ συνεχώρησε. τὴν περὶ τὸ χεῖρον ἕξιν τῆς ψυχῆς φησι. τὴν ἀνιάτως ἔχουσαν καὶ ἀμεταθέτως. ὥσπερ γὰρ ὁ ἐν εὐλαβείᾳ κατανενυγμένος, οὐκ ἂν εὐκόλως μεταστῇ, οὕτω καὶ ὁ ἐν πονηρίᾳ κατανυγείς, οὐκ ἂν ῥᾳδίως μεταβάλλοιτο. ὁ δὲ ἰσίδωρος, ἀντὶ τοῦ μὴ καταπλαγῶ. ἢ μὴ μεταστῶ. Καταξαίνει. Καταξαίνειν ἐς φοινικίδα. ἀριστοφάνης. τί φῄς; δώσομεν ἆρα τῶν λίθων οἱ δημόται μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς φοινικίδα. οἷς αὐτὸν μέλλετε τοῖς ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσιν. ἀντὶ μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάξειν ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τοῦτο δὲ καταξαίνειν, ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. ἐχρῶντο δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι φοινικίσι πρὸς τοὺς πολέμους. τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χρόας, ἀνδρικόν. τοῦτο δὲ, ὅτι τὸ τοῦ σώματος αἱματῶδες, τὸ τοῦ αἵματος ῥεύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολέμου. ἀποφόρημα δὲ δηλώσειεν ἂν εἰκότως ἐπὶ τὸ φοινιχθῆναι. ἢ τοῦ καὶ μαχθῆναι. θυμάλωψ δὲ, ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ. Καταξαινόμενοι. μαστιζόμενοι πληγαῖς καταξαινόμενοι. ὑπὸ τῶν ἀρχόντων οἱ ἄνδρες, καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρούμενοι, τὴν ἑτοιμοτέραν τῶν βαρβάρων ᾑροῦντο πελατείαν πρὸ τῆς ἐνθέσμου τε καὶ ἀσελγεστάτης. παρατεινούσης τε τὸν ὀδυνηρὸν ἐχούσης χρόνον. Καταξαίνων. καταδείρων. καὶ ἐν τούτοις τὸν ἅπαντα αὐτοῦ καταξαίνων βίον. Κατάξηροι. οἱ ὄνειροι οἱ μὴ ἔχοντες λαβάς. Καταξιοπιστεύεσθαι. ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν τηλικούτων ἀνδρῶν καταξιοπιστεύεσθαι, μνησθησόμεθα μιᾶς παρατάξεως. Καταξιοῦντες. τιμῆς ἀξιοῦντες. οἱ δὲ, οὐ καταξιοῦντες τὸν τίμαρχον διὰ τὸ συνειδέναι τίς ἦν οὐ προσεδέξαντο. Κατὰ ξυμφοράν. κατὰ συντυχίαν.

Καταπαλαίωσι. καὶ καταπανουργεύω αἰτιατικῇ. Καταπαλαῖσαι. Καταπάσσω. καταποικιλῶ. πληρώσω. ἀριστοφάνης. ἢν γὰρ μεθυσθῶ. πάντα τουτὶ καταπάσω. Κατάπαστος. κατάμεστος. πλήρης. καταπεποικιλμένος. πρόσεξαι δὲ νῦν τὸν ἐμόν, πάλιν ὡς ἡμᾶς ἑξῆς στεφάνοις κατάπαστος. Κατὰ πατέρα καὶ μητέρα. ὁ ἡρόδοτος ὁ λαφ ἐφύλαξεν κατὰ πατέρα μὲν θεουείσων. τῶν δὲ σιρων κατὰ τὴν μητέρα. Καταπατῶ καὶ καταπαύω αἰτιατικῇ. Κατάπαυσις κατὰ γῆν τῆς ἐπαγγελίας. δαβίδ. εἰ εἰσελεύσομαι εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Κατάπαυσις. ἡ τοῦ σαββάτου ἡμέρα ἐν ᾗ ὁ θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. καὶ καθ' ἣν ἰουδαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία. Καταπαίζω συγγενικῇ. Καταπέλτης. εἶδος κολαστηρίου. καὶ καταπελτάσουσιν. ἀντὶ τοῦ ἀκοντίσουσι. καταπολεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιᾶσιν. ἢ καταδραμοῦνται. πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρὰ μὴ ἔχουσα ἱμάντα. καὶ καταπελταφέται, οἱ ταῦτα πέμποντες. ἴσαι δὲ προμάχους ξύλα παχέα ἔχοντας διπήχη σεσιδηρωμένα. ἃ ἔμελλον ὡς καταπέλτας ἐγχειρεῖν εἰς τοὺς ἐλέφαντας προσκολλᾶν. ὁ δὲ λογοθέτης λέγει ἐν τῷ τοῦ ἁγίου θύρσου μαρτυρίῳ δεσμοῖς χειρῶν. καταπέλταις ποδῶν.

Καταπέπτωκεν. ἐπτώθη. Καταπέτερος. Καταπτοῶν. ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. Καταπέτηξ. καταταράττει. καταβάλλει. Καταπεφρόντικα. εἰς τοὺς φροντιστὰς ἀνάλωσα. εἰς τὴν παίδευσιν κατεδαπάνηκα. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκα ἀλλὰ καταπεφρόντικα. πρὸς τὸν υἱὸν λέγει ὁ πρεσβύτης. Καταπειθής. πειθήνιον. ἄλλως τε ἀπάθαλεν εἶναι καὶ οὐδαμῇ καταπειθὲς τοῖς ἐξηγουμένοις. Καταπειράζω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Καταπῆγας. τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασιν. ἐπεὶ τὰ ὑποκείμενα, οὐχ οἷά τε ἦν καταπῆγας δέχεσθαι ὑφ' ὧν ἔδει συνέχεσθαι τὰ ἐπὶ τοῦ ῥεύματος καθιέμενα. Καταπηδῶ αἰτιατικῇ. Καταπιμπλῆ. καταβλάπτει. Καταπίπτειν ἐπειδὰν, ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ κρείττω προκοπτόντων. ὁ δὲ φιλόσοφος ἀνεμίμνησκεν εἰς ἐπίδοσιν δὲ τέλος. καὶ ἐπειδὰν καταπίπτῃ. ὡς φαίνεται ἀπεχθῶς ἄγει τοῦ πανικοῦ δυστυχήματος. Καταπίονα. λιπαρά. Καταπλῆγες. κατὰ πεπληχότες, τούτων δὲ γνώμῃ, ἐναντία καταπλῆγες ἦσαν. Καταπλήξ. ὁ συνεχῶς πτ

παραγενόμενος. θεόπομπος· ἀλλ᾽ ἡμεῖς μὲν ἀλείφομεν ἠνίαν μὴν ἔχει ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἔσεσθαι καταπλέξαι τὴν τύχην. Καταπλουτεύω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Καταπλήττω αἰτιατικῇ. Καταπόδα. ἀπαύστως ἑξῆς. Καταποδὸς ῥᾶστα· παροιμία ἐπὶ τῶν μικρὸν τι προτεινόντων. καὶ κατὰ πήχυν καὶ μία θεοῦ.

Καταπλαύω γενικῇ. Καταπλημμύρει. Καταπολιτεύομαι. καταπολιτεύουσι δὲ, δοτικῇ. Καταποντωθῆναι. κινδυνεῦσαι. Καταπορευθέντων· ἐπανόδου τυχόντων τῶν φυγάδων. πλούσιος ἦν οὐχ ἥττον αὐτῶν λαμβάνειν μὴ οὐχὶ καταπορευθέντων τῶν πεφυγαδευμένων. Καταπρεσβεύω γενικῇ. Καταπρόσω. πολλάκις. Καταπρώτης. λάρυγξ. Καταπραγματεύω καὶ καταπραγματεύομαι γενικῇ. Καταπρηνοῦ. κατακαυθῆ. κελεύσαντος πῦρ ἵνα καταπρησθῇ ζῶν.

Καταπροίσεσθαι. καταπροδώσειν. ὀμοσάτην ὅσοι δεινότατοι κρίσιν ὀρκιδόνομάζονται, μήποτε ἀλλήλων καταπροίσεσθαι ἄχρι τῶν ὀλέθρων φερόντων, Καταπροίεμαι αἰτιατικῇ. Καταπροίξεται. καταφρονήσει. καταπροδώσει. οἷον προῖκα ἐκφύγοι. ὁ βιοῦ προίξει μου ὀνομάζων ὡς τοῦτο δὲ αἰσθ. καὶ αὖθις οὔτοι μὰ τὸ θεῶν καταπροίξει λέγουσα ταῦτα. ἀντὶ καταγελάσει μου χωρὶς ζημίας. προῖκα δὲ λέγουσι τὴν ζημίαν ἡρόδοτος. οὐ τοίνυν ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος καταπροίξεται. ἢ προῖκα ἀντὶ τοῦ δωρεάν. προίκηται τινὸς δὲ ἀπὸ τοῦ ἰξεσθαι. ὁ ἐστὶ δωρεάν τινα λαβεῖν. ἀρχίλοχος ἐκεῖνος οὐ καταπροίξεται. ἡρωδιανὸς δὲ ἐν ἐπιμερισμῷ, παρὰ τὸ ἴσω φησί. καὶ ἀρχίλοχος προτείνω χεῖρα καὶ προίσομαι. Καταπροίξει. τουτέστιν οὐ μὴ καταφρονήσεις. παρὰ τὴν προῖκα. οἷον οὐ δωρεάν με ἐργάσει. Καταπροθυμοῦμαι αἰτιατικῇ. Καταπρόσκλισιν. καθ᾽ ὑπερβολὴν ἢ ὑπερομβρίαν. Καταπτύω συντακτικῇ. Καταπύγων. κιναίδων. Καταπυγών. κατασελγαίνων. Καταπύγων ὁ λάγνος. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλφίτων οὕτως λεγομένων ἰχθύων. ὅτι ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν οὐράν. καὶ γενικὴ δὲ καταπύγων. καὶ καταπύγωνα αἰτιατικῇ. καὶ ἄλλαι πτώσεις εὑρηνται. εὕρηται καὶ τὸ θηλυκὸν καταπύγων, καὶ ἡ πρᾶξις καταπυγοσύνη. τουτέστιν ἡ μαλακία. Καταπυγωνέστερον. μαλακώτερον. πορνικώτερον. οὐκ ἔτι δόξειέ τι ἄλλο καταπυγωνέστερον εἶναι. Καταπωλοῦμαι γενικῇ. Κατάπτυστον. ἀντὶ τοῦ. μισητόν. τόδε ταραντινίδιον λιπόντες ὃν καὶ ἀθηναῖς, ἐπεὶ μόνον ἐξέθη, κἄτα ἀπορρέγνυται, ἢ δὲ, περιαλγεῖ. καί φησιν. ὦ κατάπτυστόν τε καὶ ἐπίφερες ἔρανος. ἐς δὲ εἰς ταύτην μοι τὴν χρείαν ἐπιτήδειον ἐγένου. καὶ ῥίψασα αὐτό, εἶφ᾽ αὐτὴν διεχρήσατο. Καταπύσιν. ταῦτα διὰ τινῶν καὶ πύσιν ἐσχώρισαν. ἥκοντες, οὐχ οἱ δύναντο κεκρυμμένην αἰσχύνεσθαι. ἀποκέκρυπτο γὰρ καὶ πύσιν οὖν καὶ φήμην. Κατὰ ῥάβδον ἔφρασαν. κατερραψῴδησεν ἢ κατὰ στίχον διῆλθεν. Καταρραθυμῶ γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ. Καταρράκται. πέτραι ἐν τῷ ἴστρῳ ποταμῷ. ὅρους λόφον τινὰ ὑπὸ τῷ ῥεύματι ἐπὶ παντὸς τοῦ πλάτους ὑποπεφυκότας. αἷς ἅπασιν ὁ ποταμὸς ἐμπίπτων μετὰ μεγίστου πατάγου ἀνακόπτεται. καὶ καχλάζων περὶ ταῖς πέτραις, ἔπειτα ὑπερφερόμενος, ἑλιγμούς τε καὶ παλιρροίας καὶ χαρύβδεις κυκλουμένους τοῦ ῥεύματος, ἀποτελεῖ. καὶ τὸ σύμπαν ὁ ποταμὸς κατὰ ταῦτα τὰ χωρία, οὐ πολὺ ἀπέχει τοῦ κατὰ σικελίαν πορθμοῦ. Καταρράκτης. εἶδος ὀρνέου θαλασσίου.

Καταράτος. κατάρας ἄξιος. οὕτω μὲν οὖν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκάλει. Καταραψῳδήσει. φλυαρήσει. Καταργῶ. αἰτιατικῇ, Κατάρδων, χέων ὑποσχέσεις, καὶ καταβρέχων ἡμᾶς τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυτά. ἤτοι ἀπατᾷ, οὐδέ τισι μισθοὺς δίδωσι ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν, ὅτι κατάρδων ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων. Κατὰ ῥέεθος, ὅς ἐστι κατὰ τὸ ἄμυξι καταρέεθος ἀφροσύνης αὐτὶ τοῦ ἐσπάραξεν. ἔξυσε. Κατάρρευσις, κατάγνωσις, Καταρρηπορεύω, Καταρρηπόω, Κατὰ ῥοῦν, κατὰ ῥόπον, κατ᾽ εὐθεῖαν, ἀλήρης τι γὰρ ἡ σελήνη ἐτύγχανεν οὖσα καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν διαπᾶσαι τῆς νυκτὸς, κατ᾽ ἰσόν κατὰ ῥοῦν. Καταρῶμαι, αἰτιατικῇ, οἱ καταρώμενοί σε, καὶ κατήρατο, δοτικῇ δὲ, οὐ τοῖς πρώτως ἐπαινέσασιν ἡμᾶς καταράσομαι, Καταρτύζω αἰτιατικῇ, τελειῶ, Καταρτύσων, παρασκευάσων, ἐξευπρεπίσων. σοφοκλῆς, ὥσπερ ὅτι λέξων, ἢ καταρτύσων μολεῖν. καὶ ὅμηρος, κλυταιμνήστρα δολόμητις. Καταρχάς, Κατάρχω συντακτικῇ,

Καταστῆσαι αἰτιατικῇ, Καταρράπτω, καὶ ῥαίω, Καταάγνυσθαι, καὶ βλάπτεσθαι, Κατασκαφεῖ δοτικῇ, Κατασκευάζω γενικῇ, ἔθος ἦν θρᾳκιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις ἵνα ὅταν πιεῖν θέλωσι ἐν τοῖς συμποσίοις ἵνα ὅταν πίωσιν οὐ μετὰ τοῦ δὲ ὅσον δύναται, τὸ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ καταχέουσι κατὰ τὸ ἱματίου τὸ συμπότου. ὁ περ ἐλέγετο κατασκεδάζειν. οὕτω ξενοφῶν ἐν τῇ.

ζ' τὸ τοῦ κύρου ἀναβάσεως· μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας πλάτων ἐν τοῖς νόμοις. καὶ ὁ μὲν ξενοφῶν λέγει ἀναστὰς ὡς ἐπὶ θεὸς ζωὴν ἐπὶ καὶ συγκατασκεδάσαι τὸ μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. Κατασκευάζειν· παρὰ ἀριστοτέλει τὸ καθόλου δεικνύναι· ἀλλὰ μὴ ἀναιρεῖν οἱ τιθέμενοι. μάλιστα δὲ κατασκευάζειν, ἐπὶ τοῦ καταφατικοῦ τιθεμένου λέγεται. ἀδικοῦνται δὲ ἐκ κακοπραγμονέστατοι περὶ τὰς τῶν φίλων κατασκευάς. Κατασκηνῶ· αἰτιατικῇ. Κατασκήψαντες· ἐμπεσόντες. Κατασκιδναμένη· κατασκορπιζομένη. Κατασκιρτῶ· γενικῇ. Κατασοβεῖται· καταδιώκεται καὶ κατασοβήσεται, καὶ καταδιωχθήσεται. Κατασοφισθεῖσα· χλευασθεῖσα. Κατασοφισόμεθα· αἰτιατικῇ. τεχνασόμεθα· μηχανήσομεν τινὶ κακώσομεν. καὶ κατασοφιστεύω δὲ γενικῇ. Κατασπάζομαι· αἰτιατικῇ. Κατασπᾶν· ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν τοῦτο λέγεται. παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ γάλα.

Κατασπαταλῶ· αἰτιατικῇ. Κατασπέρχων· σπουδάζων. Κατασπεύσαντες· κατὰ σπουδὴν βουλευθέντα. ἔχθρα βουλευσάμενοι. αἰτίαν δὲ τούτων, ἀφῆμαι. οἷα εἰς πολιτείαν καὶ εἰς βασιλέα κατασπεύσαντες ἐπὶ τυραννίδι συμφερόμενοι. Κατασπείρας· ἀρχὴν καινῶν πραγμάτων. τὸ δὲ σπείρας, ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον. ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. σοφοκλῆς. Κατασπείρω τὸ φυτεύω· γενικῇ. Κατασπουδήν· μετὰ συντεταμένης προθυμίας. εἰπόντα ταῦτα, ἐδόκει τὴν κατασπουδὴν εὐθὺ λιβάνου τοῦ ὄρους καταδραμεῖν. Κατασπώμενος· καθελκόμενος. Καταστάς· προβληθείς, προχειρισθείς. ὁ δὲ δρίαυγος ὑπὸ πάντων καταστάς, ἔλεξεν ὧδε. Καταστάζω· γενικῇ. καὶ καταστασιάζεσθαι αἰτιατικῇ. Καταστασιάζεσθαι γὰρ ἑαυτῶν ἀπεφαίνετο διὰ πάντων τὸ δικαστήριον τοῦ συγκλήτου. Κατάστασις· ἔοικεν ἡ κατάστασις, ἀργύριον εἶναι. ὅπερ οἱ καταστάντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει. ὕστερον λυσάντων. ἀλλὰ καὶ εὔπολις φησίν. ἐπεὶ σωφρονοῦσας ὦ πρέσβυ τὴν κατάστασιν λαμβάνων ἄφνω περίνεε μαθεῖν τῆς ἱππικῆς. ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο. ἀπῄτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι. Καταστάτης· σοφοκλῆς. ἀλλ' ἀρχέπλουτε καὶ καταστάτα τῶνδε δόμων. ἀντὶ τοῦ ἐξουσιαστήν. Καταστέλλω· αἰτιατικῇ. Καταστενάζω· γενικῇ. Κατέστεψε πέδον· ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκετηρίων ἀφικνοῦντο πρὸ τῶν πεδίων ἵνα καὶ καταστέψας πέδον. στέμματα δὲ ἔλεγον, καὶ ἔρια. ὡς στέμματα ξύλων ἀσπεπλωσθαι. Καταστείλας· ἀντὶ τοῦ καταστήσας. ὁ δέ, τῇ χειρὶ καταστείλας τὸν θόρυβον αὐτῶν, ἔφη. Καταστήσονται· ἀποδείξουσιν, ὅπως φύλακες ἔχοντες ὁ μὲν εἰ τὰς ἐκ τῶν καταστήσονται τούτων.

Καταστολή· ἡ στολή. Καταστόμια· καὶ τὸ τῆς ἀρχῆς. μεταφορικῶς. Καταστοχάζομαι· γενικῇ. καὶ σκοποῦ βλέπει καὶ σκοποῦ βάλλει. Καταστράπτω· αἰτιατικῇ. Καταστρατιῶ· γενικῇ. Καταστρατηγῶ· αἰτιατικῇ. Καταστρατοπεδεύω· γενικῇ. Καταστρέφω· αἰτιατικῇ. καὶ καταστρέψαντες. Καταστηλιτεύω· γενικῇ.

Καταστροφή· τέλος. Καταστοιχειῶ· γενικῇ. Κατασοφοῦ· καθ' ἑαυτοῦ. Κατασχεδιάζω· γενικῇ. Καταφλυαρήσω· ψεύσομαι. ἐγὼ δὲ φρουρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάσωσι τοῦ θεοῦ. ἰώσηπος. Κατάσχετον· αὐθυπότακτον. καὶ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς, ἐπελύθη τοὺς πόνους ἀθρόον τοῦ σώματος. Κατὰ σχολήν· ἀντὶ μόλις. ἢ ἀψοφητί. κατὰ σχολὴν παρὰ τὸν δρόμον ἐξηγεῖν μόνον. Κατάστασις· ἡ ἔπειξις ἡ ὀφοσφότης. ὁ δὲ τούτους συλλαβών, αἰκισάμενος πάντη καὶ καταστάσει. Καταταχῆσαι· προφθάσαι. μήτε καταταχῆσαι δυναμένην. Καταταχήσας· ἀντὶ τοῦ τάχει ὑπερβαλών. πολύβιος. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησε καταταχήσων· καὶ προτερεῖν ἐπὶ τῇ στρατιᾷ. ἀντὶ νικώμενος, ἐπεὶ νῦν ὑποχείριος. Κατὰ τάχος. Καταταχούμενοι· κατεπειγόμενοι. καταταχούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ, ἠναγκάσθησαν μένειν τὸν ἐπὶ πολλοῦ. Κατατεθήπεσαν· κατεθαύμασαν. ἐξεπλάγησαν. Κατατέλεσμα· παρὰ ἡροδότῳ τὰ ἀναλώματα. καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχαῖς. καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα. Κατατεμῶσιν· ἀποτεμοῦσιν. κατατύματα. κατατύματα δὲ ἐστί, δέρματα τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά. ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἀγροίκοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται. Κατατενῶ ἐρῶ· ἀντὶ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι. πολλὰ τεθλάνω. διὸ κατατεῖν ἐρῶ. ὁ δ', στρεβλούμενος καὶ κατατεινόμενος, τἀληθῆ λέγει. καὶ αὖθις. καὶ κατατεινόμενοι ταῖς στρέβλαις ὑπὲρ τοῦ κατειπεῖν τοὺς συνεγνωκότας. οἱ δέ, ἐμπρέποντες τοῖς ὀδοῦσι, τοῦ δεῖξαι τὰ τυραννοῦντες γεγόνασι κρείττους. Κατατείνουσιν· μακρότητι παρέχουσιν. χαλεπὴν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψαμένους, ἐρημοῦντες χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσαν ἰέναι. Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν ἐστί· νόμος ἐπειδὰν κεῖται, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. θεόφραστος γοῦν ἐν τῷ περὶ νόμων φησί. δυοῖν τούτοιν ἐπιμελεῖ-

βαυθεῖν τὸν ἀγρανόμον τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας. καὶ τὰ ψαυθεῖν μὲν μόνον τῶν πιπρασκόντων, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνουμένους. Κατατίθημι δοτικῇ. Κατατιλᾶν. ἢ κατατιλᾶν τὸ ἐκ τῶν κυκλίων χορῶν ὑποκεῖσθαι. κατετίλησε δὲ τῆς ἑκάτης μυστηρίων. τὸ δ᾽ δέδεις κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν ἀποσκώπτει. οὗτος γὰρ ᾄδων, κατετίλησε τῆς ἑκάτης. ἢ ὅτι εἰσήνεγκε δρᾶμα καὶ κατετίλησεν αὐτὸν ἢ ἐπειδὴ κρυφίας. ψήφισμα γράψας εἰς ἐκάτην τοῦ μισθοῦ τῶν κωμικῶν ῥητορῶν, εἶτα τὰ χορῶν. Κατετιλᾶς τῆς ἑκάτης μυστηρίων. Κατὰ τὸ καρτερόν. ἀντὶ ἰσχυρῶς. ἀεὶ στό καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖς κατὰ τὸ καρτερόν. Κατὰ τὸ καρτερόν. ἀντὶ ἰσχυρῶς καὶ καρτερῶς. καὶ δὴ συμμίξας ἐμάχετο κατὰ τὸ καρτερὸν. ὁ χρόνος ἴσχε τὸν πόλεμον. Κατατολμῶ γενικῇ. Κατατομή. ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ δημοσθένους. καὶ καθήμενος ὑπὸ τὴν κατατομὴν καὶ φιλόχορος. καὶ ἐπιγράψειν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας.

Κατατοξεύω αἰτιατικῇ. Κατὰ τὸ πρὸς ῥωμαίους ἔχθος λιβύων καὶ γαλατῶν ῥωμαίων συνισταμένων. Καταποδάζω αἰτιατικῇ. Καταθαυματίζουσα. Κατατρεχόντων. λῃζομένων. τρέφουσι δὲ οὗτοι τὰς ῥωμαίων πόλεις κατατρεχόντων, πολλὰς διαφθείρωσι πόλεις. καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν πυρπολοῦντας καταδραμεῖν. Κατατρέχω. ἐπὶ μὲν ἐμψύχων γενικῇ. κατατρέχω ἱερέων. ἐπὶ δὲ ἀψύχων, αἰτιατικῇ. κατατρέχει αἴγυπτον, λῄζονται. Καταστῆναι. καταδαπανῆσαι. χρονίσαι. οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτοῖς τὸν ἐν ἰλλυρίᾳ πόλεμον ἀτελῆ καταλείποντι περὶ τῶν ἐκεῖνα πόλεων πραγματεύεσθαι. διὸ δή κατέτριψεν ἅπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον οὐ πολλοὶ ὄντα περὶ τὰς ἐλάττους ἀσχολούμενος πράξεις. Καταστοουμαι αἰτιατικῇ. Καταφυγή. καταφυγὴ ἀλλ᾽ ἐρῶ. οὐδὲ ἔχω καταφυγήν. ἀντὶ τοῦ ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν. Καταφυγὼν γενικῇ. Καταφυγεῖν. ἔλαττον πιέζειν. ἐπεὶ ἔστιν ἀνδρῶν καταφυγεῖν ἑαυτοὺς μερίμναις ταῖς κινδύνους ἐπεχούσαις. Καταυγάζω. Καταυθαδίζω γενικῇ. Καταυλούμενοι αἰτιατικῇ. χλευαζόμενοι. ἀφηρέθησαν δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι τῶν τειχῶν πλωόμενοι ὑπὸ καταυλούμενοι. Καταυχμῶν. ὧν δὲ ὁ φρέσειον ἐστὶ καταυχμοῦ τῆς ὑδρεύσεως ἀλωθεὶς τοῖς πολεμίοις. Καταφαγεῖν. καταπιεῖν. φαγεῖν διαφέρει τοῦ καταφαγεῖν. φαγεῖν μὲν γὰρ τὸ ἐκ μέρους. καταφαγεῖν δὲ, τὸ ἀθρόως. καταπιεῖν δὲ καὶ τὸ μὴ μασσώμενον ἐσθίειν. Καταφαίναι. κατειπεῖν. Καταφανὲς, ἢ ἀποφανές. ἐν τῷ ἀξίωμα. Κατάφασις. πρόσρησις διὰ συγκαταθέσεως. Καταφάσκει. προλέγει. ἐπαινεῖ. Καταφιλονεικῶ αἰτιατικῇ. Καταφιλοσοφῶ γενικῇ. διὰ τῆς συγκρίσεως. Καταφλυαρῶ γενικῇ.

Καταφρονῶ αἰτιατικῇ. Καταφορικῶς. σφοδρῶς. Καταφονῶ αἰτιατικῇ. Καταφωρᾶν. ἐλέγχειν. Κατάφωρος. φανερός. Καταφωτίζω αἰτιατικῇ. Καταφρόνησιν. ὁ θουκυδίδης τὴν ὑπερφρόνησιν φησιν. ἐπειδὴ πᾶσιν ἡ κατὰ πρόθεσις σημαίνει. οἷον ὁ ξενοφῶν ἀθροισθεὶς ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ ὅπλα ταῦτα. οἷον ἀξυνεσίαν. ἀμέλειαν, μαλακίαν, οὐ πολεμοῦμεν. ἀλλὰ διὰ τὴν καταφρόνησιν. ὃ ἐστι διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν. καὶ οἷον ὑπερφρονεῖν. καταφρόνησιν δὲ τὴν ὑπερφρόνησιν λέγει ἤγουν τὴν ἀφροσύνην. Καταφονῶ γενικῇ. Καταφρυάττομαι γενικῇ. Καταχαλῶ συντακτικῇ. Καταχαίρων, ἡρόδοτος. ἔστι δὲ καὶ ζῆν εἰ τὰ ἐναντία ταῦτα ἐποίησας, εἶπε καταχαίρων. ἐπειδὴ μαρτύρων. Καταχέω συντακτικῇ. Κατὰ χεῖρας. εὐκόλως. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν. οὐ κατὰ χειρῶν. ἀλλ᾽ ἐπὶ χεῖρας, οὐ δὲ ἄλλως πως. καὶ τὸ πρὸ ἀρίστου καὶ δείπνου, κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσι. τοῦτο τηλεκλείδης ἐν ἀμφικτύοσιν. εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν, ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός. φέρε παῖ στέφανον. κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω τις. ὁ δὲ λέγει. δειπνήσαντι μὲν ὀμῶν ἤτοι. τὸ δὲ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι κατὰ ψύχοντες τὸ κρανίον, ἀπό τε τῆς τοῦ οἴνου μέθης καὶ θερμότητος.

Καταχειροτονίαν. ἔθος ἦν ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν, προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ γίνεσθαι. εἰ δέ τις καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον. οὕτω δημοσθένης καὶ ὑπερείδης καὶ θεόφραστος. Καταχειροτονῶ γενικῇ. Καταχεῖται. μουσὰ ἀήρ. Καταχεῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκείῳ. ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος ἵνα λαμπρότερος γίνηται. εἰσὶ γάρ τινες οἳ ἐν ἐλαίῳ ὁρῶντες, μαντεύονται. σμήχει οὖν τὴν ἀσπίδα καταχέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πτυχός. εἶτα φαιδρυνθείσης αὐτῆς, ἐνοπτριζόμενος εἰς αὐτὴν λέγει. ὁρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντα. καὶ οἷον μὴ δυνάμενον ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν ἔκλαμψιν.

καὶ

καὶ Ὅμηρος· ὅσσε δ' ἀμφοτέρων αὐγῇ χαλκείης κόρυθος ἀπολαμπομένης. εἶπεν αὖ τὸν βάκχον
οὕτως ἰδεῖν διακείμενοι· τοῦ μανίαις μᾶλλον ἢ ἄνθεσιν ἑαυτοῖς καταχέεσθαι. Καταχῶς
καταπλέως. Ἀριστοφάνης· δημοτικὴ γὰρ γνώμη καὶ καταχήρη τῶν σημαντρῶν ἔσται καὶ τῶν σφραγίδας
ἐχόντων. Καταχλιδάζουσι· γενικῇ δέ. καταχλιδάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ σπουδαῖοι.
Καταχορδῶ. Καταχορεύω γενικῇ. Καταχωνεύω αἰτιατικῇ. Καταχρεμψαμένη· ἀντὶ τοῦ πτύσασα.
Καταχρῶμαι δοτικῇ. Καταχρωννύουσα. Κατάχυσμα ζωμός· παρὰ τὸ χέεσθαι· οἷον κατάχυμα.
Καταχύσματα· ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς νεωνήτους οἰκέτας εἰσιόντας εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν δέ-
σποιναν, ἰσχάδων καὶ καρύων πλῆθος καταχεῖν αὐτῶν. ἃ καταχύσματα ἐκάλουν. φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων προσ-
φερόντων. καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι ὅτι πρῶτον τούτου ἐκρίνον. Καταχύσματα· ἔθος ἦν Ἀθη-
ναίοις τῶν νέων ἢ τῶν δούλων τῶν πρώτων εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀπὸ τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαί τι ἀγα-
θὸν ἐβούλοντο, καὶ τοῦ νυμφίου παρὰ τὴν ἑστίαν ἀγομένου καταχεῖν εἰς σημεῖον εὐετηρίας· ὡς καὶ Θεόπομ-
πος φησίν· ἡδυχαρές· φέρ' ἐσοῦ ταχὺ κατασχύσματα ταχὺ κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης. εὖ πάνυ λέ-
γεις. συνέκειτο δὲ τὰ καταχύσματα, ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τραγημάτων, ἰσχάδων καὶ καρύων· ἃ ἀφήρ-
παζον οἱ σύνδουλοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· φέρε νῦν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω τὰ καταχύσματα. ὥσπερ νεω-
νήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ. Καταψαίρουσι· κινοῦσι. Καταψευδομαρτυρούμενος· ἀντὶ τοῦ πάσχων τοὺς
καταψευδομαρτυρήσαντας. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Στέφανον. Καταψεύδομαι γενικῇ. Κατα-
ψήσας· τῇ χειρὶ ὁμαλίσας. Πολύβιος· τοὺς δὲ παῖδας πρὸς ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας, θαρ-
ρεῖν ἐκέλευε. καὶ Φιλόστρατος· καὶ τὸ καταψῆσαι τοῦ ἵππου τὰ νῶτα καὶ τὴν χαίτην. Καταψηφίζομαι·
γενικῇ· κατακρίνω. Καταψύχω· ξηραίνω καὶ ὁμαλίζω. Καταψῶν· καταπραΰνων. Ἀριστοφάνης·
καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον ὥσπερ πῶλον καταψῶντες ταῖς χερσὶν· ὁμαλίζοντες.
Καταιβάτης Ζεὺς παρὰ Ἀθηναίοις, παρὰ τὸ καταβιβάζειν τὸν κεραυνόν· ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα
γυναικῶν. Καταιγὰς ἀγρίας· παροιμία λεγομένη ἐπὶ κατάρας· καταιγὰς ἀγρίας ὥσπερ τὰ κακά.
Καταιγίζω αἰτιατικῇ· τὸ ῥέγχω. Καταιγίς· ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ, λέγεται δὲ καὶ ἡ ζάλη ἡ κατὰ
σφοδρά τινα ἅμα τὰ καταιγίδες. Καταιγίσας· ἀντὶ τοῦ σχίσας. οἱ δὲ ἀνατιθέντες τοῖς θεοῖς ἀντὶ τοῦ σχίζουσιν ἵ-
να μή τις ἄρῃ. Καταιδοῦ· καταισχύνει. Καταιθαλώσω· καταπρήσω· ἀντὶ τοῦ καύσω. καταιθαλώσω
πυρφόροισιν ἀστραπαῖς. Καταικισάντων· συντιθεμένων τῶν δέ, καταικισάντος τὸ σῶμα αὐτοῦ, κατ' ἴασιν ὑ-
πόστασιν λα. Πολύβιος· ὀλίγοι δέ τινες ἦσαν οἱ καταικίσαντες. οἱ δὲ πλείονες αὐτὸ ἐπ' ἄπειρον. λέγεται
δὲ καταικισθέντες ἂν συγκατατεθείμενοι. Σοφοκλῆς· καὶ καταίρουσιν μέτωπα προσιδοῦσαι τὰς Ἀθηνῶν.
Καταιονοῦσι, βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄκος τὸ πρὸς κάματον λύσιν, ἐκ τῆς κεφα-
λῆς καταιονισμός, ὅ ἐστι καταντλισμός. αἱ δὲ ἐμβάσεις, τοῦ ἐγκεχυμένου παντὸς τοῦ σώματος τοῦ ὕδατος, φαί-
νουσι τὴν τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν, καθάπερ ἂν εἴ τις ἱμὸς εἰς ὕδωρ ἐμβληθείς. Καταιρόμενος· ὥσπερ δελφὶς
γὰρ καταλαμβάνει τὸ ἄνθρωπος ὥσπερ, καὶ ὡς καταιρόμενος ὑπαὶ τοῦ ἔμελλε συγκεραυνωθήσεσθαι, ἀπὸ
τοῦ αἴρω, ἐρόλοτος. Καταίροντες, καταπλέοντες. Κατ' αἶσαν· ἀντὶ τοῦ πρέπον. Καταισχῦ-
ναι. Καταιτιῶμαι· αἰτιατικῇ. Καταῖτυξ· εἶδος περικεφαλαίας, μὴ ἐχούσης λόφον περι-
φανῆ. Κατεάγη, καὶ κατεαγότα, κεκλασμένα. Κατεαγότων· αὐτίκα ἡ προθυμία ἐνί-
ας τῶν γνώματα κατεαγότων καὶ ἅμα διεφθαρμένας διανοίας, ἐπὶ κωμῳδίαν ἐτράπετο καὶ γέλωτα χ-
λω. Κατεαυκάλισεν· κατεκοίμισεν. Καταβεβλακευμένος· βραδὺς καὶ τρυφερός. βλὰξ γάρ ἐστιν ὁ
μαλθακιζόμενος ἐν ἀπονοίᾳ τὸ σῶμα. καὶ βλακεία, ἡ μετ' ὑποψίας ὁμιλία. Κατεβόα, κατη-
γόρει, ἐμέμφετο, πολλὰ δὲ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τοῦ αὐτοκράτορος κατεβόα. Κατεβρόχθισε, κατέ-
πιε. Κατεγήρασαν, ἐχρονοτρίβησαν, καὶ αἱ περιφθεῖσαι κατεγήρασαν ἐν τῇ ξενίᾳ, τῆς διαδοχῆς μὴ
ἀφικνουμένης. Κατεγκαλῶ γενικῇ. Κατεγκρατοῦμαι, αἰτιατικῇ. Κατεγλώττιζε, κατεφλυ-
άρει, κατηγόρει, ἐλοιδόρει. Κατεγλωττισμένον, Ἀριστοφάνης θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον, ἀντὶ τοῦ πολλαῖς
γλώτταις μεμιγμένον. γλῶτται δὲ εἰσὶν αἱ λέξεις. κυρίως δὲ κατεγλωττισμός ἐστιν, ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώτταις μεμιγ-
μένον ἢ τὸ ἔγγλωττον φίλημα, καὶ Φιλόστρατος, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, λόγων ἰδέαν ἐπήσκησεν, οὐ τὴν διθυραμ-
βώδη καὶ φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ ὑπεραττικίζουσαν· ἀ

πῆς τοῦ ὑπὲρ Μειδίου ἀτθίδα, ἤγουν, οὐχ ἡ λεπτολογία ἐστὶ λόγου, οὐδὲ διὰ τοῦ λόγου, οὐδὲ ἐρωτώμενοι οὐ-
τος ἥκουσεν, οὔτε περιπατοῦντες ἐς τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος ὅτε διαλέγοιτο, οἱ-
δα ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι, καὶ τί φέρεσθε, καὶ χρὴ εἰδέναι, καὶ δόξαι βραχεῖαι, καὶ ἀδαμάντιναι, κύρια
τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκότα τοῖς πράγμασι, καὶ τὰ λεγόμενα ἠχὼ εἶχεν ὥσπερ ἀπὸ σκήπτρου
θεμιστευόμενα. Κατεγνῶσθαι. Κατεγνωκέναι ἐξεγρόμενον. ἀντὶ τοῦ εἶπεν ταῦτα ἐγὼ μετὰ ταῦτα ἐξηγέρθην
ἐπὶ τῶν ψευδομένων. εἰρηκότος τοῦ Διονύσου ναυμαχήσας κατέδυσα ναῦς ιγ΄, ἐπιφέρει ὁ Ἡρα-
κλῆς. κατέγνωκ' ἐξεγρόμενον. σκώπτων Διόνυσον καὶ ἐγώ φησιν αὐτὸς ἐξηγέρθην. δηλῶν ὅτι ταῦτα ὄναρ
ἔπραξεν. οἱ δὲ, ὅν Διόνυσόν φασι ταῦτα λέγειν, ὡς τῶν ἐπὶ τοῖς ψευδομένοις λεγόντων τοῦτο. καθόδη
λοιπὸν ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. Κατέγραφον. πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Συρακούσιοι κα-
τέγραφον ἑαυτοῖς εὐδαιμονίαν δι' αἰῶνος. μὴ γὰρ ἂν ἐκπλᾶσαι τῶν φρενῶν εἰς τοσοῦτον, ὡς ἀν-
θρώπους προτιμῆσαί ποτε θεῶν. Κατεγγυᾶν. παραδιδόναι. καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα γυναῖκα αὐ-
τῷ κατεγγυᾷ. αἱρεῖσθαι οὖν ὅ βούλεται. συνοικεῖν αὐτῇ καὶ δουλείας. καὶ ῥᾳδίως τάξεσθαι τοῦ νομι-
σθέντος ἀμείνονος. Κετεδάρθη. κατεκοιμήθη. Κετεδαφίζω. αἰτιατικῇ. Κετέδει. ἐδέσ-
μηται. ἰώσηπος. καὶ κατέδει τούτων τοῖς κλήμασιν τὸ ἰσχυρότατον. Καταδυσωπούμενος. καταβεβρω-
μένος. Κατεδηδοκώς. καταβεβρωκώς. Καταδημαγωγῆσαι. καταστρατηγῆσαι. καὶ ἦρξε τοῦ δήμου.
ἀρριανός. ὅ τε στρατηγήματι τῷδε μάλιστα φιλανθρώπῳ φανέντι καταδημαγωγήσειν, ὥστε πι-
στεῖν αὐτῶν καὶ πλημμελοῦντι τοὺς περιοίκους. Καταδικάσαι. κατεδίκασα. Κατεδόξαζον. ἀπεί-
καζον. ἐνόμιζον. τοὺς δὲ περιστάντας κατεδόξαζον εἶναι περὶ δισχιλίους. Κατέδων. κατεσθί-
ων. Κατέδαρθε. κατεκοιμήθη. Κατέδραμε. αἰτιατικῇ. Κατέδυ. ὁ δὲ, ἐναρχιδόντι τὸν βίον
κατέστρεψε. καὶ ἐνταῦθα κατέδυ. Κατέθεον. ἐξέτρεχον. ὕβριζον. οἱ δὲ ἤτοι κατέθεον τὴν γῆν τῶν
ἀλβινῶν. Κατέθλ. κατέβρεχε. κατέθορε. κατεπήδησε. Κατεκάλει. ὁ δὲ πανταχόθεν κατεκάλει
τοὺς περιστωζομένους τῶν ἀθηναίων ἐκ φωνῆς. Κατέκανεν. ἀνεῖλεν. ἐφόνευσε. ξενοφῶν. ὁ δὲ κῦ-
ρος ἀπέκτεινε περιφερομένην, ὡς ἐξέσειε. ἅμα συμπεσὼν κατεκαύθη ὑπὸ τοῦ ἵππου. καὶ τὰ μὲν ἔπα-
θεν. ὧν καὶ τελευτῆσαι ἔτι εἶχε. τέλος δὲ κατέκανε. κατεκεῖνο δὴ καιροῦ, ἐν ᾧ βασιλεὺς ἐπλήγη.
Κατεκήλησαν. κατεπράϋναν. Κατεκλινόμενον. ἀντὶ ἀνεκλινόμην. οὕτως ἀττικῶς. ἀριστοφάνης πλού-
τῳ. κατεκλινόμην τὸν πλοῦτον ὥσπερ εἰκὸς ἦν. κατὰ. ἀντὶ τοῦ ἀνά. Κατέλαβεν. ἐπέλα-
βεν. ἐπέσχε τῆς ὁρμῆς. καὶ σφέας ἀλέξανδρος κατέλαβε σωρίας χρήματα δούς πολλά. καὶ τὴν
αὐτοῦ ἀδελφήν. Κατελάσας. συνωθήσας. ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. Κατέλεκτο. κατεκοιμήθη.
Κατέλευσαν. ἐλίθασαν. Κατέληξε. κατέπαυσε. Κατέλυσεν. ἔμεινεν εἰς τὸ δωμάτιον. οὐδὲ
κατέλυσε τὰ ἔργα. Κατεμελίτωσεν. ἡδύ τινας ἐπλήρωσεν. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. οἷον κατεμελίτωσε
τὴν λόχμην ὅλην. Κατεμνῶ μνῦ. ὁ πτεζηλωτὸς καὶ περίβλεπτος, νῦν ὅρκος γέγονα τοῖς πα-
λαιθαυμάζουσι. ἀντὶ τοῦ ἐμῶν ὀμνύουσι συμφορῶν. Κατεμωκῶντο. ἐχλεύαζον. οἱ δὲ, τὴν μάζαν
αὐτῶν κατεμωκῶντο πολιορκίαν. Κατεμπρεύομαι. γενικῇ. Κατέναντι, ἐναντίον. Κατενε-
μήσατο. κατέφαγε. Κατενήνοχε. κατέσχε. Κατενόπλιον εἶδος ῥυθμοῦ. πρὸς ὃν ὠρχοῦντο σείον-
τες τὰ ὅπλα. ἢ ἐνόπλιος ὁ ἀμφίμακρος. ὃς καὶ κουρητικὸς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τὰ εἰς τοὺς κουρῆ-
τας γινόμενα μέλη, τοῦτο τῷ ῥυθμῷ γίνεσθαι. Κατενῶπα. εἰς πρόσωπον. Κατέντευξιν καὶ
ἐντυγχάνουσαν. καὶ κατέντευξις κατήγορος. ἐπὶ δὲ τοῦ ἰώβ, ἵνα τί με ἔθου κατεντευκτήν σου. ὅτι
αὐτὸς κατ' αὐτοῦ ἐτύγχανε; μὴ γένοιτο. τίνι γὰρ εἶχεν ἐντυγχάνειν. ἀλλὰ λέγει. ἵνα τί δι' ἐμὲ τὸ ὄ-
νομά σου βλασφημεῖται, ἐδεδίει γὰρ τὴν περὶ θεοῦ εἰς αὐτὰ λῆψιν. Κατευταχθέντα. κατευτυχη-
θέντα. Κατευτυγχάνω δοτικῇ. Κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος. προμηθῶς βουλευσάμενοι. διὸ
κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, παρῃτήσαντο τοὺς πρεσβευτὰς ἐκπέμψαι πρεσβείας εἰς τὴν
ῥόδον. συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας. Κατεξανιστάμενος. τοὺς τοῦ δωροφόρου καὶ κατεξανιστά-
μενος τοῖς χορηγίοις ἑτοίμως ἐπεσκεύασε συναγωνιστάς. καὶ κατεξανίσταμαι γενικῇ. Κατεπαγ-
γέλλω δοτικῇ. Κατεπάδουσα. πρὸς αὐτὸν αἱμύλως ὁμιλοῦσα ἡ δὲ, κατεπάδουσα συνεχῶς
τὸν βασιλέως, τὴν τοῦ καίσαρος εἰς αὐτὸν εὔνοιαν, ταχὺ μάλα διαθέλγουσα τὸν βασιλέα τοῖς λό-

γνις, πρὸς τὴν τὸν Ἰούλιον διάθεσιν, ἐνεφύσησε τῷ βασιλεῖ· καὶ μνῆστα δοτικῆς. Κατεπάλαισε· κατηγωνίσατο. κατεπολέμησε. Κατεπάλμενος· ἐφορμήσας. δύο προθέσεις παρείληφεν ὁ Ὅμηρος· κατὰ καὶ ἐπί. Κατεπαμύνω· αἰτιατικῇ. Κατεπανίσταμαι· γενικῇ. Κατεπαίρομαι· γενικῇ. Κατεπερπερεύετο· ἐχαριεντίζετο. πέρπερος γὰρ ὁ μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος. ὁ λάλος καὶ προπετὴς καὶ μηδὲν μετὰ λογισμοῦ ποιῶν. Κατεπίμπρασθε· κατεκαίετε. Κατεπαλαγῆ· αἰτιατικῇ. Κατεπλήχασι· συνεστάλησαν. Κατεπίττωσαν· πίττῃ ἔχρισαν· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν κατεπίττωσαν καὶ ἀπέκτειναν καταπρησθέντα. Κατεπιχειρῶ· γενικῇ. Κατεπόθη· διὰ τοῦ ο μικροῦ. Κατέρραξας· κατέβαλες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἔβαλες. μετὰ φιλονεικίας ὁ λόγος. διάρας ἔσπαρας κατέρραξάς με. Κατεργάζεται· ἀναιρεῖ. φονεύει. ὁ δὲ, τῇ αἰχμῇ διαπείρων, τὸ μετάφρενον κατεργάζεται. Κατεργάσασθαι· ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι. Θουκυδίδης. Κατερεύγομαι· γενικῇ. Κατέρεψεν· ἐστέγασεν. ἢ ἐστεφάνωσε. Κατερεῖν· διαλοιδορήσασθαι. ἢ μὴν συγκρύψειν τὸ πρῶτον καὶ μὴ κατερεῖν ἢν μὴ ἀρέσκῃ. Κατερείπω· καταβάλλω. κατερείπω ὁ δέ. Κατερευκνιῶν γυναικῶν καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. ἐν τῷ Φινέῃ. Κατειλημμένου· τὸ δ' ἐναντίον κατειλημμένου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς χώρας ἀπεχομένου, καὶ τὴν δικαιοδοσίαν διακρίνοντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις καὶ ὀλιγωρήσαντες τῆς σφῶν αὐτῶν ἀσφαλείας. Κατειλυμένον· συνεστραμμένον. καμπυλούμενον. ἐρρυτιδωμένον. Κατερινημένοις· ἀποτελέσιν. ἢ κατεξυσμένοις. εἰ ἡ δὲ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν ᾧ ῥινοῦσιν. ἢ ἀποτελέσιν. ὅτι διαπλίζομεν τῇ ῥίνῃ. Ἀριστοφάνης· ποδαπὸς εἶ ἀπιόντι λέξαι κατερινημένον. Κατερείπωσι· δοτικῇ. ἡ καθεῖα ἡ κατερείπωσις. Κατερρύηκεν· ἐσάπη. ἠφάνισται. Κατέσβη· ἐσβέσθη. ἐπαύσατο. Κατέσεις· λέγουσι ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀποθνῄσκουσι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. καὶ κατεσείσθη· ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. Αἰλιανός· καὶ παραχρῆμα ἡ οἰκία κατεσείσθη πρηνής. Κατεσήμαινεν· ἔλεγεν. ὁ δὲ τοῖς προσπελάζουσι βαρβάροις κατεσήμαινε, διὰ λόγους αὐτῶν ἐθέλειν εἶναι. καὶ ποῦ τις αὐτῷ κατεσημήνατο δωμάτιον καὶ τιμιώτατα ἔχον.

Κατεσκέλιζε· κατήσθιεν σκελικὸν πυρόν. Κατεσκελετευμένα· λελεπτυσμένα. ἐξησθενηκότα. καὶ κατεσκελετευμένα διὰ νόσον ἑστώς. Κατεσκιρωμένη· πεπαλαιωμένη. Κατέσκηψε· κατέσχε. Κατεσκληκὼς· κατεξηραμμένος. τῶν γε μὴν κατεσκληκότι τῷ βίῳ, καὶ τῇ ἐς μετριότητα πλάσει τῶν ἠθῶν οὕτω δυνηθέντες, ὥστε οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθει προσεβάλλοντο ἀσκητήριον συνιστάμενοι. Κατεσκλετευμένος· ἐξίτηλος. πεπαλαιωμένος. Κατεσπᾶσθαι· κατενηνέχθαι. ὁ δὲ εἰς τοῦτο ἔφη ὑπὸ τῆς συμφορᾶς κατεσπάσθαι, ὡς μὴ ἂν αὐτοῦ ἕνεκα Ῥωμαίους καταλύσασθαι τόνδε τὸν πόλεμον. Κατέσπερχε· προὔτρεπε. παρεκελεύετο. συνεβούλευε. συνώθει. λογισμὸς δὲ αὐτὸν ἐκεῖνος κατέσπερχεν ἀνθρώπους ἀκολάστους φύσει τοὺς τυράννους, πολεμίων ἐφόδου μηδαμῶς ὑφορωμένους ὑβρίζειν καὶ ῥᾳστωνεύειν. Κατεσπίλασεν· ἀπροσδοκήτως ἐπεφάνη. ὁ δὲ ἀδοκήτως τοῖς βαρβάροις, ἐωθινὸς κατεσπίλασε καὶ ὠδίνει μετὰ τῷ δόρατι. Κατεσπόδησε· κατέκοψεν. ἑταίρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε καὶ κατεσπόδωσεν ὁμοίως.

Κατεστιγμένον· πεποικιλμένον. Κατεστόρεσε· κατέστρωσε. Κατεστρατοπέδευσε· κατέδραμε πολεμικῶς. Κατεστυγημένος· μεμισημένος. Κατεσχημένα· κάτοχοι. στρατιώτης δὲ ἄρατις ἐοικὼς κατεσχημένῳ ἐσεπήδησε. καὶ ἀνιχνεύσας, ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλήν. Κατέσχον· προσωρμίσθησαν. Πολύβιος. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνήχθησαν διακοσίαις ναυσί, καὶ κατέσχον εἰς Μεσσήνην. ὅθεν ἀναχθέντες ἔπλεον. λέγεται δὲ καὶ προσέσχον. προσέσχον τῷ Λιλυβαίῳ ὁ αὐτὸς Πολύβιος καὶ αὖθις. ὁ δὲ Πόπλιος κατέσχε τῆς Αἰτωλίας εἰς Ναύπακτον. Κατέσχισε· κατέσπασε. Κατέτεινε· πλεῖστον ἡνία καὶ ὅδε ἐνέστινα ἔμβραχυ ἀγαθὸν ὁ μὴ τοῦ ἐκείνου κατέτεινε ψυχήν. Κατέτεινε, σφοδρῶς εἰ τὸ διήγειρε πρὸς πόνον καὶ τοὺς μὲν ἐπῄνεσε σφόδρα. τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολάσεσι. Κατέτρεχεν· ἐπόρθει. ἐλῄζετο. ὁ δὲ κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Θρᾳκῶν χώραν. Κάτευγμα· κατάρα. Κατευδοκήσας· ὁ δὲ κατευδοκήσας τῷ νεανίσκῳ ἐπὶ τὴν ἀπάρτησιν, τοῦτον ἀπέλυσε παραχρῆμα διὰ τὸ πρ

γαμον. Κατηυθικτῆσαι· ἐπιτυχών. Κατηύθυνεν· ἐπέτυχε. δαβίδ. λαλῶν ἄδικα, οὐ κα-
τηύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. καὶ κατευθυνθείς. Κατευμαρίζων· κατευχειρίζων. Κα-
τευμενεθεῖν· γενικῇ· καταδυναστεύειν. Κατευνάζεται· κατακοιμίζεται. Κατεύχομαι· αἰ-
τιατικῇ. Κατεύχεσθαι· οὕτω Πλάτων καὶ Σοφοκλῆς· κατεύχομαι τὸν δεσπότην. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ
καταρῶμαι. καὶ Αἰλιανός· αἱ δὲ κατευξάμεναι τὸν χῶρον παῖδες ἐκεῖνον λακωνικαὶ ἅμα τῇ ἐπικλυ-
σθῆναι, ἑαυτὰς ἀπέσφαξαν. εὔχομαι δὲ τοὺς προσεύχομαι γενικῇ. Κατεύχειν αὐτὸν γενέσθαι.
ὁ δὲ στρατηγὸς νομίζων αὐτὸν κατεύχειν γενέσθαι τὴν τῶν Ἀχαιῶν ὁρμὴν προσῆγεν ὡς ἐπὶ τὸν πό-
λεμον. Κατεφοίνιξας· κατέβαψας. Κατεφύσανον· κατέφλεγον. οἱ δὲ εἰς τὰς θερμίας τ-
αλὰς κατεφύσανον. Κατεφύοντο· κατέβρυχον. Κατέχει· κατέχεεν. ἐπέρρεε. ὁ δὲ πολλὴν κα-
τέχει τὴν κακολογίαν. ἀντὶ τοῦ ἐλοιδόρει. καὶ αὖθις· δύσαντες ὀπίσω τὰς χεῖρας πολὺ κατέχει τὸ γάλα-
κτος. πρὸς γενικὴν ἡ σύνταξις. Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. καταχειροτονία δὲ
ἀποχειροτονίας διαφέρει. ἡ μὲν καταχειροτονία γίνεται οὕτως· ἔλεγεν ὁ κήρυξ ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν
ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες, ἐξέτεινον τὰς χεῖρας. καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρᾶγμα καταχειρο-
τονία. ἀποχειροτονία δὲ οὕτως. ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας ἀράτω τὴν χεῖρα. καὶ ἐξέτεινον
τινὲς καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀποχειροτονία. λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας. καὶ ἑώρα ὁ κήρυξ
ποῖαι πλείους εἰσί. πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἢ μή. καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους αἱ εὑρε-
θεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. ἔτι δὲ ἡμῶν παρατείνοντος τοῦ λόγου τοῦ πρέσβεως, Ῥωμαῖοι κατε-
χειροτόνουν. ὁ δέ, ὅτι ἐψηφίζετο ὅτι κατεχειροτόνει καὶ ἀπ' ἐπιστάτης ὤν. Κατεχλαίνωσε.
χλαίναις ἐστόλισεν. ὁ δὲ μνᾶς ἠμφίασέ τε καὶ κατεχλαίνωσε τὸ στρατιωτικόν. ἡ γὰρ χιονία ξη-
ρὴ καὶ τραχὺ τῶν χωρῶν κατεδαπάνησεν αὐτοῖς τὰ ἱμάτια. Κατεχλεύαζεν· ὕβριζε διαλό-
γων κατέπαιζε. ἀλλά τε πολλὰ κατεχλεύαζε καὶ κατηγορεῖτο μέν τινας ἐν τῷ στρατοπέδῳ μάλιστα ἅ-
πασιν ὀνειδίζων μαλακίαν καὶ δειλίαν. Κατεχόρδησεν· ἀνεῖλεν. ἐξενάλειξεν. εἶτα τῶν φρενῶν
ἐξέπαλσε. καὶ μανεὶς ἑαυτὸν μαχαίρᾳ κατεχόρδησε. Κατεχόρδευεν· ἐπέχαιρεν. ὁ δέ, κατεχό-
ρδευε τῶν Ῥωμαϊκῶν συμφορῶν. καὶ τοσοῦτον ἐφυστέριζε τῶν διώξεων ὅσον πεισθῆναι καὶ τὰ μαθεῖν
ὅτι μηδεὶς ἐν τῇ πόλει λέλειπται. Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμὰς πόλεις. λείπει ἀνθρώπους.
ἀντὶ τοῦ ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως. Κατέχωσεν· αἰτιατικῇ. Κατέχρωζεν. ὁ δέ,
ἐν μέσῳ τὰς διατριβὰς ποιούμενος. οὐ μόνον τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε, καὶ τοῖς τυ-
χοῦσι λίαν κατεδήμευεν, ἀλλὰ καὶ πικρῶς ἐπέπληττε. Κατεχρῶντο· ἀνῄρουν ἐφόνευον. ἄλ-
λοι ἑαυτοὺς κατεχρῶντο· αὐθένται ἐγίνοντο. Κατέψα τῇ χειρὶ ὡμάλιζε. Κατεψηφίσατο· κατέκρι-
νε κατεδίκασεν. ὁ γὰρ θεὸς τοῦ Ἀδὰμ τοὺς ἱδρῶτας καὶ τοὺς πόνους κατεψηφίσατο· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προ-
σώπου σου φαγῇ. Κατειλημμένον· κατεχόμενον. κυκλωθέντα ὡς ἑώρα ἑαυτὸν τοῖς κινδύ-
νοις κατειλημμένον, γράφει ὧδε. Κατειλωτισμένος· καταδεδουλωμένος. ἐκ τοῦ εἵλωτος, ὃ
σημαίνει τὸν δοῦλον παρὰ Λακεδαιμονίοις. Κατεῖπεν· γενικῇ· κατηγόρησεν. ὁ δὲ καὶ ὀργίζεται τῇ γυναικί.
ὅτι γάρ σου κατεῖπεν. ἀλλ' ἃ τῷ δεσμοφύλακι. καὶ αὖθις· μαθόντες ὅτι κατεῖπεν αὐτοῦ ὁ Φέλλιος πρὸς βα-
σιλέας πειθεῖν τοῖς λόγοις. Κατείπῃ· γενικῇ· κατηγορήσῃ. ἐδεδίει γὰρ ἡ γυνὴ μὴ κατείπῃ αὐ-
τῆς. Κατειργάσατο· κατηγωνίσατο. Κατειρωνεύεται· γενικῇ· μεγαλοφρονεῖ, ὑποκρίνεται.
τὰ οἰκεῖα ἐξαίρων. καὶ κατειρωνευόμενος ὁ Χοσρόης ἀντέχεσθαι Μαυρικίου. Κατηγελάκοτες·
κατειπόντες. Κατηγόρημα· κατηγόρημά ἐστι τὸ κατά τινος ἀγορευόμενον ἢ πρᾶγμα συντακτὸν περὶ
τινος ἢ τινῶν. ἐν δὲ τῷ περὶ πραγμάτων καὶ σημαινομένων τόπῳ, τέτακται ὁ περὶ λεκτῶν αὐτοτε-
λῶν ἀξιωμάτων καὶ συλλογισμῶν. καὶ ὁ περὶ ἐλλιπῶν κατηγορημάτων καὶ ὀρθῶν. λεκτέον δέ φασι
τὸ κατὰ φαντασίαν λογικὴν ὑφιστάμενον. τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μέν, εἶναι ἐλλιπῆ οἷον γράφει· ζητοῦμεν
γὰρ τίς. τὰ δέ, αὐτοτελῆ καὶ ἀπηρτισμένην ἔχοντα τὴν διάνοιαν, οἷον γράφει ὁ Σωκράτης. ἐν μὲν τοῖς
ἐλλιπέσι τέτακται τὰ κατηγορήματα. ἐν δὲ τοῖς αὐτοτελέσι τὰ ἀξιώματα. καὶ οἱ συλλογισμοὶ καὶ
τὰ ἐρωτήματα καὶ τὰ πύσματα. Κατηγορίας ἔχω· ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Δημοσθένης περὶ
τοῦ στεφάνου. κατηγορεῖ δὲ αὐτοῦ Καλλίξενος δημαγωγὸς συκοφάντης. Κατηγορία παρὰ φιλο-

σοφοῖς ἐπὶ πλεῖον λείπεται καὶ γίνεται. ἢ ἐπίθεσις ἐπὶ πλεῖστον ἢ οὐδέποτε καὶ ἐπὶ πλεῖον μὲν ὅτι τὰ καθολικώτερα κατηγορεῖται τῶν μερικωτέρων. καθολικώτερα δέ εἰσι τὰ ἐπάνω. μερικώτερα δὲ τὰ ὑποκάτω. κατηγορία δέ ἐστιν, οἷον προσηγορία τις λεγομένη ἁπλῶς. εἰσὶ δὲ αἱ πᾶσαι δέκα αὗται γενικώταται γένη, ὑφ' ἃ ἀναφέρεται πᾶσα φωνή. οὐσία. ποσόν. ποιόν. πρός τι. πού. πότε. κεῖσθαι. πάσχειν. ποιεῖσθαι. ἔχειν. τούτων ἡ μὲν οὐσία ἐστὶν ὑποκειμένη, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐννέα, ἐν ὑποκειμένῳ.

Κατηγορῶ σου γενικῇ. κατηγορῶ δὲ τὸ δεικνύω αἰτιατικῇ. λογισμὸς κατηγορεῖ τὸν ἑαυτοῦ φωλεόν.

Κατήδεσαν. κατῄσχυναν. Κατηδολέσχησάς μου: ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐμακρολόγησας. ἐφλυάρησας.

Κατηθλημένων. ἐπιγεγυμνασμένων. ἄγοντες ἐκ τῶν ἐπαλξέων καὶ κατηθλημένων ἐν τοῖς πολέμοις στρατιωτῶν τέσσαρα τάγματα ἐν τελεῖ. Κατήκοε. ἀκροατά. ὦ μέγιστε θεῶν καὶ τῶν σῶν κατήκοε θεραπόντων. καὶ αὖθις. αἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο κατήκοοι. Κατηκόντισε. τῆς λυσιτελοῦς ψυχῆς κατηκόντισε. Κατήλιφα. μεσόδμην. ἀριστοφάνης ἐπὶ τὴν κατήλιφα θεὶς ἂν ἐπιδησάμενος. Κατηλοκισμένη. συνεστριμμένη. Κατηλωκυῖα. κρατηθεῖσα. Κατήλυσιν. ἐπέλευσιν καὶ κάθοδον. χειμερινὴν ἐφέστιοι ὁ κατήλυσιν ἐρημαίαν, ἦλθεν ὑπὸ ἀπιλάδα. Κατήλυσις ἡ πόρευσις. Κατηναρισμένη ἐπὶ τῆς λείας ἐχρήσατο σοφοκλῆς καί ἐστιν ἀκυρολογία. τὸ δὲ σκυλεύειν σημαίνει ὅτι τὰ ἔναρα σκῦλα παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἐντὸς αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς καὶ τὸ ἀπὸ μέρους τοιοῦτοι. βέλτερον ἐστι κατὰ τὸ ἐναίρειν. ἐναίρειν, τὸ φονεύειν, ὅθεν οἱ ὄντες εἰσὶ σκυλεύοντες τῶν λεόντων, εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν. καὶ ἡ μάχη ἐπὶ τοῦ λεοντῆς δορᾶς τὸ δὲ σκῦλον ἀνδρὶ καλύπτεται ἐπικείμενον. ξίφος τε καὶ βέλος ἔρυμα. Κατηνάλωσεν. ἀνάλωσε. Κατηράχησεν. ἐπέσεισε. περὶ αὐτὴν ἐπιστρέφει ὕβρει τὸ βίαιον ταύτης τὸ πανδήμιον κατηράχησε. Κατηργηκέναι. ἀνενέργητον εἶναι. τὸν δὲ καθήμενον περὶ τὰ τύανα κατηργηκέναι καὶ καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς. Κατήρεψε. κατεκάλυψε. Κατήρεψε. κατέσκαψε.

Κατηρεφέα. κατεστεγασμένα. μέλλουσι γὰρ ἐνταῦθα σπεύσειν. ἔνθα μὴ ἡλίου φέγγος προσψαύσει. ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ σπηλαίῳ χθονὸς τῆς δυμενέσιν ἐκκλεῖσαι. σοφοκλῆς. Κατηρείψατο. ἀριστοφάνης. ὡς δὴ κατηρείψατο καὶ τεθρυμμένως τουτέστι συνεχῶς ἐσκεπάσθη. Κατηρτίσω. ἐπλήρωσας. Κατηρτυκότα. γνώμονα ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τῶν ὄνων. διὸ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. Κατήσατο τῶν λόγων ἐκ τοῦ ἄδου.

Κατῆτες κάτης. ὁ κατοικίδιος ἀλέκτωρ. Κατησφαλίσθαι. Κατῃσχυμμένη. Κατηύχοντο κατηρῶντο. κατηύχοντο τούτῳ ταῦτα δρῶντας. ἀχώρους τε καὶ ἀτάφους κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐκριφῆναι. καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μὴ ὑποδέξασθαι τὴν ἀμείνω. Κατηφέα. σκυθρωπότης. καὶ κατηφὴς σκυθρωπός. Κατηφόνες συγγενεῖς ἢ αἰσχύνη. Κατηχεῖ. διὰ τὴν παρεῖδα ἐσπανίκει. κατήχει γὰρ ὁ ἀντιπατρος ἐπίτυχε γάμου περιφανοῦς καὶ πλούτου καὶ παῖδας ἔσχε. τὸ γῆρας ἀφίκετο, ὧν τιμῶντες καὶ ἀξιόζηλον. Κατηχθημένοι βεβαρυμένοι. Κατηχῶ αἰτιατικῇ. προξενούμενος παραινῶν. ἰσοκράτης κατὰ τῶν ἐνμάχους καὶ κατηχῶν ἐνμάχοις. Κατηχῶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἠχῶ γενικῇ κατηχεῖ τῶν πόρων καὶ κατήχησε τῆς οἰκίας. Κατίδιανίδι. Κατίδιον καὶ κατίδιος ὄνομα κύριον. Κατιμεν κατερχόμεθα. Κατισόναυτος μεμηνώς. ἐπίσης. Κατισχυμένοι κεκρατημένοι. Κατισχύω γενικῇ. Κατισχνωθεὶς ξηρανθεὶς λεπτυνθείς. Κατισχνοῖ. ἀντὶ τοῦ λεπτύνει.

Κατίχνος. ἀντὶ τοῦ πόδας. Κατοδύρομαι αἰτιατικῇ. Κατολιγωρῶ γενικῇ. Κατολισθαινόντων. κινουμένων. ἐμπιπτόντων. τῶν δὲ ῥωμαίων κατολισθανόντων διὰ δάκρυα καὶ περιαλγοῦντων ἐπὶ τῷ πάθει. καὶ αὖθις. κλεοπάτρα θεῖσαν κατολισθαίνει τῶν πολεμίων ἡ διαδοχή.

Κατομνύω. ἐμπεδῶν. βεβαιῶ. προστίθησι καὶ ὅρκον τὸν ἐμπεδῶς κατομνὺς κεφαλὴν ὑπὲρ ἄλλων ἐφίλει.

Κατομόσαι. ἀπομόσαι. τὸν θεὸν κατομόσαι ἢ ἀπομόσαι. Κατόναςε χρὴ λέγειν. βάρβαρον γὰρ παντελῶς. ἀμαθῶνας. καὶ ἀντὶ τοῦ ὕπνους καὶ ἐνύπνιος. Κατόπιν. μετὰ ταῦτα. ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν εἶναι. ἀλλὰ κατόπιν ἥκει τοῦ καιροῦ. οὐ γὰρ οἷός τε ἐγένετο τὸ διανύσαι διὰ τέλους. γίνεται κατόπιν τὸ ῥωμαϊκὸν τῷ πρότερον δὲ ἀνελέσθαι διαγωνίζεσθαι καὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς κατόπιν τίθεσθαι πάντα. Κατόπτης. ἐπιτηρητής. ἀλλ' ὥσπερ ἴστω κατόπτης ἀπαγγελίαν ἡμῖν σαφῆ τῶν ἐν τῇ πόλει ποιησάμενος. Κατορθῶν ὑπερακμάζον. Κατορθοῦντες ὄρεσι. Κατορ

θῷ· αἰτιατικῇ. Κατερώρυκται· κατακέχωσται. Κατερυκτὸς τόπος. Κατερύκω αἰτιατικῇ. Κατορφναίαν· τὴν σκοτεινήν. Κατορχοῦμαι γενικῇ, Κατοσφραίνομαι γενικῇ, Κατουδαίους ἐστὶν ἐνθέων ὑπὸ γῆν οἰκούντων. Κατουλὰξ ἡ σκοτεινὴ νύξ διὰ τὸ ὀλοὴν αὐτὴν εἶναι οἷον νύξ ἐφόρβητον ἀπόρτημα τουλάδα κικλήσκουσι. Κατ' οὐράν· κατόπισθεν. ἐκ τοῦ ὄπισω. Κατουρῶσαν οὐρίῳ ἀνέμῳ χρησαμένην. τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενοι τοὺς ἱστοὺς κατουρώσαν ἀπεχώρει. Κατοφρυῶ γενικῇ. Κάτοχος· κεκρατημένος. κάτοχος ἤδη τῷ πάθει τούτου πεπληρωμένη καὶ διαφανὴς ἐρωτόληπτος οὖσα, οὐδὲν ἔτι κώλυμα ἔβλεπε. Κάτω ἐπίρρημα τοπικόν.

Κατώγεων· ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. καὶ ω μεγάλου ἀνώγεως καὶ ἀνώγεως καὶ τὸ ἀνώγεων καὶ κατώγεων· κατώγεω δ'. Κάτωθε· χωρὶς τοῦ ν παραδίδωσι καὶ Πίνδαρος· ἀγρόθεν νέμομαι ἐπὶ τὰ χαμαιλῆς καὶ φιλύρας. Κατωθούμενος· ἀνα[illegible]όμενος. Κατωκάρα ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι. Πίνδαρος· οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται ἀγαθίας, οἱ δὲ ἐκ τῶν πλευρῶν ἐκφαινόμενοι καὶ εἰς τὴν θάλατταν κατωκάρα ἐμπίπτοντες, ἀπώλοντο καὶ Ἀριστοφάνης· εἶτα πρὸ ἐκ ποδῶν κατωκάρα κρέμαται. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς. οἱ δὲ ἐπὶ κεφαλῆς πεσεῖν, κατωκάρα λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. οὐ διῃρημένως ἀλλ' ὑφ' ἕν. καὶ αὖθις. Ἀριστοφάνης· κατωκάρα δ' εἴψας με ῥυηκολήσεσθαι· περὶ κανθάρου λέγων. Κατῳκοδόμησεν· Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἴκημα καὶ ἀπέκτεινεν. Κατώλισθον· κατέπεσον. Κατωμαδὸν· κατὰ τῶν ὤμων. Ἰώσηπος· ὁ δὲ Σαμψὼν ἄρας μὲν τὰς πύλας καὶ τὰς φλιὰς κατωμαδὸν εἰς τὸ ὄρος φέρων κατατίθησι. Κάτων· στρατηγὸς Ῥωμαίων. ὃς νέος μὲν ἦν πάμπαν ἔτι· αὐστηρὸς δὲ καὶ φιλόπονος συνέσει τε γνώμης καὶ δεινότητι λόγων, ἀειπρεπής. ὥστε αὐτὸν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι Δημοσθένην, πυνθανόμενοι τὸν ἄριστον ἐν τοῖς Ἕλλησι ῥήτορα γενέσθαι Δημοσθένην. λέγεται καὶ Κάτωνα τὸν πρεσβύτερον ἐρομένου τινὸς εἰ ἔχει γνώμην περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι πραγμάτων καὶ περὶ τοῦ Σκιπίωνος, εἰπεῖν· οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι. Κατανάκην. Κατωνάκαι· ἱμάτιον ἐστὶν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος, τουτέστι διφθέραν παρερραμμένον. δοκοῦσι δὲ ἀμφιέσασθαι τοῦτο, τῶν τυράννων ἐπαναγκασάντων τοὺς Ἀθηναίους ἵνα ὑπὸ ἀστελείας μὴ κατίωσιν εἰς ἄστυ οἱ πολῖται. μέχρι γὰρ τῶν γονάτων ἦν διῆκον. Ἀριστοφάνης· οὐκ οἶσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορί, πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν, πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου καὶ ξυμμάχους. καὶ ὅτι καὶ τῶν Θετταλῶν οἱ πλεῖστοι ἐβοήθουν Ἱππίᾳ. Κατωνάκης· δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών. Κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας τὰς δούλας φησί. Κατώρης· ὄνομα κύριον. Κατωρχήσαντο· κατεχάρησαν ἔπαιξαν. Κατωφαγᾶς ὁ καταφαγᾶς. κωμῳδεῖται οὖν ὡς πολυφάγος ὁ Κλεώνυμος. ὅτι καὶ τὸ νῶτον ἔτρωγε. κατωφαγᾶς δὲ ὄρνεον ἐστὶν οὕτω καλούμενον. ὀρύσσον τὰ σπέρματα. καὶ ὅτε μὲν βαρύνεται ἐστὶν ἐπίθετον. ὅτε δὲ περισπᾶται κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ κάτω φαγεῖν. Κατοφρυοῦσθαι γενικῇ. Κατοικιδίους· τοὺς ἐποικοῦντας. κατοικιδίους δὲ σχολαίους καὶ ἧττον ὡμιληκότας πολέμοις. Κατοικτείρω· αἰτιατικῇ. Κατοικτίζει· οἶκτον τυχεῖν ἠξίου. ἐλέους κυρῆσαι. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων καταστὰς κατοικτίζει. καὶ αὖθις· ὁ δὲ τῇ φωνῇ κατοικτιζόμενος ἐλεῆσαι σφᾶς παρεκάλει. Κατοιμώξας· καταμεμψάμενος. Πολύβιος· καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸν κατοιμώξας, ὅτι παρὰ μικρὸν ἦλθε τοῦ λαβεῖν τὸν Ἄτταλον ὑποχείριον. ἢ κατασπασάμενος. οἴμοι λέγων. Κατοιόμενος· ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑπερηφάνως.

Κάτοιδα· γινώσκεις. ἐπίστασαι. Σοφοκλῆς· οὐ κάτοιδ' ἐγὼ θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰ μὴ ὀφειλέτης ἔτι. τουτέστιν οὐκ ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεούς, ἐπήρκει μοι διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν. ἢ οὐκ ἔτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω ἐγὼ ἐπαρκεῖν ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπιτιμῇ περαίνειν τῶν θεῶν. Κατοιχομένου· νεκροῦ. τεθνεῶτος. Καττύεται· ἀντὶ τοῦ συντίθεται. ῥάπτεται. Ἀριστοφάνης· οἱ δὲ γὰρ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων. Καττύει· ἀντὶ τοῦ συρράπτει. οἱ δὲ Βαρὰμ τεσσαράκοντα χιλιάσι καττύειν τὸν πόλεμον ἔλεγον. καττύω καὶ τοὺς δόλους ῥάπτω. Κάττυμα· ἀπάτη. δόλος. Ἀριστοφάνης· ὅτε γὰρ κατὰ τὰ πεπαῦσθαι ἴσασιν εἰς καττύματα. καττύματα δέ ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρά, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς

ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλονται. Καυδώ· νῆσος πλησίον Κρήτης ἔνθα μέγιστοι ὄναγροι γίνονται.
Καύθωνος τοῦ μαλθακοῦ. Καύκιον παρ᾽ ἡμῖν· κύλιξ δὲ παρὰ σοφοῖς. Καύκωνες ὄνομα
ἔθνους· ἱστοροῦσι δέ τινες ἐπὶ Πυλίων τινὰς εἶναι Καύκωνας ὅτε καὶ Λέλεγας ὁ μελικός. Πελοπόννησος δὲ
οὐδαμοῦ οὐδὲ δίους αἱρεῖσθαι· γὰρ ἐν καιρῷ εἰμὶ οὐδὲ. Καυλός· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. Καυλῶ·
καυλήσω· ἐκκεκαυληκότα τῶν λαχάνων πάντων ἐκκεκαυληκότα. Καυλωνία χώρα. Καυ-
νάκης· ὁ ἀγών· ἢ εἶδος ἱματίου ὅ ὑπὸ καὶ περσίδα καλοῦσιν· οἱ δὲ σισύραν θυμαιτίδα· ὅ περ ἔοικε
μορύχουσι χρώματι· σῆμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Καύνιος ἔρως ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων ἐπι-
θυμιῶν· Καῦνος γὰρ καὶ Βύβλος ἀδελφοὶ ἐδυστύχησαν. Καῦρος ὁ κοῦφος ταῖς φρεσὶν οἱονεὶ
αὖρός τις ὢν καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καῦρος. Καυσία εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
Καυσίη ἣ τὸ πάροιθε Μακηδόσιν ἦεν ὅπλον καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.
Καύσωνος θέρμης. Καΰστρος ὄνομα ποταμοῦ. Καυτηρός. Καύτην ἐν ἐπιγράμ-
ματι αὐθέντο δέρμα λέοντος Τεῦκρος ἄρας καύτην ἀγρότιν Αἰγανέαν. Καυχᾶ, οἱ λοιποὶ ῥή-
τορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας αὐχεῖν λέγουσι· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ μαντειῶν ἐχρήσατο τῇ λέξει
δεῖ δὲ τἄλλα ἐν δημοκρατίαις εἰπεῖν ἐν οἷς δοῦναι ἔπεισι· κακῶς τὸ αὐτοῦ πεπραγότας· ἐφ᾽ οἷς καυχᾶ οἱ
ἄλλοι αἰσχύνονται. Καυχώμενοι μεγαληγορῶν. Κάφ· τὸ πνεῦμα ἐκπνεῖν διαλεκτόν· καὶ Ὅμηρος κακῶς κε
καφηότα θυμόν. Καφώρη· τὸ τῆς καφώρης μίσησον δόλερον καὶ κερδῷον· λέγουσι δὲ τὴν ἀλώπεκα.
Καφύη ὄνομα πόλεως. Κάχεξιν· ἀεὶ στοιχεῖον ἀπατάτει. Καχέκτου ἀληθείαις ὑπερέχων
ἐν αὐτῇ καχεκτῶν διαβολῆς· οἰκεῖοι. Καχεξία καὶ καχεκτοῦντες· κακῶς τὴν ἕξιν διατιθέμενοι ἀσθε-
νοῦντες· Πολύβιος ὁ δὲ ἀπορούμενος περὶ τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον ἐξελύετο τῇ ψυχῇ· καθά-
περ οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν· ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν ἐπίζει καὶ δέοι κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων οὐχ ὑ-
πέμενε τῇ ψυχῇ. Καχλάζει· ταράττεται φλεγμαίνει· βράττει. Κάχληκες· λίθακες ἐν
τοῖς ὕδασιν· κρεῖττον δὲ ὅπου κάχληκος τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσι· καὶ κάχληξ εἶδος ζω-
φύτου. Καχρύων ἐστερημένη ἀπεστερημένη ὥσπερ καχρύων ὄντα ἑαυτὸν ἐπωχημένον. Καχρυ-
σκειθάς· Ἀριστοφάνης ὥσπερ εἰ καχρύσων γυναῖκα λαβοῦσαν· τουτέστι καθάπερ τινα γυναῖκα λαβοῦ-
σαν κειθάς. Καχυποπτεῖσθαι τὸ πλεῖον κακὰ ὑπονοεῖσθαι περὶ ἀεὶ ὡς ὅ φασι. Καχυπό-
πτως· καχύποπτος· τὸ πᾶσαν αὐτοῦ ὑπονοῆσαι. Κάψα· κίστη θήκη. Καὶ σύνδεσμος συμπλε-
κτικός. Καιάδας παρὰ Λάκωσι βασιλικὴ φρουρά καὶ σικελιώταις· παρὰ δὲ Πέρσαις οἴκημα
μεσὸν τέφρας· παρὰ δὲ Αἰθίοψιν οἱ κακοῦργοι χρυσαῖς ἁλύσεσι ἐδέδεντο· εἰς δὲ τὸν καιάδαν
εἰώθασιν οἱ Λάκωνες τοὺς κακούργους ἐμβάλλειν. Καὶ δή· λοιπὸν ἤδη. Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ ἐπὶ τῶν κα-
θυπερβολὴν κακηγορούντων εἴρηται παροιμία· θεῶν δὲ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι. Καικί ὄνομα
Καΐκος ὄνομα ποταμοῦ. Καὶ μήν· ἀλλὰ μήν. Καιναὶ πόλις. Καινεὺς ὄνομα κυρίου.
Καινίζεται· καὶ καινίζουσι αἰτιατικῇ. Καινὸν ὃ νεωστὶ κατεσκευασμένον ἢ τὸ παράδοξον·
κενὸν δὲ τὸ μάταιον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Καινοπρεπὴς μηχανὴ μή τι καινοπρεπὴς ἐπικτήνατο
λαθραίως· γλύψας μεγάλων δοκῶν τὸ μῆκος καὶ ταύτας καθενώσας ἐν εἰς τὴν μίαν ἅλυσιν ταῖς
γλυφαῖς διήκουσαν δι᾽ ἁπάσας, μολύβδῳ τὸ ταύτην κένωμα ἔπλησε ταχυεργῶς· λίαν ἀποκλύ-
ζεις ὄχθας διὰ τοῦτο ποῦ τόπου ἑκατέρωθεν σκιάσας δαρθίους· ἐν αἷς βοήθειαν ἀποχρῶσαν βα-
λὼν, ἐστερεῖ τὴν πόλιν τῶν ἐν τῆς θαλάττης ἀγωγίμων. Καινὸς ὁ νέος· καινὸς γνώμην· ἀντὶ τοῦ
νέαν γνώμην εἰσηγούμενος· καινὸς γνώμην, καινῶν ἔργων ἐγχειρητής. Καινὸς Ἰσοκράτης ἀν-
τὶ τοῦ ὃς τοῖς νεωτέροις ἁρμόττει παραγγέλμασιν οὕτως δὲ καὶ Ἔφορος. Κενοτάφια· κενὰ εἰσιν ἐλλ-
ασόμενα ὥστε τόπος νεκροῦ· ἤτοι τὰ μὴ ἔχοντα ἔνδοθεν νεκρόν. Καινοτομεῖ· αἰτιατικῇ· καινουρ-
γεῖ· τὸ καινοτομεῖν ἐπὶ τοῦ ἄρχειν Ἀριστοφάνης· τοῦτο γάρ ἐστιν ἀντὶ τἄλλης ἀρχῆς ἐστι τοῦτο ἡ καινο-
τομία. Καινοῦν, παρὰ Ἡροδότῳ τῷ λόγῳ τῷ καινῷ χρήσασθαι. Καινουργισμός ἡ ἀνακαίνισις.
καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμόρφωσις. Καινόφιλος καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐ-
τοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί. Καινῶς ἀντὶ τοῦ παραδόξως. Καίνυτο· ἐνίκα. Καιόμενος·
ἀπὸ τοῦ καίω τὸ φλέγω. Καίουσι· αἰτιατικῇ. Καίρια· ἤγουν καίρια συμφέροντα τινί· γὰρ ἀπὸ

τοῦ φιλίαν γενέσθαι προφέρων ἀκοῦσαι μὲν πρός τινι φρονοῦντι καίρια. ἀντὶ τοῦ παρά τινος ἀκοῦ-
σαι μὴ τὰ συμφέροντα καὶ πάλιν. ἴσθ' ἂν ἄμεινον ἀρέσθη τὰ καίρια. καὶ αὖθις. καιροῦ δὲ φήκης
ἂν ἐπὶ καιρῶς ἥκεις. ἐπελθὼν ὁ στόχος. ἀναχωρῆσαι καίριον. ἐνιδρῶσαι τειχίτης. μάχης ἐργάτης.
Καιριώτατα. ἐγκαιρότατα. ἐπικινδυνώτατα. θανάσιμα. Καιρὸς. σοφοκλῆς. καιρὸς γὰρ ὅσπερ
ἀνδράσι μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης. ἀντὶ τοῦ ἑκάστου πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησι-
μώτατον ὁ καιρός ἐστιν. ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα, οὐκ ἀποδέχονται. ὡς ἰα-
τρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον. ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφρο-
σύνης διαλέγοιτο. δῆλον ὅτι καλὸν μὴ καλῶς γινόμενον οὐ καλόν. καὶ αὖθις. ὁ ἰουστινιανὸς ἔτι ὑπὸ γήρως τὰ καί-
ρια οὐ φρονῶν εἴ τι ἄλλως, εἰ μὴ ἕτερον ὀρθογνώμονα περὶ χριστοῦ δόξαν διακινήσειν εἰ μὴ ὤχετο δ' ἂν ὤν.
Καιρὸς. καιρὸς ἐκ γραφῆς καλεῖται συμφοράς. ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. καιρὸς παντὸς
αὐτοῦ [illegible] Καιροσέων. ὁ δὲ θοσέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον. καιρωμένων. καιρώματα δέ ἐστι
τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι περὶ τὸν μίτον ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας. Καιρο-
φυλακῆσαι. καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν ἀναζεύγνυσθαι καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν μη-
δὲ καιροφυλακεῖν. Καιροσπάδες αἱ ὑφάντριαι. καίρωσις γὰρ ἡ πλοκὴ τοῦ μίτου. Καῖσαρ. ἰού-
λιος ὁ πρῶτος μοναρχήσας. ἔγραψε μετάφρασιν τῶν ἀράτου φαινομένων. τέχνην γραμματικὴν
ῥωμαϊκῶς. Καῖσαρ αὔγουστος ὁ καισαρεὺς ὁ καὶ ὀκταβιανὸς ἐπικληθείς. ἔγραψε περὶ τοῦ ἰ-
δίου βίου καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ βιβλία ιγ'. Καῖσαρ τιβέριος. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ τέ-
χνην ῥητορικήν. Καῖσαρ. οὕτως ὀνομάζονται οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἀπὸ ἰουλίου καίσαρος τοῦ
μὴ γεννηθέντος. τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ θ' μηνί, ταύτην ἀνατεμόντες ἐξέβαλον
αὐτόν. καὶ οὕτως ἐκάλεσαν αὐτὸν καίσαρα. κατὰ τὴν ῥωμαίων φωνήν, καῖσαρ ἀνατομὴ λέγεται.
ἐπὶ ῥωμαίων τῶν πάλαι ὁ δῆμος ἦρχεν. αὖθις εἰ ὀλίγοι. καὶ τὰ τελευταῖα ἐς μοναρχίαν κατέστη ῥω-
μαίοις τὰ πράγματα ἐξ ἔτι καίσαρος τοῦ πρώτου μοναρχήσαντος καὶ βασιλεύσαντος. καὶ ἀστα-
σίαστα διετέλει τὰ κοινά. ἄχρις εἰς μάρκον ἀντωνῖνον ῥωμαίων ἄρχοντα. ἐπειδὴ ὁ τούτου παῖς
κόμοδος τὴν φύσιν οὐ πάνυ φρενήρης καὶ φιληδονίας ἥττων γενόμενος ἐπὶ ὁμαλαθὶ ἀγαθὸς
τὰ πολέμια καὶ φιλόψυχος δολοφονηθεὶς ὑπό τινων κατελύθη, ἐπαναστάσεις συνεχεῖς
ἐγένοντο. Καισαρεύς. Καισάρεια ἡ μητρόπολις ἀπὸ καίσαρος τιβερίου ὀκταβίου ἣν
ἀφείλετο ἀρχέλαον πρότερον μάζακα ὀνομαζομένην. ἔπειτα καισάρειαν κληθεῖσαν τῇ
ἰδίᾳ προσηγορίᾳ. Καισάρειος ὁ γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἀδελφός. ἔγραψε διάφορα. καὶ κατὰ
ἑλλήνων. Καίσωνος ὄνομα κύριον. Καίσωνος ὄνομα κύριον. Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων
ἐν ἀγκάλαις. ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις. Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. πεισίστρα-
τος ὥς φασιν ὁ τύραννος δεκάτας τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς ἀθηναίους. ἰὼν δὲ ἰδὼν ὅτι ἐπὶ
ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ λιθώδεις τόπους, ἤρετο αὐτόν, τίνα ἐκ τῶν τόπων κο-
μίζοιτο τὸν καρπόν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. ὀδύνας καὶ σφακέλους. θαυμάσας δὲ ὁ πεισίστρατος τὴν παρ-
ρησίαν αὐτοῦ, ἀτέλειαν τῆς δεκάτης δέδωκε καὶ ἐκ τούτου οἱ ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο. Καὶ
ταχὺ ἴμεν καὶ ταχέως πορευόμεθα. Καὶ τὸ τοῦ λύκου. φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα καὶ
λύκαιναν τῶν ποιμενικῶν προβάτων ἐσθίοντα εἰπεῖν. ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόση κραυγὴ ἐγίγνετο
ἄν. Καὶ τισοὺ κλεδῶ γῶς οὐ φιλῶ. τουτέστιν οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον. Καὶ χερσὶ καὶ ἔργοις.
Κέοις τοὐπάρχοι. Κεάδας βάραθρόν ἐστι. τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐνέβαλλον τὰ
ἐθνήσκει καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ, ὡς περὶ εἰς τὸν καιάδαν οἱ λακεδαιμόνιοι. Κέαρ. τὴν καρδίαν φησὶν
ἐλισοφάνης εἴφ' ὅτι τὸ κέαρ εὐφράνθην. Κέαται. κεῖνται. Κέβης. θηβαῖος φιλόσοφος σωκρά-
τους μαθητής. διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται γ'. ἑβδόμη. φρύνιχος. πίναξ. ἔστι δὲ τῶν ἐν ᾅδου διηγήσεις.
καὶ ἄλλα τινά. Κέβρεν καὶ κέβρην πόλις τῆς τρῳάδος. κυμαίων ἀποικος. Κέγχλαις εἶδος ὀρνέου
θαλασσίου. Κεγχριμίδες τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. Κεγχρέαι Κεγχρεαὶ ὄνομα τό-
που. Κεγχρεών. δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς παντάνετον γραφῇ. κἄπειτα πείσει τοὺς οἰκέτας τοὺς
ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον

κέγχρον. Κεγχρίτισι καὶ νάρδῳ ψαφαρῇ. κεγχρίτισιν ἰσχάσιν ἀμφί. Κεγχρίνης εἶδος ὀρνέου ὃ λέπεται μικρὰ ὅλως διαφανῆ. ἢ εἶδος ὄφεως. Κεδάζω καὶ σκεδάζω καὶ διασκεδάζω σκορπίζω. Κεδίνη ὄνομα κύριον. Κέλματα τὰ ἐγχρόνια ἀλγήματα λέγει ὁ ἱπποκράτης. Κεδνός σπουδαῖος σώφρων ἢ φρόνιμος. αἴας· καὶ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον ἀργείων πάρα. Κεδρωσία ὄνομα πόλεως. Κέδροι· δένδρα ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα· οἷς ἀπεικάζει δαβὶδ τὴν εἰδωλολατρείαν. Κέθη ὄνομα κύριον.

Κέθηγος ὄνομα κύριον. Κεκαδησόμεθα· φροντίσομεν· λυπηθησόμεθα. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχῶ ἀχάζω ἀχαδῶ χαδῶ. Κεκάδοντο· ἀντὶ τοῦ ὑπεχώρησαν ὅμηρος· ὑπὸ δὲ τρῶες κεκάδοντο. ἀπὸ τοῦ χάζω ὃ ἐστιν ὑποχωρῶ. ὁ μέσος β' ἀόριστος ἐχαδόμην· ἐχάδοντο τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ποιητικῷ κεκάδοντο. Κεκαθίσθαι· ἐκ τοῦ καθίζω. Κεκασμένον· κεκοσμημένον. Κεκαυτηριασμένος· μὴ ἔχων ὑγιᾶ τὴν συνείδησιν. Καινοπεποιημένοι ἵνα μὴ ὦσιν ἔκλιψοι καὶ προκελελυμένοι· ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ καινοπεποιημένοι τουτέστιν ὑγιεῖς. Κεκαφηότα· ἐκπνεύσαντα. Κεκιβδήλευται· διαβέβληται· κατέγνωσται· ἀποδεδοκίμασται· νενόθευται.

Κεκίλιος ὄνομα κύριον σικελιώτης καλαντιανός. καλαντὶς δὲ πόλις σικελίας. ῥήτωρ σοφιστεύσας ἐν ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ σεβαστοῦ καίσαρος, καὶ ἕως ἀδριανοῦ καὶ ἀπὸ δούλων ὥς τινες ἱστορήκασι· καὶ πρότερον μὲν καλούμενος ἀρχάγαθος· τὴν δὲ δόξαν ἰουδαῖος. βιβλία δὲ αὐτοῦ πολλά· κατὰ φρυγῶν β'. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἀπόδειξις τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν καλορρημοσύνης. ἔστι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον. σύγκρισις δημοσθένους καὶ αἰσχίνου. περὶ δημοσθένους ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ οἱ νόθοι. περὶ τῶν καθ' ἱστορίαν ἢ παρ' ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι. καὶ ἄλλα πλεῖστα. πῶς ἦν ἰουδαῖος, τοῦτο θαυμάζω· ἰουδαῖος σοφὸς τὰ ἑλληνικά. Κεκινέαται· κεκίνηνται. Κεκλάγξω καὶ κεκλάγξομαι· ἀντὶ τοῦ ὑλακτήσω ἐπὶ τῶν κυνῶν. Κέκλεικα· ἠσφάλισα. Κεκλῆσθαι· ἐκ τοῦ καλῶ καλέσω. Κεκληγότες· κράζοντες. Κέκληκα· ἐκάλεσα. Κεκλίσθαι· ἐκ τοῦ κλίνω καὶ κέκλικα· ὁμοίως. Κεκλιμένος· περιεχόμενος. Κεκλόμενος· παρακελευόμενος. Κεκλοφέναι· κλέψαι ἢ ὑφελέσθαι. Κεκλωσμένα· ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἃ μέλλει κρίνεσθαι· νενοσμένα κρατῆ δὲ προσδόκα λύπη. Κεκμηκὼς· ἐκ τοῦ κάμνω. ἔχων εἰς τοῦ κ' ἐν ἐπιγράμματι. ἐνθάδε καλημένης φιλομήδεσιν ἄνθετο μούσαις γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματα τὰς παλάμας. Κεκολουμένος· ἀδύνατος ἔχων ἀμηχανῶν. τί χρὴ μελετᾶν ὅσῳ κεκολουμένος ἔδραμε θυμὸς τὸ προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρεῖν ἢ κεκολουμένος ἐκτετμημένος. Κεκομψευμένος· σεμνὸς ἢ ἀστεῖος ἢ ἐκκαλλωπιστος. Κεκονιαμένοις· ἀσβέστῳ κεχρισμένοις. οἶνος δὲ ἦν ὃν ἐν λακκοῖς κονιατοῖς εἶχεν. ξενοφῶν φησί.

Κεκονιαμένος· σπουδάζων πάνυ. καὶ σχεδὸν κόνεως πεπληρωμένος. ὅς ἂν μὴ πρῶτα πάνυ τοῦ κνέφους ἥκει κεκονιαμένος τουτέστιν ἔτι τοῦ κνέφους ὄντος. καὶ αὖθις· ἀλλὰ σιδηρείου κεκονισμένη ἐκ πολέμοιο. πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην δίαιταν ἔλεγον οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες κεκονιᾶσθαι τὴν τῶν ὁσπρίων ἀντὶ τοῦ ἐνεθίζεσθαι. σημαίνει δὲ τὸ κεκονιᾶσθαι καὶ τὸ κυλίεσθαι. Κεκονιαμένων· σπευδόντων. ἔτι τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περιφερόντων. δύο νεανίσκων κεκονιαμένων, τὴν ἀγγελίαν ἀπαγγελλόντων. Κεκότητο· ὤργιστο. Κεκοτηότες. Κεκωδωνισμένον· ἐξητασμένον ἀπὸ τῶν φυλάκων διὰ τοῦ κώδωνος ἐξετάζοντων. καὶ διακωδωνίσαι τὸ ἐξετάσαι. ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ· ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν. Κεκωφῶσθαι· κωφὸν γεγενῆσθαι. Κεκραγμὸν· τὴν βοὴν ἀττικοί. χεῖρον αὐτῆς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐπικρεμάσαντες τὸν κίνδυνον τὸν ἐκ τοῦ ἐλέφαντος διέφυγεν. κεκραγμόν τινα σκαιὸν ὀχλοῦ ἠρεθισμένος ἀφίει ὥσπερ ὁ ἐλέφας ἀχθόμενος ἀνεχαίτιζε. Κέκραθι· κράξον. Κεκράκτης μεγαλόφωνος. ἀριστοφάνης· κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. ποταμὸς δὲ ἀττικὸς ὁ κυκλοβόρος χειμάρρους. τὴν κακοφωνίαν οὖν εἴκασε τοῦ ποταμοῦ τῷ ἤχῳ. καὶ ἀλλαχοῦ· ἅρπαξ κεκράκτης κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. Κεκραμένον τρία καὶ δύο. τρία μέρη ἐπιδεχόμενον ὕδατος καὶ οἴνου δύο. ἀρίστη κρᾶσις. ἀριστοφάνης· ἔδει πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἢ ἐπιτηδείως σὺ αὐτὸν ἐνεδείκνυσι. βούλεται δὲ δηλοῦν ὅτι ἡ ἀθηνᾶ τοῦ βίου τὸν ἐποίησεν ὡς τρία μέρη δύναται φέρειν ὕδατος. Κεκραμένη σπονδὴ ἦν ἔθυον μόνῳ τῷ ἑρμῇ. διότι ὥς φασι καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἀμφοτέραις

τιμὰς δέχεται. Κεκράξομαι. ἐπὶ φωνῆς ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας καὶ συντόνου καὶ σπουδαίας
ἀρχῆς. δαβὶδ. πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι. Κεκραιπαληκὼς ἠνφρασμένος. Κεκρηγυῖαι ἠ κεκρα
γυῖαι. Κεκριγότες ἰλλυριοί. ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες. κεκριγότες ὑπὲρ
διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος.
Κεκρυμμένον. ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον. Κεκροπίδης ὁ τοῦ κέκροπος υἱός. Κεκροπίς. μία τῶν
ἀθήνησι δέκα φυλῶν. Κεκροπὶς αἱ ἀθῆναι. ἀπὸ τοῦ κέκροπος καὶ κεκροπίδαι οἱ ἀθηναῖοι.
Κέκροψ. αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκισε τὰς ἀθήνας ὅθεν καὶ κεκροπίδαι οἱ ἀθηναῖοι. ἦν οὗτος κε
κροπίδος φυλῆς. τινὲς δέ φασι τοῦτον διφυῆ λεγῆναι διὰ τὸ τὰ μὲν ἄνω, ἀνδρὸς τὰ δὲ κάτω μέρη γυναι
κὸς οἱ δὲ θηρίου. ἕτεροι δὲ ὅτι νόμους ἐξεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα
ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναιξὶ καὶ ἐντεῦθεν μὴ γινωσκομέ
νου ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδὸς ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανε
ρῶς συνεῖναι αὐταῖς καὶ μιᾷ στοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς
μητρὸς, εἰκότως διφυὴς ἐκλήθη. καὶ ἐν ἐπιγράμματι τὸν βαγκῆς μίτρας ἀστέρα κεκρόπιον.
Κεκρύφαλον κεκρύφατον. σαρακαθίον. σουδάριον ἐν ἐπιγράμματι κεκρύφαλοι σφίγγουσι
τὴν βίζα τήκομαι οἴστρῳ καὶ αὖθις. φιλοπλέκτοιο κόμας σφιγκτῆρα φιλαινὶς ῥαπτὸν ἁλος
πολῆ ἄνθεσι κεκρύφαλον. κεφαλοδέσμιον. καὶ κοιλία τις τῶν μηρυκιζόντων ζώων. καὶ αὖθις πορφύ
ρεον χαίτας ἔντορα κεκρύφαλον. Κεκτημένης τῆς δεσποίνης. ἀριστοφάνης. τὸν ἄνδρα ὁ δεσπό
της τῆς ἐμῆς κεκτημένης. Κεκοισυρῶσθαι. πεποικίλθαι. Κεκυφότες. καὶ κύψας. ἀριστο
φάνης, περὶ κανθάρου φησίν. οἷον δὲ κύψας ὁ καταρατος ἐσθίει διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδη
φαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκε
κυφότες καὶ προσκείμενοι, δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν. Κελαδεινή. κυ
νηγὸς θόρυβος ἤτοι τὰς ἄγρας ποιοῦσα καὶ κελαδεινὸς ὁ ἠχητικός. Κελαδεῖτο. Κελαδήματα. ἤ
χήματα καὶ κελάδησαν ἐβρόντησαν. ἀφαιρέσει τοῦ ἐ. Κελαδοῦσιν. ἠχοῦσιν. σάλπιγξ ἔγκειμαι ἐπι
τυμβίδι κέρα δῶρον. ἐρευβρύχων παυσαμένη κελάδων τουτέστι θορύβων. Κελαρύζει. μετὰ ἤ
χου ῥεῖ. ἡ μὲν κέμηλος ἐστὶ ἐκ τοῦ χυλοῦ. ὁ δὲ, ἐπὶ νεκρὸν τοῦ πολυάκουστον καὶ ἄτε κάτωθεν τοῦ
πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ὡς φάρυγξ ἐκελάρυζε. Κελαι
ναὶ τόπος μεθόριος ἀθηναίων καὶ βοιωτῶν καὶ πόλις τῆς φρυγίας. Κελαινεφὲς μελανονε
φές. Κελαινόν. μέλαν ἐν ἐπιγράμματι καὶ γραφικοῖο δοχεῖα. κελαινοτάτοιο ῥεέθρου. Κε
λαινός. μέλας Κελαινοφαής. ἀντὶ τοῦ μέλαινα. ἀριστοφάνης βατράχοις. ὦ νυκτὸς κελαι
νοφαὴς ὄρφνη. Κελαινῶπαν οἷον οὐκ ἐν φανερῷ ἀλλ' ἐν σκότῳ ἠδικηλευπόμενον. καὶ μέλανα καὶ
οἷον κεκρυμμένον καὶ δόλιον. καὶ κελαινὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ὁ πολύτλας ἀνὴρ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. Κέ
λευσαι. κελεύεις. Κελεζηνή. χώρα τῶν ἀρμενίων πλησίον μελιτηνῆς ἣ νῦν ἡμῖν κελζηνὴ ὀνομα
ζομένη. Κελέοντες κυρίως μὲν κελέοντες καλοῦνται οἱ ἱστόποδες. ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς δημο
σθένην γραφῇ, τὰς ὀρθοξύλους οὕτως ὠνόμασε. Κελεὸς ὄνομα κύριον καὶ ὄρνεον ταχύτατον
ἀφ' οὗ καὶ τὸ κέλλειν τὸ ταχέως βαδίζειν. Κελεστικὸς ὄνομα κύριον Κελέβη. κόγχη ἐλε
φαντίνη ἢ τοιοῦτον σκεῦος ἐν ᾧ δυνατὸν νίψασθαι πόδας ἐν δὲ χερνικελέβη μετὰ δὲ ὑκερὰς ἠφύσσα
τὸ ἄλλο. Κελευθήτησι. τουτέστιν ὁδοιπόροις. περὶ ἡνίοχον ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδός. ἐν ἐπι
γράμματι. Κελευστική. καὶ αἰτιατική. ἐπὶ μεταξὺ ὀνομάτων μόνον κεῖται παρὰ θουκυδίδῃ. ἀλ
λὰ καὶ ἐπὶ πλειόνων Κελευστὴς τριήραρχος. πρωρεὺς καὶ ὁ μὲν τριήραρχος ἄρχει τῆς νηὸς καὶ τοῦ
πληρώματος. ἔστι δὲ κατ' ἐκλογὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. ἄρχει δὲ ὁ πρωρεὺς καὶ τῶν κωπηλατῶν. οἱ δὲ
κελευσταί, τούτων αὖ τῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν. μεγίστην δὲ παρέχονται χρείαν οἱ κελευσταί. καὶ γὰρ ἵνα τοὺς
ἐρέτας δεόντως πλέωσι καὶ συντελῶσι τὸ μέτρον ἐν τῷ δειπνεῖν οἰκονομοῦνται. τούτοις ἐστὶν ἐπιμε
λὲς οἴνου. κρέως. ἐλαίου. πάντων τῶν τοῦ βίου. ἵνα ταῦτα τηροῦντες καθ' ἡμέραν τὸ ἐπιβάλλον ἔχωσι
διδόμενον πρὸς τὴν χρείαν. ἀρριανός. καθ' ἕκαστην ναῦν τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐνδιδόασιν.
Κελευτιόων. παρακελευόμενος. Κελῆτες ὁ μὲν ἔφθη ὑποδέχεσθαι ταῖς μακραῖς ναυσί. οἱ δὲ
κελῆτες

κελήτιον τοῦ θεοῦ συσκοτάζοντος, ἐπεζήτουν τὸ φῶς. Κέλης, ὁ μόνος ἵππος. καὶ ὁ ἐπὶ τούτου φερό-
μενος. ὁ σελλάριος. ὁ γυμνός. συνωρὶς δὲ δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. Κέλης εἶδος πλοιαρίου
μικροῦ. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐκεῖνο γ' οὐδ' ὅτι ἐπὶ τῶν κελήτων διαρρήκνυσιν ὄρθιαι. καὶ ἵππος δὲ κέλης ὁ γυ-
μνός. λέγει οὖν ὅτι ἐν πλοίῳ ἐστὶν ἐρχόμενος καὶ οὐχ ἅμαξαν. ἐν ἐπιγράμματι. οὐκέτι τιμαρίου τὸ πρὶν ἐγλα-
φυρεῖον κέλητος πεῖσμα φέρει πλωτῆρι κύπριδος εἰρεσίην. ἔστι δὲ εἶδος πλοίου. ὅτι τὸ κελητίζειν πρὸ τοῦ
ὁμήρου. Κελητίζειν. κέλητι ἐλαύνειν. ὅμηρος. ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς. Κέ-
λης ὁ σελλάριος. Κελήτιον. μικρὸν πλοιάριον, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου. ὡς εἷς ἀνὴρ ἐπικέ-
θῃ. Κήλωρ κέλωρ ὄνομα κύριον. Κέλκοις συνάγροις καὶ ὁπαῖς. Κελσῖνος ἀθηναῖος ἢ κασταβαλλεύς.
φιλόσοφος. ἔγραψε συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου. καὶ ἕτερα. Κελτίβηρες. ἴ-
διον ἔχουσι κατὰ τὸν πόλεμον. πεζομαχοῦντες γὰρ τῶν πεζῶν ἀποκαταβαίνοντες, καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι τῶν ἵππων πασ-
σαλίσκους ἔχοντες προσηρτημένους, τούτους πήξαντες, πειθαρχεῖν ποιοῦσι τοὺς ἵππους. Κελτοί. ὄ-
νομα ἔθνους. οἱ λεγόμενοι γερμανοί. οἱ ἀμφὶ τὸν ῥῆνον ποταμόν εἰσιν. οἳ κατέθεον τὴν γῆν τῶν ἀλβανῶν. οὓς
καὶ σήνωνας καλοῦσιν. ὅτι οἱ κελτοὶ καὶ ῥωμαῖοι ἐστρατεύσαντο. ἀνὴρ δέ τις τῶν κελτῶν ἡγεμονικὸς τό τε σῶ-
μα ὑπερέχων καὶ τὸν θυμὸν ἀλκιμώτατος, προελθὼν τοῦ οἰκείου πλήθους, ἐς μονομαχίαν προεκα-
λεῖτο τῶν ἐναντίων ὃν ἄριστον. βαλέριος δέ τις ἡγεμὼν φάλαγγος, ὑπέστη τὸ ἀγώνισμα. καὶ θείᾳ δέ τινι μοί-
ρᾳ κατὰ γνώμην ἀποβαίνοντος ἔτυχε τὸ βούλευμα. ἐπεὶ γὰρ προῆλθε τοῦ οἰκείου τάγματος ὁπλισάμενος,
κόραξ προσιζάνει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι. ἀντιπρόσωπος δὲ τῷ κελτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα φερόμενος,
καὶ τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον, καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικαλύπτων τοὺς ὀφθαλμούς, ἀφύλα-
κτον τῷ βαλερίῳ τὸν πολέμιον παραδέδωκεν. ὁ μὲν οὖν τήν τε νίκην τῷ ἀνδρί, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
κότος ἐπωνυμίαν χαρισάμενος. κορβῖνος γὰρ δὴ τοὐντεῦθεν ἐπεκλήθη. τῆς τε μαρτυρηθείσης ἀρετῆς ἕ-
νεκα. παρὰ τὰ καθεστηκότα ῥωμαίοις νόμιμα τῆς ὑπατικῆς ἀρχῆς ἔτι μειράκιον ὢν τυγχάνει.
Κέλυφος. τὸ λέπυρον τοῦ ᾠοῦ. ὅτι οἱ ταῖς βαλάνοις ἐσθίοντες, τὰ κελύφη ἔκαιον. Κελύ-
φη. τὰ περικεφαλαῖα. εὐθεῖα. τὸ κέλυφος. κελύφη δὲ θηλυκόν. Κεμὰς κεμάδος ἔλαφος ὁ
κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ. κοιμάς τις ὤν. εἰδὼς ἐν πελάγους ἐρύσατο δέ μιν ἄνασσα ἐκ πενί-
ας θύσει χρυσόκερων κεμάδα. Κέμυλις, ὄνομα κύριον. Κέανδρος. κενὸς ἀνήρ. Κενδεβαῖος,
ὄνομα κύριον. Κενέβρεια. θνησιμαῖα. κενέβρεια τὰ νεκριμαῖα. τὰ ἐν ἀγορᾷ στοιχεῖα. Κενεμβατεῖ.
εἰς κενὰ ἐμβαίνειν. κενὰ ἐπιχειρεῖ. Κενῆς χειρὸς τὸ κενὸν καὶ μάταιον. πρὸς ἑαυτὸν δυσαρεστῶν ἐν κενῷ ὑβρί-
ζετο. καὶ αὖθις. οὐδὲ ἦν μήπω τοσοῦτον δεῖν κενὰ ἂν συνέσεως ἐστερημένην. καὶ κενὸς ὁμοίως. Κενεὼν. ὁ
μεταξὺ λαγὼν τόπος. κενὸς γάρ ἐστιν ὀστέων. Κενῆς. ἐστερημένης. κεκενωμένης. ματαίου. μή τις ὡς
κενὴν σκύμνων λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ. οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν ὅτε ἔρημοι τῶν μητέρων γίνονται οἱ
σκύμνοι. Κενήτης. ἀκτήμων. Κενθίππαι. Κενοδοξία. ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις. Κε-
νὸν ἀνδρῶν. ἔρημον. σοφοκλῆς πρὸς οἰδίπουν. ἀλλ' εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς ὥσπερ κρατεῖς. ξὺν ἀν-
δράσι κάλλιον ἢ κενὸν κρατεῖν. ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς ἔρημος. ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούν-
των ἔσω. Κενὸν φαοῦς. τυφλόν. Κενοσπουδία. ματαία σπουδή. καὶ κενόσπουδος. ὁ ἐπὶ ματαί-
οις σπουδάζων. Κενοτάφια. τινὰ ἦσαν ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ. μὴ ἔχοντα νεκρούς. Κενώ-
τερος. ἐλαφρότερος. κουφότερος. τὸ κενῶσαι μὲν τῆς ἰατρείας καὶ τὸ θεραπευτικόν. Κενοῦμαι γε-
νικῇ. Κενοφωνία. ματαιοφωνία ἀσεβείας ἢ γυναιρετικάς. καὶ κενοφωνῶ. Κένσαι. ἐπιπλῆξαι.
Κενταυρικῶς. ἀγροίκως. ἀκόσμως. ὑβριστικῶς. ὅτι καὶ οἱ κένταυροι ὑβρισταί. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ μαλα-
κῶς. εἰρωνεύεται γὰρ ὁ ἡρακλῆς. ὁ γὰρ διόνυσος, μαλακὸς καὶ τυφλός. ἀριστοφάνης βατρά-
χοις. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν. ὡς κενταυρικῶς ἐνήλατο. καὶ αὖθις. οἵους οὔτε τοὺς κενταύρους τοὺς
τὸ πήλιον ἔχοντας, οὔτε τοὺς λαιστρυγόνας τοὺς τὸ λεοντῖνον πεδίον ἀνοικήσαντας. Κέντει τὸν πῶ-
λον. πλεῖ τὴν νύσσαν. σπουδῇ δὲ δηλονότι ἐπὶ τὸ προκείμενον. Κεντηνάριον. νομισμάτων ποσότης.
Κεντήματα. Κεντηλίων σχολῆς. εἶδος ἀξιώματος. Κέντορες. οἱ τοὺς ἵππους κεντοῦν-
τες. Κεντῶ αἰτιατικῇ. Κεντὼν κεντῶνος ῥωμαϊστί. καὶ κεντώνιον. Κένχρα. τὰ τῶν ἵππων πάθη κένχρα.
καὶ κένχρα [illegible]. Κενχρεών. καὶ κενχρηνικὸς ὁ κένχρῳ πλησσόμενος. Κέντριον τὸ

βουκόλοι. Κενθίσας τὸν ἵππον. Κεντρότυπος· ὁ μοχθηρός. ὁ ἡνίοχος· παρὰ τὸ κεντεῖν τοὺς ἵππους.
τοῦτο τὸ σημεῖον κέντρον δηλοῖ. Κέντρων· τουτέστι χαλινὸς ἐφρυκτός· καθὸ ἐκ τῶν ἡνιόχων κεν-
τρωτοῖς καλουμένοις τοῖς κέντροις τοὺς ἵππους πλήττοντας. ἢ κέντρων ὁ ἐκ πολλῶν συνερ-
ραμμένος· ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ὑποζυγίοις συρράπτοντες, καλοῦσι κέντρωνας. ὡσαύτως καὶ λό-
γους ἐκ διαφόρων συμπεπλεγμένους, καὶ ἕνα σκοπὸν ἀπαρτίζοντας. οἷα δ' εἰσὶ τὰ ὁμηρόκεντρα. οἱ δέ, τὸ
λοίδορον ἀκούουσιν. οἷον κεντρότυπον. ἢ κέντρων ὁ κλέπτης· διὰ τὸ ῥαπιζομένοις τοῖς κλέπταις
καὶ κέντρα πῶς φέρειν τὰ κέντρα καὶ τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα. διελάσας τὸν ἵππον καὶ τὰ κέντρα πῶς
βαλών, παρεῖναι διὰ ταχέων. Κεντηρίων· ὁ ἑκατόνταρχος. Κενοὶ κενὰ λογίζονται. πα-
ροιμία. ἀρχίας τὴν κύπρον βουλόμενος προδοῦναι δημητρίῳ, καὶ φωραθεὶς καλῳδίῳ τῶν ἐκ τῶν αὐλαιῶν
παραπεπετασμένων, ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε. ὥστε, ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας, κενοὶ κενὰ λογίζονται.
καὶ τὸ ἐκεῖνο δόξας πεντακόσια τάλαντα προσλήψεσθαι, καὶ ταῦτα ὑπάρχοντα προσαπώλεσε. τὰ αὖθις ἀφεί-
στου· ἐσδραμὼν εἰς τὸ πρυτανεῖον κενῇ τῇ κοιλίᾳ, ἔξεισι πλέα. τουτέστιν ἐκ τοῦ τέλους. Κεντεῖ· τουτέστι
κεντρίζει. ὅθεν καὶ τὸ ἐκκέντωσε. Κέπφος εἶδος ὀρνέου λεγόμενον λάρου. ἐσθίει ἀφρὸν καὶ ἐπιπλέοντα κύμασι.
ὦ κέπφε. ἀντὶ τοῦ ὦ ἀτελέστατε καὶ λάλε. φασὶ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι. τὰ πλεῖστα δὲ ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ἀ-
λογίστων ἀνδρῶν. ὁ δὲ κέπφος ἀφρὸν ἐσθίει θαλάττιον. οἱ δὲ παῖδες τῶν ἁλιέων ῥίπτουσι τοῦτον
πόρρωθεν. εἶτα ἐνσυλλέγεται, εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρόν. καὶ ῥᾳδίως χερσὶν ἀγρεύουσι. Κεπφω-
θείς· ἐπαρθείς. ἐρεθισθείς. ὀξέως ἐλαυνόμενος. Κέρα· ἀλλ' οὐ τὴν θρίκα ψιλῶς. ἀλλὰ μεταλλι-
κῆς τεχνίος, ἐπὶ κέρατος δόρπον ἐμπλεκόμενον. ἔπλεκον δὲ καὶ ἀθηναῖοι τέττιγας. καὶ παρ' Ὁμήρῳ.
πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. καλλωπιζόμενος τῇ τέχνῃ ἢ τῇ θριχώσει. κέρας γὰρ
οἱ παλαιοὶ τὴν θρίχωσιν ἐκάλουν. Κερασβάτης· ὁ ἐπὶ τῶν κεράτων βαίνων. Κεραΐζει· πορθεῖ. ἀ-
ναιρεῖ. διαρπάζει. Κεραμέως πλοῦτος· ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος. Κεραμεύειν· κακῶς αὐτὸ
τὸ κατεργάζεσθαι. ἦν δὲ καὶ κεραμέως πατὴρ ὁ Κέφαλος. ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποι-
εῖν τὰ κοινά. Κεραμεικὸς τόπος Ἀθήνησιν. ἔνθα οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐθάπτοντο. ὡς μέμνη-
ται καὶ Καλλίστρατος. ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων συγγράμματι φασίν, ὅτι ἐστὶ δὲ καὶ δῆμος Κεραμεικός. εἰσὶ δὲ ἐν-
θεν καὶ ἑρμαῖ στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις. ἔχουσαι ἐπιγραφάς, ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν. Ἀ-
νάχαρσις Σκύθης ὁ φιλόσοφος εὗρεν ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμεικὸν τροχόν. Κεραμεικός· τόπος τῆς
Ἀττικῆς ὑψηλός, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος λαμπάδος χοροῦ ἀγῶνα. ὑπάρχειν
δὲ ἐκεῖσε ὑψηλὸν πύργον. ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα, θεωρεῖν τὴν λαμπάδα. καὶ ὅταν ἀ-
φεθῶσιν, ἀφεῖναι αὑτὸν κάτω. Κεραμεικοί· δύο ἦσαν κεραμεικοί. ὁ μέν, ἐντὸς τῆς πόλεως. ὁ δὲ
ἔξω. ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας, ἔθαπτον δημοσίᾳ. καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.
Κεραμεικοί, δύο τόποι Ἀθήνησιν. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ εἱστήκεισαν αἱ πόρναι. Κεράμειον ἀγγεῖον τὸ
δὲ κύριον κεράμιον διὰ τοῦ ι. εἰ μὴ πρόσκειται τὸ ἀγγεῖον. καὶ κεράμεια τεύχη. Κεραμεικὴ μά-
στιξ. ὀστρακισμός. Κεραμίς· δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἡ Κεραμίς. εἴληφε δὲ τοὔ-
νομα ἀπὸ τῆς κεραμεικῆς τέχνης. καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τῷ ἥρωι. Κεραμωτόν· ταυτὶ διὰ τὸ-
ξεις. ὁ πρὸ ἐκείνου ῥωμαῖοι ἐν παιδιᾶς μέρει. Βαίνων κεράμους, δυσμενὴς βλεφαροφύγις. Κεραννύ-
ουσι· κιρνῶσιν. ὑπεῖδες. Κεραὸν· τέλειον. Κεραοξόος· ὁ τὰ κέρατα ἐργαζόμενος ἐν ἐπιγράμματι.
νῦν δὲ μὲν ἰκομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τύκον. Κεραιρεκίερνα. Κέρας· τὸ μέρος τῆς φάλαγγος ἐν
τῷ πολέμῳ καὶ τὸ τόξον. Κέρας κέρα. ἐπὶ τῆς παραλλάξεως. θουκυδίδης. οἱ τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες αὐτῶν
καὶ οἱ μὲν ἀργεῖοι τὸ ἑκάτερον αὐτῶν κέρα. καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως. Κέρας· ἡ ἰσχὺς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἐκ
μεταφορᾶς τῶν ζῴων τῶν καθοπλισμένων τοῖς κέρασι καὶ τούτοις ἀμυνομένων. Κέρας ἀμαλθείας· ἐκ τῶν ἀμαλθείας
κέρας. Κέρας· ἰσχυρόν τι δηλοῖ καὶ μόνιμον. δαβίδ. ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ δαβίδ. Κέρας τοῦ δικαίου· ὅτι
ἐκάλεσε τὸ αὐτοῦ φρόνημα. τουτέστι πολυπλεκτος ἔσται. Κερὰς ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ κερασικῶς. μετὰ
δ' αὖ, κερὰς ἡ φύσαλλαγος. ὅ γε πᾶς ἀπὸ τῶν κεράσματα ἀπὸ τοῦ ἄγγους ἐν ὕψει. Κε-
ράσαι κεράσαι δέ. Κερασβόλα· τὰ σκληρὰ. καὶ ἐν τοῖς σκληροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα τῇ μ-
χειᾷ μέλανα, στρογγύλα τε καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις. ἀσυνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις, ὅτι τινὲς δὲ ἐρῶν δὲ ἀπὸ τοῦ

τὴν

τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ αὐτὰ πίπτειν· ὅθεν οὖν λέγει κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί. Κερασοῦς· πόλις Ἑλληνὶς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ Σινωπέων ἄποικος. Κεράα ἡ κεφαλὴ γλώσσαις· ὅθεν καὶ κέρατα. Κεραύνια ὄρη. Κεραυνός· ἔξαψις σφοδρὰ μετὰ πολλῆς βίας πίπτουσα ἐπὶ γῆς, νεφῶν παρατριβομένων ἢ ῥηγνυμένων· οἱ δὲ συστροφὴ πυρώδους ἀέρος βιαίως καταφερομένη. οὐκ ἀναιρεῖ δὲ ὁ κεραυνὸς ἀλλ᾽ ἐπιφλέγει. κεραυνὸς ἡ ἀστραπή. παροιμία. Ἀριστοφάνης· εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους· πῶς οὐχὶ Σίμων᾽ ἐνέπρησεν οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον· καίτοι σφόδρ᾽ εἰσὶν ἐπίορκοι. τῶν δὲ κεραυνῶν· οἱ μὲν, καταιβάται· οἱ δὲ, ψολόεντες· οἱ τῇ ψαύσει ὀλῶντες· οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται. Κεραυνοί· ἀστραπαί. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ ποῦ Φαέθων ἥλιος, οἱ ταῦτα ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἐγκαλοῖεν· οἷον οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν. Κέρβερος· κύων ὁ ἐν ᾅδου μυθευόμενος. Κερδαλέος· ποικίλος· πανοῦργος. κερδαλέη δὲ ἡ ἀλώπηξ ἐκ τοῦ κερδώ. ἐκ τοῦ κερδαλεώτερος διὰ τοῦ ω μεγάλου. Κερδαλεόφρων· δολιόβουλος· σκολιὰς βουλευόμενος. Κερδᾶναι. Κερδαίνω, αἰτιατικῇ· αὐθυπότακτον· κερδανεῖ δέ. Κέρδιον· κρεῖττον· ὠφελιμώτερον. Κερδισσὸς, ὄνομα πόλεως. Κέρδιστος· πανουργότατος. Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον. εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως, καὶ τῶν ἀσέπτων ἕρξεται· καὶ τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματαίων. δέ τις ἔτι ποτ᾽ ἐν τοῖς δ᾽ ἀνὴρ θυμῷ βέλει ἕρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν· τουτέστι τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα πράσσοντος. Κερδοσύνη· πανουργία. Κερδώ· ὑποκοριστικῶς ἡ ἀλώπηξ. ὡς εἰδέα· εἰδώ. ὑψιπύλη, ὑψώ. Κερδῷος θεὸς ὁ Ἑρμῆς ὡς κέρδους ποιητικός. καὶ ἄπελον δὲ αὐτὸν καλοῦσι καὶ κλέπτα· διὸ καὶ μάρσιππον αὐτὸν ποιοῦσι βαστάζειν. καὶ ἔφορον αὐτὸν τοῦ λόγου καὶ τῆς κλοπῆς. καὶ ἐμπολέων, ἤγουν κέρδους ἔφορον. Κεραία· τὸ πλάγιον τοῦ ἱστοῦ. Πολύβιος· καθελόμενος τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς κεραίας, ἔζευξε τούτοις βιαίως πρὸς ἀλλήλας.

Κέραιε· κίρνα. Κερεάλιος, ὄνομα κυρίου. Κερίωνης ὄνομα κύριον. Κερρεὶς, ὄνομα ἰχθύος. Κερκέσουρος, ὄνομα πόλεως. Κερκίδας· εἷς ἦν τῶν Μακεδόνων καταφρονούντων.

Κερκὶς ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον· καὶ εἶδος κυνείως φυτοῦ δι᾽ ἀξοῦς. Κερκίδα δ᾽ αὖ ποίητον ἀηδόνα. Κερκόλυρα, ὄνομα τόπου. Κέρκος ἡ τῶν ἑρπετῶν οὐρὰ καὶ παντὸς ζώου· παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἕρπειν. Ἀριστοφ. ἰδοῦ δ᾽ ἔχου κέρκον λαγώ· τὴν οὐρὰν τοῦ λαγωοῦ. ἔστι δὲ ἁπαλὸν καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ λαγωοῦ, ὥστε ἀντὶ σπόγγων χρῆσθαι καὶ τὰς λήμας περιψῆν· τουτέστι καταμάσσειν. ἀποσπογγίζειν. Κέρκος· ἡ οὐρά. διεβίβαζε τοὺς ἱππέας ἑκάστου τῶν ἱππέων ἐκ τῆς κέρκου τοῦ ζώου προσηρτημένου. Κέρκουρος· νηὸς εἶδος. κέρκουροι καὶ μυοπάρωνες καὶ λέμβοι, εἴδη πλοίων. καὶ παροιμία· καὶ κέρκουρος ἐν λαχάνοις· ἐπὶ τῶν λαχανόντων ἀγροῦ εὐτελοῦς· ἀφ᾽ οὗ ἡ παροιμία. Κέρκωπες· δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς, πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι· καὶ ἐλέγοντο κέρκωπες ἐκ τῆς τῶν ἔργων δεινότητος. οὗτοι ἐπονομαζόμενοι ὁ μὲν, [illegible] Πάσσαλος ἐγένετο· ὁ δὲ, Ἄκμων. ἡ δὲ μήτηρ Μέμνονις ταῦτα ὁρῶσα, ἔλεγε μὴ περιτυχεῖν Μελαμπύγου· τουτέστι τῷ Ἡρακλεῖ. φασὶ δὲ αὐτοὺς ὑπὸ Διὸς ἀχθεσθέντας, εἰς πιθήκους μεταμορφωθῆναι διὰ τὴν κακοήθειαν. καὶ τὰς πιθηκούσας ἀπ᾽ αὐτῶν τὸ ὄνομα σχεῖν νήσους. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν Κάνδαλος καὶ Ἄτλας. οὗτοι οἱ κέρκωπες ὥς φασιν ἄλλοι ἐκ Θείας καὶ Ὠκεανοῦ· οὕς φασιν ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατῆσαι τὸν Δία. καὶ ἡ δὲ παροιμία· κερκωπίζειν· [illegible] ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων φασὶ μετενηνέχθαι. Κέρκωπες· πανοῦργοι. δόλιοι. ἀπατεῶνες. κόλακες. οἱ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ· τοὺς ἀπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. φασὶ δὲ τοὺς κέρκωπας γενέσθαι ψεύστας· ἠπεροπῆας. ἀμήχανα τ᾽ ἔργ᾽ ἀσκοῦντας ἐξαπατητῆρας· πολλὴν δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἰόντες, ἀνθρώπους ἀπατάσκον ἀλώμενοι ἤματα πάντα. Κερκωπίζειν· ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν προσσαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων μετήνεκται. ἄμεινον δὲ λέγειν αὐτὴν ἀπὸ τῶν κερκώπων, οὓς περὶ τὴν Λυδίαν ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀλαζόνας γενέσθαι. Κερκώπη. Κερκωπίζοντες· χλευάζοντες, μωκίζοντες ὡς οἱ πίθηκοι. Κέρκωψ κέρκωπος, ἀπατεών, ἢ γένος πιθήκου, κέκροψ ἢ κέκροπος. Κερκυόνη. Κερκύων ὄνομα λῃστοῦ· ὅστις διὰ τὸ πρὸς τὴν Ἐλευσῖνα καὶ τοὺς παρερχομένους ἀναγκάζει παλαίειν αὐτῷ. Κέρκυρα ἡ νῆσος τῶν [illegible]

γηθὲν, Φαιακία πρότερον ἐκαλεῖτο χώρα τῶν Φαιάκων. Κέρματα· τὰ λεπτότατα. ἐπὶ
γὰρ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, τῶν ἀργυραμοιβῶν πρότερον δέκα καὶ σ´ ὀβολοὺς οὓς φόλλεις
καλοῦσιν ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυσοῦ προΐεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων, αὐτὸς ἐπιτε-
χνώμενος κέρδη οἰκεῖα, π´ καὶ ρ´ μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολοὺς διετάξατο.
χρυσοῦ ἕκτην ἀποτεμόμενος μοῖραν. Κερματίζει· εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. καὶ κατακερματιζόν-
των· εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων. καὶ κα-
τακερματίζει· ἐξάγαγε ἐκ τῆς ζώνης τοὺς χρυσοῦς δαρεικούς. κατακερματίσαι θέλων καὶ διαλύσα-
σθαι τῷ πανδοκεῖ. Κεροβάτης, ὁ Πάν. ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγιπόδης καὶ
τραγοβάμων καλεῖται. ἢ ὅτι κέρατα ἔχει. ἢ τὴν βάσιν ἔχει κεράτινον. ἱστορεῖται γὰρ τὰ κάτω
τράγου ἔχων. ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κερατοβάτης. ἢ ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων. ἢ ὁ ἐπὶ τὰ κέ-
ρατα βαίνων. καλαμοφθόγγω δὲ παίζων. διότι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. ᾔδε-
σαν μὲν γὰρ τὸ κέρας. ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν. ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν
ἔτι καὶ νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων. ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν. καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ· δὸς τόξα κε-
ρουλκά. Κερόεσσα· ἡ συμπλεκτική· καὶ κερόεις ὁ συμπλεκτικός. Κερουλκὸς ὁ Ἀπόλ-
λων. Κερωτή· μιτωτή. Κεροφόρος. Κέρσαι· κόψαι. Κερσοβλέπτης· παῖς μὲν ἦν Κότυος.
καὶ νεώτερος ὤν, βασιλεὺς κατέστη Θρᾴκης ὑπὸ τοῦ πατρός. Ἀμάδοκος ὁ υἱὸς Ἀμαδόκου ἦλθε Φι-
λίππῳ συμμαχήσων, εἰς τὸν Κερσοβλέπτου πόλεμον. Κερτόμιος· ἐρεθιστικός. πολλάκι δὲ
κρέξασα πολύθροον οἷά τις ἠχὼ κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν. ἐκέλευον ἐκκομι-
σθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου τὸν ὑμέναιον ἀδουσῶν γυναικῶν. Κερτομάζω·
χλευάζω. πρὸς αἰτίαν τινὰ τοῦ συμβῆναι. πολλοὶ δὲ τοῦτον ἐκερτόμουν ὡς γαστρίμαργον. Κερτομῶν· χλευά-
ζων, ἐρεθίζων, σκώπτων. Κερσίαξ· τὸ λοιπὸν κέρσοι. Κέσκος ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ. καὶ παρ᾽ αὐ-
τὴν ποταμὸς Νοῦς ὄνομα. διόπερ οἱ ποιηταὶ παίζοντες, τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας, Κέσκον οὐκ ἔχειν
φασί. Κεστὸν ἱμάντα· ποικίλον. ᾧ πάντα ἐμυθεύετο ἐνυπάρχειν τὰ πρὸς ἀπάτην θελκτή-
ρια. Κεστὸς ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς. ἢ ἔνδυμα Ἀφροδίτης. κατα-
χρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φανταστικὰ ἐνδύματα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ἢ κεστοῦ φο-
ροῦσα μαγώτερα. ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερα. καὶ αὖθις· χείλεα δὲ δροσόεντα καὶ ἐμελίφυρτος ἐκεί-
νη ἤθεος ἁρμονίη, κεστὸς ἔφυ Παφίης. ἤγουν Ἀφρικανὸς ὃς ἔγραψε τοὺς κεστούς. Κεστραῖον τε-
μάχη. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὄχοι αὐτοὶ τοῖς κεστρεῦσιν αἱ κεστρέαι. ἄλλοι μὲν τὰς μυραίνας ἀξι-
οῦσι κεστρέας καλεῖν. οἱ δὲ οὐ ταύτας. ἀλλά τι διάφορον ἄλλο γένος ἰχθύων. τινῶν μὲν τοὺς κεστρεῖς κα-
λούντων τοὺς κεφάλους. οὗ τὸ λεγόμενον τεμάχιον μεγάλων κεστρέων. τουτέστι τιμίων καὶ λαμπρῶν
ἰχθύων. τὸ δὲ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακοῦντος. ἐπὶ πυρῶν δὲ οὐκ ἔτι. καὶ παροιμία· κεστρεὺς νηστεύει. ἐ-
πὶ τῶν δικαιοπραγούντων. ἤτοι δὲ φερομένων διὰ τοῦτο, καὶ μηδὲν πλέον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπο-
φερομένων. ἐπεὶ καὶ ὁ ἰχθὺς καθαρός ἐστι. Κεστρέαι· εἶδος ἰχθύος θηλυκῶς αἱ κεστρέαι. τὸ δὲ ἀρσενικὸν κε-
στρεὺς κεστρέως. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀφύων. καί ἐστιν ἐνταῦθα ἀφύα. Κεστρεὺς ὄνυξ λεγόμενος κέφα-
λος. Κεστρεῖς· νήστεις ἐκάλουν καὶ κεχηνότας καὶ πεινῶντας. λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες.
οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος τοῦ τοιούτου ἀπέχεται. νέμεται δὲ ἰλύν. ὡς Ἀριστο-
τέλης ἐν τῷ περὶ ζώων. καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖται καταδυόμενος εἰς τὴν ἰλύν. καὶ ἤτοι τρέφ-
εται ὄνυξ λεγόμενος κέφαλος. Κεστρῖνος εἶδος ἰχθύος. σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστρέως.
Κέστρος· ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα κατὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον. τὸ δὲ βέλος τοιοῦτον. διπάλαιστον ἦν. ἴ-
σον ἔχον τῷ αὐλίσκῳ τῇ προβολῇ. τούτῳ ξύλον ἐνήρμοστο. τῷ μὲν μήκει σπιθαμιαῖον. τῷ δὲ πάχει
δακτυλιαῖον ἔχον τὴν διάμετρον. εἰς δὲ τοῦ τούτου μέσον, ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα βραχέα παν-
τελῶς. τούτου δ᾽ ἐκ δυεῖν κώλων ἀνίσων ὑπαρχόντων τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο τῶν κώλων
ἀλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῇ περιαγωγῇ τεταμένων τούτων ἔμενεν. ὅτε δὲ παραλυθείη θάτερον τῶν κώλ-
κατὰ τὴν ἄφεσιν ἐκπῖπτον ἐκ τῆς ἀγκύλης καθάπερ εἰ μολυβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης φέρεται

καὶ προσπίπτον

καὶ πρὸς τὸ πλοῖον μετὰ βιαίας πληγῆς κακῶς διετίθει τοὺς συγκυρήσαντας. Κεύθειν, κρύπτειν. Κευθμῶν· φωλεῶν· ἀποκρύφων τόπων. Κευθῆνες· οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Κευθμώνων· κρυπτῶν τόπων· ἐνδοτάτων. Κευθωνύμου κλέος ἢ αἶσχος· ἐπὶ τῶν αἰσχρὸν κλέος ἐχόντων. ἢ ὧν ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα. ἢ δυσωνύμων. Κεφάλαια· τὰ χρήματα. Κεφάλαιον· ὁ ἀπόστολος Παῦλός φησι· κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις. κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. καὶ αὖθις· μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη διὰ μικρῶν κομματίων. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξή. κεφάλαια τνέ. ὁ δὲ Μάρκος τίτλους μή. κεφάλαια σλς. ὁ δὲ Λουκᾶς τίτλους πγ. κεφάλαια τμή. καὶ ὁ Ἰωάννης τίτλους ιή. κεφάλαια σλβ.

Κεφάλαιον· ἐν ἐνίοις τῶν ῥαθύμως ἐντετυχηκότων τοῖς ἐπὶ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις, τὸ κεφάλαιον οἴονται παρειλῆφθαι ἐπὶ πράγματος καὶ λόγου μόνον. ὡς παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· δι' ἔνδειαν μὲν οὖν χρημάτων οἱ ξένοι Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν· διὰ δὲ ἐννέα τάλαντα ἀργυρίου πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων, ἡ πρᾶξις οὐκ ἐγένετο. σὺ δὲ πλουτεῖς καὶ τῆς ἰδίου τῆς σαυτοῦ χορηγεῖς. καὶ τὸ κεφάλαιον τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ. παρείληπται δὲ καὶ ἐπὶ ἀργυρίου τὸ κεφάλαιον. ὡς ὁ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος· δραχμὴν τοῦ μηνὸς τὰς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν. Κεφάλαια παραλαμβάνεται ἐπὶ πράγματος καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. καὶ Δημοσθένης πρὸς Ἄφοβον. Κεφαλαίῳ ἀθρόῳ· Ἀριστοφάνης· ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι θείνων, ὑπ' ὀργῆς ἐγχέῃ τὸν Τήλεφον. ἀντὶ τοῦ ἀθρόῳ, καὶ ἐν κεφαλαίοις. οὐ δεῖ λέγεσθαι δειπνοῦντες ἔξω κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος. ἢ δ' ἄνθος τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν. κεφάλαιόν ἐστι, τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. ἀπέτεμον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν. ἀλλὰ καὶ τὸ κύκλῳ τὴν ῥαφανῖδα. ῥαφανὶς ἄνθον. Κεφαλαιώσων· συντόμως· συνάξαι. Κεφαλὴ παρὰ τὸ κεκυφέναι ἤγουν κεκάμφθαι. καὶ οἱ Ἴωνες τὸ σκάφιον αὐτὸ καλοῦσι, καὶ Ἱπποκράτης. οἱ δὲ κύβητον. Μακεδόνες δὲ κεβαλήν, τὸ β ἀντὶ φ λαμβάνοντες. ὡς ἐπὶ Φερενίκης, Βερενίκης. Κεφαλῆθεν· δῆμος Ἀκαμαντίδος ἢ Κεφαλῆ. Κεφαλλῆνες· Κεφαλλῆνος κλίνεται. καὶ Κεφαλληνία χώρα. Κεφαλίων ἢ Κεφάλων· Γεργίθιος ῥήτωρ καὶ ἱστορικός. γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα διὰ τὰ πάθη τῶν δυναστῶν. καὶ διέτριψεν ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις θ'. ἅτινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ. μελέτας τε ῥητορικάς. καὶ ἄλλα τινά. Κεφαλὶς βιβλίου· ὃ ἀπό τινων εἴλημα φασίν. ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ. Κεφαλισμούς· κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς. διὰ γὰρ τῆς τούτων γυμνασίας, καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται. ἀπὸ γὰρ τοῦ δὶς δύο τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δὶς κ' μ'. καὶ ὁ εἰκοσάκις κ' υ'. καὶ ὁ διακοσιάκις κ' Δ'. καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Κέφαλος· Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. πρῶτος προοίμια καὶ ἐπιλόγους συνέθηκε. γέγονε δὲ πρὸ τῶν ἀναρχιῶν. Κέφαλος δὲ ἔσχε θυγατέρα τὴν Αἴθλαν. Κεφρήν, ὄνομα κύριον. Κεχανδότα· χωροῦντα. Κεχαρηότα· χαίροντα.

Κεχαρισμένε· πεφιλημένε. ὅθεν καὶ μᾶλλον μέγα ἐφρόνει, κεχαρισμένῳ τῷ δωρεῶν τῶν θεῶν πεπληρωμένῳ.

Κεχαρισμένος· εἰς χάριν αὐτοῦ πεποιημένος. Κεχαροίατο· χαρεῖεν. Κεχειρωμένοι· ἡττημένοι.

Κέχανα· ἐν ἴσῳ τοῦ προσδέχομαι ἢ δέομαι. Κεχήναται· ἐξαρτᾶσθε. ἐννοεῖτε. Κεχηναῖοι· ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων, ὡς ληρούντων αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα. ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων. Κέχηνεν ὥσπερ ἐμπεδίζων ἰσχάδας. Ἀριστοφάνης· ἐμπεδίζων ἀντὶ τοῦ μετεωριζόμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς συγκαλαμβάνοντα χάσκειν. Κεχήνη· ἡ συναίρεσις τοῦ κεχήνη, ἀττικά. τὸ γὰρ η καὶ α εἰς η συναιροῦσι. καὶ ἔστι συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ κεχήνεα. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι, κεχηνέναι λέγονται· διὰ τὸ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων, τῶν ἔτι νεοττῶν τὴν τροφὴν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων, οἷον οὐ τροφίμοιν τὸ ἀκοῦσαί τι τῶν Αἰσχύλου. Κεχηνότες· χαύνως ὁρῶντες. Κεχηνότες· μωροί. μὴ ... μωροὶ κεχηνότες. τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀ-

μοὶ τινὶ παραλαμβάνεται. ἀριστοφάνης· μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες. Κεχολώσεται. ὀργισθήσεται. Κεχωσμένος. Κέχρημαι δοτικῇ. Κεχρησμῳδημένων· μεμαντευμένων. Κεῖθεν καὶ κεῖθι· ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. καὶ κεῖσε· εἰς ἐκεῖνον δὴ τὸν τόπον. Κεῖμαι. Κειμένους· κατακειμένους ἢ κολαζομένους. ἀριστοφ. βατράχοις· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους. Κειμήλια· κτήματα. ἢ ἀποκείμενα χρήματα. κεῖος· πολίτης ἀπὸ τῆς κέω. καὶ κίος δὲ παραθαλάσσιος τόπος. καὶ κιώτης ὁ ἀπὸ τούτου. Κεῖο ἀντιπτωτικῶς ἐκείνου τὸ κοιμῶμαι. Κείρει· κόπτει. ἐσθίει. κατεσθίει. Κειρία εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι. ἢ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. ἀριστοφάνης, ὄρνισιν οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν ἔχων. κείριον δὲ τὸ σχοινίον. Κειρία· ἡ σπαργάνωσις. Κειριάδης ἱπποθοωντίδος. Κειτούκειτος· οὐλπιανός. εἷς τῶν δειπνοσοφιστῶν. ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν. εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τῆς ἡμέρας μορίου. καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός. καὶ ἡ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίμου βρώματος. σύαγρός τε εἰ κεῖται ἐπὶ τοῦ συός. καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον, μηδενὸς ἀπογεύειν, πρὶν εἰπεῖν κεῖται ἢ οὐ κεῖται. Κηδάρ· δεύτερος τοῦ ἰσμαὴλ υἱός. οἱ δὲ τούτου ἀπόγονοι μέχρι τῆς μεσημβρίας οὐ πόρρω τῆς βαβυλῶνος ἐσκήνωσαν. καὶ κηδάρ τις ἡ γραφή φησίν. Κήδεα· κακά. Κηδεμονία· πρόνοια. καὶ κηδεμὼν φροντιστής. ἐπιμελητὴς καὶ προνοητής. Κήδειος ὁ νεκρός. Κηδεστής· ὁ κατ' ἐπιγαμβρείαν οἰκεῖος. ἢ πενθερός. οὐ μόνον δὲ ὁ διδούς. ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων. οὐ χρή σε κηρύττειν ὄντα κηδεστὴν ἐμόν. Κήδεται· γίνεται. φροντίζει. βοηθεῖ. ἐπιμελεῖται. Κήδεσθαι· φροντίζειν. ἢ θάπτειν. αἰλιανός. καὶ ἄλλως αὐτοῦ παλλακίδι ἐπιμανεὶς ὡς ἤδη ἐθεράπευε, τὸν ἄθλιον ἐν νεκροῖς ἠρίθμουν. καὶ οἱ κηδόμενοι τοῦ ἀνδρὸς, ὠδύροντό τε αὐτὸν, καὶ θεοὺς ἐκάλουν, συμμάχους. καὶ προσπαίουσι σπαράττειν. Κηδεία· ταφή. ἐκφορά. Κήδειν· κακοῦν. λυπεῖν. Κηδείους· οἰκείους. προσφιλεῖς. Κηδήσαντες· θεραπεύσαντες ἢ λυπήσαντες. Κήδομαί σου· φροντίζω σου. κήδω δέ σε ἢ λυπῶ. Κῆδος ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου. ἢ τὸ πένθος. καὶ ἡ λύπη. ὅτι καίεσθαι ποιεῖ. ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις συνελθεῖν ἤθελον. καὶ αὖθις. τισαφέρνης δὲ κηδεύσας ἀρταξέρξῃ. καὶ τὴν σατραπείαν λαβὼν τὴν ἐπιθαλάσσιον. Κηδωλὸς ὁ κηδόμενος καὶ φροντίζων ὅλων. Κηδωνίδης κηδωνίδου. οὗτος τεθρυλλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίᾳ ἀνυπέρβλητος. ὡς αὐτοκλείδης καὶ θεόσανδρος. Κῆεν· ἔκαιεν. Κηκὰς ὁ λοίδορος. καὶ κηκασμὸς ἡ λοιδορία. Κηκείδης διθυράμβων ποιητής. πάνυ ἀρχαῖος. μέμνηται αὐτοῦ κρατῖνος ἐν πανόπταις. καὶ ἀριστοφάνης· ἀρχαῖά γε καὶ διπολιώδη. καὶ τεττίγων ἀνάμεστα καὶ κηκείδου καὶ βουφονίων. Κηκίς· ὀξύτης. ἢ κηκὶς βαμματικὸν σύμμα. ἢ καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. καὶ οὐδετέρως κηκίδιον. Κῆλα· βέλη. ὅτε δὲ σημεῖα. Κηλὰς ἀλώπηξ. Κηλαίων καυστικῷ πυρί. Κηλήτης ὁ ἀπατεών. Κηληθμός· ἀπάτη. ἀπὸ τοῦ χαλῶ χαληθμός. καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ. καὶ τοῦ α εἰς η κηληθμός. καὶ κήλημα ὁμοίως. Κήλησις· πειθὼ μετὰ τέρψεως. ἢ διὰ λόγων ἡδονὴ καὶ τὸ κηλῆσαι. καὶ ἡσυχία σὺν ἡδονῇ, ἀπὸ τοῦ χαλῶ. Κηλητήρια ἄσματα· θελκτικὰ μέλη. γράψαντες ἑαυτοὺς ιβ' θεοὺς, χρῶνται τούτοις τὰ ἄδεσθαι. οἱονεὶ τῶν παρόντων κακῶν. Κηλητήρια. Κηλήτης· ὁ κεχαλασμένος τὰ ἐντός. Κηλίδα· ῥύπον. Κηλιδωθέν· ἐρρυπωμένον. Κηλὶς κηλῖδος· ῥύπος. μῶμος. χρῶμα. μορφή. ἑλκῶ. ὑλώδως ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ... σώματι φωτὰ τῶν βίων τῶν ἀνθρώπων κηλίδα προσετρίψαντο. Κῆλον· τὸ ξύλινον βέλος. Κηλώνειον τὸ γεράνιον. Κηλούμενος τερπόμενος. θελγόμενος. οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνίαις. κηλῶ τὸ τοὺς παῖδας ᾄδομαι. Κηλῶ· βλάπτω. ἀπατῶ, Κήλων ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν. Κηλώνιον ἵππος· ἐπιβατήριος. Κημὸν καταμηλῶν. ἀριστοφάνης· ἐπειδὰν ἀγνεύω πάλιν δέει μεῖν ἀπὸ τοῦ κηλόφωσμένου. καταμηλοῦν δὲ λέγουσι, τὸ τὴν μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμόν. ὡς ποιοῦσιν οἱ ἐμοῦντες. τὸ δὲ ὅλον βαλλῶ. ὅτι ἡ ψηφιζόμενοι αὐτῶν ἐκεῖ δικάζων, ἀναγκάζω ἐμεῖν τασηλοπαίς. Κημός· εἶδος χαλινοῦ. ἢ φιμός. κὲν δὲ διωξιμελάθα φιλερρώθων ἅτε κημῶ. Κημὸς πλέγμα κωνοειδές. δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. ἀριστοφ. καὶ ἐπίσαλον τοῖς κημοῖς καὶ τὰ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενα, καὶ γυναικεῖον προκόσμιον. καὶ αἱ αὐλητικαὶ καὶ φορβαί.

ἐκείνου

καὶ κείνου τί γλυκύ. καὶ πόα τις. καὶ ὁ πωλοῦντι παρὰ θραξίν. ἐν ἐπιγράμμασι καὶ ἀμφίπε-
τον ὑπηκτὰν κημόν. καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχάνημα. Κηναῖος ὁ Ζεύς. Κῆνσος τὸ
νόμισμα. ἐτήσιον τέλος. παρὰ τὸ καίνω τὸ κτείνω. Κῆνσος. οὕτω τῇ ἐπιχωρίῳ γλώσσῃ ῥω-
μαῖοι τὴν ἐξέτασιν τοῦ ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσι. Κήνσωρ. τιμητὴς παρὰ ῥω-
μαίοις ὀνομαζόμενος. ἐξεταστὴς τίς τῶν πολιτικῶν διαιτημάτων πρὸς τὸ σώφρον καὶ ἀρχαι-
ότροπον ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων τὸν βίον. Κηώδης ὁ τεθυμιασμένος οἶκος καὶ εὐ-
ώδης. καὶ κηώεντι εὐώδει. τεθυμιασμένῳ. εἰ δὲ κηώεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ἔσωθεν. καὶ λιπαραί
θυόεν ἆσθμα πνέουσι κόμαι. καὶ κηώεις. Κηπαία ἡ ἐν τῷ κήπῳ παγίς. Κηπεύω κηπαία. κηπαῖ-
οι δὲ οὐδετέρως. Κῆπος εἶδος κουρᾶς. δύο γάρ εἰσι κουραί. σκάφιον καὶ κῆπος. τὸ μὲν οὖν
σκάφιον τὸ ἐν χρῷ. ὁ δὲ κῆπος τὸ περιμήκη πως κεκοσμῆσθαι ἀφίεσθαι. καθὼς μάλιστα οἱ ἐπὶ θωμῇ,
εἰς τὴν τελείαν χαίτην συνεξηγερμένῳ, σὺ δὲ κομψῷ πεσκαφίῳ ἀποτετιλμένῳ. Κῆπος. πόλις ὑπὸ
βόσπορον οὕτω καλουμένη ἐκ κήπων ὁ τῶν λαχάνων καὶ τῶν ἀνθέων. Κὴρ ἡ ψυχή. καὶ ἡ θανατηφόρος μοῖ-
ρα. καὶ κῆρες. ἤτοι αἱ καῆραι ἐπιφέρουσαι. καὶ ἐν τῷ ᾅδου ποταμοὶ πυριφλεγέθοντι καὶ ἀχέροντι καὶ κω-
κυτῷ ἀπαίρουσαι. τοῦτο ὁ μὲν, ἀπὸ τοῦ πυρὶ φλέγειν. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄχεος ἀχεῖς αὐτὸν ῥεῖν. ὁ δὲ, ἀπὸ τῶν
θρήνων καὶ τῶν κωκυτῶν. κωκυτὸς δὲ ἐστι φωνῆς μίμησις θρηνούντων. λέγουσι δὲ καὶ ἀλίβαντά τινα
εἶναι ποταμὸν, διὰ τὸ ἅπαντα καταξηραίνειν. καὶ μὴ δὲ λιβάδα ὑπάρχειν. ἤγουν ἰκμά-
δα. καὶ τὸ ὄξος δὲ ἀλίβαντά φασιν. ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. κὴρ δὲ ἡ ψυχή. διότι διὰ πυρός
ἐστι. τὸ γὰρ ἔμφυτον θερμὸν, τοῦτο ψυχή. εἰμὶ δὲ κὴρ τομβύλος. ὁ δὲ κτεάνασμα κόρσιρος. Κῆ-
ρας θανάτου καὶ φθορᾶς αἰτίους. ἀξιῶν αὐτοὺς πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης, ὡς ὄν-
τας κῆρας πόλεώς τε καὶ πολιτείας. νῦν δὲ στεφανοῖ αὐτοὺς καὶ παράδειγμα τιθέμενος συν-
[illegible] καὶ σώφρονος. Κηρεσσιφόρητος. ὁ τὸν θάνατον φέρων. Κήρινθος πόλις. Κήρινθος
ὄνομα κυρίου. Κηρίον ἐν μαγείῳ. ἡ φαντασία τῶν ὄσσων. καὶ κήρινος. ἐπὶ κηριώθην αὐτί του ἐσκοτώ-
θην. ἢ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην. Κηρόθεν ἐκ ψυχῆς. Κηροῦ εὐπλαστότερος. ἐπὶ τῶν ῥᾳ-
δίως ποιουμένων. τοῦ δὲ ἀσκληπιοδότου, σπουδὴ ἦν εἰς τὸ χρωματικὸν, καὶ διατονικὸν εἶδος τῆς
μουσικῆς. ὥστε τὴν ἑαυτοῦ φωνήν, καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ὄργανα τῆς φύσεως, εὐπλαστότερα κη-
ροῦ διετίθετο. καὶ μετερρύθμιζεν εἰς ὅτι ἐβούλετο. καὶ εἰ χρεία παρῆν, ὥστε καὶ ζώων ἁπάντων μι-
μεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων κτύπων τὰς ἀπηχήσεις. Κηροφορεῖν. κηρία φέρειν. Κηρωτή. Κηρύ-
καινα. θήλεα. καὶ κηρυκίνας ἐν ἀλώπεκι ἀλεξάνδρου γυναῖκας. αἵτινες εἰς τὰς αὐλὰς παριοῦ-
σαι, καὶ τὰς συνουσίας ἐφ' ὧν τε συναγείρειν τὰ μιάσματα καὶ ἀποφέρειν εἰς θάλασσαν. ἀπὸ
ἐκ ἀλωπ φυλάκια. Κηρυκαίῳ δοτική. Κηρύκων γένος ἐν ἀθήναις. ὠνομασμένον ἀπὸ
κήρυκος τοῦ ἑρμοῦ. Κηρυκεῖα. ὁ διδόμενος μισθὸς κήρυξιν. ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσιν. οὕ-
τως ἰσαῖος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κηρύκευσιν. λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως κηρύκειον, ὁ ἐπί τι κηρύξει
μισθός. ὁ παρ' ἡμῖν μήνυτρον λέγεται. καὶ κηρύκειον ὄρος ἐφέσου. Κηρύκειον. σύνθημα φι-
λίας ἦν. τοῖς βαρβάροις συναντᾶν, στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς
ἕλλησι διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ζῆν βουλόμενοι, μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερές.
Κηρύκειον. σκῆπτρον ἢ ξίφος ἀναβὰς κηρύσσεται. Κηρύκειον. ξύλον ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις
περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις κειμένους. ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυ-
κες μετ' αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν παρ' οὓς ἀπέρχοιντο. σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν
ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου. τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος τῶν ὄφεων, τὰ ἀντιταττόμενα στρατόπεδα.
ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος, δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. Κηρύκιος γραφή. Κηρυκίη ῥάβδος ἡ τοῦ ἑρ-
μοῦ. Κηρύλος ὁ ἄρρην ἀλκυών, ὃς ἐν ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. σωφρόνιός φασι τοὺς
δωριεῖς λέγειν. βαιὴ δ' ἔρα μακηρύλος εἴην. τοὺς δὲ ἀττικοὺς κηρύλους. τοὺς δὲ ἄρρενας γηράσκον-
τας, αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. καὶ μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτισται. ὁ γὰρ σπερ-
γίλος ἦν κουρεύς. μνημονεύει αὐτοῦ πλάτων ἐν σοφισταῖς. τὸ σπεργίλου κουρεῖον, ἔχεσθαι.

πυγε. Κῆρυξ ἐν πολέμῳ· πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ. Κῆρυξ ὁ ἀλεκτρυών. τρίτη δὲ ἄδει ἡ κη-
ρύττουσα ἡ πατρική. Κηφισοφῶν ὄνομα κύριον. Κῆσος. ὄνομα ποταμοῦ. Κῆτος, θαλάσσι-
ον θηρίον πολυειδές. ἔστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδαλις, φύσαλος, πρῆστις ἡ λεγομένη μάλθη ἡ καὶ δυσαν-
ταγώνιστόν ἐστι. καὶ κήειος, ἰδεῖν ἔχθεστον ζῶον. Κηττοί. δῆμος τῆς λεοντίδος. Κῆρυξ εἶδος
ἰσάκος. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Κηφᾶς ἢ κηφᾶς, ὄνομα κύριον. Κηφηὶς γῆ ἡ τοῦ κηφέως.
Κηφὴν, ἡ ἀγρία μέλισσα. ἀργὸς. ἄπρακτος. μετέωρος βλιταμεῖος ξωὶ τέλωτι εἴπεν. οὐ δί-
καιον τοὺς κηφῆνας μὲν ὑφ᾽ ἑτέρων πόνῳ μεγάλῳ ἀπολαύειν. ἄλλοις δὲ τοῦ μέλιτος οὐδε-
μία τὰ λαιμαργία ὀνίνασθαι. τοῦτο δὲ εἶπε φυλάσσων τὴν λέξιν ὅπως ἀξίως διανέμοιτο. καὶ
κηρήνεσι κοθούρας, τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὐροι γὰρ οἱ
φύλακες. κόθουροι οὖν οἱ τὰς θύρας φυλάσσοντες. λέγεται δὲ ἐκ τούτου καὶ ἄνθρωπος ὁ μηδὲν
δρᾶν δυνάμενος. Κηφισὶς κηφισίδος ἡ λίμνη. Κηφισόδημος, ἀθηναῖος, λάλος ῥήτωρ.
δεινὸς περὶ τὰς δίκας. ἀντιπολιτευόμενος περικλεῖ. σκυθῶν δὲ ἐρημία ἡ ἀγριότης. ὁ ὄλεθρος.
οὔτοι γὰρ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν φέρονται οἱ σκύθαι. Κηφισόδοτος. οὗτος ἁλωπεκόννησον πολιορ-
κῶν, ἀπεχειροτονήθη καὶ κριθεὶς ἑάλω. καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα. Κηφισόδωρος, ἀθη-
ναῖος τραγικός. τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας. ἔστιν αὐτοῦ τῶν δραμάτων ἀντιλαΐς. ἀμαζόνες. τρο-
φώνιος. ὗς. Κηφισόδωρος. ἄλλος μὲν ὃς κεκωμῴδηται, ὡς ὀνώδης. ἕτερος δὲ ὁ ὕπαρχος. ὃς
ἐν μαντινείᾳ μετὰ γρύλλου τοῦ ξενοφῶντος ἀπέθανε. Κηφισὸς, ὄνομα ποταμοῦ. Κηφι-
σοφῶν, ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης. ἐγῷδα παλαμήδης. ὦ σοφωτάτη φύσις. ταυτὶ δὲ πότερ᾽ αὐτὸς εὗ-
ρες, ἢ κηφισοφῶν; ἐγὼ μόνος. τὰς δ᾽ ᾠδὰς κηφισοφῶν. Κηφὸν ἀργύρειον. Κῆχος. Κια-
νοὶ οἱ τῆς κίου τῆς προυσίας παρασπονδῆσαι ἠθέλησαν διά τινας αἰτίας. Κίβαλος. ὁ λῃστής.
Κιβδηλία. ὁ ἐν τῷ ἀργύρῳ ῥύπος. τουτέστι μοχθηρία καὶ ζηλοτυπία. ἅμα δὲ ὅτι τὰ νομίσμα-
τα κιβδηλεύεται παρὰ τὸ τοῖς κίοις διδόμενον. ἀριστοφάνης ὄρνισι. πολλὴν ἀφεῖλες τοῦ βί-
ου κιβδηλίαν. Κιβδηλιῶντες. ὠχροί. Κίβδηλον. οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον ἢ ἀδόκιμον νό-
μισμα. καὶ παρακοπὲν νόμισμα. ὁ μὲν δοῦλος φορείσθω τὸ κιβδηλευθέν. καὶ ἀσώδης. πεπραγμέ-
των πάντως δύο, κίβδηλός ἐστιν ἐργάτης εἰς ὡς λόγος. Κίβδηλον μέν ἐστιν ὅταν ἔχει ἐπιφά-
νειαν ὡς ἀστεῖον. ἤδη μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ. παρὰ τὸ κεύθειν τὸ δῆλον. ἢ παρὰ τὸ κίος καὶ τὸ βδε-
λυκτὸν ἀπὸ ἱστορίας. ὁ κροῖσος κιβδήλοις ταῖς ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ἀκοαῖς μένων, ἐς τὴν βασιλείαν τὴν
πατρῴαν θάλπων τε καὶ περισκέπων καὶ περιστέλλων. κίβδηλον δὲ ἄρα κακὸν, δοῦλοι ὡς εἶ-
σιν, ἐν τῇ κλεοπάτρᾳ ἀνεφάνη. Κίβησις. ἡ κιβωτός. Κίβος. τὸ κιβώτιον. Κιβωτὸς λάρ-
ναξ. κίστη. Κιβωτὸς καὶ κίστις διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν κίστις, εἰς ὑποδοχήν ἐστιν ἐδεσμάτων. ἡ δὲ κι-
βωτὸς ἱματίων καὶ χρημάτων. Κίγκλος ὁ πτωχός. ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου οὕτω κα-
λουμένου. ἔστι δὲ ζῶον ἀσθενές. ὥστε μὴ δὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν. ἐν ταῖς ἑτέρων δὲ τίκ-
τειν. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά. Κίγκαλος εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. καὶ
παροιμία. πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου. Κιγκλιδέαι. ἀπὸ τῆς κιγκλίδος. οἷς δεῖ
τὰ ἀρχεῖα ἐπιφέροντι σοι. τίς τε ἄλλης εὐκοσμίας πέρι καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασι τοῖς βουλο-
μένοις εἰσιτητέα εἴη. Κιγκλίδας ἰδίως τὰς διπλᾶς θύρας. ἅς τινας δικλίδας φασίν. ἡ κιγ-
κλὶς ἢ ὁ σπινδῆς ἢ κλεὶς ἀπέμαπται. Κιγκλίδες αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. ὁ κάγκελος. ἢ τοῦ
ἱεροῦ οἴκου. Κιγκλίζει. σαλεύει. μοχλεύει. ἦχον ποιεῖ. κινεῖ. Κίγκλος. ὄρνεον πολλὰ
τὴν ὀσφὺν κινοῦν ὅ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν. ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν. καὶ ἡ πτωχότερος κί-
γκλου παροιμία, ἡ κέχρηται μὲν ἄνδρος θαΐδι. Κιγχάνειν τὸ ἐπιδεικνύαι οἱ πεισόλωνα.
Κιδαλία νῆσος. Κίδαρις. περίθεμα κεφαλῆς. ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα. ἤ τι εἶ-
δος καμηλαυχίου. ὃ καὶ τιάρα νοεῖται. τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι περικεφάλιον πῖλον, ἢ στέ-
φανον. ἢ φακιόλιον. ἢ πῖλον βασιλικὸν περσῶν. ἢ τὸ στρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι. Κίδναται
σκορπίζεται. Κιθάρα ὄργανον μουσικὸν ἢ λύρα, Κιθαραοιδότατοι, παῖδ᾽ ἐφύλαξας, ὅτι χειροτε-

χνικωτέρους

χιν κωβιοὺς. πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τὸν σοφώτατον τὸν κιθαρῳδότατον ὦ χαῖρε, εἰς ἔφ
ασκε τό. Ἀριστοφάνης φησί. Κίθαρος ἰχθὺς ποιός. λέγεται καὶ τὸ στῆθος. Κιθαιρὼν ὄρος ἐν Βοιω
τίᾳ. Κικέρων ὁ ῥήτωρ περὶ οὗ γέγραπται ἐν τῷ φ στοιχείῳ περὶ Φιλωνίας τῆς Ἀντωνίου γυ
ναικός. Κίκι εἶδος ἐλαίου. ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμίξαντες. Κικίλιος Ἀργεῖος ἐποποιός,
ἁλιευτικὰ ἐπιγράφων καὶ Νουμήνιος Ἡρακλεώτης. Παγκράτης Ἀρκάς. Ποσειδώνιος Κορίνθιος. Ὀπ
πιανὸς Κίλιξ. κατὰ λογάδην δὲ ἔγραψαν οὗτοι. Σέλευκος Ταρσεύς. Λεωνίδης Βυζάντιος. Ἀγα
θοκλῆς Ἀτράκιος. Κίκιννος. καὶ μὰ τὸν Ἔρωτα τὸν ἐμὸν φιλέρωτα κίκιννον καὶ Ἀριστοφάνης
ὥς ἐγὼ νομίζω τοῦ μὲν γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολλῶν κικίννους νεανιῶν καὶ σχῆμα καὶ εὐρυπρω
κτί. Κίκις ὄνομα κύριον. ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου. Κικλήσκουσι. καλοῦσι. Κικόνου. ὄρνου. Κικο
νία χώρα καὶ Κικώνιος οἶνος. Κικυμώσσειν τυφλώττειν. Κικύω. ταχύνω ἰσχύω. Κῖκυς ἀρ
σενικῶς ὁ ἀσθενής. κίκυς δὲ θηλυκῶς ἡ ἰσχύς. Κίλλης ὄνομα κύριον. Κιλλίβαντες. δι
σκελῆ τινα ξύλα. ἐφ' ὧν τιθέασι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦν
τες. Ἀριστοφάνης τοὺς κιλλίβαντας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος. Κιλίκια τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμε
να ὑφάσματα. Κιλίκιος ὄλεθρος. οἱ γὰρ Κίλικες λῃστείαις χρώμενοι ἐπὶ ὠμότητι διεβέβληντο.

Κιλίκιος τράγος. ὁ δασύς. τοιοῦτοι γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τριχῶν
συντιθέμενα κιλίκια καλεῖται. ὅτι οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβληντο. ὅθεν καὶ τὸ ἐγκιλικίζειν ἀντὶ τοῦ
κακοηθεύεσθαι. κιλικίζειν δὲ τὸ κακοηθίζεσθαι. Κιλικισμὸν ὁ Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐν κακοτρο
φίᾳ λέγει. Κιλίκων. ἐπώνυμος Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος, ἀπὸ Σοφοκλέους Κιλίσσης ὃς τὴν πατρίδα Μίλητον προ
δέδωκε τοῖς Πριηνεῦσι καὶ τὸν βασιλέα στρατηγόν. καθόσον οἱ Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ
ὠμότητι διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεκράτης. ἀεὶ ποθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσιν οἱ θεοί. ἀλλ' ὥσπερ δ' ἐλώ.
ὥστε καὶ παροιμία ἐπ' αὐτῶν εἰρῆσθαι ἀγαθὰ Κιλίκων. λείπει δὲ τὸ ἔχει. Κιλλικῶν. οὐδὲν πονηρὸν ἀλλ' ὅπερ
καὶ Κιλλικῶν οὗτος παρέδωκε τὴν Σάμον ὥσπερ εἶπεν. οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πο
νηρίᾳ γὰρ ἐτεθρύλλητο ὁ Κιλλικῶν ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δέ τινων πολλά
κις αὐτοῦ τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε πάντα τἀγαθά. καὶ ἔστι παροιμία πάντα τἀγαθὰ ὥς ἔφη Κιλλικῶν.
ὕστερον μέντοι Θεαγένους τινὸς εἰσελθόντος ὠνούμενος κρέα. κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε
πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα ἀπέκοψε καὶ εἶπε. ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις
πόλιν ἑτέραν. Κίλιξ ὄνομα κύριον. Κίλιος ὄνομα κύριον. Κιλίσσης τῆς Σοφοῦ Ἀχαιοῦ
τοῦ Μέροπος. Κιμβέρινον ἐνδύσομαι. εἶδος ἱματίου. ἀπὸ τόπου. Ἀριστοφάνης. κιμβερικὸν ἐν
δύσομαι. Κιμβικία. σμικρία ἡ μικρολογία, ἡ διαστροφή. ὅθεν καὶ κίμβιξ ὁ λίαν μι
κρολόγος περὶ χρήματα. Κίμβρος ὁ λῃστὴς καὶ Κίμβρων. οἱ δέ, τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων, ἀ
ψαύστοις ἐνέλαμψεν ἕως ἡμέρα γενομένη πολύχρυσα εἶναι ἐδήλου. Κιμμέριοι, οἱ βοσπόριοι εἰσὶν ἐν
τῷ γύης. Κιμωλία ἡ λευκὴ γῆ. Κίμωλος ὄνομα νήσου. Κίμων Μιλτιάδου. ἐπὶ τοὺς
σὺν Θεμιστοκλεῖ καταπλεύσαντας βαρβάρους ἐστρατήγησε. καὶ πλεύσας εἰς Κύπρον καὶ Παμφυλίαν
ἐπολέμησε καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ καὶ πεζῶν ἐνίκα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. οὗτος ἔταξε
καὶ τοὺς ὅρους τοῖς βαρβάροις. ἐντὸς γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονέων καὶ Φασηλίδος, πόλις δὲ
αὕτη τῆς Παμφυλίας ναῦν Μηδικὴν μὴ πλεῖν νόμῳ πολέμου. μηδὲ ἱπποδρόμου ἡμέρας ἐν
τοῖς ἐπὶ θαλάττης ἐκβαίνειν βασιλέα. αὐτονόμους τε εἶναι τοὺς Ἴωνας τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ. ἐν Κιτίῳ δὲ τῆς
Κύπρου τελευτᾷ. Κίμων Ἀθηναῖος. οὗτος τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς διεβλήθη πρὸς
τοὺς πολίτας καὶ διὰ τοῦτο ἐξωστρακίσθη πρὸς τῶν Ἀθηναίων. οὗτος ἔγραψεν ἱστορικὸν βιβλίον θαυ
μάσιον. Κιμώνεια λείψανα καὶ Κιμώνειον ἱερὸν τοῦ Κίμωνος. Κιννάβαρι κινναβάρεως.
Κινναβεύματα εἰσὶν εἴδωλα ἀκροφυσιολόγια. Κίνναβος τὸ εἴδωλον πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγρά
φοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. Ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι πολλοί. Κινάβρα
κυρίως ἡ τῶν κνωῶν βρῶσις. κνωσορόρα τις ἐστί. καὶ ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν τῶν αἰγῶν. Κινα
βρῶντα τῶν αἰγῶν τῇ δυσοσμίᾳ τῶν ... ἐκ τῶν μασχαλῶν. Κίναδος ἀλώπηξ. ἢ τοῦ [illegible]

κίναδος ἄγρευ μετὰ τοῦτο, αἴας φησὶ περὶ ὀδυσσέως. Κίναδος, εἶδος τι θηρίου. ὡς ὁ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. τοῦτο δὲ φύσει κίναδός ἐστι ζῶον θηριῶδες. πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. ἰδίως δέ φασι σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν. Κινάμωμον. ἡρόδοτος λέγει ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη. ἃ ἡμεῖς δὲ ἀπὸ φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω. Κινδαψός· ὄρνις τις. Κινδυνεύει· ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. ἢ κινδυνεύειν τὸ πολέμου μετέχειν. ἀλλ' εἰ δὴ πόρρω τοῦ κινδυνεύειν ἔχουσιν ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οὔσας τῆς ἐπιχειρήσεως οὐκ ἀξιοῦντες ἐν ἀνδρὸς εὐγενοῦς ψυχῇ κινδυνεύειν τὸ καινόν. Κίνδυνον ἀναρρίψαι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων. Κιναιδία. ἡ κιναιδία ἡ ἀναισχυντία. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ αἰδοῖα. ὅτι τῆς κλεοπάτρας κίναιδος χελιδὼν ἐκαλεῖτο. Κίναιδος. ἀσελγὴς μαλακὸς καὶ ἐν ἐπιγράμματι, ὡς μεγάλου κιναίδου. Κιναῖος ὄνομα τόπου. Κινέας εἷς ἦν τῶν προϊεμένων φιλίππῳ τὰ θετταλῶν πράγματα. Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος δυσῶδες τριβόμενον ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον. ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον τὸ τοιοῦτον φυτὸν ὀνομάζουσι. Κινησίας ὄνομα κύριον. οὗτος ἐπ' ἀσεβείᾳ καὶ παρανομίᾳ διεθρυλλεῖτο. ἦν δὲ διθυραμβοποιός. Κίνησις. τῆς κατὰ τόπον κινήσεως, ἐν μὲν ἀνθρώποις ὁ νοῦς αἴτιος. αὐτὸς γὰρ κινεῖ τὸ ζῶον. ἐν δὲ ἀλόγοις ἡ αἴσθησις. ἕτερον δέ ἐστι παρὰ ταῦτα τὸ κατὰ τόπον κινητικόν. τὸ γὰρ ὀρεκτικὸν τῆς κατὰ τόπον κινήσεως αἴτιον. τοῦτο δὲ διάφορόν ἐστι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς λογικαῖς δυνάμεσιν ἐστὶν ἡ ὄρεξις, καὶ ἐν ταῖς ἀλόγοις. Καὶ ἄλλως περὶ κινήσεως. οὐκ ἔστι φησὶ τὴν βῶλον τὸ κινεῖσθαι κατὰ φύσιν ἐπὶ τὰ κάτω. οὐδὲ τὸ πῦρ εἶναι τὸ φέρεσθαι πρὸς τὰ ἄνω. οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεως ἐν αὐτοῖς ἔχουσιν. ἀλλ' ἔξωθεν ὑπ' ἄλλου κινούμενα. ἕκαστον γὰρ τῶν στοιχείων, ἐν τῇ ὁλότητι τῇ ἑαυτοῦ ἔσχηκεν. αἱ γὰρ ὁλότητες ἑστᾶσιν ἀμεταβάλλονται. ἢ κύκλῳ κινεῖσθαι. διότι καὶ ἡ κύκλῳ κίνησις, στάσις τίς ἐστι. καὶ ἡ κατὰ φύσιν μὲν ἡ βῶλος κινουμένη, τῇ οἰκείᾳ ὁλότητι ἀκίνητος. καὶ τὸ δὲ τὸ πῦρ τῇ οἰκείᾳ σφαίρᾳ. ἐπειδὰν δὲ ἐν τῷ παρὰ φύσιν ἡ βῶλος κινηθῇ, τότε κινεῖσθαι λέγεται καὶ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου. ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ὁ δὲ ἀὴρ γίνεται πρὸς τὴν ἑκάστου ὁλότητα αὐτῶν, ἐπείπερ τὴν προσήκουσαν τῇ κύκλῳ κινούμενα ἀφθαρσίαν ἀπολαβεῖν ζητοῦντα. ὑπὸ γάρ τινος ἔξωθεν βίας ἐκστάντα τῆς φύσει, κινεῖται τὴν ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν ὁδόν. ἐν ᾧ δὴ κινεῖται ἀτεχνῶς ἀλλοτρίῳ ὑπάρχοντα τόπῳ καὶ τῆς ἰδίας ὁλότητος παρὰ φύσιν ἐστερημένα. οὐκοῦν ἡ φύσει ἐστὶ τὸν κατὰ φύσιν τόπον κίνησις. ἐκινοῦντο δὲ ἂν ταύτας τὰς κινήσεις καὶ αἱ ὁλότητες. οὕτω μὲν οὖν αἱ βίαιαι τῶν μερῶν κινήσεις οὐ κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὁδοὶ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν. δύναται δὲ ἄλλως κατὰ φύσιν κινεῖσθαι. ὥσπερ λέγομεν καὶ τὴν ὑγίειαν κατὰ φύσιν. παρὰ φύσιν δὲ τὴν νόσον. ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἄγει. ἡ δὲ ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν. τὸ δὲ πρώτως κινοῦν, εἰ μὲν σῶμα εἴη, καὶ αὐτὸ κινεῖται. κινεῖ δὲ ἡ βακτηρία τὴν θύραν καὶ τὴν βακτηρίαν ἡ χεὶρ οὐκ αὐτῇ μενούσῃ ἀκινήτῳ, ἀλλὰ κινουμένῃ. εἰ δὲ τὸ πρώτως κινοῦν ἀσώματον ᾖ, οὐδεμία ἀνάγκη καὶ αὐτὸ κινεῖσθαι ὑπὸ ἑτέρου κινοῦν. ἐπεὶ καὶ ὁ θεὸς κινοῦν τὸ πᾶν, ἀκίνητόν ἐστιν, ἑστῶσαν ἔχον καὶ οὐσίαν καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν. ἄλλως τε δὲ οὐδὲν τῶν ὀρεκτῶν κινοῦν κινεῖται. ὥσπερ οὐδὲ τὸ κάλλος πολλάκις τὸν ἐραστὴν κινοῦν, οὐ κινεῖται οὐδὲ ἐκεῖνο κινοῦσα τὸν εἰς αὐτὴν ἀφορῶντα καὶ ἐπεραστίαν τε. πλάτων αὐτοκίνητον λέγων τὴν ψυχήν, οὐ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν λέγει. ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβάλλει πολλάκις ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ. ὡς ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι τυχὸν εἰς τὸ εἰδέναι. εἰ δὲ μεταβάλλει, καὶ κινεῖται. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη κίνησις καὶ μεταβολή, γένεσίς τις ἀλλ' οὐχ ἀπώλεια οὐσίας γίνεται. διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας. ἡ μὲν γὰρ κίνησις ἀτελής ἐστιν ἐνέργεια. ἡ δὲ ἐνέργεια τελεία ἐστί. διὸ καὶ τὰ θεῖα ἀεὶ δυνάμεως ἐνέργειαι εἰσί. ζητεῖ γὰρ πότερον δύο εἰσὶν αἱ κινήσεις, ἡ μὲν τῷ κινοῦντι καὶ κινουμένῳ ἢ μία. καὶ τίνος ἐστὶν ἡ κίνησις τοῦ κινοῦντος ἢ τοῦ κινουμένου. καὶ φασὶν ὅτι τοῦ κινουμένου. ἐκεῖνο γάρ ἐστιν ὃ ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον προβαίνων ἀρχήν. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἔχει καὶ τοῦ διδασκάλου. μία γὰρ ἡ κίνησις ἐστὶν ἀμφοῖν. ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, τελευτῶσα δὲ εἰς τὸν μαθητήν. ὥσπερ καὶ ἡ ψυχὴ κινεῖται μεταβαλοῦσα ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον καὶ οὐκ ἔχει

τὴν ἐνέργειαν ἀθρόως· οὐδὲ ἔστιν ἀδυνάμεως. ἀλλ' ὥς τι ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἐν τούτοις καὶ χρόνος· ἐν οἷς δὲ χρόνος ἐν τούτοις καὶ κίνησις καὶ γὰρ ἐπαλλάττουσι ταῦτα. διὸ καὶ ἐν οἷς κίνησις ἐν τούτοις καὶ χρόνος. ἔστι δὲ ἐν ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον· κίνησις ἄρα. ὅτι δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ ὕστερον· μέτεισι γοῦν ἀπὸ προτάσεως ἐπὶ συμπέρασμα. καὶ οὐ πάντα ἅμα γινώσκει ἀλλ' ἄλλο πρὸ ἄλλου. τὸ δὲ πάντων ἅμα ὂν οἶδε τὴν προχείρησιν, ποιεῖται ἀλλὰ τὸ μὲν πρότερον τὸ δὲ ὕστερον. καὶ καθόλου μέτεισιν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς κακίαν καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς γνῶσιν. καλῶς οὖν ἀπέφηνε μὲν αὐτὴν ὁ Πλάτων τὸ αὐτοκίνητον. ὁ Ἀριστοτέλης δὲ ἀκίνητον ταύτην εἰπών, οὐ ταύτην εἶπε τὴν κίνησιν μὴ προσεῖναι αὐτῇ. ἀλλὰ μηδεμίαν τῶν φυσικῶν καὶ συνεγνωσμένων ἡμῖν κινήσεων. καὶ γὰρ οὔτε αὔξεται οὔτε μειοῦται ἢ κατὰ ποιότητα ἢ ποσότητα μεταβάλλει. ἀλλὰ κατ' ἄλλας τινὰς κινήσεις τὰς ἐνεργητικὰς καὶ μάλιστα ζωτικάς. κινεῖται δὲ ἡ ψυχὴ κατὰ ἀλλοίωσιν ὡς ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἰς ἕξιν μεταβάλλουσα· ἐξ ἀνεπιστημόνως εἰς ἐπιστήμην. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μὴ κινεῖσθαι ταύτην ἔφησεν ὡς πρὸς τὰς σωματικὰς κινήσεις ἀποβλέπων. εἰ γὰρ κινεῖται ἡ ψυχὴ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχοι ἂν καὶ τόπος αὐτῇ. πᾶσαι γὰρ αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ. δηλονότι αἱ σωματικαί. πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σῶμά ἐστι. Κίνησον τὸν ὀνόγυρον. ὁ ὀνόγυρος εἶδος λυγώδους φυτοῦ. ὅθεν δηλοῖ ὅτι τὰς μάστιγας κίνησον. Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. τουτέστι τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινοῦντος ἐντέτακται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν. οἱ τὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἱερὰν ἄγκυραν ἔχουσιν ἢ ἀπὸ τῶν πεττευόντων. παρ' αὐτοῖς γὰρ κεῖται ψῆφος ἱερά. Κίνιφος ὁ ποικίλος. Κινόμενος κινούμενος. κινῶ αἰτιατικῇ.

Κινώπετα τὰ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενα ἑρπετά. Κινωπή. Κινστέρνα. ὅτι τὴν μακισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος ἔκτισε. Κιντούρεις. Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος ἱκανὰς μυριάδας ἀργυρίου κατηνάλωσεν εἰς τὴν γαστέρα ἐν Κιντούρεις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων. Κινύρα. ὄργανον μουσικὸν ἢ κιθάρα. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα. Κινύρας ὄνομα κύριον. Θείαντος παῖς βασιλέως Κύπρου. ζάπλουτος ἐν φάσιν ἁμιλλώμενος τῷ Ἀπόλλωνι ὡς διὰ μουσικῆς τεχνίτην ἀπολωλέναι. διὸ καὶ Κινύρας ἐκλήθη παρωνύμως τῇ κινύρᾳ.

Κινυρὰ οἰκτρὰ θρηνητικά. Κινυρόμεθα. θρηνοῦμεν. Κινυρομένη. ὀδυρομένη. θρηνοῦσα καί σε κινυρομένων ὁ πότ' ἀθρόος ἦλθε διὰ ἴζων ἤριπεν ἐκ χειρὸς λάβρον ὕπαιθα πυρός.

Κινύφιος ὄνομα ποταμοῦ. Κιονὶς μικρὰ κιών. Κιονόκρανον. τὸ ἄκρον τοῦ κίονος.

Κίος, ἐμπόριον τῆς πόλεως Μυσίας ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου τῆς ἀποικίας τῶν Μιλησίων. τὸ ἐθνικὸν Κιανός. Κιρραῖον πεδίον. Κίρρα πόλις ἀπέχουσα Δελφῶν λ' σταδίους. ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κιρραῖον πεδίον καλεῖν, τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει. καὶ Κιρραῖος ὁ πολίτης. Κίρκης ὄνομα ποταμοῦ καὶ ὄνομα κύριον. καὶ ἰχθύος ποιός. Κιρκαῖον πεδίον τὸ τῆς Κίρκης. καὶ Κιρκαῖος τόπος, Κίρκη ἡ κιρκῶσα τὰ φάρμακα ἢ παρὰ τὴν κερκίδα. Κερκὶς παρὰ τὸ κέρκω. τὰς δὲ ἀπαταλώσας γυναῖκας κίρκας φαμέν. Κίρκον ἱέρακα ἢ οὐρανὸν ἢ κωπηλάτην κίρκον. ἀτεὐ ὅλβαν φιλοκαμπέα ἐν ἐπιγράμματι. λύσις ὀνείρου. Κίρκους κατασχὼν οὐθέλξε πάντως τύχοις καὶ αὖθις χειρὸς πεταθεὶς κίρκος ἄρχουσι βλάβη.

Κιρνῶ δοτικῇ. Κιρρὸς πυρρὸς καὶ ὁ κιρρὸς οἶνος πέπειρον ξηραντικὸς ὤν. Κίρρος ὄνομα κύριον. Κὶς ὄνομα κύριον ὁ πατὴρ τοῦ Σαοὺλ τοῦ πρώτου βασιλέως Ἑβραίων. Κὶς κιὸς ὁ σκώληξ. Κισσηὶς ἡ τοῦ Κισσέως θυγάτηρ. Κισσήεις αὐχμηρὸν πόντου ῥήματο ἐκ τοῦ λίθου. καὶ αὖθις ζηγαλέοντε λίθον δονάκων ἀθλητὰ κόσμον. Κισσηροειδής. Κισσηφερής. Κισσία χώρα. Κίσσιβις. Κίσσιλις. εἶδος ὀρνέου. Κισσηὶς ὄρος τῆς Θρᾴκης. Κισσῶ τὸ μεθύσω. συλλαμβάνω. Δαβὶδ ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην. καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Κίστη ἡ θήκη. καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον ἐν ἐπιγράμμασι καὶ τὸ ἁλιευτικὴν κίσταν. Κίστη καὶ κίστις ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται. ἢ μάκτρα τινά. τὸ τ ἀντὶ τοῦ θ· κίσθη γάρ· οἱ δὲ πιεζομένους κίστας ἐπεκτείναντο πρὸς ἀνθρώπων ὑποδοχήν. Κίσις τῆς κίσεως. κισσὸς ὁ ξυλοῖνος παρὰ Ἀριστοφάνει. Κισσίδος. Κισσοφόρος ἔοικεν ἐπὶ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι τοῦ Διονύσου καὶ τῶν θεῶν. Κισσύβιον

ὑμῖν κισσοῦ ἢ ξύλου πολλοὶ εἰσι κυρίως. ἐν ἐπιγράμματι· κισσοῦ δὲ βρομίου κλῶνα πολυπλακέος.
Κίττα· ἡ κίσσα. τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν τῶν χειλῶν διάθεσιν, τὴν τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον. οἷον· κίτται καὶ ψιττακοὶ καὶ τὰ ὅμοια. Κιττιεύς, ἀπὸ τόπου. Κίττιον γὰρ πόλις Κύπρου, ὅθεν καὶ Ζήνων ὁ Κιττιεύς. Κίττιον. Κιττὸς ὁ κισσός.
Κιττοφόρος. ἐν ᾗ ὅτε μετὰ τοὺς χορεύουσι. Κιττῶντες· ἐπιθυμοῦντες. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν. καὶ ἐπειδὴ ἀδηφάγον τὸ ὄρνεον ἡ κίττα καὶ πολύεργον εἰς ἐπιθυμίαν. οὕτω κιττῶμαι δὴ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης ποικιλθεῖν. Κίτον ὁ καρπός. Κίος· νῆσος μία τῶν κυκλάδων. ἐπανειμένη τῇ ἀττικῇ. πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσι. Κιφισοφῶν δοῦλος ἦν οὗτος. Κιχεῖν· καταλαβεῖν. Κίχλα εἶδος ὀρνέου. Κιχλίζειν τὸ λιπαρὰς ὄρτυγας ἐσθίειν. ἢ τὸ πλατὺ [illegible]. ἐν ἐπιγράμματι· κιχλίζεις χειμέτισμα γάμου περικλαυθὲν ἰδοῦσα. Κιχλισμὸς ὁ λιπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως. Κιχράδδειν εἰς ζ. Κλαγγή· ποιά τις φωνὴ ὀρνέου καὶ ἐν σπάνει ἦχος, ὁ νόμαιος. Κλαγγηδὸν μετὰ κραυγῆς. Κλαδεῦσαι· κλαδίσαι ἀπὸ τοῦ κλάδος. ὥστε καὶ ἀειφύτου ὀρνίσιν ἐπινίκιος ὁ κλάδος ἰσονομοῦ ἔχει καὶ κλαδὶ διαδῆ. Κλαζομεναί τις ὁ σφάλλειν. ἀπὸ εἰς τὰς Κλαζομενάς. Κλάειν· συγγάζειν ὀδύρεσθαι. ὀδεύσας, ἐπὶ ὅρους καὶ δόξαις τῶν ἐκείνου κλάειν ἔλαιν. Κλάειν ἕωσι καταφρονοῦσι παρ᾽ οὐδὲν λογίζονται. Κλάεια τὰ ψέλλια. Κλαρῶται· μέτοικοι ὡς Μαριανδυνοὶ ἐν Ἡρακλείᾳ. καὶ εἵλωτες ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐν Θετταλίᾳ πενέσται. καὶ Καλλικύριοι ἐν Συρακούσαις. Κλασιβώλακα τὸν τὰς βώλους λεαίνοντα. χαλκὸν ἀροτῆρα τὴν κλασιβώλακα κενθεῖο δῶρα. Κλαστάσαις· πατήσαις, παλαίσαις, καταπονήσαις. ἀπὸ τοῦ ἐξῆς κλονήσαις. διασείσαις. οἱ δὲ κραυγάσαις. βέλτιον δὲ κλάσαις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις. ἀεὶ συκοφάντης βουλὴν πατήσας καὶ στρατηγοὺς κλαστάσαις. Κλάτιος· ὄνομα κύριον. Αἰλιανός· αὐτὸ χρήματα πολλῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, τὴν ναῦν ἀδρὰν ἀναφλέγειν ἐπειγομένην, χεῖρας ἐπιβαλὼν εἴχετο ἐρρωμένως τῆς πρύμνης. ὁ Κλάτιος ὄνομα. Κλαυδιανὸς Ἀλεξανδρεὺς ἐποποιὸς νεώτερος. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων. Κλαύδιος ἐξ ἰδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγένετο. τὴν μὲν ψυχὴν οὐ φαῦλος, ἀλλὰ καὶ ἐν παιδείᾳ ἤσκητο· ὥστε καὶ συγγράψαι τινά. τὸ δὲ σῶμα νοσώδης, ὥστε καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶ τρέμειν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ φωνήματι ἐσφάλλετο. καὶ οὐ πάντα ὅσα εἰς τὸ συνέδριον εἰσέφερεν αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν. ἀλλὰ τῷ ταμίᾳ ὥστε πλεῖστα ἀναλέγεσθαι ἐδίδου. ὅσα δὲ αὐτὸς ἀνεγίνωσκε καθήμενος ὡς τὰ πολλὰ ἐπελέγετο. καὶ μέντοι καὶ δίφρῳ καταστέγῳ πρῶτος Ῥωμαίων ἐχρήσατο. ἐμοὶ τοίνυν καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὅσον ὑπό τε τῶν ἐξελευθέρων καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν αἷς συνῆν ἐκακύνετο. προφανέστατα δὲ ἐγυναικοκρατεῖτο, ἅτε ἐκ παίδων ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν φόβῳ τραφείς. καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλεῖον τῆς ἀληθείας ἀβελτερίαν προσεποιεῖτο. ὅπερ τοῦτο καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε. καὶ πολλῷ μὲν χρόνον τιτθῇ καὶ τῇ μητρὶ συνδιαιτηθεὶς καὶ συνουσίαις γυναικῶν πλεῖον συνῆν ὡς μηδὲν ἐλευθεροπρεπὲς ἐκέκτητο. ἐπετίθεντο δὲ αὐτῷ ἔν τε τοῖς συμποσίοις καὶ ἐν ταῖς συμμίξεσι. πάνυ γὰρ ἀπλήστως ἐν ἀμφοτέροις διέκειτο. καὶ ἐν τούτῳ καὶ εὐάλωτος. πρὸς δὲ καὶ δειλίαν εἶχεν ἐφ᾽ ἧς πολλάκις ἐκπληττόμενος, οὐδὲν τῶν παρόντων ἐξελογίζετο. ἐκεῖνό γε ἐκφοβοῦντες ἐξεκαρποῦντο καὶ τοῖς ἄλλοις δέος ἐνέβαλλον. ὥστε ἐν τοῖς τοιούτοις οὐκ ὀλίγα τῶν δεόντων ἔπραττεν, ὁσάκις ἔξω τῶν εἰρημένων παθῶν ἐγίνετο. Κλαύδιος ὁ βασιλεὺς τὸν Ῥωμαίων νόμον προὔθηκε μηδένα ἄλλον βουλευτὴν ὑπὲρ ἑπτὰ σημεῖα τῆς πόλεως ὁδεύειν χωρὶς τῆς τοῦ βασιλέως κελεύσεως. ἐπειδὴ δὲ καί τινες τοὺς δούλους ἀρρωστοῦντας οὐδὲ μιᾶς ἠξίουν θεραπείας ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκιῶν ἐδίωκον, ἐνομοθέτησε πάντας τοὺς ἐκ τοῦ τοιούτου περιγινομένους ἐλευθέρους εἶναι. ἀπηγόρευσε δὲ καὶ τὸ καθήμενον τινὰ ἐπ᾽ ἁρμάτων διὰ τῆς πόλεως ἐλαύνειν. ἐπὶ αὐτοῦ στασιασάντων τῶν Ἰουδαίων περὶ Χριστιανῶν ἄρχοντα ἐπέστησεν αὐτοῖς Κλαύδιον Φήλικα. κελεύσας αὐτῷ τιμωρεῖσθαι τούτους. τῶν δέ, εἰς τὰ ἱερὰ ἀθροιζομένων, φωνὴν ἀκοῦσαι ἐκ τῶν ἀδύτων λέγουσι μεταβαίνωμεν ἐντεῦθεν. καὶ τοῦτο γέγονε τότε ἱεροῦ πανωλεθρίᾳ δι-

φθαρεῖσαν. Κλαυσιᾶν· κυρίως τὸ ἐκεῖ ἐν αὐτομάτῳ τὸ ὕειν· ἀριστοφάνης· πολὺ τὸ ἀγαθὸν δὴ τότε τὸ ὕειν φθειρόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ. Κλαίειν· θρηνεῖν· οἱ δὲ ἀττικοὶ κλάειν. Κλαίων καθ' ὕπνους, παρ' ἀρχὰς παντός ἐστι.

Κλεάνθης· ὁ ἄσσιος, χρηματίσας φανίου ἄσσιος, μαθητὴς κράτητος· εἶτα ζήνωνος· οὗ καὶ διάδοχος ἐγένετο. διδάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου χρυσίππου τοῦ σολέως καὶ ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως· οὗτος πρότερον ἦν πύκτης· ἐλθὼν δὲ εἰς ἀθήνας ἠράσθη φιλοσοφίας καὶ τοσοῦτον ἐγένετο φιλόπονος, ὥστε δεύτερος ἡρακλῆς κληθῆναι· μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθοῦ, καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν· ὅθεν ἐπωνομάσθη καὶ φρεάντλης. ἔγραψε δὲ πάνυ πολλά. Κλεανθὶς ὄνομα θηλυκόν. Κλεαθὶς φυλή. Κλέαρχος πολλὰ ἔγραψε διάφορα. καὶ κλέαρχος ὁ ποντικὸς νέος ὤν, εἰς ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι πλάτωνος. καὶ λέγων φιλοσοφίας δὲ ψαύων ὀλίγα οἱ συγγενόμενος, ἦν γὰρ θεοῖς ἐχθρός, ὄναρ ὁρᾷ ὁ δὲ κλέαρχος γυναῖκά τινα λέγουσαν πρὸς αὐτὸν ἄπιθι τῆς ἀκαδημίας καὶ φεῦγε φιλοσοφίαν· οὐ γάρ σοι θέμις ἐπαυρέσθαι αὐτῆς· ὁρᾷ δὲ πρὸς σὲ ἔχθιστον· ὧν ἀκούσας ἐπάνεισιν εἰς τὴν στρατείαν. φθόνου δὲ ἐπικλυσθεὶς ἐκ πόλεως οἴκοθεν καὶ φυγὰς ἀλώμενος ἔρχεται πρὸς μιθριδάτην καὶ στρατοπεδευόμενος ὑπ' αὐτῷ ἐπανεῖτο. ὁ μὲν μετὰ μακρὸν ἐμπίπτουσιν οἱ ἡρακλεῶται εἰς στάσιν βαρεῖαν· εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ συμβιβάσαι βουλόμενοι, προαιροῦνται ἔφορον τινὰ αὖθις ὁμονοίας τὸν κλέαρχον· ἐπειδὴ δὲ κληθεὶς παρεγένετο, καταλύσας ἔν τινι τῶν σταθμῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ, ὄναρ ὁρᾷ πάλιν ἡρακλεωτῶν τύραννον διώνιον ὄνομα λέγοντα αὐτῷ ὅτι δεῖ τυραννῆσαί σε τῆς πατρίδος. προσέταττε δὲ καὶ οὗτος φιλοσοφίαν φυλάττεσθαι αὐτόν· ὑπεμνήσθη δὲ τούτων τῶν ἐκ τῆς προρρήσεως τῆς ἀθήνησιν· ἐγκρατὴς δὲ τῶν κοινῶν γενόμενος, ὠμότατος πάντων καὶ εἰς ὑπεροψίαν ἐξαρθεὶς ἄμαχον, τὸ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει· προσκυνεῖσθαι δὲ καὶ ταῖς τῶν ὀλυμπίων προαιρεῖσθαι τιμαῖς ἠξίου καὶ στολαῖς ἐχρῆτο θεοῖς συνήθεσι. καὶ τοῖς ἀγάλμασι τοῖς ἐκείνων ἐπιπρεπούσας· τόν τε υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ κεραυνὸν ἐκάλεσεν· ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἠδίκει· εἶτα δὲ ἐχειροῦτο χίων ὃς ἀπὸ γένους ἦν ἑταῖρος πλάτωνος καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ· καὶ τὸ μισοτύραννον ἐκ τῆς ἐκείνου ἑστίας ἀσπασάμενος ἐλευθεροῖ τὴν πατρίδα. κοινωνοὶ δὲ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται, λεωνίδης τε καὶ ἀντίθεος· φιλοσόφω καὶ τούτω ἄνδρε· ὅπως δὲ δίκην ἔδωκε δικαίαν αὐθωρὸν ἐπὶ λαμψακηνοῖς εἴρηται. Κλεαίνετος. Κλέμματα· καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος· ἀντὶ τοῦ φωράματα προστιθέμενος τοῖς ἑαυτοῦ θρέμμασι.

Κλεόβιος ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων. Κλεοβουλίνη λινδία· θυγάτηρ κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ· ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἴνιγμα· οὗ ἡ ἀρχὴ, εἷς ὁ πατήρ· παῖδες δὲ δυώδεκα· τῶν δὲ ἑκάστῳ παῖδες διάκοντα. Κλεόβουλος εὐαγόρου λίνδιος· εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν λεγομένων σοφῶν· ῥώμῃ καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν· μετέσχε τε τῆς ἐν αἰγύπτῳ φιλοσοφίας· ἐγένετο δὲ αὐτῷ θυγάτηρ κλεοβουλίνη· ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. οὗτος ἔγραψεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη γ. τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν. ἔλεγέ τε τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν· ὅπως μᾶλλον ᾖ φίλος· τὸν δὲ ἐχθρὸν, φίλον ποιεῖν· εὐτυχῶν μὴ ἴσθι ὑπερήφανος· ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ· τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης, γενναίως ἐπίστασο φέρειν. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς ἔτη βιοὺς ο. ἔστιν ἐπίγραμμα πάντων μέτρον ἄριστον καὶ ὅλων ἡ ἐπιστολὴ ἐπέστειλεν σόλωνι· πολλοὶ μὲν τοι εἰσὶν ἑταῖροι καὶ οἶκος πάντῃ· φαμὶ δὲ ἐγὼ ποτιωτάτην ἔσεσθαι σόλωνι τὴν λίνδον· δαμοκρατεῖ μὲν οὖν καὶ ἀνῆσος πελαγία. Κλεοδαῖος ὄνομα κύριον. Κλεόκριτος· οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος. καὶ ξένος. καὶ δυσγενής, καὶ κυβέλης υἱὸς ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς ῥέας, μαλακοὶ παρῆσαν· ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία. Κλεόμβροτος ὄνομα κύριον. Κλεομένης· οὗτός ἐστιν ὁ πτολεμαίου τοῦ φιλοπάτορος ἐπιβουλεύσαντι πεπραγμένος· ὃς κακῶς μετήλλαξε τὸν βίον ἀνὴρ γενόμενος καὶ πρὸς τὰς ὁμιλίας ἐπιδέξιος· καὶ πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυὴς καὶ συλλήβδην ἡγεμονικὸς καὶ βασιλικὸς τὴν φύσιν· ἔστι περὶ τούτου ἐν τῷ ἀναξύλας μὲν βαδίζειν.

Κλεομήδης ἀστυπαλαιεύς· ἐκεῖνος τὸν Ἐπιδαύριον ἀπέκτεινεν ἐν τῇ πυγμῇ. καὶ ἀφαιρεθεὶς τὴν νίκην ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Ἀστυπάλαιαν. διδασκαλείῳ δὲ ἐπιστὰς ἐν ᾧ παῖδες ἦσαν ξ΄, ἀνατρέπει τὸν κίονα ὃς τὸν ὄροφον εἶχεν. ἐμπεσόντος δὲ τοῦ ὀρόφου καὶ πάντας ἀποκτείναντος καταλιθούμενος ὑπὸ τῶν ἀστῶν, κατέφυγεν εἰς ἱερὸν καὶ ἐμβὰς εἰς κιβωτὸν καὶ τὸ ἐπίθεμα ἐφελκυσάμενος, κάματον τοῖς ἀστυπαλαιεῦσι παρεῖχε. τέλος δὲ τὰ ξύλα τῆς κιβωτοῦ καταρρήξαντες οὐδένα εὗρον. Κλεώνικος ὄνομα κύριον. Κλεόξενος καὶ Δημόκλειτος ἔγραψαν περὶ πυρσῶν· ὧν τὴν πραγματείαν ἐπεξειργάσατο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης· ὡς λέγει ἐν τοῖς ἱστορουμένοις. Κλεώπας, ὄνομα κύριον. Κλεοπάτρα.

Κλέος· δόξα. Κλεοφῶν· Ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἀκταίων· ἀμφιάραος· ἀχιλλεὺς· βάκχαι· δεξαμενός· ἠριγόνη· θυέστης· λεύκιππος· περσίς· τήλεφος. Κλέων ὁ Κλεαινέτου ἐπὶ Πύλον τε καὶ Σφακτηρίαν χρονιζούσης τῆς πολιορκίας, ἀπειλῇ μανιώδης ἀνήρ. βυρσοδέψου παῖς ὃς ἀντεπολιτεύσατο Νικίᾳ τῷ Νικηράτου. πολλὰ δὲ ἐργασάμενος ἔργα, ὕστερον εἰς Θρᾴκην ἀποσταλεὶς στρατηγὸς πολλὰς προσεκτήσατο πόλεις. ἐν Ἀμφιπόλει δὲ γενόμενος, Λακεδαιμονίοις ἐπολέμει Βρασίδου στρατηγοῦντος αὐτῶν. οὗ καὶ μαχόμενος, ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ βληθεὶς ἀπέθανε. Κλεωναὶ ὄνομα τόπου ἔνθα διέτριβεν ὁ λέων ὃν ἀνεῖλεν ὁ Ἡρακλῆς.

Κλεωναίου χάρωνος, τοῦ χαροποῦ λέοντος. Κλεώνη ὄνομα τόπου περὶ τὴν Νεμέαν. Κλεωνίδης ὄνομα κύριον. Κλεώνυμος· οὗτος ῥίψασπις ἐγένετο. Ἀριστοφάνης· εἴ τις ἐπιθυμεῖ στρατεύειν ἐν ταῖς μάχαις, πάσχει τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος. καὶ παροιμία· Κλεωνύμου δειλότερος. Ἀριστοφάνης· Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο. δειλὸς δὲ ἦν. ὑπὸ γυναικὸς δὲ εἶπε τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ διδράσκοντος. μείζονα γὰρ τὰ ὑπὸ γυναικὸς πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει. Κλέπτειν αἰτιατικῇ. τὸ τὰ ἀλλότρια λάθρα ἀφαιρεῖσθαι. τὸ παραλογίζεσθαι.

Κλέπτης· ὁ τὰ ἀλλότρια ἀφαιρούμενος. παρὰ τὸ κλέπτω τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ κλέπτω τὸ παραλογίζομαι. Ὅμηρος· μὴ κλέπτε νόῳ. κλέπτης δὲ ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. λέγεται δὲ κλέπτης καὶ ὁ ἐπιβλέψας τινὶ κλέψας. καὶ αὖθις· κλέπτων ἄρα καὶ ἀφανίζων τὴν ὑπόνοιαν. τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἡ κλοπή, εἰ μὴ φωραθεὶς ὁ κλέπτων ὑπέσχεν. Ἀριστοφάνης πλούτῳ· νὴ τὸν Δία, εἴπερ δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι. τὸ κλέπτειν δηλαδή. Κλέπτης μετὰ σχήματος. Ἀχιλλεὺς Τάτιος. τοῦ ὀδυνηροῦ καὶ ἀληθινοῦ λῃστὴς γυναικῶν ἐστι κλέπτης σοφὸς μετὰ σχήματος. Ἀχιλλεὺς Τάτιος. Κλεπτόμενοι· ἀπατώμενοι. ὑπεμπιπλάντες αὐτῶν δωρεὰς γοῦν κλέπτην ὄντα· καὶ καταδείσαντες τὴν ἐγκεχειρισμένην πίστεως· κλέπτον ἑτέρως Ἀριστοφάνης, ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει, οἷον σκαιῶς ἐξαπατήσειν μοι ἔοικε. Κλεψιποτῶ· τὸ φειδομένως πίνω καὶ φενακίζω τὸν συμπότην. αὐτὴν ἔμελλον κλεψιποτοῦσα καὶ σωφρονοῦσα. Κλεψύδρα ἡ πηγή· διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν· ποτὲ δὲ ἐνδεῖν.

Κλεψύδρα· ὄργανον ἀστρολογικὸν ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται καὶ ὄνομα ἑταίρας καὶ δικαστήριον ἡ κλεψύδρα. ἀγγεῖον ἔχον μικρὸν τρῆμα ὅπερ τὸν πυθμένα, ἀφ' οὗ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μέσον ὕδατος ἐτίθετο, πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες. Κλεψυδρῶν τὸ δικαστήριον. Κλεψιερμῆς ὁ μικρὸς ὁ πονηρότατος βαλανεύς. ὁ πᾶσι κεραννύσι κυκησιτέφρου ψευδολίτρου κονίας καὶ κιμωλίας γῆς. κυκησιτέφρου κυκώσης τέφραν μεμιγμένην τῷ νίτρῳ· κιμωλία δὲ ἡ λευκὴ γῆ. λέγει οὖν ὅτι πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς ὅσης οἱ βαλανεῖς κεραννύσι κιμωλίας καὶ τέφρας· καὶ λοιπῆς τοιαύτης. ὡς βαλανεῖα δὲ αὐτὸν εἰσάγω μικρὸν τὸ σῶμα. λύσις ὀνείρου. Κλειδὰς κρατεῖν δεῖ σωφρονεῖν δηλαδὴ τρόπων. Κλειδημίδης ὄνομα κύριον. καὶ Κλείδημος ὁμοίως. Κλειδίον. Κλεῖε ἐπικλείδωμα τῶν. ἀντὶ τοῦ κλεῖε τὰς θύρας· ὅμηρος· θύρας πυκινῶς ἀραρυίας. Κλεῖθρεις· κλειδώμασι. Κλειμαξ ἡ κλιμακισμός· πάλαισμα ποιόν. Κλεινιάδης ὄνομα κύριον. καὶ Κλεινίας υἱὸς ὁ Ἀλκιβιάδης. Κλεινὸς ἔνδοξος ἀπὸ τοῦ κλέους. Κλείω αἰτιατικῇ. τὸ δοξάζω· τὸ ἀποκλείω· ἀσφαλίζω. Κλειὼ ὄνομα μιᾶς τῶν μουσῶν. Κλεὶς κλειδὸς· ἐστὶ αἰτιατική τὴν πληθυντικὴν τὰς κλεῖς. Κλεισθένην ὁρῶ. Ἀριστοφάνης· ὅτε δὲ ἰσχυρὰ πλέκεται ἐπὶ τῶν ἀεὶ ξυρουμένων.

ἦν δὲ σπυρετὴν καὶ τοῦτο περιττὸν ἐδόκει γυναικὸς φαίνεσθαι ἀεί. τοῦτο ἐπεὶ περιττὸν καὶ στρατ. ὡς δημόσιον ἄπρωκτον
τὸν ἐξυρημένον. τοιόνδε δὴ ἀπέθανε τὸν πώγωνα ἔχων, ἀνοῦχος κἀμὴν ἦλθες ἐσκιασμένος. ὁ δὲ δέ τις
ποτέ ἐστιν, οὐδὲ ποὺς ἐρατόν. Κλεισθένης. Σοφοκλῆς καὶ πῶς ἂν γνοίη τι ὕπακτος πόλις. ὅπου
θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν ἕστηκεν ἔχων. Κλεισθένης δὲ κερκίδα. ὡς γυναικώδης τὸ διεβέβλητο
Κλεισθένης. Κλεισθένους ἀκρατέστερος, οὗτος ἐπὶ κιναιδίᾳ διεβέβλητο καὶ ἐγυναικίζετο. καὶ
Κρατῖνος λήρεις ἔχων γράφων αὐτὴν ἐπεισοδίῳ τελεῖος ἐστὶ Κλεισθένης κυβεύων. Κλεί-
σιον τόπος, ἐν ᾧ ἵστανται οἱ βόες. Κλεῖσον καὶ ἀπόκλεισον. Κλεισοῦραι οὕτω καλοῦνται τὰ ὀ-
χυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ παλαιᾷ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ. Κλείσοφος. ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισό-
φους τε ᾄδουσι καὶ Θήρωνας καὶ Στρουθίας καὶ Χαιρεφῶντας ἀνθρώπους ἐσθίειν εἰδότας εἰς κό-
ρον. καὶ δεινούς. γαστέρα δὲ φέρε καὶ ἡμεῖς καί τι παίσωμεν, παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμεδα-
ποῦ. Κλειταγόρα ποίημα λακωνικόν. μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι. Κλείταρ-
χος. Κλειτὴ ἔνδοξος σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικὸς μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων. Κλειτόμαχος Θη-
βαῖος ἐνίκησε μόνος τοὺς παλαιστὰς καὶ πύκτας καὶ παγκρατιαστὰς ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἐν Ἰ-
σθμῷ. καὶ ἐν Πυθοῖ τοὺς παγκρατιαστάς. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ δεύτερος ὢν μετὰ τὸν Θάσιον ἐπὶ παγκρατίῳ
τε ἀνηγορεύθη καὶ πυγμῇ. ἐπάλαισε δὲ καὶ Ἠλείῳ Κάπρῳ καὶ ἐπαγκρατίασεν ἐπὶ ἡμέρας τῆς
αὐτῆς. νικήσαντος δὲ Κάπρου ἔλεγεν ὁ Κλειτόμαχος ὡς δίκαιον ἦν εἰ ἐκαλέσαντο εἰς τὸ παγκρά-
τιον πρὶν ἢ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πυγμῇ τραύματα. οὐ κληθέντος δὲ τοῦ παγκρατίου, κρατηθεὶς ὑπὸ
Κάπρου, ὁμοίως ἠγωνίσατο πρὸς τοὺς πύκτας ἐρρωμένως καὶ ἀκμῇ τοῦ σώματος καὶ μόνος μιᾶς
ἡμέρας εἴληφε πάλης καὶ παγκρατίου στέφανον. ἐν μὲν παγκρατίῳ τὸν εἰρημένον Κλειτόμα-
χον. ἐν δὲ πάλῃ τὸν Παιάνιον καταγωνισάμενος. ἄνδρα πολλοὺς εἰληφότα στεφάνους ὥστε μετὰ
μεγάλων πόνων καὶ ἰσχυρᾶς ταλαιπωρίας ἐγένετο αὐτῷ ἡ νίκη. Κλειτοριάζειν, τὸ ἀκο-
λάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου. Κλεῖτος ὁ Ξενοφάντου. οὗτος ἐπὶ κόμῃ ἐσκώπτετο.
οἱ δὲ, Ἱερώνυμον φασὶ τὸν διθυραμβοποιόν. ὁ Ξενοφάντου μὲν ἦν υἱός. ποιεῖ παῖδας δὲ ἄγαν ἐπό-
θει. λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα. ὡς καὶ οἰκεῖν Κενταύροις τὸ τῶν ἵππων μέρος. κλειτὸς δὲ ὁ ἔνδοξος.
Κλήδην. Κληδὼν φήμη μαντεία. καὶ κληδονισμοὶ αἱ διὰ τῶν λόγων παρατηρήσεις. Κλῆ-
θρη ὄνομα δένδρου. καὶ κλῆθρον τὸ φυτόν. Κληΐδα. οὕτω καὶ οἱ Ἀττικοὶ καὶ Θουκυδίδης. Κλη-
ΐζω. κλείω. Κλῄσατε. ὑμνήσατε. Κλῆσαι. οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν οὕτως. οὐ κλεῖσαι. καὶ κληΐδα
Κλημακτήρων, δυσχερῶν χωρὶς γὰρ ἐγκοπῶν καὶ κλημακτήρων οὐχ οἷόν τε ἐπιβαίνειν.
Κλίμακα κρατήσας ἐγκαλεῖσθαι προσεδόκα. Κληματίς. ἡ ἄμπελος. Κλήμης ἰσοκρατικός.
ἔγραψε τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας καὶ πρὸς Ἱερώνυμον. περὶ τῶν ἰσοκρατικῶν σχη-
μάτων καὶ ἄλλα. Κληρονομοῦσα. ἡ ἐκκλησία κοινῶς. ἰδικῶς δὲ ἡ κατὰ τὴν στεῖραν ζῶσα ψυχή. Κλη-
ρονομῶ τὸ κατεξουσιάζω. τὸ κτῶμαι. τοσούτων ἐκληρονόμουν οἱ Ῥωμαῖοι κτημάτων, ὅσων σω-
μάτων ὁ πόλεμος. Κληρονομῶ ὅτε σημαίνει τὸ μετέχω καὶ λαμβάνω γενικῇ. ὡς τὸ ταύτης τε
τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ. καὶ ὅστις ἐκληρονόμησε τῶν φίλων τοῦ κηδεστοῦ. αἰτιατικῇ δὲ ὡς τὸ
μέχρι τίνος κληρονομήσεται τὸ ὄρος τῶν ἁγίων μου καὶ οὐκ ἔφθη κληρονομῆσαι τὸν [illegible]. ἀντὶ τοῦ
εὑρεῖν καὶ οἰκῆσαι. Κλῆρος. τόπος. κτῆμα. Κλῆρος οὐσία ἢ λαχμός. λέγεται κλῆρος καὶ
τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων. κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία. Κλῆρος μέρος γῆς. ὅθεν
καὶ οἱ κληροῦχοι. ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέρη τῆς γῆς κατέχοντες. φωσφόρος ὦ σῶτερ ἐπὶ
παλλάδος ἱσταθὶ κλήρων ἄρτεμι. Ἰακώβ, τοὺς ιβ' ἐσχηκὼς υἱοὺς ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἀρξάμενος
ἀριθμεῖν καὶ εὑρὼν τὸν Λευῒ δέκατον, τῷ θεῷ τοῦτον προσήγαγεν ἀποδεκατώσας καὶ τὰ τέκνα τὰ παῖδα ὅσα
ἦν αὐτῷ ἐκ τῆς ὑποσχέσεως. ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν παρὰ τὸ ὅσα ἄν μοι δῷς δεκάτην ἀποδεκατώσω
σοι. διὰ τοῦτο ἐνδύσας τὸν Λευῒ στολὴν ἱερατείας. θυσίας προσάγειν τῷ θεῷ ἐν Βεθήλ. κἀντεῦθεν, οἱ
μὲν, τῇ κατὰ νόμον θυσίᾳ τε καὶ λειτουργίᾳ προσεδρεύοντες, Λευῗται κέκληνται. οἱ δὲ, κατὰ τὴν τῆς
θείας χάριτος ἱερουργίαν, κληρικοὶ προσαγορεύονται. διὰ τὸ κληρωθῆναι, οὐκ ἔστι τοῖς Λευΐταις κλῆ-

ρος ἐν υἱοῖς ἦν λ. ὁ γὰρ κύριος μερὶς αὐτῶν καὶ κλῆρος. κλήρους δὲ ὁ Δαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολὰς καλεῖ· πλοῦτον καὶ πενίαν· δουλείαν καὶ δεσποτείαν· εἰρήνην καὶ πόλεμον· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου. Κλῆρος ἑρμοῦ· συνήθεια ἀρχαία ἦν, βαλλόντων οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον ὃ προσηγόρευον ἑρμῆν· καὶ πρῶτον ἐξῄρει τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ θεόν. Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου. Κληρωτήρια· αἱ κληρωτικαὶ ἀρχαί· αἱ κληρωτίδες. Ἀριστοφάνης· τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω κληρωτίδα κατὰ στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ. Κληρώσω πάντας ἕως ἂν εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίει χαίρων ἐν ποίῳ γράμματι δειπνεῖ· καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτα ἐπὶ τὴν στοὰν ἀκολουθεῖν τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτα εἰς τὴν παρὰ ταύτην· θῆτας, θήτιον· τοὺς δὲ τὸ κάππα, εἰς τὴν στοὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν ἵνα κάμπτωσι. μὰ δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. οὕτω δὲ τὸ γράμμα μὴ ἐξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἐξελῶσιν ἅπαντες. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν· πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν. ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών.

Κληρουχήσαντες. Κληροῦχον· μέτοχον· κεκληρωμένην· κλῆρον ἐσχηκυῖα. Σοφοκλῆς. αἰδεῖσθαι δὲ μετὰ πολλῶν ἔτι τῶν κληρούχων. καὶ Ἀππιανός· Βολσκοὶ δὲ τοῖς πταίσμασι τῶν γειτόνων οὐ καταπλαγέντες ἐστράτευον ἐπὶ Ῥωμαίους· καὶ ἐπολιόρκουν τοὺς αὐτῶν κληρούχους. Κληρούχους· γεωργούς. Κληροῦχοι· κληροῦχοι ἐκαλοῦντο οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον κληρούχους ἑκάστοις διανέμοντες. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν κληρουχικὰ αὐτὰ λέγει, τὰ ἐκ τῶν πεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν ἥντινα δήποτε κατὰ κληρουχίαν. πῶς γὰρ οἷόν τε τὸν ἐπιδημοῦντα ἀθήνησι γεωργεῖν. Κλῆροι· αἱ διαθῆκαι· τὸ δὲ ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, τὸ διηνεκῶς αὐτῶν προσεδρεύειν. Κλητεύει· εἰς δικαστήριον καλεῖ· ἅμα μάρτυς τῆς ἐπαγγελίας· οὓς κλήτορας ὠνόμαζον. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὅτι τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων ἕλκω σε κλητεύσοντα τουτονὶ μαρτυρήσοντα ὅπη καλῶ αὐτὸν εἰς δικαστήριον. Κλητῆ· κεκαλεσμένη. Κλητῆρα· προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί. Κλητῆρες· μάρτυρες. Κλητῆρες· λέγονται οἱ καλοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς· τουτέστι νῦν ὅτι τοὺς νησιώτας οἰκοῦντας συκοφαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων. καὶ αὖθις· κλητῆρί τε εἰς ἄχυρον ἀποδιδρακότι. κλητῆρες καὶ κλητεύειν. Κλητῆρες· οἱ ἄνδρες δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισίν. ἔδει γὰρ ἐπεῖναι τινὰς ὡς ἀπομάρτυρας τῆς προσκλήσεως. κλητεῦσαι δὲ ἔστι τὸ κλητῆρα γενέσθαι· ὡς Ἰσαῖος. λέγεται δὲ καὶ κλητεύεσθαι, καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων· ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατὰ τούτων, δραχμαὶ χίλιαι· ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πυθοδώρου ἀποστασίου. Κλῆδος· δόξα. Κλητὸς ὁ κεκλημένος καὶ μὴ αὐθαίρετος ἥκων. χρωμένοις Λακεδαιμονίοις περὶ πολέμου καὶ κλητὸς ὁ θεὸς ἔφη καὶ ἄκλητος ἥξειν. καὶ πολεμοῦσι κατὰ κράτος νίκην ἔσεσθαι. Κλήτωρ. Κλητώριον· ἡ βασιλικὴ δόξα ἢ τράπεζα. Κλίβανος· ἡ κάμινος ἑστία· καὶ κλίβανος ἔοικε γυναικὶ διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ πρὸς τὸν βίον εὔχρηστα· πυρὸς δὲ εἶσι δεκτικά. Κλιματόποσι. Κλιμάζει· Δείναρχος. ὅταν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺς νόμους ἀντὶ τοῦ παρακλίνῃ καὶ στρέφῃ. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζῃ· ἀντὶ τοῦ θλίβει καὶ βιάζεται. Κλίμακες· ξύλα ὀρθά, Διόδωρος· ἑξῆς δὲ ἐκομίζοντο κλίμακες ὧν πανοπλίας πολυτελεῖς ἔχουσαι. καὶ Ξενοφῶν· οἱ δὲ ἄνθρωποι κατέβαινον κατὰ κλίμακας εἰς τὰς καταγείους οἰκίας. Κλιμακίζειν· μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου ἀπολογίᾳ· λέγων· ὅτε κλιμακίζει τοὺς νόμους. ἔστι δὲ οἷον παράγει καὶ διαστρέφει. ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος. ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. καὶ Ἀριστοφάνης· βασάνιζε πάντα τρόπον ἐν κλίμακι δήσας· κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν· δέρων· στρεβλῶν· ἔτι δὲ ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων· πλίνθους ἐπιτιθείς· πάντα τἄλλα πλὴν πράσῳ μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ. Κλιμακόεσσαν· κλίμακας ἔχουσαν ὑψηλήν. Κλίμαξ· ἡ κοινῶς σκάλα. Κλίνη· τὸ κραβ

βατον

ράτιον. Κλίμα ἡ κλίσις. Κλινὶς ῥαβδίον ὅτι ἡ κλινὶς ἐκτεταμένον ἔχει κύκλον· τοῦτο λάμ-
βανε ἀπὸ τοῦ κλινίδος· καὶ κλινίδιον ὑποκοριστικῶς. Κλινοκοσμοῦντες διονύσου· ἔστιν ἐν τῷ δαιδός·
Κλισία ἡ σκηνή· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης· λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίη δέ μοι ἐστὶν ἑτοίμη.
Κλισία, ἡ καθέδρα· κλισία καὶ ἡ καλύβη. Κλισιάδες· θύραι δίπτυχοι· ἡ σκηναί· καὶ κλίσιον· ὄνο-
μα τόπου. Κλίσις ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις. Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις, ἐφ' ἡνία
κλίσις ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις, ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστί· καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερά. Κλί-
σις· ἡ πρόκλησις ἐπαγγελία εἰς κρίσιν· οὕτω δημοσθένης. Κλισμὸς ἡ καθέδρα. Κλιτήριον·
τὸ λίς ἀρκάδες. Κλίτος· μέρος πλαγίου· παρὸ καὶ ἐν τοῖς κλίτεσι σου ὁ ψαλμῳδός φησι. Κλίτωρ κλί-
τορος, ὄνομα κύριον. Κλιτὺς τὸ ἀπόκλιμα· καὶ ἡ ἐξοχὴ τῶν ὀρῶν· καὶ κλιτύες. Κλίτων ἢ κλώνι-
ος ὄνομα κύριον. Κλόνος· θόρυβος· καὶ τάραχος· ταραχὴν δὲ καὶ κλόνον ἐν τοῖς τῶν πράγμασιν, ἐπ-
ειδὰν μικρῶν ἀφορμῶν ἀνιστάμενα καὶ ἐπὶ μανικὰ κινήματα. Κλοπαί· παραλογισμοί· καὶ κλα-
πέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθέντες· οἷον, τὸ ἀκριβὲς μὴ εἰδότες, ἀλλὰ τῇ προτέρᾳ κλαπέντες ὄψει, ἐπ' ἀλλοί-
ου τῶν ὄντων αἰσθέντες, τοῖς οἰκείοις διασφάλλουσι. Κλοπιμαῖος. Κλοποφορῶ, τὸ ἐν κλοπῇ ἐπιφέ-
ρω. Κλώδωνες· αἱ βάκχαι τοῦ διονύσου παρὰ μακεδόσιν· αἱ κληθεῖσαι ὕστερον μιμαλλόνες· ἀπὸ
τῆς μιμήσεως. Κλώζω· κλώζειν καὶ συρίττειν· ἐστὶ δὲ ὅταν τις λίθοις βάλληται. Κλώθει· κατανεῖ· ἐ-
πιμερίζει. Κλωθὼ ἡ μία τῶν μοιρῶν· τρεῖς γάρ εἰσι· κλωθὼ· λάχεσις· ἄτροπος· τὸ δὲ τὸ ἐν θνητοῖσιν
ἐδύνατο καὶ μεμαῶτα λέγεται κλωθὼ τὸ δ' ἕτερον φονέα· κλώθω δὲ τὸ νήθω. Κλὼν κλωνός, τὸ
δένδρου ὁ βλαστός· καὶ ἐκλώνισε· κλῶνας ἔκοψε. Κλωπᾶς, ὄνομα κύριον. Κλωπεύω κλέ-
πτω καὶ κλωπεία δὲ αὐτό· καὶ κλωπίδιον τὸ μὲν χεῖρον αἰτωλοῖς· ὅπου δὲ ἐν κλωπιδίων· κοι-
νικὴ αἰτιατικῆς· διαβάλλει δέ τινας ὁ ἀριστοφάνης ὡς λῃστὰς καὶ κλέπτας· λῃσταὶ γὰρ οἱ αἰτωλοί.
Κλωπιδίων κλοπιδίων δέ. Κλωστὴρ, ὁ ἄτρακτος· καὶ τὸ νῆμα. Κλὼψ ὁ κλέπτης· ξενοφῶν· εἰσὶ
τυμβῖται τῶν ἐφθαρμένων ἡμῖν κλωπῶν· καὶ ἐν ἐπιγράμματι· τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε σαύρου φί-
λους. Κλοιός· τὸ περιτραχήλιος δεσμός· ἐν ἐπιγράμματι· ὡς δ' ἰδὼν ὁμοίην εἰκόνα πανδίω σχή-
ματι φαινομένην κλοιὸν ἔχων πέλας ἦλθε λέγων· λευκῶν κελάδειν φωνῇ καὶ ῥαίνειν· περὶ θέ-
ὸν ὡς ὑλάων. Κλυδώνιον κυμάτιον καὶ κλύδωνα· ἀμφὼ θουκυδίδης β'· καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι
ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν· καὶ κλυδώνισμα· καὶ κλυδωνῶ ῥῆμα καὶ κλυδωνίζω. Κλύει· ἀκούει·
καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον, τοῖς σοῖς ἄχεσι καθυβρίζων· καὶ αὖθις σοφοκλῆς· ἢ
που τάλαινα τὴν ἀηδὸν κλύῃ φάτιν, ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει. Κλῦθι· ἐπάκουσον.
Κλύμενος· οὕτω λέγεται ὁ ἅδης· ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτὸν, ἢ ὁ ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος· ἐν ἐ-
πιγράμματι· ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ κλυμένοιο νόημα· καὶ τὸν ἀμείλικτον θυμὸν ἔθελξε
λύρα· περὶ ὀρφέως· καὶ αὖθις· ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ κλυμένου πεπότηται· καὶ δροσερὰ χρυσέας
ἄνθεα περσεφόνης. Κλύω μανθάνω. Κλυστὴρ· τὸ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον· κλυστῆρα προσθέμενοι,
ὑπεξάγαγε τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς τὰ σκύβαλα. Κλυταιμνήστρα, ὄνομα κύριον· γυνὴ τοῦ ἀγαμέ-
μνονος. Κλυτίδης, ὄνομα κύριον. Κλύτιος. Κλυτοτέχνης· ὁ ἥφαιστος· ὁ ἔνδοξον ἔ-
χων τὴν χαλκευτικήν· ὥσπερ λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ αἰθαλόεις θεὸς, ὁ χαλκεύς. Κνάκον· ἐν ἐ-
πιγράμματι· κνάκον ὑπηνήτην τὸν δ' ἀνέθηκε τράγον. Κνᾶν· κόπτειν· ξύειν· λαβὼν δελτίον δί-
πτυχον, ἐκέλευσε τὸν κηρὸν κνᾶν· ἀντὶ τοῦ ξέειν. Κναφεῖον· πρὸς ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον ἐλ-
θόντα φιλοσοφῆσαι μήτε γεωμετρίαν, μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκὼς, τοῦτον εἰπεῖν· παρ' ἐμοὶ πό-
κος οὐ κνάπτεται. Κνάφος, ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους
κτείνουσιν· ὅμοιόν ἐστι κναφικῷ κτενί. Κνάφος ἀκανθῶδές τι ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια.
Κνάφος παρὰ ἡροδότῳ ἄκανθα ἕλκουσα ἱμάτια· τὸ παλαιὸν οἱ κναφεῖς, ἀκανθῶν σω-
ρὸν συστρέψαντες, τὰ ἱμάτια ἔκναπτον· ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο κνάφος. Κναφεύς· παρὰ τὸ
κνῶ τὸ ξύω· ὅμηρος· ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν, κνήστι χαλκείῃ· γναφεὺς δὲ παρὰ τὴν τοῦ
φέρους, γνάψιν ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ γανὸν καὶ τὸ λαμπρόν· καὶ ἔστι τὸ μὲν διὰ τοῦ γ
καινόν· τὸ δὲ διὰ τοῦ κ ἀττικόν· ἀριστοφάνης· ἵν' παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς

χλαίνας, ἐπειδὰν πρὸ τοῦ ἥλιος ζάλην, ἀλλ' εἴ τις αὖ ὑμῶν τὸ δέρμα βλάψοι ποτέ. Κναιόμενοι. καταξυόμενοι. Κναίω. κόπτω. Κνέφαλον. τύλη. Κνέφας. σκότος. νύξ. κλίνεται δὲ κνέφατος. ὁ δὲ, διαφθεὶς τοὺς ἵππους, ἐκίνει τὴν στρατοπεδείαν, κνέφατος ἔτι γινομένου. Κνεφαῖος. σκοτεινός. ἀόρατος. ὄρθρια. ἑωθινή. ἀριστοφάνης. κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν φέρουσα ποδδίμην. καὶ κνεφαῖος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σκότον. ὁ δὲ, διαναστὰς κνεφαῖος καὶ παραφυλάξας τὰ ζάγρια τῶν ῥο-ῶν ἐπελάβετο. Κνέφους. σκότους. ἀπὸ τοῦ κνέφος ἀληθείας. οὕτως αἰλιανός. ἐκ κάπνης πόσου κνίσσω τὸ ῥῆμ' ἑκάστου. ἀλλ' ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. Κνῆ. κόπτει. καὶ ὅμηρος, κνῆ τυρόν. Κνηκίας, ὁ λύκος. βαβρίας ἐν τοῖς μυθικοῖς. ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τινάξας πό-δας, τὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φλέγει. τουτέστι τὸν λύκον. Κνηκὶς. ἡ νεφελώδης ζώνη. τὸ μικρὸν νέφος. ὅσδε ποθὶ κνηκὶς ὑποφαίνεται πέπλα τὸ δ' αἰθήρ. Κνήμη. τὸ κοῖλον τοῦ σκέλους. Κνημὶς τὸ περιτιθέμενον τῷ ποσὶν ὑπὸ τὴν κνήμην ὑπόδημα. Κνημοί. ἐξοχαὶ τῶν ὀρέων. ὁ δ' ἀπό τι μὲν κνημοὺς τοὺς λασίους τε χαράδρας. Κνησιῶντα. ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι. Κνησθείη. κνῆσμα. καὶ κνησμονὴ καὶ κνησμὸς, ἐκ τοῦ κνήθω. Κνησιῶντες τὰς ἀκοάς. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες ἀκούειν. Κνῆστις. μάχαιρα. ὅμηρος. κνήστι χαλκείη. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὰν χαλκό-τον, εὐγνίαπτον τε κρεάγραν καὶ κνῆστιν. Κνίφων. λοιμώδης συνέβη γενέσθαι κατὰ ταῖς τῶν ῥωμαίων γυναιξί. Κνίδη. βοτάνη, καὶ κνίδιος καρπὸς ὁ τῆς κνίδου. Κνίζων, αἰτιατικῇ. λυπῶν. ἢ τέμνων. παρὰ τὸ κνῶ τὸ κόπτω. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κνιμὸς ἐξ οὗ κνήθω καὶ κνίζω τὸ ἐξ ἐπιπολῆς τὸ ἰσχνῶς ξύω. ἀλλ' ἀερόζω βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσων. Κνίζων. ἀκύλας. ὠδινῶν. θεόδοτος χαράσσων. σύμμαχος ἔχων ἢ συλλέγων. Κνίσσα. ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. καὶ κνισσαλεῖ τὸ μικρὸν λίπος. καὶ κνίσσησιν ἀναθυμιάσεσιν. Κνίσσης. λίπους. ἀναθυμιάσεως. τὸ δὲ κνίσσης διαδοσίμου γινομένης καὶ προσπεσούσης, ἤτοι τοῦ κρέως. Κνίσματα. σπαράγματα καὶ τὰ ἀποθέντων κνίσματα. καὶ μύστην λύχνον ἀποσπασμένη. Κνὶψ. ζωΰφιον. ἢ γυναικὸς κνιπός. μεταφέρεται εἰς αὐθεί-αν. καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα. Κνίσαρ ὁ ξηρός. Κνώδαλον. ζῷον μικρὸν. θηρίον κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον ποτὲ δὲ καὶ τὸ χερσαῖον. ἐν ἐπιγράμματι. ξίφη τε πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμα. Κνώδαλον. τὸ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενον ζῷον. κινώπετον δὲ τὸ χερσαῖον. τὸ ἐν τῷ πεδίῳ κινούμενον ἑρπετόν. Κνώδοντες. τὰ ἀκμῆς τοῦ ξίφους. τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν. ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τὸ ὅλον ξίφος δηλοῖ, πῶς σὺ παρασπάσας πυκνοῦ τοῦ διὰ ὅλου κνώδοντος ὦ τάλας. ὑφ' οὗ φονέως ἀέρξε-πρᾶξας. σοφοκλῆς. Κνώμενοι. γαργαλιζόμενοι. Κνωσσὸς, ὄνομα κύριον. καὶ ὁ πολίτης. ἀπὸ τῆς κνωσσοῦ. κνωσσὸς γὰρ πόλις ἐν τῇ κρήτῃ. Κνώσσω. τὸ κοιμῶμαι. λεύκολλος δὲ ὁ ῥωμαῖος, τὴν μιθριδάτου καταστρεψάμενος, καὶ προσσχὼν τῇ ζωάδι καὶ σκηνῶν περὶ τὸ τῆς ἀφροδίτης τέμενος, ἤκουσε χρησμοῦ τοῦδε. τί κνώσσεις μεγάθυμε λέων; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς. καὶ ὃς ἐξαναστὰς καὶ πειθόμενος ὡς εἴη πλησίον ὁ βασιλεὺς, ἐπιστὰς διαφθείρει αὐτόν. Κνώσσουσαν. κοιμωμένην. ἐν ἐπιγράμματι. τὴν φύλακα κνώσσουσαν ὑπέκφυγον. Κνὼψ ὁ τυφλός. Κνυζηθμός. ἡ τῶν κυνῶν βοή.

Κνυζημάτων, ἀναφροδίτων. τουτέστι τῶν ὑγρῶν ἀφθεγμάτων. Κνυζῶ. ἀπὸ τοῦ κόνυζα. κονύζω κνυζῶ. ἔνθεν ὑλακὴ καὶ κνυζηθμός. ὡς μυκῶ μυκηθμὸς, ἡ τῶν κυνῶν ὀδυρτική. καὶ αὖθις, κνυζῶντες οἱ κύνες, ἄρχοντες τῆς ὕλης γινόμενοι. Κνυζόμενοι στένοντες, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων. ὁ δὲ κύνας ἐκ τῆς ἐπαύλεως ἀπεξήρτα, ὥστε τοὺς φύλακας κνυζομένων αὐτῶν μὴ καθεύδειν. Κνυζίσω, ἀπρεπῶς ποιήσω. λυπήσω. Κνῦμα, ὁ ἠρεμαῖος κνησμὸς. ὑποδυομένη, ἢ κνῦσαί τοι τὰ κνύμασι τῶν δακτύλων. Κοάλεμος ματαιόφρων. κοκεῖν τὸ αἰσθάνεσθαι, καὶ ὁ ἠλίθιος καὶ ἀνόητος κοάλεμος. ἐγκειμένῃ τῇ λέξει τὸ ἠλέματον, ἤγουν τὸ μάταιον, καὶ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν, ὅ ἐστιν ἀνόητος καὶ μάτην νοῶν, κοάλεμος λέγεται. κοάλεμοι παρὰ ἀριστοφάνει, οἱ ἠλέματα κοοῦντες ἤγουν νοοῦντες. Κοβαλεύειν, τὸ μεταστρέφειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον. Κοβαλία, ἦθος ἐλέγετο ἢ προσχρίκτος μετὰ ἀπάτης παιδιά. καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνωνυμεῖν τῷ βωμολόχῳ. φιλόχωρος δὲ ἐν δευτέρῳ ἀτθίδος. οὓς ἔνιοι λέγουσι βωμολόχους τινὰ καὶ κοβάλους γενέσθαι, νομιστέον τὸν διόνυσον, ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζώων ἱστορίᾳ τὸν ὦτον φησὶ κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα, ἀντεχόμενον;

ἁλίσκεσθαι

ἁλίσκεσθαι. Κόραλοι· αὐλωτῆρες, πανοῦργοι, λησταὶ ἀπὸ τοῦ κοπίδος, ἢ ὅν κακόπτιχοι, κόβαλα γάρ ἐστι τὰ κακά. καὶ κοραλία ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνδρὸς κολακεία βίου αὐτοῦ καὶ κορεῖν φορεῖς ἀεὶ.. ὡς ἀπὸ τῶν γερόντων ἡμᾶς ἐν κοραλικεύεται· ἀντὶ λωβεύεται. οἱ δὲ, κόραλον, τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.

Κόρυλοι. Κόγχιν τὸ ἐλάχιστον λέγουσι. καὶ κόγχης ἄξιον, ὃ οὐδενὸς ἄξιον. καὶ κόγχιν διηθεῖν. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι κρινόντων. οἷον τοῦτο ἐστὶ τὸ δεῖν τὴν κόγχιν διελεῖν. Κογχύλη· ὅθεν ἡ πορφύρα. ὡς ἀπὸ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν πεζῶν οἱ γύπες καὶ οἱ κύνες πόρρωθεν τῆς ὀσμῆς ἀντιλαμβάνονται διὰ τὴν διάσμον τοῦ ἀέρος δύναμιν, οὕτω καὶ τῶν ἐνύδρων, διὰ τὸ εἶναι καὶ ἐν ὕδασι τὴν δύναμιν ταύτην πόρρωθεν τῆς ὀσμῆς οἱ ἰχθύες ἀντιλαμβάνονται. καὶ αἱ κογχύλαι οὐκ ὄψιν οὐκ ἔχουσαι, φαίνονται δὲ λίαν τι ἐφιστάμεναι. ὁμοίως καὶ οἱ κροκόδειλοι τῶν κρεῶν πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν κρεμαμένων, ἐφίπτονται αὐτοῖς. Κοδάλου χοῖνιξ· παροιμία. ἐπὶ τῶν μείζοσι μέτροις κεχρημένων.

Κοδημήϊον· καμινευτικόν. Κοδράντης· τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεπτὰ δύο. Κοδράτος· ῥωμαῖος ἱστορικός. ἔγραψεν ἰάδι διαλέκτῳ ἱστορίαν ῥωμαϊκὴν, ἐν βιβλίοις ιε. ἐπιγέγραπται δὲ χιλιετηρίδα. καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως ῥώμης ἕως ἀλεξάνδρου τοῦ μαμαίας ἤτοι καίσαρος. Κοδρίτης ἄρτος. Κοδρομάνη, ὄνομα τόπου. Κόδροι· ἐθνικόν. Κόθορνος· ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. ἀριστοφάνης. τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ. οἷον τί ὑποδησάμενος ἦλθε. οὗτος ἐκαλεῖτο καὶ θηραμένης ἀθηναῖος ῥήτωρ. μαθητὴς προδίκου τοῦ κείου. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ στρεφομένου συνεχῶς. οὗτος γὰρ καὶ τοῖς λ συνέπραττε τὰ πολλά. ὁ ποιοκόθορνος πρὸς τὰς ὑποδήσεις ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττει. Κόθουρος· ὁ κεράτων(?). Κιθωνίδης, ὄνομα κύριον. Κοῖκοι. Κοῖντος, ὄνομα κύριον. Κοκκιανὸς ὁ δίων, ὄνομα κύριον. Κόκκος ῥήτωρ ἀθηναῖος. μαθητὴς ἰσοκράτους. λόγους ῥητορικούς. Κοκκῶ ἀττικῶς ἀντὶ ταχεῖ. Κοκκύαι· αἱ πρόγονοι. ἀφ᾽ ὧν μέσων κοκκύαισι κεθημένη ἀρχαίαισι. Κοκκύζω· φωνῶ. Κοκκύσω· ζώθημα δώσω. Κοκκύμηλα εἶδος ὀπώρας τὰ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενα βρεκόκκια. Κόκκυξ, εἶδος ὀρνέου. ὁ παρ᾽ ἡμῖν κοῦκκος. Κόκλης· ἑτερόφθαλμος ὁ ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐπεκλήθη κόκλης. τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν, ὄκουλον καλοῦσι ῥωμαῖοι. Κόλα· ἡ γαστὴρ τοῖς κόλασι. Κόλαβος· ὁ μικρὸς ψωμός. Κολλάβους τοὺς ἄρτους. τοὺς ἐοικότας τῷ πλάσει τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ, εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου ἢ ἄρτου μικροῦ. παρὰ τὸ ἐν μεγάλων κολλυβίζεσθαι. κόλλαβοι δὲ τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια.

Κολαβρισθείη· χλευασθείη. ἐν τινι ἀχθείη. ἀτιμασθείη. κόλαβρος δὲ καὶ κάλαβρος ὁ μικρὸς χοῖρος. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς λόγου ἄξιος νομισθείη. Κολάζω· αἰτιατικῇ. Κολακεύω· αἰτιατικῇ. Κολακεία ἡ ἀπάτη. Κολακεύτοι· ἀριστοφάνης. καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν ὅτι βούλεσθε πλὴν τοῦ κολακεύειν γάλα πίνειν. Κόλαξ. ἀπατεών. Κολασσαεῖς, ἀπὸ τόπου. καὶ κολασσαεῖς οἱ ῥόδιοι. οἵτινες ἀνέστησαν ἐν τῇ νήσῳ χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ἡλίου. ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν κολοσσόν. ἐπὶ σελεύκου τοῦ νικάτορος ἢ τοῦ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. ἐν ἐπιγράμματι. αὐτῷ σοὶ πρὸς ὄλυμπον ἐμακύναντο κολοσσὸν τόνδε ῥόδου ναέται δωρίδος ἀέλιε χάλκεον. κυῖ κε κῦμα κατευνάσαντες ἐνυοῦς ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις. Κολαινίς, ἐπώνυμον ἀρτέμιδος. ἀπὸ κολαίνου τοῦ κτίσαντος τὸ ἱερόν. ἢ διὰ τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου κολαινίς. Κολεκύζειος(?) ἀργυραμοιβὸς. ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος. τραπεζίτης. ὁ ἀργυροπράτης. κολεκύζειος. Κολεόπτερον εἶδος ζωυφίου πτηνοῦ. παρὰ τὸ ὡς ἐν κολεῷ τὰ πτερὰ συνέχειν τῷ ἐλύτρῳ. Κολεός, ἡ ξιφοθήκη. Κολετρῶσι· κτυπ. κόλου τύπτουσιν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. τοῦτον τὸν δείλαιον κολετρῶσαι εἰ. ἢ καταπατοῦσιν. ἀπὸ τῆς τάσεως λαίας καταπατούντων. οἱ δὲ, τὸ ἐναλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ. Κολιά· ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς ἀττικῆς, ἀπὸ τοῦ κόλου ὠνομασμένη, καὶ ἔστιν αὐτόθι ἀφροδίτης ἱερὸν κωλιάδος. Κόλιξ ὁ ἄρτος, ὅθεν καὶ κολίκιον, ἀπὸ τοῦ κολοβόν. καὶ πληθυντικῶς κόλικες ἀρσενικῶς παρὰ ἀριστοφάνει. Κολοβόν, ὃ ἡμεῖς, καὶ κολοβὸς ὁ σιμός. Κολοβόρριν, ὁ μικρόρριν. καὶ κολοβώματα. Κολεκρυών(?)· γένος τι ἀποτομὴ(?) ἀπελευθέροις ὅμοιον ἐστί. Κολόκυμα, τὸ κοῦφον κῦμα, καὶ μὴ ἐπικεχλάζον, ὥσπερ κολόκυμα καὶ τρέπονται καὶ κυμαίνει ἀριστοφάνης. Κολοκύντη, μαγική, καὶ παροιμία, κολοκύντης ὑγιέστερος. Κόλον· κενόν, μάταιον,

Κολοβὸς, ὁ μικρὸς. παλαιστὸς ἐν χειλοκολόδορυ, καὶ ἐν ἐπιγράμματι, τοῦ τὸ δηνέρας βρεχμιώτης ῥυμολκὸς, ζυγοῦ κλάσσας ἀτιμαγέλης. Κολοσσός· ἄγαλμα. ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν οὐκ ἦν ἐράσμιος, οὕτως οὐδὲ στρατιωτικὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ἦν. Κολοσυρτὸς καὶ κολοσυρτός· θόρυβος. μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως. καὶ εἰς ἀέρα ἱπταμένης. τὸ δὲ κοῖλον κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει, βέλτιον ὁ ὑπὸ τῶν κόλων συρόμενος κονιορτός. Κολούεται· ἐμποδίζεται. καὶ ἀφῄρει δὲ τὴν πατρίδα σώζειν, ὅπλα λαβόντας. καὶ ὑβρείαν ἐδύναντο κολούειν. ἀντὶ ἐμποδίζειν. Κολούει· χρεωκοπεῖ. ἐλαττοῖ. ὁρῶν τοὺς παῖδας ἐκδιαιτωμένους. τοὺς δὲ στρατιώτας πολλὰ κακὰ δρῶντας, ἀπήρει τοὺς μὲν ἵνα ἐπιρρώσῃ. τοὺς δὲ κολούσηται. Κόλουθος· Λυκοπολίτης. Θηβαῖος ἐποποιός. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις ς'. καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν. καὶ περσικά. Κόλουρα· ζῷα μὲν χοῖροι κέρκον. ἢ ζῷα κολοβὴν ἔχοντα οὐράν. ἅπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται. καθόλου δὲ εἰ μὴ ἦν τέλειον καὶ ὑγιὲς οὐκ ἐθύετο τοῖς θεοῖς. Ἀριστοφάνης. αἰγοῦ δὲ θύσιμος ἐστιν, ἂν τὴν κέρκον οὐκ ἔχων.

Κολουραία πέτρα. κοίλη καὶ καμμένη ἢ στρογγύλη. παρὰ Καλλιμάχῳ. Κολοῦσαι· ζῷα κολοβὰς ἔχοντα οὐράς. τὰ ποδὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων καὶ ἐπὶ ἰάσιν καὶ φαρμάκων λέγεται. Κολοφών· τὸ πέρας. τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ μεγάλων κακῶν. Κολοφωνία· εἶδός τι πρὸ μαστίας. Κολοφώνιος, ὄνομα κύριον. Κόλοψ· ἡ χορδή. καὶ κόλλοπας. Κολλῶμαι· δοτικῇ. κολλώμενος. Κολωνάων καὶ νησάων. παραλόγως ἐχρήσατο Καλλίμαχος. οὐ γὰρ παρῆκται ἀπὸ τῆς κολώνης. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κολωνοῦ. Κολωνέτας· οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μισθωτούς. ἐπειδὴ παρὰ τὸν κολωνὸν εἱστήκεσαν ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς. ἔνθα τὸ ἡφαιστεῖον καὶ τὸ εὐρυσάκιον ἐστίν. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. ἦν δὲ καὶ ἕτερος κολωνὸς πρὸς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἱερόν. οὗτος δ' ἀνῆκεν ὁ τῶν ἱππέων. Κολώνεια· ὄνομα τόπου. Κολώνη πόλις μεγάλη. ὁ δὲ ἐπὶ κολώνης τινὸς ἱδρύσας τοὺς περὶ αὐτὸν ἱππεῖς τοῦ χάρακος τὴν θέσιν ἐσκόπει. Κολωνός· γῆς ἀνάστημα. τόπος ὑψηλός. πρόκειται. ἐπειδὰν δὲ εἰς τὸν τέσσαρας κολωνὸν ἵκωνται, ἐνταῦθα ἡσυχάζοντες τὸ λοιπὸν διανυκτερεύειν. Ἀρριανός. καὶ εὗρον κολωνοὺς λίθων πολλαχοῦ τοῦ ὄρους νενημένους. τοὺς μὲν, μείζους. τοὺς δὲ, ἐλάττους. οὓς εἴκαζον ἐκ τοῦ πεδίου συνενηνέχθαι. ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλιθον. τὸ δὲ λιγαῖον τὸ πεδίον. ἀλλ' ὅσιον εἰκασθῆναι ἐκκεκαθαρμένον. Κολωὸς· ὁ θόρυβος. Κολπίζω.

Κόλπος ἐπὶ θεοῦ. ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός. χεὶρ δὲ ἡ ἐνέργεια. ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου. Κολεόπτερα καὶ κολεόπτερα ζῷα. ὁ κάνθαρος καὶ ἡ μηλολόνθη. καὶ εἴ τι ἄλλο. Κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει. φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῷον, καὶ συναγελαστικόν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Κολοιοὺς, ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν.

Κόλυβα· σῖτος ἑψητός. Κολυβιστής· τραπεζίτης. Κόλυθρον· εἶδος φυτοῦ. Κολυμβάδα· ἐν ᾧ δὲ περιέκειμεν. Κολυμβήθρα ὁ κόλυμβος. κόλυμβος δὲ ὁ τοῦ λουτροῦ. Κολύμβων εἶδος νομίσματος. Κολλύρα εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος ὃν τοῖς παισὶν διδόασιν. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ κολλυρίζω τὰς λαλέτας τηγανίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλύρια τὰ λαλάγγια.

Κολυττεὺς παρὰ Ἀλεξανδρεῖ. ἐκ τοῦ Τίμων ὁ μισάνθρωπος. κολυττεὺς γὰρ ὁ δῆμος τῆς Αἰγηΐδος. Κολχικὴ ἡ λαζική. Κομᾷ· γαυριᾷ. μέγα φρονεῖ. στεφανοῦται. χλοηφορεῖ. ἐν χλόῃ ὑποβολῇ κοσμεῖται. ἢ περιουσίᾳ χρημάτων μεγαλαυχεῖ. μὴ φθονεῖσθαι ὑμῖν κομῶσι. ἀντὶ τρυφῶσι. πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἔλεγον ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν καὶ γαυριᾶσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ τὸ ταῖς θριξὶ κομᾶν.

Κόμμα. Ἀριστοφάνης. ἔοικε λέγειν τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνομάτων, ἐξ ὅλου χρυσίου ἀποκεκομμένων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συστήματος. πονηρὸν κόμμα, ἢ παρακεκομμένος ἄργυρος. Κομμαγηνή. ὄνομα τόπου. καὶ κομμαγηνὸς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Κόμανα, πόλις, ἔνθα ὁ Χρυσόστομος ἐτάφη πρότερον. Κόμαρυς θηλυκῶς, ἀρσενικῶς δὲ κόμαρος, εἴδη δὲ δένδρων ταῦτα, Κόμματα καὶ κυρήβια, τὰ μὲν κυρήβιά ἐστι τὰ πίτυρα. τὰ δὲ κόμματα, ἔοικε μέρη τινά. ἢ τῆς καλάμης, ἢ τῶν ποδῶν τῶν σιτῶν αὐτῶν ἐν τῷ στάχυι γινομένων, ἢ τῶν ἀνθερίκων. Κομβώτον. Κόμβος· ὁ κόμμος τῶν δύο χειριδίων. ὅταν τις

δήσῃ ἐπὶ

δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον. Κομβύματα. καὶ καλλωπίσματα. Κομεντίολος. ὄνομα κύριον. Κο-
μεντίολος ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραυτίκα. καὶ Κομεντίολον ὁ
βασιλεὺς στρατηγὸν ἀνίστησι. Κομεῖτιν. ἐπιμελείας ἠξίωσεν. Κόμη ἐν Ἰώβ, ὁ κύριος. καὶ
ἕσπερον τὸν ἀστέρα, ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτόν. Κόμην, τὴν ὑπερβολὴν τῆς λάμψεως λέ-
γει καὶ τὴν διὰ περιπέτειαν. Κόμη ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς. Κόμης. ὁ λεγόμενος ἄρχων καὶ κλίνεται κόμητος.

Κομήσῃς. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. μηδὲν τοῦτο κομήσῃς. ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανήσῃς. παρὰ τὸ κο-
μῶντας καυχητικῶς εἶναι. ἀληθῶς φησὶ μὴ μέγα φρονήσῃς. οὐδὲν γὰρ ἧττον καὶ αὐτὰ πείσῃ.
τινὲς δὲ κομπάσῃς γράφουσιν. ἐκόμων δὲ οἱ φιλόσοφοι. ἢ διὰ καρτερίαν, ἢ διὰ σμικρολογίαν. ὧν
ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατο οὐδεὶς πώποτε φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. Κομῆται,
ἀστέρες οἷον πωγωνίαι καὶ λαμπάδιαι. πυρὸς ὑφεστῶτος εἰς τὸν αἰθερώδη τόπον ἀνεχέοντος
σέλας πυρὸς ἀθρόου ἐξαίφνης περιφερομένου ταχέως. καὶ φαντασίαν μήκους ἐμφαίνοντος. ὅτι
τῶν παρὰ φύσιν. τέσσαρές εἰσι ποιότητες ἀστέρων. κομήτης. οὗ τὸ κάτω λεπτότατον. τὸ δὲ ἄνω ἡ-
πλωται ὡς ἐπὶ κόμης. δοκίας. οὗ τὸ ὅλον λεπτὸν ὡς ἐπὶ δόρατος. πωγωνίας. οὗ τὸ κάτω μὲν ἡ-
πλωται. τὸ δὲ ἄνω στενώτερον. βόθυνος. ἡνίκα δοκεῖ βάθος ἔχειν ὡς ὁ φαινόμενος ἀστήρ. καὶ παροι-
μία οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον, αὐτὸς οὐ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ ῥήματος συναρμόσσων. οὐ
γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα. οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψωλίζεται.

Κόμμι, καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ ὁ ἐξηραμμένος ὀπὸς δένδρου δάκρυον. Κομιεῖται. ἐξαίτησιν λαμβάνον-
τος ἀφεθῆναι. Κομιδῆ. λίαν. παντελῶς. ὁλοσχερῶς. εἰλικρινῶς. πάνυ καὶ πάσῃ. τελείως.

Κομιδή. ἡ ἀνάσωσις. Ἡρόδοτος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἄφιξις. ἡ εἴσοδος. Πολύβιος. τρεῖς τοὺς μὲν πρόσθεν
κομιδῆς. καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς ἀπέστη. Κομιδήν. ἐπιμέλειαν καὶ τοῦ ἀντιλαβεῖν τι τῶν προση-
κόντων, κομιδὴν ἐκάλεσαν οἱ ῥήτορες. Κομμίδιον. Κόμιζε. ἐπιμελοῦ. Κομίζεται αἱ
τιμητικῶ. ἀντὶ τοῦ ἔχει. ἂν ἠθέλησα παντί τε μοῦ κομίζεται. Κομιστικὰ πλοῖα, οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν
οἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι καὶ ληφθέντα λάφυρα, ὡς Ὑπερείδης δηλοῖ. Κόμοδα. δόσις ἐπὶ
τοῦ σεισμοῦ παρεχομένη. Κόμοδος. βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὃς ὑπό τινος τύχης ἐλαυνόμενος, εἰς
τοσοῦτον μανίας καὶ παροινίας προὐχώρησεν, ὥστε τὴν ἰδίαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι. Ἡρακλέα
δὲ καὶ Διὸς υἱὸν ὀνομάζεσθαι. τοῦτό τε μὴν ἀφεὶς αὐτοῦ φέρειν τὰς προσηγορίας προσέταξεν οὕτως Ἀ-
μαζόνιος. Κόμοδος. Αὔγουστος. Ἡρακλῆος. Ῥωμαῖος. ὑπεραίρων. ἀνίκητος. εὐσεβής. εὐτυχής. Λού-
κιος. Αἴλιος. Αὐρήλιος. ἀποδυσάμενός τε τὸ Ῥωμαίων σχῆμα, λεοντῆν ὑπεστρώννυτο καὶ ῥόπα-
λον ἐπεφέρετο. οὗτος τοῖς θηρίοις καὶ ἀνθρώποις δημοσίᾳ ἐμονομάχει, εὐστόχως κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀ-
κοντίζων καὶ παρὰ πάντων θαυμαζόμενος. ἐπειδὰν δὲ εἰς πολλὴν μιαιφονίαν ἐτράπη, πάν-
τας ἀφειδῶς τούς τε ἀθλίους καὶ λελωβημένους ἄνδρας, εἰς τὸ θέατρον συναγαγὼν, δρακοντοειδῆ τέ-
τινα περιθεὶς ἐκ γονάτων φάσματα, ὡς γίγαντας τῷ ῥοπάλῳ κατειργάσατο. καθάδων δὲ ἐν
τοῖς μονομαχείοις, ἐκεῖθεν εἰς τὰς πανηγύρεις πρὸς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπαντώμενος, ἐκ πάν-
των μὲν κακῶς διεβάλλετο. ὥστε καὶ τὴν Μαρκίαν ἣν εἶχε παλλακὴν τιμιωτάτην, καταγνῶ-
ναι αὐτοῦ καὶ ἀπαγγεῖλαι τὰ πραττόμενα. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱκέτευον αὐτὸν, μηδὲν ἀνάξιον
τῆς βασιλείας ποιεῖν. Κομμονιτώριον. ἐπιστολὴ προστακτικὴ ἀποστελλομένη εἰς χώρας. Κομ-
μός. περίεργος κόσμησις. ἡ γὰρ τὸ γυναικῶν μυρίων πλῆθος. μετὰ κομμοῦ καὶ ὀλολυγῆς. τουτέστι γόου καὶ ὀ-
δυρμοῦ. Κομμοῦσθαι. καλλωπίζεσθαι περιέργως καὶ γυναικωδῶς. οὕτως Εὔπολις. Κομμῶσαι.
ἀνθοῦσαι. πλουτοῦσαι καὶ κομῶντες. Κομμωτής. καλλωπιστής. Κομμωτίζω τὸ ἐπιμελοῦμαι.

Κομμωτικαί. ἀπὸ τοῦ κόμπου. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κόπτω. Κομμός. ὁ ἐκ κομμένων τριχῶν κόσμος.

Κομμωτικός. ὁ ἐκ περιεργίας κόσμος. ἐκκομμωτικὸν οὐδετέρως. Κομμώτρια. ἡ ἐμπλέκτρια.
ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. Κόμπαρος. ὃς συνέζευκται εἰς ὑπηρεσίαν τινί. ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἐκ
πλῶν χρείαν. Κομπεῖνα. Κομπολακύθου. ματαιοκόμπου καὶ κομπώδους. διαπεπλασμένον δὲ
δὴ καὶ παραπεπλασμένον τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ λακεῖν. πάντα δὲ καὶ πεφυσημένα. κόμπου τε

ται. ἀπὸ γοῦν τοῦ κόμπου καὶ τῆς ληκύθου συντίθεται. Κόμπος. ἀλαζονεία. ἔπαρσις. πέ-
φυρται δὲ τῇ λέξει κόμπος βαρβαρικός. καὶ ἔμφασις εὐτυχίας. Κομποφακελορρήμονα.
ἀντὶ τοῦ βαρυρρήμονα. φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία διὰ ξύλων. Κόμπῳ. ἐπάρσει, κε-
νοδοξίᾳ. δεῖ τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαιριπτόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε κόμπῳ ἐχρήσαν-
το. Κομψευόμενοι. ἀλαζονευόμενοι. περιφέρονται δὲ ὅμως τῇ πείρᾳ κομψευόμενοι τὴν ἐπω-
νυμίαν. περὶ ἱστοριογράφων ὁ λόγος. Κομψευριπικῶς. πανούργως, κατὰ εὐριπίδην. αἰλια-
νὸς περὶ ἀστῶν βασιλέων λιθοπαραδοθέντων φησί. καὶ ἀριστοφάνης. ἐπὶ τοῦ κομᾶς καὶ κομψὸς
εἶναι προσποιῇ. Κομψεία. ἐλαφρία. ἀστειότης. πιθανολογία. ἀλαζονεία. Κομψὸν. πε-
ρίεργον. περίλαλον. πανοῦργον. ἀπατητικόν. πιθανόν, τεχνικόν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀγαθὸν καὶ σπου-
δαῖον. ὁ δὲ, τοῦτον ἀτυχημάτων οὐ φέρων κομψόν, αἰσχίσταις ὕβρεσι, τὸν βαρρέα μεθουσίωσε γυναι-
κεῖα ἐσθῆτι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ. τουτέστι πιθανὸν
καὶ εὔχαριν ἐν συνόδῳ. καὶ τῇ πρὸς τοὺς ἑταίρους κοινωνίᾳ. ἀριστοφάνης. ὁ ὑμὸς δὲ κλεοφῶντι
καὶ ὑπεραμύνης ὁ κομψός. ἀντὶ τοῦ ἀστεῖος. κλεοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμῳδεῖτο. νῦν δὲ ὡς παλίμ-
βολον καὶ πανοῦργον βούλεται αὐτὸν ἀποδεῖξαι. διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς. ἐκ χρόνου κομψῶς
μεμεριμνημένον. καὶ εἴ τις αὐτοὺς ἀποθανεῖν δεῖ λέγοι, ἂν ἀναφανείη κομψός. ἀλλὰ τῶν
συνετωτέρων. καὶ αὖθις. τὸ πρᾶγμα κομψόν. καὶ σφόδρα ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου. Κόναβος. ψό-
φος. ἦχος. ἀφριόεν κονάβιζον ἐπιπρίουσα γένυν. περὶ λεαίνης γυναικὸς ὁ λόγος. Κοννᾶς
μέθυσος. αὐλητής. καὶ παροιμία. κοννᾶς μὲν στέφανον ἔχων, δίψῃ δὲ ἀπολωλώς. ὁ δὲ εἰς τὰ συμ-
πόσια παρῆν ἀεὶ ἐστεμμένος. ἢ ὅτι ὀλυμπιονίκης γενόμενος πένης ἦν. μηδὲν ἕτερον ἢ κότι-
νον ἔχων. ἢ ὅτι αὐλητὴς ἦν ἄριστος πενιχρὸς, πολλάκις στεφανωθείς. ἐφ᾽ οὗ κρατῖνος εἶπεν. ἔσθιε
καὶ ἐν γαστρὶ δίδου χάρειν. ὃ φράσει λιμὸς ἐχθαίρει. κοννᾶς δὲ φιλοστέφανος σε φιλήση. λέγει δ᾽ αὐ-
τὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέποτε τιμηθῆναι. Κονδυλίσας. κονδύλοις πλήξας. ὁ δὲ ἡρακλῆς
παιδανίπτρα προσφέροντα οὐ κατὰ θύμια, κονδυλίσας ἀπέκτεινε. Κόνδυλον. τὸ ἐκολά-
φησαν αὐτὸν ὡς ἔοικεν ἐντεῦθεν οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. ὁ δὲ κόλαφος παρ᾽ ἐπιχάρμῳ. ἀριστοφά-
νης. ἦν ὁ παῖς οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου. ὑπὸ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν
αἰτεῖν. Κονία. ὁ κονιορτός. Κονίζον. ῥύπος. ἔλουσαν ἡμᾶς ἄνευ κονίας. ἀριστοφάνης. καὶ
οὐδετέρως κόνιον. καὶ κονίησι. καὶ κονιορτοῦται. καὶ κονιωμένους. κόνεως πεπληρωμένους.
Κονιᾶται. οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες. Κόνειον βοτάνη δηλητήριος, διὰ τοῦ ο μικροῦ διὰ
τὸ μέτρον τοῦ στίχου. πρὸς γὰρ ἀθηναίων κώνειον μὲν ἁπλῶς σὺ ἐδέξω. αὐτοὶ δ᾽ ἐξέπιον τοῦτο τῷ
σώματι. Κονιόποδες. πολυσχιδὲς ὑπόδημα. τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα. ἀλλὰ κατὰ πλαστό-
μενον ἀπὸ τῆς κόνεως. ἡ δὲ κόνις ἀπὸ τῆς χύσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ δικαίνωτο κόπτω. ἡ διακεκαυμένη γῆ. γεωργῷ δὲ
καὶ κρηπῖδα. τουτέστι στενὸν σανδάλιον. οὐ διὰ τὴν στενότητα ὁ ποὺς ἐκονιορτοῦτο. Κονιορτόν.
ἀσκοὺς πλείστους. ἔστι ὅτι πληρώσας κονιορτοῦ, φέρειν ἔδωκεν ἑκάστῳ ἀνδρί. καὶ κατὰ τὴν συμ-
πλοκὴν τοὺς ἀσκοὺς τῆς αἰθάλης νύττειν μαχαιριδίοις. Κονιορτωσάμενον. κόνιν ἐπιβαλλό-
μενον. κονιορτωσάμενον καὶ ἐκ πορείας κατὰ σπουδὴν ἐρχόμενοι ἐπιφαίνονται. Κονίω.
χρίω. Κόνις κόνεως. τῇ κόνει. Κονίσαλος. κονιορτός. ἢ κονίσαλος δαίμων πρι-
απώδης. ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπικόνεως μίγνυσθαι. καὶ κονισάλεος. Κόνισαι. γυμνάσθητι
καὶ κονίεσθαι. τὸ γυμνάζεσθαι. Κονίσουσι. κόνιν ἐγερσοῦσι. Κονίστρα. ὅταν αὖ κονίστρας εἰς τὸ
ῥίψαι τοὺς πόνους. Κονίστρα. παλαίστρα ἢ κυλίστρα. Κόνος ἀρβζύη. παροιμία ἐπὶ τῶν αὐτὰ
ποδλαόντων. Κονοσκογκόλερος. ὁ ἑλληνιστὶ ὀνομαζόμενος σαρδανάπαλος. ὃς τὰ γυναικεῖα φορῶν,
καὶ περὶ τρυφὰς ἀσχολούμενος, κατελύθη ὑπὸ ἀρβάκου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ. ἀναγκασθεὶς ἐλθεῖν εἰς τὴν
[illegible] καὶ σὺν τοῖς βασιλείοις κατακαῦσαι ἑαυτόν. ὁ δὲ ἀρβάκης οὗτος, καὶ τὴν βασιλείαν μετέθηκεν εἰς
μήδους. Κόννος. ἡ δωρεὰ ἢ πᾶσι τὰ πρέποντα τοῖς μὲν παισί, κόννους καὶ ψέλλια. τοῖς δὲ νεανί-
σκοις δραχμὰς καὶ μαχαίρας. χαλύβιος φησί. Κόννου ψῆφον. ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. ὁ δὲ κόννος

λυρῳδός

λυρῳδὸς ἦν, ὥσπερ τινές φασιν, ἢ αὐλῳδός· ὡς δέ τινες κιθαρῳδός. Κονδὸν ἀγώνιον. Κονιστήριον· θεάτρου
συνέδριον. Κονσούλιοι· αὐτοκράτορας αὐτοὺς οἱ τῶν ῥωμαίων πολῖται διοικοῦντας ὠνόμασαν
διὰ δὲ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας
ὑπάτους προσηγορεύκασιν. ἐν τῷ ὕπατοι πλατύτερον. Κονδυλαλεῖν· παροιμία· ἔγνω προ-
σηκόντως ζῆν. Κόνυζα βοτάνη τις. Κόξα· τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος. Κόορτις· ῥω-
μαϊκὴ σπεῖρα· ἀθρόους ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τέσσαρας κόορτις. Κοππατίας ἵππους
ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακται τὸ κ στοιχεῖον· ὡς σαμφόρας τοὺς ἐγκεχαραγμένους τὸ σ. καὶ
νῦν χαράσσομεν ἄλλοις· σὰν γὰρ ἐκεῖνοι ἔλεγον· αἱ δὲ χαράξεις αὗται, ὅτι καὶ νῦν σώζονται ἐπὶ τῶν
ἵπποις· συζυγούμενον δὲ τὸ κ τῷ σ, τὸ σχῆμα τοῦ ϛ ἀριθμοῦ κατανοεῖσθαι δίδωσιν ὃ προηγεῖ-
ται τὸ κ· παρὰ γὰρ τοῖς γραμματικοῖς, τοῦτο διδάσκεται καὶ καλεῖται κόππα ὃ ϟ. τινὲς δὲ
κοππατίας ἐξηγήσαντο τοὺς κόπτοντας τοῖς ὁπλαῖς τὸ ἔδαφος· οὐ δεόντως ἀποτιθέμενοι· οὐδὲ γὰρ
βουκεφάλας καλοῦμεν διὰ τὸ μορφὴν τοιαύτην ἔχειν· ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτω κεχαράχθαι. οἷος ἦν μὲν
καὶ ὁ τοῦ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος ἵππος ἦν· ᾧ τελευτήσαντι τὴν βουκέφαλον ἀλεξάνδρειαν ἔκ-
τισεν. ἐν τάφῳ αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος πόλιν. Κοπιοσόρατιον· τρύφος τι. Κοπὶς ἡ μά-
χαιρα· οὐ φονικὴν ἦγαγε πρὸς κοπίδα αἰδεσθεὶς ἔργον· ἐπειδὴ βοὸς ὁ λόγος· ὁ δὲ, παίεται κοπίδι τὴν
κεφαλὴν, ὡς οὐ βιωσόμενος εἶναι. Κόπις· ὁ λάλος· ὁ ῥήτωρ. Κοπρία· ὁ πηλός. καὶ ἀριστο-
φάνης· κοπροφορήσω σ' εἴ τι γρύξεις· ἀντὶ τοῦ εἰ λαλήσεις κόπρον σου καταφορήσω· τουτέστι κόπρου
πληρώσω. Κόπρειος ἀνήρ· ὡς ἀπὸ δήμου. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον ἢ κακοῦργον παρὰ τὴν κό-
προν. Κόπρῳ καθιζηθεὶς ζημίας ἕξεις πόνους· ἰλὺν παλαιῶς τοῦ νοὸς νόει βλάβην. ἐκδη-
λος δὲ βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. Κόπτοντες· τὰ ὑποζύγια κόπτοντες οὕτω τῇ ἀπορίᾳ ἀν-
τεῖχον· ἀντὶ τοῦ χρώμενοι τούτοις πρὸς ἐδωδήν. Κόπτω· ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀλλ' οὐχὶ κό-
πτω τὴν θύραν· ἐπὶ τῶν ἔξωθεν τὴν θύραν κρουόντων τὸ κόπτειν λέγεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψο-
φεῖν. ἱκανῶς δὲ διέστειλε τοῦτο μένανδρος· ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν λέγων, κόψω τὴν θύραν. ἐπὶ δὲ τῶν
ἔσωθεν, ἀλλ' ἐψόφηκαί τις τὴν θύραν ἐξιών. εἰνικίδια τὰς γνάθους αὐτῶν δὶς ἢ τρὶς ἔκοψεν ὡς
ἀπὸ ῥοπάλου· φωνὴν αὖ οὐκ εἶχον. καὶ αὖθις· λαβέ τι μου θοιμάτιον· κόψω ῥοπάλῳ τὸν ὀφ-
θαλμόν. Κορακήσιον. Κορακίας· μέλας. Κορακῖνος· εἶδος ἰχθύος. Κόραξ εἶ-
δος ὀρνέου· καὶ ὁ ῥήτωρ ὁ τῆς ῥητορικῆς εὑρετής. παροιμία καὶ τὸ κακοῦ κόρακος κακὸν εἰρημένον
ᾠόν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος. Κόραξ ὑδρεύει· ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινος τυγχανόντων.

Κορακίζειν· τὸ ἄγαν προσκαρτερεῖν καὶ λιπαρεῖν· ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας κοράκων περιπετο-
μένων καὶ μὴ ἀποχωρούντων. Κορβονᾶς· παρὰ ἰουδαίοις ἱερὸς θησαυρός. πιλᾶτος τὸν ἱε-
ρὸν θησαυρὸν εἰς κατάγωγα ὑδάτων καταναλίσκων, ταραχὴν ἐκίνησε. κατῆγε δὲ ἀπὸ τετρακοσίων
σταδίων. καὶ παραστήσας στρατιώτας, πολλοὺς ἀπέκτεινεν. Κορβῖνος· ὁ βαλέριος ἀπὸ τοῦ
κόρακος· κόρβους γὰρ καλοῦσι ῥωμαῖοι τοὺς κόρακας. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ κρώζειν. ἐπεὶ ὁ κόραξ ἐν
τῇ πρὸς κελτὸν μονομαχίᾳ συνεπέστη. καὶ ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ἀμύνασθαι. Κορδακί-
ζει· αἰσχρῶς ὀρχεῖται. κόρδαξ γὰρ εἶδος ὀρχήσεως κωμικῆς. καὶ ὁ κορδακισμός.

Κορδυαῖοι, ὄνομα ἔθνους. Κορδύλη· πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ συνεστραμμένον. καὶ ὁ παρὰ τὸν ὦμον
δεσμός. καὶ παροιμία. Κορδύλης ἀνάξιος. Κορέας· πόλις. Κορείας· παρθενίας.
ἐν ἐπιγράμματι· χρύσεος ἀψαύστοιο δι' εἵματα ἅμμα κορείας. Κορεῖν· κοσμεῖν βίβλοις
ἢ σαίρειν. Κόρη· ἡ περσεφόνη. δηλοῖ δὲ ἡ δημήτηρ. Κόρη, ἡ παρθένος· παρὰ τὸ κορῶ τὸ καθαίρω.
καὶ κόρη ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ διὰ τὸ ὑγρὸν προβέβληται, ὥστε δι' αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὁρατῶν.
κόρη δ' ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρῆμα ἐν τῷ ῥαγοειδεῖ χιτῶνι, παρὰ τὸ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ ὁρατι-
κὸν πνεῦμα, χόρητίς οὖσα καὶ κόρη. κόρη οὖν τὸ τρῆμα τοῦ ῥαγοειδοῦς, καὶ τὸ διὰ τοῦ ὕδατος προϊὸν
ὀπτικὸν πνεῦμα, τὸ δὲ ἐπὶ τούτῳ δέρμα, κερατοειδὴς χιτών. ὅταν οὖν παχυνθῇ οὗτος ἢ ἀπὸ
ῥευμάτων τινῶν ἐκ τραυμάτων ἐν σκιερωθῶσιν ἐν αὐτῷ συμβαίνει τὸ μὴ ὁρᾶν, οὕτω καὶ ἡμῖν ἡ

πα θεῖσα τὸ μὴ ἀκούειν. ἐπὶ τῶν κρειττόνων τῶν ἰδιωτῶν βασιλεὺς μολοσσῶν Ἄδης, ὃς εἶχε θυγα-
τέρα τὴν καλουμένην κόρην Περσεφόνην. τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ μολοσσοὶ κόρας ἐκά-
λουν. ταύτην ἐφίλησεν ὁ Πειρίθους. καὶ ἐβουλήθη νυκτὸς ἁρπάσαι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ πατὴρ αὐ-
τῆς Ἄδης, ἔδωκεν ὃν εἶχε πρὸ τῆς θύρας κύνα. ὃν ἐκάλει διὰ τὸ μέγεθος τρικέρβερον. καὶ ἐλ-
θόντα κατὰ συνήθειαν τὸν Πειρίθουν διεχειρίσατο. ἐξελθούσης δὲ κόρης πρὸς βοήθειαν, καὶ αὐτὴν
διεχειρίσατο. περιῆς φασὶν ὅτι ὁ Πλούτων αὐτὴν ἥρπασε. λέγεται δὲ καὶ κόρη καὶ κόρος ὁ νεώ-
τατος. ἀπὸ τοῦ κορῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι. πολλῆς γὰρ ἐπιμελείας δέονται οἱ νεώτεροι. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ ὁμοίως. νεωκόρος δὲ οὐχ ὁ σαρῶν τὸν νεών. ἀλλ' ὁ ἐπιμελούμενος αὐτοῦ. Κόρημα. τὸ κό-
σμητρον. μὴ ἐκκόρει τὴν Ἑλλάδα. ἀντὶ τοῦ ἔρημον ποιῶν οἰκητόρων διὰ τῶν πολέμων. ἦν δὲ ἡ
ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις. ὥς που καὶ Μένανδρός φησιν. ἐκκορηθείης σύ γε. ἀντὶ τοῦ ἄρδην ἀ-
πολεσθείης. Κόρης κόρητος, ὄνομα κύριον. Κόρις κόρεως ἀρσενικῶς διὰ τοῦ η. Ἀριστο-
φάνης κόρεις δὲ κόριδος θηλυκῶς. Κορήσατε. ἐπιμελήθητε. Κορησὸς ὄνομα τόπου ἢ πο-
ταμοῦ. καὶ Κορησία πόλις. Κορίαννον. Φερεκράτης κέχρηται. Κορίδης ὁ Σόλων ἐκέκλη-
το πατρωνυμικῶς. Κοριθαλὴς ἡ δάφνη. καὶ κόρος ὁ κλάδος. καὶ κορεῖν τὸ τοῖς κλάδοις
σαροῦν. Κορικῶς. γυναικικῶς. ὡς κόρη. Κόριννα. λυρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις. Ἀχελω-
δώρου καὶ Προκρατίας. Θηβαία ἢ Ταναγραία. μαθήτρια Μύρτιδος. ἐπωνόμαστο δὲ μυῖα λυρική. ἐ-
νίκησε δὲ πεντάκις ὡς λόγος Πίνδαρον. ἔγραψε βιβλία πέντε. καὶ ἐπιγράμματα. καὶ νόμους
λυρικούς. Κόριννα, Θεσπία. λυρική. οἱ δὲ, Κορινθίαν εἰρήκασι. νόμους λυρικούς. Κόριννα
νεωτέρα Θηβαία. λυρική. ἡ καὶ μυῖα κληθεῖσα. Κορινθιικόν. οὐδέ ποτ' ἄμισθον κορινθιικόν, οὐ
ποτε πειρᾶσαι τῆς ἀφιλοστάχυος γευσαμένῳ πενίης. Κόρινθος ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Μαραθῶνος
ἢ ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Πέλοπος. Κόριννος. Ἰλιεύς. ἐποποιός. τῶν πρὸ Ὁμήρου ὥς τισιν ἔδοξε
καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα. ἔτι τῶν Τρωϊκῶν συνισταμένων. ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητής.
καὶ ἔγραψε τοῖς ὑπὸ Παλαμήδους εὑρεθεῖσι δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε καὶ τὸν Δαρδάνου
πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον. ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὅμη-
ρον. καὶ ἐντάξαι τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις. Κοριολάνοι. ἐθνικόν. Κόριον. κοράσιον μικρόν.
Κορθύεται. κορυφοῦται. αὔξεται. ὑψοῦται. ἐπαίρεται. καὶ κόρθυς τὸ εἰς ὕψος ἀνάσιμα. ὁ
δὲ, ποιήσας ἐξ ἄμμου κόρθυν. καὶ ἐξάρας τῆς γῆς ἐπὶ πολὺ, πάλιν τῷ ποδὶ κατασκεδάσας
αὖθις τὸ διάπεδον ὁμαλὲς ἐποίησε. Κορκορυγάς. βοάς. ταραχάς. θορύβους. λῦσον δὲ μά-
χας καὶ κορκορυγάς, ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν. Ἀριστοφάνης. οἱ τὰς ἀρχὰς ἐπέχοντες τι-
νὰ κορκορυγὴν ἐκύκων. ἀντὶ τοῦ ταραχὰς ἐκίνουν. Κορκορυγμοί. ταραγμοί. Κορνηλία
ὄνομα κύριον. καὶ Κορνήλιος ἐπίσκοπος ὃς διεκρίθη Ναυάτου. καὶ ἔστιν ἐκ τῶν Ναυάτης. Κορ-
νοῦτος. δύο συγγραφεῖς Ῥωμαίων ἦσαν. Τίτος; Λίβιος. οὐ διαφέρει πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα, καὶ
Κορνοῦτος. πλούσιον μὲν οὖν ἀκούω καὶ ἄπαιδα τοῦτον. σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα. τοσαύτη δὲ ἦν
ἡ διαφορότης αὐτοῦ δὲ τοὺς ἄνδρας τῶν ἀκροωμένων, ὡς τοῦ μὲν Κορνούτου παμπλείστους ἀ-
κούειν. θεραπείᾳ τε καὶ κολακείᾳ τοῦ ἀνδρὸς συρρέοντας. καὶ διὰ τὴν ἀπαιδίαν, ἐλπίδι κλη-
ρονομίας. τοῦ δὲ μὴν Λιβίου, ὀλίγους. ἀλλὰ ὄντι ὄφελος ἦν. καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ εὐπλου-
τίᾳ. καὶ ταῦτα μὲν ἐπέπρακτο. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἀκριτός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ὁ τούτου φύλαξ
ὁ παῖς, καὶ ἔφορος ἀλήθεια μήτε χρημάτων δεόμενοι, μήδε μὴν ὀνειροπολοῦντες ἐκκλήρου
διαδοχήν. μήτ' ἄλλῳ τῳ αἰσχρῷ καὶ κιβδήλῳ τε καὶ καπήλῳ καὶ ἥκιστα ἐλευθέρῳ ἁλισκόμενοι
τὸν μὲν, ἀνέφηναν καὶ ἐξεκάλυψαν, ὥσπερ κεκρυμμένον θησαυρὸν, καὶ κεχανότας πολλὰ καὶ
ἐσθλὰ τὸ ἐπὶ μέρους. τοῦτον τὸν Λίβιον. τοῦ δὲ πλούτου ἐν μέσῳ ἐς τὸ περιερρόμενοι τοῖς χρήμασι, λή-
θῃ κατεχέαντο τοῦ Κορνούτου. καὶ ἴσασιν ἤ τις οὐδεὶς αὐτόν. οὗτος ὁ Κορνοῦτος λεπτίτης φιλό-
σοφος. ἐν δὲ Λεπτῖς πόλει Λιβύης. ἐγνώσθη ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος καὶ πρὸ αὐτοῦ, ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ

μουσωνίῳ

μουσωνίῳ. ἔγραψε δὲ πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικά. Κορονέσμια. τὰ τῶν παρθένων κο-
σμήματα. Κοροπλάθοι. οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ τουτέστι τὰ ζῷα πάντα οἱ κατα-
σκευάζοντες εἴδωλα ἐκ πηλοῦ πάντων ζώων. οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδία εἰώθει. οὗτος
κοροπλάθος καλεῖται. κοροπλάθους λέγουσι τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος ἢ κηροῦ ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης
πλάττοντας κόρας ἢ κούρους. Κόρος ὄνομα κύριον. Κόρωμνα πόλις. Κορώνεως.
ὡς Φιάλεως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην δὲ καὶ κοράκιον λέγουσιν. ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι
ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα. Κορώνεια. τόπος. Κορώνη. διάφορα σημαίνει. καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰ-
δοίου. ἔδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης τετριχῶσθαι. Κορώνην. τὸ ἄκρον τοῦ τόξου
ἢ πλήρωσιν. Κορώνη. τὸν σκορπίον. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

Κορωνίς. ἀκρώρεια ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. στεφάνου τὸ κεφάλαιον. Κο-
ρωνῶν. γαυριῶν. καὶ ἐκορώνα. ἐγαυρία. Κόρσαι. κρόταφοι. Κορσαὶ πόλις βοιωτίας.

Κόρβοι παρὰ ῥωμαίοις οἱ κόρακες. καὶ κόρβιος ἐκλήθη ὁ λαίκιος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὑπὸ τοῦ
κόρακος. Κόροιβος. ὄνομα κύριον καὶ μωρός τις μετρῶν τὰ κύματα. καλλίμαχος τὸν ὄγδο-
ον ὥστε κόροιβον. ὀβρυταλίων καὶ κόροιβος καὶ μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. ἀρισοφά-
νης. Κορύβαντες. ἔνιοι τοὺς κούρητας καὶ τοὺς κορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν. ἦ-
σαν δὲ διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες. τινὲς δὲ αὐτοὺς δέκα φασίν. ἄλλοι ἐννέα. ἦσαν δὲ τῆς ῥέας
παῖδες. καὶ κορύβας ὁ αὐτὸς τοῖς κούρησιν. οἳ ἦσαν τοῦ διὸς τροφεῖς καὶ διδάσκαλοι. καὶ τῆς ῥέας
παῖδες. Κορυβαντείων. μαινομένων ἐνθουσιώντων. ἐν ἐπιγράμματι καὶ κορυβαντείων ἰσχύ-
ματα χαλκήρεα ῥόπτρων. Κορυβαντιᾷ. μαίνεται ἢ χεῖ ἢ ὀρχεῖται. ἢ δαιμονᾷ. καὶ συγκορυβαντιά-
σαντες συμμανέντες. ὁ δὲ στρατὸς συγκορυβαντιάσαντες καὶ ἐπαλαλάξαντες ἅπαντες καὶ τοῖς
ὅπλοις ἐπιδουπήσαντες ἐσήλαντο εἰς τὸν ποταμόν. καὶ κορυβαντιῶν. μαινόμενος. Κορυδα-
λός. εἶδος ὀρνέου. Κόρυδοι. ὄρτυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες. Κόρυζα. καὶ κορύζων. μεμωραμέ-
νος. ἢ μυξάζων καὶ κορυζῶντα. Κόρυθα. περικεφαλαίαν. Κορυθαίολος ἕκτωρ παρὰ ὁμή-
ρῳ. ὁ συστρέφων τὴν κόρυθα. ἤγουν ὁ εἰδήμων καὶ γενναῖος περὶ τὰ πολεμικά. Κόρυκος. ὁ θύλα-
κος. ἀττίλας μεδιόλανον πολυάνθρωπον ἑλὼν πόλιν ὡς εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς ῥωμαίων βασιλέας
ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, σκύθας δὲ πρὸ τῶν αὐτῶν ποδῶν, ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν ζωγραφεῖν
ἐπὶ θρόνου. τοὺς δὲ ῥωμαίων βασιλεῖς, κωρύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ χρυσὸν χέειν πρὸ τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ. Κόρυμβοι. κλῶνες ἢ ἄκροι. ἐν ἐπιγράμματι μᾶλλον ἐγὼ σεο μῆλα καρηβαρέοντα
κορύμβους ἢ μαστὸν νεαρῆς ὄρθιον ἡλικίης, ἢ κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην.

Κορύνη. ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος. οἱ δὲ ξύλον ἐπικαμπές. Κορυνήτης ὄνομα κύριον. Κορυ-
νηφόροι. οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες εἰς πομπὴν τοῦ βασιλέως ὄπισθεν. Κόρυς ἡ περικεφαλαία.

Κορυστήν. ὁπλίτην. Κορύφαλος εἶδος ὄρνιθος. Κορυφαῖος. ὁ πρῶτος τῶν χορευτῶν.

Κορυφοῦται. ὑψοῦται. ἐπαίρεται. Κόρχορος ἄγριον λάχανον εὐτελές. διὸ καὶ ἡ παροιμία κόρ-
χορος ἐν λαχάνοις. ἔνιοι ἰχθὺν ποιὸν τὸν κόρχορον ἀποδιδόασιν ὥσπερ τὸν ἴσπαρον. καὶ ὡς εὐτελὲς
ἔδεσμα. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀναξίων ἡ παροιμία καὶ εὐτελῶν μεταποιουμένων δὲ τιμῆς ἢ καθ' ἑ-
αυτοὺς μείζονος. Κόσσας. δίκαιος ἀνήρ καὶ παροιμία τοὺς κόσσα λόγους. κόσσας γὰρ ἐγέ-
νετο δίκαιος ἀνήρ, πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ πελληνεῖς ἔτυχον πόλεμον ἔχοντες πρὸς τοὺς σαλαμινί-
ους. καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας. ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδοῦναι τῆς χώρας.
νικήσαντες δὲ οὐ μετέδωκαν. καὶ ταῦτα συμβουλεύοντος τοῦ κόσσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν.
ἀνθ' ὧν λοιμῷ περιπεσόντες τοὺς κόσσου λόγους ἐζήτουν. Κόσσια. ζήτει ἐν τῷ ψαμμοκοσσοργάρ-
γαρα. Κοσκινηδόν. δίκην κοσκίνου καὶ παροιμία κοσκίνῳ ὕδωρ ἐπιφέρει ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Κοσκυλμάτια, τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα. Κοσκυλματίοις ἐθώπευεν. ἐ-
ξαπάτα κοσκυλματίοις τισὶ τοιαυτὶ λέγων. ἔνθεν ῥόφησον ἔχεις ἰώβολον. βούλει παραθῶ σοι δέρ-

των. Κοσμᾶς ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων· σύγχρονος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· ἐν τῷ Ἰωάννης. Κοσμεῖ· διατάττει. Κόσμει· ἐπιμελοῦ. κόσμει ἂν ἔλαχες Σπάρταν· καὶ γὰρ μοι δοκῶ τὴν εἱμαρμένην ἀγαπήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτοῦ. ἡγούμενος ἀγώνισμα τοῦτο προκεῖσθαι τῷ βίῳ καὶ βάσανον· εἰ μὴ δὲ ἀτυχοῦσαν ἀπολιμπάνω φιλοσοφίαν. Κοσμεῖτην· κοσμείτωσαν. Κοσμησάμενος· διαταξάμενος. Κοσμήτορες· διατάκται. ἡγεμόνες. Κοσμιότης· εὐταξία.

Κοσμιότης καὶ σωφροσύνη, οὐ μόνον εἰσὶν ἀπαλλαγαὶ καὶ ἀφαιρέσεις τῶν ἀντικειμένων πονηρῶν, ἀκοσμίας καὶ ἀκολασίας· ἀλλὰ ζωαὶ ἐνεργεῖς καὶ αὐτοτελεῖς. καὶ ἡ μὲν ἐπιστρέφει τὰ χείρω ἐν ἡμῖν πρὸς τὰ κρείττω· ἡ δὲ ὅσα πάθη ἐστὶ τῆς ψυχῆς, τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα, ἐκγόνους τε ἑαυτῶν ἀρετὰς ἐν ταῖς τῶν πλησιαζόντων ψυχαῖς ἀποτίκτουσα. Κόσμῳ· τάξει. καὶ Ἡρόδοτος· οἱ δὲ Πέρσαι κοσμηθέντες, ἔφαγον οὐδενὶ κόσμῳ· τουτέστι τάξει. Κόσμος τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημά τι καὶ σύγκραμα. ὃς πλήρωμά ἐστι τῶν εἰδῶν. ἐπεὶ δὲ ἔδει μηδὲν τῶν εἰδῶν φθείρεσθαι ἵνα μὴ ἀτελὲς ᾖ τὸ πᾶν, ἀδύνατα δὲ ἦν τὰ αὐτὰ μένειν τῷ ἀριθμῷ γεννητά τε ὄντα καὶ φθαρτά, μετέχει καὶ ταῦτα τῆς ἀϊδιότητος ὡς ἠδύνατο. διότι καὶ πάντα ἐφίεται τῆς τοῦ πρώτου ἀϊδιότητος ὡς οἰκείας ἀρχῆς. καὶ μετέχει ταύτης ἕκαστον κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέτρον καὶ τοῦτό ἐστι τὸ σκοπιμώτατον ἔργον τῆς φύσεως. τὸ τῶν φυσικῶν ἕκαστον γεννῆσαι ἄλλο, οἷόν ἐστιν αὐτό. καὶ ἐπειδὴ δεόμεθα γεννήσεως ἡ δὲ γεννητικὴ δύναμις ἐν ὡρισμένῳ γίνεται μεγέθει, διὰ τοῦτο δεόμεθα τῆς αὐξήσεως. ἐπειδὴ δὲ ἡ αὔξησις διὰ τροφῆς γίνεται, τῆς θρεπτικῆς πάλιν δεόμεθα δυνάμεως. διὰ τοῦτο τοίνυν τῶν φυσικῶν δυνάμεων μετέχομεν καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλογα. ὥστε ὅταν μὲν ἐνεργῶμεν κατὰ τὰς δυνάμεις ταύτας ὡς φυτὰ ἐνεργοῦμεν. ὅταν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν ὡς ἄλογα ζῶα. ὡς ἄνθρωποι δὲ ἐνεργοῦμεν, ὅτε τῷ λόγῳ κεχρήμεθα. διὸ καὶ ἀστεῖ λίαν ὁ Πλωτῖνος εἶπεν. ὡς ὅσοι ἐμμανῶς τὰς θρεπτικὰς δυνάμεις ἐνεργοῦσιν, οὗτοι κινδυνεύουσιν ἀποδενδρωθῆναι. σημαίνει δὲ ὁ κόσμος τέσσαρα. εὐπρέπειαν. τόδε τὸ πᾶν. τὴν τάξιν. τὸ πλῆθος παρὰ τῇ γραφῇ. αἰλιανός. ἡ δὲ Κλεοπάτρα καὶ ἄλλα εἰργάσατο ἀσεβείας ἐχόμενα ἀμοισιγῶντι κόσμον φέρει. τουτέστιν εὐπρέπειαν. Κόσμος. οἱ στωϊκοὶ τὸν κόσμον, διχῶς εἶναι λέγουσιν. αὐτόν τε τὸν θεόν. καὶ τὸν ἐκ πάσης οὐσίας ἰδιοποιόν. ὃς δὴ ἄφθαρτός ἐστι καὶ ἀγέννητος δημιουργὸς ὢν τῆς διακοσμήσεως, κατὰ χρόνου ποιὰς περιόδους ἀναλίσκων εἰς ἑαυτὸν τὴν ἅπασαν οὐσίαν καὶ πάλιν ἐξ αὑτοῦ γεννῶν. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν διακόσμησιν τῶν ἀστέρων κόσμον εἶναι λέγουσι. καὶ τρίτον τὸ συνεστηκὸς ἐξ ἀμφοῖν. καὶ ἔστι κόσμος ὁ ἰδιοποιὸς τῆς τῶν ὅλων οὐσίας. ἢ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φύσεων. ἢ σύστημα ἐκ στοιχείων καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἕνεκα τούτου. τὸν δὴ κόσμον οἰκεῖσθαι κατὰ νοῦν καὶ πρόνοιαν, εἰς ἅπαν αὐτοῦ μέρος διήκοντος τοῦ νοῦ καθάπερ ἐφ' ἡμῶν τῆς ψυχῆς, δι' ὧν μὲν μᾶλλον, δι' ὧν δὲ ἧττον. καὶ δι' ὧν μὲν ὡς ἕξις κεχώρηκεν ὡς διὰ τῶν ὀστῶν καὶ τῶν νεύρων. δι' ὧν δὲ ὡς νοῦς, ὡς διὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ. οὕτω δὴ τὸν ὅλον κόσμον ὡς ζῷον ὄντα ἡγεμονικὸν ἔχειν τὸν αἰθέρα καὶ χωρεῖν διὰ τῶν ἐν ἀέρι καὶ διὰ τῶν ζῴων ἁπάντων καὶ φυτῶν καθ' ἕξιν, καὶ ἕνα εἶναι τὸν κόσμον καὶ τοῦτον πεπερασμένον σχῆμα ἔχοντα σφαιροειδές. πρὸς γὰρ τὴν κίνησιν ἁρμοδιώτατον τοῦτο. ἔξωθεν δ' αὐτοῦ τὸ κενὸν εἶναι περικεχυμένον ἄπειρον ὡς περὶ ἀσώματον. ἀσώματον δὲ τὸ οἷόν τε κατέχεσθαι ὑπὸ σωμάτων οὐ κατεχόμενον. ἐν δὲ τῷ κόσμῳ μηδὲν εἶναι κενόν. ἀλλ' ἡνῶσθαι αὐτόν. τοῦτο γὰρ ἀναγκάζειν τὴν τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια συντονίαν καὶ σύμπνοιαν. Κόσος· τὸ ῥάπισμα.

Κοσόβαρος ὄνομα κύριον. Κόσυμβος καὶ κοσύμβη ἀνάδεσμος. ἢ χιτὼν κροσσωτός. ὁ κόμβος τῶν δύο χειρίδων· ὅν τινες δὴ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον. Κοτταβίζει· οἷον ποτηρίῳ ἀναρριπτεῖ. ὃ ἔπινον οἱ οἰωνιζόμενοι. Κοτταβίζειν· παίζειν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας αἳ καλοῦνται λάταγες ἀνερρίπτουν ἐμβάλλοντες τι πόμα. καὶ εἰ ἐγίνετο μείζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. κότταβος δὲ λέγεται τὸ λεῖμμα τοῦ ποτηρίου. ὃ ἐνέβαλλον εἰς τὰς λατάγας. ἦν δὲ παίγνιον παρὰ Ἀθηναίοις τοιοῦτον. ῥάβδος μικρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ. καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπιζύγιον.

εἶχε δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλαστίγγων· καὶ
ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριὰς χαλκοῦς κεκρυμμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πάντων παι-
ζόντων ἀνίστατό τις ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου. καὶ μὴ κινούμενος ἱστάμενος, ἔπεμπεν ὅλον τὸν
οἶνον ὑπὸ μίαν πτέρυγα εἰς τὴν πλάστιγγα· ἡ γοῦν πλησθεῖσα βαρυνθεῖσα καὶ κατελθοῦσα κρούει εἰς τὴν
κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου καὶ ποιεῖ ἦχον. καὶ τὴν μὲν μὴ ἐκχυθῆναι ἐκ τοῦ
οἴνου ἐν ἴσῳ, καὶ ᾔδει ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μή, ἡττᾶτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδρι-
ὰς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, μάνης. Κότταβος· λάταξ· χαλκῆ φιάλη· ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐπετίθεσαν
οἴνου πεπληρωμένην· εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβάλλοντες, ἀφ' ὕψους ἐρρίπτουν ἐπὶ τὸ ψό-
φον ἀποτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν καὶ μεθυσοκότταβοι ἐκαλοῦντο
οἱ τοῦτο ἐργαζόμενοι. Κόττας ὄνομα κύριον. ὃς ἐχρήσατο τῷ ὅπλῳ ὃ ζαγγλας ἐλέγετο. μεθ' οὗ
οὕτω βιαίαν ἀφίει πληγήν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεί-
ρας καὶ τῇ γῇ προσπηλῶσαι. Κοτεσσάμενος· ὀργισθείς. Κοτίδιον ὄνομα πόλεως. Κοτεῖ·
φθονεῖ· ζηλοῖ. Κότινος· ἀγριέλαιος· ὄνομα βοτάνης ἐν ἐπιγράμματι· καὶ τὴν ἐκ κοτίνοιο
καλαύροπα· τὴν ποτὲ τίνος, πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χερὸς ἠεροβόλει. Κοτινοφάγα· κότι-
νον ἐσθίοντα, τουτέστιν ἀγριέλαιον. Κοτίνῳ στεφανῶ· οὐ κοτίνῳ οἱ νικῶντες ἐστέφοντο ἀλλὰ
καλλιστεφάνῳ· ταύτης δὲ τὰ φύλλα, ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις· ἔξωθεν γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔ-
χει τὰ λευκά. ὁ δὲ ἐκφαυλίζων ἔφη κοτίνῳ· καὶ Ἀριστοτέλης κατὰ λέξιν οὕτω φησὶ περὶ αὐτῆς·
ἐν τῷ πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία. καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοι-
παῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἔξω γὰρ ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά· ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους ὥσπερ ἡ
μύρτος εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους. ἀπὸ ταύτης λαβὼν καρπὸν Ἡρακλῆς, ἐφύτευσεν Ὀλυμ-
πίασιν. ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς ἐδίδοντο. ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν. περιῳ-
κοδόμητο δὲ καὶ ζημία μεγάλη ἐστὶ θιγόντι αὐτῆς. ἀπὸ ταύτης, ἔφερον λαβόντες Ἠλεῖοι τῶν ἀθλη-
τῶν τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους. καὶ αὖθις· ἀκούσας ὁ Ξέρξης ὅτι περὶ κοτίνου στεφάνου ὑφίσταν-
ται πόνους οἱ Ἕλληνες, πῶς ἂν εἴποι ὑπὲρ ἐλευθερίας οὗτοι μαχοῖντο. Κότος· ὀργή· ἐφθόνει ὁ ἀδελ-
φός. οὔκουν ἐδέχετο αὐτοὺς τὸ μαντεῖον τοῦ θεοῦ μηνιῶντος αὐτοῖς καὶ λιπαρούντων μαθεῖν καὶ
δεομένων τὴν αἰτίαν τοῦ κότου, ὀψέ ποτε ἔχρησαν. Κοτυάειον· μεγαλόπολις. Κοτύλαι· τὰ
ἐν ἰσχίοις κοιλώματα. Κοτύλαιον ὄρος τὸ ἐν Εὐβοίᾳ ἀπὸ κοτύλου καλουμένου τοῦ κατασχόντος
αὐτό. Κοτύλη ὀνομάζουσιν ἡμίξεστον· παρὰ τὸ ἐκκεῖσθαι τὴν ὕλην. εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμως
τῷ ἀγγείῳ τῶν ὑγρῶν· ὡς χοῖνιξ. καὶ εἶδος μέτρου καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ὀστέου, ἔνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ στρέφε-
ται· καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν τὴν πρώτην ἔφερε πρεσβυγέρας· φορτοφόρος γὰρ ἦν. Κο-
τυληδὸν ἐν ταῖς κοτύλαις. καὶ κοτυληδονόφιν. Κοτυληδόνες αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι.
Κοτυλήρυτον πολὺ ὥστε κοτύλῃ ἀρύεσθαι ὅ ἐστι κοίλῳ τινί. Κοτυώρα· πόλις ἑλληνίς, σινω-
πέων ἄποικος. καὶ οἱ πολῖται κοτυωρῖται. ἣ νῦν παρὰ πολλοῖς κύτωρα λεγομένη. Κότυς
δαίμων παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος. ἔφορος τῶν αἰσχρῶν. ὅθεν οἱ κλεισθένιαι καὶ τίμαρχοι. καὶ
πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, καὶ οἱ μὴ πρὸς ἀργύριον δὲ ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι
καὶ εἰ μὴ πρὸς μηδὲν ὁτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν αἰσχίστην ἡδονήν· καθάπαξ οἱ θηλυδρίαι ζηχῶν πλα-
σαι πάντες εἰσί. Κότυς ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλογος καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας
διαφέρων ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν πάντα μᾶλλον ἢ θερμὸς ὢν καὶ τὸ νῆφον ὑπῆρχε καὶ πρᾳότητα
καὶ βάθος ὑπέφαινεν ἐλευθέριον. Κότυς, οὗτος ἄρξας Θρᾴκης ἔτη κδ. τὰ μὲν πρῶτα, ἐν τρυ-
φαῖς καὶ ἡδυπαθείαις ἦν· αὔξησιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς εὐπραγίας εἰς ὠμότητα καὶ ὀργὴν
ἐξηνέχθη καὶ τὴν γυναῖκα ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, διακόψαι μέσην ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.
Κούρειον ἑορτῇ συνηθείᾳ καὶ κούρειον λεγόμενον· ἔστιν ἐν τῷ μάνης. Κουρητοῦ· ὁ Κουρήτου. Εἴρηται δὲ
ἐκ κορυφῆς καὶ ἱερεῖα παρὰ τοῖς ... ἑαυτῶν ἱερά, ὅτι ἄκουροι. Κουλεοῦ· εἶδος μελιττῶν.

Κουρευρέω μαΐστι τρέχε. ἔνθεν καὶ κουρεσῶρες. Κουρεώτης ὁ κουρεύς. καὶ κουρεῖς πληθυντικῶς. κουρεῶτις δὲ ἑορτή ἐστιν ἀπατουρίων ἡ τρίτη. ἐν ᾗ τοὺς κούρους ἀποκειρόμενοι εἰς τοὺς φράτορας ἐνεγράφοντο. καὶ ζήτει τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν. ἐν τῷ ἀπατούρια. ὅτι τὸ κουράλιον, χλόη μέν ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ. πρὸς ἀέρα δὲ ἐξελχθὲν εἰς λίθου στερρότητα μεταπήγνυται. Κουρεῖα καὶ κουρεῖον, ὁ τόπος ἐν ᾧ κουρεύονται καὶ κουρεύουσι τὰς τρίχας. Κουρῆτας· νέους. Κουρῆτες ὄνομα ἔθνους κρητικοῦ στόμα. ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντεις εἶναι οἱ δὲ θεσπιῳδὸν στόμα. Κουρίας ὁ ἐσχάτως κεκομμένος τὰς τρίχας καὶ κουριάω κουριῶ τὸ κουρεύω. Κουρίδιον τὸν ἐκ παρθενίας μεμνηστευμένον. ἀνεμιμνήσκετο ὡς τὸν κουρίδιον αὐτῆς ἄνδρα ἀνέλοι. σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτῃ εἰς ἔφεσον ἦλθε. Κουρίζουσα· νεάζουσα. καὶ κουρίζων, νέος ὑπάρχων. ὁ δὴ τὰ ὅπλα ἀναλαβὼν ἀκουρίζων φερέεσκε, τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο περικαλύπτει σῶμα. καὶ κουρίζω· τὰ τῶν νέων φρονῶ.

Κουρὶξ ἐκ τῶν τριχῶν. Κουριόσσου· ἐκ τοῦ βίου τοῦ χρυσοστόμου· ἑλκόμενος ὑπὸ τοῦ κουριόσσου τῆς πόλεως ἐν μέσῃ τῇ πόλει. Κουρίων, ὄνομα κύριον ὃς ἦν πρωτίκτωρ. Κοῦρος· νέος.

Κουρόσυνον· τὸ ὑπὲρ τῆς κουρᾶς θυόμενον ἐν ἐπιγράμματι. καλῶς σὺν τέττιγι χρυσέῳ ἐνὶ ὧ ἔθεχα τὴν δὴ κουρόσυνον. Κουροτρόφος παιδοτρόφος. κουροτρόφος γῆ. ταύτῃ δὲ θῦσαί φασι τὸ πρῶτον ἐριχθόνιον ἐν ἀκροπόλει. καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι. χάριν ἀποδιδόντα τῇ γῇ τῶν τροφείων. καταστῆσαι δὲ νόμιμον τοὺς θύοντάς τινι θεῷ, ταύτῃ προθύειν. Κουροσωρεύουσι διατρέχοντες κουρεύω γὰρ τὸ τρέχε. Κοῦσος φύλαξ. Κουστωδία· τὸ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικείμενον στράτευμα. σύσσημα στρατιωτικὸν στίφος. Κουτριγοῦροι ὁ δὲ ἰουστινιανὸς ἀδικεῖν αὐτοὺς ἀπεκάλει τὴν ἐς κουτριγούρους ἀπεχθημοσύνην. Κούφη γῆ τοῦτον καλύπτοι. ἀντὶ τοῦ μετέωρος. λέγεται δὲ γῆ γε κουφοτέρα. οὐκ οὖσα ἁπλῶς κούφη. καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον οὐκ ὂν ἁπλῶς βαρύ. κοῦφον δέ ἐστι τὸ ὀξὺ αὐτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἀνωτάτω τόπον. λέγεται δὲ κουφότερα, τὰ εὐβαστακτότερα εἶναι καὶ ῥᾷον ἀναβιβάζεσθαι καὶ τὸ πῦρ βαρὺ τὸ κάτω ῥᾷον ἑπόμενον. καὶ λέγονται ταῦτα καθ' ὁμοιότητα. ἀλλ' οὐ κυρίως. Κούφοις πνεύμασι πρὸς κουφὴν ψυχὴν ἀπαλλῶν τουτέστι κούφῃ καὶ ἁπαλῇ ζωῇ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύνανται φέρειν. οὔτε καύσωνα οὔτε ἄνεμον. αἴας φησὶ πρὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ. μὴν ἐκκουφίσας ἀντὶ τοῦ ἀφικόμενος ἐκπλεύσας διονύσιος τοὔνομα ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα δολιχεύσας πολλάκις, πολλοὺς πλοῦς, τοῦ κέρδους ὑφηγοῦντος, καὶ πορρωτέρω τῆς μαιώτιδος ἐκκουφίσας, ὠνεῖται κόρην κολχίδα ἣν ἐληΐσαντο μαχλυεῖς ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων. Κουφότερος κονιορτοῦ καὶ ἀσθενέστερος. Κόφινος ἀγγεῖον πλεκτόν.

Κοχλιάρειον τὸ παρ' ἡμῖν. Κοχλίου· ὁδὸς εἰς ἑκάτερον περιηγμένη. Κοχλίας αὐτόματος βαδίζων προηγεῖται τῆς πομπῆς αὐτῶν σίαλον ἀναπτύων. Κοχλίδιον εἶδος ζωυφίου. Κοχώνη· τὸ ὑπὸ τὸ αἰδοῖον μέρος τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης τῶν ἰσχίων τὸ κοινῶς καλούμενον μεσοσκελές. ἀριστοφάνης. Κόψυχος εἶδος ἰχθύος. Κόψυχος ἐπὶ ὀρνέων. κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων. Κόψυχος εἶδος ὀρνέου. σὺ δὲ κοψύχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. σκάφιον δὲ εἶδος κουρᾶς. οἱ κόψυχοι ὠοτοκοῦντες, κεντοῦσι τὰ ὠά. οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι, πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι πρὸς τὸ ἀβλαβῆ αὐτὰ ἀφῇ τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν. ἢ ἵνα μὴ κορύζωσιν. ἢ ὅτι μετὰ τὸ σφάξαι πτερὰ ἐμβάλλουσιν ὥστε δι' αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὁρᾶσθαι πᾶσι. Κῶας ἡ τοῦ προβάτου δορά. Κωράλλω ἡ λέξις παρὰ ἀριστοφάνει. Κωβίτης, εἶδος ἀφύας. καὶ ἔστιν οἷον τῶν ἀφύα. Κωβιὸς ὁ ἰχθύς. Κωδαλοῦχος· μεζονίκης. Κωδία· εἶδος φυτοῦ. ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ ὑποδίδης καὶ ἀριστοφάνης. Κωδίκελλος· δέρμα προβάτου. Κώδιξ κώδικος.

Κώδιον· προβάτου δέρμα. εἰ μὴ σε μισῶ γνοίμην ἐν κρατίνου κώδιον. καὶ διδασκοίμην προσάδειν μορσίμου τραγῳδίαν. γνοίη μὲν φησὶν ὡς τὴν οἰκίαν κρατίνου κώδιον ὥστε μὴ καθεύδειν ἐκεῖνον εἰ μὴ σε μισῶ. ὡς ἐν ὄρνησι τὴν οὖν καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν κρατῖνον. ὅθεν καὶ παροξυνθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι παραγωνίζεσθαι ἀποστὰς καὶ συγγράφειν πάλιν ἀγωνίζεται καὶ γράφει δρᾶμα τὴν πυ

τίνυν δὲ αὐτὸν τὴν καὶ τὴν μέθην. οἰκονομία δὲ κέχρηται τοιαύτῃ. τὴν κωμωδίαν ἐπλάσατο ὁ Κρατῖνος
εἶναι αὐτοῦ γυναῖκα καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ κακώσεως αὐτῷ δίκην
λαχεῖν. φίλους δὲ παρατυχόντας τοῦ Κρατίνου, δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιεῖσθαι καὶ τῆς ἔχθρας
ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν. τὴν δὲ, μέμφεσθαι αὐτῷ ὅτι μὴ κωμωδεῖ μηκέτι μηδὲ συγγράφει. σχολάζει
δὲ τῇ μέθῃ. ἦν δὲ ὁ Κρατῖνος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους τῶν δοκίμων ἄγαν
ὅτι Ἀναξαγόρας ὀλυμπιάσιν ὁπότε ἥκιστα ὕει, προελθὼν ὑπὸ κωδίῳ εἰς τὸ στάδιον. ἐπὶ προρρήσει
ὄμβρου λέγεται τοῦτο πεπραχέναι. Κώδων. παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ᾄδειν. Κωδωνοῦν ἐν ᾧ οἱ κώ-
δωνες. Κωδωνίσαι. ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται. εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναί-
ους ἵππους εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον διὰ κώδωνας ψοφοῦν. καὶ ἔστιν
ἐν τῷ διακωδωνίσαι. καὶ κωδωνίζω. φημίζω. καὶ ἐπὶ τῷ ἀκωδώνιστον. Κωδωνοφαλαροπώ-
λους κώδωσιν εἰς τὰ φάλαρα χρωμένους. οὐδ᾽ ἐξέπληττεν αὐτὰς κύκνους ποιῶν καὶ μέμνονας
κωδωνοφαλαροπώλους. Κωδωνοφορεῖται ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά.

Κώδων καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. σοφοκλῆς. χαλκοστόμου κώδωνος ὡς τυρσηνι-
κῆς. πολλὰ δὲ εἰσὶν εἴδη σαλπίγγων. λιβυστικαὶ, αἰγύπτιαι, τυρρηνικαί. πρῶτος γὰρ Ἀρχώνδας συμμα-
χῶν τοῖς Ἡρακλείδαις εἰσήγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν τυρρηνικὴν σάλπιγγα. διὰ τοῦτο φησὶ τυρρηνικῆς.

Κωδωνοφορῶν. οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες καὶ περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι
ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον καὶ τούτοις ἐψόφουν πειράζοντες τὸν καθεύδοντα. καὶ ἵνα
οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. ἀριστοφάνης κωδωνοφορῶν περιέτρεχε. Κῶα. τὰ δέρματα
καὶ κώδια. Κῶον. κωθὸς εἶδος ἰχθύος. Κώθων εἶδος ποτηρίου λακωνικοῦ μονώτου. δοκεῖ δὲ
καὶ στρατιωτικὸν ὄνομα τοῦ λευκοθέους παιδός. ἀππιανός. ἔφερον δὲ δᾷδα συγκεκομμένην καὶ
θεῖον ἐν κώθωσι. Κώθωνες εἴδη ποτηρίων ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται ὀστράκινα. ὃν εἰσκόννισε
λῶσι πολυτέλειον ἤτοι λακωνικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ. ἐπειδὴ μέλεισον ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώ-
θωνας εἶχον. τὴν δὲ τέλεσιν δὲ δείκνυσι τῶν ναυτικῶν τῶν στρατιωτικῶν σιτίων ὅτι οἱ τελεῖς στρα-
τιῶται ἔφερον. Κωθωνίδης ὄνομα κύριον. Κωθωνίσαι. μεθύσαι. ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος
ἀφ᾽ ἡμέρας. ὅμηρος τῶν μνηστήρων καὶ μορραγῶντι, περίμνεον. παραδίδωσι τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ τὸν ἡ-
δὺν πότον. Κώκαλος. ὄνομα κύριον. Κωκυτὸς, ὄνομα ποταμοῦ ἢ ὁ θρῆνος ἢ ὀδυρμός.

Κωκυτὸς ἀγαθέ. τουτέστιν ὁ λεγόμενος κωκυτὸς ἐπεὶ χειμερινὸς οἱ μωγαί τε ἠκούοντο θαμιναί. καὶ φθέγ-
ματα θρηνώδη καὶ διωλύγια. Κῶλα. τὰ τῆς σφενδόνης ἑκάτερα μέρη. ἐν τοῦ χερμαστῆρος, εὔστρο-
φα κῶλα τιταίνων ἀλκιμένης πλανῶν εἶργεν ἀπωθε νέφος. Κῶλα τὰ ὀστᾶ. ἡ δὲ καμπύλος ὑ-
φήνας τὰ κῶλα καὶ ἑαυτὴν ἐκάθισεν εἰς τὰ στέρνα. καὶ αὖθις. ἄκρα δὲ φυζόμενος πετάλοις περι-
ονώδεσι κώλοις. αἴθοπι λαλίζεις χρυσὴν μέλισμα λύρας. Κῶλα τοῦ ζεύγματος. συμβαίνει δὲ
τοὺς ἐλάσσονας κρατεῖν θατέρου τῶν κώλων τοῦ ζεύγματος. Κωλακρέται οἱ ταμίαι τοῦ δικαστι-
κοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. ἀριστοφάνης. σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην. τὸ δὲ πεπό-
μηνόνται λέληθας. Κωλακρέτης. νόμος ἦν τὰ ἀπολειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμ-
βάνειν. ἃ ἐστὶν οἷον δέρματα καὶ κωλαί. Κωλῆ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων τὰ λεγόμε-
να κωλῆνος. ἔστι δὲ ἱερὸς ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων. ἀριστοφάνης πλούτῳ. οἴμοι δὲ
κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον. τὰς ἀγκύλας φησίν. αἱ ὀστώδεις εἰσί. διαφάλλει οὖν ὡς ὀστέα τοῖς
θεοῖς θύοντας. Κωλῆνον. τὸ κωλίκιον. Κώληπα. τὸ ὄπισθεν τοῦ γονατίου μέρος. ἡ κόξα. καὶ
κώληψ. ἡ ἰγνύη τὸ ὀσφῦν. Κωλιάδος κεραμῆες. κωλιὰς τόπος τῆς ἀττικῆς. ἔνθα σκεύη πλά-
ττονται. λέγει οὖν ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχοὺς φέρονται. τροχὸν δὲ τὸν σκευοπλαστικὸν λέγει τουτέστιν ὅσαι
πρὸς σκευοπλασίαν ἐπιτήδειαι, πασῶν ἡ κωλιάδος κρείσσων. ὥστε καὶ βαπτίζεσθαι ὑπὸ τῆς μίλ-
του. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐοικὼς εἰκασμένος ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες κωλιοί. Κωλιάς. να-
ός ἐστι τῆς ἀφροδίτης οὕτω καλούμενος. ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών. νεανίας
γάρ τις ἀττικὸς ἁλοὺς ὑπὸ τυρρηνῶν, καὶ δεσμώτης δυναμένων παρ᾽ αὐτῶν, ἐρασθείσης αὐτοῦ, τῆς θυ

βαζοῦς τοῦ ἔχοντος καὶ ἀπολυσάσης ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν οὕτως ἠλευθερώθης. καὶ ἀγαλμάτιον τῆς ἀ-
φροδίτης τῆς σωτηρίας ἀνέθηκεν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἀφ' ἧς ἐρράγη, ναὸν ἐκτίσατο· κωλιάδα δὲ ὠνόμασε,
τουτέστιν ἀπὸ τῶν κώλων ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπονεῖτο. οἱ δὲ ὅτι ἴωνος θύοντος ἱερεῖον κωλῆς, ἱέ-
ραξ ἐξήρπασε. καὶ ἐπ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐκάθισεν ὅθεν ὁ τόπος κωλιὰς ἐκλήθη. μέμνηται καὶ καλ-
λίμαχος ἐν ἑκάλῃ. Κωλιπαίγνιον. Κωλοβάθρων· τῆς λεγομένης κλάσπας παρὰ πολ-
λοῖς. Κῶλον· παρὰ τὸ ἐν εἰκέσθαι ὅλον τὸ ὀστοῦν· ὅθεν καὶ σκώληξ κατὰ ἀντίφρασιν. Κῶ-
λον μόριον λόγου ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συνιστάμενον· τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνουσι καὶ τὰ
κῶλα τῶν νοημάτων. κῶλον ἐστὶν ὁ ἀπηρτισμένην ἔννοιαν ἔχων στίχος. Κωλώτης· ἀσκαλα-
βώτης. βάβριος· σοφῆς ἀράχνης ἱστὸν εὗρε κωλώτης. καὶ λεπτὸν ἐνέδυ φάρος ἐκ τρημῶν τοίχου.
καὶ κωλώτης ὁ διόνυσος. Κωλυβδαίνω. Κωλύδαινα. Κωλύμη· κώλυμα· κώλυσις· ἐμ-
πόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις θουκυδίδου. Κωλύω αἰτιατικῇ καὶ κωλυθέντες. ἔστιν ἐν τῷ ἄπνους.
καὶ κωλυσανέμας ἐν τῷ ἐμπεδοκλῆς. Κωλυσεὺς δῆμος τῆς αἰγηΐδος. Κῶμα· κοίμημα. ἀ-
λέξανδρος δὲ πλήρης ὢν ἐκ συμποσίου, ἐπὶ κῶμον ἦλθεν εἰς ἀντιπάτρου ἅπαντες οἱ φίλοι
παρακληθέντες. Κωμάζει· κῶμον ἢ δρᾶμα ᾄδει· ὑβρίζει. Κωμάρχης ὁ τῶν πόλεων ἄρχων.
παρὰ ξενοφῶντι. Κωμάσαι· ὁ δὲ μάρκος ῥωμαίων στρατηγὸς, ἐβούλετο ἀπολυθεὶς τοῦ πο-
λέμου πρὸς λυσιτελῆ μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον καὶ τὸ λεγόμενον ἐκνικάσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖ-
τιν κωμάσαι. καὶ αὖθις ὁ ἀπολλώνιός φησι· ψηφισώμεθα ὧδε ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ καὶ
περὶ ἱππολύτου τοῦ θησέως. ὁ μὲν γὰρ ἐς τὴν ἀφροδίτην ὕβριζεν. ὁ δὲ, οὐ καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ἀφροδισί-
ων ἥττητο οὐδὲ ἔρως εἰς αὐτὸν ἐκώμαζεν· ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας καὶ αὖ-
θις ἐπὶ τῷ κομᾶν καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ. Κωμάσομαι ἀσελγῶς διαπεύσομαι. ἐν ἐπι-
γράμματι· οὐ γὰρ μὴν τέρψις· τότε παύσομαι ἡνίκα μὲ ἀφῆς ζῆν καὶ διαθὲς τοῦτον χείρονα, κω-
μάσομαι. Κωμαστὴς ὁ τρυφῶν μετὰ ᾠδῆς ἀσελγοῦς. Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶ-
τα φέροντα ῥᾶγας ἀπέκτεινε. τὸ δὲ πιθειλοπίδων. Κώμη· εἰς ἣν ἐκοιμῶντο ἀπὸ τῶν ἔργων
ἀπιόντες. ἢ χώμη κοινὸν ἀνάχωμά τι ἢ σύγκλεισιν τοῦ ἐδάφους. καὶ κωμῆται οἱ τῆς κώμης οἰκή-
τορες. καὶ ἐκώμασεν. ἀντὶ τοῦ ἐγένετο θρῆνος δὲ ἰσύμεναιον ἐκώμασεν. ἡ δὲ μέλαινα οὐ πώγωνα
καὶ νίκην ἔβλεπε. καὶ παροιμία ὡς ἐκώμασεν ἐπὶ τῶν ἀκόσμως πινόντων. Κωμηδὸν πᾶ-
σα πόλις. Κώμην· οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν καὶ τὸ οἷον γειτνίασιν. οἱ δὲ, τὰς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας φα-
σὶ προσαγορεύεσθαι καὶ κωμήτας εἶναι τῇ πόλει ὥσπερ οἷον τοὺς δημότας ἐν τῇ αὐτῇ τάξει ἢ μοίρᾳ τῆς πό-
λεως οἰκοῦντας. οὕτως ἀριστοφάνης. εἴρηκε δὲ καὶ θουκυδίδης τοὺς δήμους κώμας ἐν πρώτῃ. κατὰ
κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθεῖσα. Κωμῆται καὶ οἱ γείτονες. κώμη γὰρ ἡ γειτονία. καλλί-
μαχος ἑκάλῃ. τοῦτο γὰρ αὐτῇ κωμῆται κάλεον περιναιέται. βάβριος ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξόανον εἶ-
χε κωμήτας. καὶ κωμῆτις θηλυκὸν ἡ γείτων. κωμῆται δὲ τὰ ἄμφοδα ἔνθεν καὶ ἐπικωμάσαι. ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἥ γ' ἐ-
μὴ κωμῆτις ἥδε ἐξέρχεται ὡς λυσίστρατος φησί. Κωμικὸς ὁ ποιητής, τῆς κωμῳδίας καὶ κω-
μικὸν δορυφόρημα. Κῶμος ἡ μέθη καὶ ὁ ὀρχησμός. λέγεται δὲ καὶ ὁ στενὸς τόπος. σημαίνει δὲ
καὶ τὸ κοίμημα. κῶμος ἐστὶ μεθυστικὸς αὐλὸς ἐγχρονίζοντος τοῦ οἴνου, ἐρεθίζων τὴν ἡδυπάθειαν. καὶ
θέατρον ἄσχημον ποιῶν τὸ συμπόσιον. κυμβάλοις τισὶ καὶ ὀργάνοις καταθέλγων τοὺς δαιτυ-
μόνας. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ἔρωτας εὐχόλαζε καὶ κώμους. ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθύων ἄνθρωπος οὐκ ἀ-
γροίκως τῆς φωνῆς ἔχων. φιλόστρατος. Κωμῳδεῖν· αἰτιατικῇ· σκώπτειν. Κωμῳδίαι ὕβρεις
διασυρμοὶ ἐμπαίγματα. καὶ κωμῳδὸς ὁ τούτων ποιητής. Κωμῳδοποιός· ὁ σκώμματά τινα εἰσάγων κα-
τά τινος. Κωμῳδολοιχῶν, περὶ τὸν λόγον περιττεύει, ἀριστοφάνης. Κωμῶν τῶν χωρίων ἡ εὐ-
θεῖα ἡ κώμη. Κῶμοι· ᾠδαὶ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. Κωμύδριον· τὸ μικρὸν χωρίον. Κώμυ-
θα· δέσμη χόρτου. οἱ δὲ ξυνδήσαντες τὰς στάχυς καλάμης καλωδίοις τε καὶ πολύπαις, τὰς κώμυθας πολλὰς
ἀπειργάσαντο. ἡ εὐθεῖα ἡ κώμυθα. Κωνειαζομένας· θανάσιμον φάρμακον πινούσας. κώνειον
γὰρ θανάσιμον δηλητήριον. Κωνῆσαι· πιεῖν. Κωνοειδὲς, σχῆμα βαθύ τι, οἷον στροβιλοειδές,

ἐν ἐπιγράμμασιν, ἢ ἐν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύσιμα· κώνια μαστῶν ἕστηκεν. Κῶνοι· καὶ οἶνοι. ἀεὶ σοῦ βασσάροις κώνοιν ἀνεκεράννυ γλυκύτατον. Κωνοφόροι· θυρσοφόροι. κῶνος δὲ λέγεται ὁ βοτρυοειδὴς τοῦ στροβίλου καρπός. ὃν ἔφερον αἱ γυναῖκες βαστάζουσαι ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς, ἐπειδὴ ὅμοιον τὸ σχῆμα τοῦ κώνου τῇ τοῦ ἀνθρώπου καρδίᾳ. ἐπιστάτην δέ φασιν εἶναι τῆς τῶν ἀνθρώπων καρδίας τὸν Διόνυσον· οἰκεῖον οὖν τινι μυστηρίῳ τοῦτο ἐποίουν. καὶ θύρσον χλωρὸν κωνοφόρον κάμακα. Κωνώπη· ὄνομα πόλεως. Κώνωψ· θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν ταλύτῳ [?] εἶδος μυίας. Κωνσιστώριον· παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον καὶ τὸ σύστημα ἔνθα περὶ τῶν ἐπειγόντων βουλεύονται. Κῶνος, ὄνομα κύριον. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. οὗτος ἐξ ἀφανῶν τίκτεται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ γυναικός· εἰς δὲ ἡλικίαν γνωρίμους ἐξ ὅπου τῷ πατρὶ οὐ κατά τινα τύχην ἔγνωστο τόπον καταλιπεῖν ἐν οἷς διέτριβεν, ἐξορμῆσαι ἢ πρὸς τὸν πατέρα Κωνστάντιον, ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ἔθνεσιν ὄντα καὶ Βρεττανίᾳ συνεχέστερον ἐνδημοῦντα. θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐχειροτονεῖ βασιλέα. τινὲς ἐκ τῆς Θεοδώρας υἱεῖς καταλιπών. ἰδὼν καὶ αὐτὸν ἀνέχοντα σώματος. δύο δὲ καὶ ἑξήκοντα καὶ διακοσίων ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλυθότων ἐνιαυτῶν, Κωνσταντῖνος τὴν νέαν Ῥώμην ἀνίστησι. Κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεὺς περὶ οὗ γέγραφεν ἀνὴρ φλαυιαφ [?]. καὶ παρεῖκα αὐτοῦ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρός,

Κωνσταντῖνος βασιλεὺς Ῥωμαίων υἱὸς Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου τοῦ Ἰσαύρου. ἐκ λέοντος δὲ ἀνεφύη ποικιλόδερος πάρδαλις. ἐκ σπέρματος ὄφεως ἀσπὶς δεινὴ καὶ ὄφις πετόμενος. ἐκ δὲ γὰρ ἀντίχριστος. οὗτος τὴν πρώην βασιλείαν καὶ ἀσέβειαν διαδεξάμενος καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι, καὶ ἄλλαις πονηραῖς ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχολάζων, ἐξαίρετον ὄργανον καὶ λίαν ἐπιτήδειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκάλου πεφυκέναι διαβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην ἀπόνοιαν καὶ παραπληξίαν ἐξώκειλεν, ὡς καὶ θεσμὸν ἐπὶ λαοῦ καθολικὸν ἐκθέσθαι μὴ λέγεσθαί τινα τῶν θεραπόντων κυρίου παρά τινων ἅγιον. ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τούτων τὰ εἰσκομιζόμενα διαπτύεσθαι. καὶ μὴ δεῖ πρεσβείαν αὐτῶν ἐξαιτεῖν· οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσι. εἶτα προσθεὶς ὁ παμβέβηλος λέγει, μηδὲ τῆς Μαρίας ἐπικαλείσθω τις πρεσβείαν. οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινί. μηδὲ ὑπάλιν αὐτὴν θεοτόκον ὀνομαζέσθω. καὶ δὴ λαβὼν ἐν χειρὶ βαλάντιον πλῆρες χρυσίου καὶ ἐπιδείξας αὐτὸ πᾶσιν, ἠρώτησε πόσου ἄξιόν ἐστι. τῶν δὲ πολλοῦ εἰπόντων, κενώσας τὸ χρυσίον, πάλιν ἠρώτησε πόσου ἐστὶν ἄξιον. καὶ λεγόντων· οὐδενός. οὕτως ἔφη καὶ ἡ Μαρία. οὐδὲ γὰρ θεοτόκον ὀνομάζεσθαι ὁ ἄθλιος ἠξίου. ἕως μὲν γὰρ εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν ἑαυτῇ, τετιμημένη ὑπῆρχεν. ἀφοῦ δὲ τοῦτον ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε. φεῦ τῆς τολμηρᾶς βλασφημίας τοῦ παρανομωτάτου. καὶ ἰουδαιόφρονος. τὴν δὲ Ἀφροδίτην ἐτίμα καὶ ἀνθρωποθυσίας ἀνέφερε πέραν τῆς πόλεως. ἔνθα ὁ τῆς ἁγίας Μαύρας ναὸς ὃν περιεδαφίσας καὶ φονευτήριον ποιήσας, Μαύραν ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ νύκτωρ ἐπετέλει θυσίας καὶ παῖδας κατέσφαττεν καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθὲν τοῦ Φλαμίου παιδάριον ὅπερ ἐν παραβύστῳ θύσαντος αὐτοῦ, τοῦτο ὁ θεὸς ἐποίησεν ἔκδηλον. Κωνσταντῖνος καὶ Κώνστας καὶ Κωνσταντῖνος, υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Κωνσταντινούπολις· αὕτη τοσούτῳ τῶν ἄλλων ἐστὶν ἁπασῶν μείζων, ὅσον τῆς Ῥώμης ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ ἧς τὸ δευτέραν τετάχθαι, μακρῷ καὶ βέλτιον ἔμοιγε φαίνεται ἢ τὸ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πρώτην νομίζεσθαι. τξ' χρόνοι ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλύθεισαν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς εἰς τέλος ἀφιγμένων, Κωνσταντῖνος ὁ Κωνσταντίου παῖς τῶν σκήπτρων ἐπιλαβόμενος, τὴν Ῥώμην τὴν νέαν ἀνίστησιν. ἀπὸ δὲ τῆς κτίσεως τῆς νέας Ῥώμης, μέχρι τῶν κατεχόντων τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας Ῥωμαίων Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου τῶν πορφυρογεννήτων, ἔτη. Κῶναι· στρόβιλοι, καὶ τὰ ἀποσκιάσματα τῆς γῆς. Κῷος πρὸς Χῖον. ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδύνατο ἓν δή· ὁ δὲ Κῷος ἕξ. Κῶπα καὶ κῶπεα· ὁ περιβραχίλιος κόσμος. Κωπαΐς, ἔγχελυς· καὶ Κωπαῒς λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ. ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγχέλεις γίνονται. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. Κωπαὶς πόλις. Κώπη· ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους ἢ κόπτειν δυναμένη. καὶ κωπίον καὶ κωπίς. καὶ κωπήεντος ἀπὸ κώπης. Κωπηλασία.

καὶ κωπηλατῶν. Κωπῆρες πλοῖον· ὡς ἡμεῖς καὶ Θουκυδίδης ἐν ᾱ· καὶ εἰς ὅδε τινὲς τῶν κωπήρων. Κωπὼν ὄνομα κύριον. Κωρυκαῖος· θεόν τινα παρεισάγουσιν οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον ἀπὸ παροιμίας τινός. Κώρυκος τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον· παρ' ᾧ πόλις Ἀττάλεια· ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ἵνα μὴ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων ἐπὶ τὴν ἄκραν λῃστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς ἐμπόρους ἐν ἄλλοις λιμέσιν ὁρμῶντας κατηκροῶντο καὶ τοῖς λῃσταῖς ἀπήγγελλον καὶ τίνες εἰσὶ καὶ ποῖ πλέουσιν. ὅθεν ἡ παροιμία· τοῦ δ' ἆρ' ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. οἱ δὲ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσιν οἱ κωμικοί, Μένανδρος ἐγχειριδίῳ· Δέξιππος θησαυρῷ, μὴ κατακρύψῃς δ' ἐμὰς ὁ Κωρυκαῖος. ἀλλὰ μὴν κατακήκοα κατακολουθῶν ἔνδοθεν σου. ὁ δ' Ἔφορος ἐν [illegible] ὑπ' ἄκρα φησὶν ᾤκουν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι ἀνατείνουσι εἰς πέλαγος, σύμμικτοί τινες κατασκευασάμενοι πόλισμα ποιοῦν γείτονες Μυοννήσου. τοὺς δ' ἐνορμοῦσιν ἐμπόροις προσιέναι· ὡς ἐωνούμενοι συμπλεῖν· εἶτα μαθόντες τί τε κομίζουσι καὶ ποῖ πλέουσι τοῖς Μυοννησίοις ἀπήγγελλον· κἀκεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς. ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων. Κωρύκιον· κώρυκος θυλάκιον· τὸ δ' ἡμῖν βουλγίδιον ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτου. Κῶς νῆσος ὅθεν Ἱπποκράτης ὁ ἰατρὸς ἦν· καὶ Μεροπὶς λέγεται. Κωτίλλει· ἡ λόγοις ἀπατῶσα· καὶ κωτίλος ὁ πανοῦργος· ἢ κόλαξ· ἢ ἀπατεών. εἴρηται δὲ ἐπὶ φίλτρα ἐκ κωτίλα χὼ μετὰ ᾠδῆς. καὶ δατ. κωτίλοις κέχρηται λόγοις φενακίσαι πειρώμενος. φησὶ γὰρ τῷ στόματι αὐτοῦ εὐλόγουν· τῇ δὲ καρδίᾳ κατηρῶντο. Κωτίλλω πανουργεύομαι λαλῶ. Βάβριος· ταῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαΐνην ἔπεισεν ἐλθεῖν δ' εἰς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην. Κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη· ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα ψιθυριζόμενα. Κωφῖνος ποταμός. Κωφῆς· δατ. ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς αὐτῆς κατὰ φύσιν κωφευούσης καὶ ἀναδυούσης τὰ ὦτα καὶ ὠθουμένης τὴν ἐπῳδήν. Κωφὸν ἄηχον ἀσθενὲς ἀμβλύ· κωφὸν τὸ βέλος ἀνδρὸς ἀναλκίδος· ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἐπὶ τὴν ἁφήν. Κωφότερος κίχλης· παρὰ Βούλωνι ἐν Διονυσίῳ. λέγεται ἀφωνότερος κίχλης κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος· περὶ Τορώνην τῆς Θρᾴκης καλεῖταί τις λιμὴν κωφός. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τοσοῦτον· ὅτι ἐν Τορώνῃ τῆς Θρᾴκης λιμὴν στενὰς ἔχει καὶ μακρὰς εἰσόδους ἀπὸ τοῦ πελάγους καταίρεσεις ὡς μὴ ἀκούεσθαι τῆς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον. παρὰ τὸ ἀκωφοῦ [illegible]· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Κὼχ· ὄνομα κύριον. Μένανδρος· ὁ δὲ ἐπετόξαζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου καὶ μάλα εὐστοχώτατα τὸ κέρας ἐντείνας, ἀφίησι τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ Κώχ. Κωχεῖ· σωσπάζει. Κράββατος. Κραδαίνων· σείων δονῶν σαλεύων. Κράδη· συκῆς κλάδος· δὲ καὶ μηχανὴ θεάτρου. δι' ἧς κράδας Λακεδαιμόνιοι [illegible]. οἱ μὲν οὖν τέττιγες ἐπὶ τῶν κραδῶν ἕνα μῆνα ἢ δύο ᾄδουσιν, Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον. ἀπὸ ἑνὸς οὖν δένδρου τὰ ἄλλα πάντα ἐμφαίνει. Κράζω· δοτική. Κρᾶθις ὄνομα ποταμοῦ.

Κράμβη· ἡ ῥαφανίς· ἔστι καὶ ἀμβλυωποῦσι τὸ ὁρατικόν· βέλτιον δὲ ἡ τῷ καρπῷ ἀντιβαίνουσα· ὅθεν καὶ πρώτη ἐν συμποσίοις δίδοται. καὶ παρ' ἄμπελον οὐ φυτεύεται. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἑφθὰς κράμβας ἤσθιον· διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ. φησὶ δὲ καὶ Ἀλκείδας ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μαθητῶν ἀστειοτάτας ἐπινοίας· οἷον ἡδυτάτου· ξηροτάτου.

Κραμβοτάτῃ ἡδυτάτῃ ξηροτάτῃ. ἔπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας, αὐτοσχέδιος δὲ ἦν περὶ τὰ δράματα Κράτης. ἢ τὸ κακόπυρον ἢ χεῖρον τὸ ἄτον. Κραναῶν· τῶν Ἀθηναίων· διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων. ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως καὶ Κραναῶν πέδον τῶν Ἀχαιῶν. Ἀριστοφάνης· ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν. Κρανέα εἶδος φυτοῦ. Κρανεία· ἐν κρανείας δόρυ. ἐν ἐπιγράμματι· ἔσταθι τῇδε κρανεία βροτοκτόνε· μηδ' ἔτι λυγρὸν χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε φόνον δαΐων. Κρανείας καρπός. Κράνειον φυτὸν καὶ τὸ γυμνάσιον· καὶ κρανεῖος καρπός. κρανίον δὲ τόπος· καὶ ἡ κεφαλή. Κράνος οὐδετέρως, περικεφαλαία· ἡ δοτικὴ τῷ κράνει· καὶ τὸ πληθυντικὸν τὰ κράνη. Κραντῆρες· οἱ ἱππομόνες [illegible] κραντῆρες ἀρκαδικοῖς. Κραπάταλλοις Φερεκράτης λέγει. Κρασικεφαλαῖς. Κρᾶσις μίξις οἴνου καὶ ὕδατος· καὶ ἡ ἐνέργεια δὲ τοῦ κιρνῶντος. Αἰλιανός· καὶ πιεῖν ἐδίδου κεράσας δικαίως μὲν κιρνῶν, ὑπερηδόμενος δὲ μάλιστά πως καὶ φιλοφρονούμενος.

φρονούμενος ἄκρως. καὶ ἐπειδὴ ἀδεῖ τινα παραπίθεσθαι. Κράσπεδα ὄρους. αἱ προπόδες. τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα. Κράσπεδον. τὸ ἱμάτιον τοῦ ἱερέως. παρὰ τὸ εἰς τὸ πέδον ἐπιζεῖν. Κράστις ἡ πόα. Κραταιός. ἰσχυρός. Κραταίπεδον. Κρατερός, ὄνομα κύριον. ὁ Μακεδών. ὃς ἦν μέγιστος τὸ ὀφθῆναι. καὶ οὐ πόρρω τοῦ ὄγκου βασιλικοῦ. τῇ ποικιλίᾳ τῇ λαμπρότητι διαφέρων. καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ ὡς τὸν Ἀλέξανδρον ἔσταλτο πλὴν τοῦ διαδήματος, καὶ τοῖς συνδιαιτωμένοις ὥσπερ ἐπιεικεία καὶ τῷ σεμνῷ προσόντος. φιλοφρονήσασθαι δόξαι καὶ πιθανώτατος δὲ ἐπαγωγῷ τῷ λόγῳ. ὡς συμβάλλουσι τῇ πως μικρότητι τοῦ αὐτίκα ἔξω σώματος, καὶ τῇ φαυλότητι. ἐπὶ τούτοις δὲ ἀπρόσμικτον καὶ ἀνήμερον ὄντα τοῖς ὑπηκόοις. θεραπεύειν τὸν Κρατερὸν ὥσπερ βασιλέα. καὶ ἐν ἐπαίνοις ἄγειν ἦν τὸ εἰκός, οἷα δὴ στρατηγῶν τὸν εὐτολμότατον, καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων συνειδότα, δι' ὅπερ τῇ προτιμήσει μετὰ Ἀλέξανδρον ἀναμφιλόγως ἄγειν. κινήσεις τε οὖν δὴ ἦν ἐπὶ τούτοις τῆς στρατιᾶς συμπάσης. Κρατερὸν μὲν ὡς βασιλέα δὴ τὸ ἐπιφανὲς θεραπευούσης. καὶ ἑκάστων ἀπαξιούντων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἀμφοτέρους ἔχειν. αὐτίκα ἔξω δὲ κατ' οὐδὲν ἐθελόντων πείθεσθαι. ἀμενὴς ἦν τὸν πόλεμον ἀμφορῶν τὸ Κρατεροῦ σῶμα κείμενον ἔτι ἔμπνουν καταπεσόντος ἀπὸ τοῦ ἵππου λέγεται καὶ κατολοφύρασθαι. καὶ ἐπιμαρτύρομαι εἰς ἀνδρείαν τε τοῦ Κρατεροῦ καὶ σώφρονα καὶ τὸ ἄγαν ἥλιον τὸ πρόσχημα. καὶ οὖν φιλίαν τὴν πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ πλεῖστον, ὅσον τε πλεῖστον αὐτῶν ἐραστὸν καὶ ὀρθοδικαιοζώνη ζωὴν σοφόν. κράτιστος δὲ ἀρετῆς, ὅτου τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα, καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις δὲ ἐπαίνου συμφωνήσαντος ἔχει. ἐντίμως τε καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐκόσμησεν. ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα Κρατεροῦ ἀγαθὴν δόξαν. ἐπίστευσε δὲ σωφρονήσαντος χρῆσθαι καὶ πρεσβύτας. καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιότατος. οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον φύσει κτησάμενος καὶ ἐπιταλίσας. Κράτεια, ὄνομα πόλεως. Κρατεῖν. νικᾶν. τὸν δὲ λαγωὸν κρατεῖν τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων. Κρατὴρ. τρεῖς κρατῆρας ἵστασαν ἐν τῷ δείπνῳ. α΄. ἑρμοῦ. β΄. χαριστηρίου. γ΄. διὸς σωτῆρος. καὶ ἐπιδαμία κρατὴρ δὴ κ΄. ἀγγεῖον καὶ κ΄. Κράτης ἀθηναῖος κωμικός. οὗτος ἦν ἀδελφὸς ἐπιλύκου. νίκας ἐπέτυχε. δράματα αὐτοῦ ἐστὶν ζ΄. γείτονες. ἥρωες. θηρία. λάμια. πεδῆται. σάμιοι. ἔγραψε δὲ καὶ λογάδην τινά. Κράτης ἀθηναῖος κωμικός. ὅ περ ἐστὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα ἐπτά. θησαυρὸς. ὄρνιθες. φιλάργυρος. Κράτης ἀσκώνδου θηβαῖος φιλόσοφος κυνικός. μαθητὴς διογένους καὶ βρύσωνος τοῦ ἀχαιοῦ. ὃς ἐξαργυρισάμενος τὴν οὐσίαν, δέδωκε τὸ ἀργύριον δανεῖζειν τινί. εἰπών. εἰ οἱ παῖδες αὐτοῦ φιλοσοφήσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι. εἰ δὲ μὴ, τοῖς παισὶν αὐτοῦ. γήμας δὲ ἱππαρχίαν τὴν μαρωνεῖτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε. παῖδας δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς πασικλέα. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ριγ΄ ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ θυρεπανοίκτης. διὰ τὸ ἀδεῶς εἰσέρχεσθαι εἰς παντὸς ὃ ἄπου βούλοιτο οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀφεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. εἶπεν. ἐλευθεροῖ Κράτητα θηβαῖον Κράτης. ἔγραψε φιλόσοφα. Κράτης εἶπεν. ἔρωτα παύει λιμὸς. εἰ δὲ μὴ. χρόνος. εἰ δὲ μὴ τοῦτο δύναται. βρόχος. οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ λήμνιος ἐν τῷ βίῳ ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀναξαγόρας.

Κράτης τιμοκράτους. μαλλώτης. φιλόσοφος στωϊκός. ὃς ἐπεκλήθη ὁμηρικὸς καὶ κριτικὸς. διὰ τὴν ἐπιμέλειαν γραμματικοὺς, καὶ ποιητικοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν. σύγχρονος ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ ἐπὶ τοῦ πτολεμαίου τοῦ φιλομήτορος. συνέταξε δὲ ὄρθωσιν ἰλιάδος καὶ ὀδυσσείας, ἐν βιβλίοις θ΄ καὶ ἄλλα. Κρατήτειος, ὁ τοῦ Κράτητος. Κρατῖνος, καλλιμήδους ἀθηναῖος. κωμικός. λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα. φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἡττημένος ἦν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κα΄. ἐνίκησε δὲ θ΄. Κράτιστα. ἀντὶ τοῦ αἱρετώτερον ἢ βέλτιον. Κρατῶ ἐπὶ τοῦ κυρίου ὡς γενική. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε σημαίνει τὸ νικῶ. καὶ μάχας ἐκράτησεν οὐκ ὀλίγας. Κρατῦναι. Κρατυντήρια. ἔγραψε δημόκριτος ὁ ἀβδηρίτης βιβλίον. ὅπερ ἐστὶν ἐπικριτικὸν πάντων τῶν γραφέντων αὐτῷ βιβλίων.

Κραυαλίδαι. ἢ κραυγαλίδαι. οἱ ἐν φωκεῦσι πλησίον κίρρας χώρα. Κραυγὴ ἐπὶ τῶν ἡδομένων. ἢ μετὰ προθυμίας καὶ σπουδαίας διανοίας ἱκετεία. Κραυγὴ σοδόμων. ἡ μυσαρωτάτη καὶ δυσώδης αὕτη παρὰ φύσιν ἁμαρτία, ὑπὸ σοδομιτῶν διαπραττομένη. ὅσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαώθ. καὶ

μακροθυμήσας ὕστερον διὰ τὸ ἀμεταμέλητον αὐτῶν καὶ ἀνεπίστροφον τῆς ἀδικίας τοῦ καὶ ἀκολά-
στου γνώμης ἐπάξας μάλα δικαίως τὴν τιμωρίαν. Ἔφασκε. κραυγὴ ἐσόμην καὶ γομόρρας πε-
πλήθυνται πρός με. Κραῦρα. νόσος περὶ τὰς ὗς γινομένη. διὰ δὲ ἐστὶ παρὰ τὸ βράγχος. κραῦρα.
διάρροια. ἔστιν ἐκ τοῦ διάρροια. Κραῦρον. ξηρὸν. καπυρὸν. ἄθραυστον. Κραίνουσι. πληροῦσι. τελειοῦσι
βασιλεύουσι καὶ κυριεύουσι. Κραιπαλᾶν. ἐπὶ τοῦ ἀλαζονεύεσθαι. τὸν δὲ σώσειν ἐπὶ τοσοῦτον κραι-
παλᾶν, ὥστε ἁρμάμαξαν συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον. λίθους τιμίους αὐτῇ περιβαλεῖν.
καὶ ἐφίζημενον ζεύγνυσι τοὺς ἡττημένους βασιλεῖς. Κραιπαλαίκωμος. μετωνυμικῶς, ὁ κα-
τὰ μέθην γινόμενος ὕμνος. Κραιπάλη. ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμὸς. καὶ κραιπαλῶντα.
τὸν ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα. καὶ μεθύοντα ἀπὸ τοῦ, τὸ κάρα πάλλειν τοὺς μεθύοντας ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι τῶν
καιρίων. Κραιπαλώδης. τῆς ψυχῆς τὰ ἐλαττώματα κατεπαύσαντο. εἴ τις κραιπαλώδης τις
εἴη καὶ μέθυσος. εἴ τε φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις ἔχων τὸν ἐγκέφαλον. Κραιπνός. ταχύς.

Κρεάγρα τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθα ἄν, ἐξὸν καθιέντα χειρίδιον τοιουτονί, ἐκ τῶν
φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν. ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν. Κρεάγρα. μαγει-
ρικὸν ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. ὁ μὲν κρεάγρα τῇ σιδηροδακτύλῳ. ὁ θερμὸς δειλακρίων ἐλέπετο
ὡς λίχνος. κρεαδίων γὰρ ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ, κατήρχετο αὐτίκα. Κρέας. οὕτω καλοῦσι τὸ
σῶμα οἱ ἀττικοί. εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν ναυμαχεῖς. Κρέας καταχρηστικῶς ἐπὶ ὄρνιθος. ἐχρή-
σατο ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. κρέα τὸ ἐρίθια. Κρέα χελώνης. ἔστιν ἐκ τοῦ ἢ δεῖ χελώνης κρέα
φαγεῖν. Κρέκα. τὴν ῥίζα. προφυεῖν ἤμικυν κρέκα. αὐτὶ τοῦ ἔκοψε. Κρέκειν. καὶ κρεκόν-
των κρουόντων. τὴν κιθάραν ἐπιζόντων. Κρέκουσα. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἀλλ' ὦ καλλιβό-
αν κρέκουσ' αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς. κυρίως δὲ κρέκειν τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. καὶ ἐν ἐπιγράμμα-
τι. ζηνοφίλα λιγὺ κρέκεις τὸ μέλος. Κρέκω τὸν ἠχῶ. ἀλλ' ὅκα δὴ πλάκτρῳ λοκρὶς ἔκρεξε χέ-
λυς. καὶ ἀριστοφάνης. τοιάδε κύκνοι συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ κρέκοντες ἴσχον. Κρέμ. ἀρχώρυγχα
γάρων. καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ βούλγαροι. Κρεμάθρα. μετέωρόν τι σκεύασμα. ἐν ᾧ ἐτίθεσαν τὰ περιττεύ-
οντα ὄψα. κρεμάθρα δὲ εἴρηται, διὰ τὸ ἀεὶ κρεμαμένην μετέωρον εἶναι. εἰσάγει δὲ ἀριστοφά-
νης τὸν σωκράτην ἐπὶ κρεμάθρας καθήμενον. πλοῖα χαίρειν. ὡς μετεωρολέσχην. Κρεμόω κρε-
μάσω. κρεμάσαι τὴν ἀσπίδα. ἀντὶ τοῦ εἰρηνεῦσαι. ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες. Κρέξ,
ὄρνεον δυσοιώνιστον τοῖς γαμοῦσιν. ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονῶδες ἔχον. κρεκὸς κλίνεται.

Κρεωδαισία. ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. καὶ κρεωδαίτης. καὶ κρεωδότης. καὶ κρεωδόχον ἀγγεῖον.

Κρεώδης. ἱερουργία. ἡ διὰ κρεῶν θυσία. κρεῶν δέ σοι παρ' ἐμοῦ οὐδέν. ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. αὐτὶ τοῦ σεαυτῷ.
καὶ κρεωθοινία. Κρεωφαγία. καὶ κρεωπώλης. Κρεώφυλος ἀστυκλέους. χῖος ἢ σάμιος. ἐ-
ποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν ὁμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. οἱ δέ, φίλον μόνον γενέσθαι
αὐτὸν ὁμήρου λέγουσι. καὶ ὑποδεξάμενον ὅμηρον, λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς οἰχα-
λίας ἅλωσιν. Κρεσφόντης ὄνομα κύριον, ἣν δὲ πανοῦργος, καὶ γὰρ βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν
ὑδρίαν ἐνέβαλε, κληρουμένων περὶ μεσσήνης, καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ δραπέτης κλῆρος, Κρεῖον, τὸ
κρεωδόχον ἀγγεῖον, παρὰ τὸ κρέας κρέον καὶ κρεῖον, καὶ κρεῖος, Κρείων βασιλεὺς ἢ ἄρχων, κρα-
τῶν μεγάλως, Κρείττονος, τοῦ θεοῦ, προνοίᾳ δέ τινι τοῦ κρείττονος, στοχαζόμενος τοῦ συνοίσον-
τος, τὰ τοιάδε ἐπετέλει ὁ καῖσαρ, Κρείσσων λέξις ἀσήμου ἀντὶ λέξεως ἀνηλεής, καὶ σμικρο-
πρεπὴς ἀρχῆς μεγαλοφυὴς μετριότης, ὕψους ἐπισφαλοῦς ταπεινότης ἀκίνδυνος, Κρή-
γυον, ἀληθές, ἀγαθὸν, καλὸν γέρον, γήρυος ἡ φωνή, Κρήδεμνον κεφαλόδεσμιον, ἢ μαφόριον

Κρηθεύς, ὄνομα κύριον καὶ κρηθηΐς νύμφη, Κρήμνη, ῥηματικὸν ἐκ τοῦ κρήμνημι, ὥσπερ, Κρη-
μνίσαι, αἰτιατικῇ, ἐκ τοῦ κρημνίζω, Κρημνοκομπεῖν, κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι. μεγάλας λέξεις
ποιεῖν, Κρημνοί, φάραγξ, ἀριστοφάνης, κρημνοὺς ἀείδων, τουτέστι κρημνοὺς ἐπὶ πτώματι καὶ ἀ-
κοντίζων, ἀπὸ τοῦ ἐλασίμβροτα εἰληφὼς καὶ ταῦτα ὑπέρογκα. ὅμηρος καὶ τὸν ὄχθην κρημνὸν λέγει, ἐπειδὴ
πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί, Κρημνοῦ πεσόντα, δυστυχῆ δηλοῖ τύχην, Κριμνώδη καὶ τὰ νίφοι εἰ μὲν
διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ μεγάλως, εἰ δὲ διὰ τοῦ ι, κρίμνα εἰσὶ ἄλευρα, ἐξ ὧν γίνεται πάλιν γίνεται τουτέστι

τὸ

περὶ ἀλλῶν. καὶ τὸ λευκαίνειν παλιῶν. ὅμηρος· ὅτε πορτὶ χιόνι ἐπάλυνεν ἀρούρας. Κρημνοί. ἐξέχοντες τόποι. καὶ κρημνοποιὸν φησὶ τὸν αἰσχύλον ἀριστοφάνης, ὡς μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. Κρῆναι. ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτῶν ἐσῆν ἀλιξον κρῆναι ἐγκλάδος δῆριν ἀρχαιμένειω. Κρηναῖον ὕδωρ. καὶ κρουναῖος ποτός. Κρουνὸς ἡ πηγή. κάρα κάρηνον. κρουνὸς ἡ κορυφὴ γὰρ τῶν ῥευμάτων ἡ κόρη τῶν ναμάτων. καὶ γὰρ θυγατέρας αὐτὰς φασί. Κρουνίς. Κρηπιδούμενος. ἀντὶ τοῦ ὑποδούμενος τὰς κρηπῖδας. ἤρετο πρῶτον αἰσχίνην τὸν ποιητὴν μεταξὺ κρηπιδούμενος.

Κρηπίς. θεμέλιον. ἢ εἶδος ὑποδήματος. ἴδιον πόδας κρατοῦσα ὑποφαίθρα. Κρῆσσα. ἡ κρητικὴ γυνή. καὶ κρὴς. καὶ κρησσαία θάλασσα. κρισαῖος δὲ ὁ κόλπος. Κρησέρα τὸ περίβολαιον τῶν κοφίνων. ἔστι δὲ διερρωγός. ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ οὐ χρήσω κρησέραν αἰτούμεθα. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς πρὸς γραῦν. Κρήσιος. κρητικός. τοὺς κέρας θαλαττοκρατῆσαι λέγεται μετὰ μίνω τὸν κρήσιον. Κρησσός. Κρησσωνία. Κρησωρία. Κρησφύγετα. τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στέγη καὶ ὀχυρώματα, καὶ καταφυγή. οἱ δὲ, φασὶν ὅτι τῶν κρηταιέων οἰκήσαντες ἅμα μίνω τῷ ῥαδαμάνθυι θαλαττοκρατοῦντες, ἔφυγον εἰς σπήλαια τινα. ὅθεν ἐκεῖνα ὀνομάσθησαν κρησφύγετα. Κρῆτα. τὸν ἀπὸ τῆς κρήτης. Κρηταιεύς. καὶ κρηταιεῖς. πληθυντικῶς.

Κρήτη. νῆσος. Κρητίζειν τὸ ψεύδεσθαι. ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπεὶς τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο. καὶ ἑτέρα παροιμία. κρητίζειν πρὸς κρῆτας. ἐπειδὴ ψεῦσται καὶ ἀπατεῶνες εἰσί. Κρητικόν. εἶδος χιτῶνος. ἀριστοφάνης. σὺ δὲ τὸν κρητικὸν ἀνάδυθι ταχέως. Κρητικόν. ἀπὸ τῆς κρήτης. Κρητικός. ῥυθμός ἐστιν οὕτω καλούμενος. ἀριστοφάνης. ὑπαρακινεῖν κρητικῶς τὼ πόδε. Κρητῖνος καὶ κρηφαγία. Κρῖ. ἡ κριθή. καὶ ὅμηρος. κρῖ λευκόν. Κρίβανοι. οἱ ἀττικοὶ λέγουσι κριθανοῦ βαῦνον. τουτέστι κάμινον. καὶ ἄρτος κριβανίτης, ὁ ἐν κριβάνῳ ὠπτημένος. κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος. ὅ ἐστι κάμινος. καὶ ἀριστοφάνης. εἶτα ἐξένιζε. παρετίθει δ᾽ ἡμῖν βοῦς καὶ κριβανίτας. ἀρριανός. οἱ δὲ, ξένια ἔφερον. θύννοις ἐν κριβάνοις ὀπτοῖς. Κρίβανος ὁ φοῦρνος. καὶ παροιμία. ἄνθρωπος κρίβανον ἐπὶ τῇ καινότητι ἐφλέγετο. ἄνθρωπος γὰρ αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον. Κρίγη καὶ κρισμὸς ὁ τῶν ἀποθνησκόντων ὀδυρμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. καὶ ἀριστοφάνης. ὥσπερ ἱμᾶς νευρίοις κριγῇ τις. Κριθή, τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον. τὸ δὲ γυναικεῖον, μύρτον. καὶ κριθίδιον ὑποκοριστικῶς. Κριθοτράγων. Κριθοφάγων. Κριθωτὴ πόλις τῆς ἐν χερρονήσῳ κατοικισθεῖσα ὑπὸ ἀθηναίων τῶν μετὰ μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων. Κρίνε. συνέσχεθε.

Κρίνος τὸ κρικέλλιον. Κρίματα. αἱ οἰκονομίαι. δαβὶδ. γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν. τουτέστι δικαίως οἰκονομῶν. καὶ τὰ ὑπὸ θεοῦ γινόμενα θαύματα. ἔστιν ὅτε καὶ τὰ δικαιώματα. Κριμισὸς ὄνομα ποταμοῦ. Κρίμνον διὰ τοῦ ι ἡ κριθή. παρ᾽ ὅμηρον δὲ κατὰ ἀποκοπὴν λέγεται. κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι. καὶ πολύκριθος ἡ πολύκριμνος. ἐν ἐπιγράμματι. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς ἔχων ἄλφα καὶ δύο κρίμνα. καὶ βάβριος. ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου, ὑφ᾽ ἣν κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω. Κρίμνον. τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου. Κρινάμενος. ἐπιλεξάμενος. Κρῖνε. δίκαζε.

Κρίνεσι στεφανοῖς. τουτέστιν αἱ λοιδορίαι αἱ παρὰ σοῦ, στεφάνοι μοι εἰσὶν ἐκ κρίνων. κέκληται δὲ ἀπὸ τοῦ ὀκρίνος ὡς τὸ τεῖχος. οἱ δὲ, φασὶ μεταπλασμὸν εἶναι. Κρίνις. ἱερεὺς ἀπόλλωνος.

Κρίνον τὸ ἄνθος. ἀπὸ τῆς διακρίσεως. διὸ καὶ διὰ τῆς διακρίσεως λέγεται κρίνον ἡμέρας ἀνθεῖ καὶ ταχὺ διαπίπτον. διὸ καὶ ἡ κολόκυνθα κρίνον λέγεται. καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν. αὐτὴ δὲ ἡ κολόκυνθα μηδικόν ἐστιν ὄνομα. Κρίνον μοι κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. κρίνω δὲ τὸ δικάζω. κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ ἰσραήλ. Κρινωνιά. ὁ τῶν κρίνων λειμών. ὥσπερ ῥοδωνιά ὁ τῶν ῥόδων καὶ ἰωνιά ὁ τῶν ἴων. Κριοκοπεῖν τὸ τῇ κριῷ τῇ μηχανῇ τῇ πολιορκητικῇ. οἱ δὲ, τὰ πύργους κριοκοπεῖν ἐπεχείρησαν. Κριός. δῆμος τῆς ἀττικῆς. καὶ κριόθεν ἐπίρρημα ἐκ κριοῦ. Κριὸς καὶ τὸ μηχάνημα τὸ πολιορκητικόν. καλεῖται δὲ οὕτως ὅτι προσπίπτει τοῖς ῥύμασι καὶ πάλιν ἐπανέρχεται. καὶ τὸ συνεχῶς ὥσπερ μαχόμενον ποιεῖ. ἔστι δὲ κεφαλὴ μεγάλη κριοειδής. καὶ αὐτῆς τὸ πρόσωπον ἔχον τῆς ἐμβολῆς, σεσιδήρωται ἐπὶ πολύ. ὥστε μήτε ἀποκαυλίζεσθαι, μήτε ἐμπίπτεσθαι.

Προτομὴ λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος αὐτοῦ. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθης ἱστῷ νεὼς παραπλησία. ἐστόμωται δὲ σιδήρῳ παχεῖ κατ' ἄκρον, ὃ κριοῦ προτομήν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένος. κατακρεμᾶται δὲ κάλοις μέσοις, ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος ἑκατέρας δοκοῦ. σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ὑπεστηριγμένος. ἀνωσθεὶς δὲ ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τοὐπίσω, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἀπωθησάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προανέχοντι σιδήρῳ. καὶ οὐδείς ἐστι πύργος καρτερὸς ἢ περίβολος πλατὺς ὃς ἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσειε. τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖ τὰ τείχη. Κριός, ὁ τὸ κέρας ἱέμενος. ὡς ὁ κορύπτων ἐλαύνω ὀπίσω. καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσεσι, κριὸς καλεῖται τὸ κρανίον τὸ πρῶτον. ὥστε τὰ λοιπὰ ἐπιτηρεῖται. Κριὸς ἀσελγόκερως. τὸν μεγαλόκερων φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός. τὸ γὰρ ἀσελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε. λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐγὼ γὰρ τὸν κριὸν ἐν Ζαφείῳ φασὶ κτεῖναι τὸν θρεψάμενον ὅ ἐστι πλήτην. Κριοῦ διακονία. παρὰ τὴν παροιμίαν, κριὸς τὰ τροφεῖα. κυρίττει γὰρ τοὺς τρέφοντας. Κριωλίς. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. Κριῶα. Κρίσα, ὄνομα πόλεως· καὶ ἰχθύος. Κρίσαμις. κῶος. οὗτος ἦν πολυθρέμματος. τοῦτο φασὶν ἐγχελυωθεῖν, καὶ τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἁρπάζειν, καὶ τὸν Κρίσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν. φαινομένην δὲ αὐτῷ κατ' ὄναρ, κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν. τὸν δέ, μὴ φροντίσαντα, παισὶν ἀπολέσθαι. Κρισαῖος κόλπος. Κρισαία δὲ θάλασσα. Κρίσεως. δοκιμασίας. ἀκολουθίας. Αἰλιανός. κρίσεως δ' ὡς ἐν ἀκολάστοις ἄδειαν οὐ διήμαρτε περὶ τὴν αἵρεσιν τῆς μιμάδος. συνὼ κάλλει γὰρ λαμπρῷ τοῦ σώματος, ποικίλως ἤσκητο τὴν βάναυσον παιδείαν. καὶ αὖθις. τοσοῦτον περιέλαβε τῇ ψυχῇ τῆς κρίσεως τῆς περὶ τὴν μάχην. Κρίσις. ἐξέτασις. ψῆφος. βάσανος. φασὶν οἱ ἔξω ἡ κρίσις τοῦ ἐλέγχου βασανίζεται. καὶ … τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἀμφισβήτησις. Κρίσκης, ὄνομα κύριον. Πρίσκος δὲ ὄνομα τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ὃν κατακτείνει ἀκρίτως ἤδη τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξιωθέντα τιμῆς. εἰς ὑποψίαν ἐλθόντα τοῦ Φαύστῃ τῇ μητρυιᾷ συνεῖναι. τοῦ τῆς φύσεως θεσμοῦ μηδένα λόγον ποιησάμενος. τῆς δὲ Κωνσταντίνου μητρὸς Ἑλένης ἐπὶ τῷ τηλικούτῳ πάθει δυσχεραινούσης, παραμυθούμενος αὐτὴν ὥσπερ ὁ Κωνσταντῖνος, κακῷ τὸ κακὸν ἰάσατο μείζονι. βαλανεῖον γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκπυρώσας, τούτῳ τὴν Φαῦσταν ἐναποθέμενος, ἐξήγαγε νεκράν. ζητητέον δὲ εἰ μὴ τὰ δ' ῥαπισθῆναι τοῦτο ἐποίησε.

Κριτικὸν τὸ κρίσιμον. Κρίτιος. τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως, ἐπαξίως ἔτυχεν ὁ Θηραμένης τῆς τελευτῆς. Κριτίου κρίναντος αὐτόν. Κριτὸς ὁ κρινόμενος. καὶ ὁ ἐπίλεκτος. κριτὴς δὲ ὁ κρίνων. Κρίτων Ἀθηναῖος φιλόσοφος Σωκράτους μαθητὴς ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογίαν. Κρίτων. ἔγραψεν ἐν τοῖς Γετικοῖς. Κρίτων Πιερώτης. πόλις δὲ αὕτη Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία, ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά, συναγωγὴν κτίσιν Συρακουσῶν, Σικελικά, συναγωγὴν περιήγησιν. καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων. Κρίτων Νάξιος, ἱστορικός. ἔγραψεν ὁ καὶ Ἰαρείδα ἣν Εὐδόξου φασί.

Κρώβυζοι, ὄνομα ἔθνους. Κρωβύζου ζεῦγος. ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ συνειδομένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κρωβύζου τινὸς πορνοβοσκοῦ. δύο ἔχοντος ἑταίρας ἐπὶ ὀλέθρῳ πολλῶν. Κρωβύζου οὖν ζεῦγος ἐπὶ διασυρμῷ δύο ὁμονοούντων ὥσπερ τοῦ ἀναπείθειν φασίν, ἢ τὸ κακουργεῖν παύσασθαι. Κροαίνων. τοῦ ποσὶ κρούων. ἢ ἐπιθυμῶν. ἢ σκιρτῶν. κροαίνειν ἡ τοῦ ποδός. Κροκάλη ὁ αἰγιαλός. Κρόκη ῥοδάνη καὶ κροκύφαντος. ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ κεκρυφάλου αὐτὸ φασίν, ὅτι κεκρύφαλον τρόφαμον. ὅ ἐστιν ἐξοχὴ κεφαλῆς. ἢ καὶ τις ἀττικὴ τὴν κρόκην. Κροκόδειλος εἶδος ζώου. Κροκωτὸν ἱμάτιον Διονυσιακόν. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμὶ ἀποσοβεῖν τὸν γέλων ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. ἐφόρει γὰρ κροκωτὸν λεοντῆν ὡς Ἡρακλῆς. τοῦτο γὰρ ἦν φόρεμα τοῦ Ἡρακλέους. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. ἐφόρει δὲ τὴν λεοντῆν ἵνα φοβερὸς ᾖ. καὶ παροιμία. τὸν κροκωτὸν ἤγαγε. Κροκωτὸς εἶδος χιτῶνος. ὁ δέ, ἠσθῆτο κροκωτὸν χιτῶνα. ὑπὸ τοῦ πλείονας εἰς αὐτὴν ἐπιστρέφειν. ὁ μὲν οὖν κροκωτὸς ἔνδυμά ἐστι. τὸ δὲ ἔγκυκλον, ἱμάτιον. καὶ ἔστ

ἐν τῷ

ἐν τῷ ἐγκύκλῳ. Κρεκύλλα, ὄνομα πόλεως. Κρομμυωνία. Κρόμμυα ἐσθίειν, ἴσον τῷ κλαί-
ειν. ἀλυσιτελὲς γὰρ πέμψαντα πρὸς Βίαντα τὸν σοφὸν ἵνα θᾶττον παρ' αὐτὸν ἥκῃ. ἐγώ φησιν ἀ-
λυσιτελῶς κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν. καὶ Ἀριστοφάνης· κρόμμυον τὸ ἄρξειν ἤδη. ἀντὶ τοῦ κλαύσῃ. καὶ
χοεῖς κρομμύων. ἤγουν δακρύσαις. καὶ ἑτέρα παροιμία· κρομμύων ὀσφραίνεσθαι. ἐπὶ τῶν κλαι-
όντων. Κρομμυοξυρεγμίας. ἀντὶ ἀπεψίας. δριμεῖα δὲ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ τῶν
κρομμύων οὖν καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συνέθηκε τὴν λέξιν. τούτους δὲ εἰώθασι κομίζειν
εἰς τὸν πόλεμον. διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐκ τούτων ὄζων ἦν. ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος
ἐκ διαφόρων ὄψων τι καὶ ζωμῶν, ὁ εἶδος σύμμικτόν τινα ὀσμὴν ὄζουσι. Κρόνια, ἑορτὴ ἀ-
γομένη Κρόνῳ καὶ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. Κρονικαὶ λῆμαι. παροιμία. ὥσπερ τὸ χύτραις λημῶν
καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. Κρονικαῖς γνώμαις λημῶντες φρένας. ἤγουν ἀρ-
χαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένοι τὸ φρονεῖν. τουτέστιν ἀμβλυωπῶν. λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον
ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλέπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς. σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένους τὰς φρένας. ὥσπερ οἱ
τὰς λήμας ἔχοντες ἐν ὀφθαλμοῖς. Κρονικώτερα. ἀρχαιότερα, μωρότερα. Ἀριστοφάνης. καὶ τοὺς ἀγω-
νιστάς φησιν ἀρχαΐζεις Κρόνους. τὸν μὲν διορχισάμενος ὀλίγῳ ὕστερον. Κρόνιον ὄμμα, τὸ τοῦ Κρό-
νου. Κρονίων ὄζων. Ἀριστοφάνης· καὶ πῶς ἔμαθες σὺ καὶ Κρονίων ὄζων. τουτέστιν ἀρχαϊσμοῦ ἀμαθίας
καὶ μωρίας. ἤτοι ὅτι ἑορτή τις παλαιὰ ἦν τοῦ Κρόνου. ἢ ὅτι τὰ παλαιὰ καὶ εὐήθη, Κρόνια ἐκά-
λουν. καὶ κρόνους τοὺς λήρους. Κρόνιππος. ὁ μέγας λῆρος. κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ
ἵππου. ἐν δ' ἐπὶ Κρόνιππος. κυβευτής. τυφητής. πόρνος. Κρόνου πυγή. τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθη-
τον κρέας. Κρόσσας. Καλλιμαχίδας. ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασι, ἀποδίδωσι τὰς τῶν ἐπάλξε-
ων στεφάνας. οἱ δὲ κεφαλίδας. ἐν δὲ τοῖς πλείοσι κλίμακας. Κροσσός. ὁ μαλλός.
Κροσσωτοῖς χρυσοῖς. τοῖς διαφόροις χαρίσμασι, τῶν τὴν ἐκκλησίαν κοσμούντων, ἱερῶν ἀν-
δρῶν. διήρηνται γὰρ οἱ κροσσοὶ καὶ πάλιν ἥνωνται. Κρόταλον. ἰδίως ὁ σχιζόμενος κά-
λαμος. καὶ μετασκευαζόμενος ἐπιτηδείως ὥστε ἠχεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονοίη ταῖς χερσὶ καθά-
περ κρόταλον ἀποτελῶν. τρανὸς οὖν εἶναί φησι καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος, ὥσπερ κρότα-
λον ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος. εὔστομος. Κρόταλος. ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος καὶ εὔστομος ὡς τὰ κρό-
ταλα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι καὶ νῦν καλοῦμαι θηλυμανής. ἠχῶ δίσκος ἐμοὶ κρόταλον. ἔστι δὲ καὶ
κάλαμος ἐσχισμένος. Κρόταφος. τὸ μέρος τοῦ στόματος. καὶ τοῦ βιβλίου τὸ ὄπισθεν μέρος καὶ
τὸν κρόταφον τῆς βίβλου ἐμβαλόντες ἐκ μαρτυρίου. διά τινος ἐσχηματισμένου τὴν τέχνην.
τῶν βιβλιογραφόντων. Κροτήσαντι. ἐπαινέσαντι ταῖς χερσί. κεκινηκότων γὰρ ὁ κρότος. Κρο-
τοθορύβου. παιὰν ἄναξ. φίλον λεοντιεῖ οἵου κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας. ἀνασέσυρται σοι τὸ ἐπι-
σόλιον. Κροτωνιάτης. τοῦ Κρότωνος. Κρότωνος ὑγιέστερος. τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου δέχεσθαι.
τὸ δὲ εἶναι πανταχόθεν ὅμοιον. καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπήν. ἀλλ' εἶναι λεῖον ὁμαλῶς, διὰ τοῦτο ἀπαν-
τῶν λέγουσιν, ὑγιέστερος κρότωνος. κρότων δὲ ἐστὶ ζωΰφιον, τὸ ἐν τοῖς κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον.
Κροτῶ γυν. κωνείων φθειρῶν. Κρουνηδόν. Κρουνοχυτρολήραιον εἶ. ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ.
κρουνὸς γὰρ ὁ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέων. λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἀπὸ τοῦ κρου-
νοῦ καὶ τοῦ ληρεῖν καὶ χύτρας ἀναισθήτου οὔσης. ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ, τὸν ἀναίσθητον καὶ πολυλόγον.
Κρουσιδημεῖν. καταπροδοῦναι τὸν δῆμον. ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶντα καὶ παρακρουόμενον τὸν δῆμον. ἔστι δὲ παρακρουόμενος ὁ
λέγων ἐπὶ τοῖς μέτροις παραλογιζομένων. Κρούσεις εἰσὶ δοκιμασία. ἐπειδὴ τὰ σκεύη κρου-
όμενα δοκιμάζεται. ἢ ἁρπαγή. Κρώβυλος. ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων. καὶ ὁ πλόκαμος. ὃν διέβαλλον
οἱ τὸν χρυσοῦν τέττιγα φοροῦντες. ἀνάδημα. κόσμος. ὁ ἐκ τῶν τριχῶν πεπλεγμένος κόσμος. ἐν ἐπιγράμ-
ματι ἄλλῳ. αἵ τε κόμαι καὶ ὁ κρώβυλος. ἃς ἀπὸ Φοίβου πλέξατο μολπαστὰν κόμαν ὁ πίδας Τήις. Ξενοφῶν·
εἶχον δὲ κράνη σκύτινα. οἷάπερ τὰ Παφλαγονικά. κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγύτατα τιαροειδῆ.
Κρώβυλος κυρίως. καὶ εἶδος ἐμπλοκῆς ἐπὶ Θουκυδίδου. Κρώβυλος πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. ἐκα-
λεῖτο δὲ ἐπὶ τῶν ἀρρένων. κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν. σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. Θουκυδίδης. κρωβύλους ἀνα-

δούμενοι καὶ ἐν ἱερεῦσι ποικίλων κρωβύλων. ἢ κρωβύλον παρ' Ἀθηναίοις τὸ πλέγμα. Κρωβύλου ζεῦγος. Κρουσμοὶ ἦχοι. Κρώζουσιν ἐπὶ ἀψύχων ῥοιζοῦσι. Κρώζει ὡς κόραξ ἢ κορώνη κρώζει. ἤδη δ' αὖ κρώζει πάλιν. εἰς τοὐπίσω ἄπελθε ἀφ' οὗ ὄρνισι. πάλιν, τὸ εἰς τοὐπίσω. παλίντονα τόξα τιταίνων. καὶ αὖθις. ἔτι δ' ὁ κρώζεις. ἐπὶ τῶν μάτην θρυλλούντων ὡς αἱ κορῶναι. ἀφ' ἑαυτοῦ πλοῦτον. σὺ μὲν ἔτι δ' ὁ κρώζεις, ὡς ἐμοῦ τινος κλοφότος, ζητεῖς μεταλαβεῖν. καὶ αὖθις. τοῦτο μὲν ἐγὼ γραῦ σου τῇ κρώξεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσοιωνίστων. Κρόμμυα, ὄνομα πόλεως.

Κρῶσσος, ὄνομα κύριον. Κρωσσός. ὑδρία. ἀγγεῖον ὑδροφορικόν. καὶ κρωσσίον ἢ στάμνος.

Κροῖσος. Λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος. παῖς δὲ Ἀλυάττου. τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. οὗτος πρῶτος βαρβάρων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγήν. τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο. πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς, πάντες Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν. τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν ἀφικόμενον, Κροίσου ἐὸν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγή. Κροῖσος. Λυδῶν βασιλεύς. υἱὸς Ἀλυάττου. ὃς πρότερον ἀρχὴν ἔλαχεν Ἀδραμυττείου καὶ Θήβης πεδίου. στρατεύσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Καρίαν. ἐπήγγελλε τοῖς ἑαυτοῦ τὸν στρατὸν ἄγειν εὐσυνέδρους. ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅς τις ἦν τῶν αὐτοῦ πρεσβύτερος παίδων. ὁ δ', ὥς φασιν ὑπὸ ἀκολασίας ἄχρηστος ὤν. καίπως διεβέβλητο πρὸς τὸν πατέρα. βουλόμενος δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας. καὶ ἀπορῶν ὅθεν μισθώσηται ἐπικούρους, μισθωτοῖς γὰρ ἐχρῆτο, ἦλθεν ἐπὶ Ἀλυάττου τὸν ἔμπορον πλουσιώτατον Λυδῶν ὄντα. δανείζεσθαι βουλόμενος. ὁ δέ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐμμένειν ἐκέλευσε πρὸ τῶν θυρῶν ἄχρι λούσηται. μετὰ δέ, ἐντυγχάνοντι, ἀπεκρίνετο ὅτι πολλοὶ παῖδές εἰσιν Ἀλυάττῃ. οἷς πᾶσιν εἰ δέοι αὐτὸν ἀργύριον διδόναι, οὐκ ἐξαρκέσειν. οὐκ ἔχω διδόναι δεομένῳ. Κροῖσον δὲ ἀποτυχόντα τῶν ἱερῶν του, εἰς Ἔφεσον ἀφικέσθαι καὶ ζητεῖν ἀργυρίου. καὶ τότε μὲν εὔξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι εἰ βασιλεύσει, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιερῶσαι τοῦ ἐμπόρου. ἦν δέ τις Κροίσου φίλος ἰωνάνος. υἱὸς Θεοχαρίδου μάλα δὲ ἀπορ... ἐνταῦθα, πρὸς δισμυρίους χρυσίους. καὶ τυχὼν δίδωσι Κροίσῳ. ὁ δέ, ὕστερον βασιλεὺς γενόμενος, ἅμαξαν ἔδωκεν αὐτῷ μεστὴν χρυσίου. καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἐμπόρου τῇ Ἀρτέμιδι καθιέρωσε. Κροῖσος Λυδῶν βασιλεὺς νομίζων ἑαυτὸν πλουσιώτατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, μεταπεμψάμενος Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον ἄνδρα σοφόν, ἐπέδειξεν αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ ἄλλα τοῦ πλούτου. καὶ ἠρώτησεν αὐτόν, τίνα εὐδαίμονα πάντων ἀνθρώπων νενόμικας. ὁ δέ, ἔφη Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον. ζήσαντα εὐτυχῶς, καὶ ἀποθανόντα ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχόμενον. πυνθανομένου δὲ αὐτὸν τίνα εἶναι μετὰ Τέλλον ἔφη, Κλέοβιν, καὶ Βίτωνα. τὸ γένος Ἀργείους. οἵτινες τῆς μητρὸς αὐτῶν ἱερείας οὔσης Κυδίππης ἱερωμένης, καὶ μελλούσης πομπεύειν τῇ περὶ ἑορτῇ ἐπὶ ἀπήνης μέχρι τεμένους τῆς Ἥρας, χρονιζόντων τῶν ὑποζυγίων, ὑποδύντες τοὺς ἰδίους αὐχένας οἱ παῖδες, τὴν ἀπήνην εἵλκυσαν. καὶ ἤγαγον τὴν μητέρα ἐπὶ τὸ τέμενος. εὐξαμένης δὲ ἐκείνης τῇ Ἥρᾳ γενέσθαι αὐτῆς υἱοῖς παισὶν ὅ, τι κάλλιστον ἀνθρώπων, τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ εὑρέθησαν ἀμφότεροι τεθνηκότες. Κροῖσος. Κροῖσος βασιλεὺς Λυδῶν, καταδυναστεύσας τῆς Ἀσίας ἐν ὑπερβάλλοντι πλούτῳ, ὑπερηφανεῖ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀσσυρίων. καὶ γράφει Κύρῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων οὕτως. ἐπιτρέπομέν σοι παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας ἡμετέρας τῆς οὔσης ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς ἡμῶν διαφερούσης ὅροις. οὐ γὰρ ὑποστήσῃ ἐπανισταμένων ἡμῶν κατὰ σοῦ. οὐδὲ πρὸς τὴν τοσαύτην ἡμῶν εὐτυχίαν ἀνέξῃ. ὁ δὲ Κῦρος ἀντέγραψεν οὕτως. εἰ μὲν ὁ πᾶς κόσμος ὑπάρχει σοι, τοσαύτην ἔχοντι φαντασίαν καλῶς ἡμῖν ταῦτα λέγεις. εἰ δὲ τοσαύτης γῆς δεσπόζων καὶ τῆς ἡμετέρας ἐρᾷς, ὅτι αἴτιοι πρὸς τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα ἡ τῆς τύχης εὐεργεσία διαμεῖναι. καὶ ταῦτα γράψας Κῦρος, ἐβούλετο πρὸς τὴν Ἰνδικὴν χώραν μετοικεῖν. καὶ φυγεῖν τὴν ὠμότητα τοῦ Κροίσου. ἀλλ' ἐπὶ τούτου γυνὴ Βαρδάνη, θεωρακυῖα τὸν Κῦρον ταῦτα βουλευόμενον, εἶπεν αὐτῷ ζητῆσαι τὸν Δανιὴλ τὸν αὐτῇ καὶ Δαρείῳ προφητεύσαντα πολλάκις. καὶ παρ' αὐτοῦ μαθεῖν τί δεῖ πρᾶξαι πρὸς τὸν Κροίσου πόλεμον. ὁ δὲ Κῦρος ἀκούσας μεταπεμψάμενος τὸν ἄνδρα καὶ μεμαθηκὼς παρ' αὐτοῦ ὅτι νικήσει τὸν Κροῖσον, κατὰ τὸν πόλεμον [illegible] κινάζει.

κάζον. ὁμοίως δὲ καὶ Κροῖσος εἰς τὸ μαντεῖον ἔπεμψε. καὶ ἐχρησμῴδησεν οὕτως. οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης. καὶ κωφοῦ συνίημι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω. ὀσμὴ δ' ἐς φρένας ἤλυθέ μοι κραταιρίνοιο χελώνης. ἑψομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέασιν. ᾗ χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸς δ' ἐπιέσται. γνοὺς δὲ ὡς ἐνεπαίχθη, πάλιν ἔστελλε. καὶ ἀνεῖλεν ἡ Πυθία. Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. καὶ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ. ὁ δὲ Κῦρος τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἰουδαίων ἀπέλυσε. καὶ ἔκτιζε τὴν Ἱερουσαλήμ. Κρύβδην. κρυφῇ, λαθραίως. Κρυμός. ψύξις. εἰ δ' εἰσανάσσαιτ' ἴλην χθονὶ φθάσεις κρυμὸς ὁ πυροφορεῖ. Κρυόεσσα. φρικώδης. Κρύος. ψῦχος. κρύους κρυοῦ. Κρύπτεια. Κρύσταλλος. Κρυφαίως. ἀντὶ τοῦ κρύφα. Κρύφιοι. οἱ κρυφιοι λογισμοί. Δαβὶδ. ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με. καὶ κρύφιον. Κρυψίνους. δόλιος. πανοῦργος. τὴν δ' ἔχε μῦθος ἐς κρυψίνους. Κρύψις. μέθοδος δι' ἧς ἐλάνθανε συλλογιζόμενοι τὸ προκείμενον. χρηστέον δὲ προτάσεσι τοῖς κρυπτικοῖς ὄντας. ὥστε ἐρωτημένων πασῶν τῶν προτάσεων δι' ὧν δείκνυται τὸ προκείμενον, καὶ τοῦ ἐσχάτου ἐπὶ τοῖς ἐρωτημένοις ἑπόμενον συμπέρασμα τοῦ ῥηθέντος, ἄδηλον ὂν πῶς τοῦτο συνάπτεται ἐκ τῶν κειμένων. καὶ ζητεῖν τὸν ἀποκρινόμενον διὰ τί τοῦτο ἐπιφέρει τοῖς κειμένοις. Κτέαρ. κτῆμα. Κτεάτισσα. ἐκτησάμην. Κτένα. τὸ πύξινον κάλλυντρον τῶν τριχῶν. ἐν ἐπιγράμματι. ἤδη τῶν τριχῶν σαγηνευτῆρα πύξινον κτένα. καὶ οὐδετέρως τὸ κτένιον. Κτενοῦσι. θανατώσουσι. κτείνω. αἰτιατικῇ. τὸ φονεύω. Κτεὶς. τὸ ἐφήβαιον. καὶ τὸ τῶν τριχῶν κάλλυντρον. Καλλίμαχος. οὐδ' ἔτι κτενὸς ἔσχον ἕδραι. καὶ αὖθις καὶ κτένα κοσμησαμένην. Κτηδόνες. τριόδοντες ἰχθύων. καὶ εἴδη. ἐκ εὐθείας τῶν ξύλων ἐκ φύσεως. Κτηματίτην. τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα. οὕτω Λυκοῦργος. καὶ κτῆμα ἐπὶ οἰκέτου. ὁ δὲ διελέγετο αὐτῷ. καὶ ἦν εὖ κτῆμα αὐτῷ σφόδρα γεγονότα πᾶν ὅτι ἂν δύνηται πρὸς κατάθεσιν τοῦ πολέμου ἐργάσασθαι. Κτῆνος. τὸ ζῷον. Κτησείδιον. τὸ μικρὸν κτῆμα. Κτησίας Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου. Κνίδιος ἰατρός. ὃς ἰάτρευσεν ἐν Πέρσαις Ἀρτοξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα. καὶ συνέγραψε Περσικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ ἄλλα. Κτήσιος ὁ Ζεύς. Κτησίου Διός. ὅτι τὸν κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο. Κτησιφῶν. εἷς τῶν δώδεκα πρέσβεων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων. ἕτερος δ' ἂν εἴη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένει. καθ' οὗ ἐστι λόγος Αἰσχίνου. Κτιδέη. ἡ περικεφαλαία ἐξ ἰκτίδος δέρματος. ἴκτις δὲ ζῷον γαλῇ παραπλήσιον. Κτίλος. ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. Κτιννύω. φονεύω. Κτίσις. τὸ κτίσμα. ἐκ τοῦ κτίζω. Κτῶμαι. αἰτιατικῇ. Κτώμενος. συνάγων. Κτυπεῖ. κομπάζει. μεγαλορρημονεῖ. ὁ δὲ, τὴν διήγησιν κτυπεῖν νομίσας τὸν ἄνδρα φησίν. ἀγνοεῖς ὦ πρὸς τῆς δημικῆς ὁδοῦ τὸ ἀνήμερον. τῶν ἐν τόπῳ ἐπιτηδείων τὸ ἄπορον. Κοίας ὁ στρογγύλος λίθος. Κοιαίστωρ. τὴν τοῦ κοιαίστωρος διέπων ἀρχήν. ἣν οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι παρὰ Ῥωμαίοις. Κοικύλλεις. περιβλέπῃ. ἢ κακοτεχνεῖς. τί αὖ σὺ κυρκανᾷς. ἢ τί κοικύλλεις ἔχων. περιττὸν δὲ τὸ ἔχων ἀττικῶς.

Κοῖλα γὰρ ὑποκέατο τῶν ὀφθαλμῶν. καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα. Κοιλάδα κλαυθμῶνος. ἐν ᾧ φανεὶς ἄγγελος τὴν τοῦ λαοῦ ἤλεγξε παρανομίαν, καὶ εἰς κλαυθμὸν τὸ πλῆθος ἐκίνησε. κυρίως δὲ καὶ ἀληθῶς ὁ παρὼν βίος. Κοιλάδα σκηνῶν. τὴν τῶν Ἰσμαηλιτῶν χώραν. ὡς ἔρημον γεγενημένην. καὶ ποιμενικὰς τὴν ἱκανὴν σκηνὰς δεξαμένην. Κοιλᾶναι. κοῖλον ποιῆσαι.

Κοιλάς. τὸ πλάτος ἢ τὸ βάθος. Κοιλέμβολον καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ δίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ. τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ. Κοιλία. Κοῖλον βαθύ. οὐ γὰρ δὴ ἦν ἄρα μέτριος ἢ λιτὸς, ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον εἰς πλῆθος κεκτῆσθαι. Κοιλόσυρος. ὁ χωλός.

Κοίλου κρατῆρος. τοῦ μυχοῦ. γὰρ τὰ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς. ὅθεν ἐστὶ γὰρ αἵ τινες κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται. Σοφοκλῆς. κοίλου πέλας κρατῆρος. Κοιλῶπις. βαθεῖα. ὕδρις ἀνὴρ κοιλῶπιν ἐρσάδα δύσατο πέτραν. Κοιλιδιᾶν. οἷον γὰρ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν. θεόκειδες δειλὰ κοιλιδιόωντι. Κοιμίσαι τὸν λύχνον. νικοφῶν πανδέρω. καὶ κοιμίσαι ἐπὶ θανάτῳ. Σοφοκλῆς. πεμπαῖον ἑρμῆν χθόνιον εὖ μὲ κοιμίσαι. καὶ ὅμηρος. κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

Καὶ μὴ ἐκοιμᾶτο μέν τοι ἡ γυνὴ αὐτῷ· κοιμίζω δὲ αἰτιατικῇ, τοὺς παῖδας. Κοινὰ τὰ τῶν φίλων· Τίμαιος φησὶν ἐν θ' ταύτην λεχθῆναι τὴν παροιμίαν κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθε τοὺς ταύτην κατοικοῦντας, ἀδιανέμητα κεκτῆσθαι. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. οὐ δή που τὰ χρήματα λέγειν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν. Κοινὰ τὰ τῶν φίλων· φασὶν ὅτι τοὺς προσιόντας Πυθαγόρᾳ μαθητὰς, ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι· ὅθεν ἡ παροιμία. Κοιναὶ ἔννοιαι· ἐπειδὴ ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν νοητῶν, οὐ καθαυτὴν ἀλλὰ διὰ τῶν συμπλακεῖσαν ὥσπερ καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν συλλογίζεται· συμπλακεῖσα τῇ φαντασίᾳ. τούτων τοίνυν τοῦ νοῦ εἰ μὴ μετέχομεν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἴχνη τινὰ καὶ ἰνδάλματα διαφέρονται εἰς ἡμᾶς. ταῦτα δέ εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι αἱ διὰ πάντων χωροῦσαι ἃ ἰνδάλματα τοῦ νοῦ ἐστιν ἐν ἀγνῶς. διὸ καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης τὸν νοῦν καλοῦσιν ὥσπερ τινὶ τὰ νοητὰ γινώσκομεν. ἡ λογικὴ δὲ ψυχὴ συνουσιωμένους ἔχει τοὺς λόγους τῶν πραγμάτων ἐν ἑαυτῇ. διὰ δὲ τὸ καταδεδυκέναι ἐν ὕλῃ, οἷον ἐγκατακεχωσθεῖσα ὡς ὁ ἐν τῇ τέφρᾳ κρυπτόμενος σπινθήρ. ὥσπερ οὖν ὅταν τις μικρὸν τὴν τέφραν ὀρύξῃ, ὁ σπινθὴρ εὐθὺς ἀναλάμπει καὶ οὐ χρὴ διορύξας τὸν σπινθῆρα ἐποίησε, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθιζομένη, ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως, προβάλλει τοὺς λόγους τῶν ὄντων, ὥστε καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ, μὴ τὴν γνῶσιν ἡμῖν ἐντιθέναι. ἀλλὰ τὴν ἐνοῦσαν ἡμῖν καὶ οἷον κρυπτομένην ἐμφαίνειν. καὶ ταῦτά εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι, τὰ τοῦ νοῦ ἀποσκιάσματα. πᾶν γὰρ ὅπερ ἴσμεν, κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ταῦτα κατὰ κοινὴν ἔννοιαν ἴσμεν. ἃ δὲ δείξεως δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τούτων τὰ συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως, ἔργον ἐστὶ τῆς δόξης εἰδέναι. Κοινεῖον· πορνεῖον. Κοινοδημεί· τὸ δημόσιον. Κοινοδήμιον· τὸ ἐν δημοσίῳ κοινόν. Κοινολεχής· ὁ κοινὸν λέχος ἐπὶ μοιχείᾳ ποιούμενος. Κοινολογία· ἡ κοινὴ διάλεκτος. καὶ νῦν δὲ ἦν ἀνθρωπίνη μεγάλη καὶ θαυμασία. ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος. Κοινολογοῦ δοτικῇ. Κοινὸν τὸ ἀκάθαρτον. ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν. Κοινὸν τετραχῶς λέγεται. ἢ ὅσοις τὰ μέρη διαιρετὰ ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ. ἢ τὸ ἀδιαίρετον ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον, ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον. εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον ὡς ὁ ἐνθάδε τόπος, ἢ ἐν βαλανείῳ. ἢ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον. ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. κοινὰ δὲ καὶ ἀμέριστά εἰσιν ὁ πατὴρ ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. αἵ τε γραφαὶ καὶ αἱ ὑπερκόσμιαι δυνάμεις. ἥλιός τε καὶ σελήνη καὶ πᾶς ὁ τῶν ἀστέρων χορός. καὶ αὐτὸς ὁ ἀήρ, κοινὰ καὶ ἀμέριστα ὅλα δι' ὅλου. γῆ τε καὶ ὕδωρ χρυσός τε καὶ ἄργυρος καὶ πᾶσα μεταλλικὴ φύσις καὶ δρυοτομικὴ ὕλη, κοινὰ μέν εἰσιν, ἀλλ' ὅμως μεριστὰ γέγονε τῇ τῆς πλεονεξίας ὀρέξει. παρθενία καὶ ἀγαμία δὲ καὶ ἱερωσύνη, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ θεοῦ τοιαῦτα προσχαρίσματα, οὔτε κοινά, οὔτ' αὖ μεριστά. οὐ γάρ εἰσι τοῦ μέρους τῶν κοινῶν ἢ τῶν μεριστῶν. Κοινὸν γραμματεῖον καὶ λεξιαρχικόν· τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννήτας. τὸ δὲ λεξιαρχικὸν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς δήμους. Κοινὸς Ἑρμῆς. φασὶν ὅτι κλεπτίστατος γενόμενος Ἑρμῆς, κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρια. καὶ τοῖς καθ' ἃ μόνας κλέπτουσιν ἐπάναγκες εἶναι πρὸς τοὺς κοινοὺς διανέμεσθαι. οἱ δέ, ὅτι τὸν λόγον ἔχων κοινωνικὸν ὁ Ἑρμῆς, ἐποίησε πάντα δι' αὐτοῦ. Κοινῶνας κοινωνούς Ξενοφῶν. ἀκροθίνια τοῖς θεοῖς καὶ τεμένη ὁ Κῦρος ἐκέλευσεν ἐξελεῖν. ὥσπερ κοινῶνας ἐνομίζετο τῶν καταπεπραγμένων. καὶ αὖθις. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἄξει. καὶ ὅσοι κοινῶνες αὐτῷ τῆς φυγῆς ἐγένοντο. Κοινωνικόν· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν, κοινωνικὸν λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμοντας ἀδελφούς. ὧν ὁ μὲν πατήρ, ἐδύνατο λειτουργεῖν. οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἕνα ἀξιόχρεῳ οὐκ ἦσαν ὑπάρχειν. τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἑκουσίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τινος ἄλλου, ὧν ἕκαστος εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας. Κοινωφελής· ὁ πάντας ὠφελῶν. Κοινοῖ· μιαίνει. Κοιόλης οἱ ἱερεῖς. Κοῖος ὁ πατὴρ Λητοῦς. παρὰ τὸ κοεῖν ὃ ἐστὶ νοεῖν καὶ συνιέναι, ἢ ὁ συνετός. Κοίρανος· βασιλεύς· ἄρχων. Κοισύρα· γυνὴ Ἀθήνησιν εὐγενὴς καὶ πλουσία. μήτηρ Μεγακλέους καὶ Λεωμάχου, Ἀλκμαίωνος γαμετή. ἥτις ἐπὶ βλακείᾳ διεβεβόητο. καὶ κοισυροῦται. καὶ κοισυρεῖται ἡ τὰς

ται ἐπὶ τῆς καινῆς ῥᾳθυμίας τῆς καισάρας φρονεῖ. Κοίτη καὶ κοιταῖος ὁ κατὰ τὴν ὥραν τῆς κοίτης ἐρχό-
μενος. ὁ δὲ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι κοιταίους. Κοιτίδας ἐν τοῦ κοίτη. Κοῖτις, ἡ μικρὰ κίστη. ἀπὸ
δὲ τὴν γὰρ κίστην κοῖτιν λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν ᾗ κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες ἀπετίθεντο τὰ χρυσία.
Κοῖτος. κοίμημα. Κοιτὼν κοιτῶνος. Κύαθος ἀντλητήριον μέτρον ὑγροῦ. ἔστι δὲ β΄ ἡ κοχλι-
άριον. ἀριστοφάνης. κυάθους αἰτήσεις ταχὺ ἵνα προσθῇς ταῖς γνάθοις. οὕτως ὑπωπιασθήσῃ καὶ τυ-
φθήσῃ ὑφ᾽ ἡμῶν. νομίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι καὶ θεραπεύουσι. κύ-
αθος οὖν παρὰ τὸ χέω χύαθος. Κυαμεύσαι κυάμοις ψηφοφορῆσαι. ὡς ἐχρῶντο οἱ βουλευταί. Κύα-
μος εἶδος ὀσπρίου. Κυαμοτρὼξ ὁ δικαστὴς τρεφόμενος ἀπὸ κυάμων. πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τῶν
ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψη-
φιζόντων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας πλεῖον. καὶ αὖθις κρινεῖ
δὲ τούτους οὐ κυαμοτρὼξ ἀττικός. Κυάμους τρώγων. δικάζων. ἵνα μὴ κοιμηθῇς. τρέφων γάρ
ἐστι. Κυανέμβολοι αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῷ βεβαμμένους ὡς μιλτοπάρῃοι αἱ μεμιλ-
τωμέναι. ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν κυανοῦν διὰ τὸ βάθος αὐτῆς ὕδωρ. Κυάνεοι. μέλανες ἤγουν κυ-
αναυγὴ περίζωσμα ἢ ὑποφαινόμενον. ὥσπερ ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐν πένθει οὖσι. Κυανοχαίτης μελανόθριξ.
πορφυρόθριξ ὁ ποσειδῶν. Κυανώτατος μελανώτατος. Κυάρας ὄνομα κύριον. Κύβδα. ἐγκε-
λεύσει τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα. ἀντὶ τοῦ κύφοντα. Κύβηθρον. θήκην μελισσῶν. Κυβέλη ἡ ῥέα
παρὰ τὰ κύβελα ὄρη ὄρεια διὰ τὸ ἦθος. διὸ καὶ ἐποχεῖσθαι λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μέρη κλεισθενείτου παρὰ
πόνοιαν εἶπε, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὥσπερ θηλυπρεπῆ τουτέστι μεγαλόπρεπον. ἐκωμῳδεῖτο
δὲ ὡς κίναιδος καὶ ξένος καὶ δυσγενὴς καὶ κυβέλης υἱός. ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς ῥέας μαλα-
κοὶ παρεισῄεσαν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδεις. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία. Κυβέλης
υἱὸς ὁ κλεισθένης ὃς ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος. Κυβελίοις τοῖς τῆς ῥέας κυβέλης
διὰ ἱερεῖα. γαλλαίων κυβέλης ὀλολύγματι. κύβελα τὰ ὄρη φρυγίας ἔνθα ἐτιμᾶτο. Κυβερνήτης ὁ τοῦ
πλοίου ἡγεμών. Κυβερνῶ αἰτιατικῇ. Κυβεύω κύβοις εἰκάζω. εἰς κίνδυνον προσπηδῶ μὴ παρα-
βάλλεσθαι κυβεύειν τῷ βίῳ. Κυβεία πανουργία. Κύβδερος ὁ ἀναιδής. Κυβήβη. ἡ θεῶν
μήτηρ. Κυβιστᾶν κυβᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλὴν εἰς πεσεῖν. ὅμηρος κύμβαχος ἐν κονίῃσιν. ἐπεὶ οἱ μανιώδεις
περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένου τοιοῦτοι γίνονται. ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ κυβή-
βην λέγουσιν. αἰτία δὲ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυεῖσθαι γίνεται. ἔστι δὲ καὶ ἐν φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν. Κυβηλίσαι.
πελεκίσαι. κύβηλις δὲ ὁ πέλεκυς. καὶ ἀπερσικύβηλις ὁ θύτης. κρατῖνος δραπέτισιν ἐπὶ λάμπω-
νος εἶπε τὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστήν. Κύβηβος. Κυβίοις, κλάδοις τοῖς δακτυλικοῖς.
Κυβιστᾶν. κολυμβᾶν καταχρηστικῶς. Κυβίστησις ἡ συστροφὴ καὶ κυβιστήσειν. Κυβιστητὴρ
ὀρχηστὴς καὶ κυβιστητεία ἡ ὄρχησις. Κύβον τοῦ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἔχοντος κύβον ἀναρρῖψαι
πολέμου τοσούτου. Κύβος παντὶ τετράγωνον. Κύβος. ἀπὸ τοῦ κυκλόθεν βάσιν ἔχειν. ἀπολλό-
δωρος ἀπὸ τῆς κυφότητος τὸ διὰ ἐπὶ κεφαλῆς κυλιεσθαι. κυβιστῆσαι ἔλεγον καὶ ἐν ἐπιγράμμα-
τι ἄλλο ὅτι εἰ πάντα κύβοι κεφαλῆς αἱ ἐν ὑποτιθέν ἐμῆς. καὶ ἐγκυβιστᾶν τοῖς πράγμασιν
εὐφοκινδύνως τι πράττειν καὶ ἐπιλέγειν. ἐρρίφθω κύβος. κλῦθι οἱ μὲν ἀλογιστὶ καὶ μανικῶς ἔφασαν εἶ-
ναι, τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ. τουτέστι παραλόγως τι πράττειν καὶ εὐφοκινδύνως.
Κυδάζεται λοιδορεῖ. ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. ἐπίχαρμος ἐν ἀμύκῳ. ἄμυκε. μὴ κύδαζέ μοι
τὸν πρεσβύτην ἀδελφόν. καὶ αἰσχύλος ἐν ἰφιγενείᾳ. οὗτοι γυναιξὶ κυδάζεται ἀρσενικὸν δὲ ὁ κῦ-
δος καὶ σοφοκλῆς. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν ἀργείοις ὁμοῦ. Κυδαθηναιεύς. δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς
πανδιονίδος καὶ κυδαθηναίων ἀφ᾽ οὗ ὁ δημότης κυδαθηναιεὺς ἢ κυδαθηναῖος. Κυδάλιμον.
ἔνδοξον ἢ πρεπώδες τίμιον. Κυδαντίδης. δῆμος τῆς αἰγηΐδος κυδαντίδαι. Κύδας ὁ ἀρ-
κὰς ἐκ πόλεως καφύης ἦν. ὃς κύδας ἐκαλεῖτο καὶ ἀλίτης. Κυδιάνειρα ἔνδοξος. Κυδι-
μος ἔνδοξος καὶ κύδιστος τὸ αὐτό. Κυδιόων. γαυριῶν. Κύδνιυ ῥεῦμα. τὸ τοῦ κύδνου ποταμοῦ.
ποταμὸς παντὸς διαρρεῖ. ὃ παρακαλεῖται οἱ ταρσεῖς καθαρώτεροι ὑγρότεροι τῶν ὀρνίθων μεθύον

τα τῷ ὕδατι. Κῦδος· γαῦρος, δύναμις, δόξα, φήμη. Κυδοιλοιδορία ἀρσενικῶς· καὶ παροιμία κύδου δίκην ὀφείλειν ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων. Κυδωνιάτης· καὶ κυδωνίτης ἀπὸ τόπου.

Κυδώνιον εἶδος ὀπώρας. Κύδωνος. Κυδρώμενον ἐνδεικνύμενον δόξαν ἐπαιρόμενον κυδρώμενον καὶ πομπεύοντα ἀβρὸν καὶ θρυπτόμενον, Κυδοιδοπᾶν· συνταράττειν. τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου συντεθῆναι· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ κυκᾶν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. ἀριστοφάνης· οὐδὲν ὁρῶ. ἀλλ' αὖ τε καὶ τῶ κυδοιδοπᾶν. Κυδοίμησεν· ἐθορύβησε καὶ κυδοιμήσων ὁμοίως. Κυδοιμὸς· ταραχὴ· θόρυβος. Κυέγγονα· ἡ ἐν γαστρὶ ἔχει. Κυεῖνος. Κυρῖνος οὗτος Ἰούλιος τις πάροκλος ἐπλάσατο κεκλῆσθαι ἀνηκουσίαι ἐρῶν μύλων. Κύινδα νῦν ἡ λεγομένη ἀνάζαρβα· πόλις ἐν Κιλικίᾳ· ἐλέγετο δὲ καὶ διοκαισάρεια. ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ἀνάζαρβα. Κυίσκω· γεννῶ. Κυζικηνοὶ στατῆρες· διεβεβόητο οὗτοι ὡς εὖ κεχαραγμένοι· πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος. ἐπεὶ δὲ θάτερα προτομὴ λέοντος. Κυθαίρεια ἡ ἀφροδίτη. προσέκυρσε κυθήροις ὡς ἡσίοδός φησιν. ἄλλοι ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσαν τὸν ἔρωτα ὃν πᾶσιν ἐφίησι. διὰ τὸ τὰ κεύθη ἔχειν τὴν δύναμιν. τὴν λαΐδα τὴν ἑταίραν φασὶ τὴν ἴυγκα κυθέρειαν ἐφ' ἡμετέρου ἀγαυοὶ πλεῖον ἐν νύμφῃσιν εἶναι κατ' ὑμῶν εἶδος. Κυθήρα ὄνομα τόπου.

Κυθήρηθεν ἀπὸ τῶν κυθήρων. Κυθήριος. Κύθηρον· δῆμος τῆς πανδιονίδος. Κυθηρίδης ὄνομα κύριον. Κύθνιοι. Κύθνος μία τῶν κυκλάδων νήσων. Κυθνώδης συμφορά· οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη συμφορά· οὕτω γὰρ οἱ κύθνιοι κακῶς διετέθησαν ὑπὸ ἀμφιτρύωνος. Κυκᾶ· ταράττει· καὶ κυκήσω ἀντὶ τοῦ ταράξω· θορυβήσω ἐν ἐπιγράμματι μυελὸν ἀπὸ σκολόπενδραν ὑπῶειων ι κυκηθεὶς πόντος ἰαπύγων ἔβρασεν ἐπὶ σκοπέλους. Κυκαίνω. Κυκεὼν· πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιρνάμενον. Κυκειῶ· ἐν τῷ κυκάω κυκῶ. Κυκήθρα· ταραχὴ· συμφορὰ· σκυθρωπότης. Κυκησιτέφρου ταραττούσης τὴν τέφραν. ἀριστοφάνης ἐλεγχόμενος ὁ μικρὸς ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὅπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου, ψευδονίτρου κονίας καὶ κιμωλίας γῆς. τῆς κυκώσης τέφραν μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. κιμωλία δὲ λευκὴ γῆ. λέγει δὲ ὅτι πονηρός ἐστι πάσης γῆς ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι. κιμωλίας τέφρας· καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.

Κύκλα· τροχοί. Κυκλάμινος εἶδος βοτάνης, Κυκλεὺς κυκλέως ὄνομα κύριον. Κυκλήσομεν· ἀναζεύξομεν. Κύκλια, τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα ταῦτα κύκλια ἔλεγον. ἀριστοφάνης κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ τουτέστι μέλη ὕμνους· παιᾶνας· προσῳδίας· ἐπιθύνων. Κυκλιοδιδάσκαλος πρῶτος λαῦρος ὁ ἑρμιονεὺς, τοὺς κυκλίους χοροὺς ἔστησε. Κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οἱ παλαιοὶ διαφορὰν τῆς μουσικῆς ἠγνόουν τὸ εἶναι τοὺς διθυράμβους. καὶ καθάπτεται αὐτῶν λέγων. εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαι τινα καμπὴν εἰς τινα καμπὴν, οἵας οἱ νῦν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων. καὶ καλλίμαχος δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενος οὕτω πως αὐτῶν καθάπτεται. νόθαι δ' ἤνθησαν ἀοιδαί. ἢ τοὺς περὶ κινησίαν καὶ κλεομένην καὶ φιλόξενον αἰνίττεται ὄντας διθυραμβοποιοὺς σοφιστὰς δὲ ἐνταῦθα λέγεται καὶ τοὺς διθυραμβοποιοὺς. τῶν γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι διδάσκαλοι διὰ δὲ τὸ ἁρμονίαν μὴ ὑποπίπτειν αὐτῶν τὰ συγγράμματα, καμπὰς ἔχουσι πλείονας αἱ ᾠδαὶ μουσικοὶ στροφαὶ καὶ ἀντιστρόφους καὶ ἐπῳδοὺς καλοῦσι. διὸ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνεστήκει τὰ χορικά. Κυκλόβορος ποταμὸς τῆς ἀττικῆς· χειμάρρους ἐπὶ τῶν κακοφώνων ὁ λόγος διὰ τὸν ἦχον τοῦ ποταμοῦ. ἀριστοφάνης. ἅρπαξ κεκράκτης κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. Κυκλόθεν.

Κυκλοφορεῖται· κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται. Κυκλῶσαι τακτικόν. Κύκλωπες· ἄγριοι ἄνθρωποι· καὶ κυκλώπειον κλέμμα. σημαίνει δὲ καὶ ὄρος. Κύκλωσις παρατάξεως εἶδος. δείξαντες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας, παρὰ τὴν χρείαν τοῦ πολέμου τὴν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἄσκησιν ἐνδειξάμενοι. Κύκλοι, ἐν τῷ οὐρανῷ ε. ἀρκτικὸς ὁ ἀεὶ φαινόμενος· χειμερινὸς. τροπικὸς. θερινὸς. ἰσημερινὸς ἀνταρκτικὸς ἀφανής. λέγονται δὲ παράλληλοι, καθότι οὐ συννεύουσιν εἰς ἀλλήλους. γράφονται μέντοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. ὁ δὲ ζωδιακὸς λοξός ἐστιν. ὡς αἴτιος τοῖς παραλλήλοις. Κύκλοι ἐκαλοῦντο αἱ τέχναι, ἐν οἷς ἡ πολλοὶ τινὲς ὠνομάσθησαν

ἢ ἀπὸ τοῦ κύκλῳ περιίστασθαι τοὺς πωλουμένους. Κύκνειον· τὸ τοῦ κύκνου μέλος. Κύκνου ὄρ-
νεον φιλῳδόν. κύκνον τὸν μουσῶν ἄξια μεμψάμενον. Κύκνου πολιώτερος· δηλοῖ δὲ παυθοῦσι-
τρίχας. ἀλλὰ καὶ κόσμον ἀλλάττουσι καὶ τὸ δὲ γνώμην νεανικὴν ἔχειν, ὥς ἔγωγε τοῦ μὲν νομίζω γῆ-
ρας εἶναι ἢ πολλῶν κινήσεις νεανιῶν· καὶ σχῆμα καὶ λόγον εὐπρεπεστίαν. Κυκώμενος. ταραττό-
μενος. Κύλλαρος. ἵππος Κάστορος· παρὰ τὸ κέλλειν. ὅ ἐστι ταχύς. Στησίχορος φησὶ τὸν Ἑρμῆν δεδω-
κέναι τοῖς Διοσκούροις· Φλόγεον καὶ Ἅρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργας καὶ Κύλλαρον. Κυλι
κεῖον, ἡ θήκη τῶν ποτηρίων. Κυλίνδει κυλίει. ἐπιφέρει. Κύλινδρος. Κυλλήνη ὄνομα
τόπου καὶ πόλεως· καὶ Κυλλήνιος ὁ Ἑρμῆς. Κυλισμός. ἡ ἀκαρπος κρέμβη. Κύλιξ· φιά
λη· ποτήριον. λέγεται δὲ καὶ κυλίκιον χεῖλος ἀποκεκρουσμένον κεκλασμένον καὶ κυλίκιος
ὀξύγλωττος. οἷα δὴ ἐν στρατεύσει καὶ κύλικι διὰ τὸ ἁβρότερον ἀνακεκλιμένοις ἐπὶ ποσὶν, ἐκτείνει. καὶ αὖ
θις· καὶ σταγόνα σπονδῆς τινα ἀθύουσιν ὅ ἐστιν πυθμένι καλουμένην. Κυ
λιξ ῥεοπαλωτή. ὅτι παρὰ πολλοῖς διακλύσεις. Κόμοδος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐπὶ τῇ ἀγωνίᾳ καμὼν
κύλικι ῥοπαλωτῇ παρὰ γυναικὸς ἐν λύκου εἶδει ἐψυγμένον λαβὼν ἀμυστὶ ἔπιεν. ἐφ᾽ ᾧ παρ᾽ αὐτὸς ἐμπαί
ζοντος τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι ἐξεβόησαν ζήσειας. καὶ αὖθις οἴμοι δὲ κύλικες
ἴσον ἴσῳ κεκραμένας. ἐγὼ ἐρμῆ μόνῳ ἔθυον κεκραμένην σπονδὴν διὰ τὸ ζῶντα καὶ τετελευτηκό-
των ἄρχειν. ἔστι δὲ καὶ ὄρνις ἐπὶ τῆς κύλικος οὕτως. οὐδὲ παλαιὰ ἀνδρὶ τοὐμῷ πείσομαι. εἰ δὲ
μάχεσθαι βιάζοιτο καὶ βίᾳ κακῶς πράξω κοὐχὶ προσκινήσομαι. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ περσικὰ οὐ στή
σομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ταῦτ᾽ ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ᾽ ἐκ τῆσδε. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμ
πλησθείη κύλιξ. Κυλίω. Κυλίχνια λεκανίδες ξυλίαι ἢ φιάλαι. Κυλίχνιον, ἔκπωμα ὃ νῦν λέ
γουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ πυξίδια ἐν οἷς βάλλουσι καὶ πάσματα. Κυλλοποδίων· ἐπὶ κλητικῆς.
Κυλλὸς ὁ πεπηρωμένος, οὐ μόνον πόδα ἀλλὰ καὶ χεῖρα. ὁ μὲν δὲ χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χει
ρός. οἱ δὲ κυλλοὶ ἀναγκαίως συνίστανται ὡς κύνες. καὶ τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς καὶ τίθουσιν, ὡς ὁ ποιητής
Ἥφαιστον κυλλοποδίων. τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ χειρὸς ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι. ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρα. οὐ λέ-
γεις ἢ ἐπειδὴ πολὺ παρὰ τοῖς ἐστὶ τὸ ποδὶ λαικάζειν δίκην φυσῶντα τιθεὶς, ὁ κυλλὸς προσέθηκεν ἀεὶ
στὸ ὄρνισιν. Κυλλὸς ὁ πεπηρωμένος. κυλλοὺς δὲ οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὁμοί
ως χωλοὺς τὰς χεῖρας τοὺς πεπηρωμένους. Ἀριστοφάνης Πόλεσι. ὅτι χωλὸς εἶναι τὴν χεῖρα σφόδρα. λέγουσι καὶ κυλλὰ πί
ρατό πως οὕτω καλούμενα ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἔστι δὲ καὶ κρήνη Ἀφροδίτης τὰς στείρας φασὶ πίνειν γυναῖκας ἵνα
συλλαμβάνωσι. Κυλλοῦ πήρα. ἡ πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ. ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ κρήνη ἐξ
ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσιν καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. Κρατῖνος ἐν μαλθακοῖς καὶ ἤδη ἀν αὐτὴν φησίν
οἱ δὲ κυλλοπήραν. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων. ἐξ ἐπιτυχίας ὡς· ἁλια-
ρὸς. ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν ἑστὼς ἐπὶ θάτερον πόδα προτείνει τὸν ἕτερον ἀνεληλυμένον καὶ κυλλὸν ὥσπερ οὖν
μαρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων οἷα ἐπεπόνθει. Κυλώνειον ἄγος ἀπὸ Κύλωνος ὃν καταφυ
γόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς ἀποσπάσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Μεγακλέα Ἀθηναῖοι, ἀπέκτειναν.
Κυλοιδιόων τὰ κοῖλα οἰδῶν. ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Ἰσοκράτης δηλαδὴ κοιλοιδιό
ωντα. Κῦμα. ἀεισοφανὲς καὶ ταῦτα ἔχοντες κυμάτων ἐν αἰγιαλοῖς. ἀντὶ τοῦ ὄντες ἐν πολλοῖς
κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις. καὶ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ αἶγες λέγεται. ἐξ οὗ καὶ ἐπαιγίζω ἐπὶ
τοῦ σφοδρῶς πνέω. Κυμάτια αἱ ὑποδοχαὶ παραστήκτοι καὶ λιθοξοοῖς. Κυματίας ὁ κυ
ματώδης. Κύματος ἄκρον ἄωτον ὁ ἀφρός. Κυματωγή, ἀμαθίας νῆες φορτίδες μεγά
λαι πρὸς τῇ κυματωγῇ τῆς θαλάσσης καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Φάσιδος ὁρμοῦσαι. μετεώρους
εἶχον καὶ ἀκάτους. καὶ ἀμφοῖν καὶ ἤδη συνεκάρχησαν τῶν ἴσων ἀνιμήσεις. οἱ δὲ ἐκ ρεῦσιν τὴν αὐ
τῶν ποταμοῦ διὰ τῆς κυματωγῆς βρέχοντες τοὺς πόδας ὅπου μὲν δὲ ἴχνος ἔμελλε συμβαίνειν.
Κύμβαλα· θυμηλικὰ παίγνια ἐν ἐπιγράμματι καὶ κύμβαλα ὀξύδουπα κοιλοχείλεα. Κύμ
βαχος. ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. Κύμβη ἡ κεφαλή. Κύμβαι πλοῖα
παρὰ φέρει παρὰ Ῥωμαίοις. Κυμβία τὰ μάζια τῶν χρυσίων. Κύμβιον εἶδος τι ἐκπώ
ματος ἐπιμήκης καὶ στενὸν καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ ὃ καλεῖται κύμβη. Κυ-

μαίνει· ταράσσει· καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν. αὐτὰ δὲ κυμαίνουσαι ἀπαύστῳ χυδαῖα κοίλ. αἰλιανός· ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου αὐτοῦ κυμαίνουσα ἐφλέγετο ἀκρατῶς ἑαυτῆς. Κυμαῖος· ἀπὸ τῆς κύμης· σημαίνει δὲ τὸ ὄνομα κύμειον· κύμη δὲ ὄνομα πόλεως. Κυμίνδις· ὁ αὐτὸς καὶ κύμινδος. Κύμινον· εἶδος βοτάνης. Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον· ἀριστοφάνης· τὸ γὰρ ὑίδιον τρέφειν καὶ τὸ δύσκολον καὶ ἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον. Κυμοδόκη καὶ κυμοθόη· ὀνόματα θεῶν ἐναλίων. Κυμότομος· περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τρίγωνον τὸ ὀξὺ ἔχον ἐμπελάθει ἐν τριγώνῳ σχήματι. ὅθεν οἱ μηχανοποιοὶ κυματοποιοὶ κυμοτόμον καλοῦσιν ἐμβόλου τινὸς μακρᾶς ἀπεικασμένον ὅπερ ὁ τῶν ἀβάρων χαγάνος ἐπετεχνήσατο. γεφυρώσας δὲ τὸν ποταμὸν καὶ αὐτὴν πρὸς σαρδανίαν ὄχθην διαβιβάσας τὸν στρατόν. Κυνάδε ἔρρ' δεδαρμένη ἐν τῷ τοῦ φερεκράτους. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων αὖθις ἐφ' οἷς πεπόνθασιν ἡ παροιμία. Κύνα· καὶ σαλαβακχώ· ὀνόματα θαυμαζομένων ἀθήνησιν ἑταιρῶν. ἀριστοφάνης· καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ καρχαρόδοντι. οὗ δεινότατοι μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο περὶ τὴν κεφαλήν· περὶ κλέωνος φησί. Κυνόμυια· ἀναιδεστάτη· παρεσχημάτισε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής· ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα. Κυνασβοτῆρας· ὑφέν, ἀναγνωστέον· τοὺς ποιμενικοὺς κύνας· οὐ τὸ ἀναιρεῖν τὴν σκηνὴν ἀνθρώπων· ἀλέξω τινὰς ἀναιρεῖ. Κυναίγειρος, ἀθηναῖος εὐφορίωνος αἰσχύλου δὲ ἀδελφός, τῆς στρατηγίδος ἐπελάβετο νεὼς τῶν περσῶν ἤδη φευγούσης καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκοπεὶς, ὑπέβαλε τὴν ἀριστεράν· τῆς καὶ αὐτῆς ἀποκοπείσης, ἐτελεύτα πεσών. Κυναῖος ὁ ἀναιδής. Κυνέας· τὰς περικεφαλαίας· τὰς ἀπὸ κυνείων δερμάτων γινομένας· ἢ ἀπὸ κυνός τινος καταστάσαντος πρῶτον. μέμνηται δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας οὕτως· οἱ τὰς κυνέας τὰς σιωπὰς ἔχοντες. Κυνέη· περικεφαλαία τῶν ἀγροίκων φόρημα. φασὶ δὲ ὅτι τὸ πρότερον ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἐγίνοντο. Κυνεῖ δορά. Κύνειον. Κυνῆ· ἀριστοφάνης πλοῖον ἡ κυνῆ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων σχημάτων· πλοῖον μὲν καθὸ ἐπτέρωνται αἱ τριήρεις καὶ τὰ πτερὰ διατέτανται ὥσπερ κῶπαι. κυνῆ δὲ ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον ὡς ὁ ἑρμῆς ἀπελλέσων καὶ οἱ πέλοπες δὲ κυνῆν τὸν πέτασον φασί.

Κυνήγιον. ἐν τῷ κυνηγίῳ καλουμένῳ, ἐριπτοῦντο οἱ βιοθάνατοι· ἦσαν δέ τινες ἐκεῖσε στῆλαι καὶ ἀπελθὼν θεόδωρος ὁ ἀναγνώστης μετὰ ἱμερίου χαρτουλαρίου· εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν τῷ μήκει καὶ πλατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ. ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος φησὶν ὁ ἱμέριος, θαύμαζε ἐφ' ὅτι ὁ κτίσας τὸ κυνήγιον ἐστίν. ἐμοῦ δὲ εἰπόντος μαξιμῖνος ὁ κτίσας καὶ ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας· παρευθὺ πεσοῦσαν τὴν στήλην ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ὕψους, καὶ κροῦσαι τὸν ἱμέριον καὶ θανατῶσαι. ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν φυγόντος καὶ καταγγείλαντος τὸ πραχθὲν, ἀπιστούντων πάντων ὅρκοις τοῦτο ἐβεβαίωσα. οἱ οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος καί τινες τοῦ βασιλέως σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ καὶ πρὸ τοῦ τὸ πτῶμα ἰδεῖν τοῦ ἀνδρός, τὸ πτῶμα τῆς στήλης ἐθαύμαζον. ἰωάννης δέ τις φιλόσοφος ἔφη ὅτι εὗρον ὑπὸ τούτου τοῦ ζωδίου ἔνδοξον ἄνδρα τεθνηξόμενον ὑφοῦ φιλιππικὸς ὁ βασιλεὺς πληροφορηθεὶς, τοῦτο τὸ ζώδιον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καταχωσθῆναι ἐκέλευσε. Κυνηγός· ζήτει ἐν τῷ ἄρατος. Κυνηδὸν ἔστιν ἐν τῷ ἀντίοχος αὐτόμολος κίλιξ.

Κυνηδὸν ὡς κύων· ἤδη, ἀγανακτήσασα καὶ κυνηδὸν ὑποπλησθεῖσα τοῦ θυμοῦ, τοῖς ὀδοῦσιν ἐμφῦσα εἰς τὸ σκέλος εἶτα μηδὲν ἀδικοῦντι χωλὸν εἰργάσατο. Κυννήειος· ἀπόλλων ἀθήνησιν οὕτω λεγόμενος· ὃν ἱδρύσατο κύννης. ἀπόλλωνος καὶ παρνηθίας νύμφης, ὥς σωκράτης ἐν ιβ· θεμένης τῆς λητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἁρπασθῆναι· τοῦ κυνηθμοῦ γὰρ αἰσθόμενος κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρί. ὀνομασθῆναι οὖν ἐν ὕμνοις τὴν ἀπὸ τῶν κυνῶν. κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθήνησι θυσιῶν, οὕτω γράφει· τὸ δὲ κυννήειον ἐστὶν ἀπόλλωνος κυννείου· τοῦ ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον· τοῦτο δέ ἐστι τὸ θύννειον ἁλιέων· καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη· ταύτην ἡ πόλις εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ ἀπόλλωνι τῷ κυννείῳ ἁλιέων δημαρχίου ὁ βασιλεύς. Κυνίδαι· γένος τι παρὰ ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον. Κυνίδιον, τὸ μικρὸν κυνάριον. Κυνικὴ φιλοσοφία ἐν τῷ ἀντισθένης. Κυνισμὸν κυνῶν ὥσπερ φιαλισμόν. Κυνισμός· τὸ

τὴν ἐπ' ἀρετὴν ὁδὸς καὶ κυνὶ δεῖ τῶν ἀσωδίους. Κυνισμός· αἵρεσις φιλοσόφων. ὁ δὲ ὁρισμὸς αὐτῆς σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. τέλος δέ ἐστι τοῦ κυνισμοῦ κατὰ ἀρετὴν ζῆν· ὡς ἀπολλόδωρος καὶ ζήνων ὁ κιτιεύς. ἀρέσκει δὲ αὐτοῖς λιτῶς βιοῦν αὐτάρκεσι χρωμένοις σιτίοις, πλούτου καὶ δόξης καὶ εὐγενείας καταφρονεῖν. ἔνιοι δὲ βοτάναις καὶ ὕδατι ψυχρῷ χρῶνται. σκέπαις τε ταῖς τυχούσαις καὶ πίθοις. καὶ ἔφασκον· θεοῦ γὰρ ἴδιον τὸ μηδενὸς δεῖσθαι. τὸ δὲ θεῷ ὅμοιον, τὸ ὀλίγων χρῄζειν. ἀρέσκει δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ διδακτὴν τὴν ἀρετὴν εἶναι. καὶ ἀναπόβλητον. Κυνθιάδες· ἐν ἐπιγράμματι· κυνθιάδες θαρσεῖτε· ἤδη γὰρ τοῦ κρητὸς ἐχεμμάχου κεῖται ἐν ὀρτυγίῃ τόξα παρ' ἀρτέμιδι. καὶ κυνθίαν ἀριστοφάνης· κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν, ἐν νεφέλαις φησίν. Κυνοκέφαλος· ὁ κλέων ἑαυτὸν οὕτω καλεῖ· ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον. ὁ ποῖος ἦν ὁ παρ' ἡσιόδῳ γηρυονεύς. χρυσάορ' ἔτεκε τρικέφαλον γηρυονῆα. τουτέστιν ἰταμός, καὶ ἀναιδὴς καὶ ἁρπακτικός. Κυνοκοπήσω τὸν νῶτον· ἀντὶ τοῦ τυπτήσω καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων ἰχθὺς ποιός. ἄμεινον δὲ ἀεὶ κυνείῳ δέρματί σε παίσω. ἔστι τὸ τραχύτατον. οὐδὲ ἴσως δὲ τὸν νῶτον. Κυνόμυια· ὁ ἀναιδής. Κυνώπιδα· ἀναίσχυντος. Κυνορραισταὶ κρότωνες· οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες. Κυνορραιστέ· ῥῆμα. Κυνόσαργες· ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων γυμνάσιον τὸ κυνόσαργες ἦν. Κυνόσαργες· τόπος τίς ἐστι παρὰ ἀθηναίοις. καὶ ἱερὸν ἡρακλέους, κατὰ τοιαύτην αἰτίαν· διδυμὸς ὁ ἀθηναῖος ἔθυεν ἐν τῇ ἑστίᾳ. εἶτα κύων λευκὸς παρὸν ἥρπασε τὸ ἱερεῖον. καὶ ἀπελθὼν εἴς τινα τόπον ἀπέθετο. ὁ δέ, ἐν ἀπορίᾳ ἦν. ἐχρήσθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἱδρύσασθαι. ὅθεν ἐκλήθη κυνόσαργες. ἐπειδὴ οὖν ὁ ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐγυμνάζοντο. οἱ μήτε πρὸς μητρὸς μήτε πρὸς πατρὸς πολῖται. Κυνὸς σῆμα· ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ἀπόπλουν παραπλεύσας εἰς μαρώνειαν, καὶ μὴ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι, διακρίνεται τοῖς πολεμίοις καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖθεν τὴν ἑκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ καὶ θορυβοῦσαν κινοῦσαν, λίθων βολαῖς ἀνεῖλε. καὶ περὶ τὴν θάλασσαν καλύπτει. ὀνομάσας τὸν τόπον κυνὸς σῆμα. Κυνόσημον· χωρίον τῆς χερρονήσου ἔνθα λόγος τὴν ἑκάβην μετὰ τὴν ἰλίου ἅλωσιν ἀγομένην αἰχμάλωτον, κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὴν ἀφεῖσαν τελευτῆσαι τὸν βίον. Κυνοσουρία. Κυνοῦχος· ὁ τὸν κύνα κρατῶν δεσμός. κῶλα πατᾶς λεπτισον ἀγάλλω τόντε κυνοῦχον. Κυνοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς ἐμβλέπει. Κυνῶν ὑλαγμός· ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην. Κυνώπιδος· ἀναιδοῦς. Κύντιος κικινάτος δικτάτωρ. οὗτος πολλαῖς μὲν καὶ πρότερον ἐνήθλησε στρατιαῖς. πολλάκις δὲ κεκοσμημένος. οὕτω δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων. ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγου γῆς μέτρῳ ζῆν· τὸν αὐτουργὸν ἀγαπῶν βίον. ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος, ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ πονούμενος. ὅτε δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν οἱ τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς κομίζοντες ἀπονιψάμενός τε τὰ σύμβολα πρὸ ἑστιάσεως, τῇ οἰκείᾳ δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπιγίνεται. φόνον τε πολὺν τῶν ἐναντίων ἐργασάμενος, ἐπάνεισιν ἐν δεκάτῃ μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέρᾳ. τοὺς μὲν οἰκειοτέρους τοῦ περιεστῶτος κινδύνου λυσάμενος. τῶν δὲ πολεμίων διαρπάσας τὸν χάρακα. καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ἐναντίων δέσμιον ἐπὶ τὴν πομπὴν κατάγει τὴν ἐπινίκιον. Κύων ἐπὶ δεσμά· ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. ὅμοια τῷ καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά. καὶ ἡ κλητικὴ ὦ κύον. Κύων ἐπὶ φάτνῃ· παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων. μήτε ἄλλους ἐώντων. Κύων μολοττικὸς ὅπου τὰ κτήματα αὐτῷ κύων τις ἐδόκει συμπιεῖν μολοττικός. Κύων παρ' ἐντέροις· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαῦσαι τῶν παρακειμένων ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν. δύσβρωτα δὲ ὄντα κυνὶ καὶ δυσκατάποτα. Κύπασσις· κόσμος γυναικεῖος. ἐνδεδυμένον κύπασσιν φοινικοῦν ποδήρη, καὶ θύσανον ζώνην τε ὁμοῦ καὶ τὸ μὴ δὲ κύπασσιν. ἀτθὶς παρθενίων ἔλκει ὑπὸ προθύρων. Κύπασσις· οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδος φασὶ τὴν κύπασσιν. οἱ μὲν γυναικεῖον. οἱ δὲ ἀνδρεῖον. Κύπειρον· εἶδος βοτάνης. Κύπελλον· ποτήριον κυαστήριον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ζῶα βοτηρικὰ πάνυ κύπελλα ἐγχεῖται. δίψας φάρμακα λεξίκακα. Κυπριάζουσαι· ἀνθοῦσαι. Κύπρις· ἐπίθετον ἀφροδίτης. κύπρος νῆσός τις ἐστὶν αὐτῆς. λέγεται καὶ κυθέρεια· διὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας. ὅτι οἱ κύπριοι μωροί, ἀναισθητότεροι τῶν ἄλ

λων. φασὶ γὰρ αὐτοὺς κοπροφαγεῖν. καὶ ζήτει τὴν παροιμίαν ἐν τῷ βοῦς ἐπὶ σορῷ. Κυπρόθε-
μις ὄνομα κύριον. ὃν κατέσκωπτε Τηγεάνης Φερεκράτης χειρωσὶ μετὰ βασιλέως ὕπαρχος. Κυπτά-
ζειν. διατρίβειν. στραγγεύειν. ἀναβάλλειν. ὁ δὲ, ὑπὸ ἅμαξαν χόρτου πλήρη ἐκρύφθη. καὶ οὕτως ὑπὸ τῷ ἄ-
ξονι συνεκομίσθη. ἅτε μηδενὸς ἐλπίζοντος. ἐνταῦθα τινὰ κυπτάζειν. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν
θύραν. περιττὸν τὸ ἔχων ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. καὶ τὸ περί τι πονεῖσθαι. Κυρβα-
σίαν. κεφαλὴν ἀλέκτορος. Κύρβας κύρβαντος ἐθνικόν. Κύρβασις. ἔνιοι μὲν τιάραν. ἣν
οἱ μὲν βασιλεῖς τῶν περσῶν ὀρθὴν ἐχρῶντο. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένην. καὶ περικεφαλαίας εἶ-
δος καὶ πίλου. Κύρβεις. τρίγωνοι πίνακες. ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦ-
σαν πολιτικοί καὶ ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τετράγωνοι
τοὺς δὲ κύρβεις φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος. ἐν οἷς γεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους. εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἑστῶ-
τας ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως διὰ τὸ κεκο-
ρυφῶσθαι κύρβεις ὥσπερ καὶ τὴν κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθεμένην. Ἀριστοτέλης δέ φησιν
ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους, εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ
τῇ βασιλείῳ. Κύρβεις. αἱ τὰς τῶν θεῶν ἑορτὰς ἔχουσαι κύρβεις τινὲς οὖσαι. ἐν αἷς τὰ
τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα ἔδει εἶναι. Ἀσκληπιάδης ὅτι ἀπὸ Κύρβιος τοῦ τὰς θυσίας ὁ-
ρίσαντος ὥς φησι Φανίας ὁ ἐρέσιος. ἀπὸ τούτου ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρατοσθέ-
νης δὲ τριγώνους αὐτάς φησιν εἶναι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναι φησὶ τοῖς ἄξοσι. πλὴν ὅτι οἱ
μὲν ἄξονες νόμους. αἱ δὲ κύρβεις θυσίας εἶχον. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκεύασμα τοιοῦτον. πλιν-
θίον τι μέγα ἀνδρόμηκες, ἡρμοσμένα ἔχον τετράγωνα ξύλα. τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα
καὶ γραμμάτων πλήρεις. ἑκατέρωθεν δὲ κνώδοντας ὥστε κινεῖσθαι καὶ μεταστρέφεσθαι ὑπὸ τῶν
ἀναγινωσκόντων. καὶ παροιμία κύρβεις κακῶν. σανίδες εἰσὶ παρ' Ἀθηναίοις τετράγωνοι, ἐν αἷς
τοὺς νόμους ἔγραφον καὶ τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας ἐποίουν. ἐπὶ τοίνυν τῶν σφόδρα πο-
νηρῶν ἡ παροιμία. κύρβεις δὲ διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένας. ἢ ἀπὸ τῶν κορυ-
βάντων. ἐκείνων γὰρ εὕρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος. Κύρβις. πανοῦργος, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἕ-
νεκα γὰρ μνήμης ἀνέγραφον τὰς κύρβεις. ἢ ὅτι σανὶς ἔνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι εἰσίν. ἢ οὕτως.
ἡδέως ἂν ὅτι οὖν ὑπομεῖναι μὴ ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι καὶ νόμους εἰδέναι
Κυρεῖ τυγχάνει. Κυρεία ἐξουσία. Κύρειον στράτευμα. Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ
φησίν. ἔτι δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβάντος ἐπὶ Ξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Κύρειος θρόνος ὁ τοῦ
Κύρου. Κυρηβάσει. κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ κεράτων μάχη. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται
καὶ ἡ πλῆξις τῶν τράγων. Ἀριστοφάνης. εἰ δ' ἦν κλίνει ποδὶ πρὸς τὸ τέλος κυρηβάσει αὐτὸν πρὸς τὸ τέλος
μαχεῖται ἢ διαπεσεῖται. ἐὰν ἀποσαλεύῃ ἢ φύγῃ. Κυρηβάσιος. Κυρήβια. πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν
ἀποβρέγματα. τὰ ἄχυρα ἢ τῶν πυρῶν. ἔνθα αἱ κάρχεις Φρύγιοι. κάρχεις δέ εἰσιν αἱ ἀληλεσμέ-
ναι κριθαί. Κυρήβιος ἀπὸ τόπου. Κυρηβίων καὶ κυρηβίωνος ἐπώνυμον ἐστὶν ἐπικράτους
τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ. Κύρημα. ἐπίτευγμα, συγκύρημα. ἕρμαιον. Κυρηναῖος. ἀπὸ Κυρήνης
Κυρηνίτης ἀπὸ τόπου. ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἀπὸ Ἀριστίππου φιλοσόφου ἤρξατο.
Κυρία. ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ κυρία ἡ ὡρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. ἀ-
θρόοντες αὐτῇ τῇ κυρίᾳ ἐπιπεσόντες τῶν ἱππέων, πάντας ἀπέκτειναν. καὶ κυριώτατον τελευταῖον.
Πολύβιος, κυριώτατον ἦν τὸν πόλεμον φυγεῖν ἀπὸ Μακεδονίας. Κυρία ἐκκλησία, οἱ πρυτά-
νεις συνῆγον τήν τε βουλὴν καὶ τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλὴν ὁσημέραι πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ. τὸν δὲ δῆμον
τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν. οἳ
δοκοῦσι μὴ καλῶς ἄρχειν καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο. Κυριακή. μεγάλη περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. ἐν
ταύτῃ. Κυριλλίῳ γλυκύ. Κύριλλος. διάκονος ἐν Ἡλιουπόλει τῇ πρὸς τῷ Λιβάνῳ. ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίνου πολλὰ εἴδωλα συνέτριψεν. ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ τοῦτον τὴν γαστέρα διατεμόντες τοῦ ἥπα-
τος ἀπεγεύσαντο. Κύριος, ὄνομα κύριον. ὁ σοφιστής. ἐλέγετο δὲ καὶ γλῶσσα τῶν μιαιφόνων ἔσχεν

βασιλέως. Κύριος· κυρίως ὁ κεκριμμένος καὶ βέβαιος, Κυρίως· τὸ ἀναγκαίως καὶ κυρίως καὶ τὸ ἁπλῶς· τοῦτο σημαίνει, ὃ δὲ λέγομεν ἁπλῶς ὄν, τί ποτ' ἐστὶ ζητεῖσθαι, ἢ πανταχῶς ἀνθρώποις ἀπειθὲς δόκιμον τὸ λων εἶναι, εἴ τι τῶν ἀναγκαίως ἐστί. καὶ κυριώτατον τὸ ἀναγκαιότατον. Κυρίσσει καὶ κυρίττει· κέρατι τύπτει. Κυρισίκης· ἐπώνυμον τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου. Κυρίττων· ὄνομα κύριον. Κυρκανᾶν· ταράττειν. κυκᾶν. ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ ὄλεθρόν τινα κυρκανᾶν ἀμῶς γέ πως. Κύρμα· ἐπίτευγμα. παρὰ τὸ κυρῶ ἢ ἔντευγμα καὶ σπάραγμα τοῦ ὕδ. Κύρνος· ὄνομα κύριον. Κῦρος· ἐπιτυχία. Σοφοκλῆς· πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα κακῶν. ἐπιτευκτικὴ καὶ κυρία. Κῦρος· ἐξουσία. Κῦρος Πανοπολίτης ἐποποιός· ἐγένετο ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος πραιτωρίων, καὶ ἔπαρχος πόλεων προεβλήθη· καὶ ἦρξεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετὴ βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον φιλοεπὴς οὖσα. ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνάπαυσιν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθείς, ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαείῳ τῆς Φρυγίας· καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως.

Κῦρος ὁ βασιλεύς. παῖς μὲν δὴ λέγεται γενέσθαι ὁ Κῦρος Καμβύσου Περσῶν βασιλέως. ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος, τοῦ Περσειδῶν γένους· οἱ δὲ Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως κλήζονται. μητρὸς δὲ Μανδάνης. ἡ δὲ Μανδάνη, Ἀστυάγους ἦν θυγάτηρ τοῦ Μήδων γενομένου βασιλέως. φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ᾄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος καὶ φιλομαθέστατος· ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλῆναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκεν. Κῦρος δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ τῆς βασιλείας παιδιὰν διαπρεπόμενος σὺν μειρακίοις τὸ Κύρου εἰληφέναι. οὗτος φιλοσοφίας εἴ καί τις ἄλλος ἔμπειρος ἦν. ἥν τινα παρὰ τοῖς μάγοις ἐπαιδεύθη· δικαιοσύνην τε καὶ ἀλήθειαν ἐδιδάχθη, κατὰ δή τινας πατρίους νόμους καθεστῶτας Περσῶν τοῖς ἀρίστοις. Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεύς, οὕτως ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλίνδᾳ λεγομένῃ παιδιᾷ, κυριεῦσαι τῶν ἡλίκων. Κῦρος· διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου ἔλεγον οἱ Πέρσαι, ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος. Καμβύσης δὲ δεσπότης. Κῦρος δὲ πατήρ. ὁ μέν, ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πράγματα. ὁ δέ, χαλεπός τε ἦν καὶ ὀλίγωρος. ὁ δέ, ὅτι ἤπιός τε καὶ ἀγαθὰ σφίσι πάντα ἐμηχανήσατο. Κυρωνίδαι· γένος ἐστὶν ὀνομαζόμενον ἀπὸ Κύρωνος. ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος. παρὸ καὶ ἐντιμοτέρους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνιδῶν. ζητεῖ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι Κυρωνίδας. φυλέτας καὶ περιθοΐδας. Κυρσάνιον· νεανία· ἢ ἔφηβον ἀτελέστατον· κυρσὸς τὸ ἀτελὲς λάχανον. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια καὶ τοὺς ἀτελεῖς ἀνθρώπους. Κυρσίλος ὄνομα κύριον. ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν διότι ὑπακούειν Πέρσαις προὐτρέψατο. Κυρτὴ καὶ κοίλη παράταξις καὶ ἐπικάμπιος εἰς τοὐπίσω τε καὶ πρόσω. ἡ δὲ τὸ μὲν κοῖλον ἔχουσα ἡ κυρτὴ ἢ ἐπικάμπιος. καὶ τοῦτο ὡς εἴρηται εἰς τοὐπίσω καὶ εἰς τὸ πρόσω ὥστε τὰ εἴδη αὐτοῦ γίνεσθαι ἕξ, ἐκ τῶν βιῶν ἢ εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω. Κύρτωμα· ἡ λεγομένη καμάρα. κυρτώματα δὲ τὸ πάλαι αὐτοὶ σύμπαν τοῦ δεξαμένης σκιᾶς ἕνεκεν ἐπεποίηντο. Κυρτεῖ· κατανεύει τῶν πραγμάτων κυρτεῖ τε. τὸ κυρτὸν προσώπου συνήθεια καὶ Ἀττικοὶ βαρύνουσιν αὐτό. ἐν δὲ τῷ ἀττικῷ βαρύνεται Ἀττικοὶ μέντοι ἐκ τοῦ κύρτου λέγοντες τῶν κυρτῶν. καὶ τοὺς δὲ καὶ τῶν κυρτῶν ὁριστικοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. Κύσον με φίλησόν με. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. ἐπὶ πίστει καὶ συνθήκαις διδόντες τὰς δεξιὰς ἀλλήλοις εἰώθασιν. ὑπερουνοῦ τοῦ πεπεισθῆναι τὸν νεανίαν, ὁ πρεσβύτης ταύτην ἀξιοῖ παρ' αὐτοῦ πίστιν λαβεῖν. Κύστιν ξηράν· ἐφήβιον. ὑπογάστριον τὴν κοιλίαν. τὴν φῦσαν. εἴρηται δὲ φῦσα ἀπὸ τοῦ πάσχειν πεφυκέναι. Κύτταρος· τὸ στόμα τῆς βαλάνου. ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. ἢ τῆς βαλάνου πυελὶς ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ῥοιᾶς. ἢ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελὶς καὶ καταδύσεις. ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οἴκου. λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν ὥσπερ τοῦ οἴκου τὴν λεκανίδα. τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. Κύτταροι· αἱ τῶν κηρίων καὶ σφηκῶν καταδύσεις. Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον τὴν προάνθησιν τῆς πίτυος. ἥτις ἐστὶν ὥσπερ στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν. ξηραινόμενον δὲ ἐκκυλινδοῦνται καὶ ἀποπίπτει. οἷον ἦν ἀπηλθὸς φησί. Κύτταρον τὸ ἐρανοῦ ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν

θεσμοφοριαζούσαις· ἀπὸ τοῦ τῶν συμποσιομένων στρεβλοῦν ὥσπερ κύτταρον. Κυταία πόλις καὶ Κυταΐδος. Κύταιον ὑποστάς. Κύτη ὄνομα πόλεως. Κύτος ὄγκος, χώρημα, βάθος, πλάτος, καὶ τὸ ἐκκυτώσαντι. τὸ δὲ κύτος τῶν πλοίων κοιλότης καταπεσόντος πρὸς τὴν μαρεῖσαν τῶν ἵππων.

Κυτωεὶς τόπος παραθαλάσσιος. Κυτώσαντες ὁ κύτος ἐκκαλύψαντες βοείῳ δέρματι. ἢ ἐκκυρτώσαντες. Κυφάλεα· ἐπειδὰν ἐκλυκαμπεῖς ἰξώδεις ἴδανα ἔχε τὸ κυφάλεα κεκυρτωμένος. Κυφαλέος ὁ κεκυρτωμένος. Κυφανισμὸς ἐπὶ τῆς τιμωρίας· τῶν κακῶς καὶ ὀλέθρου. Κύφελλα τὰ νέφη ὅτι ἐγκρύφελλα τὰ ἀποκρύπτοντα τὴν σελήνην. ἐν τῷ μέγα ἡ κύφελλα. καλλίμαχος δὲ τὰ καρφελαυνόμενα. Κῦφι· τοῦτο μάννως ὁ αἰγύπτιοι κατασκευάζουσιν· οἶδα δέ τις ὅτι ἡ σκευασία αὐτοῦ. Κυφὸν κεκυμμένον. ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν ἂν γένοιτο ἐπὶ τῆς ... τὸ εἶδος ὑπὸ φροντίδων. χειμῶν δέ, Κυφός κεκυρτωμένος· καὶ πάγκυφος ἐλαία ἡ κατακεκυμμένη. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· καὶ κυφὰς καρίδας ἀειθμένας δέσποινα αὐτός. Κυφώνων ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τὸν τένοντα τῶν κακούργων ἵνα μὴ δύνωνται ἀνακύψαι. ἀριστοφάνης· πολλῶν τυμπάνων καὶ κυφώνων οὐκ ἀρέξεται. Κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος. ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ κλοιὰ ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων λέγεται. καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφανισμὸς ἐπὶ τῆς τιμωρίας. ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. κύφων εἴρηται παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος κατὰ ἐκ τοῦ νόμου μηδὲν ποιήσηται, δεδέσθω ἐν κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν εἴκοσι ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι ἵνα ᾖ μελίτταις καὶ μυίαις δεῖπνον. τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος κατὰ κρημνῶν ὠθεῖσθαι στολὴν γυναικείαν περιβαλόντας. Κυψέλη, ἀγγεῖον σκεῦος ἅμα τῷ σιδήρῳ καὶ ταῖς οἰνηραῖς κυψέλαις συγκομιζόμενος. Κυψέλη κυρβάσιον μελισσῶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ πλὴν τοῦ ὠτὸς αἱ δὲ μέλιτται ἐκτυφλώκεισαν, ὥσπερ ἐν κυψέλῃ τῷ φωλεῷ. τὸ μέλι δὲ ἐλαίρετο κατὰ τῆς κεφαλῆς. Κυψέλη ἐξμέδιμνος ἓξ μεδίμνους χωροῦσα. κυψέλη δὲ σκεῦος δεκτικὸν πυρῶν ἢ κριθῶν. οὕτω δὲ εἴρηται διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ὕλην. ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τῷ ὠτὶ ῥύπος. ἀριστοφάνης· ἐπειδὰν μοῦ λίθον βαλόντες ἐξμέδιμνον, κυψέλην ἀπώλεσαν. Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν ὀλυμπίᾳ. πλάτων ἐν φαίδρῳ· παρὰ τὸ κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν ὀλυμπίᾳ ἐστάθη κολοσσός. ἀλλ' οὖν τῶν κυψελιδῶν κυψέλου δέ φασι τὸ ἀνάθημα ὡς ἀγακλυτὸς ἐν τῷ περὶ ὀλυμπίας φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς ἥρας παλαιὸς ἀναθήμασι λαμπρὸς· οὐ τοιοῦτος εἶναι ἐλέγετο. ἔνεστι δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσὸς ἀνάθημα κυψέλου τοῦ κορινθίου. φασὶ δὲ τὸν κύψελον εὐξάμενον ἂν κορίνθου τυραννήσῃ τὰς οὐσίας πάντων εἰς δεκάτην ἱερώσειν τῷ διί, δεκάτῳ τῶν τιμημάτων εἰσπραξάμενον κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν. δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν φησὶ περίανδρον ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τοὺς κορινθίους. καὶ θεόφραστος ἐν τῷ περὶ καιρῶν β' λέγει ὅτι τοὺς τυράννους ἀνθρωποδέστερα καθυποσπανῶντες οἱ στρατιὰς διάγειν τοῦ καὶ πολέμους ἐπαναιρούμενοι καθάπερ καὶ διονύσιος ὁ τύραννος. ἐκεῖνο δὲ οὐ μόνον ὥστε δαπάναις τῶν ἄλλων καταναλίσκειν ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐφόδιον τοῖς ἐπιβουλεύουσιν.

ἐοίκασι δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν αἰγύπτῳ καὶ ὁ τῶν κυψελιδῶν κολοσσὸς καὶ πάντα ταῦτα
ταύτην αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν. φέρεται δέ τι καὶ ἐπίγραμμα
τοῦ κολοσσοῦ· αὐτὰρ ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός· ἐξώ-
λης εἴη κυψελιδῶν γενεά. ὁ περὶ ἀπελλᾶς ὁ ποντικὸς οὕτω προ-
φέρεται· εἰ μὴ ἐγὼ νάξιος παγχρύσεός εἰμι κολοσσός,
ἐξώλης εἴη κυψελιδῶν γενεά. Κυψε-
λόρυσον· τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκα-
λυμμένον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Κ. ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

λᾶας. λίθος. ἐν ἐπιγράμματι. πολυδινήτου τὴν πέτρης λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆκε γλώχινα καὶ λαι-

λ μοῦ. Λᾶας λίθος. καὶ λᾶος λίθου. ἀπὸ τοῦ λάος λίθος. γινομένης ἀπὸ γενικῆς τοῦ λάος. λάος ὑπαὶ εἶπε. λέχριος ἐπὶ πάντα κρυσοῦ λάος βραχυσύλλαβος. Λαβαὶ. ἐπαφαὶ. ἢ ἀφορμαί. ἢ μέμψεις. λαβὰς δὲ ἀμφιστόμους. τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος. ἤτοι τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐστομωμένας. ἤγουν τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος τὰ ὦτα εἶναι. ἢ τὰς περὶ σῶμα τινα θηκίον ἑκατέρωθεν ἐχούσας. ὡς ἑκατέρωθεν στρεφόμενον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους. τουτέστιν ὅμοιον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κρατῆρος. βαγώας ὁ αἰγύπτιος, ἔσφαξεν ὤχου τὸν πέρσην. καὶ τὰ μὲν κρέα τοῖς ἔφαγε. τὰ δὲ ὀστέα, μαχαιρῶν ἐργάσατο λαβάς. καὶ αὖθις. λαβαὶ φιλοσοφίας. ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρική. Λαβεῖν τιμωρείαν. ἐκδικηθῆναι. Λαβῆ. αὐθυπότακτον.

Λαβίνιοι. ὄνομα κύριον. Λαβραγόρην. φοβερῶς δημηγοροῦντα. Λάβραξ εἶδος ἰχθύος. καὶ παροιμία λάβρακας μιλησίους. τὸ δὲ προσηγορίαν ἀπετίθη, διότι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα. καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει. ὅθεν καὶ ῥᾳδίως ἁλίσκεται. ἐν μιλήτῳ δὲ τοῦτο φασί, μέγιστοι γίνονται λάβρακες, καὶ πλεῖστοι. μιλησίους ἢ πάλιν φασί. ἔνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες, διὰ τὸ ἐκδιδοῦσαν λιμνώδεις τὴν θάλασσαν. χαίροντες δὲ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην ἀναδέχονται ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ οὕτω πληθύουσι παρὰ μιλησίοις. Λαβροφάγος. Λαβρώνιον εἶδος ἐκπώματος. καὶ λαβρώνιον. Λαβύρινθος. κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων. παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν. ἢ παρὰ τὸ πολλοῖς λόγων κύκλοις κεχρῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν αὐλιάδων νυμφῶν ἄθυρμα. εἰνάλι λαβύρινθε τύ μοι λέγε. τίς σ᾽ ἀνέθηκεν ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὑράμενος. Λάζαρος. πλανοστάδεια. ὥσπερ τυρώδης. παρὰ τὸ λαζαρύ. καὶ λαζαρυζόμενον. καὶ διάγοντα τὸ μηδέν. καὶ δαβίδ, θύσας ἐπὶ τῇ τῆς κιβωτοῦ μεταθέσει, γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι καὶ νηπίοις διέδωκε κολλυρίδα ἄρτου. καὶ ἐσχαρίτην καὶ λαγανίτην. καὶ μερίδα θύματος.

Λαζαρόν. ὑποκείμενον. ἐμηχανῶντο δὲ ὅσα λαζαρότητι ἢ ἁπλότητι πρὸς τὰς τοξείας αὐτῆς ἐκεῖ. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ λαζαρὸν δειρῆς δέρμα προκρέμαται. καὶ αὖθις. σοὶ δὲ ὑπὸ σχιδάκων, λαζαρὸν ἀπαλὸν ἀμαπτόμενον. Λαζαρυζόμενον. ἀριστοφάνης. ὡς ἥκιστα τὸν σύρφακα ἐκκλησιάζειν λαζαρυζόμενον. ἐκ βαθαλίζοντα τὸ μηδέν. Λαγεῖα αἷμα. τὸ τοῦ λαγωοῦ. Λαγίδης ὁ τοῦ λαγωοῦ. Λάγισκα. ἑταίρα τις ἦν. ἧς μνημονεύει λυσίας. Λαγνεία. πορνεία. Λάγος ἀρσενικόν. ἀντὶ τοῦ ὁ λάγος. Λάγνος. πόρνος. αἰσχρός. καὶ τὸ φαῦλος πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Λαγόβαρδος ἐθνικόν. Λαγόβιος. ὄνομα κύριον.

Λαγών. Λαγεῖα ὄνομα πόλεως. Λάγος ὄνομα κύριον. ὃς ἀρσινόην ἔγημε τὴν πτολεμαίου τοῦ σωτῆρος μητέρα. τοῦτον δὲ τὸν πτολεμαῖον, οὐδὲν οἱ προσήκοντα, ἐξέθηκεν ἀρχῷ ὡς λόγος ἐπὶ ἀσπίδος χαλκῆς. διαρρεῖ δὲ ὁ λόγος ἐν μακεδονίᾳ. ὃς λέγει ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα, καὶ τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα, καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα ἀποστέγειν αὐτοῦ τὰ κραντῆρα ἀκτῖνος. καὶ ὅτε ὑφ᾽ ἡλίου ὑετοῦ. τοῦ τεμμάτα [illegible] ὄρνιθας. διασπᾶν δὲ ὄρτυγας. καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν παρέχειν τροφὴν ὡς γάλα. Λαγωβόλιον. ἐν ᾧ τοὺς λαγωοὺς ἀγρεύουσι. Λαγώδιον. Λαγὼς πεινῶντι, καὶ πλανῶντες εἰς οἶκον. παροιμία πρὸς τοὺς ἐν ἀνάγκῃ πολυτελῆ λογιζομένους. φανεὶς ὁ λαγώς, δυστυχεῖς ποιεῖ ὁδούς. Λαγὼς καθεύδων. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. λέγεται καὶ λαγωὸς λαγωοῦ. ἐν ἐπιγράμματι. τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης ἄρτι μαζῶν στέρνων, οὔατα τὸν ταλαγωόν. Λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν. παροιμία. δειλὸν γὰρ τὸ ζῷον ὁ λαγώς. ὅθεν καὶ ὁ ῥήτωρ λαγὼς ἐλέγετο. καὶ τοῦ ῥήτορος ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῳδοῦν. παροιμία δέ τις ἐστίν. ὁ λαγὼς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων τῆς ψυχῆς, καὶ πρὸς τούτους καρτερῶς ἀγωνιζομένων τεθειμένη. καὶ παροιμία. ὁ καρπάθιος τὸν λαγών. ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων. οἱ γὰρ καρπάθιοι, νῆσον οἰκοῦντες καὶ λαγωοὺς οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάγοντο. οἱ πολλοὶ γενόμενοι ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς. Λαγώοις. τοῖς τοῦ λαγωοῦ κρέασιν. ἀριστοφάνης. ἐξῶν δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἐν λαγῴοις καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσι. Λάγυνος. ὁ πανδεκτικός. Λάγυνος. κύπελλον [illegible] λάγυνε μεθυσφαλὲς αὐτίκα δῶρον κασιγνήτη τεν τερένης κύλικος βακχείου. ὑγροφόρε. ζωστὴς δ᾽ αὐτὸς ἰόντος. στειλαύχην. ψήφου συμβολικὴ θύγατερ. θνητοῖς αὐτοδίδακτε διάκονε μύστι φιλοίνων ἡδίστη, δεῖπνων ὅπλον ἑτοιμότατον. Λάδων. ποταμὸς ἀρκαδίας. Λάζειν. βλέπειν. καὶ ἀλαὸς ὁ τυφλός.

Λάϊος φόνος ὁ τοῦ λαΐου. Λαΐδες. οἱ μικροὶ λίθοι. Λαΐνον ἕσσο χιτῶνα. λιθόλευστος ἐπ-

γῦψ. Λάιος ὁ θηβῶν βασιλεύς ἐν τῷ οἰδίπους. Λαῒς λαΐδος ἡ ἑταιρίς. ζήτει ἐν τῷ χελώνη.
Λαθεβριώσας. τοῦτο ἐν παροιμίᾳ λέγεται. εἰωθότες οὖν ἐγὼ, ἐκβεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου τοῦ λαθεβριώσας. ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαι μὴ ἂν εἰδέναι οἷον λέγω.
Λαθικηδέα μαζόν. λήθην ὀδύνης τῷ παιδὶ ἐμποιοῦντα. Λαθικηδής. ὁ λήθην κακῶν ἐμποιῶν.
Λάθωμαι γρικῶν. Λαθραίως. καὶ λαθρηδά. καὶ λαθριδὸν ἀντὶ τοῦ κρύφα. Λάκαινα κύων. σοφοκλῆς. κυνὸς λακαίνης ὥστις εὔρινος βάσις. Λακαῖον ὕδωρ, τὸ ἀπὸ λακαίνης. Λακεδαίμων. καὶ λακεδαιμόνιοι. ἐν τῷ δαῖτις καὶ ἀριστοφάνης. Λακερύζα, ὄνομα πόλεως. Λακέρυζα κορώνη. ἡ μεγάλως κρώζουσα. Λακερύζεσθαι. λογγριεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι. Λακίδας περιπλωμένους. τὰ διερρωγότα ἱμάτια, παρὰ ἀριστοφάνει. Λακεδέας. ἐν ἐπιγράμματι. ἀσπίδα. φρουρὸν. ὄφιν καὶ λακεδέας περιφάν. Λακίνιον. ὄρος κρότωνος. καὶ λακινία τόπος. Λάκισμα. σχίσμα. λέγεται τὸν χιτῶνα ἡμαγμένον καὶ λελακισμένον ἀντὶ τοῦ, ἐσχισμένον. Λακίσματα. καὶ αὖθις. εἶτα οἱ τέρκοι περιέφερον τὸ φυλλάδες τοῦ λιβάνου τῇ φλογὶ λακιζόμενον. Λακόπλουτον. καλλίαν τὸν ἀθηναῖον, οὕτως ἔλεγον, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτης. ξέρξου ἐπελθόντος ἐν τῇ περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ, φυγεῖν δὲ ἀθηναίων. ἐσταθμευκότος δέ τινος τῶν περσῶν ἐν τοῖς καλλίου, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος, τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, ἐμβαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, ἐλπίζοντας ὕστερον ἀνασώσειν ἐπανελθόντας. οὕτω μὲν γενέσθαι λέγεται. πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων καλλίαν. Λακκόπρωκτος. ἀριστοφάνης. ὦ λακκόπρωκτε. πατῆς ἐγὼ τοὺς ἱερόδους. αἰροῖσθ' ὅτι χαίρω πολλὰ κακῶν κακά; Λάκκος, ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἑλλήνων, ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν. Λάκκος. ὁ θάνατος, ἐπειδὴ λάκκῳ παραπλησίως, ὁ τάφος ὀρύττεται. δαβίδ. καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. καὶ τὸ μετὰ λάκκου κινδύνου, οὕτως ἔθος ὀνομάζειν τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐάν ἡ γάρ με ἐν λάκκους καταπίῃ.
Λάκκῳ καθεῖναι σαυτὸν, οὐ καλὸν τόδε. Λακωνίζω. τὰ τῶν λακώνων φρονῶ. οἱ μὲν, ἠττικήκασιν. οἱ δὲ, λελακωνίκασι. λακωνίζειν δὲ, παιδικοῖς χρῆσθαι. ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις β.
Λακωνικαί. ἀνδρεῖα ὑποδήματα. καὶ τὸ πέος. ἀπὸ χλαῖνα. ἀπὸ λακωνικαί. ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. τίτε λάκωνες ἄπεπλοι. Λακωνικαὶ κλεῖδες. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης. πρότερον δὲ ἐξὸν αὐταῖς. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία φοροῦσι κρυπτά. κακοηθέστατα λακωνικ' ἄττα ἔχοντα γόμφους. πρὸ τοῦ μὲν οὖν, ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν ποιησαμέναις δακτύλιον τριωβόλου. νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια ἐξαψάμενος. τὰς γὰρ ἀρχαίας μονοβαλανάς φησιν εἶναι. μὲν ἀνδρὸς μισουμένας. λακωνικὴ κλεὶς δ' ἐστὶν ὡς ἔοικέ μοι. περιοισέα φησὶν, ὅτι ἔξωθεν περικλείεται, μοχλοῦ περιτιθεμένου, ἢ τινος τοιούτου. ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι. Λακωνικὴ τάξις. ἡ κατὰ τῶν πολέμους, ἀεὶ ἐκ τῶν πρόσθεν γίνεσθαι δοκεῖ, εἰς πεντηκοστὺς καὶ ἐνωμοτίας καὶ μοίρας διῃροῦντο αἱ τάξεις. καὶ ἦν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας, ἀνδρῶν ε' καὶ
Λακωνικὸν τρόπον περαίνειν. ἤγουν παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις. ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ λάκωνες. Λακωνικὸς ὁ στερεός. ἀνδρεῖος. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες. καὶ ἐπίρρημα. καὶ ἡ. λακωνικὸν πνέων. ἀντὶ τοῦ ἰσχυρὸν. ἢ τὰ λακώνων φρονῶν. Λακωνικῶς ταῦτα καὶ συντόμως λέγω. ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως. τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες. Λακωνισμός. ἡ πρὸς τοὺς λάκωνας οἰκειότης. ὥσπερ ἀττικισμὸς ἡ πρὸς τοὺς ἀττικούς. Λακρατίδης. οὗτος ἀρχαῖος ἄρχων ἀθήνησιν. ἦρχε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων δαρείου. ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο. καὶ ἀπέπηξε πάντα ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι. διὸ πάντα ψυχρὰ πάντα λακρατίδας ἐκάλουν. ἀριστοφάνης. παλαιοῦ λακρατίδου, τὸ σκέλος βαρύνεται. ὅτι διὰ τὸ γῆρας. οὐχ οἷός τε εἰμὶ θᾶττον βαδίζειν. Λάκτιν. τὴν λεγομένην κώταλιν, τορύνην ὅ ἐστι ζωμήρυσιν. ὦ πότνια λάκτιν. Λακύδης ἀλεξάνδρου κυρηναῖος φιλόσοφος. ὃς τῆς νέας ἀκαδημίας κατῆρξεν. ἔγραψε φιλόσοφα. περὶ φύσεως. Λαλαγεῦσαι. ἐμμελῶς φωνοῦσαι. ἐν ἐπιγράμματι. ταῖν ἤδη πάρος λαλαγεῦσαν ἐμὰ λασιναγρότιν ἀχώ. πρὸς νόμον ἀμετέρον ἔγραψε λυροκτυπίας. Λαλάγημα. τὸ ἀνάθημα ἢ χρῆμα. ἱρὸν σοὶ θαλάμην, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα ἀντίθεμαι. Λαλέοντος. λαλοῦντος.

Λαλητέος.

Λαλητέος. ἀπὸ τῶν χοῶν μνῆμα σὸν Ἀλείσιδη. οὐχὶ ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος. Λαλιά.
ἡ δημηγορία. ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων, καὶ παρρησιαστὴς ἱκανῶς.
Λαλίστατον. τὸ κατὰ λόγον σοφόν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄγλωττος. καὶ ὁ ἄφωνος τέττιξ. Λαλίστερον. ἀ-
δολεσχέστερον. φλυαρώτερον. Λαλοῦντι. Λαμάχων. Λάμαχος Ἀθηναῖος στρατηγὸς ἐπιφοινίνδυ-
μος. ὃν ὅτε εἰς Σικελίαν ἔπλεον Ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν μετὰ Νικίου καὶ Ἀλκιβιάδου. ἦν δὲ καὶ φι-
λοπόλεμος. Ἀριστοφάνης. σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυτῷ. πραγμάτων τε καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀ-
παλλαγείς. πολλοῦ γὰρ ἔσθ' ἥδιον. Λαμβάνω γενικῇ. αἰτιατικῇ, ἐν κόσμου ἤπερ ἐν ἀκοσμίᾳ λαμβάνω.
Λάμεχ δύο, ἡ γραφὴ μέμνηται. ἕνα μὲν τοῦ ἀπὸ Κάϊν. ἕτερον δὲ τοῦ ἀπὸ Σὴθ ἐν ἀρχῇ. γεγόνασι δὲ ἡνίκα λά-
μεχ ὅτι ἐκ τοῦ ἀπὸ Κάϊν τοῦ πεφονευκότος ἄνδρα τε καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα. καὶ ὡς δύο φόνους πεποιηκό-
τας. καὶ τὰς δύο τὰς γυναῖκας εἰληφότας ἐλθεῖν ἐν σπηλαίῳ. ὃς ἑαυτὸν κατεμέμψατο καὶ ἑβδομηκοντάκις
ἑπτὰ ἀφῆκεν ἄξιον εἶναι κολάσεως. ἐκ μὲν τοῦ Κάϊν φησίν, ἐκδεδίκηται ἑπτάκις. ἐκ δὲ Λάμεχ, ἑβδο-
μηκοντάκις ἑπτά. κολάζεται οὖν μειζόνως. διότι τῇ ἑπτάδι τοῦ προημαρτηκότος οὐκ ἐσωφρονίσθη. τοῦ
δικαίου γὰρ ἐν ἀρχῇ ἀδελφοὺς ἀνεῖλε, τοῦ πεῖσαι διὰ τούτου προσευξαμένου μὴ ἰδεῖν τοιοῦτον θάνατον. καὶ ἀ-
κουσθεὶς μετετέθη. ἦν δὲ ἐκ τοῦ δικαίου Σὴθ ὁ ἐν ἀρχῇ. ἐξ οὗ ὁ Χριστὸς κατάγεται γενεαλογούμενος ὑπὸ Λου-
κᾶ. ἐσπούδαζε οὖν τῶν ἀσεβῶν τὸ σπέρμα, τῶν δικαίων φθεῖραι τὸ γένος. ἐπειδὴ βδέλυγμα ἁμαρτωλῷ
θεοσέβεια. καὶ γὰρ τὸ γένος καὶ σπέρμα τοῦ μὲν Κάϊν, κατηράθη. τοῦ δὲ Σήθ, εὐλογήθη. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ θεὸς
τὸ δικαίων γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν ἐπιμιξίαν γενέσθαι. ἀλλ' ἐξαλειφθῆναι. ἐπεὶ οὖν ἐφόνευον καὶ ἐ-
λάμβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξ ὧν σπαρτὰ πέρατα ἔτικτον οἱ γίγαντες. διὰ τοῦτο καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐλ-
θών, πάντας ἄρδην ἀπώλεσε. μόνος γὰρ δίκαιος εὑρεθεὶς ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ ὁ Νῶε, ἐφυλάχθη. Λά-
μια. ταύτην ἐν τῇ Λιβύῃ Δοῦρις ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν, ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι. μιχθέντος δὲ αὐ-
τῇ Διός, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύειν. διόπερ ἐκ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέ-
ναι. καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας. ὅθεν ὁρμηθέντες
οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς Ἑλλάδος ἀντιποιούμενοι,
τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. μὲν αὐτὸς ἀνδρογύνῳ. πλὴν ἔξω γὰρ ἔφθειρεν ἐκ παρατάξεως ἔθεν τοὺς ἐν
Λαμίᾳ πάσας. Λάμια. θηρίον. ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν. λαῖμια καὶ λάμια. Ἀριστοφάνης.
φώκης δ' ἔχειν ὀσμήν. Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους. δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. εἰδωλοποιεῖ δέ τινας ὄρχεις
Λαμίας. θῆλυ γάρ. Λάμος. πόλις Λαιστρυγόνων. Λαμπαδεύεσθαι. Ἀριστογένους τὸν Διονυ-
σίου μύστης λαμπαδεύεσθαι μέλλων, εἶτα μὲν οὖν ἀδεξίως παρείθη μόνος. Λαμπάδιον. ἡ λαμπάς.
οὕτω Δείναρχος καὶ Πλάτων. Λαμπάδια ποιεῖ τὸ ἀφύργιν. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειλίδιον. οἱ δὲ ἐπιδέ-
σμου εἶδος. οἱ δέ, τὸν νάρθηκα τῶν ἰαδόντων ναρθηκίζοντα τὸ ἀφύργιν. οἱ δέ, τὰς μόνας. Ἀριστοφάνης. λαμ-
πάδια ποιεῖ τὸ ἀφύργιν ἀνηρπέδωται. χάραξι διαπηδῶν τάφον. Σαΐανος ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν πολέ-
μῳ πεπτωκότας ἐθεράπευεν. ἐπιλιπόντων δὲ σφᾶς τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο.
ἀλλ' εἰς τὰς λαμπάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν. ἡ διὰ τῶν δάδων γινομένη λαμπάς, φρυκτὸς καλεῖ-
ται. Λαμπάδος καὶ λαμπάσι. τρεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς Ἀθηναῖοι, λαμπάδος. Παναθηναίοις, ἢ
Ἡφαιστείοις, καὶ Προμηθείοις. Ἴστρος δέ φησι λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρώτους Ἀθηναίους Ἡφαίστῳ θύον-
τας, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους. Λαμπετόωντι.
λάμποντι. Λαμπηδόνος. Λαμπήνη. ἅμαξα βασιλική. ἱερόν τι περιφανές. ὅθεν ἁρμά-
σκεπαστόν. Λαμπτήρ. ἀλλ' ἄρχε μὲν ἄω λαμπτῆρ. ἀντί τοῦ ὡς ἕπομαι ἀρχὴ τῆς μάχης ὁ
λαμπτήρ. Λάμπων, ὄμνυσι τὸν χῆνα τοῦ ἐξαπατᾶν τινά. πρὸ οὗ Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕ-
τως ὀμνύναι. Ῥαδάμανθυς δὲ πρῶτος οὐκ εἴα ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ θεῶν. ἀλλ' ὀμνύναι
χῆνα. καὶ κύνα. καὶ κριόν. καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ Λάμπων, θύτης ἦν καὶ χρησμολόγος. καὶ μάν-
τις. ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν Ἀθηναίων παρεῖλκουσιν. ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς ὡς μαν-
τικοῦ ὀρνέου. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν μετὰ ὅρκου ἐξαπατώντων τινά. Λαμπτραί. δῆμος τῆς Ἐ-
ρεχθηίδος. δύο εἰσὶ Λαμπτραί, αἱ μέν, παράλιοι. αἱ δέ, καθύπερθεν. Λαμπτρεῖ μοραῖ. ὡς παρὰ τὸ ὀ-
λάχειμοτα. Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσι, τὴν καθαράν. Λαμπρίας. πολυτάρχου τοῦ Χαιρω-

νέως υἱός· ἔγραψε πίνακα, ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης ἑλληνικῆς καὶ ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Λαμπροείμων· λαμπροφορῶν. Λαμπροφόροι· Ἀριστοφάνης· οἱ γὰρ ἄνδρες ὥσπερ λαμπροφόροι ὄντες, ἀποκεκύφασιν· οἱ δὲ λυχνοφοροῦντες, κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον. Λαμπρόψυχος· ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Λαμπρῶς, τὸ φανερῶς, τὸ ἐνδόξως. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις παλαιοῖς. καὶ αὖθις· καὶ τὴν ἀπέραντον καλουμένην εἰρήνην, λαμπρῶς διέλυε. Λαμπρύνομαι, δοτικῇ. Λαμπρυνόμενος, ἀντὶ τοῦ καυχώμενος καὶ νικῶν τοῖς ἅρμασι. Λαμπτῆρες· οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι. ὡς ἴχεσθαι αὐτοὶ λαμπτῆρες οὐκέτι ἦθον. Λαμπτεῖς. Λαμψακηνῶν· περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς μήνιδος Ἀλεξάνδρου, ἐν τῷ, Ἀναξιμένης. Λαμυρόν· λάλον. ἄλλοι δὲ ἀσελγόν· καταπληκτικόν· τερπνόν. ἐν ἐπιγράμματι· βοστρυχίδος ὅμως, τὰ πυρίπνοα τόξα βάλλει. καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πυκνὰ γελᾷ. καὶ αὖθις· ἐς βίοτον δὲ τὰ φίλτρα. καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις. καὶ λαμυρώτερον. Λανθάνω· αἰτιατικῇ. Λὰξ ἐντείνων· λακτίσματι τύπτων. λὰξ δέ ἐστιν, ὁ ὑπὸ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν, κριος ψόφος. Λαξευτήριον, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. λαοξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος. Λάξιν· μίξιν· μερισμόν· κλῆρον. Ἡρόδοτος. Λὰξ ποδὶ κινήσας· τῷ πλατεῖ τοῦ ποδὸς κινήσας. Λαοσόος, ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα. Λάπαθον· ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν. καὶ λάχανον, κενωτικὸν γαστρός. ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι κενῶσαι. Ὅμηρος· νέων ἀλάπαξε φάλαγγας. ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.
Λαπίθης· ὄνομα κύριον. καὶ Λαπίθαι τὸ πληθυντικόν. Λαπίνη, ἡ ἅμαξα. Λαπιστής· ψάστης· περπερήτης. Λαπίστρια· μετεωριζομένη ἢ ῥεμβομένη ἢ θέλουσα ἀνωχεῖσθαι. Λάπτειν, τὸ ἐκκενοῦν. καὶ λάπτοντες, τῇ γλώσσῃ πίνοντες οἱ κύνες. Λαρινεύειν· τὸ σιτεύειν. Λαρινοὶ βόες· οἱ ἐν Ἠπείρῳ, ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου, κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς. ὡς Λύκος ὁ Ῥηγῖνος. ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε. πρόξενον ἦ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα, ἀνεῖναί τιν τῷ Δωδωναίῳ Διΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ αὐτοὺς ἐκτραφεῖς λαρινούς. λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι, ζῆ τῷ τι λαρινὸν ἔπος, ὃ τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. ἀντὶ τοῦ μέγα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν, ἀπὸ Λαρίνου τινὸς βουκόλου ταύτην τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δέ τινες, οἳ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ἐπὶ συλλαβὴν δασύνουσιν· ἵνα ἦ λαρινοὺς τοὺς μεγαλορίνους. ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασί, τοιούτους εἶναι βοῦς. οὓς καὶ κεστρινοὺς καλοῦσιν. ἢ οἱ μεγάλοι καὶ εὐτραφεῖς ἀπὸ Λαρίνου. Ἡρωδιανὸς ὀξυτόνως ὡς ἀληθινός. Λαρινός, ὁ ἡδύς. Λάρισα· ὄνομα πόλεως. Λάρκος· πλέγμα τι κοφινῶδες, ἢ ψιαθῶδες. ἐν ᾧ φέρονται ἄνθρακες. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἐστί μοι. ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνήν, ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὥσπερ σηπία. ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀπὸ ἀνθράκων σποδιᾶς ἀφῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ σηπία τὸν θολόν. θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι ἐναφιᾶσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς μέλανος ταράττειν βουλόμεναι τὸν περὶ αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσι. λάρκος οὖν, ὁ φορμὸς ὁ κόφινος. Λάρναξ· σορός· ἢ κιβωτός. Πρίαμος ὁ Κεαλιος, ἐς τὴν Ῥωμαίων ἐσέβαλε. πρῶτον μὲν ἐς λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν, διὰ πτίλων τινῶν. καὶ ἐσαρείχους ὀπώρας ἐχούσας, ἢ καλάμους ὀρνίθων, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες. Λαρόν, χλιαρόν. προσηνές. ἡδύ. καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος. ἧς ὁ γηραιὸς λαρότερον μαλακὸν ἔπινεν ἐκ στομάτων.
Λάρος κεχηνώς, ἐπὶ τῶν ἀρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν καὶ ἀδηφάγον. Λάρος ἐν ἕλεσι· παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων. Λαρώτερος, ἡδύτερος.
Λαρυγγίζειν· τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι. ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ λαρυγγίζουσι, βοῶσιν. οἱ δὲ κόρακες περιπτάμενοι ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσι. Λαρυγγιῶ· καταβοήσομαι φησὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων. ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ καὶ κατασπαράξω τοὺς ῥήτορας. τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε φωνὴν προΐεσθαι. Λάρυγξ λάρυγγος. φάρυγξ δὲ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί. Λάσανα· αἱ χυτρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα. ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα. Λάσια· δασέα. Λασιόκωφος· ὁ λίαν κωφός. οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναι-
σθητεῖν

σημαίνει. καὶ τὸ μεταβῶ. καὶ τὸ κοιμῶμαι. καὶ τὸ συλλέγω. καὶ τὸ λαγχάνω. ἀπὸ τοῦ λέξω μέλλοντος, λέξω ἐνε-
στώς. ἔνθεν λέξετο. καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρσω ὄρσετο. λέγω καὶ τὸ οἰκοδομῶ. καὶ διαλέγουσαν. διοικοδομοῦσαν.
καὶ διαλέγουσι. διορύττουσι. θουκυδίδης. Λέαινα. ζῶον θήλειον. καὶ ἀριστοφάνης. οὐ στήσομαι λέαινα
ἐπὶ τυροκνήστιδος. ἀντὶ τοῦ ὡς λέαιναι. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον ἑταιρικόν. τυροκνῆστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ
ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν, ἐλέφαντες καὶ λέοντες ἐγλύφοντο. λέγεται δὲ ὅτι, ὅτι ἐπὶ παιδίσκης στήσομαι κρεμάσασα, ὡς
λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ὀκλάζοντες γὰρ ἵστανται οἱ λέοντες, ἵνα μὴ ἀποθραύοιντο. Λεαίνω. καὶ λεαίνου
καὶ λείου. αἰτιατική. Λεηλασία. αἰχμαλωσία. Λεηλατήσαντα. ἐκπορθήσαντα. καὶ λεηλατεῖ. ληστεύει
ἁρπάζει. Λεκάνη. τὸ μὲν κοινὸν, λακάνη. παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ χάνδην. πλατὺ γάρ. τὸ
δὲ ἀττικὸν, λεκάνη. Λεκάνια καὶ λεκανίδια. λεκάνια καὶ λεκανίδες, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων
καὶ ἐκπέταλα. καί μοι λεκάνιον δὸς τῶν λαγώων κρεῶν. καὶ ἀριστοφάνης. δότε μοι λεκάνην ἵν' ἐμέ-
σω. ναυτιῶ, ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρολογίας. καὶ χολή μοι ἐπιπολάζει διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ. Λεκιθο-
πώλης. ἀρσενικὸν διὰ τοῦ η. θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι. γυνὴ πωλοῦσα ᾠά. Λέκιθος εἶδος ὀσπρίου. ὃ καλεῖται
πισός, διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν χρόαν λεκίθῳ ᾠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν δηλοῖ τὴν ὀσπριόπωλιν. καὶ ἐν τῇ
λυσιστράτῃ. νὴ τὸν δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντα εἶδον ἐφ' ἵππου εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλ-
λόμενον πῖλον, λέκιθον παρὰ γραός. Λέκτρας. κοίτας. καὶ λέκτρον ἐνικῶς ἡ κοίτη. Λεκτός.
ἐπίλεκτος. οἱ δὲ τῶν θεῶν λεκτοί. σοφοκλῆς. Λέλακας. ἀντὶ τοῦ κέκραγας. λακεῖν τὸ ψοφεῖν. ἔστι δὲ
καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. λακέδαις ὑπ' αὐτῆς. καὶ λακέδοντα. καὶ δεινὸν λελακυῖα. Λελάχωσι.
θάψωσι. Λέλεγες. ἔθνος. Λελαμπρυσμένα. κεκαλλωπισμένα. Λεληθέναι. ἐπιλελῆσθαι.
Λελιημένοι. προθυμούμενοι. Λέλογχε. ἔτυχεν. ἀπέλαυσε. καὶ λελογχώς. λαχών. Λέμμα. λέπισμα.
Λέμβος. μικρὸν πλοῖον. ἕτεροι δὲ ἐν χειμῶνι σφοδρῷ λέμβοις ἐξέπεμψαν. καὶ αὖθις. πλεῖν
ἢ λέμβῳ λ' καὶ πολεμεῖν τοῖς αἰγιαλοῖς κατὰ θάλατταν. ἡ δοτικὴ τοῦ λέμβος. οὐδετέρου. Λέμων. Λειμῶν ὁ παρ' ἡ-
μῖν. Λεξείδιον. Λεοννάτος. στρατηγὸς μακεδονίας. καὶ γένος προσήκων φιλίππῳ μικρῷ, συν-
τραφεὶς δὲ ἀλεξάνδρῳ. καὶ διὰ τροφῆς ἐπιτήδειον καὶ τὸ γένος, ἐπεὶ καὶ μέγεθος μὲν τοῦ καὶ κάλλος τοῦ σώματος
τιμῆς μετεῖχεν. ὅθεν αὐτοῦ καὶ ζηλοῦντος ἀλεξάνδρου, τό, τε φρόνημα ὑπέρογκον ἦν, καί τις ἁβρότης περ-
σικὴ κατά τε τὴν τῶν ὅπλων λαμπρότητα καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν εἰς τὴν τῶν πολεμίων, ἐκφανῶς ἐπετη-
δεύετο. τελευτήσαντος δὲ ἀλεξάνδρου, ἐζήλου ἐκεῖνον. εἰκάζων αὐτὸν πρὸς τὰ βασιλικά. τό τε ἀφέτω
καὶ ἀνειμένῳ τῆς κόμης, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ, ἐκ τοῦ πρόσω τοῦ περσικοῦ τρόπου, ἐσκεύαστο. ἵπποι τε νισαῖ-
οι. οἱ δὲ, φαλαρίδες, ἀπὸ χρυσοχάλινοι σύμπαντες προετετάχατο τῆς τάξεως, ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπί-
σμασι. ἐσημαίνετο δὲ αὐτοῦ καὶ σκηνῇ μεγαλοπρεπεῖ. καὶ ὅπλα καὶ ἄλλα ὑπερφέροντα. εἵπετο δὲ καὶ τὸ
τῶν ἑταίρων ἄγημα. Λέοντα ξυρεῖς. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων. Λέον-
τας ἰδεῖν, δυσμενῶν δηλοῖ μάχας. περὶ λέοντος. ἐν τῷ φριξότριχα. Λεοντέα δορά. ὁ δὲ, τὴν
λεοντέαν αὐτίκα περιεβάλλετο. Λεοντιδεὺς καὶ λεοντεῖον βρύχημα. Λεοντῆ. ἡ δορὰ τοῦ λέον-
τος. Λεόντιος. τριπόλεως τῆς λυδίας ἐπίσκοπος, μυσὸς τὸ γένος τῶν πρὸς τῷ ἱερῷ κατῳκημένων. οὓς
ἀγχεμάχους ὅμηρος καλεῖ. οὗτος παῖδα ἐν ᾅδου ἔσχηκώς, ἐπειδὴ μὴ χρηστὰς ἐλπίδας αὐτὸν ἀπέφαι-
νον πρὸς ἀρετὴν εἶδε, ἀξιούμενος ὡς φασιν ἔτι μειράκιον ὄντα, ἐποίησεν ἀποθανεῖν. κάλλιον ἡ-
γησάμενος, τὸ πρὸ αἰσχροῦ τινος καταλύσασθαι τὸν βίον, τὸ σφαλερὸν καὶ τὸν βίον ὀλισθαίνειν ἐξαγγελλόμε-
νον. κατόρθωμα δὲ αὐτὸν ἐκάλουν τῆς ἐκκλησίας. ἦν δὲ ἐλεύθερος τὴν γνώμην ἐπίσης εἰς πάντας καὶ παρ-
ρησιαστικός. καί ποτε συνόδου γενομένης, εὐσεβίας τῆς κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρο-
νήματος, καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος παρὰ φαῦλον αὐτὴν τιθέμενος, οἴκοι ἔμενεν.
ἡ δὲ διὰ τοῦτο ἀποθαυμασθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμαίνουσα, πέμπει πρὸς αὐτὸν αἰτι-
ωμένη, καὶ ὑποσχέσει κολακεύουσα, ὡς ἐκκλησίαν σοι μεγίστην ἐγερῶ. καὶ χρήματα ἐπιδαψιλεύσομαι,
εἰ ἀφίκοιο πρός με. ὁ δὲ, αὐτῇ δηλοῖ. τούτων μὲν, εἴ τι βουληθείης τελέσασθαι ὦ βασίλεια, ὅτι ἐμοὶ
μᾶλλον ἢ τῇ σῇ ψυχῇ ἴσθι χάριν εἰσομένη. εἰ δὲ θελήσειας ἀφικέσθαι πρὸς σέ, ὡς τοῖς ἐπισκόποις περι-
τρύφας φυλαχθησομένης αἰδοῦς, ἵν' εἰσέλθοιμι μὲν ἐγώ, σὺ δ' αὐτίκα τοῦ θρόνου τοῦ ὑψηλοῦ καταβᾶ-
σα μετ' αἰδοῦς ὑπαντήσειας ἐμοί, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπόσχης ταῖς ἐμαῖς χερσίν, εὐλογίαν ἀξιουμένη.

κἄπειτα καθεσθεῖσαν μὲν ἂν ἐγώ, οὐδ' ἂν ἑστήκεις αἰδουμένη, ὁπόταν ἢ ἐκέλευσά με καθεζομένη, ἡμί-
καιδίαν τὸ σκῶμμα, εἴ τις αἱρήσει, ἀφικοίμην παρά σε. εἰ δ' ἕτερον τρόπον, οὐχ οὕτω πολλὰ δώσεις,
οὐδ' οὕτω μεγάλα δυνήσῃ, ὥς με τῆς προσηκούσης τιμῆς τοῖς ἐπισκόποις καθυφιεμένους, εἰς τὸ θεῖ-
ον ἐξυβρίσαι τὸν ἱερωσύνης θεσμόν. ταῦτα ὡς ἀπηγγέλθη, ἀνασπᾷ μὲν παραυτίκα τὴν γνώμην. οὐκ ἀνασχετὸν ἧττον
μὲν ἢ πρὸς Λεοντίου τοιούτους δέξασθαι λόγους. καὶ πολλὰ διοιδήσασα καὶ παθαινομένη, καὶ πολλὰ ἐν
γυναικείᾳ ἀκροχόλῳ τε καὶ κούφῃ ἀπειλήσασα διανοίᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ διηγησαμένη, πρὸς τιμωρίαν ἐξώρμα.
ὁ δὲ μᾶλλον ἐπῄνεσε τὴν ἐλευθερίαν τῆς γνώμης. καὶ τὴν γυναῖκα παρήνεγκε τῆς ὀργῆς. καὶ ἀποπέμπει εἰς
τὴν γυναικωνῖτιν. καί ποτε μεταξὺ προκαθημένου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἄρχειν
τῶν ἐκκλησιῶν ἐθελόντων, οἱ μὲν πολλοὶ πᾶν ὅτι φήσειεν, ἐκρότουν καὶ ἐθαύμαζον. ἄριστα εἰρῆσθαι διο-
ριζόμενοι. ὁ δὲ ἐσιώπα. ὡς ἤρετο αὐτὸν ὁ βασιλεύς, τί σιωπᾷς μόνος τῶν ἁπάντων, θαυμάζω ἔφη ὅπως
ἑτέρων διέπειν ταχθείς, ἑτέρων ἐπιχειρεῖς· στρατιωτικῶν μὲν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων προεστηκώς. ἐπισκόποις
δὲ περὶ τῶν εἰς μόνους ἐπισκόπους ἡκόντων διαταττόμενος. τὸν δὲ βασιλέα καταιδεσθέντα, παύσασθαι
τῶν ἐν τοῖς τοιούτοις ἤδη διακελεύσεως. τοιοῦτος ἦν ὁ Λεόντιος ἐλευθέριος. Λεόντιος Ἀντιοχεί-
ας ἐπίσκοπος. ἑαυτὸν ἐξέτεμε. καὶ ἦν τἄλλα βέβηλος. καὶ Ἀέτιος ὁ Ἀνομοίου διδάσκαλος. ὃς τὴν
Ἀρείου βλασφημίαν ταῖς ἐπινοίαις ἐπηύξησε. Λεόντιος. καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετι-
κός. ἔγραψε καὶ κατὰ τοῦ Φωτίου ὁ παραδιαλεχθείς. οὗτος ὁ περὶ τοῦ Ὁμουσίου διελέχθη πρὸς Φλαβιανόν,
τολμηρὰ καὶ βλάσφημα ληρῳδήματα. Λεόντιος μοναχός. οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν. προφητικῇ
χάριτι τὰς ἐπικρύψεις τῶν γραφῶν ἐμφανεῖς ποιῶν, πολλοὺς εἶχε τῶν σπουδαίων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντας.
ἀλυόντων δέ τινων ἐπὶ τοῖς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν παρὰ τοῦ βασιλέως πραττομένοις, οὐ δεῖ ξενίζεσθαι ἔλε-
γεν ἐπὶ τοῖς δρωμένοις παρ' αὐτοῦ, ἐξ ἀνῶν τε τὸ ἄρχειν ᾑρημένου, ὅπερ καὶ Σαοὺλ ὁ ψήφῳ βασιλεὺς
Ἀβιμέλεχ, καὶ τοὺς ἱερεῖς ὄντας ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, μαχαίρᾳ διεχρήσατο. διαπρεπόντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ οἰο-
μένων μεταβεβλῆσθαι τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐξημερωθεῖσαν εἰς ἀγρίαν, διὰ τὸ τὰ περὶ τὴν βασιλείαν πρᾶξαι
τέ τινα καὶ ὑποσχέσθαι ἕτερα τῶν εἰς χρηστὰ τεινόντων, οὐ μεταβέβληται ἔφη τὴν φύσιν. ἀλλ' ἐν δέει καὶ
ἐν ἀδημονίᾳ τὴν κακίαν, πολὺν χρόνον διὰ τὸν Ἴλλου φόβον ἡσυχασθεῖσαν. ἀναγινωσκόντων δὲ
βίβλον Κλήμεντος τοῦ Στρωματέως, καὶ φθάσαντος χωρίον ἐν ᾧ τοὺς ἄνδρας ἀποσκώπτει τοὺς ἑται-
ρικῶς τὰς ὄψεις ὑπογράφοντας, καὶ βάπτοντας τὰς τρίχας, εἰπόντος τοῦ Λεοντίου, ἆρά γε ὅτι τις τοῦ βασιλέ-
ως ὥσπερ ὁ τὰς τρίχας βάπτων, καὶ φυκούμενος τὰς ὄψεις, ὑποτυχὼν ἄλλος ἔφη μοναχός. ἡμεῖς περὶ
ἀνθρωπίνου ὅλως ἠπορήσαμεν, εἴτε ὅλως ἀνέχεται κοσμήσει τὴν φύσιν ἐναλλάττειν. οὐ μὴν τε τοῦτο δὴ
ἐλέγομεν ποιεῖν τὸν βασιλέα. ἀλλ' ἀτόπως μὲν λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσκωψαν τοὺς τὴν τῶν ἀνδρῶν
φύσιν εἰς τὴν τῶν θηλειῶν παρεφθαρμένους μετεστρέφειν. ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους καὶ τῶν παλαιῶν οἱ πλεῖ-
στοι ἀπεστράφησαν ὡς ὑβριστάς, πολλοὺς μὲν ἔστιν εὑρεῖν ἐν ἱστορίαις. ἐκδηλότερον δὲ Φίλιππον
τὸν τοκέα Ἀλεξάνδρου. ἐπεὶ γάρ τινα τῶν φίλων τάξας εἰς τοὺς δικαστάς, τὸν πώγωνα
καταβαπτόμενον εἶδε καὶ τὴν κόμην, ἐξανέστησεν εἰπών· τὸν ἄπιστον ἐν θριξί, μὴ νόμιζε ἐν πράγ-
μασιν ἀξιόπιστον ὑπάρχειν. Λεοντίσκος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος ἐκ Σικελίας, ἀκρο-
χειριστὴς οὕτω καλούμενος. λαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, κατέκλα. καὶ οὐ πρότερ-
ον ἠφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύοντος. οὗτος δὲ καὶ ἐπάλαιε. Λεωγόρας. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν πα-
τὴρ Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. Λεωδάμας ὄνομα κύριον. Λεωκόριον. τόπος τῆς Ἀττικῆς. ἀπὸ
ἱστορίας. ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττική. καὶ λύσις ἦν τοῦ λιμοῦ, παιδὸς σφαγή. Λεὼς οὖν τις, τὰς ἑαυτοῦ θυγα-
τέρας ἐπιδέδωκε. καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν. καὶ ἐν τούτῳ ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον. Λε-
ωκόριον. ἡρῷον ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ. Λεὼς γὰρ ὁ Ὀρφέως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον. θυγατέρας δὲ τρεῖς.
Φασιθέαν. Θεόπην. Εὐβούλην. ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους, ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡ-
ρῴῳ. Λεωκράτης καὶ Κλινίας. Λεώκριτος. εἴ τις πτερώσας Λεωκρίτην Κινησίαν, αἴροιεν αὖ-
ραι πελαγίαν ὑπὲρ πάλαι. ὡς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ Κινησίας, κωμῳδεῖται. καὶ ὡς ξένος. καὶ ὡς κόλαξ.
ἐμνήσθη δὲ τῶν δύο ὡς ὁμοφρονούντων. ἢ ὅτι ὁ Κινησίας λεπτὸς ἦν. ὁ δὲ Λεωκρίτης μοχθηρός. φησὶν οὖν
ὅτι, εἴ τις ἀντὶ πτερῶν Λεωκράτην Κινησίαν προσβάλλοι ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους, συμβήσεται αὐτοὺς ὀ-

λέσθαι

λέσθαι ἀποφορὰς τοὺς γινομένους. Λέων Λέοντος, Βυζάντιος, φιλόσοφος περιπατητικὸς καὶ σοφιστής. μαθητὴς Πλάτωνος. ἢ ὥς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον, βιβλίοις ζ΄. Τευθρανικόν. περιέχει δὲ τὸν ἱερὸν πόλεμον. περὶ στάσεων. τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον. οὗτος ἦν σφόδρα παχύς. καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους, γέλωτα ἐκίνησε. καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περίοπτος τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν ἀπὸ τοῦ γέλωτος, τί ἔφη γελᾶτε ὦ Ἀθηναῖοι. ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ καὶ τοιοῦτος. ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα. καὶ ὁμονοοῦντας μὲν ἡμᾶς, χωρεῖ ἡ κλίνη. διαφερομένους δὲ, οὐδὲ ἡ οἰκία. καὶ εἰς ἓν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος ἁρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. οὗτος δὲ ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἐν τῷ Βυζαντίῳ, διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς, ἐχούσης οὕτως. εἰ τοσαῦτα χρήματα παρεῖχον Λέοντι, ὅσα ᾐτεῖτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον Βυζάντιον. τοῦτο ἀκούσαντος τοῦ δήμου καὶ ἐπισυστάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς μὴ λιθόλευστος γένηται, ἑαυτὸν ἀπῆγξε. μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων ἀποκερδάνας ὁ δείλαιος. Λέων Ἀλαβανδεὺς ῥήτωρ. ἔγραψε, Καρικῶν, βιβλία δ΄. Λυκιακὰ ἐν βιβλίοις β΄. τέχνην. περὶ στάσεων. τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν. Λέων, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Μακέλλης. ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἁπάντων, εὐτυχέστατος εἶναι. καὶ φοβερὸς ἅπασι τοῖς ὑπὸ τὴν ἐκείνου τὴν βασιλείαν τελοῦσι, καὶ τῶν βαρβάρων τῶν ὅσοις εἰς φήμην ἀφίκετο. καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς κατέλιπε τὴν δόξαν. ἐγὼ δέ φημι Μάλχος, εὐτυχίαν εἶναι οἶμαι, εἴ τις τῶν ἀρχομένων τὰ ὄντα διασυλῶν, καὶ μισθούμενος ἀεὶ συκοφάντας εἰς τοῦτο, καὶ κατηγορῶν αὐτὸς ὅτε μὴ ἄλλον ἀνεύρισκε, καὶ τὸν χρυσὸν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς συλλεξάμενος, ἑαυτῷ μόνῳ κατέθοιτο. ἐρήμους μὲν τὰς πόλεις ἧς πρότερον εἶχον εὐπορίας ποιήσας, ὡς μηκέτι τοὺς φόρους οὓς ἐτέλουν δύνασθαι μετ' εὐχερείας ἀπενεγκεῖν. καὶ ἁπλῶς πάσης κακίας ἀπισχυρίζεται ὁ Μάλχος γενέσθαι αὐτὸν καταγώγιον. ὅστε καὶ Ὑπερέχιον τὸν γραμματικὸν ἐφυγάδευσε. καί ποτε τῷ λογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σιτηρέσιον εἰπὼν δοθῆναι, τινὸς τῶν εὐνούχων λέγοντος, ὅτι ταῦτα εἰς στρατιώτας προσήκει δαπανᾶσθαι, εἶπεν. εἴθε γένοιτο ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ χρόνου, ὥστε τὰ τῶν στρατιωτῶν εἰς διδασκάλους παρέχεσθαι. ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀκάκιος ἐγένετο πατριάρχης. Λέων. οὗτος στρατηγὸς ἐπέμφθη παρὰ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου κατὰ τῶν βαρβάρων. ἄνηλος ὤν, καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπράγορος. ἦν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνδρεῖον ἐπὶ τοῦτο συνηναγκασμένος, πλείους ἔχειν παλλακίδας τῶν στρατιωτῶν. καὶ πλείονα πίνειν, ἢ ὅσα πάντες οἱ ἄνθρωποι πίνουσι. Λέων. Λέων συνέγραψεν ἐκμαγμασόν. ἐπὶ τῶν μοιχευομένων καὶ τικτουσῶν γυναικῶν. τὰ τἄλλα ἅπαξ ἅπαντα, καὶ τὸ πόσθιον τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κυττάρου. κύτταρος ἢ τὸ πῶμα τῆς βαλάνου ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος.

Λεωνᾶς, σοφιστής. Ἴσαυρος τὸ γένος. εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων. ὃς Πρόκλῳ οὐ μόνον τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐκοινώνησεν, ἀλλὰ καὶ σύνοικον ἔχειν ἠξίου. καὶ συνδιαιτᾶσθαι γυναικὶ καὶ τέκνοις παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον καὶ τοῦτον γενόμενον. γνώριμον δὲ αὐτὸν ἐποίει καὶ τοῖς τὰς ἡνίας ἔχουσι τῆς Αἰγύπτου. Λεωνίδεω δῶρα. Λεωνίδης. Λακεδαιμονίων βασιλεὺς Ἀναξανδρίδου. ἀφ' Ἡρακλέους, κ΄, βασιλεύς. οὗτος ἡγεμὼν τῶν εἰς Θερμοπύλας ἀπαντησάντων ἦν. ἐν ᾗ τῷ τόπῳ τούτῳ λέγεται τὸν Ἡρακλέα ἀποθέμενον τὸ σῶμα ἀποθεωθῆναι. Λεωνίδης δ' ἀπαγγελθέντος, ὅτι τοξευόντων τῶν Περσῶν, ὁ ἥλιος ἀφανὴς γίνεται, θαρροῦμεν ἔφη, ὅτι ὑπὸ σκιᾷ μαχεσόμεθα. ἀριστοποιουμένοις δὲ τοῖς στρατιώταις, ἀριστᾶτε ἔφη, ὡς ἐν ᾅδου δειπνήσοντες. ἐπελθόντος δὲ Ξέρξου, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος καταπλαγέντες, ἔφυγον. Θηβαῖοι δὲ ηὐτομόλησαν. οὓς λαβὼν ὁ Ξέρξης βασιλεὺς σὺν στρατιώταις διακοσίοις Σπαρτιάταις. ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου. μυριάσιν ποτὲ τῇδε διηκοσίαις ἐμάχοντο, ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτταρες. καὶ ἕτερον ἐπὶ δυσὶν ἀδελφοῖς. ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι. οὗτος ὁ Λεωνίδης, περὶ Σφακτηρίαν ἅμα διακοσίοις ἀντέσχε Ξέρξῃ. καὶ ἀριστεύων ἐτελεύτησε. κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας Ἐφιάλτου τινός. δείξαντος τοῖς Πέρσαις τὴν διὰ τῶν ὀρῶν ὁδόν. καὶ ἠγνοημένους αὐτῶν νυκτός. ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκεῖνος, εἴ τε Λεωνίδης τὸ φρόνημα ἢ Καλλίμαχος ἢ Κυναίγειρος, ἀρκέσει δὲ

τὸ ῥωμαῖον ἀποκαλεῖν, ὡς τῶν λόγων τῶν ἰταλικῶν ἐπικρατούντων, ἤρεσεν εἰ τὸ ῥωμαϊκὸν ἑλληνικῶς.
Λεωπετρία. λᾶος λίθος. δυνατὸν μέντοι ἀπό τινος λεωπετρίας ἀπόβασιν ποιησαμένους ἐκθα-
λάττης εἰς τὴν χερρόνησον, κατὰ νώτου γενέσθαι τῶν πολεμίων. Λεωργός. αἰσχύλος. τὸν δὲ πρὸς πέ-
τραις ὑψηλοκρήμνοισι τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι. περὶ προμηθέως. τουτέστι τὸν πάντολμον.
τὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκοντα. ἢ τὸν λαοῖς παρασχόντα τὸ ἐργάζεσθαι διὰ τοῦ πυρός. Λεώς
ὁ λαός. ὁ ὄχλος ἀττικῶς. Λεωσθένης. στρατηγὸς τῶν ἀθηναίων. οὗτος ἐν τῷ πρὸς τοὺς μακεδό-
νας πολέμῳ προθυμίᾳ χρησάμενος τοῦ καιροῦ προθυμοτέρᾳ, καὶ τῇ παρατυχούσῃ ἀπραξίᾳ τῶν
πολεμίων ἐπεξιὼν, τήν τε ἐμβολὴν ἀφειδῆ ποιεῖται. καὶ λίθῳ πληγεὶς πρὸς τὴν κεφα-
λὴν ἀφυλάκτως, ἐκ τῆς παρατάξεως ἀπέπεσε. Λεώστρατος, ὄνομα κύριον. Λεωτροφίδης. οὗ-
τος χλωρὸς ἦν καὶ λεπτὸς, ὥστε ἐοικέναι ὄρνιθι. ὡς κινησίας τοῦ σφόδρα λεπτῶν καὶ κούφων ἦν.
διθυραμβοποιὸς δὲ ἦν ὁ λεωτροφίδης. ἕρμιππος. ἀνὰ πυράσι θύουσι βοΐδια. Λεωτροφίδου
λεπτότερος καὶ θουμάντιδος. Λεωτυχίδης ὁ τοῦ λεωτύχου. Λεωφόρος. ὁδὸς δημοσία. Λε
ωχάρης. λεωχάρους. Λέπαδνα. οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. ἢ στηθιαῖοι λῶροι. Λέπαργε. ἐστὶν
ἐν τῷ, ἀνάσσοι ὦ πάντα λέπαργε τάδε. Λέπας. ἀκρωτήριον. λεπὰς ἢ κοχλίου εἶδος. ὃ ταῖς πέτραις
προσπήγνυται δυσαποσπάστως ἔχον. ἐπειδάν τις αὐτὸ λαβεῖν θέλῃ, ὅτι καὶ ἐπιφορεῖν ἔστι. τὸ λεπὰς
ὁ ἀριστοφάνης παρ' ὑπόνοιαν. ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται. ἔστι δὲ καὶ λεπὰς εἶδος ἰ-
χθύος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ὃς τόδε ναίεις εὐσταθὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας. τουτέστιν ἀκρω-
τήριον. Λέπρα εἶδος νόσου. μάλχος. λέπρα δὲ ἐπήνθει τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. Λεπαστή.
εἶδος ποτηρίου μείζονος ἢ κύλιξ. ἢ ὁ πίθος. ἀριστοφάνης. φύσεις ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἰνομέου λεπαστήν.
Λεπιδωτοὶ ἰχθύες, πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος. πλὴν τῶν σελαχίων. Λέπρεον. τῆς τριφυ-
λίας πόλις. ἀπὸ τοῦ προκειμένου τραχέος ὄρους. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν λέπρᾳ χρήσα-
σθαι νόσῳ. οὐδετέρως τὸ λέπρεον. ἀριστοφάνης δὲ ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε τὸν ἠλεῖον λέπρεον, ἀν-
τὶ τοῦ τῆς ἤλιδος. οὕτω δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτῶν λέπειν. διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρει-
νῆς. πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι, καὶ διαλλάκτους ὁμοίας τοῖς ὄψεις λεπρίωσι.
Λέπρεος. ἀριστοφάνης. βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου. οὗτος εἶχε λέπραν. ἐκωμω-
δεῖτο δὲ καὶ εἰς μαλακίαν. ἦν δὲ καὶ κακοπράγμων. καὶ ὀψοφάγος. καὶ λάλος. νὴ τὸν θεὸν ὃς οὐκ οἶδα μὴ
βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου. Λεπρεὺς ὄνομα κύριον. Λεπρός. ἐστὶν ἐν τῷ ἀγ
ρονομίας. Λεπτὰ ξενίδια. ἐπὶ τῶν πενιχρῶς διαγόντων τὸν βίον. Λεπτὰ πλοῖα τὰ μικρά. θου
κυδίδης ἐν η. Λεπτή τις ἐλπὶς, ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἡ παροιμία.
Λεπτὴν πλέκει. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν πενήτων. οἷον. ἀκριβῆ. ἀσθενῆ. στενήν. ἔνθεν
καὶ λεπτολόγος. ἀριστοφάνης νεφέλαις. καὶ σχάσας τὴν φροντίδα λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περι-
φρόνει τὰ πράγματα. τουτέστιν ἐρεύνα. Λεπτόγεω. κακὸς ἀγρός. λεπτὴ γῆ. μὴ λιπαρά. καὶ
λεπτόγεως. Λεπτολογία. οὐδὲ λεπτολογίας ἐδίδου. οὐδὲ ᾔνει τοὺς λόγους. περὶ ἀπολλωνίου
γράφει φιλόστρατος ὁ λήμνιος. ἕρμιππος δημόταις. λεπτολογεῖν ἤδη ζητῶ καὶ περὶ καπνοῦ στωμύ-
λον ἐσχεῖν. αὐτί τοῦ περὶ τοῦ μηδενὸς, καὶ κενῶν πραγμάτων. διασυρμὸς δὲ χρὴ νοεῖν τῶν φιλοσόφων, ὡς
ἰσχνὰ ζητούντων ζητήματα. σὺ τῶν λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ. τουτέστιν ἀκριβεστάτων καὶ παρακολου-
θητῶν λόγων. Λεπτόμιτον φάρος. τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. Λεπτύνω. καὶ λεπτύναι. Λε-
πτυσμός. λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τοῦ φάλαγγος συναιρῆται. καὶ αὐτὶ τῶν ιϛ' ἀνδρῶν, ἐλάττους γίνον-
ται. Λεπυρόν, ὀξυτόνως. σημαίνει δὲ ἢ τὸ τοῦ ὠοῦ, ἢ τὸ τῆς ῥοιᾶς ἐπικάλυμμα. Λερναῖον θέ-
ατρον. αὐτὶ τοῦ κακῶν θέατρον. κρατῖνος. οἱ μὲν, διὰ τὴν ὕδραν. οἱ δὲ, διὰ τὸ τοὺς ἀργείους τὰ κα-
θάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. ὁ γὰρ δαναὸς τὰς κεφαλὰς τῶν αἰγυπτιαδῶν, ἐν τῇ λέρνῃ ἀπέθετο. καὶ
ὡς ἐκεῖνος ἐφ' ὕβρει δὲ ἐκέλευσε τὰ δυσσεβήματα ἐκεῖ ῥιπτεῖν. οἱ δὲ, λέρνη κακῶν. Λερόν. τὸ λεῖον. Λέσβι
ος, ὁ ἀπὸ τῆς λέσβου νήσου. Λεσβίων ἀξία. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀπρακτούντων. Λεσβίσαι. μολύ-
ναι τὸ στόμα. λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο ἐπὶ αἰσχρότητι. ἀριστοφάνης. μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμ
πότας. Λεσβῶναξ. μιτυληναῖος φιλόσοφος. γεγονὼς ἐπὶ αὐγούστου. πατὴρ ποτάμωνος τοῦ

πων. ὁ δ' ἀστὴς τάξεως ἐκτὸς ὑπάρχων, ὅτε χιλιάρχου λόγον, ὅτε στρατηγοῦ ἐποιεῖτο, διὰ τὸ μὴ γινώσκεσθαι τὸ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρόπου, δικαίως καὶ ἀδίκως. διόπερ ἀπροφάσιστον ὄν, πᾶν γένος ἐπινοεῖ κακίας, καὶ πᾶσαν εἰσφέρεται μηχανὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. ἱκανὴ δ' ὑπάρχον οὔτε πρὸς τὰς πολεμικὰς ἐπιβουλάς, ὅτε πρὸς τὰς καθ' αὑτῶν, διὰ τὸ μηδ' ὅπλα, μήτε στάσιν ἔχειν, ἀναγκάζεται κοινοῦσθαι τοῖς στρατιώταις, καὶ συναποδεικνύειν τούτοις τὰς ἐπινοίας χάριν τοῦ προσλαμβάνειν τὴν ἐκ τούτων ἐπικουρίαν, καὶ χρῆσθαι συνεργοῖς τούτοις κλοπῶν καὶ φόνων. καὶ ἐγένοντο πάντες λίχνοι. καὶ πᾶν ἐπληρώθη τὸ στράτευμα ῥᾳδιουργίας καὶ πονηρίας. ὅθεν καὶ λειξοῦρα. Λειξοῦρα. Λειόβατος ὁ ὁμαλὸς τόπος. Λειομίτου. ἐν ἐπιγράμματι. Παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτου κερκίδος. Λειονυμονός ἐστιν αἰνίξις. Λεῖον. τὸ ὁμαλόν. ἢ πρᾶον. Ἀριστοφάνης. μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξῃς. ἀλλ' ὑποστείλας, ἄκροισι χρώμενος τοῖς ἱστίοις, εἶτα μᾶλλον ἄξεις καὶ φυλάξεις. ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστηκὸς λάβῃς. Λειόφυλλον. φυτὸν ὁμαλόδερμον. Λειώδης. ὁ ὁμαλός. καὶ ὄνομα κύριον. Λειώσας. διαψήσας. Λειπανδρεῖον. βουληθέντες Ἀθηναῖοι διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν. παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρας. ὅθεν τοῦτο ποιῆσαι καὶ Σωκράτην. Λείπεσθαι. ἡττᾶσθαι. Πολύβιος. πάντων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων, μεγίστην ῥοπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων. Λειποθυμία. Λειποκρέως. ὁ ἰσχνόβατος. Λειπομαρτυρίου δίκη. τοῖς ἐπιγεγραμμένοις τι τῶν μαρτυρήσειν ὑποσχομένων ἐν δικαστηρίῳ, εἶτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν, ἐλάγχανον δίκην. καὶ μὲν ἥλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν. εἰ δὲ μὴ ἕλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμῶν. Λείπομαι, γενικῇ καὶ δοτικῇ. Λειπόμεθα. ἡττώμεθα. ἀμαθὲς τὸν στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις ὅτι λειπόμεθα, μάχῃ μεγάλῃ τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι διαφθορὰν καὶ σύνταξιν. ἑάλωσαν δὲ αἰχμάλωτοι δισχίλιοι, λ' ἀπόντων σ'. Λειποναῦται. ἐδογματοποιήσατο ἡ βουλή, τὴν Ἑλλάδα λειποναύτας ἐκ γῆς ὅτ' ἀναζητῆσαι καὶ τὰς χεῖρας ἀποκόψαι πάντων. Λειπόνεως. λειπόνεω κλίνεται. Λειποτάκτης. ὁ φυγάς. καὶ λειποτακτῶ. τὸ τὴν τάξιν καταλιμπάνω. Λειποταξίου. Ἀγαθίας. ὁ δέ, αἰσχρόν τι καὶ ἀγεννὲς ἡγεῖτο, ἐν πολέμου συνεστηκότος, αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτόν, λειποταξίου ἁλῶσιν. Ἡράκλειος ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήσας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο. Λειποσιτῶ. Λειποστράτιον, τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. καὶ λειποστρατία ὁ τὴν στρατιὰν καταλιπών. Λειποψυχῶ. Λειπώδινος. [illegible]. ἀλλὰ γενική. ἐκ τοῦ ὠδὶν γὰρ ὠδῖνος γίνεται. Λείρια, τὰ ἄνθη. ἢ κρίνα. ἢ μᾶλλον χαρίεν, λείρια δρεψαμένη. Λειριόεντα. ἁπαλά, παρὰ τὴν λειότητα. λείριον δὲ τὸ ἄνθος. προσηνῆ. τερπνά. ἡδέα. Λείριον. καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος. καὶ ἰδίως τὸ ἄνθος τοῦ ναρκίσσου καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. Λειριόεσσα. ἐπιθυμητική. Λειρόφθαλμος. ὁ προσηνεῖς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς. Λειτουργίας. ὑπηρεσίας. Λειτουργική. κυρίως μέν, ἡ ἱερατική. καταχρηστικῶς δέ, ἡ δουλική. Λειτουργία, κυρίως, ἡ δημοσία ὑπηρεσία. παρὰ τὸ λήϊον καὶ τὸ ἔργον. Ἡσίοδος. ὅπως ὑφέξει τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων. ἅπασαν ἁπλῶς ψυχὴν λειτουργίαν. καὶ λειτουργῶ δοτικῇ. Λειχὴν λειχῆνος. εἶδος ψώρας. Λείψανον. τὸ κατάλειμμα. Λειψυδρία. ἡ λεῖψις τοῦ ὕδατος. Λήβω, τὸ λαμβάνω. τὸ λήβω, ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, γενικῇ.
Ληγαβεῖ. εἶδος ἄρχοντος παρὰ Ῥωμαίοις. καὶ ληγάτον, τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον παρὰ Ῥωμαίοις. καὶ ἐληγάτευσεν, ἀπένειμε. Λῆγε γενικῇ. παύου. Ληδάριον. θερίστριον. ἄλλως δ' εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Ἀριστοφάνης καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι. Λήδας υἱέε, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης. Λήδη. ὄνομα κύριον. Λήδιον, τὸ ῥιβώνιον. Λήθαργος. ἐπιλήσμων. Λήθαργος κύων. ὁ προσσαίνων μέν, λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων, οἱ μὲν ἀμελεῖς καὶ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροί, λήθαργοι καλοῦνται. ἔστι δὲ καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ. Ληθεδανός. Ληθεδόνος. ὄνομα πηγῆς. Ληθεδών, λήθη. λήθη δέ ἐστιν ἀποβολὴ ἐπιστήμης. ἐν ἐπιγράμματι. ἔργα δὲ Φο , ἐσβέχειν ὦ ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα. Λήθη. ὁ δέ, τοὺς θείους ἐξηγητάς, ἀπεγράφετο μάλα ἀκριβῶς εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας, ὥς ἔφη ὁ Πλάτων, ὑπομνήματα καταλείπων ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυριζόμενος.

Ληθαίων κυκεῶν· λήθην ἐμποιούντων φαρμάκων· τῶν τετολμημένων σφίσι λήθην καταχέαντες· ἀντὶ τοῦ, τολμητικοὶ γενόμενοι. Λήθης πεδίον, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Λῆθος ὄνομα κύριον.
Ληθότης· ἡ ἐπιλησμοσύνη. Λήθω· λανθάνω· καὶ λήσομαι ὁμοίως· λήθουσι γάρ τοι καὶ ἀνέμων δὲ
ἐξοδοι θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν τόκος παρῇ. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν τοῦ Οἰνομάου Σοφοκλέους. καὶ ἔστιν ἐν τῷ
διέξοδοι. Λήϊα, σπόριμα πεδία· χωράφια. Ληϊβότειρα· ἀγραυλιστική. καὶ ληϊβοτείρας· ληϊβοτήρ δὲ
ὁ ἄγριος σῦς. Ληΐδα· τὴν λαφυραγωγίαν. Ληΐζεται· αἰτιατικῇ· αἰχμαλωτίζει· διαρπά-
ζει· πορθεῖ· ἐρημοῖ· ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημαινομένῳ λέγεται. Λήϊον· ὡμάλισαν. Λη-
ΐνιος. Λήϊον· ἀτελὲς κολόβιον. Ληΐσατο· ἐμερίσατο· ἢ ἐλαφυραγώγησε. Ληϊσθείς·
λῃστευθείς· καὶ λῃστικὸν τάγμα καὶ πλῆθος· λῃστρικὸν δὲ, κτῆμα. Ληϊστός· ὁ κτητός. Ληΐτις·
ληΐτιδος· λήϊτος δὲ ληΐτου. Λῃκεῖν, τὸ φωνεῖν. Λῃκινθάδιος. Λῃκώμεθα· κινώμεθα.
Ἀριστοφάνης· μάλιστα ὅταν ἀπὸ τοῦ λῃκώμεθα τὴν νύχθ᾽ ὅλην. Λῃκτεύω, τί; ἐφ᾽ μάλιστα διορ-
θοῦμαι. Ληκύθιον· ἀγγεῖον. εἶχε δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ ληκύθιον παρηρτημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον
ἦν τὸ θανάσιμον. καὶ Ἀριστοφάνης· οὐ κατ᾽ ἔπος δὲ σου κνίσω τὸ ῥῆμ᾽ ἕκαστον· ἀλλὰ ξὺν ληκυθίῳ σου τοὺς
προλόγους διαφθερῶ· μικροπρεπῶς γὰρ ἔλεγον, κωδάριον· ληκύθιον· θυλάκιον. Ληκυθιστής·
ὁ μικρόφωνος· οὕτω Σοφοκλῆς. καὶ ληκυθισμός· τὸ διεγκεῖν ἀστρόφως καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυ-
θισμὸν τῶν αἰσχρῶν καὶ πλοίων ἀσμάτων, τουτέστι τὴν ἀφωνίαν. Λήκυθον τὴν τοῦ μύρου,
οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστρον· ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος, τὸ ἐλαιοδόχον ἀγ-
γεῖον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· αἱ δὲ λήκυθοι μύρου γέμουσι. καὶ αὖθις· ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
ἀντὶ τοῦ δὴ ἐλεοῦμεν· οὐ πειθόμεθα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, ποιήσας κοῖλον ἐπίθεμα
τῇ ληκύθῳ περιέφερε νόμισμα λύσιν ἔτυμον τῶν ἀναγκαίων ἢ νέα χοίνικας τοῖς. Λήκυθος θηλυ-
κῶς παρὰ Ἀριστοφάνει· ὃς τοῖς νεκροῖς ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους, ὁ τῶν γραφέων ἄριστος· τοιαῦτα
γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφε. καὶ αὖθις· παρὰ θοῦ τὰς ληκύθους. Ληκυΐζειν· τὸ μεῖζον βο-
ᾶν καὶ ψοφεῖν. Λῆμα· ἀξία· ἀνδρεία· φρόνημα· κέρδος· τοῦτον γὰρ ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαεί-
νει. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· λῆμα μὲν γὰρ ἐστὶ τῷ δ᾽ οὐκ ἄτολμον· ἀλλ᾽ ἤγουν τολμηρόν. καὶ αὖθις· λῆμα θού-
ριον· τουτέστι φρόνημα πολεμικόν. καὶ αὖθις· ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦ κομψότερον εὗρεν ἢ τὸ πρότερον
ἀναπέφηνε. καὶ αὖθις· παρέξομαι τὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα. καὶ βλέπον ὀρίγανον· ἀντὶ τοῦ βλέπον-
τα δριμύ· Ἡρόδοτος· ἡ δὲ Ἀρτεμισία, ὑπὸ λήματος καὶ ἀνδρείης ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγ-
καίης. περὶ Ἀριστείδου καὶ Αἰσχύλου· λῆμα δ᾽ οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ᾽ ἀκίνητοι φρένες· προσδο-
κᾶν οὖν εἰκός ἐστι, τὸν μὲν Ἀριστείδην, ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατερρινημένον· τὸν δ᾽ Αἰσχύλον τοῖς πε-
μυοῖς τοῖς λόγοις ἐμπεσόντα, συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μμ γραφόμενον,
λῆμμα, καὶ λήμματα αἱ προτάσεις παρὰ Ἀριστοτέλει, τουτέστιν ἡ ἐρώτησις· ἢ δι᾽ ἐρώτησις, αἰτία τοῦ ἀπο-
κρίσεως· ἥτις ἐστὶν ἐξῆς ὁ συλλογισμὸς. ἢν καὶ λῆμμα λέγουσι. καὶ μονολήμματος πρότασις· οἷον ἀναπνεῖς·
ζῇς ἄρα· πρόδηλον γὰρ δ᾽ παραλελειμμένον· τὸ, πᾶν τὸ ἀναπνέον ζῇ· τοιαῦτά ἐστι τὰ ἐνθυμήματα
τοὺς κολάσεως ἄξιοι· ἱερόσυλοι γάρ· παρεῖται γὰρ τὸ τοὺς ἱεροσύλους ἀξίους εἶναι κολάσεως. λέγε-
ται δὲ λῆμμα καὶ τὸ λαμβανόμενον λόγῳ δώρου. Λημαλέος. Λήμματα· προφητεῖαι. λέγεται δὲ
καὶ τὰ ἐξοικειοῦσα καρδίας ἀποφθέγματα. Λημάτια· τὰ βουλεύματα. Λῃματίας· λῆμα ἐστὶ τὸ
φρόνημα· μεταφορικῶς οὖν λῃματίας, ἤγουν μεγαλόφρονες. καὶ λῃματίας ὁ μεγαλόφρων καὶ ἰσχυ-
ρός. καὶ λῃματίας· φρονηματίας· γεννάδας. Λήμη· λαμηρὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον
καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. παρὰ τὸ λῶ τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· ἀλλ᾽ ὦ κρονι-
καῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας· ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένοι τὰς φρένας.
ὅτι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων· λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον ὅπερ ἐπικαθεζό-
μενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς· σημαίνει οὖν τὸ τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας
ἔχοντες τῶν ὀφθαλμιώντων, ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. καὶ λημῶ τὸ ἀμβλυώττω. καὶ λημῶντες
τοὺς ὀφθαλμούς. Λημμία δίκη· ἡ κακίστη. Λήμνιον πῦρ· ἐπεὶ ἦν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς
χαλεπωτάτη. Λημνία χειρί· ὠμῇ καὶ παρανόμῳ· ἀπὸ τῆς ἱστορίας· φασὶ γὰρ τὰς ἐν Λήμνῳ γυναῖ-

κας τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀνελεῖν, αἰτιωμένας ὅτι αὐταῖς οὐκ ἐμίγνυντο. Λήμνιον κακὸν βλέ-
πων. πυρῶδες. καὶ παροιμία. λήμνιον κακόν. ἐπειδὴ ἀθηνῶν ἁρπάσαντες γυναῖκας οἱ λήμνιοι, ἐτε-
κνοποίησαν μετ' αὐτῶν. αἱ δὲ, κατέσφαξαν αὐτοὺς μετὰ τῶν τέκνων. ἐπειδὴ πάντες αἱ γυναῖκες τοὺς
ἄνδρας ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον ἀνεῖλον ἅμα ταῖς τῶν θρᾳκῶν γυναιξὶν ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἣν μυρ-
τίλος μὲν διὰ τὸν μηδείας ἐπὶ ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν. καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγωρεῖσθαι τῆς
ἀφροδίτης τὰς λημνίας. ἔνθεν τὰ μεγάλα κακὰ, λήμνια λέγεται. Λήμνιος ἀνὴρ, ὁ ἀπὸ τῆς
λήμνου νήσου. Λημνόθεν. τοπικὸν ἐπίρρημα. ἐκ τῆς λήμνου. Ληναΐζω. Ληναΐτης ὁ χο-
ρὸς ὁ τῶν ληναίων. Λήναια. ὄνομα ἑορτῆς ἐν ἀθήναις. Ληναῖος ἐπίθετον τοῦ διονύσου.
Ληναιὼν ληναιῶνος, ὄνομα μηνός. Λῆνις λήνιδος. ἡ βάκχη παρὰ τὴν λῆνον. Ληνο-
βάται. οἱ ἱερεῖς. Λῆνος καὶ προλήνιον. αἱ ἐκκλησίαι παρὰ δὲ λ΄. καὶ ληνοβάται οἱ ἱερεῖς.
Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν, ἀνεγράφετο τὸ ὄνομα.
προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς. καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων ἐκλήρουν τὰς ἀρχάς. Ληξι-
αρχικὸν γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν
παρὸ καὶ τοὔνομα γέγονε διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. λήξεις δέ εἰσιν οἵ τε κλῆροι καὶ αἱ οὐσίαι. Λῆ-
ξις, τὸ ἔγκλημα, καθ' ὃν λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην. Λῆξιν δίκης. καὶ λαχεῖν δίκην.
τὸ κατασκευάσαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασί. τὸ δὲ ἀντικαλέσαι, ἀντιλαχεῖν. τὸ δὲ διανεί-
μασθαι χρήματα, διαλαχεῖν. Λῆξις. παῦσις. καὶ μερίς. κληρονομία. καὶ θάπτει τὸν νεκρὸν, τοῖς
χθονίοις θεοῖς, ἀποδιδοὺς τῆς ἐκείνων λήξεως ἤδη. καὶ αὖθις. λήξει οὖν μάλα διὰ τὸν κλήρω χρόνον τὰ
αἰγυπτίων κακὰ, καὶ ἐν τῇ πόλει τοῦ ἀλεξάνδρου ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ ἐρήμῳ. παῦσις ἐστὶ κληρονο-
μία. λῆξις δὲ μερίς. ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰσάμενον ἃ λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοποιῶ φερομ-
τί δ' οὐδὲν ὠνήκει. Ληρεῖς. φλυαρεῖς. ἀριστοφάνης. τί δὴ ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' οἴνου καταπε-
σών. λέγεται καὶ ἀπὸ νοῦ. καὶ αὖθις. λῆρον ληρεῖς. ἀντὶ τοῦ κατὰ λῆρον. ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα.
ὡς τὸ μανίαν μαίνῃ. ἔστι δὲ ἀττικὸν τὸ σχῆμα. τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα, ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ πράγ-
ματος ὄνομα. ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις. καὶ φυγὴν φεύγεις. Ληρεῖς ἔχων. παρέλκει τὸ ἔχων. ἐν ἐπιγράμ-
ματι. καὶ λήρων οἱ χρύσεοι κάλαμοι. Λῆρος. φλύαρος. ματαιόφημος. πολλὰ γάρ μοι ταῦτα καὶ ἐκ
μειρακίων ἐδόκει, λῆροί τε καὶ φλήναφοι. Λῆρος. ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταληφθεὶς, οὐκ αὐτὸς
εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέξατο, ἵνα καὶ φθαρτὸς καὶ θνητὸς νομισθῇ. τοῦ δὲ ὀργάνου ἀλλοιωθέντος καὶ
τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ ἐνέργειαν διὰ τὴν ἀνεπιτηδειότητα μὴ δυναμένου δέξασθαι, τὸ πάθος τοῦ ὀργάνου, πά-
θος ἔδοξεν εἶναι καὶ τοῦ κινοῦντος αὐτὸν νοῦ. καὶ γὰρ τοῦ ὄμματος λημμῶντος ἢ καὶ τῷ γήρᾳ πρὸς ἀνε-
πιτηδειότητα μεταβαλόντος, ἡ μὲν αἴσθησις οὐδὲν ἧττον μένει ἀπαθής. τὸ δὲ αἰσθητήριον, ἐμπα-
θὲς ὅλως ἄχρηστον γίνεται καὶ ἀργόν. τὸ δὲ αἴτιον τοῦ μὴ συνδιαφθείρεσθαι αὐτῷ αἰσθητηρίῳ καὶ τὴν
αἰσθητικὴν δύναμιν. ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. οὕτω δὴ καὶ τὰ τῶν πρεσβυτέρων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξα-
σθενήσαντα, καὶ τῶν χιτώνων παχυτέρων γινομένων καὶ οἷον ἐρρυτιδωμένων, καὶ οὐχ ὁμοίως διαφανῶν.
ἔτι τε καὶ τῶν ἐντὸς ὑγρῶν, ξηροτέρων ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ πεπηγότων. καὶ οὐ δυναμένων τὰ ἀπὸ τῶν
αἰσθητῶν πάθη διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἧττον ὁρᾶν. καὶ
ἐπὶ τῶν λήρων, οὐχ ὁ νοῦς ληρεῖ. ἀλλ' ἡ τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ καὶ ἀνεπιτηδειότης,
πάσχει. καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ. οὐκ ἐν τῷ γήρᾳ. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ νεότητι. νοσημάτων τινῶν φρενιτι-
κῶν, ἢ ληθαργικῶν τὸ σῶμα κατειληφότων. ἢ ὅτι ἡ ἐπιτεταμένη βλάβη τοῦ νοῦ, παραφρονοῦν λέγεται.
ἡ δὲ μέση, λῆρος. ἡ δὲ ὑφειμένη, παράληρος. λίρος δὲ ὁ ἀναιδὴς, παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν διὰ τοῦ ἰ.
Λήσεις. ἀγνοήσεις. λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. τέλεον ἀπολέσας. Λήσομαι. ἐπιλα-
θομαι. λήθην ἕξω. Λῄσταρχος. ἀρχηγὸς λῃστῶν. Λῃσταί. παισίδης. ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς ἀοιδί-
μου μάχης, γίνεσθε λῃσταί. ἀντὶ τοῦ μιμούμενοι τὸν λῃστήν. καὶ λῃστὴς μὲν ὁ ἐν ἠπείρῳ. πειρατὴς δὲ ὁ
ἐν θαλάσσῃ. καὶ λῃστικὸν σύστημα. Λῃστρικὸν χρῆμα ἢ κτῆμα. κοσόρων δὲ λῃστικὸν τὴν ἑλλάδα ἐ-
πέδραμον. ὁ δὲ, πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀσθενέστατος ὢν, λῃστικὸν ἐν τῇ ἀπουλίᾳ χ' ἀνδρῶν
συνέστησε. Λῃστεία. Λῆσις ἡ λήθη, σοφοκλῆς. καὶ ταλαίσθια αὐτοῦ τοῦ βίου. τὰ γὰρ μέσα ἡ λῆσιν ἐ-

χεις, ἢ διὰ οὐδενὸς ποιῇ. ἢ τὸ ζῆν ἐπιλέλησαι, ἢ οὐ φροντίζεις. οἱ δὲ πῶς ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγ-
κομίζεται. τουτέστι διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου εὐτυχήσεις. προσδοκῶν γάρ σου ὠφεληθήσε-
σθαι παρ' ἐμοῦ ὅταν ἀποθάνω, ζῶντα με γηροβοσκήσεις. Λητὼ, ἡ μήτηρ τοῦ ἀπόλλωνος. Λη-
φθῶσι. κρατηθῶσι. Λίαν. πάνυ. Λιαρόν. θερμόν. Λιασθεὶς. ἐκκλίνας. χωρισθείς.
Λιαστής. Λιβάδες. σταγόνα. κρουνοὶ. ἐν ὕδρον τόπον. ἐν ἐπιγράμματι, καὶ λιβάδες καὶ ταῦτα
βοτρυϊκὰ δὴ κύπελλα. Λιβάς. λιβάδος, ὁ σταλαγμὸς τῶν δακρύων. Λιβαδεία. πόλις τῆς βοι-
ωτίας. Λιβάνιος. ἀντιοχεὺς σοφιστὴς, ἐπὶ τῶν ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου χρόνων, καὶ μέχρι θεοδο-
σίου τοῦ πρεσβύτου. φασγανίου παῖς. μαθητὴς διοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα. ἐν οἷς εἰς κωνστάντιον
τὸν βασιλέα ἐγκώμιον. ἕτερον εἰς ἰουλιανόν. μελέτας ῥητορικάς. ἐπιστολάς. οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν
χρόνων ἦν βασιλείου καὶ γρηγορίου. ὁ δὲ ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, καίπερ τοσοῦτος ἐμβεβηκὼς, τῆς
τε περὶ λόγους ἥττητο φιλοτιμίας, καὶ τὸν τῆς ἀντιοχείας σοφιστὴν, ᾧ λιβάνιος ὄνομα, διαφερόν-
τως ἐθαύμαζεν. τὰ μὲν, ἴσως ἐπαινῶν. τὰ δὲ, ὅπως λυποίη τὸν μέγαν σοφιστὴν προαιρέσιον, προτι-
μῶν ἕτερον. ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ τὴν ῥητορικὴν δεινῶν, καὶ ὁ ἐκ φρυγίας τουσκιανὸς, ἀεὶ
πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν. καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις. Λίβανος. ὄνομα ὄρους. Λιβανω-
τίστρα. Λιβανωτὸν καὶ λιβανωτὸς, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. λίβανος δὲ αὐτὸ τὸ δένδρον.
Λίβερνα. εἶδος πλοίου. καράβια πηξάμενος, δρομάδας διακοντήρεις, λιβυρνίδων τῆς γῆς ἐ-
γγυς. γνόντες δὲ οἱ ῥωμαῖοι ἐκ τῶν σιβυλλείων λογίων ὅτι συνελάσεται ἡ γῆ, ἣν τὸ τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις
ἐμβληθείη τῷ χάσματι, ἐπέφερον. οἱ μὲν, χρυσόν· οἱ δὲ, ἄργυρον. οἱ δὲ, καρπούς. οἱ δὲ, ὅτι μάλιστα
τιμιώτατον. καὶ συμβαίνειν τῶν ὑπὸ τῶν λεγομένων ἱερῶν ὑπελάμβανον. μὴν οὕτως δ' οὐδὲν ἐμείου τοῦ
χάσματος, κούρτιος ἀνὴρ, ὀφθῆναί τε κάλλιστος, καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος, ἔφη συνιέναι βέλτιον τῶν
ἄλλων τοῦ σιβυλλείου. τιμιώτατον τὸ εἶναι χρῆμα πέλει, ἀνδρὸς ἀρετὴν, καὶ ταύτην ἐπιζητεῖν τὰ ἐκ τῶν
λογίων δηλούμενα. καὶ ταῦτα εἰπὼν, τὰ τε ὅπλα περιέθετο, καὶ εἰς τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη.
πάντων δὲ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον, ἀσέπτως ἐλαύνει κατὰ τοῦ χάσματος. συνελθούσης δὲ τῆς γῆς
ἡρωϊκὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ, κατὰ μέσην ἀγορὰν ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπιτελεῖν διέγνωσαν. τοῦ τε
τόπου λίβερνον ἐκάλεσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες. ἐξ οὗ δὴ καὶ βιργίλλιος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.
Λιβερτῖνοι. ὄνομα ἔθνους. Λιβύη. χώρα. Λιβυκὸν θηρίον. οἷον ἐξηλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν
λιβύην, θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν, συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἓν αὐτῶν,
εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖν ζῶα. Λιβυκὸν ὄρνεον. ἀν-
τὶ τοῦ μέγα. ὡς ἐν λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων καὶ ἐκτραπέλων ὄντων. Λιβυρνικαὶ, νῆες ἦσαν οὐ κατὰ
τὸν τριηραρχικὸν ἐσχηματισμέναι τύπον. ἀλλὰ ληστρικώτεραι. χαλκέμβολοί τε καὶ ἰσχυραί.
καὶ κατάφρακτοι, καὶ τὸ τάχος αὐτῶν ἄπιστον. Λίβυσσα. ὄρνις. ἡ στρουθοκάμηλος. ἐν μυθικοῖς. ἀλλὰ
λίβυσσα στρουθὸς ἁλισκομένη, παλαίζε καὶ ἀμφοτέρους. Λίγδην. οὐ κατὰ βάθος. ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπι-
φανείας. Λιγαίνων. ὑμνῶν. κηρύσσων. Λιγέως. ὀξέως. καὶ λιγείως ὁμοίως, Λίδις ὄ-
νομα κύριον. ἦν δὲ βίαιος. Λιγνύς. ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. ἀριστοφάνης. λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ
δόμων περὶ πτύχας κατασιθαλώσει λικυμνίαισι βολαῖς. οὗτος ὁ λικύμνιος ἐν ἐπιφανείᾳ τινῶν οἰ-
κίας. καὶ δρᾶμά ἐστιν εὐριπίδου λικύμνιος. Λιγνήρυτον. λιγύκροτον. Λιγύπτερος. ὀξύπτε-
ρος. Λιγύμοχθος ἀηδών. οὕτω λέγεται διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον, τὸν ἡδυτάτως δόξαι τῆς εἰς
τὸν παῖδα γινόμενον λιγυρώτερον. Λιγύς. καὶ λιγυρός. ὀξύς. ἡδύς. Λιγυστικὸν πέλαγος. καὶ
λιγυστικὸς τόπος ἐν ἰβηρίᾳ. καὶ ἔστιν ἐν αὐτῷ ἀθέατος. Λιγυφθόγγοις. ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνοις. οὐκέτι δὴ
πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις, ἀκρεμόνας τ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα. Λιγύφωνος. ἡδύ-
φωνος. Λιγαινούσης. πραϋνούσης. Λιθάζω. αἰτιατικῇ. καὶ τὸ ὅπου σου ἢ διά τινος εἶδος βάλ-
λω. ἀρριανός. κελεύσαντος δὲ τατίου τὸν χρυσὸν ἐς τὴν παῖδα ἐλίθαζον. ἔστε περιζωσθομένη κα-
τεχώσθη. Λιθείας. πολυτελείας. καὶ λιθείας λεγομένας. Λίθεος πύλη. λίθιος δὲ θῶ-
κος. Λίθιναι ὑβρίαι διό τι τὰ ξίφη πρὸς αὐτὰς ξύονται. λίθινος λιθίνη. καὶ λίθινον. Λιθοδικῶ.
ἀντὶ τοῦ δίκω, τὸ βάλλω. Λιθοκοπία, ἡ ἐκ λίθων βολή. Λιθόλευστος. λιθόβλητος. Λιθολό-

γοι· οἰκοδόμοι. Λιθομυλία· ἄππιος ῥωμαῖος τιμητὴς, λιθομυλίαν τὴν ῥωμαίων κα-
τέστρωσε. καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασε. Λίθον ἕψεις· ἐπὶ τῶν ἀδύνατόν τι κατεργάζε-
σθαι πειρωμένων. οἷον ἀδυνάτων ἐπιχειρεῖς. Λίθος. θηλυκὸν ἡ λίθος. οἱ δὲ βάρβαροι χρυσόν
τε καὶ ἄργυρον καὶ λίθων τοὺς ἐντίμους ἀποφέρεσθαι ἠξίουν. Λίθος. δημοσθένης ἐν τῷ κα-
τὰ κόνωνος, τῶν τε παρεχομένων καθ' ἕνα ἡμῶν οὕτωσὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες. ἐ-
οίκασιν οὖν ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι. ὡς ἀριστοτέλης καὶ φιλόχορος ὑπο-
δηλοῦσι. Λιθουλκῆσαι. τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα. Λιθουργικὴ καὶ λι-
θοτριβικὴ διαφέρει. ἡ μὲν λιθουργική ἐστιν, ἣν ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς
λίθους. ἡ δὲ λιθοτριβική ἐστιν, ἣν μετίασιν οἱ καταξαίνοντες καὶ κατακοσμοῦντες τοὺς λίθους.
ὥστε παραλλαφθῆναι τὴν ὑπερέπειαν ἑκάστου τῶν ἔργων. λυσίας ἐν τῷ πρὸς ναυσίαν περὶ τοῦ τύ-
που. ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τήν τε λιθουργικὴν. καὶ λιθοτριβικὴν, καὶ πρὸς
τούτοις, τὸ τετρυφηκέναι. Λιθοεργός. λιθογλύπτης. Λίθῳ, τῷ ῥήματι. ἀριστοφά-
νης. τονθορύζοντες δὲ τῷ γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσέσταμεν. Λίθων ἀποτίμων. μήποτε τῶν ἀπύρων
λέγει. οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται. ἡ τῶν τὴν σάρκα ἐντιθεμένων, καὶ μάλιστα κονιώντων
σωμάτων. Λίθων χοαί. ἄργυρος ἢ χρυσός. ἐκ γὰρ εὐριπίδης φησί. λάκκους λίθους ἔχοντες αὖ
χοῦσι μέγα. Λιθῆσι· ὁ ἀπόλλων, ἐν ὦ μαλέᾳ λίθῳ προσιδρυμένη ἐκεῖ. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ μάραθος, μαρα-
θῆσι, οὕτως καὶ τοῦτο. Λικίννιος. Λικμαία. δηοῖ λικμαίη. καὶ ἐν ἀλωνοφυτίσιν ὥραις ἠρώ-
ναξ περιχρῶν, καὶ ἐξ ὀλιγηροδίνης μοῖραν ἀλοεῖται στάχυος πανακράματι. Λικμήσονται.
λικμῷ διὰ τοῦ κ. ἐπὶ τῆς ἅλω. λιχμήσονται δὲ διὰ τοῦ χ. λείξουσι. λικμᾶν δὲ τὸ σῖτον κα-
θαίρειν. Λικμητὴρ, ὁ τὸ πτύον κατέχων. Λικμώνων. λικμῶ τὸ κοσκινίζω. διασκορ-
πίζω. πτυάζω. Λίκνον. κόσκινον. ἢ πτύον. οἱ δὲ, διὰ δίφθογγου γράφουσιν. ἡ δὲ, ἀναστρέψασα
τὸ λίκνον ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενον, ἔθηκε καὶ λικνοειδὴς ὁ εὐπαρής. Λικνοφόρος. τὸ λί-
κνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ δὲ τοῦτο φέρων, λικνοφόρος λέγεται.

Λικινφὶς, εἰς πλάγιον. Λίλαια, τόπος ἢ πόλις. καὶ λίλαιον. Λιλαίομαι. προ-
θυμοῦμαι ἢ ἐπιθυμῶ. Λιμαγχονῶ. πνίγω. ἢ λιμάσσω. Λιμβρὸς ἡ νύξ. ἡ σκοτεινή. Λιμέ-
νιον ὄνομα τόπου. Λιμενῖτιν. ἐν ἐπιγράμματι. τρίγλαν ἀπανθρακίης καὶ φυκίδεσσι λι-
μενῖτιν ἀρτέμιδι δωρεῦμαι. Λιμενίοχος ὁ τὸν λιμένα ἔχων. Λιμήν. σοφοκλῆς. τοῖς πο-
λλοῖσι γὰρ βροτῶν, ἄπιστος ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν. ἵνα ᾖ τῆς ἑταιρείας φιλία. Λιμηρά. ἀπὸ με-
θώνης, ἐν ἐπιδαύρῳ τῇ λιμηρᾷ προσχών. ἤτοι πενιχρᾷ. Λιμηράν. λιμώττουσαν. ἐνθέντοι
καὶ λιμηρὰν τὴν ἐπιδαυρίαν συκοφαντοῦντες ἐκάλουν. Λιμηρής. ἐν ἐπιγράμματι. ἀν-
θεμα λιμηρῆς ἄρμενον ἐργάτιδος. εἶπε δὲ, χαῖρε θεὰ, καὶ τήνδε ἔχε. Λιβιτανάριοι. οἱ ῥωμαίων
βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις, πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἐσχατιῶν, πάμπολυ κατεστήσαντο
στρατιωτῶν πλῆθος, ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρίων τῆς τῶν ῥωμαίων ἀρχῆς. καὶ κατὰ τὴν ἑώαν μάλι-
στα μοῖραν. ταύτῃ τὰς ἐφόδους τῶν περσῶν τε καὶ σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες. οὓς λιβιτανάριους
ἐκάλουν. τούτοις ἰουστινιανὸς οὕτω δὴ παρέργως καὶ φαύλως ἐχρῆτο, ὥστε τεσσάρων ἢ πέντε αὐ-
τοῦ ἐνιαυτῶν τῶν συντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερημέρους εἶναι. ἐπειδὰν δὲ ῥωμαίοις τε καὶ πέρ-
σαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο οὗτοι χρόνου ῥητοῦ τὰς ὀφειλομένας συντάξεις μὴ λαμβά-
νοντες τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι. Λίμνη, ἡ θάλασσα παρ' ὁμήρῳ. καὶ ὠκεανὸς καὶ οἱ ποτα-
μοί. ὥστε γενικὸν ὄνομα ἐστί. Λιμνήτης ἰχθύς, ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Λίμνος ὄνομα
κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν. Λιμνώρεια. Λιμοδωριεῖς. πελοποννήσιοί τινες διὰ
λιμὸν μετοικίσαντες εἰς ῥόδον καὶ κνίδον. Λιμός. γαστέρι μοῦνον ἔχοι μὴ κακῆς ἀλιτή-
ρια λιμοῦ. Λιμὸς μηλιαῖος. ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. ἐν γὰρ τοῖς πελοποννησιακοῖς κατὰ παύλων
νικίαν πέμψαντες ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῶν δὲ
πρώτων ἔτει νικίας, μῆλον παρεστήσατο. οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ. διὰ τὸ ἀ-
ποστῆναι αὐτῶν πρώην ὑποτελεῖς οὔσας. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. μῆλος δὲ πόλις θεσσαλίας. οἱ δὲ

μήλιοι πολιορκούμενοι λιμῷ ὑπὸ ἀθηναίων, ἐπείσθησαν. καὶ προδεδώκασιν αὐτούς. καὶ λιμὸς μήλιος. παροιμία. ἐπεὶ ἀθηναῖοι ἐνίκησαν μηλίους πολιορκήσαντες λιμῷ. ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. Λιμόψωρος. ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλεψίας καὶ τῆς ταλαιπωρίας, ἐπιγίνεται σχεδὸν τοῖς ἵπποις, ὁμοίως δὲ ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ὁ λεγόμενος ὑπὸ πάντων λιμόψωρος. καὶ τοιαύτη καχεξία. Λιμώττω. λιμώσσω. Λιμπάνω. καταλιμπάνω. Λῖνα. τὰ δίκτυα. Λίνδιος ὄνομα κύριον. καὶ λίνδος ἡ ῥόδος. Λίνεος μίτος. Λῖνον λίνω συνάπτεις. ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια ἐπιμιγνύντων. ἢ παρακρουομένων καὶ ἀπατώντων. στράττις, ποταμοῖς. Λινοπλῆγες. φρενοπλῆγες. ἡ εὐθεῖα ὁ φρενοπλὴξ. Λινοπλεκομένη. λῖνον ἁλιέως συνάπτουσα ψυχόμενον. Λῖνος χαλκιδεύς, ἀπόλλωνος καὶ τερψιχόρης. οἱ δὲ ἀμφιμάρου τοῦ οὐρανοῦ. οἱ δὲ, ἑρμοῦ καὶ οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ φοινίκης γράμματα εἰς ἕλληνας ἀγαγεῖν. γενέσθαι δὲ καὶ ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων. καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμών. Λῖνος ἕτερος, θηβαῖος νεώτερος. Λίνος. εἶδος ὕμνου. ὅμηρος. λῖνον δὲ ὑπὸ καλὸν ἄειδεν. οὐ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι. ἀλλ᾽ εἶδος ὕμνου ᾠδῆς. ὡς παιωνός. ἢ λύρας χορδή. Λῖνος. τὸ δίκτυον. λῖνος δὲ παρὰ θηβαίοις φιλόσοφος. Λιούτωρ, παρὰ ῥωμαίοις, βοηθός. Λίπα. λιπαρὸν κατὰ ἀποκοπήν, θουκυδίδης. λίπα γὰρ ἀλείψεσθαι ὅπως μὴ ἀδικῶνται. καὶ αἰλιανός. ὁπόταν γὰρ προσίωσι κινδυνεύοντες, λίπα ἀλείφονται. Λιπαρὰ ἡ ἀφύη. ἀριστοφάνης. εἴ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειε τὰς ἀθήνας, εὗρε τὸ πᾶν ἄν, ἀφύων τιμὴν περιάψας. καὶ αὖθις. τὸ χρῆμα λιπαρὸν τῆς πόλεως. τουτέστι πλουσία ἐστί. τὸ λι μακρόν. Λιπάρα, μία τῶν καλουμένων αἰόλου νήσων. περὶ τὴν σικελίαν δὲ ἡ λιπάρα. καὶ λιπαραῖοι. Λιπαρές. τὸ προσεχές. ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. ἀριστοφάνης. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖς γυναιξὶ κἂν σμικρὰν λαβεῖν, οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας. τουτέστι τόλμης. κἄγωγ᾽ οὐκ ἀφέξονται προσεχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες. Λιπαρεῖ. παρακαλεῖ. τὸ λι μακρόν. πλείστους προσαιτῶν, λιπαρῶν ἱκετεύων. εὐριπίδης.

Λιπαρεῖν τὸ καθικετεύειν. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. λιπαρεῖτε μένοντες. προσεδρεύετε μένοντες. ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες. Λιπαρεῖ χερί. ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς καὶ συνεχῶς. καὶ λιπαρεῖ. πλουσία. ἀφθόνῳ. σοφοκλῆς. ἄλλον οὐκ ἂν πολλὰ δὴ ἀφθόνως ἔχοιμι, λιπαρεῖ προὔνεμες χερί. νῦν δ᾽ αὖ λύκειε ἄπολλον ἐξ οἵων ἔχω αὐτὴ προσαιτῶ. λίσσομαι. γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων. καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια. Λιπαρής. πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἦν καὶ ἔνθυμος, ὡς θαῦμα αὐτῷ προσεῖναι. καὶ αὖθις. τὰ δὲ γράμματα ὑπομνήσεις ἦν λιπαρὴς τῶν σπονδῶν. Λιπαρεία ἡ προσεδρεία. ἐχλεύαζεν αὐτούς. ὡς ἐκ τῆς λιπαρείας τῆς τοσῆσδε πλέον ἔχειν οὐδέν. ὁ δέ, ἐτωθάζετο, τοῦ θεοῦ τοὺς θεραπευτῆρας, ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέον ἔχειν οὐδέν. Λιπαροκρήδεμνος. ἡ πολύτιμον κρήδεμνον ἔχουσα. ἡ λιπαροκρήδεμνος ἡ γεγονυῖα καθ᾽ ὅμηρον, χερσὶ σαῖς ἰδίαις ἐξετάνυσε χάρις. Λιπαρός. ἀνθηρός. παρὰ τὸ λίπα. στίλβει γὰρ καὶ τὸ ἔλαιον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀληλιμμένος. ἀριστοφάνης πλούτῳ. λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου. Λιπαρῶς ἐπιμόνως. πάλιν αὐτῶν ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσε.

Λιπαρνῆτις ἡ πτωχή. παρὰ τὸ λείπεσθαι ἀρνέων. ὅ ἐστι φυτῶν. Λιποθνοῦντας. πενιχρούς. Λίπος. καὶ κλιτικὴ τῷ λίπει. Λιποτάκτης. φυγάς. τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. καὶ λειποτακτήσας. καταλείψας. φυγών. Λιπῶσι. λιπαρῶσι. Λίπτω. τὸ ἐπιθυμῶ. καὶ λελίφθαι ὁμοίως. ἐξ οὗ καὶ τὸ λιλαιόμενοι. Λίποιμι. καταλείψαιμι. Λίριον καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος. καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ ἀττικοί. Λιρὸς ὁ ἀναιδής. καὶ λιρόφθαλμος. Λιρότερον. Λὶς ὁ λέων. μῦθος. ἐς βοῶν τὸν κοιμὸς ὄνω γενέσθω μονοβόρος λίς. Λισσάδας πέτρας. λείας καὶ ὁμαλάς. τοῖς δὲ σκύθαις πρὸς τὰς ῥωμαϊκὰς ναῦς, ὡς ἐπὶ ἀνόρμους καὶ λισσάδας πέτρας, ἐξεβιάζετο τὰ σκάφη. πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σκάφη. Λίσσεται. λιτανεύει. καὶ λίσσεσθαι. Λισσὴ ἡ ὁμαλή. Λίσσομαι. ἱκετεύω. Λίσση τῷ τόνῳ ὡς κίσση. ἀπολλώνιος δὲ ὀξυτόνως. ὡς ψιλὴ ἢ τετριμμένη καὶ λεία, οἱ δέ, θηείδιον λεπτὸν σφόδρα. Λίσσοι

δρα. Λίσποι, αἱ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοί. λίσπους καλοῦσι τοὺς ὑφημμένους καὶ λελυμένους στρίφους, ἀστραγάλους. καὶ λισπόπυγοι, οἱ λεῖοι τὴν πυγήν. Λίσποι. οἱ μέσον διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτετριμμένοι. καὶ λίσπη γλῶσσα, ὡς ἐπιτετριμμένη. λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσποι, διὰ τὸ ναυτικοὺς ὄντας ἕνεκα τῆς ἐπὶ τῶν κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας, ἀπολούτους εἶναι. ἐν ᾧ διὰ τὸ, Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς ᾅδου, καὶ πρός τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθισθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσηλωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος. διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ἐπονομάζεσθαι. Λιστραίνω. τὸ σκάπτω. Λίστροισι. τοῖς ξύλοις. Λίσφοι. τὰ ἰσχία. Λίσχρος. φειδωλός. Λῖτα. καταπέτασμα. ἂν θέτο δ' ἰὰ λῖτα πολυδαίδαλα. καὶ βοὸς οὐρανίας ἐκ τὸν χρυσῷ παμφανόωντι κάλυψας. Λιτάζομαι. παρακαλῶ. δέομαι.

Λιτανεύει. δοτικῇ. εὔχεται. Λιτανεία καὶ λιτή, ἡ παράκλησις. Λιταργισμούς. τὰ σκιρτήματα ἐκάλουν. Λίταργος. ὁ ἀργός. Λιταργιοῦμεν. καὶ λιταργιοῦμεν. συντόμως δραμούμεθα, πρὸς τὸ λίαν ἀργόν, τουτέστι ταχύ. Ἀριστοφάνης. εἰ θῶ πως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία.

Λιτάζεσθαι. παρακαλεῖσθαι. Λιτή, ἡ παράκλησις. Λιτὴ τῷ Μακεδόνι. ἧς ὑπόθεσις ἐν τῷ ἤδη Μαίδου μνημονεύει. Λιτὸ εἰς ὄνομα κύριον. Λιτός. εὐτελής. ἐν ἐπιγράμματι. λιτὸς ἐγὼ τὰ τυχῆς ὦ δέσποτι. φημὶ δὲ πολλῶν ὄλβον ὑπερσκήπτειν τὸν σὸν ἀπὸ κραδίης. καὶ αὖθις. λιτὸς ὁ τύμβος ὀφθῆναι. μεγάλου δ' ὅσια φωτὸς ἔχει. τὸ λῖ μακρόν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, ἐκδέξεφαυλισαν τ' ἔργον οἷα δή που λιτόν. καὶ αὖθις. λιτὸς θῶ σχεδὸν ἀμπελῶν. Λιτότερος. λιτότης. ἡ ἁπλότης. Λίτρα. ὁ σταθμός. Λιτοίμην. παρακαλέσαιμι. Λιτοῖς. ὀλίγοις. ψιλοῖς. εὐτελέσι. Πολύβιος. μαθὼν δὲ ξαὐτομόλου διασαφήσαντος ὅτι ἑορτὴν ἄγουσι πάνδημον, καὶ τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν σπάνιν, τῷ δὲ οἴνῳ δαψιλεῖ, ἐπολιόρκει. Λιτυέρσης ὄνομα ᾠδῆς. μὲν ἀνδρὸς Χαλκηδονίου μάδου λιτυέρσην παρ' εἰσοῦ τέως. οἱ δ', αὐλήσεως γένος. ἦν δ' ἐκ Μίδου νόθος υἱὸς ὁ Λιτυέρσης. κατοικῶν ἐν Κελαιναῖς. καὶ τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος, ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλάς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. ἔθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους. εἰς τιμὴν τοῦ Μίδου, θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη. Λιφαιμεῖ. αἱμορροεῖ. λείπει τῷ σώματι. Ἀππιανός. ὁ δὲ Κελτὸς ἀγανακτῶν καὶ λιφαιμῶν, ἐδίωκε τὸν Βαλλέριον, συγκαταπεσεῖν ἐπειγόμενος. ὑπὸ δὲ τοῦ δὲ ἀναχωροῦντος ἀεὶ τοῦ Βαλλερίου, κατέπεσε πρηνὴς ὁ Κελτός. καὶ δεύτερον τοῦτο μονομάχιον ἐπὶ Κελτοῖς ἐμεγαλαύχουν Ῥωμαῖοι. Λιχανός, ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος, διὰ τοῦ ῖ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λείχω. ὥσπερ οἰκτείρω οἰκτιρμός. σιώπητος. Λιχμήσονται διὰ τοῦ χ. λείξουσιν. εἶτα περιλιχμησάμενοι τὰ τῶν ἁγίων σώματα. λικμῶ δὲ διὰ τοῦ κ, ἐπὶ τῆς ἅλω. Λιχμῶσα. λίχνως ζητοῦσα. Λιχνεία. πύκνωσις. Λίχνος. περισπώμενος, τῶν ὄψων κατεπιθυμῶν.

Λιμβός. λαίμαργος. Αἰλιανός. ἀνὴρ λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς πιαίνων κακῇ ἐπιστάσει. τὰ τῆς Φερεκράτης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὤν. Λοβός, τὸ ἄκρον τοῦ ὠτός. καὶ τοῦ ἥπατος. καὶ τὰ ἄκρα πάντα. ἀλλὰ κυρίως τῶν ὤτων τὸ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθου ἢ κυάμου. καὶ ἐν θυτικῇ. σημεῖόν τι ἐν τῷ ἥπατι. ἔνθεν λωβηθῆναι διὰ τῶν ὤτων τι μωρία διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ λωβὸς ὁ βεβλαμμένος. Λογάδες οἱ ὀφθαλμοί. ἐν ἐπιγράμματι. ἣν δ' ἐθέλης δυσάκινθον ἔχειν χάριν ἄνθος ἀπαλῆς, ἀλλὰ τεῶν λογάδων, πολὺ γλαφυρωτέρην. καὶ λογάδες οἱ ἐκλελεγμένοι. Λογάδην. ἐπιλέκτως. Θουκυδίδης. σιδήρεια λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες λογάδην φέροντες τοὺς λίθους, ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνει. καὶ λογάδες λίθοι. ἐκ λογάδων λίθων ἐκτισμένος. τουτέστι τῶν εὐτελῶν. καὶ μικρῶν. Λογάριον. Λογάρια. οἱ λόγοι. Ἀριστοφάνης. οὐ φανοῦμαι δὲ στρογγύλον λογάριά τινα καὶ περινόμια. Λογεῖον, τὸ μαντεῖον, ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεύς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμμένοι οἱ ιβ λίθοι. καὶ λογεῖον τὸ δικαστήριον. Λόγια. τὰ παρὰ θεοῦ λεγόμενα κατὰ λογάδην. χρησμοὶ δὲ, οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται θεο-

φυρωμένων τῶν λεγόντων. Λογία. ὁ Χρυσόστομος ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπι-
στολῆς, λογίαν τὴν συλλογὴν καλεῖ. λέγων. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. Λογί-
βαρδος. Λόγια. ἐκλογαί. καρποφορίαι. καὶ λόγιον ἡ ὑπόσχεσις, ἡ θεία καὶ ἡ θεόπνευστος γρα-
φή. καὶ λόγος. Δαβίδ. ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου. λόγιος δὲ ὁ φρόνιμος. Λογίζω-
σιν. ἐπίσταμαι. Λογίσομαι. ἀναψηφίσομαι. ἀναριθμήσω. καὶ λογιοῦμαι. ἀπαριθμήσω. ψηφί-
σω. καὶ λογίζω τὸ νομίζω. ὡς τὸ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Λογγῖνος ὁ Κάσσιος φιλόσο-
φος. διδάσκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου. πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐρη-
λιανοῦ τοῦ Καίσαρος. καὶ ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ, ὡς σύμπνους Ζηνοβίᾳ τῇ Ὀδαινάθου γυναικί. ἔ-
γραψε περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας. ἀπορήματα Ὁμηρικά. εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος. προβλήματα Ὁμήρου καὶ
λύσεις ἐν βιβλίοις β'. τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται. περὶ τῶν
παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ σημαινουσῶν λέξεων, δ'. Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β'. εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον. λέ-
ξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος. καὶ ἄλλα πολλά. Λογγῖνος. οὗτος ὁ Λογγῖνος καὶ Κόνων, ἀ-
δελφοὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. οἳ παραδυναστεύοντες ἀθέσμως οἷον ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ
κτήμασιν ἀλλοτρίοις ὅρους ἐτίθεσαν. καὶ τοῖς γε τὰ ἔσχατα πλημμελοῦσιν, ἔνεμον τὰς βοη-
θείας ἐπὶ μισθῷ. Λογγῖνος δὲ καὶ πάσης ἀκρασίας ἦν πλήρης. ἀεὶ μὲν μεθύουσι συνδιαφθείρων ἀν-
θρώποις. ἀεὶ δὲ πορνοβοσκοὺς ἔνδον ἔχων ἀφθόνους. οἳ γυναῖκας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν περιφανῶν
ἀρχόντων ἐπηγγέλλοντο ἄξειν. οἱ δὲ πόρνας ἄγοντες ἀπὸ κοινοῦ θαυμαστοῦ καὶ διὰ φερνῶν ἐπισήμων,
ἐξαπατῶντων, ὡς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. οὗτος δὲ ὁ Λογγῖνος, καὶ σύστημα ἀσκητριῶν ἔ-
λυσε τρόπῳ τοιῷδε. ἐπισυχνάζων ἐνδιατριβόμενος ταῖς κληιζομέναις πηγαῖς, ἐπύθετο τούτων πα-
ρὰ τῶν προσαγορευόντων, ὡς εὐπρεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. καὶ ἔπεμψεν αὐταῖς ὄσπρια
καὶ ξηροὺς ἄρτους. εἶτα χρήματα. ἀλλά γε τινα. ὡς πρὸ αὐτῶν δῆθεν ἐξ ἐπιστροφῆς τῶν φόβων. δεινοὶ
δ' οἱ γυναικονοί ἐραστὴν εὐπρεπῆ αὐτὴν ἐφελκύσαι εἰς ἄγραν τῶν θηλειῶν. ἐκ δ' αἰῶνος τῷ σεμνείῳ, πολλὰς τούτων
πειθανάγκῃ κατήγαγεν. οὗτος γὰρ ἦν λάγνος, ὡς καὶ ἐλλαθοῦσαις καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ καὶ παρ-
θένοις ἀσεβεία ἐπιχειρεῖν. καὶ παῖδας δρᾶν ἀναιδῶς. ἐν προόδῳ δέ, σφαίρας ἀργυρᾶς καὶ περὶ καρ-
πὰ ἐνειλήφει. καὶ ἄλλων δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιος ἐγεγόνει ὁ Λογγῖνος οὗτος. Λόγισαι. σκέψαι.

Λογισμὸς ἡ λογιστικὴ τέχνη. ὡς Ἰσοκράτης Βουσίριδι. συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ
τὸ σῶμα. ὁ γὰρ λογισμὸς ἀτονώτερος γίνεται τοῦ σώματος πάσχοντος. Λογισμός, ἡ ἔκτισις.
οὐδενὶ κόσμῳ ἐλκύσατο λογισμοὺς δῆθεν τῶν βεβιωμένων πραττόμενος. ἡ ἐξέτασις λέγεται λο-
γισμός. ὁ δὲ Παῦλος, λογισμῷ τοῦ πρὸς ὡς δυοῖν μηνοῖν ξυμβήσεσθαι εἰκασθείς. ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμή-
σει. λογισμὸς γὰρ καὶ ἡ ἀπαρίθμησις. οἱ δέ, λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποιήσαντο. καὶ Εὐριπίδης. τὸ
γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν. τουτέστιν οὐκ ἔχει πρόφασιν τὸ φιλονεικεῖν. Λογι-
σταί, οἱ μεθοδικοί. καὶ περὶ ψῆφοι. καὶ λογίσομαι, ἀναψηφίσομαι. ἀναριθμήσω. Λογισταὶ καὶ λογι-
στήρια. ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα. οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκη-
μένων, ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ'. ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δὲ ἐστί,
τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα. ὡς Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσι. Λογιστεῦσαι. ἀπαριθμήσα-
σθαι. ἀναμετρῆσαι. οὐ δυνάμενος ἢ οὐ βουλόμενος λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα. καὶ μισῆσαι τὰ
κακῶς πραχθέντα. Λογιστής. κριτής. δοκιμαστής. ἐξεταστής. Λογογράφος. ὁ δίκας ἢ λόγους δι-
κανικοὺς γράφων. καὶ λογογραφῶ αἰτιατικῇ. Λόγον ἔχειν. ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Θεόπομπος Φι-
λιππικῶν α'. Λογοποιός. οὐ φήμων ἱστορικὸς λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος. ὅ ἐστιν
εὑρετὴς λόγων, καὶ ἀποκριμάτων. Λογοποιῶν. πλαττόντων λόγους ψευδεῖς. Λόγος. λόγος ἐστὶ φω-
νὴ σημαντική, ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει ς'. διαφορὰ δὲ λέξις καὶ λόγος. λέ-
ξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται. ὡς τὸ βλίτυρι. λόγος δὲ οὐδαμῶς. διαφορὰ δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ
προφέρεσθαι. προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί. λέγεται δὲ τὰ πράγματα. ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. ἀρεταὶ
δὲ τοῦ λόγου ε'. ἑλληνισμός. σαφήνεια. συντομία. πρέπον. κατασκευή. λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις. Ἀρι-
στοφάνης. ὦ Εὐριπίδη λόγον παρέσχες καὶ τραγῳδίᾳ γνώμην. Λόγος ὃς πρὸς φιλοσόφοις. δέξαμ

φοτέρων

φοτέρων συνθέτων. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ παλαιόν. ἀνάπαλιν εἰς τὸ παλαιόν. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον. ἄρα τὸ δεύτερον. παρεισάγει δὲ ὁ λόγος τόπος, ὑπὲρ τοῦ, ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων, μηκέτι τὴν σύλληψιν μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν. ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν. τὸ δὲ πρῶτον. ἄρα τὸ δεύτερον. Λόγου τυχεῖν. ἀντὶ τοῦ, ἐπαίνου. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Λόγιοι Ὀλυμπιόδωρος ἐμπορεύεται. ὁ Ὀλυμπιόδωρος ἀκροατὴς γενόμενος παλαιοῦ, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους κομίζων εἰς Σικελίαν ἐπώλει. Λογάδι. τῷ λιθοκλίμῳ. Λογχάθλω, εἶδος ὅπλου. καὶ λογχαῖος, μετὰ τῆς λόγχης. Λόγχη, ἕκαστον σίδημα, ἐνικῶς λέγουσιν. ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων, εἴποι τὴν ἵππον. λόγχη οὖν, σιδήρεον ἀκόντιον. Λογχωτόν. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸ δίθυρσον τοῦτο λογχωτόν. καὶ τὸ προσφύειον. Λοεσσάμενος. λουσάμενος.

Λοκρὸς. Αἴας. οὐχ ὁ Σαλαμίνιος, καὶ Λοκρὶς πόλις. Λοκρῶν ξυνθήματι. παροιμία. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λόλλαι τῶν Λολλῶν. ὄνομα τόπου. Λολλιανὸς Ἐφέσιος σοφιστής. μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ Ἀσσυρίου. γέγονεν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε πολλά.

Λοξά. σκολιά. καμπύλα. οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα. Λοξὴ φάλαγξ. ἡ τὸ μὲν κέρας ἕτερον, ὁπότερον ἂν προκρίνηται πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δὲ ἕτερον, ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα. δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη. λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιόν. ἐν ἐπιγράμματι. λοξουμένη λοξαῖς διαλέκαινα κόραις. Λοξίας ὁ Ἀπόλλων. ὁ λοξὴν ἴαν ἀποπέμπων. λοξῶς γὰρ ἐμαντεύετο. Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. ἢ ὁ λοξὴν πορείαν ποιούμενος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. σιγᾶν δὲ χρὴ μὴ λοξοῖς ἰδὼν ὄμμασιν ὁ φθόνος τραχεῖ βάλῃ λίθῳ κατὰ Πίνδαρον. Λοπάς. παρὰ Συρακουσίοις τὸ τήγανον. παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ, ἡ σορός. καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ γινόμενος λίθος. Ἀριστοφάνης. ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα, ἀντὶ βίου λάβοιμ' ἂν οὗ μὲ νῦν ἀποστερεῖς. οὐ γὰρ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν. ἀλλ' ἥδιον ἂν δικίδιον μικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον. Λοπὰς ἡ χύτρα.

Λοπάσι. κλέπταις. Λόπος. ἡ παρακειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμύου λεπίς. καὶ πᾶν λέπος. φλοιός. δέρμα λεπτόν. ξηρόν. Λορδὸν, τὸ ὑπόκυρτον. καὶ λορδὸν τὸ ἀποσεσιμωμένον. ἐναντίον τῷ κυρτῷ. ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται. Λόρδος. ἀπεξυλωμένος. συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

Λορδουμένη. φησὶ Προκόπιος περὶ Θεοδώρας τῆς Ἰουστινιανοῦ γαμετῆς. ἀποδυσαμένη ξὺν τοῖς μίμοις, ἐν τοῖς μέσω ἑστήκει, λορδουμένη τε καὶ τὸ ὀπίσω ἀπονεύουσα. ἢ γοῦν κεκαμμένη. Λορδουμένων. ἐπειδὴ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται. Ἀριστοφάνης. λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην.

ἐν τοῖς μέσοις

Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστής. ἔχει τίτλους. πγ'. κεφάλαια, τμη'. Λουκιανὸς Σαμοσατεύς. ὁ ἐπικληθεὶς βλάσφημος. ἢ δύσφημος. ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον. ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ, γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θείων εἰρημένα παρατίθεται. λέγεται δὲ γενέσθαι ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τραϊανοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δὲ οὗτος πρὶν δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας. δυσπραγήσας δὲ ἐν τούτῳ, ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν. ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν. εἰς γὰρ τὸν Περεγρίνου βίον, καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. καὶ αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χριστὸν ὁ παμμίαρος. διὸ καὶ τῆς λύττης, ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῷ παρόντι δέδωκεν. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ σατανᾶ γενήσεται. Λουκιανὸς ἕτερος, κόμης τῆς ἑῴας. ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. αὕτη γὰρ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς, ἐφεστάναι πᾶσι τοῖς τὰς τῆς ἑῴας ἐπαρχίας ἰθύνουσι. καὶ ἐπὶ τούτοις, οὐ κατὰ τὸ δέον πραττομένοις ἰθύνειν. οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρχὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ἐπιδεικνύμενος, ἐπὶ δικαιοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ καὶ πᾶσι τοῖς, ἄρχοντας κοσμεῖν δυναμένοις, διαβόητος ἦν. οὔτε προσώπων διαφορὰν, οὔτε ἕτερόν τι κατὰ τοῦτο ἔχων, πλὴν ὧν ὁ νόμος ὑπηγόρευεν. ὥστε ἀμέλει καὶ ὄντα τοῦ βασιλέως θεῖον Εὐχέριον αὐτῷ, πρός τι οὐ προσῆκον, ἀποσεισάμενος ἐκίνησεν, ὥστε πρὸς τὸν βασιλέα διαβάλλειν. ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτῷ ἐπιτεῖναι ἐρουφῖνεν, ἀνδρὶ τούτῳ τοσαύτην ἀρχὴν δεδωκότα, λαβὼν πρόφασιν ὁ Ῥουφῖνος, τὸν Λουκιανὸν σφαίραις μολυβδίναις ἠκίσατο κατὰ τοῦ τένοντος. Λουκιανὸς ὁ μάρτυς. οὗτος ἐκ Σαμοσάτων τῆς Συρίας ἦν. ἀνὴρ τῶν εὐγε-νότων. παρὰ δὲ τὴν πρώτην ἡλικίαν, Μακαρίῳ τινὶ συγγενόμενος τὴν Ἔδεσσαν οἰκοῦντι, καὶ τὰς ἱε-

ρὰς βίβλους ἐξηγουμένῳ, πᾶν ὅτι κάλλιστον ἐφεῦρε περὶ ταύτας, ἐκεῖνος ἐν ὀλίγῳ ζωῆς ἔλαβε χρόνῳ.
καὶ πρός γε τὸν μοναύλιον ἀπεκλινῆ βίον. καὶ πρὸς ἅπαν ἀρετῆς ἀφίκετο μέτρον. προὔβη δὲ καὶ
εἰς ἱερωσύνην, πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος. καὶ διδασκαλεῖον μέγα ἐκεῖσε συνεστήσατο.
ἑκασταχόθεν σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἀφικνουμένων ἀνδρῶν, οὗτος τὰς ἱερὰς βίβλους θεα-
σάμενος πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συ-
νεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ ἑλλη-
νισμοῦ προέστηκεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς θελησάντων νοῦν, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐνσκευα-
σαμένων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς ἑβραΐδος ἐπανενεώσατο γλώττης. ἣν καὶ αὐτὴν ἐς τὰ
μάλιστα ἦν ἠκριβωκώς, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὴν
καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων, παρὰ τούτων τις ἂν κάλλιστα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον γινομέ-
νων, ἐπ' ἄκρον ἀροιφυλαττομένην. ἐδέξατο γὰρ καὶ ἐπιστολὰς ἀμέλει γενναιοτάτας, ἐξ ὧν φωρά-
σαι τις ἂν αὐτοῦ μάλα ῥᾳδίως, ἣν ὁ ἀνὴρ ἐπὶ τῶν θείων ἔσωζε γνώμην. ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ
ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Λούκιος Σέργιος Κατιλῖνος. ἀνὴρ γένους μὲν ὢν ἐπιφανεστά-
του. ἄλλως δὲ πονηρὸς τὴν φύσιν. τολμητής τε καὶ μεγαλοπράγμων. καὶ τὸ ἦθος ποικίλος. ἐπ' ὀ-
λέθρῳ τῆς πατρίδος συνώμοσε τοὺς θρασυτάτους καὶ τολμηροτάτους τῶν ἀπαιδεύτων εἰς τὴν ἑαυ-
τοῦ πίστιν ἐνδυσάμενος. λέγεται γὰρ ἄνθρωπον καταθύσας, γεῦσαι τοῦ αἵματος τοὺς συνωμότας, περι-
άγων ἐς πάντας, τὴν κύλικα, πλήρη οἴνου τε καὶ ἀνθρωπείου αἵματος. εἴτε καταγκτίων τοὺς ἄνδρας
τῷ τοιῷδε ὅρκῳ, εἴτε καὶ πρὸς πᾶν τόλμημα καὶ πᾶσαν ἐθίζων ἀνοσιουργίαν, ἅτε οἰκείῳ καὶ πο-
λιτικῷ ἐπιχειρῶν αἵματι, μετάγειν τὴν πολιτείαν εἰς τυραννίδα, φόνῳ τε πολλῷ τῶν ἀρίστων,
καὶ καταπρήσει τῆς πόλεως μηχανώμενος. ἐπῆρε δὲ τὸν Κατιλῖνον εἰς τὰς τοιαύτας ἀτοπίας, βα-
ρύ τε ὀφλημάτων νικηθέντα τὸ τίμημα τῆς οὐσίας, καὶ συνειδὸς ἐκθέσμων καὶ μυσαρῶν πραξε-
ξεων ἔχοντα. τόν τε γὰρ παῖδα τῆς Ἀρεστίλλης διέφθειρε. δι' ἃ δὴ καὶ ὑπατείαν μετιὼν ἀπηλάθη. Κι-
κέρωνος ἐς τὴν τοῦ δεχώραν ταχθέντος. ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλιστα τὰ ἀτοπώτατα τῶν δραμάτων ἐπὶ νοῦν
ἐβάλλετο, τῶν κακῶν οὐδαμοῦ ἱστάμενος, οὐδὲ ἀναπαύων τὴν γνώμην. ὁ δὲ Κικέρων, εἰπεῖν τε δει-
νὸς ὢν καὶ τἀληθὲς ἀνευρεῖν ἱκανὸς, καὶ γνῶναι τὸ μέλλον ὀξύτατος, πολέμιον αὐτὸν ἀποφήνας,
ἐξήλασε τῆς πόλεως. Λουκούλλειον. τὸ τοῦ Λουκούλλου. Λούκουλλος, ὁ ὕπατος Μιθριδάτῃ
τῷ Ποντικῷ βασιλεῖ ἐπολέμει, προσχὼν τῇ Τρῳάδι. καὶ σκηνῶν περὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, ἔδοξε τὴν
Ἀφροδίτην νύκτωρ ἐπιστᾶσαν οἱ τόδε εἰπεῖν. τί κνώσσεις μεγάθυμε λέων; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς. καὶ ὃς
ἐξαναστὰς καὶ πυθόμενος ὡς εἴη ἐπὶ τοὺς ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς στόλος, ἐπέπλευσεν αὐτῷ. καὶ κρα-
τήσας τῇ ναυμαχίᾳ, διαφθείρει πάντας, καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰσίδωρον. ὁ δὲ Μιθριδάτης, φεύγει πρὸς
Τιγράνην τὸν τῶν Ἀρμενίων βασιλέα. ὁ δὲ Λούκουλλος καὶ πρὸς Τιγράνην ἐξενεγκὼν πόλεμον,
πόλεις τε εἷλε πλείστας ὅσας, καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. ὁ δὲ Τιγράνης ἀπιδὼν ἐς τὸ τῶν Ῥω-
μαίων, καὶ λογισάμενος εὐαρίθμητον εἶναι, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀπεφθέγξατο. ὡς οἱ μὲν
πρεσβευταὶ, πολλοὶ πάρεισιν, οἱ δὲ στρατιῶται, ὀλίγοι. ἀλλ' ὅμως εἰς πεῖραν ἐλθὼν τῶν Ῥωμαϊκῶν
δυνάμεων, ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον. Ἀντίοχος οὖν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμνη-
σθεὶς τῆς μάχης, οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἑωρακέναι τὸν ἥλιον. Στράβων δὲ οὗτος ἀκηνιτί
φησι τοὺς Ῥωμαίους τὸν πολὺν ἐκεῖνον ἐργάσασθαι φόνον, ὡς μετὰ τὴν πεῖραν καταγελᾶν
ἑαυτῶν, ἐπ' ἀνδραπόδοις τοιούτοις ὅπλοις χρησαμένων. καὶ Λίβιος ἔφη τήνδε τὴν μάχην ἐκπλητ-
τόμενος, οὐδέποτε γάρ φησι τοσῶνδε πολεμίων ἀποδέοντας Ῥωμαίους παρατάξασθαι. εἰκοστὸν
γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν τῶν ἡττωμένων. Λουκείτιος ὄνομα κύριον. Λού-
ωσε αἰτιατικῇ. Λούπερκος. Βηρύτιος γραμματικός. γεγονὼς μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου
τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ τοῦ ἄν, γ΄. περὶ τοῦ ταώς. περὶ τῆς καρίδος. πε-
ρὶ τοῦ δᾶ παρὰ Πλάτωνι. ἀλεκτρυόνος. κτῆσιν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινόης τοῦ. Ἀττικὰς λέξεις. τέχνην γραμ-
ματικήν. περὶ γενῶν ἀρσενικοῦ θηλυκοῦ, καὶ οὐδετέρων, βιβλία ιγ΄. ἐν οἷς πολλὰ κατ' ἀδοκιμεῖ Ἡρωδια-
νοῦ. Λουσία. ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς. καὶ Λουσιάδης δῆμος τῆς Οἰνηΐδος. Λουτρά. οἱ ϛ΄, εἰς πό-

λιν παρελ

λω παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσιν, τὰ μὲν χερσὶ μικρὰ καὶ πεπηγασμένα. τὰ δὲ, ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς ἀναβρύοντα καὶ ὑποτρεχόμενα μεθ' ἡδονῆς πρὸς ὠφέλειάν τε καὶ τρυφὴν τοῖς φαινομένοις, παραδοὺς ἑαυτὸν κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, δοῦλος ἐγένετο τῆς ἡδονῆς. Λουτρόν· τὸ ἀπόλουμα· τὸ ῥυπαρόν. ἢ τὸ ἀπόλουτρον. καὶ τῶν βαλανείων λέγεται τὸ λουτρόν. προκόπιος· τὸ βαλανεῖον ἐν παρέρσιν αὐτῆς ἐκέλευε γενέσθαι. λούσασθαι γὰρ οἱ ἐνταῦθα τῇ ὑστεραίᾳ βουλομένῳ εἶναι. Ἑλλάδιος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός· γεγονὼς κατὰ τὸν βασιλέα θεοδόσιον τὸν μικρὸν, ἔγραψεν ἔκφρασιν τοῦ λουτροῦ κωνσταντιανῶν. Λουτροφόρος· καὶ λουτροφορεῖ. ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσι μετιέναι λουτρὰ καὶ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν. ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτω τοῦ γένους παῖδα ἄρρενα. καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν. καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι. τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον, ἐκ τῆς νῦν μὲν ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης. πρότερον δὲ καλλιρρόης. Λοφαδία· τοῦ αὐχένος.

Λοφεῖον· ἡ τοῦ κατόπτρου θήκη. ἢ θήκη τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. παρῳδεῖ δὲ αὐτὴν ἀριστοφάνης νεφέλαις. καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον. ἐὰν μὲν ᾖ ὑποκοριστικόν, δηλοῖ τὸ ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι. ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, περισπᾶται. καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τοῦ λόφου. λόφιον καὶ λοφεῖον. Λοφίας· ὁ τράχηλος. Λοφιή. Λοφνῖσι· ταῖς λαμπάσι. Λοφοπωλεῖν· ἐπινεύειν. οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι, συνεχῶς ἔνευον, ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ ἀβρόχους τοῖς ὠνηταῖς. Λόφος· γῆς ἀνάστημα. ἢ γοῦν περικεφαλαία. καὶ παῖδας εἶχε λακίου κόμην θρέψας, λοφῶντας ἤδη καὶ ἐπιδοῦσιν ἀκμαίους. περὶ κορυδαλλοῦ φασί. Λόφος· τράχηλος. καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. Λόφαλοι· τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφαι ἢ αἱ τριχώσεις. Λόφωρος. Λοχαγοῖς· στρατηγοῖς· ταξιάρχαις. Λοχαῖοι δίφροι· οἷς πρὸς τὸ τεκεῖν ὅτε χρῶνται αἱ γυναῖκες. Λοχᾷ· ἐνεδρεύει. Λοχεύονται γεννῶνται. καὶ αὐτολόχευτος αὐτογέννητος ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος. Λοχεία ἐπὶ γυναικὸς ὅτε τέξῃ. λοχία ἢ διὰ τοῦ ι, ἡ ἐνέδρα. Λόχισις ἡ ἐνέδρα. ἐκ τοῦ λοχῶ τὸ ἐνεδρεύω. Λοχίτης, ὁ ἐνεδρεύων.

Λόχμας· συμφύτους τόπους. ἀριστοφάνης. ἔχων τὰς μασχάλας λόχμης δασυτέρας. ὥσπερ ἦν συνηθὲς μέν. ἔθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας ἵν' ὅταν χειροτονῶσι δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. καὶ ἀλειψάμεναι τὸ σῶμα ὅλον, δι' ἡμέρας ἐχλιαίνοντο πρὸς τὸν ἥλιον ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ. Λοχμαία μοῦσα· ἡ τῶν ὀρνίθων. ἐγκεκρυμμένοι γὰρ ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν. Λόχμη· παροιμία. λόχμην πολλὴν φορεῖς ἀντὶ τοῦ τιλθῆσαι. οὗτος γὰρ ὁ φορμίων τριχώδης ἦν καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.

Λόχμη· δασὺς τόπος. πλάγια. σύμφυτος καὶ λοχμώδης. τῇ δὲ γυναικὶ ἐκ τῶν μεγαρικῶν ὄχλος λόχμην τινὰ εἰσδύντες, ἐκαιροφυλάκουν. Λόχμιος· ἐν ἐπιγράμματι. λόχμιον ὑλοβάταν. τουτέστι δασύν. Λόχος ἐνέδρα. τάξις. ἀριστοφάνης γνωστέον ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ λόχοι δ' μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων. διότι καὶ παρὰ λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ' λόχοι οἷς ἐκέχρητο ὁ βασιλεύς. Λόχος· σύστημα ἐξ ἀνδρῶν ὀκτώ. οἱ δὲ, ἐξ ἀνδρῶν ιβ'. οἱ δὲ, ἐκ ιϛ'. ὃ καὶ τέλειον καὶ σύμμετρον. καὶ λοχαγὸς πρωτοστάτης, ἡγεμών. ὁ αὐτὸς ἐστὶ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου. Λοχῶ λοχίσω δοτικῇ. ἁπλοῦν. καὶ ἐλόχισα. Λοχῶντες ἐνεδρεύοντες. Λωβᾶται· βλάπτει. λυμαίνεται. ὑβρίζει. Λωβητῆρα· ὑβριστήν. καὶ λωβητὴρ ὁ βλαπτικός. βοσύων ἀκέμαντα. φυτῶν λωβήτορα κάπρον. Λώβη· εἶδος νόσου. καὶ λωβὸς ὁ ταύτης μετέχων. Λωγάιος ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔθος. Λώιον· κρεῖσσον. καὶ λωίτερος κρείσσων. λωΐτερος κύκνου μικρὸς θρόος ἢ κολοιῶν κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς σκιδνάμενος νεφέλαις. Λώιον· βέλτιον. Λῶμα· τὸ κράσπεδον. Λῶον· τὸ κρεῖσσον ὁ λόγος. Λῶος ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν ὁ αὔγουστος.

Λώπην· ἱμάτιον. καὶ λώπη, ἢ αὐτό· περίβλημα. ἐν ἐπιγράμματι. φυκτοὶ αἰθαλόεντες ἐμῇσιν εἰ πόμασι λώπης ἔσβεσε καὶ δίχα δυσλεχοῖ ἐν θαλάμῳ. Λωπίζω· τὸ ἐκδύω. Λώπος· τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον. λῶφος δὲ ἀπὸ τῆς χειμερίης ἄνθεμα ναυτιλίης ἀρτήσαν ἁγίοις, τὸ δὲ λώπος ἐν προπυλαίοις δῆξαν. Λωποδύτης· ἱματιοκλέπτης. ἢ λωποδύτης ὁ νεκροὺς ἐκδύων. καὶ λωποδυτεῖν τὸ ἱμάτια.

κλέπτειν. οἱ δὲ τῶν προσώπων ἐνεῶτες λωποδυτούμενοι καὶ ταφῆς ἀμοιροῦντες τοῖς θείοις ἑστίασις ἦν αὐτοσχέδιος. Λώης, ἱμάτιον. Λώρ. Λωροφέλτης, καὶ ὄνομα κύριον. Λὼτ. οὗτος ἦν ἀνεψιὸς ἀβραάμ. ἀπεστάλησαν οἱ δύο ἄγγελοι εἰς σόδομα ἀφανίσαι τὴν πόλιν διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ δὲ ἀβραὰμ, ἱκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ συναπολέσαι. τὸ χαριζόμενον λώτ. οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν σοδόμοις γενόμενοι, ξενίας ἔτυχον παρὰ τοῦ λώτ. οἱ δὲ σοδομῖται, ἀποστάντες αὐτοὺς ἐπειρῶντο πρὸς διαφθοράν. τοῦ δὲ διὰ φιλοξενίαν ἀντιπροϊσχομένου τὰς θυγατέρας, ὡς οὐκ ἐπείθοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἠφανίζοντο τὰς ὄψεις. ὁ δὲ, ἅμα ταῖς θυγατράσι καὶ τῇ συμβίῳ ἐξεπέμπετο. ἥτις ἐπιστραφεῖσα, μετεβλήθη εἰς στήλην ἁλός. ὁ δὲ λὼτ εἰς σηγὼρ διασωθεὶς. τῇ πενταπόλει παραίτιος ἐγένετο σωτηρίας, τῶν ἀνδρῶν ἀφανισθέντων ὡς λόγος. τῶν τε λοιπῶν διαφθαρέντων. καὶ τῆς λίμνης ἅμα τῇ γῇ ἀνατραπείσης. κἀν τῷ ὄρει μεθυσθεὶς, ταῖς θυγατράσι συνῆλθε. τεκνοῖ τε τὸν μωὰβ καὶ τὸν ἀμμών. οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ ὄντες ἐν σαττὶν, ἐξεπόρνευσαν ταῖς θυγατράσι τῶν μωαβιτῶν εἰδωλολατρήσαντες καὶ προσκυνήσαντες τῷ βεελφεγώρ. καὶ τῶν θυσιῶν μετέλαβον. μωϋσῆς δὲ παρώξυνε κατὰ τούτων τοὺς οὐχ ἁμαρτόντας. καὶ ἀνῃρέθησαν δισμύριοι καὶ δ. φινεὲς δὲ ὁ ἱερεὺς καταλαβὼν ἰσμαηλίτην, ὄνομα ζαμβρῆ, συμπεπλεγμένον μαδιανίτιδι, ᾗ ὄνομα χασβὶθ, ἀμφοτέρους διέπειρε, καὶ τὸν θυμὸν ἔπαυσε τοῦ θεοῦ. Λωτοῦντα. ἀνθοῦντα. Λωτίνη στέφανος ἐκ λωτῶν. Λωτὸς βοτάνη ἀνθώδης. ἣν ἔνιοι μελίλωτον καλοῦσι. καὶ λωτοὶ, ἐπιθαλάμιοί τινες αὐλοί. λωτοὶ ἄχαν. ἐκ θαλάμων ἐπαλάταξαν τὴν θύραν. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις. διδύμους τε λωτοὺς κεροβόας, ἐφ᾽ οἷς ποτε ἐπωλόλυξεν αὐχένα στροβιλίσας. καὶ αὖθις. ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφας ἐπιδινήλισιν ἄχαν λωτοί. καὶ αὖθις. ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις νυμφίδιος ἡδὺς ἐπήχει λωτὸς. καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις. Λωτοφάγοι. καὶ λωτοφάγοι ἔθνος. Λωφήσαντος. ἀναπαυσαμένου. ἡσυχάσαντος. Λωφῆσαι ἦν δὲ ἰουστινιανὸς, ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν, ἑτοιμότατος. ἐς δὲ τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν. τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Λώφησις, παῦσις. λῆξις. Λωφήσομεν. ἀντὶ τοῦ παυσόμεν. Λοιβεῖον τὸ θῦμα. ἐκ τοῦ λείβω. Λοιβή. σπονδή. θυσία. Λοίγια. ὀλέθρια. καὶ λοίγιος ὁ ὀλέθριος. Λοιγόν. φθοράν. ὄλεθρον. καὶ λοιγὸς ὁ ὄλεθρος. Λοιδίας. ποταμὸς μακεδονίας. αἰσχίνης μέμνηται. Λοιδορισμὸς ἡ λοιδορία. Λοιδορεῖσθαι τοῖς πονηροῖς, οὐδὲν ἐπίφθονον. ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς ὅστις εὖ λογίζεται. τουτέστι. τὸ τοῖς πονηροῖς λοιδορεῖσθαι, τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν αὐτὸς ὃν δεῖ πολλὰ κἀκοῦσαι καὶ κακὰ, αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθην φίλου. νῦν δ᾽ εὖ εἰ γνωτὸν γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται, ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον παρὰ τὸ λεγόμενον, εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. οἱ δὲ, λέγουσιν ἀεὶ γνωτὸν κιθαρῳδὸν ὄντα ᾄδειν τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον, καὶ τὸν λευκόν. οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τοῦ δὲ ἀριφράδου παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναιξί. Λοιδορία καὶ λοιδορῶ δοτικῇ. τὸ δὲ παθητικὰ αἰτιατικῇ. Λοιμᾶται. φθοροποιεῖ. βλάπτει. καὶ λοιμὸς ἡ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρασία ἀέρος καὶ τροπὴ, λοιμικὴ κατάστασις λέγεται. Λοιμὸς, ὁ φθορεύς. Λοιμώδης. ὁ ὀλέθρου παραίτιος. Λοιμοί. οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντες. Λοιπὰς καὶ λοιπαδεῖον. Λοιπὸν ἐπίρρημα. Λοίσθιον τὸ ἔσχατον. καὶ λοίσθιος ἡ μέσα ἐσχάτη. Λοῖσθος ὁ ἔσχατος. καὶ λοίσθῳ ἐσχάτῳ. εἶθ᾽ ὅτε λοῖσθος ἄχθος ἀπρείψας, οἰχῇ ἐς ἀΐδαν πεδία λημῶνος ὁ λόγος. Λοισθωνὴ ἡ θεραπεία. Λύβας ὄνομα κύριον. Λύγα. σκοτεινά. ἐφάνητο οἱ αὐτοῖς ἴσου παρὰ ἀκρόκαισιν ὡς λύγα πυρός. Λύγδην λύζοντες. ἢ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. τοιαῦτ᾽ ἐπαλλήλοισιν ἀμφικείμενοι, λύγδην ἔκλαιον ἅπαντες. Λύγδινα. κἀν στέρν᾽ ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν ἕστηκε μίτρης γυμνὰ περιπτομάδος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις. οἷά τε λύγδου λευκὴν παρθενικὴν βεβιθομένην χείλεσιν, ὅτι δὲ εἶδος λίθου ἡ λύγδος. καὶ αὖθις. γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις σημεῖον. Λυγαῖος. ἀπὸ τόπου. Λυγαίως. σκοτεινῶς. καὶ λυγὴ ἡ σκοτία. Λυγιζόμενος. στρεφόμενος. καλυπτόμενος. ἀπὸ τῶν λύγων. λύγος δὲ ἐστι φυτὸν ἱμαντῶδες. δείδη μόσχοισι λύγοισιν. ὅμηρος. καὶ παλαίων ἐν γεωργία. πάσας στροφὰς στρέφεσθαι. πάσας δὲ διεξόδους διελθόντα, ἀποστραφῆναι

στραφῆναι λυγιζόμενον ὥστε μὴ παρέχειν δίκην. τινὲς δὲ τὸ μετὰ τὴν τιμωρίαν βασανίζειν. λυγίζειν
καὶ αἱ μάστιγες αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται. Λύγισμα. αἰσχρὰ φωνή, βδελυ-
ρὸν ᾆσμα. ὃ λέγουσιν Ἀλεξανδρεῖς λυγίζειν. ὁ δέ, ἔκαμπτεν ᾠδὰς ὁ πόσας ὁ νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ
ἔστρεφε. Λυγίσμασι. συγκλάσμασι. Λυγκαίνουσα. ἀναλύζουσα, στενάζουσα. ἔστι δέ τι πά-
θος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσι. Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις. οὗ-
τος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα, ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν αἰγύπτου. τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς
δι' ἐλάτης ἰδεῖν κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Ἀπολλώνιος ἐν Ἀργο-
ναύταις. εἰ ἐτεὸν πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον ῥηϊδίως καὶ ἔνερθεν ὑπὸ χθονός, αὐγάζεσθαι.
Λυγκεύς. Σάμιος γραμματικός. Θεοφράστου γνώριμος. ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου. τοῦ
καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. καὶ ἀντεπεδείξατο
κωμῳδίας καὶ ἐνίκησε. Λυγκεύς. εἶδος θηρίου. ἢ ὁ ὀξυδερκής. Λυγμός. ὀλολυγμός. Λύγξ
τὸ ζῷον. Λύγος. τὸ ἱμαντῶδες φυτόν. Αἰλιανός. ὡς δὲ ἄπορος αὖθις ἡ διάβασις ἐφαίνετο,
ξυναγαγὼν ὁ βρόντιος τοὺς ἐπιχωρίους, κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν ὅπως εἰώθεισαν αὐτοὶ παρ' ἀλ-
λήλους φοιτᾶν ὥρᾳ χειμῶνος. οἱ δέ, κύκλους ἐκ λύγων τοῖς ποσὶ προσαρμόσαντες, αὐτοί τε ἀβλα-
βῶς ἐπήρχοντο τῆς χιόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων. καὶ τοῖς ῥωμαίοις παρεῖχον οὐ χαλεπὴν
τὴν πάροδον. ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ιϛ΄ ποδῶν πολλαχῆ τὸ βάθος. Λύγωνος. Λυγρόν. χαλεπόν. ὀ-
λέθριον. κακὸν ἰσχυρόν, πενθικόν. ἐλεεινόν. Λυδία χώρα. Λυδιάζων. Λυδίζω τὰ τῶν
λυδῶν φρονῶ. Λύδιον μέλος. ὥσπερ καὶ δώριον καὶ φρύγιον. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παί-
ζει. ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταύταις ταῖς ὥραις τῶν λυδῶν ἀκολασταινόντων. οἱ γὰρ λυδοὶ κωμῳ-
δοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἡ δὲ παροιμία, αὕτη, ὁμοία τῇ αἰπόλος
ἐν κύματι. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι. Λυδοὶ μάγνητες τὸ κω-
μικοῦ διεσκεδάσθησαν. τὸ λυμακηρόν, ἐν ἐπιγράμματι. κεῖται δὴ πετροις διδύμοις. εἰ εἴσει δ' ὅτε
λυδὸς εἴτε λαφικῶν. πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. Λυαῖος. ὄνομα κύριον. ὁ ὑπὸ τοῦ ἀγχινέσο-
ρος ἀναιρεθείς. Λύει. ἀντὶ τοῦ λυσιτελεῖ. λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας. ἀντὶ τοῦ διακορεῖ. Λύ-
ζει. ἐὰν μὲν μετὰ τοῦ ζ΄, ὀλολύζει. ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ΄, ἀλύει. τουτέστιν ἀδημονεῖ. ἢ λύζει. ἀντὶ τοῦ
τοιαύτην φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν. ἢ λυγμῷ συνέχεται. εἶτα λύζει καὶ δακρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς
φίλους. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχιζεν ἔρως. καὶ λύζειν ἐπίρρημα. ἐκ τοῦ
λύζω λύθρος. φόνος. ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός. συνιστάμενος δι' ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος με-
τὰ ἰχῶρος. ἐν ἐπιγράμματι ἄπλατε λύθρῳ λειβόμενος βροτέῳ σηκὸς Ἄρηος ἔχοι. Λυκά-
βας. ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν ἢ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. ἢ ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν λύκων. οἳ τοὺς ποταμοὺς περῶσιν. ἀλλήλων κατέχοντες τὰς οὐρὰς χειμῶνος ὥρᾳ. λυ-
κάβας οὖν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὰ ζῷα. ἑπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάξει, διέισι τὸν ποταμόν.
Λυκαβηττὸς καὶ Παρνασσός. ὄρη μέγιστα. τὸ μέν, τῆς Ἀττικῆς. τὸ δέ, τῆς Φωκίδος. ἦν συλλέγης ἡμῖν
λυκαβηττοὺς καὶ παρνασσῶν μεγέθη. τουτέστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν. ἐπὶ τῶν εἴς τι μεγαλαυχούντων.
Ἀριστοφάνης. Λυκαμβιάδες. εἰ γὰρ φέρτος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων, ἄγριον ἀρχιλό-
χου φθέγμα λυκαμβιάδες. Λυκαονία χώρα. Λυκάων. ὁ Πελασγοῦ υἱὸς βασιλεὺς Ἀρκά-
δων, ἐφυλάττετο τοῦ πατρὸς εἰσηγήματα ἐν δικαιοσύνῃ. ἀποστῆσαι δὲ βουλόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἀδι-
κίας τοὺς ἀρχομένους, ἔφη τὸν Δία ἑκάστοτε φοιτᾶν παρ' αὐτόν, ἀνδρὶ ξένῳ ὁμοιούμενον εἰς ἔπο-
ψιν τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων. καί ποτε ὡς αὐτὸς ἔφη μέλλων ὑποδέχεσθαι τὸν θεόν, θυσίαν ἐπιτε-
λεῖν. τῶν δὲ υἱῶν αὐτοῦ ὡς φασὶν ὄντων ἐκ πολλῶν γυναικῶν, βουλόμενοι γνῶναι τινὲς οἱ τῇ θυ-
σίᾳ παρόντες, τῷ ὄντι θεὸν μέλλουσι ξενοδοχεῖν, θύσαντες τινὰ παῖδα ἐγκατέμιξαν τοῖς τῶν ἱε-
ρείων κρέασιν, ὡς οὐ λήσοντες εἴπερ ὄντως θεὸς ἐπέστη. ὑπὸ δὲ τοῦ δαιμονίου χειμώνων μεγάλων καὶ
κεραυνῶν ἐκραγέντων. φασὶ τοὺς αὐτόχειρας ἅπαντας τοῦ παιδὸς ἀπολέσθαι. Λύκαινα. εἶδος
θηρίου. Λύκαιον. ὄνομα τόπου. καὶ λυκαῖος. Λυκεῖον. τὸ τοῦ λύκου δέρμα. Λύκειον γυ-
μνάσιον Ἀθήνησιν. ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐγύμναζον. πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων, ἐξοπλίσεις τινὲς

ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει. καὶ ἀποδείξεις τῶν μάλα πολεμικῶν ἀν-
δρῶν. Λύκειον. ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον. ὃ Θεόπομπος μὲν, Πεισίστρατον
ποιῆσαι φησί. Φιλόχορος δὲ, ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι. Λυκεῖον. τὸ τόπον. ἤτοι ἀπὸ κερ-
κης τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀρεθείσης ὑπὸ λύκων γινομένης. ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος προπεποιη-
μένως. Λυκηθμός. ἡ τῶν λύκων βοή. ἐξάπινος γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο ὁ λυκηθμός. καὶ τῷ ταράχῳ
ἐνεπλήσθησαν. καὶ οὖν οἱ Ἄβαροι, ἐσβάλλουσιν ἀθρόως χρησάμενοι τῷ συνήθει λυκηθμῷ. φίλη δὲ αὐ-
τοῖς ἡ τοιαύτη ὠρυγή. Λυκίαν. τὴν ζωικὴν Ὅμηρος Λυκίαν λέγει. οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔ-
χεται εἶναι ἀμείνων. Λύκιον τέρας. καὶ Λύκιοι ὄνομα ἔθνους. Λυκιουργής. Δημοσθένης ἐν
τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δέ φησι, τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας
τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ
κυρίων ὀνομάτων, οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον. μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεως καὶ ἐθνῶν, ὡς κλίνη Μιλησιουρ-
γής, μήποτε οὖν γραπτέον παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῇ ή. ἀντὶ τοῦ προβόλους δύο λυκοεργέας. ἵνα ὥσπερ
παρὰ τῷ Δημοσθένει οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν Λυκείῳ εἰργασμένα. Λύκις. λέγεται καὶ Λύ-
κος. κωμῳδεῖται ὡς ψυχρὸς κριτής. Ἀριστοφάνης. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν, εἴπερ ποι-
ήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος εἴωθε ποιεῖν. καὶ Λύκις καὶ Ἀμειψίας. οὗτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπὸ ψυ-
χροί. ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν ταῖς κωμῳδίαις τὰ ἕκαστα ἐφορτικεύετο. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ξένος ἐπὶ
φαυλότητι ποιημάτων. καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων. καὶ ὡς κακόμετρα. ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρύ-
νιχοι. σκευοφοροῦσιν ἑκάστοτε ἐν κωμῳδίᾳ. Λυκόζειοι ἐθνικόν. Λυκομήδειος. τῇ τοῦ Λυκομή-
δους παιδὶ Φιλοστραγάλῃ. Λύκον εἶδες, ἐπὶ τῶν ἀφνίδιον ἀχανῶν γινομένων. σὺ δ' οὐκ ἂν δύ-
ναιο πρὸς αὐτὸν ἀντιβλέπειν. ἀλλὰ τὸ λεγόμενον οὐ φθέγξῃ; λύκον εἶδες. εἴπερ ἄλλοθί που καὶ
ἐνταῦθα δόξει κυρίως εἰρῆσθαι. Λυκόποδες. οὕτως ἐκάλουν τοὺς τυράννων δορυφόρους. τοὺς γὰρ
ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔβαλλον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διαπαν-
τὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους. ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος.
ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ, τοὺς Ἀλκμαιω-
νίδας φησίν. οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι, πρὸς Ἱππίαν τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισιστράτου υἱεῖς,
ἐτείχισαν Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος. εἰς ὅπερ συνῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὥς φησιν Ἀρι-
στοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Λυκορραιστής. ὁ τοὺς λύκους διαφθείρων. δέρμα λυκορραιστὴς
ἐκρέμασε τελέθων. Λύκος ὁ καὶ Βουθήρας Ῥηγῖνος ἱστορικὸς πατὴρ Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ
τῶν διαδόχων γεγονώς. καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου Φαληρέως. οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν Λι-
βύης. καὶ περὶ Σικελίας. Λύκος ἀετὸν φεύγει. ἐπὶ τῶν ἀφύκτων. Λύκος ἔχανεν. ἐπὶ τῶν
ἐλπιζόντων τι ἕξειν. διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι
βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, καὶ κενὸν αὐτὸν χα-
νεῖν φασίν. ἐπὶ οὖν τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θε-
σμοφοριαζούσαις β'. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει. ἐπὶ τῶν πονούντων περὶ τι μάτην. καὶ ὅτι ἄπρα-
κτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ μὴ δυνάμενος πιεῖν, ἐὰν διώκοντος αὐτὸν τι, τὸ διωκόμενον ἐμπέ-
σῃ εἰς φρέαρ. Λύκος χανών. ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Αἰλιανός. ὁ δὲ, ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ ἐπικυρῶσαί τε αὐ-
τῷ. καὶ λύκους κεχηνότας ἐναφεῖναι τοὺς τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας. ἵνα μὴ αὐτὸς ὀ-
φλῇ γέλωτα ἄλλοις. ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ. Λύκος κεχηνώς. φλωάφως δηλοῖ τόπους. Λυκόστο-
μος καὶ Κρασίχολος, ἐπίθετα ἀφύης. ὅθεν ἐγκραύλεως. καὶ αὖθις. οὐ λύκος ἐξ ἀνθρώπων κατὰ τὸν Ἀρκα-
δικὸν μῦθον. ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπαίρει πικρός. Λύκου δεκάς. παροιμιῶδες. ἐ-
πεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται. ἀφώριστο δὲ αὐ-
τῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας. Λύκος ἐστὶν ἥρως μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου. πρὸς δὲ τοῖς Ἀθή-
ναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις. πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες καὶ δεκαζόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθα καὶ
ἡ παροιμία, λύκου δεκάς. ἀπὸ οὖν τῆς δεκάδος, τὸ δεκάζεσθαι. Λύκου πτερά. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων
λέγεται, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ὁ φόβος ᾖ. Λυκοῦργος Σπαρτιάτης, Πατροκλέους ἀπόγονος, νο-

μοθέτης ὄνφασιν. ὡς ἐν κρήτης, ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ τοὺς νόμους λαβεῖν. ὃν καὶ θεὸν ἡ πυθία προσηγό-
ρευσεν. οὗτος καὶ γυμνάσια παρθένων ἐνομοθέτησε. καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχεῖς ὁμιλίας παρὰ τὰς γυ-
ναῖκας ποιεῖσθαι. καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος φέρεσθαι. καὶ ἐνιδρῶτας ψυχρῷ λούεσθαι τοὺς τεχθέντας. καὶ
τὴν γυμνοπαιδείαν. ἢ τοὺς ἐφήβους ἠνάγκαζε διὰ παντὸς, μὴ ἔχοντας χλανίδα, γυμνασίοις προσ-
κεῖσθαι. καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίους ἀρετῆς ἀγῶνας. ὑπαιθρίους τε κοιμᾶσθαι. σοφίαν τε ἔχειν
τὴν ἐν θήρας. τήν τε διαμαστίγωσιν, ἀρετῆς γυμνασίαν ἀντὶ φόνου ἀνθρωπίνου. ἔφηβος γὰρ πρό-
τερον ἐθύετο τῇ ἀρτέμιδι τῇ ὀρθωσίᾳ. καὶ μέντοι καὶ τὰ φιλίτια, ἅ ἐστι συμπόσια μεμιγμένους
ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους. οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο εὐωχουμένοις. ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶ-
σι κοιλανθεὶς ἢ λίθος ἢ ξύλον. ἐνομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' αὐλοῖς στρατεύεσθαι. θανάτου τὴν
ἄτιμον ζωὴν εἶναι χείρονα τιθέμενος. καὶ ἀποφαινόμενος, εἶναι αὐτῶν λύσιν, εἰ μετὰ ταῦτα ἀρι-
στεύσειε. τοῦτο ἀριστοδήμῳ συνέβη. ὃς ὁ τρέσας ἐπικληθεὶς ἐκ λειποταξίου τοῦ ἐν πύλαις, τῇ ἐν
πλαταιαῖς ἀριστείᾳ τὴν ἀτιμίαν ἔλυσε. διὰ τοὺς τούτου νόμους, αἱ μητέρες ἐπὶ τοὺς πολέμους
προπέμπουσαι τοὺς παῖδας περὶ τὰς ἀσπίδας, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τᾶν, ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ, ἢ ταύτην κόμισαι
ὑποστρέφων καὶ μὴ γυμνὸς εἴψχαυτις, ἢ ἐπὶ ταύτῃ κομίσθητι νεκρός. τούτους τοῖς μὲν εἵλωσι τὰς ἄλλας ἐρ-
γασίας, τοῖς δὲ εὐγενέσι τὴν πολεμικὴν ἄσκησιν προσέταξε. ξένους δὲ ἀπήλασε. τὴν ἐκ τῆς ἐπι-
μιξίας διαφθορὰν ὑφορώμενος. βραχυλογίαν τε ἐτίμησε. καὶ πενίαν. τὴν μὲν, σοφίας εἶναι ση-
μεῖον. τὴν δὲ, ἀρετῆς διδάσκαλον οἰηθείς. καὶ ὁμολογεῖ τούτοις ὁ θεός. φυλάττεσθαι γὰρ αὐτοῖς εἶ-
λε πολλάκις φιλοχρηματίαν. ἀριστοκρατίαν δὲ κατασκευασάμενος, καὶ βασιλέας δύο τῶν ἀφ' ἡρα-
κλέους ἔταξεν εἶναι. καὶ ἐφόρους τοὺς γέροντας. οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν ἀξιώσεις πολιτείας τὸ ἄρι-
στον ἐκλεξάμενος. ὥρκωσε δὲ τοὺς λακεδαιμονίους μὴ λῦσαι νόμον. καὶ ἀποδημήσας. χρήσαντος δὲ
αὐτῷ τοῦ θεοῦ, λακεδαιμονίους εὐτυχήσειν ἐφ' ὅσον ἂν μὴ παραβαίνωσι τοὺς λυκούργου νόμους, ἐλ-
θὼν εἰς κρήτας, ἀπεκαρτέρησεν, ὅπως μὴ αὐτοὺς ἀναγκασθεὶς λῦσαι. Λυκούργῳ τῷ νομοθέ-
τῃ, τοιάδε ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἐγένετο. βουλόμενος ὥσφασι θεὸν ἐρέσθαι περί τινων ὑπολοίπων νό-
μων, ὥρκωσε λακεδαιμονίους ἄχρις ἐπάνεισι, μηδένα λῦσαι τῶν κειμένων. ὀμωσάντων δὲ περὶ χρη-
στηριαζόμενος ἤκουσε παρὰ τοῦ θεοῦ, ὡς εὐδαίμων ἡ πόλις ἔσοιτο τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένοι, ἔγνω
μηκέτι ἐπανελθεῖν. τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὅρκου ποιησάμενος. καταπλεύσας δὲ εἰς κρίσαν,
ἑαυτὸν διεργάζεται. λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι, διά τε τὴν προτέραν ἀρετὴν, καὶ τὴν τότε κε-
θεῖσαν περὶ τὸν θάνατον, ναόν τε αὐτῷ ἐτεμένισαν, καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενοι, θύουσιν ὡς ἥρωι ἀνὰ
πᾶν ἔτος. περιφανῶς γὰρ δὴ σπαρτιάταις αἴτιος ἐγένετο, τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας,
οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων πάλαι διακειμένοις. οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ
καὶ ὅτι, ἄκοντας προετρέψατο χρῆσθαι αὐτοῖς τρόπῳ τοιῷδε. δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς
μητρὸς, ἔτρεφε. χωρὶς δὲ ἀλλήλων, ἀνομοίοις ἤθεσι, τὸν μὲν, κατ' οἶκον, ὄψα τε διδοὺς καὶ τὴν ἄλλην
λιχνείαν. τὸν δὲ, ἐν κυνηγεσίοις θηρᾶν ἀναγκάζων. καὶ στιβεύων ἐν ὄρεσιν. ὡς δὲ ἑκάτερος αὐτῶν ὅμοι-
ος ἐγένετο τῇ τροφῇ, σπαρτιάταις ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περιοίκους πολέμου πέρι, καὶ ἀμηχα-
νοῦσι, παραγαγὼν ἀμφοτέρους εἰς μέσον, καὶ σὺν αὐτοῖς ὄρνεις τε καὶ ζωμοὺς, καὶ ὄψα ἐσκευα-
σμένα, ἔλεξεν. ἀλλ' ὅτι μὲν ὦ σπαρτιᾶται, τὸ εὖ τε καὶ κακῶς πράττειν, οὐκ ἄλλο ἐστὶν αἴτιον πλὴν
τὸ ἤθεσι χρῆσθαι φαύλοις ἢ σώφροσι, πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν. οἵδε γε, τοὺς σκύλακας δείξας, τῆς
αὐτῆς μητρὸς ὄντες, ἐναντίως δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρ' αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν. ὁ
μὲν γὰρ θηρᾶν μαθὼν, ὁ δὲ, λιχνεύειν, οὐδὲν ἀντὶ τοῦδε, ἐπιτήδειοι κρίνουσι. καὶ ἅμα προσέταξε
τῷ κυνηγῷ μεθεῖναι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἡτοιμασμένα. τῶν δὲ, ὁ μὲν ὁ κατοικίδιος, ἐπὶ τὸ ὄψον
ὥρμησεν. ὁ δὲ θηρατὴς ἐπὶ τὸν ὄρνιν. καὶ καταβαλὼν, ἐσπάραττεν. καὶ λυκοῦργος πάλιν, ταῦτα ἔ-
φη νομίσατε ὦ σπαρτιᾶται, εἰς ὑμᾶς τείνειν καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. ὁποίοις γὰρ ἂν
ἤθεσι καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιούτους ἀποφαίνειν ἀνάγκη πρός τε πόνους καὶ τρυφήν. πάντα γὰρ ἀν-
θρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδοσαν. ἕπεται δὲ τῷ μὲν πονεῖν ἐθέλειν, τὸ ἐλευθέροις εἶναι. καὶ τὸ εὖ πράτ-
τειν. καὶ κρατεῖν πάντων. τῷ δὲ ἡδυπαθεῖν, τό, τε δουλεύειν καὶ κακοπραγμονεῖν. καὶ μηδενὸς ἀξίοις

εἶναι. ὁ μὲν, τοιαῦτα λέγων προῆγε τοὺς σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τὴν ἐπικλαθεῖσαν τάξιν τοῦ
βίου, καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι. οἱ δὲ, πεισθέντες, οὐ τῶν περιοίκων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων ἑλ-
λήνων διαφανῶς ἄριστοι ἐγένοντο. ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἐξ ὅτου παρεδέξαντο τοὺς νόμους, ἐπ᾽ ἔτει
πεντακοσίων. καὶ ἐν πολλῷ χρόνῳ ἐχώρησαν ἐπὶ μέγα δυνάμεως. Λυκοῦργος σπαρτιάτης νο-
μοθέτης. ὃς ἔγνω τῶν ῥωμαϊκῶν μετὰ ἔτη ὀκτώ. ἦν δὲ θεῖος πρὸς πατρὸς χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος
σπάρτης. εὐνόμου ἀδελφός. ἐκράτησε τῆς σπάρτης, ἔτη μβ΄, ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔθετο ἐπιτρο-
πεύων τὸν ἀδελφιδοῦν. καὶ αὐτὸς δὲ ἐβασίλευσεν ἔτη ιη΄. μεθ᾽ ὃν ὁ νίκανδρος, ἔτη λη΄. ἔγραψε νό-
μους. Λυκοῦργος. λυκόφρονος ἀθηναῖος. ὁ γένος ἐτεοβουτάδης. τῶν μετὰ δημοσθένους κριθέν-
των ῥητόρων. ἀνέγκλητος δὲ βιοὺς, τελευτᾷ νόσῳ. υἱοὺς καταλιπών. ὑπὲρ ὧν συκοφαντηθέντων,
δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς εἰπὼν ἐξεῖλεν αὐτούς. λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν οἱ σωζόμενοι γνήσιοι
κατ᾽ ἀριστογείτονος. κατ᾽ αὐτολύκου. κατὰ λεωκράτους. κατὰ λυκόφρονος β΄. κατὰ πασικλέους. κατὰ μενεσαίχμου. κατὰ
δημάδου. ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτὸν, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν. πρὸς ἰσχυρίαν. πρὸς τὰς μαντείας. περὶ τῆς
διοικήσεως. περὶ τῆς ἱερατείας. περὶ τῆς ἱερωσύνης. ἐπιστολαί. καὶ ἄλλα τινά. Λυκόφως. τὸ
περὶ τὴν αὐγὴν φῶς. Λυκόφρων χαλκιδεὺς, ἀπ᾽ εὐβοίας, υἱὸς σωκλέους. θέσει δὲ λύκου τοῦ
ῥηγίνου. γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. εἷς γοῦν εἰς τῶν ἑπτὰ, οἵτινες πλειὰς ὠνομάσθησαν
εἰσὶ δὲ καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, αἰόλος. ἀνδρομέδα. ἀλήτης. αἰολίδης. ἐλεφήνωρ. ἡρακλῆς. ἱκέται. ἱ-
ππόλυτος. κασσανδρεῖς. λάϊος. μαραθώνιοι. ναύπλιος. οἰδίπους, α΄ β΄. ὀρφανός. πενθεύς. πελο-
πίδαι. σύμμαχοι. τηλέγονος. χρύσιππος. διασκευὴ δὲ ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν κα-
λουμένην ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα. Λύκωνος. Λυκωρεὺς καὶ λυκώρεια ὄ-
νομα πόλεως. Λυκωρεῖ. Λύκτιος. Λυμαντὴρ ὁ βλαπτικός. Λύματα. ἐνέχυρα
οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα. Λύματα. καθάρματα. αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα ἀποκρίσεις.
καὶ παρὰ τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων νόμον πρέσβεις ἠτίμασαν, τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρωπείοις
μολύναντες. Λύμασι γῆρας στρέφει. ἀντὶ τοῦ ἀπαιδεύτως εἰ μέχρι γήρως. Λυμαινόμε-
νον τοῖς μειρακίοις. ἀντὶ τοῦ, μειράκια ἐνυβρίζοντα. τοῦτο δὲ αὐτοῖς σύνηθες. οὐχὶ τὰ μειράκια λυμαι-
νόμενον. Λυμαινόμεσθα. καὶ λυμαίνων. φθείρων. βλάπτων. αἰτιατικῇ δέ. ἐλυμήνατο αὐτὴν
ὗς ἐνδρυμοῦ. Λυμεών. ὁ φθορεύς. σοφοκλῆς. καὶ τὰ ματεύχη, μὴ τὰ γῦν ἀρχαί τινες θήσουσ᾽ ἐπ-
χαίοις, μηδ᾽ ὁ λυμεὼν ἐμός. αἴας φησί. Λύμη. βλάβη. φθορά. ὕβρις. ὁ δὲ, αὐτοὺς συλλαβὼν
αἰκίζεται. λύμῃ πάσῃ, καὶ κατατάσει, καὶ στρεβλώσει ποικίλῃ, καὶ δικαιώσει τῇ πρεπωδεστάτῃ ἐν-
πολιοπωλόφῳ σταυρώσας αὐτόν. Λυόμενος. ἀντὶ τοῦ, λυτρούμενος καὶ ἀπολύων. οὕτω πλά-
των. Λυωγυνική. νῦν παρὰ μοιχεμείων ὁδῶν λυθέντες. αἰτιατικῇ δὲ, λύε πάντα σύνδεσμον
ἀδικίας. Λύπη. καὶ τὸ πληθυντικὸν αἱ λῦπαι. συστολὴ ἄλογος ψυχῆς. διὸ οὐ λυπηθήσεσθαι
τὸν σπουδαῖον δεῖ. εἴδη δὲ αὐτῆς, φθόνος. ζῆλος. ζηλοτυπία. ἄχθος. ἐνόχλησις. ἄνοια. ὀδύνη. σύγ-
χυσις. τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ᾽ ὅταν θανὼν λόγῳ, ἔργοισι σωθῶ καὶ ξενέγκω μακλέος. δοκῶ μὲν οὐδὲν
ῥήμασιν ἡδεῖ κακόν. λύπη τὸ λῦ μακρόν. Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ. διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς
καταστάζεσθαι ἐφ᾽ ἡμέραν λέγεται. Λυπηνάεια εἶδος ὀσπρίου. ἃ θέρμους καλοῦσιν. οἱ δὲ θέρμα
ἡ λύθεια τὸ θέρμον. Λυπρά. τοῦτο δὲ ἦν κοῦντιος κικιννάτος ὁ ῥωμαῖος δικτάτωρ. μέτριος καὶ
σώφρων, ὡς ἐπὶ καὶ λύρῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν. τὸν αὐτουργόν τε ἀγαπᾶν βίον. ὃς δι-
κτάτωρ προβαλλόμενος, ἔτυχεν ἀρότρῳ πονούμενος. ὃς ἀπονιψάμενος, ἐπάνεισι. καὶ συμβα-
λὼν τοῖς πολεμίοις, κατακράτος νικᾷ. καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμάλωτον. λυ-
πρᾷ τε σιτούμενος καὶ σκληρῶς ἐγκαθεύδων, καὶ πᾶσι κεχρημένος πολὺ ἐνδεέστερον ἢ πρὸς τὴν
ἐξουσίαν. Λυπρή. πενιχρά. πέπαται γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κλίσιον ἐν λυπρῇ τῇ δ᾽ ἐπὶ λοφιῇ.
Λυπρόν. ἐπαχθές. λυπηρόν. καὶ λυπρόγαιον, ἀππιανός. τὸ γὰρ λυπρόγαιον καὶ πενιχρὸν ὑ-
μᾶς εἰς λῃστείαν ἄγει. δώσω δ᾽ ἐγὼ πενομένοις φίλοις γῆν ἀγαθήν. Λύρα. βραχὺ τὸ λυ. εἰ-
δήσεις ἀλκμᾶνα λύρης ἐλατῆρα λακαίνης. Λύσσα. ἡ μανία. Λύσανδρος ναύαρχος
λακεδαιμονίων. Λυσανίας πρώτων μεγάλων καθεῦ. ὁ λύων τὰς τοῦ πατρὸς ἀνίας. ὠνοματοπε-

ποιῆται ἡ λέξις. σοφοκλῆς. ζεὺς νόσον ἄπειτον νικομάχαν, καὶ πανσανίαν, καὶ ἀρχέδαμ. Λυσα-
νίεμαι. γόμμε. καὶ κωμῳδεῖ δὲ λυσανίην. ἀσπίδα. φρύνον. ὄφιν καὶ λαδικέας. Λύσαι. λύσις δὲ. καὶ
λύσαι ὄνομα κύριον. Λύσῃ. ἀντὶ τοῦ λύσασθαι. νόμος ἐν νάξῳ. παραλαβὼν ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ
πεπληγότος δεδεμένον αὐτὸν, μὴ λύσῃ πρὶν ἂν ὁ δοῦλος παίσῃ τὸν πεπληγότα. Λυθεὶς. κατενε-
χθείς. Λυσίας. κεφάλου, συρακούσιος ῥήτωρ. μαθητὴς τισίου καὶ νικίου. εἷς τῶν μετὰ δημοσθένους δέκα ῥη-
τόρων. ἐτέχθη δὲ ἐν ἀθήναις μετοικήσαντος τοῦ κεφάλου ἐκεῖσε. γνωσθεὶς δὲ ἐτῶν ιέ ἐς θουρίους ᾤχετο
σὺν ἀδελφοῖς δύο κοινωνήσων τῆς ἀποικίας. εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπὶ τῷ ἀττικισμῷ, ἐπανῆλθεν
ἐς ἀθήνας ἄγων ἔτος, μζ΄. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι, ὑπὲρ τοὺς τ΄. καὶ ἕτεροι πρὸς τού-
τοις ἀμφιδοξούμενοι. τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως, οὐδένα ἔσχε μιμητὴν, πλὴν ἰσοκράτους. ἔγρα-
ψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικάς. καὶ δημηγορίας. ἐγκώμιά τε, καὶ ἐπιταφίους. καὶ ἐπιστολὰς ζ΄. μίαν
μὲν πραγματικήν. τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς. ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια. Λυσίζωνος γυνή. ἡ
ἀνδρὶ πλησιάσασα. αἱ γὰρ παρθένοι, μέλλουσαι πρὸς μῖξιν ἔρχεσθαι, ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐ-
τῶν ζώνας τῇ ἀρτέμιδι. Λυσικράτης. οὗτος φαρμακοτριβεῖ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. ἀριστο-
φάνης. οὐδ᾽ ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἐφουσέ τις, ὦ λυσικράτης μελαίνεται. καὶ αὖθις ἡ λυσικράτους εἰσὶ
σαθροῖς καλοῖσι φρονήσει. ἐπειδὴ σιμὸς ἦν καὶ αἰσχρὸς καὶ κλέπτης καὶ ἄσημος. καὶ παροιμία λυσι-
κράτης δωροδοκεῖ τῶν στρατηγὸς ἀθηναίων. Λυσιμάχεια, ὄνομα πόλεως. Λυσίμαχος. τοῦ μὲν
δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀδελφῶν μνημονεύει, ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου. οὐδὲ λυκοῦργος,
μελοποιὸς ἦν εὐτελής. Λύσιππος. τῶν δραμμάτων αὐτοῦ ἐστὶ, βάκχαι. ὡς ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς
δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ η΄. καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράμματα. θυρσοκόμος. Λυσίστρατος. καὶ θοῦ μάντις.
πένητες. ἀριστοφάνης. μηδὲ μ᾽ ἐς λυσίστρατον, μηδὲ θοῦ μάντιν τὸν ἀνέστιον, οὗ λυπεῖν ἑκούσῃ καρ-
δία. Λυσιτελές. ἀγαθόν. ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον. ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτὸ, ὥστε τὴν
ἀντικαταλλαξιν τῶν ἐκ τῆς πραγματείας ὑπεραίρειν τῇ ὠφελείᾳ. καὶ διόδωρος ὁ σικελιώτης φησίν.
ὁ δὲ τύφων, νίκην χρυσῆν κατασκευάσας, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν ῥώμην. ὑπελάμβανε δὲ τοὺς ῥω-
μαίους, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελὲς, ἅμα δὲ διὰ τὸ οἰωνιστὸν εἶναι, προσδέξασθαι τὴν νίκην.

Λυσιτελῶς δοτική. Λύσιοι τελεταὶ, αἱ διονύσου. βοιωτοὶ γὰρ ἁλόντες ὑπὸ θρακῶν καὶ φυγόν-
τες ἐς τροφωνίου, καθ᾽ ὄναρ ἐκείνου διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς
θραξὶν, ἔλυσαν ἀλλήλους. καὶ διονύσου λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς ἡρακλείδης ὁ ποντικός. ἀρι-
στοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι θηβαίους παρὰ ναξίων ἄμπελον. Λυσσομανεῖς. ὑπὸ μανίας λε-
λυσσηκότες. ἐς μὲν τοῦ διονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους. Λυσόμενος. λυτρωσόμενος. Λύ-
σον νόμους ἱερῶν ὕμνων. ἀντὶ τοῦ ᾆσον. Λύσον σου τὸ ὑπόδημα, ὁ θεός φησι πρὸς τὸν μωυσῆν.
ἔστιν ἐν τῷ ὑπόδημα. Λῦτο. ἐλύθη. ἐπαύθη. ὅμηρος. λῦτο δ᾽ ἀγών. Λυττῶντες. μαινόμενοι.

Λύτρα. μισθός. ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐπὶ τῷ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας.

Λυτρωτής. ὁ δαβὶδ φησί. κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου. κύριος, ὡς ποιητὴς καὶ δημιουργός. βοηθὸς δὲ, ὡς τὴν
ἐκ νόμου βοήθειαν δεδωκώς. νόμον γὰρ φησὶν εἰς βοήθειαν ἔδωκε. λυτρωτὴς δὲ, ὡς διὰ τῆς παλιγ-
γενεσίας τοῦ βαπτίσματος, τῆς προτέρας ἐλευθερώσας φθορᾶς, καὶ τῆς τῶν δαιμόνων δουλείας
λυτρούμενος. καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος. Λυτρῶν, ὁ ἀφεδρών, καὶ λυτρῶνας
βάρβαρα. ἐν τῷ ἀφεδρών. Λύχνιον. οὐδετέρως λέγεται τὸ λύχνιον. κελεύει τῶν λυχνίων τῶν
ἀνακειμένων αὐτῷ, ἀργυρᾶ δὲ ἦν ταῦτα, τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον ἐμφανῶς. Λυχνιτέ-
ειον. Λυχνίτης λίθος. Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις. ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ τι
ποιούντων. Λυχνωνάφας. τὸν καιρὸν καθ᾽ ὃν ἅπτουσι τοὺς λύχνους. Λυχνοῦχος. φανός. λαμπτήρ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ͂ Λ΄.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

Α· τοῦτο ὁ Ὅμηρος, ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι· καὶ ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ μά, τῷ ναὶ χρῆται· ὡς ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. ὅτε ὀμνύουσιν. ὅτε δὲ ἀπομνύουσί τι, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως· οἷον οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ· οὐ μὰ Ζῆν' ἀγέλαε. ἡμεῖς δὲ τὸ μά, ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν· μὰ τὸν Δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα εὐκτικόν.

Μαγγάνα· τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον. Μαγγανεία, ἡ γοητεία. ὁ δέ, νόσῳ περιέπεσεν ἐκ μαγγανείας χαλεπῇ. καὶ πολλοὺς ἐπὶ τούτῳ ἁλόντας ἐκόλασε. Προκόπιος. καὶ τὸν ἄνδρα μαγγανείαις κατειλῆφθαι πολλαῖς. Μαγγάναν, οἱ Ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν. ἔστιν ἐν τῷ γαῦλος.

Μαγγανευτής, ὁ μηχανικὸς παρ' ὕδατι πρὸς φενακισμόν. Μάγγανον· παράδοξόν τι. λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία. ὁ δὲ στρατηγός, τοὺς θεραπευτὰς τῶν μαγγανευμάτων, δῃώσας καὶ ξίφει χειρὶ προθέσθαι προρρήσεως παρὰ τῶν μάγων. Μαγάς, σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος· δεχομένη καὶ ἐφ' αὑτῇ τὰς τῆς κιθάρας νευράς. καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον. ἡ τῆς κιθάρας καβάλλη καὶ τῆς λύρας. ἡ τὰς νευρὰς βαστάζουσα. ἔστι δὲ καὶ εἰλητικὸν μόριον. Μαγδαλιά· ἀπὸ τόπου.

Μαγεία· ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. ὡς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα. γοητεία δέ, ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη. φαρμακεία δέ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοθῇ τισι διὰ στόματος. ἡ παιδοκτονία δέ, ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομή, δι' ὧν προεμήνυον τὰ συμβησόμενα. ἀνατέμνοντες γάρ, σημεῖά τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασι. καὶ ἔστιν ἐν τῷ γοητεία. Μάγειρος· ὁ τὰς μάζας μάσσων. καὶ μαγειρεῖον. Μαγῆα· τὸν ἀπομάσσοντα. τόν, τε μαγῆα ἀπὸ γῆς ἀπὸ στιβαρᾶς κεκλιμένον κατ' ἰδῇ. Μαγῆν· μὰ παγίδας· μὰ νεφέλας· μὰ δίκτυα. οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὤμνυον. Μακρλῶας· μὰ πολέμους. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Μαγική. ταύτην ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι. ἡ διαφέρουσα τῆς γοητείας καὶ αὐτῆς φαρμακείας. Μαγὶς μάχαιρα· καὶ μάγειρος. ὁ τὰς μάζας μάσσων. Μαγὶς ἄρτου· οἷον μέρος ἄρτου. ἢ ψωμὸς ἢ ἐγκρυφίας. Μαγιστε· διδάσκαλε. παραβάλλεται καὶ Θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ, παρὰ Ῥωμαίοις τιμωμένον τε καὶ γεραιρόμενον. καὶ μαγιστερία ἀρχή. Μαγιστριανός, ὁ κανστρίσιος, Οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος μαγιστριανός, γράμματα ἀποδέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ. Μάγνινος· ὄνομα. καὶ τὸν Μάγνινον ἔγνωσαν ἐκ δυθιῶν αὐτοῖς νομάντοις. καὶ μάγκυψ. καὶ μαγκυπεῖον. Μαγνίπαλος· ὁ χειραφέτης παρὰ Ῥωμαίοις. Μάγνης Ἰκαρεὺς πόλεως Ἀττικὸς ἢ Ἀθηναῖος κωμικός. ἐπιβάλλει δὲ Ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτῃ. ἐδίδαξε κωμῳδίας θ'. νίκας δὲ εἷλε β'. οὗτος ἀρχαίας κωμῳδίας νικητής, ὃς πλεῖστα χορῶν κράτη τῶν ἀντιπάλων, νίκης ἔστησε τρόπαια. πάσας φωνὰς ἱείς. καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων. καὶ λυδίζων. καὶ ψηνίζων. καὶ βαπτόμενος βατραχείοις, οὐκ ἐξήρκεσεν. ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης ἐξεβλήθη. πρεσβύτης δὲ ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη. ψάλλων δὲ τοὺς βαρβιτιστάς. δρᾶμα δέ ἐστι τοῦ Μάγνητος. ἡ δὲ βάρβιτος, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. πτερυγίζων δέ, ὅτι καὶ ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ Λυδούς. καὶ ψῆνας καὶ βατράχους. ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχιον. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. Μάγνης, ἀνὴρ Σμυρναῖος. καλὸς τὴν ἰδέαν, εἴ τις καὶ ἄλλος ποιήσει τε καὶ μουσικῇ δόκιμος. ἤσκητο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ ἁλουργεῖ ἀμπεχόμενος. καὶ κόμην τρέφων, χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην. περιῄει τε τὰς πόλεις ἐπιδεικνύμενος τὴν ποίησιν. τοῦτον μὲν καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἤρων. Γύγης δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐφλέγετο. καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. γυναῖκές τε μὴν πάσας ἐξέμηνεν, ἔνθα ἐγένετο ὁ Μάγνης. μάλιστα δὲ τὰς Μαγνήτων. καὶ συνῆν αὐταῖς. οἱ δὲ τούτου συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ, πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ᾖσεν ὁ Μάγνης Λυδῶν ἀριστείαν, ἐν ἱππομαχίᾳ πρὸς Ἀμαζόνας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπαίξαντες, περικατέρρηξάν τε τὴν ἐσθῆτα καὶ τὰς κόμας ἐξέκειραν. καὶ πᾶσαν λώβην προσέθεσαν. ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα Γύγης. καὶ πολλάκις ἐς τὴν Μαγνητῶν γῆν ἐνέβαλε. τέλος δὲ καὶ

χειροῦται τὴν πόλιν. ἐπανελθὼν δὲ ἐς Σάρδεις, πανηγύρεις ἐποιήσατο μεγαλοπρεπεῖς.

Μαγνησία πόλις. Μαγνῆτις. λίθος τίς ἐστιν οὕτω καλουμένη. ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν, ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. ἣν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Σεραπείῳ, πλάνης καὶ κακουργίας τοιοῦτόν τι μηχάνημα. ξόανον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες, τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης, ἐξῆψαν ἀπὸ διαμέτρου. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς βίας ἑλκόμενον τοῦ λίθου, μετέωρον ἐκρέματο, διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην, ἐκράτει τὸ μέσον ἐδάφους καὶ ὀρόφου. θαυμαζόμενον καὶ μὴ παντελῶς κατασπώμενον. Μαγνητικά. καὶ ὅτε τι φῶ περὶ αὐτοῦ ἀξίως ἔχω, κἂν τὰ μαγνητῶν κακά. κἂν τὸ τερμέριον, κἂν πᾶσαν ἁπλῶς αὐτὸς ἐπιφθέγξωμαι τὴν τραγῳδίαν μετὰ τοῦ σατύρου καὶ τῆς κωμῳδίας καὶ τοῦ μίμου. οὕτω πᾶσα μὲν αἰσχρότης. πᾶσα δὲ ἀπόνοια πρὸς ὑπερβολὴν ἐπ᾽ ἐκείνοις τῷ ἀνδρὶ περιφιλοτεχνεῖται. Μάγος. μάγους ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας ἑαυτοῖς. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς φαρμακοὺς, μάγους ἔλεγον. Σοφοκλῆς. ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον. Μάγοι, παρὰ Πέρσαις οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι. ὧν ἦρχε Ζωροάστρης. καὶ μετὰ τοῦτον κατὰ διαδοχὴν, Ὀστάνης καὶ Ἀστράμψυχοι. Μαγοὺς, ὁ Πέρσης. Μαγεία, καὶ ἀστρολογία, ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γάρτοι Πέρσαι μαγοὺς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί. Μάγοι. Μαγιδοτέρα. θελκτικωτέρα. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλὰ σελίνων οὐλοτέρη. καί μου χρῶτα τερεινοτέρη. καὶ κισσοῦ φωνοῦσα μαγιδοτέρα. Μάδδων. μᾶζαν. τροφήν. οὕτως οἱ Μεγαρεῖς διὰ β δδ. Μὰ Δία. οὐκ ἐπὶ τῶν μὰ Δία λεγόντων, ὡς οἴονταί τινες. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μάλιστα, ὥσπερ καὶ τῷ νὴ Δία ἐπὶ τοῦ ναί. ὅθεν καὶ ναὶ Δία λέγουσιν ὡς καὶ μὰ Δία. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα. ἐπεὶ κατομοτικὸν τὸ μὰ Δία, ὅταν προστέθηται αὐτῷ τὸ ναί. Μαδιάμ. ὄνομα κύριον. καὶ Μαδιανῖτις χώρα. καὶ Μαδιηναῖοι. Μαδῶντα. φαλακρόν. καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα. Μάζα ἄρτος. φύραμα. ἢ ὁ στρυφνὸς ἄρτος. ὅστις ἀλφιτοπτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην τὴν μᾶζαν ἐσθίει. ὅστις δὲ ἀρτοπτεῖ, ὕδατι δεδευμένον ἄρτον. οἱ δὲ Μεγαρεῖς, μάδδα. διὰ β δδ. Μᾶζα κυρίως ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου. παρὰ τὸ μάττεσθαι. προπεφύραται. ἐπὶ δὲ τοῦ κανθάρου Ἀριστοφάνης κατακέχρηται. οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν δηλοῦν θέλει. οὐ γὰρ αὕτη κανθάρων τροφή. ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα. τουτέστι τὴν κόπρον. πίτυρα δέ τινα ἔματτον οἰκέται. κόπρον γὰρ φυρᾶν, ἄπιστον. αἶρε αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων. μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ᾽ ἐμοῦ μεμαγμένην. καὶ πρῴην ἐμοῦ μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν. πανουργότατά πως περιδραμὼν, ὑφαρπάσας αὐτὴν, παρέθηκε τὴν ὑπ᾽ ἐμοῦ μεμαγμένην καὶ ἑτοιμαζομένην. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ἱστορίας εἴληφεν, ἧς μέμνηται Θουκυδίδης. Μάζης ὠνή. ἀρτοπρᾶσις. Μαζονομεῖον, ἀγγεῖόν τι. Μαζός. κυρίως ἐπὶ ἀνδρός. καὶ Ὅμηρος. νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασε. τόξῳ δὲ σίδηρον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός. Μαζουρώθ, τὰ συσχήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζῴδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δέ τινές φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν. σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύκλον. Μαζῶντες. τυφῶντες. Μάθημα, ἐπιτήδευμα. ἀσχόλημα. δίαιτα. διαγωγή. πρόφασις. ἀφ᾽ ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. μεταμαθεῖν δέ ἐστι τὸ παύσασθαι. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μετὰ ταῦτα ἑτερόν τι μαθεῖν, ἀφέμενον τοῦ προτέρου. Ἀριστοφάνης. οὐδ᾽ ἂν μεταμάθοις; Μαθητεία, ἡ μάθησις. Μαθητιῶ. μαθεῖν ἐπιθυμῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. μαθητιῶ γάρ. ἀλλ᾽ ἄνοιγε τὴν θύραν. καὶ μαθηταῖσι. τοῖς μαθηταῖς. Μαθών. ἰδών. ὁ δὲ Κελτὸς μαθὼν ἐγέλασε καὶ κατέσκωψεν ὡς ἂν ἢ παιδὶ μέλλων διαγωνιεῖσθαι. καὶ αὖθις ὡς ἔμαθε κἀκεῖνον ἀνιστάμενον. ἀντὶ τοῦ εἶδε. καὶ Ἀριστοφάνης. μάθοι γάρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν. Μαϊουμᾶς. πανήγυρις ἐγένετο ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα. τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν τὴν λεγομένην Ὀστίαν οἱ τὰ πρῶτα τῆς πόλεως τελοῦντες, ἡδυπάθειαν εἶχον ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν, ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ Μαϊουμᾶς ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. ἐτέλουν δὲ μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πανήγυριν τῶν Βρυτῶν. καὶ ταύτην Ἀναστάσιος ἔπαυσε. καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέλουν

πανήγυριν οἱ ῥωμαῖοι καὶ τὸν αὔγουστον μῆνα. ἀναιροῦντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἁλώσεως τῆς ὑπὸ γάλλων, διότι ἀνύλακτοι ἔμειναν, τῶν χηνῶν ἐμβοησάντων. Μαίωρ. ἀράβιος σοφιστής. ἔγραψε περὶ στάσεων, βιβλία ιγ΄. συνεχρόνισε δὲ ἀψίνῃ καὶ νικαγόρᾳ ἐπὶ φιλίππου τοῦ καίσαρος καὶ ἐπάνω.

Μαίστορος τοῦ διδασκάλου. Μακαβαῖοι. ζήτει ἐν τῷ ἀντίοχος. Μακαρία ὄλβιον, καὶ μακαρεῖ ὃν τρόπον. Μακαρία, ὁ ὄλεθρος. θυγάτηρ τοῦ ᾅδου. καὶ μακαρίαν φασὶν ἐπὶ παροιμίας. βάλλ' ἐς μακαρίαν. κατ' εὐφημισμόν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. καὶ ἡρακλέους θυγάτηρ. ἣν ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. ζήτει ἐν τῷ βάλλ' ἐς μακαρίαν. ἀντὶ τοῦ, εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. ἢ κατ' εὐφημισμὸν ὡς εἴρηται. Μακαριανὸς ὄνομα κύριον. Μάκαρ ἐς σοὶ τύχα. ἀντὶ τοῦ μακαρία. ἀριστοφάνης ποιεῖ ἐπιτείνεσθαι τὴν μάκαρα, μάκαρ ἐς σοὶ τύχα. καὶ αὖθις, ἀριστοφάνης. ὦ μακάριοι αὐτόμενες. ὥστε μακαρίζομεν παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους. Μακαρίζω, γενικῇ, διὰ τὸ ἕνεκα. αἰτιατικῇ τοῦ τέλους. ἐμακαρίσθησαν ὡς ἐκείνῳ συνέκδημοι. διόλου δὲ αἰτιατικῇ. Μακάριος ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὤν. λέγεται δὲ καὶ ὁ θεὸς μακάριος καὶ πιστὸς καὶ μόνος δυνάστης. μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος τοῦ ὀνόματος τοῖς εὐσεβῶς ζῶσιν. ὥσπερ καὶ τοῦ θεός. ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὀνόματα τοιαῦτα εἰσί. Μακάριος. δύο ἐγένοντο μακάριοι, ὁμώνυμοι καὶ περιβόητοι διὰ ἄσκησιν. διὰ βίον. διὰ τρόπον, διὰ τὰ μαθήματα. ὁ μὲν αἰγύπτιος, θαυματουργὸς ὤν. καὶ μετὰ τοῦ ἱλαροῦ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐστηρός. ὁ δὲ ἀλεξανδρεὺς, κατὰ πάντα ὢν παραπλήσιος τῷ αἰγυπτίῳ, καὶ ἱλαρός. οὗτος ἱλαρὸς ἦν τοῖς ἐντυγχάνουσι. καὶ τῷ χαριεντίζεσθαι, τοὺς νέους ἦγε πρὸς ἄσκησιν. τούτων εὐάγριος γενόμενος μαθητὴς, τὴν δι' ἔργων φιλοσοφίαν ἐκτήσατο πρότερον λόγῳ μόνῳ φιλόσοφος ὤν. ὃς ἐν κωνσταντινουπόλει ὑπὸ γρηγορίου τοῦ θεολόγου, εἰς τὴν τοῦ διακόνου προεχειρίσθη τάξιν. ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν αἴγυπτον κατελθὼν, καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι, τὸν ἐκείνων βίον ἐζήλωσε. τούτῳ βιβλία ἄγαν σπουδαῖα συγγέγραπται. ὧν τὸ μὲν, μοναχὸς, ἢ περὶ πρακτικῆς ἐπιγέγραπται. τὸ δὲ, γνωστικός. ἢ περὶ τῶν καταξιωθέντων γνώσεως. κεφάλαια δὲ αὐτοῦ πεντήκοντα. τὸ δὲ ἀντιρρητικόν. πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας ἐν ὀκτὼ διῃρημένον μέρεσι, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀκτὼ λογισμῶν. καὶ ἑξακόσια προγνωστικὰ προβλήματα. καὶ στιχηρὰ β΄. ἓν πρὸς τοὺς ἐν κοινοβίοις ἢ συνοδίαις μοναχούς. καὶ ἓν πρὸς τὴν παρθένιαν. καὶ φησὶ κατὰ λέξιν οὕτως. ἀναγκαῖον τὰς ὁδοὺς τῶν προοδευσάντων μοναχῶν ὀρθῶς διερωτᾶν καὶ πρὸς αὐτὰς κατορθοῦσθαι. πολλὰ γάρ ἐστιν ὑπ' αὐτῶν ῥηθέντα καὶ πραχθέντα καλῶς. ἐν οἷς καὶ τοῦτό τις ἔφησεν ὅτι, τὴν ξηροτέραν καὶ ἀνώμαλον δίαιταν, ἀγάπῃ συζευχθεῖσαν, θᾶττον διάγειν τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν.

Μακαρίτας. τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμως. ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονταί τινος δεινοῦ. δωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν. οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας. τὸ γὰρ ζα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὡς μακαρίτην ὦ δάματερ τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας. εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι. κατεχρήσατο δὲ, ἀντὶ τοῦ μακάριον. εἰ μὴ ἄρα παίζει. οἷον νεκροῦ βίον. Μακάρων νῆσοι. ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν βοιωτίᾳ θηβῶν τὸ παλαιὸν, ὡς παρμενίδης. Μάκαιραν. μακαρίαν. Μακεδνῆς. ἴσως μακεδονικῆς. ἢ κατ' ἐπίτασιν, λίαν κεδνῆς. Μακεδόνειος πόλις, τῶν μακεδόνων. Μακεδονικὴ χώρα. περὶ ἀρχῆς μακεδονικῆς, ἐν τῷ ἀσσύριοι. Μακεδόνιος. οὗτος πλεῖστα ὅσα κακὰ κατὰ χριστιανῶν ἐνεδείξατο. καὶ τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν οἷς ἔδρασεν ἐπιτίθησι. πυθόμενος γὰρ κατὰ τὸ τῶν παφλαγόνων ἔθνος πλείστους εἶναι τῆς ναυατιανῆς θρησκείας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ μαντίνειον, συνιδών τε ὡς οὐχ οἷόν τε τοσοῦτον πλῆθος δι' ἐκκλησιαστικῶν ἐλαύνεσθαι, τετραρίθμους στρατιώτας γνώμῃ τῇ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν παφλαγονίαν πεμφθῆναι πεποίηκεν. ὅπως φόβῳ τῶν πλείστων τὴν ἀρειανικὴν δόξαν προσδέξωνται. οἱ δὲ ἐκεῖσε, ζήλῳ τῆς θρησκείας, ἀπονοίᾳ κατὰ τῶν στρατιωτῶν ἐχρήσαντο. καὶ συμβολῆς γενομένης, τῶν μὲν παφλαγόνων, συχνοὶ ἀπόλλουσι. τῶν δὲ στρατιωτῶν πλὴν ὀλίγων, πάντες. διὰ τοῦτο προσέκρουσε τῷ βασιλεῖ. ἄλλως τε καὶ ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. οἱ γὰρ λαοὶ διεκώλυον τοῦτο, ἀνόσιον εἶναι λέ-

γοντες· καὶ συμβαλόντες μάχῃ, πολλοὶ ὅσοι ἀπώλουσιν. ὕστερον δὲ καὶ καθῃρέθη ὁ μακεδόνιος. Μακεδόνιος ἅγιος. ὃς ἐπὶ ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου ἐμαρτύρησε. καὶ ἔστιν ἐκ τῶν ἀμάχος. Μακεδὼν μακεδόνος. τὸ θηλυκὸν μακέτις. Μάκελλα· δίκελλα. ἀριστοφάνης. ὦ μῶρε μῶρε. μὴ θεῶν κίνει φρενὶ ἀσδειλᾶς· ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον διὸς μακέλλη παῖ ἀναστρέψῃ δίκη. ἐπὶ τῶν βλασφήμων εἴρηται. Μακκοᾶ· ἀνοηταίνει. ἐν ἱππεῦσιν. ἔφαμεν δὲ ὅτι μακκῶ ἐστὶ τὸ ἀριστοφάνης. τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶν καθήμενον. καὶ μεμακκοακότα. ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνοντα.

Μακκῶ καὶ λαιμῶ· γυναῖκες αἱ ἐγένοντο ἀναί. τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. Μακρὰ γέρμη, ἡ κατασδικάζουσα. ὁ δὲ πολλύων, βραχεῖαν ἐσημειοῦτο. Μακρὰν οὐσίαν. οὕτως λέγουσι τὴν πολλὴν ἀττικοί. Μακρὰν χαίρειν. οἱ μὲν ζῆν. θέλειν. στενάζειν. Μακραίωνας· μακροβίους. σοφοκλῆς. οὔτοι μοι βίου τοῦ μακραίωνος πόθος, φθόνον τὴν δὲ βαξιν. ἀντὶ τοῦ οὐ βούλομαι ζῆν ἐπὶ ταύτῃ τῇ φήμῃ. Μακραίονι σχολῇ. πολυχρονίῳ. βραδεῖα ἀγῶνι. σοφοκλῆς. Μακρέτειος. ὁ πολυχρόνιος. Μακρόβιοι. ἐν τῷ βραχμᾶνες. Μακροκέφαλοι. ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. παλαίφατος δέ φησιν ἐν τῷ ζ΄ τῶν τρωικῶν, ἐν τῇ λιβύῃ ὑποταίῳ κόλχων οἰκεῖν τοὺς μακροκεφάλους. Μακρὸν ἄϋσε, ἀντὶ τοῦ μηκοίῳ. οὕτω φιλιππίδης. μακρὸν τεῖχος ἐκεῖθεν τῆς σηλυβρείας. καὶ ἔστιν ἐκ τοῦ τεῖχος. Μακρόπονηρος. Μακρούς. σοῦ δὲ γὼ λόγους λέγοντος ἀκούσομαι μακρούς. οὐ λέγει ὅτι τοὺς μακροὺς οὐ προσακούσομαι. ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ σιωπῆς λεγομένους. ἀλλ᾽ ὅτι πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκασι πρὸς πρᾶξιν κρινόμενοι, εἰ πεπρακται. Μακροχρονῶ. Μακρῶ, ἀντὶ τοῦ πολύ. κύναιθος. καὶ εἶνος ὁ βασιλεὺς γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος, ἀνέδρα μετηλικοῦτον κακὸν τὴν τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. οὕτω καὶ τὸ ὄνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. καὶ αὖθις. τούτων ἁπάντων ὑβριστότατος μακρῷ. Μακρῷ· ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. ἡρόδοτος. ἀριστος ἐγένετο μακρῷ ξεινόδημος κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς. καὶ αὖθις, μακρῷ διέστηκε. Μακρωνες. ἐθνικόν.

Μάκτρα. θυεία ἐπιμήκης. ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἀντὶ δὲ μάκτρας, πυελίκης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. Μάλα εἰκότως. πάνυ δικαίως. Μαλακίωνος, ὄνομα κύριον. Μαλακία. ῥαθυμία. νόσος. καὶ μάλιστα διὰ τῆς μαλακίας τῆς κελεύσεως καὶ ψυχοπονίας, ὥρισε τὸν ἀδελφὸν οὐρανῷ. Μαλακίζεσθαι. ἐν ταῖς νόσοις φασὶν οἱ ἀττικοί, τὰς μὲν γυναῖκας, μαλακίζεσθαι. τοὺς δὲ ἄνδρας, ἀσθενεῖν. Μαλακίας. ὁ μαλακός.

Μαλακόν. ἁπαλόν. ἢ καὶ ἀσελγές. ὁ δέ, οὐ πάνυ δεξιῶς ὑπεξήλθεν ἀθυμία καὶ πληγῶν πλειόνων γενομένων. διὰ τὸ μαλακῶς τὸν παχὺν λόγον ὑποσχεῖν. Μαλακός. πάντων φρονιμώτερον ζῶον ὁ ἄνθρωπος. καὶ τὴν τῆς ἁφῆς αἴσθησιν, ἀκριβεστέραν ἔχει. διότι μαλακώτερος. καὶ τὴν ἁφὴν αἰσθητικώτερος. θᾶττον γὰρ διαφορεῖται καὶ ποιεῖ τῷ μαλακῷ. καὶ ἐπιβάλλεται αὐτοῦ τὸ φανταστικὸν καὶ λογιστικόν. ἐπιστῆσαι δὲ χρή, μή ποτε ὡς ὑλικὸν αἴτιον αἰτιᾶται τὴν σάρκα. οὐ γὰρ ποιητική ἐστι φρονήσεως ὡς συναίτιον. διὰ γὰρ τὸν ζωτικὸν δεσμόν, διατίθεται τὰ ψυχικὰ κινήματα, ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν. οὐ γινόμενα ὑπὸ τῆς κράσεως, ἀλλ᾽ ἐν αὐτῇ τῇ τοιᾶσδε κράσεως, τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε ἐνεργοῦντα. εἰ δέ τινα εἰκὸς ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα σάρκα, οἷον οἱ σκώληκες, τοῖς ἄλλοις δηλονότι ἐλλείπουσιν. οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τὸ φανταστικόν. ἀλλὰ νῦν περὶ τῶν τελείων ζώων ὁ λόγος. τάχα δὲ οὐδὲ σάρξ ἡ τῶν σκωλήκων. ὡς οὐδὲ ἡ τῶν μυῶν. ὅτι δὲ τὸ μαλακωτέραν ἔχειν τὴν σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτερος, σημεῖόν ἐστι τὸ τοὺς μαλακωτέρους τῶν ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ εὐφυεστέρους εἶναι, τῶν ἄλλων πάντων διαθέσεων καὶ φυσικῶν ἰδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρμους καλοῦμεν. Μαλακόστρακοι. ἰχθύες, ὅσα ἐκδύεται. οἷον, ἀστακοί. καρίδες. πάγουροι. καρκίνοι. ταῦτα δὲ μόνα ἐκδύονται. Μαλάσσου. ἀντὶ τοῦ μεταβάλλου. Μαλάσσω αἰτιατική. Μαλάχια. ὅσα τῶν ἐνύδρων ὀστᾶ οὐκ ἔχει. οἷον σηπία. πολύπους. ταῦτα γὰρ ἀναιμά ἐστι καὶ ἄσπλαγχνα. τινὲς δὲ μαλάχεια διὰ διφθόγγου γράφουσι. Μαλαχίας ὄνομα κύριον. Μαλέα· ἡ αἰτιατικὴ τὸν μαλέαν. ἀκρωτήριον καὶ ὄρος. Μάλεος ὄνομα κύριον φαιστοῦ πόλεως κρήτης. ὁ μὴ ... φαιστ μικρὸς δὲ λίθος μέγα

κῦμ' ἀπείργει· μάλα γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον, ἀνιδρῶσαι τῷ ποσειδῶνι, πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ φαιστῷ. Μαλερόν· λαμπρόν· πυρῶδες· ἰσχυρόν· ὀξύ· ἀσθενές· ξηρόν· δριμύ. ὅτι μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξὺ ἢ μαραντικόν· σφοδρόν. καὶ μαλεροὺς φησὶ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ξηρούς. εὐπειθῆ δὲ τὸν μαλερὸν θάλπος ἀμυνομέναι. Μάλιον ὄρος· μαλεάων ὄρος αἰπύ· ὅμηρος. Μαλιασμός· νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινομένη. ὅς ἐστι κατάρρους διὰ μυκτήρων, καὶ στρόφος περὶ τοὺς αὐτούς. ἐκφαίνει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος. Μάλλιος ὄνομα κύριον. ὁ μάλλιος ὕπατος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχήσαντα πρὸς τινὶ τῶν λατίνων καὶ καταβαλόντα τὸν ἀντίπαλον, ὡς μὲν ἀριστέα ἐστεφάνωσε. ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ δόξαντα τοῖς τεταγμένα, ἀπελέκισεν. ὁ δὴ σὺν ὠμότητι τραχεῖ, εὐπειθεστάτους τοῖς ἄρχουσι τοὺς ῥωμαίους κατέστησεν. ζήτει ἐν τῷ δικτάτωρ. Μάλιστα· ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ θουκυδίδης λαμβάνει. Μαλθακόν· ἔκλυτον· μαλακόν. ὁ δ' αὐτὸν ἐξαλαπάξας βιότου μαλθακισόφιλος. καὶ παροιμία· ἁπαλοὶ θρωμολογοῦσι καὶ ἁβροὶ μαλθακευνίαις. ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαρρεόντων. Μαλθακώτερον· πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου καὶ ἄνετον ἔχον. ἀριστοφάνης βατράχοις. τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι ἀεὶ πρὸς τὸ μαλθακώτερον, δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει θηραμένους. Μαλθάξαι· ἀγαθῦναι· καταπραΰναι. τοὺς μὲν, δώροις μαλθασσομένους, καὶ διὰ τὰς κλήσεις συνιέναι. καὶ αὖθις· τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα μαλθάξαι, ἐν μόνον ἦν, ἡ τῶν τρόπων ἐπιείκεια, καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρως. Μάλθων· ὁ γυνάνδρος τε. καὶ μάλθων τύραννος· ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος. Μαλκίομεν· δημοσθένης ἐν θ' φιλιππικῶν φησί.

Μάλκιον· ἀσθενές· ψυχρότατον. ὁ δὲ μιθριδάτης ἤδη φαινόμενος ἀσθενής τε καὶ μάλκιον, βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀπεδείκνυτο. Μαλκιστότατον· ψυχρότατον. τό δέ μοι μαλκιστότατον ἦμαρ. Μᾶλλον· μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον. ἀλεξις ἀτθίδι. πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρόσωπον, ὁ ζεὺς ἡσυχῆ, ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον. ἀναξίλας ὥραις. ἀλεξις πεζονίκη. τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς. οἷον, οὐδὲν μᾶλλον ὁ ἀπειράτης κακός ἐστιν, ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν οὐ θετικῶς. ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται. ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος. οὐ μᾶλλον ἡ σκύλλα γέγονεν ἢ χίμαιρα. καὶ ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται. ὡς ὅταν φῶμεν, μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα. ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς. ὡς ὅταν λέγωμεν, ὅτι μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ· βλάπτει δὲ οὔ. Μᾶλλον ὄφρυξ. ἡ παροιμία ἐνθένδε. οἱ ζ' σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ κροίσου, τίς τῶν ὄντων εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν, ἀπεκρίναντο, τὰ ἄγρια ζῶα. ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει. οἱ δὲ πελαργούς. δίχα γὰρ νόμου, τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι. σόλων δὲ, οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεστὼς δὲ αἴσωπος ὁ φρὺξ ὁ λογοποιὸς, τοσοῦτον εἶπεν ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν. ἀκούσας δὲ κροῖσος, εἶπε. μᾶλλον ὄφρυξ. Μαλῶα. κάρτινα διὰ χειρὸς ἔχουσι μαλῶα καὶ καθαίρουσι. Μαλώνος ὄνομα ἐθνικόν. Μαλώτης, διονυσιάδης· φιλαρχίδου τραγικός. Μάλχος· βυζάντιος σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας κωνσταντίνου καὶ ἕως ἀναστασίου. ἐν ᾗ τὰ κατὰ ζήνωνα, καὶ βασιλίσκον, καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης. καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ αὐγουσταίου. καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς καὶ τραγῳδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά.

Μαμμάκουθος ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης. τέως δὲ ἀβελτερώτατοι κεχηνότες μαμμάκυθοι μελιτίδαι καθῆνται. Μάμας. ἐν τῷ ἁγίῳ μάμαντι πέφυρα τὴν μεγάλην. ἱβ καμάρας ἔχουσα. ὕδατα δὲ κατήρχετο πολλά. ἔνθα καὶ δράκων ἵσταται χαλκοῦς, διὰ τὸ δοκεῖν δράκοντα οἰκεῖν ἐκεῖσε. ἔνθα καὶ πολλαὶ παρθένοι ἐτύθησαν. βασιλίσκος γάρ τις ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὃς ἦν θεῖος λέοντος μεγάλου καίσαρος, ἐκεῖσε κατῴκησε. καὶ ναὸν ἤγειρεν. ἀπὸ ζήνωνος κατέλυσεν. ἐκάλεσε αὐτὸν ἅγιον μάμαντα.

Μαμαίας ἀλέξανδρος, βασιλεὺς ῥωμαίων. Μαμερτῖνος ὄνομα κύριον. Μαμμηκὼν· καὶ ὁ μαμμήκωνος χλόην. Μαμμίαν, ἀττικοὶ τὴν μητέρα. ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν τροφὰς λέγειν. Μαμικνος πρεῖνος. ἐν τῷ πρίσκος. Μαμωνᾶς· χρυσὸς, γῆ ἢ πλοῦτος. ὀχλὸς ἐν τῷ σαββάτῳ. ἦλθε ὁ περὶ τῆς πόλεως καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. Μάννα. θυσία· σπονδή. καὶ ἄνωθεν τὰ περὶ τὸ σαββάτου τροφή. σημαίνει δέ τι τοῦτο. ἐν ἀνέρᾳ τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο. καὶ χριστὸς ὁ παλινστάσιμος τῆς ζωῆς τῇ παρασκευῇ

τῷ τάφῳ

ἐν τῷ τάφῳ καταλύεται. Μάννα. ἡ ἄνωθεν χορηγουμένη τροφή. τουτέστιν ὃ καὶ ἄρτος ἀγγέλων λέγεται, ὡς ὑπὸ ἀγγέλων χορηγούμενος. παρὰ τοῖς ἄλλοις δὲ λέγεται τὸ μάννα ἀμβλίσιον. Μαναΐμ. στρατηγὸς ὁμιλήσας τοῖς σκύθαις. οὗ ἡ στήλη ἵστατο ἐν τῷ καλουμένῳ ὡρείῳ. ὅτι μόδιος. τὸ ὡρεῖον, ἔνθα νῦν ἵσταται κίων πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ κρατεροῦ. ἔνθα ἵστατο καὶ μόδιος χαλκοῦς, πλησίον τῶν χειρῶν. τὸ δὲ δίκαιον μέτρον, ὡς ἀπὸ τοῦ χωρήματι αὐτοῦ πωλῶσι πάντες οἱ σιτοπρᾶται. καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶναι. καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ δίδωται σιτηρέσιον. τοῦτο δὲ ἐνομοθέτησεν οὐαλεντινιανός, τῷ πιπράσκεσθαι τὸν σῖτον μοδίους δώδεκα τῷ νομίσματι μηδενὸς ἀντιλέγοντος. ὅθεν τις ναύτης τοῦτο μὴ ποιήσας, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφῃρέθη. ὅθεν ἐτυπώθησαν αἱ χαλκαῖ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι καὶ τοῖς διδοῦσιν. ἀμφοτέρους ἐν τῷ τεταγμένῳ μὴ ἀγανακτεῖν. τὸ δὲ καὶ οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη, ἔξαμον ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ἀρπαγῆναι εἰς διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρᾶν μικρὰν, ἀπὸ κουρίου πρωτίκτορος, τῷ δευτέρῳ ἔτει ἰουστινιανοῦ. Μαναΐνος ὄνομα κύριον. Μανασσῆς. βασιλεὺς ἱερουσαλὴμ. υἱὸς ἐζεκίου. βασιλεύσας ἔτη νε΄ τῆς ἰουδαίας. ὃς ἐγένετο μιαρώτατος καὶ ἀσεβέστατος καὶ παρανομώτατος ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εἰδωλομανίᾳ καὶ αἱματεκχυσίᾳ. καὶ τὸν μέγαν ἡσαΐαν πρίσας. καὶ τὴν ἱερουσαλὴμ αἱμάτων ἀθῴων πληρώσας, τὸ χεῖρον εἰδωλολατρῆσαι τῶν ἀμορραίων. καὶ μέντοι καὶ τὸν οἶκον κυρίου καταμολύνας, καὶ τετραπρόσωπον εἴδωλον ἐν αὐτῷ τοῦ διὸς στήσας, οὐδὲ λίπεν οἰωνιζόμενος καὶ φαρμακεύων καὶ αἰσχρουργῶν. καὶ μοιχώμενος. καὶ πᾶν εἶδος κακίας μεθ' ὑπερβολῆς διαπραττόμενος. διὸ καὶ κατὰ θείαν ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ μαρωδὰχ βασιλέως ἀσσυρίων, δέσμιος εἰς νινευὴ τὴν πόλιν αἰχμάλωτος ἀπήχθη. καὶ εἰς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα καθείρχθη. συνιεὶς δὲ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἀξίαν εἰληφέναι τὴν τιμωρίαν, ἐδεήθη τοῦ κυρίου συγγνώμης ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις. μὴ γὰρ εἶναι μέγα θεοῦ ἐγκώμιον, εἰ δικαίους σώσειεν. ἀγαθοῦ δὲ, εἰ μεγίστοις ἁμαρτωλοῖς προσοίσει. καὶ τὸ μὲν ἄγαλμα, θείᾳ δυνάμει διερράγη. ὁ δὲ θεὸς ἠγάθυνε τὸν βασιλέα. καὶ εἰς ἱερουσαλὴμ αὐτὸν ἐξέπεμψεν. ὁ δὲ, ἐπανελθὼν καὶ θείας χρηστότητος πεῖραν λαβὼν, πᾶσαν μὲν εἰδωλικὴν κατέστρεψε σκηνήν. τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἥγνισε. καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε. καὶ τὴν πόλιν τειχίσας καὶ ἐπικτίσας, διῆγε δικαίως καὶ εὐσεβῶς. δεδεμένῳ δὲ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐν βαβυλῶνι, ἐδίδοσαν αὐτῷ ἐκ πιτύρων ἄρτον βραχὺν, καὶ ὕδωρ ὀλίγον σὺν ὄξει μετρητῷ. πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ μόνον. καὶ τότε προσηύξατο πρὸς τὸν κύριον. κύριε παντοκράτορ. καὶ ἐπακούσας ὁ θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν. καὶ ὑπέστρεψεν εἰς ἱλήμ. καὶ λατρεύσας κυρίῳ ἐξ ὅλης καρδίας, ἐλογίσθη δίκαιος. Μανδαλωτόν. εἶδος φιλήματος. τριῖλον καὶ ἡδύ. θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον. ἀριστοφάνης φησὶ μανδαλωτόν. Μανδάτωρ. εἶδος ἀξιώματος. Μανδραγόρας, ὑπνωτικὸς καρπός. ἢ λήθης ποιητικός. καὶ φαίνεται πολλῶν τὴν μανδραγόραν ἐκπεπωκώς. Μανδραγορίζω.

Μάνδρων, ὄνομα κύριον. καὶ ἐπὶ παρὰ τοῦτο παροιμία. ἐν τῷ, ἐγένετο καὶ μάνδρωνι. Μανδύη. εἶδος ἱματίου. ὃ νῦν καλεῖται λωρίκιον. Μάναιχμος. ἀλωπεκοννήσιος φιλόσοφος πλατωνικός. ἔγραψε, φιλόσοφα. καὶ εἰς τὰς πλάτωνος πολιτείας βιβλία γ΄. Μάνεχμος. σικυώνιος. ἢ ὡς ἀλκιβίου ἢ ἀλκιβιάδου, ἱστορικός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν τὸν μακεδόνα ἀλέξανδρον. Μάνεθως μένδης. ἱερεὺς αἰγύπτου. ἔγραψε περὶ κατασκευῆς κυφίων.

Μάνεθως διοσπόλεως τῆς αἰγύπτου. ἢ σεβεννύτης. φυσιολογικά. ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα. Μανέρως. καὶ παρὰ μανερῶς, ὄνομα ᾠδῆς. εὔβουλος καμπυλίωνι. Μανείην. εὐκτική. Μάνης ὄνομα κύριον. οἰκέτου. ἀριστοφάνης ὄρνισι. νῦν δ' ἀνδράποδα ἠλιθίους μάνας. Μάνης. οὗτος ὁ ἐκ σκαθέραβος, ἐπὶ αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐφάνη. χριστὸν ἑαυτὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον φανταζόμενος. μαθητὰς ιβ΄ ὡς ὁ χριστὸς ἐπαγόμενος. καὶ ἐν ταῖς αἱρέσεσιν ἔτι κακοδαιμονούμενος, ἐκ περσίδος εἰς τὴν ῥωμαίων γῆν κατὰ θεοῦ συγχώρησιν εἰσέφρησεν. οὗτος ὁ καὶ μάνης καὶ σκυθιανὸς λεγόμενος, βραχμὰν τὸ γένος. διδάσκαλον δὲ ἔσχε βουδδᾶν. τὸν πρώην καλούμενον τερέβινθον. ὃς παιδευθεὶς τὰ ἑλλήνων, τὴν ἐμπεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν, δύο ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένας ἀλλήλαις. νεῖκος καὶ φιλίαν. εἰσελθὼν δὲ ἐν περσίδι, ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφασκε γεγεννῆσθαι. καὶ

ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀναστραφῆναι. καὶ συγγεγραμμένος καὶ βιβλία δ΄, τὸ μὲν, ἐπονομάσας τῶν μυστηρί-
ων. τὸ δὲ, τὸ εὐαγγέλιον. τὸ δὲ, τὸν θησαυρόν. τὸ δὲ, τῶν κεφαλαίων. ὁ μὲν βουδδᾶς οὗτος ὁ καὶ
Τερέβινθος, ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου συνωσθεὶς ἀπώλετο. γυνὴ δέ τις παρ' ἧ κατέλυσε, τὰ χρή-
ματα αὐτοῦ καὶ τὰς βεβήλους βίβλους κληρονομήσασα, ὠνεῖται παιδάριον ἑπτὰ ἐτῶν, τοὔνο-
μα κούβρικον. ὃν καὶ διδάξασα γράμματα καὶ ἐλευθερώσασα, κληρονόμον αὐτῆς πάντων καθί-
στησιν. ὁ δὲ, λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ βουδδᾶ καὶ τὰ χρήματα, διήρχετο τὴν περσίδα, μάνην ἑαυτὸν ὀνο-
μάζων. καὶ τῆς πλάνης τοῦ βουδδᾶ συνίστωρ γενόμενος, τὰ βιβλία ἴδια ποιήματα ἔλεγεν. ὃν
ὁ βασιλεὺς περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα, ὡς αἴτιον θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γενόμενον. νοσοῦντος γὰρ, καὶ
θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν τυγχάνοντος, οὗτος ὑπέσχετο χωρὶς ἰατρῶν ὁ κούβρικος
ἀναστῆσαι αὐτόν. καὶ ἀποστήσας τοὺς ἰατροὺς ἐθανάτωσεν αὐτόν. ὁ δ' οὖν μάνης οὗτος ἀποβαλλό-
μενος τὴν παλαιὰν διαθήκην, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν, καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν, ὡς ἀγα-
θοῦ τινος εἶναι θεοῦ βλασφημῶν ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὖσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν
προσίεται θεοῦ. καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὸν χριστὸν πεφηνέναι ἐτερατεύετο. καὶ καταδύ-
σεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινὰς, καὶ παρανόμους μίξεις. καὶ ἀρρητοποιίας. καὶ εἱμαρμένην.
καὶ μετενσωματώσεις, καὶ ἄλλα τινὰ ἑλληνικὰ διδάσκων. περὶ οὗ καὶ θεόδωρος ὁ τῆς ῥαϊθοῦ πρε-
σβύτερος, φησί. μάνης, ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ καὶ σχήματι διακένῳ σώματος ἀνθρωπείου, πεφανε-
ρῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη καὶ ὠνειρώξεν. ὡς πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν, ἃ πέ-
δρα καὶ ἔπασχε καθ' ἡμᾶς. μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ καὶ πράγματι ὑπάρξαι. ἀλλὰ δοκήσει μό-
νον καὶ ἀπάτῃ ἀποβουκολῶν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συναναστραφῆναι νενόμισται. διὰ τοῦτο καὶ φύ-
σεις δύο παραιτεῖται ἐπὶ τοῦ χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. παῦλος δέ τις σύγχρονος
αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον ἔφη. ἐκ τούτου καὶ οἱ παυ-
λιανοί. Μάνης ἀνδριάς. ἔστιν ἐν τῷ κότταβος. Μάνης ὄνομα πέρσου. ὃς ἀποδρὰς ἐκ τῆς
τῶν περσῶν βασιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, τὰ χριστιανῶν ἐτάραττε δόγματα. κλίνεται
μάνεντος. Μανιάκης. ὁ περιαυχένιος κόσμος. μανιάκαις καὶ περιχείροις ἦσαν κατακεκοσμημέ-
νοι. Μανίαι δύο πᾶσιν ὅμοιαι. τῶν μανιῶν, αἱ μὲν, εἰσὶν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων. αἱ
δ', αἱρεταὶ καὶ ἀρχῆς ἄξιαι. οἷαι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν χρησμολόγων. Μανίη. μανία. Μα-
νιῶν πληθυντικῶς. ἀντὶ τοῦ μανίας. οὐδεὶς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας. λέγουσι δὲ καὶ ἑνι-
κῶς. τὸ δὲ πλεῖστον πληθυντικῶς. τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε. ἀριστοφάνης καὶ ὅ-
μηρος, εἰς τὴν αὐτὴν παραπλήσια τῇ μανίᾳ τὴν μέθην τίθησιν. Μανιχαῖος. αἱρεσιάρχης. ἢ ἀ-
πὸ τοῦ μάνεντος. καὶ μανιχαίου. Μανθάνειν. γνῶσις ἐπιστήμης. καὶ μανθάνω ἀντὶ τοῦ ἀκούω.
μανθάνω γὰρ καὶ τοῦτο ὅτι μένανδρος ὁ ποιητὴς ὁ κωμικὸς, παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι δι' οὐ-
δὲν, ἄλλο, ἢ διότι φίλος ἦν αὐτῷ. Μάννον. ὁ δὲ, παρὰ μάννον ἀποχωρεῖ. δεξιάς τε τῷ βαρβά-
ρῳ βασιλεὺς ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας οὓς ὤμοσε. Μανόν. ἀραιόν. χαῦνον. ἢ ἀναφθεὶς ὡς
φλόξ. καὶ μανὸς ὁ μαινόμενος. ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί. καὶ ἡ μάμμα, ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνό-
μασται. μανοὺς δὲ γενομένους τοὺς καλάμους καὶ διύγρους ἐκ τῆς ἄγαν διαβροχῆς, καταρραί-
νειν οἴνῳ καὶ διδόναι τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις. Μανόν. διαφορὰ τοῦτο τοῦ ναστοῦ. ἔστιν ἐν τῷ ναστόν.
Μανότερος. Μαντεύομαι, αἰτιατικῇ. Μαντεία. ὁ χρησμός. Μαντίας ὄνομα κύ-
ριον. Μαντεῖον. ἔστιν ἐν τῷ δωδωναῖον χαλκεῖον. καὶ ἐν τῷ δωδώνη. Μαντινέων διοικισμός. εἰς
πέντε κώμας τὴν μαντινέων πόλιν διῴκισαν οἱ λακεδαιμόνιοι. καὶ ἐκλήθη τοῦτο μαντινέων διοικι-
σμός. Μαντίνεια, πόλις ἀρκαδική. καὶ μαντινεὺς ἐθνικὸν, καὶ μαντινικὸς τύπος. ἔστιν ἐν τῷ πλίν-
θος. Μαντίνεον ὄνομα τόπου. Μαντίνη, ὄνομα κύριον. Μαντίπολος. μάντις. μάν-
τις μάντεως. μάντει ἡ δοτική. μάντις γενικῶς. θυηπόλοι. ἱερεῖς εἰδικῶς. ἔστιν ἀκρὶς δυσκίνητος
χλωρὰ καλουμένη μάντις. ἧς τινος προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται. Μαντοσυνῶν. μαν-
τειῶν. καὶ μαντοσύνη. Μαξέντιος. βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς κακῶς τοὺς ῥωμαίους ἐπέτριβε. τυραν-
νικῶ μᾶλλον ἢ βασιλικῷ τρόπῳ χρώμενος κατ' αὐτῶν. μοιχεύων ἀναιδῶς τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας. ἐκτεί-

ἀναιρῶν τε

ἀναιρεῖν, καὶ ποιεῖν τούτοις ἀκόλουθα. τοῦτο γνοὺς ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, εὔχεσθαι τοὺς Ῥωμαίους τῷ ὑπὲρ τῆς βασιλείας ἐσπούδαζεν. αὖθις τε φροντίδα ἐποιεῖτο, τίνα τρόπον καθέλοι αὐτόν. ἐν ταύτῃ οὖν φροντίδι ὤν, περὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στῦλον πυρὸς σταυροειδῶς γεγράφοντα· ἐν τούτῳ νίκα. καὶ ἐγένετο χριστιανός. Λικίνιος δὲ ὁ συμβουλεύων αὐτῷ, τὰς ἑλληνικὰς ψυχῶν δόξας, ἐμίσει χριστιανούς· καὶ διωγμὸν μὲν προφανῆ, φόβῳ Κωνσταντίνου κινεῖν ὑπεστέλλετο· λεληθότως δὲ πολλοὺς ἐσκευωρεῖτο. προϊὼν δὲ καὶ φανερῶς ἐπηγείρετο. καὶ γίνεται διωγμὸς τοπικός. τὸν δὲ Κωνσταντῖνον, οὐκ ἐλάνθανε. νόμῳ γὰρ ὁ Λικίνιος τοὺς ἐπισκόπους ἐκέλευε μὴ φοιτᾶν παρ' ἀλλήλους· ὡς ἂν μὴ ἔχοι πρόφασιν αὔξεσθαι τὰ χριστιανῶν. διαρραγείσης δὲ τῆς παλαιᾶς φιλίας, εἰς ἀπέχθειαν ἦλθον, καὶ τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ Κωνσταντίνου ὁ Λικίνιος. Μαξιμῖνος· βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο· τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος. ἔκ τε ἡμέρου βασιλείας, εἰς τυραννίδος ὠμότητα, μεθαρμόζειν πάντας ἐπειρᾶτο. φύσει δὲ ἦν ὁ ἦθος ὥσπερ καὶ τὸ γένος βάρβαρος. καὶ τὸ φονικὸν πάτριον ἔχων. εὐθέως οὖν τούς τε φίλους πάντας οἳ συνῆσαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, σύνεδροί τε ὑπὸ τῆς συγκλήτου συνεπικληθέντες, ἀπεσκευάσατο. βουλόμενος εἶναι ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως εὐγενοῦς. πλείστους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν. ἐπιβουλὰς ὑποπτεύων. βασιλεύων δὲ τῆς ἑῴας, πολλὰ μιαρὰ καὶ ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο. καὶ πρὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον κινήσας κατὰ τὴν ἀνατολὴν εἰς τοὺς χριστιανούς. καθ' ὃν πλεῖστοι τῶν εὐδοκίμων ἐμαρτύρησαν. ἄξια δὲ τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ τὰ προοίμια, τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως ἐπέπονθε. νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ περιπεσόντος, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ διελυμαίνοντο. καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης πυρώσεως. ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα, κηροῦ δίκην διετήκετο. λαυροτέρως δὲ φλογιζομένου, καὶ αὐτὰ συνεφρύγησαν τὰ ὀστᾶ, ὥστε ἐξαφανισθῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. ἐλεεινῶς δὲ κατατεινόμενος, τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὡς οὐδὲν τῶν ἐν τάφοις διαλυθέντων διαφέρειν. ὁ δὲ, βραχὺ ἐμπνέων, καὶ στενάξας ἀπέθανε. Μάξιμος· Τύριος φιλόσοφος. διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. ἔγραψε περὶ Ὁμήρου. καὶ τίς ἡ παλαιὰ τῶν ἀρχαίων φιλοσοφία. εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο. καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα. Μάξιμος· Ἠπειρώτης ἢ Βυζάντιος φιλόσοφος. διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ παραβάτου. ἔγραψε περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων. περὶ καταρχῶν. περὶ ἀριθμῶν. ὑπόμνημα πρὸς Ἀριστοτέλην. καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν. Μαπέειν· καταλαβεῖν. Μαραθώνιος· καὶ Μαραθήσιον ὄνομα τόπου.

Μαραθὼν τόπος Ἀθήνησιν. ἀπὸ Μαράθου υἱοῦ Ἀπόλλωνος. τοῦτον Καλλίμαχος, ἐννότιον λέγει. τουτέστι δίυγρον ἢ ἔνυδρον. καὶ Μαραθώνιον ἔργον. καὶ Μαραθωνομάχαι σφενδάμνιοι. περὶ Μαραθῶνος, ἐν τῷ διεξιφίσω. Μαραναθὰ ἑβραϊστί· ἀντὶ τοῦ εἴδομεν τὸν χριστόν. Μαραναθὰ κατὰ τὴν ἑβραΐδα φωνὴν λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὁ κύριος ἡμῶν ἦλθε. τὸν δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον, τοῦτό φησιν. ὡσανεὶ ἔλεγεν. ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης, καταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ὑμεῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔστε ἁμαρτάνοντες. καὶ οὐ φρίττετε τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀγαθῶν τὸ κεφάλαιον. ἐννόησον δὲ τοῦτο μόνον φησί. καὶ ἀρκέσουσι εἰς πάσης ἀρετῆς προτροπήν. καὶ πᾶσαν δυνήσῃ κατασβέσαι τὴν ἁμαρτίαν. Μαραντώπη ὄνομα κύριον. Μάρας· ἀπὸ Βοιωτίας τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως. ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων. ἀλλ' ὅμως ὁ ἱερός, οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέτεκεν. οὐδὲ γὰρ ἥδιστος οὐδεὶς ἐφαίνετο τῶν χρημάτων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύνης τε καὶ φιλοξενίας. ἐπιχορηγῶν τε τοῖς δεομένοις καὶ φιλοτιμούμενος ἐν τοῖς πολιτεύμασιν. οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ἐπιεικῆ καὶ δίκαιον, ὥστε οὔτε τῶν πολιτῶν οὐδεὶς αὐτῷ ἐγκέκληκέ ποτε, οὔτε τῶν ξένων, οὔτε τῶν ἀστυγειτόνων, οὔτε τῶν ἐν ἀγροῖς ὁμορούντων. οὐ μὴν ταῦτα δικαιοσύνης ἔργα ἀπελογίζετο, εἰ μηδένα ἀδικοίη τῶν πολιτευομένων. ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον εἰ μὴ καὶ μυρίοις ἄλλοις· τοιγαροῦν οὐ τῶν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων. μάλιστα τῶν περιοικούντων ἔν τε τῷ ἄστει καὶ ἀγρούς. μάλιστα δὲ τούτου τιμῆς, εἴ τις ἐβούλετό πω

λεῖν, ἢ τίς ὠνεῖσθαι τὴν πλησιάζουσαν αὐτῷ ὁ μὲν, προσαπαιτεῖ. ὁ δὲ, προστίθησι τῷ τιμήματι
τῆς ἄλλης ἀξίας. ὑπὲρ αὐτοῦ γέ τοι δὴ τούτου, ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι ὁ μόρον καὶ γείτονα μάραν τὸν
παίδων ἀνθρώπων δικαιότερον. ὥς γε ξενικὴν εἰς παροιμίαν. ὁ μάρ. ἐπὶ δικαίᾳ χρήσει τῶν πέ-
λας. Μαργαρείτης. Μαργαρεῖται δηλοῦσι δακρύων ῥόον. Μαργαίνει. μαίνεται. Μάρ-
γης καὶ μάργος. μαινόμενος. καὶ ὑπερμαργότερος ὁ ὑπερμαινόμενος. καὶ γαστρίμαργος ὁ περὶ τὴν γα-
στέρα μεμηνώς. Μαργίτης. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρῳ Μαρ-
γίτην ἔθετο. ἐκάλουν ἤτοι τοὺς ἀνοήτους οὕτως. Μαργίτης. ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος. ὅν φα-
σιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ε δυνηθῆναι. νύμφην δὲ ἀγόμενον, μὴ ἅψασθαι αὐτῆς, ἀναφο-
βεῖσθαι λέγοντα, μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλῃ. ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον, καὶ πυνθάνεσθαι τῆς
μητρὸς, εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη. Μαργῶσαι χεῖρα. μαινομένην. Μαρδόνιος ὄνομα κύ-
ριον. Μαρδόνος. Μαρδοχαῖος ὄνομα κύριον. θεῖος ἐν τῷ Ἀμάν. καὶ ἐν τῷ Ἐσθήρ. Μάρδοι ἔθνος
τὸ πάμπαν λῃσταί. καὶ οὔτ' ἂν δὴ ἰδιώτης αὐτοὺς ἀπόνους κτήσαιτο, οὔτ' ἂν κενώσας ἐς τοσόνδε ταπεινώσει-
εν, ὡς εἰ τοῦ φόβου ἀπαλλαχθεῖεν, μὴ ἂν παραυτίκα ἐπιθέσθαι οἷς πάλαι ὑπέδυσαν. Μάρδοι.
ἔθνος πολυάνθρωπον. τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες, καὶ μόλις ἀφ' ὧν γεωργοῦσι τρεφόμενοι. ἄνιπποι καὶ
πένητες. ὡς καὶ τὴν πρώτην ἀπειθεῖν τύχην. Μαραίνω, αἰτιατικῇ. Μάρης τῆς ἐν Βι-
θυνίᾳ Χαλκηδόνος ἐπίσκοπος, κατέλαβεν Ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην θύοντα τῇ τύχῃ, ἐν τῇ βασιλικῇ Κων-
σταντινουπόλει, τηνικαῦτα χειραγωγούμενος. ἦν γὰρ δὴ πρὸς τῷ γήρᾳ ὑπόχυσιν ὀφθαλμῶν ὑπομεί-
νας, πολλὰ τὸν βασιλέα προσελθὼν ὕβρισε. τὸν ἀσεβῆ καλῶν, τὸν ἀποστάτην. τὸν ἄθεον. ὁ δὲ, λό-
γοις τὰς ὕβρεις ἠμύνετο. τυφλὸν καλέσας. καὶ οὐκ ἂν φησὶν οὐδὲ ὁ Γαλιλαῖος σου θεὸς θεραπεύ-
σειε. Γαλιλαῖον γὰρ εἰώθει καλεῖν τὸν Χριστόν. ὁ δὲ δὴ Μάρης παρρησιαίτερον πρὸς τὸν βασιλέα εἶ-
πεν. εὐχαριστῶ φησὶ τῷ θεῷ τῷ τυφλώσαντί με, ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόσωπόν σου, τοὺς ἀκανθῶντας
πρὸς τὴν ἀσέβειαν. οὐδὲν πρὸς ταῦτα ὁ Ἰουλιανὸς ἀπεκρίνατο. δεινῶς δὲ καὶ τοῦτο μετήρχετο. ἑω-
ρακὼς γὰρ τοὺς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ μαρτυρήσαντας ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν τιμωμένους, προθύμως τε σπεύ-
δειν ἐπὶ τὸ μαρτυρῆσαι πολλοὺς ἐπειγομένους, ὡς παρ' αὐτῶν τούτων τοὺς Χριστιανοὺς ἀμυνόμενος,
ἐπὶ ἑτέραν ἐτράπετο. καὶ τὴν μὲν ὑπερβάλλουσαν ὠμότητα ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. ὑπερέθετο. οὐ μὴν
παντελῶς τοῦ διώκειν ἀπέσχετο. διωγμὸν δὲ λέγω, τὸ ὁπωσοῦν ταράττειν τοὺς ἡσυχάζοντας. ἐτάρατ-
τε δὲ ὧδε. νόμῳ ἐκέλευε Χριστιανοὺς παιδεύσεως μὴ μετέχειν, ἵνα μὴ φησὶν ἀκονώμενοι τὴν γλῶτ-
ταν, ἑτοίμως πρὸς τοὺς διαλεκτικοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπαντῶσι. πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς μηχανησάμε-
νος, ἔπεισέ τινας πρὸς τὸ θύειν ἀποκλῖναι. ἐν οἷς καὶ Ἐκηβόλιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως σοφιστήν.

Μαριανός. Μάρκου δικηγόρου τῶν ὑπάρχων Ῥώμης. Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον. μετοικήσαντος δὲ
τοῦ πατρὸς ἐς Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης, ἀπὸ ὑπάρχων, καὶ πατρίκιος γεγο-
νὼς τὸ ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον, ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα. μετάφρασιν Θεοκρί-
του ἐν ἰάμβοις, ͵γρν. μετάφρασιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις, ͵εχκ. μετάφρασιν Καλλι-
μάχου Ἑκάλης, ὕμνων καὶ τῶν αἰτίων, καὶ τῶν ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις, ͵ϛωι. μετάφρασιν Ἀρά-
του ἐν ἰάμβοις, ͵αρμ. μετάφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν ἐν ἰάμβοις, ͵ατο. καὶ ἄλλας πολλὰς μετα-
φράσεις. Μαριλάδης, ὄνομα. τουτέστι γέρων, Ἀχαρνικός. Μαρίλη. ἀμαυρὸν πῦρ. ὁ χνοῦς.
καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων. χαλινάς οἱ αὐτὶς ἐμῶν κάπνου καὶ μαρίλης. καὶ Κρατῖνος ἐν ὥραις.
ἐφθάρει μαρίλης πλέαν ἔχων. ἡ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιά. Ἀριστοφάνης. ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μα-
ρίλης μοι συχνὴν ὁ λάρκος ἐπετίλησεν ὥσπερ σηπία. Μαρίνα. Μαρῖνος. Νεαπολίτης
φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ. μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ
αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ καταλογάδην, καὶ ἐπικῶς. καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

Μαρῖνος. οὗτος τὴν Πρόκλου διατριβὴν παραδεξάμενος καὶ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου, τῶν
Ἀριστοτέλους λόγων καθηγησάμενος, ἐλθόντι τὸ δεύτερον Ἀθήναζε, τοῦ κοινοῦ διδασκάλου τετε-
λευτηκότος ἐπέδειξεν αὐτῷ συγγεγραμμένον ὑπόμνημα πρὸς ἑαυτοῦ στίχων παμπόλλων, εἰς τὸν
Πλάτωνος Φίληβον. ἐντυχεῖν τε καὶ ἐπικρῖναι κελεύσας, εἰ ἄξιον εἴη τὸ βιβλίον. ὁ δὲ ἀναγνοὺς ἐπι-
μελῶς.

μελῶς, οὐδὲν ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκούντων. οὐ μέντοι ἄμουσον ἀφῆκε φωνὴν οὐδε-
μίαν. τοσοῦτον δὲ ἔφη μόνον, ἱκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον. συ-
νεὶς δὲ ἐκεῖνος, παραυτίκα διέφθειρε τὸ βιβλίον τοῦτο. ἤδη δὲ καὶ πρότερον δι᾽ ἐπιστολῆς ἐκοινώ-
σατο πρὸς αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν, τῶν εἰς τὸν Παρμενίδην ὑποθέσεών τε καὶ ἐξηγήσεων· τά τε ἐπιχειρή-
ματα συντάξας ἔπεμψεν, οἷς ἐπείθετο μὴ εἶναι τὸν διάλογον περὶ θεῶν ὁ Μαρῖνος, ἀλλὰ περὶ εἰ-
δῶν. ἐφ᾽ οὗ καὶ ὑπομνήματα κατεβάλετο τοῦτον ἐξηγούμενα τὸν τρόπον τὰς τοῦ Παρμενίδου δια-
λεκτικὰς ὑποθέσεις. ὁ δὲ καὶ πρὸς ταύτην ἀντέγραψε τὴν ἐπιστολήν, μυρίαις ὅσαις ἀποδείξε-
σι καταβαλλόμενος, ἀληθεστάτην εἶναι τὴν θεοτέραν ἐξήγησιν τοῦ διαλόγου. ὥστε εἰ μὴ ἔφθη τὸ βι-
βλίον ἐκδεδομένον, τάχα ἂν καὶ τοῦτο διέφθειρεν. ἴσως δὲ αὐτὸν διεκώλυσε καὶ ἡ ὄψις τοῦ ἐνυ-
πνίου. ὅτι θεασάμενός ποτε ἔλεγεν ὁ Πρόκλος, ὡς ὑπομνημάτων εἰς τὸν Παρμενίδην αὐτοῦ Μαρίνου ἐσο-
μένων. Μαρίωνος ὄνομα κύριον. Μαρκελλῖνος ἀνὴρ ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος. ἐδυνάστευσε
μὲν Δαλματίας, ἐν ᾗ ἀπερροφηκότων μὲν Ἰλλυριῶν. ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν Ῥωμαΐδα παιδείαν. καὶ
μαντικῆς ἐμπειρότατος ἐγεγόνει. καὶ τἄλλα φιλολογώτατος. ὃς ἐλάθεν ἂν ἐκέκτητο τὴν ἀρ-
χήν. οὔτε Ῥωμαίων βασιλεία δουλεύων, οὔτε ἄλλῳ δυναστεύοντι τῶν ἐθνῶν οὐδενί. ἀλλ᾽ ἦν αὐτόνομος.
μετὰ δικαιοσύνης ἐξηγούμενος τῶν ὑπηκόων. παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἱκανή, πολίτευμα καὶ
ἀνδρεία θαυμαστὴ μεμελετηκυῖα τὰ πρὸς πόλεμον. ὡς ἦν Σαλούστιος ὁ φιλόσοφος. Μάρκελ-
λος. μέγιστος ἄρα καὶ δὴ τοῦ βασιλέως κόσμος ἀρετῆς ἁπάσης. ἢ τό γε ἁρμονικώτερον εἰπεῖν, ἀρε-
τή τις ἔμψυχος. Μάρκελλος Περγαμηνὸς ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον. Ἀδριανὸς ἢ περὶ βασιλεί-
ας. Μάρκελλος Σιδήτης ἰατρός. ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. οὗτος ἔγραψε δι᾽ ἐπῶν ἡρωϊκῶν, βιβλία
ἰατρικὰ μβ´. ἐν οἷς καὶ περὶ λυκανθρώπου. Μάρκελλος. στρατηγὸς ἐπὶ Κομόδου. ὃς δωροδοκίας τοσοῦτον
ἀπεῖχεν, ὅσον τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἡμερότητος μετεῖχεν. ὅπως γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγρη-
γορέναι δοκοίη, ἐπὶ τοῦτο μηδὲ τῶν ἄλλων τις τῶν ζώντων οἰκαθάδη, δώδεκα γραμματεῖα οἱ ἀπε-
κ φιλύρας ποιεῖται. καθ᾽ ἑκάστην ἑσπέραν ὡς εἰπεῖν συνέγραφε. καὶ προσέταττέ τινι ἄλλο ἄλλῃ ὥ-
ρᾳ κομίζειν τισίν. ἵν᾽ οὕτως καὶ ἀεὶ ἐγρηγορὼς θαυμάζηται. ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὑπνομαχεῖν πεφυκώς.
ἐπὶ πλεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς τροφῆς ἠσκήκει. τά τε γὰρ ἄλλα ἥκιστα ἄδδην ἐσιτεῖτο, καὶ ὅπως μηδὲ
τῶν ἄρτων διαπίμπλαται, ἐκ τῆς Ῥώμης αὐτοὺς μετεπέμπετο. οὐχ ὡς οὐ δυνάμενος τῶν ἐπιχω-
ρίων ἐσθίειν. ἀλλ᾽ ἵν᾽ ὑπὸ τῆς παλαιότητος αὐτῶν, μὴ δύνηται μηδὲ σμικρῷ πλέον τοῦ πάνυ ἀναγ-
καίου φαγεῖν. τά τε γὰρ οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥᾳδίως ὑπὸ τῆς τῶν ἄρτων ξηρότητος ᾑμάσσετο. ἐπετή-
δευε δ᾽ οὖν ἐπὶ μεῖζον αὐτὸ παραπλάττεσθαι, ἵν᾽ οὕτως μάλιστα διαγρυπνεῖν δοκοίη. Μαρκιανός. οὗτος ἐπὶ
Οὐάλεντος βασιλέως ἦν, καὶ Ἀγγελίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. ἐλλόγιμος. ὃς πάλαι μὲν ἐν
τοῖς βασιλείοις ἐστρατεύετο. τότε δὲ πρεσβύτης τῆς Ναυατιανῶν ἦν ἐκκλησίας. γραμματικοὺς λό-
γους Ἀναστασίαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα διδάσκων. Μαρκιανός. οὗτος συνῆν Μουσωνίῳ ἐν
Παμφυλίας. ἀνὴρ εἰς ἀρετὴν ἅπασαν ὥσπερ τις κανὼν ἀπηκριβωμένος. φιλόκαλος δὲ ὢν καὶ φι-
λάγαθος ὁ Μουσώνιος, τοὺς πανταχόθεν εἷλκε πρὸς ἑαυτόν, ὥσπερ ἡ μαγνῆτις τὸν σίδηρον. ἐκεῖνον ἐβα-
σανίζειν ὁ κριός τις ὁ δεῖνα. ἀγαμουσωνίῳ φιλονεικοῦντε, ὅτι καλὸς ἦν ἰδεῖν. Μαρκιανός.
οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἤκμαζεν. ἐν ᾧ δὲ ἦν ἀσκητηρίῳ πρεσβύτης χειροτονηθεὶς διετέλει. μεγίστης δὲ ἐξου-
σίας τυχὼν παρ᾽ Ἴλλου οὗτος ὁ πλάνος, καὶ τοῖς ἐπικουρείοις δόγμασιν ὁσημέραι αὐτὸν κακίων ὤν,
αὐτοφυῆ ἔλεγε τὸν κόσμον. καὶ διοικεῖσθαι οὐκ ἐκ θεοῦ. ἀλλ᾽ ἐξ ἐνεργείας τῶν ἀστέρων. καθότι ἕκαστον αὐτῶν τῇ
τῶν ζῳδίων φθάσαι συμπεριφερόμενον δινήσει, τῶν κατ᾽ αὐτὴν τινῶν τὴν ῥοπήν, τὴν ἐπικράτειαν κλη-
ροῦν. Μάρκιον. ὄνομα ὄρους. Μάρκιος στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τοῦ δήμου·
λῶν τε οἰμωγῇ καὶ δάκρυσι τῶν προπεμπόντων αὐτὸν καὶ οἰκτειρόντων. ὁ δὲ Μάρκιος οὔτε ἀνακλαυσάμε-
νος ὤφθη τὰς ἑαυτοῦ τύχας, οὔτε ἀποιμώξας, οὔτε ἄλλο εἰπὼν ἢ δράσας ἀνάξιον τῆς ἑαυτοῦ μεγαλο-
φροσύνης οὐδοτιοῦν. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν καὶ τὴν γενναιότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ
οἴκαδε ἀφικόμενος γυναῖκά τε εἶδε καὶ μητέρα κατερρηγνυμένας τοὺς πέπλους καὶ τὰ στέρνα τυπτού-
σας, καὶ οἷα εἰκὸς ἦν ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποζευγνυμένας ἀπὸ τῶν ἀναγκαιο-

τά τε σφίσι θανάτοις ἢ φυγαῖς ἀναβοῶσαις, οὐδὲ πρὸς τὰ δάκρυα τῶν παίδων ἐπάθεν. ὧν ὁ εἷς δέκα ἐτῶν ἦν γεγονὼς ἔτη. ὁ δὲ, ὑπαγκάλιος. ἀλλ᾿ ἐξήει κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύλας, οὐδενὶ δηλώσας ὅποι τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο. ἦν δὲ ἀνὴρ ἄρειος τὰ πολέμια. καὶ πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατής. τά τε δίκαια, οὐκ ἀπὸ νόμου μᾶλλον ἀνάγκης ἅπασιν ἀποδιδοὺς, ἀλλ᾿ ἑκών τε καὶ πρὸς ἐπιφυκὼς πρὸς αὐτὰ ὤν. καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἁγνεύειν ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δικαιοῦν. μεγαλόφρων τε καὶ δωρηματικὸς. καὶ ἐς ἐπανόρθωσιν προχειρότατος. ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτοις ἦν ἄρα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει. οὐδὲ φύεταί τις ἀπὸ θνητῶν καὶ ἐπικήρων σπερμάτων πάντα ἀγαθὸς. ἐκείνω γε οὖν πάντα καὶ πάσας τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος, ἑτέρας οὐκ εὐτυχεῖς ἐκέρασέ τε καὶ ἄτας προσῆψε. τό τε γὰρ σεμνὸν καὶ φαιδρὸν οὐκ ἐπῆν αὐτοῦ τοῖς τρόποις. οὐδὲ τὸ θεραπευτικὸν τῶν πέλας, ἐν τε ἀσπασμοῖς καὶ προσαγορεύσεσι. οὐ γὰρ δὴ τὸ ἀδιάλλακτον καὶ μισοπαθὲς, ὁπότε δι᾿ ὀργῆς ὅτῳ γένοιτο. οὐδὲ ἡ πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἐπικοσμοῦσα χάρις. ἀλλὰ εἰ σπινθὴρ προσῆν χαλεπός τε ἦν. ταῦτα δὲ δὴ αὐτὸν ἐν πολλοῖς ἔβλαψε. καὶ πάντων μάλιστα ἡ περὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων ἀκλειτός τε καὶ ἀπαραίτειος. καὶ οὐθὲν τῶν ἐπιεικεῖ διδοῦσα ἀποτομία. ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητές εἰσιν οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί. μάλιστα γὰρ ἡ δικαιοσύνη. οὐ γὰρ μόνον λείπουσα τοῦ δικαίου πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσα. αὐτοῖς τε οὐ λυσιτελής ἐστιν. ἀλλ᾿ αἰτία μεγάλων συμφορῶν. Μάρκιον γὰρ, τὸ ἄκρον δίκαιον ἔβλαψε. καὶ ἐξήλαθη τῆς πατρίδος. πάντας γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἀντιλέγων, μῖσος ἤγειρεν. εἰ μὲν οὖν ἅμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὅ τι δή ποτέ ἐστιν ἐκείνοις συνδιαλύεται. καὶ οὐδαμῆ οὐθέν ἔτι ἐστὶν, οὐκ οἶδ᾿ ὅπως μακαρίους ὑπολάβω τοὺς μηδὲν μὲν ἀπολαύσαντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθὸν, διὰ ταύτην δὲ ἀπολομένους. εἰ δὲ καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τοῦ παντὸς τυγχάνουσιν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν οὖσαι, ἢ χρόνον μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σωμάτων διαμένουσι. μήκιστον μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ τῶν κακῶν, ἀπόχρωσα τιμὴ φαίνοιτο ἂν τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσιν. ἣν ἀντιλάβοι παρὰ τῆς τύχης ἡ περὶ τῶν ζώντων ἐν λόγῳ μνήμη μέχρι πλείστου παραμεῖναι σαχάρις. ὃ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη. οὐ γὰρ μόνον οὐολοῦσκοι τοῦτον ἐπένθησαν ὧν ἦρχεν. ἀλλὰ καὶ ῥωμαῖοι πένθος ἐποιήσαντο ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. καὶ αἱ γυναῖκες ἀποθέμεναι χρυσόν τε καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ μέλασιν ἀμφίοις χρησάμεναι. καὶ πενθήσασαι ἐνιαύσιον χρόνον, καὶ ἐτῶν ἐς τόδε πεντακοσίων διαγεγονότων, οὐκ ἐγένετο ἐξίτηλος ἡ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη. Μάρκιος νέος. ἔστιν ἐν τῷ οὐολοῦσκοι. Μαρκίων μαρκιώνος, ὁ αἱρεσιάρχης. Μάρκος ὁ καὶ ἀντωνῖνος βασιλεὺς ῥωμαίων. ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος. ἀκροατὴς μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν γενόμενος. ὕστερον δὲ ἤκουσε καὶ σέξτου ἐκ βοιωτίας φιλοσόφου, ἐπὶ τῆς ῥώμης. θαμίζων αὐτῷ καὶ φοιτῶν ἐπὶ θύραις. πρὸς ὃν καὶ λύκιός τις γνώριμος ῥήτωρ, ἤρετο τοῦ ἀθηναίου ῥήτορος, ἤρετο προϊόντα, ποῖ βαδίζει. καὶ ἔφη τι. καὶ ὁ μάρκος. καλὸν ἔφη καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν. εἶμι δὴ πρὸς σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθησόμενος ἃ οὔπω οἶδα. καὶ ὁ λύκιος ἐξῆρε τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν, ὦ ἥλιε ἔφη. ὁ ῥωμαίων βασιλεὺς, γηράσκων ἤδη, δέλτον ἐφαψάμενος ἐς διδασκάλου φοιτᾷ. ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς ἀλέξανδρος δύο καὶ λ΄, ἐτῶν ἀπέθανεν. οὗτος ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου διαγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ΄. Μάρκος βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃν ἐκπλήττεσθαι σιωπῇ μᾶλλον ἢ ἐπαινεῖν ῥᾴδιον. οὐδενὸς λόγου ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐξισουμένου. ἐκ πρώτης γὰρ ἤδη τῆς ἡλικίας, εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ἐπιδειξάμενος, οὔτε κατὰ δέος, οὔτε κατὰ ἡδονὴν τρέψεις τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε. ἐπαινεῖ δὲ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἀπὸ τῆς στοᾶς. καὶ ἦν ἄρα ἐκείνων μιμητής, οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν διαιτημάτων ἐπιτήδευσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν μαθημάτων σύλληψιν. οὕτω γοῦν ἐκ νέας κομιδῆ τῆς ἡλικίας διέλαμψεν. ὡς πολλάκις τὸν ἀδριανὸν ἐπὶ τοῦτον ἐθελῆσαι τὸν τῆς βασιλείας ἀγαγεῖν κλῆρον. ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τὸν εὐσεβῆ πρότερον κατὰ νόμον ποιησάμενος, ἐκείνῳ μὲν τὴν αὐτοῦ διαδοχὴν ἐφύλαξε. τοῦτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τῆς ἐπιγαμίας τῷ εὐσεβεῖ, ὡς ἂν κατὰ τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, εἰς τὴν ἡγεμονίαν παρέλθοι. τὸν τε γοῦν ἴδιον τὸν βίον ἐν ἰσηγορίᾳ τοῖς πολλοῖς ῥωμαίοις

ἐβίω

ἐβίω, οὐδὲν τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἀρχῆς ἀλλοιωθείς. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ μοναρχίαν
ἐξηγούμενος, καὶ τὴν ἄκραν δυναστείαν καρπούμενος, πρὸς οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ὑπηνέχθη πώ-
ποτε. ἀλλ' ἦν ἐλευθέριος μὲν καὶ δαψιλὴς ἐν τοῖς εὐεργετήμασιν. ἀγαθὸς δὲ καὶ μέτριος ἐν ταῖς τῶν
ἐθνῶν διοικήσεσι. Μάρκος. βασιλεὺς ῥωμαίων ὁ εὐσεβὴς ἐπικληθείς. οὗτος εἶχε μὲν καὶ τὰς
ἄλλας ἀρετὰς ἁπάσας. καὶ ἄριστα δὲ ἁπάντων τῶν ἐν κράτει γενομένων τινὶ ἦρξε. πλὴν καθόσον
οὐ πολλὰ τῷ σώματι ἀνδρίζεσθαι ἐδύνατο. καὶ τοῦτο ἐξ ἀσθενεστάτου καρτερικώτατον ὑπέδειξε. πλεῖ-
στον δὲ ἐν εὐεργεσίᾳ διήγαγεν. ὅθεν που καὶ νεὼν αὐτῆς ἱδρύσατο. ὀνόματί τινι ἰδιωτάτῳ. καὶ μήπο-
τε ἀκουσθέντι προσκαλέσας αὐτήν. αὐτὸς μὲν γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ἀπείχετο. καὶ
οὔτε ἑκὼν οὔτε ἄκων ἐπλημμέλει. τὰ δὲ δὴ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτήματα, καὶ μάλιστα τῆς γυναικὸς
ἔφερε. καὶ οὔτε ἐπολυπραγμόνει, οὔτε ἐκόλαζεν. ἀλλ' εἰ μέν τις χρηστόν τι ἔπραξεν, ἐπῄνει καὶ ἐ-
χρῆτο ἐς ἐκεῖνο αὐτῷ. τῶν δὲ ἑτέρων, οὐ προσεποιεῖτο. λέγων ὅτι ποιῆσαι μέν τινι ἀνθρώπους ὁποί-
ους βούλεται ἔχειν, ἀδύνατόν ἐστι. τοῖς δὲ δὴ οὖσι, προσήκει, ἐς ὅ, τι ἄν τις αὐτῶν τῷ κοινῷ χρήσιμος
ᾖ χρῆσθαι. ἔτη γὰρ πεντήκοντα καὶ μῆνας δέκα, ἡμέρας τε κ' ζήσας, καὶ ιθ' ἔτη ἡμέρας ια' αὐ-
ταρχήσας, ὅμοιος διὰ πάντων ἐγένετο καὶ ἐν οὐδενὶ ἠλλοιώθη. ἀγαθὸς δὲ ἦν καὶ οὐδὲν προσποίη-
τον εἶχε. πάμπολλα γὰρ καὶ ὑπὸ παιδείας ὠφελήθη, ἔν τε ῥητορικοῖς λόγοις καὶ φιλοσόφοις ἀσκηθείς. ἀφ' οὗ
δὴ παμπληθεῖς φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ πλουτίζωνται. πλεῖστον δὲ ὅμως ὑπὸ τῆς
φύσεως ἐξήρθη. λέγει καὶ ἄλλους ἐπαίνους μυρίους εἰς αὐτὸν ὁ Δίων. Μάρκος ἀπίκιος, ῥωμαῖος
ὃς ἦν ἀσωτείᾳ πάντων. οὐδεὶς ἂν ἀντιφήσει. δοκεῖ δέ πως, μεγαλονοίᾳ ἔργον. ἐκεῖνον ἀποδείξασθαι αὐτῶν.
ἐσιτοῦντο ὁσημέραι. καὶ γὰρ ἔζη φησὶ τῇ γαστρὶ καὶ τοῖς ἐκείνης ἀκρατεστέροις. καί ποτε μεταξὺ τῶν
θοιναζομένων, φάβιος τῶν ὑπατευκότων εἷς, λαβὼν ἔκπωμα κρυστάλλου μέγα τίμιον, εἶτα ἄκων κα-
τέαξεν αὐτό. καὶ ἐπὶ τούτῳ συνεχὴς ἦν ἄχει παλκεῖς τὴν ψυχήν. ὁ τοίνυν ἀπίκιος πειρώμενος
αὐτὸν τῆς λύπης ἀπάγειν, οὐ καταβαλεῖς φησὶ τὸ παραχθέν, καὶ σεαυτὸν ἡμῖν παρέξεις φαιδρό-
τερον συμπότην; ἢ σὺ φίλῳ ὄντι δρᾶσαι τοῦτο οὐκ ἐξέσται, ὅπερ δρῶσι καὶ τῶν οἰνοχόων καὶ τῶν ἀρ-
γυρωνήτων πολλοὶ πολλάκις. Μάρκος μάλλιος, εὐπατρίδης. κελτῶν ἐπελθόντων τὴν ῥώμην, ταύ-
την τε διέσωσε καὶ μεγίστων τιμῶν ἠξιώθη. ὕστερον δὲ πρεσβύτην πολλάκις ἐστρατευμένον, ἀγόμε-
νον εἰς δουλείαν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ γνωρίσας, ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τούτῳ εὐφη-
μούμενος, πᾶσιν ἠφίει τοῖς ἑαυτοῦ χρήσταις τὰ ὀφλήματα. προϊὼν δὲ τῇ δόξῃ καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἀ-
πεδίδου. καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος, ἐβουλεύσατο ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοινάς, ἢ τὸν δῆμον
ἠξίου τοῖς δανείσασιν ἀποδοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀποδόμενον ἔτι οὖσαν ἀνέμητον. Μάρκος.
ἀρεθουσίων ἐπίσκοπος. λόγῳ καὶ βίῳ κεκοσμημένος. ὃν ἐπὶ ἰουλιανοῦ πολλαῖς αἰκίαις ὑπέβα-
λον. καὶ εἰς ὑπονόμους ἐμβαλόντες, εἶτα παιδίοις παρέδωσαν κεντεῖν αὐτὸν ταῖς γραφίσι. μετὰ δὲ
ταῦτα εἰς γύργαθον ἐμβαλόντες, καὶ γάρῳ καὶ μέλιτι χρίσαντες, ὑπαίθριον ἠώρησαν ἐν θέρους
ἀκμῇ. σφῆκας ὁμοῦ καὶ μελίσσας εἰς θοίνην προκαλούμενοι. ὁ δὲ ἀνενδότως διεκαρτέρησε.
Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. ἔχει τίτλους μη'. κεφάλαια λς'. Μαρμαρέην. λαμπράν. καὶ μαρ-
μαρέαισιν αὐγαῖς. λαμπραῖς. μαρμαίρειν γὰρ τὸ λάμπειν καὶ καταυγάζειν. Μαρμαρυγή.
ἀστραπή. λαμπηδών. Μαρώνεια. τόπος ἐστὶ τῆς ἀττικῆς. οὗ δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς πανταί-
νετον παραγραφῇ μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν θρᾴκῃ. ἥν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' ὁμήρου ἴσμαρον
καλουμένην. Μαρωνεῖ. τις φυλὴ καὶ γυνή. καὶ μαρώνειος οἶνος. Μάρων μάρωνος ὄνομα κύρι-
ον. ὁ πρῶτος οἰκιστὴς μαρωνείας. Μάρπησσα ὄνομα κύριον. Μάρσιππος. σάκκος. θυλάκι-
ον. σακέλλιον. εἶδον τινὰς ἐν πέλταις μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένους. ξενοφῶν. Μαρσύας
περιάνδρου πελλαῖος ἱστορικός. οὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος. καὶ ἀδελφὸς ἀντι-
γόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος. σύντροφος δὲ ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε μακεδονικὰ
ἐν βιβλίοις δέκα. ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος μακεδόνων. καὶ μέχρι τῆς ἀλεξάνδρου
τοῦ φιλίππου ἐπὶ τὴν συρίαν ἐφόδου. μετὰ τὴν ἀλεξανδρείας κτίσιν. ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ'.
καὶ αὐτοῦ ἀλεξάνδρου ἀγωγήν. Μαρσύας κριτοφήμου φιλιππεύς. ἱστορικὸς ὁ νεώτερος.

Μαρσύας, μάρσου ταβηνὸς, ἱστορικός· ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβʹ· μυθικὰ ἐν βιβλί-
οις ζʹ· καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος. Μαρσύας· ἐν τοῖς χρόνοις τῶν ἰουδαίων κρι-
τῶν, ϗ μαρσύας ἐγένετο σοφός· ὅστις ἐφεῦρε διὰ μουσικῆς αὐλοὺς ἀπὸ καλάμων ϗ χαλκοῦ· ὃς
παραφρονήσας, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν ϗ ἀπώλετο· καὶ ὠνομάσθη ὁ ποταμὸς μαρσύας.
περὶ οὗ μῦθος φέρεται, ὅτι ἑαυτὸν ἀποθεώσας ἀπώλετο. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο ϗ
τὰ κατὰ τὸν ἰάσονα ϗ τοὺς ἀργοναύτας, ὡς ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος φησί. λέγεται δὲ μῦθος ὅτι ἐξεδά-
ρη ὑπὸ ἀπόλλωνος. καὶ φέρεται λόγος περὶ ὁρμίσδου τοῦ πέρσου, ὃς ηὐτομόλησε πρὸς κωνσταντῖ-
νον τὸν μέγαν· ἐξελθὼν γὰρ εἰς θήραν οὗτος ϗ εἰς τὰ βασίλεια ἐπιστραφεὶς, τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ
δεῖπνον οὐκ ἐξαναστάντων κατὰ τὸ καθῆκον, ἠπείλησε τὸν μαρσύου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. τοῦ
δὲ παρά τισιν ἀνηκόοτος ἀναμαθόντες οἱ τῶν περσῶν κρείττους, μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς, τὸν νεώτερον
ἀναγορεύουσι βασιλέα· τὸν δὲ ἀποκλείουσιν ἐν εἱρκτῇ· καὶ σιδήροις πεδοῦσιν. ὃν ἡ γαμετὴ διὰ τῆς
τοῦ ἰχθύος μηχανῆς εἰσενεγκοῦσα, ἐξήγαγε. καὶ ἀποδρὰς, ἱκέτης πρὸς τὸν μέγαν ἔρχεται κων-
σταντῖνον. ἡ ἱστορία δήλη. Μαρτῖνος, ὄνομα κύριον· ϗ μαρτιανός. Μάρτιος· μάρτιος βῆ-
ρος τὸν θουκυδίδην ἐκπέμπει καταγαγεῖν σύμμον εἰς ἀρμενίαν· ὃς δέει τῶν ὅπλων ϗ τῇ οἰκείᾳ
περὶ πάντα τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐβουλίᾳ, τὸ πρόσω εἴχετο ἐῤῥωμένως. ἦν δὲ ἱκανὸς ὁ μάρτιος
οὐ μόνον ὅπλοις βιάσασθαι τοὺς ἀντιπολεμίους, ἢ ὀξύτητι προλαβεῖν, ἢ ἀπάτῃ κατασοφίσασθαι
ἢ ἑτέρᾳ στρατηγῶν ἀλκῇ, ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῷ πεῖσαι, ϗ δωρεαῖς μεγαλόφροσιν οἰκειώσα-
σθαι· ϗ ἐλπίδι ἀγαθῇ δελεάσαι. χάρις τε ἦν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρασσομένοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ λεγομέ-
νοις. τὸ μὲν ἀγανακτοῦν ἑκάστου καὶ τεθυμωμένον, παραμυθουμένη. τὸ δὲ ἐλπίζον, ἔτι μᾶλλον
αὔξουσα. κολακείαις τε δώρων καὶ τῆς περὶ τραπέζας δεξιώσεως, καιρὸν ᾔδει. οἷς προσὸν δὲ πρὸς
τὰς τραπέζας σύντονον, ϗ τὸ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σὺν ὀξύτητι δραστήριον, αἱρετώτερον ἐδείκνυε
τοῖς βαρβάροις εἶναι τῆς φιλίας αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῆς ἔχθρας ἀντιποιεῖσθαι. ἀφικόμενος οὖν
εἰς τὴν καρίνην πόλιν ἣν φρουρὰ ῥωμαίων κατεῖχεν ἐκ περισκοποῦ καθεστῶσα, νεωτερίζειν πειρω-
μένους, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ σωφρονήσας, ἀπέφηνε πρώτην εἶναι τῆς ἀρμενίας. Μαρτύρια· ἔστιν
ἔλεγχος, δικαιώματα. Μαρτυρία· ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας· ὅτι ἡ μὲν, παρόντων
παρουσίαν δηλοῖ. ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων. Μαρτύριον· σκηνή· ὡς ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ
νόμου. τὸν γὰρ νόμον, ἐντολὰς ἐκάλουν. ϗ μαρτύρια ϗ δικαιώματα. Μαρτύρομαι· μάρτυ-
ρας καλῶ. σοφοκλῆς. μαρτύρομαι τούσδ' οὐ σὲ, πρὸς δὲ τοὺς φίλους οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ' ἢν σ' ἕλω
ποτέ. κρέων φησὶ πρὸς οἰδίπουν. καὶ αἰλιανός. ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυρόμεθ', ὡς οὐ τὰ δικού-
μεν ξενίου διὸς χάριν. μαρτύρομαί σοι χελιδόνα· ἴσον τῷ ἀποδείκνυμι. ἄκουσον λάλος μου ϗ λαλήσω
σοι. ἤ ἄλλ' ϗ διαμαρτύρομαί σοι. διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἱ δὲ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Μαρτύρονται· ὅταν
ἀντὶ τοῦ, τὴν μαρτυρίαν ἐπάγονται ἢ παρέχονται. πλάτων πολιτείας βʹ. τὸν ὅμηρον μαρτύρονται.
Μαρτυρῶ δοτικῇ. ϗ αἰτιατικῇ δὲ. ϗ διὸ φανέντι ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω.
Μάρτυροι παρὰ ὁμήρῳ· ἀπὸ τῆς μάρτυρος εὐθείας. Μάρψη· συλλάβῃ. διαχρήσηται. ἀλλ' ὁπό-
ταν μάρψῃ βυρσαιέτος ἀγκυλοχείλης. Μαρψίας ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἑταῖρος φλύαρος ϗ
θορυβώδης. ἀριστοφάνης. πρὸς τάδε, τίς ἀντερεῖ μαρψίας. Μασσαλία· ἰσοκράτης φησὶν ἐν
ἀρχιδάμῳ· ὡς φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν, εἰς μασσαλίαν ἀπῴ-
κησαν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἀριστοτέλης τῷ λόγῳ. Μασσανάσσης ὁ τῶν νομάδων βασιλεύς· ἀνὴρ
ἦν ἐς τὰ πάντα ἐπιτυχής. ᾧ τὴν μὲν ἀρχὴν τὴν πατρῴαν, ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι πρὸς καρ-
χηδονίων ϗ σύφακος, ἀναλαβεῖν καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ μέγιστον. ϗ ἀπὸ μαυρουσίων τῶν παρὰ ὠκε-
ανῷ, μέχρι τῆς κυρηναίων ἀρχῆς ἐς τὰ μεσόγεια. ἡμερῶσαι δὲ γῆν πολλὴν τὰ πολλὰ τῶν νομά-
δων διὰ τὸ ἀπεώργητον τῶν φαγόντων θησαυρούς τε μεγάλους χρημάτων καταλιπεῖν. ϗ στρατι-
ὰν πολλὴν γεγυμνασμένην. τὸν ἐχθρὸν δὲ σύφακα μὲν αἰχμάλωτον ἑλεῖν αὐτοχειρί. καρχηδό-
νι δ' αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι πάμπαν αὐτὴν ἀσθενῆ ῥωμαίοις ἀπολιπόντα. ἦν δ' ϗ τὸ σῶ-
μα μέγας τε καὶ ἐῤῥωμένος. ἐς γῆρας πολὺ ϗ μέχρι τοῦ θανάτου, ἵππου τε χωρὶς ἀναβολίως ἐ-

περάνῃ. καὶ μεγίστῳ δὴ τοῦ δέ τε ἐπιμελείᾳ σω μάλιστα τὴν εὐρωστίαν αὐτοῦ. πολλῶν γὰρ αὐτῷ παίδων γινομένων καὶ ἀποθνησκόντων, οὐδέποτε μὲν ἦσαν αὐτοῦ μείους τῶν δέκα. τετραετὲς δὲ παιδίον ἐνενηκοντούτης ἀπέλιπε. καὶ ὧδε μὲν χρόνου τε καὶ σώματος ἔχων ἐτεθνήκει. Μασανάσσης. ὁ ἐν Λιβύῃ τῶν νομάδων βασιλεύς. ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλέων ἄριστος καὶ μακαριώτατος. ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη πλείω τῶν ξ΄. ὑγιεινότατος ὢν καὶ πολυχρονιώτατος. ἐνενήκοντα γὰρ ἐτῶν ἐγένετο. ἐγένετο δὲ καὶ δυναμικώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν. ὃς ὅτε μὲν στῆναι δέοι, στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι, δι' ἡμέρας ἔμενε. καθεζόμενος πάλιν οὐκ ἠγείρετο. καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱππικῶν κακοπάθειαν, ἡμέραν καὶ νύκτα συνεχῶς καρτερῶν, οὐδὲν ἔπασχε. σημεῖον δὲ τῆς τοῦ σώματος αὐτοῦ δυνάμεως. ἔχων ἐνενήκοντα ἔτη καθ' ὃν καιρὸν μετήλλαξε τὸν βίον, υἱὸν ἀπέλιπε δ΄ ἐτῶν. ὄνομα Σθέμβαν. ὃν μετὰ ταῦτα Μικίψης εἰσεποιήσατο. πρὸς δὲ τούτῳ, υἱοὺς τέσσαρας. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τούτων εὔνοιαν, διετήρησε τὸν ὅλον βίον, πάσης ἐπιβουλῆς καὶ παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν βασιλείαν. τὸ δὲ μέγιστον, τῆς Νομαδίας ἁπάσης, ἀχρήστου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ὑπαρχούσης, καὶ νομιζομένης ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος καὶ μόνος ὑπέδειξεν ὅτι δύναται ἐκφέρειν πάντας τοὺς ἡμέρους καρπούς, οὐδεμιᾶς ἧττον οὔσης τῶν καρπῶν, ἐν διαστάσει μυριοπλεθεῖς ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους. Μασσάλιοι ἔθνος. Μάσσε. φυρᾶ. ζυμοῖ. Μάσθλης. ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης οὖν ἐνταῦθα, ὁ πολυγνώμων καὶ ἔκλυτος. καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ σταθερὸν γινώσκων. ἢ ὁ ἱμαντώδης καὶ μαστιγίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου ἱμάντος. ἢ οὗτος ἄτονος ὡς ἱμάς. Μάσθλης ἄνθρωπος. ὁ μεμαλαγμένος ἐν τρίβεσι ταῖς πανουργίαις. τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ γλοιοί. Μασθὸς καὶ μαστός, κυρίως ἐπὶ γυναικός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρός. τὸ μὲν μασθός, ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ θηλάζω. τὸ δὲ μαστός, διὰ τὸ μεστὸς εἶναι γάλακτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ μαζός. Μᾶσσον. μεῖζον. μακρότερον. ἐπὶ πρὸ δὲ μᾶσσον ἐπ' ἠέρου αἰγαλέω θυμόωντες, ἄγον μέγαν ὑψόσ' ἔεισι. Μασσώμενος. βουζυγίας τῶν ποσωμένων. ἀπὸ τοῦ μαστῶ μαστᾶς. ὡς πελῶ πελᾷς. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ. Μάσσων. μακρότερος. Ξενοφῶν. ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς εἴη. μάσσωνος. Μάστακα. μάσημα. τροφόν. λέγεται καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ μάσημα ὁμωνύμως. ὡς καὶ χοῖνιξ λεγόμενον καὶ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον.

Μασταρύζει. συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παίδων. ἃ τὸν μαστὸν ἑλκόντων τῷ στόματι, συνάγει τὰ χείλη. Ἀριστοφάνης. ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει. Μαστεύων. ἐπιζητῶν. ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι καὶ παιδεύων καὶ μαστεύων ὑφηγεμόνι θεῶ. Μάστειρα. ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς Δημοσθένης. τῶν μὲν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν, τίς γὰρ ἂν ἄλλος εἴποι Δρογγίλον καὶ Καβύλην καὶ Μάστειραν. μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μάστειραν, Βάστειραν. ἢ Σάστειραν. ἢ ἐπὶ μαστόν. ταύτας δὲ τὰς πολιτείας εὑρίσκομεν παρὰ Ἀναξιμένει ἐν ζ΄ τῶν περὶ τὸν Φίλιππον. τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ. Μάστορες. ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταί. καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ μαστροί. Μάστι. τῇ ἀπὸ τοῦ μάστιγι. Μαστιγίας δοῦλος, ὁ διὰ μάρτημα μαστιζόμενος.

Μαστιγίας ἐν Μελίτης. δοῦλος. ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ Μελίτης νύμφης. καὶ Μελίτη δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Μαστιγῶ, αἰτιατικῇ. Μαστιγώσιμος. μαστιγῶν ἄξιος. Μάστι. μάστιζε. Μάστιξ. δι' ἧς τὸν ἵππον πλήττομεν. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ νευρόσφιγκτον ὀρῆ ῥαφέα μάστιγα.

Μαστίχη, εἶδος μυρεψικόν. καὶ μαστίχιον ὁμοίως. Μαστίχινος. Μαστός. ἀκρώρεια. ὅσον ἔχει ὄρους. ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ Φρουρίου μαστός. τοῦτον εἰ καταληφθείη πρὸς πολλὰ οἰόμενος ἐν ὑστέρῳ χρήσιμον ἔσεσθαι. μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ ὁδός. Μαστροπεύω. μαστροπεία. μαστροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ τοῦ Ζήνωνος ἦσαν τοὺς ἐν ἥβῃ, πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας, λυσσᾶν ἐξεπαίδευσαν ἐν τόποις. Μαστροπός. μαυλιστής. πορνοβοσκός. Μαστρίλλιον. τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον. Μασχάλην αἴρεις. ἀντὶ τοῦ κωθωνισθῆναι. οἱ γὰρ μεθύοντες ἦρον τὰς μασχάλας καταμυκώμενοι. καὶ οἱ μνηστῆρες χεῖρας ἀνίσχοντες, γέλῳ ἔκθανον. καὶ χεῖρας ἀνασχόμενοι, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος. Μασχαλισθῆναι. εἰώθασι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη. ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μῖσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ, ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ

φονευθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον, καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά. ἵνα φασὶν ἀ-
σθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. καὶ ἀπολλώνιος. ἐξάργματα τέμνοντες θανόντος. περὶ
τοῦ ἰάσονος. ἢ ὅτι οἱ δρῶντες ἐμφύλιον πόλεμον, ἠκρωτηρίαζον τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέ-
ρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι. καὶ περιῆπτον ἑαυτοῖς, τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων ὥς-
περ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι. διὰ τὸ μὴ παθεῖν εἰσύστερόν τι δεινὸν παρ᾽ ἐκείνων. ἐ-
φόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα. ὃ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. σοφοκλῆς. σκέψαι γὰρ εἴ σοι
προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ᾽ ἐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς. ὑφ᾽ ἧς θανὼν ἄτιμος ὥστε δυσμενὴς
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσι κάρα κηλῖδας ἐξέμαξε. περὶ τοῦ ἀγαμέμνονος. Μασχαλίσμα-
τα. ἀριστοφάνης παρὰ σοφοκλεῖ ἐν ἠλέκτρᾳ κεῖσθαι τὴν λέξιν ἔθος σημαίνουσαν. οἱ γὰρ φονεύσαν-
τες ἐξ ἐπιβουλῆς τινας, ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλίνειν, ἀκρωτηριάσαντες μόρια τούτου καὶ ὁρ-
μαθίσαντες, ἐξεκρέμασαν τοῦ τραχήλου, διὰ τῶν μασχαλῶν διείραντες. καὶ μασχαλίσματα προσηγό-
ρευσαν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυ-
σίαις. Ματάζων. ματαίως ζῶν. ματαίως φρονῶν. ματάσας ὁμοίως εὕρηται παρὰ τῷ λουκιανῷ
ματάζω. Μὰ τὰ λάχανα. σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου. ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λά-
χανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δὲ ἔστι καὶ τοῖς ἐλλογίμοις ἀρμενιακοῖς
τὸ, μὰ τὰ καλά. Μάταιον. καὶ ματαίως. Μάτην. ἄλλως ἴωνες. Ματηρεύειν. ματαίως
ζῆν. Ματήσουσιν. ἀμελήσουσι. Ματθαῖος ὄνομα κύριον. ὁ εὐαγγελιστὴς ματθαῖος, ἔχει
τίτλους ξη. κεφάλαια τνέ. Ματθίας ὄνομα κύριον. ἦν δὲ ἱερεὺς ἱλῆμ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀντι-
οχος. Ματία. Ματιολοιχός. ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος. μάτιον γὰρ ὥσπερ βέλ-
τιον τῷ τόνῳ, τὸ μικρόν. ἢ ὁ μικροφάγος. ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστον φασίν. ἢ ὁ μάταια βουλευόμε-
νος καὶ λοχῶν, ἢ κερσιμέδης. μάτι γὰρ εἶδος μέτρου. ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον ὥς φησιν ἡρωδιανός.
Μάτιον εἶδος μέτρου. ἢ τὸ ἐλάχιστον. Ματρέας. οὗτος λαοπλάνος ἦν. ἔτρεφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ
κατήσθιε. καὶ ζητεῖται, τί τὸ τοῦ ματρέου θηρίον. ἐποίησε δὲ οὗτος καὶ περὶ τὰς ἀριστοτέλους ἀπορίας.
διατί ὁ ἥλιος δύεται μέν, κολυμβᾷ δ᾽ οὔ. Ματρίκιον. Μάτρις ὄνομα κύριον. Μάτρωνος
ὄνομα κύριον. Ματρυλλεῖον. τὸ πορνικὸν φασὶν εἶναι. ἐν ᾧ γραῖες διατρίβουσαι, ἐδέχοντο τοὺς βου-
λομένους καταμεθυσθῆναι. μένανδρος. ἐπιβδέουσιν οὐκ οἰμώξεται τρεῖς ἐν ματρυλλείῳ θηρίον.
Μάττοντες. ἐσθίοντες πολλά. ἀπὸ τῆς ματτομένης μάζης. ἀριστοφάνης. τοὺς ἡρακλέας μάτ-
τοντες. αἰνίττεται δὲ τοῦτο εἰς εὐριπίδην. ὃς ἐποίησεν ἡρακλέα πεινῶντα. καὶ διόνυσον δειλόν. καὶ δύ-
αμοιχόν. καὶ δουλοκλαίοντα. Μὰ τόν. ἐλλειπτικῶς ὀμνύειν, καὶ οὗτος ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις
ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεόν. εἰώθασι γὰρ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι εὐφημιζόμενοι. ὥστε
εἰπεῖν μέν, μὰ τόν, ὄνομα δὲ μὴ προσθεῖναι. καὶ πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρῆσθαι. Μαυλίας.
τὰς μαχαίρας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι, εἶεν ὁ μαυλίας. Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς ῥω-
μαίων. λέγεται περὶ μαυρικίου φιλοτίμως ἔχειν περὶ τὴν τῶν λόγων μεγαλοπρέπειαν.
τιμᾶν τελείαν καὶ λαμπρῶς, τοὺς ἐνηθληκότας περὶ τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων. ἀναφέρε-
ται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φόρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν μαυρίκιον. οὗτος δὲ
προχειρίζεται στρατηγὸς τῆς ἕω ὑπὸ τιβερίου καίσαρος. ὁ μαυρίκιος ἐν πολέμοις μὲν καὶ ἀγῶ-
σιν οὐκ ἐντεθραμμένος, ἔμφρων δὲ ἄλλως καὶ ἐμβριθὴς καὶ κατηκριβωμένος, ξυγκεράσας τε ἐν
αὐτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πραότητος πάσης, ὑπεροψίας τε
καὶ ὀφρύος ἐλεύθερον. τοιοῦτον δή τινα τὸν μαυρίκιον ὄντα, ἡ τῶν πραγμάτων ἡγεμονία παραλα-
βοῦσα, ἐνέδειξέ πως εὐκλεέστερον τῇ πείρᾳ. Μαῦρον. τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενές. Μαῦρος.
μωρός. Μαυροῦσιν. ἀφανίζουσι. Μαυρούσιοι ἔθνος ἀπρόσμαχον τοῖς ἐκεῖθεν βαρβάροις, ὑ-
πό τε τόλμης τε καὶ ὀξύτητος. καὶ τῷ μεμελετηκέναι ἐπελαύνειν τε ἀθρόους ὅπη παρήκοι. καὶ ἀποφεύ-
γειν εὐπετῶς. καὶ ξυναυλίζεσθαι αὖθις ἐκ τῆς φυγῆς. ὡς ἐπιστρέψαντας ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς ἀπρονοή-
τους τε καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. εἰ δὲ καὶ πλείοσι μάχη γένοιτο, οὐκ ἐν στρατιᾷ ῥωμαίων κἂν δυνήσειν. ἀλ-
λ᾽ ἐν ξυμμαχίᾳ τε καὶ ταύτῃ βαρβάρων. Μαύσωλος. ἄρχων καρῶν. φησὶ δὲ αὐτὸν θεόπομπος,

μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα. Μαχάων, Μαχάονος· ὄνομα ἰατροῦ. καὶ Χείρων ὁ Κένταυρος· διεψιθύριζον δὲ ὡς ἑαυτοῖς οἱ Χείρωνος καὶ Μαχάονος τεχνώμενοι μελετήματα· ὡς συνεκδημήσει αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ἐξόδῳ. Μαχάτας, ὄνομα κύριον. Μάχαιρα, ἡ σπάθη. οἱ Κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχαιρῶν πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων· καὶ γὰρ κέντημα πρακτικὸν καὶ καταφορὰν ἔχει δυναμένην ἐξ ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν. ἣν καὶ Ῥωμαῖοι τὰς πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας, ἐκ τῶν κατ᾽ Ἀννίβαν, μετέλαβον τὰς τῶν Ἰβήρων· καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον· αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν, οὐδαμῶς δύνανται μιμεῖσθαι. Μαχέσθων ὡς τεθμαζόμενοι καὶ οὐ τεθνάξονται. ἔστιν ἐν τῷ ἀποθνήσκοντες. Μάχην μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατουμένη. Σωθλαὶ μαχαίρας, δυσμενῶν δηλοῖ θλάσιν. Μάχιμος· ὁ γενναῖος. εἰδὼς μεμάχιμον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενον. Μαχλάδες· πόρναι. Μάχλος· ἀσελγὴς ἄσωτος· παρὰ τὸ κλῶ κλός· καὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μάκλος. καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, μάχλος. αὕτη τὸ πρότερον μάχλον τινὰ βιώσασα βίον, τὸν δὲ τὸν ἐξωρρηγῆα· φαρμακεῦσί τε παντοίοις πολλαῖς ὡμιληκυῖα. Μαχλοσύνη· κακοφέρεια· γυναικομανία, ἡ Ἡσιόδειος ἡ λέξις. λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων, εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρενα ὤλεσαν ἄνθος. Μαχλῶντες· πορνεύοντες. Μάχομαι δοτικῇ. Μαχόμενον· ἐναντίον τῷ ἀκόλουθον· τουτέστιν ὃ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. Μάψ· ματαίως. Μαψίδιον· μάταιον· διαψιλὲς χαλεπόν· πολύ· δεινόν· ἑκούσιον. καὶ μαψιδίως ὁμοίως. Μαῖα· ἡ μάμμη· ἡ τροφός. καὶ σὺ τετράγλωχιν ἦλθες ὁ Μαιάδος Ἑρμᾶ· ἀντὶ τοῦ, τροφοῦ. μηδός. Μαίανδρος ποταμὸς Λυδίας. ἐν ἐπιγράμματι· ἔκλυζε Μαιάνδρου δι᾽ ἑλικτὸν ὕδωρ. καὶ Μαιάνδριον ὕδωρ καὶ πεδίον.

Μαιάσεται· ζητήσεις. μαιάσεταί σε πᾶν τὸ Ῥωμαίων γένος, τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐκπιέζον ὡς γάλα. Μαιωμένην· ἀντὶ τοῦ νεοττοτροφοῦσαν. ὥσπερ γυναῖκα ὄρνιθας μαιωμένην. Μαιώμενοι· ζητοῦντες· ἐρευνῶντες. Μαιευτικῶς· ἰατρικῆς μαιεία. Μαιεία· ἡ μαίευσις.

Μαικλώας, ὄνομα κύριον. ἐν τῷ συνδείπνῳ τοῦ Μαικλώα τράπεζα ἐστώνιος ἦν· ἀντὶ τοῦ οὐ στρογγύλη· οὐδὲ περιφερής. Πολύαρχος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἐστώνιος τράπεζα. Μαιμακτηριών· ὁ πέμπτος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις, ὁ Ἰανουάριος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς Μαιμάκτου. Μαιμάκτης δέ ἐστιν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός. ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ, ὁ ἀὴρ ταράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει. Μαιμάκτης ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός. Μαιμαλίδης. Μαιμάζει· σφύζει· προθυμεῖται· καταδαπανᾶται· καταναλίσκεται· κυματοῦται· ἐπιδεῖ· καχλάζει· κλονεῖται. Μαιμάχης. Μαιμώωσα καὶ μαιμῶσα, ἐνθουσιῶσα· καὶ ὀξέως ὁρμῶσα. ἢ τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα. τοῦ μ πλεονάζοντος. καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ διψῶσαν. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου. καὶ αὖθις· δεινὸν μαιμώσαις ἐξηγέεσθαι κυσί. Μαινάδας· μαινομένας. ζηλούσας βακχεύειν· παραφρόνους. καὶ Ἀριστοφάνης· μισῶ τὰν δρᾶν ἐκείνῳ εἰ μὴ μαίνομαι. Μαινάδια ἔλαφος. καὶ μαινάδιων, ὁ ἑρμηνευτικῶν. ἐν ἐπιγράμματι· ἔγκεινται κεφαλαὶ μαινάδιων ἐλάφων. Μαίνανδρος ὄνομα κύριον. Μαινάς· βάκχη. Μαίνεται· ὀργίζεται. Μαινὶς μαινίδος, εἶδος ἰχθύος, ἀφύας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀφύα. Μαινόλης· μανικός· μαινόμενος.

Μαίνουρος εἶδος ἰχθύος. Μαίνω· ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι. Μαιονίδης· ὁ Ὅμηρος. εἰ δὲ ἄλλως, συγγνωστὸν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων Μαιονίδης γρίφων ἰχθυβόλων ἔθανε. τὸν ἴσα Μούσαις φθεγξαμένην κεφαλὰν ὦ ξένε Μαιονίδεω. Μαίων ὄνομα κύριον. Μαιοβάλιμνος ὄνομα τόπου. Μαιόβελμος ποταμός. Μαιωθήσονται· λοχευθήσονται· γεννηθήσονται· θεραπευθήσονται. Μαιωτικὴ χώρα. Μαιῶται· οἱ περὶ Βόσπορον. Μαιῶτις, λίμνη Σκυθίας. Μαίωτα, μαιώτων. καὶ τῇ Μαιάδι δέ μου.

Μαῖρα ὄνομα κύριον. Μέγα· ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τοῦτο μέγα φροντίζετε.

Μέγα· πολύ. οἱ δὲ, μέγα δείσαντες ἐπὶ τῷ, διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλῳ τῷ τάγματι. καὶ Αἰλιανός· ὀλίγου χρόνου διελθόντος, ἑάλω μέγα κακουργῶν. εἶτα μέντοι ἐν ὄψει πολλῶν καταπεπρησθεὶς ζῶν. ἀντὶ τοῦ ἐκαύθη. καὶ πάρδαλιν τοῦ αὐτοῦ μέγα τιμίαν διὰ λίθον. καὶ αὖθις· γυνὴ ἡ πάτερ ἄνθρωπος καὶ μέγα πλουσία. Μεγάβυζος ὄνομα κύριον. Μεγάθυμος· μεγαλόψυχος. Μέγα καὶ

μικρόν, περὶ τὴν ἀκοὴν λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν, ἡ ἀκοὴ μόνη δύναται διακρῖναι. τὸ δὲ ἐν σώματι τὸ συνεχὲς ἡ ἁφὴ καὶ ἡ γεῦσις διακρίνουσιν. ὅτε δὲ λέγομεν φωνὴν λευκὴν ἢ μέλαιναν, κατ' ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα τὴν ἀπὸ τῶν χρωμάτων φαμέν. καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν, οὐκ ἔστιν ἑτέρα τις ἀντίθεσις παρὰ τὸν ὀξὺν καὶ τὸν βαρὺν φθόγγον. ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἁφῆς παρὰ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν, ἑτέρα παντελῶς ἀντίθεσις, ὃ βαρὺ καὶ κοῦφον, ἢ τραχὺ καὶ λεῖον. καὶ τῶν ἄλλων, ἑκάστη. ἀλλὰ τὴν ἄνεσιν ἢ τὴν ἐπίτασιν τῶν ψόφων δηλοῖ. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἑτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. τὸ τοιοῦτο γοῦν μέγα, καὶ μικρὸν ἔστιν εὑρεῖν. οἷον τὸν μὲν τοῦ μέλιτος εἰ τύχοι, μέγαν. τὸν δὲ τῆς ἰσχάδος, μικρόν. ὅτι ἐπιτέταται ἡ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι. ἀνεῖται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι. ἀλλὰ καὶ τὸ μέλαν χρῶμα, τὸ μὲν κατακορὲς ὂν ποιητὶς μέγα. τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον ἀλλ' ὑφειμένον, μικρόν. τὸ σφοδρὸν ἁπλῶς καὶ ἀμυδρὸν, τῇ τοῦ μεγάλου φωνῇ καὶ μικροῦ ὀνομάζων. ζητῆσαι δὲ ἄξιον, τί δή ποτε ἐπὶ μόνων μεγεθῶν λεγομένων, τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ἐπὶ μόνων τῶν σφοδρῶν ψόφων καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορᾷ οἰκείως ἐχρησάμεθα. μέγαν ψόφον λέγοντες καὶ μικρὸν, οὐ μέντοι μέγα τὸ ἄγαν γλυκὺ, οὔτε μικρὸν τὸ ἀμυδρὰν ἔχον τὴν γλυκύτητα. οὔτε ἐπ' ἄλλου οὐδενός. φημὶ οὖν ὅτι ὁ ψόφος, οὐκ ἔστιν ὑφεστηκός τι ἀθρόον πρᾶγμα. ἀλλ' οὐδὲ ὑπάρχων γίνεσθαι ὑφεστηκὼς γίνεται δὲ ἐν χρόνῳ. πᾶς δὲ χρόνος συνεχής. διὰ τοῦτο τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ γινόμενον ψόφον, μέγαν φαμέν. μικρὸν δὲ τὸν ἐν ὀλίγῳ. τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ καὶ ἄγαν μέλαν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τῷ σφοδρῷ τῆς ποιότητος τοιαῦτά ἐστιν, οὐ τῷ μήκει τοῦ χρόνου.

Μεγακλῆς. ὁ μέγας. Μεγακλέους κίονας. ἀλλ' ἔοθι ἐλθὼν πρὸς μεγακλέους κίονας.

Μεγαλαυχούμενοι. κατεπαιρόμενοι. ἔτι μεγαλαυχούμενοι τοῖς πραττομένοις, θερμότερα ἄγειν τὸ δεύτερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Μεγαλεπίβολος. ὁ μεγάλων πραγμάτων καταρχόμενος. ἐδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπίβολος καὶ τολμηρὸς εἶναι. καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός. Μεγαλεῖα. ὑψηλά. ἃ ἐγρίκοσμοι μεγαλεῖα ὁ θεός. Μεγαλεῖον μύρον. ἀπὸ τοῦ εὑραμένου τὴν κατασκευὴν αὐτὸ μεγάλου σικελιώτου. Μεγαλεῖον. ὁ δὲ, ἐτεθήπει αὐτοῦ τὴν μεγαλόνοιαν. καὶ αὖθις τῶν μετρίων τὸ ἀξιάγαστον. Μεγαλεῖον. μεγαλοπρεπές. οἱ δὲ, τὸ μάγγανον πολεμοῦντες τὸν λιγυστῖνον, πρᾶξαι μὲν ὅλως χερδύ τι καὶ μεγαλεῖον, οὐχ οἷοι τε ἦσαν.

Μεγαλείως. πάνυ. οἱ δὲ ῥωμαῖοι μεγαλείως ἐχώρουν καὶ μέγιστον ἐποιοῦντο σημεῖον τῆς τῶν καρχηδονίων ὑπερηφανίας. Μεγαλήτορ. μεγαλόψυχος. Μεγαλίζεο. ἐπαίρου. Μεγαλοδωρεία. τοσαύτη μεγαλοδωρεία καὶ σοφία ἐχρήσατο. ὅτε γὰρ ἑώρα τὸ ὁρώμενος, οὕτε κυθείσης ἐτο ἁλισκόμενος. ὅτε κατελαμβάνετο ἁλισκόμενος. ζήλων. ἱπεραλλομένου τινὸς μέγα φυσᾶν. παραταξαμένου. οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ, τὸ εὖ κείμενον ἔτη. ἀλλ' ἐν τῷ εὖ, τὸ μέγα. Μεγαλομερεία. πολύβιος περὶ καρχηδονίων φησὶν, ὅτι ὁ σόλων αὐτῶν περὶ ιέ μυριάδας ὑπῆρχεν. ἐφ' οἷς οὐχ οἷόν τις παρὼν καὶ γενόμενος ἀπὸ τὴν ὄψιν. ἀλλὰ καὶ ἀκούων καταπλαγείη τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος. καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀμφοτέρων μεγαλομερείαν καὶ δύναμιν. καὶ ὁ θεολόγος. τοῖς τῶν μεγίστων ἢ τοῦ μεγίστου, ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐφιεμένων. μεγίστων, ὡς ἐν ὑποστάσεσι νομισθεῖσι, μεγίστου δὲ, διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἐν καὶ ταυτὸν τῆς θεότητος. ὑπὲρ δὲ τὸ μέγα, διὰ τὸ μὴ ποσῷ τινι ἢ μεγέθει ἢ πηλικότητι γράφεσθαι. Μεγαλομερῶς. τὸν δὲ ἤπαλίν τὸν ἀπολλώνιον ἀποδεξάμενος φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς. ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς. Μεγαλόρροια, ὑπερηφανία. μεγαλοπρέπεια. Μεγαλοπτίδες. ἐν τῷ ἀλφειός. Μεγαλοπρεπής. μεγαλοφανής. ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων ποιούμενος. ἐλευθέριος δὲ ὁ ἐπὶ τοῖς συνήθη καὶ εὐτελῆ. ἐναντίος. οὔτε ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπὲς κατὰ τὴν δίαιταν ἐν ταῖς μάχαις ἐστὶ φιλοκινδύνου. διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια ἐλευθεριότητος. ὅτι ἡ μὲν, ἐν μεγέθει ἀναλωμάτων ἐστίν. ἡ δὲ ἐλευθεριότης περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνδοξεῖ. Μεγαλορρημοσύνη. καὶ μεγαλορρημοσύνη. μεγαληγορία. Μεγαλόφρων. ὁ μεγαλόψυχος. μεγαλόψυχος δέ ἐστιν, ὁ ἕξιν ἔχων ὑπεράνω τιθέναι ἑαυτὸν πάντων τῶν συμβαινόντων κοινῇ φαύλων τε καὶ σπουδαίων. λέγεται δὲ καὶ μέγιστος παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Μεγαλοψυχότερος. Μεγαλώνυμον. μεγαλόδοξον. περίφημον, ὀνομαστόν.

Μεγαλωστί. μεγάλως. ὁ δὲ, παραλαβὼν τὴν ἔφεσιν ἐπὶ τούτῳ μεγαλωστὶ περιχαρὴς ἦν. Μεγα

λωστί. πάνυ. αἰλιανός. τὴν πίστιν καὶ τὴν γενναιότητα, μεγαλωστὶ ἐπῄνει τοῦ ἀλεξάνδρου. τά τε ἄλ-
λα καὶ τὸ αὐτοῦ ἐν πρώτοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λόγου προφέρων. Μεγαλωσύνη, καὶ μεγαλοεργημο-
σύνη. Μεγάλων. αἰτιατική. Μεγαμάζα. οἱ σύροι τὴν ἐπὶ βασιλέα δέησιν οὕτω καλοῦ-
σι. Μεγάμυκος. μεγαλομυκήτης. ἢ ὄνομα. Μεγάνορος πλούτου. πίνδαρος. ἰσχυροῦ
δυνατοῦ. ἀνδρείαν ἐμποιοῦντος. ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός. νεῦρα γὰρ λέγεται πολέμου εἶ-
ναι ὥς φησι πίνδαρος. Μέγαρα, τὰ οἰκήματα. Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος, ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι.
οὗτοι γὰρ οἱ μεγαρεῖς. ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, δηλοῖ καὶ σαφεῖς οἱ μάρτυρες. ὅτι ἄδοξοί
τινες, οὐδὲ τῆς μεγαρέων μερίδος. ἀλλὰ τῶν ἐπενεγκαμένων τῆς σοφίας τὰ πρῶτα. Με-
γαρέων δάκρυα. ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ μεγαρίδι σκόροδα φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν, ἐπὶ τῶν προσ-
ποιητῶς καὶ πρὸς βίαν δακρυόντων, καὶ μὴ οἰκείῳ πάθει. Μεγαρεὺς ἡ ἀθηνᾶ. Μεγαρί-
ζοντες. λιμώττοντες. ἢ μέγα λέγοντες. Μεγαρικὴ σφίγξ. αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται. ἴσως δὲ
ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν. ἢ καὶ ἀπὸ μαίας τοῦ λεγομένου ἐν μεγάροις. ἀλλ'
ἔστιν ἡμῖν μεγαρική τις μηχανή. ἀντὶ τοῦ, πανουργία. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πανουργίᾳ οἱ μεγαρεῖς.

Μεγαρὶς γυνὴ μεγαρίδος. καὶ μεγαρὶς ὁ τῶν μεγαρέων τόπος, καὶ ἡ περὶ τὴν πόλιν χώρα.

Μεγαρίσαι. τὰ μεγαρέως δοξάσαι. στίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος μεγαρεὺς ἦν τῆς ἑλλάδος. ὃς τοσοῦ-
τον εὑρεσιλογίᾳ καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους, ὥστε μικροῦ δεῆσαι πᾶσαν τὴν ἑλλάδα ἀφορῶ-
σαν εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι. Μεγαρόθεν. ἀπὸ τῶν μεγάρων. Μέγαρον. ὑπερῷον οἴκημα. καὶ
ὡς ἔμελλε τῶν ἀνθρωπείων τι πείσεσθαι, ὠθεῖ ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον. ἔνθα δή που τῶν μὲν ἱεροφάν-
τῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον. ἐκείνῳ δ' οὐκ ἐξῆν. Μέγας βασιλεύς,
ὁ τῶν περσῶν. διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ περσικῇ. τοῖς δὲ ἄλλοις, προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρ-
χομένων τὰ ὀνόματα. οἷον. λακεδαιμονίων. μακεδόνων. καὶ ἔστιν ἐν τῷ βασιλεὺς μέγας. ἡ ἀθηνᾶ
ὁ μέγας. γενικὴν οὐκ ἔχει. οὔτε δοτικήν. ἡ αἰτιατική, τὸν μέγαν. κλητικὴ δὲ εὕρηται παρὰ τοῖς
ποιηταῖς. ὥς φησιν ἀγαθίας ἐν ἐπιγράμματι. μέγας σε μηνύει, τουτέστι θαυμαστῶς. εὐπεράγαν σε μηνύει.

Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ. οἷον πολλὴ παρρησία πάντων, ἀφοβίας γινομένης. Μέγα τι ἄγ-
γελος ἐσθλός. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων. Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. φα-
σὶ ταύτην ἀπὸ τοῦ ἡφαίστου γενομένην, δῶρον πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα ὑπὸ ἡφαίστου δοθῆναι. ᾗ χρώ-
μενος πάντα ἐκατόρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις. Μεγαίνετος, ὄνομα κύριον.
αὐθάδης, καὶ τῶν στρατηγιώντων. καὶ ἄλλως θρασύς. Μεγαίνετος ὁ μανῆς καὶ φορμίσιος, δούλων
ὀνόματα. γνώσει δὲ τοὺς τούτου κἀμοῦ μαθητάς. τούτου μὲν φορμίσιος, μεγαίνετός θ' ὁ μά-
νης. Μεγαίρων φθονῶν. Μέγεθος. δηλοῖ τὸ μέγεθος, κοινὴ αἴσθησις. δύναται δὲ κατὰ
ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὀσφρήσεως λαμβάνεσθαι καὶ ἐπὶ γεύσεως. εἰσὶ γὰρ αὗται τοῦ οἰκείου μεγέθους ἀντιλη-
πτικαί. ἡ μὲν, τοῦ ἐν ὀσμαῖς. ἡ δὲ τοῦ ἐν χυμοῖς, εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τοῦ μεγέθους ὄνομα.

Μέγησον. τὸ ἑσπέρασον. Μέγης. ὁ μέγας. Μεγιστᾶνες. οἱ τοῦ βασιλέως περίβλεπτοι ὑπε-
ξούσιοι. Μέγισος, ποταμὸς ἐν αἰγαίῳ πελάγει εἰσβάλλων. Μέδεσθαι. φροντίζειν. καὶ μεδη-
σάμενοι. φροντισάμενοι. Μέδιμνος. μέτρον χοινίκων μη'. καὶ παροιμία. μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ
τοῦ πατρὸς ἀργύριον ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκώντων ὠφέλειαν. Μέδιμνος. μέτρον τῶν
ξηρῶν. οἷον πυρῶν. ἢ κριθῶν. μέδιμνον οὖν μοδίων ς'. ὡς εἶναι μέτρον ξεστῶν οβ'. ἤτοι λιτρῶν
ρη'. Μεδιόλανον. πολυάνθρωπος ἰταλίας πόλις. ἣν καταλαβὼν ἀττίλας ἠνδραποδίσατο. ὡς δὲ
εἶδεν ἐν γραφῇ, τοὺς μὲν ῥωμαίων βασιλεῖς, ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, τοὺς δὲ σκύθας ἀνῃρη-
μένους καὶ πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κειμένους, ζητήσας ζωγράφον, ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν γράφειν ἐπὶ
θώκου. τοὺς δὲ ῥωμαίων βασιλέας κωλύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ χρυσὸν πρὸ τῶν αὐτοῦ χέειν πο-
δῶν. Μέδουσα. ἡ καὶ γοργὼ κληθεῖσα. περσεὺς ὁ δανάης καὶ πικοῦ υἱός, διδαχθεὶς πάσας τὰς
μυστικὰς φαντασίας, ἰδίαν βουλόμενος ἑαυτῷ κατασχεῖν βασιλείαν, κατεφρόνησε τῆς τῶν μήδων.
καὶ διὰ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς, εἶδε παρθένον ὀρεινὴν, αὐχμηράν τε καὶ δυσειδῆ. καὶ ἀποβλέψας εἰς
αὐτὴν, ἐρωτᾷ, τίς καλεῖται. ἡ δὲ εἶπε, μέδουσα. καὶ ἀποτεμὼν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ἐτέλεσεν

αὐτὴν ὡς ἐδιδάχθη. καὶ ἐβάσταζε καταπλήττων πάντας καὶ ἀναιρῶν τοὺς ὁρῶντας. ἣν τινα κεφαλὴν ἐκάλεσε Γοργόνα διὰ τὸ ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας. ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς χώραν βασιλευομένην ὑπὸ Κηφέως, εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ παρθένον κόρην τὴν λεγομένην Ἀνδρομέδαν, ἣν ἔγημε. καὶ κτίζει κώμην εἰς πόλιν, λεγομένην Ἀμάνδραν. στήσας καὶ στήλην βαστάζουσαν τὴν Γοργόνην. αὕτη μετεκλήθη Ἰκόνιον, διὰ τὸ ἀπεικόνισμα τῆς Γοργόνης. ἐπολέμησε δὲ καὶ Ἰσαύροις καὶ Κίλιξι. καὶ κτίζει πόλιν ἣν ἐκάλεσε Ταρσόν. τὸ πρὶν λεγομένην Ἀνδρασόν. χρηματισθεὶς δὲ ὅτι μετὰ τὴν νίκην, ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου, τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἐπιθήσεται, ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν νικητηρίων κτίσαι πόλιν, ταύτην ὠνόμασε Ταρσόν. νικήσας δὲ καὶ τοὺς Μήδους, ἤμειψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Περσίδα. ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν μυσαρὰν τελετὴν τὴν ἐπὶ τῇ Γοργόνῃ τινὰς τῶν Περσῶν, οὓς ἐκάλεσε, μάγους. καθ' οὓς χρόνους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατηνέχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε πῦρ ὁ Περσεύς, καὶ παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους φυλάττειν καὶ τιμᾶν, ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέν. συμβαλὼν δὲ πόλεμον τῷ Κηφεῖ, τοῦ δὲ, διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος, καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργούσης, δοκῶν ταύτην ἀνωφελῆ εἶναι, ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτὸν ὁ Περσεὺς καὶ ταύτην θεασάμενος, ἀποθνήσκει. ταύτην ὕστερον ἔκαυσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μέρρος. Μέδων. βασιλεύς. Μεδίατο. φροντίζει.

Μέζεα. τὰ αἰδοῖα. Μεθαρμοζόμενος. ἐπιδιορθούμενος. Μεθάρμοσον. ἐπανόρθωσον. ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδοὺς, εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω μεθάρμοσον. Μεθέμεν. συγχωρῆσαι. Μεθέξειν. γενική. Μέθεξις. μετοχή. κοινωνία. Μεθέσθαι. καταλιπεῖν. Σοφοκλῆς· καὶ δὸς ἀνδράσι φίλοις γνώμῃσι κρατῆσαι, τὰς δὲ φροντίδας μεθείς. Μεθείθη. ἀντὶ τοῦ ἐστάλη. ὁ δὲ, μεθείθη εἰς Παρθυαίους. Μεθεῖναι. ἀφεῖναι. ἀμελῆσαι. Μεθείω. ἀφῶ. ἐάσω. καὶ μεθείθη ἐξ αὐτοῦ. Μεθείς. ἐῶν. ἀφείς. Μέθη. τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος οὔτε οἶνον ἐπιπλεῖον, οὔτε ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ θοίνας καὶ θαλίας καὶ μέθας ὠνόμαζον. τὰς μὲν, ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι ἐνόμιζον. τὰς δὲ, ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο καὶ συνίεσαν. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν, μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. καὶ Ὅμηρος ὅτι λέγει τέλος χαριέστατον, τὴν θυσίαν φησί. Μεθημέραν. ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. οἴμοι τάλας. ἀποδύομαι μεθημέραν. οὕτως Ἀττικοί φασιν. τὸ ἐν ἡμέρᾳ. Μεθημοσύνη. ἀμέλεια. ῥαθυμία. Μεθήμων. ἀμελής. Μεθήσειν, ἀμελήσειν. ἀφήσειν. Μεθιέμενοι. ἐῶντες. προδιδόντες. Μεθίετο. προΐετο. ἠφίετο. καὶ μεθιέμενα. ἀντὶ τοῦ βαλλόμενα. πεμπόμενα. Μεθίει. ἀμελεῖ. ἀφίησι. καὶ μεθιεὶς, ἀντὶ τοῦ καταλιμπάνων. οὐ γὰρ δὴ τὸν πόλεμον μεθιεὶς ὁ Παλαμναῖός τις καὶ μιαιφόνος εἶναι. Μεθοδεύει. τεχνάζεται. μετέρχεται. ἀπατᾷ.

Μεθοδείας, τέχνας. ἢ δόλους. καὶ μεθόδους. Μέθοδος. τέχνη. ὁ δὲ, τὸ κατ' ἀλήθειαν ὑπάρχον αὐτῷ μεθόδιον, οὐ τοῦτο πως ἐπεχείρει. Μεθοδικῶς, τουτέστι κατὰ μέθοδον. Πολύβιος· ὁ δὲ τρόπος τῶν Κλιμάκων τῶν ἐν τοῖς τείχεσι προσαγομένων, ἀκριβὴς καὶ ἀδιάπτωτος ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς. κατὰ μέθοδον. καὶ αὖθις. πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς περὶ τῶν πράξεων, ἐπιπλανῶς, εἰ καί τις ἕτερος τῶν καθ' ἡμᾶς. Μεθόδιος Ὀλύμπου, Λυκίας ἤτοι Πατάρων. καὶ μετὰ ταῦτα Τύρου ἐπίσκοπος. οὗτος λαμπροῦ καὶ συνηγμένου λόγου κατὰ Πορφυρίου, συνέταξε τεύχη. καὶ Συμπόσιον δέκα παρθένων. καὶ περὶ ἀναστάσεως λόγον ἄριστον, κατὰ Ὠριγένους. καὶ ἕτερον κατὰ τοῦ αὐτοῦ περὶ Πυθονίσσης, καὶ περὶ αὐτεξουσίου. ἔγραψε καὶ εἰς τὴν Γένεσιν. καὶ εἰς τὸ ᾎσμα τῶν ᾀσμάτων ὑπομνήματα. καὶ ἕτερα πολλὰ χύδην ἀναγινωσκόμενα. ὃς περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ διωγμοῦ, ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ, ἐν Χαλκίδι τῆς ἀνατολῆς, μαρτυρίῳ ἐστέφθη. Μεθόριον. μεταξὺ τῶν ὅρων. Μεθορμιζόμενος. μετερχόμενος. Μεθωναῖος, ὁ ἀπὸ τῆς Μεθώνης πόλεως. Μεθώνη πόλις, μία τῶν Ἀλκυονίδων. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λέγει αὐτὴν ἐν Θρᾴκῃ. ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. τέσσαρας δὲ εἶναι Μεθώνας φησὶ Δημήτριος ὁ Μάγνης. Μέθυ. οἶνος. ἀλῶδες δὲ ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ. ὄφρα καί τοι σπονδήν τε καὶ ὀστᾶ τέρψιν ἄρηται. καὶ Ὅμηρος, δῶκεν Ἰκοσσίδης ἀπέμψεν μέθυ χίλια μέτρα. Μεθυμναῖος. ὁ ἀπὸ τῆς Μεθύμνης. Μεθύουσαν. διυγροῦσαν. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ κώπην ἅλμῃ τὴν μεθύουσαν ἔτι. καὶ μεθύω αἰτιατικῇ. Μεθύσηκύαν. θηλυκόν.

κόν· αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας, θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων· κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν· ὦ κύον κύον· εἰ νὴ δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκῆς. Μεθυσοκότταβοι, λάταξ χαλκῆ φιάλη. ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνῳ πεπληρωμένην. εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς αὐτὴν ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν, ἐπὶ τὸ ψόφον ἐκτελέσαι. ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. ἐκ τούτου οὖν μεθυσοκότταβος. Μεὶς μείδος. Μελαγγία· εἶδος βοτάνης φυομένης ἐν ἐρήμῳ. Μελαγχαίτης· ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων. Μέλαθρον· οἶκος. καὶ μέλαθρα. ἀριστοφάνης. μέλαθρα μὲν ἂν καταιθαλώσω. παρὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. Μελαμβαφές· μέλαν ἐκ βαφῆς.

Μελάμβωλος· μελανόγειος. αἰγύπτου μεδέουσα μελαμβώλου λινόπεπλε δαῖμον. Μελάμπους· μαντικῆς εἰδήμων. ὁ δὲ σύμβολος, μελάμποδος ἢ πόλιτος ἐδέετο. οὗτοι δὲ ἦσαν ἀεὶ σεικρίμενοι τὰ μέλλοντα. Μελαμπύγου τύχοις· μελάμπυγοι ἐγένοντο ἀδελφοί. λίμνης ἢ οἰ· ἀκολασταινόντων δὲ αὐτῶν, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς ἡρακλέα, ἐν ἀναφόρῳ ἐδέθησαν. εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς κλάοντας καὶ κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. οἱ δὲ, ἔλεγον ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον. καὶ γελάσαντα τὸν ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν. τοὺς λακωπύγους ὡς γυναικώδεις ἐκωμῴδουν. Μέλαν, τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ λευκῷ χρώματι. καὶ ἰδίως ᾧ γράφομεν. μέλαν δὲ ἐστι χρῶμα συγκριτικὸν ὄψεως. καὶ μελαναιγίδα διόνυσον ἱδρύσαντο ἐκ τοιαύτης αἰτίας. αἱ τοῦ ἐλευθῆρος θυγατέρες, θεασάμεναι φάσματα τοῦ διονύσου, ἔχοντος μελανὴν αἰγίδα, ἐμέμψαντο. ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, ἐξέμηνεν αὐτάς. μετὰ ταῦτα ὁ ἐλευθὴρ ἔλαβε χρησμὸν ἐπὶ παύσει τῆς μανίας, τιμῆσαι μελαναιγίδα διόνυσον. Μελανείμονος· τοῦ μέλανα ἱμάτια φοροῦντος. Μελανίωνος σωφρονέστερος. ἀριστοφάνης λυσιστράτῃ. οὗτος φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν, κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει, καὶ κύνα τιν' εἶχε. κᾆτ' ἐλαγοθήρει. κοὐκέτι κατῆλθεν οἴκαδε ὑπὸ μίσους. οὕτως τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη ἐκεῖνος. ἡμεῖς δὲ οὐδὲν ἧττον τοῦ μελανίωνος σωφρονέστεροι. Μελανίππου· μελανίππου τοῦ θησέως ἡρῷον ἐστί. Μελανιππίδης· κρίτωνος. γέγονε κατὰ τὴν ξέ ὀλυμπιάδα. μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα. καὶ ποιήματα ἐπικά. καὶ ἐπιγράμματα. καὶ ἐλεγεῖα. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Μελανιππίδης· θυγατριδοῦς τοῦ πρεσβύτου. παῖς δὲ κρίτωνος. λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ. ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιΐᾳ, ἐκαινοτόμησε πλεῖστα. καὶ διατρίψας παρὰ περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ, ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾄσματα λυρικὰ καὶ διθυράμβους. Μελάνθιος καὶ μόρσιμος. λέγει ἀριστοφάνης περὶ αὐτῶν οὕτως. ἀμφω γερόντε. ὀψοφάγοι. βατιδοσκόποι. ἅρπυιαι. γραοσόβαι. μιαροί. τραγομάσχαλοι. ἰχθυολῦμαι. ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν. γερόντε φοβεροὶ δὲ γαστριμαργίαν. βατὶς δὲ εἶδος ἰχθύος. ἅρπυιαι δὲ, ἅρπαγες τῶν ἰχθύων. ἅρπυιαι γὰρ ἁρπακτικαὶ δαίμονες. ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραΐδας ὡς μὴ ἀγοράζειν. ἢ γραΐσι συγκοιμώμεναι. σοβάδες γὰρ αἱ πόρναι. καταχρεμψαμένη δὲ, καταπτύσασα. Μέλανθος ἀθηναῖος. ὃς ἐμονομάχησε μετὰ ξανθίου βοιωτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἐστιν ἐν τῷ ἀπατούρια. Μελανοσυρμαῖον λέοντα. μέλανα καὶ συρμαΐζόμενον. συρμαῖα δὲ κρίθινόν ἐστι πόμα. λέγει δὲ τοὺς αἰγυπτίους. Μελανοχροιής· ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων. Μελάνωψ ὄνομα κύριον. Μελάνωπος. οὗτος κηδεστὴς ἦν διοφάντου τοῦ ῥήτορος. Μελαντιάς· κώμη παρὰ πολλοῖς λεγομένη μελιτιάς. κώμη τῆς θρᾴκης. δύο καὶ ἑκατὸν σταδίους διεστῶσα τοῦ βυζαντίου. παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ἀθύρας ποταμός. ὃς ὀλίγον τι προελθὼν καὶ ἐπὶ ἄνεμον καικίαν ὀλίγον τι ἠρέμα ἐκκλίνας, διὰ προποντίδα τὸν ῥοῦν ἀποτρέπεται. ἔνθεν καὶ τὸ πρὸς ἀκτῇ ἐπίνειον, τὴν ἀπ' αὐτοῦ φέρεται προσηγορίαν.

Μελάνυδρος· βαθεῖα. κυρίως δὲ καθαροῦ ὕδατος. Μελαίνῃ· βαθείᾳ. μέλαιναι δὲ αἱ φρένες, αἱ ἐν βάθει κείμεναι. τὸ γὰρ βαθὺ, μέλαν. Μελαίνω, αἰτιατικῇ. Νελεάγρια. εἴζαις αὐτοὺς μελεαγρίον καὶ καρδίας καλάμων ἐδεξιοῦτο. λέγονται δὲ καὶ μελέαγρα.

Μελεαγρίδες. ὄρνεα. ἃ ὑπὲρ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ, οἱ μὲν, τὰς ἀδελφὰς
τοῦ μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας. οἱ δὲ, τὰς συνήθεις ἰοκαλλίδος
τῆς ἐν λέρνῃ παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως. Μελέαγρος ὄνομα κύριον. Μελδόμενος.
καιόμενος. Μέλδοντες. τήκοντες. ἕψοντες. γλῶτταν βοῶν μέλδοντες. τουτέστιν ἕψοντες. καὶ κνί
σῃ μελδόμενος, ἀντὶ τοῦ μέλδων τὰ κνίσῃ. Μελεδαίνειν. ἐπιμελεῖσθαι. ἡρόδοτος. τοὺς
νοσέοντας κατέλιπεν ἐν τῇσι πύλῃσι μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν. Μελεδήματα. μερι-
μνήματα. καὶ μελεδήμων μελεδήμονος. ἐν ἐπιγράμματι. πολυπαθέων μελεδήμονα κα-
κίδα πετάλων. Μελεδωνός. φροντιστής. ἐπιμελητής. αἰλιανός. ὁ δὲ, τὸν ἴδιον ἀδελφὸν
κατέλιπε τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον, καὶ τῶν χρημάτων μελεδωνόν. ὁ δὲ, ἀνόσιος ὢν, καὶ τὰ τοῦ παιδὸς
σφετερίσασθαι ἐγλίχετο. καὶ ἀναίσιος. τῶν αὐτῶν ἐθῶν, γυναῖκά τινα πίλας ἐσθῆτι λευκῇ καὶ στέμ
μασιν, ὡς δὴ μελεδωνὸν οὖσαν τῆς συείας οὕτω δὴ καλουμένης θεοῦ. τουτέστιν ἱέρειαν. καὶ αἰλι-
ανός. ὃς ἦν νέρωνος ἀπελεύθερος, ἀπολειφθεὶς μελεδωνὸς τῶν ἐν ῥώμῃ καὶ ἔφορος, ὅτε νέρων
εἰς ἀχαΐαν ἐξωρμήθη. Μελεδωνοί. ἐπίτροποι. φροντισταὶ παρ' ἡροδότῳ προεστηκότες. ὥσπερ
οἱ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ. Μελεϊστί. κατὰ μέλος. Μέλεος, μάταιος. ἄθλιος.
ταλαίπωρος. δυστυχής. ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ματαίου ἐνδέχεται τὸ μέλεος. οἱ δὲ τραγικοὶ, ἐπὶ
τοῦ οἰκτροῦ. Μελέτη. ἄσκησις. ἐπιμέλεια. καὶ αὖθις, ἁμαρτοεπὴς εἰπὼν, τὰς μὲν μελέτας τῶν
ῥωμαίων, χωρὶς αἵματος παρατάξεις. τὰς δὲ παρατάξεις, μεθ' αἵματος μελέτας. Μελε-
τώμενοι. διδασκόμενοι. ἐκμανθάνοντες. ὥσπερ νέοι τῶν ἀετῶν ἁπαλὰ μὲν τὰ πτερὰ παρατείνοντες
τοῖς γειναμένοις αὐτούς, μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν. ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑ-
περπέτονται τοὺς γονέας. ἄλλως τε καὶ ἂν λίχνους αἴσθωνται, καὶ κνίσης ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετο-
μένους. Μελετωρ. ὁ ἐπιμελούμενος. ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός. ἐφάνη γὰρ μελετωρ ἀμφὶ τὸν
ἐν πένθει. Μέλει. ἔοικεν. τοῦτο τίθεται παρ' ὁμήρῳ. καὶ παροιμία. μέλει μοι τῶν τοιούτων οὐδὲν ἧτ
τον τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. Μέλει. φροντίζει. μέλλει δὲ ἀντὶ τοῦ βραδύνει. καὶ μέλλω τὸ
ὀφείλω. Μελείρενες. τῶν παίδων οἱ πρεσβύτεροι. Μέλη. τὰ τοῦ σώματος. Μεληδὸν. κατὰ μέ
λος. Μέλημα. φρόντισμα. Μέλης μέλητος, ὁ τοῦ ὁμήρου πατήρ. Μελήσας. ὑπερθέ
μενος. βραδύνας. καὶ ἐπισπουδάσας. Μελήσερμος, ἀθηναῖος σοφιστής. ἔγραψεν ἐπιστολὰς ἑ
ταιρικῶν βιβλία ιδ. καὶ ἀγροικικῶν ἕν. μαγειρικῶν ἐπιστολῶν ἕν. συμποσιακῶν βιβλίον ἕν.
Μελησία ὄνομα κύριον. ὁ δὲ, ὁρᾷ τὴν μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς. Μέλλησις. ὑπέρθεσις.
Μελησμός. ἡ βραδυτής. Μελήσω. σπουδάσω. φροντίσω. Μελλητικοί. ὑπερθετικοί. Μέ
λι. τὸ γλυκὺ μέν ἐστι τὴν αἴσθησιν. πικρὸν δὲ τὴν ἀνάδοσιν. χολῆς γὰρ ποιητικὸν αὐτό φασιν εἶναι. καὶ
τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τὸ ἐναντίον τῆς γεύσεως. ὅθεν καὶ μᾶλλον τῆς ἐκφύσεως αὐτοῦ πικρότητα τὴν κα
τηγορεῖ τὴν γεῦσιν. Μελία, εἶδος δένδρου. ἀερσιφανὴς ὄρνισιν. ἑζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλο
κόμου. Μελίβοιον. τὴν ὀλυζῶνα πόλιν. Μελίβοιος. παρέργως ὁ τὸν οἰδίπουν ἀναθρεψάμε
νος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ οἰδίποδι. Μελίδειον. κύριον. Μελίαι. βέλη. δόρατα. μελίαι δὲ ἦσαν αὐ
ταῖς αἰκωνίδες φησὶν ὁ θεολόγος γρηγόριος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. οὗτοι μελία ταναὰ ποτὶ
κίονα μακρὸν, ἧσο πανομφαίῳ ζηνὶ μένουσ' ἱερά. Μελιηδής. ὁ γλυκύτατος. καὶ ὅμηρος. μελιη
δέα θυμὸν ἀπηύρα. Μελίνη. εἶδος ὀσπρίου. ἦν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης. τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ
χώρᾳ πλεῖστον. καὶ αὖθις. ἐφρόντιζε ἀδεῶς. οἷον. ὄσπρια. μελίνας. σῦκα. πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν
ἡ χώρα πλὴν ἐλαίου. Μελίνη. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ὄσπριόν ἐστιν. ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς
λέγεται. σοφοκλῆς γὰρ καὶ ἡρόδοτος καὶ ξενοφῶν, θηλυκῶς εἶπε μελίνην. ξενοφῶν δὲ ὁ αὐ-
τὸς ἐν ἀναβάσει, καὶ μελίνην καὶ μελίνους εἶπε. ἔνιοι δὲ εἶδός τι κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελί
νην. ὅπερ τινὲς καλεῖν ἔλυμον θέλουσι. θεόφραστος δὲ ἐν ἑβδόμῳ περὶ φυτῶν. ὡς διαφέροντα ταῦ
τα ἀναγράφει. κέγχρον ἢ μελίνην ἢ ἔλυμον. Μελίπηκτα. εἶδος πλακούντων. Μελιπνόος.
ἡδυπνόος. Μελίρρυτον. Μέλισσα ὄνομα πόλεως. καὶ ζῶον ἀπὸ τοῦ ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι. Με-
λισσεὺς κύριον. Μελισμοῦ. τῶν μελῶν ἡ διαίρεσις. ἐκ τοῦ μελίζω. Μελισσοκόμοι, οἱ τῶν μελισσῶν
ἐπιμε

ἐπιμελούμενοι. Μέλισσος ὄνομα κύριον· ἔστιν ἐν τῷ γενικῇ. Μελισσῶσα. Μελισί· τὸ μέλος. Μέλιττα, ἡ μέλισσα. Μελιτευτά. Μελιταῖον κυνίδιον· τῶν γὰρ κυνῶν· οἱ μὲν, ἰχνευτικοί· οἱ δὲ, ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ, ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί· οἱ δὲ, ἐπὶ τέρψει· ὥστε τὰ μελιταῖα κυνίδια. ἢ μελιτηροὶ κυνῶδες, οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι. Μελίτη· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος· δῆμος δέ ἐστι τῆς κεκροπίδος, ὠνομασθεὶς ἀπὸ μελίτης· ἣ κατὰ μὲν ἡσίοδον, θυγάτηρ ἦν μύρμηκος· κατὰ δὲ μουσαῖον, δίου τοῦ ἀπόλλωνος. Μελιτηνὴ ὄνομα πόλεως. ὁ μελιτηνός. ὁ πολίτης. Μελιτιανός, βιβλίων ἐν ὅροις. ὁ μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβλητο. ἀριστοφάνης. ἔστιν ἐν τῷ τέλει. Μελιττοσπαχ. τὸ, κρούοντες ψόφον ποιεῖ, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσπέτωνται. Μελιτόμυελος· ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων. Μέλιτος· τραγῳδίας κριτής. ὑπόψυχρος. καὶ ἀριστοφάνης· σκολιὰ μελίτου κατεσθίων αὐλημάτων. οὗτός ἐστιν ὁ σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει. καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ καρικὰ αὐλήματα καὶ μέλη, θρηνώδη ἦσαν. Μέλιτος λάρου ἀθηναῖος ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο σωκράτην μετὰ ἀνύτου. πεποίηκε δὲ καὶ τραγῳδίας. κατελιθώθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀθηναίων. καὶ ἦν ἐπὶ τῶν ζήνωνος τοῦ ἐλεάτου καὶ ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. ἀντεπολιτεύσατο δὲ περικλεῖ. καὶ ὑπὸ σαμίων στρατηγήσας, ἐναυμάχησε πρὸς σοφοκλῆν τὸν τραγικόν. ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ. Μέλιτος. οὗτος ἐρᾷ νεανίου ἀθήνησι τῶν εὐγενῶν καὶ πλουσίων. μειράκιον δὲ ἦν τὸ εἶδος διαπρεπὲς καὶ τὴν ὥραν ἄμαχον. καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ, μέλιτος ὄνομα ἦν. τῷ καλῷ δέ, τιμαγόρας ὥς φασιν. ἦν δὲ ἄτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὅδε ὁ παῖς. καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε καὶ ἐπίπονα. καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων. καὶ ὁμοῦ τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. καὶ ἦν τὰ προστάγματα κύνας τε ἀγαθὰς καὶ θηρευτικὰς, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄγειν, καὶ ἵππον αὖ τῶν πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅπου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικόν. καὶ ἄλλου χλαμύδα ὡραίαν. καὶ τοιαῦτα ἕτερα. ἐπὶ τελευταίων, ὄρνιθας οἱ προσέταξε κομίσαι, ὅπου δὴ τροφίμους καὶ οἰκέτας γένος θαυμαστούς. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπράξατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκεῖνος, ἐδωρεῖτό τε τῷ καλῷ τὸ μέγα καὶ τίμιον κτῆμα τοὺς προειρημένους. ὁ δέ, ἀτεράμων ὤν, καὶ ἐν τοσούτῳ ἀπεώσατο ἄρα τὸ δῶρον. ὁ τοίνυν μέλιτος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι καὶ οἰστρούμενος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις τε μόχθοις ἅμα καὶ ἀπείροις, ἣ ποθῶν εἶχεν, ἀνέθορεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. οὐ μὴν ἀτιμώρητος δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ μελίτου θανάτῳ. τοὺς ὄρνιθας οὖν ἀναλαβών, καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθείς, εἶτα κατὰ τὰ ἴχνια τὰ ἐκείνου θέων, ὥσπερ οὖν ἑλκόμενος βίᾳ ἑαυτόν, σὺν τῷ δυστυχεῖ χορῷ ἐπὶ τῷ μελίτῳ, ἔρριψε φέρων βραδὺν καὶ δυστυχῆ τὸν ἔρωτα αὐτοπαθεὶς τοῦτον. καὶ ἔστησεν εἴδωλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον, παῖς ὡραῖος καὶ γυμνός. ἀλεκτρυόνας δύο μάλα εὐγενεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶν ἑαυτόν. Μελιτοῦττα· μάζα μέλιτι δεδευμένη. καὶ ἣν ἔφερον ὡς ἐδόκουν τοῖς ὄφεσι τοῖς ἐν τροφωνίου οἱ μαντευόμενοι ἐν λεβαδίᾳ. ἔστιν ἡ μελιτοῦττα, ἐπίθετον τῶν ναστῶν. ἰστέον ὅτι, μελιτοῦττα ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν κέρβερον. καὶ ὀβολὸς μισθὸς τῷ πορθμεῖ. καὶ στέφανος, ὡς τὸν βίον διηγωνισμένοις. Μέλιττοι καὶ αὐτοί. Μελιτωδῶν ἐδεσμάτων. Μελίτωνος. Μελιτηρός. Μελίφρων· ἡδύς. γλυκαίνων τὰς φρένας.

Μελίχλωρος· ὁ χλωρός. Μελόμενοι· καὶ ἐπίστευον εἶναι θεοφιλεῖς, τῷ δαίμονι τούτῳ μελόμενοι. Μέλον· διὰ φροντίδος ὄν. ἀριστοφάνης. οὐδὲν γὰρ ἐμοῦ μέλον. ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι σκωμμάτιον, εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω. ὅτι δὴ βασιλεὺς ὢν καὶ δεσπότης ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ. ὁ δέ, ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηχανῶς ἀπολαύεσθαι λόγων. καὶ τῆς περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξης. Μελλονικιᾶν, τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι, ἀριστοφάνης. οὐδὲ νυστάζειν ἄρ' ἔστιν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν. νικίας γὰρ υἱὸς νικηράτου ὃς ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς σικελίαν. βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους. ἢ ὡς οἱ διαμέλλοντες οὐ πονητικὸς ἀλλὰ μελλητής. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. Μελόντων· ἐπιμελείσθωσαν. Μέλοιτι μελοδειπνικὰ. ἀριστοφάνης· ὑπαναπαίνει κρητικῶς τῷ ποδὶ. τάχα δὲ ἔπεισι λῃσταὶ δὲ τεμεῖν ἀχρόνων

χαλκοκρα. Μέλου· ἐπιμελοῦ. καὶ τὰ λοιπά μου μέλου δικαίως, ὥσπερ αὐτὸ δὴ μέρος.

Μέλλω· ἐπὶ τοῦ βραδύνω. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου παρὰ θουκυδίδῃ. καὶ σοφοκλῆς· μέλλων δὲ ἀεὶ δρᾶν τι, τὰς οὔσας τε μοῦ καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορε. καὶ ἀριστοφάνης. μὴ δῆθ' ἱκετεύω πάλιν ὅτου μέλλω ἐξεμεῖν· ἵνα ἅπαξ ἐμέσω, καὶ μὴ δέ τι, καὶ ὅτι λέγεις· ἢ οὐδέπως. τότε φησὶ λέγε ἐὰν θέλῃς. ἐπιτηρήσας ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν. ῥᾷστα γὰρ μᾶλλον ἐξεμέσαιμι ἐὰν εἴπῃς. μέλω δὲ ὁ φροντίζω διὰ ἑνὸς λ΄ δοτικῇ. Μέλω, ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. Μέλπηθρα· παίγνια· παρέργματα. Μέλποντες· ᾄδοντες· ὑμνοῦντες. Μελύδριον· ἰωνικόν. ἀντὶ τοῦ ᾠδικόν. τοῦτο γὰρ ἰώνων. ἀριστοφάνης· δεῦρ' εἶπε τοῦ μούσημμα μελύδριον εὑροῦσαι τι τῶν ἰωνικῶν. Μελχισεδέκ· ἱερεὺς τοῦ θεοῦ. βασιλεὺς τῶν χαναναίων. οὗτος κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ σιὼν, ἐπωνόμασεν αὐτὴν σαλήμ. ὅ ἐστιν εἰρηνόπολις. ἐν ᾗ βασιλεύσας ἔτη ριγ΄, ἐτελεύτησε δίκαιος καὶ παρθένος. ἀγενεαλόγητος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος ἀβραὰμ ὅλως. εἶναι δὲ χαναναῖον τὸ γένος. καὶ ἐκ τοῦ ἐπαράτου σπέρματος ὁρμώμενον. ὅθεν, οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωται. οὐ γὰρ πρέπον ἦν ὥστε ταύτην τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπειλημμένον, συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει. διὸ καὶ ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα τοῦτον εἶναι φασίν. ὅτι δὲ χαναναῖος ἦν τὸ γένος, εὔδηλον καὶ ἀφ' ὧν ἐκράτει καὶ ἐβασίλευσε κλιμάτων τῶν χαναναίων. καὶ οἷς ἐπλησίαζε γνωρίμοις τοῖς σοδόμοις. καὶ μέντοι καὶ ἡ σαλὴμ ἧς οὗτος ἐπεῖχε βασιλεὺς, ἡ πολυθρύλλητος ἱερουσαλήμ ἐστιν. οὐδέπω τὸ ὅλον ὄνομα φέρουσα τῆς ἱερουσαλήμ. ἐν προσθήκῃ δὲ τοῦ ἱεροῦ μετὰ τὴν σαλὴμ, προσλαμβάνουσα συλλαβὴν, ἐν ᾗ συνάψασα ἱερουσαλὴμ ὠνομάσθη ἔσα. διὰ δὲ τὸ ἀγενεαλόγητον, λέγεται ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ. ὅταν δὲ ἀκούσῃς περὶ τοῦ μελχισεδὲκ τοῦ ὅτι ἔθνος ὀνομάζεται, μνήσθητι τοῦ ἀποστολικοῦ, ὅτι ἑτέρας γενεᾶς ἐστί. τουτέστι τῶν χαναναίων.

Μελχισεδέκ· ἱερεὺς οὐκ ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν. οὗτος καὶ ὁ χριστὸς, οὐχ ὑπὲρ ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ἑαυτὸν προσήνεγκε τῷ θεῷ. ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης, ἐν τῇ νυκτὶ, μεθ' ἣν τὸ πάθος ὑπέμεινεν. ἡνίκα λαβὼν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε καὶ εἶπε. λάβετε φάγετε καὶ τὰ ἑξῆς. οὗτος ὁ μελχισεδὲκ ἐπὶ ἀβραὰμ ἤκμαζεν. ἀνὴρ θεοσεβὴς, ἐθνικὸς. καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους σίδου υἱοῦ αἰγυπτίων βασιλέως τῆς λιβύης. ὅστις γενόμενος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς τῶν χαναναίων, ἔκτισε πόλιν, ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ σιὼν. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν ἱερουσαλήμ. ὅπερ ἐστὶν εἰρήνης πόλις. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτη ριγ΄. Μελχισεδέκ· οὗτος βασιλεὺς ὢν τῶν χαναναίων καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου θεοῦ, ὑποστρέφοντι τῷ ἀβραὰμ ἀπὸ πολέμου ἀπαντήσας, ἐξήνεγκεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον. καὶ εἶπε πρὸς ἀβραὰμ. εὐλογημένος ἀβραὰμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογημένος ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἀβραὰμ, δεκάτην ἀπὸ πάντων. ἑρμηνεύεται δὲ μελχισεδὲκ, βασιλεὺς εἰρήνης. Μελχόμ· προσόχθισμά τι. εἴδωλον καὶ τοῦτο. προσοχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα τὰ εἴδωλα προσαγορεύειν εἴωθεν ἡ γραφή. ὅπερ δηλοῖ τὸ μῖσος καὶ ἀπόβλητον. Μεμαγμένη μάζα· ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν. Μεμαγμένην· παρεσκευασμένην. καὶ ἐν ἑτοίμῳ κειμένην. ἔνθεν καὶ παροιμία. μάζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. Μεμανηκότα· τὰ τῆς μανίας φρονοῦντα. μανικῶς δὲ καὶ λαιμῶς, ἐγένοντο ἐνεαί. τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. ἀριστοφάνης. ὁ δὲ, ὡς ὁρᾷ μεμανηκότα τὸν δεσπότην, τέχνην ποιεῖται. Μεμαυῖα· προθυμουμένη. γλιχομένη.

Μεμαώς· προθυμούμενος. Μεμασιλημένος· κατειργασμένος. Μεμαυῖα· προθυμουμένη. γλιχομένη. οὐ γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἡ δύναμις. καὶ μεμαυῖα. ἀρέμεναι κλωθῶ τῷ δ' ἕτερον φονέα. Μεμβλωκατον· ἀντὶ τοῦ παραβαίνουσι. καὶ μέμβλετό μοι, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐπιμελείας ἐγένετό μοι. Μέμβλωκε· παραμένει. καὶ μεμβλωκὼς· παραγενόμενος. καὶ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέν. Μέμβραξ.

Μεμβρὰς εἶδος ἀφύας. καὶ ἐστὶν ἐν τῷ ἀφύα. Μεμελημένος· πεπονημένος. Μεμένηται. μεμένηκε. Μέμηλε· ἐφρόντισε. καὶ μέμηλε. μέλει. Μεμηλὼς· ἐπιμελούμενος. Μέμηνε· μαίνεται. Μεμιλτωμένον· τὸ σχοινίον φασὶ τὸ μεμιλτωμένον. ἐπειδὴ οἱ κήρυκες ἐν χοροῖ οἱ ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὥς φησι πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν. Μέμμι·

ὑπάτος

ὕπατος τῶν Ῥωμαίων. ἦν ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ. Μεμισθαρνηκώς· ὁ μισθὸν κεκομικώς. Μέμνη· β΄ προσώπου, ἐκ τοῦ μέμνημαι, σου γενικῇ. Μεμνῆτο· μιμνήσκοιτο. οὕτω προπερισπωμένως. ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ. καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῆτό μου.

Μέμνων· ὁ ἐς Ἴλιον στρατεύσας. ἡγεῖτο μὲν Αἰθιόπων, οὐκ ἦν δὲ Αἰθίοψ, ἀλλ' ἀπὸ Σούσων τῶν Περσικῶν, καὶ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ. τὰ ἐκεῖσε ἔθνη ὑποχείρια ἔχων. Μέμονα· προθυμοῦμαι. Μέμορται· μεμοίραται. Μεμωκημένος· καταπεφρονημένος. Μέμων· ὄνομα κύριον. Μεμπτέος· μέμψεως ἄξιος. Μεμοιραμένων· λαχόντων, κληρωσαμένων. Μεμοίραται· μετέχει, εἴληφε. Μεμυαλωμένα· ἀσταφῆ καὶ πίονα. οὕτω τὸ ὄνομα ἐκάλεσε. καὶ Μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἄμωμά τε καὶ ἄρτια. ἐπαρᾶται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπηρα δὲ προσφέρουσι. Μεμύημαι· δεδίδαγμαι. πεπείραμαι μὴ μύειν. Μεμυκότα· κρύψαντα. καμμύσαντα. ἠγκυλωμένα. καὶ Ὅμηρος· σιῶδε ληνεὰ πάντα μέμυκεν. ἐκ παρατηρήσεως Ὅμηρός φησι τὸν ἐν πολέμῳ ζωθέντα τὰ ὄμματα μὴ μύειν. μόνου δὲ τοῦ Ἕκτορος τὴν θέαν προάγειν. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ὄμπαρος ὀβελοῖο μεμυκότα δείρασι ταῦρον. ἀντὶ τοῦ μεμυκότα· μυκηθμῷ χρώμενον· μυκώμενον. Μεμύρωμαι. Ἀριστοφάνης· μακαριωτάτη ἐγὼ 'τις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖς. πλὴν δ' οὖν ἀποπεπωκέναι τὰ θάσια ἀμφορείδια. ἀμφορείδια δὲ τὰ κεράμια. ἀπανθήσαντα δέ, ξηρανθέντα. Μεμυστιλημένοι· ἀνοχημένοι. ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις καὶ μυστίλαις μιμουμένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστηρίοις. ὡσεὶ μυστίλιόν τι ὂν ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ, πάντες περὶ καθῆντο καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά. μυστίλη δὲ καλεῖται κοῖλος ἄρτος. ἤγουν ἀθάρα. ἐν γὰρ τοῖς θησείοις ἀθάραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς· ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες καὶ εἰς οὐδὲν ἐπιτυχόντες. νῦν δὲ αὖ τυχήσαντες. ὀλιγίστοις δὲ ἀλφίτοις λέγει. ἤγουν ἄρτοις. τοῖς κοίλοις τοῖς ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀρυόμενοι, ταχέως ἐκ ὀρεχ... δεῖαν ἄρτου. ἀπεσιώπηται δὲ ἡ λέξις. λέγουσι δὲ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν ἤγουν τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἤσθιον. ἢ τοῦ ζωμοῦ σχολάζοντες, ὑπὸ τοῦ τύπου ἐκ ὀρεχ... Μέμφις, ὄνομα κύριον. κλίνεται Μέμφεως. ἡ δοτικὴ τῷ Μέμφει. καὶ θηλυκὴ ἡ Μέμφις. ἀπὸ ταύτης θεὸς Αἰγύπτου. τοῦτον Αἰγύπτιοι τιμῶσι σελήνην. καὶ ἴσος τῷ ὅδε ὁ θεὸς τῆς σελήνης. ὥσπερ ὁ Μέμφις τοῦ ἡλίου. Μεμφίτης· ὁ ἀπὸ τῆς Μέμφεως. Μεμφωλή· μέμψις. Μεμψιβολεῖν· μέμφεσθαι. Μεμψίμοιρος· φιλεγκλήμων. Μένανδρος Ἀθηναῖος· κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ Μένανδρος ἕτερος Ἀθηναῖος Διοπείθους καὶ Ἡγησιστράτης. περὶ οὗ πλεῖστοι παρὰ πᾶσιν οἱ λόγοι. κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας. στραβὸς τὰς ὄψεις. ὀξὺς δὲ τὸν νοῦν. καὶ περὶ γυναῖκας ἐκμανέστατος. ἔγραψε κωμῳδίας ρε΄. καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα. καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην. Μένανδρος Λαοδικεύς, τῆς παρὰ Λύκῳ τῷ ποταμῷ. σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην. καὶ Μινουκιανοῦ προγυμνάσματα. καὶ ἄλλα. Μένανδρος προτίκτωρ· ἱστορικός. ὃς λέγει περὶ ἑαυτοῦ. ἐμοὶ πατὴρ Εὐφρατᾶς ἐκ Βυζαντίου ὁρμώμενος ἦν. τούτου δὴ οὐχ ἥκιστα τῶν λόγων μετειλήχει παιδείας. Ἡρόδοτος μὲν οὖν μοι ὁ ὁμόγνιος, δέ μοι τῷ πρὸς ὃν νόμον ἐπιστευσάμενος παιδείας, εἶτα ἀφελείας τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς. ἀλλ' ἔγωγε, ὅτι χρῆναι ᾤμην, μὴ καὶ νόμοις ὁμιλῆσαι καὶ εἰς τέλος ἱκέσθαι τῶν πόνων. καὶ δὴ ἀφικόμην ὥς μοι ὑπῆρχε δυνατόν. ἥκιστα δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἐπιτηδεύματος. οὐ γάρ μοι θυμήρες ἦν ἀγωνίζεσθαι δίκαις. οὔτε μὴν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ θαμίζειν, καὶ δεινότητι λόγων τὰς τῶν ἐντυγχανόντων οἰκειοῦσθαι φροντίδας, καὶ τὰ σπουδαῖα τοιγαροῦν παρεὶς καὶ τὰ χείριστα ἑλόμενος, κεχηνὼς περιενόστουν. καί μοι κατὰ θυμὸν ἦσαν οἵ τε θόρυβοι τῶν χρωμάτων, καὶ οἱ ἁμιλλητήριοι τῶν ἵππων ἀγῶνες. ἔτι γε μὴν καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παλαίστραις ἐναπεδυόμην. καὶ εἰς τοσοῦτον ἐξώκειλα ἀφροσύνης, ὡς καὶ τὸν φαινόλην ἀποδύσασθαι. συναποδύσασθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ συνεχές, καὶ ἄλλο ὅ, τι εἰς βίον ἀγλάϊσμα. ἐπεὶ δὲ Μαυρίκιος τὸ βασίλειον διεδύσατο κράτος, τοῦτο μὲν προμηθέστατα ἔχων εἰς τοὺς ὑπηκόους, τοῦτο δὲ καὶ μουσῶν ἐραστής, ποιημάτων τε καὶ ἱστορίας ἥδιστα ἐπαΐων, ὡς καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος καταναλίσκειν περὶ τὰς τοιαύτας φροντίδας. καὶ παρορμᾶν ἐντεῦθεν καὶ ὀξύνειν τοῖς χρήμασι τοὺς ἀμβλυτέρους τὸν λογισμόν. ἀγαπητῶς δὲ ἐν τῷ τότε ἐγώ τε ἀλύων καὶ δυσανασχετῶν, τῷ μὴ τὰ δέοντα ἔχειν ἀναλογιζόμενος ὡς οὐκ ἦν

χειρῶν ἀνόνητά με προὐνοεῖν· ὥστ' ἂν μὴ διὰ παντὸς κενεμβατοίην, ὡρμήθην ἐπὶ τήνδε τὴν συγγραφὴν ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ἀγαθίου. καὶ τῆς ἱστορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν. Μένδη· πόλις ἐρετριέων ὠκισμένη. Μενδαῖος ὁ ἀπὸ τῆς Μένδης. Μένδη πόλις μία τῶν ἐν Παλλήνῃ.

Μένδην· οὕτω καλοῦσι τὸν Πᾶνα αἰγύπτιοι ὡς τραγοπρόσωπον. τὸν γὰρ τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν. καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει. καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὥς ἔτι μὴ ἐσθίειν τράγειον(?)· ὀχευτικὸν γὰρ τὸ ζῷον. ἦν δὲ καὶ ἱερὸν τοῦ μενδησίου παρ' αἰγυπτίοις. ἐν ᾧ καὶ ἄγαλμα τραγοσκελὲς ἦν ὀρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον. Μενδήσιον κέρας· τὸ τοῦ νείλου στόμα. Μένεα πνέων· μεγάλα δυνάμενος. Μενεδάϊος ἵππος ὁ πολεμιστήριος· σῶμα τόδε φθιμένου μενεδαΐου εἴσατο δάμις(?) ἵππου· ἐπεὶ περὶ τοῦδε δαΐφρονος ἄρης τύψε. Μενεδάϊος· καὶ κατὰ τροπὴν μενεδήϊος.

Μενέδημος. Μενεαίνειν, προθυμεῖσθαι. Μενεθαλὴς ὄνομα κύριον· καὶ μενεθαλής.

Μενεκλείδης. Μενεκράτης κωμικός· δράματα αὐτοῦ· μανέκτωρ, ἑρμιονεύς. Μενεκράτης συρακούσιος ἰατρός· οὗτος δὲ, μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας· ἐθεράπευε δὲ τὴν ἱερὰν νόσον· δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους, ἀπῄτει. καὶ Δία ἑαυτὸν ἐκάλει· θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ· τιθεὶς ἑκάστῳ προσηγορίαν· τὸν μὲν, ἑρμοῦ· τὸν δὲ, ἀπόλλωνος. Μενέλαος· δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς, ἀδελφὸς φιλίππου ὁμοπάτριος. Μενέλαος αἰγαῖος ἐποποιός· ἔγραψε θηβαΐδα ἐν βιβλίοις ιβʹ· καὶ ἄλλα. Μενετοὶ θεοὶ καὶ μὴ ἀποδιδῶσι μισητείας. ἀντὶ τοῦ ἀνεξίκακοι καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι· ἐπίμονοι καὶ βέβαιοι. καὶ οὐκ εὐξαπάτητοι. μισητεία δὲ ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασία. μήποτε μὲν τὸ γυναικότερον ἦν ἡ καταπληστία(?)· ἡ αἰσχροκέρδεια.

Μενεχάρμης· ὁ ὑπομονητικὸς ἐν μάχαις. Μένεχμος ὄνομα κύριον. Μενεξίτι(?) ὄνομα τόπου.

Μενθήρη· αἱ φροντίδες. Μένιππος· ὁ κυνικός· ἦν ἐν τῷ φαιός(?). Μένιππος κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, κέρκωπες καὶ ἄλλα. Μενοφάνης ὁ αὐτάρκης· καὶ μενοφανεία(?). Μένος δύναμις· ὁρμή· διαφέρει δὲ τὸ μένος τοῦ θάρσους· τὸ μὲν γάρ ἐστι τοῦ σώματος· τὸ δὲ θάρσος, τῆς ψυχῆς. Μενοῦνγε· ἐν συνδέσμῳ κεῖται, τὸ ἀληθῶς· μᾶλλον μὲν οὖν. Μενώ γυναικῆ· ἡ δὲ ὀλυμπιὰς ἐπὶ τῆς ἑαυτῆς ἔμενε λογισμῶν. Μένων ἀθηναῖος· οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν πλούτου ἰσχυρῶς· ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν ὅπως πλείω λαμβάνῃ· ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι ἵνα πλείω κερδαίνῃ· φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις· ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην. ἐπὶ τὸ δὲ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη, συντομωτάτην ὁδὸν ᾤετο εἶναι διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν· τὸ δὲ ἁπλοῦν τε καὶ ἀληθὲς, ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλίθιον εἶναι. στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα. ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἐγίνετο ἐπιβουλεύων. καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα· τῶν δὲ συνόντων πάντων, ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο· καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν. ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅτι ῥᾷστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. καὶ ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους καὶ ὡς εὖ ὡπλισμένους, ἐφοβεῖτο· τοῖς δὲ ὁσίοις καὶ ἀλήθειαν ἀσκοῦσιν, ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. ὥσπερ δέ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ καὶ δικαιότητι, οὕτω μένων ἠγάλλετο, τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι· τῷ πλάσσεσθαι ψευδῆ· τῷ φίλους διαγελᾶν. τὸν δὲ μὴ πανοῦργον, ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν διαβάλλων φιλίαν τοὺς πρώτους τούτῳ ᾤετο δεῖν κτήσασθαι· τὸ δὲ πειθομένους στρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου· ἐπιδεικνύων ὅτι πλεῖστα ψά(?) ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν· εὐεργεσίας δὲ κατέλεγεν, ὅτε τις αὐτοῦ ἀφίσταιτο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ, οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. Μεντίδιος ὄνομα κύριον. Μέντορος ὄνομα κύριον. Μέντοι ὅμως· τὸ δὲ ζώντοσε(?), παρ' οὐδενὶ τῶν ἑλλήνων. Μενοικεύς. Μενοινή· ἡ προθυμία. Μενοινάδος. Μενοίτιος ὄνομα κύριον. Μεραρχίαι· αἱ δύο χιλιαρχίαι· ἀνδρῶν ͵βμη· οἱ δὲ, καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον μεράρχην καὶ τελετάρχην(?). Μεριδαρχίας(?). μεριτίας(?) ἢ δεκαρχίας. Μερίζω, αἰτιατικῇ. Μερὶς ἡ κληρονομία. Μερὶς οὖν τινὶ ἐξ τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰ σοφὰ(?) τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων τινὶ γενομένῳ, ἐπεὶ ἄρα βοηθεῖν αὐτοῖς οὐκ ἠδύνατο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός. καὶ ἕκαστος ἑκάστῳ τι συλλαμβάνει, ἐπεφάνη μερὶς, οὖν τινὶ ἐξ ἡ οὕτω γράφει· μερὶς οὖν

τινὶ γε· ὅτε

πνίγει. ὅτε οὐκ οἱ δυνατοὶ ἥρπαζον, ἦν πνίξ. ὅτε δὲ ὑπενοήθη ὁ μερισμός, ἔλεγον οἱ πάντες μερὶς οὐ πνίξ. Μερὶς τὴν συμμερισίαν πολύβιος. καὶ πολλοὶ περιελαυνόμενοι σώματα καὶ θρέμματα, τούτων οὐδένος μερίδα τὴν ἐποιήσαντο τῶν ἀλόντων. Μερίτης, ὅ τινος πράγματος μεταλαγχάνων. πολύβιος. ὁ δὲ φύλαξ εὐθὺς ἀνοίγει. ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν ἄγραν διὰ τὸ μερίτην αὐτὸν ἀεὶ γίνεσθαι τῶν εἰσφερομένων. Μερκούριον. τὸ πρωτίς. Μερμαίρω. φροντίζω ἢ χολῶ. Μέρμερα. μερίμνης ἄξια. χαλεπά. Μερμερίζω. μεριμνῶ. Μερμερόης ὄνομα κύριον. τὸν μερμερόην ἡ μῖν σημᾶναι, ὡς οὐκ ἦν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ μὴν πολεμία χειρὶ τῆς δὲ βασιλικῆς ἔργον ἐκστρατιᾶς. ἀλλ' ἐν ὑπαρχείᾳ τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ τὴν Καύκασον. Μέρμις, τὸ σχοινίον. Μερόη, νῆσος πρὸς τὸν ὠκεανόν. εἰ καὶ πορρωτέρω μερόης τε ὄντι χίος εἰρεσίαις. Μερόλαος, ὄνομα κύριον. Μέροψ. καὶ μέροπες οἱ ἄνθρωποι. ἀπὸ τοῦ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα ἤτοι τὴν φωνήν. Μερόπη. ὄνομα κύριον. καὶ μεροπὶς ἡ κῶς νῆσος. Μέσαβον. τὸ μέσον τῶν βοῶν ξύλον. Μεσάγκυλος. Μεσαπίων. ἄρτος ὁ ψωμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου. μεσαπίωνα πρόξενος ἀθηναίοις φησὶ ποιήσασθαι πόλεμον. Μεσάτμῳ. τῷ κανόνι. ἐν μέσῳ καλάμῳ τοῦ ἱστοῦ. Μεσαύλιον. κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα. κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. ἢ μεσαύλιος ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς. Μεσαιπόλιος. ὠμογέρων. μιξοπόλιος. Μεσαίτατος ὁ μέσος. καὶ μεσαίτατον, τὸ ὑψηλόν. Μεσεγγύημα. μεσεγγύημά ἐστιν, ὅταν οἱ συντιθέμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ πραγμάτων, ὧν ἔστιν ὅτε, οὐ δικαίως ἔσεσθαι μελλόντων, ἢ περὶ τῶν ἐξ ὧν τις βλάβη γενήσεται τῷ κοινῷ τῆς πόλεως ὑπὲρ τοῦ πραχθῆναι κατὰ τὰς συνθήκας, μισθόν τινα ὁρίσαντες παρακατατιθῶνται κοινῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, ὅπως ἂν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι δοκῇ, ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ στοιχειωθέντα βεβαιώσωσι. Μεσεγγύημα, τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρὰ ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῇ τῆς ἀποδόσεως. καὶ μεσεγγυήσασθαι τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται. Μέσερ. ἡ αἴγυπτος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ μεσερέμ. Μεσέγγυος. μεσίτης. ἐγγυητής. μέσος δύο μερῶν. Μεσεγγυοῦνται. ἐγγυηταὶ γίνονται, καὶ ἐγγυητὰς ποιοῦνται. ὡς καὶ ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν. Μεσηγύς. μεταξύ. Μεσήϊς. πηγή. καὶ μεσηΐδος γῆς. Μεσῆλιξ. ὁ μέσος τῇ ἡλικίᾳ. Μεσημβρίζω. καὶ μεσημβρινός.

Μεσήνη, ὄνομα πόλεως. καὶ μεσήνιος ὁ ἀπὸ τῆς μεσήνης. Μεσιτεύειν. ἀνὰ μέσον κεῖσθαι. τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν κύπρῳ συνετάξαντο, παρ' οἷς ἂν αὐτοὺς ἀποδοκῇ. Μεσίτης. ὁ εἰρηνοποιός.

Μέσμα, ὄνομα πόλεως. Μεσοάστης. Μεσοβασιλεύς. μετὰ θάνατον ῥωμύλου ἀναρχίας οὔσης ἐν τῇ ῥώμῃ, ἐνιαυτὸν ὅλον ἡ σύγκλητος τὸ κῦρος τῶν κοινῶν εἶχε πραγμάτων. πενθημέρους ἀρχὰς τοῖς ἐπιφανεστέροις τῆς βουλῆς, ἐκ διαδοχῆς κατανέμουσα. οὓς μεσοβασιλεῖς ὠνόμασαν. Μεσόγαιον. αἰτιατική. μεσόγειος δὲ ἀντὶ τοῦ μέσος κατὰ τὴν γῆν. Μεσόδμη, κατὰ τὸ μέσον. Μεσολαβηθείς. ὃ δὴ εἰ μὴ ἐπεισενέτυχοι μεσολαβηθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἀπειρωμένης ἐξενεγκεῖν κατὰ ῥωμαίων πόλεμον. τουτέστιν ἐν τῷ μεταξὺ συσχεθείς. Μεσομήδης. κρής. λυρικός. γεγονὼς ἐπὶ τῶν ἀδριανοῦ χρόνων. ἀπελεύθερος αὐτοῦ ἢ ἐν τοῖς μάλιστα φίλος. γράφει οὖν εἰς ἀντίνοον ἔπαινον. ὃς ἦν ἀδριανοῦ παιδικά. καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. ἀντωνῖνος τὸ τοῦ σύλλου μνημεῖον ἐπιζητήσας, ἐπεσκεύασε. διότι μεσομήδει τῷ τοὺς κιθαρῳδικοὺς νόμους συγγράψαντι κενοτάφιον ἔχωσε. διὰ μέν, ὅτι καὶ κιθαρῳδεῖν ἐμάνθανεν. ἐκείνῳ δὲ ὅτι τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ἐζήλου. Μέσον. τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. ἐπὶ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν, αἱ μὲν ὑπερβολαὶ καὶ ἐνδειαι ἐναντίαι οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τὴν κακίαν εἰσίν. αἱ δὲ ἀρεταί, μέσαι αὐτῶν οὖσαι, ὑπ' ἄλλο γένος εἰσί. ὑπὸ τὴν ἀρετήν. καὶ ὅτι συμβέβηκεν ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἑκατέρων τῶν ἄκρων. ἐκ γὰρ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μέν, ἐν ὑπερβολῇ, τοῦ δέ, ἐν ἐνδείᾳ. καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἴσον ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος. ἔστιν οὖν κυρίως μέσον, ὃ κατὰ μῖξιν τῶν ἄκρων. τοιοῦτον ὂν καὶ ἀναγκαῖον ὑπὸ ταὐτὸν εἶναι γένος τοῖς ἄκροις. ἡ δὲ ἀρετή, οὐχ οὕτω τῶν κακιῶν μέση. ὁμωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται. λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλῳ μέσον τὸ κέντρον. ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος, ὁ τῷ μέν, ὑποκείμενος. τοῦ δὲ κατηγορούμενος. ἢ ὅλως ὁ δὶς λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς καὶ τοῖς τοιούτοις. λέγεται γὰρ μέσος, ὃ τῶν ἀμφοῖν μετέχει τῶν ἄκρων. τῇ θέσει γὰρ καὶ μίξει καὶ κράσει τῆς σχέσεως ἐν ἅπασιν, αἰτίαν ὁ μέσος ἔχει. ὅμηρος, εἰς μέ

σον ἀμφοτέροισι διακέσατε. οὐκ ἤδη εἰς τὸ μέσον παρελθόντες. ἀλλὰ μέσως διακέσατε. μήτε τού-
τῳ προσχαριζόμενοι, μήτε ἐμοί. διὸ καὶ ἐπιφέρει. μηδὲ παρ' ὀργήν. ἐγὼ δὲ ἔρχομαι μέσος. αὐτὶ τοῦ, ἥτ-
τημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν εἰς μέσα καθιέντων. μεσότης ἐστὶ μέσον οὐ δύναται μᾶλ-
λον καὶ ἧττον γενέσθαι. ἡ δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ἐπ' ἄπειρον προχωρεῖ, διὰ τοῦτο ἀόριστον
αὐτὴν ἔλεγον δυάδα. Μεσορῶν. μέσην ὁδῶν. Μεσότης. ἀληθὲς ὅτι μεσότητές εἰσιν οὐκ
ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί. μάλιστα ἡ δικαιοσύνη. Μεσουρανήσαντος ἡλίου. Μεσοῦται.
πληροῦται. Μεσῶ. γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων. Εὐριπίδης Μηδείᾳ. ζηλῶ σ' ἐν ἀρχῇ πῆμα κοὐ-
δέπω μεσῶ. Μεσρὲμ ὄνομα κύριον. ὁ ἐν τῷ Χαμ. ἐξ οὗ καὶ Μεσρὲμ ἡ Αἴγυπτος. ἡ νῦν Μεσρ ὀνο-
μαζομένη. καὶ Χαμ, σημαίνει μέλαν, ἡ Αἴγυπτος. καὶ ἐκεῖνοι τῶν Αἰγυπτίων. Μέσφ' ὅτε. ἕως οὗ. Μέτα. μέ-
τεστι. ὦ κακὴ κεφαλή. οὔ σοι τούτων μέτα, οὐ. οὐ δεῖ, μέτεστι. Μέτα. ὁ τοῦ ἀρχιβίου Ἀπολλώνιος, περὶ τεθη-
λότων φησίν. ἐνθάδε. καὶ μέτα πᾶσιν. ἐπειδὲ τεμένεσιν μέτα χαλκή. μεθ' ἀθανάτοισι κυανοπρῴροιο. ἀπὸ.
χαῖται δ' ἐρρώσαντο μετὰ πνοιαῖς ἀνέμοιο. εἰς. μετὰ ἔθνος ἑτέρων. σημ. ζωὴ δ' αὖ ἐγὼ μετὰ τοῖσι. πρὸς. σφαῖραν
τ' ἔπειτ' ἔρριψε μετὰ ἀμύμονα βασιλέα. ὁ δὲ, ἔκλασε τὴν ῥάβδον τοῦ μὲν καὶ τῷ ὄμματι μετὰ χεῖρας εἶ-
χεν ἀεί, ὅτε μεθ' ἡμέραν κατατιθέμενος. καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος. καὶ αὖθις. ἐ-
μοὶ δ' ἴσον μὲν τῆς δὲ τῆς χώρας μέτα. αὐτὶ τοῦ μέτεστιν, ὅσον περ ὑμῖν. ἄχθομαι δὲ καὶ φρονῶ τὰ τῆς πό-
λεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. Μεταβαλών. στραφείς. Μεταβαίνω γενικῇ. Μετα-
βολή, ἧς τέσσαρες τρόποι γίνονται. φθορᾶς. ἀλλοιώσεως. αὐξήσεως. φθίσεως. καὶ ἐν τέσσαρσι θεωρεῖται κατηγο-
ρίαις. ἐν οὐσίᾳ μὲν, ὡς γένεσις καὶ φθορά. ἐν ποσῷ δὲ, ὡς αὔξησις καὶ μείωσις. ἐν ποιότητι ὡς ἀλλοίωσις. οἷον
λεύκανσις. μέλανσις. ἐν δὲ τῷ ποῦ, οἷον ἡ κατὰ τόπον. ἐν Λυκείῳ. ἐν ἀγορᾷ, ἐπὶ πλέον δὲ τῆς κινήσεως, ἡ
μεταβολή. τὸ γὰρ κινούμενον, δεῖ εἶναι, ἵνα καὶ κινῆται. τὸ δὲ γινόμενον ἢ φθειρόμενον, οὐ μέντοι ὅ περ
ἦν, καὶ ὅτι κινούμενον, περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον ἴσχει μεταβολήν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τὴν οὐσίαν
τοῦ ὑποκειμένου συντελούσης. τὸ μέντοι γινόμενον καὶ φθειρόμενον, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ γίνεται. ἀλλ' οἷον ἐξ
ὕλης εἰς εἶδος μεταβαίνει τὸ γινόμενον καὶ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν. μεταβολὴ δέ ἐστιν, ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
γινομένη κλίσις, ἣν νῶτον τὰς τῶν ὅπλων τῶν ὄψεις μετατιθεῖσιν. ἡ δύο διαφοραί. ἡ μὲν, ἀπὸ τῶν πολε-
μίων. ἣν καὶ ἐπουραγὸν ὀνομάζουσιν. ἡ δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν οὕτως ὑπογράφουσι. με-
ταβολή ἐστι, μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας, εἰς τὴν κατ' οὐραγὸν ἐπιφάνειαν. ἢ ἀπὸ ταύ-
της ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολή, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ δὲ
ἐπὶ τοὺς πολεμίους. δὶς ἐπ' ἀσπίδα. Μετάβολοι. πραγματευταί. μεταπράται. Μέταβος
ὄνομα κύριον. Μετὰ βραχύ. Μετὰ γινώσκων τὸν μαίνεσθαι κακόν. χρὴ συνεξομοιοῦσθαι τῷ
πάσχοντι. ὅμοιον τῷ, ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος, οὗτος μαίνεται. Μεταγαίνης. ὄνομα κύριον.
Μεταγενής. μεταγενέστερος. Μεταγένης Ἀθηναῖος δούλου παῖς. κωμικός. τῶν δὲ δραμάτων
αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. αὖραι, μαμμάκυθος. θουριοπέρσαι. φιλοθύτης. ὅμηρος ἢ ἀσκηταί. Μεταγει-
τνιών. μὴν τρίτος παρ' Ἀθηναίοις. ἐν ᾧ τοῦτο, ἀπόλλωνι μεταγειτνίῳ θύουσι. Μεταδιδάξαι. τὸ
τὴν προτέραν ἀφεῖναι βουλὴν, καὶ ἐλθεῖν ἐπ' ἄλλην. καὶ ὅτε μεταδιδάσκοντος ἐπείθοντο τοῦ ἡγε-
μόνος, ὅτε ὀλοφυρομένου καὶ ἱκετεύοντος ἐπισχόντι πρὸς τὰς δεήσεις. Μεταδίδωμι. δοτι-
κῇ. γενικῇ δὲ, ὑμεῖς ὦ Ἀθηναῖοι πάσης τῆς πόλεως μεταδιδόντες αὐτῷ. Μεταδιῶξαι. ἐπιζητῆσαι.
ἐφαιρεῖν. μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντα, ἑτέρων μεταδιῶξαι χώραν. Μεταδόρπια. ἐπιδεί-
πνια. Μετάδος ἐνδεεῖ ἄρτου. Μετακαλοῦντες. ἀναπείθοντες. τοὺς μὲν, ἀπειλεῖν ἀπελ-
λοντες. τοὺς δὲ, καὶ βίᾳ μετακαλοῦντες. Μετακλείδης. ἐκεῖνοι τῶν Ἀθηναίων. Μετακόσμιοι. τὸ κόσ-
μου κρείττονα. Μεταλαμβάνω. γενικῇ. καὶ μεταλαγχάνω ὁμοίως. Μεταλέσαι. αἰτιατικῇ.
Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. παροιμία λεγομένη, ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς
Λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο. ἀναστατουμένης γὰρ τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐγένετο
Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι. οἱ δὲ ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι ἤ-
κουσαν αὐτοῦ ἐν τοῖς συσσιτίοις, καὶ κατεστάλησαν. οἱ Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες, μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου
μουσικὸν Τέρπανδρον. ὅστις ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχάς. καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. εἴ ποτε οὖν μετεκαλοῦντο μουσι-

κοῦ τινος

κοῦ τινὸς ἥκουσιν οἱ λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον μεταλλεύσοντες ὁδόν. Μεταλλάξ. μεταφοράξ. καὶ μεταλλάξας ἀντὶ τοῦ ἐρευνήσας. πολυπραγμονήσας. ἐν ἐπιγράμματι. ἔστι μεταλλάξας τοῦτον μυχὸν ὦ φιλόλυχνε.
Μεταλλεία. ἡ ἔρευνα τοῦ χρυσοῦ. Μεταλλεῖς. οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι. φασὶ δ' υἱὸς πίκου τοῦ καὶ διός. ὃν ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, μέταλλον ἐφεῦρε χρυσοῦ ἢ ἀργύρου καὶ σιδήρου. καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν, παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς. ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. Μεταλήξαντι. παυσαμένῳ. Μεταλῆσαι. πολυπραγμονῆσαι. Μεταμαθεῖν. μεταγνῶναι. παύσασθαι. ἀμαθίας. ἡμεῖς δὲ ὡμωμοκότες ἀναίδην παρεσπονδήσατε. ἀλλ' εἴ τε καὶ νῦν ἐθελήσετε μεταμαθεῖν τὸ σωφρονεῖν, οὐδέν τι ἔλαττον ἕξετε. κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν ἀφέμενον τοῦ προτέρου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι τὸν πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ βάττου σίλφιον. καὶ μετέμαθεν ἑβραῖος ὢν τὴν τῶν ἀσσυρίων δυσσέβειαν. ἀντὶ τοῦ ἠλλάξατο. Μεταμέλει. μετανοεῖ. μεταμέλως γίνεται. εἰ δὲ ἤδη μεταμέλει τούτων αὐτῷ νῦν καὶ ξυνομολογεῖ, ὅτι ἀπὸ θυμοῦ εἶναι φιλίαν καὶ συμμαχίαν ῥωμαίοις ποιήσασθαι. Μεταμέλεια. πάθος ἀνθρώπινον. τὸ δὲ θεῖον μεταμελείας ἀμύητον. μεταβολαῖς δὲ συγχωρεῖ περιπίπτειν, ὥσπερ οἰκονομικῶς. ὥσπερ τὴν ἰουδαίων ἱερωσύνην κατέπαυσε καὶ τὴν βασιλείαν ἀσσυρίων καὶ βαβυλῶνος καὶ μακεδόνων. Μεταμείβων. μεταλλάσσων.
Μεταμυσσῶν. ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου. ἡ κοινὴ ἐπὶ τοῦ σωφρόνως ἀπαιδεύτου τοῖς πεπαιδευμένοις. καθυποκεῖσιν δὲ ἀναγνωστέον. Μεταμώνιος. μάταιος. πρὸς οὐδὲν χρήσιμος. ἀριστοφάνης. ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος. Μετανάστου. φεῦγε. μεθίκει. Μετανάστης. μέτοικος. φυγάς.
Μετανάστρια. ἡ πέρδιξ. οὐκέτι μὴ τλῆμον σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ, πλεκτοῖς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις. Μετανεγνώσθη. μετεπείσθη. καὶ ἀπέπαυσε τοῦ θυμοῦ. ὡς καὶ μετεγνώσθη. σοφοκλῆς. αὐταῖς δ' ἐξ ἀέλπτων μετεγνώσθη θυμὸν ἀρείδαις. Μετανίσσομαι. γενικῇ.
Μετάνοια. Μεταξύ. ἀναμέσον. βαϊανὸς δὲ τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἔργων ἐκούφιζε τοῦ πλήθους τὸν κάματον. καὶ μεταξὺ πορευόμενος ἄλλοτε ἄλλως ἐπέστη. Μεταξύ. ἔτι. οὐ πρὸ πολλοῦ. ὁ δὲ ἀλέξανδρος μεταξὺ πίνων καὶ ἀναφλεχθεὶς ὑπὸ τῆς μέθης, πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς κλεῖτον. καὶ λόγχην ἁρπάσας παρά του τῶν δορυφόρων, διήλασε τοῦ κλείτου τὴν λόγχην ὥσπερ οἰστρηθείς. καὶ αὖθις. ἐξάπτεται δὲ αὐτοῦ μεταξὺ πίνοντι ὀργὴ πρός τινα συμπότην μὲν τότε, κοινωνὸν δὲ τῶν φόνων. Μεταξυλογία. τὸ πρὸς βραχὺ παραλιπόντα τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, περὶ ἑτέρας κινῆσαι τὸν λόγον. πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὖθις, ὥσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινί, περὶ ἄβρου τοῦ σαρακηνοῦ διελεγέσθην ἄμφω. Μεταπέμπομαι. αἰτιατικῇ. Μετάπεμπτος. προσκληθείς. Μεταπήδα. διάβαινε. μετέρχου. ταχὺς δὲ ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός. ἄπορον δέ, ἤγουν ἕτερον ὃ μὴ ἔστιν εὑρεῖν. φησὶ δὲ ὅτι, ἐὰν ἡ διάνοιά σου εἰς ἄπορον νόημα ἐμπέσῃ, μετάβαινε ἐπ' ἄλλο. σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν σωκράτην, ὡς χλευαζόμενον ταῖς ζητήσεσι καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. διδάσκει γοῦν αὐτὸν ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγεται, ὑποτίθεται. Μεταπόντιος ὄνομα κύριον. καὶ θηλυκῶς, ὄνομα πόλεως.
Μεταποιοῦμαι. γενικῇ. φροντίζω. προνοοῦμαι. μεταποιῶ δὲ τὸ μεταβάλλω, αἰτιατικῇ. ἐπειδὴ φησὶ μεταποιήσει τοὺς νόμους, καταλυθήσεται ὁ στέφανος. Μεταποίνιον. τὴν δίκην τὴν ἔφορον τῶν ὅλων, μεταποίνιον φασί. Μεταπύργιον. ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων. οὕτω θουκυδίδης καὶ λυσίας. Μετάρσιος. μετέωρος. ὑψηλός. Μεταρρυθμίζεται. Μετάσσαι. τὰ ὑπὸ πρᾶγμα προάγε. Μετασοβῶν. ἀποδιώκων. Μετασπώμενος. ἀνακλασθείσας. μεταδιώξας. Μεταστοιχειοῦσα. μετασχηματίζουσα. μεταπλάττουσα. ὡς ἐν ἀστοιχείοις, μεταπλαστής.
Μετασχεῖν. ἐπιλαβεῖν. μεθέξειν. Μετατάξασθαι. ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν. Μεταῦτα. μετὰ τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην, καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, ἡ συμμαχία. ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυστερισάντων. Μετέτροπος αὖρα. ἀντὶ τοῦ ἡ μεταβληθεῖσα. Μέταυλος. ἡ ῥύπαρα λεγομένη καὶ αὐλή. οὗ ὄρνεις ἦσαν. Μεταφέρεσθαι τόν. προσήκει ἑαυτοὺς μεταφέρειν καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ

περάσμασι. Μετάφρενα, ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος. Μεταφυῶναι. μεταπλασθῆναι.

Μεταχειρίζειν. ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυδίδης α΄. Μεταχειρίζομαι· αἰτιατικῇ. Μεταχειρίσαι· τουτέστιν ἐναλλάξαι, ἤγουν ἀπὸ πεντηκοντόρου ποιεῖν δικρότους. Μεταχρονία· ἡ εἰς ὕψος φερομένη. τίς γάρ ἐμοὶ σὺ ὁ μισθὸς ἐπάξιος; ὧ σε διδάξω ὑψοῦ ὑπὲρ ἠνεμίοιο μεταχρονίην πέτεσθαι. Μεταχρωννύντες· μετασχηματίζοντες. Μεταίτιον· Ἡρόδοτος. τῶν δὲ παίδων τὸ πλῆθος ἦν μεταίτιον, οἳ ἐδέχοντο τοὺς νόμους. Μέταιτος· προσαίτης. ἐπαίτης. οὗτος τε μέταιτος ἐτελεύτησε καὶ χρημάτων ἄπορος, ὡς κοινοῦ ταφῆναι. Μεταίχμιον· τὸ μεταξὺ τῶν δύο φαλάγγων ἐν πολέμῳ. Μετεβάλετο· ηὐτομόλησεν. ὁ δὲ ἅμα τῷ εἰς ὄψιν ἐλθεῖν, μετεβάλετο πρὸς τοὺς πολεμίους. Μετέθετο· ηὐτομόλησεν. ὁ δὲ ὢν τὰ πάντα νεώτερος, καὶ τὸ πλέον μετεωρισθεὶς ἀρχῇ, μετέθετο ἑκουσίως πρὸς τὸν βάρβαρον. Μετεκίαθον· μετῆλθον.

Μετελάσομαι· ἐπελάσομαι. Μετελθών· ἐπελθών. Μετεμέ· πρόσμε. Μετεμελήθη· μεταμέλεια ἐπὶ θεοῦ οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν, μεταμέλειαν. Μετεμόσχευσε· μετεφύτευσε. Μετενεργεῖ· μετὰ ἀληθείας. Μετένεγμαι· μετενήνεγμαι δέ. Μετεξέτεροι· παρ' Ἡροδότῳ. ἀντὶ τοῦ ἔνιοι. οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν, πρὸς κύβους. οἱ δέ, πρὸς ὕπνον ἐτράποντο. Μετέωρα· ὑψηλά. Ἀγαθίας. τὰ δὲ τῆς Ἰταλίας πολίσματα, μετέωρα ἦν πάντα καὶ δεδονημένα. ἀντὶ τοῦ ἕτοιμα πρὸς ἐπιχείρησιν. Μετεωρίσαντες. Μετεωρισθέντων· ἐπαρθέντων. μετεωρισθέντων δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τούτοις χρείας ἐπιτείνουσι.

Μετεωρισμός· ἡ ὑπερηφανία. Μετεωροκοπεῖς· μετέωρα πέτῃ. καὶ μάτην καὶ ὡς ἔτυχε νομεῖς. μετεωροκοπεῖν δὲ ἐστὶ κυρίως τὸ τῷ πλάτει τῆς κώπης, ματαίως τὴν θάλασσαν τύπτειν. καὶ μετεωρολέσχους τοὺς φιλοσόφους Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Νεφέλαις, ὅτι τὰ οὐράνια περισκοποῦσι. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις τὸ μετεωροκοπεῖν, παρὰ τὸ θαλαττοκοπεῖν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ψόφου τὸ κόπτειν παραλαμβάνεται. καὶ ἀλλαχοῦ· θαλαττοκοπεῖς καὶ περιερευγίζεις. Μετεωρολέσχαι· οἱ περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες φιλόσοφοι. Μετέωρος· ἐφ' ὕψους. οἱ δὲ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι τὸν Σύφακα, εἰς τὸν διακονητὸ ἀποδεικνύμενον, ἐκόμισαν ῥίψαντες κάτω. Ἰώσηπος. ἅμα μὲν οὐ δεῖ εἶναι μετέωρον ἐν φόβῳ τὸν αἴτιον καταλείπειν. Μετεωροπολῶν· τὰ οὐράνια σκοπῶν. καὶ μετεωροπορῶν. Μετέωρος ὁ ἤδη πρὸς πρᾶξίν τινα ηὐτρεπισμένος. μετῆλθε τὰς πόλεις μετεώρους πρὸς ἀπόστασιν οὔσας. καὶ αὖθις πάλαι μετέωρος ὤν, πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν ὥρμησε. καὶ Ἰώσηπος. μετεώρους ὄντας, ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ, τοὺς πολλοὺς ἐσπαράσσετο. ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἐπισαλεύοντες. καὶ αὖθις. ὁ δέ, μετέωρος ἦν πρὸς πᾶσαν καινοτομίαν. διὸ καὶ προθύμως ὑπήκουσε τοῖς παρακαλουμένοις. μετέωρος ἦν ἡ Ἑλλάς, παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ ἐκεκίνητο καὶ οὐχ ἡσύχαζον. Μετεώρους ναῦς παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ πελαγίους καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένας, ἀλλ' ἀπεχούσας τῆς γῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων τῆς γῆς καὶ ἐν ὄρει ὄντων. ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν γῆν καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν εἶναι. Μετέωροι. ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἐπισαλεύοντες. Μετεωροφένακες. οὕτω καλεῖ τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας Ἀριστοφάνης. φενακίζειν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. Μετερρυθμίζετο. Μετέρχομαι· αἰτιατικῇ. Μετέσχε· γενικῇ, καὶ μετέχω ὁμοίως. Μετειλήχει, γενικῇ. Μετειληχότα· μεταλαβόντα. Μέτειμι· ἐξετάζω. ἀνακρίνω. μετέρχομαι.

Μετεῖναι. Μετιέναι· ἐπεξελθεῖν. Ἡρόδοτος, πρῶτον μὲν τοὺς μάγους οἱ μετεῖναι τὸν Κῦρον ἀνέπεισαν, ἀνεσκολόπισε. Μέτεισιν, αἰτιατικῇ. ἀμύνεται. ἐπεξέρχεται. μέτεισι τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόνων ἡ δίκη, καὶ ἀφορίαις συνείχοντο. Μετῆ· δοτικῇ. μέτεισι.

Μετήεσαν· μετήρχοντο. ἐδίωκον. καὶ ὡς κατειργάσαντο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἔφθασεν ὤκιστα αὐτοῦ τοῦ ἐραστοῦ. μετήεσαν δὲ αὐτὸν οἱ δορυφόροι καὶ διέφυγεν ἂν ἐκεῖνος, εἰ μὴ στροφάλιγξι συνεζευγμένοις ποδὶ περιπεσὼν καὶ συμπλακεὶς ὡς πέδῃ, κατεαγεὶς ἑάλω. Μετῆς· ἀφυστερεῖ. ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου. Μετῆλθε τὴν ἄλοχον, ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ. Μετήορος, ὑψηλός. Μετίημι· αἰτιατικῇ. Μετίχνια· κατ' ἴχνη πορεύεσθαι. Μετοκλάζειν· μετοκαθίζειν.

Μετ' ὀλίγον χρόνον, αἰτιατικῇ. Μετὸν ἐξόν. Ἀριστοφάνης. οὐδ' ἂν ἢ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. πῶς γὰρ ἢ κλέψαιμι τὸν αὐτῶν; ἀντὶ τοῦ μέτεστι. Μετόπισθεν. ἐν ὑστέρῳ. μετὰ ταῦτα. Μετόπωρον, τὸ φθινόπωρον. ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός. Μετόρχιον. τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. μεταστήσει φησὶ τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων. ἢ μετόρχιόν ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίων ἐν ᾧ, ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται. Μετουσία. κοινωνία. Μετοχετεύειν. μετακομίζειν. Μετοχή. ὁ περίβολος. δαρὶ δ. ἢς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Μέτων, ὁ μαθηματικός. καὶ μετώνειος ἐνιαυτός. οὗτος ὁ μέτων, ἄριστος ἐγένετο ἰατρός καὶ ἀστρονόμος. τοῦτον ἐστὶν ὁ λεγόμενος μέτωνος ἐνιαυτός. καλλίστρατος δέ φησιν ἐν κολωνῷ εἶναί τι ἀνάθημα αὐτοῦ ἀστρονομικόν. ἀφρόνιος δέ, ὅτι τὸν δῆμον ἦν ἐκ κολωνοῦ. πρὸ τοῦ θεοδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν πνυκί. ἢ ὅτι ἐν κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο φησὶν ὁ φρύνιχος μονοτρόπῳ. τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα. φροντίζων. μέτων ὁ λευκονιεύς, οἶδα ὁ τὰς κρήνας ἄγων. ἢ ἴσως ὅτι ἐν τῷ κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο. ἢ ἄγαλμα ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικὸν κατεσκευάσατο. Μετωνυμικῶς. μετονομασμένως. Μετώπιον. καὶ μετωπίδιον. τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου. Μέτωπον τῆς νεώς, ἡ πρῴρα ἐστί. καὶ μετωπηδόν. τουτέστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν παρέχον τοῖς ἐναντίοις. Μετῴχετο. ἐπορεύετο.
Μέχρι. αἰτιατικῇ. Μεχρεῖτο. παρασχέτω. Ἀριστοφάνης. πυροὺς πεινῶσι μεχρεῖτο. Μεχρίσαντες. διελθόντες. Μέτρηκαν. διώκησαν. Ἡσίοδος. εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος. εὖ δ' ἀποδοῦναι. καὶ θεόπομπος καπήλης μετρηδὸς. ἢ μέτρησον καὶ τιμὴν λάβε. Μετριάζει. ταπεινοφρονεῖ.
Μετριοπαθεῖν. ἐν μέρει τὰ πάθη καταδέχεσθαι. συγγινώσκειν. Ἀππιανός. κλαύδιος μάρκελλος πόλιν τῶν ἐναντίων παρεστήσατο. καὶ συγγνώμην ἔδωκε ἀργυρίου τριάκοντα τάλαντα λαβών. νεωτερίζειν δὲ αὐτοὺς περὶ τῆς δὲ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον. καὶ αὖθις. τοῖς μήδοις ἀναζωπυροῦται τὸ φιλοπόλεμον. μετριοφρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἐναγχος συγχωρηθεῖσιν ἐπιτάγμασιν. Ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι. ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι. Μέτριος. ὁ μεμετρημένην ἔχων τὴν οὐσίαν. ἢ τὸ ἦθος ἐπιεικής. ἔνιοι δὲ τῶν μετρίων ἀνδρῶν διαπρέψειν ἐπὶ τοῖς προσπίπτουσι. καὶ μαρκέλλῳ. τιμολέοντα γὰρ ὁ τίμαιος ὁ ταυρομενίτης ὑπερεπαίνεσε τοῦ μετρίου. Μετρίως. ὡρισμένος. ἀντὶ τοῦ μεταλλαγμένως. ἢ δεδαπανημένως. Μέτριοι. ἀγνώμονες. ξυνωμολογήκασι τοὺς ἀμφοτέρους ἑαυτοὺς καὶ αὐτὸ ὅτι τῶν μετρίων ἐπαγγέλλοι αὐτόνομος. ὁ δὲ ἀντὶ τῆς παρασκευῆς τὸν πόλεμον αἰτεῖ. Μέτριοι ἀθήνηθεν ἐπανελάσας ἀσκληπιόδωρος, καὶ εἰς σελεύκειαν τῆς συρίας ἀφικόμενος, διεσκόπει τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐν τῇ περιόδῳ ὅλῃ, τρισὶ μόνοις ἔφη ἐντετυχηκέναι μετρίως ἔχουσιν ἀνθρώποις. ἰλαρίωνι τῷ φιλοσόφῳ ἀντιοχείᾳ ἐν γῇ τῇ λαοδικείᾳ τῇ ἐχομένῃ πόλει τῶν σύρων, μάρκῳ δικαιοτάτῳ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀριστείδου ἐπωνυμίαν ἐπηρτημένῳ δομνίνῳ τῷ φιλοσόφῳ. Μέτρον. ἐστὶν ἐν μέσῳ στάδιον. Μετρονόμοι. ἀρχή τις ἀθήνησιν ἢ τῶν μετρουμένων. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν, ιε μὲν εἰς πειραιᾶ. θ' δὲ εἰς ἄστυ. εἶχον γὰρ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια ἢ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες. ἀμέτρως δὲ μάζαν ἔδοντες. οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς συβαρίταις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται, ἀπώλοντο ὑπὸ κροτωνιατῶν. τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὗτος ἐχρήσθη. Μετοίκιον. μέτοικος μὲν ἐστιν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν ὡς ξένος. ἐδίδουν δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ καθ' ἕκαστον ἔτος, δραχμὰς ιβ'. ὅπερ ἐλέγετο μετοίκιον. ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατὰ ἐλπαγόρα καὶ δημοφάνους, σημαίνει ὅτι ὁ μὲν ἀνήρ, ιβ' δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον. ἡ δὲ γυνή, ς'. καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει. μὴ τελοῦντος δὲ, αὐτὴ ἐτέλει. οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν, ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. μένανδρος δέ φησι πρὸς ταῖς ιβ' δραχμαῖς καὶ τριώβολον καὶ τούτους τελεῖν ἴσως τῷ τελώνῃ. ἡ μὲν τοι μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πωλητάς. καὶ εἰ ἑάλωσαν, ἐπιπράσκοντο. ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους. ὡς δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς δηλοῖ. ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους. ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. Μέτοικοι.

μέρος ἐστὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι ἀτελές, ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν. ἀριστοφάνης· τοὺς γὰρ με-
τοίκους, ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω. μέτοικοι δὲ οἱ ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταστάντες καὶ εἰς ἑτέραν
οἰκοῦντες. ὑπερυδηκίδιον εἶπας ἂν καθεξόνου μετοίκιον. οὐ δυνατός εἶναι λέγειν. παρὰ σοφο-
κλεῖ δέ, μέτοικος ἀντὶ τοῦ ἔνοικος. εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἔνοι-
κος. οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος ὡς ἡμεῖς φαμὲν εἴρηται. μετοίκους δὲ καλοῦμεν τοὺς ἀπὸ ἑτέ-
ρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς τοὺς μετοικισθέντας ποθέν. τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον. αἰσχύλος.
τοὺς οἰωνοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. καὶ αὖθις. ζωβίαν ὑποδεξαμένη καὶ ἀριστοπείθοντα
φυγόντα. καὶ ἀξιοῦσαν ἂν παθεῖν ὅ,τι ἐπ' ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγε. καὶ τὴν ἀδελ-
φὴν ἐπ' ἐξαγωγὴν ἀπέπρακε. καὶ αὖθις. τοῦτον δὲ ἐπίπρασκον τὸ μετοίκιον ἀποτονοῦντα θεῖναι.

Μετοιωνίσασθαι. ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν. Μετοίχεσθαι. μετελθεῖν. μεταβαί-
νειν. Μετοιχήσονται. μεταπορεύσονται. μετέλθωσι. Μέχρι. γενικῇ. μέχρι ᾅδου. μέχρι αἰ-
δίου. Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων. ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. τὸ δὲ ἀμφωτίδων, μέχρι τῶν
ὤτων. Μειαγωγεῖν. τὸ ἔλαττον φέρειν. καὶ μειαγωγεῖον. Μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν. ἐ-
άν τις εἰσήγαγεν εἰς φράτορας υἱὸν ἐγκλινόμενον, ἱερεῖον παρίστατο αὐτῷ ἐν ὡρισμένῳ σταθ-
μῷ, πρὸς ὃ ἔδει προσάγειν. καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε δὲ ἐντεθείη τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγόν,
περιεστῶτες ἐβόων. μεῖον μεῖον. τοῦτο δηλονότι ἔλαττόν ἐστι. παρὰ τοῦτο οὖν λέγει μειαγωγήσουσι
τὴν τραγῳδίαν. πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσι καὶ στήσουσι. καὶ ὁ τὸ πρόβατον εἰσάγων, μειαγωγὸς ἐκαλεῖ-
το, κουρεῖον. ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἴσχειν σταθμοῦ τινος διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας. Μειαγωγία,
καὶ μειαγωγὸς ὁ εἰσάγων. ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν. οἱ φράτορες ἵνα μείζους νέμωνται με-
ρίδας, ἐπεφώνουν ἑστῶτες. κατάγειν δεῖ. ὅς μείων γάρ ἐστι. μειαγωγῆσαι δέ ἐστι, τὸ ἀποδῦναι τοῖς
φράτερσι τὸ μεῖον. Μείδας μείδαντος ὄνομα κύριον. Μειδιάματος ὄπιν. Μειδίας ὄνομα
κύριον. Μειδῶ, τὸ γελῶ. καὶ μειδιῶ ὁμοίως. Μείδωνος ὄνομα κύριον. Μείδυλος ὄνομα
κύριον. Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης. ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων. Μέλανι. τῷ
μέλανι. Μείλαξ. ὁ λειμών. ὁ παράδεισος. καὶ πληθυντικῶς, μείλακες. Μείλια. τὰ προοίκι-
α. Μειλίγμασιν. ἀπατήμασιν. ἐξιλεώμασιν. ἡδύσμασι, καὶ τὸν τρόπον τῆς μειλίξεως, οὐδ' αὐτὸν ἀμ-
πεκρύψατο. Μειλικτήριον. Μειλικτηρίοις. προσηνέσιν. ἡδέσι. πραέσι. Μείλινον δόρυ.
Μειλίξασθαι. πραῦναι. Μελισσουργίς. Μειλισσόμενοι. παρακαλῶν. πραΰνων.
Μειλιχία. καὶ μειλίχιος. πρᾶος. χρηστός. Μείλιχον. πρᾶον. χρηστόν. Μεῖον. καὶ μειαγωγός.
ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς στρατοκλέα φησί. παρέστη μεῖον. θῦμα δέ ἐστιν, ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς
παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. ὅθεν τὰ ἱερά, μεῖον προσηγορεύθη. Μεῖον. ἔλαττον. μικρό-
τερον. ὁ δὲ εἰς αὔξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ μείωσιν τῆς κακίας, ὅλην ἐξεκένωσε τὴν ψυχήν. οὐδὲν
τι μεῖον ἢ ὁ σωκράτης εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν λ' μὴ διαλέγεσθαι
προσταχθείς, οὐχ οἷός τε ἦν πείθεσθαι τῷ προστάγματι. καὶ αὖθις. οἱ δέ, ἐν μάχαις πολλαῖς ἔφερον τὸ
μεῖον. Μειονεκτεῖν, τὸ ἧττον φέρειν. ἐλαττοῦν. Μειονεκτῶ. καὶ μειονεκτῶ, γενικῇ. τὸ ἐλαττόν-
σου ἔχω. καὶ μειονεκτούμενοι, ἐλαττούμενοι. Μειονεξία. Μειοῦ. ἔλαττον τίθει. ξενοφῶν. κῦ-
ρος ἔφη πρὸς ἀράσπαν τὸν κατάσκοπον μηδὲν ἐλάττου τὰ ἀληθοῦς. μηδὲ μείου τὰ τῶν πολεμί-
ων. κρεῖττον γὰρ μείζω οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας ἰσχυρότερα εὑρίσκειν.

Μειοῦται. Μείων, ὁ ἐλάττων. Μειρακιεύεσθαι. ὡς μειράκιον ἀθύρειν. μεῖραξ δὲ τὸ
μειράκιον. καὶ μειρακύλλιον. Μείρεται. βούλεται. Μείρω. μερίζω. Μείς. μὴν
αἰολικῶς. Μεῖστον. τὸ ἐλάχιστον. Μή. δ' ἀπαγορευτικόν. ἀντὶ τοῦ οὐ, κεῖται παρὰ καλλιμά-
χῳ. ἤ ἔνεκεν ὅμηρ θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκούσαι, μή, μετέλθω. τουτέστιν οὐκ ἀπέθανον πρὸ τού-
του. ἵνα οὐ μετέλθω καὶ ἐπὶ σοὶ θρηνήσω ἀποθανόντος. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ
τέτακται. Μὴ ἀποσκορακίσῃς με. μὴ ἐκδιώξῃς με. μὴ ἐς κόρακας ἐκβάλῃς. Μὴ δὲ κάνθαρ ἀ-
μύξῃς τοῦ ἀγαθοῦ. μὴ δ' αὖ πάλιν. ἀντὶ τοῦ μὴ δὲ πλησίον γένοιτό μοι τοῦτο ὅπερ λέγεις. Μή-
δειμα. ὄνομα τόπου παρὰ τῷ ἰωσήπῳ. Μηδὲ μελλώ. ἐπὶ τῶν καταφρονούντων. Μηδαμῇ. καὶ μη-

δημοῦ. καὶ μηδαμῶς. Μηδαμινός· ὁ εὐτελής. Μήδεα, τὰ βουλεύματα. καὶ τὰ αἰδοῖα. Μηδὲ καρφοσκινεῖν. ἐπὶ τοῦ ἡσύχου. Μὴ δὲ μέλι, μὴ δὲ μελίσσας. ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετὰ ἀγαθοῦ. Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς. παρὰ ἀριστοφάνει. τὸ δὲν παρέλκει κατ' ἀττικούς. Μηδένποτε τελειῶσαι ἄλλο πλὴν θεῷ φίλος. εἰς ὅσον ἀπὸ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ αὐτοῦ κράτος ἀριθμοῦμαι. λῆξις δὲ ἡ παῦσις. Μηδὲ ἐκ τε δουλεύσασα γυνὴ, δέσποινα γένηται. μηδὲ πρὸ τῶν ἔρδειν γυναῖκα. μὴ δὲ γείτονος κύνα. μὴ δὲ κυβερνήτην φίλυπνον. μὴ λάλον κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν. Μήδεια. κολχίς. ἡ αἰήτου θυγάτηρ. φαρμακιστάτη γυναικῶν. ἥτις ἀσινῶς ἐποίησεν ἰάσονα ζεῦξαι τοὺς πυρίπνους ταύρους καὶ ἀρόσαι τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἠγάγετο τὴν μήδειαν. οἱ ἕλληνες τὴν νάφθαν καλοῦσι μηδείας ἔλαιον. Μηδείσαντες. μὴ φοβηθέντες. Μήδη, ὄνομα κύριον. μηδία δὲ χώρα ἡ τῶν μήδων.

Μηδίας. ὁ ῥήτωρ. Μηδίζω. τὰ τῶν μήδων φρονῶ. καὶ μηδίσαντες. Μηδικὴ πόα. ἡ τρίφυλλος λεγομένη. ἐκ τῶν μηδικῶν τὸν λεγόμενον πάππων οὐρανόν. ἔστι τῶν μηδικῶν ἐπ' ἐνεστῶ ψήφισμα. ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὴ ἔταξεν ἀριστείδης δυνάμεις τοῖς συμμάχοις, ἐν τοῖς βαρβάροις πολεμοῦσιν. Μηδικὸς ὄρνις ὁ ταώς. Μήδιος ὄνομα κύριον. Μηδισμός, ὁ παυσανίου. ἁλόντος γὰρ αὐτοῦ ἐπὶ μηδισμῷ, συναιτιῶνται καὶ θεμιστοκλέα. Μηδόλως, ἐπίρρημα. Μήδομαι. βουλεύομαι. Μῆδος. ὁ περσῶν βασιλεύς. καὶ τὸ βούλευμα. Μηδοσύνη. βουλή. Μῆδοι. ὄνομα ἔθνους. Μηδῶ πέτε ἅμα τοῖς κυσί.

Μηέλιπης. Μηέμβαιη. Μὴ ἐπιχεῖρει τι. Μηθώνη ὄνομα πόλεως. Μηθοῖς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο. μήτε ἐπιλάθου. χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. τουτέστι μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε, μήτε ἐπιλάθου τῆς ἔχθρας. ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέχεται. ὁ χορὸς φησὶ πρὸς ἠλέκτραν. Μυθημναῖος ὁ ἀπὸ μυθήμνης πόλεως. Μήθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Μηϊόσι. Μηκάδες ἐπὶ θηλυκῶς αἱ αἶγες. ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς. Μὴ καταπραΰνῃς. μὴ μακροθυμήσῃς. μὴ ἠρεμήσῃς. δαβίδ. μὴ σιγήσῃς. μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ θεός. Μὴ κίνει καμάριναν. λίμνη φασὶ καμάριναν τῇ καμαρίνῃ πόλει παρακειμένην ὁμώνυμον αὐτῇ. ἣν βουλομένοις τοῖς καμαριναίοις μετοχετεῦσαι, ἔχρησεν ὁ θεὸς μὴ κίνει καμάριναν. οἱ δὲ τοῦ θεοῦ παρακούσαντες, ἐβλάβησαν. ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται, ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιούντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν καμάριναν. οὗ τοὺς κλάδους ἀνασειομένους, ἀηδέστερον ὄζειν. Μὴ κινεῖν ἀκίνητα μηδὲ ἄκρῳ δακτύλῳ. Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων. Μηκιστεύς, ὄνομα κύριον. Μηκιστιάδης. Μήκοθεν. Μῆκος φάλαγγος, τὸ παρὰ τοῖς ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα. ὃ ἀπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον. καὶ στόμα. καὶ μέτωπον. καὶ πρόταξις. καὶ πρωτολοχία. καὶ πρωτοστάτης. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στοῖχος παράλληλος κείμενος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται. καὶ ὁ τρίτος, τρίτον ζυγόν. καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Μηκώμενος.

Μήκων. μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος. ὃς κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας, οἷον ῥεῖ κύστις ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν θολὸν ὥς φησιν αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ ζῴων. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρματος. καὶ εἶδος βοτάνης. καὶ ὄνομα κύριον. Μηκώνη ὄνομα πόλεως. Μηκωνοειδές.

Μηκύβερνα. πόλις ἐστὶν ἐν θρᾴκῃ σταδίους εἴκοσιν ἀπέχουσα τῆς ὀλύνθου. Μῆλα πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν καὶ ἡ πᾶσα βύρσα, μηλωτὴ καλεῖται. Μῆλα. παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, μέλα καὶ μῆλα, τὰ ἐπιμελείας ἄξια. ὅμηρος. καλλίτριχα μῆλα νομεύων. ἀντὶ τοῦ νομεύσας. μῆλα καὶ οἱ μαστοί. ὁ γοῦν μενέλαος τῆς ἑλένης τὰ μῆλά που γυμνῆς παρενιδὼν, ἐξέβαλλεν οἶμαι τὸ ξίφος. Μελάνθη. εἶδος ζῴου μικροῦ. Μηλέα τὸ δένδρον. Μήλιος ἡρακλῆς. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. τοῦ γὰρ βοὸς ἐκφυγόντος ὃν ἔμελλον τῷ ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες καὶ κλάδους ὑποθέντες τέσσαρας, ἔθυσαν. Μηλάδος βληχή. ἡ τῶν προβάτων. καὶ μήλειος καρπός, ὁ τῆς μηλέας. Μήλη. ἡ ἰατρική. Μήλης ἐντεθείσης τῷ ὀφθαλμῷ, οὐκ ἀντιλαμβανόμεθα τῶν αἰσθητῶν. καὶ οὐδὲ τοῦ μεταξὺ κἂν ὡς ἔτυχεν

ἀέρος ἔχοντος· ἀλλὰ ἀπεφωτισμένου· καὶ αὕτη ἡ αἰτία τοῦ μὴ τὰς αἰσθήσεις τῶν ἰδίων αἰσθητηρίων ἀντιλαμβάνεσθαι. Μηλιακὸν πλοῖον· ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ ἄγαν ἐκρεόντων πλοίων· ἱππότην γὰρ εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταρᾶσθαι μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ γυναικοκρατεῖσθαι. Μηλιέας· ὄνομα κύριον.

Μηλιέων πολιτεία. Μηλιεῖς· καὶ μήλιοι. Μηλιῶν ἐπὶ γενικῆς ὄνομα τόπου.

Μηλόβιος· εἷς τῶν λʹ, τῶν παρὰ ἀθηναίοις τυραννησάντων· οὗ ὑπερείδης ἐνταῦθα κατὰ αὐτοκλέους μέμνηται. Μηλοβοτεῖ· γῆν ἀσκαφῆ· ἀνακειμένην εἰς νομὴν προβάτων. Μηλοβοτήρ· ὁ τῶν προβάτων ποιμήν· καὶ μηλονόμος ὁ αὐτός. Μηλόβοτος· χώρα ὑπὸ πολεμίων ἐξερημωθεῖσα· ἣν κατανέμεται τὰ στρατόπεδα. κεῖται δὲ τοὔνομα καὶ παρὰ τῷ λυκούργῳ ἐν τῷ κατ' αὐτοκλέους· ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν ἀττικὴν ἀνῆκε. βουλόμενος δ' ὅπως τῇ πρὶν ἀρχῇ ἴσῃ. ἀθηναῖοι μὲν μηλόβοτον ἀνεῖναι συνεβούλευον· Φωκεῖς δὲ ἀντεῖπον σῶσαι. Μὴ λόγους, ἀντὶ ἀλφίτων· ἐπὶ τῶν ἔργα ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν. Μηλολόνθη· ζωΰφιον· ᾧ χρῶνται οἱ παῖδες εἰς παιδιάν· ὃ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθέζεται· οἱ δὲ παῖδες, λῖνον τοῦ ποδὸς ἐξάπτοντες, καὶ ξυλήφιον ὃ οὐκ ἰσχύουσιν ἀνακουφίσαι εἰς τὸν ἀέρα ἀφιᾶσιν. ἀριστοφάνης· ἀλλ' ὑποχάλα τὴν φροντίδα εἰς τὸν ἀέρα, λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ἄνθους. Μῆλον, τὸ πρόβατον καὶ ἡ ὀπώρα. ἐν ἐπιγράμματι· μῆλον ἐγὼ στρουθίου ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης ὥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον· ἄσπιλον ἀρρυτίδωτον ἰσόχνουν· ἀκμὴν ἐν πετάλοις, ἀφυλλ ἀκρέμοσιν. Μηλοσφαγίαις· θυσίαις προβάτων. Μηλοῦν· τὸ ψηλαφᾶν. Μῆλος· καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ νῆσος. Μηλωβληθῆναι· ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτά τινα ἐπαγομένων. καὶ ἀριστοφάνης· μηδεὶς ὀρχιστρίδας εἰσιέναι, τουτέστιν εἰσελθεῖν· ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς, μηλωβληθεὶς ὑπὸ περμιδίου, τῆς ἐκκλησίας ἀποθραυσθῇς· τουτέστιν, ἐκπέσῃς. Μήλωθρον· τὸ ῥάμμα. Μηλῶσαι· τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος· καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι· τὸ διαχύσαι τῷ δακτύλῳ. καὶ ἀριστοφάνης· τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, δύο δραχμὰς ἕξει μόνας. ἡ μήλη ἐργαλεῖον· δι' οὗ χρίεταί τι καὶ ὑπαλείφεται.

Μηλωτή· ζώνη ἐκ δέρματος. Μήλοις βάλλειν· ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτας ἐπαγομένων. Μὴ μὲ παρόψει. Μή μοι μάναξ· τὸ πλῆρες. μὴ μή μοι. σοφοκλῆς· μή μοί μ' ἄναξ, καναὶ φάτην ἄρ.

Μή μοι τὸ πλῆθος ὅτε γὼ πράττω κακῶς. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συντρεχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δὲ ἀριστοφάνης εἰς τοὐναντίον γὰρ ἡ παροιμία. μή μοι τὸ πλῆθος ὅτε γὼ πράττω κακῶς. Μήν· μηνὸς κλίνεται. Μηναγύρτης· ἀπὸ μηνὸς συνάγων. καὶ μηναγύρτης, ὁ τῆς ῥέας ἱερεὺς ὁ κατὰ μῆνα ἀγείρων καὶ συναθροίζων. Μηνᾶς· ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μηνᾶ ὄρυγμα εὑρέθη μέγα ὅτε ἐκαθαίρετο· καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πλῆθος· ἅπερ θεασάμενος ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπλαγεὶς, εἰς τὸ παλάτιον κατέθετο θαῦμα ἐξαίσιον. Μήνη· ἡ σελήνη. Μηνία· ὀργίζου. καὶ μηνιάω μηνιῶ δοτικῇ. Μηνιθμόν· τὴν ὀργήν. Μήνιμα ἡ μανία. Μῆνιγξ· ὑμὴν τὸν ἐγκέφαλον σκέπων· τοῦ δὲ καλουμένου μηνιγγοφύλακος ἐπιτεθέντος τῇ μήνιγγι, ἀναίσθητον τὸ ζῶον γίνεται καὶ ἀκίνητον. αἱ αἰσθήσεις γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχόμεναι, διὰ τῶν νεύρων ἄχρι τῶν αἰσθητηρίων προΐασι. πρόσεστιν οὖν καὶ ἡ ἀκουστικὴ δύναμις μέχρι τῆς ῥίζης τῶν ὤτων· ἃς καλοῦσι μήνιγγας. ἔστι δὲ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου προϊὸν πεπορποιημένον· ἐν ᾧ περιφέρεται τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα. ἔσω ἀπειλημμένος τις ἀὴρ ἐν τῷ κοιλώματι τῆς ἀκοῆς, συμφυὴς ὢν τῇ μήνιγγι καὶ τῷ ὑμένι. οὗτος οὖν ὁ ἀὴρ δεχόμενος ἐκ τοῦ ἔξωθεν ἀέρος τοὺς ψόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν ψυχικὴν δύναμιν, δι' αὐτοῦ εἰς τὴν μήνιγγα διαπορθμεύει τοὺς ψόφους. πρόσεστιν οὖν ἀπὸ πλατυτέρου τῆς μήνιγγος. οὐ δεῖ δὲ νομίζειν τοῦτο μόνον ἀέρα εἶναι καὶ συμφυῆ ἐστιν, ἤδη καὶ ἄφθαρτον εἶναι, ὡς ἀεὶ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ ὄντα. ἀλλ' ἔστι κατὰ μέρη φθαρτὸς καὶ γεννητός· ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ ἀνθρώπου σῶμα. ἀμέσως δὲ δέχεται τὰς τοῦ ἔξωθεν ἀέρος προσβολάς. διὸ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ψόφων πάσχει ἡ ἀκοή· τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σφοδρῶς ὠθουμένου· καὶ τῇ βίᾳ ὠθοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ συμφυῆ τοῦτον ἀέρα. καὶ πολλάκις διασκεδαννύντος αὐτόν. καὶ διὰ τὰς πειραστικὰς ἐνεργείας, ἤτοι τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις, ἐγ-

καταψυχθήσηται οὗτος ὁ ἀὴρ εἰς φυλακὴν τοῦ αἰσθητηρίου· διὰ τοῦτο καὶ ἑλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὤτων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως εἰσέρχηταί τι καὶ πλήττῃ τὴν μήνιγγα. Μηνιοῦντες· ὀργιζόμενοι. Μηνίω μηνίσω· βαρύτονον, ὀργίζομαι· ὥσπερ κυλίω· κυλίσω· κονίω, κονίσω· μηνύμαι, μηνύσω. Μῆνις· ὀργὴ ἔμμονος. Μηνίσκοι· παράταξις πολεμική. Μηνίσκους· ὑμένας· πέταλα περιτραχήλια· κόσμια. ἃ ἐπιτιθέασι τοῖς ἀγάλμασι διὰ τὸ μὴ ἐφιζάνοντα τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν. μηνίσκους χαλκεύεσθαι φορεῖν ὥσπερ ἀνδριάντας ἐὰν μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν. φησὶν οὖν ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν. μηνίσκοι δέ, τὰ τοῦ κύκλου τμήματα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. Μηνοειδής· σεληνοειδής· στρογγύλος. Μηνόμισον· ἀντὶ τοῦ μηνομίσκος. οὗτος Θαργηλίδης. Μήνυμα. Μὴ νύν, παροξυτόνως ἀντὶ τοῦ μὴ δή. Μηνύουσι χαράν· δοτικῇ. Μηνύουσι. Μῆον· ἐθνικόν. Μὴ οὐχί· Σοφοκλῆς· κόμπος παρέστη κοὐχὶ παρευνῶμαι τὸ μή. τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος δηλονότι ἐν τῷ στρατῷ. Μὴ πάντα καταβοὸς ἕξεις· παραινεῖ διὰ τούτου μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς κρίνεσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσι· ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' ἑαυτοῦ. Μὴ παραζήλου· μὴ ὁμοιωθῇς. Μὴ παρόψει· μὴ παρίδῃς. Μὴ παιδὶ μάχαιραν· ἐπὶ τῶν εἰκῆ ἐγχειριζόντων· καὶ ἐν ἄλλοις δήμοις· μὴ παιδὶ τὰ κοινά. Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν ἔχοντας κακὸν ὁμολογούμενον· μήποτ' ἂν ἔρδειν ὄρνιθα· μὴ δὲ γυναῖκα· μὴ δὲ παῖδα· μὴ γείτονος κύνα· μήτε κυβερνήτην φίλυπνον· μὴ λάλον κωπηλάτην. παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν. Μή ποτε μή πω· ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτον σχῆμα τοῦ λόγου. τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι· ἐμφαντικὸν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον· δεδιττόμενος γάρ, δεῖται ὑποθέσεως. Μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ. Σοφοκλῆς· οἴμοι ἀθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν, ἱκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ. Μὴ πρός με τὰ ποικίλα· ἀντὶ τοῦ τὰς τέχνας. Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψομαι μάχης· ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

Μήρινθος ἀπαρτὸς ἤτοι σχοινίον· δεσμός· βρόχος. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος, οὐδὲν ἔσπασεν· ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόντων. οὐ μὴν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς. ὁ γάρ τοι μετὰ μακρὸν νέφη ἀκρίδων ἐπιρράσαντα κατέφαγεν τοὺς καρποὺς αὐτοῖς. Μηριόνης· ὄνομα κύριον. Μηρός· τὸ μέλος. Μήρυμα· σπείραμα· κάταγμα· νῆμα. Μηρυομένη· ἑλκοῦσα· ἐκτεινομένη· μηρύω γάρ, τὸ τὰ ἱστία συνάγω. Μήσατο, ἐμηχανήσατο. Μὴ σὺ θυμὸς ἁρπάσας ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν· ἐμφαίνει ὁ λόγος ὡς εἰρημένον ὄντι λέγειν· καὶ μάλιστα ὡς ἐπὶ κρουνίτου προδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ' ἃς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπεπτωκότες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ λέγε. Μηστάρνη, πόλις Κιλίκων. Μήστωρ, μήστορος, ὄνομα κύριον· καὶ ὁ βουλευτικὸς καὶ ἔμπειρος· καὶ ἐπιστήμων. Μὴ σύ γε μελαμπύγου τύχῃς· μή τινος ἀνδρὸς καὶ ἰσχυροῦ τύχῃς· ἐπὶ τῶν παράνομα δρώντων, ὡς μή τινος ἰσχυροῦ τυχὼν δίκην δώσῃ.

Μὴ τέρπεσθε· μὴ μελήσετε. Μήτε νεῖν μήτε γράμματα ἐπίστασθαι· ἐπὶ τῶν πάντα πᾶσιν ἀμαθῶν. παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν καὶ γράμματα ἐδιδάσκοντο. Μήτε πλαστὰν μήτε μιμηλάν· ἀντὶ τοῦ μήτε πλαστὴν εἰκόνα, μήτε γραπτήν. Μὴ τεῖνε· μὴ βράδυνε· μὴ διάτριβε· μὴ χρόνιζε· μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακιὰν πέσῃς. Μήτηρ μητέρος, καὶ ἐν συνηθείᾳ μητρός· καὶ τὸ πληθυντικὸν μητράσι. Μήτι· μηδαμῶς· οὔπω δὲ ἐπείθετο τῷ προστάγματι ὁ Ἰσίδωρος. ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῄει· μήτοι παρὰ θεοῖς ἀμπλακών, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψῃ. Μῆτι· τῇ βουλῇ. ἡ εὐθεῖα ἡ μῆτις· βουλή· γνώμη· σύνεσις.

Μητίετα· μητιέτης ὁ βουλευτικός· οὗ κλητικὴ μητίετα· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἡ εὐθεῖα ὁ μητίετα· μητιέτας· καὶ ἐν συνθέσει πολύμητις. μῆτιν δὲ ἐλαφροί, οἱ ἄφρονες. οἱ μὴ στερρῶς μηδὲ βεβαίως φρονοῦντες. Μητιόωσι. Μητίσομαι· βουλεύσομαι· ἐρήσομαι. Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει σύ· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ Εὐριπίδου· ἡ οὗτος· μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει σὺ νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω. Μὴ τὰ λέγοντα ἴσθι. Μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι. Μήτρα· ἡ τῆς γυναικός· καὶ τῶν ἄλλων ζώων· ἔνθα καταβάλλεται ἡ γονή. Μητραγύρτης· ἐλθών τις εἰς τὴν Ἀττικήν, ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ὡς ἐκεῖνοί φασιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐμβα

λόντες εἰς βάραθρον κατὰ κεφαλῆς. λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν ἱλάσασθαι τὸν πε-
φονευμένον. καὶ διὰ τοῦτο ᾠκοδόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν μητραγύρτην. καὶ περιφρά-
ξαντες αὐτὸ καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. ἐχρῶν-
το δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχείῳ καὶ νομοφυλακείῳ. καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον. Μητραλοίας, ὁ τὴν
μητέρα τύπτων. καὶ μητραλῴας, ὁ αὐτός. Μητρὶ πλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε. Μητρό-
δωρος ὄνομα κύριον. Μητροπάτωρ. ὁ κατὰ μητέρα πάππος. Μητρορραίστης. ὁ φθείρων
τὴν μητέρα. Μητροπόλεις ὅσαι πόλεις ἀποικίας ἔστειλαν. Μητροφάνης. Εὐκαρπίας τῆς
Φρυγίας σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β΄. περὶ ἰδεῶν λόγου. περὶ στά-
σεων. εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα. εἰς τὸν Ἀριστείδην ὑπόμνημα. Μητροφάνης. κορ-
νηλιανοῦ ἔκγονος, Λεβαδεύς. πόλις δὲ Βοιωτίας ἡ Λεβάδεια. σοφιστής. περὶ τῶν χαρακτήρων Πλά-
τωνος. Ξενοφῶντος. Νικοστράτου. Φιλοστράτου. μελέτας. λόγους πανηγυρικούς. Μητροφάνης
ἔκγονος Λαχάρους. ὢν δὲ ἐν παισὶν ἔτι νήπιος, ἀνεφθέγξατο βοῶν. ἐγώ εἰμι ἔφη Ἀριστοφάνης ὁ φα-
λακρός. οὔπω τι τῶν βιβλίων ἀκηκοώς. ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκούσαντες ἀνέκρινον ὅ,τι εἴποι, μηδὲν εἰδέ-
ναι τῶν εἰρημένων διισχυρίζετο. τοῦ τούτου Μητροφάνους, ἔγραψε λόγον Σουπηλιανὸς ὁ σοφιστής.
Μητρῷαι ἡμέραι τινὲς ἱεραί. ταύτας δὲ Μητρῴας παρὰ Ῥωμαίοις, ἃ καὶ πρότερον παρὰ Φρυξὶ
σπουδασθείσας, κατ᾽ ἴδας ἑκάστου μηνὸς ἦγον. Μητρῷον. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος.
τοῖς νόμοις ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ Μητρῴῳ. Μήτρως ὁ θεῖος. καὶ κλίνεται μήτρω ἀττικῶς.
Μητρυιά. Μηύ. πτερόψη. Μηχανή, βουλή. Μηχάνημα. στρατήγημα. ἀντὶ τοῦ τὸ ὧδε μη-
μηχάνημα. Μηχανορράφος. ἐπινοητὴς κακῶν. κατασκευαστής. τὰ φαῦλα μηχανώμενος. οὐ-
θεὶς μάγειρον δὲ μηχανορράφον. Σοφοκλῆς φησί. καὶ αὖθις. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάν-
τα, φάσκοιμ᾽ ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς. Μηχανῶμαι αἰτιατικῇ. Μήχει. τῷ μηχανή-
ματι. Μῆχος. μηχάνημα. ἐπινόημα. αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο. ῥητὸν γὰρ θεμένου χρε-
εἰ κόσκινον ἄτερ διὰ πυκνῶν, χοίνων. κελίους πλείονας κυζάσατο. Μία λόχμη. παροιμία. οὐ
τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ὁ γὰρ ἐριθακὸς δὲ ἐ-
στιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον. Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίων. Μιαρὰ κε-
φαλή. ὥσπερ φίλη κεφαλή. ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλη-
σίως ὁ Ὅμηρος. Τεῦκρε φίλη κεφαλή. καὶ τὴν γὰρ κεφαλὴν καὶ παρὰ Δημοσθένει. καὶ τοῦτο μιαρὰ
κεφαλή. καὶ αὖθις ὦ μιαρὲ καὶ παμβδέλυρε καὶ τοιχωρύχε. ὁ δέ, φησίν. αὖθις μετὰ ταῦτα καὶ πλείω
λέγε. ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι χαίρω πολλὰ κούων κακά; Ἀριστοφάνης. Αἰλιανὸς δέ. παρὰ δὲ μιαροῦ δῶρα, οὔ-
τε ἄνδρα ἀγαθόν, οὔτε θεὸν ἐστὶ ποτε τὸ ὀρθὸν δέχεσθαι. μάτην οὖν περὶ θεῶν ὁ πολύς ἐστι πό-
νος τοῖς ἀνοσίοις. τοῖς δὲ ὁσίοις εὐκαιρότατος Πλάτων φησί. Μιαρία ἡ ἀκαθαρσία. τὴν μι-
αρίαν τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν ὄχλησιν τῆς κόπρου. Μιαροί. ἀηδεῖς, βδελυκτοί. ὁ δὲ δράκων προ-
ελθὼν ἄρα τοῦ ἀδύτου, τό τε αἷμα αὐτῶν ἐξελιχμήσατο. καὶ ἐκάθηρε τὰς πληγάς. ἵνα μή ποτε ἄρα
ἐκ τοῦ λύθρου μιαροὶ βλέπωνται. καὶ Ἀριστοφάνης. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ. καὶ μια-
ρὲ καὶ παμμιαρὲ καὶ μιαρώτατε. πῶς δ᾽ οὐρανὸν ἦλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε. τί σοι ποτε τοὔνομα οὐκ
ἐρεῖς μιαρώτατε; ποδαπὸς γένος εἶ. φράζε μοι μιαρώτατε. οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ ἀπο-
θανεῖ. εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομα ὅ τι ποτ᾽ ἐστί σοι μιαρώτατε. Ζυγαῖος. Ἀθμονεύς. ἀμπελουργὸς δε-
ξιός. οὐ συκοφάντης. οὐδ᾽ ἐραστὴς πραγμάτων. ἥκεις δὲ κατὰ τί; τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων. ὦ δειλα-
κρίων. ὦ γλίσχρων. ὡς οὐκέτ᾽ εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος. Μίασμα. βαφή. Μιάστορα.
λυμεῶνα. φονέα. Μία χελιδών. παροιμιῶδες τοῦτο. ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται
δέ τι εἰπεῖν. μία ἡμέρα, οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν. καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν
εἰς ἀμαθίαν. Μιγάδες. τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. Μίγδα καὶ μίγδην. μεμιγμένως. Μίγ-
μα τῶν ζωγράφων. ὃ καλεῖται χρωμάτων κρῆσις. Μίγνυται. δοτικῇ. Μιδάειον. χωρίον.
Μίδας. ὄνομα κύριον ὁ φιλόχρυσος. ὃς ἔκτισε πόλιν τὴν νῦν Ἄγκυραν. καὶ Μίδας κύβου ὄ-
νομα εὐβολωτάτου. καὶ παροιμία. Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος. ὁ γὰρ Μίδας βόλου ἐστὶν ὄνομα.

καὶ ἑταίρα

καὶ ἑτέρα παροιμία· Μίδας ὦτα ὄνου ἔχων. Μίδας ὁ Φρυγῶν βασιλεύς· ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠ-
τακουστὰς εἶχεν· ἢ ὅτι κώμην Φρυγιακὴν κατέσχεν, ἥτις ὦτα ὄνου ἐλέγετο. λέγεται δὲ τοῦτον παρὰ
κωλὸν ποταμὸν χρυσὸν εὑρεῖν. καὶ ὅτι αὐτὸν εὔξασθαι, ὥστε πάντα ὧν ἅψαιτο χρυσὸν γίνεσθαι. ἢ
ὅτι ὁ ὄνος τῶν ἄλλων ζώων μᾶλλον ἀκούει, πλὴν μυός. καὶ ὁ Μίδας οὕτως, πολλοὺς ἀκουστὰς εἶχεν. οἱ δὲ,
φασὶν ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας, μετεβλήθη εἰς ὄνον. ἢ ὅτι τοὺς τοῦ Διονύσου παριόντας
ἠδίκησεν· ὁ δὲ, ὀργισθεὶς, ὦτα ὄνου ἔχειν αὐτὸν ἐποίησεν. ἢ ὅτι ὦτα μεγάλα εἶχε. λέγεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ
τῶν μηδὲν λανθανόντων. κλίνεται οὖν Μίδας Μίδου. ἐν ἐπιγράμματι· αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύ-
τῳ ἐπὶ τύμβῳ ἀγγελέω παριοῦσι Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται. Μιαιγαμίαι· οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ
Ἐνὼχ παῖδες, ἢ οἱ θεοὶ νοείσθωσαν· οἵτινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ, πρὸς τὰς θυγατέρας Κάϊν εἰσῆλθον· ἐξ ὧν οἱ
ἐκ τῆς κατ' ἀλλήλων(?) μιαιγαμίας γίνονται γίγαντες· διὰ μὲν τὸν δίκαιον, ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι· διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ
βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι. Μιαίνεται· μολύνεται. καὶ μιαίνω αἰτιατικῇ. Μιαιφονία· ὁ φόνος.
μιαιφόνος δὲ ὁ φονεὺς καὶ ὁ λῃστής. Μίθαικος· γραμματικός· ἔγραψεν ὀψαρτυτικά· κωμικά
τινά· καὶ ἄλλα. Μίθαικος· ὁ ταχύς. Μίθικος· ὄνομα κύριον. Μιθριδάτης· ὄνομα κύριον· πε-
ρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ φύσει. Μίθρας· Μίθραν νομίζουσιν οἱ Πέρσαι εἶναι τὸν ἥλιον. καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς
θυσίας. οὐκ ἂν οὖν εἰς αὐτὸν δυνήσαιτό τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διά τινων βαθμῶν παρελθὼν τῶν κολά-
σεων, δείξει ἑαυτὸν ὅσιον καὶ ἀπαθῆ. Μινίψας· βασιλεὺς Ἰλλυριῶν. Μίκκος· ὁ μικρός. Μι-
κρολόγος· σκνιπός· φειδωλός. Μικροῦ· σχεδόν. φανερῶς(?)· εὐναῖοι(?)· μικροῦ τὰ πράγματα μετεκίνη-
σαν τοῦ Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου. Μικρὸν καὶ μέγα ἀγαθόν. ἐν ἴσῳ τὸ μικρὸν καὶ μέγα, ὅταν αἴτιον γίνεται
ἀγαθοῦ· ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τιμῶ· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν κρινομένων. ἀντηλὶς(?) μαρυ-
κά(?)· τῶν δὲ κρινομένων μικροῦ ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ. Μικρὸς περιπείρας(?) ἠρήμαται(?)· ἀθλίως ἅπας τις εἰσιών, ἐκέκραγε
πρὸς τοὺς οἰκέτας· κρύψετε(?) ἡ χύτρα· τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε τῆς μαινίδος; τὸ τρυβλίον τὸ περυσινὸν τέθνη-
κεν. ἀντὶ τοῦ κέκλασται. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν; τίς τῆς ἐλαίας παρέτραγε; μέχρι τοῦ καὶ τῶν εὐτελῶν ὀψω-
νίων(?). Μικρὸς τε μὴ ἦν οὗτος, ἀλλὰ πάνυ καινὸν τὸν Νίκαρχόν φησιν Ἀριστοφάνης. καὶ μὴν ὁ Νίκαρχος
ἔρχεται φαῦλος(?)· ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων· συκοφάντης δὲ ἦν. Μικρὸς ἡλίκος μόλων· ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων.
δύο δὲ ἐγένοντο μόλωνες· εἷς ὑποκριτὴς καὶ λωποδύτης. Μικρὸς ὅσος ἀείπωλος· ἐπὶ τῶν διὰ βραχύ-
τητα ἡλικίας νεαζόντων λεγομένων. Μικροῦ δέω· παρὰ μικρὸν ἐλλείπω. Μικροῦ δεῖν· παρὰ μικρόν. καὶ χωρὶς
τοῦ δεῖν· μικροῦ τὰ πράγματα μετεκίνησαν· ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον· παρὰ μικρόν. Μίκυλλος· ὄνομα κύριον.
Μίλαξ· εἶδος βοτάνης. καὶ κλίνεται μίλακος. Ἀριστοφάνης· μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης. ἀντὶ
τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων καὶ ἀσφαλείας. Μίλην μιλῶσαι· ἐν τῷ η, μίλην μιλῶσαι. Μιλήσιος, καὶ
Μιλήσιος ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως. Μιλητοπολίτης· ὁ ἀπὸ τῆς Μιλητουπόλεως. Μιλιαρήσιον· εἶδος νομίσματος
δέκατον. Μίλινον χρῶμα. Μίλιον, μέτρον γῆς. τὰ δὲ κ' μίλια ἔχουσι σταδίους π'. ἄλλως δὲ στάδιον, ἔχει
πόδας χ'. τὸ δὲ μίλιον, ͵ασ'. Μίλιον· ἐν ᾗ καμάραι τοῦ μιλίου, στῆλαι Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· ἐν μέσῳ καὶ
σταυρός, καὶ ἡ τύχη τῆς πόλεως. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστινιανοῦ, καὶ Ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐ-
τοῦ, καὶ Ἑλένης τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς. Ἀρκαδίου τε καὶ Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλησίον Θεοδοσίου τῆς στήλης ἐ-
φιπποι ἀμφότεροι. ὅτι ἐν τῷ μιλίῳ ἐν τέτρασιν ἵπποις πυρίνοις, ἅρμα ἱστάμενον παρὰ δύο
στηλῶν, ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ὑπῆρχεν. ἔνθα εὐφημήθη Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον. ἐ-
πειδὴ καὶ Βύζας ἐκεῖσε εὐφημήθη. κατενεχθὲν δὲ τὸ ἅρμα ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, δορυφορούμενον, στηλί-
διον καινόν, παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθὲν ὑπὸ ἡλίου φορούμενον, τύχη πόλεως, εἰς τὸ σῶμα εἰσήει, καὶ
στεφανωθὲν ἐξῄει. ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σενάτῳ(?), ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς πόλεως. διότι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτοῦ σταυρὸν ἐχάραξε Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσε. Μίλων Κροτωνιάτης· ἐνί-
κησε παλαίων ἐξ Ὀλύμπια ἐφεξῆς ἐν ἔτη ζ', ἐπ' ἰσχύϊ κατεπαλαίσθη· τὸν μασίθεον(?) συμπολίτην αὐ-
τοῦ, ἡλικίαν νέον ὄντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντα εἰς ἴσα ἵστασθαι. ἱστάμενος δὲ ἐπὶ ἀληλιμμένῳ τῷ δίσκῳ, γέλωτα
ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ ὠθουμένους ἀπὸ τοῦ δίσκου. προσεδεῖτο δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν κα-
θάπερ ταινίαν ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐν τοῖς χείλεσι τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματι τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέ-
βας, διέρρηγνυ ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδήν· καθάπερ τὰ ἄλλα(?) τῆς δεξιᾶς χειρός, τὸν μέν, εἰς τὸν ἀγκῶ-

να ἐκ τοῦ ὤμου, περὶ αὐτὴν καθῆκε τὴν παλαιράν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν εἰς εὐθὺ τῶν δακτύλων. τῶν
μὲν αὐτίχειρα ἀντιστρέφων εἰς τὸ ἄνω. τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον. τὸν ἐλάχιστον οὖν
τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον, οὐκ ἀπενίκησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος, ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ
σφῆνας ἔχοντι, τὰς διιστώσας αὐτό. ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων. ὀλισθαί-
νουσι δὲ οἱ σφῆνες. κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐγένετο ἅρπαγμα, μάλιστα τοῦ θηρίου ὄντος, πο-
λὺ καὶ ἄφθονον ἐν τῇ κροτωνιάτιδι χώρᾳ γενόμενον. Μιλτιάδης καὶ ἀριστείδης ἑώκει. ἀμφότεροι οὗτοι ἄ-
ριστοι ἐγένοντο. ὁ μὲν ἀριστείδης δίκαιος ἐκλήθη. ὁ δὲ μιλτιάδης στρατηγός. ὃς ἐν μαραθῶνι ἐστράτευ-
σε. τοῦ δὲ ἐν μαραθῶνι τροπαίου, μέμνηται ὁ κριτής. διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα, κοινὰ πᾶσα ἡ ἑλλὰς ἐπι-
νίκια εἶχε τῶν βαρβάρων. τὸ δὲ ἐν μαραθῶνι, μόνοι ἀθηναῖοι κατώρθωσαν. Μιλτιάδης ὁ κίμωνος.
ἄρχων ἐν τῇ χερρονήσου, καὶ ἐκ περιφανῶς διαπεφευγὼς θάνατον, ἐστρατήγησεν ἀθηναίων. ἅμα μὲν τοῦ οἱ φοίνι-
κες αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες μέχρις ἴμβρου, περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο λαβεῖν, καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα.
ἅμα δὲ ἐκφυγόντα τούτους καὶ ἀφικόμενον εἰς τὴν ἑωυτοῦ, δοκέοντά τε εἶναι ἐν σωτηρίῃ, ἤδη τὸ ἐνθεῦ-
τεν οἱ μὲν ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι, ὑπὸ δικαστήριον ἀναγαγόντες, ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν χερρονήσῳ. ἀ-
ποφυγὼν δὲ καὶ τούτους, στρατηγὸς οὕτως ἀθηναίων ἀπεδείχθη αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου. ὁ αὐτὸς μιλτι-
άδης ἐπικομπῶν, ἔφη ὡς τισσαφέρνης, εἶπεν. ἦ μὴν ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, ἢν ἀθηναίοις πιστεύῃ,
μὴ ἀποστερήσειν αὐτοὺς τροφῆς. καὶ τὰς τῶν φοινίκων ναῦς, κομιεῖν ἀθηναίοις καὶ οὐ πελοποννησίοις. πι-
στεῦσαι δ' ἂν μόνως ἀθηναίοις εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαιτο. οἱ δὲ, ἀκούσαντες ταῦτα, στρατη-
γὸν αὐτὸν εἵλοντο. καὶ τὰ πράγματα ἀνετίθεσαν. Μίλτου. βάμμα. Μιλτοπάρῃοι νῆες. βε-
βαμμένας ἔχουσαι τὰς πρώρας. Μίλτος. χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ ὅμηρος. νῆες μιλτοπά-
ρῃοι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. μιλτοφυῆ τε σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαυομένην κανόνι. καὶ αὖθις. σχοινί-
ον τε ἐφείλιξαν μίλτῳ, καὶ ἔπαιον τὸ ἄγαλμα, ἀλεξανδρίτην καλοῦντες. καὶ δὴ τὰ πολλὰ ἡ μίλ-
τος τέλων περιέσχεν ἣν περιέφερον κύκλῳ. εἰς τὴν ἀγορὰν ἐσόβουν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς ἀθηναί-
ους μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ, ἣν ἔβαλον κύκλῳ. Μιμαλλόνας. τὰς βάκχας τοῦ διονύσου. ἀπὸ τῆς
μιμήσεως. πρὸ ἱερονηλάδωνας καλουμένας. Μίμαρις κυρίως ἡ λαγῶα χορδὴ ἡ ἐκ τῶν ἐντέ-
ρων. χρῶνται δὲ ἐπὶ χοίρου. ἡ σκαλασία τῆς κοιλίας ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ, τὴν ἐκ τοῦ λαγώου αἵματος
καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην. Μίμας. ὄρος θρᾴκης. καὶ κλίνεται μίμαντος. Μι-
μηλά. μιμητικά. καὶ παροιμία. μήτε πλαστάν. μήτε μιμηλάν. τουτέστι μήτε πλαστὴν εἰκόνα μήτε
γραπτήν. καὶ μιμηλότητα. Μίμησις. Μίμνερμος, λιγυρτιάδου. κολοφώνιος. ἢ σμυρναῖ-
ος. ἢ ἀστυπαλαιεύς. ἐλεγειοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λζ΄ ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν τῶν ζ΄ σοφῶν.
τινὲς δὲ αὐτοῖς συγχρονεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λιγυαστάδης. διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγρα-
ψε βιβλία ταῦτα πολλά. Μιμνήσκω γενικῇ. Μῖμος. καὶ μιμοῦμαι. αἰτιατικῇ. Μίν, αὐ-
τωνυμία, τρίτου προσώπου. καὶ σημαίνει τὰ τρία γένη παρὰ ὁμήρῳ. ἀρσενικὸν θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον. ἡ δὲ
παραγωγή, οὕτως. ἐγώ. σύ. ὅ. οἷ. ἕ. ἵ. τὸ δὲ ν, ἐφελκυστικὸν κοινὸν τοῖς ἰδίοις προσώποις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ
μ, μίν. Μινδαρείδης ὄνομα κύριον. ἐστὶν τοῦ σπαρτιατικοῦ. Μίνθα. τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον. οἱ δὲ,
τὸν θύμον. Μίνθη. ἡ ἡδύοσμος. βοτάνη κηπώδης. Μινθῶσαι. δυσφᾶναι. δυσοσμίας ἀναπλη-
ρῶσαι, ῥυπῶσαι. Μινθωσόμενον. κοπρωσόμενον. μίνθος γὰρ ὁ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ γινόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι.
ἢ ἀνθρωπίνη κόπρος. Μίνθος, ᾗ χρῶνται παραφθείροντες οἱ ποιμένες, τοὺς δυσεργέτους τῶν τράγων
πταρμῷ. ἢ ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν λέγεται. ἐπειδὰν οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπό-
λοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας. καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πταρ-
μὸν κινεῖν. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος. ὁ γὰρ πταρμὸς, θεραπεύει τὸ πάθος. ἐκ τούτου
οὖν φησιν ὅτι ἀηδισμένος. ἐπεὶ καὶ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται. Μινίκιος ὄνομα κύ-
ριον. Μινουκιανός. νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, ἀθηναῖος σοφιστής. γέγονεν ἐπὶ γαλιηνοῦ. τέχνην ῥη-
τορικήν, καὶ προγυμνάσματα. καὶ λόγους διαφόρους. Μινοῦκι ὄνομα κύριον. Μινώα πόλις, πόλις σικελί-
ας ἥτις ἡράκλεια πρὶν ἐλέγετο. Μινωΐδης. τοῦ μίνωος. Μίνως ὄνομα κύριον. μινῶος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ
μίνωος. Μίνως. οὗτος ἐθαλασσοκράτει. καὶ πανταχόσε ἔπλει. ξενίας τε πολλοῖς ἐπήγγελεν. ἀ-

φικόμενος

φαινόμενος δὲ εἰς τὴν ἀσίαν, καὶ ἀκούων κλέος μέγα ἐν φρυγίᾳ τοῦ τρωὸς τῆς τροίας βασιλέως καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς πόλιν δαρδανόν, ἐν ᾗ ᾤκει ὁ τρώς. ἦσαν δὲ αὐτοῦ τρεῖς παῖδες. ἶλος. ἀσσάρακος. γανυμήδης. οὗ δὴ μέγιστον ἦν ὄνομα κάλλους πέρι. ξενιζόμενος οὖν παρὰ τὸν τρῶα ὁ μίνως, καὶ δῶρα διδοὺς καὶ δεχόμενος, ἐκέλευσε τὸν τρῶα κελεῦσαι τοὺς παῖδας ἰέναι εἰς ἴδην καὶ δῶρα δεῖν. ὁ δὲ ἔφη δεῖν κοινωνῆσαι ἑστιάσεως. ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς ἠθέλησε συγκοινωνῆσαι αὐτῷ. περὶ δὲ τὴν ἑσπέραν τῶν ξένων ἀπέπεμψέ τινα εἰς τὸν χῶρον ἵνα οἱ παῖδες ἐκυνήγουν περὶ τὸν γρανικὸν ποταμόν. ὁ δὲ μίνως, τὰ πλοῖα προεκπέμψας εἰς τὸν ποταμόν, ὀλίγον ὕστερον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας. καὶ τὸν γανυμήδην θεασάμενος, ἔρωτι αὐτοῦ ἔσχετο. ἐγκελευσάμενος δὲ τοῖς κρησίν, ἁρπάσας τὸν παῖδα, ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν καὶ ἀπέπλευσεν. ὁ δὲ τόπος ἐκλήθη ἁρπαγία. ὁ δὲ μίνως ἔχων τὸν παῖδα, ἦλθεν εἰς κρήτην. ὁ δὲ παῖς κατὰ πέτειν, ὑπὸ τῆς λύπης, ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο. καὶ αὐτὸν ὁ μίνως ἐν τῷ ναῷ ἔθαψεν. διὸ οὐ δὴ καὶ λέγεται γανυμήδης μετὰ διὸς ὑπάρχειν. Μινώταυρος, ὄνομα κύριον. Μινύα, ὄνομα πόλεως. καὶ μινύαι ὄνομα κύριον. καὶ τὸ πληθυντικὸν μινύαι. Μινύαι, οἱ ἀργοναῦται. ἐν ἐπιγράμματι. σοὶ πέρας ἀλκεΐδα μινυαμάχε τοῦτο φίλιππος, δέρμα τε καὶ μύκηθ' ὑλαφερὸν ἔθηκε βοός. Μινύειον ὄνομα τόπου. καὶ μινυκήιον ὁμοίως ὄνομα τόπου. Μινύθει. ἐλαττοῦται. τὴν ἄσιν μινύθοντες ἐλοῦντο. ὅθεν τὴν ῥυπαρὰν ἀμφοῦντες. Μίνυνθα. ἐπ' ὀλίγον. Μινυνθάδιον. ὀλιγοχρόνιον. Μινύωρον. ἐπ' ὀλίγον. Μινύρεται. ᾄδει. κλαίει. θρηνεῖ. ἀφώνως λέγει. σοφοκλῆς. ἔνθα λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν, χλωραῖς ὑπὸ βήσσαις.

Μινυΐζω. θρηνῶ. ἢ τὸ ἠρέμα ᾄδω παρὰ τὸ μεῖον. παλαιῶν ἐν εἴδει πολιτείας. μινυΐζων. τεταπεινωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς. ἀντὶ τοῦ οἰκτρᾷ φωνῇ χρώμενος καὶ θρηνῶν. ἢ ὀλίγῃ φωνῇ χρώμενος. ἀριστοφάνης. μινυΐζοντος μέλη ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα. Μιξαναβάρης. ἴσως λαβὼν ἴλιγγας αὐτίς τρόφης ἢ μιξαναβάρης τοῦ συνήθους σκέμματος πρὸς τὰς ἀπαρχὰς ἐπανέλθοι φροντίδας. Μιξίας. ὁ μιγνύων. Μιξονίδης μιξονίδου. μιξιονείδης δέ. παρὰ σοί τε μίξεις πρόσενοι μακρῶν ἤθων. Μίξις. ἁμαρτάνει ὁ λέγων μίξεως τὴν κρᾶσιν γένος. τὸ γὰρ γένος τὸ ὑποτίθησι τῷ εἴδει. ἐπὶ πλέον γάρ τι ἡ μίξις τῆς κράσεως. εἰ μὲν γάρ τι κέκραται καὶ μέμικται, οὐμὴν πᾶν μεμιγμένον καὶ κέκραται. ἡ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις, ὑγρῶν κρᾶσις. ἔτι δὲ ἡ μίξις διάφορος τῆς κράσεως. Μιεραίνης ὄνομα κύριον. Μίρος ὄνομα ποταμοῦ τῆς φρυγίας. Μισγάγκεια. τόπος κοῖλος εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. ξυνάγκεια δὲ λέγεται ὡσαύτως ὁ κοῖλος τόπος. Μισγόλαος. οὗτος ἦν τῶν διαβεβλημένων.

Μισητή. τὴν καταφερῆ μισητὴν ἔλεγον. οὐ παρὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγεσθαι. τὸ γὰρ μῖσος, ἀπὸ τοῦ ἔστι τοῦ μιαίνεσθαι. ὁ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται καὶ ἄμικτός ἐστιν. ἄλλοι οἱ εἰ μισγητήν τινα οὖσαν. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον, παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή, κατὰ τοῦτο εἰρῆσθαι δοκεῖ. καὶ ὁ κρατῖνός που τοῦτο ἔφη. μισητοὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται. τὸ δὲ ἁπλῶς μισητὸν, τὸ ἀνίκανον λέγεσθαι. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήστου καὶ διατροφῆς τίθεται ἡ λέξις. Μισητεία. ἡ πορνεία παρὰ ἀριστοφάνει. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκα μισητείας αἰτεῖν με ἔφασκε. καὶ μισητίαν. τὸν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον. οὐχ ἕνεκα δέ φησι τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ. Μιοσιανή. ὁ δὲ, δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ μιοσιανῇ χαίρειν εἰπών.

Μίσις μίσιδος. Μισθαρνεῖν. ῥῆμα. ἀγαθίας. ὅσοις δὲ αὐτῶν ἤρεσκε μισθαρνεῖν τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ ἐξαγγέλλειν τὰ ἀπόρρητα, ἤτοι τὸ ἀτρεκὲς δὴ ἐγίνωσκον. Μισθαρνής. μισθὸν ἀντικαταλλάττων. καὶ μισθαρνῶν αἰτιατικῇ. Μισθαρνία. ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. Μισθαρχίδης. ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. ὁ ψωνίζοντο οἱ ἄρχοντες. Μισθοδοτῶ. δοτικῇ. μισθὸν δίδωμι. Μισθοῦμαι. αἰτιατικῇ. Μισθοφορά. ἰδίως τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοί, μισθοφορὰν ἐκάλουν. ἀριστοφάνης. οἷον ἀγαθὸν τὴν μισθοφορὰν αὐτῶν παρ' ἐκείνου. ἀντὶ τοῦ παρῄρου. ἐλυμαίνου. ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρασπωμένων τὰ σιτία ὀρνέων. Μισθοφόρος ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. καὶ μισθοφόροι τριήρεις, αἱ ἐπὶ μισθῷ τοὺς στρατευομένους ἄγουσαι. καὶ μισθοφορῶ δοτικῇ. Μίσθωμα. ὁ μισθὸς ἑταιρικός. αἰλιανός. ἡ δὲ, οὐ προσεῖτο φάσκου-

σαι εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδριάντι. Μισόδημος. καὶ μοναρχίας ἐραστὰ καὶ ξυνωρὶν βρασίδα. καὶ φαρὼν κραταιπέδα χρυσασπιμμάτων. τὴν ὑπήνην ἄκουρον τρέφων.

Μισολάμαχος ἡ μάχη. μισοπόλεμος. ὁ δὲ λάμαχος πολεμικώτατος ἦν καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός. ἀριστοφάνης. ἡ μάχα γὰρ ἐξέλαμψεν ἡ μισολάμαχος. Μισοπορπακιστάτη. μισοπολεμικωτάτη. τουτέστιν εἰρηνική. παρὰ τὸν πόρπακα. πόρπαξ δὲ κατά τινας μὲν, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινες, τὸ δῆθεν μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήρεον. ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Μισοπράγμων. ὁ οὐχὶ καὶ ἔρημον βίον ἠρημένος. πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀρετὴν μισοπράγμονι ζωῇ ἐπιφημίζειν. οὐχ οὕτως ἔχον κατά γε τὴν ἐμὴν κρίσιν. ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετή, γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἀπὸ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον. ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται. καὶ ἑτοιμότατον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν. Μῖσος. ἔχθρα. Μισῶ, αἰτιατικῇ. μισῶ τὴν ἀφελῆ. μισῶ τὴν σώφρονα λίαν. ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ δυσπύγου. ζήτει ἐν τῷ ἀφελῆ. Μίσυλλον. εἰς μικρὰ διακόψαι. Μίσχος. Μιτάτωρ, ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος πρὸς τὸ ἄρχοντος. Μίτιος, ὄνομα πόλεως. Μίτος. τὸ λεπτὸν σχοινίον. καὶ παροιμία. ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. εἴρηται δὲ ἀεὶ διὰ βραχέος τοῦ ι. ὡς μὲν πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης. ἄκρον μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλανόν. καὶ αὖθις. ἀραχνέοιο μίτου πολυδίνεα λαῖφη, ἄβαντον δολιχαῖς ὅκαπερ ἀλκαέτας. καὶ αὖθις. κερκίδα τὴν ποίητον ἀηδόνα τὴν ἐν ἐρίθοις, βαυχυλὶς ἢ κρέτουσ' αὖ διέκρινε μίτοις. Μίτρα. διάδημα. ἢ ζῶναι. αἱ μίτραι, τὸ θαλουργὲς ὑπένδυμα, τοί τε λακωνίδες πέπλοι, πάνθ' ἅμα κινηθὸν ἡ συνεκπέπτει.

Μιτυληναία. τὸ μι βραχύ. τὴν μιτυληναίαν ἐν νεπᾶ αἰδοπόλον. Μιτυλήνη ὄνομα νήσου. ἡ λέσβος. καὶ μιτυληναῖος ὁ ἐξ αὐτῆς. Μιχαὴλ βασιλεὺς ῥωμαίων ὁ μετὰ τὸν ἀρμένιον λέοντα βασιλεύσας. ὃς μικρόν τι τῆς προκατασχούσης κακίας ὑπενδοὺς, ὅσον τοῖς ἐν εἱρκταῖς καὶ ταῖς ἐξορίαις, ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν φαντάζεσθαι ἐνδρώσῃ, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου καὶ δυσσεβοῦς ὑπέβαλε θεοστυγὲς φρόνημα. καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἀμφιβλήστρῳ περιπαρεὶς τῆς δεινῆς αἱρέσεως ἰχθύος δίκην, τοῖς τῶν δογμάτων σαθροῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν. ἐξ ἀκρότητος ἀβελτηρίας τε καὶ ἀλογίας. ἀμύητος γὰρ σφόδρα καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν. ἀμαθίαν δὲ ἐκπεπωκὼς ἀλογίας καὶ ἀπειροκαλίας, ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν ἐκληρώσατο. Μιχαὴλ. σύγκελλος ἱεροσολύμων. ἔγραψεν ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν διονύσιον. καὶ ζήτει ἐν τῷ διονύσιος. Μιχαίας, ὄνομα κύριον. Μιχθῆναι. ἢ μιγῆναι. ἀπαντῆσαι. συμμῖξαι. ὁμιλῆσαι. Μνᾶ. ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ τάλαντον. Μναῖος. οἱ τῶν βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται, μναίους λίθους ἔβαλον. καὶ αὖθις. μναῖον δίδωσι τοῦ κεραμίου ὑδρεύεσθαι τοῖς ἐθέλουσι. Μναρόν. ἡδύ. μαλακόν. Μνασέας βηρύτιος. ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν. καὶ περὶ ἀττικῶν ὀνομάτων. Μνάσων μνάσωνος ὄνομα κύριον. Μνᾶται. μνηστεύεται. Μναῖον καὶ δεκάμναιον. Μναΐς, ὄνομα κύριον. Μνεῦις, ὄνομα κύριον θεοῦ αἰγυπτίου. Μνεία. τὴν μνήμην σοφοκλῆς. Μνημεῖον. ὁ τάφος. ἐχρήσαντο δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, καὶ ἐπὶ τάφου καὶ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ πράγματος ὃ μνημονεύοιτο ἄν τις. αἰλιανός φησι. φυλάττεσθαί τε ἔτι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου. καθάπερ ἐν διαδοχῇ, κακοῦ. Μνήμη. ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τῶν μὲν προσδοκωμένων, ἐλπίς. τῶν δὲ παρόντων, αἴσθησις. τῶν δὲ ἀπόντων, μνήμη. οὐδὲν ἕξει ἡ ψυχὴ ἀπὸ τῆς συμπλοκῆς τοῦ σώματος αὐτῇ προσεγένετο. ὥσπερ τὸ διανοεῖσθαι. ὥστε οὐδὲν μνημονεύει. καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν παραφερούσης ἐστὶν ἡ γνῶσις αὐτῆς. καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν ἐγνωσμένων. τότε δὲ οὐκ ἔχει τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ἡ γνῶσις. εἰ μὴ κατὰ τὴν προχείρησιν τῶν θεωρημάτων. ἀλλ' ἀεί ἐστιν. καὶ ἐν τῷ νῷ ἐξετάζεται καὶ μετὰ τὸ σῶμα ἅτε ἑστῶσα τὴν γνῶσιν καὶ αὐτοῖς προσβάλλουσα τοῖς πράγμασι μνήμης οὐ δεῖται. μνήμη γάρ ἐστιν ἡ τῶν πάλαι ἐγνωσμένων κατοχή. καὶ αὖ μνήμη ἐστὶν, ἕξις καθεκτικὴ ὑπολήψεως. ὁ δὲ ἀριστοτέλης τὸ πῶς τιμᾶς καὶ ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ τῆς

καθ' ὕπνον

καθ' ὕπνον μαντικῆς παρέθετο. διὸ ὧν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν ὁ-
μοίων καὶ ἀπ' ἀλλωτινῶν. οἱ γὰρ τόποι οὗτοι αἴτιοι τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι ἡμῖν γίνονται. διὰ ἐναν-
τίου γὰρ φθάνει εἰπεῖν εὐθὺς εἰς τὸ ἐναντίον τὸ εἰρημένον μεταβάντες, ἀναμιμνησκόμεθα τού-
του. ἀπὸ πικροῦ, γλυκέος. ἀπὸ λευκοῦ, μέλανος. ἀπὸ ψύχους, καύματος. τρία δὲ μέρη εὐμαθείας εἰ-
σίν. ἀγχίνοια. μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη μὲν, ἐπιτήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ, ἡ ταχυτὴς τῆς
διανοίας. ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε, θηρᾶν καὶ ἃ μὴ ἔμαθε. Μνημεῖα. μνημόσυνα.

Μνημονεύω γενικῇ. διαμνημονεύω δὲ αἰτιατικῇ. Μνήμονος. μνημονικοῦ. Μνημοσύ-
νη. μνήμη. καὶ μνημόσυνον. Μνήσαρχος, ὄνομα κύριον. Μνησαρχίδης, ὄνομα κύριον.

Μνησάσκετο. ἐμέμνητο. Μνησιθείδης, ὄνομα κύριον. Μνησικακεῖν. δοτικῇ. πολύβι-
ος. τοῦ μνησικακεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, οὐδ' ἥντιναοῦν ἔμφασιν ἐποίουν οἱ ῥωμαῖοι. Μνησίμα-
χος. ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, ἱπποτρόφος. βούσιρις. φίλιππος.
ὡς ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς. Μνησιστράτιος ὄνομα κύριον. μνησιστράτειος δὲ λόγος.

Μνησθῶ γενικῇ. Μνηστή. ἡ κατὰ μνείαν γαμηθεῖσα. ἡ ἐκ παρθενίας μὲν οὖσα μνηστή. ὅ ἐστιν ἀπὸ πε-
ρανδρος. καὶ μνηστεία. Μνηστῆρας τοὺς μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὑπάτου μνηστῆρας, παρ' οὐδὲν ἐποιή-
σαντο. αἱροῦνται δὲ αὐτοὶ πολέμων εἰδότας πάλαι καὶ γυναικῶν καὶ πλειόνων ἔργων ἀγω-
νιστήν. Μνῆστις. μνήμη. ἀλλ' ἴσχε καὶ μοῦ μνῆστιν. ἀνδράσι τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι. τερπνὸν
εἴ τι που πάθοι. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος, οὐκ ἂν γένοιτ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ. καὶ αὖθις μή-
τηρ ἥια λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων, ἐκ βαιῆς ὠδίνων μνῆστιν ἀνεμνημένη. Μνήστορα.
ἐπιστήμονα. ὁ δὲ τῶν μηχανημάτων φέρει τὸν μνήστορα. Μνία. τὰ τῆς θαλάσσης ἀνθήματα ἢ βρύα.

Μνιαρόν. ἀλλὰ δέχευ μνιαροῖο βαθυρρείτοιο τὰ πόντου, ἐν δ' αὐτὸν εὐανθεῖ περιφύρει εἰδόμενον.

Μνίζ. ἐσθίζ. Μνόοντο. ἐμνηστεύοντο. Μνοῦς. ἡ ἁπαλὴ θρίξ. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ μνοῦ
χρῶτα τερενοτέρη. Μνῶ. τὸ μνήσκω. τὸ μνῶ ἐνεστώς. οὐδὲ γὰρ ἐντελέχειαν ἔχει. ἀλλ' ἐπεὶ μονο-
σύλλαβόν ἐστι, ἐξ ἀνάγκης περιεσπάσθη. Μνωμένη. μνηστευομένη. κῦρος τὸ μνεῖν μνωμένου ὥς οἱ
δόλῳ προεχώρησεν, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἤλασε τὴν στρατιάν. Μοεηρῶν. μοχθηρῶν. Μογήσας. κα-
μών. κακοπαθήσας. δύο καηδὶς μογῶ. ἀγρυπνίᾳ τε ἀναλισκόμενος, καὶ δὲ τειρόμενος. Μογιλά-
λος. ἀπὸ τοῦ μόγις λαλεῖν. Μόγις, μόλις. Μογοστόκος. περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦ-
σα. ἔνιοι δὲ, ἡ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα. Μόγω. κακοπαθεία. Μόδιον. μέτρον
τι. Μόδιος. καὶ ἔστιν ἐν τῷ μαναΐμ. Μόθος. μάχη. πόλεμος. τάραχος. φόβος. στάσις.
θόρυβος. Μόθων. ὁ φορτικὸς καὶ ἄτιμος. καὶ εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς ὀρχήσεως καὶ
φορτικῆς. Μόθωνες. παρὰ ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς παρεπο-
μένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας οἱ λάκωνες. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Μοθώνη, ὄνομα πόλε-
ως. καὶ μοθωναῖος ὁ πολίτης. Μοθωνία, ἡ ἀλαζονεία. παρὰ τὸ μόθος. ἔστι δὲ καὶ χώρα.

Μολγός. ὁ βραδύς. ἢ τυφλός. οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοι-
νά. ἢ ὁ πένης. παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. ἀριστοφάνης. μολγὸν ποιήσω. παρὰ δὲ τοῖς
κωμικοῖς, μολγὸς ὁ μοχθηρός. λέγεται ἢ καὶ ἀμολγὸς ὁ αὐτός. ἀμολγὸς οὖν, ὁ ἀμέλγων τὰ κοινά.

Μολεῖν. ἐλθεῖν. Μόλιβος. μόλιβδος δέ. Μολοβεῖς καὶ μολοβρὸς ὁ πτωχός. Μολοβρός.

Μόλος ὄνομα κύριον καὶ ὁ Μολοσσὸς καὶ μολοττὸς κύων, ὁ ποιμενικὸς καὶ
μέγας. Μολοττοί. οἱ μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίαις, κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τοὺς βοῦς,
τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο. καὶ ἔστιν ἐν τῷ βοῦς ὁ μολοττῶν. Μολοῦσα. παραγινομένη. πο-
ρευθεῖσα. Μολώχ. εἴδωλον τῶν μωαβιτῶν. Μολών. ἐλθών. ἐληλυθώς. Μόλων. ὄ-
νομα κύριον. ἀριστοφάνης. μικρὸς ἡλίκος μόλων. ἐπὶ τῶν βραχυσωμάτων ἀνθρώπων. πό-
σος πόθος. μικρὸς ἡλίκος μόλων. μόλωνες δύο ὑπόκεινται καὶ λωποδύται. Μολπα-
γόρας. οὗτος ἦν παρὰ τοῖς κείοις, καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἱκανός. κατὰ δὲ τὴν αἵρε-
σιν πλεονέκτης. ὃς πρὸς χάριν ὁμιλῶν τῷ πλήθει, καὶ τοὺς εὐχεροῦντας τοῖς βίοις ὑπο-
βάλλων τοῖς ὄχλοις, καί τινας εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων καὶ τὰς οὐσίας τούτων δημεύ-

καὶ διαδιδοὺς τοῖς πολλοῖς, ταχέως τοιούτῳ τρόπῳ, περιεποιήσατο μοναρχικὴν ἐξου-
σίαν. Μολπή. ᾠδή. παρὰ ὁμήρῳ δὲ τὸ παίγνιον. μολπῇ τ' ὀρχηθμῷ τε. ταῦτα γὰρ τ' ἀναθή-
ματα δαιτός. καὶ αὖθις. μολπῆς δ' οὐ λῆγε μελιτερπέος. Μόλις. μετὰ πόνου. λ. δι' ἕνεκα ἄνδρες
ἦρχον ἐν τῷ πειραιεῖ. ὧν εἷς ἦν ὁ μόλπις. Μολύβδαινα. Μολυβδίοσα. Μολυβδίνη, ὄνομα
πόλεως. Μόλυβδος. εἰς ἐλασμοὺς μολύβδων γράφοντες. Μολώω αἰτιατική. Μο-
λυβίς. μολυβδίς ἢ κεφάλαιον. Μολυβίδας, τὰς ἀκίδας φασί. Μολυβρῶ ἡ μορμὼ καὶ τὸ
φόβητρον. Μονανδρεῖν. οὐκ ᾔδεισαν αἱ τῶν ἰωναίων γυναῖκες τὸ παλαιὸν μονανδρεῖν. Μο-
ναρχία. μονοκρατεία. πολύβιος. ἡ τῶν μοναρχῶν ἀσφάλεια, τότε μάλιστα ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖ-
ται καὶ δυνάμει. καὶ μοναρχῶ γενική. Μοναχῇ, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. ξενοφῶν. ὡς ἐπὶ τῇ
ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ᾗ περ μοναχῇ εὐπορεία, ἐπιθησόμενοι τοῖς ἕλλησι. Μοναχός. φησὶ διο-
νύσιος. ἡ δὲ τῶν τελουμένων ἁπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις, ἡ τῶν μοναχῶν ἐστιν ἱερὰ διακόσμησις. πᾶσαν
μὲν ἀποκεκαθαρμένη κάθαρσιν, ὁλικῇ δυνάμει, καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ἁγιότητι. πά-
σης δὲ ὅσης θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ ἱερουργίας νοερᾷ θεωρίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γεγενημένη. καὶ ταῖς τῶν ἱ-
εραρχῶν τελειωτικαῖς δυνάμεσιν ἐγχειριζομένη. καὶ ταῖς ἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι, καὶ ἱεραρχικαῖς
παραδόσεσιν ἐκδιδασκομένη, καὶ τὰς ἐποπτευθείσας τῶν κατ' αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας. καὶ πρὸς
τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπιστήμης, ἀναλόγως εἰς τελειοτάτην ἀγομένη τελείωσιν. ἔνθεν οἱ θεῖοι καθηγεμό-
νες ἡμῶν, ἐπωνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν κατηξίωσαν. καὶ οἱ μὲν, θεραπευτάς, οἱ δὲ μοναχοὺς ὀνομάσαντες,
ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας, καὶ τῆς ἀμερίστου καὶ ἑνιαίας ζωῆς, ὡς ἑνοποιούσης αὐ-
τούς, ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς ἐμπτύξεσιν, εἰς θεοειδῆ μονάδα καὶ φιλόθεον τελείωσιν. διὸ καὶ τελεστι-
κὴν αὐτὴν ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία, χάριν ἐκκαλέσατο. καί τινας αὐτοὺς ἠξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως,
οὐχ ἱερατικῆς. ἐκείνη γὰρ ἐπὶ μόνοις γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν. ἀλλ' ἱεραρχικῶς ὑπὸ τῶν ὁσί-
ων ἱερέων, τῇ ἱεραρχικῇ τελεσιουργίᾳ, δευτέρως ἱερουργουμένη. ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φι-
λοσόφων τὸν βίον. μοναχοὶ δὲ οὗτοι κατονομάζονται. οἷς ἔργον προεκδημεῖν τοῦ σώματος. καὶ ζῶν-
τας τεθνάναι. καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα. Μόναισος, ὄνομα κύριον.
Μονηφορῶ. ἓν ἱμάτιον φορῶ. Μονήρης βίος. τοῖς τὸν μονήρη βίον ἐπανῃρημένοις, οὕτω δια-
γειν ὡς μονήρη. καὶ τὸ ἱερᾶσθαι λαχόντας ὁσίως ἱερατεύειν. καὶ ἕκαστον ἀπήσκηται μετιέναι. Μο-
νῆτα. ἥρα παρὰ ῥωμαίοις δι' αἰτίας τοιαύτης. ῥωμαῖοι δεηθέντες χρημάτων, ἐν τῷ πρὸς πύρρον
καὶ ταραντίνους πολέμῳ, ηὔξαντο τῇ ἥρᾳ. τὴν δὲ, χρῆσαι αὐτοῖς, ὡς εἰ τῶν ὅπλων ἀνθέξονται μετὰ
δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοῖς μὴ ἐπιλείψειν. τυχόντες οὖν οἱ ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως, ἐτίμησαν ἥραν
μονήτην. τουτέστι σύμβουλον. τὸ νόμισμα ἐν ἱερῷ αὐτῆς ὁρίσαντες χαράττεσθαι. Μόνιος, ἄγρι-
ος ὥς. μεμονωμένος. ἢ ὁ μονόλυκος. Μονίπποις. τοῖς ἐφ' ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμοις.
Μονιτάριοι. οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται. οἱ ἐπὶ αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα. καὶ τὸν ἰδίων
ἄρχοντα φιλικήσιμον ἀνελόντες, ἐμφύλιον ἐγείρουσι πόλεμον. οὓς μόλις αὐρηλιανὸς χειρωσά-
μενος, ὑπερβαλλούσῃ κολάσεως ὠμότητι κατειργάσατο. Μονογενῆ. τὴν μονότεκνον. δαβίδ. καὶ
ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Μονόζωνοι. ἔφοδοι βάρβαροι. ἢ ἀπελάται μάχιμοι. σοφο-
κλῆς. εἰ δ' ἄνδρ' ἐν οἰόζωνον αὐδήσεις σαφῶς, τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὐγγενὲς ἐμὲ ῥέπον. Μονόζωνοι,
οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν. οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες. ἢ ἀσύντακτοι καὶ ὡσανεὶ λῃ-
σταί. Μονοείμονα. μονοχίτωνα. Μονόκερως ζῶον. ὃ παρὰ τῆς φύσεως ἓν κέρας ἔλαβεν.
οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας τρόφιμοι, μίαν προσκυνοῦσι θεότητα. δαβίδ. καὶ ὑψωθήσεται ὡς μο-
νοκέρωτος τὸ κέρας μου. Μονοκρήπιδι, τῷ ἑρμῇ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον, περσεῖ ἐπὶ τὴν
τῆς γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δοῦναι, τὸ ἓν ἔχειν μόνον. Μονό-
λωπα. μονόδερμα. μονόφυλλα. Μονομαχοτροφεῖον. Μόνον, καὶ ἕν, διαφέρει. μο-
νὰς ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα. ἓν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονὰς κατὰ τὴν ἰσό-
τητα καὶ τὸ μέτρον λαμβάνεται. ἡ δὲ δυάς, καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. Μορονού.
ἀντὶ τοῦ μονονουχί. Μονονουχί, σχεδόν. ἤγουν. ἀντὶ τοῦ κυρίως εἰπεῖν. ἢ παρ' ὀλίγον εἰπεῖν. μονο-

νουχί τὸ τ

νουχί τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενον· ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. Μόνος θεῶν θάνατος δώρων οὐκ ἐρᾷ· αἰσχύλος φησί. Μονοσόλῳ· μίαν στολὴν ἔχοντι. Μονότροπος· μόνος, ταφείς· ἀγαθός· ἀγνώμων. Μονοτρόπους· τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας· καὶ τοὺς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελουμένους· καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους. Μονουχία· ὁ μόνος βίος χωρὶς γάμων. Μονουχίδιος· ὄνομα κύριον. Μονοχίτωνος. Μονῳδεῖν· τὸ θρηνεῖν. ἐπειδὴ κυρίως αἱ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ, θρῆνοι εἰσίν. ἀριστοφάνης· εἶτ' αὖ τρέφοι μονῳδίας κηφισοφῶντα μιγνύς. οὗτος δὲ ὁ κηφισοφῶν δοῦλος ἦν συμποιῶν αὐτῷ μάλιστα τὰ μέλη. ἐκωμῳδεῖτο ὡς συνῆν τῇ γυναικί. Μονῳδεῖν· ἐν μηδενί. ὃ λέγομεν ὀλόμενον. ἀποχειρωθείσας τὰς ἐν τεύτλοις λοχευομένας. περὶ μελανθίου λέγει τοῦ ὀψοφάγου. ὅτι ἀφικόμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὀψωνῆσαι ἐγχέλεις καὶ μὴ εὑρὼν, σχετλιάσει. παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἕψουσι τὰς ἐγχέλεις. Μονῳδία· ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι. καὶ μονῳδεῖν τὸ θρηνεῖν. μονῳδεῖν δὲ λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδὴν καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. Μονῳδία ἐστὶ θρῆνος ᾠδῆς, μήτε προσωποποιΐαν ἔχων, μήτε θεοποιΐαν. καὶ τὸ μεῖζον. οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκ παλαιοῦ ἤθους σοφίας θρηνοῦσιν. ἐγὼ ὡς ἀλιτηρίους. καὶ μὴ δὲ καταγελασομένους αὐτῆς τεθρηνήκασι. Μόξος λυδός· ὃς πολλὰ ἐργασάμενος καὶ τὴν μήλην τῆς τυραννίδος καθελὼν, τοῖς λυδοῖς παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθ' ὃ ηὔξατο τοῖς θεοῖς. οἱ δὲ ἐπείθοντο. καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα, ἐξῄρουν δεκάτην ἐκ πάντων καὶ κατέθυον. ἐκ τούτου μέγιστος ἀγὼν κατὰ χειμῶνα λυδίαν. καὶ πολλὰ ὁ στρατιὰς λέγεται ἐπιποιῆσαι. καὶ ἦν αὐτοῦ μέγιστον κλέος ἐν λυδοῖς, ἐπί τε ἀνδρίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. ταῦτα πράξας, ἐπὶ τὴν κράμβον ἐστάλη. καὶ ταύτην εἷλε καὶ ἠρήμωσε. βίου δὲ ἀνθρωπίνου εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν, κατεπόντωσε. Μόρα τάξις συνάμιξ. Μοργιοῦ· οὕτω καλοῦσι τοῦ ἀμοργιοῦ τὸ α ἀφαιροῦντες, ὥσπερ ἐπαλλήλων. μαυρὸν τὸ ἀμαυρόν. καὶ σφόδελον τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι. Μορίαι· ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς ἀθηνᾶς. ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἐπάθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶτον ιβ τὸν ἀριθμόν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς ἀκαδημίαν. ἤτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ ἁλιρροθίου ὠνομάσθησαν οὕτως, ἢ ὅτι ἐμερίζοντό τε καὶ ἐνέμοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν ἀθηναῖοι ἅπαντες. τῆς δὲ μορίας ἐκείνης ὁ σέλαχος, σηκὸς ἐκαλεῖτο. λυσίας. ἄρχοντα σηκὸν ὑπὸ μοῦ ἐκκεκόφθαι. ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τοῖς γυμνασίοις δένδρα. ἔθος δὲ τοῖς ἀσκουμένοις ἀλειφομένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. ἀριστοφάνης. ἀλλ' εἰς ἀκαδημίαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις. Μόριον· τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ σώματος. Μορμολύκεια· τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα. καὶ τὰ τῶν ὑποκριτῶν. ἀδωλεῖς γρῆμα καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι. δύναμις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολύκειον ὄψεως καὶ διανοίας κατὰ τὰ πλήκτας. Μορμολύττεται, αἰτιατικῇ. ἐκφοβεῖ. ἀσκίῳ μορμολύττεις. ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδιότων. ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. ἐμορμολύξαντο σφᾶς, ὡς ἀνυποστάτου πλῆθος ἐπεισπεσόντων. τουτέστιν ἐξεφόβησαν. εἰς ἀπορίαν καὶ ὀρρωδίαν ἤγαγον.

Μορμώ· λέγεται καὶ μορμὼ μορμοῦς· ὡς σαπφὼ σαπφοῦς. καὶ μορμὼν μορμόνος. ἀριστοφάνης. ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκαί μου τὴν μορμόνα. ἀντὶ τοῦ τὰ φοβερά. φοβερὰ γὰρ ὑπάρχει ἡ μορμώ. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. μορμὼ τοῦ θράσους. ὅθεν μορμολύκειον, ἣν λέγουσι λάμιαν. ἔλεγον δὲ οὕτως καὶ τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς. ἢ ὡς μορμώ. ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐξενήνεκται. ὡς εἰ ἔλεγε φεῦ τοῦ θράσους. Μορμυρίζει· καταταράττει. ἠχεῖ. ὡς ἐπὶ ὑδάτων. Μορμύρων· ποταμὸς ῥεύματα ἔχων. Μορμυρωπὸς, ἥλιος ἀμαυρός. ἢ ὕφαιμος. ἢ μορμυρωπὸς, πᾶσιν ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός. Μορόεις· καὶ οὐδετέρως μορόεντα· τὰ μετὰ κόπου καμνόμενα. Μόρος· ὀδύνη. πόνος. θάνατος. Μορῶν· δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. συντάγματά τινα λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης· ὡς εἰσὶ μόραι καὶ ὀνομασμέναι. καὶ διῄρηνται εἰς τὰς μόρας λακεδαιμόνιοι πάντες. ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ λακώνων πολιτείᾳ. ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν, ἔχει πολέμαρχον ἕνα. λοχαγοὺς τέσσαρας. πεντηκοστῆρας ὀκτώ. ἐνωμοτάρχας ἑκκαίδεκα. Μόρσιμον· εἱμαρμένον. μεμοιραμένον. ἀμφὶ δὲ ἐννύχιος φοίνιος, ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα. Μόρσιμον καὶ μελάνθιον. ἀμφοῖν διαβάλλει ἀριστο-

φάνης λέγων οὕτως· γοργόνες· ὀψοφάγοι· βατιδοσκόποι· ἅρπυιαι· γραοσόβαι· μιαροί· τραγομάσχαλοι ἰχθυολῦμαι· ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν. Μόρσιμος, καὶ Μελάνθιος, τραγικοὶ ποιηταί. Μόρσιμος δὲ Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱός. ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός. Ἀριστοφάνης· ἐδιδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν. τουτέστιν ἐκβαλοίμην καὶ συνεπτοίμην ὡς ἐκεῖνος. πικρὸν γὰρ ὄντα αὐτὸν τὴν ποίησιν, ἐν ἀρᾶς ἔθηκε μέρει. Μελάνθιος δὲ ἐκωμῳδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν. καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς κόλαξιν. ἦν δὲ καὶ κίναιδος. Μόρσιμος, τραγῳδίας ποιητής. ὀφθαλμῶν ἰατρός. μικρός. ὑπόψυχρος. Μόρσιμος. τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς πρὸς Δομετιανὸν βασιλέα δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. οὐ μέν με κτενέεις. ἐπεὶ οὔτι μόρσιμός εἰμι. καὶ τοῦτο εἰπών, ἄδηλος ᾤχετο. Μορυχίδης, ὄνομα κύριον. ἢ Μορυχίδης. Μόρυχος, ὄνομα κύριον. ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων. τραγῳδίας ποιητής. καὶ Ἀριστοφάνης· ὦ φιλτάτη σοῦ καὶ πάλαι ποθουμένη, φίλη Μορύχῳ.

Μόρυχος. Τελέας. Γλαυκέτης. ὀνόματα κύρια. οὗτοι ἐπὶ μαστανείᾳ διεβέβληντο. Μόρυχος. ὅπερ ἔοικε Μορύχου γένος καὶ σάγμα. σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. καὶ παροιμία. Μορύχου ἠλιθιώτερος. ἐπὶ τῶν ἠλίθιόν τι διαπραττομένων. ἐπίθετον δὲ ἐστι τοῦ Διονύσου. ἀπὸ τοῦ μορύξαι. ὅ ἐστι μολῦναι. ἐπειδὰν τρυγῶσι τῶν βοτρύων τῷ γλεύκει καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις. Μορφή. εἶδος. ἰδέα. πρόσοψις. Μορφὴ καὶ εἶδος, ταυτόν ἐστι. καὶ μορφὴ μὲν ἐπὶ ἐμψύχων. εἶδος δὲ ἐπὶ ἀψύχων.

Μορφνόν. σκοτεινόν. Μόρφνος εἶδος ἀετοῦ. οἱονεὶ μορόφωνός τις ὤν. ὁ ἀεὶ περὶ φόνου μεμορημένος. μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν ὠκυπετοῦσιν. ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται. Μόρφωσιν. σχηματισμόν. εἰκόνα. Μορφοῦμαι. δοτικῇ. Μόσσυνες. ἐπάλξεις. πύργοι. Μοσχεύματα. ἁπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων. Μοσχεύων. μεταφυτεύων. ἀνάπιος. οἱ μὲν ὧδε μένοντες, ὑπεμόσχευον τὸν πόλεμον. ὑπέστρεφον. ὑπεφύτευον. Μόσχια. ἁπαλὰ φυτά.

Μοσχίδια σικύων. οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι σικυαί. μοσχίδια, τὰ νέα βλαστήματα. καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λύγος. Μόσχοις, μόσχοισι. λύγοισι. Μόσχον, ἁπαλόν. Μόσχος, συρακούσιος γραμματικός. Ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητῶν. ἔγραψε καὶ αὐτός. Μόσχος ᾄδων βοιώτιον. ἦν γάρ τις φαῦλος κιθαρῳδὸς πολλὰ ἀπινυστὰ ᾄδων. τὸ δὲ βοιώτιον οὕτω καλούμενον, εὗρε Τέρπανδρος. ὥσπερ καὶ τὸ ὄρθιον.

Μόσχος λιβάνου. ὃν ἐν Χωρὴβ ἐθεοποίησαν. ὃν Μωυσῆς συνέτριψε καὶ ἐλέπτωσε. Μοτάριον. ὃ χρῶνται οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι αὐτάς. Μοτοφαγία. θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη. Μοτώσειεν. ἰάσεται διὰ ὀθονίων.

Μοττοῖ. τιτρώσκει. ταράττει. Μουκιανὸς ὁ Ῥωμαῖος. ἐν τῷ ἀγήλασεν. Μουνὰξ μάχη. ἡ μονομαχία. Μουνυχιών. ὁ δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις. ἐν ᾗ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυον Μουνυχίᾳ.

Μουνυχία. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τόπος θαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἑλλάνικος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος, ὀνομάζεσθαί φησιν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Πανταλέους. Μούνυχος, ὄνομα κύριον. ὃς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. Μαυρήνας, ὄνομα κύριον.

Μοῦσα, ἡ γνῶσις ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ. ἐπειδὴ ἁπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία. εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι μοῦσαν αὐτὴν ἐκάλεσαν. εἰσὶ δὲ πᾶσαι ἐννέα. κλειώ. ἐρατώ. εὐτέρπη. θάλεια. μελπομένη. τερψιχόρη. πολύμνια. οὐρανία. καλλιόπη. πολλὰς δὲ τὰς μούσας ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδέδοσθαι, διότι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα καὶ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οἰκεῖον. Μοῦσα τραγική. ὅσα ἐπράττετο, καὶ μοῦσά τις ἂν ὀκνήσειεν εἰπεῖν τραγική. οὐ γὰρ βέλτιστα ταῦτα γίνεσθαι. καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε. Μοῦσαι καλαὶ καὶ ἄρρεν οἷς ἐγένοντο ἔνδω. συντάττεται κατὰ ἐπικράτειαν τοῦ ἄρρενος. ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. λύγδην ἔκλαιον πάντες. δύο θηλειῶν οὐσῶν καὶ ἑνὸς ἄρρενος. Οἰδίποδος καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. αἱ μοῦσαι δὲ ἀπὸ τῶν σειρήνων ἐστεφανοῦντο. Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν. υἱὸς Ἀντιφήμου, τοῦ Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυῶνος. ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς. καὶ Σελήνης γυναικός. μαθητὴς Ὀρφέως. ἐποποιός. μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε δὲ κατὰ τὸν δεύτερον Κέκροπα. ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλπῳ τῷ υἱῷ ἔπη, ,δ

καὶ ἄλλα

καὶ ἀναπαλαίεισα. Μουσαῖος. θηβαῖος, θαμύρα υἱὸς τοῦ φιλάμμωνος. μελοποιός. γεγονὼς πρὸ τῶν
τρωϊκῶν πολλῷ. ἔγραψε μέλη καὶ ᾄσματα. Μουσαῖος ἐφέσιος. ἐποποιός. τῶν εἰς τοὺς περγα
μηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους ἔγραψε περσηΐδος βιβλία δέκα. καὶ εἰς εὐμένη καὶ ἄτταλον. Μου
σαῖος. παρ' ἕλλησι φιλόσοφος. λυσίας πρὸς τὴν μιξιδήμου γραφὴν γνήσιος. καὶ δύο παῖδας αὐτῷ
ἀκολούθους εἶναι. ὧν οὗτος τὸν μὲν, μουσαῖον, καλεῖ. τὸν δὲ, ἡσίοδον. ὁ μὲν κρινόμενος ἐπιτή-
δειος τοὺς οἰκέτας τοῦτο καλεῖν δῆλον. περὶ δὲ μουσαίου οἱ μὲν, ἐκ θρᾴκης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶ
ναι. οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ ἐλευσῖνος. Μουσεῖον. Μουσικά. τερπνά. τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ
ὅμοια. Μουσικῆς παλαιᾶς ἀρετῆς ἀμφίων. καὶ ζήτει περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ἀμφίων. Μουσομα-
νία. τὸ ἐπιπαρῳδημένον αἴ. ἡ περὶ ταῦτα μουσομανία τῶν ἄστρων ἀπέψαυε. Μουσόμαντις. κομπώ
δης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις καὶ οἱ ποιηταί, παρὰ τοῖς ἠδωνοῖς αἰσχύλου. τίς ποτ' ἐστὶν ὁ μουσόμαντις
ἄλλος ἁβρατεύς. Μουσουργῷ. αἰτιατική. Μουσουργοὶ ψάλτριαι. αἱ ἡ μουσουργοί, βάρβα
ροι ἦσαν γυναῖκες. ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον ζάρβα. καὶ τούτων αἱ μὲν, αὐλοῦσιν. αἱ δέ, ψάλλουσι
πεντεχόρδῳ. αἱ δὲ ἑπταχόρδῳ ψαλτηρίῳ. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ
οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος, καθάπερ παρ' ἕλλησιν. ἀλλ' ἔστιν οἷος ἐνδύσιμος εἶναι
τῇ ᾠδῇ. καὶ λήγοντι μὲν τοῦ πότου τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο. ὁπότε δὲ ἐγχέαι κελεύσει
εν, αὖθις ἤρχοντο ᾄδειν καὶ ψάλλειν. ὁ δὲ ἀβαρζάκιος μουσουργοῖς συνέζη τοσαύταις, ὅσας οὔτε κινεῖν
ἀριθμεῖν εἶχεν. οὔτε οἱ προσήκοντες λογισταί. τῶν γὰρ στρατιωτῶν ᾔδεισαν τὸ πλῆθος. τῶν ἑταιρῶν δέ, καὶ
τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐκ τῶν χειρῶν διέφυγεν. ὥσπερ ὀρόντην τὸν πέρσην φασὶν εἰπεῖν. ὅτι τῶν δακτύ
λων ὁ μικρότατος, καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμόν, οὕτω κἀκεῖνοι τὰς ἑταίρας κατὰ μονά
δα καὶ μυριάδα ἠρίθμουν. Μουσωθῆναι. πρὸς μουσῶν διδαχθῆναι. μήτε γὰρ εἶναι ποιητικός,
μήτε μὴν μουσωθῆναι παιάνων καὶ ὕμνων ἐπιστήμονα σοφίαν. καὶ μεμούσωμαι. πεπαίδευμαι. ἐ
γὼ γυνὴ μέν εἰμι. νοῦς δ' ἔνεστί μοι. αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ
πρεσβυτέρων λόγους, πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς. ἀντὶ τοῦ πεπαίδευμαι. ἤσκημαι. λυ
σίστρατος φησί. Μουσώνιος καπίτωνος τυρρηνός. πόλεως βουλσινίου. διαλεκτικὸς φιλόσοφος
καὶ στωϊκός. γεγονὼς ἐπὶ νέρωνος. γνώριμος ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως καὶ ἄλλων πολλῶν. πρὸς ὃν καὶ ἐ
πιστολαὶ φέρονται ἀπολλωνίου. κἀκείνου πρὸς ἀπολλώνιον. διὰ τοῦτο τὴν παρρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτι
κὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ, ὑπὸ νέρωνος ἀναιρεῖται. φέρονται αὐτοῦ λόγοι δι
άφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι καὶ ἐπιστολαί. περὶ τούτου τοῦ μουσωνίου λέγει ὁ παραβάτης ἐν ἐπι
στολῇ. τὴν παροινίαν ἣν ἡμᾶς ὁ τῆς ἑλλάδος ἡγεμὼν πεπαρῴνηκεν, οὐ τοσοῦτον βαθέως ἤνεγκας, οὐδὲν
ἡγούμενος τούτων εἰς σὲ γεγενῆσθαι. τότε μὴν τῇ πόλει βοηθεῖν ἐκεῖ μὴ βούλεσθαι καὶ προθυμεῖ-
σθαι, περὶ ἣν ἐποιήσω τὰς διατριβάς, φιλοσόφου ψυχῆς ἐστι τεκμήριον. ὥστε μοι δοκεῖ, τὸ μὲν
πρότερον, σωκράτει προσήκειν. τὸ δεύτερον δέ οἶμαι μουσωνίῳ. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη ὅτι μὴ θέμι
τὸν ἄνδρα σπουδαῖον, πρὸς τοῦ τῶν χειρόνων βλαβῆναι. ἐπεμέλετο δ' ἀρετῶν ὁπηνίκα φεύγειν
αὐτὸν ἐπέταττε νέρων. τουτέστι τειχῶν. βάρεις γὰρ τὰ τείχη. Μουσώνιος. ἐπὶ ἰοβιανοῦ τοῦ
βασιλέως, πάντα ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ ἐφαίνοντο πρὸς τὸν ὄγκον μουσωνίου. καὶ τὴν σὺν τῷ δρα-
στηρίῳ τῆς γνώμης βαθύτητα. διά τε κατὰ λόγους εὐδοκιμῶν, τήν τε ἀσιανὴν χώραν τῆς ἀσίας ἐ
πῆλθε. καὶ ὁ τὴν ἀνθύπατον ἔχων ἀρχήν, πρὸς τὰς ἐπιδημίας ἐξίστατο. κἀκεῖνος ἅπαντας ἐ
πιὼν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τὴν θάλασσαν ἐπλήρωσε τῶν ἀπὸ τῆς ἀσίας εἰσφορῶν. ἐπεκά-
λει δὲ οὐδεὶς ἄδικον οὐδὲν τοῖς γινομένοις. ἀλλὰ παιδιά τις ἦν ἅπασι τοῖς καταβάλλουσι τὰ εἰσ-
φερόμενα. ἀνάξιος γὰρ ὁ ἐκ φρυγίας ἐρῶν ἐπέστη τοῖς στρατευομένοις. Μοχθεῖ. κακοπα
θεῖ. οἱ δὲ κελτοὶ πολλὰ μοχθήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν. λέγεται δὲ καὶ μοχθί
ζω. Μοχθηρία. ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία. ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου. ἀριστοφάνης. ὀνόματι περιέπε
τουσι τὴν μοχθηρίαν. καὶ μοχθηροῦ βοὸς δέρμα. ἀντὶ τοῦ ἰσχνοῦ καὶ κακοῦ. καὶ λεπτοῦ. καὶ
λεπτοβύρσου. ἢ θανασίμου. ἢ ἀσθενοῦς. ἀριστοφάνης. ὅστις ὑποτεμὼν ἐπώλεις δέρμα μοχθη-
ροῦ βοός. Μοχθηρία, ἡ κακία. ὡς λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λυκόφρονος. οὐ γὰρ ὅπου τοὺς π

γεγραμμένους νόμους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία σώζεται, παραβαίνειν. ἑτέρων δὲ μοχθηρῶν ἐξηγητὴν
ἐθῶν καὶ νομοθέτην γενόμενον ἀτιμώρητον ἀφεῖναι. Μοχθηρός· καὶ μόχθηρος προπαροξυτό-
νως· ἐπίπονος. ἢ πονηρός. παρὰ ῥήτορσιν ὁ κακὸς ὑπείληπται. καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας
τέτακται. οὕτω Δείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων, τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο
οὐκ ἐπὶ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ. ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς δίκην λα-
χόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς, τὸν μοχθηρὸν ἔταξε. καὶ φησὶν οὕτως ἐν προοιμίοις καὶ ἐπι-
λόγοις. κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς ὅντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς καταγέλως. Μόχθο-
κόπος· Εὐριπίδης. οὐκ εἶχε μόχθον εἰς τὸν ἀφρατότερον. Μοχλός. Μωάβ· ὄνομα κύριον.
καὶ μωαβίτης ὁ ἀπὸ τῆς μωὰβ φυλῆς. Μωάω. Μωδαείμ· ὄνομα πόλεως παρὰ ἰωσήπῳ.
Μωκία· καὶ μωκησία κινστέρνα. ἣν ἔκτισεν ἀναστάσιος ὁ δίκορος. Μωκίζω· ἐμπαίζω.
Μώκι, ὄνομα κύριον. Μῶκος· χλευαστής. μωρός. αὐτὸς. σκώπτης. καὶ μωκωμένης. χλευαζομένης.
Μωκώμενος· καταγελῶν. Μωκῶσαν· αἰτιατική. Μωλώχιον· λαχανικὸν γένος. Μῶ-
λος ἡ μάχη. διὰ τὸ μολοῦσθαι αἵματι. ἢ ἀπὸ τοῦ μολοῦσθαι τῶν ἀποθνησκόντων τὰ σώματα ἐν
πολέμῳ. ἢ παρὰ τὸ μόλις ἐκφυγεῖν. ἢ παρὰ τὸ μειοῖ, ὅ ἐστιν ἐλαττοῖ τοὺς ὄχλους. ἢ ὅτι ἑαυ-
τὸν ἕλκεται τὰ πλήθη. Μῶλος· ὁ πολυχρόνιος μάχη. παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ μολεῖν.
δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ σπεύδειν. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. Μώλωψ· ἐναιμοστάλης. Μῶ-
λυ· ἀντιπάθιον. ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος. ἢ τὸ πήγανον ἄγριον. Μωμᾶ· ψέγεις αἰτιᾷ-
ς. ἀπὸ τοῦ μωμῶ. καὶ μωμᾶται· ψέγει. καὶ μωμητὰ· ψεκτά. Μῶμαρ· ὁ μῶμος. ἡ μῶμαρ, ὁ-
μωρὸς καὶ ἡ μάχη. Μωμαστής. Μωμεύειν. μῶμος· σκώπτης. τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν ἦ-
σκημένος, ὥστε μηδένα τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπιμωμήσασθαι. μὴ δ' αὐτὸν φθόνον μισῆσαι. τοσαύτη
πραότης ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ. καὶ τοσαύτη δικαιοσύνη. Μῶν· ἄρα. σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητι-
κόν. τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν. Μῶν· ἀριστοφάνης. μῶν ἐκκαλῶ σε κἀγαθῶν; μὰ τοὺς θεούς. καὶ
αὖθις. μῶν ἐστίν; ἄρ' ἐστί; μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; μὴ εἰς τὸ ὕστερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι;
Μώνυξ· ὁ μονώνυξ. καὶ μώνυχες ἵπποι. Μώνυχα ζῶα· ἵππος. ὄνος. ὀρεύς. καὶ εἴ τι ἄλλο συμ-
βέβηκε μηνεῖν καὶ λοφύροις κεκλεῖσθαι. Μωπάζειν· μέμφεσθαι. Μῶρα· ἀνόητα. παρά-
λογα. λόγος τέ τις ἐστὶ τῶν γεραιτέρων, ὡς ἂν ἀνόητα κἂν μῶρα βουλευσώμεθα, ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον
ἡμῖν ξυμφέρειν. λέγεται ὅτι ποσειδῶν καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς. νικησάσης δὲ τῆς
ἀθηνᾶς. καὶ ἡττηθέντα τὸν ποσειδῶνα καταράσασθαι τῇ πόλει, κακῶς ἀεὶ τοὺς ἀθηναίους βουλεύε-
σθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν ἀθηνᾶν, προσθεῖναι κακῶς βουλεύεσθαι καὶ ἐπιτυγχάνειν. Μῶρά μοι
δοκεῖς φρονεῖν. ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶ. νῦν βουλόμενος μαλάσσειν ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ, ὁ αἴας
φησὶ πρὸς τέκμησαν. καὶ αὖθις. ὦ μῶρε μῶρε. μὴ θεῶν κίνει φρένας δεινάς. ὅπως μή σου γένος
πανώλεθρον διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη. ἐπὶ τῶν βλασφημούντων εἴρηται. Μωρί-
α διὰ χριστόν. ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς ἐλαττοῦντες ἀκαίρως καταστέλλομεν. ὅταν ἔρημον καὶ
κενὴν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν, τῆς ἔξωθεν ποιώμεθα παιδεύσεως. ἵν' ὅταν δέῃ τὰ τοῦ χριστοῦ δέχε-
σθαι, σχολάζουσαν καὶ σεσαρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρέχωμεν. Μω-
ρηνακόθη· ἣν δὲ κακοῦργός τε καὶ ἀπαράγωγος. ὃν δὴ μωροκακοήθη καλοῦσι. Μωρὸς ὁ αὐτός.
Μῶροι· παρὰ ἀττικοῖς προπερισπᾶται. ὦ μῶροι οὐκ ἴστε τὸν σοφώτατον τῆς τραγῳδίας εἰπόν-
τα, ἡ μὲν γλῶττ' ὀμώμοκεν, ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Μωρότερος μορύχου. πολέμων φησὶ λέγεσθαι ταύτην
παρὰ σικελιώταις οὕτως. μωρότερος εἶ μορύχου. ὃς τἄνδον ἀφεὶς, ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται. Μό-
ρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς, ὁ διόνυσος κατ' ἐπίθετον. διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύ-
γῃ, γλεύκει τε καὶ σύκοις. μορύξαι δὲ τὸ μολῦναι. ὅμηρος γοῦν τὸ μεμολυσμένος, μεμορυχ-
μένος φησίν. εὐήθειαν δὲ τούτου καταγνωσθῆναι, παρόσον ἔξω τοῦ νεὼ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλ-
μα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ. τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν εὐήθες τι διαπραττομένων. Μωροὺς· τοὺς
τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς. Μωροί· ἀβέλτεροι καὶ κεχηνότες μαμμάκυθοι. μελιτί-
δης. βουβαλίων. κόροιβος. Μῶσθαι· τὸ λανθάνειν. μῶσθαι καὶ τὸ πολυπραγμονεῖν. ἀντὶ τοῦ ζη-

τεῖν παρὰ λάκωσι. Μῶυ, τὸ ὕδωρ παρ' αἰγυπτίοις. ἐξ οὗ καὶ μωϋσῆς. Μωϋσῆς ὁ προφήτης καὶ νομοθέτης. ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τούτου ἔτει, ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου. ἐν ᾗ παρῳκήκασιν ἔτη διακόσια δεκαπέντε. πῶς οὖν φησιν ὁ θεὸς πρὸς τὸν ἀβραάμ, ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη τετρακόσια. ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως ἀβραὰμ ἐν χαρράν, δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν. οὐ γὰρ ἐν αἰγύπτῳ μόνῃ γέγονεν ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ χαναάν. μωϋσῆς γὰρ λέγει. ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν ἰσραήλ, ἐν γῇ χαναὰν καὶ ἐν αἰγύπτῳ, ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα. καὶ τοῦ μὲν ἀβραὰμ ἀπὸ τῆς ἐν χαρρὰν ἀναβάσεως μέχρι τῆς ἰσαὰκ γεννήσεως, ἔτη εἰκοσιπέντε. ἀπὸ δὲ ἰσαὰκ μέχρι ἰακώβ, ἔτη ἑξήκοντα. ἀπὸ δὲ ἰακὼβ μέχρι τοῦ λευί, ὀγδοηκονταεπτά. ἀπὸ λευί, μέχρι κααθ, τεσσαρακονταπέντε. ἀπὸ κααθ, μέχρι ἀβραμ ἑξηκοντατρία. ἀπὸ μωσέως μέχρι τῆς ἐξόδου, ὀγδοήκοντα. καὶ οὕτως ἐξῆλθεν ἰσραὴλ ἐκ τῆς αἰγύπτου, τοῦ μωσέως γεννηθέντος. οἱ τεκόντες δὲ αὐτὸν δεδιότες τοὺς αἰγυπτίους, μηχανῶνται πλέγμα βύβλινον ἐμφερὲς τῇ κατασκευῇ κίστῃ, μέγεθος ποιήσαντες αὐταρκὲς εἰς τὸ μετ' εὐρυχωρίας ἐναποκεῖσθαι βρέφος. ἐπιχρίσαντες ἀσφάλτῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι. θερμοῦθις δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, τοῦτο ἀνείλετο. διετεῖ δὲ γενομένῳ, θαυμαστὸν ὁ θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα. μωϋσῆς δὲ ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐνήστευσε. τεσσαράκοντα μὲν τὰς προτέρας, καὶ τεσσαράκοντα μετὰ τὸ συντρῖψαι τὰς πλάκας, τὰς σαπφειρίνῳ λίθῳ δακτύλῳ θεοῦ γραφείσας. οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς μωϋσῆς θεασάμενος, μὴ ἐκπλαγεὶς τῆς εὐμορφίας. Μοῖρα. μερίς, τὸ καθῆκον. καὶ ἡ εἱμαρμένη. ἰώσηπος. μεγίστη δὲ ἦν μοῖρα τοῦ πολέμου ληφθεὶς ἰώσηπος. Μοιρηγενοῦς. ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. Μοίριχος. ὄνομα κύριον. Μοιροδοκῆσαι. ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν. ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ. Μοιχάγρια. τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγράμματα. ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἐκτεινόμενα. Μοιχάζω. ἀκολάστων γυναικῶν ἐμοίχασε. Μοιχαλίς. ἡ πόρνη. ἡ μοιχευομένη. Μοιχεία καὶ φαρμακεία, ταυτόν ἐστι. ἀμφότερα λάθρα γὰρ γίνεται. λέγονται δὲ καὶ ἐπιβουλαί. καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη, οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα. Μοιχίδιον. τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον. οὐχ ὅτι ἐκεταῖος. ἀλλὰ καὶ ὑπειδής. Μοιχός, ὁ πόρνος. ἐκ τοῦ μή, καὶ τὸ οἴχομαι. ὁ ἐπιτηρῶν, μὴ οἴχεται ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς ἵνα εἰσέλθῃ; μυχὸς δὲ ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ νύξ, νυκτός. καὶ τροπῇ μυχός. Μοιχὸς εἶδος κουρᾶς κιναιδώδους. ἀριστοφάνης. κρατῖνος δὲ εἶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ. ἀπρεπὴς κουρὰ καὶ κιναιδώδης. καὶ κῆπος ἄλλο εἶδος. καὶ σκάφιον ἕτερον. καὶ παροιμία. ἕλκει μοιχὸς τὸν μοιχόν. εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ καλλία. ἐπὶ τοῖς μοιχοῖς οἱ νόμοι τοὺς δημίους ὁπλίζουσιν. οἱ δὲ κηπουροὶ τὰς ῥαφανίδας φυλάττουσιν. αἷς ἐνθεὶς ἐὰν ἁλῷ τις, τιμωρεῖται. καὶ τὸ ῥῆμα μοιχῶ. καὶ μοιχώμενος ἡ μετοχή. Μυῖα θεσπιακή. λυρική. μέλη πρὸς λύραν ἁρμόζουσα. Μυῖα. σπαρτιᾶτις. βιβλία. ὕμνους εἰς ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν. Μυῖα, πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ θεανοῦς σαμία. Μυίαγρος. ὁ μυοθήρας. Μυίας δάκρυον. διὰ τὴν θηβαίων παροιμίαν εἰς τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον. ἀφ' οὗ εἴρηται καὶ τό, παρὰ βοιωτοῖς μαντεύσαιο. ἠσέβησαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἱέρειαν. ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν δωδώνῃ λέβητα. ἐρωτικῶς διατεθεῖσαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν. Μυᾶται, σκαρδαμύττεται. Μυᾶται. μυᾶν ἐστι, τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δέ, τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάπτετε δυσαρεστοῦσαι. ἢ ὥσπερ μῦν καταδύεσθε καὶ σκαρδαμύττεσθε. ἢ μύλλετε. ἢ μυγκηρίζετε. ἀριστοφάνης. τί μου μυᾶτε κἀνανεύετε. τί χρὼς πέπασται. τί δάκρυον κατείβετε.
Μυγαλῆ. εἶδος ζώου. Μύγης ἐρουδὸς ἀδυναμία. Μυγδόνιος, ὁ ἀπὸ τῆς μυγδονίας.
Μύγματα. καταξέσματα. Μυγμός. ὁ στεναγμὸς καὶ ὁ τοῦ μυὸς ἦχος. Μυδαλέας. διαβρόχους. μυδαλέα δάκρυσι. καὶ μυδαλέον διυγρον. παρὰ ἀρχιλόχῳ διάβροχον. λέγει δὲ τὸ ἐπὶ δάκρυ καὶ τὸ ἔνυγρον αἷμα. Μυδᾶν. νοτιᾶν. διυγρον εἶναι καὶ σήπεσθαι. δι' ἑτέρας συζυγίας τῶν σεσηπωμένων. σημαίνει δέ, τὸ φυσᾶσθαι, καὶ οἰδαίνειν, καὶ ὀγκοῦσθαι. οἰδαίνουσι γὰρ νῦν οἱ τάφοι τοῖς νεκροῖς ὑπὸ τῶν ἔνδον. Μυδῶσαι. ὄζουσαι. Μύδωνος. καὶ μυδῶνος, ὀνόματα κύρια.
Μυδῶντες. βρέχοντες. διυγραμμένοι. σαπέντες. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. οἷς παρὰ κύπριδι ζῶντα μύ

ροις ἔτι πάντα μυδῶντα, καὶ περιθέοντι ὑγρᾷ διαφθειρόμενον. Μύδρος· σίδηρος ἀργὸς πεπυρακτωμένος. ἥλιον πυρόεντα μύδρον ἀπεφαίνετο ὑπάρχειν. καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν ἔμελλεν Ἀναξαγόρας. οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι διάπυρον. τουτέστι πύρινον λίθον. καὶ μείζω τῆς Πελοποννήσου. Μυελόεντα· τροφὴν ἔχοντα. Μύδα. Μύζει, καὶ μύζει· θηλάζει. λείχει. ἔδει δὲ εἴ τις διψώη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα μύζειν τοὺς καλάμους. καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι. Μυζήσας· ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγῖδι, μυζήσας ἀπέθανε. Μῦ μύζει· ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆκται τὸ μύζειν. πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δέ ἐστι τὸ τοῖς μυκτῆρσιν ἦχον ἀποτελεῖν. Ἀριστοφάνης· τί μύζεις; πᾶν οὐ πεποίηκα καλῶς. Μυζῶντες, ἐκπιέζοντες. Μυηθῆναι· ἐδόκουν οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης· δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι. Μύησις· μάθησις. κατήχησις. ἐπιστήμη. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰ μυστήρια καὶ ἀπόρρητα τελεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ μύοντας τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἐπέκεινα σωματικῆς φαντασίας γινομένους, τὰς θείας εἰσδέχεσθαι ἐλλάμψεις. Μύθευε· λέγεις.

Μυθήσας· εἰπών. Μῦθος· λόγος ψευδὴς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. διαφέρει δὲ αἶνος μύθου. τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι. καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν. ὃ καὶ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς. Μυκάλη· καὶ Μυκαλησσός, ὄνομα πόλεως. παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς γεγύμνας. Μυκή· θήκη. Μυκηθμός· ὁ τῶν βοῶν. Μυκήνη· πόλις. Μυκήσαντος· ἠχήσαντος. Ὅμηρος· αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἃς ἔχον ὧραι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· οὐ βαρὺ μυκήσαντος ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων, τετραπόδων ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον. Μύκητες, καὶ μύκητες, αὐτομαστὴ μαλακά τινα σπογγοειδῆ περὶ τὴν θρυαλλίδα. καὶ οἱ ἀμανῖται. καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. ἐν ἐπιγράμματι· μήποτε λύχνε μύκητα φέροις. μηδ' ὄμβρον ἐγείροις. Μυκητίας σεισμός, ὁ ἠχητικός. Μύκλος· ὁ μάχλος. Μυκώνειον· τόπος. Μυκωμένου· βοῶντος.

Μυκώνιος γείτων· αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπ' αἰσχρότητι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτων εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια. Μυκτηρίζει· ἐξουθενεῖ. χλευάζει. Μύλακες· οἱ μυλώδεις λίθοι. ἡ εὐθεῖα ὁ μύλαξ. μύλην δὲ χρυσῆν εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἀφ' ἧς ἐσιτεῖτο. Μυλάσα· ἡ πόρνη. Μύλας λεόντων· ὀδόντας λεόντων. Μυλασέων. Μύλαι, οἱ ἔνδον ὀδόντες. οἷς λεπτύνειν εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν. Μυλαῖος· ἀπὸ τόπου. καὶ ὁ μολυσμός. Μύλη· τὸ κάτω τοῦ μύλου. ὁ δὲ ἄνω, ὄνος λέγεται. Προκόπιος· τῶν δὲ ὀχετῶν τῆς Ῥωμαίων διαιρεθέντων, οὐκέτι τὸ ὕδωρ τὰς μύλας ἐνήργει. Μυλήφατος. Μυλιόωντες· θρηνοῦντες. Μύλος πάντα ἀκούει· ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. Μυλωθρικόν. Μυλωθρός· ὁ μύλωνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος. Μύλωρος· ὄνομα κύριον. Μύλοι οἱ ὀδόντες οὓς γομφίους καλοῦσι. Μῦ· μῦ· μῦ· μῦ· μῦ· μῦ· μῦ, μῦ, μῦ· μῦ· μῦ· μῦ· τοῦτο ὡς θρηνοῦντες φασίν. ἔστι δὲ ἴαμβος. ἔχων τὸ μὲν πρῶτον μῦ βραχύ. τὸ δὲ δεύτερον, μακρόν. Μύνη· ἡ πρόφασις.

Μύξα, τὸ περίττωμα τῆς κεφαλῆς. ἔνθεν καὶ μυξωτὴρ τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγεται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. ἐν ἐπιγράμματι· τὸν μὲν κανωπίτα Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις, πλούσιον ἡ Κριτίου λύχνον ἔθηκε θεῷ. εἰς δὲ μαφέτη ἀθρήσασα φύσεις, ἔσπερε πῶς ἔπεσες. Μύξος· ὁ λαγόγηρως παρ' ἡμῖν. ἐπῳδή. ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ. μύξος οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται δὲ καὶ εἰς δυσουρίαν ὄνου. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων. μύξος γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεὺς ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος. Μυοπάρωνος· εἶδος πλοίου. Μυοῦμαι· αἰτιατικῇ. καὶ μυούμενος τελούμενος. Μυσταγωγούμενος. Μυόδοχον· οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος· ῥαπιζομένη. μυόδοχος γέρων. ὁ μυόδοχος γέρων, λελήθεν σφόδρα οἰόμενος. Μύω τὸ καμμύω, αἰτιατικῇ. Μυώνων· τῶν νευρωδῶν τόπων. Προκόπιος· γνοὺς δέ τις ἀκοντίῳ βαλὼν, μυώνων τε οἳ ὄπισθεν εἰσὶ τῶν κνημῶν ἑκατέρων ἐπιτυχών, ἐρχόμενος τὸν νεκρὸν εἷλκε. Μυωξία· ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς. Μυωπάζω· τὸ φυλάττω. Μυωπιζόμενος· μυωπάζων. παρακαμμύων. ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. Μυωπίζω· καὶ τὸ τύ-

περιωδυνία μύωπος. Μύωψ· μυῖά τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ. βοῦς σῶος μύωψ ὅν τε βοῦς σοβῶν καὶ διώκων, μύωψ λέγεται. μύωψ, καὶ ἡ μάστιξ τοῦ ἵππου. τὸ σιδήρειον ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φοροῦσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους. Πολύβιος· ὁ δὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἤλαυνε καταικρατῶς. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· Λυσιδίκη σοι Κύπρι τὸν ἱππαστῆρα μύωπα, χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός. καὶ αὖθις· βουπόρον ἀκροσίδηρον ἀπειλητῆρα μύωπα. καὶ αὖθις· κέντρα τοῦ νομόεντα διωξίπποιο μύωπος. Μύρα, τόπος τῆς Λυκίων ἐπαρχίας. καὶ Μυρέων ἀνθρώπων. τῶν ἀπὸ Μύρων τῆς Λυκίας. Μύραινα· καταφερὲς ἀπὸ τοῦ ζώου. ὦ προδότης παράγωγε καὶ μύραινα σύ. Μυρεὺς ἐκ τῶν Μύρων. ὡς παιδὸς ἐκ παίδων. καὶ κτητικὴ παιδεῖ καὶ Μυρεῖ. Μύραινα· ὄνομα ἰχθύος. Μυρία· πολλά. καὶ ἀναρίθμητα. μυρία δὲ ὁ ἀριθμός. Μυριάμφορον· μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. Ἀριστοφάνης· πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον, ὅ τι προσεῖπω; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν. Μυριέλικτος· ὁ πολλαῖς ἑλίξεσι στρεφόμενος. Κύναπιος· ὁ βαρὺς καὶ μυριέλικτος ἐκεῖνος ὄφις. ὁ πολυέλικτος. καθάπερ ὑπὸ τῆς μηδείας, ὑποψιθυριζόμενος καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχήν, κεκαρωμένος παρέδωκεν αὐτόν. Μυρίκη· εἶδος φυτοῦ. πεδίον ἦν ἀχανές, ἐν ᾧ μυρίκαι τε ἐπεπήγεσαν. Μυρρίνη· εἶδος φυτοῦ. καὶ μυρρινῶν ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. τὸ δὲ δένδρον μυρρίνη. μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι. οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις, κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαμβάνοντες ᾖδον. Μυριοπραγότερον. καὶ μυριοπραττότερον. Μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων. οὗ πολλάκις μνήμονες οἱ ἱστορικοί. Μυρίς· ὄνομα κύριον. καὶ Μυρίτης οἶνος. Μυρλέανος, ὄνομα πόλεως Βιθυνίας. νῦν Ἀπάμεια καλουμένη. Μυρμηκανθρώποις· Φερεκράτης γράφει. Μυρμηκίδην ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ. Μύρμηξ. μυρμήκων ἀτραπούς. ἢ τί διαμινυρίζεται; περὶ Ἀγάθωνός φησι τοῦ ποιητοῦ ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη. τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μυρμήκων ὁδοί. ὁ δὲ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται. Μυρμιδόνες· ὄνομα ἔθνους. Μυροκλῆς· Σαλαμίνιος τὸ γένος. τῶν παρὰ Ἀθηναίοις οὐκ ἀπὸ πολιτευσαμένων. Μυρομένη· ὀδυρομένη. θρηνοῦσα. Μύρον διατριπτικόν. παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. οἷον, τὸ διατριβῆς γέμον καὶ βραδυτῆτος. ἢ ὅτι ἐπιτριβόμενα ἔνια τῶν μύρων, ἡδίω γίνεται. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν. Μῦρον ἐπικεφαλῆς. τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον, ἐξ ἡδυσμάτων συνέκειτο. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὴν εὐοσμίαν ἠφίει. ἡ δὲ πάντων μίξις καὶ κρᾶσις, πλείστην ὅσην τὴν εὐωδίαν εἰργάζετο. τοῦτο τὴν ἀδελφικὴν εἰκότως συμφωνίαν ἀπείκασεν. ἡ γὰρ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορά, τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐοσμίαν ἐργάζεται. Μυρόπη· ὄνομα κύριον. Μυροπώλιον.

Μυρὼ· Βυζαντία ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν. Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ. γυνὴ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος Φιλολόγου. Μυρὼ· Ῥοδία φιλόσοφος. χρείας γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους. Μύρων μύρωνος, ὄνομα κύριον. καὶ Μυρωνίδης ὁ τοῦ Μύρωνος. Μυρσινῶν· ὄνομα τόπου. Μυρσινοῦς. Μύρσωνος. Μύρτα· ὁ καρπὸς τῆς μυρρίνης. Μύρτις· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἑκάστην πόλιν, φησίν, Ἀργείων Μύρτις. Τηλέδαμος. Μνασέας. Θεόπομπος δ', πᾶσιν ἀεὶ καὶ Ἀμύρτων ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας. ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα. Μυρτίλος· Ἀθηναῖος κωμικός. υἱὸς μὲν Λυσίδος. ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἑρμίππου. δράματα αὐτοῦ, Τιτανόπανες. Ἔρωτες. Μύρτον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης. οὐ δὲ τῶν μύρτων θιγεῖν ἐῶντι, πρὶν ἐξ ἑμὸς λόγου σπονδὰς ποιησόμεθα ποτὶ τὰν Ἑλλάδα. Μύρτον· τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου. οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορίς. ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἐπαφᾶσθαι κλειτορίζεσθαι. τὸ δὲ χεῖλος, ὑποδορίς. τὸ δὲ σύμπτωμα, μυρτοχείλη. Μυρτώνιον· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. φρούριον ἦν ἐν Θρᾴκῃ. Μῦς· ὄνομα κύριον. ἣν δὲ πύκτης. σημαίνει καὶ εἶδος ζωυφίου. Μύσαντος· καμμύσαντος. καὶ ἔμυσας. ἤγουν ἐκάμμυσας. ἀκμαῖα πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα. Παιδοφίλα κανθοὺς τοὺς γλυκερούς

ἔμυσας. Μῦς ἀρτιπάγης πυόμενος· ἐπὶ τῶν πρώην μὲν τολμηρῶν καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφανέντων. Μῦς διαφανεὶς ἔνδηλος ἐν βόθροις πέλει. Μυσάττομαι· ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι. Μυσάχνη· ἡ πόρνη, παρὰ Ἀρχιλόχῳ· καὶ ἐσχάτης, ἢ δῆμος, καὶ παχεῖα. Ἱππῶναξ δὲ, βορβορόπην ἢ ἀνκάθαρτον ταύτην φησίν, ἀπὸ τοῦ βορβόρου. ἢ ἀνασυρτόπολιν· ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Ἀνακρέων δὲ, πανδοσίαν καὶ λεωφόρον καὶ μανιόκηπον. κῆπος γὰρ τὸ μόριον. Ἄτρλις· ἐλλίπηδα, ἐκ τοῦ εἰλῆσθαι τῶν ποδῶν τῆς κατὰ τὴν μίξιν. Μυσικευθαεὶς· ἐπὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίου. Μυσίων θρακικῶν· μέρη γὰρ τῆς Θράκης πάλαι περὶ τὴν Μυσίαν. Τεῦκρος γὰρ ἐστιν ἀρτικεμμυῶν ἀπὸ μυσίων. Ζυτεσιχωρίων. Μύσκελλος· ὁ τοῦ χρησμοῦ δεηθεὶς, τὴν ὑγείαν τοῦ πλούτου προκρίνει. ὁ δὲ χρησμὸς οὗτος· χώρης ἢ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες, ἢ λθετε ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε. ἀλλὰ πεδὴ φράζεσθ' ἀγαθὸν πότερόν κεν ἕλοισθε. πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν. καὶ ἀκούσαντες, ὁ μὲν Ἀρχίας, πλοῦτον αἱρεῖται. παρ' οὗ οἱ Συρακούσιοι. ὁ δὲ Μύσκελλος ὑγείαν. καὶ εἰσὶν ἐρρωμένοι οἱ Κροτωνιᾶται. Μύσκελλος· ὄνομα κύριον. ἐχρησμὸς ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης ὕει αὐτὸν κτίζοντα πόλιν, ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς λάβοι. ὁ δὲ, ὥστε οὐκ ἄν ποτε ὑφ' αὑτοῦ κτισθήσεσθαι πόλιν διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. γενομένῳ δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀμηχανοῦντι περὶ τὴν κτίσιν, παρακαθίσασαν τὴν παλλακίδα δακρύειν ὀδυρομένην τὰς πλάνας. καί πως ἐνεχθῆναι τὰ δάκρυα τῆς Αἰθρίας, τοῦτο γὰρ ὠνομάζετο, κατὰ τοὺς Μυσκέλλου χρησμούς. τὸν δὲ συμβαλλόμενον, τέλος εἰληφέναι τὸν χρησμὸν, ἐκεῖσε κτίσαι πόλιν. Μῦς λευκός· οἱ κατοικίδιοι μύες, ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται. καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. οὗτοι δὲ εἰσὶ θήλεις. ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια εἴρηται ἡ παροιμία. Μῦσος· μίασμα. Μύσωνα· τὴν χηνέαν. Μυσῶν λεία· παροιμία τίς ἐστι. λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν καταδρομῶν τῶν ἀστυγειτόνων καὶ λῃστῶν τῆς Μυσίας, κατὰ τὴν Τηλέφου ἀποδημίαν.

Μυσῶν λεία· παροιμία, ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς Μυσοὺς ἐλῄζοντο. Μῦς πίττης γεύεται· ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπου, καὶ ὅσα μῦς ἐν πίττῃ. ἀπὸ μυὸς τοῦ Ταραντίνου, κακῶς Ὀλυμπίασιν ἀπαλλάξαντος. Μυσταγωγεῖ· αἰτιατικῇ· μυστήρια ἐπιτελεῖ. ὡς μυστήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει. Μυσταγωγὸς, ἱερεύς· μυστηρίων διδάσκαλος. Μύστακα· τὸ χεῖλος. Ἰωάννης τὸν μύστακα παρεστήσατο. καὶ χειροβρῶτ' λοπίβαρδον. Μυστίπολος· ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος. Μυστήρ. Μυστήρια· τελεταί. μυστήρια ἐκλήθησαν, παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα. καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δὲ ἐστὶ τὸ κλείειν. Μύστης· ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων. Μυστιλᾶται· κατατρώγει. ἰδίως δὲ μυστίλη λέγεται ὁ ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. καὶ μεμυστιλημένας ἀντὶ τοῦ κατεργασμένας· μεμασημένας. Μυστίλην· ψωμόν· κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίουν ἵνα ζωμὸν δι' αὐτοῦ ῥοφῶσι. Μύττις μύττεως· καὶ τὰς μύττεις. Μυττωτόν· ὑπότριμμα τι διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ὠοῦ. ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν σκευάσματος τὸ μέρος ἐδήλωσε. τουτέστι τὰ σκόροδα. οἴμοι τάλας· μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα. Μυχαίτατον, ἐσώτατον καὶ μυχοίτατον. καὶ μυχεία ἡ Ἀφροδίτη. Μυχθίζεις· χλευάζεις· μυκτηρίζεις ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σιμὰ δ' ἐς κρέως μυχθίζεις· τάχα που σαρδώνιον γελάσεις. Μύχιος· σήραγξ. Μυχὸς· ὁ μυχὸς· ὁ ἐνδότατος τόπος. ὡς σφίγγεται γεροβοσκὸς ἐσαεὶ, μέχρις ἂν μυχοὺς ἵκωσι τοῦ καλοῦ θεοῦ. Μυχοί· παρὰ Ἡροδότῳ καταδύσεις τὰ ἔνδον.

ΤΈΛΟΣ ΤΟῪ Μ· ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ·

ἀασών, ὄνομα κύριον. Ναβα παρὰ ῥωμαίοις τὸ ἀριθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις μὴ διεστῶσα τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἡ ῥωμαϊκή. νάβος γὰρ καὶ νάβα, ἐκύς. Ναβάται-γένος ἀράβων. ὁ δὲ ἀπέμπει πρὸς ἄραβας τοὺς λεγομένους ναβαταίους. καὶ ναβαταῖοι ἐθνικόν. Ναβλα. εἶδος ὀργάνου. Νάβις νάβιδος, λακεδαιμονίων τύραννος. Ναβουθαὶ. οὗτος ἦν ἐπὶ ἀχαὰβ ἐξ ἰζάρου πόλεως, ἀγρογείτων ὤν. τοῦ δὲ βασιλέως ἀχαὰβ παρακελεύοντος αὐτὸν ἀποδόσθαι τιμῆς ὅσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτοῦ ἴδιον ἀγρὸν, ἵνα συνάψας αὐτὸν, ἓν ποιήσῃ κτῆμα, εἰ δὲ μὴ βούλοιτο χρήματα λαβεῖν, ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τινὰ ἀγρῶν τινα τῶν ἐκείνου, τοῦτο μὲν οὔ φησι ποιήσειν. αὐτὸς δὲ τὴν ἰδίαν καρπώσασθαι γῆν ἣν ἐκληρονόμησε τοῦ πατρός. λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ᾽ ὕβρει τὸ μὴ ἀλλότρια λαβεῖν ὁ βασιλεὺς, οὔτε λουτρὸν προσηνέγκατο, οὔτε τροφήν. τῆς δὲ ἰεζάβελ πυνθανομένης ὅτι λυπεῖται, διηγήσατο αὐτῇ τὴν ναβουθᾶ σκαιότητα. καὶ ὡς χρησάμενος πρὸς αὐτὸν λόγοις ἐπιεικέσι καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ταπεινοτέροις, ὑβρισθείη μὴ τυχὼν ὧν ἠξίου. ἡ δὲ, μὴ μικροψυχεῖν ἐπὶ τούτοις παρεκάλει. παυσάμενον δὲ τῆς λύπης, ἐπὶ τὴν συνήθη τρέπεσθαι πρόνοιαν. μελήσειν γὰρ αὐτῇ περὶ τῆς ναβουθᾶ τιμωρίας. καὶ παραχρῆμα πέμπει γράμματα πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας τῶν ἰουδαίων, ἐκ τοῦ ἀχαὰβ ὀνόματος, νηστεῦσαι κελεύουσα. καὶ ποιησαμένους ἐκκλησίαν, προκαθίσαι μὲν αὐτὸν ναβουθᾶν. εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ γένους ἐπιφανοῦς. παρασκευασαμένη δὲ τρεῖς τολμηροὺς καταμαρτυρήσαντας αὐτοῦ, ὡς τὸν θεὸν εἴη βλασφημήσας καὶ τὸν βασιλέα, καταλεῦσαι. καὶ τοῦτον διαχρήσασθαι τῷ τρόπῳ. καὶ οὕτως ἀπέθανε. καὶ οὕτως περιοικεῖ ἐκληρονόμησεν ἀχαὰβ τὸν ἀμπελῶνα. ἀγανακτήσας δὲ ὁ θεὸς, πέμπει ἠλίαν τὸν προφήτην πρὸς ἀχαὰβ περὶ τῶν πεπραγμένων ἐλέγξοντα. καὶ εἰπεῖν τῷ ἀχαάβ. αὐθέντης ἀπέκτεινας ἀδίκως τὸν ἀληθῆ δεσπότην τοῦ χωρίου, κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸν ναβουθᾶ νεκρὸν συνέβη ὑπὸ κυνῶν διασπαραχθῆναι, τό, τε σὸν αἷμα καὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἐκχυθήσεται. καὶ πᾶν σου τὸ γένος ἀπολεῖται τοιαῦτα ἠσεβηκότος. ὁ δὲ ἀχαὰβ μεταμέλος γενόμενος, καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος, γυμνοῖς τοῖς ποσὶ διῆγε μὴ τρεφόμενος, ἀνθομολογούμενος τὰ ἡμαρτημένα καὶ τὸν θεὸν ἐξευμενίζων. ὁ δὲ θεὸς πρὸς τὸν προφήτην εἶπεν ὑπερβαλέσθαι τὴν τοῦ γένους τιμωρίαν, ἐπεὶ τοῖς τετολμημένοις μετανοεῖ. τελέσει δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ ἀχαάβ. Ναβουχοδονόσορ. βασιλεὺς βαβυλῶνος. οὗτος κτίσας βαβυλῶνα πόλιν μεγάλην καὶ κινστέρναν. καὶ ἐπάνω αὐτῆς κῆπον τεχνησάμενος τὸν κληθέντα κρεμαστὸν, καὶ καταφυτεύσας ἐν αὐτῷ παντοδαπῶν γένη φυτῶν, ἐν αὐτοῖς διῆγεν. εἰς τοσοῦτον οὖν ἡ γνώμη αὐτοῦ προήλασε, καὶ πᾶσαν γῆν ἐκείνην ἐπόρθησε, κατεστρέψατο ὑπ᾽ οὐδενὸς ὁρωμένη. ὁ δὲ ναβουχοδονόσορ διαπορευόμενος ἔφη μετ᾽ ἐπάρσεως πολλῆς καὶ ἀλαζονείας. οὐχ αὕτη ἐστὶ βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ᾠκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλέως ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου ᾠκοδόμησα; καὶ ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὄντος, φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο. σοὶ λέγω ναβουχοδονόσορ. ἡ βασιλεία σου παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ. καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξουσι. καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοίκησίς σου. καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε. καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σέ. ἕως οὗ γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων. καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ δώσει αὐτήν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ ναβουχοδονόσορ. καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη. καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε. καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἔπινε. καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη. καὶ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν. καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὀρνέου. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ αἱ φρένες μου ἀπεστράφησαν ἐπ᾽ ἐμέ. καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἐπανῆλθον. καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ᾽ ἐμέ. καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ μεγιστᾶνές μου ἐζήτουν με. καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθην. καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι. νῦν οὖν ἐγὼ ναβουχοδονόσορ, αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινά. καὶ αἱ τρίβοι αὐτοῦ κρίσεις. καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι. καὶ ἡσαΐας δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ. Ναίται. οἱ οἰκή-

τερον. Ναζαρηνός· ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Ναζηραῖος· ὁ θεῷ κεχαρισμένος· καὶ ἀφιερωμένος· ὁ μοναχός. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥώμης, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὔοδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζηραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι Χριστιανοί. Νάζις· ἐθνικόν. Ναζωραῖος, ὁ ἀπὸ τῆς Ναζαρέτ· ὡς καὶ Ναζαρηνός.
Νάει· νάζει· ῥέει. Ναΐδες· πηγαὶ ἢ νύμφαι περὶ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι. Ναιόν.
Ναῒς ἡ καὶ Λαΐς· ἑταίρα τις, ἧς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ἐρᾷ δὲ Λαΐς, οὐχὶ διὰ σὲ Φιλωνίδου; ἄμεινον οὖν Ναῒς γράφειν, ἢ Λαΐς· ὡς καὶ Ἀθήναιος ἐπισημαίνεται.
Νάκη· προβάτων δοραί. Νάκλις, πόλις περὶ Ἡλιούπολιν· ἐν ᾗ τὰ καλούμενα ἀφανίζεται· περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ χ, εἰς τὸ Χρυσόδωρος. Νάκος· ἔντριχον δέρμα. ἢ τὸ δορὰ προβάτων. ἡ ἀναλογία δὲ ὡς βλάβη βλάβος, καὶ νάπη νάπος, καὶ δίψα δίψος, οὕτω καὶ νάκη νάκος. ὥσπερ δέ φασιν ἡ ἄκτη, καὶ ἀρσενικῶς, ἄκτης ἄκτου. καὶ ἀράχνη, καὶ ἀράχνης ἀράχνου, οὕτω καὶ ἡ νάκη ὁ νάκης. διχῶς οὖν, ὁ νάκης. ἡ νάκη. καὶ τὸ νάκος. κυρίως δὲ τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. καὶ κῴδιον. καὶ κῶας. κῶας δὲ τὸ τοῦ προβάτου. Ἰώσηπος· ἐρέπτειν τε πολλὰ κελεύσας τοῖς εἰσιοῦσι, καὶ τὰ νῶτα καλύπτειν νάκεσιν· ὡς εἴ κατίδοι τις αὐτοὺς νύκτωρ, φαντασίαν παρέχοιεν κυνῶν. ἡ δοτικὴ τῷ νάκει. Νακοτίλται· οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς. Νακώλεια· ὄνομα τόπου. ἰστέον δὲ ὅτι κοινῶς μὲν τεθήλωται ἡ Φρυγιακὴ αὕτη πόλις ἀπὸ Νακώλης νύμφης. ἑξῆς καὶ Νακώλαιον ἡ αὐτή. ὡς ἀπὸ νύμφης, νυμφαῖον. ἐθνικὸν αὐτῆς Νακωλεύς ὡς Σελλεύς. εἴρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ Νακώλεια. Νακώνη· πόλις Σικελίας κατὰ τὸν ἐθνικογράφον. Νᾶμα· ὕδωρ. ἢ τόπος κατάρρυτος ναματιαίοις ὕδασι. Νάννακος· παλαιὸς ἀνὴρ πρὸ Δευκαλίωνος. τοῦτόν φασι βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος. ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερόν, μετὰ δακρύων ἱκέτευσε. καὶ παροιμία ἀπὸ Νανάκου. ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων. Νάννιον· Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, αἶγα λέγεσθαί φησι ταύτην τὴν ἑταίραν. διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν. χαίρουσι γὰρ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Νάννιον φησὶ, προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι. διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι. Νάννος· ἐπὶ τῶν μικρῶν δοκεῖ, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τοῦ ἄνω, εἰρῆσθαι ἡ λέξις. κατακύπτει γὰρ τὰ κυρίως νάννα καθὰ καὶ τὰ βρέφη. ὡς καὶ μείζω τὰ ἄνω παρὰ Νεοκλείδῃ. καὶ Ἀριστοτέλει. καὶ Θεόφραστος. ὡς νάννον αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γὰρ νάννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. νάννοι δὲ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ ναννοφυεῖς. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, ἰνοί, οἱ πλείους τῶν ὑστέρων γυμνοὺς τούτους γράφουσι. Νάξος πόλις. καὶ Ναξία λίθος ἡ Κρητικὴ ἀκόνη. Νάξος δὲ πόλις Κρήτης. ὁ γεωγράφος φασὶν ὅτι Ναξία πόλις Καρίας, ὁ πολίτης Ναξιεύς καὶ Ναξιώτης, λέγει δὲ ὅτι πόλις Σικελίας Νάξος. καὶ Κρητικὴ δὲ ἀκόνης ἡ Ναξία λίθος. ἢ ἐπειδὴ διὰ τοῦ ι γράφεις κριτικὴ εἰλῆφθαι λέγει. αὐτὴ τὸ διακρίνουσα καὶ φανεροῦσα. καὶ Κυκλὰς δὲ νῆσος ἐπίσημος ἡ Νάξος. ἢ ἀπό τινος Νάξου, ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι θῦσαι. φασὶ δὲ τὰς ἐκεῖ Ναξίας γυναῖκας μόνας ὀκταμηνιαῖα τίκτειν κατὰ δωρεὰν Ἥρας. καὶ Διόνυσος δέ φασιν αὐτόθι ἐτέχθη. καὶ κρήνη δὲ καθ' Ἡρακλείδην ἐκεῖ, ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς. Ναξιουργὴς κάνθαρος· πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι ἐν Νάξῳ γινόμενα. ὡς Κνωσιάλφας λέγουσί τινα ἀκατίων εἴδη. Κρατῖνος δὲ λέγει, ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι, ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις. ἢ οὕτως τῶν πλοίων τὰς ἀρξάσας πόλεις τῆς ἀρχιτεκτονίας ἐκείνου οἱ πρότεροι ἐπωνύμως. οἷον τοὺς Κνωσίων λέμβους, Ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ Κνιδιουργεῖς ἀπὸ Κνίδου. καὶ Κέρκουρα ἀπὸ Κερκύρας. καὶ πάρωμα ἀπὸ Πάρου. καὶ ἐν Πειραιεῖ Κανθάρου λιμήν. τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσίν. οὗτος ὁ Κανθάρου. καὶ τὸ Ἀφροδίσιον. καὶ κύκλῳ πέντε στοαί. ἀπὸ Κανθάρου ἥρωος. Ναός. Ναπάται· πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. ὁ πολίτης Ναπαταῖος. Νάπη· πόλις Λέσβου. ὅθεν Ἀπόλλων Ναπαῖος. εἰσὶ δὲ καὶ Ναπαῖοι ἡ ἠπειρῶται. Νάπις, πόλις Σκυθίας. Νάπος οὐδετέρως· καὶ νάπη θηλυκῶς· ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος. οἱονεὶ νάφη ὡς μὴ ἔχουσα φῶς διὰ δάσος. Ξενοφῶν δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος ὡς τὸ ἔδαφος. ἔπειθ' οἱ

ἡγούμενοι

ἀνηγμένοι ἐγένοντο ἐπὶ νάπει δυσβάτῳ καὶ μεγάλῳ, ἔστησαν ἀγνοοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.

Νάπυ, σίνηπι. τοὺς ἐπὶ τῶν ἀφυῶν ἤτοι κακοφυῶν. κατέβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπα ἀνέσπασεν. ἤγουν ἐπέβλεψε δριμὺ καὶ ὀργίλον. δριμὺ γὰρ τὸ νᾶπυ. καὶ Ἀριστοφάνης συνέστειλε. Νάρβων. ἡ Ναρβωνησία. ἐμπόριον καὶ πόλις κελτική. ἔστι δὲ καὶ λίμνη Ναρβωνῖτις. καὶ Νάρβις πόλις Ἰλλυριῶν. Νάρδον. μυρεψικὸν ἔλαιον, θηλυκῶς. καὶ τὴν κυανόθριχα χαίτην, νάρδον ἀπὸ γλαυκῆς κλαζομένην ὑάλου.

Νάρθηξ. ζήτει ἐνταῦθα ὅτι ὁ νάρθηξ, ὠκείωται τοῖς μεθύουσι. καὶ αὖθις ἐν τῷ Διονύσῳ. καὶ τὸ, πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι. καὶ ὅτι νάρθηξ, κιβώτιον ἐπὶ φασὶ σάμου, ἐν δεξιᾷ τοῖς πρὸς πλέουσιν. οὗ ἐθνικόν, ναρθηκούσιος, ἢ ναρθηκούσιος. καὶ πανακείτων ναρθηκοκροτάφων παλαι-κτόρων ἀρχῶν. Νάρκη. μυρμηκίασις. Ἀριστοφάνης. οἴμοι τί πέπονθα. ὡς ὑπὸ νάρκης μου κατὰ τῆς χειρὸς κατεχεῖται. καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν. συντελεῖ ἐνταῦθα καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ ἰχθυδίου τῆς νάρκης, καὶ τὸ κατ' αὐτὴν πάθος. Ναρμαλίς. πόλις Πισιδίας ὡς Κάβαλις. Νάρυξ. πόλις ἱστορεῖται θηλυκῶς λεγομένη. καὶ Ναρύκιοι καὶ Ναρυκία. ἐξ ἧς ἦν ὁ Λοκρὸς Αἴας.

Νάρωνος. ὄνομα κύριον. Ναρσῆς στρατηγὸς Ῥωμαίων. ἔμφρων ἦν τὰ μάλιστα καὶ δραστήριος καὶ δεινὸς ἁρμόσασθαι τῷ ἐμπίπτοντι. καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ οὐ πάνυ μετῆν, οὐδὲ τῆς γλώττης ἐπεφρόντιστο. φύσεως δὲ ὀξύτητι διέπρεπε. καὶ φράσαι οἷός τε ἦν λόγῳ τὰ βεβουλευμένα. καὶ ταῦτα εὐνοῦχος ὤν, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ξυμφόρως τὰ ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχύς. καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιῃτημένος. τὸ δὲ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλουργὸν οὐ τοσοῦτον ἐκέκτητο, ὅσον ἀμέλει καὶ ἀπιστεῖσθαι. ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. Νασάμωνος, ὄνομα κύριον. Νασαμών. ἐξ οὗ Νασαμῶνες, ἔθνος Λιβύης. Ναστόν. πυκνόν. πλῆρες. μεστόν. μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. διαφέρει δὲ τοῦ μανοῦ. τὸ γὰρ μανόν, ἀραιὸν χαῦνον. ἢ ἀνωφερὲς ὡς φλόξ. ναστὸς γὰρ ἀρσενικῶς, πλακοῦς. ἢ θαμὸς ἄρτος μετ' ἐλαίου. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἥκει γάρ σοι ναστὸς ἐπιπεπεμμένος. καὶ τοῦτο μὲν, ὃ ἐν ὀξείᾳ τὸ ναστός. οὐδὲ μὰ τὸ ἐν ὀδυσσείᾳ ναστὰσθαι. νάστος μέντοι βαρυτόνως, πόλις Θρᾴκης. ἢ ἐλέγετο νεστός. Ναυάγιον παρὰ Θουκυδίδῃ, οὐδετέρως μὲν ὅταν τι τῆς νεὼς ἀποκλασθῇ. οἷον πηδάλιον ἤ τι τοιοῦτον. ναυαγία δὲ θηλυκῶς, πᾶσα ἡ τῆς νεὼς ἀπώλεια. Ναυαγίων. πτωμάτων. ἐξ ἑνὸς κακοῦ, πᾶν ἐπίμπλατο ναυαγίων πεδίον. Ναύαρχος. ὁ τῶν νεῶν ἄρχων. Ναυαγῶ, αἰτιατικῇ. Ναυαρχῶ, δοτικῇ. Ναυάτος. οὗτος πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας, διεκρίθη. ἐπειδὴ Κορνήλιος ὁ ἐπίσκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πιστοὺς ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς Δέκιος κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησεν, εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν διακριθεὶς, καὶ εἰς ἐπισκοπὴν παρὰ τῶν συμφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων προχειρισθεὶς, ταῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις ἔγραφε μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτεθυκότας εἰς τὰ μυστήρια. ἀλλὰ προτρέπειν μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν. τὴν δὲ συγχώρησιν, ἐπιτρέπειν θεῷ τῷ δυναμένῳ καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματα. ταύτας ἐπιστολὰς κατὰ ἐπαρχίας δεχόμενοι, πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤθη ἕκαστοι τὰ δηλούμενα ἔκρινον. ὡς δὲ ἐκεῖνο ἐδήλου μηκέτι ἀξιοῦσθαι τῶν μυστηρίων τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν πεπτωκότας, τοῖς μὲν ἐδόκει πικρὰ καὶ ἀπηνὴς εἶναι ἡ τοῦ κανόνος ἔκθεσις. οἱ δὲ, ὡς δίκαιον αὐτὸν καὶ ὀρθοῦντα τὴν πολιτείαν ἐδέχοντο. ἐν τούτῳ δὲ τούτου κινουμένου, ἐπικαταλαμβάνει Κορνηλίου τοῦ ἐπισκόπου γράμματα, τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκόσιν, ἐπαγγελλόμενα τὴν συγχώρησιν. τούτων δὲ ἀμφοτέρων ἐπιστελλόντων τὰ ἐναντία, καὶ ἐκ τῶν θείων ὀχυρούντων ἃ ἑκάτερος ἔλεγεν, ἕκαστος κατὰ ἔθος εἰς τοῦτο ἔτρεψεν, οὗ ὃ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐπέκλινεν. ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες, δραξάμενοι τῆς τότε δοθείσης συγχωρήσεως, καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐν πάσης ἁμαρτίας αὐτῇ συνεχρήσαντο. ἀλλὰ Ναυάτος ἐπὶ Οὐάλεντος τοῦ βασιλέως διωγμὸν κινήσαντος κατὰ χριστιανῶν, ἐμαρτύρησε. Ναυατιανοὶ αἱρεσιῶται. τὰ Ναυάτου φρονοῦντες. καὶ τούτων ἐγένετο ἐπίσκοπος Σισίνιος. ἐλλόγιμος. καὶ ἰσχύων βιβλίων ἐπιστήμῃ. καὶ κρείττων διαβολῆς. ποτὲ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικίλος. ἐρωτώμενος δὲ διὰ τί δὶς τῆς ἡμέρας λούοιτο, ὅτι μὴ τρίτον ἔφη φθάνω. ἐπεὶ δὲ καὶ λευκῇ ἐσθῆτι χρώμενον ἐπεσκώψέ τις αὐτὸν τῶν ἀπὸ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἔφη πρὸς αὐτόν. πόθεν εἶπε, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι. τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν, ἔφη. σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δύνῃ. ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομῶν ὁ σοφώτατος, ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκὰ λέγων παραι-

μεῖ. καὶ αὐτὸς ὁ χριστὸς ἀλλαχοῦ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος· μωσῆν τε καὶ ἠλίαν, τούτοις δείκνυσι
τοῖς ἀποστόλοις. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίεντα αὐτοῦ εἴρηται. Ναυί. ὄνομα κύριον. Ναυκ-
ρός. ὁ τῆς νηὸς ἄρχων. τοῦτο δὲ κοινῶς. καὶ ἡ κρίσις, καὶ τὸ ναυαγήσαντας τοῦτο γράφει. Ναυβάτης. ἐπιβάτης.
ἢ ναύτης. πεζοὶ δὲ ἀντὶ ναυβατῶν χρώμενοι, καὶ ὁπλιτικοῦ προσέχοντες μᾶλλον ἢ ναυτικοῦ. Ναύ-
κιοι. ἔθνος. Ναύκληρος. ὑπερείδης. οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ με-
μισθωμένου, ἐπὶ τῷ τὰς ἐν οἰκίᾳ ἐκλέγειν ἢ οἰκίῃ ἢ συνοικίας. Ναυκραρικά. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
τιμοκράτους. μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς ἀττικιανοῖς ναυκρατικά. ἵν᾽ ᾖ ἀπὸ ναυκρατικοῦ
πλοίου, ἢ ναυκρατικῇ τῶν ἐμπλεόντων. ἡ γὰρ ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς αἰγύπτου. ἐὰν δὲ ἦ ναυ-
κραρικά, εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων. ναυκράρους γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον. ὡς ἡρόδοτος ἐν πέμ-
πτῃ ἱστοριῶν δηλοῖ. ἴσως παρὰ τὴν τῆς νηὸς κραίραν εἴρηται τὸ ναυκραρικά. Ναύκρατις. πόλις αἰγύ-
πτου, ἀπὸ μιλησίων οἰκισθεῖσα ὁπηνίκα ἐθαλασσοκράτουν. ταύτης πολίτης ὁ σοφὸς ἀθήναιος. καὶ τὴν
ναύκρατιν. Ναῦλος. τὸν ναῦλον. ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος. καὶ ναῦλος ἡ μισθὸς τῆς νεὼς ὀφειλή. καὶ
ἀριστοφάνης. ἀπόδος τὸν ναῦλον. Ναύλοχος. ἄδηλον. ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται. ὁ δὲ, ναῦς
προσέταξεν ἐν τοῖς ἀγκῶσι ναυλοχεῖν λανθάνοντας. ἐπειδὰν γὰρ αἴσθωνται, ζαγκύλην αὐτῶν τὴν ἐκφυγὴν
διαβαίνειν ὡς τάχιστα. παρὰ δὲ ἡροδότῳ λιμένα, ἢ ἄδηλα. οὕτω καὶ παρὰ ὁμήρῳ. Ναυλοχῶ. τὸ τὰς ναῦς
ἐνεδρεύω, ἢ ἀναπαύω καθιστῶν. Ναύμαχα. μακρὰ δόρατα, ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. οὕτω καὶ ὅ-
μηρος προσπαροξυτόνως. ὁ μέντοι ναυμάχος ἀνὴρ, προπαροξύνεται. Ναυμαχησείοντες. πρὸς ναυ-
μαχίαν ἑτοίμως ἔχοντες. ἢ θέλοντες ναυμαχῆσαι. ἐπιθυμίαν ἔχοντες ναυμαχίας. Ναυμά-
χιον. ὡς τὸ μὴ στρατεύεσθαι καὶ τὸ λιπεῖν τὴν τάξιν, καὶ τὸ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν, ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐν τοῖς
νόμοις, οὕτως καὶ τὸ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ὄφλημα, ναυμάχιον ἐκαλεῖτο. Ναυμαχοῦσι δοτικῇ. κορ-
κυραίοις τε καὶ πελοποννησίοις ἅμα ναυμαχοῦσι τε. αἰτιατικῇ δὲ, παρὰ δ᾽ ἑρμῇ ὃν βασιλικὸν κατεναυμά-
χησε στόλον. Ναύπακτος, πόλις αἰτωλική. ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ ναυπηγῆσαι τοὺς ἡρακλείδας, πρὶν ἢ κατασχεῖν
τὴν πελοπόννησον. ὁ πολίτης, ναυπάκτιος. Ναυπλία. πόλις ἄργους. παρὰ τὸ ναυσὶ προσπλεῖσθαι.
οἱ πολῖται ναυπλιεῖς. Ναύπλιος. ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόοδος. Ναῦς. ἀρριανός. τραϊανὸς ὁ βασι-
λεὺς πορθῶν τὸ ποτάμιον, ἡ ναῦς εἶχε τέσσαρας δὲ ἐφεστῶτας σημεῖα τὰ βασιλικά, αἵ τινες καὶ τῶν στρατηγί-
δων κάλοις μακροῖς ἐξηρτημέναι ἐφείλκοντο. εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν [illegible] μάλιστα. εὖρος δὲ καὶ βά-
θος καθόλου κάδια, ὅσον μεγίστη νηῶν μηδὲ ἡ αἰγυπτία. ἐν ᾗ ἐπεποίητο βασιλεῖ ἀποχωρεῖν ἐν διαιτήματα.
αὕτη δὲ, τά τε ἀκροστόλια ἔφερε, καὶ ἐπὶ ἄκρου τῶν ἱστίων τὸ βασιλικὸν ὄνομα. καὶ ὅσοις ἄλλοις βασι-
λεὺς προαιρεῖται, χρυσῷ ἐγκεχαραγμένα. νενέμητο δὲ ᾔχατο τὸ πᾶν ναυτικὸν, ὡς μὴ τῷ ξυνεχεῖ πλόῳ
ταράττοιντο. Ναυσικάα. ὄνομα κύριον. μέμνηται ὅμηρος ναυσικάας φαιακικῆς βασιλικῆς
παιδὸς προσφυῶς τῇ χώρᾳ. ἐπεὶ ναυτικώτατοι ὄντες, ἐπεὶ καὶ ταῖς ναυσὶ ἐπίστευσαν πρὸς ἀσφάλει-
αν. Ναυσικράτης. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, ναύκληροι. περσίς. Ναυκρατεῖν μέν-
τοι εἰπεῖν ἐφίλησέ τις ἐπὶ ἐχενηΐδος φασί. ὡς ἑαυτὸν ὁμ ναῦν κρατεῖν, καὶ ἐπέχειν νῆα. ὅθεν ἡ ἐχε-
νηΐς. καὶ ναῦν κρατεῖν. ὅθεν ὁ ναυκράτης. Ναῦς ἱκετὰς πέρας. ἐπὶ τῶν πάνυ ἀναισθήτων ἡ παροι-
μία. Ναυσίπορος ποταμός, ὑπὸ νηῶν πορευόμενος. Ναῦς νικηφορίδης καὶ στρατηγίς. τούτων τὸ μὲν, ἐκ τοῦ
τύπου πληροῦται. τὸ δὲ, ἐπ᾽ ἀξίωμα. Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλώσει. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούν-
των. Ναυσθλώσομαι. ναυσθλώσασθαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ναῦν μισθώσασθαι. νῦν δὲ τὸ νεὼς ἐπιβήσε-
σθαι. Ναύσων ναυκρατεῖ. ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὀνοματοποίησις δὲ τὸ, ναύ-
σων. ὡς τὸ ἀγαθῶν ἀγαθίδες. καὶ λαλιώτεροι λαλίωνος. ἐπισολιμαῖος ὁ χαρακτήρ. ὡς καὶ εἴ τις
εἴποι, πομπαῖος πομπίλων ἢ πομπαῖος πομπίλον προσφωνεῖ. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα παρηχητικόν. Ναύ-
σταθμον, τὸν λιμένα. ἐφαπλοῦντο δὲ καὶ δέρμασιν οἱ τοῖχοι, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σανιδώματα. ἢ ὅτι ὁ
ναυτικὸς στρατὸς, ναύσταθμος καλεῖται. Ναυστολίαν. πλοῦν. καὶ ναυστολῶ ῥῆμα. Ναύτης. καὶ ὁ
ἐπιβάτης. εἰκόνα τῆς κύλικος διονύσῳ ὧδ᾽ ἀνέθηκα, σωθεὶς ἐν ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος. Ναυ-
τιᾶν. τὸ ἐν τῇ νηΐ κυρίως ἐμεῖν. Ναυτικῶς δανείζειν. φασὶ ζήνωνα ὑπὲρ χίλια τάλαντα ἔχοντα
ἐλθεῖν εἰς τὴν ἑλλάδα. καὶ ταῦτα δανείζειν ναυτικῶς. Ναυτιλία ὁ πλοῦς. Ναυτιλόμενοι. πλέοντες.

Ναυτι-

Ναυτίλος, ὁ ἰχθὺς καὶ ὁ ναύτης. Ναυτοδίκαι. ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες, καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις. ὥσπερ καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές τινες ἐπὶ τῆς νεῶν φυλακῆς. ἄλλως. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. Κρατερὸς γοῦν φησίν. ἐὰν δέ τις μὴ ἐξ ἀμφοῖν γονοῖν ξενικῶς φατρίζῃ, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσί. λαγχάνειν δὲ τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. Ναῦφι. ἐν ταῖς ναυσί. Ναύφαντον βλέπεις. Ἀριστοφάνης. πρὸς τῶν θεῶν ἀντὶ ναύφρακτον βλέπεις. ἐπειδὴ μεγάλοι τοῖς ἐρέσιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται διὰ τὸ σκώπας ἐμβάλλοντες ἐν τῷ πλέειν. ὥστε τὸ ναύφρακτον βλέπεις, αἰνιγματῶδές ἐστι, ξανθὸν καὶ πλατὺ καὶ μέγα βλέπεις. Ναυφάρκτου στρατοῦ. τοῦ συντεταγμένου καὶ συμπεφραγμένου. ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ. Νάφθα. ἐκ γένους τοῦτο. κοινῶς μὲν τὸ ἡ νάφθα. παρὰ Πλουτάρχῳ δὲ καὶ ὁ νάφθας. εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ νάφθα. οἱ μὲν Ἕλληνες, Μηδείας ἔλαιον τοῦτο καλοῦσιν. οἱ δὲ Μῆδοι, νάφθαν. Ναχὼρ ὄνομα κύριον. Ναί. συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. ἔστι καὶ ὁρκωμοτικὸν μετὰ [illegible] ὀξείας. οἷον ναὶ τὸν θεόν. τουτέστι μὰ τὸν θεόν. Ναίεθος ὄνομα ποταμοῦ. Ναιετάουσιν. οἰκοῦνται. ναίω. ναιέτης ναιέτου. ὡς κωμήτης κωμήτου. ναιετῶ καὶ ναιετάω καὶ ναιετάουσιν. ἐνεργητικὸν, ἀντὶ παθητικοῦ, τοῦ οἰκοῦνται. Ναί[illegible]. Ναὶ μὰ τόν. καὶ ναὶ μὰ τὸν εἶπε τοῦ Περσικοῦ τις ἐφάνη, τὸ ῥῶ μὰ ἰκὸν ἅπαν διόλωλε.

Ναὶ μὰ τόν. ἁμαρτάνοντι ἐπέπληττε, καὶ ἀδικοῦντας ἤλεγχε, καὶ ἀνέστελλε τοῦ ἀδικεῖν παραδίκη, ναὶ μὰ τόν, ὁ γενναῖος τῇ παρρησίᾳ. Ναὶ μὰ τό. ναὶ μὰ τὸ εἰκὸν οὖν φασὶ ἐμόν. ὅθεν δὲ ῥῆμα. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ναὶ τοῦτο δένδρον αὖον ὑπὲρ ἐόν. οἱ ἀρχαῖοι οὐ προχείρως κατὰ τῶν θεῶν ὤμνυον. ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυχόντων, ὡς καὶ μὲν ἀνδρός. μαρτύρομαι τὸν Ἀπόλλω τουτονὶ καὶ τὰς θύρας. καὶ Ὅμηρος. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. καὶ ἐν Ἑκάλῃ εἶπε. ναὶ μὰ τόν. καὶ οὐκ ἐπάγει θεόν. ῥυθμίζει δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσέβειαν τοιούτου σχήματός τε καὶ ἤθους. καὶ τό, ναὶ μὰ τάς. ὡς ἐπιφέρει τις, μὰ τὰς Χάριτας. Ναὶ μήν. ναὶ ὄντως. Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην. ὅρκος ἐπὶ χλευασμοῦ. Ναίουσιν. οἰκοῦσι. Ναίχι. ἐπίρρημα συγκαταθέσεως. Νέαι, νῆσος πλησίον Λήμνου. παρὰ τὸ νέω τὸ κολυμβῶ. ἢ προσενήξατο φασὶν Ἡρακλῆς. περὶ ἣν κατά τινας Φιλοκτήτης ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. νέα δὲ φρούριον Μυσίας. ἐθνικὸν νεαῖος. Νεαλὴς κυρίως ὁ νεωστὶ ἑαλωκὼς ἰχθύς. λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἁλισθείς. καὶ ὁ νεωστὶ ἁλούς. Ἀππιανός. ὃν ἦν δὴ μὲν ἀπὸ τοῦ τείχους ὁρᾶν, καὶ τοῖς πονουμένοις ἑτέρους νεαλεῖς ἐπιπέμπειν αἰεί. οἱ δὲ Κελτοὶ κεκμηκότες ἀκμῆσι συμπλεκόμενοι, ἔφευγον ἀτάκτως. καὶ Πολύβιος. τοὺς πολεμίους ἀκεραίους ὄντας καὶ νεαλεῖς. Νεάνδρεια, ἢ νεάνδρειον, οὐδετέρως, πόλις Τρωάδος ἐπιθαλασσία. ἣν τινὲς διὰ τοῦ λ λεάνδρειαν γράφουσι κακῶς. Νεανεία. ἡ ἐπίδοσις. Νεανίας. λαμπρός. ὁ νέος. Νεανιεύεται. νέου ἔργα ποιεῖ. Νεανιεύματα. κομπάσματα. καινὰ τολμήματα. Νεανικόν. ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. εἴ μοι πρίασθαι ἄρτον τινὰ καὶ ἱμάτιον δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικόν. Νεανικῶς, ἰσχυρῶς. γενναίως. Ἀριστοφάνης. κατύπτε με νεανικῶς. παῖ παῖ καλῶν. Νεᾶνις νεάνιδος, ἐκ τοῦ νέος νεαν. ὡς ἄλκιμ ἀλκιμάν. καὶ ἀλκμάν.

Νεανισκεύεται. ἀμφὶς ἐν ῥεέθροις. Ποσείδιππος δημόταις. εὖ πάλιν σφιγγεῖν. ἰδίως δὲ ἐσχημάτικε τὸ νεανισκεύεται ἐν δήμοις. γυναῖκα ἔχοντα μάλα καλήν τε καὶ ἀγαθήν. αὕτη νεανισκεύονται ἐπιθυμησείμου. Νεάνθης. Κυζικηνὸς ῥήτωρ. μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου. Νεάπολις. πόλις Ἰταλικὴ διάσημος. ἐν ᾗ Παρθενόπης ἵδρυται Σειρῆνος ἄγαλμα. πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι νεαπόλεις. Νεαροί. νέοι. νήπιοι. καὶ νεαρώτεροι παίδων. νεαρώτεροι οἱ λέγοντες μὴ ἐφορᾶν τὰ τῇδε τὸ θεῖον. Νέαρχος. οὗτος ξυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ. καὶ συγγραφὴν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύαρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι, κυβερνήτης ὤν. Νεάτη. ἡ ἐσχάτη καὶ νέατοι φθόγγοι χορδῆς μουσικῆς τελευταίας. Νεάτη ἡ ἐσχάτη καὶ ἡ νήτη χορδὴ λεγομένη ὑπὸ τῶν μουσικῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ὑπάτης καὶ τῆς μέσης. Νεαχλιδῶν. ἐπὶ τῶν διαπαιζόντων τινάς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ἐκκαλῶν γὰρ τοὺς μαγείρους, λέγων τοιαυτί. σκέψασθε παῖδες. οὐχ ὁρᾶτε πέρα; νεαχλιδῶν. οἱ δὲ—

βλέπων, καὶ γὰρ τοῦτο τῶν κρεῶν ἐκλεκτόν. Νεβελ ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος μέτρου ἑβραϊκοῦ. Νεβρείην κραδίην· βάρβαρος· πτήσσουσα κωδὼ κραδίην δ' ἐν νεβρείην. Νεβρίζων· δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος· τινὲς ὡς τοὺς τελοῦντας νεβρίδας ἐνημμένους. ἕτεροι τελουμένους σφάζοντας νεβρίσιν ἐπὶ τῷ νεβροὺς διασπᾶν κατά τινα ἄρρητον λόγον. Νεβρίς· κισσωτὴν ἔχουσα νεβρίδα ἐναπτομένη. Νεβρίς· ἐλάφου δέρμα. ἐν ἐπιγράμματι· αὖθι τόσοι κορύαι καὶ νεβρίδες ἡμέτερος παῖ. Νεβρός· ἐλάφου γέννημα. οἱονεὶ νέον ἐπὶ τὴν βορὰν ἄξιον καὶ νεμόμενον. ἐτυμολογεῖται δὲ ὡς καὶ νεώτερος τις ὤν. καὶ νεβρεία καρδία. βάρβαρος. πτήσσουσα κωδὼ κραδίην ἢ νεβρείην λαγωοῦ πτώσσουσαν, ἁρπάσας λαβραίως. Νεβρὼδ ὄνομα κύριον. ἀφ' οὗ οἱ γίγαντες. ὁ αὐτὸς καὶ νεβρώδης. Νέγρα· πόλις χώρας ἀραβίας. Νέδη· πόλις ἀρκαδίας. ἀπὸ νύμφης νέδης. γράφεται καὶ νεδέη. ὅθεν ὁ πολίτης νεδεήσιος. Νέδων ποταμὸς καὶ τόπος λακωνικός. κλίνεται νέδωνος. ὅθεν νεδουσία ἀθηνᾶ. ζήτει καὶ τὴν παρὰ λυκόφρονι.

Νεεμὰν ὄνομα κύριον. Νέεσθαι, ἔρχεσθαι. Νέηαι· ἐλθείης· ἐπανέλθοις. Νεηκές· νεωστὶ ἠκονημένον. Νεήλατα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιτα καὶ μέλιτι δεδευμένα. οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφύροντο. ἃ τοῖς τὰ ἱερὰ πλέουσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν καὶ μακαρίαν. κατάληψιν δὲ προφθάσασιν οἱ ἀττικοὶ νεήλατα. μὴ προστιθέντες τὸ, ἄλφιτα. Νεήλυδες· νεωστὶ ἐληλυθότες. ἡ εὐθεῖα ὁ νέηλυς. Νεηνίας· νεανίας. Νεῆνις· νεᾶνις. Νεκάδες· νεκροί. καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ τῶν ζώων τάξεις. Νεκρὰ λέγουσι μύθους εἰς οὓς ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ μὴ ἐπαϊόντων. Νεκροὺς ὁρῶν, νεκροῦσιν ἐξῆς πραγμάτων.

Νεκτάρεον· ἡδύ· καλόν. ᾠδαί· ἐπὶ τοῦ νεκταρίου αὐτοῦ. καὶ νέκταρ· θεῶν πόμα. καὶ οἶνος. οὕτως ἀναξανδρίδης. καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός. Νεκταρέου· θείου. νέκταρ δέ, τουτέστι νεόκταρ. τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. ἢ οὗ στέρησις τῆς κτίσεως τοῖς πολλοῖς. οὕτω δὲ καὶ ἀμβροσία. οὐ μόνον ἡ ὑπεραναχραίνουσα τὴν ῥοὴν ἤγουν τὴν καταφθοράν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνέχουσα βροτός. Νεκυόμαντις· ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. Νεκύσια· ἡ τῶν νεκρῶν ἑορτή. φησὶ γὰρ τὰ παρὰ πέρσαις ἑλληνικὴ νέκυα. καὶ νεκυοστόλος ὁ τοὺς νεκροὺς διαπορθμεύων. τὸν κύνα διογένην, νεκυοστόλε δέξαι πορθμεῦ. γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκήνιον. Νέκυς· νεκρός. Νέμαυσος· πόλις ἰταλική. ἀπὸ νεμαύσου ἡρακλείδου. Νέμεα, τόπος καὶ πόλις. Νέμεα καὶ ἴσθμια, τὸ πρὶν ἐν οἷς ἐτελοῦντο ἐπιτάφιοι ἀγῶνες. ὅθεν καὶ λέων νεμεαῖος. ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν ἡρακλῆς. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ νεμέα, ὁ τόπος. Νεμέας αὐλητρίδος· μνημονεύει ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ περικλέους, εἰ γνήσιος. καὶ νεμέας σέλινα. Νεμέα χαράδρα. τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν πελοποννήσῳ.

Νεμεσᾷ· μέμφεται. Νεμεσᾶν· τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις παρὰ γνώμην. ἢ μᾶλλον μὴ κατὰ γνώμην. Νεμεσηθεὶς μεμφθείς. νεμεσηθεὶς δὲ λόχῳ κατ' ὄρχισιν, βέλει τρωθεὶς λείπει τὸν βίον. ἰώσηπος. παρεκάλει τὸν θεὸν νεμεσῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν. ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν. καὶ αὖθις. εἰ δὲ νεμεσηθείην τῆς ἐπιβουλῆς, ἴσθι με μὴ ἀπαιτήσαντα παρ' ἐλπίδας. Νεμεσήσομαι· φθονήσω. καὶ νεμεσῆσαι, μέμψασθαι. Νεμεσητικός. ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁ μὲν γὰρ φθονερός, λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις. ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος τοιοῦτον. νεμεσητικὸς δέ, ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις. τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεσις. ὥστε ὁ νεμεσητικὸς οὐ φθονερός. ἔτι δὲ τὸ πρόβλημα οἰκεῖον. ζήλῳ ῥητόρων τοῦτο λέγει. ὀνειδιζομένου γάρ τινος φθονεροῦ εἶναι καὶ τὸν λεγόμενον νεμεσητικόν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μέμφεταί τινας, ἀνθοριζόμεθα, οὐ τὸ νεμεσητικὸν τοιοῦτον εἶναι εἰ παρ' ἔθος τινὰς μέμφεται. ἀλλὰ τὸν μὴ τὰ δέοντα μεμφόμενον. αὐτὸς γὰρ ἔτι φθονερός. Νεμεσητόν· μεμπτόν. Νεμέσια· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ σπουδίου. μή ποτε ἑορτή τις νεμέσεως καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. νεμέσια οὖν ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινομένη πανήγυρις. ἐπεὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται. Νεμεσίζεται· μέμφεται. Νεμεσίων ὄνομα κύριον. ὁ δὲ νεμεσίων ἀνεπτεροῦτο καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι. καὶ ἐδόκει ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέναι ἐμοὶ προστυχών. Νέμεσις· ἡ δίκη. ἀριστοφάνης. ἰὼ νέμεσις, βαρύβρομοί τε βρονταί. Νέμεσις· μέμψις.

μέμψις. δίκη. ὕβρις. φθόνος. τύχη. τὴν τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν νέμεσιν, συνιέντες ἢ παρ' αὐτοῖς
μετῆλθε ζῶντι δίκη. καὶ αὖθις. ἐπῆλθε τὸ ἅπασιν ἐναντιούμενον τοῖς ὑπερηφάνοις νέμεσιν. ἀλ-
λ' ἐν ταῖς ἰδίαις ἠναγκάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς. περὶ ὧν δὴ νέμεσις. ἡ ἐκ γῆς ἐκπεσοῦσα. ἢ καὶ ἄλ-
λως. ἡ τὰς δίκας ἐκπεσοῦσα. βάβριος φησὶν ἐν μυθικοῖς. καὶ αἰλιανός. νεμέσεως ἐφόρου σοφίστου, ὑπερό-
πτας καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης ἐναργῆ μαρτύρια. καὶ παροιμία. νέμεσις δέ τοι παρὰ πόδας βαίνει.
πρόσω μέν τοι ταχέως ἡ δίκη τοὺς ἡμαρτηκότας. λήθουσα δὲ παρὰ πόδας βαίνει. σαυρούμενον αὐχέ-
να κλίνει. ὑπὸ πῆχυν ἀειρόμενον κρατεῖς. Νεμεσῶ· δοτικῇ. Νέμειν· καρποῦσθαι. διοικεῖν. ἀλ-
λὰ παρεῖ μοι γενομένην παιδίδα τε νέμειν ἣν ἐγὼ νέμω, καὶ οἶκον ὃν ἐγὼ ἐκτησάμην. Νέμειν προστά-
την. ἀντὶ τοῦ ἔχειν προστάτην. τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου τῶν ἀστῶν τινὸς τὰ πράγματα αὐτοῦ
συνῴκει. καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει. καὶ τὸ ἔχειν προστάτην, καλεῖται νέμειν προστάτην. ὑπερείδης. ὥστε
κελευστέον τοὺς μαρτυροῦντας τὰ βίαια καὶ τοὺς παρεχομένους, μετὰ τὴν ἀπαγωγὴν ὑμᾶς μὴ τυγχάνωσι
σκαιότερα λέγοντες. καὶ νόμον ἡμῖν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην.

Νέμειος. ὁ ἐν τῇ νεμέᾳ τῇ λοκρικῇ δηλαδή. ὁ γὰρ τὴν πόλιν νεμέας πολίτης, νέμειος ἀνα-
γράφεται καὶ νεμεαῖος. ἤδη δὲ καὶ νεμεήτης. ὡς δηλοῖ ἐν τοῖς ζῴοις νεμεήτης. Νεμηθέντων· κλη-
ρωθέντων. αἰλιανός. ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν στάσιν. Νεμήσασθαι· διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν. οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτάς, κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινο-
μένους τὰ δράματα. ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἀκρίτως παραλαμβάνεται. ἔστιν ὅθεν ἴδιον διαιρέσεις.

Νέμοντα· διοικοῦντα. Νέμος ἐπάκτιον. τὸ ἄλσος. τὸ ὄρος τὸ παράλιον. σοφοκλῆς. πά-
ρα λαβὰ τ' αὖρα καὶ νέμος ἐπάκτιον. οἱ δέ, ἄχρι τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους κυλίζοντο ὡς τὴν ὕλην καὶ
τὸ ἐν ταύτῃ νέμος, πρόβλημα εἶναι. Νέμω· τὸ μερίζω. Νέμω· νομίζω. τὴν δ' ἀρετὴν ἔτι
νέμω πόλιν. Νέμω· τὸ βόσκω. Νέμοιτο· καρποῖτο. Νένακτο· ἐπεπλήρωτο ἐν τῷ νάσσω
νάξω, τὸ καὶ παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ὄξους καὶ ὁ μαστὸς ἄρτος. ἰώσηπος. συνεκομίζετο δὲ τοῖς πολεμί-
οις εἴσω. καὶ αἰτιατικῇ. πᾶσα οἰκία ὁ πολίτης νένακτο. τὰ τέγη δὲ τῶν μαινομένων κατὰ πόλεα.

Νενεωλκημένας ναῦς. ἔξω οὔσας, εἱλκυσμένας. Νενημένην· καὶ νενησμένην. σεσωρευ-
μένην. ξενοφῶν. ἑτέροις γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἀργυρίου νενημένων πολλῶν σιτίων. καὶ ἀριστο-
φάνης. τί κάθησθ' ἀβέλτεροι ὄντες λίθοι. ἀριθμός. πρόβατ' ἄλλως. ἀμφορῆς νενησμένοι. τουτέστιν
ἀνόητοι. πρὸς τοὺς θεατάς φησι. διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ ὁ φρόνιμος δοκιμάζεται. ἀμφορεῖς δέ, ἀντὶ
τοῦ ματαίως κέραμοι σεσωρευμένοι. νῆσαι γὰρ τὸ σωρεῦσαι. Νενώμεθα· διανενοήμεθα. Νε-
οαρδέα ἀλωήν. νεωστὶ ποτισμένην. Νεογιλόν· νεογνὸν. παρὰ τὸ νέον γίνεσθαι. νεογινόν. καὶ
ὡς πνεύμων παλαμῶν ἀτεχνῶς. καὶ νίζον λίθον, τὸ νεογιλόν, νεογιλόν. Νεογιλόν· νεωστὶ γεννηθέν.

Νεοδαμώδης, ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς λακεδαιμονίοις. ἤτοι ἐκ τῶν εἱλώτων. Νεόδμητον· νεοδά-
ματον. Νεοδρεπές· προσφάτως εἰργασμένον. Νεοθαλής· νεωστὶ βλαστήσασα. Νεοθα-
νής. νεωστὶ τεθνεώς. Νεοθηγεῖ· νεωστὶ ἀκονηθέντι. ἡ δὲ σέθεν φθιμένης, πολιοὺς νεοθηγεῖ σιδή-
ρῳ κείρατο γηραλέης ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους. Νεοκαισάρεια· ποντική φασι πόλις. καὶ οἱ πο-
λῖται νεοκαισαρεῖς. οἱ αὐτοὶ καὶ ἀδριανοπολῖται. ἔστι δὲ καὶ βιθυνίας πόλις. Νεοκαταστάτοις
ἀνθρώποις. φησὶ θουκυδίδης. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατῳκισμένοις. Νεοκλῆς ἀθηναῖος φιλόσοφος.
ἀδελφὸς ἐπικούρου. ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἱρέσεως. καὶ νεοκλέους ἐπὶ τὸ λάθε βιώσας.

Νεοκλείδου κλεπτίστερου. οὗτος ἐκωμῳδήθη. ὡς ῥήτωρ ἦν καὶ τυφλός. καὶ συκοφάντης. καὶ κλέ-
πτης. ἀριστοφάνης. νεοκλείδης, ὃς ἔστι μὲν τυφλός. κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισε.

Νεόκμητον· νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεολαία· νέων συναγωγή. ὁ νέος λαός. ὑπὲρ τοῦ τὴν
νεολαίαν τῶν ῥωμαίων ἀξιοζήλως τε ἅμα καὶ θαρσεῖ διαγωνίζεσθαι. καὶ αἰλιανός. λοιμὸς γὰρ τῇ ἐ-
φέσῳ πολὺς ἐνήκμαζεν, οἷος βαρύτατος. προμοίροις δὲ θανάτοις διεφθείροντο ἡ νεολαία. καὶ ἡ ν-
αγνία, καὶ μέντοι καὶ γυναικῶν ἐκ τοῦ ἀπέλης τῆς τετράποδος. Νεόλεκτος, ὁ νεωστὶ ἠθροισμένος.
λαός. Νέων· ὅμηρος. νέων ἡβώοντα. οὐ λέγει νέον κατὰ ἡλικίαν. ἀλλὰ μεσότητα. οἷον νεωστὶ ἡ-
βῶντα. Νέοντας· νηχομένους. ἔφθανον καὶ ἵππους νέοντας διέσαμεν καὶ τέσσαρας τῶν ἀγωγῶν σ.

Νέον τεῖχος· τῆς αἰολίδος ἐστὶ τόπος. ὁ ἐκεῖθεν νεοτειχίτης. ὡς καὶ τὸ χωλὸν τεῖχος τὸ περὶ ἰκαρίαν. καὶ χωλοτειχίτης ὁ ἀπὸ τούτου. Νεόπλουτος· ὁ νεωστὶ πλουτῶν. Νεόρραντον· νεαρῶς ἀπὸ τοῦ αἵματος. σοφοκλῆς· πεδία πεδίων τε καὶ ὧν νεορράντῳ ξίφει. Νέορτον· νέον. τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ, καινὸν ἐννέορτον αὖ.
Νεορρύτοις· νεωστὶ ῥέουσι. Νεός· ἡ νεωστὶ προθελασμένη γῆ. καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν ἀθέρας, φυλάσσειν ἐσώς. Νέος ἐπὶ τοῦ ὀξύ. ἀμαθὴς δηλονότι καὶ προπετής. παλαιὸν ἐν χρεία.
Νεοσσία· ἡ καλιὰ τῶν στρουθίων. Νεόσμηκτον· νεόθηκτον. ἐν νέῳ καθαρόν. Νεοσσός· ὁ στρουθός.
Νεοσπάδα τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. ἀπίδης· ταύτην δὲ τῆς φάλαγγος τὴν νεοσπάδα. Νεοπλής· νεωστὶ πεπληρωμένου. Νεοταγές· νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεοττεία· ἡ ἐκλέπισις. Νεόττοι· γέννημα. ἀριστοφάνης· ὅπερ δ' ἐξ ἐγγίνεσθαι τοῖς περὶ νεόττια. τὸ ἀπιστοῦ ὁ υἱός, ὅ μοι βούλει γίνεσθαι τὸ περὶ. ἦν δὲ ὁ ἀπιστοῦ προδότης. καὶ αὖθις. διακνυδαλευομένων αὐτῶν. ἀπιστοῦ ὁ φύων διϊπετής. Νεοττόν· ἰδίως τὸ παιδίον δηλοῦν τὸ νεόττιον. ἢ τὸ ὠὸν λέκυθος. καὶ τὸ πυρρὸν μὲν ἀνδρὸς ἀνδρεία. καὶ πεπληρωμένων ὠῶν. μετὰ τοῦτο φιλεῖ τι τὸν νεοττόν. κλέαρχος ἐν τῷ περὶ δίνων συμπεραμματικῇ. ὡς διαδιδῶν ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν. ἐν τούτῳ τὸ σῶμα καὶ δίκην τῷ καλουμένῳ νεοττῷ. διεψάθησαν δὲ οἱ περὶ τοῦτο φήσαντες. καὶ ἐπὶ τὸ ὠχρὸν περὶ πτώματι σώματος. ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ χρύσιππος ἐν τῷ περὶ χρησμῶν. ὄναρ γάρ τινά φησι θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ κρέμασθαι ὠά, προσαναθέσθαι ὀνειροκρίτῃ. τὸν δὲ εἰπεῖν. ὀρύττων θησαυρὸν εὑρήσεις ὑπὸ τὴν κλίνην ἐκείνου. εὑρόντα δὲ σαμίου ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐνεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει. τὸν δὲ μάντιν, εἰπεῖν. τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως; καὶ δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει. ὠῶν δὲ ναυτὴ διέβρεχε νεόττια. Νεοττός· καὶ ὁ νεογνὸς ὄρνις. οἱ δὲ τοῦ γένους καὶ δύο ἢ τρὶς ὅλας ἡμέρας ἀναλωθέντα αὐτῷ καὶ τοῖς ἰδίας ὄρνιθος οὐ μέγαν νεοττόν. Νεουργόν· νεωστὶ εἰργασμένον. Νεόφθιτον· νεωστὶ τελευτήσαν. νεωστὶ φθαρέν. Νεοφῶν ἢ νεοφῶν, σικυώνιος τραγικός. οὗ φασιν, εἶναι τὴν εὐριπίδου μήδειαν. ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγοὺς καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε τραγῳδίας ρκ΄. συνῆν δὲ μετὰ ταῦτα ἀλεξάνδρῳ τῷ μακεδόνι. καὶ διότι φίλος ἦν καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνεῖλεν αἰκισάμενος. Νεόφυτον· ὃ νεωστὶ φυτευθέν. Νεόφυτος, ὄνομα κύριον. Νεοχάρακτα· νεωστὶ κεχαραγμένα. σοφοκλῆς· ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα. ὅτι δὲ τὸ νεωστὶ ἀποχαραχθὲν τῶν ζώων γνωστόν, μάθοις ἐπανελθοῦσιν κινεῖται, πρὶν ἀπαλειφθῆναι ὁ ἄνεμος ἀφανισθῇ ἡ κόνις. Νεοχμός· νέος. νέαν καὶ ἀκαταστήνατον δύναμιν ἔχων, μὴ παρόντων δὲ τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν τῶν διὰ τὴν πεῖραν ταύτης δυνάμεως, πολλὰ νεοχμεῖσθαι ἐν τῇ πολιτικῇ. ἀριστοφάνης· τέρας νεοχμόν. ἀντὶ τοῦ παράδοξον. ἀπεῖπε πλέον ἀντὶ τοῦ θαύματος. Νεοχμοῦν, καινοτομεῖν. νεωτερίζειν. ὁ δὲ φυλάσσων τῶν καθεστώτων οὐδὲν ἠξίου. παντὶ δὲ νεοχμοῦν ἐπεχείρει. Νεοχμώσαντες· νεωστὶ κινήσαντες. ἡρόδοτος. Νεοχμῶσαι· νεωτερισθῆναι. καινόν τι ἐργάσασθαι. ἀσχόλους περὶ αὐτοὺς ὄντας διὰ τὸν πόλεμον, μηδὲν νεοχμῶσαι. Νέω, τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ σωρεύομαι. Νεωκορήσαι· ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλῆσαι. κορεῖν γὰρ λέγουσι, τὸ καλλωπίζειν. τὸ σαροῦν. καὶ ἐκκαλλωπίζειν. τό τε ἐκκορηθεῖσης. ἀντὶ τοῦ ἐκκαλλωπισθείσης. Νεωκόρος· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων. ἀλλ' οὐχ ὁ σαρῶν. Νεωλέα· ὁ τὸν νεὼ λαός. νεολαία δὲ ἡ νεόλεκτος. Νεωλκήσας· ἔξω τὴν ναῦν ἑλκύσας. Νέων νέωνος ὄνομα κύριον. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος περὶ τῆς πρὸς φίλιππον φιλίας φησίν. Νεώνητον· τὸ νεωστὶ ἠγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐγγενὴς οὐς ἦν ἀθηναῖος ὁ κλέων, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτου ὅτι καὶ τὸν ἀθηναίων καθαπτεῖ. ὅτι δέον πιστεύειν αὐτὴν τοῖς γνησίοις καὶ πολλάκις τὴν πόλιν ἀρετὴν ἔσχηκόσιν. οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν κλέωνα. πεφύκαμεν δὲ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἱ νεωστὶ γενηθεῖσι καὶ συντραφεῖσιν, ἢ οἷς ἂν ὠνήσαιμεν μετὰ πρᾶσιν μήν.
Νεωρῆ· νεωστὶ ἠρτημένον. ἢ ἐκ νέου τινὸς καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν. ὁρῶ νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον. καὶ σοφοκλῆς· φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου. Νεώρειον· ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν. ἐμπρήσαιεν ἂν τὸ νεώρειον. ἐνθεὶς ἂν δὲ τίφην ἀνὴρ βοιώτιος, ἅψας ἂν δὲ πέμψειεν δὲ τὸν νεώρειον. τίφη μὲν θηλυκῶς, ἢ καὶ σίλφη, ζωύφιον κανθαρῶδες. ὡς δοκοῦσι βοιωτοὶ ἐμπαιγνιῶντες διὰ δεδεκμένην ἐπὶ τι τοιοῦτον, ἐμπυρίζειν δύνασθαι. τοῦτο δὲ καὶ διὰ λωπεκιῶν καὶ χελωνῶν ἐγένετο. τίφη δὲ ἐπὸ διὰ σ. παρὰ τὸ ὑποτύφειν φασὶ καὶ ὑποκρύπτειν τὰ ἔσω αὐτοῦ, πρὸς ἀποσιωπῆσαι τοῦ υ εἰς ι. ἡ δὲ τίφη, καὶ σωματικὸν λεπτὸν οὐδέν ἐστιν ὄνομα.

Νεώρεια

Νεώλεια καὶ νεώσοικοι. μήποτε νεώλεια λέγεται ὁ τόπος ἅπας εἰς ὃν αἱ νῆες ἀνελκύονται ἐφεξῆς. καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργός τε καὶ Ἀνδοκίδης. Νεὼς ὁ ναὸς ἀττικῶς. θηλυκῶς δὲ ἐπὶ γενικῆς νεώς, τοῦ πλοίου. Νεώσατε. ἀροτριάσατε. Νεῶσι. δοτικὴ πληθυντική. Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι. καὶ Ἡρόδοτος μὲν ἐν ὀγδόῃ Νέωνα ὀνομάζει. Ἀνδροτίων δὲ ἐν ἕκτῃ Ἀτθίδος, Νεῶνας. Νεωστί. προσφάτως. ὥσπερ ἐκ τοῦ μεγάλων μεγάλως, καὶ ἀττικῶς μεγαλωστί, οὕτω καὶ νέων νέως, νεωστί. καὶ ἔστιν ὅμοιον, τὸ οὕτωσί. εἰ καὶ βραχύ ἐστιν ἐκεῖνο. Νεώσοικοι. οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάσσῃ ᾠκοδομημένα, εἰς ὑποδοχὴν νεῶν ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν. Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος, τῶν ὑφ᾽ αὐτῷ ὄντων πολιτῶν, τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας εἰς τοὺς νεωσοίκους συγκλείσας εἶχεν ἑτοίμους ἵν᾽ ἄρα προδιδῶσιν οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι αὐτοῖσι νεωσοίκοισι.

Νέωτα. τὸ ἐπιὸν ἔτος. ἤτοι εἰς τὸ μέλλον. παρὰ τὸ ἐν ὥς φασιν ἔνιοι. καὶ ἀπελάσαντες(?) τὸ σ ἐν ὥρᾳ(?). καὶ μεταθέσει τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, νέωτα. αἱ δὲ γεωργοὶ(?) δὲ νέωτα καλοῦσι. ἢ ἐκ τοῦ νέος. ἐξ οὗ τὸ νεωστί, νέωστα. ὡς δή, δῆτα. ἔπειτα ἔπειτα. καὶ ἐκ δρομῇ τοῦ σ, νέωτα. τὸ ἐκ νέου καὶ ἔναγχος. Νεώτερα. τοῦτον δὲ ἀνεῖλον ὡς νεώτερα κατὰ ῥωμαίων πράττοντα. Νεωτερίζει. καινὰ πράττει. Νεωτερίζειν. Θουκυδίδης. τῆς μὲν δὴ ὥρας τὸ πνῖγος ἐλύπει. νύκτες δὲ ἐπιγιγνόμεναι αἱ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ, ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον. ὁ δὲ βάρβαρος, οὐδὲ ἐπὶ τὴν νεωτερίζουσαν τὰ πράγματα τύχην ἔσχεν ἀνενεγκεῖν τὴν αἰτίαν. ὡς ἂν ἔννομόν τινα καὶ ὕπαιθρον ἀγωνισάμενος μάχην. Νεωτερισμός. ἀνταρσία. Νεώτερον. καινόν. ὁ δὲ ἔλεγε, δεδιέναι μὴ ἀδικοῦντι καὶ νεώτερον κακὸν ἀπαντήσειν. Νεωτεροποιός, ἀντάρτης. τύραννος. ἐπιθέτης. Νεώτερος. τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ. ἀντὶ τοῦ νέος.

Νέπετος. πόλις Ἰταλίας. παρὰ Διονυσίῳ ἐν ῥωμαϊκοῖς. τὸ ἐθνικὸν σεσημείωται. Νεπεσῖνος δὲ, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. Νέποδες. οἱ ἰχθύες. παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τοῦ ποδός. ἄποδες γάρ εἰσιν. ἐν ἐπιγράμματι. λίνα καὶ ἀγροτέρων κνώδαλα καὶ νεπόδων. Νέποδες. νυξίποδες(?). τὸ δὲ ἄποδες, ψιλῶς. ἔχουσι δὲ πόδας αἱ φῶκαι. ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες. Ὅμηρος. νέπως δὲ νέποδος, ἐθνικόν. καὶ ὄρους δὲ ἀνύδρου ὄνομα. παρὰ τὸ νε στερητικὸν. καὶ τοῦ πῶμι πώσω καὶ τοῦ παλαιοῦ. ἐξ οὗ δηλαδὴ τὸ πιεῖν. Νέρβας. βασιλεὺς τῶν ῥωμαίων. οὗτος καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς ἐξορίας πάτμου ἀνακαλέσας, ἤγαγεν ἐν Ἐφέσῳ. καθ᾽ ὃν καιρὸν καὶ τὸ τῶν μανιχαίων ἀνεφάνη δόγμα. αὐτοῦ Μάνεντος φανερῶς ἐξηγουμένου. Νερβεῖτες(?), ἐθνικόν. Ἀππιανός. Νερβεῖτες δ᾽ αὐτοῦ τὸ δὲ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι ἐθαύμαζον. Νέρων. βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος κραταιουμένης αὐτῷ τῆς βασιλείας, δι᾽ ἀνοσίους πράξεις ἐξώκειλε. καὶ ἀλλότρια τῆς βασιλείας ἐπετήδευσε πράγματα. κιθαρίζων καὶ τραγῳδῶν καὶ ὀρχούμενος ἐπὶ τῶν θεάτρων, καὶ πρὸς πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτουργίαις, καὶ τὸ τῆς θεομαχίας μῖσος προσέθηκε. διώκτης πρῶτος γενόμενος τοῦ θείου λόγου. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεῖλε καὶ τὴν μητέρα καὶ ἑαυτόν. Νέρων ἔτι νέος ὤν, ἐσχόλαζε φιλοσόφοις. καὶ τὰ περὶ χριστοῦ κατεμάνθανεν. ἔτι δὲ ἐνόμιζεν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφεσθαι. καὶ μαθὼν ὅτι ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἐσταυρώθη, ἠγανάκτησε. καὶ προσέταξεν ἐλθεῖν τοὺς ἱερεῖς Ἄνναν καὶ Καϊάφαν. καὶ αὐτὸν Πιλάτον τὸν ἄρχοντα τότε γενόμενον, σιδήρῳ δεσμίους. καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ συγκλήτου, τὰ περὶ αὐτοῦ πεπραγμένα κατεμάνθανεν. οἱ δὲ τὸν περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν, ἔλεγον ὅτι κατὰ τοὺς νόμους αὐτὸν παραδεδώκαμεν. καὶ εἰς καθοσίωσιν ὑχὶ μαρτυρημένον(?). ὁ δὲ ἄρχων ἐξουσίαν ἔχων, ὅσα ἐβουλήθη ἔπραξεν. ἀγανακτήσας οὖν ὁ Νέρων, Πιλάτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐνέβαλε. τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν, ἀπέλυσεν. ἤκμαζε δὲ τότε καὶ Σίμων ὁ μάγος. καὶ διαλεγομένων Πέτρου καὶ Σίμωνος παρουσίᾳ Νέρωνος, ἤχθη Πιλάτος ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου. καὶ παριστάμενος τῷ θρόνῳ τῷ Νέρωνι, ἐρωτᾷ τὸν Σίμωνα. σὺ εἶ ὁ χριστός; ὁ δὲ λέγει. ναί. εἶτα ἐρωτᾷ τὸν Πέτρον. σὺ εἶ ὁ χριστός; λέγει. οὔ. ἐμοῦ δὲ παρισταμένου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη. ἠρώτησε δὲ τὸν Πιλάτον. ποῖός ἐστιν ἐκ τούτων ὁ λεγόμενος χριστός. καὶ εἶπεν οὐδὲ εἷς. ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, μαθητὴς αὐτοῦ γέγονεν. καὶ εἰσηνέχθη παρ᾽ ἐμοὶ ὡς μαθητὴς αὐτοῦ, καὶ ἠρνήσατο αὐτόν, λέγων οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. οὗτος δὲ ὁ Σίμων, οὐδαμῶς ἔγνωσταί μοι. οὐδεμίαν δὲ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς ἐκεῖνον. ἔστι γὰρ οὗτος καὶ Αἰγύπτιος, καὶ ἐμπαθής(?), καὶ κατάκομος, καὶ μέλας. παντελῶς τῆς ἐκείνου μορφῆς ἀλλότριος. ἀγανακτήσας οὖν ὁ βασιλεύς, κατὰ μὲν τοῦ Σίμωνος ὡς ψευσαμένου

καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν χριστόν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὡς ἀρνησάμενος τὸν διδάσκαλον, ἐξέβαλεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς συνεδρίας. τοῦ δὲ ἐπιλαβόντος τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, ὡς τηλικοῦτον αὐτὸν ἀνελεῖν τολμήσαντος, δίχα βασιλικῆς προστάξεως. ὡς δὲ ἐν λίθῳ ὀνύχων πηλὸς αἵματι πεφυρμένος, κεῖται ἐν τῷ ἀλέξανδρος αἰγαῖος. Νεώτερος. καὶ ὕστερος. τὸ ἐν τέλει, ἐνώτερος. καὶ ἀφαιρέσει νώτερος. ὁμοίως τὸ ἔνερθεν νέρθεν. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐς κόρακας τὸ σκορακίζειν. Νέος ὁ καινουργός. ποῦ δέ φησι σοφοκλῆς. δηΐαν δ' ἐρρέφθησιν, τοῦτο ἔχει γὰρ πᾶσι τις. ὡς τὸ μηδ' ὄκνεῖν, ἐν ἴσῳ. παρὰ δ' οὐ προσωμίλησά πω. ἀλλ' εἰ δὲ ναὶ χεῖρ' δρῶσαν, ὡς τὸ εἰδυκεῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶναι μὴ πειρωμένη. Νέασον πόλις θεσσαλίας. καὶ λίμνη νεασωνίς. Νεσορέη. τῇ τοῦ νέστορος. καὶ νεστόρεος οἶκος ὁ τοῦ νέστορος. Νεστορίδης, παρώνυμον.

Νεστόριος. μετὰ μάνεντα καὶ παῦλον καὶ ἀπολινάριον καὶ θεόδωρον, ἐφάνη νεστόριος ἀπὸ γερμανικείας τῆς συρίας, τοῦ θρόνου κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος. ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν χριστῷ δύο φύσεων κακοφρόνως ἀποχρησάμενος, παύλῳ καὶ θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις υἱὸς μὲν γὰρ ἦν τῶν ψιλιῶς. ἀπόγονος δὲ τοῦ σαμοσατέως. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν ἁγίαν θεοτόκον, ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον. καὶ οὗτος προστάτης γεγονὼς τῆς ἰουδαϊκῆς ταύτης αἱρέσεως, ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν χριστόν, καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον, κατὰ τὴν παλαιὰν αὐτοῦ πλάνην ἐδογμάτισε. μετὰ δὲ τούτων ἀντυχής. οὗτος δὲ ὁ νεστόριος φυσικῶς ἦν λαλίστατος, πεπαιδεῦσθαι μὲν ἐνομίζετο. τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ἀναλφάβητος ἦν. καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἑρμηνευτῶν βίβλους, ἀπηξίου μανθάνειν. τυφούμενος δὲ ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας, οὐκ ἀκριβῶς προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς. ἀλλὰ πάντων κρείττονα ἐνόμιζεν ἑαυτόν. Νέστωρ λαρανδεύς. ἐκ λυκίας ἐποποιός. πατὴρ πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ. γεγονὼς ἐπὶ σεβήρου τοῦ βασιλέως. ἰλιάδα γέγραφε λειπογράμματον. ἤτοι ἀστοιχείωτον. ὁμοίως δὲ αὐτῷ καὶ ὁ τρυφιόδωρος ἔγραψεν ὀδύσσειαν. ἐπεὶ γὰρ ἐν τῷ α, μὴ εὑρίσκεσθαι, α. καὶ κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτως, τὸ ἑκάστης ἐκλιμπάνειν στοιχεῖον. ἔγραψε δὲ μεταμορφώσεις, ὡς περ καὶ παρθένιος ὁ νικαεύς, καὶ ἄλλα. Νεότης. θράσος νεότητος. πρὸς τοὺς νέους μὲν ὁ γὰρ. βουλὰς δὲ γεραιτέροις. Νευθεὶν, εἶδος μέτρου. Νεῦμαι. ἀντὶ τοῦ ἐλάσομαι. ὅμηρος. ἤ ὅθεν τὸ νεῦμαι. ἐν ἑστῶσι δὲ νέομαι νεῦμαι. βούλεται δὲ εἰπεῖν ἐλάσομαι. Νεύρα μάχης, ὁ πλοῦτος. αἰσχίνης βλέπων μάλιστα καὶ τὰ νεῦρα τῆς μάχης τὸν πλοῦτον ἐκρύσαντα πρὸς τοὺς βαρβάρους. Νευραὶ. χορδαί. τὸ παχύτερον τοῦ προβάτου. Νευρῆφιν. ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου. Νευροὶ θηριανθρωποὶ δέ τε οἱ αὐτοὶ καὶ νευρεῖται. σαρματίας ἔθνος. ἢ χώρα νευρεῖς. Νεῦρον. διὸ νεύρα καὶ τὸ σῶμα. ἤγουν περὶ τὸ νεῦρα. νεῖται δὲ τὰ νεῦρα δι' ὅλου τοῦ σώματος. Νευροσπαδὴς ἄτρακτος. παρὰ σοφοκλῆ ἐν φιλοκτήτῃ. ὃν ἀφῆκε τις τῆς νευρᾶς ἐπισπώμενος αὐτόν. Νευσούμενοι. κολυμβήσοντες, ξενοφῶν. ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι ἐπειρῶντο διαβαίνειν. Νεφέλη. ἡ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίασις. καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ.

Νεφέλας ξαίνεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ ἀδυνάτως ἐλπιζόντων ἴσως τὸ ξαίνειν. ἐκ τοῦ εἰκότος ἐοικέναι τὰς νεφέλας ἐρίοισιν ἀναπεπταμένοισι. Νεφελοκοκκυγία. πόλις. παρὰ ἀριστοφάνει εἰς τὸν ἀέρα οὖσα πεπλασμένη. ὃν παίζει ἐκεῖνος ὑπὸ ὀρνίθων πεπολίσθαι. Νεφθαλεὶμ ὄνομα πόλεως. Νεφθαλῖται. ἔθνος ἐπικρατήσαν τῶν περὶ ἰώσηπον. Νέφος. σκοτεινὸν φάος. τὸ ἐστερημένον φωτός. ὅθεν καὶ κνέφας τὸ σκοτεινὸν φάος. Νεφροὶ οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰς ὑπογαστρίους ὀρέξεις, οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν. ἐντεῦθεν κινοῦνται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί. Νεφροί. οἱ τοῦ σώματος. εἰς οὓς νείφει τὸ οὖρον. Νείατος. ἔσχατος. καὶ οὐ λέγεται μόνον ἀρσενικῶς. ἀλλὰ καὶ οὐδετέρως νείατον. Νείαρα. τὰ τῆς ἐσχάτης τῆς γαστρός. Νεικέσαι παρὰ ὁμήρῳ, τὸ λοιδορῆσαι. ἀλλ' οὐ τὸ κρίνειν. Νεικεῖ. λέγει. φιλονεικεῖ. Νεικείησι. κακολογήσει. Νείκη, ἡ φιλονεικία. Νεῖκος. διαφορὰ μετὰ πλήξεως. οἱ δὲ, μάχη. φιλονεικία. λοιδορία. ὅς με μετὰ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει. λέγων κατὰ μέμψιν. καὶ νεῖκος ὀδυσσῆος. καὶ ἡ μάχη. ἐπειδὰν εἴπω νεῖκος ἀέθλων. ἡ λέοιπε καὶ ἡ μὴν νεῖκος ἐτύχθη. νίκη ἢ ἡνίκη διὰ τοῦ ι. οὐ μόνον δὲ φιλονεικία διὰ διφθόγγου. ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ χειρῶν μάχη. Νείλεως ὄνομα κύριον, ὁ καὶ νειλεὺς κοινῶς. ἦν δὲ ὁ νειλεὺς αἰολικῆς. οὐ ἀποικία, πελαυσθεῖσα εἰς ἀσίαν. γίνεταί φασι, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λεώς, νεόλεως. καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ει δίφθογγον, νείλεως. ὁμοίως δὲ ἠλσθενής. λεωσθενής. προσθείνη. δέον.

δεῖν

δεῖν. πλέον πλεῖν. ἤ φασιν ἀπὸ τοῦ νηλὴς νηλέως γενικῆς γέγονεν, ἀναδρομῇ τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, καὶ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον. νειλέως αἰολικῶς μετὰ τῆς παροξυτονήσεως.

Νεῖλος ὁ ποταμός. καὶ οὐδετέρως νειλομήδειον, τὸ τοῦ νείλου μέρος. καὶ μελλώοις. καὶ νεῖλος ὄνομα κύριον. Νεῖν κολυμβᾶν. καὶ τὸ νήθειν κρόκην ἀερίαν. ὅθεν καὶ σφόνδυλοι καὶ σφονδυλίσκοι ὠπλισμένοι οἱ τῶν δαιμονέσταται, τούτοις ἐν ἡ ξανθαῖς ἐλλάδ' ἀπὸ συνθήματος. καὶ αὖθις. ὥσπερ οἱ ὄρνιθες ἵπτασθαι. καὶ νεῖν ἰχθύας, ἅπερ ἐλαφροῖς θεῖν ἐπιπεφύκασιν, οὐδὲ τοῦ διδαχθῆναι ἐπιπροσδέονται τοῦ ὄρειν, ἤτοι νήθειν, ἡ χρῆσις παρ' ἡσιόδῳ. ἐν ἔργοις, τῇ γάρ τοι νεῖ νήματα ἐρσιπότητος ἀράχνης. τινὲς δέ, τὸν εἶ νήματα, διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡς ἀπὸ ἐν τῷ νήθω. πλὴν καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία τὸ νῶ εἰς νεῖ οἶδε πρωτότυπον. ἐξ οὗ παράγωγον τὸ νήθω. κνώθω κνήθω. σώθω. Νεός. ἡ νενεασμένη γῆ. καὶ νειοῖο.

Νεῖσθαι. κολυμβᾶν. Νεῖται. ἀφίξεται. ἐλεύσεται. οὐδέ τι νεῖται. ἐξὸν ἐπὶ γραμμάτων χευάμενος καλάμην.

Νέφω τὸ βρέχω διὰ διφθόγγου. νιφόμενος ἢ ὁ χονιζόμενος διὰ τοῦ ι. νήφων δὲ ὁ γρηγορῶν διὰ τοῦ η.

Νη. στερητικὸν ἐπίρρημα. ἔστι δὲ καὶ ἐπιτατικόν. ὅθεν νήχυτον ὕδωρ. καὶ νήχυτος ὁ ῥώξ.

Νῆα. ναῦν. πλοῖον. ὅτι δὲ διαφέρει πλοῖα νηῶν ὡς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται, δεδήλωται καὶ ἐν ταῖς εἰς τὴν ἰλιάδα. Νηγάτεον. λεπτόν. καινόν. ἁπαλόν. λαμπρόν. εὐφυές. τινὲς μὲν οὕτω νηγάτεον τὸ καινόν. ὡς νεηγάτεον τὸ ἐκ νέου γεγενημένον. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ νηγενοῦς. ἕτεροι δὲ κατὰ στέρησιν, τὸ μὴ γατὸν ἢ γεωπεργνός. ἀλλ' οἷον ἀχειρόκμητον. Νήγρετος, ἀνέγερτος.

Νὴ δία. μὰ τὸν δία. Νήδυμος. ὁ ἡδὺς καὶ γλυκὺς ὕπνος. ἢ ὁ βαθὺς καὶ ἀνέκδυτος. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ δύω ῥῆμα. Νηδύς. γαστήρ. μήτρα. Νήεον ὕλην. ἐσώρευον ὕλην. καὶ νήσας. σωρεύσας. καὶ νηῦς τὰ πλοῖα. Νήια. τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα. καὶ νήιον ὄρος ἰθάκης. τὸ καὶ ὑπονήιον. Νήιδα. ἄπειρον. ἀμαθῆ. ἀσθενῆ. νηίδες δὲ νύμφαι. Νῆις, οὐκ εἰδώς. ἄπειρος. τὴν δὲ νηίδα νύμφην, παρὰ τὰ νάματα ἐν οἷς καὶ τὸν νεῖλον. καὶ ἐν σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι φασὶ νηίων φθεγγομένων, ῥήγνυσθαι τὴν γῆν. ἐκαλοῦντο δὲ νήια. ὡς ἐνταίων. Νηίτης, ὁ διὰ τῶν νεῶν. οὐ μόνον νηίτῃ στόλῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ γῆς καταβὰς ἐλαύνων ἐστράτευσε. αἰλιανὸς περὶ τῶν λακεδαιμονίων. νηίταις κινδύνοις, μὴ πάνυ συμβαλόντες. Νηκερδής. ἀνωφελής. ἀσύνετος.

Νηκούστησε. παρήκουσε. Νηκτά. ἔνυδρα. κολυμβητά. Νηλεῶς. ἀπανθρώπως. σκληρῶς. λέγεται καὶ νηλειῶς. Νηλεύς. ὄνομα κύριον. Νηλής. ὁ ἀνηλεής. Νηλίπους. ὁ ἀνυπόδετος. περὶ τὸν ἐργωγεῖ, πολλὰ μὲν κατὰ ἀγρίαν ὕλην ἄσιτος νηλίπους ἐπλανωμένη. Νηλίτης. ὁ ἀναμάρτωλος. τούτου ἐστὶ καὶ θηλυκὸν αἱ νηλίτιδες ἐν ὀδυσσείᾳ. ἐκ τοῦ νηλίτης βαρυτόνου ἀρσενικοῦ. καὶ ἔστι μὲν ἡ ἀπ' ἀρχῆς δευτέρα, ἤγουν ἡ λι συλλαβή, ἀναλόγως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, διὰ τοῦ ι. οἱ δὲ τεχνικοὶ διὰ τοῦ η εἰδότες αὐτὸ καὶ ζητοῦντες αἰτίαν αἰολικήν, αἰτιῶνται τροπὴν τοῦ ι εἰς η. ὁ πρὸς ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ψιμμύθιον. καὶ αἰολικῶς ψιμύθιον. Νενικημένα κρατεῖν δὲ προσδόκα λύπας. Νῆμα. καὶ νήματα. ἐκ τοῦ νήθω τὸ κλώθω. Νημερτές. ἀληθές. καὶ νημερτής. Νηνεμία. ἀνέμων ἡσυχία. Νήνεμος. ἄνεμον οὐκ ἔχων. Νηοφυλακεῖον. Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθες ἁπάντων. ἀντὶ τοῦ ἀπενθές. Νηπιόφρονημα. νηπία δὲ ἡλικία. Νήπια. τὰ βρέφη. παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ ἔπος. ἤγουν τὰ μήπω λέγειν δυνάμενα. ἢ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἤπιον. ἤγουν τὰ παρὰ τὸ δέον ἤπια. Νηπείη. ἀφροσύνη. Νήπιος. ἄφρων. ἀνόητος. φίλιππος ὁ μακεδών, πολλάκις αὐλῶν, ὕστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον. νήπιος ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει. θηριώδης ἴσως τοῦτο. δοκεῖ τὸ παραινεῖν ἀρήδην τοὺς ἐχθροὺς κτείνειν. νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. ἐπεὶ ὅτε γὰρ πλειόνων ἐπιθυμῶσί τις, καὶ ἃ ἔχει ἀποβάλλει. Νηποινί, ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. αἰτιώτατος δὲ γεγονὼς τῆς στάσεως, ἐφάξεται νηποινὶ τὸ ἔγκλημα. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ νηποινί γε πείσεσθαι ἃ πρὸς αὐτῶν ἐπεπόνθει. Νηπύτιος. μωρός. ὑποκοριστικῶς. ἀριστοφάνης νεφέλαις. νηπύτιος γάρ ἐστι, καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. Νηρεύς. ὁ θαλάσσιος θεός. Νηρῆδες. τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι. Νηρηίδες νύμφαι πεντήκοντα τὸν ἀριθμόν εἰσι. σοφοκλῆς τῶν ἑκατὸν μετὰ νηρηίδων ἀκόλουθον. Νηρῆς. κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ νηρηίς. ὥσπερ καὶ τὸ χρυσηίς.

χρυσῆς· καὶ βρυσηΐ· βρυσῆς. Νηρίθμους· ἀναρίθμήτους· ἀπείρους. Νηρηΐς. Νη
ρεῖον· ἴσως ὁ νηρείτης ὑποκοριστικός εἶναι ἐκ τοῦ νηρός. ὅθεν ὁ νηρείτης εἰ καὶ τὸ νήρειον. Νηρίς·
πόλις μεσσήνης. Νηρείτης· θαλάσσιος κόχλος· ἐκ τοῦ νέω νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ· νηρὸς ἰχθὺς
καὶ νηρὸς μυχὸς παρὰ λυκόφρονι ὁ κοῖλος ἢ κάθυγρος. καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς ὁ νηρείτης
εἰ γὰρ ἦν κατά τινας ἐκ τοῦ νηρός, διὰ διφθόγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν ὁ νηρείτης. Νήρι
τον ὄρος· ἔστι καὶ νήριτος ὕλη ἡ δασυτάτη· πρὸς ἣν οὐκ ἂν ἕτερα ἐρίσοι· νήριτον δὲ ἐν τῷ η ὃ καὶ ἀ
ηττητικόν, τόπος ἡ ἀπείρως ἐν ὀδυσσείᾳ· ἢ ὑπερβολικῶς. Νῆσσα· τὸ ὄρνεον· ἥτις καὶ νῆττα λέγε
ται ἀττικῶς. Νῆσσα· ὄνομα κύριον. δυσαύλης ὄνομα ὃς ᾤκησε τὴν βαρβη καὶ ἔσχε παῖ
δας πρωτονόην τε καὶ νῆσσαν. Νῆσαι· σωρεῦσαι· καὶ νήσουσι, σωρεύσουσι. Νησίον, καὶ νησιώτης
ὁ ἀπὸ νήσου· καὶ νησύδριον νῆσον μικρόν. Νῆσις· νήσιδος· ὄνομα πόλεως· καὶ ὄνομα θεᾶς· νη
σίδος ἢ τὸ ὑποκοριστικόν. ἐν ἐπιγράμματι· ἀκταίης νησῖδος, ἀλιξάντοισι χοιράσι. Νῆσος ἐκ τοῦ
νῶ νήσω. ἢ οἷον ἐγκολυμβῶσα ὕδατι. ἢ φασὶ καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης καθ' ὁμοιότητα· ἐν
τεῦθεν νησίτης καὶ κατὰ πλεονασμόν, νησιώτης, ὡς ἀγροιώτης. Νησσῶπαι· νῆσος λέσβου τὴν
σιγρὴν φασὶ λιμένα ποιοῦσα. Νηστεία· ἐκ τοῦ νηστεύω. καὶ νήστιμος ἡ τῆς νηστείας ἡμέρα.

Νῆστις· ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον· παρὰ τὸ νη στερητικὸν μό
ριον, καὶ τὸ ἐσθίειν. ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν καὶ τὸ σιτίον· νῆστις θ' ἣ δακρύοις τέγγει κροῦνωμα βρό
τειον γυῖος· τὸ ὕδωρ λέγων. Νήτη· χορδὴ μουσική· ὀξὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα. Νὴ τήν·
μὰ τήν· ἐλλειπτικόν· κατὰ τό, μὰ τόν, καὶ μὰ τάς. Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν· τὸ νή, κατομοτι
κόν ἐστιν ἐπίρρημα· τουτέστι μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν· ὥσπερ τὸ μὰ ἀπομοτικόν, μεθ' ὅρκου ἀρνη
τικόν· νὴ τόν· καὶ ναὶ μὰ τόν· κατομοτικὰ ταῦτα. ἀπωμοτικὰ δέ, ταῦτα· μὰ τὸν δία· οὐ· ὥστε ἐσχάτη
ἀκυρολογία τὸ λέγειν, μὰ τὸν δία ποιήσω. Νῆτον· δυϊκὸν ῥῆμα. Νῆτρον· τὸ κλωστήριον.

Νηῦς· ἡ ναῦς. Νηφάλεως· ὁ σώφρων· καὶ νηφαλέα θηλυκόν. Νηφάλια ξύλα, τὰ μήτε ἀμ
πέλινα μήτε σύκινα μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα δὲ οἰνόσπονδα λέγεται ὡς καιόμενα ὅτε μὴ ὕδωρ
ἀλλ' οἶνος σπένδεται. Νηφάλιος θυσία παρὰ ἀθηναίοις ἐτελεῖτο· μνημοσύνῃ· ἠοῖ· ἡλί
ῳ· σελήνῃ· νύμφαις· ἀφροδίτῃ· οὐρανίᾳ· ὥς φησι πολέμων. καὶ ξύλα δὲ νηφάλια τὰ μὴ ἀμ
πέλινα μήτε σύκινα· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων· καὶ πρώτη ἐστὶν αὕτη ἡ ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους
θυσίας· διὸ ὁ καὶ τοὔνομά φασι λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν θυσίαν καὶ τὴν θύην πεποιημέ
νης τῆς φωνῆς. εἰσὶ δέ τινες τὸ παράπαν ἄσπονδοι θυσίαι κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι. σοφο
κλῆς· οὐ γὰρ ἄν ποτε πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν, νήφων ἀοίνοις. πρὸς τὰς εὐμενίδας
λέγων, αἳ ἄοινοι λέγονται, ὡς ἀεὶ νήφουσαι καὶ μὴ μέθην παρέχουσαι. τοῦτο δὲ διὰ τὸ τῆς θείας δί
κης ἄυπνον. Νηφάλιοι θυσίαι· ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται· ἀλλ' ὕδωρ μελίκρατον. Νη
φαλισμός· ἡ προσοχή. Νῆφε· γρηγόρει. ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τοῦ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν, τὸ περὶ τὸ
χάρμα καλῶς εἰρημένον· νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα φρενῶν. Νήχεται· κολυμ
βᾷ. Νήχυτος ἔρως· ἐπιτατικὸν καὶ ἐνταῦθα τὸ νη. Νία· τὰ σχοινία. Νίβα χιόνα· κα
λεῖται ἢ οὕτως καὶ κρήνη ἐν θρᾴκῃ. Νίβις· πόλις αἰγύπτου. Νίγερ, ὄνομα κύριον. Νί
γλαροι· τὰ τερετίσματα καὶ ποππύσματα κρούματα. κροῦμα δέ ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν προκελευστι
κόν, ὁ νίγλαρος. Νίγρητες· ἔθνος λιβυκόν. Νιγρῖνος· ὄνομα κύριον. καὶ νίγρος. Νι
δίειον· παρὰ πέρσαις, τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν περιείλημα. ὃ δὴ παρὰ ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον.
παρὰ δὲ κυπρίοις κορδύλη· ὡς κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ῥητορικῶν. Νίδες· αἰδοῖα· ἢ ὀρχί
δια παιδίων· σικελοί. Νίζε· νίπτε. Νίζει· ῥύπτει· πλύνει. κλύζει. ἀποσμήχει. Νικαγόρας·
μνησαιάρχου ῥήτορος· ἀθηναῖος σοφιστής· γέγονε δὲ κατὰ φίλιππον τὸν καίσαρα. ἔγραψε βίους ἐλλο
γίμων· περὶ κλεοπάτρας τῆς ἐν τρωάδι· πρεσβευτικὸν πρὸς φίλιππον τὸν ῥωμαίων βασιλέ
α. Νίκανδρος· ξενοφάνους· κολοφώνιος· κατὰ δέ τινας αἰτωλός. γραμματικός τε καὶ
ποιητὴς καὶ ἰατρός· γεγονὼς κατὰ τὸν νεώτατον ἄτταλον. ἤγουν τὸν τελευταῖον τὸν γαλατονίκην· ὃν
ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε θηριακὰ ἀλεξιφάρμακα· γεωργικά· ἑτεροιουμένων βιβλία πέντε.

ἰαμβείων συναγωγήν· προγνωστικὰ δι' ἐπῶν· μετάφρασιν ἐν τῷ Ἱπποκράτους προγνωστικῶν· περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία γ΄· καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς. Νικάνωρ· ὁ Ἑρμείου, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἕρμιππος ὁ Βηρύτιος. ἔγραψε περὶ στιγμῆς τῆς παρ' Ὁμήρῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ· περὶ στιγμῆς τῆς καθόλου, βιβλία ἕξ· ἐπιτομὴν τούτων, βιβλίον ἕν· περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ· κωμῳδούμενα· περὶ ναυστάθμου· περὶ τοῦ ὦναξ· περὶ στιγμῆς· καὶ ἄλλα. ἐφ' ᾗ πραγματείᾳ σκωπτόμενος πρός τινων Στιγματίας ἐκαλεῖτο. οὐ γὰρ δή που ὡς δοῦλος οὗτος ἐσκώπτετο. Νικάνωρ· δύο γεγόνασι Νικάνορες· ὁ μὲν, υἱὸς Βαλάκρου· ἕτερος δὲ, Παρμενίωνος. ἄλλος δὲ Σταγειρίτης τὸ γένος. οὗ καὶ Ὑπερείδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. Νικασία, νησίδιον πλησίον Νάξου. Νικᾷ τὸν ὀνηλάτην· πρὸς τὸν μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντας, ἀλλ' ἑαυτὸν περιϊέμενον εἰς ἀπώλειαν. Νικάτορις, πόλις Συρίας· κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. Νίκαια, ὄνομα πόλεως Βιθυνίας. ἐν ᾗ ὁ παραρρέων ποταμὸς Φαρνάντης λεγόμενος. Νίκαια, Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. ἔστι δ' ἡ πόλις Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος Βοττιαίων ἄποικος· αὕτη κληθεῖσα καὶ Ἀντιγόνεια. παρωνόμασται δὲ Νίκῃ τῇ τοῦ Λυσιμάχου γυναικί. ἄλλως δὲ ὁμωνυμεῖ, ἐπεὶ ἐκείνη ἐκαλεῖτο Νίκαια. ἔστι δὲ καὶ Ἰλλυρὶς Νίκαια· καὶ Ἰνδική· καὶ Κύρνου τῆς νήσου· καὶ [illegible]· καὶ Κελτῶν· καὶ Λοκρῶν Ἐπικνημιδίων· καὶ περὶ Θερμοπύλας καὶ Θρᾴκην. ἄνδρες ἐξ αὐτῆς πολλοὶ λόγου ἄξιοι. ἐθνικὸν αὐτῆς Νικαεὺς καὶ Νικαιεύς. εἰ δέ ἐστι φασὶ Νικαῖος, παροξύνεται· κληθεῖσα Νίκαια γάρ. Νικαίαν· νίκην.

Νίκη· ἡ τοῦ πολέμου. Νίκη Ἀθηνᾶ· Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥοιάν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐτιμᾶτο παρ' Ἀθηναίοις, δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν πρώτῳ περὶ Ἀκροπόλεως. Νικῆτες, ὄνομα Δωρικόν, οὕτω καὶ Φιλῆτες καὶ Φιλήτης κατὰ Δωριεῖς· βαρύνεται δ' ἄμφω τὰ κοινὰ πρὸς διαστολὴν ἐπιθέτου, ὁ νικητὴς καὶ ὁ φιλητής. Νικῆτες· ὄνομα κύριον. Νικήτης· ὄνομα κύριον. Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστὴς ἔφη· Νικήτης ὁ ἐκκαθαρμὸς ἀγιοκλᾶς, ἀκροθίνια πυγμαίων, κολοσσῷ ἐφαρμόζει. Νικηφόριον· οὕτω φασὶν ἐκαλεῖτο ἡ περὶ Ἔδεσσαν Κωνστάντεια. Νικίας· Ἀθηναῖος στρατηγός. οὗτος Κύθηραν τὴν νῆσον εἷλε. καὶ περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι. εἰρήνην δὲ ὀκτὼ ἔτη ταῖς πόλεσιν ἐπρυτάνευσεν. ἦν γὰρ εἰρηνικός, ὡς καὶ δειλὸς εἶναι διὰ τοῦτο νομίζεσθαι. ἡ δὲ εἰρήνη ἑβδόμῳ ἔτει διαλύεται, λύσαντος αὐτὴν Ἀλκιβιάδου. στρατεύεται δ' ἐπὶ Σικελίαν σὺν Ἀλκιβιάδῃ. καὶ ἡττηθεὶς καὶ νόσῳ νεφρίτιδι συσχεθείς, ἔγραψε πρὸς Ἀθηναίους. ἢ τὴν οὖσαν μεταπέμψασθαι δύναμιν, ἢ ἑτέραν ἀποστέλλειν. καὶ ἔπεμψαν ὑπὸ στρατηγῷ Δημοσθένει. ὃς καὶ αὐτὸς ἡττήθη. καὶ οἱ μὲν ἔφυγον. οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐζωγρήθησαν. καὶ γὰρ διωχθέντες ἑάλωσαν. Νικίας δὲ καὶ Δημοσθένης αἰχμάλωτοι ἤχθησαν. ἀπέκτειναν δὲ αὐτοὺς οἱ Σικελοί. Νικίου κώμη· περὶ Αἴγυπτον. ταύτης ὁ οἰκήτωρ, Νικιώτης. Νικόλαος· Μύρων τῆς Λυκίας, ὁ διάπυρος τῶν Χριστιανῶν καὶ ζηλωτὴς καὶ ἱερεύς· ὁ πολλὴν ἔχων πρὸς τὸν θεὸν παρρησίαν. οὗτος ὑπέγραψε μὲν· ἐν ὀνείροις ἢ ἐπιστὰς τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, καὶ τρεῖς στρατηλάτας ἔκ τινος διαβόλου κατακριθέντας τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἐρρύσατο· παράκλησιν δι' εὐχῆς παρ' αὐτῶν δεξάμενος. καὶ ἄλλους δέ τινας στρατιώτας ὁμοίως ἐκ θανάτου ἐξήρπασε. καὶ οὐ παύεται μέχρι τῆς σήμερον τοὺς τὴν πρεσβείαν αὐτοῦ ἐπικαλουμένους ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρούμενος. Νικόλαος Δαμασκηνός· γνώριμος Ἡρώδου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως· καὶ Αὐγούστου Καίσαρος φιλόσοφος περιπατητικός, ἢ Πλατωνικός. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις ὀγδοήκοντα· καὶ τοῦ βίου Καίσαρος ἀγωγήν. τοῦτον δὲ ἠσπάζετο αὐτὸν ὁ Καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους πλακοῦντας τῷ Καίσαρι, ἤγουν μελιτοῦτας, νικολάους αὐτὸν καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου, καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς. οὗτος ὁ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός, ἐν τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ διατεθραμμένος. διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ περὶ ταῦτα μάλιστα σπουδάσαι, ἐπειδὴ ἀπ' αὐτῆς αὐτῷ ὅ τε πλοῦτος καὶ ἡ δόξα ἐπεγένετο, ἔτι μᾶλλον ηὔξησε ταύτην, ἔρωτά τινα ἀδιήγητον αὐτῆς σχών. ἄλλως τε φύσεως οὐ φαύλης λαβό-

γενόμενος ὥστε περὶ γυμνασίαν εὐδόκιμος εἶναι ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τῶν ἡλίκων διαφέρειν. γραμματι-
κῆς τε γὰρ οὐδενὸς χεῖρον ἐπεμεμέλητο καὶ διὰ τῆς ποιητικῆς πάσης. αὐτός τε τραγῳδίας ἐποίει
καὶ κωμῳδίας εὐδοκίμους. ἔτι δὲ μᾶλλον ὕστερον αὐξηθεὶς ὥστε καὶ τὴν δύναμιν συναυξῆσαι. ῥη-
τορικῆς τε καὶ μουσικῆς, καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας ἁπάσης ἐπε-
μελεῖτο. ζηλωτὴς γὰρ ἀριστοτέλους γενόμενος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τὸν ἄνδρα παιδείας
ἀγαπήσας, χαίρειν εἰδέναι πᾶσιν ἔλεγεν ἀεὶ τοῖς μαθήμασι, πολὺ μὲν ἔχουσι τὸ ἐλευθέριον, πο-
λὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τὸν βίον. πάντων δὲ μάλιστα τὸ εὐδιάγωγον πρός τε νεότητα καὶ γῆρας. ἔ-
λεγε δὲ καὶ τὰς μούσας ἄρα διὰ τοῦτο πολλὰς ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποι-
κίλον ἔχει τὰ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκεῖον. καὶ οὔτε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν
οὔτε τὴν ἀπόλειψιν ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν βαναύσων τεχνῶν. ἀλλὰ τοὐναντί-
ον ἐπονείδιστον τοῖς μετρίως ζῶσι, τήν τε τούτων ἄγνοιαν καὶ τὴν τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. οὐ τὸ μέν-
σοι οὐκ ἔστιν ὅτῳ τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρήσατο. οὐδ᾽ ἐκαπήλευσεν. ἔφη δὲ νικόλα-
ος ὁμοίαν εἶναι τὴν ὅλην παιδείαν ἀποδημίᾳ. ὡς γὰρ ἐν ταύτῃ προσσυμβαίνει τοῖς ἀποδημοῦ-
σι καὶ μακρὰν ὁδὸν διεξιοῦσιν, ὅπου μὲν ἐγκατασταθῆναί τε καὶ ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπου δὲ ἐναρι-
στᾶν. ὅπου δὲ πλείους ἐνδημεῖν ἡμέρας. ἐνίους δὲ τόπους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέν-
τοι ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἑστίαις, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους, δεῖν ἐν οἷς μὲν ἐ-
πιτηδεύμασιν, ἐπὶ πλέον ἐνδιατρίβειν. ἐν οἷς δὲ ἔλαττον. καὶ τὰ μὲν, ὅλα. τὰ δὲ, ἐκ μέρους. τὰ
δὲ, ἄχρι στοιχειώσεως παραλαμβάνειν. καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον κατασχόντας, ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς
πατρῴαν ἑστίαν ἀνελθόντας φιλοσοφεῖν. Νικόλαος ῥήτωρ. γνώριμος πλουτάρχου καὶ πρό-
κλου. πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπίκλην νεστορίου. ἔγραψε προγυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικάς.
καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως ζήνωνος καὶ ἀναστασίου.

Νικόλαος μύρων τῆς λυκίας ἀδελφὸς διοσκορίδου γραμματικοῦ καὶ ἱππάρχου καὶ ὑπά-
του πατρικίου. σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν κωνσταντινουπόλει. μαθητὴς γεγονὼς λαχάρους. ἔγραψε τέ-
χνην ῥητορικὴν καὶ μελέτας. Νικόμαχος. ἀλεξανδρεὺς τῆς τρωικῆς. τραγικός. γράψας τρα-
γῳδίας ἕνδεκα. ὧν καὶ αἵδε. ἀλέξανδρος. ἡ ἐριφύλη. γηρυόνης. ἀλετίδης. εἰλήθυια. νεοπτόλεμος.
μυσοί. οἰδίπους. περσίς. ἢ πολυξένη. τριλογία. μετεμβαίνουσαι. τυνδάρεως. ἢ ἀλκμαίων. τεῦκρος.

Νικόμαχος. ἀθηναῖος τραγικός. ὃς παραδόξως εὐριπίδην καὶ θέογνιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἐστιν οἰδίπους. Νικόμαχος. σταγειρίτης φιλόσοφος. υἱὸς μὲν ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσό-
φου. μαθητὴς δὲ θεοφράστου. ὡς δέ τινες καὶ παιδικά. ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ἕξ. καὶ περὶ τῆς
φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Νικόμαχος ἰατρὸς καὶ αὐτὸς σταγειρίτης. μαχάονος τοῦ
ἀσκληπιοῦ υἱός. ἐξ οὗ κατὰ τὸ γένος νικόμαχος ὁ πατὴρ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. καὶ αὐτὸς ἰατρὸς ἔγραψεν
ἰατρικὰ βιβλία ἕξ. καὶ φυσικὸν ἕν. Νικομήδεια πόλις. νικομηδὶς ναῦς. Νικομήδης. ὄνομα κύ-
ριον. ζήτει ἐν τῷ περὶ ἀφύης. Νικόπολις. ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης νικοπολίτης. Νικο-
σθένης. ὄνομα κύριον. Νικόστρατος μακεδόνων ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσι μετὰ τοὺς
δέκα ῥήτορσι. σύγχρονος ἀριστείδου καὶ δίωνος τοῦ χρυσοστόμου. ἦν γὰρ ἐπὶ μάρκου ἀντωνίνου τοῦ
βασιλέως. ἔγραψε δεκαμυθίαν. εἰκόνας. πολυμυθίαν. θαλαττουργούς. καὶ ἄλλα πλεῖστα. καὶ ἐγκώ-
μια εἴς τε τὸν μάρκον καὶ ἄλλους. Νικόστρατος κωμικός. τούτου μέμνηται ἀθήναιος ἐν τῷ
δειπνοσοφιστῶν. λέγει δὲ ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστι, πάνδαρος ὁ καὶ ἄντυλλος. ὃς καὶ φιλεταίρου
δοκεῖ εἶναι. καὶ ἱστοφάντης. καὶ κλίνη. ἔτι δὲ ἄβρα. καὶ ἡσίοδος. καὶ διάβολος. καὶ ἀντερῶσα. καὶ ἑκά-
τη. μάγειρος. ὦτις. πλοῦτος. σύρος. ἀπελαυνόμενος. ψευδοστιγματίας. καὶ τοκιστής. ταῦτα ἐν πα-
ραθήκῃ εὗρον κείμενα. καὶ παροιμία ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ νικόστρατον. οὗτος κωμῳδίας ὑπο-
κριτὴς ἦν. δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι. Νικοφῶν. θήρωνος ἀθηναῖος κωμικός. σύγχρονος
ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα. ἐξ ᾅδου ἀνιών. ἀφροδίτης γοναί. παν-
δώρα. ἐγχειρογάστορες. σειρῆνες. Νικοχάρης φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ. ἀθηναῖος κωμικός.
σύγχρονος ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ, ἀμυμώνη. πέλοψ. γαλάτεια. ἡρακλῆς γαμῶν.

ἡρακλῆς χορηγός· κρῖτες· λαμπωνίδης· λήμνιοι· νεῖ ταυρεῖ· χαιρογάστορες. Νικᾶσαι, καὶ νικῶ κ᾽ ὤν τινα. Νικῶ· αἰτιατικῇ. νικῶμαι δὲ γενικῇ. Νίκων. οὗτος πύκτης ἦν. πύξ τε οὖν καὶ πάλην· καὶ παγκράτιον· καὶ δρόμον καὶ τἄλλα, ἐν ὀλυμπίᾳ, καὶ νεμέᾳ καὶ ἰσθμοῖ, καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικήσας, ἔλαβε στεφάνους ὥς φασι χιλίους καὶ τετρακοσίους. ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν ἀπεχθανομένων τις, ὡς ζῶντι αὐτῷ παρεῖναι, ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐμαστίγου αὐτήν. ὁ δὲ πεσοῦσα ἐκείνη, ἠμύνατο τὸν ὑβριστήν. τοῦ δὲ οἱ παῖδες ἐπεξίεσαν φόνου ἐπὶ τῇ εἰκόνι. καὶ οἱ θάσιοι καταποντοῦσιν αὐτὴν, κατὰ τὸν νόμον δράκοντος ἀθηναίου, ὑπερορίζοντος φονεύοντας καὶ τὰ ἄψυχα. ταύτην δὲ ἡ πυθία ἔχρησε κακῶς θασίοις πράττουσιν ἀνενεγκεῖν. ἀπορούντων δὲ περὶ τῆς ἀναγωγῆς, οἱ ἁλιεῖς τὰ δίκτυα χαλάσαντες ἐπὶ ἰχθύων ἄγραν, ἀνήνεγκαν τὴν εἰκόνα. καὶ ἔστησαν αὐτὴν ὅθι καὶ πρότερον ἦν. Νικωνία. πόλις ἐνθάδε πόντου. πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ἴστρου.

Νικυεῖς. ὄνομα τόπου. Νίν. αὐτόν. αὐτάς. σιμωνίδης. ὅ πῦρ ἐνθάδε δῶρ᾽ ἔπειτα λεὼς νιν. καὶ σοφοκλῆς. σύ τοι λέγεις νιν. οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς τοὔργον. τὰ δ᾽ ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται. καὶ σὺ μὴ ξόδου πρόσθε κρύψον κατ᾽ ἄλλας πῦρ δ᾽ ἕως ἂν ἐκμάθω τίνας λόγους ἐροῦσι. Νίνεια. πόλις οἰνωτρῶν, ἐν τῇ μεσογαίᾳ. ὁ πολίτης νιναῖος, ἢ νινεάτης. Νιρβὶ πόλις. καὶ νιρβίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως. Νινόη. ἐν καρίᾳ ἀφροδισιάς. οἰκισθεῖσα ὑπὸ πελασγῶν λελέγων. διὸ καὶ ἐκλήθη λελέγων πόλις. μετὰ δὲ, μεγάλη πόλις. εἶτα ἀπὸ νίνου, νινόη. ἐθνικὸν αὐτῆς νινοΐτης. Νῖνος. πόλις ἀσσυρίων αὐτὴ ἦν. ἔκτισε νῖνος ἀνὴρ σεμιράμιδος, ἐν τῇ ἀτουρίᾳ. ἐθνικὸν νίνιος. χρῆσις τούτου παρὰ ἡροδότῳ. ἐν τῷ κατὰ τὰς νινίας καλεομένας πύλας. Νιόβη. ὄνομα κύριον. Νίπτω. αἰτιατικῇ. Νιρεύς. ὁ καλὸς καὶ εὔμορφος. Νισαία. τῆς μεγαρίδος ἐπίνειον. νισαία δὲ ἐκαλεῖτο καὶ αὐτὴ ἡ μεγαρὶς ὅλη ἀπὸ νίσου τοῦ πανδίονος. ἑλλάνικος. νισαῖαν ἐθέλει καὶ νῖσον τὸν πανδίονος. καὶ μεγαρέα τὸν ὀγχήστιον. ἥρω τὸν ἀπὸ ὀγχηστοῦ. ἦν δὲ πόλις βοιωτίας. Νίσαιον. τόπος περσίδος. ἔνθα ἵπποι ὤκιστοι γίνονται, νισαῖοι λεγόμενοι. οἱ δὲ ὅτι πεδίον μέγα τῆς μηδείας ἐστὶ, οὔνομά ἐστι νίσαιον. τοὺς οὖν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. καὶ νισαῖος ὄνομα κύριον. καὶ ὁ πολίτης καὶ ὁ ἵππος. Νίσιβις νισίβεως, ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης νισιβηνός. Νισσόμενος. ἀναστρεφόμενος. καὶ νίσσοντο. ἀνεστρέφοντο.

Νῖσος. ὄνομα κύριον. νίσῳ δ᾽ ἔλαχεν ἡ μεγαρίς. Νίσυρος. νῆσος μία τῶν κυκλάδων. ἡ καὶ πορφυρὶς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. σύγκειται παρὰ τὸ νῶ τὸ νήχομαι καὶ τὸ σύρω. ἐπέσυρε γάρ φασι πολυβώτῃ τῷ γίγαντι μέγιστον τμῆμα τῆς κῶ νήσου, χόλῳ διὸς πιέξαντος ποσειδῶνος. ἐπειδὴ ἦν ποσειδῶν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀφεὶς, τοῦ μὲν ἥμαρτε, τῆς δὲ κῶ, πολύ τι ἀποτεμὼν, τῇ βολῇ τῆς βιαίας ἐπικατέστρεψε τῷ γίγαντι τὸ τμηθὲν, καὶ εἰς νῆσον ἀπετέλεσε. δοκεῖ δὲ παλαιὸς ὁ μῦθος. παρὰ τὴν ἐπίτασιν τῆς νισύρου πρὸς τὴν κῶ. καὶ τὴν ὡς πρὸς ἐκείνην σμικρότητα. φέρει δὲ ἀγαθὸν οἶνον ἡ νίσυρος. Νιτάλειον καὶ βαττάλιον. ὑποκοριστικῶς πρὸς γυναῖκας. νιτάλειον, οἷον, νεόττιον. τουτέστι κοράσιον. σύμμαχος δέ φησι, νίτταλος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος καὶ βάτταλος. καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας, βατύλας ἐκάλουν. καὶ θεοπόμπου δρᾶμά ἐστι βατύλη. οἱ δέ φασιν εἶδος φυτοῦ. θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτι ὡς ἄθλημα εἶχεν. ἀριστοφάνης κἀν νῦν δι᾽ ἐλυπούμην κεγαῖ ἄθοιτό με, νιτάλειον ἂν καὶ βαττάλιον ὑποκορίζετο. Νίβελος. ὄνομα κύριον. Νιτήρειον. ἀκρωτήριον.

Νίτιν. πᾶσαν δυοχλεῖσθαι γυναῖκα νίτιν. Νίτωκρις. ὄνομα γυναικός. Νιβία. τόπος.

Νίβον. Νίφα λευκὴν ἀπὸ συνηθείας ἡ λέξις. νιφάδα δὲ τὸ φαμὲν ἐντελῶς. Νιφάδες. σταγόνες. Νιφάτης. ὄρος ἀρμενίας. ταύρου προμυώρειαν ὡς κ᾽ ὁ πλόοντι νιφάτην.

Νιφετός, ἡ κατὰ λεπτὸν καταφερομένη χιών. τέσσαρές εἰσι τάξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι εὐδιαλύτου ὑγρότητος. ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἔλαττον μὲν χιών. ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἔλαττον μὲν, πάχνη. ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς, τάξις οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χροιὰν ἡ ποιότης αὐτῆς. ἀπὸ τῆς χώρας τῶν σκυθῶν θαμὰ ἁλωσομένης νιφετῷ. καὶ ἀδύνατον ὁρᾶν τοῖς ἀνάγκη κρυμμώδεσι καὶ δυσχείματος βιοτεύειν. καὶ αὖθις. οὐδέ σ᾽ ἀνασταίην. χῶ νιφόεις κρυμμὸς ὁ πυροφορεῖ. Νίφει. χιονίζει. καὶ ἐπὰν νιφάδεσσιν ἐοικότα. καὶ νιφόμεν

χονιζόμενος. Νιφοστιβεῖς. δίυγροι. καὶ τὸ δεῖνα καὶ τὰ καρτερώτατα, τιμαῖς ὑπείκει. τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει. Νίψα, πόλις θρᾴκης πρὸς κρουσίῳ.

Νόαι, πόλις σικελίας. ὁ πολίτης νοαῖος. Νόημα ἐφάρμα. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ. τὸ δὲ κλέμμα ἐμόν. τοῦτο οἱ δημαγωγοὶ ἀστειζόμενοι, ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέλαβεν, ἐργάσασθαι δ' ἐγώ. Νοήμων νοήμονος. Νοητὰ τὰ μὴ ὁρατά. καὶ ἁπλῶς τὰ μὴ αἰσθητά. Νοθεύει. ἀπατᾷ. ἀπαλλοτριοῖ. ζήτει μαρτυρίαν ἀκριβεστάτην τῆς νοθεύσεως τῶν θείων γραφῶν, ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου λογοθέτου μεταφράσει, τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου λουκιανοῦ. φησὶ γὰρ οὕτως. ὁ θεῖος τοίνυν οὗτος λουκιανὸς, καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς νοῦν πειρασαμένων, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐν ταύταις σπειράντων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς ἑβραΐδος ἀνενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. Νοθεία, ἡ λαθραία ἀπένα. ἡ πορνεία. καὶ τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα, οὕτω καλεῖται. ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. οὕτω λυσίας. καὶ ἰσαῖος. καὶ ἀριστοφάνης. καὶ ὑπερίδης. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. Νόθος. ξένος. θεῖον. ὅτι τὸ γνήσιον ἐν τοῖς κατ' ἀνθρώπων τόποις. διόπερ ὁ μὴ τοῦτο ἔχων, νόθος οἷα ἐστερημένος τοῦ θείου. παρὰ τὸ νῦ στερητικόν. ἐντεῦθεν δὲ νόθα καὶ τὰ ἁπλῶς ξένα μεταφορικῶς. Νομάδες. βοσκόμεναι ἀγέλαι. καὶ ἔθνη σκυθικά. νομάδες εἰσὶ γένη σκυθικά, ἀλλά ταῖς στρατιαῖς. ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν παρενοχλούντων καὶ ἐπιμενόντων. ἐπειδὴ οἱ σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἄφορον αὐτῶν, ἐφ' ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐκεῖσε ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. φησὶν οὖν καὶ οὗτος, ἐνοχλούμενος δὲ τούτῳ φησί, νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκα. ὁ δὲ σάκας οὗτος, τραγῳδίας ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ξένος εἶναι. ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης. ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται. ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι, ἀστοὶ μετὰ ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς, ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν. τουτέστι παντὶ σθένει. Νομαδικὴ ὁ ἰδιώτης βίος. Νομάδων. ἀγρίων βαρβάρων. οἱ λεγόμενοι ἁμαξοφόρητοι. ἢ ἁμαξόβιοι. Νομαντία ἢ καὶ νουμαντία, πόλις ἰβηρίας παρὰ ἰόβα.

Νόμβα. πόλις ἰουδαίας παρὰ ἰωσήπῳ ἐν ἀρχαιολογίᾳ. Νομάρχαι. οἱ κατὰ τέλη τῆς χώρας ἄρχοντες παρ' αἰγυπτίοις. οἳ ἦσαν ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ μετὰ ἀλέξανδρον τὸν φιλίππου.

Νομᾶς. ὄνομα κύριον. ὁ ῥωμαίων νομοθέτης. Νομαί. μερισμοί. Νομαία. ἡ ἐκ τῆς νομῆς. ἐν ἐπιγράμματι. καί σοι ἐπιρρέξει χειμάρροιο νομαῖον αἷμα. Νομεύς. ποιμήν. βοσκός.

Νομή. ὁρμὴ πυρός. τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς ἐνεργὸν συνέβη γενέσθαι καὶ πρακτικήν. Νομιζόμενα. νόμιμα. ἢ ὑπολαμβανόμενα. ἀριστοφάνης. οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις. ἐπειδὴ νόμος ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν. δέρματα, καὶ κοιλίας. Νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. καὶ νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ ἡγοῦνται. ἥνπερ μεγίστην τιμὴν παρὰ βασιλέως οἱ ἰδιῶται νομίζουσι. Νομίζω. αἰτιατικῇ. Νόμιον. δίκαιον. καὶ νόμιον μέλος, τὸ ἐν τῇ νομῇ ᾀδόμενον. Νόμισμα, δύο σημαίνει. τὸ νόμιμον ἔθος ὡς ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. πρῶτον μὲν γὰρ θεοὶ ἡμῖν, νόμισμ' οὐκ ἔστι. καὶ τὸ κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ. λέγεται δὲ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι. Νομιστευομένων. νομίμως διοικουμένων. ἐνέβαλε δὲ χρυσοῦς ἐπισήμους, εἰς τινὰς δὲ τετράδραχμα, ἐπιφανῶς νομιστευομένων. καὶ αὖθις χαλκοῦ τοῦ ἐν ἀλεξανδρείᾳ νομιστευομένου, τάλαντα τετρακισχίλια. Νομίωρ. ὄνομα κύριον. Νομογράφοι παρὰ ῥωμαίοις διακόσιοι. τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως, παραλυθείσης τῆς ὑπάτου ἀρχῆς, δέκα νομογράφοι, τῆς τῶν κοινῶν ἐπιβέβηντο προστασίας. οἱ χρόνου δή τινα πρός τὸ λυσιτελὲς καὶ ἡδὺ τῇ πόλει τῶν ἐξηγούμενοι, μέτριοί τε ἐδόκουν καὶ ἄρχειν ἐπιτήδειοι. οὗτοι σάρπους τὰς δεκαδέλτους, ἐπιχωρίοις τε καὶ ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράψαντες, ταύτας καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἡγεμονίας, βαρύτητος τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενεγκάμενοι, διελύθησαν. ἀπαίσιμα

λιστα τὸ πλῆθος εἰς ἀπέχθειαν τῆς δεκαρχίας κινήσαντες. ὃς Οὐεργινίου τινὸς ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου τὰ πολεμικά, θυγατέρα φθεῖραι παρθένον ἐπειρᾶτο. ἔρωτι τεγχθεὶς θερμῷ τῆς κόρης καταισχῦναι. ἣν ὁ πατὴρ αὐτοχειρὶ διεχρήσατο, δείσας τὴν τοῦ Ἀππίου δυναστείαν, αἰσχῦναι τὴν κόρην πρὸς βίαν ὡρμημένου. ἐφ᾽ ᾧ κινηθὲν τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ἀφεῖλε τοὺς δέκα, τὰς τῆς ἐξουσίας. δίκας τε ἀποτίσαι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν πεπλημμελημένων, ἠνάγκασε. Νομοθεσία. θέσις νόμου. Νομοθέται τὸ πάλαι Μωυσῆς. μετέπειτα δὲ ὁ Χριστός. Νομοθέται παρὰ Ἀθηναίοις πρῶτος ἐγένετο Δράκων. μετὰ αὐτὸν Σόλων. καὶ μετὰ τοῦτον Θαλῆς. καὶ μετὰ τοῦτον Αἰσχύλος.

Νόμοι κιθαρῳδικοί. Ἀπόλλων φασὶ μετὰ λύρας κατέδειξε τοῖς ἀνθρώποις νόμους καθ᾽ οὓς ᾄσονται. πραΰνων τε ἅμα τῷ μέλει τὸ κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς θηριῶδες, καὶ ἐν προόδῳ τῇ τοῦ ῥυθμοῦ ἡδύτητι ποιῶν τὸ παραγγελλόμενον. καὶ ἐκλήθησαν νόμοι κιθαρῳδικοί. ἐκεῖθεν δὲ σεμνολογικῶς ὡς καὶ Ἀριστοτέλει δοκεῖ, νόμοι καλοῦνται οἱ μουσικοὶ τρόποι καθ᾽ οὕστινας ᾄδομεν.

Νομοΐστορες. νομομαθεῖς. Νομοθετῶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου. Νομόν. νομήν. βοσκήν. Νόμος καὶ Ἰανουάριος ἐπιεικεία καὶ δικαιοσύνῃ τῶν πολιτῶν ὑπερφέροντες οἱ μὲν σχεδὸν ἁπάντων καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῶν τε νῦν ζώντων, καὶ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρεφομένων, ἐπενοοῦντο καὶ ἠγάπων τοὺς πρός τε ἀστῶν καὶ ξένων. τῇ τε γὰρ πατρίδι χρησιμώτατοι γεγόνασι. καὶ δεξιώτατοι πρὸς τοὺς ξένους. ἑλόμενοι δὲ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον, ἐλαττοῦσθαι μᾶλλον ᾑροῦντο τὰ οἰκεῖα, ἢ πλέον τι ἔχειν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. κοινὰ μὲν οὖν ταῦτα αὐτοῖς. ἴδια δὲ ὁ μὲν Νόμος, εὐφυέστερος ἦν καὶ φιλομαθέστερος ἐν λόγοις, τοῖς τε φιλοσοφίας ἀπογεύεσθαι βουλομένοις, καὶ ὅσοι παιδεύουσι τοὺς νέους. ἦν δὲ κριτικώτατος τῶν καθ᾽ ἡμᾶς ἐλλογίμων ἀνδρῶν. ποιημάτων τε πάντων καὶ συγγραμμάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς καὶ κακίας. ὡς γοῦν φάναι τὸ ὅλον, οὐ τεσσαρακοστὸν ὄν, οὔτε ἀγαπῶν τὸν φιλόσοφον εἶχε μίαν γενέσθαι τοιοῦτος δὲ περὶ λόγων κρίσιν. ὁ δὲ Ἰανουάριος, ἐμπειροπολέμων ἦν καὶ φρόνιμος ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἐπὶ πλέον ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Νόμος. ἔτι δὲ σωφρονέστερος, καὶ τἄλλα μᾶλλον τεταγμένος. Νόμος. ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας. ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου. ὧν εἷς, ὄρθιος. τετράδιος. ὀξύς. Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει. καὶ Ῥωμαῖοι παραλαβόντες, νοῦμμον λέγουσιν. ἀπ᾽ οἱ τὰ διανενεμημένα μέρη τῆς γῆς, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ τὸ ἔγγραφον δίκαιον. Δαρεῖος εἶχε νόμον, τόν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰωνικόν. νομὸς δὲ καὶ ἡ βοσκὴ καὶ ὁ τόπος. Νόμος. θεσμός. συνήθεια. νόμος παρὰ Σοφοκλεῖ ἡ φύσις τοῦ γεγεννηκότος καὶ τὸ ἔθος. νόμος καὶ ἡ ἱστορία. ὁ ἀπόστολος. ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε. τὸν νόμον σπουδαῖον δεικνύοιμεν ἄν, εἰ ὁρισαίμεθα αὐτόν, ὀρθὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν χρωμένων. Νόμος. τρία σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ δίχα γραμμάτων, διὰ κτίσεως ἐδόθη τοῖς ἀνθρώποις. τὸ γὰρ ἀόρατον τοῦ θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενον καθορᾶται. καὶ πάλιν. ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος. καὶ ὁ ἐν γράμματι διὰ Μωσέως τῶν παραβαινόντων χάριν κεχαρισμένος. καὶ τρίτος ὁ διὰ τῆς χάριτος. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Νόμος Ἰουστινιανοῦ. ζήτει ἐν τῷ Πρίσκος. Νόμος. πολυώνυμος ἐστὶν ἡ λέξις. καὶ νόμος μὲν, ὡς τὴν ἀρίστην πολιτείαν ῥυθμίζων καὶ διατάττων. μαρτύρια δὲ, ὡς τοὺς ἁμαρτάνοντας διαμαρτυρόμενος. καὶ τῆς παραβάσεως τὴν τιμωρίαν ὑποδεικνύς. δικαιώματα δὲ, ὡς διδάσκων τὸ δίκαιον καὶ ἀπαγορεύων τὸ ἄδικον. καὶ τοὺς κατορθοῦντας ἀποφαίνων δικαίους. ἐντολὴ δὲ, ὡς τὸ πρακτέον ἐντελλόμενος καὶ κελεύων δεσποτικῶς. κρίματα δὲ, ὡς τὰς ψήφους ὑποδεικνύς. καὶ διδάσκων, τίνων μὲν ὁ φυλάττων τεύξεται ἀγαθῶν. τίσι δὲ ὁ παραβαίνων τιμωρίαις παραδοθήσεται. Νόμος κατὰ τὸν ἀπόστολον σημαίνει τέσσαρα. ὁ τοῦ θεοῦ. περὶ οὗ φησί. συνήδομαι τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ ἀντιστρατευόμενος. τρίτος, περὶ οὗ φησι τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου. τέταρτος, περὶ οὗ λέγει. τὸν νόμον τὸν ὄντα ἐν τοῖς μέλεσί μου. ὅτι τοὺς τοῦ Σόλωνος νόμους, ἄξονας Ἀθηναῖοι ἐκάλεσαν. διὰ τὸ ἐγγραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλί-

νοῖς ἀξόσιν. ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα. κατὰ δέ τινας μᾶλλον τρίγωνοι. Νόμος καὶ χώρα. διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι. Νομοφύλακες. ἀρχή τις παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν, οἵτινες τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

Νομοφυλακεῖου θύρα. δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. Νόνναι τοῦ μηνός. αἱ εὐθὺς μετὰ τὰς καλάνδας. ἤγουν μετὰ τὴν πρώτην τῆς νουμηνίας. δευτέρα δηλαδὴ τοῦ μηνός. μεθ' ἃς νόννας αἱ εἰδοί. δοκοῦσι δὲ παρὰ ταύτας γίνεσθαι αἱ ἀννῶναι ὡς οἷον ἀνὰ τὰς νόννας διδόμεναι. ἰστέον δὲ ὡς ἔστι καὶ Νόννος κύριον. Πανοπολίτης. ἐξαίρετος λογιώτατος. ὁ καὶ τὸν παρθένον θεολόγον παραφράσας δι' ἐπῶν. Νοσηλεύεσθαι. νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς. καὶ νοσηλεύω, νοσοκομῶ, θεραπεύω. Νοσηλεία. ἀσθένεια. νοσηλεῖα δὲ φάρμακα τὰ θεραπευτικά. Νοσοκομεῖον. ὁ ξενών. ἵνα ἢ τὸ νόσον ἔχειν ἀντὶ τοῦ πάθος. ἢ ἔθος τι ἔχειν. νοσουμένης τῆς νόσου ἀντὶ οὐδετέρου τοῦ δέτινος. Νόσον ἔχειν. ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν. Ἀριστείδης αὐτίκα πη. νόσον λεγόμενον ἐγκατασκῆψαι. πρὸς τὸ σημαινόμενον ἡ σύνταξις· πρᾶγμα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδῃ.

Νόσος. ὅτι πυρεττόντων ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς νόσοις ἑαυτῶν αἰσθανόμεθα, οὐκ αὐτῶν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων ἢ τῶν σαρκῶν τεθερμασμένων. ἀλλὰ τῶν ὑγρῶν. αἵματός τε καὶ πνεύματος. ἐπεὶ οὖν ἡ αἰσθητικὴ δύναμις πρώτως ἐν σαρξίν ἐστι καὶ νεύροις, εἰκότως τῶν ὑγρῶν δυσκράτως ἐχόντων πνεύματος λέγω καὶ αἵματος, παρακειμένων τε τοῖς αἰσθητικοῖς μορίοις, τῇ θίξει ἀντιλαμβανόμεθα αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τοῦ ἀέρος τοῦ τεθερμασμένου ἢ κατεψυγμένου. καὶ αὐτῶν δὲ τῶν στερεῶν ἅπτεται ὁ πυρετός, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς θερμαίνεται, ἀλλὰ ἀνωμάλως, εἰσὶ γάρ τινα μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ φύσιν, οὐ συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν παρὰ φύσιν διακειμένων. ἀδύνατον γὰρ ὁμαλὴν γίνεσθαι τὴν δυσκρασίαν. οἱ δὲ ἑκτικῶς κατισχημένοι πυρετῷ, τοῦτο δέ εἰσιν οἱ τὰ στερεὰ πυρέττοντες, ὁμαλῆς γενομένης ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας δι' ὅλων τῶν στερεῶν, συναίσθησιν οὐδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς θερμασίας λαμβάνουσι. διὰ τὸ ὁμαλὴν εἶναι δι' ὅλων τῶν μορίων τὴν θερμασίαν, καὶ μὴ εἶναι τὸ μὲν ποιοῦν, τὸ δὲ πάσχον. Νοσοποιεῖν. Νοσῶ. αἰτιατικῇ. Νοστήσας. ἐπανελθών. Νοστία. κώμη Ἀρκαδίας. Ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν Νεστανίους εἰπών, δοκεῖ Νεστανίαν αὐτὴν εἰδέναι. Νόστος, ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος. παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. ἢ κἀνάδοσις τῆς γεύσεως. δῆλον δὲ ὅτι οὐχ εἷς εὑρίσκεται ἀλλὰ πολλοὶ οἱ γράψαντες τὸν νόστον καὶ οἱ κριταὶ δὲ οἱ τοὺς νόστους ὑμνήσαντες, ἕπονται τῷ Ὁμήρῳ δὲ ὅσον εἰσὶ δυνατοί. Νόστος. παρὰ τῇ συνηθείᾳ ὁ γλυκασμός, ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων. ὡς ἀπὸ τῆς οἴκαδε ἀναστροφῆς καὶ ἀνακομιδῆς, παρὰ τὸ τῆς πατρίδος γλυκύ. οὐδὲν γὰρ τὸ γλυκύτερον ἧς πατρίδος καθ' Ὅμηρον. ἐκ δὲ τοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν νόστου, καὶ νόστιμον τὸ ἡδύ. καὶ Εὔνοστος θεός τις φασὶν ἐπιμύλιος. ὁ δὲ ποιητικὸς νόστος, παρὰ τὸ νέομαι γίνεται. οἷον, νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε. ἤγουν οὐκ ἐπανέρχομαι. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα νοστῶ. οὗ σύνθετα παλινοστῶ καὶ ἀπονοστῶ. Νόσφι. χωρίς. Νοσφιζόμεθα. χωριζόμεθα. Νοσφιζόμενον, ὑφαιρούμενον. ἰδιοποιούμενον. Νοτάριος. ὁ γραμματεύς. νότας γὰρ τὰ γράμματα ῥωμαϊστὶ ὑπογραφάς. Νοτία. ἡ θάλασσα καὶ ἡ ὑγρασία. Νότιον. χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως. νότιον δὲ κλίμα, τὸ πρὸς νότον κείμενον.

Νότιος. ὑγρός. καὶ νότιος ἱδρὼς ὁ ὑγρός. Νότος. ὁ ἄνεμος. καὶ νοτόθεν ἀπὸ νότου. καὶ νότον, καύσωνα. Νοῦβαι. ἔθνος Λιβύης πρὸς τῷ Νείλῳ. Νουβυστικόν. νοῦ πεπληρωμένον. γνῶσκα δεῖναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικόν. καὶ νουβυστικῶς, συνετῶς. Νουκερῖνοι. ἔθνος Ἰταλίας. οὗ μέμνηται καὶ Πολύβιος. Νουκρία. πόλις Τυρρηνίας. ἢ καὶ Νακρία διὰ τοῦ ἄλφα. Νουμᾶς, Πομπίλιος. τοῦτον οἱ Ῥωμαῖοι καὶ μὴ ἐπιδήμιον ὄντα, προεβάλλοντο μετὰ τοὺς μεσοβασιλεῖς. καὶ αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν ἐκ προβουλεύματος ἔδωκαν. καὶ τὰ πολιτικὰ ἔθη οὗτος διῳκήσατο. ἐνιαυτόν τε πρῶτος διῄρατο, εἰς δώδεκα μῆνας τὴν ἡλιακὴν καταμερίσας περίοδον. χύδην τε καὶ ἀκατανοήτως πάντα πᾶσι πρὸ αὐτοῦ παρὰ Ῥωμαίοις φερομένην. ἱερά τε καὶ τεμένη ἱδρύσατο. καὶ τοὺς λεγομένους ποντίφικας καὶ φλαμινίους τοῖς ἱεροῖς ἐπέστησε. Σαλίους τε τὴν ὄρχησιν ἀσκήσαντας. τάς τε Ἑστιάδας παρθένους, τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος ἐπιμέλειαν ἔχειν προσέταξεν. αἳ τὴν μεγάκραν τιμήν.

κραν τιμὴν παρὰ ῥωμαίοις εἶχον. διαβίου δὲ τὴν παρθενίαν ἐφύλαττον. καὶ εἴ τις αὐτῶν ἐφθάρη, κατεχώννυτο. καὶ διαβοῦσι τὸ μύρον. οὐκ ἀνθεῖσιν, οὐχὶ μόνον τῷ χρῖσθαι συνεχώρουν, παρὰ λάκωσι. Νουμηνία. ἡ τοῦ μηνὸς ἀρχή. ἐν τῇ νουμηνίᾳ γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐπωλοῦντο, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο παρὰ ἀθηναίοις. καὶ ἀριστοφάνης. ἡ προτέρα νουμηνία. ἀλείφεσθαι σὲ παρ᾽ αὐτῶν καὶ μετὰ τῆς νουμηνίας διὰ τὸ ταύτην εἶναι τιμίαν τῶν ἡμερῶν. Νουμήνιος ἀπαμεὺς ἀπὸ συρίας φιλόσοφος πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν, ὡς ἐκ τῶν μωσαϊκῶν τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτό φησι. τί γάρ ἐστι πλάτων ἢ μωσῆς ἀττικίζων. Νουμήνιος ῥήτωρ. ἔγραψε περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων ὑποθέσεις, τῶν θουκυδίδου καὶ δημοσθένους χρειῶν συναγωγήν. ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς ἀντίνοον. Νουμὶς ὄνομα κύριον. Νοῦν. ἀριστοτέλης τὸν νοῦν ἀθάνατον λέγει. Νοῦν ἔχειν. πολύβιος. νοῦν ἔχειν καὶ τόλμαν δεῖ τὸν στρατηγόν, ἅπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς καὶ παραβόλους πράξεις. Νουνεχῶς. πεφροντισμένως. νουνεχῶς ἐδόκησαν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς.

Νοῦν τὸν ξένον. ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά. ἀναξαγόραν ὁ σοφιστὴς νοῦν ἐπεκάλει, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων ἔφησεν εἶναι. Νοῦς. ὁ νοῦς πάντων ἔχει τοὺς λόγους ἐν ἑαυτῷ. ἀλλὰ τῶν μὲν πρὸ αὐτοῦ εἰκονικῶς. τῶν δὲ μετ᾽ αὐτὸν παραδειγματικῶς. Ἀρθεὶς νόον, γίνωσκε γὰρ ναίειν ξένην. Ὁ πυθαγόρας τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχήν, διαιρεῖσθαι ἔφη εἰς γ'. νοῦν, φρένας καὶ θυμόν. καὶ νοῦν μὲν καὶ θυμὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις. φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρις ἐγκεφάλου. καὶ τὸ μὲν ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς, ὑπάρχειν θυμόν. φρένας δὲ καὶ νοῦν, τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ. Ὅτι τῶν διανοουμένων. τὰ μέν, κατὰ περίπτωσιν ἐνοήθη. τὰ δὲ καθ᾽ ὁμοιότητα. τὰ δέ, κατ᾽ ἀναλογίαν. τὰ δὲ κατὰ μετάθεσιν. τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν. τὰ δέ, κατ᾽ ἐναντίωσιν. καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲν τὰ αἰσθητά. καθ᾽ ὁμοιότητα δὲ τὰ ἀπό τινος παρακειμένου. ὡς σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνος. κατ᾽ ἀναλογίαν δέ, αὐξητικῶς μὲν ὁ τιτυὸς καὶ κύκλωψ. μειωτικῶς δὲ ὡς ὁ πυγμαῖος. καὶ τὸ κέντρον δὲ τῆς γῆς κατ᾽ ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῶν μικροτέρων σφαιρῶν. κατὰ μετάθεσιν δέ, οἷον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῦ στήθους. κατὰ σύνθεσιν δὲ ἱπποκένταυρος. καὶ κατ᾽ ἐναντίωσιν θάνατος. νοεῖται δὲ καὶ κατὰ μετάβασίν τινα. ὡς τὰ λεκτὰ καὶ ὁ τόπος. φυσικῶς δὲ νοεῖται καὶ δίκαιόν τι καὶ ἀγαθόν. καὶ κατὰ στέρησιν οἷον ἄχειρ. Ὅτι τοῦ νοῦ ἔργον ἐστίν, ἁπλαῖς προσβολαῖς καὶ κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασιν, ὥσπερ ἡ αἴσθησις προσβάλλουσα τυχὸν τῷ λευκῷ, ἢ τῷ δε τῷ σχήματι, κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ἔσχεν. οὐ γὰρ δεῖται πρὸς ταύτην συλλογισμοῦ. ἡ δέ γε τοῦ νοῦ ἐνέργεια, ἐκείνοις παραγίνεται, οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως καὶ ἐπιστήμης ἔξεστιν ἀφικέσθαι καὶ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν, ἀφαντάστως καὶ δίχα αἰσθήσεως ἐνεργεῖν συνειθισμένης. ἔστι γὰρ ὁ νοῦς, μίξις τῆς ψυχῆς τελειότατη. καὶ γίνεται τοίνυν ὁ μὲν νοῦς, περὶ τὰ νοητά. ἡ δὲ διάνοια περὶ τὰ διανοητά. ἡ δὲ δόξα περὶ τὰ δοξαστά. τούτων δὲ τῶν δυνάμεων, πρώτην μὲν ἔχει τὴν τάξιν ὁ νοῦς. μέσην δὲ ἡ διάνοια. ἐσχάτην δὲ ἡ δόξα. ἡ δὲ διάνοια προσῳκείωται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ. ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ τὴν μέσην ἐν τῷ παντὶ τάξιν ἔχει. καὶ διὰ τῆς διανοίας ἀνάγεται ὡς ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θεωρίαν. ἥτις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. ἐπειδὴ τὸ σῶμα σύντροφον καὶ σύμφυλόν ἐστι ταῖς αἰσθήσεσιν, ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἀδυνατεῖ διὰ τὸν συνεθισμὸν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν καὶ ἀΰλων ἄγειν ἑαυτήν. ἀλλὰ νομίζει κἀκεῖνα σώματα εἶναι καὶ μέγεθος ἔχειν. καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, κἀκείνων φαντάζεται. καὶ πλάτων ἐν φαίδωνι. τοῦτό ἐστι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν σχολὴν ἀπὸ τῶν περὶ ὅλην τοῦ σώματος μικρὸν ἄγωμεν καὶ θελήσωμεν τῇ θεωρίᾳ τῶν θείων σχολάσαι, παρεμπίπτουσα ἡ φαντασία, θόρυβον ἡμῖν κινεῖ. ὑπονοοῦσα ὅτι σῶμά ἐστι τὸ θεῖον. καὶ μέγεθος ἔχει καὶ σχῆμα. καὶ οὐκ ἐᾷ ἡμᾶς ἀσωμάτως καὶ ἀσχηματίστως περὶ θεοῦ ἐννοεῖν. καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὁδηγοῦσαν ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς τελειότητα πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν. ἥτις περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων, οἷά ἐστι τὰ διανοητά, ἥ τε ψυχὴ ἡ ἡμετέρα καὶ ἡ περὶ αὐτῆς θεωρία. ἔτι δὲ καὶ περὶ τὰ μαθηματικά. Νοῦς οὐκ ἔνι κεντεύροισι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων τεταγμένη. καὶ αὖθις. νοῦς οὐκ ἔνι τοῖς κώμοις ὑμῶν. ὅτι ἐμοῦ φοῦ νομίζετε γ᾽ οὐδὲ κἂν ταύτῃ λιθιάζω. Νῷ ἀντὶ τοῦ αὐτόν. ἀριστοφάνης. βλέψαι κρίνουσι νῷ. ἀντὶ τοῦ αὐτόν. ἢ ἀντὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς κρίνουσι αὐτὸν βλέψαι. Νωρίμη. αἱ κινήσεις χρησταί. νωτοσωρεύω. ἀπὸ τοῦ νώτου σωρεῦσαι. καὶ νηδὺς εἰς τὴν αὐτὸ φασὶ σωρεύονται. νώτῳ κολυμβῶ. ἀπὸ τοῦ καὶ ναῦς. καὶ νῆσος. καὶ νη-

ρος· ἡ παιδομένος αὐτῆς ἐν ὑγρῷ ἔχουσαν· νῶ τὸ ῥέω, οὗ ὁ μέλλων νάσω· ὅθεν καὶ ναρόν φασι τὸ ὑγρόν. καὶ νηρεύς. καὶ τί ἐστιν νῶ· τὸ κλώθω· οὐ παρὰ λόγον· τὸ νήθω καὶ τὸ νῆμα. Νωγαλέον· καὶ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου· παρ' οὗ καὶ νωγαλίζειν εἴρηται· ἐξ οὗ τὸ νωγάλευμα. δοκεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὰ νώγαλα, σκευάσματι δηλοῦν χρηστὸν εἰς ἑστίασιν. Νωδός· ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας. Νώδυνον· ἀνώδυνον.

Νῶε ὄνομα κύριον· παρὰ τὸ νῶ τὸ κηλυμένω. Νωθέστερος· βραδύτερος. Νωθείας· βραδυτῆτος.

Νωθής· βραδύς· ἀκίνητος· ἄλογος. Νωθεία. καὶ νωθρὸς ὁ ἀσθενής· νωθρότερος ὑπάρχων τοῦ βασιλεῦ προσχήματος τῇ φύσει. Νωθρότης· ἡ βραδυτής. Νῶϊ· νωΐτερον. Νῷν. ἀριστοφάνης. μεῖζον μὲν οὐδέν, πρὸς φορωτέραν δ' ἔφασκε νῷν φάναι τὸν ἱερέα. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν ἀνδρικώτατα. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν. ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος. περὶ θεμιστοκλέους οὖν σοφοκλῆς φησιν· ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν. Νῷν· τουτέστιν ἡμῖν. δυϊκῶς. Νωΐτερον· ἡμέτερον. Νώκαρ· ὁ δυσκίνητος. Νῶλα πόλις αὐσόνων παρὰ ἑκαταίῳ. πολύβιος δὲ νώλην αὐτήν φησιν. οἱ πολῖται νωλαῖοι καὶ νωλανοί. Νωλεμῶς καὶ νωλεμές· ἀδιαλείπτως. Νῶμα ὄνομα χώρας. Νωμεντός, πόλις τῶν περὶ ῥώμης. οἱ πολῖται νωμεντῖνοι.

Νωμῆσαι· κινῆσαι· μετρῆσαι. Νώμησις· ἡ κίνησις. Νωμίστωρ ὄνομα κύριον. Νωμῶν· κρίνων· ἐξετάζων. σοφοκλῆς· ὦ πάντα νωμῶν τειρεσία, ἄρρητα διδακτά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ. Νωνακρίνη· λέγεται ἡ καλλιστώ. Νώνακρις πόλις, ἀρκαδίας· ἡ περὶ ἤλιν. ὁ πολίτης νωνακρείτης καὶ νωνακριάτης καὶ νωνακριεύς. Νωνᾶς, ὄνομα κύριον. Νώνυμος· ἀνώνυμος. ἄδοξος. οὐδέ τις ἔσται τῆς λυκικῆς σαπφοῦς νώνυμος κέλι. Νωπείθου· παροιμία. ὁμοία τῷ θεῷ πείθου ἢ ἕπου.

Νώνυμνα· πόλις σικελίας παρὰ φιλίστῳ. Νῶρα ὄνομα χώρας. Νώρβα· ὄνομα χώρας.

Νωρβανὸς ὄνομα κύριον. Νωρικία ὄνομα χώρας. καὶ νωρικοὶ ἔθνος. ζήτει ἐν τῷ κατὰ βρέννιον.

Νώροψ· ὁ λαμπρός. οἱ μὲν ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ὁρᾶν. ἀμαυροῖ γάρ φασι τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρὰ καὶ διαχεῖ· ὡς νώροπα χαλκὸν ὃ μὴ ἔστιν ὁρᾶν εἰς αὐτόν. ἐπαφρόδιτος δὲ ἐπ' ἀρκαδικῶς νωρικὸν πόλιν παννονίας, ἧς ὁ πολίτης νωρικός, γίνεσθαι ἱστορεῖ ἐν παννονίᾳ σίδηρον· ὃς ἀκονηθείς, λαμπρότατός ἐστιν· ὅθεν καὶ νώροπά φασιν εἰρῆσθαι χαλκόν, ὡς εἴ τις εἴποι νωρικόν. Νωσάμενος· νοήσας. γνούς· παρὰ καλλιμάχῳ. Νῶσαι· εἰς νοῦν λαβεῖν. Νῶτα θαλάσσης· ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

Νωτάρης, ὁ ἐπὶ νώτου αἴρων καὶ βαστάζων. Νωτιαία θρίξ, ἡ τῶν μεταφρένων. Νωτίζω· τὰ νῶτα μεταστρέφω. καὶ νωτίσαι· ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν τῇ φυγῇ. Νωτοπλῆγα μαστιγίαν· τὸν εἰς τὰ νῶτα τὰς πληγὰς λαμβάνοντα. φερεκράτης κραπατάλοις. καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονοῦ. Νῶτος· ἡ ψόα τοῦ αἰγ. ὃ δὴ λεγόμενον πλῆθος τῶν βαρβάρων εἰς τὰ νῶτα περιουρεῖσθαι.

Νωτοφόρος ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων. Νωχελῆ· βραδέα. καὶ νωχελής, βραδύς· ὁ μαλακός. ἄχρηστος. καὶ νωχελία· ἀργία. Νοΐδιον· διαμωκωμένων· πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ νοῖ, τὸ νοΐδιον ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ οὕτως. ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν· ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δὲ πάντα καταπάσω· ῥηματίων· γνωμιδίων· νοϊδίων. καί τι καθυποκρίνεσθαι νοϊδίων εἶπεν. εἶτα σωκρατικῶν νοϊδίων. οὕτω καὶ ἐν τῷ πρόχου γίνεται προχοΐδιον· καὶ ἐν τῷ βοὸς βοΐδιον. Νύκτα· τὰς συμφορὰς πολλάκις νύκτας ἡ γραφὴ καλεῖ· ἐπειδὴ οἱ ἐν συμφοραῖς περιπίπτοντες, ἐν σκότει διάγειν νομίζουσι. Νύκτα δασεῖαν· τὴν χειμερινήν φασι. Νυκταλός· ὁ νύκτα φιλῶν. περὶ διογένους τοῦ κυνός φησιν· οὐ γὰρ ἦν τις νυκταλὸς καὶ ὑπνηλός. Νυκτερίδος αἶνος· αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος ὑποκειμένου ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα. Νυκτερινοὶ κύνες· οἱ λύκοι. ἡ νυκτερὶς μόνη τῶν πτηνῶν ζώων, καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς· καὶ θηλάζει ἀδεῶς τὸ γεννώμενον· καὶ ὁ χαιρεφῶν νυκτερὶς ἐκαλεῖτο· καὶ ζήτει ἐν τῷ διοίσειν. Νυκτερίωνος. Νυκτίβιος· ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων. Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος· ὅμηρος τὰ φοβερὰ νυκτὶ ὁμοιοῖ. καὶ ἀλλαχοῦ. ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς. Νυκτικόραξ εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ, ὃ τὰς οἰκουμένας φεύγων τῶν οἰκιῶν, ταῖς ἐρήμοις καὶ καταλελυμέναις προστρέχει. τὰ γὰρ οἰκόπεδα, ἐρείπια φασίν. οὕτω καὶ τὸ στρουθίον δειλὸν ὄρνεον ὄν, ὑπὸ ἀγρυπνίας ἐλαύνει τὸν ὕπνον, Νυκτιλόχοι, λῃσταί. καὶ νυκτὶ περιπλανῆς παρὰ ἀριστοφάνει. Νύκτωρ· διὰ τῆς νυκτός. Νύμφα· νύμφη ἰωνικῶς· ὡς τόλμα τόλμη. Νυμφαγωγῷ δοτικῇ. Νύμφαι·

σκώληκος

σκώληκες οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς περὶ
τοὺς σκώληκας. σάμιοι δὲ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων, νύμφην καλοῦσι. καὶ τῶν ῥόδων αἱ
κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι, νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι. καὶ αἱ μοῦσαι δὲ ὑπὸ λυδῶν νύμφαι. ὅτι δὲ
καὶ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δῆλον. περὶ δὲ τῶν θεῶν, διονύσιος πᾶσαν ἱστορίαν συνῆκεν ἐν ἑπτὰ
καὶ δέκα καὶ τρισὶ βιβλίοις. Νυμφαῖον. νυμφῶν ἱερόν. Νύμφαις. ἐν τῷ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὸν νυμφῶν.
καὶ φησὶ κράτερος ἐν ἐνάτῳ τῶν ψηφισμάτων ὅτι ἀθηναίοις ἐτέλει τάλαντον. Νυμφαι-
πόδακα. ἐν ἐπιγράμματι. πανακέλλην νυμφαιπόδακα βάκχη γάνος. ζήτει ἐν τῷ γάνος. Νυμ-
φεῖος οἶκος ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσί. νύμφιος δὲ κόσμος κτητικῶς, ὥς τύριος. λύδιος. φρύγιος. νυ-
μέτια ὦ νύμφιος αὐτὴ ἐπιστολὴ μετὰ διὰ παστάς, τούτου περικαΐης οὐκ ἀνακαλέσμενον ἔτυχες. Νυμ-
φάδια. ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ. καὶ ἡ νεόγαμος δέ. καὶ ἡ γαμετὴ πρε-
σβυτέρα πηνελόπη καὶ ἑλένη. παρὰ ἀθηναίοις, καὶ ἡ τοῦ διὸς μήτηρ. καὶ ἡ θεὸς ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Νύμφη. πηγή. καὶ νεόγαμος γυνή. αἰλιανὸς δέ, μὴν ἴστε ἐδόκει καὶ νυμφῶν διὰ παρθενίαν ναμά-
των. νύμφην δὲ καλοῦσι καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων. ὡς προγέγραφα. Νυμφικὰ
λουτρά. τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα. Νυμφίος ὄνομα ποτα-
μοῦ. πίνδαρος. καὶ τὸν μέγιστον ἐκπράσσας νυμφίον. ὅστις τί γράφει τοῖς ῥοαῖς ἐπιρρέων. ἀποσ-
ρεῖται τοῦ καλεῖσθαι νυμφίος. Νυμφίου βίον. παροιμία. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου βίον.
οἱ γὰρ γαμοῦντες, ἐστέφοντο σισυμβρίῳ καὶ φυτοῖς τισὶ πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Νύμφις νυμ-
φίδος ξεναγόρου, ἡρακλεώτης ἐκ πόντου. ἱστορικός. περὶ ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγό-
νων. βιβλία κδ. περὶ ἡρακλείας βιβλία ιγ. ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων, τῶν με-
τὰ τοὺς ἐπιγόνους. καὶ μέχρι τοῦ τρίτου πτολεμαίου. Νυμφοστολῆσαι. νύμφην κοσμῆσαι. Νυμ-
φοστόλος. νυμφαγωγός. Νυμφῶνος τοῦ κοιτῶνος. Νῦν. χρονικὸν ἐπίρρημα. νῦν δεῖ σε πάν-
τα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ. καὶ λῆμα θούριον φορεῖν. καὶ λόχους ἀφύκτους, ὁποῖ τοὐνδὸν σέρρα-
λη. ποικίλος γὰρ ἀνήρ, κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων. κάλων. σχοινίον. τροπικῶς
δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἴσου λέγει. δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. Νῦν δή. ἀρτί-
ως. ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. παλαιῶν, νόμων ἦν. νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς
λόγοις, οὔπω ταῦτ' ἐτίθεμεν. νῦν δὲ ἀπελελύσμεθα. καὶ ἀνελπίδης ἐν ἱππολύτῳ. νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶ-
σα ἐπὶ θήρας ἤθι ἔστελλου. νῦν δὲ ψαμμάθοισιν ἀκυμάντοις. καὶ ἐν μελεάγρῳ. ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς
ἐπ' ἄκρου τύχης. μάγγ' ἦν ἐν πινακίδι. εἶπέ μοι. νῦν μὲν δὴ ὤμνυς μὴ πεπονθέναι. νῦν ἦφες. ἐπὶ τὸν νόμον δια-
λελυμένον εἴρηκε, τὸ μὲν νῦν, ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου. τὸ δή, ἐπὶ συνδέσμου. ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χα-
λεπώτατος ὡς φαμὲν ἦν μὲν νῦν δή. Νῦν εὖ πεπλόηκα ὅτε νεναυάγηκα. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων.
ζήνων ὁ κιτιεύς, καταλιπὼν τὴν περὶ ἐμπορίαν ἀσχολίαν, καὶ κράτητι τῷ φιλοσόφῳ φοιτητὴς γενόμενος, τοῦτο εἴ-
ρηκε ναυαγίῳ περιπεσών. καὶ εἰπών, εὖ γε ποιεῖ ἡ τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ, οὕτω βαδιοῦ-
μαι πρὸς φιλοσοφίαν. Νῦν εἰς χώραν ἦλθον. ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν οὐκ ἀνεχομένων ἐλθεῖν ὅ-
ποι δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγινομένων. Νῦν ἦλθον εἰς χορόν. νῦν τε παῖδες. Νυ-
μνί. ἀντὶ τοῦ νῦν μέν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται ἀριστοφάνης. Νυνὶ δ' ὥς τύπῳ πρός σε γράφω. ἀντὶ τοῦ
ὁλοσχερῶς. Νῦν πᾶς κίνδυνος ἐμβαδύνεται σοφίας. ἧς πέρι, τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν
μέγιστος. Νῦν ὁ ἀνείων ἄμητος. ἐπὶ τῶν καθαρὰν ἕκαστα πρᾶξιν ὁ φιλόνεικον. Νῦν σωθεί-
ην. ἵν' ἡ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου. παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελι-
δόνος ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ, καὶ πεσούσης. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ δαίτιδος μέλος. ἐπὶ τῶν χαρμοσύ-
νων. ὁ γὰρ δαῖτις σατράπης περσῶν. ὃς εὐδοκιμήσας κατὰ τὸν πόλεμον, ἑλληνίζειν βουλό-
μενος εἶπεν. ἥδομαι. καὶ εὐφραίνομαι καὶ χαίρομαι. καὶ ἐβαρβάρισε. Νύξ. εὐφρόνη.
καὶ ἡ σκοτία, νύξ ἐστι σκιὰ γῆς. ἀλλ' οὐχὶ τυχοῦσα. ἀλλ' ἡ γινομένη παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αἰτίαν.
τοῦ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους παρ' οἷς ἐστιν ἡ νὺξ ἡμισφαιρίῳ, ὥσπερ οὐχὶ ὑφ'
ὅ κρείσσονι ἡδονῆς κρατούμενος ἀκρατής. ἀλλ' ὁ ὑπό τινος. Νὺξ ὑγρά. χαλεπή φησι. Νύ-
ξαι. ὅτι βαλεῖν τὸ πέμψαι πόρρωθεν. οὕτω τὰ σαυδὲ καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι. Νυ-

εἰζ}· ξύ{· νύσσ{. Νύρων· μύ{λων. Νύσσα· καμπτὴρ· τέρμα· βαθμίς. Νυσήιον· ὄρος Διονύσου. Νύσια· ὀρχήματος εἶδος. τῶν γὰρ ὀρχήσεων, ἡ μὲν, βερεκυνθιακὴ λέγεται. ἡ δὲ, κρητική. ἡ δὲ φρυγική. νύσια δὲ ταῖς βερεκυνθια. νυσιακὰ γὰρ ἡ βερεκυνθιακή. κνώσσια δὲ, κρητικά. ἐν μυσία δὲ κνώσσω, ἐπιμελῶς ἡ ὄρχησις. νύσια δὲ ταῖς ἐν τῇ νύσῃ γινόμενα. ἦν δὲ αὕτη διονύσου ἱερά. ἐν ταῖς κνωσσίαις αὐτῶν. ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων, αἱ μὲν, εἰσὶ διονυσιακαί. αἱ δὲ, κορυβαντικαί. αἱ ἐν ὀπάλια. νύσιαι δὲ αἱ διονυσιακαί. κνώσσιαι δὲ αἱ κορυβαντικαί. κνωσσὸς γὰρ πόλις κρήτης. ἐν τῇ κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν κορυβάντων ἐτράφη ὁ ζεύς. Νύχιος· νυκτερινός. Νύχος· νύξ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ν ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ξ
ΑΝαι· κτενίζει. καρπίζει τὴν γυναῖκα ὥσπερ τὸ χέρσον, διαζώννυσι τὴν ἐπὶ ἐργασίαν. Ξανῆσαι· κομίσαι. Ξανθόν· πυρρόδες. Ξανθίζεται· οἷον τῷ μέλιτι χρωτίζεται. ἡ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει γίνεται. ἡ γὰρ καλῶς ἔχουσα ὄπτησις τῶν κρεῶν, ἵνα πυρρὰ ᾖ. Ξανθίζεσθαι· κοσμεῖσθαι τὰς θρίχας. Ξανθικὸς ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν ὁ ἀπρίλλιος. Ξανθοῖ· ἐπισκοπεῖ. Ξανθὶ ὄνομα κυρίου. ἦν ἥρως ὡς ἔτος. ἐμονομάχων, ἀνῃρέθη ὑπὸ μελανθοῦ ἀθηναίου. ζήτει ἐν τῷ ἀπατούρια. Ξάνθος· κανδαύλου λυδὸς ἐκ σάρδεων, ἱστορικὸς γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἁλώσεως σάρδεων. λυδιακὰ βιβλία δ΄. ἐν δὲ τῷ β΄ τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρῶτος γύγης ὁ λυδῶν βασιλεύς, γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῷτο ἀεὶ νεαζούσαις. οὗτος ὁ ξάνθος ἱστορεῖ, ἀλιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς ἐκεῖσε χώρας, ἀσεβέστατον καὶ ὠμότατον ἀνθρώπων. καὶ ἐπὶ τούτου γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν καὶ πλοῦτον πολύν. ἀδελφὸς δὲ καὶ ἀνεψιὸς λυδῶν ζῆν ἔκασον. ἔπειτα ἐπειδὴ ἐπὶ δεῖπνον τῷ ἀλκίμω, προσελθόντας τῶν λυδῶν τὰς γυναῖκας πανδημεὶ προσεύξασθαι καὶ αὐτῇ τῷ ἀλκίμω, τοιαῦτα ἔτη βιῶναι εἰς τὸ λυδῶν ἀγαθόν. ὃ καὶ ἐγένετο. καὶ ἐν εὐτυχίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διήγαγον.
Ξάνθος· ὁ ποταμός. ξανθὸς δὲ ὁ πυρρός. Ξανθότερος καὶ ξανθότατος. Ξανθοῖσιν· ὄρνεσι. Ξάνιον· κτένιον. ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες, ἐν τοῖς ἀναθέμασιν. οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπικεφαλῆς. Ξανῶ· κομίσω. σοφοκλῆς ποιμέσιν. ἐκεῖθεν τοῖς ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι, φησίν. ἡ δὲ ξανθῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα. Ξαίνειν· τὸ τύπτειν. καὶ ξαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν ἡ βύρσα σου τυπτομένη διαφθαρήσεται. οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἁπαλαὶ γένωνται, διαλαβοῖεν ἀχρεῶς τοῦ φαρμάκου. ἐκ τοῦ λωσεῖ δὲ τὸ σῶμα ξαίνημα. ξεῖ πάνυ πολλοῖς. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. πολλὰ θαλάσσαι κ. ξανθεὶς ὑπὸ αἰγὸς. πόθῳ ἴσου σκολοπένδρης ὅλου. Ξαίνω· κνήθω. σπαράσσω. διαλύω. μασίζω. Ξένα· θαυμαστά. Ξεναγία· δύο πεντηκοσιαρχίαι ἀνδρῶν, ακ΄ λ΄. οἱ δὲ πλεῖσοι, τοῦ δὲ τὸ πλῆθος, χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.
Ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. Ξεναγῶν· ξενοδοχῶν. παρὰ δὲ θουκυδίδῃ ξεναγοί, οἱ ἄρχοντες τῶν μισθοφόρων. ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. οἵ τε ἐκ πάσης τῆς πόλεως ξυνεφεσῶτες, ὥσπερ ἠναγκαζον ἐς τὸ ἔργον. Ξεναλίζω· συναθροίζω. Ξέναρχος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, βουκολίων, ἄθλων κυοφορεῖ ἐν δευτέρῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν, καὶ πορφύρα. καὶ σκύθαι, ὡς αὐτός. καὶ δίδυμοι. καὶ πένταθλοι. καὶ πρίαπος. ὑπνὸ στρατιώτ. Ξένη· θαυμαστά. πόθος. ὕλας κορκόρων. καὶ τοσαύτας καὶ ξένας. Ξένιος ὄνομα κυρίου. Ξενηλατεῖν· λακεδαιμόνιοι μετὰ πλήθων δὲ ἡ λαωνον τοὺς ξένους. ἀεισοφάνης. τί δέ σοι δεῖ πρὸ ὥσπερ ἐν λακεδαίμονι ξενηλατοῦνται καὶ κινήματι τινὸς ταλκαί συχναὶ καλεῖσι. ὅτι τὸ ἐκεῖσε ἀποδημίας γενομένης, ξενηλασία ἐγένετο. Ξένια· καὶ ξενίζω. φοίνιος ἄρης ἐπιδέξει νικήσειν αὐτόν. τουτέστιν ἐπὶ ἀποκτείνει. ξένια δὲ ἀρὲ, δῶρα μετὰ καὶ φόνοι. καὶ ἀρχίλοχος. ξένια δυσμενέεσσι λυγρὰ χαριζόμενος. Ξενίαν· κατάγώγιον· κατάλυμα.
Ξενίας ὄνομα κυρίου. Ξενίζειν· ξένην χρᾶσθαι φωνῇ. ἡ ξένη ἐπιτηδεύματι δηλοῖ ἢ καὶ ὁ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι. Ξενίζειν· οἱ μὲν, ξένην διαλέκτῳ χρῆσθαι. οἱ δὲ, ἐν ἦ ξένη διατρίβειν. Ξενίλω

σιωνθῆ

συνεθήκατο· παρὰ ἡροδότῳ, ὡς ξένιον ἐδωρήσατο. Ξενικὸν ἐμπόριον. ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύον-
ται. ὡς παρ' ἀστυκὸν ὅπου οἱ ἀστοί. Ξενικὸν ἐν κορίνθῳ. δημοσθένης φιλιππικοῖς καὶ ἀριστο-
φάνης. συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτος κόνων. παρέλαβε δ' αὐτὸ ἰφικράτης ὕστερον καὶ χαβρίας. οὗ
χρησάμενοι τὴν λακεδαιμονίων μόραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς ἰφικράτους καὶ καλ-
λικλέους. Ξενικός. ὁ ξένος. ὁ ἀλλότριος. ὡς εἰ δεῖ ἄγαλμα ξενικὸν καὶ ἱερουργίαν ἐπιχώριον,
εἰς τὸ τιμώμενον παρωθήσειν. οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι, τὸ παράπαν εἰώθασι χρησιμεύειν ἐν πολέμοις.
οἱ ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν πρὸς τοὺς κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθού-
μενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεφον αὐτούς. τοῦτο δὲ ἐν πολλοῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο
ὅπερ ξενικὸν ἐκάλουν. Ξενικοῖς. ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις καὶ μὴ προσήκουσιν. ὅτι ἀνοίκειον τῶν ἑλλή-
νων δ' ἐξαπατᾶσθαι. ἢ ξενικοῖς τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις. ἀριστοφάνης. παύσας
ἡμῖν ξενικοῖσι λόγοισι, μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι. Ξένιον. δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον. Ξέ-
νιος. ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. λέγεται καὶ ξένιος ὁ ζεύς. Ξενίων ξενίωνος ὄνομα κύριον. Ξενιτευ-
ομένους. ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας. ἀντιφάνης αἰθυδίκῳ. ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην. καὶ ξε-
νιτεύω ξενιτεία. Ξενοδοχεῖον. τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. καὶ ξενοδόχος ὁμοίως. Ξενο-
κοπεῖν. ἐπὶ τοῦ πληγὰς λαβεῖν. οὕτω μένανδρος. Ξενοκράτης, ἀγάθωνος ἢ ἀγαθάνορος. χαλ-
κηδόνιος. μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ σπεύσιππον πλάτωνος. τοῦ δέ, πολέμων. τοῦ δέ, κράντωρ. καὶ πέμ-
ψαντος αὐτῷ τοῦ μακεδόνος ἀλεξάνδρου, χρυσοῦ τάλαντα λ', αὐτὰ ἀπέπεμψεν εἰπών. βασιλέα
δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε περὶ τῆς πλάτωνος πολιτείας. Ξενοκράτης φιλό-
σοφος. ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ ἐτεθρύλλητο. ὃ δὴ πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μεῖον εἶχε τοῦ πλατωνικοῦ ξενοκρά-
τους. οὗτος συνεγράψατο, τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα. οἷον ὅτι εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄφις, τόδε
τι σημαίνει. Ξενολόγιον, καὶ ξενολόγος. ὁ ξένους συλλέγων στρατιώτας. Ξένος. ὁ φίλος. ἐφοί-
των δὲ πρέσβεις ἐκ τῶν πόλεων. ξένον τε αὐτὸν ἡγούμενοι καὶ βίου σύμβουλον. βωμόν τε ἱδρύσεως καὶ
ἀγαλμάτων. ὁ δέ, ἕκαστα τούτων διωρθοῦτο. καὶ αὖθις. ἐν ταῖς ἰδίαις πόλεσι ξένους κρίνουσι. Ξέ-
νος καὶ ὁ ξενοδόχος. ὁ ἀπόστολος. ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου. Ξενοφάνης. ἐν ἐλεγείᾳ.
περὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγονέναι. καί ποτέ μοι στυφελιζομένου σκύλακος παριόντος, φασὶν ἐποι-
κτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος. παῦσαι μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἢ φίλου ἀνέρος ἐστὶ ψυχή. τήν, ἔγνων φθεγ-
ξαμένης ἀΐων. ἔσκωψε δ' αὐτὸν καὶ κρατῖνος ἐν πυθαγοριζούσῃ. καὶ ἐν ταραντίνοις. ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς
ἐὰν ἰδιώτην ποθὲν λάβωσιν εἰσελθόντα διαπειρώμενον τῆς τῶν λόγων ῥώμης, ταράττειν καὶ κυκᾶν τοῖς
ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι. τοῖς παρισώμασι. τοῖς ἀποπλάνης. τοῖς μεγέθεσι, νουβυστικῶς. Ξενο-
φῶν. γρύλλου. ἀθηναῖος φιλόσοφος σωκρατικός. ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων. καὶ ἀπομνη-
μονεύματα. παῖδας ἔσχεν ἀπὸ φιλησίας, γρύλλον καὶ διόδωρον. οἳ καὶ διόσκουροι ἐκαλοῦντο. αὐτὸς δὲ
ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομάζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητὴς πλάτωνος. καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐνενηκοστὴν ὀγδόην
ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ'. ὧν καὶ ταῦτα. κύρου παιδείας, βιβλία η'. κύρου ἀνα-
βάσεως, βιβλία ζ'. ἑλληνικῶν, βιβλία ζ'. συμπόσιον. καὶ ἄλλα πολλά. Ξενοφῶν. σωκράτους μα-
θητής. ἐστρατεύσατο ἐπὶ πέρσας κύρῳ συνανελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἀρταξέρξην. ὁ κῦρος δὲ ἦν
μετὰ τισσαφέρνην ὕπαρχος ὑπὸ δαρείου τοῦ πατρὸς τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ καθεστάς. μετὰ δὲ τὸν δαρείου θάνατον, κῦ-
ρον ἀρταξέρξης διαβληθέντα ὑπὸ τισσαφέρνους ἀναιρεῖν μέλλων, ἀφῆκε. παρυσάτιδος τῆς μητρὸς
παραιτησαμένης αὐτὸν καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ φυλαξάσης. ὁ δέ, ὡς τισσαφέρνει πολεμῶν, ἤθροι-
σε δύναμιν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω στρατεύειν. τετρακόσιοι δὲ κατέλιπον τὸν κῦρον καὶ ἔφυγον
ἐκ τῶν συστρατευσάντων ὁπλῖται. καὶ πελτασταί, γφ'. ξενοφῶν δὲ συνανέβη. δέκα οὖν βαρβά-
ρων μυριάδας συναθροίσας, ὡς ἐπὶ πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο. ὡς δὲ τὰ ἔθνη διῆλθεν ἐφ' ἃ στρα-
τεύειν ἐπροφασίζετο, συνιέντες οἱ ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατείαν, ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. κλε-
άρχου δὲ εἰπόντος τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι κύρου μὴ συναιρομένου, συνῄεσαν. κῦρος δὲ γυμνῇ τῇ
κεφαλῇ πρὸς τισσαφέρνην μαχόμενος, κλεάρχου δὲ ἀπαγορεύοντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπέθανεν.
οἱ δὲ ἕλληνες ὑπὸ κλεάρχῳ τεταγμένοι, ἀριαῖον προεβάλλοντο βασιλέα αὐτῶν. ὁ δέ, παρὰ κτη-

σατο. βασιλεὺς δὲ τὴν τοῦ κύρου κεφαλὴν καὶ χεῖρα ἀποκόψας, τοῖς ἕλλησιν ἔπεμπε ζητῶν τὰ
ὅπλα ὡς παραγινωσκομένων. οἱ δὲ, ἐνέδοσαν. δόλῳ δὲ τισαφέρνης παραβὰς τοὺς ὅρκους, προδίδω
σι βασιλεῖ τῶν ἑλλήνων, κλέαρχον καὶ μένωνα καὶ τοὺς λοιποὺς στρατηγοὺς τῶν ἑλλήνων, οὓς ἀναιρεῖ. καὶ ξενο
φῶν αὐτῶν στρατηγεῖ, καὶ πάντας νικᾷ. ἐλθόντες δὲ καὶ ἐς θράκην, ἐμισθώσαν ἑαυτοὺς σεύθῃ τῷ βα
σιλεῖ μύριοι διασωθέντες. Ξενοφῶν ἀντιοχεύς. ἱστορικός. βαβυλωνιακά. ἔστι δὲ ἐρωτικά.
Ξενοφῶν, ἐφέσιος ἱστορικός. ἐφεσιακά. ἔστι δὲ ἐρωτικὰ βιβλία ί. περὶ ἀβροκόμου καὶ ἀνθίας. καὶ
περὶ τῆς πόλεως ἐφεσίων. καὶ ἄλλα. Ξενοφῶν, κύπριος. ἱστορικός. κυπριακά. ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ
ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, περί τε κινύραν καὶ μύρραν καὶ ἄδωνιν. Ξενῶνος. δόμου ὑποδε-
χομένου τοὺς ξένους καὶ ἀρρωστοῦντας. Ξέω. αἰτιατική. Ξέρξης. περσῶν βασιλεύς. οὗτος τοῦ
πατρὸς δαρείου τελευτήσαντος, καὶ μέμνησο μαραθῶνος εἰπόντος, ἐπὶ τὴν ἑλλάδα ἐστράτευσε. καὶ
πρῶτον κήρυκας ἔπεμψεν αἰτοῦντας γῆν καὶ ὕδωρ. ἀθηναῖοι μὲν οὖν, τοὺς πρέσβεις διεκήρυξαν
ἐκ τῆς πόλεως. καὶ τὸν ὑπακούειν συμβουλεύσαντα, κατέλευσαν καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας. λακεδαι
μόνιοι δὲ εἰς φρέαρ ἐμβαλόντες, γῆν ἐπέβαλλον. μηνίσαντος δὲ τοῦ θεοῦ, ἐνόσησαν. χρήσαντος δὲ τοῦ
πυθίου, δοῦναι δίκας ξέρξῃ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, βοῦλις καὶ σπέρχις, αὐθαίρετοι ὑποστάντες ἀνῆλθον δώσον
τες δίκας. οὓς, θαυμάσας ἀφῆκε ζῶντας. καὶ ἡ νόσος ἐπαύσατο. οὗτος, πεζοῦ μὲν μυριάδας τῶν αἰγυπτίων
καὶ φοινίκων καὶ κυπρίων πλείστας ἔχων, ἐστρατοπέδευσεν. ἐν σάρδεσι δὲ γενομένῳ, ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. εἶ
χε δὲ ἐπιλέκτους μυρίους, οὓς ἀθανάτους ἐκάλει. διώρυξε καὶ τὸν ἄθω μακεδονικὸν ὄρος. ἔζευξε καὶ
τὸν ἑλλήσποντον μεταξὺ σηστοῦ καὶ ἀβύδου. διαλυθέντος δὲ ὑπὸ χειμῶνος μέρους, πέδας τε εἰς τὴν θα
λασσαν καθῆκε, καὶ ἐμαστίγου τὸ ὕδωρ. προσενεχθέντων δὲ αὐτῷ καὶ σιταγωγῶν νεῶν ἑλληνίδων, ἀ-
φῆκε. σοφὸν εἶναι δοῦλον εἰπών. κατασκόπους δὲ λαβών, δείξας τὴν δύναμιν πᾶσαν ἀφῆκε.
Ξεστίον. μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν. Ξεστόν. ὡμαλισμένον. Ξένιον. φιλικόν. καὶ ξένιος ζεύς.
Ξενοδόκος. Ξεῖνοι, οἱ ἀπὸ ξενίας φίλοι. Ξηνός. ὁ ἠρεμός. Ξηραλοιφεῖν. αἰσχίνης κατὰ
τιμάρχου. ξηραλοιφεῖν ἔλεγον, τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν
λεγόμενον ξηροτριβεῖσθαι οὕτως ἐλέγετο. Ξηραλοιφία, καὶ ξηραλοιφεῖν, τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀ-
λείφεσθαι. Ξηραίνω, τὸ ψύχω. Ξηρίον, εἶδος ἰατρικόν. Ξηρόλοφος. ὅτι τὸν ξηρόλοφον,
πρώτην μὲν θέμα τινὲς ἐκάλουν. ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι ις. καὶ ἀρτέμιδος σύνθετος στήλη. καὶ σε-
βήρου τοῦ κτίσαντος. καὶ θεμάτιον διέπουν. ἔνθα ἐθυσίασε πολλὰς θυσίας σεβῆρος. ἔνθα καὶ χρησμοὶ
πολλοὶ τῷ τόπῳ τε γράμμασι. καθ' ὃν καιρὸν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἡ ἀστρονομικὴ λ'
χρόνους διαρκέσασα. Ξηρός, ὁ ἰσχνός. Ξηρὸς ἱδρώς. ὁ μὴ ἀπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ἀπὸ γυμνα-
σίων καὶ πόνων γινόμενος. Ξηρὸς λίθος. ὁ ἄνευ πηλοῦ κτιζόμενος. ἦν τὸ λίθῳ ξηρῷ διεσκευα
σμένον τὸ φρούριον, ἐκ μεγάλων λίθων συνηρμοσμένον. Ξίρις. εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.
Ξιφήν. ὁ φέρων ξίφος. Ξιφήρης. ξίφος ἔχων. καὶ τὸ πληθυντικὸν ξιφήρεις. Ξιφηφορεία.
τὸ φορεῖν τὰ ξίφη. καὶ ξιφηφόρος. Ξιφίζειν. τὸ χειροτονεῖν. παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆ
μα κρατοῦντα. Ξιφισμός. σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης. Ξιφοκτονεῖ. ξίφεσιν ἀναι
ρεῖ. Ξίφος, καὶ ξιφείδιον. Ξιφουλκία. ἐκεῖναι φασὶ ξιφουλκίας ἀμοιρείαν. Ξόανον. ἄ-
γαλμα εἴδωλον. ζώδιον. ἀνδριάς. Ξουθή. εὔμορφωτάτη. οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλ
λάδα πέμψεις. ξουθῶν ἐκ πολυγώνη ἡδὺ κρέκουσα μέλος. Ξουθῆς. ἀριστοφάνης. δι' ἐμῆς γένυος
ξουθῆς, μελέων πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω. Ξουθόν. λεπτόν. καὶ πυρὸν ἀργυροῦν. ξανθόν.
καλόν. πυκνόν. ὀξύ. ταχύ. οἱ δέ, ποικίλον. ἀειδές. διαυγές. ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν τοὺς
λόφους σείων. Ξοῦθος, ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ βοηδρομία. Ξυμμενεῖς τοῦ μοῦ τρόπου. ἀν
τὶ τοῦ ταὐτά μοι πράττουσαι. Ξυμμενοῦ. συνέλθε. ὦ δέσποινα νίκη ξυμμενοῦ. Ξυνέωργος. προπα
ροξυτόνως. ξύνθετον γὰρ ὡς ἀπόστελος. πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα, συντιθέμενα βαρύνε
ται. ἀριστοφάνης πλούτῳ. τοὺς ξυνεώργους καλέσον. Ξυγγνώμη πρῶτον ἁμαρτεῖν. ἐπὶ τῶν ἐν πρώ
τοις τινὸς διαμαρτανόντων. Ξυγγραφεῖς. οἱ περὶ πείσανδρον ἐλθόντες εἰς ἀθήνας, πρῶτον μὲν
τὸν δῆμον ξυλλέξαντες, εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας. τούτους ξυγγρά
ψαντας

πάγκαλος

ψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητήν, καθ᾽ ὅτι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν κολωνόν, ὅ ἐστιν ἱερὸν Ποσειδῶνος. καὶ ἐσήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο. ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίοις ἀνατεὶ εἰπεῖν γνώμην ἣν ἄν τις βούληται. ἢν δέ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψηται παρανόμων, ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ βλάψῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν. ἐνταῦθα δὲ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη, μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου, μήτε μισθοφορεῖν. προέδρους τε ἑλέσθαι πέντε ἄνδρας. τούτους ἑλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας. καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς. ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν αὐτοκράτορας. καὶ τοὺς πεντακισχιλίους δὲ ξυλλέγειν ὁπόταν αὐτοῖς δοκῇ. ἦν δὲ ὁ τὴν γνώμην εἰπὼν Πείσανδρος καὶ τἄλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς προθυμήματα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον. Ξυγγράψαι καὶ γράψαι. τὸ μὲν γράψαι, ἐφ᾽ ἑνὸς πράγματος. τὸ δὲ ξυγγράψαι, ἐπὶ πολλῶν. ἢ ξυγγράψαι, τὸ μετ᾽ ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι. γράψαι δὲ τὸ ἁπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν. Ξύε. γράφε. ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἔνθεν καὶ ξυόμενα τὰ γράμματα. Ξυήλην. τὴν ξυστήλην λεγομένην. Ξενοφῶν ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει. εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου. ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων ὡς πολὺ τὰ σπαρτία ἐστραμμένα. εἶχον δὲ καὶ κράνη. καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον ὅσον ξυήλην λακωνικήν. ἣν Ἀττικοὶ κνῆστιν, Λάκωνες δὲ ξυήλην λέγουσι μόνον. ἐπιδαύγειον κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ. οἱ μὲν οὖν Ἀττικοί, τὸ ῥῆμα οὕτως λέγουσι. κατὰ κνῆν καὶ ἀποξύειν. οἱ δὲ Λάκωνες, τὸ ὄνομα ξυήλην. ὡς καὶ Ξενοφῶν φησιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς ἀναβάσεως. ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης παῖς ἔτι ὤν, ἀποκτείνας ξυήλῃ λακωνικῇ παῖδα. διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνῆν ὡς οἱ Δωριεῖς, ξύειν λέγουσιν. ὡς καὶ Σώφρων. αὔτις τὸν ξύοντα ἀντιξύει. καὶ πάλιν ξύεται ὁ χορηγός. Ξυλλαβεῖν. διττή ἐστιν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν, διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος. κατηγορίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου ὡς νῦν. ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν; ἐὰν δὲ πρὸς δοτικήν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν. ὡς Ἰσοκράτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν. ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. ἴσον τῷ, συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν. καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. Δημοσθένης περὶ τῶν φιλιππικῶν. Ξύλα κλίμψα. τὰ τῶν κλινῶν. Ξυλεία, ἡ τῶν ξύλων τῶν ναυπηγησίμων συλλογή. Ξύλινος.
Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτε ὀρθόν. ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων, ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι. Ξύλοχος. σύνδενδρος καὶ ξυλώδης τόπος. δρυμός. ὕλη. χέρσος. ἀγρός. τόπος. οἱ δέ, κοίτην θηρίου. οὐδ᾽ ἵκετ᾽ ἐκ μαιάνδρης αὖθις ἐπὶ ξύλοχον. Ξυλυφίων. οἷον ἐπὶ τῶν ἁπαλῶν ξυλυφίων, ὃ συγκάμψαντες ἀφῆμεν αὐτά. ὅτι Διοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος, παρεῦρε τὴν ἐν τοῖς ὀξυγράφοις ἁρμονίαν ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἃ περιέκρουεν ἐν ξυλυφίῳ. Ξύλων ἐρεψίμων. στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα, εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα. Ξυμβάλλειν. νοεῖν. ὁ δέ, οὐ χαλεπῶς εἶχε ξυμβαλεῖν ὅτι στρατηγὸν ἐμβεβλήκασιν αὐτοῖς τὸν φόβον. Ξυμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. πρὶν τὰ ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαίνοντα ὀφθῆναι. Ξυμβαινούσης. συμφωνουμένης. ἀρεσκούσης. ὅτι ἀπόχρων ἐστὶ τοῖς ἀμφ᾽ αὐτὸν ὠνεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς. καὶ αὖθις ἐθέλειν σπείσασθαι, εἰ μάθοι ἐφ᾽ οἷς τισι ξυμβαίνοιεν. Ξύμβλητο. συνήντησε. Ξύμβολον. ὄρνιν φασίν. ἐπειδὴ συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρώτας συναντῶντας καὶ ἐξαπαντήσεως προσημαίνοντας. Ξυμβόλους. οὕτω τοὺς διὰ τῶν ἀπαρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δ᾽ οὗτοι Δήμητρι. Ξυμμίξασα. ξυντυχοῦσα. οὐ γὰρ μία δὴ δεινοτέρα σου ξυμμίξασα οἶδα γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκανωτάτη. φρονιμωτάτη. Ξυμπάθεια. συμπάθεια. ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ σχηματισμός, κοινός ἐστι τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν. Ξυμπήκαντα. ἀντὶ τοῦ ἀπομείναντα. Ξυμφερῶ. ξυμβαστάζω. φρένες ὧν ἐγώ σοι ξυμφερῶ. Ξυμφορὰν Θουκυδίδης, τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν. ἤτοι κακίαν. καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαστρώσεις, κακίαι πάντως εἰσίν. ἢ ξυμφορὰς τὰς ἀτυχίας. ἐν δευτέρῳ τὸ

τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. Ξυνῶ.
θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ συνῶ. καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια. οὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες. Ξυνάγκεια. ὁ κοῖλος τό-
πος. ἀρριανός. ὁ δὲ, ὑποτεμόμενος αὐτὸν ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ, βάλλει κατὰ νώτου αὐτόν. Ξυναλλα-
γή. ἀμοιβή. παραμυθία. συνάντησις. λέγει δὲ εἰς δράματος τοῦ προσώπου, ἀνδρῶν προόντων ἐν
ξυναλλαγῇ λόγου. σοφοκλ. ἡ ξυναλλαγῇ τῇ ὁμιλίᾳ. Ξυναλλαγή. ἡ περίστασις. λοιπὸν τέθνηκεν ἐν ξυναλλαγῇ
νόσου. νόσοις ὁ τλήμων ὡς ἔοικεν ἔφθιτο, καὶ τῷ μακρῷ πεσὼν μεταξὺ μὲν χρόνου. Ξυνάορον. γαμε-
τήν. Ξυναυλία. αὐλητικῆς συμφωνία, ὑπὸ δύο παραινομένων αὐλῶν. Ξυναυλίαν. κοι-
νωνίαν. τουτέστιν, ὁμοῦ ἀποδυρώμεθα. ξυναυλία δὲ καλεῖται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν.
ἢ ὅταν κιθαρῳδὸς καὶ αὐλὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται, οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι. Ξυναυλίαν πενθήσο-
μεν ὀλύμπου νόμῳ. ὄλυμπος αὐλητὴς γέγονε μαρσύου μαθητής. καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μου-
σικήν. καθάπερ οὖν ὄλυμπος ηὗρε τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὅμοια καὶ ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς
ὀδυρώμεθα. μιμησώμεθα ἐν τῷ θρηνεῖν συναυλίαν ὀλύμπου. οὗτος δὲ ὁ ὄλυμπος ἐν φρυγίᾳ τοὺς
αὐλητικοὺς νόμους ἐποίει. ἔγραψε δὲ καὶ θρηνητικοὺς νόμους. Ξύναυλον. παρ' ἀριστοφάνει,
ξύναυλον βοὰν, τὴν μετὰ αὐλῶν κοινήν. Ξυνδιενεγκεῖν. συμπράξαι. συναγωνίσασθαι. οἱ δὲ ἐ-
δέοντο πόλεμον τὸν πρὸς λακεδαιμονίους ξυνδιενεγκεῖν σφίσιν. οἱ δὲ δισχιλίους ἔπεμψαν. Ξυν-
διήνεγκαν. συνέκαμον. συνεπράξαντο. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν εἰς βο-
λάς τε καὶ μάχας. ἀντὶ τοῦ ὑπήνεγκαν. οὕτως ἀριστοφάνης. Ξυνδίκη. ἀντὶ τοῦ περὶ τούτου. ἐν
λόγοις. ξυνδίκη ταῦτα ἀξιοῦν ἔφη τὸν βασιλέα. ξυνδίκη. κατὰ τὸ πρέπον. τὰ ἔργα τούτοις ξυνδί-
κη νενέμηται ἑκατέροις. Ξυναίρεται. συνάπτεται. καὶ ξυναιρόμενον. συναντιλαμβανόμενον. εἰ
ξυγχωρήσαιμεν τὸ παραδοσοῦ ἡμιου ἐν γράμμα ξυναιρόμενον τῇ κατὰ σὲ πολιτείᾳ. Ξυνέβη-
μεν. ὁμονοήσαμεν. συνεφωνήσαμεν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. εἶτα τῷ χρόνῳ κοινῇ ξυνέβημεν. Ξυ-
νέβηκε. ξυνέβαλε. Ξυνενεχθῆναι. ἐντυχθῆναι. αὐξηθῆναι. Ξυνηνημένων. σεσωρευμένων.
θουκυδίδης. τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυνηνημένων, ὁμοῦ ἦσαν ἐπανέκειτο. Ξυννένοφεν. ἐπι-
νέφει καὶ συννέφει καὶ συνεφελκέσθαι. ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ. καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ
μάλα. καὶ ἐν νήσοις. ὡς δὲ τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει. ἀντὶ τοῦ, σκυθρωπά-
ζουσα. Ξυνεπιλαβεῖν. ξυναγωνίσασθαι. πιστὴν ῥωμαίοις εἶναι τὴν πόλιν ὡς λευκούλλῳ τε ξυνε-
πιλαβεῖν τοῦ πρὸς μιθριδάτην πολέμου. Ξυνέρξεται. ἀποκλείσεται. σοφοκλῆς. οὐ ξυνέρξει
ὡς τάχος; Ξύνες. σύνες. ἄκουσον. Ξυνέσεως. συνέσεως. φρονήσεως. ὁ δὲ, πρᾶος ἦν. καὶ ξυ-
νέσεως ἥκων. ἀντὶ τοῦ καλῶς, καὶ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ἀρετῆς μέγα ποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος. Ξυνε-
θίβη τῆς κεφαλῆς. οὕτως ἐπιγλωσσικῆς τάττουσιν. ἕως ξυνεθίβη τῆς κεφαλῆς. Ξυνέτης ἀρ-
σενικῶς. θηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ι. Ξυνεῖα. Ξυνῆξε. συνήρμοσεν. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσι. τοῦ σου
χρόνου τὸν πρωκτὸν συνῆξε. πολυκλεωνύμου. Ξυνήια. κοινὰ χρήματα. Ξυνῆκε. ἐνόησε. Ξυνή-
δετο. συνηυφραίνετο. Ξυνήσθετο. ἐνόησε. Ξυνίασι. συνέχουσι. Ξυνίης. ὑπονοεῖς. ἀριστοφάνης
πλούτῳ. εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ; Ξύνιον. κοινόν. Ξυνθήματα. ὑπομνήματα. σοφο-
κλῆς. οἱ τὰ θησέως περιθοῦ τε κεῖται πιστὰ ξυνθήματα, ἃ ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ᾅδου
καταβάσεως. καὶ αὖθις. ὥσπερ ἀπὸ ξυνθήματος, αὐτοκράτορα τούτων ἐψηφίσαντο ὁ στρατός.
οὐκ ἀφ' ἑνὸς ξυνθήματος, ἀλλὰ διεσπασμένως καὶ οὐκ εἰς ἓν ξυμβαίνουσαν τὴν βοήν. Ξυνοδόχ.
ξενοδόχος. Ξυνόν. κοινόν. Ξυνοπαδός. ὁ ἑπόμενος καὶ ἀκολουθῶν. Ξυνουσία. τῷ δ' ἐγγύς τῇ πά-
ρα. ταῦτ' ἐστὶν ὦ ξένε οὐ λόγοις τιμώμενα. ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέω. σοφοκλῆς. Ξυνωμοσία. ἡ ὁρ-
κωμοσία. Ξυνωμότης. συστασιαστής. ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά. Ξυνωμοτῶν. ξυ-
νωμοσίαν πεποιημένων. τουτέστι πίστεις δι' ὅρκων δεδωκότων ἑαυτοῖς καὶ συνθήκας κατά τινων πεποι-
ηκότων ἐπὶ καταλύσει τινῶν. ἀριστοφάνης. βοηθεῖ θῶς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν. Ξυνω-
ρίς. τὸ μὴ παλαιὸν ἅρμα. ἀλλ' ἐκ δύο ἵππων συνεστώς. ὃ νῦν δίφρον καλοῦσι. Ξυνωρίς, συζυγία.
καὶ ἅρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον. Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς τις καὶ γελᾷ καὶ ὀδύρεται. ἀντὶ τοῦ, θεοῦ βου-
λομένου, καὶ τὰ κακὰ μεθίστασθαι εἰς τέρψιν. Ξυπεταιωνίς. δῆμος τῆς κεκροπίδος ξυπεταιών. ἀφ' ἧς
ὁ δημότης

ὁ δημότης ξυπεταιών. Ξυρεῖ ἐν χρῷ, ὥστε μὴ χαίρειν τινά. ἀντὶ τοῦ μέχρι βάθους διήκει ται
ὥστε μὴ χαίρειν. τὸ δὲ τινά, παρέλκον. Ξυρήκης. ὁ κηρείων. ἢ ξυρήσιμος. Ξυρισμός. Ξυρί-
δες. κεμπάνια. ξυλάβδια. καὶ ἄλλο τι ὑπόδημα διάφορον. Ξυρὸς εἰς ἀκόνην. παροιμία. πρὸς τοὺς
ἐμβάλλονται τυγχάνοντας. ὁμοία τῇ, ὄνος εἰς ἄχυρα. Ξυρός, τὸ ἐργαλεῖον. Ξυροῦ ἀκ-
μῆς, τοῦ ὀξυτάτου κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρείων. Ξύσσιτος. σύντροφος. συνδιαιτητής. Ξυ-
σταλύσσω. σὺν σοὶ ὀπίσω τῷ ἔρωτι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν. Ξυστάρχης. τοῦ γυμνασίου ἄρχης.
Ξυστίδα. λεπτὸν ὕφασμα. περιβόλαιον. καὶ ξυστίδα τὸ παχὺ ἱμάτιον. Ξυστίς. χιτὼν ποδήρης
γυναικεῖος. οἱ δέ, βασιλικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρπημα. οἱ δέ, τὸ λεπτόν, πα-
ρὰ τὸ ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγῳδῶν ἔνδυμα. Ξυστὶς λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον. ὃ οἱ ἡνί-
οχοι μέχρι τοῦ νῦν φοροῦσι πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ βασιλεῖς. Ξύστιδα
προπαροξυτόνως οἱ ἀττικοί. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὥσπερ μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων. ἔστι γὰρ ἱπ-
πικὸν ἔνδυμα, ὡς ἐν τούτῳ ἀριστοφάνης. οἱ δὲ τὸ χιτώνιον εἶπον. Ξυστόν. δορύλλιον. ἀκόν-
τιον. καὶ τὸ τέλειον δόρυ. καὶ ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. ἀρριανὸς τὰ σημεῖα τῆς ἐπι-
λέκτου στρατιᾶς αετοί. εἰκόνες βασίλειοι. στέμματα πάντα χρυσᾶ
ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν κατηργυρωμένων. Ξυστός.
ὁ ἐξεσμένος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ξ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

α, ἀκροδρύων εἶδος μήλοις μικροῖς ἐμφερές. ὀπώρα ἡ ὄα. Ὀαρίζω. τὸ γυναιξὶ
λαλῶ. ὄαρος γὰρ ἡ ὁμιλία. Ὀαρισμοί. διαλογισμοί. Ὀαριστύς, γυναικώδης ὅ-
μιλος. Ὀβελίας ἄρτος. Ὀβελὸς καὶ ὀβελίσκος, ἡ σούβλα. ξενοφῶν. ἐπάτα-
ξεν ἔνδον βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν τοῦ ἐπιστάτου. καὶ παροιμία, τὸ θερμὸν
τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων αἱρουμένων. Ὀβολός. ὁ τόκος. εἶδος νομί-
σματος. ὀβολὸς δὲ παρὰ ἀθηναίοις, ἓξ ἐστὶ χαλκοῖ. ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ἑπτά. τὸ δὲ τάλαντον
τοῦ ἀργυρείου τῶν νῦν, τέσσαρα καὶ νομίσματος, κ' καὶ ς'. ἡ δὲ μνᾶ, ἑξηκοστόν ἐστι τοῦ ταλάντου τοῦ
χρυσίου ἑξαπλάσιον ἐστί. Ὀβολοῦ κρεμάσαντος τὴν βουλὴν ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. ἀριστοφάνης.
ἀντὶ τοῦ συναρπάσας ἱκανοὺς καὶ κουφίσας, καὶ μετεωρήσας εἰς ἑαυτὸν τὴν ἔννοιαν ἔπεισα ῥέπειν.
ὀβολοὶ δέ εἰσιν, οὓς καλοῦμεν φόλλεις. ὁ δὲ ἰουστινιανὸς τῶν ἀργυραμοιβῶν ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυ-
σοῦ, προΐεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων δέκα καὶ διακοσίους ὀβολούς, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος
κέρδη οἰκεῖα, π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς. καὶ αὖθις ἀριστο-
φάνης. φησί. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ. διὰ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ
στόματος δύο ὀβολοὺς βάλλουσι. λέγεται καὶ διώβολον. τῶν στρατηγῶν βλακείας χάριν προστιθέντων. ζή-
τει περὶ ὀβολοῦ ἐν τῷ ἀσσάρια. Ὀβολοστατεῖ. ἀντὶ τοῦ δανείζει. λυσίας. οὐδὲν οἱ πολλοὶ ἐλάτ-
τονα τόκον λογίσαιντό σοι, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται. ἔλεγον δὲ
ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς. ὡς ὑπερείδης καὶ ἡ κωμῳδία. Ὀβολοστάτης. χρησμὸς πυθίας. ὃ
βούλομαι δός. μὴ δίδου δ' ὃ μὴ θέλω. Ὀβωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν. Ὀμβριμοεργός. ὁ μεγάλα ἔρ-
γα ποιῶν. Ὄμβριμος. ἰσχυρός. Ὀμβρών. ὄνομα πόλεως. Ὄβρυζον χρυσίον. τὸ πολλάκις
ἑψηθέν. τὸ καθαρώτατον. Ὀγδόη, ἡ μέλλουσα κατάστασις. δὺς μετ' εἴδη τὰ ἑπτὰ κεῖται ὀκτώ. Ὀγδοή-
κοντα. καὶ ὀγδώκοντα. ἀφ' οὗ ζεύγνυσι κλήζων, ὀγδώκοντα ἐξ ἐπὶ κέρως ἔτι. Ὀγδοηκοστός. ὀγδοηκοντα-
έτης. Ὄγκινοι. ἐν δὲ τῷ χάσματι τοῦ ζυγοῦ ὑπῆρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν, ἄνω. οἱ δέ, κάτω. Ὄγκιον. ἀγγεῖ-
ον ἐν ᾧ τὰ σίδηρα. Ὄγκος, τὸ βάρος. σοφοκλῆς. μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
πρὸς τῶν ὀρέστου λειψάνων. καὶ ἐν τραχινίαις. ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μὴ δρῶσιν

καὶ αὐ᾽ ὄγκον τὸ ἀβάστακτον. Ὄγκος· ἐπειδὴ εἰς δύο τοὺς ὄγκους τὸν στρατὸν περισχίσας, ἐφεῖλκε τοὺς σοὺς, τὸ δὲ ἐκ περιέχων. Μαυρίκιος ὁ βασιλεὺς ξυνεκέρασεν ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντία ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ πρᾳότητος. καὶ αὖθις καρτερὸς ὁ Μακεδὼν, μέγιστός τε ὀφθῆναι καὶ οὐ πόρρω ὄγκου βασιλικοῦ. Ὄγχνοι, αἱ ἀπίδες. Ὀγκύλλεσθαι· ὑψαυχενεῖν. καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι· σεμνύνεσθαι. ἐν δὲ τῷ περὶ Εἰρήνης δράματι, φησὶν Ἀριστοφάνης· ὑπερτείνεσθε πᾶς καὶ κατάτεινε τοῖς καλωδίοις. ἕλκε μὴ ἑλκόντων φησί. καὶ ὀγκύλλεσθε. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· οἱ ὀγκύλλεσθε· ἀντὶ τοῦ οἷα ὑπερείδεσθε. μὴ τῷ χοινίῳ προσποιούμενοι ἕλκειν. οὐχ ἕλκετε δή. ἢ τὸ ὄγκον περιβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε καὶ ὑπερηφανεύεσθε. ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ ἕλκει. ἢ ὡς ἔκσπονδοι. Ὀγκυλλόμενος· ὑπερήφανος. Ὄγμος· κυρίως στίχος ἔφοδος τῶν θεριστῶν. καὶ ὄγμος σταχύων. καὶ Σοφοκλῆς· φορβῆς χρεία στίβον ὀγμεύει τὸν δ᾽ ἐπέλασσον. καὶ ἐπόγμιος Δημήτηρ, ἔφορος τοῦ θέρους. ἐν ἐπιγράμματι· τὰν ὄιν ᾧδε μᾶτερ ἐπόγμιε, τάν τε κεράωτον μόσχον. Ὄγχναι· ἀχράδες ἢ ἄπια.

Ὀδάξ· τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδεδηχότες. διὸ γῆρας ἀπολέπτης ἔλαβέ σε μόρος ἐς ἀίδος. ἔλαβε μέκυνος ἄγριον ὀδάξ. Ὀδαξησμός· κνησμός. καὶ ὀδόντων βρισμός. Ὀδαῖα, τὰ ἐφόδια.

Ὀδαίναθος, ἀπὸ Συρίας. οὗτος τῷ φιλοσόφῳ πλεῖστα τε χρόνον ξυνὼν, ἀπελῶν ἐνεπίμπλατο τῆς τοῦ διδασκάλου διατριβῆς. καὶ οἰκεῖα τὸν λόγον ἀνύτειν συμποδιζόμενος. ἀλλὰ πρὸς ξύνεσιν τοῦ ἀληθοῦς, ἐν δὲ ἔπεσιν ἦν ὁ Ὀδαίναθος. οὐκ ᾤετο δεῖν οἴεσθαι ἐκεῖνος ἠξίου τὸν φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι. οὐδὲ ἀποκρίνεσθαι ἐκ τοῦ παρατυχόντος ὁτιοῦν. μάλιστα δὲ χαλεπὸν καὶ εἰ μή τι ἀδύνατον εἶναι περὶ θεῶν τι λέγειν ἢ φρονεῖν ἀνθρώπους ὄντας. Ὅδε ἐγώ· αὐτὸς ἐγώ. Ὅδε τις· ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις.

Ὁ δεῖνα καλός. ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως· ὁ δεῖνα καλός. τοῦ δεῖνος. τῷ δεῖνι. τὸν δεῖνα. Ὁδηγία, ἡ προπομπή. Ὁδηγῶ· αἰτιατικῇ. Ὀδηπιῶ, δοτικῇ. Ὄδηθος· ὄνομα κύριον. Ὀδίων· ὁ τοῦ Δίωνος. Ὀδησσός· ὄνομα πόλεως. Ὄδιος· ὄνομα κύριον. Ὀδιὸς κόρυμβος· παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δὲ οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων. Ὀδίτης· ὁδοιπόρος. Ὀδμή· ἀποφορά. ὀσμή. Ὀδόμαντες ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἀριστοφάνης· τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν. ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν. Ὀδός· οὐδός. Σοφοκλῆς· ἐπειδὰν ἵκοιτο τὸν καταφράκτην ὀδόν, τουτέστι τὴν φλιάν, χαλκοῖσι γῆθεν ἐρριζωμένον. περὶ τοῦ ᾅδου φησί. Ὀδὸς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν ὁδῷ καθελών. ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν· ὀδὸν ἐλθέμεναι. εἰ δὲ ψιλωθείη ἡ προτέρα συλλαβή, σημαίνει τὸν βαθμόν. Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς. τὸ λεγόμενον. Ἀριστοφάνης, ἀναγύρῳ· ὁρμῶ παρόντος, τὴν ἀτραπὸν κατερρύην. Ὀδώδασιν.

Ὀδωδεν· ὄζει. ἧς καὶ ὑπὲρ ὄδει τύμβος ὀδωδὲ κρόκῳ. περὶ Λαΐδος ὁ λόγος τῆς ἑταίρας. Ὀδωδώς· ὄζων. καὶ ὀδωδότι. Ὀδωτὴ θάλασσα. Ὀδοιδόκος· ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργῶν κλώψ. ἤγουν λῃστής. καὶ ὀδοιδοκῶ, τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ. Ὀδοιπορία. καὶ ὀδοιπόριον, τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεῦσαι εὐωχίαν. Ὀδύνη· πόνος. Ὀδυνηρός. Ὀδυνήφατος, ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.

Ὀδύρω· ὀδύρομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀδυροῦμαι. Ὀδύρομαι· αἰτιατικῇ. καὶ Λιβάνιος, νυνὶ δὲ τὴν κόνιν σιγῇ ὀδύρομαι. Ὀδρύσαι· ὄνομα ἔθνους. Ὀδρυτική κατ᾽ ἐναλλαγὴν τοῦ ρ. Ὀδυρσή· τουτέστι θρᾳκική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι. τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν. Ἀριστοφάνης· λόγχη τίς ἐμπέπηγέ μοι διὰ στέων ὀδυρτή. Ὀδύσσεια. καὶ Ὀδύσσειος μηχανή· ἐπὶ τῶν πανουργῶν. ὁ δὲ, κατὰ δὴ εἰς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν, τὸν βίον ἦγεν. καὶ αὖθις· Ὀδυσσέα ὄντινα καὶ Θεμιστοκλέα παρεληλυθὼς πανουργίαν. ζήτει Ὀδυσσέως περὶ κλοπῆς παλλαδίου, ἔνθα Διομήδειος ἀνάγκη. ἐν τε μέσῃ ἥρως, ὅταν τις ἀπαιδευτεῖ, μᾶλλον προσοφείλων εὑρεθῇ, τότε λέγεται ἐν τε μέσῃ ἥρως. Ὄζαι δὲ δέρματα τῶν ὀνάγρων. Ὀζάν· ὁ Πίδαλ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Παλαιστηνοὺς, συναθροίσας πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ, παραγίνεται ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, ἣ ἔκειτο εἰς Καριαθαμά· ἣν βαστάσαντες ἐκ τῆς Ἀμιναδάβου οἰκίας, ἐπιθέντες ἐφ᾽ ἅμαξαν καινὴν, ἕλκειν ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν ἐπέτρεψε μετὰ βοῶν. προῆγε δὲ αὐτῆς ὁ βασιλεύς. καὶ σὺν αὐτῷ τὸ πλῆθος ὑμνοῦντες τὸν θεὸν, καὶ ᾄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, σὺν ἤχῳ ποικίλων κρουμάτων καὶ ὀρχήσεων καὶ ψαλ

μῶν, κατάγοντες τὴν κιβωτὸν εἰς ἱεροσόλυμα· ὡς δ' ἧκον ἀχιχειδῶνος ἅλω οὕτω καλουμένου
τόπου, τελευτᾷ ὀζὰν κατ' ὀργὴν θεοῦ· τῶν γὰρ βοῶν ἐπινευσάντων τὴν κιβωτὸν, ἐκτείναντος τὴν
χεῖρα καὶ κατασχεῖν θελήσαντος, ὅτι μὴ ὢν ἱερεὺς ἥψατο ταύτης, ἀποθανεῖν ἐποίησε· ὁ δὲ
βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἐδυσφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὀζάν. Ὄζειν· ἀριστοφάνης· ἤδη γὰρ ὄζειν
ταδὶ πλειόνων καὶ μεγίστων πραγμάτων μοι δοκεῖ, καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραν
νίδος. οὗτος τύραννος ἦν· ὃς ἐποίησε τοὺς ἀθηναίους κατωνάκας φορεῖν, ὅπως μὴ δυνηθῶσι
προενεγκεῖν τὰς χεῖρας· τοῦτον δὲ κατέλυσαν λακεδαιμόνιοι· τεσσάρων ὄντων τῶν πεισιστρατιδῶν,
ὁ ἱππίας πρεσβύτερος τὴν ἡγεμονίαν καὶ τυραννίαν ὑπέθετο. Ὀζίας· ἀμασίου υἱός· ἀγαθὸς καὶ δί
καιος τὴν φύσιν, καὶ μεγαλόφρων· καὶ προνοῆσαι πραγμάτων φιλοπονώτατος· καὶ πολλοὺς πολέ
μους νενικηκώς· καὶ πάντα μέχρι τῶν αἰγυπτίων ὅρων χειρωσάμενος, τῶν ἱεροσολύμων ἤρξατο ποι
εῖσθαι τὸ λοιπὸν τὴν ἐπιμέλειαν· καὶ τῶν τειχῶν ὅσα ὑπὸ χρόνου κατερέρακτο, προσῳκοδόμησε· καὶ
πύργους πολλοὺς ὀκτωπήχων καὶ ἑκατόν· καὶ φρουρὰς ἐνετείχισε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις· καὶ πολ
λοὺς ὀχετοὺς ὤρυξεν ὑδάτων· καὶ κτηνῶν ἀπειρόν τι πλῆθος ἐκέκτητο· γεωργὸς δ' ὢν, σφόδρα καὶ τῆς γῆς ἐπε
μελεῖτο· στρατιὰν δὲ εἶχεν ἐπιλέκτους μυριάδας ἑπτὰ καὶ τριάκοντα· ταξιάρχους δισχιλίους· καὶ
ὅπλα πανοπλία· γενόμενος δὲ ἐν τοιαύτῃ συντάξει καὶ παρασκευῇ, διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ
τύφου· καὶ χαυνωθεὶς θνητῇ περιουσίᾳ, τῆς ἀθανάτου καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκοῦς τὸν χρόνον ἰ-
σχύος ὠλιγώρησεν. αὕτη δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβεια, καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα· ὤλισθε δ' ὑπὸ τῆς εὐπρα
ξίας, καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα· πρὸς ἃ κἀκεῖνον ἡ τῶν ἀγαθῶν λαμπρό
της, καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα προστῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν. ἐνστάσης δ' ἡμέρας
ἐπισήμου καὶ πανδήμου ἑορτὴν ἐχούσης, ἐνδὺς ἱερατικὴν στολὴν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος ἐπι
θυσιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ θεῷ· τοῦ δὲ ἀρχιερέως ζαχαρίου καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ ἀα-
ρὼν γένους καταβοώντων διεξιέναι καὶ τῶν ὀγδοήκοντα ἱερέων, οὐ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν εἶπον· μόνοις δὲ ἀ
φεῖται τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους ἀαρών· καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν θεόν, ὀργισθεὶς, ἠπείλη
σεν αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ ἡσυχίαν ἕξουσιν. Ὀζίας βασιλεὺς ἰσραήλ· οὗτος εὐσεβὴς ἦν·
καὶ εὐοδούμενος ἐπήρθη, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ἐλθὼν, ἠθέλησε θυσιάσαι τῷ θεῷ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, ὅπερ
μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσι· καὶ θυμιάσας ἐν τῷ ναῷ, εὐθὺς ἐλεπρώθη· ἐξανέτειλε γὰρ ἡ λέπρα ἐν
τῷ μετώπῳ αὐτοῦ, ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ κατέσπασεν αὐτὸν ἐκεῖθεν. Ὀζόλης· ἐθνικόν. Ὄζος·
κλάδος. Ὄζουσιν· εὐωδίας πλήρεις εἰσίν· αὐταὶ μὲν ὄζουσιν ἀμβροσίας καὶ νέκταρος· ἐπὶ τῶν ἀ
ποδοχῆς ἀξίων· λέγει δὲ περὶ τῆς τῶν διονυσίων ἑορτῆς. Ὄζω· ἀριστοφάνης πλούτῳ· ὄζειν
τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου. ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου. Ὄζων· κακὴ
τῶν μασχαλῶν πατρὸς τραγασαίου. ἀριστοφάνης· οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς ἀρτέμων, ὁ ταχὺς ἄγαν
τὴν μουσικὴν, ὄζων κακὴ τῶν μασχαλῶν πατρὸς τραγασαίου. τοῦτον ἐπὶ δυσοσμίᾳ διέβαλλε διὰ τὴν τρά
γου δυσωδίαν. ἦν δὲ μελοποιός. Ὄζωνος, ὄνομα κύριον. Ὄζωτε· ἀριστοφάνης περὶ εὐρι
πίδου φησὶν, ὄζωτε καὶ ἠλφωτε· ἅπερ ὡς αὐτό φησι κατεπυγωσύνη τοῦτ' ἔστι πρὸς κρέας μέγα.
Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί· τουτέστιν ἐξ ἀθηνῶν. μέγα δὲ ἐφρόνουν οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ. εἰρη
κότος οὖν, ποδαπὸν τὸ γένος, εἶπεν· ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί. Ὅθι· ὅπου. Ὀθόναις· λεπτοῖς
ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνὸν κἂν μὴ λινοῦν ᾖ. τήν τε τὸ χοῖνον διὰ τῆς ὀθόνης ἐπὶ τὴν τοῦ ἱστοῦ ἀνά
πτει κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον. τὸ ἄρμενον λέγει. Ὀθόνη· πᾶν τὸ λεπτὸν ὕφασμα. σκωπτό
λαι τε καὶ ὑβρίζεται· καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον, ἢ σοφίᾳ οἱ ἀθηναῖοι. Ὄθω· τὸ ἐπιστροφὴν ποι
οῦμαι. Ὄθων· ὁ μετὰ γάλβαν βασιλεύσας· γένους ἀσήμου καὶ ἀφανοῦς ὤν, καὶ τὸν ἔμπροσθεν
βίον ἐξίτηλός τις, καὶ τῷ νέρωνι κατὰ τὸ τῆς ἐνδιαιτήσεως ὁμοιότροπον οἰκειότατος· εἶπε μὲν
τὴν βασιλείαν, τὸν συνήθη τοῦ βίου μετελθεῖν τρόπον οὐχ ἱκανὸς γέγονε· πολέμων αὐτῷ χαλεπῶν εὐ
θὺς ἐνραγέντων. Ὀθνεία· ξένη· καὶ ὀθνεῖος· ἀλλογενής· ξένος· ἀλλότριος. Ὀθνεῖος· οὐχ ὁ ἐκ
τῆς οἰκοδεσποτείας ἀφιγμένος, ὥς τινες ἀπέδοσαν ἀλλοεθνής· ἀλλ' ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς αὐτῆς ὤν· καὶ
ἄλλως ἐπιτήδειός πως, οὐ μέντοι κατὰ γένος προσήκων· ἐπολέμουν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ οἱονεὶ

τοῦ ὀθνείου. ὀθνεῖον γάρ τι καὶ ἔκφυλον ψεύδεσθαι ἀνδρὶ σοφῷ. πρῶτος ὀθνείων κατέστησεν εἰς πεῖραν πολέμων Ῥωμαίους. πόλεμον μακρὸν καὶ ὀθνεῖον ἐκφέρουσιν. Ὀθρωνός. Ὀθρυάδης. τῶν διακοσίων τῶν λογάδων εἷς τῶν ἐπὶ Θυρέαις μαχεσαμένων. ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς τραύματι λαθὼν, ἀναχωρησάντων Ἀλκήνορος καὶ Χρομίου οἳ τῶν Ἀργείων περιεσώθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, καὶ τρόπαιον ἀναστήσας ἀνθρωπείῳ αἵματι, ἐτελεύτησεν εὐθύς. καὶ αἴτιος ἐγένετο Λακεδαιμονίοις, τοῦ πάλιν ἀμφισβητῆσαι περὶ Θυρέας, καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι.

Ὀθρυονεύς. ὄνομα κύριον. τὸν Ὀθρυονῆα. Οἴ. ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων. καὶ οἱ φοβούμενοι δὲ οὕτω λέγουσιν. Οἶαι. διφθέραι. μηλωταί. Οἴεσσι. προβάτοις.

Ὀϊζύω. ταλαιπωρῶ. Ὀϊζυρῇ. ταλαιπώρῳ. χαλεπῇ. ἐν ἐπιγράμματι. ἔρρετο παισὶν ὄλβος ὀϊζυρῇ ὡσάμμος πενίῃ. Ὀϊζύς. πόνος. ταλαιπωρία. Οἰλεύς. ὄνομα κύριον.

Οἶν. πρόβατον. τὰν οἶν ὧδε μάτηρ ἀπόρμιε, τὰν τὰ κέρωτον μόσχον. ἐν ἐπιγράμματι.

Οἰνταρόδαι. ὄνομα ἔθνους. Οἴρωνος. Ὄϊος. προβάτου. οὕτως Ἴωνες. Ἀττικοὶ δὲ οἶς. καὶ ὁ ὄϊν Ἴωνες. Ἀττικοὶ δὲ οἶν. καὶ παροιμία. οἶς τὴν μάχαιραν. ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων. Οἴω. ὑπολαμβάνω. καὶ ὀϊσθεὶς ὑπολαβών. Ὄϊς. αἴξ. ἢ πρόβατον. Οἰστεύσας. σαγιττεύσας. Οἰστός. βέλος. σαγίττα. Οἷ. τοπικὸν ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ ὅπου. ὦ δύστηνος οἷ πεπλώκαμεν. Ἀριστοφάνης. ἔφαγον δὲ οἷ ἐδύνατο ἕκαστος. καὶ αὖθις. ἐμοὶ δὲ ῥᾳδία, οἷ σοφία καὶ δαίμων ἄγει. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ τιμίας ἄγεις. Οἷ, ἀντὶ τοῦ ὅπου. ζηλῶ τῆς εὐτυχίας τὸν πρεσβύτην, οἷ μετέστη ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς. καὶ αὖθις. ὁ δὲ ὁρῶν οἷ κακοῦ εἴη, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ γειναμένου καταφεύγει. Οἷ περιεσσωμένως, ἑαυτῷ. ὁ ξυνετὸς δὲ τοῦτο. ζήτει ἐν τῷ συμπῆσον. οἱ μὲν δὲ εὐθὺς παῖδά τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντες. καὶ οὐ, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ. ὁ δὲ αὐτὲ περὶ κοῦ πατρὸς ἀμείνω λιτείας πλήνου. Ἀππιανός. ἐπεὶ δέ οἱ τὸ κακὸν τέχνης κρεῖττον καὶ μέντοι καὶ ἐπικουρείας τῆς οἰκείας τῶν συμμάχων δέδιε μᾶλλόν περ. Οἷ, ἀντὶ τοῦ αὐτῷ. διασύνεδμον. τὴν κεφαλὴν περιπλέκει ἐχομισθεῖσαν οἱ. Οἴα. μακρὸν τὸ ἄλφα. οἴα κατέσχε τὸν δυσάθλιον δόμον. καὶ οἶαν θηλυκῶς ἀντὶ τοῦ δῶμα τὴν. Ἀριστοφάνης. τὴν μὲν ἑτέραν γνάθον στομώσεις οἶαν δικιδίοις. τὴν δὲ ἑτέραν οἶαν ἐπὶ τὰ μείζω πράγματα. τουτέστι τὰ ἄδικα. Οἴαγρος. Οἴακες. πηδάλια. αὐχένες. Οἰακίζει. κυβερνᾷ.

Οἰάκιος. τῆς γῆς. Οἰακιστής. κυβερνήτης. Οἰακλῆες. Οἰακοστρόφος. κυβερνήτης. καὶ οἰακοστροφῶ κυβερνῶ. Οἴαξ. οἴακος. Οἰξὶς χώρα. Οἰαγροῦ γυναικός. Οἰασοῦν. Οἰάτειον κρέας. τὸ προβάτειον. Οἰβάδης Οἰβάδου ὄνομα κύριον. Οἰβώρειον. ὄνομα τόπου.

Οἴγνυσι. ἀνοίγει. Οἰδαλέα. αἰτιατική. Οἴακες. οἱ λεγόμενοι φήληκες. καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρυα. Οἰδαλέον. τὸ ὑγρόν. Οἰδάνει. αὐξάνει. Οἰδασίμωνα. καὶ σίμων ἐμὲ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπικακία γινωσκόντων. Οἰδαίνειν. οἰδεῖν ποιεῖν. Οἰδαινόντων. αἰτιατική. φλεγμαινόντων. ψύχων. Οἴδε. ἡμεῖς. Οἰδεῖ. φλεγμαίνει. πεφύσηται. Οἴδημα. ὄγκωμα. φλεγμονή. απόστημα. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων. καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. τῆς, εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσφωνουμένης. συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς οἴδημα ἀρθῆναι καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι. Οἰδήματα. ἐπάρματα. ἢ φυσήματα. λόγοις ἔχε φρόνησιν κατήυναζεν ὁ στρατηγὸς τὰ τοῦ στρατιωτικοῦ θράσους, οἰδήματα. Οἰδήματα. Οἴδησις. φλεγμονή. φύσημα. Οἰδίπους. Λάϊος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς. ἔσχε γυναῖκα Ἰοκάστην ἐξ ἧς τίκτει αὐτῷ παῖς Οἰδίπους. τούτου γεννηθέντος, χρησμὸν ἔλαβεν ὁ πατὴρ ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ μιγήσεται ὁ παῖς. καὶ κελεύει αὐτὸν εἰς ὄρος ῥιφθῆναι καὶ ξύλῳ περιπλακῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὃν εὑρηκὼς γεωργὸς ὀνόματι Μέλιβος ἀνεθρέψατο. καὶ Οἰδίπουν ὠνόμασε διὰ τὸ ὠγκωμένους ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ξύλου τοῦ καλουμένου κηλύστου. γενόμενος δὲ ἀνδρεῖος ἐλῄστευε καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἡ λεγομένη σφὶγξ ἀνεφάνη. γυνὴ δυσειδὴς καὶ θηριώδης τὴν φύσιν. ἀποβαλοῦσα γὰρ τὸν ἄνδρα καὶ συναγαγοῦσα χεῖρα, καί τινα τόπον καταλαβοῦσα δύσβατον τοὺς παριόντας ἐφόνευε. ὁ οὖν Οἰδίπους δεινόν τι βουλευσάμενος δίδωσιν ἑαυτὸν μετὰ τῶν λῃστῶν. καὶ ἐπιτηρήσας καιρὸν ὃν ἠβούλετο, λόγχῃ ἀναιρεῖ αὐτὴν, καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς. οἱ δὲ Θηβαῖοι

οἱ θαυμάσαντες ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. ὁ γοῦν Λάϊος ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ, τούτοις ἐπά-
γει πόλεμον. καὶ λιθοβληθεὶς τὴν κεφαλὴν τελευτᾷ. ἡ δὲ Ἰοκάστη φοβουμένη τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν, ἄ-
γει τὸν Οἰδίποδα καὶ χειροτονεῖ βασιλέα. καὶ γίνεται τούτου γυνὴ, ἀγνοοῦσα ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἐστιν.
ἔσχε δὲ ἀπ' αὐτῆς υἱοὺς δύο, Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην. ὕστερον δὲ μαθοῦσα ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστιν, εἶ-
πεν αὐτὸ τῷ παιδί. ὁ δὲ ἀκούσας ἔλαβεν ἥλους καὶ πήξας τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐτελεύτα. ἐάσας τὴν
βασιλείαν τοῖς δυσὶν υἱέσιν, οἳ ἐβασίλευον κατ' ἐνιαυτόν. καὶ εἰς ἔχθραν ἐλθόντες ἐπολέμησαν ἀλ-
λήλοις. καὶ ἐδιώχθη ὑπὸ Ἐτεοκλέους Πολυνείκης. καὶ ἀπελθὼν ἐς τὸ Ἄργος, ἔγημε τοῦ βασιλέ-
ως Ἀδράστου τὴν θυγατέρα. καὶ στρατεύσας ἦλθεν ἐπὶ τὰς Θήβας. καὶ μονομαχήσας Ἐτεοκλεῖ, ἀ-
ναιρεῖ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ σύμμαχοι ἀνεστράφησαν οἴκοι. Οἶδμα. κῦμα
ἢ πέλαγος. καὶ ἄγριον οἶδμα θαλάσσης. Οἴδνα, οἰδήματά τινα τῆς γῆς. Οἰδοῦσαν. κομ-
πώδη οὖσαν. τὴν τέχνην οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν. καὶ ὠνάπιος. τοσού-
του δὲ οἰδοῦντος καὶ ὑποφυομένου κακοῦ. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰθείης οὐκ ἐδόκεε πέμπειν τὸν στρατὸν, ἅτε τῶν
πραγμάτων ἔτι οἰδούντων. Οἰδοῦνται τὸν νοῦν. πάνυ, πάνυ τῷ λόγῳ. καὶ εἰ μὲν τύπτεις, οὐκ ἀντέ-
πιμίσοιτε. Οἰέ. οἱ τιμῆς αὐτόν. Οἴεσθαι, ὑπονοεῖν. Οἰετέας. ὁμηλικίας. ὅμηρος. ὄτριχας οἰέτεας στα-
φύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας. Οἴῃ. ὑπολαμβάνεις. Οἴηθεν. δῆμος Πανδιονίδος Οἰῆ. καὶ τὸ Οἴηθεν, τό-
πικὸν ἐπίρρημα. Φιλόχορος δὲ, τὴν Οἴην φησὶ Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι. χαρίζουσα δὲ γυναῖ-
κα. Οἰηθεὶς, ὑπολαβών. Οἰήιον, πηδάλιον. Οἰηματίας. ἐπηρμένος. Οἴησις. ἔπαρ-
μα. ὑπόνοια καὶ οἴημα ὁμοίως. Οἴκαδε. εἰς τὰ οἰκεῖα. Οἰκέως οἴκημα. ἀντὶ τοῦ, δεσμω-
τήριον, Δείναρχος. ἀντὶ τοῦ πορνεῖον δὲ Αἰσχίνης. ἀπὸ εὐθείας τοῦ οἰκεὺς ἤγουν οἰκέτης. Οἰ-
κέται. οὐ μόνον οἱ θεράποντες ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. οἱ δ' οἰ-
κέται ῥέγκουσι. Οἰκετεία. ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τὰς τῶν ἐπιφανεστάτων οἰκετείας ἠθροῖσθαι ἔ-
φασκον. Οἰκεὺς, οἰκέτης τοῦ αὐτοῦ οἴκου. Σοφοκλῆς. οἰκεύς τις ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.

Οἰκεῖος καὶ οἰκιακός. Οἰκείως ὁμοίως. Πολύβιος. οἰκείως δὲ τούτοις συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ
Καρχηδονίοις. Οἰκειοῦμαι. δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Οἰκειοῦται τὴν τοῦ βασιλέως ἁπλότητα. Οἰ-
κεῖλαι. ἐκβληθῆναι. Οἰκῆας. οἰκέτας. Οἰκήματα. τὰ χαμαιτυπεῖα. καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν οἰκημά-
των ἑστῶσας ἀκωλύτως συνιέναι διεκελεύοντο. Οἰκητής. ὁ οἰκῶν. ἐμοῦ δὲ μὴ ἀξιωθέντος τοῦδε,
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν. Οἰκία. τὸ ὁσπήτιον. καὶ οἰκίδιον τὸ οἴκημα. καὶ οἰκίον, τὸ μι-
κρὸν οἴκημα. οἰκίον αὖτε δόμοισι. ἀντὶ τοῦ οἰκοδομημάτων. Οἰκίσκῳ. ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ.
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνίθων τρο-
φεῖον, οἰκίσκον. Οἰκογενής, οἰκέτης ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς. οἰκογενὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικα
φαγοῦσα, ζώειν ἡμετέροις ἔλπεαι ἐν μεγάροις. Οἰκογενής, δοῦλος. κἂν θεράποντός τινος οἰκογενὴς
ὃς μαστιγῶσαι αὐτὸν κελεύσας ηὐτομόλησεν ὡς ὑβρισμένος ὑπὸ τοῦ δεσπότου. Οἰκοδομεῖν.
τὸ οἰκοδομεῖν καὶ ἵππους τρέφειν δοκεῖ δαπανηρὰ εἶναι. ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ προσεξάρχηται κατά-
ρα. ἐπὶ δὲ αὐτῇ, οἰκοδομαί σε λάβοι καὶ ἀμβολαί. ὁ δὲ ἵππους τε καὶ γυναῖκα μοιχόν. ὡς τούτων πάντων δα-
πανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων. Οἴκοθι. ἐπὶ τῆς οἰκίας. καὶ παροιμία. οἴκοθεν ὁ μάρτυς. ἐπὶ τῶν μελλόντων
τὸ ψεῦδος εἰπεῖν, ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν. Οἰκοδομήματα. ἀσέβεια καὶ δαπανηρὰς λει-
τουργείας χαίρειν ἐάσαντες χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέον δὲ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμα-
σιν ἀπρεπέσιν. Οἰκοδομία. οἱ Ἀττικοὶ ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. οἰκοδομὴ δὲ οὐκ εἴρηται.
Οἰκονομία. ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια, καθ' ἣν ἕκαστα ὅπως γίνεται. κατ' οἰκονομίαν. κατ' εὐδικίαν. καθ' συγ-
χώρησιν. τὸ οἰκονομικὸν τινὸς, ἀνελεύθερον μεταλαμβάνουσιν. καὶ ἐνίοτε ἐγκράτεια. Οἰκονομῶ,
τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος. οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ. ἅτις
ἄνευ τοκέων κατατήκομαι. ἧς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται. ἀλλ' ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξίως οἰ-
κονομῶ δόμους πατρός. ἡ Ἠλέκτρα φησὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων μοι φη-
σὶ βίος ἀπολέλοιπε μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένῃ, καὶ ἀεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδική-
ας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἧς φίλος οὐδεὶς προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμα-

σαν διαλαβούμενοι, κατὰ τὸ ἐκεῖνο· ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι. Οἰκονομῶν, ἀντὶ
τοῦ διαιρούμενος τοὺς πατρῴους οἴκους. οἷά τις ἐποίησεν ἀξίως οἰκοδομῶ δόμους πατρός. καὶ οἰκο-
νομία ὁ διαμερισμὸς τινῶν πραγμάτων. καὶ οἱ ποιηταὶ χρῶνται οἰκονομία, τουτέστι τῷ τῶν προσώ-
πων διαμερισμῷ. Οἰκόπεδον, ἔρημον κατὰ πτῶμα οἴκου. γήπεδον τὸ χωρίον ὥσπερ καὶ οἰκόπε-
δον, τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. Οἰκοπρεπῆ, τὰ κατὰ οἰκίαν σκεύη. Οἰκοποιός. σο-
φοκλῆς. οὐδ᾽ ἐκεῖνον οἰκοποιός ἐστί τις σοφή. Οἰκόσιτος. ὁ ἑαυτὸν τρέφων μισθωτός. Οἰκοσκο-
πικόν, ἐν τοῖς οἰωνιστικοῖς. Οἰκότριψ. οἰκέτης. Οἰκογενὴς δοῦλος. ἀμαθίας. ἐπεὶ περὶ τῆς καὶ τῶν οἰκοσί-
των ὁ πάντων ὁ προστάτης. καὶ ὅσον ἄλλο οἰκετικόν, καὶ ὅσοι ταμίαι καταναστῆρες. Οἰκουρός.
οἰκονομικός. ἢ οἰκοφύλαξ. ἕτερος δὲ ὁ φύλαξ. Οἰκῷ. αἰτιατική. Οἰκωφελεία. Οἰκρῆτες τὴν
θυσίαν. παροιμία. ἐπειδὴ τεταραχώδης θυσία γίνεται κρητικὴ καλεῖται. παρ᾽ ὅσον Ἀγαμέμνων ἐ-
κεῖσε χειμασθεὶς, ἔθυεν ἀναβὰς εἰς τὸ Πολύρρηνον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέ-
πρησαν. ὁ δ᾽ ὡς ἤκουσε, καταλιπὼν τὰς θυσίας, ἦλθεν εἰς τὸν αἰγιαλόν. καὶ μίαν ἀνδρῶν τῶν νηῶν, ἀνή-
χθη ἐς αὐτὴν τοῖς ἐγχωρίοις ἐπαρασάμενος. Οἰκτείρω οἰκτίζω δέ. Οἰκτίρμονος. Οἴκτιστον,
ἐλεεινόν. Οἰκτισάμενος, ἀντὶ τοῦ ἐλεήσας. Οἶκτος. ἔλεος. οἶκτος δὲ νύμφας εἷλεν αὖτε περι-
νόμου αὖτις παρωρείησιν ἀμέθου παιδὸς ἔχουσι δυνάστος ὑγρὸν οἰκίον. Οἰκτρός. ταπεινός. ἐ-
λέους ἄξιος. εἰ μὲν ὁ τε βασιλεὺς ἀνθρώποις οἰκτροῖς καὶ ἀτιμοτάτοις τούτοις ἐπικαλεῖ σκοπῶν
σειεν αὖτις, ἀνάγκη μηδὲν ἔτι λέγοντα τοῖς εἰρημένοις ὁμολογεῖν. Οἰκτρῶς. ἐλεεινῶς. νήπιος
ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται. Οἴκοι. ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ παροιμία. οἴκοι τὰ μιλή-
σια. ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθών πο-
τε εἰς Λακεδαίμονα, ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ τῶν Περσῶν. ἐδημηγόρει δὲ ἐ-
σθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν Ἰωνικήν. εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν ἐφόρων, οἴ-
κοι τὰ Μιλήσια. Οἴκοι γενοίμην. ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων. Οἶμαι. οἴομαι. ὑπολαμ-
βάνω. Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ᾽ εἰσίν. οἱ δ᾽ ὄντες κακοί. ἐπὶ τῶν διαπαντὸς ἐπιζητουμένων. Ἀριστοφάνης βα-
τράχοις, εἰσάγει τὸν Διόνυσον Εὐριπίδην εἰς ᾅδου ἐπιζητοῦντα καὶ ἀναβουλεσθαι, λέγοντα δὲ ὁμαιτρι-
του δεξιοῦ. τὸν ἢ φάναι. οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ᾽ εἰσίν. οἱ δ᾽ ὄντες κακοί. Οἴμη. ὁδός. Οἴμησε. ὥρμησεν. καὶ
οἴματα, ὁρμήματα. Οἶμος. ὁδός. ἢ στίχος ἢ ῥάβδος κύκλου. ὅθεν καὶ παροιμία κέκληται,
τὸ παροδικὸν διήγημα. ἔργον Ἀλεξάνδροιο Μακεδόνος οἴπερ πάντι Δαρείῳ πυμάτην ὁδὸν ἐφε-
πώμεθα. Οἰμωγή. στεναγμός. καὶ οἰμώζει, στενάζει. καὶ οἰμώξεται, τιμωρηθῆναι ὀφείλει. Οἰμώζει.
Οἴμοι, αἱ ῥάβδοι. Οἴμοι σχετλιαστικόν, Σοφοκλῆς. οἴμοι τί νεξήνεγκας ὦ τέκνον λόγον, ὃ νοῦ χρὴ
ὄντι μὴ τελεσθῆναι. τὸ δὲ φανθέν, τίς ἂν δύναιτ᾽ ἂν ἀγένητον ποιῆσαι. καὶ Ἀριστοφάνης. οἴμοι κακο-
δαίμων. τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν τῷ προτέρῳ ἔτει. ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τυχεῖν ἐφιεμένων. πρὸ ὀλίγου τῶν
Ἀργινούσας ἐνίκων ναυμαχίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι, συμμαχίᾳ τῶν δούλων, πρὸς κακωθέντες ἄλλαις ναυ-
μαχίαις. οὕστινας ἠλευθέρωσαν. πρὸς τοῦτο οὖν φησι χαριεντιζόμενος, εἴπερ νεναυμαχήκειν, καὶ
ἀφείμην ἐλεύθερος. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Βελλεροφόντου. οἴμοι. τί δ᾽ οἴμοι. θνητά τοι πεπόνθαμεν. οἴ-
μοι τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν. τὸ δ᾽ ὡς δοράτων φρονοῦντα, τίς ποτ᾽ ἂν φέροι. Οἴμοι κύ-
λικος ἴσον ἴσω κεκραμένης. τοῦτό φησιν ὁ Ἑρμῆς. τούτῳ γὰρ μόνον κεκραμένον κυσπονδὴν ἔθυον.
διότι ὥς φασι καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, παρ᾽ ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεται. Οἶν, ἀττικοὶ
ἀντὶ τοῦ οἶν. Οἰνάνθη. ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. Οἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. δή-
μητρι ταύρων ὄχλον ἀγρότης θύσας. ἄλω πλατεῖαν οἰνάραις ὑπεστρώκει. Οἰνᾶς. οὕτω καλοῦσιν Ἴ-
ωνες τοὺς κύβους. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρὶς οἰνᾶς. Οἰνάς. εἶδος ὄρνιθος. Οἰ-
ναῖοι τὴν χαράδραν. ἐπὶ τῶν ἐπωφελεῖα παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ. τῶν γὰρ Οἰναί-
ων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ, κατέκλυσε πάντα. Οἰνέωνος.
Οἰνεὺς οἰνέως ὄνομα κύριον. Οἰνειάδης. καὶ οἰνιάδες ὄνομα ἔθνους. Οἰνιάς πόλις. Οἰνεί-
δης πατρωνυμικὸν καὶ οἰνείδαο. Οἴνη, ἡ ἄμπελος. Οἰνηὶς φυλὴ τοῦ οἰνέως. Οἰνήρυσις, ἡ τοῦ
οἴνου κοτύλη ᾗ ἀρύονται. Ἀριστοφάνης. φέρε τὴν οἰνήρυσιν ἵν᾽ οἶνον ἐγχέω. Οἰνίζω οἶνον ἀγο-

ράζω. καὶ οἰνισάμενοι οἶνον ἀγοράσαντες. Οἰνηΐς. μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις. Οἰνο-
βαρὴς μέθυσε. Οἰνόη τὴν χαράδραν. ὅταν καθ' ἑαυτοῦ τις ποιῇ. ἡ γὰρ Οἰνόη δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς
οἵτινες φερομένην ὑπὲρ αὐτῶν χαράδραν παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὴ δὲ ἡ χαρά-
δρα γενομένη, ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ γεωργικὰ, καὶ τὰς οἰκίας καθεῖλεν. ὅμοιον δὲ τῷ ὁ Καρπάθιος
τὸν λαγών. φασὶ γὰρ δεῖν τὸ μὴ εἶναι εἰς Κάρπαθον λαγὼς, κομίσασθαί τινα ὡς εἰς ἐπιγέννημα.
ἀφ' ὧν τοσούτους γενέσθαι ὡς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῶν χαλεπῶς βλάπτειν. Οἰνόη καὶ Οἰνέως, δῆμοι.
τῆς Ἱπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευθέραις. ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα. ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δή-
μων ὁ δημότης Οἰναῖος. Οἰνόμαος. Γαδαρεὺς φιλόσοφος κυνικὸς, γεγονὼς οὐ πολλῷ πρεσβύ-
τερος Πορφυρίου. περὶ κυνισμοῦ. πολιτείαν. περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας. περὶ Κράτητος καὶ
Διογένους καὶ τῶν λοιπῶν. Οἰνομοφύλακες, τίνες. ἔδοξέ τισι τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις. ἀλ-
λ' οὐκ ἔστιν οὕτως. οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται, κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸ ἀρχεῖον ἀνέβαινον πρά-
γν. οἱ δὲ νομοφύλακες, στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο. καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο καταντι-
κρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων. καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμουν ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ
τὴν θάλασσαν. ἠνάγκαζον δὲ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις. καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο με-
τὰ τῶν προέδρων κωλύοντες ψηφίζειν εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειε καὶ ἀσύμφορον τῇ πόλει.
Οἰνόω οἰνῶ τὸ μεθύσκω. Οἰνοπέπανοι. βότρυες. ἐϋσχίστοιό τε ῥοιῆς θρέμματα. Οἰνο-
πίων. Οἰνοπίπας. φησὶ μὲν τὸν οἰνεπισκοποῦντα. ὡς ὅμηρος παρθενοπίπας. Ἀριστοφάνης φησί. τοῦ
δ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπουπερ ἔμβραχυ εἰσὶ θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί. τοὺς μοιχοτρόπους. τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν
τὰς οἰνοπίπας. τὰς προδότιδας. τὰς λάλους. τὰς οὐδὲν ὑγιές. τὰς μέγ' ἀνδράσι κακόν. ὁ μὲν οὖν Σύμ-
μαχος φησὶ παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον. ἐγὼ δὲ οὐχ ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς ἀττι-
κοῖς μὲν. ἀλλὰ καὶ τὸ μιμητικὸν φωνῆς λεγόμενον. ἄμεινον οὖν ὥσπερ παιδοπίπας λέγεται οὕτω καὶ οἰνο-
πίπας. οἰνοπίπας οὖν, ἀντὶ τοῦ μέθυσος, παρὰ τὸ πιπίζειν ὅ ἐστι μύζειν ἢ μυζᾶν. Οἰνοποτά-
ζων. οἰνοποτῶν εὐωχούμενος. ἐν συμποσίῳ παρὰ τὸν οἶνον ἐπικαυχήσας γέγονε. Οἰνοποσία. Οἰνοπό-
της διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὦ ξένε τόνδε τάφον ἀνακρέοντος ἀμείβων, σπεῖσόν μοι παριών. εἰμὶ γὰρ οἰ-
νοπότης. Οἰνοπώλεια. Οἶνος ἐπὶ θεοῦ ἡ τιμωρία. Δαβίδ. ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκρά-
του πλῆρες κεράσματος. Οἶνος ἄνευ παίδων. δύο παροιμίαι. ἡ μὲν, οἶνος καὶ ἀλήθεια. ἡ δὲ, οἶνος καὶ
παῖδες ἀληθεῖς. λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἀπλοϊζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. Οἶνος κενω-
θεὶς ἀγγείων παύει λύπας. Οἶνος εὐπώδης ἐκβανοῖ πολλὰς λύπας. Οἴνου μετασχὼν πρὸς
δύναμιν ἀσμάχας. Οἶνον ὠνομάσθαι παρὰ τὸ οἰνέως. οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοισιν ἀπολείψας δεπάεσσιν οἶ-
νον ἔκλησε. Πλάτων δὲ οἰόνουν αὐτὸν φησὶ διὰ τὸ οἴεσθαι τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν. ἢ ἀπὸ τῆς ὀ-
νήσεως. ὅμηρος ὀνήσεαι αἴκε πίῃσθα. καὶ τὰ βρώματα, ὀνείατα ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν ἡμᾶς. ὁ δὲ Κύ-
πριος ποιητής φησιν οἶνόν τοι μενέλαε θεοὶ ποίησαν ἄριστον θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι με-
λεδῶνας. δεῖ δὲ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύειν τοῖς εὖ φρονοῦσι. τὸν μὲν ὑγείας ἕνεκα. ὃν πρῶτον
ἐκπίνουσι. τὸν δεύτερον ἔρωτος ἡδονῆς τε. τὸν τρίτον δὲ, ὕπνου. ὃν ἐκπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι οἴ-
καδε βαδίζουσιν. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι ἡμέτερός ἐστιν. ἀλλ' ὕβρεως. ὁ δὲ πέμπτος βοῆς. ἕκτος δὲ κώ-
μων. ἕβδομος δὲ ὑπωπίων. ὄγδοος κλήτορος. ὁ δὲ ἔνατος χολῆς. δέκατος μανίας. ὥστε καὶ βάλλειν
ποιεῖ. πολὺς γὰρ εἰς ἓν ἀγγεῖον χυθεὶς ὑποσκελίζει τοὺς πεπωκότας. καὶ Ἐπίχαρμος ἐκ μὲν
θυσίας, θοίνη. ἐκ δὲ θοίνης, πόσις ἐγένετο. ἐκ πόσιος, κῶμος. ἐκ κώμου θυανεία. ἐκ δὲ θυανείας, δί-
κη. ἐκ δὲ δίκης πέδαι τε καὶ σφάκελος. καὶ ζημία. καὶ Πανύασις. οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν
ὄνειαρ. ἐσθλὸν ἀλεξίκακον πάσης συνοπηδὸν ἀνίης. ἔστι δὲ καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν. ἐνῆ-
σαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κριθαὶ ἰσοχειλέες. Οἴνου πιεῖν. οἱ προσιόντες τῶν ἰατρῶν ἐκέλευον οἴνου πι-
εῖν. τὸ γὰρ πιστωθῆναι τὸν ἄνθρωπον ἢ μὴ ἐν τούτῳ ἔφασκον ἄρα ἐκεῖνοι τὴν τέχνην εἶναι. οἴνου δὲ
ἔρως ἀντιπαλικώτερον. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. Ἡρό-
δοτος δὲ λέγει Πέρσας τούτων κρατεῖν τὸν τύπον. εἰ μὲν οὖν εἰ στηγήσαιντό τινα νήφοντες βουλεύε-
σθαι περὶ τούτων ἐν μέθῃ, εἰ δὲ εἰ στηγήσαιντο ἐν μέθῃ τοῦτο κυροῦν νήφοντας. οἴνου ἔφη τοσούτων πο-

κω. ὅσον τῷ ἡλίῳ ἀπ' ἐνδῶ ὁ πῶρος φησὶν ἰνδῶν βασιλεύς. Οἰνοῦττα· ἡ ἐν οἴνῳ πεφυραμένη μᾶζα. οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενον, Οἰνοχοεῖ· κιρνᾷ. καὶ οἰνοχόος ὁ ἐπικέρνης. καὶ οἰνοχοεία. Οἴνοψ· οἰνόχρως μέλας. ἐν ἐπιγράμματι· ὧν ἡμεῖς ἀπείσαντες ὅσον θέμις οἰνοπὶ βάκχῳ καὶ σατύροις. οἰνωπὸς δὲ οἰνώδης διαυγής ἢ μέλας. οἰνωπὸν βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενοι. Οἰνωθήσεσθε μὲν, οὐ μεθύσεσθε δέ. Οἰνωτρία· ὄνομα τόπου. Οἴξασ· ἀνοίξασ. Οἰοβότης· αὐθαίρετος ὡς ἂν εἴποι τις αὐτὸς ἑαυτοῦ τὴν διάνοιαν βόσκων καὶ μηδενὶ πειθόμενος. μονότροπος μεμονωμένος τῷ λογισμῷ μονωθεὶς ἐκτὸς φρενὸς νοῦ ἄφρενος. οἰοβότας φίλοις μέγα πένθος ὤρηται. Οἰόθεν οἶος· ἐκ μόνου μόνος. θέλει γὰρ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον. Οἰόμενος· νομίζων. Οἷον τὸ θαυμαστικόν. οὐκ ἔσται ἄρα μὴ τὸν δεῖ δή τε ποσὲ ξερέω μετ'. οἷον ἀριστοφάνης περὶ κλέωνος· οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν. Οἷον· τὸ ἀνταποδοτικὸν τοιοῦτον καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων λαμβανόμενον καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ. ὡς τὸ οὐδὲν οὕτω καλὸν οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου. καὶ αὖθις ἀνέμου ἐπιπνεύσαντος οἵου σφοδροτάτου καὶ ἐξάραντος τὴν ἄμμον. καὶ αὖθις οἱ γὰρ δράκοντες τὰς οὐρὰς ἀμέρει εἰς σπείρας ἑλίξαντες καὶ ἐπανιστάμενοι καὶ πῦρ ὁρῶντες οἷον ὀξύτατον. ἐπὶ δὲ θαυμασμοῦ ἄνθρωπος ἦν ὁ δημόφιλος ὁ πατριάρχης τῆς κωνσταντίνου πόλεως οἷος ἐμπεσὼν ὁμοῦ σύμπαντας φύρειν ἀκόσμῳ φορᾷ ὥσπερ ἄτακτος χειμάρρους, πολλὴν τὸν συρφετὸν ἄγων.

Οἰονδῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ ἀττικῇ οὐδετέρως λεγόμενοι. καλεῖσθαι δέ φασιν αὐτοὺς οὕτω διὰ τὸ μὴ δῆμον οἰκητὸν τόπον ἔχειν ἀλλὰ μεμονῶσθαι. τὸ γὰρ μόνον, οἶον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. ἔστι δὲ τὸ μὲν κεραμικὸν οἷον τῆς λεοντίδος φυλῆς. τὸ δὲ δεκελεικὸν οἷον τῆς ἱπποθοωντίδος. οἱ δὲ δημόται ἑκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ οἴου. ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι οἰῆθεν ὡς προείρηται. Οἱονεί· ὡσανεί. Οἷόν τε δυνατὸν οἰκοῦντας ἔχειν κατὰ τὸ δυνατόν. Οἶος· μόνος. καὶ ὁ ποῖος. ὁ δὲ ἐπολυπραγμόνησε πάντα· ἦν τὸ οἷος μηδὲν μήτε ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν. Οἶος· μόνος παρὰ τὸ ἴος· ἐξ οὗ καὶ ἴα καὶ μία. ἴος δὲ ἀπὸ τοῦ σύ. Οἶος· ἢ ἀπὸ τοῦ εἷς. Οἷος· ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ οἷός τε ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος καὶ οἷος ἦν ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζε. λυσίας ἐβιάζετο τε γὰρ καὶ οἷος ἦν ἐξαιρεῖν τὴν θύραν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικὸν τοιοῦτος οἷος ἦν ὁ πατήρ. Οἷος· δυνατός. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τε εἰμὶ ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων ἀπορ κινδυνευόντων τῆς ἀντλίας πληρωθέντος. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι νικῶμαι ὑπὸ τοῦ πράγματος. καὶ αὖθις σοφὸς πρὸς ἀνδρός ὅς τις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους. Οἷος· ὁ ποῖος. ὦ δύσμορ' ἄνδρος οἷος ὢν οἵως ἔχεις. ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Οἷος εἰ καὶ οἷός τε εἰ. τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ βούλει καὶ προαιρεῖσαι. τὸ δὲ σὺν τῷ τε δύνασαι. ἀμφοτέροις δὲ λυσίας ἐχρήσατο. Οἴω· τὸ φέρω αἰτιατικῇ. Οἰῶ· ἀντὶ τοῦ οἴομαι. ἀλλ' ἄρχειν μὲν οἷον λαμπιτὰ ἀντὶ τοῦ ὡς οἴομαι ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ λαμπιτώ. Οἰώθη· ἐμονώθη. Οἰωνισάμενος· μαντευσάμενος ἰταλιῶται μὲν δαιμονίως ἀποιωνισάμενοι τὸ μέλλον. Οἰωνίζοντο· ἀπετρέποντο ὡς κακῷ οἰωνῷ. τὸ δὲ ἡ μὲν νεότης ἐμίσουν τε καὶ οἰωνίζοντο. οἱ δὲ πρεσβύτεροι κατηπιάζοντο καὶ ἐπήνουν. καὶ αὖθις ξὺν αἰσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς καὶ πέρασι δὴ βεβαιότερα αὖθις ἅψασθαι τοῦ πολέμου καὶ αὖθις ὅτε πάντας οἰωνίζεσθαι προσδόξαντας τὸν αἰμίλιον ἐκπορευόμενον δοκεῖν ὁρᾶν εἰς τρεψόμενον. Οἰωνιστικὴν ταύτην εὗρον πρῶτοι φρύγες. ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐστὶν ὀρνεοσκοπικὸν οἷον ὅταν πετομένου τοῦδε τοῦ ὄρνιθος ἔμπροσθεν ἢ ὄπισθεν καὶ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ κλώζοντος εἴπῃ τίς ὅτι τόδε σημαίνει. πρῶτος δὲ ἔγραψε περὶ τούτου τηλέγονος. τὸ δὲ οἰκοσκοπικὸν ὅταν τὰ ἔνδον οἴκω συμβαίνοντα, οἷον εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ὄφις ἢ ἔλαιον ἐχέθη ἢ μέλι ἢ οἶνος ἢ ὕδωρ ἢ τέφρα. ἢ τρισμὸς ἐγένετο ξύλων. ἢ ἄλλο τι τόδε προμηνύει ὃ συνέγραψε ξενοκράτης. τὸ δὲ ἐνόδιον ὡς ὅταν ἐξηγήσεταί τις τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαντῶντα ὅτι ἐὰν ἀπαντήσῃ σοί τις τόδε βαστά

ζων τὸ δὲ συμβαίνει ταύσοι ὅσων ἐγχεῖται ἡ πόλις. τὸ δὲ χειροσκοπικὸν ὡς ὁ τοιοῦτος διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν διατεινομένων καὶ τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν νευριδίων εἰ πωμὴν παιδοποιεῖ ἤ τι τοιοῦτον ὅσου νέγχειται ἔλεος. παλμικὸν δὲ τὸ διὰ τῆς παλσεως τοῦ σώματος γινωσκόμενον, οἷον εἰ ἐπάλλετο ὁ δεξιὸς ἢ ὁ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς ἢ ὦμος ἢ μηρὸς ἢ κνησμὸς ἐν τῶν ποδῶν ἢ πρὸς τοῖς ὠσὶν ἦχος ἐγένετο, τὸ δὲ συμβαίνει. ὅσων ἐγχεῖται σιδώνιος. Οἰωνόβρωτος ὀρνεόβρωτος. Οἰωνομαντεία. Οἰωνός, τὸ σημεῖον. καὶ οἰωνοσκόπος ὁ μάντις. Οἰωνοί, σαρκοφάγα ὄρνεα. ἢ σύμβολα. πάντες δὲ οἰωνοὺς ἐκάλουν καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. θεωροῦντο ὄρνιν. ἀριστοφάνης. ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς τῶν θεωρῶν κληδόνας καὶ κλαιωνίσους, ὄρνιν νομίζοντες πάνθ᾽ ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει. Οἰσοῖος τὸ πέρατον. Οἰσύη, εἶδος φυτοῦ. Οἴσει. προσάξει. σωπήσει. ἑαυτῇ μὲν πολλὰ ὀνειδισμὸν καὶ φόρημα οἴσει. ἐκεῖνον δὲ ὕβρει τιμώμενον τῶν ἐρωτικῶν ἀπαλλάξει τῇδε. Οἰσαλλήψ. Οἶσαι. κομίσαι. καὶ οἴσω κομίσω. ἐν ἔγκω. Οἴσθα αὐτὶ τοῦ οἶδας, λέγω χωρὶς τοῦ σ, μετὰ δὲ τοῦ σ. ἤτοι διὰ μέσον ἢ διὰ τὸ μὴ συγκρούεσθαι τὰ σύμφωνα. οἶσθα. σοφοκλῆς. οἶσθα ὡς πρίασθαι, αὐτὶ τοῦ πρίασθαι ἀτυχῆ. καὶ αὖθις οἶσθα αὐτινας ἐν λογισμοῖς ἀποθνήσκοντας, ἢ παντὸς ἐκ τῶν μὴ συμφορῶν ἀναπεισθέντες ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσόφων. ἄρτι μόνον τὸ τοῦ θεοῦ ὁμόσαι καὶ κατομόσαι πλαδωνικῶς οὓς φθήσεσθαι αὖ σκιὰ φθεγξαμένη τι τῶν δεόντων. λέγεται. καὶ ἐξοισθα. σοφοκλῆς. καὶ σύ που τῶν ἐξοισθα ὑφηγητήρος οὐδενὸς φίλων. ἀλλ᾽ αὐτὸς ἡμῖν πᾶσι ἐξηγούμενος. Οἰσόμενος. κομίσων. Οἰσοφάγος, ὁ λαιμός. Οἰσπη. ῥύπος τῶν προβάτων ἐρίων. ἡρόδοτος. καὶ οἰσπώτη ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰστά. φορητά. θουκυδίδης. ὅμως δὲ ἀπὸ μετέωρος τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου, οἰστὰ αὐτοῖς ἐφαίνετο. καὶ αὖθις. καὶ ὅμως ἐπιφλέγειν ἔλεγον τοῦ δήμου οἰστόν. καὶ αὖθις. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ μικροῖς εἴη διάφορον κακὸν, οἰστὸν δὲ ὅμως, πόσῳ γίνεται. Οἰστροῖ ἐρεθίζει. ἐκμαίνει. αἰλιανός. τῶν ὄντων πᾶσι οἰστρώδης ἐν ἑαυτῷ ἐνορμὴ καὶ προθυμία αὐτῇ τῶν βαρβάρων. καὶ αὖθις καὶ ταῦτα μὲν ἔδρασεν ὥσπερ οἰστρηθεὶς καὶ κάτοινος γενόμενος. αἰλιανός. καὶ ἀκαλῶς ἡρόδοτος τὰς ὑπὸ τῶν γυναικῶν οἰστρήσεις τε καὶ μανίας παρ᾽ οὐδὲν ἐτίθετο. Οἴστρησις. ἡ ἐκλυμανία. καὶ οἰστρηλατούμενοι, πυρούμενοι. ἐκμαινόμενοι. Οἰστροπλῆγα. τῇ μανίᾳ πεπληγότα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ οἴστρου ὅς ἐστι μυῖα ὑπὸ χαλκῆς ἐγχρίμπτουσα ἐν τῷ καύματι τοῖς βουσὶ καὶ ποιοῦσα ἐλαύνεσθαι. Οἶστρος. ἐρεθισμός. ἔκκαυσις. πύρωσις ἐμμανής. οἶστρον δὲ καλοῦσι, πᾶσαν κίνησιν. ἔνθεν καὶ οἰστροδίνητος μυχὸς ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐλαυνόμενος. ἀριστοφάνης οὔτε πόντιος ποσειδῶν προλιπὼν μυχὸν ἰχθυόεντ᾽ οἰστροδίνητον. ἐπειδὴ οἶστρος γάρ ἐστι καὶ μάλιστα βαρβάροις τὰς μεταβολὰς ἀμετάπτωτος ἔχειν. Οἰσύα. ἰτέα. Οἰσύναις. θουκυδίδης. ναῦς τοῖς δὲ ἐπάλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσύναις, ταῖς πολλαῖς. καὶ ἀνάπαιος. οἱ δὲ τῶν παρθένων οἰσύνας ἀσπίδας ἔχοντες καὶ κράνη οἰσύινα πλοκὴν τινα πάντα πεπλεγμένα. καὶ οἰσύινον σχοινίον ἰτέινον. Οἰσύμη, πόλις τῆς θρᾴκης. Οἰσύπη. ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰσυπηρός. ῥυπαρός. ἔρια οἰσυπηρὰ ῥύπου πεπληρωμένα ῥυπαρὰ μάλα ἀπὸ τῆς κόπρου. οἰσύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων. Οἴτη ὄνομα ὄρους ἐν λακεδαιμονίᾳ. καὶ οἰταῖος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους. Οἶτος. ὁ μόρος ἐν τοῖς μυθικοῖς. οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέϊ δάμναμαι οἴτῳ. Οἱ οἱ, μόνοι ἤτοι δυνατοί. Οἰφιχοῖνιξ Οἱ χαλινοὶ ἀντὶ τοῦ ἦσαν. Οἴχῃ, πορεύῃ. καὶ οἰχήσομαι πορεύσομαι. Οἰχνῶ, πορεύομαι. τὰ λαιν᾽ ἄνυμφα τόσ᾽ αἰὲν οἰχνεῖν λέκτρα φησί. Οἰχόμενος, πορευόμενος. Οἰχῶκόλωλα διαπεπόρθημαι φίλαι. τέκνων μικρὸς ἄφυκτος διὰ τὸν αἰφνίδιον θάνατον. Ὀκέλλει. προσορμεῖ. ἐκεῖ πλεῖ. εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. καὶ ὀκέλλοι. προσορμίζοι. Ὀκλὶς ὄνομα κυρίου. Ὀκλαδία. ἡ ὄκλασις. Ὀκλαδίας. ὁ συγκεκλασμένος δίφρος. καὶ ποτὲ μὲν ἐκτεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος. καὶ αὖθις. βαθεῖαν εἰς ἰλὺν ὀκλασάντων. περὶ Ἡρακλέους ὁ λόγος. Ὀκλάζει. χωλαίνει. εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται. δισάζει. ἀποκάμνει. λειποψυχεῖ. Ὀκλὰξ καθήμενος, αὐτὶ τοῦ ἐπὶ γόνυ. Ὀκνεῖν ἀληθῶς ἔχει. ξενοφῶν. ὀκνοῦντες μὴ οἱ ἕλληνες διαβαίνοντες τὴν γέφυραν μένοιεν. αὐτὶ τοῦ ἀληθεύοντες μένοιεν. δεδιότες. Ὀκνεῖν. κατασκοπεῖν. οὐδέν ἐκ τῶν πολεμίων ὀκνεῖν. ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου ἡγεῖσθαι γινώσκειν αὐτοῖς. ἕως ὅτε καὶ ὅπως ὡπλισμένη δύναμις ἔρχεται. Ὀκνείω. ὀκνῶ. ἀποβάλλομαι. Ὄκνος χαλκοῦς. βούλεται τοῦτο τοῖς ῥιθμοῖς ἐπιχωρίως δίφρου τινὸς γυναικείου εἶ-

δρας εἶναι. Ὀκνῶ φοβοῦμαι. καὶ ὀκνηρῶς τούτῳ κέχρηται Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι. φονῶντα τὴν ὄψιν, ὅπως αὖ ἐξέστην ὀκνῶ. καὶ οἱ ῥήτορες, ἐπὶ δειλίας καὶ ῥᾳθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι. ἀντὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. ἀντιφῶν. κακῶς δ᾽ ἂν εἰ ἀκούσει μετὰ καὶ μέλλουσι τοῦ κινδύνου, τὴν πλωτὴν θεραπεύσωμεν, καὶ τῶν θελόντων ὑπερέχ. τὸ δ᾽ ἐπὶ γῆν αὖ παρὴν ὀκνῶ. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς περὶ τοῦ. Φημὶ δὴ δεῖν βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ἡμῖν, τοῖς τε πέρας χρήσεσθαι μὲν ὀλυνθίοις σώζειν, καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν. καὶ τοῖς τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἑτέροις. εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε, ὀκνῶ μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. καὶ Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ φόβου ὀκνῶ. ἔλλισσαι φησὶν ἀγαμέμνων περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. οὔ τοι ὀκνῶ εἴκων, οὔτ᾽ ἀφραδίῃσι νόοιο. Ὀκνῶν. ἀναδυόμενος. Σοφοκλῆς. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ πράσσων μέγα. Ὀκολουμ. ἐπηρώθη ὁ ῥέτιος ὁ ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμόν. καὶ ἐπεκλήθη κόκλης. τὸν γὰρ ὄφθαλμον, ὀκολοῦμ καλοῦσι ῥωμαῖοι.

Ὀκὼχ, ὄνομα κύριον. τὸ δὲ βέλος ἀνεωγμένον προφθάσαν τὸ στόμα, ἐκεῖσε ἐμπεσὸν κατέπαυσε τὴν πνῆσιν. καὶ δὴ ὀκὼχ ἀθυμῶν ἀπεβίω. Ὀκρὴς τὴν θάλασσαν. ἐπὶ τῶν προσποιουμένων φάγειν ἐκεῖνα, ἐν οἷς διαφέρουσιν. ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ κρῆτες ἐγένοντο. Ὀκρίβαντας ἐμβάτας. Ὀκρίβας. σχῆμα ἡνιόχου. Ὀκρίβας. σκηνὴ ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικὰ πήγματα ἐφ᾽ οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλτιον φαίη τις λογεῖον, ἐφ᾽ οὗ ἱστάμενοι τραγῳδοὶ, ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐκ μετεώρου ἔλεγον. οἱ δὲ, ὄνον φασὶν εἶναι. οἱ δὲ, ἀγρίου νικρεί. ἄλλοι κλίμακα. Ὀκριόεις ὁ τραχύς. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ λίθον ὀκριόεντα, δύναξ ὅθι διασὸν ὀδόντα, θῆκε, τὴν κίσηριν λέγων, ἀμβλωθεὶς ἐκ δολιχογραφίης. καὶ ὀκριόεσσα, φρικτή. φοβερά. δέξαι μὲν καί σοι μέγα βρίθεται ὀκριόεσσα βᾶρις ἀποφθίμενον τὸν κύνα Διογένην. Ὀκτάβλωμον. ὀκτὼ ἔχοντα δήγματα. Ὀκτάκνημον. ὀκτάρραβδον. Ὀκτάμετρον. ὅ τι τοῦ τετραμέτρου ἀρετῆς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής. ὡσαύτως καὶ τοῦ ὀκταμέτρου. Ὀκτὼ ὁ ἀριθμός. Ὀκτώβριος. ὄνομα μηνός. Ὀκτώπουν. κερατίνος θεράπαιναις. ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἀντὶ τοῦ σκορπίον. παροιμία, σκορπίον γὰρ ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς αἰσχύλου ξαντρίαις. ἡ λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάκχαις φησίν. ἐκ ποδῶν δὲ ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα, κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω. Ὀκχή. στήριγμα βάσταγμα. γίνεται δὲ ἐρείκης σκηπάνιον. ὁ δὴ πάλαι γέρας ὀκχή. καὶ ὀκχήσασθαι. ἐπικαθεσθῆναι. Ὀλβίζειν. μακαρίζειν. εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. Σοφοκλῆς. μηδένα ὀλβίζειν πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών. Ὀλβιοδαίμων. εὐτυχέστατος. ἡ κλητικὴ ὦ ὀλβιόδαιμον. Ὄλβιος. πλούσιος. εὐδαίμων. μακάριος. Ὀλβιοδότης. πλουσιοδότης.

Ὄλβος. εὐδαιμονία. πλοῦτος. ἐν ἐπιγράμματι. ὄλβου πᾶν, τὸ σὺ ὑπερπέταται. ὅσα πρὸ πλέγδην ἔχει πήχεσι. Ὀλαὶ καὶ οὐλαί. αἱ μεθ᾽ ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαί, καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι. Ὀλέθριον. μέχρι θανάτου. Σοφοκλῆς. ὀλέθριον αἰκίζει. Ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται. ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας. οἷον, δέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ. Ὀλέκει. φονεύει. φθείρει. Ὀλέκρανον. τινὲς τὸν ἀγκῶνα. ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος τῆς ὠθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἀριστοτέλης δὲ οὐ τὸν ἀγκῶνα, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. Ἀριστοφάνης δὲ ὀλέκρανα λέγει τὰ τῶν ὠλενῶν κρανία. τουτέστι τῶν χειρῶν. δῆλον οὖν ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει. ὃν ἀγκῶνα φαμὲν ἡμεῖς. μηδέποτε παύσαιτο ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος. Ὀλέκρανον. ἀγκών. οἷον τῆς ὠλένης κάρανον. Ἀριστοφάνης καθ᾽ ἑτέρα εἰρηνικῶν. ὅστις πόλεμον εἶναι μᾶλλον βούλεται, μηδέποτε παύσαιτ᾽ αὐτὸν ὦ Διόνυσε μὰ ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος. Ὀλέσῃ. Ὀλεθρία. Ὀλετῆρα. φονέα καὶ φθορέα. Ὄλκαι. αὔλακες. Ὀλίγην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ διὰ σπουδῆς εἶχεν. οὐδὲ αὔξησιν ἀρετῆς οὐ μείωσιν κακίας, ὀλίγην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν. Ὀλίγα ἄττα. ὀλίγα τινά.

Ὀλιγαρκία. δὲ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. ὀλιγαρτία ἢ κλεψιστεάρβου. Ὀλιγαρχούμενοι. ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι. βασιλεία. ὀλιγαρχία. δημοκρατία. Ὀλιγαῦλαξ. ἡ μικρὰ χώρα. ἢ τὸ ὀλιγαύλαξ σπείρεσθαι. Ὀλιγαιμῶ. ὀλίγον ἔχων αἷμα. Ὀλιγοπνεῖ. ὀλιγοψυχῶν.

λιγόψυχοι. Ὀλιγοσιτία· πενιχρῆς δ' ὀλιγοσιτίης, μοῖραν ἀλοιηστάχυν. Ὀλιγοστῷ μοι. ὀλίγῳ.
Ὀλιγοδεής. ὀλίγων χρήζων. Ὀλιγοδεΐα. τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. καὶ ὀλιγοδεΐας μοι. Ὀλιγοδρανῶν.
καὶ ὀλιγοδρανής. ὀλίγα ἰσχύων. Ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. παρ' Ὁμήρῳ. ἦ ὀλίγον οἱ παῖδας ἐοικό-
τα γείνατο Τυδεύς. καὶ ὀλίγον. ἀντὶ τοῦ εὐχαίτερον. ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸ τῆς ὀργῆς, καὶ αἰτεῖ σπ-
εῖν καὶ ἀντὶ τοῦ μικροῦ. καὶ σπονδὴν ὀλίγῳ κιρναμένην κύλικι. Ὀλίγος. ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.
Ὀλιγοστός. ὀλίγος. Ὀλιγότης. Ὀλίγου δεῖν. σχεδόν. παρὰ μικρόν. λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ
δεῖν. καὶ ὀλίγου δέω φαίνεσθαι ὡς σαῦλος. Ὀλιγοχρόνιον. Ὀλιγωρήσας. ἀμελήσας. τῶν νενο-
μισμένων τοῖς πλάττουσιν ὀλιγωρήσας τιμῶν. Ὀλιγωρήσετε. ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. Δημο-
σθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν ἤτοι φροντίδα. ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν
ὀλίγον ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον. ὡς ἐν τῷ, ἦ ὀλίγον οἱ παῖδας ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. ὥρα δὲ ἡ φρον-
τίς. Ὀλιγωρῶ γενικῇ. Ὀλιζῶνες ἔθνος θρᾳκικόν. Ὀλίζονος μικροῦ. Ὄλισβος
αἰδοῖον δερμάτινον. ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μιλήσιαι γυναῖκες, ὡς τριβάδες καὶ αἰσχρουργοί. ἐχρῶντο δὲ αὐ-
ταῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. Ἀριστοφάνης, οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον ὃς ἂν ἡμῖν σκυ-
τίνη 'πικουρία. παρὰ τὴν παροιμίαν συκίνη ἐπικουρία ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. Ὀλισθηρός. εὐόλισθος.
εὐχερῶς μεταγινώσκων. Ὁλκάς. παρὰ Θουκυδίδῃ ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. καὶ ὁλκάδες, πλοῖα. ἐν
ταῖς δὲ λεγομέναις ὁλκάσι μακραῖς, τὰ βαρβαρικὰ διεβίβασαν πλήθη. Ὁλκοῖσιν. οἱ δὲ Τρῶ-
ες ὁλκοῖσι πολλοῖς καὶ ἀρτήμασιν ἀνάψαντες ὑπὸ τροχοῖς ὄντα εἷλκον εἰς τὴν πόλιν. Ὁλ-
κή. δύναμις. ἢ βάρος. ἢ σταθμός. καὶ τὸν στρεπτὸν ὃν ἐφόρει ὁλκῆς γενικῆς χρυσοῦ ὄντα, ἀφαιρεῖται·
φησὶν Αἰλιανός. Ὁλκήν. ἐπαγωγήν. τροπήν. Ὁλκόν. ἰσχυρὸν τόνον. ἢ ἑλκυστικόν. ἢ ὅρ-
μον. ἢ ὁδόν. ὁ δὲ, τὸν ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἔκοψεν. Ὁλκός, ὁ δὲ ἐξαγωγὸς ῥεύματος. ἢ οὐρά. ἢ ὁλ-
κὸς κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔκτασμα. δρακοντοει-
δὲς γάρ. διὰ πάσης τῆς νεὼς διῆκον. Ὁλκὸς ἄνθρωπος. ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγός, ὁ ὁλκοῖς
ἄγειν. καὶ ἐφέλκεσθαι δυναμένοις. Ὁλκοῖο. ἐφελκομένας. Ὁλκοῖο ναυσταθμοῖο. Ὅλμος.
τὸ μαγειρικὸν ἀγγεῖον. καὶ ὁ τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὅλμος. στρογγύλος λίθος. εἰς ὃν κόπτουσιν.
ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά. Ὀλοή. ὀλεθρία. Ὁλοκαρπούμενον. ὅλον προσφερόμενον. Ὁλο-
καύτωμα. ἡ θυσία. Ὀλολυγὴ ἡ βοή. Ὀλολύγιον. Ὄλωλε. ἀπόλωλε. καὶ ὄλοιτο ἀντὶ τοῦ
φθαρείη. Ὀλώλαμεν. ἀπολώλαμεν. Ὁλοσπουδί. ὅλῃ δυνάμει. Ὀλολύζειν. θρηνεῖν. κυρί-
ως ἐπὶ γυναικῶν. Ὅμηρος. αἳ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον. Ὀλολύζειν ποτὲ ὅ-
τι πέπτωκεν ἐχθρός. τουτέστι τῶν ἰσχυρῶν πιπτόντων, τὰ ἀσθενέστερα παιδεύεσθαι καὶ σωφρονί-
ζεσθαι. καὶ Σολομῶν λέγει. τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων, δίκαιοι κατάφοβοι γίνονται. καὶ λοιμοῦ μαστιζο-
μένου, ἄφρων πανουργότερος γίνεται. Ὀλολύζειν. τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. Ὅμηρος, αἳ δ' ὀλόλυξαν.
Ὀλολύζει ἱερῶν εἰς τὴν ἐκλύτην αὐτοῦ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων. Ὀλοός. δασυνομένης μὲν
τῆς πρώτης συλλαβῆς, δηλοῖ τὸν φρόνιμον καὶ ὑγιῆ. ψιλουμένης δὲ τὸν ὀλέθριον. Ὀλοόφρο-
νος. τοῦ ὀλέθρια φρονοῦντος. Ὄλορος ὀλόρου ὄνομα κύριον. Ὀλός. θολός. Ὅλος καὶ
πᾶς. ἦν δὲ ὅλος καὶ πᾶς πρὸς τὸ πολεμεῖν, ἢ πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν.
Ὅλος καὶ πᾶς ἦν τῇ διανοίᾳ πρὸς τοὺς ἐνεστῶτας κινδύνους. ἀντὶ τοῦ πάσῃ δυνάμει. Ὁλοσχερῶς.
ὁλοτελῶς. Ὁλοσχοίνῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου φησίν.
ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων, ὁλόσχοινος καλεῖται. Ὀλοφώϊον. ὀλέθριον. Ὀλόφωνος.
ὁ ἀλεκτρυών. οὕτω Κρατῖνος. Ὁλόφυλον. ὁ ὁλόκληρος. Ὀλοφύρεσθαι. ἀποδύρεσθαι. κλαίειν. Ὀλο-
φυρμός. θρῆνος. Ὀλόφυξις. Θρᾳκία πόλις πρὸς τῷ Ἄθῳ. ἧς πολίτης Ἡρόδοτος ὁ Ὀλοφύξιος περὶ νυμ-
φῶν ὡς φασὶ γεγραφὼς καὶ εἰδῶν. Ὄλπη. ἡ λήκυθος. οἱονεὶ ἐλαιόπη τις οὖσα. διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπ-
παλύεσθαι τὸ ἔλαιον. ἐν ἐπιγράμματι. χάλκεον ἀργυρέῳ μεταπανείκελον Ἰνδικὸν ἔργον, ὄλπην
Κλεδίσου ξείνιον. εἰς ἑτάρου ἦμαρ ἐπεὶ τόδε σοι γενέθλιον πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κελαναγό-
ρης. Ὀλοοίτροχος. περιφερής. στρογγύλος. καὶ ὀλοίτροχος. Ὀλοφέρνης. ἀρχιστράτηγος Καμβύ-
σου, υἱοῦ Κύρου. πόλεμον δὲ ἔχων ὁ Καμβύσης πρὸς Ἀρφαξὰδ βασιλέα Μήδων, καὶ συμμα-

χίαν αἰτήσας παρ' ἑκάστων τῶν ἐθνῶν ἀπ' Ἀσσυρίων ἕως Αἰγύπτου· καὶ μὴ δεδωκότων αὐτῶν, μετὰ τὸ νικῆσαι
Ἀρφαξάδ, πόλεμον ἔθετο κατὰ τῶν μὴ δεδωκότων αὐτῷ βοήθειαν, ἀποστείλας Ὀλοφέρνην μετὰ
δυνάμεως πολλῆς· ὃς πάντων ἐκράτησεν. ἐλθὼν δὲ περὶ Βετυλοῦαν τὴν τῶν Ἰουδαίων πόλιν,
ἀπέστησεν Ἀχιὼρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ· ἐπαπειλήσας αὐτῷ εἰ μὴ ἕλοι τὴν πόλιν ἀναιρήσειν αὐ-
τόν. ὁ δὲ Ἀχιὼρ κρατήσας τὰ ὕδατα ἐν ἀγήμασιν ἑτοίμως εἶχεν ἐκδοῦναι αὐτῷ τὴν πόλιν. ἡ δὲ
Ἰουδὴθ ἐξελθοῦσα κεκοσμημένη ὡς νύμφη, ἀπεκεφάλισε τὸν Ὀλοφέρνην. καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. καὶ
κλίνεται εἰς ου. Ὁλοοίτροχος· λίθος ὁ ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν ὑπερτὴν τοῦ τειχίσμα-
τος, ἐξήραξε καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέωσεν ἀμφω. Ἡρόδοτος. καὶ δὴ προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς
τὰς πύλας, ὁλοοιτρόχους ἀφίεσαν. καὶ αὖθις· ὁλοιτρόχους μεγάλους κατὰ τοῦ λόφου κυλίον-
τες· λίθους ὅλους τροχοειδεῖς. Ὁλοιτρόχους· στρογγύλους. Ξενοφῶν· τηνικαῦτα ἐκυλίνδουν
οἱ βάρβαροι λίθους ὁλοιτρόχους ἁμαξιαίους· οἱ φθανόμενοι διεσφενδονῶντο. Ὀλυμπιανός
σοφιστής· τοῦ Ὀλυμπιανείου. Ὀλυμπία· οὕτω καλεῖται παρ' Ἕλλησιν, ὁ δι' τέσσαρα ἔτη συν-
τελούμενος ἀγών· διὰ τὴν κατὰ τετραετίαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ τῶν κατὰ τὰς ὥρας· διὼν συν-
τελουμένην ἡμέραν. ἐτέθη δὲ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἐπισυλλεγομένων τος εἰς ἑορτὴν κοσμικὴν τοῦ Διός.
Ὀλυμπιάς· πενταετηρικὸς ἀγών. εἰσὶ δὲ τέσσαρες ἀγῶνες· Ὀλύμπια. Ἴσθμια. Νέμεα. καὶ Πύθια.
λέγεται καὶ Ὀλυμπίασι, τουτέστιν ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἔνθα ἠγωνίζοντο. Ὀλυμπιόδωρος φιλό-
σοφος Ἀλεξανδρεύς· οὗ κλέος εὐρύ· παρὰ τοῦτον φοιτᾷ Πρόκλος ὁ Λύκιος ἐπὶ τοῖς Ἀριστοτελικοῖς
λόγοις. Ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν, καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολί-
αν καὶ ἐντρέχειαν, ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ὄντος ἐφικτοῦ, ἠγάσθη καὶ δὴ τὸ μειράκιον· ὥστε καὶ θυ-
γάτριον ἔχων ἠσκημένον καὶ αὐτὸ φιλόσοφος, βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι. Ὀλυμπιονίκης
ὁ ἐν Ὀλυμπίοις νικῶν. Ὄλυμπος· ἀδελφὸς γλυκερώσης· ὃς ἧκεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας εἰς Ἀλε-
ξάνδρειαν ἐπὶ τὴν θεραπείαν τοῦ Σαράπιδος. ἦν δὲ τά τε πάντα φύσιν ἀξιάγαστον κεκτημένος.
μέγας μὲν τὸ σῶμα καὶ εὐμήκης ἰδεῖν. καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ
φρονιμωτάτῳ τότε γεγονώς, εὐόμιλός τε ἦν καὶ ἡδὺς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι. καὶ ὠφέλι-
μος εἴπερ τις ἕτερος τοῖς πειθομένοις. οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων ἢ βάρβαρος τὴν ψυχήν,
ὃς οὐκ ἐπείθετο καὶ κατεκηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις. τοιάδε τις ἐ-
πεκάθητο πειθὼ τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρός· οὐκ ἂν εἰ ὄντι χρῆμα, ἀλλὰ θειότερον. τοῦτό τοι τοῖς Ἀ-
λεξανδρεῦσι κατέστη ἱεροδιδάσκαλος. ἤδη κατασυρομένοις ὑπὸ τοῦ χειμάρρου τῆς πολιτείας.
ὁ δέ, συναγείρων ἑκάστοτε τοὺς παρατυγχάνοντας, ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα καὶ τὴν τούτοις
ἑπομένην εὐδαιμονίαν. ὅπη τε καὶ οἷα θεόθεν ἅπαντα τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα διαφυλάττουσιν.
οὕτω δὲ ἦν ὁ Ὄλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ προεῖπε τοῖς ἑταίροις, ὅτι Σέραπις ἀφίησι
τὸ ἱερόν. ὃ καὶ γέγονεν. Ὄλυμπος Μυσός, αὐλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν καὶ ἐλεγείων. ἡγεμών τε γεγονὼς
τῆς κρουματικῆς μουσικῆς τῆς διὰ τῶν αὐλῶν. μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσύου τὸ γένος ὄντος Σατύ-
ρου. ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς Ὑάγνιδος. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ὁ Ὄλυμπος· ἀφ' οὗ καὶ ὄρος τὸ ἐν Μυ-
σίᾳ ὀνομάζεται. Ὄλυμπος· ὁ ποιήσας νόμους κιθαρῳδίας ἐκθεὶς καὶ διδάξας. Ὄλυμπος Φρύξ, νεώτε-
ρος αὐλητής, γεγονὼς ἐπὶ Μίδου τοῦ Γορδίου. Ὄλυμπος· ὁ οὐρανός, οἱονεὶ ὁλόλαμπος· ἢ τὸ οἰκητήριον.
Ὄλυνθος· παρὰ τὸ ὅλως ἀνθεῖν· ἢ γοῦν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τοῦτ' αὐτὸ ἔχειν. ὄλυνθος οὖν ἡ ὠμὴ
συκῆ. καὶ Ὄλυνθος πόλις Θρᾴκης. Ὄλυρα· ζειά. εἶδος σπέρματος. Ὄμμα· ὄμμα αἰθέρος
ὁ ἥλιος. ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀνομάζειν αὐτὸν
ὀφθαλμόν. Ὅμαδος· θόρυβος. Ὅμαυλος· ὁμόθρους. ὁμόφωνος. στομόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος.
Σοφοκλῆς. Ὁμαλές· ἀπὸ τοῦ ὁμαλῆς εὐθείας. Προκόπιος· οἱ δέ, ἐς φυγὴν ὥρμηντο οὔτε εἰς τὸ βρα-
χέα δνος τὴν ὑπερβολὴν ἀναδραμεῖν ἔχοντες, οὔτε εἰς τὸ ὁμαλές. διὰ τ' ἐπικεῖσθαι τοὺς ἐναντίους.
Ὁμαρτῶν· ἀκολουθῶν· ἢ ὁμοῦ πέμπων. Ὀμβρήσας· βρέξας. Ὀμβρώδη· ὀμβρήσω καὶ ὀμβροβλυτῶ.
καὶ ὀμβρήσαντος πηγάσαντος. Ὀμβρεία χάλαζα· ἐπιρράξασα. ἢ Διὸς κεραυνός. Ὄμβρειον ὕ-
δωρ καὶ ὄμβρειμον. Ὅμαιμος· ἀδελφός. ἐν ἐπιγράμματι· οἱ δ' ὅσιοί τοι ταῦτα Ἰαδικτυαῖ

καν

και. ὅμαιμοι λέγονται καὶ σύναιμοι καὶ ὁμαίμονες. Ὁμαίμονος· ἀδελφοῦ. Ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμονήδυος. Ὁμαιχμία· ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ἡρόδοτος· καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον ἡ ὁμαιχμίη ξυνέμεινεν. ἔπειτα διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι, ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. καὶ αὖθις. ἐπηγάγετο δὲ ἐς ὁμαιχμίαν τοὺς Γέτας. καὶ αὖθις. ἐπὶ Ἀννίβα τοῦ Καρχηδονίου στρατηγοῦ, τῆς Ἰταλίας ἁπάσης ἐς τὴν Ῥωμαίων συστάσης ὁμαιχμίαν. Ὁμέθνιον· ὁμόφυλον. ὁμέστιον· ὁμόοικον. ὁμορόφιον γαμετήν. Ὁμανέτης ὁμανέτου. σύνοικος τοῦ ἀνδρός. τὸ θηλυκὸν ἡ ὁμανέτις. καὶ κλίνεται ὁμανέτιδος. Ὁμησοῦ· ὁμοῦ μετὰ ὁμηδὸν ὑπὲρ προσώπου. Ὁμήγυρις· ἄθροισμα. πλῆθος. καὶ κλίνεται ὁμηγύρεως. ἡ αἰτιατικὴ τὴν ὁμήγυριν. Ὁμῆλιξ· ὁ ὁμοῆλιξ. Ὁμηρᾶν· συμφωνεῖν. οἱ δὲ Σάμιοι. καὶ ἀπορούμενοι ὁμηρευομένων αὐτοῖς τῶν νεανίσκων, ὅμως οὐκ ἐπέμειναν. ἀλλ' ἐπανέστησαν τοῖς φυλάσσουσι τὴν πόλιν τῶν Μακεδόνων. Ὁμηρεύοντας Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐπὶ τῶν ἄνω πεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. ἦσαν δὲ ὀκτώ.

Ὁμηρεία ἡ ἀντιπρόσοψις. Ὁμήρειος λόγος ὁ τοῦ Ὁμήρου. Ὁμηρίδαι· οἱ τὰ Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι. οἱ δὲ γένος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὀνομασμένον ἐν Χίῳ. ἄλλοι δέ φασιν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας. ὀνομάζεσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων. ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι, εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι. καὶ δόντες ἀλλήλοις ὁμήρους νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο. ὧν τοὺς ἀπογόνους, ὁμηρίδας λέγουσιν. Ὁμηρίζω· τοῖς Ὁμήρου χρῶμαι. Ὅμηρον παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Αἰλιανός. ὁ δέ, ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα. καὶ φιλίας σύμβολον καὶ ὅμηρον πρῶτον κομίζει τῷ ἑταίρῳ αὐτοῦ. ὅμηροι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενοι. ὁμηρεῦσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπακολουθίᾳ τῶν ὁμολογημένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φασὶ λέγεσθαι. Ὅμηρος ὁ ποιητής, Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηΐδος. ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης. ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικός, Μαίονος ἢ Μητίου καὶ Ὑμνήτιδος μητρός. κατὰ δὲ ἄλλους, Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δὲ ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη. Αἰθούσης Θαλάσσης Λῖνος. τοῦ δέ, Πίερος. τοῦ δέ, Οἴαγρος. τοῦ δὲ Ὀρφεύς. τοῦ δέ, Δρῆς. τοῦ δέ, Εὐκλέης. τοῦ δέ, Ἰαμονίδης. τοῦ δέ, Φιλοτερπής. τοῦ δέ, Εὔφημος. τοῦ δὲ Ἐπιφράδης. τοῦ δέ, Μελάνωπος. τοῦ δέ, Ἀπελλῆς. τοῦ δέ, Μαίων. ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν εἰς Σμύρνην. καὶ γήμας Εὔμητιν τὴν Κλεώπου τοῦ Μνησιγένους, ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολον, διὰ τὸ ἀπιστεῖσθαι ὅλως εἶναι θνητὸν τὸν μετέχοντα τῆς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον. οἱ δὲ Χῖον. οἱ δέ, Κολοφώνιον. οἱ δέ, Κυμαῖον. οἱ δέ, ἐκ Βοίας ἀπὸ χώρας Κεγχρέων. οἱ δέ, Λυδόν. οἱ δέ, Ἀθηναῖον. οἱ δέ, Ἰθακήσιον. οἱ δέ, Κύπριον. οἱ δέ, Σαλαμίνιον. οἱ δέ, Κνώσιον. οἱ δέ, Μυκηναῖον. οἱ δέ, Αἰγύπτιον οἱ δέ, Θετταλόν. οἱ δέ, Ἰταλιώτην. οἱ δέ, Λευκανόν. οἱ δέ, Γρύνιον. οἱ δέ, Ῥωμαῖον, οἱ δέ. Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγενής. καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ ἤτοι τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος, διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους ὅμηρον δοθῆναι. ἢ τὸ βουλομένων Σμυρναίων, δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι, καὶ συμβουλεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν νζʹ. Πορφύριος δὲ ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ, πρὸ ρλʹ φησίν. ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον υξʹ. τινὲς δὲ μετὰ ρξʹ ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως, τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον. ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοʹ. γήμας δὲ ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα. ἣν ἔγημε Στασῖνος ὁ Κύπριος. οἱ δὲ υἱεῖς Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα, Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα, οὐχ ἅμα. οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς καθάπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἑκάστην ῥαψῳδίαν γράψας, καὶ ἐπιδείξας τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν. καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράν-

νου. ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα· Ἀμαζονία. Ἰλιὰς μικρά. νόστοι.
Ἐπικιχλίδες. ἠθιέπακτος ἤτοι ἴαμβοι. Βατραχομυομαχία. Ἀραχνομαχία. Γερανομαχία. Κερα-
μίς. Ἀμφιαράου ἐξέλασις. παίγνια. Σικελίας ἅλωσις. ἐπιθαλάμια. κύκλος. ὕμνοι. κύπρια. γη-
ραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἴῳ τέθαπται. τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὅ-
τι οὐχ ὑπῆλθεν ἐπιθυμίας ἣ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται· καὶ διὰ τοῦτο ἱστορεῖται τυφλός. ἐπιγέγρα-
πται δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγεῖον, ὅπερ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ· ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν
κατὰ γαῖα καλύπτει, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον. ὅτι Διοσκουρίδης ἐν τοῖς παρ᾽ Ὁμή-
ρῳ νόμοις φησὶν, ὡς ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν καὶ πρώτην τοῖς
νέοις, ἔτι δὲ ἁρμόττουσαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος πάλιν ἐμφῦσαι αὐτὴν ἀπ᾽ ἀρχῆς
καὶ ἐφεξῆς· ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι· καὶ ὦσιν εὐεργετικοὶ καὶ
κοινωνοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῆ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη· λογιζόμενος τὰς ἐπι-
θυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς, ἰσχυροτάτας γίνεσθαι καὶ πρώτας ἔτι τε καὶ ἐμφύτους οὔσας περὶ ἐδωδὴν
καὶ πόσιν. τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν ταῖς εὐτελείαις εὐτάκτους, καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους
ἐγκρατεῖς, ἐφ᾽ ὧν καὶ ἁπλῆν ἀποδέδωκε τὴν δίαιταν πᾶσι· καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ
ἰδιώταις. λέγων· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν. σῖτον δ᾽ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα. δαι-
τρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας. καὶ τούτων ὀπτῶν. καὶ ὡς ἐπίπαν βοείων. παρὰ δὲ
ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτε ἐν γάμοις· οὔτε ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν. καίτοι πολλάκις
τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους· Μενέλαός τε τοὺς ὁμοίους γάμους ποιεῖ-
ται καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρός. καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου, νῶτα βοὸς πα-
ρέθηκεν ἀείρας ὀπτ᾽ ἐν χερσὶν ἑλών. τά ῥά οἱ παρέθεσαν αὐτῷ. οὐ γὰρ θρύα καὶ κάνδυλον καὶ ἀμύ-
τας, μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος· ἀλλὰ ἀφ᾽ ὧν εὐεξίαν ἔμελ-
λον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. καὶ Αἴαντα μετὰ τὴν μονομαχίαν, νώτοισι γέραιρεν ὁ Ἀγαμέμνων. καὶ τῷ
Νέστορι γηραιῷ ὄντι, κρέας ὀπτὸν βοὸς δίδωσι. καὶ Ἀλκίνοος δὲ τρυφερὸν ἠρημένῳ βίον, σπουδάζων
ἡμᾶς ἀποστῆσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ θαλάσσῃ τῷ Ποσειδῶνι κεχα-
ρισμένην τινὰ θυσίαν ἐπιτελοῦντα καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τὰ δὲ σπλαγχνευόμενον. ἀλλὰ γὰρ
μὲν, πεδίον δὲ τὸ Βοιώτιον. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ Ἀλκίνους δὲ τοὺς τρυφῶντάς τοὺς ἑαυτοῦ Φαίακας, καὶ
τὸν Ὀδυσσέα ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐ-
τοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας ὑβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀ-
νειμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιεῖ, οὔτε ὄρνιθας. οὔτε μελίπηκτα περιελὼν πανταχόθεν
τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας. ὅτι Ὅμηρος πηρωθεὶς τὰς ὄψεις περιενόστει. καὶ ἀφίκετο πρὸς
Γλαῦκον ποιμένα, ὁ δὲ, πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὁ δὲ, ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν
ἔμπειρον, πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὁ δὲ, ἔπραξε ταῦτα.
καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ τὴν Μυοβατραχομαχίαν. καὶ Ψαρομαχίαν καὶ Ἑπταπάκτιον. καὶ Ἐπικιχλίδας,
καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὁμήρου, ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐμπολιστῇ. εἶτα ἀφικέσθαι εἰς Σάμον. καὶ εὑρεῖν
γυναῖκας κουροτρόφῳ θυούσας. καὶ λέγει ταῦτα ἔπη τάδε· κλῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε. δὸς δὲ γυναῖ-
κα τήνδε νέων ἀπαρνήσασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν. ἡ δὲ ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν, ὧν ὥρα
μὲν ἀπήμβλυνται. θυμὸς δὲ μενοινᾷ. ἐπειδὴ ἧκεν εἰς τὴν φρήτραν ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν. ὁ δὲ
Ὅμηρος εἶπεν· ἀνδρὸς μὲν παῖδες στέφανοι. πύργοι δὲ πόληος. ἵπποι δὲ ἐν πεδίῳ κόσμος. νῆες δὲ θαλάσ-
σης. χρήματα δ᾽ αὔξει οἶκον. ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ᾽ ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι. αἰθο-
μένου δὲ πυρὸς, γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι. ὁ αὐτὸς Ὅμηρος μέλλων πλεῖν, καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτὸν, ἐμ-
βὰς εἰς τὴν ναῦν, ἔφη ταῦτα· κλῦθι Ποσειδάον μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε. εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ
ξανθοῦ Ἑλικῶνος. δὸς δ᾽ οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἀρέσθαι ναύταις οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ᾽ ἀρχοὶ ἔασι.
δὸς δ᾽ ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος αἰδοίων μετελθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι. φῶτα
τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον. ξενίην τε τράπεζαν. ὁ αὐτὸς
ἐπιτυχὼν τισὶ μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον, ἐδεῖτο αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ, οὐκ ἐδέξαντο

αὐτὸν καὶ

αὐτὸν, καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε. ναῦται ποντοπόροι, στυγεροί, ἐναλίγκιοι ἄτῃ. πτωκάσιν αἰθυίῃσιν ἰὸν
δύσζηλον ἔχοντες, αἰδεῖσθαι ξενίοιο διὸς σέβας ὑψιμέδοντος. δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπις ξενί-
ου ὅς κ' ἀλίτηται. καὶ αὖθις ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν, ἐπιπίπτει καρπός. ὃν μετεξέ-
τεροι στρόβιλον. οἱ δὲ, κῶνον καλέουσι. καὶ λέγει τάδε. ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνίησι.
ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης. ἔνθα σίδηρος ἄρηϊος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν ἔσσεται.
εὖτ' ἄν μιν κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν. ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ γλαύκου, καὶ τῶν κυνῶν ἑστώτων καὶ ὑ-
λακτούντων, καὶ δειπνούντων, γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα. ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω. πρῶτον μὲν
κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείοισι θύρῃσι δοῦναι. τὼς γὰρ ἄμεινον. ὃ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει ἀνδρὸς ἐ-
περχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος. ταῦτα ἀκούσας ὁ γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόν-
τες κεραμέες κάμινον ἐγκαίοντες, κεράμου λεπτοῦ προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι
σοφὸς εἴη. καὶ ἐκέλευον σφίσιν ἀεῖσαι. φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. ὁ δὲ ὅμηρος, ᾄδει αὐ-
τοῖς τὰ ἔπη ταῦτα ἃ καλεῖται κάμινος. εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς ὦ κεραμῆες, δεῦρ' ἄγ' ἀθη-
ναίη καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνου. εὖ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα. φρυχθῆναί τε
καλῶς. καὶ τιμῆς ὤνασθαι ἐλέσθαι. πολλαὶ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλούμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς. πολλὰ δὲ
κερδῆναι. ἡμῖν δὲ δὴ ὡς φρονέουσι ἀεῖσαι. ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην στρεφθέντες ψεύδη ἄρησθε. συγκαλέω
δ' ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας. σύντριψ', ἀσμάραγόν τε καὶ ἄσβετον. ἠδὲ σαβάκτην. ὠμόδαμον
θ' ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζοι. στεῖλαι πυραίθουσαν καὶ δώματα. σὺν δὲ κάμινος πᾶσα κυκη-
θείη. κεραμέων μέγα κωκυσάντων ὡς γνάθος ἱππείη. βρύχοι δὲ κάμινος πάντα ἐντοσθεν αὐ-
τοῖς κεραμήϊα λεπτὰ ποιοῦσα. δεῦρο καὶ ἠελίοιο θύγατερ πολυφάρμακε κίρκη, ἄγρια φάρ-
μακα βάλλε. κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα. δεῦρο δὲ καὶ χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους, οἳ θ' ἡ-
ρακλῆος χεῖρας φύγον. οἵ τ' ἀπώλοντο. τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς. πίπτοι δὲ κάμινος. αὐτοὶ δ' οἰ-
μώζοντο. ὁρώατο ἔργα πονηρά. γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην. ὃς δέ χ' ὑπερκύψει
περὶ τούτου. πᾶν τὸ πρόσωπον φλεχθείη. ὅπως πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέζειν. ὁ αὐτὸς παραχει-
μάζων ἐν τῇ σάμῳ καὶ προσπορευόμενος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων, ἐλάμβανέ τι ἀεί-
δων τὰ ἔπεα ταῦτα. ἃ καλεῖται εἰρεσιώνη. ὡδήγουν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν ἀεί, τῶν παί-
δων τινὲς τῶν ἐγχωρίων. δῶμα προσετραπόμεθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο. ὃς μέγα μὲν δύναται.
μέγα δὲ βρέμει. ὄλβιος αἰεί. αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι. πλοῦτος γὰρ ἔσεισι πολύς. σὺν πλού-
τῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα. εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα μεστὰ μὲν εἴη. κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρ-
που ἕρποι μᾶζα. νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν. τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βή-
σεται ὑμῖν. ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα. αὐτὴ δ' ὑφαίνοι ἱστὸν ἐπ' ἠλέκτρῳ βε-
βηκυῖα, νέομαί τοι νέομαι ἐνιαύσιος ὥστε χελιδών. ἕστηκ' ἐν προθύροις ψιλὴ πόδας. ἀλλὰ φέ-
ρ' αἶψα. πέρσαι τῷ ἀπόλλωνι γυατίδος. καὶ εἰ μέν τι δώσεις. εἰ δὲ μή. οὐχ ἑστήξομεν. οὐ γὰρ συ-
νοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν. ᾔδετο ταῦτα ἐπὶ πολὺν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ σάμῳ. ἀ-
πήρχετο δὲ εἰς ἴον. καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνε-
παύετο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. καταπλευσάντων δὲ παῖδες ἁλιεῖς. καὶ ἐκβάν-
τες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπον. ἄγε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων αἴ ἄρα δύ-
νησθε ἀναγνῶναι ἅσσ' ἂν ὔμμιν εἴπωμεν. καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δὲ, εἶπαν. ἡ-
μεῖς ἅσσ' ἂν ἕλωμεν, κατελίπομεν. ἃ δὲ μὴ ἕλωμεν, φερόμεθα. οἱ δὲ, φασὶ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς.
ἅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθα. ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα. οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ λε-
χθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἁλιεύοντες, οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν. καθήμενοι δ' ἐν τῇ γῇ ἐφθει-
ρίζοντο. καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀνεῖλον. ὅσους δὲ μὴ ἠδύναντο, εἰς οἶκον ἀπε-
φέροντο. ὁ δὲ ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα, ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε. τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος
ἐκγεγάασθε, οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων. ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης
συνέβη τὸν ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ ἴῳ. οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθὲν καθά-
περ οἴονταί τινες. ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἴῳ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς. καὶ ἐπέγραψαν οἱ ἰῆται ἐπίγραμ-

μα ἐν Θάσῳ δ' ἐστὶ· ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον. ἢ ἐκρίνετο,
ἐν Πυθῶνι. καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων. Ὅμηρος. ἀγνῶστος τὴν αἰτίας. ἡρόδοτος ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε
βίον Ὁμήρου. μᾶλλον τοῦ δὲ ἁρμοδιώτερον. Ὅμηρος. ἀνδρομάχου καὶ μυροῦς βυζάντιος, γραμ-
ματικὸς καὶ τραγῳδιῶν ποιητής. διὸ συνκαθημένη τοῖς ἑπτά. οἳ τὰ δεύτερα τῶν τραγικῶν
ἔχουσι. καὶ ἐκλήθησαν τῆς πλειάδος. ἤκμαζεν ὀλυμπιάδι εἰκοστῇ πενταετηρίδι. ἔγραψε δὲ τραγῳ-
δίας μέ. Ὅμηρος. σέλλιος. χρηματίσας γραμματικός. ἔγραψε ταῦτα. ὕμνους, παίγνια δι' ἐπῶν.
εἴδη πλεῖστα. καὶ καταλογάδην περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων. περιοχὰς τῶν μὴν ἀνδρὸς δραμάτων Ὅμι-
λαδὸν κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα. Ὁμιλεῖ. συναναστρέφεται. ἢ ἅπαντα. ἢ ἐντυγχάνει. Ὅμι-
λος ἄθροισμα. ὄχλος. πλῆθος. ὅμηρος. ὅμιλος τετρήχει. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντησε τὸ ὅμιλος.
Ὀμίχλη. ἀορασία ἢ παχὺς ἀήρ. ὀμίχλη. ὁ τεθολωμένος ἀήρ. καὶ μὴ διαυγὴς μηδὲ λαμπρός. ὅ-
μηρος. εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ὄμμασιν
ἀχλὺν παρέχειν. ἀριστοφάνης. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης, ἃ πανουργεῖς, μὴ καθορᾶται. ἀντὶ
τοῦ ὑπὸ τῶν περιεστώτων καὶ συνεχομένων, οὐκ ἐλέγχεται τὰ σὰ πανουργεύματα. Ὀμιχῶ. οὐρῶ. Ὄμνυ-
μι. καὶ ὀμνύω. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ὡς ὄμνυσι τῷ. ἀλλ' εὔχεται. ὄμνυμι μέν σοι τούτοις ὡς πᾶ-
σι τοῖς κριταῖς νικᾶν. χαριέντως δὲ εὔχεται ὑπὲρ τῆς νίκης. ἔκριναν γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς.
οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ζ' ψήφους, εὐδαιμόνουν. Ὁμογάλακτας φιλόχορος καλεῖ τοὺς γεννή-
τας. τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρώτου γένους τῶν λ' γενῶν. ζήτει ἐν τῷ γεννῆται. Ὁμόγνια. ὁμογενῆ. γνή-
σια. ἢ φίλα. ὁμόγνιος. ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια. ἢ ὁμογενὴς ἢ γνήσιος φίλος. ὁμόγνιε ζεῦ.
τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει. οἷον ὦ ὁμοιότατε. Ὁμογνώμονος. ὁμοφώνου. Ὁμοδίαι-
τος. ὁμοτράπεζος. Ὁμόδουλος. σύνδουλος. Ὁμοθηκοῦ. δείναρχος. ἀντὶ τοῦ ὑφ' ἓν σηκός. του-
τέστιν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον. Ὁμοθυμαδόν. ὁμοφρόνως. ὁμοψύχως. Ὁμόθυμος ὁμό-
ψυχος. ὁμόφρων, ὁμόλογος. Ὁμοκλήσας. ἀπειλήσας. Ὁμολογία. ὅτι ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τοπικοῖς ὅ-
περ ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ἐξ ὑποθέσεως κοινότερον εἶπε, τοῦτο ἐν τοῖς τοπικοῖς προσεχέστερον ἐξ ὁμο-
λογίας εἶπεν. ἐπειδὴ μὴ αὐτάρκης τοῦ ἐφ' ἑνός τινος δεικνύναι τὸ ὑπό τι κοινὸν πρός τι τοῦ κοινοῦ τε καὶ
καθόλου κατασκευήν. οὐ γάρ ἐστι τὸ ἐν μέρει τοῦ καθόλου δεικτικόν, δεῖν φησι προδιομολογεῖ-
σθαι καὶ συντίθεσθαι ὅτι ὡς ἐφ' ἑνὸς οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὡς ἐπὶ μιᾶς αἰσθήσεως, οὕτω καὶ ἐ-
πὶ πασῶν. δείξαντες οὖν ἐπὶ μιᾶς οἷον τῆς ἁφῆς ὅτι διὰ πάθους τὴν ἀντίληψιν ποιεῖται, ἔχοι-
μεν ἂν ὅτι καὶ τὰς ὁμοίας ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων δειχθέντος ἐπὶ τῶν πρός τι ὅτι
τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. ἢ ὅτι τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἴη ἂν κείμενον καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων ἀντικειμένων οὕτως ἔχειν. Ὁμολογία καὶ ἡ συμφωνία. αἰλιανός. οἱ δὲ, ὁμολογίας
ἐμμελεῖς κρινόμενοι πρὸς τὰς ἀρκάδας, τὰ αἰχμαλῶτα ἐκομίσαντο. Ὁμολογῶ. ἀντὶ τοῦ συμ-
φωνῶ. ἀριστοφάνης πλούτῳ. περὶ τοῦ διὸς τοῦ εἰπόντος καὶ σοῦ ὅτι διὰ τοὺς χρυσοῦς τετίμηται μόνους
ἔφη ὁ πλοῦτος. ὁμολογῶ σοι. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ, ὅσα ἤκουσε τοῖς οἰκείοις ὁμολογεῖ. καὶ ἐκεῖνοι περὶ
χαρίεσσαν τίνα ὑπεπλάκησαν. Ὁμολώιος ζεύς, ἐν θήβαις. καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι βοιωτικαῖς.
καὶ ἐν θεσσαλίᾳ. ἀπὸ ὁμολωΐας προφήτιδος τῆς ἐννυέως. ἣν προφῆτιν εἰς δελφοὺς πεμφθῆναι
ὡς ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ θηβαϊκῶν. ἴστρος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ δευτέρᾳ τῆς συναγωγῆς διὰ τὸ πα-
ρ' αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικόν, ὅμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ δημήτηρ ὁμολωΐα ἐν θήβαις.
Ὁμονήδου. ἀδελφοῦ γνησίου. Ὁμόργνυσιν. ἀπομάσσει. ἀποψήχει. Ὁμόρξας. ἐκμάξας. ἀποψήσας.
Ὁμορροθεῖ. συμφωνεῖ. καὶ ὁμορροθῶ τὸ αὐτὸ φονῶ. ὁμορροθεῖν δὲ κυρίως, τὸ ἅμα καὶ συμφώνως
ἐρέσσειν. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συναινῶ. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ὁμορροθῶ. συνθέλω. Ὅμορος πλησιόχω-
ρος. Ὁμοροῦσα. γειτνιῶσα. πλησίον ἐλθοῦσα. Ὁμωρόφιον. ὁμόσκηνον. Ὀμόσε. ὁμοῦ.
εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἢ ἐξ ἐναντίας. σφοδρῶς. θρασέως. αἰλιανός. οἱ ἀκαρνᾶνες συντραφεὶς ὁμόσε
ἔχουσι τοῖς κρηταῖς. καὶ αὖθις οὐ μὴν συνήθροισεν ἔτι τὰ ὅπλα. ὁμόσε τῷ δαίμονι τῷ ταῦτα πράξαν-
τι μὴ χωρῶν. καὶ αὖθις. ὁμόσε ἰέναι τοῖς πολεμίοις. Ὁμόσιτον. ὁμοῦ τρεφόμενον. Ὁμόσπον-
δον. φίλον. Ὁμοστιχεῖ. ὁμοῦ περιπατεῖ. Ὁμόστολος. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. καὶ αὖθις. τὸ ὁμόστο-
λον ψυχῆς

λον ψυχῆς ἀπείλησέ μοι. Ὁμόσφυρος· ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τὴν πορείαν ποιούμενος. Ὁμοτέρμονας· πλησιοχώρους. τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας. Ὁμοῦ· ἐγγύς. Ὁμοῦ τε τῇ πάλκῃ ἡ παῖς ἦν· καὶ ἀπέσφακτο ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κατὰ τὴν ἐσχάραν ἀμφοῖν μέσος. Ὁμοῦ· ἐγγύς. Ἀριστοφάνης. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι, σιγᾶθ' ἵνα αὐτῆς πυθώμεθα. καὶ μὴν ἀνδρός. ἔτι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τῆς σύν. θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα κείνων, πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος. καὶ Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς κέχρηται, ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. εἰσὶν δὲ ὁμοῦ δισμύριοι χιλιάδες Ἀθηναίων. ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν. ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι φανερόν. Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ, ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον. τοσοῦτον πονηρίας ὁμοῦ καὶ τόλμης ἐλήλυθε. καὶ ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην. οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου πάντα ὁμοῦ ταῦτα ἐπιτάξαντος. Λυσίας δὲ ἐπὶ τούτου ἔταξεν, ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ. γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων. καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τούτου. Πάτροκλος γὰρ λέγει μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ' Ἀχιλλεῦ. ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφην ἐν ἡμετέροισι δόμοισι. καὶ Αἰλιανός. ὁ δὲ Σύφαξ ὁμοῦ τι τῷ ἀθανάτῳ ὤν, ἀνεφθέγξατο τὰ ἐκ τῆς τραγῳδίας ἰαμβεῖα. ὡς δεδιττόμενος τὸν Μακεδόνα. ὅρα τιθεῖσα τὸν νόμον τὸν δὲ βροτοῖς. μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάνοιαν τιθῇς. ὁ μὲν ἐπάσατο τὴν μήρινθον αὐτῷ. καὶ αὖθις μὴ ἰσχύσαντι κεῖνο ὁμοῦ τι τῷ ῥαγῆναι ἦν. ἔτι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς. ὡς καὶ Μένανδρος. ἤδη γὰρ τυγχάνει ὁμοῦ. Ὁμοῦμαι· ὁμοφυής. ὁμογενής. Ὁμοχώρους· πλησιοχώρους. Ὁμῶλαξ· ὁ ὁμοαύλαξ. ὁ γείτων. Ὁμώμοκα. Ὁμωμοσμένος. Ὁμώνυμα· τῶν πολλαχῶς λεγομένων. ἄλλα κατ' ἄλλον τρόπον λέγεται. καὶ τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι, τὸ διπλοῦν ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὁμώνυμα. τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. καὶ τὰ μὲν ὁμώνυμα ἐστὶ πρόφανῆ. τὰ δὲ ἀμφίβολα. οἷον ἡ ἐπιστήμη ἐπὶ πλειόνων ἐστί, πλείω σημαίνει. καὶ ἔστιν ἀμφίβολος. ἢ τὸ οὕτως πλειόνων ἡ αὐτὴ καὶ μία ἐπιστήμη. ὡς τοῦ τέλους καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος. οἷον οἰκοδομικὴ καὶ οἰκίας ἐστὶν ἐπιστήμη ὡς τέλους. καὶ δι' ὧν οἰκία γίνεται. ἅπερ ἐστὶ πρὸς τὸ τέλος. καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος πλειόνων ἡ αὐτή. ὁμοίως καὶ ἰατρικὴ ὑγείας ποιητική. οἷον διαίτης καὶ τομῆς καὶ καύσεως καὶ ἑτέρων πλειόνων. Ὁμωρόφιος. Ὁμῶς· ἐπίρρημα. Ὁμωχέτας· Θουκυδίδης. τοὺς συνναέτας θεοὺς καὶ ὁμωροφίους. Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. Ὁμωχέτας δαίμονας τοὺς συμμετέχοντας τῶν αὐτῶν νεῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν. Ὄμπνιον νέφος· μέγα. πολύ. κυξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ. καὶ ὄμπνιος χεὶρ ἡ θυσία. Ὄμπνιον ὕδωρ τὸ τρόφιμον καὶ πολύ. λέγεται καὶ ὀμπνικὸν ὕδωρ τὸ τρόφιμον.

Ὄμπνιος· ἡ Δημήτηρ. αἰτία οὖσα τοῦ ἀναπνεῖν. Ὄμπνιος λειμών· ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί. ἐπεὶ ὀμπνία ἡ Δημήτηρ λέγεται. Ὄμπνιος χείρ· πλουσία χείρ. Ὁμοίας λαβάς. ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ μεταθέσεις. Ὁμοῖιος· ὁμοίως πᾶσι χαλεπός. Ὁμοιομέρεια. Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος. ἔλεγε τὴν σελήνην οἰκήσεις ἔχειν καὶ λόφους καὶ φάραγγας. ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας. καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λεγομένων τὸν χρυσὸν συνεστάναι, οὕτως ἐκ τῶν ὁμοιομερειῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι. Ὅμοιον. εἰς καὶ Φιλέας Ἀδωνίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο. ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐξ ἀκροπόλεως ἀφελόμενος.

Ὁμοιόστομος ἐν ὑπηρεσίᾳ δὲ ναυμαχίᾳ ἐστίν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων, ἑκατέρας φάλαγγος ἔχει. Ὁμοίωσις· ὁμοιότης. ζητεῖ ἐν τῇ ὑπερβολῇ καὶ ὁμοιότητι δοτικῇ. Ὁμοίωσις· διττή. ἡ μέν τις τοῦ τόνου. ἡ δέ, ἑτέρου. ὅτε δὲ λέγει Πλωτῖνος ὁμοίωσις τῷ θεῷ. ἄλλον τρόπον ληπτέον. Ὀμφακίαν· ὠμὸν καὶ σκληρόν. Ἀριστοφάνης. δεινὸν τὸ γένος ὀμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν. ἐθέλειν δ' ἀκούσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρων. ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. οὕτω καὶ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι εἰσί. καὶ οὔπω πέπειροι. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου, πέπανον τὸ ὥριμον καὶ ἡδύ. ἴσον δὲ ἴσῳ φέρων. ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. λέγει δὲ κατὰ συνεῖπε καὶ ἀκοῦσαι. Ὀμφαλητομία· ὅτε τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους αἱ μαῖαι ἀποτέμνουσι. καὶ αὐταὶ δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται. καὶ ὀμφάλιοι, ὁ ὀμφα

λος τῆς ἀσπίδος. ζώνη. τὸ δ' ὀμφάλιον σάκεος ξίφος, ᾧ ἐπὶ λαιὰν ἔσχεν ἀεὶ στεύων, αἴθωνι κε-
ρας. Ὀμφαλόν. τὸ μεσαίτατον. καὶ ὀμφάλιον ἀσπίδος, τὸ μεσαίτατον αὐτῆς. Ὀμ-
φαλός. οἷόν τις ῥίζα τοῦ βρέφους ἐστί. δι' ἐκείνου γὰρ αὔξεται καὶ τρέφεται. Ὀμφαλός σου οὐ περι-
ετμήθη. Ὄμφαξ. σταφυλὴ δριμεῖα οὖσα καὶ ἔτι ἄπειρος. θηλυκῶς δὲ λέγει τὰς ὄμφακας.
πλάτων ὁ κωμικός. ἐν δράματι ἑορταῖς. καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθαι. καὶ τὰς ὄμφακας. Ὄμ-
φαξ. ὠμόφαξ τις ὢν ὁ ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. καὶ παροιμία. σικελὸς ὀμφακίζεται. Ὀμφή. θεία
κληδών. ἢ φήμη. Ὀμφήν. κληδόνα. φήμην θείαν. ἢ ὀνείρου φάντασμα. Ὄν. τὸ εἴ ὄν τι ἐστὶ
ποιεῖν ἢ πάσχειν. Ὄναγρος. εἶδος ζώου. Ὄναγροι. μηχανήματα. οἱ λεγόμενοι ἅρπαγες. οἵ τε ἀρ-
πάζουσι τοὺς προσιόντας, ἐπιβαλλόμενοι ἐκ τειχῶν. Ὄναρ ὀνείρου λύσις ὀνείρου. Ὄναρ καθ' ὕπνους ὑπερξενικῶς
λαλεῖν τόδε. Ὄναρ ἡ μάρτυς αὐτῇ ἐφίσταται. Ὀνάσιμος κύπριος ἢ σπαρτιάτης ἱστορι-
κὸς καὶ σοφιστής, τῶν ἐπὶ κωνσταντίνου γενομένων. ἔγραψε στάσεων διαιρέσεις. τέχνην δικανικήν.
πρὸς ἀψίνην. περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης. προγυμνάσματα. μελέτας. ἐγκώμια. καὶ ἄλλα πλεῖ-
στα. Ὄνασθαι. ἐπαπολαῦσαι. ὠφεληθῆναι. ἐπὶ τούτοις πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ ηὔχοντο καὶ
ὄνασθαι τῶν παρόντων. Ὀναίατο. ἀπολαύσειαν. σοφοκλῆς. μηδέ ποτ' αὖ λαίας ὀναίατο. τουτέ-
στιν ἡδονῆς δόξης. τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα. ἤτοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀνελόντες. Ὀναίμην. ἐπιτύ-
χοιμι. ἀπολαύσω. καὶ τί γὰρ ἐγώ, οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων. Ὤναντο. ὠφεληθεῖεν. καὶ ὀνα-
σθαι, ὠφεληθῆναι. Ὀνέα. ἡ τοῦ ὄνου δορά. τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους καὶ τὴν ὀνέαν προσεπέθη-
κεν ἐνδείρας. βάβριος φησίν. Ὄνειαρ. ὄνειρον. ἀμέγαρα πηλιάδα σοφοῦ ποθεῖ πυσὸν ὄνειαρ. ἢ
ῥεττὸν κεράων. οὐδ' ἐλέφαντος ἧκε. ἀντὶ τοῦ ἀληθές. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. δοιαὶ γάρ τε πύλαι, ἀ-
μενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων. ὄνειαρ δὲ πρᾶξις ἢ ἀπόδοσις ἢ ὠφέλεια. Ὀνείατα. οὐ πάντως βρώματα, ὡς
οἱ γλωσσογράφοι. ἀλλὰ πάντα τὰ εἰς ὄνησιν ἐπιτήδεια. ὅμηρος. ὀνείατα τοῦτ' ἔνεικε, πεδὲ φέρον-
το. οὐδὲ γὰρ ἐβάσταζεν. Ὄνειδος λόγος ὀνειδιστικός. Ὀνειδίζω. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων
ἅ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα. οἷον οὐδεὶς ἐκεῖνος οὐ ταῦτά σοι ὀνειδιεῖ ἅπερ μοι ὀνειδίζεις. τὸ δὲ τάχα ἀν-
τὶ τοῦ ταχέως. καὶ σε μετὰ λίγ' ἐρεῖ τυφλόν. πρὸς τειρεσίαν ὁ λόγος. Ὀνειδίζω δοτικῇ. οἷον ἔθεσθε καὶ
σολομῶντα ἀπηρῶς ὑμῖν ὀνειδίζειν. καὶ μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς. αἰτιατικῇ δέ, καὶ τίς ἐστιν οὗ-
τος, ὃς ὠνείδισε θεοῦ παράταξιν. καὶ μὴ μοιχοὺς καὶ τοῦτο ὀνειδισθῆναι. Ὀνειδιῶ. ὀνειδίσω. Ὀνει-
δίσας. μεμψάμενος. ὀνειδίσας εἰς ἀνανδρείαν αὐτοῦ καὶ κακίαν. Ὄνειδος. μέμψις. ζώειν γὰρ
δίχα παντός, ὀνείδεος ἤθελε καταξεῖν τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνύμενα βίοτον. Ὄνειον. ἐν ᾧ οἱ ὄνοι ἵ-
στανται. Ὀνείροισι ποιητικῶς. Ὀνειρολεσχία. ὕβρεις. Ὀνειρόπληκτον. ὑπὸ ὀ-
νείρων πληττόμενον. ὅτι ὥς φησι πυθαγόρας, ὀνείρους καὶ τοῖς κτήνεσι γίνεσθαι καὶ νόσους καὶ
σημεῖα. Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει. ἕτερον γάρ ἐστι καὶ οὐ ταὐτόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον,
καὶ ἐνύπνιον καλῶς εἴποι τις ἄν. ὅταν δὲ τεχνικῶς λέγῃ τις, κυρίως ἑκάτερον χρὴ καλεῖν, καὶ
τὸ μέν, ἀσήμαντον καὶ οὐδενὸς προαγορευτικόν. ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον. γι-
νόμενον ἢ τὸ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου, ἢ ὑπερβάλλοντος φόβου ἢ πλησμονῆς ἢ ἐνδείας, ἐνύπνιον χρὴ
καλεῖν. τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ἐνέργεια ὂν καὶ ἀποβησόμενον ἐστὶν ἀγαθὸν ἢ κακόν, ὄνειρον. πολλά-
κις δὲ καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν. ὡς καὶ ὅμηρος. θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. Ὀνειροπο-
λεῖ. φαντάζεται. οὐ χρεὼν τοῦ ταῦτα τοὺς σαρακηνοὺς ὀνειροπολεῖν. τοῦτο ἢ τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχε.
τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν, ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων. τὸ δὲ ὀνειρώσσειν, ἐπὶ τῶν αὐτομάτως γονὴν ἀφι-
έντων. ὥσπερ οἱ ἐρωτόληπτοι πάσχουσιν, ἢ ἀπὸ βρωμάτων, ἢ ἀπὸ δαιμόνων ἐνεργείας τοῦτο πάσχον-
τες. Ὀνειροπόλος. ὀνειροκρίτης. Ὄνειρος. ἀγκῶνες οἵ εἰσι μέρος τῆς οἰκίας. καὶ πάντα τὰ
προσαποκοσμήματα κατ' ὄναρ, τὸ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει ἐνύπνιον. ὅτι τὰ ἐνύπνια, ἀναπτεροῦσιν
ἄφρονας. Ὀνείρωξις. ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις. καὶ ὀνειρώσσω τὸ ἐνυπνιάζομαι. Ὀνηθῆναι. ὠ-
φεληθῆναι. ξενοφῶν. ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν. καὶ τῇ στρατιᾷ ὀνηθῆναί τι. Ὀνηλά-
της. ὁ τοὺς ὄνους ἐλαύνων. Ὀνήσασθαι. ὠφελεῖσθαι. ἀπολαβεῖν. Ὀνησιδώρα ὄνομα κύριον.
Ὀνησίκριτος, ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ὀνησίκριτος, ἀπόγραφος ἐξ ἀρχῆς τοῦ πονδηπερᾶσει. τουτέστι τοῦ

ξενοφῶντος. Ὀνήσιμος· ὠφέλιμος. καὶ ὄνομα κύριον. Ὀνησιφόρος· ὠφέλειαν φέρων.
Ὀνητήν· ἐναπόλαυστον. Ὀνήτωρ· πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψε τοὺς ἐξούλης λόγους. ἔστι δὲ εἷς τῶν χορηγησάντων. οὗ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μνημονεύει. Ὀνίας· ὄνομα κύριον. Ὀνίδια· τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. καὶ ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. ἃ ἐπίτηδες πεπλασμένα ἐστίν. Ὀνίδιον· ὑποκοριστικῶς τὸ ὀνάριον. Ὀνίνασθαι· ὄνασθαι ὠφελεῖσθαι. καὶ ὀνίνημι αἰτιατικῇ. Ὄνιον· ὠφέλιμον. Ὄνθος· βόλβιτον. τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. Ὅμηρος· ἐν δ' ὄνθου βοέης πλῆτο στόμα. φασὶ δὲ κάνθαροι τὸ ζωΰφιον ἀποσπερματίζειν εἰς ὄνθον. καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσὶν ἕως ὅτου ἐκθυμιαθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ καὶ γεννήσῃ. θῆλυς δὲ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται. καὶ οὐ θηλύνουσι, τὸν ὄνθον συμμιγνύντες αὐτῷ σπέρον.
Ὀνόγυρος· φυτὸν ἀλεξίκακον. ὃ περιτριβόμενον ὄζει. οἱ δὲ, ἀνάγυρον αὐτὸ φασίν. ὅθεν μετηνέχθαι καὶ τὴν παροιμίαν. κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά.
Ὀνοκίνδιος· ὀνηλάτης. ἀστραβηλάτης. Ὀνομάδημος· ὄνομα κύριον. Ὀνομάζων· ἀντὶ τοῦ φράζων. ἑρμηνεύων. ἑρμηνείᾳ χρώμενος Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ὀνομακλῆς ὄνομα κύριον. ἡ δοτικὴ ὀνομακλέϊ ὀνομακλεῖ. Ὀνοματοκλυτοψάλτης· ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον. σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὀνόματι κλυτός. ὁ γὰρ αὐτὸς εἶπε τοῦ διαβεβοημένου. Ὀνομαστί· ἐξ ὀνόματος.
Ὀνομαστός· κλυτός. καὶ οὐδ' ὀνομαστός· ὁ μὴ ῥηθῆναι δυνάμενος. στυγνός, τοῦ ἢ λέων ὤρουσε κατὰ στίβον. ἀνδράσι δεῖ μὰ θαρσαλέοις· γ' ἄλλῳ δ' οὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος. Ὀνόματα· γνῶσις. διατί· ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων. καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. τουτέστι διαφοράς, καὶ τὴν τούτων θέσιν τε καὶ διάταξιν. καὶ τὸ πρὸς ἀλλήλους σχέσιν. οὐ γὰρ ὀνόμασιν κεχρημένος ὁ θεὸς τοὺς ἀστέρας καλεῖ. ἄψυχα γὰρ ταῦτα καὶ λόγου ἐστερημένα. ἀνόητοι δὲ ταῦτα εἶναι. Ὀνομήνω· ὀνομάσω. Ὄνον ἀποψῆσαι κνώμενον. Ὄνον ὄρνιν· λέγεται τι τοιοῦτον. ὡς συμβολικῶς ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου, εἰ δεῖ ὄνον ἐκ στρώματος ἀναστῆναι. ἀκήκοε δὲ καὶ ἑτέρου λέγοντος. πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη. ὁ δὲ ἔφη. ὄνος ὢν ἀναστήσεται. καὶ ἀνέστη, καὶ αὖθις. ὄρνιν νόμιζε πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει· πάντα γὰρ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα, θεράπον τὸ ὄρνιν. ἐπεὶ τινὰς εἰώθασι τῶν θεραπόντων καλοπόδας λέγειν καὶ καλοιωνίστους. Ὀνοῦολφις· ὄνομα κύριον. ἐθνικόν. ζήτει ἐν τῷ ἅρματι. Ὄνος· τὸ ζῶον. καὶ τὸ ὄργανον. Ὄνου δ' ὑπὲρ τὰ τοῦ ὕδατος ἀγγεῖα πολύκρουν καὶ συστρεφόμενον. Ὄνος ἄγει μυστήρια· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν πραττόντων. τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα, διὰ τῶν ὄνων ἐφέρετο τὰ εἰς τὴν χρείαν. ὅθεν ἡ παροιμία διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας ὥσπερ ὅμοια πάσχοντες τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει τὴν παροιμίαν μηνύουσιν Ἀριστοφάνης. ὄνος ἄγων μυστήρια. ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. τὸ πρὸ θλίβονται μᾶλλον τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀγόμενα βαστάζοντες. δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου ἄγεσθαι φησὶν ὅτι στανοῦσιν αὐτοὶ ὅτε. Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος· ἡ πόλις ταξιαρχίαις. Ὄνος πρὸς αὐλόν· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων, μηδὲ ἐπαινούντων, διὰ τὸ παντελῶς ἀναίσθητον τοῦ ὄνου.
Ὀνόσανδρος φιλόσοφος Πλατωνικός. Τακτικὰ περὶ στρατηγημάτων. ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνος πολιτείας. Ὀνόσαιτο, ἐκφαυλίσοι. Ὄνος ἐν μελίτταις· κράτης τόλμαις. καὶ ὄνος ἐν μύρῳ παροιμία. Ὄνος εἰς ἄχυρα· παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπεσόντων. καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων. Ὄνος εἰς Κυμαίους· ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων. διότι παρὰ Κυμαίοις ἐδόκει φοβερὸς εἶναι ὁ ὄνος. καὶ κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς πάντες ἦσαν Κυμαῖοι σεισμοῦ καὶ χαλάζης φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἡγούμενοι. τὸ ἐπ' ὤμων φέρεσθαι τινὰ γυμνόν, τῶν ἀτιμιῶν ἡ μεγίστη παρὰ Θυαίοις νενόμισται. Ὄνος λύρας· μὲν ἀνδρὸς ψοφοδεεῖ. ἠδίων. παροιμία ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὗς. λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινούντων. Ἀμμωνιανῷ τῷ γραμματικῷ συνεβεβήκει ὄνον κεκτῆσθαι σοφίας ἀκροατήν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀμμωνιανός. Ὄνος σύμπαξ· τὸ σύμπαξ ὅτι συμποπώλης. Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ τὰ ἀμφότερα. τό τε γὰρ ζῶον ἐστὶ νωχελές. τὸ δὲ τὰ ὦτα κινεῖν οἱονεὶ πρὸ τοῦ λαλῆσαί τινα πάνυ τοῦτο ἀκηκοέναι προσποιεῖσθαι. ὅπερ ἐστὶν ἀναισθησίας. πῶς γὰρ ἂν ἡγοῖτο πάντα ἐγνωκέναι, καὶ πρὸ τοῦ λαληθῆναι αὐτῷ. κἂν ὦτα μεγάλα ἔχῃ καθάπερ ὄνος. Ὄνος ὕεται· ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφο-

μένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι. σκώπτεις με. ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. Κρατῖνος Δραπέτισιν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἄζουσι περιπλέκοντες. Ὀνοτοί. ψεκτοί, μεμπτοί. Ὄνου θανάτους. ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα δικαζομένων. Ὄνου παρακύψεως. ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. φασὶ δὲ ὅτι κεραμεύς τις, οἱ δὲ, κοροπλάθος, ἔτρεφε πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. ὄνος δὲ παριὼν ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος, ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας. καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκεύη. ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου, ἐπὶ κρίσιν ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην. ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν ὄνου παρακύψεως. Ὄνου παρακύψεως. ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι, ἱστὸν ἀνέρρηξαν. ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ, τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν. ὅθεν ἡ παροιμία. Ὄνου πόκαι. ἐπὶ τῶν ἀνόντων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀττικῶν ὥσπερ αὐτῶν. πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν. εἰς κόπρον θυμιᾶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν ᾅδου τινὰ σχοινίον πλέκοντα. ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα. παρ' ὅσον οὖν τὰ ἐν ᾅδου ἀνήνυτά ἐστι, τοῦτο ἐπλάσθη. Ὄνου σκιά. καὶ περὶ ὄνου σκιᾶς. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι. ὅτι αὐτὴ γίνεται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ. περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος νῷν ὑμῖν ἐστι. περὶ ὄνου σκιᾶς. Ἀριστοτέλους δ' ἐν διδασκαλίαις; καὶ δράματός τινος φέρεται ἐπιγραφὴ, ὄνου σκιά. οἱ δὲ, πρῶτον φθέγξασθαι τοῦτο Δημοσθένην ἀπολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου, ὡς ἐθορύβουν τοὺς ἀκροωμένους. παρακελεύσασθαι τὸ αὐτοῖς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι. ὡς μέγαρά δε ἀπιὼν, μισθώσαιτο ὄνον καύματος ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου βουληθεὶς ἀναπαύσασθαι. οὐ παρεῖναι δὲ τὸν δεσπότην τὰ ἄλλα τῷ οὐδέν, τὸν ὀνηλάτην κωλύειν φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν. ὥστε διατρίβειν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γίνεσθαι. ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα, καὶ ἡδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὖθις εἰπών. ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν. ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης. διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὴν παροιμίαν φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Ὄνου σκιᾶς. ἐπὶ τῆς οὐθενείας. φασὶ γὰρ ὅτι νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης ἔστησε τὸν ὄνον ὑπέδυ τὴν σκιάν. Ὀνῶ τὸ ὠφελῶ. Ὀνυκράτης. ὄνομα κύριον.

Ὀνωρεία. ἀδελφὴ Βαλεντινιανοῦ. ἥτις καὶ αὐτὴ τῶν βασιλικῶν εἴχετο σκήπτρων. Εὐγενίῳ δέ τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι πραγμάτων, ἥλω εἰς λάθειον ἐρχομένη λέχος. καὶ ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι ἀνῃρέθη μὲν ἐκεῖνος. ἡ δὲ, τῶν βασιλείων ἐξηλάθη. Ὀνώειος ὄνομα κύριον. Ὄντα. τῶν ὄντων τὰ μὲν, ἀγαθὰ εἶναι, τὰ δὲ, κακά. τὰ δὲ, οὐδέτερα. ἀγαθὰ μὲν, ἀρεταί. κακὰ δὲ, τὰ ἐναντία. ἀφροσύνη, ἀδικία καὶ τὰ λοιπά. οὐδέτερα δὲ, ὅσα μήτε βλάπτει. οἷον ζωὴ, ὑγεία, ἡδονὴ, κάλλος, ἰσχὺς, πλοῦτος, δόξα, εὐγένεια. καὶ τὰ ἐναντία. θάνατος, νόσος, πόνος, αἶσχος, ἀσθένεια, ἀδοξία, πενία, δυσγένεια, καὶ τὰ παραπλήσια. μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθὰ, ἀλλὰ διάφορα κατ' εἶδος προηγμένα. ὡς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν, οὕτω καὶ ἀγαθοῦ τὸ ὠφελεῖν. οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ὑγεία. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. εἶναι γὰρ καὶ αἰσχρὰς ἡδονάς. μηδὲν δὲ αἰσχρὸν εἶναι ἀγαθόν. Ὄντως. ὑπαρχόντως. Ὄντως. ἀληθῶς. Ὀνοίκεοι θήλιοι. Ὄνυξ. Ὀνυχίζεται. ἀκριβολογεῖται, οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ, τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ ἐξαπατηθῆναι. καὶ ἀπονυχιῶ σου τὴν πρευμένειάν τινα. ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. ἀφαιρήσομαι γὰρ φησὶ τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν ἢ ὀνυχίσαι. Ὀνύχινος εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχίτης. Ὄξει δοτικῇ. ἡ εὐθεῖα τὸ ὄξος. καὶ ὀξείδιον, τὸ ὄξος. καὶ ἀλίβας λέγεται ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι. ὅτι γε νενεκρωμένος οἶνός ἐστι, καὶ ἀλίβας ὁ νεκρός.

Ὀξεῖα ἡ λόγχη. καὶ παροιμία. δι' ὀξείας δραμεῖν. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. Ὀξίνην. Ἀριστοφάνης. ἐμαχόμεθ' αὐτοῖσι θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες. Ὀξίς. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα, χαλκῆ γέγονεν. ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικὸν, ἢ λοπάδος εἶδος εἰς ὀξύ-

λῆγον. Ὄξος εἰ ψιλὸν τὸ ἀπὸ φοινίκων. Ὀξώδης. Ὄξινος. Ὀξὺ καὶ βαρὺ ἐν λέξεσι τῇ μετα-
φορᾷ ἐπὶ τὰ ἀκουστικὰ. ἐν ὄγκοις γάρ εἰσι τό τε ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ. ὀξὺ γὰρ λέγεται ἐπὶ τῆς ἁφῆς τὸ
ταχέως ἐνεργοῦν. οἷον τὸ μαχαίριον ὀξύ, ὅτι ταχέως κεντεῖ. ἀμβλὺ δὲ τὸ βραδέως ἐνεργοῦν καὶ
οἷον ὠθοῦν τόν. ἀλλ᾽ ὠθοῦν, ὡς τὸ ὕπερον. ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτήδεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα
ὀξυγώνια αὐτὰ ποιοῦμεν. ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμβλυγώνια. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. ὀ-
ξὺν λέγομεν τὸν ταχέως φθεγγόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ ταχέως ἀποπαυόμενον. βαρὺν
δὲ τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ. τὸν βραδέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν. καὶ μὴ ταχέως ἀπο-
παυόμενον. ὥσπερ αἱ τεταμέναι μᾶλλον νευραί. οἷον ἡ νεάτη τῶν ἐπὶ ἔλαττον τεταμένων.
οἷον τῆς ὑπάτης τοὺς φθόγγους ὀξυτέρους ἀποδιδοῦσιν. ἡ γὰρ νεάτη τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐν
τῷ κρούεσθαι διὰ τὴν τάσιν ταχέως πλήττουσα τὸν ἀέρα, ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον. καὶ ἐν
ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ ἐποίησε τοῦτο. ἐπὶ πλεῖον δὲ ἐφύλαξε. τὸ δὲ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γέ-
νεσιν εἰσὶ καὶ οὐχ ὑπ᾽ ἀλλήλοις. ἐν φωνῇ. ἐν χυμῷ. ἐν μαχαίρᾳ. Ὀξύβαφον. τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος.
μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβών,
ἢ τρυβλίον. φασὶ Διοκλέα τὸν Ἀθηναῖον εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ὀστρακίνοις ἀγ-
γείοις. ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ. Ὀξυβελής. ὀξέως βάλλων. ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων. Ὀξυ-
δέρκεια. ὀξυδερκία δέ. Ὀξυθυμία. ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι, ῥύπους ἔθος
εἶχον ἐν ταῖς τριόδοις τιθέναι ταῦτα, ὀξυθυμία ἐλέγετο. Ὀξυθύμια. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημά-
δου φησί. πολλῶν ἂν δίκαιος περὶ ἐν τοῖς ὀξυθυμίοις στήλη σταθείη ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς.
ἔνιοι μὲν ὧν ἐστὶ καὶ Ἀρίσταρχος ὀξυθύμια λέγεσθαί φησι τὰ ξύλα, ἀφ᾽ ὧν ἀπάγχονταί τινες, ἀπὸ τοῦ
ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι. ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ὁρίζουσι καὶ καίουσι. Δίδυμος δέ φησιν ὀξυθύ-
μια τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα. ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους ὅταν
τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. Ὀξυβολῶ. τὸ ταχέως δάκνω. Ὄξυλος ὄνομα κύριον. Ὀξύνω. πα-
ροξύνω. καὶ ὀξυνῶ ὀξυνεῖς. Ὀξυωπέστερον. ὀξύτερον βλέπων. Ὀξυωπεῖ. ὀξέως βλέπει. τὸ θέμα ὀ-
ξυωπῶ. Ὀξυπαθῶς. λίαν προθύμως. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὀξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τῷ ἔναγχος ὑπὸ Χοσρόου πα-
ρεστρατηγημένοι αὐτοί. Ὀξυρεγμία. ἡ περισσὴ τῶν σιτίων ὀξυρεγμία πρὸς ποιουμένη. ὀξυρε-
γμία δὲ λέγεται ὅταν ἡ τροφὴ ὀξίσῃ. Ὀξύρροον. ὀξέως θέων. Ὀξύς. ταχύς. Ὀξυτονής. ἡ ὀξεῖ-
α τρίβος. Ὀξύτης. πικρία. αὐστηρία. Ἀρριανός. ἡ τῶν βασιλέως ὀξύτητα, καὶ αὐτὸς ὠμῶς τε καὶ
σὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο. Ὀξύτης. ὅτι διαφέρει ἀμαθίας. ἀγχίνοια μνήμη. ὀξύτης. καὶ μνήμη
μὲν ἐστὶ τήρησις ὧν ἔμαθέ τις. ὀξύτης δὲ ταχύτης τῆς διανοίας. ἀγχίνοια δὲ τὸ ἃ ἔμαθεν
εὑρεῖν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. Ὀών. ὁ ἀεὶ ὢν θεὸς ἡμῶν. Ὀπα. φωνήν. Ὀπαδός, ἀκόλουθος. ὁ
χρόνος δὲ ὁ ἀπλανής ἐστι καὶ ἀδέκαστος. καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια.
Ὀπάζει. ἢ παρέχει. ἢ θεωρεῖ. ἢ διώκει. Ὀπασάμενος. ἑταίρους λαβών. Ὀπάσσας. ἀντὶ τοῦ
παρασχών. οὔτινι δὲ μνηστήρων ἀντιβίων ὄπασσας ἄλγος ἐς θάνατον. Ὀπαφλαγών. ὁ τοῖς προ-
σέρχεται ὠθῶν κολόκυμα. καὶ τερέτιων καὶ κυνῶν. ἀντὶ τοῦ ἐκροφήσων. ἢ ἐπικαλύψων μετὰ κύ-
ματι, αἰσχρῶς μέλλων μεταπιεῖν. Ὀπαῖς τὸν κρύσταλλον, ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμέ-
νων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων. Ὅπερ. τοῦτο τὸ ὅπερ, τοῦ κυρίως ἐστὶ δηλωτικόν. καὶ ὡς ἐὰν προσ-
τεθῇ. τὸ κυρίως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει. οἷον ὅπερ ἄνθρωπος, ὁ κυρίως ἄνθρωπος. καὶ ὅπερ ὂν καὶ
ὅπερ ἀγαθόν, τὸ κυρίως ἀγαθόν, καὶ τῶν κατηγορουμένων δὲ καθ᾽ ἄλλου ὧν ἂν τὸ ὅπερ προστεθῇ, κυ-
ρίως ἐκεῖνα κατηγορεῖσθαι σημαίνει. καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως, ἐν τούτῳ τε καὶ τοῦτο.

Ὅπη ὅπου. Ὁπηνίκα. ὁπότε. ὁ δὲ Ξενοφῶν. οἱ δέ, ἐθύσαντο. ὅπως ὁπηνίκα δέκοι ἡ τῆς ὥρας
τὴν πορείαν ποιοῖντο. Ὀπή. νυκτερὶς. ἡ διάδυσις. Ὀπῇ παρήκει. ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνε-
χώρει. Ὀπίπτον. τὸ συμβλίπτειν τὸ ταῖς ὀπαῖς ἐμποιοῦν. Ὀππιανὸς Κίλιξ ἀπὸ Κωρύκου πόλεως. γραμ-
ματικὸς καὶ ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου βασιλέως. ἔγραψεν Ἁλιευτικὰ ἐν βιβλί-
οις ε΄. Κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. Ἰξευτικὰ βιβλία β΄. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἕκαστον ἔπος ἐν μέτρῳ στατῆρα χρυσοῦν

ἤγουν νόμισμα. ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομίσματα μυριάδας β. Ὄπιμα. ὁ δὲ Κρά-
σος τὸν βασιλέα δὲ Ἀλβανῶν ἀποκτείνας, τὰ σκῦλα τὰ δὴ ὄπιμα ἀνέθηκε. ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.
Ὀπιπτεύω. περισκοπῶ. Ὄπις. ἡ ἐπιστροφή. Ὀπισθοβάμων. ὁ πάγυρος. ὀπισθοβάμονα
δίχηλον ὀκτάπουν, νικητάν. Ὀπισθόδομος. μέρος τι τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔν-
θα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ. ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. Δημοσθένης ἐν τῷ
περὶ συντάξεως. ἀνέῳξαν δήπου πρώην τινὲς τὸν ὀπισθόδομον. Ὀπισθόπους δίκη. ἡ μέ-
θ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν. Ὀπίσω. ὄπισθεν. Ὀπίστατον. τελευταιότα-
τον. Ὀπίτης. ὄνομα κύριον. Ὅπλα φωτός. ὁ ἀπόστολος. αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. Ὁπλαί.
αἱ πυξίδες τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες. Ὁπλή. ὁ κυκλοειδὴς πούς τῶν κτηνῶν. οἷον βοῶν. προ-
βάτων. καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις. κυρίως δὲ ἐπὶ ἵπ-
πων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐπὶ τῶν χοίρων ὁπλὴν εἴρηκε. καὶ Σιμωνίδης. ὁπλὰς ἐκίνει δύο ὀπισθίων πο-
δῶν. καὶ Ἡσίοδος, ἐπὶ βοῶν ὁπλάς. καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου νύσσοντες χηλῇσιν. ὁπλισμὸς ἐκ τῶν
ὅπλων. πάντα τὸν ὁπλιστικὸν κόσμον ἀπολωλεκότα. Ὁπλῖται. πελτασταὶ ψιλοὶ τῆς πεζικῆς εἰσὶ
καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράς. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ ὁπλίσει
κεχρημένοι κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον. ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ οἱ
κουφοτάτῃ κέχρηνται, τόξῳ καὶ ἀκοντίῳ. καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ μέ-
σως πως κέχρηνται σκευῇ. ἥτε γὰρ πέλτη μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη καὶ κούφη. καὶ τὰ δόρατα
πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως, τρεῖς διαφοραί. καὶ
Ἀριστοφάνης. τὸν θυμὸν κατάθου κύψας παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης. οἷον ὅπλα μὴ ἔχων
θυμῷ πολέμει μόνον. Ὁπλιτεύειν. ὁπλίζεσθαι. Ὁπλίτης. ὡς μὴ ἱερέως ὢν παραλαμβά-
νοιτο παρὰ Θουκυδίδῃ. ὁ δὲ ναύτης ὡς κοινὸς τῆς εἰρεσίας παραλαμβάνεται. Ὁπλότερος. κα-
τ' ἄμφω τίθεται παρ' Ὁμήρῳ. καὶ συγκριτικῶς καὶ ἀπολελυμένως. χαρίζων δὲ ὁπλοτεράων.
ἐπειδὴ δύο γενέσεις χαρίζων ὑποτίθεται Ὅμηρος. πρεσβυτέραν καὶ νεωτέραν. διὸ συγκριτικῶς λέγει
ὁπλοτεράων. Ὀπὸς. τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος. περικριτός ἐστι
φίλιννά τε κἠρυτίς. ἢ ὁ ἀπὸ στῆβης πάσης. Ὅπως καὶ διὰ Φειδίου. ὅπερ τουτέστιν ἐνθουσιασ-
τικῆς. Ὀπόσην. πολλοστὴν στρατιὰν ἐκπέμπειν ὁπόσην πλείστην ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἂν οἷός τε ᾖν.
Ὀπόσον καὶ ὁπόσονοῦν ἐπίρρημα. ὁπωσοῦν δέ. Ὁπότερος. Ὀποῖος. Ἀριστοφάνης Νεφέ-
λαις. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχει περὶ ἐμπίδος. τουτέστι πῶς διαλογίζεται καὶ διανοεῖται περὶ τῶν ἐ-
μπίδων. ἐμπίδες δὲ οὓς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν. Ὁποτέρωθεν. ἀπὸ ποίου μέρους. Ὅπου
πεδή. ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι. τουτέστιν ἐν δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις. φασὶ τὰς ἐλά-
φους παρατρίβουσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους. ὅθεν ἐπὶ τῶν δυσευρέτων τὰς διατριβὰς ποιου-
μένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν. Ὀπούντιος. οὗτος ἐσυκοφαντεῖτο ὡς ξένος καὶ μονόφθαλ-
μος. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐγὼ τοῦ Ὀπουντίου οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου. λέγει οὖν ὅτι οὐκ ἂν γε-
νοίμην τυφλός. τινὲς οὖν τυφλοὺς οὗτοι φασίν. Ὄπωπα. ἐθεασάμην. Ὀπωπή. ἡ πρόσοψις.
Ὀπωρία. καὶ ὀπωρίμων. τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέτεμεν. οἱ δὴ πλέοι ὀπωρίμων δένδρων
ἦσαν. Ὀπωρινός. Ὀπωροφυλάκιον. τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον. Ὀπωρώνης. ὁ τὰς ὀ-
πώρας πωλῶν καὶ ἀγοράζων. μῆλόν τις δηλονὶ ἥρπασε. τὸν δὲ ὀπωρώνην τοῦ ἀργυρίου ἕνεκα αἰτι-
λαμβανομένου αὐτοῦ ἔχεσθαι. Ὅπως. καὶ ὁπωσοῦν. διά. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου
οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικόν. καὶ ὁπωστιοῦν. τὸ γὰρ λοιπὸν ἄλλο στράτευμα στασιάζον ἀεὶ, παραλα-
βὼν ὁ ἑρμαπίκιος, οὐδ' ὁπωστιοῦν στασιάζοντας ἔσχεν. Ὀπτανεῖον. τὸ μαγειρεῖον. Ὀπτανία ἡ
ἀπόβλεψις. Ὀπτῆρας. κατασκόπους. καί μοι τίς αὐτὸν ὀπτὴρ εἰσιδὼν μόνος πεδία παιδῶν τὲ
σὺν νεοράντῳ ξίφει, φράζει τε κἀδήλωσε. Σοφοκλῆς. Ὀπτῶντες καὶ ἑψῶντες καὶ ὀπτώμενα. ὀ-
πτῶντες οὖν ἐκ τοῦ ἀσχολεῖσθαι καὶ περιέπειν τὴν τῶν κρεῶν ὄπτησιν. ἑψῶντες δὲ ὀξὺ καὶ ἑφθόν. καὶ
ἕψοντες δὲ ταυτόν. ψῶντες δὲ ἀποψίζοντες. ψῶ καὶ ψάω ψῶ τὸ ψηκτίζω. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίγνεται ψῆ-
κτρον. Ὀπυῖ. ὄχευ. ἀπαγγέλλειν κελεύσας ὅπη ποτὲ τῆς γῆς χερσόλην τὸν καραδὴν ἀπολι-

πὼν ἐᾷ, Ὀπαῖος πολεμιστής. Ὀποιποτέ, ἀντὶ τοῦ ὁποιονποτέ. Ὅρα δὴ καὶ σκόπει. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. ἀντὶ τοῦ βλέπετε τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ὀραθεὶς θεαθείς. Ὀράμνους. ἐν ἐπιγράμματι. ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ, φυλλάδος ἀκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν, Ὀράριον. ῥωμαϊκῶς καλεῖται. Ὅρασις. γνῶσις. καὶ ὁ εὐαγγελιστής. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. ἀντὶ τοῦ ἔγνω τρανῶς. Ὁρᾶτε. ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Ὀράτιος ὄνομα κύριον. ὁ δὲ Ὀράτιος, λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη. ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν, οὔτε ἐν πολέμῳ οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν. Ὁρατὸν καὶ ἀόρατον, τό τε χρῶμα, καὶ ὃ λόγῳ μὲν ἔστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. τοιαῦτα δέ ἐστι πυρολαμπίδες κεφαλαὶ ἰχθύων. λεπίδες. ὀφθαλμοὶ ἰχθύων. τὰ ὄστρακα τῶν θαλαττίων. ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὁρᾶται. ἐν σκότει δέ. οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τούτοις φαινόμενον πυρῶδες ἐν τῷ σκότει. ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ ἐν φωτὶ ὁρᾶσθαι. τὸ δὲ τοιοῦτον πυρῶδες, οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί. ὁρατὸν γάρ ἐστιν ἐκεῖνο τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανὲς καὶ διαπορθμευτικὸν τὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν. τῶν δὲ ὁρατῶν, τέσσαρές εἰσι διαφοραί. τὰ μὲν, γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὁρᾶται. τὰ δὲ, ἐν νυκτὶ μόνως. τὰ δὲ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. τὰ δὲ, ὅλως οὐ συνυπάρχειν πέφυκε τῷ σκότει. τῶν γὰρ ὁρατῶν, τὰ μὲν, ἐστὶ χρώματα. τὰ δέ, ἀνώνυμα. τὰ μὲν οὖν χρώματα, μόνως ἐν ἡμέρᾳ θεωρεῖται. οὐδαμῶς δὲ ἐν νυκτί. τῶν δὲ λαμπρῶν λεγομένων, τὰ μὲν, ἐν νυκτὶ μόνως ὁρᾶται. τὰ δὲ, ἐν ἡμέρᾳ μόνως. τὰ δέ, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστιν ὑπέρλαμπρα. τὰ δέ, ἀμυδρά. τὰ δέ, μέσως. τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν, μόνως ἐν νυκτὶ ὁρᾶται. οἷον πυρολαμπίδες, λεπίδες. καὶ τὰ ὅμοια. τούτων γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώμενον ὑπὸ τοῦ μείζονος. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων οἱ πλείους. τὰ μέσα δέ, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. οἷον σελήνη. καί τινες τῶν ἀστέρων. ὡς ὁ ἑωσφόρος, ὅταν πρὸς τῷ ὁρίζοντι γίνηται ὁ ἥλιος, καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγειότερος ᾖ. ἔτι δὲ καὶ πῦρ. τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα τελειοῖ. καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανὲς αὐτοῦ. ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι. ἐν δὲ τῷ λοιπῷ, ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν ἐκείνου δὲ τὸ διαφανὲς, οὐκ ἄγει εἰς ἐνέργειαν. ὅθεν αὐτὸ μὲν, ὁρῶμεν πόρρωθεν ἐν σκότει ὄντες. οὐδὲν δὲ τῶν παρακειμένων χρωμάτων. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ, τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται. ὡς λαμπρὸν μὲν, οὐδὲν δὲ δρῶν εἰς τὸν ἀέρα, διὰ τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπροῦ παθεῖν, καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν, διὰ τὸ μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι, φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. τὰ δὲ ὑπέρλαμπρα μόνως ἐν ἡμέρᾳ. οἷον ὁ ἥλιος. ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς, τοῦ τῆς ἡμέρας φωτὸς αἴτιος. Ὀρβηλοῖο. ἐν ἐπιγράμματι. τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι χῶρον. Ὀργᾶν. ἐπιθυμεῖν. καὶ ὀργῶντες παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες. Ἡρόδοτος ἰδὼν Θουκυδίδην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ τινος δακρύοντα, ἔφη. μακαρίζω σε Ὄλορε τῆς εὐτεκνίας. ὁ γάρ σος υἱὸς, ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα. Ὀργάνειας. ταράξας. εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις. καὶ γὰρ αὖ περὶ φύσιν ὀργάνας. Ὀργάς. ἡ εὔγειος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ. ἐγκαλεῖ δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν, ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐπεώργησαν. ἢ τὴν προσήκουσαν ὀργάδα κατανέμειν, ἢ τὴν τιμὴν μόνοις διακρατεῖν. περὶ ἐρήμου. καὶ αὖθις. Τμήξας ἀνάροτον ῥάχιν ὀργάδος. Ὀργάς. τὰ λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα, οὕτως καλεῖται. ὅθεν καὶ ἡ μεγαρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα. Ὀργάσας. μαλάξας. Ὄργασον. κυρίως τὸ πίασον. ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίασα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιάζεσθαι. καὶ τὸ μάλαξον. Ἀριστοφάνης. πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον. ἀντὶ τοῦ φύρασον. μάλαξον. Ὀργαῖος. Ὀργεῶν. ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. Λυσίας. Ὀργεῶνες. οἱ θῦται. Ὀργεῶνες, οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. ὀργιάζειν δέ ἐστι, τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν. τουτέστι μυστήρια καὶ νόμιμα. νόμων τεθέντων μὴ κεκτῆσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια. Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων, ὀργεῶνάς φησι καλεῖσθαι, τοὺς συλλόγους ἔχοντας περί τινας ἥρωας ἢ θεούς. ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν. ὀργεῶν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ γλωσσᾷ, καβάρνους ἤκειν ἀρακλέας ὀργεῶνας. καὶ οἷον ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων ποταμοῦ. Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν, εὐχαῖς δὲ σώ

σεις δεσπότας παιονίας. περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραφε καὶ φιλόχορος. τοὺς δὲ φράτορας ἐ-
πάναγκες δέχεσθαι. καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας. οὓς γεννήτας καλοῦμεν. Ὀρ-
γεῶνας. ἰσαίου λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας. ὀργεῶνες δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες. ὀργι-
άζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰς χεῖρας. ἢ παρὰ τὰ ὄργια. ἤδη δὲ
τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι δρᾶν. οἱ μέντοι ποιηταὶ ἐπὶ πλεῖον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱε-
ρέων. μή ποτε δὲ ὕστερον ἐνομίσθη τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὸς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι. καὶ ὀργεῶνας ὀνο-
μάζεσθαι. ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῆς θεοφράστου διαθηκῶν, τῆς ἐξ ἐλευσῖνος ὀργεώνων. οὕς φησιν αἰλι-
ανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. Ὀργή. ὅτι οὐ τὸ παρακολουθοῦν τινὶ γένος. τῇ γοῦν ὀργῇ παρακολου-
θεῖ λύπη. οὐ μὴν ὡς γένος. οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ λύπη. οὐδὲ διὰ τοῦτό ἐστιν ἡ λύπη ἡ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα.
διότι καὶ ὀργή ἐστιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ λύπῃ ἡ ὀργή. προτέρα γὰρ ἡ λύπη τῆς ὀργῆς. λυπηθεὶς γάρ τις ὡς ἠδικημένος ὀρ-
γίζεται. οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γένος ὡς προϋπάρχον χρόνῳ τοῦ εἴδους. ὀργὴ δέ ἐστι λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀ-
λιγωρεῖσθαι. ἡ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν γινομένη λύπη, ὀργή ἐστιν. ὀργῇ παρ' αἰθουσίδη
ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ. τρόπῳ. σκοπῷ. Ὄργια. μυστήρια. ἱερά. ἔθος ἅπασι πρόχειρον λέγειν ὅτι ὁ-
ἄνθρωπος οὗτος, τῷ χίων θεῷ καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὠργίακεν. Ὀργιάζων. θύων. ἐπιτελῶν.

Ὀργώσας. μαλάξας. Ὀργμάοντες. ἦσαν δὲ ὄρη παντοίων θηρείων ἀνάπλεα. ἃ κύκλους
ὀργμάοντες οἱ στρατιῶται, πολλὰ τῶν θηρείων ᾕρουν. Ὀργῶ. ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀριστο-
φάνης. ὀργῶν ἢ τὸν δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. ἀπὸ τῶν ἀλ-
φίτων. ὁ μὲν γὰρ ἐφύρων. εἶτα εἰς μοίρας διένεμον. προπεφύραται οὖν ἀντὶ τοῦ προπεφύρμασαι.
προκατεσκεύασται. ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλφιτα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων.

Ὀργῶσα. ἐπιθυμοῦσα. ἢ μανιῶσα. Ὀργυά ἐπὶ τοῦ μέτρου. καὶ τετρόργυος. τοῦτο κατὰ ψαμάθου
κείμενον κίονος διασάκτε τετρόργυον. Ὀργυωμένοις. ἐκτεταμένοις. ἐπιθυμοῦσιν. Ὀργυαί, τὰ
μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μέτρα. καὶ ὀργυαῖος ὁ μέγας. Ὀρέγεται. ἐπιθυμεῖ. Ὀρέγει. παρέχει.

Ὀρεγνύς. ἐκτείνας. Ὀρεγόμενος. ἐπιθυμῶν. Ὀρεκτιῶν. ἐπιθυμεῖν ὄρεξις. ἐπιθυμία.

Ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. καὶ ὀρικῷ ζεύγει, ἀντὶ τοῦ ἡμιόνων. τὸ αὐτὸ καὶ ὀρεωτικόν. Ὀρέξει.
δοτικῇ. δώσει. ἐκτενεῖ. Ὀρεονόμος. ὁ τοῦ ὄρους ἐπιμελούμενος. ὀρεωνόμος δὲ ὁ ἐπιμε-
λητὴς τῶν ἡμιόνων. Ὀρεοπολῶ. περὶ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι. ὀρεωπολῶ δὲ τὸ περὶ τοὺς
ὄνους ἀναστρέφομαι. ἐκ τοῦ ὀρεὺς ὀρέως ὃ σημαίνει τὸν ἡμίονον. Ὀρεωπώλης, ὁ τοὺς ἡμιό-
νους πωλῶν. Ὀροπύγιον. ὁ λεγόμενος ἀφεδρών. Ὀρεσκῷος. ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.

Ὀρέστειον, ὄνομα τόπου. Ὀρέστης. ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. ἀριστοφάνης. εἶτα κατάξειέ τις
αὐτὸν τῆς κεφαλῆς ὀρέστης μαινόμενος. Ὀρέστης. οὗτος προσποιούμενος μανίαν, τοὺς παρι-
όντας ἀπέδυεν. ἦν γὰρ λωποδύτης ἢ κατὰ προσωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ μαινόμενος ὡς ὁ ὀρέστης. καὶ
παροιμία. ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωι τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ, γυμνὸς ἦν πλη-
γεὶς ὑπ' αὐτοῦ πάντα τὰ ἐπιδέξια. οἱ ἥρωες δύσοργοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο.
διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες ἐσίγων. ἐπιδέξια δέ, τουτέστι τὰ δεξιὰ τῆς ὄψεως. ἐπλήττοντο γὰρ
ἐντυγχάνοντες τῷ ὀρέστῃ. οὐχὶ δὲ τῷ ἀγαμέμνονος. ἀλλὰ λωποδύτῃ τινί. ἢ ἐπιδέξια ὀφθαλμοὺς
καὶ κεφαλάς. ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι, διεστρέφοντο τὰς ὄψεις. Ὀρεχθεῖν. κινεῖν. συν-
ταράττεσθαι. ἀριστοφάνης. κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν. ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δα-
κὼν ἔφην. Ὀρεία. ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη. κ. τὰς δὲ θεῖ χαίτας περικλεῖ διθὴ κορεία τις τῇ ἐν-
ὄρεσιν. καὶ ὄρεια μῆλα, τὰ ἐν ὄρεσι γινόμενα. Ὄρεια, δασεῖα, σύνδενδρος. ἢ ἡ ὁδὸς ὀρεία τις ἦν καὶ
στενή. καὶ ὄρεια οὐδετέρως τὰ τοῦ ὄρους. ὁ τὰ δ' ὄρεια ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους. καὶ
φώτιος ὁ πατριάρχης. ὀρεία σου τὰ δῶρα. κάστανα καὶ ἀμανῖται. Ὀρείαυλος. ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐλῶν

Ὀρειβάσιος. σαρδιανὸς γνώριμος ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ κοιαίστωρ ὑπ' αὐτοῦ καταστὰς κων-
σταντινουπόλεως. ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν ἰατρῶν, βιβλία δ΄. πρὸς ἰουλιανὸν τὸν βασι-
λέα βιβλία οβ΄. ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ΄. πρὸς εὐστάθιον τὸν υἱόν. καὶ περὶ βασιλείας καὶ
περὶ παθῶν. Ὀρειβάτης. ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. ἢ βραχυδίαι φησίν. ἀλλ' αὐθαιρέτως μαθὼν δεινῶν λιμώ-

νος

νος οὐ παίων ὄρνιν· οὐδὲ ὑπὲρ ὀροφὰς βαλὼν τόξοις ἐναίρων, τοῖς δὲ ἀλλ' αὐτὸς τάλας θανών. περιέξω δεῖ θυφῶν ἐφεδρομένῳ. καὶ ὀροφατεῖν ὁμοίως. Ὀροφίαις. ταῖς ὀροφαῖς. Ἀριστοφάνης μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισι στροφίαις ἱζόμενος. Ὀροφικὸν ζεῦγος. τὸ τῶν ἡμιόνων. Ὀρεινή. ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ ὀρεινόμος, τὸ ἐν ὄρεσι διαιτώμενον. καὶ ὀρειμὸς ὁμοίως. Ὀρεινομούντων. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. ἐν ἐπιγράμματι. θεοῖς οἳ θῆκαν ἄρμενα τέχνας· δέξαι μὲν θηρῶν ἀγρευτὰ ὀρεινομούντων.

Ὄρειον πρέμνον καὶ ὄρειος ὁμίχλη. Ὀρείων. τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. Φιλοκτήτης φησί. ὦ λιμένες. ὦ προβλῆτες. ὦ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων. ὦ καταρρῶγες πέτραι. Ὀροπολῶ.

Ὀρεῖς τοὺς ἡμιόνους, οὐχ ἡ Ἀτθὶς ὀρεῦς. Ὀρειφοίτης. ὁ ἐν ὄρεσι φοιτῶν. Ὀρείχαλκος. ὁ διαυγὴς χαλκός. ὁ δόκιμος. Φίλων ἐλάτης κοιλαίνοντες, ἐναρμόζουσιν εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. ἐν ἐπιγράμματι. τοῦτο ὀρειχάλκου λάλα κύμβαλα. καὶ μυρόεν βόστρυχον θῆκα. καὶ ὀρείχαλκον σίλην. Ὄρηαι, διεπερθείη. Ὀρῆ ἔρημα τὰ ἀοίκητα. τουτέστι βόρεια καὶ νότια τμήματα. τὰ μὲν διὰ ψυχρότητα, τὰ δὲ διὰ θερμότητα, ἀοίκητα μεμένηκε παντελῶς. Ὀριαὶ θυ καὶ ὀριαπαπαί. Ὀριβρεμέτης ὁ βρέμων ἀπὸ ὄρους. Ὀρίγανον ἡ βοτάνη θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει. Ὀριγονικὴς ἢ ὁ ἐν τῶν ὄρεγγονηθείς. Ὀριγνηθῶσαι ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι. καὶ ὀριγνόμεθα ὀρεγόμεθα. ὁ δὲ, ἐδήλωσεν ὡς ὀριγνόμενος χριστιανὸς γενέσθαι. Ὀρίδρομος. ὁ ἐν ὄρεσι τρέχων. Ὀρικὸν ζεῦγος. τὸ τῶν ἡμιόνων. Ὀρίνεται. ταράσσεται. ἐπιθυμεῖ. ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται. εἰ σύ κε ῥέξῃς ὅσσα τε χλαῖνος πύρρος ἔταξε τάφῳ. Ὅριον. ὁ ὁρισμός. ὅριον δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ ὅρους. Ὁρισμός. ὅτι τῶν ὁρισμῶν τῶν μὲν, λαμβανομένων ἐκ τῆς ὕλης. τῶν δὲ, ἐκ τοῦ εἴδους. τῶν δὲ, ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. ὁ μὲν, ἐστὶν ἀρχὴ ἀποδείξεως, ὁ ἐκ τοῦ εἴδους. ὁ δὲ, συμπέρασμα. ὁ ἐκ τῆς ὕλης. ὁ δὲ, ἀπόδειξιν τῇ θέσει διαφέρουσαν. ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. οἷον βουλόμενός τις ὁρίσασθαι τὸν θυμόν, κέχρηται συλλογισμῷ τοιούτῳ. ὁ θυμούμενος, ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς λύπης. ὁ ὀρεγόμενος ἀντιλυπῆσαι, ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. εἶτα τὸ συμπέρασμα. ὁ θυμούμενος ἄρα, ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. τούτων οὖν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως, ὁ μὲν ἐκ τῆς ὕλης ὁρισμός, τὸ θυμοῦ συμπέρασμά ἐστιν. ὁ δὲ ἐκ τοῦ εἴδους ἀρχή. ἐπειδὴ ἡ πρώτη πρότασις ἡ λέγουσα ὁ θυμούμενος, ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι. ἡ δευτέρα δὲ, τὸ ὀρεγόμενος ἀντιλυπῆσαι, ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. ἐν μὲν τοῖς τῶν ὁρισμῶν τῶν ἐκ τοῦ συναμφοτέρου, ἀνάπαλιν ἀρχόμεθα. ζέσις τὸ φαμὲν τοῦ περικαρδίου αἵματος. εἶτα δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. ὁ δὲ τέλειος ὁρισμός, οὐ μόνον τὸ ὅτι. ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει. Ὄρθαι. διεπερθοῦν. Ὀρθαῖς ἀκοαῖς. προθύμοις. ὁ δὲ, ἤκουσε τοῦ θεοῦ ὀρθαῖς ἀκοαῖς. Ὀρθή. Πολύβιος. διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἡ Ῥωμαίων πόλις ἐγεγόνει, καραδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον. καὶ αὖθις. τὰ ἔθνη τῆς Ἰβηρίας ὀρθῶς αὐτοῖς ἀντικαθισταμένων. ἀντὶ τοῦ ἀναιδῶς. ἀποτόμως. Ὀρθῶν δὲ ἐντυγχάνει, ἀντὶ τοῦ ἀθυμοῦς. Ὑπερίδης. ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις. ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης Ὑπερίδης φησίν. ὀρθῆς δὲ ἡμῖν τῆς Ἑλλάδος οὔσης. Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. καὶ Πολύβιος. τούτων δὲ προσαγγελθέντων τοῖς Καρχηδονίοις, ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις διὰ τὸ ἄδηλον τῆς προσδοκωμένης. Ὀρθῆς φρενός. τῆς ἀληθοῦς. δεξόμεσθα τὸν δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενός. Ὀρθία. ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου μὲν γὰρ φάλαγγα λέγεται πάντα τάγματα, ὅταν τὸ μῆκος ἔχῃ πλεῖον τοῦ βάθους. ὀρθία δὲ ὅταν τὸ βάθος τοῦ μήκους. Ὀρθιασμάτων. ἀνατεταμένων ῥημάτων. ἢ τῶν μετὰ βοῆς κομπῶν. ἢ τῶν μελῶν. παρὰ τὸν ὄρθιον νόμον κιθαρῳδικόν. καὶ ὄρθιος νόμος. Τιμόθεος ὁ αὐλητής, ηὔλει ποτὲ τὸν Ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον καλούμενον. καὶ οὕτω σφόδρα ἐξέπληξεν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς μεταξὺ καὶ ἀκούσαντα, ἀΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ, φάναι ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. ὁ δὲ Τιμόθεος ἀνελήλυθε πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μεταπεμπτὸς γενόμενος. Ὄρθιος νόμος ὁ κιθαρῳδικὸς τῆς ἁρμονίας. ἦσαν δὲ ἑπτά. Ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον. τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν, ὠνόμασε Τέρπανδρος. ἀνατεταμένοι οἷον εἰσὶ καὶ εὔτονοι. Ὅμηρος. ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθι' Ἀχαιοῖσι. Ὀρθομίλιον. τὸ παρ' ἡμῖν. Ὀρθοπάλιξ. ἵππος ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ παλήσων. Ἀριστοφάνης ἀναγύρῳ. ὡς δὴ ὀρθοπάλιξ. περίφυκε γὰρ δυσγάργαλις. Ὀρθὸς λέγεται καὶ ὄρθιος. Μάρκος. ὀρθὸν δὲ

εἶναι καὶ μὴ ὀρθούμενον. Ὀρθοστάδην· οἱ ἑστῶτες χιτῶνες ὀρθοστάδην. οἱ δὲ ὀρθούμενοι, συστοί. Ὀρθοτίτθιον ἡ παρθένος ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα. ὅθεν καὶ ἐπιτίτθιον τὸ ἀπομάζειν. Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων. Ἀριστοφάνης· ὅ τι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, ζητῶ βίον γενναῖον, ὥσπερ μόρυχος. αἰτίαν ἔχων τοῦτο δρᾶν. Ὀρθῷ νόμῳ· τῆς ἀγάπης. ἐμῶν φίλων μόνοι ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ. ἰδοὺ φίλοι ναυάται μόνοι ἐμῶν φίλων. ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ. Ὀρθωσία· ἡ ὄρθωσις. Ὀρθεία· ἡ τοῦ ὄρθρου κατάστασις. Ὄρθιος νόμος· ὁ τῶν καλουμένων νόμος κιθαρῳδικός. Ἀριστοφάνης· πολλάκις ἀνεστήσαμεν ἐς ἐκκλησίαν ἀεὶ νυκτὸς διὰ τὸν ὄρθιον νόμον. οἱ μὲν ὄρθιον θέλουσιν. ἢ ὄρθιον διὰ τὸν ὄρθρον. Ὀρθροφοίτης· ὁ πραγματευόμενος ὄρθρου. Ὀρθρογόη χελιδών. λέγεται καὶ ὀρθόλαλος. Κρατῖνος· ὀρθολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους. Ὀρθόκραιρος ναῦς· ἡ ὀρθὰς κεραίας ἔχουσα. Ὀρθοί· ἐκπεπληγμένοι. οἱ Ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι Ἀννίβας πολιορκεῖ τὰς δυνάμεις, ὀρθοὶ ταῖς διανοίαις καὶ περίφοβοι πάντες ἦσαν, ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστώσης κρίσεως. Ὀρκάνας· εἱρκτάς. Ὀρκάνη· λυκοεργὴς ἢ λυκόφονος βʹ. μή ποτε ὁ φραγμός, τουτέστι τὸ περίφραγμα. καὶ αἱμασιαί, ἀπὸ τοῦ καλεῖσθαι· παρὰ τὸ συνέχειν. ἢ παρὰ τὸ ἕρκος εἶναι. Ὅμηρος· αἱμασιάς τε λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος. Ὀρκαπάτην· χλευαστὴν δι' ὅρκων. Ὅρκιος Ζεύς. καὶ ὅρκιον σκῆπτρον, καθ' οὗ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς, ἢ ῥάβδος. καὶ ὁρκίζουσι. Ὅρκος· τύχης οὗτος παισὶ χρήσαιο κληρονόμοις. τοῦτο τὰ καὶ τὰ, θεὸς οἶδεν ἤ.

Ὁρκωμοσία καὶ ὁρκωμότης. καὶ ὁρκωμοτῶ. Ὁρμαθός· συνδεσμὸς στίχος. τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακῶν συνειληφώς, ἐκεῦρε τὰ τοῦ Τιβερίου μιαιφονικὰ τολμήματα, ὅσα οὐδ' Αὔγουστος ἐν πολλῷ χρόνῳ περιεκρίθη, τοὺς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτήσατο. Ὁρμαίνοντα· ἐνθυμούμενον. Ὅρμενον· τὰ τῶν λαχάνων πάντων ἐκκεκαυληκότα. οἱ δὲ τὴν κράμβην καὶ τὸ ἐν τοῖς κύημα. οἱ δὲ, τὸ ἄγριον ἀσπάραγον. Ὅρμενος· ὄνομα κύριον. Ὁρμεῖν· ἐπὶ ξηρᾶς. Ὁρμίζω δὲ ἐπὶ θαλάσσης καὶ νεώς, καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως. Ὁρμή. ὁρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζώοις συνέστη ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτά. οἰκειούσης αὐτοῖς τῆς φύσεως ἀπ' ἀρχῆς. πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ ζώῳ ἡ σύστασις καὶ ἡ ταύτης συνείδησις. καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτά. διὸ τὰ βλάπτοντα διωθεῖται. τὰ δὲ οἰκεῖα προσίεται. καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ πρώτη ὁρμὴ τοῖς ζώοις. ἐπιγέννημα γὰρ αὐτὴν, εἰ ἄρα ἐστὶν ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἡ φύσις ἐπιζητήσασα τὰ ἐναρμόζοντα αὐτῇ ἐν συστάσει ἀπολαύῃ. ὃν αὐτὸν τρόπον ἀντιλαμβάνηται τὰ ζῶα, καὶ θάλλει τὰ φυτά. καὶ οὐδὲν ἀλλάξειεν ἡ φύσις ἐπὶ τῶν φυτῶν καὶ ζώων, καὶ φυτῶν ὅτε χωρεῖς ὁρμῆς καὶ αἰσθήσεως κἀκεῖ οἰκονομεῖ, καὶ ἐφ' ἡμῶν τινὰ φυτοειδῶς γίνονται. ἐκ περιττοῦ δὲ τῆς ὁρμῆς τοῖς ζώοις ἐπιγινομένης, συγχρώμενα πρὸς αὐτὴν πορεύεται. τούτοις μὲν τὸ κατὰ φύσιν, τὸ κατὰ τὴν ὁρμὴν διοικεῖσθαι. τοῦ δὲ λόγου τοῖς λογικοῖς κατὰ τελειοτέραν προστασίαν δεδομένου, τὸ κατὰ λόγον ζῆν ὀρθῶς γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν. τεχνίτης γὰρ οὗτος ἐπιγίνεται τῆς ὁρμῆς. διὸ καὶ Ζήνων εἶπε τέλος εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν. ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν. ἄγει γὰρ πρὸς ταύτην καὶ ἡμᾶς ἡ φύσις. Ὁρμητήριον· Πολύβιος· τὸ δὲ φρούριον οἱ Πανόρμιοι τὸ κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες, ὁρμητήριον ἐπεποίηντο. καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων διηρήκεσαν. ἔστι δὲ ὁρμητήριον· ὅθεν τὰ πρὸς πόλεμον ἐξαρτύοντες, ἐξίασι μαχεσόμενοι. Ὁρμίζω, ἐπὶ ἀναπαύσεως καὶ νηός. Ὁρμίσκος καὶ ὅρμοι. περιτραχήλιος κόσμος. ἐνώτια. χαλαστήρια.

Ὅρμον· λιμένα. Αἰλιανός· ἀναπαυομένων καὶ ὁρμιζομένων τὴν τελευταίαν ὅρμισιν, τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν. Ὁρμώμενος· προθυμούμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γνώμας λεγόμενος ἐκ λόγων, ὁρμώμενος ἐκ παιδείας. ὁ λογικὸς καὶ πεπαιδευμένος. Ὀρνιαί· πόλις. Ὄρνιθα· ἔστιν ἐν [illegible]νος. Ὀρνιθευομένου· μαντευομένου διὰ ὄρνιθος. Ὀρνιθευτής· ὁ ὀρνιθοθήρας. Ὀρνιθεία· ἡ οἰωνομαντεία. Ὀρνιθίας· ὀρνιθίας χειμὼν παρὰ Ἀριστοφάνει. ὁ σφοδρὸς χειμών. ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας ὁ αὐτός. ἤτοι ψυχρός. ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. ἢ διὰ τὸ χειμῶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα φαίνεσθαι. Ὀρνιθοθήρας· ὁ τοὺς ὄρνις θηρῶν.

Ὀρνιθονομεῖον· τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα. Ὄρνις· κληδών. τὸ μάντευμα. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. τουτέστι τὸ σύμβολον. κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον ἐφ' ᾧ τι ἡ προλέγεται, ἡ ὄρνιν ἐκάλουν. ὄρνις· ἐπιφώνησις. ἐπαρμός. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ αὖθις· οὐδεὶς ἄρ' οἶδε τὸν

θησαυρὸν

θησαυρὸν τὸν ἐμόν. πάλιν εἴ τις ὄρνις. παροιμιακόν ἐστι. οὐδείς οἶδεν εἴ τι ὠμίλησε. πάλιν εἴ τις ὄρνις ἐστὶ
τῶν ἀγνώστων. καὶ αὖθις. οὐδεὶς μετεωρεῖ. πάλιν ὁ παριστάμενος ὄρνις. καὶ αὖθις. ὄρνιν νόμιζε πάνθ' ὅσα
μαντείας διακρίνει. φήμη γὰρ ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμὸν τ' ὄρνιθα καλεῖτε. ξύμβολον φωνήν. θεράποντα.
καὶ ὅσα περὶ μαντείας. ὄνον. ὄρνιν. καὶ ὁ πληθυντικὸς τοῦ ὄρνις. Ὄρνυθι. ὅρμα. Ὀροάνδης ὄνομα
κύριον. ὁ Ὀροάνδου. Ὄροβος. εἶδος κελυθῆς. Ὀρόδαμνος. ἡ παραφυάς. Ὀρόν. τὸ ὀρρόν. τουτέστι τὸ
σπέρμα τοῦ κανθάρου. Ὄρον καὶ σκεῦός τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ. μὴ κατατεμνέτω τὸν ὄρον παρά τε
Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ, ξύλον τι σημαίνει. ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Ὀρο-
δάντης ὄνομα κύριον. Ὀρόντας ὄνομα κύριον. καὶ Ὀρόντης ποταμός. Ὀρόντης. ὥσπερ οὖν Ὀρόν-
την φασὶ τὸν Πέρσην εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμόν, οὕ-
τω. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀρβαζάνιος. Ὅρος. οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις
οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα. ἃ ἐδήλουν ὅτι ὑπόκειται δανειστῇ. οὕτω Δημοσθένης καὶ Μένανδρος.
Ὄρος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ὄρος ἅγιον, πάλαι μὲν τὸ Σιὼν. νῦν δὲ τὸ τῆς θεογνωσίας ὕψος. καὶ ὁ ἀπόστο-
λος δέ. Ὀρεῖ προσέρπειν, πραγμάτων δηλοῖ βίαν. Ὅρος. ὁ μέν ἐστι λόγος κατ' ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόμ-
ενος ἐκφερόμενος ἢ ἀπόδοσις. ὑπογραφὴ δέ ἐστι, λόγος τυπωδῶς εἰσάγων εἰς τὰ πράγματα. ἢ ὅρος
ἁπλούστερον τὴν τοῦ ὅρου δύναμιν προσενηνεγμένος. διαφέρει δὲ ὅρος ἀποδείξεως. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀ-
πόδειξις. Ὀροφὴ καὶ ὄροφος, καὶ στέγη καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ
ὑπέρπικρα Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξίν. ὀροφὴν θεάσασθαι. Ὀρούω τὸ ὁρμῶ. ὀροφοιτῶντα. εἰς ὄρη περι-
ερχόμενον. Ὄρρον τὸν λεγόμενον ταῦρον τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. Καλλίστρατος τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ
ἱερὸν ὀστοῦν διδύμου τ' ἰδάμιν οὐχ ὥς τινες τὸ ἰσχίον. Ὀρρωδεῖ. φοβεῖται. κυρίως μὲν ὀρρωδεῖν ἐπὶ
τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν, δηλοῦν τὸ δέος. ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν
τῷ μεταξὺ τούτων τὰ αἰδοῖα, κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν. ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος περὶ ὦτος ἱ-
δροῦν. ἔστι δὲ τὸ ὀρρωδεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρρου. ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς. ἔστι γὰρ ὑπόμηρον τὸ μέρος.
Ὀρρωδία. φόβος ἐκ τοῦ ὄρρου. ὅ ἐστι μέρος τῆς πυγῆς. ὁ καλούμενος ταῦρος. ἅμα μὲν ὀρρωδίᾳ
ἢν μὴ ἄρα φθάσωσιν ὀπίσω ἀναφυγόντες. Ὀρωρεχότες. ὀρέγοντες. Ὀρῶσι. Ὀρῶ τὸ βλέ-
πω. Ὄρπηξ. ἀρσενικόν. κλάδος παρὰ τὸ ὀρθῶ. ἢ ὀρφικόν τινες εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειοι. Ὀρσοθύ-
ρη. θύρα ἐν ὕψει τοῦ οἴκου. Ὀρταλίζειν κυρίως τὸ ἀναρριπτεῖν τὰ νοσσία εἰς ὕψος. Ὀρ-
ταλίχων. εἶδος ὀρνέου. οἱ ὀρτάλιχοι. ἢ ἀλεκτρυόνων. ὀρταλίχων, ὀρνέων νεογνῶν. ὀρνίθων δροσε-
ρῶν μητέρων ὀρταλίχων. Ὀρτιάγων. Γαλάτης. ὃς ἐπεβάλετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ βασιλέων τὴν
ἁπάντων τῶν Γαλατῶν δυναστείαν εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι. καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προσε-
βάλλετο καὶ φύσει καὶ τριβῇ. καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν καὶ πολεμικός. καὶ δυναμικὸς πρὸς πολεμικὰς χρείας.
Ὀρτιάγωνος. ὀρτιάγωνος ἐγένετο παιδοπλίτης. προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, δικαστὴς ἀπεδείχθη.
Ὀρτόβειζα. πόλις. εἰ δὲ πόλιν Ὀρτόβειζα. δοκοῦσα κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ἐμβειθε-
στατηκεῖν. Ὀρτυγοκόπος. παιδιά τις. ἐν ᾗ ὄρτυγας ἱστᾶσιν ἐν γύρῳ. οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλήν.
καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταλαβὼν τὸν ὄρτυγα, λαμβάνει ἑξῆς οὓς ἂν δύνηται. ὁ δὲ ἀποτυχὼν, παρέχει θα-
τέρῳ τοὺς ὄρτυγας τύπτειν. καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ. οὐκ ἄλλα πρὸς Μειδί-
αν σε δεῖ ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον, καὶ τοιούτους ἄλλους. ἐν Φαίδωνι. ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόν-
τας ὁ ἀγών ἐστι. πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους. διόπερ οὐ ῥαθυμητέον. μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν. μηδὲ περὶ τὰ τοι-
αῦτα ἐπτοῆσθαι. Ὀρτύγωνος. Ὅροι. τέλη. ὁρισμοί. ὅρους γὰρ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδω-
ρος, τῶν θείων. ἀφορισμένα στοίχων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων διάκρισιν. τὸ μὲν φιλότιμον τὸ ἀνύσιμον,
ὑπέρπαντα λόγον. τὸ δὲ ἀσυνέτου γνώμης τὸ ἐξεταζόμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀ-
κολουθίας. τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν. ἀλλ' ᾗ
οὐδαμῇ ἀποπλανώμενον. Ὀροίτης. ὄνομα κύριον. Ὀροιτύπος. ὑλοτόμος. Ὄρυγες.
ζῷά τινα. Ὄρυγμα. ἴδιον οὕτως ἐκαλεῖτο. ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο. Ὀρυμαγδός. θόρυβος. τά-
ραχος. κτύπος παρὰ τὸ θόρυβος, θορυβάζω. θορυβήσω, τεθορύβηκα. θορυβαγός καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ καὶ τροπῇ
τοῦ β εἰς μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὀρυμαγδός. Ὀρύσσω. αἰτιατικῇ. Ὀρφανία. ὀρφανιστῶν

ὀρφανισταί εἰσιν οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. ἡ ὀρφανιστῶν ἀρχὴ Ἀθήνησι. τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. ἡ ὀρφανιστῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων. ἀπὸ ὀρφανιστῶν μὴ φίλων ὅσον κακόν. Ὀρφανός. ἰδιώτης. καὶ αὐτοὶ παῖδες δή σφιν ὀρφανοί. καὶ αὖθις. οἱ δὲ χωροῦσιν οἴκοι ὀρφανοὺς τὰς στρατείας καταλείψαντες τῆς εἰρήνης. Ὀρφεύς. Λειβήθρων τῶν ἐν Θρᾴκῃ. πόλις δὲ ἐστὶν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ. υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. ὁ δὲ Οἴαγρος, πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἄτλαντος κατὰ Ἀλκυόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸ ια' γενεῶν τῶν Τρωϊκῶν. καί φασι μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου. βιῶναι δὲ γενεὰς θ'. οἱ δὲ, ια' φασίν. ἔγραψε τριασμούς. λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ. ἐν δὲ τούτοις, τὰ ἱεροστολικὰ καλούμενα κλίσεις κοσμικαὶ ναο· νεοτευκτικά. ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψῳδίαις κδ'. λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ. οἱ δὲ, Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου. χρησμοὺς οἳ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον. τελετάς. ὁμοίως δέ φασι καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου. ἐν τούτοις δέ ἐστι περὶ λίθων γλυφῆς. ἥτις ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. σωτήρια. ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται. ἢ Περσίνου τοῦ Μιλησίου. κρατῆρας. ταῦτα Ζωπύρου φασί. θρονισμοὺς μητρῴους καὶ βακχικά. ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι. εἰς ᾅδου κατάβασιν. ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου. πέπλον καὶ δίκτυον καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου. οἱ δὲ Βροτίνου. ὀνομαστικὸν ἔπη ασ'. ἀστρονομίαν. ἀμοσκοπίαν. θυηπολικόν. ᾠοθυτικὰ ἢ ᾠοσκοπικὰ ἐπικῶς. καταζωστικόν. ὕμνους. κορυβαντικόν. καὶ φυσικά, ἃ Βροτίνου φασίν. Ὀρφεύς. Κικοναῖος ἢ Ἀρκάς. ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρᾳκικῆς. ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμήρου δυοῖν γενεαῖς. πρεσβύτερος ὢν τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψε μυθοποιΐαν. ἐπιγράμματα. ὕμνους. Ὀρφεύς, ὁ Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον, οὐδὲ γεγονέναι λέγει. ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

Ὀρφεύς. Κροτωνιάτης. ἐποποιός. ὃν Πεισιστράτῳ συνεῖναι τῷ τυράννῳ, Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν γραμματικῶν. δεκαετηρίαν. ἀργοναυτικά. καὶ ἄλλα τινά. Ὀρφεύς, Καμαριναῖος. ἐποποιός. οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν. Ὀρφεὺς βασιλεὺς Θρᾳκῶν. ἐφ' οὗ αἱ Ἀμαζόνες ἐδασμολόγησαν Φρύγας. Ὀρφεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν παρ' Ἰουδαίοις κριτῶν, καταλυθείσης τῆς βασιλείας Ἀθηναίων, Ὀρφεὺς ἐγνωρίζετο, σοφὸς ἄριστος γενόμενος. καὶ πολλὰ μυστήρια διδαχθείς. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ θεογονίας λόγοι. ἐξ ὧν εἰσὶ ταῦτα. εἶπε δὲ ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθείς, καὶ ἔνθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος. καὶ νὺξ φοβερὰ πάντα κατεῖχε. καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα. σημαίνων τὴν νύκτα προτέραν εἶναι. εἰρηκὼς ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον εἶναι καὶ προγενέστερον, καὶ δημιουργὸν ἁπάντων, τόν τε ὑπέρτατον αἰθέρα. καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. ἔφησε δὲ ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα, ἐφώτισε τὴν γῆν καὶ πᾶσαν κτίσιν. ἐκεῖνο εἰπὼν τὸ φῶς τὸ ὑπέρτατον πάντων. τὸ ἀπρόσιτον. τὸ πάντα περιέχον. ὅπερ ὠνόμασε βουλήν. φῶς. ζωήν. ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα, μίαν δύναμιν ἀπεφήνατο. καὶ ἓν κράτος τοῦ δημιουργοῦ πάντων θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγαγόντος εἰς τὸ εἶναι. ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. περὶ δὲ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν. ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ πάντων καὶ θεοῦ ἐπλάσθη. καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικήν. ἀκολουθήσας τοῖς Μωσέως. καὶ ταλαίπωρον εἰρηκὼς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. καὶ πολλοῖς ὑποκείμενον πάθεσι ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς. δεκτικόν τε ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν ἔργων. καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον. Ὀρφεία λύρα τοῦ Ὀρφέως. Ὀρφναίην. σκοτεινήν. Ὀρφνὴ ὀξυτόνως σκοτεία νύξ. μέλαινα. Ὀρφώς. ὁ ἰχθύς. οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Ὀρχάδες νῆσοι περὶ τὸν ὠκεανόν. Ὄρχαμος. ἡγεμών. Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις. στίχοις ἀμπέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν. παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν. Ὄρχεις πληθυντικόν. καὶ ὀρχίδιον ὑποκοριστικόν. Ὀρχηδόνας. ἢ βηδόν. ἢ ρόδοτος. Ὄρχησις. δύο ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμηρος. τὴν τῶν κυβιστητήρων. καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιξεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως σφαιριστής. Ὄρχησις πάντιμος. ταύτην ὁ Αὔγουστος καῖσαρ εἰσφέρει. Πυλάδου καὶ Βαθύλλου πρώτων αὐτὴν μετελθόντων. καὶ ἀναγάλλις ἡ Κερκυραία γραμματική, τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν, Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρί, ἀνατίθησιν. Ὀρχήστρα ἡ παλαίστρα. καὶ ὀρχήστριον καὶ ὀρχηστρίς. Ὀρχιπέδων. οἱ μὲν οὐχ ἑλκύσας τῶν ὀρχιπέδων. οὐδὲ γὰρ τῶν τριχῶν. Ὀρχομενός. ὄνομα πόλεως. καὶ γλαὸς τῶν εἰδώλων. Ὄσα. τὸ μόριον τοῦ ἀοιδοῦ ἀπὲρ

πλῆθος δηλοῖ ἀριθμοῦ. ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν καρδίαν. Ὅσσα θεία φήμη. ψιλοῦται ἐπὶ πάσης φωνῆς. Ὅσσα ἰδεῖν· ἰνδάλματα εἰκασμένα κυσὶν ἔκ τινος θείας ὁρμῆς. τοῦτο ἐπειδὴ συνεκοίνου ὅσσα ἰδεῖν διέξυσιν. ἀντὶ τοῦ ὅλον. Ὅσα μὲν τῶν δοκεῖν κακῶς πάθωσι. τοῦδ᾽ ἀληθές κακὸν ἀπαλλαχεῖεν. ἀντὶ τοῦ ὅσων μὲν δοκεῖ κακῶς πάθωσι, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὅσα μὴ ἀπὸ τῆς τροπῆς ἀρξαμένου. ὅσον καὶ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ἐπὶ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τοῦ ἀρξαμένου. Ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ. εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μετὰ πολλοῦ πόνου νικηθέντων οὐκ ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦδε, ἀλλὰ μῦς ἐγένετο Ταραντῖνος ἀθλητής. οὗτος ἐν πίσσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀγωνιστάς, πολλὰς λαβὼν πληγάς, μόλις ἐνίκησεν. οὗτος ὁ μῦς, πύκτης ὢν ἐπὶ τῆς ὀλυμπιάδος μίαν ἐνίκησε. Ὄσσε· ὄμματα. ὀφθαλμοί. Ὁσημέραι· διὰ παντὸς. καθημέραν. ἀντὶ τοῦ ὅσαι ἡμέραι. ἀττικώτερον ἢ τὸ ὁσημέραι. Ὁσία· ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμὴ ἢ ἡμέρα. Ὁσίαν καθεῖαν· τὴν ἐπὶ νεκροῖς τιμήν. ἔθαψαν ἑαυτοὺς μὴ ἀτιμάσαντες νεκροῖς ὁσία. καὶ αὖθις. καὶ τὸν νεκρὸν ἔθαψαν. καὶ πάντα ἐπεπεράνθη σὺν τῇ ὁσίᾳ. ὅσια δὲ τὰ ἱερὰ χρήματα. Ὁσίη· οὐ πολλὴ δὴ χάρις. ἀλλ᾽ ὁσίη. ἀντὶ τοῦ καθαρά. ἐκ ψυχῆς ἀνατιθεῖσα ἐν ἐπιγράμματι. Ὁ σικελικὸς τὴν θάλασσαν. σικελικός· φασὶν ἔμπορος σῦκα ἄγων, ἐναυάγησεν. εἶτα ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὁρῶν τὴν θάλασσαν γαληνιῶσαν, ἔφη· οἶδ᾽ ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις. Ὅσιοι· Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα φησί. καὶ τὰ χρήματά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια. καὶ Ἰσοκράτης· τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὁσίοις. τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. Δίδυμος δέ φησι, διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον. τό τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν. Ὅσιον χωρίον. τὸ βέβηλον καὶ μὴ ἱερόν. εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· ὢ πότνι᾽ Εἰλείθυια ἐπίσχες τοῦ τόκου ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον. καὶ ὅσια χρήματα τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ ὁ Διονύσου. καὶ Δαμάσκιος. ὅσιρις Διόνυσος. οὐχ ὅσιον ἔτι τὰ μεγάλα σφόδρα γίνεσθαι, τὸν τὰ μικρὰ μὴ δυνάμενον. ἐπεὶ δὲ ὅσιον ἦν ἐπιζητῆσαι τὸν ἀφανῆ γεγονότα ἀδελφόν, τὴν ἐπὶ καρείας ἐτράπετο. Ὁσιότης· ἡ πρὸς θεὸν καθοσίωσις. καὶ ἐκεῖνος ὅσιος, ὁ δι᾽ αὐτὸν διὰ πίστεως καὶ ἔργων ἀγαθῶν καθοσιώσας, καὶ τῷ θεῷ ἀφιερώσας. ὅθεν περὶ τοὺς τὸν θεὸν καταλιμπάνοντας καὶ ἀρνουμένους τὰς πρὸς θεὸν συνθήκας ἐλεγχόμενος σῆς. μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὁ ψαλμῳδὸς ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου. καθάπερ οὖν ὁ τοῦ θεοῦ ἀποστάτης καὶ κακοῦργος ἀνόσιος λέγεται, οὕτως ὁ τῷ θεῷ διὰ πίστεως καὶ ἀγαθοεργῶν οἰκειωθεὶς, ὅσιος καὶ δίκαιος ὀνομάζεται εἰκότως. Ὁσιωθῆναι· ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινος. οἷον μὴ ἱεράς. ἀλλὰ ὁσίας νομισθῆναι. Ὁσίων· ὅτι ἔφη τις τὸ ὁσίων. ἄλλως μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι ἑαυτοὺς ἢ πάντες πάντως. καὶ ἄλλως. σώζων σώζεις τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. Ὅσιοι· οἱ ὑστερεῖς συντεθραμμένοι καὶ μὴ ἱερεῖς ὦσιν. Ὄσιρις· τοῦτον οἱ μὲν, λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον. οἱ δέ, ἥλιον. ὃν ὑπὸ Τυφῶνος δαίμονος ἐσπαράχθαι. καὶ μέγα πένθος γίνεσθαι τοῖς Αἰγυπτίοις. καὶ τοῦ ἀνευρισμοῦ μνήμην ποιεῖσθαι ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον. Ὁσιάζουσιν· ὁ τόπος οὗτος ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ἐσφάλτο. κατεστρέφετο δὲ ὅμως εἰς τὸ μαντεύουσιν. γράφε γὰρ ἐν τῷ τέλει. ἤδη δὲ καὶ τοὺς ὑπερορίους ἀπῴκισε τὴν ἀπόρρητον θέμιν. ὥστε Ἀλεξάνδρειαν τὴν ὀργιάζουσαν καὶ τῆς ἕω πολλαχῇ τὴν μαντεύουσαν. Ὁσιύθης· ὄνομα. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων. φανερῶς δὲ ἀποθουμένων καὶ διαπτυόντων. Ὀσμή· ἡ εὐωδία. ὀσμὴ ἀνενόματος. τοῦ βαθυκύκλου χωρεῖ καλὸν θέαμα. θυμιαμάτων δ᾽ αὔραι διαπνέουσι πολυκάρπου καπνοῦ. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατος. Δυσωδίαν. νόμιζε τὴν ἐκδίαν. Ὀσσόμενοι· ἀνειδωλοποιούμενοι. προσδοκῶντες. ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιβλέποντες. Ὅσον βασιλεύτερος εἰμί. Ὅμηρος τὸ ὅσον ἐνταῦθα, οὐκ ἐμφαντικὸν πλήθους λαμβάνομεν. ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καθόσον εἰμὶ βασιλικώτερος. Ὅσον βιώσιμον· ὅσον ζῆσαι. Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεσται· ἀντὶ τοῦ σχεδόν. Ὅσον οὐκ ἤδη πονηρῶς τε καὶ ἀθλίως ἀπολουμένων. καὶ αὖθις. ἐκεῖνον τὸ ὅσον οὐ βασιλεύειν τῆς Ἀσίας. Ὅσον οὔπω· ταχύ. μετ᾽ ὀλίγον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. ὁ δέ, ἅμα ἐνθυμούμενος τὴν ὅσον οὔπω ἀπώλειαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν. καὶ αὖθις. ὑπεσπᾶσθαι γὰρ ὅσον οὔπω τὴν οἰκίαν. καὶ αὖθις ὅσον οὔπω προσεδόκα παρέσεσθαι τοὺς βαρβάρους. Ὅσῳ καὶ ὁπόσῳ. Ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. τουτέστι τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν. Ἡσίοδος φησίν. Ὀσπήτιον· τὸ οἴκημα. Ὄσπριον· εἶδος σπέρματος. λέγεται δὲ καὶ χύδροψ τὸ ὄσπριον παρὰ Θουκυδίδῃ. Ὀσροληνὴ ὄνομα πόλεως ἢ τόπου. καὶ Ὀσροηνὸς ὄνομα κύ-

ριον. Ὀστᾶ τετραγωνικῶς οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰ ὀστᾶ στερεωτέραν ἔχουσι φύσιν. καὶ αὐτὰ φησὶ τὸ ζῶον λείπεται καὶ ὀστέον ὀστοῦ. Ὀστᾶ γιγάντων. ζήτει ἐν τῷ Μινωας. ζήτει ὀστᾶ ἰσεμίστου προφήτου. ἐν τῷ ἄργιλα. Ὀστᾶναι. οὗτοι παρ' αὐτῶν περὶ Πέρσαις μάγοι ἐλέγοντο. κατὰ διαδοχὴν ὀστᾶναι. ζήτει ἐν τῷ ἀστρονομία. Ὀστιάριος. εἶδος ἀξιώματος. οἱ μὲν δὲ διὰ τοῦ ω μέγα ὠστιάριος. παρὰ τὸ ὠθεῖν. Ὀστία παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θύρα. καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀστιάριος διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ὀστίνοις. τοῖς αὐλοῖς. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. Ἀριστοφάνης. τοῖς ὀστίνοις φυσῶντε τὸν πρωκτὸν κυνός. Ὀστλιγγες. αἱ λαμπηδόνες. Ὀστολογεῖν. ἐξελέγχειν. ἐξετάζειν.

Ὀστρακισμός. οἱ κατεστρατηγοῦντες τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο. καὶ κατεδικάζοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐνεγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φυγαδευομένου. Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει. ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἁλόντων, αἱ οὐσίαι ἐδημεύοντο. τῶν δὲ ὀστρακισθέντων, οὐκ ἀφῄρει τὰ χρήματα ὁ δῆμος. καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος. οἱ δὲ φεύγοντες, οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. ὁ Κίμων τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγγενηθεὶς καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας ἐξωστρακίσθη. Ὀστρακόδερμοι ἰχθύες. οἷον ὄστρεα, πορφύραι. κήρυκες. στρόμβοι. ἐχῖνοι. ἃ οὔτε θήλεα οὔτε ἄρρενα εἰσίν. Ὀστράκου περιστροφή. παροιμία. ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. Ἀνάξιος. ὥσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε Ῥωμαίοις. Ὄστρεα. Βαιανοῖς ἐν παρέργοις οὖσι, καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχουσιν ἡμερῶν πολλῶν ὁδόν, Ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος ὄστρεα νεαρὰ ἔπεμψε διὰ σοφίας τεθησαυρισμένα. Ὀσφραντικόν. αἰσθητήριον ἐστιν, ἡ κατὰ τὰ ἔμπροσθεν ἰατροῦ ἐγκεφάλου μαστοειδὴς ἀπόφυσις. διὰ τὰ ὁμοιοειδῆ ὀστᾶ ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον. γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν ὀσμῶν διὰ τῆς διόσμου τοῦ ἀέρος δυνάμεως. καὶ τὸ διόσμου ἐστὶν ἡ διακριτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν παρὰ Θεοφράστῳ. ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὸ αἰσθητήριον. ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόφυσις. ἢ ἀπόθεσις. κατ' ἐκεῖ τοῦ σφαιρούμενος. οἱ δὲ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι. ὀσφρήσει τὸν ἦχον παύουσιν. ὁ δὲ ἦχος αὐτῶν ἐκ καρδίας γίνεται. Ὀσφραίνομαι. γενικῇ. Ὀσφύς. καὶ Ἀλκαῖος διὰ γλώσσης. ἡ ῥάχις ἢ ἡ ψόα. ὡς μὲν Ἀριστοτέλει ἴσι πρὸς τὰ ἄνω ἐμπεφυκυῖα ἰσοφιστικοῦ. ὡς δ' Ἀπολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστοφυὴς οὖσα ὅσον σώζουσα.

Ὀσχοί. ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος. Ὀσχοφόροι. δύο ἦσαν τῶν νεανίσκων καὶ ἀπὸ τῶν προεχόντων. ὅσχη κλῆμα ἐστὶ βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δὲ ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν. Ὄττα καὶ ὄσσα. φήμη. μαντεία. θεία κληδών. καὶ ὀττεύεσθαι ὀνοματεύεσθαι. ὅ ἐστι, τὸ μέλλον ἐμφανὲς ὀττευσάμενος, εἰς ἔννοιαν ἦλθε τοῦ φρουρὰν ἀποστείλασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου. Ὅτ' ἄν σε καιρὸς εἰσάγῃ. ὅταν καιρὸς καλῇ. Ὅτ' ἄν σύ που ἀνασχάσῃς. ἀντὶ τοῦ παραλύσῃς τὴν διάνοιαν ἔχῃς. Ὅτεοισιν. οἷστισιν. Ὀττευόμενοι. κληδονιζόμενοι. οἰωνιζόμενοι. μαντευόμενοι. ἐξ αὐτῆς γὰρ τῆς τῶν πρεσβέων ἐμφάσεως ὀττευόμενοι, εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἐτράποντο. ἤγουν ὀρνεοσκοποῦντες. Ὀττευσάμενος. οἰωνισάμενος. μαντευσάμενος. Ὀττεία. ἡ μαντεία. Ὅτιη. ἀντὶ τοῦ διατί. τὸ δὲ τί περισπῶν, Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ζήτει τὴν διότι πρὸς τὸ ὅτι διαφορὰν ἐν τῷ διότι. Ὅτι μὲ εἰδέναι. ἀντὶ τοῦ ὅσον ἐμὲ εἰδέναι. οὐκ ἦν γὰρ ἀποκρέμασθαι ὅτι καὶ μοὶ εἰδέναι. Ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ μὲν ἔτη πρὸ μὲν χορηγεῖν παισίν. Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτῶν αἰχμαλώτους ὄντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργίῳ καὶ δεομένους, παρὰ τὸν ἐξητήσατο παρὰ Φιλίππου. Σάτυρος. Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας φησίν. ὁ γὰρ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξητήσατο. καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν. καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει. Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ, τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν. ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν παρὰ κριθῆς μεδίμνου. Ὅτι περὶ ἐστὶν ὄφελος ἐν τῇ πόλει. Ἀριστοφάνης. τουτέστιν ἀγγελεῖς. Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου, αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι. Ὅτι ῥᾷ. ὅτι δή. Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενα χρήματα τισί, ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο. Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες, ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον, οὐκ ἦσαν κύριοι. εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου. Ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ εἶχον ἐξουσίαν εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων. Δημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει. καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ιϛ' τῶν νόμων. Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες. Ὀτλήσοντες. ὑπομενοῦντες. κακοπαθήσοντες. ἐν ἐπιγράμματι.

ἐπίῤῥημα τι. ἐν δίκῃ ὀτλήσοντες ἀείροντες. ἀξυμέων τὸ φῶς πυρὸς οὐδ' ἐστὶν ἠλθομεν ἐργασίην.
ὄτλοι, οἱ ταλαίπωροι. Ὄτλος, ἡ κακοπάθεια. καὶ ὀτλεύω, τὸ κακοπαθῶ. τέλλας ἐν φωνῇ μόχθον ὅσσον ὁ τλαίης. Ὄτοβον, ὁ μάταιος ἦχος. ὑπὸ τελευταίῳ αὐλῶν ὅτοβος. καὶ αὖθις, πολιοῖς διαπρεύσει ὅτοβος.
Ὀτύζεσθαι, θρηνεῖν. Οὐ χαίρειν, τίνος ἕνεκεν. Οὐ τὸ φίλον, ᾧ τινι ἀρέσκῃ. ὅ τι ποτ' ἦν μηκέτι δέ ἐστιν ἐν γνώμῃ φίλα. κεῖνος τὰ κείνου στέργων, κἀγὼ ταῦτα. καὶ ὅτου ἂν αὐτὸν τιμωρήσαιντο, ἀντὶ τοῦ ὅπως. καὶ ἀντὶ τοῦ ᾧ τινι. ὅτοιδὴ ἀντὶ τοῦ ὅτῳ. Ὀτραλέως, σπουδαίως. Ὀτρέσας, ἀεισόδημος. ὁ ἀεισόδημος οὗτος ἐκλήθη, ὃς αὐτὸν ὀρύττων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικοινωνήσει τῶν προσώπων μέχρις. Ὀτρῆος, ὄνομα κύριον. ὅτι ἡ ἀλήθεια ὀτραλῶς. Ὀτρηρός, ταχύς, δραστήριος, ὀξύτατος. Ὄτριχας, ὁμότριχας. Ὀτρυγὴ παρὰ τῇ γραφῇ τὸ ἔσχατον τῆς ὀργῆς. Ὀτρύνεις ταῦτα πάντ' ἴσασιν. ἐπὶ τῶν χρηστὰ ἐπαγγελλομένων πολλῶν τινων ὑποθέσεων.
Ὀτρυγήφατος, ὁ δημητριακὸς καρπός. Ὀτρύνοντος, κελεύοντος. καὶ ὀτρύνω αἰτιατικῇ. Οὐ τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου. οὐκ ὤλετο καὶ μὴν τοῦ δὲ ἀπαξέσου πέτρου. μακρὰν γὰρ ὡς ἕτερον τι προὐστάλης ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ προήλθομεν μακροτάτην ὁδόν, πῶς ἐστερεπτέροντι. καὶ αὖθις, δείξαντο οὐ κεῖται ὁ μὴ γράψας τὸ στίχος. ἀλλ' ὁ ἀντίων αὐτὸν δυνάσθαι τὸν γράψαντα ἀφελεῖν. Οὐ, ὅτι διαφέρει τοῦ οὗ ἕνεκα λεγομένου τοῦ τε οὗ καὶ τοῦ ᾧ. ἡ μὲν γὰρ ψυχή φησι τέλος ὡς οὗ. τὸ δὲ ζῷον ὡς ᾧ. ποιεῖ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα ἡ φύσις. τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῷ ὡς τέλος ἡ ψυχή, ὡς οὗ τέλος δι' ὧς ᾧ, τὸ ἔμψυχον. ὥστε γὰρ ἀνεμποδίστους εἶναι τῷ ζῴῳ τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἡ φύσις. ἢ τοίνυν οὕτως τὸ οὗ καὶ τὸ ᾧ, ἢ ἄλλως. οὗ μὲν ἕνεκα τῆς κοσμοποιΐας καὶ τῆς ἀϊδιότητος, τούτου γὰρ πάντα ἐφίεται. ᾧ δὲ τῇ ψυχῇ. ταύτῃ γὰρ παρασκευάζεις χρῆσιν τὸ ὄργανον. ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐστὶν ἀληθέστερον. Οὐαλεντινιανὸς Ῥωμαίων βασιλεὺς χριστιανὸς καὶ τὰ τοῦ ὁμοουσίου φρονῶν. οὐδὲν τοῖς ἐναντίους ἠδίκει. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἑτοιμότατος. φροντίζων καὶ τῆς τῶν θησαυρῶν δικαίας ὑποδοχῆς. πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἱρέσεσιν, ἀκριβὴς καὶ τιμωρὸς τῶν ἀπειθούντων ἀπαραίτητος. ἐπὶ δὲ τοῖς πολέμοις ἄριστος. ὁ δὲ Οὐάλης τῆς ἀρείου δόξης μετὰ ποιούμενος, πολλοὺς ὀρθοδόξους ὑπέβαλεν. καθ' ὃν χρόνον τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας Λιβέριος προεστήκει. τῆς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀθανάσιος. καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, Εὐδόξιος τῆς Ἀρείου θρησκείας διδάσκαλος.
Οὐαλεντινιανὸς βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος διὰ τῆς μητρὸς Ἰουστίνης, παρεβάθη τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας. καὶ ἐλθὼν πρὸς Θεοδόσιον, ἐπαιδεύθη τὴν ὀρθὴν πίστιν. ἔλεγε δὲ αὐτῷ ὁ Θεοδόσιος, τὴν βασιλικὴν παράταξιν ἑστάναι, οὐδ' ὅπλων. ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. καὶ οἶδα φησὶν Οὐαλεντινιανέ, παρὰ τῶν ἀσεβούντων βασιλέων ἡσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου, τὴν νίκην κατορθωθεῖσαν, καὶ τοὺς πολεμίους ὑποταγέντας, ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι τοῦ προλαβόντος κινδύνου. οὕτω καὶ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθωθείς, Λικίνιον τὸν τύραννον ἐν ναυαγίῳ διέφθειρεν. οὕτως Οὐαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατὴρ εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν καὶ ἀβλαβῆ παρὰ τῶν πολεμίων ἰθύνων ἐτελεύτα. τοῦ θεοῦ ἐκδικοῦντος αὐτόν. καὶ μάχας ἀναριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο. πολλοὺς βαρβάρους διαφόρους ἀνελών. Οὐάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς τὸν θεὸν διαπαροξύνων, ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὁ βέβηλος, διὰ τῆς σφαγῆς τῶν ἁγίων. καὶ ἐξορίας τῶν ἱερέων. ὃς τῇ τοῦ θεοῦ βουλήσει, ὑπὸ τῶν Γότθων πολιορκηθείς, ἐκαύθη. ὀρθῶς τὸν Χριστὸν σέβεται ὁ οὐκ ἐνδίκως ἐκβαλών. ἡ σὴ ἀπιστία, Μαξίμῳ ἀνήγειραν συνήνεγκεν. εἰ τὸν Χριστὸν οὐ βλέπομεν, ἵνα παρακαλέσωμεν μαχόμενοι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων νουθετήσας Θεοδόσιος Οὐαλεντινιανόν, εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν μετήγαγεν. Οὐάλης βασιλεὺς Ῥωμαίων. ὃς κακοδοξῶν, καὶ συνηγορῶν τοῖς αἱρετικοῖς, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων προγόνων ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμπε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους. καὶ μοναχούς. Λούκιον τὸν τε ἀρχηγὸν Ἀλεξανδρείας. καὶ πολλοὺς τῶν χριστιανῶν ἐβασάνισε. καί τινας πυρὶ παρέδωκε. ταῦτα δὲ πάντα μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ἀθανασίου. οἱ οὖν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθόδοξοι ἐλεηθήσεσθαι νομίζοντες ὑπὸ Οὐάλεντος, πρεσβείαν ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν ἐν Νικομηδείᾳ τυγχάνοντα. πέμψαντες ἱερατικοὺς ἄνδρας ὀγδοήκοντα. ὧν ἡγοῦντο Θεόδωρος, καὶ Οὐρβανός, καὶ Μενέδημος. οὓς ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι προσέταξε. καὶ πάντες σὺν τῇ νηῒ κατεφλέχθησαν μέχρι Δακιβίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος. καὶ ἐκεῖσε διαλυθέντος. ἐπὶ τοῦ δὲ λοιποῦ Οὐάλεντος, Λούκιός τις ἐπίσκοπος

τῆς τῶν ἀλεξανδρέων αἱρέσεως, παραχρῆμα ὡς λύκος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπεπήδησεν. ὁ δὲ πέτρος εἰς τὴν ῥώμην ἀπέφυγεν. ὁ δὲ λούκιος τοσαῦτα ἐνεδείξατο, οἷα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν ἑλλήνων ἐγένετο. τρεῖς τὸ χιλιάδας ἀπέστειλεν ἀναιροῦντας καὶ κρεουργοῦντας τοὺς τῆς ἐρήμου τοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας. Οὐ ναρκᾷ. οὔ τινος κατάρας. Οὔαρος λαοδικεὺς σοφιστής. σύγχρονος πολέμωνος καὶ ἄλλων. Οὐάρωνος ὄνομα κύριον. Οὐ γάρ. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ γάρ. ἀττικῶς ὡς καλλίμαχος. ἀκούσαθ᾽ ἱππώνακτος. οὐ γὰρ ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἥκω. οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. ὁ δὲ περί. οὐ γὰρ ἀλλ᾽ ἔχω κακῶς τὸ δὲ ἀλλὰ παρέλκει. καὶ ἐν βατράχοις. οὐ γὰρ ἀλλὰ πιστόν. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ πιστόν. οὐδαμῶς φησὶν ὀφείλεις λέγειν. ἀλλὰ καὶ δοῦναι ἵνα σοι πιστεύσω ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλῃ μοι αὐτὰ δοῦναι. καὶ ἐν θεσμοφοριαζούσαις. οὐ γάρ. ἀλλ᾽ αὐτόφωρος ὡς λαμπροπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. Οὐ γὰρ ἄκανθαι. λέγομεν ἐπὶ τῶν ὠφελίμων. ἀπὸ τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς. Οὐ γὰρ μὲν σύ. ἀλλ᾽ ἀκουστέα. τὸ τέλειον οὐ γάρ. ἀλλά μοι ἐπανακουστέα. ἀντὶ τοῦ πάνυ μὲν οὖν. ἀριστοφάνης βατράχοις καὶ ἐν ἱππεῦσιν. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τοῦτο. ἀλλ᾽ οὐ τοῦ παρελθόντος ἤχεις. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ τοῦ παρελθόντος ἤχεις. Οὐδ᾽ ἐπείσης. οὐδὲ ἐν ἐπείσαις καθ᾽ ὑπερβολὴν λέγει. κἂν ἐπείσης, οὐχ ἕξεις ἡμᾶς πειθομένους. Οὐγκία. εἶδος μέτρου ἢ σταθμός. Οὐδαμοῦ. καὶ μηδὲν τῆς ἀθεΐας ἐπίκουρος ἦν ἐγένετο μισθόν, οὐδαμοῦ οὐδαμῆ μεμπτόν. Οὐδαμῆ. ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι. τηλεκλείδης ἡσιόδῳ. αἰλιανός. ὁ δέ, ἀποκτείνει αὐτούς. καὶ προβουλεῖ ὅσους ἐπηγάγετο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου, οὐδαμῆ ἀνακεχεφόντα. καὶ αὖθις. καὶ μαρτύρια ἐπάγονται οὐδαμῆ ἄσημα. Οὐδ᾽ αἵματι κλαίω. ζήτει ἐν τῷ αἵματι κλαίειν.

Οὐδαμινός. καὶ οὐτιδανός. εὐτελής. Οὐδαμῶς κατ᾽ οὐδένα τρόπον. Οὐδ᾽ ἀπὸ γῆς ὠνήσω. ἐπὶ τῆς ἐλαχίστου. οὐδὲ γρῦ λόγων ἀψάμενος. ὅσα τε εἰκὸς ἐπὶ ταῖς ἐπιστολαῖς σου τεκμήρασθαι. ἰουλιανός. Οὐδ᾽ ἡρακλῆς πρὸς δύο. τοὺς μολιονίδας ἔφυγε. δίων ἐν δευτέρῳ τῆς δευτέρας συντάξεως ἡρακλέα τὸν ἰδαῖον δάκτυλον καταδείξαντα ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι. Οὐδὲν ἀνήκει. προσήκον τὸ δεῖν. ἀντὶ τοῦ ἣ καὶ ἀνῆκεν οὐδὲν ἀνήκει. λυσίας τέ τῃ περὶ δὴ τῆς ἑαυτοῦ

Οὐδὲν ἀνίει. αὐτός τε οὐδὲν ἀνίει παράδειγμα ἑαυτὸν ἐπιδεικνὺς τῆς τε ἀσκήσεως καὶ παντὸς ἔργου στρατιωτικοῦ, καὶ αὖθις. Οὐδέν τι πλέον ἀνίει ὁ ἱκανίας. τάς τε προσβολὰς ἀνακόπτων, καὶ πᾶσαν βουλὴν ἀμυντηρίων διανοούμενος. οὐδὲν ἀπὸ τρόπου ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός ἀττικοί. οὐδὲν γλοιὸν ἀκούει αὐτοῦ τοὔνομα. οὐδ᾽ ὁπόσον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν οἷον ὄνομα. οὐδὲν γὰρ οἷον ὄφελος λυσιστράτῃ. ἀντὶ τοῦ κωλύον. Οὐδὲν δέρματι. ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς. Οὐδὲν δέ, οἷον ἐπακοῦσαι τῶν ἐπῶν. τουτέστιν οὐδὲν κωλύον ἐστὶ καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν. οὕτως λέγει τὸ λυσιτελοῦν. οὐδὲν οἷον, οὐδὲν κωλύον. Οὐδὲν ἔλαττον. ὁ δέ, ἐκείνης τοὺς ἀκούοντας, οὐδὲν ἔλαττον εἰ μὴ καὶ πλέον ὀδυσσεὺς ὁμήρου τοὺς φαίακας. ὁ μέν γε ἀλκίνοος, ἀπολογίας μεστός. ἐν μὲν ὑπονοίαις ἀληθευούσαις, ἐν δὲ τῶν φανερῶν διαβεβλημένης εἰς τὸ ψευδέστερον.

Οὐδὲν ἴσως ἀγροῦ λέγεις. ἀντὶ τοῦ οὐδὲν εὐτελὲς ἢ κοινόν. οὐδὲν ἐστερημένον, οὐδ᾽ ἴδιον, ἢ φῆσαι πατέρα, Οὐδένες. οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ οὐδένεια ἡ ἀπαξία. Οὐδὲν ἐστὶ θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον. οὐδὲ πῦρ. οὐδ᾽ ὧδ᾽ ἀναιδής. οὐδεμία πάρδαλις. Οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη κ σκίπωνον καθειμένον. παρέλκει τὸ δὲν. ἤθελε γὰρ εἰπεῖν οὐκ ἦλθε συνήθως. Οὐδὲν ἦν παρὰ τἄλλα πλὴν ὁ χρυσός. οὐδὲν ἡρακλῆς πρὸς δύο. φασὶν ἡρακλέα ἐλθόντα τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει τῇ προτεραίᾳ πειραθῆναι ἐπειδὴ πυκτεῦσαι πρὸς δύο, κτέατον καὶ εὔρυτον τοὺς ποσειδῶνος καὶ μολιόνης παῖδας. καὶ ἀνελεῖν αὐτούς. τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως πρὸς τοὺς δύο πυκτεύσαντα, ἡττηθῆναι. Οὐδὲν ἧττον. ἀντὶ τοῦ ἴσον. ὅμοιον. φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφητεύειν. οὐδὲ τὴν ἄλλην ἰατρικὴν ἐπιστήμην χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὥρισμαι, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα μυστῶν καὶ φευγόντων. καὶ αὖθις. ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται. παρέλκει τὸ δὲν καὶ οὐδὲν ἐπαύετο ἀεὶ τοῖς βιβλίοις ἐνδιατριβόμενος. παρέλκει τὸ δὲν. Οὐδεναιός. πολυχρόνιος. ὃς καὶ δηναιός λέγεται.

Οὐδένεια. ἡ ἀπαξία. Οὐδὲν ἱερόν. ἡρακλῆς εἶπεν ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον. ὡς τῶν κα-

ερπετη-

κρατησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνον ὀφειλόντων τι μαθεῖν. ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν εἶχον. Οὐδενὶ σὺν νῷ. τουτέστιν ἀφρόνως. ὥστε καὶ τὴν στρατηγίαν οὐδενὶ σὺν νῷ ποιησάμενος φαίνεται. Οὐδενὶ ἶσα ἄλλῳ. οὐδενὶ ἴσῃ. Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων. πρόσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.

Οὐδὲν μᾶλλον. ὅτι οἱ σκεπτικοὶ τουτέστιν οἱ πυρρώνειοι τὰ τῶν αἱρέσεων δόγματα πάντα ἀνατρέποντες, αὐτοὶ οὐδὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς. προφέρονται δὲ ἀποφάσας εἰς μήνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας. ὡς εἰ καὶ νεύσαντας τοῦτο ἐνεδέχετο δηλῶσαι διὰ τῆς οὐδὲν ὁριζομένης φωνῆς. τὸ τῆς ἀρρεψίας πάθος δηλοῦται. ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς οὐδὲν μᾶλλον. καὶ τῆς παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκειται. καὶ ταῖς ὁμοίαις. λέγεται δὲ τὸ οὐδὲν μᾶλλον θετικῶς. ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων οἷον οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακὸς ἢ ὁ ψεύστης. ὑπὸ δὲ τῶν σκεπτικῶν, οὐ θετικῶς ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται. ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος καὶ λέγοντος. οὐ μᾶλλον ἡ σκύλλα γέγονεν ἢ χίμαιρα. αὐτὸ δὲ τὸ μᾶλλον, ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται. ὡς ὅταν φῶμεν μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ ἢ τὴν σταφίδα. ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς. ὡς ὅταν λέγωμεν, μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει. σημαίνομεν γὰρ ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ. βλάπτει δὲ οὔ. ἀναιροῦσι δὲ καὶ οἱ σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν οὐδὲν μᾶλλον φωνήν. ὡς γὰρ οὐ μᾶλλον ἔστι πρόνοια ἢ οὐκ ἔστιν. οὕτω καὶ τὸ οὐδὲν μᾶλλον ἔστιν ἢ οὐκ ἔστι. σημαίνει οὖν ἡ φωνὴ τὸ μηδὲν ὁρίζειν. ἀλλὰ προσθετεῖν. ἡ δὲ παντὶ λόγῳ φωνὴ καὶ αὐτὴ συνάγει τὴν ἐποχήν. τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων διαφωνούντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθενούντων, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ. εἰσὶ δὲ δέκα τρόποι. καθ' οὓς τὰ ὑποκείμενα παραλλάττοντα ἀπεφαίνετο. Οὐδὲν μᾶλλον αὐτοῦ. τὸ δὲ τῶν ῥωμαίων ἄθροισμα ἀπόμαχον ἦν. οὐδὲν μᾶλλον αὐτοῦ περὶ ἀλλοτρίου πράγματος. τῶν γινομένων τὴν φροντίδα τιθεμένου. Οὐδὲν πρὸς ἔπος. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. ἐκ τοῦ μηδενός. Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ, πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμα ὅπως ἔχει, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν ἐκ τοῦ μηδενός. Οὐδὲν πρὸς τὸν διόνυσον. ἐπιγένους τοῦ σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς τὸν διόνυσον ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο. ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ οὕτως. τὸ πρόσθεν εἰς τὸν διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ σατυρικὰ ἐλέγετο. ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγῳδίας γράφειν κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν. μηκέτι τοῦ διονύσου μνημονεύοντες. ὅθεν τοῦτο καὶ ἐπεφώνησαν. καὶ χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ θέσπιδος, τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, παρράσιον φησὶ τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ κορινθίοις, ποιῆσαι διόνυσον κάλλιστον. τοὺς δὲ, ὁρῶντας τά τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ παρρασίου διόνυσον. ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν διόνυσον. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. καὶ αὖθις τὸν κόροιβον, ὁ δυστέα φήσας εἶναι τὸν πολύποδα, καίτοι μὴ πρὸς τοῦτο παράδειγμα φέρων τί φάτνη προσάγεις τὸν κυνῶντα. ἐν πρὸς τὸν διόνυσον ἄγεις οὐδέν.

Οὐδὲν προτιμῶσιν. ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζουσιν. ἡ φράσις ἀττική. ἀριστοφάνης πλούτῳ. φορῶ τὸ δακτύλιον τουτονὶ παρ' εὐδάμου δραχμῆς πριάμενος. ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζουσιν. εὔδαμος δὲ φιλόσοφος ἦν. Οὐδὲν σελίνοις. ἐπὶ τῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων. ἐπεὶ γὰρ τὰ ἄκρα τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσί. Οὐδέν τι πλέον εἶχον ἀνύειν οἱ βάρβαροι. οὕτως ᾤοντο χρῆναι μηδὲ χειρωναιότι συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις. Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀσυνὴς ἀνήρ. Οὐδέον. οὐ πρέπον ἦν εἶναι τῶν χωρίων ὧν ἐθελόντως οὐδέον ἐπιβατεῦσαι διὰ ἀσυνδής ἔσχεν. Οὐδέ ποτε γοῦν τοῦτον ἀποδέξομαι. οὐδὲ παρ' ἐμοὶ κατὰ τὸν ἁρμόδιον ᾄσεται. παροίνιος ἀνὴρ ἔφη. ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾖδον μέλος τι ἁρμόδιον καλούμενον. οὗ ἡ ἀρχὴ φίλταθ' ἁρμόδιε οὔ τί που τέθνηκας. καὶ δὴ ᾖδον αὐτὸ εἰς ἁρμόδιον καὶ ἀριστογείτονα ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη τὸ μὲν, ἀδμήτου λεγόμενον. τὸ δὲ, λάμπωνος. τὸ δὲ λόγου, οὐδὲ κατὰ παρ' ἐμοὶ ἐπαθήσαι. ὁ τοιοῦτος παροίνιος ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής. Οὐδὲ πυρφόρος. ὁ ἐν πολλοῖς ἀπωλείᾳ βουλόμενοι τελευτήσαντας, λεγόμενον ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. οἷον οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ φέρων εἰς τὴν πόλιν. καθάπερ οἱ λεγόμενοι

οὐδὲ σκευοφύλαξ. ἤ τις τῶν παραπλησίων. Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ ταῖς πολεμικαῖς παρασκευαῖς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ στέμματα καὶ λαμπάδα. καὶ τοῦτον νόμος ἦν μόνον φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τοίνυν τῆς πανωλεθρίας διεφθαρμένων, καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία. Οὐδ' ἐγὼ μείω χερὸς ἀρήξειν ὑμῖν. σαφῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοὺς πρὶν κακοπαθῆσαι. ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα. Οὐδὲ τὰ ἴδια ἐπιχώρια γινώσκεις. ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ ἀδόνιμος ἦν. Οὐδὲ τἀρχαῖον ποιεῖς. Οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλυσιν. ἀλλ' ἥδιον ἂν ἀμίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι ἐπτισμένον. λοπὰς δὲ τὸ τήγανον. Οὐδὲ ἐδύφει. Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας. Οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ περαίνεται.

Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις. παροιμιακόν, οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα πλήν γε εἴ τις ὄρνις. ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. πάλιν. οὐδεὶς μεθεωρεῖ πλὴν ὁ παριπτάμενος ὄρνις. Ἀριστοφάνης. Οὐδή που μ' ἀφελέσθαι διανοῇ ἃ δῶκας αὐτός. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποιῶ. ἀντὶ τοῦ οὐ δή που διανοῇ ὥστε ἀφελέσθαι τὰ ὅπλα με. ἡ γὰρ οὐ ἄρνησις. συγκατάθεσιν δηλοῖ. οὐδόλως φησὶ διανοοῦμαι. ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι. οἷον οὐ διστάζω. Οὐδιαφερήσετε. ἀντὶ τοῦ οὐ διαφορήσετε. οὐδὲ διαπέμψεσθε, Ἀριστοφάνης. Οὐδ' ἢν ταρβαλεῖ, εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν ὥσπερ τὸ διωλύγιον ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μικρὸν ἀξιοσάζει. Οὐδόλως. οὐδαμῶς. Οὐδός. φλοιά. βατήρ. τὸ κάτωθεν τῆς θύρας. ἢ ἔδαφος ἢ βαθμός. Οὐδὸς ἐς λαύρην ἡ στενὴ ὁδός, παρὰ τὸ εἴργειν τὸν λαὸν δι' αὐτῆς. Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώουσιν. ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. παρ' ὅσον καὶ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτυν, μᾶλλον ἢ διὰ δειλίαν. Οὐδ' ὥς. οὐδαμῶς δή. Οὐδένων ὕπερ. ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ οὐδένων λέγουσιν ὑποβιβάζοντες. Οὐέθεν. οὗ τινος ἕνεκα. Οὐεργίλιος ὄνομα κύριον.

Οὐεσπεσιανός ὄνομα κύριον. βασιλεὺς Ῥωμαίων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βεσπεσιανός. Οὐετηρία. ὄνομα κύριον. Οὐηστῖνος Ἰούλιος χρηματίσας σοφιστής. ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου γλωσσῶν, βιβλία δ'. ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων. ἐκλογὰς ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους. καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος. καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων. Οὐίνδικτος. ὁ κατὰ οὐινδίκτον ἐλευθερούμενος. Οὐθαρ. τὸ γονιμώτατον μέλος. Οὔθατα, οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων. Οὐθᾶττον ἐγνώκεσαις. οὐ ταχύτερον ἐγνώκεσαις; Οὐθέλησι. οὐ δυνήσει. Ὅμηρος. οὐδ' ἐθέλει προφέρειν. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναται. Οὔθ' ὕεται, οὔτε ἡλιοῦται. ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων. Οὐκ ἀδύνατοι. ὅτι τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστιν ἔμφασις. οἷον οὔτε τελείως δυνατοί, οὔτε ἀσθενεῖς. οὐκ ἀθεεί. Οὐ χωρὶς θεοῦ προνοίας. Οὐκαθέστηκεν. οὐ νήφει. μαίνεται. Οὐκ ἄλλως κριεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην. Οὐκ ἄν, εἰ ἀποδοίης. οὐχ ὅσον τεμεῖ δέον. ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ ἐν αὐτῷ εἰμὶ καὶ οἶδά τι. τουτέστιν αἰσθάνομαι. Οὐκ ἀνασχήσομαι. τινὲς τοῦτο ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν. ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι. Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νέκυν. καὶ Ὅμηρος. γαστέρι δ' οὔ πως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς. Οὐκ ἄνευ Θησέως. Θησεὺς καὶ τῷ Μελεάγρῳ συναγωνίσασθαι πρὸς τὴν θήραν τοῦ κάπρου. καὶ τῷ Πειρίθῳ κατὰ τῶν Κενταύρων. καὶ τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμαζόνας. ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ, οὐκ ἄνευ Θησέως λέγεται. Οὐκ ἄνευ τινός. τοῦτο διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ μήτε βλάπτον μήτε ὠφελοῦν, ὡς λεγόμενον οὐκ ἄνευ σκιᾶς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα, ἢ τὸ ἐξ ἀνάγκης ὡς ὄργανον, ἤ τι τοιοῦτον. ὡς λεγόμενον ἠρίστευσεν Ἀχιλλεύς. ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς μελίας. οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνὸς ἀριστεῦσαι, ἢ τὸ πάθος ἐμποδίζον ὡς λεγόμενον ἐν χειμῶνι πλεύσας ἐσώθη. ἀλλ' οὐκ ἄνευ κινδύνου. Οὐκ ἂν ὀρθῶς. καὶ ἑξῆς. οὕτω δὴ ἀναγνωστέον. οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃ ὀρθοῦ ἢ μὴ διέλῃς. ἥμαρτες, ἢ σύγχυσιν. Οὐκ ἀξιῶ. οὐχ ὑπολαμβάνω. οὐκ ἄξιον νομίζω. Οὐκ ἀπεικός. οὐκ ἄτοπον. ἄξιον. ὀφειλόμενον. πρέπον. ὅμοιον. εἰκὸς δέ ἐστι παρὰ τὸ ἐοικός. εἶτα ἀπεικὸς τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνόμοιον. καὶ λοιπὸν τὸ οὐκ ἀπεικὸς διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις. ὡς τὸ ἥκιστα οὐδαμῶς. οὐχ ἥκιστα δὲ τὸ μάλιστα. Οὐκ ἀπεικότως. ἀντὶ τοῦ εὐλόγως καὶ εὐπροσώπως. οὐκ ἀποδύσῃ τὸν μύκητ' ἢν οἴκοι τε καθάδῃς, οὐδ' ἢν γε θύραζε ὥσπερ πρότερον. Οὐκ ἀπολιβάξεις. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐς κόρακας καὶ λιβύην ἀποφθερεῖ. ἀπὸ τοῦ λιβὸς ὅ ἐστιν ἡ σταγών. ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ καταπίπτειν. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ

κέκιστα πολύμηνος. Οὐκ ἀπορρυήσεται· οὐκ ἀποπεσεῖται. Οὐκ ἀπορῶ τῶν φίλων· ἀντὶ τοῦ οὐ χωρίζομαι φίλων. Οὐκ ἀτρόπου· οὐκ ἐρρωδότου. Οὐ κατὰ κόσμον· οὐ κατὰ τὸ πρέπον. Οὐκ ἀπασχὼν τῆς χαρᾶς, παρελύθην ἀθρόον τοῦ τόνου τοῦ σώματος. Οὐκ ἐᾷ· οὐ συγχωρεῖ.

Οὐκ ἔθ' ὁμοίως τιμῆς ἔσεται ὁ Μυκηνός· ἀντὶ τοῦ μεθέξει τῆς τιμῆς. Οὐκ ἐκθανεῖν. Οὐκ εὐσχημόνως· οὐ προσηκόντως. Ἡρόδοτος. Οὐκ ἐκομπολάκουν· ἀντὶ τοῦ κενοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους. οὐκ ἔλεγον κομπώδη, ὡς Αἰσχύλος. οὗτοι ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν. Ἀριστοφάνης. Οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου· οὐκ ἐξ ἴσου. ἀλλά τε τηρᾷ οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου ποιεῖν ἐκελεύοντο.

Οὐκ ἔνδον ἐνταῦθα ἐστὶν εἰ γνώμην ἔχεις. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; ὀρθῶς ὦ γέρον· ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον, ἀναβάδην ποιεῖ τραγῳδίαν. σκώπτει τὸν Εὐριπίδην, ὡς συλλογιστικόν. καὶ ὅταν λέγῃ, τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. οἷον· ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. καὶ πάλιν· αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστὶν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τῶν ἔξωθεν. καὶ μετεωρίζεται ὁμηρικῶς. Ὅμηρος γὰρ διαιρεῖ τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα· εἰπὼν πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς, εἶτα αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε· οὕτω καὶ Ἀριστοφάνης. εἰπὼν γὰρ ὁ νοῦς μὲν ἔξω, ἐπήνεγκεν, αὐτὸς δ' ἔνδον ποιεῖ τραγῳδίαν ἀναβάδην, τουτέστιν ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. ἢ ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου κείμενος ἢ καθήμενος. Οὐκ ἐνέλιπεν ἀνθρώπων με. Οὐκ ἐξελάσει· ἀντὶ τοῦ οὐ στρατηγήσεις ἡμῶν. Δαυὶδ λ'. καὶ οὐκ ἐξελάσει ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Οὐκ ἐξῄεσαν· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξήρχοντο. οὐκ ἐξῄεσαν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ συνεχώρησαν. Οὐκ ἐξήρκεσεν· οὐκ ἀντέσχε πρὸς τοὺς πόνους ἡμῶν. Οὐκ ἐξόν· οὐ προσῆκον· οὐ πρέπον· οὐ παρὰ τὰ πάτρια. ὠνόμασται ἥρως ἐπιθεὶς ὄνομα οὐκ ἐξόν. Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδ' ἐν προδείπνῳ· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία. εἰώθεσαν γὰρ τὸν ἐν τοῖς προδείπνοις τελευτήσαντα, ἐπαινεῖν καὶ εἰ φαῦλος ἦν. Οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἡ εὐχή· ἀντὶ τοῦ εἰσηκούσθη. οἰκτείρει γὰρ αὐτὸν ὁ θεὸς καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβαλεν. Οὐκ ἐπιγλωττίσομαι· οὐ βλασφημήσω. Οὐκ ἐπιεικῶς· οὐ μετρίως. οὐκ ἐπιεικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ λογίως. Οὐκ ἐπίσταμαι· ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος. παροιμία ἐστὶν ἐλλειπῶς εἰρημένη. προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τῆς ἀγκύρας. Οὐκ ἔσθενεν· οὐκ ἐδύνατο. Οὐκ ἐς μακράν· ἀντὶ τοῦ ταχέως. Οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ πλὴν ἐμοῦ. Ἀριστοφάνης· πλὴν τοῦτο μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ. ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον, ἢ δυσγενὴς ὢν ληκύθιον ἀπώλεσε, τὸ ἑξῆς πλουσίαν ἀροῖ πλάκα. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, ἢ καθὼς εἴρηκε. τοῦτό φησι πάντως δέδονται. καὶ οὐκ ἀνέωσαι μίαν ἕτερόν τι ποιῆσαι. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. ὁ δὲ οὐδὲν ὅτι οὐχ ἑτοίμως τῶν προσταχθέντων ἔσχε συνθέσθαι, οὐχ ὅτι καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς ἔμελλεν, ἀλλ' ἵνα ἐκ τῶν παρόντων ἀναπνεύσῃ. Οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνιωμένων. λείπει δὲ τὸ φάρμακον. λέγει δὲ ἐν Πλούτῳ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπῳδὴ ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες, ὅτι χρήσιμα ἐστὶ τόδε πρὸς τόδε ἄλλως. ἀλεξητήριον δείκνυσιν αὐτῷ καὶ βασκαρ' ἀποτρέπει τὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦμεν φαρμακίτην. Οὐκ ἔσχον· οὐκ ἔσχισα· οὐ διεῖλον. οὕτως ἔκλινον ἀττικῶς. ὤπτων γαστέρα. κᾆτ' οὐκ ἔσχον ἀμελήσας. ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτο. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Οὐκ ἔτι. Οὐκ ἐτῶς· ἢ οὐκ εἰκότως, ἢ οὐ μάτην. παρὰ τὸ ἐτώσιον ὃ σημαίνεται· οὐκ ἀλόγως. Ἀριστοφάνης· οὐκ ἐτῶς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε. Οὐκ ἐτῶς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι, οὐδὲ γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδουμένων τῷ αὐτῷ πράγματι. ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. ὁ δὲ νοῦς· οὐδὲν ἴσμεν εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ. καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν. Οὐκ ἐφεξῆς· οὐ παύσει. Οὐκ ἐχάδει· οὐκ ἐχώρησεν. Οὐκ ἔχων ὅτι χρήσεται τοῖς παρουσιακοῖς· ἀντὶ τοῦ ἀπορῶν. Οὐκ ἔχω φράσαι· ὁ μὲν ἕτερος ποιεῖ διὰ σιγμοῦ ἐρῶ· ἀντὶ τοῦ διασαφεῖν. Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἱερῶν· αὐτίκα δ' ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἱερεῖς νενόμισμαι κακοῦν μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν. Οὐκί· τὸ οὐχί. Ὅμηρος διὰ τοῦ κ. οὐ διὰ τοῦ χ. δείκνυται δὲ ἐκ τῶν συναλοιφῶν. τὰ μὲν ψιλὰ μετατίθενται εἰς δασέα. ὅταν τὸ

ἐπιφερόμενον διασώζεται· ψιλοῦ δὲ ὑποτασσομένου μὴ μεταπίπτοντα. Οὐκομῶ· οὐ μέ-
γα φρονῶ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ· τουτέστιν οὐ μέγα
φρονῶ. Οὐκοῦν· οὐδαμῶς· οὐκοῦν ὁ συλλογιστικὸς σύνδεσμος. οὐ κοινοὶ ἀδελφοὶ λαβόντες· τὴν κη-
πείαν, ἐπυνθάνοντο παρὰ τοῦ θεοῦ· ὅτι χρὴ πράττειν αὐτούς. Οὐκ οἶδ᾽ ὃ κρώζεις· ἐπὶ τῶν μά-
την θρυλλούντων· ὡς αἱ κορῶναι. Ἀριστοφάνης· οὐ μὴν οἶδα ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλεφότος ζη-
τεῖς μεταλαβεῖν. Οὖλε· ὑγίαινε· ὁλόκληρε. Οὐλελήθασι· φανεροί εἰσιν. Οὐλή· ἐπι-
πόλαιον ἕλκος εἰς ὑγείαν ἧκον. Οὔλιθ ὄνομα κύριον· παρελκομένου δὲ αὐτοῦ καὶ γενομέ-
νων μετά τινα στενωπὸν, πρόκειμαι ὁ Οὔλιθ. Οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ
μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων· οὕτω Στράττις ἐν πολιτείᾳ. Οὔλιος ὁ Ἀπόλλων· ἰατρὸς γὰρ ἦν· ση-
μαίνει δὲ καὶ ὁ ὀλέθριος. Οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται ἀλλ᾽ ἔργων· ἐπὶ τῶν κομπαζόντων. Οὐλο-
θυτεῖν· κριθὰς ἐπιχέειν τοῖς θύμασιν· οὐλὰς γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς, κατ᾽ ἀντίθεσιν τῶν ψαιστῶν· ἅ-
περ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ τῆς μύλης κατεψηνισμένα. τὰς γὰρ οὐλὰς πρὸ τοῦ ὀπτανίου ἐσθίον-
τες· οὐδέ πω τῆς κατεργασίας αὐτῶν εὑρημένης, καὶ ὡς μετὰ κριθὰς μέχρι νῦν ὅλας χέουσιν οἱ ἐπιθύοντες τῆς
ἀπονδιαῖς ἐπισύμβολον τῆς παλαιᾶς τροφῆς· ἢ διὰ τὸ παλαιὸν ἀντὶ ὥρας τουτέστι τοῦ αὖθις. Οὐλό-
μενον· ὀλεθρία. Οὖλος· ὁ συνεστραμμένας ἔχων τὰς τρίχας· ὁ μηρὸς πρὸς τὸ διοστοῦν· σκιρὸς ἦν· ὤμοις
μελανόχροος· οὐλοκάρηνος· οὐλαὶ συνέχουσαι τοὺς ὀδόντας· σάρξ ὀνομάζεται ἢ διὰ τὸ συμφερόν. Οὖλον·
ἁπαλὸν· μαλακὸν, συνεστραμμένον ταῖς θριξίν. Οὐλπιανὸς Ἐμεσηνὸς σοφιστής· παῖς Ἐμεσηνῆς πό-
λεως· βοοσορεία τῶν καὶ ἄλλων πλείστων· προγυμνάσματα· τέχνην ῥητορικήν. Οὐλπιανὸς Ἀν-
τιοχεύς· τῆς Συρίας σοφιστής· παιδεύσας πρότερον εἰς Ἔμεσαν, ἐν τοῖς χρόνοις τὸν βασιλέα Κωνσταντί-
νον χρόνοις· λόγους διαφόρους· μελέτας· διαλέξεις· καὶ ἄλλα τινά. Οὐλπιανὸς Γαζαῖος.

Οὐλπιανὸς, ἀδελφὸς Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου· ὃς εὐφυέστατος ἐγένετο πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπι-
στήμας· ὥστε καὶ πολλὰς εἰσενεγκεῖν καινὰς ἀπορίας καὶ λύσεις τῶν ἀπορειῶν, πρὸς τὰς τῶν μα-
θηματικῶν ἐξηγήσεις· ὄνομά τε αὐτοῦ μέγα ἦν ἐπὶ τοῖς μαθήμασιν. Ἀθήνησι ὁ δὲ Συριανὸς θαυμάζων τὴν
φύσιν αὐτοῦ, διηγεῖτο πολλοῖς τισὶν, ὡς οὐδὲν ἦν αὐτῷ προβάλλεσθαι κλειδίον, οὕτω πολύπλοκόν
τε καὶ μηχανικῶς εἰργασμένον· ὅπερ οὐκ ἀνοιγνύει ῥᾳδίως αὐτόματον. ἀλλ᾽ ὅμως περὶ τὴν
ἄλλην φιλοσοφίαν, μηδὲν ἐπιδείκνυσθαι λόγου ἄξιον. ἐπιεικὴς δὲ καὶ τὰ ἠθικὰ ἠσκημένος ὁ
Οὐλπιανὸς ἐγένετο· καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν. ἴσως δὲ ἐπειδὴ πραγμάτων πολιτι-
κῶν ἀπέσχετο παντάπασιν ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος. πεφύκασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπραγμοσύνῃ
ἢ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν, οὐχ οὕτω κατά γε τὴν ἐμήν. ἐν γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ, διὰ τῶν πο-
λιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἡ ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστε-
ρον· καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας, ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον, ὅσον δὲ κίβδηλον
καὶ ἐπιπόλαιον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς· τοῦτο πᾶν διελέγχεται. καὶ ἑτοιμότερον καθί-
σταται πρὸς διόρθωσιν. τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε καὶ ὠφελητικὸν, ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι. τὸ δὲ
θαρραλέον καὶ βέβαιον, ἥκιστα· τοιγαροῦν οἱ ἐν γωνίᾳ καθήμενοι λόγιοι, καὶ φιλοσοφοῦντες πο-
λὺ μάλα σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης, ἐμβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκαζόμενοι
ἀσχημονοῦσιν. ὡς ἅπας λόγος ἂν ἀπῇ τὰ ἔργα. ματαιότης φαίνεται καὶ κενόν. τοιοῦτος ὁ Οὐλ-
πιανὸς γενόμενος, ἔτι νέος ὢν, ἄγαμος ἐτελεύτα τὸν βίον. πολὺν ἔπαινον ἑαυτῷ τῆς ἐπιεικείας
ἀπολιπών. Οὐμβρακιώτης· βουμολγὸς κύριον. Οὐ μέλλον αὐτῷ· οὐ φροντιστέον. μὲν ἀν-
δρῶν ταύτῃ τῆς Νισίβιος πολιορκίας, οὐ μέλλον αὐτῷ. Οὐ μὴν δὴ ἀντὶ τοῦ ὅμως δὴ, ἥκιστα δὴ
ἀλλὰ οὐδή. Οὐ μετὸν αὐτῷ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξόν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἐμμὲν ἀνδρὸς ὕδατος
αὐτῷ οὐ μετόν. Οὐ μὴ ληρήσεις οὐ· ὅρα ἵνα μὴ ληρήσῃς. Οὐ παύσῃ λήρου. Οὐμῆ· ἀμήν. Οὐ
μὴν εἶχεν οὐδὲν, ἀλλ᾽ ἔμενεν ἐν χώρᾳ τηρούμενος ἐπιμελῶς. Οὕνεκα· χάριν. Οὔνιον· ζήτει ἐν τῷ
ἀπόνοια. Οὐνιγάρδαι· ἔθνος. Οὐνοιοὐβερτροι ἀλκαῖοι ἔθνος. Οὐολοῦσκοι· ὄνομα ἔθνους. Οὐ παν-
τὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ᾽ ὁ πλοῦς· διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαι φασὶν ἐν τῷ με-
γάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν. ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι καὶ τὸ

πλουσίων μόνων ὁ πλοῦς. Οὗπερ· ὁ Κυαζαβίας· οἱ συναχθόμενοι οὗπερ ἤγουν τῆς συμφορᾶς, ἀγεννῆ καὶ αἰσχίστην ἠσπάζοντο σωτηρίαν. Οὔπερ περαίνεται· ἀντὶ τοῦ οὐ προχωρεῖ. ζήτει ἐν τῷ περπερεία. Οὔπω πεπλήρωνται αἱ τῶν Ἀμορραίων ἁμαρτίαι· ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ τέλος λαμβανόντων. Οὔπως· οὐδένα τρόπον. καὶ Θουκυδίδης ἐν ζ΄. Ὅμηρος· ὣς ἔρον· οὔ πως ἔστι τοῦτο τελέεσθαι ὀΐω. Οὕπερ ἐπὶ γαλῇ κροκωτός· παροιμία ἐστὶν ὁμοία τῇ γαλῇ χιτῶνι. ζήτει τὴν αὐτὴν παροιμίαν. Οὐραγός· τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. καὶ οὐραγὸς ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου. Οὐραγίαν· στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν. Οὐρανία ἀστραπή, ἀντὶ τοῦ ταχεῖα. ἐπήγειρα θυμόν. οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν. Οὐρανία ἄχνη· ἡ δρόσος. θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνης ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ ἀεὶ νάρκισσος. Οὐρανία αἴξ· ἣν εὐχόμενοι πάντων ἐπετύγχανον. ἴσως δὲ διὰ τὸ τὴν σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι. Κρατῖνος Χείρωσιν· αἲξ οὐρανία. καὶ οὐρανία τροφή. καὶ τὰς οὐρανίας δυνάμεις. Οὐράνιον ὅσον· ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ μέγα. οἱ δέ, ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον.

Οὐράνιος ὄνομα· Σύρος τὸ γένος. κατὰ τὴν βασιλέως πόλιν ἠλᾶτο, τέχνην ἐπαγγελλόμενος τὴν ἰατρικὴν μετιέναι. τῶν δὲ Ἀριστοτέλους δογμάτων, οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ἐκόμπαζε δὲ ὡς πλεῖστα εἰδέναι βρενθυόμενος, ὥστε δύστηνος εἶναι παρὰ τοὺς συλλόγους. πολλάκις γοῦν ἰὼν πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καὶ ἐν τοῖς τῶν βιβλίων ἡμένος πωλητηρίοις, διεπληκτίζετο καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγειρομένους. καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥημάτια ταυτηρεῖ τονος περὶ ἀνακυκλῶν, ὁποῖον δή τι αὐτοῖς ἥ τε φύσις εἴη καὶ ἡ οὐσία. καὶ τὸ παθητὸν καὶ τὸ ἀσύγχυτον, ὧν οἱ πλεῖστοι οὐδὲν γραμματιστοῦ οἶμαι φοιτήσαντες, τὸν μὲν βίον ἀεὶ ἐνδεδιῃτημένοι. οὗτος ὁ Οὐράνιος, ἧκέ ποτε παρὰ Πέρσας· ὑπὸ Ἀρεοβίνδου τοῦ πρεσβευτοῦ ἀπαγόμενος.

Οὐρανίωνες· οἱ Τιτᾶνες οὕτω λέγονται. Οὐρανοβάμονος· τοῦ οὐρανοφοίτου. πόλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε. Οὐρανομήκη· μέγιστον. κλέος οὐρανόμηκες ἐν βροτοῖσιν ἕξων. παρὰ τὸ ἐπουράνιον κλέος εἴη. Οὐρανός· οὐρανός ἐστιν ἡ ἐσχάτη περιφέρεια. ἐν ᾗ πᾶν ἵδρυται τὸ θεῖον.

Οὐρανοὶ δύο· ὁ σὺν τῇ γῇ γεγενημένος καὶ ὁ ὕστερον. μέσον τῶν ὑδάτων προσταχθεὶς γενέσθαι. ὃν καὶ στερέωμα προσηγόρευσεν. Οὐρανόθι πρό· ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ. Οὐρανοφανῶν· οὐχ ἡ λαμπρότης ἐᾷς ὕψος φαίνεται. Οὔρβιος ὄνομα κύριον. ζήτει ἐν τῷ πραξικοπήσας.

Οὐραῖα τὰ τῆς οὐρᾶς. ἐδειμάτουν αὐτοὺς οἱ δράκοντες, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας ἑλίξαντες καὶ ἐπανιστάμενοι. Οὔρησας· ἔστησας· ἔσωσας. Οὐρητίδα· οὐρητικὸν ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης· ἀμὶς μὲν ἦν οὐρητιδὸς αὐτῇ ἡ παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἐπὶ τοῦ παττάλου. Οὐριαθεῖτε· ὀρχεῖσθε. Οὐρίᾳ ῥιπίδι ἀνήλατο Φέψαλος ἐρεθιζόμενος. ἀντὶ τοῦ ἀνέμου φορᾷ. ὥσπερ ῥιπίδιῳ ἐξαπτόμενος. πρίνινοι δὲ ἄνθρακες οἱ στερεοί, οἱ ἰσχυροί. Οὐρίαχος· πάλιν ξάσας ὁρμῶν δόρατος οὐριάχῳ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αὖθις· ὄφρα κεν ἐξυάλαιο πυρικμήτοιο σταθέντας οὐριάχους δέξαιντο τὰ οὐραῖα τῶν κανδήλων. ἔστι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος ἢ τὸ ὄπισθεν μέρος ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦσθαι καὶ οὐρίαχω. Οὐριοδρομήσας· ἐπιτηδείῳ ἀνέμῳ πλεύσας. Οὔριος· ἐπιδέξιος ἐπιτήδειος ἄνεμος. Πολύβιος· λαβὼν δὲ οὔριον ἄνεμον ἐπιτήδειον καὶ λαμπρόν, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις καὶ κατουρίσας, ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν· ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων. καὶ οὐρίῳ πελάσας δρόμῳ· τουτέστιν εὐθυδρομήσας. Οὖρον· εὔφορον ἄνεμον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἕτερον καθ' οὖρον σοὶ δ' ἐγὼ φράζω, κακὸν πρὸς ἄλλον εἶναι· πρὸς δὲ μὴ ψαλδεῖν ἀεί. Οὖρος ὁ τῆς γῆς ὅρος καὶ φύλαξ. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ οὖροι, οἱ ὅροι τὰ ὁροθέσια. Οὖρος· καὶ βοὸς οὖρον ἀσκηθῆ χρυσῷ παμφανόωντι κέρας. Οὐροτομήσαντες· τὰ οὐραῖα κόψαντες. οὐροτομήσαντες πεντήκοντα ἵππους. Οὐρούς· ὀξυτόνως· τὰ νεώρια. καὶ τὰ περιορίσματα τῶν νηῶν. ἤγουν τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν. Οὖς· τὸ ὠτίον. Οὔσβαις· ὄνομα κύριον. ἐν τοῖς Οὔσβαις τοῦ κινδύνου ἀπεγένετο, ἀποδράσας τὰ ξίφη. Οὐ σ' ἐγὼ βόσκω καὶ δίκαια κἄδικα. ὁ Κλέων φησὶ πρὸς τοὺς ἡλιαστὰς τουτέστι πρὸς τοὺς ἡλιαίους δικαστάς· τὸ βόσκω, πικρῶς ἐπὶ τῶν ἀλόγων εἴρηται. δίκαια δὲ κἄδικα ἀντὶ τοῦ ἐνδίκως καὶ ἀδίκως. Οὐσία.

τῆς οὐσίας τὴν κλῆσιν καὶ τὴν προσηγορίαν, οὐδόλως ἐμφερομένην εὑρίσκομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προσρήματι ἐπὶ τῶν σημαινομένων ὧν τις κέκτηται. οἷον. οἰκημάτων. βοσκημάτων. καὶ λοιπῶν ὑλῶν. ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τοῦ κεκτημένου. καθ᾽ ἣν ἔννοιαν καὶ τὸν ταῦτα κεκτημένον πλούσιον καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ πολυούσιον. καὶ περιούσιον λαὸν τὸν ἔγκτητον. καὶ Ἰσραὴλ περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ κτῆμα. καὶ εἰς κτῆσιν. ἡ δὲ λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα, ἀπὸ τοῦ εἶναι ῥήματος οἶδε παρῆχθαι. αὐτὸ τὸ ὂν πρᾶγμα οὐσίαν καλοῦσα. τὸ γὰρ ὂν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. τοῦτο οὖν τὸ ὂν τέμνεται εἰς οὐσίαν καὶ εἰς συμβεβηκός. ὁρίζονται δὲ τὴν οὐσίαν οὕτως. οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἀόριστον, κατὰ πασῶν τῶν ὑπ᾽ αὐτὴν ὑποστάσεων. ὁμοτίμως φερόμενον καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον. ἢ ἡ καθ᾽ ὑποκειμένων ὑποστάσεων λεγομένη. καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ὁμοτίμως θεωρουμένη. ἢ πρᾶγμα αὐθύπαρκτον μηδενὸς ἑτέρου δεόμενον πρὸς σύστασιν. ἤγουν τὸ ἐν ἑαυτῷ ὂν καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν ὡς τὸ συμβεβηκός. οὐσία οὖν ἐστιν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων ὕπαρξις. Οὐσίας δίκη. οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἑαλωκότας ἐν προτέρᾳ δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ. ὥστε ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας ἃ κατεδίκασαν. Οὐσίας δίκη. οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν δίκην. ἡ δὲ προτέρα ἦν τῶν μὲν οἰκιῶν ἐνοικίου. τῶν δὲ χωρῶν, καρποῦ. τρίτην δὲ ἐπὶ τούτων ἐξούλης. καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων. καὶ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου. εἰ καὶ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας. εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἁλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν κρατεῖν. ἀλλ᾽ ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμένοις. Οὐσία φανερὰ καὶ ἀφανής. Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου λέγει. εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης, ἢ ἄλλην φανερὰν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται. αὐτῷ δὲ δέδοται, περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ ἀφανοῦς οὐσίας, δῆλον ὅτι ὅστις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδωκεν. Οὐσιῶσαι αἰτιατικῇ. Εὐριπίδης. καὶ πάντας ἡμᾶς οὐσιῶσαι οὐ θέλεις. καὶ τεκνοποιεῖν τῶν θεῶν καθημέραν. Οὐσταθμητή, ὅτι Ἀλιτέρνης ὁ γότθος τοσοῦτον ἦν κρατερὸς ταῖς χερσίν, ὡς τὰ τούτου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζῳ τε πολλῷ καὶ ταχυτῆτι οὐσταθμητῇ φέρεσθαι. ζήτει ἐν τῷ Ἀλιγέρνης. Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ζήτει ἐν τῷ τυρόκνηστις.

Οὐτάσας. πλήξας. τρώσας. ὁ δέ, τῷ δόρατι αὐτὸν οὐτάσας, κατέβαλε. βαλεῖν δέ ἐστι τὸ πόρρωθεν πέμψαι. οὐτάσαι δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι. Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ᾽ ἄνευ πανωλέθρων. παροιμία. κακὸν γυναῖκες. ἀλλ᾽ ὅμως ὦ δημόται, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ. καὶ Ἀριστοφάνης. κατ᾽ ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον. οὔτε σὺν πανωλέθροισι καὶ τὰ ἑξῆς. Οὔτε του. ὡς παρὰ Αἰολεῦσι. τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, τὸ οὔτε του ἤγουν λέγεται. οὔτε του κλύων σάλπιγγος Σοφοκλῆς. Οὐτήτειρα. πληκτική. καί με τις οὐτήτειρα παρὰ δαφυρᾷ δίψας ἔχιδνα σαρκὶ τῇ ἐκγόνων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον κελιχήρωσεν. Οὐτιδανός, οὐδενὸς ἄξιος. Οὔτιδες καὶ σωρεῖται. παραλογισμοὶ οὕτω καλούμενοι. καὶ οὔτις παρ᾽ Ὁμήρῳ, οὐδείς. οὔτις τὸ Ὀδυσσεύς. Οὔτις ἔσθ᾽ ὅς οὔ, τὸν τοῦ μανέντος κάπρου λευτοῦ στρατοῦ ξίων αἷμον ἀποκαλοῦντες. Ἀττικόν ἐστι τὸ ἐπιφέρειν ἐν ἑνικοῖς πληθυντικά. οἷον οὔτις ἀποκαλοῦντες. Οὔτοι. ἀντὶ τοῦ οὐ μήν. Δαβὶδ εἶπεν ὑπὸ κυρίου πειραζόμενος. στενά μοι πάντοθεν τὰ τρία ἐπιτίμια. πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας κυρίου. καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον. καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ὥρας ἀρίστου, χιλιάδες ο΄. καὶ εἶπε Δαβίδ. ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὗτοι τὰ πρόβατα. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Οὑτοσί. οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀντὶ ὀνόματος κέχρηται τῷ οὑτοσί. τὸ δὲ ι ἐπέκτασις. οὕτω δὲ ἐπιρρηματικῶς, καὶ οὑτωσὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως. οὕτως αἰολικῶς. οὕτως ἐκβαλῶ. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν ἐκ τοῦ μηδενός. οὕτω πολυφόρῳ συγκεκραμαι δαίμονι. ἀντὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ξυμφέρει ἀκαιρὸν φέροντι ἢ ποικίλῳ. Ἀριστοφάνης. Οὐ τρέφει μία λόγχη δύο ἐριθακούς. ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. ἐριθακὸς δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ. παροιμία ἧς μέμνηται Ἕρμιππος ἐν δημόταις. Ἱπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Ἀγαθοκλέους τοῦ Σικυωνίου θυ-

γατέρα τοῦ τυράννου ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ, ἐπισχὼν τοὺς ποθητῶς. μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ κλεισθένους, καὶ μεγακλεῖ τῷ ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς γὰρ τὸν ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι ἀπώρχηται τῶν γάμων τῆς ἀγαρίστης, ἀποτυχὼν ἔφη. οὐ φροντὶς ἱπποκλείδῃ. Οὐ χάλις. οὐ ματαίως. οὐ χεῖρον. ἀντὶ τοῦ βέλτιον. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω. οὐ χεῖρον. Οὐχ ἥκιστα. μάλιστα πάνυ. οὐχ ἧττον. καὶ οὕτω, τὸν βασιλέα ἐσχέσθαι ἐκ τῶν μελλόντων, οὐχ ἥκιστα ἀπέρριπτε οἱ προβουλευθέντες. καὶ αὖθις. καὶ ἄλλον οὐχ ἥκιστα εἰς αὐτοὺς ἀναρτήσαντες ὄχλον. Οὐχὶ γλαύκινον τέχνη. ἐπὶ τῶν ἀνειργασμένων καὶ δυσκατανοήτων. Οὐχὶ μᾶλλον. ἀριστοφάνης. κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ ἴσως. παρῴδηται ἐξ ἀλκήστιδος εὐριπίδου. ἔχει δὲ οὕτως. σὲ δ᾽ ἄλλη τίς γυνὴ κεκτήσεται. σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον. εὐτυχὴς δ᾽ ἴσως. Οὐχ ὅσον ἐφ᾽ ᾧ δὴ ὁ παρθένος οὐχ ὅσον οὐκ ἀπέπληξεν. ἀλλὰ καὶ ἀντέγραψεν οἷα τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως. καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα βασιλέων. ἐκεῖνον δὲ καίσαρα μόνον ὀνομάσας. καὶ αὖθις. οὐχ ὅσον οὐχ εὗρον τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν. ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον.

Οὐχ ὅσον οὐ, ἀντὶ τοῦ οὐ βραδέως. ἀλλὰ ταχύ. ὡς τὸ μονονού. Οὐ χρὴ οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἐν πόλει τρέφειν. ἢν δ᾽ ἐκτραφῇ τις τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. ἀριστοφάνης. αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ ἀλκιβιάδου. μὴ ἀνατρέφειν φρόνιμον. ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν. ἀλλὰ τιθασεῦσαι. ὥστε ὁ μὲν εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι. ὁ δὲ αἰσχύλος ταύτην τινὰ διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον, δορυφορεῖν. ὁ δὲ διόνυσος πρὸς ταῦτα φησί. δυσκρίτως μὲν ἔχω. σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ᾽ ἕτερος σαφῶς. σοφῶς μὲν αἰσχύλος. σαφῶς δὲ εὐριπίδης. Οὐχ οἷά τε εἶναι. ἀδύνατα, ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι. ἐπείπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐν σφῶν γινόμενα. Οὐχ οἷον τοῦτ᾽ ἔσχον τῶν λόγων. ἀλλὰ κατέλυσαν τὸν εἰπόντα. Οὐχ οἷον. οὐχ οἷον προσεῖχον αὐτοῖς. ἀλλ᾽ ἁπλῶς οὐδ᾽ ἀκούσειν ἠξίουν. πολύβιος. οὐχ οἷον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὅλως εἶχε τὸ διαφαινόμενος ταῦτα. Οὐχ οἷόν τε. οὐ δυνατόν. Οὐχ οἷός τε εἰμὶ ἀποσβέσαι τὸν γέλω. ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός. ἐφόρει δὲ λεοντῆν ὡς ἡρακλῆς. τὰ τοιαῦτα ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. καὶ αὖθις. οὐχ οἷός τ᾽ ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν. Οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν. λόγος γὰρ πληγέντα ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν, εἰπεῖν ἰδόντα τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος. οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα. Οὐχ ὑφίει. οὐκ ἐνεδίδου. Ὄφελος καὶ ὄφελον. εἴθε. μακάρει. εὐκτικῶς. τὸ δὲ μακάρει τῶν ἀπαιδεύτων εὐκτικὸν ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ εἴθε καὶ αἴθε. πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμφατα προσώπων ἐστί. τὸ δὲ ὄφελον, πρόσωπον ἐμφαίνει. ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Ὀφέλλα. τοῦ κυρηναίου δυνάστου. πρὸς ἀγαθοκλέους κατὰ σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ, λεωνίδης ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς κατέστη ὑπὸ πτολεμαίου. Ὄφελος. ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ ὦ τετυμμένοι ὅτι περ ἐστὶν ὄφελος ἐν τῇ πόλει τουτέστιν εὐγενεῖς. καὶ αὖθις. τοῦ δὲ λιβίου ἀκούειν ὥστε ὄφελος ἦν. καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ παιδείας. Ὀφέλλωσιν. αὐξήσωσιν. Ὀφέλτης ὄνομα κύριον. Ὀφελτρεύουσι κοσμοῦσι καλλύνουσιν. Ὀφείδιον. Ὀφειλέτης χρεώστης. σοφοκλῆς. καίτοι γ᾽ ὡς ἐγὼ θεοῖς οὐδὲν ἀρχῆς εἰμὶ ὀφειλέτης. τουτέστιν ἐγὼ οὐκέτι ἐν τούτῳ εἰμὶ ὥστε ὀφείλειν τοῖς θεοῖς ἐπαινεῖν μοι. διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν.

Ὀφειλὴ τὸ χρέος. καὶ ὀφείλημα ὁμοίως. Ὀφείλω. χρεωστῶ πρὸς δοτικήν. ἀριστοφάνης. μηφέλαις Φερίδωτί ὀφείλω. Ὄφεις παρείας. τοὺς ἐπηρμένας ἔχοντας τὰς παρειάς. δοκοῦσι δὲ ἥμεροι εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους. ἔστι δὲ τοὺς ἔχεις, καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροὶ καὶ ὀφείδιον ὑποκοριστικῶς. Ὀφεῖς πατεῖν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύει. Ὀφιόδηκτος. ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς. Ὀφιομάχης. εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Ὀφιόπους γυνή. ἕρπουσα. Ὄφις. ἀπὸ τοῦ ἰὸς ὁ ἴς ἐν ὑπερθέσει καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, ὄφις. ζήτει ἐν τῷ ἀργόλαι. Ὀφθαλμία ἢ πήρωσις. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ταύτης ἀπαλλάξειεν τῆς ὀφθαλμίας, ἰδίως ὀφθαλμίαν τὴν πήρωσιν φησίν. Ὀφθαλμιῶσι. φθονοῦσι. ἢ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν. ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν

οἱ δὲ πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι, πανταχόθεν πάσας ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτοῦ. Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν. τὸ περιέργως θεάσασθαι. οὕτως ἡ λέξις. Ὀφθαλμός. διαφέρει αἰσθητὴ, ἧς εἰ ἡ αἴσθησις, τῶν αἰσθητῶν ἐστιν ἀντιληπτική, αἰσθητὰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητήρια δι' ὧν αἰσθανόμεθα, διατί οὐχὶ ἑκάστου τούτων ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται καὶ μηδενὸς ἔξωθεν παρόντος. οἷον διατί ὁ ὀφθαλμὸς οὐχ ὁρᾷ ἑαυτὸν συγκείμενος ἐκ τούτων, ἅ ἐστιν ὁρατά. λέγω δὴ τῶν στοιχείων. τίς οὖν ἡ λύσις. διότι ἡ αἴσθησις, δυνάμει μέν ἐστι τοῦτο ὅπερ ἐστί. πᾶν δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπό τινος ἐνεργείᾳ ὄντος. οὐκοῦν καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει οὖσα, προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ. αἰσθητοῦ δὲ τοῦ ἔξωθεν ἐνεργείᾳ ὄντος. ἀλλ' εἰ ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητὸν δὲ καὶ τὸ αἰσθητήριον ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διατί μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν. ἄλλως τε εἰ μὴ δυνατόν ἐστιν ἡ αἴσθησις τοῦ οἰκείου αἰσθητηρίου ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ ὄντος, τί δή ποτε τῶν ὑπερβολῶν αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν θερμασίας τῆς ἐν τῷ παντὶ σώματι, ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται. ἐπειδὰν μέντοι εἰς ἀμετρίαν ἡ ἐν ἡμῖν θερμότης ἐκπέσῃ ὡς ἐπὶ τῶν πυρεττόντων, τηνικαῦτα αἰσθάνεται ταύτης. καὶ ἡ ὄψις ὁμοίως. τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος, οὐκ ἀντιλαμβάνεται. οἷον ποῖόν ἐστι τὸ τῶν ὑγρῶν, τὸ τῶν χιτώνων χρῶμα. ἐπειδὰν μέντοι παρὰ φύσιν τι πάθοι, ὡς ἐπὶ τῶν ἰκτεριώντων, τῆς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὠχριάσεως αἴσθησιν ἔχει. διὸ οἴονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. ὁμοίως καὶ εἰ ἄλλος τις χυμὸς ἐνσκήψοι ἐν τῷ κρυσταλλοειδεῖ, καὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἐπιχύσεων πρὶν τελείως κωλυθῆ ἡ ἐνέργεια τῆς κόρης σκεπασθείσης, δοκοῦσιν ὁρᾶν κώνωπας καί τινα τοιαῦτα. Ὀφθαλμὸς βασιλέως. ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμενος παρὰ βασιλεῖ. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς σατράπας. δι' ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ. ὡς βασιλέως ὦτα τοὺς ὠτακουστάς. δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκάστοτε πανταχοῦ. Ὀφλεῖν. ἀντὶ τοῦ ἡττηθῆναι ἐν δικαστηρίῳ.

Ὄφλημα. ἀντὶ τοῦ χρεώστημα. Ὀφλῆσαι. χρεωστῆσαι. Ὀφλήσειν καταδικασθῆναι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων. τοῖς γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδεικνύουσιν, ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζημία. καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὡρισμένον ἐξέτισαν, ὑπερήμερος γινόμενος, ἐξέτινυ τε τὰ διπλοῦν. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ἐκτῖσαι, καθείργνυντο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασι. καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογείτονος πατήρ. Ὄφλησις. χρέος. ὀφειλή. Ὀφλίσκουσι καὶ ὀφλοῦσι. χρεωστοῦσι. καὶ ὀφλισκάνω. Ὄφλων. χρεωστῶν. καὶ ὄφλοι. μὴ διαβάλλοι αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ κακότητα ὄφλοι. οὐ μὴ χρέων σωρὸν πρίασθαι, τοῦτο ὄφλων ἀπέχομαι. ἐπὶ περόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων. Ὀφρεῖ. ὄνομα κύριον. Ὄφρα. ὅπως. ἢ μέχρι. ἢ ἕως. ἢ ἵνα.

Ὀφρυάζω ῥῆμα. ὁ δὲ, πέμπει τινὰ ὕστερον, ὀφρυάζοντά τε καὶ ἀλαζονείᾳ τινὶ ἀμυθήτῳ ἐχόμενον. Ὀφρύνιον. Δημοσθένης. ἐγγὺς τῶν πρὸς Ἀβύδῳ. πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος. Ὀφρυόεντες. ὑπερήφανοι. Ὀφρύος. ὑπερηφανίας. Ὀφρυόεσσα. ὑψηλὴ καὶ ἀπόκρημνος. Ὀφρῦς ἀνασπῶντες καὶ γνάθους φυσῶντες. ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπεροπτικῶν. Ὄχα. ἐξόχως. ἀπὸ τοῦ ἐξέχω ἐξοχή. τὸ ἔξοχον. τὰ ἔξοχα. ἐπίρρημα ἔξοχα, καὶ ἀποβολῇ τῆς ἐξ προθέσεως ὄχα. ἀποβάλλεται γὰρ πολλάκις ἡ πρόθεσις. ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγὶς αἰγίς. Ὄχανον. τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος. ὄχοις ἀκεσταίοισιν ἐμβαδὼς πόδα. καὶ ὀχάνοις δεσμοῖς. Ὀχετηγία καὶ ὀχετηγὸς ὑδρηγός. Ὀχετάκρανα. τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεραμεῖναι. οἱ δὲ, φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς. Ὄχεα. τὰ ἅρματα. Ὀχεῖσθαι. ἐποχεῖσθαι. Ὄχεσφι. τοῖς ἅρμασιν. Ὀχετεύει. σαλεύει. μεταφέρει. Ὀχετὸς σωλήν. ἀγωγός. ῥύαξ. Ὀχεύω. ἐσθίει. ἐπὶ τὸ ὄχευμα. ὥσπερ τὰ ἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. ἐν ἄλλοις ὥσπερ τὰ πάλαι αὐτοῦ ἐστιν ἄξια, τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκρατήματος. ὁ γὰρ Ἐφέσιος ἐν τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας περὶ ... ὥστε τὰ ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις, ἀνεζωσμένον Λυδιστί, μαρμάρεον τὴν ὕλην. Σαρδιανὰ πάλου. Ὀχεὺς ὁ ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας. ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος. καὶ ὁ συνέχων τὴν περὶ τὸν θώρακα ζώνην ἱμάς. Ὀχεία μίξις. συνουσία. καὶ ὀχεύω ῥῆμα. Ὄχεον ἅρμα. δίφρος. ἅμαξα. Ὀχεῖον. ἀντὶ μὲν τοῦ ὄ-

χημα

χῆμα. Δείναρχος ἐχρήσατο. ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς, ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχέα ἀποδεδειγμένον. φησὶ δὲ, ὥσπερ ἦν δὲ μὴ τῇ ἰσότητι ὀχεῖον. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, γείτονας τοῦ ὀχείου φησί. καὶ μήποτε ἐπὶ τούτου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν. ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν. ἢ ὀχήματος μισθοῦ. Ὀχῆες. δεσμοί. μοχλοί.

Ὄχημα. ὅτι ἐπὶ ἁμάξης μόνου. Ἀριστοφάνης. ὅπως δὲ μὴ δίκαιος ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου ἐπιβὰς, ἔσωσε τοὺς Ἕλληνας. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή. ὅτε γὰρ μὲν υἱὸς ὢν σταμνίου Διόνυσος βαδίζω καὶ πονῶ. τοῦτον δ' ὀχῶ ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδὲ φορτίον φέροι. Ὄχιμος. ὄνομα κύριον. Ὀχθας. τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ. Ὀχθεῖ. στενάζει. Ὀχθηρός. ὁ κρημνώδης. Ὀχθήσας. στενάξας.

Ὄχθορος. τὸ γυναικεῖον λῶμα. Ὄχθοισιν. ὑψηλοῖς. ὑψηλοῖς αἰγιαλοῖς. ὡς ἦν εἰς τὸν ποταμὸν ἀφικνῶν παράλιον, ὑπὸ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ ἀπειρράγους, ἐπιτείχιζον αὐτοῖς φρούριον. Ὄχθοι. αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι. αἱ ἐξοχαί. Ὀχλεῦντο. ἐκινοῦντο. Ὀχληρός. ταραχώδης. Ὄχλησις. ἡ ταραχή. Ὀχλίζειν. μοχλεύειν. κινεῖν. Ὄχλος. ἡ ταραχή. Ὄχλου. ἀγανακτήσεως. ταραχῆς καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐπείθετο τῷ πατρὶ καὶ ἦν πρὸς τοὺς πυνθανομένους. καὶ ὀχλοῦν κινοῦντας, ἀλλὰ μάλα ἐγρηγορέστερος. ἐπλῶστης ἦρχε. πολυρρὶ. ἦν δὲ ὀχλοκόπος ὁ Φλαμίνιος. καὶ δημαγωγὸς τέλεος. καὶ αὖθις· οὔτε δέξεται ποτὲ τὸν αὐτὸν ἐνιόντε ἦν ἀκριβῶς, ἀσθένεια σώματος ὀχλούμενος. οὔτε διὰ ζωὴν λαφυρείαν οὐχ ὀχλώδους.

Ὀχλώδης. ὁ ταραχώδης. Ὀχμάζω. κατέχω. Ὀχοζίας. βασιλεὺς Ἰουδαίων. ἐν Σαμαρείᾳ εἶχον τὴν διαίτην. πονηρὸς ὢν καὶ πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις. καὶ Ἰεροβοὰμ τῷ πρώτῳ παρανομήσαντι, τὸν λαὸν ἀπατᾶν ἀρξαμένῳ. Ὀχός. τὸ ἅρμα. καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὁρμή. ὅθεν καὶ ὀχετός. ἢ δὲ ὄχησις τοῦ ὀχεῖν. Ὀχοσμένη. ἡ γραική. Ὀχῶν. ὀχευτικῶς ἔχων. Ὄχοις. Σοφοκλῆς. μετὰ πασσυμπαίδου ἱππικαῖς ὄχοις. Ὀχυρός. ὁ ἰσχυρός. Ὀχύρωμα. ἡ καλουμένη παρὰ Ῥωμαίοις. Ὀχυρώτερον. στερεώτερον. Ὀψ. ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ὄμικρον. καὶ κλίνεται ὀπός. Ὀψά. Ὀψάριον. τὸ ἰχθύδιον. Ὀψαρτύτης. μάγειρος. ζήτει ἐν τῷ δαιτρός. Ὀψαρτυτική. μαγειρική. Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἀριστοφάνειος συνῆξεν ὀψαρτυτικὰς λέξεις. Ὀψέ. βραδέως. Ὀψείοντες. ὀπτικῶς ἔχοντες. ἰδεῖν βουλόμενοι. Ὀψ' ἥλθεν. ἀλλ' ἐς κόλωνον ἵεσο. ἐπὶ τῶν καθυστερίζουσι τοῦ καιροῦ. καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.

Ὀψιγονής. βραδέως γεννηθείς. Ὀψία. ἡ βραδεία. Ὀψιγόνων. τῶν ὀψὲ μετὰ πολὺ χρόνον γενομένων. Ὀψιμαθής. ἦν γὰρ ὁ συνουσίας ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς. τὴν γὰρ φύσιν εὐφυέστερος, διαλέκτω ἐπὶ τῶν ἀρξαμένων ἀναγινώσκοντα τῶν ῥητόρων βιβλία. Ὄψιμον. τὸ βραδέως γινόμενον. Ὀψιν. πρὸς ὄψιν. Ὄψις. ὅρασις καὶ θεωρία. τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ περιελάμπετο. καὶ τὸ ὄψεως ἐκείνης οὐδὲν οὔτε τοῖς σφετέροις ἐπιτερπέστερον, οὔτε τοῖς πολεμίοις παρέσχε φοβερώτερον. ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κριτική. λευκοῦ καὶ μέλανος. καὶ τῶν μεταξύ. ξανθοῦ καὶ φαιοῦ. ὠχροῦ. ἐρυθροῦ. κυανοῦ. ἁλουργοῦ. ὀρφνίου. ἡ δὲ ἀκοὴ κριτική ἐστιν, ὀξέος καὶ βαρέος φθόγγου. ἡ δὲ ὄσφρησις, κριτικὴ εὐωδῶν καὶ δυσωδῶν ὀσμῶν, καὶ τῶν μεταξὺ σεσηπότων τε καὶ βεβρεγμένων, ἢ τηκομένων. ἢ θυμιωμένων. ἡ δὲ γεῦσις. κριτικὴ γλυκέων τε καὶ πικρῶν χυμῶν. καὶ τῶν μεταξὺ ἑπτὰ διαφέρει χυμοί. γλυκύς. πικρός. ὀξύς. δριμύς. στρυφνός. στυφός. ἁλυκός. στρυφνός. ἡ δὲ ἁφή, πλειόνων ἐστὶ κριτική. βαρέων. κούφων. καὶ τῶν μεταξὺ τραχέων καὶ λείων. καὶ τῶν μεταξὺ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν. καὶ αἱ μὲν τέσσαρες αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἰσί. καὶ ἰδιάζουσι καὶ περικλείονται ὀργάνοις. ἡ δὲ ἁφή, καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ διὰ παντὸς σώματος κεχώρηκε. καὶ ἐστὶ κοινὴ πάσης αἰσθήσεως. Ὀψιασθέντα. ὀψὲ τῆς ὥρας ἐλθόντα. ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ Πανδιὼν, ὁ ὑποδεξάμενος ὀψιασθέντα. Ὀψιτέλεστον. βραδέως τελούμενον. Ὀψ' ἀβαφα. ζήτει ἐν τῷ ἁρμονίαν. Ὀψοδιαιρεῖν. ἔνδια τῶν ὄψων. ὀψεία δέ. Ὄψον. πᾶν προσόψημα ἢ πρὸς φάγιον. Ὀψοποιουμένοις, ὄψα ὠνουμένοις. ἐν ἀρχαῖς οὖν παρέπτισιν ὀψοποιουμένοις, ἰχθὺς ἀπεδόμην. Ὀψοπώλιον. ζήτει ἐν τῷ αὐγουστίῳ.

Ὀψός. μοχθηρός. Ὀψοφαγία. καὶ ὀψοφάγος. λαίμαργος. ὄψα ἐσθίων. Φιλόξενος ὁ Λευκάδιος ἐγένετο ὀψοφάγος. ἀφ' οὗ καὶ οἱ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἦν ὀψοφάγος ὁ Φιλόξενος, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν προσκαθιέντα εἰς ὕδωρ θερμόν. καὶ τὸ στόμα ἀνακαγαργαρίζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσνικήτως ἔχοι. καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑπεκρίνατο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι. παραπλήσια δὲ ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρώβυλος φησίν.

ἐγὼ πρὸς τὰ θρέμματα τούτου ὑποβολιμαῖα διακτύλοις δὴ κρύψειν ἰδίας ἔχω. ἀντὶ τοῦ ψυχαγωγοῦμαι. καὶ τὸ φθ-
ευσθῆναι δίκαια πολιᾶ περιέχοις. Ὀψώνια καὶ ὀψώνιον. χαρίσματα. ὁ ἀπόστολος. τὰ δὲ ὀψώνια, τῆς ἁμαρ-
τίας θάνατος. Ὀψώνιον παρὰ τῇ θεία γραφῇ. ἡ ἀφωρισμένη τροφή.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ.

Ω. Μιλήσιοι. διφθόγγῳ. καὶ τὸ λάμμα τῶν ἐνδύματος περὶ τὴν πίζαν. ἢ τὸ περιστόμιον. ὦ
ἀνωκέλλουσιν ὁ δαρείδι. ὁ καλούμενος παρ᾽ ἡμῖν χάλινον. οἱ δέ, στόμα ἐνδύματος εἰρήκασιν.
οἱ δέ, τὴν ἀνάκλασιν τοῦ ἱματίου. ἐπὶ τὴν ὤαν τῶν ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὦα. τὰ ἐκ τῶν
κωβιδίων καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων γεννώμενα. Ὦα κρατεῖν. ἔσθ᾽ ὅτε σημαίνει
λύπας. Ὠαβθήσομαι. ἀκούσομαι. δωριεῖς. Ὠραὸ παρὰ πλουτάρχῳ. καὶ ὤρας. ὠβάξαν
τες. σημαίνει δὲ τὸ μὲν ὠβάξαι διέχειν καὶ κατανεῖμαι. τὸ δὲ ὠβαὸ μερίδα τοῦ πλήθους. Ὠβαρμοῖ μέ-
ος ἁρμονίας περικείμενον κύρω κεκαμμένῳ. Ὀβέλισαι. ἀθετῆσαι. ἀλλοτριῶσαι. ὁ γὰρ ὀβελὸς ἐν τοῖς βι-
βλίοις ἀθετήσεως σύμβολον. Ὤβρεων. κρεμὸς ἐκ κλίνης ὠβρεων. Ὢγ. βασιλεὺς τῆς βασάν.
καὶ σικὼ βασιλέα τῶν ἀμορραίων ἐπὶ δυναστείᾳ ἐσημειώσαντο. ὁ δὲ ὢγ καὶ κλίνην εἶχε κατεσκευασμένην σιδηρᾶν, διὰ
τὸ τοῦ σώματος μέγεθος. ἐννέα μὲν πήχεις τὸ μῆκος. πέντε δὲ τὸ εὖρος ἔχουσαν. ὁ βασιλεὺς τῆς βα-
σὰν, ὃς προσαγορεύεται. τουτέστι διαφαξις. ὡς τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης, τοῦτο δὲ ἡ βασάν, τὴν ὀδύνης
σημασίαν ἀποφαινόντων. ὁ κατὰ ποιητικὴν ἐπελάθετο τῆς κραιπάλης. Ὠγαθέ. ἀντὶ τοῦ ὦ ἀγαθέ.
Ὠγυγίδαι. ἀρχαῖοι. Ὠγυγίου κακὰ. καὶ κινδύνων ἐπὶ πλεῖον ὠγυγίων ἦν τοὺς ὑπάρχον. Ὠγμοῖ. ξενοφῶν
ἐν β΄. ἀντὶ τοῦ ἀποχρώντων. ὁ ὁρμὸς σημαίνοντα τῶν ἐξ ὁδὸν τῶν θεριζόντων. Ὠγύγιος ἀρχαῖος θε-
ὸς ὅθεν ὠγυγίδαι καὶ ὠγύγιοι ἀρχαῖοι. Ὠγέσθω. Ὠγνῶσθαι. ἀνοίγονται. Ὠγύγια κακά, ἐπὶ τῶν ὀχλη-
ρῶν. ἐπεὶ συνέβη κακὸν ὄντως ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὠγύγια κα-
κὰ τὰ παλαιὰ. τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ. Ὠγὴ διαφαξις. Ὠγύγιαι πύλαι. ἀρχαῖαι. Ὠγυγία. νῆσος.
Ὠγύγιον. ἀρχαῖον. παλαιὸν. ἢ ὑπερμέγεθες. ἢ διὰ τὸ ὠγύγου περὶ τῶν ἄρξαι τῶν θηβῶν. Ὠγυλις,
λίμνη. Ὧδε. οὐ μόνον τὸ οὕτως. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε. ὡς ἡμεῖς. κρατῖνος θρᾳτταις. τῷδε μοῦσα
ἀζομένη καὶ βουλομένη τινὰς εἶναι. ἀριστοφάνης κωκάλῳ. ἐνθάδε τοῦ δέ τις καὶ ψηφολόγων ὧδε καὶ διφθωδύο.
καὶ παλαιτοῦ καὶ κυνῆχρειν. ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε. τὸ γὰρ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. ὥσπερ κλίς καὶ ἔξ ἀρχοῖς τὴν
ἣν φυλάττει καὶ ἔχουσι τὰ ἀσπίδα. Ὧδέ πως. οὕτω πως. Ὠδεῖ. ὠγκοῦτο. Ὠδεῖ λακωνικοί. ἀντὶ τοῦ ὦ
κακοδαίμονες ἔστατε σὺ καὶ δειλὸς ἐστε. Ὠδεῖον, ἀθήνησιν ὡς θέατρον, ὃ περικλῆς φασι κατεσκεύασε
εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικοὺς. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὠδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικαστήριον τοῦ
ἄρχοντος. διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ. ᾠδὴ παλινῳδία Ὠδηκὸς. φλεγμαίνων. πεφυσιωμένος. ὠδηκός τε τὸ
ἦθος ὑπὸ πλούτου, καὶ στάλλων τὸ ἀνδάμενος ἑτέρῳ διαλέξασθαι καὶ τὸ τοῦ περιιωνικὸς, ὑποπεπτωκὼς ἐγείρει. καὶ ἀναπείθω
τὸν εἶναι παρασκευάζει τῶν κατεμελισμένων τινὰς ἅπαντα ἀκηκοὼς διηγήματα. ὑφ᾽ οὗ καὶ ἐξελέγξας ἐπεισθη.
ξενοφῶν εἶναι ὁ τὴν μεγάλην στρατιὰν ἐλάσας ἐπὶ τοὺς ἕλληνας. Ὠδηκώς. οἰδήσας. φυσήσας.
Ὠδὶν, ὠδῖνος. τῷ ὠδῖσι καὶ ὠδῖνω τὸ γεννῶ, κἐγκυμονῶ αἰτιατικῇ. Ὠδὶς. ἡ ἐκ τοῦ τίκτειν ὀδύνη. ὁ
δὲ, ἐξήνεγκε τὴν ὠδῖνα ἣν ἐκύει, ὅτι ἐτόλμα τὴν ἐλπίδα τοῦ ἴσως ἂν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ κρύπτειν ὑπο-
θάλπων ἀρχὴν ἐκεῖνος. Ὠδῖνες θανάτου καὶ παγίδες, οἱ θανατηφόροι κίνδυνοι. δαβὶδ. ὠδῖνες ᾅδου
περιεκύκλωσάν με. προέφθασάν με παγίδες θανάτου. ὠδῖνες καλοῦνται. αἱ πρὸ τοῦ τόκου τῆς τικ-
τούσης ὀδύναι. τοιγαροῦν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης, ὠδῖνες ᾅδου προσαγορεύονται. αἱ αὐτῷ
προσπελάζειν τῷ θανάτῳ παρασκευάζουσαι συμφοραί. Ὤδινον. ἐγκυμόνησαν. ἀπέτεκεν.
ὁ δὲ, ἣν πάλαι τοῦτο καὶ γνώμῃ διαφανὴς. οὐκ οὖν οἱ πολῖται ὤδινον καὶ τοῦ τοῦ φθόνου γνῶναι ἐν. ὠδίνων τὴν κα-
θ᾽ ἡμῶν λοιδορίαν, ἄθρουν ἐξέχεας. ἀντὶ τοῦ ἀθρόως καθ᾽ ὁμοῦ. Ὠδίπω καὶ ὠδίπως. Ὠδὸν. ὠδικὴ.
ψάλτην. ἐν ἐπιγράμματι. χάλκεον ὠδὸν ἱδρύσας ὑπὸ κρηπίδα. Ὠδοῖ ἤρισεν. ἀντὶ τοῦ ἐν ὠδῇ ἐνίκησεν.
τὴν φιλαπατίαν τῶν πρεσβειῶν. ἀλλ᾽ ἔδωκε χώραν τῇ δικαίᾳ παιδείᾳ. ὠδοῖ ἤρισεν. εἶρον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.

Ὠδῶ γε

Ὠδώδει· ἐπῆιεν. ὁ δὲ μὴν ἔπεμπεν. Ὠδύσατο· ἀντὶ τοῦ ὠργίσθη. Ὠδύσμορ' αἰαῖ· οἷος ὢν οἵως ἔχεις. ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν. Ὤετο· ὑπελάμβανεν. Ὤζεσαν καὶ προσώζεσαν· ἀπὸ τοῦ ὄζω. ὁ δαμὴν ἀποπέμπω. Ὠζεῦ· τί ζεύγη. ἢ περὶ αὐτὸ τυχεῖν λέγει, ἢ ἀδύναμον, κἂν δὴ ἤ. λυπηρὸς δ' ἔχειεν ἐν αὐτοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζων [illegible]. ὡς μὲν γυνὴ ἐκείνη ἐπὶ τῷ πάθει. πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα, ἤδη. Ὠήθησαν· ἐν ὁ μισῶν Ἡρακλῆς· τί μαίνῃ. τοῦ βλεχθῆναι ὑπὸ τῶν ἀργείων τῶν φασίν. ἀνακαλούμενον τὸν Ἡρακλέα ἀπαλλαχθέντα αὐτῶν τῶν ὑβριστῶν λυσιτελῆ κρᾶσ. Ὠΐγνυντο· ἀνεῴχθησαν.
Ὤϊξεν· ἤνοιξε. Ὦ θαυμαστὸς ἐξαλείσκων ἐπιγροῖ. Ὤθησα· ἀντὶ τοῦ ὦσα. οὕτως Ἀριστοφάνης. ὤθω δὲ τὸ προώθω. ὠθῶ δὲ τὸ περισπωμένως. Ὦκα, ταχέως. Ὠκαό· κατὰ διάλεξιν ὅθεν ἰωνική. Ὠκαλέη· πόλις Βοιωτίας. Ὠκεανός· ὁ κύκλῳ τῆς γῆς πάσης θάλασσα. παρὰ τὸ κέω τὸ σχίζω. ὠκεανὸς δὲ ἢ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α. καὶ δοτικὴ τῷ ἀεὶ ὦ, ὠκεανός. δεῖξ οὖν ὑπὸ πάντες οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα καὶ πηγαί. καὶ ὠκεανὸν φορεῖται μᾶλλον δὲ τοῦ ὠκεανοῦ. ὁ ὑδίων παλαιὰ σαὶ ἦν βραχώδη καὶ σκοτοειδῆ τυγχάνοντα. Ὠκεῖα ταχεῖα. Ὤκελε καὶ ἐξώκειλεν· ὅ ἐστιν ἔξω τῆς κέλευθ ἄγειν. ἀπὸ κέλλειν τὸ εἰς τοὔμπροσθεν ἰέναι. Ὤκιμον· δένδρον ἢ φυτόν. τὸ κοινῶς λεγόμενον βασιλικόν. Ὠκινάδης· οὐ λ' ἀλλ' ὡς Ἀττικοῦσιν Ἡρόδοτος οὕτως λέγει τὸν ὠκινάδην. Ὤκιναρος ποταμός. Ὤκλασαν, τὰ γόνατα ἔκαμψαν. Ὤκνουν ἠλαφρούμην. καὶ ὤκνουν ἠλαφροῦντο. ὀλιγώρουν. συνεῖπες δὲ οἱ ἄλλων ἐπιβασιλέα εἶναι τὴν στρατιάν, ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος ἄπορον εἶναι τὴν ἀποστροφήν, κἀνεὐμὴ ξυναιρομένου, ξυνήεσαν. Ὠκύαλος ναῦς· ἡ ταχεῖα. Ὠκύμολος· ταχέως πορευόμενος. Ὠκύμορος· ταχυθάνατος. τὰ αὐτά, ὠκύμορα καὶ ἐφήμερα. ταῦτά τοι καὶ αὐτοῖς ἀνάπαλιν. καὶ συγγνώμην αὐτοῖς νέμειν ὑπὸ τῆς ἄγαν σπουδῆς. Ὠκυμορώτατος. Ὠκυπέτας· τοὺς ταχεῖς. Ὠκυπόρων· ταχυπόρων. Ὠκύπτερον· ταχυπετῆ. Ὠκύρροος· ταχέα ἔχων τὰ ῥεύματα. Ὠκύς, ταχύς. Ὠκυτόκιον Τηλέφου· τοῦτο δὲ τὸ βιβλίον ἄξιον κτήσεως. πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἐράσμιον. Ὠλακιάδαι· ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται. δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι. ἐν ᾧ ῥαφανῖδες πολλαί. αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες. καὶ τελέως δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων ἀναράστοις. Ὠλέκρανα· ὁ ἀγκών. Ὠλεσ- ἑάλω. ὠφείλησεν. ἀπώλεσεν. Ὠλέναι θηλυκῶς τῶν χειρῶν. καὶ λευκώλενοι. ἐπιτυχούμενος ἐπὶ ἐν ἀκηράτοις ὠλέναις. ὠλὴν δὲ ὠλένος ἀρσενικὸν τοῖς ὀλέσι πληθυντικόν. Ὠλενία· πέτρα. καὶ ὄνομα πόλεως. Ὠλένιος ἀγκών. καὶ ἐν ἐπιγράμματι ὠλεσίβωλος. κωλεσίβωλον σφῦραν. τὴν κλῶσαν τοὺς βώλους. Ὠλὴν ὠλένος κλίνεται, ὁ βραχίων. καὶ τὸ πληθυντικὸν ὠλέσιν.
Ὠλήν, Δυμαῖος ἢ Ὑπερβόρειος, ἢ Λύκιος ἐποποιός. μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου. ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος καὶ ὁ πολυΐστωρ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας. Ὠλιγώρηται· ἐνβέβληται. ἡμάρτηται. Ὤλισθον· ἀτάκτως ἐρρίφησαν. οὐδὲ ὤλισθον ἄλλως αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθραὶ ἀραί.
Ὦλκα· τὴν αὔλακα. Ὠλώλειν· ὑπερσυντελικός. Ὦ λῷστε· ὦ βέλτιστε. Ὦλλοι· ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. Ὠλύγιον καὶ διωλύγιον ὠνόμαζεν τῆς τέχνης. Ὠμάδησεν· ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσεν.
Ὡμάρτησαν· ἠκολούθησαν. Ὠμαχθής· ἢ βάρος τοῖς ὤμοις περιεχομένη. ἐν ἐπιγράμματι· ἀσημοφόρον πάρην ὠμαχθέα. Ὢ μέγα θαῦμα· ἀντὶ τοῦ ὢ θαυμάσιε. Ὤμαι· καὶ ἔστιν ᾦμαι ἀντὶ τοῦ οἴομαι. Ὤμελλες παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον. ὡς τὸ τάλαν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. καὶ ἐν ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνης. καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτων καὶ Μένανδρος συνεργῷ [illegible] τὸν ἄνθρωπον. τί κόπτεις ὦ μέλεε. σημαίνει δὲ ὦ δείλαιε ὦ πονηρέ. ἔνιοι δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε. καὶ οἷον μεμελημένε. πρὸς φθίμενος τουτέστι κάκιστε, κακοδαιμονέστατε. οἱ κρόκωπε. Ὠμμένον· λέγουσι δὲ δασέως. τὸ ἑωραμένον. Ὦ μηδαμῶς· τὸ τοιοῦτον σχῆμα ἀποσιωπήσεως λέγεται. ἔστι καὶ παράδειγμα θέλει τὸ ὤ μοι. ἀλλ' ὦ τί ἄν τις σε εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι. εἰρηκότος δὲ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν ὦ μηδαμῶς. Ὤμην· ἐνόμισα. Ὡμήρησε· συνέτυχε συνήντησεν. ὅθεν καὶ ὅμηρος τὸ ἐνέχυρον. Ὤμισα μὲν· εἰς τὸν ὦμον ἀγαγών. Ὠμηστῶν· ὠμὰ ἐσθιόντων. ἐν ἐπιγράμματι· δείσας δὲ ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς ἂν δόξαι τύμπανον [illegible] ἐπάταξε [illegible]. Ὠμὴ δ' [illegible] δρῶντι. τοῦτο οὐδὲ ἔπος φοβεῖ. τουτέστιν ὁ μηδὲ ἔργον δεδοικώς. οὐδὲ τὸν λόγον. Ὤμην τις εἶναι δέδοι-

καὶ μὴ δόξῃς ὠμήστης εἶναι. δεινῶς οὕτω τιμωρούμενος. Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός φησιν. Ὤμιλ-
λα. παιδιά τις. ἐν ᾗ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον ὥστε ἐμμεῖναι νικᾷ. Εὔπολις Χρυσῷ γένει. ἐπαι-
σάμεθα δὲ μείνας εἰς ὤμιλλαν. ἀπὸ συναιρέσεως ἡ ὤμιλλα. ὤμιλλα. Ὠμοβοΐνας βύρσας.
Ὠμοβόρων. ὠμοφάγων. ὠμοβόϊον ἡ βύρσα. Ὠμοβόϊον δὲ διφθέριον. Ὠμογέρων. ὁ παρ' ἡλι-
κίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην ἢ συμφοράν. καὶ πρεσβύτης οὐ κεφαλὴν ἐπολιώθη. Ὠμοκρά-
της. Αἴας θολερωθεὶς τῷ χειμῶνι νοσήσας. ὁ δυσπετὴς παντὶ καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος. ἢ ὁ ὤμους
καρτερικός. ἢ ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος. ἢ ὁ γενναῖος. ὁ καὶ τῶν ὤμων κρατεῖν δυνάμενος. Σο-
φοκλῆς. ὤμοις αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
καρπῶν. οἱ ὅτε εἰσὶν ὠμοί, καὶ σκληρότεροί εἰσι. καὶ ἰσχυροί. Ὦμος. ὠμόλιον τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων. τὸ
μέλος τοῦ σώματος. Ὠμοσμένος. ὀμωμοσμένος δέ. Ὠμωμόκεσαν. Ὠμοτόκησεν. ἐδυσ-
τόκησεν. ἢ ἐξέτρωσεν. Ὠμοχαίτης. Ὠμωνυμικῶς. ἐπίρρημα. Ὤμωξεν. Ἀτρείδης
δ' ᾤμωξεν. καὶ τοῖς μετ' οἰμωγῆς εἶπεν. Ὤμοι. φεῦ μοι. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. Ὤν. ὑπάρ-
χων. ἐπὶ δὲ θεοῦ ὁ ὤν, ὁ ἐγὼ ἀΐδιος. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὤν. Ὤναρος ὄνομα κύριον. Ὤνασεν. ὠνείδισεν.
ἐξεφαύλισεν. ἢ ἐχύρασεν. Ὤνῳ. ὤνῳ. κατὰ συναίρεσιν. τὸν τῇ λέξει μὴ ἀνθεσθαι ἐφιζόμενον.
Ὤνιον. παρὰ Θουκυδίδῃ. ἐν ὄνοις καὶ ποδεῖ κησιν. ὄνος γὰρ τοῦ μύλωνος τὸ κινούμενον. καὶ αἱ τοι-
αῦται μηχαναὶ ὄνοι. Θουκυδίδης. ὠνίων ἀνασδύμενοι τοῖς σταυροῖς. τουτέστιν ὄνοις ἐχρῶντο. ἔστι δὲ
ὄνος μηχανὴ ἐπὶ κέρων τῶν ἀκατίων πηγνυμένη ἢ ἀφ' ἧς περιβάλλοντες βρόχοις τοὺς σταυροὺς ῥᾳ-
δίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων. ἔστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπὶ τοσοῦτον βιαιοτάτη, ὥστε σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο
ἀνδρῶν ἀπόνως ἕλκεσθαι. καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ τοὺς χαμαὶ λείχοντας ἑλκηστὰς ἁλιεῖς κ-
λανκάτην. ἐρρωμενεστέρα δὲ πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσταται. ὅταν καὶ δίκροον ξύλον πρὸ αὐτῆς τε-
θείη. ἐπὶ θείας γὰρ ἡ ἀντίστασις τῶν ἀνελκομένων γίνεται. Ὠνή. ἀγορά. καὶ ὠνησάμενος. ἀγο-
ράσας. καὶ ὤνησεν. ὠφέλησεν. Ὠνηματιαῖος. Ὠνητή. τιμῆς κτητή. καὶ τὴν χώραν ἐπιδέ-
πειν Τραϊανῷ Αὔγαρον, καίπερ ὅτι ὠνητὴν ἐκ παλαιοῦ εἶχε λαβὼν πολλῶν χρημάτων. καὶ τοῦτο
ἀσμένως ὁ βασιλεὺς γίνεται. Ὠνητιᾶν. ὠνήσασθαι βούλεσθαι. Ὠνητιῶν. ἀγοραστικῶς ἔχων.
Ὤνητο. ὠφέλητο. ὃς εἰ ἐπείθετο ὤνητο ἄν. Ὠνθυλευμένος ὁ κοπρείας τίμων. Ὤνια. πράσιμα.
ἀγοραστά. Ὠνίους. ἀγορασίους ἢ τιμίους. Πολύβιος. εἰ μὴ τὴν σωτηρίαν ὠνιον κτήσονται λύτρα
διδόντες. Αἰλιανός. καὶ ἀπολύουσι δικαστὰς ὠνίους αὐτόν. καὶ συμβουλεύει ἀσπάσασθαι τὰ ῥωμαί-
ων. καὶ παρ' αὐτῶν ὠνιον ἀπονομίζειν τὸ μέταξαν. Ὤνθρωπε. ἀντὶ τοῦ ὁ ἄνθρωπος. Ὠνομά-
δατο. ὠνομάζοντο ἰωνικῶς. Ὠνομασμένος. ἐξάκουστος. Ὠνόμηνεν. ὠνόμασεν. Ὦνορ. ὠ-
φέλειαν. τιμήν. ἐὼν ὅ μοι. τί σοι τὸ κέρδος ἢ τίνων ὦνορ εὑρήσεις. ἐὼν ἡ τιμή. Ὠνοῦμαι αἰτιατι-
κῇ. ὠνεῖται δέ, γενικῇ. τοῦτο δέ ἐστιν ὦ τῶν ἀνεισκομένων ἁπάντων χρημάτων Φίλιππος ὠνεῖται.
Ὠνούμενος. ἀγοράζων. ὠνῶ γὰρ τὸ ῥῆμα. Ὠνοχόει. ἐκίρνα. ὠνοχόει οὐδείς. οὐδὲ νομίζεται
παρὰ τοῖς ἑώοις βαρβάροις ἐμπίνειν δειπνοῦντας. Ὠνῶ θερμοὶ βωμοί. ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς
τυγχανόντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις. τὴν κρατίστην δαὶ μονὰς ἢ νῦν θερμὸς ἔσθ' ὁ βωμός. δη-
λοῖ δὲ ὅτι ἀεί τινες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ξένοι θεοὶ ἐτιμῶντο. Ὠνῶ μὲν οὐδείς. αὔριον ἢ ὑπο-
μεγας. ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων. Ὦξος. ποταμὸς ἐν τῇ Βακτρίων χώρᾳ. ὃς Ἀλεξάνδρῳ
ἄπορος ἐφαίνετο. τὸ μὲν εὖρος ἦν ὡς ἓξ μάλιστα σταδίους. βάθος δὲ οὐ πρὸς λόγον τοῦ εὔρους. ἀλλὰ
πολὺ δή τι βαθύτερος καὶ ψαμμώδης. καὶ ῥεῦμα ὀξὺ ἔχων ὥστε τὰ καταπηγνύμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ἐκ-
στρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς χαλεπῶς. οἷα δὴ οὐ βεβαίως ἐπὶ τῆς ψάμμου ἱδρυμένα. Ὠξύνθη.
ὠργίσθη. Ὠξώθη. Ὠὸν καὶ ᾠοτόκον. ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ᾠοτοκεῖ. Ὠόπ.
κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν. Ὠόπ. ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα. τῶν πλοί-
ου. Ὠόπ. παραβαλοῦ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. τουτέστιν ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν. ἐν τῇ νηὶ
γὰρ ὁ Χάρων λέγει. Ὠοπόπ. ὠόποπος. ἐλατῶν ἐπίφθεγμα. Ὠτοκάταξις. ὄνομα κύ-
ριον. Ὦ οὗτος. ἀντὶ τοῦ σύ. ὦ οὗτος Αἴαν. δισσὴ ἡ κλῆσις. Ὠοφόρος ἰχθύς. Ὠόψ. ἐπίφθεγμα
τῶν ἀφιέντων ἅμα τῇ χειρὶ τι τοιοῦτον ποιεῖν. Ὦ πάντα σὺ τολμῶν. τουτέστιν ὦ θρασύτατε καὶ τολ-
μηρότατε

μηρὸ τὰ τε. Ὦπας· ὄνομα κύριον. Ὦ παῖ. σοφοκλῆς· ἰὼ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος· τὰ δ' ἄλ-
λ' ὁμοῖος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός. ὦ πρὸς πάντ' ἐπὶ πᾶσι τε πράγμασι δωροδόκοισιν, ἐπ' ἄνθεσιν ἰ-
ζων· εἶθε φαύλως ὥσπερ ἀεροῦ ἐκβάλλοις τὴν ἔνθεσιν. ᾄσαιμι γὰρ ἂν τότε μόνον ἐπὶ μὲν ταῖς νῦν
συμφοραῖς· τὸν ἰουλίου τ' αἰνοῖμαι γέροντα πυρρόπιπην καθ' ἐνίτες ἰηπαιωνίσαι· καὶ βακχέβακ-
χον ᾆσαι. ἀριστοφάνης· πρὸς κλέωνα ὁ λόγος. ὦ ἐπὶ πᾶσι προδοσία δεξιαζόμενος ἐκκανία. μετα-
φορικῶς δὲ εἶπεν ἄπαν τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὡς γὰρ αἱ μέλισσαί φασι πάντων οὐ γὰρ
ἐν τῷ ῥᾶστον εὐχερῶς ἔτυχες. ἐπεὶ μηδὲ ἤλπισας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν. ἔδοξας δὲ εὐδοκιμεῖν
ἐν τῷ περὶ πύλον κατορθώματος, οὕτως καὶ ἀποβαλεῖς. καὶ τότε ᾄσαιμι τὸ σιμωνίδου· ἐπὶ ταῖς νῦν
ἐπὶ συμφοραῖς. γέροντα δὲ πυρροπίπην φησίν· ἐπεὶ ὡς παιδεραστὴς οὗτος ὁ πρεσβύτης διεβάλ-
λετο. καὶ ἐν τῷ πρυτανείῳ φυλάσσοντος τὸν σῖτον. βακχέβακχον ᾆσαι. ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν δι-
όνυσον· βάκχος γὰρ ὁ διόνυσος. Ὦπες· οἱ ὀφθαλμοί. Ὦπις ὄνομα πόλεως. Ὠπαλεῖον
ἢ κλῶς αἱ μύλης ἀλώπεκος· παροιμία. Ὦ πόσ' αἰσχρὰ ἀνθρώποις ἔργα γίνεται. Ὤπται· ὠ-
ράθη. Ὠπτημένος· καὶ ὠπτῆσθαι. Ὤπυον· ἐγάμησε. ὀπύω τὸ θέμα. Ὥρα· κάλλος· και-
ροῦ τροπή. εὐμορφία. ψιλῶς δὲ φροντίς. ἔνθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα.
πλάτων· ὁδῶν καὶ περὶ τῶν πλαγίων οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις. αἰλιανός· γυνὴ τὴν ὥραν διαπρε-
πής· σώφρων τὸν τρόπον. Ὥρα ἡ φροντίς. αἰλιανός· ἀνδρὶ ἐπιόρκῳ καὶ τὰ θεῖα ἐν μηδεμιᾷ ὥ-
ρᾳ τιθεμένῳ· ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις συμβιοῦντι. καὶ οὐδὲν οὐδέποτε λέγοντι ὑγιές· καὶ ἐντεῦ-
θεν παλεύοντι πάντων ἐπίρρητον. Ὥρα· τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστή-
ματα τῆς ἡμέρας. Ὥρα γάμων· ἡ ἀκμή· καιρὸς γάμων. Ὥρα ἔτους· τὸ ἔαρ, τὸ θέρος· καὶ
αἱ λοιπαί· καιρὸς ἔτους. Ὡραΐζω· δοτικῇ. Ὡραϊσμένη· κεκαλλωπισμένη. Ὥρα· καιρὸς
ἐστὶ δέιος. εἰ μὲν εἰρήνης ἐπιθυμοῦσιν, ὥρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα. καὶ ὁ θεολόγος· ὥρασι καὶ
βασιλείαν οὐρανῶν ἀτιμάζειν ὅτι κέκηκωσιν αὐτῶς ἀπεικάζεται. καὶ αὖθις προκόπτει ὥρασι μὴ πα-
ριδεῖν ἡμέτερον πρὸς τῇ τῆς οἰκίας διαφθορᾷ, καὶ χρημάτων ἐστερημένον τοσούτων πλῆθος. Ὡρακι-
άσας· ἐκλυθείς· ἐκκαυθείς· ἢ ὠχριάσας. ὡς ἀριστοφάνης ἐν τῇ εἰρήνῃ. Ὡρακιάσας· κρατῖνος
ἀντὶ τοῦ λειποψυχήσας. εἰς οἰνοφλυγίαν γὰρ ὁ κρατῖνος διαβάλλεται. ἢ ὠχριάσας· ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἐκλύ-
σεως σκοτωθείς. ὡς ἕπεται τὸ ὠχριᾶν. τοιοῦτοι δὲ οἱ λειποψυχοῦντες. ἕπεται γὰρ αὐτῶν πρῶτον ἡ
χροιά. ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ ἐξῆν εἰς κυτίδα ὠνεῖσθαι κατάγουμον οἴνου πλέον. καὶ ὡρακιᾶσαι λέ-
γουσι δ' ὑπὸ φόβου ὠχριᾶσαι. θλιβομένης τῆς καρδίας. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται παρὰ τὸ τὴν ὥραν
αἰκίζεσθαι. ὅ ἐστι τὴν μορφήν. ἢ ὡρακιῶ· ὠχριῶ. φροντίζω· ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. ἡ σπουδή. ὥρη γὰρ τῷ λί-
γη πέλεται νεκύων· ἐκ δὲ φροντίδων λύεταί τις. ὡρακίζω δὲ τὸ θέμα. καὶ ὡρακιῶ.

Ὡραπόλλων φαινεβύθεως· κώμης τοῦ πανοπλίτου νομοῦ· γραμματικός. διδάξας ἐν ἀλε-
ξανδρείᾳ καὶ ἐν αἰγύπτῳ. εἶτα ἐν κωνσταντίνου πόλει ἐπὶ θεοδοσίου. ἔγραψε τεμενικά. ὑπόμνη-
μα σοφοκλέους ἀλκαίου εἰς ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἀνθρώπος καὶ τῶν πάλαι λογιμω-
τάτων γραμματικῶν, οὐδὲν τι μεῖον κλέος ἀπενεγκάμενος. αἰγύπτιος. ἐπὶ ζήνωνος βασιλέως.
ζητῶν δὲ ὁ νικομήδης τὸν ἀρποκρατᾶν καὶ μηδεὶς εἰπὼν αὐτόν. ὁ δὲ ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος τοῦτο μα-
θὼν πέμπει δηλοῦντα διὰ γραμμάτων τοὺς ἐπιόντας. ἑάλω δὲ ὁ γραμματηφόρος· καὶ ὡμολό-
γει τὸν πέμψαντα. καὶ τὸν ὡραπόλλωνα καὶ τὸν ἡραΐσκον αἱροῦσι. καὶ ἐνδύροις ἀνακρεμάσαντες ἀπὸ τῆς χει-
ρὸς ἑκάτερον, ἀπῄτουν τὸν ἀρποκρᾶν καὶ ἰσίδωρον. ὁ δὲ ὡραπόλλων ἦν τὸ ἦθος φιλόσοφος. ἀλ-
λά τι καὶ ἐν βυθῷ τῆς περὶ θεὸν δόξης ὑπῆρχεν ἀποκρυπτόμενος. ὁ γὰρ ἡραΐσκος προεῖπεν ὡς αὐ-
τομολῆσαι πρὸς ἑτέρους καὶ καταπροήσεσθαι τὰ πάτρια νόμιμα ὁ ὡραπόλλων. ὃ καὶ συνέβη γενέσθαι. ἀ-
νῦ δὲ μιᾶς τῆς ἀναγκαίας τύχης εἶναι δοκούσης, αὐθαίρετον συνέβη γενέσθαι τὴν μεταβολήν. ἔτι ἐπ'
ἐλπίσιν ἴσως ἀπλήστου καί τινος ἐπιθυμίας. οὐ τὸ ἄλλο τι ἐστι προχειρίσασθαι ῥᾳδίως εἰς ἀπολο-
γίαν τῆς μεταστάσεως, ὡς ἔοικε χριστιανὸς ἐγεγόνει. ἢ καὶ ἀνάπαλιν ἴσως. Ὥρατ' ὄνομα κύριον. Ὡρά-
τι ὄνομα κύριον. ὁ δ' ὥρατι λελωβημένον τὴν σκέλη· ὑπατείας τε δὴ ἔτυχε. τρισὶν ἐν πολέμῳ, τρισὶν εἰρή-
νῃ. διὰ τὴν ἀχρηστίαν τοῦ ποδός. Ὡρατίων. Ὡρασμένον· ἀντὶ τοῦ μεμελημένον· ἀναδεδεμένον· παλαιῶν

θῆσαι τίς τω. ὁ τοῦ μὲν καιρὸς τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς τε καὶ πολιὸς καὶ λεῖος. καὶ μεθ' ὧν ὡς ὠργασμένος. ὀρ-
γάζειν δὲ κυρίως, τὸ ταῖς χερσὶ τὸν πηλὸν ἀναδεύειν καὶ φυρᾶν. Ὠργυωμένοις, ἐκτεταμένοις. ἐπι-
θυμοῦσιν. Ὤρεγον. οἱ δὲ, καὶ προσκτήσασθαι τὴν ἀλλήλων δόξαν σπουδὴν ποιούμενοι, ὤρεγον. καὶ
αὖθις. οἱ δὲ, ὤρεγον τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι. Ὧραι. καιροί. Ὧραι. προδίκου βιβλίον ἐ-
πιγραφόμενον ὧραι. ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα. καὶ καλούσας
ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῆς, προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν ἡρακλέα. καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προ-
κεῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν. Ὡραιονόμος. ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος.

Ὡραιοπολῶ. τὸ μετὰ τῶν νέων ἀναστρέφομαι. Ὡραῖος. ὁ εὔμορφος. Ὠρέξατο. ἐξέτεινε.

Ὦρεος ὄνομα τόπου. Ὠρέων. αἰγυπτιακῶν. Ὠρείθυια. ὄνομα νηρηΐδος. ὅμηρος. μαῖρα καὶ
ὠρείθυια. ἐϋπλόκαμός τε ἀμάθεια. καὶ ὠρείθυια ἡ τοῦ βορέου ἐρωμένη. Ὠρείτης. ἀπὸ τοῦ Ὠρεοῦ. Ὠρεῖ-
ον. τὸ ταμεῖον. ἐν τῷ καλουμένῳ ὠρείῳ ὅπη μόδιος, ἔνθα νῦν ἵστανται κίονες, πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ κρατεροῦ
ὃς νῦν ἐστι τοῦ μυρελαίου, ἵσταται μόδιος χαλκοῦς. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ μαναΐμ. Ὠρήβ. ὄνομα
κυρίου. Ὡρημάτων. φυλαγμάτων. Ὠρήσασθε. φυλάσσεσθε. Ὥρια. τὰ κατὰ καιρόν. Ὠριγέ-
νης ὁ καὶ ἀδαμάντιος. ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος. καὶ κατὰ πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον διησκημένος. ἀκροα-
τὴς γενόμενος ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἐπικληθέντος σακκᾶ, τοῦ πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος.
διαφέρει τοῦτο καὶ εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπειρίαν, πολλὴν παρὰ τοῦ διδασκάλου τὴν ὠφέλειαν ἐκληρώσατο. συν-
ῆν τε διὰ ἀεὶ τῷ πλάτωνι ὁ προσέχων ἀνήρ. τοῖς τε νουμηνίου καὶ κρονίου, ἀπολλοφάνους τε καὶ λογγίνου
καὶ μοδεράτου. νικομάχου τε καὶ τῶν ἐν τοῖς πυθαγορείοις ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ὡμίλει συγγράμμασιν. ἐ-
χρῆτο δὲ καὶ χαιρήμονος τοῦ στωϊκοῦ. κορνούτου τε βιβλίοις. παρ' ὧν τὸν μεταληπτικὸν τῶν παρ' ἕλλησι μυ-
στηρίων ἔγνω τρόπον. καὶ ἅπαξ ἁπλῶς πολλὴν ἔσχε τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων. οὐ μόνον
τῶν ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν θείων τε καὶ ἡμετέρων. τουτέστι τῶν χριστιανικῶν. καὶ τί ἄν τις λέγοι περὶ τῆς ἐκείνου μι-
κροῦ δεῖν ἀθανάτου τε καὶ μακαρίας φύσεως. ὅτι περὶ διαλεκτικήν. γεωμετρικήν, ἀριθμητικήν. μουσικὴν γραμ-
ματικήν. καὶ ῥητορικήν. καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα οὕτως ἐξέμαθεν, ὥστε σπουδαστὰς
τῶν κοσμικῶν πραγμάτων ἀκροατὰς ἐσχηκέναι. καὶ ἐξηγεῖσθαι αὐτοῖς ἑκάστοτε. συνδρομὰς δὲ πρὸς
αὐτὸν πολλὰς γίνεσθαι. τοῦ δὲ ὠριγένους καὶ τὴν μεγαλοφυΐαν αὐτοῦ, καὶ πορφύριος ὁ κατὰ χριστιανῶν λυττήσας,
μνημονεύει. καί φησιν. ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀτοπίας, ἐξ ἀνδρὸς ἦν. ᾧ κἀγὼ κομιδῇ νέος ὢν ἐντετύχηκα σφό-
δρα εὐδοκιμήσαντος, καὶ ἔτι εὐδοκιμοῦντος δι' ὧν καταλέλοιπε συγγραμμάτων. περιλήφθω ὠριγέ-
νους οὗ κλέος παρὰ τοῖς διδασκάλοις τούτων τῶν λόγων μέγα διαδέδοται. καὶ αὗται μὲν αἱ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρ-
τυρίαι τοῦ ἀνδρὸς καὶ μάλιστα τῶν ἐχθρῶν. ταῦτα πορφυρίῳ κατὰ τὸ γ΄ τὸ σύνταγμα τῶν γραφέντων αὐ-
τῷ κατὰ χριστιανῶν εἴρηται. ἐπαληθεύσαντι μὲν περὶ τῆς τἀνδρὸς ἀσκήσεως. ψευσαμένῳ δὲ σαφῶς περὶ τῶν
λοιπῶν. τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ὁ κατὰ χριστιανῶν μανείς, ἐν οἷς αὐτὸν μὲν φησὶν ἐξ ἑλλήνων μετατίθεσθαι. τὸν δὲ ἀμ-
μώνιον ἐκ τοῦ βίου τοῦ κατὰ θεοσέβειαν ἐπὶ τὸν ἐθνικὸν ἐκπεσεῖν. ταῦτα μὲν εἰς παράστασιν τοῦ ὠριγένους. καὶ τῆς
περὶ τὰ ἑλλήνων μαθήματα πολυπειρίας. περὶ ἧς πρός τινας μεμψαμένους αὐτῷ, διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνα
σπουδὴν ἀπολογούμενος, ἐν ἐπιστολῇ τινὶ ταῦτα γράφει. ἐπεὶ δὲ ἀνακειμένῳ μοι τῷ λόγῳ τῆς φήμης διατρεχού-
σης περὶ τῆς ἕξεως ἡμῶν, προσῄεσαν ὁτὲ μὲν αἱρετικοί, ὁτὲ δὲ ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ
μάλιστα τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ, ἔδοξεν ἐξετάσαι ταῦτα, τά τε τῶν αἱρετικῶν δόγματα. καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων
περὶ ἀληθείας λέγειν ἐπαγγελλόμενα. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογουμένῳ, εἴρηται.
κατὰ τοῦτον δὴ τὸν χρόνον καὶ ἡ ἀλεξάνδρου τοῦ ῥωμαίων βασιλέως μήτηρ μαμαία, εἰς λόγους ἐν ἀντιο-
χείᾳ συνῆλθεν ὠριγένει. καὶ παρ' αὐτοῦ κατηχήθη τὸν λόγον. ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου τῶν εἰς τὰς θείας
γραφὰς ὑπομνημάτων ἐγένετο ἀρχή. ἀμβροσίου γὰρ τὰ μάλιστα παρορμῶντος αὐτόν, μυρίαις ὅ-
σαις οὐ προτροπαῖς ταῖς διὰ λόγων, καὶ παρακλήσεσιν αὐτοῦ μόνον. ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις ταῖς τῶν ἐπιτη-
δείων χορηγίαις. ταχυγράφοι τε αὐτῷ πλείους ἢ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν παρῆσαν. ὑπαγορεύοντι χρό-
νοις τεταγμένοις ἀλλήλους ἀμείβοντες. βιβλιογράφοι τε οὐχ ἥττους. ἅμα καὶ κόραις ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἠ-
σκημέναις. ὧν ἁπάντων τὴν δέουσαν τῶν ἐπιτηδείων τὴν ἄφθονον χορηγίαν ὁ ἀμβρόσιος παρεστήσατο.
ναὶ μὴν, καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεῖα λόγια ἀσκήσει τε καὶ σπουδῇ προθυμίαν ἄφατον αὐτῷ συνεισεφέρε-

ἢ καὶ

ἣ καὶ μάλιστα αὐτὸν προὔτρεπεν ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν. τοσαύτην δὲ ἔσχε σπουδὴν περὶ τὰς θείας γραφὰς, ὥστε καὶ τὴν ἑβραϊκὴν διάλεκτον ἐναντιουμένην τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει ἐκμαθεῖν· καὶ δίχα τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνευτῶν, ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἓν συναγαγεῖν· ἀκύλα λέγω τοῦ ποντικοῦ· καὶ θεοδοτίωνος· καὶ συμμάχου τῶν ἐβιωναίων. αἵρεσις δὲ ἐστὶν αὕτη, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον εἶναι δοξαζόντων. οἵτινες τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον ὑπομνημάτισαν· δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιῶσαι σπεύδουσιν. ὁμοίως δὲ πέμπτην καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην ἔκδοσιν ἐκ τῶν ἀστερίου τοῦ παμφύλου ἱστοριῶν περὶ ὠριγένους. τοσαύτη δὲ εἰσήγετο τῷ ὠριγένει τῶν θείων λόγων ἀπηκριβωμένη ἐξέτασις, ὡς μόνας πρωτοτύπους αὐτοῖς ἑβραίων στοιχείοις γραφὰς κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι. ἀνιχνεῦσαί τε τινὰς τῶν ἑτέρων παρὰ τοὺς ἑβδομήκοντα τὰς ἱερὰς γραφὰς ἑρμηνευσάντων ἐκδόσεις· καί τινας ἑτέρας παρὰ τὰς κατημαξευμένας ἑρμηνείας ἐναλλαττούσας, τὴν ἀκύλου καὶ συμμάχου καὶ θεοδοτίωνος ἐφευρεῖν. ἃς ἐξ ἀπορρήτων οὐκ οἶδ' ὅθεν τυχὼν τὸν πάλαι λανθανούσας χρόνῳ, εἰς φῶς ἀνιχνεύσας προήγαγεν. ἔνθα μὲν τοῖς ἐξαπλοῖς τῶν ψαλμῶν μετὰ τὰς ἐπισήμους τέσσαρας ἐκδόσεις· οὐ μόνον πέμπτην ἀλλὰ καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην παραθεὶς ἑρμηνείαν, ἐπὶ μιᾶς αὖθις σεσημείωται ὡς ἐν ἱεριχοῖ εὑρημένης ἐν πίθῳ. ταύτας δὲ ἁπάσας εἰς ἓν συναγαγὼν, διελών τε πρὸς κῶλον, καὶ ἀντιπαραθεὶς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων ἐξαπλῶν ἡμῖν ἀντίγραφα καταλέλοιπεν. ἰδίως δὲ τὴν ἀκύλου καὶ συμμάχου καὶ θεοδοτίωνος ἔκδοσιν ἅμα τῇ τῶν ο' ἐν τοῖς τετραπλοῖς ἐπισκευάσας, καὶ ἀπὸ παντοίας συγγραφῆς ὑποσημειωσάμενος ἐκκλησιαστικῆς, πλεῖστα καὶ ἀναρίθμητα καταλέλοιπεν. ὡς ἐξ ἐκείνου πάντας τοὺς μετέπειτα τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους καὶ ἀφορμὰς εἰληφέναι. ὡς ὁ θεολόγος φησὶ γρηγόριος. ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκόνη. οὐ μόνον δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ. ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἔξωθεν πολλὴν παρεῖχε τὴν ὠφέλειαν, αἱρετικοῖς τε καὶ φιλοσόφοις. μονονουχὶ πρὸς τοῖς θείοις καὶ τὰ φιλόσοφα παρ' αὐτοῦ παιδευόμενοι. εἰσῆγέ τε ὅσους εὐφυῶς ἔχοντας ἑώρα, καὶ ἐπὶ τὰ φιλόσοφα μαθήματα. γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἆλλα παιδεύματα παραδιδούς. εἴς τε τὰς αἱρέσεις τὰς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις προάγων. καὶ τὰ παρὰ τούτοις συγγράμματα διηγούμενος· ὑπομνηματιζόμενός τε καὶ θεωρῶν ὡς ἕκαστα, ὡς ἤδη μέγαν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἕλλησι φιλόσοφον τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι. μαρτυρεῖ δὲ τῆς περὶ ταῦτα αὐτοῦ κατορθώσεως τῶν ἑλλήνων οἱ κατ' αὐτὸν ἠκμακότες φιλόσοφοι. ὧν ἐν συγγράμμασι πολλὴν μνήμην εὕρομεν τἀνδρός. ποτὲ μὲν αὐτῷ προσφωνούντων. ποτὲ δὲ οἷα διδασκάλῳ εἰς τὴν αὐτοῦ κρίσιν τοὺς ἰδίους ἀναφερόντων πόνους. τῷ δὲ ὠριγένει ἐπὶ τῆς καισαρείας τὰ συνήθη πράττοντι, πολλοὶ προσῄεσαν, οὐ μόνον τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μυρίοι φοιτηταὶ τὰς πατρίδας ἀπολείποντες. ὧν ἐπισήμους μάλιστα ἔγνωμεν, θεόδωρον. ὃς ἦν αὐτὸς οὗτος ὁ καθ' ἡμᾶς ἐπισκόπων διαβόητος· γρηγόριος ὁ θαυματουργός. ὅ τε τούτου ἀδελφὸς ἀθηνόδωρος. οὓς ἀμφὶ τὰ ἑλλήνων καὶ ῥωμαίων μαθήματα δεινῶς ἐπτοημένους, φιλοσοφίας εἰσάγων τῆς προτέρας σπουδῆς, τὴν θείαν ἄσκησιν, ἀντικαταλλάξασθαι προὐτρέψατο. πέντε δὲ ὅλοις ἔτεσιν αὐτῷ συγγενόμενοι, τοσαύτην ἀπηνέγκαντο περὶ τὰ θεῖα βελτίωσιν, ὡς ἔτι νέους ἄμφω ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ πόντον ἐκκλησιῶν ἀξιωθῆναι. τῷ δὲ ὠριγένει κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον τὰ εἰς τὸν ἡσαΐαν, ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ εἰς τὸν ἐζεκιήλ, πέντε καὶ εἴκοσι βιβλία συντέτακται. ὧν εἰς μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡσαΐου, μέχρι τῆς ὁράσεως τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τριάκοντά εἰσι τόμοι. εἰς δὲ τὸν ἐζεκιήλ, κε' καὶ εἴκοσιν. οὓς μόνους εἰς τὸν πάντα πεποίηται προφήτην. ἔτος δ' ἦν αὐτῷ ἑξηκοστὸν, ἐν ᾧ ταῦτα συνέταττεν. ἐν ᾧ καὶ ὁ μακάριος μάρτυς πάμφιλος. μαρτυρίῳ τὸν βίον διεξῆλθε. τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐξηγητικὸν, σημαίνεται πρότερα ἐπὶ ἀλεξανδρείας ἔτι ὄντα αὐτὸν συντάξαι. τῆς δὲ εἰς τὸ πᾶν εὐαγγέλιον πραγματείας, μόνοι δύο καὶ εἴκοσι περιῆλθον τόμοι. δώδεκα δὲ τῶν εἰς τὴν γένεσιν. καὶ εἰς τοὺς πρώτους δὲ ε' καὶ κ' ψαλμούς, ἔτι τε τὰ εἰς τοὺς θρήνους. καὶ τὰ περὶ ἀναστάσεως καὶ τὰ περὶ ἀρχῶν. γράφει δὲ καὶ τοὺς ἐπιγεγραμμένους στρωματεῖς ὄντας τὸν ἀριθμὸν δέκα. οὓς καὶ συνέταξε κατὰ τὴν ἀλεξάνδρου βασιλείαν. τὸν μέν τοι πρῶτον ἐξηγούμενος ψαλμὸν, ἔκθεσιν πεποίηται τῶν ἱερῶν γραφῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης κατὰ λόγον. ὧδέ πως λέγων κατὰ λέξιν. οὐκ ἀγνοητέον δὲ ὡς εἶναι τὰς ἐνδιαθή-

κους βίβλους ὡς ἑβραῖοι παραδιδόασι δύο καὶ εἴκοσι· ὅσος ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχείων
ἐστίν. εἶτα ἐπιφέρει λέγων· εἰσὶ δὲ αἱ εἴκοσι δύο βίβλοι καθ' ἑβραίους αἵδε. γένεσις· βαρησίθ. ὅ ἐστιν
ἐν ἀρχῇ. καὶ αἱ λοιπαὶ καθεξῆς. ἔζησε δὲ ἕως γάλλου καὶ βαλουσιανοῦ. τουτέστιν ἕως θ' καὶ ξ'
ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν τύρῳ. ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ λεωνί-
δης, μαρτυρίῳ τῷ διὰ χριστὸν ἐτελειώθη. **Ὠριγένης.** λεωνίδην εἶχε πατέρα. ἐπίσκοπον
καὶ μάρτυρα. ἐπὶ σεβήρου βασιλέως ἀκμάσας. ὅστις ὠριγένης ἐν ἀλεξανδρείᾳ τυχὼν μεγάλην
εἰς τὸν θεῖον λόγον σπουδὴν κατεβάλετο. οὗ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι καὶ μάλιστα ἀμβρόσιος
ἐγένετο. ὃς διὰ γνῶσιν αὐτῷ ἀφικέσθαι σπουδάσας, ἀπέστη τῆς οὐαλεντίνου καὶ μαρκίωνος αἱρέσεως.
πλεῖστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς αὐτὸν φοιτῶντες, μεγίστην ὠφέλειαν ἐκαρποῦντο. μέ-
γας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο. παραδιδοὺς γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικήν. καὶ τὰ ἄλλα προπαιδεύ-
ματα. διό περ δὴ ὀλίγοι τῶν παρ' ἕλλησι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ ὡς διδασκάλου. καὶ γὰρ
εὐφυὴς παιδόθεν ὑπῆρχε σφόδρα. καὶ ζητητικὸς λίαν. ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τῶν θείας γραφῆς
βουλημάτων πυνθανόμενος βαθύτερον ἠρεύνα. τοῦτον ἐπέπληττεν ὁ πατὴρ μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν
ζητεῖν περαιτέρω. νύκτωρ δὲ ἐπιστὰς καὶ ἰδὼν τὰ στέρνα ὡς θείου πνεύματος ἔνδοθεν αὐτοῖς ἀφι-
δρυμένου, κατεφίλει καὶ τὸ τέκνον ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. ἁγνείαν δὲ καὶ ἐγκράτειαν τοσαύτην ἤσκη-
σεν ἐκ νέου τοῦ σώματος, ὡς ὀβολοῖς τέσσαρσι καὶ μόνοις πρὸς διατροφὴν ἑκάστης ἡμέρας ἀρκούμε-
νος. καὶ μέντοι καὶ ἐν πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει. καὶ ἐπὶ ἐδάφους καὶ ψιάθου καθεύδων. καὶ ὀ-
λίγον καιρὸν τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος, τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λογί-
ων διήνυε. καὶ ἐκ τούτου ἀποτεινάμενος ἐπί τε ἀγρυπνίᾳ καὶ ἀσιτίᾳ καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑ-
πωπιάζων, τοσοῦτο κατεδάμασε τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος, ὡς ὁρᾶσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκλη-
κέναι. οἴνου γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος, ἀναγωγὴν τοῦ θώρακος μεγίστην ὑπέ-
μεινεν. ἔνθεν τοι διαρρήκτος γενόμενος ὡς διαπρέπων ἐν τῷ λόγῳ καὶ πολλοὺς ἑλλήνας τὴν εἰδω-
λομανίαν βδελύττεσθαι πείσας, μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασε. πολλῆς οὖν φή-
μης περὶ αὐτὸν τρεχούσης, καὶ πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον ἕλληνας καὶ
φιλοσόφους καὶ αἱρετικοὺς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἵλκυσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄντας χρι-
στιανοὺς μᾶλλον στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. ὃν ὁ προλεχθεὶς ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλά, καὶ παρα-
βιασάμενος ἐν καισαρείᾳ, καὶ ταχυγράφους αὐτῷ παραστήσας ἑπτά, πλείους δὲ καλλιγράφους,
ἑρμηνεῦσαι τὰς θείας αὐτὸν γραφὰς πεποίηκε. καὶ ὁ μὲν, τὴν δέουσαν χρείαν παρεῖχεν. ὁ δέ, ἐπὶ
σχολῆς γενόμενος, ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις. καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον ἐπὶ
τὸ καλλιγραφεῖν ἠσκημέναις. πᾶσαν δὲ θείαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἔτη ιη'. λέγεται δὲ ὅτι
,ς' βίβλους συνετάξατο. τοσοῦτον γὰρ ζῆλον διὰ τὴν ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ ἀμβρόσιος ἐπε-
δείξατο, ὥστε τὴν πολλὴν αὐτοῦ σπουδὴν ὠριγένης μαρτυρῶν, γράφει πρός τινα λέγων. ὁ ἱερὸς θεοῦ
καὶ γνησίως ἀνακείμενος ἀμβρόσιος, πολλά σοι προσηγόρευσεν. ὅστις νομίζων με φιλόπονον εἶναι καὶ πά-
νυ διψῶντα τοῦ θείου, ἤλεγξε τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι. ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με
παρείλκυσεν, ὥστε κινδυνεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. οὔτε γὰρ δειπνῆσαι ἔξεστιν ὅ-
τι μὴ ἀντιβάλλοντα, οὔτε δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι καὶ διαναπαῦσαι τὸ σωμάτιον. ἀλλὰ καὶ ἐν
τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα. οὔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θε-
ραπείᾳ τοῦ σώματος, τὴν νύκτα ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι. ἐπὶ πολὺ ταῖς φιλολογίαις παρατείνον-
τα. ἐῶ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἕωθεν μέχρις ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας. πάντες γὰρ οἱ θέλοντες φιλο-
πονεῖν τοὺς καιροὺς ἐκείνους. τῇ ἐξετάσει τῶν θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασι. πᾶ-
σαν τοίνυν ἡρμήνευσε τὴν θείαν γραφήν. κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐν ἱεριχοῖ, ἔν τινι πίθῳ
περιτυχὼν τὴν παλαιάν, εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ταύτην κατεσκεύασεν. ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος
ἄσβεστον αὐτοῦ τὸ κλέος διέμεινε. συμβέβηκε γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δραστήριον, πτῶμα δε-
αίσιον. καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρόξενον γέγονε. βουλόμενος γὰρ τῶν θείων
γραφῶν μηδὲν ἐᾶσαι ἀνερμήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἁμαρτίας. καὶ θανάσιμα
ἐξηγήσατο

ἐξηγήσατο ῥῆμα. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε· καὶ οἱ καθεξῆς Ἀνόμοιοί τε καὶ Ἀνόμοιοι. καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. φάσκει γοῦν τετολμηκὼς κατὰ τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁρᾶν τὸν πατέρα οὐ δύναται. οὔτε τὸ πνεῦμα, τὸ ἅγιον τὸν υἱόν. οὔτε οἱ ἄγγελοι τὸ πνεῦμα, οὔτε οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἀγγέλους. καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρός, οὐ θέλει εἶναι τὸν υἱόν. ἀλλὰ κτίσμα. καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι. τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ψυχὴν προϋπάρχειν. καὶ τὰ ἑξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτοῦ. πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἑκάστην γραφήν. καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προοιμίων, εἴς τε ἤθη τε καὶ εἰς φύσεις ζῴων καὶ ἀλόγων εἴρηται, μέσος φερόμενος πολλάκις χαρίεντα διηγήματα γράφει. ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδογμάτισε, τῶν πάντων ἀτοπώτερα εὑρίσκεται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανῃρῆσθαι τοιοῦτον. ὡς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ φασὶ δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας ἀναβαθῆναι. ἐπιγενόμενος δὲ καὶ κατὰ τὸ σωμάτιον. καὶ οἱ μέν, ὅτι νεῦρον ἀποτετμηκέναι διὰ τὸ μὴ ἡδονῇ παρενοχλεῖσθαι. οἱ δέ, φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον καὶ ἀποξηρᾶναι. ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν. οὗτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ. λόγιος ὢν σφόδρα καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατεθραμμένος. φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας, καὶ μηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας εἰς αἰσχρότητα, ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν. Αἰθίοπα δ' αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὁ δέ, μὴ φέρων τὴν τοσαύτην βδελυρὰν ἐπίνοιαν, ἔρρηξε φωνήν. ἀμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων. καὶ καθωμολόγησε θῦσαι. καὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτόν, εἰς τὴν τοῦ βωμοῦ πυρὰν καθῆκαν. καὶ οὕτω τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τῶν κρινάντων ἀπεβλήθη. καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξεώσθη. τὴν δὲ Ἀλεξάνδρειαν καταλιπὼν διὰ τὸ ὄνειδος, τὴν Ἰουδαίαν κατέλαβεν. ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐξηγητὴς καὶ λόγιος, προετράπη ἀπὸ τοῦ ἱερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν. πρεσβύτης γὰρ προϋπῆρχε. καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἀναστάς, καὶ τοῦτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰπών. τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός. ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου. καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου. καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ δακρύων, πάντων ὁμοῦ συγκλαιόντων αὐτῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε καὶ ᾀδόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. ὅθεν καὶ συντακτικὸς ὠνομάσθη διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία. μὴ ἀκούων ὡς ἔοικε τοῦ Σολομῶντος λέγοντος. υἱέ, φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά. καὶ μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου. καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω. καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι. εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα. καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολύ. ἔστι γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαιώματι αὐτοῦ. καὶ μὴ σοφίζου περισσά. μήποτε ἀσηρήσῃς. τοῦτο παῖδες παρωσάμενοι, ἐσφάλη τοῦ πρέποντος.

Ὡραίων ἀποικοι ὄντα. Ὡρικῶς· νεωτερικῶς. ἢ εὐπρεπῶς. ἢ καὶ καθαρόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ὦ μειρακίσκη πυνθάνῃ τὸ ὡρικῶς. προσπαίζουσιν ἤδη τῇ πρεσβύτιδι οἱ γέροντες διὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὡραϊσμοῦ. καὶ ὡρικὴν ἀντὶ τοῦ ἀκμαίαν. ὥρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμή, καὶ ὡραῖος ὁ ἀκμαῖος. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. Ἀριστοφάνης. εὗρον θωρικὴν ὑλοφόρον, μέσπιλα συλλαβόντα ῥάπτα καταλαβόντα, καταγιγαρτῶν. τουτέστιν ἐν τοῖς γιγάρτοις ἀποδεῖν. ὥριμον· εὔκαιρον. Ὠρεῖνος· ὄνομα κύριον. Ὠρίων· Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου. συναγωγὴν γνωμῶν, ἤγουν ἀνθολόγιον πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλέως γυναῖκα Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. βιβλία γ΄. Ὠρίων Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ἀνθολόγιον. ἀττικῶν λέξεων συναγωγήν. περὶ ἐτυμολογίας. ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. Ὡρίως ἐπίρρημα. ὡρίως ἔχουσι θέσεως. κατὰ καιρόν. Ὥριστος· ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. Ὡρκωμότηκεν. Ὠρυκτῆσεν· ὑπορέκυψεν ἐπαιρόμενος. Ὠρυκτῆσον· ἔβλεπον μετεωριζόμενοι. Ὥρμησαν· ὁρμῇ ἐχρήσαντο. οὐχὶ ᾤχοντο. Ὡρογραφία. Ὡρολόγιον· τὸ τὰς ὥρας μετροῦν. Ὡροκομεῖον. Ὧρος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, παιδεύσας ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἔγραψε περὶ διχρόνων. ὅπως τὰ ἐθνικὰ λεκτέον. λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ. πίνακα τῶν ἑαυτοῦ. περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων. ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον. περὶ τῆς εἰ διφθόγγου. ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αι διφθόγγου. καὶ Φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον. ἀνθολόγιον περὶ γνωμῶν.

Ὧρος, ὁ ἐνιαυτὸς, καὶ ὄνομα κύριον. Ὡροσκόπος· ἀστρί τις σκοπεύων τὴν ὥραν. καὶ ὡροσκοπεῖον. Ὠρωπία χώρα. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐπεθύμησε ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα, ὑπὲρ Ὠρωπίων λέγοντα. Ὠρωπὸς, τόπος. ἐκ τοῦ ὄρος ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον. καὶ τοῦ ὢψ ὠπὸς τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμὸν, γίνεται Ὠρωπός. ἐν αὐτῷ γὰρ τούτῳ πού οἱ τοῦ ὥρου ὦπες ἀπεβλήθησαν. Ὤρορεν· ἀντὶ τοῦ ἤγειρεν, ἐτάραξεν. Ὠρυγή· βοή. ἐκ τοῦ ὠρύω. Ὠρύεται· ὑλακτεῖ. Ὠρυόμην καὶ ὠρυόμενος. καὶ ὠρύω τὸ ὠρύομαι. Ὤρυσσον· καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ὀρύξομαι. Ὤρυχα καὶ ὀρώρυχα. ὠρύχειν δὲ καὶ ὠρωρύχειν ὑπερσυντέλικος.

Ὠρχιπέδησας· τῶν ὄρχεων ἧψω αἰσχρῶς. Ὡς λίαν· Παρμενίδης. θαυμασίως ὡς δυσανάπειστον. Σοφοκλῆς. θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον· ὡς ὀλισθάνει. Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐπαγγελλομένων ἀγαθά. Ὡσαννά· δόξαν σημαίνει. καὶ γὰρ ἄλλος ἑλληνιστὴς λέγει· εἰρήνη τῷ υἱῷ Δαβίδ. καὶ ὁ ἕτερος· δόξα τῷ υἱῷ Δαβίδ. ὥστε τὸ ὡσαννά, δόξαν σημαίνει· παρά τισι δὲ σῶσον δή. οὐκ ὀρθῶς. Ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων· ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τούτων. ἀντιλαμβανομένης τῆς γυναικὸς καὶ βοώσης ὡς ἂν ὑπὲρ τηλικούτων. Ὡς ἀπώλετο κἂν ἴσαι γένωνται αἱ ψῆφοι· δηλονότι· ὑπερβολικῶς εἴρηται. ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

Ὤσατο ἑαυτὸν, κατέρραξεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. Αἰλιανός. ὁ μὲν ἔφθασε ζῶσαι. συναρπασάντων αὐτὸν τῶν ὑπασπιστῶν, ἢ περιενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν. Ὡσαύτως· παραπλησίως. ὁμοίως. Ὡς ἐμοὶ κριτῇ· ἀντὶ τοῦ ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. Σοφοκλῆς. σίδηρος φανεὶς ὁ δεῖνα ὡς ἐμοί. παρέλκει τὸ ὡς ἐμοὶ κριτῇ. Ὡς δεῖ· ὡς δέον γίνεσθαι. Ὡς δή φασιν· ὡς δὴ αὐτοῖς. Ὡς ἐκ τῶν παρόντων ἐξ ἀνάγκης. ἢ ὡς ἐπ' εὐθείας ἐκ τῶν παρόντων αἵρεσιν ἑκάστου δόντος θανάτου. ὡς ἔνι μάλιστα ἀλυπότατον καὶ ἄφον τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς περισπάσασα, εἶτα μὲν ὑπὸ τράχηλον περιβάλλει πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν βρόχον ἀπεφλώσα. Ὡς ἔνι· ὡς χωρεῖ. ὡς ἔστι. δυσχερῶς αὐτοῖς ἐπιδιδόντων ὡς ἔνι μάλιστα εἰς τὴν χρείαν ταύτην. Ὡς ἔνι μάλιστα· ἀντὶ τοῦ λίαν. οἱ δὲ, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπεποίθησαν ὡς ἔνι μάλιστα. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ στρατηγοῦ διδόντος παράγγελμα, πάντες ἐδόκησαν. καὶ αὖθις· ὅπως καταγάγοιτε ὡς ἔνι ἀσφαλέστατα ἔσονται. Ὡς ἐπίπαν· ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ὡς ἀληθεῖ. Δίων ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει. καὶ ἐν Ῥωμαικῇ ιζ'. πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ὡς ἀληθεῖ, τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι. τὸ δὲ κακοπραγοῦν μετριάζειν. κἀκ τούτου τὸ μὲν δέος σωφρονεῖν. τὸ δὲ θάρσος ἀκολασταίνειν. ἐπὶ πλέον λανθανομένου τοῦ πεφωρᾶσθαι. καὶ ἐν τρισκαιδεκάτῳ. καίτοι πέφυκεν ὡς ἀληθεῖ τὸ μὲν βέβαιον, ἐν βραδυτῆτος. τὸ δὲ ξύρροπον ἐν τάχους διανοίας ὑπάρχειν. Ὥς ἔπος εἰπεῖν· τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος. καὶ ὡς ἔπος φάναι. καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται. οἷον ὡς φάναι. καὶ ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό. Ὡς ἔπος εἰπεῖν ὡς φαίνεται καὶ ἐν λόγῳ εἰπεῖν. ἀλλαχοῦ δὲ λέγει Ἀριστοτέλης, ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. τοῦτο δὲ εἴρηκεν ὅτι μὴ ἔστιν ἀκριβῶς ἀφορίσαντα εἰπεῖν. τὰς μὲν τῶν προτάσεων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν συντεινούσας, ἠθικάς· τὰς δὲ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν, φυσικάς. Ὡς τύπῳ εἰπεῖν· ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν. Ὡς οὐ πᾶν ἀπορεῖν ἀφικέσθαι. παντελῶς ἀπορῆσαι. Ὡς ἔοικεν· ὡς φαίνεται. ὡς δεῖ. ὡς γίνεται. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην. Ὡσηέ, ὁ προφήτης. Ὠσθείς· καὶ ὤσθην. Ὡς καλὸν ὦ πόσειδον τὸ ξίφος αὐτοῦ, καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μάζα καὶ πανδαισία. ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται ἕκαστος φέροντες ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται. τῶν μὲν τὰ ἕτερα φάγια φερόντων, τῶν δὲ αὐτῶν ἑστιωμένων. Ὠσμένῳ· ὠθισμένῳ. πεσόντι. Ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν· ἐπεὶ τοῦτο εὕρηκα. ὡς οὐκ ἐπαρκέσοι ἑαυτῷ μὴ λιθόλευστος γίνεσθαι. ὡς οὐκ ὠλύσει ἑαυτὸν καταλιθωθῆναι. Ὡς οὐχ ὑπάρχων· ἀλλ' ἀτιμούμενος. ὥσπερ παροιμία. ὁ στίχος δὲ ἐστὶ Χαιρήμονος ἐν Θερσίτου. Ὥσπερ καὶ χύλῳ διελεῖν· παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν. Ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες. οὐκ ἐξελκύσετ'. οὐ παιήσετ'. οὐκ ἀράξετ'. οὐ λοιδορήσετε. οὐκ ἀναισχυντήσετε, παύσασθ'. ἐπαναχωρεῖτε. μὴ σκυλεύετε. ὦ σπερμαγοραῖαι. καὶ τὰ ἑξῆς. ὡς γὰρ ἐπώλουν καὶ λάχανα καὶ ὄσ

πρια. Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι. ἔθος καὶ τοῦτο. φασὶ γὰρ τοὺς νικῶντας τῶν ἀθλητῶν, ἀθλα μὲν μὴ λαμβάνειν. περιιόντας δὲ ὅ,τι τις βούλεται. Ὥσπερ Πυθώδ' ἰέναι βουλόμενοι Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα. φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθοῦς καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν. καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. ὅταν δὲ καὶ στράτευμα διάγῃ, δίοδον ᾐτοῦν. τοῦτο οὖν φησὶν Ἀριστοφάνης. ὥσπερ ἡμεῖς δίοδον αἰτούμεθα Βοιωτοὺς, οὕτως ὅταν θύσωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς, ἢν μὴ φέρωσι φόρον ἡμῖν οἱ θεοὶ διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε. ἀντὶ τοῦ οὐ διαφορήσετε. οὐ διαπέμψεσθε. Ὥστ' ἔγωγε μὲν ἠλέησα κἀπεμοξάμην ἰδὼν ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον. ἀντὶ τοῦ ἔκλαυσα. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρέπεται γὰρ τοῖς δακρύουσι ἀπομάττεσθαι. τοξότου δὲ, ὑπηρέτου δημοσίου ἀπὸ τόξου καλουμένου. Ὠσία. ὄνομα πόλεως. Ὠσιανοί. ἐθνικόν. Ὥστε τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελών. ἐπὶ τῶν μεγαλοφρόνων. οἱ μὲν, ἱερὰν φασὶν ἐν Ἄργει εἶναι ἀσπίδα καλουμένην ὀχυρὰν καὶ δυσκάθεκτον. οἱ δὲ, λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων. ὃν ἀσπίδα καλεῖσθαι. Ὠστία. Ἄγκος Μάρκιος βασιλεὺς Ῥωμαίων πρὸς τοῖς λοιποῖς, καὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τιβέριδος ποταμοῦ, ἐτείχισε τόπον. καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥαχίας ἀνέστησε πόλιν. ἣν ὠστίαν ἀπὸ τῆς θέσεως προσηγόρευσεν. ὡς ἂν εἴποι ἑλληνιστὶ θύραν. ἐκκαίδεκα που σημείοις ἀφεστῶσαν τῆς Ῥώμης. οἶμαι δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ ὠστιάριος παρὰ τὸ ὠθεῖν. ὀστία δὲ ἡ θύρα παρὰ Ῥωμαίοις διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὅθεν καὶ ὀστιάριος δεῖ αὐτῆς τὸ ἀξίωμα διὰ τοῦ ο μικροῦ. μὴ ἑλληνικῶς ἢ ἐτυμολογείσθω. Ὠστίας. οἱ Ῥωμαῖοι ὠστίας τὰς θύρας φασίν. κατὰ ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν γράφομεν διὰ τοῦ ω μεγάλου, παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. ἔνθεν καὶ ὠστιάριος ὁ κρατῶν τὰς θύρας, καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκ' ὠστιζόμεθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν. οἱ δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς περὶ τοῦ πρώτου ξύλου. ἀντὶ τοῦ διωσθήσονται περὶ τῆς προεδρείας. ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθέδρων. ὅτι δὲ καὶ ἐκ λίθων. πανταχοῦ δηλοῖ. ἀπὸ ἐνεστῶτος δὲ γίνεται τοῦ ὠστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρός τινα ἐστὶ λεγόμενος. καὶ ὁ μηκοσφαίης κἀνημίτας καὶ ἀπειρίας. καὶ ἐνθοῦ κἂν βρίζοντα ἴδοις. Ὠστιζομένη. στενοχωρουμένη. Ὠστικῶς. τὸ μετὰ βίας καὶ ὠθισμοῦ. μὴ δὲ ὠστικῶς καὶ μετὰ βίας πρὸς θάνατον ἔχειν. Ὡς τὸ εἰκός. ἤ τε παιδεύοντα ἱερῷ λόγῳ ἤγαγε πατὴρ ὡς τὸ εἰκός. διαφορὰ δὲ σημαίνει. περίπου. ἀκόλουθον. εὔλογον. καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα. Ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν. Ὡς οἷόν τε. ὡς δυνατόν. Ὡς φάσαν ἡ πληθύς. παρὰ Ὁμήρῳ. πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντησε. τῷ τὴν ἔννοιαν ἔχοντι πλήθους ὀνόματι, πληθυντικὸν ῥῆμα συνέζευξε. καὶ ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος. Ὡς σφόδρα. οἷον θαυμαστῶς καὶ ὑπερφυῶς. Ὤσφροντο. ὠσφραίνοντο. ἀντὶ τοῦ ᾔσθοντο. διὰ οἴνου γάρ εἰσιν αἱ σπονδαί. διὰ αἰσθήσεως δὲ καὶ αἰσθήσεις τὴν ἀναφορὰν τοῦ οἴνου. Ὠσχοφόρια, σκιράδες Ἀθηναίων ἑορτή. ὦσχαι δὲ καὶ ὄσχαι, τὰ μετὰ τῶν βοτρύων κλήματα. Ὠσχοφόρος. δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ προεχόντων. οἱ δὲ ὠσχοὺς κλήματα ἐπὶ βότρυας ἐξηρτημένους ἔχον. ταύτην δὲ ἔνιοι ὀσχεδάφνας καλοῦσιν. Ὦτα κατεαγότα. ἤδη τὸ ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς κωμῳδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα ἤλω τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Δαμάσκιος φησὶ διὰ τὸ τινὰς ἐκφερομυθεῖν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Ὠτακουστεῖν. γνωμική. τὰ κρύφια μανθάνειν ἐθέλειν διά τινων. καὶ ὠτακουστής. Ὦ ταν. ὦ οὗτος. ὦ φίλε. ὦ τάλαν. καὶ ὦ μέλεε. τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ μόνων λέγεται γυναικῶν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ ταν. ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι. τὴν δὲ δευτέραν βραχύνουσι. καὶ βέλτιον. ἀδύνατον γὰρ εὑρεθῆναι μίαν λέξιν δύο ἔχουσαν περισπωμένας. Δίδυμος δὲ τὸ πλῆρες εἶναι φησὶν ὦ ἔταν, ἀγνοῶν ὡς ἄρα τοῦ ἔτης ἡ κλητικὴ ἔστιν ἔτα. καὶ δωρικῶς ἔταν. Ἀριστοφάνης. τοῦτο μὲν ἔασον ὦ ταν. ὅσοι γάρ ἐστι πείσματος κάλλιστα περὶ τούτων. τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος φησὶν ἔασον. ἐμὸν δὲ ἐστι μᾶλλον ἐμπεπειρᾶσθαι περὶ τούτων. ἢ σόν. Ὦ ταν. οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ ταν. ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ὦ ταν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. καὶ Κρατῖνος. ἄρα γε ὦ ταν ἐθελήσετον. Ὠτειλή.

τραῦμα. Ὦ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι. Τίμαιος ἐν λʹ ἱστοριῶν ὥς οἱ περὶ Δημοκλείδην καὶ Δημοχάρους εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι. ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἀνωμέρεσιν. δόξεις δὲ ἐν τῷ Πυθέαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.
Ὠτόεις. ὁ ἔχων ὠτία. καὶ κλίνεται ὠτόεντος καὶ ὠτίον. Ὠτοκάταξις. τὰ ὦτα τεθλασμένος ἐν παλαίστρᾳ. Ὠτοθλαδίας. ὠτοθλαδίας τε καὶ ἐμπυϊκῶν, ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος. Ὦτος. ὄρνεον. ὅπερ ἐπαιρούμενον καὶ ἀντορχούμενον ὥσπερ ὁ νυκτικόραξ ἁλίσκεται. διόπερ καὶ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους, οὕτω καλοῦσιν. Ὠυτός. ὁ αὐτός. Ὤφελεν. Ἀττικόν ἐστι καὶ ὤφελον. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον Ἅιδην κεῖνος ἀνήρ. ὃς στυγερὸν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλησι κοινὸν Ἄρη. τουτέστιν ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα. Ὠφελείας. χρείας. τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων. ὁ δὲ Πόπλιος εἰσελθὼν εἰς πόλιν, ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα τὸν παρατυχόντα. καὶ μηδενὸς φείδεσθαι. μὴ δὲ πρὸς τὰς ὠφελείας ὁρμᾶν μέχρις ἂν ἀποδοθῇ τὸ σύνθημα. ἐν δὲ ἐπιγράμματι, διὰ τοῦ ι. ὧδε νέμοις ἱερὸς ὠφελίην. διὰ τὸ μέτρον. Ὠφέλιμον πρᾶγμα ὅτι τοιοῦτον. ὥστε ἀλόγως αὐτὸ αἱρεῖσθαι πρὸς αὔξησιν καὶ πρὸς θήκην. ὀφέλλω γὰρ τὸ αὐξάνω. Ξενοφῶν. ἐπειδὴ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν.
Ὠφελιμώτερος. Ὠφελίων κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν. φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἶναι, ταῦτα. Δευκαλίωνα. Κάλλαισχρον. Κένταυρον. Σατύρους. Μούσας. Μονοτρόπους. Ὠφλῶ. αἰτιατική. Ὦφειν, ἀντὶ τοῦ εἶδον. ὄφιν ὤφειν ὀδωδότα. Ὦ φήμερε. ὦ ἄνθρωπε. οὕτω προσάγει λέγοντα Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις τὸν Σωκράτην πρὸς Στρεψιάδην. ἤγουν ὦ θνητέ, ὦ ἄνθρωπε. ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν. τοῦτο δὲ λέγει. ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν καὶ ὑπερφανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ φροντίζειν περὶ μετεώρων. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ Σωκράτης σελήνῃ παρεμφερὴς εἶναι. σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ φωνὴν τὴν περὶ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ σελήνης. ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν σεληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ, τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους. ὦ τάλας ἐφήμερε νήπια βάζεις χρήματα μοι διακομπεύων. ἅμα γὰρ ὡς ὑπερφανοῦντος λοιπὸν τοῦ Σωκράτους ὡς αὐτίκα καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ διότι μετεωρολέσχης ἦν. οὕτω τὸ ἐφήμερε παρεισάγει αὐτὸν λέγοντα. Ὦφθις. ὄνομα κύρ. λέξ. ὀφθείς ἢ μικρὸν καὶ δίφθογγον. Ὠφθαλμισμένους. ὀφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτρῳ εἶχον τοὺς πόδας αἱ κλῖναι τῶν ἀρχαίων. Ὦφθον. ἀντὶ τοῦ ὤφθησαν. Ὠφθόρε. ὦ ὄλεθρε. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδὼν ὦ φθόρε. Ὦφλησα. ἐχρεώστησα. Ὦφλες. κακοῖσι τοῖς ἐμοῖσιν ἥδου. καὶ τὸν φίλον ἀπόδειξον. δεομένῳ τῆς σῆς δεξιᾶς. γενοῦ τὴν τελευταίαν χρείαν Μιθριδάτης ἄλλος ἐμοί. ταῦτά φησι Μιθριδάτης πιὼν φάρμακον καὶ δυσθανατῶν. Ὤχετο. ἀπῄει. ἐπορεύετο. ὁ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπὼν, εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο ἀπιών. Ὤχετο ἀπιών. ἐπαπειλησάμενος δὲ πάλιν ἐπανήξειν, ᾤχετο ἀπιών. ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω ἀπεχώρησε. συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς.
Ὦχος. φιλόσοφος παρὰ Φοίνιξι. Ζάμολξις παρὰ Θρᾳξίν, Ἄτλας παρὰ Λίβυσιν. Ὦχος ὄνομα κύριον. Ὦχος τὸν Ἄπιν ἀποκτείνας, ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις παραβαλεῖν. ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖπνον. Ὠχοῦ. κἀλλήκυθος ὡς περὶ προκειμένου μονοστεφάνους δὲ ἐπιθεῖσα λήκυθον. εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν. Ὤχρωμα.
Ὠχραίνεται. Ὠχριῶσα οὖν παρὰ τὸ φοβουμένη τὸ ὠχριῶσα. ἀντὶ τοῦ ἀσθενοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. οὕτω δ' εἶπεν ἡ πόλις ὠχριῶσα καὶ φόβῳ καθημένη. Ὦχρος. ὠχρίασις. ἐν ἐπιγράμματι. ὡς εἶδον Μελίτην, ὦχρος μ' εἷλεν. Ὤψ ὠπὸς τὸ πρόσωπον διὰ τοῦ ω μεγάλου. ὄψ δὲ ὀπὸς ἡ φωνή, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ὦψα. ἀντὶ τοῦ εἶδον. Ὠψίκασιν. ἐβράδυναν. ὀψίζω δὲ τὸ θέμα. Ὠψίασεν. ὀψὲ καὶ βραδέως ἦλθε. νυκτὶ κατεσχέθη. ὁ δ', ὠψίασε ποτὲ ἄκων. καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ. Αἰλιανός φησιν ἐν τῷ περὶ θείων ἐναργειῶν. Ὠψοπόνος. ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος. ὁ μάγειρος. ὀψοποιὸς ἀνήρ. ὁ μὴ τάδε σύμβολα τέχνης θήκατο δουλοσύνας ἄχθος ἀποσσάμενος. Ὠψωνηκότες. ὀψωνήσαντες. ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Αγασοί· ἀστράτευτοι. συνέθεον δὲ γυναῖκές τε καὶ οἱ ἐν στρατείᾳ. καὶ παγασοί· παγάς, δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς· ἐπίνειόν ἐστι φεραίων. Πάγας· δίκτυα· παγίδας. καὶ τὸ δήπου τὸ τοῦ αἰσχύλου· τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσών. καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ἃς ἄλλοις ὕφηνε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε· τυχὼν ὥσπερ τις ἑῶ καλὸν ἢ πα τι τεύχει. Παγασαὶ πόλις. Παγασητικὸς κόλπος. Πάγαιον ὄνομα ὄρους. Παγῆναι· πηγῆναι. Παγίδι. Παγκάλως· πάνυ καλῶς. πάγκαλος δέ. Παγκρατιασταῖς· ἀθληταῖς· πύκταις· τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσιν. Παγκράτιον· πυγμικὸς ἀγών· πάλη· ἄθλησις. Παγκράτιος σοφιστὴς, εἰς τὴν μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα. Παγκράτιος· τούτου φέρεται ὀψαρτυτικά· καθ' ἑκάστην βοτάνην. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων λέοντος τοῦ πρεσβύτου καὶ ἕως ζήνωνος. Παγκοίνου λίμνης τοῦ ᾅδου. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδου παγκοίνου λίμνης ἀνστάσεις οὔτε γόοισιν οὔτε λιταῖσι. πάγκοινον· εἰς ὃν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ δὲ νοῦς· οὔτε ὀδυρομένη, οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεούς, τοῦτον ἀναστήσεις. ὁμηρικῶς· οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. καὶ αἰσχύλος· μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. οὐδέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος. Πάγοις τείχει· ἐν ὄρεσι τετειχισμένον. Πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν καὶ τῶν πετρῶν. αὔλια καὶ νυμφῶν ἱερὸς πάγος αἰθυίῃ τε πεπταμένοις, κιθύδασι γειτνιόουσα πίτυς. Παγχεῦτις· ὄνομα χώρας. Πάγχυ· παντελῶς. Πάδος· ὄνομα ποταμοῦ τοῦ παρ' ἕλλησιν ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου. Πάθας· πάθη, ξυμφοράς. ὁ δὲ, ἐπί τε τήν τε ἀποστέρησιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν καταδίκην. καὶ μέντοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας. πάθας θηλυκῶς. σοφοκλῆς. καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω φράζειν πάθας. Πάθαι· αἱ συμφοραί. οἰδίπους· στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει. καὶ τὸ γενναῖον τρίτον στέργειν τὰ δυστυχήματα, ὁ πολὺς ἐποίησε χρόνος. καὶ τὸ τῶν συμφορῶν ἐποίησε πλῆθος. καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα. Πάθη· κάκωσις. ἀκόλουθον δ' ἐστὶ πάθην ἐπιτετιμημένην ὁρῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον. καὶ αὖθις· καὶ ἄλλας μυρίας ἐπιτιμίαν δίκης ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας. Πάθη· θηλυκῶς τὸ πάθος. οἷαι γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θέαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποφάσεις εἶναι ἀνάγκη. Πάθη δύο· πόνος καὶ ἡ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονή, λεία κίνησις· ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ μὲν ἡδονή, εὐδοκητὴ πᾶσι ζῴοις· ὁ δὲ πόνος ἀποκρουστικός. Παθηζίτης ὄνομα κύριον. Πάθος· λέξεως ὁμωνυμία· ὡς κυρίων μεταφορά· ὡς τιθηνὸς ἡ γῆ· καταχρήσεις ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀσάφεια. Πάθος· ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς λέγεται· ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον ἢ εἰς τελείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ πυρός, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον. λέγεται πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν· ἀντὶ τοῦ τελειοῦσθαι καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν ἄγεσθαι. ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς τὴν ψυχήν, ἀλγοῦντι γοῦν συναλγεῖ· καὶ εὐθυμοῦντι συνήδεται. καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοίως ἢ τοίως διακείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν εὐθύς, ὡς τῆς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ὄπισθεν παθούσης, τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν. Περὶ παθῶν. τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητήρια. καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον. καὶ τὸ διανοητικόν, ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν. ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν, καὶ ἀκαταστασίας αἴτια. ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος, ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις, ἢ ὁρμὴ πλεονάζουσα. τῶν παθῶν τὰ ἀνωτάτω γένη τέσσαρα. λύπη. φόβος. ἐπιθυμία. ἡδονή. δοκεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι. ἥ τε γὰρ φιλαργυρία, ὑπόληψίς ἐστι τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι. καὶ ἡ μέθη δὲ καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως. καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν μὲν εἶναι συστολὴν ἄλογον. εἴδη δ' αὐτῆς, ἔλεος. φθόνος. ζῆλος. ζηλοτυπία. ἄχθος. ἐνόχλησις. ἀνία. ὀδύνη. σύγχυσις. ἔλεον μὲν ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι. φθόνον δέ, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. ζῆλον δέ, λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει. ἄχθος, λύπην βαρύνουσαν. ἐνόχλησιν, λύπην στενοχωροῦσαν καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν. ἀνίαν.

λύπη ἐκ διαλογισμῶν μένουσα ἢ ἐπιτεινομένη λύπη ἐπίπονον. σύγχυσις, λύπη ἄλογος ἀ-
ποκλείουσα καὶ κωλύουσα τὰ παρόντα συνορᾶν. ἡ ἀθανασία, τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν ἢ σύμπτωμά
τι. ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει τῇ ἐκ θνητοῦ ἀ-
θάνατον γίγνεσθαι. οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητὸν ἀλλὰ συμπτώματι
τινὶ καὶ πάθει. ἡ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα, ἀθανασία ἐστίν. εἰ δὲ πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται
εἰ καὶ ἂν πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. εἰ οὖν τὸ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος, σύμπτω-
ματι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος ἀλλ' οὐκ εἶδος, οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος
εἴη ἡ ζωή. οὐδὲ γάρ τι λευκότητος τὸ σῶμα γένος. οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ἡ ψυχή. Πάθωμεν. αὐθυπό-
τακτον. Πάκατος ὁ μινούκιος χρηματίσας καὶ εἰρηναῖος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, περὶ
τῆς ἀλεξανδρέων διαλέκτου. ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ, βιβλία ζ΄. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον περὶ ἀττικῆς
συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσῳδίας, βιβλία ϛ΄. ἔστι δὲ καὶ στοιχεῖον. περὶ ἰδιωμάτων τῆς ἀττικῆς καὶ
τῆς δωρίδος διαλέκτου. περὶ ἀττικισμοῦ. καὶ ἄλλα πολλά. Πάκορος ὄνομα κύριον. τῇ πε-
ρὶ κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ, ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν πακόρου καὶ τῆς ξὺν αὐτῷ δυνάμε-
ως ἀπώλειαν. Πακτοῦν. κλείειν. ἀσφαλίζεσθαι. μοχλοῦσι δὲ τὰ προπύλαια πακτοῦν, ἀριστο-
φάνης λυσιστράτῃ. Πακτωλὸς ὄνομα ποταμοῦ. Πακτυική, ὄνομα πόλεως. καὶ πακ-
τυική. Παλλάδιον. τοῦτο ζώδιον μικρὸν ξύλινον. ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον. φυλάττον
τὴν βασιλείαν τῆς τροίας. ἐδόθη δὲ τρωῒ τῷ βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν, ὑπὸ ἀσίου τινὸς φι-
λοσόφου καὶ τελεστοῦ. διὸ δὴ εἰς τιμὴν ἀσίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν, πρότερον ἤ-
πειρον λεγομένην, ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες, ἐκ τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ παλλά-
διον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ τρωῒ βασιλεύοντι φρυγῶν. τοῦτο διομήδης καὶ ὀδυσσεὺς ὅτε τὴν πρε-
σβείαν ἐποιήσαντο πρὸς πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν. προδεδωκυίας αὐτὸ θεανοῦς τῆς τοῦ ἀν-
τήνορος γυναικός, ἱερείας τυγχανούσης καὶ φυλαττούσης αὐτό. ἦσαν γὰρ καὶ ἀπὸ χρησμοῦ ἀν-
τήνορος μαθόντες, ὅτι ἕως οὗ μένει τὸ παλλάδιον ἐν τῇ τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιλεία
τῶν φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ αἴαντος καὶ ὀδυσσέως ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀ-
πενέγκοι πατρίδα. δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμάχων. πολλῶν τοίνυν με-
ταξὺ λόγων κινηθέντων, καὶ γενομένης ὀψίας ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι τὸ βρέτας διομήδει,
μέχρις ἂν γένηται πρωΐ. καὶ τούτου γενομένου, διὰ τῆς νυκτὸς εὑρέθη ὁ αἴας ἐσφαγμένος ἀ-
δήλως. ὑπενόουν δὲ δολοφονῆσαι αὐτὸν τὸν ὀδυσσέα. καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀ-
πέπλευσαν. Παλλάδιος παλλαδίου. μεθωναῖος σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ βασιλέ-
ως. περὶ τῶν παρὰ ῥωμαίοις ἑορτῶν. διαλέξεις. λόγους διαφόρους. ὀλυμπιακόν, πανηγυρικόν. δι-
κανικόν. Παλλαδίων χρυσουμένων. ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων. οἱ ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα
ξύλινα τῇ ἀθηνᾷ καθίδρυον. ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν. Παλάθαι, μάζαι σύκων. καὶ
παλαθίων τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. Παλέθαι. καὶ τὰ ἐκ
τρυγὸς πλάσματα. ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων. Παλλακή. καὶ παλλακίς ἐστι. Παλάμαι αἱ
τέχναι. αἱ χεῖρες. ὦ παλάμαι θνητῶν ὦ δύστηνα γένη βροτῶν. οἷσι μὴ μέτριος αἰών. οὕτως καὶ ἑξῆς. Πα-
λαμᾶσθαι. τεχνάζεσθαι καὶ παλαμάσθω. πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθω. καὶ πάντ' ἐπὶ μαίπικται-
νέσθω. τὸ δὲ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται. καὶ οὐ μὴ θ' ἁλώσει κακὰ πράσσων. καὶ αὖθις. ὅπῃ ἀ-
παλαμᾶται. ἀντὶ τοῦ τεχνάζεται. καὶ ἀπάλαμος καὶ παρ' ὁμήρῳ ὁ ἄτεχνος. Παλάμη ἐπί-
χειρ ἢ ἔφοδος. ἐλευθερινῶς δοκεῖ ἔχειν παλάμην, τῇ ἐλπίδι τῶν βασιλέως συμμάχων ἀποστήσειν
τοὺς ἀρίστους. παλάμη οὖν τῇ ἀρχῇ. Παλαμήδειος λόγος. ὁ τοῦ παλαμήδου. Παλα-
μήδης. ἐλεατικὸς γραμματικὸς κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν. ὀνομάτων λόγον. ὑπόμνημα εἰς πίν-
δαρον τὸν ποιητήν. Παλαμήδης ναυπλίου καὶ κλυμένης. ἀργεῖος. ἐποποιός. ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ
βασιλέως ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. ἔσχε δὲ εὐφυῶς πρός τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικήν. καὶ εὑρετὴς γέ-
γονε τοῦ ζ΄ στοιχείου καὶ τοῦ π΄ καὶ τοῦ φ΄, καὶ τοῦ χ΄. ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιή-
ματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ὅμη-

σασθαι. ἠφανίσθη δὲ τὰ Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὁμήρου. ἀπιστοῦσι δὲ καὶ τῶν με-
γίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος. ὡς εἴθε μὴ παρεισέδυ τῷ βίῳ. ἢ παρεὶς δὴ μὴ μου περιέσοιτο. ἐρρίφθω οὖν
καὶ ἀπίστω. ὄρσα γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν. καὶ οἷα δὲ δέδρακε μακρῷ χρόνῳ. ἀλλεῖ ἡμοιβίος πα-
νεπαέριος, ὄμμα βάλλει δὲ μὴ ποτ' ἐφ' ἡμέραις ἐλπὶς βασκανίη φησί τις τῶν παλαιῶν.

Παλαμήδης. οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πρότερον ἐν τῷ Παλαμήδους, ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας [illegible]
γράφων, ὡς παρ' Οἴακι τῷ Ναυπλίῳ γράφει τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην ἐν διαφόροις πλάταις. καὶ εἰ
ἐπὶ εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι Ναυπλίῳ περιπεσεῖν. πόθεν οὖν ἥκειν τό μοι πλάται ταῦ-
τα γράμματα. ἀντὶ πλατῶν γράφων διαρρίπτοιμι. βέλτιον πολὺ ξύλον γέ τι καὶ ζεῦξαι κἀκεῖνο λῷ
ξύλαν. Παλαμναῖος, φονεύς, ἢ μιαρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφο-
νοῦντες παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος. καὶ προστρό-
παιος. ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. βάρβαρος. οὐχὶ τῶν μυῶν εἶπας ἢ παλαμναίους. δέδοικα μή μου
τὴν δεξιὰν δήκοι φυγών. χαίρειν δὲ μέλλετε τὴν ἐμὴν κατισχύειν. ὁ λέγων φησὶ Πρίαμος. καὶ αὖ-
θις. οὐκ αὖ οἱ ἔδοξαν εἶναι ἀλλὰ δὴ μόνον παλαμναῖοι τινές. Αἰλιανός. ὁ δέ, πρὸ τῆς εἰς τοὺς
πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον οἶκον λεών, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι
ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προστάττει οὖν τὴν ἄθλιον παρθένον διχοτομεῖν. Παλαμω-
μένων χερσὶν ἐργαζομένων. τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων παλαμήσασθαι σειάν. Παλαμῶν. τεχνῶν ἢ
χειρῶν. Παλλάντιον. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ καταστῆσαι τὰ πολιτικά, ἀνενέωσε καὶ τὸ καλού-
μενον ἀπὸ Πάλλαντος, Παλλάντιον τὸν βασιλικὸν οἶκον. Παλλάς, παρθένος μεγάλη. ἔστι δὲ
ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνῃρηκέναι Πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων.

Παλατῖνοι. εἶδος ἄρτων. οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. καθ' ὃν ὑπάτευε
χρόνον οὕτως ὀνομάσας αὐτούς. οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. προσετίθηκε δὲ τούτοις
καὶ κρέα καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον. ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπήλαυσε τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐριφέντων φέρου-
σα τὰ γνωρίσματα. Παλάμη. τῇ ἀρχῇ. Πάλαι. ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. Παλαι-
γενές. πρεσβῦτα. Ἀριστοφάνης. χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές. οὐχ ὡς σημαίνοντι τινα προσηγόρευσε
διὰ τὸν χρόνον. τοὺς γὰρ εὐήθεις, ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ ἀνόητε. καὶ Εὐριπίδης
ἀρχαῖον εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ εὔηθες. εὐθετῆσαι γὰρ τὸ σῶμα βούλομαι. ἡ παλαιὰ ἐν πίθῳ εὑρέθη
καὶ ζήτει ἐν τῷ Ὠριγένης. Παλαιεύς. Παλαιόν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιῷ ἐπὶ ἀρ-
γυρίου, ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου. ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. καὶ βίαια ἀποδώκει τῷ κτῆ-
σι κλεινῇ παλαιᾷ, ὥσπερ οὗτος φησί. Παλαιόν. τὸ πρὸ πολλῶν χρόνων. ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἦ ῥά νύ
μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσὶ παλαιός. καὶ τὸ διερρυηκός. ὡς τὸ πάλαι ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ. ἡ μὲν
νέαι. ἡ δέ, παλαιαί. Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος. ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλοῦ χρόνου. Παλαίω. δοτική.

Παλαίπολις. ὄνομα τόπου. Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀκμασάν-
των, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων. Παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. καὶ Ἀριστοφάνης. Φρυνίχου
παλαίσμασιν. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ, ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν
ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν. ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς
εἰσήνεγκε παλαίοντας. ἕτερος δὲ στρατηγὸς ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῶν ναυμαχῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

Παλαιστάς. σπιθαμάς, ἢ ἐν πάλῃ. Παλαιστινός. ἐν τῷ παλαιστῇ, παλαιστής. παλαιστῖνος δέ.

Παλαιστής. ἀνταγωνιστής σοφὸς παλαιστὴς ἐκεῖνος. ἄλλου δ' αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμά.

Παλαιστίνη ὄνομα χώρας. καὶ παλαιστῖνος ὁ ἀπὸ Παλαιστίνης. πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφέστηκεν ἡ Βα-
βυλὼν τῆς Παλαιστίνης. Παλαίστρα. τὸ γυμνάσιον. ἱερὸν πεδίον ὕπαιθρον καὶ καλὸν εἰς
χρῆσιν ἵππων καὶ φάλαγγος, ἐκάθαιρε καὶ διέσκαπτε. καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει.

Παλαίτατος. ὁ παλαιός. Παλαίφατος. Ἀθηναῖος ἐποποιός. υἱὸς Ἀκταίου καὶ Βοι-
οῦς, οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρας. οἱ δέ, Ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατά τινας, μετὰ Φη-
μονόην. κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμοποιΐαν εἰς ἔπη ε. Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέ-
μιδος γονὰς ἔπη γ. Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος φωνὰς καὶ λόγους ἔπη ͵ε. Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος, ἔ-

…ια. λευκοῦ πλόκαμον. Παλαίφατος· πάριος ἢ πριηνεύς, γεγονὼς κατὰ ἀρταξέρξην. ἐπῶν βιβλία ε. τινὲς δὲ τοῦτ' εἰς τὸν ἀθηναῖον ἀναφέρουσι ταῦθ' ἅπερ ἔγραψε. Παλαίφατος· ἀβυδηνὸς ἱστορικός, κυπριακά. δηλιακά. ἀττικά. ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος. παιδικὰ δὲ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου. ὡς φίλων ἐν τῷ ε στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίον α. καὶ θεόδωρος ὁ ἰλιεὺς ἐν δευτέρῳ τρωικῶν. Παλαίφατος αἰγύπτιος ἢ ἀθηναῖος γραμματικός, αἰγυπτιακὴν θεολογίαν. μυθικῶν βιβλίον α. λύσιν τῶν μυθικῶς εἰρημένων. ὑποθέσεις εἰς σιμωνίδην. τρωικὰ α. τινὲς εἰς τὸν ἀθηναῖον· τινὲς δὲ εἰς τὸν πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν. Παλαιφάτου· παλαιοῦ καὶ ἀρχαίου. περὶ ἧς ἔφασαν ἐκ παλαιμύθους.

Παλεός· ὁ σκώπτης. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος. Παλεῦσαι· ἐξαπατῆσαι. ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία. παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα. καὶ παλεύτρια περιστερὰ παλαιός. ἀριστοφάνης ὄρνισι. καὶ παναγκάζει παλεύειν ἐν δικτύῳ. εἰώθασι γὰρ ἐκτυφλοῦν τινα τῶν ὀρνέων, καὶ ἱστᾶν ἐν δικτύῳ. Πάλλει· κινεῖ. σείεται. ἅλλεται. καὶ ἐπὶ τοῦ διεγεῖρον θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος. καὶ τοῦ παλλέσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε. Παλληναῖος· ὁ ἀπὸ παλλήνης χώρας. Παλληνεύς· παλλήνη δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα παλληνόθεν. ὁ δὲ δημότης παλληνεύς. ὅτι δέ ἐστιν ἐν θρᾴκῃ παλλήνη γνώριμον. Παλλήνη μία τῶν ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλκυονίδες. Παλληνικὸν βλέπειν· ἀντὶ τοῦ γυναῖον. παλλήνη δὲ δῆμος τῆς ἀττικῆς. ἔνθα πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν, καὶ ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις, συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ παλληνικὸν βούλεται εἰπεῖν, ὠμῶς διακεῖσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν. ὥσπερ πάλαι πρὸς πεισίστρατον τὸν τύραννον. ἡνίκα συνέστησαν ἐν παλλήνῃ τὴν μάχην. ἢ βαλλήνην. κατὰ συγγένειαν τοῦ β πρὸς τὸ π. παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρόν. καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν. Παλίγκοτος· ὀργίλος. στυγνός. φοβερός. ἐναντίος. ἀριστοφάνης. μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν. ἔχων μὴ ὀξὺ προστροφῆς ὀργισθῆς. καὶ πάλιν μεταζωνούσης, ἐφοῖς ἡμᾶς ἐπιστεῖν διεγίως. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος. ἐν δέ τι καλὸν ἔλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευομένας. Παλίσκυρτος· ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον. πολύβιος. τῶν μὲν πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ δὲ παλίσκυρτον αὐτοὺς καθεικότων δυνάμενος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν τούτους παρέλιπε. Παλίλλογα· παλιλλόγητα. Παλιλλογία· ταυτολογία. Παλιμβαλὴς ὁ ἀναστραπεσών, ὁ ὕπτιος. Παλίμβιος· ὁ ἐξ ἀναβιώσεως. Παλιμβολία· ἡ εὐμετάβλητος γνώμη. ἀμαθίας. τῶν δὲ στρατηγῶν, πλὴν μὲν ὑπῆρχε παράταξις. πολλαὶ δὲ φρουραὶ καὶ ἀγρυπνίαι, καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοήσεις ἐλπίς. καὶ δέος. καὶ παλιμβολία. Παλίμβολον· ἀβέβαιον. ἄπιστον. τὸ γὰρ σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον. Παλίμβολος· ἀδόκιμος. εὐμετάβλητος. ἀνελεύθερος. κλήμης. δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος ἐναντιόβολος. ἐναντιογνώμων. ὡς καὶ παλίνδικος ὄνομα. Παλιμπετής, ὁ ὀπισθόρμητος. Παλίφημα· δύσφημα κακά. ἐναντία. Παλινάγγελος· ὁ ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος. Παλινάγρετον· πάλιν καὶ αὖθις ὑστερόληπτον. ἢ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διεγερθῆναι. Παλινκάπηλος· ὁ μεταπράτης. Παλινδικεῖ· ἐπανάγει δίκην. ἢ παλινδικίαν δίδωσι τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι. Παλίνδρομος· ὁ ὀπισθόρμητος. πέμψας αὐτῶν μνᾶς εἴκοσι παλινδρόμους, ἀπέλαβε. Παλινδρομῶν· ὑποστρέφων. Παλιναίρετα· τὰ ἐπανακλασμένα. ὅμοιον ἐπίγραφα. ἐναντία δὲ τὰ δεύτερα. Παλιναίρετος· δείναρχος ἐν τῇ κατὰ πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἱρετὰ λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν πολύευκτον. ἐπειδήπερ συκοφαντῶν τινας ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει. ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο. καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν ἣν ὤφειλεν. ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἀρχήν τινα ἄρχειν. καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις, ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων, ἐχρήσατο τῇ λέξει. Παλινῳδία· ἐναντία ὁδός. παλινῳδία δὲ ἐναντία ᾠδή. ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ. καὶ παροιμία.

ῥοιμία· ᾄδων παλινῳδίαν. Παλίνορσος· ὁ ὀπίσω ὁρμητής. Παλινοστήσας· ἐπανελθών.

Παλίνορον· παλινόρμητον. διπλοῦν ἐκρίθη· τὸ αὖθις πάλιν ὁρμώμενον κρίνειν. ἀριστοφάνης· τὸ δὲ πάλιν ὅρμενον. Παλίνσκιος· ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον. ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ σοφοκλῆς· χειμῶνι παλινσκίῳ· ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ. Παλινσκίῳ· σκοτεινῷ. τὸ δὲ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ· ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος. ἡ κοινὴ συνήθεια· παλίνσκια λέγει, τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία. Παλίντονον τόξον· ἀντίστροφον. ἐναντίον. ἀντεστραμμένον.

Παλιντριβῆ· σοφοκλῆς· ὡς οὐδὲν ἀπώλετο. ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες. καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ, χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου. τὰ δὲ δίκαια, καὶ τὰ χρηστὰ ἀποστέλλουσ' ἀεί.

Παλίντονος· ὁ ὀπίσω ὁρμῶν. γυμνὸν ἴδον φάσγανα παλίντροπον ἐν πολέμοιο· παῖδες ὀρθὸν πατρὸς ἀνῶ κλωσιν ἐνέσταξεν δὲ. Παλίουρος· εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους. Παλίωξις· ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις. ὅτε οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. ἀγαθίας. οἱ δὲ ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξελίξαντες, ὑπηντίαζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι. καὶ παίοντες ἀφειδῶς, ἀνώθουν. καὶ δὴ παλίωξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχώρει. Παλιρρόθιον· τὸ ὀπίσω ἐφορμητικόν. Παλίρροια. Παλμικὸν οἰώνισμα. ὅπερ ποσειδώνιος συνεγράψατο. οἷον ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός. τὸ δὲ σημαίνει. Παλμουλάριος· ὄνομα κύριον. Παλλόμενον· ἀλλόμενον. κληρούμενον. Πάλος· κλῆρος. ὁ δὲ δαρεῖος τούτους κελεύει πάλλεσθαι. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐν πᾶσι τούτοις βαγαῖος. Παλμός· τρόμος. σεισμός. Παλτά· τὰ δόρατα. ὁ δὲ κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. ξενοφῶν. καὶ ἀρριανός. ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους. οἱ μὲν, παλτά. οἱ δὲ, τοξεύματα. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἐξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον. ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου, σφαιροειδές. Παλτάρια· σμίλια. Παλυνομένης· λευκαινομένης. τῆς χώρας τῶν σκυθῶν θαμινὰ νιφετοῦ παλυνομένης. Παμμάχῳ· παγκρατεῖ. Παμβαξ καὶ παμβακίς· τὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. καὶ τὴν ἐσθῆτα κλωθεῖσαν παμβακίδων. Πάμβορον· κάκοσμον. ἴωνες. τὸ πάμβορον πεποίηκε βοράν. κέδειαν δὲ αὐτοῦ. τὸν λέοντα σημαίνων. καὶ ἠπείρου μέλιτος. Παμβορώτατον. Παμβῶτα δὲ ς παμβώτας δῆμος τῆς ὀρχηΐδος. Παμμήστορα· πάντων τεχνίτην. Πάμπαν· παντελῶς. δραίκων δὲ ὁ στρατονικὸς ζυναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ πάντα πᾶσι. Παμπήδην· παντελῶς. Παμπησίαν· πᾶσαν τὴν κτῆσιν. συνδιώκων καὶ ξενοφάντες, ἀείρεσθε τὴν παμπησίαν. Πάμφαλδος. Παμφαλύγδην. Παμφαλῆ καὶ παμφαλύδην· ἀντὶ τοῦ πολύ. Παμφαλέας· παμφυλίας. Παμφόλη· ὄνομα πόλεως. Παμπόλλη· ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη. Παμπρέπιος· πανοπολίτης. ἐπῶν ποιητής. ἀκμάσας κατὰ ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν. ἰσαυρικὰ καταλογάδην. Παμπρέπιος· οὗτος μέγα παρὰ ζήνωνι ἐδυνήθη. γένος μὲν ὢν θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν αἴγυπτον. φύσει δὲ πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος, ἀφικνεῖται εἰς ἀθήνας. καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἱρεθεὶς, συχνά τε ἐπαίδευσεν ἔτη. καὶ ἐπαιδεύθη ὁ μὲν ὃ σαφῶς σοφώτερα ὑπὸ τῷ μεγάλῳ πρόκλῳ. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρὸς θεαγένην τινὰ τῶν ἐκεῖ γνωριμωτάτων συστάσης, ὑβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διὰ δὲ σκαιότητα τοῦ παροξυνθεὶς ἐκ βουλείας, ἦλθεν εἰς βυζάντιον. τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος. ὥσπερ δὲ ἐν χριστιανοῖς πάντας ἔχουσι πλήθει, τὸ ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας οὐκ εἶχεν ἀπόκρισιν. ἀλλὰ μετὰ παρρησίας προδήλως δεικνύμενον, εἰς τὴν τοῦ καὶ ἑτέρας τῆς ἀρρήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἦγε. συναθέντα δὲ αὐτὸν ὁ ἴλλους ἡδέως δέχεται. καί τι καὶ δημόσια κρίματα ἀναγιγνώσκοντα, λαμπρῶς τε ἐτίμησε καὶ συνέζευξεν ἑαυτῷ. τὴν μὲν αὐτὸς ἰδία, τὴν δὲ ὡς διδάσκαλον καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσαυρίαν, ὑβρασκαίνοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολὴν, τήν τε ἐκ τῆς θρησκείας, καὶ ὅτι μαγγανεύει καὶ μαντεύοιτο τῷ ἴλλῳ κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθουσι ζήνωνα καὶ τὴν βηρίναν τότε μέγιστα δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν, εἰς πέργαμον ἀπέρχεται τῆς μυσίας. ἴλλους δὲ πυθόμενος τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐληλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει αὐτὸν εἰς ἰσαυρίαν. καὶ ἐμβαλόντι αὐτὸν καὶ ζώνιον κρίεται. καί, ἦν γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἔμπλεως, τὰ

τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ πρὸς ἀμήχανον ἥκει, διοικεῖν ἐπέτρεπεν. ἐλθόντι δὲ εἰς Βυζάντιον, συμπαρέλαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ Μαρκιανοῦ ἐπανάστασις ἀποτρέψασα τὸν Ἴλλουν, αὐτὸς ἐπιθαρσύνων καὶ τοσοῦτον εἰπὼν ὅτι τὰ τῆς προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστι τὰ βουλεύματα, παρέσχεν ὑποψίαν τοῖς τότε ὑπακούσασιν, ὡς ἔκ τινος ἀδήλου ταῦτα θεάζοι προγνώσεως. καὶ ἐκβάντος ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην τὸν ἐκείνου λόγον συμβαλόντες, αὐτὸν πάντων αἴτιον ὁ Ἰλλοῦ ὅμιλος μόνον ὑπελάμβανον τῶν παραδόξως αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. ταῦτα μὲν οἱ σοφοὶ περὶ αὐτοῦ εἴκαζον. εἰ δέ τι καὶ ἀληθὲς, ὅτι ἰσχυρὸν αὐτὸν λέγειν ἔχω. ὅτι πείθεσθαι. ἀλλ' ὅμως καὶ μέγα καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ προσῆπτο αἰνιγματῶδες(?). καὶ τότε τοίνυν λαβὼν αὐτὸν, εἰς Νίκαιαν ἐνεχείμαζεν(?). ἔπειτα τὴν ἐν τοῦ δήμου δυσχέρειαν ἐκκλίνων, ἔπειτα καὶ τοὺς σοφοὺς τοὺς ἔχοντας τὴν πόλιν ἐμπεπαιδευμένους(?) πρὸς ὀλίγον ἐθέλων, ὁ Ἴλλους φιλολόγος ὢν ὑπὸ παρουσίαν ἀνδρῶν λογίων, διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβούλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς τοῦτον αὐτοῦ κρικίλα(?) φιλοσοφησάντων, ἐπειδὴ οὐδαμῶς συμφωνεῖ ὁ λόγος ἀκούσαντος ὤφθη, Μάρσος ἔφη δύνασθαι Παμπρέπιον τὸ πρόβλημα ἀδιαπτώτως ἐπιλύειν. ἦν δὲ οὗτος μέλας τὴν χροιάν. εἰ δὲ χθὲς τὰς ὄψεις(?) γραμματικὸς τὴν ἐπιστήμην. ἐκ Πανὸς ὁρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ. πολλῷ χρόνῳ κατὰ ζημίαν διατρίψας ἐν Ἑλλάδι. ἀχθεὶς οὖν παρὰ Μάρσου πρὸς Ἴλλουν, καὶ διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐν χρόνῳ ἀπεφορτισμένου κομψῶς, ἐπεὶ ὁ δὴ εἰδὼς παρ' εἰδότας ἐν οὐκ εἰδόσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πιθανώτερος ὑπάρχει, φενακισθεὶς Ἴλλους μεμεστωμένῃ(?) στωμυλίᾳ, λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἐκείνων τῶν παιδευτῶν τῆς Κωνσταντίνου. διὸ καὶ πολλὴν δίδωσ' αὐτῷ ἐκ δημοσίων παραμυθίαν, τοὺς φοιτῶντας εἰς τὰ μουσεῖα κατὰ τὴν λογικὴν ἐλάσαι παιδείαν. ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα, πολλῶν αἰτία ἀτυχημάτων ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ. ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. κριτικὸς δὲ ὢν καὶ πρὸς κρίσιν εὐφυὴς, ἀφίκετο καὶ Ἀθήναζε. ἐπὶ τὴν κριτικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια προσκεκτημένος(?). οἱ δ' Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐκτήσαντο(?). καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. ὁ δὲ, φιλότιμος ὢν, καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος φαίνεσθαι, ἀμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας. πλὴν Πρόκλου μόνου καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων. τῆς δὲ, οὐχ οἷός τε ἦν οὐδὲ ἅπτεσθαι τῆς σοφίας. περὶ δὲ τὴν ἄλλην παιδείαν οὕτω διετρίβετο. καὶ εἰς τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιώτατος εἶναι ἔδοξε καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετειληχότων. πλὴν Ἰάσχου τε τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Ἀθηναίου καὶ Ἀλεξάνδρου ἐκ Μείου(?) τοῦ ῥήτορος. ὧν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπούδακε τῇ πολυμαθείᾳ. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων οἷα διδάσκαλος δὴ ἀγαθός(?). μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἑτέρα πραγμάτων αὐτὸν διαδέχεται. μεγίστων τε καὶ καινίστων. ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ἐλεγχούσας ἑκάστοτε τὰς τῶν ψυχῶν παντοίας προαιρέσεις, τὰς δὲ μιᾶς ἧττον μεθεκτικῆς(?). Παμφαής. ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης. Παμφίλη. Ἐπιδαυρία σοφή. θυγάτηρ Σωτηρίδου. οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα. ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας. ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ'. ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γ'. ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας. περὶ ἀμφισβητήσεων. περὶ ἀφροδισίων καὶ ἄλλα πολλά. Παμφιλίδας. Ῥοδίων ναύαρχος. ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ Πεισιστράτου. διὰ τὸ βαθύτερος φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις. Πάμφιλος. Ἀμφιπολίτης. ἢ Σικυώνιος. ἢ Νικοπολίτης. φιλόσοφος. ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον. τέχνην γραμματικήν. περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. γεωργικὰ βιβλία γ'. Πάμφιλος. Ἀλεξανδρεύς. γραμματικὸς Ἀριστάρχειος. ἔγραψε Λειμῶνα. ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή. περὶ γλωσσῶν ἤτοι λέξεων βιβλία ϙε'. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α μέχρι τοῦ δ, Ζωπυρίων ἐπεποιήκει. εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα ὀπτικά. τέχνην κριτικήν. καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά. Πάμφιλος. οὗτος ἀεὶ ἔμμεσα(?) ἔλεγεν ἐν τοῖς κύβοις(?). ἔσχε κλέος(?) μοιχὸς καὶ τὸ πορδιακὸς σκέλος. ἀμίδα δέδωκε(?) τοῖς. ἢ παλαιστής(?). οὗτος Ἀθηναῖος ἐν δειπνοσο-

φισταῖς

φισταῖς. Πάμφιλος δημαγωγὸς Ἀθήνησι. καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ὑπ' αὐτῶν φόρῳ
κατελύθη, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης. Πάμφορος. παντοῖα φέρων. Πάμψυχος. ὁ Ἀμφιάραος. ὅ-
τι πασῶν ἀνάσσει ψυχῶν ἐν ᾅδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διὰ παντὸς τὴν ψυχὴν
σώζων. ὅ ἐστιν ἀθάνατος. Πάν. ὄνομα θεοῦ ἑλληνικοῦ. τραγοσκελής. φιλέρημος. ἀπράγμων. ἐ-
ποίμων. ἔχων ἐκεῖ δὴ καὶ καλαυρόπην καὶ συρίγγιον. καὶ ζητεῖ ποθεῖ τοῦτον ἐν τῷ ἁλιπλάγκτοις. Παν-
πανός. ὅτι αἱ ἀπωκισόμιθειδάλων ἀναγνώσεις, ἔγραψε περὶ Ἑλένης. ἐν ᾧ φησι πάντα ἰχθὺν καλεῖ-
σθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εἰσκαλεῖσθαι ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται. ποιεῖ δὲ πρὸς
φίλτρα. Πᾶν. τὸ πᾶν ἐστιν, ὅ τε κόσμος. καὶ καθ' ἕτερον τρόπον ὁ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὸ ἔξωθεν κενὸν συστή-
ματος. ὁ μὲν οὖν κόσμος, πεπερασμένος ἐστί. τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων τὰ μὲν ἀπλανῆ, συμφέρε-
σθαι τῷ οὐρανῷ. τὰ δὲ πλανώμενα κατ' ἰδίας κινεῖσθαι κινήσεις. τὸν δὲ ἥλιον λοξὴν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι
διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου. ὁμοίως τε τὴν σελήνην ἑλικοειδῆ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον, εἰλικρινὲς πῦρ. καὶ
μείζονα τῆς γῆς καὶ σφαιροειδῆ ἀνάλογον τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν οὖν εἶναι ὅτι πυρὸς πάντα ποιεῖ. μείζω δὲ τῆς
γῆς τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἀποτελεῖν,
τὸ μείζονα εἶναι πάντοθεν περιλάμπεσθαι διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεστέραν δὲ τὴν σελήνην, ἅτε καὶ προσγει-
οτέραν οὖσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ μὲν ἔμπυρα ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης
νοερὸν ὄντα ἄναμμα. τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν. καὶ πρόσγειον οὖσαν, τὰ
δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς, σφαιροειδῆ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα. καὶ τὴν γῆν, ἀκίνητον οὖσαν. τὴν δὲ σελή-
νην οὐκ ἴδιον ἔχειν φῶς. ἀλλὰ ἀπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην. ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον ἐπι-
προσθούσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος. φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις. καὶ ἀ-
ποκρύπτουσα αὐτὸν καὶ πάλιν παραλλάττουσα. γνωρίζεται δὲ τοῦτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ
σελήνην ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα. ὅθεν καὶ ταῖς πανσελήνοις ἐκλείπειν. καίπερ
κατὰ διάμετρον ἱσταμένην κατὰ μῆνα τῷ ἡμισφαιρίῳ. κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη, παραλλάττει
πλάτει, ἢ βορειοτέρα, ἢ νοτιωτέρα γινομένη. ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τὸν ἡλιακὸν καὶ τὸν
διὰ μέσων γένηται, εἶτα διαμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τὸν ἡλιακὸν
καὶ τὸν διὰ μέσων ἐν χηλαῖς. καὶ σκορπίῳ. καὶ κριῷ. καὶ ταύρῳ. Παναγές. καθαρόν. ἅγος γὰρ καὶ
ἁγνεία καὶ μύσος, κατά τι φασίν. ἢ ἦ, ἔθος. καὶ πᾶσαι μετὰ τῆς ἀρρηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες.
καὶ πολλῶν χρόνων ἐκπλήξεις αὐτὸν κατεῖχε καὶ σκότος. Παναθήναια. Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ
ὑπὸ Θησέως γινομένῳ συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ
Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν. καὶ ἀγωνίζεται παῖς ἰ-
σθμια. οὐ πρεσβύτερος. καὶ ἀγένειος. καὶ ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι
καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ. Παναθήναια. διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι. τὰ μέν,
καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. τὰ δέ, διὰ πεντετηρίδος. ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἦγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶ-
τος Ἐριχθόνιος ὁ Ἡφαίστου. τὰ δὲ Παναθήναια, πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο. Πανάκεια. θερα-
πεία καὶ ὄνομα θεᾶς. Πάνακτος. πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης ε. καὶ οὐδε-
τέρως καλεῖ τὸ χωρίον. μένανδρος ἢ ἀρσενικῶς. Παναλκές. ἰσχυρότατον. Πανάνυτον. πάντῃ δυ-
νατόν. Παναωρεί. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ γάρ που λαγόνεσσι ῥυτὶς πανωρεὶ ἤδη πρὸ τῆς ὥρας. Πα-
νάπυστος. ἀρίγνωτος. Παναρισίδης ὄνομα κύριον. Παναρκέος. τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ. ἡλίου δὲ πα-
ναρκέος τοῦ πανταχῆ λάμποντος. Παναρμόνιον. πάντοθεν ἡρμοσμένον. Παναρμόνιον. ἐξ ὅλου τεταγ-
μένον. ἁρμονία γὰρ ἡ τάξις καὶ ἀκολουθία. Παναυγές. πάνυ λαμπρόν. Πανδαμάτωρ. πάντα ὑποτάσ-
σων. Πανδαισία. ἡ δαψιλὴς καὶ κραταιὰ εὐωχία. μάζα δέ ἐστιν ὁ στρυφνὸς ἄρτος. Πανδαισία. ὡς
καλὸν ὢν ἔσπευδον τὸ ξίφος αὐτοῦ. καὶ πυκνὸν καὶ ὑγρὸν ὥσπερ μάζα καὶ πανδαισία ἐστὶν ὅταν δεῖπνον
ἕκαστος αὐτῶν κομίζων, κατατίθηται. καὶ πάντες πάντων μετέχωσιν. ἡ πανδαισία ἡ πάντα ἔχουσα
ἄφθονα. καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί. Πανδαισίας. πολυτελοῦς τραπέζης. εὐωχίας. Παν-
δέκται. ἐπεὶ ἐπέστειλα ἵνα μὴ ἀθῷος ἀπόσχω τοῖς πανδέκταις τῆς ἀποσιμιλάωσι τὸ ὄνομα. Παν-
δελετίους γνώμας. τουτέστι δυστρόπους. ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης ἦν φιλόδικος καὶ γράφων

ψηφίσματα. καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

Πανδερκέες. πάντα ὁρῶντες. Πάνδεια. ἑορτή τις Ἀθήνησι. μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη. Πανδημεί. πρότερον πανδημεὶ ἐξεληλάκασιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους σφῶν οἴκοι κατέλιπον. πανδημεὶ δὲ καὶ πασσυδὶ ἦλθον οἱ Λυδοὶ παρακαλοῦντες. Πάνδημος Ἀφροδίτη. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν. διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντας τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν. ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον παγκόσμιον. Πανδήμου παντὸς τοῦ πλήθους. ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀπειλαίου ὄχλου. καὶ ἑταίρας ὄνομα. ἀπὸ τοῦ πανδήμου καὶ ἀσελγοῦς ἐπιτηδεύματος. Πανδιωνὶς μία τῶν δέκα φυλῶν. παρὰ Ἀθηναίοις ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἀθηναίου κληθεῖσα. Πανδοκάδια. ἡ καπηλίς. παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ καπηλὶς παρὰ τὸ κακὸν φυτὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος. οἱονεὶ ἔμπηλος οὖσα. ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. Πάνδοχοι. αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. τοῦτο δὲ ἴσασιν ἤδη ἀπειφρόμενον. καὶ πάνδοχοι [illegible]. καὶ πανδοχεῖον. τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα. Πανδοσία. πόλις μία τῶν ἐν Κασσωπίᾳ. Πανδούρα. μάχαιρα κρεωκόπος. ἢ πηκτίς. ζήτει ἐν τῷ πηκτίς. Πάνδροσος ὄνομα γυναικός. Παναίτιος ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης φιλόσοφος. οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.

Παναίτιος ὁ νεώτερος Νικαγόρου ῥόδιος. φιλόσοφος στωϊκός. Διογένους γνώριμος. ὃς καθηγήσατο τοῦ Σκηπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ. μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις.

Παναίτιος μάγειρος. μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης, ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο δὲ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης. Πάνεμος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ Ἰούλιος. Πάνθεον τόπος. ἀνὰ τὸ πεδίον τῶν Ῥωμαίων, νεὼς ἦν κοινὸς πάντων τῶν θεῶν. πάνθεον ἐκάλουν αὐτὸ οἱ ἐπιχώριοι. Πάνθηρ ὄνομα κύριον. Πάνθηρα. Πάνθηρ ὄνομα κύριον.

Πανθόμοιχ, καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή. ἡ ῥοδῶπις ἑταίρα ἐγένετο. τοῦτο οὖν πολὺ ἀπολέσαντες ἀργύριον, τὸ διάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντες ἐπιφωνεῖ τὸ λεγόμενον. Πάνθοος ὄνομα κύριον. Πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ, χρὴ τύχῃ κατορθοῖ, χωρεῖ εἰς νοῦν ταῦτα. ἕτερον ἑτέρῳ τοῦ τερατικὸν καιρὸν ἅπαντα. τουτέστιν. ὅσα ἂν θελήσῃ ὁ θεὸς καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ, ταῦτα χωρεῖ εἰς νοῦν. Πάνθους πανθέατος. Πανθοΐδης. ὁ τοῦ Πάνθου. Πανθοινεὶ ἐπίρρημα. Πανθοίνην. πανδαισίαν. βάρβειος. λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην. ἔγκατα λαφύσσων. μυελὸν ὀστέων πίνων, καὶ σπλάγχνα δευτέρων. λέγεται καὶ πανθοινία. βούλομαι ἑστιᾶσαι πανθοινίαν. Πανθυμαδὸν μηνιθμόν, ἤτοι μετὰ πάσης μήνιδος καὶ χόλου. ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον. Πάνθυτα. πανσέβαστα. πάνθυτα θέσμι' ἐξήλωσε. πανσέβαστα νόμιμα ἐξεπλήρωσε. Πανηγυρίζω δοτικῇ. Πανικῷ δείματι. τοῦτο γίνεται ἐπὶ τῶν στρατοπέδων ἡνίκα αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνδρες ἐκταραχθῶσι μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ δὲ Πανὶ εἰώθεσαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ μὴν ἀνδρὸς ἐν διστηολωσιω ἀπαφεῖσι τούτου τοῦ θεοῦ, οὐδὲν προσιέναι. ἢ ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνετίθεσαν. δοξάζεται δὲ τὸ πολεμίων ἔφοδος εἶναι. καὶ ἀναλαμβάνοντες ὅπλα ὑπὸ ταραχῆς, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται. ἐν ἐπιγράμματι. Πανὶ φιλοσκοπέλῳ, λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς κυανὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον. τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολέμους. Θεοδώρου τοῦ ῥοδίων στρατηγοῦ, ἐν ὑπομνήμασι λέγοντες ὅτι κρατίστου ὄντος ἐν τοῖς τοιούτοις καιρὸν μὲν ἦν ἐπὶ τῶν ὅπλων καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν, αὐτός τε περιιθέων ἐβόα καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγελλε μένειν ἐν τῇ σκηνῇ καθωπλισμένους ἅπαντας. καὶ τ' ἄλλοι. Πάνιον ὄνομα τόπου ἔνθα καὶ Καΰστρου παραλαίγιαλῳ. ὃ λέγεται πάνιον, πρὸς τῷ τοῦ Ἡρακλέους μνήμει. Πανιώνιος κρατήρ. Πανόλβιος. ἐπὶ κριτῆς. ἔγραψε διάφορα. καὶ πρὸς Εὐθέειον μετὰ τὴν νόσον διέπεμψε. καὶ πρὸς Εὐθέειον. καὶ πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνα κακηγόμενα. καὶ εἰς Ἀφθόνιον ἡγούμενα. καὶ ἐπιτάφιον ὑπατικῷ θυγατρὸς [illegible]. Πανομφαίῳ. ὢ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται. Πανορμία χώρα. Πανοπεύς.

Πανόπη ὄνομα. καὶ Πανοπιάδης πατρωνυμικόν. Πανόπτης. πολυόφθαλμος. Πανοπλία. Πανόσπρια. ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις. Πανοῦργος. ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος. καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ δὲ πανοῦργε, ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμέν. Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σοφίαις καὶ βλασφημίαις. Ἀριστοφάνης. πανοῦργον καὶ πανοῦργον. πολλάκις δ' αὐτὸ τερῶ. καὶ γὰρ οὗτος ἦν πολλάκις τῆς μέ-

ρας

ρας πανοῦργος. καὶ πανουργιππαρχίδας. τούτους κωμῳδεῖ ὡς πανούργους. τὸν τισαμενὸν καὶ τὸν φαί-
νιππον. καὶ τὸν ἱππαρχίωνα. καὶ τὸν γέροντα τὸν φαλακρόν. καὶ τὸν θεόδωρον. διὸ μεγαλαζόνας καλεῖ οὗτος τοὺς ἀπὸ
ὁμείων τοὺς δήμου. ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπό τινος δήμου. τὸν πανοῦργον δ' εἰς τὸν φρόνιμον μεταλαμβά-
νουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ [illegible]. Πανωλεθρία. καὶ πανώλης ὁ πανώλεθρος. Πανσελήνῳ. Ἀριστο-
φάνης φησὶ περὶ Κλέωνος. πῶς σου τὸν πρεσβύτην ᾐτιάσατο. καὶ φησὶ τῇ πανσελήνῳ. διότι οἱ Ἀθη-
ναῖοι πάντες πρὸς τὴν σελήνην παρετήρουν ἀποβλέποντες. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ ἀρχὰς φέρουσι στρατηγῶν
τοῦ βασιλέως Περσῶν, εἰς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, περιέμενον τὴν πανσέληνον, ἐπεὶ οὐ τότε ἐξε-
λθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ πρὶν τοὺς Λακεδαιμονίους παραγενέσθαι, κατώρθωσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν πό-
λεμον. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος. Πανασθενέστατον. ἰσχυρότατον. Πανασπερμία. παγκαρ-
πία. Πανστρατί. ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ. Πανσυδί. πανστρατιᾷ. καὶ πανσυδίῃ. Πάντα ἐν ἐλάττονι θέ-
μενοι ἀδεέστερον ἐπέρεθον. Πάντεχνος. πάντεχνον. Πάντα κάλων σείειν. παροιμία. ἐπὶ τῶν πάσῃ προ-
θυμίᾳ χρωμένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων. Πάντα κινήσω πέτρον. ὁμοία τῇ πάντα
λίθον κινεῖν. τῶν μετὰ Μαρδονίου ἡττηθέντων ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς,
θησαυρὸν κατώρυξαν ἀπολελοίπασι. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον
ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρί-
νασθαί φασι. πάντα λίθον κίνει. τὸ δὲ πάντα κάλων σείειν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων.
Πάντα λίθον κινεῖν. Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξεπέμφθη πριαμένῳ τὸ χωρίον ἐν ᾧ Μαρδόνιος
ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον. καὶ εὗρε χρυσόν. οἱ δέ, ἐρρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόν-
των. Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονεῖν βουλομένων. Πάντα ὀκτώ. οἱ μέν, Στησίχο-
ρον φασὶν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις λεγομέναις πύλαις.
καὶ τὸ μνημεῖον ἔχοντος ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς καὶ ὀκτὼ γωνίας. οἱ δέ, ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς
Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν. Πανταχῇ.
πανταχοῦ. πάντα τρόπον. ἐν παντὶ τόπῳ. καὶ πανταχόθι. πανταχοῦ δὲ καὶ πανταχόσε. εἰς πάντα τόπον.
Πανταχῇ τῶν τόπων περισκεψάμενοι. καὶ πανταχοῦ γῆς. Παντέλειον. ὁλόκληρον. Παν-
ταίνετος. Παντευχία. πανοπλία. Παντικάπαιον. ὄνομα πόλεως. Παντὶ σθένει. ὅλῃ δυνά-
μει. Παντί τῳ. παντί τινι. Παντοδαπός. ὁ παντοειδής. τίς οὐ γυνὴ ἐξετόπισεν, ὅσον ὁ παντοδα-
πὸς μὲν ὢν σὺ δημόκοινος. Παντοδαπά. παντοῖα. Παντοδαπῶς. καὶ κλίνεται παντοδαπῶς. Παντοφα-
γεία. παμφαγία. Παντοκράτωρ. καὶ κλίνεται παντοκράτορος. ἐπὶ γενικῆς καὶ ἐπὶ κλητικῆς ὦ παντοκράτορ.
Παντολιγοχρόνιον. παντελῶς ὀλιγοχρόνιον. ἀντὶ δὲ ἐν ὑμῖν παντολιγοχρόνιος. Παντομιγής. πλου-
σίως. εἴ που τι χωρίον παντομιγές τε καὶ εὔκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης αὐτοῦ συνήρπαστο. κατὰ τὰς ἐν
πεπλασμένας αἰτίας διὰ τῶν ὑφειμένων ἐν κόσμῳ μένος. καὶ ὁ ἀδικούμενος, ἠδικεῖτο τοὺς ἀδι-
κοῦντας κρίνοντας. Πάντως μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ πάντως. Πάντοσε. πανταχοῦ. Παντουργῷ. παντὶ πράτ-
τοντι καὶ μηδὲν ἀποστελλομένῳ. ἢ πανούργῳ καὶ ἀναιδεῖ. Σοφοκλῆς. φωτὶ πανούργῳ φρένας ἔπραξαν
ἀνδρὸς τοῦ δὴ πώποτε κρατεῖ. Πάνυ γε. παντελῶς. οὐδὲ μνήσας σύν τε πάντας νικήσας. Παν-
τοίης δὴ μούσης πειραθέντες καθ' αὑτούς. τουτέστι ποικίλης καὶ παντοδαπῆς. Πανοικί. ὅλῳ οἴ-
κῳ. Πάνυ. λίαν. Πανύασις Πολυάρχου Ἁλικαρνασσεύς. τερατοσκόπος καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ὅς σβε-
σθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον. ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτον
Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πανύασις Ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος. γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου. ὁ δὲ Ἡρό-
δοτος Λύξου τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ῥοιὼ τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσι-
δος ἀδελφὴν ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οη' ὀλυμπιάδα. κατὰ δέ τινας πολ-
λῷ πρεσβύτερος. γέγονε γὰρ ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος
Ἁλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὅμηρον. κατὰ δέ τινας καὶ μετὰ Ἡσίοδον καὶ Ἀντί-
μαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ', εἰς ἔπη θ'. Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ. ἔστι δὲ τὰ
περὶ Κόδρον καὶ Νηλέως, καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας εἰς ἔπη ζ'. Πανύασις Ἁλικαρνασσεὺς νεώτε-
ρος. φιλόσοφος. περὶ ὀνείρων βιβλία β'. Πάνυ δ' ἐς ἤδη σχολὴ πολύ. τὸ δὲ πολὺ καὶ ἡ πολυκύμοχθα

ρόν. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Πανύστατον· πάντων ἔσχατον. Παννυχίζω. Πάξαμος· λόγους ὀψαρ-
τυτικὰ κατὰ στοιχεῖον· Βοιωτικὰ ἐν βιβλίοις β΄· Δωδεκάτεχνον· ἔτι δὲ περὶ αἰσχρῶν σχημάτων· βαφι-
κὰ βιβλία β΄· γεωργικὰ β΄. Παξαμάς· ὁ δίπυρος ἄρτος· ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Πάππα. καὶ
ὅτι πάππα καὶ τέττα, καὶ ἄππα ὑπὸ Σοφοκλέους ἐν Ἀθάμαντι· ὅ ἐστιν ἀδελφῶν προσφώνησις πρὸς ἀδελφόν. καὶ τὸ
πάππα, καὶ τὸ ἄππα ψιλῶς ὁ πατήρ· ἀλλὰ πρὸς πατέρα ἱκετικὴ φωνή. καὶ τὸ τέττα ἑταίρου. οὕτω δὲ λέ-
γεται παρὰ Σπερχνουσίοις ὁ πατὴρ πάππας καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π πάππας. Παππά-
ζουσι· πάππαν καλοῦσι. Παππάξ· παππάξ, ἦχος πορδῆς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Παππασμός·
προσφώνησις παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη. Παπαί· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Παππίδιον·
Ἀριστοφάνης· παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με διαβάλλουσα ἐν κλέμματι. Παπίειος ὄνομα κύριον. τὸν
ἥρω δὲ τοῦτον ἀδελφὸν ὁ Παπίειος. Πάπρεος ὄνομα κύριον. Πάππος· αἱ ἐπὶ τῶν κέντρων χέλυος θρί-
χες· μύσταξ ἡ ἐπὶ τοῦ ἄνω. Πάππος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος· γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον βασι-
λέα Θεοδόσιον. ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ·
χωρογραφία οἰκουμενική· εἰς τὰ τέσσαρα βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως ὑπόμνημα· πο-
ταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ· ὀνειροκριτικά. Παππῷον· τὸ ἀρχαῖον τὸ λεγόμενον παππῷον ἐν τῷ Μηδικῷ. ἐγένε-
το ἐπὶ τοῦ Μηδικοῦ ψήφισμα· ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἐδέ-
ξατο Ἀριστείδης διδόναι τοὺς συμμάχους εἰς τοὺς βαρβάροις πολεμεῖν. Παπυλαιῶν· σκηνῶν. ἤτοι τεντῶν.

Πάπυρος· θηλυκῶς ἡ πάπυρος· λαμπάδα κηρόχυτον ὅπερ ὑφῆπτε λύχνον. σχοίνῳ καὶ λε-
πτῇ ὑφισμένην ἢ παπύρῳ. Παρέδια. Παραβαλέσθαι· τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης· καὶ οὕτως.
καὶ Ὅμηρος· παραβλήδην ἀγορεύει. Παραβαλέσθαι, τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἡ δὲ μεταφο-
ρὰ ἀπὸ τῶν ἀνισουμένων. Παραβαλέσθαι· ὁ δ' Ἰσίδωρος δραπετεύων, ἐκεῖνον ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σεῖσθαι πα-
ραβαλέσθαι· ἤγουν τὸ λαμπρὸν ἐπέρχεσθαι. καὶ παραβαλλόμενος ἀντὶ τοῦ ἀδεῶς ἐρχόμενος. ὁ δὲ, παραβαλλόμενος καὶ δι-
αβαίνων πρὸς τὸ δρύμα χόνου πλεονάκις. Παραβάλλεσθαι· πρὸς κίνδυνον εἰ ἐπιδοῖεν αὐτόν. ἤγουν τὴν
παραβαλεῖσθαι καὶ τόλμαν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ, πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ τῶν ἥρω. καὶ πα-
ραβαλλόμενος πλεονάκις θαρραλέως ὁρμῶν. Παραβαλεῖν· ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. ὁ δὲ, ὁρᾷ
τὴν μέλισσαν ἐν ἐλάᾳ αὐτῆς. καὶ πέμπει πεῖσων περὶ χιλίους καὶ μνᾶς αὐτῇ χρυσίου. καὶ ἐπάλι-
ον ἐδεῖτο· ἔφασκε δώσειν. ἡ δὲ, οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν. καὶ ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑ-
αυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι. καὶ ὡς ὑπὲρ ὠνίου τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. Παραβαλ-
λειν τὸ ἀπέρχεσθαι. παραβαλεῖν εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον. καὶ αὖθις· αἰσχύνασα τὴν λεχείαν τὴν
πολίτην δὲ. ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἀνδρῶν παραβαλοῦσα, ἀντὶ τοῦ μίξασα, ἐκολάσθη κατὰ τοὺς νόμους.

Παραβαλεῖς· παραθήσεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις. Παραβαλλόμενον· οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν
θρανθὲν χρῶμα παραβαλλόμενον χαρίζεσθαι διὰ παῖδας. καὶ παραβαλλόμενος, ἐξομοιούμενος. τὰ
περὶ ὧν παραβαλλόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων. Παραβαλών· πλησιάσας· συνεδρεύσας.
ὁ δὲ, παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον· τῷ παραθέοντι ἵππῳ, μηκέτι τὸ πέρας σπουδῇ ἐλαύνειν ἐκέλευσεν
καὶ παραβάλλω αἰτιατικῇ. Παραβαλών· χαλάσας. Ἀριστοφάνης· ὡς παλαιστὴς παραβα-
λὼν τοὺς γομφίους. ὡς ἀπὸ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν. Παραβαλοῦ· ἀντὶ
τοῦ πέμψαι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Παράβασις· τοῦτο λέγεται παράβασις. ἀπὸ τοῦ ἐλ-
θόντα ἐπιστρέφοντες ὁ χορὸς πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἑξῆς τοῦ δρά-
ματος, ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις. ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως λέγει. παράβασις
δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπήρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως. ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἑστᾶ-
σι μὲν γὰρ κατὰ στοιχεῖον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν προσβλέποντες. ὅταν δὲ παραβῶσιν ἐφεξῆς ἑστῶ-
τες, καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες, τὸν λόγον ποιοῦνται. εἶτα διελθόντες τὴν καλουμέ-
νην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δηλοῦσι δὲ κρίσιν αὐτοὶ οἱ κριταὶ τὸ στρέ-
φεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Παιδαρίῳ. εἰ μὲν μὴ λίαν ἄν-
δρες ἠναγκαζόμην στρέψαι δεῦρο, οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδε ἐπῶν. ἄμφω σημαίνων. καὶ
τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. καὶ αὖθις· τὸν παραβάτην συμβαλὼν πλασμάτων ξένων, πρὸ

τῆς μάχης

τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς αὐτοὺς τὴν. Παραβαίνω. γενικῇ. μή τι παραβαίνειν ἐδόξε
τῆς κοινωνίας. καὶ αἰτιατικῇ. Παραβεβλῆσθαι τὰς σπονδάς. ὁ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι. πάνυ
ἀκολούθως θουκυδίδης. Παραβέβληκα. παραβόλως κέχρημαι. καὶ παραβέβληκα τῷ βίῳ διὰ
τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν. οὐδεμιᾶς ἀνάγκης οὔσης προσκειμένης. Παραβιάζω αἰτιατικῇ. Πα
ραβιβάζεσθαι. παραβαίνεσθαι. Παραβλέπουσα θατέρῳ. μὴ ἀτενίζουσα φησίν. ἀλλὰ τῷ ἑτέ
ρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα. Παραβλήδην. ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς. Παραβληθησόμενος.
συγκριθησόμενος. ὁμοιωθησόμενος. Παραβλῶπες. παρορῶντες. διεστραμμένους ἔχοντες τοὺς ὄψεις.
χωλαί τε ῥυσαί τε. παραβλῶπες τὼ ὀφθαλμώ, Παραβαλύσας. παραβαλών. ἀποπτύσας. εἴτ᾽ ἐ
πὶ τὴν ἠθεὰς οὖν σε παραβαλύσας τὸ πορφυρὸν, εἶτα ὑπνώσομεν ἡμεῖς γέροντες. Παραβολή. λόγος αἰ
νιγματώδης καὶ κεκρυμμένος πρὸς ὠφέλειαν φέρων. Παραβολὴ διήγημα ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς
τὸ στόμα μου. ἀντὶ τοῦ ἐνδιήγησιν ἀρχαίων λόγων. καὶ ἡ ὁμοίωσις. καὶ τὸ λάλημα. καὶ ὑπόδειγμα. ἔθου ἡμᾶς
εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Παραβολή. παραδείγματων ὁμοίωσις. παράβολος. ἀριστοφάνης σοφι
στή. πονηρὸς εἶ πέρρω τέχνης καὶ παράβολος. ἀλλ᾽ οὐ γνήσιος. ἰώσηπος. περὶ τὴν ἀστριμύθου. τούτῳ δὲ αἰτίαν χά
ριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας. Παραβόλως. πολύβιος. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλικίαν δυνα
στείαν παραβόλως ἀνοφθαλμίσας. Παραβολώτερος. ἀνόητος. Παραβραβεύοντες. διακρί
νοντες. διορίζοντες. ἀποκλίνοντες τὸ πορισμὸν. διὰ τὸ παραβραβεύοντας φαρέτρα. ἀρσενικὸν ὁ φάρετρα.
Παραβύουσα. παρακαλύπτουσα. Παράβυστον. παρακεκαλυμμένον. λάθρα γινόμενον. Παράβυστον.
οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρὰ ἀθηναίοις δικαστηρίων. ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς
νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος. ἧς μέμνηται καὶ ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ πατροκλέους. λέ
γεσθαι δὲ ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων. τουτέστι παραπληρωμάτων.
Παραγάγης. παρεκτρέψῃς. μηκέτι παραγάγης. ἵν᾽ οὖν παρέσῃ μὴ ἐλπίδων ἔτι κοινωνεῖν ἀπαιδεύτου
ἀρωγοί. Παραγγελία. ὁ σπουδὴν καὶ παραγγελία περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα πεποίηται. καὶ αἰσχίνης ἤ, πρὸς τι
νὰ τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι καὶ
τὴν παράταξιν ὅσην γεγένηται. καὶ τὰς καθ᾽ ἀγορὰν δεήσεις αἷς κέχρηνταί τινες. δείναρχος ἐν τῇ
κατὰ πολυεύκτου ἀποφάσει. καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας πεποιημένους καὶ τὰς δεήσεις. Παράγγε
λμα προσδοκῶ. προσεκδέχεσθε. κρότος τε ἀθρόος. ἐκ τοῦ παραγγέλματος. ἀπῄει κατ᾽ αὐτοὺς κελεύσου τῶν προ
θυμίας τῶν θεωμένων. Παραγγέλλοντα. δεχόμενον τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ φάβιος λαβὼν τὴν ἀρ
χὴν, πόλιν ἀποδείκνυσιν ὕπατον. οὐ γὰρ αὐτὸν παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν. Παραγγέλλοντες.
οἱ δὲ ἀρεανοὶ ὄντες. προφάσει τοῦ δόγματος, ἀφικόμενοι ἐν καρχηδόνι παρὰ τοὺς εἰς ἰβηρίαν
παραγγέλλοντας, ὅπως ὁ πεζὸς στρατὸς παρασκευὰς ἔχῃ καὶ γνώμης μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ στρατολογοῦντας. καὶ ξε
νοφῶν. ὁ δὲ, καταφεύγει εἰς τὸ κατὰ τὸ στράτευμα. καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. καὶ αὖθις. στρα
τιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων. ἀντὶ τοῦ καταλέγων. Παραγγέλλων. ἀντὶ τοῦ
συνδιοχόμενος. συνδιαφέρων. συναναστρεφόμενος. ὁ δὲ, παραγγέλλων τοῖς μὲν, τοῖς. τοῖς δὲ τοῖς,
ἥρπαζε μετ᾽ αὐτῶν καὶ διεδύετο. ἢ παραγγέλλων, ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος. Παράγγελσις.
αἱ γὰρ παραγγέλσεις, οὐκ ἀθεεὶ ὡς πρότερον. ἀλλὰ διτταὶ ἐγίνοντο. Παραγγελθῆναι. μεταπείθε
σθαι. θουκυδίδης. κελεύει αὐτοὺς, μὴ λόγοις μόνοις παραγγελθῆναι. ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵ
τινες ἀπαγγελοῦσι. Παραγγείλας. ὁ δὲ, ἀνεχώρησεν. οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας. ἀν
τὶ τοῦ σημειώσας. καὶ αὖθις. πολίσματα ἐκ τοῦ κατὰ τὸ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ πα
ραγγελλομένων. Παραγκωνίσας. ἀποστρέψας ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας. Παραγνούς. παρα
νοήσας. Παραγωγαῖς. ἐξαπάταις. σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς, ἀεί τε καθ᾽ ἡμέραν ἡμᾶς ἐκ
κρούοντες, κύριοι τοῦ μὴ μετέρχεσθαι τοῦ παραλόγου γεγένηνται. Παραγωγή. λέγεται ὅταν ἡ
φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. καὶ ἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύ
μων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγω
γή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ τετρα
πλεύρῳ τάγματι βαδίζει. μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μοναχόθεν φοβῇ. διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν. τε-

παλίρροος δέ, ὅ ἐστι διχόθεν· περιπαλίρροος δέ, ὅ ἐστι πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Παραγγελματίζων· ὁ ἀπὸ παρηχήματος λέγεται. τί μὴν οὗτος ὁ παραγγελματίζων αὐτόν, ὡς ἀνεπλάσατο πεπλασμένα ὀνόματα. οἷον ἐπιπαυσάμενος Παυσανίας· καὶ Σαμία μία ναῦς.

Παραγραμματισμός· ὅ ἐστι γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ. οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη βυρσίνη. β ἀντὶ τοῦ μ. ὡς Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ μ τῷ β ἐχρήσατο. δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἴρηκε. ταῖς δὲ μυρσίναις ἀποσβέσει τὰς μνᾶς. ὁ δέ, ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. ἢ ὡς ὅ ἐστι λέγει, ἐν Κλωπιδῶν. ἀντὶ τοῦ Κεκροπιδῶν. λ ἀντὶ τοῦ ρ. Παραγράπτους καὶ παρεγγράπτους νόθους. ξένους. Παραγράφεται· ἐξωθεῖ. παραιτεῖται. ἀποβάλλεται. καὶ ἐν ζωθέσει ἀπαράγραφον ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον, περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Παραγραφή· ὅ ἐστι λέγει τις τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἔγκλημα ἐστὶν ὁ ἀπό, εἰ σήχθη πρότερον εἰς δικαστήριον. καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις. καὶ διὰ τοῦτό φησι, μηδὲν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν. μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς, οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος. ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες, καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή. καὶ ἡ ἐπὶ μὲν τῇ δίκῃ περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις. ὁ δὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας. τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσαγώγιμα. παραγράφεσθαι οὐκ ἐφεῖται. καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις περὶ οὗ οὐκ ἐνομοθέτηται. Παραγραφή· οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτῷ. ἀφ' οὗ παρέγραψα. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησίν. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου. καὶ παραγεγραμμένον, ὅ ἐστιν ὡρισμένον. Παραγράφω αἰτιατικῇ. Παράδειγμα· εἰκών. ἢ χαρακτήρ. ἔννοιαν ἔχον αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν ὅ ἐστιν ἀντιπαράθεσις ὁμοίου ὁμοίῳ. οἷον λογικὸν λογικῷ. παραβολὴ δέ, ὅ ἐστιν ἀνομοίου ἀνομοίῳ. οἷον ἀλόγου λογικῷ. ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου. Παράδειγμα· τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο. ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγή, ἐκ τῶν καθ' ἕκαστον ἐπὶ τὸ καθόλου ὁδός. παράδειγμα δὲ γίνεται, τὸ ὅμοιον καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου, καὶ ἧττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγὴ μὲν δι' ἑνὸς οὐ γίνεται. τὸ δὲ παράδειγμα ἀρκεῖ καὶ δι' ἑνὸς εἶναι. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγή, τοῦ διαλεκτικοῦ οἰκειοτέρα. τὸ δὲ παράδειγμα τοῦ ῥήτορος. κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον. ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος συλλέγεσθαι παραδειγματικόν ἐστι, τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι. ἆρα ἡ τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις. παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορά. ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξιν τινὸς παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος. καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου. ἡ δὲ παραβολή, εἰκόνα τινὰ ὁμοιότητα πρός τι γεγονὸς σημαίνουσα. ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα, οὐχ ἅπαντα λαμβάνεται τοῖς προκειμένοις ἁρμόζειν. ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη παράδειγμα, ἀλλὰ ταὐτότης. ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς, καὶ εἰς ὃ παρείληπται ἐκλεξαμένους, τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἐᾶν. οἷον ὅπερ Ἀρχίας ὁ τελέγει περὶ τοῦ στρατηγοῦ ἀναπεσὼν ὡς λέων, οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ χριστῷ. ἀλλὰ τὸ ἄμαχον καὶ φοβερὸν καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες· τὸ δὲ θηριῶδες καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσεστι παραιτούμεθα. καὶ ὅ ἐστι λέγει ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἀπορουμένη, τὸ τιμωρητικὸν μόνον ἐκληψόμεθα. ἀλλ' οὐ καὶ ὅ τι τῶν τῇ ἄρκῳ προσόντων.

Παραδεικνῦσα καὶ παραδεικνύντος καὶ παραδεικνύαι. Παράδεισος· ζήτει πλατύτερον ἐν τῷ Σεμίραμις. Παράδεισος· ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ θεὸς τὸν ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον, κατ' οἰκείαν εἰκόνα τε καὶ καθομοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οἱονεί τι βασίλειον, ἐν ᾧ διαιτώμενος μακαρίαν καὶ πανόλβιον ἕξει ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος. θεοῦ χερσὶν ἐν Ἐδὲμ πεφυτευμένος. Ἐδὲμ γὰρ τρυφὴ ἑρμηνεύεται. ἐν ᾗ ἀνα

πλῆ

πάσης μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος· εὐκρασίᾳ δὲ ἀέρι λεπτοτάτῳ τε καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος· φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν· εὐωδίας πλήρης· φωτὸς ἔμπλεως· ὥρας ἁπάσης αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. τινὲς μὲν οὖν τὸν παράδεισον αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν. ἕτεροι δὲ, νοητόν. πλὴν ἐμοὶ δοκεῖ· ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος αἰσθητὸς καὶ νοητὸς ἅμα δεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ τούτου ἱερώτατον τέμενος αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητόν, καὶ διπλῆν ἔχον τὴν ἔμφασιν. τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ χώρῳ καὶ ὑπερκαλλεῖ καθὼς εἴρηται αὐλιζόμενος· τῇ δὲ ψυχῇ ἐν ὑψηλοτέρῳ καὶ ἀσυγκρίτῳ καὶ πολὺ καλλίονι τόπῳ διατρίβων· θεὸν ἔχων οἶκον τὸν ἐνοικοῦντα καὶ αὐτὸν ἔχων εὐκλεὲς περιβόλαιον· καὶ τὴν αὐτοῦ περιβεβλημένος χάριν· καὶ τοῦ μόνου γλυκυτάτου τῆς αὐτοῦ θεωρίας καρποῦ κατατρυφῶν· οἷά τις ἄγγελος ἄλλος ζῶν τι τρεφόμενος. ὅπερ δὴ καὶ ξύλον ζωῆς ὠνόμασται. ζωῆς γὰρ θανάτῳ μὴ διακοπτομένης ἡ γλυκύτης τῆς θείας μεθέξεως, τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν. ὃ δὴ καὶ πᾶν ξύλον ὁ θεὸς ἐκάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου φήσας τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγεσθαι. αὐτὸς γάρ ἐστι τὸ πᾶν ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ τὸ πᾶν συνέστηκε. τὸ δὲ τῆς τοῦ καλοῦ τε καὶ κακοῦ γνώσεως ξύλον, ἡ τῆς πολυσχεδοῦς θεωρίας διάγνωσις. αὕτη δέ ἐστιν, ἡ τῆς οἰκείας φύσεως διάγνωσις. ἥτις καλὴ μὲν ἐν τοῖς τελείοις. καὶ ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβηκόσιν, ἐξ αὐτῆς τὴν τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοσιεύουσα τοῖς μὴ δεδιόσι μεταπεσεῖν. διὰ τὸ ἐν τῷ χρόνου εἰς ἕξιν τινὰ τῆς τοιαύτης ἐληλακέναι θεωρίας. οὐ καλὴ δὲ τοῖς νέοις ἔτι καὶ τὴν ἔφεσιν λιχνοτέροις. οὓς διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι διαμονῆς, καὶ τὸ μήπω παγίως ἐνιδρᾶσθαι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρίᾳ, ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκειν καὶ περισπᾶν πέφυκεν. οὕτω διπλοῦν νοῶ μαι τὸν παράδεισον καὶ ἀληθῶς οἱ θεοφόροι πατέρες παρέδωκαν. εἴτε οὕτως εἴτε οὕτως δοξάσαντες. παράδεισος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ διὰ σοῦ τὸ βρέχω ῥηματικὸν ὄνομα διάδεισος. παράδεισος διὰ τοῦ ὑψιλοῦ εἰς ι. οἱ δέ φασι παρὰ τὸ τὴν δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὅ ἐστι βοτανῶν συλλογήν. Παραδειγματίζω· αἰτιατικῇ. Παραδιαιτᾶσθαι· τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι. Παραδιδάσκω, αἰτιατικῇ. Παραδίδωμι δοτικῇ. Παραδίκως, παρὰ τὸ δίκαιον. παράδοξα· παρὰ προσδοκίαν. παρ' ἐλπίδα τὰς δυσχωρίας προκατειλήφεσαν· ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιθησόμενοι. Παράδοξον· ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν. Παραδῶσι· πληθυντικόν, συντετέχαλοι πόρ τὸ συνέδριον τῶν ἰουδαίων· ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων θανάτῳ παραδῶσι. Παραδράμω. Παραδυναστεύω· δοτικῇ. Παραδύομαι· παροιμία. ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται. Παραζήλου· παρερέθιζου· παρόξυνε. εἰς μίμησιν τῆς μακαρίας συζῶντα· δεῖ δὲ μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ. Παραζηλῶ· αἰτιατικῇ· παροξύνω ζηλοτυπῶ, παροβύνω. Παραθέουσι· παρατρέχουσι. Παράθερμος· παρὰ τὸ προσῆκον ἐργαζόμενος. ὢν δὲ φύσει παράθερμος καὶ παρακεκινηκώς, πολλὰ δὲ ὡς κατὰ μανίαν προσεμφερῶς. τούτου τὰ φρονοῦν ἤδη διενεγκὼν τῶν ἄλλων, τὸ μὴ δὲ τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι, τοὺς πρώτους ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι. Παράθεσις· σύγκρισις. βουλόμενος δὲ ἡ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως ἧς ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας ἐπολιόρκει. καὶ αὖθις· μὴ δεῖναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος. παράθεσις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς πατράσι. φησὶ γὰρ ἔλαβον παράθεσιν. Παραθήγειν, ἀκονᾶν· παροξύνειν. παραθήξονται· παρακονήσονται. ἦν δὲ τύλλος ἄπιδος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας· ἔχων περὶ αὐτὸν ἑταιρείαν οὐκ ὀλίγην. Παραθραύοντες· ταλαιπωροῦντες· ἀδυνατοῦντες. Παραθρήσκης παρείδης. Παρίημι συγχωρῶ. εἴ τις ἐπελθὼν ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολήν, τολμήσει, παρίημι λέγειν εὖ τὴν πατρίδα. Παρακαλεῖν τὸ καλεῖν ἢ τὸ προσδέχεσθαι, ἄκυρον τὸ δέεσθαι. Παρακαλῶ ὅτι καλῶ καὶ παρακαλῶ ἔλαττον ἔχει καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Παρακαρπὸς ὄνομα ποταμοῦ. Παρακαταβολή, πρόσθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. εἴρηκεν ὁ δανειστὴς πρὸς στρεψιάδην· καὶ τοῦτον ἤθη τιθήσουσι πρυτανεῖα· ἢ μὴν ἐγὼ αὐτὸν τὴν γραφὴν κατὰ σοῦ θήσομαι. ἐν γὰρ τῷ πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς, λέγει ὁ στρεψιάδης· προσαποβαλεῖς ἄρα τὰ πρὸς ταῖς δώδεκα. ἀπολεῖς φησὶ καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ

ἀναλώματα. μετὰ τὴν αὐτὰ ποιήσας διὰ τὸ περιέσεσθαί σου τὸν νόμον. λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὅ ἐστι τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης· ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν. οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οἱ περὶ κλήρων ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες, ἀργύριόν τι κατετίθεσαν. καὶ τοῦτον ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, δῆλον δ' ἐστὶν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ, περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησὶ καὶ μεταζεῦξε πρὸς καλεῖται μὲν μετὰ τὴν δίκην πάλιν. ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς. Παρακαταθήκη. ἐνέχυρον. Παρακατεῖχον. ἐχρονοτρίβουν. οἱ δὲ, δολίως τοῖς πρέσβεσι προσενεγκάμενοι, παρακατεῖχον ὡς συναύξοντες τὸν δῆμον. Παρακεκινδυνευμένον. ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν ἢ βλάσφημον. ἀριστοφάνης. γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι. τουτέστι φυσικόν τινα καὶ οὐ βεβιασμένον ἢ γλωττικόν, ὅστις φθέγξεται τοιουτονί· παρακεκινδυνευμένον. αἰθέρα διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα. ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν. γλῶτταν δὲ ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ. ἢ αὐτῆς φρενός, εὐριπίδης. ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ' οἴκησιν διός. ἀλεξάνδρου δὲ καὶ χρόνου προβαίνει πούς. καὶ ἐξ ἱππολύτου. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ'. ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Παρακεκλημένοι. παραμυθηθέντες. Παρακεκομμένος. μαινόμενος. ἐξεστηκώς. παράφρων. καὶ παρακεκομμένα. καί μοι γ' ἐστὶν ἀμπέλια παρακεκομμένα. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων. ἅπερ παρατυπαλέεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασι λέγειν παραχαράκτας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσημος εἴρηται. ἀνδράεια μοχθηρὰ παρακεκομμένα, ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα. Παρακελεύεται. ὀτρύνει. προτρέπεται. διεγείρει. Παρακοδαίνωσου. Παρακεχορδηκεν. οἷον παρημάρτηκε. λέγουσιν ἀττικοὶ καὶ παράχορδον. Παρακείμενα. τὰ νῦν καινά, ἃ καὶ παρακείμενα. Παρακινοῦντα. ἐξιστάμενοι. οὐχ οὗτοι παρακεκινηκότες καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην. ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν, εἰς ἰουλιανὸν τὸν εὐτροπίου ἀνατιθέμενοι. εὐνάπιος φησὶ περὶ εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου. καὶ αὖθις παρακινηθεὶς τοῦ προσήκοντος. Παράκλησις. ἀντὶ τοῦ προτροπή. ἰσοκράτης. διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τοῦ δεήσεως ἐχρήσατο λέγων. ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακλιδόν. Παρακλίνασαι. παρανοίξασαι. ἡ μὲν, ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι. ἀριστοφάνης. καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι, τῆς αὐλείας παρακύπτουσι. κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς, ἀναχωροῦσι. κἄτ' ἢν ἀπίῃ παρακύπτουσι. Παρακοάν. παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν. κοᾶν γὰρ καὶ κοναῖν τὸ φρονεῖν. Παρακοναῖν. τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διαβιβάζειν. Παρακοπὴ φρενῶν. ἡ φρενῖτις νόσος. Παρακόψας. τὸν νοῦν παραβλαβείς. ἐπελάθετο δὲ ἄκρατον πολλὸν ἐμφορηθείς. καὶ παρακόψας, ἤδη γεγονὼς ἔτος ἑβδομηκοστόν. Παρακωφόν. ἀπὸ παρωδίας. πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία. οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτως λέγεται. Παρακρεκόλιγυ.
Παρακροῦοντες. παραθαρσύνοντες. παρορμῶντες. Παρακρούεται. ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τῶν ἱστώντας τι καὶ μετροῦντας, κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν. Παρακρουσάμενος. ἐξαπατήσας. παραπείσας. παῖδας τῶν εὐγενεστάτων οἴκων παρακρουσάμενος, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως. Παρακρούσασθαι. ἀναβάλεσθαι. ὁ δὲ, ὅσα διημφισβητήθη, οἷός τε ἐγένετο παρακρούσασθαι. Παρακρουσιν. ἐξαπάτην. ἐμπαιγμόν. ἅτε σοί γε δόξαντες εἶναι οἰωνιστὴ καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς εὖ παράκρουσιν τὰ ἀεὶ κρατοῦντα σφῶν ἀνεῖσθαι, οὐχ ὅσον οὐχ ἅμα ἦν τότε συμβατικόν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον ἀφίστασθαι πόλεμον παρεσκευάσαντο. Παρακοίτης. ὁ ἀνήρ, παράκοιτις ἡ γυνή. Παρακωχή. παράδοσις. ὑποδοχή. ὡς ἀνακωχὴ καὶ διακωχή. Παραλλάξοντα. παρελθεῖν ἢ δὲ μικρὸν παραλλάξεις, πᾶσαν ἡ εἰς φύσιν ὑποφέρειν τὰς μεταβολάς, ὡς ἐπὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. Παραλλάττουσιν. ἀντὶ τοῦ παραδέχονται. παραλλάττουσι γὰρ ἀλλήλους τῷ διαστήματι τῶν ὁδῶν ψευσθέντες, ὅ τε προκόπιος καὶ ὁ βασιλεύς. Παραλλήλων. ὁμοίων

ἀκολούθων. ἐπ' ἴσου ἀλλήλων ἐξ ἴσου. ἐκ παραλλήλου ὀρύξαντες τὸ δ' ὀχυρῶσαι προσῳκοδόμουν τεῖχος, συνῆψαν ἀπὸ γῆν τοῖς ἐναντίοις. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἴσου. Παραλογίζομαί σε. Παραλογισμὸς ἀπάτη λογισμοῦ. Παραλογιστὰς ἀπατεών. Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς, οἱ παλαιοὶ καὶ μάλιστα Θουκυδίδης. τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν. οἷον τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. καὶ ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. Προκόπιος. οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιῶδες εἶναι αὐτοῦ ἡ ἔννοια. καὶ αὖθις. τοῖς δὲ Ῥωμαίοις θάρσος καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γενόμενα παρέστη πλείων, ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνείρατα ὁρῶσι. Παράλογος. Θουκυδίδης. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ ἤδη ἀθυμίας ἦσαν. καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν. πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατείας ὁ μετάμελος. καὶ αὖθις. οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐκκρούοντες ἡμᾶς ἀεί τε καὶ καθημέραν, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παραλόγως ἀνελπίστως. παρὰ προσδοκίαν. οὐδέ τις ἦν ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸ μὴ οὐ θεατὴς γενέσθαι παραλόγου οὕτως εἰς μέγεθος παρασκευῆς. ἀντὶ τοῦ παραδόξου. Πάραλος ναῦς ἱερὰ θεωρίς. ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία ναῦς. τινὲς δὲ πάραλος ἡ παραθαλασσία ἢ ἡ παρὰ τὰς ἅλας κειμένη. Πάραλος. ἡ Σαλαμινία. αὗται ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπηρετίδες ταχεῖαι οὖσαι. ἡ μὲν, ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά. ἡ δὲ, εἰς τὰ δημόσια. καὶ αὖθις. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμπουσι τὴν πάραλον καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ κρίσιν. τουτέστι τὸν Ἀλκιβιάδην. Πάραλος. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα. πάραλοι δὲ καλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς. οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέσσαρας τότε ὀβολοὺς ἐλάμβανον. καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον. καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως. Πάραλοι. οἱ τῇ νηὶ παράλῳ πλέοντες, ἢ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες. ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι. Πάραλος. πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται. ἥτις συνεχῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρέτει. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἐβούλοντο ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλῳ ἐχρῶντο. λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία. ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς ἀντιγονίς τε καὶ δημητριάς. Πάραλον. διῃρηθείς, τέσσαρας, μοίρας πάλαι ἡ Ἀττική. Πανδίων γὰρ δεξάμενος ἡ Κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς τέσσαρας μοίρας. Αἰγεῖ μὲν τὴν παρὰ τῷ ἄστει μέχρι Πυθίου. Πάλλαντι δὲ τὴν παραλίαν. Λύκῳ δὲ τὴν διακρίαν. Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐδὲ παράλων οὐδὲ μία γυνὴ παρα. Παραλοῦμαι. παροιμιακῶς. εἰώθεσαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀμαργύρῳ. ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς ἀπόρους ἐάν. οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις ὥστε μηδὲ ἀπόρους φέρειν. ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Παραλυπῶ. αἰτιατικῇ. Παραλύσας. ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος. παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. Παραλῦσαι. ἀφελέσθαι. βουλόμενος ἀναπαῦσαι καὶ πού παραλῦσαι τοὺς ἰδίους στρατιώτας. καὶ αὖθις Σιμόκαττος. οἱ δὲ, τῶν ὅπλων παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὅτι χρήσονται τοῖς θυμοῖς.

Παραμελῶ γενικῇ. Παραμένω δοτικῇ. Παραμείψας. παραλλάξας. Παραμπυκίζεται. παραπλέκει τὰς τρίχας. Παραμυθῆσαι αἰτιατικῇ. συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθήσασθαι ὡσαύτως. Παρανάλωμα. ὁ Μακρῖνος ὁ βασιλεὺς, τρυφῇ τε ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ καὶ ἑαυτὸν παραδοὺς, παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους, οὐδὲν ἠδικηκότων αὐτῶν. τουτέστι πρόσψημα. Παράνοια. πότερον παρανοίας εἰσαγαγὼν αὐτὸν ἑλῶ. οἷον πρὸς τὸν παραδικάσομαι καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών. Παράπαν καθόλου. παντελῶς. καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας, διὰ τὸ μηδέποτε τὴν Ῥώμην ἐγνωκέναι τοιοῦτον ἄνδρα τὸ παράπαν οἷον τὸν Ἀμμώνιον φιλόσοφον. Παραπαίων. παραφρονῶν. ληρῶν. ἀγνοῶν. καὶ παραπαίων ὁ λεσχηρός. Παραπέμπω αἰτιατικῇ. παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ. καὶ κατὰ παραποίησιν δοτικῇ. μετὰ

λον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἐνεστῶτα τῷ μέλλοντι. Παραπεπλησμένα· μεμιγμένα. ὅσα ἂν πράξωσιν ὥσπερ μηνυόντων ἐστὶ παραπεπλησμένα. Παραπεπτωκός· ἀντὶ τοῦ ἀποπεπτωκός. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Παραπέταλοι· πετάλοις ἐπεσπασμέναι. αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς, ἀργυρωτὰ ἔμβολα καὶ χρυσᾶ τὰς πρύμνας παραπέταλοι. Παραπέτασμα· παρακάλυμμα. παράπλωμα. τὸ λεγόμενον βῆλον. Παράπηγμα· κανών. καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν Ἰαάβιν ἄπι. Παραπικρασμός, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ πολλάκις γενομένη ἀντιλογία τῶν Ἰσραηλιτῶν. Παραπλαγιάσας· πλάσας. πλασάμενος. Παραπλίξας· περάσας. παραλίας. πλεουμένας ἀπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ παραπλῆκτος ἡ μανική. Σοφοκλῆς· παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτάς. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ, οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτόν· ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλῆγα λύτταν καταστήσας. καὶ τῶν Διοσκούρων ἑνὸς τὸ ξίφος διηρημένον τε καὶ ἐπανεστὸς, καὶ πληγεὶς καιρίως ἐξήγετο. Παραπλήξ· μαινόμενος. παράφρων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. πῶς δῆτα παραπλῆγα νῦν εἰσελθὼν τύχω, ἢ ῥυπαίνει κύβοισι παραβεβλημένη. ὁ ἄφρων. ἀπὸ τῶν κρουμάτων διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἢ ὁ μωρός. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. καὶ αὖθις, παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι. Παραπληξία· μανία. Παραπόδας· ἐπίρρημα. εὐθέως. ἢ ἐγγὺς ὁ πλησίον. μετὰ ζῶντα. παραπόδας ἀκρατέστατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναῖκας. καὶ αὖθις· παραπόδας οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται.

Παραποδίζειν· ἐμποδὼν γίνεσθαι. Πολύβιος· βατώδεις οὔσας τοὺς τόπους ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι. καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν. Παραπολύ· παντελῶς. Θουκυδίδης ἐν α. καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι παραπολύ. Παραπολὺ ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ πάνυ. παντελῶς. Δέξιππος· παραπολὺ ἀπελείποντο πείθεσθαι τοῖς ἐπηγγελμένοις ἡσυχίαν αἱρεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· δεινότατον ἔργον παραπολύ. ἀντὶ τοῦ πάνυ πολύ. Παραπρεσβεία· τὸ ἔξω τῶν προστεταγμένων διαπράξασθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινεν ὡς εἰκός. καὶ παραπρεσβείας ἐκρίνετο Ἰωάννης, ἅτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος. καὶ αὖθις· οὐδὲ τὸν μόνον ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἱρήσειν καὶ διώξεσθαι. Παραπροσδοκίαν· τουτέστι μετὰ μόχθου. Παραρρεῖ· δοτικῇ. Παραρρητοῖς· παρηγορικοῖς λόγοις. παραμυθήμασιν. ὑποθήκαις. οἱ δὲ, συμβούλοις. Παραρρεύματα· δέρρεις. σκεπάσματα. Παραρρυῶμεν· παραπέσωμεν. Παρασάγγης· εἶδος μέτρου περσικοῦ. ὃ περιέχει στάδια τριάκοντα. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κῦρος ὁπόσον ἐφῆκε ἀπέχει τὸ στράτευμα. οἱ δὲ, ὡς δύο παρασάγγας εἶπον. Παράσειρος· ὁ ἀκόλουθος ἵππος. Παρασημαίνει· δηλοῖ. χαράττει. Παράσημος· ἀδόκιμος. καὶ παράσημον τὸ ἐπισεσημασμένον καὶ ὕποπτον. καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον. καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν. Παράσημος ῥήτωρ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ καλοῦσι παράσημα. ἤγουν ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινὶ, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ. ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται. Παράσιος ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. Παράσιτος· κόλαξ. ψιχοπεζολοιχὸς κνισοσοβαρόπεζος. βελονοπώλης. οὗτος Δανειστὴς ἦν παράσιτος Παμφίλου τοῦ δημαγωγοῦ. Παρασκευάζω· αἰτιατικῇ. Παρασκευή. ὁ δὲ, ἐπεκλήθη κρητικὸς γραμματικός, ὁ γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν· περὶ ἑκάστου φησί. Παρασκήνια· ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι, ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους, οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. Παρασπιστής· παρεστὼς ὁπλίτης. Παρασπονδήσας· παραβὰς τὰς σπονδάς. Παρασπονδοῦμαι· παραβαίνομαι.

Παραστάδην· παραστατικῶς. κατὰ τὸ πρέπον. ἤγουν τὸ δέον. Παράστασις· στάσις παρά τινος ἄτιμος. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν. Παράστασις· ὁρμή. προθυμία. καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐν ἅπασι τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδεινοπάθουν καὶ παράστημα ψυχῆς. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι᾽ ἀλκὴν σώματος καὶ παράστημα ψυχῆς· ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.

Παράστασις· τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. μέμνηται Μένανδρος Μισογύνῃ. εἴληφε δὲ γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον. καὶ παράστασις μία δραχμή. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησίν. εἰσὶ δ' ἡ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας, καὶ δωροξενίας. ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν. καὶ ψευδογραφῆς. καὶ ψευδοκλητείας. καὶ βουλεύσεως. καὶ ἀγραφίου. καὶ μοιχείας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοὺς διαιτητάς φησι λαχεῖν τὰς δραχμὰς μίαν μὲν ὑπὸ τῆς λήξεως, τὴν παράστασιν καλῶν. ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίαν ἑκάστην. Παραστάται· οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται. διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι. καὶ παραστατεῖν τὸ συμμαχεῖν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ὡς εἰμὶ νῦν θεοὺς συμπαραστάτας καὶ τὰς γυναῖκας ξυνούσας. καὶ παραστάτης. Ἀρριανός, πρόσταγμα σφίσιν ἦν ὅπως τις ἐκνηξάμενος σταίη ἐν τῷ ὕδατι, προσμένειν τὸν παραστάτην οἱ ἐσόμενον. καὶ Εὐνάπιος· πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων χωρεῖν ἐκέλευεν. ὅπως μὴ δυσποίητα τὰ ὅπλα. μήτε τῷ παραστάτῃ θλιβόμενα, μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν συνωθισμὸν περικτυπούμενα. καὶ παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν. καὶ λαβόντες παράστασιν εἰς τοὺς οἰχομένους γενναίως ἀποθανεῖν. ἀντὶ τοῦ ὁρμὴν τόλμαν. καὶ αὖθις. διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παρρησιαζόμενος. καὶ ἐπίρρημα παραστατικῶς. ὁ δέ, ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς. ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς. Παρασταυροῦντες· ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες. οἱ δέ, παρασταυροῦντες ξύλα τῇ παρακαταβάσει. καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐπικαρσίοις στεριφοποιοῦντες, καὶ φορμοὺς ἐπιβάλλοντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρανὲς καὶ ὀλισθηρόν. Παραστησάμενος· παραλαβών. ἑλών. καταστρεψάμενος. Παραστήσομαι ἐναντίον σου. ἐνωπιόν σου στήσομαι. τὸ πρωὶ παραστήσομαί σοι. τουτέστιν ἁρμόδιον λέγειν τοῖς καθ' ἡλίαν βεβιωκόσι καὶ παθῶν ὑπανεστηκόσι. Παραστησόμεθα αὐτὴν εἰς κρίσιν. πολίτης ὅς δ' ὤν. ἀντὶ τοῦ καταστησόμεθα αὐτὴν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν δὲ ἔγκλημα αὐτωμοσία καλεῖται. ὁ δὲ ἐγκαλῶν γράψας εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον μεθ' οὗ παρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι. Παραστιχίς· Ἡρακλείδης ὁ Κριτικός, εἰς τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίαν. ὡς Σοφοκλέα. αἰσθόμενος δ' ὁ Διονύσιος ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ πηγνὸς τοῦ δ', ἀρνουμένου καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα. καὶ εἶχε παγκάλως. Παραστορῶ· ἐκτείνω. ἀπὸ τῶν βυρσῶν. ἐγὼ σοι νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ. Παρασύρω αἰτιατικῇ. Παρὰ σφᾶς ὡς ἐς ὀλίγον πλεῖν. παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ σχεδόν, ὡς τὸ μόνον οὐχί. Παρασφίσι· ἤγουν διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς παρ' αὐτοῖς. Παρασχεδόν· παραυτίκα. Παρασχηματίζειν. τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλλε φάσκων τούτους μὴ παρασχηματίζειν. οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένους τοῦ ἀληθοῦς παραλέγεσθαι. Παρασχόν· ἐπίρρημα. εἰ δέ τε παρασχὸν οὕτω κατάδηλος γίνεται δόξαι λέγειν ὥσπερ ἔγνω λέξων περὶ τῶν πρέσβεων. Παράταξις· ὁ πόλεμος ἐμπαράσκευος.

Παραταχθείς, παρ' αὐτὸν ταχθείς. Παρατέθηγμαι· ἠκόνημαι. Παρατενεῖς· ἀπολεῖς. ἐπὶ πλέον παρελκύσεις. Παρατέταμαι· ἐξόγκωμαι. Ἀριστοφάνης. ἅλις ἀφύης. παρατέταμαι δ' ἐσθίων. λέγεται δὲ καὶ κοινῶς ἡ ἀφύη. Παρατετολμηκότες· ἑαυτῶν καταφειδήσαντες. Πολύβιος· παρατετολμηκότες καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν. Παρατεῖναι· τὸ ἐκτεῖναι καὶ ἀπολέσαι. κωμικῶς ἐπὶ Εὐβοίας. οἱ δ' οὖν πρὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους. Παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν· ἀντὶ τοῦ παραδόξως. οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ᾐδέσθησαν τὴν ἱέρειαν κοινῶς περιβαλεῖν. Παρατηρημάτων· ἐπιτηρήσεων. κληδονισμῶν. καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντειῶν. Παρατηρῶ· αἰτιατικῇ. Παρατίλλεται· διασείεται. τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ διασείεται. αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς. ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμοὶ τοῖς πένησιν. οἱ δὲ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο. οἱ δὲ ἀποροῦντες μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν ψυχήν, δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ὁ δὲ γὰρ αὖ μοιχὸς διά σέ που παρατίλλεται. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. παρατίλλω τρίχας. παρατίλλομαι δέ, ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας. ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ πάνυ ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοί τι. τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν. μὴ τυγχάνοντες τοῦ προκειμένου λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοῖς ἐ

φ' ἑαυτῶν διατίθενται ἀλύουσι καὶ ἐπιγράφουσι. Παρὰ τὸ καθεστηκός· οἷον παρὰ τὸ νόμιμον· παρὰ τὸ πρέπον. Παράτοπον· εἰς κακὸν τόπον. παράτοπον ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν. ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης. Παράτον· ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. ἐξουσίαν τινὰ παράδωρα ἡ κόσμησις ἢ ἄλλη εὐπρέπεια. Παρὰ τὸ σὸν δὲ ἡ κηρωνὰ ποιεῖας ἀπὸ τῶν κακοπραγιῶν, ὥστε ἀπὸ τῶν κωνικτεσίων ἐτρέφοντο. Παρὰ τούτου ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον ἀντὶ πρὸς τοῦτον. οὕτω πανταχοῦ ἀρριανός. Παρατρέπω· αἰτιατικῇ. Παρατρέχω, αἰτιατικῇ. Παρατριβή· λογομαχία. ἔρις. τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν. Παραψύζει· παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γεγηρὰ ἐπιφωνῶσι. Παρατρυφῶ· δοτικῇ. Παρατυχόν· ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος. ὡς καὶ ἐξόν ἀντὶ τοῦ ἐξόντος. Παραυδήσας· παραμυθησάμενος. Πάραυλος ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ πάραυλος, παρατεταμένη. ἢ ἔσω παρὰ τὴν αὐλὴν ἢ θρηνητικὴ παρὰ τοὺς αὐλούς. σοφοκλῆς· τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη κατάπου. Παραυτόθεν· αὐτίκα. ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. ἀρριανός. παραυτόθεν ὡς εἴχομεν ἐπεξελθόντες ἐν χερσὶ ποιήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης. Παράφορος ὁ παρ' ἑαυτοῦ καὶ ὑπὸ δαιμονίου παραφερόμενος. συνενθουσιῶντες αὐτοῖς καὶ τῇ παραφόρῳ τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ τῇ κακίστῃ δαιμόνων ἐνειληθέντες ἀπολώλασι. Παραφρόνιμος· παράφρονα. ἀνόητον. καὶ ἄφρον τοῦ τὰ φρονήματα. ἴσθι δὲ παραφρόνιμον ἄπορον ἐπιφρόνημα ἐκφανθαι μοι ἂν εἴ σε νοσφίζομαι. Παραφρονῶ· αἰτιατικῇ. Παραφρυκτωρευόμενος· οἱ κακουργοῦντες παρὰ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες, ἐναντία τοῖς παρασκευῆς τὴν φυλακὴν καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται ὥς φησι λυσίας. τοῦτον εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ λαμάχου, ἀπετυμπανίσθη. Παραφρυκτωρεῖν· τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων. ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων. ὡς καὶ δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο. Παραφυλάσσω· προσδοκῶ. ἰώσηπος· παραφυλάσσω γὰρ ἐν χαλκῷ, πολλάκις δοκεῖς τὴν γαλιλαίαν ἀναρπάσαι διάνοιαν ἔχοντα. Παραχαράκτης· διαστροφεύς. Παραχαίω· δοτικῇ. Παραχορδιεῖς· παράσημον ποιήσεις. μηδὲν προσφθέγξῃ. ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν, εἶπε. σαυτῷ προσέχων. ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σε ἀποδεῖξαι. Παραχορδίζειν· διαφωνεῖν. ἁμαρτάνειν. Παραχωρῶ· οἱ μὲν, ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν. οἱ δὲ, τοὐναντίον. παραχωρῆσαι τῶν θρόνων τοῖς βουλομένοις. Παραχρῆται· πολὺ σφοδρῶς συνουσιάζει. ἀκολάστως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ ἑκάστου πράγματος ἐν περιουσίᾳ γινομένου. σοὶ δ' ἡ κακομηχανία εἰς αἴσχιστον ἄνδρα ἐπενοήθη. αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος.

Παραχρῆμα· παραυτίκα. εὐθέως. μηδὲν δὲ μηδὲ ἐν τῷ παραχρῆμα ἀποκρινάμενοι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ παρατυχόντος. καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὥρμων τό τε ἐξιέναι. καὶ ψηφίσματι τὴν στρατιὰν ἐκύρωσαν. ὥρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν. δέξιππος φησί. Παρδακόν. Παρδαλῆ παρδάλεως δορά. ἀριστοφάνης. πέμψω ἐπ' αὐτὸν ὄρνις πορφυρίωνας, παρδαλᾶς ἐνημμένους. Πάρδαλις τὸ ζῷον. ὅμηρος. θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤια πέλονται. καὶ ἀριστοφάνης. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον. οὐδὲ πῦρ. οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.

Παραιβάτης· παραινῶ δοτικῇ. καὶ παραίνεσις ἡ ἀγαθὴ συμβουλή. Παραίνεσις συμβουλῆς διαφέρει. παραίνεσις μὲν γάρ ἐστι λόγος παραινετικὸς ἀντίρρησιν οὐκ ἐπιδεχόμενος. οἷον ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν. οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται ταύτῃ τῇ παραινέσει, μὴ πρότερον μανείς. συμβουλὴ δέ ἐστι λόγος συμβουλευτικὸς ἀντίρρησιν ἐπιδεχόμενος. οἷον ὡς εἴ τις εἴποι ὅτι δεῖ πολεμεῖν· πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη. ἕτερος δέ τις ἀντείποι ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν. πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα. οἷον ἧττα. αἰχμαλωσία. πληγαί. πόλεων κατασκαφαί. Παραιξορεῦσιν ἀριστοφάνης ταγηνισταῖς. ἀπέδωκαν δὲ, οἱ μὲν, παιδιᾶς εἶδός τι. ἀφθόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

Παραιρήσεται· θουκυδίδης. διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς οἱ μὲν, ἀπὸ κλινῶν σπάρτας. οἱ δὲ, ἐκ τῶν ἱ-

ματίων παραιρήματα ποιοῦντες· τουτέστιν ἀφαιρήματα, ἀπάγχοντες. Παραιροῦνται· ἀφαι-
ροῦνται. καὶ παραιρούμενος· ὁ δέ, ἐξ ὅσου ἐπὶ πλέον παραιρούμενος φθάνει τοῦ δρόμου. ἀντὶ τοῦ ἀ-
φαιρούμενος. καὶ αὖθις· ὧν παρ' αὐτοῖς ἡμᾶς συγγνώμονας εἶναι, οὐδεμία μηχανή ἐστι τοῦ τῶν ἐγ-
κλημάτων ὄγκου, παραιρουμένους τοῖς ἠδικηκόσι τὸν ἔλεον. Παραίσια· ἀπαίσια. χαλεπά.

Παρὰ τὸ δέον· παρὰ τὸ προσῆκον. Παραιτεῖσθαι· παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν. ὁ δέ, ἀναι-
ρεῖν μέλλων αὐτὸν ἀφῆκε. παρ' Αὐσάπιδος παραιτησαμένης αὐτόν. καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῷ φυ-
λαξάσης. καὶ αὖθις· ὁ δέ, ῥύεται δ' ἐρηκέναι ὄντα τοῦ θανάτου, παραιτησάμενος τὴν μητέρα. Παραιτη-
θείς, παρακληθείς. παραιτηθεὶς δὲ διὰ τῶν φίλων, τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας. Παρῃτεῖτο· πα-
ρεκάλει· ἐλιπάρει. ὁ δέ, ἐλθὼν παρῃτεῖτο τὸν Πέρσην. τυγχάνων δὲ οὐδενὸς ὧν ἐδεῖτο, αὐτὸς ἔλυ-
σεν. Ἡρόδοτος. Παραιτησάμενος· ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν ὡς παραιτησόμενος τὸν θεὸν διὰ τοῦτο τὸν χό-
λον. νήπιος οὐδὲ τὸ ᾔδει ὃ πείσεσθαι ἔμελλεν. οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

Παραιτητής, παρακλήτωρ· ἢ ἀπολογούμενος. Παραιτοῖτο· παρακαλοῖ· ἀπαγορεύοι. ὥσ-
περ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος παρελθὼν ὅτε δέοι μάχεσθαι, πα-
ραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο. Παραιτοῦμαι τὸ ἱκετεύω· αἰτιατι-
κῇ. Παραίφασις· παραίνεσις· συμβουλή. Παρέβαλεν· ἐχθροὺς καὶ ἀλλοτρίους εἰργάσατο.
ὁ δέ, παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις. ὥστε μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀνα-
δεχθῆναι δεδεμένους. σημαίνει δὲ καὶ παρεβάλετο· ὥρμησεν· εἰσήλασε. Παρεβάλετο μάλα
ἀκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας. ἢ ἀπροβούλως ἔκρινε. Παρεβέβλητο· σοφὴ ἐδίδοτο. ἄρτι γὰρ
αὐτῇ παρεβέβλητο σοφή· τουτέστι τῇ καμήλῳ. Παρεγγεγραμμένος· ὁ μὴ ἀστός. Παρέγ-
γραπτον· νόθον. καὶ παρεγγράπτους· ξένους· νόθους. Παρεγγυᾷ· δοτικῇ· παραδίδωσι. Παραγγέλ-
λει· παραινεῖ· παρακατατίθεται. Ξενοφῶν· βοώντων τῶν στρατιωτῶν καὶ παρεγγυώντων· ἔνθα δὴ ἔ-
θεον ἅπαντες. καὶ αὖθις· ὅπου δὴ παρηγγύησαν οἱ στρατιῶται, φέρουσι λίθους. καὶ ποιοῦσι κολω-
νὸν μέγαν, ἐνταῦθα ἀνετίθεσαν δερμάτων πλῆθος. καὶ βακτηρίας καὶ γέρρα. Παρηγγύησε· καὶ
παρεγγυηθέντος· παρηγγύησε μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν Ἰσαῖος. παρεγγυηθέντας δὲ ἀντὶ τοῦ παρα-
λαβόντας ὁ αὐτός. Παρεγγυήσαντες· παρασχόντες. καὶ παρενεγγύα παρήγγειλεν. ὁ δέ, παρε-
νεγγύα αὐτῷ πόρρωσε μὴ συμπλέκεσθαι. Παρενεγγύησε· παρῄνεσε· συνεβούλευσε. ταύτῃ τοι πα-
ρεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς. Παρέδωκεν· ὁ ἀπόστολος λέγει παρέ-
δωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν· τουτέστι συνεχώρησε. Πάρεδρος· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πο-
λιτείᾳ φησί· λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος· δύο ἑκάτερος οὓς ἂν
βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν. καὶ εὐθύνας δεδώκασιν ἐ-
πὰν παρεδρεύσωσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον· ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθέντος· ἐκλυθέντος. καὶ παρεθεὶς παραλυθείς. καὶ παρείθη· ἐξελύθη· ἐχαυνώθη. ὁ δ', κιν-
δύνοις ὁμιλήσας, παρείθη τὸ σῶμα πᾶς. καὶ λυπηροῦ θανάτου τέλει παρεδόθη. καὶ παρείθησαν·
ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. Ἰώσηπος. οἱ δέ, πλήθει τῶν πολεμίων παρείθησαν τὰς δεξιάς. καὶ αὖθις·
οἱ δέ, τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν. τοῖς δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων, πικρῶς ὠνει-
δίσθησαν. Παρέκαστα· ἑκάστοτε. Παρεκαττύετο· ἐκ συλλογῆς κυβέπαιζεν· ἀπὸ τῶν καττυμάτων.
καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες· οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρου. λέγει οὖν ἐκ μικρῶν
καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα; ὑπεστίζομεν. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἡμῶν δὲ ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύ-
ετο. Παρεκβατικῶς· συντόμως. Παρεκλέγω· αἰτιατικῇ. Παρεκνόον· ἀντὶ τοῦ παρ' ἐλπίδα.
παρεκνόον εἰλήλουθας. Παρεκόπτει· ὠργίζετο. Παρεκρότουν· παρώρμων· τούτους ἀθροί-
ζοντες ἀλλήλους παρεκρότουν. Παρεκρούσατο· ἐπλάνησε. Παρεκστῆναι, παρεκτραπῆναι. ὥσ-
τε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γενέσθαι καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις. συμπάσχοντας τῇ
τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ. Παρεκτὸς· ἐπίρρημα. Παρέλαβε τὴν πόλιν· οὐ τὴν ἐπὶ
τῶν προγόνων· ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδημένην· καὶ ἐπισάμην ῥοφοῦσαν. Παρελέξατο· πα-
ρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δὲ Ὅμηρος τούτῳ ἐπὶ ἵππου. κατακεχρηστικῶς. ὁ γὰρ παρακλίνεται ἵππος· ἀλλ' ἡ πα-

ναβαίνει. Παρελθεῖν· τοῦτο καὶ δηλοῖ παρὰ θουκυδίδῃ· τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενοι γενόνω τοῦτο διαπράξασθαι. Παρελθεῖν· ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος.

Παρελθών· ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. Παρέλκον περιττόν, καὶ παρατεῖνον. Παρέλκυσις· ὑπέρθεσις. Παρελογίσασθε· ἠπατήσατε. Παρελπίδα· ἐπίρρημα. Παρέλυσαν· ἀπήλλαξαν. μετέστησαν. θουκυδίδης· τὸν μὲν νικίαν, οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς. Παρεμβαλόντες· κυκλώσαντες. Παρεμβολή, σκηνή. κάστρον. στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἀντωνίου κεῖται δὲ παρεμβολὴ ὄνομα. Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλούς. παρένταξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλούς, ἢ ψιλῶν πρὸς ὁπλίτας. πάλιν παρεμβολὴ λέγεται ὅταν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὖθις ἐπ' εὐθείας.

Παρεμβολή· παράταξις. καὶ παρεμβάλλειν· παρατάττεσθαι. Παρέμπτωσις· προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, ἔννατος. Παρεμφῆναι, παραδεῖξαι. παρασημᾶναι. Παρενείρει· παρεμβάλλει. ἤγουν λέγει. Παρενῆσαν· θουκυδίδης· ἐπιπαρενῆσαν δὲ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσον ἐδύναντο. Παρενθέμενος· παραλογισάμενος. ὁ δὲ ἀκάκιος παρενθέμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα. καὶ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει. καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἱερὰ συνεπιτελεῖ. Παρενθήκη, προσθήκη. Παρέντες· παραλυθέντες. ἀμελήσαντες τὼ χεῖρε καὶ τὰς πανοπλίας παρέντες. Πάρεξ· παρεκτός. Παρενοχλῶ δοτικῇ. Παρεξαγωγή, παρεστηκὼς ἐν τῇ διανοίᾳ. ἢ αὐτὸς φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς ἑαυτὸν διαφθορᾷ.

Παρεξειρεσία τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων ἐν τετάρτῃ θουκυδίδης. ἀρριανός. τῶν μὲν κωπῶν ἔστιν ἃς συνέτριψαν ἢ τῆς παρεξειρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν. Παρεξειρεσίᾳ παρὰ θουκυδίδῃ, τὸ καθ' ὑπερώραν πρὸ τῶν κωπῶν ὥσπερ εἴ τις τὸ πάρεξ τῆς εἰρεσίας. Παρεξηυλημένον νοῦν. οἷον διεφθαρμένον καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρως. μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. οἱ γὰρ κατατετριμμένοι, ἐξηυλῆσθαι λέγονται. ἀριστοφάνης. οὐδὲν ὄντας. ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους. κωφοὺς δ' οἷον ἀφώνους. ὅμηρος, κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος. Παρεωραμένος ἢ παρεωραμένος. καταφρονηθείς. Παρεπίδημος· ἢ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδημία. Παρέπη· παρέλθῃ.

Παρέργως· ὀλιγώρως. οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου. περὶ τοῦ σκιπίωνος λέγων ὁ πολύβιος. καὶ αὖθις. ἔγνωσαν δὲ οἱ λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸν ἀπόστολον. Παρερπύσασα· ἠρέμα εἰσελθοῦσα. εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με ἰδεῖν. Παρέρχεται αἰτιατικῇ. ὑπερβάλλει. Πάρεσο· ὑποχώρησον. Πάρεσις· νέκρωσις. ἀππιανός. οἱ δὲ λατῖνοι ἐγκλήματα εἰς ῥωμαίους ἐποιοῦντο τήν τε πάρεσιν αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφᾶς ὄντας ἐν ἀπορίᾳ καὶ συγγενεῖς. τουτέστι τὴν ἀμέλειαν. τὴν καταφρόνησιν. Παρέστη· ἐγένετο. περιέσχε. πανταχόθεν δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων περιεχόμενοι δεινὴ παρέστη πρὸς τὸ πλῆθος ἀμηχανία. Παρεστηκότες· συνημμένοι. τεθαρρηκότες. ἀρριανός. οἱ δέ, ἐσκεδασμέναι καὶ οὐ παρεστηκότες ταῖς γνώμαις, ἐς φυγὴν ἐτράπησαν. Παρεστηκότος· προϋπάρχοντος. παρειλημμένου. ἐνεστῶτος. ὁ δέ, πρὸς πᾶν αἰσθάνεται καὶ οὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος. Παρεστήσαντο. ἀμαχεὶ δὲ πλείστας τῆς ἰταλίας παρεστήσαντο πόλεις. ἐπόρθησαν. εἷλον. Πάρεστι δοτικῇ. ἐκ παντὸς δυνατὸν οὐκ ἔστιν ἢ παρόν ἐστι. Παρέσφηλε· παρεμφαίνεται. ἔσφαλη. ἀπερρύη. Παρετέον· σιωπητέον. ἀφετέον. Παρέτρεχον· καὶ τοῦ κύκλου παρέτρεχον ὑφ' ἁρματηλασίας. ἀντὶ τοῦ φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. Παρευδοκιμησάσης· νικησάσης. ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. καὶ παρευδοκιμῶ αἰτιατικῇ. Παρευθύνει· παραφέρει βιάζεται. Παρευνίς. Παρευνηθεὶς· παρακοιμηθείς. Παρευρημένως· δικαιότατα καὶ παρευρημένως κρινόντων. Παρέχοντας· ἢ προδότας. κρεῖσσον γὰρ ποιοῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἤπερ παρέχοντας διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ. ἢ παρέχω δοτικῇ. Πάρει· ἐκάλυψας. παρείμεν. τίνα λόγον ἀρχαῖον τε πρὸς ἐμὲ φιλεῖ χῶν παρεῖ. κοινόν. ἀσφαλῆ. δίκαιον. ἡδύν. ὠφελιμον ἀντὶ τοῦ καινωφελῆ ἀσφαλῆ. τουτέστιν ἀληθῆ ἐμὲ σφαλῆναι δυνάμενον. Παρειὰ· γνάθος καὶ

μέρος

μένος τῆς νεώς. Παρεῖαι ὄφις. ὀνομάζονται δέ τινες ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ τὰς παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ δημάδου φησίν. εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίως τοῖς ὄφεσι. τούς τε γὰρ ὄφεις, μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας. τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν, τοὺς μὲν ἔχεις, τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν, τοὺς δὲ παρείας, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν. Παρείη. ὁ δὲ θηρίβαζος, φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζε.

Παρείθη. παρελύθη. εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη. Παρεικάσθη. Παρεικότος. παραλελυμένου. Παρείκοι. ὑποχωροίη. ἐπέμπετο τις ἱππέας ἐκδρόμους ὅπη παρείκοι, προφάσει λαμβάνων ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὖθις. σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν ὅπῃ παρείκοι. ὅπου ἐστὶ δυνατόν. ὅπου τρέποιτο ὁ πόλεμος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ τραϊανός, ἔγνω μάλιστα εἰ παρείκοι ἐξελεῖν τὸ ἔθνος. εἰ δὲ μή, συντρίψας τε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας. Παρειμένον. κεχαυνωμένον. Παρειμένος. παρεωραμένος. Παρείμην. συγχωρήσαιμι. σοφοκλῆς. ἑκὼν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν. τουτέστιν ἑκὼν, συγχωρήσαιμι. Παρεῖμι. ὑπάρχω. Παρεῖναι. τὸ παραγίνεσθαι καὶ ὑπάρχειν. παρῆναι δέ, κεντηθῆναι. Παρεῖποι. παραπείσοι.

Παρειπών. παραινέσας. Παρείροντα. παρεισβαλόντα. πολύβιος. ὅτε παρεμβαλέσθαι παρείροντα τὴν χεῖρα δυνατόν. ἅτε πυκνῶν οὐσῶν. Παρείρυσεν. εἵλκυσεν. ὡς ἐπὶ ὄφεως ἢ ἑρπετοῦ. ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν ὀφθαλμόν. προσδραμὼν νεοκλείδης ὀφθαλμὸν παρείρυσε. Παρεὶς. ἐάσας. ἀφείς.

Παρεὶς. ἀμελήσας. ἐπικατακλίνας. ὀλιγωρήσας. καὶ παρεὶς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο. Παρῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπεῖχες. Παρείσακτον. ἀλλότριον. Παρεῖσαν. εἴασαν. ἀφῆκαν. Παρεισελθεῖν. τὸ μετ' ἄλλων πλαγίως συνεισελθεῖν. ἐλθεῖν δὲ τὸ ὑμῖν τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι. διὰ τοῦτό φησιν ὁ ἀπόστολος. παρεισῆλθεν ὁ νόμος. Παρείσιν αὐτῷ τέκνα. Παρείσθω. συγχωρείσθω. Παρεισκρίνει. παρεισέρχεται. παρεισβάλλει. Παρεῖτε. παραγίνεσθε. Παρεῖτο. ἠμελεῖτο. Παρηρεῖτο. τῇ μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο. καὶ παρεῖτο. διελύετο.

Παρηβηκὼς. γεγηρακώς. Παρηβῆσαι. παρακμάσαι. Παρήγαγε. παρήνεγκεν. ἐν τῷ δείπνῳ παῖδα αὐτοῦ ὀρχησάμενον, βαρβαρικῶς παρήγαγε. Παρήγγελλον. ἐτάσσοντο. συνηθροισμένου δὲ ἀπ' ἐκείνου. πᾶς τις αὐτῶν καὶ συμμάχων ὥρμα. καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸν κατάλογον.

Παρηγορίας. συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. παίγνια τἀμφιέπουσι παρήορα, καὶ κατὰ γῆρας πλάζονται. Παρηόρθη. ἀπὸ τοῦ ἀείρω ἀερῶ. ἤγουν ἠώρημαι. ἢ ἠώρθην καὶ παρηώρθην. Παρήεισαν. παρῆλθον. Παρήκαμεν, ἐπέμψαμεν. ἢ ἀφήκαμεν.

Παρῆκον. μηδὲ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως. ἀλλὰ μετρίως καθὰ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως. Παρήκοντα. παρατείνοντα. ὡς διήκοντα, ἐπιτεινόμενα. ἐκ τοῦ παρήκοντος δὲ ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόντος. Παρήλλαξεν. ἐπειδὴ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν ἄφνω πάντες ἐπεφάνησαν. ἀντὶ τοῦ παρῆλθον. Παρῆλθεν αἰτιατικῇ. παρήλασεν. ὑπερήλασεν. ἤγουν ἐνίκησε. Παρῆλιξ. παρήλικος. Παρήλιος. νεφέλη συνεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολήν. καὶ αὐγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Παρῆν. παρῆμεν ἑνικῶς κατὰ ἀττικούς. Παρηνώχλουν. Παρήορος. παρειμένος τὰς φρένας. καὶ παρήορος ἵππος. καὶ παρηορείῃσι. ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. Παρηρηκὼς. λαβών. Παρῄρηντο. ἀφήρπαζον. ἀφῃροῦντο. καὶ φύσεια δὲ αὐτῶν παρῄρητο πολλὰ τοὺς αὐτοὺς καιρούς. καὶ παρῃρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὁ σύμμαχος αὐτῶν. Παρῃρῆσθαι. ἀφῃρῆσθαι. ὁ δέ, ἐσυνήθη ἐπὶ τῷ παρῃρῆσθαι αὐτοῖς τῇ διαλύσει τοῦ κρυστάλλου τὴν πεζὴν ἐπάνοδον.

Παρήρτηται. παρατέτμηται. Παρήρτητο. καὶ παρηρτημένος. τῷ ξίφει ὡς ἔτυχε παρηρτημένος ἀντὶ τοῦ φορῶν. βαστάζων ἑαυτὸν διέφθειρε. Παρῆς. ὑπεῖχες. Παρῆσαν. ὑπεῖχον. Παρρησία. ἐξουσία, ἄδεια. οἱ δέ, τὴν μάχαιραν τὴν παρρησίαν, ἐδίδοσαν. οἱ ῥήτορες τῇ παρρησίᾳ κατεχρήσαντο ἐπὶ τῶν ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας. ὁμοίως διαλεγόμενοι τῶν νουθετούντων ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύωσιν. ὡς αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου. νικόδημος δὲ ὑπὸ ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ. ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθείς. ἣ ἐπαρρησιάζετο πιστεύων τοῖς νόμοις. καὶ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. πρὸς ἑρμαιῆπα

ρησασθαι. καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι. Παρρησίας· ἀντὶ τοῦ βλα-
σφημίας καὶ λοιδορίας. ἰσοκράτης βουσίριδι. Παρῆσθαι· καὶ παρῆστο· παρεκαθέζετο.
Παρήσω· παράσχω. Παρῆτε· παρεγένεσθε, Παρῃτήσθω, συγκεχωρήσθω, Πα-
ρῃτεῖται, ἀποτίσειν τὰς βοῦς ὁμολογεῖ, καὶ ἐκεῖνος παραιτεῖται τὸ ἁμάρτημα. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. καὶ
ἦ, παρῃτοῦντο τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀνασχεῖν. Παρείας λίθου· αἰλιανός. δείκνυται καὶ νῦν ἀπὸ λί-
θου θεοσήμηνυ παρ' ὅθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, εἴδωλον παρείας λίθου. καὶ ἐπὶ τοῖς
δάλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές. ἡ λίνη καὶ αὐτὴ λίθου. Παρεία λίθος· θηλυκῶς ἡ λίθος. αἰ-
λιανός. καὶ μέντοι καὶ παρείας λίθου ἄγαλμα ἀνακείμενον διονύσου, ποίημα θαυμαστὸν ἀνεῖλε
θεοσυλήσας. Παρειδόντες· καταμελήσαντες παρειμένοι· παραιτούμενοι. Παρειμένους· περιεχομένους.
Παρεικέναι συγχωρεῖν. ἀφιέναι. οἱ δὲ, διεμαρτύροντο τὸν φίλιππον μὴ παριέναι τὸν καιρὸν. μὴ δὴ καταμέ-
λειν. Παρείημι συγχωρῶ. εἴ τις ἀπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρείημι λέγειν ὑμῖν τὸ
παιδία. Παρείεται· παραλύεται. Παρίλια· ἑορτή. Πάριον· ὄνομα ἀγροῦ. ἀπὸ πά-
ριδος τοῦ καὶ ἀλεξάνδρου κληθέν. ἐκεῖσε γὰρ ἐκπεμφθῆναι αὐτὸν πρίαμον ὁ πατὴρ τρέφεσθαι αὐτόν. τότε
δὲ ἐκαλεῖτο ἄμανδρος ὁ τόπος. ἐκεῖ τε διατρίψας ἀλέξανδρος τοὺς λ' ἐνιαυτοὺς, φύσεώς τε
δεξιότητι τυχηκὼς, πᾶσαν ἐπαιδεύθη σοφίαν ἑλληνικήν. συνέθετο δὲ καὶ λόγους εἰς ἐγκώμιον τῆς
ἀφροδίτης. λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς ἀθηνᾶς καὶ τῆς ἥρας. τὴν γὰρ ἀφροδίτην τὴν
ἐπιθυμίαν εἶπεν. ἐξ ἧς τίκτεται πάντα τὰ καλὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος, ὅτι
ὁ πάρις ἔκρινε μεταξὺ παλλάδος καὶ ἥρας καὶ ἀφροδίτης. καὶ τῇ ἀφροδίτῃ δέδωκε τὸ μῆλον.
ὅ ἐστι τὴν νίκην. εἶπε δὲ καὶ ὕμνον εἰς αὐτὴν, τὸν λεγόμενον κεστόν. ταύτην γράφουσι τὴν αἰτί-
αν γενέσθαι τοῦ πολέμου. συντελεσθέντων γὰρ τῶν λ' ἐνιαυτῶν, μεταπεμπόμενος τοῦτον ὁ πατὴρ,
ἔπεμψεν εἰς θυσίας. ὃς ἐλθὼν εἰς σπάρτην, καὶ εὑρὼν τὴν ἑλένην, ἥρπασεν αὐτήν. Παρεισ-
πήδα· ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτούς. καὶ ἄλλη ἀπέρχεται ἡ ὁδός. Παρεισπαίσαντες· παραδραμόν-
τες. Πάρ' ἵππον καὶ κόρη· τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. ἐπειδή τις τῶν γένους τῶν κοδριδῶν,
ἱππομένης τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα κατεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ με-
θ' ἵππου μαινομένου. διότι λαθραία μιχθεῖσα, τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τὴν
κόρην βίαν ἐποιήσατο. ἀφ' οὗ πάρ' ἵππον καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.
Παρίσθμια· τὰ περὶ τὴν φάρυγα. Παρείσασι· καταδουλοῖς καὶ ὑποχειρίους ποιεῖς. ἢ ἀν-
τὶ τοῦ μεθίστασαι. σοφοκλῆς. ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρείσασαι βίᾳ. καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ
δούλην τινὰ ἔδοξας εἶναι. εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφυγάδευσαν. ἡμεῖς μὲν ἂν εἴποι-
μεν μετεστήσαντο. Παρίστασθαι δοτικῇ. ἀρριανός. ὁ δὲ ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁ-
δὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν, ἢ ὁμολογίᾳ παρίστασθαι. καὶ αὖθις δαμάσκιος φησίν. οὐ γὰρ προσίετο τὰ χρή-
ματα ῥᾳδίως. οὐ δὲ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων. ἀλλὰ παρίστατο καὶ
ἐζήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων. Παρίστημι· τὸ λαμβάνω. αἰτιατικῇ. ὧν
τὰ μὲν, βίᾳ ᾕρει. τὰ δὲ, ὁμολογίᾳ παρίστατο. Παρίτω· ἐλθέτω. Παρθένεια· προπερισπω-
μένως τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα μέλη. ἀριστοφάνης. κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ καὶ παρθένεια.
καὶ τῶν σιμωνίδου. τουτέστι κατάτεχνα καὶ ποικίλα. Παρθένειος· ὁ ἐκ παρθένου ἔτι οὔσης γε-
νηθείς. καὶ παρθένειον λέχος. Παρθένιος δὲ ὁ ἐκ παρθένου γεννηθείς. Παρθενία ὁ καθα-
ρὸς βίος. καὶ παρθένιον πέλαγος. Παρθένιος ἡρακλείδου καὶ εὐδώρας. ἕρμιππος δὲ τήθας
φησί. νικαεὺς, ἢ μυρλεανός. ἐλεγειοποιός. καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ κίννα λά-
φυρον. ὅτε μιθριδάτην ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν. εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παίδευσιν. καὶ ἐβίω μέχρι
τιβερίου τοῦ καίσαρος. ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα εἰς ἀφροδίτην. ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς. ἀ-
ρήτης ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις καὶ ἄλλα πολλά. Παρθένιος· χῖος ἐποποιός. υἱὸς θεσορ-
ος. ἐπεκαλεῖτο χάος. ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς θέσορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. Παρθένιοι·
οἱ γενόμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι. ὑπὸ δὲ ἀθηναίων, ἐρεχθέως θυγατέρες. παρὰ δὲ γεγία
παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τίθεται. καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως καὶ ἄφθοροι.

παρθενῶνος

Παρθενῶνος· τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ. Παρθένοι· τὰς ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον. αἳ τιμωρίσαν ἦ τὸν ἀριθμὸν ἕξ. ὧν ἡ πρεσβυτάτη μὲν πρωτογένεια. δευτέρα δὲ πανδώρα. τρίτη πρόκρις. τετάρτη κρέουσα. πέμπτη ὠρείθυια. ἕκτη χθονία. αὗται λέγονται πρωτογένεια καὶ πανδώρα. δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας. στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ βοιωτίας. ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται παρθένοι ὑακινθίδες. καθάπερ μαρτυρεῖ φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ ἀτθίδι μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν. καὶ φρύνιχος μονοτρόπῳ. Παρθενοπίπας. ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν ἢ ἐπιτηρῶν. Παρθὲν. ἐν ἐπιγράμματι. ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμισιος. ὁ δ᾽ ἀντίος ἵστατο πάρθης. Πάρθοι· περσικῇ γλώσσῃ σκύθαι. οὓς κατῴκισε σέσωστρις ὁ τῶν αἰγυπτίων βασιλεύς, ἀποτάξας ἀσυνείους. Παρθυαῖος· ἀπὸ τόπου. Παρθυλών· πόλις. Πάρμαι· δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ καρχηδονίοις.

Παρμενίδης· πύρητος ἐλεάτης φιλόσοφος. μαθητὴς γεγονὼς ξενοφάνους τοῦ κολοφωνίου. ὡς δὲ θεόφραστος, ἀναξιμάνδρου τοῦ μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο ἐμπεδοκλῆς τε καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρός. καὶ ζήνων ὁ ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι᾽ ἐπῶν. καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην ὧν μέμνηται πλάτων. Παρμενίων· ὄνομα κύριον. ἡ γενικὴ τοῦ παρμενίωνος.

Πάρμη· τῇ δυνάμει τῆς πάρμης καὶ τῶν λιβυστικῶν θυρεῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ ῥωμαῖοι.

Παρμιοσός· ὄνομα πόλεως. Παρνάσιοι· ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. πάρνης γὰρ ὄρος τῆς ἀττικῆς. χορηγίαν ἔχων πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ παρνασοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε δηλῶν τοὺς ἱερούς. ὁ γὰρ παρνασὸς ὄρος φωκίδος ἐστὶν ἱερὸν ἀπόλλωνος καὶ διονύσου. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τὸ παρνασός. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ὀλίγου τἀπέθανον ἄνθρακες παρνάσιοι. Πάρνης ὄρος τῆς ἀττικῆς θηλυκῶς. καὶ κλίνεται πάρνηθος καὶ οὐδετέρως. Παρνήθιον ὄρος. Παρνησὸς πόλις. Πάρνοψ· ἀκρίδος εἶδος. οἱ δέ, μελίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ δέ, κώνωπας. ἀριστοφάνης. ὁ δ᾽ ἀνακραγών, ἀντείκασεν αὐτὸν πάρνοπι. τὰ θεῖα τοῦ ἴβωνος ἀποβεβληκότος. καὶ αὖθις. ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς στρατιᾶς.

Παρό· διό. Παροδεία· ἡ παρέλασις. Πάροδος· εἴσοδος. ὁ δέ, δευτεραῖος ἀφικνεῖτο. οὐ μὴν παραυτίκα τε παρόδου ἔτυχεν. ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος, οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γενόμενα ἄν. Πάροδος καὶ ἄφιξις. ἡ εἴσοδος. οἱ δέ, πεμφθέντες παρόδου δὲ τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑπερήσαντες. πρίσκος φησί. Παροκλάζων· γονατίζων.

Παρολίγον τῷ βίῳ ἐκινδύνευε. σύνταξις. Παρολκή· ὑπέρθεσις. Παρομαρτεῖ· παρακολουθεῖ. Παρὸν ἐξόν, δυνατόν. δέον. διὸ καὶ παρὸν κωλύειν ἀποσιμπεάντες. καὶ αὖθις ὁ δέ, ἤσχαλλεν ἐν συμφορᾷ μεγάλῃ ποιούμενος εἰ μή τις αὐτὸν ἐῴη, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πολέμου παντὸς φέρεσθαι. Παρ᾽ ὄντινοῦν· παρὰ πάντα. Παροξύνω αἰτιατικῇ.

Παροπλίσας· τετρακισχιλίους παροπλίσας, γεωργεῖν ἐπέταξε. χώραν ἀποδοὺς αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ αὖθις. τοὺς ἰσόμβρους πάλιν παροπλίσας, ἀλύσει δεδεμένους, εἰς ῥωμανίαν ἀπέστειλεν. Παρορᾶσθαι· εἰκότως ἐδόκουν οἱ καρχηδόνιοι παρορᾶσθαι τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν. ἀποτοπεῖσθαι. ὑφορᾶσθαι. Παροργίζω· αἰτιατικῇ. Παρόρειον τὸ πλησίον τοῦ ὄρους. Παρορκῆσαι, ἀππιανός. αὖθις ἠρέθιζον τοὺς βρεττανοὺς παρορκῆσαι. ἔγκλημα ἔχοντας, ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομένων, ἔτι παρεῖεν τὸ στρατόπεδον. Παρορμᾷ· διεγείρει παροξύνει. Πάρος· χρονικῶς. ἐστὶ δηλωτικὸν τοῦ ἔμπροσθεν. Παρ᾽ ὅσον· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολύ. τὰ σημεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα, ὠλοφύρετο καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβολὴν παρ᾽ ὅσον γένοιτο. Παρουδέν· ἀκολον. εἰς οὐδὲν πλεόν. Παρ᾽ οὐδὲν θέμενοι τοῦτο. ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας. παραλογισάμενος, τὰς σπονδὰς πατήσας καὶ τοὺς ὅρκους παρ᾽ οὐδὲν θέμενος ἀλέξανδρος, πελοπίδαν καθείρξας ἐφρούρει. Παρουσία· ἀντὶ τοῦ περιουσία ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου οὐσία. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συντάξεως φησὶ ὁ κράτης. ἔχοντες δὲ παθήριον, τὴν ἰσουσίαν τε χρημάτων. Παρουσία λέγεται οὕτως, ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας. ὡς καὶ ἐν τῷ πλάτωνος φαίδωνι. ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας. καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου παρ᾽ αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ τοῦ

παρεῖραι δὲ τὰ ὅπλα· ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους τὴν παρουσίαν τῆς ἑαυτοῦ [illegible]. Θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ· εὔξαιντο γὰρ ἑλεῖν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ. τοῦτο γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παροχετεύεται· παραπλαγιάζεται· ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ, εἰς ἕτερον ἐπιβαίνει ἢ μεταφέρεται τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες. Παροχλίζουσι· μετακινοῦσι. Πάροχος· ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα τὸ ζεῦγος. πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι. παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν γὰρ τὰς νύμφας ἦγον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· ὁ δὲ ἀμφιθαλὴς Ἔρως χρυσόπτερος, ἡνίας εὔθυνε παλιντόνους Ζηνὸς πάροχος γάμων. Παροψίδας· σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης. Παροψίς· ἐμβάφιον. ὀξύβαφον. Παροψωνοῦσι· λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ Πισίδης· εἰ μὴ κατηγορεῖς καὶ παροψωνεῖν ἐθέλεις, ἐκ τῶν ἰχθύων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. Παρῶ· ἀφῶ· συγχωρῶ.

Παρῳδούμενος· λεγόμενος. καὶ παρῳδία. οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ ὁ λόγος εἰς κωμῳδίαν. οἷον ἔστι τὸ, ἄξιον γὰρ ἐλλάδι παρ᾽ Εὐριπίδου καὶ παρ᾽ Ἀριστοφάνει εἰρημένον. καὶ αὖθις· κατὰ δή τινα πρόφασιν ἀχθέντα καὶ παρῳδηθέντα ἢ πρὸς ταῦτα τοῖς ἄστροις ἐπέμψαμεν. Προκόπιός φησι. καὶ παρῳδικὴ ἄλλη ἡ συνῳδή. ἢ παρῳδικὴ αὐτὴ τῇ ᾠδῇ γνώθη. Παρωθοῦντες· ἐκβάλλοντες. Παρὼν ἀποδημεῖ· ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. Ἀριστοφάνης· ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ. Παρῶναι· εἴδη πλοίων. ὁ δὲ, ἔπλει παράπλους ποιησάμενος [illegible] παρῶνας. ἦκον γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν. Παρώνησα τόπος. Παρῳνήθη· τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον παρῳνήθη. καὶ πάροινος ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής. ἀντὶ τοῦ μετὰ μέθης ἢ λέγχειν μετὰ μανίας. Παρῴνησεν· ἀτάκτως ἐξύβρισε. Καμβύσης ὁ Κύρου παρῴνησεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίων θεοὺς καὶ ἐξεμάνη. καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἔτρωσε. καὶ σφακελίσαντος, ἐνόσησε. καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος. καὶ ταῦτα μὲν παρῴνησαν βαρβάρως ἐνθουσιάσαντες ἅμα καὶ λυπήσαντες. ἔτισαν οὖν δίκας οὐ μεμπτάς. ἑάλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἐς τὰς τοῦ Διὸς θυγατέρας παρῴνησε, τό τε αὐτοῦ. Παρώνυμον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. Παρωνυχία πόα. ὠνόμασται ἐκ τοῦ, παρωνυχίδας ἰᾶσθαι. δύναμις δὲ αὐτοῦ λεπτομερὴς ἐστὶ καὶ ξηραντικὴ καὶ ἄδηκτος. Παρώπια καὶ αὐτήλια, τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων, δερμάτια. Παρῶπτο· παρεώρατο. Παρώρσα. Παρώσας· παρεκβαλών. Παρώξυναν· παρώξυναν. Παρώχετο· παρήρχετο. Παρῴχηκε· παρῆλθε. Παραπόδα· αὐτόθι· παραυτίκα. εἰ δέ σε δίκη παραπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δὶς τόσον αὖθις ἔσται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος.

Παρσώνδης ὄνομα κύριον. Παροικία· ἡ παροῦσα ζωή. ὅτι πάροικος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος.

Παροιμία· τί ἐστι παροιμία. λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν παρόδιμον διήγημα. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. ἡ παροιμία ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος δι᾽ ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος. Παροινεῖ· ὑβρίζει. παροινικώτερος. καὶ γελῶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτερος. καίτοι παρελῶ Ἱππόλυτος. Ἀντιφῶν. Λύκων. Λυσίστρατος. Θεόφραστος. οἱ περὶ Φίλιππον. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος καὶ μακρῷ παροίνιος. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐπέπλητο πολλῶν ἀγαθῶν, ἐνήλατ᾽, ἐσκίρτα. ἀπεπέρδει. κατεγέλα. Παροίνιος. ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής. Πάροινος μέθυσος. Ἀριστοφάνης. οὐδὲ κατ᾽ ἐγὼ τοῦτον εἰσδέξομαι. οὐδὲ παρ᾽ ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται. ὅτι πάροινος ἔφυ. ἐν ταῖς τῶν πότων συνῳδαῖς ᾖδον μέλος τι Ἁρμόδιον καλούμενον. οὗ ἡ ἀρχή· φίλτατε Ἁρμόδιε οὔ τι που τέθνηκας. ᾖδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἀριστογείτονα καὶ Ἁρμόδιον. ὡς καθῃρηκότας τὴν τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη. τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον. τὸ δὲ Λάμπωνος. ὁ δὲ νοῦς. οὐδέ ποτε παρ᾽ ἐμοὶ ἐσταθήσεται. ὅτι παροίνιος. οἷον μέθυσος καὶ ὑβριστής. Παροινθέντι· παρενεχθέντι. Παροιστρῶσα· ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα. Παροιστρῶσι· παρακαθίσωσι θυμῷ. Παροίτεροι· ἀντὶ τοῦ ἐμπροσθίου. πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον. Παρύσατις εἶδος παροιμίας καὶ ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ Κύρου. Παρυφή· ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία. Παρυφῶς. Πᾶς· περισπᾶται. διότι ἐνομίζετο εἶναι μετοχή. ὡς στὰς, βάς. ἵνα οὖν φύγῃ τὴν ὑπόνοιαν, περισπᾶται. Πᾶσα γῆ πατρίς· παροιμιακόν. Πασσαγίαν· πανοπλίαν. εἷλε δὲ πασσαγίαν. τὸ δὲ [illegible]. Πάσσαλος· ἧλος κρεμαστήρ, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε. Πασσάμενοι· γευσάμενοι. καὶ πάσασθαι γεύσασθαι. οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. ἀλλ᾽ ἐπὶ

τοῦ ἀπογεύσασθαι. παρ' Ὁμήρῳ. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. καὶ ἄπαστος ὁ ἄγευστος. Πᾶσαι
δ' ὠΐγνυντο πύλαι. παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ὅλαι. μία γὰρ ἦν. Πασιμηχανή. ἀντὶ τοῦ ἐκ παντὸς τρό-
που. Πάσης ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. τὸ Πάσητος ἡμιωβέλιον. ὁ δὲ Πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν
τὴν φύσιν. πάντων δὲ ἀνθρώπων ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν. ὥστε ἐκ τῶν ἐπαοιδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυ-
τελῆ ὁρᾶσθαι διακονούμενά τισιν. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβέλιον ἐν μιᾷ αὐτῶν πεποιημένον. ὃ διαδιδό-
μενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι εἰ ἐβούλετο. πάλιν παρ' αὐτῷ ηὑρίσκετο.
καὶ Ἀππίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ μάγου. Πασιτέχνη. ἐκ παντὸς τρόπου.
Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ. οὐ γὰρ ἦν σχολάσαις πασιτέχνῃ πρὸς ἑαυτὴν ἀναλοῦν, ἐκεῖνη τὰ βαλανεῖ' ἐναρ-
μόσων. Πασίου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τί χρέος ἔβαμψε μετὰ τὸν Πασίαν. Πασιθέη ὄνομα θεᾶς. Πα-
σῖνος ὄνομα κύριον. Πασίων ὄνομα τραπεζίτου. Πασιφάη ὄνομα θεᾶς. Πασπάλη. ἡ ἀλευρότη-
ς. τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου πασπάλη. ἡ παρὰ πολλοῖς λέγεται. Πάσσω τὸ ῥαίνομαι, γενικῇ. Πα-
στάς. ὁ παστὸς ὁ νυμφών. Πασπάλη ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. πασπάλη δὲ τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος.
Παστοφορεῖον τὸ φέρον τὸν παστόν. Πασσυδεί. παντελῶς. Θουκυδίδης. εἰ μὴ οὕτως τε πασσυδεὶ διεφ-
θάρησαν. οἱ παραγνοήσαντές τινες γράφουσι πανσυδί. ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους. Πασσυδίη. με-
τὰ πάσης ὁρμῆς. πανστρατιᾷ. ὁμοθυμαδόν. Πάσχειν. ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως τὸ πάσχειν διττόν. τὸ
μὲν, ἐπὶ φθορὰν ἄγον, τὸ δὲ, εἰς τελείωσιν. πάσχει δὲ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ ἀλλοιοῦ-
ται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει, προάγεται εἰς ἐνέργειαν. οὕ-
τω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιοῦται καὶ πάσχει ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη. καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς
ἐνέργειαν προαγομένη. Πασχητιᾷ. πάσχειν ἐθέλει. Πατάγημα ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦργος.
μὲν ἀνδρός. οἷον πατάγημα ἥκεις. Πάταγος. ψόφος. Ἀγαθίας. οἱ μὲν γὰρ ἤκουόν τε τῶν ἀγροίκων.
καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων. καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης. Πάταγος. ἦχος, κτύπος,
οὐ πῦρ. οὐ δρεπάνων. οὐ ξιφέων πάταγος. καὶ Αἰλιανός. ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν. Παταγοῦσι.
ψοφοῦσιν. ἐπιπαταγοῦσί τε κώδωνί τινι καὶ τυμπάνῳ ὑποθορυβοῦντες οἱ βάρβαροι. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, λαν-
θάνει τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος. Πατάγου χύδιον. ἀντὶ τοῦ κεραμέου. ἐκ μέρους τὸ
πᾶν. συνέβαινε δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις ὑπὸ χύδας βάλλεσθαι. Πατταλεῦσαι. προσπῆ-
ξαι. Πάτταλον. τὸ τυχόν. ὑπάρχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον. Παταικίων. ἀνὴρ ἀπὸ συκο-
φαντίας τὸν βίον ποιούμενος. καὶ προσκρούων ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν νέων. διεβάλλετο δὲ καὶ ὡς
κλέπτης καὶ τοιχωρύχος. ὥστε καὶ κωμῳδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις. Παταικίων ὄνομα κλέπτου καὶ τοι-
χωρύχου. Πάταικοι θεοί. οἱ Πάταικοι Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἱδρυμένοι. χρύσια ἀπέ-
φθα τοῖς παταίκοις ἐμφερῆ. Πατάξει. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ προφήτης πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ
στόματος αὐτοῦ, οὐ περὶ γῆς λέγει ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. ὡς τὸ ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἕν. περὶ ἁ-
μαρτιῶν. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων. ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδὸς λέγει. καὶ πάλιν. ἐν τῇ ζωῇ αὐ-
τοῦ ἐξέρριψε τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων. Πατάξει. πλήξει. ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος, πα-
τάξει τοῦ στέρνου. Παταγοῦσα. ὑπὸ δειλίας κλονουμένη. διείρηται. ἦν δὲ τὸ καθεστηκὸς πρὸς πᾶν τὸ ἀ-
παγγελλόμενον ἐκπλήξεις. ὑπὸ δὲ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὠ-
σί, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς. παταγούσῃ δὲ τῇ καρδίᾳ, ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς
ἀρχομένοις κατάδηλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται. Πατήσας. καταφρονήσας. Ἀρριανός. δεξιάν τε
Ταραβασὸς βασιλεῖ ἔδωκε. καὶ ὅρκιον πατήσας οὓς ὤμοσε. Πατῆσαι. ἐνδιατρῖψαι. ἀφικέσθαι.
Ἀριστοφάνης. ἀμαθὴς ἔφυς κοὐ πολυπράγμων. οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας. ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.
Πατῖνος ὄνομα κύριον. Πάτος. ὁδός. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων Ὅμηρος. Πατούμενοι. ὑβρι-
ζόμενοι. Πατραλοίας. πατροτύπτης. καὶ πατραλῴας ὁ αὐτός. Πατρεύς. ὁ ἀπὸ Πατρῶν. ἡ δοτικὴ Πατρεῖ
ὡς μυρεύς ὁ τῶν μύρων, ἡ δοτικὴ τῷ μυρεῖ. λέγεται δὲ καὶ Πατραιεύς. ἡ πόλις αἱ Πάτραι. Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ
πατρὸς γέννησις. καὶ πάτρης τοῦ πατρίδος γενικῆς παρ' Ὁμήρῳ. πάτρη δὲ ἡ φυλή. Πατριάρχης. καὶ πατριαρχεῖον.
Πατριαί. χῶραι. φυλαί. τοπαρχίαι. Πατρίκιος. οὗτος ἦν μάγιστρος ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ
Λυδίας. ὃς τῆς ἀπὸ τῶν φαινομένων ἢ παρατρεχόντων σημείων τεκμάρσεως, ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

Πατρίκιος· πατὴρ τοῦ κοινοῦ. ὁ δὲ τὸ ἀξίωμα πρεσβεύοντας τοὺς ἐν τοῖς κορυφαίοις τῆς συγκλήτου βουλῆς τελοῦντας ἀξία, πατρίκιοι δὲ ὄντες ἐτύγχανον, ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον διαβληθέντα εἰς καθοσίωσιν, ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ καθῃρέθη ὁ πραιπόσιτος τῆς τιμῆς. καὶ ἐδημοσιεύθη. καὶ τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη. Πάτριθος.

Πατροκλῆς ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. ἐκ Πατροκλέους. ἐπὶ τῶν ῥυπώντων καὶ αὐχμηρῶν. Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος πλούσιος σφόδρα. ἀλλ' ὅμως ἦν κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σμικρός. ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας, οὐδὲν ἀνεῖχεν ἀναλίσκεσθαι. φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ τοῦ λίσχρου βίου. ὁ πλοῦτος οὖν ἐρωτώμενος πόθεν βαδίζεις, ἐκ Πατροκλέους ἔφη. Πάτροκλος ὄνομα κύριον. καὶ κλητικὴ ὦ Πάτροκλε. καὶ ὦ Πατρόκλεις. Πατρονομούμενοι· οἱ τοὺς παρὰ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες. Πατροραίστης· ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Πατροῦχου παρθένου. τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου ἣ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Πατρῷα· τὰ πατρικά. πατρῴζοντα· τὰ τοῦ πατρὸς φοροῦντα. Πατρωνικὸν δίκαιον· τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον. πατρῷον· πατρῷα λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων. ἢ τόπων. Ἰσαῖος ἀποφαίνω τοῦ ὑμῖν ὡς οὐκ ἔστι τῆς ἐπικλήρου τὸ χωρίον τοῦτο. οὐδὲ γίνεταί ποτε. ἀλλ' ὡς ἦν πατρῷον Λυσιμένει τῷ παιδὶ μηνοκράτους. ὁ δὲ Λυσιμένης ἔσχε τὰ πατρῷα πάντα. πάτρια δὲ λέγουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα. καὶ τὰ μυστήρια. καὶ τὰς ἑορτάς. Ἀντιφῶν. τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατρίους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. πατρικὸν ἦν ὅταν περὶ προσώπου κινῆται ὁ λόγος. καὶ τοῦτον ἀξιωθεὶς διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Πάτρως· πάτρωος ἀττικῶς. λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος. ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς μήτρως. καὶ μήτρων καὶ πάτρων. Παῦε παῦσαι ὦ δέσποτ' Ἑρμῆ. νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν κλέωνα ἐλοιδόρει. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν. Παῦλα· ἀνάπαυσις. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον παῦσις κακοῦ. μεῖζον κακόν. διὸ περὶ ἐν κακῶν αἱρέσει, τὸ ἐλάχιστον δεῖ ἑλέσθαι. Παύλη. Παῦλος αἰγινήτης ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία διάφορα. Παῦλος· τύριος ῥήτωρ. γεγονὼς κατὰ τὸν Φίλωνα τὸν βύβλιον. ὃς ἐπὶ ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας, μητρόπολιν τὴν τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικήν. προγυμνάσματα. μελέτας. Παῦλος φιλόσοφος. εἰσαγωγὴν ἀστρολογίας καὶ ἀποτελεσματικά. Παῦλος γερμῖνος σοφιστής. ὁ γράψας ὅτι γνήσιοί εἰσι τὰ περὶ τῆς ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β'. ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου. Παῦλος αἰγύπτιος ἐκ τῆς λύκων. σοφιστής. υἱὸς βησαρίωνος τοῦ καὶ διδύμου. γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. ὑπομνήματα.

·Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος μανέντι. ὁ γένος σαμοσατεύς. ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος. ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν χριστὸν ἐβλασφήμησε. ὡς προφητείας ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ πεπιστεῦσθαι τοῦ θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν. ἔνθεν καὶ δύο φύσεις διῃρημένας ὡς ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι. παντάπασιν ἐν χριστῷ. ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ χριστοῦ. καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος θεοῦ λόγου. αὗται μὲν αἱ πρῶται φωναὶ τὴν μίαν φύσιν. καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ χριστοῦ λέγεσθαι. τὸ μὲν, ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος. τὸ δὲ, τῆς ἀνθρωπότητος. Παῦλος· οὗτος μετὰ χρυσάνθου τῆς ναυατιανῆς ἐκκλησίας προεστηκώς, πρότερον μὲν λόγων ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν. τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλιπών, ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον. καὶ συστησάμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναστήρια, οὐκ ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτος ἐγένετο οἵους ὁ εὐάγριός φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχούς. πάντα γὰρ ἐκείνους μιμούμενος διετέλει. τὴν συνεχῆ νηστείαν. τὸ ὀλίγα φθέγγεσθαι. τὴν ἀποχὴν τῶν ἐμψύχων. τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου ἀπείχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος εἴ καί τις ἄλλος ἐγένετο. τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τούτου ἰουδαῖός τις χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη. Παύπερ· οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστάντιος ὁ πατὴρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι, ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος. μηδ' ἑτέροντι πρὸς τὴν φιλοτιμίαν ἀλλὰ παρὰ τὰς ἰδίας καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ στρωμναῖς ἐκόσμει τὰ βασίλεια. Παῦρα· ὀλίγα. βραχέα. ὅμηρος. παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως. ἐπεὶ οὐ πολύμυθος. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. παῦρ' ἀνιάσας, πολλὰ δ' εὐφράνας. ἀντὶ τοῦ ὀλίγα κωμῳδήσας. ὁ μοι

τῶ, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδες ἐοικότες. Παυρόλας ὄνομα κύριον. οὗτος υἱὸς ἦν φαλάριδος τοῦ ἀκραγαντίνων τυράννου ἐξ ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός. Παυσανίας. λάκων ἱστορικός. περὶ ἑλλησπόντου. λακωνικὰ χρονικά. περὶ ἀμφικτυόνων. περὶ τῶν ἐν λάκωσιν ἑορτῶν. Παυσανίας καισαρεύς. σοφιστής. σύγχρονος ἀριστείδου. οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον ἕν. προβλημάτων βιβλίον α΄. καὶ ἕτερα. Παυσανίας κλεομβρότου καὶ ἀγχιθέας βασιλεὺς λακεδαιμονίων. ὃς μετὰ πλαταιὰς εἰρήνης ἀναθεὶς τῷ ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν. ἑλλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε μήδων παυσανίας, φοίβῳ μνῆμ᾽ ἀνέθηκε τόδε. μηδίζειν δὲ ἀρξάμενος, ὑπὸ αἰγυπτίων καὶ φοινίκων ἐν βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο. καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο μηδικῇ. ἐμνᾶτο δὲ τὴν ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ ἑλλάδι. κληθεὶς δ᾽ εἰς κρίσιν καὶ ἁλοὺς καταφεύγει εἰς τέμενος ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ, πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ τῆς εἰσόδου. εἶτα οἱ ἄλλοι. καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν κεάδαν, βάραθρον δὲ ἦν τοῦτο, ἔρριψαν. καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος. καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ ἕλληνες καὶ δι᾽ αὐτὸν πρὸς ἀθηναίους ἀπέστησαν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν παυσανίου. καὶ ἐσώθησαν. Παυσικάπη. μηχάνημα τροχοῖς ἐμφερές. δι᾽ οὗ τὸν τράχηλον διεῖργον καὶ τῶν ὑποζυγίων ὥστε μὴ ἐσθίειν. καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Παῦσις ἡ κληρονομία. λῆξις δὲ μερίς. ἡ δὲ ἀποκλήρωσις μετάθεσις εἰς ἀμείνονα λῆξιν. ἀποκληρῶσαι θεοποιῷ φροντίδι οὐδὲν ὤκνησε. Παυσωλή. κατάπαυσις. Παύσων καὶ ἶρος ὀνόματα κύρια πενήτων. ὁ ἀσκληπιός. παύσωνα καὶ ἶρον καὶ ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰᾶσθαι. ὀφθαλμῶν γάρ τις ἐνόσει. εἶτα ἐπιτάσσει ὁ δὲ λέγει. ὄξει λύσαντα κάπρου πιμελὴν, κατα ὑπαλείψασθαι. ὁ δὲ, κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. ὁ δὲ, ἐπηρεάζετο τὰς αἰτίας λέγειν. τὸ μὲν γὰρ ὑπορρεῖν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι. τὸ δὲ, ἐπιλιπαίνειν καὶ ἡσυχῇ ἀπολέφειν, ὁ ἶρος ἔλεγε. Παύσωνος πτωχότερος. οὗτος ζωγράφος ἦν. καὶ ἐπὶ πενίᾳ διετεθρύλλητο. Παφία ἡ ἀφροδίτη.

Παφλαγών. ὁ κλέων, ὁ τῶν ἀθηναίων στρατηγὸς, διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ξένος τε ἦν καὶ βάρβαρος. Παφλάζοντα. ἠχοῦντα. ἀναζέοντα. ἀνὴρ παφλάζει βράζει. τεθέρμανται. πεποίηται δ᾽ παρὰ τὸ παφλάζειν. παφλάζειν δέ ἐστι τὸ λαλοῦντά τινα, κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι. τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ κλέων. ἢ τὸ ταράσσεσθαι. παφλάζειν δὲ κυρίως σημαίνει, τὸ ἠχεῖν κυμαινομένην τὴν θάλασσαν. παφλάζω ἀναζέω. ἢ ὁ ἐν βρασμῷ ἀναδώσεις γίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὕτη παρὰ τὸ μέρος ὡς ἤχου μιμητικὴ ὄνομα ὁ τῶν κυμάτων ἔσωθεν ἀναπέμπει βρασμός. γίνεται παρὰ τὸ φλέω ὃ καὶ φλύω λέγεται. ἀναδεῖ φλῦσαι καλὰ ῥέεθρα. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι καὶ συγκοπῇ φλῶ παράγωγον φλάζω. ὡς ῥέπω ῥεπάζω καὶ ἐνθυσιῶ ἐνθυσιάζω. Παφνούτιος. μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω θηβῶν ἐπίσκοπος. ἀνὴρ θεοφιλὴς καὶ σημειοφόρος. ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ, τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μετεπέμπετο. καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει. ἐδόκει δὲ τῇ συνόδῳ τοῖς ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσφέρειν. ὥστε τοὺς ἱερωμένους λέγω δὴ ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους διακόνους ὑποδιακόνους, μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου προὔκειτο βουλεύεσθαι, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκόπων ὁ παφνούτιος, ἐβόα μακρὰ, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι. τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων. μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας, μᾶλλον τὴν ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας ἄσκησιν. οὐδ᾽ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἑκάστου γαμετῆς. καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν. ἀρκεῖσθαί τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν, μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν. μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν ἐγάμησε. καὶ ταῦτα ἔλεγεν ἄπειρος ὢν γάμου καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν γυναικός. ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀνετέθραπτο. καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ εἰ καί τις ἄλλος περιβόητος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν ἐπισκόπων σύλλογος τοῖς παφνουτίου λόγοις. καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν ἀπεσίγησε, τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντες. Παχεῖα. Παχεῖς οἱ ἀθηναῖοι τοὺς

πλουσίους καλοῦσι συνήθως. Ἀριστοφάνης, ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς. ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος καὶ
παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. καὶ Ἡρόδοτος. ἐφύγομεν ἄνδρες τῶν παχέων ἐκ Νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου. δια-
φέρει πάχυς καὶ παχύς. πάχυς μὲν γὰρ λέγεται ὁ λιπαρός. παχὺς δὲ ὁ ἀναίσθητος. ἢ ὁ πλού-
σιος καὶ παχὺς καὶ ἀρχαῖος. ἐπὶ τοῦ ἠλιθίου δὲ τάττεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὰ παχέα ἀπὸ
τῆς μελίττης τῶν δερμάτων, ἀλσὶ μαλαττόμενα ἀπορρύπτεσθαι γίνεται. φησὶ δὲ ὁ Στρεψιάδης. ἁλσὶ δια-
σμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί. ἤγουν ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα ἁλσὶ διαβρεχόμενος. διαβάλ-
λει δὲ τοῦτον Ἀριστοφάνης, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. ζήτει ἐν τῷ ἁλσὶ διασμηχθείς. Περὶ
θων τὸ σῶμα. δυσκλεὴς ἔσῃ λίαν. Πάχνη. ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ' ἡλίου ὑγρασία
ἀνενεχθεῖσα μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ, πάχνη καλεῖται. Παχνοῦται. ἀποστυγνάζεται. λυπεῖ-
ται. Παχύνοοι. παχύφρονες. ἀνόητοι. τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκα-
μεν, ὥστε ἐτολμήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτοὺς, τοσοῦτον ἠγνοηκότας ὅσον οὐδεὶς ἠγνόησε. Παχύτε-
ρον. ἀμβλύτερον. ἀνακριβές. Παῖ. Ἀριστοφάνης. τί δῆτ' εἰ νῷν παῖ. παῖ δῆτα καὶ νὴ τὸν ἔρωτα καλ' δίκαιος
τις ἂν πληγὰς λάβῃ. Παιάν. εἶδος ᾠδῆς. ὁ δὲ εἶπε κλαύσας φωνὸς, οὐχὶ παιᾶνος τουτέστιν ὑμ-
νον, φροντίδος δὲ λύπης. Παιᾶνας. ὕμνους. ὁ δὲ, ἦδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ ἐντεταμένως τῇ γλώτ-
τῃ. οὐδὲ ἐρρωμένῃ. ὡς πρὶν οὖν κάτοινος ἤδη καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι. Παιᾶνας. κώμους. εὐφη-
μίας. παιᾶνες δύο ἦσαν. ἐνυάλιος ὅτε ἤρχοντο. ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίνετο. καὶ ἕτερος ὅτε ἐνί-
κων. δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί. πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει. μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλ-
λωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπὶ πλεῖον λέγει Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον. Παιανι-
εῖς καὶ Παιονίδαι. δῆμοι διττοί εἰσι Παιανιέων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. ὡς Διόδωρος. καλεῖσθαί φη-
σι Παιανιᾶ ἂν καθύπερθεν. καὶ Παιανιᾶ ὑπένερθεν. τῶν δὲ δημοτῶν ἑκατέρου δήμου, καλεῖσθαι ὁμοί-
ως Παιανιέα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν. δῆμος δέ ἐστι καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος. Παιανίας ὄνομα
κύριον. Παιανίσαι. τὸν παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν γὰρ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέ-
γειν. Παιανισμός. ᾠδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν. Παιγνία. ἑορτή. ὥστε τῆς ἑκάτης ποιοῦσα παι-
γνίαν, ἐγὼ τοῖς παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσα κατὰ τῶν γειτόνων. καὶ Ξενοφῶν. οἱ γὰρ ναρθηκοφόροι, ἐδίωκον
σὺν πολλῷ γέλωτι καὶ παιγνίᾳ. Παιγνιημονέστατος. τοῖς παιγνίοις ἐπιστήμων. Παίγνιον. Παιδα-
γωγηθεῖσαν πάλιν. ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν. καὶ παιδαγωγῶ αἰτιατικῇ. Παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρ-
ρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων. Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Τιμαν-
δρον. καταλειφθέντων γὰρ τούτων δυεῖν ἀδελφοῖν καὶ δυοῖν ἀδελφαῖν ὀρφανοῖν, καὶ πρὸς πα-
τρὸς καὶ πρὸς μητρὸς καὶ παιδαρίων παίδων. Παιδάριτος. τῶν ἐν Λακεδαίμονι ἐκπεμφθέν-
των ἐστίν. οὗτος ἁρμοστὴς ἀνὴρ εἰς τὸν προγονότων καλῶν. Παῖδας κρατῶν, κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα.
Παιδερασταὶ σφοδροί, ὅ τε Κηδωνίδης. καὶ ὁ Αὐτοκλείδης. Παῖδες. οὐ μόνον οἱ δοῦλοι. ἀλλὰ καὶ
οἱ νέοι. Δαβίδ. αἰνεῖτε παῖδες κύριον. ἀντὶ τοῦ οἱ δοῦλοι. Παιδεύειν. παιδοτροφεῖν. Παιδεία. καὶ
παίδευσις. παιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τῇ γλώττῃ καλλωπιζομένην εὐ-
ρυθμίαν. ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιᾶ νοῦν ἐχούσης διανοίας. καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπέρ τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν
καὶ ἐσθλῶν τε καὶ αἰσχρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ. διδάσκει δὲ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντας, αὐ-
τὸς ἀπολελεῖφθαι τοσοῦτο δοκεῖ τῆς παιδείας, ὅσῳ καὶ τοῦ χρηστὸς ἀνὴρ εἶναι. Παίδειος. μυ-
στιαστικόν. ὁ τῆς παιδείας σύμβολον ἀγωγῆς παιδείου, πολιοῦχα δὲ θεὶς κατὰ μέτρο. Παι-
διά. παίγνιον. ἔδοκει γὰρ τὸν βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον, κατὰ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὅτι
μάταιος. Παιδιά. παιδιά τίς ἐστι τοιαύτη παρὰ Ἀθηναίοις. δραξάμενός τις καρύων. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἐρωτᾷ πόσα ἔχω. καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί. ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν
ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὑρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρί. Παιδιά. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ
βραχυκαταλήκτως καὶ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ παιγνίου. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. αὐτοῦ λαβοῦσα κα-
ρύα. παιδιάν τινα. Εὐνάπιος. καὶ οἱ μὲν, παιδιάν τινα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγούμενοι, τοσοῦτον
ἐδυσχέραινον, ὅσον ἠναγκάζοντο βοὴν καθ' οὓς ἐμβάλοιεν. παιδεία δὲ ἡ παίδευσις διὰ
διφθόγγου. Παιδικά. ἐπὶ θηλυκῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα
τὸ μὲν

τοῦ μὲν ἐπὶ τῶν ἀρρένων τετάχθαι πολλά. καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς, δηλονότι οὕτως
ἐξειλῆφθαι. ἐπιδόξιον γάρ ἐστι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ. πα-
παῖ, τὰ παιδικὰ ὡς ὁρᾷς ἀπώλεσας. καὶ Κρατῖνος Πανόπταις. μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας. πρὸς
παιδικὰ τρέπῃ νῦν. ὅσα δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Εὔπολις. φησὶ γὰρ ὡς πρὸς
αὐλητρίδα τις. ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ Κρατῖνος δέ, ὁρᾷς τῆς παλλακῆς ἀ-
ποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης φησὶ μὲ παῦε. μανικέλιος τῶν παιδικῶν. οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι
καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκεί-
νου. Πλάτων Φαίδρῳ. ἐσπούδακας ὦ Φαῖδρε ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην ἐρεσχελήσας. λέ-
γεται δὲ παιδικόν, καὶ τὸ παιδαριῶδες. οἷον τὸ ἁρμόζον παισί. ἡ δὲ λέξις ἐπὶ τὸ πολύ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρω-
μένων. τὸν Ἀντίνοον φασὶ παιδικὰ Ἀδριανοῦ γενέσθαι. καὶ τούτου προτελευτήσαντος. πανταχοῦ ἀν-
δριάσι προστάξαι τιμηθῆναι. καὶ τέλος ἀπέραντα δοκεῖν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ ὃν αὐτῷ τιμοῦν ἔλεγον εἶναι καὶ
ἐλευθέρας τοῦ νόσου ἀφορᾶν. Παιδικά. ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δὲ τινὲς ἐ-
πὶ ἀγαθοῦ ἔρωτος. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. τὸ δὲ παιδικὰ ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος. Παιδικῶν. τελευτῶν
ἀπεσφάγη καὶ αὐτὸς καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν. θέαμα ἐνδοξότερον καὶ ὑπερήφανον. Αἰλιανὸς
φησί. Παιδικώτερον. ἱλαρώτερον. Παιδίσκη. ἡ θεράπαινα. Παιδνός. παῖς νέος. Παιδονο-
μοῦντα. παιδοτροφοῦντα. Παιδομαθὴς ἐκ παιδὸς ἠσκημένος. ὁ δὲ νέον μέν. ὁρμῆς δὲ πλήρη. καὶ
παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά. Παιδοπολίτης. ὁ ἐρτιάζοντος ἐπεγένετο παιδοπολίτης. προβαίνων
δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, δικαστὴς ἀπεδείχθη. Παιδοτρίβας. ἀλείπτας. γυμναστάς. καὶ παιδοτρίβης
ἡ ἄθλεια. Παιδουργία. παιδοποιΐα. Παίδουσα ἢ παιδοῦσα ἐπώνυμον. Παιδολέτειρα.
παιδοφθόρον. Παιδοφθορία. ζήτει ἐν τῷ Γάϊος Αὐγούριος θαυμάσιον. Παῖε τὴν ἐπαρό-
ξυ ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος τὴν ἱστορίαν. Παίει. αἰτιατικῇ. τύπτει. Ἀριστοφάνης. παῖε παῖε τὸν ἀλιτή-
ριον καὶ πανοῦργον. καὶ ταραξιππόστρατον καὶ τελώνην. καὶ φάρυγγα καὶ χάρυβδιν. Παίειν
οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως ποιεῖν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. ὁ δὲ νεανίας ἐν τάχος,
παίει στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. Παίζω. αἰτιατικῇ. Παιήονος. ἰατροῦ τῶν θεῶν. Παιόλη. ὦ παιόλη
θεόντινα πεποίηκεν. οἷον ἐκστροφήν. ἢ τινα βιαίαν ὥσπερ εἰ ποίησις. ὦ ἀδικία καὶ ἀποστέρησις. πε-
πλακε τὸ ὄνομα διὰ μονὸς τινός, σωματοποιήσας αὐτήν. παρὰ δὲ ἀπελθεῖν καὶ κινεῖν καὶ ἀπο-
στερεῖν. Παιόλημα. κίνημα. ἀποπλάνημα καὶ ἀπάτην τινά. πανούργημα. Ἀριστοφάνης Νεφέ-
λαις. ἐξηρπαστέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς καὶ παιόλημα. οἱ δέ, ἀπαιόλημα φασί. Παίονες, ἔ-
θνος. καὶ Παιονία χώρα. Παίω τὸ τύπτω. Παιῶνας. ἰατροὺς καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνί-
ζειν τὸ ἀλαλάζειν. Παιωνείου. ῥίζης φαρμάκου. Παιωνείου. ἰατρείου θεραπευτικοῦ καὶ σωτηρίου φαρ-
μάκου. καὶ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις σωτηρίοις. θεραπευτικοῖς ἰατρικοῖς. καὶ αὖθις. ἐπικατελθὼν
ὕδατος παιωνίου, ἦλθεν πόθεν πύζουσα. Παιωνίσας. εὐξάμενος. καὶ τοῖς θεοῖς χαριν ὁμολο-
γήσας. παιὼν γὰρ ὕμνος χαριστήριος. Παιῶνος τοῦ ὕμνου. Παίωνος δὲ τοῦ ἰατροῦ. Παιπάλη
ἄλευρον ἀπὸ κειθῶν ἢ ἀποκέγχρου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. λέγειν γίνεται κρόταλον. παιπάλη. αὐτί-
κα τοῦ τραχὺς καὶ δυσκατάληπτος. ἐπεὶ παίπαλα καλοῦμεν, τὰ τῶν χωρίων δύσβατα. Παιπάλη-
μα. τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον, ἐν κακίᾳ. καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. Παιπάλημα. ὁ-
πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Παιπαλόεις. ὁ τραχύς.
Παιπαλώδεις. τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας, κίρκας φαμέν. Παιπανεία. ἡ κενοδοξία.
Παίσατε. ὁ ποιητὴς ὑμεῖς παίξατε. Ὅμηρος. παίσαθ' ὡς χρὴ ξεῖνος. Παῖσαι, παῖξαι. τύψαι.
Παισθείς. τυπτηθείς. Παῖς μοι ζυγωνὸς εἴη. μὴ λιτογένεια. Παῖς παρὰ τὸ παίζω παίσω ἢ
παρὰ τὸ ἅλλεσθαι. εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὸ βαιὸν γίνεσθαι βαῖς καὶ παῖς κατὰ τρο-
πὴν τοῦ β εἰς π. Παίσωμεν μετ' αὐτῆς. συγχορεύσωμεν αὐτῇ. καὶ αὖθις. καὶ ἔνα ἤτει γενέσθαι
βασιλίς. τὸ τοῦ Μενάνδρου. ἵνα τί καὶ παίσω ξυκορυσία βασίλινα καὶ αὐτὴ δὲ ἄποινα εἶναι τοῦ πάν-
του ἐθέλουσα. Παισόπολις. καὶ Παισηνὸς ὁ πολίτης. Παιτίτα. Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. σημαίνει
δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίοις. χρυσάφιος δὲ ὁ πραιπόσιτος, παιτίτα ἐπεζήτει Θεοδό-

σιον τὸν βασιλέα. Παιφάσσω· φανερῶς ἰῶ· ὁρμῶ. Πεδαρσίου· μετεώρου· πετομένου ἐκ τοῦ πελάγου. ἀριστοφάνης ὄρνισιν· ὡς ἐγὼ σοι ἤδη δεῖ μοι πεδαρσίου, δίνης ὑπέρτερος φθόνος ἐξακούεται. Πέδαι. δεσμά· παρὰ τὸ πὲς καὶ τὸ δέω ὃ δεσμεύω· ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. Πεδῆται· πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι. καὶ πεδήτης ὁ δεσμευθείς. Πεδιὰς ἀπὸ τόπου. Πεδίνα μοῖρα τῆς ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· εἶχε γὰρ πεδία τὸν νομόν. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα παρά τε λυσίᾳ καὶ παρ᾽ ἄλλοις ῥήτορσι. Πέδιλα· ὑποδήματα. Πεδινός· ὁ ὁμαλὸς τόπος. Πεδίον· ἡ γῆ. καὶ πέδον ὁμοίως καὶ γῆ· ἔδαφος. Πεδότριψ· ὁ ἐκθλίβων. Πέζα· τὸ ἄκρον· ἢ τὸ ἀπόλειγμα τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὤαν λέγομεν. πρότερον δ᾽ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα περατὶ προσερράπτετο. πέζα καὶ ὁ πούς. καὶ ἀργυρόπεζα· ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ἔμπεδον εἰς ἐκείνου πέζαν ἐρεισάμενος αὔρης ὠκὰ λέγουσαν ἐπὶ χθονός. Πέζα· ὕφασμα· τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιά, βιβλίον εἰργάσατο. καὶ αὖθις· ἄρτεμι σοὶ ζώνην παρέθηκε τὸ Ἰταγυναικί, τὴν μίαν αἵ πιοσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα. Πεζαίτεροι· ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἀναλαβών, ἐπειδὴ οἱ κελεύει θάνατον ἀπολέσας εἰ πλείους ἐποίει. Πεζαίτερος. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. ἀναξιμένης ἐν ἕκτῳ φιλιππικῶν, περὶ ἀλεξάνδρου λέγων φησίν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνηθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσε. τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζούς, εἰς λόχους καὶ δεκάδας, καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζεταίρους ὠνόμασεν. ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.

Πεζῇ· βάδην. καὶ παροιμία· πεζῇ βαδίζων· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. Πεζίτης ὁ πεζός. Πεζίτια στέμματα· ἐπὶ ἀνθρώπων, στεφάνη· ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. Πεζολόγος· συγγραφεύς. Πεζοπορηκότες. Πένειν· τὸ κτενίζειν. Πέκος· δέρμα· κώδιον· ἐξ οὗ καὶ πεκτῆρες· τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ πέσκος ἐν τοῖς ἑξῆς. Πέκτειν· συνάζειν· κείρειν τὰ θρέμματα. ἀριστοφάνης· ἵν᾽ ἵνα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἤειον. Πεκτῆρες· οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

Πεκτούμενον· τιλλόμενον· ξυόμενον. ἀριστοφάνης· καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βορρεῖν σε τὸ πεκτούμενον. Πελαγιζούσαις· εἰς πέλαγος πλεούσαις. πελαγιζούσαις δὲ ταῖς ναυσί, συνέβη τὰς πλείους καταδῦναι. Πελαγίζω· αἰτιατικῇ. Πελαγιῶτις λίμνη. Πελάζει· πλησιάζει· ἐγγίζει. Πέλανος· γίνεταί τινα πέμματα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω. δίδυμος δέ φησι κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ τῆς παιπάλης πέμμα. ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα. καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὅ ἐστι λευκόν. εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ ὀρέστῃ ἰδίως φησίν· ἐκ δ᾽ ὀμόρξον ἀθλίου στόματος ἀφρώδη πέλανον. ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ. Πέλανοι, πέμματα ἐκ παιπάλης· τουτέστιν ἀλεύρου λεπτοτέρου εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια ὡς αὐτός φησι καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι. διονύσιος θρᾳξί· θεοῖς ἀπαρχαί τινες. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός. καὶ τὸ πεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον· οἷον λιβανωτὸς κόμμι. καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός. Πελαργᾶν· τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ πυθαγόρας. Πελαργιδεῖς· αἰλιανός· πελαργῶν παῖδες, ὥσπερ ἀετιδεῖς οἱ τῶν ἀετῶν. Πελαργικοὶ νόμοι, διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως ἀριστοφάνης.

Πελαργός· ζήτει ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν. πελαργὸς κυρίως διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα καὶ λευκά. πελλὸν γὰρ μέλαν καὶ ἀργὸν τὸ λευκόν. Πέλας· πλησίον· γείτων· πάλιν πρόνοιαν ἀεὶ ἐποιοῦντο ῥωμαῖοι, μήποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας. μηδ᾽ ἔχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων. Πελασγοὶ ἐθνικόν. Πελάτης ὁ ἀντιστρέφων καὶ ὑπηρετῶν. συναγαγὼν τοὺς πελάτας κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν. ὑπηρέτην τε καὶ θεράποντα ἢ πελάτην στρατιώτην τὸν ἐκ τοῦ καταλόγου ἐκώλυσε παρεῖναί τινι. καὶ αὖθις· καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τε καὶ ᾄδει. Πελλαῖον ὄρος. καὶ πελλαῖος ὁ ἐκ πέλλης πόλεως μακεδονίας. Πέλεθρα· πλέθρα. ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον σταδίου ἕκτον. Πελεκᾶντι· δοτικῇ. μήποτε βαρυτόνως προενεκτέον. ὡς ἀλίβ· πελεκώμενοι πελεκᾶν ὀρνίθων. πελεκᾶντ᾽ ἀττικῶς. καὶ πελεκᾶς πελεκᾶ δωρικῶς. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου τρυπῶν τὰ δένδρα ἀφ᾽ οὗ καὶ δενδροκολάπτης καλεῖται, Πέλεκυς πελεκυ

ὡς τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον, καὶ ἐπελεκυσμένος οὗτος ἐμβεβηκὼς, τέχνας ὁ πρύτανις, πέλεκυς πελέ
κυος δέ. Πελεκῶ. πελεκήσω ξύλα. πελεκίζω δὲ, τὸ μετὰ τῆς ἀξίνης κόπτω. Πέλει. γί-
νεται, ἐστί, Πελειάδες. περιστεραί, καὶ πέλειαι περιστεραί. δειλαί τε δειλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέ-
λειαι. ἄμμε δὲ ζείοις ἀνδράσι περιτρέμεθα φησὶν ἀετός. πελιώσας ὡς ὄμμα. πελείας περιφόρη-
μα. ἐπεὶ περιστερὰ ἐστὶ τὸ ζῶον. περιφραστικῶς ἢ ὡς ἡ πέλεια. Πέλλη πέλλης ὄνομα πόλεως θετ̓τα
λικῆς. Πελλήνη πόλις. καὶ πελληναῖος χιτών. ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ
πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. ἀριστοφάνης. αὐτοῦ πελλήνης πέπεσθαι διανοεῖ. ἐπεὶ ἐν πελ
λήνῃ τοῖς ἑρμαίοις ἆθλον ἐτίθεσαν χλαῖναν. Πελίας ὄνομα κύριον. καὶ πελιάδες ὁμοίως
ὀνόματα κύρια. Πελιδνόν. μέλαν. λέγεται δὲ καὶ πελιτνὸν παρὰ θουκυδίδῃ. καὶ πελι-
δνωθεῖσα. ὠχριάσασα. καὶ πελιδνουμένη. ἀντὶ τοῦ μελαινομένη. Πελιδνὸν, τὸ μεταξὺ ὠχρότη
τος καὶ μελανίας. οἷον εἰ μολιβδόχρουν. παρὰ θουκυδίδῃ. Πελλός. ἔνθα τυρὸν κατασκευά-
ζουσι γάλα ἀμέλγοντες. σκαφίς. Πελὸν δὲ μέλαν χρῶμα. Πελιοί. μέλανες. ὠχροί. Πε
λοπίδης. ὁ τοῦ πέλοπος. Πέλωρ. μέγα τεράστιον. Πελώρας. ὄνομα κύριον. Πελώριος μέγας
ἐν ἐπιγράμματι. ὡς δὲ λέων ἤντησε πελώριος ὡς ἐπὶ θοίνην χάσμα φέρων χαλεπόν. καὶ πελωριάς
ὄνομα τόπου. δῶρα δεξιέρας εἰμὶ πελωριάδος. Πέλωρον. μέγα. καὶ πελώρου μεγάλου τέρατος.
Πελτασταί. τοξόται. τοξόται οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. Πέλται. λόγχαι. καὶ ἀσπίδια τετράγωνα καὶ κε
κοπέλται. Πέλτον. θωρακικὸν ὅπλον, καὶ εἶδος τείχου ἢ ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα. Πέμματα. πλα
κούντια. ἀρριανός. οἱ δὲ, ξένια ἔφερον. θύμους ἐν κειραίοις ὠπτημένους καὶ πέμματα ὀλίγα καὶ βα
λάνους φοινίκων. Πέμπελος γέρων. καὶ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην. Πέμπειν, τὸ
πομπεύειν. μένανδρος. ὑποβολιμαίῳ ἢ ἀγροίκῳ μικρὰ παναθήναια. ἐπειδὰν γέρα πέμποντ
ες ἐμοσχίων, μήτερ ἑώρα τῆς κόρης ἐφάπτεσθαι ἐρώματος. καὶ πέμψαντες τὸ, πομπεύσαντες παρὰ θου-
κυδίδῃ, καὶ πέμπομαι αἰτιατικῇ. Πέμπτῃ καὶ φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐ
δίδοντο. μένανδρος χαλκίδι. Πέμψιν. ἀποστολήν. Πενέσται. οἱ παρὰ θεσσαλῶν μὴ γόνῳ δοῦ
λοι. ὑπὸ τῆς ὑπὸ αἵμονος ἐν ἄρνῃ νικηθέντων βοιωτῶν. οὐ φυγόντων τὴν παρὰ αὐτῶν δουλείαν. ἀλλὰ μει-
νάντων μέχρι τῆς ζήτης γνώσεως. φιλήσαντων δὲ ἐπὶ τῇ χώρᾳ. παραδόντων δὲ αὐτοῖς ἐφ᾽ ὅρκῳ. ἐπὶ τῷ
μήτε παθεῖν τι ἐργαζόμενοι. μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλού
μενοι ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν. παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. οὓς ἐν λακεδαίμονι
καλοῦσιν εἵλωτας, τούτους θετ̓ταλοὶ πενέστας λέγουσι. κέχρηνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ θετ̓ταλοὶ
καὶ λακεδαιμόνιοι, ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι. δημο
σθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. πενέσται δὲ παρὰ θετ̓ταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ λακεδαιμονί
οις εἵλωτες. οὐ μόνον δὲ τούτους πενέστας καλεῖσθαι φησίν. ἀλλὰ καὶ θετ̓ταλικοὺς τοῖς πενε-
στικοῖς ξυνῶν. οὕτως ἀριστοφάνης. Πενεσρίνη πύλης ὄνομα. Πενθερά. τῷ νυμφίῳ καὶ τῆς κόρης
μήτηρ. καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ. εὐριπίδης δὲ, γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν ἀλκμαίων τῷ
φηγεῖ φησί. καὶ σοῦ γεραιὲ τήν τε παῖδα, μὴ δοὺς ἐμοί, γαμβρὸν νόμιζε. καὶ πάτερ σπέρμα τέμος. καὶ
ὁ πρωτεσίλαος τῷ ἀκάστῳ φησίν. ἄξιος δὲ μοί γαμβρὸς κέκλησαι παῖδα μὴ ξυνοικίσας. σο-
φοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν. εἴπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν ἰφιγενείᾳ. ὁ δυσσεὺς φησὶ πρὸς κλυ
ταιμνήστραν περὶ ἀχιλλέως. σὺ δ᾽ ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν. ἀντὶ τοῦ γαμβρῶν. Πενθί
λος ὄνομα κύριον. Πένθος. ὥστε πολὺ ὑπὲρ αὐτοῦ πένθος γίνεσθαι. καὶ πένθος ἱερὸν οἷον ἐν
λιβάνῳ τὸ ἐπὶ ἀδώνιδι καὶ βύβλῳ. Πενία. διὰ τὰς ἀδίκους πάθας τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. ἦν οὖν
δή που τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὑμεῖς γοῦν περὶ καὶ θρασύ
βούλῳ διονύσιον φατὲ εἶναι ὅμοιον. ὁ μὲν γὰρ διόνυσος ἐξώλης τύραννος. ὁ δὲ θρασύβουλος φιλό
πολις καὶ παντὸς λόγου κρείττων. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ ὅμοια ποιούντων. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε. παρὸ-
σον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι. Πενία καὶ πένης. οὐχ ὁ μηδὲν κεκτημένος. ἀλλ᾽ ὁ
πολλῶν ἐφιέμενος. καὶ πλούσιος οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος. ἀλλ᾽ ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.
Πενιχραλέον, ἀντὶ τοῦ. πενιχρόν. καὶ φαιστῷ ὀλίγον δράμα πενιχραλέον. Πενέστερον. πέν

περὶ ψυχῆς. Πένταθλος· ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης, ἐπεὶ ἤσκητο τὰ φυσικά, καὶ ἠθικὰ, τὰ μαθηματικά· καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου ἦν καὶ τὸ, λόγος ἔργου σκιή. Πεντακοσιομέδιμνον· τέσσαρα τέλη ἐποίησεν ἀθηναίων πάντων ὅσων· ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι. Πένταχα· εἰς πέντε μέρη. Πεντέκτενοι· περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφαίνεσθαι περὶ τὰς ζώας πεντεκτένας πορφυροῦς. Πεντέληθεν· ἀπὸ πεντέλης πόλεως. Πεντεσυρίγγω ξύλω· τῷ ποδοκάκκη· πέντε γὰρ ὀπὰς ἔχει δι' ὧν οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται. Πέντε τάλαντ' ἐκ Χίων πόλις διὰ τὸν Κλέωνα τὸν ὀφλῆσαι. τούτους ὡς ἀκρασίαν καὶ μαλακίας ἔχοντας σκώπτει ἀριστοφάνης. καὶ διὰ μαλακίαν τῷ Κλέωνι τῶν εὐπορωτέρων ὄντων καὶ ἑτοίμων πρὸς τὸ ἀποστατεῖν. Πεντετάλαντος δίκη διαγράφεσθαι· τὸ πεντετάλαντον τηρεῖται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. Πεντετηρίς· πενταετηρίς. Πεντεφρῆς ὄνομα κύριον. Πεντηκόνταρχος· ὁ πεντήκοντα ἄρχων. ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς. Πεντηκοντούτης· πεντήκοντα ἐτῶν ἀνήρ. πεντηκοντοῦτις δὲ θηλυκῶς σὺν ἰῶτι. Πεντηκοστὴ καὶ πεντηκοστεύεσθαι καὶ πεντηκοστολόγοι. πεντηκοστὴ μὲν τὸ τέλος ὃ τελοῦσι. πεντηκοστολόγοι δὲ οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες. πεντηκοστεύεσθαι δὲ τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. τούτων δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. Δημοσθένης καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀβούλου δωρεῶν. Πεντηκοστολόγιον· καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντηκοστολογίου. Πεντάβολον ἡλιάσασθαι· νικήσαντα τοὺς πελοποννησίους, δικάσαι μέχρις ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον· ἀλλ' οὐ τριώβολον. καὶ πεμπώβολον ὁμοίως. Πεξάμενος, κτενίσας ξάνας. Πέος τὸ σπήλαιον· πέος δὲ τὸ αἰδοῖον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐδὲν πέπαλαι ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ. καὶ αὖθις ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου. καὶ αὖθις· πότερον ὡς ἀνηρετρέφη· ποῦ δὲ τὸ πέος. καὶ αὖθις τίς ὁ δομαίνων τὸ πέος ἀποτεθερίακε. Πεπάλαχθε· κληρώθητε, πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. Πεπαρήθιος οἶνος· οὐκ ἄπωθεν εὐβοίας. καὶ πεπαρήθιος ὁ ἐξ αὐτῆς. Πεπαρθενεῦσθαι· διαπεπειρᾶσθαι τῇ μίξει. Πεπαρμένον, πεπερονημένον· καθηλωμένον πεπυρωμένον. Πεπαρῳνήκασιν· ἡμαρτήκασι. Πέπατο· ἐκέκτητο. πῶς γὰρ τὸ κῶμα. καὶ πολύπαμων· ὁ πολλὰ κεκτημένος. ἐν ἐπιγράμματι· πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦ κληρίον, ἐν λυπρῇ τῇ δὲ γεωλοφίᾳ. Πεπαίνει· πραΰνει. Πεπαλαγμένα· πεπιναρωμένα. Πεπεμμένου· πελανοῦ ἤγουν· ἀντὶ τοῦ ποιηθέντος. τουτέστι διαπεπεμμένου. ἐπειδὴ ἔξω τῆς ἑορτῆς ἡμέραι τινὲς ἐνομίζοντο ἀθηναίοις θεοῖς τισίν. οἷον νουμηνία καὶ ζ' ἀπόλλωνος. δ ἑρμῇ. η θησεῖ. Πέπειρ' ἀκμαῖον, εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου. γραῦς φησὶ παρὰ ἀριστοφάνει. οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν. ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις. οὐδέ τι στέργειν μᾶλλον ἂν ἐθέλοι, ἢ ἐγὼ τὸν φίλον. Πεπιασμένοις· μεμιασμένοις αἰλιανός. φάγοι δ' ἂν σίλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ καὶ ἰχθύος. φιληδοῦσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπιασμένοις καὶ κακόσμοις. πεπιθημένος πεπιθήσας θαρρήσας. καὶ πεποιθὼς θαρρῶν. Πεπίθοιμεν· πείσοιμεν. Πεπιλημένη, συνεσφιγμένη. ἰὼ σκῆπος. μέλαν τὸ σῶμα. ἴσχνος τὴν σάρκα. πεπιλημένος. ἀλλ' ἐν ὠκείτις ἡρωϊκὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι. Πεπλαδηκός· ὑγρανθὲν σεσηπός. Πεπλασμένω· κακούργω. Πεπλεγμένη· φάλαγξ ἐστίν, ἥτις ἀποπίπτουσα τόποις, ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, περιοδεύοντος λόγου ἐπέχει. ξιφοειδὴς φάλαγξ γίνεται· καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει. Πεπληγὼς παρ' ὁμήρῳ· ἀντὶ τοῦ πλήσσων. τὸν παρακείμενον παρέλειψε. Πέπλον· περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον. Πέπλος· ἰδίως παρὰ τοῖς ἀθηναίοις. πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς παναθηναϊκῆς νεώς. ἣν οἱ ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ ἀθηνᾷ διὰ πενταετηρίας, ἧς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ κεραμεικοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ ἐλευσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν διὰ τὸ ἱεροῦν αὐτὸν εἶναι. ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ ἐγκέλαδος ὃν ἀνεῖλεν ἡ ἀθηνᾶ. ἣν δὲ τῶν γιγάντων εἰς ὅτι νικήσαντες οἱ ἀθηναῖοι πέπλον ἐποίησαν τῇ ἀθηνᾷ. καὶ ἐνέγραψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ. πέπλος· περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, πέπλος καλεῖται. καὶ ἑανὸν ἐστὶν ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα. Πεπλώματα· καὶ ζήτει ἐν

τοῦ δύς τινι. Πεπνυμένος· συνετός. Πεπεδημένοι· τοὺς πόδας δεδεμένοι. τοῖς πόρναις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵπποι πεπεδημένοι εἰσὶ τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα ἐλυθείησαν. Πεπεδημένοι· τοὺς πόδας κατεσχημένοι. Ξενοφῶν. πονηρὸν δέ ἐστι νυκτὸς στράτευμα πορσικόν. οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται. Πέπομαι παθητικόν· πέπωκα δέ. Πέπον προσφιλέστατε προσηνέστατε. προσφιλέστατε. Πέπρυδε· ἔκλυτοι. ἀσθενεῖς. ἐν ἐπιγράμματι. ὄφρα τάχιστα λιμηκόσι πεπρυνῶν καρπὸν ἀπὸ σταχύων. ἀντὶ τοῦ ὡρίμων. Πέπορδα. Ἀριστοφάνης. ἥδομαι γὰρ ἐκ γῆρας ἐκπεπορδα. καὶ πλέον μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς. ἀντὶ τοῦ ἐκλύσας. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας. ἥδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα. τουτέστι τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας. Πεπορόποιημένος· ἐκ τοῦ πόρος. Πεπορπημένος· ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον πόρπῃ συνεχόμενον. ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατά τι μονεράτου. τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ τοὺς ἡλικίαις πρεσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους, ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν, τότε ἐπὶ γήρως ὀδῷ περιφερομένους διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους. Πεπότηται· ἀνέπτη. ἀνεκουφίσθη. καὶ μετέωρα ἤδη φρονεῖ. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἡ ψυχή μου πεπότηται. Πεπώρωται· τετύφλωται.

Πεπραξικοπηκότα· ἀντὶ τοῦ προδώσοντα. Πεπρᾶσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι πάντη καὶ πάντως ἀπέβη. τὸ δὲ πωλεῖσθαι, ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. ἐνδέχεται γὰρ τό ἔτι πωλούμενον μὴ πραθῆναι. Πέπρισται· κέκοπται. Πεπρωμένη· εἱμαρμένη. τύχη. γένεσις. Πεπρωμένον· εἱμαρμένον. ὡρισμένον. πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας. Πέπταται· ἡπλωται. Πεποιωμένον· ποιότητα ἔχον. Πεπυκασμένον· ἐσκεπασμένον. Πεπειρβεβλημένον. εἶτα ἑτέρα σκηνὴ ἐξωπλισθεν ἠμφιεσμένη τε καὶ κατά πεπυκασμένη, ἢ ἄλλως ἐξ ἱματίων σκηνῶν. Πέπυσται· ἠκηκόει. Περᾶ· περαιοῖ. Πέρα ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ περαιτέρω. πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ξυνῄδειν. καὶ αὖθις. διομολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως πέρα. καὶ αὖθις. οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν δι' ὕβριν τε καὶ ὠμότητα. καὶ αὖθις. ἀρρήτων ἀρρητότερα καὶ κακῶν πέρα. καὶ αὖθις, εἰπόντες δὲ τοῦ ἰωτόμου τὸ τόλμημα, ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγνοοῦντα. καὶ Ἀριστοφάνης. ἄρ' οἶσθ' ὅτι ζῶν σε ἐμελλυσπασε πέρα, μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τοῦ ἐπὶ σελήνην τὸ πέρα ἄγειν ἀπέσχετο. ἀντὶ τοῦ πλεονάκις. Περᾶναι· τελειῶσαι. Περάνῃ· αὐθυπότακτον. ἀντὶ τοῦ τελειώσῃ.

Περαντικός· πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις. Πέρασις ῥίζ. ἡ τελευτή, δ' ὅτε βίου πέρασιν καὶ καταστροφὴν τινα εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν ἀεί. εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν καὶ πέρατος τέλη. Περγαμηναί, αἱ μεμβράναι. αἱ διφθέραι. Περγάμιον· δήμιον. Πέργαμον τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν. οἱ δὲ, πάντα τὰ ὑψηλά. Περγασῆθεν· δῆμος ἡ Περγασὴ τῆς Ἐρεχθηΐδος. τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαί φασι. Περγασέα τε καὶ Περγασηνόν. Περγαῖος· πέρδεσθαι. ὅτι ἀργύρειος τοσοῦτον ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν. Περδίκκας· ὁ Μακεδὼν. ὃν ἔκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ Μακεδόνες. ἄνδρα τά τε πολέμια κράτιστον γενόμενον. καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον διαφερόντως. ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτοῦ τοῦ φρονήματος, ἢ θαρσεῖς πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν. τότε ἄγαν μεγαλήγορον. σὺν ᾧ πάντας Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε. ὥστε ἐν πραγίας αὐτοῦ, φθόνου ἐπαξίας ἐποίει. ἐπὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο. καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον. ὅθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πταίσμασι μεταβολὴν, σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν ὑποψίας μᾶλλον, ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαιώσει εἰς τὸ κακῶν τοῦ ἐπιβουλεύματος ἐποιοῦντο. Περδίκειος κέρα. καὶ περδίκειος κρεώς.

Πέρδικος ἱερὸν παρὰ τῇ ἀκροπόλει. Δαιδάλῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς υἱὸς Κάλως. ὃν φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως. ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς, τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα, Πέρδικα εἶναι τοὔνομα. Περαία, ὄνομα τόπου. Περαιβοὶ ἔθνος. Περαίνειν τὸ συνουσιάζειν. Περαίνοντας τελοῦντας. Περαιῶ αἰτιατική. Περαιωθέντες· πε

ῥάναντες. Περαιτέρω· πλέον. πάνυ. Περεγρῖνος, ὄνομα κύριον. Περηκὴ πόλις. Περὶ τρία· ἡ παραδιέλλουσα τῶν ὡρῶν. Περιποδιαστῶς. Περιαμφὶ· κύκλῳ. Περιαγειρόμενοι· ὡς περιοδονῖκαι φόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί. πολιτείας ἐπὶ μὲν τῶν ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες, στεφάνοις ἀνέδουν. τῶν δὲ ἄλλων οἱ μὲν συγγενεῖς καθήμενοι καὶ πλησιάζοντες, πλέονος ἄξια ἀπετίθεσαν. οἱ δὲ πορρώτερον, ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους. ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις, ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας. οἱ δὲ, χιτῶνας. ἐκ τούτου συνήθεις ἐγένετο κύκλῳ περιερχομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης ἀντίλλας φησὶν οὕτως. τίς δὴ τῶν νῦν τοσάδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων, ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτυόνων. ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον. καὶ τῶν πλουσίων παρὰ τῶν ἐντίμων. Περιαγκώνισμα. Περιάγνυται· περικλᾶται. οἷον ἐπεὶ περιίσχεται. καὶ περιαγνυμένου. περικλωμένου. πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κόλπου ἀκτῖνα τοῦ πρὸς τῇ αἰνωτῇ τῆς λ. περιαγνυμένου. Περιάξαι περιστρέψαι. συνθρύψαι. Περιαγρεῖος. λαλ.

Περιαγωγὰς τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς. αὐτοὶ δὲ ἐξ κυκλοτερεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι περιαγωγάς, ἐν δεξιᾷ διέστησαν. Περιαθρεῖν· περισκοπεῖν. Περίακτος ὁδός.

Περιαλγῶν· ἀχθόμενος. κἀγὼ περιαλγῶν τοῖς τεκοῦσι, διὰ γραμμάτων ἐδεόμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πρὸ τὸν ὑμέτερον. Περίαλος· τὸ ἰσχίον. Περιαλουργὴς Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ. περιαλουργὴς κακοῖς εἰρῶν τε καὶ πενθῶν ἀεί, πλὴν ἢ διὰ ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἑκάστου. τουτέστιν ὁ κακοῖς βεβαμμένος. ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. μετήνεγκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς θαλασσοβαφοῦς, ὅτι ἐν βάθει τὸ ὄστρεον εὑρίσκεται. ἁλουργὴς δὲ ἡ πορφύρα. Περιαμησάμενος· θερίσας. Περίανδρος Κυψέλου. Κορίνθιος. τῶν ζ' σοφῶν. γεγονὼς κατὰ τὴν λη' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἔπη ͵β. οὗτος ἐστὶ Περίανδρος ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών. ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ οὕτως ἔχον. μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινός. ἀλλὰ τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός. καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη οὕνεκεν οὐκ ἔτυχε πρήξιος ἧς ἤθελε. Περίανδρος ὁ Κυψέλου υἱός. τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον παραλαμβάνει. καὶ ὑπὸ ὠμότητος καὶ βίας, ἐξέτρεψεν ἑαυτὸν εἰς τυραννίδα. καὶ δορυφόρους εἶχε τριακοσίους. ἐκώλυσέ τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι καὶ σχολὴν ἄγειν. ἀεί τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ἐζημίου, δεδιὼς μή τι βουλεύοιντο κατ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο τοῦτον ἄνομον ἐργάσασθαι. νεκρᾷ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ μιγῆναι ὑπ' ἔρωτος. ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς. καὶ ἦν πολεμικός, τριήρεις τε ναυπηγησάμενος ἐχρῆτο ἀμφοτέραις ταῖς θαλάτταις. φασὶ δέ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν γεγονέναι. τὸ δὲ, οὐκ ἦν. Περιανθίζω· ἀνθοσυλλέγω. Περιαοιδός· ἐγκύκλιος ᾠδή. Περιάπτω δοτικῇ. Περιαστράπτω αἰτιατικῇ. Περιαυθαδίζεται. ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται. ἢ μεγαφρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ. Περιαυτίζεται· περὶ ἑαυτοῦ μεγαφρονεῖ. ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτολογεῖν· περὶ ἑαυτοῦ λέγειν. τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας. Περιβάδην· ἀμφιπλίξ. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα τὰ διαβήματα. Περιβαλλόμενοι, προσκτησάμενοι. Πολύβιος. περιβαλόμενος δὲ πολλὴν λείαν, ἐπανῆγεν ἐπὶ τὸ νεόκτιστον φρούριον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιον τὸ Λεωνίδου σῶμα τοῦ Σπαρτιάτου περιεβάλετο μόνον ἀγαθὸν εἰς τὸν ἄνδρα. καὶ αὖθις καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μέν, εὐσεβεῖ δὲ καὶ ἀεὶ θεραπεύοντι οἱ τὸν νεών. καὶ αὖθις ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλλόμενος. Περιβαλλομένους· προσλαμβανομένους. Ξενοφῶν. τοὺς ἐπιτηδείους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε καταθεῖν. καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους ὅπως τις ἐπιτυγχάνει, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν. καὶ Πολύβιος. ὁ δὲ Ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον, ὑπεμίμνησκεν αὐτοὺς τὴν ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετὴν ἀντὶ τοῦ διεξελθών. καὶ αὖθις. δεσμοῖς περιβα-

λὼν καὶ αἰχμαλώτους, οἱ δὲ, τινὰς ὑπηρέτας αὐτῶν δεσμοῖς περιβαλόντες εἰς τὸ βάραθρον ἄγουσιν.
Περιβάλλομαι αἰτιατικῇ. Περίβαρα· ὑποδήματα. καὶ περιβαρίδες ὑποδήματα γυναι-
κεῖα. θεόπομπος ἐν σειρῆσιν· ὑπό·σου λαβὼν τὰς περιβαρίδας. Περιβάς· ἐποχούμε-
νος. περιβὰς δὲ τὸν ἵππον, ἐλαύνει ὡς ἐπὶ τὸ θορυβούμενον. Περίβλεπτος· ἔξοχος. μέγιστος
Περιβόλαιον περιβολὴ ἔνδυμα. ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν
ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐ-
τῆς εἴρηκεν ὁ Δαβίδ. Περιβολή· εἶδος λόγου δεινότητος. ἀλαζόνας φασὶν εἶναι τινὰς Ἕλληνας
τὰ οἰκεῖα αἴροντας διά τε ἐπιγραμμάτων καὶ συγγραφῆς, καὶ τῆς ἄλλως ἐπιλόγου πομπεί-
ας τε καὶ περιβολῆς. καὶ περιβολὴ ὁ πλοῦτος. καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ ἐργάδες τε τὸ ἔρ-
βα καὶ οἱ χειρώνακτες. Περίβολος· ὁ τῆς νεώς. Περιγηθής· περιχαρής. Περιγίνομαι γε-
νικῇ. Περιγλωττίς· σκεπαστήριον τῆς γλώττης. οἱ αὐλοί φασὶ δὲ ἐν τένθῃ καλούμενον, περι-
γλωττίδα ὑμενίνην φορεῖν. καὶ περικαλύπτειν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ δακτυλήθρας
ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον ἵν' ὡς θερμότατον αὐτὸ διδῷ τῇ γλώττῃ. Περίγεια· ὁ διαβήτης. δι'
ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυράγρας γὰρ οὐδεμία πρὸς ἁμάξης κατασκευὴν χρεία
ἦν δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ. ἐπεὶ καὶ ταῖς πυράγραις ἐπὶ τοῖς σιδηροτρόχοις ἁμά-
ξαις χρῶνται. περίγεαις δὲ ἐπὶ ταῖς ξυλίναις, ὁ θεολόγος γρηγόριος φησὶν εἰς τὸν συντακτήριον.
εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν θεοῦ. τοῦτο δὲ μὴ ἡ πυράγρα διὰ τὴν ἅμαξαν ἢ ὁ πρίων διὰ τὴν θύραν, νῦ
καὶ τῇ αἰτίᾳ. Περιγράψαι· οἷον ἀπαντῆσαι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται. καὶ περιαι-
ροῦνται τῶν ἀρχείων. Περιγυρίδα· περιφέρειαν. Περιδαρδά πλήσασθαι. κατεσθίεσθαι. Πε-
ριδεῖα καὶ περιδεής. περίφοβος. καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς
ὄψεως ἐμήνυον. Περιδέξιος· ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐνεργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ θεολόγῳ λέγοντι καὶ
ὅπως ἀποφάξηται τὸν περιδέξιον. περιδέξιον ἐστι παντὸς λήμματος. ἑκατέρωθεν γὰρ βούλεται συ-
νάγειν. περιδέξιος καὶ ὁ σοφός. οἷος ἐκεῖνος αἰεὶ περιδέξιος ἥρως. παρὰ καλλιμάχῳ. Περιδέ-
ραια. περιτραχήλια κόσμια. Περιδεῖν· περιδεσμεῖν περιάπτειν. ξενοφῶν. ὁ δὴ διδάσκει περὶ τοὺς
πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων, σακκία περιδεῖν ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσι διὰ τὸ μὴ κατα-
δύεσθαι. Περίδειπνον· καὶ περίδειπνον τῶν νεκρῶν. καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ αὐτίκα περίδειπνον.
Περιδίλιον· περατήν. Περιδινοῦνται· περιοδεύονται. περιστρέφονται, ὁ δὴ περιδινήσας ἄμ-
φω, ἐς τὸ πρόσωπον ἵππου ἐντινάσσει τοῖς δειλαίοις. Περιδινοῦντες· περιστρέφοντες. οἱ δὲ βα-
βυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνας ᾠά, περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε δὴ ἄπειροι τῶν αὐτοσχεδίων
καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἀκμῇ μηχανήματα, ἑφθὸν καὶ ὠμὸν
τῇ ῥύμῃ τὸ ᾠὸν κατεσκεύαζον. Περίδου· περίθου. ἀριστοφάνης. ἴθι σὺ περίδου καὶ ταχέως ἀ-
νὴρ γενοῦ. καὶ αὖθις. ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. ἀντὶ τοῦ περὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην
θεῖναι. καὶ αὖθις. εἰ βούλει περίδου μοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν. εἰ βούλει φησὶ ποιησώμεθα συνθή-
κας περὶ θυμιτίδων ἁλῶν. οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. καὶ ἑτέρωθι. ἅλας θυμιτίδας διὸ ἐ-
μοὶ καὶ κρόμμυα. τὸ δὲ περίδου μοι καὶ ὅμηρος φησί. Περιδοῦ· τουτέστι συνθήκην ποιοῦ. ἀρι-
στοφάνης νεφέλαις. περίδου νῦν ἐμοὶ εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκταίου. Περιδώμεθα· συνθώ-
μεθα. ὅμηρος. δεῦρο νῦν ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος. Περιδράττεσθαι· περιέχεσθαι. καὶ
περιδράσσω γενικῇ. περίδρομος. πάντῃ περιέχεσθαι δυνάμενος. καὶ περίδρομοι κῶδες, οἱ παν-
ταχοῦ περιστρέφεσθαι δυνάμενοι. ἀριστοφάνης βατράχοις. Περιδύεται· κρύπτεται. εἰσδύεται.
καὶ περιδυθῆναι. ἐνδυθῆναι. Περιδύσας· ἐκδύσας. ἀφελόμενος. περιδύσας οὖν τὸν ναὸν ὡς
καὶ τὰ σκύλα τὰ θεοῦ βαστάσαι. Περιαιρεῖν· ἀφαιρεῖσθαι. ὑποκόπτειν. καθυφεῖσθαι. συγχωρηθῆναι
δὲ τοῖς κελτίβηρσιν ὑπὸ τιβερίου, πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ περιαιρεῖν. ἐάν τι τούτων
δύνονται παραιτεῖσθαι. οἱ δὲ, παραλῦσαι ἔπεισαν τὴν σύγκλητον τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φόρων.
Περιαιροῦμαι αἰτιατικῇ. Περιεβάλοντο ἐπεκτήσαντο. οἱ δὲ, καταδραμόντες τὴν χώραν, πε-
ριεβάλοντο λείας πλῆθος. καὶ αὖθις, ὁ δὲ ἀπολλώνιος. οὐ μόνον τὸ σῆμα λεωνίδου τοῦ σπαρτιά-

του σπαστικοῦ τοῦτο περιέβαλεν ἀγαθὸς εἰς τὸν ἄνδρα. Περιέδυσεν. ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. ὅπερ αὐτὸ
τὴν οὐσίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῆς σαρκὸς περὶ ὁ ὁσίως λέγων. Περιεζώσατο. ἀντὶ
τοῦ περιεβάλετο. ἀπορῶν ἐπειδὸ που γυμνὸς ὤν, τοῦτον τέως περιεζώσατο. οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυ-
μοῦσι, κἂν περιζώματος τυχεῖν. Περιεκέχυτο. πανταχόθεν περιέρρει. ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤ-
δη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο πράγματα. Περιεκόκκυσα κόρδακα. ὠρχησάμην. ἀριστοφά-
νης. Περιεκτικόν. περιέχον. Περιέκλασαν ἀλαζονείας. ἀποτεμοῦ μαντὰς ὁ δ' ὀδύσσου. οἷον ἀπο
δύσωσι. παύσωσι τῶν ἀλαζονευομένων. τὸ δὲ περιεκλάσω. ἐκ μεταφορᾶς τῶν αὐξανόντων. παύσωσι καὶ πε-
ρικόψω τῆς ἀλαζονείας. Περιεκλάσωσι. ἀποτεμοῦμεν ὡς βυρσοδέψης. ἀποτέμνουσι τὰ δέρματα
διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα. Περικμεκτήσας. ὁ γὰρ περικμεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου καὶ διαλυσάμε-
νος τὴν ξενίαν, ἐκρίει τοιάδε. ἀντὶ τοῦ δεινοπαθήσας. ὁ δὲ θεμίσων ἀνὴρ τοῖς φρονίμοις περικμέ-
κτησεν αὐτὸν ἐν τῷ πελάγει καὶ ζητεῖ ἐν τῷ βάθος. Περιέπειν. αἰτιατικῇ. φυλάσσειν ἢ ἐνεργεῖν.
Περιεπτισμένον. λελεπισμένον. περιεξεσμένον. κεκαθαρμένον. Περιεπτισμένοι. οἱ ἐκ ξηρῶν ἀπηλλα-
γμένοι. καὶ καθαροὶ ἀστοί, κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶν ἢ ἀλλότι λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν, ἔνθεν καὶ πτι-
σάνη ἡ λελεπισμένη κριθή. ἀριστοφάνης. ἀλλ' αὐτοὶ ἐσμὲν νῦν γε περιεπτισμένοι. Περιέπτυ-
ξαν. ἐκύκλωσαν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ παλαίσιον λύσαντες ἐς λό-
χους περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. οὕτω θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπτυξαν. καὶ συγκλεί-
σαντες, ἅπαντας κατηκόντισαν. δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπως χρὴ διαφεύγειν κύκλωσιν,
καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας. Περιεργάσασθαι. περιεργήσασθαι. ὁ δὲ, περιεργασά-
μενος τοὺς οἴκους ἐμοῖς συντρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέσχηκε. Περιέρρων. ζητῶν
περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ, κραιπαλαίοις φερεκράτης. ἀπὸ τοῦ ἔρρω ὃ σημαίνει τὸ φθειρόμε-
νος. Περιερέσσων. κωπηλατῶν. Περιερρύη. διεχύθη. ἐξέπεσεν. ὀρχουμένου δὲ αὐτοῦ, ὁ ἀκινά-
κης περιερρύη. Περιέρχομαι. ἐνεδρεύω ἐξαπατῶ. σοφίζομαι. ὑπέρχομαι. ἀριστοφάνης. σκέψα-
σθε δέ μὴ εἰ σοφῶς αὐτοὺς περιέρχομαι. τοὺς οἰομένους φρονεῖν, κἂν μὴ ἐξαπατύλλειν. Περιέ-
σατο. περιεβάλετο. Περιέσεσθαι. περιγενήσεσθαι. οὐ γὰρ ἑτέρως περιέσεσθαι, στρατηγοῦ θ' ἅμα τε καὶ ἀ-
μάχου παντάπασι. Περίεσα. καθαρά. Περιεσκεμμένος. ἠκριβωμένος. Περιεσόμεθα. περιγενη-
σόμεθα. Περιέσπασαν. ἀτίμως περιεῖλον. αἰλιανός. τὸν βωμὸν ἀνέστρεψαν, καὶ τὸν κόσμον ὅσος ἦν
περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν. Περιέστηκε. γενικῇ. Περιέστηκεν. αἰτιατικῇ. Περιίσταται.
Περιέστραπται καὶ περιστάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα καὶ τὸ περιεστηκὸς
ἐκεῖνο πλῆθος τὸν πρὸς ἱεράρχην ἡλίαν διατεμῶν. ὁ θεῖος σάββας. Περιέστησαν. περιεκύκλωσαν.
Περιεστήξει. περισταθήσεται. Περιέχεσθαι γενικῇ. ἀντέχεσθαι. φροντίζειν. μήτε αὐτοῦ πάνυ πε-
ριέχεσθαι ῥωμαίους. αἰτιατικῇ δὲ, ὡς τὸ ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με σήμερον. Περιεχόμενον
ἀντιποιούμενον. Περίζωμα τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. γυμνῶν μαχομένων τῶν ῥωμαίων ἐν
τοῖς περιζώμασι. Περίζυγα. ξενοφῶν. ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων γὰρ διαιρουμένων καὶ ῥη-
γνυμένων, ἀνάγκη ἀργεῖν. εἰ μή τις ἔχοι περίζυγα. Περιεῖδον αἰτιατικῇ. Περιειλόμενος
περιειλησάμενος. Περίειμι. ζῶ. ἔτι σώζομαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἔφη ἐπὶ τῆς μυσίας ἐπολέμησε
καὶ περίειμι νῦν. καὶ λόγχην ἐπανατείνας, ἐν ταύτῃ ἔφη ἡ μὲν ἡ πίστις ἐστί. Περιεῖναι. περιγενέσθαι
ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως τὴν πόλιν ἢ λιμῷ περιεῖναι δύναιτο. Περιεῖναι. ἐν βίῳ διάγειν. ζῆν. τότε
μὲν οὕτως ἰσχυρῶς περιεῖναι ξυνέβη καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν. ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ γάϊον,
οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δοῦλον τῶν πολεμίων γεγονότα. ὁ δὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε
ὤν. διὰ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι. Περιεῖπον. περιεῖπον ἤσαν θεραπευτικῶς.
Περιεῖχεν. ὑπερεῖχε. Περιήγγελλεν. ἐκέλευε. Περιηγγέλθη τὸ ἄθεον πρόσταγμα. ἀττικώτε-
ρον δὲ τὸ περιηγγέλη. Περιηγεῖται. ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. αἰλιανός. αὐτὸς δὲ ἐνυπνιασθεὶς, τῷ παιδὶ
περιηγεῖται ἅπερ εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε. καὶ ἅτινα εἶπεν. Περιηγεῖτο. πανταχόσε περιήρχετο. ἐπὶ
δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ἡ σιγωνὶς καὶ περιηγεῖτο. Περιημάκτεον. ἐδυσφόρουν. οἱ δὲ φωκεῖς, πε-
ριημάκτεον τῇ δουλοσύνῃ. Περιῆν. ἐνίκα. Περιεγίνετο. ὑπερεῖχε. Περιηχεῖθεν. περιε-

ψιθυρίσθαι. Περιηχῶ αἰτιατικῇ. Περιιόντα· περιεχόμενον. Περιΐπταμαι· αἰτιατικῇ. Περιϊππεύων· περιτρέχων. Περιΐσταμαι· αἰτιατικῇ. ἐξότας αὐτὸν πάντοθεν περιΐστη. καὶ περιΐστανται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον. Περιϊστάμενος· φεύγων. Ἰώσηπος περὶ Μωϋσέως. περιΐστατο μὴ πολλοὶ τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γένωνται. Περιΐστασο· ἀντιλαβοῦ· περισκέπασον. Περιΐστατο· τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ ἐπὶ τοῖς θορύβοις περιΐστατο μάλιστα. Περίθετος· προσωπεῖον. Ἀριστοφάνης· ἴδιον μὲν οὖν κεφαλὴν περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. διαβάλλεται δὲ Ἀγάθων ἐπὶ μαλακίᾳ. ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ. Περίθου ὅπερ ἡμῖν συνήθως ἐπίθου λέγειν. Ἀριστοφάνης· περίθου νῦν τόνδε πρότερον πρὶν λέγειν. ἤγουν στέφανον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον. Περίθριξ· ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος. ὁ μηδέπω καρείς. ἔτι πλοκάμοισι περίθριξ. Περιθοῖδαι· δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ἀπὸ Περιθόου τοῦ Ἰξίονος. νόμος δὴ ἦν Ἀθήνησι, ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων. Θεσσαλοὺς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Περιθόου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν ἣν ἐκάλεσαν Περιθοΐδας. Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν δʹ. Περικαθαίρων· ἀναλύων. τὸν πεφαρμακευμένον ἢ τὸν γεγοητευμένον. Περικάθημαι· αἰτιατικῇ. Περικακῶ· ἐκκακῶ. Περικαλλές· λίαν καλόν. Περικαλῶς ἐρωτικῶς· περικαλῶς τῆς γυναικὸς ἔχων. Περίκειμαι· τῷ ἐπίκειμαι διαφέρει. Περικεκλασμένοις· ἐνέδραν εἶχεν ἐν τόποις περικεκλασμένοις καὶ δυσθεωρήτοις. Περικεφαλαία. Περίκηλα. Περικλῆς· Ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτου ἤρξατο ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τούτου τὸ Κυλώνειον ἄγος ἠλαύνετο παρὰ Ἀθηναίων ᾧ ἐνείχετο Περικλῆς. Κύλωνα γὰρ ἄνδρα Ἀθηναῖον ὀλυμπιονίκην νενικηκότα, γαμβρὸν Θεαγένους τοῦ Μεγαρέων τυράννου, ἐπιθέμενον τυραννίδι τῶν Ἀθηναίων, παραχρῆμα φυγόντα, καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς, ἀποσπάσαντες οἱ περὶ Περικλέα, ἀπέκτειναν. οἱ δὲ, αὐτὸ πέταλον. Περικλῆς δὲ ὤκεια πείθεσθαι. ὃς ἦν Ξανθίππου παῖς στρατηγοῦ Ἀθηναίων. Ἀναξαγόρου δὲ μιλητής. Φασὶ δὲ ὅτι μέλλουσα τὸν Περικλέα τίκτειν ἡ μήτηρ, ὄναρ εἶδεν ὡς λέοντα τέκοι. οὗτος κεραυνοῦ ἀπογενομένου, καὶ θορυβηθέντων Ἀθηναίων, ὡς δείσαντας εἰς μάχην ὑπ' αὐτῷ στρατηγῷ, δύο λίθους συγκρούσας καὶ πῦρ ἐξ αὐτῶν ἐκκόψας, τοῦτο εἶπεν ἐστὶν ὁ κεραυνός. ἔγημε δὲ Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν. ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας Ξάνθιππον καὶ Πάραλον. ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν. ἥρωος ἐπίθετον ὄνομα ἔνδοξον. Περικλῆς Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης· Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς ὅστις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε. τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. καὶ αὐτὸς ἐρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου. Περικλῆς· οὗτος συμβουλεύει Ἀθηναίοις τὴν γῆν ὅλην νομίσαι τὴν τῶν πολεμίων εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων. πόρον δὲ τὰς ναῦς. ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν μὴ ἐπεξιέναι. ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον, ἀπορίαν ἡγεῖσθαι. τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἄλλως, τὴν Περικλέους λέγει γνώμην, τὴν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἡγεῖσθαι καὶ ἐᾶν τέμνεσθαι. τὴν δὲ Λακωνικὴν περιπλεῦσαι. συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν πολεμίαν. μὴ μάχεσθαι δὲ τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον νομίζειν. οἷον τὰ θεωρικὰ καὶ δικαστικὰ καὶ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην, ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν, καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον. φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος. πλήν γε ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος. ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν. Περικλυτός. Περικνημίδας. Περικόμματι ἤσου κατασκεδάσω, τὰ ὑπὸ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. κόψω σου τὸ σῶμα. Περικόμψους· Ἀριστοφάνης· πάνσοφοι ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς περικόμψους. αἷς στωμυλλόμεθα εἰς ἀλλήλους. καὶ συννώμῃ τινὶ πλειοτέρᾳ κεράσαντες τὸν νοῦν. στωμυλλόμεθα· ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. Περικοπή· Πολύβιος· ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς αἰμ

λίας μνεῖ. τουτέστι τὴν ὕπαρξιν. καὶ αὖθις· ἅτε μηδεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν. τουτέστι τῆς ἐνεργείας. Περικοπή· μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. ὁ δέ, περιποιήσας εὔλογον τὴν ἀκολουθίαν· καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐνδημίας. Περικόπτω· αἰτιατικῇ. Περικρημνός. Περικτίονος· τοῦ πέριξ οἰκοῦντος. Περιλακιζομένη· ἀντὶ τοῦ διασχιζομένη καὶ διακοπτομένη. Περιλαλοῦσιν· αἰτιατικῇ· ἀντὶ τοῦ περιττολογοῦσι. φλυαροῦσι τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατατίθεσθαι. Περιλαμβάνω· αἰτιατικῇ. Περιλάμπω· αἰτιατικῇ. Περίλαος· ὄνομα κύριον. Περίληψις· περίφρασις. λεληθότως δὲ δείκνυσιν, ἐν τρισὶν συνέστηκε ῥητορεία. δεῖ γὰρ πρῶτον νοῆσαι. εἶτα σημειώσασθαι τὸ νοηθέν· ὃ περίληψιν λέγουσι. τὸ ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγήσεως λόγου. καὶ κατάληψιν ἤγουν τὴν αἴσθησιν καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα καὶ ἐν τῇ τέχνῃ. ῥητορική ἐστι τέχνη τοῦ εὖ λέγειν τὰ προβλήματα. διά τι τέχνη, σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων. Περιλέποντες· τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. ἡρόδοτος. τῶν δὲ δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες. Περιλιχμώμενος· κατασπαζόμενος. ὁ δέ, τὴν γυναῖκα πολλῷ χρόνου περιλιχμώμενος καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος, συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι. Περίλλος· δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον. Πέριλος τὸ αἰδοῖον. δεῖνος λ'. Περὶ λύχνων ἀφάς· ὀψιαίτερον. μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἀφάς, αὖτις δὲ θοίνην ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι, τῶν πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι. Περιμανῶς καὶ μανιωδῶς. ὀνόματα ᾠδῆς. ὕβυλος καμπυλίωμι. Περιμένω· αἰτιατικῇ. Περίνεως· τοὺς περιττοὺς τῆς νηὸς ἐπιβάτας. οἷον δούλους. Περίνεως· τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν. ὡς λειπομένως τοὺς λιποτάκτας. θουκυδίδης. τοὺς δὲ περίνεως. πολλοὶ διαφθειρόμενοι ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῶν σκαφῶν, ἀπεκολύμβησαν. οὓς δὴ τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν. οἱ δὲ ναῦται καὶ ὅσοι περίνεοι ἦσαν ἑξόμενοι ἤδη λοιπήσαν. Περίνη· πόλις. Περινήσαντες· περισωρεύσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ, συνέφλεξαν ἅπαντας. Περινθίοις· τούτοις ἁλωθὲν τὸ βυζάντιον. δῶρον ἐδόθη εἰς δουλείαν παρὰ σεβήρου τοῦ ῥωμαίων βασιλέως. ὥσπερ καὶ ἀντιόχεια λαοδικεῦσι.

Περινοεῖ· νοεῖ περισσῶς. Περινοστοῦντας· περιερχομένους. νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὅστις σε πρὸς πλαίοντα περινοστεῖν ἐᾷ. Περίνοια· ὑπερηφάνεια. ἢ μηχανή. ἢ τέχνη. Πέριξ. Περιοδεία· ἡ περιόδευσις. Περίοδος· περιέλασις. κύκλος. ἡρόδοτος. οἱ δὲ σπαρτιᾶται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν περσέων τὴν περίοδον, ἐβουλεύοντο. καὶ ἐσχίζοντο αὐτῶν αἱ γνῶμαι. Περίοδος· δημοσθένης φιλιππικοῖς. Περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροί, τά τε τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα. οἷον τριταῖα τεταρταῖα καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν. ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Περιόν· ὑπερβάλλον. τὰ δέ, καὶ περίοικα πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι περιοικίας ἀφωρισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται. Περὶ ὄνου σκιᾶς· παροιμιακόν. ἐπειδὰν ἐνδιαφέρονται τοῖς μηδενὸς ἀξίοις. Περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς· δημοσθένης φιλιππικοῖς. δίδυμός φησι τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παρεκτετράφθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς. λέγεσθαι δ' αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις. Περιόντας· ζῶντας. ἀγαθίας. καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῶν δὴ ὅτι βούλοιτο χρῆσθαι ἐπὶ τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας. Περίοπτον· περιθέατον. μέγα. ὑψηλόν. περίβλεπτον. Περιορᾶσθαι· καραδοκεῖν. ἀποθεωρεῖν. περισκέπτεσθαι. φροντίζειν. θουκυδίδης καὶ τοὺς μεγαρέας περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει. καὶ ὁ βρασίδας τὸ μάχης περιορώμενος. οἱ δέ, πρὸς τῷ πολέμῳ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γιγνόμενον. τουτέστι καραδοκοῦντες. προσδοκῶντες. Περιοργής· ὠργισμένος. ὁ δὲ καῖσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος, ἐκίνει τὸ στράτευμα. Περιορίσαι. Περινοῆσαι. Περιορισθῆναι· γνωρισθῆναι. ἢ ἀπὸ ὅρου γενέσθαι. Περιορισμός· ἀφορισμός. Περιορῶ· αἰτιατικῇ. Περιουσία· ἡ περιττὴ οὐσία. οὐσία δὲ ἡ σύμμετρος. ἐκ περιουσίας, τὸ, τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. ἀναγκαῖα μὲν οὖν εἰσιν ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι. ἐκ περιουσίας δὲ ὧν ἡ περιουσία ἐστὶ οὐκ ἀναγκαία. καὶ ὡς ἀριστοτέλης

λέγει

λέγει· ὅθεν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων, ἄλλα τινὰ προκατασκευάζεται τῶν καλῶν. οἷον τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον. ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εὖ ζῆν. τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίᾳ, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον ὄν. Περιουσίας. πλήθους. πλούτου. Περιουσιασμός. πλῆθος. ὕπαρξις φυσική. Περιούσιος λαὸς ὁ ἔγκτητος. καὶ ἰσλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ εἰς κτῆμα καὶ εἰς κτῆσιν. ἐπὶ τὴν ὕπαρξιν. Περιοχή. περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις. θλῖψις. στενοχωρία. καὶ ὁ δαβὶδ ἐν χερσὶ περιοχῆς. τουτέστι περιβόλῳ. Περιόψεται. περιίδοι. καταφρονήσει. Περιωδυνίαν. ἀλγηδόνα. καὶ περιττὴν ὀδύνην. Περιωπή. ἀκρώρεια. ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπὴ καὶ ἐπίσκοποι καὶ πύστεις. πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ θουκυδίδῃ. καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν. ἐκ τοῦ τόπου ὡς ὅμηρος. καὶ ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει. ὁ δὲ ναρσῆς, ἧσσον ὑφορῶντι δωμάτιον ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου. τουτέστιν ἐν περισκέψει. καὶ σμόναβος. καὶ οὐκ ἄπεισι πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ περισκοποῦσιν ἔκ τινος μεγίστης περιωπῆς. καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές. Περιωθεῖσθαι. Περιώσας. ὠθήσας. Περιώσιον. Περιπαθῶς. συμπαθῶς. λυπηρῶς. πολύβιος. μηδ' ἑαυτὸν ῥῖψαι κατὰ κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος. Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν. ὁ δὲ κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παντὸς ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.

Περιπαρῆναι. περικεντηθῆναι. οἱ δὲ ῥωμαῖοι κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους. ὥστε τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα περιπαρῆναι. Περιπεζίας. πορευτής. ἐπιβάτης. καταλειπτής. Περιπεπτασὸν καὶ σημανδαλωτόν. εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν. ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν. Περιπετὴς περιπεπηγὼς αὐτῷ. πηκτὸν τὸ δ' ἔγχος περιπετές, κατηγορεῖ. ἡ γυνὴ περιέπεσεν ὀδύναις. Περιπέτεια. περιπέτεια ἢ σύμπτωμα. ἢ σύμβασις. πάντα δὲ ἦν πλήρη, ἀρχομένης φαρμακείας τῶν ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν. ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν, καὶ ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν τῶν ἀνθρώπων. τῶν καθ' αὑτὸν δυναστῶν, ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχήν. οὐ τύχῃ τὸ πλεῖον συνεργῷ χρώμενος. οὐδὲ ἐν περιπετείας. ἀλλ' ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας. ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ. τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται. ἢ ἀπὸ τῶν ζύμῃ τὰ ἄλφιτα λαμβανόντων. καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά. εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄζυμα μιγνύντες ποιεῖν ἄρτον. Περιπετεῖς. περιπίπτοντες. ἀλλήλοις περιπετεῖς γινόμενοι ἀπώλλυντο. καὶ αὖθις. περιπετεῖς γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ. ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες. Περιπετῆ γενέσθαι. περιπεπτωκέναι πλήρει. Περιπέττουσι. περικαλύπτουσιν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν. τουτέστιν εἰώθασι τῷ ἴσῳ ὀνόματι καταχρῆσθαι εἰς μοχθηρίαν. καὶ μὲν ἀνδρός. δεδιότες καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματι ἀποδράσεως περιπέττειν, ὅ τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα. τουτέστι περικαλύπτειν. Περιπεφθείς. τούτοις τοῖς ἔρμασι περιπεφθεὶς ἄρχειν αἱρεῖσθαι αὐτοῦ. Περιπείρει. περικεντεῖ. Περιπηχύναντες. περιπλεξάμενοι. παρὰ καλλιμάχῳ. περιπίπτω δοτικῇ. Περιπλακῆναι. περιπλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε. ἄγχιστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φίλτατε. πᾶσαι τε μίξεις. πρόξενοι μακρῶν πόθων. Περιπλεγνύμενος καὶ φιλῶν. ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενος. Περίπλεων. πλήρη. καὶ περίπλεων. Περιπλεῖν καὶ διεκπλεῖν. διαφορὰ παρὰ θουκυδίδῃ. τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι. οἷον χερσονήσου καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ' ὃ προβούλεται τὸ νεώς. καὶ ἡ περὶ πρόθεσις, αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐν κύκλῳ περιθεῖν. τὸ δὲ διεκπλεῖν, τό τε μόνον τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τὸ ὑπίσω γενέσθαι. Περιπλείονος, ἐπίρρημα καὶ περιπλεῖστου. Περιπλεῖστου τὰς εὐχὰς ποιούμενος, ἐναλείφειν αὐτάς, καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους. Περιπλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην. καὶ ἕκτην. τότε γὰρ μάλιστα πληθεῖ ἡ ἀγορά. πεδίον ἦν ἀχανές. ἔνθα περιπλήθουσαν ἀγοράν, ἤγειρον μέν τινες. καὶ πρότερον θόρυβοι τῶν πολεμίων ἐπιφερόμενοι, ἄριστον αἱρουμένοις. Περιπνευμονία. πάθος τι. Περιπνέω. λείπει ἡ δέ τις αὔρα περιέπνευσεν αὐτούς. Περίποδα. οἷον ἁρμόττον σφόδρα. ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. πλάτων. ὡς ἔμοιγε δοκεῖ μάλα περίποδα. καὶ ἐν σκηνῇ καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὡς περὶ πόδα. Περίπολος.

ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων, οὕτω φησί· τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν
ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώ
ραν. καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. στρατηγητέον δὲ ὅτι ὁ μὲν ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυ-
τὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους. ὁ δὲ αἰσχίνης δύο. Περιπλευστικῶ. τί μαθὼν αὐτόν.
Περιπόλους τοὺς φύλακας ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. οὔκουν δῆτα πε
ριπόλους ἐχρῆν πέμψαι. τοὺς ἑξῆς. οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι. θουκυδίδης. οἱ δέ. καὶ οἱ πε-
ρίπολοι ἐνήδρευσαν. Περιπόλων. φυλάκων. ζητητῶν. τοὺς δὲ περιπόλους τις περιθέων, ἀπέβαλ
λε χαλκῆν ἀσπίδα ὑπερθεν τοῦ ὀρύγματος. ἦν δὲ οὗτος μὲν πλατεῖα. ἀνάκυρτη, οὐ στερεὸν ἐκ τοῦ
πήσεως κοῖλον καὶ διάκοιλον. τὰ χαλκίδικον. Περιπόλων. περιτειχῶν. ὁ δὲ στρατὸς προηγεῖτο τοῦ βα
σιλέως. καὶ τὸ περιπόλου δυνάμεως. φησὶ σιμόκατος. Περίπτερα. ἀποσανιθηρισμοί. Πε-
ρίπτερον. πανταχόθεν δέχον. Περιπτώσεις. συμφοράς. Περιπτύσσεται. αἰτιατικῇ. περι-
βάλλεται. εἶτα τὴν θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ φιλιππικόν.
Περιπτυχής. περικεκυλισμένος. κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής. περὶ τοῦ αἴαντος φη
σί. Περιποιήσει. κτήσεται. καὶ περιποιουμένους τῇ σωτηρίᾳ τῶν παίδων. ἀντὶ τοῦ φροντίζον-
τας. κηδομένους. διονύσιος ὁ ἁλικαρνασεύς. Περιποίησιν. κτῆσιν. Περιποιοῦμαι. αἰτι-
ατικῇ. Περίπυστον. διάπυστον. διαβόητον. Περιρραντήρια. σκεύη. ἦν δὲ τὸ μέσον τῶν ἐν διαιτή
μασι. καὶ λαβὰς τὰ χρυσᾶ καὶ περιρραντήρια. ἔτι τε πίθοι χρυσοῖ. Περιρραντίσαι. Περιρ-
ρέω. αἰτιατικῇ. Περιρρηδεῖς. οἱ ἐπὶ ὀχήματος, ἢ ἐπικείμενοι ἢ οἱ ἐρριμμένοι. Περιρρώγος. ἐ
πὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρώγος, ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι
τοσαύτῃ στρατιᾷ. Περισσά. τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα. οἷον ἓν τρία. καὶ τὰ ὅμοια.
ἄρτια δὲ τὰ ζυγά. οἷον δύο. τέσσαρα. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφελε. καὶ μήτε μακρῶς σκαιὰ
δίδασκέ με. μηθ' ὡς πρῶαν κτῆσιν αἴγιαλος δόμων ἀντλεῖ. τὰ δὲ ἡχεῖ. τὰ δὲ, διασπείρει μὲν τὴν
χρόνου δαπάνην σοι καιρὸν ἐξείργει λόγος. ἀφαιρεῖται γάρ φησι τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆ
ναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. ὀρέστης φησὶ πρὸς ἠλέκτραν. Περίσσεια. Περίσημα. διαπρέποντα.
Περισκελές. σκληρόν. δυσχερές. αἴας φησίν. ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος, φύει τ' ἄ
δηλα καὶ φανέντα κρύπτεται. κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἁλίσκεται. χὠ δεινὸς ὅρκος καὶ περισκε
λεῖς φρένες. κἀγὼ γὰρ ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆσ
δε γυναικός. Περισκελῆ. βρακία. φημινάλια. Περισκέλια. ἃ ἐφόρουν οἱ ῥωμαῖοι περὶ
τὰ σκέλη. ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ. περικατατιθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὑτῶν ποσί. Περισκε-
πές. περικεκαλυμμένον. Περίσκεπτον. ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν. Περισκυθί-
σαντες. ἀποσπάσαντες. Περισκυθίσαι κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν
ταῖς θριξί. Περισκυτίζοντος. ἐκδερματίζοντος. Περισσοεπῆσαι. περισσολογῆσαι. Περισ
σῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. τουτέστιν ἀλαζονείᾳ χρωμένοις περισσότερον. Περισπᾶν. ἐξα-
πατᾶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι. περισπᾷ δὲ παρὰ σοφοκλεῖ ἀντὶ τοῦ φυλαξάμενος αὐ-
τοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν τουτέστι τοῖς ἡνιόχοις. πολύβιος. ἦν δὲ τοῖς ῥωμαίοις
πρόθεσις εἰς λιβύην πλεῖν. καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν. Περισπασμός. ἐκ δυοῖν ἐπιστρο
φῶν τοῦ σώματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν ἐκ τριῶν ἐπι
στροφῶν συνεχῶν τοῦ σώματος κίνησις. ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν ἐξ ἀρι
στερῶν ἐπιφάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. Περισπερχές. βαρύ. ὡς περισπερχὲς
πάθος. Περισπερχθείς. περιπλακείς. περιελιχθείς. ὁ δὲ εὐνοῦχος, κατὰ τὴν κεφαλὴν τῶν βασι-
λείων καὶ περισπερχόμενος τὰς αὐλὰς συνέσφιγξεν ἅπαντας, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις κα-
θελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν. περὶ εὐτροπίου λέγει. Περιεστάδην. περιεστῶτες. Περίστασις. πο
λύβιος. συνέβαινε δὲ μεγάλην μὲν τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις. καὶ αὖθις. ὁ δέ, κατὰ
μὲν τὴν δόξαν καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος ἰβήρων. κατὰ δὲ τὴν πρὸς καρχηδόνα εὔνοιαν καὶ
πίστιν. κατὰ τὴν διαφορὰν δοκῶν τῶν ἄλλων. ἐπίστασις. καὶ αὖθις πολύβιος. ἅμα δὲ διὰ τὴν περί-
στασιν

στασιν τῶν τοῦ Ξενοθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη καὶ τοῦ στρατηγοῦ, ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι καὶ πεῖραν αὐτοῦ λαμβάνειν. καὶ ἀλλαχοῦ. διὰ δὲ τὴν περίστασιν τοῦ κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη. ἀντὶ τοῦ ἐπίστασιν. Περίστασιν. Δείναρχος Τυρρηνικῷ. μεταξὺ τοῦ δαίμονος ἤδη περιαγωγὴν ὄντος περιστάσιν ἀπαντήσουσιν. ὃ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντες καὶ τὰ ἑξῆς. μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον ἐν κύκλῳ. περιέστημεν αὐτοὺς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον. ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχῃ τὸ περιστάντων μετεποίησαν. ἐν ἰοις δὲ παρέστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται. Περίστατοι. Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως. θαυμαστοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις. ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις. ἀντὶ τοῦ περὶ ἃς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι. Περιστέλλω αἰτιατικῇ.
Περιστέρηται. περιτέρηται. στενοχωρεῖται. Περίστενος. οὗτος δράκων καλεῖται. Περιστερᾶς βλέπειν τε προσξυνεῖ βλέφαρον. Περιστεριδεῖς. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ χὴν χήνιδος χηνιδεῖς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ περιστερᾶς περιστεριδεῖς. Περιστεῖλαι. περικαλύψαι. ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περιστείλας τε τοῖς πᾶσιν οἰκείοις καὶ τιμιωτάτῳ μνημοσύνῳ σῆμα, ἐν αὐτῷ κατέθετο ὅσα ἡ μαρτῆσθαι τοῖς γενομένοις ξυμβαίνει, περιστέλλειν τε καὶ κρατύνεσθαι. ἀντὶ τοῦ περικαλύπτειν. Περιστείλας διαχειρισάμενος. Περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. σφενδόνης. ἔπηξα δ' αὐτὸν ὧ περιστείλας ἐγώ. Περιστεφανωσάντων. κυκλωσάντων. περιστεφανωσάντων τῶν ὅπλοις τὸ τεῖχος. Περιστίαρχος. ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ τοῦ ἑστίου, ἢ τοῦ περιστείχειν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περιστίαρχοι προσαγορεύονται τὰ καθάρσια. καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι. ἔξωθεν δὲ περιέχουσι μαχαιροφοροῦντος ἑκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιειλημμένοι δημοσίαις. καὶ περίδρομον ἔχοντες. Περιστίαρχος. ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περιστίαρχοι τὰ καθάρσια. Περιστίξαι. περικυκλῶσαι. περιελθεῖν. περιελάσαι ἀπὸ τοῦ στίχου. Περιστολή. περιβολή. ἐπαγωγή. Περίστωον. περίστυλον. στοὰς ἔχον. Περιστοιχίζεσθαι. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. μέλλοντας ἡμᾶς φησὶ καὶ καθημένους περιστοιχίζεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. καὶ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων, ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στίχους. ἤγουν στοίχους κατὰ περιζωννύντες αὐτῶν δίκτυα. ἵνα εἰ αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων, περιστοιχίζεσθαι ἔχει. ἄλλα δὲ περισχοινίζεσθαι. Περιστοιχίσαντος. περιλαβόντος.
Περιστοίχων. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον, φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασε. Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν, περιστοίχους καλεῖ. ὡς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκε, τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων. Περισυλᾷ. ἀφαιρεῖται. ὁ δ', ἀπηνείη αὐτούς. καὶ περισυλᾷ ὅσα ἐπαγάγοιτο. τὴν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τῆς τέχνης τῆς ἑκατέρου, οὐδαμῆ ἀναλαβόντε. Περισώζω. αἰτιατικῇ. Περισφύρεον. καὶ τὸ διθύρειον. τοῦ ὑπὸ λογχωτοῦ καὶ τὸ περισφύρεον. Περισχέσθαι. ἀγαπῆσαι. Περισχὼν. καὶ περισχών. περιβαλών. περιτελλομένων. περιερχομένων. Περιτέμνω αἰτιατικῇ. Περιτάξεται. συντύχοι. περιπεσεῖται. Περιτεχνᾶσθαι. δολιεύεσθαι. κακῶς μηχανᾶσθαι. τὴν δὲ διάνοιαν αὐτοῦ σαφῶς εἰδότες. καὶ περιτεχνᾶσθαί τι τοῦτον νομίσαντες, οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε προσέσχον. ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευον. Περιτίθω. αἰτιατικῇ. Περίτιος μὴν ὁ Φεβρουάριος παρὰ Μακεδόνας. Περιτομή. ἡ περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ δύο αἰτίας ἐδόθη. ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως καὶ τῆς Ἀβραμιαίας γενεᾶς δηλωτικόν. καὶ σύμβολον καὶ αἴνιγμα πολιτείας καθαρᾶς καὶ σώφρονος. ὥστε οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τοῦ Ἀβραάμ. Περιττός. ἀντὶ τοῦ πολλοῦ. σαλοῦστ. ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος, ἀνὴρ ὢν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν. Περιττότερα. μείζονα. τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων, οὐ χρυσᾶ ἦσαν. ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων. Περισπάλγῃ. περικόψῃ. περισφαλγῇ ἀντὶ τοῦ κλέψῃ. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Ὄχλῳ. φυλάττεσθαι σφόδρα, μήτις μαθών σου περισπάλγῃ τὰ χρυσία. Περιστέπω. αἰτιατικῇ. Περιτροπή. ἐν περιόδῳ τῆς νυκτὸς ὄντι καιρὸν εἰς ὃν τοῖς Ἰσαύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους ὕπνον ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλλων αἱρουμένων ἐνέβαλε.
Περιτροπέων. ἀπὸ περιτρόπος λέγεται, ὁ ἀνεπίστροφος. οὔτε σὺ Ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίστροφος οὐδ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων. ἀπὸ κοινοῦ ἀνεπίστροφος. τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἢ ἀνεπάλαστον. ἔνθεν καὶ τὸ περιτροπέων ἐν-

αὐτός. Περιοίκιον· ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς μενεκράτην· καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν. μήποτε οἱ μὲν ἐς λέγομεν ἐποίκιον. Περίοικοι καὶ ἀμφικτύονες. ζήτει ἐν τῷ ἀμφικτύονες. Περίοικος, ὁ περὶ τὴν οἰκίαν ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος. Περιοίσειν· τὸ περιέσεσθαι καὶ αὐθέξειν. θουκυδίδης ζ΄. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνθίστασθαι ἐν χρόνου. Περιοιστικός· φορητός. Περιφανδα· οἷον λαμπρότης.
Περίφασις· πολύβιος· ἐν ἑλλάδι διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ τίσαιον. ἔστι δὲ τὸ θετταλίας ὄρος εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων ἐπιφάσεις.
Περιφανδόν· κύκλῳ στρογγύλον. Περιφορά· κίνησις. Περιφόρησις· ἀκταί· πρόοδος. Περιφορεῖσθαι· λυσίας. ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφορεῖσθαι. ἐπὶ τῶν ἀπὸ κυκλίμενων φορείων κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινων ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες. καὶ οἱονεὶ μύοντες· ἐὰν δὲ γε ἀφῶσι περιφορεῖσθαι, εἰ καὶ περιπαχύνθαι. ἀπὸ τοῦ φορέως. τάττουσι γὰρ ἐπὶ αὐτῶν τὴν φορείαν. Περιφώσαντες· σκεπάσαντες· πωμάσαντες. πλῆθος δὲ ἰχθύων ἀθροίσαντες ἱκανόν, εἰς χύτρας καινὰς ἐνέβαλον. καὶ περιφώσαντες αὐτὰς εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν. Περιφρονεῖν· ὑπερφρονεῖν. ἀριστοφάνης δέ, περιφρονεῖ τὰ πράγματα. ἀντὶ τοῦ ἐρευνᾷ, ἀναζητεῖ. καὶ σωκράτης ἔφη· ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. Περίφρων· περισσόφρων. Περιφοιτῶντα· περιεχόμενον. Περιφύς· περιπλακείς. Περιχυθέντες· δοτικῇ. Περιχαίνω αἰτιατικῇ. οἱ ὄντι κρίζουσιν οἰκιῶν τοὺς λίθους οἱ στραγγοί περιχαίνοντες. Περιχαρεία· ἡ χαρά. Περιχαρείαν· περισσὴν χαράν. Περιχαίρω δοτικῇ. περιχαρὴς τῷ ἀγαθῷ. Περιχλαινίζεται· περιβάλλεται. Περιψᾶν· ἐκμάσσειν, ἀποσπογγίζειν. ἀριστοφάνης· ἰδοὺ δέχου κέρμιον λαβών· ὥστε τὰς λήμας περιψῆν. Περίψημα· κάθαρμα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη. ἢ ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν συνέχοντι τῶν κακῶν. περίψημα ἡμῶν γενοῦ. ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις. καὶ οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες. Περκάζει· ἐπιπαίνεται· μελανίζει. Περκνοί· μέλανι κατάστικτοι. Περκώσιον τόξον. καὶ περκώτην ὄνομα τόπου. Πέρναι· πιπράσκει. ἔνθεν καὶ πέρνη ἡ πωλῆσαι τὴν μίξιν. ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Περόζης· ὁ περσῶν βασιλεύς. Περόνη· περόνην· καὶ διβόλην περόνην καὶ σμίλην τανυσθὲν τὸ ξύον. αὐλός. ὁ εἰς αὐθυδξανωπισμὸς τοῦ αἵματος. ὁ δὲ περόνης μέσον καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. Περόνη· κόσμος τίς. καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι. καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. Περῶ· περαιῶ περαιῶ ὡς μῶ μαίω μαιῶ. Πέρωψις. Περπερεία κηκολακεία καὶ ἀγάπη οὐ περπερεύεται. ὁ ἀπόστολος φησί. τουτέστιν οὐ προπετεύει. Περπερεία· ὁ μὴ διὰ χρείαν. ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται. ὃ καὶ ἡ βλακεία καὶ ἡ προπέτεια. Πέρπερος ὁ μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος, οἷον κάλλ. προπετής. μηδένα λογισμῷ ποιῶν. Πέρσαι· ὅτι ἡ μαγεία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ δὲ τοι πέρσαι, μάγους ἀπὸ τῆς ἐγχωρίων ὀνομάζουσι καὶ μαγουσαῖοι οἱ αὐτοί. Περσαῖος κιτιεύς. φιλόσοφος στωϊκός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων, ἀντιγόνου τοῦ γονατᾶ. ἦν οὖν δημητρίου μαθητὴς καὶ θρεπτὸς ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. ἱστορία. Περσέα· ῥοδακινέα. Περσεύς. οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς ῥωμαίους φιλίαν, εὐθέως ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλλετο, κατακαλῶν εἰς τὴν μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας. καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας. καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας. καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἴς τε δῆλον καὶ δελφούς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς κατελευσομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφλημάτων. ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα δ' ἐργασάμενος, πολλάκις μετεωρισθεὶς καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύναι πᾶσι τῶν ἑλλήνων ἐδόκει αὐτῷ, ἐπέφαινε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν πολέμῳ προστασίαν τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα. καὶ γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἱκανὸν καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὐθέτως. κατά τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον. καὶ τὰ εἰς ἡλικίαν οἰκεῖον τῆς ἡλικίας. ἐπέφυγε δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν, τήν τε πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους. καὶ τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ, τοιαύτην ἔσχε διάθεσιν. Περσεύς· ὃς τὸν ἀνεῖλε λογχοδρεπάνῳ τὴν γοργόνα. ἐπικρύψας ἑαυτόν, εἰς ὃ μὴ ὁρᾶσθαι

σθαι τῇ τῶν ἀδυνάτων. Περσεύς· Μακεδών. ὅτι Περσεὺς ἀναθαρρῶν, ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν Νικίαν καὶ Ἀνδρόνικον, τοὺς ἐπὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημάτων, καὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν νεῶν ἐκπεμφθέντας, περιποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰ χρήματα, συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἑτέροις ἐξαγγελεῖν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. καὶ ἀπὸ τοῦδε αὖθις ἐκ μεταβολῆς, ὠμὸς καὶ ἀχερὴς ἐς ἅπαντας ἐγένετο. καὶ οὐδὲν ὑγιὲς, οὔτε ἂν βουλεύοιτο ἔτι ἦν. ἀλλ' ὅτι πιθανώτατος ὢν ἀβουλίαν καὶ λογίσασθαι δεξιός, καὶ τολμηρότατος ἐς μάχας, ὅσα μὴ σφάλλοιτο διὰ πειρίαν, ἀθρόως τότε καὶ παραλόγως ἐς δειλίαν καὶ ἀλογιστίαν ἐτράπετο. καὶ ταχὺς καὶ μετάθετος ἄφνω καὶ σκαιὸς εἰς πάντας ἐγένετο. ἀρχομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τύχης, ὅπερ ἐπὶ πολλοὺς ἰδεῖν μεταβολῆς περιούσης ἀλογωτέρους γινομένους ἑαυτῶν. ἡ τοῦ Περσέως ναῦς, τά τε ἄλλα ἐξήσκητο μεγαλοφυῶς, καὶ τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ δεκαὲξ στοίχων εἶχε πεποιημένην. Περσεφόνη· κατάγειος δαίμων. Ἠλέκτρα φησίν· ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης· ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἀρά, σεμναί τε Ἐρινύες, αἳ τοὺς ἀδίκως θνῄσκοντας ὁρᾶτε, τοὺς τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους, ἔλθετε, ἀρήξατε πατρὸς φόνον ἡμετέρου. Περσεΐδαι· ἀπὸ Περσέως. Πέρσης· Ἀσκραῖος ἐποποιός· ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ. Περσικαί· ὅτι Περσικαί εἰσι μὲν δένδρα. ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κᾆτα ψυγείσης περιέφυσαν Περσικαί. Περσικὸς ὄρνις· ὁ ἀλέκτωρ διὰ τὸ λοφίον. ἢ ὅτι τὴν πολυτελῆ πάντες ὡς ὁ βασιλεὺς εἶχε, ἐκαλεῖτο Περσικός. καὶ μὴν παρ' Ἀριστοφάνει· ἐπιδήλως ὄρνις Περσικός. Περσίς· ὄνομα τόπου. Πέσῃ· αὐθυπότακτον. Πέσημα· πτῶμα. πρὸς τοῦτ' ἄλλῳ λεθανασίμῳ πεσήματι. περὶ Αἴαντός φησιν, ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο. Πεσσινοῦντος πόλεως. Πέσκος· τὸ πέκος ὡς προγέγραπται· δέρμα κώδιον. καὶ πεκτῆρες οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες. Πεσσόμενα, παρὰ Ἡροδότῳ· ὀπτώμενα. Πεσσοῖς· κύβοις. καὶ πεσσοί, ψῆφοι παρὰ Ἡροδότῳ. ἐν οἷς ἔπαιζον. Πετάλοις· φύλλοις. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· πέταλον πίλημα ἐξ οἰὸς πιληθέν· σοὶ τὸν πιληθέντα, διὰ ξανθοῦ ἰχὸς ἀμνοῦ, ἐν μακαλλιτέλης ἐκρέμασε πέταλον. Πετάλω· ἔχοντες περιεκπάντες βοῶν λάχνῃ δασέα, εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ. Πέτασος· εἶδος ὑφάσματος. ἐπιρριψάντων Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας. καὶ χιτῶνας· ὡς ἀποπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ. Πέτευρα· σίγνα. βάλβειος. ὁ δὲ καταπετευρίζων κλανὸν ἐπιβοήσας, πόθεν μαθήσῃ τὸ εἰς ἐξωλείαν μῶρον ὁμόν θύσας με. Πέτευρον· πῆγμα. βάθος. σανίς. οἷον πέταλον. παρὰ τὸ αὐτὸν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά. Πετεών· πόλις Βοιωτίας. Πετεῶο· τοῦ Πετεῶ παῖς. Πεταλίδες· μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεταλῶν. τουτέστι τῶν κύβων. καὶ ὁ δραπέτης ὁ ἀποδρὰς τὴν δουλείαν. ὁ τὸ δρᾶν πεταλίων, ὅ ἐστι φάγων. πεταλοῦσι· σωλίζουσι. καὶ πεταλείαις· παιδιαῖς. αὐλοῖς. καὶ πέταλος ὁμοίως. Πετεινὸν καὶ πετεινόν. Πέτηλον· τὸ φύλλον. Πετίλιος ὄνομα κύριον. Πετίτον· κεῖται ἐν τῷ περὶ διφθόγγων ἐσφαλμένως. Πέττουσα· ἀρτοποιοῦσα. καὶ πέττουσιν· ἀρτοποιοῦσι. καὶ Ἀριστοφάνης· τοὺς πεμπάδι πεπεμμένους ἔξω τῶν ἑορτῶν, ἱεραί τινες ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐνόμιζον τὰ Ἀθήνησι, θεοῖς τισιν· οἷον νουμηνία. καὶ ἑβδόμη Ἀπόλλωνι. τετάρτη Ἑρμῇ. ὀγδόη Θησεῖ. πεπτοὶ δὲ τὰ βόλια ἐν οἷς σωλίζουσι. καλὸν πέττεσθαι. πέξεως κάλλιστόδε. Πετόμενος· φερόμενος. Πετόσιρις Αἰγύπτιος φιλόσοφος. καθ' ἃ καὶ Ἕλληνες καὶ Αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν διετάξαντο ἐπιλογάς. ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων ἀστρολογούμενα. καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυστηρίων. Πέτρα καθεσθείς, ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε. Πετραία ὄνομα πόλεως. καὶ Πέτρα πόλις τῆς Παλαιστίνης. Πετρηδόν· δίκην πετρῶν. Πετρήεσσα· πετρώδης. βαθεῖα. Πετρόβολον· ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκή, τοῦ πετροβόλου τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰουδαίας, ὑπὸ Οὐεσπασιανοῦ, βιαία δέ τις ἦν. πληγεὶς γοῦν τις ὑπ' αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν Ἰώσηπον τῶν περὶ τὸ τεῖχος, ἀπαράσσεται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας. καὶ τὸ κρανίον ἀπὸ σταδίων ἐσφενδονίσθη τριῶν. γυναικός τε μεθημέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα, προῄει δὲ νέον ἐξ οἰκίας, ἐξέσεισεν ἐφ' ἡμιστάδιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λιθοβόλου βία. τῶν οὖν ὀργάνων, φοβερώτερος ὁ ῥοῖζος. τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ ψόφος. Πετροῦσα νῆσος Κιλικίας. Πέτρος ὁ ῥήτωρ. ὁ καὶ μάγιστρος καὶ ἱστορικός. πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλεὶς, μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀναλώτως ἐν τῷ ῥητορεύειν. τῷ καταμαλάξαι φύσιν μάλα βαρβαρικήν· σκληράν τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ἱστορίας καὶ περὶ τ

λιτικῆς καταστάσεως. Πέτρος, ὁ μογγός, Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος· αἱρετικὸς δὲ διάπυρος. Εὐφήμιος δὲ ἦν ὁ πατριάρχης, ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Πέτρος. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι μαγίστρου γενέσθαι. ὃς ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλεῖς, κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπεκναίε. πρᾶος μὲν γὰρ ἦν. καὶ ὡς ἥκιστα ὑβρίζειν εἰδώς. κλεπτίστατος δὲ ἁπάντων ἀνθρώπων. καὶ ῥύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἀνάπλεως. Πέτρος Βαρσούμης. ζήτει ἐν τῷ Δεξιός.

Πευθὴν πευθῆνος. ὁ μανδάτωρ. Πευκαλίμη. φρόνιμος. Πεῦκαι. λαμπάδες. δᾷδες. αἳ δ' αὐτοῦ τε φέγγος ἐδᾳδούχουν. περὶ πασῶν πεῦκαι. τε φθιμένοις νῶτον ἔφαινον οὐδέν, τε παροιμία. πεύκης τρόπον. ἐπὶ τῆς πανωλεθρίας ἀπολλυμένων. ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.

Πευκελαῦτις ὄνομα πόλεως. Πευκήεντα. Πεύσῃ. ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσεις μαθήσῃ. ἀκούσεις. καὶ πεύσομαι. ἐρωτήσω. Πεφασμένον. εἰρημένον. ἢ πεφανερωμένον. Πεφασμένος. ἀντὶ τοῦ πεφηνημένος. Λυκοῦργος. Λυσίας δὲ πεφασμένος. ἀντὶ τοῦ φανερῶς λέγει. Πεφασμένου, φανεροῦ γινομένου. πεφασμένου ἢ, τίς κοινὴ ἐπιθυμία. Πεφενάκικεν. ἠπάτησεν. Πεφεισμένοι. φειδόμενοι. Πέφηνεν. ἐφανερώθη. Πεφήσεται. ἀναιρεθήσεται. πεφείσεται ἢ, φείσεται. Πεφιλοσοφήσθω. Πεφοβοίατο. Πεφόνηκεν. ἐφόνευσε. Πεφορυγμένον. κεκαλυμμένον. δίσακι τε βόσγιον πολλῷ πεφορυγμένον αἵματι. Πεφώραται. πεφανέρωται. εὕρηται. Πέφρικα. ἀπὸ τοῦ φρίσσω. φοβοῦμαι. δέδοικα. δειλιῶ. Πεφρονηματισμένος. οἰκείως πληρωθείς. ὁ δὲ ἦν τὰς μάχας πολλάκις ἀνημέρων καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρείᾳ. Πεφυρμένα. τὰ ὑπὸ τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χόνδρα σίτου ἐκ κελεθῆς. Πεφυζότες. δειλιῶντες. Πέφυκε. φύσει ὑπάρχει. καὶ πεφυκὼς φύσει ὑπάρχων. Πεφυρμένος. μεμολυσμένος. ὁ δὲ, ἔτι φονῶν καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ, ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἔρχεται. Πεφυσιγγωμένοι. πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ, τὸ ἐντὸς λέπισμα τῶν σκορόδων. ἡ φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν ἐκ τούτου εἰς Μεγαρέας, ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν. ἢ πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν. ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι. οἱ ὀδυνῶντες. Ἀριστοφάνης. κᾆθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι. ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας. Πέψει. πραΰνει. Πειθανάγκη. ἡ μετὰ βίας πειθώ. ὑπολαμβάνων διὰ τούτου, πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λακεδαιμονίοις, τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιταττομένοις. πολλάκις δὲ τῇ γυναικὶ τῇ πειθανάγκῃ κατήγαγεν. οὕτω δὲ ἦν λόγιος. καὶ εἶξα τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην. Πειθαρχῶ. δοτικῇ. Πειθήνιος κατὰ πειθής. Πειθόμενος. Πείθω. τὸ καταπείθω. αἰτιατικῇ. πείθει δῶρα καὶ θεούς. καὶ ἄρα πειθόμενον ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἑτέρων δεήσεσθε. πείθομαι δὲ δοτικῇ. ἀναγκαῖον εἶναι ἡγοῦμαι πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλεύμασι. καὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν. Πειθώ. ἡ πεισμονή. ὅτι ἦν Πειθοῦς ἱερὸν ἀπὸ πολλῶν λόγων. Πείθωνος ὄνομα κυρίου. καὶ ὀνομάζω. Πειθοῖ. πειθοῖ τε ὑπαχθέντες καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες, συνεχώρησαν οἱ παραιωθῆναι τὸν ῥουῦ. ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ Μούσῃ γεγυμνασμένος ὁ Ἀμβρόσιος. Πεικεῖν. κτενίζειν. ξαίνειν. Πεῖνα. ἡ δι' ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία διὰ διφθόγγου. πίννα δὲ ὁ ἰχθύς, διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ ἡ πεῖνα, ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ. ἡ δίψα δὲ ψυχροῦ. συνεστῶτα τῶν ἡμῶν ἐνθένδε τὰ σώματα καὶ τρέφεσθαι διὰ τῶν ὅλων ἰσχὺν κατεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἐξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα. Πείνη. ἡ πεῖνα. Πειώλης. ὁ πόρνος. Πεῖρα. ὁ δόλος. καὶ ἡ ἀπάτη. καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. πεῖρα δὲ καὶ ἡ βλάβη. ὡς ἐνδείκνυσι Σοφοκλῆς. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν οὐδ' ἐπίσταμαι, τοῦ παιδὸς ὄντος, τοῦ δὲ γὰρ διόλλυμαι. ἀεὶ ὁ δυστυχὴς ὁρῶσα πεῖραν τινὰ ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον. τουτέστιν ἀεὶ ὁρῶσα τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σου βλάβην γινομένην προυφαρπάσαι. καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι μηχανώμενον. Πεῖρα. δεξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομὰς καὶ διὰ τὸ κατορθοῦν ἐν ταῖς πείραις. Πεῖραν. πορείαν. ὁδόν. οὐδ' ὑπαπτέλων κληθεὶς ἀφορμῆς πεῖραν. Πειράζειν κατάρχεσθαι. Σκιπίων ὁ Ῥωμαῖος συνεβούλευσεν οὕτως, ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. τὸ γὰρ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἅμα μὲν ἐπισφαλές. ἅμα δὲ καταφρόνητον γίνεσθαι ποιεῖ παντελῶς. Πειρᾶν. τὸ λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν. καὶ πειρᾶσθαι μὲν τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. Θουκυδίδης. πειραθεὶς δὲ ὁ

ἁρμόδιος

ἁρμόδιος ἐπιπαρέχου τοῦ πεισιστράτου, κατηγορεῖ αὐτοῦ ἀεὶ σογείτονι. σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. πειρᾶν γὰρ κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. Πειρατέον. δεῖ πειρᾶν. Πειρατῶν. κατὰ ποντιστῶν. κατὰ θάλασσαν λῃστῶν. πεῖρα γὰρ ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. Πειραιεὺς ὄνομα κύριον καὶ ὁ λιμήν. καὶ κλίνεται πειραιέως πειραιῶς καὶ ἡ δοτικὴ πειραιεῖ. καὶ νῆσος. ὅθεν τοὔνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπορᾶν. καὶ ζήτει τούτου τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ ἔμβαρός εἰμι. Πειρασμός.

Πειρήνη ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου. λαΐδε χωὶ πολιῆτιν ἀζώνοιο κορίνθου, πειρήνης λευκῶν φαιδροτέρων λιβάδων. Πεῖρα. ἀπὸ πείρω. διακμή. Πείρησαν. διακμὴν ἀπὸ πείρω ἔλαβον. τὴν δέ, χάειν δώρων πείρησαν ἐν θανάτῳ. τὸ ξίφος εἷλ' αἴαντα μεμηνότα. καὶ πάλιν ζωστὴρ εἵλκυσε πριαμίδαν δίφρια συρόμενον. Πείρινθα τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον. Πειρῶ, τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι. πείρω δὲ τὸ σουβλίζω καὶ κεντῶ. Πειρῶμαι γενικῇ. Πειρῶν. προσβάλλων. συνουσιάζων τὰς κορινθίας φησί. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πειρᾶν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὅταν μὲν αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. καὶ πειρασάντων ἀνδρῶν διαπειρασάντων καὶ μετελθόντων. ἢ ἐπιτηδευσάντων. ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πειρᾶν. πειρᾶν γὰρ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. ποτ' οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. σημαίνει οὐ καταναίως ἐπιτυχεῖν τινός. καὶ ὀλίγοις κατορθῶσαι πάντα πᾶσι. Πειρῶντα. πειράζοντα διὰ λόγων. Πείρως πείρω, ὄνομα κύριον. κλίνεται δὲ ἀττικῶς καὶ θηλυκῶς πειρώ. Πείσανδρος πείσωνος καὶ ἀρισταίχμας. καμειραῖος ἀπὸ ῥόδου. κάμειρος γὰρ ἡ πόλις ῥόδου. καὶ τινὲς μὲν αὐτὸν εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι. τινὲς δὲ καὶ ἡσιόδου πρεσβύτερον. οἱ δέ, κατὰ τὴν λγ' ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β'. ἔστι δὲ τὰ ἡρακλέους ἔργα. ἔνθα πρῶτος ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται. γενόμενα ὑπό τε ἄλλων καὶ ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ. Πείσανδρος, νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, λαρανδεὺς ἢ λυκάονος. γεγονὼς ἐπὶ ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ μαμαίας παιδός. ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν. ἣν ἐπιγράφει ἡρωϊκῶν θεογαμιῶν ἐν βιβλίοις ἕξ. καὶ ἄλλα καταλογάδην.

Πεισάνδρου δειλότερος. ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθε δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν. ἣ ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε. δειλὸς γὰρ ἦν καθυπερβολήν. ἀριστοφάνης. εἴ τι πεισάνδρου βδελύττοιτο λόφους τε καὶ ὀφρῦς. οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν. φιλοπόλεμος δὲ καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκα. μέγας δέ. καὶ ἐκαλεῖτο ὄνος κρίδιος. ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ. καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις ὑπὸ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι μὴ ὤν. Πεῖσαι. οἱ κάθυδροι τόποι. Πεισανάκτειος στοά. ἥτις ἀπὸ πολυγνώτου ζωγράφου ποικίλη κληθεῖσα. Πεισίας ὄνομα κύριον. Πεισιθάνατος, ὁ ἡγησίας ἐλέγετο.

Πεῖσιν τὴν πειθώ. ἡ ἀλήθεια ἡ πεῖσις. Πεισιόνη ὄνομα κύριον. Πεισίστρατος ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ φανελισμός. Πείσματα. τὰ ἀγκύρεια σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον. παθεῖν μέλλοντα. Πείσονται. πάθωσι. Πείσων πείσωνος. εἷς ἦν τῶν παρὰ ἀθηναίοις λ' τυραννησάντων. Πειστέον. δεῖ πείθεσθαι. Πειστὴρ ὁ ὑπήκοος. Πῆ. ποῦ εἰς τί. κατὰ τρόπον. πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις; ὅμηρος. Πηγάζω. αἰτιατικῇ. Πήγανον εἶδος βοτάνης.

Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γάλα. ὡς πηγὰς δακρύων. πολλὰ δάκρυα. Πηγάδας κρυώδεις ἡμέρας παγετώδεις. ἡσίοδος. τούτων ἀλέασθαι καὶ πηγάδας. Πηγαὶ τόπος ἐν μεγάροις.

Πηγαῖον ὕδωρ. ἐκ πηγῆς. Πηγεσίμαλλος. ὁ δασύμαλλος. Πηγὴ διαυγὴς τὰς νοὸς λύει λύπας. Πηγίδιον. ἡ μικρὰ πηγή. Πηγνύω καὶ πήγνυμι αἰτιατικῇ. Πηγὸς ὁ ἀραφής.

Πηγυλὶς τὸ κρύος. Πηδάλια. οἴακες. αὐχένες. ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῆς δ' εἶχον πηδάλιον ὦ χρήσομαι. τὸ δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργὴς κάνθαρος. Πηδαλιουχεῖν. κυβερνᾶν. ἀριστοφάνης. ἐρέτην χρὴ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν. κἀντεῦθεν πρωρατεῦσαι. καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι. κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν αὑτῷ. τοῦτό φησι καὶ ὁ θεόλογος ὅλον τὸ χωρίον. Πηδαλίωνος ὄνομα κύριον. Πηδᾶν. ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανεῖν. οἱ μάλιστα τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν

ὅτι λέξει. Πήδασος ὄνομα πόλεως. Πήδιμος ὄνομα κύριον. Πηδόν· τὴν κώπην.

Πῆκος ὁ καὶ Ζάς· παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἑρμῇ, τελευτᾷ, ζήσας κʹ καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν Κρήτῃ τῇ νήσῳ. ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται· ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πῆκος ὁ Ζάς. μέμνηται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι. Πηκτῇ· ἐν ἐπιγράμματι· πειθοῖ καὶ παφίᾳ πηκτὰν καὶ κηλεία σύμβολον ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ πήκται θηρευτικὸν ὄργανον παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πηκτίς πηκτίδος· πανδουρομάχαιρα κρεωκόπος. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις, εἶδος ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ. τὴν γεφυρῶν ἐρωτᾷς ἢ φέρεις τὰς πηκτίδας. ἢ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ἁδυμελὲς συναπτὰ ἀρκάδα πηκτίδι μέλπεις. Πηκτόν, τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον. Πηλαγονία μοῖρα μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν πηλαγόνων. καὶ ὄνομα γίγαντος.

Πηλακισμός· ὁ ἐμπαιγμός. Πήλαξ· ῥάγας. Πηλεὺς μάχαιρα· παροιμία. ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. ἢ ἐδόκει σωφροσύνης ἕνεκα ἢ Ἡφαιστότευκτος ἢν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς. Πηλείδης, ὁ τοῦ Πηλέως. καὶ Πηλείων. Πηλείωνος ὄνομα κύριον. Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος δίενος λʹ. Πήληξ πήληκος· ἡ περικεφαλαία.

Πήληξ· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, δῆμος τῆς Λεοντίδος. Πηλίκον· ποταπόν. Πήλιον ὄνομα ὄρους. Πηλός. Πηλούσιον ὄνομα τόπου. κλεὶς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰσόδου καὶ ἐξόδου. καὶ Πηλουσιώτης ὁ πολίτης. οἱ Πηλουσιῶται ἰκάσιοι, φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἑλικοειδικοὺς ἐπιδικοῖς συνάπτοντες. Πηλοφόροι· χειροτέχναι. μισθωτοί. Πῆμα· κακόν. βλάβη δυστυχία. Σοφοκλῆς· μὴ κακὸν κακῷ δίδου ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. τὸ ἑξῆς· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος μεῖζον ποιήσῃς τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν. πῆμα δὲ τὸν θάνατον. ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς· Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί. εἰ ἐκκεῖ γὰρ οἱ δίπους Κρέοντος ἢ σοῦ ταῦτα τὰ ἐξευρήματα. Πημανεῖ· Ἀριστοφάνης· οὐδὲν Κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ. οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. Πημαίνει· κακοῖ, βλάπτει. Πῆ μοι, ὅπου μοι. Πημήνειαν· βλάψειαν. ὁ δέ, ὃ πρότερον ᾔνικε, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενές. καὶ πολλοὺς ὅσους διαχειρίσασθαι. Πημονή· ἡ βλάβη. Πηνέλεως ὄνομα κύριον.

Πηνελόπεια. καὶ Πηνελόπη ὄνομα κύρια. Πηνειὸς ὄνομα ποταμοῦ. Πηνίκα· ἢ πότε. εἰδότα. πηνίκα δὲ ἐξάρχομαι τῆς νυκτός. Πηνίκ' ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐζήτουν. ἐπὶ καιροῦ. τὸ δὲ αὐτὸ κωμῳδητικόν, ὁ πηνίκα σμικρὸν μετὰ τὴν μεσημβρίαν. τὸ δὲ πηνίκ' ἄττα ἀπώλετο, ἐπὶ κἄττ' ἰκόν οὐδὲ ἀρχαϊκόν. οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ οὔτε τὸ τινὰ σημαίνει. οὔτε τὸ ἅτινα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁ πηνίκα. Πηνίκη· περικεφαλαία ἔχουσα τὴν καὶ προσθετὴν κόμην. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν τὸ ἀπατᾶν. τὸ γὰρ πρόσθετον κόμης, τὸ μὲν ἐν δίχον. τὸ γὰρ προκόμιον δὲ γὰρ, πηνίκην ἐκάλουν. Πηνίον· ὁ ἄτρακτος ἐν ᾧ εἱλεῖται ἡ κρόκη καὶ τὰ ῥοχαῖα πανία. κερβεσιώτου δύσδε ποτιρρέει. καὶ σπάθας ἐμβελεῖς πολυάργυρα. καὶ Ὅμηρος· πηνίον ἐξέλκουσα. ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηνίεται. Πηνίον· ζῷον ὅμοιον κώνωπι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· κεῖσθαι ὥσπερ πηνίῳ βινουμένῳ ἂν ξηροί. σκώπτει τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἐστί, Ἀριστοφάνης ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον, ἐμπὶς κώνωψ. Πήνισμα τὸ ὕφασμα. Πηὸς ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. καὶ πηοσύνη ἡ συγγαμβρεία. καὶ πηῶν τῶν συγγενῶν. Ὅμηρος· πηούς τε φίλους τε.

Πήρα κἀθήκη τῶν ἄρτων. καὶ παροιμία· πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

Πήρα· μάρσιππος. θήκη. καὶ πήραν. μέζονα τὸ δοκεῖν ἀπορίμου. καὶ πηρίδιον. καὶ Ἀριστοφάνης· τί λέφος εἶναι φάσκων ἐκ πηριδίου. οὕτως Ἕρμιππος. Πηρίν πηρῖνος· τὸ αἰδοῖον. Πηρὸς ὁ πάντα πάσι μὴ ὁρῶν. ἤρωσις· ἡ τύφλωσις. ἤσσω τὸ πηγνύω. ητύα, ὁ ὀπὸς ὁ τυρώων τὸ γάλα. καὶ παροιμία· αὐτὸς γὰρ ἔρδει τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν. ὅτι τὴν πυγήν, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπώντων. ηχίσκους· ξυλάρια πηχυαῖα. τῶν δὲ τοὺς χοίνους ἑλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες ἀνάρπαστα ἀσφαλῶς ἀπειργάσαντο. Πηχυαῖος. Πῆχυς πήχεως, τὸ ἀπὸ

τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα. ὁ πῆχυς ἔχει πόδας β΄. ὁ δὲ ποὺς δακτύλους ιϛ΄. Πιαλέοις· ὄφεσιν ὡς διψαλέοις. ἰδίως τὴν κατὰ τὴν ἰσχὺν μάλιστα εὑρισκομένην ζώνην οἱ ἰατροὶ ὡς τὸ πλατὺ θηριακὸν σκευάζουσι. Πιανάτω· πῖον ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμά σου. Πιανθήσεται.

Πιανῶ· λιπαρὸν ποιήσω. Πιανῆ· αὐθυπότακτον. Πίαρ· τὸ λιπαρόν. Πίασος ὄνομα κύριον, ὁ ἐρασθεὶς Πίασος Θετταλὸς, Λαρίσσης τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς, ἔρωτα ἀθέσμοντε καὶ δυστυχῆ. Πιγύνη· κνῆστις ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Πίγρης Κὰρ ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικὸς, ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον οὕτω γράψας· Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος οὐλομένην, Μοῦσα γὰρ σὺ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης. ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν. Πίγρης πίγρητος, ὄνομα πολέμου καὶ πίγρητα ὀνοματοποιοῦ. Πίδακες· σταγόνες. πηγαὶ καὶ αἱ μικραὶ τὸ παλαιὸν, ἁλμυροῦ ὕδατος ἵστανται πᾶσαι. Πιδανίων· πίδαξ. πηγή. ἡ σταγὼν καὶ ὁ πίδαξ. χῶρος ὀκέλλων πηγὴν ἔχων πορφυρεῖ τε βότρυν μεθυπίδακα συνηορέαγα, ἐν ἐπιγράμματι. Πίδης ὄνομα κύριον. Πιδηέσσης· καθύγρου. Πιδύειν· ἀναδιδόειν. Πιδύτης ὄνομα κύριον.

Πίδυ πόλεμος. Πιαίνει· θεραπεύει. ὑποτρέφων. αἰλινὸς λύχνου ὄμμα καὶ ἀσκελὲς, πιαίνει καὶ νησιάσει, καὶ τὸ φερεσφεράτης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι ἀτέλεστος ὤν. Πιαίνω αἰτιατικῇ. πιαίνομαι δὲ δοτικῇ. καὶ ἐλέφας ἐκ ποιμνίων πιαίνεσθαι. Πίε· πῖθι. Πιεζόμενος· βαρυνόμενος. δαμαζόμενος. καὶ πιέζει· ἀντὶ τοῦ λυπεῖ. Ἀριστοφάνης· ὃν Στιλβίδην πιέζει. ὁ δὲ Στιλβίδης μάντις ἄριστος καὶ εὐδόκιμος. Πιερία· ὄρος Μακεδονίας. καὶ Πιερίδες αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ. ἐν ἐπιγράμματι· ὦ τὸ Πιερίδεσσι βόας μέλλω ὅσ' ἔρωτι ὄργια τοσατίων ἀμφιέπουσα πόθῳ. Πιεστήριον· τὸ ἐκθλῖβον. Πίειρα· ἡ λιπαρά. Πίη· αὐθυπότακτον. Πίειραι· λιπαραί. ἀνθεραί. ψαιστά τε πίονα καὶ θησαυρὸν ἔλαιον. Πιάναντα· λιπαροὺς ἐργασάμενον. Ἀλιάττης πολιορκοῦντος Πριήνην, Βίαντα τὸν σοφὸν πιάναντα δύο ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον. τὸν δὲ συνιδόντα καταπλαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθηνίαν. καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι. καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον. Πιθανίωνος. Πιθάκνη· ὑποκοριστικῶς. μικρὸς πίθος. ὡς πολίχνη. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει πιθάκναι οἱ ἐρημοι τόποι. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον πιθάκναις ᾤκουν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι. Πιθανόν· πιθανὸν ἀξίωμά ἐστι, τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν. οἷον εἴ τίς τι ἔτικτεν ἐκείνη, ἐκείνου μήτηρ ἐστί. ψεῦδος δὲ τοῦτο· οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ᾠοῦ ἐστι μήτηρ. Πιθανώτατος. Πιθανοὺς εἶναι ἀντὶ εὐπειθεῖς. Ξενοφῶν Κύρου παιδείᾳ· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ προσταττόμενον, πρότερον πείθεσθαι, ὥσπερ φοβεροὺς τοὺς φοβουμένους. Θουκυδίδης. Ἀππιανὸς ἐν ἀδαυτῶν πιστὸν καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον ἐντυχόντα τοῖς ὑπάτοις, ἐν ἀπορίᾳ τὸ πίστιν αἰτῆσαι. καὶ πιθανότητος τινὲς συνεκύρησαν ἐκ τῆς πολιτείας. ἀφ' οὗ οἱ Ῥωμαῖοι παρὰ τὸ πλεῖον τὸ φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος καὶ αὖθις. διὰ ῥώμην σώματος καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπετὲς εἶναι τῷ πλήθει πιθανόν. ἀντὶ τοῦ ἐξάρχοντα. Πιθήκειον βλέμμα· τὸ τοῦ πιθήκου. καὶ πιθηκισμοῖς προσκλαύνεις ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷς καὶ κολακεύμασι μιμητικοῖς. ἢ μιμήμασιν. ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ ζῴου ταῦτα ποιοῦντος. Πίθηκος τῇ γυναικὶ ζήτει ἐν τῷ διαθήκην διαθώμεθα. ἣν διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί. Πίθηκος ἡ μιμώ. πίθηξ δὲ παρά τισιν ὁ βραχὺς ἀνθρωπίσκος. καὶ διαπιθηκίσαι, διαπαῖξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων. φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ ζῷον. καὶ παροιμία, ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου. ζήτει ἐν τῷ ἀπληστία. Πίθηκος ἡ μιμὼ βάρβαρος. κερδὼ πιθήκῳ φησὶν ἣν ὁρᾷς στήλην ἐμοί, πατρῷα τε σῆ, καί τι παππῷα. Πίθηκος τὸ ζῷον ἡ μιμώ, παρὰ τὸ πιθῶ πιθήσω. πείθει γὰρ ἡ μαθ. καὶ παροιμία· γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται. ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνου δὲ ἁλίσκεται. ἐπὶ τῶν δυστυχησάντων. Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ, παροιμία ὅτι οἱ φαῦλοι κἂν πολλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δῆλοι διαφαίνονται πονηροὶ ὄντες. Πίθηξ ἡ μιμώ. Πῖθι πίε. Πίθυς ὄνομα κύριον καὶ πιθοῦς καὶ πίθος. πίθος δὲ καὶ τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον. Πιθοῦ προσπαρατεῖναι. ἐπὶ γὰρ οὐδέτερος ἀόριστος. τοῦτο ἀττικοὶ προσπαθῶσι, καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ, ἡ δὲ ἀναλογία βαρύνει. πιθοῦ τί μοι. πρὸς σοῦ γὰρ οὐδὲν μὴ φράσω. Πιθῶν ὀξυτόνως καὶ διὰ τοῦ ι. ὁ δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος λάθρα τὸ

ἦλθεν ἐς πιθῶν τοὺς κυρίους ἀριστοφάνης, Πιθῶνος ὄνομα κύριον, Πιθοίας πειθοῖν, Πι-
θοιγία· ἡ τοῦ πίθου ἀνοιγή. Πίθυλλος· οὗτος ἦν ὀψονικὸς τὴν τένθης καλούμενος· ὃς καὶ περιγλωττίδα ὑμενίνην ἐφόρει, περιειλύων τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις· καὶ δακτυλήθραις εἶχε· καθίετο ὄψον ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ. Πικεντῖνοι ὄνομα τόπου. Πικηνοί· ὄνομα ἔθνους. Πίκτωρ ὁ καὶ Φάβιος· ζήτει ἐν τῷ Φάβιος. Πιλᾶτος, οὗτος ἐπὶ χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὑπὸ ῥωμαίων σταλεὶς ἦρχε. μετὰ δὲ τὴν τοῦ χριστοῦ σταύρωσιν εἰκόνα τοῦ καίσαρος καὶ προτομάς, νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὄρθρου δὲ γενομένου, ἰουδαῖοι θεασάμενοι, τοσοῦτον ἐταράχθησαν ὥστε Πιλᾶτον ἐνδειματῶσαι· καὶ ταύτας μετατεθῆναι. καὶ δὴ καὶ τὸν κορβονᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύσεως τοῖς ἰουδαίοις, μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς ἐγένετο. τὴν γὰρ ὑπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος, πρὸ τοῦ βήματος αὐτοῦ στρατιώτας παρέστησεν, ἔνδοθεν μὲν ὁπλοφοροῦντας· ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν ἐσθῆτα ἀνυπονόητον· ὡς οὖν ἐστασίασαν, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς. καὶ οἱ μὲν, ξύλοις· οἱ δὲ, λίθοις αὐτοὺς παίοντες, τραυματίας ἀπήλασαν. τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν ἰουδαίων καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι, συμπατηθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν. Πιληθέντα· πυκνωθέντα. σοὶ τὸν πιληθέντα διὰ ξανθοῦ τριχός, ἀμνοῦ ὁ μὲν Καλλιτέλης ἐκρέμασε πέταλον. Πίλημα· περίβολον. περιφερὲς σκέπασμα. Πιλήσεσι· πυκνώσεσι. τῶν ἀχθοφόρων ζώων διὰ τὰς πιλήσεις, οὐ σθενόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν πράσσειν. καὶ αὖθις· εἰνοδίῃσι τόνδε φίλη ἀνέθηκα Βηκόρεσις πῖλον. Πιλία· τὰ κέντουκλα. Πιλίδιον· τὸ καμηλαύκιον. Πῖλος· τὸ κέντουκλον. Πῖλος κόσμος περικεφάλαιος· ὃ οἱ μέν, κυρβασίαν· οἱ δὲ τιάραν· ἄλλοι δὲ κίδαριν καλοῦσιν. ἔστι δὲ πῖλος καὶ στέμμα. πρῶτος πῖλος καλούμενος. Πιλῶ τὸ ὁμαλίζω καὶ πιλωτός. Πίλοις· πιλητοῖς. καὶ πίλημα λέγεται. φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πιλητούς, ὥσπερ τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρά, διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων. Πιμελή· πάχος. λιπαρότης. ἀππιανός· ὃς δὲ πρῶτος ἐξῆρχε τοῦ γένους, ἐξηκοντούτης ὢν καὶ βαρὺς τὸ σῶμα. καὶ πιμελὴς ἀντὶ τοῦ λιπαρός. πιμελὴ καὶ στέαρ διαφέρει. τῷ τὴν πιμελὴν ψυχομένην ἀποπήγνυσθαι μένειν· τὸ δὲ στέαρ καὶ διαπήγνυσθαι ὥστε καὶ θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν πιμελή, ἄθραυστος. διὸ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν πιμελωδῶν οὐ πήγνυνται, καθάπερ ὑὸς καὶ ἀρνίου καὶ τῶν ἄλλων. οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πήγνυνται, ὡς βοὸς αἰγὸς προβάτου. Πιμπλάνεται· πληροῦται. Πίμπραται· καίεται. ἐμπυρίζεται. ἀππιανός· ὁ μάρκιος πιμπράμενος ἐπὶ ῥωμαίοις φυγὴν καταδικασθείς, καὶ μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν, ἐς βολὰς σκευὰς ἐξάπτετο. καὶ αὖθις ὁ δέ, τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον, Πίννα· ὁ ἰχθύς. Πινακηδὸν· πινακηδὸν ἀποσπῶν. ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. πίνακες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. Πινάκια· τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ ὡς ὑποσημαίνει δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς ἐστὶν λέγει ὁ ῥήτωρ μικρὸν ὦ ἀθηναῖοι μικρὸν πινάκιον. τυχὸν πινάκιον λέγει ἐν ᾧ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα καὶ τῶν εἰσαγγελλομένων. Πινακίδιον· δέλτος. πιττάκιον. σχεδάριον.
Πινάκιον· πυξίον. οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.
Πινακίοις· ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους, διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα. οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι. καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. ἀριστοφάνης ὄρνισι. σκοπεῖν δ' ὅτι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλετῶν. οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνακι. Πινακοπώλης ὁ ὀρνεοπώλης ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες, ἐπώλουν. ἢ πίναξ εἶδος ὀρνέου. Πίναξ· σανὶς ἐζωγραφημένη. Πιναρά· εὐτελῆ· ῥυπαρά ταπεινά. Πίνδαρος θηβαῖος· σκοπελίνου υἱὸς κατὰ δέ τινας δαϊφάντου· ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ σκοπελῖνος ἐστὶν ἀφανέστερος. καὶ προσγενὴς πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ μυρτίδος γυναικός. γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' ὀλυμπιάδα. κατὰ τὴν ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα ἐρωτίων. καὶ υἱὸς διόφαντος. θυγατέρες δὲ εὐμῆτις καὶ πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ' εὐχάς. αἰτή-

αἰτῆσαι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου θεοξένου αὐτοῦ γόνατα. ἐτῶν νε΄. ἔγραψε δὲ βιβλίοις ιζ΄ δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα. ὀλυμπιονίκας. πυθιονίκας. προσόδια. παρθένια. ἐνθρονισμοὺς. βακχικά. δαφνηφορικά. παιᾶνας. ὑπορχήματα. ὕμνους. διθυράμβους. σκολιά. ἐγκώμια. θρήνους. δράματα τραγικὰ ιζ΄. ἐπιγράμματα ἐπικά. καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς ἕλλησι. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Πίνδαρος σκοπελίνου θηβαῖος. καὶ αὐτὸς λυρικός. ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου. τὰς θήβας τὴν πόλιν ἀλέξανδρον φασὶν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι. καὶ πλὴν ἱερῶν τε καὶ ἱερέων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι. καὶ τὴν πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς ἐκγόνους τοῦ πινδάρου, φησὶν ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει ἀλεξάνδρου, ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ τοῦ πινδάρου. Πινύεσσα. ῥυπῶσα. αὐχμῶσα. θυμοβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα ἁπλόκαμος πινύεσσα διὰ κρίσιν. ὅτι πελασγῶν οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλαχεν, ἀλλὰ δόλος. Πίνος. ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανός, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμησάμενος σοφιστάς. ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. δαμάσκιός φησι. Πιννοτήρης. ὁ τῆς πίννας φύλαξ. Πίνω αἰτιατικῇ.

Πινώδης ἢ ῥυπαρά. Πινύσκω. πινυτὸν ποιῶ. Πινυτὸς ὁ φρόνιμος καὶ πινυτόφρονος. ἐμμελοῦς σιωπῆς. εἵνεκεν ἁ μαθίης πινυτόφρονος. ἦν ὁ μελιχρὸς ἤσκησε μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων. Πιξώδαρος. ὅτι δέξιππος κῶος ἰατρὸς ἱπποκράτους μαθητής, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ ἑκατόμνου τοῦ καρῶν βασιλέως ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας, μαύσωλον καὶ πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς κώους τε αὐτοῖς ἐνεστῶτα πόλεμον.

Πίομαι. πίωμεν δέ. Πιόμεθα. μέλλομεν πιεῖν. Πίονα ἀδάμονα. λιπαρὰ καὶ ἀβαφῆ. Πίονται. πίωσι. τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον πιώμεθα καὶ φαγώμεθα. πίνοντες τοῦ ὕδατος. Πιότατος ἄνεμος, θρεπτικὸς αὐξητικὸς ἐν ἐπιγράμματι. τὸν δὲ ἀνέθηκε τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ ζεφύρῳ. Πιώρ. οὗτος μοναχὸς ὤν, περιπατῶν ἤσθιε. πυνθανομένου δέ τινος διατί οὕτως ἐσθίεις, οὐ βούλομαι ἔφη τὸ βρῶμα ὥσπερ ἔργον χρήσασθαι. ἀλλ᾽ ὡς πάρεργον. πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα, ἀπεκρίνατο. ἵνα μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν φησίν, ἡδονῆς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἡ ψυχή. Πιππίζουσι. κατὰ μίμησιν τῶν νεοττῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ τιτίζειν πιππίζειν. Πίμπλαται. καὶ ὑποπίμπλαται. ἐμπιπλᾶ δέ. Πιπράσκω γενικῇ. Πίσσα ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ ἄσφαλτος. Πίσεα, οἱ κάθυγροι τόποι. καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης βόσκεο. καὶ πισσαῖος ὁ πολίτης. Πισσὴς ὄνομα κύριον. Πισία χώρα. Πισάνδρια κνώδαλα. φησὶν ἀριστοφάνης πίσαν. ὀφρύωνα. διιπετῆ. Πισίας ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης. Πισιδία χώρα. ὁ δὲ κῦρος ὡς ἐπὶ πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ᾽ οὓς στρατεύειν προεφασίσατο. Πισινοῦς. πόλις. καὶ πισινοῦντα θηλυκόν, καὶ πισινουνταῖος ὁ πολίτης.

Πιστὸς καὶ πιστὸς, πιστὸς δὲ παρὰ προκοπίῳ. Πειστέον. δεῖ πεισθῆναι. ἢ πιστεύειν. Πιστεύω δοτικῇ. Πίστις. ἀδήλου πράγματος ἔλπις. ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις. ἡ γὰρ πίστις ὑπόληψις. ἀδύνατον δὲ χωρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος. οἴονται τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν εἶναι. ἐνδέχεται δὲ τὸ αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα ποτὲ μὲν πιστεύειν ποτὲ δὲ οὔ. ὃ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους. ἀδύνατον δὲ τὸ αὐτὸ ζῶον, ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι ποτὲ δὲ μή. μεταβάλλοι δὲ ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲ ζῶον ἐστίν. ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἡ αὐτὴ μένουσα, οὐ μετὰ πίστεως ἔσται. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει. οὐ γὰρ κεκώλυταί τις τὴν αὐτὴν περί τινος ὑπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ ποτὲ δὲ μή. οἷον ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὕστερον διά τινας λόγους μὴ πιστεύειν.

Πίστις. ὅτι ἁμαρτάνουσι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὗτος ὁριζόμενος γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα. διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν. ἔχει δὲ ἔμπαλιν. τῆς γὰρ ὑπολήψεως γένους οὔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορά. τῶν γὰρ ὑπολήψεων, αἱ μὲν εἰσὶ σφοδραὶ αἱ δέ, μέτριαι. αὗται γὰρ ὑπολήψεων διαφοραί καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά. Πιστὸς ὁ ἀσφαλής. πιστότης. τοῦτο τοίνυν αὐτοῖς συνεπήει τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ μαρκελλίνου πρὸς τὰ

θεῖα πιστότης. καὶ πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ θαρροῦντες ὅτι λύεται καὶ πιστότης παντὸς ἡ ἐπιτηδεία ἐξ
αὐτῆς συμβάσεως τὴν πιστότητα. Πιστωσάμενος· πίστεις καὶ συνθήκας ποιησάμενος. τὸν δὲ,
ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος. καὶ παρασκευάσας εὔνουν ἑαυτῷ. Πιστώσαντες
αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. ἀντὶ τοῦ ὅρκον δεξάμενοι αὐτοῦ λαβόντες. ὁ δ' αὐτὸ λέγομεν πιστῶσαι ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον
ἐκ σοῦ λαμβάνω. πιστοῦμαί σε ὅρκῳ. ἀντὶ τοῦ ὅρκον σοι δίδωμι. Πίστρα· ἡ ποτίστρα. Πίσυνος
πεπιστευκώς. τεθαρρηκώς. Πίττα. τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας καὶ τὰς πα-
ραστάδας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖον τε καθισταμένους πάντα. ὅθεν παλαίστραι τε ἀνήβη-
σαν καὶ σπουδαί. καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε. καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία. Πιττά-
κειον. μετουσιαστικὸν τὸ τοῦ Πιττακοῦ. καὶ Σίμων φησὶν, ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀλαθέα γενέσθαι χαλε-
πὸν, τὸ Πιττάκειον. εἴρηκε γὰρ ὁ Πιττακὸς, χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Πιττακὸς Μιτυληναῖος
υἱὸς Καΐκου. καὶ Ὑρραδίου Θρᾳκός. μετὰ δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' ὀλυμπιάδα. εἷς δὲ
αὐτὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὤν. ἔγραψε νόμους. καὶ τῇ μβ' ὀλυμπιάδι, Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μι-
τυλήνης ἀνεῖλε. καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολιορκοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείου μονομα-
χῶν ἀπέκτεινε δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν, ἔφη. ὡς χαλε-
πὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα, καιρὸν γνῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ'. καὶ ὑ-
πὲρ νόμων καταλογάδην. Πιττάλακος. καλύψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ. Πιτωναῖος.
Πιτηροῦ μ' ὄνομα κύριον. Πιτθεὺς Πιτθέως. δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἡ Πιτθίς. Πιτθεί-
δης πατρωνυμικὸν καὶ Πιτθεύς. Πίτνα· ἐξέτεινε. καὶ πιτνουμένων τὰ σκέλη ἀλειφομένων.
Πιτνοῦν κυρίως τὸ τὰς πλατείας νῆας ἐπιχρίειν Πιτυάνη. ἄστικος μικρός. Πιτυάνη εἰμί
αὕτη παρὰ Ἠλαίῳ κεῖται. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ
ἀπραξίαις. παρόσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα. ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνη-
ται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι. καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρετριέων ἐλευ-
θερωθῆναι. Πίτυλος. ὁ κτύπος τῆς φαντασίας κόπος. καὶ πιτυλεύσας παρὰ Ἀριστοφάνει.
καὶ πιτυλίζω ῥῆμα οἷόν ἐστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν. ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσαν. Πιτυ-
οῦς. πολίχνιον. ἐν ἐσχάτῃ μὲν θαλάττης τῆς Ποντικῆς κατὰ δεξιὸν κείμενον. τέλος δὲ
καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον βαρβάροις καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι συνάπτον. Πίτυς εἶδος
δένδρου κωνοφόρου. ἡ παρ' ἡμῖν στρόβιλος. Ξενοφῶν. χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις.
ἀνθῶν ἑστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάθοιεν. καὶ πιτύστεπτος ὁ Πάν, Πανὸς τειχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή.
Πλαγὰς ἢ λέκτρα. θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος. πρὸς ἕκαστον ἡ λέκτρα. πολλαὶ δ' ἀντή-
ρεις ἦσαν οὐ στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων. Πλαγιοφάλαγξ. ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους
πολλαπλάσιον. Πλαγίως. δολίως. Πλαγγόνων. τὰ μειράκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τί-
τθαις, στωμύλλεσθαι καὶ λέγειν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν. Πλαγκτή.
ἡ πλανωμένη. Πλαγώνια. Πλαδαρὸν χαῦνον. ὑγρόν. πλάδας γὰρ καὶ πλαδώσας. καὶ
πλαδαρώμενα. καὶ πλαδῶσιν ὑγροῖς. χαύνοις. ἀσθενέσι. οὐ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς πλαδῶντος αὐ-
τοῦ τοῦ στομάχου. τουτέστιν ὑγροῦ καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος. καὶ αὖθις Πολύβιος. τὰ
μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν. τὸ δὲ δόρυ πλαδαρὸν εἶναι. καὶ πλαδῶσαν, πλα-
δεῖν. παραφρονεῖν πολεμεῖν πλησιάζειν. Πλάζοντος, ἀποπλανῶντος. πλάζοντος τοῦ δέους
τὰς ὄψεις. Πλάθειν. πλησιάζειν. τὸ δὲ, τοῖς δυνατοῖς ὁπότε εἰσὶ πλάθειν. προσπελάζειν, τουτέ-
στιν ἐγχρίπτοντες ὁμιλίζειν τοῖς δυνατοῖς. Πλακιάδαι. δῆμος τῆς Ἀττικῆς ἐν θαρᾷ φανίδες με-
γάλαι γίνονται. Πλακίδας ὄνομα κύριον. Πλακίλλα. γαμετὴ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. ἥτις ἀστερὴς καὶ
φιλόπτωχος ἦν. καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωβημένοις ὑπηρέτει. πρὸ ὥρας τοῦ ἀνδρὸς ἐ-
τελεύτησεν. ἔδειξε δὲ μάλιστα τὸ περὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον, ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως ἣν κατ'
Ἀντιοχέων ὠργίσθη. δι' ἣν κατέαξαν συρ' ἄντες τὴν στήλην ἀγανακτοῦντες δι' ὧν ἐπέθηκε τέλη-
δημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων. ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τοὺς ἀν-
δριάντας ἔγραψε. Πλακοῦς. καὶ τὸν πλακοῦντα πίονα τυροφόρον. Πλάνη ἡ τοῦ σκοποῦ ἀ-

ἀπότευξις. Πλάνης, πλάνητος. ὥσπερ πλάνης αὐτὸς καθυβρίζειν πρόφασιν ποριζόμενος. ἀντὶ τοῦ πλανήτης. Πλανήτης ξένος. καὶ πλανῆτες οἱ τῇδε κἀκεῖσε προσνοσοῦντες. ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανῆτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο. καὶ ὅσοι δὲ ἐν νῷ χαίρειν εἴποντες τινὰ ἄλλως δεῦρο κἀκεῖσε προσενόσουν, βασάνοις ἐπὶ σωφροσύνῃ μετῄγοντο. πλανῆτις δὲ θηλυκῶς. Πλανῶ, αἰτιατικῇ. Πλανύττομεν, πλανώμεθα. κωμικῶς παρείρηται Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Πλαξίν: ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξὶ, ταῦτα ἦν τὰ γεγραμμένα. ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας. οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον παντὸς ὁμοίωμα. ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς, οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ἵνα εὖ σοι γένηται. καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. οὐ μοιχεύσεις. οὐ κλέψεις. οὐ φονεύσεις. οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου ψευδομαρτυρίαν. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου. οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου. οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ. οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ. οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ. οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ. οὔθ' ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστιν.

Πλάσις: ἀνάμιξις. ἐκτύπωμα. μάλαξις. καὶ ἑτοιμία. κυρίως δὲ πλάσσεσθαι ἐπὶ τῶν ὑγρῶν τι ἀντιλαμβανομένων. Πλάσμα. Πλάστιγξ: τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. ἢ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος ᾧ ἐπιτίθεται τὰ ζυγὰ ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων ἐπὶ ταῖς, ἀποκατέστησε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα. Πλάστιγξ: τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου καὶ τοῦ ζυγοῦ. ὅτι Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι πλάστιγγα τὴν μανίαν τὴν μέθην. Αἰνεία Τρώων βουληφόρε. ποῦ τοι ἀπειλαὶ ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων. Πλαταγή: εἶδος ὀργάνου. ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ δὲ, πλαταγὴν χαλκευσάμενος, ἐπλατάγει. Πλαταγώνιον: τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης ἀπὸ τοῦ πλαταγεῖν. ἤγουν ἠχεῖν. καταχρηστικῶς δὲ ὁτιοῦν πλάτος ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή. ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργήν. τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος. καὶ τοῦ λιχανοῦ. καὶ ἀντικόπτοντες. καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο. εἰ δὲ μή, τὸ ἀνάπαλιν. Πλαταμῶνος ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ὁ αἰγιαλός. καὶ λέγεται μὲν ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτος ὁ πλαταμών. κυρίως δὲ ἐπὶ θαλάσσης ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας. Πλαταιαί: πόλις. καὶ Πλάταια ὄνομα πόλεως. Πλαταιεὺς καὶ Πλαταιέα ναῦς. καὶ Πλαταιεῖς ἐθνικόν. Πλάταιον τὸ ἔκπωμα.

Πλάτη: κώπη. πλάτη καὶ εἶδος πλοίου. ὡς παρὰ Παλαμήδης τὰς πλάτας εἴψω γράφων ναυπλίῳ. Πλάτη: πλοῖον. πλάτην μυριοφόρον. σύνεργίς τε καὶ προσφράγμασι παντοίοις κοσμήσας ἄνωθεν, κατὰ ῥεῦμα ἀφίησι. Πλατίζειν: ἀλαζονεύεσθαι. Πλάτις: ἡ γυνή, παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τῇ πλάτιδι. Πλάττω: αἰτιατικῇ. Πλάτων: Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους καὶ Περικτιόνης ἢ Ποτώνης. τὸ γένος ἑλκούσης ἀπὸ Σόλωνος, ἕκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου. παῖς γενομένη Δρωπίδου Κρίτου τοῦ ἀδελφοῦ Σόλωνος. ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίστων δὲ ὁ Πλάτωνος πατὴρ, ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατῄει, τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἱστορεῖται δὲ ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως, ἡ μήτηρ Πλάτωνος ἐκύετο. ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ τίκτει τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δὲ Αἰγίνῃ ἐν τῇ πη' ὀλυμπιάδι. μεταξὺ τῶν προοιμίων τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος. οὐδὲ γάμον τινά, οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξάμενος. ἐνωχλεῖτο δὲ ἡμερότητι. καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετὰ τοῦτον υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι. Ἀδείμαντος καὶ Γλαύκων. καὶ Ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρά τινι Διονυσίῳ. ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαίστραν, παρὰ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ. εἶτα μαθὼν ποιητικήν, γράφει διθυράμβους καὶ τραγῳδίας. ἀπογνοὺς δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει, ἐπὶ ἔτη κ'. καὶ λόγος ἰδεῖν Σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δὲ Ἀριστοκλῆς. διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον, Πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δὲ

ὡς Πλάτων ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι. τρὶς δὲ εἰς Σικελίαν πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράν-
νους Διονυσίους. καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δὲ αὐτὸν Ἀννίκερίς τις Λίβυς καὶ ἀφῆκε.
διέτριβε δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων. καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ κατὰ διαδοχὴν οἵδε. Σπεύσιππος.
Ξενοκράτης. Πολέμων. Κράντωρ. Κράτης. οἱ δὲ Σωκράτους. Ἀρκεσίλαος. Λακύδης. Εὔανδρος. Φω-
καεὺς Δάμων. Λεοντεύς. Μοσχίων. Εὔανδρος Ἀθηναῖος. Ἡγησίνους. Καρνεάδης, Ἀσμάδας. εἰσὶ δὲ
οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες, νς΄. ὧν οἱ μ΄, φυσιολογικοί. οἱ δὲ ἠθικοί. οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολι-
τεία, διαιρεῖται εἰς βιβλία ι΄. οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ΄. τετραλογίαι δὲ λοιπαὶ θ΄. Πλάτων Ἀθη-
ναῖος κωμικὸς γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀριστοφάνην. Φρύνιχον. Εὔπολιν. καὶ Φερεκράτην.
δράματα δὲ αὐτοῦ κη΄. Ἄδωνις. Ἀφιερῶν. Γρῦπες. Δαίδαλος. Ἑορταί. Ἑλλὰς ἢ νῆσοι. Εὐρώπη. Ζεὺς
κακούμενος. Ἰώ. Κλεοφῶν. Λάϊος. Λάκωνες ἢ ποιηταί. Μέτοικοι. Μύρμηκες. Μαμμάκυθος. Μενέ-
λεως. Νίκαι. Νὺξ μακρά. Ξάνται ἢ Κέρκωπες. Πεισάνδρος. Ποιητής. Πρέσβεις. Παιδίον.
Σοφισταί, Συμμαχία. Σκευαί, Σύρφαξ. Ὑπέρβολος. Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὥς φησιν
Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ Ἀνδρόφονος ἔστι δρᾶμα Πλάτωνος. καὶ συνεξαπατῶν καὶ
Πανηγυρισταί. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Πλάτων ὁ φιλόσοφος πένης ἦν. καὶ μόνον τὸν ἐν Ἀκαδη-
μίᾳ ἐκέκτητο κῆπον. ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῆς διαδοχικῆς. ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐπὶ ὥς τι χρυσῶν τρι-
ῶν νομισμάτων ἀπεδίδου. ἡ δὲ ὅλη πρόσοδος ὕστερον, χιλίων ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ηὐξήθη δὲ αὕτη
κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀνδρῶν ἱερῶν τε καὶ φιλολόγων ἄλλοτε ἄλλων ἀποθνησκόντων. καὶ
κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ βίῳ σχολῆς
καὶ γαλήνης. Πλάτων ἐν νόμοις φησὶν ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ δέσποιναν τῶν παθῶν. τὸ
μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτόν, πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη. τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ, αἴσχι-
στόν τε καὶ κάκιστον. ἴσμεν γὰρ ὅτι τὰ πάθη ἐν ἡμῖν, οἷον νεῦρα ἢ μήρινθοί τινες ἐνοῦσαι, σπῶσί
τε ἡμᾶς καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν ἐναντίαι τε οὖσαι ἐπ' ἐναντίας πράξεις. οὐ δὴ διωρισμένη
ἀρετή καὶ κακία κεῖται. μιᾷ γάρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν ἕξεων ἑπόμενον ἀεὶ καὶ μηδαμῆ
ἀπολειπόμενον ἐκείνης, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις μέτροις ἕκαστον. ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λο-
γισμοῦ ἀγωγήν. ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφός, ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς, ἀπένειμε τὴν τῶν κρειττό-
νων καὶ χειρόνων διαίρεσιν. ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶ θεολογῶν. τί τὸ ὂν μὲν ἀεί, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον. καὶ
τί τὸ γινόμενον μέν, ὂν δὲ οὐδέποτε. τὸ μὲν δή, νοήσει μετὰ λόγου, περιληπτὸν ἀεὶ κατὰ ταὐτὸ ὄν.
τὸ δέ, αἰσθήσει ἀλόγῳ δοξαστόν, γινόμενον μὲν καὶ ἀπογινόμενον. ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ
πάντα μέρος χρόνου. τό τε ἦν καὶ ἔσται. ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν. οὐκ ὀρθῶς
γὰρ λέγομεν δὴ ὡς ἦν. ἔστι τε καὶ ἔσται. τὸ δὲ ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει τῷ θεῷ. τὸ δὲ ἦν
καὶ ἔσται, περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν, πρέπει λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ ταὐτὸν ἀκινήτως, οὔτε νε-
ώτερον οὔτε πρεσβύτερον γίνεσθαι. καὶ τὸ ἀεὶ ὂν καὶ πρὸ γενέσεώς ἐστιν ἁπάσης ὑπέρτερον.
τὸ δὲ γινόμενον καὶ ἀλλοιώσεις πολλὰς ἐπιδεχόμενον, εἰκότως ἔφησε μηδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν
ὁ αὐτὸς Πλάτων φησίν. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς τῷ ὄντι. καὶ τελειότερον αἴτιος τῶν ἀγαθῶν. τῶν δὲ κακῶν πάν-
των ἀναίτιος. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς νόμοις δείκνυσιν ἡμῖν τὸν τῶν ὅλων πρύτανιν, τὸν τοῦ παντὸς οἴακα
ἐπειλημμένον φησίν. ὁ μὲν δὴ θεὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων, εὐθεῖα περαί-
νει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός,
ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων ἐχόμενος. ξυνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος. εἰ δέ τις ἐξαρ-
θεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος, ἢ τιμαῖς, καὶ σωμάτων εὐμορφίαις ἅμα νεότη-
τι καὶ ἀνοίᾳ, φλέγεται μεθ' ὕβρεως. ὡς δὴ οὔτε ἄρχοντος οὔτε τινὸς ἡγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡ-
γεῖσθαι, καταλείπεται ἔρημος θεοῦ. καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβών, σκιρτᾷ ταράτ-
των πάντα ἅμα. καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις. μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν
τῇ δίκῃ, ἑαυτόν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος, καὶ τὸν τοῦ παν-
τὸς ἔδειξεν ἡγεμόνα, καὶ τὴν ἐπὶ τινῶν μακροθυμίαν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγινομέ-
νην λώβην. καὶ τὴν ἐς ὕστερον ἐπιφερομένην αὐτοῖς πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ Γεωργίᾳ τῆς τιμω-

εἰας δηλοῖ τὰς αἰτίας. λέγων ὧδε. προσήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι ὑπ᾽ ἄλλου ὀρθῶς τιμω-
ρουμένῳ, ἢ βελτίονι γίνεσθαι καί τι τοῦ ὄρτι ὀνίνασθαι, ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίνεσθαι. ἵν᾽ ἐκεῖνοι
ὁρῶντες πάσχοντα ἃ πάσχει, φοβούμενοι βελτίους γίγνωνται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν καὶ δί-
κην διδόντες ὑπὸ θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων οὗτοι, οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. ὅμως δὲ δι᾽
ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ὠφέλεια. καὶ ἐνθένδε καὶ ἐν ἅδου. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀ-
δικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἳ δ᾽ ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι
πάμπαν γίγνωνται, ἐκ τούτων τὰ παραδείγματα γίνονται. καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδὲν
ἅτε ἀνίατοι ὄντες. ἄλλοι δὲ ὀνίνανται οἱ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας ὀδυνη-
ρότατα καὶ φοβερώτατα πάθη πάσχοντας. καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτη-
μένους. ταῦτα ἔοικε σεσυληκέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν. διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ
λεχθέντα. εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου. ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄ-
νομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. παμπονήρῳ τῷ κεχρημένῳ ἐκείνῳ, παντοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν
ὁ θεός. οὐχ ὥστε ἀποφῆναι βελτίονα. ᾔδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον. καὶ τὸ πάθος ἀνή-
κεστον. ἀλλ᾽ ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα, πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παραδείγματα. καὶ
θάπερ αἱ πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν. ἀνεχόμεναι
δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρείαν, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς περὶ τῆς λήξεως καὶ ἀ-
ποκληρώσεως τῶν ψυχῶν, ἐν τῷ Φαίδωνί φησιν. ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος εἰς ἅδου
ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κείσεται. ὁ δὲ τετελεσμένος τε καὶ κεκαθαρμένος ἐκεῖ μεταχωρήσας,
μετὰ θεῶν οἰκήσει. καὶ αὖθις. τὸν μὲν γὰρ δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα καὶ ὁσίως ἐπειδὰν τε-
λευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ κακῶν ἐκτός. τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀ-
θέως, εἰς τὸ κείσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ τάρταρον καλοῦσιν ἰέναι. ταῦτα ἐκ τῶν
Αἰγυπτίων μεμάθηκε. Πλάτωνος φασὶ καὶ Πλατώνειος λόγος, ὁ τοῦ Πλάτωνος. Πλα-
τυγίζει. τοῖς πτεροῖς κρούει. πλατυγίζει καὶ θαλαττοκοπεῖς. ἀμφὼ μεγαλορρημοσύνης ῥήμα-
τα. ἀντὶ τοῦ πλατύνῃ. καὶ ἀλαζονεύῃ. ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὅτι τῇ θα-
λάττῃ μᾶλλον προσερείδει, καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται ἡ μεταφορά.
κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ.
καὶ ἦχον ἀποτελεῖν. Πλατύνω. αἰτιατικῇ. πλατύνον τὸ στόμα σου. δοτικῇ δέ, πλατύναι ὁ θε-
ὸς τῷ Ἰάφεθ. Πλατύπιλος. κυνῆ θεσσαλίς. περὶ πίλου λέγει. Πλαίσιον. τετράγωνος στά-
σις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα. ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν, ὁπόταν
πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παραλλάξῃ τοῖς ἑτερομήκει σχήματι. Πλαίσια. σύμπηκτα. τὰ
τῶν ξύλων τετράγωνα. ὥσπερ πλινθία ἐν οἷς πλινθεύουσι σύμμικτα πρὸς οὐδέν. ἀλλ᾽ οἷον
περιττὰ καὶ σοφά. Πλέα. πλήρης πεπληρωμένη. ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς κατείη λαβών.
περὶ κύλικος φησίν. ἐπεὶ μεγάλη ἦν καὶ πλέα. Πλέας. πλείους πεπληρωμένας. Πλέ-
θρα. μέτρα γῆς. ἤγουν αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι. ἢ τοὺς δύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις φασίν.
ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξϛ´. δίμοιρον. Πλέθρον τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος. ὅπερ ἐστὶ πη-
χῶν ξϛ´. ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. ἢ πανταχόθεν ἔχον πόδας λή. καὶ πλεθριαῖον
διάστημα. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας ρ´. Ξενοφῶν φησί. πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν Βα-
βυλῶνι. ἢ καὶ μείζονας σταδίου. πηχῶν υ´. ἐξέδωκεν ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας Ἀριστείδου.
καὶ Λυσιμάχῳ τῷ παιδὶ δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἐδίδου. καὶ γῆς πεφυτευμένης ἐδωρήσατο ὀκτὼ
πλέθρα. ἀρόσιμης ἑκατόν. Πλέκος. τὸ πλέγμα. τὸ πεπλεγμένον ἀγγεῖον. ὡς ἀπὸ τοῦ βλέ-
πω βλέπος, οὕτω δὲ τέρως. καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω ῥέος. Αἰσχύλος, ὁ δ᾽ ἱππέρῳ διψῶντι σιγαῖον ῥέος. οὕτω καὶ πλέκος.
Ἀριστοφάνης. ἀπέπτυσε χρηστοὺς φωτὸς ἔχθιστον πλέκος. καὶ αὖθις. τί δ᾽ αὖ τὰ λάσανα τί δ᾽ ἔχει τὸ πλέ-
κους χρέος. Πλεκοῦν τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι. εὐοῖ τ᾽ ἂν ἄνδρες κατεπιθυμοῖεν πλε-
κοῦν. κατὰ δὲ μετάθεσιν, πεκλοῦν καὶ σπεκλοῦν τὸ αὐτό. τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν, ἐπὶ τοῦ
συνουσιάζειν. οὐχ ὡς προηγουμένως τούτου σημαινομένου τάττουσιν ἀλλ᾽ ὁμοίως ἄλλοις συμβολι-

κοῖς συμπαθοῦντες. καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ λιθυρρημονεῖν ἵσταται. Ἀριστοφάνης. πλεῖστον ἡ αὖ διαλε-
χθεῖσα διακεκλωμένη ὑπὸ μυρίων τε τῶν καὶ δισχιλίων. Πλέκω. αἰτιατικῇ. Πλεονεκ-
τῶ. τὸ πλέον ἔχω. γενικῇ. καὶ τῶν Θουκυδίδου λόγων πλεονεκτεῖ. Πλεονεκτῶ ἢ τὸ ἀδικῶ αἰτι-
ατικῇ. ὡς τὸ πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ διάβολος. Πλεονεξία. ἡ ὑπὲρ τὸ δέον ἐπιθυμία τοῦ πλείονος. βλέψη-
τε ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου. ἐπεὶ δὲ Διονυσίῳ τῷ ἁλικαρνασσεῖ πλεονεξία ἡ νίκη. οὐδ᾽ ὅσα λάφυρα τῶν πο-
λεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν αὐτὸς ἐφιέμενος σφετερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται. Πλεονεξία παρὰ
τοῖς ῥήτορσιν. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιοῦντα τὸ πλέον ἔχειν καὶ τὸ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἑκατέρου αὐτὸ ἔταξεν. ὁ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχων τις ἑτέρων. Σοφοκλῆς. ὦ πλοῦ-
τε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ. ὅσος παρ᾽ ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσ-
σεται. Πλεῦνος ἀντὶ πλείονος. Ἡρόδοτος. ὡς δὲ τοῦ πλεῦνος τε ἐδέετο ἡ πολιορκίη, ἀπηλλάσ-
σοντο. Πλευρῖτις νόσος. Πλειάς. τὸ ἑξάστερον. Πλεῖαι. αἱ πεπληρωμέναι. Πλεῖν. πλέον.
Ἀριστοφάνης. καὶ τοῦ πλεῖν ἢ μυρίου ἐστ᾽ ἄξιον στατήρων. καὶ αὖθις. ἀποπατησόμενοί τε πλεῖν ἢ μύριοι. καὶ
αὖθις. πολὺ δὲ ἐμμελέστερον χέσαι πλεῖν ἢ λ᾽ ἡμέρας. καὶ αὖθις. πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα τῶν Εὐριπίδου
ἀντὶ πλέον φλυαρώτερα ὡς ἐπὶ δρόμου. Ἀριστοφάνης. ἔτ᾽ ἔστιν ἐνθάδε μειρακύλλια τραγῳδίας ποιοῦν-
τα πλεῖν ἢ μύρια. καὶ αὖθις πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν. Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
παρὰ τὸ ὁμηρικόν. αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. καὶ ἐν ἡσιόδῳ ὠμογήραι θῆκε. διὰ
τὴν ἀηδίαν συγγηράσκω φησὶν Ἀριστοφάνης, ὁ γοῦν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ
πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. Πλείονος. πλειοτέρου. Πλειόνων γὰρ νεκρῶν ἡ γραῦς ἀνέστηκα.
παρὰ τῶν πλειόνων. Πλειὼν πλειῶνος. ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς καιροὺς
ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. ἤγουν ἐκ πολλοῦ χρόνου. Πλειοσθενής. Πλειστηριάσας. πλείονος πω-
λήσας οὐκ ὠνήσατο. ἐποίει δὲ τοῦτο. καὶ μετὰ μέλος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλειστηριάζων αὐ-
τούς. καὶ πλειστηριάσαντες ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλόντες, ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. οὕτω Λυ-
σίας. καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. Πλειστοβολεῖν λέγουσιν ὡς ἡμεῖς ἀττικοί. Πλειστοδίκεια.
ἡ πλείστη δόκησις. Πλεῖστον ὅσον. πολύ. Πλειστῶναξ. ὄνομα κύριον. Πλεῖτο. οὐ
γὰρ ἡμῶν τε στρατηγῶν ἐγκατεῖται τῇ πόλει. ἀλλὰ πλεῖτο χωρὶς αὐτοὺς οὓς ἐκέρανας. Πλη-
σαί. ὅτι ἐν μ᾽ ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατὰ τοῦ αἰγύπτου πληγαί. Πλῆθος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἐπὶ ὀλί-
γων λέγεται. Πλήθουσα ἀγορά. ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. λέγεται καὶ
πληθούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ στάσεως εἶπε. Πλήθω γενικῇ. Πληθώρα ἡ πλησμονή. καὶ πληθωρεῖ-
ται ὁ νεῖλος. ἤγουν πληθύεται. Πληθύουσιν. αὔξουσι. πλεονάζουσι. χρόνῳ δ᾽ ὕστερον πληθύουσι τοῖς
μινύαις εἰς ὕβριν ἐχώρουν. βασιλέα τε ἀντεποιοῦντο. καὶ σὺ πληθύων χρόνος ἱερὸν θεόμου τίθησι καὶ
τὸ νῦν κενόν. Πληϊάς. τὸ ἄστρον. Πλῆκται. πολέμιοι. εἰσὶ δὲ πλῆκται ἀγαθοὶ καὶ παρὰ βακχαί-
οις. Πληκτρίζω. Πλῆκτρον. ὃ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ
παροιμία. αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. κἀκεῖνοι, τὸ ἔχουσι πλῆκτρα οἷς μάχονται. πλῆκτρα σιδηρᾶ ἐμ-
βαλόμενοι χαλκᾶ τοῖς ἀλεκτρυόσι. Πλημμέλεια. Πλημμελεῖν τὸ ἁμαρτάνειν καὶ ὑβρίζειν καὶ
ῥαθυμεῖν. καὶ πλημμελὲς τὸ ἐμμελὲς καὶ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Λυσίας. τὸ δὲ ἄριστον φίλον ὁμο-
λογεῖν πλημμελὲς, πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν. ὅ ἐστι, διὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπ᾽ ἐμοῦ παυ-
θήσεται τῆς ἀρχῆς. τουτέστι πταῖσμα. οὐδὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῷον ὀπίσω σπᾶσθαι ἐκέ-
λευον. καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελήματος. Πλήμμη. ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. καὶ πλημ-
μυρὶς ἡ ταραχή. Πλῆμναι. αἱ χοινικίδες τοῦ ἅρματος. Πλὴν ἐπίρρημα. Πλὴν γὰρ ἐπλη-
ροῦντο. πλήρεσιν ἱστίοις εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει. πάσῃ δυνά-
μει. ὅλῃ ψυχῇ. Πλήρης. ὁ πεπληρωμένος. καὶ οἱ πλήρεις πληθυντικόν. καὶ πλῆρες ἐπίρ-
ρημα. Πληρῶ αἰτιατικῇ. ὡς τὸ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι. πληροῦμαι δὲ γενικῇ.
σκότου καὶ δίνης πληροῦται γῆς ὄψις. Πληρώματα. ὁ τῶν νεῶν φόρτος. ὁ δὲ, ἀναλα-
βὼν τὰ πληρώματα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ἧκεν εἰς τὴν Ῥώμην. πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβά-
ται. τὴν μὲν ναῦν καταρτίσαντες πληρώματι ἐπλέοντο. καὶ αὖθις. παρεκόμιζον χρείας τοῖς
πληρώμασι

πληρώμασι. καὶ Ἀριστοφάνης· τοῦτον πλήρωμα ταλαντεῦσι β΄. Πληρωτής. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν, ἢ ἐάμημένοις. εἰσὶ δ' αὖ οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐράναρχαι. Πλήσεται. Πλήσω αἰτιατική.

Πλησιάζω δοτική. πλησιαίτερος ὁ πλησίον ὤν. Πλησίον. ἐγγύς. Πλήσιος. καὶ παρὰ μέλλοντα γινόμενα προπαροξύνεται. γὰρ ἀνεψιός καὶ δεξιός ὀξύνονται. ὁ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλῆθος πλήθιος. ὥσπερ ἄμβροτος ἀμβρόσιος. ἀπὸ τοῦ πέλας. οὐ γίνεται δὲ τὸ πλήσιος παρὰ μέλλοντα. οἱ δὲ λάκωνες καὶ παρὰ μέλλοντα εἰς τ οὐ τρέπουσιν. ἀλλὰ καὶ τὸ εἰς τος. ἐνιαυτός ἐνιαύσιος. ἐνιαύτιος λέγουσιν. ὑπομνήματα διδόντες τοῦ προώτου τ. πλοῦτος πλούσιος πλούτιος. τὸ δὲ πλήσιος πλήτιος λέγουσιν. ὥσπερ οὐ παρὰ μέλλοντα. Πλησίστιος. ὁ φορὸς ἄνεμος. ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον. Πλησιφαής. ἡ πληροσέληνος ἡμέρα. Πλίσματα. καὶ πατήματα. καὶ πλὶξ τὸ βῆμα παρὰ Ἀριστοφάνει. Πλινθάζεται. ἐξαπατᾶται. ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ. Πλινθεία. ἐν τῷ πλινθεύω. ἡ πλίνθευσις. Πλινθεῖον ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω Λυσίας. Πλινθεῖον. παρατάξεως εἶδος. αὐτὸς δὲ ἐν πλινθείῳ ἄγων τὴν στρατιὰν βάδην ἐπορεύετο. Πλίνθος. παροιμία. πλίνθους πλύνεις. χαμαὶ ἀντλεῖς. φανὸν ἠὸ πλεῖς. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται. Πλίνθος. ὁ Ἆγις ὁ Παυσανίου, ἐμβαλὼν κατὰ τὴν Μαντινικήν, αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε. τὸν δὲ παραρρέοντα ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος περιτρέψας, παρέλυσεν. ἦν γὰρ ἐξ ὠμῆς πλίνθου. ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἑλεπόλεις, ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς καὶ τῶν λίθων. οἱ μὲν γὰρ καταγνύνται καὶ ἐκπίπτουσι τῶν ἁρμονιῶν. ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ. διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἧττον, ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός. Πλινθωτὸν ἢ πλινθεία. λέγεται. ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι αὐτὸ τοῦτο παράξῃ. ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου. πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Πλὶξ τὸ βῆμα παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ πλίσματα καὶ πατήματα. Πλίξ. ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλίξ. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν ἐπιπολέμῳ. καὶ Ὅμηρος. αἰδοίων μεσόχων. εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν. ἔλεγον γὰρ πλίξιν, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα. καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὁμοίως. Πλοΐζει. κρατεῖται πλοῦς τε καὶ ὁδός. Πλοΐνη καὶ πλόϊμος θάλασσα. Πλόϊμα πλαστικά. ἢ καὶ πλῶα πεμπόμενα. προσδεχομένου ἐπεὶ πλόϊμα εἶναι ἐδόκει, προώτων μὲν ἐκπέμπουσι μαυρουσίων τινάς. Πλοκαμίς. ἀντὶ δέ σοι πλοκαμίδος ἑκηβόλε, καὶ ἄλλος ἔπειτα. Πλόκαμοι. Πλόκιον. γεργύρος. τὸν δοθέντα πλόκαμον τοῦ γεργύνος ἀστεροπὴ τῇ Κηφέως. καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν. ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μένῃ. Πλόκιον. πλέγμα ἐν ᾧ κατατέμνουσι πλόκιον οἰκείας τὸν διὰ μέθην κενώματος περιθέντος ἱμάντος κεραμίου ἡ πλοκαμός. Πλόκιον. πλόκαμον. αὐτὸς ὁ πώγων τὸν δὲ κατέτεμνον πλόκιον. Πλόος. ὁ πλοῦς. Πλουθυγίειαν, ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστοφάνης. δι' ὧν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι καὶ ἡδονῇ ἐστι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι. ἐν τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνει. εὐδαιμονίαν. βίον εἰρήνην. νεότητα. γέλωτα. τουτέστι καὶ τὰς ἀγαθὰς ἡδονὰς δι' ὧν τέλος ἔσται καὶ χορεῖαι καὶ εὐωχίαι. Πλουθυγίειαν. Ἀριστοφάνης. δώσομεν ὑμῖν αὐτοῖς τε παισί. παίδων τε παισί. πλουθυγίειαν. εὐδαιμονίαν. βίον. εἰρήνην. νεότητα. γέλωτα. χορούς θαλίας γάλα τ' ὀρνίθων. ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. οὕτω πλουτήσετε πάντες. Πλουμβάτοις. μολίβδοις κατὰ γλῶτταν.

Πλούταρχος Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας. γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραϊανοῦ τοῦ καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας, προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά. Πλούταρχος Νεστορίου Ἀθηναῖος. φιλόσοφος. διδάσκαλος Συριανοῦ τοῦ γενομένου ἐξηγητοῦ Πρόκλου τοῦ Λυκίου. τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. οὗ Μαρῖνος διάδοχος. ἔγραψε πολλά. Πλουτεῖν ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τῆς ἑκάστης ἔσται μαθεῖν. Πλουτοδότειρα. πλοῦτος. κτήσασθαι μὲν αὐτόν ἐστιν εὐμαρές. φυλάξασθαι δὲ χαλεπόν. ζήτει ἐν τῷ Ἄτταλος. Πλουτῶ αἰτιατική.

Πλούτων. ὁ ᾅδης. Ἀριστοφάνης. ὁ Πλούτων δίδωσι σχοινίον Αἰσχύλῳ ἐπανιόντι. δὸς τοῦτο Κλεοφῶντι φέρων. καὶ τοῦτο τοῖσι πορισταῖς. σύμβολον θανάτου. ἴσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνην ἤ τι τοιοῦτον.

Πλοχαμοῦ. πλέγμα ὃ ὅσοις καθαίρεται. Πλοχμός. ὁ πλόκαμος. Πλῶας. εἶδος ὄρνιθος. Πλω

θεύς. Πλωθεία δῆμος τῆς αἰγηΐδος. καὶ ὁ δημότης πλωθεύς. Πλωΐζω· πλέω. καὶ πλωΐζω ὁ μέν.

Πλώιμος ἀήρ. Πλώοντες· πλέοντες. Πλώω· πλέω. Πλώσιμον· διαβατόν. σοφοκλῆς. μακρὸν δ' ἂν εἴργοι πέλαγος. οὐδὲ πλώσιμον. ἀντὶ τοῦ ἀδιάβατον. Πλωτὴ νῆσος· ἡ πλεομένη.

Πλωτῆρες. Πλωτῖνος· λυκοπολίτης ἀπὸ φιλοσόφων. μαθητὴς μὲν ἀμμωνίου τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου. διδάσκαλος δὲ ἀμελίου. οὗ πορφύριος διήκουσε. τοῦ δὲ, σώπατρος. ἐπὶ δὲ γαλλιήνου γηραιὸς ὤν, διέμεινεν ἄχρι χρόνων. ζ. καὶ συνέταξε βιβλία νδ'. ἅτινα κατὰ θ' βίβλους διήρηται. καὶ λέγονται ἐννεάδες ϛ'. ἐγένετο δὲ τὸ σῶμα ἀσθενὴς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε ψυχὴν καὶ ἄλλα. Πλωτόν· πλεόμενον. Πλωχισάμενος, ἐπιταῖος ἐκ τῶν ἀθηνῶν εἰς μιτυλήνην ἀφίκετο.

Πλοῖα κατάφρακτα· σεσανιδωμένα πλοῖα. ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα. αὐτοὺς δὲ ἄνωθεν ἄγειν. Πλοῖον ἢ κώπη. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. ἀριστοφάνης ὄρνισι. καθὸ ἐπηδώτη κἰεις. καὶ τὰ πιθανὰ διετέλει ὥσπερ κώπας. ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον. Πλύνεται· λοιδορεῖται. αἰσχρῶς ὑβρίζεται. πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλέγχειν. ὥσπερ καὶ μένανδρος. ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖκα οὕτω λέγῃς τὸν πατέρα καὶ σέ, τοὺς σοὺς τούτους ἐγὼ πλυνῶ. ἀντὶ τοῦ ἐλέγξω. Πλυνὸς ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό. παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν. τῶν ἐφύβρισον πλύμα. Πλυντήρια· ἑορτὴ ἀθηναίων. Πλυνοί· πύελοι ἐν οἷς πλύνουσι. Πνεῦμα· ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς. πνεῦμα καινόν. οὐ τὸ πανάγιον λέγει. ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν. Πνευματικὸν σῶμα φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος, ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερὲς ἀερωδέστερον καὶ αὐγοειδέστερον. ὃ πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνος. καὶ αὕτη ἡ φλυαρία ἑλληνική. τούτου δὲ τοῦ σώματος, ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν. ἐν τοῖς τόποις ἀριστοτέλης, πᾶν πνεῦμα φθαρτὸν εἶναι λέγει. Πνευμονία· περὶ τὸν πνεύμονα. Πνεύμονος τοῦ ἰχθύος. Πνεύμων· λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ. ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φωνήν. μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα καὶ ἀναπνέοντα. ὕλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ ἄναιμα. οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν. οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα. οἷον οἱ κοχλίαι. οὔτε τὰ μαλακόστρακα. οἷον καρκῖνοι. σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων. ποτάμιος ἵππος καὶ κροκόδειλος. φωνεῖ γὰρ οὗτος καταβραχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν ἀχελῷον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν, οὐ φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. ἀλλὰ κατά τινα τῶν βραγχίων κίνησιν. νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις. εἶτα συστέλλοντες τὰ βράγχια, ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ. καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ. τὸ δὲ ταραττόμενον ἀπολαμβάνει τινὰ ἀέρα. ὃς ἐκθλιβόμενος τῇ γῇ ἠχεῖ καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. οἱ δὲ τέττιγες δοκοῦμενοι τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος ἀέρος. ὃν θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα φωνοῦσιν. οὐ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς ταχέσιν οὖσι, πλήττουσι τὸν ἀέρα καὶ ἠχοῦσιν. ἀμέλει σφαλεῖσαι, ἔτι βομβοῦσι καὶ οἱ σκάροι τῷ στόματι ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου, τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν. ἀμέλει ἐν τῷ βάθει ὄντες, οὐ φωνοῦσι.

Πνέω· γενικῇ. στεναγμῶν πνέων καὶ κλαυθμῶν. Πνεύσας· σφοδρῶς ὀργισθείς. ὁ δέ, νέος ὢν καὶ φιλόνεικος, κλύων ἐπνεῖ. ἔτι δὲ τῷ πρὸς πνεύματι συνηλομένων καὶ μαχομένων ἐκ διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις, τουτέστιν ὀργίλως, παρὰ τὰς ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑπὸ τὴν μάλην ἐπέσφαξε. Πνευσιῶν· φυσῶν. ἐμπνέων. ὁ δὲ ἔκειτο πνευσιῶν ἡμίπνους ὑπὸ τοῦ βρόχου. Πνιγεύς, ὁ φοῦρνος ὁ κρίβανος. κυρίως ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται. διὸ ἐπιλέγει. ἡμεῖς δ' ἄνθρακες. ἀριστοφάνης. Πνίγει μεθίω. συμμέτρῳ καύματι. τουτέστιν ἔαρι. καὶ τὸ ἀληθινὸν τὰ πνίγη. Πνιγηρὰ ἡ καυματώδης καὶ θερμή. πνιγεὺς γὰρ κάμινος. ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θεάνιον. ἀριστοφάνης. μία μὲν ἐστὶν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου. καὶ ἀρριανός. τὰ δὲ βραχία περὶ τῶν αἰγιαλῶν ἐπώκουν ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς. Πνῖγος· καῦμα. Πνοή. Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν. Πνὺξ πυκνὸς ἔδει. ἀλλὰ μεταθέσει στοιχείου. ἀριστοφάνης πυκνὸς λέγει τὴν γῆ-νιν. καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός. Πνὺξ· ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λί-

θων

θων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πυκνός. Ἀριστοφάνης. ὁ πό-
τερος σφῷν δῆτα μᾶλλον ἂν ποιῇ, τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας. τουτέστι τὴν ἐξου-
σίαν τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι καὶ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πο-
λιτευομένων. Πνύξ. πυκνός. πυκνί. καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν πνυκί. Πόα. ἡ καλουμένη βοτάνη οὕτω
λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ. ὡς ἐν πόᾳ πλυνάντων οὕτως
μαλακίαν ἔδοξας. Ποδάγρα. τάφρους ὤρυξε καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πο-
λεμίοις. Ποδαλείριος ὄνομα κύριον. Ποδαπός. ποίου ἔθνους. ποίας χώρας φησὶ Ξε-
νοφῶν. ἐρωτώμενος δὲ ποδαπὸς εἴη, Πέρσης ἔφη εἶναι. καὶ αὖθις. ποδαπός. Ἀντιοχεύς.

Πόδας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύπας.

Ποδῶν κοπέντων, μηδ' ὅλως ἄρχου τρίβον. Ποδεῶνας. εἶδος κουρικόν. καὶ ἐπὶ τοὺς πο-
δεῶνας ὅγα   ἄνθετο Δηοῖ Πάρμις, ἀν ἱερῶν παυσάμενος καμάτων. Ποδηνέστερον. ὁδη-
γητικώτερον. Ποδηγός. παιδαγωγός. Ποδήνεμος. ἡ ταχεῖα. αἰθύης ξεῖνε τόνδε ποδηνέμου
ἔννεπε τύμβον. Ποδήρης. ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς
στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον. Ποδοκάκκη. ξύλον. εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμ-
βάλλοντες συνέχουσιν. ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος καλεῖται. ἐν εἱρκτῇ τε καὶ ποδοκάκκῃ στρεβλού-
μενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. λέγεται καὶ ποδοστράβη. ὡς ἐν ποδοστράβαις τισὶ τοῖς βόθροις
ἐνειργόμενοι ἐνετείνοντο. Ποδοκάκκη. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσ-
μωτηρίῳ οὕτως ἐκάλει. ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου. ποδῶν τις κάκωσις οὖσα. ἢ κατὰ συγκο-
πήν. ὡς Δίδυμος. οἷον ποδοκατοχή. Ποδοστράβη. ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ἀπὸ
τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα. εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. οὕτως Ὑπερείδης καὶ Ξε-
νοφῶν. Ποδώκεια. ἡ ταχεῖα. Πόδωνος ὄνομα κύριον. Ποδορρώνη ὄνομα κύριον.

Ποδοῖιν. ποδῶν. Ποηφάγον θηρίον. τὰς βοτάνας ἐσθίων. Πόηχος. ὄνομα κύριον.

Πόθεν. ἀρνητικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς. Πόθεν. ποῖ. ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον.
ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Ποθέεσκεν. ἐπόθει. ἐπεζήτει. Ποθή. ἡ ἐπιζήτησις. Ποθεινός. πε-
ποθημένος. Ποθεῖς. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς. Πόθι. ποῦ. Ποθῶ. αἰτι-
ατικῇ. Πόκος. ποκάριον. Ποκάδες. αἱ διεκτενισμέναι θρίχες. Πόκα. ἀντὶ τοῦ ποτὲ
Δωρικῶς. ἀφ' οὗ καὶ οὐδέποκα. Πολλά. ἀντὶ τοῦ πάντα εἴωθεν ὁ Θουκυδίδης χρῆσθαι. Πολ-
λά γ' ἡμᾶς λανθάνει. ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα. Πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου.
Πολύβιος. ὅτι τῆς σελήνης ἐκλιπούσης ἐπὶ Περσέως τοῦ Μακεδόνος, ἐκράτησεν ἡ φήμη πα-
ρὰ τοῖς πολλοῖς ὅτι βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσεστέρους
ἐποίησε. τοὺς δὲ Μακεδόνας ἐταπείνωσε ταῖς ψυχαῖς. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον
ὅτι πολλὰ καινὰ τοῦ πολέμου. Πολλάκις ἐν ἀδείης οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις. παροιμί-
α πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι. Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄ-
κρου. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν τυχόν-
των καὶ βλάπτονται καὶ ὠφελοῦνται. Πολλαπλᾶ. τὸ ἁπλᾶ καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ
καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κερα-
μεοῦν. καὶ φοινικοῦ. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν. Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι. ἐπετρίβετο τυ-
πτόμενος πολλὰς ὡς τὰς μάστιγας ἀφανίζων. καὶ ὁ Ἀπόστολος. δαρήσεται πολλάς. Πολλὰ
χαίρειν φράσας. ἀποταξάμενος. ἀπογνούς. Πολλαχῶς. τοῦτο διπλόν ἐστι. τὸ μὲν ἐν ὀνόμασιν. ἃ
ὁμώνυμα καλεῖται. τὸ δὲ, ἐν λόγῳ. ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. οἷον, τὸ ἀγαθὸν ἄλλως λέγε-
ται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας. ἄλλως δὲ καὶ κατὰ τοῦ εὐεκτικοῦ τε καὶ ὑγιεινοῦ. λέγεται γὰρ καὶ
ταῦτα ἀγαθά. Πολλαὶ δὲ ἀπειλαί. πολλαὶ δὴ μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν κατηπείλησαν. ἀλλ' ὅμως
ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τὰ ἀπειλήματα. τουτέστι πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ
θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν καὶ καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται. παροιμία πρὸς τοὺς δυσαλώτους καὶ δυσκατεργάστους.

Πολλέας· πολλούς. Πολέμαρχος· ἄρχων πρὸς ὃν κατηγοροῦντο τοὺς ξένους. πολέμαρχος· ἀρχή τις ἦν παρ' ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε, καὶ εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀπροστασίου καὶ προστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις· καὶ τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἐστί, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· ὁ τοῦ λυσίου ἀδελφός. Πολέμαρχοι· ἀρχὴ ἦν συνέβαινε κλείειν τὰς πύλας. ἐν τὸν μεταξὺ χρόνον, κυριεύειν τῶν κλειδῶν· καὶ ποιεῖσθαι τὴν καθημερινὴν τὴν δίαιταν· ἐπὶ τῶν πυλώνων παρ' αἰτωλοῖς. Πολεμησείειν· πολεμικῶς ἔχειν. θουκυδίδης ἐν τῇ α'. εἰς τὸ ὁμηρικόν. τὸ ῥ' οἱ γὰρ φεύγοντες αὐτῆς ἐκ πολέμοιο. οὕτω καὶ γαμησείειν ἀττικοί φασι. καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτω σχηματίζουσι. Πολεμησείοντες· πολέμου ἐπιθυμοῦντες. χρόνου δὲ πολεμησείοντος ὡς ᾔσθετο ἰουστινιανός. Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει· ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα, ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς, ἢ τὸ χρὴ ἢ τὸ δεῖ. οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ γαμῆσαι. πλευστέον· ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι. καὶ οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι. πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἤει ἀρχομένῳ ἐπὶ ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι. οὕτως ἔγνω διὰ ταῦτα πολεμητέον εἶναι πρὸς ῥωμαίους. Πολεμίζειν. ἰώσηπος περὶ τῶν στασιωτῶν· ἐπὶ τῆς τότε πολιορκίας καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντες ἑαυτῶν. Πολεμοῖ δὲ ῥῆμα. Πολεμιστής· ἐκ τοῦ ποιητικῶς πολεμίζω. καὶ πολεμιστήριος ἵππος. πολεμησείοντες δέ. Πολεμοῦ· δοτική. τοῖς μέλεσι πολεμοῦντα διαφορά· αἰτιατικὴ δέ, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Πολέμων. Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους ἀθηναῖος φιλόσοφος. μαθητὴς ξενοκράτους τοῦ πλάτωνος διαδόχου. καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς ἀκαδημίας. ἐγένετο δὲ σφόδρα ἄσωτος. εἶτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ ὁμήρῳ τε καὶ σοφοκλεῖ. καὶ ἴσως ἔχειν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν. ὥστε καὶ φάσκειν ὅμηρον μὲν σοφοκλέα ἐπικόν. σοφοκλέα δὲ ὅμηρον τραγικόν. Πολέμων εὐηγέτου ἰλιεύς. κώμης γλυκείας ὄνομα. ἀθηναῖος δὲ πολιτογραφηθείς. διὸ ἐπεγράφετο ἑλλαδικός. ὁ κληθεὶς περιηγητής. ἱστορικός. γέγονε κατὰ τὸν πτολεμαῖον τὸν ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ ἀσκληπιάδην τὸν μυρλεανόν. συνεχρόνισεν ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ. καὶ διήκουσε καὶ τοῦ ῥοδίου παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν ἰλίου ἐν βιβλίοις γ'. κτίσεις τῶν ἐν φωκίδι πόλεων. καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀθηναίους συγγενείας τῶν ἐν πόντῳ πόλεων. περὶ τῶν ἐν λακεδαίμονι πόλεων. καὶ ἄλλα πλεῖστα. ἐν οἷς καὶ κοσμικὴν περιήγησιν, ἤτοι γεωγραφίαν. Πολέμων· λαοδικεύς. ἤγουν ἐκ λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ λύκῳ ποταμῷ. ῥήτωρ καὶ σοφιστής. σοφιστεύσας ἐν σμύρνῃ. διδάσκαλος ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπὶ τραιανοῦ καὶ μετ' αὐτόν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο τιμοκράτους, τοῦ δὲ ἡρακλείας τοῦ ἐν τῷ πόντῳ φιλοσόφου. καὶ σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ξ' καὶ ε' ἐνιαυτῶν. ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλών. καὶ ἀποκαρτερήσας, διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συνήθων καὶ τῶν φίλων θρηνούντων, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν πολέμωνα. δότε μοι ἕτερον σῶμα καὶ μετεμβήσομαι. καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ ἐπισυχνῶς τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν· ἐκτέμνετε τὰς πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα. Πολέμων· νεώτερος σοφιστής. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ κομμόδου. Πολεμώνιος ὄνομα κύριον. Πολέμωρος, εἶδος ζώου. Πολεμῶσαι· πολέμιον κατασκευάσαι. καὶ ἐκπολεμῶσαι. ἔστειλαν δὲ οἱ τοῦρκοι ὡς ἰουστινιανὸν πρεσβείαν. ἐφ' ᾧ συνεκπολεμῶσαί τε αὐτὸν πέρσαις. Πολεμοιοτέρας· τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον. ὃν ποιητικὸν τῶν ἐν ᾀδομένων πολέμου. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις. κυδοιμοῦ εἴδωλον φησὶν ἔχειν. ἡ μὲν, ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτῆτος. Πολείδιον, ὄνομα πόλεως. Πολλεῖς· πολλούς. Πόλλης· ὄνομα κύριον. ὃ κλίνεται πόλλητος. ὃς συνέγραψε τὸ ἐνόδιον οἰώνισμα. ὅτι ἐὰν ἀπαντήσῃ τις τόδε βαστάζων, τόδε σημαίνει. Πόλλης αἰγιεύς· ἀπὸ αἰγῶν τῆς ἀσίας. κεῖται δὲ πλησίον μαγνησίας καὶ σμύρνης. φιλόσοφος. ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β'. οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις η'. ἀριθμητικὰ ἐν βιβλίοις β'. ἰάματα ἐν βιβλίοις β'. περὶ τῆς καθ' ὅμηρον οἰωνοπολίας. περὶ τῆς παρὰ τυρρηνοῖς μαντικῆς. ἰατροσυμβολικά. περὶ δρυκολάπτου. ἱερὸν λόγον. κατὰ τοιχίδιον ἀθηρευτικόν. συμπαθει-

ῶν καὶ

ὧν καὶ ἀντιπαθειῶν γ΄. περὶ κεραυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως καὶ ἄλλα. Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι καινά. Πολιαί· τοῦ γήρως. καὶ πολιὰς ἡ ἀθλία. Πολίζω· ὁ κτίζω.

Πολίδιον· πόλις. Πολίτης ἀρσενικόν. καὶ πολῖτις θηλυκόν. λέγει δ' ἔχω πολῖτιν ἀλιζώνοισιν ἐκείνου. Πόλιν· γλῶσσα παρὰ Σοφοκλεῖ. Πόλιν ἀνορθώσουσι, καὶ πόλιν καταστρέψουσι. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων. Πολιοκροταφοιο γέροντος. Πολιόν· τὸ λευκόν. οὔτ' ὄρος οὐ σκιόεν, οὔτε νέφος αἰθέρι οὔτε πολιὸν πελαγίεσσιν, ὁ δὲ ξηρὸν τοῦ φυγόντα. Πόλιον εἶδος βοτάνης. δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη. τὸ οὖν μικρότερον θερμαίνει τε καὶ ξηραίνει κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. διὸ καὶ ἐμφράττει ἅπαντα τὰ σπλάγχνα τε οὖρα καὶ ἔμμηνα κινεῖ καὶ χλωρὸν μὲν ἔτι κολλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα. ξηρὸν δὲ τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἰᾶται ἐπιπαττόμενον. Πολιορκῆσαι· ὁμοῦ τῇ πόλει προσκαθεσθῆναι πολεμίους. ἐκπολεμῆσαι δὲ τὸ τελέως καταβαλεῖν τὴν πόλιν καὶ εἰσελθεῖν. Πολιορκῶ αἰτιατικῇ. καὶ πολιορκία φυλακὴ πόλεως. Πολίοχος καὶ πολιάοχος ὄνομα κύριον. Πολιούχοις· τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσι. Πόλις· εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία. πόλεις παίζομεν. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει. ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. παρ' ὅσον οἱ μὲν πεπονθότες, ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν κακῶν θύουσι. καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν. οἱ δὲ ἑαλωκότες, ἐπὶ οἰκείοις κακοῖς ἀνοιμώζουσι.

Πόλλις ὄνομα κύριον. Πολιτεύω αἰτιατικῇ. καὶ πολιτεύμασι ταῖς πολιτείαις. ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι. Πολιτεία. ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες, ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ. καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. πολιτεῖαι καὶ αἱ ὁδοὶ γ. ἐν τῷ [illegible]ρίος. Πολίτης δῆμος ὁ τῆς πόλεως. καὶ πολῖται. Πολιτικός· ἀστεῖος. μετά τινος τέχνης. Πολιτικὴν ἀρετὴν ἰδιωσύνην συναπτέον, συγκλωθεῖν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. καὶ γὰρ κακίαν ἐφέξειν. καὶ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι, ἱκανός ἐστι.

πολιτισμός· τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων, ἐν ἀκαδημίᾳ διέτριβε. Πολιτοκοπεῖν· δίφιλος.

Πολλόν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν μύθοις. τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφεται τίγριν. Πολομβλέπειν θέον τε μυστικὸν τόδε. Πόλος ὅμοιος ἐστὶ τῷ ... οὐρανῷ ἢ κόσμῳ. Ἀριστοφάνης. ὀρνίθων πόλος. τὸ μέν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν ἐν ᾧ διατρίβουσι. τὸ δὲ, καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει. τόπος καὶ πόλος. ἑξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. πόλον δὲ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος. ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ. καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουροῦντα πόλον. αὐτοῦ τε περιπολουμένου, καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. ὥσπερ εἰ ποιητής. τόπος. ὅτι δὲ ἐκλεῖται τοῦτο ἐν διαδέχεται ἅπαντα, διὰ τοῦτο καλεῖται νῦν πόλος. Πολλός ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ πολύς. Ἀρριανός. Διονύσου μὲν πέρι, πολλὸς λόγος κατέχει. Ἡρακλέους δὲ πέρι, οὐ πολλός. Πολλοστημόριον· τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς. Πολλοστός· τάξεως καὶ μορίου. Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. Πολλοστῷ· ἐσχάτῳ. οὔτε καθ' ἡλικίαν σοῦ. οὔτε εἰς τὰ ἄλλα προὔχοντος. ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῷ ὄντι.

Πολλοῦ· ἀντὶ τοῦ πάνυ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. καὶ πολλοῦ γε δεῖ. Πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρῶσι χίλιοι. ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. οὐδὲ ὅλως.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν. σιωπῶ. πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν ἃ βούλομαι λέγειν. Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ. ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα. Πολλοὶ θριοβόλοι. παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι. θριαὶ καλοῦνται αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. καὶ τὸ μαντεύεσθαι θριᾶσθαι.

Πολλοί σε μισοῦσιν ἐὰν σαυτὸν φιλῇς. τοῦτό φασι τὰς νύμφας, πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν. Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν. καὶ τὴν Ἁλικαρνασσοῦ πολιορκίαν, ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων. Πολύ· πλεῖστον. Πολυάϊξ· πολυόρμητος. Πολυάνης, ὄνομα κύριον. Πολυάνδριον, μνῆμα. τάφος. τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον. ὁ δὲ Γαϊανὰς ἐξεχώρει τῆς πόλεως. καταλιπὼν αὐτὴν πολυάνδριον. καὶ πολυτελῆ τάφον. οὔποτε θαμμένων τῶν ἐνῳκηκότων. καὶ Αἰλιανός. θάψαντες δὲ τοὺς νεκρούς, εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον. Πολυαύλακος· μεγάλου. πλα

τέος· οὐ πεδίου πολυαύλακος ἐμποραίος. Πολύβιος· λύκου υἱός· ἀπὸ μεγάλης πόλεως τῆς ἀρκαδίας· καθηγησάμενος σκηπίωνος τοῦ ἀφρικανοῦ ὅτε καὶ παναίτιος ὁ φιλόσοφος. γεγονὼς κατὰ πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν ῥωμαϊκὴν, ἐν βιβλίοις μ. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς κλεομένους τοῦ σπαρτιάτου. καὶ φιλίππου τοῦ περσέως ἢ οὗ τῇ διαδοχῇ τῶν μακεδόνων τὰ ἑξῆς ἐπισυνάπτων ῥωμαίων. ἱστέον ὅτι διαδέχεται τὴν πολυβίου ἱστορίαν, ποσειδώνιος ὁ ὀλβιοπολίτης σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ στράβων ἀμασεύς τὰ μετὰ πολύβιον ἐν βιβλίοις μγ. Πόλυβος ὄνομα κύριον. Πολυβότειρα· πολλοὺς τρέφουσα.

Πολύβοτον· ὄνομα τόπου. ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον λιπαρόν. Πολυγηθής· πολυχαρής.

Πολυγλεύκου· πολυοίνου. οὐδὲ πολυγλεύκου γειόμορος βότρυος. Πολύγλωσσον· πολυόμματον. ἅτε πολύγλωσσον βοὴν ἰαχέεις. ἐν ἐπιγράμματι. Πολύγνωτος· οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, θάσιος δὲ τὸ γένος. υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς ἀγλαοφῶντος. τυχὼν δὲ τῆς ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα. ἢ ὥς ἔνιοι τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν ἀνακείῳ γραφάς. Πολυδάμας· σκοτουσαῖος· παγκρατιαστής. ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν καθ' αὑτὸν πάντων ἀνθρώπων. ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ ὀλύμπῳ μακεδονίας. οὐ δενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ. εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς, τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβὼν, τοῦ ἑτέρου τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας. καὶ ὅτι ἐκεῖ. ὁ δὲ ταῦρος πηδῶν, ἀφῆκε τῷ πολυδάμαντι τὴν ὁπλήν. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύνοντα σπουδῇ τὸ ἅρμα, ἐπέσχε τοῦ πρόσω λαβόμενος τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἅρμα. καὶ στήσας τοὺς ἵππους. τούτου δαρεῖος ὁ νόθος ἀρταξέρξου υἱὸς, ἀκούσας τὰ ἔργα, δώροις ἐλθεῖν παρ' αὐτὸν ἔπεισε. τρεῖς δὲ τῶν ἀθανάτων καλουμένων κατὰ πρόκλησιν μονομαχήσαντας ὁ πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐδήλωσεν ἐν ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δὲ ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι ὥσπερ καὶ ἄλλοι οἱ ἐπ' ἰσχύι μέγα φρονήσαντες. ὡς καὶ ὅμηρος ποιεῖ ἕκτορα· δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος. εἰσελθόντος δὲ ἐν σπηλαίῳ ὥρᾳ θέρους ἅμα τοῖς συμπόταις, καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου κατὰ τύχην διαρρηγνυμένης καὶ θάνατον ἀπειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν. αὐτὸς δὲ ἔμενε τὰς χεῖρας ἀνασχὼν ὡς ἀνθέξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ. καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε. Πολυδαιδάλου· πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.

Πολυδεύκης· ναυκρατίτης. τινὲς δὲ ἀρδουένας σοφιστὴν γράφουσι παίζοντες. πόλις δὲ φοινίκης ἡ ἀρδούενα. ἐπαίδευσε δὲ ἐν ἀθήναις ἐπὶ κομμόδου τοῦ βασιλέως. καὶ ἐτελεύτησε βιοὺς ἔτη νη καὶ η. συντάξας βιβλία ταῦτα. ὀνομαστικὸν ἐν βιβλίοις δέκα. ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρως κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων. διαλέξεις ἤτοι λαλιάς. μελέτας. εἰς κόμμοδον καίσαρα ἐπιθαλάμιον. ῥωμαϊκὸν λόγον. σάλπιγγα ἢ ἀγῶνα μουσικὸν, κατὰ σωκράτους. κατὰ σινωπέων. πανελλήνιον. ἀρκαδικόν. καὶ ἕτερα. Πολυδίψιον· ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν ἀπὸ ἱστορίας. ἢ τὸ ἐπιπόθητον.

Πολύδωρος ὄνομα κύριον. Πολύαινος· πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος ὦ πολύαινε ὀδυσσεῦ. Πολύαινος σαρδιανὸς σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου καίσαρος γαΐου. λόγους δικανικούς. καὶ δικῶν ἤτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις. θρίαμβον παρθικὸν βιβλία γ. καὶ ἄλλα. Πολύαινος μακεδὼν ῥήτωρ. περὶ θηβῶν, τακτικὰ βιβλία γ καὶ ἄλλα. Πολύενος ὁ πολυχρόνιος. Πολύευκτον· τίμιον. πολυπόθητον. Πολύευκτος· κωμικός, τούτου δράματά ἐστιν ἡνίοχος. ὡς ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς φησίν. ἐγένετο καὶ καθ' ἡμᾶς πολύευκτος ἀπὸ φρεάς. ἢ μιγνώαιος. θεοστυγής. βαρυόργητος. κωκυτοῦ καὶ στυγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ ἐκλόχευμα. Πολύζηλος. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ. ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάττεται. Πολύζηλος· κωμικός. δράματα αὐτοῦ νίπτρα. δημοτυνδάρεως. μουσῶν γοναί. διονύσου γοναί. ἀφροδίτης γοναί. Πολύζηλος· οὗτος πηρωθεὶς ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεγκεῖν, τὸν πανὶ κρύπτοντα τὴν ἀσπίδα σύμμαχον, ὃν πᾶνα δεικάζουσιν εἶναι, ἐμάχετο ὡς ὁρῶν. καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους. Πολυζύγω· πολυκαθέδρω. Πολυειδής· πολύμορφος. καὶ πολυειδία ἡ ποικιλία. Πολύϊδος ὄνομα κύριον. Πολυϊδρία ἡ πολυπειρία. Πολυΐκηος· οὐ δὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυΐκηος. ἀλλὰ ῥώμης φύσεως καὶ θεῶν ἀγχι-

σπορος

απόρου, ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἰ πένοιτο τις τῶν φοιτητῶν, ὡς οὐδεὶς ὁ ἀνὴρ οὐ φείσοιτο λόγων. ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας. Πολύθρονον· πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη. Ὅμηρος. ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παρέργου. Πολυθρύλλητος· περιφημισμένος, διαβεβοημένος, ὀνομαστότατος. Πολιαγκής, ὁ κατάξηρος τόπος. Πολύκαρπος· Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ θεολόγου ἀκροατής. διάδοχος δὲ Βουκόλου τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς Σμυρναίων ἐκκλησίας. ὃς καὶ μετ' αὐτὸν δεύτερος τῆς ἐπισκοπῆς ἐκράτησε. καὶ μαρτυρίῳ δὲ ὑπέρ Χριστοῦ τελειοῦται ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους πάνυ θαυμαστήν. καὶ πρὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην. καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας. οὗτος διά τινας αἰτίας τὰ περὶ τοῦ πάσχα, βασιλεύοντος Ἀντωνίνου τοῦ Πίου καὶ ἐπισκοποῦντος τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης Ἀνικήτου, ἐπέστη τῇ Ῥώμῃ. ἐν ᾗ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι Μαρκίωνος καὶ Βαλεντίνου πιστεύσαντας, ἀνεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου Μαρκίωνος, καὶ εἰρηκότος· γνωρίζεις ἡμᾶς Πολύκαρπε, ἀπεκρίθη· γνωρίζω σε πρωτότοκον τοῦ διαβόλου. Πολυκαρπότατος τόπος ἔγγειος.

Πολύκεστος· πολυκέντητος. Πολυκηδέος· πολυφροντίστου. Πολύκλειτος· πάνυ ἔνδοξος. Πολύκλητοι· ἐκ πολλῶν ἐκκεκλημένοι ἐπίκουροι. Πολυκλῇσι· πολυκαθέδραις. καὶ πολυκλήϊσιν ὁμοίως. Πολύκμητος, πολυκάματος. Πολυκράτης Ἀθηναῖος ῥήτωρ. δεινός τε καὶ τοῦ Σωκράτους λόγον δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ γεγραφώς. Πολυκράτης ὁ τῆς Κύπρου στρατάρχων· ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ παιδὸς ὑπάρχων. πίστει καὶ χειρὶ οὐδενὸς δεύτερος. μετὰ δὲ ταῦτα προβαίνοντος ἤδη τῆς ἡλικίας, ὁλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε καὶ βίον ἀπρεπῆ. κλίνεται δὲ πολυκράτους. Πολυκρήμνου· δύσβατον, ὀρεινόν. Πυλυκτόνιος ὄνομα τόπου. Πολύκτωρ ὄνομα κύριον. Πολυκύμονος θαλάσσης· πολυταράχου. Πολυλήϊος· πολλὰ κτήματα ἔχων. Πολύλιστος· πολυλιτάνευτος. Πολυμάθεια. Πολυμήλη· πολυθρέμματος γῆ. Πολύμητις· πολύβουλος.

Πολύμνηστος· καὶ ἀειφραδής. καὶ οἰώνιχος ἀρρητοποιοί. καὶ πολυμνήστεια δὲ καὶ αὐτὴ κωμῳδεῖται ἐπὶ αἰσχρότητι. Κρατῖνος. καὶ πολυμνήστει' ἀείδει, μοιχικήν τε μανθάνει. Ἀριστοφάνης. ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα λυμαίνεται, οὔποτ' ἐκ τούτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. Πολυωδία. καὶ πολυώδινος ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν. Πολυωπόν, τὸ πολύτρητον δίκτυον. πολυωπὸν δὲ ἱμάτιον. Πολυωρήσεις· πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. φυλάξεις. καὶ πολυωρία ἡ ἐπιμέλεια. ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ. καὶ αὖθις Αἰλιανός. δεόμενον δὲ πολυωρίας τυχεῖν ἐξ ἑρώτης εἰς τὸ κρεῖττον, ὡς ἐπένευσε. Πολυπάμμονος· πλουσίου. πολυθρεμμάτου, παρὰ τὸ πῶμα τὸ κτῆμα. καὶ πάσασθαι κυρίως τὸ κτήσασθαι θρέμματα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς. Πολυπίδακος· πολλὰς ἀναβολὰς ἐχούσης. τουτέστιν ἀναβλύσεις. Πολυπάλθεια. Πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν κατεφαγών. Πολύπους· ὅτι ὁ πολύπους θηρευθεὶς τὸ πλεῖστον πολλάκις πρὸς τὸν αἰῶνα γίνεσθαι. καὶ παροιμία. δὶς ἑπτὰ ἀπαλλαγαῖς πολύπους πιλούμενος. Πολύποδος ὁμοιότης. πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντας τισὶν ἑαυτούς. Πολυπραγμοσύνη καὶ πολυπράγμων ὁ σπουδαῖος. ὅτι ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην, ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων, οὐδέπω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ. εἴ γε πολυπράγμων μέν ἐστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. δι' ἃ ταῖς δὲ τοῦτο ἐκ τῆς ἀπὸ τύχης τινὶ προσγενέσθαι. ὁ δὲ φιλοπράγμων, διάθεσίν τε καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ. καὶ σπουδὴν καὶ αἵρεσιν. ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου. Πολυπτύχου· πολλὰς ἀνακλίσεις ἔχοντος. οἷον πτύχας.

Πολυποικιλότατος. Πολυποίτης ὄνομα κύριον. Πολύρρηνες· πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. τὸ πολύρρηνον τόπος Κρήτης. ἐν ᾧ θαλίαις θεοῖς ἔθυον. καὶ ζήτει ἐν τῷ οἱ Κρῆτες. Πολύς· σφοδρός. Πολυσμάραγος· ἠχητικοῖς. Πολυσπαθής, ὁ πολλάκις ὑπὸ σπάθης ἐνυφανθείς. ἐν ἐπιγράμματι. πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων. Πολυσπερέας· ἐπὶ πολλὰ μέρη διεσπαρμένας. πολυσπερέας τε φάλαγγας. Πολύστρατος· οὗτος αἰτίαν ἔχων τοὺς Ἑρμᾶς περικόψαι, ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων. οὗ Λυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας. ἄλλος δὲ εἴη ἂν οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν

κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μή ποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν πολύτροπον ἀντὶ τοῦ πολυστράτου.
παρ' οὐδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν κορίνθῳ ξενικοῦ. τὸν
μέντοι πολύτροπον ἀθηναῖον εἶναι. Πολυσχιδής· πολυμερής. καὶ πολυσχιδῆ ζῷα. αἶγες.
κύων. λέων. καὶ εἴ τι ἄλλο οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν. Πολυτελοῦς· δαπανηροῦ. θουκυδίδης. τὸ
δὲ ἔχειν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐνδελεχῆ πόλεμον πολυτελοῦς ἐφαίνετο. καὶ πολυτελὴς πολυδάπανος. τέλος γὰρ
τὸ δαπάνημα. καὶ πολυτέλεια. Πολυτελῆ· τὰ πολυδάπανα. ὡς ἀτελῆ τὰ ἀδάπανα. Πολυτι-
μητιζόμενοι· θεραπευόμενοι. Πολυτίμητος. ἐψηλάφων τοὺς ὑπομνηματισμούς. ὁ δὲ ὁ πολυτίμητος ἱερα-
κλείδης εἰκόνα ἔχων. ὁ πολυτιμώρητος. Πολύτλας· πολλὰ ὑπομείνας. Πολυφασίας· πολυλο-
γίας. Πολυφλοίσβοιο· πολυταράχου. Πολυφόρβη γῆ· ἡ πολλοὺς τρέφουσα. Πολυφό-
ρῳ. ἀριστοφάνης. οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι. ἀντὶ τοῦ πολλά μοι κακὰ ὑφέντα καὶ και-
ρὸν φέροντι. ἢ ποικίλῳ. ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου τοῦ οἴνου. τουτέστιν ἀκράτως καὶ ἰσχυρῶς πρὸς
τὸ κακόν. πολύφορον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλῷ κέρασι δεχόμενον. ὀλιγοφόρον δὲ τὸν ὀλίγῳ. ἢ με-
ταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθέων καὶ δένδρων. Πολυφραδέστερον· συνετώτερον λόγοις. Πολύ-
φονος. Πολύχρουν· πολυφόρητον ἢ πολυειδῆ. Πολύχους· πεπλουτισμένος. ὁ δὲ εὔνομος
ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα. πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν. καὶ τὰ αὐτὰ στρέφων
ἀεὶ καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ. ὡς δεικνύουσιν οἱ τέσσαρες τόμοι οὓς
ἐματαιοπόνησεν εἰς τὰς ἐπιστολάς. πολλοὺς δὲ λόγους εἰς αὐτὰς ἀναλώσας, τοῦ ἐπιστολῶν τε σκο-
πὸν ἑλεῖν οὐδὲ ἐδυνήθη. Πόμακις κεραμίον, δύο ἔχον τρία τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον. οἴνου δὲ
δύο. ἀεὶ σύγκρασις οἴνου δύο μέρη καὶ ὕδατος τρία. ἀριστοφάνης ἔχε ποιεῖν κεκραμένον τρία καὶ
δύο. ἢ τριτογενὴς αὐτὸν ἐν ἐρετριῶνι ἴσως. βούλεται οὖν εἰπεῖν ὅτι ἡ ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν. ὡς
δύνασθαι τρία μέρη φέρειν ὕδατος. Ποματτίας ὁ κοχλίας. Πομπαῖος ὁ ἀπὸ τῶν γηίνων εἰς
τὰ οὐράνια πέμπων. καὶ πομπαῖος ἑρμῆς ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ἅδην καταπέμπων τε καὶ παραπέμ-
πων. Πομπούς· ὡς ἐγκωμιαστικῶς μεγαληγορεῖ. Πομπεία· λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀ-
νόματι. λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη. ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς
κατ' ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. φιλόχορος δέ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς
οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. ὕστερον δὲ καὶ ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε. Πομπεία καὶ
πομπεύειν. ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. ἡ μεταφο-
ρὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. μένανδρος δὲ
περινθία. ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαί τινες σφόδρα λοίδοροι. Πομπήιος. ὅτι πομπήιος ὁ
μέγας ἐπικληθείς, ὕπατος καὶ στρατηγὸς ῥωμαίων. τὸν πρὸς μιθριδάτην καὶ τιγράνην πόλε-
μον ἀνεδέξατο. καὶ τὸν μὲν μιθριδάτην κατὰ τὴν μικρὰν ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο. ὡς
τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι. καὶ τρεῖς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ οὖν μιθριδάτης γυμνω-
θεὶς πάντα πάσης τῆς δυνάμεως, διαφυγεῖν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ καὶ δύο τισὶν ἀκολού-
θοις ἱκανὸς γέγονεν. εἶτα κατασπασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώ-
ταις, καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθείς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιών, τελευτᾷ περὶ τὸν
βόσπορον. ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ φαρνάκης, γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ πομπήιος ἐπὶ τιγράνην
ἄγει τὴν στρατιάν. ὁ δὲ ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος,
ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς πομπήιον. καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν καὶ τὸ διάδημα τῆς
κεφαλῆς ἀνελόμενος, ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὴ καμφθεὶς ὁ πομπήιος ἀνίστησί τε
αὐτόν, καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν. αὐτὸς τῇ τοῦ ἀρμενίου τοῦτο περιθεὶς κεφαλῇ, τά τε ἄλλα
διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἦγεν. ἀφαιρέσει δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς, καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐ-
ζημίωσε τὸν ἀρμένιον. συρίαν τε γὰρ καὶ φοινίκην ἀπετέμετο. καὶ πεντακισχίλια τάλαντα ἀρ-
γυρίου, τῷ ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον προσηνάγκασε. μετὰ ταῦτα ἀλβανοὺς
ὑπέταξε. καὶ τὸν βασιλέα τῶν ἰβήρων ἀρτάκην φυγεῖν ἠνάγκασε. καὶ τὴν μικρὰν ἀρμενίαν
δηιοτάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς γαλατίας ἐδωρήσατο. ἄτταλόν τε καὶ πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀρ-

μυρίας δηναρίων δυνάστης τῆς γαλατίας ἐδωρήσατο. ἀπελόντι τε πολεμοῦσιν ἐπὶ Ἰωνι-
κείαν ἀρχὴν τῆς παφλαγονίας κατήγαγε, ἐξεληλαμένους πρὸς τῶν μιθριδάτου. ὀλίγοις τε ἐφί-
στησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς σύρους τε καὶ ἄραβας κατεστρέψατο. καὶ ἰουδαίους δι' ἰωάννην ἐπρέσβευσε.
ἐν δὲ τῷ ἱερῷ ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν. ἀλλὰ πάντα ὑπὸ κατάγραφον ποιησάμενος, ἀεὶ ἀ-
συλον ἐπέδωκεν. ὑπήκοον γὰρ εἰς τὴν ῥωμαίων ἀρχὴν ἐπέμψε δέσμιον. Πομπήιος ῥωμαίων
στρατηγὸς πρὸς οὗ φασὶ μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν καίσαρα καὶ ἀντώνιον, παρὰ πομπηίῳ τῷ
παιδὶ τοῦ πομπηίου, ἐν τῇ στρατηγίδι νηὶ παρασκευασαμένῳ τὸν δεῖπνον. τοῦτο γὰρ ἐφημόνευον αὐτῷ κα-
ταλείπεσθαι πατρῷον οἶκον. ἤδη δὲ ὄντων ἐν δείπνῳ καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, μηνᾶν τὸν πει-
ρατὴν τελεστοῦ ἀξιοῦντα πομπηίῳ ὑπηρετοῦντα, καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχῇ. καὶ βούλε-
σθαι τὰς ἀγκύρας τῆς νεὼς ἀποτεμὼν, ποιήσω σε μὴ σικελίας καὶ σαρδόνος, ἀλλὰ τῆς ῥω-
μαίων ἡγεμονίας κύριον. τὸν δὲ πομπήιον ὑποκρίνασθαι ἔδεισεν ὦ μηνᾶ τοῦτο ποιῆσαι. μὴ προ-
ειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. νῦν δὲ, οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν, τὰ παρόντα στέργωμεν. Πομ-
πὴν πέμψειν ἀπόστολον θουκυδίδης α΄. ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῆ. καὶ αἰλιανὸς καὶ τὸν δρῶ-
ντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἥκοντα. καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρασκευάσας πομπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμά-
μαξάν τε λαμπρὰν καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν καὶ θεραπείαν συχνήν. Πομπίλιος ὄνομα κύριον. καὶ
πομπίλος ἰχθύς. Πομπὸν συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα. Πομποστολεῖ ἐκπέμπει
τινὶ τὸν στόλον. Πομπώνιος ὄνομα κύριον. Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως κατα-
φερόμεναι. ὁ δὲ, δίκην πομφολύγων, ἐκ φύσεως διαλύει τὸν πηλόν. Πομφόλυξ. ἐκβρασμὸς
ὕδατος. Πομφολυγοπαφλάσμασιν ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες δὲ αἱ φλυκτενώδεις
δίναι. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ὡς ἀπὸ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μὴ καὶ ὑπερηφανίας ὄλλυται μετὰ
θάνατον. Πονούμενον. ἐνεργοῦντα. Πονεῖν. ἐνεργεῖν. Πονεῖσθαι. ἐνεργεῖν. Τραϊανὸς ὁ
βασιλεὺς δίκαιος ἦν. καὶ τῷ σώματι ἐρρωμένος. τεσσαράκοντα ἄγων ἔτος ἦρξε. καὶ ἐβούλετο ἐξ ἴ-
σου πάντα τοῖς ἄλλοις πονεῖν τιμὰς ἡγεῖσθαι. Πονηρὰ γὰρ ζυγὸν ψάλλεις. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ
ἐπιπόνως ζώντων. καὶ γὰρ ἡ ζυγὼν ἐπειδὰν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει. Πονηρία. ὁ ἐκ παρα-
σκευῆς εἴς τινα παρὰ τοῦ πόνου γινόμενος παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Πονηρόπολις. ἔστι δέ τις καὶ περὶ
θρᾴκην πονηρόπολις. ἣν φίλιππον φασὶ συνοικῆσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι
συναγαγόντα. συκοφάντας. ψευδομάρτυρας. καὶ τοὺς συνηγόρους. καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δι-
σχιλίους. ὡς θεόπομπος ἐν ι΄ τῶν φιλιππικῶν. Πόνηρος. ἐπίπονος. ἡ παροξύτονος. ἐπὶ σώμα-
τος προπαροξύνεται. καὶ ἐλλείπει ὁμήρῳ. ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὀξύτονος. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ. Πο-
νηροῖς κακῶς πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ, οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρή-
σατ' ἄν. τουτέστι τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπου καὶ καλλιφῶν.
ὁ καλλιφῶν οὗτος προὔδωκε σάμον. οἱ δὲ, μίλητον. ὡς σαφὲς εἶπεν οὐδὲν κακὸν ποιῶ. ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ἐπὶ
πονηρίᾳ γὰρ τεθρύλληται ὁ καλλιφῶν οὗτος. ὃς προὔδωκε μίλητον πέρσαις. πυνθανομένων δὲ
πολλάκις αὐτοῦ τινῶν τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε πάντα ἀγαθά. πάντα τὰ ἀγαθά φησι ποιῶ, ὡς ἔλεγε καλλι-
φῶν. ὕστερον μέντοι περὶ θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέας. κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέ-
λευσε πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε. καὶ εἶπε. τοῦτό τι τῇ χειρὶ, οὐ προδώ-
σεις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ καλλίμαχος. μὴ σύ γε θεσσαλὸν κόψαις χεῖρα καλλιφῶντος.
προδοὺς δὲ μίλητον τοῖς πολεμίοις. πυνθανομένου τινὸς ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι ἀγα-
θὰ καλλιφῶν. καὶ ἀριστοφάνης φησὶ τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ τοῦ παρακεκομμένου ἀργυρίου.

Πόνηρος. ἔστι παρὰ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ. πονήρους γοῦν πᾶς ἡμῖν ξυμμάχους. ἀντὶ τοῦ μοχθη-
ροὺς καὶ ἐπιπόνους. ἀσθενεῖς. ἀπράκτους. ὡς φαμὲν πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. ἢ ἀτυχὴς
ἄθλιος. ἐπὶ ὄνου πονηρᾶς ὀχούμενος. Πονηρὸν δὲ λέγει ὁ ἀπόστολος, τὸν ἐκ παρασκευῆς εἴς τινα
περὶ αὐτοῦ πόνον γινόμενον. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ τὸ νοσοποιόν. πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπο-
νοι. καὶ παροιμία. πόνῳ πονηρός, μοχθηρός, σφόδρα πονηρός. διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπον-
ος. Πονήσαντα. ἀντὶ τοῦ παλαιωθέντα ἀρριανός. τὰ δὲ πονήσαντα αὐτοῖς ἐς χαλινοὺς ἐπεσκευάσθη.

καὶ αὖθις· πονουμένῳ αὐτῷ περὶ βασιλείας τῶν ὑπὲρ θεῶν ξυμβάλλουσι δύο τινές. Πόνον· ὁ Ὅμη-
ρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ πονεῖν τὸ ἐνεργεῖν. Πόνον ἀπείρειν· παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην
πονούντων. Πόνος· σπουδή. ἐπίτασις. καὶ ἦν πόνος μυρίος ἑκάστοις ἐπειγομένοις δρᾶσαι τὸ
προταχθέν. καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτοῦ τῆς προσούσης προθυμίας τε καὶ σπουδῆς. Πό-
νος πόνῳ πόνον φέρει. λείπει ἡ πρὸς, ἵν᾽ ᾖ ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πό-
νος χρόνῳ, ἀρχαϊκόν. ὡς ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ. τὸ δὲ δεύτερον χρόνον, κοινῶς. οἷον κάματον. καὶ Ὅμηρος· παν-
τὶ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται. Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις· νὺξ γὰρ εἰσάγει. καὶ νὺξ ἀπωθεῖται δε-
δειγμένου χρόνου. Ποντίφιξ ὁ μέγας παρὰ Ῥωμαίοις ἱερεὺς ὃν Νουμᾶς ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης κατέσκ-
ευσεν. τὴν ἱκαβιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ Θύβρις τὸ πρεσβύτατον ζεῦγμα ἐλάμβανεν, αὐτὰς οὕτως
μειλικτηρίους πρὸς τῷ ποταμῷ κινησάμενος μὴ διαξῆναι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυ-
χῇ καὶ ἀβλάπτως ἀνασχέσθαι τοῦ ζεύγματος. καὶ τοὺς λεγομένους ποντίφικας καὶ Φλαμινίους
τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε. Ποντοβρόχους· ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους. Πόντος· κυρίως μὲν
ὁ ἐνδὸν τῆς Χερρονήσου καὶ τοῦ Ἀξείνου καλούμενος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα. καὶ πα-
ροιμία· πόντος ἀγαθῶν. ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων. ὥσπερ ἀγαθῶν θάλασσα. Ἀριστο-
φάνης· ὦ πρυτο πόσειδον. ἀντὶ τοῦ μέγιστε πόσειδον. ἀπὸ τοῦ πόντου μεταφορικῶς. Ποπάδες· ἡ
δὲ μελισσῶν ἀμβροσίη, πυκναί τε γίνεσθαι ποπάδες. Πόπανα· πλακούντια. πλατέα καὶ λε-
πτὰ καὶ περιφερῆ. καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυε βοῦν. καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἕβδομον βοῦν. Πόπανα· εἰ-
δικόν, προθύματα γυναικῶν. Ποπλικόλας· ὄνομα κύριον παρὰ Ῥωμαίοις. Πόπλιος· οὗτος
φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ πολιτεύματι, τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς ὄ-
χλοις εὔνοιαν. παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, ὥστε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ
τὰ Ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, ἄλλο μὲν οὐθὲν εἰπεῖν προελθών. αὐτὸς ἤδη ἔφη
πρέπον εἶναι τῷ Ῥωμαίων δήμῳ, οὐθενὸς ἀκούειν κατηγοροῦντος Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος, δι-
ὃν αὐτὴν τὴν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοὶ, παραχρῆμα δι-
ελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον. Πόπλιος· περὶ τού-
του τοῦ στρατηγοῦ ζητοῦσί τινες, τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος. ἀπὸ ποίας φύσεως ἢ τριβῆς ὁρμηθείς.
καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες, ἐπιτυχῆ τινα, καὶ τὸ πλεῖον ἀεὶ παραλόγως, καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦν-
τα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι. νομίζοντες ὡσανεὶ θειοτέρους εἶναι καὶ θαυμαστοτέρους τοὺς τοι-
ούτους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἑκάστοις πραττόντων. ἀγνοοῦντες ὅτι τὸ μὲν, ἐπαινετὸν, τὸ δὲ, μακαρι-
στὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων. καὶ τὸ μὲν, κοινόν ἐστι καὶ τοῖς τυχοῦσι. τὸ δὲ, ἐπαινετὸν, μόνον ἴδιον
ὑπάρχον τῶν εὐλογίστων καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν. οὓς καὶ θειοτάτους εἶναι. καὶ προσφιλε-
στάτους τοῖς θεοῖς νομιστέον. ἐμοὶ δοκεῖ Πόπλιος φησὶν ὁ Πολύβιος. Λυκούργῳ τῷ τῶν Λακεδαιμονί-
ων νομοθέτῃ, παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. οὔτε γὰρ Λυκοῦργον ἡγητέον δεισιδαι-
μονοῦντα καὶ πάντα προσέχοντα τῇ Πυθίᾳ συστήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα, οὔτε Πό-
πλιον ἐξ ἐνυπνίων ὁρμώμενον καὶ κληδόνων, τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιῆσαι δυναστείαν. ἀλ-
λ᾽ ὁρῶντες ἑκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὔτε τὰ παράδοξα προσδεχομένους ῥᾳδίως, οὔτε τοῖς δεινοῖς
τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν θεῶν ἐλπίδος, Λυκοῦργος μὲν ἀεὶ προσλαμβανόμενος
ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆς Πυθίας φήμην, εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐποίει τὰς ἰ-
δίας ἐπινοίας. Πόπλιος δὲ παραπλησίως ὡς μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβο-
λὰς εὐθαρσεστέρους παρεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. καὶ μετὰ λογισμοῦ καὶ
προνοίας ἔπραττε καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτῷ. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι
μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόψυχος, ὁμολογεῖται. διότι δ᾽ ἀγχίνους καὶ νήπτης τῇ διανοίᾳ καὶ
περὶ τὸ προστεθὲν ἐντεταμένος, οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε. πλὴν τῶν συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων
ὑπ᾽ αὐγὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν. ὧν εἷς ἦν Γάϊος Λαίλιος. ἀπὸ νέου μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ
λόγου μέχρι τελευτῆς. ὁ ταύτην περὶ αὐτοῦ δόξαν ἐργασάμενος, διὰ τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν καὶ
σύμφωνα τοῖς ὑπ᾽ ἐκείνου πεπραγμένοις. Ποπλίῳ ἔλλο   ἀμοιβῆς δεξιὸς γενομένης, ὑπὸ

ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστου χλωρᾶς. ὅτι νεανίσκοι τινὲς τῶν ῥωμαίων ἐπιτυχόντες παρθένῳ κατὰ τὴν ἀκμήν, καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν, καὶ συνιδόντες φιλογύναιον ὄντα τὸν πόπλιον, ἧκον αὐτὴν ἄγοντες. καὶ παραστήσαντες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δέ, καταπλαγεὶς καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὤν, οὐδεμίαν ἂν ἥδιον ἔφη δέξασθαι ταύτης δωρεάν. στρατηγὸς δὲ ὑπάρχων, οὐδὲ ποιασοῦν ἧττον. τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως. διότι κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις ἐνίοτε καὶ ῥαθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καὶ διατριβάς. ἐν δὲ τοῖς τῶν πράξεων καιροῖς, μέγιστα γίνεται καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ κατὰ σῶμα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις. τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν. τὸν δὲ τῆς παρθένου πατέρα καλέσας καὶ δοὺς αὐτῷ ταύτην ἐκ χειρός, ἐκέλευσε συνοικίζειν ᾧ ποτ' ἂν προαιρῆται τῶν πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τὰ τῆς μετριότητος ἐμφαίνων, μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνειργάζετο τοῖς ὑποτεταγμένοις. Πόπλιος σκιπίων λευκίου κατὰ φύσιν υἱός, ποπλίου δὲ τοῦ μεγάλου κληθέντος κατὰ θέσιν υἱωνός, κύριος γενόμενος τῆς καρχηδόνος. ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεστάτη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων. ἁπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν. οὔτε ὠνησάμενος οὔτε ἄλλῳ τρόπῳ κτησάμενος οὐδέν, καίπερ οὐχ ὅλως εὐπορούμενος κατὰ τὸν βίον, ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὕπαρξιν ὡς ῥωμαῖος. οὐχ οἷον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς καρχηδόνος νομισμάτων ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου τῶν ἐκ τῆς λιβύης, οὐδὲν ἐπιμιχθῆναι πρὸς τὸν ἴδιον εἴασε βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ ῥωμαίοις. Πόπλιος σκιπίων ἀφρικανός, τῶν στρατιωτῶν διεφθαρμένων, ἐπανώρθωσεν. ὃς καὶ τὴν καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. προσημᾶναι δὲ αὐτῷ τοῦ πολέμου τὸ πέρας τὴν τοῦ ξίφους λαβὴν αἵματι πολλῷ ῥεομένην. καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνιεῖσαν ἀεὶ τοῦ αἵματος. τοὺς γὰρ μάντεις, φόνον πολὺν τῶν ἐναντίων σημαίνειν τὸ τέρας ὑποκρίνασθαι. Πόπλιος οὐαλέριος. ὁ συνύπατος βρούτου. ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἐπαινεῖσθαί τε καὶ θαυμάζεσθαι. μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου. ἣ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγγυᾶ πρὸς αὐτήν. ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι. Πόππυζε. ἐν ἐπιγράμματι. παῖζε μόνη τὸ φίλημα μάτην, καὶ πόππυζε σεαυτῇ. ἀντὶ τοῦ κολάκευε. κάλει. Ποππύσματα. κολακεῖαι εἰς τὰ ἀδάμαστα ἵππων. Πόρδαλις. τὸ ζῶον ἄρσεν. πάρδαλις, τὸ θηλυκόν. Πορεῖα. τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. Πόρεις. νέοι βόες. μόσχοι. Πορίζω. δοτικῇ. Πορίμω ἀνύσει καὶ ἐπινοίᾳ ἔχοντι. ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ. Ποριμώτατος. τοῦ ὕλην ἔδοξεν εἶναι πορίμω κατὰ τῶν ἐπιβολῶν ἀντὶ τοῦ ἐπικερδῆ. καὶ πορίσονται ἀντὶ τοῦ κηδεύσουσι. Ποριστὰς οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ. Πορθήσαις. ἕλοις. λάβοις. Πόρθησις. ἐρήμωσις. Πορθμεύει. εὑρίσκει νέασον πορθμεύοντα μισθοῦ. καὶ πείθει αὐτὸν ὡς πορθμεύσει κατὰ λιμένα καὶ διαπέραν. Πορθμεῖον τὸ πλοῖον, πορθμίον δὲ τὸ ναῦλον. Πορθμεῖς. οἱ περαταί. ἀριστοφάνης. χαλεπαί γ' ἂν ἦτε γινόμεναι πορθμεῖς. ἐλήγοντες τοὺς πλωτῆρας ἀπαιναίετε. ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν. Πορθμήιον ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. καλλίμαχος. τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται. ἐν αἰγιαλῷ γὰρ κατὰ βρασιόν ἐστιν ἄδου ὁδὸς ἀπελθοῦσα ἡ δημήτηρ, ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς κόρης. καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς ὥς λέγει ἄφεσιν τοῦ πορθμηΐου. Πορθμὶς καὶ πορθμίδιον. τὸ δι' ἀχέροντος ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ. Πορθμὸς. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς εὐβοίας. Πορθμός, πρᾶγμα. ἀμφίγειος θάλασσα. ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. πορθμὸς δὲ θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα ἐπικειμένην. πορθμὼ δύο ἐστόν. ὁ μὲν ἐφ' ἑλλησπόντου ἀμφὶ σηστόν τε καὶ ἄβυδον. ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ εὐξείνου πόντου. οὗ τὸ ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν οὖν τῷ ἑλλησπόντῳ, τελωνεῖον οὐκ ἦν ἥκιστα. ἄρχων δέ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος, ἐν ἀβύδῳ καθῆστο. διερευνώμενος ἕκαστα, ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἑτέρου στελλόμενος, μισθὸν ἀεὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος ἦν. οὐδὲν πρὸς τῶν τῇδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος. Πόρκης. ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος. ὁ περιεργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον καὶ κλίνεται πόρκου. Πόρκος. κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων. Πόρκος. οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν. ἐστὶ δὲ σχοινίου

πλέγμα· οἱ δὲ κύρτον· οὐδὲ οὕτως ὑγιῶς. ὁ γὰρ Αἰλιανὸς ἕτερον φησὶ τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει γὰρ
οὕτως· κύρτους καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ ἄλλο τι πλὴν ἕρκη δεῖ
προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ Δίφιλος τοῦ πόρκου. βάθιον πλέκουσι λίνε τῶν πόρκων πυ-
κνοτέρους. ἐλέγετο δὲ πόρκος διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπέχειν τὸν εἰσδύοντα ἰχθύν. ἢ ἀπὸ τοῦ διοίο-
νει πορκεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς πόρκην τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον φησίν. ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς
τὸ ξύλον διὰ τοῦ δόρατος. διὰ τὸ περιέχειν. περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. ὁ δὲ Ὠρίων παρὰ τὸ πείρω.

Πορνεῖα· τόπος ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν. ἐς τὰ πορνεῖα ἐσιὼν θεάσαιτο. Ἀριστοφάνης. Πορ-
νεία· ἡ εἰδωλολατρεία. Ἱερεὺς ὁ εἰδωλολάτρης παρὰ τὸ ἱερωνεύειν. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύ-
οντα ἀπὸ σοῦ. ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. πορνεία καὶ ἡ ἀκολασία. παρὰ τὸ πεπωρωμέ-
νον ἔχειν τὸν νοῦν. Πορνεύω. Πορνίδιον· ἡ μικρὰ παῖς ἐπὶ πορνείᾳ. Πόρον· διέξοδον. δί-
βον. καὶ περαίωσιν ποταμοῦ. Πόρος· πέρας ἢ ποταμὸς ἢ ὁδός, ἢ φυσήματα ὑδάτων. ἢ μη-
χανὴ ἢ τεχνάσματα. ἢ διάβασις. Ἀριστοφάνης· τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται. ἀντὶ τοῦ διάβασις.
καὶ πόροι ἁλίρροθοι παρὰ Σοφοκλεῖ. ἤγουν ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες. πόρος δὲ κυρί-
ως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιρρέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατι-
κοῦ πόρου. Πόρος Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος
ὁ Πόρος. καὶ ὁ δημότης Πόριος. Πόρρω· ἐπὶ χρόνου τάσσεται. ὡς δὲ πόρρω ἦσαν τοῦ πίνειν, τότε
δὴ μῦρον μέν τις περιήνεγκεν. οἱ δὲ ἐχρίοντο. Πόρρωθέν τε καὶ κρύφα· διὰ τὸ εἶναι ἐπιβουλὰς
τοῖς συνοῦσι χρωμένους ἀδεέστερον εἶναι λέγουσι τὴν μετὰ ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπι-
φανεῖ βίῳ κινδυνευόντων. Πορρωτέρω· καὶ πορρωτάτω. ἐπὶ συγκρίσεως καὶ ὑπερθέσεως. ἀντὶ
τοῦ πάνυ μακράν, καὶ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ πάνυ. Πόρρω τῶν νυκτῶν. περὶ τὸ μεσονύκτιον. τινὲς δὲ τῶν
αὐτῶν πλεόντων, πόρρω που τῶν νυκτῶν δηλονότι οἷς περ ἐν καθαρῷ ἦν ἡ ψυχή. φάσμα θεάσασθαι δαι-
μόνιον. Πόρπαξ· Σοφοκλῆς· ἀλλ' αὐτό μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρ-
ράφου στρέφων πόρπακος ἑπτάβοεον ἄρρηκτον σάκος. καὶ Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐμός γε καὶ ἐκ τῆς
τάξεως ἔλθῃ ποτὲ καὶ πορπακησάμενος, ὁ ἐμός φησιν ἀνὴρ οἷον περονησάμενος, ἀντὶ τοῦ ἀναβαλὼν
τὴν ἀσπίδα ἅμα τῷ παρὼν εἶναι, ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον. Πόρπαξ· ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέ-
χουσιν. ὁ λεγόμενος ὄχανος. ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων. ἵνα μὴ ἑτοί-
μως αὐταῖς ἔχωσι χρῆσθαι, οὐ γὰρ ἐχρῆν εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον ἐκ προνοίας, ταύτας ἐᾶν αὐ-
τοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι. Πόρπαξ· καὶ τὰ μέν τινας ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς
δέ τινες τὸ δῖκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον. ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης. Πόρπη· ἡ
παρὰ Ῥωμαίοις φίβλα. ὁ δέ, τὴν πόρπην αὐτοῦ ἀνασπάσας, ἀεί φησιν ὑμεῖς οἱ περὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐστὲ
κήρυκες τοιοῦτοι. καὶ πορποῦσθαι φιβλοῦσθαι. Πορπηδόν. Πόρπημα· εἶδος ὅπλου. Πορ-
σύνω· ἑτοιμάζω. Πόρτις· ἡ μικρὰ βοῦς ἡ δάμαλις ἡ ἀρξαμένη κινεῖν τῆς ἡγουμένης πορείας. Πορφύ-
ρεος· ὁ πορφυροῦς. καὶ πορφύρεον κῦμα. Πορφύρεος ἐσθής. Πορφύρειν ταράσσεται. καὶ ἐν
μυθικοῖς. καὶ οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα. Πορφύριος· ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας.
ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεὺς Τύριος φιλόσοφος. μαθητὴς Ἀμελίου τοῦ Πλωτίνου μαθη-
τοῦ. διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχου γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐρηλιανοῦ. καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ
τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία παμπληθῆ. φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. ἦν δὲ Λογγίνου
τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος. περὶ θείων ὀνομάτων α΄. περὶ ἀρχῶν β΄. περὶ ὕλης ς΄. περὶ ψυχῆς πρὸς
Βόηθον ε΄. περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ΄. περὶ τοῦ γνῶθι σαυτὸν δ΄. περὶ ἀσωμάτων. περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν
Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἵρεσιν ζ΄. εἰς τὸν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλί-
οις δ΄. κατὰ χριστιανῶν λόγους ιε΄. περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας. πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν
ἐντελέχειαν. φιλόλογον ἱστορίαν βιβλία ε΄. περὶ γένους καὶ εἴδους καὶ διαφορᾶς καὶ ἰδίου καὶ συμβε-
βηκότος. περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν. περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων βιβλία
ι΄. συμμίκτων ζητημάτων ζ΄. εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον. πρὸς Ἀριστείδην ζ΄. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέ-
χνην. καὶ ἄλλα πλεῖστα. καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα. ἐν οἷς καὶ εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένην ἐν βιβλίοις τρισί.

καὶ γραμματικὰς ἀπορίας. οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος ὁ τὴν κατὰ Χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κι-
νήσας. Πορφύριος ὁ τῶν Χριστιανῶν πολέμιος. ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου. Πορφυρίων πορ-
φυρίωνος εἶδος ὀρνέου. παρὰ Ἀριστοφάνει. Πορφυρόπωλις. ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Ποσαπλῶς. ποσαχῶς. ἀναριθμήτως ἓν μέρος τοῦ λόγου ἐστί. καὶ ἐπίτασιν τοῦ πάθους σημαίνει.
συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς. καὶ ἡ σὰρξ καὶ τοῖς ἐκείνου οὐκ ἀντιτείνει βουλεύμασι.

Ποσειδώνειον διὰ διφθόγγου. ὡς Ἀπολλώνιον βραχέως τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω
καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνειον τὸ τοῦ Ποσειδῶνος. ὡς Ἀθηναῖον τὸ τῆς Ἀ-
θηνᾶς. καὶ Διονύσιον καὶ Δημήτριον. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνθρωπωνυμικοῖς. τὸ δὲ
Ποσειδάνειον δηλονότι Δωριέων. Ποσειδεὼν Ποσειδεῶνος. μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλού-
μενος. δεικέρριος. ἐν τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ διὰ μεσημερινὴ ἡ ἡμέρα ἐλέγετο. ἡ δὲ, ἣν μέλλοντι ὕδα-
τος. πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμελέτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. ἐν τούτῳ γὰρ ἠγω-
νίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγώνων. Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττι-
κῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ περαίτερος. Ποσειδῶν καὶ Ποσειδὸν ἡ κλητική. Ποσείδιον δὲ ὄνομα τόπου.

Ποσειδώνιος Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας. ἢ Ῥόδιος. φιλόσοφος στωϊκός, ὃς ἐπεκλήθη Ἀθλητής. σχολὴν
δὲ ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ. διάδοχος γεγονὼς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου
Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά. Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος στωϊκὸς μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κι-
τιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ΄. ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτο-
λεμαίου. καὶ μελέτας ῥητορικάς. εἰς Δημοσθένην ὑποθέσεις. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου σο-
φιστοῦ εἶναι τοῦ Ὀλβιοπολίτου. Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης. σοφιστὴς καὶ ἱστορικός, περὶ τοῦ ὠκε-
ανοῦ καὶ τῶν κατ᾽ αὐτόν. περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας. Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ΄. Λι-
βυκὰ ἐν βιβλίοις ια΄. καὶ ἄλλα τινά. Ποσειδώνιος ὄνομα κύριον. ὃς συνέγραψε τὸ παλ-
μικὸν οἰώνισμα. ὅτι ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς τόδε σημαίνει. Ποσίδιππος Κασσανδρεὺς
υἱὸς κωμικός. γ΄ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον, διδάξας κωμικός. ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐ-
τοῦ ὡς τῶν λ΄. Ποσὶ πτερνίδας τὰς ἐν ταῖς πτέρναις οὔσας φλέβας φησὶν Ἱπποκράτης. Πόσις.
ἀνήρ. Πόσθη τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Πόσθιον τὸ αἰδοῖον. λέων συνέγραψεν ἐν μαγμασιν τὰ
ταῦτα ἅπαξ ἅπαντα καὶ τὸ πόσθιον τῷ σῷ πρόσομοιον. ὡς πὸρ κύσθαρον στρεβλόν. κύσθαρος δὲ τὸ
πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. Ἀριστοφάνης. μὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡ δ᾽ ὃς ἐγὼ ζ΄ πο-
σθίου. Πόσθωνος. Ποσὸν τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται. οἷον μέγα ἢ μικρόν. ποιὸν δὲ κατὰ τὴν
ὕλην θεωρεῖται. Πόσου παρὰ Ῥωμαίοις τὰ χοιρίδια λέγε. τὸ μὲν ἕτερον τούτων σκορόδων τρο-
φαλλίδος. τὸ δ᾽ ἕτερον, χοίνικος μόνης ἁλῶν. Ποσόμιος. ὕπατος, οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ᾽ αὐ-
τῷ τῆς τάξεως τοῦ γένους ἕνεκα, καὶ ὅτι δυσὶν ὑπατείαις ἤδη κεκοσμημένος ἦν. ἐφοίτα ὁ συνύπατος
αὐτοῦ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ὡς ἀπελαυνόμενος τῆς ἴσης ἠγανάκτει. καὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς βουλῆς τὰ δί-
καια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν. ὕστερον δὲ συγγνοὺς ἑαυτῷ κατά τε προγόνων ὄγκον καὶ φίλων, καὶ κατὰ
τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντι, δημοτικὸς ἦν καὶ τῶν νέων ἐπελθόντων ἐγνῶσιν.
εἶξέ τε τῷ συνυπάτῳ. καὶ παρεχώρει τοῦ πολέμου τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τοῦτο ἦν ἐγγὺς διαβολὴν τῶν νομί-
μων πολλὴν αὐθάδειαν γινομένων. ἕτερον δὲ βαρύτερον ἢ ὡς Ῥωμαίων ἡγεμόνα γινόμενον. ἐπιλε-
ξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς πλείους β΄ ἄνδρας εἰς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγε. οἷς ἀ-
νῶσαι δὴ ἔργου δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν. καὶ κατέσχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα καὶ θε-
ραπόντων ὑπηρετοῦντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὁ σοβαρώτατα διαπραξάμενος, ἐπέσχε τῷ δήμῳ μί-
σους ἀφορμὴν δικαίου. Πόσος. ἀπὸ τοῦ πόσατος κατὰ συγκοπήν. τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότη-
τος. οἷον, πόσον ἄγει ἔτος. καὶ πόση ὥρα τῆς ἡμέρας. Ποσοῦμος. Ῥωμαῖος ἀπὸ ναυτικῆς. τέτε ἐλ-
λήνων ἐπαιδεύθη. ἐρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ΄. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ αὐ-
τὸν εἰσῆλθεν ὁ φιλολόγος ὁ δὲ ἔρως ἐς τὰς Ἀθήνας ὥρμησε. καὶ ἐξεμουσώθη τὰ Ἑλλήνων
ἐκεῖθι. καὶ ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε πολλὰ καὶ καλὰ εἰδώς. οὐκ ἦν ἀπεικὸς ἦν καὶ τόνδε τὸν Πο-
σοῦμον, λέγειν λόγῳ ἐκεῖνον ὅνπερ οὖν Ἡράκλειτος εἶπε περὶ αὐτοῦ, ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην.

Ποταμηδὸν· δίκην ποταμοῦ. Ποτάμιοι· οἱ Ἀχαρνεῖς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀχαρνεῦ. Ποταμοδέρτης· ὁ δέρων ἀεὶ τὸν ποταμόν. Ποταμὸς θαλάττῃ εἰκάζεις· ἐπὶ τῶν διατεινομένων πρὸς κρείττονας. καὶ Ποταμοὶ δῆμος τῆς Λεοντίδος. οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους. Χύσις ποταμοῦ, δυσμενῆ δηλοῖ κέραν. Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις· ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφερόντων. Ποτάμων Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. γεγονὼς πρὸ Αὐγούστου καὶ μετ' αὐτόν. εἰς τὴν τῆς Πλάτωνος πολιτείας ὑπόμνημα. Ποτάμων Μιτυληναῖος. υἱὸς Λεσβώνακτος. ῥήτωρ. ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καὶ ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοῖς δὲ γράμμασι. Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω εἰ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος· ὅρους Σαμίων. Βρούτου ἐγκώμιον. Καίσαρος ἐγκώμιον. περὶ τελείου ῥήτορος. Ποταμῶνος.

Ποταίνιον· ξένιον. καινόν. Πότε· λέγεται πρὸς κοινὰ τὰ ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθός. καὶ ἐπὶ τὸ μέλλον. ἐπὶ μὲν τὸ παρεληλυθός, οἷον· πότε ἐγένετο. ἐπὶ δὲ τὸ μέλλον, οἷον πότε ἔσται. Πότερον ἄρα· ποῖον. πότερον. Ποτὴ ἡ πτῆσις. Πότης λύχνος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τί γάρ μοι τὸν πότην, ἢ τὸν λύχνον, παρ' Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων. Ποτίδαια ὄνομα πόλεως. καὶ Ποτιδαιάτης. Ποτινίσσεται· ἐπέρχεται. Πότμον· μόρον. θάνατον. καὶ ὁ πότμος ὁ κακῶς τὸν βίον καταστρέφων. ὃς οἰκτρῶς καὶ ἐλεεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῆ ἄποτμον. Πότνα δέσποινα. Πότνια· σεμνὴ ἔντιμος. Ποτνιᾶσθαι· παρακαλεῖν. καὶ ποτνιᾶται· ἐπικαλεῖται θεούς. καὶ ποτνιώμενος, δυσφορῶν. μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν. Ποτὸν ζήτει ἐν τῷ ἄγευστος θοίνης. Ποτός· τὸ πινόμενον. πότος δὲ τὸ συμπόσιον. σφοδροῦ δὲ πότου γενομένου, ἐν ἑδρῷ ὢν ὁ ἑστιάτωρ, αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν. αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς θεράπουσιν ἐκέλευε. Ποτῶνται· διατρίβουσι. ποτῶνται δέ, ἤγουν πέτονται. Ποτώνη· ἀδελφὴ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. Ποῦ γῆς· ποῖ γῆς πέφευγεν· ἀντὶ τοῦ εἰς ποίαν γῆν Ἀττικῶς. Πουλχερία· Ἀρκαδίου θυγάτηρ βασιλίς. ιε' ἐτῶν οὕτω τυγχάνουσα, εἶτα τὴν βασιλείαν διῴκει. ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον. σοφωτάτη γὰρ οὖσα καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τήν τε ἰδίαν παρθενίαν τῷ θεῷ προσανέθηκε. καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν. ἦθός τε καὶ λόγον. βάδισμά τε καὶ γέλωτα. καὶ ἐνδυμάτων περιβολήν. καὶ σχῆμα καθέδρας τε καὶ στάσεως βασιλικῶς ἐξεπαίδευσε. πρὸ δέ γε ἁπάντων, τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεγένετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας, καὶ μοναστήρια αὐτὴ κτίσασα καὶ προσόδους ἀφώρισεν. καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο. αἱ δὲ ἀδελφαί, Ἀρκαδία καὶ Μαρῖνα. ὁ δέ, φύσει νωθρός τε καὶ ἀπερίσκεπτος ἐν πᾶσι γενόμενος ὑπῆρχε. μάλιστα δὲ τοὺς ὑποβάλλοντας αὐτῷ χάρτας ἀπαραγνώστως ὑπέγραφεν. ὅπερ ἡ σοφωτάτη γνοῦσα ποτὲ Πουλχερία, σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν δωρεὰν ὑπολαβοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἣν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνούς, ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας. Ἡ Πουλχερία τοσοῦτον ἐμίσει τὸν Νεστόριον, ὡς τοὺς φιλοῦντας ἐκεῖνον, διαθρυλλεῖν ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλλε Πουλχερίας Νεστόριος. καὶ διὰ τοῦτο ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο. ἐλοιδόρει γὰρ αὐτήν, εἰς τὸν τότε μάγιστρον Παυλῖνον λεγόμενον. Πουλχερία· Πουλχερίας τῆς ἀοιδίμου, στήλη ἵσταται ἐν τῇ Χαλκῇ πλησίον τοῦ παλατίου ὡς πρὸς τὸν περίπατον. Ποῦ μήν· ποῦ δὴ οὖν. Πούς· ὁ ποὺς ἔχει δακτύλους ις'. Πουσχήσειν δοκεῖς· ἀντὶ τοῦ ποῦ ἀπάξαι τὴν ναῦν. Πώγων πώγωνος. Τροιζήνιος λιμὴν οὕτω καλούμενος. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κακοσχολείων εἰς Τροιζῆνα βαδίζειν. καὶ Ἀριστοφάνης· κἀγὼ ἔτι κράτιστος ὢν ὀλίγον καλλίονα πώγων' ἔχω. οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐκαλεῖτο σακεσφόρος. καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, καὶ Ἀριστοφάνης φησίν, ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε. Πωγωνίας· ὁ μέγας πώγων. Πωγωνίτης ὁ Ζεύς, καὶ πωγωνίτης. Πῶεα· ποίμνια. Πωλεῖς· ἀντὶ τοῦ πράσσεις. Ὑπερίδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος ἀνδρείοις. Πωλέσκετο· ἀνεστρέφετο. καὶ Ὅμηρος πωλεῖται τισὶ τέρων. Πωλητικός.

Πωλεῖα

Πωλεῖα. χωρία τινά. Πώλης. Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει. ἐπειδὴ τὸ ἀποδίδο-
σθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. οἷον. προβατοπώλης, στυππειοπώλης,
σακκοπώλης. Πωλητὴς ὁ πιπράσκων. ἦν δὲ ἐν τάξει πωλητής. καὶ πωληταί. εἰσι τῶν ὀφειλόντων
τῷ δημοσίῳ καὶ προθεσμίαν, καὶ μὴ ἀποδιδόντων, ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς. καὶ ὅ-
σοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον. ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες. καὶ ὁ μέτοικος καὶ προστά-
την οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς. τούτων τὰς οὐσίας πωλοῦντες, ἔπειτα κατέβαλλον εἰς τὸ δημόσιον.
Πωληταὶ καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν πωληταί, ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνησι δέκα τὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν. εἷς ἐκ
τῆς φυλῆς ἑκάστης. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως, πάντα τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις
καὶ τὰ δημευόμενα κατέχειν. πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί. Πωλη-
τήριον. τὸ πρατήριον. οὕτως Ὑπερίδης. Πωλικῆς ἀπήνης. ὑπὸ πώλων ἐζευγμένης. καὶ ἐπὶ πωλικῆς ἀ-
νὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, ξυνωρίζει. καὶ πωλικὴ, τὸ ἐκ τοῦ πώλου. ἐν ἐπιγράμματι. παῖς Δ' ἴσων ἀστεῖ
λάμπει πωλικὸν ὡς ἵππου χνοῦν ἀποσεισάμενος. Πωλικός. ὁ γυναῖος. καὶ πωλικὸν δῆγμα καὶ τὸ φρύ-
αγμα. Πωλίων. Πώλοι κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν. ἀπὸ ἔθος ἔχομεν κα-
λεῖν ταῦτα καὶ κολακικῶν. Πωλίων, ὁ Ἀσίνιος. χρηματίσας Γαλλιανὸς σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος. σοφιστεύ-
σας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου. καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τοῦ Τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτο-
μὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος. ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους γε-
ωργικῶν ἐν βιβλίοις β΄. πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων, βιβλία ι΄. περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πο-
λέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήϊος. Πωλίων, Ἀλεξανδρεὺς Οὐαλέριος. χρηματίσας φι-
λόσοφος γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. οὗ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος. ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ
τοῖς ι΄ ῥήτορσιν. ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον. καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα. Πω-
λίων. ἢ Πωλίων γραμματικὸς περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων. Πωλοδάμνης. Πωλοδαμα-
στής. γυμναστής. Πωλοδαμνῶ. τοὺς πώλους δαμάζω. Πῶλος. Ἀκραγαντῖνος ῥήτωρ. μαθητὴς δὲ σο-
φιστὴς τῶν πάλαι. διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλή-
νων καὶ βαρβάρων. καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε. τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι. νεῶν κατάλογον πα-
ρ' εἰλέξεων. Πῶλος. τὸ ζῷον. Πωλῶ. ἐπιπράσκω. Πωλῶ. γυναικῶν. τὰς τῆς πόλεως καὶ τὰς σφῶν
αὐτῶν, μικροῦ λήμματος πωλοῦνται. Πωλοῦσι. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς. πωλεῖν
γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν. ὅπερ ἐστὶ πορνεῖον. ἐγὼ δέ φημι ὅτι κυ-
ρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. φησὶ γὰρ τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι
ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται. οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦσί τι ἀπαραφασμένως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
Νεαίρας καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Πῶμα. σκέπασμα. Πώμαλα. ἀντὶ τοῦ πόθεν. οἷον οὐδαμῶς. ἔστι τὸ
μὲν πῶ δώριον. τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ μάλα παρέλκει, καὶ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ
πώμαλα. οἷον οὐ μάλα. ἀντὶ τοῦ οὐ. ἢ ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύ-
βαρον ἐπιστολῇ. γυναῖκας γὰρ αἱ γυναῖκες, πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτάς. δέον οὐδὲ ἐριούσας
ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου ἐγένοντο. Πώμαλα. κεῖται καὶ παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις. οὐχ ἵνα
ἐξέλθητε. πώμαλα. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἕν, πώμαλα.
Πωμήριον. τὸ τοῦ τείχους ἐγκόμισμα. Πώποτε. Πῶρος. βασιλεὺς Ἰνδῶν. καὶ μῆκος ὅσον οὔ-
πω τις ἀνδρῶν τῶν μετὰ τοὺς Τρωϊκοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῆ πάνυ νέος ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ.
καὶ τούτῳ ἐπολέμει. τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ, οἴνου μὲν ἔφη πίνω τοσοῦτον ὅ-
σον τῷ Ἡλίῳ σπένδω. ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι. ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γεγυμνά-
σθαι. τὰ δὲ ἐμά ἐστι τὰ λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι. καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων. καὶ ὁπό-
σα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται. ὧν γεωργοὶ αἱ δε αἱ χεῖρες. ταῦ-
τα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος, ὑπερήδετό τε καὶ ἐς τὸν Δάμιν θαμὰ ἑώρα. Πῶρος. ἀπολίθωσις ὑ-
γροῦ. καὶ πώρωμα, τὸ σκληρὸν καὶ λιθοποιόν. ἐπειδὴ καὶ τὰς ἰκμάδας πωροῦντα καὶ σφίγ-
γοντα λιθώδει τρόπῳ. καὶ πώρινος λίθος. Πῶρος. πάθος τί ἐστιν ὡς φησὶν Ἀντίμαχος. πω-
ρόντι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο, καὶ πωρεῖν Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι παρὰ τοῦτο ὅ ὣ καὶ

τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Πωρός· ὁ τυφλός. καὶ πώρωσις ἡ τύφλωσις. Πωρύτης.

Πῶς δοκεῖς· θαυμαστικῶς τοῦτο λέγεται παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις. καὶ ἐν τῷ σιδίων βατράχοις ὁ ποιεῖ πῶς δοκεῖς. καὶ πῶς ἐγὼ τεχνοῦσθαι ξυνεσόμεθα ὑμῖν παθοῦσιν ὀπτομένων καλῶς. ὁρῶντας ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις ἐστὶ λεγόμενον δή τι τὴν ἀλώπεκα ὡς φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε. μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον ὃ διατρώγοντες ἐσὸν ἐπηρωμένῳ. Πῶυ· τὸ ποίμνιον. καὶ πῶεα. Πῶυγξ· πώυγγος. Πράγματα· ἐπὶ κακοῦ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος. ἐν πράγμασιν ἐν μάχαις. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ἄκουε τοίνυν. ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ. καὶ αὖθις. καὶ δή ποτε εἰς κρύφιον αὐτῷ παρέσχε πράγματα. καὶ αὖθις. ἀλλ' ἀεί σοι παρέξω πράγματα. ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. παροιμία. ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν. ὁ δ', ἐξελθὼν ἐπρίατο. Πράγματα· κατασπᾶσθαι. ὀρεία τε λίαν καὶ στενὴ ἡ ὁδός. καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται. ἀντὶ τοῦ κόπου. Πράγματα ἐξ ἀπραξίας· ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων. Πραγματευτικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ ἔμπορος. καὶ ἐμπολαῖος. ὁμοίως. Πραγματεία· οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῆς ἐργασίας τινὸς μεταχειριζομένων. ἀλλ' ἐπὶ τῆς πραγματείας συνίστασθαι ἐπιχειρούντων. ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μεναίχμου. αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι καὶ πραγματεῖαι, αἴτιαι τῆς ἰδίων διαφορῶν καθεστήκασι. Πραγματεία· πολυπραγμοσύνη. κατασπᾶσθαι. πόλιν πολυάνθρωπον καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην, εἷλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς. Πραγματικώτατον· ἐνεργητικώτατον. ὁ δὴ καὶ πραγματικώτατον γενέσθαι τὸ διαβούλιον. καὶ αὖθις. τοῦτο δὲ ἐποίει μονοειδῶς ἅμα καὶ πραγματικῶς. Πραγματοδίφης· ὁ δικολόγος. καὶ πραγματοδίφης ὦ μακάριε τῆς τέχνης. Πραγματομαθής· καὶ πραγματομαθεῖς. ὁ δὲ Ἰωάννης καὶ Εὐβηνικινδύων πραγματομαθής. καὶ πραγματομαθεῖς. οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες. διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομαθεῖς ὑπάρχοντες, ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.

Πραγματωδεστέρα τάξις· ἡ δυστυχεστέρα. Πραγμάτων καὶ μαχῶν καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς. Λάμαχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐπικίνδυνος. Πρᾶγος καὶ πρᾶξις. πρᾶγος δ' ἔτι ζῆν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεὼν ἀνθρώποις ὄντα. φησὶ γὰρ δεῖ πρᾶγμα καινίζειν. Πραέων γῆ. Πρασιά. Πραντέα. καὶ τὰ πραντέα ὀρθῶς διατάττων. Πρακτέον· δεῖ πράττειν. Πρακτικαί· ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι, οὔτε αἱ θεωρητικαί. ἐπεὶ μὴ δὲ οἱ τούτων λόγοι ἄπειροι. ἀτελεῖς δέ εἰσι τῶν νοημάτων οἱ λόγοι. οἵτινες καὶ ὑστεροῦσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων καὶ θεωρητικῶν. ἀνθ' ἡμῖν ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν. ὡς ὧν ἔχουσιν οἱ πολλοὶ λέγεται. Πρακτικὸν· ἀνυστικόν. Πράκτειρα· ἔκδικον. φόνον πολλῶν τὸν πράκτειραν ἵζεσθαι παιδός. Πράκτωρ· ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰς πραττόμενος φόρον. Πράμνιος οἶνος. Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν αὐτόνιον οἶνον ἢ παραμόνιμον. τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου πραμνίου ὀνομαζομένης. οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα. ἐν ἴοις δὲ τὸν πραΰνοντα τὸ μένος. ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. σημείωσαι ὁ Δήλιος ἐν ἔτει. ἐν Νικίᾳ πράμνιον εἶναι πέδαν. ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἰπεῖν. Πρανέες· κάτω νεύοντες. Πρανής· ὁ δὸς κατωφερής. ἐν δέ τινι πρανεῖ στενῷ καὶ ἐπιμήκει καὶ ὀλίσθῳ στέμοντι πολλοὶ ἀπεφθάροντο. Πραξάμενος· ἀπαιτήσας. λαβών. Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος διακόσια τάλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριαράθου, φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο Ῥωμαίων. Πράξαντες· Θουκυδίδης. οἱ δέ, μετὰ Ἀθηναίων πράξαντες, τουτέστι βουλευθέντες, ἔφασαν κελεῦσαι ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεισῶν εἰσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις. Πραξιδίκη· θεὸς ἧς κεφαλὴν μόνην ἱδρύοντο. Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. Σωτῆρα καὶ τὸν ἀδελφὸν Πραξιδίκης γενέσθαι κτήσιον ὀνομ'. καὶ θυγατέρας ὁμόνοιαν καὶ ἀρετήν. ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν κτίσεσιν Ὠγύγου θυγατέρας Ἀλκομενίαν, Θελξίνειαν, Αὐλίδα. ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι. Πραξίλλη ὄνομα κύριον. Πραξικοπήσας· ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος. δολιευσάμενος. Πολύβιος. ὁ δὲ στρατηγός. πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν Ἐρεβησσέων πόλιν. καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς. Πραξικοπήσας· δωροδοκηθείς. ὁ δὲ Σέρβιος πραξικοπήσας τινὰς κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως. καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε. πολλοὺς ἐξηνδραπόδι

σατο

σατο. πραξικοπήσας μετὰ δόλου κυρίας. Πρᾶξις. κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια ἰδί-
ως δὲ καὶ κυριώτερον ἡ κατὰ προαίρεσιν. τουτέστιν ἡ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν
οὐ πᾶσαι πράξεις αἱρετώτεραι, ἀλλὰ ταῦτα αἱρετώτερα. οἷον, εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα
πράσσειν αἱρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα. ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν, ἡ πρὸς τὸ
τέλος τείνουσα ἐνέργεια. ἔργον δὲ τὸ τέλος. Πρᾶξις. ἡ προσοδία. πολύβιος. μετὰ δὲ τὴν ἐν τῇ πα-
τρίδι φίλων, περὶ τὴν πρᾶξιν κατασκευασαμένου καὶ προσηγηκότος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον. καὶ αὖ-
θις πολύβιος. ὁ δὲ, συνεστήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς αἰτωλοὺς δαλτινος. ὃς διαπεμψάμενος πρὸς
ἄγητα τὸν τῶν αἰτωλῶν στρατηγὸν, ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς φα-
νοτεῦσι. Πραξιτέλης πραξιτέλους ὄνομα κύριον. Πρᾳόνως. ἀριστοφάνης. σὺ δὲ μὴ πρὸς
ὀργὴν αἰσχύλε. ἀλλὰ πρᾳόνως ἔλεγχ' ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητὰς, ὥσ-
περ ἀρτοπώλιδας. Πρᾶος. ὅτι τὸν πρᾶον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον μεταλαμβάνουσι. καὶ
ζήτει ἐν τῷ ἐγκράτεια. Πρᾳότης. ἀοργησία. αὕτη δέ τις τῆς πρᾳότητος ψόγος ἀποδοῦ τὴν ἐγ-
κράτειαν, καὶ ὁρίζεται αὐτὴν ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ τὸ ἐξ ἀπαθείας
τινὶ ἀκολουθοῦν, εἴη ἂν καὶ ψόγος. τὸ γὰρ ψόγος ἀχώριστον. Πρᾳότης ἐπὶ θεοῦ ἡ μικρὰ τιμω-
ρία, δαβίδ. ὅτι ἐπῆλθε πρᾳότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. πρᾶος δὲ ἀπὸ τοῦ ῥᾷον. ῥᾷος καὶ
πρᾶος. Πραπίς. ἡ φρήν. ὅμηρος. εἰδυίῃσι πραπίδεσσι. Πράσις. Πρασιανός. ὅτι πρασι-
ανὸς λέγεται καὶ βενετιανός. καὶ παλμουλάριος. καὶ σκουτάριος παρὰ μάρκῳ ἀντωνίνῳ.
Πρασιαί. πόλις λακωνική. ἀριστοφάνης. ἰὼ πρασιαὶ τρισάθλιαι. καὶ πεντάκις. καὶ πολλάκις δεκά-
κις. ἀπολεῖσθε τήμερον. Πρασιαί. αἱ τοῦ κήπου λαχανιαί. καὶ πράσιον λάχανον. Πρά-
σινον χρῶμα. ἄλλοις στάσεως ἀφορμὴν ἡ μηδένος πρασίου στοργὴν ἰουστινιανὸς ἐπενεγκὼν, ἀνῄρει.
Πράσον κακόχυμον. ἔστι δὲ δριμύ. ὡς δέ φησι διοσκορίδης δυσόνειρον, εὐκοίλιον, διουρητικὸν λε-
πτυντικόν. ἔχει δὲ καὶ ῥυπτικόν. Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν σωφρόνων δέδεται βαλάντιον ἐπὶ τῶν
δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἀσωτευομένων. Πράττεσθαι. ἀπαιτεῖσθαι. τῶν μὲν ἰτα-
λιωτῶν μηδένα πράττεσθαι τέλος. Πρατίνας πυρρωνίδου ἢ ἐγκωμίου. φλιάσιος. ποιητὴς τρα-
γῳδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ αἰσχύλῳ τε καὶ χοιρίλῳ ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀλυμπιάδος. καὶ πρῶτος ἔ-
γραψε σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου, συνέβη τὰ ἰκρία ἐφ' ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταὶ πεσεῖν. καὶ ἐκ
τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν'. ὧν σατυρικὰ λβ'. ἐνίκη-
σε δὲ ἅπαξ. Πραττόμενοι δοτική. μηδὲν αἰσχρὸν τῇ πόλει πραττόμενοι. αἰτιατικὴ δὲ καὶ φό-
ρους καὶ ἀρχὰς πραττόμενοι. Πραττομένους. ἀπαιτουμένους. ἰσοκράτης. καὶ τοὺς μαθητὰς
μικρὸν πραττομένους. πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους τέλους δὲ οὐδενὶ αἰσθητὸν πα-
ρεχόμενος. Πράττω. τὸ ἐνεργῶ. ἔπραττε κακῶς. καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει. Πραῦδα.
Πραινεστὸς ὄνομα τόπου. Πραιπόσιτος εἶδος ἀξιώματος. Πραιπόσιτος. ζήτει ἐν τῷ πα-
λάτιος. Πραίσιοι ζῶα. Πραιτύρα. Πραίτωρ. μετὰ τοὺς χιλιάρχους. καὶ αὖθις ἐπὶ τοὺς
ὑπάτους, ἐπανῆλθον οἱ ῥωμαῖοι. καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη. φρούριος κάμιλλος. παῖς κα-
μίλλου τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος. ὃν πραίτωρα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ ῥωμαῖοι ὠνόμασαν. ἢ στρατηγόν.
Πραιτώριον. Πραίφεκτος ναύαρχος. Πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι
ὑπὸ τῶν ὑπάτων. οἳ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν πα-
ραγεγονότων συμμάχων, ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς ἐπικαλουμένους ἐκτραορδι-
ναρίους. ὃ μεθερμηνευόμενον, ἐπιλέκτους. Πρέμνον. στέλεχος δένδρου. ἀριστοφάνης.
ἥκεις ἔχων πρέμνον πράγματος πελωρίου. ὅ ἐστι χρήσιμόν τι εἰσηγούμενος. οἱ ἄλλως δὲ τοῦ-
τον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου.
καὶ ζήτει ἐν τῷ χάραξ. Πρεὼν πρεόνος. ὡς πρεὼν πρεωνός. αἳ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι σκολιοῦ
τοῦ δὲ κατὰ πρεόνος. Πρέσβα. ἐντιμοτάτη. Πρεσβεύεσθαι. πρέσβεις πέμπειν. καὶ
πρεσβεύω παρὰ σοφοκλεῖ. ὦ παῖ. γνοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς. καὶ μὴ τὸ μηδὸς ὄνομα πρεσ-
βεύσης πλέον. ὁ ἡρακλῆς φησὶ ψυχορραγῶν. Πρεσβεύω δοτικῇ. αἰτιατικῇ δὲ, καὶ πρὸς αὐτῷ τὸ ὀργά

δος ἦν πρεσβεύειν. Πρεσβεῖα· τιμάς· γέρα. καὶ χρηστὰ πρεσβεῖα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε καὶ ἀεὶ νέμει. Πρεσβεῖον. ὁ δὲ περίανδρος ὁ κυψέλλου υἱὸς τοῦ βασιλέως κτείνει, τὴν βασιλείαν ὡς πρεσβεῖον λαμβάνει. Πρέσβειρα· ἔντιμος. Πρέσβεις. ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι οἱ ἐπὶ περσίδα διαπρεσβευσάμενοι συναριοβίνδῳ. δαμάσκιος ὁ σύρος. σιμπλίκιος ὁ κίλιξ. εὐλάλιος ὁ φρύξ. πρισκιανὸς ὁ λυδός. ἑρμείας τε καὶ διογένης οἱ ἐκ φοινίκης. ἰσίδωρος ὁ γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν. χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ. καὶ ἀπώναντο δὲ ὅμως τῆς ἐνδημίας, ἐν οὐ βραχεῖ τινι καὶ ἠμελημένῳ. ἀλλ᾽ ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐπὶ τὸ θυμῆρες τε καὶ ἥδιον ἀποτελευτήσειν. ὡς γὰρ οἱ ῥωμαῖοι καὶ πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῆς καταλλαγῆς ἀναγεγραμμένον δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας εἰς τὰ σφέτερα ἤθη κατιόντας, βιοτεύειν ἀδεῶς λοιπὸν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς. οὐδὲν ὁτιοῦν παρὰ τὸ δοκοῦν τὸ φρονεῖν. ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρῴαν δόξαν ἀναγκαζομένους. Πρέσβις πρέσβεως προπαροξυτόνως. οὐ χρὴ δὲ ἀπὸ τοῦ πρέσβεις ἐπὶ εὐθείας. οἱ γὰρ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ πρέσβεων καὶ πρεσβευτῶν ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν κατωμιλημένον καὶ ἑλληνικὸν ἀναλογίαν σῶζον, ὅταν εἴπωσι πρέσβεις. εὑρίσκομεν δὲ καὶ πρεσβευτάς. Πρεσβυγενέα· παλαιοτέρα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς. Πρεσβυγενής

Πρεσβυτάτην· ἐντιμοτάτην. Πρεσβυτερεῖον. Πρεσβύτερος· τιμιώτερος. μείζων. ὁ δὲ, τὴν κατάστασιν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστώνης ἡγησάμενος. ἀντὶ τοῦ μείζονα καὶ τιμιωτέραν, καὶ τοὺς βωμοὺς κατέστρεψεν ἐφ᾽ ὧν ὤμοσεν ἡ στρατιὰ τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα κρίνασθαι.

Πρεσβύτερος κόδρου. ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος ἀθήνησι κόδρου. λέγεται δὲ καὶ πρεσβύτερα τὰ τιμιώτερα. ἡ δὲ στρατιὰ ἔλεγε τὰ ἑαυτοῦ πρεσβύτερα κρίνασθαι. Πρευμενής· πρᾶος. Πρηγορεῶνος· τοῦ λαιμοῦ. Πρήθω δ᾽ καίω. Πρημαινούσας τὰς θυέλλας. ἀριστοφάνης νεφέλαις. θύελλα συστροφὴ τοῦ ἀνέμου. πρημαινούσας δὲ, μαινομένας. καὶ λάβρως φυσώσας. πρῆσαι τὸ ἐμφυσῆσαι ὅμηρος. ἐν δ᾽ ἄνεμος πρῆσε μέσον ἱστίον.

Πρημαδεῖ εἶδος ἰχθύος. Πρηνὲς ἐπὶ πρόσωπον. καὶ πρηνής. Πρηῶνες. οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρῶν. ἢ γὰρ γάργαρον ἴσον πρηῶνι μαλείης, ὧν ἐν ὑπήθη κῦμα κλυψάμμους ὧν ἐστι ψαμάθους. Πρηξῖνος, ὄνομα κύριον. καὶ πρήξωνος. Πρῆσαι· καῦσαι. πρῆσε δὲ ἐφύσησε. Πρήσουσα· διαπρῶσα. Πρηστήρ· ἀστραπή. κεραυνός. ὤλεσε γὰρ πρηστῆρσι κεραύνιος. αἱ δὲ ἐπὶ μάνδρων ὀψὲ βόες νιφετῷ ἀπεχόμεναι κατέβαιν. Πρηστήρ. πῦρ ἀπ᾽ οὐρανοῦ. ἢ νέφος πυρὶ σχεθὲν σὺν εἰλήματι πνεύματος βιαιοτάτου. πνεύματος μετὰ βροντῶν καὶ πρηστῆρος ἐξαναστάντος λιβυκοῦ. καὶ ταραχθέντος κλύδωνος εἰργασμένου, κακωθῆναι τὰς ναῦς. καὶ αὖθις. πολλὰ δὲ φάσματα ἀπρόορατα ἐμπίπτει. πολλοὶ δὲ πρηστῆρες βιαιότατοι καὶ μεγέθη κυμάτων. Πρῆσις· εἶδος κήτους θαλασσίου. ἡ λεγομένη μάλθη. ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι. Πρίαμαι αἰτιατικῇ. Πριάμενος. ἀγοράσας. σοφοκλῆς. οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν, ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται. Πριαμωθῆναι· ξυρηθῆναι. τὸ γὰρ τοῦ πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστί. Πρίαμος ὄνομα κύριον. Πρίαπος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ διονύσῳ. ἐν ἐπιγράμματι. ἀγροιῶτα τῷδε μονοστόρθυγι πριήπῳ θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίαν. καὶ αὖθις. αἰγιαλῖτα πρίηπε σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα. Πρίαπος. τὸ ἄγαλμα τοῦ πριάπου τοῦ ὥρου παρ᾽ αἰγυπτίοις κεκλημένου, ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν. ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον. ὡσανεὶ παρ᾽ αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν. ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον. διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα, φανερὰ καθίστησι. τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως δηλοῖ. τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου, τὴν περιφέρειαν. τοῦτον γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι. Πρίαπος. ἐκ τοῦ διὸς καὶ τῆς ἀφροδίτης συνελήφθη. ἡ δὲ ἥρα ζηλοτυπήσασα, μαγγανείᾳ τινὶ ἥψατο τῆς κοιλίας τῆς ἀφροδίτης. καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος. καὶ περισσόσαρκον. ἡ δὲ μήτηρ ἔρριψεν αὐτὸ εἰς ὄρος. ποιμὴν δὲ αὐτὸ ἀνεθρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω θεὶς τὴν πυγήν. ἐκλήθη δὲ πρίαπος διὰ τὴν ἰταλιῶν γλῶσσαν. καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμέσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστι παιδίον. μόριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον. Πριάτου· ῥωμαία ἡ λέξις. Πρίγκιπες. οὕτω κα-

λοῦσι

λοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις· τοὺς γὰρ νεωτέρους καὶ πενιχροτέρους, γροσφομάχους καλοῦσι· εἶτα τοὺς πρίγκιπας· τοὺς δὲ πρεσβύτας, τριαρίους· καὶ τοὺς ἀστάτους καλουμένους· οἳ εἰσὶ πρότεροι τῶν πριγκίπων. καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. ἡ δὲ διχοτάλισις, τοὺς μὲν τριαρίους εἶναι χ΄· τοὺς δὲ πρίγκιπας ασ΄· ἴσως δὲ τούτοις τοὺς ἀστάτους· τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων· φορεῖν δὲ μάχαιραν καὶ γρόσφον. Πρίγκιψ. ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως παρὰ Ῥωμαίοις. Πρίεται. σχίζεται. Πριωνὰς καὶ πρίων ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης πριωνάς. Πρίαμαι. ἀγοράζω. Πρίαπος. ὁ Πρίαπος κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α. Πριμιπιλίων. τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων. Πριμμικήριος. ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης. Πριμολονκέριος. ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων. ὕπατος δὲ τῇ τιμῇ.

Πριμοπιλάριος, ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις. Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα. παροιμία. καὶ πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς. ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων, καὶ πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις. Πρίνινοι ἄνθρακες. στερεοὶ καὶ σκληροὶ ἢ ἰσχυροὶ ἀπὸ τοῦ πρίνου ξύλου. ἡ σύνοδος. πρίνου ἢ στύλῳ, καὶ πάλιν. πρίνινος τοῖς βουσὶν ὁ χρεώστης ἐστί. Πρῖνος. ξύλον πυκνότατον. Ἀριστοφάνης. οὐ δ' ἂν θεοὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷ. καιομένη γὰρ ἡ πρῖνος ψόφον ποιεῖ. Πρὶν καὶ λύκος ὄϊν ποιμαίνοι. ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἢ οὕτως. πρὶν κ' ὄϊν λύκος ποιμαίνοι. Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις. τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι. πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς. Πριόνωτοι. ὄφεις οὕτω λεγόμενοι, Πρίου. ἐλάττωσον. Πρίω. ἀγόρασον. Πρίων τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. ἰθύδρομόν τε πρίονα μιλτίῳ ῥάμματι πειθόμενον. καὶ αὖθις. καὶ πεζωὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα. καὶ Βάβριος. κἀκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων. ἀντὶ τοῦ βρύχων. ὁ πρίων ἀπῶν. οὐδ' ἦν δεῖν πρίω. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι οἴκοι ἔχων. ταῦτα οὖν φησὶ τοῦ ἀγροῦ φρονοῦντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.

Πρισθείς. ἐξαφθείς. δεσμωθείς. ζωστῆρι πρισθεὶς ἰσχνὸν ἰξὺν αὐτίκα, ἐκκαλύπτεται ἐν ἔστε ἀπέψυξε βίον. Πρίσκιλλα ὄνομα κύριον. Πρίσκος. Πανίτης σοφιστής. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ τὰ κατὰ Ἀττίλαν ἐν βιβλίοις ὀκτώ· μελέτας τε ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς. Πρίσκος. υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ ζήτει αὐτὸν πλατύτερον ἐν τῷ πρίσκος. Πρίσκος Ἐμεσηνός. ὃς ὑπὲρ ἀλλότρια γράμματα ὑπερφυῶς ἠπίστατο μιμεῖσθαι. τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο, δεξιὸς ἄγαν. ἐτύγχανε δὲ ἡ τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησία, τῶν τινος ἐπιφανῶν κληρονόμος γεγενημένη χρόνοις τισὶ πολλοῖς ἔμπροσθεν. ἦν δέ τις ἀνὴρ πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα. Μαμιανὸς δὲ ὄνομα. γένει λαμπρὸς καὶ περιουσίᾳ χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ ὁ Πρίσκος, διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας εὗρε πλούτῳ περιακμάζοντας, καὶ πρὸς ζημίαν μεγάλην χρημάτων διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχών, βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ' ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται. ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῷ Μαμιανῷ ἀποδώσειν. ἅτε παραθήκης λόγῳ ταῦτα παρ' ἐκείνου κεκομισμένοι. τό τε ὁμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματίοις, ξυνῆθε οὐχ ἧσσον, ἢ ἑκατὸν κεντηνάρια. καὶ ἀνδρός δέ τινος, ὃς ὑπὸ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τηνικάδε χρόνου καθήμενος, ἡνίκα ὁ Μαμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολλὴν ἐπί τε ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα. ἕκαστον αὐτῶν ἐπισφραγίζων αὐτὸς οἰκείοις γράμμασιν. οὓς ὑπὸ ταβελλίωνας καλοῦσι Ῥωμαῖοι. τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς διοικουμένοις τὰ πράγματα τῆς τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκεν. ὡμολογηκόσι μοῖραν αὐτῷ τινα κεῖσθαι τῶν ἐνθένδε ποριασθησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδὼν ἵστατο τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἁπάσας ἐς τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄλλας καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μ΄ ἐνιαυτῶν μῆκος ἐκκρούων, ἐς Βυζάντιον ἀφικόμενοι, καὶ χρήματα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ προέμενοι μελῆσαι οὐδεμιᾷ, ἐπεισαγράψαι νόμον, οὐ χρόνου τὰς ἐκκλησίας τὸ καθήκουσιν. ἀλλ' ἢ ἐνιαυτῶν ἑκα

τὸν πλῆθος δικῶν τῶν αὐτοῖς προσηκουσῶν ἀποκεκλεῖσθαι. κεφάλαιον ἰουστινιανοῦ ἐν τῷ πλήθει
κρατυνόμενον. Πρεισκροσδῆς αἰχμή. ἐν τῷ πρίζω. Προ. ἀντὶ τοῦ ἀντί. φιλήμων. παγκρα-
τιαστὴ δοῦλος πρὸ δούλου δεσπότης πρὸ δεσπότου. ἀθλῶν πρὸ ἄνακτος. ὅμηρος. Προάγω
αἰτιατικῇ. Προαγωγία. Προαγωγὸς διδάσκαλος καὶ ἡ. Προάγωνος. Προαγρυπνῶ
γενικῇ. Προαλόμενος. προπηδήσας. καὶ προαλόμενος τῆς πληθύος μετεχώρησεν ὡς ναρθῆν. ὁ
δὲ, ἐνηγκαλίσατο αὐτόν. Προαλέσαιτο. προαπετίσατο. Προαλίσαντας. προαθροίσαν-
τας. ἰώσηπος. τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας. ἐναφεῖναι τοῖς δρά-
σουσιν αὐτάς. Προαναθρώσκειν. προπηδᾶν. Προαναλώθη. Προανασπάζω γενικῇ. Προ-
ανάσχοι. προανατεῖλαι. Προαναλέξωμαι. δαβίδ. ἐὰν μὴ προαναλάξωμαι τὴν ἱερουσαλὴμ
ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Προανεκρούετο. ἀπὸ ποίου ὁ θεόπτης μωϋσῆς τῷ ἰσραὴλ προ-
ανεκρούετο. ἀντὶ τοῦ προκατήρχετο τῆς ᾠδῆς. προανεβάλλετο. Προαποθνήσκω γενικῇ. Προ-
ασπίζομαι γενικῇ. Προάστειον προάστιον. ὁ δὲ σοφοκλῆς προάστιον διὰ τοῦ ι. εἰσορᾷς ἐπήκοον τὸν
ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; οὗτος ἐν προαστίου χωρεῖ σεμνῶς. Προαύλιον. τὸ ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς. Προβάλ-
λεσθαι. ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι θουκυδίδης. τὰς δὲ μηδικὰς ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔσται ἀεὶ προ-
βαλλομένοις. καὶ ὁ ῥήτωρ, τὴν ἀπολογίαν ὁρῶ προβαλλομένους. ὅ ἐστι ταυτὸν τῷ προτεινομένους.
Προβάλιθος ὄνομα κύριον. Προβαλλομένους. ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους. οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς
τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, καὶ ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου. τὴν προ-
αίρεσιν φησὶ τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐλαφρῶς ἔχουσαν. καὶ
ἐν τῷ κατὰ μειδίου. καὶ προὐβαλλόμην φησὶ τοῦτον ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. ἀντὶ τοῦ προβολῇ
ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς
φησί. προβάλλεσθαι δὴ καὶ βλέπειν ἐναντίον, ὅτε οἶδεν ὅτε ἐθέλει. ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς
μάχην. Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας. ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόν-
των. Πρόβασις. ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. ὅμηρος. κειμήλιά τε πρόβασίν τε. καὶ παροιμία.
προβάτων οὐδὲν ὄφελος ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ. ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων. Πρόβατα. πάντα τὰ τε-
τράποδα. Προβατεύς. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ προβατέων χωρικῶν ἀνθρώπων.
Προβατίου βίον ζῆν. ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται καὶ ζῇ. ἢ διὰ τὸ
ἀδρανές. Προβατοπώλης ὁ καλλίας. καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία. ἢ λυσικλῆς ἢ ἡ ἀσπασία. στυπ-
πειοπώλης δὲ ὁ εὐκράτης. ὃς καὶ σύπαξ ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης δὲ ὁ κλέων. καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν
τὰς βύρσας παρείληπται. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα. Πρόβαινε. τουτέστιν
ὡς ἐπ' ὄχλου τῶν πομπευόντων τινά. Προβεβηκόσι. παλαιοτέροις. προσήκειν τὸ φιλόθεον
τοῖς ἤδη προβεβηκόσι. καὶ πόρρω ἐλαύνουσι. τοῦτο μὲν ἡλικίας. τοῦτο δὲ φιλοσοφίας. Προ-
βέβουλα. προέκρικα. Προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ πηδήμασι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἔμβας. Προβιβάζεις.
παραινεῖς. πείθεις. καὶ προβιβάζεις. Προβιβάσαντες. προάξαντες. Πρόβλημα. θεώρημα.
συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν. φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Πρόβλημα. καὶ ὁ πα-
ροιμιακὸς λόγος. Πρόβλημα. ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν. εἰ ἔστι. τί ἐστιν. ὁποῖόν
τί ἐστι. καὶ διατί ἐστι. τὸ μὲν ὅτι ἐστὶ καὶ τὰ δὲ τὰ συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐνεργείας. καὶ ὅ τί ἐστι τοῦ ὁ-
ρισμοῦ ἐξ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα. ἐκ δὲ ὁρισμοῦ οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα γινώσκομεν. διὰ δὲ
τοῦ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ, τὰ λοιπὰ προβλήματα ἐκ τῶν συμβεβηκότων. Προβλῆτας. ἔξω προβεβλη-
μένας ὑπὸ ἀσφαλεῖ. οἱ δὲ, τὰς πρώτας προβεβλημένας. ὃ καὶ μᾶλλον. πρόβλημα δὲ καὶ ἡ ἀσφάλεια.
πρόβλημα γὰρ οὐδὲν ἦν τῆς στρατοπεδείας. καὶ ἔτι πρόβλημα ὃ προβάλλεταί τις ὡς ἀπὸ ἐνδυόμενος
αὐτό, καὶ τὸ προτεινόμενον εἰς ἀπορίαν. Προβλῆτες. φιλοκτήτης φησίν, ὦ λιμένες ὦ προ-
βλῆτες. ὦ ξυνουσία θηρῶν ὀρείων. ὦ καταρρῶγες πέτραι. οἷς ἐγὼ παῖς μέδρασε. Προβο-
λάς. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ ἄλλων δυνάμεων. ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κρατεῖ γινο-
μένων. οὕτω δημοσθένης. παρὰ δὲ αἰσχίνῃ, ἡ προβολὴ τὸ ὄνομα ἔσχεν ἀπὸ τοῦ προβάλλε-
σθαι τινὰ ἀδικεῖν. Προβολή. γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. φθόνῳ ὁρισόμεθα
τὴν

τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς αἱρέσεως, ἐφ' ἧ τὸν παρόντα τοῦτον ἐποιήσατο βίον. Προβόλιον. εἶδός τι δόρατος· ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν. Πρόβολον· πρόμολον· πρόμαχον. καὶ πρόβολος ἐμός. ἤγουν προβαλλόμενος. προστάτης. τεῖχος. ἀσφάλεια. ἀριστοφάνης νεφέλαις· πρόβολος ἐμός. σωτὴρ δόμοις. Προβούλευμα. τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέν. πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ αἰσχίνου. Πρόβολος. ὁ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Πρόβολος. ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. ἀγάθιος. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους δεξάμενος, καὶ τιμήματά τε αὐτοῖς καὶ χώραν ἀπένειμε. καὶ προβόλους τοὺς ἐπιλέμβανε γενναίους. καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν πρὸς τὰς ἐκείνων τῶν οὔννων ἐμβολάς. Προβόλῳ· προβεβλημένῃ εἰς θάλασσαν πέτρᾳ. καὶ πρόβολοι αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι. καὶ οἷον ἀκταί τινες. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Πρόβος ὄνομα κύριον. Πρόβουλοι. πρὸς τοῖς οὖσι διῃρέθησαν ἄλλοι κ'. εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα τῇ πολιτείᾳ, μετὰ τὴν ἐν σικελίᾳ συμφοράν. Προβοσκὶς ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία. Προβραχέος. πρὸ ὀλίγου. Πρὸ γῆς. ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος τὸν ἄγριον δεσπότην. ᾧ μᾶλλον ἴσως ἢ ἀνθρώπων μέλει. ὁ δέ, ἐκ ἀφῆκεν αὐτὸν διαξαίνειν. ἀμείψας γῆν πρὸ γῆς ἀφικέσθαι. ἵνα μὴ φησὶν ὢν ἐνθάδε, τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν. Πρόγνωσιν αἰτιατική. Προγράμματα. οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε καὶ προγράμματα. δι' ὧν τὰ ἐκείνων λέγει μεγάλας δυνάμεις. Προγραφαί. αἱ προγραφαὶ ἐκεῖναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται βουλῆς ἐν ταῖς γερουσίαις. καὶ αἰλιανὸς λέγει. ἐπανελθόντες οὖν προγραφὰς καὶ τῆς ἐκ βουλῆς καὶ τῆς εἰς τὴν ἱππάδα τελούντων, εἰργάσαντο τούτους ἀποκτιννύντες. ἀντὶ τοῦ κατηγορίας. Προδείκταις. ἔχαιρε γὰρ μίμοις καὶ προδείκταις. καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς. Προδήλως. φρονίμως ἀνδρείως σοφοκλῆς. καλόν μοι τοῦδε προκειμένου θανεῖν προδήλως μᾶλλον. Προδικασία. οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας. ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται. καὶ τοῦτο ἔλεγον προδικασίαν. Πρόδικος. κεῖος. ὁ ἀπὸ κέω τῆς νήσου. πόλεως δὲ ἰουλίδος. φιλόσοφος. φυσικός. καὶ σοφιστής. σύγχρονος δημοκρίτου τοῦ ἀβδηρίτου. καὶ γοργίου. μαθητὴς πρωταγόρου τοῦ ἀβδηρίτου. ἐν ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν ὡς διαφθείρων τοὺς νέους. Πρόδικον. δικαστὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητήν. ἀριστοφάνης κενταύρῳ. ἐγὼ γὰρ εἴ τις ἡ δίκη, θέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν ἰσῶν φίλων τῶν σῶν. καὶ παροιμία. προδίκου σοφώτερος. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν. πλὴν ἢ προδίκῳ. σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα. σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ πρόδικος. κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος, τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δὲ καὶ πλάτων αὐτοῦ ἐν πρωταγόρᾳ. καὶ ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς. οὗτος τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν. ἢ πρόδικος. ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν ὄρνισι. παρ' ἐμοῦ προδίκῳ κλαίειν εἴπητε τολοιπόν. διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ θηραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου κοθόρνου. ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχε. κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνέστη δὲ καὶ τῷ πλήθει. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον προδίκου ἐπιγραφόμενον ὧραι. ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα. καὶ καλούσας ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν. καὶ προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας, προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν. Πρόδομος. ὁ νάρθηξ. ἐτύγχανε γὰρ ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ. Προδόμῳ. τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι. Προδότας πολύβιος. δυσθεώρητόν τι ὁ τόπος ἔχει καὶ δυσπαράγραφον. τίνα δεῖ ὡς ἀληθῶς χρὴ προδότην νομίζειν, οὐ ῥᾴδιον ἀποφῆναι. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς ἢ δυνάστας κοινωνεῖν πραγμάτων εὐθέως προδότας νομιστέον. οὔτε τοὺς κατὰ περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὑτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας φιλίας καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους. πολλοῦ γε δεῖ. ἐπεὶ τοί γε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι, τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσιν. ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ λυσιτελείας χάριν, ἢ τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς, ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις. ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι καὶ συγ-

χρώμενοι ταῖς ἔξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ προθέσεις, ὑποβάλλουσι τὰς πατρί-
δας ὑπὸ τὴν τῶν πλειόνων δυναστῶν ἐξουσίαν. τοὺς τοιούτους ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἄν
τις ὑποτάττοι πάντας. οἷς λυσιτελὲς μὲν ἀληθῶς ἢ καλὸν οὐδὲν οὐδέποτε συνεξηκολούθησεν. τοὐναν-
τίον ἅπασιν ὁμολογουμένως. Προδότις. τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. ὦ προδότι καὶ παραγωγὲ καὶ μύ-
ραινα σύ. Προδοσίκομπος. ὁ ὑποσχετικός. ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος. ἀλλὰ
προδιδούς. Πρόδρομος. ὁ προτρέχων. Προδουλείας. ὁ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν, θάνατον πρὸ
δουλείας ὑπομένων. Προαιρεῖσθαι. αἰτιατικῇ. Προαιρέσιος. παγκρατίου Καππαδόκης,
ἀπὸ Καισαρείας. σοφιστής. μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ μικρὸν πρὸ Λιβα-
νίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων. καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέ-
τας ῥητορικάς. οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε. σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ. καὶ ὅπως λυπῇ τοῦτον
Ἰουλιανὸς, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε. Προαίρεσις. Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς λέ-
γει. δεῖξαι θέλοντες ὅτι μὴ ἔστιν ἐν ἀλόγοις προαίρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως. ἔστι
δὲ οὗτος πρὸ ἑτέρου αἵρεσις. ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἱρεῖσθαι ἐν τούτοις ἐστὶν, ἐν οἷς καὶ τὸ βουλεύ-
εσθαι. τὸ γὰρ ἄλλο ἀντ' ἄλλου προκρῖναι, μετὰ λόγου γίνεται. οὐδὲν δὲ τῶν ἀλόγων βουλεύεται. ὥστε οὐδὲ
προαιρεῖται. Προαίρεσις ἐστὶν, ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. ἢ βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν.
τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως, ἐφιέμενος προαιρεῖται. βουλὴ δέ ἐστιν ὄρεξις ζητητικὴ,
περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βουλεύεται γάρ τις εἰ ὀφείλει μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα ἢ οὔ.
εἶτα κρίνει τὸ κρεῖττον. καὶ γίνεται κρίσις. εἶτα διατίθεται καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθὲν, καὶ
λέγεται γνώμη. ἐὰν δὲ κρίνῃ καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθὲν ἤγουν ἀγαπήσῃ αὐτὸ, οὐ λέγεται γνώμη. εἶτα
μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις. ἤγουν ἐπιλογή. προαίρεσις γάρ ἐστι, δύο προκειμένων, τὸ ἐκ-
λέγεσθαι καὶ αἱρεῖσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν ὅτι βουλή ἐστι μετ' ἐπικρίσεως ἡ προ-
αίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ
προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος. οὐδὲ προαιρεῖται μὴ προκρίνας. Προηγεῖσθαι. ἐπικεῖσθαι.

Πρόειμα. ἔνειρμα. Προεδρία διὰ τοῦ ι. ἄλλοις πρὸ αὐτοῦ δεσὸν ἡ προεδρία. προσεδρεία δὲ
διὰ διφθόγγου ἀπὸ τοῦ προσεδρεύω. Προεδρία. τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἀξίων δὲ τῆς τιμῆς ταύτης
τυχοῦσι. καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας,
μετατίθεσθαι. ἢ ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ
τὴν πρώτην αὐτοὺς ἕδραν ἔχειν. Ἀριστοφάνης. νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία ἀποφέρω-
σιν, ἂν λάβωσι. σιτία δὲ, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. Πρόεδρος. ὁ τῆς πολιτείας ἀρχη-
γὸς καὶ ἡγεμών. Πρόεδροι ἐκ κλήρου τῶν τῶν πρυτάνεων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν. εἷς δὲ ἑκάστης φυ-
λῆς. πλὴν τῆς πρυτανευούσης. οἵτινες τὰ περὶ τῆς ἐκκλησίας διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐ-
πειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρη-
κεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Προέηκε. προέπεμψε. Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καί-
σαρος καὶ ἱκέτευον. προεκυλινδοῦντο δὲ κρεῖττον. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίοντο. καὶ
προεκυλινδεῖτο. Προέμβολα τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νηὸς ὥσπερ ἀκρόστομα. καὶ προέμ-
βολα ἐκμιμησάμενοι. Προέμεν. προπέμπειν. Προέμενος. ἐκδιδούς. προδιδούς. περιφρονή-
σας. προσαφείς. ὁ δὲ, τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βουλεύμασι, τὰ οἰκεῖα προέμενος. περὶ γὰρ οὐδε-
μίαν τῶν πολλῶν ἄλλων οὕτως ἐσπούδασεν, ὡς περὶ τὴν μρᾶν αὐτῶν κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν αὐ-
τὴν τὴν φιλίαν. Προεμπίπτειν. τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς ἡσύχαζε. μὴ βου-
λόμενος προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν. Προιόντες. προσιόντες. Προεξειρεσία. τοῦ πλοίου τόπος,
ἐν ᾧ ἐρέττουσι. κωπητῆρας δὲ ἐφ' ἑκατέραις ταῖς πλευραῖς, καὶ οἷον προεξειρεσίας τινὰς ἐμηχανή-
σαντο. Προὔργου ἐτίθετο. προτιμότερον ἐτίθει. καὶ ἅμα φίλια τὰ καθ' ἑαυτοῦ τε καὶ
τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν, προὔργου ἐτίθετο. καὶ αὖθις. τὴν ἀσφαλῆ χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅ-
πλοις προὔργου εἶναι ἔλεγε. Προερρέθη. προελαλήθη. Πρόες. πρόπεμψον. Προέσθαι.
προδοῦναι. λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρκιος Μάρκος καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐφονεύ-

το

τὸ κρεῖττον τὴν ψυχὴν προΐεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν μάχαιραν, καὶ πολλὰ λαβόντες αὐτὰ παρα-
δόξως ἐσώθη. Προΐεσθαι· προσποιήσασθαι αἰτιατικῇ. οὔτε γὰρ πρὸ ἐμοῦ, οὔτε πρὸ ἄλ-
λου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, οὐδὲ ἔστι προΐεσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων. Προεσπέρνισαι· προδιεστήσατο μὲν
καὶ προσπερνισάμενος. Προεστικός· χαριστικός. Προέστω· προσπεμφάτω. Προεφήτευσεν.
Προεχειρίσατο αἰτιατικῇ. Προέχω γενικῇ. Προεχώμεθα, ὑποβαλλώμεθα. ἢ προβαλώ-
μεθα. Προειδόμενοι· προγνῶται. καὶ προγνώσκοντες. Προειδὼς γενικῇ. Προέσι· προπέμπει.
Προείλοντο· ἠθέλησαν· προέκριναν. καὶ προειλόμεθα. Προήκαμεν, προεπέμψαμεν. Προεί-
μεθα· προδίδομεν. Πρόεσι· προπέμπει. Προεῖται λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας προεῖται αὐτόν
τουτέστιν· ἀφήσει· καταλείψει. Προηλελκύσαι προμεμελωνηκέναι. Προηγορεῶνας τοὺς βρόγ-
χους τῶν ὀρνέων. κυρίως τοὺς λεγομένους προλόβους ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται
δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὁ προηγορεὼν πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφὴν
ἢ φάρυγγας ὀρνέων. Προηγορεών· ὁ λεγόμενος γαργαρεών· ὁ λαιμός, προηγορεὼν δὲ κυρίως ὁ ἐ-
χῖνος τῶν ὀρνίθων· ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή. Προηγόρει· προηγόρευε· προέλεγε. ξενοφῶν ἦκον
πρέσβεις ἐκ σινώπης καὶ διὰ τοὺς κοτυωρίτας, εἰς τοὺς ἕλληνας· προηγόρει δὲ ἑκατώνυμος· δει-
νὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν. Προηγοῦμαι· αἰτιατικῇ· τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.
Προῄει· προήρχετο. Προήκατο· προδέδωκε. καὶ προήκουσιν ἀντὶ τοῦ αὐξηθεῖσι· προελθοῦσιν. αἰ-
λιανός, καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσιν· ἀντὶ τοῦ πλουσίοις οὖσι. καὶ προ-
ήκων· προελθών. Προΐκτης ὁ πένης καὶ μεταίτης, καὶ οἱ κηρος οἱ αὐτοὶ εἰσι. Προηρόσια· ὄνομα
θυσίας. Προηρόσιαι· αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν
ὥστε τελεσφορεῖσθαι. ἐγίνετο δὲ ὑπὸ ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων ἑλλήνων ἐν ὀλυμπιάδι. λυκοῦρ-
γος φησὶν ἐν τῷ περὶ μνησαίχμου. καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὑμῖν τιμὰς ὀφείλω. καὶ ζητοῦ-
σι δὲ πᾶσιν ἕλλησι μαντευομένοις τὸν δία, προηρόσιαν ποιήσασθαι. Πρόηκε· ὑπέμψατε.
Προήσομαι· προπέμψω· προδώσω. Προήχθη· προεβάσθη. ὡς καὶ ἐξεχύθη καὶ ἐξεβάσθη.
Προΐαψε· προέπεμψε. Προϊαίστατος· πάνυ πρότερος. Προϊέμενος· προδιδούς, καὶ προΐ-
ενται ἀντὶ τοῦ ἀπερριπτοῦσι· μεταδιδοῦσι· ὁ δὲ ὁ στρατιώτης ὅμιλος ἐν ταῖς πορείαις προΐενται
Προΐεσθαι· ῥῖψαι· ἀπολέσαι. ἀριστοφάνης. εἶτ᾽ ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προΐεσθαι. οὐ γὰρ τὸ χαρίσασθαι
ἔφη ἠδάνεισαι ἀλλὰ προΐεσθαι. ἀσχάλων ὁ δανειστής, ἐπὶ τῷ μὴ κομίσασθαι ἃ ὑπὲρ ἐδάνεισε χρή-
ματα. φησὶν οὖν ὅτι οὐ χρὴ ῥᾳδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα. Προΐεσθαι· προδι-
δόναι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἠξίου τὰ παρὰ τῶν πόλεων δῶρα. Προΐει· ἀντὶ τοῦ προέπεμπε.
Πρόιζα· ζήτει ἐν τῷ πρῶ μεγάλῳ. Προΐξω· τὸ ἐπαιτῶ γνώσομαι. Προΐκτης· ὁ ἐπαίτης προΐκτας καὶ
στόμβους καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι. Προΐσταμαι· γενικῇ. Προΐστορες· οἱ μαρτυροῦντες. Προΐσχετο·
προεβάλλετο. Προϊσχόμενος· προφασιζόμενος· προθανόντα. ἢ πρὸ αὐτὶ τοῦ ὑπὲρ, ἀβδήρων προθανόντα
τὸν αἰνοβίην ἀγάθωνα. Προθέλυμνα· συνεχῆ. ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις. ἐπὶ ἄλλα τὸ τέλος τέλυμνον. καὶ θέλυμνον
ὁ πρόρριζος. Προθελύμνους ἄλλας ἐπ᾽ ἄλλαις. Προθέλυμνα· τὰ ἐπαλλήλους κλάδους
ἔχοντα δένδρα. ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν. Προθέματα· προγραφάς. καὶ ἔθηκεν οὐαλεντινιανὸς ὁ βασι-
λεὺς προθέματα, ἵνα εἴ τις ἀδικηται ἐπὶ ἀσφαλείᾳ τοῦ ἐπάρχου προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὗτος ὁ βα-
σιλεὺς καὶ τὸ πραιτώριον ἐκάλεσε χρυσάφιν. Πρόθεσις· προαίρεσις. ἀλλ᾽ οὐδὲ ἠδίκησέ τινα δίκην πρό-
θεσιν, οὐδὲ προσποιηθεὶς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἁπλῶς οὐδὲν περὶ τῶν γεγονότων. Πρόθεσις.
βουλὴ γνώμη. ἐπλύβη. οὐδ᾽ ἡ τῶν ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι. σημαίνει δὲ καί. Προθεσμία
ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν ἐν ἡ τὸ δεχθήσεσθαι δεῖ. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν. ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν
προθεσμίαν τινά. εἰ δὲ θεὸς ὁ προτιθεὶς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τοὔνομα. προθεσπίζοντος τοῦ
θεοῦ καὶ πράττοντος. καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς ἡμέρας. ἐν ἢ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης
ὑπεξελθεῖν ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεσπίζειν μὲν ἐπὶ θεοῦ κυρίως. κα-
ταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ βασιλέως. Προθεσμίας νόμος. δημοσθένης ὑπὲρ φορμίωνος. τὴν
τῶν πέντε ἐτῶν λέγει προθεσμίαν. Προθεῖναι· προσθεῖναι· διὰ τὸ προθεῖναι καὶ ἀλ-

λους τὴν ἑρμηνείαν τῶν ψαλμῶν. Προθοΐνωρ· ὄνομα κύριον καὶ συστέλλει. Προθύματα· αἱ ὀλύραι· παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων. ἢ αἱ κριθαί. ἢ ὁ λιβανωτός. Πρόθυμος· ἐπιθυμῶν. ὀρεγόμενος· παρόντι λώϊστ' ἑκὼν ὢν πρόθυμος ἢ ὀθάει. Προθυμοῦμαι· αἰτιατικῇ.

Προθύομαι· γενικῇ. Πρόκα· εὐθύς· παραχρῆμα. ἢ ῥᾳδίως. καὶ πρόκα τε φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης, ὁ δ' ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεσθαι. Πρόκας· ἡ αἶγας κεραοὺς ἢ ἐπρόκας. πρὸξ δέ ἐστι ζῶον μικρὸν ἐλάφῳ ὅμοιον. Προκαθίζομαι· γενικῇ. Προκαθεὶς· προπέμψας. προκαθεὶς δέ τινας τῶν στρατιωτῶν, ὑπ' ἐλπίδας τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο. Προκάθημαι· γενικῇ.

Προκαθήμενον· ὑπάρχοντα μὲν κλέα τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων. τουτέστι τὸν φυλάττοντα τοὺς τόπους. Προκαλεῖσθαι· τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην. ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας, θουκυδίδης. οἱ δὲ δημαρινοὶ ἐπὶ τάσεις προκλήσεως. ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν μιθριδάτην. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, ἐγένοντο συνθῆκαι. Προκαλινδοῦμαι· γενικῇ. Προκαλίζετο· προεκαλεῖτο. Προκάρηνος, ἐπὶ κεφαλὴν, ἐν μύθοις. ἡ χεὶρ ἐς ἐθύνας ἐκβαλὼν προκάρηνον ἀήτης. Προκαταβολή· καὶ προσκαταβόλημα, τῶν τελωνῶν πιπρασκομένων δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις. ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὃ περὶ τὸ μέρος χρημάτων πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον. τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται. τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, προσκαταβόλημα. Προκατεύχομαί σου.

Πρόκαυσον. Προκέφαλος· προκέφαλος ἦν ὁ φιλοκλῆς ὡς ἔοικε. ἦν δὲ κωμῳδίας ποιητής. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων. Προκεχωρηκότος· προεληλυθότος. θουκυδίδης. Προκείμενον· τὸ ἐνεστηκός. ὁ δὲ τοιούτοις χρώμενος λογισμοῖς, μένειν ἠξίου τὸν τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων. καὶ αὖθις. ἐμοὶ δὲ τὸ προκείμενον ἤνυσται. Προκινδυνεύω· γενικῇ. Προκλητή.

Πρόκλησις· εἰώθεσαν ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον ὃ περιεῖχε τοῦτο γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις. Πρόκλος· μαλλώτης. ἐκ κιλικίας. φιλόσοφος στωϊκός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν διογένους σοφισμάτων. καὶ πρὸς ἐπίκουρον. Πρόκλος· δεύτερος μαλλώτης. φιλόσοφος καὶ αὐτὸς στωϊκός. Πρόκλος· ὁ προκλήϊος χρηματίσας. θεμιστίωνος λαοδικείας τῆς συρίας ἱεροφάντης. ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὴν παρ' ἡσιόδῳ τῆς πανδώρας μῦθον. εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη. εἰς τὴν νικομάχου εἰσαγωγὴν τῆς ἀριθμητικῆς. καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

Πρόκλος ὁ λύκιος· μαθητὴς συριανοῦ. ἀκουστὴς δὲ καὶ πλουτάρχου τοῦ νεστορίου τοῦ φιλοσόφου. καὶ αὐτὸς φιλόσοφος πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς. καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει μαρῖνος ὁ νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν ὅμηρον. ὑπόμνημα εἰς τὰ ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας. περὶ χρηστομαθείας βιβλία γ΄. περὶ ἀγωγῆς β΄. εἰς τὴν πολιτείαν πλάτωνος βιβλία δ΄. εἰς τὴν ὀρφέως θεολογίαν. συμφωνίαν ὀρφέως, πυθαγόρου καὶ πλάτωνος περὶ τὰ λόγια βιβλία ι΄. περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ θεῶν. ἐπιχειρήματα κατὰ χριστιανῶν ιη΄. οὗτός ἐστι πρόκλος, ὁ δεύτερος μετὰ πορφύριον κατὰ χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας. πρὸς ὃν ἔγραψεν ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας, κατὰ τῶν ιη΄ ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ. καὶ δείξας αὐτὸν καὶ τοῖς ἑλληνικοῖς ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀκόλουθον. ἔγραψε πρόκλος, μηδ' ἀνὴν βίβλον ἣν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι ὄψεται ὡς ἐκ τῶν ἀληθείας κατακωχῆς τὴν περὶ τὸν θεὸν θεολογίαν διέφυσεν ἅπασιν. ὥστε μηκέτι θρηνεῖσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων. Πρόκλος· τοῦ βασιλέως ἰουστίνου κοιαίστωρ. ἀνὴρ δίκαιος. καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος. διὸ δή, οὔτε νόμον τινὰ ῥᾳδίως ἔγραψεν. οὔτε τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε. Πρόκνη· ὄνομα κύριον. Προκόλπιον· πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδοκίου. Προκόμιον· κόμην. Προκόννησος· ὄνομα νήσου. Προκόπιος ἰλλούστριος καισαρεὺς ἐκ παλαιστίνης. ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ῥωμαϊκήν, ἤγουν τοὺς πολέμους βελισαρίου. τά τε κατὰ ῥώμην καὶ λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἰουστινιανοῦ τοῦ

βασιλέως ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου. καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ᾽ αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα ἀνέκδοτα τῶν αὐτοῦ πράξεων. ὥστε εἶναι ἀμφότερα τὰ βιβλία θ'. τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον ἀνέκδοτα ψόγον καὶ κωμῳδίαν Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ. Προκόπιος. ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου ἐν τῇ Χελώνῃ, ἵσταται εὐνούχου τινὸς στήλη. ἧς ἐν τῷ στήθει ἔγραψεν. ὁ μετατεθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ ἀποδοθεὶς. ἦν δὲ ἡ στήλη παλαιὸν τύπος κουβικουλαρίου. ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Βασιλίσκου, πυρίκαυστος ἐγένετο· τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι βασιλεῖ στηλωθῆναι τὸν εὐνοῦχον παλαίστωνα, ἐπὶ ἐκλύσει. ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος ναὸν, μετετέθη εἰς τὸ ἱπποδρόμιον. οἱ δὲ οἰκεῖοι τοῦ εὐνούχου σώζονται ἐν τῇ Χελώνῃ. Προκόπτοντα. διερχόμενον. ὀχήματι κεχρημένον. καὶ διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα, καταλαμβάνει τὸν ἕβδομον. Προκώνια. Λυκοῦργος ἐν τῷ Μενεσαίχμου. Δίδυμος δὲ προκώνεια φησὶ, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης. τὰ ἀπὸ φρυκτῶν κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ κριθῶν γίνεσθαι. Δήμων δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν, καὶ προκώνια ἐστὶν ἐγχρίσεις κατηλειμμένα μετὰ ἀρωμάτων. Πρόκωπον ὁ δὲ, ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως. πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ γυμνόν. καὶ αὖθις. ἀλλὰ γνοὺς καὶ ὁρῶν, πρόκωπον εἶχε ξίφος. Πρόκριτος ἄκοντα. ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων. τοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ πρόκρισις, πάντα ἐθήρα. Πρόκειμα. ἡ προτίμησις. ὁ δὲ Μακεδόνιος, οὐδὲ τῶν ἑτέρων μνήμην ἐποίησε. λογισάμενος μηδαμῶς πρόκειμα γίνεσθαι τῇ ἐν τῇ Καλχηδόνι συνόδῳ ὥστε τὸ ἐν Ἐφέσῳ συνόδου αὐτῇ ἐπισυναφθείσης. πρόκειμα. ὡς μὴ πρόκριμα εἶναι κατ᾽ αὐτοῦ τὰ αἰσχύνην ἐκώλυσεν ἀγγέλλεσθαι. Πρόκριν. Πρόκρις ὄνομα κύριον θηλυκοῦ γένους. Πρόκριτον. ἐκλεκτὸν. ἢ πονηρόν. Πρόκροσσαι. ἀλλεπάλληλοι. Ἡρόδοτος. αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὁρμαίνοντο ἑπτὰ ἦσαν. ἐπὶ πεντήκοντα νέας. οἱονεὶ προκρόσσοι οἵτινες εἰσὶ παρὰ τὸ κάρα αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι.

Πρόκοιτος. καὶ προκοιτία, ἡ προφυλακὴ καὶ ὁ προφύλαξ. ἢ πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενος τινός. Προκυλινδεῖσθαι. τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι δι᾽ αὐτῶν. καὶ προκυλινδεῖσθαι ἱκέτινοις. ἔαρος ἱκετινοὶ ἐφαίνοντο. ἐφ᾽ ὧ ἠδόμενοι ἐκύλιον δοῦπτο ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες. Προλάλος. ὁ προαλὴς ἐν τῷ λέγειν. καὶ τοῦτον κατεσίγασαν τὴν ἄλλως προλαλοῦντα εἶτα μὴν ὄντα. Πρόληψις γνώσεις. ἀγαθὲ ἐμφαίνων τῷ πρόληψιν ἔσχηκεν αὐτοῦ μέλλοντα λέγεσθαι. διαφορὰ ἐστὶν ἀληθείας καὶ συνηθείας. ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη πάντως εὑρίσκεται. τὸ δὲ ἔθος ὁποῖον ἂν ἐπιλειφθεῖη, εἴτε ἀληθὲς εἴτε ψευδὲς, ἀκρίτως ὑφ᾽ αὐτοῦ κρατύνεται. καὶ ὅτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ ἠδεῖ ὁ παραλαβὼν ὅτε ψευδεῖ ἄχθεται. οὐ διακρίνει, ἀλλὰ πρόληψις δὲ οὕτως πεπίστευκε, γνώμη τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπαξίως τυχεῖν τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὼς ἑλκύσθαι. καὶ οὐκ ἔστι ῥᾳδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάλαι προβολὴν, καὶ πάνυ αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ κατάπλαστος οὖσα. ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβ' τῶν φυσικῶν λόγων τρία φησὶν εἶναι κριτήρια. αἴσθησιν γνῶσιν καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις, ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάληψιν ἢ δόξαν ὀρθὴν ἢ ἔννοιαν, ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην τουτέστι μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. οἷον τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἄνθρωπος. ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος, εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι, τὸ πρώτως ἐπιτεταγμένον ἐναργές ἐστι. καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκειμεν αὐτό. οἷον τὸ πόρρω ἑστὼς, βοῦς ἐστὶν ἢ ἵππος. δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου καὶ βοὸς μορφήν. οὐδ᾽ ἂν ὠνομάσαμεν τι μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν εἰσὶν αἱ προλήψεις. καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς ἤρτηται, ἐφ᾽ ὃ ἀναφέροντες λέγομεν. οἷον πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν, καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.

Προλιμοῦ καὶ δίψης, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ᾑροῦντο οἱ Ἰουδαῖοι. Πρόλοβος. ἐπὶ τῶν πετεινῶν ὀρνέων λέγεται πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης. ὅμοιος σκύτει. εἰς ὃν ἡ βο-

φία κατειργασμένη. ὃ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν. ὃ καὶ ὑπὸ ἐνίων καλεῖται φῦσα. Προ-
λογίζω. πρότερος λέγω. Προλοχίζω. ἤτοι ἐνεδρεύω. Προμαχίζει. πρωταγωνιστὴς ἦν. Προ-
μάχομαι. γενικῇ. Προμαχῶνος καὶ προμαχεῶνος, τοῦ τείχους τῆς ἐπάλξεως. Προμέρου
κύων δέ. τοῦτόν φασι βασιλικὸν δοῦλον ὄντα, μισῆσαι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν. ὥστε καὶ κύνας
ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο. Προμετωπίδιον. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ με-
τώπου. Προμετρητής. ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων
ἕκαστον διαμετρῶν. καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. δείναρχος ὁ-
σινύθου τοῦ προμετρητοῦ υἱός, ἐν δημόταις γέγονε. καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ
ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ, τοὺς πυροὺς διατελεῖτε. Προμηθεύομαι, τὸ προνοοῦμαι. γενικῇ.
Προμηθεύς. ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν ἰουδαίων, παρ' ἕλλησιν ἐγνωρίζετο προμηθεύς, ὃς εὗρε πρῶτος τὴν
γραμματικὴν φιλοσοφίαν. περὶ οὗ λέγουσιν ὅτι ἀνθρώπους ἔπλασε. καθότι τινὰς ἰδιώτας ὄντας
ἐποίησεν ἐπιγνώσκειν σοφίαν. καὶ ἐπιμηθεύς, ὃς ἐξεῦρε τὴν μουσικὴν καὶ ἄτλας. ὃς τὴν ἀστρονο-
μίαν ἡρμήνευσε. διότι λέγουσιν ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει. καὶ ὁ πολυόμματος ἄργος. διὸ περίβλε-
πτος ἦν. καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις σιβύλλα.
βασιλεύοντος παρ' αἰγυπτίοις φαραὼ τοῦ καὶ παχώ. παρ' ἕλλησι δὲ ἐν ἀθήναις κέκροπος. ὃς ἐκλή-
θη διφυὴς διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος. ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο ὥστε τὰς γυναῖκας παρθένους ἔτι οὔ-
σας, ἐκδίδοσθαι ἀνδρί. καλέσας αὐτὰς νύμφας. πρότερον γὰρ αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖ-
κες, θηριώδη μίξιν ἐμίγνυντο. οὐδενὸς γὰρ ἦν γυνή, ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἑκάστῳ.
οὐδεὶς δὲ ᾔδει τίνος ἦν υἱὸς ἢ θυγάτηρ τὸ γεννηθέν. ἀλλ' ὥσαν ἔδοξε τῇ μητρὶ ἔλεγε. καὶ ἐδίδου τὸ τε-
χθὲν ᾧ ἐβούλετο ἀνδρί. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ κέκροψ, ὡς ἐξ αἰγύπτου κατάγομενος. καὶ τὴν νομοθε-
σίαν ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐκεῖ οὐκ ἀγνοήσας. ἔλεγε γὰρ ὅτι διὰ τὴν βίαιαν τὴν τῆς ἀσελγεί-
ας συνήθειαν, ἡ ἀττικὴ κατεκλύσθη. ἀπὸ τότε οὖν ἐσωφρόνησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν ἑλλήνων
χώραν. ἐβασίλευσε δὲ κέκροψ ἔτη ν. ἐλέγετο δὲ διφυής, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ αἰγύπτου γενέσθαι, καὶ εἰς
ἑλλάδα ἐλθεῖν καὶ βασιλεῦσαι. Προμηθεύσασθαι. προνοήσασθαι. Προμήθεια. πρόνοια.
Προμηθεῖσθαι. προβουλεύεσθαι. προνοεῖσθαι. Πρὸ μικροῦ. πρὸ ὀλίγου. Προμνηστῖνοι. οἱ κατὰ τάξιν
ἐφεξῆς. Προμνήστρια. ἡ προνοήσασα γάμον. ἣν νῦν προξενήτριαν φασί. Προμνῶμαι. προ-
ξενῶ. προμνηστεύομαι. Πρόμολε. πρόελθε. Προμολῇσιν. ἀκρωρείαις. ἐξοχαῖς. ὀρφέα θρη-
ικίησι παρὰ προμολῇσιν ὀλύμπου τύμβος ἔχει. Πρόμος. πρόμαχος. Προμώτης. προηγ-
ητῶν παρὰ ῥωμαίοις. Προμοίροις. πρὸ τῆς μοίρας. ἀώροις. προμοίροις δὲ θανάτοις
ἐφθείρετο ἡ νεολαία. Προμύλια. θεὸς προμύλιος ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς
ἄνοσον. Προκουισταῖος. ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής. Προνο-
μαία καὶ προβοσκὶς ἡ τοῦ ἐλέφαντος ῥίς. Προνομεύω τὸ λῃΐζω καὶ αἰχμαλωτίζω. καὶ προνο-
μεία ἡ σκύλευσις. προνομίας δὲ τιμῆς πλείονος. Προνομὴ διαρπαγή. Προνόμιον,
προλήμματον. προτερεῖς σαυτῷ τὰ προνόμια τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχιῶν διεκδικῶν. Πρόνομος:
ὄνομα κύριον αὐλητής, ὃς μέγαν πώγωνα εἶχεν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσύριος πρόνομος πώγωνα ἔχων ἐλά-
θανε. Προνόμων. θεσμῶν. δικαιωμάτων. τί δέ μοι φύσεως μέλλει καὶ προνόμων. Προνοοῦμαι
γενικῇ. ἴδε καὶ προνοῶν καὶ προνοούμενος. Προνούστερος. προμηθέστερος προνοητικώτερος. σο-
φοκλῆς. ὁρᾷς ὀδυσσεῦ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση; τούτου τίς ἄν σοι τἀνδρὸς ἦν προνούστερος. ἢ δρᾶν ἀμεί-
νων εὑρέθη τὰ καίρια. τουτέστι τὰ δέοντα. Προνώπιον. προσκήνιον. πρόθυρον. Προυξένων. οὐ μόνον
ὅτι ὑπεδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον προυξένων. ὥσπερ
λέγων μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με. Πρόγνωσις. σοφοκλῆς. πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρ-
δος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ. Πρόνοια. ὠνομάζετό τις παρὰ δελφοῖς ἀθηνᾶ πρόνοια, διὰ
τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. ταύτην δὲ ἡρόδοτος ἐν τῇ κ΄ προνοίην ὀνομάζει. Πρόνοια. ἀθηνᾶ. οἱ μὲν
διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν. οἱ δέ, ὅτι προὐνόησεν ὅπως τέκοι ἡ λητώ. ἡ τοῦ θεοῦ
πρόνοια, κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται. κατ' οἰκονομίαν. κατ' εὐδοκίαν. κατὰ συγχώρησιν. Προξ'

ἐλάφου γέγονέ μοι. Προξενῆσαι· λέγε. ὦ φίλτατ᾽ ἐλθὼν, νῦν ἐπεὶ πλοῦν τι προξενεῖ. ἢ ὅτι ὡς φὴς προξενήσειν μοι καὶ παρέχειν ἐκέχρησμαι. Προξενία· ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ λακεδαιμόνιοι. Πρόξενος· ὁ νέηλυς πόλεως ξένος. ὁ δὲ, ἀθυμήσαντι ἀτιμωρηθέντα παρὰ ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξενον ἀθηναίων. Πρόξενος· ὁ προστάτης καὶ συνεξευρὼν αὐτῷ ὅσα τὴν χάριν αὐτὴν τὴν κἀκείνην ἔχουσι πρόξενοι. καὶ πρόξενοι οἱ προστάται τῶν πόλεων καὶ φροντισταὶ καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι. Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. Προξενήσομαι σ᾽ ἀεί· ἀντὶ τοῦ προΐσταμαι. ἀριστοφάνης. Προξενῶ· ἀντὶ τοῦ ἐπιτάττω. γενικῇ. Προοδηγῶ· γενικῇ. Πρόοπτος· προφανής. πρόδηλος. ἢ προϊδόντες. ἡ μέν σ᾽ οὗτοι οἱ αὐτοὶ πρόοπτῳ θανάτῳ μέλλουσι προδώσειν. Προορῶ· αἰτιατικῇ. Προπώλης· ὁ πανώλης. Πρόωμαι· παραχωρήσω. Πρόωρον, οἱ προνενοηκότες τὸ ποιεῖν ὁρῶν.

Πρόωνται· αὐθυπότακτον. Προδώσουσι· ἀμελήσουσιν. ὁ δὲ, τοὺς περιχώρους παραινέσαι λέγων. ἐὰν αὐτὸν πρόωνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσουσι. Πρόωρος· πρὸ τῆς ὥρας. Πρόωσις· ὤθησις.

Προπαρεσκευασθέν· προπαρασκευασθέν. προπαρεσκευασθὲν οἱ τοῦτο ἐκ βασιλέως. Προπάροιθεν· ἔμπροσθεν. Πρόπας στόλος· πᾶς ὁ στόλος ἢ δύναμις. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος. Προπαιδεύματα· ὁ δὲ ὠριγένης ἐπαιδεύετο παρὰ διδασκάλοις γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἄλλα προπαιδεύματα.

Προπαιδεία τὰ πρῶτα μαθήματα. Πρόπεμπτα· δίδυμός φησι μήποτε ἄλλα τινὰ εἰσὶν ἐπίτιμα τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασὶν εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς δημοσθένης πρὸ ς ἡμέρας ε. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις ὅτι ἠρεμία ἡ μέρα πρὸς τὴν κρίσιν. Προπεπωκότες· ἀντὶ τοῦ παραδεδωκότες ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται. προπεπώκεσαν δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν. πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῶν προυσία. Προπέρυσι· καὶ πέρυσι. Προπετὴς· ἡ ἀχάλινος γλῶσσα. Προπετὴς εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐννευκώς. προπετὴς τῷ βάρει ἐγγινόμενος πίπτει. προπετὴς δὲ καὶ ὁ πρόγλωσσος. Προπηλακίζων· ἀδικῶν ὑβρίζων διασύρων. ἐξουθενῶν. καὶ προπηλακισμὸς ὕβρις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχεῖσθαι τὰ πρόσωπα τὴν ἀτιμίαν καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων. οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι. προπίνει, διὰ τὸ οἶνον τιμᾶν καὶ προδίδωσι. καὶ δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ ἀριστοφάνης. φέρ᾽ ἴδω· τί μέντοι πρῶτον ἦν· ἐπινόμην· τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον· προὐπινόμην. ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις ἐδεξιούμεθα. καὶ αὖθις τῇ θυγατρὶ ἀσπὶ φάρμακον ὤρεξε. καὶ αὐτὸς ἔπιε. δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας. Προπίνειν· οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κιρνῶντες ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοί, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος. ὡς συμβολεύοντες τούτου φιλίας πολλῆς. καὶ τότε παρεῖχον τῷ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα. καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. ἡ δὲ ἡμέρα φιλοτησία. Πρόπιον· μάντευμα. καὶ θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα. Πρόποδες· μεγάλους πόδας ἔχοντες. Πρὸ ποδῶν· τὸ παρατυχὸν οἷον δή ποτε. Πρὸ ποδῶν· ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν. Προπολεμῶ· γενικῇ. Προπόλεος· τὸν πρὸ πόλεως κόσμον τοῦ ἄστεος περικείραντες. Πρόπολος· δούλη. προπολεύουσα ἡ θεράπαινα καὶ θεράπαινα πρόσφυξ. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ἀλλὰ σαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι. παρὰ δὲ ἡροδότῳ πρόπολος ὁ νεωκόρος. Πρὸ πολλοῦ. Προπόλῳ καὶ προσπόλῳ θεράποντι. Προπόλων· θείων ἑρμηνέων. Πρόπολοί τε καὶ θεραπευταί. μέλλων εὐρυμέδων ποτὲ εἰς τὸ τέλει γράψαι δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος. Πρόπομα· ἐκ τοῦ προπίνω. Προπομπεία ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι. πομπεία δὲ ἁπλῶς διὰ διφθόγγου. Προποντὶς, ἡ πρὸ τοῦ πόντου θάλασσα ἐν τῷ βυζαντίῳ ἐπικειμένη. Πρόπτωσις ὅτε ὁ ὀφθαλμὸς κινηθεὶς προπέσῃ. Προπύλαια· ταῦτα δημοσθένης φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι ἀπὸ ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς πυκνὸς. βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν. ἐπὶ δὲ τῶν πανυγνωσμένων οὕτω λέγειν εἰώθασι. ἐν δὲ τῷ κατὰ αἰσχίνου αὐτὸς δημοσθένης φησίν. ἢ ἐς τὸ σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν. ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς ἀθηνῶν ἀκροπόλεως, φησὶν, ἐν ἔτεσι μὲν πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη. τάλαντα δὲ

ἀνεκλώσθη β΄ ιβ΄. ἐς δὲ τὰς πύλας ἐποίησαν, δι᾽ ὧν ἐς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασι. Πρόρριζον. ἐξ αὐ-
τῶν τῶν ῥιζῶν. καὶ πρόρριζος ἀντὶ τοῦ παντελῶς. Σοφοκλῆς. Μυρτίλος πρόρριζος ἐκριφείς. πρό-
ρριζον δέ, ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης. Πρός. εἰς μῆκος δὲ ὅσον πόδας ξ΄. καὶ πρός. ἀντὶ τοῦ πλεῖον. προ-
σώτερον. καὶ ὁ Θεολόγος καὶ μικρόν τι πρός. Προσαγγελία. Πολύβιος. ἧκον ὑπὸ νύκτα πρὸς
τὸν Φίλιππον. φάσκοντες συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς. τούτοις δ᾽ ἀπαγγέλλειν, ὅτι καταλίποιεν
ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεις ῥωμαϊκάς. ὁ δέ, διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας ἔφυγε. καὶ αὖθις. τῷ δὲ Πτο-
λεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν. Προσαγγέλλει. ὁ δέ, ἑαυτὸν προσαγγέλ-
λει ἀντὶ τοῦ μηνύει ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου. Προσάγειν καὶ προάγειν διαφέρει. προσάγουσι μὲν
γὰρ πάντες οἱ παρατεταγμένοι, ἢ ἂν ἀεὶ σοὶ εἰς μάχεσθαι. προάγουσι δὲ οἱ σώφρονες. οὐχ ἥκιστα
ἀπέλθοιεν παρεισίαι. ἀνάγκη δὲ ἐν τεταγμέναις μὲν ταῖς ἁμάξαις, ἐν εἰργμένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλ-
λοις σκευοφόροις καὶ πολύ. οὕτω φησὶ Ξενοφῶν. καὶ προσάγειν ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦσθαι. ἰδιοποιεῖσθαι.
ὁ δέ, ἐμήνυε διὰ τῶν πρέσβεων. ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι καὶ δώροις. κατασπέλλοι δὲ καὶ
γὰρ τὰ κινδαλέα τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου. Προσάγομαι. δοτικῇ. Προσαγορεύω. αἰτιατικῇ.

Προσαγώγιον. τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον. ᾧ προσάγοντες ἀπευθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. Προσά-
δω. δοτικῇ. Πρὸς ἀκτῖνα ἀνατολήν. Προσαλισκόμεθα. ἀντὶ τοῦ πρὸς τούτοις καταδικα-
ζόμεθα. καὶ ζημιούμεθα. καὶ τὰ προσαλισκόμεθα. Προσαμφιῶ. πρὸς ὃ ἔχεις ἐνδύσω. Προ-
σανανεωσάμενος. ἀνακαινίσας καὶ ἀνεγείρας. ὁ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους
ἀσθενότητα. ἐπεβάλλετο κατὰ πειράζειν τῆς ἐλπίδος. Προσανατιθείς. ὀργισθείς. ἐπιτεθείς.
ὁ δέ, βραχέα προσανατιθείς, κατέλυσε τὴν ἱκεσίαν. ἀντὶ τοῦ κατεπιτεθείς. Προσανατεινόμενος. ἀ-
πειλῶν. καὶ μ΄, παρακαλῶν. καὶ ἤ, προσανατείνομαι. Προσαναφωνῶ. δοτικῇ. Προσανέχων. προσέχων
προσκεκολλημένος. Πολύβιος. ὁ δέ, πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπι-
χίαις καὶ αὖθις. ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τῇ ἐπουσίᾳ τοῦ διαποσολκασμένου πρὸς αὐτόν, καὶ
προσανέχοντι. διέχοντι. Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ἀνατέλλοντα. Πρόσαντες. δυσχερὲς καὶ
ἐναντίον. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἄναντες. Προσάντης καὶ ἡ δοτικὴ προσάντει. Προσάντως καὶ ἐ-
ρήμως. μήτε ἀκαίρως παρακαλεῖν μήτε προσάντως. Πρὸς ἐπαλέξησιν. πρὸς βοήθειαν. Προ-
σάπτομαι. γενικῇ. προσάπτω δὲ δοτικῇ. Προσαρασσόμενα. προσρηγνύμενα. προσκρουόμενα.

Προσαστεϊσάμενος. ἀστεῖόν τι προσειπών. ὁ δέ, παρακαλέσας αὐτὸν καί τι προσαστεϊσάμενος
πιστοῦται. αἰεὶ δ᾽ ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται. Προσαυδῶ. δοτικῇ. Πρὸς αὐτοῦ. ἀν-
τὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. ὁ δέ, οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα περὶ τοὺς ἐναν-
τίους. ἐκ νέου περὶ τὸν Μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν
ὁρμήν. Προσβάλλειν. δοτικῇ. προστρέχεται. Προσέβαλε δὲ ταῖς ἀκοαῖς αὐτοῦ ἦχος ἐμ-
μελὴς θείων ὕμνων. δίενος λ΄. β΄ ἀθ΄. προσέβαλλε δὲ ἀεὶ διὰ δύο ἀλλ᾽ παρατακτικός. Προσ-
βαίνω. δοτικῇ. Προσβιῶ. βιαίως ἀναγκαστικῶς. ὁ δέ, οὐκ ἐφείσατο αὐτῆς ὁ ἐραστὴς ὁ ἐναγής.
ἀλλ᾽ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ νεὼ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνοίκτως. Προσβλέπω. δοτικῇ.

Προσβολὴ ζημία. δαίμονος ὀργή, παρὰ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ζῶσιν, ζημίαν εἶπε κα-
ταρώμενος αὐτῶν. χωρίον ἐπὶ τοῖς δαιμόνων ἡ προσβολή, οὐκ οἶδα. περὶ τοῦ κανθάρου. Προσεπεγένε-
το. συνεχίσθη. συνηθροίσθη. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως ἀμελείας παῖς, προσεπεγένετο αὐτοῦ ἔξω δύναμις ἱππικὴ
οὐκ ὀλίγη. Πρόσγειον. τὸ πρὸς γῆν. Προσγέγραφε. προσκεῖται. Προσδέομαι. δοτικῇ. Προσ-
δέξασθαι. προσδέξασθαι δὲ τὸ δὴ λεγόμενον πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ σφίσιν.

Προσδέχομαι. αἰτιατικῇ. καὶ προσδεχόμενοι. ὁμοίως προσδοκῶντες. Προσδεῖσθαι. καὶ ἐνδεῖ-
σθαι. διαφέρει. τὸ μέν, γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν. τὸ δέ, παντελῆ ἔνδειαν τοῦ ὅλου δηλοῖ. Προσ-
διαλέγομαι. δοτικῇ. Προσδίδωμι. αἰτιατικῇ. διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος. ἐλπὶς μὲν
γάρ ἐστι προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ. ἀλλ᾽ οὐ προσδοκᾷ ἀγαθά. καὶ ἡ μὲν προσ-
δοκία ἐστὶν ὁ φόβος. ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶ-
σιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς. ὡς μὲν ἐστὶ βίοις δέει χρόνων. Πρὸς δύο οὐδ᾽ ὁ Ἡρακλῆς. παροιμία.

ζει τεσσάρων οὐδ' ἡρακλῆς πρὸς δύο. Προσαίματος. τοῦ συγγενοῦς. σοφοκλῆς. ἆρ' οὖν δ' ἄριστος ἐξαρκέσειν δυοῖν βλαστοῦσαν αἰσχύνας μιτοῦ προσαίματος. Προσαίτης. ὁ ἐπαίτης. προσαῖτις δὲ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. Προσαιτῶν. πολλὰ αἰτῶν. Προσεδρεία. προσεδρία δέ. Προσεδρεύουσι. Πρόσεδρος. τό τε κἀκ προσέδρου λιγνύος διάστροφοι ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδεν ἐν πολλῷ στρατῷ.

Προσέκειτο. ἀντὶ τοῦ προσεῖχε. θουκυδίδης α΄. Προσέκοψεν, ἀντὶ τοῦ προσέπταισεν. ἡ λέξις.

Προσέκοψε τῷ δήμῳ. ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο. οὕτως ποσίδιππος. Προσεκτικώτατα. ἐδόκει τοῖς ῥωμαίοις προσεκτικώτατα ἐπιμελεῖσθαι, περί τε τοὺς θεσμοὺς ἐπιτελεῖν τὰς θυσίας. ἀντὶ τοῦ πολυτελῶς. μουνεχῶς. Προσέλωσι. ἡρόδοτος τοὺς ἀρκάδας οὕτω λέγει. τουτέστιν ἀρχαίους, πρὸ τῆς σελήνης. Προσελοῦμεν. ἀντὶ τοῦ προσπηλακίζομεν. Προσελαυνόμενοι. εἰσβαλλόμενοι.

Προσέμαξε. προσεπέθηκε. προσεκόλλησε. μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. ἀριστοφάνης τὸν πειραιᾶ προσέμαξε. Προσεμοῦ. οἰκεῖος μοι. ἐγγύς μου. φίλος μου. ἐπ' ἐμοί. Προσένεγκε. προσένεγκαι δέ. Προσέπαισε. προσέπαιξε. παλαιῶν τῷ σ ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται. Προσέξονται. ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πεῖραι. Προσεπιμετρῶν. πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς, προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δὲ ὁμήρῳ πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν. Προσεπιτραγῳδοῦσι. δεινολογοῦσι. δεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ πρότερον, καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες, καταπλήξωνται τοὺς ἐπὶ τοῖς τυράννοις. Προσεποιεῖτο. ὁ δέ, ὠργίζετο ἀθετηθείς, ὅμως προσεποιήθη τὸ ἐπιόν, ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν. ἐνεδείξατο. δαμάσκιος. καθ' ἀνεστραμμένων ἐν ταύτῃ ποι διαλεγομένων, οὐ μέντοι προσεποιεῖτο τὸν νοῦν προσέχειν. καὶ αὖθις. ὁ δέ, καὶ πολλάκις ἀκούων οὐ προσεποιεῖτο. Προσεποιήσαντο. ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο. Προσεπόρισα. προσέπραξα. Προσερήσομαι. ἐρωτήσω. Προσερευγῆναι ἅλας. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος. Προσερρύη. προσεφοίτησε. προσῆλθε. προσέρρευσεν. Προσέσθαι. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲ γρύζει, τοῦτο δύναταί με προσέσθαι. ἐφελκύσασθαι. καὶ αἰλιανός. ἡ δέ, οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. καὶ αὖθις. ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμιλίαν. Προσέσχεν. ἐξώκειλε. σοφοκλῆς. τίς σοῦ τέκνον προσέσχε; τίς προσήγαγε χρεία; τίς ὁρμή; τίς δαὶ νέμων ὁ φίλτατος; καὶ αὖθις. τίν' ἱστόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων. λέγεται καὶ κατέσχεν. ὁ αὐτὸς σοφοκλῆς. ὦ ἱκέτης ποντίας χρύσης κατέχοι δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ. Προσέσχε. κατῆρεν. ἐπλησίασεν. αἰλιανός. εἶτα τῆς ὑστεραίας προσέσχε τῇ χίῳ. καὶ ἀποβάντι, ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ ἐπιπρασκομένῃ. Προσεταιρισάμενος, ἑταίρους προσλαβόμενος. Προσέτι. ἐπίρρημα. Προσετρίψατο. ἐπέβαλε. κατέχεε. τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλίδα προσετρίψατο. Προσεύξατο τὸν θεόν, οὕτως ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. Προσευχή. συνουσία καὶ ἕνωσις θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ἢ αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ θεῷ. ἢ τὸ πρὸς τὰ ῥηθέντα ἀνακλᾶν τὸ τετηρηκὸς μετὰ κρίσεως αἴτησις. ἢ ἀρετῆς ἔπαθλον. ὃ μάλιστα χαίρει θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἢ προσευχή ἐστιν ὁμιλία νοῦ πρὸς θεόν. ἢ κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. ἢ αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς θεὸν γινομένη. ἢ αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. προσευχή. ὅτε τὸ ἀξίωμα τοῦ εὐνοϊκῶς αἰτῶ τι παρὰ τοῦ θεοῦ, τότε προσεύχομαι. Προσευσχολεῖν. ἐπιμελῶς βλέπειν. ἀφιέναι δὲ τὸ σπουδαζόμενον καὶ τῇ θεωρίᾳ προσευσχολεῖν αὐτῷ. Προσεφθέγξατο. αἰτιατικῇ. καὶ δοτικῇ δὲ σπανίως.

Προσεχής. ἐγγύς. ἐπὶ τὰ δὲ τῆς πόλεως ὁρμᾶν οὐκ ἐδύνατο. διὰ τὸ προσεχὲς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις. ἀλίμενος γάρ ἐστι καὶ προσεχὴς ὁ τῇδε αἰγιαλός. Προσεχεία. ἡ προσοχή.

Προσέχοιεν. ἐπιμελῶς τηρεῖν. ὅπως οἱ πολέμιοι ταύτῃ προσέχοιεν τὸν νοῦν. καὶ αὖθις. οὐ γὰρ πάνυ τι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις. Πρὸς ζόφον. Πρὸς δυσμάς. Πρόσει. προσέρχῃ. Προσειλήφεισαν. ὑπέλαβον, ἐνόμισαν. ἰώσηπος. προσειλήφεισαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτῶν ἀρνήσασθαι τῶν ἀποκλειόντων. ἀλλ' ἐπὶ συγγνώμης πορισμῷ πάντα ἐπιποιήσειν. Πρόσειλος. πρὸς τὴν εἵλην ἤτοι τὴν θερμασίαν. Προσείλου. προσελάβου. συνηρίθμησας. αἰλιανός. εἶτα ἀσελ

πέσατε τοσοῦτοι ἐχθραινόμενοι οὐκ ἠρκέσατε· ἀλλ' ἄρα καὶ ἡμεῖς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσειλήφατε τάξιν,

Προσειπών· καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τὰ ἔσχατα προσειπών. καὶ προσειπὼν ὅσῳ τὸν δανιήλ. Προσιέρων· προσάπτων. Πρόσεισι· δοτικῇ. Πρόσειχε. Προσηγάγου· ἀντὶ τοῦ προσεκαλέσω. ἐπράσω τὸν ἔλαβες. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν. Προσηγάσθησαν· ὑπερεθαύμασαν. τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκου. καὶ προσηγάσθησαν πως οὐ σφόδρα τὸν πρόκλον. Προσηγγελμένοις· τοῖς ἤδη ἀπηγγελμένοις. τοῖς προσηγγελμένοις ἐπινεύσαντες, οὐδὲν περιεργάτερον ποιήσετε μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν ὅσῃ κατὰ δύναμιν. Προσηγλαΐζετο· ἐλαμπρύνετο. Προσηγορεία· προσφώνησις. Προσήγορος· ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος. Προσήκαντο· αἰτιατικῇ. κατεδέξαντο. ἠθέλησαν. οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν. ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τοὺς ἐλθόντας. καὶ αὖθις. μωυσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν. Προσήκει· πρέπει. προσήκει γε μὴν ῥωμαίοις μετὰ ἀσφαλείας τὸ νικᾶν, ὡς ἂν οὐκ ἐξ ἀνάγκης πολεμοῦσιν, ἀλλὰ προσκτωμένοις. Προσήκων· δοτικῇ. κατὰ γένος ἀγχιστεύων. ἦν δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος. καὶ αὖθις. καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοὺς οἰνοχόους τοῦ δὲ ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, ἀπέκτειναν. Προσήλιος. Προσηλῶ· αἰτιατικῇ. Προσήλυτον· οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες καὶ κατὰ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους. δαβίδ. καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Πρὸς σῆμα μηδείας ἐλαίδης· ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου ἢ προσποιουμένου. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Προσημπόλησα· προσέλαβον. Προσηνῶ, προσαναβλύω.

Προσηρεικότος· προσηρμόσαντος. ὁ δὲ κατεσκευάσατο στοὰς καὶ διὰ τούτων προσηρεικότος τῶν τειχῶν τὰς κλιοφόρους μηχανάς. Προσηρτημένος· προσκεκολλημένος. Προσηρτῆσθαι· ἀπαιωρεῖσθαι. Προσήσεσθαι· ἀρεσθῆναι. δέξασθαι. ἀππιανός. οἱ ὕπατοι τὰ ὅρκια προύτεινον. καὶ ἐς πάντας ἔφασκεν δώσειν μᾶλλον ἢ ταρκυνίου προσήσεσθαι. Προσήσεται· αἰτιατικῇ.

Προσηταιρήσατο· φιλικὰ ἐποίησεν. οὐκ ὀλίγους τε ἀπὸ τούτων προσηταιρήσατο. Προσῆχεν· ἀντὶ τοῦ προσῆκεν. Προσίασι· προσέρχονται. Προσίονται· προσάγονται. Προσίεται· αἰτιατικῇ. ἀρέσκεται. προσδέχεται. ἀριστοφάνης. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσε τῶν πραγμάτων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με. ἀντὶ τοῦ οὐ πείθει με. ὅτι ὡς μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις. Προσιζήσαντες· προσκαθίσαντες. Προσίημι· δοτικῇ. Πρόσιμεν· προσερχόμεθα. Προσιών· προσερχόμενος. Προσίστατο· ἐνεπόδιζε. Πρόσισχε· τὸ πρόσεχε. κρατῖνος. ἢ μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βουκόλοις. ἢ ἡ πόλις. πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε. καὶ θουκυδίδης γ΄. παρανίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι τὸ ὑπισχνοῦμαι. οἵ τε ἀττικοὶ καὶ ἀριστοφάνης. τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι. Προσιτόν· προσδεχόμενον. Πρόσθεμα, ἡ προσθήκη. Προσθέσθαι· συμπολεμῆσαι. ἢ πομπηίῳ τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι. οὐ κατὰ δέος τῶν ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὔνοιαν τὴν ἐς βασιλέα τε ἢ αὐτοὺς ῥωμαίους. Προσθεῖναι τὰς θύρας· ἀντὶ τοῦ ἀποκλεῖσαι. ἡρόδοτος γ΄. Προσθήσω· δοτικῇ.

Πρὸς θυμοῦ· ἐπιμελέστερον. εἶναι δὲ ῥωμαίοις ἐκ παλαιοῦ πεῖον. καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ αὐτορίῳ. ἀντὶ τοῦ ἠγαπᾶτο. Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο· ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες. καὶ αὖθις. τοῖς δὲ, οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίγνετο. Προσκαθέζομαι· δοτικῇ. Προσκαθῆσθαι· ἐνυπαρέχειν. τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τοῦ μὴ ἰόντας, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἦγε τοὺς φοινικούς. Προσκαθίσῃ· ὅταν ὑπήκοοι ἦσαν ἐπελαύνεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίσῃ. ἀντὶ τοῦ ἐπολυπλασίαζε. Προσκακοπαθῶ· δοτικῇ. Προσκαλέσασθαι. Προσκαλοῦμαι· αἰτιατικῇ. Πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτῷ. Πρὸς κᾶρα καρίζεις· ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. ὡς καὶ τὸ πρὸς κρῆτα κρητίζεις. Προσκαρτερῶ· δοτικῇ. Προσκαταθεῖναι· ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι. ἀριστοφάνης. κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον. τουτέστι ζημιωθείην τρεῖς ὀβολοὺς ἵνα ἐπιψηφίσῃς μοι ὀμόσαι τοὺς θεούς. οὕτω καταφρονῶ τῶν ὅρκων. Προσκαύσασα ἐπὶ τῆς χύτρας· προσκαύσασα ἠθέατα πρῴην τὴν χύτραν. Πρὸς καιρὸν γ' ἰῶ· ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς εἰμὶ ἀποδώσεις τὸ ἀργύριον, ἀριστοφάνης νεφέλαις. Προσκεκρουκώς· ἐχθρὸς γενόμενος. ὁ δὲ σεβαστιανὸς προσκεκρουκὼς διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ βασιλέως, εὐάλωτος ὢν διὰ πενίαν καὶ

πενίαν καὶ

πενίαν καὶ κῦφος δὲ μεγαλαύχησιν, διὸ δὲ χεῖρον τῆς στρατηγίας. Προσκηνοῦν ἄδειας· πρὸς τὸν ἐρωτῶντα ἄδεις.
ἐπὶ τοῦ μέτρον κρούοντος. Προσκνίζα λεπτίζεις· πρὸς κεφάλαιον. οὕτω Φιλίνα ἀριστοφάνης.
Προσκήχηνα δοτικῇ. Προσκέψομαι· προσκοπήσω· περισκέψομαι εἰσελθὼν καὶ κατανοήσας.
Προσκείμεναι· οἷον κολλώμεναι· προσπελάζοντες. καὶ προσκειμένης τῆς θύρας· τουτέστιν ἀσφαλισμένης. ὁ δὲ, ἐν
τυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις ἀλλ' οὐ κεκλεισμέναις, καὶ τῶν ἐπισταστηρίων λαβόμενος ἀπείξ, εἶχε δὲ καρ-
τερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς. ἐπεὶ δὲ ἀντισπασάντων βίᾳ ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα τῆς χειρός. Προ-
σκήνιον· τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. ἡ δὲ τύχη παρειλημμένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προ-
σκηνίου, παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας. Προσκινήσομαι· ἀριστοφάνης. κἂν τοῦτο ἐπὶ ξὺν οὐχὶ προσκι-
νήσομαι. συνουσιάσω αὐτῷ δηλονότι. Προσκλαδονιζόμενος· ἐπαγαθὸν ὁπλιζόμενος. ἰώσηπος. ταῦτα
τε δὴ προσκλαδονιζόμενος καὶ στρατηγὸν μετεπέμπετο τὸν Ἀλκινὸν ὁρῶν. Προσκλήσεις· πρὸς ἃς καλεῖ
τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων. πρόσκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ καὶ προσκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητῶν.
καὶ οἷον ἐπιβαλεῖν τινος ἀνδραπόδου, ἢ μαρτυρεῖν τὸ δέ τινος βάλλεσθαι. Πρόσκλησις· ἡ εἰς δικαστή-
ριον κλῆσις. καὶ προσκαλέσαι τὸ ἐπαγγεῖλαι εἰς δίκην. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἁγνίου κλήρου.
Πρόσκλισις· ἑτερομέρεια. μηδὲ παραδέξασθαί τι κατ' ἔχθραν ἢ κατὰ πρόσκλισιν. Προσκλι-
τόν· ἐν ᾧ ἀκουμβίζομεν. Πρόσκομμα· ζημία. βλάβη. σκάνδαλον. Προσκομιστέον· προσοιστέ-
ον. Προσκοπήν· πρόσκρουσιν. ὁ δὲ, τῶν τοῦ βασιλέως φίλων ἐπιβουλεύων διαφορὰν ἐποίει καὶ προσ-
κοπήν, ὥστε ἀπελάσαι αὐτὸν καὶ προβαλεῖν αὐτὸν ἀνηκέστῳ τινὶ κακῷ. Προσκοπῶ δοτικῇ. Προσκό-
πων· προφυλάττων. ὁ δὲ βαλτίαρος τινας ἀγγέλλει ψευδεῖς διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς, ἐθίζειν ἅμα
μὲν ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι. ἅμα δὲ πρὸς τὰς φοβερὰς μὴ ταράττεσθαι. Προσκορεῖν· γυμνάζεσθαι. ἐπὶ
τῆς διακονίας μοχθείοντων. Προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἀντὶ τοῦ προσπταίσεις. τὸ σμικρὸν τοῦτο
τοῦ δὲ διὰ τὸ προσκόψαι τῷ λίθῳ. δεδήλωκε. Προσκώπους· τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας. τοὺς
κωπηλάτας. Προσκρηνὶς κρητίζων· παροιμία ἐπὶ τῶν μέτρον ποιούντων. πολύβιος. ὁ δὲ κυνηγὸς τὸ δὴ
λεγόμενον πρὸς κρῆτας κρητίζων. Προσκρούειν δοτικῇ. ἐναντιοῦσθαι. ἐκμηχανᾶσθαι. εἰσπηλιῶται δὲ
στόλοι ἰδόντες, ὅτι ἐν τοῖς ὀχυρώμασι καθεῖρξαν αὐτούς. ὅτι καὶ προσκρούειν ἐν αὐτοῖς οὐδὲν ἔγνωσαν.
Προσκυνεῖ· προσπτίζει. Προσκυνεῖ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ δέ, καὶ σὺ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύ-
νης. Πρόσκυσον· προσκύνησον. Προσλαλῶ δοτικῇ. Πρὸς λέοντα δορκάδες ἀπῆσι μάχην. ἐ-
πὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων. Πρὸς λύραν ἄδειν· κατὰ τὸ ἐπὶ ταῖς ῥήμασι. μετρίως ἐπαράχθη καὶ οὐχ ὡς
ἂν κινῆσαι θεῷ πεποιθότα ἀνωνύμεσιν. αὐτὴ μὲν τοι σαφῶς ἐστι περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾀδομένη. Προσμαρ-
τυρῶ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. προσμαρτυρῶ σοι τόδε. καὶ προσμαρτυρῶ σε τόδε. Προσμειδιῶ δοτικῇ.
Προσνωσθῆμεν· προσῆσθεν· πρός τε πρὸς ὠτίκια πρός τε τισὶ καθ' ἃ δεῖ προσφιλοῦ, ἱκέτης ἱκνοῦμαι. μὴ λί-
πῃς μ' οὖν τὸ μόνον ἔρημον ἐν καινοῖσι τοῖς δ' ἐγὼ ἴσ' ὁρᾷς, ὅσοις τ' ἔξηκουσας ἐν ναίοντα με. Προσόδια· ἀ-
πὸ τῶν προσόδων. οὕτω δὲ ἐλέγοντο τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς πομπάς. καὶ προσόδια. τὰς εἰς πα-
νηγύρεις θεῶν ποιήματα. παρὰ τὸ λυρικὴν λεγόμενον. προσόδια. ὕμνοι. ἀρχὴ προσοδίου. τί κάλλιον ἀρχο-
μένοισιν ἢ καὶ παυομένοισιν, ἢ θεῶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν. Πρόσοδος· εἰσφορά. εἴσοδος. ἢ πα-
ρουσία. ὡς θουκυδίδης, καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ καίσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τοὺς ἰουδαίους κατέπληξε. τουτέστι πα-
ρουσίας. Προσοδώσουσαν προσσώζουσαν ἑαυτόν. Προσοκνήσω· τὸ αἰγιαλῷ προσπτίζω. καὶ προσοκεί-
λαντες. προσορμίσαντες. Προσομιλῶ δοτικῇ. Πρόσονομα καὶ ὄνομα δηλονότι. Προσουδίζει· τῷ ἐ-
δάφει προσκρούει. ἐν τοῖς ἵππος εἴψατο, προσουδίζει χαμαί. Προσουδίζει· πρὸς τὸ ἔδαφος εἰπεῖν. ὁ
δέ, ἄρας μετέωρον, προσουδίζει τε καὶ ἀποκτείνει. Προσουεῖς· ἐπιτήδειος. Προσοχή· ἀκριβὴς ἐ-
πιμέλεια διαίτης. τὸ ἴδιον σώματος ἐπιμηκεστικὸν δεῖ ἔχειν ἐμμελῶς. οὕτε ὥσπερ τις Φιλόξενος, οὔ-
τε πρὸς κηνώπισμα. οὕτε μὴν ὀλιγώρως. ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς, ὀλίγα πάνυ ἰατρι-
κῆς χρήζειν, φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς καὶ ἐκτός. Προσοχθίσω δοτικῇ. Προσοχθίσματα
ἡ γραφὴ καλεῖ τὰ εἴδωλα, καὶ προσώχθισα. δυσηρεστήθην. ἐβδελυξάμην. Πρὸς ὄψιν· πρὸς
θεωρίαν σοφοκλῆς. τόνδ' ἄρ' ὄχλου δὴ μητρὸς εἰς πρόσοψιν ἐγὼ μολοῦσα, τὰς δ' ἐπὶ ἀπολαῦσαι τὰ
ἐκχαιρέλειον ξὺν χρόνῳ. Πρόσω· ἔμπροσθεν. ἰωσήπου δὲ καὶ ἀπορροῦ πρόσω τοῦ τεθνάναι ὄντα.

ἀποτέμνεσθαι τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὡς μὴ ἐκφύγῃ τὸν τῶν κακούργων θάνατον. Πρόσω· ἀντὶ τοῦ ἀπωτέρω. ἐνθένδε ἐκέλευεν ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ σκηνάς· εἶναι γὰρ οὐ πρόσω ὁρῶντι τὴν σκηνήν· ἀπεῖχον τὴν ἡμερῶν ὁδὸν τῶν πλείστων ἀπέχουσαν. καὶ αὖθις· εἶχε δὲ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν δισμυρίων· ἀντὶ τοῦ οὐ πλείους. Προσῳδία καὶ προσῴδιον ὕμνος. Προσώκειλαν· προσώρμισαν. Προσωπεῖον· πρόσχημα. Πρόσωπον ἐπὶ θεοῦ, ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ. Δαβίδ· πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. καὶ ἡ λύσις τῶν πονηρῶν. καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία. Προσωτέρω· περαιτέρω. Προσώχθικε· προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι. Προσώχθισα· ἐβδελυξάμην· δυσηρεστήθην. καὶ Ἀπίδης· εἰ δ' αὖ σχολάζει καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ. Προσπαλαίω· δοτικῇ. Προσπελάζει· προσεγγίζει. Προσπαθῶς· αἰτιατικῇ. Προσπάλτιος. Πρόσπαλτα δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος. ζήτει ἐν τῷ δραχμαρεῦ. Προσπατταλεύω· προσπήξω. Ἀριστοφάνης πλούτῳ· ὡς ἀπὸ κοιτῶνος προσπατταλεύσω. εἰώθασι τῷ κοιτῶνι καὶ ἄλλοις δένδροις προσπατταλεύειν αἰθάλματα καὶ κωλᾶς. καὶ κρανία. πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, πρὸς τὸ μὴ ξηραίνεσθαι τὰ αὐτῶν γεωργήματα.

Προσπαίζω· δοτικῇ. Προσπταίω· δοτικῇ. Προσπελάζει· προσεγγίζει. Προσπέσῃ· συμβῇ. αὐθυπότακτον. Προσπεσόντων· ἀπελθόντων. Πολύβιος· προσπεσόντων δὲ τούτων εἰς τὸν Τάραντα καὶ τοὺς Θουρίους ἠγανάκτει τὸ πλῆθος. Προσᾴδω· δοτικῇ. Προσπίπτουσαι· συναντῶσαι. καὶ τὰς διόδους προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου. Προσπιπτούσης· ἀντὶ τοῦ ἀπαγγελλομένης. Προσπίπτω· δοτικῇ. Προσπεφυκότος· ἀπρὶξ οὖν, ὅλῃ δυνάμει· ἰσχυρῶς· ἀσφαλῶς. καὶ ἀπρὶξ προσπεφυκότες· οὐχ οἷόν τε περιίσαι διὰ τὴν σύγχυσιν. Προστρεπομένου· προσερχομένου μεθ' ἱκετηρίας. προστρεπομένου δ' αὐτῷ τῶν ἠδικημένων, τοὺς μέν, διέσυρε χλευάζων. τοὺς δέ, κατενίστατο. τοὺς δέ, ἐξέπληττε λοιδορῶν. Προσπλασθέν· ἐπινοηθέν· προσποιηθέν. Προσπταίω· δοτικῇ. Προσπτύξομαι· προσκυνήσομαι· περιπλακήσομαι. Προσπτύσσω· δοτικῇ. Προσποιεῖται· αἰτιατικῇ· οἰκειοποιεῖται· ἢ ἐπαγγέλλεται καὶ ὑποκρίνεται. γνόντες οἱ Φωκαεῖς ὡς Βησσαῖος ἐπιτυχεῖ, καὶ προσποιεῖσθαι τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες, περὶ συμμαχίας βουλεύονται. καὶ προσποιούμενος· ἐν οὐδοτιοῦν ἐν ἑαυτῷ ἔχειν προσποιούμενος, οἱ δή, οὐ προσποιοῦνται κατηγορουμένους Ῥωμαίους· καίπερ αὐτοὶ φίλοι ἐκ παλαιοῦ ὄντα μάλιστα ὄντες.

Προσερῆξαν· προσέρραξαν. Προσρήσεσι· προσηγορίαις. καὶ πρόσρησις· προσηγορία. λόγος κατὰ παράλληλον λεγόμενος. ἐσήμηνε Σλεύβουλος ὁ Θύρκων ἡγεμών, ὡς Ῥωμαίων φίλος, οὐχ ἧττον καὶ αὐτὸς ἐπιτήδειος. καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοῦ, ἐπειδὴ τὴν ἱκανὴν Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπεκλήρουν ἐπὶ τῇ προσρήσει, δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις. Πρόρριζα· σὺν ταῖς ῥίζαις. Ἀππιανός· τὰ δένδρα ἔκοπτε πρόρριζα, τοῦ μὴ πάλιν φῦναι. Πρόσταξις· πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἢ ἐκ θατέρου ἢ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ πλῆθος τῇ φάλαγγι κατ' εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. Προστασία· βοήθεια. ὁ δέ, ἐξέπεμπε τὸν ἀπόστολον, μετὰ μεγάλης προστασίας· δυνάμεως· ἐξουσίας. καὶ αὖθις· καὶ τὸν ἴδιον οἶκον σφαλῆναι, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν. Προστασία· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀνήτορος· ταῦτα, οὐχ ὁμολογουμένη προστασία· ἀντὶ τοῦ βοήθεια· προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας· ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Καδμείου. Δίδυμος· τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι, ἀντὶ τῆς προστάσεως· τουτέστι τῆς ὑπό τινων προστάδος καλουμένης. Προστάσσω· δοτικῇ. Προστατῶ· γενικῇ.

Προστατεῖ· αἰτιατικῇ. Προηγεῖται· προέστηκε· παρακολουθεῖ. Προστατεία· προστασία δέ.

Προστάτης· ἱκέτης. ὁ προεστηκὼς τοῦ βωμοῦ. ἐξ οἰδαινούσων τῶν λόγος ἐστὶν ὁ προστάτης βούλομαι.

Προστάτης· οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες, προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἕκαστον τῶν μετοίκων, πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην. ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆς δὲ τῆς χώρας, μέτα ὅσον περ ὑμῖν. ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω βαρέως, τὰ τῆς πόλεως πράγματα. ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταις χρωμένην ἀεὶ πονηροῖς. κἄν τις ἡμέραν μίαν χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται. προστάτις δὲ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. προστάτιδος ἡ γενική. Προστατῶν· ὁ ἐπιγινόμενος ἀλλοπρόσαλλος χρόνος, διὰ παμαίνεσθαι ὡς θανατήσιμον. νῦν δὴ μέγα γὰρ τῷ διαπαλλάγῃ φόβων. Σοφο-

κλῆς

κλῆς. Προστεθέντος. συναδικήσαντος. τοῦ δὲ Εὐφημίου προστεθέντος τῷ ἀνδρί, καὶ δεδωκό-
τος αὐτῷ τὴν τῆς ὑπαρχίας ὑπουργίαν. Προστέτηκεν. προσκεκόλληται. Προστηθιδίων. ἐξελθόν-
τες μεγάλοι δύο μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων, ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι περὶ τῆς πό-
λεως. τουτέστιν εἰκόνας μέχρι στήθους. Πρόσθι μου. προστίθεμαι δὲ δοτικῇ. Πρὸς τῇ πυλίδι
ἑρμῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Εὐέργου. Φιλόχορός φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι ἑρμοῦ· ὡς ἀρξάμε-
νοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· πρῶτοι τειχίζειν
οἵδ᾽ ἀνέθηκαν, βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι. Προσίσας. προσαγαγών. Πρόσ[illegible]
ας τύχης. ἐπίκουροι γὰρ ἐγένοντο τῆς κατεπειγούσης συντυχίας. Προσιβάδες. ὁ δὲ, κατοικῶν ἐν σπη-
λαίῳ προσιβάδας ἐν τῇ [illegible] ἔχοντι εἰς τὴν πέδαν. Προστιμῆς. ἦν δὲ, ὁ φιλόσοφος προστι-
μῆς τῷ βασιλεῖ. Πρόστιμα. ἐπίχειρα. τοιαῦτα μὲν τοῖς κακοῖς βουλομένοις δίδωσι τὰ πρό-
στιμα ἡ δίκη. καὶ πρόστιμον. ζημίαν. ἐπιτίμιον. παραγραφή. Πολύβιος παρὰ Ῥωμαίοις. θάνατον ἦν
πρόστιμον τοῦ ἐφεδρεύειν λιπόντι τὴν τάξιν. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαν-
τα, πρόστιμον τῆς ἁμαρτίας. Προστιμήματα. ἔστι μὲν τινὰ ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν
ἀδικούντων ἡ ἐπωβελία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης
ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Πρὸς τὸν σωρὸν ἁμᾶσθαι. πρὸς τοὺς μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθεμέ-
νους, ἢ ἐπὶ τῶν παρεισδυόντων. Πρόσω. τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς. Προστρέπεσθαι. ἀποστρέ-
πεσθαι. τρέπεσθαι, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. Προστρέπω παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. μή μ᾽ ἀτιμάσῃς τοι
τὸνδ᾽ ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι. Προστρέχω δοτικῇ. Προσδέρεται. Ἀριστοφάνης. πλη-
γὰς ἀεὶ προσδέρεται τοῖς οἰκέταις. τουτέστιν, ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται
περιποιεῖται. Προστρόπαιον. ἡ δὲ, ζωστήριον ἦν προστρόπαιον γυναικί. ἀντὶ τοῦ ἱκετικόν. Προ-
στρόπαιον ἄγος. μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ προστρόπαιος δὲ λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐν
παραλλήλῳ τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Προστρόπαιος. προστετραμμένος. ἱκέτης. παρακα-
λῶν. Σοφοκλῆς. θακεῖ ἢ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων, κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ [illegible], ἱκτή-
ριον θησαυρόν. ἤτοι ἱκέσιον κτῆμα. ὅ ἐστι τὰς τρίχας. καὶ αὖθις. καὶ προστροπαίους τῶν δι᾽ ἐκεῖνον ἠτυχη-
κότων. Προστρόπων αὐτοῦ. Πολύβιος. ὁ δὲ Ἀντίοχος προστρόπων αὐτῷ καὶ παραδόξου γινομέ-
νης τῆς ἀπαγγελίας, ὑπόχαρις ὤν, πανθυμὸν διεχεῖτο. Προστρόποι. προσπεπτωκότες. προστε-
τραμμένοι. Σοφοκλῆς. ἱκετευόμενοι πάντες ὧδε προστρόποι, ἀλκήν τινα εὑρεῖν ἡμῖν. Προσ-
τυχής. ὁ ἐπιτυχὼν ἐντυχών. Πρόσοικος. εἰκότερον μᾶλλον τὸ ὅμορος. ἐπὶ δὲ ὅρων τοῦτο λαμ-
βάνεται. Πρὸς οἰωνοῦ δεξιοῦ τιθέμενος. ἐν πολεμίῳ χάρακι σαλπίσαι. Πρόσοιτο. προσδέ-
ξοιτο. ἐπιτάσσοιτο. οὐ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἡ κάμηλος οὐδένα ὑπ᾽ ἀηθείας καὶ ἀσυνηθείας. καὶ
αὖθις Δαμάσκιος. ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδεῖν, ὁπότε σαθρὸν φθέγγοιτο ὁ λόγος. καὶ ὁπότε ὑγιές. ἵνα τὸ μὲν, πρό-
σοιτο. τὸ δὲ, ἐξελέγξῃ. καὶ αὖθις. εἰ μὲν ζημίαν ἁμαρτωλοῦ πρόσοιτο. Προσύμβολα. ἀντὶ τοῦ σύμβο-
λα μὲν εἴρηται προσύμβολα ὥς φασι. Πρόσφατος. κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου ἐκ τοῦ
φῶ τὸ φονεύω. ἐξοῦ τὸ πέφαται δὲ εἰσὸς Ἀχαιῶν. καὶ ἀρηίφατος. Πρόσφατον. τὸ ἀρτίως γινόμενον
καὶ προσφάτως. ἀντὶ νεωστί. Προσφθεγκτής. ὁ μὲν. ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πάνυ εὖ προσφθεγκτής,
ἅμα ἐπιδείκνυσι χεῖρας τε αὐτοῦ, καὶ τόλμαν παρέχοντα. Προσφέροιντο. ἀντὶ τοῦ προστεθῶσι. Προσ-
φέρω δοτικῇ. Προσφάγω δοτικῇ. Προσφθέγγομαι. αἰτιατικῇ. Προσφορά. προσθήκη. πρόσ-
δοσις. Πρίων ἢ ἐν προσφορᾷ δηλώσεται. Προσφορά. πρόσοδος. Ἀντιφῶν. Πρόσφορα. χρή-
σιμα. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ᾽ ὅσα πρόσφορ᾽ ἡμῖν προσχάειν. Πρόσφορον. οἰκεῖον. ἁρμόδιον. ἐπι-
τήδειον. οὐ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσας τὸ ἀξίωμα ἢ τὸ προσῆκον τὸ πρόσφορον. Χοσ-
ρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον. Προσφυεῖς. προσοικειούμενοι. Προσφυῶς. οἰκείως. ἀκολούθως.
Πρόσφυξ. ὁ αὐτόμολος. ὁ προσφεύγων ἐν ἐκκλησίαις. Προσφυεῖς. προσπελαγεῖς. καὶ προσφυῶς
καὶ προσφυῶς. Προσχαιρετήρια. ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις γενομένη. ὅτε ἐδόκει ἀνιέναι ἡ Κόρη.
Πρόσχημα. παρακάλυμμα τοῦ ἤθους ἢ πρόφασις. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ πρόσχημα εἰ, ὡς ἐξ ἐμοῦ τέ-
θνηκεν. αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματος μοίρᾳ ἐξιόντα, μήτε τούτοις, μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις δι-

χειρασίσαι. Πρόσχημα· παρακάλυμμα. σοφοκλῆς· πρόσχημ' ἀγῶνος δελφικῶν ἄθλων χάριν· ὡς οὔπω ὄντος τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος, προσχήματι οἰκονομίας, βαρβαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας, Πρόσχορδα· σύμφωνα. Προσχῶν. Προσχωρῶ· δοτικῇ. Πρόσχωροι· πρόσοικοι. Προσψαύσας. σπέρματος τοῦ μάρτυρος τῷ πυρί. Προταλαιπωρῶ· γενικῇ.
Προταμών· κόψας. Πρόταξις· ψιλῶν· ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι προτετάχθωσι. ὑπόταξις δὲ ὅταν ὑποτάττωνται. πρόσταξις δὲ ὅτε ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο. Πρόθεσις· ὅτι πρόθεσίς ἐστι λόγος, ἐξ ὅρων δύο τῶν σημαινομένων τί κατά τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. τρόπος δὲ ἁπλῶς δύο προτάσεων ἀπλῆ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν· ἐξ ὧν ἀναγκαῖον ἕνα δίς τε εἰλῆφθαι, καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. σχῆμα δέ, τὸ πῶς ὁ δὶς τὸ μέσον ἔχων. Πρότασις· ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. πρόβλημα, τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον. συνίσταται δὲ καὶ ἐξ ἀντιφάσεων. πρόβλημα καὶ πρότασις, τῶν αὐτῶν εἰσὶ δηλωτικά, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς. τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πότερον λεγόμενον, πρόβλημά ἐστι. μετὰ δὲ τοῦ ἆρα, πρότασις. καὶ εἰσιν αὗται διαλεκτικὰ προβλήματα. καὶ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μέν, οἷον πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς ἢ οὔ. πρότασις δὲ ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστι, τοῦ ἢ οὔ οὐ προστιθεμένου. Προτέγειον. Προτέλεια· ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, τὴν γαμουμένην παρθένον, ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς τὴν θεὸν καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι. Προτέλεια· λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας, τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα. Προτέλειον· ἡ προπαίδεια. καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἐστί, καὶ οὐδέν τι πόῤῥωτο αἰνίττονταί ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο. τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος. καὶ προτέλεια τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα. ἀντὶ καὶ τῶν διωνίδος γάμων, προθυσάσθω. καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ, ὁ ἀνὴρ γενέσθω. Προτεμενίσματα· προπύλαια ἢ προάστεια. Προτένθαι· οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἁπτόμενοι. οἱ προαρπάζοντες καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος. οἱ νῦν μεταβόλοι καλούμενοι. οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι. Προὐτένθευσαν· προελιχνεύσαντο. προέλαβον τὴν προθεσμίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικὸς ἔχειν. ἢ ὑπὸ τῆς κοιλίας ἐκνικώμενοι. Προτένθης· ὁ λίχνος. αἰλιανός· προτένθης καὶ ὀψοφάγος.
Πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν· ἀντὶ ὑπὲρ παίδων καὶ ὑπὲρ γυναικῶν. Προτεραία· ἡ πρώτη. καὶ προτεραῖος. Προτεραίτερος· ἀντὶ τοῦ πρότερος. Προτερήσαντες· ἀντὶ τοῦ πρότεροι γενόμενοι. οἱ δὲ ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν δυοῖν ποταμοῖν, κενὴν ἔπηξαν ὑποβρυχίους. καὶ αὖθις. πόθεν ἡμῖν ἡ ἄρδην ἀπολωλέναι ἢ προτερήσασι, δόξαν μέν τινα προπετείας ἀπενέγκασθαι. βιοτεύειν δὲ ὅμως ἐπὶ κατεξουσίαν. Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν δασύποδα· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ πρότερον αἷμα ὕσει. Προτέρωσε· μακροτέρω. Προτίθεμαι· γενικῇ. Προτείνειν· δωρεῖσθαι. χαρίζεσθαι. προτείνειν αὐτῷ φ' τάλαντα παραχωρήσαντι τῆς κύπρου. καὶ τἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τίμια παρ' αὐτῶν συνεπιδεικνύειν, προσεπειγομένῳ τὴν χρείαν ταύτην.
Πρὸ τῆς δίκης· προτιμότερον τῆς δίκης οἱ θεοσύλαι κολάζονται. τὸ κῶδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι. Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις· ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων. Πρὸ τῆς πόλεως· ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο πρὸ τῆς πόλεως. ἀνὰ παρὰ τὴν πόλιν. ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν. βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν. ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει. τὸ δὲ λαιὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους. Προτιάπτω· προσάπτω. Προτιειλεῖν· συστρέφειν. Προτίκτωρ· εἶδος ἀξιώματος ῥωμαϊκοῦ, καὶ φυλακῆς. Προτιμᾶν· τὸ φροντίζειν. καὶ δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. καὶ ἀριστοφάνης· οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος τὸν δακτύλιον τόνδε παρ' εὐδάμου δραχμῆς. Προτιμῶ· γενικῇ. γράψας ἂν αἰδῶς ἐστί τινι προτετίμηται δεσμοῦ. καὶ ταραντῖνοι μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες. αἰτιατικῇ δέ, θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ θεοῦ. Προτιόσσομαι· βλέ-

πω

πω. ἀπὸ τῶν ὄσσων ἡ μεταφορά. Πρότμησις· ὀμφαλός. τὸ ὑπὲρ ἦτρον. διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι. Προτολμίζεσθαι· προσέχεσθαι. Προτομαὶ βασιλικαί· εἰκόνες βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ προτομὴ λέγεται. τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας, χαλκῷ περιέβαλε διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειῶδες. Προτομὴ ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ προτομὴ λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἱστῷ νηὸς παραπλησία, ἐστόμωται σιδήρῳ παχεῖ κατ' ἄκρον εἰς κριοῦ προτομήν. ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται τετυπωμένος. κατῃώρηται δὲ καλῴοις μέσον ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγος ἑκατέρας δοκοῦ. σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ἐστηριγμένος. ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιν. τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προανέχοντι σιδήρῳ. καὶ οὐδεὶς οὕτω καρτερὸς πύργος ἢ περίβολος πλατύς ἐστιν, ὃς τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσει. τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖ τὰ τείχη.

Προτόνιον· ἱματίδιον ὃ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη ὅτι πρώτη Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα. Πρότονος· ὁ προτεταμένος κάλως. Πρὸ τῶν ὅλων· πρότερος τῶν ὅλων. καὶ πάντα προτέλων αὖθ' ὅλων πρὸ τῶν ὅλων. Προξένῳ δοτικῶς· παρακαλῶ προξενοπαῖοι σοὶ εἴκεται. σοφοκλῆς. τοσαῦτα σοὶ ὤν προξένῳ καλῶ δ' ἅμα χρημάτων ἐμῶν. καὶ προξένημα αἰτιατική. Προτεραίᾳ τῇ· ἔτι ἐπάνω ἡμέρᾳ. θουκυδίδης ἐν β'. τὴν ἔτι τὴν πρὸ τῆς ἐκφορᾶς. Προτροπάδην· προθύμως. ἀμεταστρεπτί. ἢ εἰς τοὔμπροσθεν. ἀγαθίας. παραδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις, ἔφυγον προτροπάδην. ἀλκῆς ἁπάσης ἐπιλελησμένοι. Προτρυγαῖος.

Προοίμιον· πρόλογος. Προὔγραφε· καὶ προὔγραφε. κατηγορήθη. μάρκος τῶν ἐπιγινομένων τὴν ἀξίωσιν, ἀγρανόμος προὔγραφε. εἶτα μέντοι λαθεῖν βουλόμενος, ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον. στολὴν αἰγυπτίαν ἀναλαβών. Προὐκινδύνευεν· ὑπεραπέθνησκεν. ὁ δὲ, προὐκινδύνευε τοῦ πλήθους οὐ στρατηγικῶς. ἀλλὰ στρατιωτικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀτελῶς. Προὔκειτο· καὶ προὔθεντο. ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ τεθάφθαι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας παρόντων τῶν οἰκείων. λυσίας ἐν τῷ πρὸς γλαύκωνα. καὶ μέντοι, οὐ γὰρ τοῦτο ἂν ἔχοι γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν δικαιολόγους συνειδότων. ὡς ὅτε μὲν προὔκειτο, ὤκνουν καὶ ἠσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι. ἐξενεχθέντος δὲ ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι. Προὐμάχουν· γυναικί. Προύνικος· δρομαῖος. γοργός. φασὶ γὰρ ξενοκράτει εἴποτε μέλλοι εἰς ἄστυ ἀπιέναι, τοὺς θορύβους πάντας καὶ προὐνίκους ἀποστέλλειν αὐτὸν τῇ παρόδῳ. Προὐνούστερος· ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος. Προὔπινε· δοτικῇ. προὔπινεν αὐτῷ αὐτὸς γὰρ πάλιν ἐκουφίζετο. καὶ τὸν δαίμονα ἐπῄνει. καὶ προὔπινεν αὐτῷ. καὶ μεστὸς ἦν ἐλπίδων χρηστῶν. Προὔπτον· φανερόν. Προυργιαίτερον καὶ προυργιαίτατον· ἀναγκαιότατον. προτιμότατον. θέσθαι προυργιαίτερον τοῦ πρὸς ῥωμαίους πολέμου. τὴν δὲ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν. ὅπερ ἔφυσαι ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις, τὰ σφέτερα τιθέμενοι προυργιαίτερα ἀνεχώρησαν. Προυργιαίτατον· πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον. Προυργιαίτερον· ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ πρὸ ἔργου αἱρετώτερόν ἐστι τὸ προυργιαίτερον. ἐπεὶ τὸ προὔργου ἐστὶν οἷον πρὸ ἔργου. πολύβιος. οὐδὲν προυργιαίτερον ποιουμένου κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν. λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. ἀρριανός. μάλιστα δὲ φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτοῦ καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν, πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός. ὁ δὲ, αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, τῶν πρὸς αὐτοκράτορα ἐπηγγελμένων, προυργιαιτέραν τὴν ἀπὸ τῆς τύχης προχωρείαν πεποιημένος. Προὔργου· πρὸ ἔργου συμφέρον. πλέον. ἰσοκράτης φησίν. ἵνα προὔργου τι γένηται. ἀντὶ τοῦ πλέον.

Προὔργου νενόμικα καὶ τούτων κἀκείνων τὴν ἀμετρίαν φυγών, ὅσα προσήκει ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις, ταῦτα προσαρμόσαι. Προυσίας ὁ βασιλεὺς εἰ δ' ἐχθρὸς ὢν κατὰ τὴν ἔμφασιν. καὶ περὶ ἐν συλλογισμῷ βελτίων ὑπάρχων, ἥμισυς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν. καὶ πρὸς

τὰς πολεμικὰς χρείας ἀργὸς καὶ γυναικώδης· οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀπόλιος. καὶ συλλήβδην ἐκτεθηλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν βίον. ὅπερ ἥκιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχειν. ἅπαντες μὲν γάρ, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ καὶ φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων, ἄπειρος εἰς τέλος ἦν· καὶ τοῦ καλοῦ, ὅ τί ποτ' ἐστίν, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε. σαρδαναπάλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ γὰρ οὖν ἅμα τῷ βραχείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος λαβέσθαι, ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀποδιαφωνεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

Προυσίας βασιλεύς· οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄτταλον, καὶ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον, παρασκευάσας μὲν θυσίαν πολυτελῆ, προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ· καὶ βουθυτήσας, καὶ καλλιερήσας τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν. κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἐπιστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Νικηφόριον, τούς τε νεὼς ἅπαντας διέφθειρε· καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐσύλησε· καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ Φυλομάχου κατεσκευασμένον ἀπενηνόχει ὡς αὑτόν· ᾧ τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐβουθύτει καὶ σπένδων καὶ κατηύχετο δεόμενος ὅπερ εἰκὸς ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ κατὰ πάντα τρόπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις, μανικαί· τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξαισίως, ὅπερ εἰώθει Προυσίας ποιεῖν γονυπετῶν καὶ γυναικιζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνεσθαι καὶ διὰ τῆς τούτων φθορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἄν, εἴ ποτε τις θυμοῦ λυττῶντος ἔργα, καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας καὶ λογισμῶν. Προὔτυψαν· προεξῆξαν. Προὔχειν· προέχειν. τί λέγειν ἢ τί περαιτέρω ἔχεις φράζε μοι. τέχνα τὸ τέχνας ἑτέρας προὔχει. Προὔχοντο· προέβαλον. οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν. λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιεν, ὅπερ μάλιστα προὔχοντο· ἀντὶ τοῦ προεβάλοντο· προτείνουσι. Πρόφερε· ὀνείδιζε. ὅμηρος ὑπερμιμνήσκων· μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης. καὶ Αἰλιανός· καὶ τὸ ἡττηθὲν κατὰ τῆς παρθένου προφέρει αὐτοῖς. καὶ Ἡσίοδος· ἠὼς γὰρ προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πρόσω ἄγει.

Προφερέστατον· βέλτιστον. Προφερεῖς· οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Προφητεία· ἡ μέν ἐστι πνευματική· ἡ δὲ διαβολική. λέγονται γὰρ καὶ ἐπ' ἐκείνοις ὁμωνύμως αἱ προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων, φυσική τις ἢ τεχνική. ἡ δέ, κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς, προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι. διοικονομικῶς δὲ καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις. ὡς τῷ Φαραὼ καὶ τῷ Βαλαὰμ καὶ τῷ Καϊάφᾳ. τῆς δὲ διαβολικῆς, τοῖς τοῦ δαίμονος θεραπευταῖς. αὐτοὶ γὰρ οἱ ἀλευρομάντεις καὶ κριθομάντεις καὶ ἡ διὰ δρυὸς Πυθία, καὶ ἡ Δωδώνης ἱέρεια καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων καὶ πτήσεων καὶ κλαγγῶν ὀρνέων συμβολομάντεις καὶ παρμαγῳδῶν καὶ κληδόνων. καὶ βροντῶν, μυῶν τε καὶ γαλῆς. καὶ σεισμῶν ξύλων τε καὶ ὤτων ἤχων. καὶ παλμῶν σώματος. καὶ δι' ὀνομάτων νεκρῶν τε, καὶ ἄστρων καὶ ὕδατος καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι' ὀνείρων καὶ ἐπὶ ἡμῖν μὲν διαιρεῖται καὶ αὐτή. ἡ δὲ πρόγνωσις αὐτοῖς, οὐ δι' ἀρετῆς ὡς ἡμῖν ἀλλὰ διά τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν Θεὸς προλέγων, καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται· καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται. ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔν τισιν ἀληθεύουσιν ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. Φυσικὴ δὲ ἡ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γὰρ καὶ γέρανοι καὶ μύρμηκες, ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνονται· ἐχῖνοί τε καὶ ἀλκυόνες φύσει τοῦτο κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία ἐπὶ ἰατροῖς καὶ συμβούλοις καὶ κυβερνήταις. οἱ μὲν γὰρ ἀρρωστίας καὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν. οἱ δέ, πνευμάτων μεταβολάς. οἱ δέ, τοῦ μέλλοντος συνέσει στοχάζονται. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνῶσις. οἷον ὅτι μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ χειμὼν γίνεται· πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προρρήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαίμονας πρόγνωσιν ἔχειν, ὅπου γε καὶ μύρμηκες καὶ κοινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος καταστοχαστικοί εἰσιν. ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ διάβολος προεφήτευσε τοῦ γνώσεσθαι καλὸν καὶ πονηρόν, καὶ ἐγένετο. καὶ ὁ Βαλαὰμ προεῖπεν, ὅτι ἡ γένεσις σου καὶ διὰ τὰς προσδοθήσεται ὁ Ἰσραὴλ καὶ ἐγένετο οὕτως. ὁ περὶ στοχασμὸς ἐστὶ μᾶλλον ἢ πρόρρησις. οὐδὲν γὰρ παράδοξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προ-

φητείας

φητείας δὲ ἴδιον, τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι. Προφθάνω αἰτιατικῇ. Προφορουμένων· δεῦρο κἀκεῖσε φερόμενοι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι δὲ λέγεται τὸ παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις. Ἀριστοφάνης ὄρνισι. Πρόφρων· πρόθυμος. φρόνιμος. Προφυλακὴ τῶν κυρίως. εἰς δʹ φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ. ἑκάστη δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς.

Προχαιρητήρια· ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ Ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα προχαιρητήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης. ταύτην τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ προχαιρητήρια διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων. Προχειρίζω· πᾶσι γνώριμον ποιῶ. Πρόχειρον, τὸ κατημαξευμένον. τὸ πᾶσι γνώριμον. ἀντὶ τοῦ, τὸ πρόχειρον. Πρόχειρος ἀκρατής. ὁ δὲ, πρόχειρος ὢν τῇ γνώμῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν, οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλὰ παντὶ τῷ καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. καὶ ὁ ἕτοιμος λέγεται πρόχειρος. Πρόχειρος· ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀφύλακτος. Πολύβιος. ἀλλ᾽ ἔστιν αἴτιον τοῦ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρεπιχαίρειν καλῶς εἰρημένον. νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν. ἄρθρα ταῦτα φρενῶν. Προχειροτονία· ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτόν τι γίνεσθαι. ὅταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης, εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα. Πρόχνυ· τὸ ἐπὶ γόνυ παντελῶς ὀκλάσαι. οἱονεὶ πρὸς γόνυ καὶ συγκοπῇ πρόγνυ καὶ πρόχνυ. Προχοαί· αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδεῦτι καὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ παντὸς ὕδατος ἐκροή. Προχέω τῇ ἐπιχύσει. καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ κωθωνοειδεῖ. ἐν ἐπιγράμματι. Πριήπῳ Νικίδας καὶ χρυσέην τήνδ᾽ ἔθετο πρόχοην. Πρόχους· ξέστης τὸ μέτρον. καὶ ἐμβαλὼν δὲ πρόχουν ἀργυρᾶν τὰ ὀστᾶ, ἐξέπεμψε τῷ παιδὶ τοῦ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν. Πρόχυσιν· παρ᾽ Ἡροδότῳ, τὸ ἀποσπασθεῖσαι. Πρῷ. οὕτω μονοσυλλάβως. ἔτι ὄρθρου βαθέος. ἴσον δὲ ἐν ὥρᾳ τοῦ πρωΐ συναιρέσεώς ἐστι τὸ πρῷ. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῷον περισπᾶται. οὐ πρῷον μὲν ἡμῖν ὁ ῥαψῳδὸς ἤγειρε καὶ Ἴμαχος. πρῴ· μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ. καὶ τὸ ἕωθεν. Ἀριστοφάνης. λουσάμενος πρῴ. μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους. ὡς ἂν μὴ πρῴ. καὶ πρῴων. Ἀριστοφάνης. σικύων πρῴων. οἱ γὰρ πρώϊμοι σίκυοι, καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σίκυοι, δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία. ἀρχομένων σικύων, καὶ λήγουσαν κολοκυνθῶν. Πρωθήβας· Ἀππιανός. ὁ δὲ φειδοῖ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐληλυθότων κατέλεγε πρωθήβας, οὐ πεῖραν πολέμου πεπειραμένους, δύο τέλη. Πρωθήβης· ἄρτι ἀκμάζων νέος. Πρωΐ· παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί. Δαβίδ. ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου κύριε. πρωΐ δέ ἐστι πᾶν τὸ διάστημα, τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν. ὅτε δὲ λέγει ἀναστὰς πρωΐ, ὥστε μὴ ἐναντία δόξῃ λέγειν, ἀδήλου τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀγνώστου οὔσης, στικτέον ἀναστάς. καὶ οὕτως ἐπαγαγεῖν, πρωΐ πρώτῃ σαββάτων, ἐφάνη Μαρίᾳ. Πρωΐ πρωΐ. οὕτως Δαβὶδ τὸ ταχὺ καὶ ὀξύ, πρωΐ προσηγόρευσε. βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ. Πρωΐα· ἡ πρωϊνὴ κατάστασις. Πρωϊαίτερον· θᾶττον. ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. Πρωΐζον· πρὸ ὀλίγου. Πρώϊμος· πρωϊνὸν καὶ πρωϊνῶς. καὶ πρώϊον. Πρωκτός· ὁ κῶλος. παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρός. καὶ παροιμία. εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτο ἔλεγον τοῖς ὀφθαλμιῶσιν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. τοῖς ὄρνισι φυσῶντε τὸν πρωκτὸν κυνός. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. ἀντιπαθένη τὶς κελευσάτω πᾶσι τέχνῃ. οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἐν ἑκάστῃ σκευασμάτων, οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χελιδόνων. ὦ πότνι᾽ Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς διαρραγέντα. μὴ δὲ βεβαλανωμένον. ἀντὶ τοῦ κατεχόμενον ὑπὸ τοῦ κόπρου. ὁ δὲ ἀντιτιθέντης ἰατρὸς τὴν θηλυδρίαν. Περικλέωνος φησὶν Ἀριστοφάνης πρωκτὸν δεῖ χεσκεμίνου. ὁ κῶλος παρὰ τὸ προϊέναι. Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ. παροιμία. ὅταν τις μὴ δύνηται νικᾶν, ἀποκρίνασθαι. ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν ὅσῳ καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο. καὶ Ἀριστοφάνης. δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χὠ πρωκτὸς ὁ ὑμὸς τουτί γε σοφίζεται. Πρωκτοτηρεῖν· τοὺς πρωκτοὺς τῶν γεραιόντων τηρεῖν. ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν. Πρωλαΐτης. Πρῶνες· ὄρων ἐξοχαί. βουνοί. ἐν ἐπιγράμματι. ὅς τε καὶ οἶτιν, καὶ βαθὺ δένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης. καὶ αὖθις,

λάσιον παρὰ πρῶνα χαλεπῆς ἀνθεῖ τὸ τρηχύ. καὶ αὖθις, ὁ δὲ νέβρου πρῶνας ἱρουωρεῖτει. λέγεται
δὲ καὶ πρεὼν πρεόνος. αἱ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος. Πρώρα· τὸ ἔμπρο-
σθεν τῆς νεώς. καὶ πρώραθεν. καὶ πρωρέτας τῆς νηός. καὶ πρωρᾶς. Πρωταγόρας, Ἀβδηρίτης
υἱὸς Ἀρτέμωνος. ἢ καὶ Μαιανδρίου. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ Τήιον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φορτο-
βαστάκτης. ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ, ἠράσθη λόγων· καὶ φιλοσοφήσας, ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ
ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε. καὶ ἀγῶνα λόγων
ἐποιήσατο. καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς, μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος ἔμμισθος.
διδάσκαλος δὲ ἐγένετο τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διεῖλέ τε πρῶτος οὗτος πάντα λόγον εἰς δ΄· εὐχωλήν.
ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. μετὰ δὲ τοῦτον, ἕτερος εἰς ἑπτὰ διεῖλε ταῦτα. διήγησιν. ἐρώτησιν.
ἀπόκρισιν. ἐντολήν. εἰσαγγελίαν. εὐχωλήν. κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ, τέσσαρας εἶναί φησιν ἰδέ-
ας λόγων· φάσιν. ἀπόφασιν. ἐρώτησιν. προσαγόρευσιν. τὰ δὲ Πρωταγόρου βιβλία, ὑπὸ Ἀθηναίων
ἐκαύθη. διότι λέγων ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος· περὶ θεῶν, οὐκ ἔχω εἰδέναι· οὔτε ὡς εἰσίν,
οὔτε ὡς οὐκ εἰσί. καὶ πρεσβύτερος ἐστὶ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείου.
καὶ ἄλλων πολλῶν. Πρωταγωνιστεῖν· πρῶτον ἀγωνίζεσθαι. Πρωταγωνιστῶ· γενικῇ. Πρῶ-
τα στοιχεῖα, ὁ ἀλφάβητος. καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς. περὶ γραμματικῆς φησὶν ὅτι ἔδει αὐτὰ κα-
λῶς διὰ δυστυχίαν. Πρῶτα φύσει αἱ ἀρχαί· ἔσχατα δὲ φύσει, τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶ-
τα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι, χαλεπὰ δειχθῆναι. τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις
ῥᾴδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα, τὸ χαλεπὸν ἔχει ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τὰ τὰ μὲν
δεικνύμενα δείκνυσθαι διὰ πρώτων, τῶν δὲ πρώτων, μὴ εἶναί τι πρῶτον. γίνεται δὲ ἡ τῶν ἀρχῶν
γνῶσις, οὐ δι' ἀποδείξεως· ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. ὁρίσασθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχὴν τί ποτέ ἐστι. καὶ τοῦ-
το αὐτὴν ὑποθέμενος εἶναι, χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τὴν μετ' αὐτήν. διὰ τοῦτο δυσεπιχείρη-
τοι αἱ ἀρχαὶ καὶ οὐ ῥᾳδίως δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται. πρῶτον
δὲ λέγεται· σχῆμα ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν οὐχ ὡς αἴτιον· οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνων· ἀλλὰ
τῇ τάξει, καὶ τελειότερον ὄν, οὐ τὸ γενναῖον ἐκεῖνα καὶ παράγειν. ἀλλὰ τῶν πλεῖον δύνασθαι
καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι. Πρωτεσίλαος ὄνομα κύριον. καὶ
πρωτεσίλεως. Πρωτείων. Πρωτογένης· ζωγράφος. Ξάνθιος ἐκ Λυκίας. ὁ κατὰ τὴν γραφι-
κὴν διαβόητος ἐπιστήμην. ὁ τὸν ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἱστορήσας. τὸ ξένον καὶ θαυμαστὸν ἔργον. ὃ καὶ Δη-
μήτριος ὁ πολιορκητὴς, μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρκησεν, ὅλοις ἐν δυσὶν ἔτεσι, χι-
λίας ναῦς ἐπαγόμενος. καὶ στρατὸν ὁπλιτῶν μυριάδας. ὑπὲρ τὰς ε΄ καὶ πεντακισχιλίας. περὶ γρα-
φικῆς καὶ σχημάτων βιβλία β΄. Πρωτοκλισία· ἡ πρώτη καθέδρα. Πρωτόλεια· ἡ πρώτη λεία.
τὰ πρὸ τῶν λοιπῶν ἐξαίρετα. Πρωτόλιον· ἀπαρχήν. Πρωτολογία· πάσης κατηγορίας αὐ-
τοῦ ἀποφαίνει πρωτολογίαν. Πρῶτον ἀποστόλους· δεύτερον προφήτας. ἐρώτησις· πῶς τίθησι
πρώτους ἀποστόλους ὁ Παῦλος· πρώτους κατὰ ἀναλογίαν τῶν ἀγώνων. καὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ δόξαν. ἐσχάτους δὲ διὰ
τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατηντῆσαι. ὥστε εἶναι αὐτοὺς καὶ πρώτους καὶ ἐσχάτους. ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν δι-
δάσκαλον μιμήσωνται λέγοντα· ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. Πρώτονος· πρῶτος νέος.
Πρωτόνεω· οἱ πρῶτον πλέοντες. ἢ πρῶτον εἰς τινὰ τόπον καταπεπλευκότες. Πρωτόνεως
καὶ ἀρχένεως. καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως. καὶ πρόνεως. Θουκυδίδης α΄. Πρωτοπαγῆ· πρώτως πε-
πηγότα. Πρωτόπειρος· ὁ δὲ, νέος ὢν κομιδῇ καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων καὶ νεωστὶ
γενόμενος τῆς ἐπὶ πλεῖον προαγωγῆς. φιλότιμος καὶ φιλόδοξος καὶ φιλόπρωτος ἦν. Πρωτοσπα-
ρονος. Πρωτοπορεία. Πρωτοπραξία· τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον. τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον.
Πρώτους· ἀκμάζοντας νέους. Πρώτοπρωΐ· οἱ οἰωνιζόμενοι λέγειν εἰώθασι. Πρωτοτόκος·
ὁ πρῶτος τεχθείς. πρωτοτόκος δὲ ἡ θῆλυς. Προῖκα, δωρεὰν ἀντὶ μισθοῦ. καὶ τὸ προικῷον ἐπέ-
ρεισμα. ἀντὶ τοῦ ὅπου. τὰ δὲ, καὶ προῖκα πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπολισμένα. ἀντὶ
τοῦ ἀντὶ κόπου. Προικίας· ὄνομα κύριον. Προΐκιος· ἀντὶ μισθοῦ. προΐκιος ἀνοίσι κελευ-
θίτησιν ἀοιδὸς ὁ τέττιξ φησὶν ἐν ἐπιγράμματι. Προικόνησος. Προικὸς δόσεως· ἀντὶ τοῦ δω-
ρεᾶς

ρικοῦ· πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ εὐθεῖα προίξ. Πρύλις. ὁ πεζός. ὁπλίτης. ὡς δαμῶ δαμάσω δαμαλις, ἴσως πρόμω, πρόμυλις, πρόυλις καὶ κατὰ συγκοπὴν πρύλις. Πρύμναν ἐκρούοντο. πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐστι, τὸ κατ' ὀλίγον ὑποχωρεῖν μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες. ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, τιτρώσκωνται. Πρύμνην κάτωθεν ἐκκείζων. Πρυμνήσιον. τὸ ἀπόγειον σχοινίον. Πρυμνήτης κάλως. Πρυμνὸν τὸ ἔσχατον. Πρυμνώρειαν. τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. Πρυτανεύεται. διοικεῖται τῇ τοῦ θεοῦ ῥοπῇ. Πρυτανεύω τὰ ἀνθρώπινα. Πρυτανεύοντα. κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρύτανιν ὄντα ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Πρυτανευούσης. τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφιείσης σφίσι πορρωτέρω ἰέναι. ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος, συμμετρούσης αὐτοῖς καὶ πρυτανευούσης εἰκότως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ πρέσβεις. ἧκον τοῦ πρυτανεῦσαι πάρθοις τε καὶ ῥωμαίοις τὰς διαλλαγάς. Πρυτανεύσαντι. σκέψασθαι. πράξαντι. χρηματίσαντι. πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν πρυτάνεων διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ καὶ τῇ λέξει Δημοσθένης. Πρυτανεῖα. ἐνίοτε μὲν ὡς μὲν καὶ θηλυκῶς. ἀριθμός τις ἡμερῶν. οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς ἐπιδηλοῖ. τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι. ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι. ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ς. πρυτανεῖα δὲ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτόν. ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον. ἐπέβαλλε δὲ ἑκάστῃ φυλῇ τῶν ί. λε' ἡμέρας. καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες. ἃς ἀπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς. καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρώτων ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν, ἀπαρτιζομένην εἰς λς' ἡμέρας. αἱ δὲ λοιπαὶ ς' ἀνὰ λε'. πρυτανείας οὖν ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἤτοι λς' ἢ λε'. ἐν αἷς ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀττικοῖς πρυτανεῖά ἐστιν, ἀργύριον ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι. καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. Πρυτανεῖα. τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύρια.

Πρυτανεῖα. μέταλλα. ἀγοραὶ, λιμένας, μισθούς, δημιόπρατα. τούτων πλήρωμα, τάλαντα [illegible] δισχίλια. Πρυτανεῖα. πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια κατατασσομένη. ἣν οἱ δικασάμενοί τινι καὶ ἡττηθέντες, κατέβαλλον. ὡρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἕκαστος. Πρυτανεῖον. θεσμοθέσιον. θόλος. παρὰ δὲ τοῖς ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος ἔνθα ἐσιτοῦντο δημοσίᾳ. τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτῆς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι, τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοντο χάριν. ἢ πυρὸς ταμεῖον. ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ. καὶ ηὔχοντο. ἀριστοφάνης νεφέλαις. πᾶς τις ὑμνυσοῖς ὀφείλων τυγχάνω, θεὶς μοι πρυτανεῖα πολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν. τὰ παρὰ ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτουλα. τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν, εἰσῆγον τοὺς χρεώστας. Πρυτάνεις. τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐν διαδοχῇ ἀλλήλαις, αἱ δέκα φυλαί. κλήρῳ λαχοῦσαι. ὡς αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. διαπιστοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἤδη τῷ φιλίππῳ, διὰ τὴν πρὸς τὰ κρειτικὰ κακοπραγμοσύνην, καὶ τὸν ἡρακλείδην ὑπώπτευον ἐγκάθετον εἶναι. Πρύτανις. διοικητής, προστάτης. φύλαξ. βασιλεύς, ἄρχων. ταμίας. ἔξαρχος. Πτάμη, διηθῶν. Πταρμός. ἀριστοφάνης. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον. ἀντὶ τοῦ οὐκ ᾐσθόμην. ὁ πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πταρνύονται. ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. οὕτω φησὶν ἡ ψάμμου πληγή, ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος μυκτήρων. Πταίειν. δοτικῇ. προσκρούειν. καὶ παροιμία μὴ πολλάκις πρὸς αὐτὸν λίθον πταίειν. ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον. Πτελέα. εἶδος δένδρου. Πτελεῖνας καὶ πτελεῖναι. ἐπειδὴ πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύσαντας εὐφυέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες, ὑψηλοὶ καὶ ἐπίπεδοι τόποι τῶν ὑλωδῶν. διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολλοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας. εἶναι δὲ ἐπιτηδείους ἱκανοὺς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. ὅτι τὸ τυχὸν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος. ποτὲ δὲ κάλαμοι καὶ πτέρεις, καὶ τὸ γένος ἀκανθῶν. οὐ μόνον πεζούς, ἀλλὰ καὶ ἱππεῖς δύνανται κρύπτειν ἐὰν βραχέα τις προνοηθῇ. τοῦ τὰ μὲν ἐπισήματα τῶν

ὅπλων, ὑπτιάζουσαι πρὸς τὴν γῆν. ταῖς δὲ περικεφαλαίαις ἀποτιθέασι τοῖς ὅπλοις. Πτέ-
ρις βοτάνη ξηραντικῆς δυνάμεως. ὅθεν ἔμβρυά τε φθείρει, καὶ ἐκβάλλει· καὶ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ.
Πτελέινος. ὁ πτερωτός. κλύβι. ἐπικοσμοῦντες οἱ ῥωμαῖοι πτελέινῳ στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις, ἢ μελαι-
νόρθοις δ' ἰσίν, ὡς πηχυαίοις τὸ μέγεθος. ὧν προστεθέντων κατὰ κορυφὴν ἅμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις
ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος. ἡ δὲ ὄψις καλὴ καὶ καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντί-
οις. Πτέρνα. ὁ δόλος καὶ ἡ ἐπιβουλή. καὶ πτερνίζω τὸ καταβάλλω. ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ ταῖ-
χους ἀγωνιζομένων. καὶ ἐπτέρνη δ' ὡς συνθέοντες πρὸς τὰ αἰεν ὁμοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ δ' ἐμμηχανωμένους. ἐπτέ-
ρνικε γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο. Πτερνίζει. ἀπατᾷ. ἢ λακτίζει. Πτεροδόνητος. πτεροῖς παλλχεῖς
Πτερόεντα. ταχέα, κοῦφα. Πτερόεντι. ταχεῖ. ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικότι.
ἡ δὲ ὅλη σύστασις ὅτι ἐν τῷ πτερῷ τοῦ ἔρωτος τὰ ὄρνεα ἐστίν. ἄτοπος γὰρ καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία.
ἀριστοφάνης ὄρνισι. καὶ πτερόεις, ὁ ἐπτερωμένος. Πτεροφοίτωρ, τάχους ἔχει. τίς ὁ πτεροφοίτω-
ρος ἀτεχνῶς ἐν τὸν ὑπουράνιον ἱέμενον τόπον. ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος. Πτε-
ρωτὰ ζῷα. ἀετός, ἀλκυών. καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι. Πτέρυγες περιστερᾶς. αἱ δω-
ρεαὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηργυρῶσθαι. τὰ δὲ μετάφρενα κεκοσμῆσθαι
χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἁπλούστερα καὶ λευκότερα, τοῖς ἁπλουστέροις. τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ἐντελε-
στέροις. τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς. Πτερυγίζειν. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν. ἀπὸ τῶν
ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ἀντὶ
τοῦ θορυβεῖ. τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες καὶ θορυβητικόν. ἢ κουφαλογεῖς. ἢ ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ μάταια διαλέγῃ. ἀπὸ τῶν
νεοττῶν οἳ πειρῶνται μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται. οὕτω καὶ σύ. θέλεις μὲν ἀντειπεῖν
καὶ πειράζεις. ἀνύεις δὲ οὐδέν. Πτερυγίζων. πτερούμενος. ἀριστοφάνης περὶ μάγνητος. ὅτι ὄρ-
νιθας ἐποίησε δρᾶμα. καὶ ψῆνας. καὶ λύκους. Πτερύγιον. ἀκρωτήριον. Πτερυλλίδων. τῶν
ἀκρίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά. ὀρβελίχων δὲ τινὲς τῶν ἀλκυόνων, καὶ τὴν βοὴν τῶν δια-
λευκῶν. Πτέρω. Πτῆμα. πτῆσις οἰωνῶν. παραφέρεται δὲ τὴν πτῆμα τῶν οἰωνῶν. Πτηνὸν. τὸ
ὄρνεον. Πτήσσει. πτοεῖται. καὶ πτήσσομαι. κρύβομαι. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν καὶ φο-
βεῖσθαι. ἀλλ' ἐκπηδῶν πτήσσομαι. πτίσσω δὲ τὸ τύπτω. Πτῆσις, τῶν ὀρνίθων. Πτῆται. πέτεται
καὶ πτηνὰ ζῷα, τὰ πετόμενα. Πτίλον. πτερὸν ἁπαλώτερον. καὶ ἄπτιλα τὰ ἀπτέρωτα. εἰώθασι γὰρ οἱ δυ-
σμεῖς πτερὰ χρῆσθαι πρὸς τὸ ὀξέσθαι. τῶν πτερῶν τὰ μὲν, καλεῖται πτίλα. τὰ δὲ, ὠκύπτερα.
ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἐγὼ μὲν πτέρωμα πω τελειότερον οὐκ εἶδον οὐ γάρ πώποτε. ἐπὶ τῶν τελ. ἐπὶ τοῖς ὠκυ-
πτέροις. οἱ αὐτοὶ ὡς μάλιστα οἴκασι ἐπτερωμένος. εἰς τὴν τελείαν χροιὰν συγγεγραμμένῳ. ἀντὶ τοῦ τελέως πε-
γραμμένῳ χροΐ. Πτίλλος. ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις. Πτισάνη. ἡ κεκομμένη, καθαρά. ἀ-
ριστοφάνης ἴσχνανα ἐπυλλίοις ἀπὸ πτισάνης. ἀλλὰ ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. Πτι-
σσεσθαι. τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι. καὶ πτίσσω τὸ τύπτω. Πτολεμαὶς δίκη. πρεσβύτις
ἦν ἡ πτολεμαῒς ἀρχαία, ἄχρις οὗ ἀποθάνοιεν δικασταί λέγουσι. διὰ τὸ ἀεὶ ὑπερτίθεσθαι. καὶ μὴ ποτε βού-
λεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι. Πτολεμαῖος, κυθήριος ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ ψα-
λακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν ὅτι ἡ βοτάνη ἐστὶ θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα. Πτολεμαῖος ὁ κλαύ-
διος χρηματίσας ἀλεξανδρεύς φιλόσοφος. γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔ-
γραψε μηχανικὰ βιβλία γ'. περὶ φάσεως καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν, βιβλία β'. ἁπλω-
σιν ἐπιφανείας σφαίρας. κανόνα πρόχειρον. τὸν μέγαν ἀστρονόμον, ἤτοι σύνταξιν καὶ ἄλλα. Πτολεμαῖ-
ος ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ὃς ἐπεκαλεῖτο πινδαρίων. υἱὸς ἦν ὀροάνδρου μαθητὴς ἀριστάρχου. ἔ-
γραψεν ὁμηρικῶν ὑποδειγμάτων, βιβλία γ'. περὶ τοῦ ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος. πρὸς νεοβαλίδην περὶ
λέξεως. περὶ τοῦ παρ' ὁμήρῳ οὔτιδος. περὶ ἀστροπαίου τοῦ παρ' ὁμήρῳ μνημονευομένου. καὶ ἕτερα. Πτο-
λεμαῖος γραμματικός. ὁ ἐπιθέτης κληθείς, διότι ἐπέθετο τῷ ἀριστάρχῳ. διήκουσε δὲ ἑλλανίκου
τοῦ γραμματικοῦ. ὁ δὲ, ἀγαθοκλέους. ὁ δὲ, ζηνοδότου τοῦ ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ πληγῶν.
ὑπόμνημα εἰς τὴν ὀδύσσειαν. Πτολεμαῖος. ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατήρ. καὶ αὐτὸς γραμ-

ματικοῦ· ἄμφω ἐπεδείκνυντο ἐν ῥώμῃ. καὶ ὁμοίως ἑρμηνεῖα τοῖς ἰταλικοῖς· εἰς ὁμήρου βιβλία ν'. καὶ
περὶ τῆς ποιητικῆς ξενίως ἰσοερμηνεῖα. καὶ περὶ μουσῶν καὶ νηρηΐδων. Πτολεμαῖος ἀλεξανδρεὺς γραμ-
ματικός· ὁ τοῦ ἡφαιστίωνος. γεγονὼς ἐπὶ τραϊανοῦ καὶ ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων. προσαγορευθεὶς
δὲ χέννος. περὶ παραδόξου ἱστορίας. σφίγγα. δρᾶμα δέ ἐστιν ἱστορικόν. ἀνθόμηρον. ἔστι δὲ ποίησις ῥα-
ψῳδιῶν κδ'. καὶ ἄλλα τινά. Πτολεμαῖος ὁ ἀσκαλωνίτης γραμματικός. ὃς ἐπαίδευσεν ἐν
ῥώμῃ. ἔγραψε προσῳδίαν ὁμηρικήν. περὶ ἑλληνισμοῦ. ἤτοι ὀρθοεπείας βιβλία ιε'. περὶ μέτρων. περὶ
τῆς ἐν ὀδυσσείᾳ ἀριστάρχου διορθώσεως. περὶ διαφορᾶς λέξεων. καὶ ἕτερα γραμματικά. Πτολεμαῖ-
ος ὁ φιλοπάτωρ. οὗτος ἱκανῶς τῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χρείζων, διὰ τὰς ἀπρεπεῖς ἔρωτας, καὶ τὰς
ἀλόγους καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβουλὰς ηὗ-
ρε καὶ πλείους. ὧν ἐγένετο κλεομένης καὶ θεόδοτος. καὶ ἄλλοι πολλοί. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς αἰγύ-
πτου. ὅτι ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰ κρέ-
α ἐσθιόντων καὶ τὰ ὀστᾶ ἔμπροσθεν τοῦ ὑρκανοῦ σωρευόντων, τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως ὁρᾷς
εἶπεν ὦ δέσποτα τὰ κείμενα ὑρκανῷ ὀστᾶ. ἐκ τούτου στόχασαι ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν συρίαν ἅπα-
σαν περιέδυσεν ὡς οὗτος ταῦτα σαρκῶν ἐγύμνωσε. γελασάντων δὲ πρὸς τὸν τοῦ τρύφωνος λόγον τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἐρομένου τὸν ὑρκανόν, πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὀστᾶ. εἰκότως εἶπεν ὦ δέσποτα. τοὺς
μὲν τὸ κυνῶδες· καὶ ὀστᾶ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίουσιν ὥσπερ οὗτοι. πρὸς τοὺς συνανακειμένους εἰπών
ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίουσι. τὰ δὲ ὀστᾶ ῥίπτουσιν. ὥσπερ ἄν-
θρωπος ὢν καὶ ἐγὼ νῦν πεποίηκα. θαυμάζων τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ σοφὴν οὖσαν γενομένην. καὶ πάντας ἐκέ-
λευσεν ἀνακροτῆσαι τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν. Πτολεμαῖος στρατηγὸς κατὰ
κύπρου. ὃς οὐδαμῶς αἰγυπτιακὸς γέγονεν. ἀλλὰ νουνεχὴς καὶ πρακτικός. παραλαβὼν τὴν νῆσον
ἔτι νηπίου τοῦ βασιλέως ὄντος, ἐγένετο μὲν ἐπιμελὴς περὶ συναγωγὴν χρημάτων. ἐδίδου δὲ παντελῶς
οὐδὲν οὐδενί. καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν. καὶ κακολογούμενος πι-
κρῶς ἐν τῷ μηδὲν προΐεσθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγενομένου, συνθεὶς πλῆθος ἱκανὸν
χρημάτων ἐξαπέστειλεν. ὥστε καὶ τὸν πτολεμαῖον, καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς πρότερον αὐτοῦ συστολῆς διαλοι-
δορουμένους, ὕστερον αὐτὸν ἐπαινεῖν. Πτολίπορθος. ἀνδρεῖος. πόλεις πορθῶν. Πτόλισμα
πόλις. Πτόρθους καὶ κλάδους. τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δέ τινες πρέμνα καὶ κλάδους
καλοῦσι. Πτῶκα δειλόν. καὶ πτῶκας δορκάδας. ἢ ἐλάφους νεβρούς. ἢ λαγωούς. Πτῶμα
σῶμα ἀντὶ τῆς κεφαλῆς. Πτώματα ἐλαιῶν. λυσίας ἐν τῷ κατὰ νικίδου λέγοιεν ἄν, ἤτοι τὸν καρ-
πὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν. ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατά τινα τύχην πεπτωκότα. Πτὼξ. λαγωός.
ἐν ἐπιγράμματι. εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐξ ὀπώρης βακχιάδος. χλωρὸν βότρυν ἀμελ-
γόμενον. Πτώσεις. οὕτω λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι κοινότερον. καὶ τὰς ὁποσοῦν ἐγκλίσεις καὶ ἐκ-
φοράς. τὴν μὲν καὶ νῦν οὕτως ἀντὶ τοῦ σύστοιχα. καὶ πτώσεις καὶ παρώνυμα. τὰ δ' ἀνακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δο-
κοῦντα. διαφέροντα δέ. καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως παραπτώσει ἐσχηματισμένα. ὡς τὸ γραμματικῶς
πτῶσις γὰρ τοῦτο τοῦ γραμματικός. ὁμοίως δὲ δικαίως. καὶ μουσικῶς. καὶ φρονίμως. καὶ ἀνδρείως.
πτώσεις γὰρ ταῦτα τοῦ δίκαιος. καὶ μουσικός καὶ φρόνιμος. καὶ ἀνδρεῖος. ἔστι δὲ ὁ παραδιδόμενος τόπος
τοιοῦτος. ἂν ἡ πτῶσις τινὸς ἢ ὁποσοῦν λεγομένη πλεοναχῶς. καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς. καὶ εἰ αὐτό, καὶ
ἡ πτῶσις. οἷον ἐπεὶ τοῦ δικαίου τὸ δικαίως πτῶσις. πλεοναχῶς δὲ τὸ δικαίως, πλεοναχῶς καὶ τὸ δί-
καιον. καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. ὅτε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κεῖναι. καὶ τὸ
δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι ἀποφαινόμενος δικαίως λέγεται κεκρικέναι. κἂν μὴ ᾖ τοῦτο δίκαιον ἢ τοῦτο.
λέγεται δὲ δικαίως κεκρικέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κρίνας. ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ νόμῳ πεισθείς, κἂν μὴ ᾖ ταῖς ἀλη-
θείαις δίκαιον οὕτως ἔχῃ. καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς. καθ' ἕκα-
στον γὰρ τῶν δικαίως. τό τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. καὶ τὸ ὡς δεῖ δίκαιον. τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆ-
λον ὅτι ἀναστρέφει ὁ τόπος. καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον. καὶ ἡ πτῶσις ἡ ἀπ' αὐτοῦ
τὸ δικαίως πλεοναχῶς. κατὰ δὲ γραμματικούς. πτῶσίς ἐστιν ὀνόματος ἢ ὀνοματικοῦ τινος κατὰ τὸ τέλος
γινομένη κίνησις. Πτώσσοντες. δειλιῶντες. καὶ πτώσσουσαν δειλιῶσαν. κρυπτομένην. πᾶν δὲ κα-

τεῦ δ' ἐνδροσίβων δρυὸς εἴρυσα χεῖρα πτωσσούσας βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις. Πτωκάζειν· δειλιᾶν. Πτωχεία πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γὰρ πενία μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια. πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα. ἡ δὲ πτωχεία παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης, παρὰ τὸ πένεσθαι ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν καὶ ἐκ τοῦ πορίζεσθαι τὰ χρειώδη εἴρηται. ὁ δὲ πτωχὸς παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας. εἴρηται δὲ πενία διὰ τὸ ἐκ τοῦ πονεῖν ἔχειν τὸ ζῆν. πτωχεία δὲ ὡς εἴρηται διὰ τὸ πτώσσειν πάντων αὐτούς. Ἀριστοφάνης. ἦ σὺ δὴ που τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ θρασυβούλῳ διονύσιον φατὲ εἶναι ὅμοιον. ὁ μὲν γὰρ τύραννος. ὁ δὲ, τυραννοκτόνος. Πτωχίστερος. ὡς λαλίστερος. Πτωχὸς ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν ἐπαίτης. παρὰ τὸ πτώσσειν πάντως ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι.

Πτωχοτροφεῖον. Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. καὶ πτωχῶν ὅλως ἀεὶ κεναί. καὶ πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου. Πτοία. πτόησις φόβος, οἱ δὲ σκύθαι ὑπὸ τοῦ δείματος καὶ πτοίας ἅπαντα προειστήκεσαν, ὥστε εἷς καὶ μυρίους ἐδίωκεν εἰ καὶ τὴν ἄνοπλος ὅπλα ἔχοντας, καὶ χεῖρας ἐπαιρομένους. Πτοίαν. πτόησιν. θόρυβον. ταραχήν. συναθροισμόν. πτυρμόν. καὶ πτοίαν μέν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἔπεσχε τὸ στρατόπεδον. οἷα μὴ συντεταγμένους. Πτοιόδωρος ὄνομα κύριον. Πτύγμα. δίπλωμα. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ πέπλων ὀλίγων πτύγμα θεμιστοδίκη. Πτυκτίον. βιβλίον. Πτυκτῷ. πτυσσομένῳ. Πτύξωμαι. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι μὴ καταβραχῶ. ἀντὶ τοῦ καλύψωμαι. σκεπάσωμαι. καὶ σοφοκλῆς. ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν, πτύξας ἐπ' αὐτοῖς χεῖρας, εἶπεν ὦ τέκνα. Πτυόδωρος ὄνομα κύριον. Πτύον. πτυάριον. Πτύσσω τὸ ἀσφαλίζω. Πτυχαὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλείσεις. καὶ αἱ διαφοραὶ τῆς ἀσπίδος ἐπαλλήλοις ἐλάσμασι. καὶ αὖθις εἱμένων πολλοῖο παμφανῶν πτυχῶν, μύσης ὁρᾷ. Ποῖ ποτε. Ἀριστοφάνης ποῖ ἦν καὶ χρῆν ἀναμεῖναι. καὶ παρὰ σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ εἰς τίνα χρόνον. ποῖ σε μὲν εἷς ῥᾴθυμος. εἰς τίνα ἐλπίδων βλέψας τορθίω. Ποῖ. ἀντὶ τοῦ ποῦ. σοφοκλῆς. Τεῦκρος πρὸς τὸν νεκρὸν αἴαντος. ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν εἰς ποίους βροτούς, τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ. ἦ που τελαμὼν, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα, δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν. Ποῖ γῆς ἀποδημεῖς. ὁ διόνυσος λέγει. ποῖ γῆς. ὁ δέ φησιν, ἐπεβάτευεν κλεισθένει. τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων τὰ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὲ κλεισθένης ἐπὶ μαλακότητι ἐκωμῳδεῖτο. ἦν ἠλεῖος τὸ γένος. καὶ εὐνουχώδης ἐδόκει. τὸν κλεισθένην καὶ ἐκ τοῦ πασχητιᾶν κωμῳδεῖ. ἐμφαίνει δὲ οὖν ὅτι εἰ καὶ ἐστρατεῖτο ἀποδημῶν κλεισθένην ἐν ταῖς στρατείαις μὲν.

Ποιά. ἡ πεποιημένη φωνή. Ποιάντειον πεδίον. Ποιῶμεν. ποιοῦμεν. Ποίη. ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ δὲ καλλιμάχῳ. παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. μηνῶν ἐγὼ στρουθίον ἀποπτέρης ἔτι ποίης. Ποιήεσσαν. σιτοφόρον βοτανώδη. Ποίην. πόαν βοτάνην. καὶ ποιηφάγον. τὴν σταφυλολόγον. ἢ τὴν τοὺς ἀστάχυας ὄπισθεν τῶν θεριζόντων συναγούσαν. Ποιητέον. ἀντὶ τοῦ δεῖ ποιεῖν. Ποίθιοι. τέσσαρες δ' αἱρετοὶ παρὰ λάκωσι. δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι. Ποικίλη στοὰ ἐν ἀθήναις. ἐν ᾗ ἐγράφησαν οἱ ἐν μαραθῶνι πολεμήσαντες. εἰς οὓς ἦν ἐπίγραμμα τόδε. ἑλλήνων προμαχοῦντες ἀθηναῖοι μαραθῶνι, ἔκτειναν μήδων εἴκοσι μυριάδας. Ποικιλία

Ποικιλομήτης. ποικιλόβουλος. ποικιλόμητις δέ. Ποίκιλος. καὶ ποικιλότης. Ποικιλῳδὸς ἡ σφίγξ, τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τὰ φανῆ προσήγετο. Ποικιλότερος ὕδρας. ἐπὶ τῶν δολερῶς θαυμαζομένων. Ποικιλτικὴν, πολυμιταρικήν. Πικινόλος ὁ πυνοί.

Ποιμαίνειν αἰτιατικῇ. Ποιμένων. ἡγεμόνων. ἐπεὶ καὶ ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν. Ποιμνήιον. Ποιμνίων. Ποιναὶ τιμωροὶ τῆς κακίας· αἳ παρηκολούθουν συνεχῶς σκιαὶ σώματι πλησίον. ἀλλὰ καὶ ὀψὲ τοῦ χρόνου. Ποινή. ποινὴ λέγεται, ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων. πενίην οὖν παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος καὶ αὖθις. ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πολλὰ ποτίσας. τοῦ δ' ἐρητύετο κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ. ποινὴν δεξαμένῳ. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τίσις καὶ τιμωρία. σοφοκλῆς οἷς θεὸς μέγας ὀλύμπιος ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι. καὶ δίκη μετὰ ποίνιος. ἐν ἐπιγράμματι. μὴ λίτομαι δ' ἀπονατοίην μὴ λάμβανε ποινήν. καὶ αἰλιανὸς ὁ ἀπόλλων φησὶ πρὸς λοχεῖς μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν

λωφήσειν, εἰ μὴ πέμποιεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους εἰς τὸ Ἴλιον τῇ Ἀθηνᾷ, καθάπερ ποινὴν ἕως ἂν ἱλεώσωνται τὴν θεόν. καὶ Ποιναί· τιμωρητικαὶ Ἐρινύες. Σοφοκλῆς· ἰδοῦ δ' ἔχει αἱ ποίνιμαι τ' Ἐρινύες, γίνεσθε μὴ φείδεσθε ἐπειδὴ μ' ὑστερᾶτε. καὶ αὖθις· πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων ὧν εἰργάσαντο ἀπέτισαν αὐτῷ τινας Ἐριννῦς καὶ ποινὰς καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκείνων ἠτυχηκότων.

Ποινηλάτου· τοῦτον ὡς ποινηλάτην ὁ φιλόσοφος ἐξετρέπετο. Ποινήν· τιμωρίαν. ἀντέκτισιν. πρόστιμον. Ποινήν· οὓς λάβοι κεν αἰχμαλώτους αὐτὸς ἀνεσκολόπιζε καὶ ᾐκίζετο. καὶ αὖθις· ποινὰς τοῦ πατρὸς φόνου πρᾶξαι θέλων. Ποινηλατούμενος. Ποιούντων· ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δρώντων. Ποιπνύω· τὸ ἐνεργούμενος. Ποῖ πορεύῃ γλῶσσα· ζήτει ἐν τῷ γλῶσσα ποῖ πορεύῃ. Ποιοίη· εὐκτικὴ τοῦ ποιῶ. Ποίφυγμα. Ποιφύσσω· σφοδρῶς καὶ μετ' ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω. οὐδὲ παραιβασίας θυμοῖσιν ἕως πόδα μαλλίας χέλυς ποιφύσσεται μάλα. περπομένη προτομᾶ. ὁ ἀδελφίς φησι, καὶ ποιφύξαι· φυγεῖν. Πυανεψιών· ὄνομα μηνός, καὶ Πυανοψία. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει. Πυανεψιῶνος δὲ ἑβδόμῃ τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαί φασι, δεῖν δέ φασι λέγειν Πυανέψια. καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιῶνα. πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἡ εἰρεσιώνη πλέκεται. Πύανθος· ὄνομα κύριον. Πύγαργος· εἶδος ἀετοῦ, παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν καὶ λευκήν. Πύελλα τόπος, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος σφύπελλα. ὅθεν ἔστι παραιώσασθαι τὸν πρὸς κρήνην καὶ τὰ ἄγοντα πορθμόν. Πυγαῖα· τῆς σπείρας τῶν κιόνων καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ Πυγαῖος ὁ ἀκόλαστος. Πύγελα· πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα ἐπεὶ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς ἐνταῦθα κατέμειναν. Πυγή· τὸ ὀπίσθιον τοῦ ἀνθρώπου μέρος. Ἀριστοφάνης· γυμνάζομαί τε καὶ ποτὶ πυγὴν ἅλλομαι. ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν εἰώθασι. καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παροιμία· εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς, ἤτοι ὀφθαλμιώντων ἐπελέγετο. δεῖ κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν καὶ βίων ἀλωπέκων. Πυγιδίων, ὀνύχων. Ἀριστοφάνης· εἰ δέ τις ἔχοι ὀϊστεφάνους, λίθους ἐπάνω πυγιδίων καθῆσθε. ἀντὶ τοῦ ἐπάνω τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες, δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι. Πυγμαλίνος ὄνομα κύριον. καὶ Πυγμαλίωνος. Πυγμὴ πάλη· σύγκλεισις δακτύλων. γρόνθος. Πυγόνος ἀντὶ τοῦ πήχεως. Αἰλιανός· τετράγωνοι δὲ ἄμφω. πυγόνος δὲ τὸ μῆκος. Πυγοστόλος· περιαγωγός, μαυλίστρια. Ἡσίοδος· μηδὲ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω. Πυγούσιον· ὁ πῆχυς κεκαμμένων τῶν δακτύλων. Πυδαλίζω· πηδῶ. Πύδνα· ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης Πυδναῖος. Πυελίδα· τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. οὕτω Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης. Πύελος· ὄρυγμα ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούονται. Πύελος· θήκη. ἐπιστολὴν πέμπει ἐν Βυζαντίῳ τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψάνων, τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, Πέτρου, τὸν τοῦ βίου χάρτην ἐπιτεθεικώς, κἀκεῖθεν τοῦτο ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἀρθῆναι ποιήσας, θερμὴν εἰς πύελον εἰσήλυθε. καὶ ἀκριβῆ ἔασεν. εἶτα ἤδη ψυχρὸν ἐκσπάσας. Πυθαγόρας· Σάμιος. φύσει δὲ Τυρρηνός, Μνησάρχου υἱός, δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὤν, σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυρρηνίας ᾤκησεν εἰς Σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ, εἶτα Ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύλου. εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρητος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ ἐν Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις, ἦλθεν εἰς Σάμον. καὶ εὑρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους, ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας. καὶ σχολὴν συστησάμενος, πλείους ἢ πεντακοσίους ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν Εὔνομος, μέσος δὲ Τυρρηνός. δοῦλος δὲ ὠνητὸς αὐτοῦ Ζάμολξις, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δὲ ἐποιήσατο Θεανὼ τὴν Βροντίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα. ἔσχε καὶ παῖδας. αὐτοῦ ἐγένοντο δύο· Τηλαύγης καὶ Δάμων. ἢ ὥς τινες Μνήσαρχος. ἦν δέ τινας καὶ θυγατέρα Μυῖαν ὄνομα. κατὰ δὲ ἄλλους καὶ Ἀριγνώτην. συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βιβλία· παιδευτικόν, πολιτικόν, φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου, Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου. καὶ φυγόντος εἰς Θήβας, καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ Χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων

ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε. καὶ κυάμων. ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ, τούτου ὑπό τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους. τὸν δὴ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα. καὶ πρός τινι χωρίῳ γενόμενον πλήρει κυάμων ἵνα διέρχετο, αὐτόθι ἑστηκὼς εἰπὼν ἁλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆσαι. ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι. καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα. Πυθαγόρας. περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος. οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες, τάδε ἐπ᾽ αὐτῷ φασίν, ὡς Ἴων μὲν οὔπω εἴη, γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὔφορβος. ἀναβιῴη τε ἀποθανών. ἀποθάνοι δὲ ὡς ᾠδαὶ Ὁμήρου. ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ θνησειδίων παραιτοῖτο. καὶ καθαρεύοι βρώσεως, ὁπόση ἔμψυχον. καὶ τοῦ θῦσαι· μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμούς, ἀλλ᾽ ἡ μελιττοῦττα καὶ ὁ λιβανωτὸς καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου. γινώσκοι δὲ ὡς ἀσπάζοιντο τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον ἢ τὰς ἑκατόμβας καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ. ξυνεῖναι γὰρ δεῖ τοῖς θεοῖς. καὶ μανθάνειν παρ᾽ αὐτῶν ὅπη τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι καὶ ὅπη συνάχθονται. περί τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους, τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου. καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν. ἑαυτῷ δέ, τόν τε Ἀπόλλω ἥκειν ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη. ξυνεῖναι δ᾽ αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὰς Μούσας καὶ θεοὺς ἑτέρους. ὧν τά τε εἴδη καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅ τι ἀποφήναιτο Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἡγοῦντο. καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἥκοντα. καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο. πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα ἤκουον. ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν μὴ πρῶτον μαθοῦσιν ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα, βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γὰρ χαίρετ᾽ ἐγὼ δ᾽ ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός. καὶ ἤδη γάρ ποτ᾽ ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ βοῦς. ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενον θῦσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος. εἴη ἂν καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγόρου τρόπων, ἀπᾴδοντα ἐπὶ τὸν λόγον.

Πυθαγόρας Ἐφέσιος. καταλύσας διὰ περιβουλῆς τὴν τῶν Βασιλίδων καλουμένην ἀρχήν, ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος. καὶ τῷ μὲν δήμῳ καὶ τῇ πληθύϊ ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος ἅμα. τὰ μὲν αὐτοὺς ἐπελπίζων ὑποσχέσεσι, τὰ δέ, ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη. τοὺς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περιουσιῶν καὶ δημεύων, φορητὸς οὐδαμῶς οὐδαμῆ ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκνησε. καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι οὐδὲν ἀδικοῦντας. διελύθησαν γὰρ εἰς ταῦτα. ἔρως τε χρημάτων ἄμετρος. καὶ διαβολαῖς ταῖς εἰς τοὺς πλουσίους ἐνεπιθέσθαι κουφότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν. ἤδη δὲ καὶ τοῦ θείου κατεφρόνει. τῶν γοῦν προειρημένων οἷς ἐπέθετο, παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινε. ἐν οἷς δὲ τὰς θυγατέρας καταφυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι μὲν βιαίως, οὐκ ἐτόλμησε. συνεχῶς δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας, ἐξετρύχωσεν ἄρα διὰ τοσούτου, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσίᾳ νόσος. καὶ τροφῶν ἀπορία. καὶ σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Πυθαγόρας εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε. καὶ ᾔτει λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ Πυθία ἔφη, νεὼν ἀναστῆσαι καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. τὴν δὲ περὶ Κύρου τοῦ Πέρσου ὥς φησι Βάτων.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος φιλόσοφος, τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἧττον τοῦ Πυθίου. ὃς παρήνει τοῖς μαθηταῖς ἑκάστοτε. ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι. πῇ παρέβην. τί δ᾽ ἔρεξα. τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη.

Πυθαγόρας ὄνομα κύριον. Πυθαγόρειος λόγος. καὶ Πυθαγόρειοι ἄνδρες.

Πυθαγόρου τὰ σύμβολα ἦν τάδε. πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν. ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν. ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν. καρδίαν μὴ ἐσθίειν. φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν. μὴ δὲ συνεπιτιθέναι. τὰ στρώματα ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν. ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν. χύτρας ἴχνος συγχεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ. δᾳδίῳ εἰς θᾶκον μὴ ὀμόργνυσθαι. πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχεῖν. ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν. μὴ ῥᾳδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν. ὁμωροφίους χελιδόνας μὴ ἔχειν. γαμψώνυχα μὴ τρέφειν. ἀπονυχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν. μὴ δ᾽ ἐφίστασθαι. ὀξεῖαν μάχαιραν ἀποστρέφειν. ἀποδημοῦντα ἐν τοῖς ὅροις ἀνεπιστρεπτεῖν. ἡ θέσις δὲ αὐτῶν, τὸ μὲν πῦρ μα-

χεῖρα μὴ ἐκκαλεύειν, ὅτι δυνατῶν ὀργὴν καὶ οἰδοῦντα θυμὸν μὴ κινεῖν. τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· τουτέστι, τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν. ἐπί τε χοίνικος μὴ καθίζειν, ἐν ἴσῳ τοῦ φροντίδα ποιεῖσθαι τοῦ μέλλοντος· ἡ γὰρ χοῖνιξ ἡμερήσιος τροφή. διὰ δὲ τοῦ καρδίαν μὴ ἐσθίειν, ἐδήλου μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίαις καὶ λύπαις κατατήκειν. διὰ δὲ τοῦ εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφεσθαι, παρῄνει τοῖς ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου, μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν· μηδὲ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. καὶ τὰ ἄλλα πρὸς ταῦτα λαβόντα ἐστὶν ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ περιπλέκωμεν. παντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε, μήτε ἐρυθῖνον ἐσθίειν, μήτε μελάνουρον. καρδίας τε ἀπέχεσθαι, καὶ κυάμων. καὶ μήτρας καὶ τρίγλης. ἐνίοτε δ' αὐτὸν ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ, ἢ κηρίῳ ἢ ἄρτῳ. οἴνου δὲ μεθ' ἡμέραν μὴ γεύεσθαι. ὄψῳ τε τὰ πολλὰ λαχάνοις ἑφθοῖς καὶ ὠμοῖς. τοῖς δὲ θαλαττίοις σπανίως. στολὴ δ' αὐτῷ λευκὴ καὶ καθαρά. καὶ στρώματα λευκὰ ἐξ ἐρίων. τὰ γὰρ λινᾶ, οὔπω εἰς ἐκείνους ἀφῖκτο τοὺς τόπους. οὐδέποτε δ' ἐγνώσθη οὔτε διαχωρῶν, οὔτε ἀφροδισιάζων, οὔτε μεθυσθείς. ἀπείχετο δὲ καταγέλωτος καὶ πάσης ἀρεσκείας οἷον σκωμμάτων καὶ διηγημάτων φορτικῶν. ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέτην ἐκόλαζεν οὔτε ἐλεύθερον οὐδένα. ἐκάλει δὲ τὸ νουθετεῖν πελαργᾶν. μαντικῇ δ' ἐχρῆτο τῇ διὰ τῶν κληδόνων τε καὶ οἰωνῶν, ἥκιστα δὲ τῇ διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβανωτοῦ. θυσίαις τε ἐχρῆτο ἀψύχοις. οἱ δέ, ἀλεκτρύσι μόνον καὶ ἐρίφοις καὶ γαλαθηνοῖς. φασὶ δ' αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυχα ἐσθίειν. μόνον δ' ἀπέχεσθαι βοὸς ἀροτῆρος καὶ κριοῦ. τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. φασὶ δ' αὐτὸν κατελθόντα εἰς ᾅδου, τὴν μὲν Ἡσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν πρὸς κίονι χαλκῷ δεδεμένην καὶ τρίζουσαν, τὴν δ' Ὁμήρου κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου καὶ ὄφεις περὶ αὐτήν, ἀνθ' ὧν εἶπον περὶ θεῶν. κολαζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας συνεῖναι ταῖς ἑαυτῶν γυναιξί. σφάγια δὲ θεοῖς προσφέρειν ἐκώλυε, βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν ἀναίμακτον. μηδὲ ὀμνύειν θεούς. ἀσκεῖν δὲ αὑτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρέχειν. τούς τε πρεσβυτέρους τιμᾶν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους. ὡς ἐν κόσμῳ ἀνατολὴν δύσεως, ἐν βίῳ τὴν ἀρχὴν τελευτῆς, ἐν ζωῇ γένεσιν φθορᾶς. καὶ θεοὺς μὲν δαιμόνων προτιμᾶν, ἥρωας δὲ ἀνθρώπων, ἀνθρώπων δὲ μάλιστα γονέας. ἀλλήλοις τε ὁμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι, τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι. ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. νόμῳ βοηθεῖν, ἀνομίᾳ πολεμεῖν. φυτὸν ἥμερον, μήτε φθίνειν μήτε σίνεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ζῷον ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους. αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι, μήτε γέλωτι κατέχεσθαι, μήτε σκυθρωπάζειν. φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν. ὁδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι. μνήμην ἀσκεῖν. ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. μαντικὴν πᾶσαν τιμᾶν. ᾠδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν. ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὔλογον χάριν ἔχειν. τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας, μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ. καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὕπνους φαντασίας, λείας καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. ἐν ὑπομνήμασι δὲ πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα εὕρηται. ἀρχὴν μὲν τῶν ἁπάντων μονάδα. ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα. ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι. ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς. ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα. ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα. ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα. ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα. ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέσσαρα. πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα. ἀμείβειν δὲ καὶ τρέπεσθαι δι' ὅλων. καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον, νοερόν, σφαιροειδῆ, μέσην περιέχοντα τὴν γῆν, καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ καὶ περιοικουμένην. εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας, καὶ τὰ ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις ἄνω. ἰσόμοιρά τε εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, καὶ θερμὸν καὶ ψυχρόν, καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρόν, ὧν κατ' ἐπικράτειαν θερμοῦ μὲν θέρος γίνεσθαι, ψυχροῦ δὲ χειμῶνα. ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους. οὗ τὸ μὲν θάλλον ἔαρ ὑγιεινόν, τὸ δὲ φθινόπωρον νοσερόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἕω, φθίνειν δὲ τὴν ἑσπέραν. ὅθεν καὶ νοσερωτέραν εἶναι. τόν τε περὶ τὴν γῆν ἀέρα ἄσειστον καὶ νοσερόν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ θνητά. τὸν δ' ἀνωτάτω ἀεικίνητόν εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ ὑγιᾶ. καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα, καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. ἐπικρατεῖ δὲ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς. ὅπερ ζωῆς αἴτιον. τήν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχειν ἄνθρωπον θερμοῦ. εἱμαρμένην τε τῶν ὅλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς δι

οἰκήσεως· διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος, τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος. ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθεα δύεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ περικεκομμένα ἵνα μὴ περιλιχνώμενα. τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης, μὴ ἀναιρεῖσθαι ἐκελεύετο Πυθαγόρας. ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν. ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινος. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων εἶναί φησι τὰ πίπτοντα. μήτε δὲ τὰ ἐκτὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι, μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου, καὶ τὰς ὥρας μηνύοντα. τοὺς κυάμους δὲ ἀπέχεσθαι ὅτι αἰδοίοις ἐοίκασι. καὶ τοὺς ἅλας παρατίθεσθαι πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου. οἱ γὰρ ἅλες πᾶν σώζουσιν ὅτι καὶ παραλάβωσι. γεγόνασιν ἐκ τῶν καθαρῶν ὑδάτων καὶ θαλάσσης. ἄρτον δὲ μὴ καταγνύειν· ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων. καὶ μὴ διαιρεῖν ὃς συνάγει ἐφ᾽ ἑαυτόν, ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ. Ἀριστοφάνης λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν. καταβὰς εἰς τὴν δίαιταν αὐτῶν κάτω ἰδεῖν ἑκάστου. διαφέρειν δὲ πάμπολυ. τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν. μόνοισι γὰρ τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη δι᾽ εὐσέβειαν. ἀνεχέρῃ θεὸν λέγεις, εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖς ἥδεται ξυνών. λάχανά τε γὰρ κατέδονται καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ. φθεῖρας δὲ καὶ τρίβωνα τήν τ᾽ ἀλουσίαν, οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων. καὶ παροιμία· σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρα τελεσθέντων. πέντε τῇ γὰρ χρόνον ἤσκουν σιωπήν, τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι, ἐκαλοῦντο σεβαστικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα πεπονημένοι καὶ μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν τῷ Πυθαγόρᾳ συγγινόμενοι ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί· οἱ δὲ τούτων μαθηταί, Πυθαγόρειοι· οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταί, Πυθαγορισταί. ἐμψύχων δὲ ἀπείχοντο. ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς Ἕλληνας.

Πυθέας· Ἀθηναῖος ῥήτωρ. υἱὸς δὲ ἦν μυλωθροῦ καὶ θρασὺς σφόδρα. φυγών τε Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου διὰ ὄφλημα, εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν. εἶτα ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς καὶ δικανικούς. καὶ ἄλλα τινά. ἀπολούει κλῆθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων ὡς θρασὺς καὶ διεσπασμένος. μυλωθρὸς δὲ λέγεται ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα μυλωθρῶ. οἱ δὲ ἰδιῶται μυλωνᾶν. Πυθέσθαι· ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ πεύθω. πυθέσθαι δὲ καὶ τὸ ἀκοῦσαι. ἀπὸ τοῦ πύθω. Πυθία· ἡ μάντις. Πυθεῖον τὸ μαντεῖον. πύθια δὲ τόπος καὶ ἑορτή.

Πύθια καὶ Δήλια. φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον, Πύθια καὶ Δήλια ποιῆσαι βουλόμενον, εἰς Δελφοὺς πέμψαι χρησόμενον εἶτα τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὠρισμένον. τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια. δηλοῦν βουλομένην ὅτι ἔσχατα. μετ᾽ ὀλίγον γὰρ χρόνον συνέβη αὐτὸν ἀπολέσθαι. Ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα. λέγεται δὲ καὶ Πυθοῖ. τουτέστιν ἐν τοῖς Πυθίοις. Ἀριστοφάνης Ὀλυμπιάσιν ἐν Πύλαις φησὶ Πυθοῖ. Πυθιὰς βοά· ἡ μετὰ αὐλοῦ γινομένη βοή τὸ πύθιον μέλος. ἔνθεν καὶ πυθαύλης λέγεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. Πύθιον· ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια. καὶ Πύθιος ὁ Ἀπόλλων. Πυθιονίκης ὄνομα κύριον. Πυθμήν· τὸ ἔσχατον μέρος καὶ τελευταῖον παντὸς οὑτινοσοῦν σκεύους κατὰ βάθος. καὶ πυθμένας λόγων ἐκάλει Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις. οὗτος πρῶτος διεῖλε τὸν λόγον εἰς τέσσαρα. εὐχωλήν. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. ἄλλοι δὲ εἰς ζ΄. διήγησιν. ἐρώτησιν. ἀπόκρισιν. ἐντολήν. ἐπαγγελίαν. εὐχωλήν. κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας λόγους φησί. φάσιν. ἀπόφασιν. ἐρώτησιν προσαγόρευσιν. Πυθόληπτος· ὁ ὑπὸ τοῦ πυθίου ληφθείς. Πυθόμενος· ἐρωτήσας. Πύθονται· ἐρωτήσουσιν. ἀκούουσι. Πύθου χελιδόνος· παροιμία ἀπό τινος Χελιδόνος θεολόγου καὶ τερατοσκόπου. καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου. ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ περὶ πάλω. οἱ δέ, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει. Πυθώ, Φωκὶς χώρα ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἣν πόλις ἡ καλουμένη Δελφοί. περὶ ἣν πόλιν τὸ ἱερὸν ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος ὃ ἐκαλεῖτο Πυθώ. ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἵδρυτο. καὶ ὑπὲρ ἐν φιάλη. ἣ τὰς μαντικὰς εἶχε ψήφους. αἵ τινων ἐρομένων τῶν μαντευομένων ἥλλοντο. καὶ ἡ Πυθία ἐμφορουμένη τοῦ θεοῦ ἐνθουσιῶσα, ἔλεγεν ἃ ἐξέφερεν ὁ Ἀπόλλων. ἐκλήθη δὲ Δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. διὰ τὸ τὸν Δελφίνην δράκοντα ἐκεῖ [illegible] ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων. Πυθὼ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι. ἢ διὰ τὸ ἐρωτᾶν. Πύθω, σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ

τῷ τόπῳ

ἀπὸ τοῦ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. λύκος δὲ ὁ νεαπολίτης, καὶ τὸ πυθὼ ἐν ἰταλίᾳ ὀνομασθῆναι φησίν. ὅτι τὸ σεσηπὸς αἷμα. Πύθων βυζάντιος ῥήτωρ, ὃς φιλίππῳ ἐν μακεδονίᾳ διέτριβε. καὶ πολλοὺς προδότας ἔπεισε γενέσθαι καὶ συνθήκας πρὸς πάντας. καὶ πρὸς τὰς διαφορὰς τῶν πολεμίων ἐχρῆτο. Πύθωνος δαιμονίου μαντικοῦ. ὥστε πνεύματι πύθωνος ἐνθουσιώσας, καὶ φαντασίαν μνήσεως παρεχομένου τῇ τοῦ δαιμονίου ὑποφορᾷ, ἢ ἐξ οὗ τὸ ἐσόμενον προαγορεῦσαι. οἱ γὰρ τῶν δαιμόνων κάτοχοι ἔφασαν τῷ ἱκνουμένοις ἐπέσθαι. Πυθοίατο. μάθοιεν. Πύκα. συχνῶς. ἐπιμελῶς. Πύκαζε. σοφοκλῆς. πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι. Πυκάζεται. σκεπάζεται. κοσμεῖται. Πυκάζει. καλύπτει, σκεπάζει. καὶ πυκάζουσι. σκιάζουσι, στεφανοῦσι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. λουσάμενοι πρόδοκοι πυκασώμεθα. τὸν ἄκρατον ἕλκωμεν. Πυκάζουσι. τουτέστι. τοῖς πυκνουμένοις. στενοχωρουμένοις. δαβίδ. ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. Πύκασεν. ἐκόσμησε. Πυκασμός. δασύτης. Πυκινή. πυκνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατή. ὥστε διαιτῆσαι πυκινή. Πυκάζεις. συχνάζεις. Πυκνὴ ἡ τῶν ἀθηναίων ἐκκλησία. οὕτως ἐκαλεῖτο. κλείδημος δέ φησι πύκναν ὀνομασθῆναι. διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνί. ὡς ἐν τῷ ἀριστοφάνης. πολλὴν μὲν τῇ πυκνί. καὶ πυκνίτης δῆμος πυκνίτης.

Πνύξ. τόπος ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησιάζονται οἱ ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτης τῆς πυκνός, πυκνίτης εἴρηται. πνὺξ δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. ἐν ἀθήναις δὲ καὶ δικαστήριον [illegible] πνὺξ ἐκαλεῖτο.

Πυκνός. ὁ δυνατός. πυκνότης. σύνεσις. φρόνησις. χρὴ οὕτω μὲν αὐτῶν ποιοῖς, εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι. Πύκνωσις. κατὰ πρόστασιν καὶ ἐπίστασιν. τουτέστι πύκνωσις, κατὰ μῆκος καὶ κατὰ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνήρ, πήχεις δύο. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος πήχεις τέσσαρας.

Πυκτάδιν. εἶδος γυμνασίου ἐστὶ καὶ παλαίστρας. Πύκτης, παγκρατιαστής. ἀθλητής. καὶ πυκτεῖον. ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. Πυκτίον τὸ βιβλίον. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω. ὅ ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι καὶ συγκλείεσθαι. πυκτεῖον δὲ ἐν ᾧ εἰσὶ τὰ πυκτία δίφθογγον. ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. πυκτίον δὲ τὸ σανιδίον. καὶ πυκτίζω. Πυλαγόραι. Οἱ πυλαγόραι ἐπέμποντο εἰς τὴν σύνοδον τῶν ἀμφικτυόνων ἐπὶ τὴν πυλαίαν. ἐκλήθησαν δὲ πυλαγόραι, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν πυλαίαν ἀγείρεσθαι. κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον ἀθηναῖοι τοὺς θύσοντας καὶ συνεδρεύσοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι πυλαγόραι καὶ ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ ὅτι πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ κλυταιμνήστρας φόνῳ. καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα, σχεῖν τὴν πυλαίαν. πυλαία δὲ παρὰ ἀμφικτύοσιν ὁ τόπος ἐν ᾧ ἠθροίζοντο οἱ ἐκεῖσε πεμπόμενοι. καὶ αὐτὴ ἡ συνάθροισις. ἀπῄεσαν δὲ καὶ εἰς δελφοὺς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις. Πυλάδης κίλιξ. ἀπὸ κώμης μισθαρνῶν. ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς ἰταλικῆς. ἥτις ὑπ᾽ αὐτοῦ εὑρέθη. ἀπὸ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως. ἥτις ἐκαλεῖτο κόρδαξ. καὶ τῆς τραγικῆς ἣ ἐκαλεῖτο σίκιννις. καὶ τῆς σατυρικῆς ἥτις ἐμμέλεια. Πυλάρτου. τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. καὶ πυλάρταο ὁμοίως. Πύλαι, καὶ πυλαία καὶ πυλαγόρας. πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι τὴν εἴσοδον ἀπὸ θετταλίας εἰς τὴν φωκίδα πορευομένοις. πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς πύλας σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων. ἔπεμπον δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς ἀμφικτυονίας τινάς. οἳ προσεκαλοῦντο πυλαγόραι. Πύλαι δικαιοσύνης. αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι. δι᾽ ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων θεόν. καὶ δαβίδ. ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης. Πυλαῖος ὄνομα κύριον. Πυλαιμένης ὄνομα κύριον. Πυλαιστάτους. τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας μήτε πράσσοντας, διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον. Πυλεῶνος. τοῦ πυλῶνος. Πύλιον. ἐκ πύλου. Πύλη ἐπὶ τείχους παρὰ θουκυδίδῃ. θύρα δὲ ἐπὶ οἴκου. Πύληι ἐπικλεῖς. δι᾽ ἧς εἰσεληλύθεσαν. Πύλας οὐρανοῦ, ὅμηρος τὰ νέφη λέγει. Πύλῳ παρ᾽ ὁμήρῳ. ἀντὶ τοῦ πύλῃ. ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσιν. ὡς δείελον τὴν δείλην. καὶ ἑσπέριον τὴν ἑσπέραν. Πυλωρεῖ. φυλάσσει. πυλωρὸς ὁ φύλαξ. Πύματον. ἔσχατον. Πύνδαξ ὁ πυθμὴν παρὰ τοῖς μεθ᾽ ὅμηρον. ὅθεν παροιμία, ἀπυνδάκωτος σταμνίσκος κύλιξ. ἤγουν ἀπυθμένιστος. σοφοκλῆς δὲ καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πύνδακα εἴρηκεν. ὥς φησι παυσανίας.

Πυνθάνεσθαι· ἀκούειν· μανθάνειν· διδάσκεσθαι· ἱστορεῖν· ἢ ἐρωτᾶν· ἢ ἕτερόν τι σημαίνειν· παρα-
πλήσιον μὲν τῷ ἐρωτᾶν· οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γάρ τις ὡς δῆλον διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς
διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος· τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμή-
ρῳ, ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν· πυνθανόμην Ἰθάκησι· καὶ πάλιν· αἰσχρὸν γὰρ τόδε ἐστὶ καὶ ἐσσο-
μένοισι πυθέσθαι· καὶ πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος· καὶ πευθόμενος ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο·
καὶ κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων· ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖ-
ται τὸ πυνθάνεσθαι· καὶ Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· τοῦτο συμβαλεῖν πυθόμενος·
καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους· ἐντυχεῖν τε ὅτι ἤδη ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ
αἰσχροκέρδειαν· καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ὅταν ἀπαγγέλλῃ ταῦτα· ὑμεῖς ἐπ-
ύσατε· οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο. Πυνθάνομαι· γενικῇ· ἐρωτῶ· καὶ πυνθάνομαι· αἰτιατικῇ· ἀντὶ τοῦ ἀκούω.

Πυνθάνομαι· ἐρωτῶ· καὶ πυνθάνομαι τὸ μανθάνω· ἡδέως δ' ἂν πυθοίμην τῶν οὕτω διακει-
μένων· πυνθάνομαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ καὶ αἰτιατικῇ. Πύξ· πυγμῇ· γρόνθος· ὁ δὲ πὺξ παίσας αὐτὸν κα-
τὰ τοῦ προσώπου· οἱ δὲ φρέασιν ἵνα ἐσκιωμένοι ἐτύγχανον, πύξ τε καὶ ἐπὶ πολυβόθρους ὀρύ-
ξαντες, ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον. Πυξίς· τὸ πινακίδιον. Πύον· τὸ ἕλκος. Πυὸς· τὸ
πρῶτον γάλα κατὰ τὸ ἀμελχθὲν τὸ μεταβεβλημένον εἰς αἷμα· αὐτὸ τὸ γάλα· τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν.
γάλα νέον μετὰ [illegible]θεσινοῦ γάλακτος ἑψηθὲν ἔνιοι· Ἀριστοφάνης· ἔστι δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λα-
γῷα τέτταρα. Πῦρ· ὅτι οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ὡς θεὸν ἐσέβοντο· καὶ ζήτει ἐν τῷ Κάνωπος. Πῦρ·
ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα καὶ διὰ τοῦτο τρεφόμενα, ὅρον ἔχει τῆς αὐξήσεως· καὶ ὥρισται αὐτῶν ἡ
ἐπὶ τὸ μέτριον αὔξησις· τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὥρισται οὔτε ἡ τροφὴ οὔτε ἡ αὔξησις· οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως
τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται καὶ αὔξεται· εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα τοῖς ἐμψύχοις οὐδὲ αἴτιον ἐκ
τῆς τροφῆς ἢ τῆς αὐξήσεως· ἡ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις, γένεσις ἂν μᾶλλον εἴη ἢ αὔξησις ἢ τρο-
φή· ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαί τε καὶ αὔξεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων,
ἐναργὴς ὁ πλεονασμὸς πρόσθεσίς ἐστι· προστιθεμένου τοῦ ὕδατος ὕδατι καὶ γῆς γῇ, οὕτως γίνε-
ται ὁ πλεονασμός· τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει, οὐ πυρὸς προστιθεμένου, ἀλλὰ ἀνομοιοειδοῦς ὕλης· οἷ-
ον ξύλων ἢ τῶν τοιούτων· καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν
αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται. Πυρά· καῦμα. Πύρρα· μία πό-
λις τῶν ἐν Λέσβῳ. Πυράγρα· ζήτει ἐν τῷ περὶ γ σαφέστερον. Πυράγραν· καρκῖνον· πάγου-
ρον· παρὰ τὸ ἐκ πυρὸς ἄγειν καὶ ἀγρεύειν, ὅ ἐστι λαμβάνειν. Πυρράζει ὁ οὐρανός. Πυρράκης·
ξανθὸς καὶ πυρράκης ὁμοίως. Πυρακτῶν· ἐμπυρεύων· σφοδρῶς καίων. Πυραμώδης· πυροειδής.
Πυραμίς· οἰκία τις· τὴν πυραμίαν, ἣν λέγομεν ἡμεῖς οὐκ ὀρθῶς. Πύραμος· ὄνομα τό-
που· καὶ ποταμὸς Κιλικίας οὗ τὸ εὖρος σταδίου. Πυραμοῦς· εἶδος πλακοῦντος· ἐκ μέλιτος
ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων· ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησάμου· ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυ-
πνηταῖς ἐν τοῖς συμποσίοις· καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον
ἢ μέτερος ὁ πυραμοῦς. Πυράνδρου μηχανήματα· οὗτος ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης.
Πυραύστου μόρον· τὴν ὄν ἐστι ζωύφιον ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ Αἰσχύλος·
δέδοικα μόρον κάρτα πυραύστου· μόρον δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων. Πυρίφλεκτος·
ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν βάτον θαῦμα, λέγεται πυρίφλεκτος ὡς ἐν τῷ βάτῳ ἐν ὄρει πυρίφλεκτος,
ὅτε δὲ τὴν ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος· ὡς ἐν τῇ καμίνῳ παῖ-
δες πυρίφλεκτον πάλαι δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν. Πυρσαῖος. Πυργηδόν· στοιχη-
δόν· κατὰ τάξιν. Πυργηρούμενοι· τὰ τείχη φυλάττοντες. Πυργιώτης· ἀπὸ τόπου
Πυργίσκοι καὶ θησαυροφυλάκια· σκεύη κατοίκιον. καὶ ἀποπυργίζω· Διαγόρας ἔγραψε τοὺς
ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης
ἄθεος δὲ ἦν πρότερον. Πυργοβαρεῖς· προμαχεῶνες· οἱ ὀχυρώτατοι τῶν πύργων ἢ τείχη ὀχυρά.
Πυργοῦται· ὑψοῦται· Δαμάσκιος· τοῖς ἐπὶ μήκιστον ὡς μάλα πυργώσασι τὴν φιλοσοφίαν· τὴν
περὶ Πυθαγόραν· Πλάτωνα· τοῖς δὲ νεωστὶ Πορφυρίῳ· Ἰαμβλίχῳ· Συριανῷ. Πυργοφόρος·

ἱερέα

ἠρέα. ἐν ἐπιγράμματι. ῥέζε πυργοφόρῳ δείκηλον εἰς ὀρέων. ἐν ἐπιγράμματι. ὦ ζαγκλὸν φρό-
νημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν πυργώσας στιβαρῇ. πρῶτος ἐν ὧν ἐπὶ αἰσχύλος. Πυργώσας.
ὑψώσας. αὐξήσας. μεγαλύνας. ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα. Πυργώτης ὄνομα
κύριον. Πύργοι. τάξεις. Πύργοι. ζήτει ἐν τῷ βυζάντιον. Πυραί. πυρκαϊαί. Πυρρογένυσι.
ξανθαῖς θριξί. Πυραίχμης. Πῦρ ἐπὶ πυρί. παροιμία. ἧς μέμνηται καὶ πλάτων. κακὸν ἐπὶ κακῷ.
Πύρεθρον. εἶδος βοτάνης. ἧς ἡ ῥίζα, καυστικὴν ἔχει δύναμιν. καὶ ὀδόντων ἐψυγμένων ὀδύνας παραύ-
ει. καὶ πρὸς, τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν. ἀναδειρεῖ μετ' ἐλαίου. καὶ τοὺς ναρκώδεις τε καὶ παρειμένους, ὠφε-
λεῖ. Πυρεῖον θυμιατήριον. οἱ δὲ τὴν λαβὴν καὶ τὴν ἴκριν πυρεῖα καὶ δᾳδοῦντες σήμαινον σκοπὴν ἐσόμε-
νον. ὅτι τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ ἡρακλῆος τὰς τε πύλας καθήρει. καὶ τὰ
πυρεῖα διέστρεφε τὰ πυρσῶν. καὶ σοφοκλῆς. πυρεῖα ὁ μὲν τὰ δέ. κεῖνα τὸ θησαύρισμα σημαίνει τόδε.
τὰ δακτυλικὰ διὰ τοῦ ι. Πυρήνη. ὄρος μεταξὺ ἱσπανίαν καὶ ἰβηρίαν. ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια τοῦ
τόπου. καὶ πυρηναῖα ὄρη. Πυριφόρον καὶ πυρφόρον. Πυρρίας. πυρρίαις. δούλοις. ὄνομα τοῦ
δούλου ὁ πυρρίας. Πυρίβια. τὰ εἰς τὸ πῦρ ἐπιτήδεια ζωύφια. τῶν δὲ ζώων, τὰ μὲν, χωρὶς μίξε-
ως γίνονται. ὡς τὰ πυρίβια. καὶ ὁ φοῖνιξ τὸ ὄρνεον. καὶ αἱ ἄλλαι. Πυρίτης λίθος. Πυριλάμπης
ἐπὶ λίαν ὄντι μικρόν. ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει. καλεῖται δὲ ὑπό τινων λαμπυρίς. Πυριλάμπης ὄ-
νομα κύριον. Πύρινος πόλεμος ὁ ῥωμαίων πρὸς κελτίβηρας συσταθείς. θαυμαστὴν δὲ ἔσχε τὴν ἰδι-
ότητα. τήν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων. τοὺς γὰρ ἐν τῇ ἑλλάδι πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἀσίαν, ὡς
ἐπίπαν μάχη κρίνει. σπανίως δὲ δευτέρα. καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἷς καιρὸς ὁρίζει τὴν πρώτην ἔφο-
δον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρη-
μένοις. τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νὺξ διέλυε τῶν ἀνδρῶν. οὔτ' εἰκόντων τῇ ψυχῇ. οὔτε παρα-
καθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλ-
λας ἀρχὰς ποιουμένων. τόν τε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐν διατάξεως διακρί-
σεων ὁ χειμὼν ἐπιπόνως διεῖργε. καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν, ἕτε-
ρον ἢ τοῦτον νοήσειε. Πυρίνῳ σίτῳ. γέρανοι γεωργοὺς κατανέμονται χώραν. ἐσπαρμένην νεωστὶ πυ-
ρίνῳ σίτῳ. πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. ὅμηρος. πυροί τε ζειαί τε. ἰδὲ, εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν. ἔζων ἐν πᾶσι λα-
γῴοις καὶ πυρῷ καὶ πυριάτῃ. ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ 'ν μαραθῶνι τροπαίου. Πυρίτης ἄρ-
τος ὁ τοῦ σίτου. καὶ θηλυκῶς πυρῖτις λίθος. τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς ἄφαντον λέγεται. καὶ ζή-
τει ἐν τῷ ἄφαντον φῶς. Πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τῷ κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι. πυ-
ρίφλεκτος δὲ, ὡς ἐν τῷ βάτος ἐν ὄρει πυρίφλεκτος. ἐφλέγετο μέν. οὐ κατεφλέγετο δέ. Πυρρί-
χαις. ταῖς ἐνοπλίαις ὀρχήσεσι. καὶ πυρρίχη. εἶδος ὀρχήσεως. τέσσαρα δέ εἰσιν εἴδη ὀρχήσεως. πυρ-
ρίχη. σίκιννις. καὶ κορδακισμός. βάθειος. ἐμοὶ γένοιτο καὶ μὴν ὁδῷ βαίνειν μὴ καταπέλασον. μή-
τε πυρρίχην παίζειν. ἢ κάμιλος, πυρρίχην ἔμαθε τὴν κινησίου. οὗτος ὁ κινησίας διθυραμβοποι-
ὸς ἦν. ἐποίησε δὲ πυρρίχην. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρῆτο. καὶ ἐπραγματεύετο κατὰ
τῶν κωμικῶν, ὡς εἶναι ἀχορηγήτους. ἦν δὲ πρὸς τὸ σῶμα ὀκνηρός. καὶ κατεσκελετευκώς. δοκεῖ δὲ καὶ τὴν σχη-
μονικὴν αἰτίαν τῆς ἑκάτης ἀγάλματος. ἤγουν κατεπλῆσαι. ἦν δὲ θηβαῖος ἀγαθίας. ὁ δὲ ναρσῆς, συ-
νεκρότει τὰς δυνάμεις. καὶ ἐπερρώννυε τὸν θυμόν, ταῖς καθημέραν μελέταις. ξοάζειν ἀνασκιρ-
τῶν. καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι. ἔστε πυρρίχην τινὰ ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι. καὶ
θαμὰ τῇ σάλπιγγι καταβομβεῖσθαι τὸ ἐνυάλιον ἠχούσῃ. καὶ πυρριχίζειν μετὰ ὅπλων ὀρχεῖσθαι.
καὶ πυρρίχιος ὄρχησις. Πυρκαϊά ἡ φλόξ. Πύρνος. τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου. Πυρόεσ-
σαν. ἐπίπνουν. ἤγουν πυρπνέουσαν. Πυρόεις ὁ πυρός. Πυρροπίπας. ὁ κλέων. διεβάλλετο
γὰρ ὡς παιδεραστής. ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησιν. πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. Πυρορραγής. σαθρὸς ἀχρεῖ-
ος. ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρρησσομένου κεράμου. πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται. ὅσα ἐν τῷ πυ-
ρὶ ἐρρήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. κρατῖνος ἐν ὥραις. ἴσως πυρορραγὲς καὶ κακῶδες ὁ πιθημένον. ὁ δὲ κέρα-
μος πυρορραγὴς γενόμενος, σαθρὸν ἠχεῖ. Πύρρος. οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς ἰταλίαν. ὑποχω-
ρούντων αὐτῷ τῶν ἐν σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φαίνεσθαι τὴν ἡγεμονίαν,

ἀλλὰ δὴ ἀποτίνω ταῖς πόλεσιν· ἐσαχθεὶς γὰρ εἰς συρακούσας ὑπό τε σωστράτου κρατοῦντος
τῆς πόλεως τότε καὶ θοίνωνος τοῦ φρουράρχου, παραλαβὼν παρ' ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς χαλ-
κεμβόλους ὁμοῦ διακοσίας, καὶ πᾶσαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος σικελίαν πλὴν λιλυβαίου πό-
λεως, ἣν ἔτι μόνην καρχηδόνιοι κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο. ἀμηχανοῦντα
δὲ αὐτὸν καὶ χρείας παντοδαποὺς ἐπιζητοῦντα, ὁρῶντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν
φίλων· εὐήγορος θεοδώρου, καὶ βάλακρος νικάνδρου, καὶ δείναρχος νικίου τῶν ἀθέων καὶ διαγ-
ρων δογμάτων ζηλωταί, πόρον ὑποτίθενται χρημάτων ἀνοσίων, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι τῆς περσε-
φόνης θησαυρούς· ἦν γὰρ ἱερὸν πολύχρυσον ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον· ἐν
ᾧ χρυσός τις ἄβυσσος ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κείμενος. ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κο-
λάκων, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην κρείττονα παντὸς ἡγησάμενος τὴν γνώμην, ἀνδράσι διακόνοις
τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο· καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐνθέμενος, ἀπέστειλεν εἰς τάραντα. ἡ δὲ δικαία
πρόνοια, τὴν αὐτῆς δύναμιν ἐπεδείξατο· ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες· καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ
ἱερόν. Πυρός, ὁ σῖτος. ὅμηρος· πυροί τε ζειαί τε. οἱ δὲ ἐφθοὶ πυροί, πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐρετικοί.

Πύρρος, ὄνομα κύριον. Πυρὸς μένος· πῦρ περιφραστικῶς. Πυρρὸς ὁ ξανθός· καὶ παροι-
μία· ἅπαξ πυρρός, καὶ μηδέκαβιν χλωρός· ἐπὶ τῶν δανειζόντων. Πυροφόρων· σιτοφόρων.

Πύρρων πλειστάρχου ἠλεῖος φιλόσοφος· ὃς ἦν ἐπὶ φιλίππου τοῦ μακεδόνος κατὰ τὴν ἑκα-
τοστὴν πρώτην ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέκεινα. καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος· ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ
φιλοσοφίας καὶ διήκουσε βρύσωνος τοῦ κλεινομάχου μαθητοῦ· εἶτα ἀλεξάνδρου τοῦ μητροδώρου μα-
θητοῦ τοῦ χίου· οὗ διδάσκαλος ἦν μητρόδωρος ὁ ἀβδηρίτης· ἐδόξαζε δὲ μηδὲν φύσει αἰσχρὸν ἢ καλόν·
ἀλλὰ ἔθει καὶ νόμῳ. Πύρρων· φλιάσιος· τιμάρχου παῖς· μαθητὴς τίμωνος φιλοσόφου.

Πυρρῶν· φλεγόντων ἢ καίων. Πυρρώνειοι· οἱ τὰ τοῦ πύρρωνος φρονοῦντες αἱρετικοί· οὗτος ἐκα-
λοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου· ἀπορητικοί τε καὶ σκεπτικοί· ἐφεκτικοί τε καὶ ζητητικοί. ζητητικοὶ
μὲν, ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν· σκεπτικοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ καὶ μηδέν ποτε
εὑρίσκειν· ἐφεκτικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους· λέγω δὲ τὴν ἐποχήν. ἀπορητικοὶ δὲ, ἀ-
πὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν καὶ αὐτούς. θεοδόσιος δὲ ἐν τοῖς σκεπτικοῖς οὔ φησι πυρρώνειον
καλεῖσθαι τὸν σκεπτικόν. εἰ γὰρ τὸ καθ' ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἄληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμε-
θα τὴν πύρρωνος διάθεσιν. μὴ εἰδότες δὲ, οὐ πυρρώνειοι καλοίμεθ' ἄν. πρὸς τὸ μὴ δὲ πρῶτον εὑρηκέ-
ναι τὴν σκεπτικὴν πύρρωνα, μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. λέγοιτο δ' ἂν πυρρώνειος ὁμότροπος ταύτης
τῆς αἱρέσεως. κατῆρξε μὲν οὖν πρῶτος τῆς σκεπτικῆς ὅμηρος. οὐ γὰρ ὁριστικῶς δογματίζει πε-
ρὶ τὴν ἀπόφασιν. οἱ ζ' δὲ σοφοί, σκεπτικοί εἰσιν· οἷον τὸ μηδὲν ἄγαν. καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ ἀρ-
χίλοχος καὶ εὐριπίδης· ἐν οἷς ἀρχίλοχός φησι τοῖς ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς· ὁ ποίην ζεὺς
ἡμέρην ἄγει. καὶ εὐριπίδης τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς φρονεῖν λέγουσι· σοῦ γὰρ ἐξηρτή-
μεθα· δρῶμέν τε τοιαῦθ' ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων. πυρρώνιος δὲ ὄνομα κύριον. Πύρωσον τοὺς νε-
φρούς μου, ἀντὶ τοῦ φλέξον ἢ καῦσον. Πύρρωνος ὄνομα κύριον. Πῦρ παλάμη. ὁ ταχέως
τι ἐπινοῶν· καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί. Πυρπολεῖται. καίεται. ἐμπυρίζεται. Πυρσεύει·
πῦρ ἐξάπτει καὶ πυρσεύουσι τὴν σωτηρίαν· ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνω καὶ ἀνάπτω. καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ
κάλλιστον. οἷα τις πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ σῶον τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὅρ-
μον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μέν ἐστιν αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια· πυρσὸς δὲ καὶ φρυκτὸς
καὶ φρυκτωρούμενον αὐτὸ τὸ δεικνύμενον. ὁ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν, φρυκτωρός. τὸ δὲ ῥῆμα φρυ-
κτωρεῖ. ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν. Πυρσεύσασαν· φλέξασαν. Πυρσοὶ λαμπάδες· πυρκαϊ-
αί. λαμπτῆρες. φρυκτωρίαι. Πυρσουείδας. ὅτι περσεὺς ὁ μακεδὼν, κατὰ πᾶσαν τὴν
μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουείδας, διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχοῦ γινό-
μενα. οὕτως οἱ νῦν φανοὶ οἱ τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον προσημαίνοντες. Πυρφόρος. πῦρ φέρων.
πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας. τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις, εἰ-
ώθασι τῶν ἰδίων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι· ἐπειδὴ τῶν παντελῶς ἐκπληττομένων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ
πολέμῳ

πολέμῳ εἰώθασιν ὑποβολῇ χρώμενοι ἔστω λέγειν ὅτι ἕως ἀπώλοντο ὥσπερ ὁ πυρφόρος. τοῦτ ἦν δὲ ἱερεὺς, ἀπελείφθη τοῦ στρατοῦ. Πυρφόρος. ᾧ ἐχρήσατο παυσίστρατος ὁ τῶν ῥοδίων ναύαρχος. ἦν δὲ κημός. ἐξ ἑκατέρου δὲ τῶν μερῶν τοῦ πρῴρας, ἀγκῦραι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων. εἰς ἃς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ προτείναντες τοῖς κέρασιν εἰς θάλασσαν. ἐπὶ δὲ τούτων ἄκρων ὁ κημὸς ἁλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρός. ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν, ἐκτινάττεσθαι πῦρ. ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺ ἀφεστάναι τὸ κέρας διὰ τὴν ἔγκλισιν. Πύσαι. σὺν ψ. ὅμηρος. σε ὀδύσσεια πύσαι ἀρχαῖα κειμένου ἐν βοίᾳ. σημειωτέον ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων, ἀπεκομίζετο τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας. Πύσμα. ἐρώτημα. διαφέρει δὲ πύσμα. ἐρώτημα. καὶ ἀξίωμα. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀξίωμα. Πύσματα. ὅτι τὰς ἐρωτήσεις. τὰς τί ἐστι προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις. οἷον τί ἐστιν ἄνθρωπος. διαλεκτικὰ δὲ προτάσεις ἐστί, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνεσθαι ναὶ ἢ οὔ. Πύστις. ἐρώτησις, πάσης ἐρωτήσεως καὶ πύστεως, ὁ χρησμὸς ἀνεῖλεν αὐτοῖς. πύστις καὶ φήμη. πύστιν κατὰ τοῦ ἀλῶν ὕδατος παιωνίου, ἢ λίθος ποθὲν πύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ. μαθὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσιόντα κατὰ φήμην ἢ ἐρώτησιν. Πυτακίδης. Πυτίζω. πτύω.
Πυτιναῖα. ὡς διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ ᾑρέθη φύλαρχος. καὶ αὖθις διιτρέφης ἀνεπτέρωκεν. ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα. δεινῶς τέμε τὸ μεγαλεῖον ὁ διιτρέφης ἐλέγων ἀνεπτέρωκεν ὥστε ἱππηλατεῖν. ὁ διιτρέφης οὗτος πλούσιος ἦν. καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν. πρότερον πυτινοπλόκων, ἐγένετο φύλαρχος. ὃς ἀτυχήσας, συνεβάλλετο καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.
Πυτίνη. πλέγμα ἀμφιβαλών, ἀπὸ διιτρέφης ἐν ὁ πλοῦς ἔπλευσε. καὶ ἀλλαχοῦ φησί. διιτρέφης πυτιναῖα ἔχων πτερά. πυτίνη οὖν ὃ παρ' ἡμῖν
λέγεται φλασκίον.

ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ͂ Π΄ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ.

ἈΡΧῊ ΤΟΥ͂ Ρ΄ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ.

ᾶ ἀντὶ τοῦ διά. οὕτως πλάτων. Ῥαβδίζω αἰτιατικῇ. Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει πέρας. Ῥαβδοῦχοι. ἵστανται ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινές, πρὸς τὴν τάξιν τῶν θεατῶν, οἱ ῥαβδοῦχοι οἰκεῖοι τοῦ ἀγῶνος. οὓς αἰσυμνήτας λέγουσιν. ἀριστοφάνης. ἐχρῆν μέντοι τὸ πλῆττειν ῥαβδούχους. εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς θέατρον παραβάς. πολύβιος. παρῆν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τὸν βασιλέα. Ῥάβεννα ὄνομα πόλεως. Ῥαβὶ ὄνομα ἑβραϊκόν, καὶ ῥαββουνὶ ὁμοίως. Ῥαβώσας. ἐπικάμψας. Ῥαγδαῖος. ταχὺς ἢ σφοδρός. Ῥαγδαίως. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων. τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους. ἀντιφάνης. ἀγροίκοις. ῥαγδαῖος ἄμαχος. πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς. δίφιλος πολυπράγμονι. τί ποτ' ἐστίν. ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν. ἔστι καὶ ἐν πρυτανεύσει τι λεκλεῖσθαι τὸ ὄνομα. καὶ ἐν δαιταλεῦσιν. ἀριστοφάνης. Ῥαγίδες. κοπέντος. ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλω, ἔμεινε δ' ὁ λείψανον ἐκεῖσε τὸ τοῦ σιδήρου. Ῥαγολόγος. ὁ ἐχῖνος. ἐν ἐπιγράμματι. ῥαγολόγον γλυκερὸν σίνδρα θειλοπέδων. Ῥαγῶσαι. τεμεῖν. καὶ ῥαγήσου πρώιμον τὸ φῶς σου ἀντὶ τοῦ τεμεῖται. Ῥαδαμάνθυος κρίσις. ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων. Ῥαδαμάνθυ ὅρκος. ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ, ἤ τινος ἄλλου τοιούτου. οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων. ἔπειτα χήν. θεοὺς δὲ σιγᾶν. κρατῖνος χείρωσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ σωκράτους ὅρκοι. σημεῖον τούτου πόδε ὅρκου ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν. εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. Ῥάδαμνος. βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος. ῥάδαμνός ἐστιν ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρέμων τοῦ δένδρου. καὶ σκιὰν ἐκτελῶν. παρὰ τὸ ῥαδίως δαμάζεσθαι ὑπὸ καύσωνος ἤ τινος

ἀντὶ τοῦ αἰτίου, ὡς ἁπαλὸς καὶ προέχων. Ῥαδινός· ἀπό τόπου τινός. Ῥᾳδιέστερον· πολύβιος.
ἀλλὰ πολὺ ῥᾳδιεστέραν καὶ συντομωτέραν συνέβη γενέσθαι τὴν ἀσδρούβου παρουσίαν εἰς ἰταλίαν.

Ῥαδινή· ἀσθενής. λεπτή. κεφαλὴ μὲν ἀνθρώπου καρτερὰ μὲν ἢ ἀλισμένη. ῥαδινὴ δὲ ἢ ἐσκια-
γραφημένη. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ὦ ποδός· ὢ κνήμης· ὢ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου. καὶ αὖθις· ἡ ῥαδινὴ
μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν. καὶ αὖθις· οὐκέτι δὲ τα-
νύφυλλον ὑπὸ πλατάνῳ κλωνὸς ἠχέτας, φθέγξομαι ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἰεὶς στομάτων. Ῥᾷ-
διον· εὐχερές. καὶ ῥᾳδίως εὐχερῶς ταχέως. οὐ γὰρ ῥᾳδίως τῇ γυναικὶ προσεῖχον. Ῥᾳδιουρ-
γεῖν· ἀπατᾶν. Ῥᾳδιουργός· πλαστογράφος. καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥᾳδιουργία, ἡ πει-
παν ὀλιγωρεία. καὶ ἀδικία καὶ θρασύτης. ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ ἀκολασίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. πο-
λύβιος δέ φησι περὶ οἰκογενοῦς προδότου· τί δή ποτ' ἐστὶν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατώμενοι
πάντες, οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας. τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥᾳδιουργίας, πολλάκις ὑπὸ πολλῶν
ἤδη γέγονε. καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον. τὸ δὲ παρ' οἷς ἡ πηγὴ τῆς
τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύνης, θαυμαστόν. καὶ αὖθις. οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδικήματα
τῶν κοινῶν. ἢ πλήθει καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ κλε-
πτῶν φῦλον, τούτῳ μάλιστα τῷ τρόπῳ σφάλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοις τὰ δίκαια. καὶ συλ-
λήβδην τὰς εἰς αὑτοὺς ἀθεσίας. Ῥάζειν καὶ ῥύζειν τὸ ὑλακτεῖν. ἕρμιππος εὐρώπη. ῥύζων ἅπαντας ἀπε-
δόμαι τοὺς δακτύλους. ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη.
κρατῖνος δηλιάσιν. ἵνα σώσῃ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον. καὶ ἑξῆς ἔρραζε πρὸς τὴν
γῆν. ὁ δὲ, σκαίριζε καὶ ἀπέπορδε. Ῥαθαμίγγες· ῥανίδες. ἡ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. οἱ δὲ, σταγό-
νας. Ῥᾳθυμεῖν· οὐχ ὥς ἡμεῖς φαμὲν τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν. ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν
καὶ τρυφᾶν. παρὰ τὸ ῥᾷστα τῷ θυμῷ διδόναι. πολύβιος. πάντων εὐδαιμονιζόντων τὸν πόπλιον
καὶ παρακαλούντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥᾳθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπιτέθεικε τῷ πολέμῳ, μακαρί-
ζειν αὐτοὺς ἔφη ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις. Ῥᾳθυμία· ἀμέλεια. Ῥακηθὼ ὄνομα τό-
που. ἢ ὄρους. ἐν σινᾷ καὶ ῥακηθοῖ. Ῥαικός· ὁ ὁρμώμενος. Ῥαίσας· ὑγιάνας. ῥᾶον ἔχων ἐκ τῆς
νόσου. Ῥαΐζω γὰρ τὸ καταπαύω. Ῥακιοσυρραπτάδη· τὰ ῥάκη συλλέγων. ῥάκια γὰρ τὰ
διερρωγότα ἱμάτια. Ῥάκος· τὸ τριβώνιον καὶ τὸ προσωπεῖον. ὅτι ῥάκεσι κατεκόλλατο. ἀρι-
στοφάνης. σὺ γὰρ τὸ ῥάκος [illegible]. καὶ ἡ δοτικὴ τῷ ῥάκει. καὶ πληθυντικῶς τὰ ῥάκη. Ῥακώ-
κης ὄνομα κύριον. Ῥάμνος· ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν, ἄκανθαν κα-
λεῖ ἡ γραφή. Ῥάμνος· ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων. ῥάμνος δῆμος ἀττικῆς ἐν ᾧ καὶ ἀντιφῶν
ἤκμασε κατὰ ῥητορικήν. ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες [illegible] τῷ βίῳ. ὥστε τοὺς καλοὺς ῥα-
μνουσίους καλεῖν. Ῥαμνουσία νέμεσις. αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν ἀφροδίτης σχήματι. διὸ καὶ κλά-
δον εἶχε μηλέας. ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν. ὀνομαζομένην δὲ νέμεσιν. καὶ βασι-
λεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα φειδίας ἐποίησεν. οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο ἀγορακρίτῳ τῷ πα-
ρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς καὶ ὀλυμπιάσι δακτύλῳ τοῦ διὸς ἐπέγραψεν, αὐτάρκης καλός. δὴ ἦν οὗτος ἀργεῖ-
ος ἐρώμενος αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία ῥαμνούσιος ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ λογίμων. Ῥάμ-
φος· ῥύγχος. ὀρνίθων πρόσωπον. ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων. ῥύγχος ἐπὶ χοίρου. Ῥανίσιν· ἡ εὐθεῖα ἡ
ῥανὶς τῆς ῥανίδος. Ῥαντίζω αἰτιατικῇ. ῥαίνω. Ῥαντόν· ποικίλον. Ῥὰξ ῥαγὸς ἐπὶ στα-
φυλῆς. ῥὼξ δὲ ῥωγὸς ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ ῥαγολόγος ὁ ἐχῖνος. Ῥάξαι, ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν.
οὕτως ἀπολλόδωρος. Ῥᾷον· εὐχερὲς εὔκολον. καὶ παροιμία. ῥᾷον ἢ τὸ ὄρειον ὑπερέβησαν οἱ
βοιωτοί. ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων. ὄρειον γάρ ἐστιν ὅρος πρὸς οὗ οἱ ὅροι βοι-
ωτῶν ὡρίζοντο. Ῥᾴονος· εὐκόλου. Ῥᾳόνως· εὐκόλως. καὶ ῥᾳδίως ὁμοίως. Ῥᾷον τις, τοὺς
ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους. ἐπιπερόντων. Ῥᾴων· εὐθυμότερος. καὶ ἀπήμων.

Ῥαπίσαι· πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπικόρρης. Ῥαπίς· ῥάβδος.

Ῥαπίζω αἰτιατικῇ. Ῥαριάς, ἡ δημήτηρ. ῥάρος δὲ ἔσχεν υἱὸν κηλεόν. κηλεὸς, ἢ τριπτόλεμον. ὁ δὲ
ῥάρος πλανωμένην τὴν δήμητραν καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην, ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ. ὑπὲρ τῆς

τοιαύτης

τοιαύτης οὖν χάριτος ἡ δημήτηρ τὸν ἀπόγονον ῥάρου τριπτόλεμον, ἐδίδαξε τὴν περὶ τοῦ γεωρ-
γίαν. Ῥάριον. τὸ βρέφος. Ῥαρον ἰσχυρόν. Ῥάρος ἡ γαστήρ. δηλοῖ οὖν ῥάριον τὸ βρέφος.
Ῥᾷστα. ῥᾳδίως. εὐχερῶς. πολυεύκτην ἀνάδελφον. ἅτε ῥᾷστα ὢν ἐπὶ τὴν παιδείαν ἐτράπετο.
Ῥαστώνευσις. ὁ δὲ, τὴν κατασκευὴν τῶν νεῶν, πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιησάμενος,
στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ. Ῥαστώνη. ἀνάπαυσις. τέρψις. τρυφή. εὐκολία. ῥᾳ-
θυμία. ἡδυπάθεια. χαυνότης. ἀργία. εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ κλαυδίῳ ὡς ῥωμαϊκῷ. ῥᾳστώνῃ συ-
ζῶντας, καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους. Ῥαφανίς. ῥαφανίδα φασὶν ἀττικοί, ἣν ἡμεῖς
ῥάφανον καλοῦμεν. πάλιν δὲ ῥάφανον, ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥα-
δίως φαίνεσθαι. λόγος γὰρ ὡς φερόμεναι, θᾶττον ἀνιᾶσι. καὶ ῥαφανιδωθῆναι. καὶ παρατιλ-
θῆναι παρὰ ἀριστοφάνει ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾐκίζοντο. ῥαφανίδας
λαμβάνοντες, καθίεσαν ἐπὶ τοὺς πρωκτοὺς τούτων. καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, θερμὴν τέφραν
ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ αὖθις. οὐδ᾽ ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντες ἔξω κεφάλαιον
τῆς ῥαφανῖδος. οὐδὲ ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲ σέλινον ἁρπάζειν. οὐδὲ ὀψοφαγεῖν. οὐδὲ κι-
χλίζειν. οὐδ᾽ ἴσχειν τὼ πόδε ἐναλλάξ. κεφάλαιον δὲ ῥαφανῖδος, τὴν κεφαλήν φησι. τὸ πρὸς τὰ φύλ-
λα δηλονότι καυλῶδες. οὐκ ἔτεμνον δὲ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα. κιχλίζειν δὲ τὸ κίχλας ἐσθίειν.
οἱ δὲ, τὸ ἀτάκτως γελᾶν. Ῥάφια ὄνομα πόλεως. Ῥαφὶς βελόνη καὶ εἶδος ἰχθύος. Ῥαχθέντος. ῥα-
γέντος. Ῥαχίαν οἱ ἀττικοὶ τὴν ἀκτὴν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. θουκυδί-
δης οὕτως. οἱ δὲ ἴωνες, τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης. Ῥαχίας λάλιστρος.
ἐπὶ τῶν ἀδολεσχῶν. παρόσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα, καὶ ψόφον ἀποτελεῖ.
Ῥαχίζειν. τὸ διαιρεῖν τὰ νῶτα καὶ μέρη τῆς ῥάχεως. ἤτοι διακόπτειν ὡς φησὶν εὐριπίδης.
Ῥαχίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχιστὴς ὁ ἀλαζών. θεόπομπος παμφίλῃ. τούτων ἁπάντων
ὁ ῥαχιστὴς δημοφῶν. Ῥαχίζων. σφάζων. διακόπτων. σοφοκλῆς. κύκλῳ ῥαχίζων. ἀντὶ τοῦ κα-
τὰ τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥά-
χιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα κατορθοῦντας ῥαχιστὰς φαμέν. Ῥαχίαι. φρεαρ-
μοί. ἢ δέομαι τῶν φαρμάκων ἡ πρόσοδος. Ῥάχιν. ὀσφύν. ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος. ὁ ἄκανθος τοῦ
νώτου. ἡ εὐθεῖα ἡ ῥάχις ῥάχεως. ῥάχει. ῥάχεα ἄχρηστον. ῥάχει δὲ ἐν χρήσει. Ῥάψαι. συνθεῖ-
ναι. Ῥαψώδημα. ψᾶσμα. Ῥαψωδεῖν. ᾄδειν. ἀριστοφάνης. ῥαψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδείοις
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ. κεἴ τις δειλὸς γεγένηται ἵνα μὴ δ᾽ εἰπεῖν ᾠδὰς αἰσχυνόμενοι. Ῥαψω-
δία. φλυαρία. λόγων συναφή. ἀδολεσχία. καὶ ῥαψωδὸς ἡ σφίγξ. ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ὀ-
νομα τοῦ ῥαψωδεῖν καθ᾽ ὅμηρον ἢ μεθ᾽ ὅμηρον ζητεῖται. σοφοκλῆς. πῶς οὐχ ὅθ᾽ ἡ ῥαψωδὸς ἐνθάδ᾽ ἦν
κύων, ηὔδας τι τοῖσδ᾽ ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον. περὶ τῆς σφιγγὸς φησί. Ῥαψωδοί. οἱ τὰ ὁμήρου ἔ-
πη ἐν τῷ θεάτρῳ ἀπαγγέλλοντες. οἱ ἐκαλοῦντο οὕτως. ἐπεὶ ῥαβδοὺς ἔχοντες ἀπήγγελλον. ῥα-
ψωδῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ὀργάνου τινός. Ῥαιβὸς διε-
στραμμένος. καὶ ῥαιβόκρανον κορώνη. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν ῥαιβόκρανον εὐσόρευτα κορώνην. καὶ ῥαιβο-
σκελὴς ὁ παράγυρος. διαφέρει δὲ βλαισὸς καὶ ῥαιβός. ὁ μὲν ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας. ὁ δὲ,
αὐτὰ τὰ σκέλη. Ῥαιδεστὸς πόλις. Ῥαιδίου τὸ φορεῖον ἢ τὸ ἅρμα. Ῥαιδίου ἅρματος. Ῥαιδος ὄνο-
μα θηρείου. Ῥαικάνη ἡ μάστιξ. Ῥαίκ. ὁ ῥωμαῖος. ῥὴξ δὲ διὰ τοῦ ψιλοῦ, σημαίνει τὸν ζυγόν. Ῥαίκτωρ
ῥαίκτορος, εἶδος ἀξιώματος. Ῥαίνω ῥανῶ αἰτιατικῇ. Ῥαίω. φθείρω. Ῥαίωνος ὄνομα
κύριον. Ῥαιστήρ. ἡ σφῦρα. παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω. ἡ φθείρουσα τὰ ἐντιθέμενα. ἐν ἐπιγράμμα-
τι. ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ καὶ ὁ καρκίνος. ἡ τε πυράγρη ἄγκειθ᾽ ἡφαίστῳ δῶρα περικλυτῷ. καὶ αὖθις. οὐδεὶ
μέχρι σοῦ ἀπὸ ῥαιστῆρος ὅμηρον σπαστὸν, φλογέαις ἐν διὸς ἀστεροπαῖς. Ῥαιφενδάριος, ἀξίωμα ῥω-
μαϊκόν, ἤγουν ὁ ἀναφορεύς. Ῥέα. ὄνομα θεᾶς. Ῥεβέκκα. ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ ἰακώβ.
Ῥεεμφαρχάν. ζήτει ἐν τῷ αἰγυπτίῳ. Ῥεεσσαῖος. Ῥέγχουσι. τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύ-
δοντες. οἱ δὲ, μὴ φροντίζοντες κοιμῶνται. Ῥέεθρον. ῥεῖθρον. Ῥέζεσκον. ἔπραττον. Ῥέζειν.
θυσιάζειν. ποιεῖν. ἱερατεύειν. παρασκευάζειν. Ῥέθος. πρόσωπον. ἐνθύμημα. μέλος, ἁπλῶς

χιον ἔνθα δὲ τῆς ζυφερᾶς μελανοχρόου ῥέεθος, ἔνθα δὲ κεῖται ἀγώνιον. ὅμηρος. ψυχὰς δὲ κρεῖσσον πέλα
μένη, αἱ δ' ὅσα δὲ ῥερύηκε. καὶ ῥέθομαλίδαι. οἱ τρυφῶντες τὴν σάρκα. λέγεται δὲ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος.
ἐπαλλήλως τῆς ζωῆς ῥέεθη. ῥέκαυσ. παρὰ ῥωμαίοις ἀπὸ χιτῶνος εἶδος. ῥήνος ζῶμα ζώνη. ῥέκται
δρᾶ, ἐργάζεται. ῥεμβλία. ἀναφορά. ῥεμβώδεις. ἡ μεμιγμένης τῆς ἐπιορκίας ῥεμβώδεις
γενομένης. ὁ μὲν σκόπας, ἡ δόξα καὶ διεβέβλητο νεανικῶς. καὶ αὖθις. ὁρῶν δὲ αὐτοὺς διαβεβλη-
μένους κατὰ τὸ πλῆθος ἀνόπλους, τούτους ἀπέκτεινε. ῥέμβ. περιφορά. ὀδύνη. ἄτη. ῥέ-
μος ὄνομα κύριον. ῥέμφις ὄνομα κύριον. ῥέξαι ποιῆσαι. ῥέξαι. ἀθηναίᾳ ἤθυσαν πα-
ρὰ τὴν χάρμα τὸ βλάψαι. ῥέπει. κλίνει. ῥερυθμίσθαι. ἐσχηματίσθαι. συγκεῖσθαι. ῥε-
ρυπωμένους. ποιητικῶς κεῖται. ῥῆμα. βρέφος νεογνόν. ῥαζωεία παρὰ ῥωμαίοις, ἡ μετὰ
τὸ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλλήλων κληρονομία. ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. εἴρηται παρ' ὁμήρῳ. ὅ-
τι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γίνεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει. ῥεῖ. ῥεῖ. ῥεῖα. ῥᾳδίως. εὐκόλως. εὐμα-
ρῶς, ἰσχυρῶς. ὁμαλῶς. ὅμηρος. ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος. καὶ ῥεῖον. εὐχερές. εὔκολον. ῥεῖα ζώοντες
ἀπόνως καὶ ἀμόχθως. ῥειαμένη. ἐν καθύγρῳ τόπῳ. ῥέεθρον τὸ κῦμα. ῥείην. τὴν ἥ-
ραν. ῥεῖτις. ὀρέων. ῥέτος ὄνομα τόπου. καὶ ὀνόματος ἐθνικοῦ. ῥήβας ὄνομα ποτα-
μοῦ. ῥηγεῖς οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγος τὸ βαπτὸν ἱμάτιον. ῥηγίλαος ὄνομα κύριον. ῥηγῖνος
γραμματικός. ἔγραψε τὸν λεγόμενον πολυμνήμονα. ῥηγῖνος, ὁ ἀπὸ τοῦ ῥηγίου. ῥηγίνους
τοὺς δειλούς, ξέναρχος γὰρ ὁ σώφρονος τοῦ μιμογράφου υἱός, ἐκωμῴδει τοὺς ῥηγίνους ὡς δειλούς.
ὑπὸ διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. καὶ παροιμία. ῥηγίνου δειλότερος. ἐπὶ τῶν κατὰ ὑπερβολὴν δει-
λῶν καὶ δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος. ῥήγιον ὄνομα τόπου. ῥηγμῖνι αἰγιαλῷ. ῥήγνυται. δια-
ρρεῖται. καὶ διακόπτεται. καὶ ῥήγνυσιν, ἀντὶ τοῦ προΐησιν ἐκπέμπει. αἰλιανός. καὶ ῥήγνυσι φωνὴν ἱ-
κέτιν ἐξ αὐτοῦ ἐκβιασθεὶς τῆς ὀδύνης. καὶ ῥηγνύμενον. διαρρησσόμενον. καὶ ῥήγνυσι. διαρρήσσει. ῥῆγος τὸ
βεβαμμένον ἱμάτιον. ῥήγουλος ὄνομα κύριον. ὅτι οἱ καρχηδόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ
φρόνημα, ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν ῥωμαίων ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι, πικρῶς τε
καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες, τά τε ἄλλα θεραπεύσαντες, πρὸς τοὺς ἐ-
κείνους ἐξέπεμπον. ἐργασθαί τινα μεσιτείαν τοῦ πολέμου καταλύσεως καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντιδόσεως.
τῇ συντάξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὁ δὲ πρὸς τὴν ῥώμην ἅμα πρεσβείαις καρχηδονίων ἀφικόμενος,
ἔς τε τὸ συνέδριον παρελθών, τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο. οὐ μετεῖναι τῆς
πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὗ περ ἡ τύχη δεσπότας αὐτοῦ καρχηδονίους ἐπέστησε. παρῄνει γε μὴν
τὴν ἐντελεστάτην τῆς βουλῆς, ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγάς. καὶ μὴ ἂν εἶναι τοὺς ἐναν-
τίους εἰς τὸ αὐτὸ πιστὸν ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ εἶναί πως ἄξιον ἀνδρὸς ἑνὸς μόνου. καὶ ἤδη γηραιοῦ.
ὀλίγων τε ἄλλων τῶν ὑπολελειμμένων εἰς τὴν καρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους,
αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ ῥωμαῖοι, τὴν μὲν πρεσβείαν ἄ-
πρακτον τῶν καρχηδονίων ἐκπέμπουσιν. αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν.
ὁ δέ, οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν τῇ πόλει, ἐν ᾗ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πο-
λιτείας, πολέμου νόμῳ δουλωθεὶς ἑτέροις ἠναγκασμένος, εἵπετο τοῖς καρχηδονίοις ἑκούσιος.
τά τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τοὺς ὀλοφυρμοὺς, ἀκλινῶς διωθησάμενος. ἐπανελθὼν δὴ οὖν εἰς τὴν
καρχηδόνα, παντὶ κολάσεων εἴδει καταναλίσκεται. πρὸς γὰρ δὴ τοῖς ἄλλοις αἰκισμοῖς. οἰκίσκῳ στε-
νωπῷ ἐνθέντες αὐτόν, στενοῦ τε ἰσομεγέθους τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς καὶ τὸ ἔνδον πεπυκνωμένον, δια-
φθεῖραι αὐτόν. ἀπαγορεύσαντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῆ στάσιν. προσπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἐν
τε τῷ ἐπὶ τὸ θάτερον ἀναπαύσεσι. καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. καὶ ὁ μὲν, οὕτως ἐτελεύτα.
ῥηΐδιον. εὔκολον. καὶ ῥηϊδίως. ῥηΐνος, ὁ ῥυπαρός. ῥηΐσι. ἀρεσκη. ῥήλαιμος. ὄνομα τόπου.
ῥῆμα. ῥῆμα λέγεται ἡ ἁπλῶς ῥηματικὴ φωνή. οἷον τύπτω. γράφω. ἁπλῶς μόνον λεγόμενον. τὸ
ἐκ τῆς ἁπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον, κατηγορία καλεῖται. ῥήματα ἀνταλ-
φίτων. ἐπὶ τῶν μηκῶν τις λέγεται διδόντων. ἀλλὰ φωνὰς μόνας προϊεμένων. ῥῆμος καὶ ῥω-
μύλος, ἀδελφοὶ ῥωμαῖοι. ἐκ παρθενίας γενόμενοι καὶ εἰφοντες. καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνατραφέν-

τες

τες, καὶ ζήτει ἐν τῷ βρουμάλια. Ῥήναια. νῆσος πλησίον Δήλου. καὶ Ῥηνεία. Ῥῆνες.
πρόβατα. ἡ δ' εὐθεῖα ὁ ῥήν. Ῥηξήνωρ ὁ τῶν Φαιάκων ἀρχηγός. Ῥήξας. κόψας. οἱ δέ, ῥήξας τὰ
κλήματα, ἐβόησε. καὶ ῥῆξαι ὁμοίως. Ῥηξήνορες ἀνδρεῖοι. τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος. ὃν
ποτε Ἀχαιοὶ δείμαντο Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων. Ῥηξίφλοια. ῥήξαντα τὸν φλοιόν. οἷον κέ-
ρυα. Ῥῆξον φωνήν. διάρρηξον καὶ ἰσχυρὸν εἰπέ. ἀλλ' ὦ πολλοὺς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρη-
στοῖς στεφανώσας. ῥῆξον φωνήν τινα ἢ χαίρεις. καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ. Ῥησείδιον. λεξείδιον.
Ῥήσεις λόγοι. Ῥησίαρχος. ὁ ῥέρειν(?) τὰ θέσφατα. ἐπὶ χάρματι τοῖς παρὰ τὴν ῥῆ-
σιν εἴρηκεν. ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς' τραγῳδουμένων. ἄριστον αὐτὴν κεκρικέναι, ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐ-
γένετο δὲ καὶ ἕτερος. Ῥησικοπεῖν. δημηγορεῖν. Ῥῆσις μακρά. διεξοδικὸς λόγος καὶ μακρός.
Ῥῆσος ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως. ἐν τῷ πολεμο-
μένῳ ῥησίῳ ἐνθαυτοῦ οἶκος τοῦ μεγάλου Θεοδώρου γνωρίζεται. ὃς ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρώων
καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κοιμωμένῳ ἀτυχῶς ἀπήλλαξε. διὰ νυκτὸς γὰρ Δι-
ομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τοῦτον κατασφάζουσι. Ῥήσω αἰτιατική. Ῥητίνη. τὸ ἐκ τῆς πεύκης
ὑγρόν. Ῥητὸν ὡρισμένον φανερόν. Θουκυδίδης. ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ῥητοῦ μὲν ἕκαστον ἀργυ-
ρίου ἀπολυθῆναι. ὅπλα παραδόντας. καὶ αὖθις. ἐν οὐδενὶ πώποτε χρόνῳ ῥητόν τι χρυσίον ἐκομί-
σαντο ἐκ Ῥωμαίων οἱ καθ' ἡμᾶς στρατιῶται. Ῥητορεύω. ῥητορεία. Ῥητορικὴ γραφὴν ἠγω-
νίζοντο οἱ ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες ἀλλ' ἐνίας.
ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν λέγουσι, τὴν κατὰ ῥήτορας γινομένην. γράψαντός τι ἢ εἰπόν-
τος ἢ πράξαντος παράνομον. ἴσως δὲ κατὰ τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται ὅτι κατὰ
διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ ἡ κατὰ
πρυτάνεως. καὶ ἐπιστατικὴ ἡ κατὰ ἐπιστάτου. ῥητορικὴ δέ ἐστιν ἐπιστήμη δικαίων. ἴδιον δὲ ῥητορικῆς
τόλμης, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μέν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπιφέρειν αἰτίαν. Δαμάσκιος φησὶ περὶ
Ἰσιδώρου. οὐδὲ τῇ ῥητορικῇ προσέσχε τὸν νοῦν ὅτι καὶ λόγου ἄξιον. τὸ σοβαρὸν αὐτῆς καὶ τὸ ἀλα-
ζονικὸν εὐλαβηθεὶς καὶ μισήσας. ῥητορικὴ γραφὴ ἔοικε καλεῖσθαι, ἣ κατὰ ῥήτορος γράψαντός τι ἢ εἰ-
πόντος. καὶ ἑξῆς ὥσαν ὑστέρῳ ἐγράφη. διαφέρει ἡ διαλεκτικὴ τῆς ῥητορικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ διεξο-
δικούς. Ῥήτωρ. ῥήτωρ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμῳ συμβουλεύων καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκα-
νὸς εἴη λέγειν εἴτε καὶ ἀδύνατος. εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων. εἴτε
ποικίλοις λήμμασι. καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὰν λέγοι, ῥήτωρ ἐστὶ μὲν καὶ
στρατηγὸς ὑπὸ τούτων. καὶ ἑτέρωθι. ἐγὼ δ' εἰμὶ μὲν ὁ συμβουλεύων ὑμῖν ὅ, τι ἂν συμφέρειν ἡγῆται, ῥήτωρ
ἐστίν, οὔτε ἀρνοῦμαι οὔτε φύγοιμι ἂν τοὔνομα τοῦτο. εἰ δὲ οἷος ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε ἀπαιδεύτους
καὶ ἀφυῶν πεπαλαιστηκότας, οἷαν εἴην οὗτος ἐγώ. καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥήτο-
ρικὴ ἐν βουλῇ εἰσφέρητις γνώμην. ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν γνώμην ἡγούμενος. Ῥήτωρ. ὁ συνήγορος
δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς παρὰ Σοφοκλεῖ. Ῥῆτραι. συνθῆκαι. λόγοι.
ὁμολογίαι. ἐρανταὶ νοι ἤ, νόμοι καὶ οἷον ψηφίσματα παρὰ Λακεδαιμονίοις. ῥήτρα Λυκούργου νόμος
ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. οἱ δέ, ῥήτρας. ὁμολογίας. οἱ δέ, συγγράμματα. καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμ-
ματοφύλακας. οἱ δὲ στρατιῶται δι' οὓς προείρητο ἡ ῥήτρα ὅστις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατό-
πεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων, ἀλγεινῶς ἀποθάνοι. ὁ δὲ χρησμὸς λέγει. ῥήτραν.
σαφοῦς περὶ ἐν ἀργυροῦ χρησμοῦ. Ῥηχάδιοι. ῥηχάδιοι τοὺς κατὰ δίκας εἰς τὰς τραχείας βάλλοντες.
Ῥῆχος. φραγμός. Ἡρόδοτος. Ῥία. ἀκρωτήρια. ὄρους ὄρθια. καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα.
παρὰ τὸ ῥαΐζειν. ὅ ἐστιν εἰς τὸ ὀξὺ λήγειν. καὶ Θουκυδίδης. οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων δεδιότες τὴν εὐρυχω-
ρίαν φοβούμενοι. Ῥιανὸς ὁ καὶ Κρὴς ἢ Βηναῖος. Βήνη δὲ πόλις Κρήτης. τινὲς δὲ Κεραΐτην. ἄλλοι
δὲ Ἰθάκης τῆς Μεσσηνίας αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦ-
λος. ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός. σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἔμμετρα ποι-
ήματα. Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις τέσσαρσι. Ῥισδανός. ὠφελιμώδης. Ῥιγηλή. ἡ ταχέως εἰ-
ργοῦσα. οὐ γὰρ ἐγγωνεῶ δὲ εἰγηλή. Ῥίγιον. νόσος καὶ ῥῖγος ἡ νόσος καὶ ὁ φόβος. καὶ ῥιγώης αἰτιατική.

καὶ ῥῖγος ἡ ψύξις. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀντίοχος αὐτόμολος κίλιξ. Ῥιγοῖ· ψύχει συνέχεται ἀπὸ κρύους. ἔστι συζυγίας τῶν περισπωμένων. πάντως δέ με ῥιγῶν δοκεῖς. ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν δεινῶς. ἀριστοφάνης ὄρνισι. Ῥίζα καὶ ἐρρίζωμαι. Ῥίζωνος. Ῥικνὰ ἐρρυτιδωμένα. ἀσθενῆ. σεσυρμένα. πάσης δὲ ἐδωδῆς ἠπορημένοι, ῥικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο. Ῥικνοῦσθαι· τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν. καὶ ὀρχεῖσθαι κάμπτοντα τὴν ὀσφύν. σοφοκλῆς ἰχνευταῖς.

Ῥίμφα· ῥᾳδίως. ταχέως, ἦ γὰρ ὑπνώοντα σίνις λαθριδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινε. λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα. Ῥὶν ῥινός, καὶ ῥῖνες οἱ μυκτῆρες. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥινηλατούμενος. ἢ ἀνυόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν. Ῥίνη· τὸ χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. ῥίνην τε χηνοῖ χρυσὸν ὠκυδήκτορα. καὶ αὖθις. αἵ τε χαρακταὶ ῥῖναι, καὶ ῥίνημα. ῥίνη δὲ καὶ ὄνομα ἰχθύος. Ῥινηλατῶ. Ῥίνθων· ταραντῖνος κωμικός. ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἱλαροτραγῳδίας. ὅ ἐστι φλυακογραφία. υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως. καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου πτολεμαίου, δράματα δὲ αὐτοῦ τραγικὰ καὶ κωμικὰ λη. Ῥινοκοπῶ αἰτιατικῇ. Ῥινολαβὶς καὶ ῥινηλασία. ἡ ὄσφρησις. ἐπὶ ἀσιωνείω τιμωρία. ἢ ὄργανον ᾧ τὴν ῥῖνα διέστρεφον. Ῥινόν· βύρσαν. δέρμα ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐύστροφα κῶλα τιταίνων ἀλκιμένης πάλαι ἂν εἶργεν ἄπωθεν νέφος. καὶ ῥινοτόμος ὁ τὰ δέρματα τέμνων. ῥινὸς ἐστὶ τὸ δέρμα. Ῥινῶ ῥινήσω. καὶ ῥινώμενος, μυκτηριζόμενος. Ῥίνων ὄνομα κύριον. Ῥίου τοῦ ἀκρωτηρίου. Ῥιπὰς καὶ ῥιπή. ἀντὶ μεταστροφή. περὶ ἀγαμέμνονος φησὶν ἠλέκτρα. ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρηνῶν, στυγερῶν τε γόων, ἔστ' ἂν λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς. λεύσσω τε τόδ' ἦμαρ, μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς προβλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπω, ἠχώ τινα προσπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν. Ῥιπαια, ὄρη. Ῥιπῆς· ὁρμῆς. φορᾶς βουλῆς. ῥιπὶς δὲ πλέγμα ὑπὸ ῥόδου τοῦ. ἐν ἐπιγράμματι. ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πε-ειαν ἀήταις. Ῥιπίζεται· ὀπτᾶται τὸ πῦρ οἱ ἄνθρωποι τὸ εἰ πῖσιν ἐρρίπιζον. ἀριστοφάνης καὶ τὸ μέχρι ῥιπίζεται. καὶ ἐκριπισθέντες ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. οἱ δέ, συνεκθυσιάσαντες αὖθις τῇ ἀναφορᾷ τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν αἰλιανός. καὶ ἐν ἐπιγράμματι ὑπορρίζοφυστε ῥιπίδας πυρηνέμους. Ῥιπὶς ῥιπίδος καὶ ῥιπίδιον. Ῥιπίζω αἰτιατικῇ. Ῥιπὸς· φρυγάνου. ψιάθου. κέρδους δὲ ἥττη, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. λέγοιτο ἂν καὶ ἐπὶ φιλοκερδεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως. θεοῦ πλέων, ἢ μάλιστα θεῷ πλέων, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. καὶ ῥίπεσι τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις. Ῥιπτῶ αἰτιατικῇ. Ῥὶς· ὅτι ἐπὶ ὄντων ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον τῆς ὀσφρήσεως. ἀλλ' ἢ μασώδης τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόθεσις παρὰ θεοφράστῳ. καὶ ζήτει ἐν τῷ δίοσμον. καὶ τὸ ἀληθινὸν ῥινός. Ῥίσμος ὄνομα κύριον. Ῥιψαδαγείρων. Ῥίψασπις· ὁ δειλός. καὶ φέρασπις ὁ πολεμικός. Ῥιψοκινδύνου, ἑκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου. ὁ δέ, ἔρρωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι καὶ χρῄζουσι συμμαχίας. ῥιψοκινδύνου τινός. ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζεν τὸν τούτων καιρόν.

Ῥοὰ ῥεῦμα καὶ ῥοὰ εἶδος δένδρου. Ῥοβοάμ, ὄνομα κύριον. Ῥόζα· ἡ τῶν βασιλέων ὀσφρα καὶ ἡ φιλοτιμία. Ῥοδακινέα τὸ δένδρον. Ῥοδανὸς ποταμός. Ῥόδια μύρα. καὶ ῥόδος ἡ νῆσος. καὶ ῥόδιος ὁ ἀπὸ τῆς ῥόδου. καὶ ῥόδιον φυτόν. ῥόδειος δὲ στέφανος. Ῥοδίων. καὶ ῥοδίωνος ὄνομα κύριον. Ῥοδίων χρησμός. ῥόδιοι τὴν λινδίαν ἀθηνᾶ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν διετέλουν τῶν ναῶν ἀρχούμενοι. ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκατακαίνεσθαι τοῦ χρησμοῦ πάλιν ἀνεπυνθάνοντο χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην. ὁ δέ, ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο μηδετέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων. Ῥοδογούνη· γυνὴ μὲν ὑστάσπου. ξέρξου δὲ καὶ δαρείου μήτηρ. Ῥοδοδάκτυλος. ῥοδόχρους. Ῥοδοειδής, ὁ χαροπιός. Ῥόδον ἀνεμώνη συμβάλλεις· ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων. καὶ ἑτέρα παροιμία. ῥόδα μ' εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν, ἀριστοφάνης. καὶ ἑτέρα παροιμία. ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν. ἐπὶ τῶν κινδυνευόντων τινάς. Ῥοδόπη ὄνομα κύριον καὶ ὄνομα ὄρους ἐν θρᾴκῃ. ὅθεν ἔχει τὰ ῥεύματα ἕβρος ὁ ποταμὸς θρᾴκης. Ῥόδος ἡ νῆσος ἥτις καὶ λίνδος καλεῖται

καὶ κολεῶσαι ἐκεῖ οἱ οἰκήτορες διὰ τὸ κολεῶσον. Ῥοδοχάρης ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται ῥοδοχάρους. Ῥοδωνιά· ἡ τῶν ῥόδων φυτεία. ὥσπερ ἰωνιὰ ἡ τῶν ἴων. Ῥοδωνιά· ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα. Ῥόδωνος ὄνομα κύριον. Ῥοδῶπις ὄνομα κύριον. καὶ ῥοδώπειος τάφος. ῥοδόπη δὲ ὄνομα κύριον καὶ θρακικὸν ὄρος. καὶ παροιμία. ἅπαν τὸ ὄνομα καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή. σημαίνει ὅτι καὶ ταῖς τύχαις ὁμοίως ἀποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα ὀβελίσκοι ἐν δελφοῖς πολλοί. ἀπελλᾶς δὲ ὁ ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν αἰγύπτῳ πυραμίδα ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. ἦν δὲ θρᾷσσα τὸ γένος. ἐδούλευσε δὲ σὺν αἰσώπῳ, ἀλλ' ἀμώνι μιτυληναίῳ. ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν χάραξος ὁ σαπφοῦς ἀδελφός. ἡ δὲ σαπφὼ δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ. Ῥόζειν· ῥέγχειν. ὑλακτεῖν κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν. μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων. Ῥοή· φορά. ῥεῦσις. Ῥοίσκοι· κόμποι χρυσοῦ φανοὶ ὅμοιοι ῥοιαῖς. εἰς κόσμον δέοντες τῆς περιθέως στολῆς. Ῥοθεῖ· ὁρμᾷ. Ῥοθιάζουσιν· ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ἐρέσσουσι. καὶ ἐσθίουσιν. ἀριστοφάνης. οἱ ὀνοι ῥοθιάζουσιν ὢ πολυτίμητοι ἡρακλεῖς ὡς ζαγασέα κατὰ χοίρεια. ἀπὸ τῶν ζώγειν ἢ ἀπὸ πόλεως. ῥοθιάζειν δὲ τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις. κατὰ γοῦν ῥοθιάζων φησί. καὶ πάλιν. ναῦς ὅταν ἐκ πετύλων ῥοθιάζει σὺν φορῷ κόσμῳ. Ῥόθιον· τὸ μετὰ ψόφου κῦμα ἢ ῥεῦμα. παρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. καὶ ῥοθιάζειν. τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. οἱ δέ, εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες, τοῦ ῥοθίου ἐνεφοροῦντο. καὶ αὖθις. αἱρεῖσθαι τῷ πολὺ τὸ ῥόθιον. ὑπερίδης ἀπὸ ῥοθίου ἐπὶ τῆς εἰρεσίας χρῆται ταύτης συντομωτάτης. φησὶν οὖν. τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους, ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. κτύπος τε ῥοθίου καὶ χρεμετισμὸς ἵππων, ἀλλήλοις ἀντεπαλλέγει, φησὶν ἀρριανός. καὶ αὖθις ὁ αὐτός. στοῖχον ἐν ἀσπάλιτων προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῷ τῷ ῥοθίῳ καὶ ἀμαξυμπορευομένῳ, παντοίῳ ἐν χρῷ τοῦ ἀεὶ ἐμπεποιημένου ζάγματος ἐπαπλέουσι. καὶ αὖθις. τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον. Ῥόθιον· σὺν ῥύμῃ τινὶ καὶ ῥύμῃ. ἰώσηπος. ῥόθιον ἐκ παραγγέλου τῶν ἐλαύνων, ἵππον ἀρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων. καὶ αὖθις ἐν σείει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν. οἱ δὲ διεσοβήθησαν ὑπ' αὐτῆς, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον. τουτέστι τὸ ὁρμητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἤχου. ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσι. Ῥοθοπυγίζων· λάθρα τύπτων κατὰ πυγῆς πλατείᾳ τῇ χειρί, ἢ πλατεῖ τῷ ποδί, ῥόθον ποιῶν. Ῥόθω· ὁρμῇ. Ῥομβεῖν· σφενδονᾶν. καὶ ῥόμβος ἡ κίνησις. πλήξας ῥόμβῳ τοῦ δούρατος οὐριάχῳ.

Ῥόμβον· κίνησιν. ἢ κύλινδρος ἐν ἐπιγράμματι. θῦνον ἀνηλῶ σοι ὀλίνου βυσσώμασι ῥόμβον φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους. καὶ ῥομβώδης παράταξις λέγεται. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήρειον. Ῥόμβος· στρεπτὸν βασσαρικοῦ. ῥόμβον θιάσοιο μύωπα κύλινδρον. Ῥομβοστωμυλήθρα. ἀριστοφάνης φησίν, ἐρισικὸς κεραστίνας ἐρωτῷ καὶ ψαιδαλαζόσι λόγοις, τοὺς ῥήτορας κυλίων, ἀπαλλάξων δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν. Ῥομελίας· ὄνομα κύριον. Ῥομφαία· τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἡ μάχαιρα. Ῥοώδης· ῥεύματα ἔχων. Ῥόπαλα· τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ῥαπίζειν. ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν. τίς νοῦς κοθόρνου καὶ ῥοπάλου. τουτέστιν εἰς ταὐτὸ ξυνῆλθον. ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνων πραγμάτων. ταῦτα δέ φησιν ἡρακλῆς πρὸς τὸν διόνυσον. ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἁρμόζει. Ῥοπαλίζει· κινεῖ. καὶ στρέφει ὡς ῥόπαλον. καὶ ῥοπαλισμὸς ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου. ὁ τέτανος. Ῥοπὴ ψυχῆς μὲν ἴδιον ὁρμή. σώματος δὲ ῥοπή. εἴη ἂν οὖν ὁρμὴ ῥοπῆς βελτίων. ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα, κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφοράν. καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. οἷον εἰ ζῷα ὁ θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινόν, οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἐπεὶ βελτίων μὲν ὁ θεὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου, λείπεται τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἵππου δὲ τὸ χρεμετιστικόν. ἡ ἀθανασία, βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ. τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν τοῦ χρεμετιστικοῦ. οὕτω καὶ ἡ ῥοπὴ καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ γὰρ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι. ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς

ἄλλα καὶ ὑπὸ μίαν ῥοπὴν ἥ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τὰ δι' ἀπεταγμένα προηγούμενον ταῖς
τάξεσι. Ῥοσπήκλισις. ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς περιόδου ἡγεμονίαν, ἐπετελέ-
σατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν. Ῥόπτρον. ῥόπαλον. ἢ μάστιξ, ἢ τιμωρία. ἐν ἐπιγράμματι. ἔνθα
δέ σοι τὰ δὲ ῥόπτρα. ἀνηρείψατο δὲ κισσόν, χεῖρα ποδηλοφίγξω χρυσόδετον σπατάλην. Ῥόπτρον
Λυσίας κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. νῦν τὸν τῆς θύρας κεί-
κον λέγει. Ῥοχθεῖ. καὶ ῥόχθεον, ἐστέναζον. Ῥόχθος ἦχος ἀποτελεῖ. Ῥουβαίουβος, παρὰ ῥω-
μαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός. Ῥουβὶμ. ὄνομα κύριον. Ῥουτίλιος. Ῥοῦφος. ἐπισκοπὴ τῶν ὡς
ἦν. ὃς αὐτοῦ συνεστράτευσεν. συνέγραψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι. ὃς τὴν ἱκανοῦ τὰ χιλίαρχος ἐ-
γένετο. ὥς φησιν Ἀππιανὸς ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ. Ῥουφῖνος οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου ἦν. βαθυ-
γνώμων ἄνθρωπος καὶ κρυψίνους. ἦσαν δὲ οὗτός τε καὶ Στιλίχων ἐπίτροποι τῶν Θεοδοσίου παίδων
ἀμφοτέρων πάντες συνήρπαζον, ἐν αὐτοῖς τοῦ κράτους τιθέμενοι. καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδὲν εἰ-
μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασαι πρὸς τούτοις ἐδικάζοντο. καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν προσθεόν-
των εἴπου τινὶ χωρίον ὑπῆρχε πάνυ εὐδαίμον τε καὶ εὔκαρπον. καὶ ὁ δεσπότης αὐτοῦ συνήρπαστο. κα-
τηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου, διά τινων ὑφειμένων ἐν τοῖς δράμασιν. καὶ ὁ ἀδικούμενος ἐδικεῖ-
το. τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος. ἐς τοῦτο δὲ ὁ Ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμέτρου καὶ ἀπλήστου πλεονεξίας, ὥστε καὶ
ἀνδράποδα δημόσια ἀπεμπόλει. καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια, Ῥουφίνῳ πάντες ἐδίκαζον. καὶ ὁ
τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολύς. οἱ δὲ κόλακες, χθὲς μὲν καὶ πρώην διεδρακότες τοῦ καπη-
λείου καὶ τὰ βάραθρα καλλωπίζειν καὶ τοὔδαφος κορεῖν. ἄρτι δὲ χλαμύδας τάς τε ἁλουργεῖς ἐν-
δεδυκότες, καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπορπημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ
δὲ πολλὰ κατὰ Ῥουφίνου λέγοις, ἐν τῇ τοῦ Σαρδιανοῦ Εὐναπίου χρονογραφίᾳ. ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁ-
νωρίου. τούτων ἄχρι ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν κατὰ μὲν τὴν
ἑῴαν, περὶ Ῥουφίνῳ. κατὰ δὲ τὴν ἑσπέραν ἐπὶ Στιλίχωνος γνώμῃ. δίκαι τε πᾶσαι παρ' αὐτῶν κατ' ἐξουσίαν
ἐκρίνοντο. καὶ ἀπῄει κεκρατηκώς, ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνούμενος πολλῶν. οἰκειότητι τὴν τοῦ
δικάζοντος ἐπισπώμενος εὔνοιαν. κτήματα δὲ ὅσα τοὺς κυρίους ἐν τοῖς ἁπάντων ἐποίει ἐπιζητούμενα
εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῆει πρὸς τούτους. τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων, καὶ τούτῳ τῷ συκο-
φαντεῖσθαι διαφυγόντων. ἑτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα προϊεμένων ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν ἀρχῆς ἢ ἄλλον τινὰ
πρίασθαι τῶν πόλεων ὄλεθρον, παντὸς δὲ εἴδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπικλάζοντος, ὁ μὲν ἁ-
πανταχόθεν πλοῦτος, ἐς τὴν Ῥουφίνου καὶ Στιλίχωνος οἰκίαν εἰσέρρει. ἡ δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον
ἐνέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων οἰκίας. ᾐσθάνοντο δὲ τῶν γινομένων οἱ βασιλεῖς οὐδενός. ἀλ-
λ' ἔγραφον μόνον ὅσα Ῥοῦφος ἐπέταττε καὶ Στιλίχων. ἐπειδὴ δὲ ἄπειρος ἦν αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγ-
μένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτοῦ μνᾶσθαι ὁ Ῥουφῖνος ὠνειροπόλει. Ῥοῦφος Ἐφέσιος ἰατρὸς
γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν Κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα. ἐξ ὧν καὶ ταῦτα. περὶ διαίτης ἑ.
περὶ διαίτης πλεόντων α΄. περὶ βοηθημάτων φαρμάκων α΄. περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων α΄. περὶ
οὔρων α΄. περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α΄. περὶ γάλακτος βιβλίον α΄. περὶ οἴνου βιβλίον
α΄. περὶ μέλιτος. Ῥωγαλέον διερρωγός. διεσχισμένον. καὶ ῥῶγας ἡ διερρωγυῖα. ἐν τῇ δὲ κεῖ-
το ῥωγάς αἰπόλων πήρα ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης. κανών. τὰ διὰ τοῦ ἀλέος, ἀπὸ
ἰδίων παραγωγῶν μερῶν. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς δεῖμα δειμαλέος. ἀπὸ ῥήματος οἴδω οἰδαλέος. ἀπὸ ἐπιρρή-
ματος, εἶμφα εἰμφαλέος. καὶ προξύνονται. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος ὁ ποικίλος καὶ κερμισα-
λέος. Ῥωσμός, ἔρεξις γῆς. Ῥώθωνος. ῥωμαλέος. ἰσχυρός. καὶ ῥωμαλέος ἰσχυρῶς ἐπιρρη-
ματικῶς. Ῥωμαίων ἀρχή, αὕτη τῆς Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν καὶ Μακεδόνων τῶν πρίν, μακρῷ ὑ-
περῆρεν. ὥρισται μὲν καὶ πέρατα ἑαυτῆς. πρὸς μὲν ἕω Ἰνδοὺς καὶ Ἐρυθρὰν θάλασσαν. καὶ Νεῖλον καὶ
περάσαντας καὶ λίμνην Μαιῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμὰς Ὠκεανόν. ταῦτα τὸν οὐ δὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἑ-
τέροις ἐδηλώθη. μηδὲ ἄλλως πρὸς ψυχαγωγίαν τοῦ Ὁμήρου αὐτοῦ ῥηθῆναι ᾄδεσθαι, εἴπερ καὶ ὑπερέπλασεν ὑγρὸν ἐρ-
γῶν περιερρέων νῆσον ἐργάζεται, νῦν εὑρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λέγεται τῶ-
μένων ὅτι δοκεῖ ὡς ἂν ἀμφίλογοι εἶναι πρὸς τὰς παλαιὰς ὑπερβολάς, πλείω τε χεῖρος τῶν ἐ-

πελθόντων εἰκάζοντι καὶ τόλμαις ἑκατέρων καὶ στρατηγήμασι, καὶ μηχανήμασιν ἐπινοίαις, καὶ τῇ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀρετῇ. δέξιππος δέ, ὅτι τὴν ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιοι αὐξηθῆναι, τὸ φιλόμαχον ἐθνῶν, καὶ τὸ εὐσύντακτον τῆς δυνάμεως. πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἑσπέραν, θυμικώτεροι εἰσὶ τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούντων. περιῆν δὲ ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τῷ ἔργῳ τεχνικόν. ᾧ καὶ μάλιστα ἐκράτουν. καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρίᾳ. Ῥωμαίων πόλις. ὅτι ἡ ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπὸ πολεμίων ἐκ στρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν. οὐ πολὺ ἐνενήκοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον. καὶ ταῦτα συνεχέσι πολέμοις τειρομένη. οὐδέπω ποτὲ δὲ μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα. Ῥώμη. ἰσχύς. καὶ ῥώμη ἡ πόλις. ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ, διατελοῦσα ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων ἐτῶν ἀπείρατοι ἦσαν ὑπὸ πολεμίων πολέμων. τὸν δὲ πρὸς καρχηδονίους ὅσον οὔπω ἐπεισεσθαι πόλεμον προσδεχομένη, ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους. καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν, οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον τῶν λ΄ μυριάδων. τὴν ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν ἀθήναιος. καὶ ζήτει ἐν τῷ χιλίαρχος. Ῥῶμις ὄνομα κύριον. Ῥῶμος καὶ ῥωμύλος ὀνόματα κύρια. ζήτει ἐν τῷ βρουμάλια. Ῥωμύλος πετύλος. αἰμύλος. αἰσχύλος. προπαροξυτόνως. Ῥωννύω. δύναμιν ἐπέχω. Ῥῶξ ῥωγὸς εἶδος φαλαγγίου. Ῥῶξ. κόκκος. καὶ εἶδος πέλας. Ῥωξάνη ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει περὶ αὐτῆς ἐν τῷ ἀλέξανδρος ὁ μακεδών. Ῥάπαξ ῥώπακος. τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν. Ῥῶπες. δασεῖα ὕλη. ἡ καὶ χαμόκομος καὶ σύμφυτος τόπος. καὶ ῥωπεύειν. ξυλεύεσθαι τουτέστι. ῥωπεύεις ὀλιγόξυλον. Ῥωπίατους συνδένδρους τόπους. Ῥωπικά. ἀμήτηρ ζωὸν τὸν μίκυθον οἷα περιχειρίδαλκχω δωρεῖται ῥωπικὰ γεγραμμένα. Ῥωπικός. τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον ὑπέφηνε τέλειον. ὧν δὲ ψιλὸς ὁ ζωγράφος. καὶ ῥωπικὸς ἀντὶ τοῦ κεχρωσμένος. καὶ ῥωπικὸν ὤνιον, τὸ εὐτελὲς μέν, πολλοῦ δὲ ἐπιπρασκόμενον. ῥῶπος γὰρ ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος. Ῥῶπος. μίγμα χρωμάτων, ὅσα βαφεῦσι ζωγράφοις μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν καὶ ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασι.

Ῥωσάκης ὄνομα κύριον. Ῥώσαντες. δυναμώσαντες. οἱ δὲ βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στεγανώτερον, ὡς ἂν ἔτι ῥωμαϊκοῖς καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσούμενοι στρατηγήμασι, Ῥωσαφῶν. φρουροῦντι. Ῥώεσθαι. σπουδάζειν. Ῥωσθεὶς δυναμωθείς. Ῥῶσις. ὑγεία. Ῥωστήριον ἀφορμητήριον. ῥωτακίζειν. τῷ ῥ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι. Ῥωχμὸς ῥῆγμα γῆς. προκόπιος. ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ ἀρασσοῦ κατιὼν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀπέρρωγες ῥωχμαὶ τυγχάνουσιν οὖσαι, ἐνταῦθα ὁ ἀβίγας σχιζόμενος ὑπὸ γῆν φαίνεται. τὸ τε ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πεδίου συμβαῖνον, ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ᾠκημένοις τίθεται εἶναι ἐπιβύσαι καὶ χώματι τοὺς ῥωχμούς, καὶ αὖθις αὐτοὺς ἀνακαλύψασι τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τούτου, ὅτι βούλοιντο χρῆσθαι. Ῥῶψ τὸ φυτόν, καὶ ῥῶπα βοτάνη ἁπαλή. Ῥοιά. τὸ ῥοίδιον λέγεται. καὶ ῥόα. Ῥοιάκω. δίδωμι δὲ τῷ καλλινίκῳ παιδίῳ ῥοιάκων ζεῦγος. φιλοπαίδων ἀμφὶ τάπην. περίστρωμα. προσκεφάλαια δὲ δύο τῶν καλλίστων.

Ῥοιβδεῖν ἀναρροφεῖν. λέγεται καὶ ῥοῖβδος παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις. Ῥοιζηδὸν σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικῶς. Ῥοῖζος. εὐμήκης ἦχος. ἰώσηπος. τότε δὲ ῥοίζῳ τοῖς ῥωμαίοις ἐνέπεσον καὶ βίᾳ, ὡς διαρρῆξαι τὰς τάξεις. καὶ ῥοίζημα ὁ ἦχος. καὶ ῥοίζησεν. ἐφώνησεν. ἤχησε. Ῥοιτειάς. ἀπὸ τόπου. καὶ ῥοίτειον ἀκρωτήριον. Ῥοίτης ὄνομα κύριον. Ῥυάδες ἄμπελοι. αἱ λεγόμεναι ψιάδες. ἤγουν αἱ ἐκρέουσαι. αἱ ἐξανθοῦσαι. Ῥύβδην. ὡς ἐπὶ ῥεύματος. σφοδρῶς. φοβερῶς. δαψιλῶς. Ῥύγχος. ἀριστοφάνης ἐλελεῦ. χώρει. καθεὶς τὸ ῥύγχος τοῦ μύειν ἐχρῶ τὸ πρόσωπον. καὶ κρατῖνος καὶ ἕτεροι. ἐπὶ ῥύγχος, ζήτει ἐν τῷ γαμψώνυχος. Ῥύδην. σφοδρῶς καὶ ἀθρόως. τότε κρατῖνος. λέγεται καὶ ῥυδόν. ῥυδὸν ἀφνειόνται ἀντὶ τοῦ ῥύδην καὶ ῥευστικῶς πλουτοῦσιν. ἢ κεχυμένως. ἀντὶ τοῦ πάνυ. Ῥύζος. Ῥυήτω. φθαρήτω. Ῥυηφενὴς ὁ πλούσιος. Ῥυθμίζει. αἰτιατικῇ διὰ τὸ ἤ, κανονίζει, εὐθύνει. δαμάσκιος. ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὰ μὲν ὑψηλόνουν καὶ πλησιερὸν εἶχον. τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα. ἀλλὰ τούτων ὅσα ἄμετρον, ἀπέβαινε.

καὶ ἄλλως· ἐπειδὰν τὸν πρεπώδη ῥυθμὸν ἐμοὶ ἐπανορθοῦσθαι ἐπιτρέπεται. Ῥυθμός. λέξις ἐμμελὴς ἀκολούθου ἁρμονίας. μέλος εὔφωνον. σύγκρισις. παρ' ἐμέτρου ῥυθμός, καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία. ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας, κελεύει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαί οἱ. διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου. δεῖ τὸν μὲν, γενικώτερον εἶναι. τὸ δὲ μέτρον ὑπὸ χεῖρα εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις, λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται. καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων ἡ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκή, τὴν παραλαμβανομένην πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, ὁ ῥυθμὸς λέγεται συμμετρία ὢν τοῦ χρόνου ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν, τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιστοματίζουσι. τὰ δέ, ἐπ' ἐλάττονα. καὶ οὕτω τῶν ἀπηχήσεων, τῶν μὲν, μακροτέραν ποιοῦσι. τῶν δέ, βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων, τὰ μὲν, μείζονα εἰσί. τὰ δέ, ἐλάττονα. καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος. τὰ δέ, πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενώτερα ὀξύτερα διὰ τῶν εὐρυτέρων. διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ καὶ αἱ τῶν γυναικῶν ὀξύτεραι. τὰ δ' εὐρύτερα βαθύτερα. ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρων ὀξύτερα. ὧν τῇ συμμετρίᾳ, ἁρμονία τὸ μέλος γίνεται. ῥυθμὸς δὲ τῇ τοῦ τάχεος καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥυθμός, κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου, κατὰ τὸ μακρὸν καὶ βραχύ. ὅσπερ μόνος καὶ μέτρον λέγεται. ὅτι ἐπὶ τῆς ποιητικῆς δὲ ταῦτα μόνον θεωρεῖται. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ῥητορικῆς. Ῥυκάνα. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. καὶ πέλεκυν ῥυκάναν τ' εὐακέα. καὶ ποδιαῖες ξύστανον. θηλυκῶς ἡ ῥυκάνη. Ῥύκουκριθοπομπία. Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ΄ φησί. βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὴν ἐκπέμψαι. Ῥῦμα. φυλακή. χαλεπὸν πύργον ῥῦμα τελεῖται. ἀντὶ τοῦ ἀτελὴς πόλεως φυλακή. οὗ τὸ ξύλου ῥῦμα περιελάμβανον τοῖς ῥωμαίοις οἱ βάρβαροι. καλ' ἁμαρβῆ ἀφιέντες. Ἀππιανὸς περὶ δὲ τὰ ἀπεσπασμένα τὸ ξύλου ῥῦμα. τουτέστιν ἔλκυσμα. καὶ αὖθις. κρατοῦσι τούτων ἀνύποπτον τὰ ῥύματα λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατ' ἄλληλα πλοίων. καὶ κατείχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι. καὶ αὖθις. ῥύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνῆψαν, οἷς ἔμελλον οἱ λέμβοι ῥυμουλκοῦντες ἀνθέλκειν φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ. βίᾳ δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες, παρακομίζεσθαι τὸ ὅλον ἔργον ἐκ τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις Πολύβιος. ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἰσχυρὰς ῥύματα δόντες ἔξω τῶν ταῖς τοῦ στόλου ναυσὶ ἐρρυμουλκοῦντας ἰσχυρὰς ναῦς. Ῥύμματα. σμήγματα. καθάρματα. Ῥυμβῶν. ῥομβῶν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Αἰλιανός. καὶ ἐνῦ ῥόμβονα τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀναφυσᾶσα τήν. ἀπὸ τοῦ ῥύμβονος ῥήματος. Ῥύμη. ὁρμή. βία. Ἀριστοφάνης Κεραμεικῆς ῥύμης ἄπο. καὶ αὖθις Ἀππιανός. τοσαύτη τις ἦν πρὸς τὸ ἀσφαλέστερον ῥύμη τε καὶ φορά, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι. Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους. ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ σταθμιόντι παρὰ Ῥοδίοις καὶ τῆς ἀρχῆς οἱ κατὰ τὴν οὐρανίδα ἀστέρες ὑποκρεμάμενοι. Ῥυμοτομεῖται. εἰς ὀρθὸν διακόπτεται. Ῥυμοτομίαις. εὐθύτησι. Ῥυμουλκῶ ῥῆμα. τὸ τὰς ναῦς ἕλκειν. Ῥύομαι. αἰτιατική. Ῥυππαπαῖ. ἐπίφθεγμα ναυτικόν. παρακελευστικὸν κωπηλασίας. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἐπίστανται ἢ μὴν μάζαν καλέσαι καὶ ῥυππαπαῖ. ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν. συνέργως πως ὑπὸ τοῦ πλοίου. καὶ ζήτει ἐν τῷ πλοῖος. Ῥυπαίνω. ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης. Ῥύπτει. ἀποκλύζει. σμήχει. καὶ ῥύπτομαι ἀντὶ τοῦ σμήχομαι, Ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐδέπω ἐπ' ἐξ ὅτου γ' ἐγὼ ῥύπτομαι οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς ὡς νῦν ῥύπτομαι. ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. τουτέστι ζῶ μεταφορικῶς. τῷ γὰρ ζῶντι ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι. ὃ οὐ δεῖ σμήχεσθαι. ῥύμματα δὲ τὰ σμήγματα. ἢ οὕτως. ῥύπτεσθαι δὲ σμήχεσθαι. παρεμπτώσει τοῦ τ. τὸ γὰρ ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ χ. Ῥύπος ὁ τῷ χρωτὶ ῥυπῶν πῖλος. ὑπὸ κονίας δὲ τὰς ὀφρῦς. παρ' ὑπόνοιαν. δέον δὲ εἰπεῖν ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν ὑπὸ κονίας εἶπε. διότι οἱ κονιώμενοι δάκνονται τὰς ὀφρῦς. Ῥυπῶντας. καὶ ῥυπῶς. Ῥυσά. ἡ μάρανσις. ἡ γήρασις. λέγεται καὶ ῥυσή. Ῥυσαὶ ῥυτίδας ἔχουσαι. Ῥῦσαι λυτρῶσαι. Ῥυσίματα. τὰ ἐπὶ τῶν ὀψίων τῶν πεγμάτων τοίχων ἀπλώματα. Ῥυσία ἐνέχυρα καὶ ῥύσι.

διαφθεῖραι δὲ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρα λαμβάνειν. Ἰώσηπος· πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικὸν ἐπαφίησιν αὐτῷ περὶ τὴν διόσπολιν ὅπως ἔχει τὸ ξόανον ῥυσθῇ. ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ἡ τραγῳδία. φόνου δὲ ῥύσιον τῆς ὕβρεως. Ῥύσιον. λυτήριον. ῥυτήριον. καθαρτήριον. Ῥύσις ὕδατος. ῥεῦσις. ἐδέδιεσαν τὴν τοῦ ὕδατος ἀπάντησιν διὰ τὸ μηδαμῇ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἁπλῶς. Ῥυσθήσομαι. λυτρωθήσομαι. Ῥυσμὸς κατὰ ἀβδηρίτην διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἑτέραις δὲ λέξεσιν οὐχ ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν ἀβδηρίτην Δημόκριτον χρῶνται. φασὶ γὰρ τροπὴν καὶ διαθιγὴν καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ τὴν θέσιν, ἡ δὲ διαθιγὴ τὴν τάξιν. Ῥυστάζειν. ἕλκειν. Ῥυτά. συνεσταλμένως εἶδός ἐστι ποτηρίου. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκπεπταμένως τὰ ὑπέρην λεγόμενα. Ῥύτειρα. ἡ σώζουσα, Ῥυτῆρα. ἡνιοχικὸν παρὰ τὸ ἐρύειν. σημαίνει καὶ φύλακα, καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ ῥυτῆρος ἢ κομμένους ἐπορεύετο. λέγεται καὶ ῥυτὸρ. παντὶ ὡραίων ῥυτεῖρα καλίων. καὶ αὖθις. τὸ εἶδος ὠδίνων ῥύσια δεξαμένη. Ῥυτῆρες. χαλινοὶ ἱμάντες. ἡνίαι. ἐν ἐπιγράμματι. χρυσὸς ὅλος ῥυτῆρας ὅλας κληῖδας ἐλέγχει. Ῥυτὶς ἀσθένεια. γῆρας. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. Ῥύτρα. φύλακα. ἐν ἐπιγράμματι. πορφύρεον χαίτας ῥυτῆρα κεκρύφαλον. καὶ αὖθις. ἀρχαίας ὅσας ἔχω τὴν ἑταίρην. ὡς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως. Ῥυτὸς ἑλκυστικός, καὶ ῥυτῆρσι. Ῥύτειον ὄνομα πόλεως. Ῥυφᾷ. αἰτιατική. Ῥυχάχετον. θόρυβον. συρφετόν. Ἀριστοφάνης. τὸν τῶν Ἀθηναίων τιμὴν ῥυχάχετον. τίς ἂν ποιήσειε μὴ πλαδδιᾶν. Ῥῦψαι. σμῆξαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ρ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Σᾶ. τινὲς σᾶ λέγουσι μονοσυλλάβως. ἀπὸ τοῦ σάα συναιροῦντες. καὶ τὸ σῶον. σῶν καὶ σῶα σοῖ. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι. Σαβαί. τόπος. ἐκ Σαβαὶ ἥξει. Σαβάζιος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης. παρὰ τὸ γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν, ὅθεν καὶ τῶν ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν. ἔνθεν σαβάζιος ὁ διόνυσος. σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους. καὶ τοὺς βάκχους αὐτοῦ. Σαβακτῶν διονυσιακὸν τρυγόνιον. σαβακτῶν ἄνθεμα σαλμακίδων, τουτέστιν ἑταιρῶν. Σάββατον, ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος τῆς ἑβδομάδος τοῦ ῥωμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν περαίροντος. πόνων ἀνάπαυλαν αἰδοῖ τοῦ σεβάσματος. ἀντὶ δὲ ῥωμαϊκοῦ ἰουδαϊκοῦ γραπτέον. ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον. ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλαπλασίονα ἐπετέλουν. Σάββατον. ἀργία. κατάπαυσις. σάββατον δὲ δευτερόπρωτον ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τοῦ πάσχα. πρῶτον δὲ τῶν ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς. σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται σάββατον σαββάτων, ὀψὲ δὲ σαββάτων καὶ τοῦ σαββάτου λέγει ὁ εὐαγγελιστής. διότι σάββατα, πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθες. ὀψὲ τοῦ καιροῦ ἐν τούτῳ δηλοῦται τὸ ὕστερον καὶ βραδὺ τῆς παρωθείσης ἑβδομάδος. πληροῦται γὰρ ἡ ἑβδομὰς ἐν αὐτῇ, τῶν μετὰ τὸ σάββατον τοῦ ἡλίου δυσμαῖς. Σαββάτου ἔχων ὁδὸν δισχιλίων πηχέων ἦν. τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διάστημα προελάμβανε τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐκινοῦντο ἐξ ἦν προσκυνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν. Σαβὲκ ἄφεσις, ἀπὸ τῆς σύρας. Σαβήνιος ὄνομα κύριον. ὁ αἱρεσιάρχης. Σαβεῖροι ὄνομα ἔθνους. νεμεσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέσχοντο ἀπαξάπαντες σαβεῖροί τε καὶ ἀλανοί.
Σαβῖνος. σοφιστὴς γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ καίσαρος. ἔγραψεν εἰσαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν μελετικῆς ὕλης, εἰς βιβλία δ'. εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα. καὶ ἕτερά τινα ἐξηγ-

τικαί. Σάβοι· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν σάβους λέγεσθαι, τοὺς τελουμένους
τῷ σαβαζίῳ, τουτέστι τῷ Διονύσῳ, καθάπερ τοὺς τῷ βάκχῳ βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι σαβάζιον
καὶ Διόνυσον φασίν. οὕτως δέ φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὰς τοὺς βάκχους σάβους καλεῖν. Μνασέας δὲ
ὁ Παταρεὺς, υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου σαβάζιον. Σαγαλασσὸς, πόλις Πισιδίας. Σαγα
πηνὸν ὀπός ἐστιν οἷον γαλβάνης. θερμὸς καὶ λεπτομερής. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν. ὡς καὶ ταῖς ἐν ὀ
φθαλμοῖς οὐλαῖς τε καὶ ὑποχύσεσιν ἁρμόττει. Σαγγάριος ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας
Γάιος ὕπατος Ῥωμαίων διερχόμενος, ἐπέφυρε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν τελέως κοῖλον ὄντα
καὶ δύσβατον. καὶ ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο. Σάγαρις· καὶ σάγαρις ἡ πέλεκυς λέγε-
ται καὶ σάγαρι χωρὶς τοῦ σ. Ξενοφῶν. ὁ δὲ, ἄνδρα συλλαβών. ἧκεν ἄγων ἔχοντα τόξον περσικὸν
καὶ φαρέτραν καὶ σάγαριν. οἵαν περ αἱ ἀμαζόνες ἔχουσι. σάγαρις λυσιφλεβὴς σάγαριν. ἢ τὰ
ἐκ χειρὸς ὅπλα. Σάγη· τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα. ἐπ' αὐτὸν ἐπίθει τὸν γόμον τῇ σάγῃ τε τοῦ κτήνους
Ἰώσηπος. ῥάχια δὲ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φερούσης αὐτὴν καμήλου.
Σαγηνέων ἀνθρώπων. Σαγηνεύω αἰτιατικῇ. Σαγηνεὺς ὄνομα κύριον. Σαγηνεία ἡ ἁλεία. καὶ σαγη
νευτὴρ ὁ ἁλιεύς. αἰγιαλῖται Πρίηπε σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα βασιλειομέδων, σάγην πορ
φυρῶν πλῆθος καὶ πόρπας χρυσείας. Σάγμα· ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. σάγη δὲ τὸ ὅπλον. καὶ παν-
σαγία ἡ πανοπλία. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος. ἐν γὰρ τῇ ἀσπί
δι ἐνετετύπωτο ἡ Γοργώ. λέγει οὖν τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον. καὶ Σοφοκλῆς κέκλισται τεύ
χη δ' ἐν νεκροῖσι σάγμασι. Σαγμάρια· τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τὰ λοιπὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευ
ὴν καὶ τὴν μεταγομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων. Σαγχωνιάθων· Τύριος φιλόσοφος. ὃς ἔγραψε κατὰ τὰ
βωικά. περὶ τῆς Ἑρμοῦ φυσιολογίας. ἥτις μετεφράσθη. πάτρια Τυρίων τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ.
αἰγυπτιακὴν θεολογίαν. καὶ ἄλλα τινά. Σαδδή, ὄνομα κύριον. Σαδδουκαῖος· ἀπὸ τοῦ χυ
Σαδυάττης· ὁ Ἄρδυος. Σαθρός· ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως, ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι κατὰ ἄρθρα. Σα-
θρωθῆναι· σαλευθῆναι. κατὰ μὲν ἐπάλξεις καταρραχθῆναι ταῖς βολαῖς. καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα
τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ. Μένανδρός φησι. Σαθροί· παλαιοί φθαρέντες. Σάκανδρος·
τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σάκας ὄνομα κύριον. τραγῳδίας ποιητής. καὶ Σάκαι ἔθνος θρακικόν.
Ἀριστοφάνης· ὁ μὲν γὰρ ὢν Σάκας τις εἰσβιάζεται. ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι, ἀστοὶ μετ' ἀ
στῶν οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος. Ἀμμώνιος ὁ φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς ὁ
ἐπικληθεὶς Σακκᾶς, ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην ὥς φησι Πορφύριος. Σακέλλιον· βαλάντιον,
μαρσίπιον. ζήτει καὶ σακελλάριος. Σακέσπαλος· ὁ πολεμικός. Σακεσφόροι· ὁ
πλοφόροι. ἀσπιδοφόροι. Σακίζουσι· τὸ ὑλίζουσι παρ' Ἡροδότῳ. Σάκκος· καὶ σακκί
ον. ὁ δὲ Ἰακὼβ σακκίον διαζωσάμενος καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαθέζετο. Σάκος· ὅπλον
ἀσπίδα. καὶ σάκος ἀρσενικῶς δι' ἑνὸς κ. σάκους ἔχων καὶ καρύκας ἀντὶ τοῦ θυλάκους. κάρυκος
δὲ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων. Σάλα· ἡ φροντίς. Σαλάπωνος. Σαλαΐζειν· θρηνεῖν. Σα
λάκων· προσποιούμενος πλούσιος εἶναι πένης ὤν. καὶ σαλακωνία ἀλαζονεία ὑπὲρ τὸ δέον καὶ σαλα
κωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον, τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους. Σαλαμάνδρα· ζῷον. ὡς
σαύρα τὸ μέγεθος. ψυχρότατον τὴν φύσιν. ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύειν, καὶ
αὐτὸ μὴ πίμπρασθαι. Σαλαμινία ναῦς· δύο ἦσαν ναῦς παρὰ Ἀθηναίοις ὑπηρετίδες ταχύδρομοι.
ἡ πάραλος καὶ ἡ σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν σαλαμινία, τοὺς καλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν, ὡς καὶ ἐπὶ Ἀλκι
βιάδου φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης. ἡ δὲ πάραλος, κατὰ θεωρίας ἀπῄει. τουτέστι κατὰ εἰς θυσίας πεμ
πομένη. Σαλαμῖνι· ὡς γνωστικὸν ὄντων τῶν Σαλαμῖνι καὶ κατὰ τῶν φωνῶν. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ σαλαμινίας
νεὼς νοεῖσθαι τὸ σαλαμῖνι. ὡς ἀπὸ τοῦ παράλου παράλοι. Σαλαμῖνος· μετὰ Μαραθῶνα Σαλαμῖνος
μέμνηται, ὅπου ναυμαχία Περσῶν ἐγένετο. ἐν Μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ Σαλαμίς,
ὀλίγον πρὸ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἱερὰ Δήμητρος καὶ κόρης, πλήρης κατορθωμάτων ἑλληνι
κῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰς τῶν Περσῶν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι τριήρεις, ὀλιγοαριθμῶν. Θεμιστο
κλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν εἰρεσία οὕτω καλουμένη ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρό

παιον

παροῦσα. ἔστι δὲ καὶ ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θησέα μέλ-
λοντα καταβαίνειν εἰς ᾅδου. ὅθεν καὶ τοὔνομα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ κλαίουσα ὅτε ἐζήτει τὴν
κόρην. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τῆς πέτρας οὐ φροντίζοντα ληρωδῶς. καθήμενος. οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενος σοι τοῦ-
φρένω. ἀλλ' ἐπανάστα. καὶ κατακαθίζου μαλακῶς. ἵνα μὴ θλίβῃς τὸν ἐν Σαλαμῖνι. Σαλαμωνεύς. Σαλαμω-
ρίων. Σαλεύει. ζητεῖ. διάγει τὸν προοιμιαζόμενος διαπορῶν, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα. καὶ αὖθις. ὥσπερ οὖν
ταχὺ περὶ τῆς ἐσχάτων σαλεύουσα. ἀλλ' ἐφιεμένη ἤδραν ὅτι καὶ θέλει. καὶ αὖθις. σαλευόντων ἐπὶ λεπταῖς τῆς
γῆς ἐλπίσι πολλῶν. Σαλεύσας. βουλευσάμενος. πολλὰ δὴ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, ἀνέθετο ἐν τῷ παρόν-
τι τῇ τύχῃ κύβον. καὶ αὖθις. τοὺς δ' ἄλλους ἐψηφίσατο ἀκμῆς σαλεύσας. καὶ μέντοι ἀπελαύσομαι μὲν εἶ-
ναι. καὶ αὖθις. ἡνίκα ἑώρα σαλεύουσαν αὐτῇ τὴν τύχην πᾶσαν. τῶν μεταπιπτουσῶν. Σαλήμ. ὄνο-
μα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ. Σαλήξ. ὄνομα κύριον. Σαλμωνεύς. οὗτος Αἰόλου μὲν υἱός. βασιλεὺς
δὲ Θετταλῶν. ὃς ἀστερὰς ποιῶν, διὰ μηχανῆς ἤστραπτεν. ἐβρόντα. συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς. ὅ-
θεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀστραπῆς θεόθεν. κεραυνόβλητος γενόμενος. Σαλμών. ἀπὸ τοῦ Σαλήμ. ὅ ἐστιν
εἰρήνη. ἐν τοῖς ἐκείνου χρόνοις εἰρήνη ἦν. Σάλος. σαλευμός. ταραχή. καὶ ἡ φροντίς. κατέλαβον ταρα-
λίσματι. ἀλίμενον, σάλον δὲ ἔχον καὶ περιβολὰς ἐπικινδύνους ἐν τῇ φύσει. καὶ αὖθις. ἐν τῷ σα-
λωσιμίζαν. ἔκρινεν αὐτὸν ἀσφαλέστερον. Σαλεύουσα. φροντίζουσα. σάλος γὰρ ἡ φροντίς. Σαλούστιος. σο-
φιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην. καὶ Ἡρόδοτον ὑπομνήματα καὶ ἄλλα. Σαλούστιος. μεθοδικὸς ἰατρός. ἐπὶ
Τιβερίου καίσαρος. ἔγραψεν ἰατρικά. Σαλούστιος. οὗτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἧκεν Ἀθήνηθεν. σὺν Ἰσιδώ-
ρῳ τῷ φιλοσόφῳ. παράδοξος δὲ ὁ τρόπος Σαλουστίου πᾶσιν ἀνθρώποις. τὰ μὲν, φιλοσοφοῦντος ἐπὶ τὸ καρτε-
ρώτερον. τὰ δὲ, παίζοντος ἐπὶ τὸ γελοιότερον ἑκάτερον οἷον ὑπὲρ τὸ μέτριον. καὶ δεικνύντος εἴπερ τινὶ
ἄλλῳ τῷ δὲ τῷ βίῳ. καὶ δὴ Σαλούστιος. τὰ μὲν πρόσθεν, ὥρμητο ἀπὸ Συρίας. τὰ δὲ πρὸς μέρος, Ἐμεσηνὸς ἐγεγό-
νει. ὁ πατὴρ δὲ αὐτοῦ, Βασιλίδης ὠνομάζετο. Θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὴς δὲ ἐπὶ πολλὰ γενόμενος, καὶ
τὸ ἦθος αὐστηρὸς καὶ φιλότιμος, τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυάργυρον δικανικήν. καὶ ἐπαιδεύ-
ετο λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ Ἐννοΐῳ σοφιστῇ. τότε ὄντι κατ' Ἔμεσαν. ὕστερον δὲ ἔτι δικανικῶν. ἀλλ' ἤδη
τῶν σοφιστικῶν βιῶν προσεῖχε τὸν νοῦν. καὶ ἐπὶ τοῦτο διεμελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἧττον τῆς φύσεως ἐ-
πὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος. τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους τοῦ Δημοσθένους λόγους, ὀλίγου πάντας ἐξέ-
μαθεν. ἀλλὰ πρὸς τοῦτο καὶ λέγειν ἦν ἱκανός. οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστάς. ἀλλὰ πρὸς
τὸν ἀρχαῖον τύπον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραφε τοὺς λόγους, οὐ πολύ τι ἐκείνων ἐκλειπο-
μένους. τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην Μαρκελλῖνον, ἑταῖρον τοῦ Ἐννοΐου, καὶ τοῦτον ἐκμαθόντα μὲν, ἀπεμνημό-
νευε τὰ ὀκτὼ τὰ βιβλία τῶν Θουκυδίδου ἱστοριῶν. οὐ μὴν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ νόσον δέ φασιν ἐκμα-
θόντα ἐξ ἀκοῆς ὅλον τὸν Δημοσθένην, μηδὲ διᾶραι τὸ στόμα δύνασθαι πρός τι λόγων ἐπιδεικτικῶν σύνθεσιν.
οὐ γάρ ἐστι ταὐτὸν εὖ πλῆθος ἀποστηθίζειν καὶ γράφειν εὖ καλῶς. ὁ δὲ Σαλούστιος ἁδρότερον ἤδη ἁπτό-
μενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἦν καθ' αὑτὸν ὑπολαβὼν τὸν Ἐννοΐον, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν. καὶ ἀ-
πεπειρᾶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκάλων. Σαλούστιος φιλόσοφος. ὅς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾴδιον εἶ-
ναι φιλοσοφεῖν. ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας, ἀπεσύξατο δὴ τοῦτον τὸν λόγον. ὡς οὔτε ἀληθῆ λεγόμενον,
οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ Σαλούστιος, ἤδει ὅτι ἐμοὶ εἰπεῖν. οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς φιλοσόφους ἁπλῶς
ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ἦν. καὶ τὸν Ἡρακλείδην, ὀχλολοίδορος. καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἁμαρτάνου-
σι καὶ ὁπωσοῦν ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων ἕκαστον καὶ διακωμῳδῶν. ἐνίοτε μὲν σπουδάζων. τὰ δὲ
πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρων ἤθει καὶ φιλοσκώμμονι. καὶ ἦν ὁ Σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς. καὶ σκώ-
πτειν εὐφυέστατός τε καὶ προχειρότατος. ἐξαιρέτους μὲν ἔχων αὐτός, ἐκγόνους δὲ ὅμως τὰς τοι-
αύτας χάριτας. ὁ γοῦν ποτε μὲν τὴν ἀρετὴν ὀνομάσας, τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ δηλοῦσαν ἐνεῖναί
ποτε τοῖς πονηροτάτοις, Σαλούστιός ἐστιν. ἔτι δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτοῦ
ἐπαινοῦντας, ἐν δὲ αὐτὸ τοῦτο λείπειν εἰρηκότας, μὴ δοξάζειν περὶ θεῶν ταὐτὰ τῇ πόλει, ἅτε ἔφη τοῦ-
τό γε διὰ τὴν νέμεσιν προσεῖναί μοι. τῷ δὲ παμπλείστῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχὼν, ἐπειδὴ ἐ-
κεῖνος ὡραϊζόμενος, τί θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους ἔφη, τί δὲ ἔφη οὐκ οἶδεν ὡς οὐκ ἐγὼ πώποτε θεὸς ἐγενό-
μην. οὔτε σὺ ἄνθρωπος. ταῦτα περὶ Σαλουστίου κοινῶς περὶ δὲ φιλοσόφου. Σαλούστιος. ὁ τῆς αὐ

λῆς ἔπαρχος ἐπὶ ἰουλιανοῦ, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν· ὥστε τοσοῦτον ἡμερότη-
τος καὶ πραότητος ὑπερέχειν εἰς ἅπαντας, ὥστε τὸν μάρκελλον ἐκεῖνον τὸν, ἡνίκα ἦν καῖσαρ ὑβρι-
στικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ περιδεᾶ ὄντα διὰ τὰ προηγημένα, καί τοι τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐ-
πανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς κωνστάντιον φιλίαν, τὸν νεανίσκον τὴν δίκην ὑπέθηκε· τὸν δὲ μάρκελλον, καὶ
διαφερόντως ἐτίμησε. Σαλούστιος. ἔπαρχος πραιτωρίων· ὃς προβάλλεται βασιλέα βαλεντι-
νιανόν· ὁ δὲ, βασιλεύσας, ἀπεδέξατο αὐτήν· καὶ ἔθηκε προθέματα, ἵνα εἴ τις τι ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προ-
σέλθῃ τῷ βασιλεῖ· ἐλθὼν δὲ προσῆλθεν· ἦν δὲ ἀγνόητος ὁ σαλούστιος· οὗτος δὲ ὁ βαλεντινιανός,
τὸν πραιπόσιτον ῥοδανὸν, ἀδικήσαντα βερονίκην τινὰ χήραν, ἧς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ, ἔδω-
κε δικαστὴν σαλούστιον. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν πραιπόσιτον· καὶ τούτου καταφωνήσαντος τὸν πραιπόσιτον
ἐν τῷ ἱππικῷ, ζῶντα παραδίδωσι· καὶ τὴν κτῆσιν πᾶσαν τοῦ ἀρχευνούχου τῇ χήρᾳ δίδωσι· καὶ φοβη-
θέντες, πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο. Σαλώμη. ὄνομα κύριον. Σάλπιγξ. ἱερατικὸν τοῦτο ὄργανον.
ἱερεῖς δὲ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι. Σαλπιγγολογχυπηνάδαι· σάλπιγγα καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας ἔχον-
τες· τοῦτο δὲ εἰς τὸν φορμίωνα ἀνατείνει ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα· εἶπε δὲ συνθέτως. τὸ μὲν, ἀπὸ
τοῦ πολέμου· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ πώγωνος. ἀριστοφάνης. Σάλπιγξ. σαλπίζειν ἰνδοὶ οὐ χρῶνται· ἀλλ' ἀντὶ
σάλπιγγος αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μάστιγες· αἳ ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα· καὶ τύμπανα φρικώδη τινὰ, βόμ-
βον ἐξ αὐτῶν ἀνιέντα. Σαμαρεὺς ὁ πολίτης. ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν ἰουδαίων οἱ σαμαρεῖ-
ται· πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ σαμάρεια. Σαμαρείτης ἀρσενικῶς· σαμαρῖτις δὲ ἡ γυνή.
Σάμβαλα, ὑποδήματα. Σαμβάρης. ὄνομα κύριον. Σαμβύκαι. ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα.
ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον· οἱ δὲ, ἰαμβύκαι· ταύτην τὴν ἰαμβύκην, πρῶτος ἴβυκος ἐφεῦρεν· ἔστι δὲ
εἶδος κιθάρας τριγώνου· οἱ δὲ, προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα· καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος· ἀπὸ
τῶν ὑπερβαινόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τοὺς σαμβύκας. Σαμβύκη. εἶδος μηχανήματος πολιορκητι-
κοῦ· ὥς φησι πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, γέγραπται ἐν τῷ περὶ ἐκφράσεως. Σα-
μη. εἶδος πάθους σαμιακοῦ. περιέστιξαν γὰρ οἱ ἀθηναῖοι τοὺς ἁλόντας σαμίων· μετὰ δὲ ταῦτα
οἱ σάμιοι τοὺς ἀθηναίους. Σαμίων ἄνθη· ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. Σαμίων ὁ δῆμος.
ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυ-
ράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ τεσσάρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ὡς
ἀριστοτέλης ἐν τῇ σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ΄ γράμματα· ὑπὸ
καλλιστράτου· ὡς ἄνδρων ἐν τρίποδι· τοὺς δὲ ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν ἰώνων γράμμασιν· ἀρχίνου
δὲ ἀθηναίου ἐπὶ ἄρχοντος εὐκλείδου. τοὺς δὲ βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ καλλιστράτου. ἀριστοφά-
νης ἔτεσι πρὸ τοῦ εὐκλείδου καὶ ἐπὶ εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος, ἱστορεῖ θεόπομπος. οἱ δὲ, ὅτι
ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ σαμίους ἔστιζον γλαυκί σάμιοι. Σαμαίνης. ἔστι πλοῖ-
ον δίκροτον· ὑπὸ πολυκράτους πρῶτον κατεσκευάσθη ἐν τῷ σαμίων τυράννου· ὡς λυσίμαχος ἐν δευ-
τέρῳ νόστων. τὸ δὲ πλάσμα, δύ' εἶδος· οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων
τινὰς ἀνηκέστους καὶ συμφοράς· παρόσον ἀθηναῖοι τοὺς σαμίους ἔστιξαν. Σαμνῖται ὄνομα ἔ-
θνους. Σαμοθράκη νῆσος· κεῖται δὲ καταντικρὺ τῆς θράκης· φασὶ δὲ σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν
τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ ἀντιφῶντι ἐν τῷ σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ τὸ
οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον, ἦσαν σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατῳκίσθησαν δὲ ἀνάγ-
κῃ· οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου. ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ σάμου. καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ.
λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς θράκης, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν σαμοθράκῃ
μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλὸν ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε. ἐν σαμοθράκῃ
ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ
τὰ τῶν κορυβάντων μυστήρια· καὶ τὰ τῆς ἑκάτης· καὶ τὸ ζήρινθον ἄντρον. ἢ κύνας ἔθυον. ἐν κιν-
δύνοις οὖν γινόμενοι, ἐπεκαλοῦντο τοὺς δαίμονας ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ
μεμυημένοι ταῦτα, ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων. ἀποστραφῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ δια-
κλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν ὀδύνα. ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ ὕστερον γενέσθαι ὁδὸν ὥστε
μηκέτι

μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι. Σαμόσατα· πόλις· καὶ σαμοσατεὺς ὁ ἐκ ταύτης. Σαμουὴλ ὁ προφήτης· τοῦτον ἐγέννησεν ἄννα ἡ ἐξ ἀμμὴν πρὸς χεισόν· ὃν σαμουὴλ ἐκάλεσε, θεαίτητον ὡσὰν τις εἴποι. καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς ἣν ηὔξατο πρὸς ἠλεὶ τὸν ἀρχιερέα, παρεδίδου ἠλεὶ ἀνατιθεῖσα, προφήτην τῷ θεῷ γενησόμενον. κόμη τε οὖν αὐτῷ ἀνεῖτο. καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν. καὶ διῆγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. ἀσκάρη δὲ ἡ τῆς ἄννης υἱοὶ γίνονται τρεῖς. Σαμουὴλ δὲ πεπληρωκὼς ἔτος δωδέκατον, προεφήτευσε. καί ποτε κοιμώμενον, ὀνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ θεός. ὁ δέ, νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως πεφωνῆσθαι, παραγίνεται πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένου δὲ καλέσαι τοῦ ἀρχιερέως, ὁ θεὸς εἰς τρὶς τοῦτο ποιεῖ. καὶ ἠλεὶ διαυγασθεὶς φησὶ πρὸς αὐτόν. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ὦ σαμουὴλ σιγῶν ὡς καὶ τὸ πρὶν ἤμην. θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτὸν ὅτι παρατυγχάνω. καὶ τοῦ θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀκούσας, ἠξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις. οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐτὸν ἐφ' οἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ ὁ θεὸς ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰς ἰσραηλίταις ἐσομένας. καὶ τοῦ ἠλεὶ παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους. Σάμου θρηΐκης· οὐδέποτε ἦν τὴν συνῆψαν λεγόμενον σαμοθρᾴκην. ἀλλὰ διαλελυμένως. ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρη τῇ ἀκροπόλει. Σαμωνας ὄνομα κύριον. Σαμύθας· κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν σαμύθας δαιδάλεος τε γάρ ἐστι. καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει. ἐν ἐπιγράμματι. Σαμφόρας, ὄνομα ἵππου ἐγκεχαραγμένου τὸ σ, σημεῖον. οἱ δὲ δωριεῖς τὸ σ, σὰν λέγουσι. Σαμψῆραι· σπάθαι βαρβαρικαί. δῶρα φέρε βαϊανοῦ ὑφάσματα σηρικὰ καὶ σαμψήρας. αἱ δέ, εἰσὶ σπάθαι βαρβαρικαί. Σαμψών· παῖς μανωέ. κριτὴς ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, τῶν πολεμίων κατεδυνάστευεν. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ δαλιδᾶς τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν ῥοῦν. ἅμα καὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν, ὑπό τε τῶν ἐναντίων ἁλοὺς δέσμιος τὴν γάζαν ἀπήχθη. καὶ τῶν ὄψεων στερηθείς, ἐδέθη ἁλύσεσιν ἐν μύλωνι. διὸ δὴ καὶ συμπεσὼν τοῖς τοῦ ἱεροῦ κίοσι, συναπώλετο τοῖς ἐναντίοις εἰπών. ἀποθανέτω δὴ σαμψὼν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ὁ μέν, οὕτω διεφθάρη. κρίνας τὸν λαὸν ἔτη κ'. Σαμψών· ὅτι ἐπὶ σαμψὼν ἀνήρ τις πορευόμενος ἐν πόλει φυλῆς βενιαμίν, ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἁρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἐθεάσατο. καὶ καταισχυνθεῖσαν ὑπὸ πλήθους ἀπέλαβε νεκράν. αὐτὸς δὲ κατατεμὼν αὐτήν, ἐπὶ τὰς ιβ' ἐξαπέστειλε φυλάς. εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας βενιαμίν. καὶ οἱ μέν, παραχρῆμα λαβόντες αὐτὴν ἀναβάντες ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐξεῖλον τὴν φυλὴν βενιαμίν. ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ καταναλώσαντες χιλιάδας. Σαναβάρης· ἀρμενίων βασιλεύς. ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε. τὴν γνώμην δὲ μέγας ἐτύγχανεν εἰς ἅπαντα. οὐχ ἥκιστα δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολεμικά. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ δικαίου φύλαξ ἀκριβὴς γενέσθαι. καὶ τὰ εἰς τὴν δίαιταν ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις ἑλλήνων τε καὶ ῥωμαίων κεκολασμένος. Σάνδων ὁ ἀνίκου φιλόσοφος ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς ὀρφέα, βιβλίον α'. Σάνδυξ· χρῶμα κόκκινον. Σανὶς σανίδος. Σαννυρίων ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. γέλως. δανάη. ἰώ. ψυχασταί. ὡς ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς. Σάος καὶ σόος, οἱ κωμικοὶ παραλαμβάνοντες τὴν δευτέραν παιωνίαν, εἰς τὸν πολεμὸν ἱερὸν κατέφερον. Σάου· σῶζε. φύλαττε. ἐν ἐπιγράμματι. ἄρτεμι τόξῳ μὲν κλῶπα σκορπίζε (?) βάλλε. σάου δὲ φίλους. καὶ αὖθις. τὸν μέν, ἵνα ψυχήν. τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι. Σαούλ· βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. ὃς ὑπὸ δαίμονος κατείχετο. καὶ ὅτε ἐκαθεύδεν, ὅτε ἐκοιμᾶτο. ἐν τίνι ὁ δαβὶδ ταῖς μελῳδίαις κατετίθη. Σαοὺλ ὁ προφήτης. οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ προφήτην. καὶ ἰδὼν αὐτόν τις ἔφη. καὶ σαοὺλ ἐν προφήταις. καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολήν. τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ζητῶν, βασιλείαν εὗρε. Σαοῦλος· ὅτι σαούλῳ τῷ ἰουδαίων βασιλεῖ, ἀρχὴ τῆς παρὰ πάντων τιμῆς πρὸς νεανίαν τὸν ἀμανιτῶν βασιλέα γέγονεν. οὗτος τὰ ἄλλα κακῶς τοὺς ἰουδαίους διατίθησι. καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τῶν δεξιῶν ὀφθαλμῶν ἐξεκόπτεν. ὅπως τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῖς ὄψεως ὑπὸ τῶν θυρεῶν σκεπομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν. τοῦτον οὖν ὁ σαοῦλος κατηγωνίσατο. Σαώτερος· σῶος. Σαπήρ· ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως τῶν περσῶν βεισουδαβοῦ, ἣν ἐπολιόρκει ἡράκλειος ὁ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατήρ, σαπὴρ ἦν τις ἀνήρ. τὸ μὲν σῶ-

μα, ὡς ὁ ἀπὸ Ὁμήρου Τυδείδης ἂν ὑμνούμενος. τὴν γνώμην καὶ περαιτέρω Τυδέως. Ἡρακλῆς δὲ ἦν τὴν ψυχὴν καὶ εἴ τις τούτου γέγονε ποτὲ ἀλκιμώτερος. οὐ γὰρ ἀπεικὸς(?) ἐν τῷ μετέθει τῆς ἀρετῆς τὸν Ἡρακλέα ἐν δευτέροις τιθείς. εἰ καὶ ἐν τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα. σκόλοπας ὀξεῖς ἐπιφερόμενος, ἐναλλὰξ τῷ χώματι καὶ μετεωροποιεῖ. τὸν μὲν ἕνα σκόλοπα, ἐνείρας τῷ πύργῳ, ἵνα ταῖς ἁρμογαῖς τοῦ οἰκοδομήματος. ἦν δὲ λίθοις κλειδώσει διεσκευασμένον τὸ φρούριον, ἐπιβαίνει ἐπὶ τοῦ σκόλοπος τῷ ποδί. εἶτα τὸν ἕτερον αὖθις ἐγκενθείσας(?) σκόλοπα, τὸ λειπόμενον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει. καὶ τῶν ἐξηρτημένων λίθων ἐπειλημμένος, ἀπρὶξ εἴχετο ταῖς χερσὶν οὕτω τὴν ἄνοδον ἐσοφίζετο. τῶν δὲ πολιορκουμένων, τὴν θέαν τῶν ἔξωθεν μὴ ὑπομένειν οἵων τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἴχετο τῆς ἐπάλξεως ὅσαπερ ἐκεῖνος ἀνήρ. καὶ ἀνήλωσε τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπιβολὴν τὸ χῶμα. εἰ μή τις τῶν τῆς περσικῆς συμμορίας ἀθρόον ἐπιφανείς, ἐν ἴσῳ τῶν θυρεῶν τῶν περιβεβλημένων τοῦ χώματος, ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν ἀριστέα ἐξώθησεν. ὁ δέ, κατολισθήσας, εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τοῦ θυρεοῦ κύμβαχος ἐν κονίαισιν ἐπιβρεχμόν τε καὶ ὤμους, ὁμηρικῷ τῷ συμπτώματι. ὅμως οὐδ᾽ ὄλωλεν. ὑποδέχονται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονοῦντες. καὶ θαύματι ἂν διεσώζοντο. προσενύττουσι(?) γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν ἀκοντίων σιδήρια μικρὸν κομιδῇ. ὁ δὲ καρτερικὸς, αὖθις ἐπ᾽ ἐκεῖνο τὸ ἔργον ἐχώρει. καὶ αὖ πάλιν ἀνέθορε τῇ ἐπάλξει τὰς χεῖρας ἐπιβαλών, οἷα πολύπους ἀφύκτους πλεκτάνας τινάς. καὶ εἴχετο καρτερᾷ τινὶ λαβῇ τῆς ἐπάλξεως. ὁ δ᾽ ἀντιπαλαιούσης(?), ἀδελφὴν τῆς ἑτέρας ἐπιβουλῆς ἐξειργάσατο. καὶ σαλευθείσης ἔναγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ᾽ ἐκείνης τὸν ἀριστέα ἀναρρίψας, παρεῖχεν εἰς τὸ κάτω χωρεῖν. καὶ τοίνυν κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλοκίνδυνος μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπάλξεως. τὸ δὲ συμμαχικὸν, τὴν προτέραν σωτηρίαν(?) ὀρέγουσι μετὰ φειδοῦς τοῦ θεάματος τῶν πάντα τολμηρῶν. ἀλλ᾽ ἄρ᾽ ἐξαίφνης(?) τοῦ πτώματος ἐν θαύματι γινόμενοι καὶ εἶδον ἆθλον ἀσπάζεται(?). ὥσπερ ἀμάχου τινὸς καὶ θείας δυνάμεως εἰς τὸν πόνον ἐπιρρωννούσης αὐτόν. ἐπειδὰν ὑπέρωσε(?) τῆς στεφάνης τοῦ ὀχυροῦ λοιπὸν ἐπιβάς, τὸν ἀκινάκην σπασάμενος, τὸ νικηφόρημα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν πέρσην ἀπέκτεινε. καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφελόμενος, τοῖς πολιορκοῦσιν ἀπέπεμπεν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θεασάμενοι, ἀνεθάρρησαν. καὶ τῶν κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δέ τις τοῦ Σαπεὶρ ἐκείνου, πρεσβύτης ὢν κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατής, καὶ ζηλωτὴς τοῦ ἐγχειρήματος γίνεται. καὶ ἀνῄει καὶ αὐτὸς ἀδελφὰ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος. εἶτα μετ᾽ ἐκεῖνον ἕτερος. καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. καὶ λοιπὸν ἀνέδυον οἱ περικατειληφότες τὸ χύρωμα. καὶ ταῖς πύλαις ἀνάπτουσι. καὶ εἰσαγόμενον λοιπὸν ἦν τὸ τῶν ῥωμαίων στρατόπεδον. καὶ οὕτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι, τὸ φρούριον παρεστήσαντο.

Σάπωρ σάπωνος ὄνομα κύριον.

Σάπωρις ὁ τῶν περσῶν βασιλεύς.

Σαπρᾶς. παλαιᾶς. ἀριστοφάνης εἰρήνης σαπρᾶς ἢ ἀρχαίας.

Σαπρόν. οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον. ἀλλὰ τὸ παλαιὸν ἁπλῶς(?).

Σαπρὸς καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. σιμωνίδης γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκητι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. τουτέστι φρυγάνου.

Σάπφειρα ὄνομα κύριον. καὶ σάπφειρος εἶδος λίθου πολυτίμου.

Σαπφώ. σίμωνος. οἱ δέ, εὐνομίνου. οἱ δέ, ἠεριγύου. οἱ δέ, ἐκρύτου. οἱ δέ, σήμου. οἱ δὲ κάμωνος. οἱ δέ, ἐτάρχου. οἱ δέ, σκαμανδρωνύμου. μητρὸς κλειδός, λεσβία ἐξ ἐρεσοῦ λυρική. γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ´ ὀλυμπιάδα. ὅτε καὶ ἀλκαῖος ἦν καὶ στησίχορος καὶ πιττακός. ἦσαν δὲ αὐτῆς καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς. λάρυχος. χάραξος. εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ κερκώλα, πλουσιωτάτῳ. ὁρμωμένῳ ἀπὸ ἄνδρου. καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ ἣ κλεῒς ὠνομάσθη. ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι τρεῖς. ἀτθίς. τελεσίππα. μεγάρα. πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχρᾶς φιλίας. μαθήτριαι δὲ αὐτῆς, ἀναγόρα, μιλησία. γογγύλα κολοφωνία. εὐνείκα σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ´. καὶ πρώτη πλῆκτρον εὗρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα. καὶ ἐλεγεῖα. καὶ ἰάμβους. καὶ μονῳδίας.

Σαπφώ. λεσβία ἐκ μιτυλήνης. ψάλτρια. αὕτη δι᾽ ἔρωτα φάωνος τοῦ μιτυληναίου, ἐκ τοῦ λευκάτου κατεπόντισεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.

Σαράβαρα. ἐσθὴς περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σάραβον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ λέγουσι.

γυπὶ καὶ σάκιζιν καὶ σαμβύτην καὶ σήκμον καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά. Σαράγγυροι· ὄνομα ἔθνους. ὥσπερ καὶ οἱ σαράγγυροι ἐλθόντες ἐπεζήτησαν πρὸς τοῖς ἀκατίροις ἔθνοις ἐγγίοντο. Σαρακηνοὶ ἐθνικόν. Σάραμβος· οὕτως ἐκάλουν οἱ ἀθηναῖοι κάπηλόν τινα. Σαραωνίς· πέρσου ὄνομα. Σαραπίων ὁ αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἁμαρτανομένων ἀκροάσεων βιβλία ζ΄. πανηγυρικὸν ἐπὶ ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ. βουλευτικὸν ἀλεξανδρεῦσιν. εἰ δικαίως πλάτων ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας. καὶ ἄλλα συχνά. καὶ τέχνην ῥητορικήν. Σαραπίων· τοῦτον ἐποιήσατο φίλον ὁ ἰσίδωρος. τὸν λαθόντα πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε καὶ ὀλβίῳ φιλοσοφίᾳ. πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἰσιδώρου. τοῦτον δὲ τὸν ἄνδρα περὶ τὴν ἀληθοῦς τρόπου τε καὶ λόγου, τοῦτ' ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότα, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντα ὑπ' ἐκείνου, τοῦ λαθὲ βιώσας. ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων οὔτε τῶν νεωτέρων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαι μὴ ἂν εἰδέναι οἷον λέγω. οὐδὲ ἔγνω τίς ἄλλος οἷος ἦν ὁ σαραπίων ἐκεῖνος. οὐδ' ἂν ἔγωγε νῦν ἠπιστάμην, εἰ μή μοι ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ὑπέδειξε τὸν σαραπίωνα τῷ λόγῳ. οὐ τῷ ἔργῳ κατὰ τὸ ἔφη πείσεσθαι αὐτὸν ἐντυχεῖν ἑτέρῳ ἀνδρί. ἄλλως τε καὶ ὅτε ἐγήρα μηκέτι καταβαίνειν ἔνθα μὲν ἀπὸ τῆς ἀφετέρας οἰκίας οἰκεῖν, ᾗ μόνον ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ ποῦ ὄντι μοναδαρίσιν ἀναδεδειγμένον. πρὸς μόνα τὰ ἀναγκαιότατα χρώμενον τῶν γειτόνων ἐνίοις. κυνικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν σαραπίωνα διαφθονοῦντας ἔλεγε. καὶ ἐν ἰδιώτου σχήματι πανταχοῦ περιφοιτῶν τῶν ἱερῶν χωρίων ὅπου ἦν τε ὁ τῆς ἑορτῆς νόμος. τὰ πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκου διημερεύοντα ζῆν, οὔτινα ἀνθρωπίνην ζωήν. ἀλλ' ἀτεχνῶς θείαν εἰπεῖν. εὐχάς τε ἀεὶ καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτὸν ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενος. μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοούμενος. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας καὶ φύσει θεωρητικός, οὐ πάνυ τι τεχνικωτέρας τῆς φιλοσοφίας ἠξίου διακριβοῦν. ἀλλὰ τοῖς ἀδροτέροις καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν ὀρφέα ἐκέκτητο καὶ ἀνεγίνωσκεν, ἐρωτῶν ἐφ' ἑκάστοις ἀεὶ τοῖς παραπίπτουσι ζητήμασι τὸν ἰσίδωρον. ἀκεραίως εἰπεῖν ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένον. ὃν μόνως οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα καὶ προσεδέχετο. καὶ δὴ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθευόμενον κρόνιον βίον. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ὅτι πράττειν καὶ λέγειν ἐκεῖνον, ἢ συνάγειν ἑαυτὸν ἀεὶ καὶ συναιρεῖν ὡς οἷόν τε πρὸς τὸ εἴσω καὶ τὸ ἀμερέστερον. ὃς οὕτω κατεφρόνει χρημάτων, ὥστε κεκτῆσθαι μηδέν, ἢ μόνα δύο ἢ τρία βιβλία. ὧν ἦν καὶ ἡ ὀρφέως ποίησις. οὕτω δὲ ἡδονῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὥστε ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀναγκαῖα αὐτῶν καὶ μόνα προσφέρειν τῷ σώματι. ἀφροδισίων δὲ ἄγευστος εἶναι διὰ παντὸς τοῦ βίου. οὕτω δὲ ἠμέλει τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων, ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἦν ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ θεῶν τις ἠβουλήθη παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τοῦ κρονίου βίου. ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων ἐπιμαρτυροῦσαν ἱστορίαν. ὁ μὲν γὰρ χείρων λεγόμενος, ἐν μυθείῳ μᾶλλον εἰσήκει τοῦ κρόνου καὶ διὸς ἀρχῆς. ὅθεν διφυής. σαραπίων δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου γνωσθείς, ἀναγεγράφθω τοιοῦτος. ὃς κληρονόμῳ τῷ ἰσιδώρῳ ἐχρήσατο. μηδένα πρὸς γένους ἔχων. μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας. δυοῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διάμετρον ὅλην τοῦ σαραπίωνος ἀφεστώς. μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τῆς διαμέτρου μειζόνως εἰ οἷόν τε φάναι. ὁ μὲν γὰρ ἦν τὴν ζωὴν κρόνιος ὅστις ἢ δῖος. ὁ δὲ, τυφώνιος. καὶ τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον. καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον. οὐ γάρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων οἷος ὁ παμπρέπιος ἐπεγένετο τὴν ψυχήν τε καὶ τὴν τύχην. Σάραπις· τοῦτον ἐν ἀλεξανδρείᾳ καθεῖλε θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸ ξόανον, ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. τοῦτον δὲ, οἱ μὲν, δία ἔφασαν εἶναι. οἱ δὲ, τὸν νεῖλον διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τὸν πῆχυν, ἤγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον. ἄλλοι δὲ τὸν ἰωσήφ. ἕτεροι δὲ ἄπιν τινά τε γενέσθαι ἄνθρωπον εὔπορον καὶ βασιλέα ἐν μέμφιδι πόλει τῆς αἰγύπτου. λιμοῦ δὲ γενομένου τοῖς ἀλεξανδρεῦσιν, ἐκ τῶν ἰδίων τροφὴν παρέσχε. τελευτήσαντι δὲ αὐτῷ, ναὸν ἀνέστησαν. ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο. σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ. καί τινα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιᾷ ἐπίσημα. ὅστις ἐκ τοῦ προσηγορεύετο αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἄπις ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ σορὸν τούτου τοῦ ἄπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, εἰς ἀλεξάνδρειαν μετήνεγκαν. καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ ἄπιδος, συνθέντες ὄνομα πεποιηκότες, ἐκάλουν αὐτὸν σόραπιν. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα σάραπιν. οὗτος ναὸς ὑπὸ ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης καὶ πάνυ λαμπρός. Σαρδώνιος· οὕτως ἐκαλεῖτο λα-

καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς ἀκμῆς τῆς φιλοσοφίας διὰ τὸ πλατὺ τῶν γνωστῶν εὑρίσκοντο ἤδη. χειρονόμησιν δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς τραγάλας, ὡς χοιράδας ἐν ἄλλῳ. γαυρικώτε, ὡς εἰκὸς γαυριῶντα. φύσκωνα δὲ καὶ γάστρωνα διότι παχὺς ἦν. ἀλλὰ μὲν καὶ ζοφοδορπίδα, ὡς ἄλυχνον. ἀγασύρατον ἦθος ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.

Σαργάνη. οἱ μὲν, σχοινίον τί φασιν. οἱ δὲ πλέγματι ἐκ σχοινίου. Σαρδάζων. μετὰ πικρίας γελῶν. Σαρδανάπαλος. Ἀσσυρίων βασιλεύς. ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμιδος. ᾤκησεν ἔχων ἐν Νίνῳ. ἔνδον τὸν σύμπαντα ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβων. ὁ πολλῶν μὲν ἄρχων, ὑπ' ὀλίγων δὲ ὁρώμενος. οὐδὲ ἐπὶ θύραν ἀξιῶν ὥσπερ οἱ παλαιοὶ βασιλεῖς. ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος. πρός τε τὰς παλλακίδας ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλοκῆς. τό τε σύμπαν γυναικείῳ ἤθει χρώμενος. τούς δὲ τὰ πρότερα συντεταγμένα, ἐπὶ τὰς θύρας αὐτοῦ ἐπῆλθον οἵ τε ἐκ τῆς Ἀσίας ἔθνη σατράπαι ἄγοντες τὰς δυνάμεις. οὗτος ἐσφάγη ὑπὸ Περσέως. οἱ δὲ κόλακες καὶ μιμηταὶ τοῦ ἐκείνου φιλοσάρκου καὶ γαστριμαργίας καὶ οἰστρηλασίας, ἐπέγραψαν ὡς δῆθεν αὐτοῦ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, τό, τόσσ' ἔχω. καὶ τὰ ἑξῆς. ψευδῶς ταῦτα ἐπιγράψαντες. ὃ δὲ εἶχεν ὁ τελευτήσας, ἀπέφαινε καὶ εἶπεν. ἀλλ' εἰς τὴν διεσώθη φθορὰν, ἐκεῖνα πάντα κεχώρηκεν. ἔχει δὲ μόνην τὴν τοῦ παρανόμου βίου τὴν δυσφημίαν. ἥτις δὴ λύει πως τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀλγύνει καὶ ἀνιᾷ. συνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα καὶ μεμνημένην ὧν παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὅλα εἰργάσατο. Σαρδανάπαλλοι δύο ἐν Περσικοῖς, δύο φησὶ γεγονέναι Καλλισθένης. ἕνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον. ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δὲ ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, τοῦτ' ἐπιγέγραπται. Σαρδανάπαλος ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ἀγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἐν ἡμέρῃ μιῇ ἔδειμα. σὺ δ' ὦ ξένε, ἔσθιε καὶ πῖνε καὶ παῖζε. ὡς τἆλλα τἀνθρώπεια, οὐκ ὄντα τούτου ἄξια. τουτέστι τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡσὰν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις. ταὐτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγέγραπται. ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. καὶ παροιμία. κατεγήρασας Τιθωνοῦ βαθύτερον. Κινύρου παλαιότερος. καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερον, ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ. δὶς δὲ παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. ὁ γὰρ Τιθωνὸς καὶ τὴν ψυχὴν τὸ γῆρας ἀχθόμενος, εἰς τέττιγα μετέβαλε. Κινύρας δὲ ἀπὸ γένους Φαρνάκου βασιλέως Κύπρου πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ Ἀσσυρίων βασιλεύς. ὃς ἐπὶ ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβόητος, κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου βασιλέως Νίνου Περσικῆς χώρας. ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ἀγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔκτισε. φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχρῶς κανωπίζεσθαι. τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ ἑταίραις. πεπυρπολημένος δὲ τῷ οἴνῳ, ἔνδον ἐντεθεὶς, ἀπέθανεν. ἐπέγραψαν δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυριακοῖς γράμμασι. τὸ Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου καὶ τὰ ἑξῆς. Σαρδάνιος γέλως. ὁ προσποιητός. καλεῖσθαι δὲ αὐτόν φασιν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσι. καὶ Σαρδώνιος γέλως. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων. ἦν δὲ ἡ μὲν διαδεδομένη. ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους τε καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ο΄ ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον γελῶντας ἕνεκα τοῦ τὸ ἀνδρεῖον ἐμφῆναι. τουτέστιν ἀνδρεῖον. Τίμαιος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετὰ ἀνοίας. καί φασιν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος ἐν Καρχηδόνι, ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς, παῖδας ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιτιθέντας. ἵδρυται δὲ χαλκοῦς προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας. ὑφ' ᾧ κρίβανος. ἔπειτα ὑποκαίειν. τὸν δὲ, συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ Τάλων τὸν ἡφαιστότευκτον, Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν προσεριζόμενον, ἀνῃρεῖν ἐπιχάσκοντας. Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ Συρακούσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδὺ, σελίνῳ ἐμφερές. οὗ τοὺς γευσαμένους, τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπικαλῶς γελῶντας. ὡς καὶ Ὀδυσσεύς φησιν Ὅμηρος. μείδησε δὲ Ὀδυσσεὺς σαρδώνιον. καὶ ἐν ἄλλοις. ἡ δ' ἐγέλασσε χείλεσιν. οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη. Σαρδιανός. ὁ ἀπὸ πόλεως Σάρδεων. καὶ Σάρδεις πόλις. Σαρδιανὸς ἀπὸ τοῦ τόπου. Σάρδιοι λίθοι ἐν Ἄργει διαφανεῖς. λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος. οἱ τῇ δοκήσει μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι. ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβανομένης τῆς ὄψεως τοῦ βάθους. Σαρδόθεν. ἀπὸ τῆς Σάρδεων πόλεως. Σαρδόνιον πέλαγος. καὶ Σαρδονικὸν ὁμοί·

σαρωνικὸν

σαρωνικὴ ἦ. Σαρδὼ· νῆσος ἐστὶ μεγίστη ἡ σαρδὼ πρὸς τῇ ἰταλίᾳ. ἐν ᾗ γίνεται τρέφει διάφορα καὶ ὀξύ-
ζεται. καὶ παροιμία. ῥάμμα σαρδανικὸν. ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν. φοινικοῦν. Σαρδῷον. Σάρισα. εἶδος ἀκοντί-
ου ὑλικοῦ. δόρυ μακρὸν ἐπὶ μακεδόσι. Σαρκάζων. μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. καὶ σαρκά-
ζοντες. ὑποσεσηρότες, καὶ ἀνοίγοντες τὸ στόμα ὥσπερ κυνίδια. ὅταν πρὸς λιπαρῆ τινα καὶ ἀφέλ-
κη τοῖς ὀδοῦσιν. ἢ σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ἐξισχνούμενοι καὶ ἠτονηκότες. καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἕλκον-
τες μόλις. ἢ ἕλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον. οἱ γὰρ ὀστέα περιβρώγουσι. καὶ ἀντέχοντες ἐμφο-
ρηθῆναι ὑπὸ τῶν βεβρωκέναι ἐσθίουσι. σαρκάζειν δὲ κυρίως τὸ, τὸν κυνῶν πεινώντων, τὰ λεπτὰ τῶν σαρ-
κῶν τοῦ ὀστοῦ ἀποκλύφειν. Σάρκας μηλαίνειν, οὐ καλὸν πᾶσι τόδε. λευκὰς ὁρᾶν γὰρ σάρκας, ἀν-
θεῖν λίαν. ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Σαρκασμὸς εἶδος εἰρωνείας. Σαρκασμο-
πιτυοκάμπται. ἀριστοφάνης φησί. ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. ὡς ἀσπάζοντες καὶ προσποιούμενοι γὰρ πο-
λεμικά. οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιοῦτοι. ἰσχύος δὲ ἐπιμελούμενοι. διὸ καὶ τὸν μεγαίνετον μαίνω εἶπεν,
οὐ πάντως βαρβάρους ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπί τινες γὰρ ἐχέκοσαν τοῖς σωματικοῖς διὰ τὸ αἰσχύλου ἦθος.
Σαρκίδης. ὄνομα κύριον. Σαρκινὸς ἄνθρωπος. ζήτει ἐν τῷ ψυχικός. Σαρκίον ἡ σάρξ.
Σάρκινος προπαροξυτόνως. ὡς κρίθινος. ἀπὸ τῶν πλειόνων ἡ νυκτερὶς μόνη σαρκοτίκτει. τῶν λοι-
πῶν ὠοτοκούντων. ὡς πάλιν ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ἡ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ. Σαρκοφαγία.
ἡ κρεωφαγία. ἐδεῖτο μὲν γὰρ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας. αὐτοῦ δὲ οὐκ ἠνέσχετο μεταλαβεῖν. τὸ
παλαιὸν παράδειγμα. θνησιμαίων ἀπέχεσθαι, τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων. Σαρμυδησσός,
πόλις θρᾴκης. Σάρξ. ὅτι ἀριστοτέλης αἰσθητήρια λέγει τὴν σάρκα. καὶ λέγει ὅτι ἡ ἁπτικὴ αἴ-
σθησις μία καὶ μεταξύ. Σάρος. ποταμός. Σαρώματα. φιλοκαλήματα. καὶ σάρωσις ὁμοί-
ως. Σαρῶν. κορῶν. καὶ σαρῶν κοσμῶν αἰτιατική. Σαρπηδονία ἀκτή. ἄκρα τῆς θρᾴκης. κρατης.
τὴν μεγάλην. καὶ νῆσον πρὸς τῷ ὠκεανῷ ἐν ᾗ αἱ γοργόνες. Σαρπηδὼν σαρπηδόνος. ὄνομα κύ-
ριον. ἡ κλητικὴ ὦ σαρπηδών. καὶ ὦ σαρπῆδον. ὡς ἀπὸ τοῦ σαρπήδοντος. Σαρπήδων. Σάροι μέ-
τρον καὶ ἀριθμὸς παρὰ χαλδαίοις. οἱ γὰρ ρκ΄ σάροι, ποιοῦσιν ἐνιαυτοὺς ͵βσκβ. οἳ γίνονται ικ΄. ἐ-
νιαυτοὶ καὶ μῆνες ἕξ. Σάτα μέτρον ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον. ὡς εἶναι
μόδιον α΄ ἀθ΄. ὑγροῦ δὲ ξεστῶν ιε΄. ἤτοι λιτρῶν κε΄. Σατάν. ὁ διάβολος. Σατανᾶς. ὅτι σατανᾶς κα-
τὰ τὴν ἑβραίων γλῶσσαν, ὁ ἀποστάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς καὶ διάβολος. ὡς τὸν θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους συκοφαντῶν. καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβάλλων καὶ μάχην. οὐ
πονηροὶ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων ἐδημιουργήθησαν. ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς
γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἔπεσον αὐτεξουσίως καὶ αὐθαιρέτως. καὶ τοῖς παρὰ θεοῦ πα-
ρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες. ἀλλὰ μειζόνων ὀρεχθέντες εἰς δέξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, ἐκπε-
σὼν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς. καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον. καὶ καθ' αὐτῶν ὡς εἰ-
κόνι θείᾳ τετιμημένων λυττῆσαι. ἐπιστασίᾳ δὲ τῶν ἀγγέλων φέρεσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ θεὸς
οὐκ ἐκώλυσε διαμάχην. ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἡ πάλη. Σάτωρ σάτορος. Σατραπεία. ἐ-
παρχία. σατράπης δὲ σατράπου, εἶδος ἀξιώματος. Σάτυρος. ὁ χορευτής. Σαυλοπρωκτιᾶν.
καὶ μὴν προθυμοῦμαι σαυλοπρωκτιᾶν. Σαυρίων. εἶδος σημαίας. ἢ φλαμούλου. Σαῦρα.
καὶ σαῦρος ἑρπυστικὸν ζῶον. σαύρῳ δὲ λοιπὸν ἐμφερὴς ἐγίνετο. ἑρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῶον. γέ-
νος ὃν εἴ τέμοι τις καὶ διασπάσοι μέσον, ἕλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα. συνέχε-
ται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα. ἔστι δὲ καὶ ἰχθὺς σαῦρος. Σαυρομάται ὄνομα ἔθνους.
Σαυρωτῆρσι. τοῖς σύραξι τοῖς ὄπισθεν τῶν δοράτων. ἔκταμε θηκτῷ σαυρωτῆρι. καὶ ταχὺ περι-
στρέψας τὸν ἵππον εἰς τὸν πεσόντα, παίει τῷ σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου. ἢ ξυστὸν δόρυ. ἡ σύραξ. ὃ ἐνίοι
καλοῦσιν οὐρίαχον. Σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ ἀσυδάμας ποτέ. ἀσυδάμαντι τῷ μορσίμου εὐημερήσαντι
ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ, ἐπὶ παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ, εἰς αὐ-
τὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο. εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην. ἢ κεῖνοι ἅμ' ἐμοί. οἳ γλώσσης
τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν. ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος. νῦν δὲ χρόνῳ προ-
έχουσιν, οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται. διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν, παραιτήσασθαι τὴν ἐπι-

γραφὴν καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο. ὡς παρὰ Φιλήμονα. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ζητῶ ἐπαινεῖς. Σάφα. σαφῶς. φανερῶς. καὶ Ὅμηρος. μὴ ψεῦδ', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν. σαφέστερον εἰπὲ καὶ ἀληθέστερον. εἰπὲ γὰρ ὅτι τὰ νῦν ἄπιστα πιθ' ἡγούμεθα, τὰ δ' ὄντα πιστ' ἄπιστα, πῶς οὐ μανθάνω. ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον παρὰ τῷ ποιητῇ. σαφέστερόν μοι καὶ μαθέστερον φράσον. ὁ δέ, εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν, τούτοις ἀπιστήσαιμεν. οἷς δ' οὐ χρώμεθα τούτοις χρησαίμεθα, σωθείημεν ἄν. εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς τἀναντία πράξαντες οὐ σῳζοίμεθ' ἄν. εὖ γ' ὦ Παλάμηδες. ὦ σοφωτάτη φύσις. ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες, ἢ Κηφισοφῶν. Σαφηνίζω. καὶ σαφηνίζω. ὁμιλῶ. σαφῶ δὲ σαφήσω. Σαφής. ἀληθής. καὶ Ὅμηρος. ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ Σοφοκλῆς. εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χὡ Διὸς Φοῖβος σαφής.

Σαχωνίαθων. Σάχωνος ὄνομα κύριον. Σβεννύντος. καὶ σβεννύω αἰτιατικῇ. καὶ σβεννῦσαι. Σβέσαι. παῦσαι. Σαίνεσθαι. κολακεύειν. τὸ ῥῆμα σαίνω. ἀλλὰ κύον σαίνοις κόββαλε τὸν μὴ κακά. καὶ αὖθις. σαίνουσι δάκνουσαι. καὶ κύων λαίθαργος. ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων εὔνοιαν. ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. καὶ σαίνω αἰτιατικῇ. Σαίνοντες. τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίρει. κοσμεῖ. ἢ χαίρει. Σεβάζω αἰτιατικῇ. καὶ σέβω ὁμοίως. Σέβας. τιμή. ἔκπληξις. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα. τὸ δ' ἔχω σέβας. καὶ σεβίσαι ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Σεβάστεια πόλις. καὶ Σεβαστιανὸς ὁ πολίτης. Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις. εὑρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ὑποθέσεως κρείττων. οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀπολείπων. οὐδενὸς γὰρ μόνον τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι. καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντα. ὅ τε φιλοπόλεμος μὲν ὤν, ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν. οὐδ' ἑαυτόν. τῶν ἀρχομένων δὲ ἕνεκεν. χρημάτων γὰρ αὐτῷ πλῆθος ἔμελλεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τὸ ὁπλωνκοσμῆσαι ἔμελλε. τροφὴν δὲ προῃρεῖτο ὁλιγίστην καὶ βραχεῖαν. καὶ ὅση καμόντι ἤρκει. καὶ ὁρμώμενος πρὸς κάματον, οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως, στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο. ἀλλὰ πᾶσαν τε ἀφῄρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἁρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα. καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι συνηγορίζετο. ἁπλῶς δὲ εἰπεῖν ὑπόδειγμα καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. γεγονὼς δὲ ἐπὶ μεγάλαις καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν οὐκ ἦν εὐάλωτος. κἀκεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὤν, οὐκ εἶχε χάριν. προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασιλέων. εὔκολος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν, διεδέχθη τῆς στρατηγίας. Σεβαστός. προσκυνητός. καὶ σεβίζει. σέβεται. καὶ σεβίσαι ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Ἀριστοφάνης. εὐπίστως τὸν μὲν δαίμονα ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι. Σεβαστοφόροι. ζήτει ἐν τῷ αὐγουστεῖον. Σεβηριανὸς ἀπὸ Δαμασκοῦ. τῆς εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων. Αὐξεντίου τοῦ Καλλινίκου υἱός. εἰς Ῥωμαίους ἀναγόμενος προγόνους, παῖδας τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπῳκηκότας. παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς. ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ νόμους τοὺς Ῥωμαίων διατριβῆς διαφερόντως ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὤν, καὶ ἀποτραχὺς διανοηθείη. ταῦτα πράττειν ἐσπουδακώς, ἔφθανε τοῦ πρακτικοῦ τὸ βουλευτικόν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτοῦ πολλαχῆ διεσφάλη. προὐθυμεῖτο μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν βαδίζειν. καὶ τῷ Πρόκλῳ φοιτῶν ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι. ἤκμαζε γὰρ τότε καὶ ἦν ἔνθα ὁ Πρόκλος Ἀθήνησιν. ἐνέκοπτε δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. ἐβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτοῦ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον. αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμήσας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι. καὶ αὐτὸς ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἦγε δὲ αὐτὸν ἄρα καὶ μαρμαρυγὴ κατὰ τὸ χρεών. ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον ὅτι οὐ κοινὸν εἰς βίον ... ψιλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ. ταχὺν δέ τινα καὶ ἀνήνυτον. ὃ καὶ αὐτὸς ἐπεκέλευε καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειχεν. αὐτίκα γὰρ φιλοσοφίας καὶ ἁρμοσύνης εὐδαιμόνως τὴν πολιτείαν ἑαυτῷ κατ' ἀρχὰς ἐξέωσε φρονῶν. φύσει δὲ ὢν φιλόνεικος καὶ ἀκριβὴς ἐφ' ὅτι ἂν ὁρμήσαι.

μῆσαι, καὶ φιλόδοξος ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπιτιμίοις ὀλίγοις τε καὶ λόγοις καὶ τῆς ἀρετῆς δὲ ἐξαπρο-
σάγουσι τῆς ψυχῆς, ἐπεὶ μὲν χρηματισμὸν, οὐδὲ ἦρεν οὐδὲ ὅπως τις οὖν· οὐ γὰρ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεο-
νεξίαν ἐπίφορος ἦν· προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἁμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας. καὶ οὐδενὶ τῶν μειζό-
νων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια, ἅπερ ἠξίουσαν· δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. καὶ ὅτε ποτὲ ἐξα-
γόμενος ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ἱκανὰ τὰ φόνους εἶτ' ἀποσφάζων, φόνους τε εἰργάσατο τὴν οὐκ ἀγαθῆς. οὐδὲ εὐ-
τυχεῖς. καὶ ὅτι τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγινομένης αὐτῷ τύχης κακοπραγίας· ἐπειδὴ καὶ ἀρ-
δαβουρίῳ προσκρούσοι, ὄντι μὲν εἴπερ τις πάνυ ἀπαιδεύτῳ, βαρβάρῳ μὲν αὐτῷ, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ
δυναμένῳ, στρατηγοῦντι γὰρ τῶν ἑῴων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχε πράγματα καὶ περὶ τὸν ἐκείνου.
πλεῖω δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθὼς καὶ ὑβρισθεὶς, οὐδὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἱ-
στῶ τὰ πᾶς δὲ ἦν εἰς ὑπερβολὴν καὶ ἄλλῃ. καὶ πολλῶν μὲν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν
ὁ ἀλιτήριος. ἐμοὶ δὲ καὶ διηγεῖτο λόγους ἰσοκρατείους τοὺς μείζους καὶ πολιτικωτέρους· οὔτι τε-
χνικόν τε καὶ σοφιστικὸν ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον, ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον, θαρ-
ροῦντα ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις. ἔτι δὲ καὶ κριτὴν ἀεὶ σοφὸν
ὄντα τῶν λεγομένων· τὸν δὲ ἐμοῦ νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν, οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν
ὥστε καὶ ἐκμανθάνοντος ἦν εἴχετο τά τε ποιητικὰ τῶν περὶ τὸ ἔργον τοὺς εὐδοκιμοῦντας. μισθόν
τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν προσήκουσαν ἑτέρῳ ἑστίασιν. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν,
ἀπεδέχετο μετρίως. τὸν δὲ Καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβὼν, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐκ ἐπέσκωπτε τὸν Λίβυν
ποιητήν. ἀνιώμενος δὲ ἐπιμᾶλλον, ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. τούτῳ κατεπηγγέ-
λετο Ζήνων βασιλεὺς εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὣς ἔπει-
θεν. οὐδὲ ἔμελλε πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελλομένην ἐπιστολὴν καὶ μὴ πείθου-
σαν. καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ Λαοδικείας, δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ
Σεβηριανὸς καὶ ἔμφρων ὥς ἐστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς. Σεβῆρος. ὅτι Σε-
βῆρος ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς, ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ Βυζάντιον. ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ
οἱ στρατηγοὶ τοῦ Νίγρου καταφυγόντες, ὅπερ ἑάλω ὕστερον λιμῷ. πᾶσα τότε ἡ πόλις κατεσκάφη. καὶ
θεάτρων τε καὶ λουτρῶν, παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, κώμη δουλεύειν Περιν-
θίοις δῶρον ἐδόθη. ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν. ὅτι ἀπείρηκτο τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μί-
γνυσθαι. Σεβῆρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε. καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο. ὅτι Σεβῆρος
ἧκεν εἰς τὸ Βυζάντιον. ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας, καὶ δεομένους
σωτηρίας καὶ ἀπολογίας προσφέροντας ἐφείσατο μὲν τοῦ φονεύειν. Περινθίοις δὲ αὖθις ὑπέταξε. καὶ
παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγίων στοάς, καὶ τὸν ἱππόδρομον ᾠκοδόμησεν ἰκρίοις καὶ ἐμβόλοις δι-
ακοσμήσας. ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπό τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν. καὶ τὰ προκείμενα
τοῦ ἱπποδρομίου διακόψας δένδρα, εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα. συζεύξας αὐτῷ καὶ λου-
τρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς ὅπερ ἐκαλεῖτο Ζεύξιππον. ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον στρατήγιον. ἀλ-
λὰ τούτων μὲν ἁπάντων Σεβῆρος προκατῆρξε. ὁ δὲ τούτου υἱὸς Ἀντωνῖνος ἐτελεσιούργησεν. ὅτι Σεβῆρος ἐλ-
θὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εὗρεν ἐπιγεγραμμένην ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ κυρίου Νίγρου ἡ πόλις. καὶ ἀγανακ-
τοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ὑπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος κράζων. οἴδαμεν, εἰρήκαμεν, τοῦ κυ-
ρίου Νίγρου ἡ πόλις σὺ δὲ εἶ ὁ κύριος τοῦ Νίγρου. καὶ δεξάμενος τὸ ἕτοιμον τῆς ἀπολογίας, συνεχώρη-
σεν αὐτοῖς. Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρίας καὶ εἰς τὴν Παλαι-
στίνην ἦλθε, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τοῦ Νείλου ἀνέπλευσε. καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτὴν πλὴν βρα-
χέων. οὐ γὰρ ἠδυνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας μεθόρια διὰ λοιμώδη νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμό-
νησε πάντα. καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα. ἦν γὰρ οἷος, μηδὲν μήτε ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐ-
ᾶν. κἀκ τούτου τά τε βιβλία πάντα τὰ ἀπόρρητόν τι ἔχοντα ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύ-
των ἀνεῖλε. καὶ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημεῖον συνέκλεισεν. ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ,
μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται. οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβυς τὸ πλάσμα τὸν δι' οἰκήσιμ
γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής. σκληρῷ τε καὶ ταχειρίῳ ἐνεθισμένος πόνοις τε ἀνεχώρει ἐστὶ νοῆσαι

τε ταχὺς, καὶ δυνηθεὶς ἀποτελέσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν, τῶν Ἀλβίνου
φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγόρει. γράμματά τε αὐτῶν καὶ ἐλέγχους προσέφερεν. ἄλλοτε ἄλ-
λοις ἐπιφέρων αἰτίας πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου καὶ τῶν κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ
γένει ὑπερέχοντας, διέφθειρε. πάνυ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον. ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα
τῆς ἀνδρείας. ὁ Σευῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος, ὃν
ἀπράγμονα βίον ἔζησε φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ καὶ παντοδαποῖς. εἴπερ δέ τις
ἕτερος ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενέγκαντας ὡς αὐτὸν ἰέναι πολλάκις ἐπει-
κῶς τε λείπει. Σερίσαι· ἀντὶ τοῦ λογῆσαι. Ἀριστοφάνης. ἴσως δὲ τοῦ μὲν δαίμονας
ἔχεις σεβίσαι. καὶ ἑξῆς, ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγράφη. Σέδας· καθέδρας. Σεδεκίας· ὁ Σεδεκίας
ἀσεβῶν κατὰ πάντα, καὶ τοῦ βασιλέως ἀπέστη Ναβουχοδονόσορ τὸν ὅρκον παραβὰς ὃν ὤμοσε κατὰ
τοῦ θεοῦ μὴ ἀποστήσεσθαι. ὁ δὲ, ἐπελθὼν ἐπολιόρκει Ἱερουσαλὴμ ἔτη β'. Σὲ δὲ τοῦτ' ἀρέσκει· μᾶλλον
πολὺ ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μάχομαι ἐπὶ τούτῳ. τουτέστιν ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. ἀττικῶς
μᾶλλον ἢ μαίνομαι. Σέδετον· τὸ φωσάτον. Σεκοῦνδος· Ἀθηναῖος σοφιστὴς ὃς ἐχρημάτισε
πλώιος. ἐπωνομάζετο δὲ ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ Ἡρώδου τοῦ σοφι-
στοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικάς. Σέκρετον. Σελαγεῖται· ἀντὶ τοῦ λάμπεται ἐκ πυρὸς ταῖς
ἀπὸ τὸ σέλας. Σελαγίζω· λάμπω. Σέλας· πῦρ. ἢ τὸν κεραυνὸν καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης.
ἢ λαμπηδών. καὶ σελαγεῖται· λάμπεται. Σελάχιον· ἰχθύδιον. ὃ μόνον ζωοτοκεῖ πρῶτον ὠ-
οτοκῆσαν ἐν αὐτῷ πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχάζειν. Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος
κόπαιον λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον. Σελάχια· ὅσα λεπίδας οὐκ ἔχει. οἷον σμύραινα. βοῦς. νάρκη
τρυγών. οὐδὲ ὠοτοκεῖ. Σέλλαι· σελλάρια, σωτήρια. ἕδραι. Σέλγη· πόλις Πισιδίας. ὅ-
που κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι. καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγεια κατ' ἐπίτασιν. καὶ
τὸ ἀσελγαίνειν. Σελεύκεια· ὄνομα πόλεως. καὶ Σελευκεῖς οἱ ταῦροι. Σελευκία· ὄνομα κύ-
ριον. Σελευκίς· ὄρνεον ὅ ἐστιν ἄπληστον ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον. καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν καταφύ-
σον. Σέλευκος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικός. ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔ-
γραψεν ἐξηγητικὰ εἰς πάντα ὡς εἰπεῖν ποιητήν. περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς. περὶ τῶν
ψευδῶς πεπιστευμένων. περὶ τῶν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν. περὶ θεῶν βιβλία ρ'. καὶ ἄλλα σύμ-
μικτα. Σέλευκος· Ἐμισηνός. γραμματικός. ἁλιευτικὰ δι' ἐπῶν βιβλία δ'. εἰς τοὺς
λυρικοὺς ὑπόμνημα. θρηνικὰ δύο. καὶ ἄλλον δέ τινα Σέλευκον ἄρον ἐμπαθεῖν. βιβλία δὲ οὐκ ἔχει.
Σέλευκος· οὗτος ἐπεκέκλητο Νικάνωρ. ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρα-
τονίκην ἐρασθέντι αὐτῆς. καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι καὶ ἐπικρυπτομένῳ. γνω-
σθέντι δὲ ὑπὸ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ. φασὶ δὲ Σέλευκον συνόντα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ταύρου
θυομένου ἀποδράντα, μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ. τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦ-
το τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ περιτιθέασι κέρατα. Σελλήεις· ποταμός. Σελῆναι·
πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης. καί-
μοι πολὺ γὰρ πέλανοι ἐκ πεμπειδόμων. φάσον σελήνας τὰς δειπνεῖ μου χλόης. ἐπεὶ δὲ ἐξ σε-
λήναις, βοῦν ἑβδόμον ἐπέπλουν ἔργα τε ἔχοντα κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφυοῦς σελήνης. Σελήνη τὸ ἄστρον·
φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγραίνειν, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. Δαβίδ. ἡμέρᾳ ὁ ἥ-
λιος οὐ συγκαύσει σε. οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. καὶ σεληναία. καὶ σεληναῖος. ὁ τῆς σελήνης. φω-
στῆρας ἰδεῖ πλασμάτων δηλοῖ φάος. Σεληνίτης. Σεληνήεντα. Σελίδιον· τὸ ἀ-
πὸ τοῦ ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω. Σελλίζειν· τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ Σέλλου τινὸς
πένητος καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν. Σέλινον· εἶδος λαχάνου. Σελίνου δεῖται· ὁ νοσῶν.
ἐπεὶ ἐν ἐσχάταις πνοαῖς ὄντων τοὺς τάφους ὅτε ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνοις ἐ-
στρώννυον. Σελίνου στέφανος· πένθιμος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει. ὡς ἔφη καὶ οὐδεὶς ἐν
τῷ περὶ ἀγώνων. Σελλὸς ἢ σίλλος ὁ καὶ Ὅμηρος. γραμματικὸς πρὸ Μενάνδρου. Σελὶς τὸ μέσον
τῶν δύο κανόνων τὸ ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σελίδα κανόνισμα

φιλόρεθρον. Σελμῶν, σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ἀντάποδοσιν. Σελλοὶ ἐθνικόν. Σεμεὶ ὄνομα κύριον. Σεμίδαλις σεμιδάλεως, καὶ σεμιδαλίτης ἄρτος ὁ καθαρὸς καὶ διὰ μέσα τῆς σεμιδάλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγίνετο, τὴν ἐφήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς τροφὴν ὑπαινίττεται. Σεμιράμια τείχη. ἱεριχούντια δέ. Σεμίραμις. αὕτη βασιλεύσασα τῶν ἀσσυρίων πρώτη, καὶ κατὰ δυνάστευσασα, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα πρῶτον μὲν ἐξεῦρε τὰ μέταλλα. τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις, τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. προσέθηκε δὲ καὶ τείχη πρῶτη τῇ νινευΐ, μετονομάσασα ταύτην βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιέβαλε στόμια. καὶ τὰς πυραμίδας ἀνήγειρε. καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα, τοὺς πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἱστόρησεν. εἰσὶ δὲ οἱ αἰθίοπες. φησὶ δὲ καὶ ὅμηρος. Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετὰ ἀμύμονας αἰθιοπῆας χθιζὸς ἔβη. καὶ τοὺς μὲν, εἶπεν ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δίαιταν. τοὺς δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας, ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας. τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον. πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη καὶ ἀναγκαῖα ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὑρίσκεται. τὴν δὲ σεμίραμιν, καὶ ῥέαν ἐκάλει. σεμίραμις λέγεται δὲ ῥηθεῖσα ὡς ἄπειθι καὶ διευρέπιζε διὰ τὸν ἔτος στρατιὰν ἀρξαμένη ὡς ἐκ τῆς ἑλλησπόντου καὶ λιβύης. ἀρχιβεκήδων πεζοὺς μὲν μυριάδας τ'. ἱππικοῦ δὲ ἑκατὸν. δρεπανηφόρων δὲ ἁρμάτων μυριάδας δέκα. ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος. ἄλλων δὲ καμήλων δύο, τι ἀνέγνω δέομαι μυριάδας εἴκοσι. βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψητῶν εἰς λ' μυριάδας. ναῦς δὲ ἐν βάκτροις ναυπηγεῖσθαι τρισχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους. πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἐκ τε συρίας καὶ φοινίκης καὶ αἰγύπτου καὶ κύπρου καὶ κιλικίας. τῶν τε παραλίων μερῶν ἄχρι τῆς ἑλλησπόντου. ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπὶ ἰνδοὺς εἴδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα ξυμπηγνῦσα εἰς μυριάδας η'. ἃ ἔμελλον οἷς αἱ κάμηλοι τὰ ἐν τοῖς πεπλασμένα φυλάττειν καὶ φορεῖν, ὡς ἐβάσταντα ἐκεῖ. τὰ δὲ ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν. ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἑκάστην καμήλων δύο ἔταξεν αἰθίοπας τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν ἰνδὸν ποταμὸν ὅστις ἐστὶν ὑπὲρ ἑκατὸν σταδίους τὸ πλάτος. καὶ ζεύγνυσι γέφυραν ἡ στενότατος εἶναι ἐδόκει. ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ' σταδίων. πλάτος δὲ τριακοσίων. τὰ δὲ εἴδωλα ἦσαν εἴκοσι μυριάδες. ἡ αὐτὴ ἐκτρέψασα τὸν ποταμὸν τὸν ἰνδὸν καὶ τῆς ἐν τῷ κοίτης κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψώματα ἐγχορηγῶν ἠσφαλτωμένων αὖθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοίτην. Σεμνὰ τὰ τίμια καὶ σεβάσμια. κατὰ τὶ πυθόχρηστον ἠκεθέων κομίζων ἵνα εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἐφόδια. αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. Σεμναὶ θεαὶ οὕτω καλοῦσιν οἱ ἀθηναῖοι τὰς ἐριννύας. Σεμνεῖον τὸ μοναστήριον. ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκηταὶ τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια τελοῦσι. μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες. μὴ ποτὸν, μὴ σιτίον. μήτε τι τῶν ἄλλων ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα. ἀλλὰ νόμους καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ προφητῶν. καὶ ὕμνους. καὶ τἄλλα οἷς ἐπιστήμη καὶ θεοσέβεια συναύξονταί τε καὶ τελειοῦνται. τὸ δὲ ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν, ἐστὶν αὐτοῖς ἄσκησις. σιτίον γὰρ ἢ ποτὸν, οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.

Σεμνὴν ὑφορῶσιν. οὐ τὴν σώφρονα. οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν. ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον. καὶ ἐφ' ἑαυτῇ μέγα φρονοῦσαν ἀριστοφάνης νεφέλαις. Σεμνολογῶ αἰτιατική. Σεμνομυθοῦσιν ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. ὁ δὲ σεμνὸς ἀνδροῦ βαρὺς σωυέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γύναια. ἐπιλελησμένος τῆς μεγαλορρημοσύνης. Σεμνὸν ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν εὐριπίδης μηδείᾳ. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν σεμνοὺς γεγῶτας. καὶ ἐν ἱππολύτῳ. μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσι φίλον καὶ ἐν δόξοις. εὐριπίδης ἱππολύτῳ πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις. καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ τίμιον. τοῖς δὲ αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων. ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ τιμίοις, ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν καὶ σπουδαστικώτατος ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις. οὐδενὸς ἧττον τῶν ἐπὶ χάρισι θαυμαζομένων. δεξίππος. σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τά τε ἄλλα καὶ ὅτι οἱ εὖ ὁ ἐπεστρατηγήκει. Σεμνοπροσωπεῖς. τουτέστι σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ δὲ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φαίνεσθαι. οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα. Σεμνυνόμενος. κομπάζων. σεμνυνόμενος ὁ διονύσιος δῶρα ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν χρημάτων αὐτοῦ μήτε παιδὶ ἥρους. μήτε

ἐπικηρῶκης ἀκηκοέναι καθὰ περὶ ἰσμηνίου. Σεμπρώνιος ὄνομα κύριον πρῶτος ῥωμαίων.

Σεννάτορες. ὁ ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ ῥώμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων, ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφειλκύσατο· καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρονας ἐκ τοῦ ἐπιλεξάμενος προβούλους τε αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων. σεννάτορας τε καὶ βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκ μεταφορᾶς τῶν πατέρων ἐκάλεσε. καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προκατέστησεν διοίκησιν. τριακοσίους τε ἱππεῖς καὶ δισχιλίους πεζοὺς πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεγράψατο στρατιώτας. εἰς φυλὰς δὲ τέσσαρας διένειμε τὸ τοῦ δήμου πλῆθος. καὶ σέννατον τὸ βουλευτήριον ἐκαλεῖτο. Σεναχηρεὶμ ὄνομα κύριον. Σενύου. βασιλέως αἰγύπτου. Σεξτίλιος ὄνομα κύριον παρὰ ῥωμαίοις. Σέξτος χαιρωνεύς. ἀδελφιδοῦς πλουτάρχου. γεγονὼς κατὰ μάρκον ἀντωνῖνον τὸν καίσαρα φιλόσοφος. μαθητὴς ἡροδότου τοῦ φιλαδελφαίου. ἦν δὲ τῆς πυρρωνείου ἀγωγῆς. καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς ἦν τῷ βασιλεῖ, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἠθικά. σκεπτικὰ βιβλία δέκα. μετὰ θάνατον τοῦ κομόδου, ἐτόλμησέ τις σέξτος εἶναι φῆσαι. καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ πλούτου καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι. καὶ πολλὰ περὶ πολλῶν ἀνακριθείς, ἐκομψεύσατο ὡς μέντοι ἐκ τῆς ἑλληνικῆς τι αὐτὸν ὁ περτίναξ ὢν ἐκείνου διαπεφυκὼς ἤρετο, πλεῖστον ἐσφάλη. μηδὲ συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθείς. οὕτω που τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως, καὶ τὰ ἄλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐῴκει. τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτοῦ οὐ μετεσχήκει. Σέξτος. λίβυς φιλόσοφος. σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ι. πυρρώνεια. Σεώνη ὄνομα πόλεως. Σεπφωραῖος ὄνομα κύριον.

Σεπφωρὰ ἡ τοῦ μωσέως γυνή. Σέπφωρις σεπφώρεως ὄνομα κύριον. θηλυκὸν δὲ σημαίνει πόλιν. καὶ σεπφωρία καὶ σεπφωρεῖται ἔθνος. Σεραφὶμ πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι. ἑνικῶς δὲ σεραφεὶμ, διὰ διφθόγγου. Σεραφὶμ. ἐμπρηστάς. ἐμπυριστόματα. ἢ θερμαίνοντας. γνώσεως πληθυσμός. ἢ σοφίας χύσις. Σερβιλία. καὶ σερβίλιος ὄνομα κύριον. οὗ ὕπατος ῥωμαίων κόϊντος. Σέρβιος. ὄνομα κύριον. οἷον εἰ δοῦλος. Σερβωνῖτις λίμνη. Σέργιος. ζευγματεύς, ἀφθονίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονὼς, καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς ἀριστείδην. Σερδική, πόλις δακίας. Σέρεις. εἶδος λαχάνων τὰ παρ᾽ ἡμῖν σέρικα λεγόμενα. αἱ σηρίδες παρ᾽ ἄλλοις. ἢ μᾶλλον ταληθέστερον εἰπεῖν μακεδονίσια. Σερῆνος ὁ καὶ ἀθηναῖος. ὁ αἴλιος χρηματίσας γραμματικός. ἐπιτομὴν τῆς φίλωνος πραγματείας, περὶ πόλεων καὶ τίνες ἐξ ἑκάστης ἔνδοξοι. βιβλία γ΄. ἐπιτομὴν τῶν φιλοξένου εἰς ὅμηρον α΄. Σέρριος ὄνομα κύριον. καὶ σέρρειον τεῖχος. καὶ σέρρειον ὀνόματα χωρίων. Σέριφος γραῦς, ἡ ἐν πενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος. ἣν καλοῦσι γραῦν σέριφον καὶ μάντιν. Σερουίλιος ὄνομα κύριον, ἦν δὲ ὕπατος. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπίκιος μάρκος. Σερούχ. οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ ἰάφεθ. καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία. ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι καὶ ἀνδριᾶσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας. καὶ τιμᾶσθαι ὡς ζῶντας καὶ τούτους ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων θάρρα τοῦ πατρὸς ἀβραάμ. ὁ ἀβραὰμ δὲ δίκαιος γενόμενος καὶ εἰς θεογνωσίαν ἐλθὼν καὶ λογισάμενος ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ. παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν. καὶ τὸν ποιητὴν ἁπάντων μὴ γνωρίζειν θεὸν, συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ καρρῶν ὁρῶν χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας. καὶ ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νῦν καλουμένης παλαιστίνης, πέραν τοῦ ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ε΄ καὶ ο΄ ἔτη τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως ἀβραάμ, ἔτη ,αυγ΄. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀδὰμ ἕως τοῦ ἀβραάμ. ἔτη ,γτμε΄. ἐγένετο δὲ ἀβραὰμ πλούσιος σφόδρα, ἐν κτήνεσι πολλοῖς καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν. καὶ ἔδωκε λὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ ἰορδάνου. καθ᾽ ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο αἱ δύο πόλεις σόδομά τε καὶ γόμμορρα, θείου πυρὸς καταρραγέντος ἐπ᾽ αὐτάς. διότι τοὺς παριόντας ἐνύβριζον ξένους. Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τοῦ ἰάφεθ φυλῆς καταγόμενος, δόγμα ἐπιδέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτή-

σαντες καὶ ἀκριβεύσαντες ἀνδρῶν ἤδη εἰκόνων, ἤδη ἀνδριάντων καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι κατέ-
τες ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμας αὐτῶν ἐκτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις. καὶ
θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν ὡς εὐεργέτας. ἐντεῦθεν εἰσῆλθεν ἡ πολυθεΐα καὶ ἡ εἰδωλολατρεία. τοῦτο δὲ
διέμεινεν ἐπὶ χρόνοις μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ἦν γὰρ ἀγαλματοποιός. ἀπὸ δια-
φόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος καὶ λέγων τούτους εἶναι θεοὺς καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι
ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνῶν γένη. μάλι-
στα δὲ ἐν Ἑλλάδι. ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδεξάμενοι. καὶ τιμήσαντες Ἕλληνα
τὸν γίγαντα τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον. καὶ τῆς πυργοποιΐας κοινωνὸν γενό-
μενον. διὸ ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐκλήθησαν μέροπες. Σερτώριος· ὄνομα
κύριον, ὁ δὲ Σερτώριος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς, καὶ περιθρασέως τῶν Ἰβήρων ἐν τῷ πλείω κατορ-
θοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαι ποτὲ ἐτόλμησε. Σέρφος· ζῶον μυρμηκῶδες. σέρφον ἐνόρ-
χην σφαγιάζει. καὶ παροιμία. ἔνεστι καὶ μύρμηκι καὶ σέρφῳ χολή. ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος.
ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς· ἀπεσθίει ταῦτα τὰ πετεινά, ὄρνι-
θας σέρφους. ἴσως σκώληκας. ἀκρίδας. πάρνοπας. Σεσαγμένην· πεπληρωμένην. πεφορ-
τωμένην. Ἀγαθίας· μίαν δὲ τῶν ἁμαξῶν χόρτου σεσαγμένην ἀγρίῳ τε καὶ γηρανῷ τινὶ παρεισάγει τῷ
πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι. καὶ πῦρ ἐνίησι. καὶ ῥᾳδίως ἅπασα ἡ τύρσις ἐπίμπρατο. καὶ σεσαγμένοι,
πεπληρωμένοι. οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. οἱ δέ, καὶ ὡς σεσαγμέ-
νοι τῇ λείᾳ αὐλικῇ καὶ ἀπέρωχον ἀνεδήσαντο νίκην. καὶ αὖθις. οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπο-
ρεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. Σέσελις· εἶδος λαχάνου. Σεσελλίσθαι· μάτην ἐπῆρθαι. ἀπὸ
Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλου-
τεῖν. Λυκόφρων δὲ ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὤν, ἐθρύ-
πτετο ἐπὶ πλούτῳ. λέγων πλούσιος εἶναι. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιού-
τους σέλλους. καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι σελλίζειν. Σέσηκα· ἐνέβαλον. Σεσημασμένῳ· ἀντὶ
τοῦ ἐσφραγισμένῳ, Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. Σέσηρε· κέχηνε. διήνοιγε. Σεσηρυῖα·
γραῦς κεχηνυῖα. Σεσηρώς· κεχηνώς. Σεσοβημένος· ἄτακτος τὴν κίνησιν τεθορυβημένος. τε-
ταραγμένος. ὁ δέ, θᾶσσον ἢ βάδην τὴν κεφαλὴν ἐπισείων καὶ βαρβαρικῶς τινὰ ἐπιφθεγγόμε-
νος ὅσα τῆς φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τῷ βαδίσματι τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι ἦν ἀπειλῶν. Σεσό-
ωσις· ὄνομα κύριον. Σεσωρευμένον· βεβαρημένον. Σέσωστρις· βασιλεὺς Αἰγύπτου. ὃς τὰ τῶν
Αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε. θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι. καὶ τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα, ταῖς γυναιξί,
τὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξὶν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι. Σέσωται καὶ σεσωσμένος. οἱ παλαι-
οὶ δὲ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι μετὰ τοῦ σ. ἐπ' ἐνίων δὲ ἁπλῶς παρα-
λείπουσι τὸ σ. ὡς κεκλειμένον. πεπεισμένον. Σεύθης· εἷς τῶν ἐν Θρᾴκῃ βασιλέων. Σευῆρος· οὗ-
τος ἐφάνη μετὰ τὸν δυστυχῆ. ὃς ἁρπάσας τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας. τὴν μὲν πρώτην μανέντα αὖθις Ἀπο-
λιναρίῳ τε καὶ Εὐτυχέα διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο. νυνὶ ὅση δύναμις αὐτῷ τὴν τῆς ἐκκλησί-
ας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς ἐκκλησίας ὡς ταραχώδης, καὶ ταραξίας, τῇ Ἀλεξανδρέων κατεφο-
ίτη· τῇ λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης ἐνέσκηψεν. ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε
καὶ τῷ λαῷ, συνέχεε πάντα καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε τὸ αὐτοῦ, Ἰουλιανός τις καλούμενος Ἁλικαρνασεὺς
γὰρ ἦν ἐπίσκοπος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασεύς. Σευητόνιος, ὁ Τράγκυλος χρηματίσας
γραμματικὸς Ῥωμαῖος. Σειληνὸς ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. σειληνὸς δὲ ὁ ἕτερος. διὰ
τοῦ ι. παρὰ τὸ σείεσθαι ἅλις. Σειρά· ἡ ἅλυσις. ὁ δὲ βασιλεύς, δῶρα ἔστελλε τοῖς Ἀβάροις, σειρὰς χρυ-
σῷ διαπεποικιλμένας. ἐσθῆτάς τε σηρικάς. Σειρὰ καὶ ἡ γενεαλογία. τοῖς τοῦ τοῦ φιλοσόφου μαν-
τεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἑπόμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ἢ τοῦ λόγου εὐμήκετι χρόνος ἐπιζητοῦσα
τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἄκρῳ τῷ χορῷ. μετὰ δὲ τοῦτον ὡς δέδεικται τεταμέ-
νης ἀφανοῦς, ἀπέστειλεν ὥστε μὲ τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας. Σεραίνω· ξηραίνω. με-
θ' ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Σεὶρ σειρός, ὁ ἥλιος. καὶ σείριος. Σειραῖος ἵπ-

που. ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ὁ δεξιὸς δεξιὸν δ' ἀνεὶς σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον. τουτέστι τὸν καμπτῆρι [illegible] τὸν ἀριστερόν. Σειραῖς. πλεκτοῖς ἱμᾶσι. καὶ γένος τῶν Θωμοὶ σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων σειρὰς ἱμάντων ἑλίσσοντες. πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους. ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπισωρίαν ἐλαύνουσι. τοὺς δὲ ἁλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου, ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἕλκουσι. Σειρὴν μὲν φίλοις ἀπέλλει. ξεῖνον δὲ μέλισσα. σειρὴν ζῷον ἐστὶ κηροποιὸν μελίσσῃ παραπλήσιον. Σειρῆνας. γυναῖκας τινὰς εὐφώνους γεγενῆσθαι, μῦθος. περὶ τὴν Ἰωνικήν. αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι, οὕτως ἐπεῖχον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω, εἶδος στρουθῶν. τὰ δὲ κάτω γυναικῶν. οἱ μυθολόγοι, σειρῆνας φασί τινα θηλυπρόσωπα ὀρνίθια εἶναι. ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ᾄσμασί τισι πορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν χρηστόν. θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται. τόπους εἶναι τινὰς θαλαττίους ὄρεσι πρὸς ἐστενωμένους. ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῖθρον, λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν. ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες, ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ ῥεύματι. καὶ αὐτάνδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἠσαΐᾳ εἰρημέναι σειρῆνες καὶ ὀνοκένταυροι δαίμονές τινές εἰσιν οὕτω σχηματιζόμενοι ἐπὶ ἐρημίᾳ πόλεως. ἥτις χόλῳ θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ Σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι καὶ ἀναπτάντες ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος ἡδύ τι μέλος ᾄδουσιν. ὁ οὖν Ἰὼβ λέγει ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων. ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. τουτέστιν ᾄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς, ὥσπερ σειρῆνες. στρουθοὺς δὲ λέγει, οὓς ἡμεῖς στρουθοκαμήλους λέγομεν. ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὸ λάλημα κεῖνο τὸ σειρήνων γλυκύτερον. Σειρῆνες. αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις. Σειρήνιον μέλος. Σείριον. σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον. οἷον θέριστρον καθά φασιν οἱ λογογράφοι. καὶ σειρὴν δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν εὐθέως τότε ὅτε ἐστὶν ὁ σείριος. ἐστὶ δὲ καὶ Σειρὶς πόλις Ἰταλική. καὶ τὰ χαλὰ ἔνθεν ὑφάσματα, ἅτινα ἄλλα Λυκοῦργος εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ι. γράφεται δὲ καὶ σίρινα. Σείριος ὁ ἀστρῷος κύων. Αἰλιανός, λοιμώδη δὲ ἐπιδημίαν ἔσβεσεν ὅδε ἀνήρ. καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα σείριον πρωτίστην ἐπιτολήν. καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμέρωσε τοῦ ἄστρου. καὶ σεὶρ σειρὸς ὁ ἥλιος. οἱ δὲ καὶ σείριος. Σείριον τὸν κύνα. ὅτι δὲ καὶ τὸν ἥλιον. Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα, σείρια λέγει. Σειρομάστης, εἶδος ἀκοντίου. λόγχη. Σειροφόρος καὶ ἄζυξ. ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος. Σειροί. αἱ ἐπαύλεις ἢ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου.

Σεισάχθεια. χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν. ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. εἴρηται δέ, παρόσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις. ἀποδόντες δὲ οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι. ὡς Φιλόχορος δὲ δοκεῖ ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος. Σεῖσαι. τὸ συκοφαντῆσαι ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν. ἄλλως. πάντων δὲ τῶν ἄλλων σοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσαντας παύσασθαι δίκη ἀλληλοφάγων. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. ἔσεισον. ἤτουν χρήματα. ἠπείλουν. ἐσυκοφάντουν πάλιν. Σεισμός. πνεῦμα τὸ εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκατειρχθέν. εἶναι δὲ αὐτοῦ τοὺς μέν, χασματίας. τοὺς δέ, βρασματίας. Αἰλιανός. σεισμοί τε ἐπεπόλασαν. καὶ πολλαὶ ἀνέτρεπον. Ἀριστοφάνης γογγυσμοῦ φυσήματι. ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ. ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια. τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν. σιγμὸς δὲ ὁ ποιὸς ἦχος σιδήρου πεπυρακτωμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος ἐκ τοῦ σίζω τὸ ποιὸν ἦχον ἀποτελῶ. Σειώρημα τὸ [illegible]. σεῖο δὲ ἀντὶ τοῦ σοῦ. Σεῖστρον. ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γλύφον λαβεῖν θέλων καὶ σκηνὴν αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν ἥν τινα οἱ τῆς Ἴσιδος θεραπευτῆρες ἐνδύονται. καὶ σεῖστρον ἐπισείων, ἠλᾶτο. Σηγὼρ ὄνομα πόλεως. ἐν ᾗ διεσώθη Λὼτ φεύγων τὸν τῶν Σοδομιτῶν ἐμπρησμόν. Σὴθ υἱὸς Ἀδάμ. περὶ τούτου εἴρηται καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων. ἤτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάϊν. θεὸν γὰρ τὸν Σὴθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον. διὰ τὸ ἐξευρηκέναι τά τε ἑβραϊκὰ γράμματα, τάς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας. καὶ πρὸς τούτοις πολλὴν εὐ-

σέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες. ὅς γε καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐπικαλεῖσθαι θεὸς καὶ ὀνομάζεσθαι. καθὰ καὶ τῷ Μω-
υσεῖ λέγει κύριος· θεὸν δὲ δώσω σε τῷ Φαραώ. καὶ περὶ τῶν ἐν ἀρετῇ καὶ πίστει καὶ τῶν κριτῶν ἔφη.
θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ
Ἐνὼχ παῖδες υἱοὶ θεοῦ καὶ υἱοὶ τῶν θεῶν, ἤγουν σύμμαχοι νομισθῶσιν. οἵτινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς
θυγατέρας Κάϊν εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ τῆς καταλλήλου μιξίας γαμικῆς γενόμενοι γίγαντες. διὰ μὲν τὸ δίκαι-
ον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι. διὰ δὲ τὸ ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι. Σήθων, ὄνομα κύριον.
Σήθοντες, διηθοῦντες, κοσκινίζοντες. Σήινος, ὄνομα κύριον. Σηκασθέν. εἰς σηκὸν κατακλεισθῆναι.
τουτέστι μάνδραν. καὶ σηκασθέντας. ὡς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας. καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ μὲν ὡς ἂν
σηκασθέντας ἐδεδίει, μὴ διὰ πλῆθος βιάσαιντο σφᾶς ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ τῆς κυκλώσεως ἐμ-
πείραντες. καὶ πάλιν· ἐκ ποτέ τις φρείτοιο θεοῦ σεσοβημένος οἴστρῳ. Σηκίδες. αἱ οἰκογενεῖς παιδίσ-
καια. κυρίως δὲ σηκὶς ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα. Σηκοκόρος. ὁ τοῦ σηκοῦ
ἐπιμελούμενος. Σηκός. ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. οἶκος, τάφος. παραγενόμενος δὲ εἰς
τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων ἐκέλευε κηρύττειν αὐτίκα εἰς τὸν οἶκον. τίθεται τὸ ὄνομα ἐπὶ ἐλαίας.
λέγει γὰρ Λυσίας ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν. οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν. οὔτε σηκόν. μήποτε οὖν
τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι. τὰς δὲ δημοσίας μορίας. σηκὸν δὲ ὡς ἔοικε καὶ μορίαν ὀνο-
μάζουσι τὴν αὐτήν. Σηκοὶ αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις, παρὰ τὸ σώζειν. ἢ σηκοί τινές εἰσιν. παρὰ τὸ
ἐκεῖσε σηκάζειν. Σήκρητον καὶ πρωτοσηκρήτης. Σήλεκτος, χαμαιδικαστής. Σηλώμ, ὄνομα πόλεως.
Σηλυβρία, πόλις Θρᾳκική. Σῆμα, ὁ τάφος. Σημάντορες. ἐπιτάκτορες. ἡγεμόνες. Σήμαντρα.
σφραγίδες. Σημασία. φανέρωσις διδασκαλίας. Σήματα. σημεῖα τέρατα. ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήμα-
τα. Σημαία. σπεῖρα τάγμα. τοῦτο δ' ἐστιν. οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων, κεντηρίονες, καὶ ταξίαρχοι. καὶ ση-
μαιοφόρος ὁ ἡγεμών. Σημαία τάξις πολεμικὴ δι' ἧς τὸ Ἡράκλειον ἥλω. ἰδίαν τινὰ ἄλω-
σιν ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἑνὸς μέρους ἐπὶ ὀλίγον τὸ πονοῦν στενὸν τεῖχος οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς ση-
μαίας προεχειρίσαντο καὶ τῇ μὲν πρώτῃ τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες, συνέφρα-
ξαν, ὥστε τῇ τῶν ὅπλων πυκνότητι κεράμῳ καταρρέοντι γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δὲ ἕτεραι
δύο. Σημαῖαι. σίγνα. προστομαὶ πλεῖστος εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰς τιβερίου εἰκόνας αἳ σημαῖαι καλοῦν-
ται κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν. οἱ δὲ, ἐξεπλάγησαν ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῶν νομίμων. οὐδὲν
γὰρ ἐξεῖναι δείκηλον ἐν τῇ πόλει εἰσιέναι. Σημαῖαι. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. παίντων
τιμὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἴδωλα φερόντων, ὁ Κωνσταντῖνος σταυροῦ τύπον ἔφερεν. αἱ δὲ ση-
μαῖαι τῶν Ῥωμαίων, συνεπεφεύγεσαν εἰς βουνόν. καὶ πάντων δόντων γνώμας ὁ σκιπίων ἔφη.
ὅτι δεῖ τὰ ἀκόλουθα ζυλλάβωνται. καὶ πλείω ποιεῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἢ τοῦ δρᾶσαι κακῶς
τοὺς ἐχθρούς. Σημαίνει. εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται. σημαίνει δ' ὅτι μόνης τὸ δεῖπνον Ἰσμήνης φίλον
κάρα. σημαίνει. ἐπιτάττει. Σημαίνομαι. σημειοῦμαι διὰ σημείων γινώσκω. Σοφοκλῆς. καὶ τὰ
μὲν σημαίνομαι. τὰ δ' ἐκπέπληγμαι. κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου. ἢ σημαίνομαι. ἀντὶ τοῦ σημεῖά τινα
ἐμαυτῷ συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους. τὸ δὲ ἀπορῶ ἐπεὶ τοιοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτάς, ἐπιπα-
τουμένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις ἐγένετο τοῦ Αἴ-
αντος. Σημεῖα. κειμήλια. Σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφραγῖδας. Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.
Σημεῖα. σκυθικὰ. ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ ὑφάσματά εἰσι. βαφῇ πεποικιλμένα. ἃ εἰσὶ δὲ ἐοι-
κότα μάλιστα ὄφεων εἰκάσαι. καὶ ἀπῃώρηται κοινὸν τῶν συμμέτρων. τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα θεόντων ἢ
καὶ ἵππους ἐπιβεβηκότων τῶν φερομένων αὐτά. ἐξογκοῦται ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ἐοι-
κέναι. καί τι καὶ ἠχεῖ πρὸς τὴν συγκίνησιν ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ βίᾳ. Σημεῖα ἀρθεῖσαι ἑκα-
τέροις παραδεικνύουσι δή. σύμβολά τινα εἶχον. ἀντὶ τὸν καιρὸν τῆς μάχης ἐδείκνυον. καὶ ὅτε μὲν ἀνε-
τείνετο τῆς μάχης τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης. ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο. Σημεῖα
ζώπειον σύμβολα. Σημεῖον. δι' οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς σκεπτικοῖς. ὃ ἀ-
ναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν. καὶ ὅτε δὲ ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ
τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. Ἀριστοφάνης. ὥς τὸ

τῆς ἐκκλησίας σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφορίῳ φαίνεται. Σημήνας. καὶ σημάνας τὸ αὐτὸ δηλώσας.

Σῆμος Ἠλεῖος γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακὰ βιβλία η΄. περίοδον β΄. περὶ Πάρου α΄. περὶ Περγάμου α΄. περὶ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινων ἰδίων τούτων. αὐτοκαβδάλων. ἰθυφάλλων. φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φασὶ, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον ἴαμβοι. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον καὶ χειρίδας ἀνθεινάς. καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι, οὐ χωρὶς ἐξ ἑρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἐσκέπον τὰς ὄψεις. κιττῷ τε καὶ ἴοις στεφανούμενοι. Σήνωνες. οἱ Κελτοὶ, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί. Σηὼν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων.

Σηπεδόνες. σήψεις οἱ σκώληκες. Σηπία. ὁ ἰχθύς. Ἀριστοφάνης. καθήσομαι ὥσπερ σηπίας μασσώμενος. οἷον εἰ τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν. Σήραγγες. αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις. οἷον φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἀφ᾽ ὧν ὑπορρέχον τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον. ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος. Σηράγγιον. χωρίον τοῦ Πειραιῶς. Σήραγξ. χάσμα κοιλάς. ἢ ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα. Σῆρες ἔθνος. ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἐξ οὗ καὶ σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγονται. καὶ σὴρ σηρὸς ὁ σκώληξ. Σηρική. ὅτι ἡ μέταξα, ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν. τὰ δὲ νῦν σηρικὴν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύονται Ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ Αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται μεγάλων χρημάτων. Ῥωμαίοις δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγκεῖν. καὶ σηρικὸν νῆμα καὶ σηρικὰ ἱμάτια. Σὴς σητὸς ὁ σκώληξ. Σήσαμα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια φύλλα οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι. Σήσαμος καὶ σησαμοῦντα πόπανα. Σησαμοῦς καὶ σησαμὶς διαφέρει. σησαμοῦς μὲν γὰρ εἶδος πλακοῦντος. σησαμὶς δὲ ἣν ἡμεῖς φαμὲν σησαμίδα, καὶ σησάμινον ἔλαιον. καὶ σύεινον. ὡς ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευσάμενοι. Σησαμοῦσι. πλακοῦσι. Σησὰν, ὄνομα τόπου. Σῆσις ἡ τοῦ κοσκίνου.

Σηστὸς πόλις ἐν Ἀβύδῳ. Σητάνειος ἄρτος, ἐκ τοῦ σήθω τὸ κοσκινίζω. Σηταῖον ὄνομα χωρίου. Σητόβρωτος. σκωληκόβρωτος. Σητώμενα. βιβρωσκόμενα. Σητάνωσι τῷ ῥῆμα.

Σῆψαι ἐκ τοῦ σήπω. Σιαγὼν σιαγόνος, ἡ παρειά. Σίαλος. ὁ εὐτραφὴς χοῖρος. παρὰ τὸ ἅλις σιτεύεσθαι. σίελος δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίττωμα ἐκ τοῦ στόματος. κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων, προηγεῖται τῆς πομπῆς αὐτοῦ σίελον ἀποπτύων. Σιάλωμα. σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ δρόμου ἢ τοῦ θυρεοῦ. Σίβυλλα. Δελφὶς ἣν καὶ Ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωικῶν. καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι᾽ ἐπῶν. ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσὸς ἐκαλεῖτο. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυμάνθη. Σίβυλλα. Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας. κατὰ δέ τινας Ἀριστοκράτου καὶ Ὑδώλης. ὡς δὲ ἄλλοι Κριναγόρου. ὡς δὲ Ἕρμιππος Θεοδώρου. Ἐρυθραία. παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἐρυθρῶν ὃ προσηγορεύετο Βάτοι. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν προσαγορεύεται Ἐρυθραί. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελήν. οἱ δὲ Σαρδιανήν. οἱ δὲ Γεργιθίαν. οἱ δὲ Ῥοδίαν. οἱ δὲ Λίβυσσαν. οἱ δὲ Λευκανήν. ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωικῆς ἁλώσεως, μετὰ υπ΄ ἔτη. καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα, περὶ παλμῶν. μέλη. χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν. Σίβυλλα. Ἐλισσά. ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμοὺς δι᾽ ἐπῶν. Σίβυλλα. Κολοφωνία. ἥτις ἐκλήθη Λάμπουσα. ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαντείας καὶ χρησμοὺς δι᾽ ἐπῶν καὶ ἄλλα. Σίβυλλα Θεσσαλή. ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντὼ ἀπόγονος Τειρεσίου. Σίβυλλα. ἡ κληθεῖσα ὑπό τινων Σάρβις. ὑπὸ δέ τινων Κασσάνδρα. ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς. Σίβυλλα Κυμαία. καὶ Σίβυλλα Θεσπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς. Σίβυλλα Χαλδαία. ἡ καὶ πρός τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη. ἡ καὶ Περσὶς ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη. ἐκ τοῦ μακαριωτάτου Νῶε, οἱ περὶ τῶν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένων προφητεύσασα. ἧς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας. ἡ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνᾴδουσιν αὐτῇ. πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κδ΄. περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς καὶ ἄμετροι εὑρίσκονται, οὐ τῆς προφή-

τιδος

φήτιδος ἐστὶν ἡ αἰτία. ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων· οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου. ἢ καὶ ἀπαι-
δεύτων γινομένων καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέν-
των μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκονται οἱ στίχοι ἀτελεῖς. καὶ διάνοια σκάζουσα. εἴτε κατὰ οἰκονο-
μίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν ὡς μὴ γινώσκοιντο ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. εἴτε δὲ
καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσά-
φεια τῶν ὑπὸ τῆς προφήτιδος εἰρημένων, καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία,
οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήκασιν. Σίβυλ-
λαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν ἡ χαλδαία ἡ καὶ
περσίς. ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη σαμβήθη. δευτέρα ἡ λίβυσσα. τρίτη ἡ δελφίς. ἡ ἐν δελ-
φοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη ἡ ἰταλική. ἡ ἐν κιμμερίᾳ τῆς ἰταλίας. πέμπτη ἡ ἐρυθραία ἡ πρὸ τοῦ
τρωϊκοῦ προειρηκυῖα πολέμου. ἕκτη σαμία. ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη φυτώ. περὶ ἧς ἔγρα-
ψεν ἐρατοσθένης. ἑβδόμη κυμαία. ἡ καὶ ἀμάλθεια καὶ ἡροφίλη. ὀγδόη ἑλλησποντία τε-
χθεῖσα ἐν κώμῃ μαρμισσῷ, περὶ τὴν πολίχνην γεργίτιον. αἳ τῆς ἐνορίας ποτὲ τρωάδος ἐτύγχα-
νον ἐν καιροῖς σόλωνος καὶ κύρου. ἐνάτη φρυγία. δεκάτη ἡ τιβουρτία ὀνόματι ἀλβουναία.
φασὶ δὲ ὡς ἡ κυμαία ἐννέα βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσκομίσασα ταρκυνίῳ πρίσκῳ, τῷ τηνι-
καῦτα βασιλεύοντι τῶν ῥωμαίων. καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου ἔκαυσε βιβλία β´. Σίβυλλα,
ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστίν. ἑρμηνευομένη προφῆτις. ἤγουν μάντις. ὅθεν ἐν ἑνὶ ὀνόματι αἱ θήλειαι,
μάντιδες ὠνομάσθησαν. σίβυλλαι τοίνυν ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις
καὶ χρόνοις, δέκα τὸν ἀριθμόν. Σιβυλλιᾷ. ἀντὶ τοῦ χρησμῶν ἐρᾷ. καὶ ἐπιθυμεῖ. ἢ ἀπατᾶ-
ται. καὶ μαντικῶς ἔχει. χρησμοὺς φληνάζεται. χρησμολόγος γὰρ ἡ σίβυλλα. ἢ μέγα φρονεῖ καὶ
ἐπαίρεται. ἀριστοφάνης. ᾄδει δὲ χρησμούς. ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ. ἢ οὕτως χρησμῳδεῖ φησίν. ἐπει-
δὴ γὰρ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας ἐψεύσατο. ἀλλ᾽ ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις αἷς ἐπηγγεί-
λατο, τοὺς λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν ὡς γὰρ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν. κλέ-
ων δηλαδή. ἢ σιβύλλειον λόγιον τῆς σιβύλλης. Σιβωλή. ἀκόντιον ῥωμαϊκόν. Σιβύντιος θεο-
δέκτου τοῦ φασηλίτου ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης. ὃς ἐρρητόρευσεν οἴκοι τοῦ δεσπότου. ἔγραψε τέχνας
ῥητορικάς. Σιγαλόεν τὸ λαμπρόν. καὶ σιγαλόεις. Σίπαροι. ἐθνικόν. καὶ τοῖς σιπάροις.
Σίγειον, πόλις τῆς τρωάδος. ὁ ἀπὸ ταύτης σιγειεύς. καὶ σίγειον ἀκρωτήριον. Σιγηλός. ἄ-
φωνος. σιγηρός. σιγὴ δὲ ἡ βαθυτέρα πάσης ἐρημίας. Σίγμα. τὸ γράμμα στοιχεῖον. Σι-
γύνη. καὶ σιγύνους τὰ δόρατα παρὰ μακεδόσιν. ἐν ἐπιγράμματι. τόνδε παρ᾽ ἡρακλεῖ θῆκέ
με τὸν σιγύνην ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. καὶ ἀλλαχοῦ. τὸν κνώδοντ᾽ ἀπέραντε καὶ ἀγκυλόεντα σί-
γυνον. Σιγῶ. τὸ καταπαύω καὶ σιωπῶ. σιγᾷ μὲν. ἐχθαίρει δὲ βούλεται δ᾽ ἔχειν. Σίδειος καρ-
πός. Σίδη πόλις παμφυλίας. ἔστι δὲ αὕτη μητρόπολις τῆς πρώτης παμφυλίας πόλεων κληθεῖσα οὕτως
ἀπὸ σίδης θυγατρὸς μὲν ταύρου γυναικὸς δὲ μώλου. ὁ πολίτης σιδήτης. Σιδηραῖ πύλαι. Σιδηρέαν
ψυχὴν τὴν ἀμείλικτον. ἐν σιδηρέοις ἄτλαντος ὤμοις. γλαῦκος τις σάμιος πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦ-
ρε. καὶ παροιμία. γλαύκου τέχνη. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων. οἱ μαλθακὴν εἶναι βουλόμενοι τὸν σίδηρον,
ἐλαίῳ βάπτουσιν. οἱ δὲ σκληρὸν, ὕδατι. Σιδήρεος. ἦχος. σιδήρειον δὲ μικρὸν ὑποκοριστικὸν διὰ τοῦ ῑ.
Σιδηρίτης εἶδος βοτάνης. σιδηρῖτις δὲ θηλυκῶς λίθος λεγομένη θαυμασίας τινὰς ἐσχηκέ-
ναι δυνάμεις παρὰ τὴν μαγνῆτιν. Σιδηροῦς ἄνθρωπος καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά.
Σιδίῳ. κόκκῳ ῥόας. Σίδια. τὰ λέπυρα τῶν ῥοιῶν. τὰ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμάτων περι-
ετέμνον τροχοὺς καὶ ἁμάξας. ἐκ δὲ τῶν ῥοιῶν ὅταν καταφάγωσι τὰ ἐντὸς, ἐκ τῶν λεπύρων
βατράχια γλύφουσιν. ἢ σιδίων τῶν ῥοιῶν. ἀριστοφάνης. κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δο-
κεῖς. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφυΐαν ἔχειν. παιδάριον ὂν τυννουτονὶ, ἔπλαττεν ἔν-
δον οἰκίας. ναῦς τ᾽ ἔγλυφεν. ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο. κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς
δοκεῖς. Σιδόνιαι στολαὶ καὶ τάπητες. καὶ σιδόνιος φοῖνιξ. Σιδὼν σιδῶνος ὄνομα πόλε-
ως. Σιαίνεται. αἰτιατικῇ. Σίελος. ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός. Σίζον. ποιὸν ἦχον ἀ-

ἀποτελοῦν. ἐκ γὰρ τῶν Ἰαθίδων ἐφιστᾶναι σίζον. Σίζουσα. ἀντὶ τοῦ ζέουσα. ὡς ἐπὶ τῆς ταγηνιζομένης. οἷον ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. Ὅμηρος. ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ. Ἀριστοφάνης. ἤδη πῶ μὲν ἡ σίζουσα πάρεδρος. Σικάριοι. λῃστῶν γένος. σικὰς δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. οἷς οἱ χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. οὗτοι τοὺς παρατυγχάνοντας ἔκτεινον, ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ βασιλέως οὓς Αἰγύπτιος λῃστὴς ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν. οὓς ἐτιμωρήσατο Φῆλιξ. Σικάριοι λέγονται οἱ Φαρισαῖοι ὡς ζηλωταί. Σικελίζειν τὸ πανουργεύεσθαι παρ' Ἐπιχάρμῳ. οἱ δέ, πονηρεύεσθαί φασιν. Ἀγησιλάου Ἀρχιδάμου γενέσθαι, τοῦ δ' ὀχυρώτατον Σικελίαν φυλάττεσθαι. καὶ τὸν μέν, τὴν νῆσον ἔχειν δι' εὐλαβείας καὶ τὸν τρισκελῆ λόφον κατὰ τὴν Ἀττικήν, ὤκειται τὸ ὄνομα τοῦτο Σικελία, καταλῦσαι τὸν βίον μαχόμενον. Σικελικὴ τράπεζα. ἐπὶ τῶν πάνυ πολυτελῶν καὶ τρυφηλῶν. Σικηλιώτης. Σικηλὸς ὀμφακίζεται. ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευομένων ἤδη, μεγάλως βλαπτομένων. διὰ ταῦτα δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι. Σικηλικὸς τὴν θάλασσαν. ζήτει ἐν τῷ ὁ σικηλικὸς τὴν θάλασσαν. Σίκερα. σκευαστὸν πόμα. καὶ παρ' Ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον. μέθυσμα. οἶνος συμμιγὴς ἡδύσμασιν. ἐκ τοῦ συγκεκεράσθαι. Σίκιμα. ἡ τῷ Ἰωσὴφ ὑπὸ τοῦ Ἰακὼβ καταλειφθεῖσα πόλις. Σίκιννις ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ οὐδετέρως σίκιννον. Σικίννιον Εὐρρούτου(?). ζήτει ἐν τῷ δημαγωγοί. Σίκκος, ὄνομα κύριον. καὶ τὸν σίκκον. Σίκλον. ἀργυρίων δ'. Μωϋσῆς φησὶν ἐν τῇ παλαιᾷ. Σίκιον. ἀπὸ σίκυος. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σίκυον. χνοάοντα τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην. καὶ σίκυος ἀρσενικόν. Ἀριστοφάνης καὶ που σίκυον ἰδίᾳ ἢ λαγῴδιον. καὶ αὖθις. σικύους ἐν Ταυθάπῃ φυομένους, οὐδενὶ κόσμῳ περιιόντες κατήσθιον.

Σίκυα. τὰ πετραγκυρα. ἢ ἰατρικὸν ὀργαλεῖον. καὶ σικυήλατον ὁ κῆπος. Σικυών. ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη. ἧς πρῶτος ἐβασίλευσεν Αἰγιαλεὺς καὶ διήρκεσεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔτη ϡπα. Σικυώνιος. καὶ Σικυώνιον πεδίον. οὕτω καλοῦσι. καὶ παροιμία. Σικυώνιος ἐπὰ πεδίου.
Σικυός εἶδος ὀπώρας. Σικχαντόν. ἀηδές. Σικχός. σκώπτης. ἢ ὁ ἀνόρεκτος καὶ ἀσθενής. Πλούταρχος. τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων, τοὺς στομάχους, σκορπίους καὶ ὄφεις κατεσθίοντα καταπέπτει. οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι ναυτιῶσι. Σικχός. ὁ μικρὸς σῖτος. Σίλλας ὄνομα κύριον. ὁ δικτάτωρ. καὶ σίλλα θηλυκῶς. Σιλβανὸς φιλόσοφος. ὃς ἐπιεικὴς μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός. ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη καὶ ἐπιπόλαιος.
Σιλαίνει. μυλλαίνει. διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει. καὶ μιλλίζει. σίλλος γὰρ ὁ μῖμος. ἢ ὁ μῶμος καὶ ἡ κακηγορία καὶ ὁ χλευασμός. καὶ ὁ ταῦτα γράφων. σιλλογράφος. ἦν Τίμων Φλιάσιος φιλόσοφος, τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς. Σιλλαίνω. τὸ τοὺς ἵππους κινῶ. Σιλλεὺς Σιλλέως ὄνομα κύριον. Σιλξίβουλος ὁ τῶν Τούρκων ἡγεμών. ἐστι μὴν Σιλξίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος ἔχθιστον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος. καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προσρήσει δέον εἶναι ἐν καιρῷ, καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.
Σίλλωνος ὁ σαλὸς καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλαίνω τὸ φλυαρῶ. Σίλλος. χλευασμός. Σιλουανὸς ὄνομα κύριον. Σίλουρος εἶδος ἰχθύος. καὶ ζήτει ἐν τῷ βλάκα. καὶ Σιλουντία χώρα. Σιλωάμ.
Σίλων Σίλωνος. Σιλφαῖος ἄρτος. Σίλφη ὄνομα ζωΰφιον. καὶ σίλφας λέγουσιν εἴδη ἀκαρίδων.
Σίλφιος. βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία αὕτη. Βάττος ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ λεγομένην Κυρήνην ἔκτισεν. οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταποδοῦναι τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον. ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῷ προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κλάδος καὶ ὁ ὀπός, πολλῆς τιμῆς ἐστιν ἄξιον. καὶ οἱ ἀμπέλωται ἔθνη Λιβύης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. ζήτει ἐν τῷ Βάττου σίλφιον. Σίλφιον. ῥίζα ἡδύοσμος ἐν Λιβύῃ γινομένη. ἀρτυτικὴ καὶ θεραπευτική. καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. τὸ ὀπὸ τῆς ῥίζης ἢ τοῦ καυλοῦ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. ἐστι δὲ φυτὸν. Ἀρισταῖος δὲ πρῶτος εὗρε τὴν τοῦ σιλφίου ἐργασίαν, ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος. Σίμβλον. σίμβλου ἐκ τοῦ μηλιοῦ(?) ἀγγεῖα. καὶ σιμβλήια. Σίμβλοι θήκη τῶν μελισσῶν. ἐν ἐπιγράμματι. παιδὸς καὶ παφίας πανίων, καὶ κηρία σίμβλων, Ἑρμόφιλας ἀνέθηκε νῶ

βουκόλος

βουκόλος. καὶ σιμβλίῳ. ἢν ἴδε σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν. ἐσμὸς βομβητὴν κυκλόσε βριθόμενα. Σιμά. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σιμάσει σιρῶς μοχθίζεις. ἀντὶ τοῦ χλευάζεις. μυκτηρίζεις. Σιμαίθα. ὄνομα πόρνης μεγαρικῆς. ἧς ἠράσθη καὶ ἀλκιβιάδης.

Σιμικίνθιον. φακιόλιον ἢ σουδάριον. Σιμήσιον. τὸ παρ' ἡμῖν. ἤτοι τοῦ σώου τὸ ἥμισυ. σιμὸς τὸ ὁ κολοβός. τὸ κεκολοβωμένον ἀπὸ τοῦ νομίσματος. Σιμμίας. ῥόδιος γραμματικός. ἔγραψε γλώσσας. βιβλία γʹ. ποιήματα διάφορα βιβλία δʹ. ἦν δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς σάμιος. ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τῆς ἀμοργοῦ, ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν σαμίων. ἔκτισε δὲ ἀμοργὸν εἰς γʹ πόλεις. μινώαν. αἰγιαλόν. ἀρκεσίμην. ἐγένετο δὲ μετὰ υϛʹ ἔτη τῶν τρωικῶν. ἔγραψε κατά τινας πρῶτος ἰάμβους καὶ ἄλλα διάφορα. ἀρχαιολογίαν τε τῶν σαμίων. Σιμμίας. θηβαῖος φιλόσοφος. μαθητὴς σωκράτους. ἔγραψε περὶ σοφίας. περὶ φιλίας. περὶ ἀληθείας. περὶ μουσικῆς. περὶ ἀρετῆς καὶ φαύλου. περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς. καὶ ἄλλα φιλόσοφα. Σιμμίχη. Σιμόεις. ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἤγουν τὸ σιμοείσιον πεδίον. Σιμοκάτη. ἐπώνυμον θεοφυλάκτου τοῦ σοφιστοῦ. Σιμός, ὁ προσάντης τόπος. καὶ σιμὸν οὐδετέρως. ἀριστοφάνης ἐν βαβυλωνίοις. μέσον δ' ἔδει πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ. καὶ ἐν νίκαις. τουτὶ προσαναβῶμαι τὸ σιμὸν αἰεί. Σιμός. ὁ ἐναντίος τοῦ γρυποῦ. σιμὸς τὴν ῥῖνα. καὶ φιλόστρατος. ἀναπηδῶντι τῷ ἵππῳ, πρὸς τὸ σιμὸν ἐφεῖναι τὸν χαλινόν. Σιμός. δημοσθένης ὑποκρίτης φωτός. εἷς τῶν ἀλευαδῶν. οὗτός ἐστι τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ μακεδόνι. Σιμωνίδης λεωπρέπους. ἰουλιήτης τῆς ἐν κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως. λυρικός. μετὰ στησίχορον τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλᾶ. καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ἕκτης ὀλυμπιάδος. οἱ δέ, ἐπὶ τῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας γεγράφασι. καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης βιοὺς ἔτη πθʹ. καὶ γέγραπται αὐτῷ δωρίδι διαλέκτῳ, ἡ καμβύσου καὶ δαρείου βασιλεία καὶ ξέρξου ναυμαχία. καὶ ἡ ἐπ' ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας. ἡ δ' ἐν σαλαμῖνι. μελικῶς. θρῆνοι. ἐγκώμια. ἐπιγράμματα. παιᾶνες. καὶ τραγῳδίαι καὶ ἄλλα. οὗτος ὁ σιμωνίδης. μνημονικός τις ἦν εἴπερ τις ἄλλος. τοῦτο δὴ ἐοικὼς ἀπολλώνιος ὁ τυανεύς. ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε. πλεῖστα δὲ εἰς μνήμην ἀνελέγετο. τό τε μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος, ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς μνημοσύνην ᾔδετο. ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαί φησιν, αὐτὸν γε μὴν τὸν χρόνον, ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον περὶ τῆς μνημοσύνης εἶναι. Σιμωνίδης λυρικός. οὗτος πρῶτος δοκεῖ μικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὰ ᾄσματα. καὶ γράψαι ᾆσμα. εἶχε δὲ δύο κιβώτια. τὴν μέν, τῶν χαρίτων κενήν. τὴν δὲ ἑτέραν πλέαν. ἀριστοφάνης. κατὰ τὰ σιμωνίδου μέλη. τουτέστι κακότεχνα καὶ ποικίλα. σιμωνίδης υἱὸς θεοπρεποῦς εἶπεν ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται. Σιμωνίδης. ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ διόσκουροι τὸν μελοποιὸν σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἔνθα κατώλισθεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι. ἄξιον δὲ μηδὲ ἐκεῖνο καταλιπεῖν. ἀκραγαντῖνος στρατηγὸς ἦν ὄνομα φοῖνιξ. συρακουσίοις δὲ ἐπολέμησε τούτοις. οὐκοῦν ὅδε ὁ φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως. καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε, ἀνίστησι πύργον. καὶ κατὰ τοῦτον ἑάλω ἡ πόλις. ἔοικε δὲ καὶ καλλίμαχος, τούτοις ὁμολογεῖν. οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον. καὶ λέγει τά τε αὐτόν, ὁ κυρηναῖος περιήκεις τὸν γλυκὺν ποιητήν. οὐδὲ τὸ γράμμα ᾐδέσθη τὸ λεγόμενον υἱὸν θεοπρεποῦς κεῖσθαι κήιον ἄνδρα. καὶ εἰπὼν ἄττα ἐπιλέγει. οὐδ' ὑμέας πολυδεύκεις ὑπέτρεσεν. οἵ με μελάθρου μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον. ὅτε κρανωνίων αἰαῖ ὤλισθεν μέγας οἶκος ἐπὶ σκοπάδας. τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίοις. καὶ τιμῶσιν οἵ τε ὀλύμπιοι, οἵ τε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, οὔ μοι δοκεῖ πολυπραγμονεῖν. ἔστωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπομνήσεις τοῦ βιοῦν ὀρθῶς. ἵνα τι αὐτοὶ ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα κηδεμόνας. καὶ ἐκεῖθι. ὅταν τὴν εἱμαρμένην τε καὶ ἀναγκαίαν πορείαν ἔλθωμεν. Σιμωνίδης. κεῖος θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου. ὃς ἐπεκλήθη μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν. ἔγραψε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις γʹ. εὑρήματα ἐν βιβλίοις γʹ. Σιμωνίδης μάγνης σιπύλου. ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ ἀντιόχου τοῦ με-

γάλου κληθέντος. ἐπέγραψε ταῖς ἀντιόχου τοῦ μεγάλου πράξεις. ἐπὶ τὴν πρὸς γαλάτας μάχην. ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτοῦ ἔφθειραν. Σιμωνίδης καρύστιος ἢ ἐρετριεύς. ἐποποιός. τὴν εἰς αὐλίδα σύνοδον τῶν ἀχαιῶν. ἐπιμέτρων βιβλία β΄. περὶ ἰφιγενείας ἤ.

Σιμωνίδης. οὗτος ἦν ἐπὶ ἰοβιανοῦ τοῦ βασιλέως διὰ φιλοσοφίαν ἐπισημότατος. Σιμωνίδης κρίνεω. ἀμοργῖνος. ἰαμβογράφος. ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β΄. ἰάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ υ΄ καὶ ς΄ ἔτη τῶν τρωϊκῶν. ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας. Σίμων σίμωνος ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία. σίμωνος ἁρπακτικώτερος. ἀριστοφάνης. ὅταν ἴδωσι σίμωνα, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο. σοφιστὴς δὲ ἦν. ὃς τῶν δημοσίων ἐνοσφίζετο. σίμων καὶ θέωρος καὶ κλεώνυμος, οὗτοι ἐπιορκοῦσι. ἀριστοφάνης. εἶτα περιβάλλει τοὺς ἐπιόρκους ὁ κεραυνός, πῶς δὴ τοῦ χὶ σίμων' οὐκ ἐνέπρησεν. οὐδὲ κλεώνυμον, οὐδὲ θέωρον. καίτοι σφόδρα γ' εἰσὶν ἐπίορκοι. Σιμπλίκιος ὄνομα κύριον. ὁ φιλόσοφος. Σίμυλος, ὄνομα κύριον, δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος φησίν. ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς σιμύλῳ καὶ σωκράτει.

Σινά, ὄρος. ἔνθα ἐστὶ τὸ παράδοξον τοῦ βάτου θαῦμα κατεῖδε μωϋσῆς. λέγεται δὲ ἐστὶ σιναῖον τὸ αὐτὸ ὄρ. σινάμωρον γυναικὸν ἐστι. σιναμωρὸς ὁ νεανίσκος χολ΄. ἡρόδοτος εἶπε ἐστὶ σιναμώρων. ἐστὶ ἀριστοφάνης. γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει. συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μῖξιν. ἀντὶ τοῦ γαμουμένη. Σινάπτορ σινάπορος εἶδος ἀξιώματος. Σινδαρωνίζεσθαι. ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι. ὅ ἐστι βλάπτειν. Σινδὼν σινδόνος. Σίναιθος. ὄνομα κύριον. Σίνεσθαι. βλάπτειν ἢ βλάπτεσθαι. καὶ σινοῦται βλάπτεται. Σίνηπι. ἐστὶ σινήπεως ἡ γενική. Σινιάσαι. σεῖσαι. κοσκινῆσαι θορυβῆσαι ταράξαι. πειρᾶσαι. ὁ χριστὸς πρὸς τὸν πέτρον. ἐζήτησέ σε ὁ σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. οὐ περὶ τοῦ πέτρου μόνου δεδέηται ὁ ἰησοῦς ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν πέτρου ἐχόντων. οὐδὲν ἕτερον αἰνισσόμενος τῷ κοσκινῷ ἢ τὸν περίγειον κόσμον. ἡδονῶν καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον. δι' ὧν ὡς δι' ὀπῶν ἐκπίπτουσιν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ ζωφίμου σίτου ἐπὶ τὸν ᾅδην. ὡς ἀπὸ ζυπαμάτων διαχωριζομένων, τῶν μὲν, διαρρεόντων ὡς διὸ πάσης τῆς γαστριμαργίας. ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία. τῶν, δὲ διὰ φιληδονίας. περὶ ὧν ὁ προφήτης φησί. πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ, δι' ὀργῆς. τῶν δὲ, δι' ἄλλων παθῶν. Σινίζω. Σίνις. ὄνομα λῃστοῦ βλαπτικοῦ. ἢ γὰρ σὺ πνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινε. λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα. Σίνις. ἡ πόλις. Σῖνος βλάβη. καὶ σινοῦται βλάπτεται. Σίννωνος καὶ σιννωνὶς ὀνόματα κύρια. ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ σπραιχὴ σιννωνὶς ἐφίσταται. Σινώπη πόλις. ἡ ἀπὸ ἰαύτης σινωπίδος. ἦν δὲ καὶ ἑταίρα σινώπη. ἥτις καὶ ἄβυδος ἐλέγετο. διὰ τὸ γραῦς εἶναι. καὶ παροιμία σινωπίσαι. τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι καθάπερ ἄλεξις ἔφη. καὶ σινωπίτης. Σίντης ὁ βλαπτικός. καὶ σίντωρ ὁμοίως. ἐν ἐπιγράμματι. ἔχινον ῥαγολόγον γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων. καὶ αὖθις. ἀλλὰ λύκοι σίντησιν ἀϋτερεα. μή τις ἐμεῖο αἰπόλος ἀπεῖλκε γέρας ἀδρανίην. Σιντιάδα. Σιὼν ὄνομα πόλεως. Σιὼν ἐπουράνιος. καὶ ἱλὴμ χοροῖς ἁγίων κεκοσμημένη. ἧς πύλαι αἱ καθ' ἐκκλησίαι. σιὼν καὶ ἡ ἀσεβὴς πολιτεία. καὶ σιωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς σιὼν πόλεως. Σιωπή. παροιμία. καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν πυθαγόρα τελεσθέντων. ἐπὶ τῶν πάνυ σιγώντων. παρόσον οἱ πυθαγόρου φοιτηταὶ παράγγελμα εἶχον σιγῇν ἀσκεῖν πεντάετη χρόνον. Σίπαλος, ὁ ἄμορφος. Σιπύη. ἡ ἀρτοθήκη. οἱονεὶ σιτοβύη τις οὖσα. παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἡ μὲν γὰρ σιπύη μεστή ἐστι λευκῶν ἀλφίτων. περιέχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων. θεὶς ἀντὶ σιπύος, ἐξ ὀλίγης σιπύων. Σιπυλίνη. πόλις. καὶ σίπυλος ὄνομα τόπου ἢ ὄρους. Σίραιον τὸ γλυκὺ ἕψημα. ἀριστοφάνης. αὐτὴ σιραίου μέλιτος, μικρὸν τῶν θυμιδίων παραμίξας. Σιρίκιος. νεαπολίτης ἐκ παλαιστίνης. σοφιστής. μαθητὴς ἀνδρομάχου. σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς ἀθήνας. προγυμνάσματα καὶ μελέτας. Σίρις ὄνομα ποταμοῦ. Σῖρ μεγάλη πόλις καὶ πολυάνθρωπος καὶ πρωτεύουσα τοῦ ἰλλυριῶν ἔθνους. Σιρομάστης. σκεῦος σιδηροῦν λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἐρευνᾶν. σινάπιος. ὡς τὸ σιρομάστης

μᾶλλον

μᾶλλον εὐδοκιμεῖ τοῦ δεδορκότος. Σιρρὸς οἱ λάκωνες· καὶ σιρροῖς· ὀρύγμασιν ἐν οἷς κατατίθενται τὰ σπέρματα. Σισαὶ ὄνομα πόλεως. Σισίννιος· ναβατιανῶν ἐπίσκοπος. ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ἄκρος φιλόσοφος· διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο. ὥστε καὶ τὸν εὐνόμιον τὸν αἱρετικὸν, πολλάκις αὐτοῦ φυγεῖν τὴν διάλεξιν. τὴν δὲ δίαιταν, οὐ λιτὸς ἦν· ἀλλ' ἦν ἄκρα σωφροσύνη πολυτελεῖ ταύτῃ ἐκέχρητο. τρυφῶντι ἐν ἐσθῆτι λευκῇ. καὶ δὶς τῆς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις λουόμενος διετέλει. καί ποτε ἐρομένου αὐτόν τινος, τοῦ χάριν ἐπίσκοπος ὢν δὶς λούοιτο τῆς ἡμέρας, ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει, ἀπεκρίνατο. ἄλλοτε δὲ ἀρσάκιον τὸν ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὁρῶν, ἠρωτήθη ὑπό τινος τῶν περὶ ἀρσάκιον· διατί ἀνοίκειον ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροίη. καὶ ποῦ γέγραπται λευκὴν τὸν ἱερωμένον ἀμφιέννυσθαι. ὁ δὲ, σὺ πρότερον ἔφη εἰπὲ ποῦ γέγραπται μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν ἐπίσκοπον. τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρῳ γινομένου πρὸς τὴν ἐρώτησιν, ἐπήγαγεν ὁ σισίννιος· ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἂν, ἔφη δυνήσῃ ἐνδεῖξαι, ὡς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι. ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ σολομὼν παρῄνεσε λέγων. ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά. καὶ ὁ σωτὴρ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαίνεται, λευκῇ ἐσθῆτι χρησάμενος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μωσῆν καὶ ἠλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἔδειξε. ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν, ἐθαυμάσθη. λεοντίου δὲ τοῦ ἀγκύρας τῆς γαλατίας ἐπισκόπου, ναβατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τῇ κωνσταντινουπόλει ἐπιδημοῦντος, ὁ σισίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν, παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ, θυμωδῶς ἀπήντησε. καί φησιν. ὑμεῖς οἱ ναβατιανοὶ οὐκ ὀφείλετε ἔχειν ἐκκλησίαν τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες. καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ ἀποκλείοντες. ὁ δὲ σισίννιος ἔφη. καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ. τοῦ δὲ, πάλιν ἐπάγοντος πῶς μετανοεῖς, ἔφησεν ὁ σισίννιος. ὅτι σε εἶδον. ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου λέγοντος ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ σισίννιος ἔφη. οὐδὲ γὰρ ἔχει. τοῦ δὲ ἰωάννου χαλεπήναντος καὶ φήσαντος ὁρᾷς, ὅτι μόνος εἶναι βούλει ἐπίσκοπος; καὶ ὁ σισίννιος οὐ τοῦτο ἔφη λέγω. ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμὶ ἐπίσκοπος ὃς τοῖς ἄλλοις εἰμί. ὁ δ' ἰωάννης. ἀλλ' ἐγώ σε ἔφη παύσω προσομιλεῖν. αἱρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις. ὁ δ' σισίννιος χαριέντως. ἀλλ' ἐγὼ ἔφη καὶ μισθόν σοι παρέξω, εἴπερ τηλικούτου καμάτου ἀπαλλάξειας. ὁ δὲ ἰωάννης διαμαλαχθεὶς, ἀλλ' οὐκ ἄν σε ἔφη παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγὼ, εἴπερ ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖσαι. οὕτως ἦν χαρίεις ὁ σισίννιος. πολλὰ δὲ αὐτοῦ γέγραπται. λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. λέγων δὲ μᾶλλον ἢ ἀναγινωσκόμενος ἐθαυμάζετο. προσῆν γὰρ αὐτῷ χάρις. τῷ τε προσώπῳ καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ βλέμματι. καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος. Σισίννιος· οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο ναβατιανῶν. ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα καὶ φιλοσόφων δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων ἐπιστήμων. καὶ πρὸς διαλέξεις ἕτοιμος. ὡς καὶ εὐνόμιον ἐπὶ ταύταις εὐδοκιμοῦντα, καὶ τοῦτο ἔργον ποιούμενον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον, ὡς κρείττων εἶναι διαβολῆς. ἐπεὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικίλος. ὡς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν εἰ σωφρονεῖν δύναιτο, τοσοῦτον τρυφῶν. τὸ δὲ ἦθος ἦν χαρίεις. καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις. καὶ διὰ ταῦτα τοῖς ἐπισκόποις τοῖς καθόλου ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ καταθύμιος ἦν. σκώπτειν δὲ σὺν χάριτι. καὶ σκωμμάτων ἀνέχεσθαι. καὶ ἀπεχθείας ἐκ τοῦ ὑπομένειν. κομψῶς τε σὺν τάχει πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾶν, εὖ μάλα ἐπιτηδείως εἶχεν. ἐρωτηθεὶς οὖν ποτε ὅτου ἕνεκα δὶς περιλούοιτο ἐπίσκοπος ὢν, ὅτι μὴ τρίτον ἔφη φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπισκώψαντός τις αὐτὸν τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, οὐκοῦν εἰπὲ ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι. τοῦ δὲ, ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη. σὺ μὲν οὐκ ἂν, τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ. ἐμοὶ δὲ καὶ σολομὼν ὁ σοφώτατος, ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκὰ παραινεῖ λέγων. καὶ αὐτὸς ὁ χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος. μωσῆν τε καὶ ἠλίαν τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δείκνυσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο τῶν εἰρημένων σισιννίῳ χαρίεν οἶμαι. ἐνδημῶν μὲν ποτὲ τῇ κωνσταντινουπόλει λεόντιος, ὁ τῆς ἐν γαλάταις ἀγκύρας ἐπίσκοπος. ἐκκλησίας δὲ τῆς ἐκεῖσε ναβατιανῶν ἀφῃρημένης, ἧκε πρὸς αὐτὸν, ἀπολαβεῖν ταύτην δεόμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, ἐλοιδόρει τοὺς δὲ τοὺς ναβατιανοὺς ὡς οὐκ ἀξίους ἐκκλησιάζειν, μετάνοιαν καὶ τὴν παρὰ θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, ἀναμὴν

ἔφησι σίννιος οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ. ἐρομένου δὲ λεοντίου τίνα τρόπον ὅτι σε πιθέαμαι ἀπεκρίνατο. καὶ ἕτερα δὲ αὐτοῦ πολλὰ εὐστόχως εἰρημένα ἀπομνημονεύουσιν. ἦν ἀκήρατος μὲν ψόγου τε καὶ λους λόγιος αὐτοῦ φέρεσθαί φασιν. ἐσπουδάζετο δὲ μᾶλλον λέγων ὡς ἄριστα ὑποκρινόμενος. φωνῇ τε καὶ βλέμματι καὶ χαριέστατα προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἑλεῖν ἱκανός. τοιαύτης ἔλαχε φύσεως. ἀγωγῆς τε καὶ βίου σισίννιος. Σισμός. ἐκ τοῦ σίζω τὸ ἦχον ἀποτελῶ. ἀπὸ τοῦ ἐκ πυρὸς σιδήρου εἰς ὕδωρ βεβλημένου καὶ ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. Σισόης. τὸ παλεξείδιον. ὁ θεὸς διὰ μωϋσέως ἐνετείλατο λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς πώγωνας τῆς κεφαλῆς, ὅπως μὴ ποιήσωσιν ἑαυτοῖς σισόην. καὶ σισόης ὄνομα κύριον. Σισύμβρεις. Σισύρα. ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. περιβόλαιον ἀγροικικόν, δουλικὸν παλαιόν. ἢ χιτὼν δερμάτινος. βορέᾳ λέγουσιν ἡλίῳ τε διαφ τὴν ἔριν γενέσθαι. ὁπότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιπόρου τὴν σισύραν ἐκδύσῃ. Σισύρα. χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμίς. οἱ δὲ, τὸ βυζάντιον ἤεσαν σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες. ἐν οἷς δὴ ἄλλο οὐδέν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. καὶ ἀριστοφάνης. χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ἀφείλετο. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. πῶς οὖν τις ἀποσώσει τοιαύτην κλίνην. ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα, ἢ μήτε χρυσός, μήτε ὀχληρὸς κλίτης συμφορᾶς. Σισύρα. χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμίς. ἢ διπλοΐς. ἤ τι τοιοῦτο. ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρυσὸς μήτε φαῦλος. Σισύφειον. τὸ τοῦ σισύφου. καὶ σισύφειος λίθος. Σίσυφος ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ ἐξανοίγε μηχανὰς τὰς σισύφου. ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐ προσδέξεται. ὥρα σὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν. δριμύν τινα καὶ πανοῦργον παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ σίσυφον. διὰ μιᾶς λέξεως παρ᾽ ὁμήρῳ δεδηλωμένοι. ἔνθα δὲ σίσυφος ἔσκεν. ὃ κέρδιστος γένετ᾽ ἀνδρῶν. καὶ σισυφιδῶν γενεᾶς. τῆς τοῦ ὀδυσσέως. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ κακοήθων. ἐκ τοῦ σισύφου κατάγει τὸ γένος ὁ ὀδυσσεύς. ὁ δὲ σίσυφος κορίνθου βασιλεύς. πανοῦργος ἀνήρ. περὶ οὗ φησιν ὅμηρος. ὃ κέρδιστος γένετ᾽ ἀνδρῶν. ὅστις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ, μονογράμματα ἔγραψεν ὀνόματα. αὐτόλυκος δὲ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ἐν ἑκάστοτε κλέπτος ὢν ἠθροίκει. καὶ τὰ κλεπτόμενα παρ᾽ αὐτοῦ τὴν μορφὴν ἤλλαττε. κλέψας οὖν καὶ σισύφου θρέμματα καὶ μεταβαλών, ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν σίσυφον. ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δὲ ξενιζόμενος τὸν σίσυφον, ἐξένισεν αὐτόν. καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἀντίκλειαν, συγκατέκλινεν αὐτῷ. καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα, ζωώνισε λαέρτῃ. διὸ σισυφείδης ὁ ὀδυσσεύς. Σῖτα. ὅτι φιλοτιμίαν μετὰ δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου, παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα ἴδια ποιεῖν. ὅτε βούλοιτο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν. ποτὲ δὲ τὰ δύο τέτταρα. Σίττα ὄνομα κύριον. Σίττα ὄνομα πόλεως. Σιτάλκης. ὁ τῶν θρᾳκῶν βασιλεύς. καὶ σιτάλκης. Σιτηρέσιον. τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν. καὶ σιτηρὸν ὁ σῖτος. Σιτήσεων. τροφῶν. δαπανῶν. Σιτίζω αἰτιατικῇ. Σιτοβολίοις. ἀποθήκαις τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύλαξε καὶ τὰ τείχη. βουλόμενος Σιτοβολίοις χρήσασθαι πρὸς παραχειμασίαν. καὶ σιτοβολῶνες. Σιτοδεία. λιμός. ἔνδεια. Σιτολία. ὄνομα πόλεως. Σιτομετρεῖν. τὸ σῖτον παρέχειν. καὶ σιτομέτριον ἡ σιτοδοσία. πολύβιος. ὁ δὲ φίλιππος διὰ τὸ ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν. ἐκήρυξεν ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν. καὶ σιτοποιεῖσθαι παρὰ ξενοφῶντι τὸ τροφὴν λαμβάνειν. σιτοποιεῖσθαι τε ἀνάγκη καὶ κοιμᾶσθαι. καὶ σιτοπομπεία. Σῖτος. πᾶς ὁ σιτικὸς καρπός. οὐχ ὁ πυρὸς μόνον. καὶ αὐτὰ τὰ σιτία. θουκυδίδης Αʹ. καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν, σῖτον ἐν τῇ γῇ ᾑροῦντο. αἱ δὲ, μετέωροι ὥρμουν. σῖτος καλεῖται καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς. ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ ἐν τῷ τοῦ σόλωνος πρώτῳ κατὰ τοῦ ἄξονος. καὶ ἐκ τῆς ἀριστοτέλους ἀθηναίων πολιτείας. τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι, τὸν τόκον. οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος. Σίτου τροφῆς. καὶ σίτου δίκη. ὅταν γυνὴ ἀποδικεῖν κρινομένη πρὸς τὴν ἀνδραδίαν τοῦ ἄρχοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἀπαιτῇ προῖκα καὶ τροφὰς ἀφ᾽ ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. καὶ σίτου ἐκβολήν. θουκυδίδης. ὅταν ὁ στάχυς τῆς καλύκης

ἐκφύῃ

ἐκφύεται, οὐχ' ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα. Σῖτα ἡ τροφὴ ἔσται καὶ παρὰ ξενοφῶν-
τι ἐπιτήδεια καλεῖ. Σιτούμενος· ἐσθίων. Σιτοφύλακες, ἀρχή τις ἦν ἀθήνησιν. ἥτις ἐπεμε-
λεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται. καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιέ· μὲν ἐν ἄ-
στει· ε΄ δὲ ἐν πειραιεῖ. καὶ σιτοφυλακεῖον. Σιτώνης, ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου. Σίφλος· μῶ-
μος· ψόγος· μέμψις. Σιφλῶσαι· μέμψασθαι· ἐκφαυλίσαι. Σιφνεύς· ὄνομα κύριον. Σιφνι-
άζειν· ἐπὶ τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχίοις· ὥσπερ λεσβιάζειν ἐπὶ τῶν παρανομούντων ἐν τοῖς
ἀφροδισίοις. σιφνιάζειν ἢ καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ τῆς νήσου σίφνου καὶ τῆς λέσβου· ὡς καὶ τὸ κρητίζειν ἀπὸ τῆς κρήτης
καὶ τὸ σίφνιος δὲ ἀρραβὼν ὁμοίως. σιφνιάζειν δὲ τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ. λεσβιάζειν δὲ τὸ
τῷ στόματι παρανομεῖν. Σίφνιοι· οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἠπειρωτῶν ἦν μέγα συχνῶν· ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην εἰς δελφοὺς ἀπέστελλον ὑγιαίνοντες, καὶ ἐπεί-
θοντο τῷ χρησμῷ τῷ τοῦτο προστάξαντι, τὰ τῆς πόλεως αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε. φανέντων ἀργυρείων
μετάλλων. ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσα ἐπιρρεύσασα καὶ ἐπικλύσασα, ἠ-
φάνισεν αὐτοῖς τὴν τῆς πόλεως χορηγίαν. περιῆλθόν τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀχρείαν δεινὴν
ἐκ τῶν ἴωνος φρουρῶν. φησὶ δὲ καὶ ἀριστοφάνης· ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ· βούλεται δ' ἔχειν. τουτέστιν
ἡ πόλις τῶν ἀθηναίων, ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον τὸν ἀλκιβιάδην. μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν. ἐπιφέ-
ρει γάρ· μισῶ πολίτην ὅστις ὠφελεῖν πάτραν βραδὺς φανεῖται. μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς.
καὶ πόριμον αὑτῷ. τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. καὶ τοῦτο περὶ ἀλκιβιάδου. βραδέως μὲν ὠφελοῦν-
τος τὴν πατρίδα. ταχέως δὲ βλάπτοντος. Σιφωνίζειν· κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν τὸ ἀποσπᾶν. ἀ-
ριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο εἰπών· σιφωνιζόμενον τὸν σῖτον. Σθεναρός· ἰσχυρός. Σθένει ῥῆ-
μα· ἀντὶ τοῦ δύναται. σθένει δὲ δοτικὴ ἀντὶ τοῦ ἰσχύϊ. Σθενέβοια· προίτου γυνή. αὕτη φιλήσασα
τὸν βελλεροφόντην. καὶ μὴ ἐπιτυχοῦσα οὕνεκα διὰ τὴν τούτου σωφροσύνην, τοὐναντίον διέβα-
λεν αὐτὸν τῷ προίτῳ. ὡς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ προῖτος, ἔπεμψεν
αὐτὸν τῷ ἰοβάτῃ τῷ πατρὶ τῆς σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ. ὁ γὰρ προῖτος ἀνελεῖν
αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη. ἐπειδὴ ἐν τάξει ἱκέτου ἀνεθρέψατο αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ ἰοβάτης ὅτι
ψευδής ἐστιν ἡ κατὰ τούτου κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ προί-
του, ἀκρίσιος ἐβασίλευσε. Σθένης· ἰσχυρός· καρτερός. σθένις δὲ σθένιδος ὄνομα κύριον.
Σθένος· δύναμις καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σθένει. Σκάζει· χωλεύει. Σκάλα· ῥωμαϊστὶ ὁ ἀναβολεύς.
Σκαλαθύραι· συνουσιάσαι. ἀριστοφάνης. ἢν μείρακος ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, καὶ βούληται σκαλαθύ-
ραι. Σκαλαθυρμάτια· σκιάς τινας καὶ σκελύματα. ἔγκειται δὲ τὸ ἄθυρμα. οἷον παίγνιον. καὶ οὐ-
δενὸς ἀξιόπιστον. τουτέστι λεπτὰ καὶ παντάπασι μικρὰ νοήματα. καὶ μαθήματα σκαριφεύματα. Σκα-
λεύειν· ἀνακινεῖν· διαξαίνειν. ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. διάγειν ἔχων θ' ἑταίραν. καὶ σκαλεύειν τοὺς ἄν-
θρακας ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖν τοὺς ἄνθρακας, ἢ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας εἶπεν. ἢ ἀντὶ
τοῦ ἐν ἀγρῷ διατρίβειν. ἐπεὶ οὗτοι ὀπτῶσι βαλάνους. καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτᾶν.
Σκαληνός· ἄνισος. καὶ σκαληνὸν σχῆμα γεωμετρικόν. δηλῶ· σκάλας. Σκαλμίδα· ἀσπαζόμεσθ'
ἐρετμὰ καὶ σκαλμίδα φησὶν ὁ κωμικός. Σκάλλοντες· σκάπτοντες. Σκάλωπας· μύ-
ας τινάς. οὓς φαμὲν ἀσπάλακας. Σκάμανδρος ποταμός. καὶ σκαμανδριαίους· ποτα-
μιαίους. καὶ σκαμάνδριον ῥεῦμα. Σκαμβή· διεστραμμένη. Σκαμβὸν ξύλον, οὐδέ πο-
τ' ὀρθόν. ζήτει ἐν τῷ σκαμβόν. Σκάμων· ὄνομα κύριον. Σκαμωνία εἶδος βοτάνης.
Σκαμωνίδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος. Σκανδάληθρα· τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύ-
λα. ἀπὸ τοῦ συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. τὰ πέταυρα τῶν παγίδων. ἀρχίλοχος ῥό-
πτρα ἐκάλεσεν. ἀριστοφάνης. κἆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ. σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ ἐ-
ρείσματα λόγων καὶ βάρη. Σκάνδεια, ὄνομα πόλεως ἐν κυθήροις. Σκάνδιξ, θηλυκῶς
ἄγριον λάχανον. παρ' ὃ καὶ σκανδικοπώλην τὸν εὐριπίδην λέγουσιν. ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας
υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι. σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος. καὶ μή μοι τὰ τοῦ σκανδικο-
πώλου παρατραγῴδει. σεμνὸν τὸ τῆς εἰρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος. σκάνδικα οὖν, λάχα-

να, οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα ὥς φησιν Ἀνδοκίδης. μὴ γάρ ἴδοι-
μέν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἥκοντας καὶ πρόβατα καὶ βοῦς καὶ τὰς ἁμά-
ξας εἰς τὸ ἄστυ· καὶ γύναια καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους. μηδὲ ἄγρια
λάχανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν. Σκαπάνη. σκαφίον. ὀρύγιον. δικέλλιον. ὅπερ ἡμεῖς τζό-
κος λεγόμενος. Σκαρδαμύττειν. πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς μύειν. ἤγουν κλείειν καὶ ἀνοίγειν. παρὰ τὸ
σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν. Σκαριφισμοῖς. οἷον σκαλισμοῖς. καὶ λεπτο-
λογίαις. εὐτελείαις. σκιαγραφίαις. σκαριφᾶσθαι γὰρ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τὰ
γραφόμενα. Σκάριφον. τὸ κάρφος καὶ φρύγανον. καὶ σκαριφήσασθαι ἐστι, τὸ ἐπισεσυρμένως τι
ποιεῖν. καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Σκάρος, ὄνομα ἰχθύος. Αἰλιανός· μόνος ὁ θαλάσ-
σιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπλεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχητά, ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπλεῖ οὖν, ἀνα-
πτύσσει. μηρυκίζεται. Σκαφεία ἡ σκάψις. καὶ σκαφίδιον τὸ λισγάριον. καὶ σκαφεῖον, ὁμοί-
ως. Σκαφὴ πόλις. σκαφαὶ δὲ τὰ κοιλώματα τῶν κήπων. ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ γα-
στέρας. Σκαφηφόροι. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέους φησίν. οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς
τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται. οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας. ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ. ὅτι οἱ
ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γʹ νομοθεσίας φησίν, ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς με-
τοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς. αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν. τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν, ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.
Σκάφιον εἶδος κουρᾶς. Ἀριστοφάνης· σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. Σκαιᾷ.
τῇ ἀριστερᾷ. Σκαιεμβατεῖν. τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον. τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κε-
νεμβατεῖν. Σκαιός ἀριστερός. ἀφυής. ἀπαίδευτος. κακός. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἀμαθεῖς καὶ δυσπα-
ρακολουθήτους. καὶ τοὺς μωρούς. ἀπὸ τῆς σκαιᾶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ὅπου δ' εἶδον οὕτως ἄνδρα ἀ-
γροῖκον οὐδένα. οὐδ' ἄπορον. οὐδὲ σκαιόν. οὐδὲ ἐπιλήσμονα. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. οὐ σκαιός ἐστιν
ἄνθρωπος. ἀλλ' ἠπίστατο γραὸς καπρώσης τὰ φορτία κατεσθίειν. ἀντὶ τοῦ κολακεύειν καὶ ἐσθίειν τὰ
ἀναλώματα. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ἐν μὲν ταῖς ἐντάξεσι σκαιὸς ἦν. ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μάλα δεξιὸς τοὐ-
ναντίον ἢ πος. καὶ τὸ ἀγκῶνος ἀποχρῶντες ἔχων. καὶ σκαιόθεν ἐπίρρημα λέγεται καὶ σκαιοσύ-
νη παρὰ Ἀριστοφάνει. Σκαιότατον. ἀπαιδευτότατον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. σκαιότατον γέροντα.
Σκαιότης. μωρία. ἀπαιδευσία. ἀγριότης ἀπάτη. Σκαιωρία, ἡ κακὴ βουλή. Σκαίρον-
τες χορεύοντες. σκαρίζοντες. Σκεδάζει. σκορπίζει. Σκεδάννυσθαι. σκορπίζεσθαι.
Σκελετός. ὁ ξηρός. Σκελλίου υἱός. Ἀριστοκράτης. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης. καὶ τὸν Σκελλίου
βδελύττομαι. ἤγουν τὸν Ἀριστοκράτην. διὰ τὸν Ἀριστοκράτην δὲ οὕτω φησί. μισῶ τὴν ἀριστο-
κρατίαν. ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ. ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Σκεμμούς. βουλάς.
σκέψεις. τοῦτο δὲ τοὺς βασιλείους κατεμήνυον σκεμμούς. Σκέπανον. σκέπη. καὶ ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς οὐχ ὅσιας σκέπανον. λέγεται καὶ σκέπας. καυσίη τὸ πάροιθεν Μακεδόσιν εὔκολον ὅπλον.
καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ. Σκεπεινὸς τόπος. Σκέπη παρὰ Ἡροδότῳ.
θήκη, δέρμα. Σκέρβολλε. λοιδόρει. μὴ σκέρβολλε πυρρά. τουτέστι μὴ λοιδόρει, πικρά. μὴ ποίκιλ-
λε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν. Σκηνή. ὁ πλισις ἡ στολή. ὁ δὲ ἱερεὺς σκηνὴν ἐσκευάζετο τὴν
τοῦ δημίου μεταλαβὼν ἀντὶ τῆς σεμνοτέρας τότε ἄν τις τά τε πολλὰ τῶν θείων εἰς βάθος ὑπεξάμενα τὰ θα-
λάσσης αὖθις εἰς τὰς σκηνὰς ἐμπεσούσης, ἀπεπνίγη. ὁ δὲ καρτερὸς τῇ λαμπρότητι διαφέρων ἦν.
Σκῆνος. χωρητικὸν τῶν εἰδῶν ἀγγεῖον. Πολύβιος. ἦν δ' ὁ Δάμων κατὰ τὸ σκῆνος εὐφυής. πολλὰς ἔχων
ἀφορμὰς εἰς πραγματικὴν οἰκονομίαν, καὶ σκηνοποιοῦντα ὁ πρᾶγμα. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντιθέου, ἀπὸ
σκηνωροῦμεν καὶ κατασκηνάζοντα καὶ πλαττόμενον. Σκηνοφορεῖον καὶ σιτοφυλακεῖον. σκηνοφυλάκι-
ον δὲ καὶ χαρτοφυλάκιον. Σκηνωρία. κατασκευή. ἐπιβουλή. βλάβη. Σκιρωθέντες ἢ παθόντες.
σκίρωμα γὰρ πάθος παρὰ τὸ ἧπαρ ἀνίατον. Σκίρωνος ὄνομα λῃστοῦ. καὶ Σκιρωνίδης ὄνομα
πατρωνυμικόν. καὶ Σκιρωνὶς πέτρα ἡ τραχεῖα. καὶ διφορεῖται. Σκηνή. σκηνή ἐστιν ἡ μέση θύ-
ρα τοῦ θεάτρου. παρασκήνια δὲ τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας ἵνα σαφέστερον εἴπω μετὰ τὴν
σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδα-

φος

φος. ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. ἔστι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ διονύσου ὃς καλεῖται θυμέλη
παρὰ τὸ θύειν. μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἡ κονίστρα τουτέστι τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. καὶ σκηνίτης
ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς. αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σχήματι, δι' ἐς σοφοκλῆς σκηνίτης μελιχρούς κισσὸς ἀλοιβοπό-
δας. σκηνίτης ἰσοκράτης τραπεζιτικῷ. πυθόδωρον γὰρ τὸν σκηνίτην καλούμενον. ἔοικε δὲ ἐ-
πώνυμον εἶναι. μήποτε δὲ εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον. ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν
ὠνίων καὶ σκηνίτης βίος ὁ ἀπερινόστος καὶ σκηνὴ δὲ ἣν ἔχουσιν. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀ-
ναφέρουσι. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς σπουδίαν. ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι. ὅπερ οἱ μὲν, κόσμον τινὰ γυ-
ναικεῖον εἶναι φασίν. οἱ δὲ, σκιάδειον. καὶ σκηνὴν ἐπήξατο, τουτέστι τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

Σκηνημάτων, τῶν οἰκήσεων. χειμέριον νύκτα τηρήσαντες ἐξῆλθον. ἐπεὶ οὐδεὶς τις τῶν βαρβάρων
τῶν ἐνθάδε ὤν. ἀλλ' αὖ τινος ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνημάτων ἐγένοντο. καὶ σκηνίτης ὁ ἐπὶ τῆς σκη-
νῆ. Σκηνορράφος. ὁ δέρματα συρράπτων. Σκῆνος, σκήνωμα. σκήνωμα τοῦ θεοῦ. ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ.

Σκηπάνιον. σκῆπτρον. Σκήπτιος. ὁ προφασιζόμενος. Σκηπίων. ὅτι σκηπίων ὁ ῥωμαίων
στρατηγὸς, πρὸς ἀννίβαν τὸν καρχηδονίων στρατηγὸν, ἐποιεῖτο συμβάσεις. ἦν δὲ δὴ συνελθόντων
ἰδεῖν τὸν μὲν σκηπίωνα εὐπρεπῆ τε τὸ σῶμα καὶ ὑψηλόφορα. καὶ πρὸς τὸ χαρίεν μᾶλλον ἢ φο-
βερὸν πεφυκότα. ἀννίβα δὲ κατὰ πολεμικὸν ἦν. τῷ δεινῶς τε καὶ συνεστραμμένῳ τοῦ προσώπου
μεμιγμένον. οὐ συμβαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ τάχος συνεπιθεῖν τοῖς ῥωμαί-
οις διεκελεύοντο ἄνδρες τινὲς τῶν καρχηδονίων οἱ ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ ἀν-
νίβου, τοῖς ῥωμαίοις ἐπιπεσεῖν. οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ πόπλιος, κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργά-
σατο. περινοστῆσαι δὲ κελεύσας τὸ στρατόπεδον. ἐς δεῖπνον ἡγεμόνας, ἀποχωρεῖν σώους. ἀπελθόν-
τας ἀννίβας ἐπεὶ τὴν στρατιὰν ὡς ἐχεῖρ ῥωμαίοις. Σκήπων. ῥόπαλον. παρ' ὃ ἐς σκαπανοῦν. ἢ πρεσφὸς
ἤνος ἔφασκε περὶ μὰν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσας, οὐ καὶ δικάσαις. οὐδὲ δὴ πολλῷ, νενίκηκας. ὥστ' ἤδη
τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκήπωνας καταβάλλω. Σκήπτει. προφασίζεται. Σκηπτόμενος
ἐπερειδόμενος. στηριζόμενος. καὶ σκηριπτόμενος ὁμοίως. Σκηπτός. κεραυνὸς ἄνωθεν διὰ πυ-
ρός. ὥσπερ τις λαίλαψ ἐπιθαλάττιος. ἢ ῥαγδαῖος σκηπτός, ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις
σκηπτοὶ τοίνυν κατηνέχθησαν. ἐς τὸ στρατόπεδον κατέπεσον. καὶ αὖθις ἐνέφησεν ἔδραμε. καὶ ὕετοὶ
πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ καθώλισθον. σκηπτοῦχος. βασιλεὺς σκηπτροφόρος. σκῆπτρον. βασι-
λικὴ ῥάβδος. Σκηριπτόμενος. ἐπερειδόμενος. στηριζόμενος. Σκήρων. ὄνομα ἔθνους. καὶ σκη-
ρωνικὲς ἐθνικόν. Σκῆτις. σκήτεως ὄνομα τόπου. Σκήψας. ἐπιβαλών. ἐπιφέρων. σοφοκλῆς
ἐν δὲ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν. καὶ σκηψαμένων τινῶν προσδοκί-
αν ὁ μεγαλώσσων τοῖς σκύθαις τοῖς καλουμένοις γρουθίοις. Σκῆψις. περικάλυμμα πρόφασις
ἢ φροντίς. ἀναβολή. καὶ σκήπτομαι. ἀριστοφάνης πλούτῳ. καὶ σκήπτομαι γὰρ ταῦτα τυχών. ἀντὶ τοῦ προ-
φασίζομαι. καὶ σοφοκλῆς, ἀλλ' εἰσορᾷ μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς. Σκῆψις. πόλις ἐστὶν ἐν
τῇ τροίᾳ. ἧς μνημονεύει δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. Σκιά. ζήτει ἐν τῷ δεκαέτους σκιά.
Σκιαγραφῶ. αἰτιατικῇ. Σκιάδειον καὶ σκίασμα. τὸ ὃ περιέφερον αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς
τὰ ἐλευσίνια, ἐν εἰκόνι τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ὃ ὅπερ ἡμεῖς καμηλαύκιον λέγομεν. Σκιαδεῖ,
καρυχίων. Σκιαθανάτου. οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι. Σκίαθος. νῆσος ἐστὶ πλησίον
εὐβοίας. ἧς μέμνηται δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Σκιαμαχῶ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, τῇ σκιᾷ
μάχομαι. Σκιαὶ ὀνείρων. ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. δαμάσκιος. ὅπερ ἀντὶ πραγμάτων τε-
γενημένων, εἴδωλα ἄττα συμπεριφερόμεθα, σκιαὶ ὀνείρων κατὰ πίνδαρον. Σκιάποδες. ἐν λιβύῃ
ἔθνος πλατεῖς ἔχον τοὺς πόδας. οἱ ἐνταῦθα καύματι ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσι. παρὰ τὸν
δυτικὸν ὠκεανὸν. πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ. Σκιάποδες. τούτους ἔχειν βήματα φασί. τοῦ παν-
τὸς σώματος μείζονα. διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, τετραπο-
δὸν βαδίζοντας, ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν. καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς
ἐχαρίσατο ἡ φύσις. ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τραχείας. καὶ κατὰ δύσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυ-
γὴν τοῦ καύματος, Σκιάποδες. ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας, ἔθνος ἐστὶ λιβυκόν. κτησίας ἐν

τῶν περὶ ἄλω ἀσίας φησίν. ὑπὲρ δὲ τούτων σκιάποδες. οἱ τούς τε πόδας ὡς σχοινία ἔχουσι καὶ τὰ πλατέας. καὶ ὅταν θέρμη ᾖ ὕπτιοι ἀναπεσόντες ἄραντες τὰ σκέλη σκιάζονται τοῖς ποσί. Σκιάς, ἀναδενδράς. σημαίνει δὲ τὸ ἐπὶ παρ' ἀθηναίοις λεγομένην θόλον. Σκιδνάμενοι. σκορπιζόμενοι. Σκιερά. ἀριστοφάνης. τῶν δένδρων σκιερά. Σκίλλα. εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθίουσι. Σκιμαλίσω. ἐξουδενώσω. χλευάσω. τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. λέγεται δὲ καὶ σκιμαλίζειν κυρίως, τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀποπειρᾶσθαι εἰ ὠοτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες. δυοῖν ὑπερανατεινομένοιν ἐν τῷ ἀπόρτω τοῦ ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑπατοῦ δὲ τὴν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντες τῷ ποδί, αὐτὸς ἑκάτερον τῷ γόνατι. ἐπιστραφέντος δέ, τί οὖν ἔδει τὸν ὑποκάτω σου πάσχειν ὑπὸ σοῦ. Σκίμπους. κράβατος ἢ σκάμνος. καὶ σκιμπόδιον. ἱερὸν σκιμπόδιον φησὶν ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν, ἢ κράβατον. φασὶ δὲ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι, τὸ χωλοκράβατον. σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ τὸν σκαμβοὺς ἔχοντα πόδας. Σκινδάλαμοι. τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα. ἢ σκόλοπες. ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμοι. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν ἀληθείας ὀξύνεται. ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. σκινδαλάμους οὖν, λεπτολογίας ἀριστοφάνης νεφέλαις. λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. καὶ σκινδαλμῶν παραξόνια. σκίνδαλμος δὲ κυρίως, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. παραξόνια δὲ οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα περὶ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα. Σκινδαψός. ὄργανον μουσικόν. περὶ ζήνωνος τοῦ κιτιέως. ὁ δὲ ἔρρει γύργαθος αὐτοῦ μικρὸς ἰών. νοῦν δὲ εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο. σκινδαψός. ἄφανα. Σκινθίζεται λεπτίζεται. σκιόεις σκιόεντος κλίνεται. καὶ σκιόεντα, εὔσκια. Σκιόθηρα, εἶδος πλοίου. Σκιώνη, ἦ μοι κρεῖττον ἦν τῆς σκιώνης, ἀντὶ τοῦ πατρός. Σκιωρεῖται. λόχος ἀνδρῶν χ' ἀρκαδικός. ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολεμίοις, καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν. Σκιπίων, οὗτος στρατηγὸς ἐγένετο ῥωμαίων ὃς χρησμὸν εἴρηκεν τὸν λόγον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων ῥωμαίων ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξοντας τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσον συνιῶ μέντοι χρῆναι νομίζειν ἔφη πολέμων ἀργίας τὰ παρόντα. κινδυνεύσομεν γὰρ μήτε οὓς φοβήσομεν μήτε οὓς φοβηθῶμεν ἀπολελοιπότες, ἀλλ' ἃ ῥωμαίοις μὲν καὶ καρχηδονίων ἀνῃρημένων, ἐπικλυσθέντες ἕτεροι πόλεμοι, πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἤρκεσαν αὐτούς. τῷ γὰρ βασιλεῖ δὲ ἄδειαν προσελθόντι, τοῦ ποιεῖν ὅτι ἂν βούληται, παραλογιεῖ τινὸς ἀρχαὶ παθῶν τὴν ψυχὴν ὑπολαβοῦσαι, πρὸς ὑπερορίους ἔτι καὶ ἀτοπωτέρας ὁρμάς τε καὶ ἐνεργείας, τὴν ὅλην βασιλείαν ἐξέωσαν. Σκίρα. γῆ, λευκὴ ὥσπερ γύψος. Σκίπωνος. τῆς ῥάβδου. καὶ σκίπωνος. Σκιράδος, τῆς ἀθηνᾶς. σκιραφεῖον. κυβευτήριον. ἐπειδὴ διέτριβον ἐν σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς θεόπομπος. Σκίρρον. κωμῳδεῖ ἁπάντων μονοφαγίστατον. ὅστις περιελάσας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ, ἐκ τῶν πόλεων τὸν σκίρρον ἐξεδίδου. τουτέστι τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῶν τυρῶν. Σκιρρόν. τὸ ξηρόν, Σκίρον σκίρα ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις. ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν σκιροφοριών. φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιόν ἐστι. μεθ' οὗ φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον καλούμενον σκίρον, πορεύονται ἥ τε τῆς ἀθηνᾶς ἱέρεια. καὶ ὁ τοῦ ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ ἡλίου. κομίζουσι δὲ τοῦτο, ἐτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν. καὶ σκέπας ζητεῖν ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ ἀθηνᾶν δὲ σκιράδα τιμῶσιν ἀθηναῖοι. ἣν φιλόχορος μὲν ἐν β΄. ἀτθίδος. ἀπὸ σκίρου τινὸς ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι. πραξίων δὲ ἐν β΄. μεγαρικῶν ἀπὸ σκίρωνος. Σκίρεις. σκιάδειον. ἑορτὴ τῆς ἀγομένης τῇ ἀθηνᾷ. ὅτε σκιαδίων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος. σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια. οἱ δέ, οὐ διὰ τοῦτο φασίν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ σκίρου ἀθηνᾶν. ἣν θησεὺς ἐποίησεν ὅτε ἐπανῄει ἀποκτείνας τὸν μινώταυρον. ἢ σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκὴ ὥσπερ γύψος. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ σκίρου τοῦ ἐλευσινίου μάντεως, λέγεσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. ἄλλοι δὲ ἀπὸ σκίρου τοῦ συνοικίσαντος σαλαμῖνα. Σκίρος. ὁ γύψος. Σκιροφοριὼν μὴν ἀθηναίων δωδέκατος ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς σκιράδος ἀθηνᾶς. ζήτει ἐν τῷ διοσκωδίου. Σκίρωμα πάθος περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία τὸ σκιρωθέντι πάθει ἀχθηδόνι. Σκίρταλος. ὅτι διογένης ὁ σινωπεὺς γηραιὸς γενόμενος ὑπὸ πειρατοῦ σκιρτάλου ἐλήφθη. Σκίταλοι παρὰ ἀριστοφάνει. οἱ εὐτελεῖς

καὶ πονηροί. ἢ σκίτων ἠκραφνές τις καὶ εὐτελής. ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. Ἀριστοφάνης. ἄπ-
ειμι σκίταλοί τε καὶ φένακες ἢ δ' ἐγώ. βερέσχεθοί τε κόβαλοι καὶ μόθωνες. ἀγράφετε ἐν τῷ πᾶς
ὢν ἐπαιδεύθην. νῦν μοιθεράσος τε καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε. φωνὴν τὰ καιδῆ. ὠνοματοποίησε κατὰ
καταπλάσας δαίμονάς τινας ἀναιδεῖς ἐπὶ χλεύῃ. καὶ προφέρεται αὐτοὺς ὡς θεῶν. οἷον προτρέψομεν
αὐτὸν καὶ θρασυνοῦν εἰς εὐτολμίαν καὶ ἀναίδειαν. σκίταλοι μὲν οὖν οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. βε-
ρέσχεθοι δὲ οἱ ἀνόητοι. πέπλασται γὰρ ἡ λέξις. κόαλεμοι δὲ οἱ ἀνόητα κοοῦντες καὶ νοοῦντες.
μόθων δὲ ὁ εὐτελής. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες, τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι
καὶ εἶδος ὀρχήσεως. τὸ δὲ ἢ δ' ἐγὼ ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγὼ ὡς παρὰ Πλάτωνι. Σκίφη. καί τινος ποιητοῦ
τοῦ στίχου ἐφθεγμένου ὁ φιλόσοφος σκίφης εἶναι μέσου. Σκίφος. ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος
σκνιπός. ἢ τὸ ξίφος. Σκνίψ. καὶ σκνίψ. εἶδος ζωυφίων. καὶ αἱ σκνῖπες. Σκλαβηνοὶ ἔθνος.
τὸ πέραθεν τοῦ ἴστρου. Σκληρὰ βροντή. καὶ ἐν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν. καὶ ὕδωρ δὲ
οὐρανοῦ ἐμπῖπτον, χαλάσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς. Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. τῆς σφιγγός. τουτέστι
τῆς δυσκόλου διὰ τὸ αἴνιγμα. ἢ τῆς φονικῆς. ὅς τε ξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολών. σκληρᾶς ἀοι-
δοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν. Σκληραύχενας. ἀκαμπεῖς. Σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα
ἐκόπασαν. τὸ δὲ κῦμα ἐστορέσθη. καὶ παροιμία. σκληρότερον ὑλακτεῖ ἢ περὶ ὤτου κυνὸς συμφο-
ρᾷ ἀπετρίβετο καὶ ἐμεμήνει. Σκληρόκηροι δέλτοι. αἱ μόλις μὲν γράφονται. διατηροῦσι δὲ
τὰ γραφέντα. Σκληροί. Αἰλιανός. οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροί. Σκληφρὸς ὁ σκληρός. καὶ περιηρικῶς
ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. καὶ ζήτει ἐν
τῷ δραχαρεῦ. Σκνὶψ ζῶον κωνωπῶδες. καὶ σκνῖπες ἐν τοῖς ξύλοις αὐτοῦ. καὶ παροι-
μία. σκνὶψ ἐν χώρᾳ. ἐπὶ τῶν ταχὺ μετακινούντων ἡ παροιμία. ἔστι γὰρ ὁ σκνὶψ ζῶον μικρὸν ξυ-
λοφάγον. Σκοίδας ὄνομα κύριον. καὶ σκόπας. Σκολιὰ Μελίτου καρικὰ αὐλήματα. ὁ
Μέλιτος οὗτος τραγικὸς ἦν ποιητής. ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ
ποιήσει. καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ καρικὰ αὐλήματα, μέλη θρηνώδη ἐστί. Σκολιὸν ἡ
παροίνιος ᾠδή. ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν, τὸ μέν, ὑπὸ
πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς. τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει. ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ
τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δὲ Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις. περὶ μίαν τράπε-
ζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρσίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας. καὶ ἐρωτικὰ
σύντονα. ἡ δὲ περίοδος, σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν. Σκολιὸν ὑπόμνημα. ἔ-
γραψεν Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου. ὃ προσέθηκ' αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος. Σκολιὸν τὸ
ᾠδίον κατ' ἀντίφασιν. μέλος τι ὀλιγόστιχον. τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀττικῶν τὸ μέν, πρεσβύτερον. τὸ δέ,
δεύτερον. ὡς καὶ Πλάτων φησί, καὶ τὸ σκολιὸν ᾄδει. οἷον πλοῦτος καὶ ὑγίεια. Σκολιόν. Τιμο-
κρέων ὁ Ῥόδιος ἐποποιός. τοιοῦτον ἔγραψε τὸ σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου. οὗ ἡ ἀρχή. ὄφελες ὦ
τυφλὲ πλοῦτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάττῃ μήτε ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι. ἀλλὰ τάρταρόν τε ναίειν
καὶ Ἀχέροντα. διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα.
ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον ὁ Περικλῆς. Μεγαρέας, μήτε ἀγορᾶς μήτε θαλάττης, μήτε ἠ-
πείρου μετέχειν. ὅμοια τιθεὶς σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις. νόμους ἐτίθει ὥσπερ σκο-
λιὰ γεγραμμένους. περὶ Περικλέους ὃς ἦν Ῥόδιος μελῶν ποιητής. καὶ σκολιὸς ὁ πανοῦργος.

Σκολόπενδρα. ἑρπετόν. Σκόλοψ. ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων. Σκόλοπες πληθυντι-
κῶς. σκόλοψ αὐτοῖς καὶ χοῖνος εἶδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. λέγει οὖν ὅτι ζῶσιν αὐτοὺς
ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθεσαν σκόλοπας ἐμπεπηγεῖν ἐν ταῖς ἀμπέλοις ἵνα μη-
δεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ. ἵνα μηκέτι
πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς. καὶ τοὺς σκόλοπας οἳ ἂν εἶχον ἀπὸ τῶν ὑλοτομιῶν προσεκκόπτειν, καὶ
τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν. Σκολύθρια. ὑποπόδια. Σκολύθριον σκιμπόδιον καὶ ἀνάκλιθρον. Σκομβρεῖ
τετρίζει. Σκομβρίσαι παρὰ Ἰόβᾳ ἐν δευτέρῳ φορᾶς λέξεως παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος ἀποδίδω-
σι. καὶ κατὰ τὸ ἦθος πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι. Σκόπας αἰτωλῶν στρα-

ταγὸς ὁ ἀπὸ τυχόντος ἀρχῆς εἰς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους, μετέωρος ἦν. ἀφικόμενος δὲ εἰς
ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ βίου, καὶ τὴν
τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν, οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν ἀλλ᾽ ἀκόρεστος ἦν. πρὸς γὰρ
ταῖς ὠφελείαις ὢν ἦν αὐτὸς κύριος διὰ τὸ πιστεύεσθαι περὶ τῶν ὅλων καὶ τῆς ἡμέρας ἑκάστης ὀ-
ψώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναϊαῖον. τοῖς δὲ ἐπὶ τινος ἡγεμονίας μετὰ ταῦτα τε-
ταγμένοις, μναϊαῖον. ἀλλ᾽ ὅμως οὐκ ἤρκει τὸ τούτοις. οἷς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ πλείονι
διετέλεσε μέχρι τέλους διὰ τὴν ἀπληστίαν. καὶ τὰ αὐτοῖς διδοὺς φθονηθεὶς, καί τινα προσθήκην
τῷ χρυσίῳ. Σκόπας ὄνομα κύριον. ὁ μὲν σκόπας ἐδόξει τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γεγο-
μένης. τουτέστιν ἠμελημένης. Σκοπελιανὸς, κλαζομένιος σοφιστὴς. γεγονὼς ἐπὶ νέρβα. σοφι-
στεύσας ἐν σμύρνῃ. ἀκροατὴς δὲ ἐγένετο νικήτου. συγχρονῶν ἀπολλωνίῳ τῷ τυανεῖ. πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς
ἔγραψεν ἀπολλώνιος. Σκοπέλῳ. ὑψηλῷ τόπῳ. Σκοπιαί. ὑψηλὸς τόπος. καὶ ἕτεροι τὰς ὑ-
περδεξίους τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπιάς. αἰλιανός. οὐκ ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τοὺς μέτρα
παραβαίνοντας. γλιχομένους τιμῆς τῆς ὑπὲρ ἑαυτούς τε καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς. Σκοπιάζων. σκοπῶν,
ἀποβλέπων. καὶ σκοπιαζόμενον. Σκοπιήτης. κατὰ σκοπός. ἐν ἐπιγράμματι. σοὶ τάδε πανσκοπι-
ῆτα, πανάιολα δῶρα σύναιμοι θέζυγες, ἐκ βιοτῆς θέντο λινοστασίης. Σκοπιμώτατον. ζητεῖ ἐν
τῷ γεννητική. Σκοπιωροῦντα. φυλακτικῶς σκοποῦντα ἀπὸ μετεώρου. Σκοπόν. τὸν περι-
ωστοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι. Σκοπός. κατὰ σκοπός τις καὶ ἔφορος ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω.
Σκοπῶν. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων. περὶ οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ. καὶ ἄσ-
κοπος ὧ μὴ ἔστι τύπος, ἄσκοπον. ἀγγελίαρχον, ἀσώματον, εἰ δειμορφῆς ἃ μέγα τολμήεσ κη-
ρὸς ἀπεπλάσατο. Σκοπῶ τὸ βλέπω. αἰτιατική. Σκορακίζειν. οἷον εἰς κόρακας ἀποπέμ-
πειν. ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται. ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἴμοι. καὶ σκορακισμός. Σκορδινᾶ-
σθαι. τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνεσθαι τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦ-
σιν. ὠχνῶ κέχηνα. σκορδινῶμαι, πέρδομαι. τινὲς δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου. ὅταν χασμώδεις
ὄντες, ἐκτείνωσι τὰ μέλη. ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ δια-
στρεφομένους τὰ μέλη. Σκορδινῶμαι. ἀντὶ τοῦ ἀκλῶμαι. σπασμῷ συνέχομαι. οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρί-
ας σκορόδων ἐμοῦντες, διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὁπωσοῦν κινεῖ-
σθαι, σκορδινᾶσθαι ἐστίν. οἱ δὲ κυρίως τὸ σκορδινᾶσθαι φασὶν ἐπὶ τῶν κινουμένων ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅ-
ταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορδινᾶσθαι τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. γί-
νεται δὲ ἀπὸ ἀναλογίας τοῦ τοιούτου. Σκοροδίοις. τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. ἀριστοφάνης πλούτῳ.
ἀποψώμεθα δ᾽ οὐ λίθοις ἔτι. ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς. γελοῖ ἀντὶ τοῦ σαπροῖς. ἐπειδὴ δὲ ἤ-
σθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν ὅτι πῶς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης.
εἴρηται δὲ σκόροδον ἴσως. σκαιόν τι ῥόδον ὄν. δηλοῖ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίοις τοῖς τῶν
σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο.
ἀλλ᾽ ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτη μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἠσθιόμεν ἀγαπητῶς, τούτοις
νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. μήποτε δέ φησι τοῦ σκορόδου τὸν καυλόν. ἔστι γὰρ ἀσφοδέλῳ
ὅμοιος, ὡς κἀκεῖνος, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. εἰ δὲ ἀρα δὴ καί τι κόρτι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοι-
αν εἰρηκώς. καὶ αὖθις. ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα τρεθόμενος. ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον
σκόροδα. καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωττόντων καὶ διαρπαζόντων αὐτά. πάροσ᾽ οἱ-
πορευόμενοι ἀπόλλυνται. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ θράνιδες οὐκ ἀπεικότως. θερμαὶ γάρ εἰ-
σιν. οἱ δὲ θράνιδες, ψυχρὰν χώραν νέμονται, καὶ παροιμία σκοροδίζειν ἐν δικτύοις. οἱ ἀθηναῖοι μέλλοντες
πλεῖν ἐξιέναι, ταῦτα ὠνοῦντο. καὶ ἐν λίνοις ἔβαλον. Σκορπίδια. μηχανικὸν ἀλέξημα. ὁ δὲ ἀρ-
χιμήδης παλιντέραν ἡτοιμάκει παρασκευὴν, πρὸς τοὺς μαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ὡς ἂν δρο-
μήκους ὕψους κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τεῖχος ὡς παλαιστιαίοις τὸ μέγεθος, κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφά-
νειαν. οἷς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τοῦ τείχους, διὰ τούτων ἀχρήστους ἐποίει
τοὺς ἐπιβάτας. Σκορπαίνεσθαι. ἀποκνεῖσθαι. ταχύνεσθαι. ἀπαυθαδίζεσθαι. εὖ μέντοι τὰς συνήθεα

τρίας, εἰώθει ἐπαεὶ σκορπαίνεσθαι βασκανία γὰρ πολλὴ εἴχετο. Προκόπιος. ἦν δὲ ἄρα ἡ θεοδώρα σκορπιώδης. τουτέστι πληκτική. καὶ ὀργὴν σκοτεινή. Σκορπίζω αἰτιατική. Σκορπίος.

Σκοτιαῖος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἔτι σκοτίας οὔσης. οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοτιαῖοι, εἶδον τὰ σώματα. καὶ νόμῳ τῶν βαβυλωνίων ἐπέρριψαν αὐτοῖς. ὁ μὲν, κάνδυν. ὁ δὲ, χλαμύδα. ὁ δὲ, ψωμοὺς ὁ δὲ, ἀκρόδρυα. καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κομματίων. οἱ δὲ ὕστεροι σκοτιαῖοι προσιόντες ηὐλίζοντο. Σκοτεινόν. ἀφεγγές. Σκοτίζω. αἰτιατική. Σκότιος. ἦν δὲ ἰουστινιανὸς, δολερὸς καὶ ἔμπλαστος. σκότιος ὀργήν. καὶ σκότιος ὁ τοῦ σκότους. φάσκευ τοῦ παρακαλύψας σκότιοι μῦθοι. οὔ τι περιχεῖ μυστήρια βόσκειν ἐπαοιδὰς λεωνίδεω. σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ. τουτέστιν ἐκ λαθραίας μίξεως. σκότιος οὖν ὁ παρ᾽ ὅσον λαθραῖος. παρθένιος δὲ ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

Σκοτοδινιᾷ. σκοτοῦται. μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστρέφεται. ὅ ἐστιν ἰλιγγιᾷ. Σκοτώμαινα σκότωσις. σκοτομήνη δὲ νὺξ ἀσέληνος. καὶ σκοταῖος ὁ ἔτι σκότους ὄντος παραγενόμενος. Σκότος ἀρσενικόν. αἰλιανός. καὶ δι᾽ ὅλης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατον. καίτοι τὰ τῆς ὥρας οὐδὲ μὴν χειμέρια ἦν. Σκότος. ζήτει ἐν τῷ ἀόρατον. Σκότος. αἱ θλίψεις. φῶς δὲ ἡ τούτων ἀπαλλαγή. δαβίδ. φωτιεῖς τὸ σκότος μου. Σκότος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ποτὲ μὲν ἡ ἄγνοια. ποτὲ δὲ αἱ συμφοραί. καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις καὶ ἡ τούτων ἀπαλλαγή. Σκώληξ. εἶδος ζωυφίου.

Σκώλια. τὰ σκώλια ἦγον ἑορτὴν ἀθηναῖοι. ἐν ᾗ ἥλλοντο ἐπὶ ἀσκοὺς εἰς τιμὴν τοῦ διονύσου. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀσκῶ μορμολύττεσθαι. Σκῶλος. εἶδος ἀκάνθης. ἢ σκάνδαλον. τὸ μὲν, ἐγὼ ζῶντος ἀναιδέος ἐμπήξαιμι σκώλους ὀφθαλμοῖς. καὶ εἰ θέμις ὠμὰ πάσαιμι. καὶ αὖθις. ἐκ μοι σκῶλον ἔρυσον. ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὁπλῇ. ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον. Σκωμμάτιον. καὶ σκώμματα. σκωμμάτιον σκαιὸν ἀριστοφάνης. οὐδὲν ἄρ᾽ ἐμοῦ μέλλον, οἷον δὲ μόνον εἰδέναι σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ. ταχὺ καταπιδὼν τοῦτό τι μικρὸν ἐπιθήκασα. Σκώπτης ὁ λοίδορος. καὶ σκωπτόλης ὁ λυσίστρατος. ἡ κωμῳδία τὸν σκωπτικὸν, ἐπιχαρίεντα καλεῖ. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀνασυρόμενον. Σκωπτόλαι. φιλοσκώμμονες. σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες. καὶ διδόασι τὴν ὀθόνην μᾶλλον ἢ σοφίᾳ ἀθηναῖοι. Σκῶρ, κόπρος. ἀποπάτημα. καὶ κλίνεται σκατός. Σκῶρ ἀθινῶν. τινὲς φασὶ τοῦ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι στράττιν ἐν ἀταλάντῃ δράματι. ψεῦδος δέ. πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν βατράχων. σκῶρ δὲ ἀθινῶν. τὸ ἀείρεον. ναὸμ νῶν. σκῶρ δὲ ἀποπάτημα. κόπρος. καὶ ἐστὶν ἑτερόκλιτον. ἡ δὲ γενικὴ σκατός. ἀριστοφάνης βατράχοις. εἶτα βόρβορον πολὺν καὶ σκῶρ ἀθινῶν. καὶ σκωραμίς, ἀμὶς μὲν ἐν ἧ οὐροῦσι. σκωραμὶς δὲ ἐν ᾗ ἀποπατοῦσιν. ἵνα μὴ γλώμαι σκωραμὶς κωμῳδική. καὶ σκωροποιῶ δέξαι τοῦ. Σκωρεία. οὕτως ἡ παιδεία (?). Σκώψ. εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. Σκείρας. σκείρων καὶ τὰ λεπτὰ νοῦς ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑποφερόμενος. Σκεινάει. ὁ χαρβυλάει τοῦ ἐπάρχου. ὁ αἴρων τὸ σκεινίον. ἤγουν τὸ κιβώτιον.

Σκυβαλίζω. ἀποδοκιμάζω. ἀτιμάζω. ὡς σκύβαλον. κυρίως δὲ σκύβαλον. κυσίβαλόν τι ὂν τὸ, τὸ κυσὶ βαλλόμενον. ἐν ἐπιγράμματι. οὐδὲ ποδείπνιδι τευχόμενος σκυβάλου, παρ᾽ ἄλλους εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι. Σκυδμαίνω. ὀργίζομαι. Σκυζᾶν. ἐπὶ συνουσίαν ὁρμᾶν. ἡ κάμηλος κύει μῆνας δέκα. τῷ δὲ ἐνδεκάτῳ τίκτει. καὶ πάλιν διαλιποῦσα ἐνιαυτὸν σκυζᾷ. Σκύζομαι. ὀργίζομαι.

Σκύθαινα ἡ ὑπηρέτις ἀριστοφάνης. ποῦ δ᾽ ἡ σκύθαινα. Σκύθαι. ὅτι ἐπὶ κλαυδίου βασιλέως ῥωμαίων σκυθῶν οἱ περιλειφθέντες ἐκ τῶν πελαργῶν ἐπαρθέντες ἐφόδων ἐπὶ γαλλιηνοῦ τοῦ μικροῦ, ἔρουλοι τε πευκῖται καὶ γότθοι παραλαβόντες, καὶ περὶ τὸν τύρανον ποταμὸν ἀθροισθέντες, εἰσέβαλον εἰς τὸν πόντον. ναυπηγησάμενοι πλοῖα ἑξακόσια, καὶ τούτοις ἐμβιβάσαντες δύο καὶ τριάκοντα μυριάδας, ἄραντες διὰ τοῦ πόντου, πόλει τόμει προσβαλόντες, ἀπεκρούσθησαν. ὡσαύτως καὶ μαρκιανουπόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ στενὰ τῆς προποντίδος κατέλαβον, ἐκ τοῦ ῥεύματος τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσηράττετο. καὶ ἐπεφέρετο τὰ σκάφη σὺν οὐδενὶ κόσμῳ. τῶν κυβερνητῶν μεθιέντων τὰ οἴακα. ὡς τὰ μὲν καταδύεσθαι αὐτανδρα. τινὰς δὲ καὶ ἀνδρῶν ἐρήμους ὀκέλλειν. καὶ πλεῖστοι ἀπώλοντο. οἱ δὲ περιλειφθέντες τὴν ἐπὶ κύζικον ἔπλεον. καὶ ἄχρι τοῦ ἄθω περιενεχθέντες καὶ τῶν πλοίων ἐπιμελὴθ᾽ ἀν ποιησάμενοι κασάνδρειαν καὶ θεσσαλονίκην ἐπολιόρκουν. ἀποκρουσθέντες δὲ ἐς τὴν μεσόγει

ἐπάραντες τὴν σφῶν χώραν ἐλκίζοντο. καὶ εἰς διαφόρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ διεσώθησαν ῥωμαίοις συνηριθμήθησαν. καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτράποντο. Σκύθης ὁρᾷ. καὶ παροιμία· σκύθης τὸν ὄνον. ἐπὶ τῶν αἰκιζομένων τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον ἔφη· δειπνοῦντί ὦ σκύθα. ὁ δὲ, ἐμυσάξατο μὲν πρῶτα. αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας, περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο. ὁ Ἀνάχαρσις σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ ἑλληνίδος. διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν. ὃς ἔθηκε νόμους σκύθαις.

Σκυθικαί· εἶδος τι ὑποδήματος εἰσίν. ὡς Ἀλκαῖος ἐν κ΄. σκυθικὰς ὑποδυσάμενοι. Σκυθρωπάζω· τὸ στυγνάζω. μεταφορικὴ ἡ λέξις· ἀπὸ τοῦ σκυθροῦ. καὶ τοῦ ὤψ ὠπὸς ὅ σημαίνει τὸ πρόσωπον. τὸ ψ γὰρ ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὦ παλαίτατον. ὡς οὐδὲν ἦσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον. ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς. Σκῦλα· τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνῃρημένα, τὰ ἐκ τῶν νεκρῶν. λάφυρα δὲ τὰ ἐκ τῶν ζώντων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· σκυλοφόρος ἀπείρου μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο. σκυλοφόρος ζωνὰς τέρμα τῆς ἰταλίης. καὶ σκυλοδεψῶν. ἀριστοφάνης· ὅσοις δὲ κλίνη μηδέ 'στι μηδὲ στρώματα, ἵν' ἀνακαθευδήσοντας ἐκ τῶν σκυλοδεψῶν. ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ δυναμένων. Σκύλλα· ἐν τῷ τυρρηνικῷ πελάγει, θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι μέχρι μὲν ὀφθαλμῶν γυναικὸς περικαλοῦς σχῆμα ἔχον. ἑκατέρωθεν δὲ κυνῶν κεφαλὰς ς΄. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφιῶδες. Σκύλαξ· καρυανδεύς. πόλις δέ ἐστι τῆς καρίας πλησίον ἁλικαρνασσοῦ τὰ καρύανδα. μαθηματικὸς καὶ μουσικός. περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν ἡρακλέους στηλῶν. τὰ κατὰ τὸν ἡρακλείδην τὸν μυλασσῶν βασιλέα, γῆς περίοδον. ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν πολυβίου ἱστορίαν. Σκυλάκων· αἰτιατική. Σκυμνεία· γενικὴ τῶν σκύμνων. Σκύμνος· σκύλαξ λέοντος. ἢ ἀρχὴ λέοντος. σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν. ἣν δ' ἐκτραφῇ τις τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν. αἰσχύλος λέγει περὶ ἀλκιβιάδου. μὴ καὶ ἀτρέφειν φρόνιμον. ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν ἀλλὰ πιθασσεύεσθαι. καὶ ὁ μὲν εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέξασθαι. ὁ δὲ αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν μὴ καταδέξασθαι. ἢ καταδεξάμενον, δορυφορεῖν. καὶ ὁ μὲν αἰσχύλος, σοφῶς εἴρηκεν, ὁ δὲ εὐριπίδης σαφῶς. Σκυρίαν δίκην· οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις, ἔφασκον εἰς σκῦρον ἀποδημεῖν, σκῦρος δὲ νῆσος ἐστί. Σκυρίπτω· κερατίζω καὶ κυρίπτω. Σκυτάλαι· στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. παρὰ δὲ ἡροδότῳ ῥάβδος. Σκυτάλη· βακτηρία ἀκροπαχὴς ἢ φραγέλλιον.

Σκυτάλη· ἐπιστολὴ λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπὶ μῆκος. δύο δὲ ἦσαν ἐν λακεδαιμονίοις σκυτάλαι. καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν λακεδαιμονίων. τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὅτε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν, περιελίλουν τὴν σκυτάλην καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιειλίττε. καὶ ἐγίνωσκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον ἐφ' ᾧ ἡ ἐπιστολή. διοσκοειδὴς δὲ ῥάβδος περιειλημμένη ἱμάντι, τοὺς δανείζοντας ἐν ἀσκέρῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων. καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι. καὶ τὸ μὲν, ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι. τὸ δὲ, παρ' ἑαυτῷ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως. ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ΄.

Σκυταλίδες· πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν δὲ ταῦτα σκυτάλια ξύλινα. τὰ μὲν, ποδιαῖα. τὰ δὲ πηχυαῖα. πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν ἀκροθιγῆ. ταῦτα κέντροις σιδηροῖς διείληπται τὰς κεφαλάς. διὰ δὲ τῶν κέντρων διεστάλαντο στυππεῖον. καὶ δᾷδες ἦσαν· δὲ τῶν αὐτῶν πίσσα κατακέχυτο. καὶ οἱ μὲν, ἀνεδίδοσαν ἐναπτόντες. οἱ δὲ, ἔβαλλον ἀπὸ τόξου ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οἰκίας. ὧν προσπιπτόντων μεθ' ὁρμῆς βίας, καὶ τῶν κέντρων ταῖς σανίσι πηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ καὶ ταχέως ἥπτετο. Σκυταλιοφόρευν· ἀντὶ τοῦ λακωνίζον. Σκύταλον τὸ ῥόπαλον. ἐγὼ τε δὴ τὸν σκύταλον τὸν ἐξ ὀνήματος μὲν ἢ ῥόδου. καὶ τοῖς σκυτάλοισιν ἔπαιον τοὺς πόρους ὅ ἐστι βακτηρία ἀκροπαχής. ἀριστοφάνης· τὸ σκύταλον ἐξ ὀνήματος τοῦ καμίνου. ἦν δὲ πένης ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξενήνεχεν αὐτοῦ φησὶν εἶναι. κωμῳδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ. τουτέστιν ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν περιέθετο ἀντὶ τοῦ ὡν φέρει. ἢ ἴσως ἀπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο. Σκύτινος δερμάτινος. σκῦτος τὸ δέρμα.

ἀριστοφάνης. ἁμαξίδας τε σκυτίνας ἐργάζεται. τουτέστι δερματίνας ἁμάξας ποιεῖ. ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς κεράτινα σκύτινα. οἷα ἀπὸ τῆς παφλαγονικῆς. κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐσφιγμένον τὸ πτε-
ροειδῆ. Σκυτίς. σκυτίδος. Σκυτοδέψης ἀττικῶς. βυρσοδέψης ἢ ἀσιανόν. Σκυλοδέψης
δερματομαλάκτης, καὶ βυρσοδέψης κλέων ὁ ἀθηναῖος. ὁ κλεαινέτου. στρατηγὸς μανιώδης ἀ-
νήρ, βυρσοδέψου παῖς. Σκῦτος πᾶν δέρμα. ἀφ᾽ οὗ καὶ σκυτεύς. ὁ δέ, εἰς τὸ κράνος φέρει τὸ δόρυ
οὐ μήν τοι διῆλθεν ἅτε περιολισθούσης τῆς αἰχμῆς ἐπὶ τὸ ξίφος. Σκυτοτόμος σκυτεύς. λωροτό-
μος. ἀριστοφάνης. καὶ δὴ τὰ πάντα σκυτοτόμοις εἰκάζομεν. ἀλλ᾽ ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθὴς
ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. περὶ τῶν γυναικῶν λέγει. ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθε-
ζόμενοι ἐργάζονται. καὶ εἰσὶν ἐσκιατροφημένοι, τοῦτο εἴρηκε. Σκύφος. ποτήριον. καὶ σκύφον
ἡρακλέους προπιόντος σε, ἀπηνῶς ἀπιὼν ἐσχεκακῶς. προπιόντος σε ἀντὶ τοῦ προτιμῶντος. Σμά-
ραγδος θηλυκῶς λέγει. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου. ἔλεγχος δὲ βεβαιότητος τῆς θεοσεβείας
πολυκράτους τοῦ σαμίου ἡ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὕρεσις. καὶ θηρευ-
θεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπιών. καὶ σμαράγδιον μέταλλον γῆς. Σμερδαλέον. καταπληκτι-
κόν. Σμέρδης ὄνομα κύριον. Σμῆγμα. καθαρτικὸν τὸ ἀποσμῆχον. Σμικίθης ὄνομα κύριον
διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον. τὸ δὲ πλῆρες σμικίθου κύριος. ὅπερ ἐν ταῖς εἰσαγω-
γαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν. ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγκλημα. οὕτω γὰρ
προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ἡ δεῖνα καὶ ὁ κύριος. τουτέστιν ὁ ἀνήρ, ἅμα οὖν ὡς γυναι-
κώδη τὸν σμικίθον κωμῳδεῖ καὶ ἔχοντα κύριον ὡς αἱ θήλειαι. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν γυναικῶν, ἦν δὲ θερά-
πων βασιλέως ὁ σμικίθος κίναιδος. κύριον δὲ ὡς εἴρηται τὸν ἄνδρα λέγει. οὕτω δὲ ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς
δικαστηρίοις ἀσπασία καὶ κύριος. Σμήνη τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη. δυσχόλως ἐμβαλόντες, οὐ-
δὲν ὅ, τι καὶ ἐθαύμασαν. τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι. καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιω-
τῶν πάντες ἄφρονές τε ἐγίνοντο καὶ ἤμουν καὶ ἔκειντο πολλοί, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀνίσταντο ὥσπερ
ἐκ φαρμακοποσίας. σμήνεος ἢ μὲν γλυκερὸν τεμὼν θέρος ἀντινομαίων γηραιός, κλειτὸς ἀπεῖσαι
μελισσοπόνος. Σμῆνος. πλῆθος μελισσῶν. οἱονεὶ δεσμός. ἰδίως δὲ σμῆνος καλεῖται, τὸ σύστη-
μα τῶν μελισσῶν. ὁμηρικῶς οὐ κέχρηται τῇ τροπῇ. φησὶ γὰρ περὶ τοῦ νέστορος. τοῦ, καὶ ἀπὸ γλώσ-
σης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ καὶ ἡ δοτικὴ τῷ σμήνει. καὶ σμηνουργεῖν ῥῆμα. Σμῆξις. ἡ ψῆξις
ἐκ τοῦ σμήχω. καὶ σμῆξαι. καθᾶραι. Σμήρινθος. σπάρτον σχοινίον λεπτόν. Σμικρολόγος. οἷον
φειδωλός. πολλάκις κατ᾽ οἶκον ἐσθίοντας ἢ μᾶζαν ἀπολύφη ἐπιπεινῶντας. Σμικυθίων. ὄνομα
κύριον. Σμίλαξ. βοτάνη. Σμιλεύματα. ἐκβαλλόμενα ὑπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα
ἐρεθίσματα. σμιλεύματα τὰ τῶν ἔργων φωτὸς ἀμωμομένου. Σμίλη. ἐργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι.
καὶ σμίλαν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα. μακρὸν τὸ ι. καὶ σμίλης ὁλκή. ἀντὶ τοῦ γραφείου
τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων. ἅπερ δὴ ἐπὶ πινάκων ξεστῶν δέλτοι, δέξασθε σμίλης ὁλκούς. καὶ σμιλίον.
Σμινύη. σκαφεῖον. ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην. ὁ δέ, ὀρύττει μὲν κέλλας σμινύαις δικέλλαις ὑπὸ λαμπάδα
τῆς σελήνης. καὶ αὖθις. τοῦτο καὶ βούλομαι ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ
κλασθῇ. Σμώδιγγες. μώλωπες. καὶ σμῶδιξ. μώλωψ. τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα. Σμώχετε. ἀν-
τὶ τοῦ μασᾶσθε. ἀριστοφάνης. ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθε καὶ σμώχετ᾽ ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. οὐδὲν γὰρ
ὦ πονηροὶ λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν, ἢν μή τι καὶ μασῶνται. Σμώχειν. τὸ λοιδορεῖν. ἀπὸ τοῦ
καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων. Σμοιός ὄνομα κύριον. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας. σμοιὸς δὲ καὶ
ταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων, τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία. Σμυγερῶς. Σμύξαι.
καῦσαι. Σμύραινα. ὄνομα ἰχθύος. Σμύρνα. ἡ ἐνταφίασις. ὁ τάφος τοῦ χριστοῦ. νεκροῖς γὰρ αὕ-
τη διαφθορόντως προσφέρεται. Σμυχόμενος. καιόμενος. ἀναλισκόμενος. Σοβάδες. διώ-
κουσαι ῥεῦ. Σοβαρὰ ἅβρα. σεσοβημένη ἄκρατος. ὡς ποθὲς θεῖν σοβαρά. κατεπλέμει μετὰ ζοπὸ ὅρ-
ρα καὶ σοβαρὸν ἄγαλμα. τῇ πλάσει καὶ τῇ τέχνῃ. Σοβαρὸς ὁ ὑπερήφανος. τὸν δὲ συβαρίτην φασὶ πλοῦ-
τῳ καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν. ἐκ τοῦ συβαρίτου οὖν σοβαρός. Σοβαρός. λαμπρός. ἐπαιρόμενος τῷ λαμπρῷ αὐ-
θάδης ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. ἄλλως. ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸ ἱερόν. Σοβαρός.

τοιοῦτοι ἀναζωγραφῶ ὡς εἰκός· ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ παραβλῶπα καὶ φιλοκερδῆ καὶ κοβαλεύοι βραδύτατον πρὸς τὰ κρείττονα. λιχνωδέστατον δὲ πρὸς πανολεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακχευμένον ὅτι μάλιστα. ἀλλ' ἐξώλης καὶ προώλης προσπαλαμναῖος. ἐς κόρακας οἴχεται. καὶ ἄλλα· τὰ χεῖρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀπόπληκτος καὶ οἷον ἀποφρὰς ἀπονοούμενος. ὃς ἀνόρεστα δικάζων, ἀδίκως πολλοὺς κατεδίκαζεν. ὅπερ οὐ δεδοικώς. ἢ καὶ λέγων ἀδράστειαν. οὐδὲν ἔμεσην ἐμπαιζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς ὑπερηφανίας καὶ συντελείου αὐτοῦ τιμωρίας. ὃς κακὰ μὲν ἀλλ' ἔρδεσκεν. ὃς κακὰ πολλὰ ἀποτίσεται. Σοβαρῶς· ἐντίμως· σπουδαίως. Σοβεῖ· διώκει· κομπάζει. ἐν ἐπιγράμματι· καὶ πολλὰ κικάζουσα, σοβεῖ δὲ βόστρυχον αἴγλην. Σοβεῖν· μετὰ σεμνότητος περιιέναι. Σόβη· ὄνομα θηλυκόν. ἡ δὲ ἱππείων τριχῶν περὶ κεφαλαία. Σόδομα καὶ Γόμορρα ὀνόματα πόλεων αἰσχρῶν καὶ βεβήλων. καὶ σοδομίτης ὁ πολίτης. καὶ σοδομήτης ὁμοίως. Σόεμος, ὄνομα κύριον. Σοκήϊος· ὄνομα ἀνδρὸς ῥωμαίου. Σολέα· ὄνομα κύριον ἡ εὐθεῖα ὁ σολεύς. Σολέμνιος· ἡ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις. Σωλὴν σωλῆνος. τὸ σωληνάριον. σωλῖνος δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Σολία· ὄνομα πόλεως.

Σολίεις ποταμός. Σολομὼν βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ. υἱὸς Δαβίδ, ἐκ τῆς Οὐρίου γυναικὸς Βηρσαβεέ. ὅστις γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ. αἱ δὲ, ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι, γαμεταὶ μὲν ἅμα ταῖς ἰσραηλίτισιν ψʹ. παλλακαὶ δὲ τʹ. ἤδη δὲ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρείαν. ἔλαβε γὰρ τὴν Ἀστάρτη, θεὸν σιδωνίων. καὶ τὸν Χαμὼς θεὸν ἀμμανιτῶν. καὶ τῶν χιλίων αὐτοῦ γυναικῶν, μόνος ἄρσεν ἐγένετο Ῥοβοὰμ υἱὸς καὶ αὐτὸς ἐξ ἀλλοφύλου. Νααμὰς τῆς ἀμμανίτιδος. ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. γὰρ ἡ πολυγαμία τὴν ἀτεκνίαν ποιεῖ. Σολομὼν υἱὸς Δαβίδ. βασιλεὺς ἰουδαίων. φρονήσει καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανής. δικάζων τε τὸν λαὸν ἐν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τοῦ κρείττονος οὐ διέλιπεν. ἤσκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν. καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκροατὰς πλείστους ἐποιεῖτο. ταῦτα τε καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως ἑάλωτο προθυμίαις τοῦ σώματος ἡδοναῖς ὑπαγόμενος. ἄγεται μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμόν. πείθεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν. οὐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ διὰ μνήμην Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν, ὅτι τοῖς κραταιοῖς ὥς φησι Σολομὼν, ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. τουτέστι τοὺς ἐν ἀρετῇ τελείους, τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ. καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα παρανομοῦσι μακροθυμεῖ. τοῖς δὲ ἁγίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τῆς γνώμης. καὶ αὖθις ὁ Σολομών. ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος, συγγνωστός ἐστιν ἐλέους. δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. κλίνεται Σολομὼν Σολομῶντος. καὶ Σολομῶνος. καὶ παροξυτόνως Σολόμωνος παρ' ἡμῖν. οἱ δὲ παλαιοί, Σαλομῶντα καλοῦσι. ὡς ἀπὸ τῆς Σαλὴμ πόλεως ὅ ἐστιν εἰρήνη. ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν. Σολομώντειος λόγος. Σόλον· δίσκον καὶ σόλος ὄνομα βουνοῦ.

Σόλων Ἐξηκεστίδου· ἀθηναῖος φιλόσοφος· νομοθέτης καὶ δημαγωγός, γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζʹ ὀλυμπιάδος· οἱ δὲ, μϛʹ. ἐπιβουλευθεὶς δὲ ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου, ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ. καὶ ἔκτισε πόλιν ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασί. καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους ἀθηναίοις, οἵτινες ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν ἀθήνησι. ποίημα δὲ δι' ἐλεγείων. ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται. ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τὸ δὲ μηδὲν ἄγαν, ἢ τὸ γνῶθι σαυτόν. Σόλων. τοῦτον εἶλον τοῖς κιρραίοις πολεμεῖν ᾑρημένοι σύμβουλον. χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης, ἀνεῖπεν ἡ πυθώ. οὐ πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες, πρίν κεν ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζῃ κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντον. ἔπεισεν οὖν ὁ Σόλων καθιερῶσαι τῷ θεῷ τὴν κιρραίαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλασσα. εὑρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ Σόλωνι σόφισμα εἰς τοὺς κιρραίους. τοῦ γὰρ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ ῥέον διὰ ὀχετοῦ εἰς τὴν πόλιν, ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν, πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας ἔτι ἀντεῖχον ἐκ τε φρεάτων καὶ τοῦ ὕδωρ τοῦ ἐκ θεοῦ πίνοντες. ὁ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου ῥίζας ἐμβαλὼν

εἰς τὸν

εἰς τὸν ποταμὸν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ἤδη εἶχεν, ἀντέστρεψεν αὖθις εἰς τὸν ὀχετόν· καὶ ἐνεφορήθησαν αὐτίκα δὴ οἱ Κιρραῖοι τοῦ ὕδατος· καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαρροίας ἐξέλιπον· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους τὴν φρουρὰν Ἀμφικτύονες, εἷλον τὴν φρουρὰν καὶ τὴν πόλιν. Σόλος· ὄνομα βουνοῦ. Σόλων· ὁ Σόλων ὁ νομοθέτης. Ἀθηναίων φίλων ἢ πλῶμεν ὀφειλόντων χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπάς. Σολπίκιος ὕπατος· Ῥοῦφος ἐπίκλησιν· ἀνὴρ ἦν ἔν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανής· καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐζηλωκὼς τὴν διαμένου. Σόλοι· Κιλικίας πόλις καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμὸς, βαρβαριζόντων κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην κτίζει· ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. ἢ σολοικισμὸς ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός· σόος γὰρ καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἔνθεν καὶ Λεωσόος ἢ τὸν λαὸν σώζουσα. Σολοικισμός· ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐν τῇ κοινῇ λέξει παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδαιμονούντων Ἑλλήνων· σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος· ὡς τό, ἐγὼ περιπατοῦντος ὁ τοῖχος ἔπεσε. Σόλοικος ὄνομα κύριον. Σολοικοφανὲς χωρίον· τὸ δοκοῦν μὲν μετέχειν σολοικισμοῦ· μὴ μετέχον δέ. Σόλυμα πόλις. Σολυμᾶς ὄνομα κύριον. Σόλυμοι ὄνομα ἔθνους.

Σομφῶδες, τὸ χαῦνον. Σόραιχος· ἀντὶ δὲ ἀπηρκότος τοῦ σοραίχου, ἡ συνωρὶς ἐφίστατο. Σορός· μνῆμα θήκη. ὦ οὗτος· τυφεδανὲ καὶ χειρόθλιψ· ποθεῖς ἐρᾶν τε οἰκας ὡραίας σοροῦ. καὶ σοροπηγός· Ἀριστοφάνης. ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω· τοῖς γὰρ σοροὺς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι· τουτέστιν ἄλλην ἴασιν οὐχ ἕξει ἢ τὸν θάνατον· καὶ δέον αὐτὸν πρὸς τὴν ταφὴν γὰρ ἐπιτήδεια παρασκευάζειν. Σοσιανὸς καὶ Σόσιος ὀνόματα κύρια. Σοῦ· Ἀριστοφάνης Σφηξί· σοῦ σοῦ σιμοῦ τὸ δίκτυον· σοῦ σοῦ· πάλιν σοῦ· ἐπὶ ὀρνέων· καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους· ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος, ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. Σουβαρμάχιος· οὗτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμών· πιστότατος τῷ εὐνούχῳ Εὐτροπίῳ, εἴπερ τις ἄλλος· ἔπινε δὲ οἶνον πλείονα, ἢ ὅσον ἠδύνατο χωρεῖν· ἀλλ' ὅμως τὴν προσγαστέρα διὰ τὴν συνήθειαν οὕτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ νεανικὴν πάντα φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν ὑγρῶν ἔκκρισιν· ἀεὶ γοῦν ἦν πεπωκώς τε καὶ οὐ πεπωκὼς μεθύων· τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσί· καὶ πρὸς τὴν ἔνδοσιν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας διὰ νεότητα, καὶ συνιστάμενος· ἦν δὲ βασιλικοῦ μὲν γένους Κόλχος ἀκριβὴς τῶν ὑπὸ Φᾶσιν καὶ Θερμώδοντα· τοξότης ἄριστος, εἴγε μὴ κατετόξευεν αὐτὸν τὸ πλεῖστον τῆς τρυφῆς.

Σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δάκτυλοι· δάκτυλοι ταῖς γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι. Σοῦ γ' εἵνεκα· τοῦτο λέγειν εἰώθεσαν οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Σουμανῖτις γυνή. Σούνιον· καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φυγοῦσι. Σούπερβος· παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος· οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπερβος· ἕβδομος καὶ ἔσχατος βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς πᾶσαν μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον· καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν· οἷα δὴ ἐκ βίου τούτων παρελθὼν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν δραματουργῶν· τούς τε νόμους μεταθεὶς καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος· καὶ διὰ τὸν δῆμον αἰκιζόμενος· δεσμά τε καὶ μάστιγας ξυλίνους κλοιοὺς καὶ σιδηροῦς, πέδας, ἁλύσεις, μέταλλα· ἐξορίας ἐφευρών· ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών· ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγουσι ὁ ἀλαζὼν ὡς σουπερεῖναι τῶν ἄλλων θέλων· σοῦπερ γὰρ τὸ ἐπάνω δηλοῖ. Σουπηριανὸς σοφιστής· τὸ γένος Ἴσαυρος· τῷ Λαχάρους διατριβῆς ἐγγύτατο. δὲ οὗτος ὁ Σουπηριανὸς, ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς καὶ τὴν φύσιν νωθέστερος· οὗτος δὲ ἐπίπονος καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία· καὶ ἁπλῶς φάναι λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης· οὐδὲ ἐπιτιμήσεων οὐ μαστίγων φειδόμενον ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας· ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται· παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων· ἀλλ' ὅτε Σουπηριανὸς αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ μεμαστιγωμένος ἑωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις· οὔκουν οὐδὲ διήμαρτεν ἐλπίδος· ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις, ἀνεφάνη ὁ σοφιστής· οὐ πάνυ τῆς Λαχάρους δόξης ἀπολειπόμενος· οἶδα γὰρ καὶ Λαχάρην γενόμενον σοφιστήν, ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλέον ἢ φύσεως· ἐνετύχομεν αὐτοῦ λόγοις· καί μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ

λόγου εἰκάζοι τί μοι τὴν πρώτην, ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα· τὴν δὲ φύσιν ἀγεννέστερος· εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς ἀντικρὺς ἐπαγγέλλουσαν οἷος ἦν Λαχάρης τὴν φύσιν· ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους· καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν πρὸς ἀρετήν. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής· ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης· ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο. Σουρῆνας. Σουσακίμ· ὄνομα τόπου. καὶ σούσινον τὸ μύρον ἢ τὸ κρίνον. Σούσιον· ὄνομα ἔθνους· τὸ γὰρ κρίνον καλοῦσιν οἱ σούσιοι· διὸ τὰ κομίζουσι τῶν παρ᾽ ἐπιθωνῶν.

Σουφεὶς· χώρα ἐν Ἰνδίᾳ. Σόφανας· ὄνομα κύριον. Σοφία· ὅτι ἀπὸ τοῦ περιβόλου τῆς ἁγίας σοφίας, στῆλαι ἀφῃρέθησαν ἑλληνικαὶ υκζ' θεῶν ἑλληνικῶν· καὶ καιροῦ πατρῴου Διοκλητιανοῦ· καὶ τῶν ιβ' ζῳδίων· βασιλέων δὲ χριστιανῶν, στῆλαι π'. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς μεθίσας τῇ πόλει, τὸν μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησε. Σοφία μωροῦ, ἀδιεξόδευτοι λόγοι. Σοφίαν κοινῶς, ἁπάντων μάθησιν· καὶ τὴν τέχνην, τὴν φρόνησιν· καὶ ἐπιστήμην, ἢ τὸν νοῦν. ἅπαξ ἐχρήσατο Ὅμηρος. σοφία· οὐκ ἐθεώρουν τὴν διὰ λόγου καὶ πραγμάτων ἐπιστήμην λέγων τοῦ ἤθους, ἀλλὰ τὴν τεχνικὴν τέχνην· εὖ εἰδῇ σοφίης. σοφία καὶ σοφὸς ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος· ὃς ἂν εἰ κέκτηται ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος. φιλόσοφος δὲ ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. σοφία καὶ ἡ ἁπλωσία. καὶ ἡ τῶν θείων ἐπίγνωσις. σοφίαν Πλάτων ἡγεῖται ἰδιαίτατα μὲν, τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην· ἥν φησι περὶ θεὸν καὶ ψυχὴν, σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ· ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας φιλοσοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ᾽ αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία· οἷον ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν. Σοφίζω· αἰτιατικῇ. Σοφιστεία. Σοφιστής· ἀπατεών· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν. λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος· ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν, σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. ὀδύναις τε καὶ νόσοις γίνεσθαι σοφιστὴν ἄκρον. καὶ Ἀριστοφάνης λέγει· σοφίζει ἀντὶ τοῦ τεχνάζει. σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον. Σοφιστὴς πᾶς τεχνίτης· καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις. Σοφιστής· κωμικῶς τοῦτο σοφιστὴν δεξιόν· οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφοὶ ἐλέγοντο καὶ σοφισταὶ τῶν περὶ μουσικήν. καὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος· σοφοὶ μὲν ἢ μή. ἀλλ᾽ οὖν πάντες σοφισταί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· πλείστους ὅτι ἡ βόσκει σοφιστάς. τοὺς μετεωρολέσχους λέγει νῦν καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν ὅπου μηδὲ τοὺς αὐλητὰς προσαγορεύειν ὤκνησεν οὕτω. Πλάτων γοῦν ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν δράματι σοφισταῖς· καὶ τὸν Ὀπούντιον αὐλητὴν Βακχυλίδην, εἰς τὸ ὄνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισταὶ δὲ πάντες ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς δὲ Ἀριστοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

Σοφιστής ἐστιν ὁ δυνάμενος ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. καὶ ζήτει ἐν τῷ δύναμις.

Σοφοκλῆς Σοφίλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος τραγικός· τεχθεὶς κατὰ τὴν οα' ὀλυμπιάδα· ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ'. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς· καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ· καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ Μέλιττα, διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι· ἀλλὰ μὴ στρατολογίαν. ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖάν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χοροῦ πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι· Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην ἔτει ϛ'. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ'. ὡς δέ τινες καὶ πολλῷ πλείω, νίκας δὲ ἦρε κδ'. Σοφοκλῆς Ἀρίστωνος· υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους τοῦ πρεσβυτέρου· Ἀθηναῖος· τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ'· οἱ δὲ, φασὶν ια'· νίκας δὲ εἷλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας. Ἀπολλώνιος τῇ σωφροσύνῃ ὑπερέβαλε τοῦ Σοφοκλέους. ὁ μὲν τὸ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν ἥκοντα ἐς γῆρας· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὑπ᾽ ἀρετῆς τε καὶ σωφροσύνης, οὐδὲ μειρακίῳ ἡττήθη τούτων. ἀλλὰ καὶ νέος ὢν καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος, ἐκράτει τε καὶ λυττῶντος ἐδέσποζεν. ἄλλως· συκοφαντοῦσί τινες ἐπαφροδισίοις αὐτὸν ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον· καὶ διὰ τοῦτο ἀπενιαυτίσαι ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος. οὔκουν δὲ Εὐφράτης γε ἐσυκοφάντησεν ἐπαφροδισίοις τὸν ἄνδρα· καὶ ψευδῆ γράμματα κατ᾽ αὐτοῦ ξυνθεὶς διέφθειρε τὸ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον· ἐπειδὴ πάνθ᾽ ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα, ἔσκωπτεν οὕτως.

καὶ

καὶ ἀπὸ τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. Σοφοκλῆς ἀθηναῖος τραγικός· καὶ λυρικὸς ς. ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν πλειάδα. ἤτοι μετὰ τοὺς ζ΄ τραγικούς. οἵτινες ὠνομάσθησαν πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιε΄. Σοφονίας. ὄνομα κύριον. Σοφὸς ὁ ἱερεπῳδός. Δαβὶδ. φαρμακοῦται φαρμακευομένη. ὡς τὸ σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι. καὶ πᾶς σοφός. ποῦ γραμματεύς. οὐ γὰρ τοὺς ἀληθεῖς σοφοὺς ὀνομάζει. ἀλλὰ τοὺς τισὶν εἶναι δοκοῦντας. Σοφὸς Σοφοκλῆς· σοφώτερος δ᾽ Εὐριπίδης· ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτερος. Σόφων σόφωνος ὄνομα ὄρους. Σοφώτατε ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον. Σοφοὶ τύραννοι, τῇ τῶν σοφῶν συνουσίᾳ. Σῶ, μονοσυλλάβως οἱ σῶοι. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. οἱ δὲ, σωθεῖσπερ γράφουσι σῶοι. καὶ σῶν μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ σωζομένου ὁλοκλήρου. ὁλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμῆ ἐργασάμενον. Σωβάλ. Σωγάνη. ὄνομα πόλεως. Σώζω αἰτιατικῇ. Σωκλῆς, ὄνομα κύριον. Σωκράτης, Σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητρὸς Φαιναρέτης μαίας. πρότερον γενόμενος λιθοξόος. ὥστε καὶ φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας χάριτας. εἶτα φιλοσοφήσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. εἶτα Δάμωνος. εἶτα Ἀρχελάου. Ἀριστόξενος δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει. γεγόνασι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά. σφοδρότατός τε περὶ τὰ ἀφροδίσια. ἀλλὰ ἀδικήματος χωρὶς ὡς Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. ἐς δὲ ἄνδρας ἥκων, ἐστρατεύσατο εἰς τε Ἀμφίπολιν καὶ Ποτίδαιαν. καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνῴκησε δύο. Ξανθίππῃ. ἀφ᾽ ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα. καὶ Μυρτοῖ τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρί. ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρονίσκος καὶ Μενέδημος ἢ Μενέξενος, ὡς ἐνίοις δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ὀλυμπιάδι οζ΄. ἐβίω δὲ ἔτη π΄. εἶτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον, ἀπέθανε. ἔγραφον οὐδὲν καταλιπὼν, ἢ ὥς τινες βούλονται, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν. καὶ μῦθον αἰσώπειον δι᾽ ἐπῶν. φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο. Πλάτωνα. ὃς καταλιπὼν τὸ λύκειον, τόπος δὲ οὗτος Ἀθηνῶν, μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ τῇ ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένῃ. καὶ οἱ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀκαδημαϊκοὶ φιλόσοφοι προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους. αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ Πλάτωνος γενόμενος. εἰς κῆπόν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος, ἐν τῷ καλουμένῳ Περιπάτῳ, περιπατητικοὺς ὠνόμασε τοὺς ἀπ᾽ αὐτοῦ. καὶ Ἀρίστιππον Κυρηναῖον. ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε. καὶ σχολὴν συνεστήσατο. τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν. Φαίδωνά τε Ἠλεῖον, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, τὴν Ἠλιακὴν ἀπ᾽ αὐτοῦ κληθεῖσαν. ὕστερον δὲ αὖ Ἐρετριακὴ ἐκλήθη, Μενεδήμου εἰς Ἐρέτριαν διδάξαντος. ἐκ τούτων δὲ τῶν διδασκάλων καὶ ὁ Πύρρων γέγονεν. Ἀντισθένην. ὃς τὴν κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν. Εὐκλείδην Μεγαρέα. καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολήν. ἥτις ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρική. ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου. ἐκλήθη διαλεκτική. Ξενοφῶντά τε Γρύλλου. Αἰσχίνην Λυσανίου Σφήττιον. Κέβητα Θηβαῖον. Γλαύκωνα Ἀθηναῖον. Βρύσωνα Ἡρακλεώτην. ὃς τὴν ἐριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου. ηὔξησε δὲ Κλεινόμαχος. καὶ πολλῶν δι᾽ αὐτῆς ἐλθόντων, ἔληξεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιτιέα, οὗτος γὰρ ἀπ᾽ αὐτοῦ στωϊκὴν ἐκ τοῦ τόπου σχολὴν ὠνόμασε. γεγονὼς ἐπὶ τῆς ρκε΄ ὀλυμπιάδος. τινὲς δὲ Βρύσωνα, οὐ Σωκράτους, ἀλλ᾽ Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι. τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο. ἀφ᾽ οὗ οἱ Πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι. Ἀλκιβιάδην. Κριτόβουλον. Ξενομήδην. Ἀπολλόδωρον. Ἀθηναίους. ἔτι δὲ Κρίτωνα καὶ Σίμωνα. Εὐμαρῆ Φλιάσιον. Σιμμίαν Θηβαῖον. Τερψίωνα Μεγαρικόν. ἄλλους. Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος αὐτοῦ διήκουσεν. ἀδιαφορεῖν δὲ δοξάζων καὶ τὰ ἀδιάφορα, αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν. ἥτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους. Σωκράτης φιλοσοφήσας ὕστερον Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο. τὴν ἠθικὴν δὲ ἐπρέσβευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μὲν, Πλάτωνα, Ξενοφῶντα. Ἀλκιβιάδην. Κριτίαν. Ἀντισθένην. Θηβαίους δὲ Σιμμίαν καὶ Κέβητα. Κυρηναίους δὲ Ἀρίστιππον. Φαίδωνα. Εὐκλείδην Μεγαρέα. δαιμόνιον δ᾽ αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν παρὰ Κόννῳ γέρων ἤδη ὤν. σκωφθεὶς δὲ τὸ σόλωνος, ὀψιμαθὴς μᾶλλον εἶπεν ἢ ἀμαθής. ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων, ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν σχόντων, ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος Ἀριστοφάνης τὰς Νεφέλας γράψας, ἐκωμῴδησεν αὐτὸν ὡς διαφθεῖρον

ἐκ τῆς νέας, ὡς ἄθεον ἐκάλει· διότι τὸν κύνα καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνυεν. ὕ-
στερον δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλιτος ἐπὶ τούτῳ ἐγράψαντο αὐτόν. καὶ εἷλον. ἐν δὲ τῷ τιμήματι δὲ αὐτὸν τῆς ἐν
τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο. οἱ δὲ, θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολὺ μέχρις ἂν ἡ ἀ-
πὸ Δήλου θεωρὶς ἀφίκηται. καὶ ἐνὸν αὐτῷ ἀχθείσης πρὶν ἐπανήκειν αἱρεῖσθαι τινὰ τῶν δικῶν. Κρίτωνος τὴν
φυγὴν αὐτῷ συμβουλεύσαντος, οὐκ ἠβουλήθη. τοὺς νόμους εἰπὼν δεῖν μὴ παραβαίνειν. πιὼν δὲ τὸ κώνειον,
αὐτίκα ἐπιμνησθεὶς, θῦσαί τε ἔφη τῷ Ἀσκληπιῷ. κύρσας δέ τις τοὔνομα Χῖος τὸ γένος ὡς συνεσόμε-
νος ἦλθε Σωκράτει. ὡς καθευδήσαντι παρὰ τὸν τάφον, ὄναρ ὀφθεὶς ὡμίλησεν. ἀπέπλευσε δὲ αὖ-
θις ἐκεῖνος. τοῦτο μόνον ἀπολαύσας τοῦ φιλοσόφου. Σωκράτης ὁ Μήλιος καὶ Χαιρεφῶν ὡς οἱ δὲ
τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐπὶ τῶν ἀπεριέργα τινὰ λεγόντων. ἔστι δὲ παροιμία. Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης.
ἀλλ' ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ἄθεον ὁ κωμι-
κὸς διαβάλλει. διὰ δὲ τὴν ζήτησιν ὁπόσους ἅλλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα, καὶ ὃν ἀπέδωκε λό-
γον, ἔφη εἰδέναι τὰ ψυλλῶν ἴχνη παίζων. ἢ Μήλιος ὥς τινες ἐδέξαντο, ὅτι τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς
ὀξυωπῶν πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων. μῆλα δὲ τὰ θρέμματα. οἱ δὲ
εἰς τὸ δασὺ καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό. οἱ δὲ, παρέλαβον αὐτό. Διαγόρας ὁ Μήλιος. ὃς τὸ μὲν πρότερον
ἦν θεοσεβής. παρακαταθήκην δὲ ὑπό τινος στερηθεὶς, ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι ἔδραμεν. ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
ἀγανακτήσαντες, τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ ὁ Διαγόρας Μήλιος διθυραμβοποιός.
ὃς τὰ ἐλευσίνια μυστήρια ἐξορχησάμενος καὶ ἐξειπὼν, ἀσεβέστατος ἐκρίθη. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοὺς Μη-
λίους, ἀσεβεῖς κωμῳδοῦσι. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βλασφήμων. Σῶκος. ὁ Ἑρμῆς. Σωκῶ. ἰ-
σχύω. δύναμαι. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ σώζω. Σοφοκλῆς. μόνη γὰρ οὐκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.
οἷον καταβαροῦν με καὶ καταφθειρόμενον. Σωλὴν σωλῆνος, τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον. Σωλῖ-
νος. ὄνομα ποταμοῦ. Σῶμα πᾶν τὸ τεθνηκὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς. δέμας δὲ τοῦ ζῶντος λέγεται. διὰ τὸ σω-
δεδέσθαι τῇ ψυχῇ ὡς εἶπεν Ὅμηρος. πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν σῶμά ἐστι. ποιεῖ δὲ ἡ φωνὴ προσπίπτουσα τοῖς ἀκού-
ουσιν ἀπὸ τῶν φωνούντων. ὥστε σῶμά ἐστι. Σῶμα ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Σωμα-
τῖτις γυνή. Σωμασκεῖν. συγκροτεῖν. ἀγωνίζειν. ὠδύνειν. ἑτοιμάζειν. Σωμασκία. ὁ δὲ, ἤσχα-
λεν ὡς παρευδοκιμούμενος ἐκ νέου. εὐχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζων σωμασκίας. Σω-
ματοποιεῖν. σωμασκεῖν. οὐκ ἠβούλετο ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν Φίλιππον. καὶ αὖθις. ἐσωμα-
τοποίησε δὲ τοὺς ἵππους. ἀνεκτήσατο δὲ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν. σωματοποιεῖν. τὸ πα-
ρέχειν τὰς τοῦ σώματος χρείας. ὁ δὲ Ζεῦξις, ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας. οὐκ ἐβού-
λετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθῶς τὸν Φίλιππον. οἱ δὲ, ἠναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν.
καὶ πᾶσαν ἤδη αἰδῶ σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι. Σωματοποιήσαντες. κυρώσαντες. βεβαιώσαν-
τες. ἐμοῦ δὲ ταχέως συγκαταθεμένου καὶ σωματοποιήσαντος τὴν ἐπιβολὴν τῷ βλέπειν διότι ὁ
ῥέπεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως. Σωματοποιῆσαι. ὁ δὲ, ἔφασκε δεῖν μὴ προΐεσθαι τοὺς ἐχθροὺς
ἐκ τῶν χειρῶν μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν φυγομαχοῦντας. ὁ δὲ, βραχείας ἐπιλα-
βόμενος ἀφόδου, ἐκ τῶν πολιορκουμένων ἐσωματοποίησε ταύτην. καὶ αὖθις Πολύβιος. ὁ δὲ, ὡς κη-
δεμονικὸς φίλος πᾶν ἐμηχανᾶτο. δι' οὗ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσει. τοῖς δὲ σφετέροις πράγμα-
σι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους. Σωναράτης, ὄνομα κύριον. Σῶος ὑγιής. Σώ-
πατρος Ἀπαμεύς. σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος μαθητὴς Ἰαμβλίχου. ὃν ὁ καῖσαρ Κωνσταντῖνος ἀ-
νεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἑλληνίζειν ἔτι κατὰ τὴν θρησκείαν. ἦν δὲ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε περὶ προ-
νοίας. καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων ἢ δυσπραγούντων. τὸν Σώπατρον Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν
οὐ καλῶς ποιῶν. ὁ γὰρ χρηστὸς οὐκ ἐξανάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης. Σώπατρος. κωμικός. τῶν δρα-
μάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἱππόλυτος. Φυσιολόγος. σιλφία. κνιδία. νέκυια. πύλαι. ὀρέστης. φακῆ. ὡς Ἀθή-
ναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς. Σώπατρος. παρῳδός. τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχίς. ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσο-
φισταῖς. Σώπατρος. Ἀπαμεὺς σοφιστής. ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ
τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστορικῶν τοῦτον εἶναί φασι. Σώπιθος ὄνομα κύριον. Σωράκους. φάρριος. ἢ ὁ διὰ ἄρτων
σωρός, ἢ πίθος σύκων. τὰ μὲν οἶτε μέγιστος. σωρακοί τε φοινίκων. Σώρανος Μενάνδρου καὶ Φοί-
βης.

βης. ἐφέσιος ἰατρός. διατρίψας ἐν ἀλεξανδρείᾳ. καὶ ἐν ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ τραϊανοῦ καὶ ἀ-
δριανοῦ τῶν βασιλέων. βιβλία τε συνέταξε πλεῖστα καὶ κάλλιστα. Σωρανὸς ἐφέσιος ἰατρὸς νε-
ώτερος. γυναικείων βιβλία δ΄. βίους ἰατρῶν καὶ αἱρέσεις. καὶ συντάγματα βιβλία δέκα. καὶ
ἄλλα διάφορα. ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐκμαθὼν, τῶν μὲν νεωτέρων, οὐ-
δὲν ἀπεδέχετο πλὴν ἰακώβου. τῶν δὲ πρεσβυτέρων μετὰ τὸν ἱπποκράτην σωρανὸν τὸν κίλικα. τὸ
μάλα τὴν ἐπίκλην. Σωρεία. πλῆθος. καὶ σωρεὸς ὁ σωρός. Σωρὸν χρημάτων ἀπειλεῖς.
κυρίως σωρὸς, τὸ ἐκ μικρῶν σωμάτων συναγόμενον πλῆθος. παρὰ τὸ σῶος. ὅ ἐστι σώζω καὶ συ-
νάγω. καλῶς οὖν εἰρήκασιν ἀπὸ τῶν καρπῶν. οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοι εἰσί. ἀριστοφάνης.
ὦ χρυσὸν ἀπειλήσας ἐπῶν. πῶς φής. πάλιν φράσον μοι. δηλοῖς τὸν αὐτὸν σωρὸν ἦ κεφ χρημάτων ἔ-
χοντα. Σῶς. ἀντὶ τοῦ σῶος. ἀριστοφάνης. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε. ὅσην ἀπὼν ἐπέσχες
ἡμῖν φροντίδα. καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν, ἄδηλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμα χωρίσω.
Σωσάννα. ὅτι ἡ ἱ τοῦ ἀφρικανοῦ σέξτου, ἔγραψεν ὠριγένης ἐν πᾶσιν ποιησάμενος, περὶ τοῦ τῆς σω-
σάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν δανιήλ. Σῶσαι. ὅτι ἐφ' ἧς τῶν ὁσίων, ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀ-
παιτούμεθα σῶσαι. ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλως. σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.
Σωσθένιοι. Σωσίβιος. λάκων γραμματικός. τῶν ἐπιλυτικῶν καλουμένων. ἐν τούτοις δὲ ἱ-
στορεῖ καὶ τοῦτο. ὅτι εἶδος τῆς κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον δικηλιστῶν καὶ μιμηλῶν. καὶ περὶ τῶν
μιμηλῶν ἐν λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν. καὶ ἄλλα. καὶ ἕτερος σωσίβιος. ψαδιεπίτροπος πτολε-
μαίου. σικελὸς ἀρχίνου καὶ πολυχρόνιον. ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ καὶ πρῶτον μὲν ἀρτῆσαι
φόνον λυσιμάχου. ὃς ἦν υἱὸς ἀρσινόης, ἔπειτα πολλῆς ἐπαγγελμένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν
ἐν τοῖς πολλοῖς δ' ὑπάρχον μῖσος. Σωσίθεος συρακούσιος ἢ ἀθηναῖος. μᾶλλον δὲ ἀλεξανδρεὺς
τῆς τρωϊκῆς ἀλεξανδρείας. τῶν τῆς πλειάδος εἷς. ἀνταγωνιστὴς ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ. τοῦ υἱοῦ μυροῦς τῆς
βυζαντίας ἀκμάσας κατὰ τὴν ρκδ΄ ὀλυμπιάδα. γράψας δὲ καὶ ποιήματα καταλογάδην. Σω-
σίπατρος ὄνομα κύριον. Σῶσις ὄνομα κύριον. Σωσιφάνης ὁμοίως κύριον. Σωσικλῆς.
συρακούσιος τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ΄. ἐνίκησε δὲ ζ΄. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ΄ τραγικῶν οἵ-
τινες ὠνομάσθησαν πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων φιλίππου, οἱ δὲ ἀλεξάνδρου τοῦ
μακεδόνος. τελευτᾷ δὲ ρια΄ ὀλυμπιάδα. οἱ δὲ ριδ΄. οἱ δὲ, ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι. Σῶσις ὄ-
νομα κύριον. Σῶστρα. σωτήρια. μήνυτρα. λύτρα. Σώστρατος σικυώνιος. ἐπίκλην ἀκροχερ-
σίτης. ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, ἔκλα. καὶ οὐ πρότερον ἐφίει, πρὶν αἰ-
σθοιτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ λεοντίσκος μεσσήνιος ἐκ σικελίας παραπλησίως ἀγωνιζόμε-
νος σωστράτῳ. ὁ γὰρ ἐκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τοῦτο ὁ λεοντίσκος παλαίων. διδαχθῆναι δὲ
αὐτὸν παρὰ κλεάρχῳ μαθητῇ εὐχέρου τοῦ κορινθίου. καὶ χίλωνος τοῦ πατρέως. Σῶστρις βασι-
λεὺς τῶν αἰγυπτίων. ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ χάμ. ὅστις ὑπέταξε τοὺς ἀσυρίους, καὶ πᾶσαν τὴν ἀσίαν
καὶ τὴν εὐρώπην. καὶ κατῴκισεν ἐν τῇ ἀσυρίων χώρᾳ σκυθῶν ἄνδρας μυριάδας ,φ. οἵτινες ἐκλή-
θησαν πάρθοι. ὅ ἐστι περσικῇ γλώσσῃ σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν λαλι-
άν. καὶ τοὺς νόμους τῶν σκυθῶν. Σωτάδεια ποιήματα, τὰ τοῦ σωτάδου. Σωτάδας βυζάντιος
φιλόσοφος. ὡς ἐν τῷ ς΄ περὶ φιλοσοφίας ἀριστοκλῆς. Σωτάδης ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς μέσης
κωμῳδίας. Σωτάδης κρὴς μαρωνείτης. δαιμονισθείς. ἰαμβογράφος. ἔγραψε φλύακας. ἤτοι κι-
ναίδους. διαλέκτῳ ἰωνικῇ. καὶ οἱ ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὕτω. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ. καὶ ἀ-
λέξανδρος ὁ αἰτωλός. καὶ πύρρος ὁ μιλήσιος. καὶ θεοδώρας. καὶ τιμοχαρίδας. καὶ ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐ-
τοῦ εἴδη πλεῖστα. οἷον εἰς ἅδου κατάβασις. πρίηπος. εἰς βελεστίχην. ἀμαζών. καὶ ἕτερα. καὶ ἐγ-
κλειόμενοι. καὶ παραλυζόμενος, ὡς ἀθήναιος φησὶν ἐν δειπνοσοφισταῖς. Σωτάδης ἀθηναῖ-
ος φιλόσοφος ὁ γράψας περὶ μυστηρίων βιβλίον α΄. Σωτέος. σωθῆναι ἄξιος. Σωτὴρ. ὁ θε-
ὸς ἡμῶν. καὶ σώτειρα φωσφόρος. ὦ σώτειρ' ἐπὶ παλλάδος ἵσταθι κλήρων ἄρτεμι. καὶ χαρίεν
φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδου. Σωτηρίδας γραμματικὸς, ἀνὴρ παμφίλης. ἣ καὶ τὰς ἱστορίας πε-
ριῆψεν. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν. ζητήσεις ὁμηρικάς. ὑπόμνημα εἰς μένανδρον, περὶ μέτρων. περὶ

κωμῳδίας. εἰς Εὐριπίδην. Σωτηρίδας Ἐπιδαύριος· πατὴρ Παμφίλης· ἢ ἀνήρ· ὑπομνήματα
ἔγραψεν· ὡς Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας βιβλία γ'. Σωτήριχος, ὁ Ὀασίτης ἐποποι-
ός· γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ· ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν· Βασσαρικὰ ἤτοι Διονυσιακά· βιβλία
δ'. ἔστι δὲ καὶ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν. ἔστι δὲ καὶ Ἀριάδνην. βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. Πύθωνα ἢ Ἀ-
λεξανδριακόν· ἔστι δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἱστορία, ὅτε Θήβας παρέλαβε καὶ ἄλλα. Σω-
φανηνή. Σωφάνης ὄνομα κύριον. Σώφαξ ὄνομα κύριον. Σώφιλος ὄνομα κύριον. Σι-
κυώνιος ἢ Θηβαῖος· κωμικός· τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ, Κιθαρῳδός· Φίλαρχος, Τυν-
δάρεως ἢ Λήδα· καὶ δημία ὥς φησιν Ἀθήναιος. καὶ ἐγχειρίδιον καὶ παραθήκη. Σωφρονεῖν. σοφο-
κλῆς· μὴ κρίνειν· μὴ ἐξετάζειν. σωφρονεῖν καλόν. νῦν τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σω-
φροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται ἣν μὴ πολυπραγμάζωνται ὅτι πράττοι ὁ ἀνήρ. Σωφρονεῖς. ἀντὶ τοῦ
μόλις ἐσφράφης· ἢ καλῶς λέγεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Σωφρονίζουσαι. αἰτιατική. Σωφρο-
νικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως, ἢ καὶ οὕτως· τὸ δὲ ἐν τῷ προχείρῳ. Σωφρονισθέντας. ἀντὶ τοῦ
ταπεινωθέντας. τοὺς δέ, ἀπειρηκότας καὶ τοὺς ἐν ἄσχος ἤπιαις σωφρονισθέντας. Σωφρονιστῆρας.
Σωφρονιστὴν ἐγώ. σωφρονίζω ἐγὼ περί. σωφρονιστική. αὐτὴ αὐτῶν ἀνεῖρ. σωφρονοῦσα. αἰτιατική. δὲ
σωφρονισάτω σε τὸ τῶν ἄλλων ὑπόδειγμα. Σωφροσύνη. αὕτη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετὴν μείζων. τῶ
δὲ αὐτῶ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ἐτυμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν. τὸ μὲν σω-
φροσύνην ἐγὼ δικαιότατα καὶ, τὸ δὲ ἡδονῶν ἐφόρτησω φροσύνης ἀμφισβητήσαιμι. φησὶν Ἀριστοτέλης.
ἀλλ' ἐπιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. ἢ γοῦν τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες, σώ-
φρονες γινόμεθα. καὶ γινόμενοι σώφρονες, κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν. Σωφροσύνη. ταύτην μεταφορι-
κῶς τινὲς ὁρίζονται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἕξις. ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐ-
πὶ μέλους. καὶ ἔστι τῶν πρός τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ λέγεται ἡ συμφωνία. Σωφροσύνη λέγεται ἡ ἀν-
τιδιαστελλομένη τῇ μανίᾳ· παρὰ τὸ σῶας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ ἀπόστολος παρὰ τοῦ ἡγεμόνος ἀ-
κούσας, μαίνῃ Παῦλε, τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιάγει. οὐ μαίνομαί φησιν. ἀλλὰ
σωφροσύνης καὶ ἀληθείας φθέγγομαι ῥήματα. τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. σω-
φροσύνη μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. νέμουσι δ' αὐτῆς τὴν προσηγορίαν οἱ ποιοῦντές τινες· τῷ
τῆς ἀγείας πράγματι. ἐξοχωτάτῳ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ ἀντιδιασταλῇ,
τὸ καθεστάναι μηνύει. εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἁγνείαν δηλοῖ. Σώφρων Συ-
ρακούσιος Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην. καὶ
ἔγραψε μίμους ἀνδρείους, μίμους γυναικείους. εἰσὶ δὲ καταλογάδην διαλέκτῳ δωρίδι. καί φα-
σι Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθεύδειν ἔσθ' ὅτε. Σώ-
φρων κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα καὶ κωμῳδίαι πενθερά ὥς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφι-
σταῖς. Σώχουσι. τρίβουσιν. Ἡρόδοτος. Σπάδων ὀξυτόνως τὸ σπάσμα. βαρυτόνως δὲ ὁ ἐκτο-
μίας. καὶ νεοσπάδα τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. καὶ σπαδωνίσματα. ἱστία δηλοῖ ὥρηκα χαλῶσα σπα-
δωνίσματα μαστῶν. Σπάδων. εὐνοῦχος. ταύτην ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρᾶ-
ξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων θριαμβεύων ὁ μάλα καὶ σηλιτεύων ὁ μέγας Κύριλλος, οὕτω
φασί. ἀκολασίας γὰρ ἕνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο δρῶσι τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἀνδρες ὄν-
τες βουλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μετατιθέντες. ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν τὴν θε-
όπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῆ μορφὴν, διαφθείρουσιν ἑκουσίως πολλάκις. ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν
ἀναγκαζόμενοι τοῦτο, ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ γένους πολέμιοι. καὶ ἄτιλοι πολιτείας
καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται. δίκην μαινάδων πορευθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρ-
χοῦνται πάθεσι. μιαρὰ πολιτεία καὶ πεφυρμένη τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες. ἀμφίβο-
λα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες. καὶ πρᾶγμα νενοθευμένον. ἴσως περιβόλων
μακρὰν ἀποιχέσθωσαν. ἐπειδὴ γὰρ αἴσχιστη καὶ κακίστη γνώμη τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον, εἰς
τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες καὶ τὴν πνευματι-
κὴν εὐνουχίαν, ἀπηγορευμένῃ πράξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες, οὐ μόνον ἀξιονομικῆς ψή-

φου

φου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸ λεγό-
μενον ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἐφημμουσῆς ἀκολασίας καὶ
ἀπόκοπος, ἐπεισελάσονται εἰς οἶκον κυρίου. ἔστι γοῦν ἰδεῖν ἀναπεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστά-
νων, τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῖς μὲν ἴσκους ἐπιτραχήλου φοροῦντας. φύσιν
μὲν ἄρρενος, θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας. καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας. καὶ τεθρυμμένως φθεγγο-
μένους ὥσπερ ἑταιρίδες ἀπρεπῶς. ὧδε κἀκεῖσε τὴν κεφαλὴν περισείουσι καὶ κλῶσιν ἀκρα-
τῶς τε καὶ ἀναιδῶς. ἀσέλγειαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετὰ ἀνδρῶν μὲν ὡς γυναῖκες μα-
λακῶς κιναιζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται. μετὰ γυναικῶν δὲ ὡς φύλακες ἅμα καὶ σω-
φροσύνης δῆθεν ἰνδάλματα, καθᾴδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπερυθριασμένως αἰσχρουργοῦ-
σι. καὶ οὗτοι μὲν ὄχλος ὑπάνδρων ἀνοσίων καὶ βεβήλων φθειρόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι, καταμι-
αίνουσι καὶ καταμιαίνονται διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας καὶ βδελυρίας. αὗται δὲ γυναικάρια
ταλαίπωρα καὶ σεσωρευμένα κατὰ τὸ εἰρημένον, ἁμαρτίαις καταμολύνουσι καὶ καταβλάπτουσιν
οἷα λυσσώδεις κύνες. καὶ τὸ δὴ χαλεπώτερον, ἐντεῦθεν αἴτιοι γίνονται καὶ πρόξενοι καὶ μέτοχοι τῆς
ἀπορρήτου κολάσεως, οἵ τε φθείροντες καὶ οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ' ὢ τῆς ἀφροσύνης. ὢ τῆς ἀπάτης
καὶ παραπληξίας. τούτους γὰρ ἄνθρωποι καὶ μάλιστα προὔχοντες ὡς σώφρονας παραδεχόμενοι
εἰσάγουσι καὶ εἰσοικίζουσιν. οἱ εἰσοικιζόμενοι καὶ παρρησίας τυγχάνοντες, τοὺς ὄντως δικαίως ἀρε-
τῆς ἐπιμελουμένους, σώφρονας ἄνδρας καταμικρὸν δελεάσαντες, εἰς τὸ τῶν Σοδόμων αἰσχρὸν
βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς. καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δηλοῖ πρὸν ἀγαρότως
πάνυ τούτοις, καὶ νόμος καὶ λόγος εὐαγγελικὸς, καὶ ἄριστος βίος. καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττε-
ται λίαν ὡς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τὴν τε αὐτὴν ἐξάγιστον ζωὴν προτιμήσαντες
ὅσον ἧκεν ἐπ' αὐτοῖς, πόλεις μὲν ἠφάνισαν τὸν σωματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες
καὶ φθειρόμενοι. εὐανδροῦσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς καὶ ἡλικίαν καὶ τὴν ἀρρενωπὸν καὶ γενναίαν ἰ-
σχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν. καὶ ἁπλῶς τὴν σώτειραν καὶ σφριγῶσαν ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμη-
νάμενοι φανερῶς, ἀθλίως καὶ καταπλέσους ἐποίησαν τοὺς ἁλόντας. οὓς ἐκφευκτέον προσ-
πάδην. καὶ βδελυκτέον ἐνδίκως ὡς ψυχοκτόνους καὶ σωματοφθόρους καὶ ἐναγεῖς ὄντας, καὶ
τῆς φύσεως παραχαράκτας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρτότερον τῶν οὕτω πορ-
νευομένων τε καὶ πορνευόντων. εἰώθασι γὰρ ὡς ἀκριβῶς μεμαθηκότες, οὐ μόνον οἱ σπάδωνες καὶ
τὰ μόρια τῆς αἰσχρουργίας ποσῶς ἔχοντες ἀσελγαίνειν ἀμέτρως καὶ ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς καὶ
ἀκορέστως, ἀλλά τε καὶ οἱ τέλειον ἀπόκοποι καὶ ἐκτετμημένοι ταῦτα, καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γενετῆς
ἐστερημένοι ταῦτα. φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας, διὰ χειρῶν καὶ δακτύλων φθεί-
ρειν τὰς γυναῖκας. καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς κατεργάζεσθαι. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἔ-
φη. μακάριος εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα. καὶ παρθένος ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν
παραπτώματι. εἰκότως οὖν ἄθηλοι ἄνανδροι. ἀνδρόγυνοι. σιδηροκάρδιοι, καὶ γυναικομανεῖς προσ-
ηγορεύθησαν. ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς καὶ σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες μάτην. καὶ μὴ
πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει καὶ τῇ κατεσχηματισμένῃ καθαρότητι καὶ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρ-
του, τί καθαρισθήσεται. καὶ ἀπὸ ψεύδους, τί ἀληθεύσει. καὶ εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος διὰ βίου-
σεμνοῦ τῶν ἡγεμόνος. καὶ ἡμίκακον τὸ κακόν. νῦν δὲ γῆς ἕτερον. γαστρίδουλον. θηλυμανές, ἰτα-
μόν. μέθυσον. πορνοκόπον. ἀργυρώνητον. ἀνελεύθερον. ἀργυρόδουλον. πρὸς αὐτῇ τῇ γυναικὶ σιδηρο-
κάρδιον. ἄνανδρον, ἄθηλυ, ἐπιμανές. πολλάκις τὰ θέατρα ἐκκαλεῖσαι ἐπῶ μωροβασάσαν ἐν σα-
τυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένον καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐνημμένον, οἰνοχοϊκὸν αἰ
ἐν προσχήματι τοῦ μυθικοῦ Διονύσου. οὕτω σωφρονεῖ μὲν ἀμίαθα διὰ σιδήρου. μαίνεται δὲ ἀκαρ-
πα δι' οἰκείαν αἰσχρότητα. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἀπαίδων. ἐπὶ Ἀζοπίου τοῦ εὐνούχου τοῦ ἐπιτρόπου Θεο-
δοσίου τοῦ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνούχων γένος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα καὶ δυναστείαν εἰς τοσοῦτον ἐ-
πέδωκε καὶ παρετάθη πλήθους, ὥστε τινὲς ἤδη καὶ τὰς γενειάδας ἐχόντων, εὐνοῦχοι βουληθέντες. καὶ
ἀνδρόποιοι γενέσθαι προσεκπαίζοντες, τῆς ψυχῆς ἀφῃρέθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι τὸ ἀνδρόπιον ἀπολέ-

σαντες· χρυσοῖ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχοῦ καὶ οἰκοδομήματα διηγείρετο· καὶ κατελαμ-
πρύνετο ἐπ' αὐτῷ σεμνότερα τῆς ὅλης πόλεως. Σπαθᾶν, εἰκῆ λέγειν· ἢ ἀναλίσκειν ἀτάκτως·
ἢ ἐργάζεσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς. ἀντὶ τοῦ ἐργάζῃ· τουτέστι σπαταλᾷς.
εἰς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδείων σπάνει, ὥστε τοὺς ὀρόφους βρέχοντας διδόναι εἰς τρο
φὴν τοῖς ὑποζυγίοις. Σπάθημα φρενῶν· τὸ ἄγαν φρόνιμον. Σπαθῶσι· κατασπαταλῶσι
σκορπίζουσι. καὶ σπάθησις· σπατάλη. Σπαλίωνες· πλέγματα μηχανικά. Ἀγαθίας· οἱ δὲ Ῥω-
μαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκεύαζον. καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. ἔστι δὲ ὁ σπαλίων πλέ-
γμα ἐκ λύγων· εἰς ὀροφῆς τύπον ἐξειργασμένον· στεγανὸν τῇ πυκνώσει· καὶ ἀμφιρεφὲς τοῖς
κατέρωθεν τὰ πλευρὰ καὶ ἐς τὰ κάτω παρατετάσθαι. καὶ περιβάλλειν δ' ἐπεχόμενον. δέρρεις δ'
ὕπερθε καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες, πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχάνημα, ὡς μᾶλλον ἔρυμα
εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι, αἴρουσί τε αὐτὸ ἀφα
νερῶς· καὶ ᾗ βούλονται διακομίζουσιν. ἐπειδὰν δὲ προσενεχθείη πύργῳ τυχὸν ἢ περιβόλῳ, τότε
δὴ νέρθεν ἐκεῖνοι τὴν προσκειμένην γῆν ἀνορύττοντες, καὶ τὸν χοῦν ἀναιμώμενοι, ἀπογυμνοῦσι
τὰ θεμέλια. καὶ εἶτα μοχλοῖς τε καὶ σφύραις ἐνδελεχέστατα πλήττοντες, κατασείουσι τὴν οἰκο
δομίαν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ, σπαλίωνές εἰσι μηχανήματα· καλύπτραι τινὲς βοείοις δέρμασιν ἐκ
τὰ δὴν ξυντεθειμέναι· ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμενοι. ὧν ἔνερθεν ὑπεισδύντες ὁπλῖται,
ἐν χρῷ τε τῷ τείχει προσπελάζοντες, ὄργανά τε λατόμα καὶ τειχορύχα μεταχειριζόμενοι, ὑπὸ
γῆν αὐλῶνας ἐργάζονται· ἐγνωμένοι τε διορύττοντες, εἴπου τείχους τι μέρος καθερείψαιεν·
ἢ ἄλλως τηρεῖ τό πως ἐκ τοῦ κενώματος γινόμενοι δυοῖν ἀνύουσί τε τὸ ἕτερον· ἢ τὴν γῆν ἀναρρήξαντες
τοῦ περιβόλου γινόμενοι ἔσω· ἢ γοῦν κατὰ τοῦ ἔνδον φρέατος τοὺς κεραίας ἀγαγόντες· ἐπ' εὐθείας
ἐκκενώσαιεν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ γλαφυρά τε καὶ κοῖλα τοῦ ὀρύγματος. Σπανίζω·
γενικῇ. Σπάνις· ἔνδεια. ὥρας χειμερίας σπάνιον πέρας. περὶ μήλου ὁ λόγος, καὶ σπανιώτατον
ὀλίγον. καὶ σπανιστοῖς, τοῖς εὐτελέσι. Σοφοκλῆς· σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι τοῖς κατὰ σπά-
νιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις· σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα τοῦ μικροῦ δέ τι μεῖω φέροντα. καὶ τὸ δὲ ἐξ-
αρκοῦν ἐμοὶ βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος· οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις λαμβάνει. Σπα
ράσσω· αἰτιατικῇ. Σπάργανα τὰ ἱμάτια· κυρίως δὲ τὰ ῥάκη. Σπαργῶσα· ἀνθοῦσα, ἢ σπα-
ραττομένη ὑπὸ θλίψεως. καὶ δεομένη ἐκκρίσεώς τινος. πάλαι βουλομένους καὶ σπαργῶντας βοη
θεῖν τοῖς οἰκείοις. καὶ αὖθις οἷα πάλαι σπαργῶντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Σπάρτα· σχοινία.
Σπάρτη· ἡ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων, ὁ ἀπὸ ταύτης Σπαρτιάτης. καὶ Σπαρτιατῶν. Σπάρτωλος
πόλις ἐστὶ τῆς Βοττικῆς· ἢ Σπαρτωλός. Σπασάμενος· ἀκράτου· οἱ γοῦν ἐκπιών. Σπατάλη· ἡ
τρυφή. οἱ δὲ μῦς νῦν ὀρχοῦνται, δραξάμενοι τῆς σῆς σπατάλης. κάτλον φησίν. ἤτοι αἴλουρον
κατοικίδιον. Σπατίλη· ἡ τῶν ἀνθρώπων κόπρος. καὶ τὰ μικρὰ δέρματα τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν
σκυτέων. σπατίλη γὰρ τὸ δέρμα παρὰ τὸ σπᾶσθαι. σκατοφάγος δὲ ὁ Κλέων. ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν,
ἐπεὶ μετὰ κόπρου τὰς βύρσας εἰργάζοντο. Σπάτινος· ὄνομα κύριον. Σπαίρει· ἅλλεται· σκα
ρίζει· ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι· θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ περόρτιον. ἀλλ' ἀπὸ γαίης
ὡς ἐθέλεις. Σπεκλονυελίον· τὸ σπέκλον. Σπεκουλάτωρ· ὁ δορυφόρος. Σπέλεθος· Ἀριστοφά
νης· κατεπάξαι βουλόμενος ἐν σκότῳ λάθοι τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον. ζήτει ἐν τῷ βό
λιτος. Σπελῆξ· γυναικεῖον ἱμάτιον ἡμιδιπλοΐδιον. Σπένδεται· δοτικῇ. θύεται· ἢ θυ-
μιᾶ· ἢ φιλιοῦται. Σπένδομαι· δοτικῇ. θύομαι ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι. καὶ σπένδοντες θύοντες. προσ
φέροντες πρὸ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιοῦσθαι. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμ-
βάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους. Σπερμαίνειν· γεννᾶν. Σπερμολόγος· εὐρυλόγος· ἀκριτόμυ
θος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες. σπερμολόγος
ὠνομασμένον· ἔοικε δ' ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται δ' ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρό
νητος ἄνθρωπος. καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων ζῶν σπερμολόγος. Σπερχειός· ὄνομα ποταμοῦ.
Σπέρχις καὶ Βοῦλις ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὐθαίρετοι εἰς Πέρσας ἦλθον· δίκην δώσοντες ξένων ἐκ τῶν
περσῶν

περσῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῶν κηρύκων τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντων. καὶ καταχωσθέντων ὑπὸ τῶν ἀθηναί-ων. Σπερχθεὶς παρ' ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ ταραχθείς. θυμωθείς. Σπερχόμενος. ἐπειγόμενος.

Σπεύδειν. παρ' ὁμήρῳ οὐκ ἐπὶ τοῦ ταχύνειν. ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ κακοπαθεῖν. καὶ παροιμία. σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. ἀπὸ ὑποδήματος, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχει σχήματος ἀπὸ τῆς βλαύτης. σοφοκλῆς. οὐ κοινῶς, τάχιστα πρὸς πόλον μολὼν. πάντα δ' ἀναγκάσει λεὼν ἀνθ' ἵππον ἱππότην τε θυμαλ-τον ἀπὸ σπουδῆς ἀπὸ ῥυτῆρος. Σπεύσιππος. εὐρυμέδοντος. ἀδελφιδοῦς πλάτωνος τοῦ φι-λοσόφου ἀπὸ πωτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς. ἀκουστὴς αὐτοῦ πλάτωνος. καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς ἀκαδημίας. ἐπὶ τῆς ρη ὀλυμπιάδος. συνέγραψε πλεῖστα καὶ μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνώ-μην εἰς ἄκρον ὀξύθυμος. Σπέος. σπέος. σπήλαιον. Σπειὼ ὄνομα κύριον. Σπεῖρα. τάξις στρατιωτική. Σπειράω σπειρῶ. ἑλίζου καὶ συνεσπειραμένος. καὶ σπειρώμενος τοῖς ἐρανίοις. Σπεῖ-ραι. πλήθη στρατευμάτων. φάλαγγες. τὰ μέρη. λεπτῶν. σπεῖραι καὶ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. καὶ πα-ροιμία. ἐπὶ σπεῖρα σχοινίον τὸ ἀναγκαιότατον. σπεῖραι καὶ οἱ ὁλκοὶ τοῦ ὄφεως. καὶ αἰλιανός. ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς συναγαγὼν, ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς ὥσπερ μή τέ τι τῶν χερσαίων μήτε μὴν τῶν πτηνῶν ἐπὶ λύμῃ προσελθεῖν. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὁλκοῖς. καὶ σπειρηδὸν περιπεπλεγμένως. καὶ σπείρημα τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα. Σπείρου. ἱματίου ῥάκους. ἢ ἐσθεῖα τὸ σπεῖρον. Σπει-ρῶνος. Σπείσασθαι. φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι. ἐθέλειν τὸ θοὺς ὑπὲρ εἰρήνης σπείσασθαι. Σπήλυγγες. σπήλαια. κοιλώματα ἐν ἐπιγράμματι. σπήλυγγες νυμφῶν ὑπ' ἰδάνης. αἱ τόσον ὕ-δωρ εἴβουσι. Σπῆλυξ σπήλαιον. βάβριος, κοινῷ σὺ σπήλυγος. οἷα τις νόσῳ κάμνων ἐβέβλη-τ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων. Σπῆλυξ. καὶ σπήλυγγος. ῥαγάς. Σπήλαιον. Σπιθαμή. τροπι-κῶς ἐπὶ τοῦ θεοῦ ὁ προφητικὸς λόγος ὠνόμασεν ὅτι συνέχει τὴν κτίσιν. καὶ περιδεδραγμένος αὐ-τῆς. εἰς τάξιν ἅπαντα καὶ διακόσμησιν ἄγει. καὶ ὅρεσιν ἰσορροπίαν καὶ μέτρα πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκείαν τάξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον μικρῷ μέρει τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμε-ως περιέχων. ἣν σπιθαμὴν τροπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε. Σπιθαμή. τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιλάδες. αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι ὡς ἀππίων. ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἀπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. καὶ σπιλάζων ἐπὶ ταύτην τὴν πόλιν. οἱ ἀσδιάπτοντες οἱ βάρ-βαροι κατεσπίλαζον. Σπίλος μιασμός. ῥύπος. Σπίνθαρος ἡρακλεώτης. ἦν δὲ τραγῳ-διῶν ποιητής. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. πυρικαιόμενος ἡρακλῆς. σεμέλη κεραυνουμένη.

Σπίνθαρος. οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ φρύξ. Σπινθήρ. Σπίνος εἶδος στρουθοῦ. Σπίτταλος ἰατρὸς παρὰ ἀθηναίοις δόκιμος. ἀριστοφάνης. ἄπελθε πρὸς τοὺς πιττάλου. οὐδ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνσταξον τουτονί. τουτέστι χαλκοῦν ἢ ἀργυροῦν. οἷον ἔχουσιν οἱ ἰατροί.

Σπληδόνος ὄνομα πόλεως. Σπλήν. καὶ κλίνεται σπληνός. τὸ σπλάγχνον. Σπογγιὰ ὀξυτόνως. ἀττικοί. ἀριστοφάνης βατράχοις. ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν σπογγιάν. καὶ αὖθις ἀρι-στοφάνης. σπογγιὰ βρεχομένον ἢ ὀπτιχύτεραν ἔφερον ἐν ἧ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπληρωμένος.

Σπόγγος. σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστρα ἀπὸ κνιδείων. φασὶ τὴν ἀκκὼ μωρὰν οὖσαν. σπόγγῳ πάτταλον κρούειν. Σποδεῖν τύπτειν ὁ μοθυμαδεῖν σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ. ἀριστοφάνης ὄρνισι. Σποδὸς βακχυλίς. ἡ βάκχου κυλίκων σποδὸς ἐν ποτηρίσω κεκλιμένη.

Σπολάς. διφθέρα. σοφοκλῆς, αἴαντι λοκρῷ. κατάστικτον κυνὸς σπολάς, λίβυσσα παρδαλη-φόρον δέρος. οἱ δὲ ἐφαπτὸν δερμάτινον. παρὰ τὸ ἐκ χθονὸς δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. ἀριστοφάνης. ὦ οὗτος. σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χλαῖναν ἔχεις. ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ. καὶ αὖθις. ὁ συκοφαντούμενον ἐσθ' οὐ πέπαται. ἀκλεὴς δέρα σπολὰς ἀντὶ χιτῶνος. Σπονδεῖα. ἀγγεῖα ἐν οἷς σπένδουσι. Σπον-δή. οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων. ἢ φιλία. καὶ σπονδῆς τις ἐν ἐπιγράμματι. καὶ σταγόνα σπονδῆς τὴν ἀειθύεισαν ὁ παιδόν. Σπορά. ἡ διανομή. Σποράδα τὴν. κονιορτὸν. ἢ χνοῦς τῆς. Σπο-ράδες νῆσοι. ἃς ἔνιοι κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ δώδεκα. Σποράδην. διεσπαρ-μένως ὧδε κἀκεῖσε. Σποράκις ὄνομα κύριον ἀρριανός. σποράκις μαθὼν τὸν στόλον βασι-λέως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γινόμενον ἐπικράτειαν, ἔφυγε. τινὲς δὲ σποράκιος. Σπόρος. ὁ νέρωτος

ἐρώμενος· ὃς καὶ Σαβῖνα ἐκαλεῖτο· οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικὸς ὅτι ἐξετέμετο, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγάμει αὐτὸν ὡς γυναῖκα ἐκείνῃ. Σπόργιλος ὁ τῶν κουρεύς. καὶ ὁ Πλάτων φησί· τὸ Σποργίλου κουρεῖον ἔχθιστον τέγος. Σπόρτουλλα· δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παρρησίᾳ. οἶδας δὲ ὅτι καὶ σπόρτουλλα ἡμῖν χρεωστεῖς· ἀλλ' ὅμως τῶν πτωχῶν ἕνεκεν εἰς τοῦτό σοι διαλυόμεθα.

Σπουδάζω δὲ περὶ τὸν ἄνδρα. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐπὶ δὲ τοῦ κατεσπεῦσθαι, θεόπομπος· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιτομῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς ἀλλ' ἐσπουδασμένως Πλάτων πολιτείας ς΄. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος, ἀποκαρτεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογῆσαι, Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ. τίνι σπουδάζεις. ὧν τινι σπουδάζεις. οὕτω καὶ ἀλέξεις. καί τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἐξαπέστειλε, σπουδάζων τῷ στρατοπέδῳ κατὰ τὴν χρείαν. Πολύβιος. Σπουδαρχιάσας· ἐπιθυμήσας ἄρξαι. σπουδάσας. ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. καὶ σπουδαρχίδης· σπουδάζων περὶ τὰς ἀρχάς. αἰολέων δὲ ἴδιον, τὸ τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φράζειν. οἷον στρατωνίδης· μισθαρχίδης. Σπουδαιολογῶ· ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδαιολογεῖτο προσκαλῶν τοὺς φίλους. Σπουδαῖος· σοφὸς ἐνάρετος. δόκιμος. ὁ ἀντιδιαστελλόμενος τῷ φαύλῳ. ὡς δὲ ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χῶρον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ σπουδαζομένου δαίμονος. τουτέστι τιμωμένου. πλούσιον μὲν ἀκούω· σπουδαῖον δ' οὐδὲν ὄντα. Σπουδὴ ἡ περὶ τὰ καλὰ σπουδὴ ἀγωνία. Ἰσίδωρος ἔφη τὴν μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴν, ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἁπτομένῳ φιλοσόφων εἶναι πρεπωδεστέραν. τὴν δὲ εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ φιλόθεον. προσήκειν μάλιστα τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόρρωθεν ἐλαύνουσι. τοῦτο μὲν ἡλικίας. τοῦτο δὲ φιλοσοφίας. Σπουδῇ ἀπὸ μέρους τῶν. μόλις. καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Σπώμενοι· συνθλιβόμενοι. Σπῶντες· γλοιηρὸν φοροῦντες. εἶτα ὑπέβρεχον θαμινὰ πίνοντες. καὶ ἀκράτου σπῶντες. καὶ σπῶσι κατακόρως ἐμφοροῦνται. οἱ δὲ, ἅδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου. καὶ ἀναπεσόντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον ἕκαστοι. Σπυρίδιον· διακεκαυμένον λύχνῳ. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι διὰ τὸ μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι ἔκρυπτον τὸν λύχνον. ὥστε σώζειν τὸ πῦρ. Σπυρίδων σπυρίδωνος ὄνομα κύριον. μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τριμυθοῦντος ἐπίσκοπος. ὃς διὰ τύφου πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς, ἐποίμαινε καὶ κατὰ πρόβατα. καὶ μέσης τῆς νυκτὸς κλέπται ταῖς ἐπαύλεσι τῶν θρεμμάτων ἐπελθόντες, λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρεμμάτων ἐσπούδαζον. οἱ δὲ, ἀοράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσιν ἐδέδεντο. ὄρθρος τε ἦν καὶ παρῆκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. ὡς δὲ εἶδε συνδεδεμένους καὶ ἔγνω τὸ γεγονός. λύει τοὺς κλέπτας. πολλά τε παραινέσας ἐνδίκων πόνων μὴ μὴν ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν. κριόν τε αὐτοῖς χαρισάμενος, ἀπέλυσε. χαριέντως ἐπιφθεγξάμενος ἵνα μὴ φησὶ μάτην ἠγρυπνηκότες φανῆτε. ἄλλα δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργάσατο ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ. Στάγειρα ὡς Γάδειρα καὶ Πύνδειρα καὶ Ὄπειρα διὰ διφθόγγου. Ἄβδηρα δὲ καὶ Φάληρα καὶ Κύθηρα διὰ τοῦ η. Σταγείριος· ὄνομα κύριον. Σταγειρίτης· ὁ Ἀριστοτέλης· ἀπὸ τῆς πόλεως Σταγείρων. Πισίδης· ποίους στρατηγοὺς ἢ Σταγειρίτας ἔχων, ἐπῆλθες εἰς γῆν ἀτυχούντων βαρβάρων. διὸ λοιπὸν Σταγειρίτην κατὰ πάντων εἴη μᾶλλον ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρου. τουτέστιν ὁ Δημοσθένης τὸν Θουκυδίδην. Σταγόνος· ῥανίδος ὕδατος. Στάδιον· ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου. ἑπτὰ δὲ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. λέγεται στάδιον, καὶ τὸ ἁπλῶς ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν. Δίων ἐν κθ΄ τῶν ῥωμαϊκῶν. ἰσορρόπων τῷ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προσδιδόμεναι, δεινῶς ἔσφαλλον. ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προσδιδόμεναι σφόδρα ἠνιῶντο. καὶ στάδιος χιτών. ὁ ποδήρης. ὁ τέλειος. παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ. καὶ Ἀριστοφάνης· δέομαι ὑμῶν, τουτὶ πάνυ μικρὸν εἶναί με ἐλλιπῶν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. καὶ σταδιαία μάχη. οὐδενὸς δὲ αὐτῶν ἐνσταδιαία μάχη ἱσταμένου. ἑπτὰ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἕν. καὶ τὰ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια π΄. τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ΄. τὸ μίλιον πόδας ͵δσ΄. τὸ δὲ πλέθρον πόδας ρ΄. ἡ ἄρουρα πόδας ν΄. ὁ πούς δακτύλους ις΄. ὁ πῆχυς πόδας α΄ς΄. ἐνσταδίοις ἰσθμοθήκην νέμειν. Σταθερόν· ὀξύ. ἰσχυρόν. θερμόν. στάσιμον. τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ· μήπως ὦ Σώκρατες πρὶν αὐτὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἡ καλουμένη σταθερά. δύναται μέντοι καὶ θερμὸν κατὰ τὴν εἶναι ἡ σταθερὰ ὀξεῖα οὖσα. καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὀξὺν

μᾶλλον ἐκεῖ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν. σημαίνει δ' αὖ καὶ τὸ στάσιμον, τὸ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας.
ἢ μηδετέρωσε κλίνειν. καὶ Κρατῖνος δευσοποιοῖς ἐπὶ τοῦ ὀξέος ἢ ἰσχυροῦ. οὕτω σταθερὸς τῶν λω-
ποδύταις ὁ πόρος ἐπενῶσι παφλάζει. Ἀντίμαχος θέρεος σταθεροῖο. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου.
καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς. σταθεροῦ χεύματος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς. σταθερᾷ δὲ καὶ λυξ-
νεαρᾶς ἥβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. Ἰώσηπος. ἐς σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετὰ ἐμπειρίας ὁρῶν προσ-
βάλλεται στρατηγόν. καὶ Εὐνάπιος. ὁ δὲ πόλεμος τῇ τοῦ βασιλέως ὀξύτητι καὶ προνοίᾳ κατηυ-
χεῖ ἐπὶ τὸ σταθερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον. τουτέστιν ἰσχυρόν. βέβαιον. Σταθερός. ἀπὸ τοῦ σταθῆναι.
ἀπὸ δὲ τοῦ ἵστασθαι σταθερὸς καὶ στεῤῥὸς καὶ ἀντίφασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ στείβεσθαι ῥᾳδίως. ἢ ἀπὸ τοῦ στείβεσθαι κατ' ἄνθρα.
Σταθεύει. ὀπτᾷ. Ἀριστοφάνης κατασταθεύει. Σταθήσεται, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν,
σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Σταθμαί. οἱ δὲ ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰς β΄ δώσειν. Στα-
θμᾶσθαι. δοκιμάζειν. οὐ ῥήμασιν ἀλλ' ἔργοις ἀεὶ εἰώθασι τὰ δι' ἀλλήλων σταθμᾶσθαι ὅρκων οἱ αὐτοί.
Σταθμήσας. ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ φθάνειν ἐν διαστήματι εἰς ἐφεδρείαν. δύο χιλιαρχίας ἔτα-
ξεν. ἀντὶ τοῦ στρατεύσας. Στάθμη. τὸ σπαρτίον. στάθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθέα. ὡς οὖν καὶ, λέγον-
τες ἀνδραφιλίας ἐν τῇ τῶν Φαλισκῶν σταθμῇ δοκιμώτατον. Σταθμησάμενος. δοκιμάσας. Ἡ-
ρόδοτος. σταθμησάμενος γὰρ ὅκως ἐξελκύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωυ-
τοῦ. Σταθμητὸν μετρητόν. Ἀρριανός. ἦν δὲ καὶ καμήλων οὐ σταθμητόν τι πλῆθος. καὶ αὖθις. ὑπερβαίνει
οὐ σταθμητόν τι τὸ μέγεθος. ἀπὸ κεραιῶν μετεώροις αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ὑπιόντας ὁρμῶντας τὸ τεῖ-
χος ἐβάλλοντο. Στάθμια καὶ σταθμαί. διχῶς λέγεται. εἰσὶ δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι
τοῦ ζυγοῦ. Σταθμίζω αἰτιατικῇ. ἐπὶ ἑστῶτος μόνου. ἐστάθμησα δέ. Σταθμὸς τὸ πανδοκεῖον.
καὶ σταθμοῦχος ὁ πανδοκεύς. καὶ Ναζιανζηνός. σταθμὸς καταπανδοκίας. Σταθμός. στρατιωτικὴ κα-
τάλυσις. Σταθμοὶ καὶ αἱ καταλύσεις καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς
πόλιν. Σταθμώμενοι. αἰτιατικῇ. δοκιμάζοντα. Σταθμῶν τῶν παραστάδων τῆς θύρας.
Στακτὴ εἶδος ἀρώματος. Πολύβιος. κυρωθείσης δὲ τῆς ἀδείας τοῖς Γερραίοις, ἐστεφάνωσαν
παραχρῆμα τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις. χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ.
καὶ διακοσίαις τῆς λεγομένης στακτῆς. καὶ ἐποίει τὸν πλοῦν ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον. καὶ ἐποίει τὸν
ἀπόπλουν ἐπὶ Σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Στακτὴ καὶ κασσία.
ἢ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδία. Στακτοῖς τοῖς ὑγροῖς καὶ δοκίμοις. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Ἀρι-
στοφάνης Πλούτῳ. οὐ τοῖς μύροισι μυρίσαι στακτοῖς ὁ προσωνυμφίων ἀγάγηθον. Σταλάζω
αἰτιατικῇ. Σταλαγμός. παυσαμένου. σταλαγμοὺς δὲ τοῦ αἵματος τὰ οἰκεῖα αὖθις διαπεπλέχθαι
τῶν. Στάλικες. πάσσαλοι. ἔμπαλιν ἰθύνων. δύναμις ἀπὸ σταλίκων. ἐν ἐπιγράμματι. ἡ
εὐθεῖα ἡ στάλιξ. Σταμίνεσσι. τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις. Στάσεις, τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν
καὶ τῆς στάσεως παρασύρων, ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους προθελύμνους. Στάσις. ἐπί τινο-
ς βιαίου ἀνέμου. γίνεταί τις ἀνέμου στάσις ἔχουσα τηλικαύτην φοράν, ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν.
Στάσις ἡ ἐμφύλιος μάχη. πόλεμος δὲ ὁ τῶν ἀλλοφύλων. στασιώτου ἑκάτερος προαιρουμένου. στα-
σιῶται δὲ οἱ στάσεις ἐγείραντες. Στασιώτης. Ἀντιφῶν ἐν δευτέρῳ περὶ τῆς μεταστάσεως. ἐπεὶ τοίνυν ὧν
ἀπὸ λέξις κατηγόρηκεν ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικε νῦν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ
τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησὶν ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἐδυνή-
θησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, δορυφόρους τοὺς δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν. Στάσιμον εἶδος μέλους ὃ παρ᾽ ἱστά-
μενοι ᾖδον οἱ χορευταί. ἢ στάσιμον τὸ ταραχῶδες. καὶ Στάσιμος ὄνομα κύριον. Στατήρ. τὸ ἐν χρυ-
σοῦ νόμισμα τῶν βαλαντίων ἢ ζυγωνεῖς τὸ μέν, εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ. τὸ δέ. στατῆρας χρυσίου
τῶν ἀμήλων ἵππων, πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότας. Στατήρ. τετράγωνον νόμισμα. καὶ τὸ
δίδραγμον καὶ τὸ ζύγιον, ἢ εἶδος νομίσματος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. στατῆρσι δὲ οἱ θεράποντες ἀρτιά-
ζομεν. τουτέστι νομίσματι παίζομεν ἄρτια ἢ περιττά. ὁρᾷ τέ με μεσουρανείας δεόμενον τετραστα-
τήρου Ἀριστοφάνης. Σταυρὸς ἐπὶ τὸ βόρειον τοῦ φόρου μέρος ἵσταται. ὡς εἶδεν αὐτὸν Κωνσταν-
τῖνος. χρυσέμπλαστος. ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς. στρογγύλοις μήλοις. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοί

αὐτοῦ καθεωρῶντο χρυσέμβαφα. Σταυροί. τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ με-
γάλου βασιλέως, καθαιρουμένων τῶν ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὑρέθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος ναῷ
ἱερογλυφικὰ γράμματα σταυρὸν ἔχοντα τύπους. ἃ περιθεασάμενοι οἱ ἐξ ἑλλήνων χριστιανίσαν-
τες, ἔφασαν σημαίνειν τὸν σταυρὸν, παρὰ τοῖς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα, ζω-
ὴν ἐπερχομένην. Σταφυλή. παρὰ τὸ σήπω. σταπυλὴ καὶ σταφυλή. πεπανθείσης γὰρ τῆς
ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται. καὶ σταφυλοβολεῖον τὸ καλούμενον πατητήριον. βότρυς
κατεσθιομένην δηλοῖ κλύσιν. Σταχάνη. ἡ ζυγὴ. παρὰ τὴν στάσιν. καὶ παροιμία δικαιότε-
ρος σταχάνης. Σταῖς. ἡ ζύμη. δύο εἰσὶ γενικαί. σταῖς ἀρσενικὸν δὲ τῆς θηλυκοῦ. σταῖς οὐδέτερον,
Σταιτίτης εἶδος ἄρτου. Στέαρ. παρὰ τῷ Δαβίδ. εὔνοια καὶ φιλαδελφία. τὸ στέαρ αὐτῶν συνέ-
κλεισαν. τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. καὶ στέαρ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ἡ εὐπάθεια. καὶ ἡ
εὐκλεία λέγεται. ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἀδείας τὴν ἀ-
δικίαν λαλοῦσι. Στέαρ πυροῦ, ὁ κάλλιστος σῖτος καὶ ἄρτος. Στέατα ἄλευρα. καὶ εὐνάπιος. ὁ δὲ, φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ στέατι παραπεπλασμένα. καθεὶς ἐν πήρᾳ, ἐπιθείς τε καὶ ἄλ-
λους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόρρητον. Στεγανὰ πλοῖα. στερεά. Στεγανόν.
πυκνόν. σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες, παρεχείμαζον. καὶ παροιμία. βάκ-
χης τρόπον. ἐπὶ τῶν στεγανῶν καὶ σιωπηλῶν. αἱ γὰρ βάκχαι ἐσίγων. Στεγανόποδα. στεγανόπο-
δα ζῷα λέγεται καὶ πλατυώνυχα. κύκνος. χὴν πελεκάν. καὶ τὸ τῶν νηττῶν πᾶν γένος. οἷς συμβέβη-
κε φιλύδροις εἶναι. Στεγανώτερον. πεπυκνωμένον. συνεχέστερον. ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλά τι
καὶ φονόεις στεγανώτερον. οἱ δὲ, τοὺς ἀσκοὺς κεντήσαντες, ὁμίχλῃ στεγανωτάτῃ συνεσκίασαν τὸν
ἀέρα τῇ αἰθάλῃ. καὶ Αἰλιανός. ὁ δὲ, ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτάς. καὶ φυλάττειν τὰ
τῆς σκέψεως ἀπόρρητα. Στέγει. καρτερεῖ. ὑπομένει, τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον, στέγει ἱ-
δρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένον. καὶ στεγόμενα κρυπτόμενα. καὶ στεγόντων ἀνεχόντων βασταζόν-
των. Ἰώσηπος. οἱ κίονες τῶν δύο κιόνων, στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον. Ἀριστοφάνης. ὡς ἂν κατηρέψατο
καὶ ναυβατικῶς κεράμῳ τὸν νῶτον, ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν. καὶ αὖθις. περὶ Οἰδίπου. πύργοι
μὲν οἳ πόλιν στέγουσιν ὡς ἀπὸ ὀμμάτων πρόσω. τουτέστιν ὥσπερ τις τὰ ὄμματα προσέχων ἔχων.
Στέγις. Στεγαί. στερεαί. Στέγω αἰτιατικῇ. Στελγίδες καὶ κατάμαγμα. τὰ εἰς τὸ λοῦ-
σθαι χρειώδη. καὶ ξύστραι. καὶ λήκυθος. καὶ ξυστροφύλαξ. εἴδη λουτροῖς ἐπιτήδεια. Στελεόν. ὁ τοῦ
πελέκεως ξύλον. εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντα τίκτετε, οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε.
Βάβριός φησιν ὁ μυθογράφος. Στέλεχος. εἰ μὲν ὁ κορμὸς ἤγουν ἡ ῥίζα παρὰ τὸ τέλος ἔχειν.
ἢ παρὰ τὸ στερεόν. εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔχεσθαι. Στελίχων. ὄνομα
κύριον. ὃς σὺν Ῥουφίνῳ ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου, ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον. Στέμμα στέ-
φανος. πλήρωμα, Στέμφυλον τὸ ἔκθλιμμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαιῶν. οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.
Στενά μοι πάντοθεν. ζήτει ἐν τῷ Δαβίδ. Στένει. στενάζει. Στενοκωνύτους ῥίχας. ἐν αἷς στε-
νάζει τις λαθομένη. Ἀριστοφάνης. ἐν κωνωπίῳ σου τὰς στενοκωνύτους ῥίχας. ἤγουν ἐν πηλῷ. ἀνάσπασον
Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ. τὸ λεπτολογεῖν. στενὸς γὰρ καὶ ἀμήχανος ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἴ-
ληπται τὸ στενολεσχεῖν. Στενολέσχης. λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία δ' αὐτό. Στενόχωρος.
ὁ ἐστενωμένος τόπος. Στενωπός. στενορύμη διόδων. καὶ στενωπεῖον, Στεντόρειος φωνὴ, ἡ τοῦ στέν-
τορος. Στερεαὶ στερεὰ καὶ ἰσχυρά. Στέργηθρον, ὁ πόθος. Στέργω. δοτικῇ. ἐκεῖνος οἷς μὲν δυνάμει
στέργειν ἠνάγκαζε τούτοις. αἰτιατικῇ δὲ, ὁ μὲν, στέργει τὴν κατὰ χώραν, καὶ στέργειν μὲν ἡμᾶς καὶ τὰ
ἑξῆς. Στερέμνιον. στερεὸν ἰσχυρόν. Στερεομετρία. Στερέωμα. Στερίφη. στεῖρα. μὴ τεκοῦσα.
καὶ στεριφοποιοῦντες, ἀντὶ τοῦ στεροῦντες. Στέριφος. στεῖρος καὶ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν
ὑστέραν. αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἕλους ἣ στεριφώτερος τε ἦν, καὶ ἥκιστα ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἑωρᾶτο, ὑπεξέβη.
καὶ Θουκυδίδης. τὰς πρῴρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες, ἐς ἔλασσον, στεριφωτέρας ἐποίησαν. ἀντὶ στερεωτέρας.
Στερίφοις, στερεοῖς ἢ πυκνοῖς. εἰ δέ τι ὑπῆρχεν τελματῶδες, τοῖς βαθείαις τάφροις στερι-
φοῖ πάντη ἐπεδείκνυτο. καὶ στεριφοχιὼ τὸ ἰσχυροχιώ. καὶ στερίφοπλο ὁ μικρὸ πέπλο. Στερητέον. ἀν

μὴ παρεῖν ἠρία. τὰ τείχη περὶ τὸν ὀφθαλμὸν ζήτει ἐν τῷ τεῖχη. Στερνακισμένος, καὶ ἠνωλακισμένος. τὰ ἐπιδι-
ώδη καὶ ἀρεία. καθαρὰ ἀπὸ πάλιν αὐχένας τὰ στενά. σοφοκλῆς. στερνοῦχος χθονός. ἀντὶ τοῦ γῆς ἐπι-
πέδου. Στερνοτύπης. ὁ τὸ στῆθος τύπτων. καὶ στερνοτυπούμενος. Στέρνοις. στήθεσι. τόν τε περὶ
στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον. Στέρξω. ὑπομενῶ. σοφοκλῆς. τούτοις ἐγὼ τὰς ἄνδρας, οὐ στέρξαιμί τι. ἀντὶ
τὰ πρᾶα καὶ εὐτελῆ. ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται τὸ λοιπόν. ὥστε στέργεσθαι μόνῳ πολύβιος. νῦν δέ, οὐ πρὸς ἡμῶν
γὰρ ἐπιορκεῖν, ἀλλὰ παρόντα στεργομένη. Στερὸν ἀντὶ τοῦ κύμιον. φησὶν ἀριστοφάνης περὶ λαμπρα-
δου. τὸ σκληρὸν καὶ γεγηρακός καὶ αὖον. ὡς ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων, τὸ χλωρόν. θεό-
κριτος. γόνυ χλωρόν. ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον καὶ νέον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων. οἱ ὄντες μὲν χλω-
ροί, ἁπαλοί εἰσι. ξηραινόμενοι δὲ ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε, στερεὸν ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

Στερόπη ὄνομα κύριον. Στεροπή. ἀστραπή. λαμπηδών. λαμπερὰς γὰρ ἅπερ στεροπὰς αἴ-
ξας ὀξὺς ὡς νότος λέγει. καὶ νῦν φρόνιμον νέον ἄλγος ἔχει. ἀντὶ τοῦ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία. ἀλ-
λὰ λέγει ὡς ὀξὺς νότος. τουτέστι ταχέως. ὡς γενομένων τινῶν σημείων ἐν τοῖς πνεύμασιν. ὥστε πα-
ρατείνειν αὐτὰ ἢ ταχέως παύσασθαι. ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἀλλ' ἐπίσχε ταχέως. δειλινὸς γὰρ ἐξαρ-
ἀλγεῖν. Στερρός. στερεός. ἰσχυρός. Στεροῦμαι γενικῇ. στερῶ δὲ αἰτιατικῇ. Στέρφος. δέρ-
μα. σκέπασμα. καὶ στερφόπεπλος ὁ ἡρακλῆς. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. πήρην καὶ δίψιον ἀπεσκλη-
ρυμένον αἰγὸς στέρφος. Στεφαναῖος. Στεφάνη. ὁ στέφανος. σημαίνει καὶ ὄρους ἐξοχήν.

Στεφάνη πόλις στεφανηφόρος ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς νικοκλέα. στεφανηφόρου ἡρῷον, ὡς ἔοικεν
ἦν ἐν ταῖς ἀθήναις. εἰκὸς δ' αὐτὸ στεφανηφόρος, ἤτοι τῶν ἡρακλέους υἱέων εἷς τῶν γενομένων ἐκ τῶν τοῦ
θεσπίου θυγατέρων. ἢ μή ποτε τοῦ ἀστικοῦ στεφανηφόρου τὸ ἡρῷον ἦν ὥς φησιν ἑλλάνικος. ἐν β' ἀτθί-
δος. Στεφανικὸν τέλεσμα. παρὰ ῥοδίοις οὕτως ἐκαλεῖτο. ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ ῥόδιοι βρα-
χύ δέ τι μέρος ῥωμαίοις ἐπιτιμῆ πέμποντες ἐτήσιον. ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον ἢ στεφανοῦν
φίλοις διδόντες. τοῦτο καὶ ἑλληνογαλάταις τοῖς ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον. στεφανικὸν
γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον. Στεφανίτης. ὁ ἐστεφανωμένος. Στέφανοι.
ἀριστοφάνης. φέρε παῖ στέφανον καὶ κατὰ χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις
παρέκειντο στέφανοι καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης. Στεφανοπώλης. ὁ τοὺς
στεφάνους πωλῶν. Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. ὡς δημοσθένης καὶ λυκοῦργος
φησίν. ἀλλὰ μὴν καὶ καλλισθένην, ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε. Στεφανωσάμενος καλα-
μῳ. λιγὸς καὶ ἀπείρεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.

Στεφάνωσις. ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου. Στέφος καὶ στέφη. καὶ αἴθεια στέφη τὰ ἐξ ὑπερβορέων κο-
μιζόμενα. ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα. Στείβοντες πατοῦντες. Στειλάμενοι στείλαντες.
καὶ στείλασθαι ἀντὶ τοῦ κρύψαι. ὀλίγοι δέ τινες δεδιότες μὴ ποτοῦ δυνάμενοι στείλασθαι καταφανεῖς
γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον. καὶ αὖθις. ὁ δὲ περσεὺς ἐκέλευσε τὸ μὲν στέλλεσθαι. οὐ μὴν ἠδύνατο ἐκ-
κρύπτειν τὸ γεγονός. Στειλάμενος. εὐσταλῶς ἐπελθών. Στείλασθαι. ἐνδῦσαι. περιβαλεῖν.

Στειλειός. τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον. τὸ δ' ἔνθεν ὅσον ἐστὶ σιδήρῳ ὑμείων. εἰ μὴ οἱ ἐν ἱστειλειὸν ἀρήρει.

Στεῖρα ἡ ἄτεκνος καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου. ὅμηρος, ἀμφὶ δὲ κῦμα στείρῃ πορφύρεον μεγάλ'
ἴαχε. καὶ στειριεὺς ὁ στεῖρος. καὶ στείρειον ὄνομα κτῆμα. καὶ στειρία δῆμος τῆς πανδιονίδος. ὁ δη-
μότης στειριεύς. οἷον στειριεὺς τὸν δῆμον. Στείχειν. πορεύεσθαι. καὶ στείχοντες. πορευόμενοι. λό-
γος δ' ὅς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην. ἐπεὶ σμικρὸς μὲν εἰπεῖν. ἄ-
ξιος δὲ θαυμάσαι. Στῆθος καὶ στηθίδιον καὶ στηθύνιον τὸ μικρὸν στῆθος. καὶ στηθίδιον. Στήλας θεμελίους.

Στήλη καὶ ὁ λίθος ὁ καμπτήρ. σοφοκλῆς. κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων. στήλη δὲ
ἐν τάφοις ἐπιτίθεται μόνοις. ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται. καὶ ἐπιγράμματα ἐπιδέχεται.

Στήλη τοῦ φόρου. ζήτει ἐν τῷ φόρος. ἐν τῇ ἀψίδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου, ἵστανται δύο στῆλαι. ἑλέ-
νης καὶ κωνσταντίνου. καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν γράφων. εἷς ἅγιος. καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στῆλαι. ἀ-
νετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον ἐπέχοντος. Στήλη σταυροῦ. ὁ ὄπισω ἐν τῷ σταυρῷ. στήλην τῆς μητρὸς τοῦ
μεγάλου κωνσταντίνου. ἐν τῷ αὐγουστείῳ. περὶ στηλῶν ἡρακλέους ἐν τῷ γάδειρα. ἐν τῷ περιπάτῳ ἐφιάλ-

κιστῆλαι ἵσταντο· γερμανοῦ· καὶ οὐαλεντινιανοῦ καὶ θεοδοσίου· καὶ κύρου φιρμιλιανοῦ πρὸς στήλαις.
Στήλη ἡρακλέους ἐν τῇ βασιλικῇ· καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους. Στήλη ἐν τῇ βηλείνῃ. Στήλη πουλχερίας· ἐν τῇ πουλχερίᾳ. Στήλη· ἐν τῇ χελώνῃ· ἐν τῷ προκοπίου· ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς ζήνωνος, στήλη ἐστὶν ἐν ταῖς ἀρκαδιαναῖς ἐμβόλοις πλησίον μέρει τῶν ῥαβδίων τῶν λεγομένων ὡρτόπων. ἐν τῷ τοῦ ἀρχιστρατήγου. ἔνθα ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ βασιλίσκου· καὶ συγκρατοῦντο πρὶν ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ ζήνωνος γυνή, ἀριάδνη ἦν· ἧς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταται ἐν τῇ βασιλικῇ. ἐν τῷ λιβυναλίῳ τοῦ παλατίου, στήλη ἦν εὐδοκίας τῆς γυναικὸς θεοδοσίου καὶ αὐτοῦ τοῦ θεοδοσίου μαρκιανοῦ τε καὶ κωνσταντίνου, ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως ἡρακλείου. στήλη τοῦ ἰουστινιανοῦ παρὰ τοῦ αὐγουστείου. ἐν τῷ ἰουστινιανός. Στήλη καὶ στηλιτευτικὸς λόγος ἐστίν, ὁ παρά τινι τῶν πεπλασμένων προερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων· εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος· ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προάγεται. οἷον γένους ἀνατροφῆς· πράξεως· συγκρίσεως. στηλιτευτικὸς δὲ λέγεται ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης. ἡ ἐστὶ λίθος ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης· τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος. ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι ἀναγράφονται. Στηλὶς στηλίδος ἡ μικρὰ στήλη. Στηλιτευθῆναι. φανερῶς δημοσιευθῆναι. ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ προτιθεμένων μεταφορικῶς. Στηλιτεύω αἰτιατικῇ. στηλοῦμαι δοτικῇ. Στήνια καὶ σκίρα. ἑορταὶ γυναικῶν. Στήωσι. στῶσι. Στήριγμα ἄρτου. οὐ μόνον σῖτος καὶ κριθή. ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον. Στηριγμὸς ὁ ἑδρασμός. Στησάμενος. νικήσας. πόλει τε καλλίνικον καὶ βαρέας τὸν ἀγῶνα στησάμενος. Στησιχόρειος. ἡ τοῦ στησιχόρου πύλη. Στησίχορος εὐφόρβου ἢ εὐφήμου, ὡς δὲ ἄλλοι εὐκλείδου ἢ εὐέτους ἢ ἡσιόδου. ἀπὸ πόλεως ἱμέρας τῆς σικελίας. καλεῖται γοῦν ἱμεραῖος. οἱ δὲ, ἀπὸ ματαυρίας τῆς ἐν ἰταλίᾳ. οἱ δὲ, ἀπὸ παλλαντίου τῆς ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς κατάνην. κἀκεῖ τελευτῆσαι καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης. ἥτις ἐξ αὐτοῦ στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ. ἐπὶ τῆς λζ΄ ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ τῆς νς΄. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον μαμερτῖνον. καὶ ἕτερον ἡλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κς΄. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου τὴν παλινῳδίαν ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ στησίχορος ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν. ἐπεί τοι πρότερον τισίας ἐκαλεῖτο.

Στιβάδες. τράπεζαι. ἐστρωμναί. Στιβάδες φορμίωνος, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν ὁ φορμίων. στιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμευνοῦσι. λιτὸς δὲ ἦν καὶ πολεμικός. καὶ στιβὰς χαμαικοίτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. ὡς δὲ ἐπῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ στιβάσιν ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν. Στιβαρὸν ἰσχυρόν, ἰώσηπος. ὁ δέ, ἐλάσας τὸν ἵππον. ἁρπάζει τινὰ νεανίαν στιβαρὸν τὸ σῶμα. Στίβη. πηγυλὶς ἡ πάχνη. ὅμηρος. στίβη δ' ὑπηοίη. τουτέστιν ὀρθρινή. καὶ στιβήεις, ἡ ἀπὸ τῆς ἐπινομένης ψυχρότητος τοῦ ἀέρος. Στιβία καὶ στίβος ἡ ὁδός. αὐτὸν προπέμψας τὸν ἐκείνου στίβον ᾔει. ἀρσενικὸν ὁ στίβος. καὶ ἡρόδοτος. οἱ δὲ δὴ πέρσαι τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ᾖσαν. καὶ πολύ. καὶ τὸν αὐτὸν στίβον. Στίβωνος ὄνομα κύριον. Στιβότης ὄνομα ποταμοῦ. Στιγεύς, τὸ κεντητήριον. Στίγματα. πληγαί. τραύματα. ἢ ποικίλματα. αἰλιανός. τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων, τὴν σποδὸν ἀναδεύσει κηροῦ ὑγροῦ καὶ ἐπιπλάσαιτο. Στιγμή. στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. κέντρον δὲ ἐστὶν ἀρχὴ γραμμῆς. μονὰς δὲ ἐστὶν ἀρχὴ ἀριθμοῦ καὶ πέρας ἡ ἀρχή. προσθετέον δὲ τὸ οὗ ἐστιν ἀρχή. Στιθαῖος. στιζόμενος τυπτόμενος. ἀριστοφάνης. ἐγὼ δὲ ἀπόλωλα στιζόμενος τῇ βακτηρίᾳ. Στιλβίδης. μάντις ἄριστος τῶν περὶ τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων. εὐδόκιμος καὶ περιβόητος,
Στιλβωνίδης ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου καὶ κεκαλλωπισμένος, ἢ ὄνομα κύριον. ἀριστοφάνης. ὄρνισιν. ὦ στιλβωνίδη. Στιλβηδόνος, λαμπηδόνος. Στιλβηδὸν ἐπίρρημα λαμβανόμενον. ἐκ τοῦ στίλβω τὸ λάμπω. Στίλη. τί δὴ ἀπεκοιμήθη μὲν ὅσον στίλην. τὸ ἡμῖν πολλοστὸν καὶ κιβω

τιον. Στιλπνόν· λαμπρόν, στίλβον. Στίλπων· Μεγαρεὺς φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώ-
του Πτολεμαίου· μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ. ἢ Διο-
κλείδου τοῦ Μεγαρέως. οἱ δὲ, Διοκλείδου τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχο-
λῆς. καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ΄. Στίξ στιχὸς ἡ λέξις. Στιπποί· ἀντὶ τοῦ πυ-
κνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος. αἵτινες ὑφανθεῖσαι ἐς πυκνότητα συνωθοῦνται. ἢ στερεοί. καὶ
πεπιλημένοι· ἀπὸ τοῦ στείβειν ὅ ἐστι πατεῖν. καὶ Σοφοκλῆς. στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τῳ.
ἡ δ᾽ ἄλλ᾽ ἔρημος. Στίππυον, τὸ ἄκλωστον λίνον· καὶ ζήτει ἐν τῷ στυππεῖον. Στῖφος· ἡ λέξις
πολεμική. ἡ φάλαγξ. συστροφή. πλῆθος συστάσεων. Στιχάει· περιπατεῖ. Στιχάριον. Στι-
χίδιον ὁ μικρὸς στίχος. Στίχος καὶ ἡ λέξις τις. στίχος δὲ ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος.
ὁ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος. Στλεγγίς· ἡ ξύστρα. Ξενοφῶν, τὰ δὲ ἆθλα
ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ. καὶ στλεγγιζόμενος ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης γήρᾳ. εἰ παιδαρίοις ἀκο-
λουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ᾽ ἔχοντα. δυσταλανσιν. οὐδὲ ἔστιν αὐτὴ στλεγγίς. οὐδὲ λήκυθος
καλεῖται στλεγγίς. καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικός. ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρός τι ἐστὶ
καὶ τῶν οὐ πρός τι. τὰ μὲν, πρὸς ἕν τι μόνον ἐστί. καὶ οὐκ ἄν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χρήσαιτο. ὥσπερ
τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾶν. τὰ δὲ, καὶ πρὸς ἄλλο τι πρὸς ὃ οὐ πέφυκε χρήσαιτο ἄν τις. τῇ γοῦν
στλεγγίδι, οὐ πρὸς τὸ περιξύεσθαι μόνον χρήσαιτο ἄν τις. ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. Στο-
ά· τὸ ταμιεῖον· διὰ τὸ περιμήκη εἶναι. στοά τε καρποῦ Βακχείου τενάγματος. ἐν αἷς ὁ σῖτος καὶ ὁ
οἶνος. Ἀριστοφάνης. Στοά· ἡ ἐν Ἀθήναις διαφέρει διὰ τοῦ ο μικροῦ. Στωικοὶ δὲ οἱ ἀπὸ ταύτης διὰ
τοῦ ω μεγάλου. ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτειος. ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα, Ποικίλη ἐκλήθη. τὴν
στοὰν τὴν ἐντὸς Ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν, θηλυκὴν κατεσκεύασε Δαμιανὸς ὁ Ἐφέσιος
σοφιστής. Στόβηρα πόλις. Στολαστοξωθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολίδος εἰς τὰς
πλευράς. ζήτει περὶ στολῆς ἐν ὀνόματι ἐν τῷ χλαμύς. Στόλιον ἡ στολή. ἢ στολὶς στολίδος. ἄκρον τῶν θαλί-
βων ἤγουν τὰ περὶ τῶν στολίδων. καὶ αὖθις. μὴ ἐν στολίῳ κατὰ γῆν περιπατεῖν. Στολὴν λευκὴν
κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν. στολὴν φορεῖν μέλαιναν οὐκ ἀληθέα. στολὴν δὲ λουρχὴν, εἰς μακρὰν
νόσον φέρει. στολὴν ἐρυθρὰν εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει. στολὴν φορεῖν ἄναντος, ἐλπίδων λύσις.
Στόλος καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. Ἀρριανός. Ἀπρόξενις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ
ἐπικράτειαν γινόμενον, ἔφυγεν. ὅ τε παρεσκευασμένον αὐτῷ τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ πρώτῳ στόλῳ τὸν
παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὖθις. τοῦ μὲν ἐν σμικρῷ μέρος ποιούμενοι. οἱ καὶ δὴ
περὶ τὸν στόλον. κυρίως δὲ ὁ ναυτικός. Στόλων ὄνομα κύριον. Στόμα, τὸ ἔμπροσθεν μέρος
τοῦ στρατοῦ. Ξενοφῶν. κελεύει ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας. μακρὰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς
λαβεῖν. Στόμα ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὅμηρος. πολέμου στόμα. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, ἀνθίστα-
ται. καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνῄρει. τουτέστι κατὰ πρόσωπον. Στόμα παρὰ τῇ θείᾳ
γραφῇ τῆς διανοίας ἡ προθυμία. Στόμαργος· φλύαρος. ἡ λέκυθα φησί. κήρυσσε μὲν ἐς ἅπαντας
εἴτε χρὴ κακὴν, εἴτε στόμαργον εἶτ᾽ ἀναιδῆ πολέαν. Στόμαχος. λαιμόν. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον
καρδίαν ἐκάλουν, ἔνθεν καὶ καρδιωγμοί. Στομίας ἵππος. ἀπειθὴς καὶ βίαιος. ὅντινα ἀστομοι-
φασί. Στομώσεις· παροξυνεῖς, Ἀριστοφάνης. διδάξεις καὶ κόλαζε. καὶ μέμνησ᾽ ὅπως εὖ μοι στομώ-
σεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα οἷαν δικιδίοις. τὴν δ᾽ ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς, ὡς ἐπὶ σιδήρου μεταφορικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀκονήσεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. οἷ-
αν δὲ τουτέστι δυνατὴν καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα, τὰ ἄδικα. τὰ ἐμ-
φιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε δικιδίοις. Στομώσεις· δεινώσεις. πανουργία. τοσόνδ᾽ ἀφῖκται
δι᾽ εὐπρόβλητον στόμα, πολλὴν ἔχον στόμωσιν. καὶ στόμωσιν. ἀντὶ τοῦ ὄξυνσιν. Στόμφακα· τα-
χύν. ἢ κομπαστήν. καὶ στομφάσαι ἀλαζονεύσασθαι. σύνθετος ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τοῦ ὀμ-
φῆς. ἵνα ᾖ λέγων, ὀμφὰς ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ περὶ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.
Στόναχος· στεναγμός. Στονόεσσα· στεναγμὸν ἔχουσα. καὶ στόνος· στεναγμός. Στορέσαι· στρῶσαι.
Στόρθυγξ· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον. Στορνυσιζώναις· αἱ γυναῖκες στόρε

νησιν αὐτῆς ἐστρέφοντο. περὶ Θησέως. Στερνιῶτες. Στούδιος, δυνάστης ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκ-
τισεν· ἡ τοῦ Στουδίου μονὴ πρότερον καθολικῆς ἐκκλησίας ἦν, ὕστερον δὲ μετηλλάχθη εἰς μονήν. ὁ αὐ-
τὸς Στούδιος δυνάστης ἔκτισε τὸν ναὸν τοῦ ἀρχιστρατήγου Γυνακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στίχοι ἡρωϊ-
κοί. Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἔδειμε τῷ· καρπαλίμως δ' ἑῶν καμάτων εὕρατο μισθόν· ἑλὼν ὑπατηΐδα
ῥάβδον. Στοχασμός. συλλογισμός. Στοιβή. σωρεῖμα. Στωικοί. Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακάμ-
πτων ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ καὶ Πεισιανακτείῳ· ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου Πολυγνώ-
του ποικίλῃ κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν λ' πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλίοις τετρακόσιοι ἀν-
ῃρέθησαν ἐν αὐτῷ, προσῄεσαν δὲ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο Στωικοὶ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἀ-
π' αὐτοῦ. ὁμοίως πρότερον Ζηνώνειοι καλούμενοι. Στωμύλεθρος. Στωμυλία. ἡ κατὰ ἀ-
στειότητα ἀπάτῃ περιερχομένη. Στωμυλιοσυλλεκτάδης. τουτέστι στωμύλα ῥήματα συλλέγων.
Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Στωμύλος. λάλος. πολύκομψος. πιθανολόγος. ἀνάπλεος. εὔφο-
ρος τῶν λόγων. ἀπατεών. κόλαξ. φλύαρος. Ἀριστοφάνης. Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλμα-
τα. ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. καὶ στωμυλλόμεθα. ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ στωμύλλεσθαι ἀν-
τὶ τοῦ φλυαρεῖν. τὰ μειράκια ταῖς τίτθαις ἀποπέμψατε. καὶ θρυπτόμενα πρὸς αὐτοὺς στωμύλ-
λεσθαι. καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαστόνων ἐάσωμεν. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. παῦσον
ἡμῶν τὰς ὑπονοίας τὰς πλεκομένας, αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους. καὶ συγγνώμῃ τινὶ πραοτέρᾳ
κέρασον τὸν νοῦν. καὶ στωμυλωτάτους φλυαρωτάτους. Στράβαξ. ὄνομα κύριον. Στράβων. Ἀμασεύς
φιλόσοφος καὶ γεωγράφος. Στραγγαλίδες. τὰ δυσλύτα ἅμματα. Φερεκράτης Αὐτομόλοις. ὑμεῖς
δὲ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε. Στραγγαλιῶδες. διεστραμμένον. καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ. ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐ-
τὸν μαστιγοῦσθαι τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι. ὁ δὲ ἐξαρνὸς ἦν μηδὲν εἰρηκέναι. Στραγγεύῃ. διατρίβῃ. σκά-
θου πορεύῃ. ὡς πορνεάζει καὶ χρονίζει καὶ ῥαθυμεῖ. κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν φησὶν Ἀριστοφά-
νης. Ἀττικῶς τὸ μὴ περιίπταται τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις ἀντὶ τοῦ στραγγεύῃ καὶ διατρίβεις. καὶ στραγγεύ-
ομαι. ἀναβάλλομαι. διατρίβω. ἅπαξ οὖν φησι δόξαν, τί παρέλκω καὶ μέλλω καὶ διατρίβω καὶ ἀ-
ναδύομαι. Στρυφνός. ἀναιδής. σκολιός. στρεβλός. δύσκολος. Στρυφνότερος. ἀναιδέστερος. ὁ ἀ-
γαθὸς βασιλεὺς ἐν τῷ τῶν μεθυόντων. μήπως ὁ μὲν αὐτοῦ ὑποτακτὸς στρυφνότερος γένηται. ὁ δὲ κατεζευγ-
μένος, τῇ πλειοτέρᾳ λύπῃ κατὰ πάθῃ. Στραγγουρία. ἡ δυσουρία. σοφὸν τοῦτό τι ἕτερόν τι
πρόσφορον δὴ ἀρχιτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. Στραγγουριῶ. Ἀριστοφάνης. στραγγουριῶ. χθὲς
γὰρ ἔφαγον κάρδαμα. ἐπιστῆναι δὲ στιν ὅτι οὗτοι τὰ κάρδαμα καὶ πτύσματος, καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς
Πέρσας χρῆσθαι αὐτοῖς. φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ ῥέειν καὶ ἀπομύττεσθαι. Στρα-
τεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδή-
λωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ τίς ἦν ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία. εἰσὶ γάρ φησιν ἐπώνυμοι, δέκα
μὲν αἱ τῶν φυλῶν, δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα αἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον
μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο. καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τε ἄρχων ἐφ' οὗ ἐ-
νεγράφησαν. καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει δεδιῃτηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται.
καὶ μετ' ὀλίγα. χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας. καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπω-
σιν, ὡς γράφουσιν ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. Στρατεία τὸ ἀξί-
ωμα. Στρατήγημα σόφισμα. ἡ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία. ἡ κατόρθωσις. Στρατηγία τὸ ἀξίωμα. τρεῖς τρό-
ποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφίεταί τις στρατηγίας κατὰ λόγον αὐτῇ προσιών. εἷς μὲν ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς
ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἕτερος δὲ ὁ μεθοδικός. καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις. τρίτος
δὲ ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ Πολύβιος ὅτι τριῶν ὄντων
τρόπων καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες πρώτου μὲν διὰ τῶν
ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς. ἑτέρου δὲ τοῦ μεθοδικοῦ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπεί-
ρων ἀνδρῶν παραδόσεως. τρίτου δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς, πάντων
ἦσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἁπλῶς. Στρατηγιᾶν. ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγί-
ας καὶ στρατηγιῶντα. στρατηγίας ὀρεγόμενον. Ἰώσηπος. ἤδη δ' αὐτὸν στρατηγιῶντα, καὶ μειζόνων ἐ-
φιέμενον

φιέμενοι, ἐνδεᾶ κατεῖχε χρημάτων. Στρατήγιον· τὸ στρατόπεδον ἀττικῶς. σοφοκλῆς, μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον. Στρατήγιον ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ· οἱ μὲν ἡγεμόνες, πρὸς τὸ στρατήγιον· οἱ δὲ πολλοὶ πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ἔθεον. Στρατηγὶς ναῦς. Στρατηγῶ ἡγεμονικῶ.

Στρατηγοὶ οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι. στρατηγοὶ δέκα ἦσαν. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς· στρατηγὸν εἶχον τῶν μὲν ἀόκνως τι ἐθρασεῖ, δὲ τῶν πολεμίους ἐπικινδύνους λαμπρόν· τὰ ἀγαθὰ φανῇ. ἐν ταπεινοῦ τυχημένοι. ἐν τοῖς δοκιμαζομένοις ὕποπτον. καὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπίφθονον. Στρατιά· τὸ τῶν στρατιωτῶν ἀποδεῖξαι παρέχον σχῆμα. Στρατεία δὲ τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ γραφὴ περὶ μανασσῆ ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα λέγει. Στρατιαὶ ἡ ἐνέργεια· ὡς προπάλαι. Στρατιώτης ἀρσενικόν. ἐπὶ ἡ θηλυκοῦ διὰ τοῦ ι. Στρατιώτης βοτάνη ἐν ὕδρος· ἀν ἐπιπλέουσα τοῖς ὕδασι. ψυχρός ἐστι τὴν δύναμιν. ἔστι δὲ καὶ χερσαῖος. Στράττις ἀθηναῖος κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· ἀνθρωπορέστης. ἀταλάντη. ἀγαθοί. ἢ τοι ἀργυρίου ἀφανισμός. ἰφιγέρων. καλλιππίδης. κινησίας. λιμνομέδων. μακεδόνες. μήδεια. τρωίλος. φοίνισσαι. φιλοκτήτης. χρύσιππος. παυσανίας. ψυχασταί. ὥς φησιν ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν. Στράττις ὁ λίβυος ἱστορικός· περὶ τῶν ἀλεξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία πέντε. περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν. περὶ τῆς ἀλεξάνδρου τελευτῆς. Στρατοπεδευσάμενοι. Στρατοπεδεία· στρατόπεδον ἐποιήσαντο. ἀντὶ τοῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις· καὶ τὸ στράτευμα· καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. ἐτυμώτερον δέ ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι. οἷον τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. στρατόπεδον δύο σημαίνει· τόν τε λαὸν καὶ τὸν τόπον. Στρατός· τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων. ὁ δὲ τόπος στρατόπεδον. λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. Στράτων κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι φοῖνιξ. Στράτων· λαμψακηνὸς φιλόσοφος θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος. υἱὸς ἀρκεσιλάου ἢ ἀρκεσίου, ὃς ἐπεκλήθη φυσικός· διὰ τὸ παρ' ὁντινοῦν ἐπιμεληθῆναι αὐτὸν φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ πτολεμαίου, τοῦ ἐπικληθέντος φιλαδέλφου. ἔγραψε βιβλία πολλά. Στρέαττον ἀεὶ ἐξυρᾶτο, καὶ κλεισθένης, ἐπὶ τῷ φαίνεσθαι ἀεὶ νέος. ἀριστοφάνης· ὦ θεσμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε. ποιοῦν δὲ δῶ πυθμικὲ τὸν πώγων' ἔχων, εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐξυρημένος. ὁ δὲ δὲ τίς ἐστιν; οὐ δήπου στράτων; Στράτων ἀμασεὺς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ τιβερίου καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ζ'. Στράτωρ στράτορος εἶδος ἀξιώματος. Στρεβλός· δύσκολος. στρεβλὸς καμπύλος. στρεβλοῖσι παλαίσμασι· τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις καὶ ἀφανέσι. Στρεβλούμενος· δεσμούμενος· μαστιζόμενος. αἰλιανός. καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος. καὶ ἐκεῖνοι παράγουσι καὶ στρεβλοῦσι καὶ κατατεινόμενος ἀληθῆ λέγει. καὶ τινὲς παραδίδονται. ὃ γε, ἓν ἔστι τῶν δεινῶν ὃ παρέλιπε, τοὺς μὲν, στρεβλούμενον χάριτι τῶν ὑπαρχόντων. Στρεπταίγλαν. ἀριστοφάνης· τοιαῦτ' ἄρ' ἀεὶ νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάϊον ὁρμάν. τοῦτο φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπειδὴ συνθέτοις καὶ πολυσυλλάβοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, καὶ τὸν ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ δὲ ὢν ἄντικρυς τὸ ἐξεστραμμένον διὰ τὴν ἀηδίαν τούτων τῶν συνθέτων. στρεπταίγλαν δὲ τὴν στρέφουσαν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσαν. Στρεπτός· περιδέραιος κόσμος. ὁ δὲ λαβόμενος τῇ λαιᾷ τοῦ στρεπτοῦ· ὃν δὴ χρυσοῦν ἐφόρει ἀμφὶ τῇ δέρῃ. καὶ αὖθις· στρεπτὸν βασαρικοῦ ῥόμβον θιασιομύστα. Στρεπτοῦ· πλακοῦντος εἶδος. ὡς δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. Στρεφεδίνηθεν. Στρεψοδικοπανουργία. συντέθειται ἡ λέξις παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικόν. ἀριστοφάνης ὄρνισι· πικρὰν ἔχοντι στρεψοδικοπανουργίαν. Στρέψα· πόλις τῆς θρᾴκης. καὶ οἱ πολῖται στρεψαῖοι. Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος ὁ μὴ ἁπλοῦς ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένων τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων. Στρεψοδικῆσαι· ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἀλλ' ὅσα μαυτῶν στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν. τουτέστι τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν. Στρῆνος· εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται. τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου. τουτέστι καὶ στρηνιῶ ἀτακτῶ. Στηκτόν· οὕτω καλεῖται παρὰ ῥωμαίοις τὸ ἐπινωμένον καὶ ἀπλατές, ἐπὶ παντὸς

εἶδος· κυρίως δὲ ἐπὶ ὑποδήματος. Στιφρός· σφιγκτός· στερεός. Στρίφνος· τὸ σκληρῶδες κρέας τῶν βοῶν. ἔστι δὲ ἡ βορὰ ἡ ἄβρωτος. Ἴων. στρίφνος ἀμάσητος, ἀκατάποτος. Στοβεῖ· ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· καταπονεῖ. Στρόβει· τουτέστιν ἀνακίνει· δοκίμαζε· περίφραζε τῇ δεκάκις· πυκνόν τι ἢ συνετὸν ποιήσας· φρόνιμον σκεψάμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τε τρόπον στρόβει τε πυκνώσας. καὶ αὖθις· ἀλλὰ πάλιν ἐστρόβει, νῦν δὲ ἔχεται μέσος· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων ἐν τῷ κρείττονος γινομένων. Στρόβιλος· κίνησις· καὶ εἶδος ὀρχήσεως· καὶ ὁ τοῦ λεύκου καρπὸς τῆς πίτυος ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων. καὶ εἶδος ἀνέμου. τό τε πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολύ, θύελλάν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν· ὥστε τὸ καθεστηκὸς τῆς νυκτὸς διαφαίνειν οὐδέν.

Στρόβιλοι· Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί· ὡς Ἀριστοφάνης. οὓς καὶ γλυκυδαχίλους εἴρηκε. καὶ παροιμία· εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων· ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος, ἐν εἰρωνείᾳ. στρόβιλοι καὶ οἱ κοχλίαι. καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες. Στρογγύλοις ῥήμασι· πιθανοῖς ἢ πανούργοις. Ἀριστοφάνης· ὁ δὲ τάχος παῖς ξεναπατῶν στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι. Στρομβιχίδης· ὄνομα κύριον. Στρόμβος· ῥόμβος· ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι. Στρομφίδες νῆσοι· μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἤλιδος κείμεναι.

Στρούθης· σατράπης τις βασιλικὸς ἦν. Στρουθίζων· τίζων. Στρουθοί· οὕτως οἱ Ἀττικοί. Σοφοκλέους· μηκώνων· κιχλῶν, στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς ἡδονὴν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα Ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ· τὸ γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν· ἐνδεικνύμενος καί, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά εἰσι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα. Στρουθὸν κρατῶν φύγε πρὸς δόκα βλέπειν. Στροφάλιγξ· ἡ συστροφή, καὶ στροφάλιξι. Στροφαῖος· ἀντιλογίας. στροφαῖον· οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἱδρυμένον δαίμονα. ἅμα ἢ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες πανοῦργοι λέγονται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με. ἐπωνυμία δέ ἐστιν Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ἐν ταῖς θύραις ἱδρύσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. ὅτι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀναδύεσθαι καὶ ὅλως πανουργεῖσθαι.

Στροφή· ἐν τῷ Ἀριστοφάνους Ὄρνισιν· ᾠδὴ ἤτοι στροφή. Μοῦσα λοχμαία· ποικίλη. μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισι, καὶ κορυφαῖς τ' ἐν ὀρείαις ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου. καὶ τὰ ἑξῆς. Στρόφιγξ· στροφή. κίνησις. ἢ ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεύεσθαι. Στρόφιον· τὸ στρογγύλον ζωνάριον. Ἀριστοφάνης· τὸ στρόφιον ἤδη λυόμενα. ἀλουργῆ ἀμπεχόμενα. καὶ κόμην στρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκοσμημένην. ἢ οὐκ ἐξήρεπται ὡς στρόφιον διαδήματι. καὶ λαγὼς ἐλάφῳ καὶ κάμηλος ἐλέφαντι. καὶ κρόκος μύροις. καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη. καὶ χοῖροι. καὶ ὄρνιθες τοῖς ἑαυτῶν σαρκὶ δ' οὖν αὐτὸν ὑπερέχουσι λόγων. λέγεται καὶ στρόφος· τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον. ὅ ἐστιν ἐρεοῦν. ἢ πρόσδετος. Στρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι. Στρόφις· ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν. ἀπὸ τοῦ στροφέως ἡ μεταφορά. καὶ ὁ εὐκίνητος. Στροῦθος· ὁ λελωβημένος. Στρωμνή· κλίνη. Στρωννύω. Στρῶπες· ἔθνος.

Στρωτῆρ· τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν ῥοδοδοκῶν τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον. Στρωφᾶσθαι· στρέφεσθαι. Στρυπαῖος ὄνομα κύριον. Στρύμνησος, ἄποικος Θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων. Στρυμώνυμος ὄνομα ποταμοῦ. Στρυφνόν· σκληρόν. παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος. Στοιβάζω· συνάγω. Στοιβήν· σωρόν. Ἀριστοφάνης· κἄν που δίς εἴπω ταὐτόν, ἢ στοιβὴν ἴδοις ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου κατάπλυσον. ἀντὶ τοῦ κἄντι ἥκιστον ῥῆμα πλεονάζοντι εὕρῃς καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἡ μεταφορά. Στοιχεῖα· ἀρχαί. Δαμάσκιος· στοιχεῖα πρῶτα μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας. ὅλως φιλοπονία. ἀγχίνοια.

Στοιχεῖα αἱ εἰκόνες καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων· αἱ διὰ ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν ἔχουσαι. Στοιχεῖον· ἐξ οὗ πρώτου γίνεταί τι, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὴ τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ, τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ θερμόν· τὸ δὲ ὕδωρ ὑγρόν· τὸν ἀέρα ψυχρόν· τὴν γῆν ξηράν. οὐ μήν, ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι δ' αὐτοῦ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ· ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι. ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι. εἶτα τὴν τῶν πλανωμένων

νομιζόντων. μεθ' ἣν τὸν ἀέρα. εἶτα τὸ ὕδωρ. ὑστάτην μὲν δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἁπάντων οὖσαν.

Στοιχοῦσι δοτικῇ, διατυποῦσι. Στοιχειώδη, τὰ εἰσαγωγικὰ τὰ πρῶτα καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

Στοιχείωσις. ἀκριβεστάτη ἐπιτομή. ἡ πρώτη μάθησις ἤτοι διάταξις. Στοιχῶμεν. πειθώμεθα. ἀρεσκώμεθα. μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς φασὶν οἱ πρεσβύτεροι. Στύαξ. ὁ Κράτωνος. στρατηγὸς Ἀθηναίων. δωροδόκης καὶ προδότης. ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. οἱ δέ, ὡς πιὼν κώνειον. Στυγερὸς καὶ στυγερὸς ὁ μισητός. καὶ στυγερῷ μισητῷ ἢ φοβουμένῳ. καὶ στυγερωπὸς ὁ μισητός. Στυγεῖ. μισεῖ. ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τῆς Στυγός ἥτις ἐστὶ πηγὴ ἐν ᾅδου. Στυγητός. μισητός. Στυγὸς μελανοκάρδιος πέτρα. διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μελανοκάρδιον. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Στυγὸς γὰρ κρήνη ἐν ᾅδου. ὅρκος θεῶν ἀπὸ τῆς στυγνότητος. Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος. Στύλος. Στύλων κρατεῖ ἐλπίζει τὴν θείαν χάριν. Στύπαξ. Στύππη. πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ στύππη συνάπτουσιν ἀλλήλοις ἐν ἡμικυκλίῳ σχήματι. στύππη δὲ τὸ στυππεῖον. Ἰώσηπος. πληρώσαντες τὴν στοὰν στύππης. πρὸς δὲ ἀσφάλτου τε καὶ πίσσης. Στυππεῖον. στύππιον δὲ τὸ μὲν σημαίνει τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. τὸ δέ, ὅθεν τὸ λίνον νήθεται. Στύραξ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος. ἡ τοῦ δόρατος ἀρχὴ ἐφ' ἧς ἐπερείδεται. Σύραξ. τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον. ὃ καὶ πηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ Θουκυδίδης φησί. στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ στυρακίζω ἤκω. Στυφελός. ὁ οὗτος στυφελὸς καὶ χοιρόθλιψ ποθεῖς ἐρᾶν τε ἀκάστου ἐρᾶν στερεοῦ. Στυφελίξαι. σεῖσαι. κακῶσαι. διῶξαι. καί αὖτέ μιν στυφελιζομένοισι κύκλακος παλαιότατα φησὶν ἐποιήσατο. καὶ τὸ διφρᾶσθαι ἔπος. παῦσαι. μὴ δὲ ῥαπίζειν. ἐπειὴ φίλος ἀνδρός ἐστι. Στυφελισμοῦ. ὀργάς. ὕβρεις. μέμψεις. λοιδορίας. οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμοὺς Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν. ὃς ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης ἡμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπε καὶ ἐν μυθικοῖς. ὅθι στυφελῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ὁ στραφέντα νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κέλαθιν. Στυφλῷ ὀγμῷ ἢ ξηρᾷ καὶ σκληρᾷ. Στυφοκόμπος. ὁ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν. ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένος. Συάκιον. εἶδος ἰχθύος. Συβαρίτης ἀρσενικὸν διὰ τοῦ η. θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι. ἀπὸ Συβάρεως. Συβαριτικαῖς καὶ συβαρικαῖς. τρυφηλαῖς. λαμπραῖς πολυτελέσι. τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται. οὗτοι γὰρ τοσοῦτον διῆγον τρυφηλῶς, ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. καὶ συβαρίζειν τὸ τρυφᾶν. ἢ τὸ θορυβεῖν. καὶ συβαρικὰ ἀποφθέγματα παρ' Ἐπιχάρμῳ. καὶ συβαρικοὶ λόγοι οἱ αἰσώπειοι. καὶ συβαρίσαι, τὸ τὴν συβαριτικὴν ποιῆσαι. καὶ παροιμία. συβαρίτης διὰ πλατείας. ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων. συβαρῖται δὲ γαστρίδες ἦσαν καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ ὁ ζῆλος παρ' αὐτοῖς τῆς τρυφῆς, ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἴωνας καὶ Τυρρηνούς. διότι συνέβαινεν αὐτοῖς, τοὺς μέν, τῶν Ἑλλήνων. τοὺς δέ, τῶν βαρβάρων προέχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ. παρὰ δὲ τούτοις Μινδυρίδης λέγεται προηγουμένως τρυφῆς. οὗτος δὲ κληθεὶς εἰς τὰ Σικυωνίων τυράννου, νικήσαντος ἅρματι καὶ κηρύξαντος παραγγέλλεσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα. δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν, ἀναχθῆναι λέγεται ἐκ Συβάρεως ναΐ. πεντηκοντόρῳ τοὺς ἐρέτας ἔχων ἰδίους οἰκέτας. τοὺς μέν, ἁλιεῖς. τοὺς δέ, ὀρνιθοθήρας. παραγενόμενος δὲ εἰς Σικυῶνα ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς, οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι. καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ, προσιόντος τινὸς ὅπως κατακλιθῇ, πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν ἢ μετ' ἐκείνης θυγατρός. ἢ μόνος κατακλιθήσομαι. Συβαρεῖται μαίνονται. ζήτει ἐν τῷ ἀμυεῖς μαίνεται. Συβήνη. ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. ἢ φαρέτρα. Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης. ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδὲν ἀλλὰ συβήνην λαβέ. Συβόσιον, τὸ χοιροφορβεῖον.

Συβώτης. χοιροβοσκός. Συγγένεσθε. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπλέξατε. Σοφοκλῆς. ὦ θεοὶ πατρῷοι. συγγένεσθε ἀλλὰ νῦν. ἀντὶ τοῦ συμμαχήσατε ἡμῖν καὶ νῦν. Συγγενής. καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. ἡ αὐτὴ γραφὴ φυλάττεται. Συγγίνομαι δοτικῇ. Συγγινώσκω δοτικῇ.

Συγγνώμη. συγχώρησις. οὐ δεῖ τὸν σπουδαῖον ἔν τινι συγγνώμην ἔχειν. μὴ δὲ παριέναι τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κολάσεις. ἐπεὶ τό τε εἴκειν, καὶ ὁ ἔλεος, αὐτή τε ἡ ἐπιείκεια, οὐδὲ

μία ἐστὶ ψυχῆς ἀρετὴ πρὸς κολάσεις προσποιουμένοις χρηστότητα. μὴ δ' οἴεσθαι σκληροτέρας
αὐτὰς εἶναι. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ τῆς ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως. ἐπειδὴ ὁ γνοὺς ἑαυτὸν. του
τέστιν ὁ μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ γνῶθι σαυτὸν μὴ τοῖς
κατορθώμασιν, εἰ καί ποτε ὀλίγον ἐπινυστάξας εἰς ἀλαζονείαν ἤρθη μεγαλοφρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰ-
κείαν φύσιν καὶ ἀσθένειαν καταμανθάνων, γνωσιμαχεῖ ὥσπερ γνοὺς, τουτέστιν ὡς ἐννοήσας ὅτι ἐκεῖ
νος ἔγνω παλινῳδίαν ᾄδει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτὸν, ὁ μὴ συγγνοὺς ὁ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν,
μεμπτέος ἐστὶν ἄξιος μὴ γνοὺς ἑαυτόν. ὁ δὲ μὴ συγγνοὺς τῷ γνόντι ἑαυτόν. Συγγνώμονα. συμπα-
θῆ. οἰκτίρμονα. οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον. ἀλλὰ συγγνώμονά τινα ἄνθρωπον ὄντα,
καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται. τὸ μὲν
μηδὲν ἁμαρτεῖν, θεοῦ ἐστὶ καὶ πάντα κατορθοῦν. ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἄν, εἴποι ἐπ' οὐδενὶ ὅτι μὴ
πείσεταί τι δεινόν. μυρίαι γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων.

Συγγραφή. φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος ὅτι ὁ λόγος συγγραφόμενος. ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνη
σιν συγγράφεται, ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων, ἢ καὶ ἀμφω. ἢ πρὸς βλάβην τινῶν ἢ ἐπίδειξιν. ἢ ἐξ ἀνάγ
κης. Συγγραφεῖς. ἠθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε πλῆθός τι αἱρεῖσθαι. εἰς ῥητὴν ἡμέραν
εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον ὡς Ἰσοκράτης φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν υ' ἐγένετο. Θου
κυδίδης ἐν τῇ η'. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο.
καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτο
κράτορας. τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον, ἐς ἡμέραν ῥητήν. καθότι
ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ'. οἱ τότε αἱρεθέντες ὥς φησιν Ἀν
δροτίων, καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνων τῶν προβούλων. Συγγραφοῦ
αἰτιατική. καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους συγγράφων. Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε.
συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης. τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται. Συγκαλεῖς. συνάγεις. Συγκαλύ-
πτω αἰτιατικῇ. Συγκαταβάσεις. ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ θεὸς φαίνηται. ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν
οἷός τε ἐστὶν οὕτως ἑαυτὸν δεικνύει. ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὁρώντων ἀσθενείᾳ τῆς ὄψεως τὴν ἐπίδειξιν.

Συγκάταινον. συγκατατιθέμενον. συναινοῦντα. Σύγκαιρον. ἐπιτήδειον. χειμῶνος ὥρα ἦν
καὶ τὸ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον. Συγκεκυφός. συνηθόν. Ἀριστοφάνης. ταῦτα δ' εἰς ἕν ἐστι
συγκεκυφός. οἷον ὁ μονοῦσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπνέουσιν. ὁρᾷς γὰρ αὐτῶν τὸ σῖφος οἷόν ἐστι θυροπωλῶν.
νεανιῶν. τούτους ἡ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι τυροπῶλαι. Σύγκεισθε. ὁμονοεῖτε. Σύγκλη-
τος. ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν, αἱ μὲν ἔξωθεν, καὶ μετὰ μισθὸν ἐγίνοντο. εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπεί-
ξειεν ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰ
σχίνου. Συγκλείω αἰτιατικῇ. Συγκλώδης ὄνομα κύριον. Συγκλύδων ἀνθρώπων. συμ
μίκτων. ἐπηλύδων. παρεισάκτων. τοῦ δὲ ἀσήμου καὶ συγκλύδος ὄχλου, ταχέως πρὸς αὐτὸν συ
νισταμένου, δισμυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντας ἔσχε. Συγκομιδή. ὡς ἐπὶ καρπῶν. Θουκυδίδης ἐν
γ'. καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. συγκομίσας δέδωκα. καὶ ἀ-
ποδόμενος τὸ ἀργύριον. ἡ σὺν πρόθεσις κατὰ διάστασιν. συγκομιδή. Συγκορυβαντιῶμεν. ἀντὶ
τοῦ συμμαινόμεθα. συνορχούμεθα. συνενθουσιῶμεν. Συγκόψαι. ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. ὑ-
πὸ μεταγλώνης. Συγκρητίσαι. τὰ τῶν Κρητῶν συμφρονῆσαι. Σύγκραμα. ἡ ἐκ τῶν μελῶν εἰς ἀλ
λήλα συμφωνία. οἷα ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων κοινωνία. Σύγκρισις. ἑνὸς πρὸς ἕνα ἢ πλείο
νας. ἑνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις εἰ μὴ κατὰ χρόνον. ὅτε ζητοῦμεν τόδε τι λαμπρότερον νῦν ἢ πρότε
ρον. ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται. ἢ τὸ πότερον μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων τὸ κατη
γορούμενον. ὡς ἐπὶ τοῦ πότερον ὁ πλοῦτος ἢ ἡ ὑγεία αἱρετώτερον, ἢ πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμέ
νῳ ὑπάρχει. οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἡδὺ ἢ τὸ χρήσιμον. ἢ περὶ τῶν δε τόδε, ἢ τόδε τῶν δε. οἷον περὶ τῇ ὑγείᾳ μᾶλ
λον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν, ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. ὅπως δὲ αἱ συγκρίσεις γίνονται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέ
γονται καὶ τὸ μᾶλλον ἢ γίνεται καὶ τὸ ἧττον. καὶ τὸ ὁμοίως ἡ σύγκρισις. συγκρίνεται γὰρ καὶ τὰ
τοιαῦτα. εἰ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὖσα αἱρετή, μὴ ἐστὶ δι' αὐτὴν αἱρετή. οὐδὲ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ-
δονή

δὴ ἡμᾶς ἀλλ᾽ οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν ἡ τελευτὴ μὴ ἔστιν ἀγαθόν, οὐδ᾽ αὖ τέλος ἐστί. καὶ πάλιν εἰ ὁ
πόλεμος ἐστὶ τῶν ὑγιαινόντων ἀγαθός, ἀγαθόν ἐστι, καὶ ἡ ὑγεία. καὶ εἰ ὑγεία ἁπλῶς οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρή-
νῃ οὖσιν ἢ τοῖς πολεμοῦσιν, ἀγαθόν ἐστιν ἢ τούτοις ἢ κἀκείνοις. Συγκειτικῶς· ὁμοῦ. καὶ σύγκεισις.
Συγκροτεῖ· δοτικῇ. συνάγει. αὔξει. συνιστᾷ, καὶ συνδεῖ. πρὸς ἁρμονίαν ἄγει. συνέχει. συμπαρέστη. οὐ-
δένα καιρὸν παραλείπει. ἀγαθίας· συνεκρότουν τὸ αἱ δυνάμεις ὑπὸ Ναρσοῦ. καὶ ἅπαντα συνήθροι-
σε τὰ στρατεύματα. Συγκρούειν· συναθροίζειν. καὶ σύγκρουσις παραλογισμός. κρούσαι τὸ ἀπα-
τῆσαι τὸν ἀκούοντα. οἷον ὑποκρούσασθαι καὶ συναρπάσαι. Συγκυκῶν· συγκεράσων. Συγκυροῦν-
τα· διαφθορόντος συνοικίζοντα. Συγχαίρω· γενικῇ συντάσσεται. ὁ μὲν, συνέχαιρε τῇ νίκῃ. ὁ δέ,
ἀνθυπεκρίνετο. Συγχέω· αἰτιατικῇ. Συγχεῖ· ἀφανίζει. συμμιγνύει. Συγχίδα ἐν ἐπιγράμ-
ματι. καὶ μονόπεπλον συγχίδα. καὶ στεφάναι κρατὸς ἐρημονόμου, ὡς ἔοικε τινὰ λέγει. Συγχωρῶ·
δοτικῇ. Συγχρῶμαι· δοτικῇ. Συγχρωτίζεσθαι· πλησιάζειν. Ἰωάννης ὁ ἐκίνησεν ἐκέλευε, πυνθα-
νομένῳ τοῦ βίου, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς, ὅ ἐστι τοῖς βιβλίοις τῶν
ἀρχαίων, τουτέστι μηδὲ τὴν ἀσκητικήν. καὶ λόγοις τρέφειν ψυχὴν τὴν βασίλειαν. Συγχυθείς· συγκραθείς. οὐ
γὰρ μὴ πρὸς ὀργήν, ἀλλὰ παντελῶς ἐλέγχει. ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δοῦ παρὰ τὰ ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρ-
τοπώλιδας. σὺ δ᾽ εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς. καὶ τὸ ἡ πρῖνος καιομένη, ψόφον ἐμποιεῖ.
Συνέδρων. ὅτι Αἰλιανὸς ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησε. ἦν δὲ ἐκ Συνέδρων. ἔλαθος ἀγαθὸς καὶ ἐν σκη-
νῶς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰλιανός. Συηναῖος. καὶ συηνὴς ἡ ἐπὶ δέρματος ὁμοία. συηνὴς δὲ ἡ συηνία. Συηνία καὶ
συηνία ἀμαθία. σκαιότης. ὑπὸ ἀφροσύνης κρατεῖται. καὶ συηνεῖν. Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀνα-
στρέφεσθαι. καὶ συηνὸς δέ ἐστι τρί. καὶ συηνία πόλις συηνῆς δὲ συηνία. Σύηνον ἔλαιον. καὶ συσάμινον, ᾧ ἐχρίοντο
οἱ σὺν Κύρῳ στρατευθέντες. Συκάζειν· τὸ ψεῦδος ἢ τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ζήτει ἐν τῷ ἀπὸ συκά-
ζειν. Συκάμινον· εἶδος δένδρου. καὶ σαρκωματικὸν ἕλκος γινόμενον, ἐπί τε τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τῇ
ἕδρᾳ. ὃ καὶ σῦκον λέγεται. Συκέα, τὸ δένδρον. ἡ καὶ συκῆ. σῦκον δὲ ὁ καρπός. Συκῆ· ἐν τῷ ὄλυν-
θος. Σύκινον· ἀσθενές. καὶ παροιμία. συκίνη μάχαιρα. ἀντὶ συκοφάντης. καὶ ἑτέρα παροιμία. συκίνη ἐπι-
κουρία ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. ἡμεῖς δὲ οἱ καθήμενοι τὴν συκίνην ἐπικουρίαν. τοὺς στρατιώτας προσδεχόμενοι.
Συκίνη ναῦς. τὸ ἀτελὲς δηλοῖ. ἐν τῷ ἐγγύς καὶ Μάνδρωνι. Συκομορέα. ὅτι τῆς συκομορέας
ὁ καρπός, οὐ πεπαίνεται, εἰ μή τινα βραχεῖαν τομὴν δέξηται. Σῦκον αἰτεῖν· κολακεύειν. νεωστὶ γὰρ
τῶν σύκων φαινομένων, ὥσαν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκωροὺς δοῦναι. Σῦκον αἰτεῖς·
ἐπὶ τῶν κολακευόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς, βουλόμενοι ὑπ᾽ αὐτῶν λαβεῖν πρω-
ϊμα σῦκα. ἀγωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. καὶ ἑτέρα παροιμία. σῦκον ἐ-
φ᾽ ἑρμῇ. ἐπὶ τῶν προκειμένων εἰς ὠφέλειαν τοῖς βουλομένοις. ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον. τοῦτο τῷ
ἑρμῇ ἀνετίθεσαν. καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία. ὥσπερ τὰ σῦκα ἐπὶ τοῖς
ὀφθαλμοῖς ἔφυ. ἐπὶ τῶν προσφυῶς τινος πράγματος ἐχομένων, σῦκα λέγουσι τὰ σαρκώματα, καὶ
ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. σῦκον δὲ λέγει τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα, ἢ ἕλ-
κος γινόμενον ἐν αὐτοῖς. Ἀριστοφάνης, ὥσπερ τὰ σῦκα ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔφυ. Σῦκον σύχ-
τίον, τὸ εἶδος ἐκ μὴ ῥιπτόμενον ὡς ὁ ὄλυνθος. ὄλυνθος ἡ παρὰ τὸ ὀλισθαίνειν, ἢ γυναικὸς πρώτης ἀνθή-
σεως τὸ αὐτὸ ἔχειν, τὸ σῦκον καὶ μόνον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι. καὶ ἰσχάδες ἐν τηγάνῳ ὀπτώμεναι καὶ
νήσταις διδόμεναι ὁμοίως σὺν γλήχωνι. καὶ σῦκον τὸ μέλαν τραγεῖς. βρῶσις σύκων δείκνυσι φλη-
νάφων ψόγοις. Συκοφαντεῖν· κνίζειν ἐρωτικῶς, οὕτω Πλάτων καὶ Μένανδρος. Συκο-
φαντεῖν, τὸ ψευδῶς τινος κατηγορεῖν. κέκληται δέ φασι τοῦτο παρὰ Ἀθηναίοις, πρῶτον ἐξευρε-
θέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξά-
γοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντας τινῶν φιλαπεχθημό-
νως, οὕτω προσαγορευθῆναι. Ἀριστοφάνης, καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια. ἴδιον δὲ Ἀθηναί-
ων τὸ συκοφαντεῖν. Αἰλιανός, ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρεῖν. ἐν δὴ τούτῳ νόσοι καὶ ζοφώδεις ἀπορίαι
τὴν ἡμεραίων κατεῖχον. Συκοφάντης, λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ, τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς
τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς, ἐκαρποῦντο. μετὰ δὲ ταῦτα εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρουν τινές.

ἐντεῦθεν οὖν συκοφάνται λέγονται. Συκοφάντης. ὁ διάβολος. τὸν δὲ θεὸν ἐσυκοφάντησε. φήσας κεκωλυκέναι τοῦ ξύλου τὴν μετάληψιν. καὶ ἐν τῷ ἰὼβ. μὴ, δωρεὰν σέβεται ἰὼβ τὸν θεόν; καὶ συκοφαντία ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ ῥῆμα συκοφαντῶ αἰτιατικῇ. Συκοφάσσουσι. συκοφαντοῦσι. τὴν ἐρανικὴν σαι συκοφάσσουσ᾽ ἀδίκως. Συκυᾶσι. φιλοκερδὴς τῆς τυραννίδος. ἄρα γ᾽ ἀρχαῖα ὥσπερ ταῖς συκυαῖσι τῆς κεναῖς. ἐν τῷ ἀρχέχυη. Συλλαβών. εἰς νοῦν λαβών. ὁ δὲ πεισίστρατος συλλαβὼν χρηστήριον καὶ φασὶ δέχεσθαι τὸ χρησθέν. Σύλας. τὰς συλλήψεις. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς φαίνου. ὅτι μὲν σῦλαι ὦσιν ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ διηγούμενος αὐτό φησι. σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ φασηλιτῶν. δεδομένων σύλων φασηλίταις κατὰ ἀθηναίων. ἐπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι ἃ ἔλαβον. τί ἄν τις ἔχοι ἄλλο ὀνομάσασθαι τοῦτο. ἢ ὅτι ἂν αἱρεῖν τὰ ἀλλότρια. ἀντὶ τοῦ συλλήψεις σύλας ἔλεγον. Σύλλας. ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπὶ τοῦ σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος ῥωμαίων ἀνεφύη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μηνῶν τούτων καὶ φοράν, λίβιός φησι καὶ διόδωρος. ἐξαίφνης γὰρ τοῦ ἀέρος ἐν αἰθρίᾳ πολλοὺς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος. ὀξὺ ἀποτεινούσης καὶ θρηνῶδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας, ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι. τοὺς δὲ τυρρηνῶν μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους. καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ὀκτὼ τὰ γένη διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων. ἑκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ θεοῦ. συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης, καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον. ὡς δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι. ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι. καὶ θεοῖς ἧττον ἢ τῶν προτέρων μέλον. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως πως ἔχει. σκοπεῖν παρίημι. ὅτι σύλλας ὁ ὕπατος ἀπάρας ἐξ ἐφέσου, προσχών τε ταῖς ἀθήναις, ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνον τινά. καὶ τὴν ἀπελλικῶντος τὴν τοῦ τηΐου καταλαβὼν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην, ἀνείλετο. ἐν ᾗ τὰ πλεῖστα τῶν ἀριστοτέλους καὶ θεοφράστου βιβλίων ἦν. οὔπω τότε τοῖς πολλοῖς ὥς φησι πλούταρχος γνωριζόμενα. ἀλλ᾽ ἐντεῦθεν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γνῶσιν. Σύλλας ὁ ὕπατος, ἐπιλογισμὸν τῶν ἑαυτοῦ πράξεων ποιήσας, εὐτυχῆ ἑαυτὸν ἐκάλει καὶ ἔγραφε. καί ποτε λεβηρία ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανὴς ἐξόπισθεν τοῦ σύλλου πορευομένη, ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα. καὶ κροκίδα τοῦ ἱματίου σπᾷ. τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος, οὐδὲν δεινὸν εἶπεν αὐτοκράτορ. ἀλλὰ βούλομαι κἀγὼ τῆς σῆς μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δέ, ὑπερησθῆναί τε τῷ ῥηθέντι. καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα τῆς μετέλλης ἤδη τεθνηκυίας. Συλλαῖος ὄνομα κύριον καὶ σύλλαιον πόλις. Συλλέγω αἰτιατικῇ. Συλλήβδην συλλαβών. ἀθρόως. ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω. ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

Συλλήπτορα. βοηθόν. Σύλλιον πόλις. πλησίον σίδης. Συλλογή. ὄνομα ἀρχῆς. Συλλογιμαῖα. Συλλογισμός. ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα. ἔοικε σημαίνειν. ὥσπερ καὶ ὁ σύμψηφος ψῆφον. ὄργανον δέ ἐστιν ὁ συλλογισμὸς πρὸς τὸ φανερόν τι κρῖναι μὴ δῆλον ὂν εἶναι γνώριμον διά τινων γνωρίμων τε καὶ φανερῶν. ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος. πᾶν γὰρ ὄργανον ὃ μὴ τὴν χρείαν αὐτοῦ παρέχει, ἀναιρεῖται. ἔστι δὲ συλλογισμὸς πρότασις μετὰ συμπεράσματος. Σύλλογος. ἄθροισις. ἐνδημῶν δὲ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται.

Συλλογισμός. ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ. ὡς τελοχαγὸν. λοχαγῷ. καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ. καὶ τὸν μεταξὺ τῷ ὁμοζύγῳ παρίστασθαι. Συλόνυχας. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ψήκτρανα κοιτινὰ πέπλυσε. καὶ λιποκόκκους φασγανίδας. καὶ τοὺς συλόνυχας ὄνυχας. Συλοσῶν συλοσῶντος ὄνομα κύριον. Συλῶ αἰτιατικῇ. τὸ σοῦ μακρὸν ἀμφοτέρους ἔσχυνε. σεσυλημένου ὁ βάκχος. ἐν ἐπιγράμματι. Συλῶντες χλαμύς. ἐν τῷ χλαμύς. Συμμαθεῖν. οἷον μεμαθηκότα τὸ ἐγγυός. οὐδείς με τοῦδε τὸ πῶς. ἀλλὰ μάτην ἀπεῖληθον. ἢ ἂν διδάξαι. εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. σοφοκλῆς. κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τὸ πῶς. καὶ συμμαθόντι συνήθει ἔν τινι. καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ στόμα τὸ ἐκκλείθων. Συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρει. συμμαχία μὲν γάρ ἐστιν ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον. ἐπιμαχία δὲ ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπράττῃ. Συμβαλεῖν, διακεῖναι, νοῆσαι

συγκρῖναι

συγκεῖμαι. συμβαλλόντων δὲ, μὴ ἀποδιδόναι ἢ χρεῶν. ἔπειτα συμβαλεῖν πρὸς ἀλλήλους ἔφη. ἱμάτια. χρυσίον. ἀργύριον. ἐκπώματα. μόνας μόναις. οὐ μαρτύρων ἐναντίον συμβαλεῖν οὐδεὶς εἶχε τότε νόμιμον ἂν νοῆσαι. Συμβαλόντα. τουτέστι τὸν δανεισάμενον. ὁ δ' ἦλθε παρὰ τὴν βασίλισσαν τὸν συμβαλόντα αἰτιασάμενος δεηθῆναι αὐτοῦ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. ἀρειανός. συνέκλειε τὸν μὲν, στηλῶσαι. τὸν δὲ συμβαλόντα κρίνειν τὸ πεπραγμένον. Σύμβαμα. παρὰ γραμματικοῖς. πρότασις, ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος. αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα. οἷον ἰωάννης περιπατεῖ. παρασύμβαμα δὲ πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα. οἷον ἰωάννη μέλει. φήσας γὰρ ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς ἄλλου ἔχρῃζε. εἰπὼν δὲ ἰωάννη μέλει, περὶ τίνος παρελείφθη εἰπεῖν.

Συμβάς. συμφωνήσας. πεισθείς. τραϊανὸς δὲ μὴ συμβὰς ταῖς ὁμολογίαις, ἐν παρασκευῇ ἦν.

Σύμβασις. φιλία. συντυχία. καταλλαγή. σύμβασις δὲ φίλων καὶ τὸν αὐτὸν γινομένη τρόπον, τῆς ὑπ' ἀνάγκης συγχωρηθέντων βεβαιοτέρα. Συμβατήριοι. εἰρηνικοί. φιλικοί. βουλόμενοι διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις. Συμβαίνει. ἔοικεν. ἐξομοιοῦται. συμφωνεῖ. τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα. Συμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. οὐ συμβαίνειν λεγομένους τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι. καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ θέσει. Συμβαίνουσι. συμπράττουσι. συμφωνοῦσι. χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ ὁ πυθικὸς ἄλλα τε δή τινα οὐ συμβαίνοντα τῶν ἀρχῶν ὅμως διεπράττετο. ἀντὶ τοῦ ἁρμόζοντα. Συμβεβηκός. ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. πῶς οὖν ὁ ἑκτικὸς πυρετὸς καὶ συμβεβηκὸς ἀναμφιβόλως ὢν φθείρει τὸ σῶμα. ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαί φασιν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκὸς ὁ πυρετός. ἀλλ' οὐδὲ ἀλλοίωσις τοῦ ὑποκειμένου. ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἁρμονίας τοῦ ζῴου. Συμβῆναι. συμφωνῆσαι. οἱ δὲ, ἠξίουν τὸν βασιλέα ἐφ' ᾧ συμβῆναι γαβινίοις. ἐφ' οἷς ἂν δικαιῶσι γάβιοι. Συμβιβάζων, συναλλάσσων. διδάσκων. Συμβιβάσει. εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἤγαγε πείθων. Συμβιβῶ. διδάξω. ἐπιστήσω. νοῆσαι ποιήσω. Συμβιωτής. καὶ συμβιωτεύω. Συμβλητά. σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα. καὶ τὰ δυνάμενα γνωσθῆναι. καὶ συμβλητή. δυναμένη ἐπιγνωσθῆναι. βουλὴ κρείττονι καὶ ἀνθρωπίνη γνώμη, οὐδαμῶς συμβλητή. τρόπον τινὰ τοῦ ἀλφαβήτου ἀποθανόντας. Σύμβολα. σημεῖα. μέτρα. οἷον σημεῖον τοῦ φθαρτὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου, οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. εἰ γένοιτό τι σύμβολον ἐπετέλουν τὰ δόξαντα, σεισμὸς εἰ γένοιτο ἢ πῦρ ἀπὸ ζόφου. ἢ διαΐξειε γαλῆ. ἤ τι τοιοῦτον. Σύμβολα. τὰς συνθήκας. ἃς ἂν πρὸς ἀλλήλας αἱ πόλεις θέμεναι, τάττωσι τοῖς πολίταις. ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια πολλάκις. ἐν τῷ ζ' φιλιππικῶν δημοσθένης. Συμβόλαιον τὸ γραμματεῖον. Συμβόλαιον. ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταί, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶτα τοῦτο δόντες τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ κ. τὸ σύμβολον λαβόντες. ἔπειτα πλησίον καθεζόμενοι. ζήτει ἐν τῷ βακτηρία. Σύμβολον. οἰώνισμα. σημεῖον. μάντευμα. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ σύμβολος ὃ μέλλει ἐμποδὼν ἢ καλῶς ἐδέετο. οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες. Σύμβολον. περὶ βίωνος τοῦ πατρός, ἔχων οὐ πρόσωπον. ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον. μήτηρ δὲ οἵαν ὁ τοιοῦτος γῆμαι ἀπὸ οἰκήματος. Συμβουλεύω δοτικῇ. Συμβραβεύσω. συνδιοικήσω. Συμεών. ὁ θαυμαστός. περὶ οὗ οἱ ἐν αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τὸ ξένον, πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐποίησεν, ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψαν. εἶτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ ἄτυφον, πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. ὁ δὲ μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγένετο. Συμμετρία. ὁμώνυμον. ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον. σύμμετρα δὲ τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα. καὶ τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ καὶ ἁρμόζοντα. ἢ κατὰ τὸ πλῆθος. ἢ κατὰ τὸ μέγεθος. ἢ κατὰ ποιότητα. ἔτι καὶ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα. Σύμμικος. Συμμορία. σύνταγμα. ἢ φατρία. ἀνδρῶν τε ἀρίστων συμμορίαι πολλαί, καὶ χρόνου μῆκος, τοσοῦτον ἤγειραν ἔργον. Συμμορία. δημοσθένης καὶ ἀφόβου. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος ὡς παρ' ἡμῖν διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας ἀθήνησιν. ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν φησί. περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν τῶν πλουσιωτάτων. ἐκ τούτων γίνονταί μοι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας.

ἑκατὸν ἑξήκοντα σώματα ἑκάστην ἔχουσαν. Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτόν φησιν· εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιε΄ ἄνδρες. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν ξ΄ ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης ιε΄. ἐν γὰρ τῷ ιβ΄ Φιλιππικῶν λέγει τὴν αἰτίαν. γράφων ταυτί· ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν σὺν πέντε καὶ ἓξ ἐτριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο κατέλυσε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς διακοσίους ἐτριηραρχεῖν. καὶ βαρεῖαι γίνονται αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Συμμορῖται δέ εἰσιν, οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὥς φησι Φιλόχορος. Σύμπαν· ὁ λεγόμενος κόσμος. τὸ σύμπαν τόδε. Συμπαραινέσας ἔχω· ἀντὶ τοῦ παρῄνεσα.

Συμπαρομαρτεῖ· συνακολουθεῖ. Συμπάσχω· δοτικῇ. Συμπαίστορα· συμπαίζοντα. πάνυ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίστορα μαζός. Συμπίνω· δοτικῇ. Συμπίπτειν· μάχην συνάπτειν. οἱ δέ, ὥπλιζον αὐτοὺς καὶ ἐνέλαυνον ἐς μάχην συμπίπτειν. Συμπλαδᾶται· ψάδεται.

Συμποδίζω· αἰτιατικῇ. Συμποδίσας· συνδήσας τοὺς πόδας. Ἀριστοφάνης· σίξας αὐτὸν καὶ συμποδίσας μετὰ δειμαίνοντος λακολόφου τῆς γῆς ταχέως ἀποπέμψω. Συμπόσιον· ζήτει ἐν τῷ Ἀθηναῖος περὶ τῶν δοξάντων μεγαλοψύχως ἑστιᾶν. Συμπότης· συμπράκτωρ. ὁδοῦ ἀκόλουθος. οὐδέ τις ἄλλος ἔην συμπράκτωρ ὁδοῦ. Συμπράττω· δοτικῇ. Σύμπτωμα· συμβεβηκός. Σύμπτωσις· συμβολή· σύμμιξις· ἐκ δύο μερῶν γινομένη. οἱ δέ, ἐκ παραπλησίας προθέσεως, ὁμοίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. γινομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἐξ ἀμφοῖν βιαίας, αὐτῶν μὲν ἥμαρτον ἀμφότεροι, τοὺς δὲ ἵππους ἔτρωσαν τοῖς δόρασι τοῖς ἀλλήλων. Συμφανές· δῆλον· φανερόν. καὶ συμφανὲς ἦν αὐτοῖς καὶ ὁμολογούμενον τὸ νικᾶν. Συμφέρεται· συναρμόττει.

Συμφωνεῖ· ὁμονοεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην. Σεμπρώνιος δὲ Ἀννίβᾳ συμφέρεται. ἐλαττωθεὶς δὲ κατὰ τὴν μάχην, πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε. τὸ συμφέρεσθαι ἐναντίον πρὸς τὸ διαφέρεσθαι. καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν. καὶ τὸ διαγορεύειν πρὸς τὸ συναγορεύειν. Συμφέρον· ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον ὅτι φέρει τὰ τοιαῦτα, ὧν συμβαινόντων, ὠφελούμεθα. Σύμφημι· συναινῶ. ταὐτόν σοι λέγω. Συμφορά· ἀτυχία. καὶ ἁπλῶς συντυχία. Συμφορά· τῶν μέσων ἐστί. διὸ λέγει Σιμωνίδης· πάντα γὰρ μέγα ἐπὶ συμφορᾷ. οἱ δέ, λέγουσι πάντα πάντε τελεῖς. δηλοῖ δὲ ἡ συμφορὰ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ καλόν. διὸ λέγει· ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνέφασιν ἐπὶ τοῦ κακοῦ νοεῖσθαι. Σοφοκλῆς δέ φησιν ἔν τε συμφοραῖς βίου πρῶτον κρίνοντες ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. καὶ αὖθις ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν. ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων. συμφορὰ καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορά. Ἡσίοδος· ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συρμάδων. περὶ χιόνος. Συμφράδμονες· σύμβουλοι. Συμφυλετῶν· ὁμοεθνῶν. συγγενῶν. Συμφυοῦς· συγγενοῦς. Συμφύρεται· δοτικῇ· συμμίγνυται· συνανακρᾶται· συμμιαίνεται. Συμψήσας· συνξίψας. ἢ ἐρόδοντες. ἔνθ᾽ ὅτις ἱππῶν ἵππων τε λευκῶν ὑπὸ ὕβρει ἐσβαδὸν τὸν ποταμὸν διαβαίνειν ἐπειρᾶτο. ὃ ἤμιν συμψήσας ὑποβρύχιον ᾤχωκε φέρων. Ἰάμβλιχος· βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητάς, συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω. καὶ οὐκ ἔτι ἀπενόστησαν. Συμψῆσαι· συνδῖψαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· εἶτ᾽ αὖθις ἀνισταμένους τοὺς παῖδας συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν. κατέψων γὰρ τὸν τόπον ὅπου ἐκάθηντο ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἑαυτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς. Σύμψηφα· σύμφωνα. Συμψηθείς· βλαβείς· ψωθείς. Συναγείρων. Συνάπτων· συνάγων. Συναγκειμένοι· συνηγμένοι. Συνάγω· αἰτιατικῇ. συναθροίζω. Συνάγκεια· ὁ σύνδενδρος τόπος. Συναγομένων· στενοχωρουμένων. συναγομένων δὲ λιμῷ τῶν Καρχηδονίων, διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει. τουτέστι συγκλειόντων καὶ συνήγοντο. ἐν δὲ τούτῳ συνήγοντο σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων. ὥστε βουλεύεσθαι περὶ τοῦ κωλύειν τὴν πολιορκίαν. τουτέστι συγκλειόντων. Συναγορεύειν· συνήγορον ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν. Συναγωνίζομαι· δοτικῇ. Συναγυρμός· οὐδένα ἠξίου ἀτιμάζειν πρὸς συναγυρμὸν τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης. Συναδικῶ· δοτικῇ. Συνᾴδων· ἁρμόττων· συνηχῶν· συμφωνῶν. καὶ σύναδα μὲν ἡ πόλις. Συναδὸν· ἢ οὐδετέρως.

σὺν Ἀθηνᾷ

Συναθλῶ καὶ χεῖρας κίνει, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ χρωμένων ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ συναιρῶ. καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι. καὶ αὖθις· ἡ μία ὁμοία. τῇ αὐτῆς τοῖν ὠσφρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς καλεῖ. Συναίσθην. ὁρμητικῶς. ἢ ὁμοῦ. Συναλλαγαῖς. κοινωνίαις. φιλίαις. σοφοκλῆς. ἐν τεδαιμόνων συναλλαγαῖς. τουτέστι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ ὁμιλίαις στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. καὶ αὖθις. πότερα δείλοισι τέθνηκεν. ἢ νόσων συναλλαγῇ.

Συναλγῶ. δοτικῇ. Συναυλίσας. συνάξας. συναθροίσας. Συναυλισθείσης. συναχθείσης. συναυλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι. βλασφημοῦντες αὐτὸν, ἠπείλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν ὑπεναντίων. Συναλοιφή. Συναλωνιάζειν. καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους, ἑορτὴν ἦγον καὶ θυσίας ἐποίουν. Συνάμα. ἐπίρρημα. συνάμα ἐπισκόποις χειροτονήσας αὐτόν. Συναναστρέφομαι. δοτικῇ. Συνανέχου. συνανάτεινον. Συναντῶ. δοτικῇ. Συνάορος. ἡ γαμετή.

Συναπεχθάνομαι. δοτικῇ. Συναπηρτισμένον. πεπληρωμένον. Συνάπτω. αἰτιατικῇ.

Συναραμένου. συνεργήσαντος. Συναράσθαι. δοτικῇ. Συναρπάζω. αἰτιατικῇ. Συναρτήσαντες. συνάψαντες. Συνασπισμός. ἐστιν, ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ τὴν χώραν. τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός. Συναυλίαν. συμφωνίαν. Συναφεία. σύζευξις. Συναχθομαι. δοτικῇ. Σύγγονος. ὁ ἀδελφός. Συνδάξον. σφάξον σὺν τοῖς θρέμμασι. Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες. τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψῳδοί. ὡς οἱ κιθαρῳδοί. ἀλλ' ἄναξ χαῖρε. εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς. Συνδέτας. συνδεδεμένους. κακοὺς γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς συνδέτας. μορφῶν τὸ κάλλος τοῦ σοφοῦ γεωργίου. Συνδιέφερε. συνεκρότει. συνηγωνίζετο. τὰ μὲν πρῶτα, συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον. ἔπειτα παλλακῆς ἐρασθεὶς συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι. Συνδικάζω. δοτικῇ. Συνδίκῃ. ἀντὶ τοῦ δικαίως. ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὸ συμβὰν τῷ προδότῃ κατὰ πάντων σὺν δίκῃ. Σύνδικος καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες βοηθοὶ καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι δῶσι, σύνδικοι καλοῦνται. Συνδιοίσεις. συνδιοίσεις. συνδιαλέξεις. καὶ συνδιάξεις τὰ διόντα αὐτῷ. Σύνδει. σὺν ἀσπίδι. ἐπὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ πρᾶξαί τι πειρωμένων. Συνδούλοις. οὐ μόνον δούλους ἔλεγον. ἀλλὰ καὶ συνδούλους. ἀριστοφάνης. ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο ὦ κακόδαιμον. τί τὸ δέρμ' ἔπαθες. μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέ σοι.

Συνδούμενος. συνδεδεμένος. σύνδρομος σύμφωνος. Συνδυασμός καὶ συνδυάξω. συζευχθῶ. κοινωνήσω. συμπράξω. ἐνδοιάζω δέ. Συναίμονες. ἀδελφοί. συναιρόμενος. συμβαλλόμενος. συνεφαπτόμενος, συμβοηθῶν. Σύναιχμος. ὁ σύμμαχος. Συνεβάλλοντο. διεῖχον. ὥστε καὶ συνεβάλλοντο αὐτῷ ἐς τὴν τροφὴν τῇ στρατιᾷ τῇ ἑλλησποντίᾳ καὶ πόλεις. Συνέβαινεν. ἀπήρεσκον ὡς φαύλων πολιτῶν ἀποκρίσεις ὄντων. ἀριστοφάνης βατράχοις. οὐ γὰρ ἀθηναίοισι συνέβαινεν αἰσχύλος. ἀντὶ τοῦ συνεστοίχησε. Συνέβη. συνεφωνήθη. ὅ γε, λιθουργῷ χειρουργῷ τεχνίτῃ, δίδωσι χρυσίον ὅσον συνέβη. Συνέβησαν. ἐστοίχησαν. ὡμολόγησαν. συνέβησαν δ' οὖν ὥστε ἀφανῆ μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντας, ἑτέραν μεταδιώξαι χώραν. Συνεγείρω. αἰτιατικῇ. Συνεδρίζω. δοτικῇ. Συνεγόμφου. ζήτει ἐν τῷ φάρβιθος. Συνεδεῖσθαι. συγκαθῆσθαι. Συνεδρία. ἡ καθέδρα. Συνέθει. συνέτρεχεν. Συνέθηκεν. ὑπέλαβεν. ὑπενόησε. τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον. Συνεθίζω. δοτικῇ. Συνεκδοχικῶς. συλληπτικῶς. Συνεκόμισαν. συνήγαγον. Συνεκπιεῖ σοι καὶ τὴν τρύγα. ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος. εἶτα ὀλιγωρήσαντος. πολλάκις δὲ τρύγα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν. νῦν δὲ τὴν ὑποστάθμην, Συνεκτικώτατα. κεφαλαιωδέστατα.

Συνέχοντα. διακρατοῦντα. Συνεκύρησε. συνέτυχε. Συνελέξατο. ἀνεκτήσατο. ὥστε ἐπὶ τῶν δὲ τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος. καὶ τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε. Συνελόντι φάσαι. συντόμως εἰπεῖν. Συνελόχισε. συνήθροισε. Συνέμπορος. συνοδοιπόρος. Συνενηγμένοι. συνελθόντες. Συνέντες καὶ συνιέντες. Συνεορτάζω. δοτικῇ. Συνεωσμένους. συγκεκλεισμένους. ἠπόρουν τὸ τί χρὴ πράττειν, εἰς ὀξὺν οὕτω καιρὸν συνεωσμένοι. Συνέπαινοι.

Συγκατατιθέμενοι. ἡρόδοτος. συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ πέρσαι τουτέστιν ὁμόφρονες. καὶ αὖθις δεῖ καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι. Συνέπεσε γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ συνέβη. οὕτως ἰσοκράτης.

καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. φόνος συνέπιπτε πολύς. φυρέντων ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ
συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις τοῖς μὲν, πρὸς τὰ γόνατα
ἐπιπόντων. Συνεπιλαμβάνομαι γενικῇ. Συνεπισπάσαι. συνεπιβραχῦναι ὁ δὲ, ἐκέλευε τοὺς
κρατίστους συνεπισπάσαι τὰς ἁμάξας. Συνεπίσταμαι δοτικῇ. Συνεπισχήσας. συναγωνι-
σάμενος δύναμιν παρασχὼν κωλύειν τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν, οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώ-
μενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχήσας, ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ. Συνε-
πλήθυσεν. ἐπλημμύρησε. χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος, τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε. Συνέ-
πνευσαν. τὴν ὁμόφρονες ἐγένοντο. χαίρων καὶ Μελάνιππος, εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνέπνευσάτην
ὁ μὲν ἐραστὴς. ὁ δὲ, ἐρώμενος. Συνερράγη. ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνερράγη Ῥωμαίοις
πρὸς Τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ. Συνερανίζεται. συνεισφέρεται. Συνεργῶ. δοτικῇ.
Συνέρχεσθαι. συνερχόμενοι. Συνερίζω τὸ φιλονεικῶ δοτικῇ. Συνέριθος. συνεργός. Συνυ-
φαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος. ὁ δὲ χαραγάνος, παρὰ δόξαν τι ἕρμαιον τὴν Σειρῆνα εὐτύχησε.
καὶ φυγῆς συνέριθος ἦν. ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα. Συνερκ-
τικός. συνάγειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως. Συνερρώγει. εἰς χεῖρας ἦλθε.
πόλεμον συνῆψε τὰ στρατόπεδα ὅσον οὔπω συνερρώγει περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. καὶ ἀκροβολι-
σμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο. βέλη τε ἐξεκινεῖτο. καὶ ἀσπὶς ἐψόφει. Συνέρχομαι δοτικῇ.
Συνέσιος. ἐπίσκοπος ἐν Πτολεμαΐδος πεντάπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος. φιλόσοφος τῶν
ἐστρατευμένων γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα. γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα. καὶ λόγους βασι-
λικοὺς πανηγυρικοὺς ἢ ἐπιδεικτικούς. ἐγκώμιόν τε Φαλάκρας. καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμαστὸν, ἤγουν
κυνὸς χαρακτῆρι. καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε. καὶ τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς.
Συνεσκευάσθαι. συνεπιφέρεσθαι. ὁ ψευδὴς χρὴ συσκευάσασθαι. ὁ σαββῖνος ἐξ ἀλεσίδριμα καὶ ἀλμυρά.
Ταῦτα τοίνυν ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει. καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ. Συνεσπειραμένοι. συγκεκλεισμένοι. εἰς στενότητα
συνεσπειραμένοι, ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο. οὔτε τὸ ξίφει αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῶν μὴ δὲ χώραν
εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ περαθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν εἰς τὸ στρατόπεδον
ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ συστραφέντες. συνελιχθέντες. καὶ αὖθις. τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπειραμένον
ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν, οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο. ταραχή τε ἐπεῖχε καὶ παρα-
κελευσμὸς τοῖς κατ' οὐράν τε τεταγμένοις. αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς
ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυσχιδῆ καὶ ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον. Συνεστᾶται. συ-
ναθροίζεται. Συνετάττετο. πᾶσι συνετάττετο κοινῶσαι τοὺς χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ καθυπέσχε-
το. Συνετίζω αἰτιατικῇ. Συνετιμήθη. πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. καὶ συντιμηθῆναι.
Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον φησίν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον εἰς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα
οἱ δὲ πλέον τοῖς ἐμπόροις. οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες, συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα. Συνετρίβησαν
τῶν ψυχαῖς. ἀντὶ ἐθορυβήθησαν συνεχύθησαν. Συνευνέτης. σύνοικος. Συνεύνιον. σύνοικον. Συνέ-
φυρα. ἡ ταραχή. Συνεφόρει. ἐσώρευεν. ὁ δὲ, συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ὀρυσσομένων οἰκοδο-
μημάτων. ἐν τῷ κόλπῳ φέρων. Συνεχές. τὸ συνεχὲς ποσὸν, ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται. γραμ-
μῆς. ἐπιφανείας. σώματος. χρόνου. τόπου. τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν ἢ τριῶν. ἀριθμοῦ. χρόνου, λό-
γου. Συνέχεια. ἡ πυκνότης. Συνεχῆ. ἀκατάπαυστον. συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας. ἐξέδυ-
χωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. Συνεχόμενος. ἀρρωστῶν
ἢ κρατούμενος. Συνέχον τὸ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχρεων ἀντὶ τοῦ κατεπεῖγον τὸ ἀναγκαιότε-
ρον. καὶ αὖθις, ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε Φερραῖοι οὔτε ὑπῆρχον εἰσδέξαιντο. καὶ
τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας, οὐκ ἂν, ἐνχωρήσειαν. Συνεψηφίσθη. συνελεπτώθη. Συνε-
ψιάζουσα. συμπαίζουσα. ἐν ἐπιγράμματι ἐξ ὅτε μοι πῖνον τὶς συνεψιάζουσα χαρικλώ. Συνειδη-
σις. Συνείθισμαι δοτικῇ. Συνείκοντες. ὑποκλινομένου μελίνας εἶχον σαυνίας ἵνα συνεί-
κοντες τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν καὶ μὴ κλωμένου ῥᾳδίως. Συνειλεγμένα. συνηγμένα. Συ-
νειλήχασι. συνηθροίσθησαν καὶ συνειλοχότες. Σύνειμι δοτικῇ. Συνεῖναι γενικῇ. νοῆσαι. ὁ δὲ

ἡραίσκος ὁ αἰγύπτιος, ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος· ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρός,
οὐδὲ τὰς ἔξω φρενώσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἂν ἴσχυσαν καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς βυζαντίους ἐκ
κλήρου τὴν ἁμοιρίαν. καὶ συνεῖναι, αἰσθανθῆναι. συνῆκε δέ. Συνείπετο. συνηκολούθει.
Συνεπόντος. Συνείροντος συνάπτοντος καὶ συνείρει συνάπτει καὶ συνειρόμεθα ἀντὶ τοῦ συνα-
πτόμεθα. ἴσθι ὅτι πολὺ πλέον ἂν ὑμῖν ἐν ταῖς ἀτυχίαις συνειρόμεθα, ἢ ὅτε τὰ ἐναντία φρο-
νοῦντες. καὶ αὖθις ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου ἄλλα συνείροντο. Συνειρμένον συμπεπλεγμέ-
νον. Συνείρητο συνεφυλάττετο συνεδέδετο. Συνεσπακότος. Συνεσέφερον. συνεσήνεγκε.
Συνεῖχεν ἐξήσκει, ἐγύμναζε. διόδωρος ὁ δέ, συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑπο-
θεὶς ἑαυτόν. Συνηβολία. Συνήγορος προστάτης ὑπέρ τινων λέγων. ἐοίκασι περὶ ἀθηναῖοι οἷς τι-
νὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι ἐπὶ τὸ συναγορεύειν, ὡς ἀντιφῶν φησί, Συνηγορευτική, Συνή-
δεσαν. ἠπίσταντο. Συνήδομαι. συγχαίρω. ἀππιανός. οἱ δέ, πρέσβεις ἔπεμψαν συνηδόμενοι ὅτι
εὐγνόντι. Συνήεσαν. συνῆλθον. Συνῆκεν. ἐνόησε. Συνήκμαζε. συνηύξανε. Συνηλλά-
γησοι καὶ συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἔχεις. γάμου συνεζεύχθης. Συνήλασε. συνε-
χώρησε. συνεδίωξε. Συνηκυλίζοντο. συνηθροίζοντο. Συνειλίχασι. συνήθροισαν. καὶ συνειλη-
χότες. Συνηλωκότες. Συνημερευτική. Συνήμονας. συνθήκας. ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι. ἤγουν
συνέδρους. ἢ παρὰ τὴν ἕσιν. ἤγουν συναγωνιστάς, ὃ καὶ βέλτιον. Συνήθεις. καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοή-
θεις. Συνημοσύνη. συμβουλία. Συνήνεγκε. λυσιτελέστερον γέγονε. συνήνεγκε δὲ τοῖς ῥωμαί-
οις τοῦτο, τὸ μάλιστα καὶ συνήνεγκε. Συνήορος. συνηρμοσμένη. συνήθης. Συνήρης. Συνηρε-
φὲς τὸ ἐστεγασμένον. Συνηρημένον. συνεστραμμένον. Συνήρτυον. συνήρμοττες. Συνηρή-
σας. συσσωρεύσας ἢ ῥοδάτος. συννήσας πυρὰν μεγάλην, ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ δαμάσκιος.
καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας. Συνησθέντες. συγχαρέντες.
Συνησθῶσι. συγχαρῶσι. Συνιδών. Συνιέντες γνωστικῶς. Συνίζησις. οἱ ὀρθοὶ συγκάθισις.
Συνίεσαν. ἐγίνωσκον. συνίημι γὰρ τὸ νοῶ. ἐπειδὴ μεταλλεύειν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα.
καὶ τὸ ἑαυτοῦ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον. ἐπεθύμει καταλῦσαι τὴν περσῶν βασιλείαν
καὶ αὖθις. ἐπὶ τοῦ σκοπεῖ βλέπε. συνίεσθε ὁ ποιᾶσι τῶν παρεχόντων ἕψεται τὰ ἐπίχειρα. Συνί-
ημι γνωστικῶς. εἶπας ἂν αὐτὸ τῶν τοῦ δεσπότου συνιέναι ἱματίων. αἰτιατικῇ, οὐ συνῆκας δεσμὸν πλεκ-
τάδος ἢ φραγμὸν ὠλίωρος. Συνίημι. ἐπὶ μὲν τῆς ἔξω γνωστικῇ ἐπὶ δὲ τῆς ἔσω αἰτιατικῇ. ὥστε τὸ καὶ σὺ
συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου. Συνιόντες. συνερχόμενοι. Συνισταμένους. ἤτοι συνηγόρους
ἢ τοὺς συμπεπλεγμένους καὶ παλαίοντας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων. ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕ-
τερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἔριον. καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων, οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλη-
μένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε διαχωρίζειν. καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα. Συνίστη-
ὁ δὲ ἄβελ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη. Συνι-
στορεῖ. σύνοιδε. Συνίστωρ. συνόμιλος. γνωστός. μάρτυς. συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. ἀππιανός. ὁ δὲ
συνίστορας ἠδούμενος αἰσχροῦ φόβῳ. καὶ ἑτέρους ἐπεξαγγέλλειν ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. Σύν-
θακος. σύνθρονος. Σύνθεμα. πρὸς τοῖς ἄλλοις. τὸ μὴ τοῦ διαλεκτικοῦ μήτε ἄλλο μηδὲν εἶναι σύν-
θημα φιλαυτίας. Σύνθου. ἄκουσον. Συνθεσία. συνθήκη ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς. μετὰ δὲ ὄφισι
πιστώσαντο συνθεσίην. Συνθῆκαι. αἱ πίστεις. αἱ διὰ λόγων ἐπετελοῦντο λόγων. ἔργων. χειρῶν. λόγων
μὲν οἷον δι' ὅρκων. ἔργων ἢ οἷον διὰ τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν
ἐγίνοντο. καὶ ὅμηρος. καὶ δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν. καὶ τὰ ἐγκλήματα παραβασίας. βωμός. πίστις ὅρ-
κος. Συνθήκη. ὁμολογία. ξενοφῶν. οἱ δὲ σὺν κύρῳ ἀναβάντες ἕλληνες πρὸς πέρσας, συνθή-
κας ἔθεντο. σφάξαντες ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριὸν εἰς ἀσπίδα. βάπτοντες. οἱ μὲν ἕλλη-
νες ξίφος. οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην. ὀμώσαντες μὴ προδώσειν ἀλλήλους. σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ
βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως. Συνθήκη. συγκατάθεσις. ὥσπερ εἰρήνην κρατύνα-
σθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι. Σύνθημα. συνθήκη. σύσσημον. λόγος ἐν πο-
λέμῳ ἐπὶ τοῖς ἕλλησι διασαφοῦντες ὅτι παρέχει διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε πα-

θεῖν τι δυσχερὲς μηδέν. αἱ δέ, ἀθρόαι ὑφ' ἓν ἰ συνθήματι ἐπὶ τὸν βασιλέα ἦξαν. ἵνα ἑαυτὸν ἀφέλων-
ται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα. αἱ δέ, δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπουδῆς ἕκαστος τὸν πλη-
σίον ἐπηρώτα. Συνθηματιαίους. οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. Ἀριστοφάνης. δεῖ γὰρ ἀν-
δράσι πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι. Συνθηματικῶς. συμβολικῶς. ἐπιστολὰς ἔ-
γραψε συνθηματικῶς καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς. ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς, μηδὲν δύνασθαι
γνῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων. καὶ αὖθις. τὸν αὔγουστον ἐπευφημῶν πολλάκις ἐν τοῖς
ἄλλοις τὸ διδόμενον σύνθημα. Συνθυμεῖν. συνοργίζεσθαι. ἢ συμψυχεῖν. Συνοδία. τὸ μετά τινος
συμπεριπατεῖν. συνῳδία δὲ ἡ συμψαλμῳδία. Συνόδοντα ζῷα. βοῦς. πρόβατον. αἴξ. καὶ ὅ-
τι συμβέβηκεν ἀλλοτρίαρ ἔχειν ἀλλήλων ἐπιμέλειαν. Σύννομος. ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου. καὶ τῆς
αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς ἀηδόνα. Συννόμων. μεγά-
λων. ὁμοίων. ἐξηριθμήσατο τοὺς δόμους. ἦν γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ᾠκοδομημένος. ὥστε καὶ λίαν
δυσαλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν. Συνόμοσις. συνωμοσία δέ. Σύν-
νομαι, ἀδελφοί. ἢ γυναῖκες. αἱ σύννομοι τὰ ξωρίου βαφεῖα πορσύνουσαι. Συνωρία ἡ πλησι-
ότης. Συνουσία. τὸ συνεῖναι μετὰ ἀλλήλων. Πολύβιος. ὥστε, ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας
ἐπαναγαγόντας. ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης. οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες βλά-
πτονται. καὶ ζήτει ἐν τῷ βληχωνία. Συνουσιασμοί. συνουσία. συμμιξία. Συνοχή. εἶδος τῆς
συνάψεως ἡ συνοχή. ὥστε ἁμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐ γὰρ πᾶν τὸ
συναπτόμενον συνέχεται. συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἁπτόμενα μόνον. οὐ μὴν καὶ συνέχεται. οὐ πᾶν
μέντοι τὸ συνεχόμενον, συνάπτεται. ὥστε ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι. Συνοχωκότε.
ἐπὶ Ὁμήρῳ διὰ τὸ μέτρον. Σύνοψις. ἡ κατὰ πρόσωπον ὁμιλία. ὁ δέ, ἐβούλετο καταστρατο-
πεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει. μάλιστα δὲ οὕτως ἐκφοβήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανε.

Σύνῳδα, σύμφωνα. μετὰ ᾠδητικῆς. καὶ συνῳδόν, Αἰλιανός. ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν, συνᾴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρ-
νιθείῳ μέλει. συνῳδόντι καὶ συμμελῆ ἀναμήπων. Συνῳδικῶς. συνδιαγωδῶν. Συνῳδία ἡ ψαλ-
μῳδία. Συνωθούμενοι. συνεχόμενοι. Συνῴκισε. τὸν σύνοικον μετ' αὐτοῦ ἔλαβε. συνῳκίσατο δὲ μεθ' ἑαυ-
τοῦ ἥξει. Συνομοσίαι. Συνωμοσία, ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία, ἡ λέξις τίς.

Συνωμότης. Συνωνή. τὸ ἄχθος ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἦν τοῦ σίτου φορὰ ἐπανίζε. καὶ ἐν δευτέρῳ ἦν τῆς
χρείαν ὁ στρατηγὸς στόλος ἀφίκετο. ἀπορούμενος δὲ τοῖς οὖσιν ἐν τε Βιθυνίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ
Θρᾴκῃ χωρίων πειρᾶσθαι, μέγα τι χρῆμα τοῦ ἦξίου. ἦν τε ἀναγκαῖον τοῖς ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν
εἰς τὴν θάλασσαν πολλῷ πόνῳ τὰ φορτία φέρειν. ἐς Βυζάντιον δὲ ξὺν ἣν δύω ταῦτα κομίζε-
σθαι. καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι. τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς το-
σόνδε μετέθους καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν ἦν τις αὐτοὺς ἐῴη. τὸν τε σῖτον οἴκοθεν τῷ δημοσίῳ χαρί-
ζεσθαι, καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ κατατιθέναι. τοῦτο ἐστι τὸ ἄχθος ὃ συνωνὴν καλεῖν νενο-
μίκασι. Συνώνυμος. συνώνυμος κατηγορία ἐστίν. ὅτε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον δέχεται αὐτὸ
τοῦ ὀνόματος. οἷον τὸ ζῷον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου. καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ
τὸν ὅρον τοῦ ζῴου. ζῷον γάρ ἐστιν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅτε τὸν μὲν
ὅρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα. ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου. Συνορινόμενοι. ἐπι-
θυμοῦντες. ἐπεκτεινόμενοι. οἱ δέ, τοῦ πολέμου καὶ πρόσω συνορινόμενοι, πρὸς γε ἐπὶ Παμφυλίας

Συνωρίς. συζυγία δυάς. κυρίως δὲ ἵπποι δύο συνεζευγμένοι. κέλης δὲ ὁ ἐφ' ἑνὸς ἵππου ὀχούμε-
νος. καὶ αὐτὸς ὁ μόνος ἵππος. Συνώσαντες. συνωθήσαντες. ἐξ αὐτῆς δὲ συνώσαντες ἐπὶ τὴν
πυλίδα ἐσῆλθον. Σύνταγμα. ἔνιοι παρὰ τάξιν. αἱ δύο λέξεις, ἀνδρῶν σ' νς'. καὶ ὁ ἡγούμενος
συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον. Συντακ-
τήριος συντακτικός, ὁ Ὠριγένης, διὰ τὸ πεπονηκέναι πολλὰ βιβλία. Συντάξας ὁ εἰκάσας συν-
τάξας τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἐλαίαν. Συντάξας ἐν-
τειλάμενος Ἀλύβι συντάξας ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν ὅσην ἔχει δυνάμεως. Συντάξεις δύο
πράγματα ἑνώσας. καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ τὸ ποιεῖν τὰ δι' οἰκείου στρατευομένους. ἀπὸ τῶν τὰς

συντάξεις ἃ πάσας ἐκ ἠσχύνετο. καὶ Μάλχος. τῶν συντάξεων στερηθέντες ἠλλάσσοντο οἱ στρατιῶται καὶ ἐπανατεινόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους, εἰς ἀπόνοιαν ἦλθον. καὶ αὖθις Μάλχος. ὁ δὲ τὸν πάμπρεσβύτερον λαμπρῶς τε ἐτίμησε. καὶ σύνταξιν ἐδωρήσατο. προκόπιος. ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι ὅτι δὴ σφίσι χρόνου τὰς συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ὤφλε. τουτέστι τὰ διδόμενα. Σύνταξις. ἡ συγγραφὴ ἡ ἱστορία. Πολύβιος. ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ τῆς συντάξεως δεδήλωκα μὲν. Σύνταξις. ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγε δὲ ἕκαστος φόρους συντάξεις. ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα. Καλλιστράτου οὕτως καλέσαντος. καὶ ὑπερείδης δέ φησι. σύνταξιν ἐν τῷ ... οὐδενὶ διδόντες. ἡμεῖς δὲ ἀξιοῦμεν λαβεῖν. Συντάσσομαι. δοτικῇ. Συντεθεῖσθαι καὶ συντέθεικα. συνθέμενοι. Συντεκμηράμενος. συμβαλών. καταστοχασάμενος. Αἰλιανός. τὸν πάντα βίον αὐτοῦ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ σημείων. Συντέλειαι. αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. Δαβὶδ. καὶ ἡ ζάρα καὶ ψάλδου διατελέσουσαι ἐν συντελείᾳ. Συντέλεια. παρὰ τὸ πρὸς ζωήν. Ἰὼβ. ἑαυτοῦ ἀπώλετο συντέλεια. ἀντὶ τοῦ δὲ ποτέ τι χρυσὸν συντετέλεσαν. Συντελεῖς. ὅτι οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο. καὶ συντελεῖς ἐλέγοντο. συντελεῖς οὖν οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται. Συντελής. χρήσιμος. Συντέμνω αἰτιατικῇ. Συντερμων. πλησιόχωρος.

Συντεταγμένως. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ γοργῶς. καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. ἀσπάζομαι δ' ὅτι πρόθυμος ἥκετε καὶ συντεταγμένως. Συντετᾶσθαι. διατετᾶσθαι. Συντέτηκεν. ἀντὶ τοῦ συγκεκόλληται. συμπέπηγε. ψαλδήσαντα λιθοῦς συντέτηκε δόξα. καὶ σύντηξις ἡ τοῦ σώματος φθορὰ καὶ ἰσχνότης. τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτοῦ ὡς ἀδύνατον εἶναι καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν. Σύντευξις. συντυχία. Συντάξομαι. συντύχω.

Συντιμηθῆναι. τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι. οὕτω Δημοσθένης. Συντομαχία. οἱ δὲ ἐκινδύνευσαν τῆς συντομαχίας. Σύντομον. συναγαγεῖν συντόμως ἐν τῷ ... καὶ τὸν ἱμάντα. Συντρέχω δοτικῇ. Σύντροπος. Συντρίβω αἰτιατικῇ. Συντροχάσαι. καταπλησαι. πληρωθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν. Συντυγχάνω δοτικῇ. Συντυρούμενα. συμπηγνύμενα. Συντυχία. ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή. ὑπολαβὼν οὖν οὐ κατὰ συντυχίαν ἀλλ' ὑπό τινος ἔξωθεν τοιαύτην εἶναι περὶ αὐτὸν διάθεσιν. Συνοίμιον. τὸ προοίμιον, Συνοίσειν. συνενεγκεῖν. Συνοῖσον. συμφέρον. ἐν ὑμῖν τε κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον. καὶ τὰ εἰρηναῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἑλέσθαι. καὶ αὖθις. αὐτός τε γὰρ τῆς ἐπιβόλου τῆς φύσεως, ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστοχώτατα. Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται. Συφορβία. ἀπὸ λη χοίρων. Συώδεις. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου. Σύρα παρὰ ῥωμαίοις ἡ θεία ἐπιστολή. Συράκουσαι πόλις σικελῶν. Συρακουσία τράπεζα ἡ πολυτελής. ἐδόκουν γὰρ οἱ σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων καὶ συρακουσίων δ' ἔτι. Σύρβη. ταραχος.

Συρβηνεύς. ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἢ στέρης. διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. καὶ συρβηνέων χορὸς ὁ τεταραγμένος. καὶ συώδης. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου. διὸ λέγεται ἡ παροιμία, συρβηνέων χορός. ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν. Συριανὸς ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς διδάσκαλος γενόμενος πρόκλου. ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις ζ'. εἰς τὴν πολιτείαν πλάτωνος βιβλία δ'. εἰς τὴν ὀρφέως θεολογίαν βιβλία β'. εἰς τὰ πρόκλου περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ θεῶν. συμφωνίαν ὀρφέως πυθαγόρου καὶ πλάτωνος περὶ τὰ λόγια βιβλία δέκα. καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά. Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος ὥς φησι Δαμάσκιος. πάντα τὰ τῶν παλαιῶν ἐξετάζων, ἐκ αὐτῆς πρὸς τὸ ἀκριβέστατον. προσεῖχε τὸν νοῦν οὐ μάλιστα μετὰ πλάτωνα τῷ ἰαμβλίχῳ καὶ τοῖς ἰαμβλίχου φιλοσόφοις δὴ καὶ ὁπαδοῖς. ὧν ἀνίσον εἶναι διϊσχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανὸν τὸν πρόκλου διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἠξίου πρὸς Συριανὸν ἀληθῶς ἐπιτίμησις. Συρισμός. φωνὴ ἄσημος. τοὺς συρισμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς ἐξηγήσαιτο

ῥᾳδίως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν συρίττοντες. καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐνεποίουν. Σύριγξ. τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ αὐτοῦ καλεῖται. σοφοκλῆς. κεῖμος δ᾽ ὑπ᾽ αὐτὴν ἐσχάτην ἄλλην ἔχων, ἔχριμπτ᾽ ἀεὶ σύριγγα. Σύριγξ καὶ ἡ ἐπιμήκης διῶρυξ. καὶ τούτους κελεύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον ὀρύσσεσθαι. καὶ σύριγγος αὐλοῦ ἢ ὑδραυλικῆς. ἡσίοδος. τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφὴν τὴν ἐργάτιν κομίζειν ἔπεισεν ἐκλείδου νόμος. ποιεῖν γε τὰς σύριγγας ἐπὶ τὰ εὐθείας. Συρίξας. ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐνεστῶτος.

Συρμαΐζειν. καθαίρειν. τὸ μετὰ τῶν ἐνζέοντι ὕδατι. ῥοῦς ἡρόδοτος. καὶ συρμαίη παρὰ τοῖς αὐτοῖς λάχανον αἰγυπτιακός. Συρμαία. τὸ καθαρτικὸν διὰ μέτρου. ἐκ κοιλίας. ἢ βρῶμα διὰ σεύτλου καὶ μέλιτος. Συρμός. τοῦ νιφετοῦ ἡ φορά. ὅτι ἐπὶ κοιμήσεις ἀνέμων βρόμων. οὐ χάλαζαν. οὐ νιφετῶν συρμούς. οὐ πατάγους ἅλα. περὶ ὀρφέως ὁ λόγος. Σύρω. ἕλκω. ἡσίοδος, σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μεταδρόμου. Σύροι πρὸς φοίνικας. ἑκάτερα γὰρ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα. ὅτι ἑκάστοτε ἀλλήλοις δι᾽ ἔχθρας ὄντα, οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται. Σύρφαξ. συρφετώδης. ὀχλώδης. δεῦρο δὲ αὖ ὃν πλεῖον πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν, τοῦ δήμου σύρφακα ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι πύρρον. ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθρὸ πρόσωπον εἶναι, ἐλεεινὸν εἰκότα. εἰ δὲ πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας ἔθελγεν ὡς νέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν ὡς πύρρος ὁ ἀχιλλέως. ἀλλὰ γυναικομανὴς ἦν ὡς πάρις. Συρφετός, ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος. ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. ἤτοι κονιορτὸς μετὰ κοπρίων. τινὲς δὲ χειμὼν καὶ συρμός. ταῦτα δὲ ἄγνωστα τῶν συρφετῶν.

Σῦς ὁ χοῖρος. ὗς ἐπὶ θηλείας. σῦς δὲ ἐπὶ ἄρρενος. κέχρηται δὲ ἀδιαφόρως. ὅπως δόξῃ τῇ μὲν ἀγαθασυός. Συσσεισμός. λαῖλαψ. συστροφὴ ἀνέμου. συσσημαίνεσθαι. ὃ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι. τοῦτο οἱ ἱερεῖς τοὺς βοῦς συσσημαίνεσθαι λέγουσι. λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ ἱερείας. ὥστε προστεταγμένον ἐπὶ τῇ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱέρειαν συσσημαίνεσθαι τὰ γραμματεῖα. καὶ σύσσημον τὸ σημεῖον. Συσσιτία. καὶ συσσίτιον, εὐωχία ἄριστον. Σύσσιτος. σύντροφος. συνδιαιτητής. τὸ δὲ, κεκληκότος ἐφέστια σὺν τοὺς ὁμοτίμους. ἔτυχε κἀμὲ παραστῆναι ἐν τῷ συσσιτίῳ ἀμφὶ τὸ μέσον τοῦ δείπνου τῶν δαιτυμόνων τὸν ἑστιάτορα ἐνθεαζόντων. Συσκευάζει. λόγῳ ἐπιβουλεύει. καὶ συσκευὴ ἡ ἐπιβουλή. συσκευάζεσθαι δὲ τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι. ὄναρ ἐφίσταται θεία τις ὄψις. καὶ λέγει δεῖν συσκευάζεσθαι. καλεῖ γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν. Συσκευάζεσθαι. ἐπιφέρεσθαι. ξενοφῶν. ὁ κῦρος ἔφη τοῖς στρατιώταις συσκευάζεσθαι σῖτον ἡμερῶν εἴκοσιν. οἶνόν τε τοσοῦτον ἕκαστον κελεύει, ὅσος ἱκανὸς ἔσται ἐθίσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν. Συσκηνία. συνοικία. ξενοφῶν. ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν τοὺς στρατιώτας ἐδόκουν ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. ἑώρων τὰ ἀλλήλους στρεφομένους ὁμοίως, καὶ ἐπὶ τὴν πρόφασιν μεθονεξίας, ὥστε ὑφίεσθαι τινα κακιώτερον ἑτέρου εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους. καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐγγίνεσθαι. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες ῥᾳδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκότει ὄντες. Σύσκια. τὰ δασέα. πρῶτα μὲν τὰ σύσκια τῶν χωρίων ἀνεκάθαιρον. ἔπειτα τὰ τοῦ βασιλικοῦ παραδείσου δένδρα ἐξέταμον. Συσστραφέντες. συστραφέντες. οἱ δὲ πρὸς τὴν φήμην συσστραφέντες καὶ διαλεχθέντες παρά τε ἄλλους ἔτρεχον καὶ συνίσταντο. Σύστασις. ἀγάπη. ὁμόνοια. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμοῦ ἱσταμένων τῶν συντρόφων. πολύβιος. ὁ δὲ, οἰκείως διέκειτο πρὸς τοὺς καρχηδονίους. περὶ ἣν ἔχων σύστασιν. Σύστασις καὶ συσταθῆναι. ὁ μὲν διὰ τὸν καὶ φίλον γενέσθαι. ἐλθόντα διὰ πόλιν, ὑπὸ μὲν πλάτωνος τῷ διοφθῆναι. ὑπὸ δὲ εἰσὶ παρὰ συσταθῆναι. Συστέλλω αἰτιατικῇ. Συστήσας. παρασκευάσας. προσμίξας. πολύβιος. τοῦτον δὲ τῶν στίφους συστήσας ἱππεῖς πεντακοσίους. δυναμένους ἔτι πονεῖν. Συστομώτερον σκάφος τὸ ἀσφαλέστερον ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγρίως σιωπώντων. θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ νόμων εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους ἀθλήσειν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφος φέροντας πομπεύειν. καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μετοίκους δηλῶσαι, ἢ σκαφεῖς ἔλεγον ἢ σκαφηφόρους. διὰ τὸ ἀπερικτίαστον εἶναι συστομώτερον κρίνουσιν ἀπειλεῖν σκάφης. Συστέμματα. στρατιωτῶν πλήθη. Συστροφή. ἡ ὁμόνοια. καὶ ἡ ἐπὶ κακῷ συμφωνία. δαβίδ. ἐσκέπασέν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων. Σύστοιχα. καὶ παρώνυμα καὶ πτώσεις, παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα. διαφέροντα δὲ, σύστοιχα λέγεται ἀλλήλοις.

καὶ τὰ ὁμοίως ἔχοντα πρός τινα ἀνὰ καὶ κατὰ ἀναλογίαν εἶναι. ὡς ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις. ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ᾽ αὑτὰ, ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν, ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ᾽ αὑτό. Σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε καὶ ἐκείνῳ, ἀφ᾽ οὗ παρωνόμασται. οἷον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμασται ὁ δίκαιος. τὸ δίκαιον. τὸ δικαίως. ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύστοιχα. καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. παρώνυμα δὲ μόνον, τὰ ἀπό τινος παρωνομασμένα, ἐκείνῳ λέγουσιν ὧ παρωνόμασται. ἀλλ᾽ οὐ καὶ ἀλλήλοις. οὐδὲ ἐν ἑνὶ αὐτοῖς. τῇ γραμματικῇ ὁ γραμματικὸς. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ ἡ γραμματικὴ τῷ γραμματικῷ. Συστοιχία. ὅ ἐστι, ἐν τῇ συστάσει ἐγένετο τῆς χείρονος συστοιχίας. ἀπὸ στάσεως μὲν ἀπὸ τῶν περὶ τὸν μαθημάτων. προσφυεῖς δὲ τοῖς ἄλλοις. Σῦτο. ὁρμᾶτο. ἔδεχε. σύ τοδε μὴ ἀκέντητον ἐν δρόμοις. Σύφαξ. ὄνομα κύριον. σύφαξ ἡ τῶν γινομένων, πυνθανόμενος, ἐπεχείρει διαιτῶν διαλύσαι. καὶ αὖθις. σύφακα δ᾽ ἄρα τὸν δυνάστην Ἴβηρος ἐκνικῆσαι τῆς παιδὸς. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι, ἔδωκαν αὐτήν. Σύφαρ. τὸ δέρμα ἀνθρώπου. καὶ μετὰ τὸ εἰκοσιν σύφαρ εἰμί. ναὶ τὸ δένδρον αὐτὸν ἐόντα περ. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. τὸ σύφαρ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος παρὰ τὴν λεπίδα. συφεός τόπος ὅπου οἱ σύες τρέφονται. λέγεται δὲ καὶ συφεών. ἀμαθίας. εἰ μὴ καταπέπλασον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι καὶ μάνδραις τὰ τῶν Ῥωμαίων μεμενήκει στρατεύματα. Συφόλκης. συφόλγων. Συχέμ. πόλις. Συχνάζεις. πυκνάζεις.

Συχνοῖς. συνεχέσι. καὶ συχνὴν οὐσίαν τὴν πολλήν. καὶ συχνὸς ὁ πολὺς χρυσός. καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὔσης μονήρους ἀλλὰ συχνῆς ἀμπέχειν. καὶ Ἰάμβλιχος. ἐπεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ καὶ λαμπράν. ἐσθῆτα σοβαράν. καὶ θεραπείαν συχνὴν εὐνούχων τε καὶ θεραπαινίδων. Συχνόν. πολλῶν. πυκνόν. Ξενοφῶν. ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ᾽ ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ πολύ. ὁ δὲ συχνοὺς τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἐφόνευσεν ἀνθρώπων χιλ. δεῖ πονα τυρὶ δρέψασθαι. αὐλὴν ἰσχάδα. καὶ δεῖ πρὸς ἰσχὺν ἀνασκυβάλων. Σφαγὰς τὰς κατακλεῖδας. Θουκυδίδης. καὶ οἱ ἴσοι καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς. Σφαγεῖον. τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον. ὅ ἐστιν ὁ κρατὴρ ἀμνεῖον. Σφαγιάζειν. τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν ἠρόδοτος. ὡς δὲ ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο, Παυσανίας καθήμενος ἐν τῇ τάξει ἐθαυμάτιαθη ἐδέξατο μετὰ τὰ παλαιρά. Σφαγιαζόμενος. διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν, ὁ δὲ εἴτε διοσημείαν οἰηθεὶς εἶναι, εἴτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἀπόβασιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέρειν ἐλογίζετο φυλάξασθαι τὸν καιρόν. Σφαγίδιον. τὸ τῶν μαγείρων μαχαίριον. καὶ σφαγίδος τὸ αὐτό. Σφαδάζειν θρασύνεσθαι, δυσανασχετεῖν. ματαίως σπᾶσθαι. χαλεπαίνειν. μετ᾽ ὀργῆς στενάζειν. σφαδάζειν καὶ τὸ σπαδάν. ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Σφαδάζοντες. ἀπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες. καὶ προσφαδάζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις, ὥσπερ τις ἀσκὸς δέσμιος ἐγκλυκουζέων. Σφαδάζουσα. πανουργοῦσα. Σφακελίζοντες, διασπῶντες. σπαδῶντες, ὑποτρέμοντες. τὸ σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστί. καὶ διατείνεσθαι. Κρατῖνος. Σφακελισμός. παραπληξία. καὶ σφάκελος τὸ βέλος τὸ σφάζον.

Σφακελισμός. ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δὲ ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστῶν, Αἰλιανός. καὶ ἀκούω τὸν παῖδα ἐκεῖνον αὐτὸν, διοίδημα ἀρθῆναι. καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. καὶ παροιμία. καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν πορουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους. περιιὼν δέ ποτε καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ τόπους λιθώδεις, ἤρετο τὸν πρεσβύτην. τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. ὀδύνας καὶ σφακέλους. καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ, τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τὴν παροιμίαν ἐχρήσαντο.

Σφακῶν. ἀντὶ τοῦ ἐκλελισφάκων. Ἀριστοφάνης. κἂν θῶμεν, ἐς Βεκεσηνίδας ἄνθον. σφακῶν, ὡς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον. Σφακτηρία. νῆσος πρὸς τῷ Λακωνικῷ. διείργουσα καὶ ἀποχωρίζουσα καὶ ἀποφαίνων, τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαιμονίων εἰσβολάς. ἔνθα καὶ Λεωνίδης πρότερον Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἀγωνιζόμενος τετελεύτηκε. Σφάκτριαι. ἱέρειαι. μετὰ τὸ ἱερατεύειν ὅλαι τελουμένου μυστηρίου σφάκτειραι καταλειφθεῖσαι. καὶ αἴρουσαι τὰ ξίφη γυμνά. καὶ αὗται καθαπερ ἔχουσαι τοῦ αἵματος

τὰς χεῖρας. καὶ τὰ πρόσω παραμένοντι. ἦσαν δὲ ἐν τῷ ἱερείῳ κρεμάμεναι ἀθρόαι ὑφ' ἓν ἰσωθεῖμα-
τι ἐπὶ τὸν βάθρον ἦξαν. ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τοῦ ἔτι εἶναι ἄνδρα. Σφαλείς. ἀποτυχών. καὶ σφα-
λεῖται. Σφάλλω αἰτιατικῇ. Σφάραγον. ὁ ἀπὸ τῶν φάρυγα. ἀπὸ τοῦ ποιεῖν αὐτὸν γινόμενον ψό-
φον. Σφαραγεῦντο. ἦχον ποιοῦντο. ὄνομα πεποιημένον. ἡ φάρυγξ. ἔνθα ὁ βρόχος ἢ τὰς φωνὰς ἀφίεμεθα. καὶ
ἀσφάραγος. καὶ ὁ σφαραγίζω τὸ ἠχῶ. Σφᾶς ἑαυτοὺς ἢ τὰς ἑαυτῶν. Σφαῖρα. τὰ περιφερῆ. καὶ σφαι-
ροπαικτεῖν τὸ διὰ σφαίρας παίζειν. καὶ σφαῖραν ἀείβολον. τὴν ἀεὶ βαλλομένην. καὶ σφαιρίζειν
διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιρικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος. ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως
συσφαιριστής. Σφαῖρα. ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ἀγάλλις ἡ Κερκυραία γραμματικὴ Ναυ-
σικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι. Σφαιρίζω. τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω. φιλονείκως γὰρ οἱ σφαι-
ρίζοντες παίζουσι. Σφαιρωτήρ. σανδαλίου ζινίκιον. οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. Σφε-
δανῶν. στερεῶν ἰσχυρῶν. ὄμμα δὲ λίξας βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄμβριμον ἐκπνεύων. Σφενδάμνι-
νοι. ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον σκληρόν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος κεράβεως ἡ σφένδα-
μνος. ἡ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ κεννάβεως γίνεται. Σφενδονᾶσθαι. ἀπορρίπτεσθαι. Σφενδόνη. ἡ
τοῦ δακτυλίου περιφέρεια. καὶ ἡ εἰς λίθου ἐπιβολὴν ἐπιτηδεία χρῆσις. ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν
Λυδῶν σφενδονᾶν ἐκέλευεν. ὥστε τὸ ὅπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων. σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ
δυνάμει μάλα δεῖν. ἔνθα ὠφελοῦσιν ἰσχυρῶς σφενδονῆται παθόντες. αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐ-
δ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται παθόντες μεῖναι πάνυ ὀλίγους ὁμόσε ἰόντας ὅπλοις ἀγχιμά-
χοις. καὶ σφενδονῶ αἰτιατικῇ. Σφενδόνη Γύγου, ζήτει ἐν τῷ Γύγου δακτύλιος. Σφενδονῆ-
ται. βαλλιαρίδων νήσων σφενδονῆται εὔστοχοι. Σφέτερα. τὰ ἑαυτοῦ. Σφετερίζεται. αἰτια-
τικῇ. λαμβάνει. ἰδιοποιεῖται. Σφέτερον τὸ ἑαυτοῦ ἢ τὸ ἴδιον. καὶ σφετέρῳ τῷ ἑαυτοῦ. Σφη-
κία. εἶδος ζώου. καὶ παροιμία. ὥσπερ σφηκιὰν βλίττειν με κερεθίζει. Ἀριστοφάνης ἀπὸ τῶν μελιττῶν
μετενήνοχε. βλίττειν γὰρ τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι. Σφηκώδεις. σκληροί. κατισχνοὶ τοῖς σώμασι.
καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνημμένην ἔχουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. μέγαρ λαβόντες
ἡμμένον σφηκίσκον. ἤγουν ξύλον ὠξυμμένον. ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐν τῷ ὄπισθεν. ἐπιτετήδευται
ἡ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα. τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα, σφηκίσκους καλοῦσιν. ἐ-
πεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ μὴ περικοιλίους, σφηκώδεις φασί. Σφῆ-
κες φανέντες. δυσμενῶν εἰσβολαί. ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ μελισσῶν. Σφηκῶμα
τὸ λεπτὸν σχοινίον. Σφηκῶντες. Σφήλας. καταβαλών. προσουδίσας. ὁ δὲ, σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν
τὸν ἄνθρωπον, ἐπιβοηθούντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων οὗτος αὖθις πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς Ῥωμαίους.
Σφῆλαι. πλανῆσαι. βλάψαι. ἀπατῆσαι. Σφῆλος ὄνομα κύριον. Σφὴν σφηνός. τὸ σφη-
νάριον. Σφηνωθείς. Τιμαγένης. οὗτος κληθεὶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον καὶ σφηνωθείς. ἀπέθανε καὶ
σφηνούμενος. στρεβλούμενος. βασανιζόμενος. Σφὴξ σφηκός εἶδος μελισσῶν. σφὶγξ δὲ σφιγ-
γός. Σφῆσι θηλυκόν. ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. σφίσι δὲ ἀρσενικόν. Σφήττιος ὄνομα κύριον. καὶ σφήττιοι
δῆμος. Σφήττιοι δῆμος Δημοσθένης τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ σφήττιος. Σφιγανόν. πολεμικόν.
Σφιγγὸς πράγματα παρέχων πολλά. ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τῶν ἀτόπων τούτων αἰνιγμά-
των. οὐ τῆς καδμείας σφιγγός. ἀλλὰ σφιγγός μέν τινος ἀτέχνως. ἔτι δὲ θεοτέρας καὶ πολυσοφω-
τέρας. Σφίγξ ἐν τῷ οἰδίπους. σφίγγω αἰτιατικῇ. Σφὶν αὐτοῖς. καὶ ἀντὶ τῆς οἰαντονυμί-
ας παρὰ Σοφοκλεῖ. ἔδει γὰρ τελεσφόρον χάριν διδόναι σφίσιν. οἱ αὐτῷ. Σφίσιν. αὐτοῖς. ἢ τοῦ
ἑαυτοῦ. Σφοδελόν. τὸ ἀσφόδελον καλοῦσι. τὸ ἀ ἀφαιροῦντες ὡς περὶ καὶ ἐπὶ ἄλλων. μαυρὸν καὶ
τὸ ἀμαυρόν. καὶ σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι, Σφοδρίας στρατηγὸς Λακεδαιμονίων.
φασὶ δ' αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας. Σφοδροῦ. λαμπροῦ. κλυδα-
ναίου. σφοδροῦ τε πότου γινομένου ἐν ἑδραίων. ὁ ἐπασώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν. ἐκείνοις δὲ
πολὺ ἐγχεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε. Σφῶε καὶ σφῶιν. Σφῶν αὐτῶν. Σφᾶς αὐτοὺς ἢ ὑ-
μᾶς. ἰδίους. ἰδίας. Σφωράκιος. σφραγὶς σφραγῖδος. τὸ ἐπισημαῖνον διὰ χαρακτῆρος τὰ φυ-
λαττόμενα. ὁρῶσα ἡ Ταρπηΐα σφραγῖδας ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ψέλλια ταῖς χερσίν. ἐπεθύμησε τοῦ

χρυσοῦ

χρυσοῦ· καὶ σφραγιδονυχαργοκομήτας· τοὺς κόμαις καὶ πολυτελέσι δακτυλίοις τὰς χεῖρας κεκοσμημένους ὡς μέχρι τῶν ὀνύχων, ἀπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι τοὺς δακτύλους. ἢ καὶ τῶν ὀνύχων ἐπιμεμελημένους. καὶ ὁσημέραι ξέοντας αὐτοὺς τῷ ἐκλάμπειν ἄγαν. ὃ πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζειν προσέχοντες μόνον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Σφριγῶν. νεάζων. αὔξων. σφύζων. βρύζων. εὐσωματῶν. ἀκμάζων. ἀνθῶν. ὡς λαυχροεῖς. ὡς δὲ ἐσφρίγα τὸ σῶμά σου. κἂν ταῦρον ἄγχεις. ἀντὶ τοῦ εὐσωματεῖς. νεάζοντός τι. καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. καὶ αὖθις. οὔπω μὴν ἐσφρίγα ὁ πόλεμος. ἀριστοφάνης νεφέλαις, εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ, τουτέστιν ἰσχυρότερός μου ἐστί. καὶ σφριγῶντες, ἀκμάζοντες. Σφυγμός. φλεγμονή. παλμός. ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας. Σφύζει. ἐπείγει. αἱ φλέβες ἅλλονται. ἐπὶ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεπικόσι, συνεπῆσι μάχην. καὶ ἡσίοδος. σφύζεις ἀχιλλεῦ καὶ μεθύσκεις τὰς φρένας. Σφυρά. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. σφῦρα δὲ τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. δουρείτου πτε σφύραν. Σφυράδες. τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων τὰ ἀποπατήματα. ἀριστοφάνης. ὄρτυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας. ὀρχιστὰς. ναννοφυεῖς. σφυράδων ἀποκνίσματα. μηχανοδίφρας. καρκίνος ποιητὴς ἦν. οἰκογενεῖς δὲ ἀντὶ τοῦ σκιατραφημένους. ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογενεῖς. ὄρτυγας δὲ διὰ τὸ εὐκίνητον. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα. ἐπιμηκές. εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα. καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας καθάπερ ὁ γύλιος. ἢ ὡς σμικροὺς καὶ γυλιώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. ναννοφυεῖς δὲ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων καὶ ἰννοί. ὀρχιστὰς δὲ ἐπειδὴ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινούς. σφυράδες γὰρ τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς. μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις. ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτυχήμασιν. ὑπελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἢ διὰ τὸ μικροῦ μηδὲ, μικρὰ ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. μηχανοδίφρας δὲ ἀπὸ μέρους. ξενοκλῆς γὰρ ὁ καρκίνου, δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. πλάττων δωδεκαμήχανον αὐτόν φησιν. ἐμιμεῖτο γὰρ θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους. Σφυρήλατος. διὰ σφύρας ἐληλαμένος.

Σφυρομάχος. οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι. Σχάδονες. τὰ τῶν κηφήνων κηρία, καὶ ζῶον ἄπτερον, ἄπουν. Σχαλίσαι. θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον ὁ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον. Σχάσαντα. τεμόντα. ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχήσαντα, ἀποθανεῖν. οὕτως ἀρριανός. Σχάσον. κατάπαυσον. μετάβαλε. ἀριστοφάνης νεφέλαις. σχασάμενος τὴν ἱππικήν. ἀντὶ τοῦ παυσάμενος τῆς ἱππικῆς. ἢ ἀναχωρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. σχάσαι δὲ δὴ καὶ ὥσπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. καὶ πίνδαρος. κώπαν ἤδη μοι σχάσαις. καὶ σχάσας τὴν φροντίδα. τουτέστι παύσας. στήσας. ἀτρεμήσας. καὶ αὖθις κώπην σχάσας. ἀντὶ τοῦ τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας. Σχεδάριον. δέλτος. πινακίδιον. πιττάκιον. Σχέδην. ἀντὶ τοῦ συνεστῶς. ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο. καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο. σχέδην καὶ ἐστὼς μαχόμενον. μεθεῖναι μὲν αὐτὸν οὐκ ἠξίωσεν. ὡς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο. Σχεδία. ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. καὶ ἡ γέφυρα καὶ ζεῦγμα. Σχεδιάζει. ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει. Σχεδιάζειν. ἐπίζειν. πλησιάζειν. τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι. ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι. Σχεδιασθείς. παραχρῆμα ῥηθείς. Σχέδιον. ἐκ τοῦ ἑτοίμου. καὶ ἀριστοφάνης. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε. τουτέστιν ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται. Σχέδιοι. εὐτελεῖς. Σχεδίως. ἐκτεράφθι. Σχεδόν. πλησίον. πέλας. ἢ ἐκ χειρός. Σχελίδες. βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευριμαῖα τῶν κρεῶν. ἀριστοφ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκώς, ὠνήσομαι μέτ' ἄλλα. Σχέσις. ὁρμή. συνάφεια. ἡ σχέσις δὲ ἐπὶ τῶν πρός τι λέγεται. οἷον πρὸς πατέρα υἱόν. πρὸς φίλον φίλον. ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων. διὸ καὶ σχέσεις προσείρηνται. πρός τι δέ εἰσι καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λε-

τόμενα οἷον μικρόν· μεῖζον· διπλάσιον· καὶ ἐπιστήμη καὶ αἴσθησις· καὶ ὁ θεολόγος· ὡς μόνας τὰς σχέ
σεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. ἀφίεμεν γὰρ τὴν μητέρα. καὶ ἀφιέμεθα ὑπ' αὐτῆς. ὥσ
τε μετέχειν εἰς υἱοὺς καὶ πατέρας. τὸ δὲ θεῖον ἀμετάβλητον. Σχετικῶς· οἰκειωτικῶς. Σχετλι
άζει· δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ. Σχέτλιος. ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων. ἀτυχής· δεινοπαθής.
ἄδικος· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων· ἐπαχθής. Σχῆμα. ἡ τοιάδε τῶν προτάσεων κοινωνία. ἅπερ
εἰσὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ἀεὶ εἰς τὸ τέλειον ἰδίᾳ καλούμενα σχήματα. μέρος δὲ ἡ πρότασις τῆς συμπλοκῆς. αὕτη δὲ ἀεὶ
ον ὕλη παρὰ τοῦ σχήματος εἰδοποιεῖται. καὶ καθάπερ τινὰ μορφὴν ἀπολαμβάνουσα τὴν πρὸς
τὸ μέσον ποιὰν συνάρτησιν. Σχηματιζόμενος. προσποιούμενος καὶ συντασσόμενος. λέγεται καὶ
παρασχηματίζειν τὸ διεστραμμένα λέγειν. Σχήσεσθαι. ἐπισχεθήσεσθαι. Σχήσειν. ἀνθέξειν.
Σχήσουσι. σχῶσι. κρατήσουσιν. ὑφέξουσι. σχίδαξ τὸ σχίσμα καὶ τὸ ἐσχισμένον ξύλον, παρὰ τὸ σχίζω.
Σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ τῶν θυσίαις τιθέμενα ξύλα ὡς καὶ Ὅμηρος. καίε δ' ἐπὶ σχί-
ζαις ὀβελῶν. Σχίζω αἰτιατικῇ. καὶ σχίζουσα ἡ ὁδὸς, ἢ εἴσοδος. Σχῖνον διαφόρως. ἐπὶ τῶν καθαριζομένων
καὶ λευκαινόντων τοὺς ὀδόντας. ὅθεν καὶ σχινοτρὼξ λέγεται ὁ τοιοῦτος. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων. διὰ τὸ τὸ
λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας, ἤσθιον σχῖνον. καὶ σχινήλαιον. Σχίσις ἡ χώρισις. Σχολάζειν. καὶ σχο
λὴν ἄγειν. ἀνθ' ὧν εὐκαιρεῖν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Σχολάζω δοτικῇ. Σχολάζειν. δισχίλιοι πεντα
κόσιοι ἐπὶ φυλακῇ τοῦ παλλαντίου ἦσαν τεταγμένοι. ἀεὶ ἀνίνδην ἐπιλεχθέντες ἐξ ἁρμενίων. οἷς συντά
ξεις ἀνέκαθεν παλαιὰς, ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει. Σχολαρχήσας. σχολῆς ἄρ
ξας. τουτέστι διατριβῆς. περὶ ἐπικούρου φησί. Σχολαῖον. ἀργόν. διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχο-
λαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. καὶ σχολαῖος ὁ ἀργός. καὶ
ὁ μακεδονικὸς ἄρχων, οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. ἀντὶ τοῦ οὐ κατ' ὀργίας. Σχολαίτερον.
ἀργότερον. μαστιγοφόροι τε παριόντες, ἐπέσχυνον τὴν ὁδὸν τοὺς σχολαίτερον προσιόντας. ὁ δὲ,
ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδές τι καὶ βαρβαρικὸν καὶ ἀφελὲς. ἐν ἤθει δὲ ὅμως καὶ χρήσιμον. ὡς
δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας. καὶ ἔπειτα σχολαίτερον τὸ μέλι αἱρεῖσθαι. σχολαιότης
λέγεται ἡ μέλλησις καὶ ἡ ἐπιμονή. θουκυδίδης. ἡ δὲ ἐν τῷ ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονή. καὶ ἡ κατὰ τὴν
ἄλλην πορείαν σχολαιότης, διέβαλεν αὐτόν. Σχολεῖον τὸ διδασκαλεῖον. σχολὴ γὰρ. Σχολή.
οὐχ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν. οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ δια
τριβή. ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον. ἀλλ' ἀντὶ
μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία, βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα. τάττεται
δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς. ἀλλ' ἐπικαίρου τινὸς εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς. καὶ ὅτι ἐπὶ σχολῆς ἂν οὐδαμῶς. σχο
λὴν τὸ μηδὲν δρᾶν ἢ τὸ περιττὸν σχολάζειν. ἀντὶ δὲ τοῦ σχολάζειν λέγουσι τὸ εὐκαιρεῖν. καὶ αἰλια-
νός. ἐγὼ δὲ ταῦτα περιῆλθον, οὔτι που σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων κατὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λό
γοις τιμᾶν. ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ παρεῖσθαι ἄλλοις παραπλήσια. σχολὴ οὖν ἡ παρὰ πολλοῖς ἄκυρος
εὐκαιρία. Σχολῇ γὰρ. ἀντὶ τοῦ οὐδόλως. βραδέως. οὐδαμῶς. σοφοκλῆς. ἐπεὶ σχολῇ γ' ἂν οἴκους
τοὺς ἐμοὺς ἐπιλάβοιμι. Σχόλια. σεμνολογήματα. ἢ ὑπομνήματα καὶ ὁμιλητικαί. Σχόμε-
νος. κατασχών. ἢ κατασχεθείς. Σχόντες δοτικῇ. ὀκείλαντες. προσορμισθέντες. θουκυδίδης. καὶ
σχόντες εἰς τὰ κατ' ἀντικρὺ κυθήρων τῆς λακωνικῆς, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδῄωσαν. καὶ ἐτείχισαν ἰ-
σθμώδες τι χωρίον. Σχῶν. κατασχών. Σχοίητε. νομίσητε. ἢ ὑπολάβητε. Σχοινία. αἱ
ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ δαβίδ. Σχοινίον μεμιλτωμένον. εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν οἱ δη
μόται σχοινίον μιλτοῦντες συνήλαυνον. καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. καὶ παροιμία. τὸ σχοινίον φα
σι τὸ μεμιλτωμένον. ὑπὸ τοῦ ἐξανάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἰέναι τοὺς τεμηχανῶντο. καὶ
πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα. καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκ
κλησίαν. καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν. ἔτι μὴν καὶ
μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποί-
ουν, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. ἄλλως. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ ἀ
θηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθεσαν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ

τῆς

τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν. Σχοίνισμα· μέτρον μέρος· κληρουχία. ἡ τῆς γῆς δεσποτεία. ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ἀποδάσασθαι. Σχοῖνος· μέτρον γεωργικόν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν. Σχοῖνος· εἶδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξύ, ἐοικότος βελόνῃ λεπτῇ ἢ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· περὶ ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν αὐτεμπαγῶ· τουτέστι πρὸς αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. Σχοίνου συμβολεῖς· οἱ ψιαθοπλόκοι. καὶ σχοῖνος ἡ ψίαθος. ὅθεν καὶ τὸ βαθύσχοινος. Σχοινοτενὲς παρὰ Ἡροδότῳ· ἀντὶ τοῦ ὀρθὸν καὶ μακρόν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Σ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ἀβοῦτα. Τὰ ἀπὸ Ναννάκου· ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων. Ταβελίων· ὁ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια. ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος. ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῆς πόλεως γραμματεῖα ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι. Ταβερνεῖα· καπηλεῖα, πανδοχεῖα. Τάβαι· ὄνομα πόλεως. Ταβιθὰ ὄνομα κύριον. Τάβλα· ὄνομα παιδιᾶς. ταύτην ἐφεῦρε Παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γάρ ἐστιν ὁ ἐπίγειος κόσμος. δωδεκὰς δὲ ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός. τὸ δὲ ψηφιβόλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑπτὰ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν. ὁ δὲ πύργος, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται πᾶσι πολλὰ καὶ κακά. ἄλλοι δὲ λέγουσι.

τὰ γὰρ ἐς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιότατος. καὶ ἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσειε. Τὰ δὲ περὶ τὰς Ἀντιόπης σώματα, ἐπὶ τέλει βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις ἔφασκεν ὁ μάντις. οἷος ἦν ὁ Αἴας. Ταγὴν ὄνομα ὀρνέου. Ταγηνοκνισοθήρας· ὁ Ἰούνιος ἦν. Τάγηνον· τὸ τηγάνιον. Ταγός· ὁ ἡγεμών. ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν δαιμόνων· ἀντὶ τοῦ ἀρχηγέτα. Ὅμηρος· παρὰ δὲ τοῖσι ταγοὶ ἄμμι μενόντων. καὶ αὖθις· ἦν δὲ στερῆς ἐπὶ μείο βόστρυχον εἰκόνα θήρης, ἐν νεκροῖς τοῦ ταγοῦ μνῆμα Λεωνίδου. Ταδύνει· τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον. οἷον, ψιλὰ λέγουσιν. ἀπολισαίει. καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τὰ γνεῖ μουσικῆς. Τάδ᾽ ἐκ τοῦ Οἰδίποδος· τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένῃ μιχθῆναι τὸν ἀδελφόν. καὶ τῶν ὑπὸ ταύτης μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι ὅσα ἔχρασεν ὁ θεὸς γενομένη. καὶ αὖθις ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι· ὡς ἐκ τοῦ Οἰδίποδος. παρὰ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως· τὸ δὲ διῆττε τοὺς λόγους· τὸ δὲ ἐρωτώμενον τίς ἤκουσε τοῦ ἀποτιθέντας ἐς τοὺς ἀκροωμένους· ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐκ τρίποδος ὅτε διαλέγοιτο· οἶδα, ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι. Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει· ἤγουν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας· τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν, καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας· τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. Τὰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μέγιστ᾽ ἀρετῆς, ἄφιλα παρ᾽ ἀφίλοις. τουτέστι τὰ πρότερον μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἤγουν τὰ ἀνδραγαθήματα, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ τοῖς Ἀτρείδαις. Σοφοκλῆς. Τὰ δ᾽ ὑπὲρ ἄκην Ταύροισι· λεγόμενόν τι ἦν. τὸ Ἀκλείδης φησὶ τῶν δὲ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος· τὸ δ᾽ ὑπὲρ ἄκην Ταύροισι. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα· ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν. ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὀχούμεναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὰν εἰς τὰ Ἐλευσίνια ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ· τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος αὐταῖς. Ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποιοῦντο τῶν ψυχῶν. ἐν γὰρ ταῖς ὡρισμέναις ἡμέραις ἐφ᾽ ἁμαξῶν φερομένους ἀνθρώπους αὐτοὺς τοὺς προστεταγμένους ἐπιπαριέναι τὴν πόλιν ἅπασαν. καὶ στάντας ὅπου ἂν ἐθέλωσι. καὶ εἰκῶ παραστάντας ὅπου δὴ βουληθῶσιν, ἄδειαν ἔχοντας ἀπὸ τῆς ἁμάξης. οὐ τὰ ψευδῆ λοιδοροῦντας. ἀλλὰ τὰ ἀληθῆ ὀνειδίζοντας. ἐπιμελὲς γὰρ εἶναι σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνείδη

τῶν πολιτῶν. καὶ ταῦτα ἀδεῶς προσφέρειν μετὰ ἀληθείας. ὥστε διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδρά-
σκειν τὴν πονηρίαν. Τὰ ἐκ τρίποδος· τρίποδι χρῶνται οἱ ἀπόλλωνι μαντευόμενοι· διὰ τοὺς τρεῖς
καιροὺς τῶν πραγμάτων. ὅμηρος· ὃς ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα. φασὶ δὲ οὕτω κτί-
σασθαι τὸν ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἁλιεῖς μισθῷ βόλον ἐρρίπτουν· ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ᾖ τοῦ
ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἠγόρασαν οὖν τινες. εἶτα ἀνηνέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ
αὐτοῦ. καὶ ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν. οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἀγ
ράσαιεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐρωτῆσαι τὸν ἀπόλλωνα.
ὁ δὲ, ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήγαγον οὖν τοῦτον τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τοῦτον πα
ρῃτεῖτο μὴ σοφὸς εἶναι λέγων. ἔχειν τὸ σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ ἀπόλλωνι
ὡς σοφωτάτῳ πάντων. Τὰ ἐν ποσί· τὰ παρόντα ἐν μέσῳ. Τὰ ἐπὶ κοσκίνου· ἐπὶ τῶν διὰ κο
σκίνου καὶ τρίποδος ἢ δάφνης μαντευομένων. Τὰ ἐπίχειρα· ὁ μισθός. ἡ ἀμοιβή. Τὰ ἐπιχει
ρήματα· αἱ ἐπιχειρήσεις. τὰ ἐπιτηδεύματα. Τανπόλεμοι· ὄνομα ἔθνους. Ταΐφαλοι· ὄνομα ἔ
θνους. Τακερά· κατεψυγμένη. Τὰ κνήκου· τὰ ἐκ κνήκου. κατὰ κρᾶσιν. Τὰ ἐκ κνήκου
βαφέντα καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα. Τακτικῶς· στρατιωτικῶς. Τἆλλα καὶ φιλώμεθα λεγό-
μενόν τι. οἷον τἆλλα καὶ φίλοι ὦμεν. Ταλανίζει· αἰτιατικῇ. θρηνεῖ. ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Τάλαντα· τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἱστάμενα. Ταλαντίζει· αἰτιατικῇ σταθμίζει. τὰ δὲ τῆς τύχης, νίκαις καὶ
ἥτταις τῇδε κἀκεῖσε ταλαντευόμενα διέμενε. καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐταλάντευ-
εν. οἷς μὲν γὰρ ἦρχεν, ἆθλον αὐτολμίας ἐγίνετο ἄλλῳ ἵππος. Τάλαντον· πολλὰ μὲν σημαί-
νει. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσοῦ καὶ ἀργυρείου μέρος. καθὸ σημαινόμενον δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα
τάλαντα, ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα. ὥσπερ ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται. καὶ ὁμηρι-
κόν. χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα. τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή. τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνο-
μα. ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος. καὶ τὸ ὁμηρικόν. κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τά-
λαντα. καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον λέγεται. ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτου. καὶ ἡμιτάλαντον.
καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον. τέσσαρα ἥμισυ. καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον ς΄ ς΄. καὶ ὅλως οὕτινος ἀριθμοῦ
παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει
τοῖς ταλάντοις. οἷον, ἂν μὲν ὄγδοον ζ΄. ἂν δὲ ἔνατον η΄. συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ἡμίσεος. φί-
λον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον, τρία ἡμιτάλαντα λέγειν. ὡς καὶ τρία ἡμιμναῖα τὴν
μίαν ἥμισυ μνᾶν. Τάλαντον· ὥς φησι διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστὶν ξ΄. ἡ δὲ μνᾶ,
δραχμῶν ρ΄. ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ἕξ. ὁ δὲ ὀβολὸς χαλκῶν ς΄. ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ΄. τὸ
τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον ἀττικὸν παρὰ σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ΄. νυνὶ
δὲ ιβ΄. ὁ δὲ ὅμηρος λέγει, δύο χρυσοῖο τάλαντα. ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς
ἀρχαίοις. ὡς ἂν ἴσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ λέβητος καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. τάλαντον δὲ παρὰ τῇ θείᾳ γρα-
φῇ, ἡ ἄνωθεν πεμπομένη ἑκάστῳ θεία χάρις. συντάξεις ἀριστοφάνης. καί τι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν ὑ-
πέρβολος. ἤγουν τὴν χαύνωσιν ἀναπειθείαν. τὸ τάλαντον τὸ ἀττικὸν ἔχει λίτρας. ρκέ. καὶ ταλαντι-
αῖοι λίθοι. ταλαντιαῖοι μὲν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι. δύο δὲ καὶ πλέον ἀπέχουσι σταδίους. ἡ πληγὴ
δ' οὐ τοῖς προστυχοῦσι μόνον. ἐπὶ πολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους ἦν ἀνυπόστατος. αἰτιώμενοι δὲ τὸν
περικλέα, πεντήκοντα ταλάντοις ἐζημίωσαν. Ταλαντουμένην· πλάτων ἐν τιμαίῳ. τὴν
γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων. κινουμένων δὲ αὖ πάλιν ἐκεῖνα σεί-
ειν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν. ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται καὶ ὑπερταλαντοῦν τὸ ὑπερβαρεῖν.

Ταλάντωσις· στάσις. στάθμησις. Ταλαπαθεῦ· ταλαίπωρε. Ταλαπείριος· ὁ ταλαίπω-
ρος. Τάλαρος· καλαθίσκος κόφινος μικρός. ἐν ἐπιγράμματι. ἄτριπτα τάδ' εἰροχαρῆ
τάλαρον καὶ ταλαρίσκος. δημὼ μὲν ταλαρίσκον εὔπλοκον. μέλαν δ' οἷα μα ταλαουργοῦ διὰ χει-
ρὸς ξέστ' αἰδὰ ἐρυθρὲ βῶλον ἔλαστι φόνῳ. Τάλαρος· καλαθίσκος. καὶ τάλαρον, σχοίνοις ὑφασ-
μένον. ὃν κατ' ὀδόντι ἐπλήρου τολύπη πᾶσα σεσκεθαιρομένη. Τάλας· ἄθλιος. Ταλάσιον ἔργ·
ἡ ἱστουργία. Ταλάσεις· ὑπομένεις. Ταλασίαν· ἱστουργίαν. καὶ ταλάσιον· ἱστουργόν. Τα

λασιουργία

λασιουργία· ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. ὁ δὲ, τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας. καὶ αὖθις· ἠκόντος ἀπειρηκυῖς τοῖς ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς.

Ταλασίφρονα· ὑπομονητικόν. Ταλαοί· τλησιπαθεῖς. οἱ δὲ διαιροῦσιν ὥστε εἶναι ταλαοί. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Ταλαύρινος· ὑπομονητικός. καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ. Ταλαίπωρος· ὁ ἄθλιος. παρὰ τὸ τάλας καὶ τὸν πῶρον. ὅ ἐστι πάθος. ὅτι ὁ πῶρος πάθος τί ἐστιν, Ἀντίμαχός φησι· πωροῦντι γάρ λόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕθεντο. καὶ πωρεῖν ἠλεεῖν τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος αὖθις· πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Τάλεσιν· ἀναλώμασιν, ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον λέξω· ὧν ἔχω. Τάλισις· ὁ δὲ τάλισις, ὅπλων τε καὶ μαχιμῶν ἀνδρῶν ἔκριμεν ἀλογεῖν. τέρμαις δὲ καὶ θυρεοπλώτοις ὁμοδίαιτος ὑπῆρχεν. Τάλις· ἡ δος. λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ὀνομασθεῖσά τινι νύμφη. Καλλίμαχος· αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ· μελλογάμου νύμφης τάλιδος ἥκει. Τὰ Μαγήτων κακά· ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· παρόσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς θεὸν, χαλδῶν κακῶν ἐπειράθησαν. Ταμεσίχροα· τέμνοντα τὸ σῶμα. Ταμεῖον· θησαυρός. καὶ ταμιεῖον. Τάμη· αὐθυπότακτον. Ταμίας· ἀρσενικόν. ταμία δὲ θηλυκόν. Ταμίαι· ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ πεντακοσιομεδίμνων. οἳ τά τε ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα, ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοί. ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις. ὁ μὲν, ἐπὶ τὴν πάραλον. ὁ δὲ, ἐπὶ τὴν τοῦ ἄμμωνος.

Ταμίαι· ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις, δέκα τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας. καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς. ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ δέ τινες τῶν τριήρων ταμίαι. ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις. Ταμίαι· ἔφοροι. φύλακες. ταμιοῦχοι. διοικηταί. Ταμιεύεται· διοικεῖται. ἀποκρύπτεται. φυλάττεται. καὶ ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν εὐδαιμονεῖν πράττωσι, ταμιεύεσθαι τὰς τύχας. ὅταν δὲ εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλας ἔλθωσι, μηδὲν ὑπομένειν ἀγεννές.

Ταμιευόμενον· φυλάττοντα. Ταμιεύω· αἰτιατικῇ. καὶ σώματα μὲν προκαθαίρεται. ψυχῆς δὲ κάθαρσιν ταμιεύεται. Ταμιεῖον· κοιτῶνα. καὶ ταμιείδιον ὑποκοριστικῶς. Ταμίης· δεσποίνης. Ταμυναί· πόλις ἐν Εὐβοίᾳ. ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἐρετριέων, ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. ὡς Αἰσχίνης φησί. καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες. Τάν, ἑταῖρε ἦ σύ. καὶ ὦ οὗτος. μετὰ ἄρθρου. Τανάγρα· πόλις τῆς Βοιωτίας. ὁ ἀπ' αὐτῆς Ταναγραῖος. Ταναγραῖοι ἀλεκτρυόνες· οἱ μαχηταὶ καὶ θυμικοί. ὡς ἂν εἰ· βάρβαρος ἀλεκτρυόνων τὴν μάχην Ταναγραίων. οἷς φασὶν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις. καὶ παροιμία. ἀλεκτρυόνα καὶ ἆθλα τὴν Ταναγραίων. ᾄδειν δὲ καὶ ὡς αὐχενεῖς οὗτοι. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀλεκτρυόνα ὅλεισπον. Ταναή· μακρά. ἐν ἐπιγράμματι. οὕτω θυμέλια ταναὰ ἀνακίονα μακρὰ ἦσ.

Τὰ Νάννακου κλαύσομαι. τὸν Νάννακόν φασι βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος. ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ δακρύων ἱκέτευε. Ταναυφῆ· λεπτοϋφῆ. Τανάχαλκος· πολύχαλκος. τανάχαλκόν τε λέβητα σὺν πελέκει. Τανέτνοδόκον τορύναν. Τανηλεές· σκληρόν. Τάνις· ὄνομα τόπου. ἔνθα ἦσαν τῷ φαραὼ τὰ παράσημα. δαβίδ. ἐν πεδίῳ τάνεως. Ταντάλεια ψυχὴ ἡ τοῦ Ταντάλου. Ταντάλειοι· τρομικοί. καὶ παροιμία. Ταντάλειοι τιμωρίαι. τῶν ἀγαθῶν μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν. ὡς οἱ Βυζάντιοι. μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν. Τάνταλος· τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν, ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια. καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιωτηρίοις. πέτρον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτοῦ ἠρτημένον, καὶ κατὰ ὕδωρ πολύ. καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ὁπότε οὖν ἤθελε πιεῖν τοῦ ὕδατος, ἔπιπτεν ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. δι' ὃ ἐτήκετο. ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν μὴ δυνάμενος δέ, ἐπιχειροῦσι δὲ ὅτε ἥπτετο τῆς λίμνης τὸ ὑγρὸν ἐξηραίνετο. Ταντάλου κήπους τρυγᾶν. Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτόν τις. τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν. πέπαυμαι ἔφη ὁ Ἰσαῖος ταῦτα σπουδάζων. ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δήπου τὰ ἐσθιόμενα ταῦτα,

ὅτι σκιαὶ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. καὶ αὖθις· τὸν Ταντάλου λίθον οἴεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς
λεπτοῖς κελῳδίοις ἠρτῆσθαι. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων. Ταντάλου τάλαντα ταντελίζεται. διερ-
ρόηντο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ. ὡς εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. Τανυγλώχιν. μακρὰς ἀκίδας ἔ-
χων. Τανυήκεας. εὐτανύηκες. τεταμένην ἔχοντες τὴν ἀκμήν. ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην. Τα-
νυμήκεις. αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ αἱ τανυμήκεις αὗται ἰτέαι. Τανύ-
ποδας. τραχείας τὰς ἐλάφους φασί. τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας ἐστὶ τὸ βαδίσαι. τουτέστι τὰς πάντα-
χοῦ τεινούσας τοὺς πόδας. Τανυπέταλος. ἐπιμήκη πέταλον ἔχουσα. δῆλον καὶ τὴν φοροῦ-
σαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ. Τανύπεπλος. παρατεταμένα πέπλα ἔχων. Τανύφλοιον. μα-
κρὸν φλοιὸν ἔχον. Ταγχεσδρώ. οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ Χοσρόου. μὲν ἀνδρὸς. ὁ δὲ Ταγχοσ-
δρὼ ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγὸς, ἦγεν ἐλέφαντάς τε καὶ ἀγροίκων ὅμιλον. καὶ ἕτερα ἄπλα φόρβηδα. κόμ-
πῳ μὲν ἁρμόδια. ἐνεργὰ δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς. ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτά-
τους ἀγείρας. πλήθους τε ἀγχινοῦς αὐτομάτους τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας. Τα-
ξιώτης. Ταξείδιον. ὑποκοριστικῶς. Ταξιαρχῆσαι. Ταξίαρχος. ἡγεμών. στρατοπεδάρχης.
Ταξίλης. ὄνομα κύριον. Τάξις. ἡ τάξις διττή ἐστιν. ἡ μὲν, ἐν τῷ στρατηγῷ. ἡ δὲ, ἐν τοῖς στρατιώ-
ταις. καὶ ἡ μὲν τῆς ἐν τῷ στρατηγῷ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις. Τάξις. αἱ δύο τετραρχίαι, ἄν-
δρες ρκε. καὶ ὁ ἡγούμενος. πάλαι μὲν ταξίαρχος. νῦν δὲ ἑκατόνταρχος. Λόχος ἄνδρες ις. σύστα-
σις λ. Λόχοι ἄνδρες λβ. Πεντηκονταρχία δύο συστάσεις. ἄνδρες ξδ. Ἑκατονταρχία δύο πεν-
τηκονταρχίαι ἄνδρες ρκη. ἑκάστη ἑκατονταρχία, ἐκ τούτους ἔχει ε. σημειοφόρον. οὐραγόν. σαλπι-
στήν. ὑπηρέτην. στρατοκήρυκα. Διλαγία. δύο ἑκατονταρχίαι, ἄνδρες σνς. Ξεναγία, β ψιλα-
γίαι. ἄνδρες φιβ. Σύστρεμμα. δύο ξεναγίαι. ἄνδρες ,ακδ. Ἐπιξεναγία δύο συστρέμματα ἄν-
δρες ,βμη. Στῖφος δύο ἐπιξεναγίαι, ἄνδρες ,δϟς. Ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἄνδρες ,ηρϟβ. τού-
των ἕκαστοι ἄνδρες κ. ἐπιξεναγοὶ μὲν λ. συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί. Ταομθαείζειν. τέμνειν.
Ταώς, ὁ τηρῶς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν ἰώ. Ταὼς ἀντὶ τοῦ ἀλαζών. ὁ μηδικὸς καὶ χρυσόπτερος καὶ ἀλα-
ζονικὸς ὄρνις. Ταῶνες ἐπὶ τῶν ἔχοντες. ἐπισείοντες τὴν κεφαλήν. ὁ ποιοῦσιν οἱ ἐκλελυ-
μένοι. καὶ αὖθις. τῶν ταώνων κατεαγότων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς κωμῳδίαν ἐμβά-
ντων. καὶ τελευτὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα. Ταπεινός. καὶ ταπεινῶ αἰτιατικῇ. Ταπει-
νοῦντες. ἐπιβόλαια. ἢ στρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Τὰ ἀπὸ κοσκίνου λεγόμενόν τι. οἷον τὰ λιθι-
πάντα. Τὰ ἐπιτίμια. τοὺς μισθούς. Σοφοκλῆς. καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια τοῦ δυσσεβεῖν. οἷα δώ-
ρηνται θεοί. Τἀπίχειρα. τὸν μισθόν. τὰς ἀμοιβάς. ἀμείνονα ἔχων τἀπίχειρα τῆς ἠπίας ἐν
μυθικοῖς. Τὰ πλείστου ἄξια τῶν πομπικῶν ὑπηρετοῦντα μίαν αὐτὸν πειρατήν. Τὰ πολ-
λά. ἀντὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Τὰ πρὸ παραρκεῖς τοὺς παῖδας ἐπαινεῖτε. ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κο-
σμίων. μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων. Τὰ πρὸ τοῦ εἴσους παῖδας αἰγινῆται ἐν Δελφοῖς. παροιμία. ἐν ἀ-
κμῇ γὰρ φασι μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ αἰγινῆται. ἀπὸ Ἀχιλλέως. Πατρόκλου. Αἴαντος. Νεο-
πτολέμου. Ταρρακὼν πόλις. καὶ κλίνεται ταρρακῶνος. Ταραντινίδιον. λεπτὸν καὶ δια-
φανὲς ἱμάτιον. οὐ πάντως πορφυροῦν ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτω Νικόστρατος. οἱ δὲ, τὸ διάδημα ὃ-
περ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σύμβολον εἶχε δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς περιάψασα. εἶτα μέντοι
τῷ τραχήλῳ περιβαλοῦσα. τὸ δὲ, τὴν ταραντινίδιον λεπτόν τε καὶ ἀσθενὲς ἐπεὶ μόνον ἐτέθη. καὶ τὰ περ-
ρήγνυται. ἡ δὲ, περιαλγεῖ. Ταραντῖνος ὄνομα κύριον. Ταραντῖνος. τάξις τις ἱππέων οὕτω
καλουμένη. Ταραξίππος. ὁ δὲ, ὡς τραχώδης καὶ τραχείας, ὑπὲρ σκήψιν τῇ Ἀλεξανδρέων ἐκκλησία.
λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης. Ταραξικάρδιον. τὸ δάκνον τὴν καρδίαν. τοῦτο τοὔπος δεινὸν
ἤδη καὶ ταραξικάρδιον. αὐξῆσαι κέχρηνται εἰπὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινὸν ὃ μὴ οὕτως
δεινόν ἐστιν, ὡς δάκνειν καὶ ταράττειν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν
ἄν, τοῦτο ἂν καὶ μὴ φιλόλογος δεινὸν νομίζοιτο. Ταράσσω. αἰτιατικῇ. Ταρβεῖ. φοβεῖται. καὶ Σο-
φοκλεῖ. ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. ταρβεῖν μὲν ὦ γεραιὲ τἀνθυμήματα. πολλή 'στ' ἀνάγκη τὰ πρὸς σοῦ.
καὶ μὴ μένειν τοῖς εὐσκοπουμένοις ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτε. Τάρβη
καὶ τάρβος.

καὶ τάρβος. ἀλλὰ βία καὶ φόβος. ᾧ μὴ 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδὲ ἔπος φοβεῖ. τουτέστιν ὁ μὴ τὸ ἔργον δε-δοικώς, οὐδὲ τὸν λόγον. Τάριχα. ὄψα πολυτελῆ. καὶ ταρίχη συχνά. καὶ παροιμία. ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον. παραίνεσις, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. Ταριχαῖοι ὄνομα ἔθνους.
Ταριχεύεται. ξηραίνεται. Ταριχεύειν. καὶ ταριχευτικῶς ποιοῦσιν οἱ τὰ ὠὰ τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. καὶ οἷον εἰς γάρον διαχωρίζεσθαι. ταριχευτὴς ὤν. λέγεται καὶ ταριχηρά. ἀρριανός. ὁ δέ, ἔδωκε σῖτόν τε καὶ οἶνον καὶ κρέα ταριχηρὰ ἐς σκηνήν. Ταριχεία.
Τάριχος. τὸ τάριχος οὐδετέρως. ἀριστοφάνης βατράχοις. τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκέ που. ἔστι δὲ κρέας ἁλσὶ πεπασμένον, παρὰ τὸ εἰς γάρον διαχωρίζεσθαι. Ταρκύνιος σούπερβος. οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος τῶν ῥωμαίων, μετεκαίνισεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον. καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν. οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων. τούς τε νόμους μεταθείς. καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλόμενος. καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος. φιλοπόλεμός τε εἰ καί τις ἄλλος γεγονώς. ὑπερόπτης τε καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο. σούπερβος δὲ τοὺς ὑπερηφάνους ὀνομάζουσιν οἱ ῥωμαῖοι. καὶ ταρκυνίους. Τάρπεια ὄνομα. Ταρπώμεθα. ἐκορέσθημεν. Ταρσός. ὁ τάλαρος. τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν. Ταρσός. ἐκ μέρους. ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός. ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. καὶ πλέγμα. θουκυδίδης. οἱ δὲ πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλάμων πηλὸν ἐνείλοντες, ἐσέβαλλον εἰς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους. Ταρσός. πόλις κιλικίας. ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σαρδανάπαλος βασιλεὺς ἀσσυρίων. Ταρσός. κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις. ἀφ' οὗ καὶ τῶν κωπῶν ὁμοίως ὁ σχηματισμός. οὕτως ἡρόδοτος. Ταρσοί. τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν. καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. καὶ ταρσοῖς πτεροῖς ἄκροις. ὁ δὲ τὴν παράταξιν αὐτῶν διέλυσεν. οὓς μὲν τιτρώσκων. ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρασύρων. Ταρσοὶ καλάμων. οἱ δὲ λαζοὶ βόθρους ὀρύξαντες. καὶ δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαντες. ταρσοῖς καλάμων καὶ ὕλῃ μὴ βεβαίαν ἐχούσῃ βάσιν. ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαινούσῃ, τὰ στόματα τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυψαν. καὶ χοῦν ἐπιβαλόντες. τά τε παρ' ἑκάτερα χωρία γεωργήσαντες, καὶ πυροὺς σπείραντες, ἐζωπώσαντο τοὺς ῥωμαίους. Ταρσοὶ καλάμων παρ' ἡροδότῳ. ἡ πλεκτή οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.
Τάρταρος. ὁ κατώτερος τοῦ ᾅδου τόπος. καὶ τάρταρον τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον. οὕτω λέγουσι καὶ τὸ τῆς ψυχῆς. καὶ ταρταρώδης βόθρος. Ταρτησία μύραινα. ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων. Ταρτησσός. ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ. ἐκτετισμένη παρὰ τὴν ἄορνον λίμνην. ταύτης δὲ ταρτησσοῦ ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν. ἀριστοφάνης. ταρτησίαν μύραιναν λέγει. καὶ οὐδετέρως ταρτήσιον. Ταρροί. τάλαροι καὶ ταρσοί. καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν. αὐτὸ τὸ πτέρωμα. καὶ θουκυδίδης οὕτως.
Ταρροὶ ἀττικῶς. τὰ ἐκ σχοίνου πλέγματα. τοὺς γὰρ καλάμους τοὺς γεωργικούς, ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν ἀριστοφάνης, οὕτως ἐκάλεσεν. ἔπειτα ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς. ἐφ' ἧς ὁ σωκράτης ἐκρέματο. ὁ ταρρὸς μετεωρόντι ἰκρίον, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτορίδες κοιμῶνται, ταύτην δή τινα ὑποληπτέον τὴν κρεμάθραν ἐσκευάσθαι. Ταρφεῖαι. πυκναί. Ταρχύσωσι. θάψωσι. Τὰ σαμίων ὑπόπτεις. παροιμία. αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους καὶ ἢ προδοσίας. παρῆλθε δ' ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ ἀθηναίων εἰς σαμίους αἰκισμῶν. ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ ἀθηναῖοι τοὺς μέν, ἀπέκτειναν. τοὺς δέ, ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ σαμαίνῃ. ἣ ἔστιν εἶδος πλοίου σαμιακοῦ. ἀνθ' ὧν καὶ οἱ σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα ἀθηναίων ἔστιξαν. Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας. ἐπὶ τῶν περιέργων. καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα ζητούντων γινώσκειν. Τάσις. ἔκτασις καὶ δρόμος.
Τὰς ὀδοὺς οἶδεν ὥσπερ ὁ κράτης ἔφυγεν αὐθὺς τῶν κυρηβίων. ἔνθα δὴ καὶ σκεῦος ἀλήθονται. κυρήβια δὲ αἱ ἀληλεσμέναι κριθαί. διαβάλλει δὲ τὸν κράτητα ὡς ταύτην τέχνην ἔχοντα. ὃς καὶ σύσπαξ ἐκαλεῖτο. ἀριστοφάνης, ὁ λαβοῦ δὲ μὴ διαφύγῃς. καὶ ἀλλ' οἶδε τὰς ὀδοὺς ὥσπερ ὁ κράτης ἔφυγεν αὐθὺς τῶν κυρηβίων. εἴρηται ἐπὶ τῶν φαγόντων. Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς, ὥσπερ τι δεινὸν ἀπειλῶν ἐπείγεται. ἀντὶ τοῦ ἐσκυθρωπακώς. Τὰ ταντάλου τάλαντα ταντάλιζεται. αὕτη οὐκ ἡ παροιμία διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ ὀνόματος εἴρηται, ἐπεὶ ὥσπερ παίζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασιν. οἷον ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ σοφώτερος σοφοῦ παρ' ἐπιχάρμῳ τὰ ταντάλου ταλαντίζεται διεβεβό-

ἢ τὸ δὲ ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι, οὗτος γὰρ πλούσιος Φρὺξ ἐπὶ
ταλάντοις διαβεβόητο. Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν
δευτέρῳ. τέγγων ἢ παρὰ τὸ ὄνομα τὸ τάλαντα. ὡς καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν εἴρηται. Τατιανός. οὗτος ἐπὶ τοῦ
παραβάτου Ἰουλιανοῦ ἐμαρτύρησεν. ζήτει ἐν τῷ ἀμάχιος. Τατίκιος ὄνομα κύριον. Τάτιος ὄνομα
κύριον. ἡ δὲ, τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα ὑπισχνεῖται προδώσειν Τατίῳ τὸ φρούριον. Τάττου-
σα· ἐν τάξει τιθεῖσα. Δαμάσκιος. ἡ δὲ, ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα, τῆς
εὐκοσμιότητος καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος. Ταὐτὰ αὐτῶν ταῖς αὐταῖς. καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ ταῖς αὐταῖς.
πεπωμένος ἐστὶν ὅρος τοῦτο ἀξιῶν. ἐπειδή σε μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον. τόνδε, ὁ δεῖνα καὶ ἡ φύσις.
ἄμφω δὲ ἐν οἷς ἐστὲ φίλοι δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. συνάπτω τοι-
γαροῦν ὑμᾶς ἀλλήλοις. Τὰ τῶν φόρων κρείττω. παροιμία ἐστὶ λεγομένη, ἐπὶ τῶν πλείω φθειρομένων
ὧν ἠδίκησαν. Τὰ ἴδια τῶν εἰς θάνατον. τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι, ἴδια ἐπετίθουν. ξίφος. βρό-
χον. κώνειον. ταῦτα ἴδια τὰ εἰς τὸν θάνατον. οἱ δὲ, τὰ ἴδια τὰ παρὰ τὴν αὐλήν. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις
μετὰ παρρησίας, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι, διαλέγειν ἃ βούλονται, μεθ' ὃ δὴ φημοῦντο. τὸ δὲ
νῦν ἀρχεῖον καλούμενον, αὐλὴ ἐλέγετο. καὶ ὑπηρετικὴ αὐλική. καὶ ἄλλως. τὰ ἴδια τὰ εἰς τὸν θά-
νατον μέμνηται Ἄλεξις ἐν αἰπόλοις. ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς, σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς
χρησμούς καὶ προείρητο αὐτῷ ἐν λύσει ζημία μία τῶν ἰδίων. ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ
τῆς χειρός, ἢ τῆς γλώττης. Ταυρέας ὄνομα κύριον. Ταυρεία φωνὴ τοῦ ταύρου. καὶ ταύρειον αἷμα.
Ταυρηδὸν ὡς ταῦρος. Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω. τοιοῦ-
τος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος. Ταυρίδιον. ὁ μικρὸς ταῦρος. καὶ ταύρειος πο-
σειδῶν. ἵπποι μὲν σφηκῶν γενέσεις. ταῦροι δὲ μελισσῶν. Ταυρικὴ γῆς. Ταυρώνης. ἐν Ταύροις
τῆς Σκυθίας τιμωμένη. ἢ ἀπὸ μέρους τῶν ποιμνίων, ἐπιστάτις. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνη ἐστί. καὶ ἐποχεῖ-
ται ταύροις. ἣν καὶ ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. ἢ ῥᾷον Ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας. τοὺς
πολλοὺς τὸ τῶν μαινομένων, ἐκστατικῶς νοσεῖν ὑποτίθενται. διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν δειμάτων φαντασ-
μάτων. Ταυροβόλος ἡ Ἀθηνᾶ. Ταυροκόλληκουροι. κτάμια παλαιά. Ταυρομένιον. πολί-
χνιον. καὶ Ταυρομενίτης. Ταυροπόλαν τὴν Ἄρτεμιν. ὡς ταῦρος περιεῖσι πάντα. ὡς Ἀπολ-
λόδωρος. Ἴστρος δὲ ὑπὲρ ἀτάκτων. ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος πεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον, οἰστρῆ-
σαι ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δὲ, διότι ἔβαλε. διὸ καὶ ταυροβόλος. καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ. ὁ γὰρ
Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅληται, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶν. καὶ
οὕτως ἂν ἁλώσειν. ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο. Ταῦρος Βηρύτιος φιλόσοφος. Πλατωνικός. γεγονὼς
ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους. πε-
ρὶ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων καὶ ἄλλα πλεῖστα. Ταῦρος, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀταυρώτη. ἡ ἄμι-
κτος καὶ ἁγνή. οἰκεῖ δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον. Ταῦρος ὄνομα ὄρους. ταύρῳ γὰρ ἐστὶ πρὸς φύσιν
εἰκασμένον. σκιρτῶντι καὶ ῥιπτοῦντι τοὺς ὀπισθίους πόδας εἰς ὕψος. εἶτα δὴ τὸν αὐχένα κυρτὸν
ὑπεξαίροντι. Ταυροφάγον τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. αὐτῶν τοῖς τὸν διθύραμβον
νικήσασι, βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὠμηστήν. ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τοῦ Κρατίνου μετήνεγκε τὸ ὄνομα Ἀριστοφάνης. ὅσ-
τις ἢ γενναῖα ὄργια Μουσῶν, μήτ' εἶδε μήτ' ἐχόρευσε. μήτε Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐ-
τελέσθη. τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον, φασὶ ψεύδεσθαι. εἴρηται γὰρ
παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς. Διονύσου τοῦ ταυροφάγου. καὶ ὅτι φίλοινος ἦν. καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθε-
τον τοῦ Διονύσου αὐτῷ περιτιθέασιν. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον τὸν λόγον ἀποδιδόασι. μετὰ Κρατίνου.
ἥ τις βακχεῖα ἐτελέσθη. ἀεί σι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου. ἢ τελμηκὲ ἀπὸ τῶν βακχῶν. Ταυρωπόν.
τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι. Ταυτὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν. ἔσται ταυτί. ταυτὶ ληρεῖς ὥσπερ ἀ-
κροτύμβου πεσών. νὴ τὴν δι' αὐτὴν κυσί. τοίνυν δαρδανίς. Ταῦτα περὶ ἄσσων φασὶν ἀνὴρ οὐδὲν κρατεῖ.
κρατεῖ ὥραις. ἢ πάλαι ἐπὶ τῶν μηδὲν κρατούντων. Ταῦτα πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
πολλὰ πολλάκις πεπλανημένου μὴ κυλίνδειν αὐτὸν ἀεὶ πρὸς τὸ πρῶτον ταῦτα τύχης μάχεσθαι. ἢ γεγραμμένην
εἰκόνα ἐστάναι. λαβόντα ἐν σχήματι. αὐτὸν μηδὲν ἀνύοντα. διότι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. τε-

εἰ πεπλανηκό

ει πεπλανηκότος δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς παῖδας πεπλημμεληκότος. ὅ μοι δοκεῖ ἐν ἀλκμαίωνι λέγειν. τὸ γὰρ τῶν ἐθῶν ἀθέμιτον εἰς τὸν αὐτὸν τυχεῖν χωροῦντα τὸ ἴχνος τῆς δίκης ἀποστερεῖν. Ταῦτά σοι καὶ πύθια καὶ δήλια. ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα πονούντων. πολυκράτης γὰρ ὁ σάμου τύραννος ῥήνειαν ἑλὼν, καὶ ἀναθεὶς τῷ ἀπόλλωνι αὐτὴν, καὶ ἐν δήλῳ θεὶς ἀγῶνα καὶ ἤδη σοφὸν ἐρωτήσας πέμψας εἰς δελφοὺς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα δήλια ἢ πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς ἔφη. ταῦτά σοι καὶ δήλια καὶ πύθια. σημαίνων ὅτι αὐθέως ἀποθανεῖται. Ταῦτά τοι καὶ θαρρῶν αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἀρχαῖον, ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν προσμένην δρᾶσαι τῷ θεῷ. ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τούτου. καὶ αὖθις. ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ. ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Ταύτῃ. τούτου ἕνεκεν. ἢ οὕτως. ταύτῃ τοι οὐ πολὺ ὕστερον ἀπελύθη τῆς ἀρχῆς. καὶ αὖθις ταύτῃ τοι οὐκ ἂν λαβοῦ μὴ εἴποιμι. καὶ αὖθις. καὶ ἔδοξε ταύτῃ τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν. καὶ αὖθις. ὁ δὲ βροῦτος ταύτῃ οὐδὲ ἐπείρασε διαβῆναι. ἑτέραν δέ τινα μακροτέραν περιελθόντες. Ταυτηί. ταύτῃ. Ταυτηνί. ταύτην. Ταυτί. ταῦτα. Ταυτίζομαι. ἰδιοποιοῦμαι. Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς. ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκφοβεῖν.

Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα κατὰ τὸν αἰσχύλον. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. ὁ γὰρ αἰσχύλος λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν. ὁ δὲ, ἔστι μύθων τῶν λιβυστικῶν λόγος. πληγέντα ἀτράκτῳ τοξικῷ, τὸν αἰετὸν εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων. ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα. καὶ ἡμεῖς οὖν φησὶν οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα. ἀλλὰ τῇ αὐτῶν γνώμῃ. τῶν αὐτῶν πτεροῖς. ἀνθ' ἑαυτῶν ταῦτα πεποιήκαμεν. Ταυτοέπεια καὶ ταυτοεπεῖν. ταυτολογεῖν.

Ταὐτόν. τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ ἀριστοτέλης ἐν τοῖς τοπικοῖς. πρὸς δὲ τούτοις τοῖς εἰσὶ καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται κατὰ ἀναλογίαν. πορρωτέρω ὄντα τῶν ἄλλων. οἱ δὲ τρεῖς εἰσὶν οὗτοι. ταὐτὸν γὰρ τὸ μὲν, κατὰ ἀριθμὸν λέγεται. τὸ δὲ κατ' εἶδος. τὸ δὲ, κατὰ γένος. ἀριθμῷ ταὐτά ἐστιν ἀλλήλοις, ὧν ὀνόματα πλείω. τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ' αὐτῶν σημαινόμενον ἕν. οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα. ἀριθμῷ γὰρ ἓν τὸ λώπιον καὶ ἱμάτιον. ὅτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς κατὰ ἀριθμόν ἐστι δηλωτικά. καὶ λόγοι δὲ καὶ ὄνομα ταὐτὸν σημαίνει ἓν τῷ ἀριθμῷ καὶ τοῦτο. καὶ λόγοι πλείους σημαίνωσι ταὐτὸ καὶ ταῦτα. τῷ ἀριθμῷ ταὐτά. τῷ γὰρ ἀριθμῷ τὸ αὐτὸ εἶναι ἐστίν, τὸ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φάναι κατὰ ἀριθμόν. ὡς τὰ πολυώνυμα. λώπης. ἱμάτιον. κατ' εἶδος ὡς σωκράτης καὶ πλάτων. κατὰ γένος. οἷον ἄνθρωπος ἵππος. ζῷα γὰρ ἄμφω. κατὰ ἀναλογίαν, ὡς καρδία καὶ πηγὴ καὶ μονάς. ὡς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς ποτὸν, οὕτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ. καρδία ἐν ζῴῳ. ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς. νοῦς ἐν ψυχῇ. νηνεμία καὶ γαλήνη ἡ αὐτή. ὁ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, τοῦτο νηνεμία ἐν ἀέρι ἡσυχία γὰρ ἄμφω. Ταὐτὸ πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας. τὸ σὸν ὄναρ σοὶ διηγοῦμαι. ὅτι μὲν οὐχ ἑκόντες, οὐκ ὤν γὰρ εἰπεῖν ὡς ἀκόντων, τοῦ καλόν τι καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἀπεβλέψαμεν χωρισθῆναι, τεκμαίρεσθαι δήπουθεν. ἴσως δ' ἄρ μοι καὶ σοὶ γένοιτο. καὶ αὐτὸ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρὸν, εἰ σοῦ μὲν ἐκεῖνος, ἡμεῖς δὲ ἐκείνου σοῦ τύχωμεν. ἔστι δέ μοι τούτων οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ πλέον πρὸς σὲ καθήκει λέγειν εἰδότα δήπουθεν. εἰ γὰρ ἐγὼ σοὶ νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας τὸ σὸν ὄναρ σοὶ διηγούμενος. Ταὐτὸν ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγχέλυς. οἳ τῷ θείῳ τῆς κραδίης προσχρώμενοι καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες, τῆς θήρας τυγχάνουσι. κἀκεῖνος συγχεῖ τὰ δημόσια καὶ ἀναφυρᾷ, βουλόμενος τούς τε ἀδελφοὺς καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταὐτὸ συμβαλεῖν. Ταυτότης. ἡ ὁμοιότης. παισίδης. τῇ ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων. καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ ἐξέφη. καὶ δάκρυσί τις ἐξεγείρει δάκρυα. Ταυτότητος. ἀπαραλλάκτου φύσεως. Ταφήιον. ἐντάφιον. Τάφοι. ἐθνικὸν ὁ λησής. Τάφος καὶ τὸ περὶ τοῖς θύραις σημεῖον. καὶ τὸ περίδειπνον. ὅμηρος. τάφον ἕκτορος ἱπποδάμοιο. οὐ τὸν τύμβον. Ταφόσιρις ὄνομα κύριον. Ταφρεῦσαι. διορύξαι. περισκάψαι. Τάφρος, τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ τάφρη παρ' ἡροδότῳ θηλυκῶς. ὀρύξαντες τάφρην ἀρεῖαν. ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς. Τάχα. ἴσως. ἢ ταχέως. ἢ τυχόν.

Ταχεῖα. Ταχινὸς ὁ ὀξύς. ὁ ταχύς. Τάχιον, τάχιον ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν. παρ' ὁμήρῳ δὲ τάχιστα ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ λῦσαι δ' ἀγορὴν αἰψηρήν. ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς. ταχέως. Ταχυβάμονας ὄρνεους. ἀείταρχος κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει ἀντὶ τοῦ βρα

δεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ὀπτέρῳ τινὶ γινομένους νοεῖν. ἀβλαβεῖς τὸ αὐτὸ ἐπιορκήσαντες. ὅθεν καὶ παροι-
μία. ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος. Ταχυβούλοις. ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις.
προπετέσιν. ἀπερισκέπτοις. κωμῳδοῦνται δὲ οἱ ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι. καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦ-
σιν ἐν οἷς βουλεύονται. Ταχυναυτοῦσι. ταχέως πλέουσιν. αὗται αἱ ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς
πόλεως χρείας πεμπόμεναι καὶ ταχυναυτοῦσαι. Ταχὺς, ταχὺς δ' ὅπως εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐ-
π' ἄλλο πήδα νόημα φρενός, οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἄπορον λέγει, σκώπτει δὲ διὰ τούτων βού-
λεται τὸν σωκράτην ὡς χλευαζόμενοι ἐν ταῖς συζητήσεσι. καὶ μεθιστάμενοι ὑπὸ τῆς στενοχωρίας. δι-
δάσκει δὲ αὐτὸν ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. ὁ δὲ, ὑποτιθέμενος ἄλλως δι-
ανόητι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γινόμενος, τὸ ὅσα λέγει ὑποτίθεται. Ταινάρειον κακὸν τὸ μέγα καὶ
ἐπ' ἀνομουμένων εἰς ἱκέτας. οἱ γὰρ λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς εἵλωτας εἰς ταίναρον, ἀ-
πέκτειναν. καὶ ταιναρείτης ὁ πολίτης. Ταίναρον ἀκρωτήριον λακωνικῆς. ἐν ᾧ στόμιον ἦν κα-
τάγον εἰς ᾅδου. ἔνθα καὶ ποσειδῶνος ἱερὸν ἀσφαλίου. ἐκεῖσε δὲ τοὺς εἵλωτας ἱκέτας καθε-
σθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ποσειδῶνος, οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν
ἐναγεῖς εἶναι. καὶ ἀριστοφάνης. αὐτοῖς ὁ ποσειδῶν οὑπὶ ταινάρου θεὸς, σείσας ἅπασιν ἐμβάλ-
λοι τὰς οἰκίας. Ταινίαι. ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια στέμματα. στεφάνη. ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύ-
λων, τὰ κυμάτια. καὶ ταινίδιον τὸ στέμμα. αἰλιανός. ὁ δὲ ἐκρυέντος τοῦ αἵματος. περιτραπεὶς
ἐντάφιον ἑαυτῷ ζόφον τινὰ, τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπέπτο. περὶ μαξίμου λέγει τοῦ ῥωμαίων στρα-
τηγοῦ. τοῦ ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀννίβου τὸ στέμμα. Ταινίαι. λῖνα εἰς λεπτὰ δια-
κεκομμένα. αἰλιανός. τὴν κνήμην καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσας ταινίαις. ἢ διαδήματα ἱματίου. Ται-
νία. ὁ γοῦν μίλων ὁ παγκρατιαστής. περιεδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν, καθάπερ ταινίαν ἢ στέφανον. κατέχων
δὲ ἐντὸς τῶν χειλέων τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας διέρρηγνυεν ὑ-
πὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν, καθάπερ σπάρτον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγ-
κῶνα ἐκ τοῦ ὤμου, παραυτὴν καθίει τὴν πλευράν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν εὐθὺ τῶν δακ-
τύλων. τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων εἰς τὸ ἄνω. τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖ-
χον. τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον, οὐκ ἂν ἐκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέ-
θανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ, σφῆνας ἔχοντι διιστῶντας αὐτό. ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος κα-
θίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων. ὀλισθαίνουσί τε οἱ σφῆνες. κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύ-
κων ἐγένετο ἕρμαια. ταινιοῦντες. στεφανοῦντες. προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινίαζον οἱ στρατιῶται καὶ ἀνέ-
δουν. Τέγεα πόλις. καὶ τεγεάτης ὁ ἀπ' αὐτῆς. Τέγγε. βρέχε. οἴνῳ τέγγε πνεύμονα. τέγγε.
φίλης δ' ἀπέχου κυθερείης. Τέγγεσθαι. εἴκειν. ἐνδιδόναι. καὶ τέγγε. βρέχε. μάλασσε. ἐν ἐπιγράμ-
ματι. νῦν ἀσιῶ πόντου βασιλῆ καὶ κοίρανε γαίης ἀντίθεμαι μηκέτι τεγγομένην. Τέγξω. βρέξω.
Τεκτοσαῖοι ὄνομα ἔθνους. καὶ θηλυκῶς τεκτοσή ὄνομα πόλεως. Τέγος. στέγη. ἢ ὑπερῷον δωμά-
τιον. οἰκία πρόσγειος. Τεττάρων. δραχμῆς μὲν αὐλεῖ. τεττάρων δὲ παύεται. ἐν τῷ ἀρ[illegible] ἄπε-
λος. Τεήν. τὴν σήν. τεὴν διψῶσα καλιήν. Τεῖν. σοὶ δωρικῶς. ἐν ἐπιγράμματι. νικήσας
ἀνέθηκε τεῖν προκαλλὲς ἄγαλμα. Τεθέντων. ἀντὶ τοῦ ληφθέντων. ὁμολογηθέντων. συγχωρη-
θέντων. φησὶ γὰρ ἀριστοτέλης. συλλογισμός ἐστι λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν. Τεθεωρημένη. ζη-
τητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. ὁ μὲν οὖν ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος, νωθρὸς τὴν φύσιν καὶ χασμώ-
δης. ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος εἰπὼν, τὴν κωμῳδίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπλῆσαι.
Τεθεικότες. ἀποβαλόντες. ἰώσηπος. οἱ δὲ, πρὸς τὸ ἔργον διῃρημένοι, τὰ ὅπλα τεθεικότες τῶν νώ-
των. Τεθηγμένον. ἠκονημένον. Τεθηλότα θαλλοὺς ἐστεφανωμένοι κλῶνας τε διαφυεῖς τεθη-
λότας σείοντες. Τεθηλυμένων καὶ ἐκτεθηλυμένων. Τέθηπα. καταπέπληγμαι. θαυμάζω.
Τεθηπότες. ἐπτοημένοι. δειλιάσαντες. Τέθμια. νόμος. καὶ τέθμια, νόμιμα. Τεθναίαι.
Τέθνασο, προστακτικόν. Τεθνεῶτα. καὶ τεθνεώτων. ἀποθανόντων, τεθνεώτων δὲ πολλῶν καὶ σα-
λευόντων ὑπὸ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ἐλπίσι. Τεθνεῶτες. Τεθνήσκει διὰ τοῦ σ οἱ ἀττικοί. οἱ μὲν ὡς τεθνή-
ναι. Τεθολωμένου. ἐκ ἐπιχαράς. Φερεκράτης μυρμηκανθρώποις. πλύνοντες καὶ χαίροντες καὶ τεθολωμένου

ἐπιλύπαις· ἀπὸ τῆς αἰτίας ἀπεθολώθη ἡ καρδία. Τέθεια· ἄγρια καὶ ἄγνα φυτά. Τέθριππον· ἐκ τεσσάρων ἵππων ἅρμα. Τεθυκώς· εὐχαριστήσας. ἢ θυσιάσας. Τεθυμμένος· ἀπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος· ἢ κεκνισωμένος. Τεθυωμένοι· τεθυμιαμένοι εὐώδεις. Τέκεα· τέκνα. καὶ τεκόντες οἱ γενήτορες. τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐ δεῖ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. τουτέστιν ὁ τοίνυν τις ὑπὲρ γονέων πονῶν. μὴ λεγέσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον. Τεκμαιρόμενος· στοχαζόμενος. φασὶ δὲ τεκμαιρόμενος ἀληθέσι. καὶ οὐ τεκμησόμενα εἰκάζων τεκμησομένοις. Τεκμήρασθαι γενικῇ. τεκμηριῶσαι δὲ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Τεκμήριον· ἀληθινὸν σημεῖον. ἢ τὸ ἄλυτον. καὶ τεκμηρίωσις ἀπόδειξις. λέγεται τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἕπηται τῷ αἰτιατῷ τὸ αἴτιον, τεκμήριον τοῦτο λέγεται. ἂν δὲ μὴ πάντως ἕπηται, σημεῖον ἂν λέγοιτο. τεκμήριον δὲ ὅτι ἔτι. διότι μηδὲ ἄλυτόν ἐστιν. οἷον ὡς τὸ ὠχρὰν εἶναι. ἐπειδὴ τέτοκε. καὶ αὖθις· ὅτι δὲ δαίμων ἦν ἀνθρωπόμορφος ἡ θεοδωρεία τεκμηριώσαιτο ἄν τις τῶν μετέθη σταθμώμενος, ὧν οὐδὲ εἷς ἀνθρώπων κακῶν ἔδρασεν. ἐν τῷ τῶν ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων, καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις εὔδηλος γίνεται. καὶ αὖθις φησὶ δαμάσκιος. ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια τῶν θείων ἀφωρισμένων στοιχείων πρὸς τὴν τῶν ἄλλων διάκρισιν. τῆς μὲν φιλοσοφίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον. τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξεστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας. τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν. ὁ δὲ κατέδειξεν. ἐπειδὴ ἔγνω τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτι τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς ἐτεκμηρίου. Τέκμισσα ὄνομα κύριον. ἡ τοῦ αἴαντος γυνή. καὶ ὄνομα πόλεως. καὶ τεκμισσεὺς ὁ πολίτης. Τέκμωρ· τέλος, μόρος. θάνατος. Τέκος· τέκνον.

Τεκταινόμενος· κατασκευάζων. Τεκτήναντο· κατεσκεύασαν. Τέκτων· κοινὸς τεχνίτης. ὁ λαοξόος. καὶ ὁ τῶν ξύλων εἰδήμων. Τελαμών· ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος. ἰάμβλιχος. περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τελαμῶνας προσέδησε τῇ κλίνῃ. καὶ ἡ εἰς λεπτὰ κατακεκομμένη ὀθόνη. ἡρόδοτος. οἱ δὲ πέρσαι περὶ πλείστου ἐποιήσαντο. σμύρνῃ σιτεόμενοι τὰ ἕλκεα. καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες. Τελαμώνιος ὁ αἴας. Τελέας ἐρεῖ τάδε. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἄνθρωπος ἀστάθμητος. πετόμενος. ἀτέκμαρτος. οὐδὲν οὐδέποτ᾽ ἐν αὐτῷ μένων. διαβάλλει τὸν τελέαν ὡς πλανήτην. ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσῃς. ἦν δὲ ὁ τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος. καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδείᾳ, καὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ πλάτων ἐν σύρφακι περὶ τοῦ τελέου φησί. νοεῖ μὲν ἕτερα. ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται, ἢ ὅτι τελέας ὄρνεον. τοὺς πετομένους ὄρνεις. οὗτος ὁ τελέας ἀριστοφάνης φησὶν ἐρεῖ. Τελέθει· γίνεται. καὶ τελέθουσι· γίνονται θάλλουσι. Τελευινῆσαι ἐν σερίφοις· τὸ κινῆσαι. ἀπὸ τελευίνου τινός. ὡς τὸ εἰκὸς τεχνίτος παντελῶς. καὶ λέγεταί τις τελεψίκφος ἠχώ. ἐν μεταφορᾷ τῶν κωδωναστείων. Τελεοῦντα· τεταγμένα. Τελεώτερον· τὸ τέλειον. Τελεθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως ἀντιφῶν. Τελέσιλλα ποιήτρια. ἐπίσης μὲν τὰ βιβλία ἀπέρριπτο, κράτος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. καὶ γὰρ ὅτε λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ἄργους καταφυγόντας, διέφθειρον καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἔστησαν ὡς αἱρήσοντες. τότε τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα ὑπήντησεν οἷ προσῄεσαν. ὅπερ ἰδόντες οἱ λακεδαιμόνιοι, εἰς τοὐπίσω ὑπέστρεψαν. αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν ἅμα καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον. καὶ ἡ ἧττα δὲ μέγα ὄνειδος. διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς ἐπεπλήρωτο ἀργείοις λέγων. ἀλλ᾽ ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα νικήσασα ἐξελάσῃ καὶ κῦδος ἐν ἀργείοισιν ἄρηται, πολλὰς ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει. Τελεσιουργήσας· εἰς τέλος ἀγαγών. ἐργασάμενος. πολύβιος. ἐπεὶ τὸ τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν. καὶ αὖθις ἐπαῦ τὴν που τὴν τελεσιουργὸν κατεβακχεύοντο πρᾶξιν χωρεῖν. σωφρονιμανίᾳ τινὶ διὰ συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι. Τελεσιουργόν· τελείως ἀπηρτισμένον. διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν εὐριπίδης ἄν. τὸ μὲν ὑψηλόνουν καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα· τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα. Τελεσκόμενος· τελούμενος. πληρούμενος. ἐν θυσιῶν. Τελέσωνος. Τελέσης κωμικός. τούτου δράματα ἐστὶν ἀργὼ καὶ ἀσκληπιός. ὥς φησιν ἀθήναιος ἐν τῷ λ' τῶν δειπνοσοφιστῶν. Τελεσφόρος· τέλειος μάντις. ἐπιστασίμυθος.

Τελετή· θυσία μυστηριώδης. ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα, ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων· τελεῖν γὰρ φαμὲν τὸ δαπανᾶν. καὶ πολυτελεῖς τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας. καὶ εὐτελεῖς τοὺς ὀλίγα. Τελευταῖον· ἔσχατον. Τελευτῆσαι· τελέσαι. Τελεῖν· ἀποτελεῖν. ποιεῖν. ἢ τὸ δαπανᾶν. ἔνθεν καὶ ἡ τελετή. Τελεία ἱερὰ τέλεια. ἐπεὶ τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. Τέλος δὲ ὁ γάμος. διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία, ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη. διττὴ δὲ ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ ἀνθρώπῳ τελειότης. ἡ μὲν, γνωστική. ἣν ἐπιστήμην καλοῦμεν. ἡ δὲ, ὀρεκτική, ἣν ἀρετὴν ἐπονομάζομεν. Τελλίας ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκραγαντῖνος φιλόξενος ὤν, καταλύσασί ποτε πεντακοσίοις ἱππεῦσιν ὥρᾳ χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνας καὶ ἱμάτιον. Τελική· ζήτησις τῶν ἀρχῶν. Τηλίνη· ὄνομα πόλεως. Τήθεα· ἐν ᾠδῇ πέρη. Τήμινα καὶ Τελμισσα ὀνόματα πόλεων. Τέλμα· τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων. μηδ᾽ εἶμαι ἐπεὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν ἧττον, ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. καὶ Ἡσίοδος· χερσὶ τὰ ῥέεθρα. τέλματί τε λίθους. Τέλματα· τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. Ἰσαῖος δὲ εἰ περὶ τὰ γεωργικὰ σημαχωρία. καὶ Ἀριστοφάνης ὄμβριον ἀνὕδωρ εἶχε τοῖς τέλμασι. τουτέστι τοῖς φρέασι.

Τελμισεῖς· οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ. ἀπέχοντες ξ΄ στάδια Ἁλικαρνασσοῦ. ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ. ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων. ἣ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλὼν, διὸ καὶ περὶ τὸ σκόπον αὐτὴν ἐποίησεν ὡς Διονύσιος ἐν κτίσεσι.

Τελμισσὸς ὁ πολίτης. Τέλος· ἀρχή. πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα. ὅθεν πολυτελὲς τὸ πολὺ ἀνάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας. καὶ ὁ γάμος. ὅθεν καὶ προτέλεια. τέλος καὶ τὸ οὗ ἕνεκα. τοῦτο δὲ διττόν. τὸ μὲν, οὗ. τὸ δὲ, ᾧ. οἷον τῆς οἰκοδομίας τέλος ἐστὶ τὸ οὗ ἕνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κωλυτικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων. ᾧ δὲ ἡμῖν. τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. ἐσμὲν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ᾧ. ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ἔστι καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεστώτων οἷον, ἡ μὲν ἔφεσις τοῦ θείου δηλονότι ἕκαστον τῶν ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο. οἷον αὐτὸ τέλος ἐστὶ τὸ οὗ. τούτου γὰρ ἕνεκεν ἐστὶν ἡ γένεσις. ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα ὄργανα γίνεται ταῖς ψυχαῖς αἱ ψυχαὶ εἰσὶ τέλη ὡς ᾧ. ἀναλογεῖ μὲν οὖν τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ, ἡ φύσις. τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπὶ τούτῳ ὄντι γίνεσθαι τὸ σκέπασμα. ἡ ψυχή. τῷ σώματι δὲ ἡ οἰκία. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τὸ τέλος ἐστὶ διττόν, τό τε οὗ, καὶ τὸ ᾧ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν. καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα, πρὸς τὴν χρείαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον. ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῶν φυτῶν μέρη. ῥίζα. φλοιός. ἐντεριώνη. καὶ φύλλα. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐμψύχων, διττὸν τὸ τέλος ὡς εἴρηται. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν. μέταλλα γὰρ καὶ λίθοι καὶ ἁπλῶς τὰ ἄψυχα, προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως καὶ θερμότητος γινόμενα. ἐξηρτημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἓν τέλος ἔχει τὸ οὗ, ἕνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιίας. οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ᾧ, τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις. οὐ γὰρ εἰσὶν ὄργανα τούτων. οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινῶν κατασκευάζεται. σημαίνει δὲ τέλος ἕξ. Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος, τέλος ἔφησεν εἶναι τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρός τι μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας. μηδὲ ἡντινοῦν ἐν αὐτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα. ἀλλ᾽ ἐπίσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα. εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ. διαφέρει δὲ τέλος καὶ ὑποτελίς. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι. τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, ἀδιάφορα εἶναι. οἱ δὲ, εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην τὸ μετ᾽ ἐπιστήμης ζῆν καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον. Τέλος εὐδαιμονίας διαφέρει. τέλος μὲν γάρ ἐστιν ἡ κατὰ μέρος ἡδονή. εὐδαιμονία δὲ τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα. αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῳχηκυῖαι καὶ αἱ μέλλουσαι. Τέλος εἶναι· διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον. ἐντελέχεια ἐστὶν ἡ ψυχὴ ὡς τελειοῦσα καὶ κυβερνῶσα καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα. καὶ κινοῦσα τὰ ὄργανα τούτου παυσάσης αὐτῆς ἀτελές. μᾶλλον δὲ ἄχρηστον καὶ παντελῶς οὐδέν.

Τέλος· ὁ δὲ Σόλων τῆς παρούσης τύχης τοῦ Κροίσου καταφρονήσας. ἐκέλευσέ τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν. μηδὲ προπηδᾶν. μηδὲ ἐπειγόμενον τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα. Τέλλος· ὄνομα κύριον. Τελοῦμαι· δοτικῇ. Τελώνης· Ἰάμβλιχος. ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. ἤδη καὶ θέουσι λύκοι ἄρνας ἐκ τῶν

στομάτων. καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύουσι γεφυρεῖς τοὺς μητέρασιν. ὁ δ' ὅπε καὶ τελώ-
νης ἀφῆκεν ἄγειν τοιαύτην. Τελώνης. ὁ τῶν τελῶν ἐπιστάτης. διεβέβλητο δὲ παρὰ τοῖς πα-
λαιοῖς τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα. καὶ τοῦ κλέωνος ὄντος τελώνου. καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος ὥς
φησιν Ἀριστοφάνης. Τελώνης. ἀλλοτρίων πραγμάτων μισθωτής. ἐπηρεασμὸς ἀκρίβεια. ἀνεπιτίμη-
τος ἁρπαγή. ἀναίσχυντος πλεονεξία. πραγματεία λόγον μὴ ἔχουσα. ἀναιδὴς ἐμπορία. Τε-
λωνεῖον ὁ τόπος προσαγορευόμενος, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. τελώνει δὲ προπαροξυτόνως διὰ τοῦ ι γρα-
πτέον. εἰσιδεῖς βουλόμενος δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος, ἐν τῷ σεαυτοῦ προβαλεῖν τελωνίῳ. Τελ-
χῖνες. πονηροὶ δαίμονες. ἢ ἄνθρωποι φθονεροὶ καὶ βάσκανοι. δύο ἐγένοντο τελχῖνες. σίμων καὶ νί-
κων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ νίκων τὴν ἐπὶ σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ ἡ παροιμία. οἶδα σίμωνα καὶ σί-
μων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. καὶ τελχῖνος. Τελχιταίνει. ἀντιζηλεῖ. σκλη-
ροδαχελοί. Τεμάχη ἐπὶ κρεῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἐπὶ πλακούντων. ἐπὶ δὲ πιόσων ὀπτά τι. Ἀριστοφάνης
νεφέλαις. κεστρέων τεμάχη μεγάλων. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων οἷον τυροῦ τόμος. ἡ εὐθεῖα τὸ τέμαχος.
Τεμαχῖ ἐπίρρημα. Τεμένη. ναοὶ ἱεροί. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. Τεμενί-
της. τέμνειν. πείθειν. τιμᾶν. ἡγεῖσθαι. τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. τέμνειν γάρ ἐστι τὸ ὀρθὴν
ποιεῖσθαι τὴν τομήν. ὑποτέμνειν δὲ τὸ λοξῶς ἵνα παχέα φαίνηται. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς το-
μῆς, παχύτητος δόξαν ἐργάζεται. ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι. Τέμνω. τὸ κόπτω. αἰτιατι-
κῇ. ἐκτέμνω δὲ ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω. Τέμνουσι φάρμακον. τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ
ἰσοκλῆς. Τέμπεα. τὰ κοιλώματα. καὶ τέμπη τὰ μεταξὺ τῶν τῆς θετταλίας ὀρῶν, περὶ τὸν
ὄλυμπον καὶ τὴν ὄσσαν στενά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν αἱ στενώτεραι διεκβολαί. καὶ σύ-
νδενδροι τόποι. ἰδίως δὲ μακεδονικὰ ὄρη οὕτω καλούμενα. καὶ οἱ στενοὶ τόποι. ἢ ῥόδοδες. μετὰ
τὴν ἐν μαραθῶνι μάχην, θετταλοὶ ἐμήδισαν. δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν τεμπῶν. Τέμ-
πλα. ἐπίσημα. Τενάγη. διάβροχοι καὶ ἔνυγροι τόποι. τὰ πλώδη πελάγη. ἢ ἰλυώδη. ἐπιπολάζον-
τος ὕδατος οὐ πολλοῦ. καὶ βοζώνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. πολύβιος. κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκ-
βολὴν τοῦ βυκάρα ποταμοῦ, συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα καὶ
τεναγώδη γινομένην τὴν παρ' αὐτὸ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας τὸ προειρημένον σύμπτωμα, διεβίβασε
τὴν στρατιάν. τὰ δὲ δὴ πλεῖω τῶν πλοίων, μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεστάλη. Τέναρος. κα-
κοῦργος. συκοφάντης. τένδε ἐπὶ ἡμῖν οἰκία ἐκλίνου. Τένδει. ἐσθίει. ἢ σποδεῖ. ὅθεν ὁ στος ὀντα-
δα τένδει. Τενέδιος ἄνθρωπος. ἐπὶ τῶν φοβερὰν ὄψιν ἐχόντων. ὁ γὰρ τένης ἐνομοθέτησεν
ἐν τενέδῳ, ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα, ἱστάναι κατὰ νώτου τοῦ κριτοῦ. καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἀ-
λισκόμενον, πλήττειν. Τενέδιος ἄνθρωπος. κύκνον τὸν ποσειδῶνος γενόμενον. πατέρα ἡμι-
θέας καὶ τένου, ἐπιγῆμαι ζεύξιν. καὶ κατηγορηθῆναι τὸν τένην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειρῶντα αὐ-
τήν. πεισθέντα δὲ κύκνον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς ἡμιθέας συγκιν-
δυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους καταποντῶσαι. ἡ δὲ λάρναξ ἣν ἔχει ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμέ-
νην λεύκοφρυν. ὕστερον δὲ τένεδον ἀπ' ἐκείνου. ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς τενέδου ὕστερον, ἐνομο-
θέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον. ὡς ἐλεγ-
χθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου, λέγεσθαι τενέδιος ἄνθρω-
πος. εἴρηται δ' ἐν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις. Τενέδιος ξυνήγορος. ἀντὶ τοῦ ἀπότομος. δύο
γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήματι τιμῶσιν οἱ τενέδιοι. καὶ παροιμία. τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέν
φησιν ὅτι βασιλεὺς τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῄρει. ἢ ὅτι ἀστεῖ-
να τόπος ἐν τενέδῳ ἔνθα προμισκ. ἐν ᾧ καὶ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες
καὶ πελέκει ἐμφερῆ. ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεὶς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἀμφοτέρους ἀποτεμεῖν, καὶ ἐπὶ
τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς. ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς
αὐχένος. οἱ δ' ὅτι γυναῖκα ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς. μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἐκείνας δίκας
Τενίαι καὶ τενιαι ζώων. Τένθαις. λίχνοις. καὶ προτένθης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. τένθω καὶ τένδω τὸ ἐσθίω.
ὅθεν ὁ στος, ὁ τένθης, διὰ τοῦ θ γραπτέον. Τενθεία. σωαμωρεία. λιχνότης. Ἀριστοφάνης καὶ πολλὴ τενθεία

λέγεις. τευθεία ἡ γῆ γαστριμαργία. καὶ τένθης ὁ γαστρίμαργος. Τένοντος. τοῦ τραχήλου καὶ διατεταμένα νεῦρα. ταύρου βαθὺν τένοντα. ὁ δὲ ταῦρος πληγεὶς καὶ διακοπεὶς τοὺς τένοντας, ἡσυχῆ καὶ κοσμίως τὴν ἔχθην. καὶ αὖθις· ἐκ δὲ τενόντων ἐνθοὺς ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην. Τέο. ἀντὶ τοῦ τινός.
Τεόν. τὸ σόν. Τέω. Ἀνακρέων Τήιος λυρικὸς ὁ μελοποιὸς διὰ τὴν Ἱστιαίου ἐπανάστασιν ἐκ πεσὼν Τέω, ᾤκησεν Ἄβδηρα ἐν Θρᾴκῃ. Τέως. ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ. πρὶν ἕως τινός, ἐπὶ τοσοῦτον. ἕως. καὶ τέως, τηνικαῦτα. ἢ τότε. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον ἢ πρὸ μικροῦ. καὶ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πρότερον. τέως μὲν οὖν ἀλλ᾽ ἢ μικάνως ἐβοσκόμην. Τέως οἱ ῥήτορες, ἐπὶ τοῦ πρότερον. ἢ πάλαι. μέχρι τοῦ τέως. Ἀντιφῶν. τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. καὶ αὖθις· ἀποκαλύψαντες καὶ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὖθις· καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας. καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας. δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἔχειν γνώμην περὶ ἐμοῦ. καὶ ἐν τῷ τέως, ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου. Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ᾽ ἡμῖν. δοκιμασθεὶς δὲ ἔγημε. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀσπίριον. ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνῃ μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν. τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι. ἐπειδὰν δὲ ἡβήσωσιν ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν β΄ τῶν Φιλιππικῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι τέως μὲν ἂν ἐρρωμένος ᾖ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ᾽ ἕκαστα σαθρῶν. καὶ ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου. τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν τέως ἂν μὴ διαλεχθῶμεν. καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἀντὶ τοῦ τὸν ὥρον ὑμῖν παραδοθῆναι. περὶ τοῦ δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ᾽ ὅπλων ἐξέρχεσθε, ὅτε τέως ἦσαν σῶοι Φωκεῖς οὐδεπώποτε ἐποιήσαμεν. καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν. καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὁρῶ. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτὸν ὅτι τέως μὲν, κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὁμονοοῦντες ἀλλήλοις. πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι καὶ τὸν βωμὸν ἐφ᾽ οὗ τέως ἱλεοῦντο τὸν δαίμονα ἀνέστρεψαν. Τέραμνον. ἀπαλόν. εὔψανον. καὶ ἀτέραμνον τὸ δυσέψανον. αὐτοπλαστον. τέραμνα καὶ ὑπερῷα. καὶ ὑπόθυρα. καὶ δρύφακτοι κατακαέντες παίδων ὄλεθρον σημαίνουσι. Τεράων. σημείων.

Τέρας. παράπλασμα παρὰ φύσιν τεχθέν. ἢ σημεῖον. ἐπὶ τῶν τεράτων, ἡ ὕλη ἐστὶν ἡ αἰτία. ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδειότητος τῆς ὕλης, κατά τε τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιόν. ὕλη δὲ τῶν ζώων τὸ καταμήνιον αὐτὴ ἢ πλεονάζουσα ἢ ἐνδέουσα, ἢ παρὰ φύσιν πεποιημένη, τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία. Τέρας. τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον. Ἀριστοφάνης. τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισα ἀλλ᾽ ὑπὲρ ἡμῶν πολεμίζων ἀντεῖχον. Τεράστια. σημεῖα. θαυμαστά. Αἰλιανός, καὶ γινόμενα βρέφη κράσει θηρίων τε καὶ ἀνθρωπίνων σωμάτων, τεράστια ἔδοξε. Τερατευόμενος. μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων. τερατευόμενοι καὶ κομπάζοντες ὡς εἰς πολλὰ εἴη χρήσιμος ἡ τοῦ τόπου κατάληψις. Τερατεία. ψευδολογία παραδοξολογία τοῖς ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων. περὶ ἐπῳδῶν καὶ δαιμονίων ἀποπομπῆς. Τερατολογίαι. οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθολογοῦντες. Τερατολογεῖν λέγεται, τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων. Τερατοσκόπος. μάντις. Τερατουργός. θαυματοποιός. Τερατώδη. παράδοξα. Τερβελίς. ζήτει ἐν τῷ βασιλική. Τερέβινθος εἶδος δένδρου ἢ ὀσπρίου. Τέρεν. ἀπαλόν. Τερέα πόλις. Τερετίζομεν τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν. Τερετίσματα. ᾠδαὶ ἀπατηλαί. ἢ ᾄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος. Τέρετρον. τρύπανον. Τερηδών. σκώληξ ξυλοτρώκτης ὁ ἐν τῷ ξύλῳ. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν. ἀλλ᾽ ἐάν με χρὴ ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσαν ἐνταῦθα καὶ καταγηράσομαι. καὶ αὖθις. σὺ δ᾽ ὦ τερηδὼν ἐπαναφύσα τερετικόν, ἀντὶ τοῦ βάρβαρον καὶ φυσικὸν ᾆσμα. καὶ πορνικὸν ὄρχημα. Τερῶαι. Τερίζοι. ὄνομα ἔθνους. Τερθῆς ὄνομα κυρίου.

Τερθρεία ἡ λεπτολογία. ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν ὃ καλεῖται τέρθρον. φασὶ δέ τινες καὶ ἀνωσχοινία τὰ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ὀργάνου. ἀφ᾽ οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τὴν φλυαρίαν τερθρείαν φασί, καὶ τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δέ, ὅτι ἔθος ἦν τοῖς ἐφήβοις μετὰ τὸ γίνεσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν εἰ συμβαίη πόλεμος. μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων. ἀλλ᾽ ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν στρατιὰν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς

μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν. Τερθρεύδονος. Τέρμα. τέλος. ὅρος. ἢ καμπτήρ.
τέρμασιν ὥρας, κατὰ τὴν νεότητα. εἰς διαιρεῖται τὸ ὄρος. εἰς ἀκρώρειαν. εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρ-
μα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ τὰ πλατέα καὶ
πόδες. Τερματίζεται. τελειοῦ. Τερμέρεια κακά. περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖ-
ται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον, κεῖται μεταξὺ Μύνδου καὶ
Ἁλικαρνασσοῦ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου λῃζομένων δυσαλώτων τυγχανόντων λεχθῆναι τὰ. τερμέρεια κα-
κά, τὰ μεγάλα κακά. Τερμιοεῖς, ἔθνος Πισιδίας. Τερμία ἡμέρα, ἐφ᾽ ἧς μέλλει τὸ τέλος
τοῦ βίου εὑρήσειν. ἢ μοι τὰ πολλὰ δὴ ἐχρῆν κακά, ἐλθόντι χώραν τερμίαν. ἐνταῦθα κἀμὲ χρὴ τὸν τά-
λαίπωρον βίον. Τέρμινθος, εἶδος φυτοῦ. Τερμιόεσσα ἡ μακρά. καὶ μεγάλη καὶ τερμιός.
Τερμόνος. Τέρπανδρος Ἀρναῖος ἢ Λέσβιος. ἀπὸ Ἀντίσσης. ἢ Κυμαῖος. οἱ δὲ καὶ ἀπόγο-
νον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν. ἄλλοι δὲ Ὁμήρου Βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκέως. τοῦ Εὐρυφῶντος. τοῦ
Ὁμήρου. λυρικός. ὃς πρῶτος ἑπτάχορδον ἐποίησε τὴν λύραν. καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος
ἔγραψεν. εἰ καί τινες Φιλάμμωνα θέλουσι γεγραφέναι. Τέρπεσθον. τέρπονται δυϊκῶς.
Τερπικέραυνος. ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος. Τερπνισόν. ἐπιτερπέστερον. προσφιλέστερον
Τερπωλαί. αἰτιατική. Τερπωλήν. τέρψιν. Τερτύλλος. Ῥωμύλος. Αἰσχύλος. Αἰμύλος. παροξυτόνως
Τέρψιων. Τερψιχόρη. μία τῶν ἐννέα Μουσῶν. Τέσσαρες. καὶ τέσσαρες καὶ δέκα ἄν-
δρες. Τέττα προσφώνησις νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον. Τεταμένον φῶς. αἰθέ-
ριον κίονα τὸν ἄντιον λέγει. τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ἀποφορὰν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου. κατ᾽ ἄκρα
δαῦ δίνων, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. εὐθὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀρθόν τινες τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. οἷον κύλινδρόν τι-
να πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα. Τέτανος. νόσος περὶ τοὺς ἵππους γινομένη. νοσοῦ-
σι δὲ οἱ ἵπποι, πλείοσι νοσήμασι. ποδάγρᾳ. εἰλεῷ. τετάνῳ. ἐμπυήσεσι. καὶ κοιλιακῇ. ἔστι δὲ ἡ κοιλι-
ακὴ ὁμότης μετὰ στρόφου. ὁ δὲ τέτανος σπασμός. ἡ δὲ εἰλεώδης νόσος, κοιλιακή τις διάθεσις. ἡ δὲ ἐμ-
πύησις, ἀπόστασις ἐν ὑπογαστρίῳ. ἡ δὲ ποδάγρα, ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα καὶ δυσκινησίας. Τέτανος
καὶ ῥοπαλισμὸς ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου. ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται. Ἀριστοφάνης. κἂν τις ἐντύχῃ τέτα-
νον τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς. Τεττάρων ὀβολῶν. ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. τὴν ἐμ-
πειρίαν τὴν σὴν οἴει τεσσάρων ὀβολῶν εἶναι. τὸ τῆς παροιμίας. ἐνθάδε ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς
Ἕλλησιν ἐπαρρησιάζετο. τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς θοίνης τοῦ παροινίας ἔλαττον ἔμελλεν, ἢ χελω-
νῶν μυῶν, τὸ τοῦ λόγου. Τεταρπόμενος. τερπόμενος. Τεταρταῖος. τετραήμερος. Τεταρ-
τημόριον. δίχαλκον. ὁ τοῦ χαλκοῦ, ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ. καὶ τεταρτημόριον τινὰ καλοῦσιν. οἷον διχάλ-
κου ἄξιον. τεταρτημόριον ὅτι τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τουτέστι χαλκοῖ δύο. Τεθάφατε. ἐθάψατε. Τε-
τελεσμένον. μεμυημένον. Τέτευκται. κατεσκεύασται. Τέτηκε. ἔτηξε. ἢ ἐτάκη. Πολύ-
βιος. τὸ δὲ τετηκὸς καὶ συνερυηκὸς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀναζέοντες ὑπὸ τοῦ πυρὸς, πλεῖστοι
Ῥωμαίων διεφθάρησαν. Τεττιγοφόροι οἱ Ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς. σύμβολον
τοῦ γηγενεῖς εἶναι. Θουκυδίδης α΄. καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κε-
φαλῇ τριχῶν. ἢ ὅτι μουσικοί. μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. γηγενεῖς δὲ διότι Ἐρεχθεὺς ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ
γῆς ἐτέχθη. Τεττίγων ἀνάμεστα. τοὺς τέττιγας παρέλαβεν Ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐπὶ
τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσοῦς ἐχρῶντο τέττιξιν Ἀθηναῖοι. σημεῖον δὲ τοῦ εἶναι αὐτόχθονας. ὡς καὶ
καὶ οἱ τέττιγες. Τεττίγωνος. Τετιημένος. τετιμωρημένος. καὶ τετίησθον. τετιμωρήσθον.
Τετιημένα. Θουκυδίδης. ἐπῴκελλον δὲ τὰ πλοῖα τετιημένα χρημάτων. Τέτλαθι. ὑπόμεινον.
Τέτορε. δίηλθε. Τετορήσω. ἀντὶ τοῦ σαφηνιῶ. ὅ ἐστι δηλώσω. τορῶς δὲ σαφῶς καὶ ἀληθῶς.
ἢ ἀκριβῶς. ἐκ τοῦ παρακελευσθέντες. ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ εἴπω. Ἀριστοφάνης. ὑπὸ τοῦ δέους ἀμαλδυνθήσομαι
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λεπτήσομαι. Τετραράμων. τετράπους. Τετράγωνος. εὐσταθής, ἑδραῖος.
Δαμάσκιος. σεμνὸς δὲ ἦν καὶ εὐσχήμων τὰ πάντα. καὶ τετράγωνος. καὶ ἀψόγου τεκμήριον. ὃς
φαίνεται κατὰ τὸν Σιμωνίδην. ὥστε μηδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ συκοφάντας τούτοις ἐρεῖσθαι
τὸ μὴ οὐ πάντη ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνδρα. Τετράδειον. τὸ ἐκ τεσσάρων στιχῶν. τετράδιον δὲ

καὶ τετράδυοι. ἐν τῷ δὶς καὶ τέτταρα. καὶ ἐν τῷ δύο καὶ τέτταρα. Τετράδι γέγονας. ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. ἐπεὶ τὸν ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα, λέγουσιν εἶτα ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δέ φησιν ἐπὶ ἑρμοῦ αὐτὴν δύνασθαι λέγεσθαι. διατεθεῖσθαι δὲ ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι. Τετραδισταὶ οἱ ἐπὶ τὸν βίον διάγοντες, ἀπὸ τοῦ ἡρακλέους. ὃς τετράδι γεννηθεὶς. πολλοὺς πόνους ἔτλη. Τετραέλικτος. πολυέλικτος. νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις. Τετραετηρίς. Τετρακόσιοι. οἱ ὑπὲρ ἑπτὰ ἐπὶ τῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρὰ ἀθηναίοις. οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως. Τετρακόρυμβος. ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων. θάλλοι τετρακόρυμβος ἀνὰ ἄκρον ἀμφὶς ἐκ κισσός. Τετρακτύς. οἱ τέσσαρες. ἤγουν ἡ τετράς, οἱ πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα. ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων. ἐπεὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον. οἱ αὐτοὶ ἐτίμων ταῦτα τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς. ἀρτίτοκος γάρ. μηνοειδής. ἀμφίκυρτος καὶ πανσέληνος. Τετραλογία. καὶ τὴν τραγικὴν ἐξέδωκε τετραλογίαν πλάτων τοὺς διαλόγους. ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο. διονυσίοις. ληναίοις. παναθηναίοις. χύτροις. ὧν τὸ τέταρτον ἦν σατυρικόν. τὰ δὲ τέσσαρα δράματα, ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι, ἓξ καὶ πεντήκοντα. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων. τῇ μὲν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. τῇ δὲ, ἀπὸ τοῦ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται εὐθύφρων ἢ περὶ ὁσίου. ὁ διάλογος ἐστὶ πειραστικός. δευτέρα ἀπολογία σωκράτους. ἠθικός. τρίτη κρίτων ἢ περὶ πρακτέου. ἠθικός. τετάρτη φαίδων ἢ περὶ ψυχῆς. ἠθικός. δευτέρα τετραλογία καὶ ἐφεξῆς ἐν τῷ βιβλίῳ λαέρτου διογένους. περὶ βίων φιλοσόφων. τοῦ τετραμέρου ἀρετῆς ἀριστοτέλους ὁ ποιητής, Τετρεμαίνω. οὕτως ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι. αὐτὶ τοῦ τρέμω. παραγωγῶς. ἐπίτηδες ἐξέτεινε τὴν λέξιν τερατευόμενος. Τετράμονος. Τετρανθέντα. διατρηθέντα. ἰσόδιον. καὶ τοῦτο ἐπόρευεν τετρανθέντα αὐλόν. Τετραποδηγόν. οὕτως ἐβάδιζον οἱ ἐν λιβύῃ σκιάποδες. πλατύποδες ὄντες καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ κατασκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος. Τετραποδητί. ποσὶ καὶ χερσίν. οἱ δὲ, τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλεξάμενοι, ἐβιάζοντο. Τετραπτερυλλίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά. Τετραραῖα. Τετραρχία, οἱ τέσσαρες λόχοι. ἄνδρες ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης. Τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο. ὄνομα δέ φησιν εἶναι τῶν τεττάρων, θετταλιῶτιν. πελασγιῶτιν. φθιῶτιν. ἑστιαιῶτιν. ἐπεὶ ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ τῶν θετταλῶν πολιτείᾳ, ἐπὶ ἀλεύα τοῦ πυρροῦ διῃρῆσθαι φησὶν εἰς δ' μοίρας τὴν θετταλίαν. εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. Τετρὰς τετράδος. καὶ τέτρασι καιροῖς.

Τετρασκάλμου. οἱ δὲ ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν ὅπως οἱ κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀποπέμψωσιν ἐς ῥώμην. Τετραστατήρου. ἀριστοφάνης. δίκαιον ὁ δεξιώτατος γυμνός. καὶ περιτελεῖ ἐξ δημοτικὸν ταῦτα τοὺς λόγους. ὁρᾷ τε μὲν με δεόμενον σειρὰς τετραστατήρου. ἀλλ' ὅμως ἐρωτῶν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας ἐπειδὰν ἥλιος τραπῇ, πλευρῖτις ἂν ὑμῶν οὐδὲν ἂν λάβοι ποτέ. οὕτως πένης ἦν ὁ δίκαιος ἐστὶν ὀνομακύει ὅσοις ἡ κλίνη μὴ ἔστι μηδὲ στρώματα, ἀλλ' εὖ καθευδήσοντας ἐς τοὺς ἀπονενιμμένους τῶν σκυλοδεψῶν. ἢν δὲ πολλὴν τῇ θύρᾳ χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω. καὶ τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν. Τετραφαλαγγαρχία. αἱ δύο φαλαγγίαι ἄνδρες ͵ϛτπδ'. τοῦτο δὲ ἡ τελεία καὶ ἀκέραιος φάλαγξ. Τετραφάληρον. τέσσαρα φάλαρα ἔχων. Τετραχα. ἐπίρρημα. ἀντὶ τετραχῶς. ὡς πάντα χαρισθέντες. Τετρήνας. τρυπήσας. Τετρηχεῖα. τραχυνομένη. καὶ θορυβώδης ἢ τεταραγμένη. ἀπὸ τοῦ ταράσσω. ἐπεὶ τετρήχει. ἐτραχύνετο. τετρίγει. ἔτριζεν. ἢ ἠχὸν ἀπετέλει. καὶ τετριγυῖα τρίζουσα. Τετρώβολον. τουτέστι πολυτίμητον. τοῦτο δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον. τουτέστι τετρωβόλου πωλούμενον. Τετρωμένον. βεβλημένον. Τέτρωρον. τέθριππον. ἤγουν τετράϊππον. Τετυμμένον. κατεσκευασμένον. αὐλακικαὶ γήρατε τετυγμένον ἐργατίνην βοῦν, ἀλκήν οὐ φορέην ἤματι πρὸς κοπίδα αἰδεσθεὶς ἔργων.

Τετρυπημένον. ψῆφοι εἰσὶ χαλκαῖ. αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ. αἱ μὲν ἡμίσειαι, πλήρεις. οἱ δὲ

λαχόντες

λαχόντες, ἐπὶ τὰς ψήφους. ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους· τετρυπημένην καὶ πλήρη· φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις· ἵνα μήτε πλήρεις· μήτε πάντα τετρυπημένας λαμβάνωσι. Τετρῦσθαι· κατατεπονῆσθαι. ἀππιανός· ὁ δὲ φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν· ἵνα μὴ ῥωμαῖοι λέγοιεν τοὺς μακεδόνας ἐκτετρῦσθαι. καὶ τετρῦσαι· καταπονῆσαι. ἤδη γὰρ χαλκοῦ τετέρρων αὐτῇ τέτρυσαι. Τετύκοντο· παρεσκευάζοντο.

Τετύχθαι· κατεσκευάσθαι. Τετύφωμαι· ἐπήρθην. καὶ τετυφωμένος· ὁ ἐπηρμένος καὶ ἀλαζών. καὶ τετυφῶσθαι· μεμηνέναι. Τετύφωμαι· ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι. ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς. ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν. ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων· ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίησιν ἀθρόως καταρραγέντα. καὶ γὰρ ἀλκαῖός φησι· τὰμ πὰν δὲ τυφὼς ἐκ δὲ λέπετο φρένας. Τευθώ· ὁ κατάσκοπος. Τευθίδες· σηπίαι. καὶ τευθίς· ἰχθύδιον εὐτελές. καί φησιν ἀριστοφάνης περὶ ἀντιμάχου· ἀντίμαχον τὸν ψακάδα ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ ζεύς· ὅστε με τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν. ὃν ἔτι ἴδοιμι τευθίδος δεόμενον. ἡ δ' ὠπτημένη σίζουσα παρ' ἕλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη ὀκέλλοι. κᾆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτὴν κύων ἁρπάσας φάγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν. Τευθρανία· ὄνομα τόπου. Τεῦκρος ὁ κυζικηνός· ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς· περὶ τοῦ βυζαντίου· μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε'. περὶ τύρου ε'. ἀραβικῶν ε'. ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ς'. ἐφήβων τῶν ἐν κυζίκῳ ἀσκήσεις γ'. καὶ λοιπά. Τευκτῆρι· ποιητῇ· κατασκευαστῇ.

Τευκτόν· χειροποίητον. Τελμισία· περὶ τῆς τελμισίας ἀλώπεκος. οἱ τὰ θηβαϊκὰ γράψαντες, ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ ἀριστόδημος. ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν θεῶν τὸ θηρίον τοῖς καδμείοις· διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ κάδμου γεγονότας. κέφαλον δέ φασι τὸν δηιόνος ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον· ὃν οὐδὲν διέφυγε τῶν θηρίων· ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα πρόκριν· καθηράντων αὐτὸν τῶν καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός. καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν τελμισσόν, λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου. Τεύξομαι· γενικῇ.

Τευτάζειν· πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ στρατεύεσθαι καὶ πολυδιατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. λυκόφρων οὕτω καὶ δίδυμος. προστιθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος λυκόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. καὶ ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. φρεωρύχος μύστας· μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτάσθαι· πλατὺν ξαίνους. τὴν δὲ θόρυβος τευταζόντων· ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διαδιδόντων. καὶ ἑρμιππαίῳ. τῶν μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετακότι· οἷον διατεθρυφότι· γράφεται καὶ τετυκηκότι. τηλεκλείδης· πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι. ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται. σκευοφοροῦνται. φερεκράτης· ὁ δέ, παῖδα καλεῖ. καὶ τευτάζει τοῦτο δεῖπνον παραθεῖναι. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν. καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων καὶ φλυαρῶν. τουτέστι τὸ αὐτὸ λέγων. Τεύχεα καὶ τεύχη· ὅπλα· σκεύη. λέγουσι δὲ ἀμφορέας καὶ ἄλλα τεύχεα κεράμεια κρεῶν μεστὰ τεταριχευμένων. Τεύχοντες· κατασκευάζοντες. Τεῦχος· ἀγγεῖον. Τεύχω τὸ κατασκευάζω· γενικῇ· αἰτιατικῇ δέ, ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα τετεύχαται βένθεσι λίμνης.

Τέφρα· ἡ κόνις. καὶ εἶδος τέττιγος. καὶ γὰρ καὶ τέφρα καὶ μέμβραξ. καὶ ἄλλως δακέττας. καὶ κωφὸς ἕτερος. καὶ ἠχέτην τινά. καὶ ἀκανθίαν ἕτερον, ἀκοῇ παρεδεξάμην, ταῦτα ἀκούσας. ὅτῳ δὲ καὶ πλειόνων τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος. ἠχέτας καὶ ἀκανθίας. οὐκ εἶδον τεττίγων. ἀλλ' ἐπίθετα τέττιγος. ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν καὶ ἀκάνθαις. καὶ ἠχέτα τέττιξ ἡσίοδος.

Τεφρώσας· ἐμπρήσας· σποδώσας. καὶ παροιμία· μὴ τὴν τέφραν φυγὼν εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Τεχνάζειν· τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ ὑπὸ δρέκτου σοῦ ζώπου. τοῦ δὲ τεχνάζειν, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. εἶδος δὲ πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν ἔπαθλον. καὶ ὁ ἐγρηγορὼς ἕως πρωΐας, ὡς νικητὴς αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφορικῶς δὲ ἐν αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς νικῶντος αὐτῷ πανουργίᾳ πάντα. Τεχνάσμασι· δόλοις· πανουργίαις.

τὰς συμφορὰς τοὺς οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι φέρειν δίκαιον. ἀλλὰ τοῖς παθήμασι. καὶ μὴν οὐ γοῦν κατα-
πύγων ἦν εὐπρεπὴς ὤν τις ἐστὶν, οὐ τοῖς λόγοις. ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν. Τέχνη. ὁ δόλος. ὅθεν καὶ ἀ-
τέχνως, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ἄνευ δόλου. Τεχνηθέντος. δημιουργηθέντος. Τέχνην περι-
ῆπται. ἀντὶ τοῦ εἰς ἔργον καὶ τέχνην αὐτὸ περιεχώρηκεν. Τεχνητὸν γυναῖον δυσεργόν. Τεχνι-
τεία. Τεχνίτης ὁ ἐπιστήμων. τεχνῖτις δὲ θηλυκῶς διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ πληθυντικὸν αἱ τεχνίτιδες.
Τεχνολογῶ. Τεχνύδριον. τεχνύδρια λέγεται ὑποκοριστικῶς, ὡς παρὰ λογύδρια. Τεῖν τοῦ
χρυσοῦ. Τεῖνον. καὶ τεινῳδῶ τεινῳδῶ ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ᾠδήν. Τείρεα τὰ ἄστρα.
Τειρεσίας. ὄνομα κύριον. ὁ μάντις. Τείρει. καταπονεῖ. μυρία τοι πολεμαῖ τε περ ἐπὶ
μυρία τείνει μετεωρομένη θαλεροὺς ἠνίσατο μαζούς. Τειρίας. ὄνομα κύριον. Τείρω-
νος ὄνομα κύριον. Τειχεσιπλήτης. Τειχήρεις. τετειχισμένους, τειχήρεις οὖν γενόμε-
νος τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἠμύνετο. ἀντὶ τοῦ εἴσω τειχῶν. Τειχίζω δοτι-
κῇ. Τειχόεις. ὁ τετειχισμένος. Τεῖχος μακρόν. ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μα-
κρὸν τεῖχος. πρὸ ξ΄ μιλίων τῆς πόλεως. διατείνας ἐκ τῆς κατ᾽ ἄρκτον θαλάσσης, εἰς μεσημβρί-
μῆκος μὲν μιλίων ν΄. εὖρος δὲ ποδῶν η΄. Τείχει καθεθείς, ὁ τυχὼν πελάζει δίκῃ. Τειχῶν
καὶ πόλεως διαστολὴν ἐποιήσατο θουκυδίδης. καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκεί-
ων λαμβάνειν. Τῆ. ταύτῃ. ἢ δέξαι. λαβέ. ὅμηρος. κύκλωψ τῆ, πίε οἶνον ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα.
καὶ πάλιν. τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα ἐγκάτθεο. ἢ καὶ πληθυντικῶς ὁ σώφρων εἶπεν. τῆτε τοι. κορῶναι ἐσσίν.
ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα. τῇ πᾶς ἕπου. καὶ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. ὅμηρος. τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σὺ
κελαινεφὲς ἡγεμονεύῃς. Τήβεννα πόλις. καὶ τήβεννος στολὴ ῥωμαϊκή. γεράντου ἤ σου μισῶ τὸ
τήβεννον λύμασιν αἰσχύνουσαν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Τηβένου ἀρκάδος. ὃς πρῶτος ταύτην τὴν
χλαμύδα περιεβάλλετο. εἰς πλεύσας καὶ τὸν ἰόνιον κόλπον καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ἰταλίαν κατοικούν-
των. ἀφ᾽ οὗ μαθόντες οἱ ἐγχώριοι, τὸν αὐτὸν ἐνεσκεύαζον τρόπον. καὶ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα τηβεν-
νον. ἐπώνυμον τοῦ φοροῦντος. ὕστερον δὲ παραφθαρέντος τοῦ ὀνόματος, τήβεννος ἐκλήθη. Τήγα-
νον. καὶ τηγανίζω. Τῇδε ταύτῃ. ἢ ἐνταῦθα. ἢ ὧδε. ἢ ἐνθάδε. Τῇ δ᾽ ἔνι ἐνταῦθά ἐστιν. Τη-
θαλλαδοῦ γυναικοτρόφου. ὑπὸ τήθης τεθραμμένους. Τήθεα ὄστρεα. ἴσον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶν-
το οἱ παλαιοί. καίτοι τοῦ τύπου ἐδωδῆς, οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον. Τηθέας. τοῦ
μαμμοθρέπτου. Τήθη. μάμμη ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. ἡ κλητικὴ ὦ τήθα. τηθὶς δὲ θεία. ἀριστοφ.
ἀλλ᾽ ὦ τηθῶν ἀνδροφάγων καὶ μηδείων ἀναλίφων χωρεῖ τὸ ἔργον. μή τε δίεσθε ἐπὶ τῶν νῦν οὐ λίαν θέ-
τε. Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας. καὶ τηθίδας τὰς θείας. τὰς πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφάς. Τήθας δὲ
καὶ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ καὶ ὄστρεα θαλάσσια. ὅμηρος. πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν.
ἀναλίφας δὲ λέγουσιν οἱ μὲν, τὰς θαλάσσας. λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας μὲν, διὸ ὅσον ἂν ἁπαλὴ ἐστί. ἐπὰν
δὲ σχῇ τὰς μρᾶς, τουτέστι τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀναλήφη λέγεται. ἀναλήφας, οὖν τὰς γραί-
ας ἐκάλεσεν. ἐπειδὴ στερραί εἰσιν καὶ γηραιαί. καὶ γὰρ τὸ φυτάριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν. εἶ-
πε μηδείων. τουτέστι τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀναλήφης. δάκνουσι δὲ αὗται. ταύ-
ται δὲ καὶ αἱ γραῖαι. μηδείας δὲ ἐκάλεσε τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα. Τηθίς. θεία. πατρὸς ἢ μη-
τρὸς ἀδελφή. Τηθὺς ἡ θάλασσα. οὐδὲ σύ γ᾽ ἄφεσταν νηρηΐδας, ὡς πρὶν ἀείρων νώτοις πορθμεύ-
σαις Τηθύος εἰς πέρατα. Τηθύς. ἡ γῆ παρὰ τὸ τιθήνην εἶναι καὶ τροφός. ὅμηρος. ὠκεανόν τε θε-
ῶν γένεσιν. καὶ μητέρα τηθύν. τουτέστιν ὑγρὰν οὐσίαν καὶ ξηράν. Τηΐται. Τηκεδόνι. φθίσει.
καὶ νοσεῖ νόσῳ μακρᾷ. καὶ τηκεδὼν αὐτὴν διεδέξατο. καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων. καὶ ὡς ἐς-
σιν αὐτῶν ἀστρεπτεύτων ἐν σπαργώδων καὶ ἀχθόμενος, τὴν ἐπιρρεπόντα καὶ καταφερῆ τὴν ψυχὴν ἀπο-
ρῆξαι. Τήκω αἰτιατικῇ. καὶ τῆξαι. τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω. Τηκτά. οἷον κηρὸς καὶ πίσσα.
Τηκτά τε ὅσα καὶ χυτὰ τοῖς πολεμίοις σὺν πυρὶ ὀξὺ ποδοξεῖον ἐβάλλετο τάτε ἄλλα καὶ τὴν σιδηρῖτιν
γῆν. ἣν πυρὶ πολλῷ διαφανῆ ἐργασάμενοι, κατὰ τῶν ὑπιόντων τὸ τεῖχος ἔχειν ἔμελλον. Τηλαυ-
γές. λίαν λαμπρόν. πόρρωθεν φαῖνον. Τηλαύγης. κλινθεὶς οὗτος. σάμιος. πυθαγόρου τοῦ πάνυ
υἱὸς καὶ μαθητής. φιλόσοφος. διδάσκαλος ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ τῆς τετρακτύος βιβλία δ΄.

Τηλαύγημα

Τηλαύγημα· ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ. Τῆλε· καὶ τηλοῦ· πόρρω. Τηλεβοΐ· ἐθνικόν. καὶ ὄνομα κύριον. Τηλέγονος ὄνομα κύριον. ὃς πρῶτος ἐφεῦρε τὴν οἰωνιστικήν. οἷον εἰ ἐν τῇ συγκεφαλῇ γαλῆ ἢ ὄφις, τόδε τι σημαίνει. Τηλεδαπός· μακρὰν ἀφεστηκώς. Τηλεθάοντα· πάνυ λάμποντα. Τηλεκλείδης ἀθηναῖος κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀμφικτύονες· καὶ Πρυτάνεις· καὶ Στερροί· ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. Τηλεκλυτοί· ἄγαν ἔνδοξοι. Τηλέπορον· ἀεισοφ· τηλέπορόν τι βόημα. οἷον ὀρθόν τι καὶ ὑψηλόν. ἔστι δὲ ἀρχὴ ᾄσματος. ὡς παρὰ καὶ τὸ παλλάδα περσέπτολιν ἀθάναν. Τηλεσκόπῳ ὄμματι· τῷ πάντα ἐφορῶντι. Τηλεφάνης αὐλητής. τηλεφανὴς δὲ μακρόθεν φαινόμενος. Τηλεφανές· ἀφ' οὗ ἐστιν ἰδεῖν τὰ πόρρω. τὸ δὲ εἰς ὕψος ὄν, καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ γίνεται. Τήλεφος ἐν σπυριδίῳ. οὗτος πένης ἦν, καὶ προσαίτης. πήραν βαστάζων, Ἀριστοφάνης. καίτοι πρότερον τὸ πτωχεύειν Τήλεφος εἶναι φάσκων ἐν σπυριδίῳ. οἱ δέ, φασὶ πρότερον βασιλέα χρηματίσαι Μυσίας. ὃς καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐτρώθη. καθ' ὃν καιρὸν ἐπέβησαν Μυσίᾳ Ἕλληνες, νομίσαντες αὐτὴν εἶναι τὴν Τροίαν. ὅθεν καὶ τηλέφιον τραῦμα. Τήλεφος Περγαμηνὸς γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἐν οἷς παρατίθεται ὅσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία β'. περὶ συντάξεως λόγου ἀττικοῦ βιβλία ε'. περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον ῥητορικῆς. περὶ τῆς Ὁμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας. ποικίλης φιλομαθίας βιβλία β'. βίους τραγικῶν καὶ κωμικῶν. βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ'. ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία. καὶ ὡς μόνος Ὅμηρος τῶν ἀρχαίων ἑλληνίζει. περιήγησιν Περγάμου. περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ Σεβαστείου, βιβλία β'. περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων. περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἐθῶν. περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε'. περὶ χρήσεως ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς χρώμεθα. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης. ὠκυτόκιον. ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων, εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων πρὸς ἔτοιμον εὐπορίαν φράσεως βιβλία δέκα. Τηλία· σανίς. ἡ λεγομένη κάρδοπος. σηλία τις οὖσα ὡς παρὰ τὸ σημεῖον τι μέτρον. ἐκαλεῖτο δὲ ἰδίως τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἐν ᾗ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. ἄλλως. σανὶς πλατεῖα ἐφ' ἧς ἀλφιτοπωλοῦσι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατύ, εἰς ὅ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν τῆς καπνοδόχης τὸ πῶμα, ὅ ἐστι περιφερές. φησὶν οὖν ἡ γραῦς ἐν Ἀριστοφάνους δράματι· διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. ὁ δέ, ὅτι ἑλκυσθείην ἄν, ἐὰν ᾖ δακτύλιος τηλία. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς παχείας οὔσης καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι. ἀντὶ τοῦ τηλία· ἡ τηλία μέν ἐστιν ἡ ἄξυστος σανίς. ἐὰν δὲ ξυσθῇ, ἀψὶς γίνεται. Τηλία· σχῆμα τετράγωνον. ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλφιτα ἐπιπράσκετο, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου. Τῆλις· εἶδος ὀσπρίου. ἥτις ἑψηθεῖσα ἐπιχεομένη, ὄλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισφαλῆ. ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐμηχανήσατο. Τηλόθι· καὶ τηλόσε· πόρρω. μακράν. Τηλεπέτους· τῆς πόρρω πετομένης. ἐν ἐπιγράμματι· ἀμβροσίων ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας, δῶρον ἀφ' ἱμάντων τηλεπέτας ἀπέλης. Τηλωπός· ἔνδημος. Σοφοκλῆς· καὶ νῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.

Τηλύγετος· μονογενὴς καὶ τηλύγετον· μονογενῆ. Ὅμηρος· ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται. ὁ πρὸς ἥκουσι τοῖς γονεῦσι γεννώμενος. μεθ' ὃν οὐκ ἔτι γεννήσεται ἕτερος, λέγεται τηλύγετος. καταχρηστικῶς δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ. διὰ τὸ τοὺς ὀψὲ γεννηθέντας ἀγαπᾶσθαι. Τημελεῖν· ἐπιμελεῖν. καὶ Τημελής· ἐπιμελής. σπουδαῖος. Τημελήσαντες· ἐπιμεληθέντες. Τημελῆσαι· ἐπιμελήσασθαι φροντίσαι. Τημελούμενοι· ἐπιμελούμενοι· φιλοκαλούμενοι. Τῆμος, ὅτε μέν, ἢ ἐν μέσῳ. Τήμων· ὄνομα κύριον. Τήμερον· ὁ σημερινός. καὶ ἔστι πεπλασμένον ἐπὶ σώματος. τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ· ἰὼ Λακεδαίμων, τί ἄρα πείσει τήμερον. ἀντὶ τοῦ σημερινή. Τημοῦχος· οὕτως καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνης. παρὰ τὸ τημοῦχον καθαίρειν πᾶσαν τὴν πόλιν. οἷα δὴ λυμάτων τινῶν καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην. Τήνα· ἐκείνη. Θεόκριτος. ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα.

Τὴν ἀκεσαίου σελήνην· παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμελλόντων καὶ βραδυνόντων. ἦν δὲ νηλέως ὁ Ἀκεσαῖος κυβερνήτης. Τὴν ἄλλως· μάτην. καὶ οὐ τὴν ἄλλως μετὰ τῆς ἀποφάσεως

λέγεται. ὁ δὲ Φιλήμων νυκτί. τὸ καιροῦ δὲ ὁ παῖς προεῖδε τὴν ἄλλως ἔχων. ἔστι καὶ παρὰ τοῖς πε-
ρὶ Δημοσθένην. καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος. ὡς δὲ λόγους τὴν ἄλλως ταῦτα ἤκουσαν ὅμηροι, χοροῦ-
σιν ἐν σύμβασι πρὸς Ζήνωνα πάλιν. Τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν. ἀντὶ τοῦ
ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπανέλθωμεν. τοῦτο εἴρηκε Μάρκος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα. τὴν αὐ-
τὴν ταύτην καὶ δίπερσιν, ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν. τὴν σφετέραν δὲ τῶν πολεμίων. πόρον δὲ τὰς ναῦς. ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. εἴρη-
ται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην. ὡς ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι, ἐμβαλόντων μὲν τῶν Λακεδαι-
μονίων εἰς τὴν Ἀττικήν, μὴ ἐπεξιέναι. ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν. αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ
Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι. τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ οὕ-
τως. ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον ὅσα ἀνέξω τούτου
γένηται, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν. οἷον τὰ θεωρητικὰ καὶ τὰ δικαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν
τούτοις γενομένην δαπάνην, ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι τήνδε. ἀντὶ
τοῦ ταύτην. Τὴν Δωριστὶ μόνον ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν. ἄλλην δὲ οὐκ ἐθέλειν. τουτέ-
στι τὴν δωροδοκικήν. Τήνελλα. μίμημα φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς. Ἀρχίλοχος. τήνελ-
λα καλλίνικε χαῖρε ἄναξ Ἡρακλῆς. αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύω. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἂν νική-
σῃς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ. ἀντὶ τοῦ νικηφόρος. τήνελλα δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον. ἢ τήνελλος, ἁρμο-
νία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ. ἢν δὲ παιδείᾳ παρέλθῃς,
ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. ὁ δὲ πυραμοῦς, εἶδος πλακοῦντος ἐν μέλιτι ἑφθοῦ. καὶ πυρῶν πεφρυγμένων.
ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησάμης. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνοῦσι. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμ-
ποσίοις ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας. καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν
πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς. ὅταν μὴ νικηθῇς ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένῃ δὲ ταῖς πανουργίαις καὶ ἀναι-
σχυντίαις, οὐδὲν ἧττον ἡμέτερον τὸ πεμμάτιον. τουτέστιν ἡ νίκη. Τὴν ἐμὴν κάμνει νόσον. πα-
ροιμία. ὡς ἐκ τοιαύτης ταυτὸν ἑλκομένη ζυγόν. Τὴν θύραν ἔχων τετρυπημένην. ὡς πρὸ αἱ ποίμναι.
ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου. Τηνικαῦτα. τότε. Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. ἀπὸ
χρησμοῦ τινος ἐλέχθη. τουτέστιν οἷος εἶ τοιοῦτος καὶ φαίνου. καὶ μείζοσι μὴ συμπαρεκτείνου. τοῦτο οἱ
μέν, Πιττακοῦ εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα. οἱ δὲ, Σόλωνος. ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευομέ-
νῳ τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον. Τὴν λεοντῆν ἐνδύς. ἴσον τῷ γενναΐζου. Τῆνος. μία τῶν
Κυκλάδων νήσων. Τὴν ταχίστην. ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ταχέως. ὁ δὲ Φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὴν
ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα. Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. Ἀριστοφάνης. τουτέστιν ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω. καὶ
οὐ χρεία παιδός. Τὴν ζύγα συνεκπιεῖν. Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν. βοηλάτης
ἐν κώμαις ἅμαξαν ἄγων καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς εἱ-
στήκει τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος, ἐτίμα. ὁ δὲ θεὸς ἐπι-
στὰς, εἶπε. τῶν τροχῶν ἅπτου. καὶ τοὺς βόας νύττε. καὶ τότε τῷ θεῷ εὔχου. ὅταν ἦ καὐτός τι ποιῇς. μὴ μέν-
τοι μάτην εὔχου. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσήχθη. Τηξιμελεῖ. φθοροποιῷ. τηξιμελεῖ νόσῳ
κεκηλουμένος, ἔδραμε θυμὸς ἐν προτέρων δ' ἄγων ἄρσενα μαρτυρίην. Τήραιος. ὄνομα κύρι-
ον ὁ μῆδος. Τηρεύς. ὁ Τηρέως. Τηρίβαζος ὄνομα κύριον. Ξενοφῶν. ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βα-
σιλεῖ. καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλεν. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζε. Τη-
ριδάτης ὄνομα κύριον. Τηρῶ αἰτιατικῇ. Τήρωνες. οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολεμικὰ καὶ οὔπω εἰς
γυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις, τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις. Τῆς. ἀντὶ ταύτης. οὐκ ἔστιν ἄλ-
θρον. Ὅμηρος. μήποτε τῆς, εὐνῆς ἐπιβήμεναι. ἀντὶ ταύτης. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ. εἵνεκα τῆς, ἀρετῆς. ἀντὶ
ταύτης. Τῆς Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος. ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. Τῆς μεσῶσα αἲξ καλεῖται. οἱ γὰρ ἐρί-
φοι ἐν τοῖς αἰπολίοις, ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται. ἀνὴρ περὶ ὧν δ' ἀδύνατον. Τῆς μωρίας τὸ διανομίζειν
ὀνόματι ἡλικιῶτιν. ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων. ἐν ἡλίκων ὄντων. οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικί-
αν καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων. Τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. ζήτει ἐν
τῷ ὑπωπιάζω. Τηταῖσθαι. στερίσκεσθαι. Σοφοκλῆς. τοιαῦτα κούσας κἀξωκεῖλαι εἰς κακὰ,

πλέων

πλέων πρὸς ἄνεμον τῶν ἐμῶν ἡττώμενος. πρὸς τὸ κάκιστον κακῶν ὁ δυστυχής. καὶ αὖθις· οὔτι
τετώμεναι, τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετε. Τῆτες· καὶ τῆτες. τοῦτο τὸ ἔτει. ἐπεὶ τῆτες ἐπελᾶ τὰ νθῶν
λαχὼν ὑπέρβολος τῆτες ἱερομνημονεῖν. ἀείσου νεφήλαις. τοῦτο δὲ οἱ δωριεῖς, τᾶτες λέγουσι. καὶ
διὰ τοῦ δ τῆδες. Τητινή. χθεσινή. καὶ οὐδέτερον τητινόν. Τητώμενος. στερισκόμενος. Τιύσια. μετταία.
Τί. οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς τοῦτο τὸ τί. γένος τοῦ ὄντος τιθέντων. τὸ γὰρ τί, δῆλον ὅτι καὶ ὄν. εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀ-
ναδέχοιτο ἂν λόγον. διὸ καὶ γενικώτερον αὐτὸ φασὶν εἶναι. κατηγορεῖσθαι γὰρ οὐκ ἐπὶ σωμάτων μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
ἀσωμάτων. Τιάρα. κόσμος ἐπικεφάλαιος. ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ πέρ-
σαις. οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην. καὶ δημάρατος ὁ λακεδαιμόνιος. ὃς δὴ μετὰ ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς ἀ-
θήνας. ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὅ,τι θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ
τιάρᾳ εἰς σάρδεις εἰσελάσαι. ὡς φύλαρχος ἐν ἐνδεκάτῳ. τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίταριν. θεόφρα-
στος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας κυρβασίαν, τὴν κίταριν ὡς διάφορον. Τιαροφόρος. Τίβαιον. ἀντὶ τοῦ ὅδε
ὀλίγον. σοφοκλῆς. τί βαιὸν οὗτος ἐν ξένοις τοῖς συμμάχου. Τιβέριος. φιλόσοφος καὶ σοφιστής. περὶ
ἰδεῶν λόγου βιβλία γ΄. περὶ ἀσκήσεως. περὶ μεταποιήσεως. περὶ ἰσοκράτους. περὶ λόγου λέξεως καὶ
συνθέσεως. περὶ διαιρέσεως λόγου. περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ. περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν. περὶ
προλαλιῶν καὶ προοιμίων. περὶ ἐπιχειρημάτων. περὶ δημοσθένους καὶ ξενοφῶντος. περὶ ἡροδότου καὶ
θουκυδίδου. Τιβέριος. ὁ λιβίου υἱός. βασιλεὺς ῥωμαίων. ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳ-
κήσατο. φοβερὸς μὲν ὠμότητι. μυσαρὸς δὲ καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ. αἰσχρᾷ τε δυσπαθείᾳ κεχρημένος. στρα-
τιᾶς μὲν οὐδ' ἁπάσης, αὐτὸς ἠγήσατο. διὰ δὲ τῶν ὑποστρατήγων γλίσχρως καὶ ῥᾳθύμως τοῖς ἐναντίοις
προσπολεμῶν. κακοήθως δὲ ὤν, ἔστιν οὓς τῶν συμμάχων βασιλέας τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτῃ μετελ-
θὼν ἀφείλετο. ὧν ἀρχέλαος ἦν ὁ καππαδόκων βασιλεύς. ὃν ἠπίοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας
ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπονοστῆσαι συνεχώρησεν. ἀλλ' ἐπαρχίαν τὴν καππαδο-
κίαν ἀπέφηνε. καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῆδε πόλεων, μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ὀνομαζο-
μένην, ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἔταξεν. ἣ πρὸς δὴ καθ' ἡμᾶς καισαρεία ἐστὶν ἐπώνυμος. εἰς
γῆρας δὲ ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει. Τιβέριος βασιλεὺς ῥωμαίων. οὗτος ἰδίᾳ τινὶ φύσει ἐ-
κέχρητο. οὔτε ὧν ἐπεθύμει προσεποιεῖτό τι. καὶ ὧν ἔλεγεν, οὐδὲν ποιεῖν ἐβούλετο. ἀλλ' ἐναντιώτατος
τῇ προαιρέσει τοὺς λογισμοὺς ποιούμενος, πᾶν ὃ ἐπόθει ἠρνεῖτο. καὶ πᾶν ὃ ἐμίσει, τοῦτο προσετίθετο. τοὺς
πλείστους ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε. λέγων, κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα. ἀλλ' οὐ ξυρᾶσθαι βού-
λομαι. οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥστε ὀρχηστήν τινα ποτὲ ἐλευθερωθῆναι βουληθέντας, μὴ πρότερον συνε-
παινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ
ἦν, καὶ συνηγωνίζετο φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγγειλε σεμνύνεσθαι ἤτοι μὴ κεχῆσθαί τινα. αἰ-
φνιδίως δὲ εἰς τὴν χείρονα γνώμην μετετέθη. ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. τοῦτο δὲ τὸ ἀρ-
χαῖον ἐφθέγξατο. ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί. καὶ τὸν πρίαμον ἐμακάριζεν ὅτι μετὰ τῆς
πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο. Τιβέριος ἐκ κωνσταντίνου πόλεως βασιλεὺς ῥωμαίων ὃν συνίστησιν
ἰουστῖνος. ἄνδρα πρᾶον ὁμοῦ καὶ φιλάνθρωπον. κρείττονα λήμματος χρημάτων ἀφρόντιδα. τὸ τιμᾶν
εὐδαιμονίαν ἡγούμενον. τὸ πεπλουτηκέναι τε καὶ εἰς μέγα πλούτου κομᾶν τὸ ὑπήκοον. τὴν κοινὴν τῶν
ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον καὶ ἄσυλον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυ-
ραννίδος μισήσας, καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμών, εἵλετο βασιλεύειν αὐ-
τοῦ τὸ ὑπήκοον. ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι. πατὴρ ἐθέλων ἢ δεσπότης
ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι. ἄριστος ὑπάρχων εὐψυχότητι. καὶ πρὸς γῆρας ἐλθών, αἰφνίδιον
εἰς τὴν χείρονα μετεβλήθη γνώμην. ὥστε καὶ παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι. καὶ πρὸς δαίμονος
ἐλαύνεσθαι. καὶ πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μανίαν καὶ οἰστρηλασίαν, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ἀλ-
λὰ καὶ τοῖς παρὰ φύσιν. καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. οὕτω δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν, ἦν στρεφ-
τόβριον. Τιβερὶς δῆμος. Τιβία. ὁ λικὶ φυγία οὕτω καλεῖται. Τί δὴ δελφῖνι καὶ βοΐ φασὶ κοι-
νὸν εἶναι σύλα τε καὶ φιλοσόφοις. Τί δέ με λυπεῖ τοῦθ' ὅταν λάθω θανών, ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκω-
μαι κλέος. δοκοῦμεν ὡς οὐδὲν ῥῆμα ζῶν κρατεῖ κακόν. ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς

λόγῳ μετὰ τὴν θνήσκοντας. τοῖς δ' ἔργοις οὔ. ἀριστοφάνης. τί γάρ σε πέφυκ' ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα. τί δοῦ
σωφρονεῖς ὁπόσα χρεὼν τὸν σοφὴ δόκιμον φρενὶ ποιεῖν μὲν τόλμη. τουτέστι τίς σε πέφυκε. τί γὰρ
οὐ ποιεῖς ὅσα χρεὼν τοὺς ἐπιστήμονας. ποιεῖν μὲν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους πρὸς τὸ ἐπινοεῖν. Τιγίλλιος. ὄ
νομα κύριον. Τίγρις. τὸ ζῶον. τίγρης δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Τί δ' ἄλλο μεγαρεῖ. λείπει
τὸ ἢ ἀπολέσαι ἡμᾶς σπουδάζεις. Τίδαί. τί δή. οὕτω μὲν λέγουσι τὸ τί δή. ἀριστοφάνης. ἀλλὰ τοῦτο.
τί δαί. τὰς ἐμβάδας οὐ σὺ πληροῖς εἰπέ μοι. ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ δι-
φθόγγου γραφόμενος. καὶ ὅμηρος. τίς δαίς. τίς ὅμιλος. ἐν ὀδυσσείᾳ. Τί δαί. εἰπόντος τοῦ δα
νειστοῦ ληρῶ τὰ χρήματα τὰ πλουτεῖν εἰ βούλομαι. τοῦ δὲ στρεψιάδου ἀντιφήσαντος, σκέψαι ὅπως
σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις, ἐπέφθεγξεν ὁ δανειστής. τί δαί. Τί δὴ τὰ θεῶν στρέφῃ ἄνω τί δὴ ἐν διαθέσεις. Τί
δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξητασμένοις. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν. οὐ δὴ γνοίητ' ἂν τοῦθ'
ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχει. ἀντὶ τοῦ ὅπως μὴ οὕτω σχοίη. καὶ ὅτι τοῦ σιμωνίδου. τὸ δὲ γεγενημένον, οὐκ ἔτ' ἄρρεκτον ἔσται.
Τί δὴ ταῦτα. Τίσοι. Τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς δημοσθένους φιλιππικοῖς. καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόρ
ρητον ἐκεῖνο. θεόπομπος ἐν λα' δεδήλωκε. φησὶ γάρ. καὶ πέμψαι πρὸς φίλιππον πρέσβεις, ἀντι
φῶντα καὶ χαρίδημον πράξοντας. καὶ περὶ φιλίας. οἳ παραγενόμενοι, συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν
ἀπορρήτῳ συμπράττειν ἀθηναίοις ὅπως ἂν λάβωσιν ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι πύδναν. οἱ δὲ
πρέσβεις οἱ τῶν ἀθηναίων. εἰς μὲν τὸν δῆμον, οὐδὲν ἀπήγγελλον. βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς πυδναί
ους. ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς. ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον. Τί ἤ. διατί δή. Τί
ἱκανόν, τί ὄφελος. Τιθασσεύει. αἰτιατικῇ. ἡμεροῖ. πραΰνει. Τιθασσόν. ἥμερον. καὶ ἀτίθασ
σον τὸ ἄγριον καὶ μὴ ἥμερον. Τιθέντες. κρίνοντες. Τίθεσθαι. ὁ δὲ πρέσβυς ἔπειθε πρὸς τοὺς με
γαρέας. παρακαλῶν ἐπὶ καινῷ πείθεσθαι τὰ πράγματα, καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ συγ
κατατίθεσθαι. διαπράττεσθαι. Τιθήνας ζοφοῦ. καὶ τιθηνήτειρα. πολλὰ τιθηνητῆρ' ὀλοφύρατο
χερσὶν ἀμήσασα ἀνδρομάχης δνοφερὰν κρατὸς ὑποφθιμένην. καὶ τιθήνη. Τιθήνος. κυρίως ἐπὶ
γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης. κατὰ μεταφορὰν λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθήνος. Τιθηνούμε-
νος. τρέφων. Τίθησι. ποιεῖ. Τιθὶς τιθίδος καὶ τιθίδα αἰτιατική. Τιθωνοῦ γῆρας. παροι-
μία. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. ἱστορεῖται δὲ ὁ τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας
ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μεταβαλεῖν. ἀριστοφάνης. ἄνδρα τιθωνὸν σαπρότατον καὶ ξηρότατον καὶ κυ
φόν. Τίθρασος. πόλις τῆς λιβύης. καὶ ἀριστοφάνης. γοργόνες τιθράσιαι. ἔνθα αἱ γοργόνες δι-
έτριβον ἀπὸ δήμου τῆς ἀττικῆς πονηροῦ. διαβάλλουσι γὰρ τὸν δῆμον τοῦτον ὡς κακοπράγμονα.
Τιθραύστης ὄνομα κύριον. Τιθοὶ οἱ μαζοί. Τιθύμαλλος εἶδος βοτάνης δριμυτάτης. παρὰ
λάκωσιν ἀειζωομένης. ὦ παπαῖ λήψομαι τὰ βλέφαρα τὰ ἑσπέρας. καὶ ἀριστοφάνης περὶ νεοκλεί-
δου τοῦ γλάμωνος. σκόροδα μου ἐνέψαντα τιθυμάλλῳ. εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ ὑπαλλάζοντες παι-
δας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν. οἷον κυρηναϊκὸν ὀπόν. τιθύμαλος λακωνικός. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν
λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς. νεοκλείδης ὁ γλάμων. Τικαλλιὰ τάξεις. ἀντὶ τοῦ λίαν. Τί κοι
νὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναρμοδίων. λουκιανὸς ταύτῃ χρῆται. Τί λέγεις
σὺ τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κατὰ χεῖρα. εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι, λέγειν
τί λέγεις σύ. ἐκπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὡς ἥδομαι πρῶτα τὴν
χροιὰν ἰδών. νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς κἀντιλογικός. καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον ἀτε-
χνῶς ἐπανθεῖ. τὸ, τί λέγεις σύ. καὶ δοκεῖν ἀδικοῦντα ἀδικεῖσθαι. καὶ κακοῦργον δῆλον ὅτι. ἐπὶ τοῦ
προσώπου τ' ἔνεστιν ἀττικὸν βλέπος. ἐσχημάτισαι δὲ τὸ βλέπος. ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα.
τοὺς γὰρ ἀθηναίους ἐπ' ἀναιδείᾳ καὶ τῷ θρασεῖς εἶναι διέβαλλον. Τίλλοντες. αἰτια-
τικῇ. ἀνασπῶντες τοὺς στάχυς. Τιλφώσσιον ὄρος. μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς κω-
παΐδος. Τιμαγένης. βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱός. ἀλεξανδρεὺς ῥήτωρ. ὡς δέ τινες αἰγύ-
πτιος. ὃς ἐπὶ πομπηΐου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς ῥώμην ὑπὸ τοῦ γαβινίου, ἐξωνήθη
ὑπὸ φαύστου τοῦ υἱοῦ σύλλου. καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ, ἐπί τε τοῦ αὐτοῦ πομπηΐου. καὶ μετ' αὐ
τὸν ἐπὶ καίσαρος τοῦ αὐγούστου. καὶ μετέπειτα σὺν ἀμακηνιλίῳ. ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς

διὰ τὸ

διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγροιδίῳ τινὶ τοῦ σικελικοῦ λεγομένῳ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν δαβανῷ ἐμέσαι βουληθεὶς μετὰ δεῖπνον καὶ σφηνωθείς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά. Τιμαγένης ἱστορικός. περίπλουν πάσης θαλάσσης ἐν βιβλίοις ε. Τιμαγένης ἢ τιμογένης μιλήσιος ἱστορικὸς καὶ ῥήτωρ. περὶ ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ πόντῳ. καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν. βιβλία ε. καὶ ἐπιστολάς.

Τιμαγόρας. οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ἀρταξέρξην ὑπὸ ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ καὶ στρατιώτας θεράποντας. καὶ βοῦς π. καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος. καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ. τοῦτον οὖν ἀνεῖλον οἱ ἀθηναῖοι. φασὶ γὰρ ὑποσχέσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὖσαν ἀθηναίοις καὶ λακεδαιμονίοις φιλίαν. οὗτος οὖν ὁ τιμαγόρας, προσκυνήσας τὸν περσῶν βασιλέα παρὰ τὸ ἑλλήνων ἔθη, καὶ δωροδοκηθεὶς ἀνῃρέθη ὡς εἴρηται ὑπὸ ἀθηναίων.

Τιμαλφέστερον. τιμιώτερον. λαμπρότερον. ἀλφεῖν γάρ ἐστι τὸ εὑρίσκειν. ὥστε γίνεται τὸ τιμαλφέστατον. τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην. ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ. Τιμάνθης κλεωναῖος. παγκράτιον νικήσας. ὅν φασι παυσάμενον διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν ἄθλων, τόξον μέγα ἐπιεικέστατον τεινόμενον, καθ' ἡμέραν ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ. ὡς δὲ ἀποδημήσας καὶ ὑπανῆκεν οὐχ οἷός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ ἀνακαύσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. ὁπόσα δὲ τοιαῦτα ἔργα ἐν ἀνθρώποις ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται ὕστερον, μανία μᾶλλον καὶ οὐκ ἀνδρεία λογίζοιτο. Τιμάνωρ τιμάνωρος. ἐν ἐπιγράμματι. χαῖρε ἀπὸ βροτέων ὤμων τιμάνωρος ἄκμα. ἀντὶ τοῦ ἀνάκειμαι. Τίμαρχος. ἀριζήλου. ἄσωτος. καὶ πόρνος ἐν πειραιεῖ. παρὰ εὐθυδίκῳ διατρίψας τῷ ἰατρῷ. ὕστερον δὲ μισγόλᾳ τινὶ γνωσάνδρου τοῦ λευκαδίου μανιῶντι ἀναμεμισθωμένος αὐτόν. καὶ μετ' αὐτὸν πιτταλάκῳ συνῴκει τῆς πόλεως οἰκέτῃ. ἐπίσκοπος δὲ αἱρεθεὶς ἀριστογείτονος ἀντειπόντος διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ καὶ ἀξίωντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων σκέψεσθαι, οὐ συνεῖπεν. τὸ δὲ τιμηθὲν χρῆμα τῶν ἀναγκαίων ἀπεκήρυξεν. ἑαλω δὲ ὑπὸ αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν. Τιμᾶσθαι. προτιμᾶν. δέχεσθαι. καὶ μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου. μηδὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν λοιπόν. ἵνα τὸν φθόνον, φησὶν, ἀφανίσειεν ἐπιτροπῆς τῆς δαίτης ὀλίγης. πιοῦσα οἶνον καὶ τὸν βίον εὐγενῶς κατέστρεψε. Τιμάσιος οὗτος ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ἦν. ὃν εὐτρόπιος ἐπισείσαι τοῖς πράγμασι βουλόμενος, ἐκ τῆς ἀσίας μετακαλεῖται πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ, γαῦρός τε ὢν ἀνὴρ καὶ ἀγέρωχος καὶ στρατείαις ὁμιληκὼς, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν καὶ δόξαν καὶ πλοῦτον, ἐπικλύζοντα καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι. καὶ ἀδεῶς διά τε μέθης νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον τὸν ἥλιον καθορᾶν, ἴσα καὶ οὐρανῷ εἶναι νομίσας τὴν μεγάλην κλίσιν ἐν τῷ ἀλύπως καὶ διακεχυμένως πρὸς ὀλιγωρίαν διατρίβειν, ἀπορρήξας ἑαυτὸν καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν. βαρὺς ἀναστὰς ἐκ παμφυλίας, ἐπὶ λυδίαν ἀνέστρεφεν. ὥσπερ δή τις βασιλέων. ἤ τοι τόν τε βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον καθάπερ γέροντι παιδιὰν θησομένους εἰ βούλοιντο. Τιμασίων. οὗτος μειράκιον ἦν αἰγύπτιον. ἐφήβους δὲ ἄρτι ὑπαπήει. καὶ τὴν ὥραν ἔρρωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ, μητρυιὰ ἐρῶσα ἐπέκειτο. καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει. ξυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ὧν περὶ φαίδρα. διαβάλλουσα δὲ αὐτὸν ὡς θῆλυν καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον ἢ γυναιξὶ χαίροντα. ὁ δὲ καταλιπὼν ναύκρατιν. περὶ μέμφιν διῃτᾶτο. καὶ ναῦν δὲ ἐκέκτητο ἤδη. καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ νείλῳ. ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν ἀπολλώνιον, καταπλέων αὐτὸς, ξυνῆκέ τε ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἴη τὸ πλήρωμα, ξυμβαλλόμενος τοῖς τρίβωσι καὶ τοῖς βιβλίοις οἷς προσεσπούδαζον. καὶ ἱκέτευε προσδοῦναί οἱ τοῦ πλοίου κοινωνίαν ἐρῶντι σοφίας. ὁ δὲ ἀπολλώνιος, σώφρων ἔφη ὁ νεανίσκος ὅδε. καὶ ἀξιούσθω ὧν δεῖται. καὶ διῆλθεν ὁ ἀπολλώνιος τὸν περὶ τῆς μητρυιᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγὺς τῶν ἑταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ προσπλέοντος τοῦ μειρακίου. ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νῆες, μεταβὰς ὁ τιμασίων, καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπόντι περὶ τοῦ φόρτου, προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κηλήσας οὖν αὐτὸν ὁ ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς ἵζησαι, μειράκιον, εἶπεν αἰγύπτιον, ἔοικας γάρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναί τις, τί σοι φαῦλον ἢ τί χρηστὸν εἴργασται λέξον. ὡς τὸ μὲν, λύσεις παρ' ἐμοῦ γνώσεσθαί σοι δι' ἡλικίαν. τὸ δ' αὖ ἐπαινεθεὶς, ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης καὶ τοῖς δε. ὁρῶν δὲ τὸν τιμασίωνα ἐρυθριῶντα,

καὶ μεταβαλὼν ἐπὶ τὸ ὁρμὴν τοῦ στόματος εἰς τὸ λέξαι τί που μή, θαμὰ δ' ἦρε δὲ τὸ πρόσωπον ὥσπερ οἱ δειμιᾶ πρὸς γνῶσιν δ' αὐτὸν κεκρυμμένος. ἀναθαρρήσας οὖν ὁ Τιμασίων, ὦ θεοί, ἔφη· τίνα ἐμαυτὸν εἴπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί· ἀγαθὸν δ' εἰ χρὴ νομίζεσθαί με, οὐκ οἶδα· τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν οὔπω ἔπαινος. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, βαβαί, ἔφη, μειράκιον· ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ· ταυτὶ γὰρ καὶ Ἰάρχῳ δοκεῖ τῷ θείῳ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις καὶ ἐξ ὅτου; φυλαξαμένῳ γάρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας. ἐπεὶ δὲ ἀρξαμένου λέγειν ὡς ἡ μητρυιὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δὲ ἐρώσης ἐκσταίη, βοὴ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίων, ὦ λῷστοι, ἔφη, τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει ταῦτ' εἰρημένα θαύματος, ὅσον καὶ γέλωτος. καὶ ὁ Δάμις, ἑτέρου τι, ἔφη, ἐθαυμάσαμεν ὃ σὺ οὔπω γιγνώσκεις. ἔστι δὲ· μειράκιον ἐπαινοῦμεν ὅτι μηδὲν οἴει λαμπρὸν εἰργάσθαι. ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ μειράκιον; ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος. καὶ ὁ Τιμασίων, νὴ Δί', εἶπεν, ὁσημέραι· πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν ἀνθρωπίνοις τε καὶ θείοις πράγμασιν. ὑπερησθεὶς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, ψηφισώμεθα, ἔφη, ὦδε, ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου τοῦ Θησέως. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισε· καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίων ἡττᾶτο, οὐδὲ ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας· οὑτοσὶ δὲ ἡττᾶσθαι τῆς θεοῦ φάσκων, οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρῶσαν ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν αὐτὴν δείσας τὴν θεόν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι μὴ φυλάξαιτο. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλῆσθαι πρὸς ὁντινοῦν τῶν θεῶν, ὥσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἱππόλυτος, οὐκ ἀξιῶ σωφροσύνης· σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν εὖ λέγειν, καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὗ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἵδρυνται. Ἱππόλυτον δὲ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἷς τὴν μητρυιὰν εἶδε.

Τιμαχίδας Ῥόδιος. οὗτος δεῖπνον ἀναγράφει ἔπεσιν ἐν βιβλίοις ια΄ δι' ἐπῶν. καὶ Νουμήνιος ὁ ὀψαρτυτικός. καὶ Ματρέας ὁ Πιταναῖος. καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ. καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδαριστοφάνειος ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών. καὶ Φιλόξενος ὁ Κλαυδίου. ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὀψοφάγος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμόν. καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. ἐκεῖνος ὀψοποιοῦντας ὑποπείθειν, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι. καὶ μόνος καταναλίσκῃ. παραπλήσια δὲ ἱστορεῖ καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρωβύλος φησίν· ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ, τοὺς δακτύλους δήπουθεν ἰδαίους ἔχω· ἂν ψυχρούς. καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις.

Τίμαιος ὁ ἱστορικός. οὗτος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πλείστην πεποίηται καταδρομήν. αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος· τῷ μέν, ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις οἷς ἔνοχος αὐτός ἐστι· τῷ δέ, διότι καθόλου διέφθαρται τῇ ψυχῇ. τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, καὶ τοιαύτας ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. πλὴν εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον, ἢ τῷ Καλλισθένει. ἐκεῖνος μὲν ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον ἐβουλήθη. Τίμαιος δὲ μείζω ποιεῖ Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν. καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον ἢ κατ' ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν· οὗτος δὲ Τιμολέοντα τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιβαλλόμενον· μίαν δὲ τὸν βίον γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης· λέγω δὴ τὴν ἐκ πατρίδος εἰς Συρακούσας. ἀλλά μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος ὡς ἂν Τιμολέων πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ σύγκριτος φανῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν καθόλου πράξεων πεποιημένοις τὰς συντάξεις. ἔγραψε περὶ Συρίας καὶ τῶν αὐτῆς πόλεων καὶ βασιλέων, βιβλία γ΄.

Τίμαιος Λοκρός, φιλόσοφος, Πυθαγόρειος. μαθηματικά. περὶ φύσεως. περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

Τίμαιος Ἀνδρομάχου Ταυρομενίτης· ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν. Φιλίσκου μαθητὴς τοῦ Μιλησίου. ἐπωνόμασθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν. καὶ γραοσυλλέκτρια δὲ διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν Ἰταλικὰ καὶ Σικελικὰ ἐν βιβλίοις κ΄. Ἑλληνικὰ καὶ Σικελικά. συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν, βιβλία ξη΄. Ὀλυμπιονίκας ἤτοι χρονικὰ πραξίδια. οὗτος

ὁ Τίμαιος

ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα διελέγξας, κατὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς γραφῆς, πλείστην πρόνοιαν ἔχει τῆς ἀληθείας· ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε· τελευτήσαντος δὲ διὰ τῆς ἱστορίας, ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις, ἄλλα πολλὰ παρ᾽ ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεύς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ· τὰς δὲ ἀποτεύξεις οὐ τὰς δι᾽ αὐτὸν γενομένας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτάνοντα. γενομένου δὲ ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαρρηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ᾽ ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος, μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο. χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος διὰ πενίαν βίου καὶ πατέρων ἀδοξίαν, ὕστερον διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν, οὐ μόνον Σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ καὶ πολλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Λιβύης, τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυμάσαι δ᾽ ἄν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέρειαν. παρ᾽ ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων, φανερός ἐστι τὸ φιλάληθες τῆς ἱστορικῆς παρρησίας προδεδωκώς, ἰδίας ἕνεκεν ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως ε΄ βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, καθ᾽ ἃς περιείληφε τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἄν τις δικαίως ἀποδέξαιτο. Τιμή. ἔσθ᾽ ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόστιμον. Ὅμηρος. εἰ δ᾽ ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλωσι. Τιμὴν εὐσεβῶν, δουλεύειν θεῷ. πάλιν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι. Τιμῆς, τιμήεντος. Τίμημα, ζημία. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. τί δῆτα σοι τίμημ᾽ ἐπιγράψω τῇ δίκῃ ἐὰν ἁλῷς. ἐπέβαλλον γὰρ ζημίαν ἐνίοτε τοῖς ἁλοῦσιν, ἢ χρήματα καταθέσθαι, ἤ τι τοιοῦτον. καὶ αὖθις. τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικὸν τῆς οὐσίας ἑκάστου. Τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθείς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο. Τίμημα. ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη. Τίμημα ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον. καὶ οἷον ἀποτίμημα ὡς Λυσίας φησίν. οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστήσασθαι. τοῦτο δ᾽ ἐν τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον. ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμάχων Δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ᾽ ἑκάστου τίμημα. τῆς οὐσίας παρ᾽ ἑκάστου. τιμήματα δὲ, πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθείς. δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας, εἴρηται. Τιμήν. κατάφασιν δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὔ. διατί γὰρ οὔ. Τιμησάμενος. κατακρίνας. οὗ κατηγορεῖ Ξάνθιππος. θανάτου τιμησάμενος αὐτῷ. ὁ δὲ Κλεινίας ἀπολογούμενος ἐζημιώθη ταλάντοις ν΄. Τιμησαίμην. Αἰλιανός. ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην πρὸ παντὸς συγγενέσθαι, καὶ πᾶσι τυράννοις, καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσι. καὶ αὖθις Αἰλιανός. τιμησαίμην τὸν βίον παντὸς διμοίρου εἰ μὴ ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς ἡγεμόνας. ἀντὶ τοῦ ἀλλάξοιμι. Τιμήσεως. εὐθύνης, ζημίας. ἡ Ῥώμη ἑαυτὴν ἐπιδεδώκει εἰς πολυανθρωπίαν, ὡς ἐκ τῆς ἐσχάτης τιμήσεως ἐφάνη. ἐν ᾗ Ῥωμαίων τῶν ἐν ἀρχῇ, τέσσαρες μυριάδες ἐφάνησαν ἀριθμηθεῖσαι. δυοῖν ἀποδέουσαι χιλιάδων. Τιμησίθεος τραγικός. δράματα αὐτοῦ, Δαναΐδες. β΄. Ἕκτορος λύτρα. Ἡρακλῆς. Ἰξίων. Καταπαυόμενος. Μέμνων. Μνηστῆρες. Ζηνὸς γοναί. Ἑλένης ἀπαίτησις. Ὀρέστης. Πυλάδης. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης. Τιμητεία. ἡ τιμή. Τιμητής. Ἄππιος Κλαύδιος ἦν τιμητής. κήνσωρ δὲ παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ἔστιν ἐξεταστὴς πολιτικῶν διαιτημάτων. πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιότροπον ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων βίον. ἀρχὴ μεγίστη καὶ πασῶν ἐντιμοτάτη παρὰ Ῥωμαίοις κέκριται τοῖς διὰ πάσης γεγονόσιν ἐνδόξου πολιτείας ἀμωμήτῳ βίῳ χρησαμένοις κληρουμένη. Τίμιον, τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Τιμιουλκῶν. ἕλκων τὴν τιμήν. τουτέστι βαρυτιμῶν καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ προφήτης. ὁ γὰρ τιμιουλκῶν τὸν σῖτον δημοκατάρατος. Τιμιώτερος. ἐντιμότερος. Τιμόθεος. Ἀθηναῖος κωμικός. τῆς μέσης κωμῳδίας.

τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι πύκτης· ἢ ἀνακαθέλκων· μεταβαλλόμενος ἢ μεταφερόμενος· καὶ κωνάριον
Τιμοθέου δρᾶμα, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ. Τιμόθεος Θερσάνδρου ἢ Νεομούσου ἢ Φιλο-
πόλιδος, Μιλήσιος, λυρικός· ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε, καὶ τὴν ἀρχαί-
αν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, καθ' οὓς
καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν. ἐτελεύτησε δὲ ἐτῶν ϟζʹ. γράψας δι' ἐπῶν νόμους μουσικοὺς
δεκαεννέα, προοίμια λςʹ, Ἄρτεμιν, διασκευὰς ηʹ, ἐγκώμιον, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινείδας,
Λαέρτην, διθυράμβους ιηʹ, ὕμνους καʹ, καὶ ἄλλα τινά. ὅτι Ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν εἴπερ
τις ἄλλος τῶν μουσικῶν. Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν, ὅν ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς
Ἀθηνᾶς τὸν ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, ἐς τοσόνδε ἐκπλῆξαι τὸν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε
μεταξὺ ἀκούσαντα, ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δέ, φάναι ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐ-
λήματα. οὗτος τε δὴ ὁ Τιμόθεος, ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος.
Τιμόθεος Γαζαῖος γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως· εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐ-
ποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς περὶ ζώων τετραπόδων
θηρίων τῶν ἐν Ἰνδοῖς καὶ Ἄραψι καὶ Αἰγυπτίοις, καὶ ὅσα τε ἐν Λιβύῃ, καὶ περὶ ὀρνέων ξένων τε καὶ
ἀλλοκότων, καὶ ὄφεων· βιβλία δʹ. Τιμόθεος, ὄνομα κύριον. ὁ Τιμοθέου ἢ πύργος. ἐμπέσοι
πέσοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. οὗτος ὁ Τιμόθεος πλούσιος ὢν καὶ στρατηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος ᾠκοδό-
μησεν. ὃς διὰ τὸ σφόδρα ἦν εὐτυχής, ὥστε δαιμόνια φαίνεσθαι ὄψει τούτου, ἔγραφον τὸν αὐτὸν ἐν εἰκό-
σιν οἱ ζωγράφοι κοιμώμενον, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ πορθοῦντας αὐ-
τάς, αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονευόμενος δὲ ἐπὶ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος, ἔφη αὐτοῦ
εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς τύχης τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ ἠτύχησεν ὕστερον νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύ-
χης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμῳδοῦνται. νῦν δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει. Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος κω-
μικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλο-
δικαστής, Πύκτης, ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν. Τιμοκλῆς ἕτερος
καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήθη,
Διόνυσος, Κονίσαλος, Πορφύρα, ἥτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι, Ἥρωες, Δρακόντιον, Νέαιρα. ἑταίρας
δὲ ὄνομα ἐστὶν ἡ Νέαιρα. Ὀρέστης, Μαραθώνιοι. ταῦτα Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνο-
σοφιστῶν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα. Τιμοκρέων, Ῥόδιος κωμικός, καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας.
διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον. εἰς ὃν ἐξύ-
φανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν εἴς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα καὶ
εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιόν, καὶ ἄλλα. Τιμόλαος Λαρισαῖος ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀνα-
ξιμένους τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής· ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι, στίχον πρὸς
στίχον· καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα Τρωϊκόν. μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, ἣν ἔθετο Χρύσου
κεχολωμένος εἵνεκα κούρης, οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε, μαρναμένοις ὅτε Τρωσὶν
ἅτερ πολέμιζον ἄνακτος· πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν, Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι
δαϊζομένων ὑπὸ δουρί. ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά. Τιμῶ σε· αἰτιατικῇ. δοτικῇ δέ, τιμήσομαί σοι ἢ
ὄν. τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τὴν αἰτιατικὴν ἀπάπτεται. Τιμῶμαι. Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καταδι-
κασθεὶς ἔφησεν· ἕνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων, τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν πρυτανείῳ σι-
τήσεως. καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν. Τιμώμενον· ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον, ὄνομα μόνον ἐστὶν
ἔργου τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. τίμησις γὰρ καὶ ἡ ζημία. ἢ τὸ αἰτούμενον καὶ ἐπιτίμια
ὑπέχον. Τίμων ὁ μισάνθρωπος καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, ἀποστρεφόμενος πᾶσαν αἵρεσιν. Τί-
μων Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς· ὁ γράψας τοὺς καλουμένους σίλ-
λους ἤτοι ψόγους τῶν φιλοσόφων· βιβλία γʹ. Τίμων, ὄνομα κύριον. ὁ μισάνθρωπος καλούμενος.
ἦν δὲ καθαρός. Τίμων τις ἦν ἀνίδρυτος, ἀβάτοις ἐν σκόλοισι περιειργμένος, Ἐρινύων ἀπορ-
ρώξ. ὅν φησιν ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χωλὸν γενέσθαι, μὴ προσιέμενον οὐδὲ ἰατρόν, ἀποθανεῖν σαπέν-
τα. καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιρραγείσης τῆς ὁδοῦ. ἄβατον ἦ

δίον ἀκαθάρτοις περιεσπωμένον. καὶ σκληρὰς σκόλοψι καὶ πασσάλοις ἠφανισμένον. ἀντὶ τοῦ σκυ-
θρωπὸς καὶ μιαρός. Τιμωρίδης ὄνομα κύριον. Τιμῶνται. ζημιοῦσι. καταδικάζουσιν. οἱ
μὲν ἱμεραῖοι, τὸν φιλόδημον τιμῶνται πρὸς τῇ δημεύσει καὶ φυγῆς ζημίᾳ. Τιμωρεῖν. ἀντὶ
τοῦ βοηθεῖν. καὶ τιμωρὸς ὁ ἐκδικητής. οἱ δὲ ᾤοντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφῖχθαι τοῦ ἀστίου φόνου. Τι-
μωροῦντος. βοηθοῦντος. αἰλιανός. ἐμοὶ δοκεῖν τοῦ διονύσου τιμωροῦντος τῷ θείῳ δυστυχεῖ καὶ πα-
θοῦσι τραγῳδίας ἄξια ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων. ὁ θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ ὤραν. καὶ
τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνῃρημένοις. λέγει γοῦν χρύσιππος ἐν μεγάροις καταχῶσαι τινά. χρυσίου
ζώνην ἐπαγόμενον πεπληρωμένην. ἀποκτείνει δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς ὁ ὑποδεξάμενος ὀψι-
σθέντα ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ. εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ᾽ ἁμάξης ἀγούσης κόπρον.
ἀποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. ἡ τοίνυν ψυχὴ τοῦ τεθνεῶτος, ἐφίσταται μεγαρεῖ τινι. καὶ
λέγει ὅσα τε ἔπαθε καὶ ὑφ᾽ ὅτου. καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλει. καὶ κατὰ ποίας πύλας. ὁ δὲ, οὐκ
ἤκουσε ῥᾳθύμως τὰ λεχθέντα. κνεφαῖος δὲ διαναστὰς καὶ παραφυλάξας, τοῦ ζεύγους ἐπελάβε-
το. καὶ ἀνίχνευσε τὸν νεκρόν. καὶ ὁ μὲν, ἐτάφη. ὁ δὲ, ἐκολάσθη. Τιμωρῶσι. βοηθῶσι. τιμω-
ρῶσι δὲ, ἀντὶ τοῦ βασανίζω αἰτιατικῇ. Τιναγμόν. καὶ ἀνατιναγμόν. Τινάξαι. διαρρῆξαι
κόψαι. ἐν ἐπιγράμματι. αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα. δεσμὰ τινάξαι οἰόμενος. Τίνειν. διδό-
ναι. ἐκτίνειν. ἀποδιδόναι. Τινθαλέοισι. χλιαροῖς. θερμοῖς τινθαλέοισι κατικμήναντο λοετροῖς.
χλιαροῖς θερμοῖς καθυγρανθείησαν. Τινύμενος. ἀπαιτούμενος. ἀποδιδόμενος. Τίνυν-
ται. τιμωροῦνται. Τίοντες. τιμῶντες. Τίος. πόλις ἐν παφλαγονίᾳ. ὁ πολίτης τίιος
καὶ τῖος κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ἰῖ, ὡς χίιος χῖος. Τίου γλυκῆσιν ἰὼν ἐς ἀρβήλας. ἐν τῷ ἀρβήλα.
Τί οὐκ ἀπάγξω ἵνα θύρασιν ἥρως γένῃ. κέχρηται αὐτῷ πλάτων ἐν μενελάῳ. παρὰ δὲ τὴν
ἱστορίαν. οἱ γὰρ ἐν θύραις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι, οὐδεμιᾶς τινος τιμῆς ἠξιοῦντο. Τί
οὖν ἔτι ζητῶν κοράκων πονηρίαν. τοῦτό φησιν ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες. διότι μέχρι καὶ νῶ-
τον ἐσπάραξαν. Τίω. τὸ τιμῶ. Τίπτε. τί δή. Τίρεως. Τίρωνθος ὄνομα ὄρους.
Τίς. ἀντὶ τοῦ οὐδείς. δαβίδ. ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι. σημαίνει δὲ τὸ τίς διαφορά. τίς ἐγκα-
βαλὼν κυ. καὶ τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ. τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ. τὸ τίς δὲ ἐνταῦθα, οὐ τὸ ἄπο-
ρον παντελῶς. ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ. ὥστε τὸ τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις. καὶ τίς ἐστιν
ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν. καὶ παροιμία. ἀεί τις ἐν κυδώνος. ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς
ξένους. ἀπὸ κύδωνος κορινθίου, φιλοξένως διατεθέντος. ὑπερβαλλόντως. ἀεί τις εὖ κύδωνος τὸ
πλῆρες. Τὶς εἰς ἀναπαύλας. αὗται πορθμεῖα τινὰ ἢ παρὰ χάρωνος παύσεις καὶ κηρύγματα.
Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν τε πραγμάτων. Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον. λήθης πεδίον.
χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον. ὡς καὶ τὸν αὐαίνου λίθον. Τίς εἰς ὄνου πόκας
ἔτι λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀ-
νηνύτων. ἐν ᾧ δὲ πω φαμὲν χύτραν ποικίλλεις. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου
πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς. Τισάμενος. ὄνομα κύριον. τισάμενος δὲ ἀντὶ τοῦ τιμωρή-
σας. Τισαμενοφαινίππους. ὁ τισαμενὸς ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κωμῳδεῖται. ὁ δὲ φαίνιππος
ὡς συώδης καὶ ἑταιρικός. Τίς ἀμφιχαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ. ἀντὶ τοῦ πολύχαλκα.
τραγικώτερον λέγει διὰ τὸ μεγαλορρῆμον τοῦ λαμάχου. Τίσανδρος ὄνομα κύριον. Τισσα-
φέρνης ὄνομα κύριον. ὁ πέρσης. καὶ κλίνεται εἰς οὗς. Τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν. τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν. καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον. παρὰ τὸ ἐκ φρίξου εὐριπίδου
Τίσαι καὶ τίσασθαι ἀποδοῦναι. δαρεῖος ὁ περσῶν βασιλεὺς ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν ἐπεθύμησε
ὀρέτην τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκα. ἡρόδοτος. Τίσειαν. ἀποδοῖεν. Τισίας. ὁ τι-
μώμενος. Τίσις. τιμωρία. ἀπόδοσις. Τίσομαι. τιμωρήσομαι. ἀποτίσω. Τίσω. ἀποδώσω. Τίσου-
σι. τιμήσουσιν ἢ τιμωρήσουσιν. Τίς πατέρ᾽ αἰνήσει εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα. ἴσως ἐπὶ τῶν προγονι-
κὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων. Τίς τῇδε. οἱ σπένδοντες ἔλεγον. τίς τῇδε. ἀντὶ τίς πάρεστιν.
ἀλλὰ οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον. πολλοὶ κἀγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ σπένδοντες. ἵνα οἱ συνει-

δόντες τίσαντες ἄποινα ἐγχωροῖεν τῶν σπονδῶν. Τισσοκρὲς ἵππων περὶ ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. μετὰ
γλώσσης θουριοπέρσαις. τισσοκρόπος ἵππων. ὡς δοκοῦσι τὸν βαρβαρικὸν τρόπον, οὗτοι. Τί-
σαιο ὁ ἀπόλλων κεκιθάρικεν. ἀντὶ τοῦ τίσοι ἐμαντεύσατο. Τισουγγηνήσι ἰὼν ἐν ἀρβέλαις.
ἄρβελα δὲ πόλισμα σικελικόν. ἐξαπατῆτοι δὲ οἱ ἐκεῖσε ἐν ἀκοῦσι τοὺς ἐδόκουν εἶναι. Τιτα-
κίδαι. δῆμος ἐστὶ τῆς αἰαντίδος φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ μέμνηται ἡ-
ρόδοτος. Τιτᾶνες οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Τιτανίδα γῆν. οἱ μὲν, πᾶσαν. οἱ δὲ, τὴν ἀττικὴν
ἀπὸ τιτηνίου ἑνὸς τῶν τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκήσαντος περὶ μαραθῶνα. ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν
ἐπὶ τοὺς θεοὺς ὡς φιλόχορος ἐν τετάρτῃ πόλει. ἴστρος δὲ ἐν α' ἀττικῶν τιτάνας βοᾷ. ἐβοήθουν τοῖς
ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς νίκανδρος ἐν α' αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν πριαπωδῶν θεῶν εἶ-
ναι. Τίτανον λευκὸν ἢ γύψον ἢ κονίαν. λίθος ἐστὶ διακεκαυμένη. ἣν πάλαι μὲν τίτανον. νῦν δὲ
ἄσβεστον καλοῦσι. Τίτανος. ἡ κεκαυμένη λίθος. ἡ ἄσβεστος. θηλυκῶς δὲ ἡ τίτανος. σπανί-
ως δὲ ἀρσενικῶς. Τιτανῶδες βλέπειν κατὰ πληκτικόν. φοβερόν. καὶ τιτανικὸν σπέρμα αἰ-
λιανός. ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ κακῶν οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης καὶ ἀθέου συγγραφῆς. ἢ
ὁ μαργήτιος. ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ τιτανικῶν σπερμάτων φύντα τῷ βίῳ προσεδείξατο. Τιταρή-
σιος ποταμὸς θεσσαλίας. Τιτάρων. τιταρῶνος, πόλις θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν τιταρώνειος.
Τιτθεύεται. ἀριστοφάνης. διατί. τιτθεύουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα. βαρέως τε φέρομεν. Τιτανωθεῖ,
ἀκρωτηριασθεῖ. Τιταίνω. Τιτηνίδα γῆν ἐν τῷ τιτανίδα γῆν. Τίτθαι. ἀριστοφ. καθάπερ αἱ τίτθαι
σιτίζεις κακῶς. οὕτω καλοῦνται αἱ παρὰ τοῖς τιτθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρέφουσαι τὰ παιδία
αἵτινες διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ παιδία ὁλοκλήρους τὰς τροφὰς ἐσθίειν, διαμασώμεναι οὕ-
τω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα ἐξαίρουσαι τοῦ ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδί-
ων. εἰ δὲ συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας, ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις. αὐτὰς δὲ καταπίνειν τὰ πλεί-
ονα. οὕτω καὶ κλέων ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς ἐκέρδαινε. μασώμενος γὰρ
τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθείς. αὐτὸς δὲ ἐκείνου τριπλάσιον κατέπινεν. Τίτθη. τροφός. ὅσα δὲ
ἀργίᾳ μεμάρανται, καὶ ῥᾳθυμίᾳ διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν καὶ ταῖς γυ-
ναιξὶ λαλεῖν ἀποπέμψατε. καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι. καὶ λαλεῖν περὶ κρό-
κης καὶ στημόνων ἐάσομεν. καὶ τιτθεία ἡ ἐπιμέλεια. Τιτθοί. οἱ μαστοί. ἤτοι τῶν μαστῶν τὰ ἄ-
κρα. Τίτλος. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη. κεφάλαι-
α τνε. ὁ δὲ μάρκος. τίτλους μη. κεφάλαια λς'. ὁ δὲ λουκᾶς τίτλους πγ. κεφάλαια τμη.
ὁ ἰωάννης τίτλους ιη. κεφάλαια σλβ. καὶ τιτλάριον. δέλτος. σχεδάριον. πινακίδιον. Τίτος
βασιλεὺς ῥωμαίων. υἱὸς οὐεσπεσιανοῦ. ἀνὴρ πᾶν ἀρετῆς συνειληφὼς εἶδος ὥστε καὶ ἔρως τε
καὶ τρυφὴ τοῦ θνητοῦ προσαγορευθῆναι γένους. φιλανθρωπότατός τε ἦν καὶ πολεμικώτατος καὶ μουσι-
κώτατος ἦν. καὶ τῇ μὲν λατίνων ἐπιχωρίῳ γλώττῃ, πρὸς τὰς τῶν κοινῶν ἐχρῆτο διοικήσεις. ποιήματα
δὲ καὶ τραγῳδίας ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο. ἐπειδὲ ᾕρηκε τὰ ἱεροσόλυμα ὁ τίτος, συρία τε πᾶσα
καὶ αἴγυπτος καὶ ὅσα τῇ παλαιστίνῃ πρόσοικα γένη, ἐστεφάνουν τὸν ἄνδρα, νικητὴν ἀνακαλοῦντες.
ὁ δὲ, διωθεῖτο τοὺς στεφάνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργάσθαι ταῦτα. θεῷ δὲ φθονοῦντι ὀργὴν ἐπιδεδω-
κέναι τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας. οὗτος ἦν μέτριος καὶ σωφροσύνης μεστός. ἐπὶ δὲ τίτου τούτου τὴν ἱερου-
σαλὴμ πολιορκοῦντος ῥωμαῖός τις τῶν ἱππέων δοκιμώτατος ὑπὸ ἰουδαίους ὠθουμένους κατὰ τὸ
φάραγγος θεασάμενος ἐκ πλαγίου ἐπελαύνων τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν φεύγοντα. στι-
βαρὸν κατὰ τὸ σῶμα καὶ ὡπλισμένον, ἐκ τοῦ σφυροῦ ἐπιδραξάμενος. ἑαυτὸν κλίνας τοῦ ἵππου
τρέχοντος. καὶ τὸν ἰουδαῖον ἔφιππον κατασύροντος. καὶ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς τόνου καὶ τοῦ λοιποῦ σώ-
ματος ἐπιδειξάμενος. καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης ἀρετὴν, ὥσπερ τι κειμήλιον ἧκε τῷ καίσαρι
κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ τίτος ὑπερθαυμάσας τῆς ἰσχύος τούτου, καὶ δυνάμεως τὸ ἀ-
ήττητον, δώροις αὐτὸν ἀμείψας, τὸν ληφθέντα ἀπέκτεινε. Τίτος στρατηγὸς ῥωμαίων. τοῦτο δὲ
ἐγένετο παντάπασι νέου καὶ τοῦ τύχης μὲν τι συνεργήσαντος. τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προνοίας ἀπάντων
κεχειρισμένων. πάνυ γὰρ ἀγχίνους εἰ καί τις ἕτερος οὗτος ἐγένετο. οὗτος τὸ εὐστόχως ἐχέγγυες καὶ

νουνεχῶς, οὐ μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολάς, ἀλλὰ καὶ τὰς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, ὥστε τὴν περιβολὴν μὴ
καταλιπεῖν. καὶ Τίτος νέος ἦν κομιδῇ. πλείω γὰρ τριάκοντα ἐτῶν οὐκ εἶχε. καὶ πρῶτον εἰς τὴν ἑλ-
λάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων. Τίτος· οὗτος ὁ τὸ πυρρὸν ἐστί. κινησίας συγκατεπίληκεν. οὗτος μα-
λακὸς ἦν. Τιτώ· ἡ ἡμέρα. Τιτυβίζεται· ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖται. καὶ βάβριος· ἐπὶ χελι-
λιδόνος ταύτης ἀκούσας, μικρὰ τιτυβιζούσης. Τιτυός· οὗτος ἐρῶν τῆς λητοῦς κατέσχεν αὐ-
τὴν τοῦ κρηδέμνου· ἧς παῖδες ἀπόλλων καὶ ἄρτεμις, κατετόξευσαν αὐτὸν καὶ ἀνεῖλον. καὶ νῦν φα-
σὶν ὡς ἐν τῷ ᾅδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπηγμένα τῷ ἥπατι. Τιτυσκόμενος· στοχαζόμε-
νος· ἀπὸ μεταφορᾶς εἰς ῥῆμα. ἔστι δὲ παρὰ τὸ θέω θῶ τὸ τίω· τύσω τιτύσκω. Τίφη· ἡ καλουμένη
σίλφη. ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες. Τίφος· ὁ κάθυγρος τόπος. Τίφω· τῷ εἴπω καὶ τίφης.

Τλεσίς· τλεσίδος ἢ καὶ σλεσίς. τὸ παρ' ἡμῖν κτένιον. Τλῆ δ' ἥρη· ὑπέμεινε. Τλῆθι·
ὑπόμεινον. Τλήμονος· ἐλεεινοῦ. Τλῆμον· τολμηρέ. ἢ δύστλημον, ὥστε τοῦ μιασροῖ ξὺν
ἐπελινῷ οὔ τινι καταφορουμένη ἢ ἔργῳ ἀναιδής. Τλῶναι· ὑπομεῖναι. Τληπαθής· ὑπομέ-
νων ἐν τῷ πάσχειν. Τληπόλεμος ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῶν αἰγυπτίων πράγματα μεταχειρι-
ζόμενος, ἦν μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν νέος. καὶ κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν τῷ στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει
μετὰ φαντασίας. ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος. καὶ φιλόδοξος. καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πραγ-
μάτων λόγον ἀγαθὰ προσεφέρετο· πολλὰ δὲ καὶ κακά. στρατηγεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις, καὶ
χειρίζειν πολεμικὰς πράξεις δυνατὸς ἦν, καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τῇ φύσει. καὶ πρὸς τὰς στρατι-
ωτικὰς ὁμιλίας εὐφυῶς διέκειτο. πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χειρισμὸν δεόμενον ἐπιτά-
σεως καὶ νήψεως, καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων. καὶ καθόλου τὴν πρὸς τὸ λυσιτελὲς οἰκονομίαν,
ἀφυέστατος ὑπῆρχε πάντων. ἣ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε.
παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν χρημάτων ἐξουσίαν, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαι-
ρομαχῶν καὶ πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις. ἀπὸ δὲ τούτων γινόμενος εὐθέ-
ως πότους συνῆγε. καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ βίου πρὸς τούτοις, καὶ σὺν τούτοις εἶχε τὴν διατριβήν. ὃν δὲ
ποτε χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδου. μᾶλλον δὲ εἰ δεῖ τὸ φαινό-
μενον εἰπεῖν, διερρίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς ἑλλάδος προσεληλυθόσι πρεσβευ-
ταῖς, καὶ τοῖς περὶ τὸν διόνυσον τεχνίταις. καθόλου γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ᾔδει. τῷ δὲ πρὸς χάριν ὁ-
μιλήσαντι, πᾶν ἐξ ἑτοίμου τὸ φανὲν ἐδίδου. καὶ τὰ λείποντα ζήτει ἐν τῇ πολυβίου ἱστορίᾳ.

Τλήσομαι· ὑπομενῶ. Τλητικῶς· ὑπομονητικῶς. Τμαγὴ· κοπέν. Τμήδην· τμητι-
κῶς. Τμηθεῖσι, κοπεῖσι. Τμῆμα· κόμμα. Τμῆσις· ἡ κοπή. Τμητικὸς ὁ τέμνων.

Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγχρίμψαι· τουτέστι τοῖς τετμημένοις λώροις καὶ ἱμᾶσιν. οὓς καὶ ὁλκοὺς καλεῖ.
οἷς εἱλκύσθη ὀρέστης πεσὼν ἐκ τοῦ ἅρματος. Τμῶλος· ὄνομα ὄρους. Τμώμενος· ἀποτε-
μνόμενος. Τὸ ἀντάλλαγμα· τοῦ κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ χριστοῦ. ἴχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλε-
σαν οἱ ὑμνῳδοί. δαβίδ. τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. Τὸ ἀπὸ τῆς παλληνίδος. τὸ φο-
βερόν. ἀπὸ τῆς ἐπὶ παλληνίδι μάχης ἐν ᾗ ἡττήθησαν ἀθηναῖοι. Τὸ ἀρνίον σοι λελάληκεν. ἐν
αἰγύπτῳ ὥς φασιν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐλάλησεν. εὑρέθη δὲ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βασίλειον δρά-
κοντα πτερωτόν. ἔχοντα μῆκος πηχῶν δ΄. καί τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα. Τὸ βασιλικὸν
βοΐδιον. ἐπὶ πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκε βοΐδια ἕξ. πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν
ὁ πτολεμαῖος, προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας. διὸ βασιλικὸν ἐ-
κλήθη. Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος, μεγάλας ὀδύνας ὑ-
ποτείνει. οἷον μηδενὸς συμπράξαντος καὶ μετασχόντος τῶν ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρ-
τημάτων φέρει τινὰ παραμυθίαν. τὸ δὲ τὴν φροντίδα ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ. Τὸ κατὰ τὸ μέρος. τὸ
κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. αἰλιανός. τί δὲ δὴ μαθὼν ἐτόλμησε τό γε ἐπ' αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι λυδοῖς
πέρσαις. Τὸ κατ' εἰς αὐτὸν ἧκον. ὅσον ἐπ' αὐτῷ. ὅσον δυνατόν. Τὸ δέ μοι. τοῦτο δέ μοι. Τὸ δίων γρύ.
οὗτος ὁ δίων ἀλεξανδρεὺς ἦν τὸ γένος. διαπρέψας ἐπὶ φιλοσοφίᾳ. ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστὴν, τὸ ψίον
καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ. καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα. καὶ πολλὰ

ὄχλου ἐπακολουθοῦντος. αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο κατεσταλμένον τὸ τῆς σοφίας παράστη-
μα τηρῶν. ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἶπε πρὸς τὸν νε-
ανίαν οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ, ἀθυμήσας ἀπήγξατο. εἴρηται τὸ γρῦ ἐπὶ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. καὶ ὁ ῥύπος
τοῦ ὄνυχος. Τὸ ἐπίπαν. τὸ συνόλον. Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. φέρεται γὰρ καὶ
ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν τοιοῦτον. χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας, Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον
ἔχων σοφίης. Τὸ Ἱππάρχου τειχίον. Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου περὶ τὴν ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠ-
κοδόμησε. πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς Ἀθηναίους. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμά-
των ἡ παροιμία εἴρηται. Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν αἱρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειτ-
τόνων. ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνη-
ται αὐτῆς ὁ Σοφοκλῆς. Τὸ καλῶς ἔχον. τὸ συμφέρον. οἱ δὲ πῶς. τὸ καλῶς δ' ἔχον πάλαισμα
τῇ πόλει μὴ λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. τοῦτ' ἔστι. μὴ λῦσαι τὸ τῇ πόλει συμφέρον αἰτοῦμαι. Τοκάς. ἡ γεννῶσα.
καὶ τοκεὺς ὁ γεννήτωρ. καὶ τοκήων, γονέων ἢ τέκνων. Τὸ κύκλωμα. τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν
κακῶν. Τόκος. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ
καθ' ἡμέραν πλεῖον τὸ ἀργύριον ἀεὶ γίνεται ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου. Τοκοφορεῖν. τόκους λαμ-
βάνειν. Τόκος εἶδος πλεονεξίας. Τολμήεντι ὑπομονητικῷ. Αἰλιανός. ὁ δὲ, ἐσήλατο δὲ
τὸν νεὼν, ἕτοιμα δὴ καταγράφων. καὶ ὅτι τολμήσει ταῦτα ἐφοῖς ἐν ὅσῳ ἐπ' ἐρημίᾳ τῶν ἐπικου-
ρῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πεπιστευκώς. Τολμηρός. τὸν τολμηρὸν, εἰς τὸν ἀνδρεῖον με-
ταλαμβάνουσιν. καὶ ἐν τῷ ἐγκράτεια. Τολμῆσαι. ὑπομεῖναι. νόμων θ'. εἰ περὶ ἀποκτείνειέ τις
αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα. καὶ ἐν δευτέρῳ. τολμῶν. ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομέ-
νειν. καὶ Ἀριστοφάνης. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ καὶ ἀναίσχυντε σύ. καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μια-
ρώτατε. καὶ πῶς δεῦρ' ἂν ἦλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε. Τολμητής. Τολμητίας. τολμηρὸς
ἀμαθίας. τολμητὴν ἦν δὲ τὰ μάλιστα καὶ ταραχώδης. καὶ πέρα τοῦ ἀναγκαίου τὸ φιλοκίνδυνον κεκ-
τημένος. περὶ Θαδιβέρτου λέγει τοῦ υἱοῦ Θαδδεΐχου. Τολύρη ὄνομα κύριον. Τολυπεύειν.
ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. οἱ δὲ, καλῳδίοις τε καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυνδή-
σαντες, κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο. Τολύπευμα. συναγωγή. τὸ κατασκευαστὸν καὶ πε-
φιλοτεχνημένον ἔριον. Τολύπη. ἀγρία κολοκύνθη. Τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ δ' ἠκλέμμενον. οὗτοι
δὲ οἱ δημαγωγίᾳ ἀσπαζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τοῦ θεοῦ. ὁ τοίνυν θεὸς ὑπερβαλεῖν. ὁ ἐργασάμενος δείκνυσι.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. ἐπὶ τῶν ἀγανακτούντων πλοίων. εἴρηται τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας τινός. φασὶ γὰρ
Ἀριστοτέλην ἐπὶ τὴν ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν κατα-
ράσασθαι. ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν, τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἀῤῥωστεῖν. οἱ δὲ, τὰ πλοῖα ῥεῖν κα-
τεαγμένον, καταράσασθαι μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Τομεῖς. οἱ ἔμπροσθεν ὀδόντες. Τομίας εὐνοῦχος. ὁ δὲ Ναρσῆς ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, το-
μίας ἦν. καὶ τῆς εὐγλωττίας αὐτῷ οὔτι μάλα μετῆν. οὐδὲ παιδείας. καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ξυ-
φερώτερον ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχύς. καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιῃτημένος. ἦν
δὲ παρὰ Ἰουστινιανοῦ. Τόμις ὄνομα πόλεως. διφορεῖται. Τομὸν δὲ τμητικόν. ὀξυτόνως τοῦ πλά-
των. Τόμος ὁ χάρτης. Τόμυρις βασίλισσα Μασσαγετῶν. ἣν μνώμενος Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς,
ὡς οἱ οὐδόλως προσεχώρει, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξεα, ἐποιεῖτο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρατιάν.

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ. Μένανδρος κατὰ ψευδομένων. Τόνδε. τοῦ-
τον. Τοναῖος δρόμος. ὁ ἰσχυρός. Τὸν ἐγκέφαλον ὡς περισείεσθαι μοι δοκεῖς. τουτέστι τὰ
κεκρυμμένα. Τονεφερσώφρις. βασιλεὺς Αἰγύπτου. Τονθορύζει. ὑποτύπως λαλεῖ. ψιθυρί-
ζει. ἠρέμα γρύζει ἢ λάθρα φθέγγεται. ἢ ὑποτρέμει τὰ χείλη κινδυνεύων. ὑπὸ τοῦ τονθορύζοντος δὲ τοῦ πλή-
θους καὶ ἀγανακτούντων, λόγοις ἐχέφροσιν ὁ βασιλεὺς τούτους ἐμάλαξε. πάλιν τε θρόου ὑπεξα-
πτόντων καὶ τονθορύζειν πειρωμένων, ἔφη. Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων
φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων. λέγεται δὲ καὶ ὁ Σκύθης τὸν ἵππον. Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε. δώδεκα πό-
λεις τῆς Ἰωνίας συνίεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴποτε

ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ κολοφώνιοι προσετίθεντο τὴν νικῶσαν. σμυρναῖοι γὰρ ἐλθόντες εἶ-
χον συμμάχους. ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ-
παροιμία εἴρηται. Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. ἐν τῷ τοὺς κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς στασι-
άσαντας, τινὰ τούτων μοῖραν ξυνοικίσαι τοῖς σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δὲ ὕστερον τινὰ ἀπελθόντων σμυρ-
ναίων τῶν μετ' ἀπολειφθέντων κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῶν. ὥστε τοὺς κολοφωνίους ἐν τούτῳ δώδεκα
πόλεις ἔχειν. τήν τε κολοφῶνα καὶ σμύρναν. καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι περί τινος σμυρναίους, οἱ ὑπο-
λειφθέντες μετὰ τῶν κολοφωνίων ἐν σμύρνῃ, ὅτε ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς κολοφωνί-
ους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ἣ προσέθεντο ταύτην κρατεῖν. καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυρίου
κατὰ τοῦτον κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς λοιποῖς. ὡς ἐπὶ τῆς ψήφου τῶν ιβ΄ τῶν κολοφωνίων τῇ ταύ-
τον ἕτερον. Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινὰς ἢ καὶ θεραπευόντων. ἡ δὲ μετα-
φορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων. καθόσον ἐκεῖνοι ὑπ' ἀλλήλων κνηθόμενοι καὶ ἀντικνήθουσι. Τὸν αὐτὸν ἢ δύ-
ναμιν. πισίδης. εἷλκε γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τινὸς εὑρεθεὶς πρὸς αὐτὸν ἑλκτικῶς ταῖς ἰκμά-
δας. τόνος καὶ τοῦ κραββατίου τὰ σχοινία. τόνος καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος. πυθικὸν τὸ προμάντευμα
ἐν τόνοις ἑξαμέτροις. οὕτω προέλεγεν τὴν τελευτήν. αἰακίδη προφύλαξαι μολεῖν ἀχερούσιον ὕ-
δωρ. πανδοσίην θ' ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένος ἐστί. καὶ συνάψας μάχην βρεττίοις καὶ λευκανοῖς
ἐπί τινι ποταμῷ, τῆς πορφύρας ἐγγείας, τῶν προσχώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν καλούντων
ἀχερόντιδα. τὴν δὲ πλησίον πόλιν πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ
γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεὼν ἐκπέπληκε, τότε δὴ τὸν εὐκλεᾶ πορεύεται θάνατον. καὶ πρὸς μέσους
ὠθούμενος τοὺς πολεμίους ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτως ἀπέθανε μαχόμενος. ἦν δὲ
ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου κηδεστής. ὀλυμπιάδος ἀδελφός. Τὸν ὕλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῶν
μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων ἡ παροιμία. ἐπεὶ τὸν ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον ἡρακλῆς ἀ-
ποβὰς τῆς νεὼς ἀργοῦς καὶ ζητήσας, οὐχ εὗρε. Τοξεύω. τοξεία. Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπη-
ρέται. φύλακες τοῦ ἄστεος. τὸν ἀριθμὸν χίλιοι. οἵτινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσον σκη-
νοποιησάμενοι. ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς ἄρειον πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ σκύθαι καὶ πευσίνιοι
ἀπὸ πευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς. Τοξότης. ὑπη-
ρέτης. ἀριστοφάνης. τοξότης συνήγορος ὥσπερ ἄλλος. ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτης. Τοξοποιεῖν. μὴ
σκυθρώπαζ'. οὐ γὰρ πρέπουσι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν. ἀπὸ τοῦ ἀνακλω-
θέντος. τοιοῦτον δὲ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. ὅμηρος. ὁ δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
ἰάνθη. σοφοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον. ὡς ἀνδρὸς μέτωπον ἰάνθη χαρᾷ. τοξότου δημοσίου ὑπηρέτου. ἐ-
πόπτου κεκλημένου. Τοπάζειν. οἷον στοχάζεσθαι. ἐνθυμεῖσθαι. ὑπονοεῖν. καὶ ἐτόπαζεν ὁμοίως.
καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν ἠριγόνῃ. ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. διὸ καὶ ὑποτοπεῖν τὸ ὑπονο-
εῖν λέγουσι. Τοπάζιος λίθος πολυτελής. κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς τιμώμενος. Τὸ παράπαν.
διόλου. παντελῶς. οἷον μὴ εἰπεῖν τὸ παράπαν. κατὰ πάντα τρόπον. ἐξ ὁλοκλήρου. Τὸ παρέργου
σκάφιον. ἐπὶ τῶν μικρὰ πολλάκις ζητούντων. πάρεργος γὰρ ὁ κυβερνήτης, σκάφος ἀπώλεσε.
καὶ συνεχῶς ἠνώχλει. Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. παροιμία. πλάτων ἐν γοργίᾳ. καὶ ὡς ἔοικεν ἀνά-
γκη μοι κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. κρατῖνος πυλαίᾳ. ἄνδρας σοφοὺς χρὴ
τὸ παρὸν πρᾶγμα ὡς καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι. Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι. Τὸ πέρα. ἔτι ἐπὶ
πλέον. ἢ ἕως τέλους. ἢ ὅλως. Τοπεῖν. ὑπονοεῖν. Τοπεῖον. τὰ σχοινία λέγουσι τοπεῖα. στρά-
τις μακεδόσι. τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις ἄνδρες. Τόπος. τῶν πολλα-
χῶς λεγομένων ἐστί. λέγεται γὰρ τόπος ὁ φυσικός. καὶ τὸ μόριον. καὶ ἡ ἑκάστου λόγου περίοδος. οἱ
δὲ παρὰ ἀριστοτέλει τόποι, διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ φυσικῷ τόπῳ λέγονται. τόποι δέ εἰσιν ἀρ-
χαὶ καὶ ἀφορμαὶ διαφόρων ἐπιχειρημάτων. ταῦτα καὶ ἡ ἐπιγράφεται ἡ τοῦ ἀριστοτέλους πραγματεία.
ἀπὸ τοῦ τόπους τινὰς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι. ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προ-
τεθέντος δι' ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχή τις ἢ στοιχεῖον ἀφ' οὗ λαμβανόμενοι τὰς περὶ ἑ-
κάστου ἀρχὰς ἐπιστήσαντες τὴν διάνοιαν. τῇ περιγραφῇ μὲν ὡρισμένος. ἢ γὰρ παραλαμβάνεται καὶ

να. καὶ καθόλου ὅτι τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν ἤδη ἀπαιτεῖ ἕξιν, τὰ τοιαῦτα δὲ ἀκινδύνως περιλαμβάνε-
σθαι. τοῖς δὲ καθέκαστα ἀορίστως. ἀπὸ τούτων γάρ ἐστιν ὁρμώμενον εὐπορεῖν πρὸς τὰς ἐνστάσεις ἐνδό-
ξου πρὸς τὸ προκείμενον. τοῦτο δὲ ἡ ἀρχή. ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ περὶ τὸ βιβλίον, μὴ τοπικὸν ἀλλὰ
πρὸ τῶν τόπων ἐπιγράφεσθαι. ἐνίοτε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἐξ ἐνδόξων. οὐ γὰρ οἷόν τε προδιδάσκειν τοὺς
τὰ προτεθέντα ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ἀλλ᾽ ἐπιμήκης γαίης ἐλέου τόπος
εἰ γὰρ ἰδόντες, ἀθυμεῖ πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες. νῦν δέ τι κοῦ σαθρῶ λεσα. τίς περιηγητο-
πίστις. Τόπος παραγγέλματος διαφέρει. παράγγελμα μὲν εἶναι τὸ κοινότερον καὶ καθολι-
κώτερον καὶ ἁπλούστερον. ἀφ᾽ οὗ τόπος εὑρίσκεται. ἀρχὴ γὰρ τόπου παράγγελμα, ὥσπερ ὁ τόπος
ἐπιχειρήματος. οἷον παράγγελμα μὲν τὸ οὕτως λεγόμενον. ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων
καὶ τῶν συστοίχων. τόπος δὲ εἰ καὶ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον. καὶ
πάλιν ὡς ἐν τῶν συστοίχων οὕτω καὶ τὰ λοιπά. ὁ δὲ τόπος πρότασις ἤδη τις ἀπὸ τοῦ παραγγέλ-
ματος γίνεται. Τοποτηρητής. εἶδος ἀξιώματος. Τὸ προσέρπον. τὸ ἀποβησόμενον. σοφο-
κλῆς. ὤμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. προὔφαντος ἀνὴρ θανεῖται. Τορέ. ὁ περιδινοῦν. ὁ περι-
οῦν. Τόρυγες παρὰ λυκόφρονι ὁ κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὄρυξ. Τορεύει. γλύφει. τιτρᾷ. καὶ τὸ
ἐρευνᾷ πᾶσαν ᾠδήν. ἀντὶ τοῦ τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν. Τορεία. ἡ ῥητορεία. Τορκου-
ατος ὄνομα κατ᾽ ἐπίκλησιν. κινηθέντος δὲ τὸ κελτῶν ἔθνος, κατὰ τῆς ἰταλίας ἐρρύη. καὶ ἀντικα-
θεζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, μάλλιος τῶν ἀπὸ βουλῆς ἐπιφανεῖς, ὃν βασιλέα τῶν κελτῶν
τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον καὶ προσιέναι οἱ τὸν ἄριστον τῶν ῥωμαίων ἐς ἰδιάζουσαν συμπλο-
κὴν προκαλούμενον ὑποστάς, ἐπικαιρίῳ καταβάλλει τραύματι. σκυλεύσας τε τὸν νεκρόν, καὶ τὸν
περὶ τὸν τράχηλον στρεπτὸν ἀνελόμενος. ὃς ἐπιχώριος ἐστὶ κόσμος κελτοῖς, αὐτὸς περιεθέτο. καὶ
ἀπὸ τοῦδε πρὸς τῶν πολιτῶν τορκουάτος ἐπεκλήθη. ὅπερ ἂν εἴη στρεπτοφόρος. μνημεῖον τῆς
ἀριστείας τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τοῖς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ καταλέλοιπε. Τόρμη. νύσσα. καμπτήρ.

Τορνευτολυρασπιδοπηγοί. οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας. Τόρνος. ξύλον στρογγύ-
λον. ἢ τὸ τρῆμα. καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό. Τορνώσασθαι. κατασκευάσασθαι. Τορόν. ἰσχυ-
ρόν. καὶ τορῶς. ἰσχυρῶς ἀντὶ τοῦ μεγαλοφώνως. σαφῶς. ἀκριβῶς. τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημανθῆναι κε-
λεύσας. Τορῶ. τὸ τύπτω. Τορωναῖος ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς τορώνης. τορώνη δὲ πόλις
ἐν θρᾴκῃ. Τορύνη τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται. [illegible] τορύνην πῶς
δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος. καὶ αὖθις. καὶ τὴν εἰσοδίην τορύναν. Τόσιβις. θεὸς τῶν. Τὸ
σκαμβὸν ξύλον, οὐδέποτε ὀρθόν. αὕτη ἡ παροιμία δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά. τάττεται δὲ κατὰ τῶν
διάστροφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν, καὶ μηδὲν ὠφελούντων. Τὸ σὸν ὄναρ
σοι διηγούμενος. ἐπειδὴ ἐγὼ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγού-
μενος. Τοσοῦτον. ἀντὶ τοῦ τοῦτο. καίτοι τοσοῦτον γ᾽ ἐξεπίστασθαι δοκῶ. τουτέστι τοῦτο. σοφοκλῆς ἐν αἴ-
αντι. καὶ αὖθις ὁ αὐτός. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον. ἀντὶ τοῦ μέχρι τούτου. Τόσω. το-
σούτω. Τοσούτῳ θεῷ. ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ. καὶ μόνον ἔθεντο εἰ τοῦτοι γένοιντο ὑπὸ τοσούτῳ θεῷ τὴν
δαιμονίαν εἶναι, ἐπιγράφοντες κοινῇ. Τὸ συνοῖσον. τὸ συμφέρον. ὁ δέ, αἰσθόμενος, φιλυπό-
στροφος γίνεται. τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος. Τότε δὴ τότε. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα. τότε δὴ τότε
στεφανιτικὴ δύναμις τῶν ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς. Τοτηνικαῦτα. τότε. Τοῦ. τοῦ δὲ καὶ ἐ-
πὶ θηλυκοῦ τάττεται. ὥσπερ τὸ τινὸς ἀεὶ σοῦ, ἀμφιάρεω ταυτὶ τὰ κρέα αὐτοῦ παρὰ γυναικὸς του φέρω. ἐ-
πὶ οὐδετέρου, δὲ δαναΐσιν. ἂν ἔσι θεῶς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι τουτί. προσάζειν δὲ καὶ κατὰ μονάδικον
ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ, κακιανοὶ φερεκράτης. πάντες δ᾽ εἰσὶ τῶν φίλων ἐνός του. Τοὐρανοῦ χερὸς
ἐπὶ τῶν ἀπληστέρων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία. Τοῦ δὲ τοῦτο κρίσει. ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τίνος.

Τοὔγκυκλον. τὸ ἔγκυκλον. τουτέστι τὴν πύλην. διὰ τὴν τῶν τειχῶν περιβολήν. ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν περιβολαίων. τουτέστιν ἣν ἐχόμενοι περιβαλλόμεθα. τοῦ δ᾽ ἆρ᾽ ὁ κωρυκαῖος ἠκροάζετο. φα-
σὶν ὅτι περὶ κώρυκον τῆς παμφυλίας ἦσαν πειραταί. οἵτινες τοῖς ἐν κωρύκῳ συμπράττοντες, περιε-
γάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν καθ᾽ ὃν μέλλοιεν πλεῖν τοῖς πειραταῖς ἐμή-
νυον. ἐπεκράτησε

σον. ἐπεκράτησεν οὖν ἡ παροιμία. ἐπὶ τῶν δικαίως τὸν μισθὸν λαμβανόντων. εἰς γυναῖκας δὲ ἀρχομένων.
Τοὔδαφος. Τοὖδος τὸ σάνδαλον. ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δύναται. ὥσπερ ἄλις χρυσωθέν. Τοῦ θ' ἅδης διακορῆ πρότερον ἐγὼ πείσομαι. Τοὐκαθήκοντος πόρρω χρόνου. τουτέστι πρὸ εἰωθότος. λέγεται δὲ καὶ τοῦ εἰκότος πόρρω. Τοὔλαιον τὸ ἔλεον. Τοὔλαιον, τὸ ἀλειπτρόν. Τοῦ μορύχου διονύσου. μορύξαι τὸ μολῦναι ἐστί. διότι καὶ κεῖνος ἐπιμολύνεται τῶν σταφυλῶν. καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ τρυγητῷ μολύνεται. Τοὔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν. Τοὔμπηκον. οἱ βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων. Τοὐναντίον. Τοὔνεκα. τοῦ τυχεῖν. Τυννουτουί. μικροῦ. συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους, τοῦτό φησιν. ἀριστοφ' νεφέλαις. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας. Τοῦ παίνυ. τοῦ πανυμμένου. ἐν συμμεθώματι τὸν παίνυ. Τοῦ πιόντος. τοῦ μέλλοντος. τοῦ τυχόντος. σοφοκλ'. καί τοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν. ἀλλὰ μαντείας ἔδει. ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων. οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν. ἀλλ' ἐγὼ μολὼν ὁ μηδὲν εἰδὼς οἰδίπους, ἔπαυσά νιν γνώμῃ κυρήσας. οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.
Τοὔπος. τὸ ἔπος. καὶ τὸ κεῖνο τοὔπος ὀρθῶς καὶ καλῶς εἰρημένον. παρὰ ἀριστοφάνει. ὅτι σὺν πανωλέθροισιν οὐδὲν ἦν πανωλέθρων. ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται καὶ γυναιξίν. ἀλλ' ὅμως ὦ δημόται, ἐπὶ τῷ εἰ οἰκεῖν οἰκίαν αὐτὴν κακῶς. Τουρέλλος ἡ λισθεανική. Τοῦ σελίνου δεῖται. ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς νοσούντων. καὶ τοὺς εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις ὥς φησι πλούταρχος.
Τοὺς ἑταίρους ζαγωδοὺς ἀγωνιεῖται σοι. ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ συμμετρούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία ὡς δίδυμός φησι. Τοὺς κόσα λόγιον. κόσας ἐγένετο δίκαιος ἀνήρ. πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς σαλαμινίους. καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας. καὶ ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας, νικήσαντες οὐ μετέδωκαν. καὶ τότε συμβουλεύοντος τοῦ κόσου τῇ ὁμολογίᾳ ἐμμένειν, ἀνθ' ὧν λιμῷ περιέπεσον, τοῦ κόσου λόγοις ἐπείσθησαν. Τουσκιανός. ῥήτωρ δεινότατος. Τουσκλάνῳ. ἀγρῷ οὕτως λεγομένῳ. ὁ δὲ τιμαγένης ἐκπεσὼν τῆς σχολ' διὰ τὸ παρρησιάζεσθαι, ἐν ἀγρῷ διῆγε τῷ τουσκλάνῳ λεγομένῳ. Τοῦσκοι. οἱ τυρρηνοί. καὶ ζήτει ἐν τῷ τυρρηνία χώρα.
Τοὔστρακον. τὸ ὄστρακον. ἀριστοφ'. καὶ παραδοὺς τοὔστρακον πρὸς τὸ θύρετρον. τὸ καλούμενον ἀνδράνια. Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. δημοσθένης φιλιππικοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε. καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν. οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκεῖσθαι φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον. οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν. χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων. ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύσαντες, συνῴκουν. Τουτάκι. ἐνθάδε. Τουτί. ἐπέκτασις. καὶ τουτεῖον, ἐνταῦθα. Τοῦτό γ' ἔτι ἧττον. ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγεν ἐκεῖνο εἶναι. τουτέστι τὸ ζητούμενον. Τοῦτο ποιήσας. ἐν καὶ ἄλλα τὴν παροιμίαν τῶν ἀδικούντων δικαιότατον. καὶ τοῦτο, τούτου τοὔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν. τουτέστι τρέφειν καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν. τοῦτο μὲν εἴπου δὲ τὸν λύκον ὁρᾶν καὶ θηρᾶν ἀλωπέκων. ἐπὶ τῶν λιμώντων τὰς ὄψεις τοῦτο λέγεται. Τοὔψον. ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται. λέγεται καὶ ὀψοπώλειον. ὥσπερ τὸ παρελθεῖν εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα. καὶ τὸν λιβανωτόν. Τοὔψον. τὸ ὄψον. ἔστι τὸ ἰχθύδιον. ἢ ὀψάριον. Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, καλῶς φέρειν χρή. Τόφρα. ἕως τοσούτου. καὶ τὸ φρατέως. Τὸ χρεών. τὸ εἱμαρμένον. Τόψιος ὄνομα κύριον. ὃς ἦν παλαιστής. ἀδελφὸς δίωνος φιλοσόφου τοῦ ἀλεξανδρέως. Τὼ, χωρὶς τοῦ ι. ἀντὶ τοῦ δύο. καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ἐπὶ δυϊκοῦ καὶ οὐδετέρως. Τωβὴτ ὄνομα κύριον. καὶ τωβίας ὁμοίως. Τῷ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις ταυτόν, τῷ δὲ τοῦτο κρίνεις. τουτέστι τίνι τεκμηρίῳ νοήσας καὶ στοχασάμενος. Τωθάζειν. αἰτιατικῇ, σκώπτειν. χλευάζειν. λοιδορεῖν. καυχᾶσθαι. οὐ δεῖ γὰρ τωθάζειν τὴν αὐλητρίδα τὸν μὴ ποθοῦντα κλέψαντα. Τωθασμός. καὶ τωθαστικὴ κλάσις. ἀντὶ σκωπτικόν. ἐπιπλαστικὴ χλευαστική. λοιδορητική. Τῷ λόγῳ ὡς δὴ θεὸς ὤν. τῷ μὲν ἐξ ἀκόλαια καὶ φορβάδων ἀπ' ἐλπίσων ἐπὶ νομισθέντων λόγῳ. Τῷ μηρῷ μὴ συνέχειν τοῦτ' ἐστὶ μὴ ἀφιέναι. ἀλλ' ἀναμένειν καὶ μὴ ἐκθλίβειν τὰ αἰδοῖα. ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς. ἀριστοφ' νεφέλαις. Τώμισον ὄνομα πόλεως. διφορεῖται δὲ ἡ δοτική. τόμῳ. Τώμυρις βασίλισσα μασσαγετῶν ἣν μνώμενος κῦρος ὁ περσῶν βασιλεὺς ὡς οἱ δοῦλοι οὐ προσεχώρησεν, ἐλθὼν ἐπὶ τὰ ἀράξεα ἐκρίνετο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τῷ στρατῷ. Τῶν ἀγήρων μοι παντ' ἤπειρον μνήμην. ἀντὶ τοῦ δὲ. Τῶν αὐτῶν τῶν χωρὶς. Τῶν δ' ὄνων οὔ μοι μέλει. Τῶν δυναστῶν τι κηδευτὴς ἀνακνυταύροις. Τῶν

ἐὰν ἴδωσι φίλων πλείονας εἶεν οἱ συκοφαντοῦντες. Τῶν ἐκ πηδῶν· τῶν προδιέξιν νοσούντων,
Τῶν ἐπὶ σκηνῆς· τῶν θεατρικῶν. Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν· φασὶ τοὺς σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴν φαρέτραν· καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διάγοντες καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς μέλαιναν· ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων, ἐξέφερον τὰς φαρέτρας καὶ ἠρίθμουν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὕρισκον τὸ πλείους τὰς λευκάς, εὐδαιμόνιζον τὸν ἀποθανόντα· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἡμερῶν λευκῶν. Τῶν ἴσων ὁ μήλου· χλύμαιον ἐοικότα κλάσαντες τὴν σαννίδα τῶν βαλαντίων. Τῶν ὤτων ἀναρτηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει. Τῶν δύο κακῶν ἕν· λεγόμενόν τι ἐστὶ καὶ μὴν ἀνδρός· δύο προσθείς, ὡς παροιμιῶδες ἐστὶ λέγει παίζων· τὸ ἓν γάρ τι τούτων τῶν δυοῖν ἔχει κακόν. ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν ἀθηρευμένης ὥσπερ πρός τι μέρος. πολύζηλος δημοτυνδάρεω. δυοῖν γοῦν κακοῖν τὴν ἑλέσθαι αὐτὸ ὅτι πᾶσα ἀνάγκη ξύλον ἑφέλκειν. ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. Ταυτὶ ἐστὶ διὰ θηρευμένους, ἅσοι φυλακτέ ἐστίν. ἀριστοφάνης τριφάλητι. ἐγὼ γὰρ ἀπὸ θηρευμένους δέδοικα τὰ δὶα ταυτί. Τῷ νῷ λόγῳ ἀντὶ τοῦ ποίῳ καὶ τῷ, τοῦτο κείνεις. ἀντὶ τοῦ ἐκ ποίου σημείου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἢ τύχηκεν ὡς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην. αἱ ποιδεῖσιν οἰχειείζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιβέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος. ποτὲ δὲ τοὐναντίον. Τῶν ὑποδεδιπτασμένων· τῶν ὑφ᾽ ἑαυτῶν. ὁ δὲ καίσαρ τὸν γενναιότατον ἡγεμόνα, κελεύει τῶν ὑποδεδιπτασμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν. Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα. φησὶν ἀριστοτέλης ἐν τῇ μηλιέων πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ιϛ´. καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.
Τῶ ῥᾳδιόδη. Τώς· οὕτως· τὼς δὲ σὰ πεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλε φίλησα. ὅμηρος. καὶ σοφοκλῆς. ὡς ἐμὲ αὐτοσφαγῆ ἀπίπορτα, τὼς αὐτοσφαγεῖς πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.
Τῶσε· διόσε. ἐν ἐπιγράμματι. τῶσε μάκαρ λιπὼν ἐπὶ τέπιμ περαίει. Τῷ τέλει ἐπὶ σιν φέρων· οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται. ἢ νομίζων ἕως τέλους οὕτως ἐλαύνειν. σοφοκλῆς. Τώπηλας ὄνομα κύριον. Τῷ ζόπῳ ἀντὶ τοῦ τίνα ζόπον. Τῶ τι ἄρα· διὰ τοῦτο δή. τῷ τι ἄρα οὐδὲ κατέλυσεν αὐτῶν ἔδοξεν τοῖσδε τοῖς πολίσμασι. ἀλλ᾽ εἰς τὸ ψαμαθῶδες τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις. ἔσπειρ ἀφειδῶς τοῖς πολεμίοις. τῷ τι ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν. Τῶ τι. πολὺ παράζοπον τοῦτο. οὐ γὰρ τῷ τι. ἀλλ᾽ οὐδὲ τερεν ἄρθρον ἐνικὸν τὸ τῷ. καὶ μηδαμῶς ἂν λῆγον χρήζω ξένον ὀρθὸν ἄκουσμα κοῦσαι. τουτέστι τὸ ἀνεξάλειπτον κακόν. τὸ κατὰ τὴν πλήρωσιν χρήζω ἀκοῦσαι τῷ οἰδίποδος. Τῷ ὀφθαλμῷ παραβάλλει. ἀριστοφάνης νεφέλαις. τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφορᾶ καὶ ὑποβλέπει. ὅμηρος, ὑπόδρα ἰδών. οὕτω γὰρ ἐβάδιζεν ὁ σωκράτης. καὶ παλαίτων πρὸ αὐτοῦ. ταυρηδὸν ὑποβλέψας ὡς περ εἰώθει. Τραβαῖαι. αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ ῥωμαίοις. Τραβίτης, ὀκνύων. Τραγαλίζονται. ἀριστοφάνης. ὡς ἥσθιον τὸν σύρφανα ἐκ κιθαρείου λογαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.
Τραγεῖν. φαγεῖν. Τραγήματα. καὶ παρατιθέναι τὰ τραγήματα, πολλάκις ἅμα συνεσθιομένων. ἐνίοτε καρύων μὲν τρία ἢ τέτταρα. τῶν δὲ ἰσχάδων ἂν οὕτω τύχῃ πέντε ἢ ἕξ. εἰ δὲ περιεσθίοντες ἡμεῖς χαρίεσσαν τινα παρρησίαν ἤτισαμεν, ἔτι πλείους προσέθηκεν ἂν ἴσως δύο ἢ τρία, μάλα σεμνῷ προσώπῳ. καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα. τῶν λεγομένων τραγαλιμβάτων. τρώκτας ἦρξεν ἀπολλόδωρος ἀσκληπιάδου ὁ γραμματικός. Τραγὴν ἐκμεμενος μηκάνων. ἀντὶ τοῦ αἶγα. Τραγικῆς. τραγωδεῖν εἰδυίας. Τραγικὴ σκηνή. σχῆμα μετέωρον. ἐφ᾽ οὗ ἐνθεῶν σκηναῖς τινες παρόντες ἔλεγον. λέγεται ἢ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή. Τραγικὸν πάθος. συμφορᾶς μεστόν. Τραγικὸς πίθηκος. ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν σεμνυνομένων. δημοσθένης. καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν αἰσχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον ποιτὰς τραγῳδῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν. ἤτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῄει εἰς τὴν σκηνήν, ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμηλὸν ζῷόν ἐστιν. εἰς τοῦτο ἀπέσκωψε τὸν αἰσχίνην. ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινομένους τραγῳδίαν μιμούμενον.
Τραγικώτερον. ἀξιοπιστότερος. ἢ ἀτυχέστερος. ἀριστοφάνης. οὐκοῦν ἐχρῆν σε πτηνὰ σου ζεῦξαι πτερόν. ὅπως ἐφαίνου θεοῖς τραγικώτερος. αἰνίττεται δὲ τὰ περὶ ἰκάρου λεγόμενα. ἢ ἐπειδὴ κεῖ ὀρθηροφόντης

ῥοφόντις τὴν τοῦ προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς χιμαίρας ἀναίρεσιν, ἐπανελθὼν εἰς κό-
ρινθον, ἐξαπατῆσαι. καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τοῦ ἵππου πηγάσου, εἰς μέσην ῥῖψαι τὴν
θάλασσαν. Τράγκυλλος ὁ σουητώνιος· χρηματίσας γραμματικὸς ῥωμαῖος. ἔγραψε περὶ τῶν
παρ' ἕλλησι παιδιῶν βιβλίον α'. περὶ τῶν παρὰ ῥωμαίοις θεωρικῶν καὶ ἀγώνων βιβλία β'. περὶ τοῦ κατὰ
ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βιβλίον α'. περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων α'. περὶ τῆς κικέρωνος πολιτείας
α'. ἀντιλέγει δὲ τῷ διδύμῳ. περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ ἰδέας ἐσθημάτων καὶ ὑποδημάτων. καὶ τῶν
ἄλλων οἷς τις ἀμφιέννυται. περὶ δυσφήμων λέξεων ἤτοι βλασφημιῶν, καὶ πόθεν ἑκάστη. περὶ ῥώμης
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἠθῶν βιβλία β'. συγγενικὸν καισάρων. περιέχει δὲ βίους καὶ διαδο-
χὰς αὐτῶν ἀπὸ ἰουλίου ἕως δομετιανοῦ, βιβλία κ'. στέμμα ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων. Τρα-
γάλας· ὁ ἄπλον. ὦ χρυσέ μοι ὀκόττας οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγήν. ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώ-
ρακος ἐκ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι καὶ τῇ γῇ προσκλῶσαι. Τράγος· παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν.
τράχος τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ τραχεῖαν φωνὴν ἔχειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τρέχειν καὶ τραγᾶν φασὶ τὰς ἀμπέλους. ὅτι τὸν
μὴ καρπὸν φέρουσιν. ἢ τῶν τράγων δυσοδμία γράσος λέγεται. καὶ γράσων αὐτὸς ὁ δύσοσμος. διάλογος
τράγου καὶ βοός. ἐν τῷ β' τοῦ ἑβδόμου. Τράγος παρὰ μεσσηνίοις ὁ ἐρινεός. ἐδέξατο δὲ ἀριστομένης χρη-
σμὸν ὡς ἡνίκα πίῃ ὕδωρ τῆς νέδας ποταμοῦ ὁ τράγος ἁλώσεται ἡ ἴρα τὸ ὄρος. καὶ ἐκώλυον τοὺς
τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἐρινεὸς ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμόν. οὗ τὰ φύλλα τῷ ὕδατι ἐπλησί-
αζον κεκυφότα. καὶ τούτου ἐκβάντος ἑάλω τὸ ὄρος. Τραγῳδία δεινοπάθεια. ἀριστοφάνης
πλούτῳ· ἴσως ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας. τὰ γὰρ ἀτοπώτατα τῶν φαντασμάτων, τραγῳδοῖς μᾶλλον
ἁρμόττει. ἐν δὲ ταῖς τραγῳδίαις, μετὰ λαμπάδων εἰσήρχοντο αἱ ἐρινύες. τὸ δὲ ὅπως ἐγένοντο, τρα-
γῳδίαν βουλομένου γράφειν ἐστίν. ἢ χρηστοείαν συγγράφοντος. καὶ αὖθις παθοῦσα τραγῳδίας ἄξια. Τρα-
γῳδικόν· ἐμπαθές. ἐπεὶ περ ἡ τραγῳδία, ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. ἢ ἐπειδὴ περὶ τρα-
γῳδίας μέλλει λέγειν. Τραϊανὸς πατρίκιος· ἤκμαζε δὲ ἐπὶ ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοτμήτου. οὗτος ἔ-
γραψε χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον. ἦν δὲ χριστιανικώτατος καὶ ὀρθοδοξότατος. Τρα-
ϊανὸς βασιλεὺς ῥωμαίων. ὃς ἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε ποτὲ γυ-
μνώσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ λέγων. δέξαι τὸ ξίφος τοῦ-
το. καὶ εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ. εἰ δὲ μή, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι. οὗτος τοῖς χριστιανοῖς ἀνακω-
χήν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχεν. οἱ γὰρ κατὰ καιρὸν ὑπὸ τῶν ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ὠνούμενοι,
πρὸς θεραπείαν τῶν τότε βασιλέων, διαφόρους ἐπῆγον τοῖς χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ τιβέ-
ριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου παλαιστινῶν ἔθνους, ἀνήγγειλεν αὐτῷ λέγων ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοι-
πὸν τοὺς χριστιανοὺς φονεύειν ἐκείνων αὐτομάτως ἐπειγομένων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. ἐντεῦ-
θεν ὁ τραϊανός, πᾶσιν ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτόν, ἀπηγόρευσε τοῦ τιμωρεῖσθαι τούτους. Τράμις·
ὁ πρωκτός. ἀριστοφάνης. αἰθὸς τετίλημαι πάντα τὰ περὶ τὸν τράμιν. Τράμπις. Τρανές·
σαφές. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές. ἀλλ' ἀλώμεθα. καὶ αὖθις. ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο.

Τρανεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰσθήσεως ε'. Τράπεζα καὶ τραπεζίτης κύ-
ων. ὁ ὑποκάτω τῆς τραπέζης. τραπεζίτης δὲ διὰ τοῦ ι ὁ καταλλακτής. καὶ τραπεζῖται κοινῶς ἀ-
ττικῶς. Τραπεζολοιχός. Τραπέζια. Τραπεζοῦς τραπεζοῦντος ὄνομα πόλεως. Τρα-
πεζοφόρος. ἱερωσύνης ὄνομα ἡ τραπεζοφόρος. καὶ ὅτι αὐτή τε καὶ ἡ κοσμώ, συνδιέπουσι πάντα τὰ
τῆς ἀθηνᾶς ἱερεῖα. ὡς λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ δεδήλωκε. Τραπείομεν. τὸ βαρύτο-
νον τράπω. ποιεῖ δὲ τράπωμαι καὶ τις γίνωμαι διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ τράπω αὐθυπότακτον.

Τράπις. Τρασιὰ ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνονται τὰ σῦκα ἢ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὸ μέρος
ἦλθε. καθόλου γὰρ εἰπὼν ὁ στρεψιάδης ἄνω τὴν δαιμονίαν τὴν αὐτοῦ, βρύων μελίτταις καὶ προ-
βάτοις καὶ στεμφύλοις, καταμερίζει αὐτά. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων τὰ ἔρια γίνεται. ἀπὸ δὲ στεμ-
φύλων ἡ τρύξ. ἀπὸ δὲ τῆς τρασιᾶς τὰ σῦκα. Τραυματίας· τετρωμένος. Τραυματίας δὲ καὶ κα-
ματηροὺς οἷς οὔτε δύναμις ἐγγένετο φυγῆς οὔτε βούλησις, φυλάττεσθαι ἐθεράπευον. Τραυματι-
σθῆναι. ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. θουκυδίδης α'. Τραύξανα· τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα

τῶν ἵππων ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτω Φερεκράτης. Τρασιά· ἡ ξηρασία. Τραχέως· ἀνδρείως. οἱ δὲ, τραχέως αὐτοὺς ὑπεδέχοντο· πυκνῇ καὶ πεφραγμένῃ τῇ φάλαγγι. Τραχεῖα· καὶ τραχεῖα ὁδὸς ἡ αὐτή. ἤγουν ἡ τραχεῖα. Τραχηλίζων· Κλεόστρατος Ῥόδιος πάλην νικᾷ· ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε. καὶ Ἰώσηπος· πολέμῳ καὶ διχονοίᾳ καθημέραν τραχηλιζομένους, οἱ ἰσχυρότατα πάσχειν. καὶ τράχηλος τὸ μέρος τοῦ σώματος. Τραχὶν Τραχῖνος ὄνομα πόλεως. καὶ Τραχίνιος ὁ ἀπὸ ταύτης. καὶ Τραχινίαις. Τράχων τράχωνος. Τραχωνῖτις χώρα. Τρέσω· αἰτιατικῇ. Τρέσας· ἀντὶ τοῦ φυγών. φοβηθείς. δειλιάσας. τρέσσαι δ' οὐκ ἔτι ἔμφα φίλον κῆρ. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. καὶ αὖθις· αἰνῶς τὸν πολέμου τρέσσαντα δεξαμένη. Τρέφω· αἰτιατικῇ. Τρέφεσθαι· πήγνυσθαι. συνίστασθαι. περὶ ψυχῆς. ἐπεὶ δὴ τὰ ζῷα συντρέφεται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται. πήγνυται. Ὅμηρος. ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος. τὸ δὲ τρέφειν τὸ περὶ ψυχῆς. οἷον δρόμον. καὶ τὸ ἄλλο δὲ τροφικὸν μὲν τεθραμμένον συνιστάμενον. τρέφω καὶ τὸ ἔχω. τὰ λευθερὰ τὸ ἰσχυρὸν τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω. Τροφή. Ἀριστοτέλης ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ περὶ τῆς τροφῆς λόγοι. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. τρέφεσθαι γὰρ τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ. εἰ γὰρ προστεθεῖσα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ αὔξει αὐτὸ, αὐξητικὸν δὲ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, οὐ τὸ ἐναντίον. τοῦ γὰρ φθαρτικὸν τὸ ἐναντίον, οὐκ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. οἱ δὲ, φασὶν ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον. εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφὴ ὑπὸ τοῦ τρεφομένου, καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτὸ, οὐ πάσχει δὲ τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον πάσχει. καὶ μεταβάλλει τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον, ἐναντίον ἄρα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. οὗτοι μὲν οἱ λόγοι δοκοῦσιν εἶναι ἐναντίοι. ἀλλ' οὐκ εἰσί. ἡ γὰρ τροφὴ, δυνάμει μὲν ἐστὶν ὁμοία τῷ τρεφομένῳ. ἐνεργείᾳ δὲ ἐναντία. ὅτε γὰρ ἄρτος ἐστὶν ἢ ὄψα, ἀκατέργαστα μὲν ὄντα καὶ ἄπεπτα, ἐναντία πως ἐστὶ τῷ τρεφομένῳ. ὅταν δὲ μεταβληθῇ καὶ ἀλλοιωθῇ, τότε ὅμοια γίνεται. μεταβάλλει δὲ οὐ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον. οὐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχόν. ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον. οὐ γὰρ τὸ λευκὸν εἰς θερμὸν μεταβάλλει. ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν εἰς θερμόν. καὶ οὐ τὸ φαιὸν εἰς λευκὸν μεταβάλλει, οὐχ ἧττον μετέχει τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ μέλανος. μεταβάλλει καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλοιουμένων. διττῆς οὔσης τῆς τροφῆς. τῆς μὲν, ἀπέπτου. τῆς δὲ, πεπεμμένης, ἡ μὲν ἄπεπτος, ἐναντία ἐστὶ τῷ πεπεμμένῳ. ἡ δὲ πεπεμμένη καὶ μεταβαλοῦσα ἤδη ὁμοία. Τρέφον μέν ἐστιν, ἡ πρώτη δύναμις τῆς ψυχῆς. ἥτις ἐστὶν ἡ θρεπτική. τὸ δὲ τρεφόμενον τὸ ἔμψυχον σῶμα καθὸ ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ ᾧ τρέφεται, ἡ τροφή. ἔστι δὲ καὶ τὸ ᾧ τρέφεται διττόν. τὸ μὲν, κινοῦν καὶ κινούμενον. τὸ μὲν γὰρ ἔμφυτον θερμὸν ᾧ τινι τρέφεται ἡ ψυχή. ὡς δι' ὀργάνου καὶ κινεῖ καὶ κινεῖται. κινεῖται μὲν ὑπὸ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως. κινεῖ δὲ τὰ λοιπὰ μόρια. οἷον ὀδόντας. φλέβας. γαστέρα. καὶ τὰ ἄλλα. δι' ὧν ἡ τροφή. αὐτὴ μόνως κινεῖται. οὐκ ἔτι δὲ κινεῖ. Τρέχειν τὴν ἐσχάτην. ἐὰν τὸ δὴ λεγόμενον τρέχωσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους καταφεύξονται. καὶ τούτοις ἐγχειριοῦσι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν. Τρίψομαι· νικήσω. ἐγώ σε τῇ βοῇ τρίψομαι. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ νικήσω βοῶν. Τρεῖ· φοβεῖται. Τρὶς ἕξ· νικητήριοι βόλοι. παροιμία. ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. Τρήρωνα· δειλήν. Ὅμηρος. αἱ δὲ, βάδην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. ἀντὶ τοῦ ταῖς δειλαῖς περιστεραῖς. Τρητή· τετρημένη. ὀπὰς ἔχουσα. καὶ λίθακα ξεστόν. ἀπὸ τοῦ ἐξεσμένην τὴν κίστην λέγει. Τρίχματα. Τριακὰς ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός. ἐστί τε πληθυντικῶς ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου. καὶ ἐλέγετο τριακάς. ὑπεὶ δὴ δηλοῖ ἑνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς. τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλοῦσι. Τριακονταετής. ἐπὶ τῆς ἡλικίας ὀξύνεται. οἷον ἐνναετὴς αὐτός. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων βαρύνεται. οἷον ἐννάετες. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων. Τριακοντόχους βόθρος εἰς ὃν μετεώρους ἀράμενοι τὸν στέφανον ῥιπτοῦσι κάτω. οἱ μὲν, πυγμαῖς. κορύναις δὲ ἄλλοι. λίθοις ἡμῖν τὸν ἐν ... ἀμυνόμενοι πολλοί. οἱ δὲ, ὅτι ... ἐπιπίπτειν αὐτοῖς ὑπόχειοι, ἀλλ' ὅθεν αὐτὸν ἀκρ-ραγῆναι τὴν ἑταίραν αὐτοῦ ψυχὴν κατηνάγκασαν. Τριακοντούτης· παροξύνεται. κοινὸν δέ ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὸ πληθυντικὸν τριακοντούτεις. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηνται. καὶ Ἀριστοφάνης. Τριάριοι· οἱ Ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ Καρχηδονίους, ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν στρατοπέδων τῶν ... τὰς ἀρίστας χεῖρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη. τὸ δὲ μέρος ἕκαστον διττὰς εἶχε τὰς προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο στρατόπεδον, καὶ πρῶτος

στόλος

στόλος. καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ λόγον. τὸ δὲ τέταρτον τοῦτο, ἐπωνυμίαν ἐπὶ τῷ προσαλλήλοις. διαίρεσιν γὰρ ὀνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν. Τρία στησιχόρου. στροφὴν. ἀντίστροφον. ἐπωδόν. ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ στησιχόρου ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ τρία τὰ στησιχόρου εἰδέναι. Τριαχθῆναι. λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν. ἢ τὸ εἰς γ' ἀγωνισάμενον νικηθῆναι. στάδιον. δίαυλον. δόλιχον. οὕτω θεαγένης ἐν δικασταῖς. Τριβακά. κατατετριμμένα ὀθόνια. καὶ τριβακὰ φορεῖν δοκεῖν, ἀγαθόν.

Τριβή. ἡ διάτριψις. ἀριστοφάνης. οὗτος μὲν ὢν οὐκ ἄχαρις τὴν τριβήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑφαινόντων ἱματίων τῶν ὑπουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου. Τριβήν. βραδυτῆτα. χρονὶ ὑποθεῖσιν. ὁρῶν τοὺς στρατιώτας μηκέτι τὴν τριβὴν φέροντας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολεμῆσαί πως ἐπιθυμοῦντας, ὁ δὲ, καὶ πάλαι ἤδη οὐ φέρων τὴν τριβὴν τοῦ πολέμου. καὶ ἅμα τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν. Τριβολεκτράπελα. ἐκ τοῦ τριβόλου καὶ ἐκ τραπέλου. σύγκειται σκληρὰ καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀπαίδευτα. ἀριστοφάνης νεφέλαις. οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷά περ οἱ νῦν. Τρίβονται. ἀναλίσκονται. Τριβουνάλιον. ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ παλλαντίου, στήλη ἦν εὐδοκίας τῆς γυναικὸς θεοδοσίου. καὶ αὐτοῦ θεοδοσίου. μαρκιανοῦ τε καὶ κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως ἡρακλείου. Τριβουνιανός. οὗτος ἦν κοιαίστωρ ἐπὶ ἰουστινιανοῦ. Τριβοῦνος. οὗτος ἐπὶ χοσρόου ἦν. παλαιστῖνος τὸ γένος. λόγιος. καὶ τὰ ἐς τέχνην ἰατρικὴν οὐδενὸς ἥσσων. ἄλλως δὲ σώφρων τε καὶ θεοφιλής. καὶ τῆς ἐπιεικείας εἰς ἄκρον ἥκων. καί ποτε χοσρόην κακῶς τοῦ σώματος ἔχοντα ἰασάμενος, ἀπαλλαγεὶς ἐκ τῆς περσῶν χώρας, δῶρα πολλά τε καὶ λόγου ἄξια πρὸς τοῦ ἀνθρώπου κεκομισμένος. ἡνίκα τοίνυν ἐκεχειρία ἐγένετο μετὰ ἰουστινιανοῦ βασιλέως, χοσρόης τὸν ἰατρὸν τοῦτον ξυνδιαιτησόμενον αὐτῷ εἰς ἐνιαυτὸν ᾔτησε δοῦναι. τῆς τε αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης, ἐκέλευσε τὸν τριβοῦνον ὁ χοσρόης αἰτεῖσθαι ὅτου ἂν δέηται. ὁ δὲ, ἄλλο οὐδὲν ᾔτει τῶν πάντων χρημάτων, ἢ ὥστε οἱ ῥωμαίων αἰχμαλώτων τινὰς ἀφεῖναι χοσρόην. ὁ δὲ οἱ ἄλλους τε τρισχιλίους ἀφῆκε, καὶ ὅσους πρὸς ὄνομα ἐξῃτήσατο ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις λογίους ὄντας. κλέος τε μέγα ἐκ τοῦ ἔργου τούτου ἐς πάντας ἀνθρώπους ὁ τριβοῦνος ἔσχε. Τρίβων. ἔμπειρος. ἀριστοφάνης. ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς. καὶ τρίβωνος, ἐμπείρου. Τρίβωνα στολισμόν. οἱ γὰρ φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίβωνι ἐχειμάζοντο μηδὲν ἐσθίοντες. καὶ ἀριστοφάνης. μήτ' οὖν ῥιγῶν ἄχθει λίαν. μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς. οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων. Τριβωνούμενοι. ἀντὶ τοῦ τρίβωνας ἐμποιοῦντες. ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες ἀντὶ τοῦ τρίβωνας εἶναι πραγμάτων. Τριβωνιανὸς μακεδονιανοῦ, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων. οὗτος ὁ τριβωνιανὸς ἕλλην ὑπῆρχε καὶ ἄθεος. ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. κόλαξ δὲ καὶ ἀπατεών. καὶ πείθων ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὡς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται. ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἦν δὲ κοιαίστωρ ἰουστινιανοῦ. οὗτος φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο καὶ παιδείας εἰς ἄκρον τε ἀφίκετο τῶν κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ἧσσον. ἐς δὲ φιλοχρηματίαν, δαιμονίως ἐσπουδακώς. οἷός τε ἦν κέρδους ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσθαι. τῶν τε νόμων ἡμέρας οἱ ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἑκάστης τοὺς μὲν, ἀνῄρει. τοὺς δὲ, ἔγραφεν ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις κατὰ τὴν χρείαν ἑκατέρου. ἔτι δὲ πολλὰ ἐπιβιοὺς τῇ τιμῇ, ἐτελεύτησε νόσῳ. οὐδὲν ἄχαρι πρὸς οὐδενὸς παθών. ἦν γὰρ αἱμύλος τε καὶ τἄλλα ἡδύς. καὶ τῆς φιλοχρηματίας τὸ νόσημα ἐπισκιάσαι ἱκανώτατος. τῇ τῆς παιδείας περιουσίᾳ. Τριβωνιανὸς σιδήτης. ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτός. ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν πτολεμαίου κανόνα. συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἁρμονικοῦ διαθέματος, εἰς τὸν ἡλιτιόντα καὶ διέποντα. εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους. καὶ διὸ ἑκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα. εἰς τοὺς κδ' πόδας τοὺς μετρικούς. καὶ τοὺς ῥυθμικούς. μετάφρασιν τοῦ ὁμηρικοῦ τῶν νεῶν καταλόγου. διάλογον μακεδόνιον. ἢ περὶ εὐδαιμονίας. καὶ βίον θεοδότου φιλοσόφου ἐν βιβλίοις γ'. ὑπατικὸν κατὰ λογάδην. εἰς ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα. βασιλικὸν εἰς τὸν αὐτόν. περὶ μηνῶν ἑξαμέτρως ἐπικῶς. Τριβώνιον. φόρημα κυνικόν. ἱμάτιον παλαιόν. τριβωνοφόρος. ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμματικά. ὁ δὲ περικλῆς προσέταξεν

ἱστόρησεν μετασχηματίσασθαι πρὸς τὸν ἀριστόβιον καὶ ἔμβρυον φορεῖν. ὁ δὲ, ταχὺ ἀπέμενε. Τριγέρων· τρεῖς γενεὰς βιούς· τουτέστιν ἐνενηκοντούτης. νέστωρ ἐν πύλῳ ἠγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

Τρίγληνα· ὁ μὲν ἡλιόδωρος, τρίκορα. γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ὁ δὲ ἀπίων, πολύγληνα, τὰ θέας ἄξια. Τριγλίς· εἶδος ἰχθύος. ἐκλίνετο τριγλίδος· ὁ κανών, τὰ διὰ τοῦ ις δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ις ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται διὰ τοῦ δ΄ ὀξύνονται οἷον, σμαρίς. τριγλίς. μηνίς. εἰ δὲ διὰ τοῦ τ βαρύνονται, ἐν ἐπιγράμματι. τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς καὶ φυκίδας λιμένι τῷ ἀρτεμιδώρου μ΄. θηρειοδικτυβόλου. Τριγλώχινα· τὰ ἔξαγωνα (?) τρίγωνα. Τριγωνία ἡ τριτημορία. διαδεξάμενος ὡς προραιότητι τοῦ πατρός, ἐν τριγωνίαν παρέπεμπε τὸ ἔχθος. Τρίγων· ὄνομα ἐστὶ δικαστηρίου. ἴσως δὲ τοῦ σχήματι τριγώνου ὄντος. Τριχός· τειχίον. στεφάνη. περίφραγμα. βάβειος. λύκος παρὰ τὸ τριχὸν κείμενον ἐκκύψας ἀργίλος αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως. πλάτων τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐξευμενῶν, τριχὸν καὶ θεῖον τὸν φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει. Τειχός· περιβολή. περιτείχισμα. Τρίαινα· ἡ καθ' μαξ. καὶ τριαινοῦν. τουτέστι τῇ τριαίνῃ ἠρέμα σκαλεύειν. καὶ ἐπισύρειν τὰς βώλους ἐπὶ τοῦ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα. Τρίεμβολον· τρὶς πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον. ἀριστοφάνης ὥστε θαυμάζειν. ὅπως οὐ τῷ τέρων ὢν σύωμαι τρίεμβολον. ἔστι δὲ καὶ πλοίου τις κατασκευή. καὶ γὰρ δὴ κέμβολον τὴν τοῦ νέστορος ναῦν ἐν μνεμιδὸσ (?) τρίεμβολον ὃν ἐπίφθεγμα τὰ χοισ (?). Τριέσπερον· κατὰ τρεῖς ἑσπέρας. ἤγουν νύκτας. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. Τριετηρίδες ἡμέραι παρ' ἀθηναίοις ἐν αἷς ἀφθημερίας ποτὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο. καὶ παρὰ τὰς συνουσίας πανηγύρεος ἀκροαμάτων ἐπίστευτο. καὶ καθόλου πολλήν τινα ῥαθυμίαν εἶχε τὸ πέραμον. Τριηκάδας· παρὰ ἡροδότῳ δεῖπνα. ἢ δήμους. ἢ ἀριθμὸν τριακοντα ἡμερῶν. Τριηκόντορος ναῦς. Τριηραρχεῖν· ἐπὶ τριηραρχία. λειτουργία παρ' ἀθηναίοις δαπανηρά. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον ἐντελῆ. ἃ ἀπὸ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. ἀριστοφάνης. ἐγώ σε ποιήσω τριηραρχεῖν. Τριηράρχημα· τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα. ἐπὶ τριηράρχημα ἢ τὸ ἀναλισκόμενον εἰς τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον. Τριηραύλης ὄνομα κύριον. Τριήρεις πλοῖα πολεμικά. ἃ καλοῦνται λίβερνοι. Τρικάρανον· φρούριόν ἐστι τῆς ἀργείας τῶν καλουμένων. Τρικάρηνος· ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων. Τρικκαῖοι ὄνομα ἔθνους. Τρικέφαλος ὁ ἑρμῆς· ὡς ἀποδιδάσκων τὰς ὁδοὺς ἔχων ἐπιγραφήν. ποῖ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός. ποῖ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν, ἐστὶ δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον ἑρμῆν ὡς φιλόχορός φησι προκλείδης ἱππάρχου ἐραστής. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ἐυκλείδου. μικρὸν δ' ἄνω τοῦ τρικεφάλου παρὰ τὴν ἑστίαν ὁδὸν τὸ παλιερόν (?) ἐστι τοῦ τρικεφάλου ἑρμοῦ. Τρικέφαλος· ὁ γηρυόνης τρικέφαλος ὢν πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ ἡρακλεῖ. Τρίκλινος· ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ὁ δίκορος, κτίζει τὸν μέγαν τρίκλινον τὸν ἐν βλαχέρναις. ὃς μέχρι τοῦ δεῦρο ἀναστασιακὸς λέγεται. Τρικορυσία· αἰλιανός. καὶ τὸ τοῦ μὲν ἀνδρὸς ἵνα τι καὶ παίσω τρικορυσία βασίλισσα. καὶ αὕτη δὲ ποινὰ εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα. Τρικορυσία ἐμπίς. ὡς ἐν τρικορυσίᾳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων. ἐστὶ γὰρ ἑλώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος. Τρικύλιστος· ἐὰν μὴ ἀφίκησθε, βούλομαι τρικύλιστος ὠθεῖσθαι, ὅπου ἂν ὑμεῖς παρακαλῆτε. Τρίλλη, τί σημαίνει. γέγραπται δὲ ἐν τῷ τοῦ ἀθηναίου σίμωνος ἱπποιατρικῷ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν. ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο. Τρίμμα· διάγραμμα τῶν ῥημάτων τε λίθων ὁ σωκράτης ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθους παρὰ τρίβων πυρίνους, καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τοῦτον θραύσματι, βάλλει τὸν πρεσβύτην αὐτοῖς καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς οἱ θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι. τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσεσθαι λέγων παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους. κρόταλον δὲ παρὰ τὸ προσκρούειν τοὺς λίθους ἑαυτοῖς. παιπάλην δὲ διὰ τὴν ἐκ τούτων ἐκπίπτουσαν λεπτότητα. καλοῦμεν δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακοτεχνεῖς καὶ μηχανοπλόκους τρίμματα. καὶ πολυκρότους καὶ κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον ὁ δυσσείας τοῦτως ἀξιοῦσι γράφειν τινές. ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύκροτον. Τρίμμα· ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. λέγειν γενήσῃ τρίμμα. τουτέστι τετριμμένος. ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ὡς ἴσμεν καὶ ἀναισχύντου ῥήτορος. καθαπερ ὁ μὲν

πρὸ μὲν

πτόμην αἰσχύνῃ, περὶ τρῖμμ᾽ ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ. Τριμματίους. τριμμάτιον, ὄνομα ἰχθύος. Τριμμούς, τὰς τετριμμένας ὁδούς. αἰλιανός· καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμοὺς τὴν ἄνοδον καὶ προσβάσεις. διὰ τῶν αὐτῶν ἦλθεν ὁ ῥωμαῖος. καὶ συνέβαινον μὴ ἄπορον εἶναι. ἀλλὰ εὐεπίβατον. Τρίμνων. τριῶν μνῶν ἄξιον. Τρινακρία ὄνομα τόπου. καὶ ἡ νῆσος σικελίας. Τρίναξ. γεωργικὸν ὀργαλεῖον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τρίνακας ξυλίνας χεῖρας ἀρουροπόνων. Τριόρχης. ἱέραξ. εἶδος ὁ τριόρχης. ὁ τύραννος σικελίας καινὸς γένος. ἔλυμος εἰς ἀκρατεστέρας. κόλαιος ὁ τριόρχης. πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γηγνώς. ὃς ὅτε ἀπέθανε τὴν γυναῖκά φασι κατακλαιομένην αὐτὸν οὕτω θρηνεῖν. τί δ᾽ οὐκ ἐγὼ σέ. τί δ᾽ οὐκ ἐμὲ σύ. Τριόφθαλμος. βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμός. ὅταν συναντήσωσι τριοφθάλμῳ ὄντι, τούτῳ ἕπεσθαι. ὄξυλος δέ τις ὀχούμενος ἐπὶ ἵππου ἑτεροφθάλμου, συνήντησεν αὐτοῖς. οἱ δὲ, συνιέντες τὸ θεοπρόπιον ἠκολούθησαν αὐτῷ. Τριοβολιμαῖος. τριῶν ὀβολῶν ἄξιος. τὸ παλαιὸν οἱ στρατηγοὶ τριώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν. Τριώβολον. τὸ τρεῖς ὀβολοὺς ἔχον. ἀριστοφάνης πλούτῳ. δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα ὠστιζόμεσθ᾽ ἑκάστοτε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. οὐδεὶς ἐδίκαζεν εἰ μὴ ἐπέραινε τῶν λ΄ ἐνιαυτῶν. ὅσοι δὲ πλείονος ἡλικίας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. οὐκ ἐδίκαζον δέ. τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς, ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ, πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὁ κλέων ἐποίησεν αὐτὸ τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο. Τριώροφος. Τρίπαλαι. ἐπίρρημα χρονικόν. ἢ δηλωτικὸν χρόνου. ἀριστοφάνης. τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος ἀνεγείρειν. ἐγὼ δὲ δεινὰ πάλαι. ἢ καὶ χιλιόπαλαι. ἐκπρόπαλαι. ἐκπάλαι. πάλαι. πάλαι. πάλαι. Τρίποδα. λέβητα ἐν δελφοῖς. ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν ἀπόλλωνι. Τρίπος. ὁ τρίπους ἡ ἐγγυή. ὁ τρίπους καὶ ἀνθράκιον βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ ἀλεξίδι. Τρίπους. ὁ τοὺς τρεῖς χρόνους μαντευόμενος. ἐνεστῶτα παρεληλυθότα. καὶ μέλλοντα. Τριπτῆρα. ἰσαῖος ἐν τῷ διοκλέους. τριπτὴρ ἐστὶ πιθάκνη ἐκπέταλος. οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς νίκανδρός φησιν. ἐπὶ τούτου δ᾽ ἂν εἴη τοῦν παρὰ τῷ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα. Τρὶς ἕξ. νικητήριος βόλος. καὶ ἑτέρα παροιμία. τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. οὕτω γὰρ καλοῦσιν οἱ ἴωνες τοὺς κύβους. Τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην. οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ᾽ εὐριπίδῃ τοιοῦτον. βέβληκ᾽ ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν παρ᾽ αὐτοῖς ἐρριμμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βαλεῖν. ἕνα δὲ τὸν τέταρτον. δῆλος οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναριθμούμενος, εἴτε κενός. εἴτε πλήρης εἴη. καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου, καὶ αἰσχύλος ἐν ἀγαμέμνονι παρίστησι. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι. τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας. Τρισμέγιστος ἑρμῆς. ζήτει ἐν τῷ ἑρμῆς. Τριστάται. οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως. οἱ ὀρέγοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα. Τρίστομος. ἐπίθετον αἰχμῆς. σοὶ γὰρ κεστροειδὴς ὑλακὴ καὶ τρίστομος αἰχμὴ ἅδε. Τριστοιχεί. κατὰ τρεῖς τάξεις. Τριταγωνιστής. αἰσχίνης ἐν πολλοῖς σκώπτεται ὑπὸ δημοσθένους. ὡς ὑποκριτὴς τραγῳδιῶν. καὶ τριταγωνιστὴν αὐτόν φησιν ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν.

Τριταγωνιστὴς ἀπὸ σοφοκλέους. ὃς πρῶτος ἐχρήσατο. τρισὶν ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. Τριτάλαντον. βάρος τριῶν ταλάντων. τριτάλαντον βάρος δεινότατα πελωρίων ἐπῶν.

Τριτάνυστον. μακρόν. καὶ διάνακε τριτάνυστον. Τριταῖος. Τρίτη κεφαλή. τοῦτο εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ μόνον κατὰ τὸν ὦμον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Τριτημόριον. τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω μὲν οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ. τριτημόριον δὲ ἕξ. εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνόμασται τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ λ΄ μερῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ϛ΄ χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημορίς. πρόσοδος. ἑτέρα δὲ ἦν ἡ τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσογαίαν. Τριτογένεια. φοβερά. καταπληκτική. δημόκριτος ὁ ἀβδηρίτης ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ἅδου. τριτογένεια. τοῦτο δέ ἐστιν ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς. ἃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει. καὶ παροιμία εἴρηται. παῖς μοι τριτογενὴς εἴη μὴ τριτογένεια. ἢ ὅτι τὸ ἀθηνᾶ ἀνδρώδη ὅμοιον εἶναι. καὶ παῖδας ἄρρενας παρέχειν.

Τριτογενὴς ἡ Ἀθηνᾶ· ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήνιγγος καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθε. τριτὼ γὰρ ἡ κεφαλὴ κατὰ διάλεκτον. ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη· φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν. ἢ ὅτι τρίτη μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη. ἢ ὅτι ἐπειδὴ τριτὼ τὴν κεφαλὴν οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ φρονεῖν καὶ λογίζεσθαι αἰτία. ἢ γεννητική. ἢ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ Τρίτωνι τῷ τῆς Λιβύης ποταμῷ. Τριτομηνίς· τὴν τρίτην τοῦ μηνός, τριτομηνίδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἴστρος δὲ καὶ τριτογένειαν αὐτήν φησι λέγεσθαι· τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην.

Τρίτον ἡμίδραχμον· τὰς βς' δραχμάς, οὕτως εἰώθασι λέγειν οἱ παλαιοί. Τριτοπάτορες· Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας. Φιλόχορος δὲ τοὺς τριτοπάτορας πάντων γεγονέναι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιόν φησιν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο τότε οἱ ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ἕκτῳ φησὶν ὅτι μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι παῖδας. ὀνόματα δ' αὐτοῖς Κόττον, Βριάρεων καὶ Γύγην. Τρίτου κρατῆρος τοῦ σωτῆρος· ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ β' ἡρώων. Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ. τὸν δὲ γ' Ὀλυμπικῶς τῷ σωτῆρί τε καὶ Ὀλυμπίῳ. Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει· ἀντὶ τοῦ τρίτων καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως Ἀντιφάνης. Τριτωνὶς λίμνη. Τρίτωνος, Ποσειδῶνος θαλάσσης· καὶ βυθίην Τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην, ὅπλον ἀκεσσείην πλαζομένης γραφίδος. Τρίτῳ φαεῖ· τρίτῃ ἡμέρᾳ. Τριττύς· φυλῆς μέρος τρίτον. αὕτη δὲ διῄρηται εἰς τρία μέρη· τριττὺς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί. Τριττύς· ἡ ἐκ τελείων θυσία. ἐκ συὸς κριοῦ καὶ τράγου ἐκ τριῶν. ὥσπερ δωδεκηΐδες θυσίαι δώδεκα ἱερείων. Τριφάλης· τριφαλλῆς. ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει. Τριφύλλιος ἐπίσκοπος· μαθητὴς Σπυρίδωνος τοῦ Κυπρίου καὶ θαυματουργοῦ. ὃς ἔγραψε τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου καὶ τερατουργοῦ πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, ὡς γέγραπται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ διὰ ἰάμβων. ἃ χρὴ ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα. Τρίχανον· κτένιον.

Τρίχαπτον· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα. ἱμάτιον πολυτίμητον. Τρίχας κερῆναι, πραγμάτων δηλοῖ βλάβην. Τρίχας πεσεῖν δὲ κίνδυνον φέρει μέγαν. Τριχῆ· διχῶς. Τριχίδες· εἶδος ἰχθύος αἱ λεγόμεναι θρίσσαι. Ἀριστοφάνης· ἔβη τότε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένος. Τριχθά· διχῆ Ὅμηρος. τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται. ἔστι δὲ τὸ πάντα κατὰ παρολκήν, ὡς οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν. Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος. σαφὴς τῆς γῆς ὁ Ὄλυμπος ὡς ὄρος. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ πεποίηκε· ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ νήριτον εἰνοσίφυλλον. κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης. εἰ δὲ ἦν ὁ Ὄλυμπος τοῦ οὐρανοῦ μέρος ἢ οὐράνιον, οὐκ ἦν κοινός, ἀλλὰ ἴδιος. Τριχοβρῶτες· ζῷα κατεσθίοντα τὰς τρίχας. οἱ σῆτες. ὁ θρίψ. Τριχολογεῖν· τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι. καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν. Τρίψεις· ἀντὶ τοῦ διατρίψεις. διατελέσεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Τρίψις· τῶν πολεμίων ἡ πορεία. Δαβίδ· ἀκούουσιν οἱ πολέμιοι τὴν τρίψιν αὐτοῦ. Τριψίωνος. Τροίην· τὴν διάλυσιν Τροίας. Τρομερόν· ὅ δή, ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτόν τι καὶ τρομερὸν ἐφθέγξατο. Τρόμητος· Δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτει τὸν Αἰσχίνην, καὶ γραμματοκύφωνα καλεῖ. ὃν καὶ υἱὸν εἶναί φησιν ὀνόματι μὲν Τρόμητος, διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων. Τροπᾶσθαι· τρέπεσθαι. Τρόπαια· νικητήρια. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· τρόπαιον ἀνεστήσατο τῶν τῆς τρόπων. τὸ τρόπαιον δὲ οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν· οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσι. ἡ δὲ παλαιὰ Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἦρχεν Ἀρχέπολις. Κρατῖνος. Ἀριστοφάνης. Θουκυδίδης. ἡ δὲ νέα Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἐστι Μένανδρος καὶ ἄλλοι. Τροπὴ ἡ δίωξις. τροπῆς ὑποσκίασμα· τῆς ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος καὶ ὁμοίωμα φαντασίας. Τροπίας οἶνος· ὁ τεταμιευμένος καὶ ἐξεστηκώς. καὶ ἐκτροπίας. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· ταχὺ νῦν ποτὸν καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε. Τροπαλίς· ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι τροπαλὶς καὶ τροπαλίδας. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· σκορόδων τροπαλίδος. Τρόπις, ἡ τῆς νηός. Τροπί-

διον

διον. Τροπολογία· ἀλλοίωσις ἐπὶ τοῦ πρὸς ἕτερόν τι· τουτέστι καθ' ἓν τῶν ὑποκειμένων ἰδίων· νοημάτων λέξεως καὶ μέλους. Τρόπον· ἦθος. Τρόπος δὲ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν οἱονεὶ σχῆμα τοῦ λόγου· οἷον ὁ τοιοῦτος· εἰ τὸ πρῶτον, τὸ β'· ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον, παρεισήχθη δὲ ὁ λογότροπος· ὑπὸ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων, μηκέτι τὴν πρόσληψιν μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν· ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν· τὸ δὲ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. καὶ Ἡσίοδος· ὁ βάρβαρος ἢ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ ἀντὶ τοῦ ἤθει. Τρόπον τινά· ἀντὶ τοῦ [illegible]. Τροποφορεῖν. Τροποῦμαι· αἰτιατικῇ. Τροπώσομαι· νικήσω· ὑποτάξω.
Τροπωτῆρες· ἱμάντες· ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαρμοὺς περιδέονται. Τροφαλίς· τυρὸς ἁπαλός. ὁ κύων τροφαλίδα τυροῦ σικελὴν κατεδήδοκε· παρὰ τὸ τρέφω τὸ πήσσω. ὡς τὸ ἔλπω ἐλπίς, κρέκω κρεκὶς καὶ κερκίς· οὕτως τρέφω τροφίς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ λ τροφαλίς. Τροφεῖα· τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τρέφουσι. Τροφή· ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία. καὶ τραφέν· ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμεν δὲ αὖ ἐνίων τινῶν τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν. τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγει· γέννησιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου Χείρωνι τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος. ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὁμήρῳ πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι οὐχὶ τεθράφθαι. Τρόφι κῦμα· ἀντὶ τοῦ τεθραμμένον· ἤγουν τρόφιμον. κατὰ πάθος γίνεται τρόφι. καὶ ἔστιν ἄκλιτον. ὡς τὸ ἄλφι· καὶ ἔρι καὶ κρῖ. Τρόφιμος. Τροφώνιος· καὶ Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια. ἐν Λεβαδείᾳ χρηστήριον ἦν ὃ κατάβασιν ἐκάλουν· στόμιον γάρ τι ἦν ὥστε καταδύεσθαι μόνον τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τοῦ θεοῦ χρώμενοι, ἁγνεύσαντες πρῶτον ὡρισμέναις ἡμέραις, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινι σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτούττας λαβόντες, ὅ ἐστι μάζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον καὶ αἰφνίδιον ἡρπάζοντο καὶ κατεδύοντο ἐπὶ τῆς γῆς. τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συνόντων ὄφεων· ἀλλ' ἐκείνας αὐτοὺς παραλαμβάνειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερὸν ἀνεπέμφθησαν διὰ τοῦ στομίου οὗ κατῆλθον. πολλοὶ δὲ καὶ διὰ πλειόνων ἡμερῶν. ἦν δὲ ὁ Τροφώνιος Ἐργίνου παῖς. τὰ δὲ ἀδελφοῦ Ἀγαμήδους. ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος· ᾧ οἱ κατιόντες πλακοῦντας ἔβαλλον. Τροχάζειν· διατρέχειν. Πολύβιος· τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐκέλευσε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίους ἐν τοῖς ὅπλοις. Τροχαῖοι. οἱ δὲ σαλπιγκταὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ὄντες, τροχαῖόν τι συμβοήσαντες, δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πεπεμμένοι παρέχοι. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· οὐ τροχιεῖ τις τὴν λεωφόρον δημ[illegible]. Τροχηλατεῖν· ἐλαύνειν. Τροχιὰς πορείας· ἴχνους· ἐργασίας. Τροχιλίας· Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα· ἀλλ' ἔγωγε ἔφη συνείθισμαι καθάπερ εἰ καὶ τροχιλίας ἀκούων συνεχῶς. Τροχίλος, ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου ἥρωος· παρὰ τὸ τρέχειν. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ὀρνέου τροχίλος· καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν. Τροχοδινεῖσθαι· βασανίζεσθαι· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ ὅ περ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν. καὶ διατείνον τὰ σώματα. καὶ Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος. οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. καὶ αὖθις· ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σε κεῖσθαι στρεβλούμενον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Τροχός· ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχὸς, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἀριστοφάνης· εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβοι, ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν ἐπισκευασμένος, ἐπὶ τροχοῦ ἕλκοιτο μαστιγούμενος. Τροχός· Δαβὶδ· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. φησὶ δὲ ἡ ἱστορία ὅτι νότου πνεύσαντος διερράγη ἡ θάλασσα. τοῦ δὲ ἀέρος συστρεφομένου καὶ τῶν νεφῶν συνισταμένων, ὁ ἄνεμος τίκτεται. αἱ δὲ τιμωρίαι σου φησί, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρουν. τῷ δὲ κτύπῳ τῆς βροντῆς· τοὺς τῶν Αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας. ὅ τε δὲ λέγει· ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφεσθαι· καὶ κακοῖς ἐπαλλήλοις περιείραν. Τρωγαλίων· τῶν τραγημάτων, οὕτω δὲ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Τρώγλη· ἡ ὀπή. καὶ Τρωγλῖται. καὶ Τρωγλοδύται ἐθνικόν. αὐτοὶ μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις. Τρώγω· ἐσθίω· αἰτιατικῇ. Τρώγων γλυκερὰ συκείας ἕξεις τρόπους. Τρῳαί· αἱ Τρωικαί. Τρωικὸς ὁ ἀπὸ τῆς Τροίας. καὶ Τρῶ.

ιος ὁμοίως ὁ Τρωϊκός. Τρώϊλος· σοφιστής· παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει λόγους πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ΄. Τρωκτά· τὰ καλούμενα τῶν ὀπωρῶν οἷον κάρυα καὶ βάλανοι.

Τρώκτης· ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἷον ἀποτρώγων. Τρώματα· ἐν γυίοισι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένετο ἔν τε Λιμνηΐῳ χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ. Τρώξονται· φάγωσιν. Ἀριστοφάνης· ἐνίγμα τῷ τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων. ἆρα τρώξονται.

Τροία· πόλις. Τροιζὴν Τροιζῆνος ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης Τροιζήνιος. καὶ ζήτει παροιμίαν ἔνθεν εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν. Τρύβλιον· ὀξυβάφιον· πινάκιον· ποτήριον. ὀξθομίλιον. τοῦτο μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου ἐστί. καὶ ἡ κωμῳδία· τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ἀντὶ τοῦ κέκλασται. Τρυγαῖος· Ἀθμονεύς. Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ ἀμπελουργὸς δεξιός. οὐ συκοφάντης. οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων. ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων. διόσον οἱ γεωργοὶ μάλιστα οἱ δεξιοὶ ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται. καὶ Τρυγαῖος μὲν παρὰ τὸ τρυγᾶν. ἁρμόζει γὰρ γεωργοῖς. Ἀθμονεὺς δὲ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς. Τρύγητος· ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν καὶ ἄμητος ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾶν καὶ θερίζειν, προπαροξυτόνως. τρυγητὸς δὲ ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἀμητὸς ὁ θεριζόμενος. οἷον ἀμητὸς στάχυς ὀξυτόνως. καὶ ἔμετος καὶ ἐμετὸς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Τρυγὶ ἀπὸ θεοῦ. ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. γίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τρυγοδαίμονες· ὥσπερ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχροποιΐᾳ ἐχρῶντο. παρὸ σὺν ἀφέμενοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον, πρὸς δὲ σκώπτειν ἐτρέποντο.

Τρυγόνος· εἶδος περιστερᾶς. καὶ παροιμία· τρυγόνα ψάλλειν. ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν. ὡς μή μοι τρύζητε. καὶ ἑτέρα παροιμία· τρυγόνος λαλίστερος. ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι λαλοῦσι. Τρυγνῶσα· ἡσύχως κινοῦσα. Ἀριστοφάνης· τρυγνῶσα τὴν θύραν. Τρυγός· τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης. Ἀριστοφάνης· ἰδὼν τρυγὸς καὶ αὖθις. ἔοικας ὦ πρεσβῦτα μεσοπλούτῳ τρυγί. Ἀριστοφάνης φησί. Τρυγὸς γλυκείας. τουτέστι τοῦ νέου. τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν, καὶ τὴν ὑποστάθμην. Τρυγοκωμῳδία· ἤτοι διὰ τὸ τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν, τουτέστι νέον οἶνον. ἢ διὰ τὸ μήπω ὄντων προσωπείων τὴν ἀρχὴν, τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις. Τρύγιππος· ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀλλ' ἐστὶ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά. οὐκ ἦν τρύγιππος ταύτῃ πάντ' ἀσεται. προπαροξυτόνως. καὶ τρυγιπῶ ῥῆμα. Τρύζει· ψιθυρίζει, γρύζει. ἀσήμως λαλεῖ. παρὰ καὶ ἡ τρυγών. ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς. Τρύμη· ὁ τετρυμμένος σφόδρα καὶ κατατετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. ὃν ἡμεῖς τρυπανὸν φαμέν, θέλει δὲ εἰπεῖν ὡς τρύπανον αὐτόνως. Τρύπανα· ἐργαλεῖα τεκτονικά. τρύπανα τὰ δινητὰ καὶ ὠκύντα τέρετρα. Τρυσιβίου γαστρός· καταπονούσης τὸν βίον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τρυσμός· γογγυσμός.

Τρυτάνη· ὁ ζυγός· ταύτην οἱ Δωριεῖς σταχάνην καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ παροιμία· δικαιότερος σταχάνης. Τρυτοδόνη· ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τὴν τρυτοδόνην κιτίδα παμβανίδων. τὸν ζυγὸν τῆς παμβανίδος. Τρυφάλεια· περικεφαλαία. Τρύφαινα· ὄνομα κύριον. Τρυφή· ἡ σπατάλη. Τρυφηλὸς καὶ τρυφητής, ὁ ἁπαλῶς ζῶν. Τρυφιόδωρος· Αἰγύπτιος γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ἔγραψε Μαραθωνιακά. Ἰλίου ἅλωσιν. τὰ κατὰ Ἱπποδάμειαν. Ὀδύσσειαν λειπογράμματον. ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσέως καμάτων. καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλα. Τρυφιόδωρος· διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν· παράφρασιν τῶν Ὁμήρου παραβολῶν. καὶ ἄλλα πλεῖστα. Τρύφος ἄρτου· κλάσμα ἄρτου. Τρυφῶ· αἰτιατικῇ.

Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεύς· γραμματικὸς καὶ ποιητής· γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους καὶ πρότερον. περὶ πλεονασμοῦ τοῦ ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτῳ, βιβλία ζ΄. περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων, καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς. περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἱμεραίων καὶ Ῥηγίνων καὶ Δωριέων καὶ Συρακουσίων. περὶ τῆς ἐν ἡλικίαισιν ἀναλογίας α΄. περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας. περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν α΄. περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας. περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων α΄. περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α΄. περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν. καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν καὶ εὐκτικῶν. καὶ ἁπλῶς πάντων. καὶ περὶ ὀρθογραφίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζητουμένων. περὶ πνευμάτων καὶ τόνων καὶ ἄλλα. Τρύχεται

κατεσπαθᾶ· καταπονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκτείρεται· καὶ ἐκτετρυχωμένος· ὁ δὲ, ὑπὸ τῆς ἀπο-
ρίας ἐκτετρυχωμένος ἦν. Τρύχει· τὸ ῥῆμα· ζαγικῶς. προῆλθεν ἡ μήτηρ πένθιμα ἠμφιεσμένη
τρύχη· καὶ τὰς ὁράσεις ἐκτετήκει ὑπὸ τῶν δακρύων. Τρυχηρά· ῥακώδη. Τρύχνον· τὴν
πόαν· θηλυκῶς λέγουσιν οὐ τὸ τρύχνον· σὺν τῷ σ δὲ στρύχνον, οὐδαμοῦ εὗρον· καὶ παρὰ τὴν παροι-
μίαν· τὴν, ἁπαλώτερος τρύχνου· ἣν παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν· ἤδη εἰμὶ μαλακώτερος τρύχνου.
Τρυχόμενος· τετρυχωμένος δέ. Τρύχουσιν· ἐλαττοῦσι. Τρυχωθείς· πιεσθείς· ἢ φανερω-
θείς. Τρυχῶ· τρίτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἀλλὰ καὶ βαρύτονον, τρύχω τρύχεις. Τοι-
αῦτα δέ· τοιαύτης. Τοῖα στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα· ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι· κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες· ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος· ἣ τὰ σπλάγχνα σου δια-
σπαράξει· πλευμόνων τ' ἀνθάψεται ταρτησία μύραινα. τὼ νεφρὼ δέ σου αὐτοῖσι τοῖς ἐντέροισιν ᾑμα-
τωμένω, διασπάσονται γοργόνες τιθράσιαι· ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα. Τοιαυτί· τοι-
αῦτα. Τοιγὰρ ἐγὼ· ἐγὼ μὲν τό. Τοιγαροῦν· ἀμέλει· ὅθεν δή· οὐκοῦν· διὰ τοῦτο δὴ οὖν. Τοιγάρ-
τοι· τούτου γὰρ ἕνεκεν. Τοιαῖσδε πράξεις. Τοῖιν· ἀντὶ τοῦ τοῖν δυϊκῶς· καὶ πολιῶν λαχνῶν
κεῖραι, ἀπὸ κροτάφων τοῖιν· ἀλλ' ἐπεί νιν. Τοίνυν· διὰ τοῦτο ἤ. Τοῖο· τοιούτου· καὶ τοῖος τοι-
οῦτος· καὶ τοῖον τοιοῦτον. Τοιοῦτο μὲν θεμιστοκλῆς οὔ πω ποτὲ προὐνόησεν· ἀριστοφάνης. ἢ διὰ τὸ τειχί-
σαι τὸν πειραιᾶ, ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας ἀθηναίοις τὸν δοθέντα
χρησμόν· τεῖχος τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα ζεύς. ἄλλα δὲ ἄλλων λεγόντων, θεμιστοκλῆς
ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος. Τοιουτοσδεσί· τοιοῦτον. οὐδὲν ὁτιοῦν ἐβεβαιώθη τοιου-
τοσδεσί. Τοῖς ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις· καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν. οὗτοι ὡς ὑώδεις τινὲς
καὶ ἀπαίδευτοι, ἐκωμῳδοῦντο. καὶ τὰς χαίτας εἶχον περικεφαλαίους τινάς· ὡς ἐν γεωργοῖς φησι. καὶ ἐν
τριφάλητι· καὶ ἐν πόλεσι δήμοις· ἱπποκράτους δὲ παῖδες ἐμβόλιμοί τινες, βληχῆτα τέκνα. καὶ
οὐδαμῶς τοῦ τρόπου τὰ ὀνόματα αὐτῶν, τελέσιππος· δημοφῶν· περικλῆς. Τοῖς ὀρθῶς· ὅτι τὸ ὀρθῶς
ὑπ' ἄλλου γνωσθεῖσι πεισθῆναι, μείζονος ἀρετῆς ζήνων ἡγεῖται γνώρισμα, τοῦ γνῶναί τινα αὐτὸν
δι' ἑαυτοῦ τὰ δέοντα· τὴν ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν· οὗτος μὲν πανάριστος ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται
λέγων οὗτος· κατανοεῖ τὰ παρ' ἑαυτοῦ. Τοῖς πολλοῖς τῶν ὀβολῶν· τουτέστι τοῖς δώροις.
Τοῖς τεκοῦσι τὸ οὐδὲν ἀπορεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. τουτέστιν ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ,
μὴ ἡγεῖσθαι πόνον εἶναι τὸν κάματον. Τοῖς φθάνουσι· τοῖς ἤδη γεγονόσι. Τοίχαρχος· ἐπὶ νεὼς
ὁ ἄρχων αὐτῆς. τοιχάρχου δὲ πρωρεύς· πρωρέως δὲ κυβερνήτης· κυβερνήτου δὲ ναύκληρος.
Τοιχωρύχημα γαλῆς. Τοίχου ὀπή. Τοιχωρύχος· κλέπτης. τοιχωρύχου λῃστής. τοιχωρύκτης
δέ. Τύανα· μητρόπολις ἐν καππαδοκίᾳ. Τύγα· παρὰ ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.
Τύγχανος. Τυγχανόντων· ἀντὶ τοῦ τυγχανέτωσαν ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀπὸ ὁριστικῶν τῶν μὴ
ἐχόντων τὸ μ' κλιτικὸν τὸ γ' πρόσωπον ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων
μετοχῶν. οἷον τύπτετε τυπτόντων ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν. μηνύετε μηνυόντων ἀντὶ τοῦ μηνυέτωσαν. καὶ
ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ μ' κλιτικὸν τὸ γ' πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ γ' τῶν δυϊκῶν. τυπτέ-
σθων· ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν. Τυγχάνω γενικῇ. Τύκος, ἐργαλεῖον ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι
καὶ ξέουσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον ἀντὶ τοῦ ἔξεον. ἔκοπτον ἀριστοφάνης ὄρνισι· τούτους δὲ τύκιζον
αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσι. Τυκτόν· χειροποίητον. Τύλη καὶ τύλος ἀρσενικῶς. τὸ ὦμον τό τε
τυλωμένον καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκός. ὅπερ πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφό-
ροις, ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν· ἴσως γὰρ ἡρακλῆς· ἔκαμον γὰρ τὴν τύλην κα-
κῶς. καὶ τηλεκλείδης· ἔκαμον ζαχάλου τύλην ἔτι πε. πολύβιος· τῆς πείρας αὐτοῖς δυσχερείας ὑπάρ-
χούσης· διὰ τὸ δεῖν σχῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις κρατοῦσι τὴν οὐρὰν τὴν προσαγομένην.
Τύλη· ἡ στρωμνή. οἷον ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυρὸς ἔχειν· ἀντὶ κναφάλλου. καὶ παιδίον ἐγέννησεν
ἄρρεν. Τύλις· ὄνομα πόλεως. Τύλος· ἡ νῆσος. Τύλος· γεγενκρωμένη σάρξ· ἀπὸ σκλη-
ρώματος τῶν γονάτων. δυσχερείαν παρεῖχεν ἡ πεῖρα, διὰ τὸ σχῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις. Τυ-
λοῦται· σωματίζεται· παχύνεται. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν παρθένων κορεῖαν εἶχον σιδηρᾶς. ἡ σιδήρεια το

λωμένα. Τύλωμα. Τυμβογέρων. ὁ πέμπελος. περὶ κα΄. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τυμ-
βογέρων ἦν ἤδη. ἢ τυμβογέρων ὁ ἐσχατόγηρως. Τύμβος. τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι. ὃ ἐστι καίεσθαι
τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων. ταῦτα λῃρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών. Τυμβεία καὶ τυμβεί-
της ὁ μνηματίτης. εἰ καὶ ἰδεῖν μικρὸς λέων ὁ τυμβείτης ἄμμιν ἐπικρέμαται. Τυμβογέ-
ροντες. πέμπτη ἡλικία γερόντων ὡς καὶ θεόφραστος ἀποσπαλέντες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.
Τυμβοχοεῖ. θάπτει. Τύμμα. κροῦμα. Τυμμαῖς. πληγαῖς. καὶ εἴπου τις αἱρεθείη τῷ ὁπω-
σοῦν ὅρκῳ ἠνεχυρασμένος, τυμμαῖς οὐ ταῖς τυχούσαις ἐβάλλετο. Τύμπανα. οἱ ἰνδοὶ ἀντὶ σάλπιγ-
γος, ταῖς μάστιξιν ἀπέκτυπον εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον δὲ καὶ τύμπανα φιμώδη τινὰ βόμβον ὀξέα
τὸν ἀνιέντα. ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. φιλὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐνήρμοζον εἰς αὐτὸν κώδω-
να ὀρείχαλκον. τὸ δὲ στόμα τοῦ ἄγγους. νευρείῳ δέρματι περικυκλώσαντες, μετέωρον ἔφερον ἐπὶ ταῖς
μάζαις τοῦτο τὸ τύμπανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὺν ἐργάσασθαι ἤθελον ἢ σημαίνειν τι, καταστρέ-
ψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος, ἐτίνασσον. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ κώδωνες, πολλοί τε ἅμα ὄντες καὶ
μεγάλοι, ἔν τε στενῷ ἠχοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνέπεμπον ἔνδοθεν. ὅνπερ οὐ ῥᾴδιον ἦν τοῖς
οὐκ εἰδόσιν ἐπιγνῶναι τίνος ἦν ὀργάνου ἢ θηρίου. βρυχήματι γὰρ ἐῴκει. Τύμπανα. βάκλα.
παρὰ τὸ τύπτειν, ξύλα ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον. ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ. Τυμπανίζεται.
ξύλῳ πλήσσεται ἐκδέρεται. καὶ κρεμᾶται. Τύμπανον ἐκ δέρματος ἐστὶ γινόμενον καὶ κρύ-
ον. ὃ κατεῖχον αἱ βάκχαι. ἐν ἐπιγράμματι. ἀραξάχειρα ταῦτα τὰ τύμπανα λεοντοδίφρου
ῥείη θῆκε. Τύμπανος. ἀρσενικῶς. καί τινος αὐλητοῦ μόνος εὖ τὸν ἑὸν τύμπανον ἠκεχέραν.
Τυμφαῖς. πόλις. καὶ βοῦς ἀρτέμιδος. τυνδαρίδης ὁ υἱὸς τοῦ τυνδάρεω. Τυννόν. δωρικῶς.
Τυννουτονί. δεικτικῶς. ἀντὶ τοῦ μικρόν, ἀριστοφάνης ἐν πλοιαρίῳ τυννουτοισὶ ἀνὴρ γέρων ναύ-
της διάξει. περὶ τοῦ χάρωνος λέγων. τοῦ πορθμάτος τοῦ πλοίου. Τυντλάζειν. αὐτὸ καὶ αὐτὸ
λέγειν. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ οἷόν τ᾽ ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον. οὐδὲ τυντλάζειν. ἐπειδὴ πο-
δαπὸν τὸ χωρίον. Τυντλώδης. ὑλώδης. Τυπαῖς. πληγαῖς. ἔχοντας τύμπανα καὶ τυ-
πάς, τουτέστι πληγάς. Τυπείς. πληγείς. τρωθείς. καὶ τυπεῖσι. τρωθεῖσι. Τύπη. ὥστε συ-
νέβαινεν ὑπὸ τοῦ πυρός, τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ τὰ τύπη τῶν κιόνων ἀχρειωθῆναι. Τύπος.
χαρακτήρ. πρὸς σοῦ τε ταῦτα πολλὰ περὶ ἐμοῦ. ὃν εἰπὼ λαβὼν ἀριστείδην ἐμοῦ λογίου τύπον εἰς
ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας ὅτι πλεῖον ἐστὶν ἢ τύπος. καὶ ἀππιανός.
ὁ δὲ ἀννίβας μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος τῷ πτώματι αὐτοῦ ἐπιστάς. ὡς εἶδε τὰ τραύματα
πάντα ἐπὶ τῶν στέρνων, ἐπῄνεσε μὲν ὡς στρατιώτην. ἐπέσκωψε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον
αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι τοῦ μαρκέλλου. πρὶν αἰσθέσθαι πολλοὺς περὶ τοῦ
θανάτου αὐτοῦ. καὶ αὐτόμολον ἄνδρα ῥωμαῖον ἔπεμψε φέρειν. δηλοῦντα ὅτι στρατιὰ μαρκέλ-
λου κατόπιν ἔρχοιτο. καὶ ὁ μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κελεύει. Τυπεῖσι. τρωθεῖσι. Τυ-
πῶ αἰτιατικῇ. Τύπωμα χαλκόπλευρον. τὸ ἄγγος. τὴν ὑδρίαν. ἐν ᾗ δῆθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀ-
στέα τοῦ ὀρέστου ἀπέκειτο. τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν. Τυπτήσεις. τὸ ψιλῶς. καὶ τυ-
πτῶ αἰτιατικῇ. Τυραννεῖον. κυρίως ἡ ἀκρόπολις. τυραννία δὲ ἡ τυραννίς. καὶ τυραννιῶ.
ἐπιθυμῶ τυραννίσαι. Τυραννίων ἐπικρατίδου καὶ λινδίας ἀλεξανδρίνης, ἀμισηνός. ἐ-
χρημάτιζε δὲ κορύμβου. γνώριμος ἐπὶ πομπηίου τοῦ μεγάλου. καὶ πρότερον μαθητὴς ἄλλων τε καὶ
ἑστιαίου τοῦ ἀμισηνοῦ. ὑφ᾽ οὗ καὶ τυραννίων ὠνομάσθη. ὃς ἦν τρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον κα-
λούμενος θεόφραστος. εἶτα διήκουσε καὶ διονυσίου τοῦ θρᾳκὸς ἐν ῥόδῳ. ἀντεσοφίστευσε δημητρίῳ τῷ ὑθριαίῳ.
ὃς ἦκεν εἰς ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε μιθριδάτην τὸν τοῦ πόν-
του ἐθνῶν βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν ῥώμῃ καὶ πλούσιος, ἐκτήσατο καὶ βιβλία ὑ-
πὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθείς. ὀλυμπιάδι ρη΄.
ἐν τῷ γ΄ ἔτει τῆς ὀλυμπιάδος. Τυραννίων ὁ νεώτερος. φοῖνιξ, παῖς ἀρτεμιδώρου. μαθητὴς
τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου. διὸ καὶ ὠνομάσθη τυραννίων. πρότερον καλούμενος διοκλῆς. αἰχ-
μάλωτος δὲ καὶ αὐτὸς γενόμενος ἐπὶ τοῦ πολέμου ἀντωνίου καὶ καίσαρος, ὑπὸ τινος δυμάντος

ὠνήθη· τοῦ καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου· εἶτα ἐδωρήθη Τερεντίᾳ τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί· ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς, ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ· καὶ ἔγραψε βιβλία ὀκτὼ πρὸς τοῖς ξʹ. ὧν ἐστι ταῦτα· περὶ τῆς Ὁμηρικῆς προσῳδίας· περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου· ἐν ᾧ λέγει μὲν ἄτομα εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα· θεματικὰ δὲ εἶναι προσηγορικά· ἀθέματα δὲ εἶναι μετοχικά· περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς· τοῦ ἀντιπίνους, ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος· ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον· ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ· διόρθωσιν Ὁμηρικήν· ὀρθογραφίαν.

Τυραννίων μὲν Μεσσήνιος φίλος. οἱ ὡροσκοπικοὶ ἐν βιβλίοις εἰσί· καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα. Τύραννος· οἱ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ποιηταί, τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον· ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους· καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον, βασιλέα φησὶ καὶ οὐ τύραννον. προσηγορεύθη δὲ τύραννος, ἀπὸ Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γὰρ περὶ λῃστείας τούτους γενέσθαι. οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ μέμνηται τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας καλεῖσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν. ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν, ἡ Διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο. Τύραννος Σικελίας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Διόρχας. Τύραννος· σοφιστής. περὶ στάσεων· καὶ διαιρέσεως λόγου· βιβλία δέκα. Τυραννῶ· γενικῇ. ὁ δὲ Ἀθηναίων ἐτυράννει τῶν εἰς τὸ ἄναστον κατοικούντων. Τυρβάζει· ἐβιμάζει. οἱ δὲ, φροντίζεις. Τύρβη· ἀπόλαυσις· ἢ θόρυβος· ἢ τάραξις. γέργηθες καλοῦνται παρὰ Μιλησίοις ἡ Τύρβη. ἢ οἱ χειρώνακτες· τουτέστιν οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι. Τυρβηθέντα· κινηθέντα ταραχθέντα. Τυρβάζων· κατασκευάζων. καὶ Τυρβάσαντες ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντες. Τυρρηνία χώρα. καὶ Τυρρηνοί, οἱ λεγόμενοι Τοῦσκοι. ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνὴρ ἔμπειρος συνεγράψατο. ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων θεόν, δώδεκα χιλιάδας ἐνιαυτῶν, τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ φιλοτιμήσασθαι κτίσμασι. καὶ ταύτας διατεῖναι τοῖς ιβʹ λεγομένοις οἴκοις. καὶ τῇ μὲν αʹ χιλιάδι ποιῆσαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. τῇ δευτέρᾳ ποιῆσαι τὸ στερέωμα τοῦτο τὸ φαινόμενον καλέσας αὐτὸν οὐρανόν. τῇ τρίτῃ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα. τῇ δʹ τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους ἥλιον καὶ σελήνην. καὶ τοὺς ἀστέρας. τῇ εʹ πᾶσαν ψυχὴν πετεινῶν. καὶ ἑρπετῶν. καὶ τετραπόδων ἐν τῷ ἀέρι καὶ ἐν τῇ γῇ καὶ τοῖς ὕδασι. τῇ ϛʹ τὸν ἄνθρωπον. φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἓξ χιλιάδας, πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθέναι. τὰς δὲ λοιπὰς ἓξ χιλιάδας, διαμένειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς συντελείας μέχρι χιλιάδας δώδεκα. Τυρμίδαι· δῆμος τῆς Οἰνηΐδος οἱ Τυρμίδαι. Τυρόκνηστις· ἡ μάχαιρα. καὶ παροιμία· οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. ἀντὶ τοῦ, ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκολάστου καὶ ἑταιρικόν. Τυρόκνηστις δὲ ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν, ἐλέφαντες καὶ λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἑστῶτες γλύφοιντο. λέγει οὖν ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος. Τυρόκνηστις· ἡ μάχαιρα. Τυροπωλήσουσιν· ἀντὶ τοῦ σταθμήσουσι· πρὸς τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. Τύρος ὄνομα πόλεως καὶ Τύριοι οἱ πολῖται. ἔστι καὶ ἐν τῷ Παύλῳ· πότε ἐγένετο ἡ Τύρος μητρόπολις. Τυροφόρον· ἐν ἐπιγράμματι· αἰχμητὴν δὲ ἐπέθυσεν ἀλέκτορα καὶ πλακόεντα παῖς Ἡγησιδίκου πίονα τυροφόρον. Τυρσηνία χώρα. Τύρσις· ὁ περίβολος τοῦ τείχους, Ξενοφῶν· οὗτος δὴ Κῦρος κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος ἀπολιπὼν ὅσον τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὤρυσσεν ἔνθεν δὲ τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη· καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς. Τύρσος· τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον. Τυρταῖος· Ἀρχεμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος· ἐλεγειοποιὸς καὶ αὐλητής. ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον, προτρέψασθαι Λακεδαιμονίους. καὶ πολεμοῦντας Μεσσηνίοις ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιότατος· σύγχρονος τοῖς ἑπτὰ καλουμένοις σοφοῖς· ἢ καὶ παλαίτερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. καὶ μέλη πολεμιστήρια βιβλία εʹ. Τυρταῖος· οἱ Λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν ἢ Μεσσήνην αἱρήσειν, ἢ αὐτοῦ τεθνήξεσθαι.

χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ στρατηγὸν παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν χωλὸν ἄνδρα· ὃς ἐπιστὰς αὐτοὺς παρακαλῶν, εἷλε τῷ κ' ἔτει τὴν Μεσσήνην καὶ ταύτην κατέσκαψαν· καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς εἵλωσι κατέταξαν. Τυτθήν· ὀλίγην. ἢ μικράν. καὶ τυτθός· μικρός. Τυφαωνία χώρα. Τυφεδανός· ὠοῦτος. τυφεδανὲ καὶ χερόθλιψ· ποθεῖς ἐραν τὸ οἴκασ ὡραίας στεροῦ. Τυφεδῶνος τῆς καύσεως. ἢ ὄνομα κύριον ὁ τυφεδών. Τύφεται. καίεται. Τυφήρεα. τυφωνικήν. λαμπάδα κηροχίτωνα. κρόνου τυφήρεα λύχνον. χοίνωκα λεπτὴν σφιδομένην παπύρῳ. Τυφλοπλάστειον. τυφλὸς ἀναπλάττεται. καὶ τυφλοπλεῖται ὁμοίως.

Τυφλὴ ὁδός. ὁ δὲ, ὁδοῖς ἐπιτυγχάνει τυφλαῖς καὶ ἀνεξόδοις. καὶ ἀβάτοις σκολιωτέραις.

Τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ. οἶδ' ὅπου. σὺ δ' ἄθλιός γε, ταῦτ' ὀνειδίζων ἅ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα. οἷον, οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει ἀπορμοιῶν εἴδησας. τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τοῦ ταχέως καὶ σὲ μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλὸν πρὸς τειρεσίαν ὁ λόγος. Τυφλὸν φαίνεσθαι, πάγκαλον τὴν ἡλικίαν. Τυφλότερος ἀσπάλακος. διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῶον τοῦτο ὀφθαλμούς. φησὶ δὲ οὗτος σκιάμβροις ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τὰ καρπά. ἔχει δὲ ὀδόντας μιαρωτάτους. καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς. καὶ πόδας ὡς ἄρκτου. Τυφλότερος λεβηρίδος. καὶ κενότερος λεβηρίδος. ἀμφότερα λέγεται. λεβηρὶς οἷον λεπηρίς. καὶ λεποστατεῖ. καὶ ἐπὶ ἰχθύων. καὶ ἐπὶ τεττίγων καὶ παντὸς τοῦ τὸ γῆρας ἀπολειπομένου. Τυφλῶν ὀνείρων. ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως πόθεν παρὰ τοῦτο. διαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάρ εἰσὶν ὀνείρων. ἢ ὅτι μύουσι καὶ προσδιαλέγονται. Τυφογέρων ἐσχατόγηρος. ἢ ὑπερήφανος τετυφωμένος γέρων. Τυφομένης. καπνιζομένης. καιομένης. καὶ καπνῷ τύφειν δίκην σφηκῶν. τὸ ῥῆμα τύφω. Τῦφος. ἀλαζονεία. μανία. ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ ὥσπερ τύφεται. Τυφωεύς ὄνομα κύριον. Τυφών. οὐχὶ φλὸξ ἐκ τοῦ ἀέρος. ἀλλ' ἡ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφή, πρὶν τοῦ ἐκπυρωθῆναι. ὡς πλάτων ἐν φαίδρῳ. Τυφών. κεραυνὸς βίαιος. πολὺς καὶ πνευματώδης. ἢ πνεῦμα καπνῶδες ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους. λέγεται καὶ διὰ τοῦ σ΄ τυφώς. ἀέρμα ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε. τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται. τοὺς γὰρ καταιγιδώδεις ἀνέμους, τυφὼς καλοῦσι. τοῦτον ἐνόμιζον μέλαιναν ἄρνα σφαγιάζειν ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα. Τυφῶνος πυρώδους δαίμονος. Τυφῶνος πολυπλοκώτερον. τυφὼν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός. τούτου ποικιλώτερον. Τυφώς. γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν εἰλώλην. τυφὼς γῆς μὲν ἦν υἱός. ἴσχυσε δὲ τοσοῦτον ὥστε οὐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι. ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. οἵτινες ὡς μῦθος. καὶ εἰς ἀλόγων ζώων μετεβάλλοντο μορφὰς διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. εἰλώλη δὲ πνοὴ σφοδρά. ὁ δὲ τυφὼς μείζονι πνεῦμα καὶ κακοποιόν. Τυφιστὸς ὄνομα πόλεως. Τυχαῖα. ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην οὐκ αὐτόματον τινὶ συντυχίᾳ. κατά τινα ἄδηλον καὶ τυχαίαν φοράν, οὕτως ἀναφαινόμενα. ἀλλ' ὡς ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον. οὕτως ἕκαστα πεφυκέναι φησὶν ὁ ἅγιος γρηγόριος ὁ νύσσης. ἐν τῇ κοσμογονείᾳ λέγει. Τυχαῖος. ὁ τῆς τύχης ναός.

Τύχη. συντυχία. παρὰ σοφοκλεῖ. πολύβιος. εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τοῦ τοιούτου. μή ποτε δ' αὐτὴ μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην. αἴτιοι δέ εἰσιν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις. τῷ τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος. μή ποτε δὲ τοὐναντίον. καὶ πισίδης. οὐκ εὐλαβηθεὶς οὐ τὰς δῆμας ἀντιπεσούσας τύχας. εἰ χρὴ καλεῖν με τὰς ἁμαρτιῶν τύχας. Τύχη. σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν. ἕκτωρ μὲν ὧδε τοῦδε δωρηθεὶς πάρα, ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων, ἐγνάπτετ' αἰὲν ἔστ' ἀπέψυξεν βίον. οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων, πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι. περὶ ἕκτορος καὶ αἴαντος ὁ λόγος. καὶ σοφοκλῆς. ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεοῦ τύχας δοθείσας, ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν. ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις ὥσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν δίκαιον ἐστίν, οὔτ' ἐποικτείρειν τινά. Τύχη. τύχη παρ' ἕλλησιν ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις. ἢ φορὰ ἐξ ἀδήλων εἰς ἄδηλον καὶ αὐτόματον. οἱ δὲ χριστιανοὶ θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. καὶ πολύβιος φησί. τύχην δὲ λέγει ὁ θουκυδίδης τὸν πόλεμον. Τύχη. οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ῥοπῇ περιγίνεται τὰ ἀνθρώπινα. ὃ δὴ τύχην καλεῖν εἰώθασιν

ἄνθρωποι· οὐκ εἰδότες ὅπου δὴ ἐν ἑκάστῳ πράγμασι τὰ ξυμβαίνοντα εἰ παρ' αὐτοῖς οὐκ ἐν δήλῳ γίνεται. διὰ γὰρ ἀλόγως δοκοῦντι εἶναι, φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προχωρεῖν. καὶ παροιμία. Τύχη εὔρι-πος· ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. τύχη λέγεται καὶ τὸ ἐπιτήδευμα ὡς φέρει εἰπεῖν ὁ ποιητὴς οὕτως, πρῶτον εἰπάτω τὸ ὄνομα· τὴν πατρίδα· τὴν τύχην· ἔπειτα καὶ τὸ σέβας. Τυχηρότερος· εὐτυχέστερος. Τυχιάδης· παρωνυμικόν. Τυχικὸς ὄνομα κύριον. Τυχίος ὄνομα κύριον. Τύχων τύχωνος ὄνομα κύριον. Τύψαι· ὅτι βαλεῖν τὸ πόρρωθεν πέμψαι· οὐ τάσσεται δὲ καὶ νύξαι καὶ τύψαι· τὸ ἐκ χειρὸς πλῆσαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Τ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ὑ ἐπίρρημα θαυμαστικόν. ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν ὀσφραινόμενοι τῆς κνίσης. Ὑάδες· οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες. Ὑακινθίδες· θυγατέρες ὑακίνθου τοῦ λακεδαιμονίου. Ὑακίνθινον· ὑπομελανίζον· πορφυρίζον. Ὑάκινθος ὄνομα κύριον. Ὑάλη· ὕαλος· ὕαλός ἐστιν ἀφ' ἧς ποτήρια πλεῖστα. καὶ φησὶν ἀριστοφάνης. ὁπότε τὴν γράφοιτο ἡ δίκη, ἀποτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον τὰ γράμματα ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης. ἔστι δὲ κατασκεύασμα ὑάλου τροχοειδὲς ἠλέκτρου. εἰς τοῦτο τεχνασθέν. ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες καὶ ἡλίῳ θερμήναντες, προσάγουσι θρυαλλίδα. καὶ ἅπτουσι πῦρ. τοῦτο οὖν ὁ γέ-ρων πρὸς σωκράτην διαλεγόμενος φησὶν εἰ ὑφάψαιμι διὰ τοῦ ἠλέκτρου, καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γράμματος, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης. Ὑάλιος· πολεμικὸς καὶ ἐνυάλιος. Ὑάμπολις· ὄνομα πόλεως. Ὑβάδαι· δῆμος ἐστὶ τῆς λεοντίδος. Ὑβὸς ὁ κυρτός. καὶ ὕβωσις ἡ κύρτωσις καὶ ὑβάζειν τὸ ἐμεῖν. οἱ γὰρ ἐμοῦντες ὑπὸ τῆς βίας κυρτοῦνται ἐναίνουσιν. Ὑβρίζειν· ἐπὶ τοῦ αἰσχρῶς διαιτᾶσθαι. ὑπέλαβε πονηροὺς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥᾳστω-νεύεσθαι. ὁ δέ, οὐ μὰ τὴν ἔξιν ὥστε ἐμὲ κρίνειν. οὐδὲ μὴν ὡς οἱ πολλοὶ ἐπὶ τραπέζας κεκυφέναι. καὶ ἐμπίπλασθαι. καὶ ὑβρίζειν σπουδῶν. ἀλλὰ πλέοντι εἰδέναι μαστεύων ὑφηγεμόνι θεῷ. Ὑβρίζοντες· σκιρτῶντες. ἡρόδοτος. Ὑβρίζω αἰτιατική. Ὕβρις· ὑπὸ βαρός τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ ὑπέρβαρος. Ὕβρις φυτεύει τύραννον. ὕβρις εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν ἃ μὴ ἐπίκαιρα μηδὲ συμφέροντα. διὰ τῆς ὕβρεως φησὶν ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. καὶ ὅθεν φησὶ πολλὰ διαπράξεται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει διὰ τῆς ὕβρεως ἐπιβάς. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν. παίδων μὲν γὰρ οἱ γεγονότων, ὕβρεις διὰ τὸ συνῆθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν. ἀλλ' ἦν ἐγγὺς ἥλιον αὐτῶν καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. ἀνά-ξιος φησὶ περὶ καλλίνου βασιλέως. Ὕβρις· ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας. αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς σωκράτην. καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν, χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι. τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας, ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.

Ὑβρίσωσιν· ἐξαμαρτήσωσιν αἰσχρῶς. ἔνθα καὶ στρατιώτας ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίσωσιν, ἐπε-θήκε δίκην. ἐλάττω δὲ τὴν δίκην τοῦ προσήκοντος. Ὕβρισεν· οὐχ ὁ παίξας· ἀλλ' ὁ ἐπιπλήξας καὶ ὀνειδίσας. καὶ ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ πρὸς ὕβρεως τιθέμενος. ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπεπίστευτο τῇ στρατείᾳ. ἀριστοφάνης. εἰ τοῦθ' ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή. ἀντὶ ἀλαζονεία. ὅτε γὰρ μὲν ὢν διό-νυσος υἱὸς σταμνίου, αὐτὸς βαδίζω. καὶ πονῶ. τοῦτον δ' ὀχῶ ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέρει.

Ὑβριστάς· τοὺς θρασεῖς καὶ λοιδόρους. Ὕβρις τίς· ἡ ὕβρις καὶ ἡ ἀτιμία. Ὑβριστότερος· ξενοφῶν. οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται, οἱ μὲν ἀγαθοί, πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται. οἱ δὲ πονηροί. πολὺ ὑβριστότεροι καὶ αὖθις. οὐδὲν ὑβριστικώτερον ὄχλου πρὸς ὀργὴν καὶ παρανομίαν ὁρμήσαντος. Ὑγεία· οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τὸ τίς ὀζήσας ὄνομα ἢ ὑγίεια. ἢ τι τοιοῦτον. καὶ ὁ ἔποψ ἔφη· τίνες οἱ βοῶν-τες. οἱ δέ, ἔφασαν, οἱ δώδεκα θεοὶ ἕξουσιν ἐπιθέψαισ. Ὑγεία· διττή ἐστιν. ἡ μὲν, ἐν τῷ ἰατρῷ. ἡ δὲ

ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. καὶ ἡ ἐν τῷ ἰατρῷ ποιητική ἐστι τῆς ἐν τῷ σώματι. οὕτως ἐστὶ καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ἕξις, ἡ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τῆς ἕξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιεινὸν, τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστίν. ὑγιεινὸν γὰρ τὸ ποιητικὸν ὑγείας· ὡς τὸ φάρμακον. τὸ δὲ, φυλακτικόν· ὡς ἡ δίαιτα. τὸ δὲ, σημαντικόν· ὡς χρῶμα. σφυγμὸς εὔπνοια οὖρα. Ὑγεία ἀθηνᾶ. ἐπώνυμόν ἐστι τῆς ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ ὑγεία καλεῖται καὶ νίκη. καὶ ἱππία. καὶ ἐργάνη. Ὑγιασθείς. ὁ δὲ, ὑγιασθεὶς τοῦ τραύματος.

Ὑγιαίνω τὸ ὑγιάζω μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ. Ὑγιές. λυσιτελές. ὠφέλιμον. τῆς πόλεως ἐπ' οὐδὲν ὑγιές. φιλοκράτης. ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν, οἷα μῦθ' ἀπῆλθες. ὡς μὲ θρασύ σου λαβὼν. πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τὸν δ' ἀγνῶτ' ἐμοί. ἀνάξιον σοῦ. κατάξιον δ' ἐμοῦ. Ὑγιέστερος. ὥσπερ καὶ ὑγιέστερος κρότωνος. πολλοὶ γὰρ κροτωνιῶνται ἀσκηταί. καὶ ὑγιέστερος κολοκύνθης.

Ὑγιέστερος κρότωνος. ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων. ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος. λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς. καὶ μηδὲν ἔχον σῖνος. Ὑγίεια. τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον. ὑγεία ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων. ἅ ἐστι, θερμότης. ψυχρότης. ὑγρότης. ξηρότης. καὶ ὑγιεινὸς ὁ ὑγιής. καὶ ἐπιρρηματικῶς ὑγιεινῶς. Ὑγιής. ὑγιής τις ὤν. ὁ δὲ ὑγρὸς καὶ ζῶν. ἀλίβαντες δὲ οἱ νεκροὶ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα. ἤγουν ὑγρασίαν. Ὑγρὰ κέλευθα. τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. Ὑγραίνω. Ὑγρὸς ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς. καὶ ὁ ῥευματιζόμενος. Ὑγρῶς. ὑγρῶς κραδαινομένη. καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετὴς εὐσόλως γινομένη. ἐν ἧ καὶ πάντας τοὺς τὴν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους. φωνήν τε ἔχουσα ἡδεῖαν. καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα, οὐδενὸς ἐπ' ᾄσμασι θαυμαζομένου. ἐπεὶ δὲ ἐλευθέρα. ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς προσηγορίας. ἀκκιζομένη καὶ σὺν καιρῷ. καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα, αὐτὴ μὲν πλοῦτον οὐκ ἀνεκτὰ φόρητον οἴσειν. ἐκεῖνον δὲ καταβαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι, ἀπήλλαξε τῶν τῇδε. καὶ αὖθις. πρὸς γὰρ τὰς δωρεὰς ἦν ὑγρὸς καὶ καταφερής. πρὸς δὲ τὰς εἰς πράξεις, βαρύς τε καὶ συντεταμένος. Ὑγρότης. ἀραιότης καὶ ἀφέλεια. Ὑδάσπης ὄνομα ποταμοῦ. Ὑδατηγὸς ἀνὴρ ὁ ἀντλῶν. Ὑδατίδες, ταγηνίδες. Ὑδάτιον νᾶμα. Ὑδέουσιν. ᾄδουσι. λέγουσιν. Ὑδῶ τὸ ᾄδω. ὕδειν ἔοικε. καὶ ὑδέοιμι. ἀντὶ τοῦ ὑμνοῖμι. αἴθε ἦν τε ἀττικοῦ ἐπαγρομέναις ὑδέοιμι. Ὑδέρ. Ὑδερῶν ὑδρωπιῶν. Ὕδειν. ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖν. Ὕδη ὄνομα πόλεως. Ὕδος τὸ ὕδωρ. καὶ τῷ ὕδει ἡ δοτική. Ὕδωρ. τὸ ὕδωρ εἰ καὶ παντελῶς ἄχυμον ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ, ἢ ἔγγιστα ἄχυμον, ἔχει μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικήν. διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ οὗ ἂν πλησιάσῃ αὐτῷ. Ὕδωρ βλύζον κάτωθεν ἐχθροὺς μηνύει. Ὕδωρ διαυγὲς ἐκπιεῖν χρυσὸν τόδε. Ὕδωρ πίνων ἁπλῶς δὲς ἐν λύπαις ἔσῃ. Ὕδωρ ἀντιλογίας, ἀπὸ τοῦ πράγματος ὅπερ πρὸς τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο. εἰς μέρραν γὰρ ἐλθόντες καὶ πικρὸν εὑρόντες τὸ ὕδωρ, κατὰ μωσέως ἐβόησαν. καὶ τοῦ θεοῦ κατελάλησαν. λέγει δὲ ὅτι διήλεγξά σου ἐπὶ ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάριστον γνώμην. Ὕδωρ αὐτοπαγές. τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

Ὕδωρ βορὸν καὶ ἀγρυπνίην βορόν. λέγει οὖν ὅτι τὸ ὕδωρ οὐ κἂν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ σόφισμον. ἀλλὰ κἂν τοῖς ἀγρυπνοῦσιν. ὕδωρ δὲ πίνων καλὸν οὐ τέκοις ἔπος. τοῦτο δὲ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος. οἱ μὲν, ἀσκληπιάδου. οἱ δὲ, θεαιτήτου φασίν. Ὕδωρ διαχεόμενον. ἀντὶ τοῦ ἐσκεδασμένον. καὶ παντελῶς ἄχρηστον. δαβίδ. Ὕδωρ παραρρεῖ. ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων πάντη ἀθενεῖ σπουδάζειν, ὡς καὶ εἰσρέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. καὶ παροιμία. ὕδωρ μένει. ἐστὶν ἐν τῷ ἀναπολεῖ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων. Ὕδρα. ἐννεακέφαλος ὄφις. Ὕδραν τέμνειν. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται. ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα ἐν λέρνῃ ἑκατοντακέφαλος τυγχάνουσα. μαχόμενον ἡρακλέα ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν, ἀνεφύοντο πλείους. κελεῦσαι ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς κεφαλάς. Ὕδραν τέμνεις. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται. παρόσον ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων. οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει. ἀναδιδομένων αὖθις πλειόνων κεφαλῶν. Ὑδραίνειν. ῥαντίζειν. Ὑδρεία. τὸ ὑδραίνεσθαι. ὑδρία δὲ τὸ ἀγγεῖον. Ὑδρηλόν. Ὑδροποτικός. καὶ ὑδροπότης καὶ ὑδροποτεῖν. καὶ ἔστιν ἐναντίον αἱμοπότης. Ὑδρορρόα τὸ μέρος τῆς στεφάνιδος. δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ ὁ στενὸς τόπος. ὑδρορρόα καὶ

ἡ ὕφαλος

ἢ ὕφαλος πέτρα. λέγεται δὲ καὶ ὑδρόρροια. οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδρορροίας συνωθοῦντες αὐτοὺς διὰ τούτων ἐσώζοντο πρὸς τὰς ναῦς. Ὑδροστάσιον. λίμνη μικρά. παρεμβεβλημέναι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον, ἀφίησιν τοῦτο εἰς τὰς λίμνας. ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ κωφὸς ποταμός. Ὕδρος ὕδρου. ὄφις. ὕδρα γὰρ ἐννεακέφαλος ὄφις. Ὑδροφορία. ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος. Ὑδροχεῖα. δεξαμεναί. ὁ λάκκον τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε. καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν. Ὑδροποτοῦντες. νοσοῦντες. ὑδροποτοῦντες δέ. Ὕδρωψ. ἡ νόσος. Ὕαινα θηρίον. Ὕε. ἀπειλὴ βραδυνόντων. καὶ ἀνοιγνύναι κηλαόντων. καὶ γὰρ ὗεν. ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν. Ὑέλιον καὶ ὕελος. καὶ ὑέλινον. Ὑετός. τὸ ῡ μακρόν. ἄγον μέγαν ὑετὸν ἔστι. Αἰλιανός. ἐμπιπτόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἔρρευσε. καὶ ὑετὸς ἐκ νέφους. μεταβολὴ εἰς ὕδωρ. ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῇ.

Ὕειον κρέας. χοίρειον. ἔστι ὕεα πληθυντικῶς. χοίρεα. ἐχορηγεῖτο ὕειον. Ὑηνόν. ὑὸς ἴδιον. χοίρου ἔργον. λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων, καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν ὅτι, ὑηνὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας. Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι ἐπιθυμῶν, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις. καὶ Ξενοφῶν φησιν ὑηνῶν θρεμμάτων καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον ἀλλ' ὑηνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων. Πλάτων Νόμων ζ'. ὑηνεῖς. ὡς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις οὐ καλῶς ποιῶν. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. Ὑηνεία. ἐν πάσῃ ὑηνείᾳ καλινδούμενος. Ὑηνεία. μωρία. Ἀριστοφάνης. ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνεία. διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ συώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι. καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑηνείαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν φασίν. οἱ περὶ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι, δυσώδη ἀποπατοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας. ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. ἡ νῦν γυναικώδης ἀπὸ τρυφῆς ἀκολούθου διεφθαρμένη. τὰ πάντα ἐστὶ γυναικεῖα φρονοῦσα. δειλία σύνοικος καὶ πᾶσι ὑηνεία. φιλοχρήμων. μικροπρεπής. δουλοπρεπὴς δὲ λογισμοὺς σφαλῶς οὐδέν τι μέγα ἢ ἔλαττον διαπραττομένη. ἀνδραποδώδης ἐστὶν ἀσθενής. γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα. οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένη. οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνενευρισμένον. οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. τοιάνδε εἶναι καὶ πολλῶν χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυτο ζωήν, τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει κυλινδουμένων. ὑηνεία δὲ ἡ συφένδα.

Ὑηνεῖς ῥῆμα. ὑηνόν τι καὶ συῶδες ποιεῖς. καὶ ὑηνῶν θρεμμάτων. ζήτει ἄνω. Ὑηνῶν. σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν. καὶ ὑηνὸς ὁ σκαιός. Ὕης ὕου. ἐπίθετον Διονύσου. ὡς Κλείδημος. ἐπειδή φησιν ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην ὕην λέγεσθαι. καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς ὑάδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν ὕην.

Ὑθλεῖς φλυαρεῖς. ὕθλος γὰρ ἡ φλυαρία. Ὑΐδιον. ἐστὶ ὑΐδια. προσγέγραφη. Ὑόδυς. ὁ ἡγούμενος. ὁ ἔσω ὗ. Ὑλακόμωροι. ὑλακτικοί. οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν κινούμενοι. Ὑλακτεῖ. ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ ὡς ὁ κύων. τοιαῦθ' ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐποτρύνει γέλως ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος. ἡ πᾶσα βλάβη.

Ὑλακτούσης. μαστιγούσης. ἐν ἐπιγράμματι. τὸ σὺ δίδου μὴ πολλά. διὰ γὰρ δὲ λίνοιο δαίμων ὑλακτούσης νηδύος ἡσυχίην. Ὕλαν κραυγάζειν. ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους. ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις. γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον. ὑπὸ νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τούτου δὲ ἐπιζητοῦντα Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι. τὸ ὄνομα, καὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν. μηδὲν περαίνοντα. διὸ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ ἥρωϊ.

Ὕλας. ὄνομα κύριον. Ὑλαῖα. ἐκ τῆς ὕλης. καὶ ὑλαῖος. Ὑλοφώτης. ὁ ἐν ὕλῃ διαιτώμενος. ἐν ἐπιγράμματι. τοῦτό σοι ὑλοφῶτα. κατὰ γλυφίδος παλαίστριον δέρμα λυκοσπάδος ἐκρέμασε Θήσων.

Ὑλλεῖς ἔθνος ἰλλυρικόν. ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ. Ὕλη. ὁ σύνδενδρος τόπος. ὕλη. ἔστι ἡ σκέψις. ἡ πρόφασις. ἡ ὑπόθεσις. ὕλας χορηγῶν καὶ τοσαύτας καὶ ξένας. ὕλη ἐστὶ καὶ εἶδος ποιουμένη ὑπὸ τοῦ εἴδους. πᾶν δὲ τὸ γινόμενον ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἐξ ὕλης καὶ εἴδους ἐ-

χει τὴν σύστασιν. οἷον ὁ σωκράτης ἐξ ὕλης μὲν τοῦ σαρκός. εἴδους δὲ τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. καὶ ἐπὶ τοῦ τεχνητοῦ, ἐξ ὕλης μὲν τοῦ ξύλου εἴδους δὲ θύρας ἢ σκαμνίου ἢ ἄλλου τινός. Ὑλήεσσα χώρα. ἡ συνδενδρος. Ὑλικοίτης θήρ. ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν κοίτην ποιούμενος. Ὑλωροί. οἱ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν φροντίδι ἔχοντες. λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους. Ὑληφόρον. ξυληφόρον.

Ὑλλίδης. Ὕλλος, ὄνομα κύριον. βουθοίνας ὁ ἡρακλῆς, ὕλλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν θειοδάμαντος θοινήσας ἔφατο. Ὑλωρός ὁ τῆς ὕλης φύλαξ. Ὑμέ. ὑμέτερα.

Ὑμεδαπῶν. τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους ὑμῖν συγγενῶν. ἢ τῆς αὐτῆς χώρας. Ὑμένα. πεῖραν ἄγνοον. Ὑμεναίων. γαμικῶν ὕμνων. ὑμέναιος γὰρ ἐκεῖνον λυδὸς ἄδεται. τὸν χαρίεντα λίμναια. τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελψάμενον. Ὑμενῶδες. λεπτότατον. ἀπὸ τοῦ ὑμένος καὶ οἷον εἰπεῖν ἀηδῶδες. Ὕμμες καὶ ὔμμιν. ψιλοῦται. ὡς αἰολικόν.

Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον. διότι οἱ γαμοῦντες τρέφονται σιτίοις μερεσι καὶ φύεται σπατίν. ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι. πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Ὑμεῖς ὦ μεγαρεῖς. οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. χρησμοῦ κομματιόν ἐστι παροιμιαζόμενον οὕτως. ἵππον θεσσαλικὴν. λακεδαιμονίην τε γυναῖκα. ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ἀρεθούσης. ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες. οἵ τε μεσηγὺ τίρυνθος ναίουσι καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου. ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πολέμοιο. ὑμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι. οὔτε δυωδέκατοι. οὔτ' ἐν λόγῳ. οὔτ' ἐν ἀριθμῷ. ἱστορεῖ μνασέας ὅτι αἰγιεῖς οἱ ἐν ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες αἰτωλούς, καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν δεκάτην πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἠρώτων τίνες εἶεν κρείττους τῶν ἑλλήνων. ἡ δὲ πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ ἴων δὲ αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἴονται μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτόν. καὶ προφέρονται. ὑμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι. ὡς καὶ καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν. τῆς δὲ ταλαίνης νύμφης ὡς μεγαρέων, οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός. Ὑμὴν ὑμένος. τὸ λεπτότατον δέρμα. Ὑμηττός τόπος ἐν ἀθήναις. ἢ ὄρος. καὶ ὑμήττιον μέλι ἐξ αὐτοῦ. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἄχρηστον πρὸς ἰατρείαν. Ὑμνεῖν. ὀδύρεσθαι. μέμφεσθαι. λοιδορεῖν. κατὰ ἀντίφρασιν καὶ εὐφημισμόν. ὡς ἐν πρώτῳ πολιτείας πλάτων. καὶ σοφοκλῆς καὶ αἰσχύλος φασί. Ὑμνηπολείτω. ὑμνείτω. καὶ ὑμνοπόλος. Ὑμνεῖσθαι. ὅτου φωτὸς διαπλέξας τὸ πρωτόγονον χάος. ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖσθαι κύριε τὸν δημιουργόν. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅπως κεῖται. Ὑμνήσεις. χθονὸς τῆς δίκης τὰς ὑμνήσεις κακῶς. ἡ τραγῳδία φησί. Ὑμνείσθω. δοξαζέσθω. Ὑμνιδι. ἀπὸ ὕμνις ὑμνίδος. ἀληθείας, ὕμνιδος ὕμνιδι. Ὑμνοπόλος. ὁ περὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος. παλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. περὶ ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ. Ὑμνῳδία. εὐμνῳδός. Ὕννις. γεωργικὸν ὄργανον. καλεῖται καὶ ῥόπαλον. ἐν ἐπιγράμματι. ἱστορίαν τε γυροῖς ἀρότροις καὶ φιλόργαιον ὕννιν. τὸ δὲ ὑ μακρόν.

Ὑόμενος. βρεχόμενος. Ὑομουσία. ἀπαιδευσία. χοιρωδία. ἀριστοφάνης. θαυμάζω τῆς ὑομουσίας. Ὑὸς κυάμου. μεμηνυκέναι. παρὰ ταύτην φερεκράτης κραιπάλη. ὑὸς κυάμους αἰνίσσεται. Ὑοσκύαμον. εἶδος βοτάνης δηλητηριώδους. μέλαν ἔχον τὸ σπέρμα. Ὑώδεις. οἱ ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο. καὶ ἐλέγοντο εἶναι προκέφαλοι. καὶ ἀπόλις. υἱεῖς ἱπποκράτους. ἐμβόλιμοί τινες. ἐλκαὶ τὰ τέκνα. καὶ ὀνόματα αὐτῶν. τελέσιππος. δημοφῶν. περικλῆς. Ὕω τὸ βρέχω. αἰτιατικῇ. καὶ ὕεσσι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ. Ὕων. βρέχων. ὑῶν δὲ χοίρων. Υἱόθης. υἱοθετήθης.

Υἱῶσαι τὸν παῖδα. υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. καὶ υἱώσει τῇ υἱοθεσίᾳ. καὶ υἱώσατο. ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησε. καὶ τὰς υἱώσεις. τὰς υἱοθετήσεις. καὶ υἱοθεσίας. ἡ χρῆσις παρὰ αἰλιανῷ πολλή. Ὑπαποβρέχειν. τοῖς μὴ πάνυ σιν ὀρθίοις ἐς τὴν πύνκα ὑπαποβρέχειν ἔχουσι μηδὲ παντελῶς ἀντὶ τοῦ ὀπίσω βρέχειν. μηδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσιν. οἱ δ' ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν πύνκα, οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

Ὑπάστελτος. ὁ δέ, κατορρωδήσας μὴ γενόμενος ὑπαίτιος τοῖς ῥωμαίοις κινδυνεύσῃ, ἀντὶ τοῦ καταφανής. Ὑπάγει. ἐξαπατᾷ ἢ ὑποτάσσει. ὑπάγει τὰς προβλήματα τοῖς γυναικοῖς. ὑπάγεται ἢ αὐτὸν τὴν ὁδόν. καὶ ἐπιμαχον ὑποθήγεται. Ὑπάγειν ἐς δίκην. τὸ ἄγειν. καὶ θουκυδίδης καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγκάλιος παῖς. ὁ εἰς δέκα ἔτη τετηγρώς. καὶ οὔτερος ὑπαγκάλιος. Ὑπαγόμενος. ἐξαπατώμενος. ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας προσωτέρω τῆς πόλεως. Ὑπαγόμενος. πειθόμενος. ἀπατώμενος. γυναικὸς

ἀκολάστου

ἀκολάστου καὶ τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος. Ὑπαγορεῦσαι. δοτικῇ. ἑρμηνεῦσαι. καὶ ὁ λο-
γοθέτης ἀπεῖπε μὲν τῷ συλλήπτορι γενέσθαι, τὸν μοναδικὸν βίον αὐτῷ ὑπαγορεῦσαι. ὑπάγουσιν. ἀν-
τὶ τοῦ προάγουσι. δημοσθένης φιλιππικοῖς. Ὑπαγωγάς. τὰς ἀναχωρήσεις. διώξεις τε καὶ
ὑπαγωγάς φησι θουκυδίδης. καὶ αὖθις. καὶ πέρα τοῦ μετρίου δειμαίνοντας, δεῖν ὑπαγωγὴν μηδε-
νὸς ποιεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ὑπαναχώρησιν. Ὑπαγωγαί. ἀπάται. Ὑπαγωγεύς. ἐργαλεῖον τὶ τεκτονι-
κὸν ὥς τινες σιδηροῦν. οἷον πτυΐδιον ᾧ χρῶνται οἱ κονιᾶται. οἱ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ᾧ ἀπευθύ-
νουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. ὅ, τινες παράξυσον καλοῦσιν. οἱ δὲ, πλόντια. καθὼς καὶ ἕρμιπ-
πος. ξωὶ ἐστι γὰρ δεσμοῦ μὲν οὐδενί. τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόχις. καὶ ἀριστοφάνης ὄρνισι. καὶ νῦν δὲ
ἀπαιτεῖσθαι περιεζωσμέναι ἐπαλινθοφόρουν. ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα ἐπὶ τοῦ τείχους. ἐζωσμέ-
ναι δὲ αἰτεῖσθαι διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν. Ὑπαγωγή. ὑποχώρησις. ὅπως μὴ ἐθελοκακοῦντες
δι' ὑπαγωγῆς, ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀπεβίβαζεν. Ὑπακούομαι. δοτικῇ. Ὑπαλαία ὄνο-
μα πόλεως. Ὑπαλύξαι. ἐκφυγεῖν. Ὑπάλυξις. ἔκκλισις. Ὑπανιέντος. ἐνδόντος.
Ὑπανίσχει. ὑπανατέλλει. Ὑπανθῶ ἀεί. Ὑπαντιάζων. ὑπαντῶν. Ὑπαντῶ. δοτικῇ. ὑ-
παντῶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. ἀπαντῶ δὲ ἐπὶ τοῦ κριτηρίου. Ὑπάξεσθαι. ὑπαγαγεῖν. ὑπολέξαι ὑπο-
σχέσθαι ἢ πολλὰ μὲν ὑπάξεσθαι αὐτῶν ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρυμάτων. Ὑπαπέχειν. περὶ τούτου
προείρηται. Ὕπαρ. ἀλήθεια. ἐκ τοῦ ὀνείρῳ τὸ μεθημερινὸν ὄναρ. οἷον φανερῶς. ἀληθῶς ὑ-
πάρχον. ἐμοὶ δ' ἀποδοὺς τοὐμὸν ὄναρ. ἐγὼ δ' ἔοικε τὸ σὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι. ὕπαρ λέγει τὸ μεθη-
μερινὸν ὄναρ. ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον ἀληθῶς. καθ' ἀποκοπὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς
χον. Ὕπαρ. ἐγρηγορώς. ὀπτασία ἀληθής. βεβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας. Ὑπαραιρο-
μένας κινουμένας. πληττομένας. ἵππων χρεμετιζόντων τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαραιρομένας
ὅπλων συγκρουομένων. Ὑπαρκτά. μόνιμα. ὑπάρχοντα. Ὑπαρξάμενοι. κατάρξας. χρόνῳ δὲ
οἱ ἕλληνες χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς λακεδαιμονίους. Ὕπαρχος. ὁ ὑφ' ἑτέρου
ἀρχόμενος. ὁ ὑποτεταγμένος ἑτέρῳ. ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. σοφοκλῆς. σπαρτῆς ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ
ἡμῶν κρατῶν. οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός, ἢ καὶ τῷδε σε. ὕπαρ-
χος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας. οὐχ ἡμῶν κρατῶν. ὥστ' οὐδ' αὐτὸν ἡγεῖσθαι ποτέ. Ὑπάρχων. προϋπάρ-
χων, ὡς οὐχ ὑπάρχων. ἀλλὰ τιμωρούμενος. καὶ τὸ ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει. ἀλλὰ
τὸ πάλαι εἶναι καὶ προεῖναι φαίνεται. μένανδρος. οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς. δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνο-
εῖν. ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο. Ὑπασπισταί. δορυφόροι. τοῦ δὲ χοσρόου ὑπασπισταὶ καὶ δορυφόροι δι-
ῳκηκότα ὑπῆρχον. Ὑπατικρειόντων. βασιλέων βασιλευόντων. ἐξοχώτατε μέγιστε. Ὑπατεία. ἡ
ἡγεμονεία. Ὑπάτη. χορδὴ μουσική. βαρὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα. νῦν ὅτε σὺ ὑπάτην ὠλίσθανες
τέρματα φυκτῶν, οὐδὲν ἀεισκίην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην. ἐπὶ ξυδοῦ πολλάχρισιν ἐὸν ξίφος. Ὑπα-
τία. ἡ θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ. τοῦ ἀλεξανδρέως φιλοσόφου. καὶ αὐτὴ φιλόσοφος καὶ πολ-
λοῖς γνώριμος. γυνὴ ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπό-
μνημα εἰς διόφαντον. τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα εἰς τὰ κωνικὰ ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη δι-
εσπάσθη παρὰ τῶν ἀλεξανδρέων. καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν, καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπά-
ρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν. καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομί-
αν. ὡς μέν τινες ὑπὸ κυρίλλου. ὡς δέ τινες διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιῶδες.
πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν. τὸν γεώργιον σκόπει καὶ τὸν προ-
τέριον. Αὕτη ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη, καὶ ἀνετράφη, καὶ ἐπαιδεύθη. τὴν δὲ φύσιν γενναι-
οτέρα τοῦ πατρὸς οὖσα, οὐκ ἠρκέσθη τοῖς διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῷ πατρί. ἀλλὰ καὶ
φιλοσοφίας ἥψατο ἄλλης οὐκ ἀγεννῶς. περιβαλλομένη δὲ τρίβωνα ἡ γυνὴ καὶ διὰ μέσου τοῦ ἄστεος ποι-
ουμένη τὰς προόδους, ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις, ἢ τὸν πλάτωνα ἢ τὸν ἀριστοτέλην.
ἢ τὰ ἄλλου ὁτουδὴ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀναβᾶσα τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς,
δικαία τε καὶ σώφρων γενομένη, διετέλει παρθένος. οὕτω σφόδρα καλή τε οὖσα καὶ εὐειδής, ὥστε καὶ ἐ-
ρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτώντων. ὁ δὲ, οὐχ οἷός τε ἦν κρατεῖν τοῦ ἔρωτος. ἀλλ' αἴσθησιν ἤδη πα-

ρεῖχετο καὶ αὐτῇ τοῦ παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαίδευτοι λόγοι φασὶ, διὰ μουσικῆς αὐτὸν ἀπαλ-
λάξαι τῆς νόσου τὴν ὑπατίαν. ἡ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει πάλαι μὲν διεφθορέναι τὰ μουσικῆς.
αὐτὴν δὲ προσενεγκαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν αὐτοῦ βαλλομένην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπι-
δείξασαν τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως. τούτου μέντοι φαίνει ἐρᾷς ὦ νεανίσκε. καλοῦ δὲ οὐδενός. τὸν
δὲ, ὑπ' αἰσχύνης καὶ θάμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως, διατραπῆναί τε τὴν ψυχὴν. καὶ διατεθῆ-
ναι σωφρονέστερον. οὕτω δὲ ἔχουσαν τὴν ὑπατίαν. ἔν τε τοῖς λόγοις οὖσαν ἐντρεχῆ καὶ διαλεκτι-
κὴν, ἔν τε τοῖς ἔργοις σώφρονά τε καὶ πολιτικὴν, ἥ τε ἄλλη πόλις εἰκότως ἠσπάζετό τε καὶ προ-
σεκύνει διαφερόντως. οἵ τε ἄρχοντες ἀεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως, ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐ-
τὴν. ὡς καὶ ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ γὰρ καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπολώλει, ἀλλά τό γε ὄνομα τῆς
φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαστον εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶ-
τα τῆς πολιτείας. ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν κύριλλον.
παριόντα διὰ τοῦ οἴκου τῆς ὑπατίας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ἐπιμὶξ
ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν, προσιόντων. τῶν δὲ, ἀπιόντων. τῶν δὲ, καὶ προσισταμένων. ἐρωτήσαν-
τα δὲ ὅ,τι εἴη τὸ πλῆθος. καὶ περὶ οὗ εἴη τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος. ἀκοῦσαι παρὰ τῶν ἑπομένων ὅτι
προσαγορεύοιτο νῦν ἡ φιλόσοφος ὑπατία. καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. μαθόντα δὲ οὕτω δηχθῆ-
ναι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνον αὐτῇ ταχέως ἐπιβουλεῦσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. προελθού-
σῃ γὰρ εἰς τὸ εἰωθὸς, ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι, θηριώδεις ἄνθρωποι ὡς ἀληθῶς. σχέτλιοι. οὔτε θεῶν
ὄπιν εἰδότες, οὔτε ἀνθρώπων νέμεσιν, ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον. ἄγος τοῦτο μέγιστον καὶ ὄνειδος περιαψάμενοι
τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ αἰδέσιος ἐδωροδοκήθη. καὶ τῶν μὲν σφαγέων ἀφεί-
λετο τὴν ποινήν. ἐφ' ἑαυτὸν δὲ καὶ γένος τὸ αὐτοῦ, ταύτην ἐπεσπάσατο καὶ ἐξέπλησε δίκην ὁ τού-
του ἔκγονος. τούτων ἡ μνήμη ἔτι σωζομένη τοῖς ἀλεξανδρεῦσιν συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδῇ,
τὴν περὶ τὸν ἰσίδωρον τῶν ἀλεξανδρέων τιμήν τε καὶ σπουδήν. ὅ τε καὶ τοιούτου ἐπικρεμαμένου δέους,
ὅμως ἐσπούδαζον ἕκαστοι αὐτῷ συνεῖναι θαμά. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων ἀ-
κροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν προΐσταντο διατριβῶν ἢ ποιητικῶν, ἠσπάζοντο τὴν τοῦ φι-
λοσόφου συχνὴν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλά τῇ γε ἄλλῃ φιλοσόφῳ ἀ-
κριβείᾳ προσετίθετό τε. καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τά τε γὰρ ἄλ-
λα διηκρίβωτο. καὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων, κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν τῶν
ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπί τινι λογικῇ ἀκροάσει θεάτροις, ὀλίγα μὲν ἐπῄνει τοὺς ἐπιδεικνυμένους,
καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ. καιρίως δὲ ὅμως καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θέατρον ὡς εἰπεῖν,
τῇ ἐκείνου κρίσει, γνώμονι διεχρῆτο τῶν ἄμεινον ἢ χεῖρον λεγόντων. τῶν δὲ ἐπιμουσεγνότων, κρι-
τικοὺς ἄνδρας ἐπίσταται τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἀντιμέτρου. τὸ γὰρ αὐτοῦ ἡ
κρίσις, ὁμολογεῖται οὖσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων. ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν οἶμαι τὸν αὐτῶν
ἑκατέρων. μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἑκάτερον ἴση γένοιτο. καὶ διὰ προθυμίας τῆς οὔσης. ἕνεκα
δὲ τούτων, οὔ φημι τὸν ἰσίδωρον. ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι τῶν ἰδίων. οἱ δὲ κεῖται, ἀγάπιος. σε-
βηριανός. νόμος. ἡ μέτρος ἡ ἡλικιώτης ὁ νόμος. Ὕπατον. μέγαν. ὑψηλόν. ὕπατοι. καὶ εἶδος ἰ-
χθύος κητώδους. οἳ καλοῦνται καὶ πρόβατα καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖς δὲ τούτοις ὁ ὄνος. Ὕπα-
τοι. οἱ τὴν ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες. ἀποσεισαμένη τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μετὰ θά-
νατον ταρκυνίου, δύο στρατηγοῖς ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχὴν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε. τῷ μὲν ἀριθ-
μῷ τῶν ἀνδρῶν, τὸν τῆς μοναρχίας διωθουμένη φόβον. τῷ δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας, μετρίους τοὺς
ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ εἷς ὑπὸ πελέκεσί τε καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος.
καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔννοιαν καθιστάμενος, μέτριόν τε καὶ
δημοτικὸν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἄρα τις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῷτο τῇ
δυναστείᾳ, ῥᾳδίως οὕτως ὑπὸ θατέρου τῶν ἡγεμόνων ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντος, γυμνοῦται τοῦ φρο-
νήματος. τούτῳ δὴ οὖν τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυγούσης τὴν τῆς τυραννίδος βαρύτητα καὶ δη-
μοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρώτους στρατηγοὺς αὐτοκράτορας, ἄνδρας δύο. κονσοῦλας

αὐτοὺς

αὐτοὺς ὀνομάζουσι. οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς. οὓς ἐκάλουν μετὰ ταῦτα διὰ τὴν
ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας, ὑπάτους προσηγόρευσαν. πρῶτος ὕπατος εὐνοῦχος ἀπεδείχθη ἐπὶ ὀ-
νωρίου καὶ ἀρκαδίου τῶν υἱῶν θεοδοσίου. εὐτρόπιος ὁ πρόκοιτος τοῦ βασιλέως. ὃς δορυφορούμενος διὰ τῆς
πόλεως οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπολιμπάνων. τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων. καὶ τοὺς τι δυναμέ-
νους συκοφαντῶν. ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας περιβάλλων. καὶ πᾶσαν ὕβρεως τῇ συγκλήτου βου-
λῇ ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας. ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ
βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις προσφεύγοντας συλλαμβάνειν ἐθέλων, νόμον
προὔθηκεν ἐπιτρέποντα, καὶ τοὺς ἐκ τῶν θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. ὃς προσκρούσας τῷ βασιλεῖ καὶ
καταφυγὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐκεῖθεν ἀφῃρέθη. θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα αὐτῷ ἀν-
τίοχον τὸν πραιπόσιτον καθεῖλε τῆς τιμῆς. καὶ δημοσιώσας αὐτὸν, ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε.
διάταξιν ἐκφωνήσας, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. Ὑπαυγάς. ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑ-
πὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα. Ὕπαυλον. ἐν δὲ μυχοῖ. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς. Ὑπαχθέν-
τες. ἀπατηθέντες. Ὑπαιδείους. ὑπὸ τοῦ φόβου. Ὕπαιθρα. εἰς πελάγιον. Ὑπαίθριον. ὑπὸ
τὸν ἀέρα. καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως. εὐνάπιος. μάξιμός τε καὶ πρίσκος. λόγου μὲν μετεῖχε τὴν. τῆς δὲ
τῶν κοινῶν καὶ ὑπαίθρων πείρας πραγμάτων, ἐλάχιστον. καὶ αὖθις. ὡς ἂν ὕπαιθρόν τινα καὶ ἔννομον
ἀγωνισάμενος μάχην, τουτέστι προφανῆ. καὶ ὕπαιθρον. Ὑπαικάλλων. σαίνων. ἄλβιος. εἰς τὴν
ἱππάδα τελῶν τὴν ἀντωνίου θεραπείαν καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτνην. Ὑπαίμαξε. διέφθ-
ερεν. οὔ σε κυνῶν γένος εἷλεν ἐπεὶ δή. ἀλλ' ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπαίμαξεν. Ὑπανιστάμενοι. παραδη-
λοῦντες. ὅτι τεκμηριῶσαι ὡς ὑπανιστάμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμ-
πῳ. Ὑπέβρεχον. οἴνῳ ἐμεθύσκοντο. εἶτα ὑπέβρεχον θαμινὰ πίνοντες. καὶ ἀκράτου σπῶντες.
Ὑπεδέξαντο. ἐνεχειρίσαντο. ἀνεδέξαντο. οἷς μὴ βουληθέντες ὡς κελεύουσι τοῖς στρατευομένοις συμ-
μαχεῖν τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο. Ὑπεδέξαντο καὶ ὑπεδέχοντο. πολλοὶ δὲ τῶν πεζῶν μεθίσταν-
το, καὶ δισχίλιοι κατεκομίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς, ἄκοντες ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο καὶ
ὑπακούειν τοῖς ἐπιτάγμασιν. Ὑπέδυ. ὑπεισῆλθεν. Ὑπέδυσαν. ἐδεδύκεσαν παραυτίκα, ἐ-
πιτίθεσθαι οἷς πρὸ πάλαι ὑπέδυσαν. ἐπετίθεντο. Ὑπεζωσμένος. περιβεβλημένος. ἐπισυρό-
μενος. Ὑπεθρέπτειν. ἔστιν ἐν τῷ θρέπτειν. Ὑπέκκαυμα. ἡ ὕλη τῆς φλογός. ἡ τροφή. τῶν παθῶν
ὑπεκκαύματα, αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν. αἳ τρέφουσι τὰ πάθη. Ὑπεκίνει. παρέσειε. πρῶτον μὲν ὑ-
πεκίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας. ἔπειτα δὲ λαλιὰν πολλὴν καὶ ἀνόητον προῆγε. Ὑπηκώμασι.
παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιούντων. Ὑπεκρούσω. ἐνίξω. ἀριστοφάνης πλούτῳ. σὺ μὲν
οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας. τὸν τῶν πτωχῶν δὲ ὑπεκρούσω. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξω. ἀνεκρούσω. ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν κιθαρῶν, ἢ τινος ἄλλου ὀργάνου. Ὑπεκτρέχω. γενικῇ. Ὑπελάβομεν. προσεδεξά-
μεθα. φησὶ ταύτῃ σου τὴν ἐπιεικείαν δαβίδ. ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.
Ὑπελθεῖν. ὑποδραμεῖν. καὶ ὑπελθούσης ἀντὶ τοῦ ἀπατησάσης. οἱ δὲ, τῆς γυναικὸς αὐτῆς οὕτως
ὑπελθούσης, οὐδένα ὑπονοήσαντες δόλον, ἀπῆλθον. Ὑπελείφθη. ἀντὶ τοῦ οἴκαδε κατελεί-
φθη. ὑπελείπετο. Ὑπελύθη. ἐξητόνησεν. ἐξεχαυνώθη. ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς
αὐτοῖς ὑπελύθη. Ὑπέμβρυον. τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν. Ὑπέμειναν. προσεδόκησαν. ἐ-
μὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί. Ὑπέμεινεν. ἔμεινεν. ἐλογίσατο. ὁ δὲ τίτος διαφυγόντα μὲν
ἐκ τῶν πολεμίων, ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε. διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς. καὶ αὖθις. ὁ δὲ πρό-
κλος ἐκέλευσεν ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν. ὁ δὲ, οὐχ ὑπέμεινε. καὶ ταῦτα πρόκλον ἴσα καὶ
θεῷ σεβόμενος. Ὑπένερθεν. ὑποκάτωθεν. Ὑπενήνεκται. ὑπέσυρε. Ὑπενέθλασεν.
ὑπέφθειρεν. Ὑπενόμευεν. ὑπὸ νόμον εἰργάζετο. ὑπώρυττε. τῆς γῆς ὑπαντώσας ταύ-
την ὑπενόμευεν. Ὑπενοστήσαμεν, ὑπεχωρήσαμεν. ὑπεστρέψαμεν. ἐπανήλθομεν.
Ὑπεξελάσεις. τιμωρίας βασάνους. ἀφαιρέσεις. πισίδης. ὁ δὲ χοσρόης ὑπεξελάσεις ποικί-
λας ὑφίστατο ἐμπόνους. Ὑπεξέπεμψεν. ὑπεξήγαγεν. ἀπέπεμψεν. ἰάμβλιχος. ὄντας ὡ-
ραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας, ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας. φόβῳ μὴ τυράννου ὕβρεις.

Ὑπεξέσχεν· ἀφίκετο. Κάμιλλος ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγός, ἐπιφθονώτατος τοῖς πολίταις γινόμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας. καὶ ἑκουσίως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν ἐς Ἀρδίων. καὶ Ἡρόδοτος· ὁ δέ, δεῖγμα ἔλαβε Σπαρτιητέων. καὶ ὑπεξέσχεν ἐς Θεσσαλίην. ἐνθεῦτεν ἀφικόμενος ἐς Ἀρκαδίην, νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα. ὑπεξέσχεν οὖν ἀντὶ τοῦ ἔφυγεν. ἀπέδρασεν. Ὑπεξαιρεθήσονται· ἐκβεβληθήσονται. χωρισθήσονται. Ὑπεξίσταμαι. καὶ ὑπεξιστάμενος. γενικῇ. Ὑπεξιοῦσα· νεᾶνις γάρ ἐστι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα. Ὑπέπασα· ἐπέπασα. Ὑπέπρισε τοὺς ὀδόντας. Ὑπὲρ πλέον· καὶ ὁ ἀπόστολος, ἀντὶ τοῦ πλέον ἐγώ. Ὑπέρα· τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίον. ᾧ ἀνίεταί τε καὶ διατείνεται. γίγνεται δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ μὲν ἐγχειρ ἀφιέντων. ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων. ἀφέντες τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσιν. ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων. τὰ περιττὰ δὲ προτιμωμένων. Ὑπεράγασθαι· ὑπερθαυμάζειν. Ὑπεράγοντα· ὑπερέχοντα. τὸν δὲ ὑψηλὸν ἥλικα ὄντα καὶ ὑπεράγοντα τὸν ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι. Ὑπέρακμος· ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν. Ὑπερακοντίζεις· σύ γ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγὸν ταῖς μηχαναῖς καὶ τοῖς στρατηγήμασι σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν στρατηγίας πλήθει καὶ εὑρήμασιν. ἢ ὅτι φρονιμώτατος Μηλίους λιμῷ ἀνεῖλεν. Ὑπερακοντίζω· αἰτιατικῇ. Ὑπεραλγὴς χόλος· ἄγαν ὀδυνηρός. καὶ αὖθις· ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ. καὶ αὖθις· ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγὴς ὢν ἐκ τῆς πληγῆς, ῥύδην ἐφέρετο. Ὑπεραλγῶ· γενικῇ. Ὑπεραλεῖται· ὑπερπηδήσει. Ὑπεράλλομαι· αἰτιατικῇ. Ὑπεραναβαίνω· αἰτιατικῇ. Ὑπερανάστης· μετανάστης. μεταβάτης. Ὑπεραναιδευθήσομαι· τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδὴς πρός σου φανήσομαι.

Ὑπεράνω καὶ ὑπεράνωθεν. Ὑπέραντλον· πλῆρες. οἱ δέ, ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν, ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον. Ὑπεραποθνήσκω· γενικῇ. Ὑπεραπολογοῦμαι· γενικῇ. Ὑπεράριθμος· οὕτως ὁ ἀριθμὸς τῶν σχολαρίων καλουμένων δισχιλίων πεντακοσίων ὄντων, ἑτέρους δισχιλίους ἐντέθεικεν Ἰουστινιανός. οὓς οὕτως ἐκάλεσεν. Ὑπερασπίζω· γενικῇ. Ὑπερασπιστής· φύλαξ. βοηθός. Ὑπεραυγάζω· γενικῇ. Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν· ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως. ἀπρεπῶς διαπραττόμενος. οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν κατὰ τὸ λόγιον εἰς τὴν θεοσέβειαν. ἀλλὰ μέτρα ὁρίζων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια. γνησίῳ καὶ καθαρῷ συνειδότι μεταχειρίζων τὰ περὶ τοὺς θεούς. Ὑπερβαλλόντως· λίαν. Ὑπερβαίνω· αἰτιατικῇ. Ὑπερβάλοι· ὑπερδράμοι. Ὑπερβασίας ὅρκων· παραβάσεις. ἐπιορκίας. Ὑπερβερεταῖος μὴν παρὰ Μακεδόσιν ὁ Ὀκτώβριος. καὶ παροιμία· ὑπερβερεταῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. παρὰ τοῖς Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη. Ὑπερβίη· ἡ ἀδικία. Ὑπέρβιον· ὑπερβίως. οἷον ἄγαν βιαίως. ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ. Ὑπερήφανος. Ὑπερβλύζω· γενικῇ. Ὑπερβολή, ἡ ἀνόρθωσις. πολλοῦ ὠθισμοῦ γενομένου ἐν τῇ κλιμάκων ὑπερβολῇ. καὶ αὖθις· ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο. Ὑπερβολιμαῖον. Ὑπέρβολον λίθον· ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινάς, λίθους ἀπὸ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον. Ἀριστοφάνης· ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ. ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας ὑπέρβολον. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἦν δὲ φιλόδημος. Ἀριστοφάνης· οὑξυντυχὼν Ὑπέρβολος δικῶν ἀναπλήσει. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀναπείσεται περὶ τοῦ Ὑπερβόλου. Ὑπερβοῶ· αἰτιατικῇ. Ὑπερβορέων· ἀντὶ τοῦ πόρρω. νοῦσον τὴν συνεχῆ αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος ἐσθλοτάτου πέμψαι ἄχρις ὑπερβορέων. ἀντὶ τοῦ πόρρωθεν αὐτοῦ. Ὑπερβόρεοι· ἔθνος ἀρκτικώτερον καὶ ἐνδότερον τῶν Σκυθῶν. Ὑπέρβολος· δημαγωγὸς ἦν. ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η΄ ὀστρακισθῆναί φησιν. Ὑπερβριθές· μέγα καὶ βαρύ. ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν. Ὑπεργαμία· ἡ ὀψιγαμία. Ὑπέργηρως· ἀπλικῶς. Ὑπερδεᾶ δύναμιν· ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ. ὃ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. τὸ ἄγαν ἐνδεᾶ. Ὑπερδέξιον χωρίον. εἶχον δ' ὑπερδέξιον, οἷον χαλεπώτατον, Ξενοφῶν φησίν, Ὑπερδοξάζω, αἰτιατικῇ, Ὑπεραίρομαι, ὑψοῦμαι, ἵνα ὑπεραίρωμαι, ὁ ἀπόστολος. Ὑπεραίρω γενικῇ, ἢ δρῶν ὑπεραίρεσθαι, καὶ ταῦτα τῶν

τῶ θεῶ

τοῦ θεοῦ. αἰτιατικῇ δὲ, ὥρμησε τῆς ἰδίας μεγαλειότητος ὑποβαίνειν τὸν ἀντικείμενον. Ὑποραίσ-
γοὺ ὑπὸ τὴν μοῖραν. Ὑπορέξει. αἰτιατικῇ. Ὑποδυναμῶσαι. κατεδυνάμωσαν. Ὑπέθεν-
το. ἐβουλεύσαντο. τοῦτον καθελεῖν ὑπέθεντο. καὶ πρὸς μέχρι εἴσω. Ὑποκύπτω. αἰτιατι-
κῇ. ὑποκατέρομαι γενικῇ. Ὑπεμφορεῖσθαι ὄψον. Ὑπὲρ ἐπιξήνου ἐθέλω τὴν κεφαλὴν
ἔχων λέγειν. ἐὰν μὴ λέγω φησὶ δίκαια, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθείην. ἐπίξηνον δὲ μαγειρικὸς κορμὸς
ἐφ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Ὑπερπυππάζοντί με. ὑπερεκπλήσσοντί με. καταπλήσσοντι μετὰ τοῦ
φιλοτίμου. ὑπερθαυμάζοντί με. διασύρει δὲ αὐτοὺς μικροθαυμάστους καὶ ταχέως ἀποτεθαυμακότας ἐξ ὀ-
λίγου λήμματος. παῦ παπαῖ ἐπεφώνησαν. ὁ ἡμέας πυππάζειν λεγόμενον. Ὑπερπυρριάσασα. ἀλειστοφ. ὀφθ-
δείσας ὑπερπυρριάσιν. ἀντὶ τοῦ πυρρὸς ἐγένετο. Ὑπερισχυσαίης. ὁ μὲν περὶ ἡλίου φησίν. ἡ-
ρωικοῦ προσώπου ὑπὲρ γῆς τὰς ἀναπλάσεις εἶναι. ὁ δὲ αὐτὸς ἐν τῷ ἰδίῳ προσώπῳ χρυσίζων κεανοῦ. Ὑπε-
ραδικούμενοι. ὑπεραισχυνόμενοι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὑπεραδικούμενοι ἤδη παύσασθαι ζητοῦσι τῆς σκηνῆς
μος ὁμολογία, καὶ τοῦ χωρισμοῦ τῶν πραγμάτων. Ὑπερευφραίνομαι. δοτικῇ. Ὑπεράχθομαι.
γενικῇ. ὑπεράχθομαι σου τῆς ἀποδημίας. Ὑπερέχει. γενικῇ. ὑπερμαχεῖ. ὑπερασπίζει. καὶ ὑπερ-
έχειν τοῦ πράγματος. ἀντὶ τοῦ προθυμεῖσθαι. μὴ δύνασθαι ὑπερέχειν τῆς αἰτίας. Ὑπερέχιος Ἀλε-
ξανδρεὺς γραμματικός. ἐπὶ τῶν χρόνων Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε τέχνην γραμματικήν.
περὶ ὀνομάτων. περὶ ῥήματος καὶ ὀρθογραφίας. Ὑπερέχων. αἰτιατικῇ. ὑπερνικῶν. καί τις ἦν
περὶ τοῦτο πλεῖστον καλλωπισμός. ὑπερέχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν. γενικῇ δὲ. πολλῶν βασιλέων ὑπε-
ρέσχεν. Ὑπερθία. ὄνομα κρήνης. Ὑπερείδουσα. ὑποστηρίζουσα. καὶ ὑπερείδουσιν. ἐν τοῖς ἐρει-
δω τὸ ἀκουμβίζω. Ὑπερηγάπησεν. ὁ δὲ πατὴρ τοῦτον ὑπερηγάπησε. τοῦ φρονήματος καὶ τῆς ὀξύτη-
τος διανοίας ὑπερεπαινέσας. Ὑπερηγάσθην. ὑπερεθαύμασα. Ὑπερηγορῶν. ὑπὲρ αὐτοῦ
λαλῶν. ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τοῦ Σωκράτους βαθύτερον ἤδη ἀκροαταῖς διηγεῖτο. Ὑπερήμεροι. ὑ-
περβάντες ἐν προθεσμίᾳ. ὁ δὲ μεθ' ἡμέρας ἡμερῶν μηνῶν ἔλθῃ. Ὑπερήμερος. ὑπερπρόθεσμος. ἢ ἐν προθέ-
σμῳ. τοὺς δὲ δὴ ἐπὶ Ἰταλίας στρατιώτας ἐκλῦσαι τὰ προσθέντα ὀφλήματα πάντα. ἐφ' οἷς περ αὐτοῖς ὑ-
περήμεροι χρόνου πολλοῦ βασιλεὺς ἐγεγόνει. οὐ κομιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις. Ὑπερή-
μεροι. οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι οἱ δίκην ὀφείλον-
τες ὁποιανοῦν. καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπε-
ρήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπερημερία. Ὑπερήμερος καὶ ὑπερημερία. ὅταν μετὰ τὴν
κυρίαν ἑορτὴν τυχὸν ἤ τινα ἄλλην συλλόγου ἢ δεδειγμένου πράγματος ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος καὶ
διὰ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι πλεῖστον τῆς ἑορτῆς ἀπολειφθείς.
Ὑπερηνορεόντων. ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει. Ὑπερήνωρ ὑπερήνορος. Ὑπερῆραν. ὑπερέβη-
σαν. Πολύβιος. καὶ μέλλοντες δὲ τὸν ταχὺν, ὑπερῆραν εἰς ἔκνομον. Ὑπερηφανευόμενος. ἀντὶ τοῦ
καταπεφρονημένος καὶ ἄτιμος. Ὑπερηφανία. Ὑπερήφανον. πολὺ πάντων τῶν τοίχων κε-
κομισμένων εἰς ὕψος ὑπερήφανον. Ὑπερήφανος. πάσῃ κακίᾳ, ἀντίκειται ἀρετή. τῇ λαγνείᾳ ἡ σωφρο-
σύνη. τῇ λαιμαργίᾳ ἡ ἐγκράτεια. καὶ ἡ δικαιοσύνη, τῇ πλεονεξίᾳ. τῇ ὀργῇ, ἡ πρᾳότης. τῇ λύ-
πῃ ἡ χαρά. τῇ λήθῃ ἡ μνήμη. τῇ ἀκηδίᾳ ἡ ὑπομονή. τῇ ἀφροσύνῃ ἡ φρόνησις. τῇ δειλίᾳ ἡ ἀνδρεία.
τῇ κενοδοξίᾳ ἡ ταπεινοφροσύνη καὶ ταῖς λοιπαῖς. ἀλλ' ἢ τύφῳ μόνῳ, οὐκ ἀντίκειται ἀρετή, διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν κακίαν. ἑαυτὸν δὲ ἀντέταξεν ὁ θεός. Χριστὸς τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. καὶ ὁ προφήτης.
ἐπάρας τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν. καὶ αὖθις. ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφά-
νοις. παρὰ δὲ τοῖς ἀποστόλοις καὶ τῶν ἀνεχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φυσωμένους ὑπερηφάνους νοητέ-
ον. καὶ Αἰλιανός. οἱ δὲ, ἐκεῖνο θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον. ἀντὶ τοῦ περίβλεπτον. ὑπερήφανος καὶ ὁ
λαμπρὸς, Αἰλιανός. καὶ στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις. καὶ ὑπερηφανῶ αἰτιατι-
κῇ. Ὑπερίας. οἶνος ἀπὸ ὑπέρου. Ὑπεριδεῖν. τὸ καταφρονῆσαι γενικῇ. καὶ συνεπείσθη ποτὲ τὴν
τῆς νίκης τοῦ σώματος ὑπεριδεῖν. καὶ ὑπεριδόντα. γενικῇ. ὑπεριδόντα μάλα γενναίως τῶν ὀνειδισ-
μῶν. Ὑπερείδης. ἢ ὁ Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος. οἱ δὲ, Πυθοκλέους. Ἀθηναῖος ῥήτωρ. τῶν πρωτείων κεκρι-
μένων δέκα. μαθητὴς Ἰσοκράτους ἅμα Λυκούργῳ καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ. Ἰσοκράτει τε τῷ ῥή-

πτει. καὶ ὁ πατὴρ μὲν δεξιὸς ῥήτωρ· γυναικὶ δὲ ἠπείθει. ἀνῃρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως· ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος. διὰ Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος φυγαδοθήρα. καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὸ σῶμα λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνῆμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νς΄. Ὑπερείδης· δημαγωγὸς ἄριστος. ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένους, ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἁρπαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

Ὑπερίονα· τὸν ἥλιον. ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. καὶ Ὑπεριονίδης ὁ αὐτός. Ὑπέρειμον· τὸ λυπιόν. Ὑπερείπαμαι· αἰτιατικῇ. Ὑπερισθμήσας· τὸν ἰσθμὸν περάσας. τάχυ δὲ τοὺς Κέλτας ἐπὶ τῆς ἡμιόνου ὑπερισθμήσαντας, ἀνάγκη σπουδῇ καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον. Ὑπερίσταται· περίσταται. Σοφοκλῆς· ἡ Ἠλέκτρα φησίν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος. οὐδέ τ' ἀρκῶ, ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι. ἇς φίλος ἀνὴρ οὔτις ὑπερίσταται. ἀλλ' ἅπερ εἴ τις ἔποικος ἀναξία, οἰκονομῶ θαλάμους πατρός. οἷον τὸ πλεῖστον τοῦ βίου βιώσασα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με φησὶ βίος ἀπολέλοιπε. μηδέ ποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδεὶς ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πατρὸς ἀνέστη. ἧς φίλος οὐδεὶς ἀνὴρ ὑπερίσταται. ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν ἀπολαβόμενοι ἢ ἐκεῖνο. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος, ἐκποδὼν φίλοι. Ὑπερίσταμαι· γενικῇ.

Ὑπερίσχει· ὑπερμάχει. προΐστατο. σὺ δ' ἀθήρου τοῦ δ' ὑπερίσχε βίου. Ὑπερθαυμάζω· αἰτιατικῇ. Ὕπερθεν· ἐπάνω. ἐν ἐπιγράμματι· οἵ ποτε κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν. Ὑπέρθεν ἀρ. ἀπὸ ὁμήρου· ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισται οὐδετέρως. Ὑπερθέντι· ἐξειπόντι. ἀνακοινωσαμένῳ. Ἡρόδοτος. ὁ δὲ Ἀρταφρένης ὡς οἱ πέμψαντι ἐς Σοῦσα, καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρου λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο ἑβδομήκοντα τριήρεας. Ὑπέρθεον· ὑπὲρ θεῶν βούλησιν. Ὑπερθέοντες· ὑπερτρέχοντες. καὶ ὑπερθέω αἰτιατικῇ. Ὑπερθήσει· ἀνοικοδομήσει. Ὑπερθυμῶν· ἀλαζόνων. καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθυμῶν ὡς ἂν ἤδη κεκρατηκότων.

Ὑπερθορῶν· ὑπερπηδῶν. τῆς Δήμητρος οὐ δυνάμενος ὑπερθορεῖν τὰς θύρας. θορῶντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον. Ὑπέρθωμαι· ὑπερκαθέζομαι. γενικῇ. Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα· ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον. Ὑπερκαθαραίνω αἰτιατικῇ. Ὑπέρκειμαι· γενικῇ. Ὑπερκέρωσις· ὑπερκέρωσίς ἐστιν, ὅτε ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχομεν τῶν πολεμίων. ἀλλὰ διὰ τὸ τε ἐκδρομὰς τοῖς ἵπποις οὐ τὴν ὑπερκέρωσιν ποιεῖσθαι ἐδύναντο ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι. Ὑπερκολακεύω αἰτιατικῇ. Ὑπερκύπτω αἰτιατικῇ. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ὑπερκύπτω ἡ μὲν ἔσω γραφή, ἔχει αἰτιατικήν. καὶ ὁ πολύταρχος· ἢ ἡ Χαρίκλεια, γενικῇ. ὑπερκύψαντες τῶν ὀρέων. Ὑπερλαλῶ γενικῇ. Ὑπερμαζᾷ· ὑπερτρυφᾷ. πλουτεῖ. στρηνιᾷ. οἱ δὲ Γαλάται καταπλαγέντες ὡς ὑπερμαζῶντα αὐτὸ χρῆμα τῶν Ῥωμαίων. καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ῥιπτοῦντα τοὺς ἄρτους ἐπείσαντο. καὶ αὖθις· ὁ δέ, ὑπερμαζῶν καὶ ζῶν, καὶ χρυσίῳ βάλλων τὰς κορώνας ὁ πρότερον δοῦλος τυγχάνων. Ὑπέρμαλλον· ἐκπερισσοῦ. ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπέρμαλλον περὶ τοὺς ἀνθρώπους. οὐ δυνάμενοι ἐπινοῆσαι τί ποτέ ἐστι τὸ λειπόμενον. Ὑπερμαργότερος· ὁ ὑπερμαινόμενος. Ὑπερμενέα· ἰσχυρότερα λίαν. Ὑπερνήχεται· ὑπερβαίνει. Ὕπερον· ἡ ἐλβαία. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς· λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· ἀκούσατε ὦ ἄνδρες διηγήματος τερπνοῦ. νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης καὶ καταλύσας τὸν γόμον, ὑπέδυ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφότεροι. εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης, κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν ὦ ἄνδρες ἐπιθυμεῖτε. ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπου κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε. οὕτω καθαψάμενος τῶν κριτῶν, τὸν κατηγορούμενον περιέσωσε. τάττεται τοίνυν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων. Ὑπέρρoον, τὸ ἀπὸ ὕψους ῥέον. ὑπερῷον δὲ τὸ ἀνώγεον. Ὑπεροπλίῃσι· ταῖς ὑπερηφανίαις. καὶ ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία. Ὑπεροπλίσαι· ὑπερνικῆσαι. Ὑπέροπλον· ὑπερήφανον. Ὑπέροπλα· εἰ δέ τις ὑπέροπλα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται δίκας ἀφόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἕδη σεβίζων, κακά νιν ἕλοιτο

μοῖρα δυσ

μοίραδυς πότμου χάριν χλιδῆς· τουτέστιν ἕνεκα τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας. ὅτι οὗτος, ἐν κακῇ εἰ μοίρᾳ. ὃς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσεβῶν ἢ ἕξεται τῶν ἀδικιῶν. τουτέστιν ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι. Ὑπερόπτης· ὁ περιορῶν. ὁ δὲ, ὑπερόπτης ὢν τοῦ δικαίου καὶ ὑβριστής. Ὑπεροπτικώτερον.
Ὑπερόπτιον· μεγάλην. Ὑπερορᾶν· ὑπερβλέπειν. Ὑπερορία· ἡ ἐξορία. Ὑπερορίζω αἰτιατικῇ. ὑπερορῶ γενικῇ. Ὑπερόριον· τὸ σῶμα τοῦ ὑπερίδου ἔρριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον τουτέστι μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ αὖθις. καὶ ἀναπείθει τοὺς Ἀθηναίους ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος ὑπερίδου ῥῖψαι. ἀντὶ τοῦ ἔξω τῶν ὅρων. Ὑπερόριον· τὸ παρηλλαγμένον καὶ πάντη ἀλλότριον. καὶ ὑπέρογκον· τὸ τῶν ἀέρων ἄχθος. καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἔμελλε τὴν στρατιάν. καὶ αὖθις. προσαπηνέγκω φήσας ἀνδρὶ ἀποδημοῦντι καὶ ὑπερόρια αἱρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥώμῃ ἀπείρατος τῶν ὑπερορίων ἐκστρατιῶν. Ὑπέρου περιτροπή· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὗται δύο παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν. ὁ Διὸς Κόρινθος. καὶ αὖθις. ἀπυλωτὸς ὁδὸς καὶ ὁ τὴν δοκὸν φέρων. καὶ ὁ τυφλὸς ἀλλ' ἔξω ῥύμης. πλάττων Ἀδώνιδι. εἰ δ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γίνεται.
Ὑπέρου περίτροφον· παροιμία. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ κινούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. παροιμία ἄλλη. Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος. Ὑπερουσί· ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν ὤν. Ὑπεροφ. ὑπερηφαν. Ὑπερόψη. Ὑπεροψίαν· καταφρόνησιν, εἰδὼς τῶν Ἰουδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν καὶ τὴν πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν. Ὑπερωδυνία· οἱ δὲ, συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ. τουτέστι τῇ συμφορᾷ τῇ λύπῃ. Ὑπερῴη καὶ ὑπερῷα ὁ οὐρανίσκος. Ὅμηρος. χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε. καὶ Σιμόκατος, εἰς μὲν γὰρ τὴν ὑπερῴαν χελύνην μηδικὴν ὀϊστὸς ἐσβάθος ἐνδὺς ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρρίζωτο. Ὑπερῴκησαν· ὑπεχώρησαν. Ὑπερῷον· τὸ ἀνώγεων. Ὑπερώσιον τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν. Ὑπέρωσις. Ὑπερπαίειν· ὑπερβαίνειν· πλεονάζειν. διὰ τὸ γένος οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατὸν ὄν. οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐστίν. οὕτως ὑπερπαίει πάσας τῇ δεινότητι τὰς προειρημένας πράξεις. Ὑπερπελεῖς· ὑπὲρ λίαν σωζομένους. Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώταις ἐπήγγειλε, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προάγειν. εἰ δὲ ἐντὸς βέλους γένοιντο, θεῖν. τὸ μὲν, ἵνα ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγωνίζοιντο. τὸ δὲ, ἵνα ὑπερπελεῖς ὦσιν. Ὑπερπετῶ αἰτιατικῇ. Ὑπερπέπτωκε τὸν χῶρον τὸν προβεβηκότα. Ὑπερπηδῶ αἰτιατικῇ. Ὑπερπίπτω γενικῇ. Ὑπερπλέω γενικῇ. Ὑπερπηγεῖς· ἵπποι ὑπερπηγεῖς γινόμενοι. οἱ δὲ, ὑπερπονοῦν ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλασίας. Ὑπερσπουδάζω γενικῇ. Ὑπερέχω γενικῇ. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ Φαΰλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι. ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρότερος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα. ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ. πέντε πρὸς πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος. δίσκευσε δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων. καὶ Πλάτων ἐν διαλόγῳ τῷ ἐπιγραφῇ Κρατύλος ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν. Φάϋλλος ἐγένετο πένταθλος ὁ πόντιος. ὃς δοκεῖ μέγιστα δισκεῦσαι καὶ ἁλέσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέβη. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολήν τι πραττόντων. διότι ὁ Φάϋλλος ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδήσας, ἐπηρώθη τὸ σκέλος. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης ἐγένετό τις ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. εἴποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους ὑπερβολικῶς ἔλεγον. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. Ὑπερτέλλον. Ὑπερανατέλλον. Ὑπερτενές· ὑψηλόν. ὑπερανέχον. Ὑπέρτερον· κρεῖττον. Ὑπερτερῶ γενικῇ. Ὑπερτεροῦν· διασῶζον. Ὑπερτερία· τὸ τῆς ἁμάξης ἐπίπημα.
Ὑπερτίθεται· ἀναβάλλεται. Ὑπὲρ τὸν κατὰ λόγον· παροιμία, ἐπὶ τῶν πυγρακόντων. Ὑπέρτονον· βοήσομαι τὴν ὑπέρτονον βοήν. τουτέστι τὴν μεγάλην καὶ ὑψηλὴν καὶ ὑπερέχουσαν. Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως καὶ εὐχερῶς. Δαβίδ. ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς. Ὑπὲρ τοῦτον ἡμὴν κρείττων ἐγώ. καὶ ὑπὲρ σέ. Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρριπτεῖν. Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνιζόμενος.

καὶ στρατιὰν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον. Ὑπερσιαζομένου· ὑπερηφανευομένου. Ὑπεροίσων· ὑπερβαλῶν. ὑπερενεγκών. ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα ὡς τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεροίσων ἐκέκτητο. Ὑπερφαλαγγίασις· ὑπερφαλαγγίασίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Ὑπερφαίνω· γενικῇ. Ὑπερφυῶς μέγα· ὑπερεχόντως. οὗ τὸ ὕψος ἦν γιγαντιαῖον. καὶ ἡ τόλμα ὑπερφυεστέρα. Ὑπερφέρω· αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ.

Ὑπερφίαλος· ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου· ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν σπουδῇ. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου· ὑπερφίαλοι μεθ' ἡμῖν δαίνυσθαι ἐν ἀγαθοῖς. Ὑπερφρονεῖ· τὰ γὰρ ἀνθρώπινα τὸ θεῖον, ἢ ὑπερφρονεῖ ἢ ἀτιμάζει· ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίησι. Ὑπερφρονῶ· γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ. Ὑπερφρόνως· ἀλαζονικῶς· ὑπερηφάνως. ὁ δέ, αὐτέ γε ψέγει τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως. καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα. ἐκεῖνον δὲ καίσαρα ὀνομάζεσθαι. Ὑπέρφρων· ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστής, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος· δυνάσταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου· θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῷ ἐπιτετμημένα. φημὶ δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρονι ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, ξανώτερον. Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Ἀριστοφάνης τὸν ἀλλαντοπώλην διασύρων, ἐξαίρει τὴν τέχνην. ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ φανείσης αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς. ἀλλαντοπώλης γὰρ ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν. Ὑπερφυής· μεγαλοφυής· μείζων.

Ὑπερφυΐα. Ὑπέρχεται· αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύεται τὸν δῆμον. καὶ ὑποτρέχει καὶ κολακεύει. καὶ καταπραΰνει ὑπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν. εἰ δέ σοι ὑπέρχεται ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται. ἀντὶ τοῦ ληστεύει. κόβαλοι γὰρ οἱ μετὰ ξύλου λησταί. τινὲς αὐτοὺς καὶ κορυνηφόρους. οἱ δέ, κόβαλοι τὴν κατὰ ἀπάτης παιδιάν. ὥσπερ φησὶ γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργεῖ, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργεύματα. Ὑπέρχολος γενόμενος. ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης. Ὑπεσταληκότες· ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταληκότες πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις. ἀντὶ τοῦ ὑποδύντες· ὑπεισελθόντες. Ὑπεστειλάμην· ἐπετησάμην· ἀπεκρυψάμην. Ὑπέστημεν· ὑπεσχέθημεν.

Ὑπεστόρεσαι· ὑπέστρωσε. καὶ ὑποστορῆσαι. Ὑπέσχεν· ὑπέκλινεν. ἔδωκεν. οὐ γὰρ ἀκοὴν ὑπέσχεν διαβάλλουσιν. οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἑκών τι εἶναι. ἀντὶ τοῦ αὐθαιρέτως. Ὑποσχεῖσθαι· ὑποσχέσθαι. Ὑπετέμνετο· ὑπεκρύπτετο. ἀπὸ συνθήματος ἀφιεμένων τῶν βελῶν, τὸ φῶς ἀπετέμνετο. Ὑπέτεινεν· ἐπηγγέλλετο. κατεσκεύαζεν. ἕως μὲν οὖν ἤλπιζον τὴν στρατηγίαν τῆς ἑωσφόρου βασιλέως καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας ἃς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν. Ὑπεύθυνον· τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν ἁπάντων. Ὑπεύθυνοι· οἱ μήπω λογισμοὺς παρεσχηκότες μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπεστάθησαν. Ὑπερούσιον ἄπειρον. Ὑπέχει· ὑφίσταται. καὶ τὸ ἀποκείμενον ὑπέχειν παρὰ Ἀριστοτέλει. ὑπέχειν ῥᾳδίως τὰς δίκας. Ἀριστοφάνης. καὶ πάνθ' ὑπέχειν ὧν συνοίδεν ἡ κύλιξ. λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας. Ὑπέχοντος· κρατοῦντος. Ἀριστοφάνης. κἀπεὶ τὸ χώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα· ἔπειθ' ὑπέχοντός μου ἀρτίως τὸν θύλακον, ἀνέκραγεν ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα χαλκοῦν τὸ λοιπόν. ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα. Ὑπεψωισμένη· ἀκμαία πρὸς σῖτον. ἢ ἐδινυμένη. ἀπὸ τοῦ ψῆνος. ὃ σημαίνει τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ γεωργοὶ ἐφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς. ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀπορρέῃ. Ὑπεψιθυρίζετο· ἠρέμα ὑπεκελεύετο. καὶ σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθυρίζετο. Ὑπειδόμενος· ὑφορώμενος. καὶ ὑπείδετο, προσεδόκησε. τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον. τί δ' ἂν ὑπώπτευε κρέας ἀπὸ ξενῶν καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινοῦ ἀποδεδομένον. Ὑπιδέσθαι· ἀποθεωρῆσαι.

Ὑπεικάθων· ὑποχωρῶν. καὶ ὑπεικάθοιμι. Σοφοκλῆς δὲ ὑπεικάθοιμι. Ὑπειλημμένου· ἀπονενομένου. Ὑπείξομεν· ὑποκύψομεν. ὑποχωρήσομεν. Ὑπείπομεν· ἀντὶ τοῦ προείπομεν. καὶ ὑπειπεῖν προαγορεῦσαι. Ὑπειπούσης παρὰ Ἀριστοφάνει· ἀντὶ τοῦ ἠρέμα φθεγξαμένης κατὰ σπουδάς. καί σοι ὦ γυναῖκ' καὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπειπὼν ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τῇ ἀτιμοτάτῃ ξυνετάξαι. Ὑπηρέσιον ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἤγουν κωπηλατῶν ὑφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς, καὶ τὸ πληθυντικὸν ὑπηρέσια, καὶ τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρετικοῖς· τοῖς ἐρέσσουσιν. ἔζευξε τὰς νῆας βραχὺ διάστημα ποιῶν· ὥστε ὑπηρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν. καὶ αὖθις· ὁ δὲ, ἦν ὑπηρετικὸν σκάφος ἔφυγε. καὶ πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. Ὑπήρονος. Ὑπεροχίδης. Ὑπείροχος· ὑπερέχων. Ὑπέβολον· ὑποκείμενοι πρὸς δάνειον. Ὑπῆγε· ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο. Ξενοφῶν· ὁ δὲ Κλέαρχος τοῦθ᾽ ὑπῆγε· βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλεῦσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα. Ὑπήκουσεν ἡμῖν. Ὑπῆκε· ἡ δὲ Λιβανία, τὸ θράσος αὐτοῦ καὶ γυναικῶν ἀποκόψασα, αἰχμαλώτων ὑπῆκε. ἀντὶ τοῦ ὑπηγάγετο. Ὑπηνέμια· τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια. γίνεται γὰρ αὐτοῖς ἐντεῦθεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη. ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἴδωλα ἄττα καὶ σκιαί. προσάπτουσι γοῦν πρὸ τῆς τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ ψευδῆ. Ὑπηνέμια· ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας μίξεως. σύνηθες δὲ λέγειν αὐτὰ ὑπηνέμια. Πλάτων· ἔνθα αὐτῇ τὸ γόνιμον ἀνεμιαῖον τυγχάνουσα. Ὑπηνέμια ὥσπερ ἡμεῖς λεγόμενα· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· ἐνίοτε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων, βίᾳ ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις. Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἔνθα αὐτῇ τὰ ἀνεμιαῖα. καὶ μὲν ἀνδρὸς δακτυλίῳ· ἀνεμιαῖον ἐγένετο. τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος. Ὑπηνέμιοι· ὑπὸ τὸν ἄνεμον. Ὑπήνη· μύσταξ. τὸ γένειον. πώγων. ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις. τὸ δὲ κάτω πάππος. Ὑπήνη· διὰ τὸ ὑποκάτω εἶναι ἢ ἰέναι. τὸ ὑπὸ ἦ. παρὰ τὸ ἠῶ μὴ ὄντα ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἢ ὡς εἰρώνη γαλήνη. Ὑπηνήτῃ ἀκμαίῳ· ἄρτι γενειῶντι. ἢ νέῳ πρῶτον ὑπηνήτῃ ὄντι. Ὑπήντων· ταῖς γυναιξὶν ἀσπασμούς. καὶ παιᾶνας. καὶ παῖδες ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄνθρωποι, λέγουσι καὶ πράττουσιν. Ὑπηρέσιον· τὸ παρ᾽ ἡμῖν ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον. οἱ δὲ, ἀμίδα λέγουσιν. κυρίως δὲ ὑπηρέσιον ἐστὶν ἐν ᾧ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Ὑπηρέτης· δοῦλος. καὶ ὑπηρετῶ δοτικῇ. Ὑπῆρξαν· προκατῆρξαν. οὗτοι πρῶτοι ὑπῆρξαν ἀδικίας. Ἡρόδοτος. καὶ Αἰλιανός· ὁ δὲ, ὑπήρξατο σωφρονεῖν. Ὑπήτια· τὰ οὔθατα. οἱ μαστοί.

Ὑπηοῖ· ὑπὸ τὸν ὄρθρον. Ὑπιγή· ἡ ἀπόκλισις. ὑπωγὴ δὲ ἡ σκέψις. Ὑπιδέσθαι· ἀποθεωρῆσαι. Ὑπίσχεται· ὑπισχνεῖται. καὶ ὑπισχνούμενος συνταξόμενος. Ὑπισχνοῦμαι δοτικῇ.

Ὑπνηλὸς· ῥᾴθυμος. Ὑπνομαχῶ· Ἀριστοφάνης· ἐγὼ δ᾽ ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος, ὑπνομαχῶ. ἀντὶ ὑπαγρυπνῶ. ἦν μὲν γὰρ ἄλλως μακρὰ ἡ νὺξ ὑπνομαχεῖν πεφυκώς. ἐν δεῖ μέν τι μάζα μεμαγμένη. ἐν δεῖ δ᾽ οἶνος ἰσμαρικός. πίνω δ᾽ ἐν δεῖ κεκλιμένος. οὐκ οἶδα δεῖ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσῆκεν ἢ ταῦτα εἰπεῖν. Ὕπνος· τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τοῦ αἰσθητικοῦ τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἢ ἐγρηγόρσεως κατὰ φύσιν στέρησις ἐστὶν ὁ ὕπνος. παρὰ φύσιν δὲ ἐπιστέρησις, ὡς ἐκκοπέντων ὀφθαλμῶν. Ὕπνος ἀργία αἰσθήσεων γινομένη ἀπὸ τῆς ἀνενεχθείσης ἀναθυμιάσεως ἐν τοῖς κοίλοις τοῦ ἐγκεφάλου ἐπὶ ἀναπαύσει τοῦ ζῴου. ἢ ὕπνος ἐστὶν ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος. εἴρηται δὲ ὕπνος παρὰ τὸ ὑπονοεῖν. ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν. Ὕπνος ἐπὶ θεοῦ· ἡ μακροθυμία. Δαβίδ· ἐξεγέρθητι· ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε. καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος. Ὕπνος δ᾽ ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν. ὄναρ καθύπνους ἢ ξενικὸν λαλεῖν τόδε. Ὑπνωτικά· ἀγρυπνία. Ὅμηρος. καὶ ὑπνῶ ῥῆμα. Ὑπὸ ὀλίγου. Ὑπόβαθμος· ὑπόβαθρος. Ὑποβάθραν· ὑπόβασιν. θεμέλιον. χρόνῳ δὴ ὕστερον ὑποβάθρᾳ κεντήσας τὴν γυναῖκα ἀπέκτεινε. πεισθεὶς διαβολαῖς παλλακίδος. Ὑποβαλλόμενοι· πειθόμενοι. ἢ ὑποβλήτως λέγοντες. ἢ ἰδιοποιησάμενοι. Σοφοκλῆς· εἰ δ᾽ ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς. τουτέστιν· εἰ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ ἄλλου τινός. καὶ ὑποβαλούσης τῆς λέξεως κατὰ τὸ σύνηθες. προσεχθυμένος ὁ ἅγιος Αὐξέντιος. ἀντὶ τοῦ ἀποκριθείσης. ἐκκοψάσης τὸν λόγον τοῦ δουκός. Ὑποβασμὸν· ὑποβάθραν. Ὑποβήσονται· τὰ πενθῶσιν· ὑποπέσωσιν. ὅτε τοῦ αὐχήματος ἐφθονήθησαν ὑποβήσονται ἑκόντες, καὶ ποιήσουσιν ἐξουσίαν τοῦ πράττειν ὅτι ἂν αὐτοῖς δοκοίη συνοίσειν. Ὑποβιβάζοντες· ἐλαττοῦντες. ἢ ὑποβιάζοντες. Ὑποβιάζουσιν· ὑποκαταβαίνουσιν. Ὑποβλεπόμενος· ὑπονοῶν. ἐχθραίνων. ἐπιτηρῶν, καὶ οὐκ ἦν ῥᾴδιον. μὴ πελᾶν. καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ γινόμενον. Ὑποβλήδην· ὑποβαλὼν λόγον. ὑποκρουστικῶς τὸν λέγοντα. Ὑπόβλητον· οὐκ ἀληθές. ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τοῦ ὑπο-

βαλλομένων εἰς τὴν γῆν ἢ τοὺς παῖδας. Σοφοκλῆς· τὸ σὸν δὲ φίλτατον δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα. καὶ αὖθις· οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον, αἰσχρὸν ἔλεξας· ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός. παῦσαι γε μὴν τοὺς δ' ὅσ' ἂν δρᾷς σοὶ φίλοις. ἀντὶ τοῦ γνησίας τῆς σῆς διανοίας τὰ εἰρημένα, οὐχ ὑπόβλητα ἀλλ' οἰκεῖα σαυτοῦ εἶπας. ὅμως γε μὴν παῦσαι τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν. Ὑπόβλητος· ὁ νόθος. ὑποβλήτους ἀντ' εἶπεν αὐτοὺς καὶ νόθους ἄντικρυς, ἀνεπλάσατο δὲ τὴν ἑαυτοῦ περίοδα πολλῶν καλῶν. Ὑποβολή· ὁμοιότης προσθήκη. Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς ἔγραψε ῥαψῳδεῖσθαι. οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον. Ὑποβολιμαῖοι· ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰς ποίνην ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἃ παρ' ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. Ὑπόβολον· τὸ δακτυλίδιον. Ὑποβρύχιον· ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέν. Ὑπόγαιοι· αἱ ὑπὸ τὴν γῆν. Ὑπογλυκάζων· λιχνεύων. τοῦ γλυκείου ἁπτόμενος. Ὑπόγεων οὐδετέρως· ὑπόγαιον δὲ ὑπὸ τὴν γῆν. Ὑπόγειος· ὁ ὑποτεταγμένος. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας· λέγει αὐτοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους τρωγλοδύτας. καὶ τοὺς ὑπὸ Κτησίου ἐν γ' κατὰ λόγον καὶ Ἰουδαίους ὀνομαζομένους. ὑποκύδεις γάρ εἰσιν οἱ τόποι. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι. Ὑπογέγραπται· δείκνυται. οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα, ἔφησε δὲ καὶ πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὑπογραφεῖς· οἱ νοτάριοι λεγόμενοι ῥωμαϊστί. νότα γὰρ τὰ γράμματα. Ὑπογραφή· λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῶν συμβεβηκότων. Ὑπογραφόμενος· ἐγχρίων δὲ τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρὸς τὰς παλλακὰς ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ παλακῆς. ὅτε σύμπαν γυναικείῳ ἔθει χρώμενος. περὶ Σαρδαναπάλου ὁ λόγος. Ὑπέγγυον· ἢ ὕπερον· πρόσφατον. νεωστὶ γινόμενον. τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον τὸ ἐχθὲς προέθηκεν ὑπόγυον, εἰ φαντασίας γινομένου τοῦ καιροῦ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τῶν συμφορῶν ἔχει. καὶ αὖθις· ὁ λιαθηρὸς δὲ ἦν ὁ δρόμος τοῦ αἵματος πεπηγότος ὑπογύου τε καὶ πολλοῦ. ὥστε τῶν φαγόντων ἀπελείποντο ἄκοντες. Ὑποδακρύοις· συνδακρύοις. καλεῖ τε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλῶν τῶν δακρύοις. Ὑποδασύνειν ἀκμαζούσαις τῷ πωγωνὶ ἐκέλευσεν ἐκ ζημιωθείην αὐτόν. Ὑποδεής· ὑπόφοβος. Ὑποδενδρυάσαι· ὑποδῦναι ὑπό τι καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην. Ὑποδέξη· ὑποδέχεται πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια. Ὑποδέξιος· ὑποδόχειος. Ὑποδέραια· περιτραχήλια. ὡς ὑπὸ καὶ περιδέραια. Ὑποδεῖδα· ὁρμίσκιον. πλόκιον. Ὑποδέχομαι· αἰτιατική. Ὑποδεικνύω· δοτική. καὶ ὑποδεικνύουσι. ὑποδεικνύωσι δέ. Ὑποδεῖσθε· περιεδήσατε ὑποδεῖσθε τὰς λακωνικάς. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος. Ὑπόδημα· τουτέστι τὸ σαρκικὸν φρόνημα τοῦ ἰδίου θελήματος. ὁ θεὸς φησὶ πρὸς Μωυσῆν· λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν. Ὑποδήματα· οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐν ἀνθρώποις τοῦ κυρίου. καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς ὁ κύριος διὰ τοῦ προφήτου λέγων· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, διὰ τοῦτο καὶ ὑποπόδιον ἤκουσεν ἡ τοῦ κυρίου ἐνανθρώπησις. ὡς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεῖσα. καὶ τὸ τέρμα τῆς γῆς ἐκείνης λαβοῦσα. καὶ ὁ προφήτης· προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ὑπόδικοι· κατακείμενοι. στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργίᾳ δρασμὸν βουλεύσαντες, παρὰ δὲ κέρβαλον θανάτῳ κολάζονται. Ὑποδμώς· δοῦλος. Ὑποδυομένη· τὰ ὑποδήματα βάλλουσα. Ὑποδοχῆς· πλήθους. ὑποδοχῆς Διονυσίων. ἀντὶ τοῦ πλήθους καὶ πολλῶν Διονυσίων. Ἀριστοφάνης. Ὑποδρά· δεινῶς. Ὑποδράξ· ἡ δέ, πελιδνωθεῖσα καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδρὰξ ὁρωμένη. τουτέστιν ὠχριάσασα καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν. Ὑποδρόμους· στόμια. ἤγουν τόπους ἐν οἷς ἔθεον οἱ ἵπποι. Ὑπόδυθι· καλύπτου. καὶ ὑπέρεχε ἄνωθεν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδιον, ὑπέρεχε ἄνωθεν. Ὑποδύς· ὑπεισελθών. Ὑποδύτην· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. ἐπενδύτην δὲ τὸ ἐπάνω. Ὑποζώματα· ξύλα τῆς νεώς. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα. ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρηται δὲ Ἀθήνηθεν ἐξάγειν ξύλα. καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι ὑπηρεσίας. ἐπειδὴ ἦρχον καὶ νήσων τινῶν. Ἀριστοφάνης· τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ἐνδείκνυμι καὶ φημὶ ἐξάγειν ταῖσι Πελοποννησίων ὑπηρεσίαισι ζωμεύματα.

Ὑποζύγια· οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες. οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα· ὥσ-
τε αἱρόμενοι τὰς ἁμάξας ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσπόρων. λέγεται ὑποζύγια καὶ τἆλλα τῶν ἀχθο-
φόρων ζώων οἷον ἵπποι τε καὶ ἡμίονοι καὶ ὄνοι. Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος· ὁ μὴ ἐκ τῆς
αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως. ὥσπερ καὶ τὰ ὑπο-
ζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. ἀριστοφάνης. καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέου φιλό-
τητος ἐμαρτύρησεν ὁ ἀπόλλων. Ὑποθερμανθεῖσα· ἡ δὲ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυ-
μοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα, ἠπάτα αὐτόν. Ὑπόθεσις· προοχή. αἰτία. λέγονται δὲ καὶ
αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις ὅτι μὴ διὰ ἀποδείξεως τίθενται. Ὑποθέτης· ἀρχηγός. σύμβουλος. οὐκ ἠδύνατο
γνωσθῆναι τίς ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης. Ὑποθεῖν· ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν. Ὑποθηγίζειν· ἐμποδὼν ἵστα-
σθαι. Ὑποθήγων· ἐρεθίζων. προτρεπόμενος. ἐπαλείφων. ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ ἔργα αὐτούς. Ὑποθή-
καις· παραινέσεσι. Ὑποθημοσύνη· διδασκαλία. Ὑποθήσομαι· διδάξω. καὶ ὑποθέμενοι ἀντὶ τοῦ διδάξαν-
τα. διϊσχύρισατο ἐπικρατῆσαι ὁ ὑποθέμενος τῷ βασιλεῖ λ' πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Ὑποκαθέζεσθαι· τὸ ἐγκρύπτεσθαι. ἀπειλαὶ τῶν διοπτήρων ἐνέδραν ὑποκαθέζεσθαι ἐπὶ ταῖς
λασίοις. καὶ αὖθις. ἐν κοίλοις ὑποκαθίσαι χωρίοις. Ὑποκαθέσθαι· συγχωρῆσαι. ἀφεῖναι. ὁ δέ,
βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολείπειν τῇ βασιλείᾳ. Ὑπο-
καθεῖναι τὰς ὀφρῦς· οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα. καὶ πραότερον γίνεσθαι. τὸ δὲ ἀνατείνειν τὰς
ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον. Ὑποκαθημένης· ἐνεδρευομένης. ἐγκαθημένης. διόπερ ὑποκαθη-
μένης ἐκ τούτων αὐτῆς τῆς ὀργῆς. βραχέα προσαναμνήσαντος τοῦ φιλίππου ταχέως ὑπήκου-
σαν. καὶ ὑποκαθήμενοι αὐτοὺς ἐνεδρεύοντες. οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι, τοὺς εἰσελθόντας πλη-
γαῖς κατέξαινον. Ὑποκατὰ βάσιν· παραχώρησιν. Ὑποκατακλίνεται· ὑποκάτω κάθηται.
κλιθεὶς εἰς ἑστίασιν, ὑποκατακλίνεται. πάντων καταφρονηθεὶς ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν. Ὑπο-
κεκορισμένη· ὑποκεκρυμμένη. ὁ δέ, ὑποκεκορισμένῃ καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ. Ὑπό-
κειμαι δοτικῇ. Ὑποκείσεται· ὑποβληθήσεται. Ὑποκινήσαντα· κινηθέντα. σαλευθέντα. ἐπὶ
τῶν τυπτομένων. ἀριστοφάνης. σκόπει νυν ἤν μου ὑποκινήσαντι δῷς. Ὑποκνιζομένην· παραφη-
μισμένην. Ὑποκνισθέντες· λυπηθέντες. παροξυνθέντες. κνίζω γὰρ τὸ ἐξ ἐπιπολῆς ξύω. ἵνα
μὴ τὴν ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν. Ὑποκορίζεται· κολακεύει. ὑποκρίνεται. προχειρό-
τερος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν, διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουεν. ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑπο-
κορίζεσθαι. Ὑποκοριζόμενοι· διασύροντες. ξενοφῶν φησίν. οἱ δὲ μισοῦντες μὲν ὑποκοριζόμενοι
ὀνομάζουσι κακίαν. ὁ δὲ δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ, εὐφημοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐ-
φήμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. αὐθαίρετον αὑτοῖς ἐπάγονται δου-
λείαν φιλίππου ξενίαν καὶ ἑταιρείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλῆθος
ἀποβλέποντας, ποδαποὶ δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες. οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος ἐκάλει τοὺς
στρατευσαμένους. Ὑποκοριστικόν· ἔλαττον. Ὑποκορίζω· κολακεύω. Ὑπόκωφος· ὁ ἀκούων
καὶ μὴ προσποιούμενος. Ὑποκρασίρυ· ὑπὸ τῆς κεφαλῆς. Ὑποκρεκόντων· κρουόντων. ἐπιζόντων. Ὑποκρανίου·
ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς. θηλυκὸν δὲ λάσιλαρ ὑποκρανίῳ. Ὑπόκριν· ὑποκρίθητι. Ὑποκρινάμενοι· ἐκλεξά-
μενοι. Ὑποκρίνεσθαι· τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐν τραγῳδίᾳ ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ.
θουκυδίδης ζ'. εἰ δ' οὐδὲν ὑποκρίνοιντο, διεφθείροντο καὶ οἱ ἴωνες. τοὺς ἱεροδούλους. αἱ μὲν τοιαῦτα ὑποκρινά-
μεναι ἀθηναῖοι ἀπηλλάσσοντο. πολύβιος. τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπάρτων τῶν περὶ γάϊον προσπαί-
ζοντες ἀλλήλοις. ὥσαν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ὑπανάγοντας ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς
μέθης. Ὑποκρίνοντι· ἀποκρίνοντι. Ὑποκρούειν· ἀντιφθέγγεσθαι. ἀντιλέγειν ἅπαξ καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ
δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται. ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν καὶ κωλύειν. Ὑποκρού-
σειν· ὑποβαλοῦσί σε. λαμβάνοντας σου. ἀριστοφάνης. τί δ' ἦν ὑποκρούωσί σε. ἡ δέ, φησί προσκυνή-
σομαι ἄτου κἄπειρος οὖσα πολλῶν χρημάτων. Ὑποκύδης· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ διυγρὸς τόπος. ἐν
ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γράφεται ὑπόκοιλος. Ὑποκύκλα· κύκλους. τροχούς. Ὑπο-
κύπτω δοτικῇ. Ὑποκυσαμένη· ἐγκυμονήσασα. Ὑπολαβών· ὑπονοήσας. ἢ ἀποκριθείς. ἢ ἀν-

παντός. ἀντικρούσας. τινὲς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναπλήσαντας ὑπολαμβάνων ὡς ἐκείνους διέφθειρε.
καὶ μάλχος. ὁ δὲ κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει τὴν μίλη-
τον. ἀνθυπονοήσας. Ὑπολαμβάνοντας. ἀνέχοντας. ἀναβαστάζοντας. εἶτα εἰς βαθύτερόν τι τοῦ
ποταμοῦ ἐμβῆ πλοῖον, ἀνακουφίζειν ὑπολαμβάνοντας. Ὑπολαμβάνω αἰτιατικῇ. δοξά-
ζω. ἡγοῦμαι. οἶμαι. Ὑπόληψις. νόησις. ἀντὶ πρᾶξις. τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥᾳθυμίαν
ὡς οὐ προνοούντων τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς τοπικοῖς. εἰ ἡ ὑπόληψις ἐστὶ
ψευδὴς καὶ ἀληθὴς, εἴη ἂν καὶ δόξα. εἶδος γὰρ ὑπολήψεως ἡ δόξα. Ὑπολισθαίνω αἰτια-
τικῇ. Ὑπολίπαις, ἐστενωμέναις. ὑπολίπαις πυγιδίοις. τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν. διὰ τὴν
συνεχῆ ἕδραν καὶ εἰρεσίαν. Ὑπόλογον, λυσίας φησίν. οὐχ ὑπόλογον ὄντα. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ.
καὶ δείναρχος. οὐδεὶς ὑπολόγους βουλῇ ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ οὐδεμία συγγνώμη. οὐδεμία παραίτησις.

Ὑπὸ μάλης. ὑπὸ μασχάλης. κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἀεὶ δὲ οὕτως αὐτὸ παρα-
λαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως. ὡς δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἄφοβον. ἀλλὰ μὴν οὐχ ὡς, οὐδὲ δύο
ταῦτ᾽ ἐστίν. οὐδὲ ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν. ἀλλ᾽ ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων. καὶ λυ-
σίας ἐν τῷ πρὸς κλεινίαν. ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον ἐσκεδασμένοι τῶν χαλκωμάτων. ἔσω ἦν
πλεῖστα ὑπὸ μάλης λαβὼν δὴ γὰρ ξίφος ἔχων. καὶ τὸ μὲν ἑνικὸν οὕτω μετὰ τῆς προθέσεως. τὸ δὲ
πληθυντικὸν μασχάλας. καὶ ἄλλοι πλεῖστοι. καὶ λυσίας ἐν ἐπιστολῇ. καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν
τὰς δὲ μασχάλας δασείας. Ὑπομεμαγμένη. ἀναπεφυρμένη. ἡ τοῦτό που θέσις ὑπομεμαγ-
μένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην κορυφήν. Ὑπομένω. αἰτια-
τικῇ. Ὑπομεῖναι. ἀντὶ τοῦ καταλειφθῆναι. Ὑπομιμνήσκω. αἰτιατικῇ. Ὑπομνηματίζω.

Ὑπομνήσω. αἰτιατικῇ. Ὑπομονή. ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν, ῥᾷον ἂν
καὶ τὰ ἥττονα ἐπανέγκοι. Ὑπονομεύοντες, ἀντὶ τοῦ ὑπόνομον ὀρύττοντες. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ
καλλίσου. Ὑπονομηδὸν, θουκυδίδης. τοὺς ὀχετοὺς οἳ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν τοῦ ὕδατος ἠγ-
μένοι ἦσαν κατέστρεψαν. Ὑπόνομος. ὀχετός. διῶρυξ. Ὑπονοστῆσαι. ἐπανελθεῖν, ὑποκα-
βρῶσαι. Ὑπόνοια. φιλόλαος φησὶ τὴν ὑπόνοιαν μάλιστα πᾶσι πολέμιον θεραπεύειν. εἰ γὰρ
καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς ἀτυχεῖν. οὕτω καὶ φιλόλαον ἀνεῖλε κρότων ποτὲ πάτρη. ὥς μιν ἔδο-
ξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἐλλείπει ὕπεστι. λέγεται ἐπὶ τῶν κα-
κοήθων καὶ ἐπιβούλων. παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν τοῦ μὴ δηχθῆναι. Ὑποπαρέχω. Ὑποπέμ-
ψαιεν. μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. ξενοφῶν. ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν
ὀκνοῦντες. μὴ οἱ ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μένοιεν. Ὑποπεπτηκότα. ὑποπτήξαντα.

Ὑποπεπτηχότες. ὑποκρυπτόμενοι μέχρι μέν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς θρακίοις ἠρέμουν.

Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖν. ἡ δὲ ῥέμβεις σαφῶς ἐπὶ πυξίδας πρὸς λύραν ᾄδομεν. λήθουσα δὲ παρὰ πό-
δα βαίνεις. γαυροῦμεν αὐχένα κλίνεις. ὑπὸ πῆχυν δὲ εἰρβιοθεν κρατεῖς. Ὑποπιέζω. ἐκθλί-
βω. ὑποπιάζω δέ. Ὑποπίμπλαται. καὶ ὑποπιμπλάμενος. Ὑποπίνειν. ἀντὶ τοῦ μεθύσκε-
σθαι. οὕτω νικηφῶν. Ὑποπίπτειν. δοτικῇ. Ὑπόπλεως. μεστός. Ὑποπόδιον τοῦ θεοῦ. πάλαι
μὲν ὁ θεῖος νενόμιστο νεώς. νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν
προσκύνησιν ἀπονέμουσι. ζήτει ἐν τῷ ὑποδήματι. Ὑπόπτερος. ταχεῖα. Ὑποπτεύοντα. ὑποπτεύον-
τα. Ὕποπτος. καὶ ὑπόπτης. ὁ δὲ, ἐπιπλάσσω μωρίᾳ δι᾽ ἕδρα τοῦ τυράννου τὸν φονικόν τε καὶ
ὕποπτον ἐκεῖνον τρόπον. καὶ αὖθις. διὸ καὶ ὡς ἐπὶ χρήματι τοῦ παιδὸς, ὕποπτος ἐγένετο. καὶ αὖ-
θις. τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φιλία. ῥωμαίοις δὲ ὕποπτος. ἀντὶ τοῦ ἐχθρά. Ὑποσσεῖσθαι. ὑ-
ποτάσσειν. Ὑποπυθμίδιον. τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν οἰνοσταφυλῆς ἀπο-
στάδα τὴν τὰ ῥάγον. Ὑπόρειος. ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους. καὶ ὑπώρεια τὸ ὑπὸ τοῦ ὄρους. ὑπόρειον δὲ τὸ μικρὸν ἀ-
κρωτήριον. ὑπώρεια δὲ καὶ ἀκρώρεια διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ὑπόρρινον. ὕπουλον. Ὑπόρσειον.
τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους. Ὑποσκάλλων. ἀναφυσῶν τῷ πυρί. ἀριστοφάνης. τὸ πῦρ ὑποσκάλλων.

Ὑποσκέλισον. τῆς ὁρμῆς κώλυσον. δαβίδ. ἀνάστηθι κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

Ὑπὸ σκότῳ. ὑπὸ σκότον δὲ λεγομένως, σκότει. ὁ ἀπὸ δὲ λαθραῖος. παρ᾽ ... ἀπὸ ...

γονώς. Ὑποσμύχουσα· ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα, θλίβουσα καὶ δαπανῶσα. Ὑποσπανίζων· ἐνδε-
ῶς ἔχων χρημάτων. τὶ ὑποσπανίζων, διὸ ὑπηκόους ἠλπίζετο. Ὑποσπαιρούσης· καὶ τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ αὐτῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἔτι ἐκκόπτουσιν. Ὑπόσπονδος· ὑπὸ φιλίαν ὑπο-
τεταγμένος. Ὑποσπῶ· αἰτιατικῇ. Ὑποστάθμη καὶ ὑποσταθμίς· ζυγίας. Ὑποστάς· καὶ ἀντιδε-
ξάμενος· ἀναδεξάμενος. ὁ δὲ, ὑποστὰς τὴν μήνυσιν, πρὸς τὴν ἐκείνου πρᾶξιν βιάζεται ἐπιβουλήν.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομείνας. πορευομένων δὲ αὐτῶν καὶ γενομένων κατὰ τὴν στενωπὸν, προῄει
μὲν ὁ ὄχλος. ὑποστὰς δὲ ὁ ἀναγάστης οὐκ ἠδύνατο ῥᾳδίως ἑκάτερον αὐτῶν διεξελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κε-
φαλῆς πῖλον ἀνέλαβε. καὶ αὖθις· οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα ἡμῶν, ἀναζεύξαντες κα-
θελκῦσαι αὐτῶν ἐς θάλατταν ναῦς. ἀντὶ τοῦ ἀναδεξάμενοι. καὶ αὖθις· οἱ δ', ὑποστάντες ἀνῃρέθησαν.
Ὑποστάς· ὑπομείνας· θαρσήσας. Ξενοφῶν· ὅστις ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. ὑφίσταται δὲ
τῶν μὲν ὁ πάλιν τῶν ἀριστώνυμος. Ὑπόστασις· κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιοσυστάτως ὑφιστάμενον. ἔστιν οὖν
πρᾶγμα ὑφεστώς τε καὶ οὐσιῶδες. ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα ὡς ἐν ἑνὶ ὑποκειμένῳ πράγ-
ματι καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν. ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόστασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι καὶ ὑπάρχειν. παρὰ
δὲ Αἰλιανῷ ὑπόστασις ἡ ἀντίστασις. φησὶ γάρ· ἀπέστη τὸ ἔθνος τὸ Σύρων καὶ Φοινίκων τοὺς γείτονας
προσλαβὸν, εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμῆσάν τε καὶ ὑπόστασιν. Ὑπόστασις· κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἀπο-
στολικὴν παράδοσιν τὸ πρόσωπον, ἤγουν ὁ χαρακτὴρ, ὥς φησιν ὁ ἀπόστολος, τὸν υἱὸν ἀπαύγασμα
τῆς δόξης. καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος
καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός. πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ θεοῦ ἀσώματα καὶ
ἀσχημάτιστα πρόσωπα, ἤγουν ὑποστάσεις ἐστὶ κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας, τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοι-
νόν. κοινότης γάρ ἐστιν ἡ φύσις ἑκάστου πράγματος. ἰδιαὶ δέ εἰσιν αἱ ὑποστάσεις, οἷον· φύσις· τουτ-
έστιν οὐσία μία ἡ θεότης. ὑποστάσεις δὲ γʹ· πατὴρ, υἱὸς καὶ ἅγιον πνεῦμα. τρία πρόσωπα. ἤγουν χαρακ-
τῆρες, μία δὲ οὐσία καὶ γένος. ἐὰν οὖν εἴπῃς, φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης, ὅλην τὴν ἁγίαν τριάδα ἐ-
σήμανας. εἰ δὲ εἴποις μεθ' ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ μίαν τῶν ὑποστάσεων εἶπας. καὶ ὅλην τὴν θεότητα.
τρεῖς ὑποστατικαὶ ἰδιότητές εἰσιν ἐπὶ τῆς θεότητος. τὸ ἀγέννητον τοῦ πατρὸς, τὸ γεννητὸν τοῦ υἱοῦ. καὶ
τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος. οὐ γάρ ἐστι γεννητὸς ὁ πατὴρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ υἱός. οὐδὲ γεννητὸν
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. πενταχῶς δὲ εἴρηται ἡ ὑπόστασις. πρόσωπον. χαρακτὴρ, ἄτομον καὶ ἴδιον. φύσις δὲ
λέγεται οἷον ἀγγελιότης. ὑποστάσεις δὲ αἱ ἰδικαὶ ἑκάστου προσηγορίαι. ἤγουν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. ὡ-
σαύτως φύσις ἐστὶ μία καὶ κοινὴ ἡ ἀνθρωπότης. ὑποστάσεις δὲ Πέτρος καὶ Παῦλος. καὶ τὰ λοιπὰ πρόσω-
πα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οἱ χαρακτῆρες. ἡ οὖν φύσις κυρία ἐστὶ καὶ αἰτία καὶ γεννητικὴ τῶν ἐν αὐ-
τῇ ὑποστάσεων. καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται ὡς ὑπὸ τὴν φύσιν ἱστάμεναι τὴν αὐτῶν πηγήν. οὐ
μόνον δὲ ἐπὶ νοερῶν καὶ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ὅρων ἁρμόζει. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης
ἀψύχου καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀκινήτου φύσεως. οἷον ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ὁ θεὸς ἐποίησε τὸ φῶς, ἰδοὺ τὴν οὐσί-
αν τῶν φωστήρων ἐσημάναμεν. αὕτη δὲ ἡ οὐσία τέμνεται εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐτῆς. οἷον σελήνην
ἄστρα καὶ τὰ λοιπά. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀνέμου. ἐὰν εἴπῃς πνεῦμα, πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνέμων ἐδή-
λωσας. εἰ δὲ εἴποις νότος ἢ βορέας, ὑποστάσεις εἰσίν. ὡσαύτως τὸ πῦρ μία οὐσία ἐστί. τέμνεται δὲ
εἰς ὑποστάσεις. οἷον λύχνους. κηροὺς, λαμπάδας. καμίνους. τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ Χριστοῦ οὐ λέγομεν
πρόσωπον. ἀλλ' οὐσίαν. ἵνα σημάνωμεν ὅτι ὅλην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβεν. εἰ γὰρ εἴπωμεν αὐ-
τὴν ὑπόστασιν, ἕνα τινὰ ἄνθρωπον εὑρισκόμεθα λέγοντες. ὅτι ἀνέλαβε καὶ ἔσωσεν ὁ Χριστός. πάλιν
οὐ λέγεται ὑπόστασις. ἐφ' ὅσον ἀχώριστός ἐστι τοῦ θεοῦ λόγου ἡ σάρξ. ὑπόστασις γὰρ τὸ κεχωρισμένον
πρόσωπον λέγεται. ἐνυπόστατον μέντοι αὐτὴν λέγομεν οὐ μὴν ὑπόστασιν. τὸ δὲ ἐνυπόστατον τὸ ἐνυπάρχον
ἐστὶν ὥσπερ ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν. ἤτοι οὐσίαν. οἷον τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ φαντα-
σιῶδες. καὶ ὅπερ ὁρισμὸν εἴπομεν. ἀνυπόστατον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνούσιόν ἐστι. τὸ ῥήματι μὲν πολλά-
κις λεγόμενον. ἐν οὐσίᾳ δὲ ἢ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον. οἷον ὁ ἅδης. ὁ θάνατος. ἡ νόσος. πάλιν ἐνούσιον λέγομεν
ἢ αὐτὸ τὸ ὂν ἢ τὸ ἐν οὐσίᾳ γνωριζόμενον ἰδίωμα. οἷον ἐνούσιόν ἐστι, τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικὸν καὶ τὸ φθαρ-
τόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνυπόστατον κατὰ δύο τρόπους λέγεται. ἢ τὸ κατὰ ἀλήθειαν ὑπάρχον, ἢ τὸ ἐν-

τῇ ὑποστάσει ἰδίωμα. ὡς ἐν τῷ θεῷ πατρὶ τὸ ἀγέννητον. ἐν δὲ τῷ υἱῷ τὸ γεννητόν, ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ πνεύματι τὸ ἐκπορευτόν. καὶ αὖθις. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετά τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα. τουτέστι πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος. καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ πατρός. ἡ ὑπόστασίς ἐστι, πάντως τὸ ἰδιοπρόσωπον ἐμφερόμενον. ἢ καὶ οὕτως. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι. τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τριχῶς λέγεται. τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχον. οἷον μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις. τὸ πλῆθος τῶν ὁμονοούντων. οἷον ὅτι ἐξῆλθον ἄνδρες ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων. τὸ ἐνούσιον. οἷον τὸ, ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου. ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταὐτόν ἐστιν. ἄμφω γὰρ μερικὰ ὄντε καὶ ἴδιον. ὡς ἐφ' ἑαυτοῖς τὴν περιγραφὴν ἀλλ' οὐκ ἐν πλείοσι τὴν κατηγορίαν φυσικῶς κεκτημένων. ὑπόστασιν λέγομεν, τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑφεστώς, καὶ ἐν οὐδενὶ ἑτέρῳ συνθεωρούμενον. ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσί τινες. ἄθροισμα δὲ συμβεβηκότων τοῦτ' ἂν εἴη. ἃ ὥσπερ ἅμα πάντες θεωρούμενα ἔν τινι πρόσοντα. καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ πλὴν τοῦ ἐν ᾧ πρόσεστιν. ὑποστατικὴ δὲ ἕνωσίς ἐστιν ἡ τὰς διαφόρους οὐσίας ἤγουν φύσεις εἰς ἓν πρόσωπον. καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συνάγουσα καὶ συνδέουσα. ὑποστατικὴ δὲ διαφορὰ τυγχάνει. λόγος καθ' ὃν ἡ κατὰ ἄθροισμα τῶν θεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας. ἑτερότης τέμνουσα κατὰ ἀριθμὸν ἄλλο ἀπ' ἄλλου τὴν τῶν ἀτόμων ποιεῖται πληθύν. Ὑποστάς. ὑπομείνας. ὑποστὰς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν. ἐναντιωθῆναι. τοῖς ὑποστᾶσι πολεμήσας τούτους ἐνίκησε. καὶ Διόδωρος. ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλέσθαι. Ὑποστατικῶς. ὑπομονητικῶς καρτερικῶς. ὁ δὲ, ὑποστατικῶς κεχρημένος τοῖς ἐπιφερομένοις κινδύνοις δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο. Ὑπέστεγος. ὑπὸ τὸν οἶκον. Σοφοκλῆς. κοὐδὲν ἔσθ' ὑπόστεγον αὐτὸ ξύλον ἔκπωμα. Ὑποστέλλεται. ἀναδύεται. ὑποκρίνεται φεύγει. δειλιᾷ. Ὑποστειλάμενος. ὑποκρυψάμενος. φοβηθείς. Ὑπόστημα. πλῆθος. τῷ δὲ ὑποστήματι τῶν ἀνδρῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι. Ὑποστησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἐναρξάμενος. ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλικίας, εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος. οὔτε κατὰ δέος, οὔτε καθ' ἡδονὴν διαστρέψας τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε. ὑποστήσας. ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος. ὑποθείς. Ὑποστῆτε. ἀντὶ τοῦ ὑποχωρήσατε. Ὑποστολῆς. φυγῆς. Ὑποσυγχύτως. συγκεχυμένως. Ὑποσφρησάμενος. ὀσφρανθείς. Ὑποσχέσθαι. ἐκτεῖναι. Ὑποσχεῖν. ὑπολαβεῖν. ἀπαιτηθῆναι. ὑποθεῖναι. τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν. ὑπὲρ τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων. καὶ αὖθις. ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς καὶ τὰς εὐεργεσίας ἀποδεξάμενον. Ὑπόσχω δοτικῇ. Ὑπόσχωμεν. ὑπερβάλωμεν. Ὑποτάσσομαι, δοτικῇ. Ὑποτελὶς καὶ τέλος κατὰ φιλοσόφους. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι. τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι. Ὑποτελῶ δοτικῇ. Ὑποτέμεσθαι. ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν. ἣν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι. ἡμῖν δὲ οὔπω ἡ ἰσχὺς πάρεστιν. Ὑποτεμνόμενον. ἐκκόπτοντα. Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. Ξενοφῶν φησίν. Ὑποτεμόμενος. προλαβών. ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκείᾳ τινί. βάλλει κατὰ νώτου αὐτόν. Ὑποτεμοῦμαι καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. Ἀριστοφάνης. οἱ βυρσοδέψαι τὸ ὑποτέμνουσι τὰ δέρματα διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα. Ὑποτετμημένων. ἀφῃρημένων. ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν ἐλπίδων, κατάφοβος ἦν. Ὑποτείνει. τὸ γὰρ ἐς λύπας ἴδια οἰκεῖα πάθη, μηδενὸς ἄλλου συμπράξαντος μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει. οἷον μηδενὸς ἄλλου συμπράξαντος καὶ μετέχοντος ἡ δὲ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων, φέρει παραμυθίαν. καὶ ὑποτείνει ἐξ ἁπλοῦ, καὶ ὑποδεικνύει. ἐλπίδα κενεὰν ὑποτείνει τοῦ μὴ ὄντος. Φιλόστρατός φησιν. Ὑποτείνων. ὑπισχνούμενος. οὐ θωπεύων οὐδὲ ὑποτείνων μισθοὺς οὐδ' ἐξαπατύλλων. Ὑποτίτθια. ὑπομάζια παιδία. καὶ ὑποτίτθιον, ὁμοίως τὸ ὑπομάζιον. Ὑποτοπήσας. αἰτιατικῇ. ὑπονοήσας. Ὑποτρέχω. κολακικῶς μετέρχομαι. αἰτιατικῇ. Ὑπότριμμα. ἐκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος. καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. Ἀριστοφάνης. βλέπων ὑπότριμμα. ἀντὶ τοῦ δριμύ. τρώγων σκοροδάλμην. τουτέστιν ἡδόμενος δριμέσιν. Ὑπότροπος. ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς. Ὑποτροχίζεσθαι, οὐχ ὡς ἡμεῖς ὑποπεσεῖν τροχῷ καὶ τρωθῆναι τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο. ἀλλὰ τὸ στρεβλοῦσθαι.

τὸ στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ μοχλοῦ τοὺς ἐξεταζομένους, ἵνα καθιείς ποτε ἀσινεῖ ἀστῇ αὐτοῖς. ἢ παρὰ τὸ ὡς αὐτοὶ ζωὸς(?) ἐστιν οἱ ἠδικηκότες, μοχλίζεσθαι λέγουσιν. Ὑπερτυπώσεων· χαρακτήρων, λόγων. Ὑπερτυφούσαις· ὑπομνηκιζούσαις, ὑποκαιούσαις. ἀλλὰ καὶ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑπερτυφούσης τοῖς ἀκούουσι. καὶ ὑποτυφομένη ἐκ τούτων ἤρξατο ἡ δυσμένεια Ῥωμαίων τε καὶ βαρβάρων, ἤδη ἐκ πολλοῦ ὑποτυφομένη. Ὑπέροι· ὑφ' ἑαυτῶν. Ἀρριανός· τὸ δὲ ἕβδομον τέλος ὑπέροι ἔχων, καὶ αὐτοὺς ἄλλως. Ὑπουδαῖοι καὶ καταχθόνιοι. Ὑπουλαγῶνα· καὶ ὕπουλον πόδα. καὶ ὕπουλον χεῖρα. καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγάς. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀφίστασθαι ὂν κρατῖνος. Ὑπουλεύλη· τὰ κρυπτά. Ὕπουλος· δόλιος, φαινόμενος δὲ ἔξωθεν εἰρηνικός. ὡς ἐπὶ τῆς ἕλκη τῆς ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαῖς. ἐνδόθεν δὲ σαπεδόνας πυώδεις. ἐξ οὗ ἐπὶ τῆς προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέγχει τούτους ὁ λόγος. Ὑπούλως· ὁ δὲ πρός τινας τῶν γνωρίμων ὑπούλως τε καὶ οὐχ ὑγιῶς ἔσχεν. Ὑπουργοῦ δοτική. Ὑπουρεῖ· ὑπὸ τὸ ὄρος. Ὑποφαίνεται, χαμόθεν. ἐπιφαίνεται δὲ ὑψόθεν. Ὑποφθονοῦντες· ὑποβασκαίνοντες. καὶ ὑποφθονῶν· ὑποβασκαίνων.

Ὑποφῆται· ἱερεῖς, προφῆται, χρησμολόγοι, ὑπουργοὶ, διάκονοι. ἢ οἱ τὸ μέλλον φανερῶς δεικνύοντες. Ὑποφητεία προφητείας διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν προφητεία πρὸ τοῦ γενέσθαι λέγει τὰ ὕστερον γενησόμενα. ἡ δὲ ὑποφητεία τὸ γινόμενον ἢ τὸ γενόμενον λέγει. καὶ περὶ τούτου αὐτοῦ τὰ παρεστῶτα ἢ καὶ τὰ ὄντα οὔπω ἐπελευσόμενα. Ὑποφθάς· φθάσας, προλαβών. Ὑποφόνια· τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις, τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος, ὅτι ἀνῄρηκεν, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι μηδὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην, ὑποφόνια καλεῖται. οὕτω Δείναρχος καὶ Θεόφρασος. Ὑπόφορος· ὑποτελής(?). Ὑποφόνως· ὑπὸ τέλος. Ὑποφύσεις· παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμενα. Ὑπόχαλκον δίεσον(?) τὸ χρυσίον. ἀντὶ τοῦ μίξιν παρακεκομμένον τὸ νόμισμα, παρακεχαραγμένον. Ὑποχαλδαϊκή· ὑπὸ χεῖρα. Ὑποχείριον· τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα. οἱ μὲν, πυγμαῖς. οἱ δὲ, ῥοπάλοις. οἱ δὲ, ὅτι πρὸ τοῦ πεπεισθῆναι αὐτὸν ὑποχείριον, ἀλόντες αὐτά. Ὑποχειρίους· αἰχμαλώτους, δούλους. ὑποχειρίους αὐτοῦ ποιῆσαι τοὺς παῖδας τῶν ἀγγελιστάτων(?). Ὑποχόνδρια· τὰ ἀκροστήθια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα. Ὑποχωρητικῆ, ὑποχωρησομένη. Ὑποχυτῆρες· ξύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν. Ὑπόχυτος ὢν ὁ Πλωτῖνος· ὕπουλος δὲ ὁ πολέμων ὁ φιλόσοφος, οὐ Πλωτῖνος. οὐδὲ ὑπόχυτος. ἀλλὰ παράσημος. Ὑποψαμμότερος· ὑπανήροσε τὸν τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα. ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ φθῶν, καὶ ἱερὸς πάλαι πολλὰ ἀρετῇ. Ὑπὸ ψήφου μιᾶς· ἀπὸ γνώμης· ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

Ὑποψία· τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν, τὸ ἐνεστηκὸς πάθος. τὴν τῶν φθασάντων ἀσφαλῶς ὑποψίαν, ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ παραδόσεως γεγραφόμενον. καὶ ὑπόψια. Ὑπωμοσία· τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην προφάσει χρώμενον ἀποδημίας ἢ νόσου, ἤ τινι τῶν παλαιῶν μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο ὑπόμνυσθαι. Ὑπώπια· τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα. ἢ τὰ δηλοῦντα ὑποπτεύοντα πως. Ὑπώπια· οἱ τύλοι, οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια καὶ τὰ ἀφοίας(?) ἐκ ποδῶν πληγῆς τραύματα. Ὑπώπια· ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν. Ὑπωπιάζω· ὑπωπιάζω τὸ ὑποτηρῶ. ἐκ τοῦ ὑπώπια ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ ἀπόστολος· ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. τουτέστι πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετὰ πασῆς καὶ φρονήσεως γυμνάζω. καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων συνέργειαν, οὐ πρὸς ἀσέλγειαν ὑποτασσόμενον. ταύτην καὶ παραινεῖ φάσκων. ἐνδύσασθε τὸν κύριον. καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. οὐ τὴν σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγορεύων. ἀλλὰ τὴν ἀκόλαστον μετὰ γαστριμαργίας. ἐπήγαγε γὰρ, εἰς ἐπιθυμίας. δηλαδὴ βλαβεράς καὶ ἀνοικείους. οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὡς τῇ σκιρτᾶν τῆς ψυχῆς. ἀλλ' ἵνα συνεργῇ ἐκείνῃ καὶ ὑπουργῇ τὰ ἀεὶ τοῖς ἐκείνης ἐπιταγμάσι. τοῦτο καὶ ὁ παλαιὸς ὑφηγεῖν· ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος καὶ ψυχῆς, εἰς τὴν ἁρμονίαν. δι' ἧς βιοῦντες εὖ καὶ ὀρθῶς βιοῦν. Ὑποπιέζω δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ. τὸ μετὰ τοῦ πιέζω. ἀεὶ σοφόν. καὶ ταῦτα δαιμόνιοι ὑπωπιασμένοι. καὶ κνάθους προσκείμενα ἀντὶ τοῦ σφόδρα πληγέντος. περὶ τὰ ὑπώπια. ὑπώπια δέ εἰσι τὰ οἰδήματα καὶ κρούματα ἀπὸ κονδύλων φασί. τοῖς κνάθοις δὲ προσφλῶσι τὰ ὑπώπια. ἢ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀναιδοῦντες, ἢ τοιούτοις τισὶν ἀφανίζουσιν. Ἀριστοφάνης· κνάθους λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις. Ὑπώρεια· ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. ἢ οἱ πρόποδες τοῦ ὄρους, μετὰ ῥοίας(?). εὐθεῖα διήρηται τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν. καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μὲν ἐστὶν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ τὰ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ τὰ πλατύτατα καὶ οἱ πρόποδες. Ὑπωρόφιοι· ὑπὸ τὴν αὐτὴν

οἰκίαν προσελήλυθμένοι συγγενεῖς. Ὑπώροφον· ὑπόστεγον. Ὑπτία· ὑψηλά. ἢ ἡπλωμένα. Ὑπτιάζει· ὑποστρέφει. Ὕπτιος· ὁ ἐπὶ νῶτον κείμενος. καὶ ὕπτια πεδία· τὰ ὁμαλά. προθυμία τῇ πάσῃ ἀναπετάσαντες τὰς πύλας, ἐδέξαντο ὑπτίαις χερσὶ τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ ἡπλωμέναις. ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ὤκλω ὕπτιον ὕπνον ἐγύμνασε. πρὸς μὲν μύωπα ὁ λόγος. Ὑπνηγορεῖν· λεληθότως τι μισοῦσιν ὑπνηγορεῖν. ἀντὶ τοῦ ζοφούμενοι καὶ ἐν δὲ μυχοῖς. ὅμως εἰ καὶ μηδὲν ὑπνηγορεῖν ἤλω καὶ ὑπελάνθανον τῶν προσεῖπεν ὁ τύλλος ἢ συχνῶς ὑπεταράσσοντο. Ὕπνος μέθυσος. Ὑπνίσω· ὑπενίγην. καὶ ὑποίσων· ὑπνώσω. Ὑπνιστόν· φορητόν. Ὑρραπαῖς· ὁ ἐπὶ τὸ ἀνός. καὶ ὑρραδιος ὁ αὐτός. καὶ ὑρραδιανὸς ὄνομα κύριον. Ὑρραξ· ἐπίρρημα ἀντὶ μίγδην καὶ ἀναμίξ. Ὑρρὶς ἡ ἀσυνεὶς. καὶ ὑρριασος. ἀγγεῖον πλεκτὸν ὥσπερ σὺν καὶ ἐμβανή. Ὑρκανὶ, ὄνομα. Ὑρκανός· ὄνομα κύριον. τοῦτον ἠρώτησαν ὑρκανίων. πρὸ ὅπερ αὐτὸ συναγάγοι τὸν ἐστί. ὁ δὲ, γνώμην ἔφη καὶ τῶν ἐπιθυμίαις ἀντέχων ἐδήλου.

Ὑρίη ὄνομα πόλεως. Ὑρτάκης ὄνομα κύριον καὶ ὑρτακίδος. Ὕρτιον. Ὑρχας κωμωδία ἀγγεῖα ἀπολεκτικὰ τεῖχον δύο ὠτία ἔχοντα. Ὗς· χοῖρος. ἡ σύαγρος. ἰστέον δὲ ὅτι· ὗς λέγεται ἐπὶ θηλείας. σῦς δὲ ἐπὶ ἄρρενος. οἱ δὲ πολλοὶ κέχρηνται διαφόρως. ὅπως δὲ δόξη τὴν μὲν ἀγαθαῖ συνός. Ὗς ἐπὶ τοῦ θεοῦ ὀξυώπη. τὰς ὗς γὰρ καὶ τοὺς ὗς πληθυντικῶς προειπῶν. Ὑσάκης ὁ πάσσαλος. Ὑσίπηρος ὁ ῥυπώδης.

Ὑσίπης ὁ ῥύπος. Ὑσαλήων· τῶν γυναικείων αἰδοίων. Ὕσας· βρέξας. αἰλιανός. εἶτα ἀδοκήτως, πολλῷ πάνυ σφόδρα ὕσε. καὶ ἀστραπαὶ τε γόνασιν, ἐκπλῆξαι δειναί. Ὑσγινῶδες εἶδος βοτάνης. καὶ ὑσγινοβαφὴς χλαῖνα. οὐ πρὸ τοῦ ὕσγης βεβαμμένος. καὶ ὑσγινοβαφὴς ὅτι τέρως. Ὗς διαρόδαν. ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων. κρατῆς ἐν γείτοσιν. Ὑσθεῖσαι· βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ. Ὕσθης· ἐβρέχης. καὶ ὕσθησαν ἡρόδοτος. ὕσθησαν τότε αἱ θῆβαι, οὐδαμῶς πρότερον ὑσθεῖσαι. ἐπεὶ ἐν αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν. Ὑσίαι πόλις τῆς βοιωτίας. Ὑσκαὸ φαλεῖ καὶ ξύλον ἐν ᾧ ἀπ᾽ ὀπτῆς πῦρ. Ὑσμίνης· μάχης. Ὑσσός· ἀκόντιον. ἐξακοντίσας ὑσσὸν, διήλασεν αὐτοῦ τόν τε θυρεὸν καὶ τὸν θώρακα. τῶν δὲ ὑσσῶν, οἱ μὲν εἰσὶ παχεῖς. οἱ δὲ, λεπτοί. Ὑσσωπος· βοτάνη ῥυπτική. δαβίδ. ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι. οὐ δὲ μὴ τὴν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων ἐργάζεται. αἴνιγμα δέ τι σημαίνει. ὑσσώπῳ γὰρ αἷμα τοῦ προβάτου καὶ τῆς φλιᾶς ἐπιρράναντες, τὸν ὀλοθρευτὴν τοὺς χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἐκεῖνα τῶν θείων παθημάτων. αἷμα τὸ ἐν ταῦθα καὶ ξύλον θεῖα. Ὑσπλέθας ὄνομα κύριον. Ὑσπλάγιδος· ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος ἀντὶ ἀφέσεως. βαλβίδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας. ἡ ἀπὸ ἑνὸς καὶ τοῦ καὶ καμπτῆρος. ἀριστοφάνης· αἴπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος ἀπήλασαν τὰ ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσαλητῶν. τουτέστι τῶν γυναικείων αἰδοίων. Ὕσπληξ· φασὶ λίθον. ἀφετηρία. βακτηρίον. ἡ μύωψ. ὁ ἐλαύνων τοὺς βοῦς. ὁ δὲ, καθάπερ ἀπὸ ὕσπληγος ἕτοιμος ὤν, ἐξαυτῆς ἵκει. καὶ αὖθις. τίς τὸν ἀγχοῦ ἐρημῶσαι παρυσπλήγγοσιν ἔθηκε. καὶ ἰώσηπος. οἱ δὲ, ἑστᾶσιν ὡς περὶ ὕσπληγος ἐξορμᾶν ἕτοιμοι. Ὑστάσπης ὄνομα κύριον. ὁ πατὴρ τοῦ δαρείου. Ὕστατος· ὁ τελευταῖος. ὁ ἔσχατος. Ὑστελλιον ὄνομα ὄρους.

Ὑστεραία· ἡ μετὰ τὴν αὔριον ἡμέρα. τῇ δὲ ὑστεραία. ἤγουν τῇ ἄλλῃ. καὶ ὑστερήσαντες τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας.

Ὑστέρα ἡ μήτρα. Ὑστερίζειν· μετὰ μικρὸν ἡμέραν ἔρχεσθαι. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ταῦτα μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλεῦ. καὶ ὑστερῶ. ὑστερήσω. οἱ δὲ βασιλικοὶ τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες. Ὕστερος λόγος. ἀντὶ πρὸς μετὰ ταῦτα. ὕστερος λόγος. τουτέστιν ὕστερον αὐτοῦ μαχεσόμεθα. παρὰ τὸ ὁμηρικόν. ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις. Ὕστινος· ῥάμματος εἶδος. τὰ κόκκινα βαφέντα. καὶ ὑστίνοιο θέειστρα. Ὕστριξ· ἐκ δέρματος μετ᾽ αὐτῶν τῶν τριχῶν μάστιξ. ὑστριχίδι μάστιξ. ἀριστοφάνης· βαβάχοις. ἡ ὕστριξ. ὁ ἀκανθόχοιρος ὁ χερσαῖος ἐχῖνος. Ὑστριχίς· ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. ἀριστοφάνης· μὴ, ὑστριχὶς εἰσβαλέσθαι, ἐς τὰς πλευρὰς πολλὰς στρατιᾶς. κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον. ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς θηρίον τρίχας ἔχον ὑὸς. ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων. Ὗς ὑπὸ πόρταλον. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδεῶς ὀλοφύρεται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ εἰς ὄλεθρον ἐμβαινόντων. Ὑιοθετοῦ. οἱ ἀπόστολοι. ὡς ἀδελφοὶ τοῦ χριστοῦ χρηματίσαντες. εἶπε πρὸς φησὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου, προάγω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. υἱοὺς δὲ κέκληκεν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας. ἀπεδὴ φύντας ἐξ ἀλόγων προβάτων. δαβίδ. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. υἱοὶ δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι. δαβὶδ φησὶν ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Ὕφα· τὸ ὕφασμα. Ὕφαλος φάτις, ἡ κρυφία διὰ τὴν θάλατταν ζόφος ὕφαλος εἰσφέρωμαι μέχρι τινὸς ἐλάνθανον τοὺς ποιοῦντας. ὕστερον δὲ ἑάλωσαν. Ὕφαλοι· αἱ ὑπόαλοι ἐσεισμ

κεκρυμμένον πέζαι. ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος. ἥ τις ἂν μή ποτε προσδέξασθαι ἐδύναντο, ὥσπερ ὄφεσι σα-
πως τὸ πλεῖστον. Ὑφαίνειν. ὕφασμα ποιῆσαι. Ὑφάντης καὶ ὑφάντης. Ὑφανδοδόνητον. αὐτὸς ἡμῖν
ὑπὸ καὶ ἀπαγχήσεται. νομάδες εἰσὶν οἱ ἐν Σκύθαις ἀλῶνται στρατοῦ. ὃς ὑφανδοδόνητον ἔχῃς ὑπέπασται. ὁ Νικλεὺς
δ' ἔρα ἀπολαύσαι αὐτὸν χιτῶνος. ξυνῶν ὅτι λέγω. ξυνίημι ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν. τοῦτό φησιν ἐπει-
δὴ οἱ Σκύθαι τὸν χειμῶνα διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ, ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα αὐτῶν βάλλοντες, ἀπαίρου-
σιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖθεν ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κεῖται. Ὕφασμα. σάκ-
κος. ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσματι ἐκ τριχῶν εἰργασμένῳ, ἐνῆκεν εἰς τὰς δίνας
τοῦ ποταμοῦ. Ὕφαιμος. ὁ ἡματωμένος μώλωψ. Ὑφαίνω καὶ ἀσκαλαβίζω. Ὑφαιρεῖται. παρεκ-
βαίνει. Ὑφεδρία. ἡ κατωτέρω καθέδρα. Ὑφελκτέον τῶν δᾴδων. ἀντὶ τοῦ ὑφαιρετέον. ἀριστοφ. ὑφελ-
κτέον τῶν δᾴδων. καὶ ἀπερυστέον τῶν κρεῶν. τοῦτο ποιοῦσιν ὅταν παφλάζῃ ὁ λέβης. ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν
κρεῶν. Ὑφέντες. ἐγκαθίσαντες. ὑποβαλόντες. οἱ δὲ, ἐνέδραν ὑφέντες, κτείνουσι τοὺς δόλῳ. καὶ
αὖθις. ὁ δὲ ἄκεστος λόχον ὑφείσας ἐπεβούλευσε τῇ πόλει, καὶ ὃς αἰσθόμενος τοῦ πολέμου κατέστη. Ὑφέ-
ξειν. ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι. μὴ νῦν ἐλπίσῃς τοσοῦτον κακὸν ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ οὐδὲ ἂν μαινοίμεθ' ἂν αὐτοὺς
ὁπόσον δεῖν οἰκεῖ φθόνῳ. Ὑφεωρᾶτο. ἀλλ' ὅμως ὑφεωρᾶτο. καὶ κατεπλήττετο τὴν τύχην. ἀποβλέ-
πων εἰς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος. ὑφεωρᾶτο γοῦν αὐτὸν τῷ δυσκόλως ἔχειν. ἐν ὑποψίᾳ. ἐδυσωπεῖτο.
Ὑφέρποντα. ὑπερχόμενον. παραγινόμενον. ἐπεσκόπει δὲ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς ἐπαινουμένας ὅθεν.
καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὐτοῖς ἐξέβαλε. Ὑφέσθαι. ὑποχωρῆσαι, εἶξαι. Ὕφεσις. ἐλάττωσις.
Ὑφέστιος. ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων. καὶ μηδέ μοι ἐρωτῶ φάρβιγγας ἐν τοῖς ὑφεστίοις ὑπελείπετο. Ὑφε-
στώς. ὁ ἐν ὑποστάσει. Ὑφή. ἡ μίτωσις. ἐπὶ κλίναις βεβλημένα μαλακὰ ἁβρὰ καὶ στρωμνὴ ὑφῇ τινι ὑπε-
ρηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντες ὑπὸ δαπάνῃ ὑπερμεγέθεσι τοῦ πυρί. καὶ τὸν ὑμέναιον ἀδουσῶν γυ-
ναικῶν, ἡρμόσθηναι. μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κόσμου. Ὑφειμένοι. ὑποχείριοι. ὑποτεταγμένοι. καὶ
ὑφειμένοι, ἐκλελυμένοι. καὶ ἐπιθηλυκοῦ. ὑφειμένην οὖν καὶ διαλελυμένην πολλαχοῦ τὴν φωνὴν, ἐδεῖτο ξυγ-
γνῶναι οἱ βασιλέα. καὶ Ἀριστείδης. νῦν δὲ ἐν τοῖς κακοῖς μοι πάλιν ὑφειμένην δοκεῖ. ὑφειμένου. ἐνδεδομένου ἢ ἐκλε-
λυμένου. Ὑφείς. ἀντὶ τοῦ ὑποχαλάσας. ὁ δὲ ὑφεὶς τοῦ φρονήματος, ἔπεμψεν ἱκετεύσων μὴ πολεμηθῆναι.
Ὑφείς. ὑποβαλών. ὑφεὶς τοιόνδε μέγαν μυχαμορραφοῦ δόλον ἀνύερτον. σοφοκλῆς. Ὑφεῖσθαι. ἀμελῆ-
σθαι. ὑποχωρῆσαι. οὐ μὲν ὑφεῖσθαι τῆς χώρας, ἀναμένειν καὶ κατέχειν. Ὑφεῖται, συγχωρεῖται. ὑφη-
γήσατο. ὑποδείξουσιν. ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξήλαυνεν ὡς ἐπὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν γῆν. ἐπὶ ταύτην δὲ καὶ Ἄγβαρος ὑφη-
γεῖτο ἰέναι. ἀντὶ τοῦ συνεβούλευεν. ὑπετίθετο. Ὑφῆκεν. ὑπέβαλεν. ὑπέθηκεν. ὁ δὲ, ἐνέδραν αὐτῷ
τινα ὑφῆκεν. Ὑφῆνε. κατεσκεύασεν. ἐκ τοῦ ὑφαίνω. Ὑφηνίοχος. ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος. Ὑφῆραν. ἔ-
λαβον. Ὑφῆς πέπλων. ἐν τοῖς ἀρρηφόροις. Ὑφήφασμαι Ἀττικὸς παρακείμενος. ὑφαίνω. ὑφα-
νῶ. ὕφαγμαι. ὕφαμμαι. ἐπεὶ ἔθος ἔχουσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ῥήμασι, τρέπειν τὸ
πρὸ τοῦ μ σύμφωνον εἰς σ, γίνεται ὕφασμαι. ἐπεὶ δὲ ποτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεν-
τα ἐν τῇ ἀρχῇ συλλαβῇ, ἐξ ἀπὸ τοῦ υ εἰς η. καὶ γίνεται ὑφήφασμαι. Ὑφιέμενοι. ἐνδιδόμενοι. καὶ ὑφιέναι.
ὑπενδοῦναι. Ὑφίη. συγχωρεῖ. Ὑφιζάνει. Ὑποκάθηται. ἐλαττοῦται. Ὑφιζήσεις. ὑποχα-
λάσεις ἐνδώσεις. δεξιὰν κλίνῃ τὰ ποσὶ καὶ μαλακῇ καὶ ψαμμώδει. διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις, ἐπὶ τοῖς
βάρεσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις. Ὑφιστάμενος. βεβαιῶν. ἐπαγγελλόμενος. δηλητηρίοις φαρμάκοις αὐτὸν
δὴν ὑπουργεῖν ὑφιστάμενος. Ὑφιστάς. ὑποστάς. ὑποτιθείς. Ὑφίσταται. ὑπισχνεῖται. διαβεβαιοῦται. ἀπ-
πιανός. ὁ δὲ, ὑφίσταται χρήματα τοῖς δοῦσι διὰ τῶν ἐχθρῶν τὸ καπιτώλιον. καὶ αὖθις. οἱ δὲ, κωλύσειν ὑφί-
σταντο ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη, ὡς προεκδραμόντα τοῦ παντὸς στόλου. Ὑφόωσιν. ὑφαίνωσιν. Ὑφορ-
μοῦν. ἀπαντᾶν. ἐναντιοῦσθαι. Ὑφορώμενος. ὑποπτευόμενος. ἐννοῶν. καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων
γέλωτα, ταῦτα ἐπελέγετο μὲν ὦ προσώπῳ. Ὑφορώμενοι. οἱ δὲ, τὰ χρήματα ὑφορώμενοι καὶ φιλεῖν αὐ-
τὰ ἀποδιδράσκοντες, ἀντὶ μισοῦντες, παρατηροῦντες ἢ ὑπονοοῦντες. προσδοκῶντες. Ὑφωμαδόν.
ὁμοθυμαδόν. ὁ δὲ, τοῖς ὤμοις φέρων ἐπωμαδόν. καὶ ἐπωμάδιος λέγεται. Ὕφυδρος. θουκυδίδης. ἐ-
σέπλεον δὲ κολυμβηταὶ ὕφυδροι καλῴδια ἐνάσαντες ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην. καὶ λίνου
σπέρμα κεκομμένον, ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες, Ὑψαγόρας, ὑψηλόγος. ἐχρῆτο δὲ κομψολογίαις, καὶ

ὑψηγόρας τις ἦν καὶ βραχύς. ὁ δὲ Βῶνος καὶ τὸ οὐδὲν τοῖς ῥήμασιν ὑποχαλάσας, ἀνεμίμνησκε τῶν ἐν σκυθίᾳ μάχης. Ὑψαυχεῖν. ὑψηλοφρονεῖν. ὁ ὕψαυχιν ἀρσενικῶς. ζήτει δὲ εἰς θηλυκόν. Ὑψήγορος. καὶ ὑψηγόρος. μεγαληγόρος. Ὑψηλολογούμενοι. ἀπειλοῦντες τὶ καὶ ὑψηλολογουμένων.

Ὑψηλοτέρας. ἀλαζονικωτέρας. ὑπερφρονεστέρας. ἢ κρείττονος τάξεως οὔσης. ὑψηλοτέρας ἐγεγράφει καὶ πάντως ἐπιστολάς, ἐπαρθεὶς ἢ χαυνωθεὶς ἢ ἐκτυφωθείς. ὑπὲρ ὧν τὸν θεὸν πολλάκις ὑπομιμνήσκω. καὶ τὸ ἰὼ νέμεσις καὶ βαρύβρεμοι βρονταί, συνεχῶς βοῶ. καὶ αὖθις. ὑψηλὰ ἐφρόνεις, καὶ ἐπ' ἄκρων ὀδοιπορεῖς. τουτέστιν ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἐφαίνου γαυριῶν. ὅπου δὲ ὢν τοῦ μηδενὸς ἀντέστης ὑπὲρ καὶ τοῦ ναυάρχου μολεῖν ἡμᾶς ἀχθεὶς, ὅτι σοῦ διωμόσω. Ὑψηλότερος. εὐδαιμονέστερος. ἀνώτερος. Ὑψηλῶς. μεγάλως. Ὑψηρεφές. ὑψηλόν. Ὑψηχής. ὁ ὕψαυχιν. καὶ ὑψηχέες ἵπποι. Ὑψί. καὶ ὑψοῦ. ἐπιρρηματικῶς. εἰς ὕψος. καὶ ἐφ' ὕψους. Ὑψιβρεμέτης. ὁ ἐν ὕψει βροντῶν. Ὑψίζοντος ποταμοῦ. Ὑψίζυγος. ἐν ὕψει θρόνον ἔχων. Ὑψικάρηνοι. ὑψηλαί. Ὑψικόρακας πέτρας. τουτέστιν ὑψικόρακας ἢ μετὰ πλεονασμόν. κυνθίαν ἔχων ὑψικόρατα πέτραν. ἀντὶ ὑψηλὴν. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ὑψικόμως. Ὑψικρατεῖν. τὸ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν. Ὑψιμέδοντος. ἐν ὕψει βασιλεύοντος. Ὑψιπέτηλον. ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον. πέδιλον δέ. Ὑψιπέτης. ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. ὑψιπετὴς ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών. Ὑψισάριοι. αἵρεσίς τις ὑψισάριοι οἱ τὸν ὕψιστον καλοῦντες. Ὑψιφοίτης. ὑψηλοπόρος ἢ ὑψόφρων. Ὑψόθι. ἐν ὕψει. Ὑψόροφος. ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων. Ὕψος. ἔπαρμα. καὶ ὕψος ἡμῶν. ἀμμωνία δαβίδ. οἱ πολεμοῦντες μετὰ τὸ ὕψους. Ὑψοῦ διαπτάς. ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει. Ὑψοῦτε. ἀντὶ ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε. δαβίδ. ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ὑποπόδιον δὲ τοῦ θεοῦ. πάλαι μὲν ὁ θεῖος νενόμιστο νεώς. νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἐκκλησίαι. ἐν αἷς τῷ θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν. Ὑψώθητι. ἀντὶ δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος σου. δαβίδ. ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός. Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸς δείχθητι καὶ πάντων ὑπέρτερος. δαβὶδ φησὶ πρὸς τὸν θεόν. Ὑψῶσαι. αἰτιατική. Ὕψωσεν. ἐπῆρεν. καὶ ὕψωσις, ἔπαρσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Υ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Φαβέας ὁ καὶ ἀμίλκας καρχηδονίων στρατηγός. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ ἀμίλκας. Φάβιος πίκτωρ. συγγραφεὺς ῥωμαίων. οὗτος λέγει ἄρχοντι ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὁτιοῦν. Φάβιος μάξιμος. ὕπατος ῥωμαίων. νεώτερος ὤν. καὶ τὸν πρὸς σαμανίτην πόλεμον ἐγκεχειρισμένος. θρασύτερον ἢ ἀσφαλέστερον τοῦ ἔργου προσαψάμενος, ἐσφάλη. εἰς χιλίους καὶ νεκρῶν ἀπομάχων τε πλείστων τοῖς ῥωμαίοις γεγενημένων. ἡ δὲ βουλὴ τοῦτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδί, πολλὰ ἐνηθληκὼς ἀνέκαθεν στρατιαῖς, ἐδεῖτο τῆς βουλῆς ἀνεῖναι τῷ φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα. αὐτὸς ἀναμάχεσθαι τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρείττοσιν ἔργοις ὑφιστάμενος. εἴξασα οὖν ἡ βουλὴ αἰδοῖ τῇ τοῦ ἀνδρός, ἐπιτρέπει αὖθις τῷ νέῳ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν. πρεσβευτὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δοῦσα. ὡς ἂν μή τι δι' ἀπειρίαν σφάλλοιτο. καὶ ὃς ἀφικόμενος εἰς τὴν πολεμίαν, ἀριστεύει. καὶ θρίαμβον κατάγει. Φαβωρῖνος ἀρελάτου τῆς ἐν γαλλίᾳ πόλεως. ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν. γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ἀνδρόγυνος. ὃν φασὶν ἑρμαφρόδιτον. φιλοσοφίας μεστὸς. ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος. γεγονὼς ἐπὶ τραϊανοῦ τοῦ καίσαρος. καὶ παρατείνας μέχρι τῶν ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν. καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς πλούταρχον τὸν χαιρωνέα. εἰς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται οὖν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά. ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα. περὶ τῆς ὁμήρου φιλοσοφίας. περὶ σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης. περὶ πλάτωνος. περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων. καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά. Φαρείνιος. οὗτος τὸν ἐπὶ τὸν πύρρον πλείστης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμών. ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ

βασιλεῖ

βασιλεῖ· καὶ τὰ ἄλλα τῆς μεγαλοφροσύνης ἐν ἀρετῆς ἐξαιρέτου χώρας σύμβολον. ἀντικαθεζομένων ἐν τοῖς ἀλ-
λήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτα φυλάξας, αὐτόμολος, ἧκέ τις ἰατρός. ἐπὶ τῷ ἑτέρους δύο παρεῖναι· ἐπαγγελλόμενος δὲ πα-
ξαι τὸν βασιλέα πεπεισμένον, ὡς τὸν Φαβρίκιον ἀφίκετο, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον
ὑφιστάμενος· ἠξίου τι δὲ ἐπὶ τούτοις αὐτῷ χρημάτων ὀφθῆναι. ὁ δὲ Φαβρίκιος ἀποστυγήσας τὴν ἐγχειρή-
σεως, ἀποπέμπει τῷ Πύρρῳ δέσμιον. ἀγασθεὶς δὲ τὸ πρᾶγμα ὁ Πύρρος, ἀναβοῆσαι λέγεται. οὗτός
ἐστι καὶ ἐκεῖνος Φαβρίκιος· ὃν δυσχερέστερον ἄν τις ἀποτρέψαι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τῆς συνήθους
πορείας τὸν ἥλιον. ὁ δὲ Πύρρος τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναρρίψας κύβον, τοῖς ὅλοις ἐσφάλη. Φα-
γανθρώπων· ἀκαθάρτων. Φαγέδαινα· νόσος λοιμική. καὶ φαγέδαινα εἶδος βοτάνης. Φαγεῖν
ζῶν· ἰουνίου ὄνομα εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν. καὶ φαγεῖν ζῶν, ζώνης λῦσις ὑπάτοις. καὶ λιοδαί-
μων τε καὶ ταγωνοκνισσοθήρας. Φαγεῖν· γενική. μὴ μέλλου παρὰ πᾶν φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ τοῦ
ὀστοσάρβαρβίῳ. καὶ Φάγετε γενική. ἡ παροιμία· ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον. Φαγήματα· βρώ-
ματα. εἶδος φορτίου χλωροῦ ἀκανθῶν. ἀνακαμπύλοις ἐστὶ φαγήματα ἡ δὲ, τὴν κεφαλὴν καθήκει. Φα-
γόνα φίλαυτον ἄπλαστον. ἔστι δὲ σύρων ἡ λέξις. Φαγών· αἰτιατική. καὶ γενικὴ σπανία. φαγώμενα
καὶ πιόμενα. τὰ ἐν δεκτικῇ διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὰ δὲ παθητικὰ φάγονται καὶ πίονται διὰ τοῦ ο μικροῦ.
Φαδύλιον· μαρσύππιον. Φαιδρίδας· παῖδας εὐφρυέστερον μεσοῦν ἔχουσα φόνον. Φαέθοντα
τόκον. ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὴν τὴν πρόσοψιν. Φαέθων· λάμπων. ἥλιος. σοφοκλῆς. χρυσῷ τε κε-
ραυνῷ διός, ἢ χρυσοφαέθων ἅλιος. εἰ τοῦ προφοροῦντες κρύπτουσιν ἐκκαλοῦ. οἷον ἐκλάγουσιν εἰς φῶς τὸν φα-
νομένου. ἢ ὅμηρος· αὐτὰρ ἠέλιος Φαέθων ὑπορέσχεθε γαίης. δείκνυσι δὲ ὁ ποιητής, φανερὸν εἶναι τὸν κόσ-
μον. Φαησφόρα. Φαεσίμβροτος· ὡς φαίνουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις. Φαεσφόρους· φωσφόρους. φω-
τὸς ἐπιδεικτικὰς γνῶσιν φωτιζούσας. Φαεινόν· λαμπρόν. καὶ ἐπιγράμμασι φαεινοῖς ἐνδιχόμενοι τὰ
ζωντὰ κάρυα καὶ βαλάνους. Φαείνω· λάμπω. Φαιὸξυτόνως· ἐξόπισθεν. αὐτὸ φαιὸν τὸ, μό-
λωμεν. ἀεὶ σὸ φίλ' ἱππάδι. Φακαί· τὸ ἕψημα τοῦ φακοῦ. θηλυκῶς ἡ ἑψηθεῖσα. ἀρσενικὸν δὲ ἡ ἀνέ-
ψητος. καὶ παροιμία. ἐπειδὴ πλουτεῖ οὐκ ἔτι ἥδεται φακῇ. περὶ τοῦ δυσαρεστεῖν ἅπαντα κατήσθιεν.
ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πενήτων. καὶ φακὸς τὸ ὠμὸν ὄσπριον. Φακὸς ὕδατος· εἶδος ὑδατώδ-
ους ἀπείρου ἐν ὁδίῳ. ὁ ἀγροικικῶς ἐπὶ ἡμῖν ἀσκοδαύλα λέγεται. καὶ ἐπεφέρετο παρὰ τὸ σαῦλον ὅτι
ἐδίωκε τὸν δαβίδ. Φακᾶς· φακᾶς διοσκουρίδης ὁ ἰατρὸς ἐπεκλήθη. διὰ τοὺς ἐπὶ τοῦ ὄψεως φα-
κούς. παροιμία· φακοῦ γοῦν κρατεῖς. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ μὴ ὄν-
των λέγεται. Φακεὺς· βασιλεὺς ἰσραήλ. ὃς ἐπολέμησε τῷ ἀχάζ. καὶ ἀνεῖλεν ἡμέρᾳ μιᾷ ἄνδρας δυνατοὺς
ρκ'. καὶ ᾐχμαλώτευσε γυναῖκας καὶ παῖδας. σ'. Φάκελλον· φορτίον. ἢ ξύλων δεσμός. θουκυδίδης.
φοροῦντες ὕλης φακέλους, παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος. καὶ ἰὼσηπος· φακέλους ὕλης ξηρᾶς περιβα-
λὼν τῷ χωρίῳ, πῦρ ἐνῆκε. φάκελλον δὲ, φορτίον. ὁ δὲ ἀπολλοῦς κήλαι ἀποδόσθαι τοῦ νικᾶν φα-
κέλλου βύβλου χρυσοῦ. καὶ τε φανερὰ στέγασθαι καὶ βρέξαντα ἐν τῷ μαρεώτιδι λίμνης ὕδατι, ἐπιπλάσαι τοῖς
ὀφθαλμοῖς. Φάκιλλος· τὸ τῆς κεφαλῆς φόρεμα. ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ δεσμὸς
τῶν καλάμων. Φακιόλιον· κρείττον ἐν τῷ α τῶν ῥητορικῶν. κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ κυπρίοις.
τὸ κεφαλῆς περιείλημα. ὃ δὴ παρὰ ἀθηναίοις καλεῖται κρώβυλον. παρὰ δὲ πέρσαις κιδάριον.
Φάλα· κόσμος τῆς περικεφαλαίας. Φαλαγγαρχίαι· αἱ δύο μεραρχίαι. ἀνδρῶν ,δϛ'. ταῦτα
ἐνίοι καὶ ἀποτομὴν κατασφάσιν. οἱ δὲ, μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγίας ἐκάλουν. καὶ ὁ ἡγούμενος στρα-
τηγὸς. νῦν δὲ φαλαγγάρχης. Φάλαγγες· στίχες τάξεις. οἱ δὲ, τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν
πλῆθος λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα. καὶ νεὼς ὑπερείσματα. ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον, καὶ
σύμμετρον φαλάγγιον. λέγεται καὶ τὸ ζυγοῦ ὁκάνων φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα. καὶ ὁ ἀ-
ράχνης δὲ ὃν ἔνιοι φαλάγγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ ἀττικοῖς φαλάγγια. Φάλαγγες αἱ τά-
ξεις. διὰ τὸ πελάσαι ἄγχι. φάλαγγες δὲ αἱ τῶν νεῶν. διὰ τὸ σπᾶν εἰς ἅλα. Φάλαγξ θηλυκῶς ὁ ἀ-
ράχνης. πλάτων ἐν νόμοις. ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τοῦτο τοῖς λεπτοῖς ἀραχνίοις. ἅτινα τοῖς ὑφαί-
λαγξ ὑφαίνει. Φάλαγξ· ἀράχνιόν τι. λέγουσι δὲ φάλαγγας καὶ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων. ἀπὸ λέ-
γει ἀεὶ σὸ φίλ' ἐν βακχαῖς. εἰλίσσετο δακτύλων φάλαγγες ἰσότητα ἐπερείσματα. καὶ στρατιωτικὴ τάξις ἐκ

μ' ἀνδρῶν. λακωνικὴ γὰρ οὐσία τοῦ ἐχέγγυος ὡς φάλαγγα ὑπὲρ ἅπαν. ἀλλὰ τὸ περιεῖδεν ἐπὶ τοῦ ὑποδοχῆς πολ-
λάκις ἀνθωμολογεῖτο πρός τινας τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ, μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον μακεδονικῆς φάλαγγος.
καίτοι πολλοὺς οὐ μόνον τεθεαμένος, ἀλλὰ καὶ κεχειρισμένος ἀγῶνας, εἰ καί τις ἄλλος. Φαλαγγη-
δόν. δίκην τάξεως. Φαλάγγια. ζῷόν τι τῶν δακετῶν ἐστὶ τὸ φαλάγγιον. Φαλαγγίτης. Φα-
λακρός. καὶ φαλακρότερος Λυσίας. Φαλακρόν τι ἄκρον. ἐπὶ τῆς μετὰ τῶν πονούντων. Φαλα-
κρούμενα. Φαλανθοί. φαλακροί. ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ. Φάλαρα. τὰ περιμετώπια. τοὺς
ἀσπιδίσκους. τὴν κόσμησιν τὴν ἐπὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ τὰ περὶ τὰς γνάθους σκε-
πάσματα. Φάλαρις. Ἀκραγαντῖνος. τυραννήσας Σικελίας ὅλης, κατὰ τὴν νβ' ὀλυμπιάδα. ἔ-
γραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ. Αἰλιανός φησι περὶ τούτου. ὅτι Λυσίας δὲ καὶ Ζηνὸς ὁ πατήρ, ἀναβολὴν
θανάτου ἐψηφίσαντο ἔτη δύο Φαλάριδι. ἀνθ' ὧν ἡμέρως χαίρετον ἐμ μελανίππῳ προσηνέχθη.
Φαλαίκιον. γράμμα αὐτοσχέδιον. ἐπὶ τῷ Φαλαίκῳ ᾀδόμενον. καὶ Φαλαίκιος. Φάλεκ. κατὰ τὴν προφητικὴν
φωνὴν, τὸ ἥμισυ λέγει τοῦ χρόνου τοῦ τοῦ χριστοῦ παρουσίας. ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Νῶε ἔ-
τη ͵βσμβ'. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τοῦ Φάλεκ, ἔτη ψνα'. ὡς γίνεσθαι ἔτη ͵γ. ἀπὸ δὲ τοῦ κτίσεως
κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτη ͵ϛ. Φαληρεύς. πολίτης ἐκ Φαλήρων. Φάλη-
ρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. Φαληριόωντα. εἰς ὕψος ἐπαιρόμενα. Φαληρὶς ὄρνις λιμναία. ὠ-
σχηματίσται δὲ παρὰ τὸ φάλον. καὶ φαληρεῖται ἔθνος. Φάληροι δῆμος τῆς Αἰαντίδος. ἀφ' οὗ ὁ δη-
μότης Φαληρεύς. Φαλῆς. ὡς Ἑρμῆς. φαλῆς φαλῆτος. ὡς παρ' Ὁμήρῳ Ἑρμῆς καταπλήξειν τῇ
ψυχῇ. καὶ ἑταῖραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι. θεασάμενος ἔχε φύζα εἰπὼν φόβου κρυόεντος ἑταίρη, οὕτω καὶ ὁ
κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς, Διονύσου Φαλῆτα ἑταῖρον εἶναί φησιν. ἀκόλουθα τῷ Διονυσι-
ακῷ πότῳ τὰ ἀφροδίσια. φαλλοὶ δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου οὕτω καλούμενοι ἀπὸ τοῦ φαλλοῦ τοῦ
Διονύσου. πολλοὶ ὥσπερ δὲ ὕστερον αὐτοὺς διαφθείραντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι. Φανικά. τὰ ἐπὶ τῷ
φανῷ ᾀδόμενα μέλη. Φαλίσκοι. ἐν τῷ ἁρμοσταί. Φαλκίδιος. νόμος ἐστὶ παρὰ Καίσαρος τε-
θεὶς γαΐου ὀκταβίου. παλαιὸν καὶ νῦν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κληρονόμων διαδοχάς. πρὸς Φαλκιδίου τοῦ δη-
μάρχου εἰρημένος. Φάλκων φάλκωνος ὄνομα. καὶ εἶδος ἱέρακος. Φαλκωνίλλα. ὄνομα κύ-
ριον. Φάλον. τὸ περιμετωπίδιον. Φάλος. βῶλος ἢ λόφος. ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.
Φαλλοφόροι. ἰθύφαλλοι. αὐτοκάβδαλοι. ἰδέαι μουσικῆς. καὶ οἱ μὲν, κιττοῦ στεφάνους ἐφόρουν. οἱ δὲ ἰθύφαλ-
λοι, προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον. καὶ χειρίδας ἀνθινάς. καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ φαλλοφόροι,
ἐκ βύβλου δέρματα τὸ ἔσκεπον τὰς ὄψεις κιττῷ καὶ ἴοις ἐστεφανωμένοι. Φαλλοί. μόρια δερμάτι-
να ἢ ξύλου ἐπὶ μηκῶν ἔχοντα ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον. Φαλλοί. αἰδοῖον σύκινον. ὕπερ ἐκ δερμά-
των ῥυθμοῦ. σχῆμα αἰδοίου ἔχον ἀνδρώου. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἔν τε τοῖς τραχήλοις καὶ μέ-
σοις τοῖς μηροῖς, ἐξωρχοῦντο. τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις ἄγοντες. Φάλοι. τὰ ἐπὶ τῶν περικε-
φαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις. Φαμέας. ὄνομα κύριον. τὰς προφυλα-
κὰς διέβλεπον ὁ Φαμέας, ὢν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς. Φαμέν.
λέγομεν. Φάμωσα. ἀπέσκωψεν ἢ εἰς ἰδέαν, ᾠδαῖς καὶ παρῳδίαις καὶ τῶν λεγομένων ἐκφαμώσεως. Φα-
νὰς, τὰς ἐκλάμψεις ἢ λαμπάδας. φανὴν ἐν αὐτῷ ἀπολαμβάνειν. τὸ δὲ λέγειν ὑπέρωδη λόγου. Φαναί-
ει παρὰ τὸ φαναί δὲ ἀντὶ τοῦ λάμψαι. Φανῶ. αἰτιατικῇ. καὶ φανοῖ. ἐναργές. ἑτοίμως. Ἀριστοφάνης νεφέλαις.
φανοῖς ἢ κηρύσσετέ με. Φανή. λαμπρά. καθαρά. Ἀριστοφάνης. ἵνα μή τι κεχέσαι με εἰς τὴν σισύραν φανὴν τὴν λευκήν.
Φάνης. ἐν τοῖς ὀρφικοῖς εἰσηνέχθη ὁ Φάνης. ἀΐδιον ἔχων περὶ τὴν πυγὴν ὃ ἔλεγον ἔφορον τῆς ζωο-
γόνου δυνάμεως. καὶ ὁ κεκρυφαῖος ἔφερεν, καταπίοντα πάντας τοὺς θεούς, ὥσπερ Κρόνον. Φανίας ἢ Φαι-
νίας. αἱρέσεως φιλόσοφος περιπατητικός. Ἀριστοτέλους μαθητής ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια' ὀλυμπιάδος. καὶ
μετέπειτα ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. καὶ Φανὶς ὄνομα κύριον ὑπὲρ τῶν στρατηγικῶν τοῦτο ἰοῦ-
τως ἐκαλεῖτο. Φάνιον τόπος. εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον. Φανόδημος. ὄνομα κύριον.
Φανός. φαεινός. καὶ συκοφάντην. κατ' ἄλλων καὶ φανερῶν τὰ πράγματα καὶ μηνυτής. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν ὅ
ἐστι συκοφαντεῖν. ὅπως ἔσομαί σοι φανὸς ἀπογραφὰς δίκης. φανὸν δὲ πᾶν τὸ φαῖνον ἐν ἀλώῳ. ἐκ
δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον. διὸ λέγει φανὸς ἀμπέλου. Φανοστράτη θη-
λυκόν.

λυχνῶν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύ-
λην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο. Φανότερον. λαμπρότερον. Φανοτεῦσιν. ὡ-
μολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς φανοτεῦσι. Φανῶν. κατηγορήσων. Ἀριστο-
φάνης. μικρός τε μῆκος οὗτος. ἀλλ' ἅπαν κακόν. τὸν Νίκαρχον φανεῖ. Φαντάζομαι. συκοφαν-
τοῦμαι. Ἀριστοφάνης. πλέω τοῦ φαντασθέντος ἦν ὁ δ' ἔφυγεν. οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τοῦ φαί-
νεσθαι ἔλεγον. Φαντασία. ὑπόληψις. εἰδὼς γὰρ ὅτι φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήμα-
τα μεθ' ἑαυτοῦ πλείω ἡρμόσατο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως. καὶ αὖθις. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγά-
λης φαντασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις. Φαντασία. γνωστικὴ καὶ ὀρε-
κτική. ζωτικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς. φαντασία καὶ αἴσθησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων. ὅτι ἡ μὲν
αἴσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται. ἡ δὲ φαντασία, ἔνδον ἔχει τὴν γνῶσιν. καὶ ἡ μὲν αἴσθησις, τὸ παρὸν
μόνον καὶ ἔναντι λαμβάνεται ἔξωθεν τοῦτο οἶδεν. ἡ δὲ φαντασία παρὰ τῆς αἰσθήσεως λαμβάνουσα
τῶν αἰσθητῶν τοὺς τύπους, ἐν ἑαυτῇ τούτους ἀναπλάττει. ὅθεν καὶ παθητικὸν νοῦν ὁ Ἀριστοτέλης αὐ-
τὴν καλεῖ. νοῦν μὲν, ὡς ἔνδον ἔχουσαν τὸ γνωστόν. καὶ ἁπλῇ προσβολῇ ὥσπερ ἐκεῖνο ἐπιβάλλου-
σαν. παθητικὸν δὲ, διότι μετὰ τύπων καὶ σχηματιστῶς. ἐκλήθη δὲ φαντασία οἱονεὶ φαοστασία τις
οὖσα. φαντασία γάρ ἐστιν ἡ τῶν φανέντων στάσις. ἵστησι γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανέντα. ἑκάτερα γὰρ
αὐτῶν περὶ μνήμης ἀποταμιεύει. τὸ δὲ λοιπὸν οἶδεν. ὁμοίως παθητικόν. διαφέρει δὲ ὅτι, ἡ μὲν, τὸ ἔξω. ἡ δὲ
τὸ ἐντός ἐστι. καὶ ἡ μὲν φαντασία, τῶν πέντε αἰσθήσεων δέχεται τοὺς τύπους. ἡ κοινὴ δὲ τῶν αἰσθήσεων μό-
νον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει. Φαντασία καὶ φάντασμα διαφέρει. φάντασμα μὲν γάρ ἐστι δόκησις διανοί-
ας, οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους. φαντασία δὲ τύπωσις ἐν ψυχῇ. τουτέστιν ἀλλοίωσις. οὐ γὰρ δεκτέον τὴν τύ-
πωσιν. οἱονεὶ τύπον σφραγιστῆρος. ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλοὺς τύπους κατὰ τὸ αὐτὸ περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. νο-
εῖται δὲ φαντασία ἡ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη καὶ ἐναποτετυπωμένη. καὶ
ἐναποσφραγισμένη. οἵα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν, αἱ μὲν, εἰσιν αἰσθη-
τικαί. αἱ δὲ, οὔ. αἰσθητικαὶ μὲν, αἱ δι' αἰσθητηρίου ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι. οὐκ αἰσθητικαὶ δὲ, αἱ διὰ
τῆς διανοίας. καθάπερ καὶ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἄλλων λόγῳ λαμβανομένων. Φαντασιοσκο-
πεῖς. Φαντασίωνος. Φάος. φῶς. ὦ φάος ἁγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ. ὥς μοι πολλὰς μὲν
θρήνων ᾠδάς. πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου, στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων. ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ
ὑπολειφθῇ. ἡ Ἠλέκτρα φησί. λέγει δὲ ὅτι οὐ διαλείπω νυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίουσα. καὶ αὖθις, ἢ
δισσὸν φάος ἢ μέρας ἴσαι τοῖς ἀνθρώποις. καὶ ζήτει ἐν τῷ φόως. Φάων. φασὶν ἐπὶ τῶν φασμίων καὶ
ὑπερηφανῶν. τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναι φασι σὺν πολλαῖς καὶ Σαπφώ. οὐ τὴν ποιήτριαν. ἀλλὰ
Λεσβίαν. καὶ ἀποτυχοῦσαν, ῥῖψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας. Φάραγξ. τὸ τῆς γῆς
βάραθρον. ὅπερ ὅταν ὕδωρ δέξηται ἀφανίζει αὐτό. Φάραγξ ἡ κοιλότης τῆς γῆς ἀρσενικῶς.
τῶν ὀρεινῶν τὴν ἐκφορὰν ἀποκλίνοντες διὰ τὸν παραρρέοντα φάραγγα. τουτέστι διορίζον-
τα. Φάρυγξ δὲ φάρυγγος γράφουσιν οἱ πολλοί. Φαραώ. οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς
Αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραώ. Φαρὲς ὄνομα κύριον. Φαρισαῖοι οἱ ἑρμηνευόμενοι ἀ-
φωρισμένοι. παρὰ τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων. εἴς τε τὸν καθαρώτατον τοῦ
βίου καὶ ἀκριβέστατον, καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. φαρὲς γὰρ κατὰ τὴν ἑβραΐδα γλῶτταν ἀφορισ-
μὸς ἑρμηνεύεται. ἢ διακοπή. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετήρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς. παρ' οἷς καὶ πολι-
τεία αὕτη. ἐγκράτειά τε καὶ παρθενία. νηστεία δὶς τοῦ σαββάτου. ξεστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρί-
ων καθαρισμοί. ἀποδεκατώσεις τε καὶ ἀπαρχαί. καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαί. ὑπεξαιρουμένων δηλονό-
τι τῶν θαυμασίων Ἐσσαίων. ὡς ὑπερτέρων σφόδρα καὶ λίαν ὑπερηρμένων. ταύτην δὴ καὶ Φαρισαϊκὴν
ὡς ἀρίστην πολιτείαν ὁ Παῦλος ζηλώσας, μάλα σεμνύνεται. φάσκων. Ἰσραηλίτης εἰμί. φυ-
λῆς Βενιαμίν. Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων. κατὰ νόμον Φαρισαῖος. ἐκάθευδον δὲ οἱ Φαρισαῖοι ἐπὶ στενῶν σα-
νίδων. ἢ ἐπ' ἀκανθῶν ἢ ἐπὶ χαλίκων. διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικόν, ἢ κλασθῆναι διὰ τὸ νεκρά-
τον. καὶ εἰς ῥύσιν πεσεῖν σώματος. ἀλλὰ εἱμαρμένῃ καὶ ἀστρονομίᾳ σφόδρα περὶ αὐτῶν ἐχρημά-
τιζεν. Φαρισαϊκῶς καὶ Φαρισαῖος. Φαρὲ ζαβελοθέκη. οἱονεὶ βάρος τῶν τιτρωσκόντων. τουτέ

τι περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι. Φαρμακός· μυρεψός. καὶ ὁ σκευάζων δηλητήρια φάρμακα.

Φαρμακεῖς· τοὺς οἰνοχόους. τοὺς δὲ ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, καὶ πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς καθεύδοντας, τοὺς αἰτίους ἀπέκτεινε. Φαρμακεῦσί τε παρ' οἷς πολλὰ ὡμίλησα. Φαρμακεύω· αἰτιατικῇ. Φαρμακεία λέγεται ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοθῇ τισι διὰ στόματος. γοητεία δὲ καὶ μαγεία καὶ φαρμακεία διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ γοητεία. Φαρμακείας γοητείας· πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας. εἰ πλουτοῦντες ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα· καὶ κατὰ κρημνῶν. Φαρμακίας ὄνομα κύριον. Φάρμακον· παραμυθία. ὁμιλία. θεραπεία. εἴρηται ἀπὸ τοῦ φέρειν ἄκος. ἢ εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀνθέων. λέγεται φάρμακον καὶ ἄπυρον μηδόνια φθάνειν καλοῦσι. Ἕλληνες δὲ μηδείας ἔλαιον. ἄπειον δὲ θείου τε καὶ ἀσφάλτου ἐμπεπλησμένοι καὶ φαρμάκου. ὃ ἀπὸ μηδόνια φθάνειν καλοῦσι. καὶ αὖθις. τοιαῦτα τε ἦν καὶ θεῖον καὶ ὅσα φάρμακα δύναται ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν. Ἀριστοφάνης. τί δ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔτυχες ὃ Λυσικράτης μελαίνεται. ὥστε τοῦ Λυσικράτους φαρμάκῳ τινὶ μελαίνοντος τὰς πολιὰς αὐτοῦ.

Φαρμακός· ὁ ἐπὶ καθαρμῷ τινι πόλεως ἀναιρούμενος. ὃν λέγουσι κάθαρμα. καὶ φαρμακοῖσιν Ἀριστοφάνης· καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμενος. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ, οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν. τουτέστι τοῖς λεγομένοις καθάρμασι. Φάρμακος ὄνομα κύριον. Λυσίας φησί. δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον, καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις. ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν. ἕνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστιν ὁ φάρμακος, δῆλον. ἱερὰς γὰρ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα, κατελεύσθη. καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα, τούτων ἀπομιμήματά ἐστιν. Ἴστρος ἱστορεῖ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος· οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός. Δίδυμος πρὸς ταῦτ' ἂν ἀξιοῖ τὸ ὄνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὑρόμεν που τὴν χρῆσιν. φαρμακὸν δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἔφη. ἔστι δὲ φαρμάκων, ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος. ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιϛ' νόμων ὑποσημαίνει. Φαρμακούς· τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους. οἳ ἐκάθαιρον τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. Ἀριστοφάνης· ὡς ὑπὸ δημοσίους, τρέφεις. καθ' ὅταν μήποτε τύχῃ ὅτι ὄν, τούτων ὃς ἂν ἢ παχύς, θύσας ἐπιδειπνεῖς. Φαρμάκοισι παραχρωσθέντων βαφαῖς. Φαρμάξας· κτίσας. γοητεύσας. καὶ φαρμαχθεὶς ἡ μετοχή. Φαρμάττων· γοητεύων. ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐν δείματι καὶ φαρμάττων σφίσι τὸ στρατόπεδον. Φαρμουθί· παρ' Αἰγυπτίοις μήν, ὁ κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλλιος. Φάρμουτις· ποταμός. ὁ τῇ Νικαίᾳ παραρρέων. Φᾶρος· ἱμάτιον. περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φορεῖσθαι. ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρεῖαι. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός. Φάρος· ποταμὸς Κιλικίας. οὗ τὸ εὖρος πλέθρων δύο. καὶ Πύραμος ποταμός. οὗ τὸ εὖρος σταδίου. καὶ Χάλος ποταμός. οὗ τὸ εὖρος πλέθρου. πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων. Φάρος ἀρσενικῶς λεγόμενος, τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φάρον σημαίνει. ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου Σώστρατος Δεξιφάνους Κνίδιος. ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως. ὅτε καὶ Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως τὴν δυναστείαν τῆς Ἠπείρου παρείληφε.

Φαρσαλίᾳ· καὶ τὸν Ἀχιλλείοις Φαρσαλίοισιν ἐκτοπίοις πόλοις ὁ στ' ἀδαρδανικὸν δρυπτόμενον πεδίῳ. Φάρσος· κλάσμα. ξύφος. ῥάκος. πτερύγιον. ἀκρωτήριον. καὶ Φιλοδούπου φάρσος ἅμα στελεοῦ χεῖρον ἐλαϊνέου. Φάρυγξ φάρυγγος· ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγγα. ἡ δέ ἐστιν ἡ ἀγχανία ἡ μετὰ τὴν τῆς γλώττης ῥίζαν. ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πολλάκις τὸν λάρυγγα. ἔστι δὲ ὁ λάρυγξ τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας. ὃ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται. τοῦ τε ἀρυταινοειδοῦς καλουμένου, καὶ τοῦ θυρεοειδοῦς. καὶ τοῦ ἀνωνύμου. οἵτινες συστελλόμενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μυῶν τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς τοιᾶσδε τούτων ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς, ἢ μᾶλλον καὶ ἧττον εἶδος ποιεῖται ἡ φωνή. καθά τε τὸ ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ. καὶ πᾶν ἄλλο εἶδος περὶ αὐτὴν θεωρεῖται. Φαλαρίνδην· ὡς ἀεισίνδην· σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοί, οὕτω λέγουσι. Φάς· εἰπών. Φασάηλος ὄνομα κύριον. Φάσγανον· ξίφος. καὶ ψῆξαν ἄκιτιν ἀπέπλυσε. καὶ λιπηρὰς φασγανίδας καὶ τοὺς ὄνυχας. Φάσηλις· ὄνομα νήσου. καὶ Φασηλίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου. καὶ παροιμία. Φασηλιτῶν θῦμα ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναί-

μων

μων τινῶν. Φασηλίτας τὸ κατ' εἶχον δὲ καὶ καταφρονουμένους. φασὶ καὶ μάχαιραν εὐβαρβάρου νομίμοις. ἀφ' ἑλλ-
δὲν Φασηλιτῶν ἡ γυνὴ ἀξία ἓξ χοίνικας. Φασί· λέγουσι. Φᾶσις· ὄνομα ποταμοῦ Σκυθίας. καὶ
λέξις μηνύσεως. ἢ δημόσιον ἔγκλημα. Φῆμαι· λόγοι. μηδαμῇ μηδὲ φάσιν ὑπάρχειν νοτίδος. καὶ Φα-
σιανοὶ οἱ αἰκίζοντες τοῦ τόκου. καὶ Φασιανοὶ καλοῦνται οἱ ἀπὸ τοῦ Φάσιδος. παρὰ μὲν αἴδρω. Φα-
σιάδης. Φασιανικός· Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. ἐπισχεδὼς ἔρως Φασιανικὸς συκοφάντης. παρὰ
τὸ φαίνειν. μετὰ Φασιανῶν εὑρισκόμενος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐ-
τοῦ τὸ σκῶρ. Φασιανὸς οὖν ὁ συκοφάντης παρὰ τὴν φάσιν. ἢ παρὰ τὸ φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις
Σκυθίας Φᾶσις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ. Φασιανοί· ἀλεκτρυόνες. καὶ ὄρνις τινές. Ἀριστοφ. εἰ δοίης τέ-
μοι τοὺς Φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας. ἐπὶ τῷ ἐστι πρᾶγμα ἀπαγγελόντων. ὅτι εἰσὶν ἵπποι φα-
σιανοί. ἀλεκτρυόνα μὲν τοι· ἵπποι δέ τινές εἰσιν ἀλεκτρυόνας ἐγκεχαραγμένοι. τούτους οὖν λέγει. Λεωγό-
ρας ὁ ὀνομαζόμενος εἰς τὸ ἀθλῶσι κωλιτευόμενος ἔτι. ἐπὶ ἑρμοῦ πιστοὺς αὐτὸν δοκοῦντος ὑπὲρ ὑπό. ἄδηλον δὲ εἰ καὶ
ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. ἔνιοι δὲ ἀξιοῦσιν ἵππους εἶναι τοὺς Φασιανούς. καὶ ἐπεὶ ὅτι τοῦτο μὲν
κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τοῦ τῆς τοῦ νεανίσκου σπουδῆς. οἱ δὲ περὶ Ἀρχίλοχον, ὀρνίθων τι γέ-
νος. ὁ δὲ Λεωγόρας ξυφηρός τις. Πλάτων λέγει. ὦ θεῖε μοι εὐχε. τέως δ' ἂν δὴ Μόνυχος καὶ Γλαυκέ-
της ἢ Τεῦτλα καὶ Λεωγόρας. οἳ ζῆτε τερπνῶς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι. ἣν πόλις ἐν αὐτῇ λύκων ὡς καὶ διὰ
μυρρίνην ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. Φασιανοὶ δὲ οἱ ἔχοντες τοῦ μηροῦ Φασιανὸν ἵπ-
ποι. Φᾶσις δὲ ἐστὶ ποταμὸς Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Φάσις δὲ καὶ μήνυσις. ἀγγελία.
καὶ κλίνεται φάσεως. Φάσις ἐστὶν ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ἀποστερεῖν δημόσιον μέταλ-
λον. ἢ χωρίον. ἢ οἰκίαν, ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων. ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι
παρὰ τοῖς ἄρχουσιν. ὡς οὐ δέοντος μεμισθωκότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον προφαίνειν λέγονται.

Φάσις λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος. ὅτε τοῦτό τις ἀποφαίνοιτο τῶν δημοσίων ἔχειν τι-
να μὴ πριάμενον. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι
τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῇ. ἔφαι-
νε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμίσθωται. τοῦ μὲν οὖν προτέρου μαρτύρια ἐστὶν εὑρεῖν
παρὰ τῷ Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει. τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίᾳ, πρὸς
τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. Φασκώλιον. ἱμάτιον φορεῖον. φασκωλάδιον δὲ ἐστὶ μαρσύπιον. ὡς Ἰσαῖ-
ος καὶ Λυσίας εἰρήκεν. ἢ δημόσιοι χρήματα τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν, καὶ πρὸς τὸ μεσὸν τὸ πλέον
καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ Φασκώλιον. Ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ. ὁ δέ, γὶ πόδας ε΄ ἐκπονήσας καὶ
ἐμβαλὼν εἴς τι φασκώλιον. Φάσκων· δοτική. λέγων. Φάσμα. ὁ δὲ ἕτερος τοῦτο ὁ ἐμυκήσα-
το κακὸν φώνημα γὰρ μοι καὶ ἔδοξε τάγος εἶναι μὴ ταῦρος ἐκεῖνο τὸ φάσμα. Φατέ· λέγετε. ἤ-
λυβι. Φατέον ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι, τὸ μηδὲν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως, μηδὲ κατὰ-
σης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους. καὶ μάλιστα ἐντυγχάνοι τις ὢν ἀπαράσκευος.

Φάτις· φήμη. λόγος. Σοφοκλῆς. ἀλλ' ἀπορύκοι Φοῖβος ἀγρείων φάτιν. ἤγουν τὴν νόσον τοῦ
Αἴαντος. καὶ αὖθις. φεῖσθαι Ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς Φοῖβος, ἀνικήτων ἀπίσται
ἐδεῖ ἴδης. καὶ αὖθις Σοφοκλῆς. τὴν δ' οὐ τοῦ κλύειν φάτιν. τὴν ῥῆσιν. Φάτνη· ἡ βάλτζα. τὴν αὐτὸ-
νευθεραπεύων καὶ ὑπαὶ κάλλων ἅμα φάτνην. Αἰλιανός. καὶ οἱ Μεσσήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φά-
τνης οἱονεὶ ἐδηδοκότας ἐκάλεσαν. τουτέστι τοὺς ἐπιτηδείους τῶν νέων λυμεῶνας εἶναι λέγοντες.

Φάτνωμα· σανίδωμα, στέγη διάγλυφα. Φατνωτόν· σανιδωτόν. Φράτορες. Ἀριστοφ. φυσᾶ τὸ
ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἡμῖν. ἐκ Φανοῦ Φράτορες. Φατρία· σύστημα. ἡ φυλὴ διῄρηται εἰς δ΄ κατὰ τὰς
δ΄ ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἑκάστης δὲ διαίρεσις εἰς γ΄. ὡς γίνεσθαι ιβ΄ κατὰ τοὺς ιβ΄ μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ
καλεῖσθαι δὲ τριττύας καὶ Φατρίας. Ἀναστάσιος Σιλεντιάριος ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας ἐπ' Εὐφη-
μίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καθέδρας κατασκευάσας μετά τινων ἐφατρίαζεν. ὁ δὲ Εὐφή-
μιος μετὰ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ. ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θαμίζοντα τὰ ταύτης φρονεῖν, ἢ μηδόλως
ἐπαίρειν πρὸς τὸ διαστρέφειν τοὺς ἀπειροτέρους. εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πράξειας. ἐκτεμὼν σου τὴν
κόμην, τοῖς δήμοις ἐκθριαμβεύσω. ἔκτοτε δὲ ἡσυχίαν ἦγεν. ἀντέχεσθαι γὰρ τῆς εὐτυχοῦς δόξης.

Φαύλη κηλίς. Ἀρριανός. εἰ δὲ δὴ εἶναι μὴ διαφθαρῆ ὁ στόλος Ἀλεξάνδρου. καὶ οὐ φαύλη κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς μεγάλοις ἐπιγενομένη, τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. ἀλλ' ἐκίνησε αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν, τὸ καινόν τι ἀεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάσασθαι. Φαύλη οὖν κηλὶς οὐχὶ τυχοῦσα. Φαυλία. κηπῖτος καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας. Φαυλίζει. εὐτελίζει. χλευάζει. Φαῦλον. φλύαρον. ἀηδές. δύσφημον. εὐτελῆ. Φαῦλον τὸ ἁπλοῦν. εὐχερές. καὶ Εὐριπίδης ἐν Λικυμνίῳ. φαῦλον ἄκομψον τὰ μέγιστ' ἀγαθόν, ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ. Πλάτων ἐν Φαίδωνι. φαῦλον πρᾶγμα ἔφη κέβης ζητεῖς. τίθεται δ' αὖ καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος. οἷον φαῦλον πρᾶγμα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τίθεται αὖ πρὸς τὸ οὕτω τυχόν. Πλάτων. πρᾶγμα δέ ἐστιν ὥσπερ ἔοικεν οὐ φαῦλον. μικροῦ δεόμενον ἀρετῆς. λέγοιτο δ' αὖ καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ. ὅθεν ἀντιδιαστέλλεται πρὸς τὸ σπουδαῖον. ὡς Πλάτων. δοῦλοι γὰρ δεσπόταις, οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι. οὐδὲ ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγορευόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω. καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. πολιτείας τέταρτον καὶ φαῦλον ἔφη ἴσως αὐτοῖς προσταξόμενον. καὶ τούτου δὴ ἐγὼ ἔτι φαυλότερον. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης, ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος, ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας τιμὰς καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς. Φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων τὸ κακὸν ἐπί τε πράγματος καὶ ἀνδρὸς οὕτω ταττόμενον. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. καὶ βλέπειν ὑμᾶς καὶ δόξης ἀναπιμπλάναι φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ Ἰσοκράτης. ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. καὶ Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ λέγων. ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητα μου μεγίστην κατεγνώσκεις. εἰ γὰρ ἦθος τούτων, καὶ τρόπον καὶ ψυχῆς καὶ εὔνοιαν οὕτως ἀπροφασίστως. ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ κατ' αὐτὴν ὑπερβολὴν ἀπέχομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος. ὃς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. οὐ φαύλας λαβὼν πληγὰς Δημοσθένης φησί. Φαῦλος. εὐτελής. χαλεπός. ἦν δὲ Κλαύδιος βασιλεὺς Ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχήν. ἐν παιδείᾳ δὲ ἤσκητο, ὥστε καὶ γράψαι τινά. Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τῷ αὐτῷ ὀνόματι. οἷον ὁ φαῦλος. καὶ αὖθις. ὁ δέ, ὀργὴν χαλεπὸς ὤν, καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει. τουτέστι τοῖς εὐτελέσι. Φαῦλος. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. ὀνόμαρχός τις τῶν Φωκέων τύραννος. τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος. Φάϋλλος. ὄνομα δρομέως ἀρίστου ὀλυμπιονίκου. Ἀριστοφάνης. ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον ὢν τούτοις ἐπείλου διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν. ἦν δὲ καὶ ὁ πλιτοδρόμος ὁμώνυμος. ὃν ἐκάλουν ὁ δὸ μέζον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος. ἐφ' οὗ τὸ ἐπίγραμμα. πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος. δίσκευσε δὲ ἑκατὸν πέντε λειπομένων. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητής. καὶ τρίτος ὁ λωποδύτης. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. οἴμοι τὰ λῶστα τῶν ἐμῶν ἐτῶν κἀνέμοιγε νεότητος. ὅτε ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων. ὧδε φαῦλος ὤν, ὁ σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος ἐξέφυγεν, οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ὧδ' ἀπεπλίξατο. Φαύλως. εὐκόλως. ἀμαθῶς. Ἀριστοφάνης. εἴθε φαύλως ὥσπερ εὐρὺν ἐμβάλλοις τὴν ἔνθεσιν. ἔνθεσις ὁ ψωμός. φαύλως δέ, ἤγουν εὐχερῶς καὶ ἀκαμάτου. Ἀριστοφάνης. οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχες τούτου ὦ δαιμόνιε. τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε. τουτέστι μὴ ἀηδίζε ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς. εἰπόντος γὰρ ὅτι χρησμολόγος εἰμί, ἔφη. οἴμωζε νῦν. Φαύλως ἐρείδει. ἁπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. ἢ συντόμως ἐσθίει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων καὶ ἀπερειδομένων ταῖς κώπαις. ἐρείδειν δέ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν τὸ συντόμως γινόμενον. Φαύλως πάνυ. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Ἀριστοφάνης. καὶ πρῶτα μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρός. Φαῦνος. υἱὸς Πίκου τοῦ καὶ Διός. ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. ὃς ἦν ἀστρονόμος. καὶ μέταλλα δὲ ἐφεῦρε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ σιδήρου. καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέδωκε τοῖς δυτικοῖς. ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. ἐπιβουλευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, φεύγει εἰς Αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χὰμ τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε. καὶ ὑποδεχθεὶς συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσῆν ἐνδεδυμένος στολήν. καὶ προφητεύων. ὡς καὶ θεὸς τιμώμενος. μεταδιδοὺς

αὐτοῖς πλούτου. Φαῦσις· φῶς φέγγος. Φαιακία ἡ χώρα τῶν Φαιάκων· ἡ νῦν λεγομένη Κέρ-
κυρα. Φαιάν· ὁ δὲ, σχηματισάμενος εὖ τὴν φαιὰν ἐκείνην καὶ μέλαιναν στολὴν τῶν μέχρι καὶ
τοῦ σήμερον ἐς πεντήκοντα συντεινόντων, πάντες συνεστάλμεν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ στολήν.

Φαίαξ· ῥήτωρ. Ἀριστοφάνης φησί, σοφὸς ὁ Φαίαξ, δεξιὸς τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. δεινὸς ῥήτωρ οὗτος, ὡς
καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ὑπὸ τοῦ [illegible] κρινόμενος. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς ἐπακρούων τὰ μειρά-
κια. συνερειστικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς καὶ γνωμοτυπικός. καὶ κη   καὶ σαφὴς καὶ κρου-
στικὸς καταληπτικός· τὰ εἴσω τοῦ θορυβητικοῦ. ἤκουσ κατὰ δακτυλικὸς ἐν τοῦ λαλητικοῦ. Φαι-
δίμοεντες· λαμπροί. καὶ φαίδιμος· λαμπρὸς ἰσχυρός. καὶ φαιδίμων ὁμοίως. Φαίδων· Ἠλεῖος
φιλόσοφος· Σωκράτους ἀκουστής, ὃς ἦρξε τῆς Ἠλιακῆς ἀπὸ τῆς Ἠλιθείας αἱρέσεως· ἥτις ὕστερον ἀ-
πὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως, Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη. τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν
ληφθῆναι· εἶτα πραθεὶς πορνοβοσκῷ τινι, προΐστη ὑπὸ τούτου πρὸς ἑταιρίσιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν
δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ, ἠράσθη τῶν λόγων αὐτοῦ. καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ, πείθει Ἀλκιβιάδην
πρίασθαι αὐτὸν καὶ οὕτως ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτοῦ, Ζώπυρος· Μήδιος· Σίμων· Ἀντί-
μαχος ἢ πρεσβύτης· Νικίας· Σιμμίας· Ἀλκιβιάδης· Κριτόλαος. Φαίδρα, ὄνομα κύριον. Φαι-
δρὰ δὲ αὐτὸ λαμπρά· ὥσπερ φαιδρός. Φαιδριὰς πέτρα του καλουμένη. φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφοῖς, ἀ-
δίκως ἀπολέσθαι ὑπὸ τῶν· κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν. Φαιδρός· καὶ
θαρὸς λαμπρός· Φαῖδρος δὲ ὄνομα κύριον. Φαιδρωπὸν· τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον. Φαι-
δρωνος. Φαιδρύνω· αἰτιατικῇ. Φαῖεν· εἴποιεν. καὶ φαίημεν· εἴποιμεν. καὶ φαῖμεν ἀττικῶς
καὶ φαίησαν. Φαινέ· ἐν ἐπιγράμματι, φαινὲ δ᾽ αὖ τεύχεσσιν ἐπαστραγάλοισι πελῶσαι.

Φαινόσιν· ἤγουν φαιδραῖς· λαμπραῖς. Φαιλώνης εἰλητὸν σημάριον· μεμβράϊνον· ἢ γλωσσό-
κομον· ἢ χιτώνιον. φαιλώνης Φαιλώνης. Φαίνειν· δεικνύειν· φανεροποιεῖν. φαίνειν καὶ ἐπὶ λύ-
χνων. καὶ ἐπὶ τοῦ δεικνύειν. καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν. Φαίνιδος. Φαινόλης· χιτωνίσκος. οἱ δὲ
παλαιοὶ ἐφεστρίδα. καὶ κλίνεται εἰς οὗ. καὶ χιτὼν ἱερατικός, ἡ φαινόλης ὁ ἀπατεών. Φαίνομαί
σοι καλός. Φαινόμενα· πλάτων ἐν πολιτείᾳ δεκάτῳ ἔφη· φαινόμενα οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀλη-
θείᾳ. αὐτὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα. οὐ μέντοι ὄντα. καὶ Ἀριστοφάνης· εἶναι μὲν ὅς περ εἰμί. φαί-
νεσθαι δὲ μή. τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν. Φαινοπὶς. Φαινόπους·
λαμπρόπους. Φαίνων· αἰτιατικῇ. δεικνύων. ὅτι φαίνω σημαίνει καὶ τὸ κατηγορῶ· ἐξ οὗ καὶ συ-
κοφάντης. Φαίρωνος. Φαίνω. Φαιὸν χρῶμα· σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ. ἤγουν μύ-
ινον. ὅτι τῶν χρωμάτων, τὰ μὲν, ἁπλᾶ ἐστι. τὰ δὲ ἐναντία. ὥσπερ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. τὰ δὲ, σύνθε-
τα οἷον τὰ μεταξὺ τούτων. καὶ γὰρ ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται
καὶ ἔστιν αὐτῶν, τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ. ὥσπερ τὸ ξανθόν. τὰ δὲ, ἐγγυτέρω τοῦ μέλανος. ὡς τὸ κυ-
ανοῦν. τὰ δὲ λοιπὰ μεταξὺ τούτων. οἷον τὸ ἐρυθρὸν τὸ φαιόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν. ἁπλᾶ
μὲν τὰ ἐναντία. οἷον τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν, τὰ δὲ ἄλλα μικτὰ καὶ μεταξύ. ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος
ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν. τὸ δὲ ἁλμυρὸν τοῦ πικροῦ. τὰ δὲ λοιπὰ τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ
μεταξὺ καὶ μικτά. τὰ μὲν γὰρ μικτά, καὶ μεταξύ. οὐκ ἔτι δὲ ἀνάπαλιν. οἷον ἐπὶ χρωμάτων.
τὸ μὲν γὰρ φαιὸν μικτὸν ὄν, μεταξύ ἐστι. τὸ μέντοι ἐρυθρὸν ἢ πράσινον, οὐ πάντως ἐκ τῆς μί-
ξεως τῶν ἐναντίων γίγνεται ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτως καὶ ἐπὶ χυμῶν.
μικτὸν μὲν τὸ ἁλμυρὸν ὡς οἱ ἅλες. ἐκ γὰρ πικροῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τὴν σύστασιν ἔ-
χουσι. τὸ δὲ δριμὺ καὶ αὐστηρὸν καὶ ὀξὺ τῷ μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξύ. ἔ-
τι δὲ ἄλλο εἶδός ἐστι τούτων τὸ ἄχυμον εἶναι. οἷον τὸ πλαδαρόν. ἤ τι τοιοῦτον. ὁ μὲν οὖν Ἀριστο-
τέλης ὀκτὼ καταλέγων εἴδη χυμῶν, δύο καταλείπει ἄκρως. τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν. καὶ ἕξ
μέσους. ἐγγὺς μὲν τοῦ γλυκέος τὸν λιπαρόν. τοῦ δὲ πικροῦ τὸν ἁλμυρόν. ἐν μέσῳ δὲ στρυφνόν·
αὐστηρόν· δριμύν· ὀξύν. ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἁπλοῖς. ἄκρους μὲν λέγει, οὐ τὸν γλυκὺν καὶ πικρόν·
ἀλλὰ τὸν δριμὺν καὶ ὀξύν. καὶ οὐ διαφωνοῦσιν. ὁ μὲν ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἀπ᾽ αὐτῶν ποιότη-
τας, τούτους ἐκάλεσεν ἄκρους. ἄκρον γάρ ἐστι κατὰ μὲν θερμότητα τὸ δριμύ. κατὰ δὲ ψύξιν

τὸ ὀξύ. ὁ δὲ αὐτὸς φιλόσοφος οὐκ ἔτι πρὸς τὰς ἁπλᾶς, ἀλλὰ πρὸς τὰς γεύσεις ἀφορῶν, οὕτως
ἐποιήσατο τὴν ἀντίθεσιν. ἄκρον γάρ ἐστιν ἐν ταῖς γεύσεσι τὸ γλυκὺ καὶ πικρόν. ὁ δὲ πλάτων κἀκεῖ
ταύτας τὰς ἕξεις ἑπτὰ λέγει χυμούς. τὸ γὰρ λιπαρὸν ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει. λέγων ὅτι τὸ ὑ-
παλεῖφον εἰ μὲν μετὰ γλυκύτητος ἐστί, ποιεῖ τὸ γλυκύ. εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ
λέγομεν οἷον τὸ μέλι. λιπαρὰ δὲ τὰ ἐλαιώδη. ὀξὺ δὲ τὸ ὄξος. στρυφνὸν οἷον ἀχράδες. αὐστηρὸν τὸν
οἶνον. ἁλμυρὸν, τὸ ἅλας. πικρὸν τὸ ἀψίνθιον. δριμὺ τὸ πέπερι. ἄκρα ἃ λέγει, ὀξὺ δριμύ. παράκειται δὲ ἐ-
γγὺς μὲν τοῦ ὀξέος τὸ στρυφνόν. ἐγγὺς δὲ τοῦ δριμέος τὸ πικρόν. παράκειται δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ τὸ ἁλμυρόν.
ἐγγὺς δὲ τοῦ στρυφνοῦ τὸ αὐστηρόν. μέσον δὲ τὸ γλυκύ. ἀνατίθησι δὲ ταῦτα τοῖς ἑπτὰ πλανήταις. τὸ μὲν ὀ-
ξὺ τῷ ἑρμῇ. τὸ δὲ δριμὺ τῷ ἄρει. τὸ πικρὸν τῇ σελήνῃ. τὸ γλυκὺ τῷ ἡλίῳ. τὸ δὲ ἁλμυρὸν τῇ ἀφροδί-
τῃ. τὸ αὐστηρὸν τῷ διΐ. τὸ στρυφνὸν τῷ κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν, ὡς φλυαρίαν παρίδωμεν. Φαιός.
Μένιππος ὁ κυνικός, ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὡς ἐριννύος ἀναλαβεῖν σχῆμα. λέγων
ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι τῶν ἁμαρτανομένων ἐξ ᾅδου. καὶ πάλιν κατιών, ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς
ἐκεῖ δαίμοσιν. ἦν δὲ ἡ ἐσθὴς αὐτῷ, φαιὸς χιτὼν ποδήρης. περὶ αὐτὸν ζώνη φοινική. καὶ πῖλος ἀρκα-
δικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ιβ΄ στοιχεῖα. ἐμβάται τραγικοί. πώγων ὑπερμε-
γέθης. ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη. Φαιστῶνος, πόλις. Φαιστὸς πόλις κρήτης. ὅμηρος. ἐς φαι-
στόν. μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα ἀποέργει. μάλειος γάρ τις, πελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε
τῷ ποσειδῶνι. πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ φαιστῷ. Φέβεται. φεύγει. Φεβρουάριος.
οὕτω καλεῖται ὁ μὴν, ἀπό τινος ὑπάτου. γένους ὑπάρχοντος τῶν γάλλων. ἡνίκα γὰρ τὸν θρίαμ-
βον τὸν ἀπὸ τῶν τυράννων κατήγαγεν ὁ κάμιλλος, ζηλοτυπήσας ὁ φεβρουάριος ἐπὶ τοῦ βήματος ἐ-
βόα μὴ γεγονέναι τὸν κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης. ἀλλὰ τὴν τύχην ῥωμαίων. συνέπλασε δὲ καὶ
γράμματα καὶ ψευδομαρτυρίας κατ᾽ αὐτοῦ ὡς τυραννίδα μελετῶντος. ἐν τούτῳ δὲ ὁ δῆμος ἐ-
παναστάς, ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς ῥώμης ἐπανῆλθε. καὶ τοὺς
περὶ τὸν βρέννον βαρβάρους ἀνεῖλεν, εἰς κοινὸν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπέδειξε πάντων γεγε-
νέναι αἴτιον τῶν πεπραγμένων τὸν φεβρουάριον. καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος, καὶ
θρύνῃ περιβληθέντα ψιάθῳ, ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τοῖς δημάρχοις τῶν καλουμένων βερνάκλων, τυ-
πτόμενον νάροις τῆς πόλεως ἀπεδίωξε. καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκο-
λόβωσε. Φεγώρ. βεὴλ ὁ κρόνος. φεγὼρ δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. ἐξ ὧν βεηλφεγώρ. Φεδεϊκό-
μισα. παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τῶν μελλόντων τελευτᾶν. Φέκλη. τρὺξ κεκαυμένη.
λευκοὺς ὄνυχας ἐκβάλλει σὺν ῥητίνῃ. καὶ τὰς τρίχας ξανθίζει μετὰ σχίνου ἢ αἰσνύκλου ὅλον συγχρίεσθαι.
Φηλαγωγία. πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ ῥωμαίοις. ἐν ᾗ διέβαινον αὐτοί. Φηλάς. τὸ τῶν βιβλί-
ων ἔξωθεν σκέπασμα. Φελλαί. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία. ὡς ἰσαῖος. καὶ φελλεύς, σκλη-
ρὸς τόπος καὶ πετρώδης τόπος. ἀριστοφάνης. ὅσον μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως. ὥσπερ ὁ πατὴρ
συνδιαφθείρων ἐγκείμενος. ἦν δὲ ὁ φελλεὺς τόπος τῆς ἀττικῆς οὕτω καλούμενος τραχύς. αἱ δὲ αἶ-
γες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ τούτου δὲ φελλέας λέγουσιν οἱ δωριεῖς τοὺς
κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτή τις περὶ τὸν διόνυσον, φελλὸς καλουμένη. καὶ αὖθις. τοῦ στρυμο-
δώρου θρᾷτταν ἐκ τοῦ φελλέως κλέπτουσαν. Φελλεῖς. οὕτω λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τό-
πους. οἵτινες εἰσὶ πετρώδεις μὲν κάτωθεν. ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔστι δὲ καὶ ὄρος οὕτω κα-
λούμενον. Φέλλιος ὄνομα κύριον. Φελλός. ἀβάπτιζόν τε καὶ ὕδωρ φελλόν, ἀεὶ κρυφί-
ων σῆμα λαχόντα βόλων. Φελουρέα εἶδος δένδρου. Φενάκη. ἀπάτη, δόλος. ἐς τὸ ξυνὸν
τὴν ἔρανον ἐποιήσαντο καὶ φενάκη τίς ἐν τῇ ἐπισκοπῇ οὐκ ἐνῆν. Φενάκη. τὸ προκόμιον. οἷον
τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος καὶ σκέπη. κυρίως δὲ ἡ πρόσθετος καὶ ἐπιθετικὴ κόμη. ἀπὸ τῶν κατε-
ρυηκυιῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως ἀπατωσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. Φενακίζει. χλευάζει. καὶ τὸ
ἐφενάκισας ἀπάτη λέγεται τὸ ἀπεστηόλει ὁ βάρβαρος. Φέναξ. χλευαστής. ἀπατεών. Φε-
νχρέτης. ὄνομα κύριον. Φενεὸς ὄνομα πόλεως. ἐν ᾗ ἦν ὁ νώνακρις πέτρα. ἐξ ἧς ἔρρει τὸ στυγὸς ὕ-
δωρ. ἡρόδοτός φησιν. Φεννὶς παιδιὰ διὰ σφαίρας ὁπότ᾽ ἂν ἕτερον προδεικνύων τ᾽ εἶτα ἄλλῳ ἀφιᾶσι

τῶν σφαιρανῶν ἀποφενακίζοντες. Φενόλης· ῥωμαϊκὴ στολή. Φενώσω· φονεύσω. Φεραί· πόλις.
Φεραστικὸς πόλεμος· ἐπικρείων ἀλλήλοις ἐν χώρᾳ εἶναι ἢ Φεραστικαίας, ἐκ πολέμου μνήμη μὲν Φερε-
φιλίης. Φεραυγής· κατάλαμπρος. Φέρβει· βόσκει. τρέφει. ὅθεν συφορβὸς καὶ ἱπποφορ-
βός. Φέρε οἶον ὑπόθου. ἄγε οὖν. ἀρχαία ἡ συνταξις. Ἀριστοφάνης. φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦ-
τον ἐξευρήσομεν. Φερέγγυος· ἀσφαλής. ἀξιόπιστος ἐγγυητής. Ἡρόδοτος. αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ-
φερέγγυος εἶμι, δοὺς ἄμιν παρασχεῖν τοσαύτην ὥστε καταλέγειν. Φερέγγυος· ὁ ἐνδεξάμενος τι καὶ
δυνάμενος ἀποτῖσαι. οἷον ἀξιόχρεως. δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγχείρησιν. τί γὰρ κελεύεις ὧν
ἐγὼ φερέγγυος. τουτέστιν ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι καὶ βεβαιωτής. Φερεζαῖος· ἐ-
θνικόν. Φέρετρα· πομπεία ὅτε αὐτῷ προηγεῖτο. ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πεποικιλμένα. καὶ ὁπλῖται
πάμπολλοι. καὶ κόσμος βασιλικός. καὶ φέρετρα ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων. καὶ δείκηλα ἄλλα
αὐτοῖς πεποίηκε φέρειν. καὶ πᾶσιν ἐκόμιζε φοράδην. ἐν ναῷ χρυσοῦ πεποικιλμένῳ. καὶ τῶν ἱερέων οἱ σε-
μνότατοι καὶ τελεώτατοι φορεῖς ἦσαν. Φερεκάλης· καρτερικούς. συναγαγὼν ἱππεῖς ὄντας
φερεκάλης διαφερόντως, παρεκάλεσε. Φερεκράτης ἀθηναῖος κωμικός. ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνε-
στράτευσεν. ἐδίδαξε δράματα ζʹ. Φερεκράτης περὶ ἄλλη γράφει. Φέρεκλος· ὄνομα κύριον.
Φερεκύδης Βάβιος, σύριος. ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἡ Σύρα πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ
τὸν τῶν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην. ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζʹ σοφοῖς. καὶ γεγενῆσθαι περὶ τὴν μεʹ ὀλυμ-
πιάδα. διδαχθῆναι δὲ ὑπὸ τοῦ Πυθαγόραν λόγος. αὐτὸν δὲ, οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητήν. ἀλλ᾽ ἑαυ-
τὸν ἀσκῆσαι κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πε-
ζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν. ἑτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων. καὶ πρῶτον τὸν περὶ
τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ
πλήθους φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα ἃ συνέγραψε ταῦτα. ἑπτάμυχος. ἤτοι θεοκρασία. ἢ θεογονία.
ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα. ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδόχους. Φερεκύδης ὁ σοφὸς· ζή-
τει ἐν τῷ χροιὰ δήλη. Φερεκύδης ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ συρίου. ὃν λόγος τὰ ὀρφέως συνα-
γαγεῖν. ἔγραψεν αὐτόχθονας. ἔστι δὲ περὶ τῆς ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα. παραινέ-
σεις δι᾽ ἐπῶν. πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου, οὐδένα δέχεται πρεσβύτερον. ἀλλ᾽ ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖ-
ται ἀρχηγὸν συγγραφῆς. Φερεκύδης, λέριος, ἱστορικός. γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οεʹ ὀλυμπια-
δος. ἔγραψε περὶ λέρου. περὶ ἰφιγενείας. περὶ τῶν διονύσου ἑορτῶν. καὶ ἄλλα. Φερένικον· ἀπὸ τοῦ
κράνους μοι τὸ πτερόν. τὸ πτερὸν ζητεῖ ἵνα ἐξεμέσῃ. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμοῦντες, πτερῷ χρῆσθαι πρὸς
τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι. Φερεντῖνος· πόλις σαυνιτῶν ἐν ἰταλίᾳ, τὸ ἐθνικὸν φερεντινάς. καὶ φερεν-
τίος. Φερέσβιους· ζωοποιοῦς. Φερετίμα ὄνομα κύριον. ἡ δὲ φερετίμα τὸν ὄρθρον ἀποσπα-
σθεῖσα τοῦ βόθρου ὥσαν ἐμπεδερκοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν. Φερέοικος ὁ κοχλίας. ἐν ἰοῖς ζῶον ὅ-
μοιον γαλῇ. ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γινόμενον. οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς τὸ μέγεθος μέγιστον. Φέρειν· ὑπο-
μένειν. βαστάζειν. λαμβάνειν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν. ἐπέμψατε θήμασιν ὡς βασιλέα τὸν μέγαν. μι-
σθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας. Μένανδρος ὁ λωθία. μετὰ ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας
ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας φέρων. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. καὶ φέρον οὐδετέρως. τὸ φέρειν εἰκότως κα-
λῶς φέρειν χρή. καὶ αὖθις. ἔφερον ἀλλήλοις οὐχ ἧττον. ἀντὶ τοῦ λίαν ἐλήστευον. ἔβλαπτον. Φέ-
ριστον· κράτιστον. ἐξοχώτατον. ἢ ἀγαθόν. Φερνή· προὶξ. φερνὴ ἀμοιβή. παρά τισι δὲ καὶ φερνὴ ἡ
προίξ. Φερομένου· λαμβάνοντος. τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερομέ-
νου. καὶ φέρονται ἀντὶ τοῦ νικῶσι. καὶ φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλέον. συλλαβόντες δὲ τῶν δήμων εἰς
ψ δήσαντες ἄγουσι. καὶ φερόμενος. ἀνὴρ γένος μὲν θρᾴκιος. ὢ ὄνομα Διογένης ἦν. τὰ δὲ πολέ-
μια παρ᾽ ὁντινοῦν κράτιστος. τέλους ἱππικοῦ προτεταγμένος. Φερωαὶ τιατικῇ. Φερωνία· ὄνο-
μα κύριον. Φερώνυμος· ἀληθῶς ἔχων τὸ ὄνομα. Φερώρας ὄνομα κύριον. Φερσεφόνη ὄ-
νομα θεᾶς καταχθονίου. ἥτις καὶ περσεφόνη καὶ περσέφασσα λέγεται. Φέρτερον· καὶ φέρτατον τὸ κρεῖτ-
τον. Φέρτρα· τῇ τῶν νεκροφόρων κλίνη. Φέρτρον· τὸ φορεῖον. πολύβιος· ὅτι καὶ τὸν περιλη-
μμένον ἤκαν ἔχοντα τὸν ὦμον ἐν φέρτρῳ. καὶ λίβυας ὡσεὶ χιλίους. ὡς δὲ ἤδη ἐπὶ τὸ τεῖχος, ἔλεγον αἱ οἰγμοι

ταχέως ὅτι βαρεῶνται. φέρουσι γὰρ τὴν ἄγριον. ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγει θαυμάσας τὴν ἀ-
γρίαν, οἱ δὲ φέρεσθον λέγεσθαί φασι. Φεσκάσιον. μάγγανον πλοϊκόν. Φεῦ. σχετλιαστικὸν ἐπίρ-
ρημα. ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα. ἔστι δὲ καὶ θαυμαστικὸν τὸ φεῦ. σοφοκλῆς. φεῦ φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινὸν
ἔνθα μὴ τέλη λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ ἐγὼ καλῶς εἰδὼς διώλεσ'. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην. ὡς
δεινόν φησι τὸ φρονεῖν ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ συντελῇ. Φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον
πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ. ἅμα διὰ τὸ λεγόμενον ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύ' ὀβο-
λούς. καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον, δύο ὀβολοὶ ἦσαν. τὴν δὲ καὶ ζιώβολον βλακείας χάριν. τοῦ-
το τῶν στρατηγῶν προστιθέντων. καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος πῶς περαιωθήσομαι, λέγει. ἐν πλοι-
αρίῳ τυννουτῳί σ' ἀνὴρ γέρων διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών. Φεύγοντας. τοὺς εἰς δίκην ἀγο-
μένους. τοὺς φεύγοντας ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων. καὶ συνδικεύειν ἀντιβολούντων, καὶ φεύ-
γω αἰτιατικῇ. Φεύγειν, κατηγορεῖσθαι. καὶ φεύγων κατηγορούμενος. ἀριστοφάνης νεφέλαις.
ἢ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην. Φευκτέον ἐπίρρημα θετικόν. πλάτων φησί. φευκτέον
ἐνθένδε. τίς οὖν ἡ φυγή. θεῷ ὁμοίωσις. τοῦτο δέ, εἰ δίκαιοι καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γενοίμεθα. καὶ
ὅλως ἐν ἀρετῇ. οὐ κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετάς. ἀλλὰ κατὰ τὰς μείζους τῶν αὐτῶν ὀνομάτων κεχρη-
μένας. Φέψαλος. καὶ φεψάλυξ. σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. ἀριστοφά-
νης ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ. οἷον ζώπυρον. σπινθῆρ διαφάλλονται ὡς μοιχοὶ
οἱ μιλήσιοι. Φεψάλῳ. κατακλείω. φέψαλοι γὰρ οἱ σπινθῆρες. ἡ δὲ παῖς ἐν τῷ φεψάλῳ κε-
μήσεται. διὰ τὸ εἰρωνὴν εἶναι. λέγεται δὲ καὶ φεψάλυξ παρὰ ἀρχιλόχῳ. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει. ἀλ-
λ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ. καὶ αὖθις. ἀλλὰ ἀποσκοτουμένους ὑπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς
φερομένης λιγνύος καὶ τῶν φεψαλύγων. ἔτι δὲ τῆς τοῦ καπνοῦ πολυπληθείας, οὐκ ὀλίγους ἀ-
πόλλυσθαι. Φειά. ὄνομα πόλεως τῆς ἠλείας. Φείδαλος, φειδαλφίτης. ἐκ τοῦ ἄλφιτον.
ὅ ἐστι πεφεισμένως τῶν ἀλφίτων. Φειδᾶς. ὄνομα κύριον. Φειδήσεται, φείσεται. Φειδίας
ἀγαλματοποιός, ὃς ἐλεφαντίνης ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι τα-
χθείς, ἐνοσφίσατο πεντήκοντα τάλαντα. ἵνα μὴ δῷ τὰς εὐθύνας, πόλεμον ἐκίνησε. καὶ παροιμία. φει-
δίας προσήκει εἰρήνῃ. καθὸ τεχνίτης. εὔμορφος δὲ ἐκείνη εἰσάγεται. πολύβιος. λεύκιος αἰμύλιος παῦλος εἰς
τὸ τέμενος τὸ ἐν ὀλυμπίᾳ. καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος, ἐξεπλάγη. καὶ τοιοῦτον εἶπεν ὅτι μόνος αὐ-
τὸν δοκεῖ φειδίας τὸν παρ' ὁμήρῳ διαμεμιμῆσθαι. διότι μεγάλην ἔχων προσδοκίαν τῆς ὀλυμπίας
μείζω τῆς προσδοκίας εὑρηκὼς εἴη τὴν ἀλήθειαν. καὶ αὖθις. καθάπερ οἶμαι μυρμηκίδην ἀντιτι-
θέμενον τῇ φειδίου τέχνῃ. Φείδιππος. Φείδομαι, γενικῇ. Φειδὼ πρόνοια. Φεισμονή.
ἀσπλαγχνία. Φειδωλός. φειδόμενος. σημειωτέον φειδωλός τις ὤν, ὁ φεύγων τὸ δοῦναι ὁ ἀπεί-
ψηφος. παρὰ τὸ δοῦναι καὶ τὸ φείδομαι φειδωλός τις ὤν, ζήτει τῷ δ' εἰς λ'. Φείδων φείδω-
νος ὄνομα κύριον. Φεισμονή. φειδώ. ἀσπλαγχνία. Φεισόμεθα γάρ τι τῶν δὲ μᾶλλον ἢ λύ-
κων, ἢ τίνας τισόμεθα ἄλλους τῶν δ' ἀνεχθίους ἔτι. τουτέστι μᾶλλον λύκων φεισόμεθα ἢ τούτων.
μήποτε δὲ καὶ παροιμιῶδες ἐγένετο. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ ἀττικῇ. καὶ νό-
μος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου, τάλαντον ἐλάμβανεν. ὁ δὲ τέλειον, δύο.

Φεισών, ὄνομα ποταμοῦ. Φῆ οὐδετέρως. ὅμηρος τὸ φῆ, ἀντὶ τοῦ ὡς τέτευχεν. ὁ δέ, φῆ κώδει-
αν ἀνασχών, ἤτοι ὡς κώδειαν. Φηγαιεῦσι. δῆμος τῆς αἰαντίδος. Φηγάς. Φήγινος. δρύϊνος
ἐν ἐπιγράμματι, φηγίνεον κρατῆρα. Φήγυνος. Φηγός. δρῦς. ἢ πεύκη. τὴν δὲ δένδρα ὑπο-
μεκέθη. φηγὸς καὶ ἐλάτη. δρῦς τε καὶ φίλυρα. Φηγοῦς. δῆμος τῆς ἐρεχθηίδος. Φηγου-
σίον. λυσίας ἐν τῷ περὶ βαρζάχων φόνῳ. τὸ ἐκ φηγουντὸς δήμου. Φηλῆκες. ἄγρια σῦκα. τὰ τῇ
δήξει πέπειρα. Φήληξ. ὁ ἀπατεών. καὶ ἡ ὠμὴ συκῆ. Φῆλος. ὁ ἀπατηλός. Φηλοῦν. ἀπα-
τᾶν. μένανδρος ἁλιεῖς. δυοῖν κίας φηλοῦν παρόντων ὡς λέγεις ἀβελτέρων. καὶ φηλωθεῖσα, ἀντὶ
τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. ἐν μύθοις. κέρδεσι φηλωθεῖσα θοίνημα σόν. ἔνθεν καὶ φηλῆκες ἄγρια σῦκα. τὰ τῇ
δήξει πέπειρα. Φηλώματα. ἐξαπάτας. οὕτως ἀντιφῶν. Φηλώσεις. ἀπατήσεις. Φήμη
τέκνον ἐλπίδος ἀμβροτή φήμη. παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γενόμενοι, χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ

θεοῦ. καὶ αὖθις. Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἀν μυχοῖς δείκνυσι γῆς. Εὐριπίδης φησί. Φημί. λέγω. ὑπο-
λαμβάνω. Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο τῷ φημ᾽ ἐγώ, οὐ συγ-
κατατίθεται τούτοις ὁ δεῖνα εἰπὼν ποιούμεθα. καὶ Δαβίδ. φησὶν ὁ παράνομος. ἀντὶ τοῦ ἡγεῖται.
ὑπολαμβάνει. Φημίζω. αἰτιατικῇ. Φημισμός. ἡ φήμη. Φηλώσας. συκοφαντήσας. φε-
νακίσας. Φηλῶσαι. δεῖξαι. εἰπεῖν. Φήνη, εἶδος ὀρνέου. ἴσον ἀετῷ. Φήγειον ὄρος. Φῆρας. τοὺς
κενταύρους. Φηρὴ καὶ Φηρά. ὄνομα πόλεως. καὶ Φηρίτης ὁ πολίτης. Φῆς. λέγεις καὶ φη-
σί. καὶ φήσεις λέξεις. Φῆστος. οὗτος περὶ τοὺς χρόνους Οὐάλεντος. εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπέμπε-
ται ἀνθύπατος. τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν ἠπίστατο. ἐπέμπετο δὲ ὅμως κατὰ τὸν ποιητικὸν
καὶ μυθώδη ἔχετον. καὶ εἴ τις ἄλλος ἐκ Θετταλίας ἢ Σικελίας τοιοῦτος. χρυσὸν ἀποδείξων καὶ πα-
ρέχειν. ἡ δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ᾽ ἔνδοθεν ἐλύσσα, καὶ ἐμαίνετο ἀνὴρ φύσει πονηρὸς καὶ
ἐξουσίαν ἔχων. καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσεσιν ἀγριότητα, καταλιπὼν εὐδοκιμοῦσαν ἐν τοῖς βασι-
λείοις. ἐπεὶ ὅτι παρανομίας ἀπέλιπε καὶ ἀσελγείας. ἀλλ᾽ ἐπὶ τοσόνδε παραφορᾶς ἐρρύη καὶ
φόνων, ὥστε καὶ Μάξιμον ξίφει διέφθειρε. Κοίρανον Αἰγύπτιον ἀποσφάξας αὐτόθι. καὶ ἐπιθυμῶν
ὢν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ, πάντας συνανῄρει καὶ κατέφλεγε. Φητιαλεῖς. Φήτρη. συγγένεια.

Φιαλεῖς. Ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ ἢν ἀποδώσεις. οὐδὲ φιαλεῖς οἶδ᾽ ὅτι. ἀλλ᾽ ἐξαπατήσεις κἀγχα-
νεῖ. τοῦτο μέγα. φιαλοῦμεν δέ, τουτέστιν ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν. ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. φιαλεῖν δὲ κυ-
ρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Ἀριστοφάνης. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην. ὅπως ἔρ-
γῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖσι. Φιάλην ἀμφίθετον. ἐν τῷ, ἀμφίθετον φιάλην. Φία-
λος. Φιαρόν. λαμπρόν. Φίβαλις. γένος συκῆς ἡ Φίβαλις. ἐπιτηδείους ἐς ξηρασίαν ἰσχά-
δων. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται. καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν αἰῶν ἐκάλουν Φιβαλεῖς.
ὁ δὲ τόνος φιβάλεως προπαροξυτόνως. ὡς κόρεως. πελέκεως. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. τί ἦ. φιβάλεως
ἰσχάδας, καὶ καὶ. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε. Φιβλατώριον. περιβόλαιον ποσι-
κόν. Φιγαλεύς. ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος Φιγάλεια. Φίγιον. ἀκρωτήριον.

Φιδηναῖος ἀπὸ τόπου. Φικιδίζειν. ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν. Φικίω. Φίλα ἴσα. ὅμοια. πρὸς
φίλην. Φιλάγριος. Λύκιος ἀπὸ Μάκρης ὡς εὕρηται παρὰ ἐγγράφοις. ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς
Φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκιρρωμένου ἐπιστολῇ, φησὶν ὁ Φιλάγριος εἶναι μᾶλλον ἠπειρώτης ἰ-
ατρός, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν. ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ.
συνέταξε βιβλία ἰατρικά. μονόβιβλα μὲν ο΄. συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα. ὑπομνηματικὸν
εἰς Ἱπποκράτην. Φιλαδελφεύς. Φιλαδελφέως υἱὸς Ἀνδροκλείδου. Φίλαθλος. φιλόπονος.

Φιλακροάμονος. Φιλάμμων, πύκτης Ἀθηναῖος. ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντι-
πάλους. Φιλάμμων ἕτερος ὃν ἄδουσι Θαμύρου τοῦ Θρᾳκὸς πατέρα γενέσθαι. Φιλαμπελωτά-
τη εἰρήνη. εἰρήνης γὰρ οὔσης γεωργοῦμεν. πολέμου δὲ ὄντος τοὐναντίον. καὶ φιλία ἡ οἰκεία χώρα. ὡς
πολεμία ἡ ἀλλοτρία. Φιλανθρωπευθείς. ὁ δὲ Ἀσδρούβας, ἐβουλήθη τούτῳ συμμίξας καὶ φι-
λανθρωπευθεὶς, ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους. καὶ φιλανθρωπία ἡ

Φιλαπεχθήμων. Φιλομίσητος. φιλεχθρος. Φιλόμισος. Φιλαργυρία. ὑπόληψις τοῦ τὸ ἀρ-
γύριον καλὸν εἶναι. Φιλαυτίας. ὑπερηφανίας. Φιλαΐδαι ὄνομα τόπου. ἐν δὲ παλαιῷ ἀν-
τιγράφῳ, κατὰ τοῦτο τὸ Φιλαΐδας κεῖται Φιλέας ὄνομα κύριον. ὁ μετὰ ε΄ καὶ ϛ΄ στίχους ἤτοι ὀρδίνους
κείμενος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οὗτος ὁ Φιλαΐδας ἤγουν ὁ τόπος. τὸ ε ψιλὸν κοινότερον παραλήπεται
καὶ ἀναλογώτερον καλούμενος καὶ Φινέας. Φιλαινὶς Φιλαινίδος ὄνομα κύριον. Φιλέ-
ταιρος ὄνομα κύριον. Ἀθηναῖος κωμικός. υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα δὲ αὐτοῦ κα΄.
ὧν ἐστι καὶ ταῦτα. Ἀχιλλεύς. κορινθιαστής. κυνηγίας. φίλαυλος. κέφαλος. τηρεύς. οἰνοπίων, ἄν-
τυλλος. καὶ αὐτοφιλέταιρος. ὡς δέ τινες Νικοστράτῳ. Ἀταλάντη. λαμπαδοφόροι. Φιλαιτίων
τῶν ἐπιλαμβανομένων. Φιλέας. εἰ καὶ Φιλέαν Ἀνδοκίδης ἱεροσυλίας ἐγράψατο ὡς περ ἂν
αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Φιλέως ὄνομα κύριον.

Φιλεργός. φιλόπονος. οἱ μὲν, ὑπὸ ῥᾳθυμίας καὶ τῆς πρὸς τὸ φιλεργεῖν μαλακίας. ἀνόητοι

καὶ ἀμαθεῖς ἐπανήκων αὐτοῦ. Φιλέρημος· φιλήσυχος· ἐν ἐρημίᾳ διάγων. Φιλεριστῆσαι· φι-
λονεικῆσαι. Μένανδρος· τὸ γὰρ φιλερεῖ τῆς φιλοπρωτίας μεταξὺ αὐτῶν συμπεσὸν, διέλυσε τὰς
δυνάμεις. Φίλερως καὶ φιλέταιρος ὀνόματα κύρια. Φιλέψιος. Ἴων δὲ φιλοπαίγμων. διὰ
μοσθένης καὶ τιμοκράτους. Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ἐπὶ
τὸ μεταξὺ τῶν δημηγορειῶν μύθους λέγειν. κεκωμῴδηται καὶ εἰς πανουργίαν. Φιλεῖν, ἐγείρειν
δυσμενῶν μακρὰς μάχας. Φιλεῖ γάρ πως. τέρπεται γάρ πως. ἢ εἴωθε γάρ πως. Φιλεῖ γὰρ
τὰ πολλὰ ἑτέρως γίνεσθαι. τουτέστι συμβαίνει ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν ἢ ὡς προσδοκᾷ τις.
Ἀμετάβολοι γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἐπί τι μάθημα ἐρχόμενοι. ἕως οὗ ἐπιθυμεῖ πρά-
ξειν τὸν μισθόν. Φιλεῖ δὲ πρὸς τὰ χρηστὰ σπᾶ σοφόν. Φιλλεῖδαι· γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐκ δὲ
τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης ἡ μυοῦσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι. Φίληβος. Φι-
ληδίας· φιληδονίας· ἀνοίας. ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας, ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι. Ἀριστο-
φάνης Πλούτῳ. Φιλήδονος· ὁ χαίρων ταῖς ἡδοναῖς. Φιληδῶν· φιλῶν. ἀγαπῶν. ἀλλὰ Κό-
ρινθος, ὁ δεικτὸς φιλόξενος. ἢ σὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκει κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως. Φιληκέφα-
λη· προσφιλέστατε. Φιληκοΐα καὶ Φιλήκοος· φιλομαθής. Φιληλιαστής· ὁ φιλόδικος παρὰ
Ἀριστοφάνει. φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ. ἀντὶ τοῦ φιλόδικος. ἡλιαία γὰρ Ἀθήνησι δικαστή-
ριον μέγιστον. Φιλήμων· Συρακούσιος. υἱὸς Δάμωνος. καὶ αὐτὸς κωμικός. τῆς νέας κωμῳδίας
ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας. βραχὺ Μενάνδρου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμῳδίας πρὸς
ϙζ΄. καὶ ἐβίωσεν ἔτη ϙθ΄. εἰσὶ δὲ οἳ λέγουσιν, α΄ καὶ ρ΄. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. οὕ-
τος ὁ Φιλήμων ἄπηρος ἦν τὸ σῶμα. καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς ὁμοίως τι-
νὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δή που καὶ τοῦτο. πολεμούντων δὲ Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου, Πειραιεῖ
διαιτώμενος ὁ Φιλήμων, ὄναρ ὁρᾷ· κόρας ἀξιούσας θ΄ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἐδόκει δὲ ἐρέσθαι αὐτὰς
τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν. αὐτῶν δὲ ᾤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν ἔξω θυρῶν ἰέναι. μὴ γὰρ εἶ-
ναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ τὸ μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι. αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς. τῷ παι-
δὶ προσηγεῖται ἅ τε εἶδε. καὶ ὅσα ἤκουσε. καὶ ἅτινα εἶπεν. εἶτα μέντοι ἔγραφε τὰ λοιπὰ τοῦ δρά-
ματος. ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπιλυσάμενος, ἡσυχῇ ἔκειτο. καὶ τὰ
ὑπόλοιπα ἔσχε. καὶ οἱ ἔνδον ᾤοντο καθεύδειν αὐτόν. ἐπειδὴ δὲ μακρὸν τοῦτ᾽ ἦν, ἐκκαλύψαντες, τεθνεῶ-
τα ἐθεάσαντο. οὐκοῦν ὦ Ἐπίκουρε ἦσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι. καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπι-
κλωθεῖσαν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἰέναι ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. θεοῖς δὲ οὐδαμῇ θεμιτὸν ὁρᾶν ἔτι νε-
κροὺς καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι, οὐδὲ ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς
μὴ ἡμῖν προσέχειν ὦ μῶρε. οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. Φιλήμων ὁ νεώτερος. καὶ
αὐτὸς κωμικός. υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα μδ΄. Φιλήνεμος. ἐν ἐπι-
γράμματι. καὶ αὖθις. αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον. Φίληξ ὄνομα κύριον. Φιλητᾶς
Κῷος. υἱὸς Τηλέφου. ὢν ἐπί τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου. γραμματικὸς κριτικός. ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ
τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτο-
λεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγείας. καὶ ἄλλα. Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιος. ζήτει ἐν τῷ ῥά-
κις. Φιληταί· οὕτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται. καὶ οἱ φιλοῦντες. οἱ δὲ φιληταὶ οἱ κατὰ θεραπευτικῶς ἐναντίον
ἐρχόμενοι, νῦν μέγα περιφέρονται. Φιλητέων· λῃστῶν. ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ
πάνυ φιλητέων κλεπτῶν. Φιλήτης, ἐραστής, φιλήτης δὲ ὁ κλέπτης. Φιλία· ἡ οἰκεία χώ-
ρα. ὡς πολεμία ἡ ἀλλοδαπή. ὁ δὲ ὕπατος ἄτε ἐν τῇ φιλίᾳ ὤν, κλύδιε φέρε φιλία δαμάσκη φησί.
περὶ δὲ οὐδεμίαν τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακε, ὡς περὶ τὴν μετ᾽ αὐτῶν κατὰ τὸν Πυ-
θαγόραν εἰπεῖν αὐτὴν τὴν φιλίαν. Φιλιάζω· φίλος γίνομαι. Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βο-
ηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγα-
θοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί. Φιλικίσιμος, ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως. Φιλῖνος. Φίλι-
ος. ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· μαρτύρομαι τὸν φίλιον ὦ κράτων Δία.
Φερεκράτης Κραπατάλοις, τοῖς δὲ κειταῖς τοῖς γυναιξὶ κρίνουσι, λέγω μὴ ἐπιορκεῖν, μὴ δὲ δίκως
κείνην

κείμενον· ἢ ὅτι τὸν φίλιον μῦθον εἰς ὑμᾶς ὕστερον φιλοκράτης λέξει πολὺ τούτου κακοηθικώτερον.
Φιλλίωνος. ὄνομα κύριον. Φιλιππήσιοι. Φιλιππίδης. ἀθηναῖος. κωμικός. καὶ αὐτὸς τῆς νέας
κωμῳδίας. υἱὸς φιλοκλέους. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια΄ ὀλυμπιάδος. ἐδίδαξε δὲ αὐτὸς δράματα με΄. Φιλιπ-
πίδης ἀθηναῖος ἡμεροδρόμος. ὃς χίλια καὶ πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτὸς καὶ ἡμέρας πρὸς
λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. ὁ δὲ νόμος ἐκείνοις αὐτοὺς στρατεύειν πρὸ πανσελήνου. Φιλιππί-
δης. τῶν πολιτευομένων παρὰ ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. διὸ καὶ ἄλεξις τὸ φιλιπ-
πῶσθαι ἔφη. ἀντὶ τοῦ λελεπτῦνθαι. Φιλιππικός. ὁ καὶ βαρδάνης. ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελὼν,
ἀσέμνως καὶ ῥαθύμως τὴν βασιλείαν διέπων ἐφαίνετο. οὗτος τὴν ἐν τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ πραχθέντα, ἀ-
ναθέματι καθυπέβαλε. τὰ παρ᾽ αὐτῶν ἐνθέως δογματισθέντα δύο τὰ στερρὰ θελήματα καὶ ἐνεργεί-
ας ἀποδεχόμενος. συλλήπτορας δ᾽ εὑρηκὼς, ἰωάννην τὸν τηνικαῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερέα. καὶ γερμανὸν
τὸν κυζίκου μητροπολίτην. καὶ ἑτέρους ἱερέας καὶ συγκλητικοὺς πλείστους. Φιλιππικός. στρατη-
γὸς τῶν ῥωμαίων στρατιωτῶν. οὗτος ἔσχεν ἡρακλεῖον τὸν ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον. δυστυχή-
σαντος δὲ ἐν πολέμῳ τοῦ φιλιππικοῦ, καὶ ἀπράκτου γενομένου, ὁ ἡρακλεῖος ἐγχειρίζεται τὸ ὁπλιτικόν. ἦν
δὲ ὁ φιλιππικὸς γαμβρὸς μαυρικίου ἐπὶ θυγατρί. Φιλιππίχου ὄνομα κύριον. Φίλιππος ἀμφι-
πολίτης ἱστορικός. ῥοδιακὰ βιβλία ιθ΄. ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν. κῳακὰ βιβλία β΄. θυσιακὰ βι-
βλία β΄. καὶ ἄλλα. Φίλιππος σοφιστής. ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν ἡρωδιανοῦ κατὰ στοιχεῖον καὶ πε-
ρὶ συναλοιφῆς. Φίλιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι κωδωνιστής. ὡς ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς.
Φίλιππος ὁ βασιλεὺς νικήσας ἀθηναίους τὴν ἐν χαιρωνείᾳ μάχην, οὐ τοσοῦτον ἤνυσε διὰ τῶν ὅπλων, ὅσον
διὰ τῆς ἐπιεικείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων. διὰ μὲν τῶν πολέμων τοῖς ὅπλοις, αὐτῶν μόνων ἐγένετο· καὶ κύριος κα-
τέστη τῶν ἀντιταξαμένων. τῇ δ᾽ εὐγνωμοσύνῃ καὶ μετριότητι πάντας ἀθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν
αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον. οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν τοῖς πεπραγμένοις. ἀλλὰ μέχρι τούτου πολεμῶν
καὶ νικῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος καὶ καλοκἀγαθίας. τοι-
γαροῦν χωρὶς λύτρων ἀπέστειλας τοὺς αἰχμαλώτους. καὶ τῷ ἀντιπάτρῳ τῶν ἀθηναίων τοὺς τε-
τελευτηκότας θάψαι κελεύσας, ἔτι δὲ καὶ συνθεῖναι τὰ τούτων ὀστᾶ. καὶ τοὺς ἀπαλλαττομένους τῶν πλεί-
στους ἀμφιέσας διὰ τὴν ἀγχίνοιαν, μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο. τὸ γὰρ ἀθηναίων φρόνημα κα-
ταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ, πρὸς πᾶν ἑτοίμους αὐτοὺς ἔσχε συναγωνιστὰς ἀντὶ πολε-
μίων. Φίλιππος ὁ μακεδών. πολλοὺς τοῦ ζῆν ἀπεστέρησε. καὶ τοὺς υἱέας ὕστερον συνέλαβεν
ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον. νήπιος ὃς πατέρα κτείνας, υἱοὺς ἀπολείπει. Φιλίππου ἀ-
λεκτρυόνων. ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων. Φιλίσκος. κωμικός. τῶν δρα-
μάτων αὐτοῦ ἐστιν ἄδωνις. διὸς γοναί. θεμιστοκλῆς. ὄλυμπος. πανὸς γοναί. ἑρμοῦ καὶ ἀφροδίτης γο-
ναί. ἀρτέμιδος καὶ ἀπόλλωνος. Φιλίσκος κερκυραῖος φιλώτου υἱός. τραγικός. καὶ ἱερεὺς τοῦ δι-
ονύσου. ἐπὶ τοῦ φιλαδέλφου πτολεμαίου γεγονώς. καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη.
ἐπεὶ παρ᾽ αὐτῷ ἐνεψιλοῦτο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν. οἵτινες εἰσὶ ζ΄. καὶ
ἐκλήθησαν πλειάς. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτοῦ εἰσὶ μβ΄. Φιλίσκος αἰγινήτης. ὁ διδάξας γράμμα-
τα ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουστὴς ἦν τοῦ κυνὸς διογένους. κατὰ δὲ ἕρμιππον στίλ-
πωνος. ἔγραψε διαλόγους. ὧν ἐστι κόδρος. Φιλίσκος μιλήσιος ῥήτωρ. ἰσοκράτους ἀκουστὴς
τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. διὸ καὶ αὐλοτρύπην ἰσοκράτης αὐ-
τὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε. μιλησιακός. ἀμφικτυονικός. τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις
β΄. ἰσοκράτους ἀπόφασις. Φιλίσκος ἢ φίλιστος, συρακούσιος ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς διο-
νυσίου τοῦ τυράννου σικελίας. καὶ ἐν τῇ πρὸς καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς δὲ ἦν εὐήνου
τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε σικελικά. ἔστι δὲ τὰ πρὸς ἕλληνας αὐτοῖς πραχθέντα, διαφόρως. καὶ
γενεαλογίαν περὶ φοίνικος. καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου σικελίας. Φιλίσκος αἰγινήτης. ὃς ἐπι-
θεῖν ἐλθὼν τῶν ἀθηναίων, ἀκούσας διογένους ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὸν
ἀδελφόν. καὶ τοῦτον ἔπαθε καὶ αὐτός. καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ᾽ ἀμφοτέρους ἐλθὼν, ἐφιλοσόφησε καὶ
αὐτός. ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμιλητής, καὶ φωκίων ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν κορίνθῳ κεῖται.

καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ εἰκόνι παρὰ σινωπέων. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. Γηράσκει μὲν
χαλκὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν διόγενες καθελεῖ. μοῦνος ἐπεὶ βιοτᾶς αὐ-
ταρκέα δόξαν ἔδειξας θνατοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην. Φιλιστίδης. ὄνομα κύριον. Φιλι-
στίων προυσαεύς. ἢ ὡς φίλων σαρδιανὸς κωμικός. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμῳδίας
βιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δὲ αὐτοῦ μισοψηφιστάς. οὗτός ἐστιν ὁ γρά-
ψας τὸν φιλόγελων. ἤγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν κουρέα. νικᾷ δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶ-
σιν ἀνδρῶν. ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα. Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον γέλωτι κεράσας νι-
καεὺς φιλιστίων. Φίλιστος. ναυκρατίτης ἢ συρακούσιος. ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς δὲ εὐήνου τοῦ ἐ-
λεγειοποιοῦ. ὃς πρῶτος κατὰ ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικήν. αἰ-
γυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ'. σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια'. πρὸς τὸν τρικάρανον λόγον περὶ ναυκρά-
τεως. περὶ διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ς'. περὶ τῆς αἰγυπτίων θεολογίας βιβλία γ'. δημη-
γορίας. καὶ ἄλλα τινά. περὶ λιβύης καὶ συρίας. Φιλίτια. συμπόσια μεμιγμένας ἔχοντα ταῖς
ἡδοναῖς τοὺς πόνους. οὐ γὰρ στρωμνῆς τισιν ὑπέκειντο ἀνωχουμένοις. ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς λί-
θος ἢ ξύλον. οἱ δὲ περισσῶς φασι τῆς τοῦ σώματος φιλίας εἶναι τὸ ἀρχαῖον καθισταμένους παῖδας. ὅθεν
παλαίστραι ἐν ἥβῃ σαν. καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε. Φίλιοι καὶ φίλοι. προσφιλέστατοι. Φι-
λογόνιος. ὄνομα κύριον. Φιλογνώμης φιλογνώμονος. Φιλοδεσποτεύομαι. οὕτως ἀναξίλας.
Φιλοδωρεία. ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά. ὁ δὲ, ἀπολαυσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοδωρείας. Φιλόζω-
ος. Φιλοθεάμονες. φιλοθεωρηταί. Φιλοθηρεῖ. φιλεῖ ἀγρεύειν. Φιλόθηρος. αὐτοφυέστατον καὶ
μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος. καὶ οἷον ἐν νόῳ τῆς φιλοθήρου κόρης. Φιλοκάλως. καθαρῶς. Φιλό-
κενον στόμα. ματαιολόγον. Φιλοκλῆς. πολυπείθους ἀθηναῖος. τραγικός. τοῖς χρόνοις μετὰ εὐρι-
πίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ χολὴ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγῳδίας ρ'. ὧν ἐστι καὶ ταῦτα. ἠριγόνη. ναύπλι-
ος. οἰδίπους. οἰνεύς. πρίαμος. πηνελόπη. φιλοκτήτης. αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς. καὶ
ἔσχεν υἱὸν μόρσιμον τὸν τραγικόν. οὗτινος γίνεται ἀστυδάμας ὁ τραγικός. τούτου δὲ ἕτερος φιλοκλῆς τρα-
γικός. Φιλοκλῆς κωμῳδίας ποιητής. αἰσχροπρόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος ὡς ἔγραψε. ἢ ὀξυκέ-
φαλος. αἰσχύλου δὲ ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ, ἁλμίωνα αὐτὸν φασιν ἐπιθετικῶς. διὰ τὸ πικρὸν εἶναι.
ἄλμη γὰρ ἡ πικρία. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων. Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημονῶν. ἑαυτὸν ὑψῶν.
Φιλοκράτης ὁ στρούθιος. ὥσπερ μήλιος. ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας. ἢν δ' ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν φιλοκράτη τὸν
στρούθιον, λήψεται τάλαντον. ἢν δὲ ζῶντά γε αὐτὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα. ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ
τοὐβολοῦ. εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσι πᾶσι καὶ λυμαίνεται. τοῖς τε κοψίχοις, εἰς τὰς ῥῖνας ἐγ-
χεῖ τὰ πτερά. τάς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἷρξας ἔχει. καὶ παναγκάζει παλεύειν δεδεμένας
ἐν δικτύῳ. Φιλοκτέανος. φιλοχρήματος. φιλοκτήμων. Φιλοκτήτης. Φιλόλαος, ὄνο-
μα κύριον. οὗτος καὶ φιλόλαον ἀνεῖλε κρότων ποτὲ πάτρη. ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.
Φιλομαθής. ὁ ἔμπειρος. ξενοφῶν. δεῖ δὴ φιλομαθῆ τοῦτον πάντων ὄντα οὐχ ὅσα ἂν μάθοι τούτοις μόνοις
χρῆσθαι. ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. καὶ φιλομάθεια. Φιλομειδής. φι-
λόγελως. φιλομειδὴς δὲ ἡ ἀφροδίτη. Φιλομηλείδης. Φιλόμηλος. Φιλομιλλοῦντος. Φιλο-
μισεῖς. Φίλον οὐδετέρως. δεῦρο ὦ φίλον ἐμοί. Φιλονεικία. καὶ φιλονεικώδης τινῆ. Φιλονεικεῖ.
καὶ φιλόνεικος. Φιλόξενος εὐλυτίδου. κυθήριος λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους κδ'. τελευτᾷ δὲ ἐν
ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν κυθήρων ὑπὸ λακεδαιμονίων, ἠγοράσθη ὑπὸ ἀγεσύλου τινός. καὶ ὑ-
π' αὐτοῦ ἐτράφη. καὶ μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον ἀγεσύλου. μελανιππίδου πρια-
μένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. καλλίστρατος δὲ ἡρακλεώτην αὐτὸν φησὶ ποιητικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς γε-
νεαλογίαν τῶν αἰακιδῶν. Φιλόξενος ἀλεξανδρεὺς γραμματικός. ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν ῥώμῃ. περὶ
μονοσυλλάβων ῥημάτων. περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ ἰλιάδι. περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων. περὶ δι-
πλασιασμοῦ. περὶ μέτρων. περὶ τῆς τῶν συρακουσίων διαλέκτου. περὶ ἑλληνισμοῦ ς'. περὶ συζυγιῶν. πε-
ρὶ γλωσσῶν ε'. περὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ γλωσσῶν. περὶ τῆς λακώνων διαλέκτου. περὶ τῆς ἰάδος διαλέκτου.
καὶ τῶν λοιπῶν. Φιλόξενος. λευκαδίου, ὄνομα παρασίτου. τοῦτον φασὶ προλουόμενον ἐν ταῖς πατρίσι. καὶ

ἐν ἄλλαις

ἡλίου καὶ σελήνης· περὶ θεῶν β΄· περὶ χρόνου α΄· περὶ μύθων α΄· περὶ ἀληθείας α΄· περὶ ὀργῆς α΄·
περὶ ἀνταποδώσεως α΄· περὶ λογικῶν τῶν ὁπωστιοῦν· περὶ ἡδονῆς α΄· περὶ ἔρωτος α΄· περὶ φί-
λων καὶ φιλίας α΄· περὶ τοῦ γεγράφθαι· περὶ τοῦ Πλάτωνος· περὶ ἐκλείψεως καὶ περὶ μεγέθους ἡ-
λίου καὶ σελήνης καὶ γῆς α΄· περὶ ἀστραπῶν· περὶ πλανήτων· ἀριθμητικά· περὶ πολυγώνων ἀριθ-
μῶν· ὀπτικῶν β΄· ἐνοπτρικῶν β΄· κυκλιακά· μεσοπλέκας· καὶ ἄλλα. Φιλόσοφος. μείζονα τὸν βί-
ον ἐπετήδευε φιλόσοφος ἀνὴρ ἢ ὑπὲρ ἄριστος βασιλεύς. Φιλοσοφῶ· αἰτιατικῇ. Φιλόστρατος·
Φιλοστράτου τοῦ καὶ Βήρου Λημνίου σοφιστοῦ· καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστής· σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις·
εἶτα ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας· ἐπιστολὰς ἐρωτικάς·
εἰκόνας ἤτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ΄· διαλέξεις· αἶγας ἢ περὶ αὐλοῦ· τὸν Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυ-
ανέως ἐν βιβλίοις η΄· ἀγοράν· ἡρωϊκόν· βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ΄· ἐπιγράμματα καὶ ἄλλα
τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι. Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Λήμνιος· υἱὸς Βήρου· πατὴρ δὲ τοῦ
δευτέρου Φιλοστράτου· σοφιστὴς καὶ αὐτός· σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις· γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε
λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους· καὶ λόγους ἢ ἀστιανικοὺς δ΄· μηδείας· ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥή-
τορσι· ῥητορικὰς ἀφορμάς· περὶ τοῦ ὀνόματος· ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον· περὶ τραγῳδίας
βιβλία γ΄· γυμναστικόν· ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων· λιθογνωμικόν· πρωτέα· κύνα ἢ σο-
φιστήν· Νέρωνα· θεατήν· τραγῳδίας μγ΄· κωμῳδίας ιδ΄· καὶ ἕτερα πλεῖστα καὶ λόγου ἄξια. Φιλόστρατος
ὁ Νερβιανοῦ, ἀδελφόπαις Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Λήμνιος καὶ αὐτὸς σοφιστής· καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθή-
ναις· τελευτῆσαι δὲ καὶ ταφεὶς ἐν Λήμνῳ. ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γενόμενος τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγρα-
ψεν εἰκόνας· Παναθηναϊκόν· Τρωϊκόν· παραφράσεις τῆς Ὁμήρου ἀσπίδος· μελέτας ε΄· τινὲς δὲ καὶ
τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους εἰς τοῦτον ἀναφέρουσιν. Φιλοτέχνημα· κατασκευή· καύχησις. Φιλό-
της. Φιλοτησία· φιλία· δεξίωσις. Αἰλιανός· ἐδόκει τῷ δήμῳ διαμείβειν φιλοτησίαν τήνδε.
Φιλοτησία· ἡ φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς πότοις· ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονούμενοι ἀλ-
λήλους, ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικας· τὴν φιλοτησίαν ἐκάλουν· ὡς Ὑπερίδης φησὶ καὶ Ἄλεξις· καὶ Ὅ-
μηρος· δειδέχατ᾽ ἀλλήλους· καὶ αὖθις· ἐγχείτω τὶς τούτῳ φιλοτησίαν. καὶ φιλοτησίας δεξιώσεις
διὰ τῆς φιλίας· καὶ φιλοτησίαν προπίνειν ἐστίν, ἡνίκα τὶς ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιά-
λης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ καὶ τὴν φιάλην χαριζόμενος. Φιλοτησίας· τῆς
φιλικῆς δεξιώσεως. οἱ Αἰτωλοὶ δὲ Ἀθηναίοις τὸν οἶνον ἐκόμιζον. φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ κοινω-
νῆσαι, καὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς ζοφίμοις βουλόμενοι. Φιλότητα· φιλίαν. Φιλοτιμεῖται· ἐπιδα-
ψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει. ἀγαπᾷ. Φιλοτιμία· καλλιλεξία. Ἀριστοφάνης· φιλο-
τιμία μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεὼ λέξουσαν ἐστὶν ὦ γυναῖκες. Φιλοτιμίας· δωρεᾶς ἢ πλεονεξίας·
ἢ κενοδοξίας. καὶ φιλοτιμούμενος· τουτέστι κενοδοξῶν. Φιλοτιμότερα Κλεοφῶντος· ἐφ᾽ οὗ
δὴ χείλεσιν ἐπιβρέμεται θρῃκία χελιδών. ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς θρᾷκα. υἱὸν
θρᾴσσης. ὃς ἐκαλεῖτο λυροποιός. ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς δυσγένειαν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς
πόλεως, στρατηγὸς Ἀθηναίων. εἰς ὃν δημαγωγὸν, δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος καὶ ἐπιγράφεται ὁμω-
νύμως Κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος. Φιλοτιμοῦμαι· δοτικῇ.
Φιλοτίμως· μεγαλοδώρως· ὑπερμέτρως. ἐπιμελῶς. ὁ δὲ θεολόγος ὅτε λέγει τὸ φιλότιμον κατα-
λῦσαι, τινὲς φασὶ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ῥητορικήν. μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφελέσι ταῦτα, καὶ ἑξῆς.
Φιλουργός· οὗτος ἄσωτος ὤν, ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας· καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος.
ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Φιλοφρονεῖσθαι· φιλικῶς ἔχειν.
Φιλοφρονούμενοι· παραμυθούμενοι. Φιλοφρόνως· σπουδαίως, προθύμως. Φιλοφρονῶ· αἰτιατικῇ.
Φιλοφροσύνη· δεξίωσις· ἡ προσήνεια. Φιλόχορος Κύκνου. Ἀθηναῖος μάντις καὶ ἱεροσκόπος·
γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους· ὡς ἐπιβα-
λεῖν πρεσβύτῃ νέον ὄντα Ἐρατοσθένη. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἀντιγόνου· ὅτι διεβλή-
θη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ΄· περιέχει δὲ τὰς Ἀ-
θηναίων πράξεις· καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου τοῦ προσαγορευθέντος θεοῦ·

ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα. περὶ μαντικῆς δ΄. περὶ θυσιῶν α΄. περὶ τῆς τετραπόλεως. Σαλαμῖνος κτίσις. ἐ-
πιγράμματα Ἀττικά. περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων βιβλία ιζ΄. περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σω-
κρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου. Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις β΄. πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀτθίδα. ἐ-
πιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος. ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας. περὶ ἱερῶν. περὶ τῶν Σοφοκλέ-
ους μύθων βιβλία ε΄. περὶ Εὐριπίδου. περὶ Ἀλκμᾶνος. περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι. συναγωγὴν ἡ-
ρωίδων. ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν. Δηλιακὰ βιβλία β΄. περὶ εὑρημάτων. περὶ καθαρμῶν. περὶ
συμβόλων. Φιλοχρηματία. Φιλοψυχήσαντες. αἰτίοχοι ἀγόμενοι δέσμιοι αὐτορίῳ. φιλο-
ψυχήσαντα μέχρις ἐσχάτου διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος, ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πόλεως διαδέχεται.
Φιλῳδὸν γένος. οἱ βάτραχοι. παρὰ τὸ φιλεῖν ᾄδειν. Φιλιωθέντες. οἱ δὲ νεώτεροι φιλιωθέν-
τες. φίλοι γενόμενοι. ὡς ὑπὸ πολεμωθέντες, ἤγουν πολέμιοι γενόμενοι. Αἰλιανὸς κικίλκι ἱστορία,
ἐπιλαβείᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλιωθέντες, εἶτα μέντοι τὴν πίστιν ἢ ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ τῆς φιλίας οὐκ
ἐτήρησαν. καὶ φιλιωθῆναι, φίλος γενέσθαι. ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν φιλιωθῆναι οἱ. καὶ
αὖθις. φιλιωθεὶς ἐν τούτοις τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ διέπεμψε. Φίλων, Βύβλιος γραμμα-
τικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἐγγὺς Νέρωνος. καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν. ὕπατον γοῦν Σεβῆρον
τὸν Ἑρέννιον χρηματίσαντα, αὐτὸς εἶναί φησιν ὅτε καὶ ἦγεν ὄγδοον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. ὀλυμπιά-
δι δὲ κ΄ καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων, βιβλία ιβ΄.
περὶ πόλεων καὶ οὓς ἑκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε. βιβλία λ΄. περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ. ἐφ᾽ οὗ
καὶ ἦν ὁ Φίλων. καὶ ἄλλα. ὕπατος γέγονεν ὁ Φίλων Ἑρέννιος χρηματίσας ὡς αὐτός φησι. Φίλων Ἰου-
δαῖος. τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. γένους ἱερέων. φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, εἰς μέγα προύβη παι-
δείας. ὡς μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παίδευσιν. τήν τε τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων. καὶ τὰς λοι-
πὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει. ἐπαλό τι σέ τε λόγου, παρόμοιον Πλάτωνι. ὥστε καὶ εἰς παροι-
μίαν παρ᾽ Ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι. ἢ Πλάτων φιλωνίζει ἢ Φίλων πλατωνίζει. τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης
τῆς τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. καὶ τίνα μὲν γέγραπται αὐτῷ βιβλία
ἄπειρα. δεξῶν καὶ ταῦτα. περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α΄. περὶ φύσεως καὶ εὑρήματος α΄. περὶ
ὧν κατὰ νοῦν τις εὔχεται α΄. περὶ παιδείας ἕν. περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων α΄. περὶ μερισμοῦ ἴσων
καὶ ἐναντίων α΄. περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων. περὶ ἐναγειοσῶν γραφῶν διὰ τίνων. περὶ συνθήκης λόγοι β΄. περὶ
βίου φιλοσόφου. περὶ γιγάντων α΄. περὶ ὀνείρων ε΄. περὶ ζητημάτων καὶ ἐπιλυμάτων τῆς ἐξό-
δου. ε΄. περὶ τῆς σκηνῆς καὶ δεκαλόγου, δ΄. περὶ θυσιῶν. περὶ ὑποσχέσεων, ἤτοι κατάρων. περὶ προνοίας.
περὶ Ἰουδαίων α΄. περὶ ἀγωγῆς βίου. περὶ Ἀλεξάνδρου. καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα.
περὶ τοῦ πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι. περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν. περὶ βίου θεωρητικοῦ. περὶ οἰκε-
τῶν. περὶ γεωργίας λόγους β΄. περὶ μέθης β΄. περὶ τοῦ Μωσέως βίου. εἰς τὰ Χερουβίμ. τουτέστι τὴν
φλογίνην ῥομφαίαν. εἰς τὴν πεντάτευχον Μωϋσέως. καὶ εἰς αὐτὸν Μωϋσῆν λόγους ε΄. λέγουσι τοῦ-
τον ἐπὶ Γαΐου Καλλιγόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι. ὁπηνίκα πρεσβευτὴς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστά-
λη. καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ
Πέτρῳ. καὶ τούτου ἐσχηκέναι φιλίαν. καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδαστὰς Μάρκου τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν
Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεσι κεκοσμηκέναι. εἰσὶν οὖν ὡς προείπομεν περιφανῆ καὶ ἀρίθμητα συντάγ-
ματα. καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα. Φίλων Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα
τῶν ᾀσμάτων. Φιλωνίδης. Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος. πρότερον ἦν γναφεύς. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἦν Κόθορνοι. Ἀπήνη. Φιλέταιρος. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀπαίδευτοι. Φιλῶ σε, καὶ ἥδομαι. ἐὰν εὑ-
ρεθῶσι δύο ῥήματα καθ᾽ ἑνὸς μέρους λόγου συντασσόμενα ὥσπερ ὧδε, μετ᾽ ἀντωνυμίας, τῷ
ἐν ἰδίᾳ προτέρῳ ὀφείλομεν συντάξαι τὴν ἀντωνυμίαν. τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα οὐδὲν βλάπτει κἂν ἀ-
πολύτως ἐκφέρηται. οἷον φιλῶ σε καὶ ἥδομαι. τὸ φιλῶ σύνταξιν αἰτιατικῆς. τὸ δὲ ἥδομαι
οὐδεμίαν. ἀλλ᾽ ἐστὶν ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα. οἷον ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου. Φιλώτας. Φιλ-
τάτιον. ὦ Εὐριπίδιον, γλυκύτατον. ὦ φίλτατε. Φιλοίκτιστον. ὀδυρτικόν. θρηνητικόν. Σοφοκλῆς.
κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή. Φιλοίτης ὄνομα κύριον. καὶ Φιλοίτιος. Φίλυδρα. φιλοῦντα
τὸ ὕδωρ.

τὸ ὕδωρ. Φιλλύλλιος ἀθηναῖος. κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. τὰ δράματα αὐτοῦ ἐ-
στιν αἰγεύς. αὔγη. ἀντεία. ἑταίρας ὄνομα. δωδεκάτη. ἡρακλῆς. πλύντρια ἢ ναυσικάα. πό
λις φρεωρύχος. ἀταλάντη. ἡ γῆ. φίλυρα. εἶδος δένδρου. ἔχον φλοιὸν βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον.
Φιλύρειος. κινησίας. οὗτος διθυραμβοποιὸς ἦν. φιλύρειος δὲ ἀντὶ τοῦ χλωρός. ἡ γὰρ φι
λύρα χλωρὰ καὶ κοῦφος. ὡς ἂν διθυραμβοποιὸς ἀπλῆ καὶ κοῦφα ποιῶν. καὶ τὸ ξύλον τοῦ κούφου
καὶ ἀφρόν. ἦν δὲ καὶ χωλὸς. καὶ κυλλός. φιμινάλια. ἀραξυρίδας. βρακία. φιμιός. φι-
μῷ αἰτιατικῇ. φίμωσον φιμοῖ. ἄγχει. ἐπιστομίζει. τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ ἐσφαγ-
μένου, μή τινα τῇ ψυχῇ συνεκπέμψειε φωνήν. ὁ ἐν ἐστῶς φιμῷ. φιμὸς ὁ χαλινός. φιμοί. αἰσ
χίνης κατὰ τιμάρχου καὶ φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα. φιμὸς δέ ἐστιν ὁ καλούμενος κημός,
εἰς ὃν ἐμβάλλονται αἱ ψῆφοι. δίφιλος δέ φησιν, ἕλκεις μέσον τὸν φιμὸν ὡς ἂν ἐμβάλῃ. φινεὲς, ἀνὴρ τό-
τε ἀγαθὰ κρείττων τῶν νεωτέρων, καὶ τοῦ πρεσβυτέρου ἀξιώματι τοὺς ἡλικιώτας ὑπερέχων. ἐλεαζάρου
γὰρ τοῦ ἀρχιερέως υἱός. μωυσέως δὲ ἀδελφοῦ παιδὸς υἱός. ὃς ὑπεραλγήσας τοῖς πεπραγμένοις
ὑπὸ ζαμβρῆ. καὶ πρὶν ἰσχυροτέραν γενέσθαι τὴν ὕβριν ὑπὸ τῆς ἀδείας, ἔργῳ τὴν δίκην αὐ-
τῶν εἰς πράξασθαι διαγνούς, καὶ κωλύσαι διαβῆναι τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας τῶν ἀρξαμέ-
νων οὐ κολαζομένων. τόλμῃ δὲ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἀνδρείᾳ τοσοῦτον προέχων, ὡς μὴ πρότερ-
ον, εἴ τι συσταίη τῶν δεινῶν ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι, καὶ νίκην τὴν ἑαυτοῦ λαβεῖν.
ἐπὶ τὴν τοῦ ζαμβρῆ σκηνὴν παραγενόμενος, αὐτόν τε παίων τῇ ῥομφαίᾳ καὶ τὴν χοσβίαν ἀπέκτει-
νεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, ὅσοι ἀρετῆς ἀντιποίησις ἦν. καὶ τοῦ φιλοκαλεῖν μιμηταὶ γινόμενοι τοῦ φινεὲς
τόλμης, ἀνῄρουν τοὺς ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ζαμβρῆ, τὴν αἰτίαν εἰληφότας. ἀπόλλυνται μὲν οὖν
καὶ ὑπὸ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας, πολλοὶ τῶν παρανομησάντων. ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ λοι-
μῷ. ταύτην ἐνσκήψαντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ τὴν νόσον. ὅσοι τε ξυγγενεῖς ὄντες κωλύειν ἐξὸν, συνοαυτοὺς
ἐπὶ ταῦτα ἀδικεῖν, δόξαντες ἀπέθνησκον. ἀπόλλυνται μὲν οὖν ἐκ τῶν ταγμάτων ἄνδρες οὐχ ἧττον
τετρακισμυρίων καὶ ἑξακοσίων. ὑπὸ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας μωυσῆς, ἐπὶ τὸν μαδιηνιτῶν
ὄλεθρον τὴν στρατιὰν ἐξέπεμψε. φινεὺς ὄνομα κύριον. καὶ φινείδης ὁ ἀπὸ τοῦ φινέως. φί
νιον. ὄνομα τόπου ἐν πόντῳ. ἢ ὄρος. φινίδας ὄνομα κύριον. φιρμιλιανός. ζήτει ἐν τῷ
πολυπάτω. ἐφ᾽ ὧν ἦσαν ἐπὶ λαῖς αὐτοῦ γρατιανοῦ καὶ οὐαλεντινιανοῦ καὶ θεοδοσίου. καὶ κυροῦ φιρμιλια-
νοῦ πρὸς τέλος. φίσκος. δημόσιον ταμιεῖον. φιτρῶν. κορμῶν ξύλων. φίτυ. ἀριστοφάνης. τὸ
δὲ φίτυ πρῶτον φύσει φιτύσαι. γεννῆσαι ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν. ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκ ἔτι. ἀλλὰ γεννῆσαι. καὶ
φιτύοντος ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος. λέγεται καὶ τὸ γέννημα φίτυμα. πόλις αὐτολύκου. αὐτὰρ ἔηγαγες
κενὸν φίτυμα τῶν βοῶν. φθάνει αἰτιατικῇ. προλαμβάνει. φθάνοντες ἔργου γίνεται. φθὰς
ὁ ἥφαιστος παραμέμφεται. καὶ παροιμία. ἢ φθάσοι λελάληκεν. οἱ δὲ, ἀφθὰς φασί. ὥσπερ σαφὶς
ἀσαφίς. στάχυς ἄσταχυς. φθάσειν. προλάβοι. οἷον ὅτι ἂν ἐν λογισμοῖς ἀποδῦντας. ἢ παν
τὸς ἀπὸ μιᾶς τινος συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν. ἀπὸ μό
νου τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι πλατωνικῶς. οὓς φθάσειεν ἂν ἡ σκιὰ σφεδρύξασθαί τι τῶν
δεόντων. οἱ δὲ παλαιοὶ πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, ἐβαλανοφάγουν. ἔνθεν
καὶ ὀφαγεῖν εἴρηται. φθασάμενοι. ἐπιφθασάμενοι. λέγουσι τὴν αἶγα τὴν τοῦ διὸς τροφὸν
καταστερίσθαι. καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν, ἐπιτυγχάνειν ὅσα ἂν εὔξηται.
φθαίησι. προλάβοι ἔτι εἰς ἐκκλησίαν. καὶ φθαίησι. φθέγμα. ῥῆμα. φθέγγομαι. αἰ-
τιατικῇ. φθεὶρ ὁ τῆς πίτυος καρπός. φθείρω αἰτιατικῇ. πᾶν τὸ φθειρόμενον, κατὰ δύο τρό
πους φθείρεται. ἢ τὸν τῶν σωμάτων, τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει, ἢ τὸν τῶν ἀσωμάτων, ἀνησκευασμένου τοῦ εἴ-
δους τῇ ἀναρμοστίᾳ τοῦ ὑποκειμένου. φθεῖσθαι. διαφθείρεσθαι. φθήμενος. προλαβών. καταλαβών.
φθῆναι. προλαβεῖν. ἰώσηπος. δυσφοροῦντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἐπεὶ τὸ φθῆναι τὸν μισθὸν δεδωκέναι τοῖς ἰσραη-
λίταις παραβὰς ἐκεῖνο ὁ προφήτης ὅτι τοῦτο θεῷ δοκεῖ. φθήσεται. καταλήψεται. φθία πόλις. πατρὶς ἀχιλ-
λέως. καὶ φθιάδος θετταλικῆς. φθιμένης νυκτός. ἢ παρελθούσης, ὡς καὶ τῆς δύνουσης φθιμένης νυκτός. καὶ
φθίμενος. φθαρείς. φθινὰς νόσος. φθῖναι. φθαρῆναι. φθίνει. φθείρεται. λήγει. καὶ φθινό

μενοι. Φθινόπωρον· παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γινομένου τῶν καρπῶν πρὸς τοὺς τόπους ἀφ' ὧν ἐγίνοντο. τὸ δὲ γινέσεως αὐτῆς αἴτιον γίνεσθαι τὸν ἥλιον, διαταμίζοντα τὰ νέφη. καὶ φθινοπωρίδα εἰν ἁλὶ νήχεσθαι. φθινοπωρίδα τὴν κολυμβάδα λέγει. Φθινύθων· φθειρόμενος. Φθῖος ὄνομα κύριον. καὶ Φθιώτης ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. θηλυκῶς δὲ Φθιῶτις γυνὴ διὰ τοῦ ι. Φθιρῶν ὄρος Μαιάνδρου. Φθισίμβροτος· διαφθείρουσα τοὺς ἄνδρας. καὶ Φθισήνορος ὁμοίως τῆς φθειρούσης τοὺς ἄνδρας. Φθίσθαι· φθαρῆναι. Φθῖος· νῆσος. Φθίσονται· διαφθαρήσονται. Φθιτὸν γένος. Φθογγαῖς· βοαῖς ἢ φωναῖς. Φθόη· φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους διὰ αἵματος ἀναγωγῆς. Ἀριστείδης· τὴν ἱππικὴν φθόην. καὶ Αἰλιανός. Φθόῃ γυνὴ θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον ἐρινόμενον καὶ λεγόμενον ἰάσατο ὁ Ἀσκληπιός. Φθόϊς· τὸ πληθυντικὸν φθόεις. ἔστι δὲ ὄνομα πλακούντων πέμματα. ἃ τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθυον. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ τροχιὰν ἐν κανέῳ φθοΐδας σιτεύτας ἐφ' ἅλωος ὧδε μάτερ φέρω. τοὺς φθοῖς μονοσυλλάβως ἔθος λέγειν τοῖς ἀττικοῖς. Ἀριστοφάνης τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας. Φθόνος ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τοῦ πλησίον βασκανία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Φθόνος· πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινός. ἐκ τούτου δῆλον ὡς καὶ φθονερὸς ἂν εἴη ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπιεικῶν εὐπραγίαις. ἢ κεκινημένου. ἐπεὶ πρόδηλος ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις. οἱ γὰρ ἐπιεικεῖς ἀγαθοί, οὐκ ἂν εἴη ὁ ἐπιεικὴς φθονερός. Φθόνος νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικόν. καὶ ἐσθίον ψυχὴν ἣν ἂν καταλάβοι. ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον, καὶ ὁ ἔρως ταυτόν ἐστιν. οἷς ἐκεῖνος ἔχθιστον καλεῖ τὸ θεῖον περιβλέπων τὸ συμφυὲς ἀρρώστημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτά. εἰσὶ δὲ καὶ ἴαμβοι τὸ δεύτερον τοῦ φθόνου ξέσας γράμμα, ἄρεις ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον. καὶ Σοφοκλῆς· πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει. καὶ αὖθις· πιστὰ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. καὶ Πίνδαρος· ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς. καὶ αὖθις· σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὅμως ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου δίκην γὰρ θανάτου ὦφλε. Φθονῶ σοι δοτικῇ. φθονῶ σοι τοῦδε. ζωὸν ἀτιμάσαντες, ἀποφθίμενον ποθέουσι. καὶ ποθ' ὑπὸ τύμβοιο καὶ ἀπνόου εἰδώλοιο, ἄστυ νεῖκος ἐπῆλθεν. ἔριν δὲ στήσατο λαός. Φθόρος ἀρσενικῶς. οὗτος ἦν αὐτῷ καταπεπαυσμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ φθόρος. καὶ αὖθις· πολὺς δὲ φθόρος ἐγένετο τῶν σωμάτων. εἰ γάρ τοι δεῖ νοεῖν τὸν φθόρον, τὸ τὰν ἰδών τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς. Φλάβιος· ὄνομα χρηματισμοῦ. Φλάϊς ὄνομα κύριον. ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου. καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι.

Φλαμίνιος ὄνομα κύριον. ὁ Φλαμίνιος ὀχλοκόπος. καὶ δημαγωγὸς τέλειος. πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμόν, οὐκ εὐφυής. καὶ Φλαμινίου. Φλαῦ. θλαῦ. τύπτειν. φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κέραν. Ἀριστοφάνης. νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια. ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα. καὶ οὐκ εὐκόρακας ἐρρήσετε. Φλαῦρον· φλαῦρον ἀττικῶς. φαῦλον δὲ κοινῶς. ἢ ὕφον κακόν. διαφέρει δὲ ὅμως φλαῦρον καὶ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακόν. φαῦλον δὲ τὸ μέγα. Φλαῦρον· φλύαρον. ἀηδές. δύσφημον. λυπηρόν. παρὰ Ἀριστοφ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὃς νέος πέσοι. τουτέστι τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα, ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον. αὐτόμ. καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς. καὶ νοῦν ἔχοντας. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατο οὐδεὶς πώποτε. οὐδ' ἠλείψατο. οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. Φλαυρότατον· κρίναντες δὲ ταῦτα, ὑπολείπεσθαι τοῦ στρατιωτικοῦ τὸ φλαυρότατον. παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι τὸ κακόν. καὶ αὖθις· τὴν ἀλώπεχως φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰσθῆτε. καὶ φλαυρουργὸς ὁ μικρὰ καὶ κακὰ ἐργαζόμενος. Σοφοκλῆς. φλαυρουργοῦ τινος πρὸς τεχνήματα ἀνδρός. Φλεβάζοντες, βρύοντες.

Φλεβοτομεῖν· ζήτει ἐν τῷ γένει. Φλέγμα· οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς. πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα. τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἄπεπτα. ἀπὸ γὰρ φλέγματος, μεταβάλλεται ὁ ξινὸς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον. ἔστιν οὖν οὐχ ἁπλῶς πρῶτον. ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων. Φλεγμαινούσαν ἔλκει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρέσσειν. Φλέγει· ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖ. Σοφοκλῆς. πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει. Φλέγων· ζωπυρῶν.

ἀνεγείρων

ἀνεγείρων ἄστρων οὐρανίαν φλέγων. Φλέγων. Τραλλιανὸς ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ καίσαρος. οἱ δὲ,
Ἀδριανοῦ φασιν. ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις΄. ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ΄ ὀ-
λυμπιάδος, τὰ πραχθέντα πανταχοῦ. τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η΄. ἔκφρασιν Σικελίας. περὶ μα-
κροβίων καὶ θαυμασίων. περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ΄. περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ
ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων. ἐπιτομὴν ὀλυμπιονικῶν, ἐν βιβλίοις β΄. καὶ ἄλλα. τούτου τοῦ Φλέ-
γοντος, ὥς φησι Φιλοστόργιος. ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα, διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν
τοῦ πλάτους Φλέγοντος καὶ Δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων, καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ ἰδίου λόγου
ποιουμένων. ἐπεὶ τῆς εἰς εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἐληλυθότων, οὐδ᾽ ὁτιοῦν οὐδ᾽ οὗτος
δείκνυται περιφροντικώς. ὅνπερ οὐδ᾽ ἐκεῖνοι τρόπον. πολὺ ἀντίον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος. καὶ δεδοικότι
ἔοικε, καὶ ἀλαρουμένῳ, ὡς μὴ προσκρούσειεν Ἕλλησι. Φλεγραίας. πεδίον θρακικόν. Ἀριστοφάνης
ἵνα παρ᾽ αὐτοὺς γηγενεῖς ἀλαζονευομένους καθυπερακοντίσαι. Φλεγύας. ὁ ἀετός. Φλεγύα πό-
λις Βοιωτίας. ὁ ἀπὸ ταύτης Φλεγύας Φλεγύου. Φλεγυρά. λαμπρά. Φλέγουσα. λάμ-
πουσα. ἡ θερμὴ διὰ τοὺς ἄνθρακας. Ἀριστοφάνης. δὴ ῥομοῦσα λεῖ φλεγυρὰ προσέχουσα μένος.
Φλεδονεία πόλις. Φλεδονεία καὶ ἡ Φλυαρία ἀπὸ τοῦ Φλεδονῶ Φλεδονεία. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ
φλύω, ὃ καὶ φλέω λέγεται. ἢ φλεδὼν ἡ φλυαρία. Φλέδων. τὸν ἀπιθένη τὸν φιλόσοφον ἐπι-
τιμῶν ὁ Τίμων διὰ τὸ πλῆθος, παντοφυῆ φλέδονα καλεῖ. Φλέων φλέω. λοχμῶδες φυτόν.
οὗ μνημονεύει καὶ Θεόφραστος. παραδηλῶν ὅτι πολέμιος ἐστι βοτάνη. ὥστε βούτομον. ἢ ἐν Ἀμφι-
αράῳ. ἔνθεν ἂν λάβοι μισθὸν παρ᾽ ὧν τὸ ῥύσμα φλέων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. ἡλάμεθα διὰ κυπεί-
ρου καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς πολυκολύμβοισι μέλεσι. Φλέσιον. τόπος. Φλυαφεῖ φλυαρεῖ.
Φλήναφος. μωρολόγος. καὶ Φληναφία θηλυκόν. Φλιά. ὁ παραστάτης τῆς θύρας. Φλέ-
σι. μιμητικῶς φωνεῖ. Φλόπα. λαμπρά. Φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον. περὶ τοῦ ὀ-
ρέσου σώματος. ἢ φλόγειος. Φλογμός. καῦμα. ἐκπυράκτωσις. Φλόμος βοτάνη. Φλόμος τὸ
ὄρνεον διὰ τοῦ ο μικροῦ. φλῶμος δὲ ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ω μεγάλου. Φλῶμος βοτάνη. φλῶμος βοτάνη
ἢ ἀντὶ θρυαλλίδος χρῶνται. Αἰλιανός. ἐμβαλὼν δὲ εἰς τὴν λίμνην φλόμου φύλλα. ἢ κάρυα πολλὰ ἐκ τῆς
Γνείης. Φλωράσιον. Φλωρέντεια πόλις. Φλωρέντιος δὲ ὄνομα κύριον. Φλοιδούμενος καιόμενος
βρασσόμενος. Φλοιός. ὁ λέπος τοῦ δένδρου. εἶχε δὲ ὁ κεραύνιος ἀπελέκητον φωνήν. καὶ φλοι-
οῦ μεστὴν ῥαψῳδῶν. Φλοίσβου. ταράχου. φλοῖσβος ἀπὸ τοῦ φλέω τὸ ἀναβράζω γίνεται φλό-
βος ἢ φλοῖσβος. Φλύακες. Σωτάδης ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι κιναίδους. διαλέκτῳ Ἰωνικῇ.
ἢ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ ἕτεροι.
Φλύαρος. φλήναφος ἢ λῆρος. μάταιοι λόγοι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τὰ δ᾽ ἄλλα πάντ᾽ ἐστί
φλύαρος. καὶ αὖθις. μὴ δὲ οὔσης ἀνάγκης τί δεῖ φλυαρεῖν ὁτιοῦν πρὸς ὁντιναοῦν. Φλυδού-
μενος. ἀντὶ τοῦ θρασσόμενος. καταπονούμενος. καὶ Λυκόφρων. Φλυία. δῆμος τῆς Κεκροπί-
δος. ὁ δημότης Φλυεύς. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής. Φλύειν τὸ
ἀναζεῖν. ἤγουν βράζειν. Φλυκταίνας τὰς τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ κωπηλα-
τεῖν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας ἔχω. Φλυκτὶς φλυκτίδος. τὸ ἀπὸ πυρὸς φύ-
σημα. ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ. Φόβας. τὰς κόμας. τιμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας.
Φοβερά. ἡ περίφοβος. ἔκπταμαι φοβερὰν φρένα. δείματι παλλομένων. ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαι.
Φοβερός. ὁ φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτει. καὶ παρὰ Ἀρριανῷ. οἱ δὲ, φοβεροὶ γενό-
μενοι, ἔφυγον ἀπολιπόντες τὰς πόλεις. καὶ αὖθις Ἀρριανός. οἱ δὲ ἐμβεβληκότων τῶν πολεμί-
ων, φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι ἄνευ τοῦ ἐς τὸ καιρὸν ὠφελίμου ἀπώλλυντο. Φοβερὸς καὶ ὁ καταπλη-
κτικός. Ἀντίβας δὲ λαμπρὸς ἤδη καὶ φοβερὸς ὤν, ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν τυραννίδα. Φοβεσι-
στράτη. ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν. φοβέστρα ἡ ἄλλησις. Φορμηκόμη θρίξ. ὅστις φόρμησι ξανθοῦται τὰς
κόμας. Φόβος. φυγή. ἢ δειλία. φόβος δέ ἐστι προσδοκία κακοῦ. εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται
ταῦτα. δεῖμα, ὄκνος, αἰσχύνη, ἔκπληξις, θόρυβος, ἀγωνία. δεῖμα μὲν οὖν ἐστι, φόβος δέος ἐμ-
ποιῶν. ὄκνος δὲ φόβος μελλούσης ἐνεργείας. αἰσχύνη δὲ, φόβος ἀδοξίας. ἔκπληξις δὲ, φόβος

ἢ κατὰ φαντασίαν ἀσυνήθους πράγματος. θόρυβος δέ, φόβος μετὰ κατεπείξεως φωνῆς. ἀγωνία δέ,
φόβος ἀδήλου πράγματος. ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμασιότης τῆς ἐκπλήξεως. ἄλλο οὐχ ὑπερβολή. γέ-
νος γὰρ ἐκπλήξεως ἡ θαυμασιότης. ἡ δὲ ὑπερβολὴ διαφορά. τῶν γὰρ θαυμαζόντων, οἱ μέν, κα-
θ᾽ ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν· ὡς ἐκπεπληγμένοι. οἱ δέ, μετρίως. τὸ δὲ θαυμάζειν καθ᾽ ὑπερβολὴν
ἐστὶν ἐκπλήττεσθαι. Φόβος· παρ᾽ Ὁμήρῳ ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγει ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου· διότι ὁ
βουλόμενος σοφὸς εἶναι ἀπὸ δουλείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας παραληφθῇ,
φόβος κυρίου. οὐχ ὁ παθητικός· ὁ δὲ κολάσεων προσγινόμενος. ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν
φόβον. ἀλλ᾽ ἡ κατὰ σεβασμὸν δουλεία. οὗτος γὰρ ὁ φόβος κυρίου πάντα ὑπερέβαλε. Φο-
βῶ καὶ φοβοῦμαι αἰτιατικῇ. Φολβὰς ὄνομα κύριον. Φολίδες αἱ λεπίδες. καταχρηστικῶς δὲ
τὰ μικρὰ πτερά. τούτοις γὰρ ἐοίκασι. Φολιδωτόν· λεπιδωτόν. καὶ φολιδωτοὶ ἰχθύες. καὶ σαῦρα. καὶ
σαλαμάνδρα. καὶ χελώνη. καὶ κροκόδειλος. καὶ τὸ τῶν ὄφεων πᾶν γένος. ταῦτα δὲ λέπται κατά τινας
καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι. ὁ δὲ κροκόδειλος φωλεύει τὰς χειμερίους ἡμέρας μ΄ κατὰ γῆς ἐγκε-
κρυμμένος. τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται. ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη. Φολίς· τὸ τοῦ δέρματος. φόλλις δὲ ἀρ-
σενικῶς φόλλεως, ὁ ὀβολός. πληθυντικῶς τοὺς φόλλεις. Φολκὸς ὁ στραβός. Φόλος ὄνομα
τόπου. Φουλβία· Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος ἀποτεμοῦσα τὴν κεφαλὴν καὶ
ἐπὶ τοῖς γόνασι λαβοῦσα, πολλὰ μὲν τοῦ αὐτὴν ἐξυβρίσασα καὶ ἐμπτύσασα· τέλος δὲ τὸ ἑαυτῆς δι-
ανοίξασα στόμα, ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσασα· καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν κα-
κεντήσασα. πολλά τε καὶ μιαρὰ προσφθεγξαμένη, ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆναι προσέταξεν· ὅθεν κα-
τ᾽ αὐτῆς δημηγορῶν ἠκούετο, ἐκεῖθεν καὶ ὁρῶτο. Φονᾷ· ἐνθύμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχει. ὁ δ᾽ ἐπε-
πυνθάνεται ὅσα ἡ παῖς ἔδρασε. καὶ διώκει φονῶν. καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος. Φονή· ὁ φόνος.
Φονῆσι· τοῖς φόνοις. Φονία ὁρμή. καὶ φόνιον αἷμα, καὶ φόνιος ὠμὸς ἀνήρ. Φόνος, ἡ μέ-
χρι ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Φόνος ἔρρανσεν· αἷμα ἔρρανσε. Φονῶντες· οἱ δὲ
λεόντειον ἐβρυχῶντο φονῶντες, φονῶσαι προκεκριμένοι. Φόνου πτερόν· τὸ διὰ τῶν οἰστῶν πτε-
ρόεντα, ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον. Φόξινος· εἶδος ἰχθύος.
Φοξός· ὁ ὀξυκέφαλος. Φόωντα· ψηλαφῶντα. Φόως· Ὅμηρος ἦγαγε πρὸς φόως δέ. περὶ τῆς
τελειώσεως τοῦ ὡρισμένου καιροῦ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει. αἱ δὲ πεπτάσθαι, τεῦξαν φάος, ὥστε
διαμένειν τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν. ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων. ὥστε φόως
δὲ τ᾽ ἑτάροισιν ἔθηκεν ἄνδρα λαβών. Φορά· ἡ κατὰ ὅλου τόπου ἐναλλαγή. καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυνα-
μένη ἐφ᾽ ἑαυτῆς στῆναι ὅταν θέλῃ. ἐκ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φοράν, τὸ γένος ἐν
τῷ εἴδει τίθεται. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο Πλάτων. ὁριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν, φορὰν αὐ-
τὴν εἶπεν. ἀλλὰ φορὰ μέν ἐστι τῶν ἀψύχων καὶ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου. τὸ δὲ
ἀκουσίως ἀντὶ τοῦ οὐχ ἑκουσίως. εἰ οὖν τινά ἐστιν ἑκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου ὡς τὰ
βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλέον ἡ κατὰ τόπον κίνησις. οὐ πᾶσα δὲ κατὰ τόπον κίνησις φορά. καὶ αὖ-
θις δυσχέρεια μὲν πολλὴ τοῦ δὲ τοῦ φορήματος. ὅμως δὲ τλῆθι, τοῖσι γηραιοῖσι τὸ ταῦτα σχεῖν ἐχ-
θρὸν καὶ τὸ χρηστὸν δουλεύει. σὺ δὲ κλίνοντι τοῦ τὸ νεῖκος οὐ καλόν. ὁ δέ, ἐκ πλείστου ἀμφωτέ-
ρω πόδε πεπηρωμένος, πρὸς τοὺς πόνους φοράδην ἐφοίτα. καὶ ταύτῃ τοὺς ἐναντίους κατέπληττε.
καὶ φοράδην ὑφ᾽ ἑτέρων βασταζόμενος. Φοράς, ὁ ἑρμαῖος ἡ τύχας. καὶ φορὰς φοράδος ἡ ἵππος
θηλυκῶς. Φορβάδων· νομάδων. βοσκομένων. καὶ φορβὰς ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα πόρνη χαίρειν.
παρὰ τὸ φέρβω. Φορβαντεῖον· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνο-
μάσθη ἀπὸ Φόρβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων καὶ ὑπ᾽ Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ Ποσειδῶνος
υἱὸς ὁ Φόρβας. ὁ καὶ Φόρβαντος. Φορβασία· καπίστριον. Φορβειάν· περιστόμιον. καπίστριον. πα-
ρὰ τὸ φέρβειν. καὶ φορβειὰ ἡ τροφή. καὶ φορβὴ ὁμοίως. φορβειὰ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. ὁ ξύλινος
Φόρβιον· τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. Ἀριστοφ. κα-
λὰ δὴ καὶ δεῖν᾽ ἰδών, ὑπηνογράφα καὶ εἶδεν ἐμπεφορβιωμένον. Φόρβιον· εἶδος βοτάνης λεπτομερές τε
καὶ ῥυπτικῆς καὶ ἑλκτικῆς δυνάμεως, λαμβανόμενον γοῦν λεπτύνει μετὰ μέλιτος τὸ στόμα καὶ στό-

λῃστὰς ἐπάγει. Φορέουσι· φέρουσι. Φορεῖον· πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λύγων, φορεῖον τὸ
γυναικεῖον, δέρμασι βοείοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις. Φορεῖται· περιφέρεται. Φο-
ροῦντες· οἱ φέροντες. Φορήσω· τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί. ἀντὶ τοῦ κλάδῳ. κατὰ μεταπλασ-
μόν. τουτέστιν ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ ἁρμόδιος καὶ ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ
ἀπὸ μυρσινῶν κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον. Φορητὸς· βαστακ-
τός. τοῖς δὲ, τελωνῶν καὶ δημοσίων, φορητὸς οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἦν. Φορητὸν· καρτερικὸν, ἥτις
δεινὸν ἡγησαμένη καὶ φορητὸν ἥκιστα, ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε. Φορητῶς· μεγάλως. Φο-
ειαῖα. Φορίνη. ἀντιφῶν φησιν· ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη. Φόρκης.

Φόρκυνος ὄνομα, λιμὴν τοῦ Φόρκυνος. Φορμάλεια παρὰ ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου. Φορ-
μηδὸν· ψιαθηδόν. Φορμός· ψίαθος παρὰ θουκυδίδῃ. ἐν ἀγκάλαις ἔχων τὸ πλέγμα. Φορμηδόν· θουκυδίδης·
ξύλα τέμνοντες ἐκ τοῦ κιθαιρῶνος, παρῳκοδόμουν ἑκατέρωθεν φορμηδὸν, ἀντὶ τοίχων τιθέν-
τες ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. καὶ αὖθις. καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ κερκυραῖοι φορμηδὸν ἐπὶ
ἁμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως. Φόρμιγξ· κιθάρα. ἐν ἐπιγράμματι. ἁ-
φόρμιγξ τά τε τόξα καὶ ἀγκύλα δίκτυα φοίβου. Φορμίων· περὶ τούτου καὶ ὁ θεόπομπος
ἐν φιλιππικοῖς φησιν. ἦν δὲ κροτωνιάτης. καὶ ἐν τῇ ἐπὶ σάγρᾳ μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτου δὲ ὄντος τοῦ
τραύματος χρησμὸν ἔλαβεν εἰς λακεδαίμονα ἐλθεῖν· τοῦτον γὰρ αὐτοῦ ἰατρὸν ἔσεσθαι, ὃς ἂν αὐτὸν πρῶ-
τος καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον. ὡς οὖν ἧκεν εἰς τὴν σπάρτην, καταβάντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος,
ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον νεανίσκος. δειπνήσαντα δὲ ἤρετο ἐφ' ὅτι ἥκοι. ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ
χρησμοῦ ἀποξύσας τοῦ δόρατος ἐπιτίθησιν. ὡς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δείπνου, δοκῇ ἀναβαίνειν ἐπὶ
τὸ ἅρμα. τῆς θύρας αὐτοῦ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν κρότωνι, ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ θεοξένια αὐτοῦ ἄγον-
τος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ διόσκουροι πρὸς βάττον ἐς κυρήνην. καὶ ἀνέστη τε ἔχων σιλφίου καυλόν. καὶ
παροιμία. Φορμίωνος στιβάς· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. οὗτος γὰρ ὁ φορμίων, ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. καὶ
ἐν τοῖς ταξιάρχαις δὲ φαίνεται ὡς ἐπίπονος. φιλοπόλεμος γὰρ καὶ αὐστηρός. στιβάδες δὲ, ἐ-
πεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσιν. ἀναγράφεται δὲ ὁ φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικήσας λακεδαι-
μονίους. λιτὸς δὲ ἦν καὶ στρατιωτικός. οἱ δὲ κατὰ πόλεμον ἐξησκημένοι ἀπὸ γυμνασίων καὶ πό-
νων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ διονύσιος ἐν ταξιάρχαις. ὡς οὐκ ἐλθὼν φάγοιμι στιβάδας ἐξόζυφού-
γου. Φορμίσιος· ἀναβαλλομένη δείξειν τὸν φορμίσιον. καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ
γυναικεῖον αἰδοῖον. Φορμίσιος καὶ μεγαίνετος. ὁ φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς στρατηγός.
ἀριστοφάνης. φορμίσιος καὶ μεγαίνετος ὁ μανής. ὀνόματα δούλων. Φορμίσκοι· καλαθί-
σκοι. Φορμὸς, περικάλυμμα ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ. ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχάδας κομίζεσθαι.
καὶ, φορμοκοιτῶ τὸ ἐν ψιάθῳ κοιμῶμαι. Φορμὸς οὖν πλέγμα ὡς κόφινος, φησὶν ἡρόδοτος.

Φόρμος συρακούσιος κωμικός. σύγχρονος ἐπιχάρμῳ. οἰκεῖος γέλωνι τῷ σικελίας τυράννῳ καὶ
τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ. ταῦτα. ἄδμητος. ἀλκίνους. ἀλκυόνες. ἰλίου πόρ-
θησις. ἵππος. κηφεὺς ἢ κεφάλαια. περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει. καὶ σκηνῇ δερ-
μάτων φοινικῶν. καὶ ἑτέρου δὲ δράματος ἀθήναιος μέμνηται ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς, ἀταλάν-
της. Φορμοφόρος ἦν πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος. Φορολόγος· ἀπαιτητὴς δημόσιος. Φόρος
ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων. Φορολόγος ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων. οὓς πράκτορας ἔθος κα-
λεῖν τοῖς πολλοῖς. Φόρος· παρὰ ἀθηναίοις, ἡ τῶν χρημάτων φορά. Φόρος, τὸ πωλητήριον. ὁ
τόπος ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια. κατόπιν τοῦ φόρου κεχωσμένοι ὑπῆρχον δύο σταυροὶ τῶν δύο λῃστῶν,
καὶ βικίον μύρου ὃ ἠλείψατο ὁ χριστός. καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά. τεθέντα μὲν παρὰ κωνσταν-
τίνου τοῦ μεγάλου. ἀφανισθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου θεοδοσίου. Φορὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἐπιτήδειος
ἄνεμος. τοῖς ἐναντίοις ὁρῶν ἄνεμον καὶ λαμπρὸν καταπνέοντα, σφίσι δὲ δυσχερῆ, πρὸς ἀντίον ἄνε-
μον κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης, διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι. Φορῶ αἰτι-
ατικῇ. Φορωνὶς ὄνομα. καὶ φόρωνος ὄνομα κύριον. Φορτία κατὰ ἀγώγιμα. καὶ τοίνυν
ἅπαντας ὅσοι ἐπέφερον τὰ φορτία ἀράμενοι, ἔθεσαν ἐν μέσῳ. ἐπὶ δὲ τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις πῦρ

σιν ἀψάντες τῇ, σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑποψιθυρίζον. Φορτὶς ἡ ἀγώγιμος· ἡ πε-
φορτισμένη. Φορτικῶς· ἐπαχθῶς· ἐπιπολαίως. Φόρτος ἡ χλαῖνα. Ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἔ-
πειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν. τουτέστι τὴν χλαῖναν. Φορμῷ· μολῶνι. Φορύξαν-
τες πλωώαντες. Φορυτός. Ἀριστοφάνης· δός μοι φορυτὸν ἵν᾽ αὖ τὸν δίσκον φέρω. τουτέστι φρύγανα. χοίνιον
δέσμην χόρτου συρφετώδους. καὶ φορυτὸς φρυγανώδης ἀκαθαρσία. συρφετώδης. χορτώδης. οὐ
δὲ μυδῆς φορυτόν τε καὶ ἴπνια λήμματα εἴρας. διὰ τὸ ὁ μικροῦ. ἢ ψιαθώδες πλέγμα ἐν ᾧ τοὺς
στάχυας ἐμβάλλουσιν. ἢ ἐκ φρυγάνων στρωμνή. Ἀριστοφάνης· δός μοι φορυτὸν ἵν᾽ αὖ τὸν δίσκον φέ-
ρω ὥσπερ κέραμοι ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος. οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι, δυσχερῶς
κλῶνται. Φοσάτον ὁ στρατὸς τὸ στρατόπεδον. Φόστηρος ὄνομα κύριον. Φουάλικλοι. εἶδος
παιδιᾶς. Φούριος κάμιλλος δικτάτωρ. ἐν πολέμοις ἀριστεύσας, διὰ τοὺς ἀρίστοις περιμαρτυροῦ-
σι περιέπιπτε φθόνῳ. αἰτίαν γὰρ δὴ πρόστιμον ἐπὶ παρανόμῳ διανεμήσει τῆς λείας ἀναδεξά-
μενος, φυγὰς ἐκπίπτει τῆς πόλεως. θεοὺς ἵστορας ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει ποιούμενος.

Φοῦρκα παρὰ ῥωμαίοις, δίδυμον ξύλον. Φοῦρνος. πνιγεύς. ὁ κλίβανος, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμ-
πνίγονται. Φῶ. εἴπω. Φωγνύω τὸ φρύγω. Φῶδες. τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα. καὶ φώδων, φλυκ-
ταινῶν. ἐκ βαλανείου δὲ διὰ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδυμάτων, διὰ τὸ ψῦχος ἐν βαλανεί-
οις καθεύδειν καὶ φλυκταίνας ποιεῖν. Φώζω τὸ καίω. Φώιδες. αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλυκ-
ταῖναι. Φωκαέων ἀρά. φωκεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ ἁρπάγου πολιορκίᾳ,
ὥρμησαν ἐπὶ ἰταλίας. μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες, καὶ ἐπαρασάμενοι μὴ πρότερον ὑπο-
στρέψειν εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἢ τούτους ἀνενεχθῆναι. Φωκᾶς ὄνομα κύριον. Φωκαία. ἡ ἐκ τῆς φώκης.
καὶ φώκαια χώρα. φωκεὺς δὲ ὄνομα τόπου. Φωκέως. Φανοτέως. ὁλοσχερέστεροι φωκεῖς. ἐπὶ
μέρος δὲ φανοτεῖς. Φώκεια ὄνομα πόλεως. Φώκη. δύσοδμον ζῷον θαλάττιον. Ἀριστοφά-
νης. φώκης δὲ ὀσμὴν ἔχει. Φωκίωνος, ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ φρυνῶν. Φῶκος
ὄνομα κύριον, καὶ παροιμία. Φώκου ἔρανος. κατὰ τῶν λωχίας συναγαγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶ-
κος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπιγάμων, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε. καὶ ἑστιῶν
τοὺς μνηστῆρας, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ, ἀπέκτειναν τὸν
φῶκον. φωκὸς δὲ ὀξυτόνως, ἀπεῖον τι. Φωκυλίδης. μιλήσιος φιλόσοφος. σύγχρονος θεόγνι-
δος. ἦν δὲ ἑκάτερος μετὰ χμζ´ ἔτη τῶν τρωικῶν. ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ´. ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλε-
γείας. παραινέσεις ἢ γνώμας. ἅς τινες κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν σιβυλλιακῶν κεκλεμ-
μένα. Φωλεύει. ἐμφωλεύουσι. καὶ φωλεὸς. σπηλαίου κρυπτοῦ. βάρβαρος. φρίξας δὲ χαίτην,
ἔκθορε φωλάδος κοίλης. Φωλὰς εἶδος νόσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐ-
πωάζουσαν καὶ κλωσσοῦσαν. Φωλέα καὶ φωλεία. ἐκ τοῦ φωλεύω. Φωλεὸν, τὸ παιδευτήριον
ἴωνες. ὅθεν ἀποφώλιοι, ἀπαίδευτοι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν καταδύσιν τῶν ὄφεων. Φωλεύει. κρύ-
πτουσι. Φωλήτορες οἱ κοινοσυμποσιακοί. Φωλὶς καὶ φωλιδωτός. Φῶμεν. εἴπωμεν. λέξω-
μεν, ἐροῦμεν. Φωνασκεῖν. τὸ φωνὴν ἀσκεῖν. καὶ φωνασκικὸν βύκινον. ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ βασι-
λέως τὸ τῶν φωνασκούντων γένος ἦν πανταχόθεν ἀνιχνευόμενον. Φωνεῖν. λέγειν. Φωνή. εἶ-
δος ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. ἔστι δὲ φωνὴ πλῆξις ἀέρος. ἢ ἀὴρ πεπληγμένος. οὐ γὰρ πᾶς ψόφος φωνή.
ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν ἀψύχων. οἷον κυμάτων ἢ ἀνέμων γινόμενος. ἀλλ᾽ ἐμψύχου τινὸς ψόφου ἐ-
στὶν ἡ φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμψύχου φωνή. οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος. οὐδὲ τὸ χρέμψασθαι.
οὐδὲ τὸ βῆξαι. φωνὴ γάρ ἐστιν, ἐμψύχου ψόφος. διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων. οἷον πνεύμο-
νός τε καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων. καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας. καὶ τῆς φάρυγγος. καὶ οὐδὲ διὰ τού-
των ὁπωσοῦν τοῦ ψόφου γινομένου. διόπερ οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν. ἀλλ᾽ ὅταν μετὰ φαντασίας σημαντικῆς
ταῦτα κινηθῇ, τότε ὁ γινόμενος ὑπὸ τούτων ψόφος, φωνὴ καλεῖται. διὰ ἢ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν
τοῦ ἀνθρώπου φωνήν. ῥυθμός. ἁρμονία. λέξις. ἔχει δὲ ὁ μὲν ῥυθμὸς περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφω-
νήσεως, τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ. διὸ καὶ τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμε-
να, μακρὰ ὠνόμασαν. τὰ δὲ ἐν ἐλάττονι, βραχέα. ἡ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως, ὅτι

βλάβεια. καὶ φρενοβλαβής. ὁ τὰς φρένας βεβλαμμένος. ὁ παράφρων. ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέ-
ως Ῥωμαίων, Αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλοπαρδάλεις. καὶ δύο ἐν βραχύτητι σώματος ἄνδρας φρε-
νοβλαβεῖς. οὓς δὴ πυγμαίους Ὅμηρος ὠνόμασε. Φρενόθεν. Σοφοκλῆς. οὔποτε γὰρ φρενόθεν
ἐπ' ἀριστερὰ παῖ Τελαμῶνος ἔβας, τόσον ἐν χρίμψαισι ποίμναις. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ, ὥστε ἀντὶ
τῶν θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί. δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. Φρε-
νόληπτος. ὁ ἀναίσθητος. Φρενωθῆναι. ἀντὶ τοῦ σωφρονισθῆναι. ἀπὸ τοῦ φρενῶ. γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων.
Φρενορύκτης. φρενορύχης δὲ, καὶ φρεατορύκτης. καὶ φρενορυκτῶ ῥῆμα. φρενορυχῶ δέ. Φρεία φρέα-
τα. Φρεωφρενός. ὁ διανοῖ καὶ φρενῶν. Φρὴν μέν. Πίνδαρος. φρὴν μὲν δι' αἰθέρος διότι πυρώδης ὢν ὁ αἰθὴρ
τὰς φρένας ζήτει ἐν τῷ αἰθήρ. Φρῆσαι. κομίσαι. οἱ σφαγεῖς ἐκόσμουν καὶ διεῖλον. ἐφρῆσαν. λόχους
τε καὶ φάλαγγας ὡς πρανεῖς. Φρίκα. τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος. Φρίκη. τρόμος. ἀλμός.
καὶ τολμηθὲν εἰ τὸ μέγα τόλμημα. φρίκης αὐτὸν περιέχεται. καὶ νοσεῖ νόσῳ μανικωτάτῃ.
Φριμάξασθαι. παρὰ Ἡροδότῳ τὸ φρυάξασθαι. ἢ ἐπιφυσῆσαι. Φριμασσομένη. χρεμετίζουσα.
ἀγριουμένη. ἢ ἀτάκτως πηδῶσα. ἡ δὲ ἵππος ὀργισθεῖσα ὥρμητο φριμασσομένη, ἐχώρει καὶ ἀδύνα-
τα εἶχεν εἰς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι. καὶ αὖθις. κτύπου τῶν ὅπλων καὶ φρυαγμοῦ τῶν ἵπ-
πων κατακούοντες, ἐξεπλήσσοντο. Φρίξ. ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξ ἐπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις.
ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρὸς ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν. Φρὶξ τοῦ ὕδατος μελανία.
Φριξόθριξ. ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. βάρβειος κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης, διέδραμε μῦς.
ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη. φρίξας δὲ χαίτην, ἔνθορε φωλάδος κοίλης. καὶ φρίσσω τὸ πυκνῶ. Φρί-
σω αἰτιατικῇ. Φρόνημα. ἡ ἔπαρσις. ὁ δὲ, ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων
τὸ ξύλον. καὶ πιεσθεὶς, θνήσκει. φρόνημα καὶ ἀλαζονεία. οἱ δὲ Ῥόδιοι φρόνημα πολὺ πρότε-
ρον ἔχοντες ὡς καὶ αὐτοί ποτε τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον νενικηκότες, τῶν τε Ῥωμαίων κρείτ-
τους ὄντες εἰς τοσοῦτον δέους ἀφίκοντο, ὥστε τῶν τὰ ἐναντία τοῖς Ῥωμαίοις φρονησάντων ἐπὶ τι-
μωρίαν πέμψαι. Φρόνημα ἑνικῶς, διὰ τοῦ η. πληθυντικῶς δὲ τὰ φρόνιμα διὰ τοῦ ι.
Φρονηματίας. Φρονηματίζομαι ὅτι δηλοῖ φρονεῖν. Φρονηματισθῆναι. οὕτως ὑπερείδης
ἀντὶ τοῦ φρονήματος καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι. οἱ δὲ, φρονηματισθέντες, ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων
ἕτοιμοι ἦσαν. Φρονηματισμόν. ἔπαρσιν. τῦφον. θεασάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων,
ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις, καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντεύξεσιν, ἐξ αὐτῆς ἐπανῆλθον ἐς τὸν
στρατηγόν. καὶ ῥῆμα φρονηματίζω. Φρόνησις. φρόνησίς ἐστιν, ἐπιστήμη κακῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ οὐδετέ-
ρων. Φρόνιν. τὴν φρόνησιν. κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. Ὅμηρος. Φρονούντων. ἀντὶ τοῦ
φρονείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δρώντων. Φρονῶ. τὸ καυχῶμαι. Φρονῶ. πῶς ἂν οὗτος ὁ σοφὸς
ὢν κύδαινε τάδε οὐκ οἶδα. ἐφ' οἷς γὰρ οὐ φρονοῦσι γᾶν φιλῶ. Φροντιζόντων. συνιστώντων. καὶ φρον-
τιζόντων ἀντὶ τοῦ συνιαζόντων. ἡσυχαστής τις καὶ θᾶκος σοφῶν. φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ
τὸν Σωκράτην, διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων. καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. με-
ριμνοφροντισταὶ δὲ καλοῦνται οἱ σοφοὶ οἱ Σωκρατικοί. καὶ φρόντισμα τὸ σόφισμα. Φροντίζω
γενικῇ. Φροντίς. ἀγωνία καὶ μέριμνα. καὶ φόβος. ὅσην ἀπὸ νῦν παρέσχες ἡμῖν τὴν φροντίδα.
Φροντιστήριον. διδασκαλεῖον. ἢ μοναστήριον. ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι. Φρόντων. Ἐμισηνὸς
ῥήτωρ. γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε Φιλοστράτῳ τῷ πρώ-
τῳ, καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις περὶ ξ' ἔτη γεγονώς. καὶ τῆς ἀδελφῆς Φρον-
τωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν, κληρονόμον κατέλιπεν. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λό-
γους. Φροῦδα. ἀφανῆ. ἄφαντα. φροῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τοὐναντίον περιέστη τὰ τῶν ἐλπίδων.
Σοφοκλῆς. ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ. φροῦδον τὸ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος. καὶ
φροῦδος. ἀντὶ τοῦ ἐκποδών. παρὰ πολλοῖς δὲ τοῦτο ὠνόμασται. Φροῦδος. πρὸ ὁδοῦ. οἱ γὰρ ἀπελη-
λυθὼς ἔκδημος. Ἀπολλόδωρος φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ φησίν. ἢ φρουρὸς ὁ προορῶν, ἢ ἤδη ἔξω ὤν. ἔστι
δὲ καὶ παροιμία φρουρᾶς ἄδων. καὶ ἑτέρα φρουρὰς ἰδών. καὶ τὸ μὲν φρουρᾶς ἄδων, ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ἄ-
δων φρουρᾶς. τὸ δὲ φρουρὰς ἰδὼν, ἀντὶ τοῦ φυλάττων. ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστηρίου

θυρῶν. φρουρὰ δὲ ᾄδων, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν. οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν ᾖδον. Φρουρά. φυλακή. περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε τοὺς Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι. Φρουρεῖ. φυλάσσει. Φρουρεῖν, ἢ πλουτεῖν. ἐπὶ τῶν κινδυνεύειν ἐφιεμένων. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. διὰ τέλειαν οὖν καὶ τὸ ταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν εἰρῆσθαι. ὡς δέοι ἢ πλουτεῖν τινα ἢ φρουρεῖν. Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ. τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσιν, ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῶν δὲ ἐπιτηδείων πολλοῦ τι πιπρασκομένων, τὴν παροιμίαν γενέσθαι. ἔνιοι δὲ ὅτι Φίλιππος ἑλὼν Ναύπακτον, Ἀχαιῶν γνώμῃ, τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

Φρούριον. κάστρον. καὶ φρούριον χλωμαρῶν. Φρουρά. τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱσταμένη πρὸ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν ὅπλων. καὶ δεινὸς ὁ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις νόμος τὸν ἀποχωρήσαντα καθ' ἣν δήποτοῦν αἰτίαν θνήσκειν. οἱ δὲ τοῦ μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἵστανται.

Φρωγεῖν. φράττειν Ἀττικῶς. Φροίμιον. προοίμιον. Φρύαγμα. ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἠχὴ ἀγρίῳ φυσήματι ἐκπέμπουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς πελάσεως. Φρυαγμοσεμνάκους. Ἀριστοφάνης. ἔχων δὲ τοὺς φρυαγμοσεμνάκους τινάς. Φρυάττεσθαι. τὸ καταπλήττειν. τοῦτο μὲν ἀνδρός. καὶ φρυαττόμενος. ἐπαιρόμενος. Φρύγανόν τι θέσθαι. τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι ὡς οἱ μάντεις. καὶ οὐ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν. διὰ τοῦτό φησιν, οὔ μοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι. Φρύγα. τὸν τῆς μερίδος τῶν θεῶν. ζήτει ἐν τῷ βάραθρον. Φρυγίλος ὄρνις. τοῦ φιλήμονος γένους. Φρυγίλος ὄνομα ὀρνέου. ὁ δὲ Φιλήμων, κωμῳδεῖται ὡς Φρὺξ καὶ ξένος καὶ κατ' Ἀριστοφάνης φησί. Φρύγιον. δαλὸς ξηρός. Φρύγιος αὔλησις. ὥσπερ καὶ δώριος καὶ λύδιος. ζήτει ἐν τῷ δώριος. Φρυγίων ἐρίων. ἐκεῖσε γὰρ ἁπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια γίνεται. Ἀριστοφάνης. χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσε μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τούτων. Φρυκτὸς ἡ διὰ τῶν δάδων γινομένη ἐν πολέμοις λαμπάς. Φρυκτὸς ὁ κύαμος ἐλέγετο. ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμους ἐφόρουν οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί. ὅθεν καὶ τὸ διαφυκτεῖν διαψηφίζειν διὰ κλήρων. Φρυκτός, καὶ παραφρυκτωρευόμενοι. οἱ κατηγοροῦντες περὶ τὰς φυλακάς. καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθιζομένων. τοῦτο, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγεται, ὥς φησι Λυσίας. τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη. Φρυκτωρεῖν κυρίως, τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατείνειν σημαίνει. Φρυκτωρία. ἡ διὰ τῶν πύργων παραφυλακὴ νυκτερινὴ ἢ λαμπάς ἢ καῦσις. παρὰ τὸ πυρσὸν καὶ τὸ ὁρεῖν. ὅ ἐστι φυλάττειν. Φρυκτωρὸς δὲ ὁ τῆς φρυκτωρίας ἐπιμελούμενος. καὶ φρυκτωρῷ δοτική. Φρυκτοί. λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γενόμεναι. ἅς τινας βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν, ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις ἢ τοῖς συμμάχοις, ὁπόταν τινὰς ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν πολεμίων τοῦτο ἐποίουν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὁπόταν ἑώρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτε μὲν φίλοι εἶεν, ἤδη λοιπὸν ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἠρεμοῦντας. ὅτε δὲ πολεμίους, ἐκίνουν. Φρύνη. ἔχουσα λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις. Φρύνη παλαιὰ ἑταίρα. λήκυθος δέ τουτέστι διῳδηκυῖα τὸ πρόσωπον. Φρῦνις. κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος. ὃς δοκεῖ πρῶτος κιθαρίσαι παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ νικῆσαι Παναθήναια ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. ἦν δὲ Ἀριστοκλείδου μαθητής. ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου. ἤκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά. Αὐδόνιμος κιθαριστής. παραλαβὼν δὲ τὸν Φρῦνιν αὐλῳδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις μελοποιοῖς, ὃν Φρῦνιν Λέσβιον φησὶ Κάμωνος υἱόν. τοῦτον δὲ Ἱέρωνος τοῦ τυράννου μάγειρον ὄντα, δοθῆναι σὺν ἄλλοις πολλοῖς Ἀριστοκλείδῃ. ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικεν. εἰ γὰρ ἦν γνωστὸς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοὶ πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, κατακλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον. Φρύνιχος. Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου. οἱ δὲ, Χοροκλέους. Ἀθηναῖος τραγικός. μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν

τραγικὴν

τραγικῇ εἰσηνέγκατο. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξζ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράσμονα. τραγῳδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν ἐννέα αὗται. Πλευρωνία. Αἰγύπτιοι. Ἀκταίων. Ἄλκηστις. Ἀνταῖος ἢ Λίβυες. Δίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι. Δαναΐδες. Φρύνιχος. Ἀθηναῖος κωμικός. τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς πς' ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. Ἐφιάλτης. Κόννος. Κρόνος. Κωμασταί. Σάτυροι. Τραγῳδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι. Μονότροπος. Μοῦσαι. Μύστης. Ποαστρίαι. Σάτυροι. Φρύνιχος. Βιθυνὸς σοφιστής. Ἀττικιστὴν ὑπὲρ Ἀττικῶν ὀνομάτων, βιβλία β'. τιθεμένων συναγωγήν. σοφιστικῆς παρασκευῆς, βιβλία μζ'. οἱ δὲ οδ'. Φρύνιχος Μελανθᾶ. Ἀθηναῖος τραγικός. ἔστι δὲ καὶ τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα. Ἀνδρομέδα. Ἠριγόνη. ἐποίησε καὶ πυρρίχας. Φρύνιχον οἱ Ἀθηναῖοι, χιλίαις ἐζημίωσαν, ἅλωσιν τραγῳδήσαντα Μιλησίων. Φρυνίχου πάλαισμα. αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργων καὶ συνεχῶς σοφιζομένων. ἱστορεῖ δὲ Θουκυδίδης ὅτι Φρύνιχος στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων Φρύνιχος, ὅτι βούλοιτο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδου καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονός. αἰτιώμενος καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδώσειν τὸ στράτευμα εἰ ἐπέλθοι. σημαίνει δὲ οὕτως, προαγορεύσας τοῖς στρατιώταις, δευτέραν ἥξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρὰ Ἀλκιβιάδου. καὶ πολεμίων ἔφοδον ἐσομένων φυλάξασθαι. συμβάντων δὲ οὕτω τούτων, καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερον κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπὸ Ἀλκιβιάδου πεπλάσθαι. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. Φρυνίχου παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν. ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. κωμικὸς κριτὴς ὁ κινουμένους τοὺς χοροὺς εἶπε καὶ παλαίοντας. ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων. ἐφ' οὗ πολλοὶ τῶν στρατηγῶν ἄτιμοι ἐγένοντο. γεγόνασι δὲ Φρύνιχοι τέσσαρες.

Φρύνιχος. καὶ Λύκις. καὶ Ἀμειψίας, κωμικοὶ ψυχροί. καὶ Ἀριστοφάνης. ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν. Φρῦνος. ὁ ἀδιάπλαστος βάτραχος. καὶ ἐπίγραμμα. ἀσπίδα. φρῦνον. ὄφιν καὶ λαδικέας πεδίφαντε. καὶ κνώα λυσσητῆρα. καὶ πάλιν λαδικέας. Φρύνων καὶ Φιλοκράτης. ἀμφότεροι προδόται. καὶ ὁ μὲν, διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε καὶ ἐπὶ χρυσοβοσκίᾳ διεβάλλετο. ὁ δὲ Φρύνων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς προαγωγίᾳ ὃν ἀπήγαγε Φιλίππῳ. Φωκίων ὁ Φώκου πολλὰ χρήματα ἐξέδωκε. καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε. καὶ πᾶσιν αὐτοῖς τὰ αὐτοῦ χρηστὸς ἦν ἐν Ἑλλάδι κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλησίᾳ. δικάζων δὲ ἀεὶ τὴν σώζουσαν ἔφερεν. ὁ δὲ ἐπὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἕνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνά τινες ἀναφέρουσι. καί φασιν ὅτι λαβὼν αὐτὰς, εἰς Ἀθήνας ἤγαγε καὶ ἐξέδωκε. Φρυνώνδας. τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ. ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνώνδα καὶ πονηρὲ σύ. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος καὶ πανοῦργος. μισθοῦ τινας μηχανὰς πράγματ' ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθείς, ὡς φησι Δίδυμος. καὶ αὖθις. ἀκοῖμαι οὔτε Φρυνώνδας, οὔτ' Εὐρύβατος. οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν. τοιοῦτος μέγας καὶ γόης. Φρύνωνος ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν δώδεκα πρέσβεων εἷς ἦν τῶν μετ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.

Φρὺξ ἀνὴρ πληγείς, ἀμείνων καὶ διακονέστερος. ἐπειδὴ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκέται. Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου. οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ. Φοιβάδων. Φοιβάμμων. Φοιβὰς ἡ θεά. καὶ ἡ μαντική. Φοιβᾶσθαι. τὸ καθαίρεσθαι. καὶ φοιβὸν τὸ καθαρόν. καὶ φοῖβαι αἱ καθαραί. ὅθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Φοίβη. ἡ ἄμπελος. ἐν ἐπιγράμματι. Διόνυσον ὑπ' εὐπετάλοις ἀδρὸν ἔθηκε φοίβαις. Φοῖβος. ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος. Φοῖβος καθαρὸς, ἅγιος. ἢ μαντικός. καὶ ἀμίαντος. Φοιδεράτοι. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ὑποσπόνδους τῶν Σκυθῶν.

Φοινῆς. Φοινικᾶ. τὰ ἁπλᾶ. διπλᾶ. πολλαπλᾶ. καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. καὶ κεραμεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν. καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν. Φοινικελίτης, ὁ ἀσπάτιλος. Φοινίκεον αἷμα. καὶ φοινίκεος οἶνος. Φοινίκη πόλις. Φοινικήϊα γράμματα.

τα λυδοὶ καὶ ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ φοίνικος τοῦ ἀγήνορος εὑρόντος ἔλαβον. τούτοις δὲ ἀν-
τιλέγουσι κρῆτες. ὡς εὑρέθησαν ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. σκάμμων δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ
τῶν εὑρημάτων, ἀπὸ φοινίκης τῆς ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' οὗτος. ἀρσένων μὲν παί-
δων ἄπαις. γενέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρα. ἄγλαυρον. ἕρσην. πάνδροσον. φοινίκην. τὴν δὲ φοινίκην
ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι. διὸ καὶ φοινικήϊα τὸν ἀκταίωνα καλέσαι τὰ γράμματα. βου-
λόμενόν τινος τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί. Φοινικίδα. τί φειδόμεθα τῶν λίθων ὦ δημόται.
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς φοινικίδα. οἷς αὖ μέλλας τίς ὑμῖν θαυμάζω ψηφίζε-
σθαι. ἀντὶ τοῦ μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξαίνειν
ὡς ἐπὶ ἱματίων ἐχρήσατο. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. ἀριστοτέλης δέ φησι χρῆσθαι τοὺς
λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους. τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν. τοῦτο δὲ
ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες, τῆς τοῦ αἵματος ῥύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ δὲ ἐν φοινικί-
δι, ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων ἀπὸ τοῦ φρονήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἱ-
μαχθῆναι. καὶ ξαίνειν κατὰ νώτου πολλάς. δημοσθένης. θαυμάζω δὲ ὁ διακεκαυμένος. ἀνθρα-
κεῖς δὲ οἱ ἀχαρνεῖς. καὶ ἰώσηπος. κτήσαντες τὴν σὴν καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον
ἀποθεμένην, ἐγκαθεῖρξαι πρὸ τῶν θυρῶν, ἀνατείνασαι φοινικίδας. Φοινικίδης κωμικός. τῶν
δραμάτων αὐτοῦ ἐστι φύλαρχος μισούμενος ὡς ἀθηναῖός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.
Φοινικιοῦν τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς σπαρτοὺς καὶ κάδμον ψευδῶς λε-
γομένων. Φοινικικῶν τάξεων ἀπαλλαγέντες, καὶ κακῶν φοινικικῶν. ἢ ὅτι φοινικὶς χλαμὺς
ἦν πολεμική. ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν. φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἱ-
ματωδῶν. ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. καὶ ὅμηρος. φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα. Φοινίκιον ἔρ-
νος καὶ χρῶμα. καὶ φοινίκιος ἄνθρωπος. Φοινικιοῦς. ἀντὶ τοῦ πυρρός. πλεονάζεται δὲ τῷ εἰς ους
ἁπλῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἔστι παρὰ τὴν φοίνικος γενικήν. φοινικόεις. φοινικόεις ἐν ὑποθέσει. φοινικι-
οῦς ἐν συναιρέσει. Φοινικολόφον. ξανθολόφον. Φοινικοῦν. ἐρυθρόν. πυρρόν. Φοινίκων ἐγκέ-
φαλοι. πῶρός φησιν ἰνδῶν βασιλεύς. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι. καὶ καρπὸς
τῶν φοινίκων. καὶ ὁ πόσαμοι ποταμὸς κηπεύει. Φοινίκων συνθῆκαι. οἱ τὴν καρχηδόνα κτίσαντες
φοίνικες ὅτε προσέπλευσαν τῇ λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν.
ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάττεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μέ-
νειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια, δήμων ἐπὶ μεταποντίνων
ἱστορεῖ. Φοινικῶτος. Φοῖνιξ τὸ δένδρον καὶ τὸ ὄρνεον. ἐπὶ κλαυδίου καίσαρος ἐλθεῖν φασι
τοῦτο τοῖς αἰγυπτίοις, διὰ τετρακοσίων καὶ ν καὶ χ ἐτῶν. καὶ Φοῖνιξ. ἀντὶ τοῦ φοινικοῦς. ὅμηρος. ὃς τὸ
μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν. ἐπὶ ἵππου. περὶ δὲ τοῦ ὀρνέου ἱστόρηται ὅτι ὅταν αὐτοῦ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ,
ἔρχεται εἰς ἐς αἴγυπτον ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι. καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος ἐκ κασίας καὶ
σμύρνης πῦρ, ἀποθνήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ σκώληκα λέγου-
σι γίνεσθαι. ὅντινα μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πάλιν φοίνικα. καὶ ἀφίπτασθαι εἰς αἴγυπτον. ἐκεῖ-
θεν ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ φοῖνιξ. Φοινίξω. αἱμάξω. βάψω πυρρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου. ἢ τοῦ φοί-
νικος. ὅτι πυρρός. Φοίνιος. φόνου καὶ φθορᾶς παραίτιος. ἀμφὶ δὲ ῥινοὺς φοίνιος ἐκ στομά-
των μόρσιμον ἧκεν ὄπα. καὶ φοίνιος ἄρης. καὶ φοίνιοι ὁμοίως. Φοίνισσα ναῦς. καὶ φοινίσ-
σω τὸ κοκκίνῳ βάπτω. καὶ φοινίσσων. βάπτων αἵματι. Φονός. πυρρός. φόνιος. Φοιτᾶ.
παραγίνεται. καὶ φοιτᾶν τὸ σχολάζειν. φιλόστρατος. φοιτᾶν τοῖς μάγοις, μεσημβρίας τε
καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν ἀπολλώνιον. Φοιτάδας. τετριμμένας. τήν τε θέσιν τῆς
χώρας ἀνεζήτει καὶ φρούρια καὶ φοιτάδας ὁδούς τι καὶ διαστήματα. Φοιτάλμιος. ἐπίθε-
τον τοῦ ποσειδῶνος. Φοιτηταὶ μαθηταί. παραγινόμενοι. ἐξ οὗ καὶ φοιτᾶν τὸ σχολάζειν. Φοι-
τία. ἡ πορεία. Φοῖτος. ἡ μανία. Φοιτῶντα, μεθ' ὁρμῆς μεμηνότα. μαινόμενον. φοῖτος δὲ ἡ
μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν ταῖς ἐρημίαις. διὰ τὴν μανίαν. ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ. Φυγαδεία.
φυγή. ἐξορία. δυοῖν πεδίλοιν ὀλέθρων ὑπερεχόντοιν, ἠλλάξαντο φυγαδείαν ἀντὶ τοῦ βίου τὸ ἴδιον. οὕτως

ἀληθές ἐστι

ἀληθές ἐστι τὸ τοῦ φρονίμου. ζήτει· παῦσαι τοῦ κακοῦ, μεῖζον κακόν. ὁ φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. οὐ φυγὰς ὀλίγα προέρρωσεν ἐπεγένετο. ἀπέδειξεν βασίλισσα ἀντὶ τοῦ ἐξέωσε. φυγγάνει· σοφοκλῆς. ξυνίημι γὰρ οὔ τι με φυγγάνει. ἀντὶ τοῦ λανθάνει. καὶ αὖθις· ἐπί τινα πύργον ὑψηλὸν καταφυγγάνει. φυγὴ ὀστρακισμοῦ. ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει. ζήτει ἐν τῷ ὀστρακισμός. φυγοδέμνιοι παρθένοι. ἐν ἐπιγράμματι· σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα. φύζα· δειλία. φυγή. καὶ φυζαλέος ὁ δειλός. ὠμιστὰ μὰ ἔτραπε φυζαλέον. φυζακινός, ὁ δειλός. φυήν· βλάστησιν. αὔξησιν ἡλικίας. κυρτὴ δέ σοι πέφυκε καὶ τῶν ὀρνίθων εἶναι δοκεῖ ζῴων ἡ φυὴ τῶν δακτύλων. φυκία· θαλάσσια ζῶα. ἢ ὁ ἀφρός. ἢ βρύα. φυκίδα. ἐν ἐπιγράμματι· εἴπλαν ἀπαυθρακίης καὶ φυκίδα τοι λιμνῆτιν, ἀρτεμιδώρῳ αὖ μαι. θῆκεν ὁ δικτυβόλος. φῦκος· ᾧ τινι τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι. λέγεται δὲ καὶ φυκία τὰ βρύα. καὶ φυκίς. ἐν ἐπιγράμματι· πολλάκι δὴ ν αὐτῷ φυκίς τ' ἀπὸ ὅρμων εἵλκυσεν αἰγιαλῶν. φῦκος· τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης. φῦλα· ἔθνη. διὰ δὲ δύο λλ σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλα. καὶ παροξύνεται. φυλακή· τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός. τετραχῆ γὰρ διῄρητο. καὶ φυλακαὶ τῆς νυκτὸς αἱ διαιροῦσαι. καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι. φυλάκια· παρὰ ἀλεξανδρεῦσι, τὰ ἐκ μαγεία τῶν γυναικείων μολυσμῶν. καὶ πολύβιός φησιν· ὁ δὲ κατέσχεν ἀμφότερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκια. πεντήκοντα πόδας διεστῶτα ἀλλήλων.

φύλακος· παρὰ ἡροδότῳ. ἐκ τῆς ἀκροπόλιος. τῆς οὐδεὶς ἐπέβη φύλακος. φυλακτήριον τόπος ἔνθα οἱ φύλακες. φυλάξαντες· ἐπιτηρήσαντες. ἡρόδοτος. καὶ φυλάξασα· καιροφυλακήσασα. ἢ καιρὸν ἐπιτηρήσασα. ἀρριανὸς ἢ ἦ, τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον. φυλάρχης· ὁ δυνάστης. ξυμβάλλει τῷ ζαϊανῷ· περὶ ἀκραβάρου· ὃς ἦν ὁ σεβαστηνῆς χώρας δυνάστης. οὓς περ φυλάρχας ὀνομάζουσιν ἐκεῖνοι. ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται. καὶ ἀριστοφάνης· μὴ μνησικακήσῃς εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες. ἦν δὲ ἡ φυλὴ χωρίον τῆς ἀττικῆς. καὶ ὄνομα τόπου. καὶ φυλάσιοι οἱ ἐνοικοῦντες. φύλαρχος ἀθηναῖος ἢ ναυκρατίτης. οἱ δὲ, σικυώνιον. ἄλλοι δὲ αἰγύπτιον ἔγραψαν. ἱστορικός. τὴν ἐπὶ πελοπόννησον πύρρου τοῦ ἠπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κη. κατάγει δὲ καὶ μέχρι πτολεμαίου τοῦ εὐεργέτου, κληθέντος, καὶ τῆς βερενίκης τελευτῆς. καὶ ἕως τοῦ θανάτου κλεωνύμου τοῦ λακεδαιμονίου. ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ ἀντιγόνου· τὰ κατὰ τὸν ἀντίοχον καὶ τὸν περγαμηνὸν εὐμένη. ἐπιτομὴν μυθικὴν περὶ τῆς τοῦ διὸς ἐπιφανείας. περὶ εὑρημάτων, παρεκβάσεων βιβλία θ'. φύλαρχος· ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων. ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. δημοσθένης φιλιππικοῖς. φυλάσιμος· ὁ ἐκ τοῦ δήμου, καὶ φυλασσόμενος προορώμενος. προσποιούμενος. οὐ μέντοι οὐδὲ ἐπέκλινε φυλασσόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν. οὕτω ξενοφῶν καὶ θουκυδίδης. φυλάξαντες τὸ συχνὸν τῆς νυκτὸς ἔφυγον. καὶ φυλάσσω αἰτιατικῇ. φυλαῖος· ὁ ἐκ τῆς φυλῆς. φυλέτης. συγγενής. ὁμόφυλος. ἰώσηπος· ὁ δὲ σαμψὼν καθαρὰς ἐκ τῆς πέζας, ἐν τῇ τῆς φυλῆς τῆς αὐτοῦ τέθηκεν ἐξουσία. φυλλεῖα· τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. ἀριστοφάνης· εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός. οἷον με μεμαραμμένα καὶ ἐντελῆ τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. φυλλία δὲ τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα. φυλείδης· ὁ τοῦ φυλέως. φυλή· ὄνομα δήμου παρὰ ἀθηναίοις. φυλή· ἡ φυλὴ καθ' αὐτήν ἐστι μύριοι στρατιῶται. ζήτει ἐν τῷ γίνονται. φυλή· ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. δῆμός ἐστι φυλὴ τῆς οἰνηΐδος. ὁ δὲ μὴ ἀνδρός, τόπον νομίζει εἶναι φυλήν. ὁ δὲ φιλόχορος, φρούριον αὐτό φησιν εἶναι. φυλλίς· ἡ τοῦ δένδρου. καὶ φύλλις ὁ μουσικός. φυλιστιεὶμ· οἱ λεγόμενοι παλαιστῖνοι. φυλοκρινεῖ· διακρίνει. καταδοκιμάζει περιέργως. φυλόμαχος· ἀγαλματοποιός. φύλοπις· μάχη. φύματα· ψυδράκια. φύντα· γεννηθέντα. καὶ φυῖαι.

φύξηλις· ὁ φυγάς. φύξιν· φυγήν. φυόμενος· γινόμενος. φύω· βλαστάνω. φύραμα· ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλόν, γῆν ὑγρῷ φυραθεῖσαν. τὸ γὰρ φύραμα, οὐ διαφορὰ τοῦ πηλοῦ. ἀλλὰ γένος. φύραμα· στέαρ. ἢ τὰ ζυμούμενα ἄλφιτα. φύρδην· συγκεχυμένως. φαρσίδαρον παιδὸς ἰοῦ φύρδην μεστὸν ἔχουσα φόνον. φύρει· μολύνει. ἢ ἐμβρέχει. ἢ πηλοῖ. φύσασα· ἡ γεννήσασα. καὶ φύσαντι· γεννήσαντι. φῦσα· χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον.

ὅμηρος. φῦσαι δ᾽ ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων. καὶ ἡ καιστατικὴ τὴν φύσιν. φυσαλίδες. οἱ αὐλοί. φύσαλος. εἶδος κήτους θαλασσίου. φύσει. βλαστήσει. ἀριστοφάνης. οὐδέν ἐστι μόνον ἄλλ᾽ ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά. φύσει. οἱ παλαιοὶ ἔλεγον μηδὲν τῶν φύσει μάτην εἶναι. τὰ σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. ὅτι ἀναγκαῖον δὲ ταῦτα λέγει χρήσιμα. τὸ δὲ χρησίμου τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνειν αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοὶ οὐχ ὡς σιτία καὶ ποτὰ κατὰ φύσιν ἡμῖν. ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες. ἔθη. νόμοι καὶ ἐπιτηδεύματα δημόσια καὶ καθ᾽ ἕκαστον καὶ κατ᾽ ἄνδρα ἴδια. μετατίθεσθαι οὖν ἔξεστιν αὐτὰ καὶ πρὸς τὴν ἐναντίαν ταύτην μεταβαλεῖν ὡς ἄν τις ἐθέλοι δίαιταν. ὅθεν ἐνίοις οὐδὲ τὰ φύσει δοκοῦντα φθαρτικὰ σιτία καὶ δηλητήρια φαρμάκου προσενηνεγμένοις ἐφάνη λυπηρά. φασὶ γοῦν τὴν ἀττικὴν γυναῖκα τοῦ κωνείου, καθάπερ λαχάνων ἐσθίειν. καὶ τὸ ποντικὸν θεῖον ὅστις ποτὲ ἦν ὁ μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπιόντα γενναίαν κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου, μὴ διαφθαρῆναι. τῷ κατισχύσθαι τὸ σῶμα καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν. ἃ προσεφέρετο πολλάκις ὑποπτεύων ὁ δείλαιος ἀπὸ τῶν νέων ἀρξάμενος. ἅπαντας ἀνθρώπους ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν καλὴν τυραννίδα. φύσιν. τὴν φῦσαν. φύσιγγες. τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. ἢ τὸ ἐκτὸς λέπυσμα τῶν σκορόδων. ἡ φυσίγξ. ἡ ἀληθεία φύσιγξ. φυσίζωος. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. φυσικὸς λόγος παρὰ φιλοσόφοις, μετὰ τὸν ἠθικόν. διεξέρχονται περὶ τοῦ φυσικοῦ. τουτέστι περὶ σωμάτων. περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων. καὶ περὶ τῶν τοῦ κόσμου καὶ τόπου κενοῦ. περὶ ἀστέρων. περὶ ἡλίου. περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ. πῶς ὁρῶμεν. τίς ἡ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας. περὶ νεφῶν. βροντῶν. ἴριδος. τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν. εἶδος. ὕλη. καὶ αἰτία. καθ᾽ ἣν ἐστὶ τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καταγίνονταί φησι περὶ ταῦτα, μέθοδοι ε. ἡ φυσική. ἡ κατὰ μέρος τέχνη. ἡ διαλεκτική. ἡ μαθηματική. ἡ πρώτη φιλοσοφία. ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν, περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι. καὶ τῆς ὕλης καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων. καὶ τοῦ εἴδους τῆς αἰτίας. οἷον ὅτι τῶν οὐρανίων ὕλη, οὐχὶ τὰ δ΄ στοιχεῖα. ἀλλὰ ἕτερόν τι σῶμα. πάλιν τί τὸ εἶδος. ὅτι σφαιρικά. καὶ διατί σφαιρικά. ὅτι πολυχωρότατα. ἐν ἐπιπέδῳ μὲν τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος. ἐν στερεοῖς δὲ ἡ σφαῖρα. ὡς καὶ ὁ πλάτων ἐν τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀπέδωκε. καὶ ὁ ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ. τῷ γὰρ ἀιδίῳ φησὶν ἑπόμενον. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ πλάτων ἐκ τῆς σχέσεως ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δὲ εἰσιν ὑπὲρ τὰ οὐράνια αἱ νοηταὶ οὐσίαι. δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὁμοιοῦσθαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ. καὶ τούτου εἰκόνα καὶ μίμημα φέρειν. διὰ τοῦτο οὖν φησι κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανὸς, ὅτι νοῦν μιμεῖται. ἴδιον γὰρ τοῦ νοῦ τὸ πρὸς ἑαυτὸν νεύειν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν, αὐτὸς ὁ ὁρώμενος. ὁρῶν γὰρ τὰ εἴδη, ἑαυτὸν ὁρᾷ. καὶ ἑαυτὸν ὁρῶν τὰ εἴδη τεθέαται. πλήρωμα γάρ ἐστι τῶν εἰδῶν, καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν. ταύτην δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἐξομοίωσιν. καὶ ἄλλως. μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχοῦ ὄντα. καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχοῦ γίνεται. τῷ οὖν πανταχοῦ γίνεσθαι, τὸ πανταχοῦ ὂν μιμεῖται. τελείωσις γὰρ τῶν χειρόνων. ἡ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιστροφή τε καὶ ἐξομοίωσις. οὕτω μὲν ὁ φυσικὸς τῶν φυσικῶν ἀποδώσει. καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ αἴτιον. ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης, καὶ αὐτὸς μὲν περὶ τῶν αὐτῶν διαλαμβάνει. διαφέρει δὲ τοῦ φυσικοῦ ὅτι περὶ μερικά τινα καταγίνεται πράγματα. οἷον ὁ ἰατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα. ὁ τέκτων περὶ λίθους καὶ ξύλα. ἀποδώσει δὲ καὶ τούτων ὁρισμὸν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ τῷ ἄλλως τρόπῳ. φύσις ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων κίνησις. περιττότερος δὲ αὕτη. μονερῶς ὡς ἐπὶ ἀστέλων. ἐξ αὐτῶν τῶν γινομένων ἀλλήλοις συμπιπτομένων. λογική, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων. δι᾽ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τοὺς ἐκτὸς δημοσιεύουσα. αἰσθητικὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη. πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ καὶ αὐξητικῇ καὶ γεννητικῇ δυνάμει, καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται. φυσικὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς. κινοῦνται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν καὶ αὐξητικὴν καὶ γεννητικὴν δύναμιν. ἄψυχος δὲ ὡς ἐπὶ τῶν λίθων.

καθότι

καθότι καὶ αὐτοὶ κινοῦνται κατὰ τὸ ποιὸν καὶ κατὰ τὸ ποσόν· καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μὲν, κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι· κατὰ τὸ ποσὸν δὲ, κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἑτεροκίνητον μετάβασιν.

Φύσις ἐστὶν ἥτε συνέχουσα τὸν κόσμον. καὶ ἡ φύουσα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ οὕτως· ἕξις ἐξ αὐτῆς κινουμένη κατὰ τοὺς σπερματικοὺς λόγους, ἀποτελοῦσά τε καὶ συνέχουσα τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὡρισμένοις χρόνοις. καὶ τοιαῦτα δρῶσα, ἀφ' οἵων ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος στοχάζεσθαι. ὡς δῆλον ἐκ τῆς οὐρανοῦ δημιουργίας. ἡ φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλων, τῆς ἑκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας. οἷον, ἡ γῆ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν καὶ ζωογονεῖν. καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι. ἠρεμεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάστασιν. ἀκίνητος οὖσα παντελῶς καὶ ἀμετάβατος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας, οὐσιωδῶς ἤγουν φυσικῶς καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ γῇ ἐνυπάρχουσαν, φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτὴν καὶ τὴν ἠρεμίαν τῶν πραγμάτων φύσιν εἰρήκασιν· ἀλλὰ τὴν ἀρχήν· τουτέστι τὴν αἰτίαν. καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκὸς. ἀλλ' οὐσιωδῶς αἱ οὐσίαι κινοῦνται καὶ ἠρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ ἀπόστολος· καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί, οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον τῆς φύσεως λέγει· ἐπεὶ τοῦ ποιήσαντος ἂν ἦν τὸ ἔγκλημα. ἀλλὰ τὴν ἔμμονον καὶ κακίστην διάθεσιν καὶ χρονίαν καὶ πονηρὰν συνήθειαν. Φύσκη· τὸ παχὺ ἔντερον. εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μάττουσιν. ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς. Φύσκη· τὰ ἔντερα. Φυσόβαθρον· τὸ τοῦ χαλκέως. Φυσίμαζα· καὶ τὸ γνώαιόν με ἐπιθωπεῦσαι, φυσίμαζαν προσπεφυρμένην. Φύσιν ἐν ἰγνύι κοιλωσαμένη παλάμαις. Φυσῶ· τὸ πνέω. τὸ ἐκπεχείρευ πλάττω. Ἀριστοφάνης. Φυσῶσι τὰ σπάσματα παρ' ἡμῖν καὶ φανοῦνται φρεατερόν. Φυτά· τὰ δένδρα.

Φυταλιῆς· ἀμπελοφύτου γῆς. Φυταλίζει· φυτεύει· ἐπισπάζει. Φυτάλιμος· ὄνομα κύριον. Φυτάλμιος· ἀπὸ φύτλης· ἀπὸ γενέσεως· ἐξ ἀρχῆς, ἀλαὸς ὀμμάτων. ἄρα καὶ ἦθεα. Φυτάλμιος· οὕτω Σοφοκλῆς. Φυτεία· τῶν δένδρων. Φύτιον· ὄνομα πόλεως. Φυτηκόμος· ὁ φυτουργός. καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος· διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν. Φυτικαί· φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς· θρεπτική. αὐξητική. γεννητική. φυτικαὶ δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι ἐν τοῖς φυτοῖς ὁρῶνται. ἐσμὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῷα. καὶ ἔμψυχα. καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι, τὰς λογικὰς ἔχομεν δυνάμεις. ὡς δὲ ζῷα, τὰς ἀλόγους. ὡς δὲ ἔμψυχα τὰς φυτικάς. ἔμψυχα δὲ λέγομεν καὶ τὰ φυτά. ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι καὶ γεννᾶν ὅμοια ἑαυτοῖς. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι. ἡ δὲ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, παρουσία καὶ ἀπουσία γίνεται τῆς ψυχῆς. ὅσα μὲν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωάς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδεεστέρας ἔχουσιν. οὐκέτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας τὰς καταδεεστέρας. ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χείρονος. ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, ταῦτα καὶ ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ ὅσα ἀκοῆς ταῦτα καὶ ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἁφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ὀσφρήσεως καὶ γεύσεως καὶ ἁφῆς πάντα καὶ ὄψεως. ὥσπερ ὁ ἀσπάλαξ. οὐδ' ὅσα ἁφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων. οἷον οἱ σπόγγοι, ἁφῆς μετέχουσιν. οὐδὲ μιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μετασχόντα.
τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους ἵνα ὑποστῶσιν, ἀλλὰ τοὐναντίον, τὸ σῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν κρειττόνων, μὴ πρότερον μεταλαβὸν τῶν καταδεεστέρων. Φύτλη·
γενεὰ φυλή.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Φ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ἈΡΧΗ ΤΟΥ͂ Χ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΥ.

Αβρίας· ὄνομα κύριον, ὃς ἦν στρατηγὸς τῶν ἀθηναίων. Χαγάνος· ὁ ἀρχηγὸς τῶν
σκυθῶν. ὁ δὲ χαγάνος τοὺς ὀρησίους ταῖς αὔραις φθεγγομένους ἐδίδου. ἀθρόον τε τὴν χλαμύδα φί-
λων ἀνειλόμενος σάλπιγγα, τὰς δυνάμεις ἤθροιζε. Χαῖα ἀντὶ ἀγαθή. παρὰ τὸ κε-
χηνέναι. ἀριστοφάνης. χαῖα μὲν ἐστὶ κορινθία δέ, τουτέστι χρηστή. ἐπεὶ ἡ κόρινθος ἐπλεόναζε
τοῖς πορνείαις. καὶ χαιά παρὰ λακεδαιμονίοις τὰ ἀγαθά. Χάλαζα· νέφος πεπη-
γὸς καὶ ὑπό τινα κύματος διαρριφθὲν καὶ διασκεδασθέν. χιὼν δὲ ἐκ νέφους πεπηγὸς ὑγρόν. χάλαζαι δὲ
εἰσὶ τῶν ἐν τῷ ἀέρι ὑδάτων ὑγρότητες ὑπὸ γῆν ἄνω πήξεις. ἐπὶ πλεῖστον μὲν ἡ χιών. ἐπὶ πλεῖον
δὲ χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ κεῖται ἐπὶ πλεῖστον μετὰ πάγος. ἐπὶ πλεῖον δὲ κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς χιὼν ἐστὶ πῆ-
ξις. ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ ἀλλοίαν χρόαν ἡ ποιότης αὐτοῦ. ἀριστοφάνης. ἢν ἀπὸ τῶν χαλαζῶν τοῦ
χειμῶνος εἰπεῖν. ἀντὶ ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων. Χαλαζᾷ· ἤτοι χαλαρός ἐστι τὸν πρωκτὸν ἢ χαλα-
ζᾷ. νόσημα δέ ἐστι τοῦτο τῶν θρεμμάτων. ὃ περιζώντων μὲν λανθάνει. ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων,
φανερὸν γίνεται. τῇ σαρκὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται. καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. εἰώθασι δὲ οἱ μάγειροι πασ-
σάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγήν. καὶ κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δέ ἐστι πά-
θος παρὰ χοίρων. Χαλαρά· χαῦνα. χαλαρὰ γοῦν χαίροις φορεῖν ὑποδήματα. καὶ χαλαρὸν ἦν αὐ-
τῷ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους εἰ παρά τινι τῶν καθ᾽ αὐτὸν ἀνθρώπων. Χαλάσαι· ἐκλυ-
θῆναι. χαυνωθῆναι. ὕδωρ δὲ ξηρανθὲν ἐμπέπτει, χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς. μαλάξαι
δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα. ἀφιέναι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τάξεως. Χαλάσω τὴν ἱε-
ρὰν ἄγκυραν. ἄγκυραν μεταφορικῶς. ἀπὸ τῶν νεῶν ἡ ἀσφάλεια. ὡς σοφοκλῆς ἐν φαίδρᾳ. καὶ εὐρι-
πίδης ἐν ἑκάβῃ. ἱερὰ δὲ ἡ μεγάλη. ἢ ἡ ἀγαθή. διόδωρος. τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομέ-
νου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπεὶ ἐπαυτῷ περιέπτετο ὁ σκυλᾶ. Χαλαστραῖον νίτρον. ἀπὸ χαλάστρας τῆς
ἐν μακεδονίᾳ λίμνης. Χαλβάνη. ἀλοιφή τις ἐν ἰατρικῇ πρὸς ἰάσεις. Χαλδαϊκοῖς ἐπι-
τηδεύμασι. διακεχυμένῳ γοῦν τῷ πρόκλῳ περὶ τὴν ἰσόδωρος μιμήσεων τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀ-
πηχημάτων ἐν ἰασιν τοῖς χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως.
ἀλώων τε καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων καὶ κοττυφίων τῆς πτήσεως. οἷα ψοφοῦσι ταῖς πτέρυξιν ἐγει-
ρόμενα πρὸς τὸ πέτεσθαι. Χαλδαῖοι. ὄνομα ἔθνους περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένοι.

Χαλδίνη ὄνομα πόλεως. Χαλέστρα πόλις. Χαλεπὰ τὰ καλά. πιττακὸν ἀποτιθέμε-
νον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς ἀκμάζοντας εἰπεῖν. χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. σόλωνα δὲ μαλακι-
αὐτοῦ καταγνόντα, φάναι χαλεπὰ τὰ καλά. διὸ καὶ ἑκάτερα παροιμιασθῆναι. χαλεπὰ τὰ καλά.
φασὶ περίανδρον τὸν κορίνθιον, κατ᾽ ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν. ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβα-
λόντα. τυραννικὸν γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δέ, τὸ χαλεπὰ ἀντὶ ἀδύνατα τιθέασιν, ὡς μὴ δυνη-
θέντος δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην. Χαλεπαίνει· δοτικῇ. ἀγανακτεῖ. ὀργίζεται. ἔπεσον
πλείονες τῶν ῥωμαίων. καὶ τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεποιημένοις. καὶ αὖθις. διὰ τὸ πολλάκις
ἰδεῖν πρότερον. οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. καὶ αὖθις. ἐπὶ τούτοις δὲ χαλε-
πήναντος τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν. καὶ αὖθις. ὡς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ
ὀνείρου ὄψις εἰς πάντας, χαλεπαίνουσιν. ὁ δῆμος. οἱ τύριοι. Χαλεπὸν χόριον κυνὶ γεῦσαι. τὸ
ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτοις, καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι
διὰ τὸ λίχνον. Χαλεπώτατον. φησὶν ἀριστοτέλης ἐν β τῶν τοπικῶν. χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν
τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. χαλεπώτατον λέγει ἀντὶ ὅτι μὴ ἁπλοῦν μηδὲ πρό-
χειρον. ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων. Χαλεπωτάτους λόγους κλέψαι δυναμένους κανδαύλης ἐκλεξάμε-
νος τοὺς χαλεπωτέρους, καὶ σφίσι τὰ δημόσια νείμας ἐπεισιν δὲ ξενείνου καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρ-
χουσιν ὑπείκειν. Χαλίκρητος πότος. ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ χα. ἵνα ἁλισάκρα-
τον ἔχων. τουτέστιν οἶνον. καὶ χαλικρήτῳ μὴ κεκραμμένῳ. ἐν ἐπιγράμματι. κεῖται χαλικρήτῳ νάμα-
τι βριθομένη. Χαλιμὰ ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ μανίας. Χαλιμά-

ζειν τὸ

ζειν τὸ ποδὶ τὰς συντόνους ἀφορμάς· ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος. Χαλινὸς γνώριμον.
Χαλινῷ αἰτιατικῇ. Χάλιξ· μικρὸς λίθος. Χάλις· εἶδος οἴνου· καὶ ἡ ὀδοντικὴ τῶν χάλαζ. Χαλί-
σα. Χαλίφου· τοῦ αἰοίδου· Δίδυμος ὁ γραμματικὸς, χαλκέντερος ἐκλήθη· διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία
ἐπιμονήν· φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ γ βιβλία. Χάλκανθος ὕδωρ ἐστὶ πηγνύμενον ἐν τοῖς
κύπρου μετάλλοις ἰσχυροτάτην ἔχον στύψιν μετὰ θερμότητος ἐπαγωγῆς· ἁπάντων μᾶλλον τὰς ὑ-
γρὰς σάρκας παρέχεσθαί τε καὶ ξηραίνειν δυνάμενον. Χάλκεος· ἰσχυρός· στερεός· καὶ χαλκέῳ ἐν κε-
ράμῳ ὅμηρος· χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας· ἤγουν δεσμῷ ἰσχυρῷ καὶ δυσλύτῳ.
ἡ πόλις καλεῖται χαλκοῦς κέραμος. Χαλκεῶνα· τὸ χαλκεῖον. Χαλκέα αἰτιατικῇ.

Χαλκεὺς πᾶς ὁ χαλκεύων τι· καὶ ὁ χρυσοχόος. Χαλκεῦτις. Πιθικοῦ σάλπιγγα τὸν ἀκ-
έων βαρυύμνων χαλκεῦτιν κατέχει πίνδαρον ἅδε κόνις. Χαλκεῖα· ἑορτὴ ἀθήνησιν· ἅ τινες
ἀθήναια καλοῦσιν· οἱ δὲ, πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι. Χαλκεῖα· ἑορτὴ ἀθήνησι δη-
μώδης καὶ ἀρχαία πάλαι· ἅ τινες ἀθήναια καλοῦσιν· οἱ δὲ πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι·
ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν· ὅτι ὁ ἥφαιστος ἐν τῇ ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἔνη
καὶ νέα τοῦ πυανεψιῶνος· ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται. Χαλκεῖα
ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις ἀγομένη πυανεψιῶνος ἔνῃ καὶ νέᾳ· χειρώναξι κοινή· μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν
ὡς ἀπολλώνιος· φανόδημος δέ φησιν, οὐκ ἀθηνᾷ ἄγεσθαι τὴν ἑορτήν· ἀλλ' ἡφαίστῳ. Χαλκεῖον ἐν ᾧ
χαλκεύουσι· χαλκεῖον δὲ δωδωναῖον διαφορεῖται. Χαλκηδόνιοι· ἀπὸ χαλκηδόνος πόλεως·
ὥς φησιν Χαλκὶς, ὄνομα πόλεως εὐβοίας· καὶ εἶδος ὀρνέου. Χαλκήραβος. Χαλκήρεα. Χαλ-
κιδεῖς· οἱ ἀπὸ τῆς χαλκίδος· ἡ δὲ εὐθεῖα ὁ χαλκιδεύς. Χαλκιδίζειν καὶ χαλκιδεύεσθαι· ἐπὶ τῶν
γλισχρευομένων· καὶ φοινικίζειν ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν· ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρένων ἔρωτες ἐζηλώθη·
ἄλλοι δὲ ἐπὶ τοῦ ῥωτακίζειν· ἐπεὶ αὐτοί τε καὶ οἱ ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ, καταχόρως χρῆσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ
σ τιθέντες. Χαλκιδικὸν δίωγμα· τοῖς θεσμοφορίοις ἀθήνησι τι νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν
εὐξαμένων, διωχθῆναι τοὺς πολεμίους· καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς χαλκίδα· ὡς καὶ σῆμος. Χαλκι-
δῖτις παρὰ ἴωσι πω ἡ πόρνη· ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος. Χαλκὶς εἶδος
ὀρνέου· ἡ γλαῦξ. Χαλκίοικος ἡ ἀθηνᾶ ἐν σπάρτῃ· ἢ ὅτι χαλκοῦν οἶκον εἶχεν, ἢ διὰ τοὺς χαλκι-
δεῖς τοὺς ἐξ εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι. Χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα· χθές τε καὶ
πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι. Χαλκία· ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι χαλκοσημᾶ· λέ-
γεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν· λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν· ἐπὶ γὰρ καλλίου νό-
μισμα χαλκοῦν ἐκόπη· λέγεται δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα· ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῷ ὄντι, ἀλλὰ
τῷ καινῷ κακῷ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα καλοῖς οὖσι· τοῖς δὲ νῦν στρα-
τιώταις κακοῖς οὖσι χρώμεθα. Χαλκοβαρεῖα· τῷ χαλκῷ βαρουμένη· αὐτὴ ἡ στερρεά. Χαλ-
κοβατές· στερεόν. Χαλκοκορυστής· χαλκῷ καθωπλισμένος. Χαλκόκροτον· χαλκόκτυπον·
τουτέστι τὰς ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων· συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ἐπικρουομένην τοῖς
ποσὶ τῶν ἵππων. Χαλκολίβανον εἶδος ἠλέκτρου τιμιώτερον χρυσοῦ· ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον ἀλλό-
τυπον χρυσίον· μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ· ὁποίας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἁγία τράπεζα τῆς με-
γάλης ἐκκλησίας. Χαλκόπους ἐν ἵπποις· ἤγουν στερεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιέναι τῶν φο-
νέων. Χαλκοτύπους· τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας· χαλκοτυπίαις ἀδραῖς σου τὸ σῶμα.

Χαλκοῦς· λεπτῶν ζ΄· καὶ ζήτει ἐν τῷ τάλαντον. Χαλκῷ· σιδήρῳ. Χαλκῆ· αὐτὴ ἡ ὕλη.
χαλκοῦς ὁ ἀνδριὰς τὸ μετουσιαστικόν· ὡς χρυσοῦς· καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ χαλκῆ. Χαλκώδων. Χαλ-
μήδη. Χάλος ποταμός· οὗ τὸ εὖρος πλέθρου· πλήρης ἰχθύων πραέων καὶ μεγάλων. Χάλυ-
βες, ἔθνος σκυθίας· ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκτεται· καὶ λυκόφρων· χαλυβικῷ κνώδοντι συντεθραυσμέ-
νω. καὶ χάλυψ ὁ σίδηρος· ἐν ἐπιγράμματι. καὶ χάλυβα σκληρὸν κεχλιμφάγον. Χαλυδώνι-
ος οἶνος. Χὰμ σκηνώματα, ἡ αἴγυπτος· ἐπειδὴ τοῦ χὰμ ὁ μεσρέμ· μεσρὲ, ἡ αἴγυπτος· ὃ περιλέ-
πεται ἄμμωθον μέσρε. Χαμαδὶς· χαμαί· εἰς τὴν γῆν· καὶ χαμάζε· χαμαί. Χαμαί· ἐπὶ τῆς

γῆς. καὶ παροιμία· χαμαὶ ἀντλεῖν· ἐν ἴσῳ τοῦ οὐδὲν ἐργάζεσθαι. οἷον καὶ τὸ πλίνθον πλύνειν ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων λέγεται. Χαμαικοιτάδες· χαμαὶ κοιμώμεναι. καὶ χαμαιεῦναι ὁμοίως. Χαμαιέρπος· χαμαιέρπον τὸ μὲν ἦρε καὶ ἀνηρείψατο. Χαμαίζηλοι· ταπεινοί. ἢ δίφροι καὶ λώδικες. τροχῶν αὐτοῖς καθέζονται ὑποστρεφομένων χαμαιζήλων. Χαμαιζυμήτης ἄρτος. Χαμαιλέων· ζῷον εἰς πάντα τὴν χροιὰν μεταβαλλόμενον πλὴν λευκοῦ. Χαμήλαιον· εἶδος βοτάνης. καὶ χαμαίμηλον εἶδος βοτάνης. Χαμαιπετεῖα καὶ χαμαιπετής· χαμαὶ ἐρριμμένος. Χαμαιρεπής· χαμαὶ ῥέπων. Χαμαιτυπεῖον· πορνεῖον. καὶ χαμαιτύπη ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένην ὀχεύεσθαι.

Χαμαιπετεῖς. Χαμεύνης· ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. καὶ θηλυκῶς χαμεύνη· ταπεινὴ κλίνη. Ἀριστοφάνης· οὐδ' ἡ χαμεύνη πάνυ σε κνίζει τῶν χόρων. Χαμαίσπις ὄνομα ἀμπέλου. Χαμόθεν· ἀπὸ τῆς γῆς. Χαμώς· θεὸς Τυρίων καὶ Ἀμμωνιτῶν. ὥσπερ ἡ Ἀστάρτη θεὸς Σιδωνίων. ἣν λέγουσι Μολχόμ.

Χαναὰν ὄνομα κύριον, ἐξ οὗ οἱ Χαναναῖοι. Μωυσῆς τεσσαράκοντα ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ λαῷ, τελευτᾷ. διάδοχον καταλιπὼν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ. ὅς τις κατῴκισε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἣν ἐπηγγείλατο κύριος τῷ Ἀβραάμ. οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν περάτων Αἰγύπτου κυκλουμένην διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς ἐκράτησαν, πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν. οἵτινες ὑπ' αὐτοῦ διωκόμενοι, διὰ τῆς παραλίου Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης κατέφυγον εἰς τὴν τῶν Ἄφρων χώραν. τῶν Αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐτοὺς διὰ τὴν μνήμην τὴν προτέραν ἣν ἔπαθον δι' αὐτούς, ἐν τῇ ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσσῃ. καὶ προσφυγόντες τοῖς Ἄφροις, τὴν ἔρημον αὐτῶν ᾤκησαν χώραν. ἀναδεξάμενοι τὸ σχῆμα καὶ τὰ ἔθη. καὶ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀναγραψάμενοι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπὸ τῆς Χαναναίων γῆς ᾤκισαν τὴν Ἀφρικήν. καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νουμιδίᾳ. περιέχουσαι οὕτως. ἡμεῖς ἐσμεν Χαναναῖοι οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ λῃστής. καὶ θηλυκὸν ἡ Χαναναία. καὶ Χαναναῖτις γῆ. Χανδόν· ἀθρόως. ἀπίστως. ἀπλήστως. χωρητικῶς. παρὰ τὸ χανδόν. ὁ δὲ ἀδέσποτος καιροῦ καὶ τύχης, ἀμέλγων τε καὶ χανδὸν ἀρυόμενος, καὶ κατεμφορούμενος. καὶ πολυπραγμονῶν. ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν. οὐκ ἀνὴρ γυναῖκα. οὐ μήτηρ τέκνον. ἀλλ' ἐξηκοντίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκείνου γνώμην. Χάνοι· διασταίη. Χάονες· ἔθνος ἠπειρωτικόν. Ἀριστοφάνης· ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτοῦ χρημάτων ἐν Χάοσιν. ἐπειδὴ καὶ θεὶς μελανίαν διεβάλλετο ὅπερ. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· τὸν Παφλαγόνα λαθεῖν οὐκ ἔστιν. ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντα. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος τὸ μὲν ἐν Πύλῳ. τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν Χάοσι δὲ παρὰ τὸ κεχηνέναι. Θρακικὸν δὲ ἔθνος οἱ Χάονες. Χάος καὶ ὁ ἀὴρ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι. διὰ τὸ τέλεως τὴν ἀηδίαν καὶ τοῦ χάους. τοῦ μὴ εἰ τὴν κτίσιν ὑποδιαφάνεσιν. καὶ χάους ἀρχαιότερος καὶ Κρόνου. ἐπὶ τοῦ πάνυ παλαιοῦ. καὶ Ἴβυκος κατὰ τοῦ δεινὰ ἀλλοδίῳ χάει. καὶ αὖθις· ὁ δέ, φλυαρεῖ. καὶ μετὰ τὴν ἡμῶν λῆρον κατέχει. τοῦ χάους ἀρχαιότερον καὶ Κρόνου ἀπόζοντα. Χάος· Ἀριστοφάνης· χάος ἦν καὶ νὺξ ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον. καὶ τάρταρος εὐρύς. γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν. ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις, τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν. ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινός. στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις. οὗτος δὲ χάει πτερόεντι μιγεὶς νύχιος κατὰ τάρταρον εὐρύν, ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον. καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς. πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων πρὶν ἔρως ξυνέμιξεν ἅπαντα. ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις. ἐγένετ' οὐρανός. ὠκεανός τε καὶ γῆ. πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. Χαὸν τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ ἀρχαῖον. Χαρά· ἡδονή. εὐφροσύνη. τέρψις. τινές φασι κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταὐτὸν σημαινόμενον εἶναι. Πρόδικος δὲ ἐπειρᾶτο ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ἴδιόν τι σημαινόμενον ὑποτάσσειν. ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς· χαρὰν μὲν λέγοντες, εὔλογον ἔπαρσιν. ἡδονὴν δὲ ἔπαρσιν ἄλογον. τέρψιν δὲ τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν. εὐφροσύνην δὲ τὴν διὰ λόγων ἡδονήν. νομοθετούντων δ' ἐστὶ τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν χαράν, οὐχ ἁμάρτημα, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον. οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν, ἢ τὴν μονάδα μονάδα. τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν ἄτοπόν τε καὶ ψεῦδος. Χαράδρα· διῶρυξ πηλοῦ μεστή. ὄλεθρον οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. Ἀριστοφάνην δὲ κεχαράδρας ὄλεθρον πεποίηκας ἐν ἐπιγράμματι. Ὁππότε μιν κνημοῖσι κατακλασθεῖσα χαράδρας ἐξ ὀρέων κατεμυσφάλισε τῶν πελειόνων. Χαράδραι· αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα καὶ χείμαρροι

παρὰ χαράμαρον γῆς. Χαραδραῖος λέων· ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. εἰ μὴ τὸν ἱκεσίαν λέγει· ὃν περιῶ-
δον ἀνεῖλεν ἡρακλῆς ἐν ἱκεσίαις. χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος. Χαραδρεῶνος. Χαραδρι-
ός· ὄρνεον. εἰς ὃν ἀποβλέψαντες οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾷον ἀπαλλάττονται· ὅθεν καὶ κρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πι-
πράσκοντες· ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες. καὶ μιμοῦ καλύπτεσθαι μὴ χαραδριὸν περνάς. τὸ
ἱππώναξ. καὶ παροιμία ἐν Ἰάμβοις· χαραδριὸν μιμούμενος ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων, οὕτως Ἀπολλώνιος.
ἐπειδὴ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθεὶς καὶ τοῦτον οἱ πωλοῦντες κρύπτουσιν ἵνα
μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι ἰαθῇ τις προῖκα. ἔστι δὲ εἶδος ὄρνεως. μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προηγούμενα. καὶ
ἐπὶ μὲν τοῦ ὄρνεως ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν χαραδρῶν βαρύνεται. ἐπειδὴ αἱ χαράδραι ζόφον τινὰ διὰ τὸ ῥεῦμα
μηχανῶνται ποιοῦσι. χαραδριὸν τινὰ μιμούμενος, ἀντὶ ἀποκρυπτόμενος. οἱ δὲ, φασὶν ὅτι τοὺς ἰδόντας τὸν χα-
ραδριόν. ἀπαλλάττεσθαι φασὶν τῆς νόσου. Χαραδροῦται· ὀρύσσεται. κοιλαί-
νεται. Χάραξ· χαράκωμα περίφραγμα. χαράκωμα ὃ περιβάλλουσί τινες ἐν στρατοπέδῳ
ἐπὶ σελίδα. ὡς Δημοσθένης καὶ Μειδίου· πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα, τὰς κώμας ἐ-
πόρθουν. Χαρακτῆρες λόγων φραστικῶν. ὑψηλός. ἰσχνός, μέσος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν
ἐζήλωσεν ὡς πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει. Χάραξ. περγαμηνός. ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος. ὡς
ἔγραψεν ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον. εἰμὶ χάραξ ἱερεὺς γραφῆς ἀπὸ περγάμου ἀ-
κρῆς. ἔνθα ποτε πολέμιζεν ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ, τήλεφος ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.
ἔστι δὲ τῶν μετὰ Αὐγουστον πολλῷ νεώτερος. μέμνηται γοῦν ἐν τῷ β' τῶν βιβλίων αὐγούστου. ὡς πά-
λαι γενομένου καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ζ' νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν ἑλληνι-
κῶν ἱστοριῶν βιβλία μ'. Χάραξ ἀρσενικῶς τὸ στρατόπεδον. οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χά-
ρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχῃ πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας περὶ τοῦ πρέμνου. παρὰ δὲ ῥωμαίοις
δύο κεραίας ἢ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες. Δημόστρατος δημοποιητικῇ· οἱ μὲν, προσέφερον τὸν χάρακα
πρὸς τὴν ἄκραν. θηλυκῶς δὲ ὁ τῆς ἀμπέλου. δέχεται τισὶν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. Χάραξ
τὴν ἄμπελον. ὅθεν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον πάθει. Χάραξιν. ὀξέσι ξύλοις. ἢ καλά-
μοις. ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς. Χάραξος. ὁ σαπφοῦς ἀδελφός. Χάρεια. Χάρητος ὑπο-
σχέσεις. χάρης δὲ ἦν στρατηγὸς ἀθηναίων, ἀνὴρ ἐκπρεπὴς καὶ ἑτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις π-
ρομενος. ὅθεν ἡ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων. Χαρίδημος ὄνομα κύ-
ριον. Χάριεν. οἱ ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι. τὸ δὲ πρὸ μιᾶς κοινόν. ἀριστοφάνης πλούτῳ.
εἴ τι ἐστὶ καλὸν καὶ λαμπρὸν ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται. Χάριεν προπαροξυτόνως, ἀντὶ χαρι-
έντως. χαρίεν δὲ παροξυτόνως ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς ἐκ χαριέντος. Χαριεντίζεις καὶ καταπαίζεις
ἡμῶν. καὶ βωμολοχεύῃ ἐν δεινοῖς καὶ μάχαις. κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμπεπτωκέναι τὰ τοῦ χαριεντίζεσθαι σκώμ-
ματα. Χαριεντιζόμενοι ἀστεϊζόμενοι σκώπτοντες. ὡς ἀριστοφάνης. Χαριεργός. ὁ κε-
χαρισμένα ἐργαζόμενος. ἀδὴν χαριεργὰ πάλαι ἀπ' ἐκτίχνας θήκατο παυόμενος. Χαριεστέρους.
ἐνδοξοτέρους. ἀντίπατρος. ὁ δὲ προήγαγεν αὐτοὺς χαριεστέρους ἀναλαβὼν, ἐπὶ τὸν βασιλέα οὐ λευκὴ
διαφευγέας ζωὴν ἐποίησε. Χαρίτων ὄνομα κύριον. Χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί. ἰ-
δίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων. ἢ ἐπὶ τοῦ ὑποκατακλίνεσθαι ἐν λόγῳ. εἴ τις οὐδὲ χαρίζεσθαι. καὶ πάλιν
ἵνα σοι χαρίσωμαι. καὶ χαριζόμενοι χάριν τιθέμενοι. οἱ δὲ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέπεμψαν. ἀχαρί-
στῳ νοσήματι τοῦ θυμοῦ χαριζόμενοι. Χαρίζομαι δοτικῇ. Χαρίκλεια ὄνομα κύριον. καὶ χα-
ρικλῆς εἰς τὸ λ'. Χάριν. τέρψιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν. Χαρινάδης ὄνομα κύριον. οὗτος νω-
θὴς ἦν. καὶ παροιμία κρείττων ἐστὶ συχαρινάδης βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ.
Χαριξένη, αὐλητὴς καὶ μωρὰ ἡ χαριξένη ἑταίρα. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ τὰ ἐπὶ χαριξένης τάδε ἐστί.
Χαρίωνος ὄνομα κύριον. Χάρις. χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσα ἀεί. τουτέστιν ἡ φύουσα τὴν
χάριν, χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα. Χαρίσασθαι ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. ὀλίγοις χαρίσασθαι. παρὰ ἀ-
ριστοφάνει ἐν ἱππεῦσι. Χάρισι καὶ ἀφροδίτῃ ξυνῷδος ἡ διαλλαγή. τουτέστιν ἡ εἰρήνη. διότι
οἱ γάμοι καὶ αἱ ἑορταὶ, ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης γίνονται. Χαρίσιον. χαριστήριον. ταῦτα ἀναγράφομεν
χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. χαρίσια πλακοῦντος εἶδος. ἀριστοφάνης δαιταλεῦσι.

πέμψω παλλακαῖς ἑταίρας χαριστῆς. Χαριστίωνος ὄνομα κύριον. Χάριτας· τιμάς·
εὐεργεσίας. ὁ δὲ, ἔπλασε θεόδωρον ὁμολογήσαντα χάριτας. ἀνθ' ὧν τὸν μέγιστον ῥωμαίων πρεσβεύ-
τὴν ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα. καὶ παροιμία. αἱ χάριτες γυμναί. ἤτοι ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ ἀφανέρως χα-
ρίζεσθαι. ἢ ὅτι αἱ χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφῄρηνται. τρεῖς δὲ αἱ χάριτες, πειθώ. ἀγλαΐα. καὶ
εὐφροσύνη. τὰς χάριτας γυμνὰς ἱστοροῦσι. διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι. Χαριτιμίδης ὄνο-
μα κύριον. Χαριτία ἡγεμονή. Χαρίτων θρύμμα· καλλώπισμα. Χαρίτων καὶ μελι-
νίκτωρ. ἐν τῷ ἀντίερως. Χαρίτων Χαρίτωνος ὄνομα κύριον. Χάρμα· χαρά· ἡδονή. πολύ-
βιος. τὸν δὲ, ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλαβε φρένας. Χάρμη· μάχη. Χάρμος Χάρμος
συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων, στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. κλέ-
αρχος δὲ ὁ σολεύς, δειπνολογίαν καλεῖ τὸ πόνημα. ἄλλοι ὀψολογίαν. χρύσιππος γαστρονομίαν.
ἄλλοι ἡδυπάθειαν. Χαροπός· περιφερὴς ὁ ὀφθαλμός. Χάροψ· καὶ κλίνεται χάρο-
πος. Χάρων· ὁ θάνατος. καὶ πορθμεῖα τινὰ παρὰ χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα. τίς θεὶς
ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων. τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον. χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου
οὕτω λεγόμενον. ὡς καὶ τὸν αὐαίνου λίθον. τίς εἰς ὄνου πόκας. οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ
γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρήσιμαί εἰσι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ἡ παροιμία. ἐν ᾧ τρόπῳ φασὶ
χύτραν ποικίλλειν. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο κωμι-
κῶς. Χάρων λαμψακηνὸς υἱὸς πυθοκλέους. γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον δαρεῖον. ἐν ὀ-
λυμπιάδι. μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν περσικῶν κατὰ τὴν οε' ὀλυμπιάδα. ἱστορικός. ἔγραψεν αἰθιο-
πικά. περσικὰ ἐν βιβλίοις β'. ἑλληνικὰ ἐν βιβλίοις δ'. περὶ λαμψάκου β'. λιβυκά. ὅρους λαμ-
ψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ'. πρυτάνεις ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν λακεδαιμονίων. ἔστι δὲ χρονικά. κτί-
σεις πόλεων ἐν βιβλίοις β'. κρητικὰ ἐν βιβλίοις γ'. λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ μίνωος τεθέντας νό-
μους. περίπλουν τὸν ἐκτὸς τῶν ἡρακλείων στηλῶν. Χάρων καρχηδόνιος ἱστορικός. ἔγραψε τυ-
ράννους ὅσοι ἔν τε τῇ εὐρώπῃ καὶ ἀσίᾳ γεγόνασι. βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δ'. βίους ὁμοίως
γυναικῶν ἐν δ'. Χαρήμων κρατίτης ἱστορικός. ἱερεὺς τοὺς ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν αἰγύπτῳ καὶ
τὰ ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντα. βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γενομένους ἐν ἑκάστῳ ἔθνει. καὶ ναυκράτεως
καὶ ἄλλα τινὰ περὶ αἰγύπτου. Χαρώνδας ὄνομα κύριον. Χαρώνειος θύρα. μία τῶν ὀμοφυ-
λακικὴ θύρα δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ὁ δὲ χάρων
τὸ ξύμβολον δίδωσιν. ἂν μέλλεις ἀποθανεῖν. Χαρτά· χαρᾶς ἄξια. σύμβολον φρονήσεως. τὸ
διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ λυπηρῶν. Χαρτὸν σοφοκλῆς. χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω. χρό-
νῳ πολλῷ φανέντα. χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις. ὁ αὐτός. χαίροις ἂν εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε. Χαρ-
τοφυλάκιον. τὰ παρὰ τὸ φυλάσσω ἅπαντα, διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται οἷον χαρτοφυ-
λάκιον. θησαυροφυλάκιον. σκευοφυλάκιον. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. πλὴν τοῦ σιτοφυλακείου. Χά-
ρυβδις. ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ γάδειρα. καὶ πάλιν ἐρευγομένη ὡς ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται
δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγειν. πρίσκος δὲ λέγει περὶ χαρύβδεως. παραπλεύσει δὲ τὴν
σικελίαν πρὸς τῇ μεσσήνῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς ἰταλίας. ἔνθα δὴ ἡ χάρυβδις τυγχάνει τῶν ἐπι-
λαβόντων δυστυχῶν, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσεν. ὅτι χάρυβδις καὶ σκύλλα ἐν στενῷ τόπῳ κειμένη, ὑ-
πὸ δὲ χεῖλος τοῦ ὠκεανοῦ ῥεύματα. καὶ τοὺς παραπλέοντας βυθίζει. ἐκεῖσε ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς
ἑταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλών, αὐτὸς μόνος περικαθίσας συνιδὼν τοῖς ῥεύμασι τῆς θα-
λάσσης ἐξεφέρετο. τοῦτον ἱερατικοί τινες φοίνικες τινὲς ἐν τῷ ὕδατι πλέοντα, ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν κρή-
τῃ πρὸς ἰδομενέα γυμνόν. τοῦτον ἐξενοδόχησε τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος. καὶ ἀπέπεμψεν εἰς φαιακίαν
τὴν νῦν λεγομένην κέρκυραν. οἱ δὲ, πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ καὶ ἑταίροις. Χασσάμενοι
ἀναχωρήσαντες. ὅμηρος. ὁ δὲ, χασσάμενος, πελεμίχθη. τὰ ἐμπηγνύμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα. ἀναχω-
ροῦντες διετίναξαν, ἵνα σκεδασθῇ. Χασμᾶ· μετεωροφρονεῖς. περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔ-
χεις. καὶ χασμάζεις. ἀριστοφάνης. σὺ δὲ χασμάζεις τὸν κωλακρέτην. καὶ χασμᾶται σύ. Χάσμα-
σι, οἱ δὲ περιθεῖσαι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρίων ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσιν, ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χά-

σημασι. Χαυλιόδων. κεκλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας ἐξέχοντας. καὶ ζῶα χαυλιόδοντα. τὰ
φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας. οἷον ἀγριάδες, ἐλέφαντες. καὶ εἴ τι ἄλλο. Χαῦνον. ὑψηλόν. ἢ παλα-
τὸ καὶ μέγα. τὰ γὰρ χαῦνα, εἰς πλάτος ἀπλοῦται. ἀριστοφάνης ὄρνισιν. ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνυ. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσθενές. Χαυνοπολίτας. κεχαυνωμένους περὶ τὴν πο-
λιτείαν ἢ τὴν πόλιν. Χαύνωσιν. τουτέστι λύσιν τῶν δεινῶν. πῶς ἂν μάθοι πόθου τις ἀπὸ φι-
ξυνδίκης. ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν. οἷον ἀπάτην καὶ διακένω ῥήματι ἀναπείθουσαν
τοὺς ἀκούοντας. διὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην. Χαύωνας. ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κεχ-
θίνους. ἢ λάχανα ὀπτά. Χάϊον. χάϊον ἐστὶν ἡ καμπύλη βακτηρία ἢ ποιμένων χρῶνται. Χαιρέας
ὄνομα κύριον. Χαιρέκακος. ὁ χαίρων τοῖς κακοῖς. Χαιρέτω λῆρων. ἐρρέτω φλυα-
ρῶν. καὶ χαίρειν. οἰμώζειν. Χαιρεφίλων φῶς. γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν
τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ, αἰσχρῶν. ἄλλοι γράφουσι. Χαιρεφῶν. ἀθηναῖος τῶν δημοσοφιστῶν
ος. φιλόσοφος. σωκράτους ἀκουστής. Χαιρεφῶν. τὸν ἄγαν γνώριμον σωκράτους ὁ χαιρεφῶν. οὐ-
δὲν δὲ αὐτοῦ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ ἰσχνὸς ἐρρωμένος. καὶ σφόδρα ἐχ-
θρεῦσαι τἀδελφῷ. καὶ φησὶ ξενοφῶν σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν ὡς οὐδὲν ὀφθαλ-
μῶν ὄφελος εἴη εἰ μὴ συμφωνοῖεν. οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν. Χαιρεφῶν. ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσ-
χνῶν. καὶ παροιμία. οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος. ἦν γὰρ ὠχρός τε σοφία συντετηκὼς. ὅθεν καὶ
νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. Χαίρειν. οἰμώζειν. στενάζειν. Χαίρειν. τοῦτο ἐστὶ προσαγόρευσις, ἀπαλ-
λασσομένων ἢ προσερχομένων. ἐτίθετο δὲ κατάρχας τῶν ἐπιστολῶν. Χαίρειν. πρόσρημα ὃ ταῖς
ταῖς ἐπιστολαῖς προστιθέναι ἔθος νομίζουσιν. ἁπλῶς δ' οὕτως ἀλλήλοις πρότερον ἐπιστέλ-
λειν. οἷον ἄμασις πολυκράτει ταῦτα λέγει. πρῶτον δὲ κλέωνα φησὶν εὔβουλος ὁ κωμικὸς, οὕτως
ἐπιστεῖλαι τοῖς ἀθηναίοις ἀπὸ σφακτηρίας. ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερηνθῆναι. ἀγνοοῦν ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ
ἐχρῶντο καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους. οὐ μόνον τὸ πρῶτον ἐντυγχάνοντες ὥσπερ ἡμεῖς. ἀλλὰ
καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ ἐρρῶσθαι, χαίρειν διεκελεύοντο ἀλλήλοις
ὥσπερ οἱ ὄρνιθες ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων, τὸ χαῖρε. καὶ τὸ εὖ πράττειν. καὶ τὸ ζεὺς ἵλεως
καὶ τὰ τοιαῦτα, οἱ ὄρνιθες εὔχονται. οὔτε εἰδότες ὅ, τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους. ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶσσαν. Χαίρειν. ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς προστιθέναι
τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶτον κλέωνα χρήσασθαι τούτῳ, ψεύδονται. Χαίρειν. εὖ πράττειν.
πολλὰ φρονεῖν, προσρήματα. οἱ δὲ, χαίρειν. οἰμώζειν. στενάζειν. Χαίρειν. οὕτως ἐπέγραφε
κλέων. ὁ δὲ πλάτων εὖ πράττειν. ὁ δὲ ἐπίκουρος εὖ διάγειν. Χαίρειν εἰπών. ἀντὶ τοῦ καταλιπών.
ὁ δὲ, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐπορεύετο. τῇ μιοσιανῇ χαίρειν εἰπών. Χαίρειν ἥν τε βούληθ' ἥν τε μή. ἀν-
τὶ τοῦ παντὶ τρόπῳ. ἀριστοφάνης πλούτῳ. πάρεστι χαίρειν ἥν τε βούληθ' ἥν τε μή. καὶ ἔτι ὁ αὐτός.
χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν ὦ 'νδρες δημόται, ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν τοῦτο καὶ σαπρόν. χαίρειν φρά-
σαντες, ἀποταξάμενοι καταγνόντες. Χαιρηδόνος. χαρᾶς. τῷ τόνῳ δὲ ὡς ἀληδόνος. ὡς γὰρ ἀπὸ
τοῦ ἀλγῶ ἀλγήσω μέλλοντος ἀλγηδὼν ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαίρω χαιρήσω, χαιρηδὼν
χαιρηδόνος. Χαιρήμων. κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα. τραυματίας. ὥς ἀθηναῖος φη-
σιν. ἀχιλλεὺς. ἀλφεσίβοια. κένταυρος. διόνυσος. ὀδυσσεὺς. θυέστης. μινύαι καὶ ἕτερος χαιρήμων. γέγραφεν
ἱεροσολυμιτικά. Χαιρηδεῖς. ἀπὸ τοῦ χαίρειδος πεπαιδευμένοι. ἢ μελετῶντες. χαῖρις δὲ αὐλητὴς
θηβαῖος ἄμουσος. οὕτω δὲ λέγουσιν ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ χαίριδος χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς πε-
ριστεριδεῖς. οὗτος δὲ ηὔλει ἐν ταῖς θυσίαις. ἦν δὲ κιθαρῳδός. ἀριστοφάνης. ἦν χαῖρις ὑμᾶς ἤδη πρό-
σαπτυαυλήσων ἄκλητος. καὶ αὖθις. χαῖρις ᾄδων ὄρθιον. ὄρθιος δὲ αὐλητικὸς νόμος οὕτω καλούμε-
νος. οἷον εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχων. καὶ ὅμηρος. ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθια χαῖρις.
Χαῖρις κιθαρῳδός. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ φερεκράτης ἐν ἀγροῖς. φέριδου κιθαρῳδός τις κα-
κιστος ἐγένετο. πεισθῆναι μελετ μέλιτος ἦν ἔχαστε μαστίγωσαι. χαῖρις ἐστί. καὶ ἕτερος οὗ μνημο-
νεύει κρατῖνος ἐν νεμέσει. Χαίρομαι. ζήτει δὲ τίς ὁ ποιητὴς ἐπιτηδευόμενος ἑλληνίζειν, ἀντὶ τοῦ
εἰπεῖν χαίρω, χαίρομαι εἶπε. καὶ ἐστὶ δασυσμός. Χαίρω δοτικῇ. τὸ εὐφραίνομαι. καὶ χαίρουσιν ἐλπ

λυθότα. ὁ ἐρωτικοῖς τὴν λέγουσιν. ἐρίδης ἐστὶν ὁ φύω χαίρειν τὸ βέλτιστα ἀλημμύων ἐστίν. τὸ ὑπη-
μιαρὲ ἐξολωλότα. καὶ χαῖρε ἔρρε μοι. Χαίρων. Λακεδαιμόνιος. ὃς ἐπρέσβευσεν εἰς τὴν Ῥώμην. αὐτὸς
ἀγχίνους μὲν καὶ πρακτικός. νέος δὲ καὶ ταπεινός. καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετυχώς. οὗτος
ὀχλαγωγῶν καὶ κινήσας ὃ μηδεὶς ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως προσεποιήσατο φαντασίαν παρὰ
τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν ἣν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπο-
λειφθείσαις τῶν τυράννων ἀδελφαῖς καὶ γυναιξί, καὶ μητράσι καὶ τέκνοις, ταύτην διεδίδου τοῖς
λεπτοῖς εἰκῆ καὶ ἀνίσως μετὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίοις χρώμενος
ἐξεδαπάνα τὰς προσόδους. οὐ νόμους στοχαζόμενος. οὐ κοινοῦ δόγματος. οὐκ ἄρχοντας. ἐφ' οἷς ἀγανακ-
τήσαντες, κατεστάθησαν δοκιμασταὶ τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς νόμους. ὁ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ γινό-
μενον, καὶ συνειδὼς ἑαυτῷ κακῶς κεχειρικότι τὰ τῆς πόλεως. τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμαστῶν
Ἀπολλωνίδην, ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βαλανείου, ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακ-
τήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὁ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα τὸν Χαίρωνα παρήγα-
γεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου τοῦ κατὰ τὸν Ἀπολλωνίδην. καὶ κατακρίνας, ἐποίησε δέσμιον. τοῖς τε
λοιποῖς δοκιμασταῖς παρώξυνε πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινήν. φροντί-
σαι δὲ καὶ ἐπικομίσασθαι τὰς οὐσίας ὑπὸ τῶν φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς ὁ Χαίρων αὐ-
τῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον. Χαιρώνεια πόλις. καὶ Χαιρωνεύς, Χαιρωνέως. Χαι-
ρωνικόν. Χαίρωνος ὄνομα κύριον. Χαῖται. αἱ τρίχες. αἱ κόμαι. Χαιτήεις ἵππος, ὁ χαί-
την φέρων. Χέδροπας. ὄσπρια. καὶ ἑνικῶς χέδροψ τὸ ὄσπριον. οὕτω Θουκυδίδης. Χεζητι-
ᾶν. βουλόμενος χέσαι. Ἀριστοφάνης. εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν, οὐκ ἂν ἐξίδι-
σεν εἰς θοἰμάτιον. ἀλλ' ἀνέπτατο κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας, αὖθις κατέπτατο. ἀντὶ τοῦ ἀπεπάτησε.
δοκεῖ ὁ Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι καὶ λόγιος. ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν σωμάτων, διὸ καὶ
χεσᾶς ἐλέγετο. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης. Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ. οὗτος γὰρ ἀνὴρ
ἐν ἥκει τε στεναγμάτων. οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν. οὗτος ὁ Ἀντισθένης ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας
ἀπαλλάγη μὲν πολυχέσου νοσήματος. Χέζομεν. ζημιούμεθα. Ἀριστοφάνης. ἡμεῖς δὲ διδόμεν. εἰ
δὲ μή, πατούμενοι ὑπὸ τοῦ γέροντος, ὀκταπλάσιον ἀχέζομεν. ἀντὶ τοῦ πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νοού-
μενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ Κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα. Χεθέντος.
πλατυνθέντος. Χελιδόνας. ἰχθὺς ποιός. λέγεται χελιδὼν καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μόριον. καὶ τὸ
κοῖλον τῶν ἵππων τῆς ὁπλῆς. ἔνιοι καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος. καὶ νόμισμα δὲ ἀργυροῦν Πελο-
ποννησιακόν. καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, ὃ κατὰ τὰς κνήμας ἰγνύς.
λέγεται δὲ χελιδὼν καὶ ναῦς ἥτις εἰς Μασσαλίαν διακομίσασα. καὶ χρησμολόγος δέ τις τῶν πά-
λαι. καὶ ὁ Κλεοπάτρας κίναιδος. Χελιδόνειον μέλος τὸ τῆς χελιδόνος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνή, οὐ
θερινός. ἀλλὰ ᾆσμα ἐνδοτικὸν καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα. διὰ τοῦ χειμῶνος οὔτε ἵπταται οὔτε
φθέγγεται. Χελιδόνων μουσεῖα. ἐπὶ τῶν βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν
βαρβάρων. ἐπιφέρει γὰρ θρηκικὴ χελιδών. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. οὗ περὶ χείλεσι βρέμεται θρηκία χε-
λιδών. καὶ Εὐριπίδης. πολὺς δὲ ἐνθέρεται κισσὸς δάφνης κλάδος. χελιδόνων μουσεῖα. Χελι-
δόνιον φάρμακον. παρὰ Ἱππώνακτι, τὸ φίλτρον τὸ διαγινόμενον ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτον τις ἴδῃ.
Χελώνας. τὰς χελώνας μακαρίζειν τοῦ δέρματος, διὰ τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν. Χελώνη τὸ
χερσαῖον ζῶον. ἡ ὀστρακόδερμος. καὶ τὸ θαλάσσιον. καὶ παρατάξεως ὄνομα. καὶ εἶδος πολεμιστηρίου. ἐξ
οὗ αἱ χελῶναι καὶ χωστρίδες πολιορκητικὸν μηχάνημα. καὶ Κεῖοι. ζηλοτυποῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖ-
κες τὴν Λαΐδα τὴν ἑταίραν ξυλίναις χελώναις ἐφόνευσαν, τύπτουσαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης
πανηγύρεως οὔσης. ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν Ἀνοσίας Ἀφροδίτης. ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ
ἀνόσιον τετολμήκασι φόνον. Χελώνη μυῶν. ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινός. τὴν παρρησίαν τὴν
συνοίσει πετάρων εἶναι ὁ Σόλων τὸ λεγόμενον. οὐκ οἶδα ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαρρησιά-
ζετο. τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παρρησίας, ἧττον ἔμελλεν, ἢ χελώνῃ μυῶν τὸ τῆς παροι-
μίας. χελώνης ἐπιρριφείσης Αἰσχύλῳ τῷ Ἀθηναίῳ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώ-

λυπῶ· ἐσθίειν μὴ γινόμενος. Χελώνης κρέα φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ ἔδει χελώνης κρέα φαγεῖν.

Χελωνίδος· τοῦ ὀδοῦ τῆς θύρας. Χελύνη τὸ ἄνω χεῖλος. εἰς τὴν ὑπερῴαν χελύνην οἶνος μηδικὸς ἐνερρίζωτο. καὶ αὖθις· στὰς ἀνὴρ περὶ δρῦν πόρρω τῆς τὴν χελώνην ἐσθίων. Χέλυς ἡ κιθάρα. καὶ ἡ χελώνη ἡ ὀστρακόνωτος. Χέμετλα· ὡς χέρνιβα. Χέω αἰτιατικῇ. Χεράδος· ἡ μετὰ ὀστράκων λίθων ὕλη. Χερσικράτης καὶ χερώνδας διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Χέρρεως· φρουρεῖ ὄντι. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος χέρρεως διὰ μιᾶς ἐφοίτα εἰς τὴν ἀντιόχειαν, τῇ ὠκύτητι τῶν ποδῶν ὁ ἰνδικός. Χερείων· χείρων. Χέρρη ὄνομα πόλεως. Χέρηδες χείρονες. Χέρης χέρητος ὄνομα κύριον. Χερνιφυρέα φοῖβε δέξαι πλουτηρὰν μάζης χερνιφυρέα δαῖτα. ἐν ἐπιγράμματι. Χερμαδίῳ· χειροπληθεῖ λίθῳ. οὐδέ σε χερμαδίων ὤκνει κτύπος οὐκ ἐφοσίων. καὶ χερμάδος λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ τείχους πλῆθος χερμάδων καὶ βελῶν παντοίων κατέχεαν. Χερμαστήρ· ἡ σφενδόνη. εἰ δὲ χερμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων.

Χερνῆτις· χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα. χειρόβιος. ὁ δὲ, ὑπὸ τῶν κηφήνων σὺν τοῖς χερνήταις, τοῖς ἐπὶ τὰ ἀγρὸς ἰοῦσιν, ὑπεξῆλθε. καὶ χερνήτης ὁ πένης ἀρσενικῶς. ἐν ἐπιγράμματι. οἷς ἶχον χερνῆτα βίον δηναιὸν ἀθηνᾶ. ὁ δὲ, τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.

Χέρνιβα· τὸ ὕδωρ. φησὶν ἀριστοφάνης. τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. προπαροξυτόνως κατὰ τὴν ἀναλογίαν. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς παροξυτόνως. καὶ αὖθις. χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν. Χερνίβος· λοιδορεῖσθαι βούλομαι κοινῇ δικαίως. οἱ μιᾶς τε χέρνιβος βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ συγγενεῖς ὀλυμπίασιν ἐν πύλαις πυθοῖ. πόσους εἶπον ἂν ἄλλους εἰ μὴ μηκύνειν δέοι. Χερνίβων, δημοσθένης φησί. καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀψάμενον. εἴη δ' ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιψ. τῆς δὲ χέρνιβος μέμνηνται καὶ οἱ κωμικοί. ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας. Χερνιπτομένους· τὰς χεῖρας νιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν. Χερνιφθέντα· σὺν βοῒ χερνιφθέντα. ἀντὶ τοῦ τυθέντα. καὶ χερνίψαντο, ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἔνιψαν. Χερρόνησος· θρᾴκης χώρα, καὶ πόλις ὑποτελὴς τοῖς ἀθηναίοις. εὔφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν. ὅθεν καὶ ἐσιταγώγουν οἱ ἀθηναῖοι. οὓς κλέων διέσωσε. Χερουβεὶμ ἐπὶ τῶν ἑνικῶν διὰ διφθόγγου. πληθυντικῶς δὲ διὰ τοῦ ι. γνώσεως ἢ σοφίας. Χερσαῖος· ὁ ἀπὸ χέρσου. Χερσία· ἐρημία. Χεσᾶς ὁ περικλείδης ὥς φησιν ἀριστοφάνης. καὶ ζήτει ἐν τῷ χεζητιῶν. Χεσείω· ἐπείγομαι χέσαι. ἐπιθυμητικῶς τοῦ χέσαι ἔχω. ὁ περιπίνων ἀνὴρ περίπου θόλων χεσείη τοῖσι βοπποισι τοῖς σοῖς ὥσπερ βλαυτίοισι χρήσομαι. ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι εἰ ἐπείγοιντο πρὸς λάσανον. Χετταῖοι, ὄνομα ἔθνους. οἱ χαναναῖοι.

Χεῦμα· ῥεῦμα ὕδατος. Χεύμασι προχοῆ· ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσα. Χεῖα· τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι. ὅ ἐστι χωρεῖσθαι. ὁδὸς δὲ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται. τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλυτρον. Χεῖλος· τὸ μέρος τοῦ σώματος. ἐγγύτατα πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἐν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγει. Χεῖμα· ὁ χειμών. Χειμεία ἡ χειμάνσις. ζήτει ἐν τῷ χημεία. Χειμαδίῳ τόπῳ· ἐφ' οὗ ἄν τις διὰ τὸ χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι. Χείμαρρος καὶ χειμάρρους ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. καὶ ὄνομα κύριον. χίμαρος δὲ ὁ τράγος. Χειμασθήσαντα· διαλείψειν χε τὰ στρατόπεδα χειμασθήσαντα. βελτίω τὰ πράγματα ὑπελάμβανε γενήσεσθαι. Χείμεθλον· τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥίξεσι τῶν δακτύλων ἕλκος. Χειμερία ὥρα· καὶ χειμέριος ἀττικῶς. ὁ τοῦ χειμῶνος καιρός. καὶ χειμερίζω καὶ χειμάζω. τὸ μὲν, ἤγουν ἐν χειμῶνι διάγω. τὸ δὲ, χειμῶνος ποῦ διάγω. ὁ δὲ, ἐν βερενικῶ τῇ ἐχειμέριζεν. ἀντὶ τοῦ ἐχείμαζε. Χειμερινὸς καιρός. Χειμὼν χειμῶνος. χειμὼν δέ ἐστιν ὁ ὑπὸ γῆς ἀὴρ κατεψυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἄφοδον. ὅμηρος. αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον· περαιῶν. λέγει δὲ οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν. ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς θρᾴκης. οὐ γὰρ ἐν στάσει χειμῶνος φεύγουσιν. ἀλλὰ προσδοκίας οὔσης. Χειμών· ζήτει περὶ τῶν σκυθῶν, ἐν τῷ ὑφανθέντα. Χειμὼν ὀρνιθίας. ὁ ὑπὸ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. τουτέστιν ὁ φοβερός. ὑφ' οὗ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα

χειμῶνος φαίνεται· ὡς ἄρα τό σφισι. Χεὶρ χειρός. Χεῖρα· τὸ χειρόγραφον· Ὑπερίδης. Χεῖρας θεοῦ· ὁ Δαβὶδ τὴν τοῦ θεοῦ προμήθειαν φησίν. εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. χεῖρας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Χειραγωγία· βοήθεια. Χειραγωγῶ· αἰτιατικῇ. Χειραλγήσας· Φάβιος δικτάτωρ· καθάπερ ἀγαθὸς ἀθλητὴς πολλῷ χειραλγήσας χρόνῳ, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα. ἀντὶ τοῦ ἀσκήσας τὴν χεῖρα. Χειραψίαι· αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις· ἅπαντες καὶ συνεχεῖς ἐγίγνοντο κατὰ πειρασμοί, καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων. Χεὶρ· ἡ βοήθεια καὶ ἡ ἐξουσία καὶ δύναμις. Χεῖρες χαλκαῖ· ἐν τοῖς ἀμαστριᾶ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Μαναΐμ.

Χειρίαν· Σοφοκλῆς· μή με τῶν σῶν ὑπὸ χειρῶν χειρίαν ἐφῇς τινί. τουτέστιν ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τοῖς παισὶ καταλείψῃς. Χειριδωτός· ὁ χειρωτός. καὶ χειριδωτὸς χιτών· ὁ χειρίδας ἔχων. Χειρίζω αἰεί. καὶ κεχειρικότες. Κάνδιδος ἱστοριογράφος φησὶν ὅτι Λέων ὁ Μακέλλης, ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν τὴν κατὰ Βανδίλων, ἅπερ χρήματα διεδαπάνησε. ἤδη γὰρ ὡς οἱ ταῦτα ἐφανέρωσαν κεχειρικότες διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων χρυσοῦ λίτραι τετρακισμύριαι πρὸς ἑπτακισχιλίαις διὰ δὲ τῶν κομήτων τῶν θησαυρῶν ἑπτακισχίλιαι πρὸς μυρίαις. καὶ ἀργυρίου λίτραι ἑπτακόσιαι χιλιάδες· ἅτε τῶν ἀνηλωμένων ἀρχόντων ἐκ τῶν δημοσίων καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως Ἀνθεμίου. οὐ νεχρῆ πόλις δωρητὸν ὃ καί τι τὸν εἰς τὰ χειρισμὰ. ταύτης κρέων ὁ πιστὸς ὁ ὕπαρχος φίλον λαθραίων πολλῶν, ἐν βαλεῖν ἱμερεῖ. Χειρισμὸν ἐπιχείρησιν. Πολύβιος· ὅθεν γίγνεται ταύτα τὸν χειρισμὸν ἰσοτυχῆ. καὶ αὖθις· ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον· ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων. ἀντὶ τοῦ τὴν ἐπιχείρησιν. τὴν πρᾶξιν. Χείριστα· κάκιστα. καὶ χειριστήν. αὐτουργόν. ὑπηρέτην. ὁ δὲ, περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκοινώσατο. καὶ παρεκάλει χειριστὴν γίνεσθαι τῆς πράξεως. ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεστὴν. πληρωτήν. Χειρόβιοι· οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι. Χειροβρὼς χειροβρῶτος· ὁ δεσμὸς ὁ ἀποβιβρώσκων τὰς χεῖρας. Χειροδάϊκτα θύματα, τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαιχθέντα. Χειροδίκαιος. Χειροήθη· ἥμερον. πρᾶον. καὶ χειροήθης χειροήθους. ὁ ἥμερος. Χειρόκμητα· ὑπὸ χειρῶν πεπλυμμένα. ἢ πεπλεγμένα. Χειρόμακτρον· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδύλιον. παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην. Χειρομάχης. Χειρομαχεῖν· πυκτεύειν. σκιαμαχοῦντες ἢ ὅ ἐν δρια(?) τὸ χεῖρος σχῆμα. ζήτει ἐν τῷ γλαύκης ἀλλ' ἐπιτηδειότερος χειρονόμοι. Χειροπληθεῖ λίθῳ. Χειροσκοπία· ζήτει ἑλκος συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα. ὡς ὅταν τις ἐκ τῆς θέσεως τῶν χειρῶν τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων εἴπῃ τινὰ μέλλειν, ἤ τι τοιοῦτον. Χειροσκόποι· οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες. Χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖον. τουτέστιν αἰσχρῶς ἀνακινεῖν καὶ ἀποσπερματίζειν. Χειροτριβήσαντες· ἐκλεξάμενοι. Χειροτυπητέον· τὴν χεῖρα ἐντατέον. Ἀριστοφάνης· χαλεπόν τι πρᾶγμα. ὅμως χειροτυπητέον ἐξωμισάσης τὸν ἕτερον βραχίονα. τουτέστιν ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσης. Χειροτονία· ἐκλογή. πάντων κύρωσις. τῆς οὖν χειροτονίας αὐτοῖς ἀνειπούσης, στρατηγοὶ ἀνηγορεύθησαν. Χειροτονῶ· αἰτιατικῇ. Χειροῦμαι· αἰτιατικῇ. Χειρουργίας τόλμης. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν ἐλλείψετ' αὐταῖς λιπαρᾶς χειρουργίας. ἀντὶ τοῦ προσεχῶς. παρὰ τὸ λίαν ἐπιμεῖναι. Χειρουργικὸν τεχνῶν τὸ ἄριστοι καὶ ἀκριβεῖς Φειδίας. Λύσιππος. Πολύκλειτος. ἀγαλματοποιοί. Χείρων· κένταυρος. ὃς πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν, διὰ βοτανῶν, ὑποθήκας δὲ ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα. καὶ ἱππιατρικόν. διὸ καὶ κένταυρος ὠνομάσθη. Χειρῶναξ· τεχνίτης χειρῶν μόνων διασώζων, ἤ διὰ χειρῶν κτεατιζόμενος. ἢ χειρώνακτες διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενοι. πλῆθος ὅσον θητικὸν καὶ ἐν χειρωναξίαις. καὶ ἄλλως ἐγκατοικισμένον τῇ πόλει συναγαγών. Χειρώνειον ἕλκος, τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον πάθημα. καὶ δυσιάτως ἰχῶρας ἐκ κείνων. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων καὶ ἀνιάτων ἑλκῶν. Χειρῶν νόμῳ· ὁ δὲ, χειρῶν νόμῳ δέχεται ἐπὶ πόλιν. Χείρων χείρονος ὄνομα κύριον. χείρονος δὲ ἐπὶ τοῦ συγκριτικοῦ. Χειρώσασθαι· ὑποτάξαι. Αἰλιανός. καὶ ἐν τούτοις χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἔχειν αὐτὸν ὡς εἰπεῖν ἰδιόξενον. Χειρῶσαι· ἐρημῶσαι.

Χηλαργίς· τοῖς λευκόποσι ἢ ταῖς τραχείαις. τὰς χηλὰς δὲ ἀντὶ ὁπλῶν εἶπε. Χηλαί· οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν μὴ τὸ τεῖ-

χος βλάπτοιτο. παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός. Χηλή. ὁ παλαιὸς ὄνυξ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός· λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα. χηλαὶ καρκίνων. καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί. Χηλὴ ὄρους. οἱ δὲ, ἄκρου τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ἐκυλίζοντο. ὥστε τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκείνου τῆς νέμος πρόβλημα εἶναι. τουτέστι τῆς ἐξοχῆς. Χηλὸς, κιβωτός. ἀπὸ τῆς γινομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν. ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαί τι εἰς αὐτήν. οἷον ἐντίθεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. καὶ χηλὸς κιβωτός. Χημαδόν. ὀλίγον. Χημεία ἡ τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κατασκευή. ἧς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς, ἔκαυσε. διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίοις Διοκλητιανῷ. τούτοις ἀνημέρως καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος, ἔκαυσε πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης. μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ, τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ζήτει ἐν τῷ δέρας. Χήμη. εἶδος ὀστρέου. Χὴν χηνὸς τὸ χηνάριον. Χηναλώπηξ εἶδος ὀρνέου. οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ Λυσίστρατος. ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο. πένης καὶ αὐτὸς καὶ κυβευτὴς ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων. Χολαργεὺς δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Χῆνα ὄμνυμαι. ὑπὸ τοῦ μὴ τοὺς θεοὺς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν ῥᾳδίως. Ῥαδάμανθυς ἐκέλευε κατὰ χηνὸς καὶ κριοῦ ὀμνύναι. οὕτως τινὲς Σωκράτης. Χηνέας ὄνομα κύριον. Χηνίσκος μέρος τι τοῦ πλοίου. Χήρα καὶ χηρεία ἐκ τοῦ χηρεύω. Χηραμβας. Χηραμοὶ οἱ φωλεοί. τῶν θηρίων αἱ καταδύσεις. Χηρεύω. γενικῇ. Χὴρ ὁ μετὰ τὴν πρώτης στέρησιν δευτέρᾳ μὴ συνεζευγμένη(?) γυναικί. Χηρώσειν. ἐρημώσειν. Χηρωσταί, οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι. ἢ οἱ διοικοῦντες τοὺς χηρεύοντας διαδόχων. ἢ ὧν αἱ γυναῖκες ἔμμηνοι χῆραι καὶ τῶν ἐπιδακρυόντων δεόμεναι. Χήτει. στερήσει. μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ἐπείγουσι χήτει ξένων τε καὶ ὀθνείων ξυνεργῶν. Χήτει. ἐνδείᾳ. σπάνει. στερήσει. ἀγαθίας. οἱ δὲ, χήτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἔθλιβον τὰ βρόξυα(?) καὶ ἐνεφοροῦντο τῆς πλάκης. ἐν θεαυτοῖς ἡ γαστὴρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο καὶ διέρρει. Χιάζειν. παρεξιδάμας(?) δημοκοίτον(?) τὸν Χῖον. καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφνιον, πρώτους ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν. ὡς ἡ Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εὐδόξιαν(?). ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει τεταγμένον. ὑποτείνει δέ τις αὐτὸν βωμολοχεῦσαι, αὐτὸς δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων, ἢ σιφνιάζων. Χιαρίζει(?) καὶ λαικάζει. Ἀριστοφάνης. Ἀγάθων ἄρχεται δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς. κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν. τὰ δὲ, τορνεύει. τὰ δὲ κολλομελεῖ καὶ γνωμοτυπεῖ. κἀντονομάζει. καὶ κηροχυτεῖ. καὶ γογγυλίζει. χοανεύει καὶ λαικάζει.

Χίδρα. στάχυες νεογενεῖς ἢ κείμενα. ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα. ἢ τὰ ὄσπρια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι. Χίδρα. τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σῖτα καὶ κριθῆς. Χίδρα. χίδρον τὸ ἀπὸ ἑλύμου μεμιγμένον ὄσπριον. ἔδεσμα πενιχρόν(?). ἢ τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ, εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐτέλειαν. Χίδρα ἐρεικτά. ἐκ κριθῆς νέας κεινόμενα. ὡς σεμίδαλις. Χιβούλδιος. οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ οἰκίας. ἐτύγχανε μὲν δραστήριος τὰ πολεμικά. δι' ὅσου τοσοῦτον δὲ χρημάτων κρείσσων, ὥστε ἐν τῷ μεγίστου κτήματος, ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν. ὥστε τούτου στρατηγήσαντος Θρᾳκῶν καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἴστρου φυλακῇ καταστάντος, καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος, συμβῆναι τὸν Ἴστρον εὔβατον κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι τὰ Ῥωμαίων πράγματα. καὶ ξύμπασαν τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἀνδρὸς ἑνὸς ἀρετῇ ἀντίρροπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τῷδε, οὐδαμῇ ἴσχυσεν. Χιλή. βορά. καὶ χιλὸς ἁπλῶς ἡ βορά. Ξενοφῶν. τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῷ ἔνδον ἐτρέφετο διὰ τῆς ὑπέρκης(?) χώρης. τῇ χιλῷ τε ἵπποι καὶ ὕδατι ἦν. Ἡρόδοτος. ὅ, σῖτός τε καὶ χιλὸς ἐν τῇ χώρᾳ εἴσω τειχῶν κομίζεσθαι. ἀρσενικῶς δὲ ὁ χιλός. καὶ Ἀχιλλεὺς ὅπως(?) δ' μὴ μετασχεῖν χιλοῦ. μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο. ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φυτόν. τοῦτο δὲ ἐπὶ χόρτος. ὅθεν τὸ ἐκκεχιλωμένον. ἀντὶ ἐψαυσμένην ἢ κεχερσωμένην, οἷον ἐξηλειμμένην. Χίλια. ὁ ἀριθμός. Χιλίαρχος. δεκαπέντε πρὸς τοῖς διακοσίοις ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ τοῦ ἄστεος διαγενομένων, χιλίαρχοι τὴν ἀρχὴν Ῥωμαίων παρειλήφασι.

Χιλιοστύς. χίλιοι ἄνδρες. σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδοῖς καθεκάστους. καὶ ἄλλα τῶν ἡγεμόνων πάτρια. τῶν δὲ ἱππέων καθεκάστην χιλιοστὺν, δράκων ἤγετο ἐπὶ κάμακος ἀναπεπταμένος. ἀργύρου μὲν ἢ

κεφαλὴν ἐπεποίητο στιφρότατον ὀδόντων καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα συγ-
κεκυφὸς ἦν. εἶχέ τε μῆκος καὶ βάθος. καὶ τὸ ποικίλον τῆς χρόας ἐς ἀληθινὸν δράκοντα. τοῦτον
φέρων ἱππεὺς, μετεωρίσας τὸν κόντον εἰς τὸν ἀέρα, ῥυμηδὸν ἤλαυνε τὸν ἵππον. καὶ ἐμπιπλάμενον
ὡς προσεικὸς ἐλαυνόμενον βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ὅλου ὕφους. καὶ διέξοδον εὑ-
ρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον, κυμαίνεταί τε ἐς τὸν ἀέρα. καὶ μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἤδιον
πάσας ἐλίσσει στροφάς. ὡς προσεικὸς δράκοντος ἀληθινοῦ. Χιλιωθέντα. ἀντὶ τοῦ χιλιασ-
θέντα. ὡς λυκοῦργος. ὁ δὲ υἱὸς καὶ χιλιωθεῖσαι ἔφη. Χιλίων δραχμῶν. οὕτως οἱ ἀττικοὶ συντάσ-
σωσιν. Χίλιοι διακόσιοι, ἰσαῖος φησίν, οὐδεὶς λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων. οἱ πλου-
σιώτατοι τῶν ἀθηναίων χίλιοι διακόσιοι ἦσαν. οἳ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτε-
ροι ῥήτορες. Χιλός. ζήτει ὀπίσω ἐν τῷ χιλή. Χίλων χίλωνος δαμαγήτου λακεδαιμόνιος. εἷς τῶν ζ΄
σοφῶν. ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν ἀρισταγόρας ὁ μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον χιλώνειον καλεῖ. καὶ χιλώ-
νειος τρόπος ἡ βραχυλογία. ὁ γὰρ χίλων βραχυλόγος ἦν. Χίμαρος. ὁ τράγος. καὶ χίμαιρα ἡ
αἴξ. χειμάρρους δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. Χίμετλα. τὰ ἀπὸ καύματος λεγόμενα. ἃ
προσγίνεται ἀπὸ χειμῶνος ἐν τοῖς ποσί. Χῖον κεράμειον. ζήτει ἐν τῷ ἀθηναῖος. Χιόνος. καὶ
χιονωθήσονται. ψυχρανθήσονται. ἢ λαμπρυνθήσονται. χιονωθήσονται ἐν σελμών. Χίος. ἡ νῆσος
λέγεται καὶ αἴθαλη. Χιὼν φανεῖσα, δυσμενῶν ἔχθρας φέρει. Χιών. ἡ λευκότης τῆς χιόνος
χωριστόν ἐστι συμβεβηκός. συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλη καὶ πήξει. ἥτις δι᾽ ὑπερβολὴν ψυχρό-
τητος γινομένη μετὰ ἐναπολήψεως πνεύματός τινος, ἧς ἐξ ἀνάγκης ἕπεται ἡ λευκότης. ἡ γὰρ ἀέ-
ρος τοῦ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψίς τε καὶ πλῆξις καὶ θλίψις ἐν τῇ τοῦ νέφους πήξει, ἥτις δι᾽ ὑ-
περβολὴν ψυχρότητος γινομένη φθάνει τὴν ἔκκρισιν. αὕτη τοῦ τοιούτου χρώματος ἡ αἰτία. στρεφό-
μενον γὰρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα, λευκαίνεται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρὸς λευκός. τρίψις
δέ τις καὶ κίνησις γίνεται ἐν τῇ πήξει τοῦ νέφους. τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συνειλημμένου, καὶ εἰς τὸ βά-
θος ἀποκλειομένου, καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. καὶ ἔστιν ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος.
τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθοῦν ἐκείνοις. καὶ ἔστι πάθος τι συμβεβηκός. τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς
οὐσίας τῆς χιόνος. εἰ τὸ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λευκόν. μήτε εἶδος, ὃ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος.
τῷ δὲ συμπτώματι τῆς ὕλης ἐπιγιγνόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν
ἐστιν αὐτῆς. πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν. καὶ τοὺς δακτύλους τῶν πο-
δῶν ἀποσεσηπότες ἕτεροι. ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο. τῶν δὲ ποδῶν εἴ τις κινοῖτο καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι. καὶ εἰ τὴν
νύκτα ἀπολύοιτο. ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες. καὶ τὰ
ὑποδήματα ἐπήγνυντο. ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει. Χιονίδης ἀθηναῖος κωμικὸς τῆς ἀρχαίας
κωμῳδίας. ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. διδάσκειν δὲ ἔτεσιν
ὀκτὼ πρὸ τῶν περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι καὶ ταῦτα. ἥρως. πτωχοί. πέρσαι. ἢ ἀσσύριοι. Χιρὰς
εἶδος πάθους. Χιτών. ἱμάτιον ἀνδρικὸν καὶ χιτωνίσκος χειριδωτός. οἷος πρέπει δούλῳ παιδί. χιτὼν
οὖν ἐστι λεπτὸν ἱμάτιον. ὑποκάμισον. παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι. χιτῶνα ἔχων οὔλων ἐρεί-
ων ὑπένερθε, κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ παρὰ τοὺς ἰχθύας ἀνέκυψε. τουτέστιν ἀναφαίνεται
εἰς τὰ ἰχθυοπώλια. γλύφων ὠείσκῳ. Χιτὼν ῥαγεὶς ἔρρηξε φροντίδων βάρος. Χι-
τωνίσκους. ξενοφῶν. χιτωνίσκους δὲ ἐνδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λίνου στρωματοδέσ-
μου. Χθαμαλὰ ταπεινά. ὁμαλά. ἴσα. δοκιμάζων ἢ ἅμα μὲν στερεά. ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν τοῦ
πολεμίου. καὶ χθαμαλώτατον. ταπεινότατον. Χθές. τὸ κατ᾽ ἀρχὴν ε ἀφελὼν λέγει ὁ πλάτων. τὸ
δὲ χθὲς παρὰ τὸ ἐκθεῖν. ὅ ἐστι παρελθεῖν. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν πλάτων, πρὸ ἔργου εἶχε τὸ κατέβην. ὁ δὲ
χθὲς πάρεργον. οἷον κατέβην χθὲς εἰς πειραιᾶ. ὁ δὲ θεολόγος, τὸ χθὲς εἶχε σκοπόν, τὸ δὲ τῇ λαμ-
πρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, πάρεργον. ὃ γὰρ ἕκαστος εἶχε προηγούμενον, ἐκεῖνο προὔστησε. Χθεσι-
φανῶν. καινολογῶν. Χθεσινοί. ἀργοί. ἄχρηστοι. καὶ χθιζός. ὁ χθεσινός. Χθονία. ἀντὶ τοῦ σκοτει-
νή. πολιτείας δὲ καὶ τὸ μὴ χθονίαν καὶ σκαιὰν προαιρεῖσθαι. ἀλλὰ λείαν καὶ ὁμαλήν. ἀνθυποφέρει τὸ
τὴν μέν.

τὴν μὲν τραχεῖα, λείαν. τὴν δὲ χθονία, τὴν οὐρανίων. ἀντὶ τοῦ λαμπρὰν. καὶ ἐπὶ ἄλλη μάλιστα δὲ ὅτι φησὶ χθόνιον
τέρας. ἐπὶ τῆς ἔριδος, τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ συγγενὲς ἐδέξαντο. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα. ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει. Χθόνια
λουτρά, τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον γὰρ εἰς τοὺς τάφους λουτρά. Χθονίας βροντάς.
κλύσατε χθονίας βροντὰς. ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. χθονίας δὲ φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ, γηγενέα
λέγουσιν. οἱ δὲ, τὰς μεγάλην ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ὑπὸ τῆς γῆς γινομένας. ὅτι τὸ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀνα-
πέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ δηλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι δεξιὰν γίνεσθαι τὰς βιαίας βροντάς. ἢ
τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. καὶ χθόνιος βροντή. καὶ χθόνιος Ζεὺς ὁ κα-
ταχθόνιος. Χθονίων. ἐπιγείων. Χθονοπλάστου. ἀπὸ γῆς πλασθέντος. Χθονοστιβῆ. τὰ ἐν τῇ γῇ.
τὰ ἐπίγεια. ἄρρενα τὰ οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ. Χθών. γῆ. Χλαμύς. ὄνομα ἱματίου. ὁ Ζήνων ῥωμαί-
ων βασιλεὺς, πρεσβείαν ἰσαύρων δεξάμενος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς φορεσίας αὐτῶν καταμαθὼν, δεξιᾷ τῷ λωρίῳ ἐμφό-
ρει τῆς χλαμύδος στολὴν, ἐν ὥσπερ τοῖς βασιλεῦσι τῆς συγκλήτου. ὅτι ἔξωθεν ἐπιθεὶς. ἀνήσωθεν ἐμβαλὼν
τὴν τῆς πορφύρας βαφήν. ὥς τε δεῖξαι κατ' ἔργου τούτων ἐν ἀντιπαλότητι αὐτῶν σῶμα. καὶ ἐν τῇ τῆς βουλῆς
ἀποδημίαις ἀποσημαίνεσθαι τὸ ῥωμαϊκὸν κράτος καὶ ἐπιτιμία. ἐκκαλῶν τῆς χλαμύδος. ἐπὶ τοῦ ἀλαζο-
νευομένου ἐπὶ σοφίᾳ τινί. οὗτος γὰρ εἶχε χλαμύδα πολυτελῆ ἐσθῆτα. ἣν ἐδωρήσατο δαρείῳ ἰδιωτεύοντι ἔτι. καὶ ἔτυ-
χε μετὰ ταῦτα καθόδου βασιλεύσαντος δαρείου. Χλανίς. ἱμάτιον στρατιωτικόν. Χλαῖνα.
τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλιαίνω. χιτὼν δὲ τὸ λεπτὸν ἱμάτιον τὸ ὑποκάμισον. παρὰ
τὸ ἐγχεῖσθαι τῷ μήκει. Χλαῖναι. περιβολαί. διαστέλλει δὲ ὁ ὅμηρος τοὺς πέπλους ἀπὸ τῶν χλαινῶν. ὁ
γὰρ γυναικεῖον ἔνδυμα. ἐμπερόνημα. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ καὶ ἑανόν. Χλευάζω. αἰτιατικῇ. Χλευ-
ασία. καὶ χλεύη ὕβρις τις. εἶδος οὖσα τῆς ὕβρεως. καὶ ἐν τούτῳ ἐστι κατηγορεῖται αὐτῆς. τῆς γὰρ ὕβρεως
ἡ διὰ γέλωτος γινομένη, χλευασία καλεῖται. ἡ δὲ διὰ πληγῶν, ὕβρις ὁμωνύμως. καὶ αὖθις αἰλιανός.
περὶ αἰῶν δὲ τῶν νεῶν, χλευάζων τιμὴν τοῦ τῶν θεραπευτήρων καὶ ἐπεῖδ' ἔδαζε. Χλιδᾶν. τρυφᾶν.
Χλιδή. τρυφή. ἔκλυσις. καὶ μαλακεία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιαίνεσθαι. ξενοφῶν. ὅτι ἐν χλιδῇ τεθραμμένο-
θαι. ἀνὴρ χωρητικός. καὶ αὖθις. συγχωροῦντας ἐπαυράσθαι τῆς χλιδῆς. καὶ αὖθις. ὁ τοῦ μὲν ὄντων ἐν τοῖς ὑπερκει-
μένοις ἐν ἐστι χλιδῆς. καὶ χλιδαῖς κερατόμοις. τοῖς ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγου-
σι δὲ χλιδὰς, ἐστὶ καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς, ἢ ἐπίδοσιν τρυφὴ καὶ κόσμος, ἃ
ἐπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τοῖς τάφοις. σοφοκλῆς. ἡμεῖς δὲ πρὸς τύμβον ὡς ἐφίεσο λοιβὰς προσεθ-
ῆται καὶ κερατόμοις χλιδαῖς στέψαντες, εἶτα φορεῖς ἥξομεν πάλιν. Χλίδωνες. κόσμοι περὶ τοὺς βρα-
χίονας. καλοῦσι δὲ βραχιόλια. Χλίδος δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς καλλικλέα περὶ χωρίου βλά-
βης. ἔπειτα δὲ τὸ χλίδος ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, δεξιῶν ὑψηλότερον καὶ στενώτερον τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιη-
κέναι συμβέβηκε. πᾶν πλῆθος, χλίδος λέγεται. καὶ ἐστιν σωρός τις. μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε
καὶ ἀποψημάτων. καὶ ἐκ τῆς κατὰ τὸν ... πρόχωσις. καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων. ὁ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δὲ ἔ-
οικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρεύων ὁ καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέ-
βληκεν. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς ὑποσημειοῦται. Χλίδωνος. Χλιδῶσαι. τρυφῶσαι. Χλοάω
χλοῶ. Χλοερὸς ὁ χλωρός. Χλόη. βοτάνη. παρὰ τὸ βλέω τὸ ἀναπέμπω φλόη καὶ χλόη ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀ-
ναπεμπομένη καὶ αὐξάνουσα. Χλομας, ἀλλ' ὅτι ῥωμαῖοι ἀπεστέγνωσαν ἐνεβολιφοῦντες τὰ ὑπο-
χόνια, στρατοπεδεύουσι ἀμφὶ τὸ φθεῖρον τὸ χλομας. Χλοῶσαι. λευκοῦνται. οἱ ἐν τῇ χλόῃ κλινα-
ζόμενοι. καὶ χλούνης, μονιὸς πλάνητος κακοῦργος. χαλεπός. καὶ ὁ ἀποκόψας χλούνης. καὶ γύνανδρος
ἀνήρ. εἰ δὴ ἡμεῖς αὐτὸν ἄνδρα εἴπωμεν διὰ τὸν ἐπικούρου λόγον τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς καὶ θῆλυς γενό-
μενος. ὁ πρὸς στρατοκλέα ἀθήνησι δυστυχήσας. ὁ χλούνης τε καὶ γύννις καταγελασθείς. καὶ οἷον
ἐργαστηρίῳ τινὶ ἀφύκτῳ παραδοθείς. Χλούνιον. ὄνομα τόπου. χλούνιον δὲ τὸ χοιρέον δίφθογγον.
Χλωθαλεῖος, ὄνομα κυρίου. Χλωθαῖος ὄνομα κυρίου. Χλαθόμυρος ὄνομα κυρίου. Χλωραν-
θεὶς. ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γεννηθεὶς. οὕτω σοφοκλῆς. Χλωρεῖον εἶδος ζώου. Χλωρὶς ὄνομα κυρίου. Χλω-
ρὸν τὸ ἀκμάζον. μένανδρος. Χλωρός. ἀπὸ τοῦ χλόη χλοερὸς καὶ χλωρός. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὠχρός. καὶ
χλωρότης. Χνόας. τὰς σύριγγας τοῦ ἄξονος. σύριγξ δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον
μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως. τὰ γὰρ εἰς ης κα-

θαρὸς δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα ὧν προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται. χνόη. φλόη. χλόη. τὸ δὲ
πνοὴ οὐκ ἔχει δασύ. Χνοωδεστέρα. λεπτοτέρα. ἤτε ἀποτεθειμένη γῆ. ψάμμου πάσης χνοωδεστέρα
διὰ λεπτότητα. Χνοῦς. Χοαί. χοῦς. μέτρον ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. ἀριστοφά-
νης. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ βάδιζε τὴν κίστην λαβών. οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον, στεφάνους καὶ μύ-
ρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν. οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἑψήματα
καὶ κίστιν καὶ χοάς. ὅμηρος περὶ τῆς κίστεως φησί. μήτηρ δ' ἐν κίστῃ τίθει μενοεικέα δαῖτα. ὄψα τε
οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. χοὰς δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἀλλήλοις πο-
τηρίου. διὰ τὴν τοῦ ὀρέστου γενομένην αἰτίαν. καὶ παροιμία. ἓξ χοὰς χωρήσεται. ἐπὶ τῶν παραλη-
ρούντων. τουτέστιν ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεραμίου ἢ ἀσκοῦ ἐμφαίνει μέτρου φορᾶς. ὃς ἐὰν συμ-
χέῃ πλέον χωρεῖ τοῦ ἐμπεφαλημένου ἀποβεβλημένον. καὶ αὖθις. τὴν ὕστατην ἤκουσαν αὐτοῦ τρεῖς χο-
ὰς ἡμῶν ἀποτίσειν ἐρεβίνθων. χοίνικα ἀποτίνοντες ἑκάστην φλεικτοὺς ἐρεβίνθους. Χοάνης
χοάνου. χωνεῖον. καὶ χόανα τὰ μέταλλα. Χοάς. ἐκχύσεις. ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς. ἢ σπονδάς.
ἐκ πατρίου ἐθισμός. δεῖν ἄγρας τοῖς τεθνεῶσι τῶν αἰτωλῶν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος. καὶ ἑορτὴν χο-
ὰς ἄγειν λέγομεν καὶ θυσίαι νεκρῶν. σοφοκλῆς. πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρρύτου χοὰς κρήνης ἐνεγ-
κοῦ δι' ὁσίων χειρῶν. ὁ δὲ χεῦμα τοῦ τὰς κρατῆρα λαβὼ, κρατῆρές εἰσιν ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη. ὧν
κατέρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους. Χοάς. ὅτι ἐπὶ μέζου τίθεται, περισπᾶται. Χοάσπης
ποταμός. καὶ χοάσπειον ὕδωρ τὸ ἐκ τούτου. καὶ κύριον ὄνομα ὁ χοάσπης. Χοβάρ. ὄνομα
ποταμοῦ. Χόες. ἐστὶν ἑορτὴ ἀθήνησιν ἀγομένη, μηνὶ ἀνθεστηριῶνι. τὴν δὲ ἑορτὴν φασὶ τούτου
γενέσθαι. ὅτε ὀρέστης ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς ἀθήνας, καὶ ἐδέξαντο οἱ ἀθηναῖοι καὶ εἰσιάσαν-
το μὲν ἐκοινώνησαν αὐτῷ οἴνου. ἀλλὰ χωρὶς χοᾶ παραθεὶς αὐτῷ ὁ δῆμος, ἕως εἰσπιεῖν ἀπονείμας ὀ-
λίγον τι χώρας τῷ ὀρέστῃ. καὶ ἄλλως. ἑορτὴ ἀθήνησι. χόες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. ὀρέστης μετὰ τὴν τῆς
μητρὸς ἀναίρεσιν, ἦλθεν εἰς ἀθήνας παρὰ πανδίονα. συγγενὴς καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε βασιλεύων. κατέ-
λαβε δὲ αὐτὸν θυσίαν τινὰ δημοτελῆ προϊστάντα. ὁ τοίνυν πανδίων, παραπέμψασθαι μὲν τὸν ὀρέστην
αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ἀπὸ τοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγούμενος μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τοῦ φόνου,
ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ κρατῆρος πίνοι, ἕνα ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοᾶ. Χόες. ἑορτή τις
ἦν παρὰ ἀθηναίοις ἀγομένη ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ ἀπολλόδωρος, ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοι-
νῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν τὴν διονύσῳ ἀγομένην. κατὰ μέρος δὲ πιθοιγίαν. Χοᾶς χύτρας. καὶ αὖθις
ὅτι ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς ἀθήνας ἀφικόμενος. ἦν δὲ ἑορτὴ διονύσου ληναίου, ὡς μὴ γένοι-
το σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι. χοᾶ οἴνου τῶν δαιτυμό-
νων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσεν ὁ πανδίων. μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις. ὡς
μήποτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοι ὀρέστης. μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀ-
π' ἐκείνου ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ χόες. Χοζίας ὄνομα κύριον. Χοεῖον. παχὺ ἔντερον.

Χοὴ καὶ χοαί. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ. Χόης ποταμός. Χοΐδια, στάμνια κατεσκευα-
σαν χοΐδια τὸ μέγεθος. λεπτὰ ταῖς κατασκευαῖς διαφέροντος. Χοϊκὸς ὁ γήϊνος. Χολάδες.
τὰ ἔντερα ἐν ἐπιγράμματι. αὐτίκα τὸ κολλάδη εἰς ἔγχελυν τετρασμένην χολάδων. παρὰ τὴν χύσιν ἢ
διὰ τὸ τὴν φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες τοῦ ἥπατος. ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἡ ξανθὴ χολὴ τῆς μηχανω-
μένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν.

Χολαργεύς. χολαργεῖς δῆμος τῆς ἀττικῆς. ἡ λέξις ὁ χολαργίδης. Χολαῖον ἧπαρ. Χολέρα. καὶ χολε-
ρικὸν ῥῆμα. ἔστι δὲ πάθος. ἢ εἶδος νόσου. οὕτω παρ' ἰατροῖς καλούμενον. Χολλεῖδαι. δῆμος τῆς λεοντίδος.

Χολέρα νόσος διὰ χολῆς πάθος. Χοληδόχον ἀγγεῖον. Χόλικες. τὰ παχέα ἔντερα τῶν
βοῶν, ταῦτα δὲ οὐχ ἑψοῦντο ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς χόλικά φασιν εἶδος ἰχθύος. θηλυκῶς δὲ
ἡ χόλιξ. ἐθνικῶς. Χολοβαμόρ. Χόλος. ὀργή. ἀλλὰ πρόσκαιρος. παρὰ τὸ χεῖσθαι. Χολώδητι-
κή. Χολωσάμενοι. εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. Χολῶσι. οὐδεὶς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας, ὡς
τοῖς δρῶσι πείθει χολῶσι. Χόνας ὄνομα ἔθνους. Χονδρίτης σεμίδαλις. Χόνδρος. τὸ σωμά-
χου τὸ ἔντερον. καὶ χόνδροι ἁλῶν. θρόμβοι. παχεῖς ἅλες. Χόνδρος. πυρῶν διαπλασθ. ἐλάχιστον ἢ πλέον
ἐκείνου.

ἐκεῖνος. Χοῦς· ἀντὶ ἐσπαρμένης χοός, Ἀριστοφάνης· αἱ ἀνακαλυφθεῖσαι τῆς κόνεως εἰς γῆν. ὥσπερ οἱ ἐν τῷ ὕδατι φαινόμενοι ὑπὸ τῆς μέθης ἐν τῷ ὑπερῴῳ. καὶ παίζοντες κατὰ βίαν καταφασι. Χοῦς δὲ ξέστου. χοὸς τοῦ δύο ξέσταιν. χοὰς δὲ ἕξ. Ἀριστοφάνης· εἴ τις καπήλος ἢ καπηλίς. τοῦ χοὸς ἢ τῶν κοτύλων, τὸ νόμισμα διαλυμαίνοιτο. Χόρδαις· τέμνει. τουτέστι τέμνει. συμπλεκομέναις. καὶ συγκύκα. καὶ τὰ ἔντερα τῶν περὶ στομάχων. χορδὰς καλοῦσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τῆς ἀγαθῆς πολλοῦ τὸ ὄνομα εἴρηται. ὥσπερ τὸ περιμίξεις καὶ πληρώσεις καὶ ἔντερα παντὸς τοῦ φυρομένου, οὕτω χόρδαι καὶ κατὰ ῥητορικὴν καὶ κατὰ πολιτικήν. καὶ σῶμα κατὰ ῥητορικὴν συμφύρει καὶ πράγματα. ἀπολυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς. ἡδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτύων κακίαις. καὶ Πολύβιός φησι. καί τις ἦν τοῖς πλείστοις καλλωπισμὸς ὑπερέχων τῶν ἐν τῷ βίῳ. χορηγία. τουτέστι παροχή. Χορδή· νευρά. καὶ ὁ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου. Χορευτὴς ἐπιστήμων. Χορεία· οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ᾠδῆς ὄρχησιν. δύο δὲ ὀρχήσεις ᾄδει Ὅμηρος. τὴν τῶν κυβιστήρων. καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής. καὶ χορεῖον ἡ χόρευσις. Χορηγία· δόσις. καὶ Πολύβιος. μηδὲ οἷον ἦν θάλατταν κατασκευάσαι καὶ κατὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις. μηδὲ ἀπὸ ζυγοῦ. ἀνὴρ ἐπὶ ὀλίγαις δεχήμεραις δεχομένων ἔχοντας ἐφόδια. Χορηγός· ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος καὶ δοτήρ. Χορηγῶ· δοτική.

Χορίαμβος· μέτρον στίχων. βαθεῖ ἢ βαρεῖ. μύθους ἤτοι μυθικά. εἰσὶ δὲ διὰ χοριάμβων, ἐν βιβλίαις δέκα. οὗτος ἐκ τῶν αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα. ἤτοι χοριάμβους. Χορικός· ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων. ὃς ὑποκριτὴν μὲν ἐποίει καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο. διὸ καὶ χορικὸς λέγεται. Χορίλλας ἡ ἐκκαλεῖ. Χόριον· τὸ κάλυμμα τὸ συγγινόμενον ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῖς βρέφεσι. Χοροβατῶ· τὸ εἰς χορὸν βαίνω. Χοροδέκτης, ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων. ὥσπερ ἂν παρά τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στάσιν. Χοροδιδάσκαλοι· ἐν ἴσῳ τὸ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν. παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῖς ἐτύγχανον κωμῳδοὶ καὶ τραγῳδοὶ κριταί. οὐ πάντες. ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι. Χορός· τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ᾀδόντων. διῃρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη. ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. καὶ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. διχῆ τοὺς Δαυιτικοὺς ψαλμοὺς ᾄδοντες. ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενοι, εἰς πάντα διῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. Χορός καὶ οἱ χορευταὶ καὶ ὁ τόπος. Ὅμηρος. ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλεν. ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν. καὶ παροιμία. χορὸς τραγικὸς ἐκ ιε προσώπων. χορὸς κωμικὸς κδ. Χοροστάτης· χοροῦ κατάρχων.

Χορτάζω· γενικῇ. Χορταῖος· ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτών. Χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἀρχεῖται. ἀπὸ τῶν πεινώντων. ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης· εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖς τῶν τραγῳδιῶν ἄχθοιτο ἐκ πεπτωκότων οὕτως ἠρέσκετο ἐλθὼν οἴκαδε. Χοροίτυπος· ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

Χορυμαῖοι· ἔθνος. Χοσβίας· ὄνομα κύριον. ὁ ἀπὸ τοῦ ἀρχιερέως Φοινίκης αὐτοῦ διαφθαρεὶς τῷ Ζαμβρῇ. Χοσρόης· ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. ὑμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄγανται πέρα τῆς ἀξίας. μὴ ὅτι οἱ Πέρσαι. ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων. ὡς λόγων ἐραστὴν καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν, εἰς ἄκρον ἥκοντα. μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπό του εἰς τὴν περσίδα φωνὴν τῶν ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. καὶ τοίνυν φασὶν ὅτι δὴ ὅλον τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον. ἢ ὁ ῥήτωρ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρου. τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀνάπλεως δογμάτων. καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἄν, εἰ καὶ σφόδρα γεωμετρικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις, οὔτε ὁ Φαίδων, οὔτε ὁ Γοργίας. οὐ μὴν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν, καὶ ἀγκυλωτέρων διαλόγων. ὁ ποῖος ὁ Παρμενίδης. ἐγὼ δέ φημι ἀγαθίας οὕτως αὐτὸν ἄριστα ἔχειν παιδείας καὶ τοῦτο τὸ ἀκρότατης, οὐκ ἂν ποτε οἰηθείην. πῶς γὰρ οἷόν τε ἦν τὸ ἀκραιφνὲς ἐκεῖνο τῶν παλαιῶν ὀνομάτων ἐλευθέριον. καὶ πρόσετι τῶν πραγμάτων φύσει προσφορόντε καὶ ἐπικαιρότατον, ἀγρίᾳ τινὶ γλώττῃ καὶ ἀμουσοτάτῃ ἀποσωθῆναι. πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων, καὶ κολακείᾳ πολλῇ τεθρυμμένος διαιτώμενος λοχῶν εἰς ὅτι βαρυτάτην. καὶ πρὸς πολέμους ἀεὶ καὶ παρατάξεις ὁρῶσαν. πῶς δὴ οὖν ὧδε βιοὺς ἔμελλε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖς δὲ ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι καὶ ἐνασκηθῆναι. εἰ μὲν οὖν ἐπαινοίη τις αὐτὸν, ὅτι δὴ βασιλεύς τε ὢν καὶ Πέρσης, ἐθυμεῖτο σου τὸ γὰρ πράξεων μηδὲ ἦν αὐτῶν, ὁ δέ,

ἀφίετο γοῦν ὅμως ἀμηχανεῖν ἀποκναίεσθαι λόγων· καὶ τῇ περὶ ταῦτα γεγυμνάσθαι δόξῃ, ξυνεπαινέσαιμι ἂν καὶ ἔγωγε τὸν ἄνδρα. καὶ μείζονα θείην τῶν ἄλλων βαρβάρων. ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀποκαλοῦσι, καὶ μονονουχὶ τοσοῦτον ὅσον οὔποτε τῶν φιλοσοφηκότας ὑπερβαλόμενοι, ὡς καὶ ἁπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγινώσκειν, ἐκεῖνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι· μόνῃ δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἑπόμενοι φήμῃ. Χοῦς θανάτου· ὁ τάφος. ἀπὸ τοῦ δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. Δαβίδ. καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Χουσί· ὄνομα κύριον. Χωβάλ· πόλις. Χώβαρος, ὄνομα κύριον. Χωλός· ἀντὶ τοῦ ἀτελής. περὶ ψυχῆς Πλάτων. ἀνάγκη ταύτῃ ἔσται χωλὴ ἡ φύσις. Χωλίαμβος· εἶδος στίχου. Χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπὶ χειρός. Βούπολις· ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα σφόδρα. καὶ κυλλός. οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοποιός. Ἀριστοφάνης. οὐ δῆτα πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφλῶ σαφῶς τὸν χωλοποιὸν οἷος ὢν θρασύνεται. χῶλος δὲ ὄνομα κύριον. Χῶμα· ὕψωμα γῆς. ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασι προσχοῦν τοῖς τείχεσι. Τραϊανὸς εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος, ἐντυγχάνει χώματι μεγίστῳ. ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο Σεμίραμις. ἦν δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ὕψος, ποδῶν ε΄ καὶ κ΄. τὸ δὲ εὖρος, δὲ ν΄. μῆκος ἐπεῖχε σταδίους σ΄. κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως. Χώματα χοῦν· Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ἀντὶ τοῦ γῆν ὑψοῦν. Χωμισδαίτης ὁ Ἡρακλῆς. Χῶναι ὄνομα τόπου. Χωνεύω τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. καὶ χωνεία ἐν τῷ χωνεύω. καὶ χωνεύω ὁμοίως. Χωνεῖον· τὸ χωνευτήριον. χωνίον δὲ τὸ ἐργαλεῖον ι. Χῶνος τὸ χωνεῖον. καὶ χῶνοι οἱ χωνευταί. Χωξύδιος. Χωξυπότης. Χωόμενος· ὀργιζόμενος. Χώρα, ὁ τόπος. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ χώρα ἡ τάξις. Χωραζίν· ὄνομα τόπου. καὶ προφήτου οὐαί σοι Χωραζίν. Χωράσμιος· ὄνομα κύριον. Χώραυλος· ὁ ἐπὶ χώραν διατρίβων. Χωρεῖν· πορεύεσθαι. ὁρμᾶν. ἀλλὰ χωρεῖν καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων. οὐ χωροῦντος αὐτοῦ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, ἀντὶ τοῦ γινομένων, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν τῶν πόλεων. καὶ χωρῶ αἰτιατικῇ. Χωρήβ, ὄνομα ὄρους. Χωρήσατε· προσδέξασθε. Χωρίζω τὸ διαχωρίζω. καὶ χωρίζομαι γενικῇ. Χωρισμός, ἡ διάστασις.

Χωρὶς ἱππέες. Δάτιδος ἐμβαλόντος εἰς τὴν Ἀττικήν, τοὺς Ἴωνάς φασιν ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἀνελθόντας ἐπὶ τὰ δένδρα σημαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς εἶεν χωρὶς οἱ ἱππέες. καὶ Μιλτιάδην συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν, συμβαλεῖν οὕτως καὶ νικῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν τάξιν διαλυόντων. Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια. ὡς δὴ οὐ βραχέα. ταῦτα δὲ ἐν καιρῷ λέγεις. τουτέστιν ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν. καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. οὐ δῆθ' ὅτῳ γε νοῦς ἴσως καὶ σοὶ πάρα. ἀντὶ καὶ σοὶ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν. καὶ αὖθις. Φιλοσόφοις τὸν ἐστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφαίνειν. τὸ δὲ τὴν ἄλλην ἰατρικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἰατρῶν ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν.

Χωρίτης· ἀπὸ τῆς χώρας. Χωριτικός· ὁ χωρίτης. ὁ ἰδιώτης. Χῶρος· ὁ τόπος. Χωροδιαχωρήσω· αἰτιατικῇ. χωρίζω δὲ τὸ διαχωρίζω. Χώσασθαι· λυπηθῆναι. Χωσρίς. Χραίνειν· αἰτιατικῇ. μιαίνειν. μολύνειν. ῥυποῦν. Χραίσμωσιν· ὠφελήσωσι βοηθήσωσι. Χρεμέτης· ὄνομα ποταμοῦ. Χρεμετίζειν· ἦχον τῷ στόματι ἀποτελεῖν. πλάττονται ὁμοίως τῇ ἀρχῇ. ὁπόθεν ἀρεθῇ ὁ μῦθος. καὶ ὅστις πρῶτος ἐφεῦρεν, οὐ μᾶλλον εὕροις ἄν, ἢ εἴ τις ἐπιχειρήσειε τὸν πρῶτον πλάσαντα ἢ χρεμψάμενον ἀναζητεῖν. Χρέμης· χρέμητος εἶδος ἰχθύος. Χρεμψιθέατρον· ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται, ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται. Χρεωκοπεῖται· ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται. τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπεπτωκυίας. Χρέος· παρὰ δὲ τὸ χρεῶδες λέγεται χρέος. καὶ χρειὼ παρὰ Ἀριστοφάνει. τί δ' ὦ τάλαν τοῦτ' ἔχει τὸ πλέκος(?) χρέος. λέγει δὲ συνείδος(?). Χρέος τὸ δάνειον. καὶ χρεῖος. Χρεολυτῶ. Χρεών· εἱμαρμένον. τέλος ζωῆς. Αἰλιανός. ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεὼν δέξεσθαι. καὶ τῆς προσηκούσης κηδεύσεως ἔτυχε. τὸ δὲ χρεὼν μετοχή ἐστιν. ἀπὸ τοῦ χρέω χρέων γινόμενον. οὐδέτερον. χρέον. παρατέταται δὲ παρακολουθήσει τούτου. καὶ οἱ Ἀττικοὶ εἰώθασιν, ἔτρεψαν τὸ ο εἰς τὸ ω. καὶ ἔστιν ἄκλιτον. τὰ δὲ εἰς ον ἐπιρρήματα

ρήματα, διὰ τοῦ ὀμικρὸν γράφεται. πλὴν τοῦ χρεὼν καὶ ἐμποδών. Χρεωκοπεῖ· ὁ ἔχων καὶ ἀπὸ τῶν περιττῶν ἀφαιρεῖσθαι, ἃ φασὶ λάβωσι. Χρεώστης· ὁ δανειστής. Χρεωφειλέτης· ὁ χρεώστης.

Χρεία· ἀπόθεσις· πενία. ὁ δέ, ὑπελάμβανεν ὑγιασθεὶς ἐκ τοῦ θαύματος ἀληθινὴν εἶναι χρῆσθαι χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι. καὶ παροιμία· χρεία διδάσκει κἂν ἄμουσος ᾖ σοφὸν καρχηδόνι. τουτέστιν ἐν δεχομένην ἐν τοῖς καιροῖς κρινομένοις τῶν ἐπιτείνειν. Χρεῖεν· τύπτειν. Χρεὶη· δέη. Χρεώ· ἡ χρεία. Χρείω τὸ χρησμοδοτῶ. ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου καὶ παρατατικοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ η.

Χρείω τὸ μαντεύομαι διὰ διφθόγγου. ὁ δὲ μέλλων διὰ τοῦ η χρήσω. χρίω δὲ τὸ ἀλείφω διὰ τοῦ ι.

Χρή· ὀξυτόνως. ἀντὶ δεῖ. χρῆ δὲ περισπωμένως τὸ ἀποτακτικόν. σημαίνει δὲ τὸ δέη. αὐτόπολις αἴξειν ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν ὅντιν᾽ ἂν χρῇ. καὶ χρῇ ἐπὶ β΄ προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ χρῶμαι. ὅπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ χρεάω χρεᾷ. καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ α εἰς η χρῇ. χρὴν δὲ μετὰ τοῦ ν καὶ περισπωμένως ὁ παρατατικός, τὸ ἐχρῆν. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ δεῖ. φερεκράτης λήρεις. τὸ δ᾽ ὄνομα μοι κατέτεινε τιτίσει χρῆσθαι κελεύειν. ἀριστοφάνης λημνίαις. ἡ καρδία τί τις. ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν. χρῇς δὲ τὸ χρῄζεις. καὶ δέῃ, κρατῖνος νόμοις. νῦν δὴ δίσοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων. παρὰ δὲ ἄλλ᾽ ὅτι χρῇς. χρεὼ δὲ τὸ δέει, πλάτων ἀδύφρονι. πευσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ τί χρείη ποιεῖν. Χρῄζω· γενικῇ θέλω.

Χρῆμα· πρᾶγμα ἢ κτῆμα. πλοῦτος. οὐσία. λῆμμα. τὸ δὲ δαιμόνιον ζοφῶδές ἐστι. καὶ ἀδιάπτωτον. καὶ ὡραιοτέρους εἶναι μάλιστα ἀνάρμοστον. ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα εἰρηνικόν. καὶ αὖθις. ὁ δέ, κατέσεισεν ἅπαντα καὶ κατεμβρόντησεν εἶδος τοῦτο. ὥστε ὁ τοῦ μύθου σαλμωνεύς, μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν. ἰουλιανός. πρὸς τὴν κοινωνίαν ὕλην ἐθέμην. καὶ εἶδον ἐγὼ χρῆμα ἐξαίσιον. ἰδοὺ γοῦν σοι θαρρεῖν ἐγὼ ἐπυθόμην, μήτε ὦφθαι τοιοῦτον, μηδὲ ὅσα ἀπὸ τῆς μνήμης ἴσμεν ἐν τῇ ῥώμῃ. ἀλλ᾽ εἴτε καὶ θετταλικὰ τέμπη δύσβατα νομίζεις, εἴτε καὶ ἐν θερμοπύλαις. εἴτε τὸν μέγαν καὶ διωλύγιον ταῦρον, ἐλάχιστον ἔσω χαλεπότητος ἕνεκα πρὸς τὸν ἐκεῖνον τοὔνομα. καὶ ἀππιανός φησιν. ὁ δέ, τὰς δυνάμεις ἤθροισε, καὶ τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπισπέρχων ἤδη καὶ συμβιαζόμενος καὶ τὰ τῆς ἀγαθῆς σῶμα ἐπεῖχον. Χρῆμα· πρᾶγμα. μέγα τι χρῆμα καὶ θαυμάσιον ἀνήρ. καὶ ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὅτι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων. καὶ αὖθις. εἰκάζειν ἂν βοῶν ἀτελῆ μεγίστη τὸ χρῆμα. περὶ βαρβαρικῆς παρατάξεως ὁ λόγος. ἡρόδοτος. ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. καὶ ἀριστοφάνης τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον. δηλαδὴ τὸ ἔκταμα. τὸ μέγεθος. ἔθος δὲ τοῖς ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι. οἷον ἵππος ἁπαλόν τι χρῆμα. γυναικεῖόν τι χρῆμα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ὧν ἂν ἐξαίρειν βούλωνται. ὁ δέ, χρημάτων ἦν εὔπορος. ὁ δὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἕτερα πρὸς τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγήν. οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

Χρῆμα· χρῆσις ἰώσηπος. ἦν δὲ σάββατον ἅγια παντὸς χρήματος ἡμέρα τοῖς ἰουδαίοις τιμιωτάτη. καὶ αὖθις. κινδυνεύει ἀποστερῆσαι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα. καὶ χρήματα παρὰ ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ πράγματα. χρήμασιν ἐδωρήσατο. Χρήματ᾽ ἀνήρ. πενιχρὸς δ᾽ οὐδεὶς πέλετ᾽ ἐσθλός. ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων. ἀριστόδημός φησι. μέμνηται τοῦ ἀριστοδήμου καὶ ἀλκαῖος. ὡς δή ποτ᾽ ἀριστόδαμον φασὶν ἐν σπάρτᾳ, οὐκ ἀπάλαμνον λόγον εἰπεῖν, χρήματα καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ αὖθις ἀριστοφάνης. οὐκ οἶδ᾽ ὅτι χρῆμά με ποιεῖς. σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν ἅπασιν ὑπὸ τῶν ἀεὶ μηδιζόντων. καὶ σοφοκλῆς. τί χρῆμα δρᾷς αἶαν. τί τῆδ᾽ ἄκλητος οὐδ᾽ ὑπ᾽ ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων σάλπιγγος. ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός. ὁ δ᾽ εἶπε πρός με βαιά, ἀεὶ δ᾽ ὑμνούμενα· γύναι. γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. κἀγὼ μαθοῦσ᾽ ἔληξ᾽. ὁ δ᾽ ἐσσύθη μόνος. Χρήματα· χρήματ᾽ ἀνήρ. αὕτη ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς καὶ τὰ παραγγέλματα τῶν ζ΄ σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς πίνδαρος καὶ ἀλκαῖος. ὁμοία τῷ ὡς καὶ ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. καὶ τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. καὶ τὸ γνῶθι σαυτόν. λεχθῆναι δὲ αὐτὴν ἀλκαῖος μὲν ὑπὸ ἀριστοδήμου τοῦ σπαρτιάτου φησί. πίνδαρος δὲ ὑπό τινος ἀργείου, τοὔνομα οὕτω λέγων. ὁ δ᾽ ἀριστόδημος ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ζ΄ σοφοῖς ὑπό τινων. Χρηματίζεσθαι· χρήματα πράττεσθαι. ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς χρηματίζει, οὐκέτι τὸ αὐτὸ δηλοῖ. ἀλλὰ τὸ πράγμασι χρῆσθαι. οἷον φαμὲν χρηματίζειν βουλὴν καὶ δῆμον. οἷον πράγμασι σχολάζειν. ἀφ᾽ οὗ χρήματα καὶ πράγματα. Χρηματίζεσθαι·

πλουτεῖν. ὁ δὲ χρηματίζομαι. πάλαι γάρ μοι τοῦτο ἐδόκει. καὶ ἐν μεγαρικῷ λῆρος καὶ φλυά-
φος. Χρηματίζει. δοτικῇ ἀποκρίνεται. πρᾶγμα διοικεῖ. οὗτος ἀππιανὸς ὁ ἰσαυρικὸς τοῖς
πρέσβεσιν ἐχρημάτιζε. χρηματίζειν ἐστὶ καὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρ-
χειν δῆλον ἔλαβον. ἀριστοφάνης δὲ, καὶ χρηματίζειν πρῶτος ἐπειδὰν εἰσίδου, ὅτι χρὴ παθεῖν. Χρημα-
τισαμένων. χρήματα λαβόντων. αἰλιανός. χρηματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν εἴ τι παρεγένετο πρεσ-
βεία. Χρηματισάμενοι. πράγματα ἀνυσάμενοι. καὶ χρηματίσαι μὲν ἐστὶ τὸ πρᾶξαι. χρηματίσα-
σθαι δὲ τὸ κερδᾶναι παρὰ θουκυδίδῃ. Χρηματίσασθαι. χρήματα λαβεῖν. ἡρόφιλος καὶ ἡ σίβυλ-
λα ἐρυθραία ἔγραψε βιβλία γ' μαντικά. καὶ ἦλθεν εἰς ῥώμην χρηματίσασθαι. καταφρονηθεῖ-
σα δὲ ἔκαυσε τὰς δύο βίβλους. Χρημάτισις. χρημάτων συναγωγή. αἰλιανός. ὁ δὲ τῆς θεοσυλί-
ας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρεὶς, τὸν μισθὸν ἠνέγκατο τὸν πικρότατόν τε καὶ πικρο-
δίσατον. Χρηματισμός. πᾶσι δὲ συνετέτακτο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς. τουτέστι τὰς δι-
οικήσεις. καὶ αὖθις. ὁ δὲ, τοὺς πρεσβευτὰς ἑτοίμως δεξάμενος, ἐχρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ ἐκοι-
νολογεῖτο. λόγους ἐδίδου. καὶ αὖθις. ἐν χρηματισμῷ δικαίῳ καταστὰς, φησὶ δαμάσκιος τὸν χρη-
ματισμὸν τουτέστι τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν μηδὲν φαίνεσθαι τοῖς ἐν ἅδου πρὸς βοήθειαν. οὐ-
δὲ τὴν τρυφήν. οὐδὲ τὰς πολυκράτους ταύτας τιμὰς, ὧν οὐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοί. καὶ σφό-
δρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι ὡς εὐδαίμονες, ὄντες γε τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες. Χρη-
ματιστής. χρημάτων ποριστής. ὁ ῥαδίως χρήματα πορίζων, οὕτω προσαγορεύεται. κεῖται τὸ ὄνο-
μα παρὰ λυσίᾳ. Χρήματα. συνήθως μὲν οἵ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρη-
μάτων, ἐπὶ νομίσμασι χρῶνται ἀργυρείου καὶ χρυσίου. καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης οὐσίας, τὴν λέξιν ταύτην
ἔταξαν. τὸν ἀποκτείναντα, ὅσιον εἶναι καὶ θνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ πεπρᾶσθαι. κεῖται ἡ
ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου. ὡς ἀντιφῶν. τάσσουσι δὲ τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τῶν
ἐμπορικῶν φορτίων. ὁ δὲ λυσίας. ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι. Χρημάτων. χρυ-
σοῦ νομισμάτων. οἱ δὲ, ἦγον τὸ χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι. Χρῆμα οἰκτρὸν, ταπεινοί. ἐλέους
ἄξιοι. λιβύων δὲ πρέσβεις χρῆμα οἰκτρὸν. καλλικλέος τὸ τῆς παρθένου ἦκον. καὶ ἐδέοντο λύσιν τι-
να τοῦ λοιμοῦ λαβεῖν. Χρήμη. χρεία καὶ σπάνις. ἡρόδοτος εἰς τὸν ῥισνόμενον. τοὺς ἐν αἰτίᾳ πι-
θέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο. τουτέστι μετρίῳ πλούτῳ καὶ περι-
ουσίᾳ. Χρῆ μοι. ἔχρησεν, ἐμαντεύσατο. σοφοκλῆς. χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ φοῖβος ὧν πεύσῃ τάχα.

Χρεών. ἔδει. καὶ ἐχρῆν. ἔπρεπε. χρεὼν δὲ μὴ τὸ λεγόμενον ἄρχεις τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι. μηδὲ
τί λέγει φήμη πυνθάνεσθαι. ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας. εἰ δὲ μὴ, γράμμασιν ὑμετέροις
ἐντυγχάνειν. Χρεὼν αἱ. πρέπει. χρεὼν γὰρ ἤδη ἀφῖχθαι παρ' αὐτόν. Χρής. χρῄζεις. ζητεῖς
ἐνδεὴς εἶ. Χρήσασθαι. δανείσασθαι. τὸ χρῆσαι τοῦ δανεῖσαι αἱρετώτερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι, ἐπὶ
φίλων. τὸ δὲ δανείσασθαι πρὸς τοὺς τυχόντας. Χρήσιμον. τὸ ἀγαθόν. ὅτι χρῆσιν ὠφελείας πα-
ρέχεται. χρήσιμον. ὠφέλιμον. οἱ δὲ, οὕτω διεφθάρησαν, ὡς μήτε τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρή-
σιμον. ἀλλὰ χρειωθῆναι αὐτούς. Χρήσιμον πρᾶγμα. ὅτι χρείαν ὠφελείας παρέχεται. ἄχρη-
στον δὲ ὅτι χρείαν ἐναντίαν ἀπεργάζεται. Χρῆσις. χρῆσις λέγεται τῶν χρησίμων τινὸς χρεία.
χρήσιμα δὲ λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά. ὧν οὖν αἱ χρήσεις αἱρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἱρετώτερα,
εἰ γὰρ ἡ χρῆσις τοῦ πλούτου, τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος αἱρετωτέρα. καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἰσχύος αἱρετώτερος.

Χρῆσθαι. διοικεῖσθαι. δαπανᾶν. καταναλίσκειν. τά τε ἐπιτήδεια παρεσκευάκεσαν ἄφθονα. καὶ
τοῦτο παρεῖχε τοῖς ἔξωθεν στρατιᾷ χρῆσθαι. Χρήσθων. ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ δρώντων. Χρη-
σμοδοτῶ καὶ χρησμοδοτήσω. χρησμῳδῶ δέ. Χρησμός. προφητεία. ὁ γοῦν σκηπίων ὁ στρατηγὸς τῶν ῥωμαί-
ων μετὰ τὴν τῆς καρχηδόνος καθαίρεσιν, θαρσούντων ῥωμαίων ὡς τῇ εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξουσι
τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους ἔφη. νῦν μὲν τοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα. καὶ ἦν χρησμὸς ὁ λόγος,
κινδυνεύσομεν γὰρ μηκέτι ἔχοντες μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε οὓς φοβηθῶμεν. καὶ αὖθις. τοῖς ἀθη-
ναίοις ἐμπέπτει χρησμὸς λέγων, δεῖν χοὰς τοῖς ἐνδίκως τῶν αἰτωλῶν τεθνεῶσιν, ἐπάγειν ἀνὰ
πᾶν ἔτος. καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν. καὶ ἐκ τούτου ἀνθωνεῖτο αἱ τῆς ἀττικῆς. Χρησμόν. ἐν τῷ δρυκα-

ρύκην

ρύκει. Χρησμός. ζήτει ἐν τῷ Τυρταῖος. καὶ ἐν τῷ ἀνεῖλε. καὶ ἐν τῷ θεῦλις. καὶ ἐν τῷ αὔγουστος καῖσαρ. καὶ τὸ τέλος τοῦ τοιούτου χρησμοῦ ἐν τῷ σκηπτὸν ζήτει. χρησμὸν θαυμαστὸν ἐν τῷ δαφίδας. χρησμὸν περὶ ἔρωτος ἐν τῷ διογένης. ζήτει χρησμὸν περὶ αἰγιέων. ἐν τῷ αἰγιεῖς. ζήτει χρησμὸν καὶ ἐν τῷ ἀδίκως. Χρησμῳδεῖν θεολογεῖν. Χρησμῴδημα. μάντευμα. Χρηστά. χρήσιμα. καλά. Χρῆσται. δανεισταί. χρήστης καὶ ὁ δανείζων καὶ ὁ δανειζόμενος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρήστας τοὺς δανειστὰς λέγει. ἡ μὲν συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. Ἀθηναῖοι δέ, τοὺς μὲν δανειστάς, χρήστας λέγουσι. τοὺς δὲ ὀφειλέτας χρεωφειλέτας. Φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ λέγων. χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγειν. μὴ σοὶ νήπιος διδοὺς παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων. Χρῆσται. δύο σημαίνει τοὺς ὁμοῦ καὶ ἀντία. καὶ γὰρ τοὺς δανειστάς. ὡς ἐπὶ τοῦ σαίω. Ἀριστοφά. ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων, ἄγομαι. φέρομαι. τὰ χρήματα ἐνεχυράζομαι. ἐπὶ δὲ τῶν δανειζομένων, Δημοσθένης φησίν, οἱ δὲ δανείσαντες ἐξ ἀρχῆς ἀπατημένοι ὁρῶντες αὐτοὺς ἀντὶ τῶν χρημάτων αὐτῶν πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δὲ οὐδέν. Χρήστην καὶ τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισάμενον. Χρηστήρια. τολμήματα. πράξεις. ἐπιβουλῆς. κείνου χρηστήρια τἀνδρός. ἤγουν διεφθαρμένα ποίμνια λέγει. παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. χριστήρια δὲ τὰ μετὰ ἐλαίου κεχρισμένα. μεθ' ὧν ἔχριον οἱ ἱερεῖς, διὰ τοῦ ι. Χρηστήριον τὸ μάντευμα ἢ τοιὸ χρησμός. τὸ χωρίον τὸ ἱερὸν τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς. Χρηστόν. χρήσιμον. ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰσάγει ταρίχιον. Χρηστὸς ὁ ἀγαθός. καὶ χρηστὸς ὁ ἀγαθὸς τοὺς ἄλλους ἐξανάγει. χριστὸς δὲ ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος. καὶ χριστὸς ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν. Χρηστουργία. ἀγαθοεργία. ἡ δὲ φεύγει ἐπιθυμοῦσα ἀμείψασθαί ποτε ἐπὶ χρηστουργίᾳ τὸν αὐτόν. Χρηστῶς. ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. Ἀριστοφάνης. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο εἰ μή τι καινὸν ἀεὶ περιειργάζετο. ἀλλ' ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον καὶ μὴ ἐχλυπεσχημόνως καὶ τὰ καινὰ ἔφερε πολιτεία. Χρίμπτεσθαι. προσεγγίσαι. πελάζειν. ἐπείγει εἰ δή τις φθιμένοις χρίμπτεται Ἀφροδίτη. Χρίομαι. αἰτιατική. ἀλείφομαι. χρείω δὲ τὸ μαντεύομαι διὰ διφθόγγου ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον. ἐπὶ δὲ μέλλοντος διὰ τοῦ η. Χρίσασθαι. ἀλείψασθαι. καὶ ἀποδυσάμενοι χρίσασθαι καλῶς ἐλαίῳ. Χρίσις. τὸ χρίσμα τὸ τῆς βασιλείας ἐλαίου. ὅπερ οἱ προφῆται οἱ καὶ ἱερεῖς ἐπιφερόμενοι ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ὁ Δαβὶδ τῆς μὲν χρίσεως ἠξιώθη διὰ Σαμουήλ. τῆς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεως καὶ ἰσοθεΐα χρίσεις ἀδιαφόρως ὀνόμασι. καὶ αὖθις. νέκταρι δ' εὐκάλλιαι νεκρίδες. ἐχρίσαντο. ἀντὶ τοῦ ἔχρισαν. καὶ γένηται ἀντακίκην ὑπὸ σπιλάδι. Χρίσμα τὸ τῆς βασιλείας. ὁ Δαβὶδ τὸ δεύτερον εἰς βασιλείαν ἐχρίσθη. καὶ σημαίνει τὸν ἐλαίῳ κεχριμένον. καὶ τὸν προφήτην. χριστήρια δὲ μεθ' ὧν ἔχριοντο οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν. Χριστιανοί. ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὔοδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. Χριστίνα. ὄνομα κύριον. καὶ Χριστὸς χριστίων. Χριστόδωρος Παρίσκου ἀπὸ Κόπτου πόλεως τῆς Αἰγύπτου. ἐποποιός. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ς'. ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἅλωσιν. τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην. πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς. βιβλία ιβ'. πάτρια Θεσσαλονίκης βιβλία κε'. πάτρια Νάκλης. ὅπερ ἐστὶ πόλις. περὶ ἡλίου πόλιν ἐν ᾗ τὰ καλούμενα ἄλφικα. πάτρια Μιλήτου τῆς Ἰωνίας. πάτρια Τράλλεων. πάτρια Ἀφροδισιάδος. ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων. καὶ ἄλλα πολλά. Χριστόδωρος Θηβαῖος Ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἰξευτικὰ δι' ἐπῶν. καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Χριστὸς ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν χριστὸς καὶ ὁ κεχρισμένος ἐν ἐλαίῳ. χρηστὸς δὲ ὁ ἀγαθός, διὰ τοῦ η. ζήτει ὀπίσω χρηστός. Χρόα ἡ χροιὰ βαρυτόνως. ὡς ψόα. χροὶ δῆλα. Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ φθειριάσαντα τελευτῆσαι. ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου καὶ πυνθανομένου πῶς διακέοιτο, διαβαλόντα τὸν δάκτυλον τῆς θύρας εἰπεῖν, χροὶ δῆλα. καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτιόνων χρώμενοι, διαμαρτάνουσι. Χρόμαδος. Ὅμηρος. δεινὸς δὲ χρόμαδος. τὸν ἐν ταῖς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον χρόμαδον ὠνόμασεν. Χρόμιος ὄνομα κύριον. Χρόμωνος. Χρόνος. οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώματον εἶναι φασί. διάστημα ὄντα τῆς τοῦ κόσμου

κινήσεως. τούτου δὲ, τὸν μὲν παρῳχηκότα καὶ τὸν μέλλοντα, ἄπειρον. τὸν δὲ ἐνεστῶτα πεπερασμένον. ἀρέσκει δὲ αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον. οὗ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον. τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά. εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει. φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικόν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτόν ἐστι. καὶ ὁ κόσμος ἐξαυχμοῦται γοῦν καὶ ἐξυδατοῦται.

Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός. τουτέστιν ὁ χρόνος εὐμαρῶς παρέχεται. ἢ οὕτως. εὐχερής ἐστιν ὁ χρόνος ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους. Χρόνου πόδα. ἀντὶ ἐμπειρίδου. ἀριστοφάνης. αἰθέρα δι ὃς οἰκοῦμέ τινες ἢ χρόνου πόδα. ἀντὶ ἐμπειρίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος. καὶ αὖθις. χρόνον γὰρ αὐτοῖ καιρὸν ἐξαίρει λόγος, σοφοκλῆς. ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν ἀλόγων ἀδολεσχία. Χροός. σώματος. καὶ ὅμηρος. ἀλλ' οὔ πη χροὸς εἴσατο αὐτοῦ σώματος. διῆρται χρόος ἀντὶ τοῦ ὁ χρῦς. διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἴσατο ἤγουν ἐφάνη. λοῦσαι δ' ἵνα πω καθαρὸν χρόα βαθίδες οἴκας. χρώζω καὶ καταχρώζω. τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε. Χρῶμα. τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν. ὥστε τὸ λευκὸν χρῶμα καὶ τὸ μέλαν. καὶ τὰ τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. εἴα γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας. ἁρμονικὸν εἶναι φασίν, ἃ ἰδίως χρόας καλοῦσι. τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος. καὶ τὴν τοῦ διατονικοῦ χρώματος. καὶ εἰσὶ διαφοραὶ, ἄλλαι μὲν τῶν ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὄψεως. ἄλλαι δὲ τῶν ἐν τοῖς μέλεσι. τὸ γὰρ ἡμιτόνιον καὶ τὸ μαλακὸν, ὁμώνυμα. διόδωρος. ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτεγκτον καὶ χρῶμα. καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει. Χρωματίζει. ὁπηνίκα τὸ κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπό τινος πάθους χρωματισθῇ, δοκεῖ μὲν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι. χρῶμα δέ φησιν ὁρατὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ καθ' αὑτὸ ὑπάρχοντος ὁρατοῦ. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατόν φησι τὴν ἐπιφάνειαν. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατὸν ἡ ἐπιφάνεια, οὐχ οὕτως ὡς τῷ ὁρισμῷ καθ' αὑτό. δῆλον γὰρ τὸ καθ' αὑτό. ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου παραλαμβάνεται, ὥστε τὸ ζῷον καὶ τὸ λογικὸν ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ. ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ οὗ ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται. ὡς ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀρτίου ἢ τοῦ περιττοῦ ὁ ἀριθμός. καὶ ἐν τῷ ὁρισμῷ τῆς σιμότητος ἡ ῥίς. ταῦτα δὲ καθ' αὑτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὁρισμῷ. οὐχ οὕτως οὖν φησι καθ' αὑτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν. ἀλλ' ὡς ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἴτιον τοῦ ὁρατὴν εἶναι. τοῦτο δέ ἐστι τὸ χρῶμα. ὃ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα, τοῦτ' ἔστι τὸ ὁρατόν. καὶ τούτου αἱ ὄψεις ἀντιλαμβάνονται τοῦ ἐν βάθει χρώματος. τοὺς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων, εἰ καὶ δοκοῦμεν ὁρᾶν δι' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὄψεις ἀπατώμεθα. τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους διαβαίνουσι διὰ τοῦ βάθους αἱ ὄψεις. ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι. διὰ τοῦ χρώματος δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ, τῶν λίθων ἀντιλαμβανόμεθα. καὶ διὰ τοῦτο δοκοῦμεν καὶ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἑωρακέναι. καὶ πισίδης. οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένα. ἁπλοῖ δ' ἦ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι. ζήτει περὶ χρώματος ἐν τῷ φαιόν. χρῶμαι δοτικῇ. Χρωμένῳ. χρησμὸν ἐπερωτῶντι, ἢ μαντευομένῳ. Χρῶμις ὄνομα κύριον. Χρωννύω. Χρωννύσα. Χρῶτα.

Χρώς. σῶμα, ἰδέα. Χρῶσαι, τὴν χρησμῳδοῦσαν. χρῶσαν λακεδαιμονίοις. θουκυδίδης. Χρωματισθῆναι. Χρωστῆρ. ὁ χρωματίζων. ἐν ἐπιγράμματι. καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανὼν, τύπος ὀρθὸν ὁπάζων. Χρωτί. σώματι. Χρωτίζεται. πλησιάζει. ἀριστοφάνης νεφέλαις. νεωτέραις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται. ἤγουν πλησιάζει. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν. Χρωματικὸν καὶ διατονικὸν, μουσικῆς εἴδη. Χροιά. χροία δὲ παροξυτόνως οἱ ἀττικοί. ὡς ἥδομαι πρῶτα σου τὴν χροίαν ἰδών. οἱ δὲ κοινοὶ ὀξυτόνως. χρόα δὲ βαρυτόνως ὡς ψόα. Χρυσᾶ. τὰ ἁπλᾶ. καὶ διπλᾶ. καὶ πολλαπλᾶ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ ἀττικοί. ἀργυρᾶ. χρυσᾶ. κεραμεᾶ. φοινικεᾶ. ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν καὶ φοινικοῦν. Χρυσάμπυκας. χρυσοχαλίνους. Χρυσάνθιος, οὗτος ἐκ σάρδεων ἦν φιλόσοφος. οὗ διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται ἰουλιανός. ὁ δὲ, κατὰ χώραν ἔμμενε. τοῦτο ἐπὶ πλεῖον αὐτῷ πρᾶττειν ἐκδοθείς. ὅς γε οὖν πρὸς τὴν περιέχουσαν καινὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον. ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑποτιθείς, ἐκεῖθεν ἅπαντα ἔπραττε. Χρυσόθεος, ὄνομα κύριον. Χυσάορον. χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοκίθαρον. Χρυσαυγοῦντα. ἀ-

γράπτον τὸ σίλβον τό. Χρύσιος· ὁ χρυσοῦς. Χρύσειος καὶ χρύσεον ἔργον. Χρυσεικών· ὤμνυον οἱ ἀθλοθέται ἄρχοντες, ἂν μὴ ἐπαληθεύωσιν ἐφ' οἷς ἂν ἄρχωσι, χρυσῆν εἰκόνα αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ἄστει. ἐν πυθοῖ. ἐν ὀλυμπίᾳ. Χρυσηΐς· ὄνομα κύριον. Χρυσηλάκατος ἡ καὶ ἰότοξος· ἡ χρυσότοξος. Χρυσήνιος κυρίως ὁ ἀπὸ μέρους καλή. δίφρου ὁ ἅρμοσος. Χρυσήν σειρήν· οὕτως ἀπὸ τοῦ μέρους τὸν ἥλιον λεγόμενον, ἐν θεαιτήτῳ πλάτων φησί. Χρυσίδιον· τὸ μικρὸν χρυσίον ὑποκοριστικῶς. Χρυσίζω, τὸ χρυσὸν λαμβάνω. Χρυσίππειοι μαθηταὶ οἱ τοῦ χρυσίππου. Χρύσιππος ἀπολλωνίδου, σολεὺς ἢ ταρσεύς· φιλόσοφος· μαθητὴς κλεάνθους· καθηγησάμενος τῆς στωικῆς σχολῆς μετὰ κλεάνθην· καὶ τελευτήσας ο καὶ γ' ἐτῶν ἀπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον καὶ ἰλιγγιάσαι· κατὰ δὲ ἄλλους ἀπὸ γέλωτος ἀπείρου. ἐπὶ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς τρίτης ὀλυμπιάδος. συνέταξε βιβλία πλείονα ἢ ψ· φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά. Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος, τοιούτους τινὰς ἠρώτα λόγους· ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια, ἀσεβεῖ· ὁ δέ γε ἱεροφάντης τοῖς ἀμυήτοις λέγει· ὁ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ. καὶ αὖθις· ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει, οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. ἔστι τις κεφαλή· ἐκείνην δὲ οὐκ ἔχεις. ἔστι δέ τις κεφαλὴ ἣν οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν. εἴ τις ἐστὶν ἐν μεγάροις, οὐκ ἔστιν ἐν ἀθήναις· ἄνθρωπος δέ ἐστιν ἐν μεγάροις· οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν ἀθήναις. εἴ τι λαλεῖς, τοῦτό σου διὰ στόματος διέρχεται· ἅμαξαν δὲ λαλεῖς, ἅμαξα ἄρα διὰ τοῦ στόματός σου διέρχεται. εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις· κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλες, κέρατα ἄρα ἔχεις. Χρυσίς, ἡ χρυσῆ φιάλη. οἱ μὲν ὡς ἐλείπμων εἶμα ἐκ τῶν χρυσίδων· ἀντὶ τοῦ πίλων. Χρυσίτης· εἶδος λίθου. χρυσῖτις δὲ γῆ. πλὴν τοῦ ἀντίτης λυχνίτης, καὶ ἀχάτης. τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τοῦ ι. Χρισόγαιον· τὸ ἔχον γῆν χρυσῆν. χρυσόγειον δέ. Χρυσόγονος ὄνομα κύριον.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΡΟΣ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΝ.

Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ χριστοῦ χρυσογόνῳ, ἀναστασία χαίρειν. εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα προσεκύνει, ἀλλ' οὖν ἡ μήτηρ μου φλαυΐα διὰ παντὸς ἐν χριστιανοῖς οὖσα, ἐξ ὅτου μὲν ἐγεννήθην χριστιανήν με ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐζεύχθην ἀνδρὶ μιαρωτάτῳ· οὗτινος χάριτι θεοῦ τὴν συνάφειαν διέφυγον. δεομένη τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας, ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ εἰδωλολάτρου ἐκείνου· ὅστις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἑξῆς διαφαίρεται μετὰ μιαρῶν καὶ εἰδωλολατρῶν ἐξαντλήσας. ἐμὲ δὲ ὡσανεὶ φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον, βαρυτάτῃ φυλακῇ παραδέδωκεν. ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωήν. καὶ οὐδέν μοι παρεκτὸς τῆς ψυχῆς περιλέλειπται. πλὴν δέχομαι μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι ὅτι τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἣν ηὐχόμην τοῖς τοῦ θεοῦ δούλοις διαπανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ. καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδοῦναι τοῖς τοῦ θεοῦ δούλοις ηὐχόμην, ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε δοῦλε χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἵνα ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν θεὸν δυσωπήσῃς· ὥστε εἰ μὲν προγινώσκει ὁ θεός, πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα ποτὲ πάλιν εἰς τὸν χριστόν· εἰ δὲ μή, τε συγχωρῆσαι αὐτὸν οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις. ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ. κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀπαρνήσασθαι. καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. αὐτὸς δὲ ὁ παντοδύναμος χριστὸς μαρτυρεῖ, ὅτι ἐὰν ἀπαλλαγήσωμαι τῆς ταλαιπωρίας ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω. καὶ ταῖς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίσι καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι παντός, ἀναδέξομαι. ἔρρωσο δοῦλε τοῦ θεοῦ καὶ μέμνησό μου.

ΟΔΕ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ δεξάμενος ἔγραψεν οὕτως. Χρυσόγονος ἀναστασίᾳ χαίρειν. Χειμαζομένῃ σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου, ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας χριστὸς βοηθήσει. ἵνα τὴν τοῦ διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσῃς. μεγαλοφρόνως τοίνυν καὶ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένη, πίστευσον τῷ χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε. καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψασα, ἀνάγνωσον μετὰ τοῦ προφήτου ᾄδοντος· ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου. καὶ τὰ ἑξῆς. διὰ πολλῆ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται. καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περιηλώσει. καὶ προστεθήσεταί σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ θεὸς τοὺς μὴ παρακαλοῦντας αὐτὸν ὑπὸ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται. οὐδὲ γάρ ἐστιν ἐν πλήθει τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε μὴ ταραχθῇς ἐν τούτῳ· ὅτι

εὐσεβῶς διαγινομένοις πρὸς τὸν χριστόν, συμβαίνει τὰ ἐναντία. οὐδὲ τὰ ἀπαντῶσι ὀχλεῖ, ἀλλὰ δοκιμάζουσι. οὔτε ἀσφαλὴς ἐστὶν ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια ὡς σὺ νομίζεις. τῆς γραφῆς λεγούσης, ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον. καὶ εὐλογημένος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν θεόν. βλέπε γενναίως καὶ ἀγρύπνως καὶ τρανῶς διαφυλάσσουσαν ἁμαρτίαν. τὴν ἐπὶ τοῦ θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν. οὕτινος τὰς ἐντολὰς φύλαττε. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σείας καιρὸς ἐλαύνεται ἐπί σε. καὶ καθάπερ ὑπὸ σκοτεινὴν νύκτα τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ θεοῦ ἐπιλάμψει σοι. καὶ μετὰ χειμῶνα ἱλαρὸς σοι καὶ εὔδιος ἐπιλάμψει καιρός. καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν θεὸν θλιβομένοις, παρασχήσει τὴν πρόσκαιρον ὑπομονήν, δι' ἣν τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. ἔρρωσο ἐν κυρίῳ καὶ εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ.

ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν. Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ χριστοῦ ἀναστασία χαίρειν. Ὅτι τὸ τέλος ἐπίκειται τῷ σώματί μου, εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ. ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχήν, δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω. ΠΡΟΣ ΤΑΥΤΑ χρυσόγονος, ἀντιγέγραφεν οὕτως

Τῇ τοῦ θεοῦ δούλῃ ἀναστασίᾳ χρυσόγονος. δῆλον ἐστὶν ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος. οὕτω καὶ μετὰ ἀσθένειαν ἡ ὑγεία ἐπέρχεται. καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ αὐτὸ δὲ ἔχει τέλος ἥτε δυστυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μήδε οἱ ταπεινοὶ συννιάζωσι, μήδε οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσα ἐστὶν ἐν ἣ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διαπλέει. καὶ ὑφ' ἑνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. ὧν τινων τοίνυν αἱ ναῦς ἰσχύουσι τοῖς προσπίπτουσιν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διαπλέουσιν. αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ αἰγιαλοῦ κινδυνεύουσιν. ἐγγὺς τῆς ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σείας σπεύδουσαι ἢ θεῖον. σὺ δὲ ἀνεπίγνωστος τυγχάνουσα τοῦ χριστοῦ δούλη, τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διατήρησον. καὶ σεαυτὴν πρὸς σεῖαν παρασκεύασον. ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ χριστοῦ ἀριθμηθῆναί σε. ἔρρωσο.

Χρυσοδαίδαλον. τίμιον. Χρυσεψητεῖον. ἔνθα χωνεύουσι καὶ ἕψουσι τὸν χρυσόν. Χρυσομαλλώ. ὄνομα ὀρχηστρίδος. εἶτα ἑταίρας. ἣ ἤκμαζεν ἐπὶ ἰουστινιανοῦ καὶ θεοδώρας. Χρυσομανῷ δοτικῇ. Χρυσόπολις. ἐμπόριον τῆς χαλκηδονίας. ἔνθα οἱ ἕλληνες οἱ σὺν κύρῳ μισθοφορήσαντες, ἔμειναν ἡμέρας ζʹ. λαφυροπωλοῦντες ὥς φησι ξενοφῶν. Χρυσόρραπις. χρυσῆν ῥάβδον ἔχων. Χρυσορρόας ὄνομα ποταμοῦ. Χρυσόροφος. Χρυσὸς κολοφώνιος. οἱ κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ τὸ πολύ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκίας λυδῶν, τὰ περὶ θερμὴν καὶ στρυμόνα χρύσεια κατέσχον μέταλλα σὺν τισὶν ἰώνων. καὶ ἐσπούδασαν παρὰ τὸν χρυσόν. Χρυσὸν κρατῶν, ἄπρακτος ὢν θέλεις ἔσῃ. Χρυσοτόρευτα. χρυσόγλυφα. Χρυσοῦν δέρας. ζήτει ἐν τῷ δέρας. Χρυσοχάλινον τὸ λαμπρόν. τὸ τερπνόν. ὅτι ἔτι χρυσοχάλινον ὁ ὀρφαλος ἡλίοιο. Χρυσοχεῖον. δείναρχός φησι. πάλιν ἐπὶ αἰσχίνῃ ἀποφοιτήσας, παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν. ἀλλ' οὐ τὸ προκείμενον αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ πλάτων. τί δαὶ ἦ δ' ὅς. ὁ θρασύμαχος χρυσοχοεῖ; ἀρέσαθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἐπεσέ τις ποτὲ φήμη εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀθηναίων. ὡς ἐν ὑμηττῷ ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ φανείη. καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ, ἀναλαβόντες ὅπλα, ἐξῄεσαν ἐπ' αὐτούς. ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους λέγοντες. σὺ δὲ ᾤου χρυσοχοήσειν. ὅπερ δηλοῖ. σὺ δὲ ᾤου ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχοήσας πλουτήσειν. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. εὔβουλος γοῦν φησιν. ἡμεῖς ποθ' ὕδρας κηροπίδας ἐπείσαμεν, λαβόντας εἰς ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα. Χρυσοχοεῖον. Χρυσῶν κακοπάτων ἢ μασοῦ γνώσκεις. ἐπὶ τῶν εἰκῆ διαλοιδορουμένων. ἐπιφέρει γάρ. νῦν δὲ κόσμος τοῦ τέως τὸ βιαστὰ κλέειν. Χοινίκαιον ὄρος. Χοίνικες, οὐ μόνον τὸ μέτρον. ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες, πέδαι τινές εἰσι. χοῖνιξ δὲ πᾶν τὸ περιφερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. ἀριστοφάνης πλούτῳ. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι. Χοίνικες. οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν αἰγύπτιοι. ἀνώτερον δὲ τὸ γένος τῶν θεωρητικῶν τῶν ψυχῶν ἢ τὸ τοῦ χοίνικος. ᾧ τὰς περιόδους μετροῦσιν αἰγύπτιοι. οἷος ἦν ἀμοῦς καὶ ἀντώνιος. Χοιράδες. πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσσῃ. ἢ ἐξοχαί. ἢ ὄχθαι πετρῶν.

Χοιρίλη ἡ ἰκάρου. Χοιρίλλος ἀθηναῖος τραγικός, ξδ΄ ὀλυμπιάδι καθιεὶς ἀγῶνας. καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα πεντήκοντα καὶ ρ΄. ἐνίκησε δὲ ιγ΄. οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ τῇ σκευῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε. Χοιρίλος σάμιος. τινὲς δὲ ἰασέα. ἄλλοι δὲ ἁλικαρνασέα ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ πανύασιν τοῖς χρόνοις. ἐπὶ δὲ τῶν περσικῶν, ὀλυμπιάδι οε΄. νεανίσκον ἤδη εἶναι. δουλεῦσαι δὲ ἐν σάμῳ καί τινος σαμίου οἰκέτην γενέσθαι. εὐειδῆ πάνυ τὴν ὥραν. φυγόντα ἐκ σάμου. καὶ ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ ἐπιφοιτήσαντι, λόγων ἐρασθῆναι, οὗ τινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γενέσθαι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ. καὶ τελευτῆσαι ἐν μακεδονίᾳ παρὰ ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα. τὴν ἀθηναίων νίκην κατὰ ξέρξου. ἐφ᾽ οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε. καὶ σὺν τοῖς ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη. λαμιακά. καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται. Χοιρίναι. κόγχαι θαλάσσιαι. αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο ἀθήνησι. καὶ ἡ θρὶξ τοῦ χοίρου. οὕτω κιχλῶμαι διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν. Χοίριον. μυστήριον. ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς δήμητρος, χοῖρος ἐθύετο. ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεῷ. Χοιρογρύλλιος. ὕστριξ. ἀκανθόχοιρος τουτέστιν ἐχῖνος χερσαῖος. Χοιρόθλιψ. οὗτος συκοφάντης καὶ χοιρόθλιψ.

Χοιροκομεῖον. πλέκτον ἀγγεῖον. ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. ἢ ὁ πάτταλος ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῆς σπάρτης οἵδε περὶ σκέλει χωροῦσιν, ἕλκοντες ὑφ᾽ ἅμματος ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες. ἐπεὶ ἦλθον ἐγκεκολαμμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες. Χοῖρος τὸ ζῶον. παρὰ κορινθίοις δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἔνθεν καὶ παροιμία. ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν κορίνθῳ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι. Χυδαῖος. εὐτελής. παμπληθής. Χύδην. κεχυμένως. Χυλοῦ τοῦ ῥοφήματος. ἀριστοφάνης. μίξον ἡμᾶς φιλίας χυλῷ. καὶ χυλὸς πτισάνης. ὁ ἀπὸ τῆς ζειᾶς. χυλάριον τὸ ὑδαρῶδες ὁ ἐκπιεσμένος σῖτος. Χύμα. Χυμός. ζήτει ἐν τῷ ὕδωρ. καὶ ἐν τῷ φαιόν. καὶ ἐν τῷ γλῶττα.

Χυτή. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ. Χύτλα. ὑδρέλαιον. καὶ χυτλάζειν τὸ μιγνύναι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ λέγεται κυρίως, τὸ ὑγρὸν ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. φαῦσον δέ μοι εἰς ὅ, τι τεῦχος χεύομαι ποσὶ χύτλα. ὁ πόθεν ὑγρὸν χυτλώσῃ σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι γυμναστικῶς. ἀριστοφάνης. χύτλον γὰρ τὸ μεθ᾽ ὕδατος ἔλαιον. Χυτλώσαιντο. ἀλείψαιντο.

Χυτὸν χρῶμα. καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. ἢ ῥόδος. Χύτραν ποικίλλειν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων.

Χύτραν ζέουσαν. ἐπὶ τῶν ἐπιθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες. Χύτρας ὑγρᾶς. Χύτραις ἱδρυτέον. ἀριστοφάνης. τί δ᾽ ἄλλο γε ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον. τουτέστι τὴν εἰρήνην. ὁπότε γὰρ μὴ λοιπὸν βωμοὺς ἐγκαθιδρύσαιεν ἢ ἀγάλματα θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια, ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις. χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. ἀριστοφάνης. δαναΐσι. μαρτύρομαι δὲ ζῶντας ἐκεῖ χύτρας, μεθ᾽ ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ. ἴσθι δ᾽ ὅτι καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύοντο. ἑρμᾶς γὰρ ἱδρύοντο πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἱδρύματα ὑπὸ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἱδρύσθαι. μεμφόμενοι γοῦν ὡς πολυτιμήτους ὄντας, ἄλλαις ἱερουργίαις αὐτοὺς ἱδρύσαντο. ὡς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο, εἰρήνην εἵλοντο. ἱδρύσαντο δ᾽ ἱερείοις τοῦ ἑρμοῦ χύτραις ἱδρυμένου. Χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. Χυτρέα. τὸν κεραμέα καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. πλάτων ἐν πολιτείᾳ. Χυτρίς καὶ κεραμίς, ἀφ᾽ ἑνὸς εἴδους τῶν κεραμευομένων τῆς χύτρας. Χυτρεοῦν ὀστράκινον. εὐτελές. χύτρας ἄξιον. ὦ μοι δείλαιος. ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην. ἀριστοφάνης. Χυτρεῖον ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

Χυτρίνδα. παιδιά. καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ. οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες, παίζουσιν αὐτὸν ἕως ἂν ἐφάψηταί τινος ὃς ἀντ᾽ αὐτοῦ κάθηται. χυτρίνδα οὖν ὡς βασιλίνδα. καὶ ἄλλα εἴδη. πρὸς μιᾶς ὁ τόνος.

Χύτρον. χῶμα. καὶ φιλήματος εἶδος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. χύτρον τι ταύτην τὴν κηριαγρίδα. Χυτρόπους ὁ πλατύπους. εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ σαλούσιος, πρὸς τὰς ἑταίρας ἑώρα τοὺς χυτρόποδας, ἀχρεῖον τοῦ ἀεὶ καὶ ἀκάπνους ὥσπερ ἵνα γραῦς πρὸς ὄψιν ἐγκειμένους. ἐποιεῖτο δὲ μέγιστον ἀπύρῳ διαίτῃ χρῆσθαι πολλῷ χρόνῳ. Χύτροι ἑορτὴ ἀθήνησιν ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἤγοντο οἵ τε χύτροι καὶ οἱ χόες. ἐν ᾗ πανσπέρμια εἰς χύτραν ἑψήσαντες, ἔθυον διονύσῳ καὶ ἑρμῇ. θεόπομπος δέ φησι τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ

κατακλυσμοῦ, ἑψεῖν χύτρας πανσπερμίας ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτήν. καὶ θύειν τοῖς χουσὶν ἑρμῇ χθονίῳ. τῆς δὲ χύτρας οὐδένα γεύεσθαι. τοῦτο δὲ ποιεῖσθαι τοὺς περισωθέντας ἱλασκομένους τὸν ἑρμῆν. καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων. Χύτροι. πόλις ἐστὶν ἐν κύπρῳ οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ ἀττικῆς ἑορτῆς χύτροι. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα. ὡς φιλόχορος.

ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ͂ Χ΄ ΣΤΟΙΧΕΙ͂ΟΥ.

ἈΡΧῊ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΊΟΥ

Ἀ'ΓΔαν εἶδός τι μύρου. Ψαθάλλειν· τὸ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς. Ψαθαρόν· ἁπαλὸν οὕτω πλάτων καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων. Ψαθυριανοί· αἱρετικοί οὕτω καλούμενοι, διότι θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης διαπύρως τῷ δόγματι λόγῳ συνίστατο. καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀρειανός. Ψαθυρόν· ξηρόν. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ καῦσις ἐψαθυρώθη. Ψαικάζει· ῥαίνει. ἀριστοφάνης· ἐν δ᾽ ἂν ἀργυρίου μὴ ψακὰς ἢ παντάπασιν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ σμικρότατον. ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἡμῖν δὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν. Ψακελοι μέγα. Ψακροπίδης, ὄνομα ἐπίθετον. Ψαλάξατε· ψηλαφήσατε. ἀριστοφάνης ἢ περὶ ἱερεῖον τί μου περιψαλάξατε. τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν, ἐψηλάφων εἰ λιπαρὰ εἴη. καὶ ἀριστοφάνης πρῶτος ἀπὸ λίθων ἀψάλακτος. ἀλλ᾽ ὅμως λακωνικὸν πνέων. Ψάλλειν. Ψαλίδα, ὡς ἡμεῖς ἀψίδα φαμέν. νόμων ιβ΄. θήκην δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα περιμήκη λίθων πολυτίμων. Ψαλλίοις, χαλινοῖς. ἀριστοφάνης· παίζειν χρυσοχάλινον. Ψαλίον.
Ψαλλομένη· τιλλομένη. κυρίως δὲ ψάλλειν τὸ τοῖς ἄκροις τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι. ἐν ἐπιγράμματι· μιλτοφυὲς σχοῖνον ὑπ᾽ ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι. Ψαλλόμενος· ὁ ἀκροώμενος ψάλλοντος καὶ κιθαρίζοντος, ὁ κιθάρας ἀκροώμενος. ὁ δὲ φράστης, ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων· ἀντὶ τοῦ προσπίζων ψάλλω δοτικῇ. αἰτιατικῇ δὲ τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων. Ψαλτήριον, ὄργανον μουσικὸν ὃ περ καὶ ναῦλα καλεῖται. Ψάλτης καὶ ψαλτής. τὰ εἰς της λήγοντα ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά. οἷον ὑφάντης. ἀγύρτης. αὐφάντης. τὸ δὲ ἡγητὴς καὶ ἐθελοντὴς, μετοχικά. παρὰ δὲ ἀττικοῖς ὀξύνεται· καθαρτὴς, ἀμειωτὴς ἐπὶ τοῦ βυθοῦ. φαιδρυντὴς, ποικιλτὴς, ψαλτής. πλευντής. Ψαλτιγξ· κιθάρα. Ψάμμαθος, παραθαλάσσιος ἄμμος. ἄμαθος δὲ ἡ μεσόγεια. ψάμμαθος ἡ τῆς πεδιάδος κόνις. ψάμμαθος δὲ ἡ τῆς θαλάσσης.
Ψαμμήτιχος· ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς αἰγυπτίων ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκησεν. εἰς ὃ ἐξεῖλεν. αὕτη δὲ ἡ ἄζωτος, ἁπασῶν πολίων ἐπὶ πλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη, ἀντέσχε τῶν ἡμεῖς ἴσμεν. Ψαμίς· τὸ ἄρμενον. καὶ καμάρα. καὶ ἐπὶ ὑδρορρόου τάσσεται. καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.
Ψαμίτη· νηπύδριον. ζήτει ἐν τῷ ἑκάτη. ψάμιτον δὲ ἐστι ψαιστῶν τις ἰδέα. καὶ ζήτει ὁμοίως.
Ψαμμοκοσιογάργαρα· ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. οἶδα δ᾽ ἐγὼ ψάμμου τ᾽ ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης. καὶ αὐτὸ πολλοῖς ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν εἰπών. ἀριθμεῖν θελῃς ψαμμοκοσίους. δύναται δὲ ἔχεσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια. ἥτις ἐστὶ κατὰ λῆξιν τῶν μετὰ τὸν δέκα ἀριθμόν, μέχρι τῶν χιλίων. ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός. οἷον διακόσια. τριακόσια καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα, καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται διὰ τὴν συνέχειαν τοῦ ρ τὴν πρὸς τὸ κ. εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ καρκαίρει γαῖα πόδεσσι τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει. οἷον γάργαιρε. μέμνηται καὶ κρατῖνος. ἀρίστων ἀνδρῶν, πᾶσα γαργαίρει πόλις. οἷον πλήθει. ἄλλως. οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ ψαμμακόσια καθ᾽ ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν αὖ πόλισι ἐν χρυσῷ γένει οὕτως. ἀριθμεῖν θελῃς ψαμμοκοσίους. ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς πεποιημένον. καὶ τὰ γάργαρα ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. ὡς ἐν λήμναις.

ἀνδρῶν

ἀνδρῶν ἑαυτοῦ. πᾶσα γὰρ γαργαίρει ἑστία. καὶ παρὰ ἀριστομένει ἐν βοηθοῖς. ἔνδον ἦν μυρία γάργαρα. καὶ παρὰ σώφρονι. ἃ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γαργαίρει. καὶ ἐν τῇ ζαγωδίᾳ γεγραμμένον τὰ γάργαρα. θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ περὶ αὐτῶν ποιητικὰ γαργαίρειν δὲ γαῖαν φασί, τὸ κεκινῆσθαι τῶν χορῶν σημαίνειν. οἷον γαργαίρει καὶ τὸν καρικῖνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν. Ψαμμίαχος, ὄνομα κύριον.
Ψαμμακοσιογάργαρα. Ψαῦ. ὁμαλίζειν, λεαίνειν. περιοίσειν, τὸ περιέσεσθαι. καὶ αὐθέξειν. θουκυδίδης ζ΄. Ψαμμητιχος(?) οὗτος ἐκαλεῖτο ἰωσὴφ ὑπὸ φαραὼ τουτέστι κρυπτῶν εὑρετής. Ψᾶρες καὶ κολοιοί. ἔθνη ὀρνέων. Ψαρόν. εἶδος χρώματος. ψαρὸς γὰρ ἵππος ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος. ἢ ὁ ταχὺς ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. ἔνθεν καὶ αἱ ψῆρες. Ψάλλειν καὶ ψαθάλλειν τὸ ψηλαφᾶν καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς. Ψαύει. χροίκη. ἅπτεται. ὡς ἐμψύχῳ θύῃ κιβωτῷ ψαύειν μὴ δεδμῶς. αἱ δὲ στερεαὶ τοῦ ἁγίου προσψαύουσαι τοῦ πυρί. Ψαφαρά. καὶ ναρδῶ ψαφαρῇ νεγχρεῖ(?) τι ὅπη ἰσχάσιν ἀμφί. καὶ αὖθις ἐν μύθοις ἔστασαν. οἱ δὲ κόμας ψαφαρῇ μιαντοκονίῃ. Ψαφαρά. ἀσθενῆ. ἐλαφρὸν κακόν. εὔθραυστον. ἀππιανός. ἀνίβας ὁ στρατηγὸς καρχηδονίων, διαβὰς τὰ πυρηναῖα ὄρη, διέβη καὶ εἰς τὴν κελτικὴν τὴν νῦν γαλατίαν. καὶ διώδευε τὴν χώραν. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ ἄλπια ὄρη, καὶ εὑρὼν ἀπόκρημνα, ἰσχυρῶς ἐπέβαινε. κἀκείνοις ὑπὸ τόλμης κακοπαθῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων τε καὶ κατακαίων, τὴν δὲ φλόγα σβεννὺς ὕδατι καὶ ὄξει καὶ τὴν τέφραν ψαφαρὰν γινομένην, σφύραις σιδηραῖς θραύων. καὶ ὁδοποιῶν. Ψαίκαλον. τὸ ἀρνίον.
Ψαίρειν. τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ αἱ ψῆρες. Ψαιστά. ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα. ἃ ἀπὸ θυμιῶν τοῖς θεοῖς. ψαιστὰ ἢ καλεῖται ἀπὸ τοῦ μύλου περιψήσεως. ἢ πέμμα. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. σοὶ τάδε πέμπω ψαιστὰ καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης. καὶ αὖθις ἐν ἐπιγράμματι. καὶ ψαιστὸν ὀλίγον δράγμα περιχαρέα λέον. καὶ ψαιστῶν ἀπὸ τῶν ἀλφίτων ὑπὸ μύλης κατεψησμένα. καὶ αὖθις. ψαιστά τε πίονα καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον. τὸ δὲ πίονα, λιπαρά.
Ψαιστορά(?). ἀπόστον ἔχειν κελεύων ψαιστορᾶ ποικιλίων. Ψέγω. αἰτιατικῇ. Ψεδνή, ἀραιά. καὶ ψεδνός. ἀραιόθριξ. μαδαρός. Ψεκάς. δρόσος. ἀντίμαχος, οὕτως ἐκαλεῖτο ψεκάς. ἐπὶ τῇ πυελλωδῶν. οὗτος δὲ μελανῶν ἦν ποιητής. οὗτος δὲ ἐκλήθη διότι προσέρραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ ὀλυμπικός. οὗτω καλούμενος. ἔδοξε δὲ ὁ ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα περιποιήσασθαι μηδένα κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον λειψόμενοι τὸν χορόν. καὶ πολλοὶ τῶν χορευόντων ἐπείνων. περὶ τούτου τοῦ ἀντιμάχου φησὶν ἀριστοφάνης. ὃν ἔτι ἐπιδοίμι ταυθίδος δεόμενον. ἤδη τηκομένη σίζουσα παρὰ ἑαλος(?) ἐπὶ βασίλειας κειμένη. ὁ κέλλοι(?) κἆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων ἁρπάσας φεύγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν. Ψεκτέος. οἰκοδομήματα ἀστεῖα καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας χρηστοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσι. Ψελίω. περιοχῇ. ὁ χριστὸς ἐν ἰὼβ περὶ τοῦ δράκοντος. τουτέστι τοῦ διαβόλου. ψελίω δὲ ξυνάψεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. τὸ ψέλιον κόσμος τῆς χειρός. καὶ αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. ἀπὸ οὐδὲν θέμενος τὴν τοῦ ἰδίου γράμματος συμβουλήν, ὅπερ οὖν οἱ αἰδήμονι ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσεπέτηδε, ἀνασχέσθαι(?) τῶν ἀδικημάτων. Ψελλός, ἄσημος. ἀνάρθρως λαλῶν. βαμβαλός. Ψενδυοί(?). πόνδυλοι. Ψευδάμαξις. ὁ ψευδόμαντις. Ψευδατράφαξυς πλέα τῶν πλήρη ψευσμάτων. ἀτράφαξις δὲ εἶδος λαχάνου. ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. ἐπεὶ οὖν κλέων ψευδῆ τινα τῶν ἱππέων κατηγόρησε καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι ἔδοξε, ψευδαβαράφαξυς πλέαν εἶπε τὴν βουλὴν γεγονέναι διαβάλλων μὲν ὡς ψεύσην τὸν κλέωνα. τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐχερῶς καὶ ῥᾳδίως ὥσπερ τὸ λάχανον αὔξεται. Ψευδεγγραφή. ὄνομα δίκης ἐστίν. ἣν εἰσίασιν οἱ ἐγγεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ. ὡς καταψευσαμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος, ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κειμένῃ. ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.
Ψευδέγγραφος δίκη. τῶν δημόσια ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα, ἀπογράφονται οἱ ταμίαι. καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις. ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγγράψῃ, πλέον δὲ τοῦ ὀφειλήματος, οὗτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται. Ψευδενέδραν. ξενοφῶν. ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς

ἀποστάζοντα κατὰ βάσιν. φανεὶς γὰρ ἦν, ψευδενέδραν ἐποιήσαντο. Ψευδῆ· ψευδῶς. καὶ ἐπὶ ὀνόματος. Ψευδηγόρος· ψευδολόγος. Ψευδὴς ἐγγραφή· τοῦτο μὲν ὄνομα δίκης. ζητήσειε δ' ἄν τις, τίνι διαφέρει ψευδεγγραφὴ βουλεύσεως· καὶ γὰρ διαφέροντα τίθησιν ὁ Λυκοῦργος. ἴσως οὖν ψευδεγγραφῆς μὲν ἐλάγχανον, οἱ μὴ ὀφείλοντες μέν, ἐγγραφέντες δὲ ψευδῶς. βουλεύσεως δὲ οἱ πάλαι μὲν ὠφληκότες, ἀποδόντες δὲ καὶ αὖθις κατ' ἐπιβουλὴν ψευδῶς ἐγγραφέντες.

Ψευδοκλητεία· ὄνομα δίκης ἐστίν. ἣν εἰσίασιν οἱ ἐγγεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὰν αἰτιῶνται τινὰς ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ' ἑαυτῶν. ὥστε τὴν δίκην ἀφ' ἧς ὦφλον. ὡς Ἰσαῖός φησι. Ψευδόμαντις. Ψεύδομαι αἰτιατικῇ. Ψευδομυθία· ψευδολογία. Ψευδόπτωμα· Ἀριστοφάνης· εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον, ἐν μάχῃ τινὶ τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτωκέναι. τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαίσματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι εἰ καὶ οἱ πρόγονοι ἡττήθησαν, τὴν ἧτταν ἀνεκαλοῦντο. καὶ τοῖς νενικηκόσιν ἡττηθεῖσιν ἐν δευτέρῳ πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν. Ψευδόπυρα· στρατήγημα· ὅταν ποιῶσι διὰ νυκτὸς καίοντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων. Ψευδοσέληνον· ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

Ψεῦδος ἡ ἀνθρωπίνη ἁμαρτία. καὶ ὁ Δαβὶδ· ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. Ψευδώνυμοι· διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι ψευδολόγοι. Ψευσθέντα· ἀπατηθέντα. ψευσθέντες ἢ αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς ἀπατεῶνος, μὴ μὲν ἂν ἀπόμαχον. ἐκείνῳ γὰρ βουλαί τε καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τὸν πόλεμον τελέσειε. καὶ ψευσθῆναι γενικῇ. Ψεῦσον· συνήθως τὸ σχῆμα. Μένανδρος. οἷα ἔψευσεν. καὶ ὁ Σοφοκλῆς· μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. Ψεφηνὸς· σκοτεινὸς. Ἐπιφάνης. ψέφος γὰρ τὸ σκότος. ἦν δὲ καὶ ὁ ἀὴρ ψεφηνός. Ψῆσαι· στῖσαι· ψωμίσαι. Ψήγματα· μικρὰ κομμάτια. Ψηκεδών· κονιορτός. Ψήκτρα· ἐργαλεῖον δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν. ἐν ἐπιγράμματι· καὶ πρισσὸν ψήκτρης κνῆσμα σιδηρόδετον. καὶ αὖθις· καὶ ψήκτραν ἵππων ἐρυσίτριχα, τὴν τε πονούντων μάστιγα ῥοίζου μεσσαθαλασσίου(?)· καὶ ψήκτραν ἀνιστὰν(?) ἀπέπλυσεν. ὁ ψηκτὴρ δὲ ὀδόντος(?) λέγεται. Ψηλαφίζει· ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. οὕτως Ἀνάξιλας. καὶ ψηλαφῶ αἰτιατικῇ. Ψῆλαι· ἀντὶ τοῦ ψάλαι· κατὰ ζοτὴν(?). ψάλικες τῶν ἀλεκτρυόνων οἰνοθαγῶναι(?). Ψῆνας· τοὺς ἰχθύας.

Ψῆνες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα. οἵτινες καὶ τῶν ὀλύνθων πελαζόμενοι ταῖς συκαῖς, πεπαίνουσι τὰ σῦκα. καὶ ὑποψηνισμένα ἀπὸ τούτου εἴρηνται. Ψηνίζω· καὶ παροιμία· οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται, ὅστις δ' οὐ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ ἰάμβου συνάρμοσον· οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα. Ψηνός· ὁ φαλακρός. Ψηνίξαι· ξύσαι· σμῆσαι. Ψῆρας· ψᾶρας. ὄρνεα. Ὅμηρος· κολοιούς τε ψῆράς τε. καὶ αὖθις· ὁ περὶ ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀκάνθειραν ἐρύκων σπέρματος ὑψιπέτην ἱστορίαν πέρανον(?).

Ψηρόν· ξηρόν. Ψησία· εἶδος ἰχθύων. Ψῆττα· τῶν πλατέων τις ἰχθύων. ἐν Ἰσοκράτους λόγῳ(?)· καὶ εἶδέ τισιν ἐκ δύο συγκεῖσθαι δερμάτων τὴν ἰδέαν. διήρηται δὲ κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφῆκες. ἢ ὅρνεον ἐστὶ τετμημένον κατὰ τὸ μέσον ὡς οἱ σφῆκες. ἐγὼ δὲ καὶ ὡς περὶ ψῆτταν δοκῶ δοῦναι ἐμαυτῆς περιτεμοῦσα τὸ ἥμισυ. ἀντὶ τοῦ καὶ συμβῆτε μεμνῆσθαί μου τὸ ἥμισυ, βούλομαι. Ψηφῖδες· ψῆφοι. Ψηφίσματα· γνῶμαι ἀρέσκουσαι. ξυνήρεσε δὲ τὰ βουλευθέντα, εἰ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσοιτο. ἀντὶ τοῦ ἀρεσθείη. Ψηφολόγοι· ψηφολόγοι εἰσὶν οἱ ψηφοπαῖκται. ψηφολογικοὶ γοῦν οἱ πλανῶντες καὶ ἀπατῶντες, ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι ὑπὸ ὀφθαλμοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων, ἀπατῶντες συναρπάζουσι. Ψηφολόγοι καὶ φροντίδα ποιούμενοι τῆς διὰ τῶν ψήφων ἀπάτης. Ψῆφος κείσεις· ἀπόφασις· διαλαλία. λόγος. καὶ ἀψήφιστον· ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν γνώμῃ ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. καὶ αὖθις· οὐ γάρ ἐστι δύναμις οὐδὲ ἡ ἐπιτάκτις(?) οὐ ψηφίσει· οἱ δ' ὑπέρ(?) ἀεὶ ἐψηφίζοντό τι περιττὸν καὶ τιμή. Ψῆφος· ψῆφον καλοῦμεν, λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ καὶ τὸν χρημάτων ἀριθμόν. Ψῆφος μέλαινα ἡ καταδικάζουσα. λευκὴ δὲ ἡ δικαιοῦσα. Σοφοκλῆς(?)· ψήφου μελαίνης ἐξεφώνησε κρίσιν. Ψηφοφορία· ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή, οὐχὶ μὴ παύσασθαι τῶν ψηφισμάτων, πρὶν αὐτοῦ σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσαι θέλων. Ψήχειν· καταμάσσειν. τρίβειν. ξύειν. οἱ δέ· μαυροῦσι. παραυτίκα τοὺς ἵππους ἔψυχον. οἱ δέ, λόγχας. οἱ δέ, ξιφηφόρον. καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ψήχει καὶ πέζων ὁ πολυχρό-

νος· οὐ δὲ σιδήρου φείδεται, ἀλλὰ μιᾷ πάντη λίκει δρέπανον. Ψηχόμενοι τὸν δικαστήν. Ψηχραί. τὴν λεπτήν. Ψιά· χαρά. Ψιάδες· ῥανίδες· σταγόνες ψεκάδες. Ψιαθίον· καὶ ἐπίρρημα, ψιαθηδόν. Ψίαθος· θηλυκόν· λέγεται δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ ἀρσενικῶς τοὺς ψιάθους.

Ψίδωνες· διάβολοι· ψίθυροι. Ψίεστα· μακάριον. Ψιζομένη· κλαίουσα. Ψῖναι· ψῖξαι.

Ψιθυρίζει· αἰτιατικῇ· ἠρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται· διαλαλεῖ. καὶ Ἀφροδίτης ψιθύρου ἱερὸν πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ καὶ ἠρέμα διὰ τῶν φύλλων ἀπιόντος, ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα· ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται. καὶ Θεόκριτος· ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. καὶ λόγοις ψίθυρος, ὁ διάβολος· Σοφοκλῆς· τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων. Ψιθυριστοῦ ἑρμοῦ καὶ ἔρωτος καὶ Ἀφροδίτης, ἅπερ Ἀθηναῖοι ἐποίησαν ὡς φησὶ Ζώπυρος, θησεὺς ἐπειδὴ Φαίδρα ὕφασιν ἐψιθύριζε Θησεῖ κατὰ τοῦ Ἱππολύτου διαβάλλουσα αὐτόν. οἱ δὲ, ἀνθρωπίνῃ προφάσει ψιθυριστὴν, ἀπὸ τὸ, ἀνθρώπους ἐκεῖ συνερχομένους τὰ ἀπόρρητα συντίθεσθαι καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις ἐπειδὴ ὠνο μάζεται. ψιθυρισμὸς δὲ ἡ τῶν ἀπόντων κακολογία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Ψιθυριστὴς ἑρμῆς· ἦν τις Ἀθήνησιν ἑρμῆς οὕτω καλούμενος· ἐτιμᾶτο δὲ Ἀθήνησι. καὶ ψίθυρος Ἀφροδίτη. καὶ ἑρμῆς ψίθυρος. Ψιλὰ ἐπάκρου χοροῦ ἱστάμενος· ὅθεν καὶ φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπάκρου χοροῦ ἵστασθαι. Ψιλοδάπιδας τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλωτὰς δάπιδας λέγουσι. Ψιλοκόρης· φαλακρός. Ψιλὸν γυμνὸν καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον· τὰ ἤθεια ὕστερον ἑάλω ψιλὰ τῶν ἰνδῶν

Ψιλὸς, τάξις ἐστὶν ἀγχεστάτη· ἥτις παραβάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου τῶν γυμνῶν καὶ ἀόπλων. καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται. οἴμοι κακοδαίμων· ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι. τοῦτο δὲ εἴρηκε, διότι ἐψίλωτο. Ἀππιανὸς δὲ λέγει ψιλὸν καὶ οἷον κοῦφον. αὐξίλια δὲ οἱ ῥωμαῖοι τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι· τὸ τῆς βοηθείας ὀξὺ καὶ πρὸς τὰς χρείας εὐκίνητον οὕτω προσαγορεύοντες. καὶ ἡ ῥαψῳδία αὖ πάλιν· εἴσει μὴ πρὸς σὲ ψιλὸς ὢν ἔχων ξόφιον. λέγεται καὶ ψιλὴ ἡ ἀσθενής. Ψιλοί· οἱ μὴ καθωπλισμένοι μέν· ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι, ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι ἢ τόξοις. παρὰ τὸ σκεύη ψιλὰ ἔχεσθαι. Ψίλωθρον, φάρμακον πρὸς ψίλωσιν τῶν τριχῶν σκευαζόμενον. Ψίμαρον· ἐνδιαῖον. Ψιμμίθιον· χρῶμα ἐστὶ λευκόν. Ψινάδες παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥοιάδες καὶ ἄμπελοι. ἔνιοι τὰς δρυπεπεῖς ἐλαίας. Ψινάζει· ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ. Ψινύθιον· φαῦλον. Ψίξ· ψιχὸς κλίνεται

Ψίω τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι· ψωμίσαι. καὶ ψιαθεῖν ψωμιαθεῖν· σαφεῖεν διὰ ψιχῶν. καὶ ψιώχω. Ψιττακία ὑπόδημα τι γυναικεῖον εἶδος. Ψιττακὸς ὄνομα ὀρνέου. τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν, τὴν τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον· οἷον ψιττακοὶ. κίτται καὶ τὰ ὅμοια ψίτται ἰχθύων γένος. Ψιττάλεια νησύδριόν τι παρὰ τὰς Ἀθήνας. Ψίχες ἀρσενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας. ὁ δὲ θεολόγος θηλυκῶς λέγει· ψὶξ περιδεδραγμένη τὸ φαυλότατον. καὶ ψιχίον. Ψόα· μέρος τοῦ σώματος, ἐν τούτοις ἔγκεινται οἱ νεφροί· δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. καὶ ὁ Δαβίδ· ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων. Ψογερὰ κακολογία. Ψόθος· ἀκαθαρσία οὕτως Φρύνιχος. Ψολόεν· φλογῶδες πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνὸν τὸν ὀξέως φθείροντα ἢ αἰθαλώδη ὁ ψολόεις. Ψολοκομπεία· ἀλαζονεία. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν· ἦσθιον ἀπειλαῖς· ἐπέλασσα ψολοκομπείαις· μεγαλοδοξίαις καὶ μεγαλοποιΐαις ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀνομάτων τὸ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν. καὶ κεραυνοὺς ἐπιδεῖν καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι. τῶν δὲ κεραυνῶν, οἱ μὲν, καταβαίνουσι· οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύντες. οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται. Ψούδια ψευδοκρῖτες. Ψοφοδεής· δειλός· τοὺς ψόφους φοβούμενος. Ψόφος· ὁ ψόφος· ὁ μὲν, δυνάμει· ὁ δὲ, ἐνεργείᾳ. καὶ τὰ μὲν, δύναται ψοφεῖν. τὰ δὲ, οὔ. τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν, ἐστὶ τὰ στερεὰ καὶ λεῖα· ἐν οἷς ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος. ὁ δὲ κατ' ἐνέργειαν, καθό ἐστι ψοφητικά. ἤγουν ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν. οὗτος ἐστὶν ὁ δυνάμει ψόφος. ὃ δὲ τὰ ἤδη δυνάμενα ποιεῖ, οὗτος ἐστὶν ὁ ἐνεργείᾳ. ἐστὶ δὲ ψόφος πληγὴ ἀέρος ἰδίως δὲ γινομένη. δεῖ δὲ εἰς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν σωμάτων συμπτώσεως. καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν συνέμπτωσιν πρὸς ἄλληλα γίνεσθαι. ἐν δὲ τούτοις ὁ ἐναπολαμβανόμενος ἀὴρ, ἀθρόως ἐκθλιβόμενος, ποιεῖ τὸν ψόφον. οὔτε δὲ τὰ μαλακὰ τῶν σωμάτων ψόφον ποιεῖ, οἷον σπόγγος ἔρια, οὔτε τὰ σκληρὰ μὲν ἠρέμα δὲ καὶ τὰ μικρὸν

προσκρουόμενα· φθάνει γὰρ καθ' ἕκαστον μέρος εἰς ὃν θρυφθῆναι ὁ ἀήρ· διὸ δεῖ τῆς σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σωμάτων συνεμπτώσεως, ἵνα πληγεὶς ὁ ἀὴρ ἐναποληφθῇ μεταξὺ ὢν ἐναπολαμβανόμενος καὶ ἀθρόον ἐξωθούμενος ποιεῖ τὸν ψόφον. φθάνουσα γὰρ ἡ πληγὴ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἀποκλείει. καὶ ἀθρόον ἐκπυρρηνίζει. τὰ δὲ μαλακά, οὐ ψοφεῖ διότι οὐχ οἷά τέ ἐστιν ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα τὸν ἐναποκλειόμενον. διὰ τὸ τῶν πόρων, μανὰ γάρ ἐστι τὰ μαλακά, καὶ κατακερματισθεὶς ἔξεισι. δεῖ δὲ καὶ λειότητος τοῖς πλήττουσι μάλιστα, πρὸς τὸ πλείονα γίνεσθαι τὸν ψόφον. διότι πλείων ἐναπολαμβανόμενος ὁ ἀὴρ ἐκθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι πλείοσιν οὖσι. καὶ ἀθρόως οὐκ ἔξεισι. λέγει περὶ ἠχοῦς καὶ ἕτερα ἃ παραλελοίπαμεν. ψοφητικὸν δέ ἐστι τὸ δυνάμενον ἓν καὶ συνεχῆ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς ἀκοῆς. συμφυὴς δέ ἐστι καὶ ἐγκατῳκοδομημένος, τοῖς κοιλώμασι τῶν ὤτων πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι. Ψόφου πλέως. ἀντὶ τοῦ ταραχώδης. περὶ Αἰσχύλου φησί. τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου, φαντασίαν μὲν ἔχει. βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. διὰ ταῦτα οὖν λέγει ἀξύστατον οἷον ἀδιάθετον ἀπιθάνως συντιθέντα. κομπώδη κεκμηνο ποιοῦντα δέ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. καὶ ψοφεῖ λαλοῦντι καὶ πυρορραγές. πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. ψῶα. ἡ δυσωδία. ἀτμὸν ἐπὶ ψῶαν πνείοντα. Ψώζα. νόσος τις. ἀπόλλων μανικὰ ὀσθυμένας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψώζαν ἔπεμψεν. οἱ δέ, φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας ἐστί. Ψώθια. τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. Ψωλὸν γίνεσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεσκυλμένων. παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς ἐναγίσμασι, παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λαρυγγος. Ψωλὸς. ὁ λεπτόδερμος. ὀξυτόνως καὶ ἀκρόψωλος ὁ ἐπὶ βραχὺ τοῦτο. ἤτοι ἀσχήμων. τὸ περίκειται τοῦ μορίου. Ἀριστοφάνης. κόκκυξ. ψωλοὶ πεδίονδε. ἀντὶ τοῦ κόκκυγος κρώζοντος τὰ πεδία θερίζομεν. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι. τουτέστι περιτετμημένοι. φασὶν οὖν ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἔρχονται εἰς τὸ πεδίον, τουτέστιν οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. Ἀριστοφάνης ὄρνισι. τότ' ἂν εἰκότως νῦν τοῦτο προσάλλεσθαι κόκκυ. ψωλοὶ πεδίονδε. καὶ αὖθις. ψωλὸν γίνεσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἀντὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνῃ ἐστεφανοῦντο. ἢ ἀποκαλύψασθαι τὸ αἰδοῖον. μολγὸν γίνεσθαι δεῖ σε. τουτέστι κλέπτην τῶν δημοσίων ἐξαμέλγοντα τὰ κοινά. Ψωμίζεται. ἀπατᾶται. χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διδόντων ἐξουσίαν. Ἀριστοφάνης. ἐπίσταμαι αὐτὸν οἷς ψωμίζεται, ἀπατᾶται. οἷς χαίρει. καὶ ψωμιεῖς ἡμᾶς ἀντὶ τῶν δακρύων. Ψωμίζω καὶ ψωμίω αἰτιατικῇ. Ψωμοκόλακας οἱ παράσιτοι ὡς Φιλιππίδης. Ψωμολέθρος. ὁ πολυφάγος. Ψ...ς, ὁ ἄρτος. Ψώρα. κνησμονή. ψωρὶς ὄνομα πόλεως. Ψῶσαι. θάλψουσαι, ἢ πρόσδοτε. Ψωφιλία χώρα καὶ ψωφίλιοι ἔθνος. Ψωφὶς πόλις.
Ψώχοντες. θρύπτοντες. λεπτύνοντες. Ψῶχος. γῆ ψαμμώδης. Ψοιά. ψύαι, καὶ πληθυντικῶς τὰ ψύα. αἱ λαγόνες. Ψόθης, ὁ ἀλαζών. Ψόθος ἀποσδός. Ψυγείσῃ. Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπολαυούσῃ.
Ψύγω. αἰτιατικῇ. Ψύδραξ. τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα. Ψύδος. ψεῦδος. ψύδος καὶ ἐν ψύθος ὄνομα ἔχουσα ἀντὶ τοῦ ψευδὴς παρὰ Καλλιμάχῳ. Ψυκτὴρ σπήλαιος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια. Ψυκτῆρες. καὶ λέγονται ἀποτιθέμενα. ἀπὸ τοῦ θᾶττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν κρᾶσιν. Ψύλλα καὶ ψύλλαι θηλυκῶς. παρ' Ἡροδότῳ ψύλλοι ἔθνος Λιβύης. καὶ τὸ ἐν τῇ μεσσηνίᾳ. μὴ ἄνδρου κυεῖ ὄνομα. ὅτι ἐστὶ τὸ ζῷον τὸ μικρὸν ἀρσενικῶς, Ἐπίχαρμος εἶπε καὶ ἕτεροι. Ἀριστοφάνης ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτην, ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας. ἱστόρηται δὲ ὡς ἡ ψύλλα ἕξ πόδας ἔχει.
Ψυλλεὸν βοτάνης εἶδος. καὶ ψυλλίζω αἰτιατικῇ. ψυλλεῖς ἐθνικόν. Ψύξας φυσήσας, ἢ ἀμβλώσας.
Ψυρὰ τὰ Διονύσου ἄγοντες, ἤγουν οἱ παρὰ κρατῆρι. τὰ δὲ ψυρά, ἀπλῶς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ πλησίον Χίου. μὴ δυνάμενοι ἢ οἶνον ἐνεγκεῖν. λεγόμενον οὖν τὸ τῆς παροιμίας, ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων καὶ μὴ πινόντων λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀτέλειαν σημαινόντων. Ψυταλία. Ψυχαγωγεῖ, αἰτιατικῇ παραμυθεῖται. τέρπει, ἢ ψυχὰς ἀνάγει. Ἀριστοφάνης ὄρνισι. πρὸς δὲ τοῖς σκιάποσι λίμνη ἐστίν, οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης ἄει. ψυχαγωγοὶ γόητές τινες ποιοῦσι τοὺς νεκρούς. ἐπανάγουσι τὰ χωρία ἀφικνοῦνται ὅθεν ἄγειν ἐστὶ τὰς ψυχὰς ἃς ποθοῦσιν οἱ δεόμενοι, ἀφικνοῦνται ἔνθα τεθνᾶσιν οἱ ψυχαγωγούμενοι, καὶ οὐ χεύεισιν οὖσι παραχρῆμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παραλαβόντες, εἶτα τοῦ κέρατος τοῦ ἑτέρου λαβόμενοι, ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων καὶ ἀπὸ

ὀνομάζουσι. Ἐπαγωγὴ δὲ λέγεται ὅταν τάγμα τάγματι ἐπιτάσσηται. οἷον τετραρχίας ἡγουμέ-
νης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ἐπιτάσσονται. ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι.
καὶ καθόλου, ὅταν συντάγματα ἐν πορείᾳ ἕπωνται. ὥστε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγμα-
τος οὐραγοῖς, τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν. Παραγωγὴ λέγεται ὅταν ἡ φά-
λαγξ πορεύηται. τοὺς ἡγεμόνας ἐν τῶν εὐωνύμων ἔχουσα ἢ ἐν τῶν δεξιῶν. καὶ μὲν ἐν τῶν εὐω-
νύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐν τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παρα-
γωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται. εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ διπλεύρῳ ἢ
τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μοναχόθεν φοβῆται. δι-
πλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν. τετραπλεύρῳ δὲ ὅταν πανταχόθεν οἱ πο-
λέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν
ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν, ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα ὡς ἀντιπροσώπους εἶναι. διφαλαγγία δὲ
ἀμφίστομος ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμέ-
νους. οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. οὓς δὲ ἐν εὐωνύμοις. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐσωτεταγμένους.
Ἀντίστομος διφαλαγγία, ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους. τοὺς δ' οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα
ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους. Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται ἥτις αὖ πο-
ρεύηται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ. τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύ-
μου. τὸ δὲ λοιπὸν ἥμισυ τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγ-
γία ἐστίν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους. οἷον ἐκ δε-
ξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος. ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγ-
γία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάπτῃ. τὰ δὲ ἑπόμενα διεστῶσι. Κοιλέμβολον δὲ
καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάπτῃ. τὰ δὲ ἡγούμε-
να διεστῶσι. Πλαίσιον ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑ-
τερομήκει σχήματι. Πλινθία δὲ ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι τοῦτο τὸ τῆς τά-
ξεως ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν
ἥτις διὰ τὰς ἀποστάσεις τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι περιόδου λόγον ἐπέχει, ἐξ ἰσοφυοῦς
ἡ φάλαγξ γίνεται ὅλη καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει. Ἐπικάμπιος δέ, ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμί-
οις προσεστήκῃ. τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπισθομερῶν ὀρθὰ ὑφ' αὐτὴν ἔχει τεταγμένα. Ἐσπασμένη
δέ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τὰ ταγμάτων. Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη καὶ ἐπικάμπιος λέ-
γεται εἰς τοὐπίσω καὶ πρόσω ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα ἢ κυρτόν, ἢ ἐπικάμπιος. ἐπὶ τούτῳ ὡς εἴρη-
ται ἢ εἰς τοὐπίσω ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς γίνεσθαι καὶ ἑκάστης τῶν ζυγῶν εἰς τοὐπίσω
σχηματιζομένης ἢ εἰς τὸ πρόσω. Ὑποφαλαγγίας λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγ-
γος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Ὑποκέρωσις δὲ ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχω-
μεν τῶν πολεμίων. Λεπτυσμός ἐστιν ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται καὶ ἀντὶ ἰσ-
τοχον ἀνδρῶν ἐλάττους γίνωνται.

Τῷ θεῷ δόξα.

Registrum

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

αα ββ γγ δδ εε ζζ ηη θθ ιι κκ λλ.

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

ΑΑ ΒΒ ΓΓ ΔΔ ΕΕ ΖΖ.

Omnes sunt quaterni preter ΕΕ et ΖΖ qui sunt terni.

Anno ab incarnatione .M.cccc.lxxxxviiii die xv nouembris, Impressum, Mediolani impensa & dexteritate D Demetrii Chalcondyli Ioannis Bissoli Benedicti Mangii Carpensium